BIBLIA

SAU

SFÂNTA SCRIPTURĂ

A VECHIULUI ŞI NOULUI TESTAMENT

❖

TRADUCERE LITERALĂ NOUĂ

❖

BUCUREŞTI
2001

BIBLIA

TRADUCERE LITERALĂ NOUĂ

COMPLETATĂ, REVIZUITĂ ŞI ACTUALIZATĂ

cu subtitluri şi texte paralele marginale

şi ad-notări de traducere în subtext

BUCUREŞTI
2001

GBV

Această BIBLIE – TRADUCERE LITERALĂ NOUĂ are la bază BIBLIA – TRADUCERE LITERALĂ Dumitru Cornilescu 1931 (D.C. 1931) şi este o prezentare cursivă, într-o formă de exprimare lexico-gramaticală actuală, mai aproape de textul original sacru şi, de aceea, într-o formă mai puţin literară.

Această traducere a apărut necesară pentru mai multe motive: 1) În limba română contemporană nu există o traducere literală a Bibliei, singura cunoscută (D. C. 1931) a fost tipărită într-un număr mic de exemplare, s-a epuizat repede şi nu a mai fost retipărită, poate şi pentru că, în general, nu se cunoaşte şi nu se înţelege ce înseamnă o traducere literală. 2) Retipărirea Bibliei literale D. C. 1931 ar fi fost nepotrivită pentru aspecte de fond (la textele originale cunoscute până în sec. 19 – folosite de J. N. Darby – sau începutul secolului 20 – folosite de D. C. – au fost adăugate noi manuscrise, recent descoperite, ceea ce a impus refacerea fostelor traduceri clasice; pentru aceasta, în limbile de largă circulaţie, au apărut sau sunt în curs de apariţie noi traduceri ale Bibliei). 3) Ca aspect de formă, era necesară actualizarea lingvistică, lexico-gramaticală, a textului. 4) De asemenea, în acelaşi sens, era necesară o prezentare cursivă a textului (aspect esenţial pentru o traducere literală), neîntrerupt de titluri sau de texte paralele.

Pentru realizarea acestei ediţii au fost folosite traduceri existente în limba română, traducerile literale J. N. Darby actualizate în limbile franceză, engleză, germană şi alte traduceri cunoscute şi folosite în engleză (Autorised Version - King James, Revised Version, New International Version, Revised Standard Version, New American Standard Version, New Langman's Parallel Bible, Young Literal Translation Bible), franceză, germană, italiană, rusă, precum şi ediţii bilingve interlineare sau paralele (Green's Interlinear Bible Hebrew-Greek-English cu concordanţă numerică Strong, Biblii adnotate pentru text (Newberry, Oxford, Grant) concordanţe biblice (Darby, Strong, Wigram, cu codificare Strong), dicţionare teologice (Kittel), de nume şi terminologie, Wuest's Word studies in the Greek New Testament, tratate de teologie sistematică, comentarii biblice, dicţionare lingvistice etc.

Notele din subtext nu sunt comentarii sau explicaţii ale textului, ci variante din diferite manuscrise (adăugări, omisiuni, diferenţe), rezultate prin copierea lor manuală timp de aproape o mie cinci sute de ani, până la apariţia tiparului. Dumnezeu însă a vegheat remarcabil asupra Cuvântului Său, astfel încât variantele de text nu au afectat adevărurile şi sensurile esenţiale iniţiale. Textele paralele şi titlurile marginale au fost preluate şi parţial completate sau revizuite din traducerea D. C.

Au fost şi rămân dificultăţi de traducere pentru termeni sau expresii referitoare la minerale (pietre), faună, floră, detalii arhitecturale sau vestimentare, instrumente muzicale, poziţii sau trepte ierarhice etc.

Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârşit, dar această ediţie a Bibliei nu poate fi considerată încheiată şi cu atât mai puţin desăvârşită.

❖

După un timp îndelungat de lucru, colaboratorii acestei ediţii sunt profund recunoscători lui Dumnezeu pentru belşugul de har pe care l-au primit (atât pentru efectuarea lucrării cât şi pentru experienţa folositoare fiecăruia) dar în acelaşi timp au simţământul şi convingerea că sunt încă multe lucruri de revăzut; la acestea se vor adăuga şi altele pe care le vor găsi cititori atenţi, sinceri şi competenţi. Până la o altă ediţie, dacă va fi posibilă, o încredinţăm pe aceasta harului suveran şi atotputernic al lui Dumnezeu care să însoţească pe orice cititor al Cuvântului Său viu, divin inspirat şi providenţial supravegheat pentru conformitate şi împlinire, spre Gloria Lui.

Bucureşti, 31.08.2001

Pentru realizarea consecventă a acestei traduceri literale şi depăşirea dificultăţilor multe şi variate, precizăm următoarele aspecte:

1. Au fost folosite lexicul şi gramatica limbii române actuale (2000-2001), potrivit normelor academice admise şi originii ei latine; atât cât a fost posibil, s-au evitat neologismele şi arhaismele, precum şi tendinţele lingvistice slavone şi anglo-saxone.

2. Cuvintele scrise în *italic* lipsesc din textele originale, dar au fost introduse acolo unde cerinţele limbii române le-au impus pentru a reda mai clar sensul. Cuvintele din subtext scrise cu caractere italice au rol explicativ.

3. Alternativele de traducere determinate de texte manuscrise de bază au făcut necesare următoarele adnotări: *„unele ms. omit"* înseamnă că acel cuvânt (indicat de litera respectivă) este omis de unele manuscrise; pentru două sau mai multe cuvinte omise, s-au specificat în subtext cuvintele omise; *„unele ms."* înseamnă traducerea unui cuvânt sau a unei expresii din alte manuscrise; *„unele ms. ad."* înseamnă că acel cuvânt este adăugat în unele manuscrise; *„sau"* înseamnă un alt sens posibil de exprimare a aceluiaşi text; *„lit."* redă traducerea literală a cuvântului sau a expresiei respective.

4. Simbolurile utilizate: în cărţile poetice, simbolul „✸" apare de regulă înaintea titlurilor şi indică împărţirea pe subiecte importante, iar simbolul „✡" indică alineatele; pentru a asigura concordanţa timpurilor verbelor în limba română cu cele din limba greacă, în Noul Testament, verbele traduse la timpul trecut sunt marcate cu punct „·", indicând în limba greacă un prezent istoric. Paragrafele în text sunt exprimate prin scrierea în **bold** a numărului versetului.

5. Numele proprii ale lui Dumnezeu: numele **comun** pentru Dumnezeirea sau Divinitatea unică şi adevărată este „Dumnezeu", scris cu majusculă, traducere a originalului ebraic **EL** (singular) sau **ELOHIM** (plural); pronumele legat de Acesta, când este subînţeles explicit, a fost scris cu majusculă; numele **relativ** al lui Dumnezeu ca Stăpân sau Suveran este „Domnul", traducere a originalului ebraic **ADONAI**; numele propriu **special** absolut al lui Dumnezeu, exprimat în limba ebraică în patru litere **Y H W H** (Exod 3.14; Isaia 42.8), cunoscut ca Yahve, a fost redat cu „***D***omnul" (în limba engleză: LORD; în limba franceză: L'Eternel; în limba germană: Jehova); când în textul ebraic a fost numele de **ADONAI YAHVE**, ceea ce înseamnă Domnul ***D***omnul, s-a folosit expresia „Domnul ***D***umnezeu".

6. Prescurtări folosite convenţional:

ad.	= adaugă	gr.	= greacă
adn.	= adnotare	lat.	= latină
aram.	= aramaică	lit.	= literal
art.	= articulat	ms.	= manuscrise
cap.	= capitol	neart.	= nearticulat
cuv.	= cuvânt	v.	= verset
ebr.	= ebraică	Sept.	= Septuaginta

VECHIUL TESTAMENT

Cartea	Simbol	Capitole	Pagina
Geneza	Gen.	50	1
Exodul	Ex.	40	61
Leviticul	Lev.	27	109
Numeri	Num.	36	145
Deuteronomul	Deut.	34	195
Iosua	Jos.	24	239
Judecători	Jud.	21	268
Rut	Rut	4	297
1 Samuel	1 Sam.	31	301
2 Samuel	2 Sam.	24	339
1 Împărați	1 Imp.	22	371
2 Împărați	2 Imp.	25	408
1 Cronici	1 Cr.	29	443
2 Cronici	2 Cr.	36	475
Ezra	Ezra	10	516
Neemia	Neem.	13	528
Estera	Estera	10	545
Iov	Iov	42	554
Psalmii	Ps.	150	587
Proverbe	Pr.	31	674
Eclesiastul	Ecl.	12	703
Cântarea Cântărilor	Cant.	8	713
Isaia	Is.	66	718
Ieremia	Ier.	52	781
Plângerile lui Ieremia	Plân.	5	851
Ezechiel	Ez.	48	857
Daniel	Dan.	12	917
Osea	Osea	14	937
Ioel	Ioel	3	946
Amos	Amos	9	950
Obadia	Obad.	1	957
Iona	Iona	4	959
Mica	Mica	7	962
Naum	Naum	3	968
Habacuc	Hab.	3	971
Țefania	Țef.	3	974
Hagai	Hag.	2	977
Zaharia	Zah.	14	979
Maleahi	Mal.	4	989

NOUL TESTAMENT

Cartea	Simbol	Capitole	Pagina
Evanghelia după Matei	Mt.	28	995
Evanghelia după Marcu	Mc.	16	1033
Evanghelia după Luca	Lc.	24	1057
Evanghelia după Ioan	Ioan	21	1097
Faptele apostolilor	Fap.	28	1127
Epistola către Romani	Rom.	16	1167
Epistola întâi către Corinteni	1 Cor.	16	1184
Epistola a doua către Corinteni	2 Cor.	13	1200
Epistola către Galateni	Gal.	6	1211
Epistola către Efeseni	Ef.	6	1217
Epistola către Filipeni	Filip.	4	1223
Epistola către Coloseni	Col.	4	1227
Epistola întâi către Tesaloniceni	1 Tes.	5	1231
Epistola a doua către Tesaloniceni	2 Tes.	3	1235
Epistola întâi către Timotei	1 Tim.	6	1237
Epistola a doua către Timotei	2 Tim.	4	1242
Epistola către Tit	Tit	3	1245
Epistola către Filimon	Filim.	1	1247
Epistola către Evrei	Ev.	13	1248
Epistola lui Iacov	Iac.	5	1261
Epistola întâi a lui Petru	1 Pet.	5	1265
Epistola a doua a lui Petru	2 Pet.	3	1270
Epistola întâi a lui Ioan	1 Ioan	5	1273
Epistola a doua a lui Ioan	2 Ioan	1	1278
Epistola a treia a lui Ioan	3 Ioan	1	1279
Epistola lui Iuda	Iuda	1	1280
Apocalipsa	Apoc.	22	1282

VECHIUL

TESTAMENT

GENEZA[a]

CREAŢIA

1 *Ioan 1.1,2.
Ev. 1.10.
**Ps. 8.3;
33.6; 89.11,12;
90.2; 102.25;
136.5; 146.6.
Is. 40.21; 42.5;
44.24; 45.18.

Lumina

1 **Ier. 10.12;
51.15.
Zah. 12.1.
Fap. 14.15;
17.24.
Col. 1.16,17.
Ev. 11.3.
Apoc.4.11;10.6
2 *Is. 45.18.
**Iov 38.9.
†Ps. 104.30.
Is. 40.13,14.

Cerurile

2 ††Deut. 32.11
Is. 31.5.
3 *Ps. 33.9.
**2 Cor. 4.6.
4 *Is. 45.7.
5 *Ps. 65.8;
74.16; 104.20.
6 *Iov 37.18.
Ier. 10.12;
51.15.
7 *Iov 38.8-11.
Pr. 8.28.

Pământul

7 **Ps. 148.4.
9 *Iov 26.10;
38.8.
Ps. 33.7; 95.5;
104.9; 136.6.
Pr. 8.29.
Ier. 5.22.
2 Pet. 3.5.
**Ps. 24.1,2;
95.5.
10 *Ps. 33.7;
146.6.
11 *Ps. 65.9-13;
104.14.
Ev. 6.7.
**Lc. 6.44.

1 La început* Dumnezeu[b] a
creat** cerurile şi pământul.
2 Şi pământul era pustiu[c] şi
gol*; şi întuneric** era peste su-
prafaţa adâncului. Şi Duhul† lui
Dumnezeu Se mişca†† peste su-
prafaţa apelor.
3 Şi Dumnezeu* a zis: „Să fie
4 lumină**!“ Şi a fost lumină. Şi
Dumnezeu a văzut lumina, că era
bună; şi Dumnezeu a făcut des-
părţire între lumină* şi întuneric.
5 Şi Dumnezeu a numit lumina zi*
şi întunericul l-a numit noapte.
Şi a fost seară şi a fost diminea-
ţă: ziua întâi[d].
6 Şi Dumnezeu a zis: „Să fie o
întindere în mijlocul apelor* şi să
7 despartă apele de ape“. Şi Dum-
nezeu a făcut întinderea şi a des-
părţit* apele care erau dedesub-
tul întinderii de apele care erau
deasupra** întinderii. Şi aşa a
8 fost. Şi Dumnezeu a numit întin-
derea ceruri. Şi a fost seară şi a
fost dimineaţă: ziua a doua.
9 Şi Dumnezeu a zis: „Să se
strângă* la un loc apele de sub
ceruri şi să se arate** uscatul!“
10 Şi aşa a fost. Şi Dumnezeu a nu-
mit uscatul pământ, iar strânge-
rea* apelor a numit-o mări. Şi
Dumnezeu a văzut că *lucrul* a-
11 cesta era bun. Şi Dumnezeu a
zis: „Să dea pământul vegetaţie,
iarbă* care face sământă, pomi
roditori** care fac rod după fe-
lul lor, în care este sământa lor,
12 pe pământ“. Şi aşa a fost. Şi
pământul a dat vegetaţie, ierburi
care fac sământă, după felul lor,
şi pomi care fac rod, în care este
sământa lor, după felul lor. Şi
Dumnezeu a văzut că *lucrul*
13 acesta era bun. Şi a fost seară şi
a fost dimineaţă: ziua a treia.
14 Şi Dumnezeu a zis: „Să fie lu-
minători[e]* în întinderea** ceru-
rilor, ca să facă despărţire între
zi şi noapte; şi să fie ca semne†
şi ca anotimpuri şi ca zile şi ani;
15 şi să fie ca luminători în întin-
derea cerurilor, ca să dea lumină
pe pământ“. Şi aşa a fost.
16 Şi Dumnezeu a făcut* cei doi
mari luminători: luminătorul**
cel mare, ca să stăpânească ziua,
şi luminătorul cel mic, ca să stă-
pânească noaptea; *a făcut* şi
17 stelele†. Şi Dumnezeu i-a pus[f] în
întinderea cerurilor ca să dea
18 lumină pe pământ şi ca să stă-
pânească asupra zilei şi asupra
nopţii* şi ca să facă despărţire
între lumină şi întuneric. Şi
Dumnezeu a văzut că *lucrul* aces-
19 ta era bun. Şi a fost seară şi a fost
dimineaţă: ziua a patra.
20 Şi Dumnezeu a zis: „Să mi-
şune apele de mulţimi de fiinţe[g]
vii şi să zboare păsări deasupra
pământului, sub întinderea[h] ceru-
21 rilor“. Şi Dumnezeu a creat vie-
ţuitoarele* mari din ape şi fie-
care fiinţă vie care se mişcă,
de care mişună apele, după felul
lor, şi fiecare pasăre înaripată,
după felul ei. Şi Dumnezeu a
văzut că *lucrul* acesta era bun.
22 Şi Dumnezeu le-a binecuvântat,
zicând: „Fiţi roditori* şi înmul-
ţiţi-vă şi umpleţi apele în mări; şi
păsările să se înmulţească pe pă-
23 mânt“. Şi a fost seară şi a fost di-
mineaţă: ziua a cincea.
24 Şi Dumnezeu a zis: „Să dea pă-
mântul fiinţe vii* după felul
lor, vite şi târâtoare şi animale
ale pământului, după felul lor“. Şi
25 aşa a fost. Şi Dumnezeu a făcut

Soarele, luna şi stelele

14 *Deut. 4.19.
Ps. 74.16;
136.7.
**Ps. 19.1;
150.1.
†Ps. 104.19.
Ier. 10.2.
16 *Ps. 136.7-9;
148.3,5.
**Ps. 8.3.
†Iov 38.7.
Is. 40.26.
18 *Ier. 31.35;
33.20,25.

Vieţuitoarele

21 *Ps. 104.25-28
22 *Cap. 8.17.
24 *Cap. 2.19;
6.20; 7.14;
8.19.

---

[a] *Sau* „ÎNTÂIA CARTE A LUI MOISE (MOISE I)“ [b] *Ebr.* „Elohim“ *înseamnă divinitatea absolută, Dumnezeirea, şi este pluralul de la* „Eloah“ *(Cel Suprem)* [c] *Sau* „fără formă“ [d] *Sau* „o zi“ [e] *Lit.* „purtători de lumină“ [f] *Lit.* „i-a dat“ [g] *Sau* „suflete“ [h] *Lit.* „pe faţa întinderii“

25 *Cap. 7.21,22 Ier. 27.5.

animalele* pământului, după fe-
lul lor, şi vitele, după felul lor,
şi fiecare târâtoare a pământului,
după felul său. Şi Dumnezeu a
văzut că *lucrul* acesta era bun.

Omul creat după chipul lui Dumnezeu

26 *Cap. 5.1; 9.6 Ps. 100.3. Ecl. 7.29. Fap. 17.26; 17.28,29. 1 Cor. 11.7. Ef. 4.24. Col. 3.10. Iac. 3.9. **Cap. 3.22. †Ps. 8.6-8.
27 *1 Cor. 11.7. **Cap. 5.2. Mal. 2.15. Mt. 19.4. Mc. 10.6.

26 Şi Dumnezeu a zis: „Să fa-
cem om[a] după chipul* Nostru**,
după asemănarea Noastră; şi ei
să stăpânească† peste peştii mă-
rii şi peste păsările cerurilor şi
peste vite şi peste tot pământul
şi peste orice târâtoare care se tâ-
27 răşte pe pământ“. Şi Dumnezeu
l-a creat pe om[b] după chipul*
Său; l-a creat după chipul lui
Dumnezeu; parte bărbătească**
şi parte femeiască i-a creat.
28 Şi Dumnezeu i-a binecu-
vântat şi Dumnezeu le-a zis:
„Fiţi roditori* şi înmulţiţi-vă şi
umpleţi pământul şi supuneţi-l;
şi stăpâniţi peste peştii mării şi
peste păsările cerurilor şi peste
orice vietate care se mişcă pe
29 pământ“. Şi Dumnezeu a zis:
„Iată, v-am dat orice iarbă care
face sământă, care este pe supra-
faţa întregului pământ, şi orice
pom în care este rod cu sământă
30 în el[c]: să vă fie* ca hrană. Şi ori-
cărui animal* al pământului şi
oricărei păsări** a cerurilor şi
oricărei târâtoare care se târăşte
pe pământ, în care este un suflet
viu, *i-am dat* ca hrană orice iar-
bă verde“. Şi aşa a fost.
31 Şi Dumnezeu a văzut tot ce
făcuse; şi, iată, era foarte bine*.
Şi a fost seară şi a fost diminea-
ţă: ziua a şasea.

28 *Cap. 9.1,7. Lev. 26.9. Ps. 127.3; 128.3,4.
29 *Cap. 9.3. Iov 36.31. Ps. 104.14,15; 136.25; 146.7 Fap. 14.17.
30 *Ps. 145.15; 145.16; 147.9 **Iov 38.41.
31 *Ps. 104.24. 1 Tim. 4.4.

Ziua de odihnă

1 *Deut. 4.19. Ps. 33.6.
2 *Ex. 20.11; 31.17. Deut. 5.14. **Ev. 4.4.

2 Şi cerurile şi pământul şi toa-
tă oştirea* lor au fost terminate.
2 Şi, în ziua a şaptea*, Dum-
nezeu Şi-a terminat lucrarea pe
care o făcuse; şi, în ziua a şap-
tea, S-a odihnit** de toată lu-
3 crarea Sa pe care o făcuse. Şi
Dumnezeu a binecuvântat ziua a
şaptea şi a sfinţit-o*, pentru
că în ea S-a odihnit de toată
lucrarea Sa, pe care a creat-o
Dumnezeu, făcând-o.

3 *Neem. 9.14. Is. 58.13.

Facerea omului

4 *Cap. 1.1. Iov 38.4-11. Ps. 90.1,2.
5 *Cap. 1.12. Ps. 65.9; 104.14. **Iov 38.26-28 Ier. 10.12,13. †Cap. 3.23.
7 *Cap. 3.19, 23 Ps. 103.14. Ecl. 12.7. Is. 64.8. 1 Cor. 15.47. **Iov 33.4. Fap. 17.25. †Cap. 7.22. Is. 2.22. ††1 Cor. 15.45

4 Acestea* sunt originile[d] ce-
rurilor şi ale pământului, când
5 au fost create, în ziua când **D**om-
nul Dumnezeu[e] a făcut pământ
şi ceruri şi orice arbust* al câm-
pului, înainte de a fi pe pământ,
şi orice iarbă a câmpului înain-
te de a fi încolţit; pentru că
Domnul Dumnezeu nu făcuse
încă să plouă** pe pământ şi
nu era om ca să lucreze† pămân-
6 tul. Ci un abur se ridica de pe
pământ şi uda toată suprafaţa
7 pământului. Şi **D**omnul Dumne-
zeu l-a întocmit[f] pe om din ţă-
râna* pământului şi i-a suflat**
în nări† suflarea de viaţă; şi
omul a devenit†† un suflet viu.

Grădina Edenului

8 *Cap. 13.10. Is. 51.3. Ezec. 28.13. Ioel 2.3. **Cap. 3.24; 4.16. 2 Împ. 19.12. Ezec. 27.23.
9 *Ezec. 31.8; 47.12. **Cap. 3.22. Pr. 3.18; 11.30 Apoc. 2.7; 22.2,14. †Vers. 17.
10 *Ps. 46.4.
11 *Cap. 25.18.
12 *Num. 11.7.
14 *Dan. 10.4. **Cap.15.18

8 Şi **D**omnul Dumnezeu a plan-
tat o grădină* în Eden[g], spre
răsărit**, şi acolo a pus pe omul
9 pe care-l întocmise. Şi, din pă-
mânt, **D**omnul Dumnezeu a făcut
să crească* tot felul de pomi
plăcuţi la vedere şi buni de mân-
cat şi pomul** vieţii în mijlocul
grădinii şi pomul cunoştinţei†
binelui şi răului.
10 Şi un râu* ieşea din Eden ca
să ude grădina; şi de acolo se
împărţea şi se făcea patru braţe.
11 Numele unuia este Pison[h]: el în-
conjoară toată ţara Havila*, unde
12 este aur. Şi aurul din ţara aceea
este bun; acolo este bedelium* şi
13 piatră de onix. Şi numele râului
al doilea este Ghihon[i]: el încon-
14 joară toată ţara lui Cuş[j]. Şi nu-
mele râului al treilea este Hi-
dechel[k]*: el curge înainte, spre
Asiria[l]. Şi al patrulea râu este
Eufratul[m]**.

[a] *Sau* „oameni“, „omenire“; *ebr.* „adam“, *adică* „de pământ“ [b] *Omul, rasa umană* [c] *Lit.* „rodul unui pom care face sământă“ [d] *Sau* „generaţiile“ [e] *Ebr.* „Yahve Elohim“ *(Yahve sau Yehova sau Yhvh este numele absolut al Divinităţii)*; „**D**omnul“ *este redarea numelui* „Yahve“, *iar* „Domnul“ *este redarea numelui* „Adonai“; („Adonai“ *este nume relativ în Divinitate*) [f] *A modelat, ca olarul* [g] *Plăcere* [h] *Revărsare* [i] *Curgere* [j] *Etiopia* [k] *Repede; râul Tigru* [l] *Sau* „curge prin faţa Asiriei“ [m] *Rodire, Apă dulce*

15 *Vers. 8.

15 Şi Domnul Dumnezeu a
luat pe om[a] şi l-a pus* în grădina
Edenului, ca s-o lucreze şi s-o pă-
16 zească. Şi Domnul Dumnezeu a
poruncit omului, zicând: „Din
orice pom din grădină poţi să

17 *Cap. 3.1,3; 3.11,17. **Cap. 3.19. Deut. 30.15,19 Rom. 6.23. 1 Cor. 15.56. Iac. 1.15.

17 mănânci în voie[b]. Dar din pomul
cunoştinţei binelui şi răului să
nu mănânci*, pentru că, în ziua
când vei mânca din el, vei muri**
negreşit“.

Adam şi soţia lui

18 *Cap. 3.12. 1 Cor. 11.9. 1 Tim. 2.13.

18 Şi Domnul Dumnezeu a zis:
„Nu este bine ca omul să fie
singur; îi voi face* un ajutor po-

19 *Cap 1.20,24 **Ps. 8.6. Cap. 6.20.

19 trivit[c]“. Şi Domnul Dumnezeu în-
tocmise din pământ toate ani-
malele* câmpului şi toate păsă-
rile cerurilor şi le-a adus** la
om, ca să vadă cum le va numi.
Şi oricum numea omul fiecare
20 vietate, aşa îi era numele. Şi omul
a dat nume tuturor vitelor şi
păsărilor cerurilor şi tuturor vie-
ţuitoarelor câmpului; dar pentru
om[a] nu s-a găsit nici un ajutor
potrivit.

21 *Cap. 15.12. 1 Sam. 26.12

21 Şi Domnul Dumnezeu a făcut
să cadă un somn* adânc peste
om; şi el a adormit. Şi a luat una
din coastele lui şi a închis car-

22 *Pr. 18.22. Ev. 13.4.

22 nea la loc. Şi din coasta pe care o
luase din om, Domnul Dumnezeu
a făcut[d] o femeie şi a adus-o*

23 *Cap. 29.14. Jud. 9.2. 2 Sam. 5.1; 19.13. Ef. 5.30. **1 Cor. 11.8

23 la om. Şi omul a zis: „Aceasta este
acum os* din oasele mele şi car-
ne din carnea mea! Ea se va
numi femeie[e], pentru că a fost

24 *Cap. 31.15. Ps. 45.10. Mt. 19.5. 1 Cor. 6.16. Ef. 5.31.

24 luată din** bărbat[f]“. De aceea va
lăsa* omul pe tatăl său şi pe
mama sa şi se va lipi de soţia
sa şi vor fi un singur trup[g].

25 *Cap.3.7,10 **Ex. 32.25. Is. 47.3.

25 Şi erau amândoi goi*, omul şi
soţia sa, şi nu se ruşinau**.

Ispitirea şi căderea omului

1 *2 Cor. 11.3. Apoc. 12.9.

3 Şi şarpele* era mai şiret
decât orice animal al câmpului
pe care îl făcuse Domnul Dum-
nezeu. Şi el a spus femeii: „Oare
aşa a spus Dumnezeu: «Să nu
mâncaţi din toţi pomii din gră-

2 *Cap. 2.16,17

2 dină»?“ Şi femeia a zis şarpelui:
„Din rodul pomilor din grădină
3 putem să mâncăm*, dar din ro-
dul pomului care este în mijlo-
cul grădinii, Dumnezeu a spus:
«Să nu mâncaţi din el şi să
nu vă atingeţi de el, ca să nu

4 *Ioan 8.44. 2 Cor. 11.3. 1 Tim. 2.14.

4 muriţi»“. Şi şarpele* a spus
femeii: „Nicidecum nu veţi muri.

5 *Vers. 7. Fap. 26.18. **Is. 14.14. Ezec. 28.2.

5 Pentru că Dumnezeu ştie că în
ziua când veţi mânca din el vi
se vor deschide* ochii şi veţi
fi ca** Dumnezeu[h], cunoscând

6 *1 Tim. 2.14 Iac. 1.14,15. 1 Ioan 2.16.

6 binele şi răul“. Şi femeia a văzut
că pomul era bun de mâncat
şi că era plăcut pentru ochi şi
că pomul era de dorit ca să
dea inteligenţă; şi a luat* din
rodul lui şi a mâncat; şi a dat
şi soţului ei *care era* cu ea şi

7 *Is. 47.3. Plân. 1.8.

7 el a mâncat. Şi li s-au deschis
ochii la amândoi şi au cunoscut
că erau goi*. Şi au cusut laolaltă
frunze de smochin şi şi-au făcut
şorţuri.

8 *Iov 31.33. Ier. 23.24. Amos 9.3.

8 Şi au auzit glasul[i] Domnului
Dumnezeu umblând în grădină
în răcoarea zilei. Şi omul şi so-
ţia lui s-au ascuns* de faţa Dom-
nului Dumnezeu, în mijlocul po-
9 milor grădinii. Şi Domnul Dum-
nezeu a strigat pe om şi i-a zis:

10 *Ex. 3.6; 20.18,19. Deut. 5.25. 1 Ioan 3.20.

10 „Unde eşti?“ Şi el a spus: „Am
auzit glasul Tău în grădină şi
m-am temut*, pentru că sunt gol;
11 şi m-am ascuns“. Şi El a zis:
„Cine ţi-a spus că eşti gol? Ai
mâncat din pomul din care ţi-am

12 *Cap. 2.18. Iov 31.33. Pr. 28.13.

12 poruncit să nu mănânci?“ Şi
omul a spus: „Femeia* pe care
mi-ai dat-o *să fie* cu mine, ea
mi-a dat din pom şi am mâncat“.

13 *Vers. 4.

13 Şi Domnul Dumnezeu a zis fe-
meii: „Ce ai făcut?“ Şi femeia a
spus: „Şarpele* m-a amăgit şi am
mâncat“.

Consecinţele căderii omului

14 Şi Domnul Dumnezeu a zis
şarpelui: „Pentru că ai făcut a-
ceasta, blestemat eşti tu între toa-

[a] *Ebr*. „adam“ [b] *Lit*. „mâncând vei mânca“, *ebraism des întâlnit* [c] *Sau* „perechea lui“, „corespunzător lui“, „asemenea lui“ *(şi în v.20)* [d] *Lit*. „a zidit“ [e] *Ebr*. „işa“ [f] *Ebr*. „iş“ [g] *Lit*. „spre o singură carne“ [h] *Ebr*. „Elohim“; *sau* „veţi fi dumnezei“ [i] *Sau* „sunetul“

14 *Is. 65.25. Mica 7.17.
15 *Mt. 3.7. **Mt. 13.38; 23.33. Ioan 8.44. Fap. 13.10. 1 Ioan 3.8. †Ps. 132.11. Is. 7.14. Mica 5.3. Mt. 1.23. Lc. 1.31. Gal. 4.4. ††Rom. 16.20 Col. 2.15. Ev. 1.14. 1 Ioan 5.5. Apoc. 12.7,17
16 *Ps. 48.6. Is. 13.8;21.3. Ioan 16.21. 1 Tim. 2.15. **Cap. 4.7. †1 Cor. 11.3; 14.34. Ef. 5.22-24. 1 Tim. 2.11,12 Tit 2.5. 1 Pet. 3.1,5,6
17 *Vers. 6. **Cap. 2.17. †Cap. 5.29. Is. 24.5,6. Rom. 8.20. Ev. 6.8. ††Iov 5.7; 31.40 Ecl. 1.3; 2.23
18 *Ps. 104.14.
19 *2 Tes. 3.10. **Cap. 2.7. 1 Cor. 15.47-49 †Iov 21.26; 34.15. Ps. 104.29. Ecl. 3.20; 12.7.
20 *2 Cor. 11.3. 1 Tim. 2.13.
22 *Cap. 1.26. **Cap. 2.9. Apoc. 22.14.
23 *Cap. 4.2; 9.20.
24 *Ezec. 31.11. **Ex. 25.18-22 Ps. 104.4. Ezec. 28.14. Ev. 1.7. †Cap. 2.8.

te vitele şi între toate animalele
câmpului. Vei merge pe pântecele tău şi vei mânca ţărână*
15 în toate zilele vieţii tale. Şi vrăjmăşie* voi pune între tine şi femeie şi între sămânţa** ta şi
sămânţa ei†; ea[a] îţi va zdrobi†† capul şi tu îi vei zdrobi călcâ-
16 iul“. Femeii i-a zis: „Îţi voi mări foarte mult durerile naşterii şi sarcina ta; cu durere* vei naşte copii; şi dorinţa** ta va fi spre soţul tău şi el va stăpâni† peste
17 tine“. Şi lui Adam i-a zis: „Pentru că ai ascultat* de glasul soţiei tale şi ai mâncat din pomul despre care ţi-am poruncit, zicând: «Să nu mănânci** din el», blestemat† este pământul din cauza ta; cu trudă†† vei mânca din el în toate zilele vieţii tale;
18 şi îţi va da spini şi mărăcini;
19 şi vei mânca iarba* câmpului. În sudoarea* feţei tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat; pentru că ţărână** eşti şi în ţărână† te vei întoarce“.

20 Şi omul a pus soţiei sale numele Eva[b], pentru că ea* este mama tuturor celor vii.

21 Şi *D*omnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi soţiei sale îmbrăcăminte de piele şi i-a îmbrăcat.

22 Şi *D*omnul Dumnezeu a zis: „Iată, omul a ajuns ca unul din Noi*, să cunoască binele şi răul. Şi acum, să nu-şi întindă mâna şi să ia şi din pomul** vieţii şi să mănânce şi să trăiască pentru
23 totdeauna ...!“ De aceea *D*omnul Dumnezeu l-a scos din grădina Edenului, ca să lucreze* pămân-
24 tul din care fusese luat. Şi l-a alungat* pe om; şi a pus heruvimii** şi flacăra sabiei strălucitoare spre răsăritul† grădinii Edenului[c], ca să păzească drumul către pomul vieţii.

Cain şi Abel

2 *Cap. 46.32; 47.3. **Cap. 3.23; 9.20.
3 *Num. 18.12
4 *Num. 18.17 Pr. 3.9. **Ev. 11.4.
5 *1 Sam. 16.7 **Cap. 31.2. Is. 3.9.
6 *Iona 4.4.
7 *Iac. 1.15. **Rom. 6.12; 6.16.

4 Şi Adam a cunoscut pe Eva, soţia sa; şi ea a rămas însărcinată şi a născut pe Cain[d]; şi a zis: „Am dobândit un om de la
2 *D*omnul“. Şi a mai născut şi pe fratele său Abel[e]. Şi Abel era păstor* de oi[f], iar Cain lucra pământul**.

3 Şi a fost *aşa*: după un timp[g], Cain a adus un dar *D*omnului din
4 roadele* ogorului. Şi Abel a adus şi el din cele întâi-născute* ale oilor lui şi din grăsimea lor. Şi *D*omnul a privit** la Abel şi la
5 darul său. Iar la Cain şi la darul său n-a privit*. Şi Cain s-a mâniat foarte tare şi faţa** i s-a
6 posomorât. Şi *D*omnul a spus lui Cain: „De ce te-ai mâniat*? Şi de
7 ce ţi s-a posomorât faţa? Dacă faci bine, nu vei fi bine primit?[h] Şi, dacă nu faci bine, păcatul[i] stă culcat la uşă şi dorinţa* lui va fi *îndreptată* spre tine, dar tu stăpâneşte** peste el“.

Pedeapsa lui Cain

8 *Mt. 23.35. Ioan 8.44. 1 Ioan 3.12. Iuda 11.
9 *Cap. 3.9. Ps. 9.12. **Ioan 8.44.
10 *Num. 35.33 Ps. 9.12. Ev. 12.24. Apoc. 6.10.
11 *Deut. 28.15-20 Gal. 3.10.
12 *Ioel 1.10-20 **Lev. 26.17,36

8 Şi Cain a vorbit lui Abel, fratele său.[j] Şi a fost *aşa*: când erau ei pe câmp, Cain s-a ridicat împotriva lui Abel, fratele său, şi l-a ucis*.

9 Şi *D*omnul a spus lui Cain: „Unde* este Abel, fratele tău?“ Şi el a zis: „Nu** ştiu; sunt eu pă-
10 zitorul fratelui meu?“ Şi El i-a spus: „Ce ai făcut? Glasul sângelui* fratelui tău strigă la Mine din
11 pământ. Şi acum blestemat* eşti tu pe pământul care şi-a deschis gura ca să primească sângele
12 fratelui tău din mâna ta! Când vei lucra pământul, nu-ţi va mai da* puterea lui; rătăcitor[k] şi fugar**
13 vei fi pe pământ“. Şi Cain a spus *D*omnului: „Pedeapsa mea este prea mare ca să poată fi purtată[l].

[a] *Sămânţa femeii, ebr. masculin* [b] *Viaţă* [c] *Sau* „şi a pus la răsăritul grădinii Edenului heruvimii şi sabia învăpăiată care se întorcea în toate părţile“ [d] *Dobândit* [e] *Suflare (Iov 7.16) sau Deşertăciune (Ps. 144.4)* [f] *Lit.* „stăpân de vite mici *(oi, capre)*“ [g] *Lit.* „la sfârşitul zilelor“ [h] *Sau* „nu-ţi va fi *faţa* ridicată?“ [i] *Cuvântul din ebr. înseamnă şi* „jertfă pentru păcat“ [j] *Unele autorităţi din vechime ad.* „Să ieşim la câmp!“ [k] *Sau* „vagabond“ [l] *Sau* „Nelegiuirea mea este prea mare ca să poată fi iertată“

14 *Cap. 3.24. **Iov.15.20-24 Ps. 51.11. †Cap. 9.6. Num. 35.19, 21, 27.
15 *Vers. 24. Ps. 79.12. **Ezec. 9.4,6.
16 *2 Împ. 13.23; 24.20. Ier. 23.39; 52.3.
17 *Ps. 49.11.
19 *Cap. 2.24.
23 *Ex. 20.13. Lev. 19.18. Deut. 32.35. Ps. 94.1.

14 Iată, m-ai izgonit* astăzi de pe fața
pământului şi voi fi ascuns
de la fața** Ta şi voi fi rătăcitor şi
fugar[a] pe pământ; şi va fi *aşa*:
oricine† mă va găsi mă va ucide“.
15 Şi Domnul i-a zis: „De aceea,
oricine îl va ucide pe Cain va fi
răzbunat de şapte* ori“. Şi Dom-
nul a pus un semn** pe Cain, ca
nu cumva, cineva, găsindu-l, să-l
16 lovească. Şi Cain a ieşit de la fa-
ța* Domnului şi a locuit în țara
Nod[b], la răsărit de Eden.

Cain şi urmaşii lui

17 Şi Cain a cunoscut pe soția
sa şi ea a rămas însărcinată şi
a născut pe Enoh. Şi el a zidit o
cetate şi a pus* numele cetății
18 după numele fiului său Enoh. Şi
lui Enoh i s-a născut Irad; şi Irad
a născut pe Mehuiael; şi Mehu-
iael a născut pe Metuşael; şi Me-
19 tuşael a născut pe Lameh. Şi La-
meh a luat două* soții: numele
uneia era Ada şi numele celeilal-
20 te, Țila. Şi Ada a născut pe Iabal:
el a fost tatăl celor care locuiesc
21 în corturi şi cresc vite. Şi numele
fratelui său era Iubal: el a fost
tatăl celor care mânuiesc harfa şi
22 fluierul. Țila, de asemenea, a năs-
cut şi ea pe Tubal-Cain, făurito-
rul tuturor felurilor de unelte de
aramă[c] şi de fier. Şi sora lui Tu-
23 bal-Cain era Naama. Şi Lameh a
spus soțiilor sale:
„Ada şi Țila, ascultați glasul
meu!
Voi, soții ale lui Lameh, ple-
cați urechea la glasul meu:
Pentru că am ucis* un om
deoarece m-a rănit şi un tânăr
pentru că m-a lovit.
24 Dacă de şapte ori va fi răz-
bunat Cain,
Lameh de şaptezeci şi şapte
de ori“.

Naşterea lui Set

25 Şi Adam a cunoscut din nou
pe soția sa; şi ea a născut un fiu
şi i-a pus numele Set[d]: „Pentru
că“, *a spus ea*, „Dumnezeu mi-a
rânduit o altă sământă în locul*
lui Abel; pentru că l-a ucis Cain“.
26 Şi lui Set i s-a născut de aseme-
nea un fiu şi i-a pus numele Enos[e].
Atunci au început oamenii să
cheme* Numele Domnului.

Urmaşii lui Adam prin Set până la Noe

5 Aceasta este cartea* urmaşi-
lor lui Adam. În ziua când a creat
Dumnezeu pe om, l-a făcut după
asemănarea** lui Dumnezeu.
2 Parte bărbătească şi parte feme-
iască* i-a creat; şi i-a binecu-
vântat** şi le-a pus numele Adam
în ziua când au fost creați.
3 Şi Adam a trăit o sută treizeci
de ani şi a născut *un fiu* după ase-
mănarea sa, după chipul său*, şi
4 i-a pus numele Set. Şi zilele lui
Adam*, după ce a născut pe Set,
au fost opt sute de ani; şi a năs-
5 cut** fii şi fiice. Şi toate zilele pe
care le-a trăit Adam au fost nouă
sute treizeci de ani; şi a murit*.
6 Şi Set a trăit o sută cinci ani şi
7 a născut pe Enos*. Şi după ce a
născut pe Enos, Set a trăit opt sute
şapte ani; şi a născut fii şi fiice.
8 Şi toate zilele lui Set au fost nouă
sute doisprezece ani; şi a murit.
9 Şi Enos a trăit nouăzeci de ani
10 şi a născut pe Cainan. Şi după ce
a născut pe Cainan, Enos a trăit
opt sute cincisprezece ani; şi a
11 născut fii şi fiice. Şi toate zilele
lui Enos au fost nouă sute cinci
ani; şi a murit.
12 Şi Cainan a trăit şaptezeci de
13 ani şi a născut pe Mahalaleel. Şi
după ce a născut pe Mahalaleel,
Cainan a trăit opt sute patruzeci
14 de ani; şi a născut fii şi fiice. Şi
toate zilele lui Cainan au fost nouă
sute zece ani; şi a murit.
15 Şi Mahalaleel a trăit şaizeci şi
cinci de ani şi a născut pe Iared.
16 Şi după ce a născut pe Iared,
Mahalaleel a trăit opt sute treizeci
17 de ani; şi a născut fii şi fiice. Şi
toate zilele lui Mahalaleel au fost
opt sute nouăzeci şi cinci de ani;

25 *Vers. 8. Cap. 5.3.
26 *Cap. 12.8; 26.25. 1 Împ. 18.24 Ps. 116.17. Ioel 2.32. Țef. 3.9. 1 Cor. 1.2.
1 *1 Cr. 1.1 Lc. 3.38. **Cap. 1.26. Ef. 4.24. Col. 3.10.
2 *Cap. 1.27. Mt. 19.4. Mc. 10.6. **Cap. 1.28.
3 *Cap. 4.25.
4 *1 Cr. 1.1. **Cap. 1.28.
5 *Cap. 3.19. Ev. 9.27.
6 *Cap. 4.26.

[a] *Sau* „vagabond“ [b] *Rătăcire* [c] *Sau* „cel care i-a instruit pe toți cei care lucrează în aramă“ [d] *Rânduit, Înlocuit* [e] *Omul muritor, în slăbiciune; vezi Ps. 8.4; 103.15.*

şi a murit.
18 Şi Iared a trăit o sută şaizeci
şi doi de ani şi a născut pe Enoh[a]*.
19 Şi după ce a născut pe Enoh, Ia-
red a trăit opt sute de ani; şi a năs-
20 cut fii şi fiice. Şi toate zilele lui
Iared au fost nouă sute şaizeci
şi doi de ani; şi a murit.
21 Şi Enoh a trăit şaizeci şi cinci
22 de ani şi a născut pe Metusala. Şi
după ce a născut pe Metusala,
Enoh a umblat* cu Dumnezeu trei
sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
23 Şi toate zilele lui Enoh au fost
24 trei sute şaizeci şi cinci de ani. Şi
Enoh* a umblat cu Dumnezeu; şi
nu a mai fost, pentru că Dum-
nezeu l-a luat**.
25 Şi Metusala a trăit o sută opt-
zeci şi şapte de ani şi a născut pe
26 Lameh. Şi după ce a născut pe
Lameh, Metusala a trăit şapte sute
optzeci şi doi de ani; şi a născut
27 fii şi fiice. Şi toate zilele lui Me-
tusala au fost nouă sute şaizeci
şi nouă de ani; şi a murit.
28 Şi Lameh a trăit o sută optzeci
şi doi de ani şi a născut un fiu.
29 Şi i-a pus numele Noe[b], spunând:
„Acesta ne va mângâia în lucrul
nostru şi în truda mâinilor noas-
tre, din cauza pământului* pe
30 care l-a blestemat Domnul“. Şi
după ce a născut pe Noe, Lameh
a trăit cinci sute nouăzeci şi cinci
de ani; şi a născut fii şi fiice.
31 Şi toate zilele lui Lameh au fost
şapte sute şaptezeci şi şapte de
ani; şi a murit.
32 Şi Noe* era de cinci sute de
ani; şi Noe a născut** pe Sem[c],
pe Ham[d] şi pe Iafet[e].

Răutatea oamenilor

6 Şi a fost *aşa*: când au început
oamenii să se înmulţească* pe
faţa pământului şi li s-au născut
2 fiice, fiii lui Dumnezeu au văzut
că fiicele oamenilor erau fru-
moase şi şi-au luat* soţii din toa-
3 te pe care le-au ales. Şi Domnul
a zis: „Duhul* Meu nu Se va lupta
întotdeauna cu omul[f], pentru că,
în adevăr, el este carne**; dar
zilele lui vor fi de o sută douăzeci
4 de ani“. Uriaşii* erau pe pământ
în acele zile şi chiar după aceea,
când fiii lui Dumnezeu au intrat
la fiicele oamenilor şi ele le-au
născut *copii*; aceştia au fost vite-
jii care erau oameni cu renume[g]
5 în vechime. Şi Domnul a văzut că
răutatea omului era mare pe pă-
mânt şi că orice imaginaţie a
gândurilor* inimii lui era numai
6 rău toată ziua. Şi Domnului I-a
părut rău* că făcuse pe om pe
pământ şi S-a mâhnit** în inima
7 Sa. Şi Domnul a zis: „Voi şterge
de pe faţa pământului pe omul pe
care l-am creat, de la om până la
animal, şi târâtoare şi păsări ale
cerurilor, pentru că Îmi pare rău
că i-am făcut“.

Noe

8 Dar Noe* a căpătat** favoa-
re în ochii Domnului.
9 Aceştia sunt urmaşii lui Noe.
Noe* era un om drept**, integru
printre contemporanii lui[h]: Noe
10 umbla† cu Dumnezeu. Şi Noe a
născut trei* fii: pe Sem, pe Ham
11 şi pe Iafet. Şi pământul era stricat*
înaintea lui Dumnezeu şi pămân-
12 tul era plin** de violenţă. Şi Dum-
nezeu a privit* pământul şi, iată,
era stricat; pentru că orice făptu-
ră[i] îşi stricase calea pe pământ.
13 Şi Dumnezeu a zis lui Noe:
„Sfârşitul* oricărei făpturi[i] a ve-
nit înaintea Mea, pentru că pă-
mântul este plin de violenţă din
cauza lor; şi, iată, îi voi nimici**
14 de pe pământ[j]. Fă-ţi o corabie
din lemn de gofer: vei face cămă-
ruţe în corabie; şi s-o acoperi[k] pe
dinăuntru şi pe dinafară cu smoa-
15 lă. Şi o vei face aşa: lungimea co-
răbiei să fie de trei sute de coţi,
lăţimea ei de cincizeci de coţi şi
16 înălţimea ei de treizeci de coţi. Să

18 *Iuda 14,15.
22 *Cap. 6.9; 17.1; 24.40. 2 Împ. 20.3. Ps. 16.8; 116.9; 128.1. Mica 6.8. Mal. 2.6.
24 *Ev. 11.5. Iuda 14. **2 Împ. 2.10; 2.11. Ps. 73.24.
29 *Cap. 3.17; 4.11.
32 *Cap. 7.6. **Cap. 6.10.
1 *Cap. 1.28.
2 *Deut. 7.3,4.
3 *Gal. 5.16,17 1 Pet. 3.19; 3.20. **Ps. 78.39.
4 *Num. 13.33.
5 *Cap. 8.21. Deut. 29.19. Ps. 14.1-3. Pr. 6.18. Mt. 15.19. Rom. 1.28-32
6 *Num. 23.19 1Sam.15.11,29 2 Sam. 24.16 Amos 7.3,6. Mal. 3.6. Iac. 1.17. **Is. 63.10. Ef. 4.30.
8 *Mt. 24.37. Lc. 17.26. 1 Pet. 3.20. **Cap. 19.19 Ex. 33.12-17. Lc. 1.30. Fap. 7.46.
9 *Cap. 7.1. Ezec. 14.14,20 Ev. 11.7. 2 Pet. 2.5. **Ps. 37.39. Rom. 1.17. †Cap. 5.22,24; 17.1.
10 *Cap. 5.32.
11 *Cap. 13.13. Deut. 31.29. Jud. 2.19. **Ezec. 8.17; 28.16. Hab. 2.8,17.
12 *Cap. 18.21. Ps. 14.2; 33.13; 33.14; 53.2,3
13 *Ier. 51.13. Ezec.7.2,3,6. Amos 8.2. 1 Pet. 4.7. **Vers. 17.

[a] *Învăţat, Credincios* [b] *Odihnă, Mângâiere* [c] *Faimă* [d] *Negru* [e] *Lărgire* [f] *Sau* „în oameni“ *sau* „între oameni“*; unii* „întotdeauna cu omul în rătăcirile lor“ [g] *Cu nume* [h] *Lit.* „între generaţiile lui“ [i] *Lit.* „carne“ [j] *Sau* „cu pământul“ [k] *Lit.* „s-o smoleşti“

faci corăbiei o lumină[a] şi la un
cot înălțime de la acoperiş să o
sfârşeşti[b]. Şi intrarea corăbiei o vei
pune în latura ei; o vei face *cu
un etaj* jos, al doilea şi al treilea.
17 Şi Eu, iată, aduc potopul de ape
pe pământ, ca să nimicesc toa-
tă* carnea în care este suflare de
viață sub ceruri; tot ce este pe
18 pământ va pieri. Dar voi întări
legământul* Meu cu tine; şi vei
intra** în corabie tu şi fiii tăi şi
soția ta şi soțiile fiilor tăi cu
19 tine. Şi din orice trăieşte, de orice
carne, să aduci în corabie două*
din fiecare *fel*, ca să *le* păstrezi
vii cu tine: să fie parte bărbă-
20 tească şi parte femeiască. Din
păsări, după felul lor, şi din ani-
male, după felul lor, din fiecare
târâtoare de pe pământ, după
felul ei, două din fiecare *fel* vor
veni la tine, ca să *le* păstrezi vii.
21 Şi ia la tine din orice hrană care
se mănâncă* şi strânge-o la tine;
şi îți va fi ca hrană pentru tine
22 şi pentru ele". Şi Noe aşa a fă-
cut; potrivit cu tot* ce-i porun-
cise Dumnezeu, aşa a făcut.

Noe intră în corabie

7 Şi Domnul a zis lui Noe: „In-
tră* în corabie tu şi toată casa ta,
pentru că pe tine te-am văzut**
drept înaintea Mea, în generația
2 aceasta. Din toate animalele cu-
rate* vei lua cu tine câte şapte:
parte bărbătească şi partea sa
femeiască; şi din animalele ne-
curate**, două: parte bărbătească
3 şi partea sa femeiască. Şi din pă-
sările cerurilor, câte şapte: parte
bărbătească şi parte femeiască;
ca să păstrezi sământă vie pe
4 fața întregului pământ. Pentru că
încă şapte zile şi voi face să plouă
asupra pământului patruzeci de
zile şi patruzeci de nopți şi voi
şterge de pe fața pământului
orice* ființă pe care am făcut-o".
5 Şi Noe a făcut potrivit cu tot*
ce-i poruncise Domnul.
6 Şi Noe era de şase sute de ani
când a fost potopul de ape pe pă-
7 mânt. Şi Noe a intrat în corabie,
şi fiii lui şi soția lui şi soțiile fiilor
lui cu el, din cauza apelor poto-
8 pului. Din animalele curate şi din
animalele care sunt necurate şi din
păsări şi din orice se mişcă pe pă-
9 mânt, au intrat două câte două în
corabie la Noe, parte bărbăteas-
că şi parte femeiască, după cum
îi poruncise Dumnezeu lui Noe.

Potopul

10 Şi a fost *aşa*: după cele şapte
zile, apele potopului au fost pe
pământ.
11 În anul şase sute al vieții lui
Noe, în luna a doua, în ziua a
şaptesprezecea a lunii, în ziua
aceea toate izvoarele* adâncului
celui mare s-au rupt şi zăgazu-
rile** cerurilor au fost deschise.
12 Şi ploaia a fost pe pământ patru-
zeci de zile şi patruzeci de nopți.
13 Chiar în ziua aceea au intrat* în
corabie Noe şi Sem şi Ham şi Ia-
fet, fiii lui Noe, şi soția lui Noe şi
cele trei soții ale fiilor lui cu ei;
14 ei, şi fiecare animal după felul
său şi fiecare vită după felul ei şi
fiecare târâtoare care se târăşte pe
pământ, după felul ei, şi fiecare
pasăre, după felul ei, orice pasă-
15 re de orice *fel de* aripă. Şi au in-
trat în corabie la Noe două câte
două* din orice carne în care este
16 suflare de viață. Şi cele care au in-
trat, au intrat parte bărbătească
şi parte femeiască din orice carne,
aşa cum îi poruncise Dumnezeu. Şi
Domnul a închis *corabia* după el.
17 Şi potopul a fost patruzeci*
de zile pe pământ. Şi apele au
crescut şi au ridicat corabia; şi
a fost înălțată deasupra pămân-
18 tului. Şi apele s-au întețit şi au
crescut mult pe pământ; şi cora-
bia plutea* pe suprafața apelor.
19 Şi apele s-au întețit foarte mult
pe pământ; şi toți munții înalți*
care erau sub toate cerurile au fost
20 acoperiți. Cu cincisprezece coți
s-au înălțat apele mai sus* şi mun-

17 *Vers. 13. Cap. 7.4,21-23 2 Pet. 2.5.
18 *Cap. 9.9-16; 17.7. **Cap. 7.113 1 Pet. 3.20.
19 *Cap. 7.2,8; 7.9,15,16.
21 *Cap. 1.29,30
22 *Ev. 11.7. Ex. 40.16.
1 *Mt. 24.38. Lc. 17.26. **Cap. 6.9. Ps. 33.18,19. Pr. 10.9. 2 Pet. 2.9.
2 *Lev. 11.1-21 **Deut. 14.3-20
4 *Cap. 6.7,13.
5 *Cap. 6.22.
11 *Cap. 8.2. Pr. 8.28. Ezec. 26.19. **Cap. 1.7. Ps. 78.23.
13 *Cap. 6.18. Ev. 11.7. 1 Pet. 3.20. 2 Pet. 2.5.
15 *Cap. 6.19.
17 *Vers. 4,12.
18 *Ps. 104.26.
19 *Ps. 104.6. Ier. 3.23.
20 *Cap. 8.4.

[a] *O fereastră spre cer, în acoperiş* [b] *Sau* „la un cot înălțime să o sfârşeşti deasupra"

21 ţii au fost acoperiţi. Şi a murit*
orice carne care se mişca pe
pământ, păsări şi vite şi animale
şi orice târâtoare care se târăşte
22 pe pământ, şi toţi oamenii. Tot ce
avea suflarea* duhului de viaţă în
nările sale şi tot ce era pe uscat
23 a murit. Şi a şters orice fiinţă care
era pe faţa pământului, de la om
până la vite, şi târâtoare şi pă-
sări ale cerurilor; şi au fost şter-
se de pe pământ. Şi a rămas nu-
mai Noe* şi ce era cu el în cora-
24 bie. Şi apele* au crescut pe pă-
mânt o sută cincizeci de zile.

21 *Cap. 6.13,17 Iov 22.16. Mt. 24.39. Lc. 17.27. 2 Pet. 3.6.
22 *Cap. 2.7.
23 *1 Pet. 3.20. 2 Pet. 2.5; 3.6.
24 *Cap. 8.3,4.

Sfârşitul potopului

8 Şi Dumnezeu Şi-a amintit* de
Noe şi de toate animalele şi de
toate vitele care erau cu el în
corabie. Şi Dumnezeu a făcut**
să treacă un vânt peste pământ
2 şi apele s-au potolit. Şi izvoare-
le adâncului şi zăgazurile ceruri-
lor au fost închise* şi ploaia**
3 din ceruri a fost oprită. Şi apele
se retrăgeau de pe pământ du-
cându-se şi întorcându-se. Şi,
după ce au trecut o sută cinci-
zeci* de zile, apele s-au micşorat.
4 Şi, în luna a şaptea, în ziua a
şaptesprezecea a lunii, corabia s-a
5 oprit[a] pe munţii Ararat[b]. Şi apele
au tot scăzut până în luna a ze-
cea: în *luna* a zecea, în ziua întâi
a lunii, s-au văzut vârfurile munţilor.
6 Şi a fost *aşa*: la sfârşitul celor
patruzeci de zile, Noe a deschis
fereastra* corăbiei pe care o fă-
7 cuse. Şi a trimis corbul, care a ie-
şit încoace şi încolo, până când au
8 secat apele de pe pământ. Şi a
trimis de la el porumbelul, ca să
vadă dacă scăzuseră apele de pe
9 faţa pământului. Dar porumbelul
n-a găsit loc de odihnă pentru
piciorul[c] său şi s-a întors la el la
corabie, pentru că apele erau pe
faţa întregului pământ. Şi şi-a
întins mâna şi l-a luat şi l-a adus
10 la sine în corabie. Şi a mai aşteptat
alte şapte zile şi din nou a trimis
11 porumbelul din corabie. Şi po-
rumbelul* a venit la el în amurg
şi, iată, în ciocul[d] lui era o frunză
ruptă de măslin. Şi Noe a cunos-
cut că apele scăzuseră pe pământ.
12 Şi a mai aşteptat alte şapte zile
şi a trimis porumbelul, dar *acesta*
nu s-a mai întors la el.
13 Şi a fost *aşa*: în anul* şase su-
te unu, în luna întâi, în ziua întâi
a lunii, apele secaseră pe pământ.
Şi Noe a ridicat acoperişul co-
răbiei şi s-a uitat şi, iată, faţa pă-
14 mântului se uscase. Şi, în luna a
doua, în a douăzeci şi şaptea zi
a lunii, pământul era uscat.

1 *Cap. 19.29. Ex. 2.24. 1 Sam. 1.19. **Ex. 14.21; 15.10. Iov 12.15. Ps. 29.10. Is. 44.27. Naum 1.4.
2 *Cap. 7.11. **Cap 7.4,12 Iov 38.37.
3 *Cap. 7.24.
6 *Cap. 6.16.
11 *Ier. 48.28.
13 *Cap. 7.6.

Ieşirea lui Noe din corabie

15 Şi Dumnezeu a vorbit lui Noe,
16 zicând: „Ieşi din corabie, tu* şi
soția ta şi fiii tăi şi soțiile fiilor
17 tăi cu tine. Scoate afară cu tine
fiecare* vieţuitoare care este cu
tine, de orice carne: păsări şi ani-
male şi fiecare târâtoare care se
târăşte pe pământ, ca să mişune
pe pământ; să fie roditoare şi să
18 se înmulțească** pe pământ“. Şi
Noe a ieşit, şi fiii lui şi soția lui
19 şi soțiile fiilor lui cu el. Fiecare
animal, fiecare târâtoare şi fieca-
re pasăre, orice se mişcă pe pă-
mânt, după familiile lor, au ieşit
20 din corabie. Şi Noe a zidit un al-
tar* *D*omnului şi a luat din orice
animal curat** şi din orice pasăre
curată şi a adus arderi-de-tot† pe
21 altar. Şi *D*omnul a mirosit o mi-
reasmă* plăcută[e] şi *D*omnul a zis
în inima Sa: „Nu voi mai bleste-
ma** din nou pământul din cauza
omului, pentru că gândul† inimii
omului este rău din tinereţea lui;
nici nu voi mai lovi†† din nou tot
22 ce este viu, cum am făcut. De
acum înainte, în toate zilele pămân-
tului, semănatul şi seceratul, şi fri-
gul şi căldura, şi vara* şi iarna, şi
ziua** şi noaptea nu vor înceta“.

16 *Cap. 7.13.
17 *Cap. 7.15. **Cap. 1.22,28
20 *Cap. 12.7,8; 13.18; 22.9. **Cap. 7.2. †Cap. 22.2. Ex. 10.25.
21 *Ex 29.18,25 Lev. 1.9. Ef. 5.2. **Cap. 3.17; 6.7,13,17. Is. 54.9. †Cap. 6.5. Iov 14.4; 15.14. Ps. 51.5. Ier. 17.9. Rom. 1.31; 3.23. Ef. 2.1-3. ††Cap 9.11,15
22 *Ps. 74.17. **Ier 33.20,25

Dumnezeu binecuvântează pe Noe

9 Şi Dumnezeu a binecuvântat
pe Noe şi pe fiii lui şi le-a zis:
„Fiți roditori şi înmulţiţi-vă* şi
2 umpleți pământul. Şi frica de
voi şi temerea de voi va fi peste

1 *Cap. 1.28. Vers. 7,19. Cap. 10.32.

[a] *Sau* „s-a odihnit“ [b] *Muntele Coborârii* [c] *Lit.* „talpa piciorului“ [d] *Lit.* „gura“ [e] *Lit.* „o mireasmă de odihnă“

2 *Cap. 1.28. Osea 2.18.
3 *Deut. 12.15; 14.9,11. Fap. 10.12,13 **Rom. 14.14; 14.20. 1 Cor. 10.25; 10.26. Col. 2.16. 1 Tim. 4.3,4.
4 *Lev. 7.26; 17.10,11,14; 19.26. Deut.12.23; 15.23. 1 Sam. 14.34 Fap. 15.20,29
5 *Ex. 21.28. **Cap. 4.9,10. Ps. 9.12.
6 *Ex.21.12,14 Lev. 24.17. Mt. 26.52. Apoc.13.10. **Cap. 1.27.
7 *Cap. 1.28. Vers. 1,19.

orice animal al pământului şi peste orice pasăre a cerurilor, cu tot
ce se mişcă pe pământ, şi peste
toţi peştii mării: sunt date* în
3 mâna voastră. Tot ce se mişcă* şi
trăieşte vă va fi de mâncare: vi
le-am dat** pe toate ca şi iarba
4 verde. Dar să nu mâncaţi carne
5 cu viaţa ei, *adică* sângele* ei. Şi
cu adevărat voi cere înapoi sângele vostru, al vieţilor voastre: din
mâna oricărei vieţuitoare îl voi
cere înapoi* şi din mâna omului**; din mâna fratelui fiecărui
6 om voi cere viaţa omului. Celui
care varsă* sânge de om, de către
om *i* se va vărsa sângele lui: pentru că El a făcut pe om după
7 chipul** lui Dumnezeu. Iar voi
fiţi roditori* şi înmulţiţi-vă: răspândiţi-vă pe pământ şi înmulţiţi-vă pe el“.

Legământul lui Dumnezeu cu Noe

9 *Cap. 6.18.
11 *Cap. 8.21. Is. 54.9.
12 *Cap. 17.11.
13 *Ex. 28.12. Ezec. 1.28.
15 *Lev. 26.42; 26.45. Ezec. 16.60.

8 Şi Dumnezeu a vorbit lui Noe şi
9 fiilor lui cu el, zicând: „Şi Eu, iată,
întăresc legământul* Meu
cu voi şi cu sămânţa voastră du-
10 pă voi şi cu orice fiinţă vie care
este cu voi: păsările, vitele şi orice animal al pământului *care sunt*
cu voi, din toate câte ies din corabie – din fiecare animal al pă-
11 mântului. Şi Eu voi întări legământul Meu cu voi: nu se va mai
prăpădi nici o făptură[a] din cauza
apelor potopului, nici nu va mai
fi* potop ca să nimicească pă-
12 mântul“. Şi Dumnezeu a zis:
„Acesta este semnul legământului* pe care-l fac între Mine şi
voi şi fiecare fiinţă vie care este
cu voi, pentru generaţii, pentru
13 totdeauna: am pus curcubeul*
Meu în nor şi el va fi un semn
al legământului dintre Mine şi
14 pământ. Şi va fi *aşa*: când voi
acoperi pământul cu nor, curcu-
15 beul se va vedea în nor şi Îmi
voi aduce aminte* de legământul Meu care este între Mine şi voi
şi fiecare fiinţă vie, de orice carne;
şi apele nu se vor mai face potop,
ca să nimicească orice făptură[a].
16 Şi curcubeul va fi în nor şi Mă
voi uita la el ca să-Mi aduc aminte de legământul pentru totdeauna* dintre Dumnezeu şi orice fiinţă vie, de orice carne, care este pe
17 pământ“. Şi Dumnezeu a zis lui
Noe: „Acesta este semnul legământului pe care l-am întărit între
Mine şi orice făptură[a] care este
pe pământ“.

Fiii lui Noe

16 *Cap. 17.13; 17.19. 2 Sam. 23.5.
18 *Cap. 10.1. **Cap. 10.6.
19 *Cap. 5.32; 10.32. 1 Cr. 1.4.
20 *Cap. 3.23; 4.2. Pr. 12.11.
21 *Pr. 20.1.
22 *Hab. 2.15.
23 *Ex. 20.12. Gal. 6.1.
25 *Deut. 27.16 **Ios. 9.23. 1 Împ. 9.20,21
26 *Cap. 14.20; 24.27. **Ps. 144.15 Ev. 11.16.
27 *Cap. 10.2-5 Is. 66.19. **Ef. 2.13,14; 3.6.

18 Şi fiii* lui Noe care au ieşit
din corabie erau: Sem şi Ham şi
Iafet. Şi Ham** este tatăl lui Ca-
19 naan. Aceştia trei au fost fiii* lui
Noe şi de la aceştia s-a umplut
tot pământul.
20 Şi Noe a început să cultive
21 pământul[b]* şi a sădit o vie. Şi a
băut din vin şi s-a îmbătat* şi
22 s-a dezgolit în cortul său. Şi Ham,
tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea* tatălui său şi a spus a-
23 fară celor doi fraţi ai lui. Şi
Sem* şi Iafet au luat o manta şi
au pus-o pe amândoi umerii lor
şi au mers de-a-ndăratelea şi au
acoperit goliciunea tatălui lor;
şi feţele lor n-au văzut goliciu-
24 nea tatălui lor. Şi Noe s-a trezit
din vinul său şi a aflat ce-i fă-
25 cuse fiul său cel mai mic. Şi a
zis: „Blestemat* să fie Canaan[c]!
El va fi robul** robilor fraţilor
26 săi“. Şi a zis:
„Binecuvântat* să fie Domnul, Dumnezeul** lui Sem!
Şi Canaan va fi robul său[d].
27 Dumnezeu să lărgească* pe
Iafet şi el să locuiască** în corturile lui Sem;
şi Canaan să fie robul său[d]“.
28 Şi Noe a trăit după potop trei
29 sute cincizeci de ani. Şi toate zilele lui Noe au fost de nouă sute
cincizeci de ani; şi a murit.

Urmaşii lui Iafet

1 *Cap. 9.19.
2 *1 Cr. 1.5-7. **Ezec. 38.2; 38.6.

10 Şi aceştia sunt urmaşii fiilor
lui Noe: Sem, Ham şi Iafet; şi
lor li s-au născut* fii după potop.
2 Fiii* lui Iafet: Gomer** şi
Magog şi Madai şi Iavan şi Tu-

[a] *Lit.* „carne“ [b] *Lit.* „să fie om al pământului“ [c] *Negustor* [d] *Sau* „lor“

3 *Ier. 51.27. **Ezec. 27.14
4 *Is. 66.19. Ezec. 27.12,25
5 *Ps. 72.10. Ier. 2.10; 25.22 Țef. 2.11.

3 bal şi Meşec şi Tiras. Şi fiii lui
Gomer: Aşchenaz* şi Rifat şi
4 Togarma**. Şi fiii lui Iavan: Eli-
şa şi Tarsis*, Chitim şi Dodanim.
5 De la aceştia s-au separat insu-
lele* națiunilor, după țările lor,
fiecare după limba sa, după fa-
miliile lor, în națiunile lor.

Urmaşii lui Ham

6 *1 Cr. 1.8.
7 *Is. 43.3. **Ezec. 27.22 †Ezec. 27.15; 27.20.
8 *Mica 5.6.
9 *Cap. 21.20; 25.27. Ier. 16.16. Mica 7.2. **Cap. 6.11.
10 *Cap. 11.2; 14.1. Mica 5.6.

6 Şi fiii* lui Ham: Cuş şi Miț-
7 raim şi Put[a] şi Canaan. Şi fiii lui
Cuş: Seba* şi Havila şi Sabta
şi Raema** şi Sabteca. Şi fiii lui
8 Raema: Şeba şi Dedan†. Şi Cuş
a născut pe Nimrod[b]; el* a înce-
put să fie puternic pe pământ.
9 El era vânător* puternic înaintea
Domnului; de aceea se zice: „Ca
Nimrod, vânător puternic înain-
10 tea** Domnului!" Şi începutul
împărăției lui a fost Babel şi Erec
şi Acad şi Calne, în țara Şinear*.
11 Din țara aceea a ieşit în Asiria[c]
şi a construit Ninive, şi Reho-
12 bot-Ir, şi Calah, şi Resen între
Ninive şi Calah: aceasta este ceta-
13 tea cea mare. Şi Mițraim a năs-
cut pe ludimi* şi pe anamimi
şi pe lehabimi şi pe naftuhimi
14 şi pe patrusimi şi pe casluhimi
(din care au ieşit* filistenii) şi pe
15 caftorimi. Şi Canaan a născut pe
Sidon*, întâiul său născut, şi
16 pe hetiți**, şi pe iebusiți, şi pe a-
17 moriți*, şi pe ghirgasiți, şi pe
18 heviți, şi pe archiți, şi pe siniți, şi
pe arvadiți, şi pe țemariți şi pe
hamatiți. Şi, după aceasta, fami-
liile canaaniților[d] s-au împrăştiat.
19 Şi hotarul canaaniților era de la
Sidon, cum mergi spre Gherar,
până la Gaza; cum mergi spre*
Sodoma şi Gomora şi Adma şi
20 Țeboim, până la Leşa. Aceştia
sunt fiii lui Ham, după familiile
lor, după limbile lor, în țările lor,
în națiunile lor.

13 *Ier. 46.9.
14 *1 Cr. 1.12.
15 *Ier. 47.4. **Cap. 23.3.
16 *Cap. 15.19-21
19 *Cap.13.12-17; 15.18-21. Num. 34.2-12 Ios. 12.7,8.

Urmaşii lui Sem

21 Şi lui Sem*, tatăl tuturor co-
piilor lui Eber, fratele cel mai
mare al lui Iafet, i s-au născut şi
22 lui *fii*. Fiii lui Sem: Elam* şi Asur
şi Arpacşad** şi Lud† şi Aram.
23 Şi fiii lui Aram: Uț* şi Hul şi
24 Gheter şi Maş. Şi Arpacşad a
născut pe Şelah*; şi Şelah a năs-
25 cut pe Eber. Şi lui Eber* i s-au
născut doi fii: numele unuia era
Peleg[e], pentru că în zilele lui s-a
împărțit pământul; şi numele fra-
26 telui său era Ioctan. Şi Ioctan a
născut pe Almodad şi pe Şelef şi
27 pe Ațarmavet şi pe Ierah şi pe
28 Adoram şi pe Uzal şi pe Dicla şi
pe Obal şi pe Abimael şi pe
29 Seba şi pe Ofir şi pe Havila şi
pe Iobab. Toți aceştia erau fiii
30 lui Ioctan. Şi locuința lor era de
la Meşa, cum mergi spre Sefar,
31 muntele răsăritului. Aceştia sunt
fiii lui Sem, după familiile lor,
după limbile lor, în țările lor,
după națiunile lor.
32 Acestea sunt familiile fiilor
lui Noe, după urmaşii lor, în na-
țiunile lor. Şi din aceştia* s-au
împărțit națiunile pe pământ du-
pă potop.

21 *1 Cr. 1.17.
22 *Cap. 14.1,9. **Cap. 11.10 †Is. 66.19.
23 *Iov 1.1. Ier. 25.20.
24 *Cap. 11.12. Lc. 3.35.
25 *1 Cr. 1.19.
32 *Cap. 9.19.

Turnul Babel

11 Şi tot pământul avea[f] o singură
2 limbă[g] şi o singură vorbire. Şi a
fost *aşa*: când au pornit spre[h]
răsărit, au găsit o câmpie în țara
Şinearului* şi au locuit acolo.
3 Şi au spus unul către altul: „Ve-
niți să facem cărămizi şi să le ar-
dem bine!" Şi cărămida le-a fost
drept piatră şi smoala* le-a fost
4 drept tencuială. Şi au spus: „Veniți
să ne construim o cetate şi un
turn cu vârful* până la ceruri; şi
să ne facem un nume**, ca să nu
fim împrăştiați† pe fața întregu-
5 lui pământ!" Şi Domnul a cobo-
rât* ca să vadă cetatea şi turnul
pe care-l construiau fiii oameni-
6 lor. Şi Domnul a zis: „Iată, ei sunt
un singur* popor şi toți au o
singură limbă; şi iată ce încep să
facă! Şi acum nu vor fi împiedi-
cați în nimic din ce au de gând**
7 să facă. Haidem să coborâm şi să
le încurcăm* limba acolo, ca să nu

2 *Cap. 10.10; 14.1. Dan. 1.2.
3 *Cap. 14.10.
4 *Deut. 1.28; 9.1. **Cap. 6.4. 2 Sam. 8.13. †Deut. 4.27.
5 *Cap. 18.21. Ex. 3.8; 19.11,18,20.
6 *Cap. 9.19. Fap. 17.26. **Ps. 2.1.
7 *Cap. 1.26. Fap. 2.4-6.

[a] *Etiopia şi Egipt şi Mauritania* [b] *Rebel* [c] *Sau* „a ieşit Asur" [d] *În original aceste substantive sunt redate prin singular* [e] *Împărțire* [f] *Lit.* „era" [g] *Lit.* „buză" *(şi în v. 6,7,9)* [h] *Sau* „de la"

7 **Cap. 42.23 Ex. 4.11. Deut. 28.49. Ier. 5.15. 1 Cor. 14.2,11.
8 *Cap. 10.25; 10.32; 11.7. Ps. 92.9. Lc. 1.51.
9 *Cap. 10.10. 1 Cor. 14.23.

înţeleagă** unul limba celuilalt“.
8 Şi *D*omnul i-a împrăştiat* de
acolo pe faţa întregului pământ.
Şi au încetat să construiască ce-
9 tatea. De aceea i s-a pus numele
Babel[a], pentru că *D*omnul a încur-
cat* acolo limba întregului pă-
mânt. Şi de acolo *D*omnul i-a îm-
prăştiat pe faţa întregului pământ.

Urmaşii lui Sem

10 *Cap. 10.22. 1 Cr. 1.17.
12 *Lc. 3.36.
16 *1 Cr. 1.19. **Lc. 3.35.
20 *Lc. 3.35.
24 *Lc. 3.34.
26 *Ios. 24.2. 1 Cr. 1.26.

10 Aceştia sunt urmaşii lui Sem*:
Sem era de o sută de ani şi a
născut pe Arpacşad, la doi ani
11 după potop. Şi după ce a născut
pe Arpacşad, Sem a trăit cinci
sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
12 Şi Arpacşad a trăit treizeci şi
cinci de ani şi a născut pe Şelah*.
13 Şi după ce a născut pe Şelah,
Arpacşad a trăit patru sute trei
ani; şi a născut fii şi fiice.
14 Şi Şelah a trăit treizeci de ani
15 şi a născut pe Eber. Şi după ce a
născut pe Eber, Şelah a trăit patru
sute trei ani; şi a născut fii şi fiice.
16 Şi Eber* a trăit treizeci şi patru
17 de ani şi a născut pe Peleg**. Şi
după ce a născut pe Peleg, Eber a
trăit patru sute treizeci de ani; şi
a născut fii şi fiice.
18 Şi Peleg a trăit treizeci de ani şi
19 a născut pe Reu. Şi după ce a năs-
cut pe Reu, Peleg a trăit două sute
nouă ani; şi a născut fii şi fiice.
20 Şi Reu a trăit treizeci şi doi de
21 ani şi a născut pe Serug*. Şi după
ce a născut pe Serug, Reu a trăit
două sute şapte ani; şi a născut
fii şi fiice.
22 Şi Serug a trăit treizeci de ani şi
23 a născut pe Nahor. Şi după ce a
născut pe Nahor, Serug a trăit două
sute de ani; şi a născut fii şi fiice.
24 Şi Nahor a trăit douăzeci şi
nouă de ani şi a născut pe Terah[b]*.
25 Şi după ce a născut pe Terah,
Nahor a trăit o sută nouăsprezece
ani; şi a născut fii şi fiice.
26 Şi Terah a trăit şaptezeci de
ani şi a născut pe Avram[c]*, pe
Nahor şi pe Haran.

Familia lui Terah

27 *Vers. 31. Cap. 12.4; 13.10; 14.12.
29 *Cap. 24.10. **Cap. 17.15; 20.12. †Cap. 22.20; 24.15.
30 *Cap. 16.1,2.
31 *Cap. 15.7. Neem. 9.7. Fap. 7.4. **Cap. 10.19

27 Şi aceştia sunt urmaşii lui Te-
rah: Terah a născut pe Avram, pe
Nahor şi pe Haran. Şi Haran a
28 născut pe Lot[d]*. Şi Haran a murit
în faţa tatălui său Terah, în ţara
lui de naştere, în *cetatea* Ur a
29 caldeenilor. Şi Avram şi Nahor*
şi-au luat soţii. Numele soţiei lui
Avram era Sarai[e]** şi numele
soţiei lui Nahor era Milca†, fiica
lui Haran, tatăl Milcăi şi tatăl
30 Iscăi. Şi Sarai era sterilă*: nu
31 avea copii. Şi Terah a luat pe
Avram, fiul său, şi pe Lot, fiul lui
Haran, fiul fiului său, şi pe Sarai,
nora sa, soţia fiului său Avram; şi
au ieşit împreună din *cetatea* Ur*
a caldeenilor, ca să meargă în ţara
Canaanului**. Şi au venit până la
32 Haran şi au locuit acolo. Şi zilele
lui Terah au fost două sute cinci
ani; şi Terah a murit în Haran.

Chemarea lui Avram

1 *Cap. 15.7. Is. 41.2. Fap. 7.3. Ev. 11.8.
2 *Cap. 17.6; 18.18; 46.3. Deut. 26.5. 1 Împ. 3.8. **Cap. 22.17; 24.35. †Cap. 28.4. Zah. 8.13. Gal. 3.14.
3 *Cap. 27.29. Ex. 23.22. Num. 24.9. **Cap. 18.18; 22.18; 26.4; 28.14. Ps. 72.17. Fap. 3.25. Gal. 3.8.
4 *Cap. 11.27.
5 *Cap. 13.6; 14.14. **Cap. 11.31 Ev. 11.8.
6 *Ev. 11.9. **Deut. 11.30 Jud. 7.1. †Cap. 10.18; 10.19; 13.7.
7 *Cap. 17.1; 18.1.

12 Şi *D*omnul spusese lui Avram:
„Ieşi din* ţara ta şi din rudenia ta
şi din casa tatălui tău, în ţara pe
2 care ţi-o voi arăta. Şi te voi face o
naţiune* mare şi te voi bine-
cuvânta**; şi voi face numele tău
mare şi vei fi o binecuvântare†.
3 Şi voi binecuvânta* pe cei care te
vor binecuvânta şi voi blestema
pe cel care te va blestema; şi toa-
te familiile pământului vor fi bi-
4 necuvântate** în tine“. Şi Avram
a plecat, cum îi spusese *D*omnul.
Şi Lot* a mers cu el. Şi Avram
era de şaptezeci şi cinci de ani
5 când a ieşit din Haran. Şi Avram
a luat pe Sarai, soţia sa, şi pe
Lot, fiul fratelui său, şi toate a-
verile lor pe care le agonisiseră
şi sufletele* pe care le căpătase-
ră[f] în Haran** şi au ieşit ca să
meargă în ţara Canaanului; şi au
6 venit în ţara Canaanului. Şi A-
vram a străbătut* ţara până la
locul *numit* Sihem, până la ste-
jarul[g] lui More**. Şi canaani-
7 ţii† erau atunci în ţară. Şi *D*om-
nul S-a arătat* lui Avram şi i-a

[a] *Încurcătură, Confuzie* [b] *Amânare, Întârziere* [c] *Tată înălţat* [d] *Văl*
[e] *Prinţesa mea* [f] *Lit.* „făcuseră“ [g] *Sau* „câmpia“

zis: „Seminței** tale voi da țara
aceasta“. Și el a zidit acolo un
altar† Domnului, care i Se arăta-
8 se. Și de acolo a trecut la munte-
le dinspre răsărit de Betel[a]* și
și-a întins cortul, având Betelul
spre apus[b] și Ai spre răsărit; și
acolo a zidit un altar Domnului și
a chemat** Numele Domnului.
9 Și Avram a plecat, mergând
înainte spre sud[c]*.

Avram în Egipt

10 Și a fost o foamete* în țară. Și
Avram a coborât în Egipt**, ca să
locuiască temporar acolo, pentru
11 că foametea era mare în țară. Și a
fost *așa*: când era aproape să in-
tre în Egipt, i-a spus soției sale
Sarai: „Iată, te rog, știu că ești o
12 femeie frumoasă* la chip. Și va fi
așa: când te vor vedea egiptenii,
vor spune: «Aceasta este soția lui!»
Și pe mine mă vor omorî*, iar
13 pe tine te vor lăsa cu viață. Spu-
ne*, te rog, că ești sora mea, ca
să-mi fie bine pentru tine și
să-mi trăiască sufletul datorită ție“.
14 Și a fost *așa*: când a venit
Avram în Egipt, egiptenii au vă-
zut* că femeia era foarte fru-
15 moasă. Și căpeteniile lui Faraon
au văzut-o și au lăudat-o lui Fa-
raon; și femeia a fost adusă* în
16 casa lui Faraon. Și el s-a purtat
bine* cu Avram datorită ei; și el
a avut** oi și boi și măgari și
robi și roabe și măgărițe și cămi-
17 le. Și Domnul a lovit* cu răni
mari pe Faraon și casa lui din
cauza soției lui Avram, Sarai.
18 Și Faraon l-a chemat pe Avram și
i-a zis: „Ce mi-ai făcut? Pentru
ce* nu mi-ai spus că este soția
19 ta? Pentru ce ai zis: «Este sora
mea», așa că am luat-o de soție?
Și acum, iată-ți soția: ia-o și plea-
20 că!“ Și Faraon* a poruncit oa-
menilor săi pentru el, ca să-l pe-
treacă[d], pe el și pe soția lui și
tot ce avea.

7 **Cap. 13.15; 15.18; 17.8. Deut. 34.4. Ps. 105.9,11. Fap. 7.5. Gal. 3.16. †Cap. 13.4; 13.18; 22.9.
8 *Ios. 8.9. **Cap. 4.26; 13.4; 21.33.
9 *Cap. 13.3; 20.1; 24.62.
10 *Cap. 26.1; 43.1. **Ps. 105.13
11 *Cap. 26.7; 29.17.
12 *Cap. 20.11; 26.7.
13 *Cap. 20.2,5; 20.12.
14 *Mt. 5.28.
15 *Cap. 20.2.
16 *Cap. 20.14. **Cap. 13.2.
17 *Cap. 20.18. 1 Cr. 16.21. Ps. 105.14.
18 *Cap. 20.9; 26.10.
20 *Pr. 21.1.

Întoarcerea din Egipt

13 Și Avram s-a suit din Egipt
spre* sud[c], el și soția lui și tot
2 ce avea, și Lot cu el. Și Avram
era foarte bogat* în vite, în argint
3 și în aur. Și a mers în călătoriile
sale din* sud până la Betel, până
la locul unde fusese cortul său
4 la început, între Betel și Ai: la
locul* altarului pe care-l făcuse
acolo întâi; și acolo Avram a
chemat** Numele Domnului.

Despărțirea lui Avram de Lot

5 Dar și Lot, care mergea cu
Avram, avea oi și boi și corturi.
6 Și țara aceea nu-i încăpea ca să
poată locui împreună, pentru că
bogăția* lor era mare; și nu pu-
7 teau locui împreună. Și a fost
ceartă* între păzitorii vitelor lui
Avram și păzitorii vitelor lui Lot.
Și canaaniții** și fereziții locuiau
8 atunci în țară. Și Avram a zis lui
Lot: „Te rog, să nu fie ceartă*
între mine și tine și între păzito-
rii mei și păzitorii tăi, pentru că
9 suntem frați[e]. Nu* este toată țara
înaintea ta? Desparte-te, te rog, de
mine: dacă** tu *vei merge* la
stânga, eu voi merge la dreapta;
și dacă tu la dreapta, eu voi merge
10 la stânga“. Și Lot și-a ridicat ochii
și a văzut toată câmpia* Iorda-
nului, că era bine udată peste tot,
înainte de a nimici** Domnul
Sodoma[f] și Gomora[g], ca grădina†
Domnului, ca țara Egiptului, cum
11 mergi spre Țoar[h]††. Și Lot și-a
ales pentru sine toată câmpia
Iordanului; și Lot a plecat spre
răsărit. Și s-au despărțit unul de
12 altul: Avram a locuit în țara Ca-
naanului, iar Lot* a locuit în ce-
tățile câmpiei și și-a întins** cor-
13 turile până la Sodoma. Și oamenii
din Sodoma erau răi* și mari
păcătoși înaintea** Domnului.

Promisiunea dată lui Avram

14 Și Domnul a zis lui Avram,
după ce se despărțise Lot de el:
„Ridică-ți ochii acum și privește
din locul unde ești spre nord* și

1 *Cap. 12.9.
2 *Cap. 24.35. Ps. 112.3. Pr. 10.22.
3 *Cap. 12.8,9
4 *Cap. 12.7,8. **Ps. 116.17.
6 *Cap. 12.5; 12.16; 36.7.
7 *Cap. 26.20. **Cap. 12.6.
8 *Pr. 15.18; 20.3. 1 Cor. 6.7.
9 *Cap. 20.15; 34.10. **Ev. 12.14. Iac. 3.17.
10 *Cap. 19.17. Deut. 34.3. Ps. 107.34. **Cap. 19.24; 19.25. †Cap. 2.10. Is. 51.3. ††Cap. 14.2,8; 19.22.
12 *Cap. 19.29. **Cap. 14.12; 19.1. 2 Pet. 2.7,8.
13 *Cap. 18.24. Ezec. 16.49. **Cap. 6.11; 39.9.
14 *Cap. 28.14. Deut. 3.27.

[a] *Casa lui Dumnezeu* [b] *Lit.* „spre mare“ [c] *Neghev, sudul Canaanului* [d] *Sau* „să-l trimită“, „să-l înlăture“ [e] *Ebr.* „bărbați frați“ [f] *Ardere, Calcinare* [g] *Scufundare, Poporul fricii* [h] *Zor (sau Zar), în Egipt: nu Bela (Cap. 14.8)*

15 *Cap. 12.7. Num. 34.12. Deut. 34.4. Fap. 7.5. **2 Cr. 20.7. Ps. 37.22,29; 112.2.
16 *Cap. 22.17. Num. 23.10. 1 Împ. 4.20. Is. 48.19. Ier. 33.22. Ev. 11.12.
17 *Num. 13.17; 13.24.
18 *Cap. 14.13. **Cap.35.27; 37.14. †Cap. 8.20.

spre sud şi spre răsărit şi spre
15 apus. Pentru că toată ţara pe care
o vezi ţi-o voi da ţie* şi semin-
16 ţei** tale pentru totdeauna. Şi voi
face sămânţa ta ca pulberea* pă-
mântului; aşa că, dacă poate ci-
neva număra pulberea pământului,
17 şi sămânţa ta va fi numărată. Ri-
dică-te, cutreieră* ţara în lungul
şi în latul ei, pentru că ţie ţi-o voi
da".
18 Atunci Avram şi-a ridicat cor-
tul şi a venit şi a locuit* lângă
stejarii lui Mamre, care sunt în
Hebron**; şi acolo a zidit un al-
tar† **D**omnului.

Avram învinge pe împăraţi

1 *Cap. 10.10. **Cap. 10.22 Is. 11.11. Dan. 8.2.
2 *Cap. 10.19. Deut. 29.23. **Cap. 13.10; 19.22.
3 *Num. 34.12 Deut. 3.17. Ios. 3.16. Ps. 107.34.
5 *Cap. 15.20. Deut. 3.11. Ios. 12.4. **Deut. 2.20. †Deut. 2.10,11 ††Num. 32.37
6 *Cap. 36.20. Deut.2.12,22. **Cap. 21.21 Num. 10.12.
7 *Num. 13.26 **2 Cr. 20.2.
8 *Cap. 14.3.

14 Şi a fost *aşa*: în zilele lui
Amrafel, împăratul Şinearului*,
lui Arioc, împăratul Elasarului, lui
Chedorlaomer, împăratul Ela-
mului**, şi lui Tideal, împăratul
2 Goimului[a], ei au făcut război cu
Bera, împăratul Sodomei, şi cu
Birşa, împăratul Gomorei, cu
Şineab, împăratul Admei*, şi cu
Şemeeber, împăratul Ţeboimului,
şi cu împăratul Belei, adică al
3 Ţoarului**. Toţi aceştia s-au
strâns împreună în Valea Sidim*,
4 adică Marea Sărată. Slujiseră
doisprezece ani lui Chedorlao-
mer; şi în anul al treisprezecelea
5 s-au răsculat. Şi, în anul al pai-
sprezecelea, Chedorlaomer şi îm-
păraţii care erau cu el au venit
şi au bătut pe refaimiţi* în Aşte-
rot-Carnaim, şi pe zuzimi** în
Ham, şi pe emimi† în Şave-Chi-
6 riataim††, şi pe horiţi* în munte-
le lor, Seir, până la El-Paran[b]**,
7 care este lângă pustiu. Şi s-au în-
tors şi au venit la En-Mişpat, care
este Cades*, şi au bătut tot teri-
toriul amaleciţilor, precum şi pe
amoriţi, care locuiau în Haţaţon-
8 Tamar**. Şi împăratul Sodomei
şi împăratul Gomorei şi împăra-
tul Admei şi împăratul Ţeboimu-
lui şi împăratul Belei, adică al
Ţoarului, au ieşit şi s-au aşezat *în*
poziţie de bătaie împotriva lor
9 în Valea Sidim*: împotriva lui
Chedorlaomer, împăratul Elamu-
lui, şi a lui Tideal, împăratul Goi-
mului, şi a lui Amrafel, împăra-
tul Şinearului, şi a lui Arioc, îm-
păratul Elasarului: patru împă-
10 raţi împotriva a cinci. Şi Valea
Sidim era plină cu gropi de smoa-
lă*. Şi împăratul Sodomei şi al
Gomorei au fugit şi au căzut aco-
lo; şi cei care au rămas au fugit
11 la munte**. Şi au luat toate bo-
găţiile* din Sodoma şi din Go-
mora şi toată hrana lor şi au ple-
12 cat. Şi au luat pe Lot, fiul* frate-
lui lui Avram, şi bogăţiile lui şi
au plecat; pentru că el locuia** în
Sodoma.
13 Şi unul care scăpase a venit şi
a spus lui Avram, evreul[c]*. Şi el
locuia la** stejarii lui Mamre, a-
moritul, fratele lui Eşcol şi frate-
le lui Aner: şi aceştia erau aliaţi†
14 cu Avram. Şi Avram a auzit că
fratele* său fusese luat captiv şi a
scos pe oamenii săi deprinşi la
arme, născuţi** în casa lui, trei sute
optsprezece, şi i-a urmărit până la
15 Dan†. Şi noaptea şi-a împărţit*
oamenii împotriva lor, el şi robii
săi, şi i-au bătut şi i-au urmărit
până la Hoba, care este la stânga
16 Damascului**. Şi a adus înapoi*
toate bogăţiile şi a adus înapoi şi
pe Lot, fratele său, şi bogăţiile lui
şi pe femei şi pe popor.

10 *Cap. 11.3. **Cap. 19.17; 19.30.
11 *Vers. 16,21.
12 *Cap. 11.27; 12.5. **Cap. 13.12
13 *Cap. 40.15. Ex. 3.18. **Cap. 13.18 †Vers. 24. Cap. 21.27; 21.32.
14 *Cap. 13.8; 14.12. **Cap. 15.3; 17.12,27. Ecl. 2.7. †Deut. 34.1. Jud. 18.29. 1 Împ. 15.20
15 *Jud. 7.16. Is. 41.2,3. **Cap. 15.2.
16 *1 Sam. 30.8; 30.18,19.

Melhisedec binecuvântează pe Avram

17 *Jud. 11.34. 1 Sam. 18.6. Ev. 7.1. **2 Sam. 18.18
18 *Ps. 110.4. Ev. 5.6. **Mica 6.6. Fap. 16.17.
19 *Rut 3.10. 2 Sam. 2.5.

17 Şi împăratul Sodomei a ieşit*
să-l întâmpine în Valea Şave, a-
dică Valea Împăratului**, pe când
se întorcea de la înfrângerea[d] lui
Chedorlaomer şi a împăraţilor
18 care erau cu el. Şi Melhisedec[e]*,
împăratul Salemului[f], a adus
pâine şi vin. Şi el era preot al
19 Dumnezeului** Preaînalt[g]. Şi el
l-a binecuvântat şi a spus: „Bine-
cuvântat* *să fie* Avram de Dum-

[a] *Sau* „împăratul naţiunilor" [b] *Sau* „până la terebintul din Paran" [c] *Cei mai mulţi consideră că sensul este* „cel de dincolo de Eufrat", *dar ar putea să provină de la numele Eber, din genealogia lui Avram (Cap. 10.21)* [d] *Lit.* „masacrarea" [e] *Împărat al dreptăţii* [f] *Păcii* [g] *Ebr.* „El Elyon"

19 **Vers. 22. Mt. 11.25.
20 *Cap. 24.27. **Ev. 7.4.
22 *Ex. 6.8. Dan. 12.7. Apoc. 10.5,6.
23 *2 Împ. 5.16. Est. 9.15,16.
24 *Vers. 13.

nezeul Preaînalt, Stăpânul** ce-
20 rurilor şi al pământului. Şi bine-
cuvântat* *să fie* Dumnezeul Prea-
înalt, care a dat pe vrăjmaşii tăi
în mâna ta“. Şi *Avram* i-a dat ze-
21 ciuială** din toate. Şi împăratul
Sodomei a zis lui Avram: „Dă-mi
oamenii[a] şi ia bunurile pentru
22 tine!“ Şi Avram a spus împăra-
tului Sodomei: „Mi-am* ridicat
mâna[b] spre *D*omnul Dumnezeul
Preaînalt, Stăpânul cerurilor şi al
23 pământului, că* nu voi lua un fir
de ață sau o curea de sanda din
toate ale tale, ca să nu zici: «Am
24 îmbogățit pe Avram!»; nimic pen-
tru mine[c], numai ceea ce au mân-
cat tinerii şi partea oamenilor care
au mers cu mine: Aner, Eşcol şi
Mamre; ei* să-şi ia partea lor“.

Sămânța lui Avram

1 *Cap. 46.2. Dan. 10.1. Fap. 10.10,17 **Cap. 21.17; 26.24. Is. 41.10. Dan. 10.12. †Ps. 3.3; 5.12. ††Ps. 16.5; 58.11. Pr. 11.18.
3 *Cap. 14.14.
4 *2 Sam. 7.12; 16.11. 2 Cr. 32.21. Gal. 4.28.
5 *Ps. 147.4. Ier. 33.22. **Cap. 22.17; 26.4. Ex. 32.13. Deut. 1.10; 10.22. 1 Cr. 27.23. Rom. 4.18. Ev. 11.12.
6 *Rom. 4.3,9,22 Gal. 3.6. Iac. 2.23. **Ps. 106.31.

15 După aceste lucruri, cuvântul
*D*omnului a fost către Avram
într-o viziune*, zicând: „Nu te
teme**, Avrame! Eu sunt scutul†
tău şi răsplata†† ta foarte mare“.
2 Şi Avram a zis: „Doamne *D*umne-
zeule[d], ce-mi vei da? pentru că
mă duc[e] fără copii şi cel care va
fi stăpânul[f] casei mele este Elie-
3 zer[h] din Damasc“. Şi Avram a
spus: „Iată, nu mi-ai dat sămânță
şi, iată, un fiu* al casei mele este
4 moştenitorul meu“. Şi, iată, cu-
vântul *D*omnului *a fost* către el,
zicând: „Nu acesta va fi moşte-
nitorul tău, ci cel care va ieşi*
din tine va fi moştenitorul tău“.
5 Şi l-a scos afară şi i-a zis: „Priveş-
te acum spre ceruri şi numără*
stelele, dacă le poți număra!“ Şi
i-a zis: „Aşa** va fi sămânța ta!“
6 Şi el L-a crezut* pe *D*omnul; şi *El*
i-a socotit** *aceasta ca* dreptate.

Legământul cu Avram

7 *Cap. 12.1. **Cap. 11.28; 11.31. †Cap. 13.15,17 Ps. 105.44.
8 *Cap. 24.13; 24.14. Jud. 6.17,37. 1 Sam. 14.9,10 2 Împ. 20.8. Lc. 1.18.

7 Şi i-a zis: „Eu sunt *D*omnul
care te-am scos* din *cetatea* Ur**
a caldeenilor, ca să-ți dau† țara
8 aceasta s-o stăpâneşti“. Şi el a
zis: „Doamne *D*umnezeule[d], cum*
voi cunoaşte că o voi stăpâni?“
9 Şi El i-a zis: „Adu-Mi o juncană
de trei ani şi o capră de trei ani
şi un berbec de trei ani şi o tur-
10 turea şi un pui de porumbel“. Şi
I-a adus toate acestea şi le-a des-
picat* prin mijloc şi a pus fiecare
jumătate în fața celeilalte; dar
11 n-a despicat păsările**. Şi au
coborât păsări răpitoare peste
trupurile moarte; şi Avram le-a
12 alungat. Şi, pe când asfințea soa-
rele, un somn* adânc a căzut pes-
te Avram; şi, iată, l-a cuprins groa-
13 za unui mare întuneric. Şi El i-a
zis lui Avram: „Cu adevărat să ştii
că sămânța ta va locui* temporar
într-o țară care nu este a sa şi îi
vor înrobi şi îi vor asupri** patru
14 sute† de ani. Dar şi pe națiunea
aceea care îi va înrobi o voi ju-
deca* Eu; şi după aceea vor ieşi
15 cu mare** avere. Şi tu vei merge*
în pace la părinții** tăi; vei fi
înmormântat la o bună† bătrâne-
16 țe. Şi în a patra* generație se vor
întoarce aici, pentru că nelegiu-
irea** amoriților nu† este încă
17 deplină“. Şi a fost *aşa*: după ce a
asfințit soarele, s-a făcut întuneric
şi iată un cuptor fumegând şi o
flacără de foc care a trecut* printre
18 acele bucăți. În ziua aceea, *D*om-
nul a încheiat un legământ* cu
Avram, zicând: „Am dat** țara
aceasta seminței tale, de la râul[h]
Egiptului până† la râul cel mare,
19 râul Eufrat: pe cheniți* şi pe che-
20 niziți şi pe cadmoniți şi pe hetiți
21 şi pe fereziți şi pe refaimiți[i] şi
pe amoriți şi pe canaaniți şi pe
ghirgasiți şi pe iebusiți“.

10 *Ier. 34.18; 34.19. **Lev. 1.17.
12 *Cap. 2.21; 28.11. Iov 4.13; 33.15.
13 *Ex. 12.40. Ps. 105.23. Fap. 7.6. **Ex. 1.11. Deut. 5.15. Ps. 105.25. †Gal. 3.17.
14 *Ex. 6.6. Deut. 6.22. **Ex. 12.36. Ps. 105.37.
15 *Iov. 5.26. **Fap. 13.36. †Cap. 25.8; 47.30.
16 *Ex. 12.40. **1 Împ. 21.26 †Dan. 8.23. Mt. 23.32. 1 Tes. 2.16.
17 *Ier. 34.18,19
18 *Cap. 6.18. **Cap. 12.7. Deut. 34.4. Ios. 21.43. Fap. 7.5. †Ex. 23.31. Num. 34.3. Deut. 1.7; 11.24 Ios. 1.4. 1 Împ. 4.21. 2 Cr. 9.26. Neem. 9.8. Ps. 105.11. Is. 27.12.
19 *Ex. 3.17; 23.28. Ios. 24.11.

Avram şi Agar

1 *Cap. 11.30. **Cap. 15.2,3 †Cap. 12.16; 21.9. ††Gal. 4.24.
2 *Cap. 20.18; 30.2. 1 Sam. 1.5,6. **Cap. 30.3,9.

16 Şi Sarai*, soția lui Avram, nu-i
născuse** *copii*. Şi ea avea o
roabă† egipteancă; şi numele ei
2 era Agar††. Şi Sarai i-a spus lui
Avram: „Iată, acum *D*omnul m-a
închis* ca să nu nasc; intră**, te

[a] *Sau* „sufletele“ [b] *Am jurat* [c] *Unele texte omit* „nimic pentru mine“
[d] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [e] *Sau* „plec“ [f] *Lit.* „fiul averii“ [g] *Dumnezeu este ajutorul meu* [h] *Sau* „pârâul“ *(nu Nilul, ci un pârâu în sudul Neghevului)*
[i] *Sau* „uriaşi“

2 †Cap. 3.17.
3 *Cap. 12.4,5.
4 *2 Sam. 6.16 Pr. 30.21,23.
5 *Ier. 51.35. **Cap. 31.53 Ex. 5.21. 1 Sam. 24.12
6 *Pr. 15.1. 1 Pet. 3.7. **Iov 2.6. Ps. 106.41,42 Ier. 38.5. †Ex. 2.15.

Fuga Agarei. Naşterea lui Ismael

7 *Cap. 22.11; 48.16. Ex. 3.2. Jud. 6.11. Zah. 12.8. **Cap. 20.1; 25.18. Ex. 15.22.
8 *Cap. 3.9. 1 Împ. 19.9; 19.13.
9 *Tit 2.9. 1 Pet. 2.18.
10 *Cap. 22.15. **Cap.17.20; 21.18; 25.12.
11 *Cap. 17.19. Mt. 1.21. Lc. 1.13,31. **Ex. 2.23; 2.24; 3.7,9.
12 *Cap. 21.20. Iov 24.5; 39.5-8. **Cap. 25.18
13 *Cap. 31.42; 32.30. Ps. 139.1-12.

rog, la roaba mea; poate că-mi
voi zidi *o casă* prin ea“. Şi Avram
3 a ascultat† de glasul lui Sarai. Şi
Sarai, soţia lui Avram, a luat pe
Agar, egipteanca, roaba sa, după
ce Avram locuise zece* ani în ţara
Canaanului, şi a dat-o de soţie
soţului său Avram.
4 Şi el a intrat la Agar şi ea a
rămas însărcinată. Şi când a vă-
zut ea că a rămas însărcinată,
stăpâna sa a fost dispreţuită* în
5 ochii ei. Şi Sarai i-a spus lui Avram:
„Nedreptatea* mea să fie asupra
ta! Eu am dat pe roaba mea la
sânul tău; şi ea vede că a rămas
însărcinată şi eu sunt dispreţuită
în ochii ei; Domnul** să judece
6 între mine şi tine“. Şi Avram i-a
zis* lui Sarai: „Iată, roaba ta este
în mâna** ta: fă-i ce este bine în
ochii tăi“. Şi Sarai a asuprit-o; şi
ea a fugit† dinaintea ei.
7 Şi Îngerul* Domnului a gă-
sit-o lângă un izvor de apă în
pustiu, lângă izvorul din calea
8 spre Şur**. Şi i-a zis: „Agar[a], roaba
lui Sarai, de unde* vii? şi unde
mergi?“ Şi ea a zis: „Fug dinaintea
9 lui Sarai, stăpâna mea“. Şi Înge-
rul Domnului i-a zis: „Întoarce-te
la stăpâna ta şi supune-te* ei[b]“.
10 Şi Îngerul* Domnului i-a zis: „Îţi
voi înmulţi** sămânţa foarte mult,
încât nu se va putea număra da-
11 torită mulţimii“. Şi Îngerul Dom-
nului i-a zis: „Iată, ai rămas în-
sărcinată şi vei naşte un fiu; şi-i
vei pune* numele Ismael[c], pentru
că Domnul a auzit** întristarea
12 ta. Şi el va fi un măgar* sălba-
tic de om; mâna lui *va fi* împo-
triva tuturor şi mâna tuturor îm-
potriva lui; şi va locui** în faţa
13 tuturor fraţilor săi“. Şi ea a pus
numele Domnului care-i vorbise:
„Tu eşti Dumnezeul care vede[d]“.
Pentru că ea a zis: „M-am uitat*
eu chiar aici după Cel care mă
14 vede?[e]“ De aceea fântâna s-a nu-
mit fântâna* Lahai-Roi; iată, ea
este între Cades** şi Bered.
15 Şi Agar a născut* lui Avram un
fiu; şi Avram a pus fiului său pe
care l-a născut Agar, numele Is-
16 mael. Şi Avram era de optzeci şi
şase* de ani când Agar a născut lui
Avram pe Ismael.
17 Şi Avram era de nouăzeci şi
nouă de ani; şi Domnul S-a ară-
tat* lui Avram şi i-a zis: „Eu**
sunt Dumnezeul Atotputernic[f]:
umblă† înaintea feţei Mele şi fii
2 integru††. Şi voi încheia legă-
mântul* Meu între Mine şi tine
şi te voi înmulţi** foarte mult“.
3 Şi Avram a căzut* cu faţa la pă-
mânt[g]; şi Dumnezeu a vorbit cu
4 el, zicând: „Eu sunt[h]: iată, legă-
mântul Meu este cu tine şi tu vei
fi tatăl* unei mulţimi de naţiuni.
5 Şi numele tău nu se va mai che-
ma Avram, ci numele* tău va fi
Avraam[i], pentru că te-am făcut**
6 tatăl unei mulţimi de naţiuni. Şi
te voi face foarte roditor şi voi
face naţiuni din tine şi împăraţi*
7 vor ieşi din tine. Şi voi întări le-
gământul Meu între Mine şi tine
şi sămânţa ta după tine în gene-
raţiile lor, ca legământ* pentru tot-
deauna, ca să-ţi fiu** Dumnezeu,
ţie şi seminţei† tale după tine.
8 Şi îţi voi da* ţie şi seminţei tale
după tine ţara locuinţelor tale
temporare**, toată ţara Canaa-
nului, în stăpânire pentru totdeau-
na; şi Eu voi fi† Dumnezeul lor“.
9 Şi Dumnezeu a zis lui Avra-
am: „Să păzeşti* legământul
Meu, tu şi sămânţa ta după tine,
10 în generaţiile lor. Acesta este le-
gământul Meu pe care-l veţi
păzi între Mine şi tine şi sămânţa
ta după tine: orice bărbat dintre
11 voi să fie circumcis[j]*. Şi veţi
fi circumcişi în carnea prepuţu-
lui vostru; şi acesta va fi un

14 *Cap. 24.62; 25.11. **Cap. 14.7. Num. 13.26.
15 *Gal. 4.22,23
16 *Cap. 12.4.

Numele lui Avram schimbat în Avraam

1 *Cap. 12.1,7. **Cap. 28.3. Ex. 6.3. Deut. 10.17. †Cap. 5.22; 48.15. 1 Împ. 2.4; 8.25 2 Împ. 20.3. ††Deut. 18.13 Iov 1.1. Mt. 5.48.
2 *Cap. 15.18. **Cap. 12.2.
3 *Cap. 18.2.
4 *Cap. 35.11. Rom. 4.11,12. Gal. 3.29.
5 *Neem. 9.7. **Rom. 4.17
6 *Cap. 17.16; 35.11. Mt. 1.6.
7 *Cap. 17.13,19 Ps. 105.9,10. Lc. 1.55. **Cap. 26.24 Lev. 11.45; 26.12,45. Ev. 11.16. †Cap. 28.13. Rom. 9.8. Gal. 3.16.
8 *Cap. 12.7; 13.15. **Cap. 23.4; 28.4. †Ex. 6.7. Lev. 26.12.

Circumcizia

9 *Ex. 19.5.
10 *Ioan 7.22. Fap. 7.8. Rom. 4.11.

---

[a] *Fugă* [b] *Lit.* „sub mâinile ei“ [c] *Dumnezeu aude* [d] *Sau* „care mă vede“; *sau* „Tu eşti Dumnezeul care Se descoperă“ [e] *Sau* „N-am văzut eu chiar aici, după ce S-a descoperit?“ [f] *Ebr.* „El Şadai“ [g] *Lit.* „pe faţa sa“ [h] *Sau* „Cât despre Mine“ [i] *Tată al unei mulţimi* [j] *Să fie tăiat împrejur*

11 *Ex. 12.48. Deut. 10.16.
12 *Lev. 12.3. Lc. 2.21. Filip. 3.5.

semn* al legământului între Mine
12 și voi. Și cel care este de opt zile
va fi circumcis* între voi, orice
parte bărbătească în generațiile
voas-tre: cel născut în casă sau
cum-părat cu argint, de la orice
străin care nu este din sămânța ta.
13 Cel născut în casa ta și cel cum-
părat cu argintul tău trebuie cir-
cumciși; și legământul Meu va
fi în carnea voastră ca un legă-
14 mânt pentru totdeauna. Și partea
bărbătească necircumcisă, *cel*
care n-a fost circumcis în carnea
prepuțului său, sufletul acela va fi
nimicit* din poporul său: a călcat
legământul Meu".

14 *Ex. 4.24-26

Sarai se numește Sara

15 Și Dumnezeu a zis lui Avra-
am: „Cât despre Sarai, soția ta,
n-o vei mai chema pe nume Sa-
16 rai, ci numele ei va fi Sara[a]. Și o
voi binecuvânta și-ți voi da* și
un fiu din ea; și o voi binecuvânta
și va fi** *mamă de* națiuni: îm-
părați de popoare vor fi din ea".
17 Și Avraam a căzut* cu fața la
pământ și a râs**, zicând în inima
lui: „I se va naște *copil* celui de o
sută de ani? Și va naște Sara, ca-
18 re este de nouăzeci de ani?" Și
Avraam a zis lui Dumnezeu: „Oh,
să trăiască Ismael înaintea Ta!"
19 Și Dumnezeu a zis: „Cu adevărat,
Sara, soția ta, îți va naște* un fiu
și-i vei pune numele Isaac. Și voi
întări legământul Meu cu el, ca
legământ pentru totdeauna pen-
20 tru sămânța lui după el. Și pen-
tru Ismael te-am ascultat. Iată,
l-am binecuvântat și-l voi face
să fie roditor* și-l voi înmulți
foarte mult: va naște doispre-
zece** conducători și-l voi face†
21 o națiune mare. Dar legământul
Meu îl voi întări cu Isaac, pe care*
ți-l va naște Sara anul viitor, la
22 timpul hotărât". Și a încetat de
vorbit cu el; și Dumnezeu S-a
înălțat* de la Avraam.

16 *Cap. 18.10. **Cap. 35.11 Gal. 4.31. 1 Pet. 3.6.
17 *Cap. 17.3. **Cap.18.12; 21.6.
19 *Cap. 18.10; 21.2. Gal. 4.28.
20 *Cap. 16.10. **Cap. 25.12; 25.16. †Cap. 21.18.
21 *Cap. 17.19; 18.14; 21.2.
22 *Cap. 18.33; 35.13.

Circumcizia lui Avraam și a casei lui

23 Și Avraam a luat pe Ismael,
fiul său, și pe toți cei născuți* în
casa lui și pe toți cei cumpărați
cu argintul lui – pe orice parte băr-
bătească dintre oamenii casei lui
Avraam – și a circumcis carnea pre-
puțului lor chiar în ziua aceea,
24 cum** îi zisese Dumnezeu. Și
Avraam era de nouăzeci și nouă
de ani când a fost circumcis* în
25 carnea prepuțului său. Și Ismael,
fiul său, era de treisprezece* ani
când a fost circumcis în carnea
26 prepuțului său. Chiar în aceeași zi
au fost circumciși Avraam și Is-
27 mael, fiul său. Și toți bărbații*
casei sale, născuți în casa lui sau
cumpărați cu argint dintre fiii
străinului, au fost circumciși cu el.

23 *Cap. 14.14.
23 **Cap.17.9-11
24 *Rom. 4.11.
25 *Cap. 16.16.
27 *Cap. 18.19.

Promisiunea nașterii lui Isaac

18 Și *D*omnul i S-a arătat* la
stejarii lui Mamre, pe când ședea
la intrarea cortului său, în arșița
2 zilei. Și el și-a ridicat ochii și
s-a uitat și, iată, trei bărbați stă-
teau* înaintea[b] lui. Și, când *i*-a
văzut, a alergat** în întâmpina-
rea lor de la intrarea cortului și
3 s-a plecat cu fața la pământ, și
a zis: „Doamne, acum dacă am
căpătat favoare în ochii Tăi, nu
4 trece, Te rog, de la robul Tău. Să
se aducă acum puțină* apă și să
vă spălați picioarele și să vă o-
5 dihniți sub acest copac. Și voi a-
duce o bucată de pâine* și întă-
riți-vă inima**; apoi veți merge
mai departe; pentru că de aceea†
ați trecut pe la robul vostru". Și ei
au zis: „Fă așa cum ai zis".
6 Și Avraam s-a dus repede în
cort la Sara și i-a zis: „Ia repede
trei măsuri de floare de făină, fră-
7 mântă și fă turte". Și Avraam a
alergat la cireadă și a luat un vi-
țel tânăr și bun și l-a dat slujito-
rului[c], și el s-a grăbit să-l pregă-
8 tească. Și a luat unt* și lapte și
vițelul pe care-l pregătise și le-a
pus înaintea lor. Și el stătea lân-
gă ei sub copac și ei mâncau.
9 Și ei i-au zis: „Unde este Sa-
ra, soția ta?" Și el a zis: „Iată, în
10 cort*". Și El i-a zis: „Mă voi întoar-

1 *Cap. 13.18; 14.13.
2 *Cap. 18.16; 18.22; 32.24. Ios. 5.13. Jud. 13.6-11. **Cap. 19.1. Ev. 13.2. 1 Pet. 4.9.
4 *Cap. 19.2; 24.32; 43.24.
5 *Jud. 6.18; 13.15. **Jud. 19.5. Ps. 104.15. †Cap. 19.8; 33.10.
8 *Cap. 19.3.
9 *Cap. 24.67.

[a] *Prințesă* [b] *Sau* „în apropierea" [c] *Lit.* „tânărului"

ce negreşit la tine la anul*, pe
timpul acesta[a], şi, iată, Sara**,
soţia ta, va avea un fiu“. Şi Sara
asculta la intrarea cortului, care
11 era în spatele lui. Şi Avraam* şi
Sara erau bătrâni, înaintaţi în
zile; Sarei îi încetase rânduiala**
12 femeilor. Şi Sara a râs* în sine,
zicând: „După ce am îmbătrâ-
nit**, să mai am eu plăcere?...
domnul† meu de asemenea *este*
13 bătrân“. Şi Domnul a zis lui
Avraam: „Pentru ce a râs Sara, zi-
când: «Cu adevărat să mai nasc
14 eu, care sunt bătrână?» Este* ce-
va prea greu[b] pentru Domnul?
La timpul hotărât Mă voi întoar-
ce la tine, *la anul*** pe vremea
aceasta, şi Sara va avea un fiu“.
15 Şi Sara a tăgăduit, zicând: „N-am
râs!“ Pentru că se temea. Şi El
i-a zis: „Ba da, ai râs“.

Mijlocirea lui Avraam pentru Sodoma

16 Şi bărbaţii* *aceia* s-au ridi-
cat de acolo şi s-au uitat spre So-
doma; şi Avraam mergea cu ei
17 să-i** conducă. Şi Domnul a zis:
„Să ascund* Eu de Avraam ce**
18 fac? Pentru că Avraam va fi, în
adevăr, o naţiune mare şi puter-
nică şi toate* naţiunile pământu-
lui vor fi binecuvântate în el.
19 Pentru că l-am cunoscut că va
porunci[c]* copiilor săi şi casei
sale după el să ţină calea** Dom-
nului, să facă dreptate şi judeca-
tă, ca Domnul să aducă peste
20 Avraam ce a vorbit despre el“. Şi
Domnul a zis: „Pentru că strigă-
tul* Sodomei şi Gomorei este
mare şi pentru că păcatul lor este
21 foarte greu, voi coborî* acum şi
voi vedea dacă au făcut în totul
după strigătul care a venit la
Mine; şi, dacă nu, voi şti**“.
22 Şi bărbaţii *aceia* s-au întors
de acolo şi au mers spre Sodoma;
23 şi Avraam stătea încă înaintea
Domnului. Şi Avraam s-a apro-
piat* şi a zis: „Vei nimici** Tu şi
24 pe cel drept cu cel rău? Poate
că* sunt cincizeci de *oameni*

10 *2 Împ. 4.16. **Cap. 17.19; 21.2. Rom. 9.9.
11 *Cap. 17.17. Rom. 4.19. Ev. 11.11,12. **Cap. 31.35
12 *Cap. 17.17. **Lc. 1.18. †1 Pet. 3.6.
14 *Ier. 32.17. Zah. 8.6. Mt. 3.9; 19.26 Lc. 1.37. **Cap. 17.21 2 Împ. 4.16.
16 *Cap. 19.1. **Rom. 15.24 3 Ioan 6.
17 *Ps. 25.14. Amos 3.7. Ioan 15.15. **Cap. 19.24
18 *Cap. 12.3; 22.18. Fap. 3.25. Gal. 3.8.
19 *Deut. 4.9; 4.10; 6.7. Ios. 24.15. Ef. 6.4. **Deut.1.36.
20 *Cap. 19.13. Iac. 5.4.
21 *Cap. 11.5. Ex. 3.8. Ps. 14.2. **Deut. 8.2; 13.3. Ios. 22.22. Lc. 16.15. 2 Cor. 11.11.
23 *Ev. 10.22. **Ex. 23.7. Num. 16.22. 2 Sam. 24.17 Ps. 11.4-7.
24 *Ier. 5.1.

drepţi în cetate: vei nimici Tu
şi nu vei cruţa[d] locul, pentru cei
cincizeci de *oameni* drepţi care
25 sunt în el? Departe de Tine să faci
aşa, să omori pe cel drept* cu cel
rău şi cel drept să fie ca şi cel
rău; departe de Tine! Nu va face
dreptate** Judecătorul întregului
26 pământ?“ Şi Domnul i-a zis: „Da-
că voi găsi în Sodoma cincizeci de
oameni drepţi* în cetate, atunci
voi cruţa tot locul pentru aceştia“.
27 Şi Avraam a răspuns şi a zis: „Iată
acum, am îndrăznit* să vorbesc
Domnului, eu, care sunt pulbe-
28 re** şi cenuşă. Poate că vor lipsi
cinci din cei cincizeci de *oameni*
drepţi: vei nimici Tu toată ceta-
tea pentru cei cinci?“ Şi El i-a zis:
„N-o voi nimici, dacă voi găsi
29 acolo patruzeci şi cinci“. Şi el
I-a mai vorbit din nou, zicând:
„Poate că se vor găsi acolo patru-
zeci!“ Şi El i-a zis: „N-o voi face,
30 pentru cei patruzeci“. Şi el a zis:
„Să nu Se mânie Domnul, şi voi
vorbi: poate că se vor găsi acolo
treizeci“. Şi El i-a zis: „N-o voi
face, dacă voi găsi acolo treizeci“.
31 Şi el a zis: „Iată acum, am îndrăz-
nit să vorbesc Domnului: poate
că se vor găsi acolo douăzeci“.
Şi El i-a zis: „Pentru cei douăzeci,
32 n-o voi nimici“. Şi el a zis: „Oh,
să nu Se mânie* Domnul, şi voi
mai vorbi numai de data aceas-
ta: poate că** zece se vor găsi
acolo“. Şi El i-a zis: „N-o voi nimi-
33 ci, pentru cei zece“. Şi Domnul
a plecat* după ce a încetat să mai
vorbească lui Avraam. Şi Avra-
am s-a întors la locul său.

Îngerii la Sodoma

19 Şi cei doi îngeri* au venit la
Sodoma seara. Şi Lot şedea la
poarta Sodomei. Şi Lot i-a văzut
şi s-a ridicat să-i întâmpine** şi
s-a plecat cu faţa la pământ.
2 Şi a zis: „Iată acum, domnii mei,
abateţi-vă*, vă rog, în casa ro-
bului vostru şi rămâneţi peste
noapte şi spălaţi-vă** picioare-

25 *Iov 8.20. Is. 3.10,11. **Deut. 1.16; 1.17; 32.4. Iov 8.3; 34.17 Ps. 58.11; 94.2. Rom. 3.6.
26 *Ier. 5.1. Ezec. 22.30.
27 *Lc. 18.1. **Cap. 3.19. Iov 4.19; 30.19; 42.6. Ecl. 12.7. 1 Cor. 15.47; 15.48.
32 *Jud. 6.39. **Iac. 5.16.
33 *Cap. 17.22; 35.13.
1 *Cap. 18.22. **Cap. 18.1-5
2 *Ev. 13.3. **Cap. 18.4.

[a] *Lit.* „la timpul vieţii“ [b] *Sau* „prea minunat“ [c] *Sau* „l-am ales ca să poruncească“ [d] *Sau* „nu vei ierta“

le; şi vă veţi scula de dimineaţă
şi vă veţi duce pe calea voastră“.
Şi ei au zis: „Nu†, ci vom rămâne
3 noaptea în loc deschis[a]“. Şi a stă-
ruit mult de ei; şi ei s-au abătut
la el şi au intrat în casa lui. Şi
le-a pregătit* o masă şi a copt a-
4 zime; şi au mâncat. Şi, mai îna-
inte de a se culca ei, bărbaţii ce-
tăţii*, bărbaţii din Sodoma, au
înconjurat casa de la tânăr până
la bătrân, tot poporul până la
5 ultimul. Şi au chemat* pe Lot şi
i-au zis: „Unde sunt bărbaţii care
au intrat la tine astă-noapte?
Scoate-i** afară la noi, ca să-i
6 cunoaştem†“. Şi Lot a ieşit* la ei
la intrare şi a încuiat uşa după
7 el. Şi a zis: „Vă rog, fraţilor, nu
8 faceţi *acest* rău! Iată* acum, am
două fiice care n-au cunoscut
bărbat; lăsaţi-mă, vă rog, să vi
le scot afară; şi faceţi-le cum
este bine în ochii voştri: numai
acestor bărbaţi să nu le faceţi
nimic, pentru că de aceea au ve-
nit sub umbra[b]** acoperişului
9 meu“. Şi ei au zis: „Înapoi!“ Şi
au zis: „Acesta* a venit să locu-
iască *aici* temporar şi mereu
este** judecător? Acum ţie îţi
vom face mai rău decât lor“. Şi
împingeau cu putere asupra băr-
batului, asupra lui Lot, şi s-au
10 apropiat să spargă uşa. Şi băr-
baţii* şi-au întins mâna şi au
tras pe Lot în casă la ei şi au
11 încuiat uşa. Şi au lovit cu orbire*
pe bărbaţii care erau la intrarea
casei, de la mic până la mare; şi
ei se trudeau să găsească intrarea.

Nimicirea Sodomei şi a Gomorei

12 Şi bărbaţii *aceia* au zis lui
Lot: „Pe cine* mai ai aici? Un gi-
nere şi pe fiii tăi şi pe fiicele tale
şi pe oricine ai în cetate: scoate-i
13 din acest loc. Pentru că vom dis-
truge locul acesta, deoarece stri-
gătul* *împotriva* lor este mare
înaintea Domnului şi Domnul ne-a
14 trimis** să-l distrugem“. Şi Lot a
ieşit şi a vorbit ginerilor săi ca-
re urmau* să ia pe fiicele lui şi a
zis: „Ridicaţi-vă**, ieşiţi din locul
acesta, pentru că Domnul va
nimici cetatea“. Dar ginerilor săi
li s-a părut† că glumeşte.
15 Şi, când se revărsa de ziuă,
îngerii au grăbit pe Lot, zicând:
„Ridică-te, ia-ţi soţia şi pe cele
două fiice ale tale care sunt aici,
ca să nu pieri* în nelegiuirea[c]
16 cetăţii“. Şi el zăbovea. Şi bărbaţii
aceia i-au apucat* mâna lui şi
mâna soţiei lui şi mâna celor două
fiice ale lui, Domnul fiind îndu-
rător** faţă de el, şi l-au scos şi
17 l-au lăsat afară din cetate. Şi
a fost *aşa*: după ce i-au scos afa-
ră, el a zis: „Scapă-ţi* viaţa; nu
privi** înapoi şi nu te opri în
toată† câmpia; scapă la munte††,
18 ca să nu pieri“. Şi Lot le-a zis:
19 „Nu*, Doamne, Te rog! Iată acum,
robul Tău a căpătat favoare în
ochii Tăi şi ai mărit îndurarea
Ta pe care mi-ai arătat-o, păs-
trându-mi sufletul viu[d]. Dar eu
nu voi putea scăpa la munte,
ca nu cumva să mă ajungă răul
20 şi să mor. Iată acum, această ce-
tate este aproape, ca să fug aco-
lo, şi este mică. Te rog, lasă-mă
să scap acolo! Nu este ea mică?
21 Şi sufletul meu va trăi“. Şi El
i-a zis: „Iată*, te-am primit[e] şi în
lucrul acesta, de a nu distruge ce-
22 tatea despre care ai vorbit. Gră-
beşte-te, scapă acolo, pentru că nu
pot* face nimic până nu vei a-
junge acolo“. De aceea s-a pus
23 numele** cetăţii Ţoar[f]. Răsărea
soarele* deasupra pământului
când intra Lot în Ţoar.
24 Şi Domnul a făcut* să plouă
asupra Sodomei şi asupra Go-
morei pucioasă şi foc de la Dom-
25 nul din ceruri. Şi a nimicit* ce-
tăţile acestea şi toată câmpia şi
pe toţi locuitorii cetăţilor şi ce
26 creştea pe pământ. Şi soţia[g] lui

[a] *Înaintea porţilor cetăţii* [b] *Şi în sensul de* „adăpostul“ [c] *Sau* „pedeapsa“ [d] *Sau* „salvându-mi viaţa“ [e] *Lit.* „ţi-am ridicat faţa“ [f] *Mic* [g] *Soţia lui Lot*

2 †Lc. 24.28.
3 *Cap. 18.8.
4 *Cap. 13.13; 18.20.
5 *Is. 3.9. **Jud. 19.22. †Cap. 4.1. Lev. 18.22. Rom. 1.24,27 Iuda 7.
6 *Jud. 19.23.
8 *Jud. 19.24. **Cap. 18.5.
9 *2 Pet. 2.7,8. **Ex. 2.14.
10 *Vers. 1.
11 *Deut. 28.28; 28.29. 2 Împ. 6.18. Fap. 13.11.
12 *Cap. 7.1.
13 *Cap. 18.20. Lev. 26.30-33 Deut. 4.26; 28.45. **1 Cr.21.15
14 *Mt. 1.18. **Num. 16.21; 16.45. Apoc. 18.4. †Ex. 9.21. Ier. 43.1,2. Lc. 17.28; 24.11.
15 *Num. 16.24; 16.26.
16 *Deut. 5.15; 6.21; 7.8. **Lc. 18.13. Rom. 9.15,16
17 *1 Împ. 19.3. Ier. 48.6. **Vers. 26. Mt. 24.16-18 Lc. 9.62. Filip. 3.13,14 †Cap. 13.10. ††Cap. 14.10
18 *Fap. 10.14.
21 *Iov 42.8,9. Ps. 145.19.
22 *Cap. 32.25; 32.26. Ex. 32.10. Deut. 9.14. Mc. 6.5. **Cap. 13.10; 14.2.
23 *Cap. 32.31.
24 *Is. 13.19. Ier. 20.16; 50.40. Ezec. 16.49,50 Amos 4.11. Ţef. 2.9. Lc. 17.29. 2 Pet. 2.6. Iuda 7.
25 *Deut. 29.23. Ps. 107.34. Is. 13.19. Plân. 4.6.

26 *Vers. 17. Lc. 17.32.
27 *Cap. 18.22.
28 *Apoc. 9.2; 18.9.
29 *Cap. 13.10-12 Vers. 17,25,28 **Cap. 8.1; 18.23. Deut. 9.27.

a privit înapoi şi s-a făcut un
stâlp* de sare.
27 Şi Avraam s-a sculat dis-de-
dimineaţă *şi a venit* la locul unde
28 stătuse înaintea* Domnului. Şi
s-a uitat spre Sodoma şi Gomora
şi spre tot ţinutul câmpiei şi a
privit şi, iată, fumul ţinutului se
29 înălţa ca fumul* unui cuptor. Şi
a fost *aşa*: când a nimicit Dum-
nezeu cetăţile câmpiei*, Dum-
nezeu Şi-a amintit** de Avraam
şi a scos pe Lot din mijlocul pră-
pădului, când a nimicit cetăţile
în care locuia Lot.

Păcatul fiicelor lui Lot

30 *Vers. 17,19.
31 *Cap. 16.2,4; 38.8,9. Deut. 25.5.
37 *Deut. 2.9.

30 Şi Lot s-a suit din Ţoar şi a
locuit în munte*, şi cele două fii-
ce ale lui cu el, pentru că se te-
mea să locuiască în Ţoar. Şi locu-
ia într-o peşteră, el şi cele două
31 fiice ale lui. Şi cea întâi-născută
a zis celei mai mici: „Tatăl nostru
este bătrân şi nu este bărbat în ţa-
ră ca să intre* la noi, după obice-
32 iul întregului pământ. Vino să
dăm tatălui nostru să bea vin şi să
ne culcăm cu el, ca să *ne* păstrăm[a]
33 sămânţă din tatăl nostru“. Şi au
dat tatălui lor să bea vin în noap-
tea aceea; şi cea întâi-născută a
intrat şi s-a culcat cu tatăl ei şi el
n-a ştiut nici când s-a culcat, nici
34 când s-a sculat ea. Şi a fost *aşa*: a
doua zi, cea întâi-născută a zis ce-
lei mai mici: „Iată, eu m-am culcat
noaptea trecută cu tatăl meu; să-i
dăm să bea vin şi la noapte şi intră
tu şi culcă-te cu el, ca să păstrăm
35 sămânţă din tatăl nostru“. Şi au
dat tatălui lor să bea vin şi în
noaptea aceea. Şi cea mai mică
s-a dus şi s-a culcat cu el şi el
n-a ştiut nici când s-a culcat, nici
36 când s-a sculat ea. Şi amândouă
fiicele lui Lot au rămas însărci-
37 nate de la tatăl lor. Şi cea întâi-
născută a născut un fiu şi i-a pus
numele Moab[b]*. Acesta este tatăl
moabiţilor, până în ziua aceasta.
38 Şi cea mai mică a născut şi ea un
fiu şi i-a pus numele Ben-Ami[c].
Acesta este tatăl amoniţilor*, până
în ziua aceasta.

38 *Deut. 2.19.

Avraam în Gherar

20 Şi Avraam a plecat de aco-
lo* spre ţara de sud[d]** şi s-a a-
şezat între Cades† şi Şur şi locuia
2 temporar în Gherar††. Şi Avraam
a zis despre Sara, soţia sa: „Este
sora* mea“. Şi Abimelec, împă-
ratul din Gherar, a trimis şi a
3 luat** pe Sara. Dar Dumnezeu a
venit la Abimelec în vis*, noap-
tea, şi i-a zis: „Iată, eşti un om
mort** din cauza femeii pe care
ai luat-o, pentru că este soţia
4 unui bărbat“. Dar Abimelec nu se
apropiase de ea. Şi a zis: „Doam-
ne, vei ucide* Tu şi o naţiune
5 dreaptă? Nu mi-a zis el însuşi:
«Ea este sora mea»? Şi ea, chiar
ea însăşi mi-a zis: «El este fra-
tele meu!» Am făcut aceasta în
integritatea* inimii mele şi în
6 nevinovăţia mâinilor mele“. Şi
Dumnezeu i-a zis în vis: „Da, ştiu
că ai făcut aceasta în integrita-
tea inimii tale şi te-am şi împiedi-
cat* să păcătuieşti împotriva**
Mea; de aceea nu ţi-am îngăduit
7 să te atingi de ea. Acum deci dă
omului înapoi soţia; pentru că el
este profet şi se va ruga* pentru
tine şi vei trăi. Şi dacă nu i-o vei
da înapoi, să ştii că vei muri**,
8 tu şi tot† ce este al tău“. Şi Abi-
melec s-a sculat dis-de-dimineaţă
şi a chemat pe toţi slujitorii săi
şi a spus toate aceste cuvinte în
auzul lor. Şi oamenii s-au înspăi-
9 mântat foarte mult. Şi Abimelec
a chemat* pe Avraam şi i-a zis:
„Ce ne-ai făcut? Şi cu ce am
păcătuit împotriva ta, de ai
adus** asupra mea şi asupra
împărăţiei mele un păcat† aşa de
mare? Ai făcut cu mine lucruri
10 care nu trebuia făcute“. Şi Abi-
melec a zis lui Avraam: „Ce ai
văzut, de ai făcut lucrul acesta?“
11 Şi Avraam i-a zis: „Pentru că am
zis: «Hotărât, nu este temere* de
Dumnezeu în locul acesta şi mă

1 *Cap. 18.1. **Cap. 12.9; 13.1. †Cap. 16.7; 16.14. ††Cap. 26.6.
2 *Cap. 12.13; 20.12; 26.7. **Cap. 12.15
3 *Iov 33.15. **Vers. 7.
4 *Cap. 18.23.
5 *1 Împ. 9.4. 2 Împ. 20.3. 2 Cor. 1.12.
6 *Cap. 31.7; 35.5. Ex. 34.24. 1 Sam. 25.26; 25.34. **Cap. 39.9. Lev. 6.2. Ps. 51.4.
7 *1 Sam. 7.5. 2 Împ. 5.11. Iov 42.8. Iac. 5.14,15. 1 Ioan 5.16. **Cap. 2.17. †Num. 16.32; 16.33.
9 *Cap. 12.18. **Cap. 26.10 Ex. 32.21. Ios. 7.25. †Cap. 34.7; 39.9.
11 *Cap. 42.18. Neem. 5.15. Ps. 36.1. Pr. 16.6.

[a] *Lit.* „să facem să trăiască“ [b] *De la tatăl* [c] *Fiu al poporului meu* [d] *Neghev*

vor ucide** din cauza soției
12 mele». Și cu adevărat este sora*
mea, fiica tatălui meu, dar nu
fiica mamei mele; și a ajuns soția
13 mea. Și a fost *așa*: când m-a fă-
cut* Dumnezeu să pribegesc din
casa tatălui meu, i-am zis: «A-
ceasta să fie îndurarea pe care
să mi-o arăți: în orice loc unde
vom ajunge, să zici** despre
mine aceasta: El este fratele meu»“.
14 Și Abimelec a luat oi și boi*
și robi și roabe și i-a dat lui
Avraam și i-a dat înapoi pe Sara,
15 soția sa. Și Abimelec a zis: „Iată,
țara mea este înaintea* ta: lo-
cuiește unde este bine în ochii
16 tăi“. Și Sarei i-a zis: „Iată, am
dat o mie de arginți fratelui tău*.
Iată, aceasta îți este o acoperi-
re** a ochilor pentru toți cei care
sunt cu tine; și tu ești îndreptă-
17 țită în totul“. Și Avraam s-a rugat*
lui Dumnezeu și Dumnezeu a vin-
decat pe Abimelec și pe soția lui
și pe slujnicele lui și ele au năs-
18 cut. Pentru că Domnul închise-
se* de tot toate pântecele din casa
lui Abimelec, din cauza Sarei, so-
ția lui Avraam.

11 **Cap.12.12; 26.7.
12 *Cap. 11.29.
13 *Cap. 12.1,9. Ev. 11.8. **Cap. 12.13 Vers. 5.
14 *Cap. 12.16.
15 *Cap. 13.9; 34.10; 47.6.
16 *Vers. 5. **Cap. 24.65; 26.11.
17 *Num. 12.13; 21.7. Iov 42.9,10. Iac. 5.16.
18 *Cap. 12.17.

Nașterea lui Isaac

21 Și Domnul a cercetat* pe
Sara, cum zisese, și Domnul a
2 făcut Sarei cum** vorbise. Și Sa-
ra a rămas însărcinată* și a năs-
cut lui Avraam un fiu la bătrâne-
țea lui, la timpul** hotărât, de-
spre care îi vorbise Dumnezeu.
3 Și Avraam a pus numele Isaac[a]
fiului său care i se născuse, pe
4 care i-l născuse Sara. Și Avraam
a circumcis* pe fiul său Isaac
când era de opt zile, cum** îi
5 poruncise Dumnezeu. Și Avraam
era de o sută* de ani când i s-a
6 născut fiul său, Isaac. Și Sara a
zis: „Dumnezeu m-a făcut* să râd:
oricine va auzi va râde cu mine“.
7 Și ea a zis: „Cine ar fi zis lui
Avraam: «Sara va alăpta copii»!
Pentru că i-am născut* un fiu la
bătrânețea lui“.
8 Și pruncul a crescut și a fost
înțărcat. Și Avraam a făcut un
ospăț mare în ziua când a fost
9 înțărcat Isaac. Și Sara a văzut
pe fiul Agarei, egipteanca*, pe
care-l născuse** ea lui Avraam,
10 râzând[b]†. Și a zis lui Avraam:
„Izgonește* pe roaba aceasta și
pe fiul ei, pentru că fiul roabei
acesteia nu va moșteni cu fiul
11 meu, cu Isaac“. Și lucrul *acesta*
a fost foarte rău[c] în ochii lui
12 Avraam, pentru fiul* său. Și
Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să
nu fie rău[c] în ochii tăi, pentru
băiat și pentru roaba ta; ascultă
de glasul ei în toate câte ți-a zis
Sara, pentru că în Isaac* ți se
13 va numi sămânța. Dar și pe fiul
roabei îl voi face o națiune*, pen-
14 tru că este sămânța ta“. Și Avra-
am s-a sculat dis-de-dimineață și
a luat pâine și un burduf cu apă
și le-a dat Agarei, punându-i-le
pe umăr; și *i-a dat* copilul și a
lăsat-o să plece*. Și ea a mers și
a rătăcit prin pustiul Beer-Șeba.
15 Și s-a terminat apa din burduf;
și a pus[d] copilul sub un arbust.
16 Și a mers și a stat jos în fața
lui, departe ca la o aruncătură de
arc. Pentru că zicea: „Să nu văd
moartea copilului!“ Și a stat în
fața lui și a ridicat glasul și a
17 plâns. Și Dumnezeu a auzit* gla-
sul băiatului și Îngerul lui Dum-
nezeu a chemat din ceruri pe
Agar și i-a zis: „Ce ai tu, Agar?
Nu te teme**, pentru că Dumne-
zeu a auzit glasul băiatului, acolo
18 unde este. Ridică-te, ia băiatul și
ține-l strâns de mâna ta, pentru
că îl voi face* o națiune mare“.
19 Și Dumnezeu i-a deschis* ochii
și ea a văzut o fântână** cu apă;
și a mers și a umplut burduful cu
apă și a dat băiatului să bea.
20 Și Dumnezeu era cu* băiatul. Și
el a crescut și locuia în pustiu
21 și s-a făcut** arcaș. Și locuia* în
pustiul Paran. Și mama sa i-a luat

1 *1 Sam. 2.21 **Cap. 17.19; 18.10,14. Gal. 4.23,28.
2 *Cap. 17.19. Fap. 7.8. Gal. 4.22. Ev. 11.11. **Cap. 17.21
4 *Fap. 7.8. **Cap. 17.10; 17.12.
5 *Cap. 17.1; 17.17.
6 *Cap. 18.13. Ps. 126.2. Is. 54.1. Lc. 1.58. Gal. 4.27.
7 *Cap. 18.11; 18.12.

Izgonirea Agarei în pustiu

9 *Cap. 16.1. **Cap. 16.15 †Gal. 4.29.
10 *Cap. 25.6; 36.6,7. Gal. 4.30.
11 *Cap. 17.18.
12 *Rom. 9.7,8. Ev. 11.18.
13 *Cap. 16.10; 17.20. Vers. 18. Cap. 25.12-18
14 *Ioan 8.35.
17 *Ex. 3.7. Deut. 26.7. Ps. 16.8. **Cap. 26.24
18 *Cap. 16.10. Vers. 13. Cap. 25.12-16
19 *Num. 22.31 2 Împ. 6.17; 6.18,20. Lc. 24.16,31. **Cap. 16.7; 16.14.
20 *Cap. 28.15; 39.2,3,21. **Cap. 16.12
21 *Cap. 25.18.

[a] *Râs* [b] *Disprețuitor* [c] *Trist* [d] *Sau* „a părăsit“

21 **Cap. 24.4.

o soție** din țara Egiptului.

Legământul lui Avraam cu Abimelec

22 *Cap. 20.2; 26.26. **Cap. 26.28 Is. 8.10.
23 *Ios. 2.12. 1 Sam. 24.21

22 Și a fost *așa*: în zilele acelea,
Abimelec* și Picol, căpetenia oș-
tirii sale, au vorbit lui Avraam,
zicând: „Dumnezeu este** cu tine
23 în tot ce faci. Și acum jură-mi*
aici, pe Dumnezeu, că nu vei lucra
cu neadevăr nici cu mine, nici cu
fiul meu, nici cu fiul fiului meu.
Ci, după bunătatea pe care ți-am
arătat-o eu, îmi vei face și tu, mie
și țării în care locuiești tempo-
24 rar“. Și Avraam i-a zis: „Voi jura“.
25 Și Avraam a mustrat pe Abimelec
pentru fântâna de apă pe care o
luaseră prin violență* slujitorii lui
26 Abimelec. Și Abimelec i-a zis: „Nu
știu cine a făcut lucrul acesta; nici
tu nu mi-ai spus, nici eu n-am au-
27 zit decât astăzi“. Și Avraam a luat
oi și boi și le-a dat lui Abimelec;
28 și au făcut legământ* amândoi. Și
Avraam a pus deoparte șapte mie-
29 lușele din oile sale. Și Abimelec
a zis lui Avraam: „Ce sunt* aceste
șapte mielușele pe care le-ai pus
30 deoparte?“ Și el i-a zis: „Să iei din
mâna mea aceste șapte mielușele,
ca să-mi fie mărturie* că eu am
31 săpat fântâna aceasta“. De aceea
a numit* locul acela Beer-Șeba[a],
pentru că acolo au jurat amândoi.
32 Și au făcut legământ la Beer-Șeba.
Și Abimelec s-a ridicat cu Picol,
căpetenia oștirii sale, și s-au în-
33 tors în țara filistenilor. Și *Avra-
am* a sădit un tamarisc[b] în Beer-
Șeba și a chemat acolo Numele
34 **D**omnului, Dumnezeul Etern[c]*. Și
Avraam a locuit temporar în țara
filistenilor multe zile.

25 *Cap. 26.15; 26.18,20-22.
27 *Cap. 26.31.
29 *Cap. 33.8.
30 *Cap. 31.48; 31.52.
31 *Vers. 14. Cap. 26.33.
33 *Deut. 33.27. Is. 40.28. 1 Tim. 1.17.

Jertfirea lui Isaac

1 *Deut. 8.2,16 1 Cor. 10.13. Ev. 11.17. Iac. 1.12. 1 Pet. 1.7.
2 *Cap. 22.12; 22.16. Ioan 3.16. Ev. 11.17. 1 Ioan 4.9. **2 Cr. 3.1. †Cap. 8.20.

22 Și a fost *așa*: după aceste
lucruri, Dumnezeu l-a încercat*
pe Avraam și i-a zis: „Avraame!“
2 Și el a zis: „Iată-mă“. Și i-a zis: „Ia
acum pe fiul tău, pe singurul* tău
fiu, pe care-l iubești, pe Isaac, și
mergi în ținutul** Moria și adu-l a-
colo ca ardere-de-tot[d]† pe unul din
munții despre care îți voi spune“.
3 Și Avraam s-a sculat dis-de-dimi-
neață și a pus șaua pe măgarul său
și a luat cu el pe doi dintre slujito-
rii[e] săi și pe Isaac, fiul său; și a des-
picat lemnele pentru arderea-de-
tot și s-a ridicat și a mers la locul
despre care îi vorbise Dumnezeu.
4 A treia zi Avraam și-a ridicat
ochii și a văzut locul de departe.
5 Și Avraam a zis tinerilor săi: „Ră-
mâneți aici cu măgarul; și eu și
băiatul vom merge până acolo
și ne vom închina[f] și vom veni din
6 nou la voi“. Și Avraam a luat
lemnele arderii-de-tot și le-a pus*
pe Isaac, fiul său; și a luat în mâ-
nă focul și cuțitul și mergeau
7 amândoi împreună. Și Isaac a
vorbit lui Avraam, tatăl său, și i-a
zis: „Tată!“ Și el i-a zis: „Iată-mă,
fiul meu!“ Și i-a zis: „Iată focul și
lemnele; dar unde este mielul*
8 pentru arderea-de-tot?“ Și Avraam
i-a zis: „Fiul meu, Dumnezeu În-
su-și va îngriji[g] de mielul pentru ar-
derea-de-tot“. Și mergeau amândoi
9 împreună. Și au ajuns la locul* de-
spre care-i spusese Dumnezeu. Și
Avraam a zidit altarul** acolo și
a așezat lemnele; și a legat pe
Isaac, fiul său, și l-a pus† pe altar
10 deasupra lemnelor. Și Avraam și-a
întins mâna și a luat cuțitul ca să
11 înjunghie pe fiul său. Și Îngerul*
Domnului i-a strigat din ceruri și
a zis: „Avraame! Avraame!“ Și el
12 I-a zis: „Iată-mă“. Și i-a zis: „Nu-ți
pune* mâna pe băiat[h] și nu-i
fa-ce nimic, pentru că acum**
cunosc că te temi de Dumnezeu,
pentru că n-ai cruțat† pe fiul
tău, pe singurul tău *fiu*, pentru
13 Mine“. Și Avraam și-a ridicat
ochii și s-a uitat și iată, înapoi,
un berbec prins cu coarnele în-
tr-un desiș. Și Avraam a mers și
a luat berbecul și l-a adus ca
ardere-de-tot în locul fiului său.

6 *Ioan 19.17.
7 *Ex. 29.38-42 Ioan 1.29,36. Apoc. 13.18.
9 *Cap. 22.2. **Cap. 12.7; 12.8; 13.18. †Ev. 11.17. Iac. 2.21.
11 *Cap. 16.7-11; 21.17.
12 *1 Sam. 15.22 Mica 6.7,8. **Cap. 26.5. Iac. 2.22. †Vers. 2,16.

[a] *Fântâna jurământului* [b] *Arbust mediteraneean* [c] *Ebr.* „El Olam“ [d] *Lit.* „jertfă care se înalță“ [e] *Lit.* „tinerii“ [f] *Lit.* „ne vom pleca“ [g] *Sau* „va vedea“ [h] *Sau* „Nu-ți ridica mâna asupra băiatului“; „Nu-ți întinde mâna împotriva băiatului“

14 *Vers. 8.
16 *Ps. 105.9. Lc. 1.73. Ev. 6.13,14.
17 *Cap. 15.5; 26.4. Ier. 33.22. Ev. 11.12. **Cap. 32.12 †Cap. 24.60.
18 *Cap. 12.3; 18.18; 26.4. Fap. 3.25. Gal. 3.8,9; 3.16,18. **Cap. 18.19 Vers. 3,10. Cap. 26.5.
19 *Vers. 5. **Cap. 21.31

14 Şi Avraam a pus numele locului
aceluia Yehova-Iire[a], după cum
se zice *până* în ziua aceasta: „La[b]
muntele Domnului se va purta
de grijă*“.
15 Şi Îngerul Domnului a chemat
pe Avraam a doua oară din ceruri,
16 şi i-a zis: „Am jurat* pe Mine În-
sumi, zice[c] Domnul, pentru că ai
făcut lucrul acesta şi n-ai cruţat
pe fiul tău, pe singurul tău *fiu*,
17 te voi binecuvânta foarte mult
şi-ţi voi înmulţi foarte mult să-
mânţa, ca stelele* cerurilor şi ca
nisipul** care este pe malul mării;
şi sămânţa† ta va stăpâni poarta
18 vrăjmaşilor săi. Şi în* sămânţa ta
vor fi binecuvântate toate naţiu-
nile pământului, pentru că ai as-
19 cultat** de glasul Meu“. Şi Avra-
am s-a întors* la slujitorii[d] săi; şi
s-au ridicat şi au mers împreună
la Beer-Şeba**. Şi Avraam a lo-
cuit la Beer-Şeba.

Familia lui Nahor

20 *Cap. 11.29.
21 *Iov 1.1. **Iov 32.2.
23 *Cap. 24.15. **Rom. 9.10.

20 Şi a fost *aşa*: după aceste lu-
cruri, i s-a spus lui Avraam, zi-
când: „Iată, şi Milca* a născut fii
21 lui Nahor, fratele tău: pe Uţ*,
întâiul său născut, şi pe Buz**,
fratele acestuia, şi pe Chemuel,
22 tatăl lui Aram, şi pe Chesed, şi
pe Hazo, şi pe Pildaş, şi pe Iid-
23 laf şi pe Betuel. Şi lui Betuel* i
s-a născut Rebeca**. Milca a năs-
cut pe aceştia opt lui Nahor, fra-
24 tele lui Avraam. Şi ţiitoarea lui, cu
numele Reuma, a născut şi ea pe
Tebah şi pe Gaham şi pe Tahaş şi
pe Maaca“.

Moartea şi înmormântarea Sarei

2 *Ios. 14.15. Jud. 1.10. **Cap. 13.18 Vers. 19. Ios. 15.13; 21.11.
3 *Cap. 10.15; 15.20.
4 *Cap. 17.8. 1 Cr. 29.15. Ps. 105.12. Ev. 11.9,13.

23 Şi viaţa Sarei a fost de o sută
douăzeci şi şapte de ani: anii vie-
2 ţii Sarei. Şi Sara a murit în Chi-
riat-Arba*, adică Hebron**, în ţa-
ra Canaanului. Şi Avraam a venit
s-o jelească şi s-o plângă pe Sara.
3 Şi Avraam s-a ridicat dinaintea
moartei sale şi a vorbit fiilor lui
4 Het*, zicând: „Eu sunt străin* şi
locuitor temporar între voi; da-
ţi-mi** în stăpânire un loc de în-
mormântare, ca să-mi înmormân-
tez moarta dinaintea feţei mele“.
5 Şi fiii lui Het au răspuns lui Avra-
6 am, zicându-i: „Ascultă-ne, domnul
meu: tu eşti un prinţ[e]* al lui Dum-
nezeu între noi; înmormântează-ţi
moarta în cel mai ales dintre
mormintele noastre! Nimeni dintre
noi nu-ţi va opri mormântul său ca
7 să-ţi înmormântezi moarta“. Avraam
s-a ridicat şi s-a plecat până la
pământ înaintea poporului ţării,
8 înaintea fiilor lui Het. Şi le-a vor-
bit, zicând: „Dacă este voia voas-
tră să-mi înmormântez moarta
dinaintea feţei mele, ascultaţi-mă
şi rugaţi pentru mine pe Efron*,
9 fiul lui Ţohar, să-mi dea peştera
din Macpela, care este a lui, care
este în marginea ogorului său; să
mi-o dea în mijlocul vostru, pen-
tru tot argintul cât face ea, ca
stăpânire a unui loc de înmor-
10 mântare“. Şi Efron locuia în mij-
locul fiilor* lui Het. Şi Efron
hetitul a răspuns lui Avraam în
auzul[f] fiilor lui Het, al tuturor celor
care intrau** pe poarta cetăţii
11 sale, zicând: „Nu, domnul meu,
ascultă-mă; îţi dau* ogorul şi-ţi
dau peştera care este în el; ţi-l
dau înaintea ochilor fiilor poporu-
lui meu: înmormântează-ţi moar-
12 ta“. Şi Avraam s-a plecat până la
pământ înaintea poporului ţării.
13 Şi a vorbit lui Efron în auzul
poporului ţării, zicând: „Dar, dacă
vrei, te rog, ascultă-mă: voi da
preţul[g] ogorului; ia-l de la mine
şi-mi voi înmormânta moarta a-
14 colo“. Şi Efron a răspuns lui
15 Avraam, zicându-i: „Ascultă-mă,
domnul meu: o bucată de pământ
de patru sute de sicli* de argint,
ce este aceasta între mine şi tine?
Înmormântează-ţi deci moarta“.
16 Şi Avraam a ascultat de Efron.
Şi Avraam a cântărit* lui Efron

4 **Fap. 7.5.
6 *Cap. 13.2; 14.14; 24.35.
8 *Cap. 25.9.
10 *Vers. 18. **Cap. 34.20; 34.24. Rut 4.1,11.
11 *2 Sam. 24.21-24
15 *Ex. 30.13. Ezec. 45.12.
16 *Ier. 32.9,10. Zah. 11.12.

[a] *Domnul va purta de grijă* [b] *Sau* „În“ [c] *În ebr., un cuvânt folosit pentru a introduce o profeţie* [d] *Lit.* „tinerii“ [e] *Sau* „o căpetenie“ [f] *Lit.* „în urechile“ [g] *Sau* „argintul“

argintul pe care-l spusese în
auzul fiilor lui Het: patru sute de
sicli de argint, care mergeau la
negustor.
17 Şi ogorul* lui Efron, care era
în Macpela, care era în dreptul
Mamrei, ogorul şi peştera care era
în el şi toţi copacii care erau în
ogor, care erau în toate hotarele
18 lui de jur-împrejur, au fost întăriţi
lui Avraam ca stăpânire înaintea
ochilor fiilor lui Het, înaintea
tuturor celor care veneau la poar-
19 ta cetăţii sale. Şi, după aceasta,
Avraam a înmormântat pe Sara,
soţia sa, în peştera din ogorul
Macpela, în faţa lui Mamre, adică
20 Hebron, în ţara Canaanului. Şi
ogorul şi peştera care este în el
au fost întărite* lui Avraam de
către fiii lui Het, ca stăpânire a
locului de înmormântare.

17 *Cap. 25.9; 49.30-32; 50.13. Fap. 7.16.
20 *Rut 4.9,10. Ier. 32.10,11.

Rebeca cerută în căsătorie pentru Isaac

24 Şi Avraam era bătrân*, îna-
intat în zile; şi Domnul bine-
cuvântase** pe Avraam în toate.
2 Şi Avraam a zis celui mai bă-
trân* rob al său din casa lui, care
era mai-mare** peste toate ale
sale: „Pune-ţi†, te rog, mâna sub
3 coapsa mea. Şi te voi face să
juri* pe Domnul, Dumnezeul ce-
rurilor şi Dumnezeul pământu-
lui, că nu** vei lua soţie fiului
meu dintre fiicele canaaniţilor†
4 printre care locuiesc; ci vei mer-
ge* în ţara mea şi la rudele mele şi
vei lua soţie fiului meu, Isaac“.
5 Şi robul i-a zis: „Poate că femeia
nu va voi să mă urmeze în ţara
aceasta; trebuie să duc pe fiul
tău din nou în ţara din care ai
6 venit?“ Şi Avraam i-a zis: „Fereş-
te-te să duci pe fiul meu din
7 nou acolo! Domnul Dumnezeul
cerurilor*, care m-a luat din casa
tatălui meu şi din ţara mea de
naştere şi care mi-a vorbit şi
mi-a jurat, zicând: «Seminţei**
tale voi da ţara aceasta!», El În-
suşi va trimite† pe Îngerul Său
înaintea ta şi vei lua soţie fiului
8 meu de acolo. Şi, dacă femeia nu
va voi să te urmeze, atunci vei fi
dezlegat* de acest jurământ al
meu; numai să nu duci pe fiul
9 meu din nou acolo“. Şi robul şi-a
pus mâna sub coapsa lui Avraam,
stăpânul său, şi i-a jurat pentru
lucrul acesta.
10 Şi robul a luat zece cămile
din cămilele stăpânului său şi a
plecat, *având* în mâna sa *din* toa-
te bunurile stăpânului său. Şi s-a
ridicat şi s-a dus în Mesopota-
11 mia[a], la cetatea lui Nahor*. Şi a
făcut să îngenuncheze cămilele
afară din cetate, lângă o fântână
cu apă, la vremea serii, când ies
12 femeile* să scoată *apă*. Şi a zis:
„Doamne, Dumnezeul* stăpânu-
lui meu Avraam, te rog, dă-mi
reuşită** astăzi şi arată îndurare
13 stăpânului meu, Avraam! Iată, eu
stau* lângă fântâna cu apă, şi
fiicele** oamenilor ies din ce-
14 tate ca să scoată apă. Şi fie ca
fecioara căreia îi voi zice: «Te
rog, pleacă-ţi vadra ca să beau!»,
şi care va zice: «Bea, şi voi adăpa
şi cămilele tale!», ea să fie aceea
pe care ai rânduit-o pentru robul
tău Isaac şi prin aceasta[b]* voi
cunoaşte că ai arătat îndurare
stăpânului meu“.
15 Şi a fost *aşa*: înainte de a
sfârşi* el de vorbit, iată, ieşea,
cu vadra pe umăr, Rebeca[c], cea
născută lui Betuel, fiul Milcăi**,
soţia lui Nahor, fratele lui Avra-
16 am. Şi fata era* foarte frumoasă
la faţă, fecioară, şi *nici un* băr-
bat n-o cunoscuse. Şi a coborât
la fântână şi şi-a umplut vadra
şi s-a suit.
17 Şi robul a alergat s-o întâm-
pine şi i-a zis: „Dă-mi, te rog, să
beau* puţină apă din vadra ta“.
18 Şi* ea a zis: „Bea, domnul meu!“
Şi s-a grăbit şi şi-a coborât va-
dra pe mână şi i-a dat să bea.

1 *Cap. 18.11. **Cap. 12.2. Ps. 112.3. Pr. 10.22. Gal. 3.9.
2 *Cap. 15.2. **Cap. 39.4-6 †Cap. 47.29.
3 *Cap. 14.22. Deut. 6.13. Ios. 2.12. **Cap. 26.35 Ex. 34.16. Deut. 7.3. 2 Cor. 6.14-17 †Cap. 10.15-19
4 *Cap. 12.1.
7 *Ps. 136.26. Dan. 2.18,19. **Cap. 12.7; 13.15; 15.18; 17.8. Ex. 32.13. Deut. 1.8; 34.4 Fap. 7.5. †Cap. 16.7. Ex. 23.20; 23.23; 33.2. Ev. 1.14.
8 *Ios. 2.17,20
10 *Cap. 11.29; 27.43.
11 *Ex. 2.16. 1 Sam. 9.11.
12 *Vers. 27. Cap. 26.24; 28.13; 32.9. Ex. 3.6,15. **Neem. 1.11 Ps. 37.5.
13 *Vers. 43. **Cap. 29.9. Ex. 2.16.
14 *Jud. 6.17,37 1 Sam. 6.9; 14.10; 20.7.
15 *Vers. 45. **Cap. 11.29; 22.23.
16 *Cap. 12.11; 26.7; 29.17.
17 *Ioan 4.7.
18 *1 Pet. 3.8; 4.9.

[a] *Ebr.* „Aram-Naharaim“ *(Aram dintre cele două fluvii, Tigru şi Eufrat)* [b] *Sau* „prin ea“ [c] *Ebr.* „Ribka“*(Atrăgătoare)*

19 Şi, după ce i-a dat să bea, a zis:
„Am să scot şi pentru cămilele
tale, până vor termina de băut“.
20 Şi s-a grăbit şi şi-a golit vadra
în adăpătoare şi a alergat din nou
la fântână să scoată; şi a scos
21 pentru toate cămilele lui. Şi omul
se uita ţintă la ea şi tăcea, ca să
cunoască dacă Domnul i-a făcut
sau nu reuşită* călătoria.
22 Şi a fost *aşa*: după ce cămile-
le au terminat de băut, omul a luat
un inel* de aur pentru nas, greu
de o jumătate de siclu, şi două
brăţări pentru mâinile ei, în greu-
23 tate de zece sicli de aur. Şi i-a zis:
„A cui fiică eşti tu? Spune-mi, te
rog. Este loc pentru noi în casa
24 tatălui tău ca să poposim?“ Şi ea
i-a zis: „Eu sunt fiica* lui Betuel,
fiul Milcăi, pe care l-a născut ea
25 lui Nahor“. Şi i-a mai zis: „Paie*
şi nutreţ sunt destule la noi, şi
loc de popas“.
26 Şi omul şi-a plecat capul şi
27 s-a închinat* Domnului, şi a zis:
„Binecuvântat* să fie Domnul,
Dumnezeul stăpânului meu Avra-
am, care n-a părăsit îndurarea**
Sa şi adevărul Său faţă de stăpâ-
nul meu[a]; pe mine Domnul m-a
condus pe drum la casa fraţilor
stăpânului meu“.
28 Şi fata a alergat* şi a spus
aceste cuvinte casei mamei sale.
29 Şi Rebeca avea un frate şi nume-
le lui era Laban*. Şi Laban a aler-
gat afară la acel om, la fântână.
30 Şi a fost *aşa*: când a văzut inelul
pentru nas şi brăţările pe mâinile
surorii sale şi când a auzit cu-
vintele Rebecăi, sora sa, zicând:
„Aşa mi-a vorbit omul *acela*!“, a
venit la *acel* om şi, iată, el stătea
31 lângă cămile, la fântână. Şi i-a
zis: „Vino înăuntru, binecuvânta-
tul* Domnului! Pentru ce stai a-
fară? Pentru că am pregătit casa
şi locul** pentru cămile“.
32 Şi omul a intrat în casă; şi s-a
scos şaua de pe cămile şi s-a dat*
paie şi nutreţ cămilelor şi apă
pentru spălarea picioarelor lui
şi a picioarelor oamenilor care
33 erau cu el. Şi i s-a pus înainte de
mâncare. Dar el a zis: „Nu voi
mânca* până când nu voi spune
ce am de spus“. Şi *Laban* a zis:
34 „Vorbeşte“. Şi el a zis: „Eu sunt
35 robul lui Avraam. Şi Domnul a
binecuvântat* mult pe stăpânul
meu şi a ajuns mare; şi i-a dat oi
şi boi şi argint şi aur şi robi şi
36 roabe şi cămile şi măgari. Şi
Sara, soţia stăpânului meu, i-a năs-
cut* un fiu stăpânului meu la bă-
trâneţea ei: şi lui** i-a dat tot ce
37 are. Şi stăpânul* meu m-a pus să
jur, zicând: «Să nu iei soţie fiului
meu dintre fiicele canaaniţilor în
38 a căror ţară locuiesc. Ci să te duci
negreşit la casa tatălui meu şi la
rudele mele şi să iei soţie fiului
39 meu». Şi am zis* stăpânului meu:
«Poate că femeia nu va voi să mă
40 urmeze». Şi el mi-a zis: «Dom-
nul, înaintea Căruia umblu*, va
trimite pe Îngerul Său** cu tine
şi-ţi va da reuşită în călătoria ta,
ca să iei soţie fiului meu dintre
rudele mele şi din casa tatălui
41 meu. Când* te vei duce la rudele
mele, atunci vei fi dezlegat de jură-
mântul meu. Şi, dacă nu ţi-o vor
da, vei fi dezlegat de jurământul
42 meu». Şi eu am venit astăzi la fân-
tână şi am zis: «Doamne, Dum-
nezeul stăpânului meu Avraam,
dacă acum îmi dai reuşită în dru-
43 mul meu pe care merg, iată, stau
lângă fântâna cu apă şi fie ca
fecioara care va ieşi să scoată şi
căreia îi voi zice: «Dă-mi, te rog,
să beau puţină apă din vadra ta!»,
44 şi care îmi va zice: «Bea, şi voi
scoate şi pentru cămilele tale!»,
aceea să fie femeia pe care a rân-
duit-o Domnul pentru fiul stă-
45 pânului meu. Şi înainte* ca să fi
sfârşit eu de vorbit în** inima
mea, iată, Rebeca a ieşit cu vadra
ei pe umăr şi a coborât la fân-

21 *Vers. 12,56.
22 *Vers. 47. Ex. 32.3. Is. 3.19-21. Ezec. 16.11; 16.12. 1 Pet. 3.3.
24 *Cap. 22.23.
25 *1 Pet. 4.9.
26 *Vers. 52. Ex. 4.31.
27 *Vers. 48. Ex. 18.10. Rut 4.14. 1 Sam. 25.32; 25.39. 2 Sam. 18.28 Lc. 1.68. **Cap. 32.10 Ps. 98.3.
28 *Cap. 29.12.
29 *Cap. 29.5.
31 *Cap. 26.29. Jud. 17.2. Rut 3.10. Ps. 115.15. **Cap. 18.3-5; 19.2,3.
32 *Cap. 43.24. Jud. 19.21.
33 *Iov 23.12. Ioan 4.34. Ef. 6.5-7.
35 *Cap. 13.2. Vers. 1.
36 *Cap. 21.2. **Cap. 21.10; 25.5.
37 *Vers. 3.
39 *Vers. 5.
40 *Cap. 17.1. **Vers. 7. Ex. 23.20.
41 *Vers. 8.
45 *Vers. 15. **1 Sam. 1.13

[a] *Sau* „care n-a lăsat pe stăpânul meu fără îndurarea Sa şi adevărul Său“

tână şi a scos apă. Şi i-am zis:
46 «Dă-mi, te rog, să beau!» Şi ea
s-a grăbit şi şi-a coborât vadra
de pe *umărul* ei şi a zis: «Bea şi
voi adăpa şi cămilele tale». Şi am
băut; şi ea a adăpat şi cămilele.
47 Şi am întrebat-o, şi i-am zis: «A
cui fiică eşti tu?» Şi ea a zis: «Fii-
ca lui Betuel, fiul lui Nahor, pe
care i l-a născut Milca». Şi i-am
pus inelul* la nas şi brăţările pe
48 mâini. Şi mi-am plecat* capul şi
m-am închinat Domnului; şi am
binecuvântat pe Domnul Dum-
nezeul lui Avraam, stăpânul meu,
care m-a dus** pe calea cea
dreaptă[a], ca să iau pe fiica fra-
49 telui† său pentru fiul stăpânului
meu. Şi acum, dacă vreţi să ară-
taţi îndurare* şi adevăr stăpânu-
lui meu, spuneţi-mi; şi, dacă nu,
spuneţi-mi, ca să mă întorc la
dreapta sau la stânga“.
50 Şi Laban şi Betuel i-au răspuns
şi i-au zis: „Lucrul* *acesta* vine de
la Domnul, noi nu-ţi putem vor-
51 bi** rău sau bine. Iată, Rebeca
este înaintea* ta, ia-o şi mergi;
şi să fie soţia fiului stăpânului
tău, după cum a spus Domnul“.
52 Şi a fost *aşa*: când a auzit robul
lui Avraam cuvintele lor, s-a ple-
cat* cu faţa la pământ înaintea
53 Domnului. Şi robul a scos obiec-
te[b]* de argint şi obiecte de aur
şi haine şi le-a dat Rebecăi; şi
a dat lucruri de preţ** şi fratelui
ei şi mamei ei.
54 Şi au mâncat şi au băut, el
şi oamenii care erau cu el, şi au
rămas acolo. Şi s-au sculat di-
mineaţa; şi el a zis: „Daţi-mi
55 drumul* la stăpânul meu“. Şi
fratele ei şi mama ei i-au zis:
„Să mai rămână cu noi copila
câteva zile sau *măcar* zece; du-
56 pă aceea să meargă“. Şi el le-a
zis: „Nu mă opriţi, deoarece
Domnul mi-a dat reuşită în că-
lătoria mea; daţi-mi drumul, ca
57 să merg la stăpânul meu“. Şi

47 *Ezec. 16.11; 16.12.
48 *Vers. 26. **Ps. 32.8. †Cap. 22.23.
49 *Cap. 47.29. Ios. 2.14.
50 *Ps. 118.23. Mt. 21.42. Mc. 12.11. **Cap. 31.24; 31.29.
51 *Cap. 20.15.
52 *Vers. 26,48.
53 *Ex. 3.22; 11.2; 12.35. **2 Cr. 21.3. Ezra 1.6.
54 *Vers. 56,59. Cap. 30.25.

au zis: „Vom chema fata şi vom
58 afla din gura ei[c]“. Şi au chemat
pe Rebeca şi i-au zis: „Vei mer-
ge tu cu omul acesta?“ Şi ea a
59 zis: „Voi merge!“ Şi au dat drumul
Rebecăi, sora lor, şi doicii* ei,
şi robului lui Avraam, şi oame-
60 nilor lui. Şi au binecuvântat pe
Rebeca şi i-au zis: „Tu, sora noas-
tră, să ajungi* mii de zeci
de mii; şi sămânţa** ta să stă-
pânească poarta celor care o
61 urăsc!“ Şi Rebeca şi slujnicele ei
s-au ridicat şi au încălecat pe
cămile şi au urmat pe omul acela.
Şi robul a luat pe Rebeca şi a
plecat.
62 Şi Isaac venise de la fântâna[d]*
Lahai-Roi; pentru că locuia în ţara
63 de la sud. Şi Isaac ieşise la câmp
spre seară ca să mediteze*. Şi
şi-a ridicat ochii** şi s-a uitat şi,
64 iată, veneau nişte cămile. Şi Re-
beca şi-a ridicat ochii şi l-a văzut
pe Isaac şi a sărit jos* de pe
65 cămilă. Şi zisese robului: „Cine
este omul acesta care vine pe
câmp ca să ne întâmpine?“ Şi
robul i-a zis: „Este stăpânul meu“.
Şi ea şi-a luat vălul şi s-a aco-
66 perit. Şi robul a istorisit lui Isaac
toate lucrurile pe care le făcuse.
67 Şi Isaac a dus-o în cortul Sarei,
mama sa; şi a luat* pe Rebeca şi
ea i-a fost soţie şi el a iubit-o**.
Şi Isaac a fost mângâiat după† *ce
a murit* mama sa.

Chetura

25 Şi Avraam şi-a luat altă so-
2 ţie şi numele ei era Chetura. Şi
ea* i-a născut pe Zimran şi pe
Iocşan şi pe Medan şi pe Madian
3 şi pe Işbac şi pe Şuah. Şi Iocşan
a născut pe Seba şi pe Dedan. Şi
fiii lui Dedan au fost: Aşurim şi
4 Letuşim şi Leumim. Şi fiii lui
Madian: Efa şi Efer şi Enoc şi
Abida şi Eldaa. Toţi aceştia au
fost fiii Cheturei.
5 Şi Avraam a dat* lui Isaac
6 tot ce avea. Şi fiilor ţiitoarelor
pe care le-a avut Avraam, Avraam

59 *Cap. 35.8.
60 *Cap. 17.16. **Cap. 22.17
62 *Cap. 16.14; 25.11.
63 *Ios. 1.8. Ps. 1.2; 77.12; 119.15; 143.5 **Cap. 18.2.
64 *Ios. 15.18.
67 *Cap. 25.20. **Cap. 29.18 †Cap. 23.1,2
2 *1 Cr. 1.32.
5 *Cap. 24.36.

[a] *Sau* „adevărată“ [b] *Sau* „bijuterii“ [c] *Lit.* „să întrebăm gura ei“ [d] *Sau* „de pe drumul fântânii“

le-a dat daruri; şi, pe când trăia,
i-a îndepărtat* de lângă fiul său
Isaac spre răsărit**, în ţara de
răsărit.

Moartea lui Avraam

7 Şi acestea sunt zilele anilor
vieţii lui Avraam, pe care i-a tră-
it*: o sută şaptezeci şi cinci de
8 ani. Şi Avraam şi-a dat duhul şi
a murit* la o bună bătrâneţe, bă-
trân şi sătul *de zile*; şi a fost a-
9 dăugat** la poporul său. Şi Isaac
şi Ismael, fiii* săi, l-au înmor-
mântat în peştera** de la Mac-
pela, în ogorul lui Efron, fiul lui
Ţohar hetitul, care este în faţa
10 lui Mamre, ogorul* pe care îl
cumpărase Avraam de la fiii lui
Het: acolo** au fost înmormân-
11 taţi Avraam, şi Sara, soţia sa. Şi a
fost *aşa*: după moartea lui Avra-
am, Dumnezeu a binecuvântat*
pe Isaac, fiul său. Şi Isaac locuia
lângă fântâna** Lahai-Roi.

Urmaşii lui Ismael

12 Şi aceştia sunt urmaşii lui Is-
mael, fiul lui Avraam, pe care l-a
născut* lui Avraam egipteanca
13 Agar, roaba Sarei. Şi acestea*
sunt numele fiilor lui Ismael, du-
pă numele lor, după urmaşii lor:
întâiul-născut al lui Ismael, Ne-
baiot, şi Chedar, şi Adbeel, şi
14 Mibsam, şi Mişma, şi Duma, şi
15 Masa, Hadad[a], şi Tema, Ietur, Nafiş
16 şi Chedma. Aceştia sunt fiii lui
Ismael şi acestea sunt numele lor,
după satele lor şi după taberele
lor: doisprezece* conducători ai
17 popoarelor[b] lor. Şi aceştia sunt
anii* vieţii lui Ismael: o sută trei-
zeci şi şapte de ani. Şi el şi-a dat
duhul** şi a murit şi a fost adău-
18 gat la poporul său. Şi au locuit
de la Havila* până la Şur**, care
este în faţa Egiptului, cum mergi
spre Asiria. Şi el s-a aşezat[c] îna-
intea feţei† tuturor fraţilor săi.

Esau şi Iacov

19 Şi aceştia sunt urmaşii lui
Isaac, fiul lui Avraam: Avraam*
20 a născut pe Isaac. Şi Isaac era de
patruzeci de ani când a luat de
soţie pe Rebeca, fiica* lui Betuel
arameul[d] din Padan-Aram, sora**
21 lui Laban arameul. Şi Isaac s-a
rugat stăruitor *D*omnului pentru
soţia sa, pentru că era sterilă. Şi
*D*omnul i-a ascultat* rugăciunea
şi Rebeca, soţia sa, a rămas în-
22 sărcinată**. Şi copiii se luptau în-
tre ei, în ea. Şi ea a zis: „Dacă
este aşa, pentru ce sunt astfel?“
Şi a mers ca să întrebe* pe *D*om-
23 nul. Şi *D*omnul i-a zis:
„Două naţiuni* sunt în pântecele
tău.
Şi două popoare se vor des-
părţi din măruntaiele tale;
şi un popor** va fi mai tare
decât celălalt popor
şi cel mai mare† va sluji celui
mai mic“.
24 Şi, când i s-au împlinit zile-
le să nască, iată, doi gemeni erau
25 în pântecele ei. Şi cel dintâi a ie-
şit roşu peste tot, ca o manta pă-
roasă*; şi i-au pus numele Esau[e].
26 Şi, după el, a ieşit fratele său;
şi mâna* sa ţinea călcâiul lui
Esau; şi i-au pus numele Iacov[f]**.
Şi Isaac era de şaizeci† de ani
când i-a născut ea.

Esau îşi vinde dreptul de întâi-născut

27 Şi băieţii au crescut mari. Şi
Esau s-a făcut bărbat priceput*
la vânat, om al câmpului, iar Ia-
cov era om liniştit**, locuind† în
28 corturi. Şi Isaac iubea pe Esau,
pentru că vânatul* era mâncarea
sa[g]; şi Rebeca** iubea pe Iacov.
29 Şi Iacov a fiert* o mâncare. Şi
Esau a venit de la câmp şi era
30 obosit. Şi Esau a zis lui Iacov:
„Dă-mi, te rog, să mănânc din
aceea roşie, fiertura cea roşie,
pentru că sunt obosit. De aceea i
31 s-a pus numele Edom[h]. Şi Iacov
i-a zis: „Vinde-mi acum[i] dreptul*
32 tău de întâi-născut“. Şi Esau i-a
zis: „Iată, am să mor, şi la ce-mi va
folosi dreptul de întâi-născut?“
33 Şi Iacov i-a zis: „Jură-mi acum[i]“.
Şi el i-a jurat. Şi şi-a vândut*

6 *Cap. 21.14. **Jud. 6.3.
7 *Cap. 12.4.
8 *Cap. 15.15; 47.8,9. **Cap. 25.17; 35.29; 49.29; 49.33.
9 *Cap. 50.13. **Cap. 23.17; 23.18; 49.29; 49.30.
10 *Cap. 23.16. **Cap. 49.31
11 *Cap. 26.3. **Cap. 16.14; 24.62.
12 *Cap. 16.15.
13 *1 Cr. 1.29.
16 *Cap. 17.20.
17 *Cap. 16.16. **Vers. 8.
18 *1 Sam. 15.7 **Cap. 20.1. †Cap. 16.12.
19 *Mt. 1.2.
20 *Cap. 22.23. **Cap. 24.29
21 *1 Sam. 1.17 1 Cr. 5.20. 2 Cr. 33.13. Ezra 8.23. Ps. 127.3. **Rom. 9.10.
22 *1 Sam. 9.9; 10.22.
23 *Cap. 17.16; 24.60. Num. 20.14. Deut. 2.4,8. **2 Sam. 8.14 †Cap. 27.29. Mal. 1.2,3. Rom. 9.12.
25 *Cap. 27.11; 27.16,23.
26 *Osea 12.3. **Cap. 27.36 †Vers. 20.
27 *Cap. 27.3,5. **Iov 1.1,8; 2.3. Ps. 37.37. †Ev. 11.9.
28 *Cap. 27.19; 27.25,31. **Cap. 27.6.
29 *2 Împ. 4.38.
31 *Deut. 21.16; 21.17. 1 Cr. 5.1,2.
33 *Ev. 12.16.

[a] *Sau* „Hadar“ [b] *Sau* „triburilor“ [c] *Sau* „a murit“; *lit.* „a căzut“ [d] *Sau* „sirianul“ [e] *Acoperit cu păr*
[f] *Cel care ţine de călcâi (sau: Cel care ia locul altuia)* [g] *Lit.* „în gura lui“ [h] *Roşu* [i] *Sau* „mai întâi“

dreptul de întâi-născut lui Iacov.
34 Şi Iacov a dat lui Esau pâine şi
mâncare de linte; şi a mâncat* şi
a băut, şi s-a ridicat şi a plecat.
Astfel şi-a nesocotit Esau drep-
tul de întâi-născut.

34 *Ecl. 8.15. Is. 22.13. 1 Cor. 15.32.

Isaac în ţara filistenilor

1 *Cap. 12.10. **Cap. 20.2.
2 *Cap. 12.7; 17.1; 18.1. **Cap. 12.1.
3 *Cap. 20.1. Ps. 39.12. Ev. 11.9. **Cap. 26.24; 28.15; 31.3. †Cap. 12.2. ††Cap. 12.7; 13.15; 15.18. *†Cap. 22.16 Ps. 105.9.
4 *Cap. 15.5; 22.17. Ex. 32.13. **Cap. 12.3; 22.18. Gal. 3.8.
5 *Cap. 22.16; 22.18.

26 Şi a fost foamete în ţară, în
afară de foametea* dintâi care
fusese în zilele lui Avraam. Şi
Isaac s-a dus la Abimelec**, îm-
2 păratul filistenilor, la Gherar. Şi
Domnul i S-a arătat* şi i-a zis: „Nu
coborî în Egipt; locuieşte în ţara
3 pe care ţi-o** voi spune. Locu-
ieşte temporar* în ţara aceasta;
şi Eu voi fi** cu tine şi te voi bi-
necuvânta†; pentru că ţie†† şi se-
minţei tale voi da toate ţările
acestea; şi voi întări*† jurământul
pe care l-am jurat lui Avraam, ta-
4 tăl tău. Şi voi înmulţi* sămânţa
ta ca stelele cerurilor şi seminţei
tale îi voi da toate ţările acestea;
şi în** sămânţa ta vor fi bine-
cuvântate toate naţiunile pămân-
5 tului, pentru că Avraam* a ascultat
de glasul Meu şi a păzit ce i-am
cerut[a], poruncile Mele, rânduie-
6 lile Mele şi legile Mele“. Şi Isaac
a locuit în Gherar.

7 *Cap. 12.13; 20.2,13. **Pr. 29.25. †Cap. 24.16; 29.17.

7 Şi oamenii locului l-au între-
bat despre soţia sa. Şi el a zis*:
„Este sora mea“. Pentru că s-a
temut** să zică: „Soţia mea“. „Ca
nu cumva“ – a zis el – „oamenii
locului să mă ucidă pentru Rebe-
ca“. Pentru că era† frumoasă la
8 înfăţişare. Şi a fost *aşa*: după ce
a stat acolo multe zile, Abime-
lec, împăratul filistenilor, s-a ui-
tat de la fereastră şi, iată, l-a vă-
zut pe Isaac jucându-se cu Re-
9 beca, soţia sa. Şi Abimelec a che-
mat pe Isaac şi i-a zis: „Iată, ne-
greşit ea este soţia ta; şi cum
ai zis: «Este sora mea»?“ Şi Isaac
i-a zis: „Pentru că am zis: «Nu
10 cumva să mor din cauza ei»“. Şi
Abimelec i-a zis: „Ce ne-ai făcut?
Încă puţin şi unul din popor ar
fi putut să se culce cu soţia ta,
şi ai fi adus vină* asupra noas-
11 tră“. Şi Abimelec a poruncit în-
tregului popor, zicând: „Cine se
va atinge* de omul acesta sau
de soţia lui va fi omorât negreşit“.

10 *Cap. 20.9.
11 *Ps. 105.15.

Averea lui Isaac şi certurile

12 *Mt. 13.8. Mc. 4.8. **Cap. 24.1. Vers. 3. Iov 42.12. Pr. 10.22.
13 *Cap. 24.35. Ps. 112.3.
14 *Cap. 37.11. Ecl. 4.4.
15 *Cap. 21.30.
16 *Ex. 1.9.

12 Şi Isaac a semănat în pămân-
tul acela şi a cules[b] în acel an
însutit*; şi Domnul l-a binecu-
13 vântat**. Şi omul *acesta* a ajuns
mare* şi a devenit tot mai mare,
14 până ce a ajuns foarte mare. Şi
avea turme de oi şi cirezi de boi[c]
şi un mare număr de robi; şi fi-
15 listenii îl invidiau*. Şi toate fân-
tânile pe care le săpaseră* robii
tatălui său în zilele tatălui său,
Avraam, filistenii le-au astupat şi
16 le-au umplut cu ţărână. Şi Abi-
melec a zis lui Isaac: „Pleacă de la
noi; pentru că eşti* mult mai pu-
ternic decât noi“.

Isaac în Gherar

18 *Cap. 21.31.
20 *Cap. 21.25.
22 *Ps. 4.1. Is. 54.2,3. **Cap. 17.6; 28.3; 41.52. Ex. 1.7.

17 Şi Isaac a plecat de acolo şi
şi-a aşezat tabăra în valea Ghe-
18 rar şi locuia acolo. Şi Isaac a săpat
din nou fântânile de apă care
fuseseră săpate în zilele lui Avra-
am, tatăl său; pentru că filistenii
le astupaseră după moartea
lui Avraam. Şi le-a pus numele
după numele* pe care li-l pusese
19 tatăl său. Şi robii lui Isaac au să-
pat în vale şi au găsit acolo o
20 fântână cu apă de izvor[d]. Şi păs-
torii din Gherar s-au certat* cu
păstorii lui Isaac, zicând: „Apa
este a noastră“. Şi a pus numele
fântânii Esec[e], pentru că se cer-
21 taseră cu el. Şi au săpat altă fân-
tână şi s-au certat şi pentru ea; şi
22 i-a pus numele Sitna[f]. Şi s-a mu-
tat de acolo şi a săpat altă fân-
tână; şi nu s-au mai certat pentru
ea. Şi i-a pus numele Rehobot[g]
şi a zis: „Pentru că acum Domnul
ne-a făcut loc* şi vom fi rodi-
tori** în ţară“.

Isaac la Beer-Şeba

23 *Cap. 22.19.

23 Şi de acolo s-a suit la Beer-
24 Şeba*. Şi Domnul i S-a arătat în
noaptea aceea şi a zis: „Eu sunt*

[a] *Lit.* „cele de păzit ale Mele“ [b] *Lit.* „a găsit“ [c] *Sau* „avuţii de oi şi avuţii de boi“ [d] *Lit.* „fântână de apă vie“ [e] *Ceartă* [f] *Împotrivire* [g] *Loc larg*

24 *Cap. 17.7; 24.12; 28.13. Ex. 3.6. Fap. 7.32. **Cap. 15.1. †Vers. 3.

Dumnezeul tatălui tău, Avraam:
nu te teme**, pentru că Eu sunt†
cu tine şi te voi binecuvânta
şi îţi voi înmulţi sămânţa, dato-
rită lui Avraam, robul Meu“.

25 *Cap. 12.7; 13.18. **Cap. 13.4. Ps. 116.17.

25 Şi a zidit* acolo un altar şi a
chemat** Numele 𝔇omnului. Şi
şi-a întins cortul acolo şi robii lui
Isaac au săpat o fântână acolo.

Legământul cu Abimelec

26 *Cap. 21.22.

26 Şi Abimelec a venit din Gherar
la el, şi Ahuzat, prietenul său, şi
Picol*, căpetenia oştirii sale.

27 *Vers. 16. Jud. 11.7.

27 Şi Isaac le-a zis: „Pentru ce aţi
venit la mine, voi, care mă urâţi

28 *Cap. 21.22; 21.23.

28 şi m-aţi alungat* de la voi?“ Şi ei
au zis: „Am văzut lămurit că 𝔇om-
nul este* cu tine; şi am zis: «Să
fie acum un jurământ între noi,
între noi şi tine, şi să facem

29 *Cap. 24.31. Ps. 115.15.

29 legământ cu tine, că nu ne vei
face nici un rău, cum nici noi nu
ne-am atins de tine şi cum ţi-am
făcut numai bine şi ţi-am dat
drumul în pace; tu acum* eşti

30 *Cap. 19.3.

30 binecuvântatul 𝔇omnului»“. Şi
le-a făcut un ospăţ* şi au mân-
31 cat şi au băut. Şi s-au sculat dis-
de-dimineaţă şi şi-au jurat unul
altuia; şi Isaac le-a dat drumul
şi ei au plecat de la el în pace.
32 Şi a fost *aşa*: în ziua aceea, robii
lui Isaac au venit şi i-au spus
despre fântâna pe care o săpase-

33 *Cap. 21.31.

33 ră şi i-au zis: „Am găsit apă!“ Şi
el a numit-o Şeba[a]; de aceea nu-
mele cetăţii este Beer-Şeba* până
în ziua aceasta.

Căsătoria lui Esau

34 *Cap. 36.2.

34 Şi Esau era de patruzeci de
ani şi a luat de soţie* pe Iudita,
fiica lui Beeri hetitul, şi pe Bas-

35 *Cap. 27.46; 28.1,8.

35 mat, fiica lui Elon hetitul. Şi ele*
au fost o amărăciune a sufletului
pentru Isaac şi Rebeca.

Iacov ia binecuvântarea prin înşelăciune

1 *Cap. 48.10. 1 Sam. 3.2. **Cap. 25.25; 25.33,34.
2 *Cap. 47.29. Pr. 27.1. Iac. 4.14.

27 Şi a fost *aşa*: când a îmbătrâ-
nit Isaac şi ochii* i se întuneca-
seră, de nu putea vedea, a che-
mat pe Esau, fiul său cel mai
mare**, şi i-a zis: „Fiul meu!“ Şi
2 el i-a zis: „Iată-mă“. Şi el a zis*:
„Iată acum, am îmbătrânit şi nu
3 ştiu ziua morţii mele. Acum dar

3 *Cap. 25.27; 25.28.

ia-ţi, te rog, armele, tolba şi ar-
cul, şi ieşi la câmp şi prinde-mi*

4 *Vers. 19,25, 31. **Cap. 48.9; 49.28. Deut. 33.1.

4 vânat. Şi găteşte-mi bucate gus-
toase, cum* îmi plac mie, şi adu-
mi-le să mănânc, ca să te binecu-
vânteze** sufletul meu înainte de a
5 muri“. Şi Rebeca a auzit când a
vorbit Isaac fiului său Esau. Şi
Esau s-a dus la câmp să prindă
vâ-nat şi să-l aducă.

6 *Cap. 25.28.

6 Şi Rebeca* a vorbit lui Iacov,
fiul ei, zicând: „Iată, am auzit pe
tatăl tău vorbind lui Esau, fra-
7 tele tău, spunând: «Adu-mi vânat
şi găteşte-mi bucate gustoase,
ca să mănânc şi să te binecuvân-
tez înaintea 𝔇omnului, înainte de

8 *Vers. 13,43.

8 moartea mea». Şi acum, fiul meu,
ascultă* glasul meu în ceea ce-ţi

9 *Vers. 4.

9 poruncesc. Mergi, te rog, la tur-
mă şi ia-mi de acolo doi iezi din-
tre capre şi voi pregăti din ei bu-
cate* gustoase pentru tatăl tău,
10 cum îi plac lui. Şi le vei duce la
tatăl tău, ca să mănânce şi să te
binecuvânteze înainte de moartea

11 *Cap. 25.25.

11 sa“. Şi Iacov a zis mamei sale
Rebeca: „Iată, Esau, fratele meu,
este* păros, iar eu sunt fără păr.

12 *Vers. 21,22. **Cap. 9.25. Deut. 27.18.

12 Poate că tatăl meu mă va pipăi*
şi voi fi înaintea lui ca un înşe-
lător şi voi aduce** asupra mea

13 *Cap. 43.9. 1 Sam. 25.24 2 Sam. 14.9. Mt. 27.25.

13 blestem, iar nu binecuvântare“. Şi
mama lui i-a zis: „Peste* mine *fie*
blestemul tău, fiul meu! Ascultă
numai de glasul meu şi mergi şi
14 adu-*mi*“. Şi a mers şi i-a luat şi
i-a adus mamei sale; şi mama lui
a gătit bucate gustoase, cum îi

15 *Vers. 27.

15 plăceau tatălui său. Şi Rebeca a
luat hainele de preţ* ale lui Esau,
fiul său cel mai mare, care erau
la ea în casă, şi a îmbrăcat cu
ele pe Iacov, fiul său cel mai mic.
16 Şi pieile iezilor le-a pus pe mâi-
nile lui şi pe partea fără păr a
17 gâtului său. Şi bucatele gustoase
şi pâinea pe care o făcuse le-a
dat în mâna fiului său, Iacov.
18 Şi el a venit la tatăl său şi a
zis: „Tată!“ Şi el a zis: „Iată-mă!

[a] *Jurământ*

19 *Vers. 31. **Vers. 4.
19 Cine eşti tu, fiul meu?“ Şi Iacov
a zis tatălui său: „Eu sunt Esau,
întâiul-născut al tău; am făcut
cum mi-ai zis. Ridică-te*, te rog,
şezi şi mănâncă din vânatul meu,
ca să mă binecuvânteze** sufletul
20 *Cap. 24.12.
20 tău“. Şi Isaac a zis fiului său:
„Cum ai găsit aşa de repede, fiul
meu?“ Şi el a zis: „Pentru că Domnul
Dumnezeul tău* mi l-a trimis
21 *Vers. 12.
21 înainte“. Şi Isaac a zis lui Iacov:
„Apropie-te, te rog, ca să te
pipăi*, fiul meu, dacă eşti cu
adevărat fiul meu Esau, sau nu“.
22 Şi Iacov s-a apropiat de Isaac,
tatăl său, şi el l-a pipăit şi a
zis: „Glasul este glasul lui Iacov,
dar mâinile sunt mâinile lui
23 *Vers. 16.
23 Esau“. Şi nu l-a cunoscut, pentru
că mâinile lui erau păroase*, ca
mâinile fratelui său Esau; şi l-a
24 binecuvântat. Şi a zis: „Eşti tu
cu adevărat fiul meu, Esau?“ Şi
25 el a zis: „Eu sunt“. Şi a zis: „Adu-
mi-l aproape şi voi mânca din
vânatul fiului meu, ca să te bi-
necuvânteze sufletul meu“. Şi i
l-a adus aproape şi a mâncat; şi
26 i-a adus vin şi a băut. Şi tatăl
său Isaac i-a zis: „Apropie-te
27 acum şi sărută-mă, fiul meu“. Şi
27 *Ev. 11.20. **Cânt. 4.11. Osea 14.6. †Ps. 65.10.
el s-a apropiat şi l-a sărutat. Şi
a mirosit mirosul hainelor lui
şi l-a binecuvântat*, şi a zis:

„Iată, mirosul** fiului meu
este ca mirosul unei câmpii
pe care a binecuvântat-o†
Domnul.

28 *Deut. 33.13. 2 Sam. 1.21. Pr. 3.20. Zah. 8.12. **Cap. 45.18 †Deut. 33.28.
28 Şi Dumnezeu să-ţi dea din
roua* cerurilor
şi din grăsimea** pământului
şi belşug de grâu şi de must†.
29 *Cap. 9.25-27; 25.23. Is. 45.14; 49.7,23; 60.12,14. **Cap. 37.7; 37.10; 49.8. †Cap. 12.3. Num. 24.9.
29 Popoare să-ţi slujească
şi naţiuni să se plece* înaintea
ta!
Să fii stăpân peste fraţii tăi
şi fiii** mamei tale să se plece
înaintea ta!
Blestemat† să fie cel care te
va blestema
şi binecuvântat să fie cel care te
va binecuvânta“.

30 Şi a fost *aşa*: după ce a sfârşit
Isaac de binecuvântat pe Iacov,
şi Iacov tocmai ieşise dinaintea
tatălui său Isaac, a intrat Esau,
fratele lui, de la vânătoarea sa.
31 Şi gătise şi el bucate gustoase şi 31 *Vers. 19. **Vers. 4.
le-a adus tatălui său. Şi a zis
tatălui său: „Să se ridice* tatăl
meu şi să mănânce din vânatul
fiului său, ca să mă binecuvân-
32 teze** sufletul tău“. Şi Isaac, ta- 32 *Vers. 18.
tăl său, i-a zis: „Cine* eşti tu?“ Şi
el a zis: „Eu sunt fiul tău, întâiul
33 tău născut, Esau“. Şi Isaac s-a cu- 33 *Cap. 28.3,4. Num. 23.20. Rom. 11.29.
tremurat cu foarte mare tremur şi
a zis: „Cine este deci cel care a
prins vânatul şi mi l-a adus? Şi
am mâncat din toate înainte de
a veni tu şi l-am binecuvântat.
34 Şi va fi binecuvântat*“. Când a 34 *Ev. 12.17.
auzit Esau cuvintele tatălui său,
a strigat cu glas* foarte tare şi
foarte amărât şi a zis tatălui său:
„Binecuvântează-mă şi pe mine,
35 tată!“ Şi el i-a zis: „Fratele tău a 35 *Vers. 19.
venit* cu înşelăciune şi ţi-a luat
36 binecuvântarea“. Şi el a zis: „Oare 36 *Cap. 25.26. **Cap. 25.33
nu pe drept a fost numit* el Iacov?
Pentru că acum a doua oară m-a
înşelat; mi-a luat** dreptul
de întâi-născut şi, iată, acum
mi-a luat binecuvântarea“. Şi a
zis: „N-ai păstrat o binecuvântare
37 pentru mine?“ Şi Isaac a răspuns 37 *Vers. 29. 2 Sam. 8.14. **Vers. 28.
şi a zis lui Esau: „Iată, l-am făcut
stăpânul* tău şi i-am dat pe toţi
fraţii săi ca robi şi l-am înzes-
trat cu grâu** şi cu must, şi ce
voi face acum pentru tine, fiul
38 meu?“ Şi Esau a zis tatălui său: 38 *Ev. 12.17.
„Ai numai o binecuvântare, tată?
Binecuvântează-mă şi pe mine,
tată!“ Şi Esau şi-a ridicat glasul*
39 şi a plâns. Şi Isaac, tatăl său, a 39 *Ev. 11.20. **Vers. 28.
răspuns şi i-a zis:

„Iată, locuinţa* ta va fi în[a]
grăsimea pământului
şi în roua** cerurilor de sus;
40 şi vei trăi din sabia ta; 40 *Vers. 29. 2 Sam. 8.14. Obad. 18,19.
şi vei sluji* fratelui tău;

[a] *Sau* „lipsită de“

și va fi *așa*: când te vei răs-
cula[a]**,
vei scutura jugul lui de pe
grumazul tău".

Ura lui Esau față de Iacov

41 Și Esau l-a urât* pe Iacov din
cauza binecuvântării cu care-l
binecuvântase tatăl său. Și Esau
zicea în inima sa: „Se apropie
zilele** de jale pentru tatăl meu
și voi ucide† pe fratele meu Ia-
42 cov". Și cuvintele lui Esau, fiul
său cel mai mare, au fost spuse
Rebecăi. Și ea a trimis și a che-
mat pe Iacov, fiul ei cel mai mic,
și i-a zis: „Iată, fratele tău, Esau,
se mângâie cu privire la tine că
43 te va ucide*. Acum dar, fiul meu,
ascultă* glasul meu și ridică-te,
fugi în Haran† la Laban**, frate-
44 le meu. Și rămâi la el câteva zile,
până va trece furia fratelui tău;
45 până va trece mânia fratelui tău
de la tine și va uita* ce i-ai fă-
cut; atunci voi trimite și te voi
aduce de acolo. Pentru ce să fiu
lipsită de voi amândoi într-o zi?"
46 Și Rebeca a zis lui Isaac:
„M-am săturat* de viață din cau-
za fiicelor lui Het! Dacă Iacov**
își va lua soție dintre fiicele lui
Het, ca acestea, dintre fiicele ță-
rii, la ce bun îmi va fi viața?"

Fuga lui Iacov

28 Și Isaac a chemat pe Iacov și
l-a binecuvântat* și i-a poruncit
și i-a zis: „Tu să nu-ți iei** soție
2 dintre fiicele lui Canaan. Ridi-
că-te*, mergi în Padan-Aram**,
la casa lui Betuel†, tatăl mamei
tale, și ia-ți soție de acolo, dintre
fiicele lui Laban††, fratele mamei
3 tale. Și Dumnezeul cel Atotpu-
ternic[b]* să te binecuvânteze și
să te facă să rodești și să te în-
mulțească, pentru ca să ajungi o
4 adunare de popoare. Și să-ți dea
binecuvântarea* lui Avraam, ție
și seminței tale cu tine, ca să stă-
pânești** țara unde ai locuit†
temporar, pe care a dat-o Dum-
5 nezeu lui Avraam". Și Isaac a
trimis* pe Iacov. Și el a plecat în

40 **2 Împ. 8.20
41 *Cap. 32.11; 37.4,8. **Cap. 50.3; 50.4,10. †Obad. 10.
42 *Ps. 64.5.
43 *Vers. 8,13. **Cap. 24.29 †Cap. 11.31.
45 *Vers. 35.
46 *Cap. 26.35; 28.8. **Cap. 24.3.
1 *Cap. 27.33. **Cap. 24.3.
2 *Osea 12.12. **Cap. 25.20 †Cap. 22.23. ††Cap. 24.29
3 *Cap. 17.1; 35.11; 48.3.
4 *Cap. 12.2. **Cap. 15.7; 17.8; 22.17. †1 Cr. 29.15. Ps. 39.12.
5 *Cap. 27.43.

Padan-Aram, la Laban, fiul lui
Betuel arameul, fratele Rebecăi,
mama lui Iacov și a lui Esau.
6 Și Esau a văzut că Isaac îl bi-
necuvântase pe Iacov și-l trimise-
se în Padan-Aram ca să-și ia
soție de acolo, că, binecuvân-
tându-l, i-a poruncit, zicând: „Tu
să nu-ți iei* soție dintre fiicele
7 lui Canaan!", și că Iacov ascultase
pe tatăl său și pe mama sa și ple-
8 case în Padan-Aram. Și Esau
a văzut* că fiicele lui Canaan erau
rele în ochii lui Isaac, tatăl său.
9 Și Esau s-a dus la Ismael și pe
lângă* soțiile pe care le avea, a
luat de soție pe Mahalat, sora
lui Nebaiot**, fiica† lui Ismael,
fiul lui Avraam.

Visul lui Iacov la Betel

10 Și Iacov a ieșit* din Beer-
11 Șeba** și a mers spre Haran†. Și
a ajuns într-un loc* și a rămas
acolo peste noapte, pentru că a-
pusese soarele. Și a luat una din
pietrele locului și a făcut-o căpă-
12 tâi și s-a culcat în acel loc. Și a
visat*. Și iată o scară ridicată pe
pământ, și capătul ei ajungea
la ceruri. Și, iată, îngerii** lui
Dumnezeu urcau și coborau pe ea.
13 Și, iată, *D*omnul* stătea deasu-
pra ei; și a zis: „Eu** sunt *D*om-
nul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl
tău, și Dumnezeul lui Isaac; pă-
mântul† pe care ești culcat ți-l voi
14 da ție și seminței†† tale. Și să-
mânța ta va fi ca pulberea* pă-
mântului și te vei întinde** spre
apus și spre răsărit și spre nord
și spre sud; și în† tine și în sămân-
ța ta vor fi binecuvântate toate
15 familiile pământului. Și, iată, Eu
sunt* cu tine și te voi păzi ori-
unde** vei merge și te voi adu-
ce† înapoi în țara aceasta; pentru
că nu te voi părăsi††, până când
nu voi face*† ceea ce ți-am pro-
16 mis". Și Iacov s-a trezit din som-
nul* său și a zis: „Cu adevărat,
*D*omnul este** în locul acesta și
17 eu n-am știut! Și s-a temut și a zis:

6 *Vers. 1.
8 *Cap. 24.3; 26.35.
9 *Cap. 26.34; 36.2. **Cap. 25.13 †Cap. 36.3.
10 *Osea 12.12. **Cap. 26.23 †Cap. 12.4,5; 27.43. Fap. 7.2.
11 *Vers. 19.
12 *Cap. 41.1. Num. 12.6. Iov 33.15. **Ioan 1.51. Ev. 1.14.
13 *Cap. 35.1; 48.3. **Cap. 26.24 †Cap. 13.15; 26.3; 35.12. ††Cap. 12.7; 15.18.
14 *Cap. 13.16. **Cap. 13.14 Deut. 12.20. †Cap. 12.3.
15 *Cap. 26.3; 26.24; 31.3. **Vers. 20. Num. 6.24. †Cap. 48.21. Deut. 30.3. Ps. 121.8. ††Deut. 31.6; 31.8. Ios. 1.5. 1 Împ. 8.57. Ev. 13.5. *†Cap. 35.6.
16 *1 Împ. 3.15. Ier. 31.26. **Ex. 3.6. Ios. 5.13-15. Ps. 139.7-12.

[a] *Sau* „te vei ridica" [b] *Ebr.* „El Șadai"

„Cât de înfricoşător* este locul a-
cesta! Aceasta nu este altceva de-
cât casa lui Dumnezeu şi aceasta
18 este poarta cerurilor!“ Şi Iacov s-a
sculat dis-de-dimineaţă şi a luat
piatra* pe care o făcuse căpătâi şi
a aşezat-o *ca* stâlp** şi a turnat unt-
19 delemn pe vârful ei. Şi a pus nu-
mele locului aceluia Betel[a]; dar
numele cetăţii era mai înainte
20 Luz*. Şi Iacov a făcut[b]* o promi-
siune, zicând: „Dacă** va fi Dum-
nezeu cu mine şi mă va păzi în
drumul acesta pe care merg şi-mi
va da† pâine să mănânc şi haine
21 să mă îmbrac şi mă voi întoarce*
în pace la casa tatălui meu, a-
tunci Domnul** va fi Dumnezeul
22 meu. Şi piatra aceasta pe care am
pus-o *ca* stâlp va fi casa* lui Dum-
nezeu. Şi din** tot ce-mi vei da,
Îţi voi da negreşit zeciuială“.

17 *Ps. 68.35.
18 *Vers. 11. **Cap. 31.13; 31.45; 35.14. Lev. 8.10-12. Num. 7.1.
19 *Cap. 35.6; 48.3. Jud. 1.23,26.
20 *Cap. 31.13. Jud. 11.30. 2 Sam. 15.8. **Vers. 15. †1 Tim. 6.8.
21 *Jud. 11.31. 2 Sam. 19.24; 19.30. **Deut. 26.17
22 *Vers. 17. Ex. 23.19. **Deut. 14.22; 26.12.

Iacov la Laban

29 Şi Iacov a pornit la drum[c] şi
a mers în ţara fiilor* răsăritului.
2 Şi s-a uitat şi iată o fântână* în
câmp şi, iată, trei turme de oi se
odihneau lângă ea, pentru că din
fântâna aceea adăpau turmele; şi
o piatră mare era pe gura fântâ-
3 nii. Şi toate turmele se strângeau
acolo. Şi prăvăleau piatra de pe
gura fântânii şi adăpau oile şi din
nou puneau piatra la loc pe gura
4 fântânii. Şi Iacov le-a zis: „Fraţii
mei, de unde sunteţi?“ Şi ei au zis:
5 „Din Haran*“. Şi le-a zis: „Cunoaş-
teţi pe Laban*, fiul lui Nahor?“ Şi
6 ei au zis: „Cunoaştem“. Şi le-a zis:
„Este* sănătos?[d]“ Şi au zis:
„Sănătos[e] şi, iată, Rahela**, fiica
7 lui, vine cu oile“. Şi el a zis: „Iată,
este încă ziua mare; nu este tim-
pul ca să fie strânse vitele; adă-
paţi oile şi mergeţi şi le paşteţi“.
8 Şi ei au zis: „Nu putem, până nu
se vor strânge toate turmele şi
vor prăvăli piatra de pe gura
9 fântânii; atunci adăpăm oile“. Şi,
pe când le vorbea el încă, a ve-
nit Rahela cu oile tatălui ei, pen-
10 tru că ea era păstoriţă. Şi a fost *aşa*:
când a văzut pe Rahela, fiica lui
Laban, fratele mamei sale, şi
oile lui Laban, fratele mamei sale,
Iacov s-a apropiat şi a prăvălit
piatra de pe gura fântânii şi a
adăpat* oile lui Laban, fratele
11 mamei sale. Şi Iacov a sărutat*
pe Rahela şi şi-a ridicat glasul
12 şi a plâns. Şi Iacov a spus Rahelei
că este ruda[f]* tatălui ei şi că
este fiul Rebecăi; şi ea a aler-
13 gat** şi a spus tatălui ei. Şi a
fost *aşa*: îndată ce a auzit Laban
ştirea despre Iacov, fiul surorii
sale, i-a alergat* în întâmpinare
şi l-a îmbrăţişat şi l-a sărutat şi
l-a adus în casa lui. Şi a istorisit
lui Laban toate aceste lucruri.
14 Şi Laban i-a zis: „Cu adevărat*,
tu eşti osul meu şi carnea mea“.
Şi a rămas la el o lună de zile.

1 *Num. 23.7. Jud. 6.3,33. Osea 12.12.
2 *Cap. 24.11. Ex. 2.15.
4 *Cap. 28.10.
5 *Cap. 24.29.
6 *Cap. 43.27. **Ex. 2.16.
10 *Ex. 2.17.
11 *Cap. 33.4; 45.14,15.
12 *Cap. 13.8; 14.14,16; 28.5. **Cap. 24.28
13 *Cap. 24.29.
14 *Cap. 2.23. Jud. 9.2. 2 Sam. 5.1; 19.12,13.

Leea şi Rahela

15 Şi Laban a zis lui Iacov:
„Pentru că eşti fratele meu, îmi
vei sluji tu degeaba? Spune-mi,
16 care să-ţi fie plata*?“ Şi Laban
avea două fiice; numele celei mai
mari era Leea[g] şi numele celei
17 mai mici, Rahela[h]. Şi Leea avea
ochi slabi[i], iar Rahela era fru-
moasă* la statură şi frumoasă
18 la faţă. Şi Iacov iubea* pe Rahe-
la. Şi i-a zis: „Îţi voi sluji** şapte
ani pentru Rahela, fiica ta cea
19 mai mică“. Şi Laban i-a zis: „Mai
bine să ţi-o dau ţie decât s-o
dau altui bărbat; rămâi cu mine“.
20 Şi Iacov a slujit* pentru Rahela
şapte ani; şi au părut în ochii
lui ca vreo câteva zile, pentru că
o iubea**.
21 Şi Iacov a zis lui Laban:
„Dă-mi soţia, pentru că mi s-au
împlinit zilele să intru* la ea“.
22 Şi Laban a strâns pe toţi oamenii
23 locului şi a făcut un ospăţ*. Şi a
fost *aşa*: seara a luat pe fiica sa,
Leea, şi a dus-o la el; şi el a in-
24 trat la ea. Şi Laban a dat pe roa-
ba sa, Zilpa, ca roabă fiicei sale,

15 *Cap. 31.41.
17 *Cap. 12.11; 12.14; 26.7.
18 *Cap. 24.67. **Cap. 31.41 2 Sam. 3.14.
20 *Cap. 30.26. Osea 12.12. **Cânt. 8.7.
21 *Jud. 15.1.
22 *Jud. 14.10. Ioan 2.1,2.

[a] *Casa lui Dumnezeu* [b] *Lit.* „a promis“ [c] *Lit.* „şi-a ridicat piciorul“ [d] *Lit.* „Are el pace?“ [e] *Lit.* „Pace“
[f] *Sau* „fratele“ [g] *Slăbiciune* [h] *Oaie* [i] *Sau* „blânzi“

25 *Cap. 12.18; 20.9. **Cap. 27.36 1 Sam. 28.12
27 *Jud. 14.12. **Cap. 31.41
30 *Vers. 18,20. Deut. 21.15. **Cap. 30.26; 31.41.

25 Leea. Şi a fost *aşa*: dimineaţa,
iată, era Leea. Şi a zis lui Laban:
„Ce mi-ai făcut*? Nu ţi-am slujit
pentru Rahela? Pentru ce, dar,
26 m-ai înşelat**?“ Şi Laban i-a zis:
„În locurile noastre nu se face
aşa, să dai pe cea mai mică înain-
27 tea celei întâi-născute. Împlineşte
săptămâna* cu aceasta şi îţi
vom da şi pe cealaltă pentru slujba
pe care o vei face[a] la mine încă**
28 alţi şapte ani“. Şi Iacov a făcut
aşa şi a împlinit săptămâna cu
ea. Şi i-a dat de soţie şi pe Rahe-
29 la, fiica sa. Şi Laban a dat pe roa-
ba sa, Bilha, ca roabă Rahelei,
30 fiica sa. Şi a intrat şi la Rahela;
şi iubea* pe Rahela mai mult
decât pe Leea. Şi i-a slujit încă**
alţi şapte ani.

Copiii lui Iacov

31 *Ps. 127.3. **Cap. 30.1.
32 *Cap. 16.11; 31.42. Ex. 3.7;4.31. Deut. 26.7. Ps. 25.18; 106.44.
33 *Deut. 21.15.
35 *Mt. 1.2.

31 Şi ***D***omnul a văzut* că Leea
nu este iubită[b] şi i-a deschis**
pântecele; iar Rahela era sterilă.
32 Şi Leea a rămas însărcinată şi
a născut un fiu şi i-a pus numele
Ruben[c], căci a zis: „Pentru că
Domnul a văzut* întristarea mea;
pentru că acum soţul meu
33 mă va iubi“. Şi a rămas însărci-
nată din nou şi a născut un fiu şi
a zis: „Pentru că ***D***omnul a auzit
că nu sunt* iubită, de aceea mi-a
dat şi pe acesta“. Şi i-a pus nume-
34 le Simeon[d]. Şi a rămas însărcina-
tă din nou şi a născut un fiu şi a
zis: „Acum, de data aceasta soţul
meu se va lipi de mine, pentru că
i-am născut trei fii“. De aceea i-a
35 pus numele Levi[e]. Şi a rămas
însărcinată din nou şi a născut
un fiu şi a zis: „De astă dată voi
lăuda pe ***D***omnul“. De aceea i-a
pus numele* Iuda[f]. Şi a încetat să
nască.

1 *Cap. 29.31. **Cap.37.11. 1 Sam. 1.5,6. †Iov 5.2.

30 Şi, când a văzut Rahela că nu
face copii* lui Iacov, Rahela a
invidiat** pe sora ei şi a zis lui
Iacov: „Dă-mi copii, ori mor†!“
2 Şi Iacov s-a aprins de mânie
împotriva Rahelei şi i-a zis: „Sunt eu
în locul* lui Dumnezeu, care
ţi-a oprit rodul** pântecelui?“
3 Şi ea a zis: „Iată roaba* mea,
Bilha! Intră la ea, ca să nască
pe genunchii mei**, şi-mi voi
4 zidi şi eu casă[g] prin ea“. Şi i-a dat
de soţie pe Bilha*, roaba ei, şi
5 Iacov a intrat la ea. Şi Bilha a
rămas însărcinată şi a născut un
6 fiu lui Iacov. Şi Rahela a zis:
„Dumnezeu mi-a făcut dreptate* şi
mi-a ascultat şi glasul şi mi-a
dat un fiu“. De aceea i-a pus
7 numele Dan[h]. Şi Bilha, roaba Ra-
helei, a rămas însărcinată din
nou şi a născut un al doilea fiu
8 lui Iacov. Şi Rahela a zis: „Am
luptat luptele lui Dumnezeu îm-
potriva surorii mele şi am învins“.
Şi i-a pus numele Neftali[i]*.
9 Când a văzut Leea că a ince-
tat să nască, a luat pe Zilpa, roa-
ba* sa, şi a dat-o de soţie lui Ia-
10 cov. Şi Zilpa, roaba Leei, a năs-
11 cut un fiu lui Iacov. Şi Leea a zis:
„Cu noroc!“ Şi i-a pus numele
12 Gad[j]. Şi Zilpa, roaba Leei, a năs-
13 cut un al doilea fiu lui Iacov. Şi
Leea a zis: „Ferice de mine! pen-
tru că fetele mă vor numi* fe-
ricită“. Şi i-a pus numele Aşer[k].
14 Şi Ruben a ieşit în zilele se-
cerişului grâului şi a găsit man-
dragore[l] în câmp; şi le-a adus
mamei sale, Leea. Şi Rahela i-a
zis Leei: „Dă-mi*, te rog, din
15 mandragorele** fiului tău“. Şi ea
i-a zis: „Puţin* este că mi-ai luat
bărbatul? Şi vrei să iei şi man-
dragorele fiului meu?“ Şi Rahela
i-a zis: „De aceea, el să se culce
cu tine la noapte pentru man-
16 dragorele fiului tău“. Şi Iacov a
venit de la câmp seara şi Leea
i-a ieşit înainte şi a zis: „Vei intra
la mine, pentru că, în adevăr,
te-am cumpărat[m] cu mandragore-
le fiului meu“. Şi s-a culcat cu ea

2 *Cap. 20.18; 29.31. **Ps. 128.3.
3 *Cap. 16.2. **Cap. 50.23 Iov 3.12.
4 *Cap. 35.22.
6 *Ps. 35.24; 43.1. Plân. 3.59.
8 *Mt. 4.13.
9 *Vers. 4.
13 *Pr. 31.28. Lc. 1.48.
14 *Cap. 25.30. **Cânt. 7.13.
15 *Num. 16.9; 16.13.

[a] *Lit.* „o vei sluji“ [b] *Sau* „că Leea este urâtă“ *(neavând cel dintâi loc în dragostea lui)* [c] *Vedeţi! un fiu* [d] *Auzire, Împlinire* [e] *Alipire* [f] *Laudă* [g] *Lit.* „şi voi fi şi eu zidită“ [h] *Judecată* [i] *Lupta mea* [j] *Noroc* [k] *Fericit, Binecuvântat* [l] *Plante afrodiziace* [m] *Sau* „închiriat“

17 în noaptea aceea. Şi Dumnezeu a
ascultat pe Leea şi ea a rămas
însărcinată şi a născut un al cin-
18 cilea fiu lui Iacov. Şi Leea a
zis: „Dumnezeu m-a răsplătit,
pentru că am dat pe roaba mea
soţului meu“. Şi i-a pus numele
19 Isahar[a]. Şi Leea a rămas din nou
însărcinată şi a născut un al şa-
20 *Mt. 4.13.
20 selea fiu lui Iacov. Şi Leea a
zis: „Dumnezeu m-a înzestrat
cu o zestre bună; acum soţul
meu va locui cu mine, pentru că
i-am născut şase fii!“ Şi i-a pus
21 numele Zabulon[b]*. Şi, după aceas-
ta, a născut o fată şi i-a pus nu-
mele Dina[c].
22 *1 Sam. 1.19. **Cap. 29.31
22 Şi Dumnezeu Şi-a adus amin-
te* de Rahela şi Dumnezeu a
ascultat-o şi i-a deschis** pân-
23 *1 Sam. 1.6. Is. 4.1. Lc. 1.25.
23 tecele. Şi ea a rămas însărcinată
şi a născut un fiu şi a zis: „Dum-
nezeu mi-a înlăturat* dispreţul“.
24 *Cap. 35.17.
24 Şi i-a pus numele Iosif[d], zicând:
„Domnul îmi va adăuga* un alt
fiu“.

Îmbogăţirea lui Iacov

25 *Cap. 24.54; 24.56.
25 Şi a fost *aşa*: după ce a năs-
cut Rahela pe Iosif, Iacov a zis
lui Laban: „Dă-mi* drumul să mă
duc la locul meu şi în ţara mea.
26 *Cap. 29.20; 29.30.
26 Dă-mi soţiile pentru care ţi-am
slujit* şi copiii şi să plec, pen-
tru că ştii ce slujbă ţi-am făcut[e]“.
27 *Cap. 26.24; 39.3,5.
27 Şi Laban i-a zis: „Te rog, dacă
am căpătat favoare în ochii tăi,
zăboveşte! Am descoperit[f] că
Domnul m-a binecuvântat da-
28 *Cap. 29.15; 31.7,41.
28 torită* ţie“. Şi i-a zis: „Hotărăş-
te-mi plata* ta şi ţi-o voi da“.
29 *Cap. 31.6; 31.38-40. Mt. 24.45. Tit 2.10.
29 Şi el i-a zis: „Ştii* cum ţi-am slu-
jit şi ce au ajuns vitele tale sub
30 *1 Tim. 5.8.
30 grija mea[g]. Pentru că ce aveai
înainte *de venirea* mea era puţin
şi a crescut până la o mulţime şi
Domnul te-a binecuvântat la fie-
care pas al meu[h]. Şi acum, când
să lucrez şi pentru* casa mea?“
31 Şi el i-a zis: „Ce să-ţi dau?“ Şi Ia-
cov i-a zis: „Să nu-mi dai nimic.
Dacă-mi vei face lucrul acesta,
din nou îţi voi paşte şi îţi voi pă-
32 zi oile. Voi trece astăzi prin toată 32 *Cap. 31.8.
turma ta şi voi despărţi de acolo
orice oaie pestriţă şi pătată şi ori-
ce miel negru dintre miei şi ce
este pătat şi pestriţ printre capre:
33 şi aceasta să fie plata* mea. Şi 33 *Ps. 37.6.
dreptatea* mea va răspunde pen-
tru mine în viitor[i], când vei veni
pentru plata mea, înaintea feţei
tale: tot ce nu este pestriţ şi pătat
între capre şi negru între miei
se va socoti furat, dacă va fi la
34 mine“. Şi Laban i-a zis: „Iată, fie
35 după cuvântul tău!“ Şi a despăr-
ţit în ziua aceea ţapii bălţaţi şi
pătaţi şi toate caprele pestriţe şi
pătate, toate care aveau ceva alb şi
tot ce era negru între miei şi
36 le-a dat în mâna fiilor săi. Şi a
pus cale de trei zile între el şi
Iacov. Şi Iacov păştea restul
turmei lui Laban.
37 Şi Iacov şi-a luat* nuiele verzi 37 *Cap. 31.9-12
de plop şi de migdal şi de paltin[j]
şi, jupuindu-le de scoarţă, a făcut
pe ele crestături albe, încât se
38 vedea albul care era pe nuiele. Şi
el punea nuielele pe care le jupuia
de scoarţă înaintea turmei, în
jgheaburile din adăpătoarele unde
veneau oile să bea; şi ele erau în
39 călduri când veneau să bea. Şi oile
erau în călduri înaintea nuielelor
şi oile fătau *miei* bălţaţi, pestriţi
40 şi pătaţi. Şi Iacov despărţea mieii
şi abătea feţele oilor din turma lui
Laban către cele negre şi bălţate;
şi a pus turmele sale la o parte
şi nu le-a pus cu oile lui Laban.
41 Şi a fost *aşa*: de câte ori oile ce-
le mai tari se încălzeau, Iacov
punea nuielele în jgheaburi îna-
intea ochilor turmei, ca să intre în
42 călduri înaintea nuielelor. Şi când
oile erau slabe, nu le punea. Şi
astfel cele slabe erau ale lui La-
ban, iar cele tari, ale lui Iacov.

[a] *Răsplată* [b] *Locuinţă* [c] *Judecată* [d] *El va adăuga* [e] *Lit.* „slujba mea cu care ţi-am slujit“ [f] *Lit.* „Am presimţit“, „Am prezis“ [g] *Lit.* „cu mine“ [h] *Lit.* „pe urmele mele“ [i] *Lit.* „în ziua de mâine“ [j] *Sau* „platan“, „castan“

43 Şi omul *acesta* s-a îmbogăţit[a]
foarte mult şi a avut multe* oi
şi robi şi roabe şi cămile şi mă-
gari.

43 *Cap. 13.2; 24.35; 26.13,14.

Plecarea lui Iacov în Canaan

31 Şi el a auzit cuvintele fiilor lui
Laban care ziceau: „Iacov a luat
tot ce era al tatălui nostru şi din
ceea ce era al tatălui nostru şi-a
agonisit el toată* avuţia[b] aceas-
2 ta“. Şi Iacov s-a uitat la faţa lui
Laban şi, iată, ea nu era* faţă de
3 el ca mai înainte[c]. Şi Domnul a
zis lui Iacov: „Întoarce-te* în ţara
părinţilor tăi şi la rudele tale[d]; şi
4 Eu voi fi cu tine“. Şi Iacov a trimis
şi a chemat pe Rahela şi pe Leea
5 la câmp, la turma lui. Şi le-a zis:
„Văd că faţa tatălui vostru nu este
faţă de mine ca mai înainte[c]. Dar
Dumnezeul tatălui meu a fost* cu
6 mine. Şi voi înşivă ştiţi că am
slujit* tatălui vostru cu toată pu-
7 terea mea. Şi tatăl vostru m-a
înşelat[e]* şi de zece** ori mi-a
schimbat plata. Însă Dumnezeu nu
8 l-a lăsat† să-mi facă rău. Dacă
zicea astfel: «Cele pestriţe* vor
fi plata ta!», atunci toate oile fă-
tau *miei* pestriţi; dacă zicea
astfel: «Cele bălţate vor fi plata
ta!», atunci toate oile fătau *miei*
9 bălţaţi. Şi Dumnezeu a luat* vite-
le tatălui vostru şi mi le-a dat mie.
10 Şi a fost *aşa*: pe timpul împere-
cherii turmelor, eu mi-am ridicat
ochii şi am văzut în vis şi,
iată, berbecii care săreau pe oi
11 erau bălţaţi, pestriţi şi pătaţi. Şi
Îngerul* lui Dumnezeu mi-a zis
în vis: «Iacove!» Şi eu am zis:
12 «Iată-mă!» Şi El mi-a zis: «Ridi-
că-ţi acum ochii şi vezi: toţi ber-
becii care sar pe oi sunt bălţaţi,
pestriţi şi pătaţi; pentru că am vă-
13 zut* tot ce-ţi face Laban. Eu sunt
Dumnezeul* din Betel, unde ai
uns** un stâlp, unde Mi-ai făcut o
promisiune. Acum ridică-te, ieşi†
din ţara aceasta şi întoarce-te în
14 ţara rudelor tale[f]»“. Şi Rahela şi

1 *Ps. 49.16.
2 *Deut. 28.54.
3 *Cap. 28.15; 28.20,21; 32.9.
5 *Cap. 28.15. Vers. 29,42. Is. 41.10. Ev. 13.5.
6 *Vers. 38-41. Cap. 30.29.
7 *Cap. 29.25. **Vers. 41. Num. 14.22. Neem. 4.12. Iov 19.3. †Cap. 20.6. Ps. 105.14.
8 *Cap. 30.32.
9 *Vers. 1,16.
11 *Cap. 16.7; 48.16.
12 *Ex. 3.7.
13 *Cap. 28.13. **Cap.28.18-20 †Vers. 3. Cap. 32.9.

Leea au răspuns şi i-au zis: „Avem
noi* parte sau moştenire în casa
15 tatălui nostru? Nu suntem noi
socotite de el ca străine? Pentru
că ne-a vândut* şi chiar ne-a
16 mâncat de tot argintul. Pentru că
toată avuţia pe care a luat-o
Dumnezeu de la tatăl nostru este
a noastră şi a copiilor noştri.
Acum dar, fă tot ce ţi-a zis Dum-
nezeu“.
17 Atunci Iacov s-a ridicat şi
şi-a pus fiii şi soţiile pe cămile.
18 Şi a luat toate vitele sale şi toate
bunurile sale, pe care le strânse-
se, vitele pe care şi le agonisise în
Padan-Aram, ca să meargă la
Isaac*, tatăl său, în ţara Canaa-
19 nului. Şi Laban se dusese ca să-şi
tundă oile. Şi Rahela a furat te-
rafimii[g]* care erau ai tatălui ei.
20 Şi Iacov a înşelat inima[h] lui La-
ban arameul, pentru că nu i-a
21 spus că avea să fugă. Şi a fugit
cu tot ce avea şi s-a ridicat şi a
trecut râul şi şi-a îndreptat faţa
spre muntele Galaad*.

Urmărirea lui Iacov de către Laban

22 Şi, a treia zi, i s-a spus lui
23 Laban că Iacov fugise. Şi el şi-a
luat fraţii* cu sine şi l-a urmărit
cale de şapte zile şi l-a ajuns pe
24 muntele Galaad. Şi Dumnezeu a
venit* la Laban arameul noaptea,
într-un vis, şi i-a zis: „Fereşte-te
să vorbeşti** lui Iacov, fie bine,
25 fie rău“. Şi Laban a ajuns pe
Iacov; şi Iacov îşi întinsese cor-
tul pe munte. Şi Laban şi-a aşe-
zat şi el tabăra cu fraţii săi pe
26 muntele Galaad. Şi Laban a zis
lui Iacov: „Ce ai făcut de mi-ai
înşelat inima[h] şi mi-ai luat fiicele
ca pe nişte captive*, cu sabia?
27 Pentru ce ai fugit pe ascuns şi
m-ai furat şi nu mi-ai spus, ca
să te fi condus cu bucurie şi cu
cântece, cu tamburină* şi cu har-
28 fă**, şi nu m-ai lăsat să-mi să-
rut* fiii şi fiicele? Acum ai lu-
29 crat nebuneşte**. Şi este în pu-

14 *Cap. 2.24.
15 *Cap. 29.15; 29.27.
18 *Cap. 35.27.
19 *Vers. 34. Cap. 35.2. Jud. 17.5. 1 Sam. 19.13 Osea 3.4.
21 *Cap. 37.25.
23 *Cap. 13.8.
24 *Cap. 20.3. Vers. 11. Iov 33.15. Mt. 1.20. **Cap. 24.50 Vers. 7,29.
26 *1 Sam. 30.2
27 *Ex. 15.20. **Cap. 4.21.
28 *Vers. 55. Rut 1.9,14. 1 Împ. 19.20. Fap. 20.37. **1Sam.13.13 2 Cr. 16.9.

[a] *Lit.* „a crescut“ [b] *Sau* „gloria“, „belşugul“ [c] *Lit.* „ca ieri *şi* alaltăieri“ [d] *Sau* „în locul tău de naştere“
[e] *Şi-a bătut joc de mine* [f] *Sau* „în ţara ta de naştere“ [g] *Idoli ai casei* [h] *Sau* „i-a furat inima“

terea mâinii mele[a] să vă fac rău;
însă Dumnezeul* tatălui vostru
mi-a vorbit ieri noapte, zicând:
«Fereşte-te** să vorbeşti lui Ia-
30 cov, fie bine, fie rău». Şi acum,
odată ce ai plecat, pentru că te
topeşti de dor după casa tatălui
tău, pentru ce mi-ai furat* dum-
31 nezeii?“ Şi Iacov a răspuns şi a
zis lui Laban: „Pentru că mă te-
meam; pentru că ziceam: «Ca nu
cumva să-mi răpeşti fiicele tale».
32 La oricine vei găsi dumnezeii tăi
– *acela* să nu trăiască*. În faţa
fraţilor noştri recunoaşte ce este
al tău la mine şi ia-ţi-l“. Pentru că
Iacov nu ştia că Rahela îi furase.
33 Şi Laban a intrat în cortul lui
Iacov şi în cortul Leei şi în cor-
tul celor două roabe şi n-a găsit.
Şi a ieşit din cortul Leei şi a in-
34 trat în cortul Rahelei. Şi Rahela
luase terafimii şi-i pusese sub
şaua cămilei şi şedea deasupra
lor. Şi Laban a scotocit în tot
35 cortul, dar n-a găsit. Şi ea a zis
tatălui său: „Să nu fie mânie în
ochii domnului meu că nu mă
pot ridica înaintea* ta, pentru că
mi-a venit rânduiala femeilor“.
Şi a căutat cu grijă, dar n-a găsit
36 terafimii. Şi Iacov s-a mâniat şi
s-a certat cu Laban. Şi Iacov a
răspuns şi a zis lui Laban: „Care
este vina mea? Care este păcatul
meu, de m-ai urmărit cu aprin-
37 dere? Când mi-ai scotocit toate
bunurile, ce ai găsit din toate bu-
nurile casei tale? Pune-le aici
înaintea fraţilor mei şi fraţilor
tăi şi să judece ei între noi amân-
38 doi. În aceşti douăzeci de ani
am fost cu tine: oile tale şi capre-
le tale n-au lepădat şi n-am
mâncat berbecii turmelor tale.
39 Pe cea sfâşiată* nu ţi-am adus-o
acasă; paguba aceea eu am su-
ferit-o; ai cerut-o** din mâna
mea, fie că se furase ziua, fie că
40 se furase noaptea. Aşa eram:

29 *Cap. 28.13. Vers. 5,42. **Vers. 24.
30 *Vers. 19. Ios. 24.2. Jud. 18.24.
32 *Cap. 44.9.
35 *Ex. 20.12. Lev. 19.32.
39 *Ex. 22.10. **Ex. 22.12.

mă mistuia căldura ziua şi frigul
noaptea; şi somnul meu fugea
41 de la ochii mei. În aceşti douăzeci
de ani am fost în casa ta: ţi-am
slujit* paisprezece ani pentru cele
două fiice ale tale şi şase ani pen-
tru oile tale; şi de zece** ori
42 mi-ai schimbat plata. Dacă n-ar
fi fost* cu mine Dumnezeul**
tatălui meu, Dumnezeul lui Avra-
am şi Acela de care se teme†
Isaac[b], hotărât că acum mi-ai
fi dat drumul fără nimic. Dumne-
zeu a văzut†† întristarea mea şi
truda mâinilor mele şi te-a mus-
43 trat*† ieri noapte“. Şi Laban a
răspuns şi a zis lui Iacov: „Fiicele
sunt fiicele mele şi copiii sunt
copiii mei şi turmele sunt tur-
mele* mele şi tot ce vezi este al
meu. Şi ce pot face astăzi aces-
tor fiice ale mele sau fiilor lor,
44 pe care i-au născut? Şi acum
vino să facem legământ*, eu şi
tu, şi el să fie mărturie** între
mine şi tine“.
45 Şi Iacov a luat o piatră* şi a
46 pus-o *ca* stâlp. Şi Iacov a zis
fraţilor săi: „Adunaţi pietre“. Şi au
adunat pietre şi le-au făcut o
movilă. Şi au mâncat acolo, pe
47 movilă. Şi Laban a numit-o*
Iegar-Sahaduta[c], iar Iacov a
48 numit-o Galed[d]. Şi Laban i-a
zis: „Această movilă* este astăzi
mărturie între mine şi tine“. De
aceea i s-a pus numele Galed
49 şi Miţpa[e]*, pentru că a zis: „**D**om-
nul să vegheze între mine şi tine,
când vom fi ascunşi unul de
50 altul. Dacă vei asupri pe fiicele
mele şi dacă vei lua soţii în afară
de fiicele mele, nici un om nu
este cu noi: vezi, Dumnezeu este
51 martor* între mine şi tine!“ Şi
Laban a zis lui Iacov: „Iată aceas-
tă movilă şi iată stâlpul pe care
l-am ridicat între mine şi tine.
52 Această movilă să fie mărturie
şi stâlpul să fie mărturie că eu

41 *Cap. 29.27; 29.28. **Vers. 7.
42 *Ps. 124.1,2. **Vers. 5,29, 53. †Is. 8.13. ††Cap. 29.32 Ex. 3.7. *†1 Cr. 12.17 Iuda 9.
43 *Vers. 1.
44 *Cap. 21.27; 26.28. **Ios. 24.27.
45 *Cap. 28.18.
47 *Ios. 22.34.
48 *Ios. 24.27.
49 *Jud. 11.29. 1 Sam. 7.5.
50 *Ier. 29.23; 42.5.

[a] *Lit.* „mâna mea este ca a lui Dumnezeu“ [b] *Lit.* „şi Temerea lui Isaac“ *(şi în v.53)* [c] *Movila mărturiei (în aramaică)* [d] *Movila martorului (în ebraică)* [e] *Veghere*

nu voi trece peste această mo-
vilă la tine şi că tu nu vei trece
peste această movilă şi peste
acest stâlp la mine spre *a face*
53 rău. Dumnezeul* lui Avraam şi
Dumnezeul lui Nahor, Dumne-
zeul tatălui lor, să judece** între
noi!“ Şi Iacov a jurat† pe Acela
de care se temea†† Isaac[a], tatăl
54 său. Şi Iacov a înjunghiat o jertfă*
pe munte şi a chemat pe fraţii săi
să mănânce pâine: şi au mâncat
pâine şi au rămas noaptea pe
munte.
55 Şi Laban s-a sculat dis-de-
dimineaţă şi şi-a sărutat* nepo-
ţii şi fiicele şi i-a binecuvântat**.
Şi Laban a plecat şi s-a întors†
la locul său.

Frica lui Iacov

32 Şi Iacov a plecat pe drumul
său şi l-au întâmpinat îngerii*
2 lui Dumnezeu. Şi, când i-a văzut,
Iacov a zis: „Aceasta este tabăra*
lui Dumnezeu!“ Şi a pus numele
locului aceluia: Mahanaim[b]**.
3 Şi Iacov a trimis soli înain-
tea feţei sale la Esau, fratele*
său, în ţara Seir**, în câmpia
4 Edomului†. Şi le-a poruncit, zi-
când: „Aşa* veţi vorbi lui Esau,
domnul meu: «Aşa vorbeşte Ia-
cov, robul tău: Am locuit tem-
porar la Laban şi am rămas până
5 acum. Şi am* boi şi măgari, oi
şi robi şi roabe; şi am trimis să
spună domnului meu, ca să ca-
6 păt** favoare în ochii tăi»“. Şi
solii s-au întors la Iacov, zicând:
„Am ajuns la fratele tău, la Esau;
şi chiar el vine* în întâmpina-
rea ta şi patru sute de bărbaţi
7 *sunt* cu el“. Atunci Iacov s-a te-
mut* foarte mult şi s-a tulburat;
şi a despărţit pe oamenii care
erau cu el, şi oile, şi boii, şi că-
8 milele, în două cete. Şi a zis:
„Dacă va veni Esau la o ceată şi
o va bate, atunci cealaltă ceată
care a rămas va scăpa[c]“.

Rugăciunea lui Iacov

9 Şi Iacov* a zis: „Dumne-
zeul** tatălui meu Avraam şi
Dumnezeul tatălui meu Isaac,
Doamne, care† mi-ai zis: «În-
toarce-te în ţara ta şi la rudele
10 tale şi-ţi voi face bine», eu sunt
nevrednic de[d] *cea mai mică din-
tre* toate îndurările* şi de tot
adevărul pe care l-ai arătat robu-
lui Tău, pentru că am trecut cu
toiagul** meu peste acest Iordan
şi acum am ajuns două cete.
11 Scapă-mă*, Te rog, din mâna**
fratelui meu, din mâna lui Esau;
pentru că mă tem de el, ca nu
cumva să vină şi să mă lovească
pe mine, pe mama† cu copiii.
12 Şi Tu* ai zis: «Cu adevărat îţi
voi face bine şi voi face sămânţa
ta ca nisipul** mării, care nu se
poate număra datorită mulţimii»“.
13 Şi a rămas acolo în noaptea
aceea; şi a luat din tot ce i-a căzut
în mână un dar* pentru Esau,
14 fratele său: două sute de capre
şi douăzeci de ţapi; două sute de
15 oi şi douăzeci de berbeci; trei-
zeci de cămile alăptătoare şi
mânjii lor; patruzeci de vaci şi
zece tauri; douăzeci de măgăriţe
16 şi zece măgăruşi. Şi le-a dat în
mâna robilor săi, fiecare turmă
în parte. Şi a zis robilor săi: „Tre-
ceţi înaintea mea şi lăsaţi o de-
17 părtare între turmă şi turmă“. Şi a
poruncit celui dintâi, zicând:
„Dacă te va întâlni fratele meu,
Esau, şi te va întreba, zicând:
«Al cui eşti şi unde mergi şi ale
cui sunt acestea dinaintea ta?»,
18 atunci să-i spui: «Ale robului tău,
Iacov: este un dar trimis domnu-
lui meu, Esau; şi, iată, şi el este
19 după noi!»“ Şi a poruncit şi celui
de-al doilea şi celui de-al treilea
şi tuturor care mergeau după
turme, zicând: „Cu aceste cuvinte
să vorbiţi lui Esau, când îl veţi
20 găsi. Şi veţi mai spune: «Iată,
robul tău, Iacov, este după noi»“.
Pentru că el îşi zicea: „Îl voi

53 *Cap. 28.13. **Cap. 16.5. †Cap. 21.23. ††Vers. 42.
54 *Ex. 18.12.
55 *Vers. 28,43. **Cap. 28.1. †Cap. 18.33; 30.25.
1 *2 Împ. 6.16; 6.17. Ps. 34.7; 91.11 Ev. 1.14.
2 *Ios. 5.14. Ps. 103.21; 148.2. Lc. 2.13. **Ios. 21.38. 2 Sam. 2.8.
3 *Cap. 27.41; 27.42; 32.7,11 **Cap. 14.6; 33.14,16. Deut. 2.5. Ios. 24.4. †Cap.25.30; 36.8.
4 *Cap. 47.1. Pr. 15.1.
5 *Cap. 30.43. **Cap. 33.8; 33.15.
6 *Cap. 33.1.
7 *Vers. 11.
9 *Ps. 50.15.
9 **Cap.28.13; 31.42. †Cap. 28.15; 31.3,13.
10 *Cap. 24.27. **Iov 8.7.
11 *Ps. 59.1,2. **Cap. 27.41; 27.42. †Osea 10.14.
12 *Cap. 28.14. **Cap. 22.17
13 *Cap. 43.11. Pr. 18.16.

[a] *Lit.* „a jurat pe Temerea lui Isaac“ [b] *Două tabere* [c] *Lit.* „va fi pentru scăpare“ [d] *Lit.* „mai mic decât“

20 *Pr. 21.14.

potoli[a]* cu darul care merge înaintea
mea şi apoi voi vedea faţa
21 lui; poate mă va primi[b]". Şi darul
a trecut înaintea lui, iar el a ră-mas
noaptea aceea în tabără.

22 *Deut. 3.16. Ios. 12.2.

22 Şi s-a sculat în noaptea ace-
ea şi a luat pe cele două soţii ale
sale şi pe cele două roabe ale
sale şi pe cei unsprezece copii ai
săi şi a trecut vadul* Iabocului.
23 Şi i-a luat şi i-a trecut peste pâ-
râu[c] şi a trecut ce avea.

Lupta lui Iacov. Israel

24 *Osea 12.3,4.

25 *2 Cor. 12.7.

26 *Osea 12.4.

28 *Cap. 35.10. 1 Împ. 18.31. 2 Împ. 17.34. **Cap. 25.31; 27.33.

29 *Jud. 13.18.

30 *Cap. 16.13. Ex. 24.11; 33.20. Num. 12.8. Deut. 5.24. Jud. 6.22; 13.22. Is. 6.5.

31 *Cap. 19.23. **Jud. 8.8.

24 Şi Iacov a rămas singur; şi
un om s-a luptat* cu el până în
25 revărsatul zorilor. Şi, când a vă-
zut că nu-l învinge, i-a atins* în-
cheietura şoldului; şi s-a scrântit
încheietura şoldului lui Iacov, pe
26 când se lupta cu el. Şi i-a zis:
„Lasă-mă să mă duc, pentru că
se revarsă zorile". Şi el a zis: „Nu
te voi lăsa* să te duci, decât
27 dacă mă vei binecuvânta". Şi i-a
zis: „Care îţi este numele?" Şi el
28 a spus: „Iacov". Şi a zis: „Nume-
le* tău nu se va mai numi Iacov,
ci Israel[d], pentru că te-ai luptat[e]
cu Dumnezeu şi cu oameni** şi
29 ai învins". Şi Iacov l-a întrebat
şi a zis: „Spune-mi, te rog, nume-
le tău". Şi el a zis: „Pentru ce*
mă întrebi de numele meu?" Şi
30 l-a binecuvântat acolo. Şi Iacov
a pus locului *aceluia* numele Pe-
niel[f]: „Pentru că am văzut* pe
Dumnezeu faţă în faţă, şi sufletul
31 meu a fost scăpat". Şi răsărea
soarele* peste el când trecea de
Peniel**; şi şchiopăta din şoldul
32 său. De aceea, până în ziua aceas-
ta, fiii lui Israel nu mănâncă ten-
donul încheieturii şoldului, pen-
tru că El a atins pe Iacov la în-
cheietura şoldului, peste tendon.

Împăcarea lui Iacov cu Esau

1 *Cap. 32.6.

33 Şi Iacov şi-a ridicat ochii şi
s-a uitat şi, iată, venea Esau*, şi
patru sute de bărbaţi cu el. Şi
şi-a împărţit copiii între Leea şi
2 Rahela şi cele două roabe. Şi a
pus pe roabe şi pe copiii lor îna-
inte, şi pe Leea şi pe copiii ei
după *ei*, şi pe Rahela şi pe Iosif
3 la urmă. Şi el a trecut înaintea
lor şi s-a plecat* cu faţa la pă-
mânt de şapte ori, până s-a apro-
4 piat de fratele său. Şi Esau a
alergat să-l întâmpine şi l-a îm-
brăţişat şi a căzut* pe grumazul
5 lui şi l-a sărutat; şi au plâns. Şi el
şi-a ridicat ochii şi a văzut femei-
le şi copiii şi a zis: „Cine îţi sunt
aceştia?" Şi el a zis: „Copiii* pe
care Dumnezeu i-a dăruit, în
6 îndurarea Lui, robului tău". Şi roa-
bele s-au apropiat, ele şi copiii
lor, şi s-au plecat *cu faţa la pă-*
7 *mânt*. Şi s-a apropiat şi Leea
cu copiii ei şi s-au plecat *cu*
faţa la pământ. Şi la urmă s-au
apropiat Iosif şi Rahela şi s-au
8 plecat *cu faţa la pământ*. Şi el
i-a zis: „Ce *ai de gând* cu toată*
turma pe care am întâlnit-o?" Şi
el i-a zis: „Ca să capăt** favoare
9 în ochii domnului meu". Şi Esau
i-a zis: „Eu am destul, fratele meu,
10 fie al tău ce este al tău". Şi Ia-
cov i-a zis: „Nu, te rog, dacă am
căpătat favoare în ochii tăi, a-
tunci primeşte darul meu din mâna
mea; pentru că de aceea am vă-
zut faţa* ta de parcă aş fi văzut
faţa lui Dumnezeu şi m-ai primit
11 cu bunăvoinţă. Ia, te rog, darul*
meu[g], care ţi s-a adus, pentru
că Dumnezeu mi-a fost îndurător
şi am de toate". Şi l-a îndemnat**
12 şi a luat. Şi el i-a zis: „Să plecăm,
şi să mergem, şi eu voi merge
13 înaintea ta". Şi el i-a zis: „Domnul
meu ştie cât de plăpânzi sunt co-
piii şi că sunt cu mine oi şi vaci
care alăptează; şi, dacă le-am
sili o singură zi, toate turmele vor
14 muri. Te rog, să treacă domnul
meu înaintea robului său, şi eu
voi mâna încet, la pas cu turma[h]
care este înaintea mea şi după

3 *Cap. 18.2; 42.6; 43.26.

4 *Cap. 45.14; 45.15.

5 *Cap. 48.9. Ps. 127.3. Is. 8.18.

8 *Cap. 32.16. **Cap. 32.5.

10 *Cap. 43.3. 2 Sam. 3.13; 14.24,28,32. Mt. 18.10.

11 *Jud. 1.15. 1 Sam. 25.27; 30.26. 2 Împ. 5.15. **2 Împ. 5.23

[a] *Sau* „voi face ispăşire către el" [b] *Lit.* „îmi va ridica faţa" [c] *Sau* „torent" [d] *Luptător (sau prinţ) al lui Dumnezeu* [e] *Sau* „te-ai purtat ca un prinţ" [f] *Faţa lui Dumnezeu* [g] *Lit.* „binecuvântarea mea" [h] *Lit.* „bunurile"

14 *Cap. 32.3.

pașii copiilor, până când voi
veni la domnul meu în* Seir“.

15 *Cap. 34.11; 47.25. Rut 2.13.

15 Și Esau i-a zis: „Te rog, să las cu
tine câțiva din oamenii care sunt
cu mine!“ Și el i-a zis: „Pentru ce
aceasta? *Ajunge* să capăt* fa-
voare în ochii domnului meu!“
16 Și Esau s-a întors în ziua aceea
pe drumul său la Seir.

Iacov se așază în Sihem

17 *Ios. 13.27. Jud. 8.5. Ps. 60.6.
18 *Cap. 12.6; 35.4. Ios. 24.1. Jud. 9.1. **Cap. 25.20; 28.2.
19 *Ios. 24.32. Ioan 4.5.
20 *Cap. 35.1,3; 35.7.

17 Și Iacov a călătorit spre Su-
cot* și și-a construit o casă și a
făcut colibe pentru vitele sale;
de aceea i s-a pus locului numele
18 Sucot[a]. Și Iacov a ajuns în pace[b]
la cetatea Sihem*, care este în ța-
ra Canaanului, pe când venea din
Padan-Aram**; și și-a așezat
19 tabăra înaintea cetății. Și a cum-
părat* partea din ogor, pe care
își întinsese cortul, din mâna fii-
lor lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu
20 o sută de chesita[c]. Și a ridicat
acolo un altar* și l-a numit El-
Elohe-Israel[d].

Iacov la Sihem. Dina

1 *Cap. 30.21.
2 *Cap. 6.2. Jud. 14.1. **Cap. 20.2.
4 *Jud. 14.2.
5 *2 Sam. 13.22
7 *Cap. 49.7. 2 Sam. 13.21 **Ios. 7.15. Jud. 20.6. †Deut. 23.17. 2 Sam. 3.12.

34 Și Dina*, fiica Leei, pe care
o născuse ea lui Iacov, a ieșit să
2 vadă pe fiicele țării. Și Sihem,
fiul lui Hamor hevitul, prințul
țării, a văzut-o* și a luat-o** și
3 s-a culcat cu ea și a înjosit-o. Și
sufletul lui s-a alipit de Dina, fii-
ca lui Iacov, și o iubea pe fată,
4 și a vorbit inimii fetei. Și Sihem
a vorbit* tatălui său, Hamor, zi-
când: „Ia-mi pe fata aceasta de
5 soție“. Și Iacov a auzit că înjo-
sise pe Dina, fiica sa; și fiii săi
erau la câmp cu vitele sale, și
Iacov a tăcut* până când s-au în-
6 tors ei. Și Hamor, tatăl lui Sihem,
a ieșit la Iacov, ca să stea de
7 vorbă cu el. Și fiii lui Iacov, când
au auzit, au venit de la câmp; și
oamenii s-au întristat și s-au a-
prins de mânie foarte* mare, pen-
tru că *Sihem* făcuse o faptă de
rușine[e]** în Israel, culcându-se cu
fiica lui Iacov, lucru† care nu se
8 cuvenea să se facă. Și Hamor le-a
vorbit, zicând: „Sufletul fiului meu
Sihem s-a alipit de fiica voastră;
9 vă rog, dați-i-o de soție. Și în-
cuscriți-vă cu noi; dați-ne pe fii-
cele voastre și luați-vă pe fiicele
10 noastre pentru voi. Și locuiți cu
noi și țara* va fi înaintea voas-
tră; locuiți și faceți negoț** în
ea și câștigați-vă† averi în ea“.
11 Și Sihem a zis tatălui ei și frați-
lor ei: „Să capăt favoare în ochii
voștri și voi da ce-mi veți zice.
12 Cereți de la mine zestre* mare
și dar și voi da cum îmi veți
zice, însă dați-mi fata de soție“.
13 Și fiii lui Iacov au răspuns cu vi-
cleșug* lui Sihem și lui Hamor,
tatăl său, pentru că înjosise pe
14 Dina, sora lor, și au vorbit și
le-au zis: „Nu putem face lucrul
acesta, să dăm pe sora noastră
unuia care este necircumcis, pen-
tru că aceasta ar fi o rușine* pen-
15 tru noi. Ne vom învoi cu voi, nu-
mai dacă veți fi ca noi și orice
bărbat dintre voi va fi circumcis.
16 Atunci vă vom da pe fiicele noas-
tre și vom lua pe ale voastre pen-
tru noi și vom locui cu voi; și
17 vom fi un singur popor. Dar, dacă
nu ne veți asculta, ca să fiți cir-
cumciși, ne vom lua fata și vom
pleca“.
18 Și cuvintele lor au plăcut lui
Hamor și lui Sihem, fiul lui Ha-
19 mor. Și tânărul n-a pregetat să
facă lucrul *acesta*, pentru că îi
plăcea de fiica lui Iacov. Și el
era cel* mai onorat din casa ta-
20 tălui său. Și Hamor și Sihem, fiul
său, au venit la poarta* cetății
lor și au vorbit oamenilor cetății
21 lor, zicând: „Acești oameni sunt
pașnici față de noi; să locuiască
dar în țară și să facă negoț în
ea și țara, iată, este întinsă înain-
tea lor. Să luăm pe fetele lor de
soții și să le dăm pe fetele noas-
22 tre. Însă numai cu aceasta se vor
învoi oamenii să locuiască îm-
preună cu noi, să fim un singur

10 *Cap. 13.9; 20.15. **Cap. 42.34 †Cap. 47.27.
12 *Ex.22.16,17 Deut. 22.29. 1 Sam. 18.25
13 *2 Sam. 13.24
14 *Ios. 5.9.
19 *1 Cr. 4.9.
20 *Rut 4.1. 2 Sam. 15.2.

[a] *Colibe* [b] *Sau* „la Salem“ [c] *Chesita, o greutate pentru metale prețioase, valorând aproximativ patru sicli* [d] *Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel* [e] *Sau* „nebunie“, „dezonoare“

popor: dacă toată partea bărbă-
tească dintre noi se va circumci-
23 de, cum sunt ei circumcişi. Vitele lor
şi averea lor şi orice animal
al lor nu vor fi ale noastre? Nu-
mai să ne învoim cu ei, şi vor locui
24 cu noi“. Şi toţi cei care ieşeau la
poarta cetăţii* lui au ascultat de
Hamor şi de Sihem, fiul său; şi
toată partea bărbătească a fost
circumcisă, toţi cei care ieşeau la
poarta cetăţii lui.
25 Şi a fost *aşa*: a treia zi, pe
când erau în durere, doi dintre fiii
lui Iacov, Simeon* şi Levi, fraţii
Dinei, şi-au luat fiecare sabia şi
s-au năpustit asupra cetăţii şi
au ucis toată partea bărbătească.
26 Şi au ucis cu ascuţişul săbiei
pe Hamor şi pe Sihem, fiul său,
şi au luat pe Dina din casa lui
27 Sihem şi au ieşit. Fiii lui Iacov
s-au aruncat asupra celor ucişi şi
au jefuit cetatea, pentru că în-
28 josiseră pe sora lor. Le-au luat oi-
le şi vitele şi măgarii şi ce era în
29 cetate şi ce era pe câmp. Şi au
luat şi au jefuit toate averile lor
şi pe toţi copiii lor şi pe soţiile
30 lor şi tot ce era în case. Şi Iacov
a zis lui Simeon şi lui Levi: „Voi
m-aţi tulburat*, făcându-mă**
urât[a] printre locuitorii ţării, prin-
tre canaaniţi† şi fereziţi; şi eu
am puţini†† oameni la număr, şi
ei se vor strânge împotriva mea
şi mă vor lovi, şi voi fi nimicit,
31 eu şi casa mea“. Şi ei au zis: „Să
se poarte cu sora noastră ca şi
cu o curvă?“

24 *Cap. 23.10.
25 *Cap. 49.5-7.
30 *Ios. 7.25. **Ex. 5.21. 1 Sam. 13.4. 2 Sam. 10.6. †Cap. 13.7. ††Deut. 4.27. 1 Cr. 16.19. Ps. 105.12.

Iacov la Betel

35 Şi Dumnezeu a zis lui Iacov:
„Ridică-te, suie-te la Betel* şi
locuieşte acolo şi fă acolo un al-
tar lui Dumnezeu care** ţi S-a
arătat când† ai fugit de faţa fra-
2 telui tău Esau“. Şi Iacov a zis ca-
sei* sale şi tuturor celor care
erau cu el: „Scoateţi dumnezeii**
străini care sunt în mijlocul vos-
tru şi curăţiţi-vă† şi schimbaţi-vă
3 hainele. Şi să ne ridicăm şi să ne
suim la Betel; şi voi face acolo un
altar Dumnezeului care mi-a
răspuns* în ziua strâmtorării mele
şi *care* a fost** cu mine pe dru-
4 mul pe care am umblat“. Şi au dat
lui Iacov toţi dumnezeii străini
care erau în mâna lor şi cerceii*
care erau în urechile lor. Şi Iacov
i-a ascuns sub** stejarul[b] care
5 era lângă Sihem. Şi au plecat; şi
spaima* lui Dumnezeu a fost
peste cetăţile care erau împrejurul
lor şi n-au urmărit pe fiii lui Iacov.
6 Şi Iacov a venit la Luz*, adi-
că Betel, care este în ţara Cana-
anului, el şi tot poporul care era
7 cu el. Şi a zidit* acolo un altar
şi a numit locul El-Betel[c], pen-
tru că acolo** i Se descoperise
Dumnezeu, când fugea dinaintea
8 fratelui său. Şi Debora, doica*
Rebecăi, a murit; şi a fost în-
mormântată mai jos de Betel,
sub stejar; şi acestuia i s-a pus
numele Alon-Bacut[d].
9 Şi Dumnezeu S-a arătat* din
nou lui Iacov, când s-a întors din
Padan-Aram, şi l-a binecuvân-
10 tat**. Şi Dumnezeu i-a zis: „Nu-
mele tău este Iacov*: numele tău
nu se va mai chema Iacov, ci
numele tău va fi Israel**“. Şi i-a
11 pus numele Israel. Şi Dumnezeu
i-a zis: „Eu sunt* Dumnezeul
Atotputernic! Fii roditor şi în-
mulţeşte-te! o naţiune** şi o mul-
ţime de naţiuni vor fi din tine;
şi împăraţi vor ieşi din coapsele
12 tale. Şi ţara pe care am dat-o*
lui Avraam şi lui Isaac ţi-o voi da
ţie şi voi da ţara seminţei tale
13 după tine“. Şi Dumnezeu S-a înăl-
ţat* de la el în locul unde vorbi-
14 se cu el. Şi Iacov a ridicat* un
stâlp în locul unde vorbise cu el,
un stâlp de piatră: şi a turnat pe
el un dar de băutură şi a turnat
15 untdelemn pe el. Şi Iacov a pus
locului unde vorbise Dumnezeu cu
el numele Betel*.

1 *Cap. 28.19. **Cap. 28.13 †Cap. 27.43.
2 *Cap. 18.19. Ios. 24.15. **Cap. 31.19; 31.34. Ios. 24.2,23. 1 Sam. 7.3. †Ex. 19.10; 19.14.
3 *Cap. 32.7. Ps. 107.6. **Cap. 28.15; 28.20; 31.3; 31.42.
4 *Osea 2.13. **Ios. 24.26. Jud. 9.6.
5 *Ex. 15.16; 23.27; 34.24. Deut. 11.25. Ios. 2.9; 5.1. 1 Sam. 14.15 2 Cr. 14.14.
6 *Cap. 28.19; 48.3.
7 *Cap. 35.3. **Cap. 28.13
8 *Cap. 24.59.
9 *Osea 12.4. **Cap. 32.29
10 *Cap. 17.5. **Cap. 32.28
11 *Cap. 17.1; 28.3; 48.3,4. Ex. 6.3. **Cap. 17.5; 17.6,16; 36.31; 48.4.
12 *Cap. 12.7; 13.15; 26.3; 26.4; 28.13.
13 *Cap. 17.22; 18.33.
14 *Cap. 28.18.
15 *Cap. 28.19.

Moartea Rahelei

16 Şi au plecat de la Betel. Şi era

[a] *Lit.* „să miros urât“ [b] *Sau* „terebintul“ [c] *Dumnezeul casei lui Dumnezeu* [d] *Stejarul plângerii*

încă o depărtare până să ajungă
la Efrata*; şi Rahela a fost în du-
rerile naşterii şi a avut o naştere
17 grea. Şi a fost *aşa*: când era ea în
chinuri de naştere, moaşa i-a zis:
„Nu te teme, pentru că şi acesta
18 îţi este* fiu“. Şi a fost *aşa*: când îşi
dădea ea sufletul[a] – pentru că mu-
rea – i-a pus numele Ben-Oni[b],
dar tatăl său l-a numit Beniamin[c].
19 Şi Rahela a murit şi a fost înmor-
mântată pe drumul spre Efrata*,
20 adică Betleem. Şi Iacov a ridicat
un stâlp deasupra mormântului ei,
care este stâlpul mormântului Ra-
helei până* în ziua *aceasta*.

Fiii lui Iacov

21 Şi Israel a plecat şi şi-a întins
cortul dincolo de Migdal-Eder[d]*.
22 Şi a fost *aşa*: pe când locuia Israel
în ţara aceea, Ruben a mers şi s-a
culcat* cu Bilha, ţiitoarea tatălui
său; şi Israel a auzit.
Şi fiii lui Iacov au fost doi-
23 sprezece. Fiii Leei*: Ruben, întâ-
iul-născut al lui Iacov, şi Simeon
şi Levi şi Iuda şi Isahar şi Za-
24 bulon. Fiii Rahelei*: Iosif şi Be-
25 niamin. Şi fiii Bilhei*, roaba
26 Rahelei: Dan şi Neftali. Şi fiii
Zilpei*, roaba Leei: Gad şi Aşer.
Aceştia sunt fiii lui Iacov care i
s-au născut în Padan-Aram.

Moartea lui Isaac

27 Şi Iacov a venit la Isaac, tatăl
său, la Mamre*, în Chiriat-Arba,
care este Hebron**, unde locuise-
28 ră temporar Avraam şi Isaac. Şi
zilele lui Isaac* au fost o sută
29 optzeci de ani. Şi Isaac şi-a dat
duhul şi a murit şi a fost* adău-
gat la poporul său, bătrân şi să-
tul de zile. Şi Esau şi Iacov, fiii
săi, l-au înmormântat**.

Urmaşii lui Esau

36 Şi aceştia sunt urmaşii lui
Esau, adică Edom*.
2 Esau şi-a luat* soţiile dintre
fiicele lui Canaan: pe Ada, fiica
lui Elon hetitul, şi pe Oholiba-
ma**, fiica lui Ana, fiica lui Ţi-
3 beon hevitul, şi pe Basmat*, sora
4 lui Nebaiot, fiica lui Ismael. Şi
Ada* a născut lui Esau pe Elifaz;
5 şi Basmat a născut pe Reuel. Şi
Oholibama a născut pe Ieuş şi
pe Iaelam şi pe Core. Aceştia
sunt fiii lui Esau care i s-au năs-
6 cut în ţara Canaanului. Şi Esau
şi-a luat soţiile şi fiii şi fiicele şi
toate sufletele din casa lui şi vi-
tele şi toate animalele şi toate a-
vuţiile pe care le agonisise în ţara
Canaanului şi s-a dus într-o ţară
departe de fratele său Iacov.
7 Pentru că averea* lor era prea
mare pentru ca ei să locuiască îm-
preună, iar ţara locuirii lor tempo-
rare** nu-i putea cuprinde, din
8 cauza vitelor lor. Şi Esau a locuit
în muntele* Seir: Esau este Edom.
9 Şi aceştia sunt urmaşii lui
Esau, tatăl edomiţilor, în muntele
10 Seir. Acestea sunt numele fiilor lui
Esau: Elifaz*, fiul Adei, soţia lui
Esau, şi Reuel, fiul Basmatei,
11 soţia lui Esau. Şi fiii lui Elifaz
au fost: Teman, Omar, Ţefo şi Ga-
12 etam şi Chenaz. Şi Timna era
ţiitoarea lui Elifaz, fiul lui Esau;
şi ea a născut lui Elifaz pe Ama-
lec*. Aceştia sunt fiii Adei, soţia
13 lui Esau. Şi aceştia sunt fiii lui
Reuel: Nahat şi Zerah, Şama şi
Miza. Aceştia sunt fiii din Bas-
14 mat, soţia lui Esau. Şi aceştia
sunt fiii Oholibamei, fiica lui Ana,
fiica lui Ţibeon, soţia lui Esau:
ea a născut lui Esau pe Ieuş, Ia-
elam şi Core.
15 Acestea sunt căpeteniile[e] fii-
lor lui Esau; fiii lui Elifaz, cel
întâi-născut al lui Esau: căpete-
nia Teman, căpetenia Omar, că-
petenia Ţefo, căpetenia Chenaz,
16 căpetenia Core, căpetenia Gaetam
şi căpetenia Amalec. Acestea sunt
căpeteniile din Elifaz în ţara lui
Edom. Aceştia sunt fiii din Ada.
17 Şi aceştia sunt fiii lui Reuel, fiul
lui Esau: căpetenia Nahat, căpe-
tenia Zerah, căpetenia Şama, că-
petenia Miza. Acestea sunt căpe-

16 *Vers. 19. Cap. 48.7. Rut 4.11. Mica 5.2.
17 *Cap. 30.24. 1 Sam. 4.20.
19 *Rut 1.2. Mt. 2.6.
20 *1 Sam. 10.2 2 Sam. 18.18
21 *Mica 4.8.
22 *Cap. 49.4. 1 Cr. 5.1. 2 Sam. 16.22; 20.3. 1 Cor. 5.1.
23 *Cap. 29.31-35; 30.18-20; 46.8. Ex. 1.2.
24 *Cap. 30.22-24 Vers. 18.
25 *Cap. 30.5-8.
26 *Cap. 30.10-13
27 *Cap. 13.18; 23.2,19. **Ios. 14.15; 15.13.
28 *Cap. 25.26.
29 *Cap. 15.15; 25.8. **Cap. 25.9; 49.31.
1 *Cap. 25.30.
2 *Cap. 26.34. **Vers. 25.
3 *Cap. 28.9.
4 *1 Cr. 1.35.
7 *Cap. 13.6. **Cap. 17.8; 28.4. 1 Cr. 29.15. Ps. 39.12. Ev. 11.9.
8 *Cap. 32.3. Deut. 2.5. Ios. 24.4.
10 *1 Cr. 1.25.
12 *Ex. 17.8,14. Num. 24.20. 1 Sam. 15.2; 15.3.

[a] *Sau* „când sufletul ei pleca“ [b] *Fiu al durerii mele* [c] *Fiu al dreptei* [d] *Turnul turmelor* [e] *Capii familiilor*

teniile din Reuel în ţara lui Edom.
Aceştia sunt fiii din Basmat, soţia
18 lui Esau. Şi aceştia sunt fiii Oho-
libamei, soţia lui Esau: căpetenia
Ieuş, căpetenia Iaelam şi căpetenia
Core; acestea sunt căpeteniile din
Oholibama, fiica lui Ana, soţia lui
19 Esau. Aceştia sunt fiii lui Esau şi
acestea sunt căpeteniile lor: el este
Edom.

Urmaşii lui Seir

20 Aceştia sunt fiii lui Seir*
horitul**, locuitorii ţării: Lotan
21 şi Şobal şi Ţibeon şi Ana şi
Dişon şi Eţer şi Dişan. Acestea
sunt căpeteniile horiţilor, fiii lui
22 Seir în ţara lui Edom. Şi fiii lui
Lotan au fost: Hori şi Hemam; şi
23 sora lui Lotan, Timna. Şi aceştia
sunt fiii lui Şobal: Alvan şi Ma-
nahat şi Ebal, Şefo şi Onam.
24 Şi aceştia sunt fiii lui Ţibeon: Aia
şi Ana. Acesta-i Ana care a găsit
izvoare calde[a] în pustiu, pe când
păştea măgarii tatălui său, Ţibe-
25 on. Şi aceştia sunt fiii lui Ana:
Dişon* şi Oholibama, fiica lui
26 Ana. Şi aceştia sunt fiii lui Di-
şon: Hemdan şi Eşban şi Itran şi
27 Cheran. Şi aceştia sunt fiii lui
Eţer: Bilhan şi Zaavan şi Acan.
28 Şi aceştia sunt fiii lui Dişan:
Uţ şi Aran.

20 *1 Cr. 1.38. **Cap. 14.6. Deut. 2.12,22

25 *1 Cr. 1.41.

29 Acestea sunt căpeteniile hori-
ţilor: căpetenia Lotan, căpetenia
Şobal, căpetenia Ţibeon, căpetenia
30 Ana, căpetenia Dişon, căpetenia
Eţer, căpetenia Dişan. Acestea
sunt căpeteniile horiţilor, după că-
peteniile lor în ţara Seir.

Împăraţii Edomului

31 Şi aceştia sunt împăraţii* ca-
re au împărăţit în ţara Edomului,
mai înainte de a împărăţi un îm-
32 părat peste fiii lui Israel. Şi Bela,
fiul lui Beor, a împărăţit în Edom;
şi numele cetăţii lui era Dinhaba.
33 Şi Bela a murit; şi în locul lui a
împărăţit Iobab, fiul lui Zerah din
34 Boţra. Şi Iobab a murit; şi în lo-
cul lui a împărăţit Huşam din
35 ţara temaniţilor. Şi Huşam a mu-
rit; şi în locul lui a împărăţit Ha-
dad, fiul lui Bedad, care a bătut
pe Madian în câmpia lui Moab;
36 şi numele cetăţii lui era Avit. Şi
Hadad a murit; şi în locul lui a
37 împărăţit Samla din Masreca. Şi
Samla a murit; şi în locul lui a
împărăţit Saul din Rehobot, lân-
38 gă râu. Şi Saul a murit; şi în lo-
cul lui a împărăţit Baal-Hanan,
39 fiul lui Acbor. Şi Baal-Hanan, fiul
lui Acbor, a murit; şi în locul lui
a împărăţit Hadar[b]*. Şi numele
cetăţii lui era Pau; şi numele so-
ţiei lui a fost Mehetabeel, fiica lui
Matred, fiica lui Mezahab.

31 *1 Cr. 1.43.

39 *1 Cr. 1.50.

40 Şi acestea sunt numele căpe-
teniilor* din Esau, după familiile
lor, după locurile lor, cu numele
lor: căpetenia Timna, căpetenia
41 Alva, căpetenia Ietet, căpetenia
Oholibama, căpetenia Ela, căpe-
42 tenia Pinon, căpetenia Chenaz,
căpetenia Teman, căpetenia Mib-
43 ţar, căpetenia Magdiel, căpete-
nia Iram. Acestea sunt căpetenii-
le din Edom, după locuinţele lor,
în ţara stăpânirii lor. Acesta este
Esau, tatăl lui Edom.

40 *1 Cr. 1.51.

Iosif în Canaan

37 Şi Iacov a locuit în ţara în care
tatăl* său locuise temporar, în ţara
Canaanului.

2 Aceştia sunt urmaşii lui Iacov:
Iosif, fiind în vârstă de şaptespre-
zece* ani, păştea[c] turma cu fraţii
săi; şi *încă* tânăr, era cu fiii Bil-
hei** şi cu fiii Zilpei, soţiile ta-
tălui său. Şi Iosif transmitea ta-
3 tălui său vorbele lor† cele rele. Şi
Israel iubea pe Iosif mai mult
decât pe toţi fiii săi, pentru că
era fiul bătrâneţii* sale; şi i-a fă-
4 cut o cămaşă** pestriţă[d]. Şi fraţii
săi au văzut că tatăl lor îl iubea mai
mult decât pe toţi fraţii lui,
şi îl urau* şi nu-i puteau vorbi cu
5 pace. Şi Iosif a visat un vis* şi
l-a istorisit fraţilor săi, şi ei l-au
6 urât şi mai mult. Şi le-a zis: „As-
cultaţi, vă rog, visul acesta pe ca-
7 re l-am visat: şi, iată, noi legam
snopi pe câmp; şi, iată, snopul

1 *Cap. 17.8; 23.4; 28.4; 36.7. Ev. 11.9.

2 *Cap. 41.46. **Cap. 35.25; 35.26. †1 Sam. 2.22-24

3 *Cap. 44.20. **Vers. 23,32

4 *Cap. 27.41; 49.23. 1 Sam. 17.28

5 *Cap. 28.12; 31.10,11,24.

[a] *Sau* „catâri“ [b] *Sau* „Hadad“ [c] *Sau* „păzea“, „îngrijea“ [d] *Sau* „o haină lungă, cu mâneci“

meu s-a ridicat şi stătea drept;
şi, iată, snopii voştri l-au încon-
jurat şi s-au plecat* cu faţa la
pământ înaintea snopului meu“.
8 Şi fraţii săi i-au zis: „Vei domni
tu în adevăr peste noi? Sau vei
stăpâni tu în adevăr peste noi?“
Şi l-au urât şi mai mult pentru
visele lui şi pentru cuvintele lui.
9 Şi a visat şi un alt vis şi l-a is-
torisit fraţilor săi şi a zis: „Iată,
am mai visat un vis; şi, iată, soa-
rele şi luna şi unsprezece* stele
se plecau cu faţa la pământ îna-
10 intea mea“. Şi l-a istorisit tatălui
său şi fraţilor săi. Şi tatăl său l-a
mustrat şi i-a zis: „Ce este acest
vis pe care l-ai visat? Vom veni
noi, în adevăr, eu şi mama ta şi
fraţii* tăi, să ne plecăm cu faţa
11 la pământ înaintea ta?“ Şi fraţii*
săi îl invidiau, dar tatăl său păs-
tra** cuvântul *acesta*.
12 Şi fraţii săi s-au dus să pas-
13 că turma tatălui lor la Sihem. Şi
Israel a zis lui Iosif: „Nu pasc
fraţii tăi turma la Sihem*? Vino,
şi te voi trimite la ei“. Şi el i-a
14 zis: „Iată-mă!“ Şi i-a zis: „Du-te,
te rog, vezi dacă fraţii tăi sunt
bine şi dacă turma este bine[a] şi
adu-mi veşti“. Şi l-a trimis din va-
lea Hebron*; şi el a ajuns la Si-
15 hem. Şi l-a găsit un om şi, iată,
rătăcea pe câmp. Şi omul *acela*
l-a întrebat, zicând: „Ce cauţi?“
16 Şi el a zis: „Caut pe fraţii mei;
spune-mi, te rog, unde* pasc *ei*
17 *turmele*“. Şi omul *acela* a zis: „Au
plecat de aici, pentru că i-am
auzit spunând: „Să mergem la Do-
tan*“. Şi Iosif s-a dus după fraţii
18 săi şi i-a găsit în Dotan. Şi ei
l-au văzut de departe. Şi, înainte
de a se apropia de ei, au uneltit*
19 împotriva lui să-l omoare. Şi au
zis unul altuia: „Iată, vine făuri-
20 torul de vise! Veniţi acum dar
şi să-l omorâm* şi să-l aruncăm
într-una din gropi; şi vom zice**:
o fiară sălbatică l-a mâncat.

7 *Cap. 42.6,9; 43.26; 44.14.
9 *Cap. 46.29.
10 *Cap. 27.29.
11 *Fap. 7.9. **Dan. 7.28. Lc. 2.19,51.
13 *Cap. 33.18.
14 *Cap. 13.18; 23.2,19; 35.27 Ios. 14.14. Jud. 1.10.
16 *Cânt. 1.7.
17 *2 Împ. 6.13.
18 *1 Sam. 19.1 Ps. 31.13; 37.12,32; 94.21. Mt. 27.1. Mc. 14.1. Ioan 11.53. Fap. 23.12.
20 *Pr. 1.11,16; 6.17; 27.4. **Vers. 32,33

Şi vom vedea ce vor ajunge
21 visele lui“. Şi Ruben* a auzit şi l-a
scăpat din mâna lor şi a zis: „Să
22 nu-i luăm viaţa!“ Şi Ruben le-a zis:
„Nu vărsaţi sânge; aruncaţi-l în
groapa aceasta care este în
pustiu, dar nu puneţi mâna pe
el“, ca să-l scape din mâna lor,
23 să-l dea înapoi tatălui său. Şi a
fost *aşa*: când a venit Iosif la
fraţii săi, ei l-au dezbrăcat pe Iosif
de cămaşa lui, de cămaşa cea
24 pestriţă care era pe el. Şi l-au
luat şi l-au aruncat în groapă; şi
groapa era goală, nu era apă în ea.
25 Şi s-au aşezat jos să mănân-
ce* pâine; şi şi-au ridicat ochii
şi s-au uitat şi, iată, o caravană
de ismaeliţi** venea din Galaad;
şi cămilele lor erau încărcate cu
mirodenii şi cu balsam† şi cu
smirnă[b], mergând ca să le ducă
26 în Egipt. Şi Iuda a zis fraţilor
săi: „Ce folos vom avea dacă
vom ucide pe fratele nostru şi-i
27 vom ascunde* sângele? Veniţi şi
să-l vindem ismaeliţilor; şi mâna*
noastră să nu fie asupra lui; pen-
tru că este fratele** nostru, car-
nea† noastră“. Şi fraţii lui au as-
28 cultat. Şi treceau* bărbaţii ma-
dianiţi, nişte negustori. Şi au tras
şi au scos pe Iosif din groapă
şi l-au vândut** ismaeliţilor cu
douăzeci† de arginţi. Şi ei l-au
dus†† pe Iosif în Egipt.

Jalea lui Iacov

29 Şi Ruben s-a întors la groapă
şi, iată, Iosif nu era în groapă;
30 şi şi-a sfâşiat* hainele. Şi s-a întors
la fraţii săi şi a zis: „Băiatul nu*
este; şi eu, unde să mă duc?“
31 Şi au luat cămaşa* lui Iosif
şi au înjunghiat un ţap şi au mu-
32 iat cămaşa în sânge. Şi au trimis
cămaşa pestriţă şi au adus-o ta-
tălui lor şi au zis: „Aceasta am
găsit: vezi[c] acum dacă este că-
33 maşa fiului tău sau nu“. Şi el a
recunoscut-o şi a zis: „Cămaşa
fiului meu! O fiară* sălbatică l-a
mâncat; fără îndoială, Iosif a fost

21 *Cap. 42.22.
25 *Pr. 30.20. Amos 6.6. **Cap. 16.11 Vers. 28,36. Cap. 39.1. †Cap. 43.11. Ier. 8.22; 46.11.
26 *Cap. 4.10. Vers. 20. Iov 16.18.
27 *1 Sam. 18.17 **Cap. 42.21 †Cap. 29.14.
28 *Jud. 6.3. **Cap. 45.4,5 Ps. 105.17. Mt. 27.9. Fap. 7.9. †Lev. 27.5. ††Cap. 39.1.
29 *Vers. 34. Cap. 44.13. Iov 1.20.
30 *Cap. 42.13; 42.36. Ier. 31.15.
31 *Vers. 3,23.
33 *Vers. 20. Cap. 44.28.

[a] *Lit.* „în pace“ [b] *Lit.* „ladanum“*, o răşină aromată* [c] *Sau* „recunoaşte“, „cercetează“

34 *Vers. 29. 2 Sam. 3.31.
34 sfâşiat!“ Şi Iacov şi-a sfâşiat*
hainele şi şi-a pus un sac peste
coapse şi l-a jelit pe fiul său mul-
35 *2 Sam. 12.17 **Cap. 42.38; 44.29,31.
35 te zile. Şi toţi fiii săi şi toate fii-
cele sale s-au ridicat* ca să-l
mângâie, dar el nu voia să fie
mângâiat şi zicea: „Jelind** voi
coborî la fiul meu în Locuinţa
morţilor[a]“. Şi tatăl său l-a plâns.
36 *Cap. 39.1.
36 Şi madianiţii l-au vândut* în
Egipt lui Potifar, slujitorul lui Fa-
raon[b], căpetenia gărzilor.

Căsătoria lui Iuda

1 *Cap. 19.3. 2 Împ. 4.8. **Ios. 15.35. 1 Sam. 22.1.
2 *Cap. 34.2. **1 Cr. 2.3.
3 *Num. 26.19.
4 *Cap. 46.12.
5 *Num. 26.20.
6 *Cap. 21.21.
7 *1 Cr. 2.3.

38 Şi a fost *aşa*: în zilele ace-
lea, Iuda a coborât de la fraţii
săi şi s-a abătut* la un om din
2 Adulam** cu numele Hira. Şi Iu-
da a văzut* acolo pe fiica unui
om canaanit, cu numele** Şua;
3 şi a luat-o şi a intrat la ea. Şi ea
a rămas însărcinată şi a născut
un fiu; şi el i-a pus numele Er*.
4 Şi ea a rămas însărcinată din
nou şi a născut un fiu; şi i-a pus
5 numele Onan*. Şi din nou a mai
născut un fiu; şi i-a pus numele
Şela*. Şi el era la Chezib când
6 l-a născut ea. Şi Iuda a luat* o
soţie lui Er, întâiul său născut.
7 Şi numele ei era Tamar. Şi Er*,
întâiul-născut al lui Iuda, era rău
în ochii DOMNULUI şi DOMNUL l-a
8 *Deut. 25.5. Mt. 22.24.
8 omorât. Şi Iuda a zis lui Onan:
„Intră la soţia fratelui tău şi îm-
plineşte-ţi faţă de ea datoria de
cumnat şi ridică* sămânţa fra-
9 *Deut. 25.6.
9 telui tău!“ Şi Onan a ştiut că să-
mânţa nu va fi* a lui. Şi a fost *aşa*:
când intra la soţia fratelui său,
lepăda *sămânţa* pe pământ, ca să
10 *Cap. 46.12. Num. 26.19.
10 nu dea sămânţă fratelui său. Şi lu-
crul pe care-l făcea el a fost rău
în ochii DOMNULUI. Şi l-a omorât*
11 *Lev. 22.13. Rut 1.13.
11 şi pe el. Şi Iuda a zis Tamarei,
nora sa: „Rămâi văduvă în* casa
tatălui tău până va creşte mare
Şela, fiul meu“. Pentru că zicea:
„Ca nu cumva să moară şi el ca
fraţii lui“. Şi Tamar s-a dus şi a
rămas în casa tatălui ei.

Iuda şi Tamar

12 *2 Sam. 13.39 **Ios. 15.10; 15.57. Jud. 14.1.
12 Şi, după multe zile, fiica lui Şua,
soţia lui Iuda, a murit; şi Iuda
s-a mângâiat* şi s-a suit la Tim-
na**, la tunzătorii oilor sale, el
şi Hira adulamitul, prietenul său.
13 Şi i s-a spus Tamarei, zicând:
„Iată, socrul tău se suie la Timna,
14 *Cap. 24.65. **Pr. 7.12. †Vers. 11,26.
14 ca să-şi tundă oile“. Şi ea şi-a
dezbrăcat hainele văduviei şi
s-a acoperit* cu un văl şi s-a în-
velit şi s-a aşezat** la poarta
Enaimului, care este în drum spre
Timna; pentru că a văzut că Şela
se făcuse mare† şi ea nu-i fusese
15 dată de soţie. Şi Iuda a văzut-o
şi a crezut că este o curvă, pen-
tru că ea îşi acoperise faţa.
16 Şi s-a abătut din drum la ea şi
a zis: „Vino, te rog, să intru la
tine!“ Pentru că nu ştia că era nora
sa. Şi ea a zis: „Ce-mi vei da, ca să
17 *Ezec. 16.33 **Vers. 20.
17 intri la mine?“ Şi el a zis: „Îţi voi
trimite* un ied din turmă“. Şi ea
a zis: „Îmi vei da o garanţie**
18 *Vers. 25. Cap. 41.42.
18 până-l vei trimite?“ Şi el a zis:
„Ce garanţie să-ţi dau?“ Şi ea a
zis: „Pecetea* ta şi lanţul tău şi
toiagul tău care este în mâna ta“. Şi
i-a dat şi a intrat la ea; şi ea
19 *Vers. 14.
19 a rămas însărcinată de la el. Şi
ea s-a ridicat şi s-a dus; şi şi-a
scos* vălul şi s-a îmbrăcat în hai-
20 nele ei de văduvie. Şi Iuda a tri-
mis iedul prin mâna prietenului
său, adulamitul, ca să ia garanţia
din mâna femeii; dar n-a găsit-o.
21 Şi a întrebat pe oamenii locului
ei, zicând: „Unde este curva[c] care
era la Enaim pe marginea dru-
mului?“ Şi ei au zis: „N-a fost nici
22 o curvă aici“. Şi el s-a întors la
Iuda şi a zis: „N-am găsit-o; ba
încă oamenii locului au zis: «N-a
23 fost nici o curvă aici»“. Şi Iuda a
zis: „Să şi le ţină, numai să nu ne
facem de ruşine. Iată, i-am trimis
iedul acesta şi n-ai găsit-o“.
24 *Jud. 19.2. **Lev. 21.9. Deut. 22.21.
24 Şi a fost *aşa*: cam după trei
luni i s-a spus lui Iuda, zicând:
„Tamar, nora ta, a curvit* şi, iată,
este chiar însărcinată din curvie“.
Şi Iuda a zis: „Scoateţi-o afară şi
25 să fie arsă**“. Când a fost scoasă

[a] *Ebr.* „Şeol“ [b] *Rege (sau: Soare)* [c] *Lit.* „femeie consacrată *Astarteii*“

25 *Cap. 37.32. **Vers. 18.
26 *Cap. 37.33. **1 Sam. 24.17 †Vers. 14. ††Iov 34.31; 34.32.
27 *Cap. 25.24.
29 *Cap. 46.12. Num. 26.20. Rut 4.12. 1 Cr. 2.4. Mt. 1.3.

afară, a trimis la socrul său, zi-
când: „De bărbatul căruia îi a-
parţin aceste lucruri sunt însăr-
cinată“. Şi ea a zis: „Vezi*, te rog,
ale cui sunt acestea: pecetea** şi
26 lanţul şi toiagul“. Şi Iuda le-a recu-
noscut* şi a zis: „Ea este mai
dreaptă** decât mine, pentru că n-
am dat-o† lui Şela, fiul meu“. Şi n-a
27 mai cunoscut-o†† din nou. Şi a fost
aşa: când era timpul să nască,
iată, erau gemeni* în pântecele
28 ei. Şi a fost *aşa*: când era în du-
reri, unul a scos mâna; şi moaşa
a luat-o şi a legat pe mâna lui
un fir stacojiu, zicând: „Acesta a
29 ieşit întâi“. Şi a fost *aşa*: când
şi-a tras el mâna înapoi, iată, a
ieşit fratele său. Şi ea a zis: „Ce
spărtură ai făcut! Asupra ta să
fie spărtura“. Şi i-au pus numele
30 Pereţ[a]*. Şi, după aceea, a ieşit
fratele său, care avea pe mâna
sa firul stacojiu; şi i-au pus nu-
mele Zerah[b].

Iosif rob în Egipt

1 *Cap. 37.36. Ps. 105.17. **Cap. 37.28
2 *Cap. 21.22; 26.24,28; 28.15. Vers. 21. 1 Sam. 16.18; 18.14,28. Fap. 7.9.
3 *Ps. 1.3.
4 *Cap. 18.3; 19.19. Vers. 21. **Cap. 24.2. Vers. 8,22.
5 *Cap. 30.27. **Deut. 28.3; 28.4,11.
6 *Cap. 29.17. 1 Sam. 16.12

39 Şi Iosif a fost coborât în Egipt.
Şi Potifar*, slujitorul lui Faraon,
căpetenia gărzilor, bărbat egip-
tean, l-a cumpărat de la ismae-
2 liţii** care-l coborâseră acolo. Şi
Domnul era* cu Iosif; şi el era un
om care prospera[c]; şi era în casa
3 stăpânului său, egipteanul. Şi stă-
pânul său a văzut că Domnul era
cu el şi că Domnul făcea* să pros-
pere în mâna lui tot ce făcea el.
4 Şi Iosif a căpătat* favoare în ochii
lui şi-i slujea. Şi l-a pus peste**
casa lui şi a dat în mâna lui tot ce
5 avea. Şi a fost *aşa*: de când l-a pus
peste casa lui şi peste tot ce avea,
Domnul a binecuvântat* casa egip-
teanului datorită lui Iosif; şi bine-
cuvântarea** Domnului era peste
tot ce avea el, acasă şi la câmp.
6 Şi a lăsat în mâna lui Iosif tot ce
avea şi, cu el, nu se îngrijea de
nimic din ale lui, în afară de pâinea
pe care o mânca. Şi Iosif era* fru-
mos la statură şi frumos la înfăţişare.

Integritatea lui Iosif

7 *2 Sam. 13.11 Pr. 7.15.
8 *Pr. 6.24.
9 *Cap. 41.40. **Pr. 6.29,32 †Cap. 20.6. Lev. 6.2. 2 Sam. 12.13 Ps. 51.4.
12 *Pr. 7.13.
17 *Ex. 23.1. Ps. 120.3. Pr. 26.28.

7 Şi a fost *aşa*: după lucrurile
acestea, soţia stăpânului său şi-a
ridicat ochii asupra lui Iosif şi
8 a zis: „Culcă-te* cu mine!“ El însă
a refuzat şi a zis soţiei stăpânului
său: „Iată*, cu mine, stăpânul meu
nu se îngrijeşte de nimic: ce este
în casă şi tot ce are a dat în mâna
9 mea. Nu este nimeni mai mare*
decât mine în casa aceasta; şi
nu mi-a oprit nimic, decât pe
tine, pentru că eşti soţia lui; şi
cum** să fac eu răutatea aceasta
mare şi să păcătuiesc† împotri-
10 va lui Dumnezeu?“ Şi a fost *aşa*:
pe când vorbea ea cu Iosif zi de zi,
el n-a ascultat-o să se culce cu ea
11 *sau* să fie cu ea. Şi a fost *aşa*: în-
tr-o zi[d], el a intrat în casă, să-şi
facă lucrul şi acolo, în casă, nu
12 era nimeni din oamenii casei. Şi
ea* l-a apucat de haină şi i-a
zis: „Culcă-te cu mine!“ Şi el şi-a
lăsat haina în mâna ei şi a fugit şi a
13 ieşit afară. Şi a fost *aşa*: când a
văzut ea că el îşi lăsase haina în
14 mâna ei şi fugise afară, a strigat
pe oamenii casei şi le-a vorbit,
zicând: „Vedeţi, ne-a adus un băr-
bat evreu să-şi bată joc de noi!
El a venit la mine, ca să se culce cu
15 mine; şi eu am strigat tare. Şi a
fost *aşa*: când a auzit că mi-am
ridicat glasul şi am strigat, şi-a
lăsat haina lângă mine şi a fugit
16 şi a ieşit afară“. Şi ea a pus haina
lui lângă ea, până a venit stăpâ-
17 nul lui acasă. Şi i-a vorbit* cu
aceste cuvinte, zicând: „Robul
evreu pe care ni l-ai adus a venit
la mine, ca să-şi bată joc de mine.
18 Şi a fost *aşa*: când mi-am ridicat
glasul şi am strigat, şi-a lăsat hai-
na lângă mine şi a fugit afară“.

Iosif în închisoare

19 *Pr. 6.34,35.
20 *Ps. 105.18. 1 Pet. 2.19.

19 Şi a fost *aşa*: când a auzit stă-
pânul său cuvintele soţiei sale pe
care i le vorbea, zicând: „În felul
acesta mi-a făcut robul tău!“, s-a
20 aprins* de mânie. Şi stăpânul lui
Iosif l-a luat şi l-a aruncat* în

[a] *Spărtură* [b] *Stacojiu sau: Lumina care răsare* [c] *Sau* „un om care aduce prosperitate“ [d] *Sau* „în ziua aceea“

închisoare[a]**, în locul unde erau
ţinuţi cei închişi ai împăratului;
şi era acolo în închisoare.
21 Şi Domnul era* cu Iosif şi
Şi-a revărsat îndurarea peste el
şi i-a dăruit** favoare în ochii
22 căpeteniei închisorii. Şi căpete-
nia închisorii a dat* în mâna lui
Iosif pe toţi cei închişi care erau
în închisoare; şi, orice se făcea
23 acolo, el făcea. Căpetenia* închi-
sorii nu mai supraveghea nimic
din ce era sub mâna lui, pentru
că Domnul era cu el; şi Domnul
făcea să prospere ce făcea el.

Iosif interpretează visele în închisoare

40 Şi a fost *aşa*: după acestea,
paharnicul* împăratului Egiptu-
lui şi brutarul lui au păcătuit îm-
potriva stăpânului lor, împăratul
2 Egiptului. Şi Faraon s-a mâniat*
foarte tare pe amândoi dregăto-
rii săi, pe mai-marele paharnici-
lor şi pe mai-marele brutarilor.
3 Şi i-a pus sub pază în casa că-
peteniei* gărzilor, în închisoare,
4 în locul unde era închis Iosif. Şi
căpetenia i-a dat în grija lui Iosif, şi
el le slujea. Şi au fost câteva zile
sub pază.
5 Şi într-o noapte amândoi au
visat un vis, fiecare visul său, fie-
care cu interpretarea visului său,
paharnicul şi brutarul împăra-
tului Egiptului, care erau închişi
6 în închisoare. Şi dimineaţa Iosif
a intrat la ei şi i-a privit şi, iată,
7 erau trişti. Şi a întrebat pe dre-
gătorii lui Faraon care erau cu el
sub pază, în casa stăpânului lor,
zicând: „De ce sunt feţele* voas-
8 tre triste astăzi?“ Şi ei i-au zis:
„Am visat un vis şi nu este ni-
meni care să-l interpreteze“. Şi
Iosif le-a zis: „Nu sunt ale lui
Dumnezeu interpretările*? Istori-
siţi-mi-l, vă rog“.
9 Şi mai-marele paharnicilor a
istorisit visul său lui Iosif şi i-a
zis: „În visul meu, iată, era o viţă
10 înaintea mea. Şi în viţă erau trei
mlădiţe; şi se făcea că au înmu-
gurit şi au înflorit şi ciorchinii lor
11 au dat struguri copţi. Şi paharul
lui Faraon era în mâna mea; şi am
luat strugurii şi i-am stors în
paharul lui Faraon şi am dat
12 paharul în mâna lui Faraon“. Şi
Iosif i-a zis: „Aceasta* este inter-
pretarea lui: cele trei mlădiţe
13 sunt** trei zile. Încă trei zile şi
Faraon îţi va înălţa* capul[b] şi te
va aşeza din nou în locul tău şi
vei da paharul în mâna lui Fara-
on, în felul de mai înainte, când
14 erai paharnicul său. Dar adu-ţi
aminte* de mine când îţi va fi
bine şi arată bunătate** faţă de
mine, te rog, şi aminteşte de mi-
ne lui Faraon şi scoate-mă din
15 această casă. Pentru că, în ade-
văr, am fost furat din ţara evrei-
lor şi nici aici* n-am făcut ni-
mic ca să mă pună în groapă“.
16 Şi mai-marele brutarilor a
văzut că interpretarea era bună
şi a zis lui Iosif: „Şi eu eram în
visul meu şi, iată, trei coşuri[c] cu
17 pâine albă erau pe capul meu. Şi
în coşul de deasupra erau din
tot felul de prăjituri pentru Fara-
on, pe care le face brutarul, şi
păsările le mâncau din coşul de
18 pe capul meu“. Şi Iosif a răspuns
şi a zis: „Aceasta* este interpre-
tarea lui: cele trei coşuri sunt trei
19 zile. Încă trei zile şi Faraon îţi va
înălţa capul de pe tine şi te va
spânzura pe un lemn; şi îţi vor
mânca păsările carnea de pe tine“.
20 Şi a fost *aşa*: a treia zi, de
ziua naşterii* lui, Faraon a făcut
un ospăţ** tuturor robilor săi şi a
înălţat† capul mai-marelui pa-
harnicilor şi capul mai-marelui
21 brutarilor printre robii săi. Şi pe
mai-marele paharnicilor l-a aşe-
zat din nou* în slujba lui de pa-
harnic; şi el dădea** paharul în
22 mâna lui Faraon. Iar pe mai-ma-
rele brutarilor l-a spânzurat*, du-
23 pă cum le interpretase Iosif. Dar
mai-marele paharnicilor nu* şi-a

20 **Cap. 40.3; 40.15; 41.14.
21 *Vers. 2. **Ex. 3.21; 11.3; 12.36. Ps. 106.46. Pr. 16.7. Dan. 1.9.
22 *Vers. 4. Cap. 40.3,4.
23 *Vers. 2,3.
1 *Neem. 1.11.
2 *Pr. 16.14.
3 *Cap. 39.20; 39.23.
7 *Neem.2.2.
8 *Cap. 41.15; 41.16. Dan. 2.11; 2.28,47.
12 *Vers. 18. Cap. 41.12. Jud. 7.14. Dan. 2.36; 4.19. **Cap. 41.26
13 *2 Împ. 25.27 Ps. 3.3. Ier. 52.31.
14 *1 Sam. 25.31 Lc. 23.42. **Ios. 2.12. 1 Sam. 20.14; 20.15. 2 Sam. 9.1. 1 Împ. 2.7.
15 *Cap. 39.20.
18 *Vers. 12.
20 *Mt. 14.6. **Mc. 6.21. †Vers. 13,19 2 Împ. 25.27 Ier. 52.31. Mt. 25.19.
21 *Vers. 13. **Neem. 2.1.
22 *Vers. 19. Est. 7.10.
23 *Iov 19.14. Ps. 31.12. Ecl. 9.15,16. Amos 6.6.

[a] *Lit.* „Casa turn“ [b] *Te va elibera* [c] *Sau* „trei coşuri de răchită“

adus aminte de Iosif şi l-a uitat.

Iosif interpretează visele lui Faraon

41 Şi a fost *aşa*: după doi ani
Faraon a visat. Şi, iată, stătea
2 lângă râu[a]. Şi, iată, din râu se
suiau şapte vaci frumoase la
vedere şi grase[b] şi păşteau prin-
3 tre trestii*. Şi, iată, alte şapte
vaci se suiau după ele din râu,
urâte la vedere şi slabe[c], şi stă-
teau lângă vacile de pe malul
4 râului. Şi vacile cele urâte la ve-
dere şi slabe[c] au mâncat pe cele
şapte vaci frumoase la vedere şi
5 grase[b]. Şi Faraon s-a trezit. Şi a
adormit şi a visat a doua oară;
şi, iată, şapte spice de grâu ie-
şeau dintr-un singur pai, groase
6 şi frumoase. Şi, iată, şapte spice
subţiri şi arse de vântul de ră-
7 sărit ieşeau după ele. Şi spicele
cele subţiri au înghiţit pe cele
şapte spice grase şi pline. Şi
Faraon s-a trezit şi, iată, era un
vis.
8 Şi a fost *aşa*: dimineaţa, du-
hul îi era tulburat*. Şi a trimis
să cheme pe toţi ghicitorii[d]**
Egiptului şi pe toţi înţelepţii†
lui. Şi Faraon le-a istorisit visul
său, dar nimeni†† nu l-a[e] putut in-
9 terpreta lui Faraon. Atunci mai-
marele paharnicilor a vorbit lui
Faraon, zicând: „Astăzi îmi aduc
10 aminte de greşelile* mele. Faraon
s-a mâniat* pe robii săi şi m-a
pus sub pază** în casa căpete-
niei gărzilor, pe mine şi pe mai-
11 marele brutarilor. Şi, într-o noap-
te, eu şi el am visat* un vis; am
visat, fiecare cu interpretarea vi-
12 sului său. Şi era acolo cu noi un
tânăr evreu, rob* al căpeteniei
gărzilor; şi noi i le-am istorisit
şi el ne-a interpretat** visele;
fiecăruia i-a interpretat potrivit cu
13 visul său. Şi a fost *aşa*: cum*
ne-a interpretat el, aşa a fost: pe
mine *Faraon* m-a aşezat din
nou în locul meu şi pe acela l-a
spânzurat“.
14 Atunci Faraon a trimis şi a che-
mat* pe Iosif. Şi l-au scos** în
grabă din groapă[f]† şi el s-a
bărbierit şi şi-a schimbat hai-
15 nele şi a intrat la Faraon. Şi Fa-
raon a zis lui Iosif: „Am visat un
vis şi nu este nimeni care să-l
interpreteze şi am auzit* despre
tine zicându-se că, *îndată ce*
16 auzi un vis, îl interpretezi“. Şi
Iosif a răspuns lui Faraon, zi-
când: „Nu* este de la mine[g]:
Dumnezeu** va da lui Faraon
17 un răspuns de pace[h]“. Şi Faraon
a zis lui Iosif: „În visul meu,
18 iată, stăteam pe malul râului. Şi,
iată, se suiau din râu şapte vaci
grase[b] şi frumoase la vedere şi
19 păşteau printre trestii. Şi, iată, alte
şapte vaci se suiau după ele,
uscate şi foarte urâte la vedere
şi slabe la carne, cum n-am văzut
niciodată în toată ţara Egiptu-
20 lui atât de urâte. Şi vacile cele
slabe şi urâte au înghiţit pe cele
21 dintâi şapte vaci grase. Şi au
intrat în pântecele lor şi nu se
putea cunoaşte că intraseră în
pântecele lor; şi erau urâte la
vedere, ca la început. Şi m-am
22 trezit. Şi am văzut în visul meu
şi, iată, şapte spice creşteau pe
un singur pai, pline şi frumoase.
23 Şi, iată, şapte spice seci, subţiri,
arse de vântul de răsărit, ieşeau
24 după ele. Şi spicele cele subţiri
au înghiţit pe cele şapte spice
frumoase. Şi am spus *aceste lu-*
cruri ghicitorilor, dar nici unul*
n-a putut să mi le explice“.
25 Şi Iosif a zis lui Faraon: „Vi-
sul lui Faraon este unul singur:
Dumnezeu a arătat* lui Faraon
26 ce va face. Cele şapte vaci fru-
moase sunt şapte ani; şi cele
şapte spice frumoase sunt şapte
27 ani. Visul este unul singur. Şi
cele şapte vaci slabe şi urâte,
care se suiau după ele, sunt şap-
te ani; şi cele şapte spice goale,

2 *Is. 19.6,7.
8 *Dan. 2.1; 4.5,19. **Vers. 24. Ex. 7.11,22. Dan. 1.20; 2.2 Mt. 2.1. †Vers. 33,39. ††Is. 29.14. Dan. 2.27; 4.7.
9 *Cap. 40.14; 40.23.
10 *Cap. 40.2,3. **Cap. 39.20
11 *Cap. 40.5.
12 *Cap. 37.36. **Cap. 40.12
13 *Cap. 40.22.
14 *Ps. 105.20. **Dan. 2.25. †1 Sam. 2.8. Ps. 113.7,8.
15 *Vers. 12. Ps. 25.14. Dan. 5.16.
16 *Dan. 2.30. Zah. 4.6. Fap. 3.12. 2 Cor. 3.5. **Cap. 40.8. Vers. 25,28. Deut. 29.29. Dan. 2.22,28; 2.47; 4.2.
24 *Vers. 8. Dan. 4.7.
25 *Vers. 28,32. Dan. 2.28,29; 2.45. Apoc. 4.1.

[a] *Nil* [b] *Lit.* „grase la carne“ [c] *Lit.* „slabe la carne“ [d] *Scribii sau cărturarii (cei cunoscători ai hieroglifelor)* [e] *Lit.* „nu le-a“ [f] *Închisoare subterană* [g] *Sau* „al meu“, „în mine“ [h] *Sau* „de bine“

arse de vântul de răsărit, vor fi
28 şapte* ani de foamete. Acesta este
cuvântul pe care l-am spus lui
Faraon: Dumnezeu a arătat lui
29 Faraon ce va face*. Iată, vin
şapte* ani de mare belşug în
30 toată ţara Egiptului. Şi după ei
vor urma* şapte ani de foame-
te; şi tot belşugul va fi uitat în
ţara Egiptului şi foametea** va
31 topi ţara. Şi belşugul nu va mai
fi cunoscut în ţară, din cauza
foametei aceleia, pentru că va
32 fi foarte grea. Şi, întrucât visul
s-a arătat lui Faraon de două
ori, înseamnă că lucrul este ho-
tărât* de Dumnezeu şi Dumne-
33 zeu îl va face curând. Acum dar
să caute Faraon un om înţelept*
şi priceput şi să-l pună peste
34 ţara Egiptului. Faraon să facă
aceasta: să aşeze supraveghe-
tori în ţară şi să ia* a cincea
parte din ţara[a] Egiptului în cei
35 şapte ani de belşug. Şi să adu-
ne* toată hrana acestor ani buni
care vor veni şi să strângă grâu
sub mâna lui Faraon, ca hrană
36 în cetăţi, şi să le păstreze. Şi hra-
na va fi ca provizie pentru ţară
în cei şapte ani de foamete care
vor fi în ţara Egiptului, ca ţara
să nu piară[b]* de foamete".

Înălţarea lui Iosif

37 Şi cuvântul* a fost bun în
ochii lui Faraon şi în ochii tutu-
38 ror robilor săi. Şi Faraon a zis
robilor săi: „Vom găsi noi un om
asemenea acestuia, în care* este
39 Duhul lui Dumnezeu?" Şi Fa-
raon a zis lui Iosif: „Pentru că
Dumnezeu ţi-a arătat ţie toate
acestea, nimeni nu este pri-
40 ceput* şi înţelept ca tine. Tu vei
fi peste* casa mea şi după cu-
vântul tău[c] va fi cârmuit[d] tot po-
porul meu; eu voi fi mai mare
decât tine numai cu tronul meu!"
41 Şi Faraon a zis lui Iosif: „Vezi,

27 *2 Împ. 8.1.
28 *Vers. 25.
29 *Vers. 47.
30 *Vers. 54. **Cap. 47.13
32 *Num. 23.19. Is. 46.10,11.
33 *Vers. 39.
34 *Pr. 6.6-8.
35 *Vers. 48.
36 *Cap. 47.15; 47.19.
37 *Ps. 105.19.
38 *Num. 27.18. Iov 32.8. Pr. 2.6. Dan. 4.8,18; 5.11,14; 6.3.
39 *Vers. 33.
40 *Ps. 105.21; 105.22. Fap. 7.10.

te-am pus peste* toată ţara
42 Egiptului!" Şi Faraon şi-a scos
inelul* din mână şi l-a pus în
mâna lui Iosif şi l-a îmbrăcat**
cu haine de in subţire[e] şi i-a
43 pus† un lanţ de aur la gât. Şi a fă-
cut să fie purtat în carul al doi-
lea pe care-l avea; şi strigau îna-
intea lui: „Închinaţi-vă!"[f]* Şi l-a
pus peste toată ţara Egiptului.
44 Şi Faraon a zis lui Iosif: „Eu sunt
Faraon: fără tine nimeni nu-şi
va ridica mâna sau piciorul în
45 toată ţara Egiptului". Şi Faraon
a pus lui Iosif numele Ţafnat-
Paneah[g] şi i-a dat de soţie pe As-
nat, fiica lui Poti-Fera, preotul
din On[h]*. Şi Iosif a ieşit prin ţara
Egiptului.
46 Şi Iosif avea* treizeci de ani
când a stat** înaintea lui Fara-
on, împăratul Egiptului. Şi Iosif
a ieşit dinaintea lui Faraon şi a
străbătut toată ţara Egiptului.
47 Şi pământul a rodit din plin[i]
48 în cei şapte ani de belşug. Şi el
a strâns toată hrana celor şapte
ani care era în ţara Egiptului
şi a pus hrana în cetăţi; hrana
de pe câmpul care era împrejurul
fiecărei cetăţi a pus-o în ea.
49 Şi Iosif a îngrămădit grâu ca
nisipul* mării, foarte mult, încât
au încetat să-l numere, pentru că
era fără număr.
50 Şi, înainte de a veni anul de
foamete, lui Iosif* i s-au născut
doi fii, pe care i-a născut As-
nat, fiica lui Poti-Fera, preotul
51 din On. Şi Iosif a pus celui în-
tâi-născut numele Manase[j]:
„pentru că Dumnezeu m-a făcut
să uit tot necazul meu şi toată
52 casa tatălui meu". Şi a pus celui
de-al doilea, numele Efraim[k]:
„pentru că Dumnezeu m-a făcut
să fiu* roditor în ţara întristării
mele".

41 *Dan. 6.3.
42 *Est. 3.10; 8.2,8. **Est. 8.15. †Dan. 5.7,29
43 *Cap. 42.6; 45.8,26. Est. 6.9.
45 *Ezec. 30.17
46 *Cap. 37.2. **1 Sam. 16.21 1 Împ. 12.6,8 Dan. 1.19.
49 *Jud. 7.12. 1 Sam. 13.5. Ps. 78.27.
50 *Cap. 46.20; 48.5.
52 *Cap. 49.22.

[a] *Sau* „pământul" [b] *Lit.* „să nu fie răpusă" [c] *Lit.* „după gura ta" [d] *Lit.* „te va săruta *(îţi va da onoare)*" [e] *Bumbac fin din Egipt* [f] *Lit.* „Plecaţi genunchiul!"; *sau* „Bucuraţi-vă!" [g] *Salvator al lumii sau Susţinător al vieţii (în egipteană); Descoperitor de taine (în ebraică)* [h] *Sau* „Heliopolis" [i] *Lit.* „cu mâini pline" [j] *Uitare* [k] *Dublă rodire*

53 Şi cei şapte ani de belşug ca-
re au fost în ţara Egiptului au
54 trecut. Şi cei şapte ani de foa-
mete au început* să vină, după
cum** spusese Iosif. Şi a fost
foamete în toate ţările, dar în
toată ţara Egiptului era pâine.
55 Şi toată ţara Egiptului a început
să flămânzească; şi poporul a
strigat către Faraon pentru pâi-
ne. Şi Faraon a zis tuturor e-
giptenilor: „Mergeţi la Iosif;
56 faceţi* ce vă va spune el“. Şi
foametea era peste toată faţa
pământului[a]. Şi Iosif a deschis
toate grânarele şi a vândut* e-
giptenilor; şi foametea era mare
57 în ţara Egiptului. Şi *din* toate
ţările[b]* veneau în Egipt la Iosif
ca să cumpere grâu, pentru că
foametea era mare peste tot
pământul.

54 *Ps. 105.16. Fap. 7.11. **Vers. 30.
55 *Ioan 2.5.
56 *Cap. 42.6; 47.14.
57 *Cap. 12.10. Deut. 9.28.

Prima călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

42 Şi Iacov* a văzut că era grâu
în Egipt; şi Iacov a zis fiilor săi:
2 „De ce vă uitaţi unul la altul?“ Şi
a zis: „Iată, am auzit că în Egipt
este grâu; coborâţi acolo şi
cumpăraţi-ne grâu, ca să trăim*
3 şi să nu murim“. Şi zece fraţi ai
lui Iosif au coborât să cumpere
4 grâu din Egipt. Dar Iacov nu l-a
trimis cu fraţii săi pe Beniamin,
fratele* lui Iosif, pentru că zi-
cea: „Să nu i se întâmple vreo
5 nenorocire“. Şi fiii lui Israel au
venit să cumpere *şi ei* printre cei
care veneau; pentru că era foa-
mete în ţara* Canaanului.
6 Şi Iosif era guvernator peste
ţară; el vindea la tot poporul
ţării[c]*. Şi fraţii lui Iosif au ve-
nit şi s-au plecat** înaintea lui
7 cu feţele la pământ. Şi Iosif a
văzut pe fraţii săi şi i-a recu-
noscut, dar a făcut pe străinul
înaintea lor şi le-a vorbit* aspru
şi le-a zis: „De unde veniţi?“ Şi
ei au zis: „Din ţara Canaanului,
ca să cumpărăm de mâncare“.
8 Şi Iosif* i-a recunoscut pe fraţii
săi, dar ei nu l-au recunoscut.
9 Şi Iosif şi-a adus aminte* de
visele pe care le visase despre
ei şi le-a zis: „Voi sunteţi iscoa-
de; aţi venit să vedeţi locurile
10 neîntărite[d] ale ţării“. Şi ei i-au
zis: „Nu, domnul* meu, ci robii
tăi au venit să cumpere de mân-
11 care. Noi toţi suntem fiii unui
singur om; suntem cinstiţi*;
12 robii tăi nu sunt iscoade“. Şi el
le-a zis: „Nu; ci aţi venit să ve-
deţi locurile neîntărite[d] ale ţă-
13 rii“. Şi ei au zis: „Noi, robii tăi,
suntem doisprezece fraţi, fiii
unui singur om din ţara Canaanu-
lui; şi, iată, cel mai mic este as-
tăzi la tatăl nostru şi unul* nu
14 *mai* este“. Şi Iosif le-a zis: „Este
ceea ce v-am spus eu, zicând:
15 „Sunteţi iscoade“. Prin aceasta
veţi fi încercaţi; pe viaţa* lui Fa-
raon, că nu veţi ieşi de aici, dacă
nu va veni aici fratele vostru
16 cel mai mic. Trimiteţi pe unul
din voi să aducă pe fratele vos-
tru, iar voi veţi rămâne închişi
şi cuvintele voastre vor fi în-
cercate, dacă este adevăr în voi;
iar dacă nu, pe viaţa lui Faraon,
17 că sunteţi iscoade[e]“. Şi i-a pus îm-
preună sub pază trei zile.
18 Şi, a treia zi, Iosif le-a zis:
„Faceţi aceasta şi veţi trăi; eu
19 mă tem* de Dumnezeu. Dacă
sunteţi cinstiţi, să rămână unul
dintre fraţii voştri legat în casa
închisorii voastre, iar voi ple-
caţi, duceţi grâu pentru foamea
20 caselor voastre şi aduceţi* pe
fratele vostru cel mai mic la
mine, şi vorbele voastre vor fi
adeverite, şi nu veţi muri“. Şi
21 au făcut aşa. Şi ziceau unul că-
tre altul: „Cu adevărat suntem
vinovaţi* pentru fratele nostru,
pentru că am văzut strâmtora-
rea sufletului său, când se ruga
de noi şi nu l-am ascultat; de
aceea** a venit strâmtorarea

1 *Fap. 7.12.
2 *Cap. 43.8. Ps. 33.18,19; 118.17. Is. 38.1.
4 *Cap. 35.24. Vers. 38.
5 *Cap. 12.10; 26.1; 41.57. Fap. 7.11.
6 *Cap. 41.41; 41.55. **Cap. 37.7; 41.43. Is. 60.14.
7 *Vers. 30.
8 *Cap. 37.2; 41.46.
9 *Cap. 37.5,9.
10 *Cap. 37.8.
11 *Vers. 31,34.
13 *Cap. 37.30. Vers. 32. Cap. 44.20. Plân. 5.7.
15 *1 Sam. 1.26; 17.55.
18 *Cap. 39.9. Lev. 25.43. Neem. 5.15.
20 *Vers. 34. Cap. 44.23.
21 *Cap. 37.26-28; 45.3. Iov 36.8,9. Osea 5.15. **Pr. 21.13. Mt. 7.2.

[a] *Sau* „ţării“ [b] *Lit.* „Şi întregul pământ“ [c] *Sau* „la tot poporul de pe pământ“
[d] *Lit.* „goliciunea“ [e] *Sau* „în adevăr, voi sunteţi iscoade“

22 *Cap. 37.21. **Cap. 9.5. 1 Împ. 2.32. 2 Cr. 24.22. Ps. 9.12. Lc. 11.50,51.

24 *Cap. 43.30; 45.14,15. **Cap. 43.14; 43.23.

25 *Cap. 44.1. **Mt. 5.44. Rom. 12.17; 12.20,21.

27 *Cap. 43.21.

28 *Cap. 43.23.

30 *Vers. 7.

31 *Vers. 11,34.

33 *Vers. 15,19, 20.

22 aceasta peste noi“. Şi Ruben
le-a răspuns, zicând: „Nu v-am
spus* eu, zicând: «Nu păcătuiţi
împotriva băiatului!»? Dar n-aţi
ascultat; şi acum, iată, şi sân-
23 gele** lui ne este cerut“. Şi nu
ştiau că Iosif înţelegea, pentru
că era un traducător între ei.
24 Şi a plecat de la ei şi a plâns*. Şi
s-a întors la ei şi le-a vorbit şi a
luat dintre ei pe Simeon** şi l-a
legat înaintea ochilor lor.

Întoarcerea în Canaan a fraţilor lui Iosif

25 Şi Iosif a poruncit să le um-
ple sacii[a] cu grâu şi să pună îna-
poi argintul fiecăruia în sacul
său şi să le dea* şi merinde pen-
tru drum. Şi aşa** le-au făcut.
26 Şi şi-au încărcat grâul pe mă-
27 gari şi au plecat de acolo. Şi
unul dintre ei şi-a deschis* sa-
cul, ca să dea nutreţ măgarului
său la locul de popas, şi a vă-
zut argintul său şi, iată, era la
28 gura sacului său. Şi a zis fraţi-
lor săi: „Argintul meu mi s-a dat
înapoi şi, iată, este chiar în sa-
cul meu!“ Şi li s-a tulburat inima
şi s-au cutremurat, zicând unul
altuia: „Ce ne-a făcut* Dum-
nezeu?“
29 Şi au venit la Iacov, tatăl lor,
în ţara Canaanului, şi i-au isto-
risit tot ce li se întâmplase, zi-
30 când: „Omul *acela*, domnul ţă-
rii, ne-a vorbit* aspru şi ne-a
31 luat drept iscoade ale ţării. Şi
noi i-am zis: «Suntem cinstiţi*,
32 nu suntem iscoade. Suntem doi-
sprezece fraţi, fii ai tatălui nos-
tru; unul nu *mai* este, şi cel mai
mic este astăzi cu tatăl nostru
33 în ţara Canaanului». Şi omul
acela, domnul ţării, ne-a zis:
«Prin aceasta* voi cunoaşte că
sunteţi cinstiţi: lăsaţi pe unul din
fraţii voştri la mine şi luaţi *grâu*
pentru foamea caselor voastre
34 şi plecaţi. Şi aduceţi la mine pe
fratele vostru cel mai mic şi voi
cunoaşte că nu sunteţi iscoade,
ci *sunteţi* cinstiţi; vă voi da îna-
poi pe fratele vostru şi veţi face*
negoţ în ţară»“.
35 Şi a fost *aşa*: pe când îşi go-
leau sacii, iată, legătura* cu ar-
gint a fiecăruia era în sacul său.
Şi ei şi tatăl lor au văzut legă-
turile cu argint şi s-au înspăi-
36 mântat. Şi Iacov, tatăl lor, le-a
zis: „Voi m-aţi lipsit* de copii!
Iosif nu este şi Simeon nu
este şi vreţi să luaţi pe Beni-
amin? Toate acestea sunt îm-
37 potriva mea“. Şi Ruben a vorbit
tatălui său, zicând: „Să omori pe
amândoi fiii mei, dacă nu ţi-l
aduc *înapoi*; dă-l în mâna mea
38 şi ţi-l voi aduce înapoi!“ Dar el
a zis: „Fiul meu nu va coborî
cu voi, pentru că fratele* său
este mort şi el a rămas singur;
şi dacă i s-ar întâmpla vreo
nenorocire** pe drumul pe care
mergeţi, cu durere veţi coborî
perii† mei albi în Locuinţa mor-
ţilor“.

A doua călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

43 Şi foametea era mare* în
2 ţară. Şi a fost *aşa*: după ce au
terminat de mâncat grâul pe care-l
aduseseră din Egipt, tatăl lor
le-a zis: „Mergeţi din nou, cum-
păraţi-ne ceva de mâncare!“
3 Şi Iuda i-a vorbit, zicând: „Omul*
acela ne-a spus hotărât, zicând:
«Nu-mi veţi vedea faţa, dacă
fratele** vostru nu va fi cu voi».
4 Dacă vei trimite pe fratele nos-
tru cu noi, vom coborî şi-ţi vom
5 cumpăra de mâncare. Dar, dacă
nu-l vei trimite, nu vom coborî,
pentru că omul *acela* ne-a zis:
«Nu-mi veţi vedea faţa, dacă
fratele vostru nu va fi cu voi»“.
6 Şi Israel a zis: „Pentru ce mi-aţi
făcut răul de a spune omului
aceluia că mai aveţi un frate?“
7 Şi ei au zis: „Omul *acela* a în-
trebat cu de-amănuntul despre
noi şi despre familia noastră,
zicând: «Mai trăieşte tatăl* vos-
tru? *Mai* aveţi vreun frate?» Şi
noi i-am spus după cuvintele

34 *Cap. 34.10.

35 *Cap. 43.12; 43.15,21.

36 *Cap. 43.14.

38 *Cap. 37.33. Vers. 13. Cap. 44.28. **Vers. 4. Cap. 44.29. †Cap. 37.35; 44.31.

1 *Cap. 41.54; 41.57.

3 *Vers. 5. **Cap. 42.20; 44.23.

7 *Vers. 27.

[a] *Sau* „vasele“

acelea; puteam noi cumva să ştim
că ne va zice: «Aduceţi aici jos pe
8 fratele vostru»?“ Şi Iuda a zis lui
Israel, tatăl său: „Trimite pe băiat
cu mine şi ne vom ridica şi vom
merge, ca să trăim* şi să nu
murim şi noi şi tu şi copiii noştri.
9 Eu sunt garant pentru el: să-l ceri
din mâna mea; dacă* nu ţi-l voi
aduce înapoi şi nu-l voi pune îna-
intea ta, voi fi vinovat înaintea
10 ta în toate zilele. Pentru că, dacă nu
întârziam, hotărât, până acum
ne-am fi întors deja a doua oară“.
11 Şi tatăl lor, Israel, le-a zis: „Dacă
este aşa, faceţi aceasta: luaţi în va-
sele voastre din cele mai renumite
roade ale ţării şi duceţi omului
aceluia un dar*: puţin balsam**
şi puţină miere, mirodenii şi s-
12 mirnă, fistic[a] şi migdale. Şi luaţi
argint dublu în mâinile voastre;
şi argintul* care a fost pus îna-
poi în gura sacilor voştri duceţi-l
înapoi în mâinile voastre; poate
13 este o greşeală. Luaţi şi pe fra-
tele vostru şi ridicaţi-vă, întoar-
14 ceţi-vă la omul *acela*. Şi Dum-
nezeul cel* Atotputernic[b] să vă
dea îndurare înaintea omului *ace-
luia*, ca să vă dea înapoi pe celă-
lalt** frate al vostru şi pe Be-
niamin†! Şi eu, dacă†† este să fiu
lipsit de copiii mei, lipsit voi fi!“
15 Şi ei[c] au luat darul* acela şi au
luat argint dublu în mâinile lor,
şi pe Beniamin, şi s-au ridicat
şi au coborât în Egipt şi au stat
înaintea lui Iosif.
16 Şi Iosif a văzut pe Beniamin
cu ei şi a zis celui care era peste*
casa lui: „Du pe aceşti oameni
în casă şi înjunghie vite[d] şi gă-
teşte; pentru că oamenii *aceştia* vor
17 mânca la amiază cu mine“. Şi omul
acela a făcut cum zisese Iosif; şi
omul *acela* a adus pe oameni în
18 casa lui Iosif. Şi oamenii s-au
temut pentru că au fost duşi în casa
lui Iosif şi ziceau: „Pentru argintul
care ne-a fost pus înapoi în sacii

8 *Cap. 42.2.
9 *Cap. 42.37; 44.32. Filim. 18,19.
11 *Cap. 32.20. Vers. 25,26. Pr. 18.16. **Cap. 37.25 Ier. 8.22. Ezec. 27.17.
12 *Cap. 42.25; 42.35. Vers. 21,22.
14 *Cap. 17.1; 28.3; 35.11. **Cap. 42.24 †Cap. 42.36. ††Est. 4.16.
15 *Vers. 11.
16 *Cap. 24.2; 39.4; 44.1.

noştri la început, ne duc ei înăun-
tru, ca să se năpustească asupra
noastră şi să cadă asupra noastră
şi să ne ia robi, pe noi şi pe
19 măgarii noştri“. Şi s-au apro-
piat de omul care era peste casa
lui Iosif şi i-au vorbit la intrarea
20 casei. Şi i-au zis: „Vai, domnul*
meu! Întâia dată** am coborât, în
adevăr, ca să cumpărăm de mân-
21 care. Şi a fost *aşa*: când am ajuns
la locul de popas, am deschis
sacii noştri şi, iată, argintul fie-
căruia era la gura* sacului său:
argintul nostru, după greutatea
lui; şi l-am adus din nou în mâinile
22 noastre. Şi am adus alt argint în
mâinile noastre, ca să cumpărăm
de mâncare. Nu ştim cine a pus
argintul nostru în sacii noştri“.
23 Şi el le-a zis: „Pace vouă, nu vă
temeţi; Dumnezeul* vostru şi
Dumnezeul tatălui vostru v-a dat
comoara voastră în sacii voştri;
argintul vostru a venit la mine“.
24 Şi le-a scos** pe Simeon. Şi o-
mul *acesta* a dus pe oameni în ca-
sa lui Iosif şi le-a dat apă* şi şi-au
spălat picioarele; şi a dat nutreţ
măgarilor lor.
25 Şi ei au pregătit darul* pen-
tru venirea lui Iosif la amiază,
pentru că auziseră că vor mân-
26 ca pâine acolo. Şi Iosif a venit
acasă. Şi i-au adus în casă darul
care era în mâna lor şi s-au ple-
cat* înaintea lui cu faţa la pă-
27 mânt. Şi el i-a întrebat de sănă-
tate[e] şi a zis: „Este bine tatăl*
vostru, bătrânul despre care aţi
28 vorbit? Mai trăieşte?“ Şi ei au
zis: „Robul tău, tatăl nostru,
este bine; mai trăieşte“. Şi şi-au
plecat capul şi au făcut o plecă-
29 ciune. Şi el şi-a ridicat ochii şi
l-a văzut pe Beniamin, fratele
său, fiul mamei* sale, şi a zis:
„Acesta este fratele vostru cel
mai mic** despre care mi-aţi
vorbit?“ Şi a zis: „Dumnezeu să
Se îndure de tine†, fiul meu!“

20 *Cap. 42.10. **Cap. 42.3.
21 *Cap. 42.27; 42.35.
23 *Cap. 42.28. **Cap. 42.24
24 *Cap. 18.4; 24.32.
25 *Vers. 11,15.
26 *Cap. 37.7; 37.10.
27 *Vers. 7. Cap. 45.3.
29 *Cap. 35.17; 35.18. **Cap. 42.13 †Num. 6.25. Ps. 67.1.

[a] *Sau* „nuci“ [b] *Ebr.* „El Şadai“ [c] *Lit.* „bărbaţii“ [d] *Lit.* „înjunghie o înjunghiere“ [e] *Lit.* „de pace“

30 *1 Împ. 3.26. **Cap. 42.24; 45.2,14,15; 46.29.

30 Şi Iosif s-a grăbit, pentru că îi ar-
dea inima[a]* pentru fratele său; şi a
căutat *un loc* unde să plângă şi a
intrat în camera sa şi a plâns**

31 *Cap. 45.1. **Vers. 25.

31 acolo. Şi şi-a spălat faţa şi a ieşit
şi s-a stăpânit* şi a zis: „Puneţi**

32 *Cap. 46.34. Ex. 8.26.

32 pâine!“ Şi lui i-au pus deoparte,
şi lor deoparte, şi pentru egipte-
nii care mâncau cu el deoparte;
pentru că egiptenii nu pot mânca
pâine împreună cu evreii, pentru
că aceasta este o urâciune* pen-
33 tru egipteni. Şi s-au aşezat îna-
intea lui, cel întâi-născut după
dreptul lui de naştere şi cel mai
mic după tinereţea lui. Şi oamenii

34 *Cap. 45.22.

34 se uitau uimiţi unul la altul. Şi *a*
pus să le dea porţii dinaintea lui.
Şi porţia lui Beniamin era de
cinci* ori mai mare decât a orică-
ruia dintre ei. Şi au băut şi s-au
veselit cu el.

Spaima fraţilor lui Iosif

1 *Cap. 42.25.

44 Şi a poruncit* celui care era
peste casa lui, zicând: „Umple
sacii oamenilor *aceştia* cu hra-
nă, cât vor putea purta, şi pune
argintul fiecăruia la gura sacu-
2 lui său. Şi pune potirul meu,
potirul de argint, la gura sacului
celui mai mic, împreună cu ar-
gintul pentru grâul său“. Şi a
făcut după cuvântul lui Iosif pe
3 care-l spusese. Dimineaţa, când
s-a luminat, s-a dat drumul oa-

4 *Vers. 13.

4 menilor, lor şi măgarilor lor. Au
ieşit din* cetate şi nu erau încă
departe şi Iosif a zis celui care
era peste casa lui: „Ridică-te!
Urmăreşte pe *aceşti* oameni şi
ajunge-i şi spune-le: «De ce aţi

5 *Vers. 15.

5 răsplătit rău pentru bine? Nu
este acesta potirul din care bea
domnul meu şi în care ghiceş-
te* el cu adevărat? Rău aţi
6 făcut ce aţi făcut!»“ Şi i-a ajuns
şi le-a spus cuvintele acestea.
7 Şi ei i-au zis: „De ce vorbeşte
domnul meu cuvinte ca acestea?
Departe de robii tăi să facă un

8 *Cap. 43.21.

8 astfel de lucru. Iată, argintul pe
care l-am găsit în gura* sacilor
noştri ţi l-am adus din nou
din ţara Canaanului; şi cum să
fi furat noi aur sau argint

9 *Cap. 31.32. **Vers. 16.

9 din casa domnului tău? La ca-
re* dintre robii tăi se va găsi, să
moară; iar noi vom fi robii**
10 domnului meu“. Şi el a zis:
„Acum deci fie după cuvintele
voastre: acela la care se va găsi
să fie robul meu, iar voi să fiţi
11 nevinovaţi“. Şi s-au grăbit şi au
dat jos fiecare sacul său pe pă-
mânt şi fiecare şi-a deschis sa-

12 *Vers. 2.

12 cul său. Şi el a căutat, începând
cu cel mai mare şi sfârşind cu
cel mai mic; şi potirul* s-a găsit

13 *Cap. 37.29; 37.34. Num. 14.6. 2 Sam. 1.11.

13 în sacul lui Beniamin. Atunci ei
şi-au sfâşiat* hainele şi şi-au
încărcat fiecare măgarul şi s-au
întors în cetate.

14 *Cap. 37.7.

14 Şi Iuda şi fraţii săi au intrat
în casa lui Iosif; şi el era încă
acolo; şi au căzut* cu faţa la

15 *Vers. 5.

15 pământ înaintea lui. Şi Iosif le-a
zis: „Ce faptă aţi făcut? N-aţi
ştiut că un om ca mine ştie, în

16 *Vers. 9.

16 adevăr, să ghicească*?“ Şi Iuda
a zis: „Ce să zicem domnului
meu? Ce să vorbim şi cum să
ne îndreptăţim? Dumnezeu a
descoperit nelegiuirea robilor
tăi; iată, suntem robii* dom-
nului meu, noi şi acela în a cărui

17 *Pr. 17.15.

17 mână s-a găsit potirul“. Şi el a
zis: „Departe* de mine să fac
aceasta! Omul în a cărui mână
s-a găsit potirul, acela va fi
robul meu, iar voi suiţi-vă în
pace la tatăl vostru“.

Iuda mijloceşte pentru Beniamin

18 *Cap. 18.30; 18.32. Ex. 32.22. **Cap. 37.8; 41.40-44.

18 Atunci Iuda s-a apropiat de
el şi a zis: „Te rog, domnul meu,
să vorbească robul tău un cu-
vânt în auzul domnului meu şi
să nu se aprindă mânia* ta
împotriva robului tău; pentru că

19 *Cap. 43.7.

19 tu eşti ca** Faraon. Domnul
meu a întrebat pe robii săi, zi-
când: «Aveţi voi tată* sau fra-

20 *Cap. 37.3. Vers. 30.

20 te?» Şi noi am zis domnului meu:
«Avem un tată bătrân şi
un copil* al bătrâneţii sale, *încă*

[a] *Lit.* „măruntaiele“

20 **Cap. 37.33; 42.13,38.
21 *Cap. 42.15; 42.20.
23 *Cap. 43.3,5.
25 *Cap. 43.2.
27 *Cap. 46.19.
28 *Cap. 37.33.
29 *Cap. 42.36. **Cap. 42.38 Vers. 31.
30 *1 Sam. 18.1
32 *Cap. 43.9.
33 *Ex. 32.32.

tânăr; şi fratele lui a murit**
şi el a rămas singur de la mama
21 sa; şi tatăl său îl iubeşte». Şi
tu ai zis robilor tăi: «Aduceţi-l la
mine*, ca să-l văd cu ochii mei».
22 Şi noi am zis domnului meu:
«Băiatul nu poate să lase
pe tatăl său, pentru că, dacă
va lăsa pe tatăl său, tatăl său
23 va muri». Şi ai zis robilor tăi:
«Dacă* fratele vostru cel mai
mic nu va coborî cu voi, nu-mi
24 veţi mai vedea faţa». Şi a fost
aşa: când ne-am suit la robul
tău, tatăl nostru, i-am spus cu-
25 vintele domnului meu. Şi tatăl
nostru* a zis: «Mergeţi din nou,
cumpăraţi ceva de mâncare».
26 Dar noi am zis: «Nu putem co-
borî; dacă fratele nostru cel mai
mic va fi cu noi, atunci vom
coborî, pentru că nu putem ve-
dea faţa omului *aceluia* dacă
fratele nostru cel mai mic nu
27 va fi cu noi». Şi robul tău, tatăl
meu, ne-a zis: «Ştiţi că soţia
mea* mi-a născut doi copii.
28 Şi unul a ieşit de la mine, şi am
zis: «Cu adevărat*, a fost sfâ-
şiat»; şi nu l-am *mai* văzut până
29 acum. Şi dacă veţi lua de la
mine şi pe acesta* şi i se va
întâmpla vreo nenorocire, cu
durere veţi coborî** perii mei
30 albi în Locuinţa morţilor». Şi
acum, când voi merge la robul
tău, tatăl meu, şi băiatul nu
va fi cu noi – şi sufletul lui este
31 legat[a]* de sufletul său – va fi
aşa: când va vedea că băiatul
nu este, va muri; şi robii tăi
vor coborî cu durere perii albi
ai robului tău, tatăl nostru, în
32 Locuinţa morţilor. Pentru că
robul tău s-a pus garant la
tatăl meu pentru băiat, zicând:
«Dacă* nu ţi-l voi aduce, voi fi
vinovat înaintea tatălui meu
33 în toate zilele». Acum dar, te
rog, robul tău să rămână* rob
domnului meu în locul băiatului
şi băiatul să se suie cu fraţii
34 săi. Căci cum să mă sui eu la ta-
tăl meu şi băiatul să nu fie
cu mine? Să nu văd răul care
va veni peste tatăl meu!“

Iosif se face cunoscut fraţilor săi

45 Şi Iosif n-a putut să se stă-
pânească înaintea tuturor celor
care stăteau lângă el şi a stri-
gat: „Să iasă de la mine orice
om!“ Şi nimeni n-a rămas cu
Iosif când s-a făcut* cunoscut
2 fraţilor săi. Şi şi-a înălţat gla-
sul plângând*; şi egiptenii au
auzit, şi casa lui Faraon a auzit.
3 Şi Iosif a zis fraţilor săi: „Eu
sunt Iosif; mai trăieşte tatăl*
meu?“ Şi fraţii lui nu i-au pu-
tut răspunde, pentru că erau tul-
4 buraţi înaintea lui. Şi Iosif a
zis fraţilor săi: „Apropiaţi-vă de
mine, vă rog!“ Şi ei s-au apro-
piat. Şi a zis: „Eu sunt Iosif, fra-
tele vostru, pe care l-aţi vândut*
5 pentru Egipt. Şi acum, nu vă
întristaţi* şi nu vă mâniaţi pe
voi înşivă că m-aţi vândut aici;
pentru că pentru păstrarea
vieţii m-a trimis Dumnezeu**
6 înaintea voastră. Pentru că în a-
ceşti doi ani* a fost foametea în
ţară şi mai sunt încă cinci ani în
care nu va fi nici arătură, nici
7 seceriş. Şi Dumnezeu* m-a tri-
mis înaintea voastră ca să vă păs-
treze o rămăşiţă pe pământ şi
să vă păstreze viaţa printr-o ma-
8 re salvare. Şi acum, nu voi m-aţi
trimis aici, ci Dumnezeu; şi El
m-a făcut tată* al lui Faraon, şi
domn peste toată casa lui, şi
stăpânitor peste toată ţara E-
9 giptului. Grăbiţi-vă şi suiţi-vă la
tatăl meu şi spuneţi-i: «Aşa zice
fiul tău, Iosif: «Dumnezeu m-a
făcut domn peste tot Egiptul;
coboară la mine, nu întârzia.
10 Şi vei locui în ţinutul* Gosen
şi vei fi lângă mine, tu, şi fiii
tăi, şi fiii fiilor tăi, şi oile tale,
11 şi boii tăi, şi tot ce ai. Şi te voi
hrăni* acolo – pentru că mai

1 *Fap. 7.13.
2 *Vers. 14,15. Cap. 46.29.
3 *Cap. 43.7; 43.27. Fap. 7.13.
4 *Cap. 37.28.
5 *Is. 40.2. 2 Cor. 2.7. **Vers.7,8. Cap. 50.20. Ps. 105.16,17 2 Sam. 16.10; 16.11. Fap. 4.27,28.
6 *Cap. 41.46; 41.53.
7 *Vers. 5.
8 *Cap. 41.43. Jud. 17.10. Iov 29.16.
10 *Cap. 46.28; 46.34; 47.1.
11 *Cap. 47.12.

[a] *Sau* „împletit cu“

sunt încă cinci ani de foamete –
ca să nu pieri, tu, şi casa ta, şi
12 tot ce ai». Şi, iată, ochii voştri
şi ochii lui Beniamin, fratele
meu, văd că gura mea* vă vor-
13 beşte. Şi să istorisiţi tatălui
meu toată gloria mea în Egipt
şi tot ce aţi văzut şi să vă
grăbiţi şi să coborâţi* aici pe ta-
14 tăl meu“. Şi a căzut pe grumazul
lui Beniamin, fratele său, şi a
plâns*; şi Beniamin a plâns pe
15 grumazul lui. Şi a sărutat pe toţi
fraţii săi şi a plâns cu[a] ei.
Şi, după aceasta, fraţii lui au
vorbit cu el.

Întoarcerea fiilor lui Iacov din Egipt

16 Şi s-a auzit zvonul în casa
lui Faraon, zicându-se: „Au ve-
nit fraţii lui Iosif“. Şi a fost bine
în ochii lui Faraon şi în ochii
17 robilor lui. Şi Faraon a zis lui
Iosif: „Spune fraţilor tăi: «Fa-
ceţi aceasta: încărcaţi-vă ani-
malele şi mergeţi, duceţi-vă în
18 ţara Canaanului. Şi luaţi pe ta-
tăl vostru şi familiile[b] voastre
şi veniţi la mine; şi vă voi da
ce este mai bun[c] în ţara Egip-
tului şi veţi mânca grăsimea*
19 ţării». Şi ţi s-a poruncit: «Faceţi
aceasta: luaţi-vă care* din ţara
Egiptului pentru copiii voştri şi
pentru soţiile voastre şi luaţi pe
20 tatăl vostru şi veniţi. Şi să nu
vă pară rău[d] de lucrurile voastre,
pentru că tot ce este mai bun
în întreaga ţară a Egiptului va fi
al vostru»“.
21 Şi fiii lui Israel au făcut aşa.
Şi Iosif le-a dat care, după porun-
ca[e] lui Faraon, şi le-a dat merinde
22 pentru drum. Şi a dat fiecăruia
dintre ei haine de schimb*, iar lui
Beniamin** i-a dat trei sute de
arginţi şi cinci haine de schimb.
23 Şi tatălui său i-a trimis aces-
tea: zece măgari încărcaţi cu bu-
nurile Egiptului şi zece măgă-
riţe încărcate cu grâu şi pâine
şi merinde pentru tatăl său pen-

12 *Cap. 42.23.
13 *Fap. 7.14.
14 *Vers. 2.
18 *Cap. 27.28. Num. 18.12; 18.29.
19 *Vers. 21,27. Cap. 46.5.
22 *2 Împ. 5.5. **Cap. 43.34

24 tru călătorie. Şi a dat drumul
fraţilor săi şi ei au plecat. Şi le-a
zis: „Să nu vă certaţi pe drum!“
25 Şi s-au suit din Egipt şi au
venit în ţara Canaanului la Iacov,
26 tatăl lor. Şi i-au istorisit, zicând:
„Iosif mai trăieşte şi este cârmu-
itor peste toată ţara Egiptului“.
Şi inima* lui era rece, pentru că
27 nu-i credea**. Şi i-au spus toate
cuvintele lui Iosif pe care li le
zisese. Şi a văzut carele* pe care
le trimisese Iosif ca să-l ducă.
Şi duhul lui Iacov, tatăl lor, s-a
28 înviorat[f]. Şi Israel a zis: „Destul!
Iosif, fiul meu, *tot* mai trăieşte;
mă voi duce şi-l voi vedea îna-
inte de a muri“.

Iacov şi familia sa în Egipt

46 Şi Israel a pornit cu tot ce
avea şi a venit la Beer-Şeba*;
şi a înjunghiat jertfe Dum-
nezeului** tatălui său, Isaac.
2 Şi Dumnezeu a vorbit lui Israel
în viziuni* de noapte şi a zis:
„Iacove!** Iacove!“ Şi el a
3 spus: „Iată-mă!“ Şi a zis: „Eu
sunt Dumnezeu, Dumnezeul*
tatălui tău; nu te teme să cobori
în Egipt, pentru că te voi
face** o naţiune mare acolo.
4 Eu* voi coborî cu tine în Egipt
şi te voi sui** din nou, negre-
şit; şi Iosif† îşi va pune mâna
5 pe ochii tăi“. Şi Iacov s-a ri-
dicat de la Beer-Şeba; şi fiii
lui Israel au suit pe Iacov, tatăl
lor, şi pe copiii lor şi pe soţiile
lor în carele* pe care le trimi-
6 sese Faraon ca să-l ducă. Şi
şi-au luat vitele şi bunurile pe
care le agonisiseră în ţara Ca-
naanului şi au venit în Egipt*,
Iacov şi toată sămânţa sa cu
7 el. A adus cu el în* Egipt pe
fiii săi şi pe fiii fiilor săi cu
el, pe fiicele sale şi pe fiicele
fiilor săi şi toată sămânţa sa.

Fiii lui Israel

8 Şi acestea sunt numele fiilor*
lui Israel care au venit în Egipt:
Iacov şi fiii săi; întâiul-născut al

26 *Iov 29.24. **Ps. 126.1. Lc. 24.11,41.
27 *Vers. 19.
1 *Cap. 21.31; 21.33; 28.10. **Cap. 26.24; 26.25; 28.13; 31.42.
2 *Cap. 15.1. Num. 12.6. Iov 33.14,15. **Cap. 22.11; 31.11.
3 *Cap. 28.13. **Cap. 12.2. Deut. 26.5.
4 *Cap. 28.15; 48.21. **Cap. 15.16; 50.13,24,25. Ex. 3.8. †Cap. 50.1.
5 *Cap. 45.19; 45.21.
6 *Deut. 26.5. Ios. 24.4. Ps. 105.23. Is. 52.4.
7 *Fap. 7.15.
8 *Ex. 1.1. 1 Cr. 2.1.

[a] *Lit.* „pe“ [b] *Sau* „casele“ [c] *Lit.* „bunul“ [d] *Lit.* „să nu pară rău ochiului vostru“ [e] *Lit.* „gura“ [f] *Sau* „s-a reînsufleţit“

9 lui Iacov: Ruben**. Fiii lui Ru-
ben*: Enoh şi Palu şi Heţron
10 şi Carmi. Şi fiii lui Simeon*:
Iemuel şi Iamin şi Ohad şi
Iachin şi Ţohar şi Saul, fiul unei
11 canaanite. Şi fiii lui Levi*: Gher-
12 şon, Chehat şi Merari. Şi fiii
lui Iuda*: Er şi Onan şi Şela
şi Pereţ şi Zerah. Dar Er** şi
Onan au murit în ţara Cana-
anului. Şi fiii lui Pereţ† erau:
13 Heţron şi Hamul. Şi fiii lui Isa-
14 har*: Tola şi Pua şi Iov şi Şim-
ron. Şi fiii lui Zabulon: Sered şi
15 Elon şi Iahleel. Aceştia sunt fiii
Leei, pe care i-a născut ea lui
Iacov în Padan-Aram; şi Dina,
fiica lui. Toate sufletele fiilor săi
şi fiicelor sale erau treizeci
şi trei.

16 Şi fiii lui Gad*: Ţifion şi Ha-
gi, Şuni şi Eţbon, Eri şi Arodi
17 şi Areli. Şi fiii lui Aşer*: Imna
şi Işva şi Işvi şi Beria şi Serah,
sora lor. Şi fiii lui Beria: Heber
18 şi Malchiel. Aceştia sunt fiii
Zilpei*, pe care a dat-o** La-
ban fiicei sale, Leea, şi ea a
născut lui Iacov pe aceştia: şai-
sprezece suflete.

19 Fiii Rahelei, soţia* lui Ia-
20 cov: Iosif şi Beniamin. Şi lui
Iosif* i s-au născut în ţara
Egiptului Manase şi Efraim, pe
care i-a născut Asnat, fiica lui
21 Poti-Fera, preotul din On. Şi fiii
lui Beniamin*: Bela şi Becher
şi Aşbel, Ghera şi Naaman, Ehi
şi Roş, Mupim şi Hupim şi
22 Ard. Aceştia sunt fiii Rahelei,
care i s-au născut lui Iacov; toa-
te sufletele erau paisprezece.

23 Şi fiii lui Dan: Huşim.

24 Şi fiii lui Neftali*: Iahţeel
25 şi Guni şi Ieţer şi Şilem. Aceş-
tia sunt fiii Bilhei*, pe care
a dat-o** Laban fiicei sale Ra-
hela; şi ea a născut pe aceştia
lui Iacov; toate sufletele erau
şapte.

26 Toate sufletele* care au
venit cu Iacov în Egipt, care au
ieşit din coapsele lui, în afară
de soţiile fiilor lui Iacov, toate
sufletele au fost şaizeci şi şase.
27 Şi fiii lui Iosif, care s-au născut
în Egipt, au fost două suflete.
Toate sufletele* casei lui Iacov
care au venit în Egipt au fost
şaptezeci[a].

Primirea lui Iacov de către Iosif

28 Şi a trimis pe Iuda înaintea
lui la Iosif, ca să dea de ştire[b]
înaintea lui la Gosen*. Şi au
29 venit în ţinutul Gosen. Şi Iosif
şi-a pregătit carul său şi s-a suit
în întâmpinarea lui Israel, tatăl
său, în Gosen*. Şi s-a înfăţişat
înaintea lui; şi a căzut** pe
grumazul lui şi a plâns mult pe
30 grumazul lui. Şi Israel a zis lui
Iosif: „De acum* pot să mor,
fiindcă ţi-am văzut faţa, pentru
că tu tot mai trăieşti“.

31 Şi Iosif a zis fraţilor săi şi
casei tatălui său: „Mă voi sui*
şi îi voi vorbi lui Faraon şi-i
voi zice: «Fraţii mei şi casa ta-
tălui meu, care erau în ţara
32 Canaanului, au venit la mine. Şi
oamenii *aceştia* sunt păstori,
pentru că au fost păzitori de
vite; şi ei şi-au adus turmele şi
33 cirezile şi tot ce au». Şi va fi
aşa: când vă va chema Faraon
şi va zice: «Care* este ocupaţia
34 voastră?», să spuneţi: «Robii* tăi
au văzut de vite din tinereţea**
noastră şi până acum, atât noi,
cât şi părinţii noştri»; ca să pu-
teţi locui în ţara[c] Gosen, pentru
că orice păstor este o urâciune†
pentru egipteni“.

Iacov înaintea lui Faraon

47 Şi Iosif a venit* şi i-a vorbit
lui Faraon şi a zis: „Tatăl meu
şi fraţii mei şi turmele lor şi
cirezile lor şi tot ce au ei au ve-
nit din ţara Canaanului; şi, iată,
2 sunt în ţinutul Gosen**“. Şi a
luat cinci bărbaţi dintre fraţii
săi şi i-a prezentat înaintea*
3 lui Faraon. Şi Faraon a zis fra-
ţilor lui: „Care* este ocupaţia

8 **Num. 26.5 1 Cr. 5.1.
9 *Ex. 6.14.
10 *Ex. 6.15. 1 Cr. 4.24.
11 *1 Cr. 6.1,16
12 *1 Cr. 2.3; 4.21. **Cap. 38.3; 38.7,8,10. †Cap. 38.29. 1 Cr. 2.5.
13 *1 Cr. 7.1.
16 *Num.26.15-18
17 *1 Cr. 7.30.
18 *Cap. 30.10. **Cap. 29.24
19 *Cap. 44.27.
20 *Cap.41.50-52
21 *Num. 26.38; 26.39. 1 Cr. 7.6; 8.1.
24 *1 Cr. 7.13.
25 *Cap. 30.5,7. **Cap. 29.29
26 *Ex. 1.5.
27 *Deut. 10.22. Fap. 7.14.
28 *Cap. 45.10.
29 *Cap. 47.1. **Cap. 45.14; 45.15.
30 *Lc. 2.29,30.
31 *Cap. 47.1.
33 *Cap. 47.3.
34 *Vers. 32. **Cap.30.35; 34.5; 37.12. †Cap. 43.32. Ex. 8.26.
1 *Cap. 46.31. **Cap. 45.10; 46.28.
2 *Fap. 7.13.
3 *Cap. 46.33.

[a] *În Septuaginta şi în Fapte 7.14:* „şaptezeci şi cinci“ [b] *Sau* „ca să arate *calea*“ [c] *Sau* „pământul“

3 **Cap. 46.34
4 *Cap. 15.13. Deut. 26.5. Ps. 105.23. **Cap. 43.1. Fap. 7.11. †Cap. 46.34.
6 *Cap. 20.15. **Cap. 45.18 Vers. 11. †Ex. 18.21; 18.25. 1 Împ. 11.28. Pr. 22.29.
7 *Vers. 10. 2 Sam. 14.22. 1 Împ. 8.66.
9 *Ps. 39.5. Ev. 11.9,13. **Iov 14.1. †Cap. 25.7; 35.28.
11 *Ex. 1.11; 12.37.
12 *Cap. 45.11.

voastră?“ Şi ei au zis lui Faraon:
„Robii** tăi sunt păstori, atât
4 noi, cât şi părinţii noştri“. Şi au
zis lui Faraon: „Am venit să
locuim* temporar în ţară, pen-
tru că nu este păşune pentru
turmele pe care le au robii tăi,
pentru că foametea** este mare
în ţara Canaanului; şi acum, te
rugăm, să locuiască robii tăi
5 în ţinutul† Gosen“. Şi Faraon
a vorbit lui Iosif, zicând: „Tatăl
tău şi fraţii tăi au venit la tine.
6 Ţara Egiptului* este înaintea
ta; aşază pe tatăl tău şi pe fraţii
tăi în partea cea mai bună** a
ţării: să locuiască în ţinutul Go-
sen. Şi dacă ştii printre ei oa-
meni destoinici†, atunci pune-i
căpetenii peste vite, peste ce
este al meu“.
7 Şi Iosif a adus pe tatăl său,
Iacov, şi l-a prezentat înaintea
lui Faraon. Şi Iacov a binecu-
8 vântat* pe Faraon. Şi Faraon a
zis lui Iacov: „Câte sunt zilele
9 anilor vieţii tale?“ Şi Iacov a zis
lui Faraon: „Zilele* anilor pri-
begiei mele sunt o sută treizeci
de ani. Zilele anilor vieţii mele
au fost puţine** şi rele şi nu a-
jung† la zilele anilor vieţii pă-
rinţilor mei în zilele pribegiei
10 lor“. Şi Iacov a binecuvântat pe
Faraon şi a ieşit dinaintea lui
Faraon.
11 Şi Iosif a aşezat pe tatăl său
şi pe fraţii săi şi le-a dat o stă-
pânire în ţara Egiptului, în par-
tea cea mai bună a ţării, în ţara
lui Ramses*, cum poruncise Fa-
12 raon. Şi Iosif hrănea* cu pâine
pe tatăl său şi pe fraţii săi şi
toată casa tatălui său, după fa-
miliile lor[a].

Scumpete în Egipt

13 *Cap. 41.30. Fap. 7.11.
14 *Cap. 41.56.

13 Şi în toată ţara nu era pâine,
pentru că foametea era foarte
mare; şi ţara Egiptului* şi ţara
Canaanului erau istovite de foa-
14 mete. Şi Iosif* a strâns tot ar-
gintul care se afla în ţara Egip-
tului şi în ţara Canaanului
pentru grâul pe care-l cum-
părau; şi Iosif a adus argintul în
15 casa lui Faraon. Şi, când s-a
terminat argintul în ţara Egip-
tului şi în ţara Canaanului, toţi
egiptenii au venit la Iosif, zi-
când: „Dă-ne pâine! De ce* să
murim în faţa ta? Pentru că *ne*
16 lipseşte argintul“. Şi Iosif a zis:
„Daţi vitele voastre, şi vă voi
da *pâine* pentru vitele voastre,
17 dacă *vă* lipseşte argintul“. Şi
şi-au adus vitele la Iosif, şi Iosif
le-a dat *în schimb* pâine pentru
cai şi pentru oile din turme şi
pentru vitele din cirezi şi pentru
măgari. Şi i-a hrănit cu pâine
pentru toate vitele lor în anul
acela.
18 Şi s-a sfârşit anul acela; şi
au venit în al doilea an şi i-au
zis: „Nu vom ascunde domnului
meu că ne lipseşte argintul, şi
animalele noastre sunt ale dom-
nului meu, şi n-a rămas nimic
înaintea domnului meu, decât
trupurile noastre şi ogoarele[b]
19 noastre. Pentru ce să murim
înaintea ochilor tăi, atât noi cât
şi ogoarele noastre? Cumpă-
ră-ne pentru pâine, pe noi şi
ogoarele noastre, şi noi şi o-
goarele noastre vom fi robi lui
Faraon; şi dă-*ne* sământă, ca să
trăim, şi să nu murim, şi să nu
20 se pustiască ţara“. Şi Iosif a
cumpărat tot pământul Egiptu-
lui pentru Faraon, pentru că e-
giptenii şi-au vândut fiecare o-
gorul lui, pentru că îi apăsa
foametea. Şi pământul a ajuns
21 al lui Faraon. Şi a mutat pe po-
por în cetăţi, de la o margine
a hotarelor Egiptului până la
22 cealaltă margine a lui. Numai*
pământul preoţilor nu l-a cum-
părat, pentru că preoţii aveau o
parte rânduită[c] de la Faraon şi
mâncau din partea pe care le-o
dăduse Faraon; şi ei nu şi-au

15 *Vers. 19.
22 *Ezra 7.24.

[a] *Sau* „după numărul copiilor lor“ [b] *Sau* „pământurile“ [c] *Sau* „un drept legal“

23 vândut pământul. Şi Iosif a zis
poporului: „Iată, v-am cumpărat
astăzi, pe voi şi pământurile
voastre, pentru Faraon; iată
sămânţă pentru voi: însămân-
24 ţaţi pământul. Şi va fi *aşa*: la
secerişuri veţi da lui Faraon a
cincea* parte şi cele patru părţi
vor fi ale voastre, pentru să-
mânţa câmpului şi pentru mân-
care, vouă şi celor care sunt
în casele voastre şi pentru mân-
25 care copiilor voştri“. Şi au zis:
„Tu ne-ai salvat viaţa! Să că-
pătăm* favoare în ochii dom-
nului meu şi vom fi robi ai lui
26 Faraon“. Şi Iosif a făcut o lege
până în ziua aceasta asupra pă-
mânturilor Egiptului, ca a cincea
parte să fie a lui Faraon. Numai
pământurile* preoţilor n-au fost
ale lui Faraon.
27 Şi Israel a locuit* în ţara
Egiptului, în ţinutul Gosen; şi
au avut proprietăţi în el şi au
fost roditori** şi s-au înmulţit
foarte mult.

Sfârşitul lui Iacov se apropie

28 Şi Iacov a trăit în ţara Egip-
tului şaptesprezece ani; şi zi-
lele* lui Iacov, anii vieţii sale,
au fost o sută patruzeci şi şap-
29 te de ani. Şi s-au apropiat* zi-
lele lui Israel ca să moară. Şi a
chemat pe fiul său, Iosif, şi i-a
zis: „Dacă am căpătat favoare
în ochii tăi, te rog, pune-ţi**
mâna sub coapsa mea şi ara-
tă-mi† bunătate şi adevăr; te
rog, să nu mă înmormântezi††
30 în Egipt. Ci, când voi fi culcat*
cu părinţii mei, să mă duci
din Egipt şi să mă înmormân-
tezi** în mormântul lor“. Şi el
a zis: „Voi face după cuvântul
31 tău“. Şi el a zis: „Jură-mi!“ Şi
i-a jurat*. Şi Israel s-a închi-
nat** pe capul patului[a].

24 *Cap. 41.34.
25 *Cap. 33.15.
26 *Vers. 22.
27 *Cap. 46.3. **Cap. 35.11 Ex. 1.7. Deut. 26.5.
28 *Vers. 9.
29 *Deut. 31.14 1 Împ. 2.1. **Cap. 24.2. †Cap. 24.49. ††Cap. 50.5; 50.25.
30 *Cap. 15.15. Deut. 31.16. 2 Sam. 19.37 **Cap. 25.9; 25.10; 35.29; 49.29; 50.5,13
31 *Cap. 50.25. **1 Împ. 1.47 Ev. 11.21.

Iacov binecuvântează pe fiii lui Iosif

48 Şi a fost *aşa*: după aceste
lucruri i s-a spus lui Iosif:
„Iată, tatăl tău este bolnav“.
Şi el a luat cu sine pe cei doi
fii* ai săi, pe Manase şi pe
2 Efraim. Şi i s-a dat de ştire lui
Iacov, zicând: „Iată, Iosif, fiul
tău, vine la tine“. Şi Israel şi-a
adunat puterile şi s-a aşezat pe
3 pat. Şi Iacov a zis lui Iosif:
„Dumnezeul cel Atotputernic*
mi S-a arătat în Luz**, în ţara
Canaanului, şi m-a binecuvântat.
4 Şi mi-a zis: „Iată, te voi face
să fii roditor şi te voi înmulţi
şi voi face din tine o mulţime
de popoare; şi voi da ţara a-
ceasta seminţei tale după tine,
ca stăpânire* pentru totdeauna.
5 Şi acum, cei doi fii* ai tăi,
care ţi s-au născut în ţara E-
giptului până am venit eu la
tine în Egipt, vor fi ai mei: E-
fraim şi Manase vor fi ai mei,
6 ca şi Ruben şi Simeon. Iar fa-
milia ta pe care o vei naşte[b]
după ei să fie a ta; ei vor fi
numiţi după numele fraţilor lor
7 în moştenirea lor. Şi, când am
venit din Padan*, Rahela** a
murit lângă mine în ţara Ca-
naanului, pe drum, când mai
era o bucată oarecare de mers
până la Efrata; şi am înmor-
mântat-o acolo, pe drum spre
Efrata, adică Betleem“.
8 Şi Israel a văzut pe fiii lui
Iosif şi a zis: „Cine sunt aceştia?“
9 Şi Iosif a zis tatălui său:
„Sunt* fiii mei, pe care mi i-a
dat Dumnezeu aici“. Şi el a zis:
„Adu-mi-i, te rog, ca să-i** bi-
10 necuvântez“. Dar ochii* lui Is-
rael erau îngreuiaţi de bătrâ-
neţe, nu putea să vadă. Şi i-a a-
propiat de el; şi el i-a sărutat**
11 şi i-a îmbrăţişat. Şi Israel a
zis lui Iosif: „Nu gândeam să-ţi
mai văd* faţa; şi, iată, Dum-
nezeu m-a făcut să-ţi văd şi
12 sămânţa“. Şi Iosif i-a luat de la
genunchii lui şi s-a plecat* cu
13 faţa la pământ. Şi Iosif i-a luat
pe amândoi, pe Efraim în
dreapta sa, spre stânga lui Is-

1 *Cap. 41.51; 41.52. Ios. 14.4.
3 *Cap. 28.13. **Cap. 28.19; 35.6.
4 *Cap. 17.8.
5 *Cap. 41.50; 46.20. Ios. 13.7; 14.4.
7 *Cap. 33.18; 35.9. **Cap. 35.16; 35.19,20.
9 *Cap. 33.5. **Cap. 27.4.
10 *Cap. 27.1. **Cap. 27.27
11 *Cap. 45.26.
12 *Cap. 42.6.

[a] *În Septuaginta* „pe vârful toiagului“ [b] *Sau* „ai născut-o“

rael, şi pe Manase în stânga sa,
spre dreapta lui Israel, şi i-a
14 apropiat de el. Şi Israel şi-a
întins mâna dreaptă şi a pus-o
pe capul lui Efraim – şi el era
cel mai mic – şi mâna stângă pe
capul lui Manase, încrucişându-şi
mâinile, pentru că Mana-
15 se* era cel întâi-născut. Şi a binecuvântat* pe Iosif şi a zis: „Dumnezeul înaintea căruia au umblat** părinţii mei, Avraam şi Isaac,

Dumnezeul care a fost păstorul† meu de când sunt până în ziua aceasta,

16 Îngerul* care m-a răscumpărat din orice rău

să binecuvânteze pe aceşti tineri;

şi numele meu să fie chemat peste ei

şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac;

şi să crească** devenind o mulţime în mijlocul ţării[a]".

17 Şi, când a văzut Iosif că tatăl său şi-a pus* mâna dreaptă
pe capul lui Efraim, a fost rău
în ochii săi şi a apucat mâna
tatălui său ca s-o mute de pe
capul lui Efraim pe capul lui
18 Manase. Şi Iosif a zis tatălui
său: „Nu aşa, tată, pentru că
acesta este cel întâi-născut;
pune-ţi mâna dreaptă pe capul
19 lui". Dar tatăl său n-a vrut şi a
zis: „Ştiu*, fiul meu, ştiu; şi el
va ajunge un popor şi va fi
mare şi el, dar cu adevărat fratele
său cel mai mic** va fi
mai mare decât el; şi sămânţa
lui va deveni o mulţime de na-
20 ţiuni". Şi i-a binecuvântat în
ziua aceea, zicând:

„În* tine va binecuvânta Israel, zicând:

«Să te facă Dumnezeu ca pe Efraim şi ca pe Manase!»"

Şi a pus pe Efraim înaintea
21 lui Manase. Şi Israel a zis lui
Iosif: „Iată, eu mor; şi Dumnezeu*
va fi cu voi şi vă va
aduce din nou în ţara părinţilor
22 voştri. Şi îţi dau ţie o parte
mai mult* decât *au* fraţii tăi, pe
care am luat-o din mâna amoritului,
cu sabia mea şi cu arcul
meu".

Binecuvântarea dată de Iacov fiilor săi

49 Şi Iacov a chemat pe fiii săi şi a zis: „Strângeţi-vă împreună şi vă voi spune* ce vi se va întâmpla la sfârşitul** zilelor.

2 Adunaţi-vă şi ascultaţi, fii ai lui Iacov,

şi ascultaţi* pe Israel, tatăl vostru!

3 Ruben, tu eşti întâiul* meu născut,

tăria mea şi pârga[b]** puterii mele:

culmea vredniciei şi culmea tăriei.

4 Spumegând[c] ca apele, tu nu vei avea întâietatea,

pentru că te-ai suit* în patul tatălui tău;

atunci l-ai întinat: el s-a suit în aşternutul meu!

5 Simeon* şi Levi sunt fraţi**:

săbiile lor sunt unelte† de asuprire.

6 Suflete al meu, să nu intri* la sfatul lor!

Gloria** mea, să nu te uneşti† cu adunarea lor,

pentru că în mânia†† lor au ucis oameni[d].

Şi, ca să-şi facă pe plac, au tăiat vinele taurilor[e].

7 Blestemată fie mânia lor, pentru că a fost cumplită,

şi furia lor, pentru că a fost nemiloasă!

Îi voi împărţi* în Iacov

şi-i voi împrăştia în Israel.

8 Iuda*, pe tine te vor lăuda fraţii tăi;

mâna** ta va fi asupra gâtului vrăjmaşilor tăi;

fiii tatălui tău se vor pleca†

14 *Cap. 41.51; 41.52. Vers. 19.
15 *Ev. 11.21. **Cap. 17.1; 24.40. †Cap. 28.13-15; 31.11.
16 *Cap. 28.15; 31.11,13,24. Ps. 34.22; 121.7. **Cap. 28.14; 46.3.
17 *Vers. 14.
19 *Vers. 14. **Num. 1.33; 1.35; 2.19,21 Deut. 33.17. Apoc. 7.6,8.
20 *Rut 4.11,12.
21 *Cap. 15.16; 46.4; 50.24.
22 *Ios. 24.32. 1 Cr. 5.2. Ioan 4.5.
1 *Deut. 33.1. Amos 3.7. **Num. 24.14 Deut. 4.30. Is. 2.2; 39.6. Ier. 23.20. Dan. 2.28. Fap. 2.17. Ev. 1.2.
2 *Ps. 34.11.
3 *Cap. 29.32. **Deut. 21.17 Ps. 78.51; 105.36.
4 *Cap. 35.22. Deut. 27.20. 1 Cr. 5.1.
5 *Cap. 29.33; 29.34. **Pr. 18.9. †Cap. 34.25; 34.30.
6 *Pr. 1.15,16. **Ps. 16.9; 30.12; 57.8. †Ps. 26.9. Ef. 5.11. ††Cap. 34.26
7 *Ios. 19.1; 21.5-7. 1 Cr. 4.24,39
8 *Cap. 29.35. Deut. 33.7. **Ps. 18.40. †Cap. 27.29. 1 Cr. 5.2.

[a] *Sau* „pământului" [b] *Sau* „începutul" [c] *Sau* „Clocotind" [d] *Lit.* „om" [e] *Sau* „au dărâmat un zid"

înaintea ta.

9 *Ezec.19.5-7 Osea 5.14. Mica 5.8. Apoc. 5.5. **Num.23.24; 24.9.

9 Iuda este un leu* tânăr.
De la pradă, fiul meu, te-ai
suit.
Se pleacă**, se culcă jos ca
un leu
şi ca o leoaică: cine-l va tre-
zi?

10 *Num. 24.17 Ier. 30.21. **Num. 21.18 Ps. 60.7; 108.8. †Is. 11.1; 62.11. Ezec. 21.27. Dan. 9.25. Mt. 21.9. Lc. 1.32,33. ††Ps. 2.6-9; 72.8-11. Is. 2.2; 11.10; 42.1,4; 49.6; 49.7,22,23; 55.4,5; 60.3-5 Hag. 2.7. Lc. 2.31,32.

10 Toiagul* de domnie nu se va
depărta din Iuda,
nici toiagul de cârmuire[a]**
dintre coapsele lui,
până va veni† Şilo[b]
şi a Lui†† va fi ascultarea[c]
popoarelor.

11 *Deut. 8.7,8. 2 Împ. 18.32. Is. 63.2.

11 El îşi leagă măgarul de viţă*
şi mânzul măgăriţei sale de
viţa aleasă;
Îşi spală veşmântul în vin
şi mantaua în sângele stru-
gurilor.

12 *Pr. 23.29.

12 Ochii* *lui* vor fi roşii de vin,
şi dinţii *lui*, albi de lapte.

13 *Deut. 33.18 Ios. 19.10,11

13 Zabulon* va locui lângă ţăr-
mul mărilor
şi va fi în limanul corăbiilor
şi hotarul lui va fi spre
Sidon.

14 *Jud. 5.15,16 Ps. 68.13.

14 Isahar este un măgar osos[d]
culcat jos între* două staule.
15 Şi a văzut că odihna era
bună
şi că ţara era plăcută;
şi şi-a plecat umărul ca să
poarte *povara*
şi a ajuns un slujitor care dă
tribut.

16 *Cap. 30.6. Deut. 33.22. Jud. 18.1,2.

16 Dan va judeca* pe poporul
său
ca o altă seminţie a lui Is-
rael.

17 *Jud. 18.27.

17 Dan va fi un şarpe* pe drum,
o năpârcă pe cărare,
muşcând călcâiele calului
ca să cadă călăreţul pe spate.

18 *Ps. 25.5; 119.166,174. Is. 25.9. Mica 7.7.

18 Am aşteptat mântuirea* Ta,
DOAMNE!

19 *Deut. 33.20. 1 Cr. 5.18.

19 Gad*, o ceată se va repezi
asupra lui,
dar el se va repezi asupra
călcâiului.

20 *Cap. 30.13. Deut. 33.24. Ios. 19.24.

20 De la Aşer* va fi hrana[e]
grasă
şi el va da mâncăruri gus-
toase, împărăteşti.

21 *Deut. 33.23.

21 Neftali* este o cerboaică
dezlegată,
el rosteşte cuvinte frumoase.

22 *Deut. 33.13-17

22 Iosif* este fiu de pom ro-
ditor,
fiu de pom roditor lângă o
fântână.
Ramurile[f] *sale* dau lăstari pes-
te zid.

23 *Cap. 37.4,24; 37.28; 39.20; 42.21. Ps. 118.13.

23 Arcaşii l-au întărâtat* amar-
nic
şi au tras în el şi l-au urât.

24 *Iov 29.20. Ps. 37.15. **Ps. 18.34; 73.23. Is. 41.10. †Ps. 132.2,5. Is. 1.24; 49.26 ††Cap. 45.11; 47.12; 50.21. Ps. 23.1; 80.1 *†Ps. 118.22. Is. 28.16.

24 Dar arcul* lui a rămas tare
şi braţele** mâinilor lui au
fost întărite[g]
de mâinile Celui Puternic†
al lui Iacov.
De aici este păstorul††, pia-
tra*† lui Israel:

25 *Cap. 28.13; 28.21; 32.9; 35.3; 43.23. **Cap. 17.1; 28.3; 35.11; 48.3. †Cap. 27.28. Deut. 33.13.

25 de la Dumnezeul* tatălui
tău; şi El te va ajuta;
şi de la Cel** Atotputernic,
şi El te va binecuvânta
cu binecuvântările† ceru-
rilor de sus,
cu binecuvântările adân-
cului care zace jos,
cu binecuvântările sânilor şi
ale pântecelui.

26 *Deut. 33.15. Hab. 3.6. **Deut. 33.16

26 Binecuvântările tatălui tău
întrec binecuvântările stră-
moşilor mei
până la marginea dealurilor*
eterne:
ele** vor fi pe capul lui
Iosif
şi pe creştetul capului celui
care a fost despărţit[h] de fraţii
săi[i].

27 *Jud. 20.21; 20.25. Ezec. 22.25; 22.27. **Num. 23.24 Est. 8.11. Ezec. 39.10. Zah. 14.1,7.

27 Beniamin* este un lup ră-
pitor;
dimineaţa va sfâşia prada
şi seara** va împărţi jaful".
28 Toate acestea sunt cele două-
sprezece seminţii ale lui Israel, şi

[a] *Sau* „legiuitorul" [b] *Împăciuitorul, adică Mesia* [c] *Sau* „adunarea" [d] *Puternic* [e] *Lit.* „pâinea" [f] *Lit.* „Fiicele" [g] *Sau* „au fost făcute mlădioase" [h] *Lit.* „nazaritean" [i] *Sau* „încoronat *între* fraţii săi"

aceasta este ceea ce le-a spus
tatăl lor; şi i-a binecuvântat: i-a
binecuvântat pe fiecare după
binecuvântarea lui.

Moartea lui Iacov

29 *Cap. 15.15; 25.8. **Cap. 47.30 2 Sam. 19.37 †Cap. 23.19; 50.13.
30 *Cap. 23.16.
31 *Cap. 23.19; 25.9. **Cap. 35.29
33 *Cap. 25.8. Fap. 7.15. **Vers. 29.

29 Şi le-a poruncit şi le-a zis:
„Eu sunt adăugat* la poporul
meu; înmormântaţi-mă** cu pă-
rinţii mei în peştera† care este
30 în ogorul lui Efron hetitul, în
peştera care este în ogorul Mac-
pela, în faţa lui Mamre, în ţara
Canaanului, pe care a cumpă-
rat-o* Avraam împreună cu o-
gorul de la Efron hetitul,
ca stăpânire a unui loc de în-
31 mormântare. Acolo* au înmor-
mântat pe Avraam şi pe Sara,
soţia sa; acolo au înmormân-
tat** pe Isaac şi pe Rebeca,
soţia sa; şi acolo am înmor-
32 mântat eu pe Leea. Cumpărarea
ogorului şi a peşterii care este în
el a fost de la fiii lui Het“.
33 Şi, după ce a sfârşit Iacov de
poruncit fiilor săi, şi-a strâns
picioarele în pat şi şi-a dat* duhul
şi a fost adăugat** la poporul său.

Înmormântarea lui Iacov

1 *Cap. 46.4. **2 Împ. 13.14
2 *Vers. 26. 2 Cr. 16.14. Mt. 26.12. Mc. 14.8; 16.1 Lc. 24.1. Ioan 12.7; 19.39,40.
3 *Num. 20.29. Deut. 34.8.
4 *Est. 4.2.
5 *Cap. 47.29; 47.31. **2 Cr.16.14 Is. 22.16. Mt. 27.60.

50 Şi Iosif a căzut* pe faţa ta-
tălui său şi a plâns** peste el
2 şi l-a sărutat. Şi Iosif a poruncit
slujitorilor săi, doctorilor, să-l
îmbălsămeze* pe tatăl său. Şi
doctorii l-au îmbălsămat pe
3 Israel. Şi patruzeci de zile au
fost împlinite pentru el, pentru
că aşa sunt împlinite zilele ce-
lor care sunt îmbălsămaţi. Şi
egiptenii l-au plâns* şaptezeci
4 de zile. Şi, când au trecut zilele
jelirii lui, Iosif a vorbit casei*
lui Faraon, zicând: „Vă rog,
dacă am căpătat favoare în ochii
voştri, vorbiţi în auzul lui
5 Faraon, zicând: Tatăl meu m-a
pus să jur*, zicând: «Iată, eu
mor; în mormântul meu pe care
l-am săpat** eu însumi în ţara
Canaanului, acolo să mă în-
mormântezi». Şi acum, lasă-mă,
te rog, să mă sui să-l înmor-
mântez pe tatăl meu; şi mă voi
6 întoarce“. Şi Faraon a zis: „Su-
ie-te şi înmormântează-l pe ta-
tăl tău, cum te-a pus să juri“.
7 Şi Iosif s-a suit să-l înmormân-
teze pe tatăl său; şi cu el s-au
suit toţi robii lui Faraon, bă-
trânii casei lui şi toţi bătrânii ţării
8 Egiptului şi toată casa lui Iosif
şi fraţii săi şi casa tatălui său;
numai copiii lor şi turmele lor
şi cirezile lor le-au lăsat în ţi-
9 nutul Gosen. Şi cu el s-au suit
şi care şi călăreţi; şi a fost o
10 tabără foarte mare. Şi au venit
la aria lui Atad, care este din-
colo de Iordan, şi acolo l-au
plâns cu plângere mare* şi jale
adâncă; şi *Iosif* a făcut tatălui
11 său un bocet de şapte** zile. Şi
locuitorii ţării, canaaniţii, au vă-
zut bocetul de la aria lui Atad
şi au zis: „Acesta este un bocet
mare pentru egipteni“. De aceea
locului aceluia i s-a pus nume-
le Abel-Miţraim[a], care este din-
12 colo de Iordan. Şi fiii săi au
făcut* cu el cum le poruncise.
13 Şi fiii săi l-au dus în ţara Ca-
naan şi l-au înmormântat în peş-
tera din ogorul Macpela, pe
care Avraam o cumpărase* îm-
preună cu ogorul, ca stăpânire
a unui loc de înmormântare, de
la Efron hetitul, în faţa lui
Mamre.

10 *2 Sam. 1.17 Fap. 8.2. **1 Sam.31.13 Iov 2.13.
12 *Cap. 49.29; 49.30. Fap. 7.16.
13 *Cap. 23.16; 23.20.

14 Şi după ce au înmormântat
pe tatăl său, Iosif s-a întors în
Egipt, el şi fraţii săi şi toţi cei
care se suiseră cu el ca să-l
înmormânteze pe tatăl său.

Bunătatea lui Iosif

15 *Cap. 37.28; 42.21,22. Iov 15.21,22.
17 *Pr. 28.13.

15 Şi fraţii lui Iosif au văzut
că tatăl lor a murit şi au zis:
„Poate că Iosif ne va urî şi ne
va întoarce tot răul* pe care i
16 l-am făcut“. Şi au trimis la Iosif,
zicând: „Înainte de a muri, tatăl
17 tău a poruncit, zicând: Aşa să-i
spuneţi lui Iosif: «Te rog, iartă
acum vina fraţilor tăi şi păcatul
lor, pentru că ţi-au făcut* rău».
Şi acum, iartă, te rugăm, vina

[a] *Bocetul Egiptenilor sau Câmpia Egiptenilor*

robilor Dumnezeului** tatălui
tău". Şi Iosif a plâns când i-au
18 vorbit ei. Şi fraţii lui s-au dus
şi ei şi s-au aruncat* înaintea fe-
ţei lui şi au zis: „Iată, suntem
19 robii tăi". Şi Iosif le-a zis: „Nu
vă temeţi*; sunt eu** în locul
20 lui Dumnezeu? Voi*, în adevăr,
aţi gândit rău împotriva mea,
dar Dumnezeu** a gândit spre
bine, ca să facă aşa cum este
astăzi, să păstreze viaţa unui
21 mare popor. Şi acum, nu vă te-
meţi: vă voi hrăni* pe voi şi
pe copiii voştri". Şi i-a mân-
gâiat şi le-a vorbit inimii.

Moartea lui Iosif

22 Şi Iosif a locuit în Egipt, el
şi casa tatălui său; şi Iosif a trăit
23 o sută zece ani. Şi Iosif a văzut
pe copiii lui Efraim din* a treia *ge-
neraţie*; de asemenea şi fiii
lui Machir**, fiul lui Manase, au
fost născuţi pe genunchii† lui
24 Iosif. Şi Iosif a zis fraţilor săi:
„Eu mor; şi Dumnezeu* vă va
cerceta negreşit şi vă va sui din
ţara aceasta în ţara pe care a ju-
rat-*o* lui Avraam**, lui Isaac† şi
25 lui Iacov††". Şi Iosif a pus
pe fiii lui Israel să jure, zicând:
„Dumnezeu vă va cerceta ne-
greşit; şi să ridicaţi* oasele
26 mele de aici". Şi Iosif a murit,
în vârstă de o sută zece ani. Şi
l-au îmbălsămat*; şi a fost pus
într-un sicriu[a] în Egipt.

[a] *Lit.* „arcă", „chivot"

17 **Cap. 49.25
18 *Cap. 37.7; 37.10; 41.43.
19 *Cap. 45.5. **Deut. 32.35 2 Împ. 5.7. Iov 34.29. Rom. 12.19. Ev. 10.30.
20 *Cap. 37.26,27 Ps. 56.5. Is. 10.7. **Cap. 45.5,7 Fap. 3.13-15.
21 *Cap. 45.11; 47.12. Mt. 5.44.
23 *Iov 42.16. **Num. 32.39 †Cap. 30.3.
24 *Cap. 15.14; 46.4; 48.21. Ex. 3.16,17. Ev. 11.22. **Cap. 13.15; 13.17; 15.7; 15.8,18. †Cap. 26.3. ††Cap. 28.13; 35.12.
25 *Ex. 13.19. Ios. 24.32. Fap. 7.16. Ev. 11.22.
26 *Vers. 2.

EXODUL[a]

Înmulţirea israeliţilor în Egipt

1 Şi acestea sunt numele fiilor
lui Israel* care au venit în Egipt;
au venit cu Iacov, fiecare cu casa
2 lui: Ruben, Simeon, Levi şi Iuda;
3 Isahar, Zabulon şi Beniamin;
4 Dan şi Neftali; Gad şi Aşer.
5 Şi toate sufletele ieşite din coap-
sele lui Iacov erau şaptezeci* de
suflete; şi Iosif era în Egipt.
6 Şi Iosif a murit*, şi toţi fraţii
săi şi toată generaţia aceea.
7 Şi fiii lui Israel au fost ro-
ditori* şi au crescut şi s-au în-
mulţit şi au ajuns foarte tari; şi
ţara se umpluse de ei.

Suferinţele israeliţilor

8 Şi peste Egipt s-a ridicat un
nou împărat, care nu-*l* cunoscuse
9 pe Iosif. Şi el a zis poporului său:
„Iată, poporul* fiilor lui Israel
este mai numeros şi mai tare de-
10 cât noi. Haideţi să ne purtăm* cu
înţelepciune faţă de ei, ca să nu
se înmulţească şi să se întâmple
ca, dacă va fi un război, să se
unească şi ei cu vrăjmaşii noştri
şi să lupte împotriva noastră şi să
11 iasă afară din ţară“. Şi au pus pes-
te ei căpetenii, ca să-i asupreas-
că* prin poverile** lor. Şi au con-
struit lui Faraon cetăţi ca grâna-
12 re†: Pitom şi Ramses††. Dar, cu
cât îi asupreau, cu atât se înmul-
ţeau şi creşteau[b]; şi s-au temut[c] de
13 fiii lui Israel. Şi egiptenii i-au în-
robit pe fiii lui Israel cu asprime.
14 Şi le-au amărât* viaţa prin mun-
că grea la lut şi la cărămizi şi prin
tot felul de munci pe câmp; toată
munca lor cu care îi înrobeau era
aspră.
15 Şi împăratul Egiptului a vor-
bit moaşelor evreice, dintre care
una se numea Şifra şi cealaltă
16 se numea Pua, şi a zis: „Când
moşiţi pe femeile evreice şi le
vedeţi pe scaunul de naştere[d],
dacă va fi un băiat, să-l omorâţi,
iar dacă va fi o fată, să trăiască“.
17 Dar moaşele s-au temut* de
Dumnezeu şi n-au făcut** aşa
cum le zisese împăratul Egip-
tului, ci au lăsat vii pe băieţi.
18 Şi împăratul Egiptului le-a che-
mat pe moaşe şi le-a zis: „Pentru
ce aţi făcut lucrul acesta şi aţi
lăsat vii pe băieţi?“ Şi moaşele
19 i-au zis lui Faraon: „Pentru că
femeile* evreice nu sunt ca egip-
tencele, ci sunt viguroase şi au
născut înainte de a veni moaşa la
20 ele“. Şi Dumnezeu a făcut* bine
moaşelor; şi poporul s-a înmul-
21 ţit şi a ajuns foarte tare. Şi a fost
aşa: pentru că moaşele s-au te-
mut de Dumnezeu, El le-a făcut
22 case[e]*. Şi Faraon a poruncit în-
tregului său popor, zicând: „Pe
orice băiat* care se va naşte să-l
aruncaţi în râu[f] şi pe orice fată
s-o lăsaţi vie“.

Naşterea lui Moise

2 Şi un om* din casa lui Levi
s-a dus şi a luat pe o fiică a lui
2 Levi. Şi femeia a rămas însărci-
nată şi a născut un fiu. Şi l-a vă-
zut* că era frumos şi l-a ascuns
3 trei luni. Şi, când n-a mai putut
să-l ascundă, a luat pentru el un
coşuleţ[g] de papură[h]* şi l-a uns cu
bitum şi cu smoală şi a pus co-
pilul în el şi l-a pus între trestii**,
4 pe malul râului. Şi sora* lui stă-
tea departe, să vadă ce se va face
5 cu el. Şi fiica* lui Faraon a coborât
să se scalde în râu**; şi slujnice-
le ei se plimbau pe marginea râu-
lui. Şi a văzut coşuleţul în mij-
locul trestiilor; şi a trimis pe sluj-
6 nica ei şi l-a adus. Şi a deschis şi
a văzut copilul şi, iată, băiatul
plângea. Şi, făcându-i-se milă, a

1 *Gen. 46.8. Cap. 6.14.
5 *Gen. 46.26. Deut. 10.22. Fap. 7.14.
6 *Gen. 50.26.
7 *Gen. 12.2; 28.3; 35.11; 46.3. Deut. 26.5.
9 *Ps. 105.24.
10 *Iov 5.13. Ps. 10.2; 83.3,4. Pr. 16.25; 21.30.
11 *Gen. 15.13. Cap. 3.7; 5.6. Deut. 26.6. **Cap. 2.11; 5.4,5. Ps. 81.6. †1 Împ. 9.19. 2 Cr. 8.4. ††Gen. 47.11
14 *Cap. 2.23; 6.9. Num. 20.15. Fap. 7.19,34.
17 *Pr. 16.6. **Dan. 3.16; 3.18; 6.13. Fap. 5.29.
19 *Ios. 2.4. 2 Sam. 17.19
20 *Pr. 11.18. Ecl. 8.12. Is. 3.10. Ev. 6.10.
21 *1 Sam. 2.35 2 Sam. 7.11; 7.13,27,29. 1 Împ. 2.24; 11.38. Ps. 127.1.
22 *Fap. 7.19.
1 *Cap. 6.20. Num. 26.59. 1 Cr. 23.14.
2 *Ev. 11.23.
3 *Is. 18.2. **Is. 19.6.
4 *Cap. 15.20. Num. 26.59.
5 *Fap. 7.21. **Cap. 7.15; 8.20.

---

[a] *Sau* „A DOUA CARTE A LUI MOISE (MOISE II)“ [b] *Sau* „se răspândeau“ [c] *Sau* „scârbit“ [d] *Sau* „două pietre“ *(sensul cuvântului ebraic este nesigur)* [e] *Sau* „familii“ [f] *Nil* [g] *Sau* „arcă“, „chivot“ [h] *Sau* „papirus“

zis: „Acesta este unul dintre copiii
7 evreilor“. Şi sora lui a zis fiicei lui
Faraon: „Să mă duc şi să chem
o doică dintre femeile evreice
ca să alăpteze copilul pentru
8 tine?“ Şi fiica lui Faraon i-a zis:
„Du-te“. Şi fecioara s-a dus şi a
9 chemat pe mama copilului. Şi
fiica lui Faraon i-a zis: „Ia copilul
acesta şi alăptează-mi-l, şi *îţi* voi
plăti“. Şi femeia a luat copilul şi
10 l-a alăptat. Şi, după ce a crescut
copilul, l-a adus fiicei lui Faraon,
şi el a ajuns fiul* ei. Şi ea i-a
pus numele Moise[a] şi a zis: „Pen-
tru că l-am scos din apă“.

10 *Fap. 7.21.

Fuga lui Moise

11 Şi a fost *aşa*: în zilele acelea,
când Moise se făcuse mare*, a
ieşit la fraţii săi şi s-a uitat la
poverile** lor; şi a văzut pe un
egiptean bătând pe un evreu, pe
12 unul din fraţii săi. Şi s-a întors
încoace şi încolo şi, văzând că nu
era nici un om *în jur*, l-a lovit pe
13 egiptean şi l-a ascuns în nisip. Şi
a ieşit a doua zi şi, iată, doi băr-
baţi evrei se certau. Şi a zis celui*
care era vinovat: „Pentru ce baţi
14 pe aproapele tău?“ Şi el a zis:
„Cine* te-a pus pe tine conducă-
tor şi judecător** peste noi? Te
gândeşti să mă ucizi şi pe mine
cum l-ai ucis pe egiptean?“ A-
tunci Moise s-a temut şi a zis: „Cu
adevărat, lucrul este cunoscut!“
15 Şi Faraon a auzit de lucrul
acesta şi căuta să-*l* omoare pe
Moise. Dar Moise a fugit* dina-
intea lui Faraon şi a locuit în ţara
Madian. Şi şedea lângă fântână**.
16 Şi preotul* din Madian avea şap-
te fiice**; şi ele au venit şi au scos
apă şi au umplut jgheaburile, ca
17 să adape turma tatălui lor. Şi
păstorii au venit şi le-au alungat.
Dar Moise s-a ridicat şi le-a aju-
18 tat şi le-a adăpat turma. Şi ele au
venit la Reuel, tatăl* lor, şi el le-a
zis: „Pentru ce aţi venit aşa de
19 curând astăzi?“ Şi ele au zis: „Un
egiptean ne-a scăpat din mâna
păstorilor şi ne-a scos şi *apă* din
20 belşug şi a adăpat turma“. Şi a
zis fiicelor sale: „Şi unde este el?
Pentru ce *l*-aţi lăsat acolo pe omul
acela? Chemaţi-l să mănânce*
21 pâine!“ Şi Moise s-a învoit să ră-
mână la omul *acela*. Şi el i-a
dat lui Moise pe Sefora*, fiica
22 sa. Şi ea a născut un fiu, şi el i-a
pus numele Gherşom[b]*, pentru
că a zis: „Am locuit temporar în-
tr-o ţară** străină“.

11 *Fap. 7.23,24 Ev. 11.24-26. **Cap. 1.11; 5.4,5.
13 *Fap. 7.26.
14 *Fap. 7.27,28 **Gen. 19.9. Lc. 12.14.
15 *Mt. 2.13. Fap. 7.29. Ev. 11.27. **Gen. 24.11; 29.2.
16 *Cap. 3.1; 18.12. **Gen. 24.11; 29.10. 1 Sam. 9.11.
18 *Cap. 3.1. Num. 10.29.
20 *Gen. 31.54; 43.25.
21 *Cap. 4.25; 18.2.
22 *Cap. 18.3. **Gen. 23.4. Lev. 25.23. Fap. 7.29. Ev. 11.13,14.

Dumnezeu aude strigătul israeliţilor

23 Şi a fost *aşa*: în timpul acelor
multe* zile, împăratul Egiptului
a murit. Şi fiii lui Israel suspinau
din cauza robiei şi au strigat; şi
strigătul** lor din cauza robiei s-a
24 suit la Dumnezeu. Şi Dumnezeu
a auzit geamătul lor şi Dumnezeu
Şi-a adus aminte* de legămân-
tul** Său cu Avraam, cu Isaac şi
25 cu Iacov. Şi Dumnezeu a privit*
spre fiii lui Israel şi Dumnezeu a
luat cunoştinţă *de starea lor*.

23 *Cap. 7.7. **Cap. 22.23 Num. 20.16. Deut. 24.15. Ps. 12.5. Iac. 5.4.
24 *Ps. 105.8. **Gen. 15.13
25 *1 Sam. 1.11 2 Sam. 16.12 Lc. 1.25.

Rugul aprins

3 Şi Moise păştea turma so-
crului* său Ietro, preotul din Ma-
dian. Şi a mânat turma dincolo
de pustiu şi a venit la muntele**
lui Dumnezeu, la Horeb. Şi În-
2 gerul* **D**omnului i S-a arătat în-
tr-o flacără de foc, din mijlocul
unui rug[c]**. Şi el s-a uitat şi,
iată, rugul ardea cu foc, dar ru-
3 gul nu se mistuia. Şi Moise a zis:
„Să mă abat acum şi să văd a-
ceastă priveliște măreaţă*, pentru
4 ce nu se mistuie rugul“. Şi **D**om-
nul a văzut că s-a abătut să vadă
şi Dumnezeu l-a chemat din mij-
locul rugului şi a zis: „Moise!
5 Moise!“ Şi el a zis: „Iată-mă“. Şi
El a zis: „Nu te apropia aici.
Scoate-ţi* sandalele din picioare,
pentru că locul pe care stai este
6 pământ sfânt“. Şi a zis: „Eu sunt*
Dumnezeul tatălui tău, Dumne-
zeul lui Avraam, Dumnezeul lui
Isaac şi Dumnezeul lui Iacov“. Şi
Moise şi-a ascuns faţa, pentru
că se temea** să se uite spre
Dumnezeu.

1 *Cap.2.16,18 **Cap. 4.27 1 Împ. 19.8.
2 *Gen. 16.7; 21.17. Is. 63.9. **Deut. 33.16 Mc. 12.26. Lc. 20.37.
3 *Ps. 111.2.
5 *Ios. 5.15.
6 *Gen. 28.13. Mt. 22.32. Fap. 3.13. **Jud. 13.22. 1 Împ. 19.13. Is. 6.1,5. Apoc. 1.17.

[a] „Scos *din apă*“ *(în ebraică)*; „Fiu“ *(în egipteană)* [b] *Străin* [c] *Arbust spinos*

7 *Cap. 2.25. Neem. 9.9. Ps. 106.44. **Cap. 1.11. †Gen. 18.21.

7 Şi Domnul a zis: „Am văzut*
într-adevăr întristarea poporului
Meu care este în Egipt şi le-am
auzit strigătul din cauza supra-
veghetorilor** lor; pentru că le
8 cunosc† durerile. Şi am coborât*
ca să-i scap** din mâna egip-
tenilor şi ca să-i fac să se suie din
ţara aceea într-o ţară† bună şi
largă, într-o ţară în care curge††
lapte şi miere, în ţinutul canaa-
niţilor*† şi al hetiţilor şi al amo-
riţilor şi al fereziţilor şi al hevi-
9 ţilor şi al iebusiţilor[a]. Şi acum,
iată, strigătul fiilor lui Israel a
ajuns la Mine; şi am văzut şi apă-
sarea cu care îi asupresc egipte-
10 nii. Şi acum, vino, şi te voi trimi-
te* la Faraon, ca să scoţi din Egipt
pe poporul Meu, pe fiii lui Israel".

8 *Gen. 11.5,7; 26.4; 50.24. **Cap. 6.6; 12.51. †Deut. 1.25; 8.7-9. ††Num. 13.27 Deut. 26.9,15 Ier. 11.5; 32.22. Ezec. 20.6. *†Gen. 15.18 Ios. 24.11.

10 *Ps. 105.26. Mica 6.4.

Trimiterea lui Moise

11 *Cap. 4.10; 6.12. 1 Sam. 18.18 Is. 6.8. Ier. 1.6.

11 Şi Moise a zis lui Dumnezeu:
„Cine* sunt eu, ca să merg la Fa-
raon şi să scot din Egipt pe fiii
12 lui Israel?" Şi El a zis: „Cu sigu-
ranţă[b], Eu voi fi* cu tine; şi aces-
ta îţi va fi semnul că Eu te-am tri-
mis: după ce vei scoate** popo-
rul din Egipt, veţi sluji[c]† lui Dum-
13 nezeu pe muntele acesta". Şi
Moise a zis lui Dumnezeu: „Iată,
voi veni la fiii lui Israel şi le voi
zice: «Dumnezeul părinţilor voş-
tri m-a trimis la voi». Şi vor zice:
«Care este Numele Lui?» Ce să
14 le spun?" Şi Dumnezeu a zis lui
Moise: „EU SUNT CEL CE
SUNT". Şi a zis: „Aşa vei spune
fiilor lui Israel: «EU SUNT*» m-a
trimis la voi".

12 *Gen. 31.3. Deut. 31.23. Ios. 1.5. **Cap. 19.1. †Fap. 7.7.

14 *Cap. 6.3. Ioan 8.24. Ev. 11.6; 13.8. Apoc. 1.4,8; 4.8.

15 Şi Dumnezeu a mai zis lui
Moise: „Aşa vei zice fiilor lui Is-
rael: «Domnul Dumnezeul părin-
ţilor voştri, Dumnezeul lui Avra-
am, Dumnezeul lui Isaac şi Dum-
nezeul lui Iacov m-a trimis la voi.
Acesta este Numele Meu* pentru
totdeauna şi aceasta este aminti-
16 rea Mea în toate generaţiile. Du-te
şi strânge* pe bătrânii lui Israel
şi spune-le: Domnul Dumnezeul
părinţilor voştri, Dumnezeul lui
Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacov
mi S-a arătat, zicând: «V-am
cercetat** cu adevărat pe voi şi
am văzut ce vi se face în Egipt.
17 Şi am zis: Vă voi face* să vă suiţi
din suferinţa Egiptului în ţara**
canaaniţilor şi a hetiţilor şi a a-
moriţilor şi a fereziţilor şi a he-
viţilor şi a iebusiţilor, într-o ţară
18 în care curge lapte şi miere». Şi
vor asculta* de glasul tău. Şi vei
intra, tu şi bătrânii lui Israel, la
împăratul Egiptului şi-i veţi zice:
«Domnul Dumnezeul evreilor S-a
întâlnit** cu noi; şi acum, lasă-ne,
te rugăm, să mergem cale de trei
zile în pustiu, ca să jertfim Dom-
19 nului Dumnezeului nostru». Dar
ştiu bine că împăratul Egiptului
nu vă va lăsa* să plecaţi, nici
20 chiar[d] printr-o mână** tare. Şi Îmi
voi întinde* mâna şi voi lovi E-
giptul cu toate** minunile Mele
pe care le voi face în mijlocul lui;
şi după aceea† vă va lăsa să ple-
21 caţi. Şi voi da poporului acestuia
favoare* în ochii egiptenilor; şi va
fi *aşa*: când veţi ieşi, nu veţi ieşi
22 fără nimic. Ci fiecare femeie va
cere de la vecina ei şi de la cea
care stă în casa ei obiecte de argint
şi obiecte de aur şi haine şi le veţi
pune pe fiii voştri şi pe fiicele
voastre şi veţi prăda* pe egipteni".

15 *Ps. 135.13. Osea 12.5.

16 *Cap. 4.29.

16 **Gen. 50.24 Cap. 2.25; 4.31. Lc. 1.68.

17 *Gen. 15.14. **Ios. 24.11.

18 *Cap. 4.31. **Cap. 5.1; 8.27.

19 *Cap. 5.2. **Cap. 6.1.

20 *Cap. 7.4. **Deut. 6.22 Neem. 9.10. Ps. 105.27; 135.9. Ier. 32.20. †Cap. 11.1.

21 *Cap. 11.3; 12.36. Pr. 16.7.

22 *Gen. 15.14. Iov 27.17. Pr. 13.22. Ezec. 39.10.

Semne pentru Moise

1 *Cap. 3.16.

4 Şi Moise a răspuns şi a zis:
„Dar, iată, nu mă vor crede, nici
nu vor asculta de glasul meu, pen-
tru că vor zice: «Nu ţi S-a ară-
2 tat* Domnul!»" Şi Domnul i-a zis:
„Ce este în mâna ta?" Şi el a zis:
3 „Un toiag". Şi El a zis: „Aruncă-l
pe pământ". Şi l-a aruncat pe pă-
mânt şi s-a făcut şarpe*; şi Moi-
4 se fugea dinaintea lui. Şi Domnul
a zis lui Moise: „Întinde-ţi mâna
şi apucă-l de coadă (şi el şi-a în-
tins mâna şi l-a apucat şi s-a fă-
5 cut toiag în mâna lui), ca să crea-
dă* că Domnul Dumnezeul** pă-
rinţilor lor, Dumnezeul lui Avra-
am, Dumnezeul lui Isaac şi Dum-

3 *Cap. 7.10; 7.12.

5 *Cap. 19.9. **Gen. 28.13; 48.15. Cap. 3.6,15.

[a] *Substantive redate în original prin singular* [b] *Sau* „Pentru că" [c] *Sau* „vă veţi închina" [d] *Sau* „decât"

nezeul lui Iacov ţi S-a arătat“.
6 Şi Domnul i-a mai spus: „Pu-
ne-ţi acum mâna în sân“. Şi el şi-a
introdus mâna în sân şi a scos-o
şi, iată, mâna lui era albă de le-
7 pră[a], ca* zăpada. Şi a zis: „Pune-ţi
din nou mâna în sân“. Şi el şi-a
introdus din nou mâna în sân şi a
scos-o afară din sân şi, iată, se
făcuse* din nou cum era carnea
8 lui. „Şi va fi *aşa*: dacă nu te vor
crede, nici nu vor asculta de gla-
sul semnului dintâi, vor crede
9 glasul celuilalt semn. Şi va fi *aşa*:
dacă nu vor crede nici aceste două
semne, nici nu vor asculta de
glasul tău, vei lua din apa râului
şi vei turna pe uscat; şi apa* pe
care o vei lua din râu se va pre-
face în sânge pe uscat“.
10 Şi Moise a zis Domnului: „Te
rog, Doamne, eu nu sunt un om
al cuvintelor, nici de ieri, nici de
alaltăieri, nici de când vorbeşti
Tu robului Tău, pentru că sunt
greoi la vorbire[b] şi greoi* la lim-
11 bă“. Şi Domnul i-a spus: „Cine a
făcut omului gură? Sau cine *îl*
face* mut, sau surd, sau cu ve-
dere sau orb? Nu Eu, Domnul?
12 Deci du-te şi Eu voi fi cu gura*
ta şi te voi învăţa ce să vorbeş-
13 ti“. Şi el a zis: „Doamne, trimite,
Te rog, prin cine[c] vei trimite“.
14 Şi mânia Domnului s-a aprins
împotriva lui Moise şi i-a zis:
„Nu este Aaron levitul fratele
tău? Ştiu că el vorbeşte bine şi,
iată, îţi şi iese* în întâmpinare
şi, când te va vedea, se va bu-
15 cura în inima lui. Şi tu vei vor-
bi* cu el şi vei pune** cuvintele
în gura lui; şi Eu voi fi cu gura
ta şi cu gura lui şi vă voi învăţa
16 ce să faceţi. Şi el va vorbi în lo-
cul tău către popor şi va fi *aşa*:
el îţi va fi gură şi tu îi vei fi*
17 Dumnezeu. Şi vei lua în mâna ta
toiagul* acesta cu care vei face
semnele“.

6 *Num. 12.10. 2 Împ. 5.27.
7 *Num. 12.13; 12.14. Deut. 32.39. 2 Împ. 5.14. Mt. 8.3.
9 *Cap. 7.19.
10 *Cap. 6.12. Ier. 1.6.
11 *Ps. 94.9; 146.8. Mt. 11.5. Lc. 1.20,64.
12 *Is. 50.4. Ier. 1.9. Mt. 10.19. Lc. 12.11,12.
13 *Iona 1.2.
14 *Vers. 27. 1 Sam. 10.2.
15 *Cap. 7.1,2. **Num. 22.38; 23.5,12,16. Deut. 5.31; 18.18. Is. 51.16. Ier. 1.9.
16 *Cap. 18.19.
17 *Cap. 7.9; 14.16.

Întoarcerea lui Moise în Egipt

18 Şi Moise s-a dus şi s-a întors
la Ietro[d], socrul* său, şi i-a zis:
„Te rog, lasă-mă să plec şi să mă
întorc la fraţii mei care sunt în
Egipt, ca să văd dacă mai tră-
iesc“. Şi Ietro a zis lui Moise:
„Mergi în pace“.
19 Şi Domnul a zis lui Moise în
Madian: „Mergi, întoarce-te în
Egipt, pentru că au murit toţi acei
oameni* care căutau viaţa ta“.
20 Şi Moise a luat pe soţia sa şi pe
fiii* săi şi i-a încălecat pe mă-
gar[e] şi s-a întors în ţara Egiptu-
lui. Şi Moise a luat toiagul** lui
Dumnezeu în mâna sa.
21 Şi Domnul a zis lui Moise:
„Mergând şi întorcându-te în E-
gipt, vezi să faci înaintea lui Fa-
raon toate minunile* pe care le-am
pus în mâna ta: şi Eu îi voi îm-
pietri** inima[f] şi nu va lăsa pe
22 popor să plece. Şi vei zice lui
Faraon: «Aşa zice Domnul: Isra-
el este fiul* Meu, cel întâi-năs-
23 cut** al Meu. Şi îţi zic: Lasă pe
fiul Meu să plece ca să-Mi slu-
jească. Şi, dacă nu vei vrea să-l
laşi, iată, voi ucide* pe fiul tău,
pe cel întâi-născut** al tău»“.
24 Şi a fost *aşa*: pe drum, în locul
de găzduire, Domnul l-a întâm-
pinat* şi a căutat să-l omoare**.
25 Atunci Sefora a luat o piatră as-
cuţită* şi a tăiat prepuţul fiului
său şi l-a aruncat la picioarele
lui[g] şi a zis: „Cu adevărat tu îmi
26 eşti un soţ sângeros!“ Şi *El* l-a
lăsat să plece. Atunci ea a zis:
„Soţ sângeros!“, din cauza cir-
cumciziei.

Întâlnirea lui Moise cu Aaron

27 Şi Domnul a zis lui Aaron:
„Ieşi în întâmpinarea lui Moise,
în pustiu“. Şi a mers şi l-a întâm-
pinat la muntele lui Dumnezeu şi
28 l-a sărutat. Şi Moise i-a spus* lui
Aaron toate cuvintele Domnului,
care-l trimisese, şi toate sem-
29 nele** pe care i le poruncise. Şi
Moise şi Aaron s-au dus şi i-au

18 *Cap. 2.21.
19 *Cap. 2.15; 2.23. Mt. 2.20.
20 *Cap. 18.3,4. Fap. 7.29. **Cap. 17.9. Num. 20.8,9.
21 *Cap. 3.20; 11.9,10. **Cap. 7.3; 9.12; 10.20; 10.27; 11.10; 14.4,8. Deut. 2.30. Ios. 11.20. Is. 63.17. Ioan 12.40. Rom. 9.18.
22 *Is. 63.16. Osea 11.1. Rom. 9.4. **Ier. 31.9.
23 *Cap. 11.5; 12.29. **Ps. 105.36; 135.8; 136.10
24 *Num. 22.22 **Gen. 17.14
25 *Ios. 5.2,3.
28 *Vers. 15,16. **Vers. 8,9.

[a] *Lit.* „era leproasă“ [b] *Lit.* „gură“ [c] *Lit.* „prin mâna“ [d] *Ebr.* „Yeter“ *(Excelenţă)* [e] *Sau* „pe măgarul lui“ [f] *Sau* „îi voi face inima neînduplecată“ [g] *Lit.* „l-a făcut să-i atingă picioarele“

29 *Cap. 3.16.
strâns* pe toţi bătrânii fiilor lui
30 Israel. Şi Aaron le-a spus toate
cuvintele pe care *D*omnul le
spusese lui Moise şi a făcut sem-
nele înaintea ochilor poporului.
31 *Cap. 3.18. **Gen. 50.24 †Cap. 2.25. ††Gen. 24.26
31 Şi poporul a crezut*. Şi au auzit
că *D*omnul cercetase** pe fiii lui
Israel şi că le văzuse† întrista-
rea şi şi-au plecat†† capetele şi
s-au închinat.

Moise şi Aaron înaintea lui Faraon

1 *Cap. 10.9.
5 Şi, după acestea, Moise şi
Aaron au intrat şi au zis lui Fa-
raon: „Aşa zice *D*omnul Dum-
nezeul lui Israel: «Lasă pe popo-
rul Meu să plece ca să-Mi ţină
2 *2 Împ. 18.35 2 Cr. 32.14. Iov 21.15.
2 o sărbătoare* în pustiu»“. Şi Fa-
raon a zis: „Cine* este *D*omnul,
ca să ascult de glasul Lui şi să
las pe Israel să plece? Nu cu-
nosc pe *D*omnul şi nici nu voi
3 *Cap. 3.18.
3 lăsa pe Israel să plece“. Şi ei au
zis: „Dumnezeul evreilor S-a în-
tâlnit* cu noi; lasă-ne, te rugăm,
să mergem cale de trei zile în
pustiu şi să jertfim *D*omnului
Dumnezeului nostru, ca să nu Se
arunce asupra noastră cu ciumă
4 *Cap. 1.11; 2.11. Vers. 5.
4 sau cu sabie“. Şi împăratul Egip-
tului le-a zis: „Pentru ce, Moise
şi Aaron, abateţi pe popor de la
lucrul său? Înapoi, la poverile*
5 *Cap. 1.7,9.
5 voastre!“ Şi Faraon a zis: „Iată,
acum poporul ţării este numeros*
şi vreţi să-i faceţi să se odihneas-
că de poverile lor[a]!“

Îngreunarea lucrărilor

6 *Cap. 3.7.
6 Şi Faraon a poruncit în ace-
eaşi zi administratorilor* popo-
7 rului şi supraveghetorilor lor,
zicând: „Să nu mai daţi paie po-
porului pentru facerea cărămizi-
lor, ca până acum; să meargă şi
8 să-şi adune singuri paie. Şi să le
cereţi[b] numărul cărămizilor pe
care le făceau până acum; nu
veţi micşora nimic din el, pentru
că sunt leneşi; de aceea strigă,
zicând: «Să mergem să jertfim
9 Dumnezeului nostru». Să se pună
muncă mai grea pe *aceşti* oa-
meni, ca să fie prinşi cu ea şi să
10 nu se uite la vorbe deşarte“. Şi
administratorii poporului şi su-
praveghetorii lor au ieşit şi au vor-
bit poporului, zicând: „Aşa zice
11 Faraon: «Nu vă dau paie!» Duce-
ţi-vă şi strângeţi-vă singuri paie,
de unde veţi găsi; dar nimic din
lucrul vostru nu se va micşora“.
12 Şi poporul s-a risipit în toată
ţara Egiptului, ca să strângă mi-
13 rişte ca paie. Şi administratorii îi
grăbeau, zicând: „Împliniţi-vă
muncile voastre, lucrarea zilei în
ziua ei, ca şi atunci când erau
14 paie!“ Şi supraveghetorii fiilor lui — 14 *Is. 10.24.
Israel, pe care-i puseseră admi-
nistratorii lui Faraon peste ei, au
fost bătuţi*, zicând: „Pentru ce nu
v-aţi împlinit datoria, nici astăzi,
nici ieri, făcând cărămizi ca şi
mai înainte?“
15 Şi supraveghetorii fiilor lui
Israel au venit şi au strigat la
Faraon, zicând: „Pentru ce faci
16 aşa cu robii tăi? Nu se dau paie
robilor tăi şi ni se spune: «Faceţi
cărămizi!» Şi, iată, robii tăi sunt
bătuţi, dar poporul tău este de
17 vină“. Şi el a zis: „Sunteţi leneşi,
leneşi! De aceea ziceţi: «Să mer-
18 gem să jertfim *D*omnului!» Şi
acum, duceţi-vă *şi* munciţi! Şi nu
vi se vor da paie şi veţi da ace-
laşi număr de cărămizi“.

Murmurul israeliţilor

19 Şi supraveghetorii fiilor lui Is-
rael au văzut că era rău de ei,
deoarece s-a zis: „Nu veţi micşora
nimic din *numărul* vostru de că-
20 rămizi, lucrarea zilei în ziua ei!“ Şi
i-au întâlnit pe Moise şi pe Aa-
ron, care stăteau acolo ca să-i în-
tâmpine, când ieşeau de la Fara- — 21 *Gen. 16.5; 31.53. **Gen. 34.30 1 Sam. 13.4; 27.12. 2 Sam. 10.6. 1 Cr. 19.6.
21 on. Şi le-au zis: „Să vă vadă*
*D*omnul şi să judece; că aţi făcut
mirosul** nostru urât înaintea[c] lui
Faraon şi înaintea[c] robilor lui,
punându-le o sabie în mână, ca să
22 ne ucidă“. Şi Moise s-a întors la — 22 *Num. 11.11 Ier. 4.10.
*D*omnul şi a zis: „Doamne*, pen-
tru ce ai făcut rău poporului a-
23 cestuia? Pentru ce deci m-ai tri-
mis? Pentru că, de când am venit

[a] *Sau* „să-i faceţi să se oprească de la poverile lor“ [b] *Lit.* „să puneţi peste ei“ [c] *Lit.* „în ochii“

eu la Faraon ca să vorbesc în
Numele Tău, a făcut rău popo-
rului acestuia; şi n-ai eliberat*
nicidecum pe poporul Tău“.

23 *Cap. 3.8.

Eliberarea promisă

6 Şi DOMNUL a zis lui Moise:
„Acum vei vedea ce voi face lui
Faraon: pentru că prin mână tare*
îi va lăsa să plece şi prin mână
tare îi va alunga** din ţara lui“.
2 Şi Dumnezeu a vorbit lui Moi-
3 se şi i-a zis: „Eu sunt DOMNUL. Şi
Eu M-am arătat lui Avraam, lui
Isaac şi lui Iacov ca Dumnezeul*
cel Atotputernic[a]; dar cu Numele
Meu** de DOMNUL nu M-am fă-
4 cut cunoscut lor. Şi am întărit şi
legământul* Meu cu ei, ca să le
dau** ţara Canaanului, ţara şe-
derii lor temporare, în care au
5 locuit temporar. Şi am auzit şi
suspinul fiilor lui Israel, pe care
îi ţin egiptenii în robie, şi Mi-am
adus aminte de legământul Meu.
6 De aceea, spune fiilor lui Israel:
«Eu sunt DOMNUL; şi Eu vă voi
scoate* de sub poverile egipte-
nilor şi vă voi elibera din robia
lor şi vă voi răscumpăra** cu
braţ întins† şi cu mari judecăţi.
7 Şi vă voi lua ca popor* al Meu
şi voi fi** Dumnezeul vostru; şi
veţi cunoaşte† că Eu sunt DOM-
nul Dumnezeul vostru, care vă
scoate de sub poverile egipteni-
8 lor. Şi vă voi duce în ţara pentru
care Mi-am ridicat mâna că o voi
da* lui Avraam, lui Isaac şi lui
Iacov; şi vă voi da-o în stăpâ-
nire**. Eu sunt DOMNUL!»“
9 Şi Moise a vorbit astfel fiilor
lui Israel; dar ei n-au ascultat*
pe Moise, din cauza descurajării[b]
şi din cauza robiei grele.
10 Şi DOMNUL a vorbit lui Moise,
11 zicând: „Intră, vorbeşte lui Fara-
on, împăratul Egiptului, ca să la-
se* pe fiii lui Israel să iasă din ţa-
12 ra sa“. Şi Moise a vorbit înaintea
DOMNULUI, zicând: „Iată, fiii lui Is-
rael nu ascultă* de mine: şi cum
să mă asculte Faraon pe mine,
13 cel cu buze** necircumcise?“ Şi
DOMNUL a vorbit lui Moise şi lui
Aaron şi le-a dat porunci pentru
fiii lui Israel şi pentru Faraon,
împăratul Egiptului, ca să scoată
pe fiii lui Israel din ţara Egiptului.

1 *Cap. 3.19; 7.4,5; 13.3. **Cap. 11.1; 12.31,33,39.
3 *Gen. 17.1; 35.11; 48.3. **Ps. 68.4; 83.18. Ezec. 37.6,13 Ioan 8.58. Apoc. 1.4.
4 *Gen. 15.18; 17.4,7. **Gen. 17.8; 28.4.
6 *Deut. 26.8. Ps. 81.6; 136.11,12. **Deut. 7.8. 1 Cr. 17.21. Neem. 1.10. †Deut. 4.34.
7 *Cap. 19.5. Deut. 4.20. 2 Sam. 7.24. **Gen. 17.7. Lev. 11.45. Deut. 29.13. Apoc. 21.7. †Is. 41.20; 49.23,26.
8 *Gen. 15.18; 26.3; 28.13; 35.12. **Ios. 24.13.
9 *Cap. 5.21.
11 *Cap. 4.23.
12 *Vers. 9.
12 **Gen. 4.10; 6.30. Cap. 4.10. Ier. 1.6.

Familia lui Moise şi a lui Aaron

14 Aceştia sunt capii caselor pă-
rinţilor lor: fiii lui Ruben*, întâ-
iul-născut al lui Israel: Enoh şi
Palu, Heţron şi Carmi. Acestea
15 sunt familiile lui Ruben. Şi fiii lui
Simeon*: Iemuel şi Iamin şi Ohad
şi Iachin şi Ţohar şi Saul, fiul
unei canaanite. Acestea sunt fa-
miliile lui Simeon.
16 Şi acestea sunt numele fiilor
lui Levi*, după generaţiile lor:
Gherşon şi Chehat şi Merari. Şi
anii vieţii lui Levi au fost o sută
17 treizeci şi şapte de ani. Fiii lui
Gherşon*: Libni şi Şimei, după
18 familiile lor. Şi fiii lui Chehat*:
Amram şi Iţehar şi Hebron şi
Uziel. Şi anii vieţii lui Chehat au
fost o sută treizeci şi trei de ani.
19 Şi fiii lui Merari*: Mahli şi Muşi.
Acestea sunt familiile lui Levi,
20 după generaţiile lor. Şi Amram*
a luat de soţie pe Iochebed, mă-
tuşa sa; şi ea i-a născut pe Aaron
şi pe Moise. Şi anii vieţii lui Am-
ram au fost o sută treizeci şi şap-
21 te de ani. Şi fiii lui Iţehar*: Core
22 şi Nefeg şi Zicri. Şi fiii lui Uzi-
el*: Mişael şi Elţafan şi Sitri.
23 Şi Aaron a luat de soţie pe Elişe-
ba, fiica lui Aminadab*, sora lui
Nahşon**; şi ea i-a născut pe
Nadab† şi pe Abihu, pe Eleazar
24 şi pe Itamar. Şi fiii lui Core*: Asir
şi Elcana şi Abiasaf; acestea sunt
25 familiile coriţilor. Şi Eleazar, fiul
lui Aaron, a luat de soţie pe una
din fiicele lui Putiel; şi ea i-a năs-
cut pe Fineas*. Aceştia sunt capii
părinţilor leviţilor, după familiile
26 lor. Aceştia sunt Moise şi Aaron,
către care a zis DOMNUL: „Scoa-
teţi* pe fiii lui Israel din ţara
Egiptului, după oştirile** lor“.
27 Aceştia sunt cei care au vorbit*

14 *Gen. 46.9. Num.26.5-11 1 Cr. 5.3.
15 *Gen. 46.10. 1 Cr. 4.24.
16 *Gen. 46.11. Num. 3.17. 1 Cr. 6.1,16.
17 *Num. 3.18. 1 Cr. 6.17; 23.7.
18 *Num. 3.19; 26.57. 1 Cr. 6.2,18.
19 *Num. 3.20. 1 Cr. 6.19; 23.21.
20 *Cap. 2.1,2. Num. 26.59.
21 *Num. 16.1. 1 Cr. 6.37,38
22 *Lev. 10.4. Num. 3.30.
23 *Rut 4.19,20. 1 Cr. 2.10. Mt. 1.4. **Num. 1.7. †Lev. 10.1. Num. 3.2.
24 *Num. 26.11. 1 Cr. 6.22.
25 *Num.25.7. Ios. 24.33. Ps. 106.30.
26 *Cap. 3.10. Vers. 13. **Cap. 7.4; 12.17,51. Num. 33.1.
27 *Cap. 5.1; 7.10.

[a] *Ebr.* „El-Şadai“ [b] *Sau* „nerăbdării“, „neliniştii duhului“

27 **Cap. 32.7; 33.1. Ps. 77.20.
29 *Vers. 3. **Vers. 11. Cap. 7.2.
30 *Cap. 4.10. Ier. 1.6.

lui Faraon, împăratul Egiptului,
ca să scoată** din Egipt pe fiii
lui Israel; aceştia sunt Moise şi
Aaron.
28 Şi a fost *aşa*: în ziua când i-a
vorbit Domnul lui Moise în țara
29 Egiptului, Domnul i-a vorbit lui
Moise, zicând: „Eu sunt* Domnul;
vorbeşte** lui Faraon, împăratul
Egiptului, tot ce-ți spun Eu“. Şi
30 Moise a zis înaintea Domnului:
„Iată, eu sunt cu buze* necircum-
cise, şi cum mă va asculta Faraon?“

Anunțarea judecăților asupra Egiptului

1 *Cap. 4.16. Ier. 1.10. Ioan 10.34.
3 *Cap. 4.21. **Cap. 11.9. Fap. 7.36.
4 *Cap. 3.19; 3.20; 8.15,19; 9.12; 11.9. **Cap. 12.51; 13.3. †Cap. 6.6.
5 *Cap. 8..22; 10.7; 14.4. Ps. 9.16.
6 *Gen. 6.22; 7.5.
7 *Deut. 29.5; 31.2; 34.7. Fap. 7.23,30.

7 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Iată, te-am făcut Dumnezeu*
pentru Faraon; şi Aaron, fratele
2 tău, va fi profetul[a] tău. Tu vei vor-
bi tot ce-ți poruncesc Eu; şi Aa-
ron, fratele tău, va vorbi lui Fara-
on, ca să lase pe fiii lui Israel să
3 iasă din țara lui. Şi Eu voi împie-
tri* inima lui Faraon şi Îmi voi
înmulți semnele** şi minunile în
4 țara Egiptului. Şi Faraon nu va
asculta* de voi; şi Îmi voi pune
mâna peste Egipt şi voi scoate**
din țara Egiptului oştirile Mele,
pe poporul Meu, pe fiii lui Is-
5 rael, prin mari† judecăți. Şi egip-
tenii vor cunoaşte* că Eu sunt
Domnul, când Îmi voi întinde
mâna peste Egipt şi voi scoate
pe fiii lui Israel din mijlocul lor“.
6 Şi Moise şi Aaron au făcut cum
le poruncise Domnul: aşa* au fă-
7 cut. Şi Moise era de optzeci* de
ani şi Aaron de optzeci şi trei de
ani, când au vorbit lui Faraon.

Toiagul lui Moise transformat în şarpe

9 *Is. 7.11. Ioan 2.18; 6.30. **Cap. 4.2; 4.17.
10 *Cap. 4.3.
11 *Dan. 2.2; 4.6; 5.7. **Gen. 41.8. 2 Tim. 3.8. †Cap. 8.7,18 Apoc. 13.13; 13.14.
13 *Cap. 8.19; 9.35.

8 Şi Domnul le-a vorbit lui Moi-
9 se şi lui Aaron, zicând: „Când vă
va vorbi Faraon, spunând: «Ară-
tați-_mi_* o minune[b]!», atunci să-i
zici lui Aaron: «Ia-ți toiagul** şi
aruncă-_l_ înaintea lui Faraon». El
10 se va face şarpe[c]“. Şi Moise şi
Aaron au intrat la Faraon şi au
făcut cum poruncise Domnul. Şi
Aaron şi-a aruncat toiagul îna-
intea lui Faraon şi înaintea sluji-
11 torilor săi; şi s-a făcut* şarpe. Şi
Faraon a chemat* şi pe înțelepți
şi pe vrăjitori; şi ei, de asemenea,
ghicitorii[d]** Egiptului, au făcut la
12 fel cu farmecele† lor. Şi fiecare şi-a
aruncat toiagul său, şi s-au făcut
şerpi; dar toiagul lui Aaron a în-
13 ghițit toiegele lor. Şi inima lui Fa-
raon era împietrită[e]* şi n-a ascultat
de ei, după cum spusese Domnul.

Plaga sângelui

14 *Cap. 9.7.
15 *Cap. 2.5; 8.20.
16 *Cap. 3.18; 5.3. **Cap. 3.12; 5.1.
17 *Ps. 9.16. Ezec. 25.17. **Apoc. 11.6; 16.4,6.
18 *Vers. 21. **Vers. 24.
19 *Cap. 8.5; 8.16; 9.22; 10.12,21; 14.21,26.
20 *Cap. 17.5. **Ps. 78.44; 105.29. Apoc. 8.8; 16.4.

14 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Inima lui Faraon este greoaie*, el
nu vrea să lase pe popor să ple-
15 ce. Mergi la Faraon de diminea-
ță: iată, va ieşi la apă*; şi vei sta
înaintea lui pe malul râului şi vei
lua în mâna ta toiagul care s-a
16 făcut şarpe. Şi-i vei zice: «Dom-
nul Dumnezeul evreilor* m-a
trimis la tine, zicând: «Lasă pe po-
porul Meu să plece, ca să-Mi
slujească** în pustiu». Şi, iată,
17 până acum n-ai ascultat». Aşa zi-
ce Domnul: «Prin aceasta vei cu-
noaşte* că Eu sunt Domnul: iată,
voi lovi cu toiagul care este în
mâna mea apele care sunt în râu,
18 şi se vor preface** în sânge. Şi
peştii* care sunt în râu vor muri;
şi râul va mirosi greu; şi le va fi
silă** egiptenilor să bea din ape-
19 le râului»“. Şi Domnul i-a zis lui
Moise: „Spune lui Aaron: «Ia-ți
toiagul şi întinde-ți* mâna peste
apele Egiptului[f], peste râurile lor,
peste canalele lor şi peste bălțile
lor şi peste toate iazurile lor de
apă, şi se vor preface în sânge;
şi va fi sânge în toată țara Egiptu-
lui, şi în vasele de lemn şi în va-
20 sele de piatră»“. Şi Moise şi Aaron
au făcut aşa cum poruncise Dom-
nul. Şi el a ridicat* toiagul şi a
lovit apele care erau în râu îna-
intea ochilor lui Faraon şi înain-
tea ochilor slujitorilor săi. Şi toate
apele** care erau în râu s-au pre-
21 făcut în sânge. Şi peştii care erau
în râu au murit; şi râul a mirosit

---

[a] *Sau* „purtător de cuvânt“; *în ebr. de la „a anunța“* [b] *Lit.* „Arătați o minune, pentru voi“ [c] *Acelaşi cuvânt pentru* „crocodil“, „şacal“ [d] *Scribii sau cărturarii (cei cunoscători ai hieroglifelor)* [e] *Sau* „era neînduplecată“ [f] *Sau* „egiptenilor“

21 *Vers. 18.

greu şi egiptenii n-au putut să
bea* apă din râu. Şi era sânge în
22 toată ţara Egiptului. Şi ghicito-
rii* Egiptului au făcut la fel prin
farmecele lor. Şi inima lui Faraon
era împietrită[a] şi n-a ascultat de
ei, după cum zisese Domnul.

22 *Vers. 11. Cap. 8.7. 2 Tim. 3.8.

23 Şi Faraon s-a întors şi a intrat în
casa lui şi nu şi-a plecat inima
24 nici la aceasta. Şi toţi egiptenii au
săpat împrejurul râului după apă
de băut, pentru că nu puteau să
25 bea din apele râului. Şi şapte zile
s-au împlinit după ce lovise
Domnul râul.

Plaga broaştelor

8 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Intră la Faraon şi spune-i: Aşa
zice Domnul: «Lasă pe poporul
Meu să plece, ca să-Mi slujească*.

1 *Cap. 3.18; 4.23; 5.1,3.

2 Şi, dacă nu vei vrea să-l laşi* să
plece, iată, voi lovi cu broaşte**

2 *Cap. 7.14; 9.2. **Apoc. 16.13

3 toate hotarele tale. Şi râul va
forfoti de broaşte; şi se vor sui şi
vor intra în casa ta şi în camera*
ta de dormit şi pe patul tău şi în
casa robilor tăi şi peste poporul
tău şi în cuptoarele tale şi în al-
4 biile tale de frământat. Şi broaş-
tele se vor sui şi pe tine şi pe
poporul tău şi pe toţi robii tăi»“.

3 *Ps. 105.30.

5 Şi Domnul i-a zis lui Moise: „Spu-
ne lui Aaron: «Întinde-ţi* mâna cu
toiagul tău asupra râurilor şi
asupra canalelor şi asupra bălţi-
lor şi fă să se suie broaşte peste
6 ţara Egiptului»“. Şi Aaron şi-a în-
tins mâna peste apele Egiptului;
şi broaştele* s-au suit şi au aco-
7 perit ţara Egiptului. Şi ghicito-
rii* au făcut la fel cu farmecele
lor şi au făcut să se suie broaşte
peste ţara Egiptului.

5 *Cap. 7.19.

6 *Ps. 78.45; 105.30.

7 *Cap. 7.11.

8 Şi Faraon i-a chemat pe Moi-
se şi pe Aaron şi a zis: „Ruga-
ţi-vă* Domnului să ia broaştele de
la mine şi de la poporul meu; şi
voi lăsa pe popor să plece şi vor
9 jertfi Domnului“. Şi Moise i-a zis
lui Faraon: „Ai gloria aceasta
asupra mea[b]: pentru ce timp să mă
rog pentru tine şi pentru robii tăi şi
pentru poporul tău, ca să curețe
broaştele de la tine şi de la casele
tale? Vor rămâne numai în râu“.

8 *Cap. 10.17. Num. 21.7. 1 Împ. 13.6. Fap. 8.24.

10 Şi el a zis: „Pentru mâine“. Şi el
a zis: „*Fie* după cuvântul tău!, ca
să cunoşti că nu este nici unul*
ca Domnul Dumnezeul nostru.
11 Şi broaştele se vor depărta de la
tine şi din casele tale şi de la ro-
bii tăi şi de la poporul tău; vor
12 rămâne numai în râu“. Şi Moise
şi Aaron au ieşit de la Faraon; şi
Moise a strigat* către Domnul
pentru broaştele pe care le aduse-
13 se peste Faraon. Şi Domnul a fă-
cut după cuvântul lui Moise. Şi
broaştele au murit în case, în curţi
14 şi pe câmpuri. Şi le-au strâns îm-
preună în grămezi; şi ţara s-a
15 umplut de miros urât. Şi Faraon a
văzut că avea răgaz* şi şi-a fă-
cut** inima grea şi n-a ascultat
de ei, după cum zisese Domnul.

10 *Cap. 9.14. Deut. 33.26. 2 Sam. 7.22. 1 Cr. 17.20. Ps. 86.8. Is. 46.9. Ier. 10.6,7.

12 *Num. 12.13; 20.16. Deut. 26.7. Ps. 77.1; 107.6. Is. 19.20. Iac. 5.13-18.

15 *Ecl. 8.11. **Vers. 32. Cap. 9.34.

Plaga ţânţarilor

16 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Spune lui Aaron: «Întinde-ţi to-
iagul şi loveşte ţărâna pământu-
lui şi se va face ţânţari[c] în toa-
17 tă ţara Egiptului»“. Şi au făcut
aşa. Şi Aaron şi-a întins mâna
cu toiagul său şi a lovit ţărâna
pământului; şi *ea* s-a făcut ţân-
ţari* care au venit asupra oameni-
lor şi asupra animalelor: toată ţă-
râna pământului s-a făcut ţânţari
18 în toată ţara Egiptului. Şi ghi-
citorii* au făcut la fel cu farme-
cele lor, ca să scoată ţânţari; dar
n-au putut**. Şi ţânţarii au fost
asupra oamenilor şi asupra ani-
19 malelor. Şi ghicitorii au zis lui
Faraon: „Acesta este degetul* lui
Dumnezeu!“ Şi inima lui Faraon
era împietrită[a]** şi nu i-a ascul-
tat, după cum zisese Domnul.

17 *Ps. 105.31.

18 *Cap. 7.11. **Lc. 10.18. 2 Tim. 3.8,9.

19 *1 Sam.6.3,9 Ps. 8.3. Mt. 12.28. Lc. 11.20. **Cap. 7.13.

Plaga muştelor

20 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Scoală-te dis-de-dimineaţă* şi
stai înaintea lui Faraon. Iată, va
ieşi** la apă şi-i vei spune: «Aşa
zice Domnul: Lasă† pe poporul
Meu să plece, ca să-Mi slujească.
21 Pentru că, dacă nu vei lăsa pe

20 *Cap. 7.15; 9.13. **Cap. 2.5. †Cap. 3.18; 4.23; 5.1,3.

[a] *Sau* „era neînduplecată“ [b] *Septuaginta:* „Hotărăşte-mi:“ [c] *Sau* „păduchi“

poporul Meu să plece, iată, voi
trimite muşte[a] peste tine şi peste
robii tăi şi peste poporul tău şi
în casele tale, şi casele egiptenilor
se vor umple de muşte, la fel şi pă-
22 mântul pe care sunt ei. Şi în
ziua aceea voi deosebi* ţinutul
Gosen, în care stă poporul Meu,
ca să nu fie muşte acolo; ca să
cunoşti că Eu, Domnul, sunt în
23 mijlocul ţării. Şi voi face o des-
părţire[b] între poporul Meu şi
poporul tău. Mâine va fi acest
24 semn»“. Şi Domnul a făcut aşa; şi
muştele* au intrat o mulţime în
casa lui Faraon şi în casele robi-
lor săi şi în toată ţara Egiptului;
ţara a fost devastată de muşte.
25 Şi Faraon a chemat pe Moise
şi pe Aaron şi a zis: „Mergeţi*,
jertfiţi Dumnezeului vostru în
26 ţară!“ Şi Moise a zis: „Nu se cuvi-
ne să facem aşa, pentru că am adu-
ce Domnului Dumnezeului nostru
jertfe care sunt o urâciune egip-
tenilor; iată, dacă vom aduce jertfe
care sunt o urâciune* egiptenilor,
înaintea ochilor lor, nu ne vor ucide
27 ei cu pietre? Vom merge cale* de
trei zile în pustiu şi vom jertfi Dom-
nului Dumnezeului nostru, cum ne
28 va porunci“. Şi Faraon a zis: „Vă
voi lăsa să plecaţi, ca să jertfiţi
Domnului Dumnezeului vostru în
pustiu, numai nu mergeţi foarte
departe. Rugaţi-vă* pentru mine“.
29 Şi Moise a zis: „Iată, eu ies de la
tine şi mă voi ruga Domnului; şi mâi-
ne se vor depărta muştele de la Fa-
raon şi de la robii lui şi de la popo-
rul lui. Numai să nu ne mai înşe-
le* Faraon, nelăsând pe popor să
plece ca să jertfească Domnului“.
30 Şi Moise a ieşit de la Faraon şi
31 s-a rugat* Domnului. Şi Domnul a
făcut după cuvântul lui Moise şi
a îndepărtat muştele de la Fara-
on, de la slujitorii săi şi de la po-
32 porul său; n-a rămas una. Şi Fa-
raon şi de astă dată şi-a îngreuiat*

22 *Cap. 9.4,26; 10.23; 11.6; 12.13.
24 *Ps. 78.45; 105.31.
25 *Cap. 9.28; 10.8,24; 12.31.
26 *Gen. 43.32; 46.34. Deut. 7.25; 7.26; 12.31.
27 *Cap. 3.18; 5.3.
28 *Vers. 8. Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6.
29 *Vers. 15.
30 *Vers. 12. Cap. 10.18.
32 *Vers. 15. Cap. 9.34.

inima şi n-a lăsat pe popor să plece.

Plaga asupra vitelor

9 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Intră* la Faraon şi spune-i: «Aşa
zice Domnul Dumnezeul evreilor:
Lasă pe poporul Meu să plece**,
2 ca să-Mi slujească! Pentru că,
dacă* nu vei vrea să-i laşi şi îi
3 vei reţine, iată, mâna* Domnului
va fi peste vitele care sunt în
câmpii, peste cai, peste măgari,
peste cămile, peste boi şi peste oi:
4 va fi o plagă foarte grea. Şi Dom-
nul va face deosebire* între vitele
lui Israel şi vitele Egiptului; şi
nimic** nu va muri din tot ce este
5 al fiilor lui Israel»“. Şi Domnul a
hotărât un timp, zicând: „Mâine
va face Domnul aceasta în ţară“.
6 Şi Domnul a făcut aceasta a doua
zi; şi toate vitele* Egiptului au
murit, dar nici una din vitele fiilor
7 lui Israel n-a murit. Şi Faraon a
trimis şi, iată, nici una din vitele
israeliţilor nu murise. Dar inima
lui Faraon s-a îngreuiat* şi n-a lă-
sat pe popor să plece.

Plaga bubelor

8 Şi Domnul le-a zis lui Moise şi
lui Aaron: „Umpleţi-vă mâinile cu
cenuşă din cuptor şi Moise s-o
arunce spre ceruri înaintea ochilor
9 lui Faraon; şi se va face pulbere
măruntă peste toată ţara Egiptu-
lui; şi vor fi bube* care dau în bă-
şici, pe om şi pe animal, în toată
10 ţara Egiptului“. Şi au luat cenuşă
din cuptor şi au stat înaintea lui
Faraon; şi Moise a aruncat-o
spre ceruri; şi s-a făcut bube care
dau în băşici, pe om şi pe animal.
11 Şi ghicitorii n-au putut* să stea
înaintea lui Moise, din cauza bu-
belor; pentru că bubele erau pe
12 ghicitori şi pe toţi egiptenii. Şi
Domnul a împietrit[c]* inima lui
Faraon şi el nu i-a ascultat, după
cum zisese Domnul lui Moise.

Plaga grindinei şi a focului

13 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Scoală-te* dis-de-dimineaţă şi
stai înaintea lui Faraon şi spu-
ne-i: Aşa zice Domnul Dumnezeul

1 *Cap. 8.1. **Cap. 4.23.
2 *Cap. 8.2.
3 *Cap. 7.4. 1 Sam. 5.6. Ps. 39.10. Fap. 13.11.
4 *Cap. 8.22. **Vers. 6.
6 *Ps. 78.50.
7 *Cap. 7.14.
9 *Deut. 28.27 Apoc. 16.2.
11 *Cap. 8.18. 2 Tim. 3.9.
12 *Cap. 4.21; 10.20,27; 11.10; 14.4,8
13 *Cap. 8.20.

[a] *Roiuri de muşte (în Sept.:* „muşte câineşti“) [b] *Sau* „răscumpărare“, „eliberare“ [c] *Sau* „a făcut neînduplecată“ *(şi în Cap. 10.20,27; 11.10; 14.4,8,17)*

13 **Cap. 4.23.
14 *Cap. 8.10. Deut. 3.24. 2 Sam. 7.22. 1 Cr. 17.20. Ps. 96.8. Is. 45.5-8; 46.9. Ier. 10.6,7.
16 *Cap. 14.17. Pr. 16.4. Rom. 9.17.
18 *Vers. 23,24.
20 *Pr. 13.13.
22 *Apoc.16.21.
23 *Gen. 19.24. Ios. 10.11. Ps. 18.13; 78.47; 105.32; 148.8. Is. 30.30. Ezec. 38.22. Apoc. 8.7.
24 *Apoc. 11.19; 16.18.

evreilor: «Lasă** pe poporul Meu
14 să plece, ca să-Mi slujească! Pen-
tru că de astă dată trimit toate
plăgile Mele în inima ta, şi peste
robii tăi şi peste poporul tău, ca
să cunoşti că nu este* nimeni
15 ca Mine pe tot pământul. Pentru
că, dacă Mi-aş fi întins mâna şi
te-aş fi lovit cu ciumă, pe tine şi
pe poporul tău, ai fi pierit de pe
16 faţa pământului. Dar chiar pentru
aceasta te-am lăsat să trăieşti, ca
să-Mi arăt* în tine puterea Mea
şi ca Numele Meu să fie făcut cu-
17 noscut pe tot pământul. Te mai înal-
ţi tu împotriva poporului Meu, ca
18 să nu-l laşi să plece? Iată, mâine,
pe timpul acesta, voi face să plouă
grindină* foarte mare, cum n-a fost
în Egipt din ziua în care a fost în-
19 temeiat şi până astăzi. Şi acum
trimite *şi* pune la adăpost toate
vitele tale şi tot ce ai pe câmp; pen-
tru că grindina va cădea pes-
te orice om şi peste orice animal
care se va găsi pe câmp şi nu va
20 fi adus în casă, şi va muri»". Cel*
care s-a temut de cuvântul Domnu-
lui dintre slujitorii lui Faraon şi-a
21 scăpat robii şi vitele în casă. Dar
cel care nu şi-a îndreptat inima
spre cuvântul Domnului şi-a lăsat
22 robii şi vitele pe câmp. Şi Dom-
nul i-a zis lui Moise: „Întinde-ţi
mâna spre ceruri, ca să fie* grin-
dină în toată ţara Egiptului,
peste oameni şi peste animale şi
peste toată iarba câmpului în ţara
23 Egiptului". Şi Moise şi-a întins
toiagul spre ceruri; şi Domnul a
trimis tunete[a] şi grindină şi fo-
cul* umbla pe pământ. Şi Domnul
a plouat grindină peste ţara E-
24 giptului. Şi a fost grindină, şi foc
amestecat cu grindină foarte
mare, cum n-a fost* în toată ţara
Egiptului de când a ajuns el o na-
25 ţiune. Şi grindina a bătut, în toată
ţara Egiptului, tot ce era pe câmp,
de la om până la animal; şi grin-
dina a bătut* toată iarba câmpu-
lui şi a frânt toţi copacii de pe
26 câmp. Numai* în ţinutul Gosen,
unde erau fiii lui Israel, n-a fost
grindină.
27 Şi Faraon a trimis şi i-a che-
mat pe Moise şi pe Aaron şi le-a
zis: „Am păcătuit* de astă dată;
Domnul** este drept, iar eu şi po-
28 porul meu suntem răi. Rugaţi-vă
Domnului şi să fie de ajuns atâ-
tea tunete şi grindină ale lui Dum-
nezeu, şi vă voi lăsa să plecaţi şi
29 nu veţi mai rămâne". Şi Moise
i-a zis: „Când voi ieşi din cetate,
îmi voi întinde* mâinile către
Domnul: tunetele vor înceta şi nu
va mai fi grindină, ca să cunoşti
că pământul este** al Domnului.
30 Cât despre tine şi robii tăi, ştiu*
că încă** nu vă temeţi de Dom-
31 nul Dumnezeu". Şi inul şi orzul*
au fost distruse, pentru că orzul
dăduse în spic şi inul înflorise.
32 Şi grâul şi alacul[b] nu s-au stricat,
33 pentru că erau târzii. Şi Moise a
ieşit de la Faraon, afară din ce-
tate, şi şi-a întins* mâinile spre
Domnul; şi tunetele şi grindina
au încetat şi ploaia nu s-a mai
34 vărsat pe pământ. Şi Faraon a
văzut că ploaia şi tunetele şi grin-
dina încetaseră şi a păcătuit
în continuare şi şi-a îngreuiat ini-
35 ma*, el şi robii săi. Şi inima lui Fa-
raon s-a împietrit* şi nu i-a lăsat
pe fiii lui Israel să plece, după
cum zisese Domnul prin[c] Moise.

Plaga lăcustelor

10 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Intră la Faraon; pentru că am
îngreuiat* inima lui şi inima slu-
jitorilor lui, ca să fac** aceste
2 semne ale Mele în mijlocul lui şi
ca să istoriseşti* în auzul fiului
tău şi al fiului fiului tău ce am fă-
cut Eu în Egipt şi semnele Mele
pe care le-am făcut în mijlocul lui;
şi veţi cunoaşte că Eu sunt Dom-
3 nul". Şi Moise şi Aaron au intrat
la Faraon şi i-au zis: „Aşa zice

25 *Ps. 105.33.
26 *Cap. 8.22; 10.23; 11.7. Is. 32.18,19.
27 *Num. 22.34 2 Sam. 12.13; 19.20; 24.10. Ps. 51.4. Mica 7.9. Mt. 27.4. **2 Cr. 12.6. Ps. 129.4; 145.17. Plân. 1.18. Dan. 9.14.
29 *1 Împ. 8.22. Ezra 9.5. Ps. 143.6. Is. 1.15. 1 Tim. 2.8. **Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26; 10.28.
30 *Cap. 8.29. **Is. 26.10.
31 *Rut 1.22; 2.23.
33 *Vers. 29.
34 *Cap. 8.15; 8.32.
35 *Cap. 7.13.
1 *Cap. 8.15; 9.34. **Cap. 7.4.
2 *Deut. 4.9. Ps. 44.1; 71.18; 78.5. Ioel 1.3.

[a] *Lit.* „a dat glasuri" [b] *Specie de grâu foarte rezistent, cu un singur bob în spic* [c] *Lit.* „prin mâna lui"

3 *1 Împ. 21.29 2 Cr. 7.14; 34.27. Iov 42.6. Ier. 13.18. Iac. 4.10. 1 Pet. 5.6.
4 *Pr. 30.27. Apoc. 9.3.
5 *Cap. 9.32. Ioel 1.4; 2.25
6 *Cap. 8.3,21.
7 *Cap. 7.5; 8.19; 12.33. **Cap. 23.33 Ios. 23.13. 1 Sam. 18.21 Ecl. 7.26.
8 *Cap. 8.25. Vers. 24.
9 *Cap. 12.37. **Vers. 26. †Cap. 5.1.
11 *Vers. 28.
12 *Cap. 7.19. **Vers. 4,15.

Domnul Dumnezeul evreilor:
«Până când refuzi tu să te
smereşti* înaintea Mea? Lasă pe
poporul Meu să plece, ca să-Mi
4 slujească! Pentru că, dacă nu vei
vrea să laşi pe poporul Meu să
plece, iată, mâine voi aduce lă-
5 custe* în hotarele tale. Şi vor
acoperi faţa[a] pământului şi pă-
mântul nu se va putea vedea; şi
vor mânca rămăşiţa* care a scă-
pat, ce v-a lăsat grindina; şi vor
mânca orice copac care creşte în
6 câmpiile voastre. Şi vor umple*
casele tale şi casele tuturor sluji-
torilor tăi şi casele tuturor egip-
tenilor, aşa cum n-au văzut părin-
ţii tăi, nici părinţii părinţilor tăi,
din ziua când au fost pe pământ
până în ziua aceasta»". Şi s-a în-
tors şi a ieşit de la Faraon.
7 Şi slujitorii* lui Faraon i-au
zis: „Până când ne va fi acesta o
cursă**? Lasă pe oameni să ple-
ce şi să slujească Domnului Dum-
nezeului lor. Încă nu ştii că Egiptul
8 este ruinat?" Şi i-au întors pe Moi-
se şi pe Aaron la Faraon. Şi el
le-a zis: „Mergeţi*, slujiţi Domnu-
lui Dumnezeului vostru! Cine şi
9 care vor merge?" Şi Moise a zis:
„Vom merge* cu tinerii noştri şi cu
bătrânii noştri, cu fiii noştri şi cu
fiicele noastre; cu turmele** noas-
tre şi cu cirezile noastre vom mer-
ge, pentru că avem o sărbătoare†
10 pentru Domnul". Şi el le-a zis:
„Aşa să fie Domnul cu voi, cum
vă voi lăsa eu să plecaţi, pe voi
şi pe pruncii voştri! Vedeţi că răul
11 este înaintea voastră! Nu aşa;
mergeţi deci voi, bărbaţii, şi slu-
jiţi Domnului, pentru că aceasta
doriţi". Şi au fost daţi afară*
dinaintea feţei lui Faraon.
12 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Întinde-ţi* mâna peste ţara Egip-
tului pentru lăcuste, ca să se suie
peste ţara Egiptului şi să mă-
nânce** toată iarba ţării, tot ce a
13 lăsat grindina". Şi Moise şi-a
întins toiagul peste ţara Egiptului;
şi Domnul a adus peste ţară un
vânt* de la răsărit, toată ziua aceea
şi toată noaptea. Când a venit
dimineaţa, vântul de răsărit a adus
14 lăcustele. Şi lăcustele* s-au suit
peste toată ţara Egiptului şi s-au
aşezat în toate hotarele Egiptului,
foarte apăsătoare; înainte de ele
n-au fost** astfel de lăcuste şi
15 după ele nu vor fi asemenea. Şi
au acoperit* faţa întregii ţări
şi ţara s-a întunecat; şi au mân-
cat** toată iarba pământului şi
tot rodul pomilor pe care îl lăsase
grindina; şi n-a rămas nici o ver-
deaţă pe copaci, nici în iarba
câmpului, în toată ţara Egiptului.
16 Şi Faraon a chemat în grabă
pe Moise şi pe Aaron şi a zis: „Am
păcătuit* împotriva Domnului
Dumnezeului vostru şi împotriva
17 voastră. Şi acum, te rog, iartă-mi
păcatul numai de astă dată şi ruga-
ţi-vă* Domnului Dumnezeului vos-
tru să îndepărteze de peste mine
18 moartea aceasta!" Şi a ieşit* de la
19 Faraon şi s-a rugat Domnului. Şi
Domnul a întors un vânt de la apus
foarte puternic, care a ridicat lă-
custele şi le-a cufundat* în Marea
Roşie. N-a rămas nici o lăcustă în
20 toate hotarele Egiptului. Şi Dom-
nul a împietrit* inima lui Faraon şi
n-a lăsat pe fiii lui Israel să plece.

Plaga întunericului de trei zile

21 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Întinde-ţi* mâna spre ceruri şi va
fi întuneric** în ţara Egiptului,
astfel de întuneric că se va pipăi
22 cu mâna". Şi Moise şi-a întins
mâna spre ceruri; şi a fost întune-
ric* gros în toată ţara Egiptului
23 trei zile. Nu se vedeau unul pe
altul[b] şi trei zile nici unul nu s-a
ridicat din locul în care era. Dar*
pentru toţi fiii lui Israel era lumi-
24 nă în locuinţele lor. Şi Faraon l-a
chemat pe Moise şi a zis: „Mer-
geţi*, slujiţi Domnului; numai
turmele** şi cirezile voastre să ră-
mână; chiar şi pruncii voştri vor

13 *Gen. 41.23.
14 *Deut. 28.38 Ps. 78.46; 105.34. **Ioel 2.2. Apoc. 9.3.
15 *Vers. 5. **Ps. 105.35
16 *Cap. 9.27.
17 *Cap. 9.28. 1 Împ. 13.6. Fap. 8.24.
18 *Cap. 8.30.
19 *Ioel 2.20.
20 *Cap. 4.21. Rom. 9.18.
21 *Cap. 9.22. **Deut. 28.29 Apoc. 8.12.
22 *Ps. 105.28. Apoc. 16.10.
23 *Cap. 8.22.
24 *Vers. 8. **Vers. 9.

[a] *Lit.* „ochiul" *(şi în v. 15)* [b] *Lit.* „pe fratele lui"

25 merge cu voi“. Şi Moise a zis:
„Tu să ne dai şi jertfe şi arderi-
de-tot în mâinile noastre, ca să
jertfim Domnului Dumnezeului
26 nostru; turmele noastre vor mer-
ge de asemenea cu noi, nici o
copită nu va rămâne, pentru că
din ele vom lua ca să slujim Dom-
nului Dumnezeului nostru; şi nu
ştim cu ce vom sluji Domnului până
27 *Vers. 20.
27 nu vom ajunge acolo“. Şi Domnul
a împietrit* inima lui Faraon şi
28 *Vers. 11.
28 n-a vrut să-i lase să plece. Şi Fa-
raon i-a zis: „Pleacă* de la mine;
fereşte-te să-mi mai vezi faţa,
pentru că în ziua când îmi vei
29 *Ev. 11.27.
29 vedea faţa vei muri“. Şi Moise a
zis: „Ai vorbit drept, nu-ţi voi mai
vedea* faţa“.

Ameninţarea cu plaga morţii celor întâi-născuţi

11 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Încă o plagă* voi mai aduce
1 *Gen. 12.17. Lev. 13.2. **Cap. 12.31; 12.33,39.
asupra lui Faraon şi asupra Egip-
tului; după aceea vă va lăsa să
plecaţi** de aici; când vă va lăsa
să plecaţi cu totul, vă va alunga
2 în grabă de aici. Vorbeşte acum
2 *Cap. 3.22; 12.35.
în auzul poporului să ceară fieca-
re bărbat de la vecinul său şi
fiecare femeie de la vecina* sa
obiecte de argint şi obiecte de
3 aur“. Şi Domnul a dat poporului
3 *Cap. 3.21; 12.36. Ps. 106.46. **Deut. 34.10 2 Sam. 7.9. Est. 9.4.
bunăvoinţă* în ochii egiptenilor.
Afară de aceasta, omul Moise
era foarte mare** în ţara Egip-
tului, în ochii slujitorilor lui Faraon
4 şi în ochii poporului. Şi Moise a
4 *Cap. 12.29. **Cap. 12.12; 12.23. Amos 5.17.
zis: „Aşa zice Domnul: «Pe la
miezul nopţii* voi ieşi** în mij-
5 locul Egiptului. Şi orice întâi-
5 *Cap. 4.23. Ps. 78.51; 105.36.
născut* în ţara Egiptului va muri,
de la întâiul-născut al lui Fara-
on, care şade pe tronul său, până
la întâiul-născut al roabei care
este înapoia râşniţei şi *până la*
6 orice întâi-născut al animalelor. Şi
6 *Cap. 12.30. Amos 5.17.
va fi un strigăt* mare în toată
ţara Egiptului, cum n-a fost şi nu
7 va mai fi ca el. Dar cât despre
7 *Cap. 8.22. **Ios. 10.21.
fiii* lui Israel, nici un câine**
nu-şi va mişca limba împotriva
omului sau a animalului, ca să
cunoaşteţi că Domnul face deo-
8 sebire între egipteni şi Israel. Şi
8 *Cap. 12.33.
toţi* aceşti robi ai tăi vor coborî
la mine şi se vor pleca până la
pământ înaintea mea, zicând:
«Ieşi tu şi tot poporul care este
la picioarele tale». Şi după aceea
voi ieşi»“. Şi a ieşit de la Faraon
9 aprins de mânie. Şi Domnul i-a
9 *Cap. 3.19; 7.4. **Cap. 7.3; 10.1.
zis lui Moise: „Faraon* nu va as-
culta de voi, ca să-Mi înmulţesc**
10 minunile în ţara Egiptului“. Şi
10 *Cap. 4.21. Rom. 2.5; 9.18.
Moise şi Aaron au făcut toate
aceste minuni înaintea lui Faraon.
Şi Domnul a împietrit* inima lui
Faraon, şi el n-a lăsat pe fiii lui
Israel să plece din ţara lui.

Aşezarea Paştelui

12 Şi Domnul le-a vorbit lui Moi-
se şi lui Aaron în ţara Egiptului,
2 zicând: „Această lună va fi pentru
2 *Cap. 13.4; 23.15; 34.18. Deut. 16.1. 2 Cor. 5.17.
voi începutul[a] lunilor; ea va fi
pentru voi întâia lună* a anului.
3 Vorbiţi întregii adunări a lui Israel,
3 *Is. 53.7. Ioan 1.29.
zicând: «În a zecea zi a lunii
acesteia să-şi ia fiecare un miel,
după casa părintească, un miel*
4 pentru o casă. Şi dacă o casă este
prea mică pentru un miel, să-l
ia el şi vecinul său cel mai apro-
piat de casa lui, după numărul
sufletelor; veţi număra, pentru un
miel, după cât poate mânca fie-
5 care. Mielul* vostru să fie fără
5 *Lev. 22.19. Mal. 1.8,14. Ioan 8.46. Ev. 7.26; 9.14 1 Pet. 1.19.
cusur, parte bărbătească de un an;
să-l luaţi dintre oi sau dintre ca-
6 pre. Şi îl veţi păstra până în ziua
6 *Lev. 23.5. Num. 9.3; 28.16. **Cap. 16.12 Num. 9.11. Deut. 16.1,6. Ioan 13.30.
a paisprezecea* a lunii acesteia;
şi toată mulţimea adunării lui
Israel să-l înjunghie între cele
7 două seri[b]**. Şi să ia din sânge şi
să pună pe amândoi uşorii uşii
şi pe pragul de sus, în casele în
8 care-l vor mânca. Şi în noaptea
8 *Cap. 34.25. Num. 9.11,12 Deut. 16.3. 1 Cor. 5.8.
aceea* să mănânce carnea friptă
la foc şi cu azime; cu ierburi a-
9 mare[c] s-o mănânce. Şi să nu mân-
9 *Deut. 16.7.
caţi nimic crud din el, nici fiert
în apă, ci fript* la foc: capul lui
şi picioarele lui şi măruntaiele
10 lui. Şi să nu lăsaţi nimic din el
10 *Cap. 16.19; 23.18; 34.25.
până dimineaţa; şi ce va rămâne*

[a] *Lit.* „capul“ [b] *Probabil timpul dintre apusul soarelui şi lăsarea nopţii* [c] *Lit.* „cu amărăciune“

până dimineaţa să ardeţi în foc.
11 Şi să-l mâncaţi aşa: cu coapsele
încinse*, *cu* sandalele voastre în
picioarele voastre şi *cu* toiagul
vostru în mâna voastră; şi să-l
mâncaţi în grabă: este paştele[a]**
12 Domnului. Şi Eu voi trece* prin
ţara Egiptului în noaptea aceas-
ta şi voi lovi pe orice întâi-năs-
cut din ţara Egiptului, de la om
până la animal; şi voi face ju-
decăţi** împotriva tuturor dum-
nezeilor† Egiptului: Eu†† sunt
13 Domnul. Şi sângele* vă va fi
semn** pe casele în care sunteţi;
şi Eu voi vedea sângele şi voi
trece† peste voi; şi, când voi lovi
ţara Egiptului, nu va fi nici o pla-
gă peste voi, ca să vă distrugă.
14 Şi această zi să vă fie ca amin-
tire* şi s-o ţineţi ca sărbătoare**
pentru Domnul; o veţi ţine în ge-
neraţiile voastre, ca sărbătoare
printr-o rânduială† pentru totdea-
15 una. Şapte* zile să mâncaţi azime;
din ziua întâi să scoateţi[b] aluatul
din casele voastre, pentru că ori-
cine mănâncă pâine cu aluat din
ziua întâi până în ziua a şaptea,
sufletul acela va fi nimicit** din
16 Israel. Şi, în ziua întâi, *să fie* o a-
dunare sfântă; şi în ziua a şaptea
va fi o adunare sfântă*; să nu se
facă nici un fel de lucrare** în
ele, în afară de ce mănâncă fiecare
suflet; numai aceea să se facă de
17 către voi. Şi să ţineţi Azimele,
pentru că în această zi am scos*
oştirile voastre din ţara Egiptului;
şi să ţineţi ziua aceasta, în gene-
raţiile voastre, printr-o rânduială
18 pentru totdeauna. În luna întâi, în
ziua a paisprezecea* a lunii, seara,
veţi mânca azime, până în ziua a
douăzeci şi una a lunii, seara.
19 Şapte* zile să nu se găsească aluat
în casele voastre, pentru că orici-
ne va mânca ce este cu aluat, su-
fletul acela va fi nimicit** din
adunarea lui Israel, fie străin, fie
20 băştinaş al ţării. Să nu mâncaţi
nimic dospit; în toate locuinţele
voastre să mâncaţi* azime»".
21 Şi Moise i-a chemat pe toţi
bătrânii lui Israel şi le-a zis: „Ale-
geţi şi luaţi miei*, după familii-
le voastre, şi înjunghiaţi paştele.
22 Şi luaţi un mănunchi de isop*
şi muiaţi-l în sângele care va
fi în vas şi stropiţi[c]** pragul de
sus şi cei doi uşori ai uşii cu sân-
gele† care va fi în vas; şi nimeni
dintre voi să nu iasă†† la intra-
rea casei lui până dimineaţa.
23 Şi Domnul va trece* ca să-i lo-
vească pe egipteni; şi va vedea
sângele pe pragul de sus şi pe
cei doi uşori ai uşii şi Domnul
va trece pe lângă intrare şi nu-l
va lăsa** pe nimicitor† să intre
în casele voastre, ca să loveas-
24 că. Şi să ţineţi lucrul acesta ca
o rânduială, pentru tine şi pen-
tru fiii tăi, pentru totdeauna.
25 Şi va fi *aşa*: când veţi intra în
ţara pe care v-o va da* Domnul,
cum a promis, veţi ţine slujba
26 aceasta. Şi va fi *aşa*: când* fiii
voştri vă vor zice: «Ce înseam-
nă această slujbă pentru voi?»,
27 veţi spune: «Este jertfă* de Paşti
pentru Domnul, pentru că a tre-
cut peste casele fiilor lui Israel
în Egipt, când i-a lovit pe egip-
teni şi ne-a salvat casele»". Şi po-
porul şi-a plecat** capul[d] şi s-a
28 închinat. Şi fiii lui Israel au mers
şi au făcut cum* poruncise Dom-
nul lui Moise şi lui Aaron; aşa
au făcut.

Moartea întâilor-născuţi

29 Şi a fost *aşa*: la miezul nopţii,
Domnul i-a lovit* pe toţi întâii-
născuţi** în ţara Egiptului, de la
întâiul-născut al lui Faraon, care
şedea pe tronul său, până la în-
tâiul-născut al prizonierului, care
era în închisoare[e], şi toţi întâii-
30 născuţi dintre† animale. Şi Faraon
s-a sculat noaptea, el şi toţi sluji-
torii săi şi tot Egiptul. Şi a fost

11 *Lc. 12.35. Ef. 6.14. **Vers. 21, 27, 43. Deut. 16.5,6.
12 *Cap. 11.4,5. Amos 5.17. **Gen. 15.14 †Num. 33.4. ††Cap. 6.3.
13 *Ev. 11.28. **Gen. 9.13. Ios. 2.18. †Vers. 23,27.
14 *Cap. 13.9. 1 Cor. 11.25. **Lev. 23.4,5 2 Împ. 23.21. †Cap. 13.10; 27.21; 29.9.
15 *Cap. 13.6. Num. 28.17. Deut. 16.3,8. 1 Cor. 5.7. **Gen. 17.14 Num. 9.13.
16 *Lev. 23.7. Num. 28.18. **Rom. 4.4,5
17 *Vers. 41. Cap. 13.3.
18 *Lev. 23.5. Num. 28.16. Lc. 2.43.
19 *Cap. 23.15; 34.18. Deut. 16.3. 1 Cor. 5.7,8. **Num. 9.13
20 *Vers. 8. Ezec. 45.21.
21 *Num. 9.4. Ioş. 5.10. 2 Împ. 23.21. Ezra 6.20. Mt. 26.18,19
22 *Ps. 51.7. 1 Împ. 4.33. **Vers. 7. †Fap. 20.28. ††Ios. 2.19.
23 *Vers. 12,13 **Ezec. 9.6. Apoc. 7.3; 9.4 †2 Sam. 24.16 1 Cor. 10.10. Ev. 11.28.
25 *Cap. 3.8,17.
26 *Deut. 32.7. Ios. 4.6. Ps. 78.6.
27 *Vers. 11. **Cap. 4.31.
28 *Ev. 11.28.
29 *Num. 8.17. Ps. 135.8; 136.10. **Ps. 78.51; 105.36. †Cap. 9.6.

[a] *Ebr.* „pesah", *de la „pasah" („a sări" sau „a trece peste"; v. 13)* [b] *Lit.* „să faceţi să înceteze"
[c] *Sau* „faceţi să se atingă de" [d] *Lit.* „capetele" [e] *Lit.* „casa gropii"

un mare țipăt* în Egipt, pentru
că nu era casă în care să nu fie
31 un mort. Şi i-a chemat* pe Moise
şi pe Aaron noaptea şi a zis:
„Ridicați-vă, plecați** din mij-
locul poporului meu, voi şi fiii†
lui Israel; şi mergeți şi slujiți
32 Domnului, cum ați zis. Luați-vă*
turmele şi cirezile, cum ați zis, şi
duceți-vă; şi binecuvântați-mă**
33 şi pe mine“. Şi egiptenii* sileau
pe popor, ca să-l scoată afară
din țară în grabă, pentru că zi-
34 ceau: „Toți suntem** morți!“ Şi
poporul şi-a luat plămădeala îna-
inte de a se dospi, cu albiile lor le-
35 gate în haine pe umerii lor. Şi fiii
lui Israel făcuseră după cuvântul
lui Moise şi ceruseră* de la egip-
teni obiecte de argint şi obiecte de
36 aur şi haine. Şi Domnul dăduse*
poporului bunăvoință în ochii e-
giptenilor, şi ei le-au împlinit ce-
rerea; şi au prădat** pe egipteni.

Plecarea din Egipt

37 Şi fiii* lui Israel au plecat
din** Ramses la Sucot, cam†
şase sute de mii de bărbați pe
38 picioare, în afară de copii. Şi o
mare adunătură de oameni[a]* s-a
suit cu ei; şi turme şi cirezi – vite
39 foarte** multe. Şi au copt în tur-
te de azime plămădeala pe care
au scos-o din Egipt, fiindcă nu
era dospită; pentru că fuseseră
alungați din Egipt şi n-au putut
să aştepte, nici nu-şi putuseră
pregăti merinde.
40 Şi şederea fiilor lui Israel, cât
au locuit în Egipt, a fost de pa-
41 tru* sute treizeci de ani. Şi a fost
aşa: la încheierea a patru sute
treizeci de ani, tocmai în aceeaşi
zi, a fost că toate oştirile* Dom-
nului au ieşit** din țara Egiptului.
42 Aceasta este o noapte* de ținut
pentru Domnul, pentru că i-a
scos** din țara Egiptului; aceasta
este noaptea de ținut† pentru
Domnul de către toți fiii lui Is-
rael în generațiile lor.

Cum să se facă Paştele

43 Şi Domnul le-a zis lui Moise
şi lui Aaron: „Aceasta este rându-
iala* Paştelui: Nici un străin[b] să
44 nu mănânce din el. Dar robul fie-
căruia, cumpărat cu argint, să fie
circumcis*; apoi să mănânce**
45 din el. Oaspetele* şi lucrătorul
plătit** să nu mănânce din el.
46 Să fie mâncat într-o singură
casă; şi să nu scoateți din car-
nea lui afară din casă, nici să nu
47 zdrobiți* vreun os din el. Toată*
adunarea lui Israel trebuie să-l
48 țină. Şi dacă un străin* va locui
temporar la tine şi va vrea să
țină Paştele Domnului, toată par-
tea bărbătească a lui să fie cir-
cumcisă şi atunci să se apropie
ca să-l țină; şi va fi ca şi un băş-
tinaş al țării; dar nici un necir-
49 cumcis să nu mănânce din el. O
singură lege* va fi pentru băşti-
naş şi pentru străinul care va lo-
50 cui temporar printre voi“. Şi toți
fiii lui Israel au făcut cum porun-
cise Domnul lui Moise şi lui Aa-
ron: aşa au făcut.
51 Şi a fost *aşa*: chiar în ziua*
aceea, Domnul i-a scos pe fiii lui
Israel din țara Egiptului, după
oştirile** lor.

Paştele şi întâii-născuți

13 Şi Domnul i-a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Sfințeşte* pentru
Mine pe orice întâi-născut, pe
oricine deschide pântecele între
fiii lui Israel, din om şi din ani-
3 mal: este al Meu“. Şi Moise a zis
poporului: „Aduceți-vă* aminte de
ziua aceasta, în care ați ieşit din
Egipt, din casa robilor; pentru că
Domnul v-a scos** cu mână tare
din acest *loc*. Şi să nu se mânân-
4 ce† nimic cu aluat. Voi ieşiți* as-
5 tăzi, în luna Abib[c]. Şi va fi *aşa*:
când te va aduce* Domnul în
țara canaaniților şi a hetiților şi a
amoriților şi a heviților şi a ie-
busiților, pe care a jurat** pă-
rinților tăi că ți-o va da, țară în
care curge lapte şi miere, vei
împlini† această slujbă în luna
6 aceasta. Şapte* zile să mănânci

30 *Cap. 11.6. Amos 5.17. Iac. 2.13.
31 *Cap. 11.1. Ps. 105.38. **Cap. 8.25. †Cap. 10.9.
32 *Cap. 10.26. **Gen. 27.34
33 *Cap. 10.7; 11.8. Vers. 39. Ps. 105.38. **Gen. 20.3.
35 *Cap. 3.22; 11.2.
36 *Cap. 3.21; 11.3. **Gen. 15.14 Ps. 105.37.
37 *Num. 33.3. **Gen. 47.11 †Gen. 12.2; 46.3. Cap. 38.26. Num. 1.46.
38 *Num. 11.4. Lc. 14.25. **Deut. 3.19.
40 *Gen. 15.13. Fap. 7.6. Gal. 3.17.
41 *Ios. 5.14. 1 Sam. 17.26 **Cap. 3.8.
42 *Deut. 16.1,6 **Fap. 13.17. †Cap. 13.10; 34.18.
43 *Num. 9.14.
44 *Gen. 17.13. Col. 2.11. **Lev. 22.11
45 *Lev. 22.10. **Lc. 15.29.
46 *Num. 9.12. Ps. 34.20. Ioan 19.33; 19.36.
47 *Num. 9.13.
48 *Num. 9.14.
49 *Lev. 24.22. Num. 15.15; 15.16. Gal. 3.28.
51 *Vers. 41. **Cap. 6.26.
2 *Lev. 27.26. Num. 3.13. Deut. 15.19. Lc. 2.23.
3 *Deut. 16.3. **Cap. 3.19; 6.1. †Cap. 12.8,19
4 *Deut. 16.1.
5 *Cap. 3.8. Ios. 24.11. **Cap. 6.8. †Cap. 12.25.
6 *Cap. 12.15.

[a] *Sau* „o mare mulțime amestecată“ [b] *Lit.* „Nici un fiu al străinului“ [c] *Luna când se coc spicele*

azime; şi în ziua a şaptea este
7 sărbătoare pentru Domnul. În cele
şapte zile să se mănânce azime;
şi să nu se vadă* la tine pâine cu
aluat şi să nu se vadă la tine aluat
8 în toate hotarele tale. Şi să isto-
riseşti* fiului tău în ziua aceea,
zicând: «Este pentru ceea ce mi-a
făcut Domnul când am ieşit din
9 Egipt». Şi aceasta să-ţi fie ca
semn* pe mâna ta şi ca o amin-
tire între ochii tăi, pentru ca legea
Domnului să fie în gura ta; pen-
tru că Domnul te-a scos din Egipt
10 cu mână tare[a]. Şi să ţii* această
rânduială la timpul ei, din an în
11 an[b]. Şi va fi *aşa*: când te va a-
duce Domnul în ţara canaaniţilor,
cum ţi-a jurat* ţie şi părinţilor
12 tăi, şi ţi-o va da, vei consacra*
pentru Dumnezeu tot ce deschide
pântecele şi orice întâi-născut
care vine din animalele tale; cei
de parte bărbătească vor fi ai
13 Domnului. Şi pe orice întâi-năs-
cut* al măgăriţei îl vei răscumpă-
ra cu un miel; şi, dacă nu-l vei
răscumpăra, îi vei frânge gâtul.
Şi pe orice întâi-născut din om
dintre fiii tăi îl vei răscumpăra**.
14 Şi va fi *aşa*: când te va întreba
fiul* tău în viitor[c], zicând: «Ce
este aceasta?», atunci îi vei zice:
«Domnul ne-a scos cu mână**
tare din Egipt, din casa robilor.
15 Şi a fost *aşa*: când Faraon s-a
încăpăţânat[d] să nu ne lase să
plecăm, Domnul i-a omorât* pe
toţi întâii-născuţi în ţara Egip-
tului, de la întâiul-născut al oa-
menilor până la întâiul-născut
al animalelor: de aceea jertfesc
eu Domnului tot ce deschide
pântecele, parte bărbătească, şi
răscumpăr pe orice întâi-născut
16 al fiilor mei. Şi să-ţi fie ca
semn* pe mâna ta şi ca fruntare
între ochii tăi, pentru că Domnul
ne-a scos cu mână tare din
Egipt»".

7 *Cap. 12.19.
8 *Cap. 10.2; 12.26. Deut. 6.20. Ps. 44.1.
9 *Deut. 6.8; 11.18. Is. 49.16. Ier. 22.24. Mt. 23.5.
10 *Cap. 12.14.
11 *Gen. 15.18; 17.18.
12 *Lev. 27.26. Num. 8.17; 18.15. Deut. 15.19. Lc. 2.23.
13 *Cap. 34.20. Num. 18.15. **Num. 3.46.
14 *Cap. 10.2; 12.26. Deut. 6.20. Ios. 4.6,21. **Vers. 3,9.
15 *Cap. 12.29.
16 *Vers. 9.

Călătoria spre pustiu

17 Şi a fost *aşa*: după ce Faraon
a lăsat pe popor să plece, Dum-
nezeu nu i-a dus pe drumul ţării
filistenilor, deşi acela era aproa-
pe. Pentru că Dumnezeu a zis:
„Ca nu cumva poporul, văzând
lupta, să regrete* şi să se în-
18 toarcă** în Egipt". Şi Dumnezeu a
făcut pe popor să ocolească* pe
drumul pustiului Mării Roşii. Şi
fiii lui Israel au ieşit rânduiţi *de*
19 *bătaie*[e]** din ţara Egiptului. Şi
Moise a luat cu sine oasele lui
Iosif, pentru că pusese pe fiii lui
Israel să jure cu jurământ, zicând:
„Dumnezeu vă va cerceta negre-
şit; atunci să-mi luaţi* oasele cu
20 voi de aici". Şi au plecat* din Su-
cot şi au aşezat tabăra în Etam, la
21 marginea[f] pustiului. Şi Domnul
mergea înaintea feţei lor, ziua în-
tr-un stâlp de nor*, ca să le arate
calea, iar noaptea într-un stâlp
de foc, ca să le dea lumină, ca să
22 meargă zi şi noapte. Stâlpul de nor
nu se depărta ziua, nici stâlpul de
foc noaptea, dinaintea poporului.

Trecerea Mării Roşii

14 Şi Domnul i-a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael să se întoarcă* şi să aşeze tabă-
ra în faţa Pi-Hahirotului**, între
Migdol† şi mare; veţi aşeza tabăra
în faţa Baal-Ţefonului, în dreptul
3 lui, lângă mare. Şi Faraon va zice
despre fiii lui Israel: «S-au încur-
cat* prin ţară, i-a închis pustiul!»
4 Şi voi împietri* inima lui Faraon,
şi vă va urmări; şi voi fi glori-
ficat** în Faraon şi în toată oşti-
rea lui; şi egiptenii† vor cunoaşte
că Eu sunt Domnul". Şi au făcut
5 aşa. Şi s-a spus împăratului Egip-
tului că poporul a fugit. Şi inima*
lui Faraon şi a robilor lui s-a întors
împotriva poporului şi au zis: „Ce
am făcut, de am lăsat pe Israel să
6 plece din slujba[g] noastră?" Şi şi-a
înhămat carul şi şi-a luat poporul
7 cu sine. Şi a luat şase sute de care*
alese şi toate carele din Egipt şi

17 *Cap. 14.11. Num. 14.3. **Deut. 17.16
18 *Cap. 14.2. **Ios. 1.14; 4.12. Jud. 7.11.
19 *Gen. 50.25. Ios. 24.32. Fap. 7.16.
20 *Cap. 12.37. Num. 33.6.
21 *Num. 9.15. Deut. 1.33. Neem. 9.12. Ps. 78.14; 99.7. Is. 4.5. 1 Cor. 10.1.
2 *Cap. 13.18. **Num. 33.7 †Ier. 44.1.
3 *Ps. 71.11.
4 *Cap. 4.21. **Cap. 9.16. Rom. 9.17; 9.22. †Cap. 7.5.
5 *Ps. 105.25.
7 *Cap. 15.4.

[a] *Lit.* „cu puterea mâinii" [b] *Lit.* „din zile în zile" [c] *Lit.* „mâine" [d] *Lit.* „*şi*-a înţepenit *grumazul (sau inima)*" [e] *Sau „în rânduri de* câte cinci" [f] *Sau* „capătul" [g] *Slujbă de robi*

8 căpetenii peste toate. Şi Domnul
a împietrit* inima lui Faraon,
împăratul Egiptului, şi a urmărit
pe fiii lui Israel. Şi fiii lui Israel
9 au ieşit** cu mână ridicată. Şi
egiptenii* i-au urmărit; şi toţi caii
şi carele lui Faraon şi călăreţii
lui şi oştirea lui i-au ajuns în ta-
bără, lângă mare, la Pi-Hahirot,
în dreptul Baal-Ţefonului.
10 Şi Faraon s-a apropiat. Şi fiii
lui Israel şi-au ridicat ochii şi, iată,
egiptenii veneau în urma lor; şi fiii
lui Israel s-au temut foarte mult
11 şi au strigat* către Domnul. Şi au
zis* lui Moise: „Pentru că nu erau
morminte în Egipt ne-ai adus să
murim în pustiu? Ce ne-ai făcut
12 de ne-ai scos din Egipt? Nu este
acesta cuvântul pe care ţi l-am
spus în Egipt, zicând: «Lasă-ne*,
şi vom sluji ca robi egiptenilor,
pentru că este mai bine pentru
noi să slujim ca robi egiptenilor,
13 decât să murim în pustiu»?“ Şi
Moise a zis poporului: „Nu vă
temeţi*; staţi pe loc şi veţi vedea
salvarea Domnului, pe care o va
lucra astăzi pentru voi; pentru că
pe egiptenii pe care-i vedeţi as-
tăzi nu-i veţi mai vedea niciodată.
14 Domnul va lupta* pentru voi,
dar voi staţi liniştiţi[a]**!“
15 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„De ce strigi către Mine? Vor-
beşte fiilor lui Israel să meargă
16 înainte. Şi tu, ridică-ţi toiagul* şi
întinde-ţi mâna peste mare şi des-
pică *marea*; şi fiii lui Israel să intre
17 pe uscat în mijlocul mării. Şi, iată,
voi împietri* inima egiptenilor
şi vor intra după ei; şi voi fi glo-
rificat în Faraon şi în toată oşti-
rea lui şi în carele lui şi în călă-
18 reţii lui. Şi egiptenii vor cunoaşte*
că Eu sunt Domnul, când voi fi
glorificat în Faraon, în carele lui
19 şi în călăreţii lui“. Şi Îngerul lui
Dumnezeu, care* mergea înaintea
taberei lui Israel, Şi-a schimbat
locul şi a mers în urma lor. Şi stâl-
pul de nor s-a ridicat dinaintea
20 lor şi a stat în urma lor. Şi a venit
între tabăra egiptenilor şi tabăra lui
Israel. Şi era* nor şi întuneric
pentru unii şi lumină noaptea
pentru ceilalţi; şi nu s-au apro-
21 piat unii de alţii toată noaptea. Şi
Moise şi-a întins mâna peste
mare; şi Domnul a făcut ca marea
să se retragă toată noaptea prin-
tr-un vânt* tare de răsărit şi a fă-
cut** marea *pământ* uscat, şi a-
22 pele s-au despicat†. Şi fiii lui Is-
rael au intrat* pe uscat în mijlo-
cul mării; şi apele le erau un pe-
rete** la dreapta şi la stânga lor.
23 Şi egiptenii i-au urmărit şi au
intrat după ei, în mijlocul mării,
toţi caii lui Faraon, carele lui şi
24 călăreţii lui. Şi a fost *aşa*: la straja
dimineţii, Domnul S-a uitat*
la tabăra egiptenilor din stâlpul
de foc şi de nor şi a tulburat ta-
25 băra egiptenilor. Şi le-a scos ro-
ţile carelor şi le-a îngreuiat mer-
sul. Şi egiptenii au zis: „Să fugim
dinaintea lui Israel, pentru că
Domnul luptă* pentru ei împo-
triva egiptenilor!“
26 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Întinde-ţi* mâna peste mare, ca
apele să se întoarcă peste egip-
teni, peste carele lor şi peste că-
27 lăreţii lor“. Şi Moise şi-a întins
mâna peste mare; şi, spre dimi-
neaţă, marea* s-a întors la locul
ei; şi egiptenii au fugit înaintea
ei. Şi Domnul i-a răsturnat[b]**
pe egipteni în mijlocul mării.
28 Şi apele s-au întors* şi au aco-
perit** carele şi pe călăreţii din
toată oştirea lui Faraon, care
intraseră după ei în mare; n-a
29 rămas nici unul din ei. Şi fiii* lui
Israel au trecut pe uscat** prin
mijlocul mării; şi apele le-au fost
un perete la dreapta şi la stânga
30 lor. Şi Domnul l-a salvat* pe Is-
rael din mâna egiptenilor în ziua
aceea şi Israel i-a văzut** pe e-
gipteni morţi pe ţărmul mării.

[a] *Sau* „rămâneţi în pace“ [b] *Lit.* „i-a scuturat“

8 *Vers. 4. **Num. 33.3
9 *Cap. 15.9. Ios. 24.6.
10 *Ios. 24.7. Neem. 9.9. Ps. 34.17; 107.6.
11 *Cap. 5.21; 15.24; 16.2,3 Ps. 106.7,8.
12 *Cap. 6.9.
13 *Gen. 15.1; 46.3. 2 Cr. 20.15. Is. 41.10-14.
14 *Deut. 1.30; 3.22; 20.4. Ios. 10.14; 10.42; 23.3. 2 Cr. 20.29. Neem. 4.20. Is. 31.4. **Is. 30.15.
16 *Cap. 4.17. Num. 20.8. Is. 10.26.
17 *Cap. 7.3. Vers. 8.
18 *Vers. 4.
19 *Cap. 13.21; 23.20; 32.34. Num. 20.16. Is. 63.9.
20 *Is. 8.14. 2 Cor. 2.15; 4.3.
21 *Gen. 8.1; 41.6. **Ps. 66.6. †Ios. 3.16. Neem. 9.11. Ps. 74.13. Is. 63.12,13.
22 *Num. 33.8. Ps. 78.13. 1 Cor. 10.1. Ev. 11.29. **Hab. 3.10.
24 *Cap. 13.21.
25 *Vers. 14.
26 *Vers. 16.
27 *Ios. 4.18. **Cap. 15.1,7
28 *Hab. 3.8,13. **Deut. 11.4. Neem. 9.11. Ps. 78.53; 106.11.
29 *Vers. 22. Ps. 77.20. **Ps. 66.6. Is. 11.15.
30 *Vers. 13. Ps. 106.8,10. **Ps. 58.10; 59.10.

31 *Cap. 4.31; 19.9. Ps. 106.12. Ioan 2.11; 11.45.

31 Şi Israel a văzut mâna cea tare
pe care a arătat-o DOMNUL împo-
triva egiptenilor. Şi poporul s-a
temut de DOMNUL şi a crezut* în
DOMNUL şi în robul Său, Moise.

Cântarea lui Moise şi a Mariei

1 *Jud. 5.1. 1 Sam. 2.1. 2 Sam. 22.1. Ps. 106.12. Lc. 1.46-55. Apoc. 5.9-14. **Ier. 51.21.

15 Atunci Moise şi fiii lui Israel
au cântat DOMNULUI această cân-
tare* şi au vorbit, zicând:
„Voi cânta DOMNULUI, pentru că
este foarte înălţat.
A aruncat** în mare pe cal şi
pe călăreţul lui.

2 *Ps. 59.17. Hab. 3.18. **Deut. 10.21 Ps. 18.2. Is. 12.2. †2 Sam. 22.47 Ps. 99.5; 118.28 Is. 25.1.

2 Domnul[a] este tăria mea* şi
cântarea** mea. Şi El a fost sal-
varea mea.
Acesta este Dumnezeul meu
şi-L voi lăuda[b];
Dumnezeul tatălui meu, şi-L
voi înălţa†.

3 *Ios. 5.14. Ps. 24.8. Apoc. 19.11. **Ps. 83.18.

3 DOMNUL este un războinic*;
Numele** Său este DOMNUL.

4 *Cap. 14.7.

4 Carele lui Faraon şi oştirea
lui, le-a aruncat în mare;
şi căpeteniile* lui alese s-au
afundat în Marea Roşie.

5 *Cap. 14.28. **Neem. 9.11

5 Adâncurile* i-au acoperit, au
coborât** în adâncimi ca o piatră.

6 *Ps. 118.15.

6 Dreapta* Ta, DOAMNE, este
glorioasă în putere;
dreapta Ta, DOAMNE, a sfă-
râmat în bucăţi pe vrăjmaş.

7 *Deut. 33.26. **Cap. 14.27. †Ps. 78.49. ††Ps. 59.13. Is. 5.24; 47.14.

7 Şi în mărimea măreţiei* Tale
ai zdrobit** pe cei care s-au ri-
dicat împotriva Ta.
Ai trimis† mânia Ta: i-a mis-
tuit†† ca pe o mirişte.

8 *Cap. 14.21. 2 Sam. 22.16. Iov 4.9. 2 Tes. 2.8. **Ps. 78.13. Hab. 3.10.

8 Şi, la suflarea* nărilor Tale,
apele s-au îngrămădit;
şuvoaiele s-au ridicat ca un
zid**;
adâncurile s-au închegat în
inima mării.

9 *Cap. 14.5,8. **Gen. 49.27 Jud. 5.30. Is. 53.12. Lc. 11.22.

9 Vrăjmaşul* zicea: «Voi ur-
mări, voi ajunge,
voi împărţi** prada, mi se va
sătura sufletul de ei.
Îmi voi trage sabia, mâna mea
îi va nimici».

10 *Iov 4.9. **Cap. 14.28. Vers. 5.

10 Tu ai suflat* cu suflarea Ta;
i-a acoperit** marea.
S-au scufundat ca plumbul în
apele mărețe.

11 *2 Sam. 7.22 1 Împ. 8.23. Ps. 71.19; 86.8; 89.6,8. Ier. 10.6; 49.19. Mica 7.18. **Is. 6.3. †Ps. 72.18; 77.14; 136.4.

11 Cine este* ca Tine, DOAMNE,
între dumnezei?
Cine este ca Tine, măreţ** în
sfinţenie,
înfricoşător în laude, înfăp-
tuind† minuni?
12 Ţi-ai întins dreapta, pământul
i-a înghiţit.

13 *Neem. 9.12 Ps. 77.20; 78.52; 80.1. Is. 63.12,13. Ier. 2.6. **Ps. 77.15. †Ps. 78.54.

13 Prin îndurarea Ta, ai condus*
poporul pe care l-ai răscum-
părat**;
l-ai călăuzit prin puterea Ta
spre† locuinţa sfinţeniei Tale.

14 *Num. 14.14 Deut. 2.25. **Ios. 2.9,10 Ps. 48.6.

14 Popoarele* au auzit, au tre-
murat;
i-a cuprins groaza** pe locui-
torii Filistiei.

15 *Gen. 36.15. Deut. 2.4. **Num. 22.3 Hab. 3.7. †Ios. 5.1.

15 Atunci căpeteniile* Edomului
s-au îngrozit;
tremurul a cuprins pe puter-
nicii** Moabului;
toţi locuitorii† Canaanului
sunt topiţi.

16 *Deut. 2.25. Ios. 2.9. **1 Sam. 25.37 †Deut. 32.9. Ps. 74.2. 1 Pet. 2.9. ††2 Sam. 7.23 Is. 43.1,3. Ier. 31.11. Tit 2.14. 2 Pet. 2.1.

16 Frica* şi groaza au căzut peste
ei.
De măreţia braţului Tău au
încremenit ca piatra**,
până a trecut poporul† Tău,
DOAMNE,
până a trecut poporul pe care
Ţi l-ai cumpărat††.

17 *Ps. 44.2; 80.8. **Ps. 2.6; 78.54,68. †Ps. 68.16; 76.2.

17 Tu îi vei duce* şi îi vei sădi
pe muntele** moştenirii Tale,
la locul[c] pe care l-ai făcut lo-
cuinţa Ta, DOAMNE,
locaşul† sfânt, Doamne, pe
care mâinile Tale l-au înteme-
iat.

18 *Ps. 10.16; 29.10. Is. 57.15.

18 DOMNUL* va împărăţi pentru
totdeauna şi în veci!

19 *Pr. 21.31. **Cap. 14.28

19 Deoarece caii* lui Faraon, cu
carele lui şi cu călăreţii lui, au
intrat în mare şi DOMNUL a adus
înapoi** apele mării peste ei; şi
fiii lui Israel au mers pe uscat
prin mijlocul mării".

20 *Cap. 2.4. **Jud. 4.4. †1 Sam. 18.6 Ps. 68.11,25. ††Gen. 31.27 1 Sam. 10.5. Ps. 81.2. Is. 5.12.

20 Şi Maria[d]*, profetesa**, sora
lui Aaron, a luat tamburina în
mâna ei şi toate femeile† au ieşit
după ea cu tamburine†† şi cu

[a] *Ebr*. „Yah" [b] *Sau* „Îl voi face locuinţă" [c] *Lit*. „locul rânduit" [d] *Ebr*. „Miriam"

21 jocuri*†. Şi Maria le răspundea:
„Cântaţi Domnului, pentru că
este foarte înălţat;
a aruncat în mare pe cal şi
pe călăreţul lui“.

Mara

22 Şi Moise* a pornit pe Israel
de la Marea Roşie şi au ieşit în
pustiul Şur**. Şi trei zile au umblat
prin pustiu şi n-au găsit
23 apă†. Şi au venit la Mara* şi n-au
putut să bea apele din Mara,
pentru că erau amare**; de aceea
24 i s-a pus numele Mara[a]. Şi popo-
rul murmura* împotriva lui Moi-
25 se, zicând: „Ce vom bea?“ Şi el a
strigat* către Domnul; şi Domnul
i-a arătat un lemn** şi el l-a
aruncat† în ape şi apele s-au fă-
cut†† dulci. Acolo i-a dat o rân-
duială*† şi o judecată; şi acolo
26 i-a încercat†*. Şi a zis: „Dacă vei
asculta* cu tot dinadinsul de cu-
vântul Domnului Dumnezeului
tău şi vei face ce este drept în
ochii Lui şi-ţi vei pleca urechea
la poruncile Lui şi vei păzi toate
rânduielile Lui, nu voi pune peste
tine nici una din plăgile[b]** pe
care le-am pus peste Egipt; pen-
tru că Eu sunt Domnul care te
vindecă†“.
27 Şi au venit la Elim*; şi acolo
erau douăsprezece izvoare de
apă şi şaptezeci** de palmieri†;
şi au aşezat tabăra acolo, lângă
ape.

Murmure în Sin

16 Şi au pornit* din Elim şi toată
adunarea fiilor lui Israel a venit
în pustiul Sin**, care este între
Elim şi Sinai, în ziua a cincispre-
zecea a lunii a doua† de la ieşi-
2 rea lor din ţara Egiptului. Şi toată
adunarea fiilor lui Israel a mur-
murat* împotriva lui Moise şi
3 împotriva lui Aaron în pustiu. Şi
fiii lui Israel le-au zis: „De am fi
murit* de mâna Domnului în ţara
Egiptului**, când şedeam lângă
oalele cu carne†, când mâncam
pâine pe săturate! Pentru că ne-aţi
adus în pustiul acesta ca să omo-
râţi toată mulţimea aceasta cu
4 foame“. Şi Domnul i-a zis lui Moi-
se: „Iată, voi face să vă plouă
pâine* din ceruri; şi poporul să
iasă şi să adune porţia[c] unei
zile** în fiecare zi[d], ca să-i în-
cerc† dacă vor umbla în legea
5 Mea sau nu. Şi va fi *aşa*: în ziua
a şasea vor pregăti ce vor fi
adus şi va fi* de două ori mai
mult decât ce vor aduna zilnic“.
6 Şi Moise şi Aaron au zis tutu-
ror fiilor lui Israel: „Astă-seară*
veţi cunoaşte** că Domnul v-a
7 scos din ţara Egiptului. Şi mâine
veţi vedea gloria* Domnului,
pentru că a auzit murmurele**
voastre împotriva Domnului. Şi
ce† suntem noi, de murmuraţi îm-
8 potriva noastră?“ Şi Moise a zis:
„*Aşa va fi* când Domnul vă va da
seara carne să mâncaţi şi di-
mineaţa pâine să vă săturaţi,
pentru că Domnul a auzit mur-
murele voastre cu care murmuraţi
împotriva Lui; şi ce suntem noi?
Murmurele voastre nu sunt îm-
potriva noastră, ci împotriva*
9 Domnului“. Şi Moise a vorbit lui
Aaron: „Spune întregii adunări
a fiilor lui Israel: «Apropia-
ţi-vă* înaintea Domnului, pen-
tru că a auzit murmurele voas-
10 tre»“. Şi a fost *aşa*: pe când
vorbea Aaron întregii adunări a
fiilor lui Israel, s-au uitat înspre
pustiu şi, iată, gloria* Domnu-
11 lui s-a arătat în nor. Şi Domnul
12 a vorbit lui Moise, zicând: „Am
auzit* murmurele fiilor lui Is-
rael. Vorbeşte-le, zicând: «Între
cele două seri** veţi mânca voi
carne şi dimineaţa† vă veţi să-
tura cu pâine; şi veţi cunoaşte††
că Eu sunt Domnul Dumnezeul
vostru“.

Prepeliţele şi mana. Sabatul

13 Şi a fost *aşa*: seara au venit
prepeliţe* şi au acoperit tabăra,
iar dimineaţa era rouă** împre-
14 jurul taberei. Şi s-a ridicat roua
care era şi iată pe faţa pustiului

[a] *Amărăciune* [b] *Lit.* „bolile“ [c] *Lit.* „cuvântul“ *sau* „lucrul“ [d] *Lit.* „în ziua ei“

20 *†Jud. 11.34; 21.21. 2 Sam. 6.16. Ps. 149.3; 150.4.

22 *Ps. 77.20. **Gen. 16.7. †Ps. 63.1.

23 *Num. 33.8. Rut 1.20. **Apoc. 8.11

24 *Cap. 16.2; 17.3.

25 *Ps. 50.15. **1 Pet. 2.24 †2 Împ. 2.21; 4.41. ††Ezec. 47.7. 2 Cor. 1.5. *†Ios. 24.25. †*Deut. 8.2,16 Jud. 2.22.

26 *Deut. 7.12. **Cap. 23.25 Deut. 28.27; 32.39. †Ps. 41.3,4; 103.3; 147.3.

27 *Num. 33.9. **Num. 11.16 Lc. 10.1. †Ps. 92.12.

1 *Num. 33.10 **Cap. 12.6; 12.51; 19.1. †Ezec. 30.15.

2 *Cap. 14.11; 15.24. Ps. 106.25. 1 Cor. 10.10.

3 *Plân. 4.9. **Num. 14.2,3 Fap. 7.39. †Num. 11.4,5 Ps. 106.14.

4 *Ps. 78.24; 78.25; 105.40 Ioan 6.31,32. 1 Cor. 10.3. **Mt. 6.11,34 †Cap. 15.25. Deut. 8.2,16.

5 *Vers. 22. Lev. 25.21.

6 *Vers. 12,13. **Cap. 6.7. Num. 16.28.

7 *Is. 35.2; 40.5 Ioan 11.4,40. **Num. 14.27; 17.5. †Num. 16.11

8 *1 Sam. 8.7. Lc. 10.16. Rom. 13.2. 1 Tes. 4.8.

9 *Num. 16.16

10 *Cap. 13.21. Num. 16.19. 1 Împ. 8.10; 8.11. 2 Cor. 3.18.

12 *Num. 14.27 **Vers. 6. †Vers. 7. ††Cap. 6.7. 1 Împ. 20.28. Ioel 3.17.

13 *Num. 11.31 Ps. 78.27,28. **Gen. 27.28 Pr. 19.12. Osea 14.5.

14 *Num. 11.7. Deut. 8.3. Neem. 9.15. Ps. 105.40.
15 *Mt. 11.27. Ioan 1.10. **Ioan 6.31; 6.49,58. 1 Cor. 10.3.
16 *Vers. 32,36.
18 *2 Cor. 8.15.
19 *Cap. 12.10; 16.23; 23.18. Mt. 6.34.
22 *Cap. 34.31.
23 *Gen. 2.3. Cap. 20.8,11; 23.12; 31.15; 35.2,3. Lev. 23.3. Neem. 9.14.
24 *Vers. 20.
26 *Cap. 20.9.

ceva* mărunt, ca nişte grăunţe,
mărunt ca bruma, pe pământ.
15 Şi fiii lui Israel au văzut şi au
zis unul către altul: „Ce este
aceasta?[a]", pentru că nu ştiau* ce
era. Şi Moise le-a zis: „Aceasta
este pâinea** pe care v-a dat-o
16 *Domnul* ca hrană. Acesta este
cuvântul pe care l-a poruncit
Domnul: «Strângeţi din ea, fiecare
după cât poate mânca, un omer*
de cap, după numărul sufletelor
voastre; să luaţi fiecare pentru
17 cei care sunt în cortul lui»". Şi fiii
lui Israel au făcut aşa şi au adu-
18 nat, unul mult, altul puţin. Şi au
măsurat cu omerul: şi cel care*
strânsese mult n-a avut prea mult;
şi celui care strânsese puţin nu i-a
lipsit; strânseseră fiecare după cât
19 mânca. Şi Moise le-a zis: „Nimeni
să nu lase din ea până* diminea-
20 ţa". Dar n-au ascultat de Moise şi
unii au lăsat din ea până dimi-
neaţa, dar a făcut viermi şi a mi-
rosit urât. Şi Moise s-a mâniat
21 pe ei. Şi au strâns în fiecare di-
mineaţă, fiecare după cât mânca.
Şi la căldura soarelui se topea.
22 Şi a fost *aşa*: în ziua a şasea au
strâns pâine dublu, două omere
de cap. Şi toate căpeteniile* a-
dunării au venit şi au spus lui
23 Moise. Şi el le-a zis: „Aceasta este
ce a zis *Domnul*: Mâine este o-
dihna[b]*, sabatul[c] sfânt pentru
Domnul. Coaceţi ce aveţi de copt,
fierbeţi ce aveţi de fiert şi strân-
geţi-vă tot ce prisoseşte, ca să
24 fie păstrat până dimineaţa". Şi au
strâns-o până dimineaţa, cum
poruncise Moise, şi nu a mirosit*
25 urât, nici n-a fost vreun vierme
în ea. Şi Moise a zis: „Mâncaţi-o
astăzi, pentru că astăzi este saba-
tul *Domnului*; astăzi n-o veţi găsi
26 pe câmp. Şase zile s-o strângeţi,
dar în ziua a şaptea* este sabatul:
27 în el nu va fi". Şi a fost *aşa*: în
ziua a şaptea, unii din popor au
28 ieşit să adune şi n-au găsit. Şi
Domnul i-a zis lui Moise: „Până
când nu veţi voi* să păziţi po-
29 runcile Mele şi legile Mele? Ve-
deţi că *Domnul* v-a dat sabatul;
de aceea vă dă* în ziua a şasea
pâine pentru două zile. Fiecare să
rămână la locul său; nimeni să
nu iasă din locul său în ziua a
30 şaptea". Şi poporul s-a odihnit în
31 ziua a şaptea. Şi casa lui Israel
i-a pus numele „mană[d]". Şi era
ca sămânţa* de coriandru[e], albă;
şi gustul ei era ca turta cu miere.
32 Şi Moise a zis: „Acesta este cu-
vântul pe care l-a poruncit *Dom-
nul*: «Umpleţi un omer din ea, ca
să fie păstrat pentru generaţiile
voastre, ca să vadă pâinea pe care
v-am dat-o s-o mâncaţi în pustiu,
după ce v-am scos din ţara Egip-
33 tului»". Şi Moise i-a zis lui Aaron:
„Ia un urcior* şi pune în el un omer
plin de mană şi aşaz-o înaintea
Domnului, ca să fie păstrată pentru
34 generaţiile voastre". Aşa cum po-
runcise *Domnul* lui Moise, Aaron
a pus-o* înaintea mărturiei, ca să
35 fie păstrată. Şi fiii lui Israel au
mâncat* mană patruzeci** de ani,
până au intrat în ţara locuită; au
mâncat mană până au ajuns† la
36 hotarul ţării Canaanului. Şi un
omer este a zecea* parte din efă[f].

Refidim. Apa din stâncă

17 Şi toată adunarea fiilor lui
Israel a plecat din pustiul Sin,
după călătoriile lor, la porunca[g]
Domnului; şi au aşezat tabăra în
Refidim*; şi nu era apă** de băut
2 pentru popor. Şi poporul s-a cer-
tat* cu Moise; şi ziceau: „Daţi-ne
apă să bem!" Şi Moise le-a zis:
„Pentru ce vă certaţi cu mine? Pen-
tru ce-L ispitiţi[h]** pe *Domnul*?"
3 Şi poporul era însetat de apă şi
poporul* a murmurat împotriva
lui Moise şi a zis: „Pentru ce** ne-
ai suit din Egipt, ca să ne faci să

28 *2 Împ. 17.14 Ps. 78.10,22; 106.13.
29 *Lev. 25.21.
31 *Num. 11.7; 11.8. Deut. 8.3,16.
33 *Ev. 9.4.
34 *Num. 17.10 Deut. 10.5. 1 Împ. 8.9.
35 *Deut. 8.3. Neem. 9.15. Ioan 6.31,49. **Num. 33.38 †Ios. 5.12.
36 *Num. 28.5.
1 *Num. 33.14 **Ps. 63.1.
2 *Num. 20.3. Ev. 3.16. **Deut. 6.16 Ps. 78.18,41. Is. 7.12. Mt. 4.7. Fap. 15.10. 1 Cor. 10.9.
3 *Cap. 16.2. **Cap. 14.11

[a] *Ebr.* „Man hu?" [b] *Ebr.* „şabaton" [c] *Ebr.* „şabat" [d] *Ebr.* „man" [e] *Plantă cu flori albe sau roz şi fructe în formă de globuleţe* [f] *Efa (origine egipteană), o măsură pentru cereale, cu capacitatea de aproximativ 22 litri* [g] *Lit.* „gura" [h] *Sau* „puneţi la încercare"; *şi în v. 7*

murim de sete, pe mine şi pe
4 fiii mei vitele† mele?“ Şi Moi-
se a strigat către Domnul, zi-
când: „Ce să fac cu poporul a-
cesta? Încă puţin şi mă vor uci-
5 de* cu pietre!“ Şi Domnul i-a
zis lui Moise: „Treci* înaintea
poporului şi ia cu tine din bătrâ-
nii** lui Israel. Şi ia în mână to-
iagul† tău cu care ai lovit râul şi
6 mergi. Iată, Eu voi sta înaintea
ta acolo, pe stâncă, în Horeb, şi
vei lovi stânca* şi vor ieşi ape
din ea şi poporul va bea“. Şi Moi-
se a făcut aşa înaintea ochilor bă-
7 trânilor lui Israel. Şi a pus nu-
mele locului „Masa[a]* şi Meri-
ba[b]**“, din cauza certei fiilor lui
Israel şi pentru că-L ispitiseră†
pe Domnul, zicând: „Este Dom-
nul între noi, sau nu?“

Înfrângerea lui Amalec

8 Şi Amalec* a venit şi s-a lup-
9 tat cu Israel la Refidim. Şi Moi-
se i-a zis lui Iosua[c]: „Alege bărbaţi
pentru noi şi ieşi, luptă-te cu
Amalec! Mâine voi sta pe vârful
dealului, cu toiagul lui Dumnezeu
10 în mâna mea“. Şi Iosua a făcut
cum i-a zis Moise, ca să se lupte
cu Amalec; şi Moise, Aaron şi
Hur[d]* s-au suit pe vârful** dea-
11 lului. Şi a fost *aşa:* când îşi ridi-
ca* Moise mâna, învingea Israel,
iar când îşi lăsa mâna în jos[e],
12 învingea Amalec. Şi mâinile lui
Moise *îi* erau grele; şi au luat o
piatră şi au pus-o sub el, iar el
s-a aşezat pe ea. Şi Aaron şi Hur
îi ţineau* mâinile, unul de o par-
te şi altul de alta, şi mâinile lui au
stat întinse până la apusul soarelui.
13 Şi Iosua a doborât pe Amalec[f]
şi pe poporul său cu ascuţişul sa-
14 biei. Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Scrie* aceasta spre aducere-a-
minte în carte şi spune[g] lui Iosua
că voi şterge de tot amintirea lui
15 Amalec** de sub ceruri“. Şi Moi-
se a zidit un altar* şi i-a pus nu-
mele: „Domnul, steagul** meu[h]“.
16 Şi a zis: „Pentru că Domnul[i] a
jurat[j], Domnul va purta război
cu Amalec din generaţie în ge-
neraţie“.

3 †Cap. 12.38.
4 *Num. 14.10 1 Sam. 30.6. Ioan 8.59; 10.31.
5 *Ezec. 2.6. **Cap. 3.16; 3.18. †Cap. 7.20. Num. 20.8.
6 *Deut. 8.15. Neem. 9.15. Ps. 78.15,20; 105.41; 114.8. 1 Cor. 10.4.
7 *Deut. 6.16. Ps. 95.8. **Num. 20.13 Ps. 81.7. †Num. 14.22. Deut. 33.8. Ev. 3.8.
8 *Gen. 36.12. Num. 24.20. Deut. 25.17. 1 Sam. 15.2.
10 *Cap. 24.14; 31.2. **Ev. 4.14; 7.25.
11 *Iac. 5.16.
12 *Is. 35.3.
14 *Num. 33.2. **Num. 24.20 1 Sam. 15.3; 30.1,17. 2 Sam. 8.12. Ezra 9.14.
15 *Jud. 6.24.
15 **Ps. 60.4. Cânt. 2.4.

Vizita lui Ietro la Moise

18 Şi Ietro, preotul Madianului,
socrul lui Moise, a auzit tot ce
făcuse* Dumnezeu lui Moise şi lui
Israel, poporul Său, că Domnul
scosese pe Israel din Egipt.
2 Şi Ietro, socrul lui Moise, a luat
pe Sefora, soţia lui Moise, după
3 ce o trimisese el înapoi, şi pe cei
doi* fii ai ei, dintre care numele
unuia era Gherşom[k]**, pentru că
zisese: „Am locuit temporar în-
4 tr-o ţară străină“. Şi numele ce-
luilalt, Eliezer[l]*: „pentru că Dum-
nezeul tatălui** meu a fost ajuto-
rul meu şi m-a scăpat† de sabia
5 lui Faraon“. Şi Ietro, socrul lui
Moise, a venit cu fiii şi soţia lui
Moise la acesta, în pustiul unde el
aşezase tabăra, la muntele* lui
6 Dumnezeu. Şi a trimis să spună
lui Moise: „Eu, Ietro, socrul tău,
am venit la tine, şi soţia ta, şi
7 cei doi fii ai ei cu ea“. Şi Moise a
ieşit să-l întâmpine pe socrul
său şi s-a plecat* până la pă-
mânt şi l-a sărutat**; şi s-au între-
bat unul pe altul de sănătate[m] şi au
8 intrat în cort. Şi Moise a istorisit
socrului său tot ceea ce Domnul fă-
cuse lui Faraon şi egiptenilor
pentru* Israel, tot necazul** care
i-a ajuns[n] pe drum şi cum i-a eli-
9 berat† Domnul. Şi Ietro s-a bu-
curat* de tot binele pe care-l fă-
cuse Domnul lui Israel, că-l eli-
10 berase din mâna egiptenilor. Şi
Ietro a zis: „Binecuvântat* să fie
Domnul, care v-a eliberat din
mâna egiptenilor şi din mâna lui
Faraon, care a eliberat poporul de
11 sub mâna egiptenilor! Acum cu-
nosc că Domnul este mai mare*
decât toţi dumnezeii, pentru că**,
în lucrul în care s-au purtat†

1 *Ps. 44.1; 77.14; 78.4; 105.5,43; 106.2,8; 126.2.
3 *Cap. 4.20. Fap. 7.29. **Cap. 2.22.
4 *1 Cr. 23.15; 23.17. **Gen. 49.25 †Fap. 12.11.
5 *Cap. 3.1; 4.27; 24.13.
7 *Gen. 18.2; 19.1; 43.26 1 Împ. 2.19. **Gen. 29.13; 33.4.
8 *Cap. 4.23; 7.4,5. **Num. 20.14 Neem. 9.32. †Ps. 78.42; 81.7; 106.10; 107.2.
9 *Deut. 32.43.
10 *Gen. 14.20. 2 Sam. 18.28 1 Împ. 8.56. Ps. 68.19.
11 *2 Cr. 2.5. Ps. 95.3; 97.9; 135.5. **Cap. 1.10. †1 Sam. 2.3. Neem. 9.10. Iov 40.11,12. Ps. 31.23.

[a] *Ispită* [b] *Ceartă* [c] *Yah Salvatorul* [d] *Puritate* [e] *Lit.* „îşi odihnea mâna“ [f] *Sau* „a frânt puterea lui Amalec“ [g] *Lit.* „pune-*o* în urechile“ [h] *Ebr.* „Yahve-Nisi“ [i] *Ebr.* „Yah“ [j] *Lit.* „Pentru că mâna *este* pe tronul Domnului“ [k] *Străin* [l] *Dumnezeu este ajutorul meu* [m] *Lit.* „pace“ [n] *Lit.* „i-a găsit“

cu mândrie, *El a fost* mai presus
12 decât ei“. Şi Ietro, socrul lui Moi-
se, a adus* o ardere-de-tot şi jert-
fe pentru Dumnezeu. Şi Aaron şi
toţi bătrânii lui Israel au venit să
mănânce pâine** cu socrul lui
Moise, înaintea† lui Dumnezeu.

Judecătorii

13 Şi a fost *aşa*: a doua zi, Moise
s-a aşezat să judece poporul; şi
poporul stătea înaintea lui Moise de
14 dimineaţa până seara. Şi socrul lui
Moise a văzut tot ce făcea el cu
poporul şi a zis: „Ce este lucrul
acesta pe care-l faci cu poporul?
Pentru ce stai singur, şi tot po-
porul stă lângă tine de dimineaţa
15 până seara?“ Şi Moise i-a zis so-
crului său: „Pentru că poporul vi-
ne* la mine ca să-L întrebe pe Dum-
16 nezeu. Când au o neînţelegere*,
ei vin la mine, şi eu judec între
unul şi altul[a] şi le fac cunoscut**
rânduielile lui Dumnezeu şi legi-
17 le Sale“. Şi socrul lui Moise i-a
zis: „Nu* este bine lucrul pe ca-
18 re-l faci. Vei fi epuizat de tot, tu
şi tot poporul care este cu tine,
pentru că lucrul este prea greu
pentru tine: nu-l poţi face singur*.
19 Ascultă acum glasul meu; te voi
sfătui, şi Dumnezeu va fi* cu tine.
Fii pentru** popor înaintea lui
Dumnezeu şi adu neînţelegerile†
20 la Dumnezeu. Şi învaţă-i* rându-
ielile şi legile şi arată-le calea**
pe care trebuie să umble şi lu-
crarea† pe care trebuie să o facă.
21 Şi alege* din tot poporul oameni
destoinici, temători** de Dumne-
zeu, oameni ai adevărului, care să
urască† un câştig necinstit, şi pu-
ne-i peste ei, căpetenii peste o
mie, căpetenii peste o sută, căpe-
tenii peste cincizeci şi căpetenii
22 peste zece. Şi ei să judece popo-
rul în tot timpul. Şi va fi *aşa*: ei
vor aduce* la tine orice neînţe-
legere mare şi ei vor judeca ori-
ce neînţelegere mică; şi vor uşura
ce este asupra ta şi vor purta
23 povara** împreună cu tine. Dacă
vei face lucrul acesta, şi Dum-
nezeu îţi va porunci, vei putea
face faţă*, şi tot poporul acesta
va ajunge şi el la locul** său în
24 pace“. Şi Moise a ascultat de
glasul socrului său şi a făcut tot
25 ce zisese el. Şi Moise a ales* din
tot Israelul oameni destoinici şi
i-a pus căpetenii peste popor, că-
petenii peste o mie, căpetenii
peste o sută, căpetenii peste cinci-
26 zeci şi căpetenii peste zece. Şi ei
judecau poporul în tot timpul:
neînţelegerile grele* le aduceau
lui Moise, iar orice neînţelegere
27 mică o judecau ei. Şi Moise a lă-
sat* pe socrul său să plece, şi el
s-a dus în ţara sa.

Israel în pustiul Sinai

19 În luna a treia după* ieşirea
fiilor lui Israel din ţara Egiptului,
în aceeaşi zi, au ajuns în pustiul
2 Sinai. Au plecat de la Refidim şi
au ajuns în pustiul Sinai şi au
aşezat tabăra în pustiu. Şi Israel a
aşezat tabăra acolo, în dreptul
3 muntelui. Şi Moise s-a suit* la
Dumnezeu şi *D*omnul l-a chemat
din munte, zicând: „Aşa să zici ca-
sei lui Iacov şi să spui fiilor lui
4 Israel: «Aţi văzut* ce am făcut E-
giptului şi cum v-am purtat** pe
aripi de vultur şi v-am adus la
5 Mine. Şi acum, dacă* veţi asculta
de glasul Meu cu adevărat şi veţi
păzi legământul Meu, veţi fi co-
moara** Mea deosebită[b] dintre
toate popoarele, pentru că tot pă-
6 mântul† este al Meu. Şi Îmi veţi
fi o împărăţie* de preoţi şi o na-
ţiune sfântă**». Acestea sunt cu-
vintele pe care le vei spune fiilor
lui Israel“.
7 Şi Moise a venit şi a chemat
pe bătrânii poporului şi le-a pus
înainte toate aceste cuvinte pe
8 care i le poruncise *D*omnul. Şi tot
poporul a răspuns împreună şi a
zis: „Tot* ce a zis *D*omnul vom
face“. Şi Moise a adus înapoi
9 *D*omnului cuvintele poporului. Şi
*D*omnul i-a zis lui Moise: „Iată, voi

12 *Gen. 31.54. Is. 60.7. **Is. 25.1. †Deut. 12.7. 1 Cr. 29.22. 1 Cor. 10.18.
15 *Lev. 24.12. Num. 15.34; 27.5. Deut. 17.8.
16 *2 Sam. 15.3 Iov 31.13. Fap. 18.15. 1 Cor. 6.1. **Num. 36.6.
17 *Fap. 6.2.
18 *Num. 11.14; 11.17. Deut. 1.9,12.
19 *Cap. 3.12. **Cap. 4.16; 20.19. Deut. 5.5. †Num. 27.5.
20 *Deut. 4.1,5; 5.1; 6.1,2; 7.11. **Ps. 143.8. †Deut. 1.18.
21 *Deut. 1.13; 16.18. Fap. 6.3. **Gen. 42.18 2 Sam. 23.3. 2 Cr. 19.5-10 †Deut. 16.19. Ezec. 18.8.
22 *Vers. 26. Lev. 24.11. Num. 15.33; 27.2; 36.1. Deut. 1.17; 17.8. **Num. 11.17
23 *Cap. 16.29. Vers. 18. **Gen. 18.33; 30.25. 2 Sam. 19.39
25 *Deut. 1.15. Fap. 6.5.
26 *Vers. 22.
27 *Num. 10.29
1 *Num. 33.15
3 *Fap. 7.38.
4 *Deut. 29.2. **Deut. 32.11 Is. 40.31; 63.9 Apoc. 12.14.
5 *Deut. 5.2. Ev. 8.9. **Deut. 4.20 1 Împ. 8.53. Ps. 135.4. Is. 41.8; 43.1 Ier. 10.16. Mal. 3.17. Tit 2.14. †Deut. 10.14 Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26.
6 *Is. 61.6. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6; 5.10; 20.6. **Lev. 20.24 Deut. 7.6. Is. 62.12. 1 Cor. 3.17.
8 *Cap. 24.3,7. Deut. 5.27; 26.17. Ios. 24.15.

[a] *Lit.* „între un om şi aproapele său“ [b] *Sau* „veţi fi ai Mei“

9 *Cap. 20.21; 24.15,16. Deut. 4.11. Ps. 18.11,12; 97.2. Mt. 17.5. **Ioan 12.29 †Cap. 14.31.

veni la tine în întunericul* gros
al norului, ca poporul să audă**
când voi vorbi cu tine şi să te
creadă† şi pe tine întotdeauna". Şi
Moise a adus înapoi Domnului
cuvintele poporului.

Pregătirea pentru primirea legii

10 *Lev. 11.44. Ev. 10.22. **Gen. 35.2. Lev. 15.5. Num. 8.7,21. Apoc. 7.14.
11 *Deut. 33.2.
12 *Ev. 12.20.

10 Şi Domnul a zis lui Moise:
„Mergi la popor şi sfinţeşte-i* as-
tăzi şi mâine şi să-şi spele hai-
11 nele**. Şi să fie gata pentru a tre-
ia zi, pentru că a treia zi Domnul
va coborî*, înaintea ochilor între-
gului popor, pe muntele Sinai. Şi
12 vei pune poporului îngrădiri de
jur-împrejur, zicând: «Feriţi-vă să
vă suiţi pe munte şi să vă atingeţi
de marginea lui. Orice* se va atin-
ge de munte va fi omorât negre-
13 şit: nici o mână nu se va atinge de
el, fără *ca omul* să fie ucis negre-
şit cu pietre sau străpuns cu să-
geata; animal sau om, nu vor trăi».
Când cornul de berbec[a] va suna
14 lung, se vor sui spre munte". Şi
Moise a coborât de pe munte la
popor şi a sfinţit poporul; şi şi-au
15 spălat hainele. Şi a zis poporului:
„Fiţi gata pentru ziua a treia; să
nu vă apropiaţi* de femeie".

15 *1 Sam. 21.4 1 Cor. 7.5.

16 *Ps. 77.18. Ev. 12.18,19. Apoc. 4.5; 8.5; 11.19. **2 Cr. 5.14. †Apoc. 1.10.

16 Şi a fost *aşa*: a treia zi dimi-
neaţa au fost tunete[b]* şi fulgere
şi un nor** gros pe munte şi un
sunet de trâmbiţă foarte† tare; şi
tot poporul care era în tabără s-a
17 cutremurat. Şi Moise a scos pe
popor din tabără ca să-L întâm-
pine pe Dumnezeu; şi au stat la
18 poalele muntelui. Şi tot muntele
Sinai fumega*, pentru că Domnul
coborâse pe el în foc**; şi fumul†
lui se suia ca fumul unui cuptor şi
tot†† muntele se cutremura pu-
19 ternic. Şi sunetul trâmbiţei creş-
tea şi era foarte tare; şi Moise a
vorbit şi Dumnezeu* i-a răspuns
20 printr-un glas. Şi Domnul a cobo-
rât pe muntele Sinai, pe vârful
muntelui; şi Domnul l-a chemat pe
Moise în vârful muntelui şi Moise
21 s-a suit. Şi Domnul i-a zis lui Moi-

18 *Deut. 4.11. Is. 64.1,3. **2Cr. 7.1-3. †Gen. 15.17. Ps. 144.5. Apoc. 15.8. ††Ps. 77.18. Ier. 4.24.
19 *Neem. 9.13. Ps. 81.7.

se: „Coboară, porunceşte popo-
rului să nu năvălească la Dom-
nul ca să privească*, şi mulţi
22 dintre ei să cadă. Chiar şi preoţii
care se apropie de Domnul să se
sfinţească*, pentru ca nu cumva
23 Domnul să-i zdrobească[c]**". Şi
Moise i-a zis Domnului: „Popo-
rul nu se va putea sui pe muntele
Sinai, pentru că ne-ai poruncit
stăruitor, zicând: «Pune îngră-
diri* împrejurul muntelui şi sfin-
24 ţeşte-l»". Şi Domnul i-a zis:
„Du-te, coboară; şi te vei sui*,
tu, şi Aaron cu tine, dar preoţii
şi poporul să nu năvălească să
se suie la Domnul, ca să nu-i
25 zdrobească". Şi Moise a cobo-
rât la popor şi le-a spus.

21 *Cap. 3.5. 1 Sam. 6.19.
22 *Lev. 10.3; 21.6-8. **2 Sam. 6.7
23 *Ios. 3.4.
24 *Cap. 24.1,9. Apoc. 4.1.

Cele zece porunci

20 Şi Dumnezeu a vorbit toate
cuvintele acestea, zicând:
2 „Eu* sunt Domnul Dumne-
zeul tău, care te-am scos din ţara
3 Egiptului, din casa robilor. Să nu
ai alţi* dumnezei în afară de
Mine[d].
4 Să nu-ţi faci* nici un chip
cioplit, nici o asemănare a ceea ce
este sus în ceruri, sau a ceea ce
este jos pe pământ, sau a ceea ce
5 este în apele de sub pământ. Să
nu te pleci* înaintea lor şi să nu
le slujeşti; pentru că Eu, Domnul
Dumnezeul tău, sunt un Dumne-
zeu gelos**, care cercetez† nele-
giuirea părinţilor în fii până la a
treia şi a patra *generaţie* a celor
6 care Mă urăsc şi care arăt îndu-
rare* faţă de miile celor care Mă
iubesc şi păzesc poruncile Mele.
7 Să nu iei* în deşert Numele
Domnului Dumnezeului tău.
Pentru că Domnul nu va socoti
nevinovat pe cel care va lua în
deşert[e] Numele Său.
8 Adu-ţi aminte de ziua saba-
9 tului, ca s-o sfinţeşti. Şase* zile
să lucrezi şi să-ţi faci toată lu-
10 crarea ta; dar ziua a şaptea* este
sabat pentru Domnul Dumnezeul

2 *Lev. 19.37. Ps. 81.10. Osea 13.4.
3 *Deut. 5.7. 2 Împ. 17.35. Ier. 25.6. 1 Cor. 8.6.
4 *Lev. 26.1. Ps. 97.7. Is. 40.19. Rom. 1.23. 1 Ioan 5.21.
5 *Ios. 23.7. Is. 44.15,19. **Deut. 4.24. Ios. 24.19. Naum 1.2. †Lev. 20.5. Num. 14.18. 1 Împ. 21.29. Iov 5.4; 21.19 Ps. 79.8. Is. 14.20,21.
6 *Deut. 7.9. Ps. 89.33. Mica 7.18. Rom. 11.28.
7 *Lev. 19.12. Deut. 5.11. Mt. 5.33.
9 *Lev. 23.3. Ezec. 20.12. Lc. 13.14.
10 *Gen. 2.2,3. Lc. 23.56.

[a] *Sau* „trâmbiţa" [b] *Lit.* „glasuri" [c] *Lit.* „să facă o spărtură în ei" [d] *Sau* „pe lângă Mine" [e] *Sau* „va lua pentru a minţi"

10 **Neem. 13.16
11 *Fap. 4.24. **Cap. 31.17
12 *Gen. 9.23. Mt. 15.4; 19.19 Ef. 6.2. **Ier. 35.7; 35.18.
13 *Lev. 24.17. Mt. 5.21. Rom. 13.9. Iac. 2.11.
15 *Ef. 4.28. 1 Tes. 4.6.
16 *Fap. 6.13. Ef. 4.25.
17 *Mica 2.2. **2 Sam. 11.2-4 Iov 31.9. Pr. 6.29. Ier. 5.8. Fap. 20.33. Rom. 7.7.

tău: să nu faci nici o lucrare, nici
tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici
robul tău, nici roaba ta, nici ani-
malul tău, nici străinul** tău
care este înăuntrul porților tale.
11 Pentru că în șase zile Domnul a
făcut* cerurile și pământul, ma-
rea și tot ce este în ele și în ziua
a șaptea S-a odihnit**; de aceea
Domnul a binecuvântat ziua sa-
batului și a sfințit-o.
12 Onorează* pe tatăl tău și pe
mama ta, ca să ți se lungească**
zilele în țara pe care ți-o dă
Domnul Dumnezeul tău.
13 Să nu ucizi[a]*.
14 Să nu comiți adulter.
15 Să nu furi*.
16 Să nu depui* mărturie falsă
împotriva aproapelui tău.
17 Să nu poftești* casa aproa-
pelui tău; să nu poftești** soția
aproapelui tău, nici robul lui, nici
roaba lui, nici boul lui, nici mă-
garul lui, nici orice altceva care
este al aproapelui tău“.

Legea altarului

18 *Ev. 12.18. Apoc. 1.10.
19 *Deut. 5.27. Gal. 3.19,20. Ev. 12.19. **Deut. 5.25; 18.16.
20 *1 Sam. 12.20 Is. 41.10,13. **Gen. 22.1. Deut. 13.3. †Deut. 4.10. Pr. 3.7; 16.6. Is. 8.13.
21 *Cap. 19.16. Deut. 5.5. 1 Împ. 8.12.
22 *Deut. 4.36; 5.24,26. Neem. 9.13.
23 *1 Sam. 5.4,5 2 Împ. 17.33. Ezec. 20.39; 43.8. Dan. 5.4,23. Țef. 1.5. 2 Cor. 6.14.

18 Și tot poporul a observat* tu-
netele și flăcările și sunetul trâm-
biței și muntele fumegând. Și po-
porul a văzut; și s-au cutremurat
19 și au stat departe; și au zis lui
Moise: „Vorbește* tu cu noi și
vom asculta; dar să nu vorbeas-
că** Dumnezeu cu noi, ca să nu
20 murim“. Și Moise a zis poporului:
„Nu vă temeți*; pentru că Dum-
nezeu a venit ca să vă încerce**
și pentru ca temerea† Lui să fie
înaintea fețelor voastre, ca să nu
21 păcătuiți“. Și poporul a stat de-
parte și Moise s-a apropiat de
întunericul gros* în care era Dum-
nezeu.
22 Și Domnul i-a zis lui Moise:
„Așa vei zice fiilor lui Israel: «Ați
văzut că am vorbit cu voi din*
23 ceruri. Să nu vă faceți dumnezei
de argint alături* de Mine și să
nu vă faceți dumnezei de aur.
24 Să-Mi faci un altar de pământ
și pe el să jertfești arderile tale
de tot și jertfele tale de pace,
oile* tale și boii tăi. În orice loc**
unde voi pune amintirea Nume-
lui Meu, voi veni la tine și te voi
25 binecuvânta†. Și dacă Îmi vei
face* un altar de piatră, să nu-l
zidești din pietre cioplite; pentru
că, dacă-ți vei pune fierul as-
26 cuțit peste el, îl vei profana. Și
să nu te sui pe trepte la altarul
Meu, ca să nu ți se descopere
goliciunea pe el»“.

24 *Lev. 1.2. **Deut. 12.5. 1 Împ. 8.43. 2 Cr. 6.6. Ezra 6.12. Ps. 74.7. Mt. 18.20. †Gen. 12.2. Deut. 7.13.
25 *Deut. 27.5. Ios. 8.31.

Legi privitoare la robii evrei

1 *Cap. 24.3,4. Deut. 4.14; 6.1.
2 *Lev. 25.39-41 Deut. 15.12. Ier. 34.14.
5 *Deut. 15.16; 15.17. Ef. 5.25.
6 *Cap. 12.12; 22.8,28. **Ps. 40.6. Ev. 10.5,7
7 *Neem. 5.5. **Vers. 2,3.
8 *Deut. 21.14
10 *1 Cor. 7.5.

21 „Și acestea sunt judecățile pe
care le vei pune* înaintea lor:
2 Dacă vei cumpăra un rob* evreu,
să-ți slujească șase ani; iar în al
șaptelea să iasă liber, fără *a plăti*
3 nimic. Dacă a venit singur[b], sin-
gur să iasă; dacă avea soție, soția
4 lui să iasă cu el. Dacă stăpânul
său i-a dat o soție și ea îi va naște
fii sau fiice, soția și copiii ei vor
fi ai stăpânului ei și el să iasă
5 singur. Dar, dacă robul va zice
hotărât: «Iubesc* pe stăpânul
meu, pe soția mea și pe copiii
6 mei, nu vreau să ies liber!», a-
tunci stăpânul său să-l aducă îna-
intea* judecătorilor[c] și să-l apro-
pie de ușă sau de tocul ușii; și stă-
pânul său să-i găurească** ure-
chea cu o sulă; și el să-i slujeas-
că pentru totdeauna.
7 Și dacă va vinde cineva pe
fiica* sa roabă, ea să nu iasă
8 cum** ies robii. Dacă ea nu va
plăcea[d]* în ochii stăpânului său
care se logodise cu ea, *acesta* s-o
lase să fie răscumpărată; să nu
aibă putere s-o vândă la un popor
9 străin, după ce a înșelat-o. Și dacă
a logodit-o cu fiul său, să se poar-
te cu ea după dreptul fiicelor.
10 Dacă-și va lua alta, să nu-i scadă
nimic din hrana ei, din hainele ei
11 și din dreptul* ei de soție. Iar
dacă nu-i va face aceste trei lu-
cruri, ea să iasă liberă, fără *să
dea* bani.

[a] *Să nu comiți crimă* [b] *Lit.* „cu trupul său“ [c] *Lit.* „dumnezeilor“ *(ebr.* „elohim“*); la fel și în 22.8,9 etc.* [d] *Lit.* „Dacă va fi rea înaintea“

Legi împotriva violenței

12 *Gen. 9.6. Lev. 24.17. Num. 35.30. Mt. 26.52. **Mt. 5.21. Fap. 3.15.
13 *Num. 35.22 Deut. 19.4,5. **1 Sam. 24.4; 24.10,18. †Num. 35.11. Ios. 20.2.
14 *Num. 15.30 Ev. 10.26. **1 Împ. 2.28-34 2 Împ. 11.15.
15 *1 Tim. 1.9.
16 *Deut. 24.7. **Gen. 37.27
17 *Lev. 20.9. Pr. 20.20. Mt. 15.4. Mc. 7.10.
19 *2 Sam. 3.29
21 *Lev. 25.45; 25.46.
22 *Vers. 30. Deut. 22.18; 22.19.
24 *Lev. 24.20. Deut. 19.21. Mt. 5.38.

12 Cine loveşte* pe un om, şi
acesta moare, să fie omorât**
13 negreşit. Dar dacă nu l-a pândit*,
şi Dumnezeu l-a dat** în mâna lui,
îți voi hotărî† un loc unde să fugă.
14 Dar dacă cineva se va ridica
intenționat* împotriva aproapelui
său şi-l va ucide cu viclenie, îl vei
lua de la altarul** Meu, ca să
15 moară. Şi cine loveşte* pe tatăl său
sau pe mama sa să fie omorât
16 negreşit. Şi cine* fură un om şi-l
vinde** – sau dacă se va găsi în
mâna lui – să fie omorât negreşit.
17 Şi cine blestemă* pe tatăl său sau
pe mama sa să fie omorât negre-
18 şit. Şi dacă se vor certa doi oa-
meni, şi unul va lovi pe celălalt
cu o piatră sau cu pumnul, şi nu
19 va muri, ci va cădea la pat, dacă
se va ridica şi va umbla afară
sprijinit pe* toiag, cel care l-a lovit
să fie fără vină; va plăti numai
pentru şederea lui până se va
20 vindeca deplin. Şi dacă va lovi
cineva pe robul său sau pe roaba
sa cu toiagul şi va muri sub mâna
21 lui, va fi răzbunat negreşit. Dar
dacă va rămâne *în viață* o zi sau
două, nu va fi răzbunat, pentru că
22 este argintul* său. Şi dacă se vor
certa nişte bărbați între ei, şi unul
va lovi pe o femeie însărcinată,
şi va naşte pruncul, şi nu va fi
nici o vătămare, el va plăti negre-
şit o amendă*, după cum îi va cere
soțul femeii, şi va plăti după *ho-*
23 *tărârea* judecătorilor. Dar dacă
va fi vreo vătămare, vei da viață
24 pentru viață, ochi* pentru ochi,
dinte pentru dinte, mână pentru
25 mână, picior pentru picior, arsură
pentru arsură, rană pentru rană,
26 vânătaie pentru vânătaie. Şi dacă
va lovi cineva ochiul robului său
sau ochiul roabei sale, şi-l va face
să-l piardă, îl va lăsa să plece li-
27 ber, pentru ochiul lui. Şi dacă va
face să cadă dintele robului său
sau dintele roabei sale, îl va lăsa
să plece liber, pentru dintele lui.

28 Şi dacă un bou va împunge
pe un bărbat sau pe o femeie, şi
vor muri, boul* va fi ucis cu pietre
şi carnea lui nu se va mânca; dar
stăpânul boului va fi nevinovat.
29 Dar dacă boul împungea mai di-
nainte şi dacă s-a spus stăpânu-
lui său şi nu l-a păzit, şi a ucis pe
un bărbat sau pe o femeie, boul
va fi ucis cu pietre şi stăpânul
30 său va fi omorât. Şi dacă se va
pune asupra lui un preț de răs-
cumpărare, va da răscumpăra-
rea* vieții sale potrivit cu tot ce
31 se va pune asupra lui. Fie că a
împuns pe un băiat sau a împuns
pe o fată, i se va face după jude-
32 cata aceasta. Dacă boul va împun-
ge pe un rob sau pe o roabă, stă-
pânul boului va da stăpânului lor
treizeci* de sicli de argint şi boul**
33 va fi ucis cu pietre. Şi dacă va
deschide cineva o groapă sau dacă
va săpa cineva o groapă, şi n-o va
acoperi, şi dacă va cădea în ea
34 un bou sau un măgar, stăpânul gro-
pii să plătească, să dea argintul
stăpânului lor, şi animalul mort
35 va fi al lui. Şi dacă boul cuiva va
împunge boul vecinului său, şi va
muri, vor vinde boul cel viu şi
vor împărți argintul lui şi vor îm-
36 părți şi pe cel mort. Dar dacă s-a
ştiut mai dinainte că boul îm-
pungea şi stăpânul său nu l-a pă-
zit, va da bou pentru bou, iar cel
mort va fi al lui.

Legi pentru despăgubiri

22 Dacă va fura* cineva un bou
sau o oaie[a] şi o va înjunghia sau
o va vinde, să plătească cinci
boi pentru un bou şi patru** oi
2 pentru o oaie. Dacă hoțul va fi gă-
sit spărgând* şi va fi lovit şi va
muri, nu va fi vină** de sânge pen-
3 tru el. Dacă va răsări soarele pes-
te el, va fi vină de sânge pentru
el: să plătească tot; dacă nu are,
să fie vândut* pentru furtul său.
4 Dacă ce a furat se va găsi viu*
în mâna lui, fie bou, fie măgar,
fie oaie, el să plătească dublu**.

28 *Gen. 9.5. Vers. 32.
30 *Vers. 22. Num. 35.31. Pr. 13.8.
32 *Lev. 27.4. Zah. 11.12; 11.13. Mt. 26.15; 27.3,9. **Vers. 28.
1 *Ef. 4.28. **2 Sam. 12.6 Pr. 6.31. Lc. 19.8.
2 *Mt. 6.19; 24.43. 1 Pet. 4.15. **Num. 35.27
3 *Cap. 21.2. Mt. 18.25.
4 *Cap. 21.16. **Vers. 1,7. Pr. 6.31.

[a] *Sau „o capră“, la fel şi pentru v. 4, 9, 10; 34.3.*

5 Dacă cineva face stricăciuni
într-un ogor sau într-o vie, lăsân-
du-şi vita să pască în ogorul altuia,
să plătească din ce este mai bun
în ogorul său sau din ce este mai
6 bun în via sa. Dacă va izbucni
focul şi va cuprinde spinii şi vor
arde snopii de grâu sau holdele
sau ogorul, cel care a pus foc* să
7 plătească tot. Dacă va da cineva
vecinului său argint sau unelte
spre păstrare*, şi vor fi furate din
casa *acelui* om, dacă se va găsi
8 hoțul, să plătească dublu**. Dacă
nu se va găsi hoțul, stăpânul casei
să fie adus înaintea* judecătorilor,
ca să spună că n-a pus mâna pe
9 bunul aproapelui său. În orice fel
de înşelăciune, fie bou, sau mă-
gar, sau oaie, sau haină, sau orice
lucru pierdut despre care se va
zice: «Acesta este!», cauza* celor
doi să vină înaintea judecătorilor:
acela pe care îl vor condamna
judecătorii să plătească dublu
10 aproapelui său. Dacă va da cineva
aproapelui său spre păzire un
măgar, sau un bou, sau o oaie, sau
vreun animal, şi *animalul* va muri
sau va fi vătămat sau răpit, şi
11 nimeni nu va vedea, jurământul*
Domnului să fie între cei doi, că
n-a pus mâna pe bunul aproape-
lui său; şi stăpânul lui îl va primi,
12 şi el nu va plăti. Dar dacă i-a fost
furat* în adevăr, el să plătească
13 stăpânului lui. Dacă a fost sfâşiat,
să-l aducă mărturie: nu va plăti ce
14 a fost sfâşiat. Şi dacă va împru-
muta* cineva *un animal* de la a-
proapele său, şi va fi vătămat, sau
va muri, stăpânul lui nefiind cu el,
15 va plăti negreşit. Dacă stăpânul lui
a fost cu el, nu va plăti; dacă a fost
închiriat, el va intra în plata chiriei.

Judecarea unor păcate

16 Şi dacă va amăgi cineva pe o
fecioară nelogodită şi se va culca
cu ea, s-o înzestreze* negreşit, ca
17 *să-i fie* soție. Dacă tatăl ei nu va
voi nicidecum să i-o dea, el va
cântări argint după zestrea* fe-
18 cioarelor. Pe vrăjitoare* să n-o laşi
19 să trăiască. Oricine se culcă* cu un
animal să fie omorât negreşit. Cel
20 care jertfeşte unui dumnezeu,
afară* numai de Domnul, să fie
dat nimicirii**.
21 Să nu strâmtorezi şi să nu
asupreşti pe străin*, pentru că
ați fost străini în țara Egiptului. Să
22 nu mâhniți pe văduvă*, nici
23 pe orfan. Dacă-i vei mâhni în
vreun fel şi vor striga* către Mine,
voi auzi** negreşit strigătul lor.
24 Şi mânia* Mea se va aprinde şi
vă voi ucide cu sabia; şi soțiile**
voastre vor rămâne văduve, şi
25 copiii voştri orfani. Dacă vei îm-
prumuta* argint poporului Meu[a],
săracului care este cu tine, să nu-i
fii ca un creditor: să nu-i puneți
26 dobândă. Dacă vei lua garanție*
chiar haina aproapelui tău, să i-o
înapoiezi înainte de apusul soa-
27 relui. Pentru că este singura lui
învelitoare, haina sa pentru pielea
sa; în ce se va culca? Şi va fi *aşa*:
când va striga către Mine, voi
auzi, pentru că sunt îndurător*.
28 Să nu batjocoreşti* pe Dumne-
zeu[b] şi să nu blestemi pe căpete-
29 nia poporului tău. Să nu întârzii
cu belşugul* *ariei* tale şi cu ce
curge[c] din teascul tău. Pe întâiul-
născut dintre fiii tăi să Mi-l dai
30 Mie. Aşa* să faci cu boul tău, cu
oaia ta: şapte** zile să fie cu ma-
ma sa; în ziua a opta† Mi-l vei
31 da. Şi voi să-Mi fiți oameni sfinți*;
şi să nu mâncați** carne sfâşiată
în câmp: s-o aruncați la câini.

Legi despre zvonuri şi judecată

23 Să nu primeşti[d] zvon* minci-
nos. Să nu te uneşti cu cel rău[e], ca
2 să fii martor** nedrept[f]. Să nu te
iei* după cei mulți, ca să faci rău,
şi să nu răspunzi la judecată ca să
te pleci după mulțime, ca să strâmbi
3 *judecata*. Şi să nu părtineşti[g] pe

6 *Iac. 3.5,6.
7 *1 Împ. 20.39. **Vers. 4. Lev. 6.5.
8 *Cap. 21.6. Deut. 17.8,9; 19.17.
9 *Deut. 25.1. 2 Cr. 19.10.
11 *Ev. 6.16.
12 *Gen. 31.39.
14 *2 Împ. 6.5.
16 *Deut. 22.28.

17 *Gen. 34.12. 1 Sam. 18.25
18 *Lev. 19.26. 1 Sam. 28.3,9 Apoc. 22.15.
19 *Lev. 18.23. Deut. 27.21.
20 *1 Cor. 10.20 **1 Împ. 18.40 2 Împ. 10.25.
21 *Ier. 7.6. Zah. 7.10. Mal. 3.5.
22 *Ps. 94.6. Is. 1.17,23; 10.2 Ezec. 22.7. Mc. 12.40. Lc. 18.3. Iac. 1.27.
23 *Iov 35.9. **Iov 34.28. Ps. 10.14,18; 68.5; 145.19.
24 *Iov 31.23. Ps. 69.24. **Ps. 109.9. Plân. 5.3.
25 *Neem. 5.7. Ps. 15.5. Pr. 28.8. Ezec. 18.8,17
26 *Iov 22.6. Pr. 20.16. Ezec. 33.15. Amos 2.8.
27 *2 Cr. 30.9. Ps. 86.15.
28 *Ecl. 10.20. Ioan 18.22. Iuda 8.
29 *Num. 18.27 Pr. 3.9.
30 *Deut. 15.19. **Lev. 22.27. †Gen. 17.12. Lev. 12.3.
31 *1 Pet. 1.15. **Lev. 7.24. Ezec. 4.14; 44.31.
1 *2 Sam. 16.3 Ps. 101.5. Pr. 10.18. **1 Împ. 21.10 Pr. 19.5; 24.28 Mt. 26.59-61
2 *Ios. 24.15. 1 Împ. 19.10. Iov 31.34. Pr. 1.10; 4.14 Fap. 24.27.

[a] *Unuia din poporul Meu* [b] *Sau* „pe judecători“ [c] *Lit.* „cu lacrimile“ [d] *Sau* „Să nu răspândeşti“ [e] *Sau* „Să nu întinzi mâna celui rău“ [f] *Lit.* „un martor al violenței“ [g] *Sau* „să nu onorezi“

4 sărac când se judecă. Dacă vei
întâlni* boul vrăjmașului tău sau
măgarul său rătăcit, să i-l aduci
5 negreșit înapoi. Dacă vei vedea
măgarul celui care te urăște zăcând
sub povara lui, ferește-te să-l
părăsești: să-l dezlegi negreșit
6 împreună cu el[a]. Să nu sucești*
dreptatea săracului tău când se
7 judecă. Depărtează-te de cuvân-
tul* mincinos și să nu ucizi pe cel
nevinovat** și pe cel drept; pen-
tru că nu voi îndreptăți† pe cel
8 rău. Și să nu iei* mită, pentru că
mita orbește pe cei cu ochii des-
chiși și sucește cuvintele celor
9 drepți. Și să nu asuprești pe stră-
in*; pentru că *voi* cunoașteți su-
fletul celui străin, pentru că ați
fost străini în țara Egiptului.

Legi despre Anul sabatic și Sabat

10 Și șase* ani să-ți semeni pă-
11 mântul și să-i strângi roadele. Dar,
în anul al șaptelea, să-l lași să se
odihnească și să rămână nelucrat
și să mănânce săracii poporului
tău; și ce vor lăsa ei, să mănânce
animalele câmpului. Tot așa să faci
12 cu via ta și cu măslinul tău. Șase*
zile să-ți faci lucrarea ta, dar în
ziua a șaptea să te odihnești, pen-
tru ca boul tău și măgarul tău să
se odihnească și fiul roabei tale
13 și străinul să răsufle. Să luați amin-
te* la tot ce v-am spus și să nu
amintiți numele** dumnezeilor
străini; să nu se audă din gura ta.

Sărbătorile obligatorii

14 De trei* ori pe an să-Mi ții
15 o sărbătoare. Să ții sărbătoarea
Azimelor*; șapte zile să mănânci
azime, cum ți-am poruncit, la
timpul rânduit al lunii** Abib;
pentru că în ea ai ieșit din Egipt;
și nimeni să nu se înfățișeze îna-
16 intea feței Mele fără nimic; și
sărbătoarea Secerișului[b]*, cele
dintâi roade ale recoltelor tale,
pe care le-ai semănat pe câmp;
și sărbătoarea Culesului[c]**, la
sfârșitul anului, când culegi re-
17 coltele tale de pe câmp. De trei*
ori pe an, toată partea bărbăteas-
că a ta să se înfățișeze înaintea
18 Domnului Dumnezeu. Să nu a-
duci sângele jertfei Mele cu pâi-
ne* cu aluat; și grăsimea sărbăto-
rii Mele să nu rămână toată noap-
19 tea, până dimineața. Să aduci în
casa Domnului Dumnezeului tău
pârga* celor dintâi roade din o-
gorul tău. Să nu fierbi** iedul în
laptele mamei lui.

Respectarea Îngerului lui Dumnezeu

20 Iată, trimit un Înger înaintea*
ta, ca să te păzească pe cale și
să te ducă în locul pe care Eu
21 l-am pregătit. Fii atent în pre-
zența Lui și ascultă glasul Lui;
nu-L mânia*, pentru că nu vă
va ierta** fărădelegile; pentru
că Numele† Meu este în El.
22 Dar, dacă vei asculta cu atenție
glasul Lui și vei face tot ce-ți
voi spune, Eu voi fi vrăjmașul*
vrăjmașilor tăi și potrivnicul
23 potrivnicilor tăi. Pentru că Înge-
rul Meu va merge înaintea ta
și te va duce* la amoriți și hetiți
și fereziți și canaaniți și heviți
24 și iebusiți și-i voi nimici. Să nu
te pleci* înaintea dumnezeilor
lor și să nu le slujești și să nu
faci** după faptele lor, ci să-i
nimicești† cu totul și să le sfă-
25 râmi cu totul stâlpii[d]. Și să slu-
jiți* Domnului Dumnezeului vos-
tru; și El îți va binecuvânta** pâi-
nea și apele; și voi îndepărta
26 boala din mijlocul tău. Nu va fi*
nici una[e] care să piardă sarcina,
nici sterilă în țara ta; îți voi îm-
27 plini** numărul zilelor. Voi trimi-
te frica* Mea înaintea ta și voi
tulbura** orice popor la care vei
ajunge și voi face pe toți vrăj-
mașii† tăi să întoarcă spatele
28 înaintea ta. Și voi trimite* viespi
mari înaintea ta, care-i vor alunga
pe heviți, pe canaaniți și pe hetiți
29 dinaintea ta. Nu-i voi alunga* di-

4 *Pr. 24.17.
6 *Iov 31.13. Ecl. 5.8. Is. 10.1,2. Amos 5.12.
7 *Lc. 3.14. Ef. 4.25. **Ps. 94.21. Ier. 7.6. Mt. 27.4. †Rom. 1.18.
8 *1 Sam. 8.3. 2 Cr. 19.7. Ps. 26.10. Pr. 15.27. Is. 1.23. Ezec. 22.12.
9 *Ps. 94.6.
10 *Lev. 25.3,4; 26.34.
12 *Deut. 5.13. Lc. 13.14.
13 *Deut. 4.9. Ios. 22.5. **Num. 32.38 Deut. 12.3. Ios. 23.7. Osea 2.17.
14 *Lev. 23.4. Deut. 16.16. Lc. 2.41.
15 *Lev. 23.6. Deut. 16.8. **Num. 28.16
16 *Lev. 23.10. Fap. 2.1; 20.18 1 Cor. 16.8. **Lev. 23.39. Num. 28.26. Deut. 16.13; 31.10.
17 *Cap. 34.23.
18 *Cap. 12.8; 34.25. Lev. 2.11. Deut. 16.4.
19 *Lev. 23.10. Num. 18.12. Deut. 26.10. **Deut.14.21
20 *Num. 20.16 Ios. 5.13. Ps. 91.11. Is. 63.9.
21 *Ps. 78.40,56 Ev. 3.10,11. **Num. 14.35 Deut. 18.19. Ios. 24.19. Ier. 5.7. †Is. 9.6. Ier. 23.6.
22 *Gen. 12.3. Deut. 30.7.
23 *Ios. 24.8,11.
24 *Lev. 26.1. **Lev. 18.3. †Num. 33.52 2 Împ. 3.2; 18.4
25 *Deut. 6.13. Ios. 22.5; 24.14,21. 1 Sam. 7.3; 12.20,24. **Deut. 7.13
26 *Deut. 28.4. **Gen. 25.8. 1 Cr. 23.1. Iov 5.26; 42.17 Ps. 55.23; 90.10
27 *Gen. 35.5. Deut. 2.25. Ios. 2.9,11. 1 Sam. 14.15 2 Cr. 14.14. **Deut. 7.23. †Ps. 18.40; 21.12.
28 *Deut. 7.20. Ios. 24.12.
29 *Deut. 7.22.

[a] *Să-l ajuți negreșit să ia povara de pe el* [b] *Mai târziu numită* „sărbătoarea Săptămânilor“, *iar în N.T.:* „Cincizecimea“ [c] *Mai târziu numită* „sărbătoarea Corturilor“ [d] *Sau* „statuile“ [e] *Dintre oameni sau dintre animale*

naintea ta într-un an, ca nu cum-
va țara să ajungă pustie și fiarele
câmpului să se înmulțească îm-
30 potriva ta. Îi voi alunga încetul cu
încetul dinaintea ta, până vei rodi
31 și vei stăpâni țara. Și-ți voi stabi-
li* hotarele de la Marea Roșie
până la Marea Filistenilor, și de
la pustiu până la râu[a]; pentru că
voi da** pe locuitorii țării în mâi-
nile tale, și-i vei alunga† dinain-
32 tea ta. Să nu faci legământ* cu
33 ei, nici cu dumnezeii lor. Să nu
locuiască ei în țara ta, ca să nu
te facă să păcătuiești împotriva
Mea; pentru că, dacă vei sluji
dumnezeilor lor, *aceasta* sigur îți
va fi* o cursă“.

31 *Gen. 15.18. Ios. 1.4. 1 Împ. 4.21. Ps. 72.8. **Ios. 21.44. Jud. 1.4; 11.21 †Ios. 24.12.
32 *Deut. 7.2.
33 *Deut. 7.16; 12.30. Ios. 23.13. Jud. 2.3. 1 Sam. 18.21 Ps. 106.36.

Moise pe muntele Sinai

24 Și El a zis lui Moise: „Suie-te*
la Domnul, tu și Aaron, Nadab**
și Abihu și șaptezeci† din bătrâ-
nii lui Israel; și să vă închinați
2 de departe. Și Moise să se apro-
pie singur de[b] Domnul; dar ei să
nu se apropie; și poporul să nu se
suie cu el“.

1 *Cap. 19.24. **Cap. 6.23; 28.1. Lev. 10.1,2 †Num. 11.16 Lc. 10.1.

Legământul lui Dumnezeu

3 Și Moise a venit și a istorisit
poporului toate cuvintele Dom-
nului și toate judecățile. Și tot
poporul a răspuns cu un singur
glas și a zis: „Toate* cuvintele pe
care le-a spus Domnul le vom
4 face!“ Și Moise a scris* toate cu-
vintele Domnului; și s-a sculat
dis-de-dimineață și a zidit un
altar**, la poalele muntelui, și
doisprezece stâlpi†, după cele
douăsprezece seminții ale lui Is-
5 rael. Și a trimis tineri dintre fiii
lui Israel și ei au adus[c] arderi-de-
tot și au jertfit Domnului jertfe
6 de pace din boi. Și Moise a luat
jumătate* din sânge și l-a pus în
vase; și a stropit jumătate din
7 sânge pe altar. Și a luat cartea*
legământului și a citit în auzul
poporului. Și ei au zis: „Tot ce a
zis Domnul vom face și vom fi
8 ascultători!“ Și Moise a luat sân-
gele și a stropit pe popor și a zis:
„Iată sângele* legământului pe

3 *Cap. 19.8. Deut. 5.27. Gal. 3.19.
4 *Cap. 17.14; 34.27. Deut. 31.9. **Cap. 17.15 †Gen. 28.18; 31.45. Ioș. 4.5. 1 Împ. 18.31.
6 *Ev. 9.18.
7 *Ev. 9.19.
8 *Zah. 9.11 Mt. 26.28. 1 Cor. 11.25. Ev. 9.20; 13.20 1 Pet. 1.2.

care l-a făcut Domnul cu voi,
potrivit tuturor acestor cuvinte“.
9 Și Moise și Aaron, Nadab și
Abihu și șaptezeci din bătrânii
10 lui Israel s-au suit; și L-au văzut*
pe Dumnezeul lui Israel. Și sub
picioarele Lui era ca o lucrare
străvezie** ca safirul și ca înseși
11 cerurile în curăție. Și nu Și-a
pus* mâna peste aleșii fiilor lui
Israel: L-au văzut pe Dumnezeu
și au mâncat** și au băut.
12 Și Domnul i-a zis lui Moise:
„Suie-te* la Mine pe munte și fii
acolo; și-ți voi da tablele** de pia-
tră și legea și porunca pe care
le-am scris pentru învățătura lor“.
13 Și Moise s-a ridicat, și Iosua*,
slujitorul său; și Moise s-a suit pe
14 muntele** lui Dumnezeu. Și a zis
bătrânilor: „Așteptați-ne* aici
până ne vom întoarce la voi; și,
iată, Aaron și Hur** sunt cu voi:
oricine va avea o neînțelegere să
15 se apropie de ei“. Și Moise s-a
suit pe munte și norul* a acope-
16 rit muntele. Și gloria* Domnului
a locuit pe muntele Sinai și norul
l-a acoperit șase zile. Și, în ziua a
șaptea, l-a chemat pe Moise din
17 mijlocul norului. Și arătarea glo-
riei* Domnului era ca un foc**
mistuitor pe vârful muntelui, în
18 ochii fiilor lui Israel. Și Moise a
intrat în mijlocul norului și s-a suit
pe munte. Și Moise a fost pe mun-
te patruzeci* de zile și patruzeci
de nopți.

10 *Gen. 32.30. Num. 12.8. Jud. 13.22. Is. 6.1,5. Ioan 1.18. **Ezec. 1.26.
11 *Cap. 19.21. **Gen. 31.54 Cap. 18.12.
12 *Vers. 2,15,18. **Cap. 31.18; 32.15,16. Deut. 5.22.
13 *Cap. 17.9. **Cap. 3.1.
14 *Gen. 22.5. **Cap. 17.10
15 *Cap.19.9; 19.16. Mt. 17.5.
16 *Cap. 16.10. Num. 14.10.
17 *Ezec. 1.28. **Cap. 19.18 Deut. 4.24,36 Ev. 12.18,29.
18 *Cap. 34.28. Deut. 9.9; 10.10.

Porunci pentru facerea cortului

25 Și Domnul i-a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbește fiilor lui Israel
să ia pentru Mine un dar ridicat:
veți lua darul Meu ridicat de la
orice om pe care-l îndeamnă*
3 inima. Și acesta este darul ridicat
pe care-l veți lua de la ei: aur și ar-
4 gint și aramă și *material* albastru
și purpură și stacojiu și in subți-
5 re[d] și *păr* de capră și piei de ber-
bec vopsite roșu și piei de vițel
6 de mare și lemn de salcâm; unt-
delemn* pentru luminător; miro-

2 *Cap. 35.5; 35.21. 1 Cr. 29.3; 29.5,9,14. Ezra 2.68; 3.5; 7.16. 2 Cor. 8.12; 9.7.
6 *Cap. 27.20.

[a] *Eufrat* [b] *Lit.* „către“ [c] *Sau* „au făcut să se înalțe“ [d] *Bumbac fin, egiptean (vezi Gen. 41.42)*

6 **Cap. 30.23 †Cap. 30.34.
7 *Cap. 28.4,6. **Cap. 28.15
8 *Cap. 36.1,3 Ev. 9.1,2. **1 Împ. 6.13 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3.
9 *Fap. 7.44. Ev. 8.5.

denii** pentru untdelemnul un-
gerii şi pentru tămâia† plăcut mi-
7 rositoare; pietre de onix şi pietre
de prins în efod* şi în pieptar**.
8 Şi să-Mi facă un locaş sfânt[a]*,
ca să locuiesc** în mijlocul lor.
9 Potrivit* cu tot ce-ţi arăt, mode-
lul cortului şi modelul tuturor
uneltelor lui, aşa să faceţi“.

Chivotul şi scaunul îndurării

10 *Cap. 37.1. Deut. 10.3. Ev. 9.4.

10 Şi să facă un chivot* de lemn
de salcâm; lungimea lui să fie
de doi coţi şi jumătate, şi lăţimea
lui de un cot şi jumătate, şi înăl-
ţimea lui de un cot şi jumătate.
11 Şi să-l îmbraci cu aur curat: să-l
îmbraci pe dinăuntru şi pe din-
afară; şi să faci pe el o bordură de
12 aur de jur-împrejur. Şi să torni
patru verigi de aur pentru el şi să
le pui la cele patru picioare ale lui:
şi două verigi vor fi pe o latură şi
două verigi pe cealaltă latură a lui.
13 Şi să faci drugi din lemn de sal-
14 câm şi să-i îmbraci cu aur. Şi să
introduci drugii în verigile de pe
laturile chivotului, ca să poată fi
15 purtat chivotul cu ei. Drugii* vor
fi în verigile chivotului; nu se vor
16 scoate din el. Şi să pui în chivot
mărturia* pe care ţi-o voi da.

15 *1 Împ. 8.8.
16 *Cap. 16.34; 31.18; 40.20. 2 Împ. 11.12.
17 *Cap. 37.6. Rom. 3.25. Ev. 9.5.

17 Şi să faci şi un scaun* al îndu-
rării[b] din aur curat; lungimea lui
să fie de doi coţi şi jumătate şi
lăţimea lui de un cot şi jumătate.
18 Şi să faci doi heruvimi de aur;
să-i faci *din aur* bătut, la cele
două capete ale scaunului îndu-
19 rării. Şi să faci un heruvim la un
capăt, de o parte, şi un heruvim
la celălalt capăt, de altă parte;
heruvimii să-i faci *ieşind* din
scaunul îndurării, la cele două
20 capete ale lui. Şi heruvimii* îşi
vor întinde aripile pe deasupra,
acoperind cu aripile lor scaunul
îndurării, şi feţele lor să fie în-
toarse una către alta: feţele he-
ruvimilor vor fi spre scaunul în-
21 durării. Şi să pui scaunul* în-
durării deasupra chivotului, şi în
chivot** să pui mărturia pe care

20 *1 Împ. 8.7. 1 Cr. 28.18.
21 *Cap. 26.34. **Vers. 16.

22 ţi-o voi da. Şi Mă voi întâlni* cu
tine acolo şi voi vorbi cu tine
de pe scaunul îndurării, din-
tre** cei doi heruvimi care sunt
deasupra chivotului mărturiei,
orice îţi voi porunci pentru fiii
lui Israel.

22 *Cap. 29.42. Num. 17.4. **Num. 7.89 1 Sam. 4.4. 2 Sam. 6.2. 2 Împ. 19.15 Ps. 80.1. Is. 37.16.

Masa cu pâinile pentru punerea înainte

23 *Cap. 37.10. 1 Împ. 7.48. 2 Cr. 4.8. Ev. 9.2.

23 Şi să faci şi o masă* de lemn
de salcâm; lungimea ei să fie de
doi coţi, şi lăţimea ei de un cot, şi
înălţimea ei de un cot şi jumătate.
24 Şi s-o îmbraci cu aur curat. Şi să
faci pe ea o bordură de aur de jur-
25 împrejur. Şi să-i faci un pervaz lat
de o palmă de jur-împrejur şi să
faci o bordură de aur pentru per-
26 vazul ei, de jur-împrejur. Şi să-i
faci patru verigi de aur. Şi să pui
verigile la cele patru colţuri care
sunt la cele patru picioare ale ei.
27 Verigile să fie lângă pervaz, ca su-
porturi pentru drugi, ca să poarte
28 masa. Şi să faci drugii din lemn
de salcâm şi să-i îmbraci cu aur;
29 şi masa să fie purtată cu ei. Şi să
faci farfuriile* ei şi ceştile ei şi
urcioarele ei şi castroanele ei, cu
care să toarne: să le faci din aur
30 curat. Şi să aşezi* pe masă pâi-
nea pentru punerea înainte, îna-
intea Mea, neîncetat.

29 *Cap. 37.16. Num. 4.7.
30 *Lev. 24.5,6.

Sfeşnicul de aur

31 *Cap. 37.17. 1 Împ. 7.49. Zah. 4.2. Ev. 9.2. Apoc. 1.12; 4.5.

31 Şi să faci un sfeşnic* de aur
curat; sfeşnicul să fie făcut *din aur*
bătut: piedestalul lui şi fusul lui,
cupele lui, gămălioarele lui şi flo-
rile lui să fie din aceeaşi *bucată*.
32 Şi şase braţe să iasă din laturile
lui: trei braţe ale sfeşnicului din-
tr-o latură a lui şi trei braţe ale
sfeşnicului din cealaltă latură a
33 lui; trei cupe în chipul florilor de
migdal pe un braţ, o gămălioară şi
o floare; şi trei cupe în chipul flo-
rilor de migdal pe celălalt braţ, o
gămălioară şi o floare; aşa să
fie pe cele şase braţe care ies din
34 sfeşnic. Şi pe sfeşnic să fie patru
cupe în chipul florilor de migdal,
35 gămălioarele lor şi florile lor; şi
să fie o gămălioară sub două bra-
ţe din el, şi o gămălioară sub două

[a] *Sau* „sanctuar“ [b] *Capacul chivotului* (*sau* „un capac al ispăşirii“)

brațe din el, și o gămălioară sub
două brațe din el, pentru cele șa-
36 se brațe care ies din sfeșnic. Gă-
mălioarele lor și brațele lor să fie
din el, totul bătut, dintr-o *buca-*
37 *tă*, de aur curat. Și să-i faci șapte
candele și ei să-i aprindă[a] can-
delele* și ele să lumineze** îna-
38 intea lui; și mucările lui și cenu-
șarele lui să fie din aur curat.
39 Să-l facă dintr-un talant de aur
curat, cu toate uneltele acestea.
40 Și vezi* să faci potrivit cu mode-
lul lor, care ți s-a arătat pe munte.

37 *Cap. 27.20; 30.8. Lev. 24.3,4. 2 Cr. 13.11. **Num. 8.2.

40 *Num. 8.4. 1 Cr. 28.11; 28.19.

Cortul și covoarele

1 *Cap. 36.8. **Vers. 31.

26 Și să faci cortul* din zece co-
voare[b] de in subțire răsucit și
albastru** și purpură și stacojiu:
să le faci cu heruvimi, lucrare
2 artistică. Lungimea unui covor să
fie de douăzeci și opt de coți și
lățimea unui covor de patru coți –
o singură măsură pentru toate
3 covoarele. Cinci covoare să fie
prinse unul cu altul și cinci co-
voare să fie prinse unul cu altul.
4 Și să faci cheotori din albastru
pe marginea unui covor la capă-
tul îmbinării; și tot așa să faci
pe marginea covorului din urmă
5 la cealaltă îmbinare. Să faci cinci-
zeci de cheotori la un covor și
să faci cincizeci de cheotori la
marginea covorului la cealaltă
îmbinare: cheotorile să fie una în
6 fața alteia. Și să faci cincizeci de
copci de aur. Și cu copcile să îm-
bini covoarele unul cu altul, astfel
încât cortul să fie una.

7 *Cap. 36.14.

7 Și să faci covoare* din *păr* de
capră pentru un acoperiș deasupra
cortului; să faci unsprezece co-
8 voare. Lungimea unui covor să fie
de treizeci de coți și lățimea unui
covor de patru coți: o singură mă-
sură pentru cele unsprezece co-
9 voare. Și să unești cinci covoare
de o parte și șase covoare de altă
parte și să îndoi al șaselea covor
10 în fața cortului. Și să faci cincizeci
de cheotori pe marginea covoru-
lui de la urmă din îmbinare și
cincizeci de cheotori pe marginea
covorului din cealaltă îmbinare.
11 Și să faci cincizeci de copci de
aramă și să pui copcile în cheo-
tori și să îmbini acoperișul, ca să
12 fie una. Și ceea ce rămâne atâr-
nând din covoarele acoperișului,
jumătatea covorului care rămâne,
să atârne peste partea dinapoi a
13 cortului. Și cotul de pe o latură și
cotul de pe cealaltă latură din ceea
ce va rămâne din lungimea covoa-
relor acoperișului să atârne peste
laturile cortului, de o parte și de
alta, ca să-l acopere.

14 *Cap. 36.19.

14 Și să faci pentru acoperiș o
învelitoare* din piei de berbec
vopsite roșu și o învelitoare din
piei de vițel de mare pe deasupra.

Scândurile și drugii

15 *Cap. 36.20.

15 Și să faci scândurile* pentru
cort din lemn de salcâm, puse în
16 picioare. Lungimea unei scânduri
să fie de zece coți și lățimea unei
scânduri de un cot și jumătate.
17 Fiecare scândură să aibă două
mânere, unul în dreptul altuia: așa
să faci la toate scândurile cortului.
18 Și să faci scândurile pentru cort,
douăzeci de scânduri în latura de
19 sud, spre sud. Și să faci patruzeci
de postamente* de argint sub cele
douăzeci de scânduri, două posta-
mente sub o scândură, pentru cele
două mânere ale ei, și două posta-
mente sub cealaltă scândură,
pentru cele două mânere ale ei.
20 Și pentru cealaltă latură a cortului,
dinspre nord, să fie douăzeci de
21 scânduri și cele patruzeci de
postamente de argint ale lor: două
postamente sub o scândură și
două postamente sub cealaltă
22 scândură. Și pentru spatele cor-
tului, dinspre apus, să faci șase
23 scânduri. Și să faci două scânduri
pentru cele două unghiuri ale
24 cortului, în spate. Și să fie legate
jos și să fie unite împreună la
capetele lor într-un inel: așa să fie
pentru amândouă; să fie pentru
25 cele două unghiuri. Și să fie opt

19 *Cap. 38.27.

[a] *Sau* „să facă să se înalțe“, *expresie folosită pentru arderea-de-tot* [b] *Sau* „perdele“

scânduri şi postamentele lor de
argint, şaisprezece postamente:
două postamente sub o scândură şi
două postamente sub cealaltă
scândură.

26 *Cap. 36.31.

26 Şi să faci drugi* din lemn de
salcâm; cinci pentru scândurile
dintr-o latură a cortului şi cinci
drugi pentru scândurile din cea-
27 laltă latură a cortului şi cinci drugi
pentru scândurile din latura cor-
28 tului din spate, spre apus. Şi dru-
gul de la mijloc, din mijlocul scân-
durilor, să treacă de la un capăt
29 la celălalt. Şi să îmbraci scândurile
cu aur şi să faci verigile lor din
aur, *ca* suporturi pentru drugi, şi
30 să îmbraci drugii cu aur. Şi să ri-
dici cortul după* chipul lui, după
cum ţi s-a arătat pe munte.

30 *Cap. 25.9; 25.40; 27.8.

Perdelele cortului

31 *Cap. 36.35. 2 Cr. 3.14. Mt. 27.51. Ev. 9.3.

31 Şi să faci o perdea* din *mate-
rial* albastru şi purpură şi staco-
jiu şi in subţire răsucit; să fie făcu-
32 tă lucrare artistică, cu heruvimi. Şi
s-o pui pe patru stâlpi din lemn de
salcâm îmbrăcaţi cu aur; cârligele
lor să fie de aur; *stâlpii* să fie puşi
pe patru postamente de argint.
33 Şi să prinzi perdeaua sub copci şi
să aduci acolo, înăuntrul perdelei,
chivotul* mărturiei; şi perdeaua**
să vă facă o despărţire între Sfân-
34 ta şi Sfânta Sfintelor. Şi să pui
scaunul* îndurării pe chivotul măr-
turiei, în Sfânta Sfintelor.

33 *Cap. 25.16; 40.21. **Lev. 4.6; 16.2.

34 *Cap. 25.21; 40.20. Ev. 9.5.

35 *Cap. 40.22. Ev. 9.2. **Cap. 40.24

35 Şi să pui masa* în afara per-
delei şi sfeşnicul** în faţa mesei
în latura dinspre sud a cortului;
şi să pui masa în latura dinspre
36 nord. Şi să faci pentru intrarea cor-
tului o perdea* din *material* albas-
tru şi purpură şi stacojiu şi in sub-
ţire răsucit, *lucrare* de broderie.
37 Şi să faci pentru perdea cinci
stâlpi* *din lemn* de salcâm şi să-i
îmbraci cu aur; cârligele lor să fie
de aur şi să torni pentru ei cinci
postamente de aramă.

36 *Cap. 27.16; 35.12; 36.37. Num. 3.25; 4.5.

37 *Cap. 36.38.

Altarul arderii-de-tot

1 *Cap. 38.1. Ezec. 43.13.

27 Şi să faci altarul* din lemn de
salcâm, lung de cinci coţi şi lat
de cinci coţi: altarul să fie pătrat
şi înălţimea lui să fie de trei coţi.
2 Şi să-i faci coarnele* în cele patru
colţuri ale lui; coarnele lui să fie
din el şi să-l îmbraci cu aramă**.
3 Şi să-i faci oalele pentru scoaterea
cenuşii[a] şi lopeţile şi farfuriile
adânci[b] şi furculiţele şi tigăile
pentru cărbuni; toate uneltele lui
4 să le faci din aramă. Şi să-i faci
un grătar din aramă în formă de
reţea; şi pe reţea să faci patru ve-
rigi de aramă la cele patru colţuri
5 ale ei. Şi să-l pui sub marginea
altarului, jos, şi reţeaua să ajungă
6 până la jumătatea altarului. Şi să
faci drugi pentru altar, drugi din
lemn de salcâm, şi să-i îmbraci cu
7 aramă. Şi drugii lui să se introducă
prin verigi şi drugii să fie pe cele
două laturi ale altarului, ca să fie
8 purtat*. Să-l faci din scânduri, gol
pe dinăuntru, cum* ţi s-a arătat pe
munte; aşa să-l facă.

2 *Ps. 118.27. Apoc. 9.13. **Num. 16.38

7 *Num. 4.15.

8 *Cap. 25.40; 26.30.

Curtea cortului

9 *Cap. 38.9.

9 Şi să faci curtea* cortului. În la-
tura de sud, înspre sud, *să faci*
pânze[d] din in subţire răsucit,
pentru curte, de o sută de coţi lun-
10 gime pentru o latură; şi cei două-
zeci de stâlpi ai ei şi cele două-
zeci de postamente de aramă ale
lor; şi cârligele stâlpilor şi verge-
11 lele lor de legătură, de argint. La
fel şi pentru latura dinspre nord
în lungime, *să faci* pânze lungi
de o sută de coţi şi cei douăzeci
de stâlpi ai ei, şi cele douăzeci de
postamente de aramă ale lor; cârli-
gele stâlpilor şi vergelele lor de
12 legătură să fie de argint. Şi pen-
tru lăţimea curţii în latura dinspre
apus să fie pânze de cincizeci
de coţi, cei zece stâlpi ai lor şi
13 cele zece postamente ale lor. Şi
lăţimea curţii din latura dinspre
răsărit, spre răsăritul soarelui, să
14 fie de cincizeci de coţi. Pânzele
pentru o aripă[c] *a intrării* să fie
de cincisprezece coţi, cei trei
stâlpi ai lor şi cele trei postamen-
15 te ale lor. Şi la cealaltă aripă să
fie pânze de cincisprezece *coţi*, cei

[a] *Sau* „pentru curăţarea grăsimii“ [b] *Vase pentru sângele stropirii* [c] *Lit.* „umăr“ [d] *Sau* „draperii“

trei stâlpi ai lor şi cele trei pos-
16 tamente ale lor. Şi pentru poarta
curţii să fie o perdea de douăzeci
de coţi, din *material* albastru şi
purpură şi stacojiu şi in subţire ră-
sucit, lucrare brodată; cei patru
stâlpi ai lor şi cele patru postamen-
17 te ale lor. Toţi stâlpii curţii, de jur-
împrejur, să aibă vergele de legă-
tură de argint, cârligele lor de ar-
gint şi postamentele lor de ara-
18 mă. Lungimea curţii să fie de o
sută de coţi şi lăţimea de cinci-
zeci şi cincizeci şi înălţimea de
cinci coţi, de in răsucit; şi pos-
tamentele lor să fie de aramă.
19 Toate uneltele cortului pentru toa-
tă slujba lui şi toţi ţăruşii lui şi
toţi ţăruşii curţii să fie de aramă.

Untdelemnul sfânt

20 *Cap. 35.8; 35.28. Lev. 24.2.

21 *Cap. 30.8. 1 Sam. 3.3. 2 Cr. 13.11. **Cap. 28.43 Fap. 7.44. †Cap.26.31,33 ††Cap. 29.9. Lev. 3.17. Num. 18.23.

20 Şi să porunceşti* fiilor lui Is-
rael să-ţi aducă pentru luminător
untdelemn curat de măsline bătu-
te ca să facă să lumineze candela
21 neîncetat. Aaron şi fiii săi le vor
pregăti de seara* până dimineaţa
înaintea **D**omnului, în cortul în-
tâlnirii**, în afara perdelei† care
este înaintea *chivotului* mărturiei;
va fi o rânduială pentru totdeau-
na††, pentru generaţiile lor, din
partea fiilor lui Israel.

Hainele preoţeşti

1 *Num. 18.7. Ps. 99.6. Ev. 5.1,4.

2 *Cap. 29.5,29; 31.10; 39.1,2 Lev. 8.7,30. Num. 20.26,28

3 *Cap. 31.6; 36.1. **Cap. 31.3; 35.31. 1 Cor. 12.7. †Is. 11.2. Ef. 1.17.

4 *Vers. 15. **Vers. 6. †Vers. 31. ††Vers. 39.

28 Şi tu apropie la tine pe Aa-
ron, fratele tău, şi pe fiii săi cu
el, dintre fiii lui Israel, ca să-Mi
facă slujba de preoţi*: Aaron,
Nadab şi Abihu, Eleazar şi Ita-
2 mar, fiii lui Aaron. Şi să faci veş-
minte* sfinte lui Aaron, fratele tău,
pentru glorie şi pentru podoabă.
3 Şi să vorbeşti tuturor* celor cu
inimă înţeleaptă, pe care** i-am
umplut cu duh† de înţelepciune, ca
să facă veşmintele lui Aaron spre
a-l sfinţi, ca să-Mi facă slujba de
4 preot. Şi acestea sunt veşmintele
pe care le vor face: un pieptar* şi
un efod** şi o mantie† şi o căma-
şă†† ţesută, o mitră şi un brâu: şi
vor face veşmintele sfinte pentru
Aaron, fratele tău, şi pentru fiii
lui, ca să-Mi facă slujba de preoţi.

Efodul

5 *Cap. 25.3,4.

6 *Cap. 39.2. Lev. 8.7.

5 Şi să ia aur* şi *material* albas-
tru şi purpură şi stacojiu şi in sub-
6 ţire şi să facă efodul* din aur, din
material albastru şi purpură, din
stacojiu şi in subţire răsucit, lucrare
7 artis-tică. Să aibă doi umerari, ca
să-l îmbine la cele două capete ale
8 lui; aşa va fi îmbinat. Şi brâul[a] efo-
dului lui, care va fi peste el, să fie
din aceeaşi *bucată*, ca lucrătura lui,
din aur, din *material* albastru şi
purpură şi stacojiu şi in subţire
9 răsucit. Şi să iei două pietre de
onix şi să gravezi pe ele numele
10 fiilor lui Israel: şase din numele
lor pe o piatră şi cele şase nume
ale celorlalţi pe cealaltă piatră,
11 după naşterea lor. Ca lucrarea unui
tăietor în piatră, asemenea gra-
vurilor de pecete, să gravezi cele
două pietre cu numele fiilor lui
Israel; să le faci montate în fe-
12 recături de aur. Şi să pui cele două
pietre pe umerarii efodului, ca
pietre de amintire* pentru fiii lui
Israel; şi Aaron va purta numele
lor înaintea **D**omnului, pe amân-
doi umerii săi, spre amintire**.
13 Şi să faci ferecături de aur şi două
14 lănţişoare de aur curat; să le faci
ca nişte şnururi, lucrare împletită;
şi să prinzi lănţişoarele împletite
pe ferecături.

12 *Cap. 39.7. **Lev. 24.7. Num. 31.54. Ios. 4.7. Zah. 6.14. 1 Cor. 11.24.

Pieptarul

15 *Cap. 39.8.

17 *Cap. 39.10. Apoc. 21.19.

15 Şi să faci pieptarul* judecă-
ţii; să-l faci lucrare artistică, la fel
ca lucrarea efodului; să-l faci din
aur, din *material* albastru şi purpu-
ră şi stacojiu şi in subţire răsucit.
16 Să fie pătrat *şi* dublat; lungimea lui
să fie de o palmă şi lăţimea lui
17 de o palmă. Şi să montezi pe el
montura de pietre*, patru şiruri de
pietre; un şir de pietre: un sar-
donix, un topaz şi un smarald –
18 întâiul şir; şi al doilea şir: un ru-
19 bin, un safir şi un diamant; şi al
treilea şir: un opal, un agat şi un
20 ametist; şi al patrulea şir: un cri-
solit, un onix şi un iaspis[b]; să fie
montate în aur în monturile lor.
21 Şi pietrele să fie după numele fii-

[a] *Brâu ţesut artistic* [b] *Jasp*

21 *Apoc. 7.4; 21.12.

lor lui Israel, douăsprezece, după
numele lor, gravate ca o pecete,
fiecare după numele său; să
fie pentru cele douăsprezece*
22 seminţii. Şi să faci pe pieptar
lănţişoare ca nişte şnururi, lu-
23 crare împletită, din aur curat. Şi
să faci pe pieptar două inele
de aur şi să pui cele două ine-
le la cele două capete ale piep-
24 tarului. Şi să pui cele două *lăn-
ţişoare* de aur împletite în cele
două inele, la capetele piepta-
25 rului. Şi cele două capete ale ce-
lor două *lănţişoare* împletite să
le prinzi de cele două ferecături
şi să *le* pui pe umerarii efodu-
26 lui, în partea lui dinainte. Şi să
faci două inele de aur şi să le
pui la celelalte două capete ale
pieptarului, la marginea lui, pe
27 dinăuntru înspre efod. Şi să faci
două inele de aur şi să le pui
pe cei doi umerari ai efodului,
jos, *în partea* dinainte a lui,
chiar la îmbinarea lui, deasupra
28 brâului[a] efodului. Şi să lege piep-
tarul cu inelele lui de inelele e-
fodului cu şnur albastru, ca să
fie deasupra brâului efodului şi
ca pieptarul să nu se desfacă
29 de pe efod. Şi Aaron va purta
numele fiilor lui Israel pe piep-
tarul judecăţii, pe inima sa, când
va intra în sfântul locaş, spre
amintire* înaintea **D**omnului,
30 neîncetat. Şi să pui* în piep-
tarul judecăţii Urim şi Tumim[b]
şi să fie pe inima lui Aaron,
când va intra înaintea **D**omnului.
Şi Aaron va purta judecata fii-
lor lui Israel pe inima sa, ne-
încetat, înaintea **D**omnului.

29 *Vers. 12.

30 *Lev. 8.8. Num. 27.21. Deut. 33.8. 1 Sam. 28.6. Ezra 2.63. Neem. 7.65.

Mantia efodului

31 *Cap. 39.22.

31 Şi să faci mantia* efodului, toa-
32 tă din *material* albastru. Şi deschi-
zătura ei pentru cap să fie în mij-
locul ei; la deschizătura ei să fie o
tivitură de lucrare ţesută de jur-
împrejur; să fie în ea ca deschiză-
tura unei cămăşi de zale, ca să
33 nu se rupă. Şi pe marginile[c] ei să fa-
ci rodii din *fir* albastru şi pur-
pură şi stacojiu, de jur-împrejurul
marginilor ei, şi clopoţei de aur
34 printre ele, de jur-împrejur: un clo-
poţel de aur şi o rodie, un clopo-
ţel de aur şi o rodie, pe marginile
35 mantiei, de jur-împrejur. Şi ea să
fie pe Aaron când va face slujbă;
şi să se audă sunetul ei când va
intra în sfântul locaş înaintea
Domnului şi când va ieşi, ca să
nu moară.

Placa de aur, cămaşa, mitra şi brâul

36 *Cap. 39.30. Lev. 8.9. **Zah. 14.20

36 Şi să faci o placă* subţire de
aur curat şi să gravezi pe ea,
asemenea gravurilor de pecete,
37 «Sfinţenie** **D**omnului!» Şi
s-o pui pe un şnur albastru şi să
fie pe mitră; să fie pe partea di-
38 nainte a mitrei. Şi va fi pe frun-
tea lui Aaron, şi Aaron va purta*
nelegiuirea *făcută în aducerea*
lucrurilor sfinte, pe care le vor
sfinţi fiii lui Israel în toate da-
rurile lucrurilor lor sfinte; şi va fi
neîncetat pe fruntea lui, ca să
fie primite** pentru ei înaintea
Domnului.

38 *Lev. 10.17. Num. 18.1. Is. 53.11,12. Ezec. 4.4-6. Ioan 1.29. Ev. 9.28. 1 Pet. 2.24. **Lev. 1.4; 22.27; 23.11. Is. 56.7.

39 Şi să ţeşi cămaşa* de in sub-
ţire; şi să faci mitra din in sub-
ţire; şi să faci un brâu de broderie.

39 *Cap. 39.27.

40 Şi pentru fiii* lui Aaron să faci
cămăşi; şi să le faci brâie; şi să
le faci tichii, pentru glorie şi pen-
41 tru podoabă. Şi să îmbraci cu ele
pe Aaron, fratele tău, şi pe fiii lui
cu el; şi să-i ungi* şi să-i con-
sacri[d]** şi să-i sfinţeşti, ca să-Mi
42 facă slujba de preoţi. Şi să le faci
pantaloni* de in, ca să acopere
goliciunea cărnii lor; de la brâu
43 până la glezne să fie. Şi ei să fie
pe Aaron şi pe fiii lui când vor
intra în cortul întâlnirii sau când
se vor apropia de altar* ca să
slujească în sfântul locaş, ca să
nu poarte** nelegiuirea şi să
moară: este o rânduială pentru
totdeauna†, pentru el şi pentru
sămânţa lui după el.

40 *Cap. 39.41. Ezec. 44.18.

41 *Cap. 29.7; 30.30; 40.15. **Lev. 8.2. Ev. 7.28.

42 *Cap. 39.28. Lev. 6.10; 16.4. Ezec. 44.18.

43 *Cap. 20.26. **Lev. 22.9. Num. 18.22. †Cap. 27.21. Lev. 17.7.

[a] *Brâul ţesut artistic* [b] *Lumină şi Desăvârşire (în original cu articol hotărât)* [c] *Poalele* [d] *Lit.* „să le umpli mâna“, *şi în cap. 29.9,29,33,35; 32.29.*

Consacrarea preoţilor

29 Şi aceasta vei face pentru ei
ca să-i sfinţeşti, ca să-Mi fie în
1 *Lev. 8.2.
slujba de preoţi. Ia* un viţel tânăr
din cireadă[a] şi doi berbeci fără
2 *Lev. 2.4; 6.20-22.
2 cusur şi azime* şi turte[b] fără aluat
frământate cu untdelemn şi plă-
cinte[c] fără aluat unse cu untde-
lemn; să le faci din floarea făinii
3 de grâu. Şi să le pui într-un coş şi
să le aduci în coş, şi viţelul şi cei
4 *Cap. 40.12. Lev. 8.6. Ev. 10.22.
4 doi berbeci. Şi să apropii pe Aa-
ron şi pe fiii săi la intrarea cortu-
lui întâlnirii şi să-i speli[d]* cu apă.
5 *Cap. 28.2. Lev. 8.7.
5 Şi să iei veşmintele* şi să îmbraci
pe Aaron cu cămaşa şi cu mantia
efodului şi cu efodul şi cu piepta-
rul şi să-l încingi cu brâul efodu-
6 lui. Şi să-i pui mitra pe cap şi să
6 *Lev. 8.9.
prinzi diadema* sfântă pe mitră.
7 Şi să iei untdelemnul* ungerii şi
7 *Cap. 30.25. Lev. 8.12.
să-i torni pe cap şi să-l ungi.
8 Şi să apropii pe fiii lui şi să-i
8 *Lev. 8.13.
9 îmbraci* cu cămăşile şi să-i în-
9 *Cap. 40.15. Num. 3.10; 18.7; 25.13. **Lev. 8.22. Ev. 7.28.
cingi cu brâul, pe Aaron şi pe
fiii lui, şi să legi tichiile pe ei; şi
preoţia* să fie a lor, ca o rându-
ială pentru totdeauna. Şi vei con-
sacra pe** Aaron şi pe fiii săi.
10 *Lev. 1.4; 8.14.
10 Şi să aduci viţelul înaintea cortu-
lui întâlnirii; şi Aaron şi fiii săi
să-şi pună mâinile* pe capul vi-
11 ţelului. Şi să înjunghii viţelul îna-
intea *D*omnului, la intrarea cor-
12 *Lev. 8.15.
12 tului întâlnirii. Şi să iei* din sân-
gele viţelului şi să pui cu degetul
tău pe coarnele altarului şi să
verşi celălalt sânge la piciorul al-
13 *Lev. 3.3.
13 tarului. Şi să iei* toată grăsimea
care acoperă măruntaiele şi pra-
purul ficatului şi amândoi rinichii
şi grăsimea care este pe ei şi să le
14 arzi[e] pe altar. Şi carnea* viţelului
14 *Lev. 4.11,12; 4.21; 8.17. Ev. 13.11.
şi pielea lui şi balega lui să le arzi[f]
cu foc afară din tabără: este o jert-
15 *Lev. 8.18.
15 fă pentru păcat. Şi să iei* unul din
berbeci şi Aaron şi fiii săi să-şi
pună mâinile pe capul berbecului.
16 Şi să înjunghii berbecul şi să iei
sângele lui şi să stropeşti pe altar
17 de jur-împrejur. Şi să tai berbecul
în bucăţi şi să-i speli măruntaiele
şi picioarele şi să le pui pe bu-
18 căţile lui şi pe capul lui. Şi să arzi[e]
berbecul întreg pe altar: este o ar- 18 *Gen. 8.21. Vers. 25. Ef. 5.2. Filip. 4.18.
dere-de-tot pentru *D*omnul, de
mireasmă* plăcută[g], o jertfă prin
foc pentru *D*omnul.
19 Şi să iei* al doilea berbec şi
Aaron şi fiii lui să-şi pună mâi- 19 *Vers. 3. Lev. 8.22.
20 nile pe capul berbecului. Şi să
înjunghii berbecul şi să iei din
sângele lui şi să pui pe lobul ure-
chii drepte a lui Aaron şi pe lo-
bul urechii drepte a fiilor săi şi
pe degetul mare al mâinii drepte
a lor şi pe degetul mare al pi-
ciorului drept al lor; şi să stro-
peşti sângele pe altar de jur-împre-
21 jur. Şi să iei* din sângele care este 21 *Cap. 30.25; 30.31. Lev. 8.30. Ev. 9.22.
pe altar şi din untdelemnul unge-
rii şi să-l stropeşti pe Aaron şi veş-
mintele lui, şi pe fiii lui şi veş-
mintele fiilor lui cu el; şi va fi sfin-
ţit el şi veşmintele lui, şi fiii lui şi
22 veşmintele fiilor lui odată cu el. Şi
să iei grăsimea berbecului şi coa-
da şi grăsimea care acoperă mă-
runtaiele şi prapurul ficatului şi
amândoi rărunchii şi grăsimea
care este pe ei şi spata dreaptă,
pentru că este berbecul de con-
23 sacrare, şi o pâine* şi o turtă cu 23 *Lev. 8.26.
untdelemn şi o plăcintă din co-
şul azimelor care este înaintea
24 *D*omnului. Şi să le pui pe toate
în mâinile lui Aaron şi în mâi- 24 *Lev. 8.27.
nile fiilor lui şi să le legeni* ca
dar legănat înaintea *D*omnului.
25 Şi să le iei* din mâna lor, să le 25 *Lev. 8.28.
arzi[e] pe altar deasupra arderii-de-
tot ca mireasmă plăcută *D*om-
nului: este o jertfă prin foc pentru
26 *D*omnul. Şi să iei pieptul* ber- 26 *Lev. 8.29.
becului de consacrare care este
pentru Aaron şi să-l legeni ca
dar legănat înaintea *D*omnului; şi

[a] *Lit.* „fiu al cirezii“ [b] *În ebr. provine de la „a străpunge“, „a răni“; turte cu găuri (Lev. 2.4)* [c] *În ebr. provine de la „a fi gol“; plăcinte goale, umflate* [d] *Lit.* „scalzi“ [e] *Termen folosit şi pentru arderea tămâiei* [f] *Ardere completă prin foc; termenul nu este folosit pentru jertfele aduse pe altar* [g] *Sau* „mireasmă de odihnă“

27 el va fi partea ta. Şi vei sfinţi
pieptul darului legănat* şi spata
darului ridicat** care a fost le-
gănat şi ridicat din berbecul de
consacrare, din cel care este pen-
tru Aaron şi din cel care este
28 pentru fiii lui. Şi vor fi ale lui
Aaron şi ale fiilor săi, ca rându-
ială pentru totdeauna*, de la fiii
lui Israel; pentru că este un dar
ridicat**; şi va fi un dar ridicat
din partea fiilor lui Israel din
jertfele lor de pace, darul lor ri-
dicat pentru Domnul.
29 Şi veşmintele sfinte ale lui Aa-
ron vor fi* ale fiilor lui după el,
ca să fie unşi în ele şi să fie con-
30 sacraţi în ele. Şapte* zile le va
purta fiul lui care va fi preot în
locul lui, când va intra în cortul
întâlnirii ca să slujească în sfân-
tul locaş.
31 Şi să iei berbecul de consa-
crare şi să-i fierbi* carnea într-un
32 loc sfânt. Şi Aaron şi fiii lui să
mănânce carnea berbecului şi
pâinea* care este în coş la intra-
33 rea cortului întâlnirii. Ei vor mân-
ca* lucrurile cu care s-a făcut is-
păşirea, ca să-i consacre *şi* să-i
sfinţească. Dar străinul** să nu
34 mănânce, pentru că sunt sfinte. Şi
dacă va rămâne din carnea de
consacrare şi din pâine până a
doua zi, atunci vei arde rămăşi-
ţa* cu foc: nu va fi mâncată,
35 pentru că este sfântă. Şi aşa vei
face lui Aaron şi fiilor lui, potri-
vit cu tot ce ţi-am poruncit: şap-
te* zile îi vei consacra.
36 Şi vei aduce în fiecare zi* un
viţel ca jertfă pentru păcat, pen-
tru ispăşire: şi vei curăţi altarul,
făcând ispăşire pentru[a] el, şi-l
37 vei unge**, ca să-l sfinţeşti. Şap-
te zile vei face ispăşire pentru[a]
altar şi-l vei sfinţi; şi altarul va
fi preasfânt[b]: orice se atinge* de
altar va fi sfânt.

Jertfa neîncetată

38 Şi iată ce vei aduce pe altar:
doi miei de un an, în fiecare zi,
39 neîncetat*. Vei jertfi un miel di-
mineaţa* şi pe al doilea miel îl
40 vei jertfi între cele două seri. Şi a
zecea parte din floarea făinii,
frământată cu a patra parte din-
tr-un hin de untdelemn bătut,
pentru un miel; şi a patra parte
dintr-un hin de vin, ca dar de bău-
41 tură. Şi pe al doilea miel îl vei
jertfi între* cele două seri; îl vei
jertfi cu acelaşi dar de mâncare
ca dimineaţa şi cu acelaşi dar de
băutură, ca mireasmă plăcută[c], o
jertfă prin foc pentru Domnul.
42 Va fi arderea-de-tot neîncetată*
în generaţiile voastre, la intrarea
cortului întâlnirii, înaintea Dom-
nului, unde Mă voi întâlni** cu
voi, ca să vorbesc acolo cu tine.
43 Şi acolo Mă voi întâlni cu fiii lui
Israel; şi *cortul* va fi sfinţit de
44 gloria* Mea. Şi voi sfinţi cortul
întâlnirii şi altarul; şi voi sfinţi
şi pe Aaron şi pe fiii lui, ca să-Mi
45 fie în slujba de preoţi. Şi voi
locui* în mijlocul fiilor lui Israel
46 şi voi fi Dumnezeul lor. Şi vor
cunoaşte că Eu sunt Domnul
Dumnezeul lor care i-am scos din
ţara Egiptului, ca să locuiesc în
mijlocul lor: Eu sunt Domnul
Dumnezeul lor.

Altarul tămâiei

30 Şi să faci un altar* pentru ar-
derea tămâiei; să-l faci din lemn
2 de salcâm. Lungimea lui să fie
de un cot, lăţimea lui de un cot;
să fie pătrat; şi înălţimea lui de
doi coţi; coarnele* lui să fie din
3 el. Şi să-l îmbraci cu aur curat,
capacul[d] lui şi pereţii lui de jur-
împrejur şi coarnele lui; şi să
faci pe el o bordură de aur de
4 jur-împrejur. Şi să-i faci două
verigi de aur sub bordura lui,
pe cele două părţi laterale[e] ale
lui; să le faci pe cele două mu-
chii ale lui şi să fie ca suporturi
pentru drugi, ca să-l poarte cu
5 ei. Şi să faci drugii din lemn de
salcâm şi să-i îmbraci cu aur.
6 Şi să-l pui în faţa perdelei* care

27 *Num. 18.18 **Deut. 18.3.
28 *Lev. 10.15. **Lev. 7.34.
29 *Num. 20.26; 20.28.
30 *Lev. 8.35.
31 *Lev. 8.31.
32 *Mt. 12.4.
33 *Lev. 10.14. **Lev. 22.10.
34 *Cap. 12.10. Lev. 8.32.
35 *Lev. 8.33; 8.35.
36 *Ev. 10.11. **Cap. 30.26; 30.28,29; 40.10.
37 *Cap. 30.29. Mt. 23.19.
38 *Num. 28.3. 1 Cr. 16.40. 2 Cr. 2.4. Ezra 3.3. Dan. 12.11.
39 *2 Împ. 16.15 Ezec. 46.13-15
41 *1 Împ. 18.29; 18.36. Ezra 9.4,5. Ps. 141.2. Dan. 9.21.
42 *Num. 28.6. Dan. 8.11-13. **Cap. 25.22; 30.6,36. Num. 17.4.
43 *Cap. 40.34. 1 Împ. 8.11. 2 Cr. 5.14; 7.1-3. Ezec. 43.5. Hag. 2.7,9. Apoc. 15.8.
45 *Lev. 26.12. Zah. 2.10. Ioan 14.23. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3.
1 *Cap. 37.25; 40.5. Lev. 4.7,18. Ev. 9.4. Apoc. 8.3.
2 *Apoc. 9.13.
6 *Cap. 26.33. Lev. 4.6. 2 Cr. 3.14. Mt. 27.51. Ev. 9.3,4.

[a] *Lit.* „pe“ [b] *Lit.* „sfânta sfintelor“ [c] *Sau* „mireasmă de odihnă“ [d] *Lit.* „acoperişul“ [e] *Lit.* „coaste“

6 **Cap. 25.21; 25.22.
7 *Vers. 34. 1 Cr. 23.13. Lc. 1.9. **Cap. 27.21
9 *Lev. 10.1.
10 *Lev. 16.18; 23.27. **Ev. 9.7.

este înaintea chivotului mărturi-
ei, în fața scaunului** îndurării,
care este deasupra mărturiei, unde
7 Mă voi întâlni cu tine. Și Aaron
să ardă pe el tămâia* plăcut mi-
rositoare: s-o ardă în fiecare di-
mineață, când se pregătesc** can-
8 delele. Și când Aaron va aprinde[a]
candelele între cele două seri, să
ardă *tămâia*, o tămâie neîncetată
înaintea Domnului în generațiile
9 voastre. Să nu aduceți nici o tă-
mâie străină* pe el, nici arde-
re-de-tot, nici dar de mâncare;
și să nu vărsați dar de băutură
10 pe el. Și Aaron să facă ispăși-
re* pe coarnele lui o dată** pe
an. Să facă ispășire pe el o dată
pe an în generațiile voastre, cu
sângele jertfei pentru păcat, pen-
tru ispășire; este preasfânt pentru
Domnul".

Prețul de amintire a răscumpărării

12 *Cap. 38.25. Num. 1.2; 26.2 2 Sam. 24.2. **Num. 31.50. Iov 33.24. Ps. 49.7. Mt. 20.28. 1 Tim. 2.6. 1 Pet. 1.18,19 †2 Sam. 24.15
13 *Lev. 27.25. Num. 3.47. Ezec. 45.12. **Cap. 38.26
15 *Iov 34.19. Pr. 22.2. Rom. 3.22; 10.12. Col. 3.25.
16 *Num. 16.40

11 Și Domnul i-a vorbit lui Moi-
12 se, zicând: „Când vei face nu-
mărătoarea* fiilor lui Israel, po-
trivit cu toți aceia dintre ei
care vor fi numărați, atunci să
dea fiecare un preț de răscum-
părare** Domnului pentru su-
fletul său, când îi vei număra, ca
să nu fie nici o plagă† printre
13 ei când îi vei număra. Aceasta
să dea oricine va trece între
cei numărați: o jumătate de siclu,
după siclul* sfântului locaș; si-
clul este de douăzeci de ghere.
O jumătate** de siclu va fi dar
14 ridicat pentru Domnul. Oricine
va trece între cei numărați, de la
vârsta de douăzeci de ani în
sus, să dea darul ridicat al Dom-
15 nului. Bogatul* să nu dea mai
mult și săracul să nu dea mai pu-
țin de o jumătate de siclu, când
vor aduce darul ridicat al Dom-
nului, ca să facă ispășire pentru
16 sufletele voastre. Și vei primi ar-
gintul de ispășire de la fiii lui
Israel și-l vei da pentru slujba
cortului întâlnirii; și va fi o
amintire* pentru fiii lui Israel
înaintea Domnului, ca să facă is-
pășire pentru sufletele voastre".

Ligheanul de aramă

18 *Cap. 38.8. 1 Împ. 7.38. **Cap. 40.7; 40.30.
20 *Cap. 40.31. Ps. 26.6. Is. 52.11. Ioan 13.10. Ev. 10.22.
21 *Cap. 28.43.

17 Și Domnul i-a vorbit lui Moi-
18 se, zicând: „Să faci și un li-
ghean* de aramă pentru spălat,
și piciorul lui de aramă; și să-l
pui** între cortul întâlnirii și al-
19 tar și să pui apă în el. Și Aaron
și fiii lui să-și spele mâinile și pi-
20 cioarele din[b] el. Când intră în
cortul întâlnirii, să se spele* cu
apă, ca să nu moară; sau când se
apropie de altar ca să slujească,
să înalțe o jertfă prin foc pentru
21 Domnul. Și să-și spele mâinile și
picioarele, ca să nu moară*. Și va
fi o rânduială pentru totdeauna
pentru ei, pentru el și pentru să-
mânța lui în generațiile lor".

Untdelemnul sfânt

23 *Cânt. 4.14. Ezec. 27.22. **Ps. 45.8. Pr. 7.17. Ioan 19.39. †Ier. 6.20.
24 *Ps. 45.8. **Cap. 29.40
25 *Cânt. 1.13. Lc. 7.38. Ioan 12.3. **Cap. 37.29 Num. 35.25. Ps. 89.20; 133.2.
26 *Cap. 40.9. Lev. 8.10. Num. 7.1.
29 *Cap. 29.37.
30 *Cap. 29.7. Lev. 8.12; 8.30.

22 Și Domnul a vorbit lui Moi-
23 se, zicând: „Și tu, ia cele mai
bune mirodenii*: mir** lichid,
cinci sute *de sicli*, și scorțișoară
aromată, pe jumătate, două sute
cincizeci, și trestie† aromată,
24 două sute cincizeci, și casia*,
cinci sute *de sicli*, după siclul
sfântului locaș, și un hin** de
25 untdelemn de măsline. Și să faci
din el un untdelemn pentru un-
gerea sfântă, un amestec parfu-
mat, după arta celui care face
mir*. Acesta va fi untdelemnul**
26 ungerii sfinte. Și să ungi* cu el
cortul întâlnirii și chivotul măr-
27 turiei și masa și toate uneltele
ei și sfeșnicul și uneltele lui și
28 altarul tămâiei și altarul arde-
rii-de-tot și toate uneltele lui și
29 ligheanul și piciorul lui. Și să
le sfințești, ca să fie preasfinte;
orice se va atinge* de ele va fi
30 sfânt. Și să ungi* pe Aaron și pe
fiii săi și să-i sfințești, ca să-Mi
31 fie în slujba de preoți. Și să
vorbești fiilor lui Israel, zicând:
«Acesta va fi pentru Mine un
untdelemn de ungere sfântă în ge-
32 nerațiile voastre. Să nu se toar-
ne pe carnea vreunui om și să nu
faceți unul ca el, după ameste-

[a] *Lit.* „va face să se înalțe" [b] *Să ia apă din el și să se spele*

32 *Vers. 25,37.
cul lui: este* sfânt; să vă fie sfânt!
33 *Gen. 17.14. Cap. 12.15. Lev. 7.20; 7.21.
33 Oricine va amesteca unul ca el
sau cine va pune din el pe un
străin[a] va fi nimicit* din poporul
său»".

Tămâia

34 Și Domnul i-a zis lui Moise:
34 *Cap. 25.6; 37.29. 1 Împ. 10.10.
„Ia-ți mirodenii* – stacte și onice
și galban – mirodenii mirosi-
toare și tămâie curată; să fie în
35 *Vers. 25.
35 aceeași măsură. Și să faci din
ele o tămâie, o mireasmă după
arta celui care face mir*: sărată,
36 *Cap. 29.42. Lev. 16.2. **Cap. 29.37 Lev. 2.3.
36 curată, sfântă. Și vei pisa mărunt
din ea și vei pune din ea înain-
tea mărturiei în cortul întâlnirii,
unde* Mă voi întâlni cu tine: vă
37 *Vers. 32.
37 va fi preasfântă**. Și tămâia
pe care o vei face – să nu faceți*
după amestecul ei pentru voi
înșivă – îți va fi sfântă pentru
38 *Vers. 33.
38 Domnul. Oricine* va face *tămâie*
asemenea ei, ca s-o miroasă, va
fi nimicit din poporul său".

Bețaleel și Oholiab

31 Și Domnul a vorbit lui Moi-
2 *Cap. 35.30. **1 Cr. 2.20.
2 se, zicând: „Vezi*, am chemat pe
nume pe Bețaleel[b], fiul** lui
Uri[c], fiul lui Hur, din seminția
3 *Cap. 35.31. 1 Împ. 7.14. Fap. 6.3. **1 Cor. 12.4
3 lui Iuda. Și l-am umplut* cu Du-
hul lui Dumnezeu în** înțelep-
ciune și în pricepere și în cu-
4 noștință și în orice fel de mește-
șug, ca să facă invenții – ca să
5 lucreze în aur și în argint și în a-
ramă și în tăierea pietrei pentru
montat și în tăierea lemnului – ca
6 *Cap. 35.34. **Cap. 28.3; 35.10,35; 36.18.
6 să lucreze în orice meșteșug. Și,
iată, am rânduit cu el pe Oho-
liab[d]*, fiul lui Ahisamac[e], din se-
minția lui Dan; și am dat înțelep-
ciune** în inima fiecăruia care
este cu inimă înțeleaptă, ca să facă
7 *Cap. 36.8. **Cap. 37.1. †Cap. 37.6.
7 tot ce ți-am poruncit: cortul* în-
tâlnirii și chivotul** mărturiei și
scaunul† îndurării care este deasu-
8 *Cap. 37.10. **Cap. 37.17 †Cap. 37.25.
8 pra și toate uneltele cortului, și
masa* și uneltele ei, și sfeșnicul**
curat și toate uneltele lui, și alta-
9 *Cap. 38.1. **Cap. 38.8.
9 rul† tămâiei, și altarul* arderii-de-
tot și toate uneltele lui, și lighea-
10 *Cap. 39.1,41
10 nul** și piciorul lui, și veșmintele*
lucrate artistic și veșmintele sfinte
pentru preotul Aaron, și veșmin-
tele fiilor săi, ca să-Mi fie în slujba
11 *Cap. 30.25,31 **Cap. 30.34; 37.29.
11 de preoți, și untdelemnul* ungerii
și tămâia** plăcut mirositoare
pentru sfântul locaș. Vor face po-
trivit cu tot ce ți-am poruncit".

Ținerea sabatului

12 Și Domnul a vorbit lui Moi-
13 se, zicând: „Și tu, vorbește fiilor
lui Israel, zicând: «Să țineți ne-
13 *Lev. 19.3; 19.30; 26.2. Ezec. 20.12; 44.24.
greșit sabatele* Mele; pentru că
acesta este un semn între Mine și
voi în generațiile voastre, ca să
cunoașteți că Eu sunt Domnul
14 *Cap. 20.8. Deut. 5.12. **Cap. 35.2. Num. 15.35. Mc. 3.6.
14 care vă sfințește. Să țineți* deci
sabatul, pentru că vă este sfânt:
oricine-l va profana va fi omo-
rât** negreșit, pentru că cine va
face vreo lucrare în el, sufletul
acela va fi nimicit din poporul
15 *Cap. 20.9-11. Lev. 23.3. Deut. 5.12-14 **Gen. 2.2.
15 său. Șase* zile să se lucreze, dar în
ziua a șaptea** este sabatul de
odihnă, sfânt pentru Domnul.
Cine va face vreo lucrare în ziua
sabatului va fi omorât negreșit.
16 Și fiii lui Israel să păzească sa-
batul, ca să țină sabatul în ge-
nerațiile lor drept legământ pen-
17 *Vers. 13. Ezec. 20.20. **Gen. 1.31.
17 tru totdeauna. Este un semn* în-
tre Mine și fiii lui Israel pentru
totdeauna; pentru că Domnul a
făcut cerurile și pământul în
șase** zile, și în ziua a șaptea
S-a odihnit și S-a înviorat»".

Tablele legii

18 Și, după ce a terminat de
18 *Cap. 24.12. Deut. 4.13; 9.10,11. 2 Cor. 3.3. Ev. 8.10.
vorbit cu Moise pe muntele Sinai,
i-a dat cele două table* ale măr-
turiei, table de piatră, scrise cu
degetul lui Dumnezeu.

Vițelul de aur

32 Și, când a văzut poporul că
Moise* întârzia să coboare de
1 *Cap. 24.18. Deut. 9.9. **Fap. 7.40. †Cap. 13.21. ††Cap. 14.11
pe munte, poporul s-a adunat
la Aaron și i-a zis: „Ridică-te,
fă-ne** un dumnezeu care să
meargă† înaintea noastră; pen-
tru că nu știm ce i s-a întâmplat
lui Moise acesta, omul care
ne-a scos†† din țara Egiptului!"
2 Și Aaron le-a zis: „Scoateți cer-
2 *Cap. 35.22. Jud. 8.24-26. Ezec. 16.17.
ceii* de aur care sunt în urechile
soțiilor voastre, ale fiilor voștri
și ale fiicelor voastre și aduceți-i

[a] *Străin de preoție* [b] *În umbra lui Dumnezeu* [c] *Lumina lui Yahve* [d] *Cortul Tatălui meu* [e] *Ajutor de frate*

3 la mine“. Şi tot poporul şi-a
scos cerceii de aur care erau în
urechile lor şi i-au adus lui
4 Aaron. Şi el a luat din mâinile
lor şi l-a modelat cu dalta şi a
făcut* un viţel turnat. Şi au zis:
„Israele, acesta este dumnezeul
tău care te-a scos din ţara Egip-
5 tului!“ Şi Aaron l-a văzut şi a
zidit un altar înaintea lui[a]; şi
Aaron a anunţat* şi a zis: „Mâine
este o sărbătoare pentru *D*om-
6 nul!“ Şi a doua zi s-au sculat de
dimineaţă şi au jertfit arderi-
de-tot şi au adus jertfe de pace;
şi poporul* s-a aşezat să mă-
nânce şi să bea şi s-au ridicat să
joace**.

Mânia lui Dumnezeu

7 Şi *D*omnul i-a zis lui Moise:
„Du-te, coboară*, pentru că po-
porul tău pe care l-ai scos din ţa-
8 ra Egiptului s-a stricat**. Curând
s-au abătut de la calea pe care
le-am poruncit-o; şi-au făcut un
viţel turnat şi s-au închinat îna-
intea lui şi i-au jertfit* şi au zis:
«Acesta, Israele, este dumnezeul
tău care te-a scos din ţara Egip-
9 tului!»“ Şi *D*omnul i-a zis lui Moi-
se: „Am văzut* pe acest popor şi,
iată, este un popor cu grumazul
10 înţepenit**. Şi acum lasă-Mă* ca
mânia** Mea să se aprindă îm-
potriva lor şi să-i nimicesc; şi
voi face din tine† o mare naţiune“.
11 Şi Moise L-a rugat* pe *D*om-
nul Dumnezeul său şi a zis:
„Pentru ce, *D*oamne, să se aprin-
dă mânia Ta împotriva poporu-
lui Tău, pe care l-ai scos din ţa-
ra Egiptului cu putere mare şi cu
12 mână tare? Pentru ce să vor-
bească* egiptenii, zicând: «Spre
rău i-a scos, ca să-i omoare pe
munţi şi să-i nimicească de pe faţa
pământului»? Întoarce-Te de la
aprinderea mâniei Tale şi întoar-
ce-Te de la acest rău împotriva
13 poporului Tău! Adu-ţi aminte de
Avraam, de Isaac şi de Israel, ro-
bii Tăi, cărora le-ai jurat* pe Ti-
ne Însuţi şi le-ai zis: «Voi înmulţi
sămânţa voastră ca stelele** ce-
rurilor şi voi da seminţei voastre
toată ţara† aceasta despre care
am vorbit şi o vor moşteni pen-
14 tru totdeauna»“. Şi *D*omnul S-a
întors* de la răul pe care spusese
că-l va face poporului Său.

Mânia lui Moise

15 Şi Moise s-a întors* şi a co-
borât de pe munte *cu* cele două
table ale mărturiei în mâna lui;
tablele erau scrise pe amândouă
părţile: erau scrise pe o parte şi
16 pe cealaltă. Şi tablele* erau lu-
crarea lui Dumnezeu şi scrierea
era scrierea lui Dumnezeu, grava-
17 tă pe table. Şi Iosua a auzit gla-
sul poporului când chiuiau şi i-a
zis lui Moise: „E strigăt de război
18 în tabără“. Şi el a zis: „Nu e sune-
tul unui strigăt de victorie, nici su-
netul unui strigăt de înfrângere[b];
aud un glas de cântare al unora care
19 cântă răspunzându-şi“. Şi a fost
aşa: când s-a apropiat de tabără,
a văzut viţelul şi jocurile*. Şi mâ-
nia lui Moise s-a aprins şi a arun-
cat tablele din mâini şi le-a sfă-
20 râmat la poalele muntelui. Şi
a luat* viţelul pe care-l făcuseră şi
l-a ars cu foc şi l-a măcinat în
pulbere şi a presărat-o pe apă şi
a dat-o fiilor lui Israel s-o bea.
21 Şi Moise i-a zis lui Aaron: „Ce ţi-a
făcut* acest popor, de ai adus un
22 mare păcat asupra lor?“ Şi Aaron
a zis: „Să nu se aprindă mânia
domnului meu! Tu* cunoşti po-
23 porul, că este *pus* pe rău. Şi mi-au
zis: «Fă-ne un dumnezeu care să
meargă înaintea noastră, pentru
că nu ştim ce i s-a întâmplat lui
Moise acesta, omul care ne-a
24 scos din ţara Egiptului!» Şi le-am
zis: «Cine are aur?» Ei l-au scos
şi mi l-au dat, iar eu l-am aruncat
în foc şi a ieşit acest viţel“.

Râvna fiilor lui Levi

25 Şi Moise a văzut că poporul
era fără frâu; pentru că Aaron
îl făcuse fără frâu*, spre ruşinea
26 lor, înaintea potrivnicilor lor. Şi

4 *Cap. 20.23. Deut. 9.16. Jud. 17.3,4. 1 Împ. 12.28. Neem. 9.18. Ps. 106.19. Is. 46.6. Fap. 7.41.
5 *Lev. 23.2,4. 2 Cr. 30.5.
6 *Num. 25.2. 1 Cor. 10.7. **Vers. 19.
7 *Deut. 9.12. **Gen. 6.11. Deut. 4.16. Jud. 2.19. Osea 9.9.
8 *Cap. 22.20; 34.15. Deut.32.17.
9 *Num. 14.11 **Cap. 33.3; 33.5. Deut. 9.6,13. Is. 48.4. Fap. 7.51.
10 *Deut. 9.14. **Cap. 22.24 †Num. 14.12
11 *Deut. 9.18; 9.26-29. Ps. 74.1,2; 106.23.
12 *Num. 14.15 Deut. 9.28. Ios. 7.9.
13 *Gen. 22.16. Ev. 6.13.
13 **Gen. 26.4. †Gen. 12.7; 13.15; 15.7,18
14 *Deut. 32.26. 2 Sam. 24.16 1 Cr. 21.15. Ps. 106.45. Ier. 18.8; 26.13,19.
15 *Deut. 9.15.
16 *Cap. 31.18. 2 Cor. 3.3.
19 *Vers. 6. Deut. 9.16; 9.17.
20 *Deut. 9.21.
21 *Gen. 20.9; 26.10.
22 *Cap. 14.11; 15.24; 16.2; 16.20,28; 17.2,4
25 *2 Cr. 28.19.

[a] *Înaintea viţelului* [b] *Lit.* „Nu e sunetul unui răspuns de putere, nici sunetul unui răspuns de slăbiciune“

Moise a stat la poarta taberei şi
a zis: „Cine este pentru Domnul:
la mine!“ Şi toţi fiii lui Levi s-au
27 strâns la el. Şi le-a zis: „Aşa
zice Domnul Dumnezeul lui Is-
rael: «Fiecare să-şi pună* sabia
la coapsă; şi mergeţi încoace şi
încolo, din poartă în poartă,
prin tabără, şi fiecare să ucidă**
pe fratele său şi fiecare pe tova-
răşul său şi fiecare pe prietenul
28 său de aproape»“. Şi fiii lui
Levi au făcut după cuvântul lui
Moise şi cam trei mii de bărbaţi
au căzut din popor în ziua
29 aceea. Şi Moise a zis: „Consa-
craţi-vă astăzi pentru Domnul,
fiecare împotriva* fiului său şi
împotriva fratelui său, ca să
aduceţi astăzi o binecuvântare
asupra voastră înşivă“.

27 *Ezec. 9.5,6. 1 Pet. 4.17. **Num. 25.5 Deut. 33.9.
29 *Num.25.11-13 Deut. 13.6-11; 33.9,10. Zah. 13.3. Mt. 10.37.

Moise se roagă pentru popor

30 Şi a fost *aşa*: a doua zi, Moi-
se a spus poporului: „Aţi pă-
cătuit* cu un mare păcat. Şi acum
mă voi sui la Domnul: poate**
voi face ispăşire† pentru păcatul
31 vostru“. Şi Moise s-a întors* la
Domnul şi a zis: „Vai! poporul
acesta a păcătuit cu un mare pă-
cat şi şi-au făcut** un dumnezeu
32 de aur! Şi acum, dacă le vei ier-
ta păcatul …, iar dacă nu, şter-
ge-mă*, Te rog, din cartea** Ta
33 pe care ai scris-o“. Şi Domnul i-a
zis lui Moise: „Pe cel care a pă-
cătuit* împotriva Mea, pe acela
34 îl voi şterge din cartea Mea. Şi
acum mergi şi du pe popor unde
ţi-am spus*. Iată, Îngerul** Meu
va merge înaintea ta, dar în ziua†
cercetării Mele le voi pedepsi[a]
35 păcatul în ei“. Şi Domnul a lovit
pe popor pentru că făcuseră*
viţelul – pe care-l făcuse Aaron.

30 *1 Sam. 12.20 Lc. 15.18. **2 Sam. 16.12 Amos 5.15. †Num. 25.13
31 *Deut. 9.18. **Cap. 20.4,23
32 *Ps. 69.28. Rom. 9.3. **Ps. 56.8; 139.16. Dan. 12.1. Filip. 4.3. Apoc. 3.5.
33 *Ezec. 18.4.
34 *Cap. 3.17. **Cap. 23.20 Num. 20.16. †Deut. 32.35. Ps. 99.8. Amos 3.14. Rom. 2.5,6.
35 *2 Sam. 12.9. Fap. 7.41.

Mijlocirea lui Moise

33 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Pleacă*, suie-te de aici, tu şi po-
porul pe care l-ai scos din ţara
Egiptului, în ţara pentru care am
jurat** lui Avraam, lui Isaac† şi
lui Iacov††, zicând: «O voi da se-
2 minţei tale». Şi voi trimite un în-
ger* înaintea ta şi voi alunga**
pe canaaniţi, pe amoriţi şi pe he-
tiţi şi pe fereziţi, pe heviţi şi pe
3 iebusiţi: în ţara* unde curge lapte
şi miere; pentru că Eu nu Mă voi
sui în mijlocul tău, pentru că eşti
un popor cu grumazul înţepe-
nit**; ca să nu te nimicesc† pe
4 drum“. Şi poporul a auzit acest
cuvânt rău. Şi s-au jelit* şi ni-
5 meni nu şi-a pus podoabele**. Şi
Domnul zisese lui Moise: „Spune
fiilor lui Israel: «Voi sunteţi un
popor cu grumazul înţepenit: în-
tr-o clipă *dacă* Mă voi sui în
mijlocul tău, te voi nimici. Şi
acum, aruncă-ţi podoabele de pe
tine şi voi şti* ce-ţi voi face»“.
6 Şi fiii lui Israel şi-au scos po-
doabele lor, la[b] muntele Horeb.

1 *Cap. 32.7. **Cap. 32.13 †Gen. 26.3. ††Gen. 28.13
2 *Cap. 32.34. **Cap. 23.27; 34.11. Deut. 7.22. Ios. 24.11.
3 *Cap. 3.8. **Cap. 32.9. Deut. 9.6,13. †Cap. 23.21. Num. 16.21; 16.45.
4 *Num. 14.1; 14.39. **Lev. 10.6. 2 Sam. 19.24 Is. 32.11. Ezec. 24.17; 24.23; 26.16.
5 *Deut. 8.2.

Cortul întâlnirii

7 Şi Moise a luat cortul* şi l-a
întins afară** din tabără, departe
de tabără, şi l-a numit cortul
întâlnirii. Şi a fost *aşa*: oricine
căuta† pe Domnul ieşea la cor-
tul întâlnirii, care era afară din
8 tabără. Şi a fost *aşa*: când Moise
ieşea afară la cort, tot poporul
se ridica şi stătea fiecare la in-
trarea* cortului său şi se uita du-
9 pă Moise până intra în cort. Şi a
fost *aşa*: când intra Moise în cort,
stâlpul de nor* cobora şi stătea
la intrarea cortului şi *Domnul*
10 vorbea** cu Moise. Şi tot popo-
rul vedea stâlpul de nor stând la
intrarea cortului şi tot poporul
se ridica şi se închina*, fiecare la
11 intrarea cortului său. Şi Domnul
vorbea cu Moise faţă în faţă*,
cum vorbeşte un om cu prietenul
său. Şi se întorcea în tabără; dar
slujitorul său, Iosua**, fiul lui
Nun, un tânăr, nu ieşea dinăun-
trul cortului.

7 *Cap. 18.7. **Ev. 13.13. †Deut. 4.29. 2 Sam. 21.1. 2 Cr. 11.16; 20.4. Osea 3.5.
8 *Num. 16.27
9 *Cap. 13.21. **Cap. 25.22; 31.18. Ps. 99.7.
10 *Cap. 4.31.
11 *Gen. 32.30. Num. 12.8. Deut. 34.10. **Cap. 24.13

Moise vede gloria Domnului

12 Şi Moise i-a zis Domnului:
„Vezi, Tu îmi zici: «Suie* pe po-
porul acesta!» Şi nu mi-ai făcut
cunoscut pe cine vei trimite cu
mine. Şi ai zis: «Eu te cunosc**
pe nume şi ai căpătat favoare în

12 *Cap. 3.10. **Gen. 18.19 Ier. 1.5. Ioan 10.14. 2 Tim. 2.19.

[a] *Sau* „le voi cerceta“ [b] *Sau* „de la“ *(din momentul acela)*

13 ochii Mei». Şi acum, Te rog, dacă
am căpătat favoare în ochii
Tăi, arată-mi dar căile* Tale, ca să
Te cunosc şi să capăt favoare
în ochii Tăi; şi ai în vedere că
această naţiune este poporul**
14 Tău“. Şi El a zis: „Faţa* Mea va
merge *cu tine* şi îţi voi da odih-
15 nă**“. Şi el I-a zis: „Dacă nu
merge faţa Ta *cu noi*, nu ne sui
16 de aici. Pentru că, prin ce se va
cunoaşte atunci că am căpătat
favoare în ochii Tăi, eu şi popo-
rul Tău? Nu prin aceasta, că vei
merge* cu noi? Aşa vom fi deo-
sebiţi**, eu şi poporul Tău, din-
tre toate popoarele care sunt pe
faţa pământului“.
17 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Voi face* şi lucrul acesta, pe ca-
re-l spui acum, pentru că ai că-
pătat favoare în ochii Mei şi
18 te cunosc pe nume“. Şi el a zis:
„Arată-mi, Te rog, gloria* Ta“.
19 Şi El a zis: „Voi face* să treacă
toată bunătatea Mea pe dinain-
tea feţei tale şi voi vesti Nume-
le Domnului înaintea ta; şi voi
fi îndurător** cu cine voi fi în-
durător şi voi avea milă de cine
20 voi avea milă“. Şi a zis: „Tu
nu-Mi poţi vedea faţa, pentru că
omul nu poate* să Mă vadă şi să
21 trăiască“. Şi Domnul a zis: „Iată
un loc lângă Mine: acolo vei sta*
22 pe stâncă. Şi va fi *aşa*: când va
trece gloria Mea, te voi pune în-
tr-o crăpătură* a stâncii şi te voi
acoperi** cu mâna Mea până voi
23 trece. Şi-Mi voi trage mâna şi
Mă vei vedea pe dinapoi, dar
faţa Mea nu se va vedea*“.

Alte table ale legii

34 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Taie-ţi două* table de piatră
asemenea celor dintâi şi voi
scrie** pe table cuvintele care
erau pe tablele dintâi, pe care
2 le-ai sfărâmat. Şi fii gata mâine
dimineaţă şi suie-te dimineaţă
pe muntele Sinai* şi stai acolo
înaintea Mea, pe vârful munte-
3 lui. Şi nici un om* să nu se suie
cu tine şi nici un om să nu se vadă
pe tot muntele; nici turmele, nici
cirezile să nu pască în faţa mun-
4 telui aceluia“. Şi a tăiat două ta-
ble de piatră asemenea celor
dintâi; şi Moise s-a sculat dis-de-
dimineaţă şi s-a suit pe muntele
Sinai, cum îi poruncise Domnul,
şi a luat în mână cele două table
de piatră.
5 Şi Domnul a coborât în nor*
şi a stat acolo cu el; şi a vestit
6 Numele Domnului. Şi Domnul
a trecut pe dinaintea feţei lui şi
a strigat: „Domnul, Domnul
Dumnezeu, binevoitor* şi mi-
los, încet la mânie şi bogat în
7 îndurare** şi adevăr†, păs-
trând* îndurare pentru mii, ier-
tând** nelegiuirea şi răzvrăti-
rea şi păcatul, şi care nu socoteş-
te† nicidecum nevinovat *pe
cel vinovat*, care cercetează††
nelegiuirea părinţilor în copii şi
în copiii copiilor, în cea de-a tre-
ia şi a patra *generaţie*!“

Înnoirea legământului

8 Şi Moise s-a grăbit şi s-a ple-
cat* cu faţa până la pământ
9 şi s-a închinat; şi a zis: „Dacă am
căpătat favoare în ochii Tăi,
Doamne, Te rog, să meargă Dom-
nul în mijlocul nostru; pentru că
este un popor cu grumazul în-
ţepenit; şi iartă-ne nelegiuirea
şi păcatul nostru şi ia-ne de moş-
10 tenire*“. Şi El a zis: „Iată, întă-
resc un legământ*: în faţa în-
tregului tău popor voi face mi-
nuni** care n-au fost făcute pe
tot pământul, nici în vreo naţiu-
ne; şi tot poporul în mijlocul
căruia eşti va vedea lucrarea
Domnului, pentru că ceea ce voi
face cu tine va fi înfricoşător†.
11 Păzeşte ce-ţi poruncesc as-
tăzi! Iată, alung* dinaintea ta pe
amoriţi şi pe canaaniţi şi pe
hetiţi şi pe fereziţi şi pe heviţi
12 şi pe iebusiţi. Fereşte-te să faci*
legământ cu locuitorii ţării în
care vei intra, ca să nu fie o
13 cursă în mijlocul tău. Ci să le
dărâmaţi* altarele şi să le sfă-
râmaţi stâlpii şi să le tăiaţi**

13 *Ps. 25.4; 51.13; **Cap. 3.7,10. Deut. 9.26; 9.29. Ioel 2.17.
14 *Cap.13.21; 40.34-38. Deut. 4.37. Is. 63.9. **Deut. 3.20 Ios. 21.44; Ps. 95.11. Mt. 11.28.
16 *Num. 14.14 **Cap. 34.10 Lev. 20.24,26 Deut. 4.7,34. 2 Sam. 7.23. 1 Împ. 8.53. Ps. 147.20.
17 *Gen. 19.21. Iac. 5.16.
18 *Deut. 5.24. 1 Tim. 6.16.
19 *Cap. 34.5-7. Ier. 31.14. **Rom. 9.15; 9.16,18.
20 *Gen. 32.30. Jud. 6.22; 13.22. Is. 6.5. Apoc. 1.16,17 Cap. 24.10.
21 *Ps. 18.2,46; 27.5; 61.2.
22 *Is. 2.21. **Ps. 91.1,4. Is. 49.2; 51.16.
23 *Vers. 20. Ioan 1.18.
1 *Cap. 24.12; 32.16,19. Deut. 10.1. **Cap. 31.18 Deut. 10.2,4.
2 *Cap. 19.20; 24.12.
3 *Cap. 19.12; 19.13,21.
5 *Cap. 19.9; 33.9.
6 *Ps. 31.19. Rom. 2.4. **Num. 14.18 Deut. 4.31. Neem. 9.17. Ps. 86.15; 111.4; 112.4. †Ps. 57.10.
7 *Cap. 20.6. Deut. 5.10. **Ps. 103.3,4. Dan. 9.9. Ef. 4.32. 1 Ioan 1.9. †Cap. 23.7. Ios. 24.19. Iov 10.14. Mica 6.11. Naum 1.3. ††Deut. 5.9
8 *Cap. 4.31.
9 *Deut. 4.20. Ps. 28.9; 33.12; 78.62; 94.14. Ier. 10.16. Zah. 2.12.
10 *Deut. 5.2; 29.12,14. **Deut. 4.32 2 Sam. 7.23. Ps. 72.18; 77.14; 78.12; 136.4; 147.20. †Deut. 10.21 Ps. 145.6. Is. 64.3.
11 *Cap. 33.2.
12 *Cap. 23.32. Deut. 7.2. Jud. 2.2.
13 *Cap. 23.24. Deut. 12.3. **Jud. 6.25. 2 Împ. 18.4; 23.14.

14 *Cap. 20.5. Deut. 4.24.
15 *Deut. 31.16. Ier. 3.9. Ezec. 6.9. **Cap. 22.20 †Num. 25.2. 1 Cor. 10.27. ††Ps. 106.28. 1 Cor. 8.4,7.
16 *Deut. 7.3. 1 Împ. 11.2. Ezra 9.2. Neem. 13.25. **Num.25.1.
17 *Cap. 20.4. Lev. 19.4.

14 aşerele[a]. Pentru că nu te vei în-
china altui dumnezeu; pentru că
Domnul – Numele Lui este Ge-
los* – El este un Dumnezeu ge-
15 los. Ca nu cumva să faci[b] legă-
mânt cu locuitorii ţării şi ei să
curvească* după dumnezeii lor
şi să jertfească** dumnezeilor
lor; şi să fii invitat† şi să mă-
16 nânci†† din jertfa lor[c] şi să iei
dintre fiicele* lor pentru fiii tăi
şi fiicele lor să curvească**
după dumnezeii lor şi să facă
pe fiii tăi să curvească după dum-
17 nezeii lor. Să nu-ţi faci* dum-
nezei turnaţi.

Sărbătorile

18 *Cap. 12.17. Lev. 23.6. **Cap. 12.15 †Cap. 12.2.
19 *Cap. 13.2; 13.12. Num. 3.12. Lc. 2.23.
20 *Cap. 13.13. **Cap. 22.29; 23.15. Deut. 16.16. 1 Sam. 9.7,8. 2 Sam. 24.24
21 *Cap. 20.9; 23.12; 35.2. Deut. 5.12; 5.13. Lc. 13.14.
22 *Cap. 23.16. Num. 28.26. Deut. 16.10. **Deut. 16.13
23 *Cap. 23.14. Deut. 16.16.
24 *Cap. 33.2. Lev. 18.24. Deut. 7.1. Ps. 78.55. **Deut. 12.20. †Gen. 35.5. 2 Cr. 17.10. Fap. 18.10.
25 *Cap. 23.18.

18 Să ţii sărbătoarea Azimelor*.
Şapte** zile să mănânci azime,
după cum ţi-am poruncit, la
timpul hotărât al lunii Abib†,
pentru că în luna Abib ai ieşit
19 din Egipt. Tot* ce deschide pân-
tecele este al Meu, şi orice în-
tâi-născut de parte bărbăteas-
că, atât din cireadă, cât şi din
20 turmă. Şi pe întâiul-născut*
al măgăriţei să-l răscumperi cu
un miel; şi dacă nu-l vei răscum-
păra, să-i frângi gâtul. Să răs-
cumperi pe toţi întâii-născuţi din-
tre fiii tăi. Şi nimeni să nu se în-
făţişeze înaintea Mea cu mâinile
21 goale[d]**. Şase* zile să lucrezi,
dar în ziua a şaptea să te odihneş-
ti; să te odihneşti la arat şi la sece-
22 rat. Şi să ţii sărbătoarea Săptă-
mânilor*, a celor dintâi roade din
secerişul de grâu, şi sărbătoarea
Culesului**, la sfârşitul[e] anului.
23 De trei* ori pe an, toată partea
bărbătească a voastră să se înfă-
ţişeze înaintea Domnului Dum-
nezeu, Dumnezeul lui Israel.
24 Pentru că voi alunga* naţiuni di-
naintea ta şi-ţi voi lărgi** ho-
tarele şi nimeni nu-ţi va pofti†
ţara când te vei sui să te înfăţi-
şezi înaintea feţei Domnului
Dumnezeului tău de trei ori pe
25 an. Să nu aduci[f]* sângele jertfei
Mele cu pâine cu aluat; şi jert-
fa** sărbătorii Paştelor nu va fi
lăsată noaptea până dimineaţa.
26 Să aduci în casa Domnului Dum-
nezeului tău pârga* celor dintâi
roade din ogorul tău. Să nu fierbi
iedul** în laptele mamei lui".
27 Şi Domnul a zis lui Moise:
„Scrie-ţi* aceste cuvinte! Pentru
că după cuprinsul acestor cu-
vinte am făcut legământ** cu
28 tine şi cu Israel". Şi a fost acolo
cu Domnul patruzeci* de zile
şi patruzeci de nopţi: nici n-a
mâncat** pâine, nici n-a băut
apă. Şi *Domnul* a scris† pe table
cuvintele legământului, cele zece
cuvinte.

25 **Cap. 12.10
26 *Cap. 23.19. Deut. 26.2; 26.10. **Deut. 14.21.
27 *Cap. 17.14; 24.4. Deut. 4.13; 31.9. **Vers. 10.
28 *Cap. 24.18. Deut. 9.9,18. **Mt. 4.2. †Cap. 31.18; 32.16. Vers. 1. Deut. 10.2,4.

Faţa strălucitoare a lui Moise

29 *Cap. 32.15. **Mt. 17.2. 2 Cor. 3.7; 3.13.
32 *Cap. 24.3.
33 *2 Cor. 3.13.
34 *2 Cor. 3.16.

29 Şi a fost *aşa*: când a coborât
Moise de pe muntele Sinai – şi
cele două table* ale mărturiei
erau în mâna lui Moise când a
coborât de pe munte – Moise nu
ştia că pielea feţei** lui strălu-
30 cea pentru că[g] vorbise cu El. Şi
Aaron şi toţi fiii lui Israel l-au
văzut pe Moise şi, iată, pielea
feţei lui strălucea; şi s-au temut
31 să se apropie de el. Şi Moise i-a
chemat; şi Aaron şi toate căpe-
teniile adunării s-au întors la el;
32 şi Moise le-a vorbit. Şi, după
aceasta, toţi fiii lui Israel s-au
apropiat şi le-a poruncit* tot ce
vorbise Domnul cu el pe muntele
33 Sinai. Şi Moise a încetat să le
vorbească şi şi-a pus un văl* peste
34 faţă. Şi Moise, când intra* înain-
tea Domnului ca să vorbească cu
El, îşi scotea vălul până ieşea.
Şi ieşea şi spunea fiilor lui Isra-
35 el ce i se poruncise. Şi fiii lui Is-
rael vedeau faţa lui Moise, că
pielea feţei lui Moise strălucea. Şi
Moise din nou îşi punea vălul
peste faţă, până intra să vor-
bească cu El.

Sabatul

1 *Cap. 34.32.

35 Şi Moise a strâns toată adu-
narea fiilor lui Israel şi le-a zis:
„Acestea* sunt lucrurile pe care

[a] *Chipuri ale divinităţii feminine a canaaniţilor, Aşera* [b] *Sau* „Vezi să nu faci" [c] *Lit.* „lui" [d] *Lit.* „fără nimic" [e] *Sau* „schimbarea" [f] *Lit.* „să nu înjunghii" [g] *Sau* „cât timp"

le-a poruncit Domnul să le fa-
2 ceţi. Şase* zile să se lucreze, dar
ziua a şaptea să vă fie sfântă[a],
un sabat** de odihnă, pentru Dom-
nul: oricine va lucra în ea să fie
3 omorât†. Să nu aprindeţi* nici un
foc în toate locuinţele voastre în
ziua sabatului“.

Darurile pentru cort

4 Şi Moise a vorbit către toată
adunarea fiilor lui Israel, zicând:
„Acesta este cuvântul pe care l-a
5 poruncit Domnul, zicând: Luaţi
dintre voi un dar ridicat pentru
Domnul: fiecare* a cărui inimă
este binevoitoare să aducă darul
ridicat al Domnului: aur şi ar-
6 gint şi aramă şi *material* albastru
şi purpură şi stacojiu şi in subţi-
re şi *păr* de capră şi piei de ber-
7 bec vopsite roşu şi piei de viţel de
8 mare şi lemn de salcâm şi unt-
delemn pentru luminător şi miro-
denii* pentru untdelemnul ungerii
şi pentru tămâia plăcut mirosi-
9 toare; şi pietre de onix şi pietre
de montat pentru efod şi pentru
10 pieptar. Şi toţi cei care sunt cu ini-
mă înţeleaptă* între voi să
vină şi să facă tot ce a poruncit
11 Domnul: cortul*, acoperişul lui
şi învelitoarea lui, copcile lui şi
scândurile lui, drugii lui, stâlpii
12 lui şi postamentele lui; chivotul*
şi drugii lui, scaunul îndurării şi
13 perdeaua despărţitoare[b], masa*
şi drugii ei şi toate uneltele ei
şi pâinea** pentru punerea îna-
14 inte; şi sfeşnicul* pentru lumină
şi uneltele lui şi candelele lui şi
untdelemnul** pentru luminător;
15 şi altarul* tămâiei şi drugii lui
şi untdelemnul** ungerii, şi tămâia
plăcut mirositoare şi perdeaua
16 intrării, de la intrarea cortului; al-
tarul* arderii-de-tot şi grătarul
lui de aramă, drugii lui şi toate
uneltele lui; ligheanul şi picio-
17 rul lui; pânzele* curţii, stâlpii ei
şi postamentele ei şi perdeaua
18 de la poarta curţii; ţăruşii cortu-
lui şi ţăruşii curţii şi funiile lor;
19 veşmintele* lucrate artistic pentru
slujit în sfântul locaş, veşmintele
sfinte pentru preotul Aaron, şi
veşmintele fiilor lui, ca să slujeas-
că în slujba de preoţi“.
20 Şi toată adunarea fiilor lui
Israel a plecat dinaintea lui Moi-
21 se. Şi fiecare om pe care îl miş-
ca* inima lui şi fiecare om pe
care îl îndemna duhul au venit
şi au adus darul ridicat al Dom-
nului pentru lucrarea cortului
întâlnirii şi pentru toată slujba
22 lui şi pentru veşmintele sfinte. Şi
au venit bărbaţi şi femei; toţi
cei pe care îi îndemna inima au
adus inele de nas şi cercei şi
inele şi salbe, tot felul de obiecte
de aur: fiecare om care a legă-
nat un dar legănat de aur pentru
23 Domnul. Şi fiecare la care s-au gă-
sit: *material* albastru şi purpură
şi stacojiu şi in subţire şi *păr* de
capră şi piei de berbec vopsite
roşu şi piei de viţel de mare le-a
24 adus. Şi oricine a ridicat un dar
ridicat de argint şi de aramă a
adus darul ridicat al Domnului.
Şi fiecare la care s-a găsit lemn
de salcâm, pentru tot felul de
lucrări pentru slujbă, l-a adus.
25 Şi fiecare femeie care avea ini-
ma înţeleaptă* a tors cu mâinile
ei şi a adus ce a tors: *firul* albas-
tru şi purpura şi stacojiul şi inul
26 subţire. Şi toate femeile înţelep-
te pe care le mişca inima au tors
27 *păr* de capră. Şi căpeteniile* au
adus pietrele de onix şi pietrele
de montat pentru efod şi pentru
28 pieptar; şi mirodenii* şi untde-
lemnul pentru luminător şi pen-
tru untdelemnul ungerii şi pentru
29 tămâia plăcut mirositoare. Fiii
lui Israel, fiecare bărbat şi fe-
meie a căror inimă îi îndemna* să
aducă pentru toată lucrarea pe
care o poruncise Domnul prin[c]
Moise să se facă, au adus un dar
de bunăvoie pentru Domnul.

Beţaleel şi Oholiab

30 Şi Moise a zis fiilor lui Is-

2 *Cap. 20.9. Lev. 23.3. **Cap. 16.23 Lev. 16.31. †Num. 15.32-36
3 *Cap. 12.16; 16.23.
5 *Cap. 25.2. 1 Cr. 29.5. 2 Cor. 8.5; 9.7.
8 *Cap. 25.6.
10 *Cap. 31.6.
11 *Cap. 26.1; 26.2.
12 *Cap. 25.10.
13 *Cap. 25.23. **Cap. 25.30 Lev. 24.5,6.
14 *Cap. 25.31. **Cap. 27.20
15 *Cap. 30.1-6. **Cap. 30.25
16 *Cap. 27.1.
17 *Cap. 27.9.
19 *Cap. 31.10; 39.1,41. Num. 4.5,6.
21 *Cap. 25.2; 36.2. 1 Cr. 28.2; 28.9; 29.9. Ezra 7.27. 2 Cor. 8.12; 9.7.
25 *2 Împ. 23.7. Pr. 31.19; 31.22,24.
27 *1 Cr. 29.6. Ezra 2.68.
28 *Cap. 30.23.
29 *Vers. 21. 1 Cr. 29.9.

[a] *Lit.* „sfinţenie“ [b] *Lit.* „perdeaua acoperitoare“ *sau* „perdeaua acoperirii“ [c] *Lit.* „prin mâna lui“

30 *Cap. 31.2.
34 *Cap. 31.6.
35 *Cap. 31.3. Vers. 31. 1 Împ. 7.14. 2 Cr. 2.14. Is. 28.26.

rael: „Vedeți, Domnul l-a chemat
pe nume* pe Bețaleel, fiul lui
Uri, fiul lui Hur, din seminția lui
31 Iuda. Şi l-a umplut cu Duhul lui
Dumnezeu, în înțelepciune, în
pricepere şi în cunoştință şi în
32 orice meşteşug şi ca să facă
invenții: ca să lucreze în aur şi în
33 argint şi în aramă şi în tăierea
pietrei pentru montat şi în tă-
ierea lemnului, ca să facă tot fe-
34 lul de lucrări artistice. Şi lui şi
lui Oholiab*, fiul lui Ahisamac,
din seminția lui Dan, le-a pus în
35 inimă să-i învețe pe alții. I-a um-
plut* cu înțelepciune a inimii ca
să facă orice fel de lucrare de
gravor şi de inventator şi de lu-
crător în broderie – în *material*
albastru şi în purpură, în stacojiu
şi în in subțire – şi de țesător, cei
care fac orice fel de meşteşug şi
cei care inventează lucrări artistice“.

Belşugul darurilor

1 *Cap. 28.3; 31.6; 35.10,35. **Cap. 25.8.
2 *Cap. 35.21.
3 *Cap. 35.27. 1 Cr. 29.5-9.
5 *2 Cr. 24.14; 31.6-10. 2 Cor. 8.2,3.

36 Şi Bețaleel şi Oholiab şi orice
bărbat cu inimă înțeleaptă*, în
care pusese Domnul înțelepciu-
ne şi pricepere ca să ştie cum să
facă toate lucrările pentru slujba
sfântului locaş**, au făcut după
toate câte poruncise Domnul.
2 Şi Moise a chemat pe Bețale-
el şi pe Oholiab şi pe orice băr-
bat cu inimă înțeleaptă, căruia
Domnul îi pusese în inimă înțe-
lepciune*, fiecare pe care-l mişca
inima, să se apropie de lucrare
3 ca să o facă. Şi au luat dinaintea
lui Moise tot darul ridicat pe ca-
re-l aduseseră* fiii lui Israel
pentru lucrarea slujbei sfântului
locaş, ca s-o facă. Şi-i aduceau în-
că daruri de bunăvoie în fiecare
4 dimineață. Şi toți oamenii înțe-
lepți care lucrau la toată lucrarea
sfântului locaş au venit fiecare[a]
de la lucrarea sa pe care o făcea
5 şi au vorbit lui Moise, zicând:
„Poporul aduce* mult mai mult
decât trebuie pentru slujba lucră-
rii pe care a poruncit-*o* Domnul
6 să fie făcută“. Şi Moise a dat po-
runcă şi au făcut să se strige prin
tabără, zicând: „Nici bărbat, nici
femeie să nu mai aducă ceva[b]
pentru darul ridicat al sfântului
locaş“. Şi poporul a fost oprit să
7 aducă. Şi material era de ajuns
pentru toată lucrarea, ca s-o facă,
şi era chiar mai mult.

Facerea cortului

8 *Cap. 26.1.
12 *Cap. 26.5.
13 *Cap. 26.6.
14 *Cap. 26.7.

8 Şi toți cei* cu inima înțeleap-
tă dintre cei care lucrau la face-
rea cortului au făcut zece covoa-
re de in subțire răsucit şi *de ma-
terial* albastru şi purpură şi sta-
cojiu: *cu* heruvimi lucrați artistic
9 le-au făcut. Lungimea fiecărui co-
vor era de douăzeci şi opt de coți
şi lățimea fiecărui covor era de
patru coți: o singură măsură pen-
10 tru toate covoarele. Şi a îmbinat
cinci covoare unul cu altul şi a
îmbinat *celelalte* cinci covoare
11 unul cu altul. Şi a făcut cheotori
din *fir* albastru pe marginea unui
covor, la capătul îmbinării; tot
aşa a făcut pe marginea ultimu-
lui covor, la îmbinarea a doua.
12 A făcut cincizeci* de cheotori pe
un covor şi a făcut cincizeci de
cheotori pe marginea covorului
care era în îmbinarea a doua:
cheotorile erau una în fața alte-
13 ia. Şi a făcut cincizeci* de copci
de aur şi a îmbinat covoarele
unul cu altul cu copcile, astfel
încât cortul era una.
14 Şi a făcut covoare* din *păr* de
capră pentru acoperiş, deasupra
cortului: a făcut unsprezece co-
15 voare. Lungimea unui covor era
de treizeci de coți şi lățimea unui
covor de patru coți: o singură
măsură pentru cele unsprezece
16 covoare. Şi a îmbinat cinci co-
voare deosebit şi şase covoare
17 deosebit. Şi a făcut cincizeci de
cheotori pe marginea ultimului
covor din îmbinare şi a făcut
cincizeci de cheotori pe marginea
covorului din cealaltă îmbinare.
18 Şi a făcut cincizeci de copci de
aramă ca să îmbine acoperişul,

[a] *Lit.* „om de om“ [b] *Sau* „să nu mai facă vreo lucrare“

19 *Cap. 26.14.
20 *Cap. 26.15.
31 *Cap. 26.26.

ca să fie una.
19 Şi a făcut o învelitoare* pentru
acoperiş din piei de berbec vopsite
roşu şi o învelitoare din piei de viţel
de mare pe deasupra.
20 Şi a făcut scândurile* pentru
cort din lemn de salcâm, stând
21 în picioare. Lungimea unei scân-
duri era de zece coţi şi lăţimea
unei scânduri de un cot şi jumă-
22 tate. Erau două mânere la fiecare
scândură, unul în dreptul altuia.
Aşa a făcut pentru toate scându-
23 rile cortului. Şi a făcut scânduri-
le pentru cort: douăzeci de scân-
duri pentru latura de sud, înspre
24 sud. Şi a făcut patruzeci de pos-
tamente de argint sub cele două-
zeci de scânduri, două postamen-
te sub o scândură pentru cele două
mânere ale ei şi două postamente
sub cealaltă scândură, pentru cele
25 două mânere ale ei. Şi pentru
cealaltă latură a cortului dinspre
nord a făcut douăzeci de scân-
26 duri şi cele patruzeci de posta-
mente de argint ale lor: două pos-
tamente sub o scândură şi două
postamente sub cealaltă scândură.
27 Şi pentru partea din spate a cortu-
lui, înspre apus, a făcut şase
28 scânduri. Şi a făcut două scânduri
pentru cele două unghiuri ale
29 cortului în partea din spate. Şi
erau legate jos şi erau unite îm-
preună la capetele lor într-un inel:
aşa a făcut cu amândouă, la cele
30 două unghiuri. Şi erau opt scân-
duri şi postamentele lor de ar-
gint: şaisprezece postamente; sub
fiecare scândură, două posta-
31 mente. Şi a făcut drugii* din lemn
de salcâm, cinci pentru scânduri-
32 le de la o latură a cortului şi cinci
drugi pentru scândurile de la
cealaltă latură a cortului şi cinci
drugi pentru scândurile cortului
33 din partea din spate, spre apus. Şi
a făcut drugul de la mijloc, ca
să treacă prin mijlocul scânduri-
lor, de la un capăt la celălalt.
34 Şi a îmbrăcat scândurile cu aur
şi a făcut verigile lor de aur,
ca suporturi pentru drugi; şi a
îmbrăcat drugii cu aur.

Facerea celor două perdele

35 *Cap. 26.31; 26.37.
37 *Cap. 26.36.

35 Şi a făcut perdeaua* din *ma-
terial* albastru şi purpură şi sta-
cojiu şi in subţire răsucit: a făcu-
t-o lucrare artistică, *cu* heruvimi.
36 Şi i-a făcut patru stâlpi de sal-
câm şi i-a îmbrăcat cu aur; cârlige-
le lor erau de aur; şi a turnat pen-
tru ele patru postamente de argint.
37 Şi a făcut o perdea* pentru
intrarea cortului, din *material* al-
bastru şi purpură şi stacojiu şi in
subţire răsucit, *lucrare* de brode-
38 rie. Şi *a făcut* cei cinci stâlpi ai ei
cu cârligele lor; şi le-a îmbrăcat
cu aur capetele şi vergelele lor
de legătură; şi cele cinci pos-
tamente ale lor erau de aramă.

Facerea chivotului

1 *Cap. 25.10.
6 *Cap. 25.17.

37 Şi Beţaleel a făcut chivotul* din
lemn de salcâm; lungimea
lui era de doi coţi şi jumătate şi
lăţimea lui de un cot şi jumătate
şi înălţimea lui de un cot şi ju-
2 mătate. Şi l-a îmbrăcat cu aur
curat pe dinăuntru şi pe dinafară
şi a făcut o bordură de aur pe
3 el, de jur-împrejur. Şi a turnat
pentru el patru verigi de aur, la
cele patru picioare ale lui: două
verigi pe o latură a lui şi două
4 verigi pe cealaltă latură a lui. Şi
a făcut drugi din lemn de salcâm
5 şi i-a îmbrăcat cu aur. Şi a intro-
dus drugii prin verigile din latu-
rile chivotului, ca să poarte chi-
6 votul. Şi a făcut un scaun* al
îndurării[a] din aur curat; lungimea
lui era de doi coţi şi jumătate şi
lăţimea lui de un cot şi jumătate.
7 Şi a făcut doi heruvimi de aur;
i-a făcut *din aur* bătut, la cele
două capete ale scaunului îndură-
8 rii: un heruvim la un capăt, de
o parte, şi un heruvim la celălalt
capăt, de altă parte; a făcut cei
doi heruvimi *ieşind* din scaunul
îndurării, la cele două capete ale
9 lui. Şi heruvimii îşi întindeau

[a] *Capacul chivotului*

aripile în sus, acoperind cu aripi-
le lor scaunul îndurării; şi feţele
lor erau una către alta; feţele he-
ruvimilor erau spre scaunul în-
durării.

Facerea mesei

10 *Cap. 25.23.

10 Şi a făcut masa* din lemn de
salcâm; lungimea ei era de doi
coţi şi lăţimea ei de un cot şi
înălţimea ei de un cot şi jumă-
11 tate. Şi a îmbrăcat-o cu aur cu-
rat şi a făcut pe ea o bordură
12 de aur, de jur-împrejur. Şi i-a
făcut un pervaz lat de o palmă
de jur-împrejur; şi a făcut o bor-
dură de aur pentru pervazul
13 ei, de jur-împrejur. Şi i-a turnat
patru verigi de aur şi a pus veri-
gile la cele patru colţuri care
erau la cele patru picioare ale
14 ei. Şi verigile erau lângă pervaz,
ca suporturi pentru drugi, ca să
15 poarte masa. Şi a făcut drugii
din lemn de salcâm şi i-a îmbră-
16 cat cu aur, ca să poarte masa. Şi
a făcut din aur curat uneltele care
erau pe[a] masă, farfuriile* ei şi
ceştile ei şi castroanele ei şi ur-
cioarele ei, cu care să toarne.

16 *Cap. 25.29.

Facerea sfeşnicului

17 *Cap. 25.31.

17 Şi a făcut sfeşnicul* din aur
curat; a făcut sfeşnicul *din aur*
bătut: piedestalul lui şi fusul
lui, cupele lui, gămălioarele lui
18 şi florile lui erau din el. Şi şase
braţe ieşeau din laturile lui: trei
braţe ale sfeşnicului dintr-o la-
tură a lui şi trei braţe ale sfeş-
nicului din cealaltă latură a lui.
19 A făcut trei cupe în chipul flo-
rilor de migdal pe un braţ, o gă-
mălioară şi o floare; şi trei cupe
în chipul florilor de migdal pe
celălalt braţ, o gămălioară şi o
floare; aşa era pe cele şase braţe
20 care ieşeau din sfeşnic. Şi pe
sfeşnic erau patru cupe în chi-
pul florilor de migdal, gămă-
21 lioarele lor şi florile lor; şi o gă-
mălioară sub două braţe din el,
şi o gămălioară sub două braţe
din el, şi o gămălioară sub două
braţe din el, pentru cele şase
22 braţe care ieşeau din el. Gămă-
lioarele lor şi braţele lor erau
din el, totul de aur curat, bătut,
23 dintr-o *bucată*. Şi a făcut cele
şapte candele ale lui şi mucările
lui şi cenuşarele lui din aur cu-
24 rat. L-a făcut dintr-un talant[b] de
aur curat, cu toate uneltele lui.

Facerea altarului tămâiei, a untdelemnului şi a tămâiei

25 *Cap. 30.1. Apoc. 8.3.

25 Şi a făcut altarul* tămâiei din
lemn de salcâm; lungimea lui era
de un cot şi lăţimea lui de un
cot; era pătrat; şi înălţimea lui,
de doi coţi; coarnele lui erau
26 din el. Şi l-a îmbrăcat cu aur
curat, capacul lui, şi pereţii lui
de jur-împrejur, şi coarnele lui.
Şi a făcut pe el o bordură de
27 aur, de jur-împrejur. Şi a făcut
două verigi de aur pentru el sub
bordura lui, pe cele două părţi
laterale ale lui, pe cele două mu-
chii ale lui, ca suporturi pentru
28 drugi, ca să-l poarte cu ei. Şi a
făcut drugii din lemn de salcâm şi
i-a îmbrăcat cu aur.

29 *Cap. 30.25. **Cap. 30.35

29 Şi a făcut untdelemnul* un-
gerii sfinte şi tămâia plăcut mi-
rositoare, curată, după** arta ce-
lui care face mir.

Facerea altarului arderii-de-tot şi a ligheanului

1 *Cap. 27.1.

38 Şi a făcut altarul* arderii-de-
tot din lemn de salcâm: lungi-
mea lui era de cinci coţi şi lă-
ţimea lui de cinci coţi: era pă-
trat; şi înălţimea lui era de trei
2 coţi. Şi a făcut coarnele lui în
cele patru colţuri ale lui; coarne-
le lui erau din el şi l-a îmbrăcat
3 cu aramă. Şi a făcut toate unelte-
le altarului: oalele şi lopeţile
şi farfuriile adânci[c] şi furculiţele
şi tigăile pentru cărbuni; toate
uneltele lui le-a făcut din aramă.
4 Şi a făcut pentru altar un grătar
din aramă în formă de reţea sub
marginea lui, jos, până la mijlo-
5 cul lui. Şi a turnat patru verigi
pentru cele patru colţuri ale gră-
tarului de aramă, ca suporturi
6 pentru drugi. Şi a făcut drugii din
lemn de salcâm şi i-a îmbrăcat
7 cu aramă. Şi a introdus drugii în

[a] *Sau* „pentru“ [b] *Aproximativ 34 kg* [c] *Vasele pentru sângele stropirii*

verigile de pe laturile altarului,
ca să-l poarte cu ei. L-a făcut
din scânduri, gol pe dinăuntru.

8 Şi a făcut ligheanul* de aramă şi piciorul lui de aramă din oglinzile multelor *femei* care se strângeau la intrarea cortului întâlnirii.

8 *Cap. 30.18.

Facerea curţii

9 Şi a făcut curtea*. Pentru latura de sud, înspre sud, *a făcut*
pânzele curţii din in subţire
10 răsucit, de o sută de coţi, cei
douăzeci de stâlpi ai lor şi cele
douăzeci de postamente de aramă ale lor; cârligele stâlpilor şi
vergelele lor de legătură erau de
11 argint. Şi pentru latura dinspre
nord, *perdele* de o sută de coţi;
cei douăzeci de stâlpi ai lor şi
cele douăzeci de postamente de
aramă ale lor; cârligele stâlpilor
şi vergelele lor de legătură erau
12 de argint. Şi pentru latura dinspre apus, pânze de cincizeci
de coţi; cei zece stâlpi ai lor şi
cele zece postamente ale lor;
cârligele stâlpilor şi vergelele lor
13 de legătură erau de argint. Şi
pentru latura de est, spre ră-
14 sărit, cincizeci de coţi. Pânzele
erau pe o aripă de cincisprezece coţi, cei trei stâlpi ai lor
şi cele trei postamente ale lor;
15 şi pe cealaltă aripă, de partea
aceasta, ca şi de partea aceea a
porţii curţii, pânze de cincisprezece coţi, cei trei stâlpi ai lor
şi cele trei postamente ale lor.
16 Toate pânzele curţii, de jur-împrejur, erau de in subţire răsucit.
17 Şi postamentele stâlpilor erau
de aramă; cârligele stâlpilor şi
vergelele lor de legătură, de argint, şi îmbrăcămintea capetelor
lor, de argint; şi toţi stâlpii curţii erau legaţi împreună cu ar-
18 gint. Şi perdeaua porţii curţii
era de broderie din *fir* albastru
şi purpură şi stacojiu şi in subţire răsucit: şi lungimea era de
douăzeci de coţi, şi înălţimea, ca
şi lăţimea, de cinci coţi, aseme-
19 nea pânzelor curţii. Şi stâlpii
lor erau patru şi postamentele
lor, patru, de aramă; cârligele lor,
de argint, şi îmbrăcămintea capetelor lor şi vergelele lor de le-
20 gătură, de argint. Şi toţi ţăruşii*
cortului şi ai curţii de jur-împrejur erau de aramă.

9 *Cap. 27.9.

20 *Cap. 27.19.

Inventarul cortului

21 Acestea sunt lucrurile numărate ale cortului*, cortul mărturiei, care au fost numărate, după
porunca lui Moise, *prin* slujba
leviţilor, sub mâna** lui Itamar,
22 fiul preotului Aaron. Şi Beţaleel*, fiul lui Uri, fiul lui Hur,
din seminţia lui Iuda, a făcut
tot ce poruncise DOMNUL lui Moi-
23 se. Şi cu el era Oholiab*, fiul lui
Ahisamac, din seminţia lui Dan,
gravor şi inventator şi lucrător în
broderie, în *material* albastru
şi în purpură şi în stacojiu şi
24 în in subţire. Tot aurul întrebuinţat în lucrare pentru toată lucrarea sfântului locaş, aurul darului legănat, a fost de douăzeci
şi nouă de talanţi[a] şi şapte sute
treizeci de sicli, după siclul*
25 sfântului locaş. Şi argintul celor
care au fost număraţi* din adunare a fost de o sută de talanţi
şi o mie şapte sute şaptezeci şi
cinci de sicli, după siclul sfân-
26 tului locaş: o becă[b]* de cap – jumătate de siclu, după siclul
sfântului locaş, de la toţi aceia care
au trecut prin numărătoare, de
la vârsta de douăzeci de ani în
sus, de la şase** sute trei mii
cinci sute cincizeci *de oameni*.
27 Şi cei o sută de talanţi de argint
au fost pentru turnarea postamentelor* sfântului locaş şi a
postamentelor** perdelei: o sută
de postamente dintr-o sută de
talanţi, un talant pentru un pos-
28 tament. Şi din cei o mie şapte
sute şaptezeci şi cinci *de sicli* a
făcut cârligele stâlpilor şi le-a
îmbrăcat capetele şi i-a unit cu

21 *Num. 1.50; 1.53; 9.15. **Cap. 6.23. Num. 4.28; 4.33.

22 *Cap. 31.2.

23 *Cap. 31.6.

24 *Cap. 30.13. Lev. 5.15; 27.3,25. Num. 3.47; 18.16.

25 *Cap. 30.12.

26 *Cap. 30.13. **Cap. 12.37 Num. 1.46; 26.5.

27 *Cap. 26.19; 26.21,25. **Cap. 26.32

[a] *Un talant = 3000 de sicli* [b] *O becă = aproximativ 6 grame*

29 vergelele de legătură. Şi arama
darului legănat a fost de şapte-
zeci de talanţi şi două mii patru
30 sute de sicli. Şi cu ea a făcut pos-
tamentele pentru intrarea cortu-
lui întâlnirii şi altarul de aramă
şi grătarul de aramă care era pen-
tru el şi toate uneltele altarului
31 şi postamentele curţii de jur-îm-
prejur şi postamentele porţii curţii
şi toţi ţăruşii cortului şi toţi ţă-
ruşii curţii de jur-împrejur.

Facerea hainelor preoţeşti

1 *Cap. 35.23. **Cap. 31.10; 35.19. †Cap. 28.2.

39 Şi din *material* albastru* şi
purpură şi stacojiu au făcut veş-
mintele** lucrate artistic pentru
slujba în sfântul locaş şi au făcut
veşmintele sfinte† pentru Aaron,
după cum poruncise **D**omnul lui
Moise.

Facerea efodului

2 *Cap. 28.6.

2 Şi a făcut efodul* din aur, din
material albastru şi purpură şi
3 stacojiu şi in subţire răsucit. Şi au
bătut aurul în foiţe subţiri; şi el a
tăiat fire, ca să lucreze[a] în albastru
şi în purpură şi în stacojiu şi în
4 in subţire, lucrare artistică. I-au
făcut umerari îmbinaţi; a fost
îmbinat la cele două capete ale
5 lui. Şi brâul[b] efodului lui, care
era pe el, era din aceeaşi *buca-
tă*, ca lucrătura lui, din aur, din
fir albastru şi purpură şi staco-
jiu şi in subţire răsucit, după
cum poruncise **D**omnul lui Moi-
6 se. Şi au lucrat pietrele* de onix
montate în ferecături de aur,
gravate cu gravuri de pecete,
7 după numele fiilor lui Israel. Şi
le-a pus pe umerarii efodului, ca
pietre de amintire* pentru fiii lui
Israel, după cum poruncise **D**om-
nul lui Moise.

6 *Cap. 28.9.

7 *Cap. 28.12.

Facerea pieptarului

8 *Cap. 28.15.

8 Şi a făcut pieptarul*, lucrare
artistică, ca lucrarea efodului, din
aur, din *material* albastru şi pur-
pură şi stacojiu şi in subţire răsu-
9 cit. Era pătrat; au făcut pieptarul
dublat; lungimea lui era de o
palmă şi lăţimea lui de o palmă,
10 dublat. Şi au montat pe el patru
şiruri* de pietre; un şir: un sar-
donix, un topaz şi un smarald –
11 întâiul şir; şi al doilea şir: un ru-
12 bin, un safir şi un diamant; şi al
treilea şir: un opal, un agat şi un
13 ametist; şi al patrulea şir: un hri-
solit, un onix şi un iaspis, mon-
tate în ferecături de aur în montu-
14 rile lor. Şi pietrele erau după nu-
mele fiilor lui Israel, douăspre-
zece, după numele lor, gravate ca o
pecete, fiecare după numele
său, pentru cele douăsprezece*
15 seminţii. Şi au făcut pe pieptar
lănţişoare ca nişte şnururi, lucra-
16 re împletită, din aur curat. Şi au
făcut două ferecături de aur şi
două inele de aur şi au pus cele
două inele la cele două capete ale
17 pieptarului. Şi au pus cele două
lănţişoare de aur împletite în cele
două inele, la capetele piepta-
18 rului. Şi cele două capete ale
celor două *lănţişoare* împletite
le-au prins de cele două ferecă-
turi şi le-au pus pe umerarii efo-
19 dului, în partea lui dinainte. Şi au
făcut două inele de aur şi le-au
pus la celelalte două capete ale
pieptarului, la marginea lui, pe
20 dinăuntru înspre efod. Şi au fă-
cut două inele de aur şi le-au pus
pe cei doi umerari ai efodului,
jos, *în partea* dinainte a lui, chiar
la îmbinarea lui, deasupra brâu-
21 lui efodului. Şi au legat pieptarul
cu inelele lui de inelele efodu-
lui cu şnur albastru, ca să fie dea-
supra brâului efodului şi ca
pieptarul să nu se desfacă de pe
efod, după cum poruncise **D**om-
nul lui Moise.

10 *Cap. 28.17.

14 *Apoc. 21.12

Facerea mantiei efodului

22 *Cap. 28.31; 28.34.

23 *Cap. 28.32.

25 *Cap. 28.33.

22 Şi a făcut mantia* efodului
ţesută toată din *material* albastru.
23 Şi deschizătura* mantiei, în mij-
locul ei, era ca deschizătura unei
cămăşi de zale; şi era o tivitură
de jur-împrejurul deschizăturii
24 ei, ca să nu se rupă. Şi au făcut
pe marginile mantiei rodii din *fir*
albastru şi purpură şi stacojiu,
25 răsucite. Şi au făcut clopoţei* de

[a] *Ţesând* [b] *Brâul ţesut artistic*

aur curat şi au pus clopoţeii
printre rodii, pe marginile man-
tiei, de jur-împrejur, între rodii:
26 un clopoţel şi o rodie, un clopo-
ţel şi o rodie, pe marginile man-
tiei, de jur-împrejur, pentru sluj-
bă, după cum poruncise Domnul
lui Moise.

Facerea cămăşilor şi a plăcii de aur

27 *Cap. 28.39.
28 *Cap. 28.4; 28.39. Ezec. 44.18. **Cap. 28.42
29 *Cap. 28.39.

27 Şi au făcut cămăşi* de in
subţire, lucrare ţesută, pentru Aa-
28 ron şi pentru fiii lui; şi mitra*
de in subţire; şi podoabe de ti-
chii de in subţire; şi pantalonii**
29 de in subţire răsucit; şi brâul*,
de in subţire răsucit şi *fir* albas-
tru şi purpură şi stacojiu, *lucra-
re* de broderie, după cum porun-
cise Domnul lui Moise.

30 *Cap. 28.36.

30 Şi au făcut placa* subţire a
diademei sfinte, din aur curat, şi
au scris pe ea cu scrierea gravu-
rilor de pecete: „Sfinţenie Dom-
31 nului!“ Şi au prins de ea un şnur
albastru, ca s-o prindă de mitră,
deasupra ei, după cum poruncise
Domnul lui Moise.

Terminarea lucrării

32 *Cap. 25.40. Vers. 42,43.

32 Şi toată lucrarea locaşului
cortului întâlnirii a fost termina-
tă; şi fiii lui Israel au făcut după
toate* câte poruncise Domnul
33 lui Moise: aşa au făcut. Şi au
adus cortul la Moise: acoperişul
şi toate uneltele lui, cârligele lui
şi scândurile lui, drugii lui şi
34 stâlpii lui şi postamentele lui; şi
învelitoarea din piei de berbec
vopsite roşu şi învelitoarea din
piei de viţel de mare şi perdeaua
35 despărţitoare; chivotul mărturiei
şi drugii lui şi scaunul îndurării;
36 masa, toate uneltele ei şi pâinea
37 pentru punerea înainte; sfeşnicul
curat, candelele lui, candelele de
aşezat în rând şi toate uneltele
lui şi untdelemnul pentru lumină-
38 tor; şi altarul de aur şi untdelem-
nul ungerii şi tămâia plăcut mi-
rositoare; şi perdeaua pentru in-
39 trarea cortului; altarul de aramă şi
grătarul lui de aramă, drugii lui şi
toate uneltele lui; ligheanul şi picio-
40 rul lui; pânzele[a] curţii, stâlpii
ei şi postamentele ei; şi perdeaua
pentru poarta curţii, funiile ei
şi ţăruşii ei; şi toate uneltele pen-
tru slujbă ale locaşului pentru
41 cortul întâlnirii; veşmintele lu-
crate artistic pentru slujba în sfân-
tul locaş, veşmintele sfinte pen-
tru preotul Aaron, şi veşmintele fii-
lor lui, ca să fie în slujba de preoţi.
42 După toate* câte poruncise Dom-
nul lui Moise, aşa au făcut fiii
43 lui Israel toată lucrarea. Şi Moi-
se a văzut toată lucrarea şi, iată,
o făcuseră cum poruncise Dom-
nul, aşa o făcuseră. Şi Moise i-a
binecuvântat*.

42 *Cap. 35.10.
43 *Lev. 9.22. Num. 6.23. Ioş. 22.6. 1 Împ. 8.14. 2 Cr. 30.27.

Aşezarea şi sfinţirea cortului

2 *Cap. 12.2.
3 *Cap. 26.33. Num. 4.5.
4 *Cap. 26.35. **Cap. 25.30 Lev. 24.5,6.
5 *Apoc. 9.13.
7 *Cap. 30.18. Vers. 30.

40 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „În ziua lunii întâi*, la
întâi ale lunii, să aşezi locaşul
3 cortului întâlnirii. Şi să pui în
el chivotul mărturiei şi să aco-
4 peri chivotul* cu perdeaua. Şi să
aduci masa* înăuntru şi să a-
şezi** în ordine pe ea cele rân-
duite ale ei[b]. Şi să aduci sfeşni-
cul înăuntru şi să-i aprinzi can-
5 delele. Şi să pui altarul* de aur
pentru tămâie înaintea chivotului
mărturiei şi să atârni perdeaua
6 intrării cortului. Şi să pui altarul
arderii-de-tot înaintea intrării
7 locaşului cortului întâlnirii. Şi să
pui ligheanul* între cortul întâl-
nirii şi altar şi să pui apă în el.
8 Şi să aşezi curtea de jur-împre-
jur şi să atârni perdeaua la poar-
ta curţii.

9 *Cap. 30.26. Lev. 8.10.
10 *Cap. 29.36.
12 *Lev. 8.6.
13 *Cap. 28.41.

9 Şi să iei untdelemnul ungerii
şi să ungi* cortul şi tot ce este în
el şi să-l sfinţeşti, pe el şi toate
10 uneltele lui, şi va fi sfânt. Şi să
ungi altarul arderii-de-tot şi toa-
te uneltele lui; şi să sfinţeşti al-
tarul şi altarul să fie* preasfânt.
11 Şi să ungi ligheanul şi piciorul
12 lui şi să-l sfinţeşti. Şi să apropii*
pe Aaron şi pe fiii lui de intra-
rea cortului întâlnirii şi să-i scalzi
13 în[c] apă. Şi să îmbraci pe Aaron
cu veşmintele sfinte şi să-l ungi*

[a] *Sau* „draperiile“ [b] *Lit.* „rânduiala“ [c] *Lit.* „cu“

15 *Num. 25.13.
17 *Vers. 3. Num. 7.1.
20 *Cap. 25.16. Deut. 10.5. 1 Împ. 8.9. 2 Cr. 5.10.
21 *Cap. 26.33; 35.12.
22 *Cap. 26.35.
23 *Cap. 25.30. Lev. 24.5,6. Mt. 12.4. Mc. 2.26.
24 *Cap. 26.35.
25 *Cap. 25.37. Vers. 4.

şi să-l sfinţeşti, ca să-Mi fie în
14 slujba de preot. Şi să apropii pe
fiii lui şi să-i îmbraci cu cămă-
15 şile. Şi să-i ungi, cum ai uns şi
pe tatăl lor, ca să-Mi fie în sluj-
ba de preoţi; şi ungerea lor le
va fi o preoţie pentru totdeauna*
16 în generaţiile lor". Şi Moise a fă-
cut aşa; după toate câte porun-
cise *D*omnul, aşa a făcut.
17 Şi a fost *aşa*: în luna întâi,
în anul al doilea, la întâi ale lu-
18 nii, cortul* a fost aşezat. Şi Moi-
se a aşezat cortul şi i-a pus pos-
tamentele şi i-a aşezat scându-
rile şi i-a pus drugii şi i-a aşezat
19 stâlpii. Şi a întins acoperişul
deasupra cortului şi a pus înve-
litoarea acoperişului deasupra,
peste el, după cum poruncise
20 *D*omnul lui Moise. Şi a luat şi
a pus mărturia* în chivot; şi a
pus drugii la chivot şi a aşezat
scaunul îndurării deasupra, pe
21 chivot. Şi a adus chivotul în cort
şi a atârnat perdeaua despărţi-
toare* şi a acoperit chivotul
mărturiei, după cum poruncise
22 *D*omnul lui Moise. Şi a pus ma-
sa* în cortul întâlnirii, în latura
cortului dinspre nord, în afara
23 perdelei. Şi a pus în ordine pe
ea pâinile* înaintea *D*omnului,
după cum poruncise *D*omnul lui
24 Moise. Şi a pus sfeşnicul* în cor-
tul întâlnirii, în dreptul mesei, în
25 latura cortului dinspre sud. Şi a
aprins[a]* candelele înaintea *D*om-
nului, după cum poruncise *D*om-
26 nul lui Moise. Şi a pus altarul*
de aur în cortul întâlnirii înain-
27 tea perdelei. Şi a ars pe el tămâie*
plăcut mirositoare, după cum po-
28 runcise *D*omnul lui Moise. Şi a a-
29 târnat perdeaua* intrării cortului. Şi
a pus altarul* arderii-de-tot la
intrarea locaşului cortului în-
tâlnirii şi a adus** pe el arderea-
de-tot şi darul de mâncare, după
cum poruncise *D*omnul lui Moi-
30 se. Şi a pus ligheanul* între cor-
tul întâlnirii şi altar şi a pus apă
31 în el pentru spălat. Şi Moise şi
Aaron şi fiii lui şi-au spălat mâi-
32 nile şi picioarele din el. Se spă-
lau* când intrau în cortul întâlnirii
şi când se apropiau de altar,
după cum poruncise *D*omnul lui
33 Moise. Şi a aşezat curtea* împre-
jurul cortului şi a altarului şi a
atârnat perdeaua porţii curţii.
Şi Moise a terminat lucrarea.

Gloria Domnului

34 Şi norul* a acoperit cortul
întâlnirii şi gloria** *D*omnului a
35 umplut cortul. Şi Moise nu putea
intra în cortul întâlnirii, pentru
că norul a rămas peste el; şi glo-
ria *D*omnului umplea cortul.
36 Şi când* norul se ridica de
pe cort, fiii lui Israel porneau în
37 toate călătoriile lor. Şi dacă* no-
rul nu se ridica, atunci ei nu por-
neau până în ziua când se ridi-
38 ca. Pentru că norul* *D*omnului
era deasupra cortului ziua şi era
un foc în el noaptea, înaintea
ochilor întregii case a lui Israel,
în toate călătoriile lor.

26 *Cap. 30.6.
27 *Cap. 30.7.
28 *Cap. 26.36.
29 *Vers. 6. **Cap. 29.38
30 *Cap. 30.18. Vers. 7.
32 *Cap. 30.19.
33 *Cap. 27.9; 27.16.
34 *Num. 9.15. 1 Împ. 8.10. **Cap. 29.43
36 *Num. 9.17; 10.11. Neem. 9.19
37 *Num. 9.19-22
38 *Cap. 13.21. Num. 9.15. Ps. 78.14. Is. 4.5.

[a] *Sau* „a făcut să se înalţe" *(asemenea arderii-de-tot)*

LEVITICUL[a]

Arderea-de-tot

1 *Ex. 19.3,19. **Ex. 25.22; 40.34,35. Num. 7.89; 12.4,5.
2 *Cap. 22.18; 22.19. **Mc. 7.11.

1 Şi Domnul l-a chemat* pe
Moise şi i-a vorbit din cortul**
2 întâlnirii, zicând: „Vorbeşte fiilor
lui Israel şi spune-le: «Când
vreun om* dintre voi va aduce
un dar[b]** Domnului, să aduceţi da-
rul vostru dintre animale, din
cireadă sau din turmă.

Arderea-de-tot din cireadă

3 *Gen. 22.2. **Ex. 12.5. Cap. 3.1. Deut. 15.21. Mal. 1.14. Ef. 5.27. Ev. 9.14. †Deut. 12.5,11
4 *Ex. 29.10. **Cap.22.21. Is. 56.7. Filip. 4.18. †Cap. 4.20. 2 Cr. 29.23; 29.24.
5 *Ex. 29.11. Mica 6.6. **2 Cr. 35.11 Ev. 10.11. †Cap. 3.8. Ev. 12.24. 1 Pet. 1.2.
7 *Gen. 22.9. Cap. 6.12.
8 *Vers. 12. Cap. 8.20.
9 *Ex. 12.9. **Num. 15.10 †Gen. 8.21. Ex. 29.18,25. Num. 15.3. Ezec. 20.28; 20.41. 2 Cor. 2.15. Ef. 5.2. Filip. 4.18.

3 Dacă darul său va fi o ardere-
de-tot* din cireadă, să-l aducă o
parte bărbătească fără** cusur:
să-l aducă la intrarea† cortului
întâlnirii, ca să fie primit înaintea
4 Domnului. Şi să-şi pună* mâna
pe capul arderii-de-tot şi îi va fi
primit** ca să facă ispăşire†
5 pentru el. Şi să înjunghie* viţelul[c]
înaintea Domnului; şi fiii lui
Aaron, preoţii**, să aducă sânge-
le şi să stropească† sângele de
jur-împrejur pe altarul care este
6 la intrarea cortului întâlnirii. Şi
să jupoaie arderea-de-tot şi s-o
7 taie în bucăţi. Şi fiii preotului
Aaron să pună foc pe altar şi
8 să aşeze lemne* pe foc. Şi fiii
lui Aaron, preoţii, să aşeze bucă-
ţile, capul şi grăsimea* deasupra
lemnelor care sunt pe focul de
9 pe altar. Dar măruntaiele* lui şi
picioarele lui să le spele în apă.
Şi preotul să le ardă[d] pe toate
pe altar, ca ardere-de-tot, o jertfă
prin** foc, de mireasmă† plă-
cută[e] Domnului.

Arderea-de-tot din turmă

11 *Ex. 24.6. Cap. 8.19; 9.12.
12 *Cap. 3.3,4.

10 Şi dacă darul său va fi din
turmă, dintre oi sau dintre capre,
ca ardere-de-tot, să-l aducă o
11 parte bărbătească fără cusur. Şi
să-l înjunghie lângă altar în par-
tea dinspre nord, înaintea Dom-
nului. Şi fiii lui Aaron, preoţii, să
stropească* sângele lui pe altar
12 de jur-împrejur. Şi să-l taie în
bucăţi, şi capul lui şi grăsimea*
lui. Şi preotul să le pună deasu-
pra lemnelor care sunt pe focul
13 de pe altar. Dar măruntaiele şi
picioarele să le spele în apă. Şi
preotul să le aducă pe toate şi
să le ardă pe altar: este o arde-
re-de-tot, o jertfă prin foc, de
mireasmă plăcută Domnului.

Arderea-de-tot dintre păsări

14 *Gen. 15.9. Cap. 5.7; 12.8. Lc. 2.24.
16 *Cap. 6.10.
17 *Gen. 15.10. Cap. 5.8. **Vers. 9,13. Cap. 9.13.

14 Şi dacă darul lui pentru Dom-
nul va fi o ardere-de-tot dintre
păsări, atunci să-şi aducă darul
dintre turturele* sau dintre pui
15 de porumbel. Şi preotul să-l adu-
că la altar şi să-i rupă capul cu
unghia şi să-l ardă pe altar. Şi
sângele lui să fie stors pe pere-
16 tele altarului. Şi să-i scoată guşa
cu penele[f] şi să le arunce lângă
altar, spre răsărit, la locul cenu-
17 şii*. Şi să despice pasărea între
aripile sale, dar să n-o despartă*
în două. Şi preotul s-o ardă pe
altar deasupra lemnelor care sunt
pe foc: este o ardere-de-tot**, o
jertfă prin foc, de mireasmă plă-
cută Domnului.

Darurile de mâncare

1 *Cap. 6.14; 9.17. Num. 15.4.
2 *Vers. 9. Cap. 5.12; 6.15; 24.7. Is. 66.3. Fap. 10.4.
3 *Vers. 10. Cap. 6.16; 7.9; 10.12,13 **Num. 18.9

2 Şi dacă va aduce cineva[g], ca
dar*, un dar de mâncare pentru
Domnul, darul lui să fie din
floarea făinii; şi să toarne untde-
lemn peste el şi să pună tămâie
2 peste el. Şi să-l aducă la fiii lui
Aaron, preoţii. Şi el să ia din
el un pumn al său plin din floa-
rea făinii lui, şi din untdelem-
nul lui, cu toată tămâia lui. Şi
preotul să-l ardă ca amintire* a
sa pe altar, o jertfă prin foc, de
3 mireasmă plăcută Domnului. Şi
rămăşiţa* darului de mâncare va
fi a lui Aaron şi a fiilor săi: este
ceva preasfânt** între jertfele
prin foc ale Domnului.
4 Şi dacă vei aduce, ca dar,
un dar de mâncare copt în cuptor,

---

[a] Sau „A TREIA CARTE A LUI MOISE (MOISE III)“ [b] *Ebr.* „corban“, *dar de apropiere* [c] *Lit.* „fiul cirezii“ [d] *Cuvânt folosit şi pentru arderea tămâiei* [e] *Sau* „mireasmă de odihnă“ [f] *Sau* „resturile“ [g] *Lit.* „un suflet“

să fie turte fără* aluat din floarea
făinii, frământate cu untdelemn,
sau plăcinte fără aluat, unse cu
5 untdelemn. Şi dacă darul tău va
fi un dar de mâncare din tigaie*,
să fie din floarea făinii fără aluat,
6 frământată cu untdelemn. Îl vei
frânge în bucăţi şi vei turna unt-
delemn peste el: este un dar de
7 mâncare. Şi dacă darul tău va fi
un dar de mâncare pe grătar*,
să se facă din floarea făinii cu
8 untdelemn. Şi să aduci Domnu-
lui darul de mâncare care a fost
făcut din acestea; şi să fie dat
preotului şi el îl va duce pe altar.
9 Şi preotul va lua[a] din darul de
mâncare amintirea* sa şi o va
arde pe altar, o jertfă prin foc, de
10 mireasmă ** plăcută Domnului. Şi
rămăşiţa* din darul de mâncare
să fie a lui Aaron şi a fiilor săi:
este ceva preasfânt între jertfele
prin foc ale Domnului.

11 Nici un dar de mâncare pe
care-l veţi aduce Domnului nu
se va face cu aluat*, pentru că
nici aluat, nici miere nu veţi
arde ca jertfă prin** foc pentru
12 Domnul. Ca dar al celor dintâi*
roade le veţi prezenta Domnu-
lui, dar nu vor fi ridicate pe altar
13 ca mireasmă plăcută. Şi orice dar
din darul de mâncare al tău să-l
sărezi cu sare*; şi să nu laşi să
lipsească sarea legământului
Dumnezeului tău de pe darul tău
de mâncare; să aduci cu sare toa-
te darurile tale.

14 Şi dacă vei aduce Domnului
un dar de mâncare din cele din-
tâi roade ale tale, să aduci spice*
de curând coapte, prăjite la foc,
şi grăunţe** din spice pisate, ca
dar de mâncare al celor dintâi
15 roade ale tale. Şi să pui untde-
lemn* peste el şi să presari tămâ-
ie peste el: este un dar de mân-
16 care. Şi preotul să ardă, ca amin-
tire* a sa, *o parte* din grăunţele
sale pisate şi *o parte* din untde-
lemnul său, cu toată tămâia sa:
este o jertfă prin foc pentru
Domnul.

4 *Ex. 29.2.
5 *Cap. 6.21; 7.9.
7 *Cap. 7.9.
9 *Vers. 2. **Ex. 29.18.
10 *Vers. 3. Cap. 6.16.
11 *Ex. 23.18; 34.25. Cap. 6.17. Mt. 16.12. 1 Cor. 5.8. Gal. 5.9. **Ex. 29.25.
12 *Ex. 22.29; 34.22. Cap. 23.10.
13 *Num. 18.19. 2 Cr. 13.5. Iov 6.6. Ezec. 43.24. Mc. 9.49. Col. 4.6.
14 *Cap. 23.10; 23.14. **2 Împ. 4.42
15 *Vers. 1.
16 *Vers. 2.

Jertfa de pace

3 Şi dacă darul lui va fi o jert-
fă* de pace, dacă-l va aduce din
cireadă, fie parte bărbătească, fie
femeiască, să-l aducă fără** cu-
2 sur înaintea Domnului. Şi să-şi
pună* mâna pe capul darului său
şi să-l înjunghie** la intrarea
cortului întâlnirii; şi fiii lui Aa-
ron, preoţii, să stropească sânge-
3 le pe altar de jur-împrejur. Şi el
să aducă din jertfa de pace o
jertfă prin foc pentru Domnul:
grăsimea* care acoperă mărun-
taiele şi toată grăsimea care este
4 pe măruntaie şi cei doi rărunchi
şi grăsimea care este pe ei, care
este pe coapse, şi prapurul de pe
ficat, pe care să-l scoată cu rărun-
5 chii. Şi fiii lui Aaron s-o ardă*
pe altar peste arderea-de-tot**,
care este deasupra lemnelor de
pe foc: este o jertfă prin† foc, de
mireasmă plăcută Domnului.

6 Şi dacă darul său ca jertfă de
pace pentru Domnul va fi din
turmă, o parte bărbătească sau o
parte femeiască, să-l aducă fără*
7 cusur. Dacă va aduce un miel ca
dar al său, atunci să-l aducă îna-
8 intea* Domnului. Şi să-şi pună
mâna pe capul darului său şi să-l
înjunghie înaintea cortului întâl-
nirii; şi fiii lui Aaron să stropeas-
că sângele lui pe altar, de jur-
9 împrejur. Şi să aducă din jertfa*
de pace o jertfă prin foc pentru
Domnul; grăsimea lui, toată gră-
simea cozii, pe care s-o scoată
chiar de lângă osul spinării, şi
grăsimea care acoperă mărunta-
iele şi toată grăsimea care este
10 pe măruntaie, şi cei doi rărunchi
şi grăsimea care este pe ei, care
este pe coapse, şi prapurul de
pe ficat, pe care să-l scoată cu
11 rărunchii*; şi preotul s-o ardă pe
altar: este mâncarea[b]* jertfei prin
foc pentru Domnul.

1 *Cap. 7.11; 7.29; 17.5; 22.21. **Cap. 22.20
2 *Ex. 29.10. Cap. 1.4. **Ex. 29.11; 29.16,20.
3 *Ex. 29.13; 29.22. Cap. 4.8,9.
5 *Ex. 29.13. Cap. 6.12. **Ex. 29.42. Num. 28.3. †Num. 15.10
6 *Cap. 22.20-24
7 *Cap. 17.8,9. 1 Împ. 8.62.
9 *Cap. 17.5. Num. 7.88. 1 Sam. 10.8. 2 Sam. 6.17. 1 Împ. 3.15; 8.63,64. 1 Cr. 16.1.
10 *Vers. 4,15.
11 *Cap. 3.16; 21.6; 22.25. Ezec. 44.7. Mal. 1.7,12.

[a] *Sau* „va ridica“ [b] *Sau* „pâinea“

12 Şi dacă darul lui va fi o ca-
pră*, atunci s-o aducă înaintea
13 Domnului. Şi să-şi pună mâna pe
capul ei şi s-o înjunghie înaintea
cortului întâlnirii: şi fiii lui Aa-
ron să stropească sângele ei
14 pe altar, de jur-împrejur. Şi să
aducă din ea darul său, o jertfă
prin foc pentru Domnul: grăsi-
mea care acoperă măruntaiele şi
toată grăsimea care este pe mă-
15 runtaie, şi cei doi rărunchi şi gră-
simea care este pe ei, care este
pe coapse, şi prapurul de pe fi-
cat, pe care să-l scoată cu rărun-
16 chii*. Şi preotul să le ardă pe al-
tar: este mâncarea jertfei prin
foc, ca mireasmă plăcută. Toată
17 grăsimea* este a Domnului. Va fi
o rânduială pentru totdeauna,
pentru generaţiile voastre în toate
locuinţele voastre: nici grăsime*,
nici sânge** să nu mâncaţi!»“

12 *Cap. 1.10; 17.3; 22.19.
15 *Cap. 7.4.
16 *Cap. 7.23,25 1 Sam. 2.15. 2 Cr. 7.7.
17 *Deut. 32.14 Neem. 8.10. **Gen. 9.4. 1 Sam. 14.33 Ezec. 44.7,15

Jertfa pentru păcat

4 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Isra-
2 el, spunând: «Dacă va păcătui ci-
neva din greşeală[a]* împotriva ori-
căreia dintre poruncile Domnului,
făcând** lucruri care nu trebuie
făcute şi va face vreunul din ele:

2 *Vers. 22,27. Cap. 5.15,18; 22.14. Num. 15.24. **1 Sam. 14.27 Ps. 19.12.

Pentru păcatul preotului

3 Dacă preotul cel uns* va pă-
cătui şi va aduce vină asupra
poporului, atunci să aducă Dom-
nului, pentru păcatul său prin
care a păcătuit, un viţel** tânăr
din cireadă[b], fără cusur, ca jertfă
4 pentru păcat. Şi să aducă viţelul
la intrarea* cortului întâlnirii îna-
intea Domnului; şi să-şi pună**
mâna pe capul viţelului şi să în-
junghie viţelul înaintea Domnu-
5 lui. Şi preotul cel uns să ia*
din sângele viţelului şi să-l aducă
6 la cortul întâlnirii. Şi preotul să-şi
înmoaie degetul în sânge şi să
stropească din sânge de şapte
ori înaintea Domnului, înaintea
7 perdelei* sfântului locaş. Şi preo-
tul să pună din sânge peste coar-
nele* altarului tămâiei plăcut mi-
rositoare, care este în cortul întâl-
nirii, înaintea Domnului; şi tot sân-
gele viţelului să-l verse** la picio-
rul altarului arderii-de-tot, care
8 este la intrarea cortului întâlnirii. Şi
toată grăsimea* viţelului jertfei
pentru păcat s-o ridice de la el:
grăsimea care acoperă mărunta-
iele şi toată grăsimea care este
9 pe măruntaie, şi cei doi rărunchi
şi grăsimea care este pe ei, care
este pe coapse, şi prapurul de pe
ficat, pe care să-l scoată cu rărun-
10 chii, cum se scoate de pe boul[c]
jertfei de pace; şi preotul să le
ardă pe altarul arderii-de-tot.
11 Şi pielea* viţelului şi toată car-
nea lui, cu capul lui şi cu picioa-
rele lui, şi măruntaiele lui şi ba-
12 lega lui, tot viţelul, să-l scoată a-
fară* din tabără, într-un loc cu-
rat**, unde se varsă cenuşa, şi
să-l ardă[d] cu foc pe lemne; să se
ardă unde se varsă cenuşa.

3 *Cap. 8.12. **Cap. 9.2.
4 *Cap. 1.4. **Num. 8.12
5 *Cap. 16.14. Num. 19.4.
6 *Ex. 40.21,26
7 *Vers. 18,25, 30. Cap. 8.15; 9.9; 16.18. **Cap. 5.9.
8 *Cap. 3.3,4.
11 *Ex. 29.14. Cap. 9.11. Num. 19.5.
12 *Vers. 21. Cap. 16.27. Ev. 13.11. **Cap. 6.11.

Pentru păcatul adunării

13 Şi dacă toată* adunarea lui Is-
rael va păcătui din greşeală, şi lu-
crul a fost ascuns de ochii adunării,
şi au făcut împotriva vreuneia dintre
poruncile Domnului lucruri care nu
14 trebuie făcute, şi sunt vinovaţi şi
păcatul cu care au păcătuit împo-
triva *poruncii* s-a făcut cunoscut*,
atunci adunarea să aducă un viţel
tânăr din cireadă ca jertfă pentru
păcat şi să-l aducă înaintea cortu-
15 lui întâlnirii. Şi bătrânii adunării
să-şi pună* mâinile pe capul vi-
ţelului înaintea Domnului: şi viţelul
să fie înjunghiat înaintea Domnu-
16 lui. Şi preotul cel uns să aducă din
sângele viţelului la cortul* întâlni-
17 rii. Şi preotul să-şi înmoaie dege-
tul în sânge şi să stropească de şap-
te ori înaintea Domnului, înaintea
perdelei. Şi să pună din sânge pe
18 coarnele altarului care este înain-
tea Domnului, care este în cortul în-
tâlnirii. Şi să verse tot sângele la

13 *Num. 15.24 Ios. 7.11.
14 *Vers. 23,28 Cap. 5.2-4.
15 *Cap. 1.4.
16 *Ev. 9.12-14

[a] *Sau* „din neştiinţă“, „din neatenţie“ [b] *Animal din cireadă, parte bărbătească sau femeiască* [c] *Lit.* „de pe un viţel, fiu al cirezii“ [d] *Sau* „să-l consume prin foc“; *expresie care nu este niciodată folosită pentru arderile de pe altar*

piciorul altarului arderii-de-tot,
care este la intrarea cortului în-
19 tâlnirii. Şi să ia toată grăsimea lui
20 şi s-o ardă pe altar. Şi să facă cu
viţelul *acesta* aşa cum a făcut cu
viţelul* jertfei pentru păcat; să
facă tot aşa cu el. Şi preotul să
facă ispăşire** pentru ei; şi li se
21 va ierta†. Şi el să scoată viţelul
afară din tabără şi să-l ardă cum
a ars viţelul dintâi: este o jertfă
pentru păcatul adunării.

20 *Vers. 8,21. **Num. 15.25 Dan. 9.24. Ev. 2.17; 10.10-12. 1 Ioan 1.7; 2.2. †Vers. 26,31, 35. Cap. 5.10.

Pentru păcatul unei căpetenii

22 Când va păcătui o căpetenie*
şi va face din greşeală** împo-
triva vreuneia dintre toate porun-
cile Domnului Dumnezeului său
lucruri care nu trebuie făcute şi
23 este vinovat, dacă i se va face
cunoscut* păcatul lui prin care a
păcătuit, să aducă pentru darul
său un ţap** dintre capre, parte
24 bărbătească fără cusur. Şi să-şi
pună mâna pe capul ţapului şi
să-l înjunghie în locul unde se
înjunghie arderea-de-tot înaintea
Domnului: este o jertfă* pentru
25 păcat. Şi preotul să ia* cu degetul
lui din sângele jertfei pentru pă-
cat şi să pună pe coarnele altaru-
lui arderii-de-tot, iar sângele lui
să-l verse la piciorul altarului
26 arderii-de-tot. Şi toată grăsimea*
s-o ardă pe altar ca grăsimea
jertfei de pace; şi preotul să facă
ispăşire** pentru el, pentru pă-
catul lui; şi i se va ierta.

22 *Num. 31.14; 32.2. **Vers. 2,13.
23 *Vers. 14. **Cap. 16.5.
24 *Ex. 29.14.
25 *Vers. 30.
26 *Cap. 3.5. **Cap. 5.10; 5.13,16,18; 6.7. Num. 15.28.

Pentru păcatul unuia din popor

27 Şi dacă cineva* din poporul
ţării va păcătui din greşeală, fă-
când împotriva vreuneia dintre
poruncile Domnului lucruri care
nu trebuie făcute, şi va fi vinovat,
28 dacă i se va face cunoscut pă-
catul lui prin care a păcătuit, a-
tunci să aducă pentru darul său o
iadă*, parte femeiască fără cusur,
pentru păcatul lui prin care a pă-
29 cătuit. Şi să-şi pună* mâna pe ca-
pul jertfei pentru păcat şi să în-
junghie jertfa pentru păcat la lo-
30 cul** arderii-de-tot. Şi preotul să
ia cu degetul său din sângele ei şi
să pună pe coarnele* altarului
arderii-de-tot şi să verse tot sân-
31 gele ei la piciorul altarului. Şi să
scoată* toată grăsimea ei, cum se
scoate grăsimea de la jertfa** de
pace, şi preotul s-o ardă pe altar
ca mireasmă† plăcută Domnului.
Şi preotul să facă ispăşire†† pen-
32 tru el; şi i se va ierta. Iar dacă va
aduce un miel ca dar al său pen-
tru păcat, să aducă o parte feme-
33 iască* fără cusur. Şi să-şi pună
mâna pe capul jertfei pentru păcat
şi s-o înjunghie ca jertfă pentru pă-
cat în locul unde se înjunghie ar-
34 derea-de-tot. Şi preotul să ia cu
degetul său din sângele jertfei pen-
tru păcat şi să pună pe coarnele
altarului arderii-de-tot şi să verse
tot sângele ei la piciorul altarului.
35 Şi să scoată toată grăsimea lui,
cum se scoate grăsimea mielului
de la jertfa de pace; şi preotul să le
ardă pe altar* cu jertfele prin foc
ale Domnului; şi preotul să facă
ispăşire** pentru el, pentru pă-
catul său prin care a păcătuit; şi i
se va ierta.

27 *Num. 15.27.
28 *Cap. 5.6.
29 *Cap. 1.4. Vers. 4,24. **Cap. 1.5,11
30 *Vers. 7.
31 *Cap. 3.14. **Cap. 3.3. †Ex. 29.18. Cap. 1.9. ††Vers. 26.
32 *Vers. 28.
35 *Cap. 3.5. **Vers. 20,26

Jertfa pentru vină

5 Şi dacă va păcătui cineva, au-
zind glasul unui jurământ* şi
fiind martor, fie că a văzut sau a
ştiut, dacă nu va spune, atunci îşi
2 va purta** nelegiuirea. Sau dacă
se va atinge* cineva de un lucru
necurat, fie trupul mort al unei
vieţuitoare necurate, fie trupul
mort al unui animal necurat, fie
trupul mort al unei târâtoare necu-
rate, şi *lucrul* acesta va fi ascuns
3 de el, va fi necurat şi vinovat. Sau
dacă se va atinge de necurăţia*
unui om, oricare ar fi necurăţia lui
prin care este necurat, şi *lucrul*
acesta va fi ascuns de el, când o
4 va şti, va fi vinovat. Sau dacă va
jura cineva, rostind nechibzuit*
cu buzele, ca să facă rău** sau ca
să facă bine†, în orice rosteşte
omul *în mod* nechibzuit cu jură-
mânt, şi este ascuns de el, când
va şti, va fi vinovat într-una dintre
5 acestea. Şi va fi *aşa*: când va fi vi-
novat într-una dintre acestea, va
6 mărturisi* în ce a păcătuit. Şi va adu-
ce Domnului jertfa sa pentru vină

1 *1 Împ. 8.31. Mt. 26.63. **Num. 9.13
2 *Cap. 11.24; 11.28,31,39. Num. 19.11; 19.13,16.
3 *Cap. 7.21; 13.15; 14.19; 15.3.
4 *Num. 30.6. Ps. 106.33. **1 Sam. 25.22 Fap. 23.12. †Mc. 6.23.
5 *Cap. 16.21. Num. 5.7. Ezra 10.11. Pr. 28.13.

6 *Cap. 4.28; 4.32.
7 *Cap. 12.6,8; 14.21,22. **Cap. 1.14.
8 *Cap. 1.15.
9 *Cap. 4.7,18; 4.30,34.
10 *Cap. 1.14. **Cap. 4.26. Vers. 13,16.
11 *Cap. 2.1,2. **Num. 5.15.
12 *Cap. 2.2. **Cap. 4.35.
13 *Cap. 4.26. **Vers. 4,5. †Cap. 2.3.

pentru păcatul său prin care a pă-
cătuit, o parte femeiască* din tur-
mă, o oaie sau o iadă, ca jertfă
pentru păcat; şi preotul va face is-
păşire pentru el, pentru păcatul lui.
7 Şi dacă nu-i va da mâna*
pentru o oaie[a], atunci să aducă
*D*omnului, pentru vina păcatului
său prin care a păcătuit, două tur-
turele** sau doi pui de porumbel:
unul *ca* jertfă pentru păcat şi ce-
8 lălalt *ca* ardere-de-tot. Şi să le adu-
că la preot, care să prezinte întâi
ce este pentru jertfa pentru păcat.
Şi să-i rupă*, cu unghia, capul de
9 la gât, dar să nu-l despartă. Şi să
stropească pe peretele altarului
din sângele jertfei pentru păcat,
iar celălalt* sânge să se stoarcă
la piciorul altarului: este o jertfă
10 pentru păcat. Şi pe celălalt să-l
aducă ardere-de-tot după rân-
duială*. Şi preotul să facă ispă-
şire** pentru el, pentru păcatul său
prin care a păcătuit; şi i se va ierta.
11 Dar dacă nu-i va da mâna*
pentru două turturele sau doi pui
de porumbel, atunci va aduce ca
dar al lui, pentru ceea ce a păcă-
tuit, a zecea parte din efă de floa-
re a făinii, ca jertfă pentru păcat:
să nu pună untdelemn** pe ea,
nici să nu pună tămâie peste
ea, pentru că este o jertfă pentru
12 păcat. Şi s-o aducă la preot şi
preotul să ia din ea un pumn al
său plin, ca amintire* a ei, şi s-o
ardă pe altar, pe jertfele** prin
foc ale *D*omnului: este o jertfă
13 pentru păcat. Şi preotul să facă
ispăşire* pentru el, pentru păca-
tul prin care a păcătuit în vreu-
na** dintre acestea; şi i se va ier-
ta; şi *ce rămâne* va fi† al preotu-
lui, ca şi darul de mâncare»".

Vina față de lucrurile sfinte

15 *Num. 5.6. **Cap. 4.2; 22.14.

14 Şi *D*omnul a vorbit lui Moi-
15 se, zicând: „Dacă cineva* va lu-
cra cu necredincioşie şi va pă-
cătui** din greşeală[b] în lucrurile
sfinte ale *D*omnului, atunci să
aducă *D*omnului jertfa lui pentru
vină†, un berbec†† fără cusur din
turmă, după preţuirea ta, în sicli
de argint, după siclul*† sfântului
16 locaş, ca jertfă pentru vină. Şi,
pentru ceea ce a păcătuit luând
din lucrul sfânt, să plătească şi să
adauge* a cincea parte la ea şi s-o
dea preotului; şi preotul va face
ispăşire** pentru el cu berbecul
jertfei pentru vină; şi i se va ierta.
17 Şi dacă va păcătui cineva şi
va face împotriva vreuneia din-
tre toate poruncile* *D*omnului lu-
cruri care nu trebuie făcute, şi nu
ştie**, totuşi este vinovat† şi îşi
18 va purta nelegiuirea. Şi să aducă
preotului un berbec* fără cusur
din turmă, după preţuirea ta, ca
jertfă pentru vină[c]: şi preotul să
facă ispăşire** pentru el, pentru
greşeala lui prin care a păcătuit
din greşeală[b] şi n-a ştiut; şi i se
19 va ierta. Este o jertfă pentru vină:
el s-a făcut vinovat negreşit îm-
potriva *D*omnului".

15 †Cap. 7.1. ††Cap. 6.6. Ezra 10.19. *†Ex. 30.13. Cap. 27.25.
16 *Cap. 6.5; 22.14; 27.13,15. Num. 5.7. **Cap. 4.26.
17 *Cap. 4.2; 4.13,22,27. **Vers. 15. Ps. 19.12. Lc. 12.48. †Vers. 1,2.
18 *Vers. 15. **Vers. 16.

Jertfa pentru vină

2 *Num. 5.6. **Cap. 19.11 Fap. 5.4. Col. 3.9. †Ex. 22.7,10 ††Pr. 24.28; 26.19.
3 *Deut. 22.13 **Ex. 22.11. Cap. 19.12. Ier. 7.9. Zah. 5.4.
4 *Cap. 24.18; 24.21.
5 *Cap. 5.16. Num. 5.7.
6 *Cap. 5.15.

6 Şi *D*omnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Dacă cineva va pă-
cătui şi va face vreo necredin-
cioşie* împotriva *D*omnului, şi
va tăgădui** aproapelui său în-
tr-un lucru încredinţat sau lăsat†
în mâna *lui* sau furat, sau l-a în-
3 şelat†† pe aproapele său, sau a
găsit* un lucru pierdut şi-l va
tăgădui, şi va jura strâmb** în
ceva din tot ce face omul, păcă-
4 tuind prin ele, atunci va fi *aşa*: dacă
a păcătuit şi este vinovat, va în-
toarce* ce a furat şi lucrul cu
care a înşelat, sau lucrul încredin-
ţat, care a fost lăsat la el, sau lu-
5 crul pierdut pe care l-a găsit, sau
orice lucru pentru care a jurat
strâmb; şi să plătească* preţul
întreg şi să adauge a cincea parte
la el şi să-l dea aceluia al căruia
este, în ziua jertfei lui pentru vină.
6 Şi să aducă preotului, pentru
*D*omnul, jertfa lui pentru vină, un
berbec* fără cusur din turmă,
după preţuirea ta, ca jertfă pentru

[a] *Oaie sau apră* [b] *Sau* „din neştiinţă", „din neatenţie" [c] *Sau* „după preţuirea ta a vinei

7 vină. Şi preotul să facă ispă-
şire* pentru el înaintea Domnului;
şi i se va ierta**, oricare ar fi
greşeala pe care a făcut-o, în care
a fost vinovat“.

Legea arderii-de-tot

8 [a]Şi Domnul a vorbit lui Moi-
9 se, zicând: „Porunceşte lui Aaron
şi fiilor lui, zicând: «Aceasta este
legea arderii-de-tot: arderea-de-
tot să fie pe vatra de pe altar
toată noaptea până dimineaţa; şi
focul* altarului să ardă mereu
10 deasupra lui. Şi preotul să se
îmbrace* cu haina lui de in şi să
pună pantalonii de in pe carnea
lui şi să ridice cenuşa în care
focul a mistuit arderea-de-tot pe
altar şi s-o verse** lângă altar.
11 Şi să se dezbrace* de hainele lui şi
să se îmbrace cu alte haine şi
să scoată cenuşa afară din tabă-
12 ră, la un loc** curat. Şi focul de
pe altar să ardă mereu pe el: să nu
se stingă; şi preotul să ardă lemne
pe el în toate dimineţile şi să aşe-
ze arderea-de-tot pe ele; şi să
ardă deasupra grăsimea jertfelor*
13 de pace. Focul să ardă mereu pe
altar: să nu se stingă.

Legea darului de mâncare

14 Şi aceasta este legea darului*
de mâncare: fiii lui Aaron să-l
aducă înaintea Domnului, înain-
15 tea altarului. Şi să ia[b] din el un
pumn din floarea făinii darului de
mâncare şi din untdelemnul lui
şi toată tămâia care este deasu-
pra darului de mâncare şi să le
ardă pe altar, ca mireasma* plăcută,
16 amintire a sa pentru Domnul. Iar
ce va rămâne* din el să mănânce
Aaron şi fiii săi; să se mănânce
fără aluat într-un loc** sfânt; s-o
mănânce în curtea cortului întâl-
17 nirii. Să nu fie coaptă cu aluat*.
Am dat-o** ca parte a lor din
jertfele Mele prin foc; este prea-
sfântă†, ca jertfa pentru păcat şi
18 ca jertfa pentru vină. Toată* par-
tea bărbătească dintre fiii lui Aa-
ron să mănânce din ea. Este o rân-
duială** pentru totdeauna, în ge-

7 *Cap. 4.26. **Cap. 5.10; 19.22. Num. 15.25.
9 *Vers. 12,13.
10 *Ex. 28.39-43 Cap. 16.4. Ezec. 44.17. **Cap. 1.16.
11 *Ezec. 44.19. **Cap. 4.12.
12 *Cap. 3.3; 3.9,14.
14 *Cap. 2.1. Num. 15.4.
15 *Cap. 2.2,9.
16 *Cap. 2.3. Ezec. 44.29. **Vers. 26. Cap. 10.12; 10.13. Num. 18.10.
17 *Cap. 2.11. **Num. 18.9. †Ex. 29.37; 40.10. Cap. 2.3.
18 *Vers. 29. Cap. 7.6. Num. 18.10. 1 Cor. 9.13. **Cap. 3.17.

neraţiile voastre, *partea lor* din
jertfele prin foc ale Domnului.
Orice[c] se va atinge† de ele să
fie sfânt»“.

Darul preotului

19 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
20 se, zicând: „Acesta este darul*
lui Aaron şi al fiilor săi, pe care
să-l aducă ei Domnului în ziua
când va fi el uns: a zecea parte
din efă** de floare a făinii ca
dar de mâncare neîncetat, jumă-
tate din ea dimineaţa şi jumătate
21 din ea seara. S-o pregătească în
tigaie*, cu untdelemn: s-o aduci
amestecată cu untdelemn; să
aduci bucăţile coapte din darul
de mâncare, ca mireasmă plăcută
22 Domnului. Şi preotul dintre fiii lui,
care va fi uns* în locul lui, să-l
pregătească. Este o rânduială
pentru totdeauna: va fi ars** tot
23 pentru Domnul. Şi orice dar de
mâncare al preotului să se ardă
tot: să nu se mănânce“.

Legea jertfei pentru păcat

24 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
25 se, zicând: „Vorbeşte lui Aaron şi
fiilor săi, zicând: «Aceasta este
legea jertfei* pentru păcat: în
locul** unde se înjunghie arde-
rea-de-tot să se înjunghie jertfa
pentru păcat înaintea Domnului:
26 este preasfântă†. S-o mănânce
preotul* care o aduce pentru pă-
cat; să se mănânce într-un loc**
sfânt, în curtea cortului întâlnirii.
27 Orice se va atinge* de carnea ei
să fie sfânt; şi dacă se va stropi
din sângele ei pe vreo haină,
partea stropită s-o speli într-un
28 loc sfânt. Şi vasul de lut în care
s-a fiert să se spargă*; şi dacă s-a
fiert într-un vas de aramă, să se
29 frece şi să se spele cu apă. Toată
partea bărbătească* dintre preoţi
să mănânce din ea: este prea-
30 sfântă. Şi orice jertfă* pentru
păcat din al cărei sânge s-a adus
în cortul** întâlnirii spre a face
ispăşire în sfântul locaş să nu
se mănânce: să se ardă† cu foc.

Legea jertfei pentru vină

7 Şi aceasta este legea jertfei*

18 †Ex. 29.37. Vers. 27. Cap. 22.3-7.
20 *Ex. 29.2. **Ex. 16.36. Cap. 5.11.
21 *Cap. 2.5.
22 *Cap. 4.3. **Ex. 29.25.
25 *Cap. 4.2. **Cap. 1.3,5; 4.24,29,33. †Vers. 17. Cap. 21.22.
26 *Cap. 10.17; 10.18. Num. 18.9. Ezec. 44.29. **Vers. 16.
27 *Ex. 30.29.
28 *Cap. 11.33; 15.12.
29 *Vers. 18. Num. 18.10.
30 *Cap. 10.18. **Cap. 4.7,18 †Cap. 4.12; 4.21; 16.27. Ev. 13.11.
1 *Cap. 5.15.

[a] *În unele traduceri, Cap. 6 începe aici* [b] *Să ia prin ridicare* [c] *Sau* „Oricine“

1 **Cap. 6.17; 6.25.
3 *Ex. 29.13. Cap. 3.4,9; 3.10,14-16; 4.8,9.
4 *Cap. 3.4.
6 *Cap. 6.17; 6.18,29. Num. 18.9,10 **Cap. 2.3.
7 *Cap.6.25,26 **Cap. 14.13 1 Cor. 9.13; 10.18.
9 *Cap. 2.3,10. Num. 18.9. Ezec. 44.29. **Cap. 2.5.

pentru vină: este preasfântă**.
2 În locul unde ei înjunghie arde-
rea-de-tot, să înjunghie jertfa
pentru vină; şi sângele ei să se
stropească pe altar de jur-împre-
3 jur. Şi el va prezenta din ea toată
grăsimea* ei: grăsimea cozii şi
grăsimea care acoperă mărunta-
4 iele şi cei doi rărunchi şi grăsimea
care este pe ei, care este pe coap-
se, şi prapurul de pe ficat, pe care
5 să-l scoată cu rărunchii*. Şi pre-
otul să le ardă pe altar ca jertfă
prin foc pentru Domnul: este o
6 jertfă pentru vină. Toată partea
bărbătească* dintre preoţi să
mănânce din ea; să se mănânce
într-un loc sfânt: este preasfân-
7 tă**. Ca* jertfa pentru păcat, aşa
este jertfa pentru vină; este o
singură lege pentru ele: să fie** a
preotului care face ispăşire cu
8 ea. Şi _cât despre_ preotul care
aduce arderea-de-tot a vreunui
om, preotul va avea pentru sine
pielea arderii-de-tot pe care a
9 adus-o. Şi orice dar* de mâncare
care se coace în cuptor şi tot ce
se găteşte pe grătar sau în tigaie**
să fie al preotului care îl aduce.
10 Şi orice dar de mâncare frământat
cu untdelemn şi uscat să fie al
tuturor fiilor lui Aaron, atât pentru
unul cât şi pentru celălalt.

Legea jertfei de pace

11 *Cap. 3.1; 22.21.
12 *Vers. 13,15. Cap. 22.29. **Cap. 2.4. Num. 6.15.
13 *Cap. 2.12; 23.17. Amos 4.5.
14 *Num. 18.8; 18.11,19.

11 Şi aceasta este legea jertfei*
de pace pe care o va aduce cine-
12 va Domnului. Dacă o aduce ca
mulţumire, atunci să aducă, pe
lângă jertfa de mulţumire*, turte
fără aluat** frământate cu unt-
delemn, şi plăcinte fără aluat un-
se cu untdelemn, şi floarea făinii
amestecată cu untdelemn în tur-
13 te frământate cu untdelemn. El
va aduce pentru darul său, îm-
preună cu turte, pâine* dospită cu
jertfa lui de pace de mulţumire.
14 Şi din darul în întregime[a] să adu-
că unul ca dar ridicat pentru
Domnul; va fi* pentru preotul
care stropeşte sângele jertfei lui de
15 pace. Şi carnea* jertfei lui de
pace de mulţumire să se mănânce
în ziua în care va fi adusă; să nu
lase[b] nimic din ea până diminea-
16 ţa. Şi dacă jertfa darului său va
fi un jurământ sau un dar de bu-
năvoie, jertfa lui să se mănânce în
ziua în care o va aduce; şi ce va
rămâne* din ea să se mănânce a
17 doua zi. Şi ce va rămâne din car-
nea jertfei să se ardă* cu foc a
18 treia zi. Şi dacă va mânca cineva
din carnea jertfei sale de pace a
treia zi, nu va fi primită, nu se
va socoti celui care a adus-o: va
fi o urâciune*; şi sufletul care va
mânca din ea îşi va purta nele-
19 giuirea. Şi carnea care se va atin-
ge de ceva necurat să nu se mă-
nânce; să se ardă cu foc. Iar _în ce
priveşte_ carnea, oricine este curat
20 să mănânce _din această_ carne. Dar
sufletul care, având necurăţia* lui
peste el, va mânca din carnea jert-
fei de pace, care este pentru Dom-
nul, sufletul acela va fi nimicit**
21 din poporul său. Şi dacă cineva
se va atinge de ceva necurat*, ne-
curăţie** de om, sau animal† ne-
curat, sau orice lucru urâcios şi
necurat, şi va mânca din carnea
jertfei de pace, care este pentru
Domnul, sufletul acela va fi ni-
micit†† din poporul său»".

15 *Cap. 22.30.
16 *Cap. 19.5-8
17 *Ex. 12.10.
18 *Cap. 19.7. Pr. 15.8.
20 *Cap. 15.3; 22.3. **Gen. 17.14 Vers. 25. Num. 19.13.
21 *Cap. 5.2; 10.10. **Cap. 5.13. Ezec. 4.14. †Cap. 11.4-7 ††Vers. 20.

Grăsimea şi sângele să nu se mănânce

22 Şi Domnul a vorbit lui Moise,
23 zicând: „Vorbeşte fiilor lui Israel,
zicând: «Să nu mâncaţi nici o
grăsime* de bou sau de oaie
24 sau de capră. Şi grăsimea anima-
lului mort* şi grăsimea a ceea ce
este sfâşiat de fiare să fie în-
trebuinţată la orice alt lucru, dar
25 nicidecum să n-o mâncaţi. Pentru
că oricine va mânca grăsimea
unui animal din care se aduce
Domnului jertfă prin foc, sufletul
care a mâncat va fi nimicit din
26 poporul său. Şi să nu mâncaţi
nici un fel de sânge* în toate
locuinţele voastre, fie de păsări,
27 fie de animale. Orice suflet care va

23 *Cap. 3.17.
24 *Ex. 22.31. Cap. 17.15; 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31.
26 *Gen. 9.4. Cap. 3.17; 17.10-14; 19.26. Deut. 12.23. 1 Sam. 14.33 Fap. 15.20.

[a] _Unii „Şi pentru fiecare dar"_ [b] _Să nu pună deoparte_

mânca din orice fel de sânge,
sufletul acela va fi nimicit din
poporul său»“.

Jertfa de pace

28 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
29 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael, zicând: «Cel care îşi va adu-
ce jertfa* de pace Domnului să
aducă Domnului darul său din
30 jertfa sa de pace. Chiar mâinile*
sale să aducă jertfele prin foc
ale Domnului; să aducă grăsimea
cu pieptul: pieptul să fie legă-
nat** ca dar legănat înaintea
31 Domnului. Şi preotul să ardă*
grăsimea pe altar; şi pieptul** să
32 fie al lui Aaron şi al fiilor săi. Şi
să daţi preotului spata* dreaptă
ca dar ridicat din jertfele voastre
33 de pace. Şi acela dintre fiii lui
Aaron care aduce sângele jertfelor
de pace şi grăsimea va avea ca
34 parte a lui spata dreaptă. Şi am
luat de la fiii lui Israel pieptul*
darului legănat şi spata** daru-
lui ridicat† din jertfele lor de
pace şi le-am dat lui Aaron, preo-
tul, şi fiilor lui printr-o rânduia-
lă pentru totdeauna din partea fii-
35 lor lui Israel. Aceasta este partea
ungerii* lui Aaron şi a ungerii
fiilor lui din jertfele prin foc ale
Domnului, din ziua când îi va
înfăţişa el să fie în slujba de preoţi
36 ai Domnului, partea despre care
a poruncit Domnul să se dea lor de
către fiii lui Israel, din ziua când îi
va unge* el: este o rânduială pen-
tru totdeauna în generaţiile lor»“.
37 Aceasta este legea arderii-de-
tot*, a darului** de mâncare, şi a
jertfei pentru păcat†, şi a jertfei
pentru vină††, şi a jertfei pentru
consacrare*†, şi a jertfei de pa-
38 ce†*, pe care a poruncit-o* Dom-
nul lui Moise pe muntele Sinai,
în ziua când a poruncit fiilor lui
Israel să aducă darurile lor Dom-
nului în pustiul Sinai.

Consacrarea lui Aaron şi a fiilor săi

8 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Ia* pe Aaron şi pe fiii
lui cu el, şi hainele** şi untde-
lemnul† ungerii şi viţelul jertfei
pentru păcat şi cei doi berbeci
3 şi coşul cu azime şi strânge toa-
tă adunarea la intrarea cortului
4 întâlnirii“. Şi Moise a făcut cum
îi poruncise Domnul. Şi aduna-
rea a fost strânsă la intrarea
5 cortului întâlnirii. Şi Moise a zis
adunării: „Acesta* este lucrul
poruncit de Domnul să se facă“.
6 Şi Moise a apropiat pe Aaron
şi pe fiii săi şi i-a spălat[a]* cu
7 apă. Şi a pus* pe el cămaşa şi
l-a încins cu brâul şi l-a îmbră-
cat cu mantia şi a pus efodul
pe el şi l-a încins cu brâul efo-
8 dului şi a legat efodul de el. Şi a
pus pieptarul* pe el şi a pus în
9 pieptar Urim** şi Tumim[b]. Şi i-a
pus mitra* pe cap, iar pe mitră,
în partea dinainte a ei, a pus
placa** de aur, diadema† sfântă,
cum poruncise Domnul lui Moi-
10 se. Şi Moise a luat untdelemnul*
ungerii şi a uns cortul şi tot ce era
11 în el şi le-a sfinţit. Şi a stropit din
el pe altar de şapte ori şi a uns
altarul şi toate uneltele lui şi
ligheanul şi piciorul lui, ca să le
12 sfinţească*. Şi a turnat din unt-
delemnul* ungerii pe capul lui
Aaron şi l-a uns, ca să-l sfinţească.
13 Şi Moise a apropiat pe fiii*
lui Aaron şi i-a îmbrăcat cu că-
măşile şi i-a încins cu brâiele şi
le-a legat tichiile, cum poruncise
14 Domnul lui Moise. Şi a apropiat
viţelul* adus ca jertfă pentru pă-
cat. Şi Aaron şi fiii săi şi-au pus**
mâinile pe capul viţelului adus
15 ca jertfă pentru păcat. Şi l-a în-
junghiat; şi Moise a luat sângele*
şi a pus cu degetul său pe coar-
nele altarului de jur-împrejur şi
a curăţit altarul** de păcat şi
a vărsat sângele la piciorul alta-
rului şi l-a sfinţit, ca să facă is-
16 păşire pentru[c] el. Şi a luat toată
grăsimea* care era pe măruntaie

[a] *Lit.* „scăldat“ [b] *Lumină şi Desăvârşire (în original cu articol hotărât)*
[c] *Sau* „pe“

29 *Cap. 3.1.
30 *Cap. 3.3,4; 3.9,14. **Ex. 29.24. Cap. 8.27; 9.21. Num. 6.20.
31 *Cap. 3.5,11; 3.16. **Vers. 34.
32 *Ex. 29.27. Cap. 9.21. Num. 6.20.
34 *Cap. 10.14; 10.15. Num. 18.18. **Deut. 18.3. †Ex. 29.28. Num. 18.19.
35 *Num. 18.8.
36 *Ex. 40.13; 40.15. Cap. 8.12,30.
37 *Cap. 6.9. **Cap. 6.14. †Cap. 6.25. ††Vers. 1. *†Ex. 29.22; 29.34. Cap. 6.20. †*Vers. 11.
38 *Cap. 1.1,2; 26.46; 27.34. Deut. 4.5.
2 *Ex. 29.1-3.
2 **Ex. 28.2,4. Cap. 6.10. †Ex. 30.24; 30.25.
5 *Ex. 29.4.
6 *Ex. 30.19; 30.20. Ps. 26.6. 1 Cor. 6.11. Ef. 5.26.
7 *Ex. 28.4; 29.5.
8 *Ex. 28.30. **Num. 27.21 Deut. 33.8. 1 Sam. 28.6.
9 *Ex. 29.6. **Ex. 28.36-38; 39.30. †Cap. 21.12.
10 *Ex. 36.26-29 Vers. 2.
11 *Ex. 29.36; 29.37; 30.29.
12 *Ex. 29.7; 30.30. Cap. 21.10,12 Ps. 133.2.
13 *Ex. 29.8,9.
14 *Ex. 29.10. Ezec. 43.19. **Cap. 4.4.
15 *Ex. 29.12. Cap. 4.7. Ev. 9.21,22. **Ex. 29.36. Ezec. 43.20; 43.26.
16 *Ex. 29.13. Cap. 4.8.

şi prapurul ficatului şi cei doi
rărunchi şi grăsimea lor şi Moise
17 le-a ars pe altar. Şi viţelul* şi pie-
lea lui şi carnea lui şi balega lui
le-a ars cu foc afară din tabără,
cum poruncise Domnul lui Moi-
18 se. Şi a apropiat berbecul* ar-
derii-de-tot. Şi Aaron şi fiii
săi şi-au pus mâinile pe capul**
19 berbecului. Şi l-a înjunghiat; şi
Moise a stropit sângele pe altar,
20 de jur-împrejur. Şi a tăiat berbe-
cul în bucăţi*; şi Moise a ars
21 capul şi bucăţile şi grăsimea. Şi
a spălat în apă măruntaiele şi
picioarele. Şi Moise a ars berbe-
cul întreg pe altar: a fost o ar-
dere-de-tot de mireasmă* plăcută,
o jertfă prin foc pentru Domnul,
cum poruncise Domnul lui Moise.
22 Şi a apropiat al doilea* berbec,
berbecul pentru consacrare[a]**. Şi
Aaron şi fiii săi şi-au pus mâini-
23 le pe capul berbecului. Şi l-a în-
junghiat; şi Moise a luat din sân-
gele lui şi a pus* pe lobul urechii
drepte a lui Aaron şi pe degetul
mare al mâinii lui drepte şi pe
degetul mare al piciorului său
24 drept. Şi a apropiat pe fiii lui
Aaron; şi Moise a pus din sânge
pe lobul urechii drepte a lor şi
pe degetul mare al mâinii lor
drepte şi pe degetul mare al pi-
ciorului lor drept. Şi Moise a
stropit* sângele pe altar, de jur-
25 împrejur. Şi a luat* grăsimea şi
grăsimea cozii şi toată grăsimea
care era pe măruntaie şi prapu-
rul ficatului şi cei doi rărunchi şi
26 grăsimea lor şi spata dreaptă. Şi
a luat din coşul* cu azime, care
era înaintea Domnului, o turtă
fără aluat şi o turtă de pâine fă-
cută cu untdelemn şi o plăcintă
şi le-a pus pe grăsimi şi pe
27 spata dreaptă. Şi le-a pus pe
toate în* mâinile lui Aaron şi în
mâinile fiilor lui şi le-a legănat
ca dar legănat înaintea Domnu-
28 lui. Şi Moise le-a luat* din mâi-
nile lor şi le-a ars pe altar deasu-pra
arderii-de-tot; au fost un dar
de consacrare, de mireasmă**
plăcută, o jertfă prin foc pentru
29 Domnul. Şi Moise a luat pieptul*
şi l-a legănat ca dar legănat înain-
tea Domnului; a fost partea** lui
Moise din berbecul pentru consa-
crare, aşa cum îi poruncise Dom-
30 nul lui Moise. Şi Moise a luat din
untdelemnul ungerii* şi din sân-
gele care era pe altar şi a stropit pe
Aaron, şi veşmintele lui, şi pe fiii
lui, şi veşmintele fiilor lui împreu-
nă cu el; şi a sfinţit** pe Aaron, veş-
mintele lui, şi pe fiii lui, şi veşmin-
31 tele fiilor lui împreună cu el. Şi Moi-
se a zis lui Aaron şi fiilor lui: „Fier-
beţi* carnea la intrarea cortului
întâlnirii; şi mâncaţi-o acolo, şi pâi-
nea care este în coşul jertfei pen-
tru consacrare, aşa cum am porun-
cit, zicând: «Aaron şi fiii lui s-o
32 mănânce». Şi ce va rămâne* din
carne şi din pâine să ardeţi cu foc.
33 Şi să nu ieşiţi de la intrarea cor-
tului întâlnirii şapte* zile, până
în ziua când se vor împlini zile-
le consacrării voastre; pentru că
34 şapte zile veţi fi consacraţi. Dom-
nul a poruncit să se facă aşa
cum* s-a făcut astăzi, spre a face
35 ispăşire pentru voi. Şi veţi rămâ-
ne la intrarea cortului întâlnirii
şapte zile, zi şi noapte, şi veţi
păzi* porunca Domnului, ca să nu
muriţi; pentru că aşa îmi este
36 poruncit". Şi Aaron şi fiii lui au
făcut toate lucrurile pe care le-a
poruncit Domnul prin Moise.

Jertfele lui Aaron şi ale fiilor săi

9 Şi a fost *aşa*: în a opta* zi,
Moise i-a chemat pe Aaron şi pe
fiii săi şi pe bătrânii lui Israel.
2 Şi i-a zis lui Aaron: „Ia-ţi un viţel*
ca jertfă pentru păcat şi un ber-
bec** ca ardere-de-tot, fără cu-
sur, şi adu-i înaintea Domnului.
3 Şi să vorbeşti fiilor lui Israel,
zicând: «Luaţi un ţap* dintre ca-
pre ca jertfă pentru păcat, şi un
viţel şi un miel, de câte un an,

17 *Ex. 29.14. Cap. 4.11,12.
18 *Cap. 9.2. **Ex. 29.15.
20 *Cap. 1.8,12.
21 *Ex. 29.18.
22 *Ex. 29.19. **Ex. 29.31.
23 *Ex. 29.20.
24 *Ev. 9.22.
25 *Ex. 29.22.
26 *Ex. 29.23.
27 *Ex. 29.24.
28 *Ex. 29.25.
28 **Gen. 8.21.
29 *Cap. 7.31-34 **Ex. 29.26.
30 *Ex. 29.21. Num. 3.3. **Ex. 30.30.
31 *Ex. 29.31; 29.32.
32 *Ex. 29.34.
33 *Ex. 29.30; 29.35. Ezec. 43.25; 43.26.
34 *Ev. 7.16.
35 *Num. 3.7; 9.19. Deut. 11.1. 1 Împ. 2.3.
1 *Ezec. 43.27
2 *Ex. 29.1. Cap. 4.3; 8.14. **Cap. 8.18.
3 *Cap. 4.23. Ezra 6.17.

[a] *Lit.* „berbecul pentru umplere a mâinilor"

4 fără cusur, ca ardere-de-tot, şi
un bou[a] şi un berbec ca jertfă de
pace, ca să jertfiţi înaintea Dom-
nului, şi un dar* de mâncare fră-
mântat cu untdelemn; pentru că
astăzi vi Se va arăta** Domnul»“.
5 Şi au luat înaintea cortului în-
tâlnirii ce poruncise Moise; şi
toată adunarea s-a apropiat şi a
6 stat înaintea Domnului. Şi Moise
a zis: „Acesta este lucrul pe care
l-a poruncit Domnul să-l faceţi;
şi vi se va arăta* gloria Dom-
nului“.
7 Şi Moise i-a zis lui Aaron: „A-
propie-te de altar şi adu jertfa*
ta pentru păcat şi arderea ta
de tot şi fă ispăşire pentru tine
însuţi şi pentru popor; şi adu da-
rul** poporului şi fă ispăşire pen-
tru ei, cum a poruncit Domnul“.
8 Şi Aaron s-a apropiat de altar şi
a înjunghiat viţelul jertfei pentru
păcat, care era pentru el însuşi.
9 Şi fiii* lui Aaron au adus sângele
la el, şi el şi-a înmuiat degetul în
sânge şi a pus** pe coarnele al-
tarului şi a vărsat sângele la pi-
10 ciorul altarului. Şi grăsimea* şi
rărunchii şi prapurul de pe ficatul
jertfei pentru păcat le-a ars[b] pe
altar, aşa cum poruncise Domnul
11 lui Moise. Şi carnea* şi pielea
le-a ars cu foc afară din tabără.
12 Şi a înjunghiat arderea-de-tot; şi
fiii lui Aaron i-au dat sângele, şi
el a stropit* pe altar, de jur-îm-
13 prejur. Şi i-au dat arderea-de-tot
în bucăţile* ei, şi capul, şi le-a
14 ars pe altar. Şi a spălat* mărun-
taiele şi picioarele şi le-a ars pes-
15 te arderea-de-tot pe altar. Şi a
adus darul poporului şi a luat
ţapul* jertfei pentru păcat**, care
era pentru popor, şi l-a înjunghiat
şi l-a adus pentru păcat, ca pe
16 cel dintâi. Şi a adus arderea-de-
tot şi a făcut cu ea după* rân-
17 duială. Şi a adus darul* de mân-
care şi a luat din el un pumn al
său plin şi l-a ars pe altar, pe lângă
arderea-de-tot** cea de dimi-
18 neaţă. Şi a înjunghiat boul[a] şi
berbecul jertfei* de pace, care
era pentru popor. Şi fiii lui Aaron
i-au dat sângele şi el l-a stropit
19 pe altar de jur-împrejur; şi i-au
adus bucăţile de grăsime* de bou[a]
şi de berbec şi grăsimea cozii
şi ce acoperă *măruntaiele* şi ră-
20 runchii şi prapurul ficatului. Şi au
pus bucăţile de grăsime deasupra
piepturilor şi el a ars* bucăţile de
21 grăsime pe altar. Şi Aaron a le-
gănat piepturile şi spata dreaptă
ca dar legănat* înaintea Dom-
nului, aşa cum poruncise Moise.
22 Şi Aaron şi-a ridicat mâinile spre
popor şi i-a binecuvântat*; şi, du-
pă ce a adus jertfa pentru păcat
şi arderea-de-tot şi jertfa de pa-
ce, a coborât.
23 Şi Moise şi Aaron au intrat
în cortul întâlnirii, şi au ieşit şi
au binecuvântat poporul; şi glo-
ria* Domnului s-a arătat între-
24 gului popor. Şi a ieşit foc* dina-
intea Domnului şi a mistuit pe
altar arderea-de-tot şi bucăţile de
grăsime. Şi tot poporul a văzut şi
au strigat de bucurie** şi au că-
zut cu feţele la pământ.

Moartea lui Nadab şi a lui Abihu

10 Şi fiii lui Aaron, Nadab* şi
Abihu şi-au luat** fiecare cădel-
niţa şi au pus foc în ea şi au
pus tămâie deasupra şi au adus
înaintea Domnului foc străin†,
2 ceea ce nu le poruncise El. Şi a
ieşit foc* dinaintea Domnului şi
i-a mistuit şi au murit** înaintea
3 Domnului. Şi Moise a zis lui
Aaron: „Aceasta este ceea ce a
spus Domnul, zicând: «Voi fi
sfinţit în cei care se apropie* de
Mine şi voi fi glorificat** în faţa
întregului popor»“. Şi Aaron a
4 tăcut†. Şi Moise i-a chemat pe
Mişael şi pe Elţafan, fiii lui
Uziel*, unchiul lui Aaron, şi le-a
zis: „Apropiaţi-vă, ridicaţi** pe
fraţii voştri dinaintea sfântului
5 locaş, afară din tabără“. Şi s-au

4 *Cap. 2.4. **Ex. 29.43. Vers. 6,23.
6 *Ex. 24.16. Vers. 23.
7 *Cap. 4.3. 1 Sam. 3.14. Ev. 5.3; 7.27; 9.7. **Cap. 4.16; 4.20. Ev. 5.1.
9 *Cap. 8.15. Vers. 12,18. **Cap. 4.7.
10 *Cap. 4.8; 8.16.
11 *Cap. 4.11; 4.12; 8.17.
12 *Cap. 1.5; 8.19.
13 *Cap. 8.20.
14 *Cap. 8.21.
15 *Cap. 4.28. Vers. 3. **Is. 53.10. Ev. 2.17; 5.3.
16 *Cap. 1.3,10.
17 *Cap. 2.1,2. Vers. 4.
17 **Ex. 29.38. Cap. 3.5.
18 *Cap. 3.1.
19 *Cap. 3.9.
20 *Cap. 3.5,16.
21 *Ex. 29.24; 29.26. Cap. 7.30-34.
22 *Num. 6.23. Deut. 21.5. Lc. 24.50.
23 *Vers. 6. Num. 14.10; 16.19,42.
24 *Gen. 4.4. Jud. 6.21. 1 Împ. 18.38. 2 Cr. 7.1. Ps. 20.3. **Ezra 3.11. Ps. 5.11.
1 *Ex. 24.1,9. **Cap. 16.12 Num. 16.18. †Ex. 30.9.
2 *Cap. 9.24. Num. 16.35. **2 Sam. 6.7
3 *Ex. 19.22. Is. 52.11. Ezec. 20.41; 38.16; 42.13. **Ex. 14.4,17. Is. 49.3. Ezec. 28.22. Ioan 13.31. 2 Tes. 1.10. †Ps. 39.9.
4 *Ex. 6.18,22. Num. 3.19,30. **Lc. 7.12. Fap. 5.6,9,10

[a] *Taur* [b] *Le-a ars ca tămâia*

apropiat şi i-au dus în cămăşile*
lor afară din tabără, aşa cum
6 spusese Moise. Şi Moise a zis lui
Aaron, şi lui Eleazar şi lui Itamar,
fiii săi: „Să nu vă descoperiţi ca-
petele* şi să nu vă sfâşiaţi hai-
nele, ca să nu muriţi şi ca să nu
Se mânie** El pe toată aduna-
rea; ci fraţii voştri, toată casa lui
Israel, să plângă pentru arderea
7 pe care a aprins-o Domnul. Şi să
nu ieşiţi* de la intrarea cortului
întâlnirii, ca să nu muriţi; pentru
că untdelemnul ungerii** Dom-
nului este peste voi“. Şi au făcut
după cuvântul lui Moise.

Părţile lui Aaron şi ale fiilor săi

8 Şi Domnul a vorbit lui Aa-
9 ron, zicând: „Să nu bei vin* şi
băutură tare, tu şi fiii tăi cu tine,
când veţi intra în cortul întâlni-
rii, ca să nu muriţi: va fi o rân-
duială pentru totdeauna în gene-
10 raţiile voastre, ca să puteţi deo-
sebi* între ce este sfânt şi ce nu
este sfânt şi între ce este necurat
11 şi ce este curat şi ca să-i învăţaţi*
pe fiii lui Israel toate rânduielile
pe care Domnul le-a spus lor
prin[a] Moise“.
12 Şi Moise a vorbit lui Aaron, şi
lui Eleazar şi lui Itamar, fiii
lui care rămăseseră: „Luaţi darul*
de mâncare care a rămas din
jertfele prin foc ale Domnului şi
mâncaţi-l cu azime lângă altar:
13 pentru că este preasfânt**. Şi să-l
mâncaţi într-un loc sfânt, pentru
că este partea* ta şi partea fiilor
tăi din jertfele prin foc ale Dom-
nului; pentru că aşa mi s-a porun-
14 cit. Şi să mâncaţi pieptul* legă-
nat şi spata ridicată într-un loc
curat, tu şi fiii tăi şi fiicele tale
cu tine; pentru că sunt date ca
parte a ta şi parte a fiilor tăi din
jertfele de pace ale fiilor lui Is-
15 rael. Ei vor aduce spata ridica-
tă* şi pieptul legănat împreună
cu jertfele prin foc, care sunt bu-
căţile de grăsime, ca să le legene
ca dar legănat înaintea Domnu-
lui; şi vor fi ale tale şi ale fiilor
tăi cu tine: este o rânduială pentru
totdeauna, aşa cum a poruncit
16 Domnul“. Şi Moise a căutat cu
atenţie ţapul* jertfei pentru păcat
şi, iată, fusese ars de tot. Şi s-a
mâniat pe Eleazar şi pe Itamar,
fiii lui Aaron care rămăseseră, zi-
17 când: „Pentru ce n-aţi mâncat*
jertfa pentru păcat într-un loc
sfânt? Pentru că este preasfântă;
şi v-a dat-o ca să purtaţi** nele-
giuirea adunării, ca să faceţi is-
păşire pentru ei înaintea Domnu-
18 lui. Iată, sângele* ei nu a fost
adus înăuntru în sfântul locaş;
trebuia negreşit s-o mâncaţi în
sfântul locaş, aşa cum am porun-
19 cit“. Şi Aaron a zis lui Moise: „Iată,
astăzi şi-au adus* jertfa lor pen-
tru păcat şi arderea lor de tot îna-
intea Domnului şi astfel de lucru-
ri mi s-au întâmplat; şi, dacă aş
fi mâncat astăzi jertfa pentru
păcat, ar fi fost bine** în ochii
20 Domnului?“ Şi Moise a auzit şi
a fost bine în ochii lui.

Animalele curate şi necurate

11 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
se şi lui Aaron, spunându-le:
2 „Vorbiţi fiilor lui Israel, zicând:
«Acestea sunt vieţuitoarele* pe
care le veţi mânca dintre toate
animalele care sunt pe pământ.
3 Dintre animale, să mâncaţi orice
are copita despicată şi piciorul
complet despărţit şi *care* rume-
4 gă. Dintre* cele care rumegă sau
care au copita despicată, numai
pe acestea să nu le mâncaţi: că-
mila, pentru că rumegă, dar nu are
copita despicată – vă este necu-
5 rată. Şi şafanul[b], pentru că rume-
gă, dar nu are unghia[c] despicată –
6 vă este necurat. Şi arnebetul[b]*,
pentru că rumegă, dar nu are un-
ghia[c] despicată – vă este necurat.
7 Şi porcul*, pentru că are copita
despicată şi piciorul complet des-
părţit, dar nu rumegă – vă este
8 necurat. Să nu mâncaţi din carnea
lor şi să nu vă atingeţi de trupuri-

5 *Ex. 29.5. Cap. 8.13.
6 *Ex. 33.5. Cap. 13.45; 21.10. Num. 6.7. Deut. 33.9. Ezec. 24.16; 24.17. **Num. 16.22 Ios. 7.1; 22.18,20. 2 Sam. 24.1.
7 *Cap. 21.12. **Ex. 28.41. Cap. 8.30.
9 *Pr. 20.1. Ezec. 44.21. Lc. 1.15. Ef. 5.18. 1 Tim. 3.3.
10 *Cap. 11.47. Ier. 15.19. Ezec. 22.26; 44.23.
11 *Deut. 17.10; 17.11; 24.8; 33.10. Neem. 8.2,8. Ier. 18.18. Mal. 2.7.
12 *Ex. 29.2. Num. 18.9,10 **Cap. 21.22
13 *Cap. 2.3; 6.16.
14 *Ex. 29.24; 29.26,27. Cap. 7.31,34. Num. 18.11.
15 *Cap. 7.29; 7.30,34.
16 *Cap. 9.3,15.
17 *Cap.6.26,29 **Ex. 28.38. Cap. 22.16. Num. 18.1.
18 *Cap. 6.30.
19 *Cap. 9.8,12. **Ier. 6.20; 14.12. Osea 9.4. Mal. 1.10,13
2 *Deut. 14.4.
4 *Fap. 10.14.
6 *Deut. 14.7.
7 *Is. 65.4; 66.3,17. Lc. 15.15. 2 Pet. 2.22.

[a] *Lit.* „prin mâna lui“ [b] *Animal asemănător cu iepurele, necunoscut la noi* [c] *Sau* „copita“

8 *Is. 52.11. Mt. 15.11. 1 Cor. 8.8. Col. 2.16,21. Ev. 9.10.
le lor moarte – vă sunt necurate*.
9 Şi din* toate cele care sunt în
ape, pe acestea să le mâncaţi: să
mâncaţi orice are aripioare şi
9 *Deut. 14.9.
solzi, în ape, în mări şi în râuri.
10 *Cap. 7.18. Deut. 14.3. Mt. 13.48.
10 Dar toate câte nu au aripioare,
nici solzi, în mări şi în râuri, din
toate câte mişună în ape şi din
orice vietăţi care sunt în ape,
11 să vă fie urâciune*. Şi ele să vă
fie urâciune: să nu mâncaţi din
carnea lor şi trupurile lor moarte
12 să vă fie urâciune. Tot ce este în
ape şi nu are aripioare şi solzi
să vă fie urâciune.
13 *Deut. 14.12.
13 Şi acestea* să le aveţi ca urâ-
ciune printre păsări, să nu fie
mâncate, să vă fie urâciune: vul-
turul şi gripsorul[a] şi vulturul de
14 mare şi şorecarul şi şoimul, după
15 felul lor; orice corb, după felul
16 său, şi struţul şi bufniţa şi pes-
căruşul şi coroiul, după felul lor,
17 şi huhurezul şi eretele şi ibisul
18 şi lebăda şi pelicanul şi vulturul
19 hoitar, după felul lor, şi barza,
corbul de mare, după felul lor,
şi pupăza şi liliacul.
20 Orice târâtoare înaripată care
merge pe toate cele patru *picioa-*
21 *re* să vă fie urâciune. Numai pe
acestea să le mâncaţi din orice tâ-
râtoare înaripată care merge pe
toate cele patru *picioare*: pe cele
care au picioare cu încheieturi, cu
22 *Mt. 3.4. Mc. 1.6.
22 care să sară pe pământ. Pe aces-
tea să le mâncaţi dintre ele: ar-
be*, după felul ei, şi solam, după
felul ei, şi hargol, după felul ei,
23 şi hargab, după felul ei[b]. Dar
orice târâtoare înaripată care are
patru picioare să vă fie urâciune.
24 Şi vă veţi face necuraţi prin
ele; oricine se va atinge de trupul
lor mort să fie necurat până sea-
25 *Vers. 40. Cap. 14.8; 15.5. Num. 19.10; 19.22; 31.24
25 ra. Şi oricine va purta din trupul
lor mort să-şi spele* hainele şi
26 va fi necurat până seara. Orice a-
nimal care are copita despicată
şi nu are *piciorul* complet des-
părţit, nici nu rumegă, să vă fie
necurat; oricine se va atinge de
27 ele va fi necurat. Şi orice merge
pe labele sale, între tot felul de
animale care merg pe toate cele
patru *picioare* să vă fie necurat;
oricine va atinge trupul lor mort
28 va fi necurat până seara. Şi cel
care va purta trupul lor mort să-şi
spele hainele şi să fie necurat
până seara; ele să vă fie necurate.
29 Şi acestea să vă fie necurate
29 *Is. 66.17.
dintre târâtoarele care mişună[c]
pe pământ: nevăstuica şi şoare-
cele* de câmp şi şopârla, după
30 felul lor, şi ariciul şi broasca şi
şopârla de nisip şi melcul şi ca-
31 meleonul[d]. Acestea vor fi necurate
pentru voi dintre toate cele care
se târăsc: oricine se va atinge de
ele, după ce vor fi murit, să fie
32 necurat până seara. Şi peste orice
32 *Cap. 15.12.
va cădea ceva din ele, după ce
vor fi murit, va fi necurat, orice
vas de lemn, sau haină, sau piele,
sau sac; orice vas cu care se face
vreun lucru să se pună în apă*
şi să fie necurat până seara; după
33 aceea va fi curat. Şi orice vas de
33 *Cap. 6.28.
lut în care va cădea ceva din ele
– tot ce va fi în el să fie necurat;
34 şi să-l spargeţi*. Orice hrană care
se mănâncă, peste care a venit
asemenea apă, să fie necurată; şi
orice băutură care se bea dintr-un
35 *asemenea* vas să fie necurată. Şi
orice lucru peste care va cădea
din trupul lor mort să fie necu-
rat; cuptor sau vatră, să se dărâ-
me; sunt necurate şi să vă fie
36 necurate. Dar, o fântână sau un
puţ *în care sunt* ape adunate vor
fi curate. Dar orice se va atinge
de trupul lor mort să fie necurat.
37 Şi dacă va cădea din trupul lor
mort peste vreo sămânţă de semă-
nat, care va fi semănată, va fi
38 curată. Dar dacă se va pune apă

[a] *Uliul* [b] *Patru tipuri diferite de lăcuste* [c] *Sau* „care se târăsc“ [d] *Sau* „şopârla ţipătoare şi şopârla mare roşie şi şopârla căţărătoare şi cometul şi cameleonul“; *sau* „dihorul şi cameleonul şi şopârla şi melcul şi cârtiţa“; *unele sunt reptile neidentificate.*

peste sămânță și va cădea din
trupul lui mort peste ea, să vă
39 fie necurată. Și orice animal care
este de mâncare pentru tine, dacă
moare, atunci cel care se atinge
de trupul lui mort să fie necurat
40 până seara. Și cel* care va mânca
din trupul lui mort să-și spele
hainele și să fie necurat până
seara: tot așa și cel care va purta
trupul lui mort să-și spele hai-
nele și să fie necurat până seara.

40 *Cap. 17.15; 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31.

41 Și orice târâtoare care se tâ-
răște* pe pământ să vă fie urâ-
42 ciune; să nu se mănânce. Și tot
ce se târăște pe pântece și tot ce
merge pe toate cele patru *picioa-*
re și tot ce are multe picioare, ori-
ce târâtoare care mișună pe pă-
mânt – pe acestea să nu le mân-
43 cați, pentru că sunt urâciune. Nu
vă faceți sufletele urâcioase* cu
vreo târâtoare care se târăște și nu
vă întinați cu ele ca să vă faceți
44 necurați prin ele. Pentru că Eu*
sunt *D*omnul Dumnezeul vostru:
deci sfințiți-vă și fiți** sfinți, pen-
tru că Eu sunt sfânt; și să nu vă
întinați cu nici un fel de târâtoare
45 care se târăște pe pământ. Pentru
că Eu* sunt *D*omnul care v-am
scos din țara Egiptului, ca să fiu
Dumnezeul vostru; voi dar să fiți
sfinți, pentru că Eu sunt sfânt.

41 *Vers. 29.

43 *Cap. 20.25.

44 *Ex. 6.7; 16.12; 23.25. Is. 43.3; 51.15 **Ex. 19.6. Cap. 19.2. 1 Tes. 4.7. 1 Pet. 1.15,16

45 *Ex. 20.2. Cap. 22.33; 25.38; 26.45.

46 Aceasta este legea animalului,
și a păsării, și a oricărei vietăți ca-
re se mișcă în ape, și a oricărei
făpturi care se târăște pe pământ:
47 ca să puteți deosebi* între cele
necurate și cele curate, și între ani-
malul care se poate mânca și ani-
malul care nu se poate mânca»“.

47 *Cap. 10.10. Ezec. 22.26; 44.23.

Curățirea femeilor după naștere

12 Și *D*omnul a vorbit lui Moise,
2 spunând: „Vorbește fiilor lui Isra-
el, zicând: «Dacă o femeie rămâ-
ne însărcinată și naște un copil de
parte bărbătească[a], să fie necu-
rată* șapte zile; să fie necurată
3 ca în zilele perioadei** ei. Și, în
ziua a opta*, să i se circumcidă *co-*
4 *pilului* carnea prepuțului. Și ea să
stea treizeci și trei de zile în sân-
gele curățirii ei; să nu se atingă de
nimic sfânt și să nu intre în locașul
sfânt, până se vor împlini zilele
5 curățirii ei. Și dacă ea va naște un
copil de parte femeiască[b], să fie
necurată două săptămâni, ca în
timpul perioadei ei; și să stea șai-
zeci și șase de zile în sângele cu-
6 rățirii ei. Și când se vor împlini
zilele curățirii* ei, pentru un fiu
sau pentru o fiică, să aducă la
preot, la intrarea cortului întâlnirii,
un miel de un an ca ardere-de-tot
și un pui de porumbel** sau o tur-
7 turică drept jertfă pentru păcat. Și
el să le aducă înaintea *D*omnului
și să facă ispășire pentru ea; și va
fi curată de curgerea[c]* sângelui
ei. Aceasta este legea pentru cea
care a născut o parte bărbătească
sau o parte femeiască.

2 *Lc. 2.22. **Cap. 15.19; 18.19.

3 *Gen. 17.12. Lc. 1.59; 2.21 Ioan 7.22,23

6 *Lc. 2.22. **Cap. 5.7.

7 *Lev. 20.18

8 Și dacă nu-i va da mâna* să
aducă un miel, să aducă două
turturele sau doi pui de porumbel,
unul ca ardere-de-tot și altul ca
jertfă pentru păcat; și preotul să
facă ispășire** pentru ea; și va
fi curată»“.

8 *Lc. 2.24. **Cap. 4.26.

Legi referitoare la unele boli de piele

13 Și *D*omnul a vorbit lui Moise
2 și lui Aaron, zicând: „Când un om
va avea pe pielea cărnii lui o
umflătură sau o crustă* sau o pată
albă, și ea se va face pe pielea
cărnii lui o rană** de lepră, atunci
să fie adus† la preotul Aaron, sau
la unul dintre fiii lui, preoții.
3 Și preotul să vadă rana pe pielea
cărnii și dacă părul* în rană s-a
schimbat în alb și rana pare mai
adâncă decât pielea cărnii sale,
este rană de lepră; și preotul să-l
vadă și să-l declare necurat.
4 Și dacă pata pe pielea cărnii sale
va fi albă și nu pare mai adâncă
decât pielea și părul ei nu s-a
schimbat în alb, atunci preotul să-l
închidă[d] *pe cel cu* rana șapte zile.
5 Și a șaptea zi să-l vadă preotul;
și, iată, în ochii lui rana stă pe
loc și rana nu s-a întins pe piele;

2 *Cap. 14.56. Deut. 28.27. **Deut.24.8. †Deut.17.8,9 Lc. 17.14. Ev. 4.16.

3 *Vers. 4,10.

[a] *Lit.* „naște o parte bărbătească“ [b] *Lit.* „naște o parte femeiască“ [c] *Lit.* „izvorul“ [d] *Sau* „să-l izoleze“

6 *Cap. 11.25; 14.8.
10 *Num. 12.10 2 Împ. 5.27. 2 Cr. 26.20.
16 *Lc. 5.14.
18 *Ex. 9.9. Deut. 28.27. Iov 2.7.

atunci preotul să-l închidă alte
6 şapte zile. Şi a şaptea zi preotul
să-l vadă din nou; şi, iată, rana
s-a făcut palidă şi rana nu s-a
întins pe piele; atunci preotul să-l
declare curat: este bubă; şi să-şi
7 spele* hainele şi va fi curat. Dar
dacă buba s-a întins mult pe piele,
după ce a fost văzut de preot
pentru curăţirea lui, să fie văzut
8 din nou de preot. Şi preotul să se
uite la el; şi, iată, buba s-a întins
pe piele; atunci preotul să-l decla-
re necurat: este lepră.
9 Când o rană *ca* de lepră va fi
într-un om, atunci el să fie adus
10 la preot. Şi să-l vadă* preotul; şi,
iată, este o umflătură albă în pie-
le şi ea a schimbat părul în alb
şi este urmă de carne vie în um-
11 flătură: este lepră veche în pielea
cărnii lui; atunci preotul să-l de-
clare necurat şi să nu-l închidă,
12 pentru că este necurat. Şi dacă
lepra se va întinde mult în piele şi
lepra va acoperi toată pielea *ce-
lui* cu rana, de la capul lui până
la picioarele lui, până unde va
13 vedea preotul, şi preotul îl va
cerceta şi, iată, lepra a acoperit
toată carnea lui, atunci va decla-
ra curat *pe cel cu* rana: s-a schim-
14 bat toată în alb: este curat. Şi, în
ziua când se va arăta pe el carne
15 vie, va fi necurat. Şi preotul se va
uita la carnea vie şi-l va declara
necurat: carnea vie este necurată,
16 este lepră. Sau dacă din nou car-
nea vie se va schimba şi va
deveni albă, atunci el să vină la*
17 preot. Şi preotul să-l vadă; şi,
iată, rana s-a schimbat în alb;
atunci preotul să-l declare curat
pe cel cu rana: este curat.
18 Şi carnea, dacă a avut pe pie-
19 lea ei coptură* şi s-a vindecat şi
în locul copturii este o umflătură
albă sau o pată alb-roşiatică,
20 atunci să se arate preotului. Şi
preotul s-o vadă; şi, iată, ea pare
mai adâncă decât pielea şi părul
ei s-a schimbat în alb; atunci
preotul să-l declare necurat: este
o rană de lepră care a erupt în-
21 tr-o umflătură. Dar dacă preotul se
uită la ea şi, iată, nu sunt peri
albi în ea şi nu este mai adâncă
decât pielea, ci este palidă, atunci
preotul să-l închidă şapte zile.
22 Şi dacă se va întinde mult în pie-
le, atunci preotul să-l declare ne-
23 curat: este o rană. Şi dacă pata
albă va sta pe loc şi nu se va în-
tinde, este cicatricea copturii; şi
preotul să-l declare curat.
24 Şi dacă în carne, în pielea ei,
este o umflătură arzătoare şi lo-
cul umflăturii se face o pată alb-
25 roşiatică sau albă, atunci s-o vadă
preotul; şi, iată, părul s-a schim-
bat în alb* în pata albă şi ea
pare mai adâncă decât pielea: este
lepră, a erupt în umflătură; şi
preotul să-l declare necurat: este
26 o rană de lepră. Dar dacă preotul
se uită la ea şi, iată, nu este păr
alb în pata albă şi ea nu este mai
adâncă decât pielea, ci este pali-
dă, atunci preotul să-l închidă
27 şapte zile. Şi preotul să-l vadă a
şaptea zi: dacă s-a întins mult în
piele, atunci preotul să-l declare
28 necurat: este o rană de lepră. Şi
dacă pata albă a stat pe loc şi
nu s-a întins în piele şi este pali-
dă: este ridicătura umflăturii; şi
preotul să-l declare curat, pentru
că este cicatricea umflăturii.
29 Şi dacă un bărbat sau o feme-
ie va avea o rană pe cap sau pe
30 barbă şi preotul va vedea rana
şi, iată, pare mai adâncă decât
pielea şi în ea este păr subţire
galben, atunci preotul să-l decla-
re necurat: este eczemă, lepră de
31 cap sau de barbă. Şi dacă preotul
vede rana eczemei şi, iată, nu pa-
re mai adâncă decât pielea şi nu
este păr negru în ea, atunci preo-
tul să închidă şapte zile *pe cel*
32 *cu* rana eczemei. Şi a şaptea zi
preotul să vadă rana; şi, iată, ec-
zema nu s-a întins şi nu este păr
galben în ea şi eczema nu pare
33 mai adâncă decât pielea, atunci
să se radă, dar să nu radă eczema;

25 *Ex. 4.6. Num. 12.10. 2 Împ. 5.27.

şi preotul să închidă alte şapte
34 zile *pe cel cu* eczema. Şi a şaptea
zi preotul să vadă eczema; şi, iată,
eczema nu s-a întins în piele
şi nu pare mai adâncă decât pie-
lea; atunci preotul să-l declare
curat; şi el să-şi spele hainele şi
35 va fi curat. Dar dacă eczema s-a
întins mult în piele după curăţi-
36 rea lui, atunci să-l vadă preotul;
şi, iată, eczema s-a întins în pie-
le; preotul să nu se uite după
37 păr galben: este necurat. Dar
dacă în ochii lui eczema a stat pe
loc şi a crescut păr negru în ea,
eczema s-a vindecat: este curat;
şi preotul să-l declare curat.
38 Şi dacă un bărbat sau o feme-
ie vor avea în pielea cărnii lor
39 pete, pete albe, atunci să vadă
preotul; şi, iată, petele în pielea
cărnii lor sunt alb-palide; este o
erupţie care a erupt în piele:
40 este curat. Şi dacă unui bărbat
i-a căzut părul de pe cap, este
41 chel*: este curat. Şi dacă i-a că-
zut părul de pe cap dinspre faţă,
este chel în partea dinainte: este
42 curat. Şi dacă pe capul chel sau
pe partea cheală dinainte va fi o
bubă alb-roşiatică, este lepră care
a erupt pe capul lui chel sau pe
43 partea cheală dinainte. Şi să-l va-
dă preotul; şi, iată, umflătura bu-
bei este alb-roşiatică pe capul lui
chel sau pe partea cheală dinain-
te, ca înfăţişarea leprei în pielea
44 cărnii: este un om lepros, este ne-
curat. Preotul să-l declare necurat
negreşit; rana lui este pe capul lui.
45 Iar cât despre leprosul în care
este rana: hainele* lui să fie sfâ-
şiate şi capul lui să fie descope-
rit şi să-şi acopere** barba[a] şi să
46 strige: «Necurat†, necurat!» În
toate zilele cât va fi rana pe el să
fie necurat: este necurat; va locui
singur; locuinţa lui să fie afară*
din tabără.

Lepra pe haine

47 Şi dacă va fi o rană de lepră
într-o haină*, într-o haină de lână
48 sau într-o haină de in, fie în ur-
zeală, fie în bătătură de in sau de
lână, sau în piele sau în orice lucru
49 de piele, şi rana va fi verzuie sau
roşiatică în haină, sau în piele, sau
în urzeală, sau în bătătură sau în
orice lucru de piele, este rană de
lepră şi să se arate preotului.
50 Şi preotul să vadă* rana şi să
închidă şapte zile *lucrul care* are
51 rana. Şi a şaptea zi să vadă rana;
dacă rana s-a întins în haină, fie
în urzeală, fie în bătătură, sau
în piele, în orice lucru făcut din
piele, rana este lepră* care roade:
52 lucrul este necurat. Şi să ardă
haina, sau urzeala, sau bătătura
de lână sau de in, sau orice lu-
cru de piele, în care va fi rana,
pentru că este lepră care roade:
53 să se ardă cu foc. Şi dacă preo-
tul se va uita şi, iată, rana nu s-a
întins în haină, sau în urzeală, sau
în bătătură, sau în orice lucru
54 de piele, atunci preotul să porun-
cească să se spele lucrul în care
este rana şi să-l închidă alte şap-
55 te zile. Şi, după ce s-a spălat rana,
preotul să vadă şi, iată, rana
nu şi-a schimbat culoarea şi rana
nu s-a întins: este necurat; să-l arzi
cu foc; este o rană care roade, fie în
partea din spate, fie în partea
56 din faţă. Şi dacă preotul se va
uita şi, iată, rana, după spălarea ei,
a devenit palidă, atunci s-o rupă
din haină, sau din piele, sau din
57 urzeală, sau din bătătură. Şi dacă
se va mai vedea în haină, sau
în urzeală, sau în bătătură, sau în
orice lucru de piele, este o erup-
ţie: să arzi cu foc lucrul în care
58 este rana. Şi haina, sau urzeala,
sau bătătura, sau orice lucru de
piele pe care l-ai spălat, şi de unde
s-a dus rana, să se spele a doua
59 oară şi va fi curat. Aceasta este
legea rănii de lepră pe o haină de
lână sau de in, în urzeală, sau în
bătătură, sau la orice lucru de
piele, spre a-l declara curat sau

[a] *Lit.* „buza de deasupra“

40 *2 Împ. 2.23. Amos 8.10.
45 *Cap. 10.6. **Ezec. 24.17; 24.22. Mica 3.7. †Plân. 4.15.
46 *Num. 5.2. 2 Împ. 7.3; 15.5. 2 Cr. 26.21. Lc. 17.12.
47 *Ps. 109.18.
50 *Ezec. 44.23.
51 *Cap. 14.44.

Curățirea unui lepros

spre a-l declara necurat".
14 Și *D*omnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Aceasta este legea
celui lepros în ziua curățirii* lui: să
3 fie adus la** preot. Și preotul să
iasă afară* din tabără și preotul
să-l vadă; și, iată, rana de lepră
4 s-a vindecat în lepros; atunci
preotul să poruncească să se ia,
pentru acela care va fi curățit,
două păsări[a]* vii, curate, și lemn
de cedru** și stacojiu† și isop††.
5 Și preotul să poruncească să
fie înjunghiată una din păsări
într-un vas de lut deasupra unei
6 ape curgătoare[b]. Și să ia pasărea
vie și lemnele de cedru și staco-
jiul și isopul și să le înmoaie cu
pasărea vie în sângele păsării
care a fost înjunghiată deasupra
7 unei ape curgătoare. Și să stro-
pească* de șapte** ori peste cel
care va fi curățit de lepră și să-l
declare curat; și să dea drumul
8 păsării vii pe câmp deschis. Și cel
care va fi curățit să-și spele*
hainele și să-și radă tot părul și
să se scalde în apă; și va fi cu-
rat**. Și, după aceasta, să intre
în tabără și să locuiască șapte†
9 zile afară din cortul său. Și va
fi *așa*: a șaptea zi își va rade
tot părul, capul său și barba sa
și sprâncenele sale; să-și radă
tot părul și să-și spele hainele
și să-și scalde carnea în apă; și
va fi curat.
10 Și a opta zi să ia* doi miei
fără cusur și o mielușea de un an
fără cusur și trei zecimi de floare
a făinii frământată cu untdelemn,
ca dar de mâncare**, și un log[c]†
11 de untdelemn. Și preotul care fa-
ce curățirea să înfățișeze pe cel
care va fi curățit și acele lucruri
înaintea *D*omnului, la intrarea
12 cortului întâlnirii. Și preotul să
ia unul dintre miei și să-l aducă
jertfă pentru vină*, și logul de
untdelemn, și să le legene** ca
dar legănat înaintea *D*omnului.

2 *2 Împ. 5.14. **Mt. 8.2,4.
3 *Cap. 13.46.
4 *Cap. 1.14. **Num. 19.6. †Ev. 9.19. ††Ps. 51.7.
7 *Ev. 9.13. Ezec. 36.25. **2 Împ. 5.10; 5.14.
8 *Cap. 11.25; 13.6. **Vers. 20. †Num. 12.15.
10 *Mt. 8.4. Mc. 1.44. Lc. 5.14. **Cap. 2.1. Num. 15.4. †Vers. 12,15, 21,24.
12 *Cap. 5.6,18; 6.6. **Ex. 29.24; 29.26.

13 Și să înjunghie mielul în locul*
unde se înjunghie jertfa pentru
păcat** și arderea-de-tot, într-un
loc sfânt; pentru că jertfa pentru
vină, ca și jertfa pentru păcat,
este a preotului: este preasfântă†.
14 Și preotul să ia din sângele jert-
fei pentru vină și preotul să pună
pe lobul* urechii drepte a celui
care va fi curățit și pe degetul
mare al mâinii lui drepte, și pe
degetul mare al piciorului său
15 drept. Și preotul să ia din logul
de untdelemn și să toarne în pal-
ma mâinii stângi a lui, a preotu-
16 lui. Și preotul să-și înmoaie de-
getul mâinii drepte în untdelem-
nul care este în mâna stângă a
sa și să stropească din untdelemn
cu degetul său de șapte ori îna-
17 intea *D*omnului. Și, din untde-
lemnul rămas, care este în mâna
sa, preotul să pună pe lobul ure-
chii drepte a celui care va fi curățit
și pe degetul mare al mâinii sale
drepte și pe degetul mare al pi-
ciorului său drept, peste sângele
18 jertfei pentru vină. Și untdelemnul
rămas, care este în mâna dreaptă
a preotului, să-l pună pe capul
celui care va fi curățit; și preotul
să facă ispășire* pentru el înain-
19 tea *D*omnului. Și preotul să adu-
că jertfa pentru păcat și să facă
ispășire* pentru cel care va fi cu-
rățit de necurăția lui și, după
aceea, să înjunghie arderea-de-
20 tot. Și preotul să aducă arderea-
de-tot și darul de mâncare pe
altar; și preotul să facă ispășire
pentru el; și va fi curat*.
21 Și, dacă* va fi sărac și nu-i
va da mâna, să ia un miel ca jert-
fă pentru vină drept dar legănat,
ca să facă ispășire pentru el, și
o zecime de floare a făinii fră-
mântată cu untdelemn, ca dar de
mâncare, și un log** de untde-
22 lemn și două turturele* sau doi
pui de porumbel, după cum îi va
da mâna: și unul să fie jertfă pen-

13 *Ex. 29.11. Cap. 1.5,11; 4.4,24. **Cap. 6.25-30; 7.7. †Cap. 2.3; 7.6; 21.22.
14 *Ex. 29.20. Cap. 8.23,24.
18 *Cap. 4.26. Num. 15.28. Ev. 2.17.
19 *Cap. 12.7.
20 *Vers. 8,9.
21 *Cap. 5.7,11; 12.8; 27.8. **Vers. 10.
22 *Cap. 12.8; 15.14,15.

[a] *Sau* „păsărele" [b] *Lit.* „peste apă vie" *(și în v. 6 și 50)* [c] *A douăsprezecea parte dintr-un hin, 300 ml*

tru păcat şi altul ardere-de-tot.
23 Şi să le aducă* la preot în ziua
a opta a curăţirii sale, la intrarea
cortului întâlnirii, înaintea Dom-
24 nului. Şi preotul să ia* mielul
jertfei pentru vină şi logul de unt-
delemn şi preotul să le legene
ca dar legănat înaintea Dom-
25 nului. Şi să înjunghie mielul jert-
fei pentru vină; şi preotul să ia
din sângele* jertfei pentru
vină şi să pună pe lobul urechii
drepte a celui care va fi curăţit
şi pe degetul mare al mâinii lui
drepte şi pe degetul mare al
26 piciorului său drept. Şi preotul
să toarne din untdelemn în pal-
ma mâinii stângi a lui, *a preotu-*
27 *lui*. Şi preotul să stropească de
şapte ori înaintea Domnului cu
degetul mâinii sale drepte din
untdelemnul care este în mâna sa
28 stângă. Şi preotul să pună din unt-
delemnul care este în mâna sa pe
lobul urechii drepte a celui care
va fi curăţit şi pe degetul mare al
mâinii sale drepte şi pe degetul
mare al piciorului său drept, pe
locul sângelui jertfei pentru vină.
29 Şi untdelemnul rămas, care este
în palma mâinii preotului, să-l
pună pe capul celui care va fi
curăţit, ca să facă ispăşire pentru
30 el înaintea Domnului. Şi să adu-
că una* din turturele sau unul din
puii de porumbel, după cum i-a
31 dat mâna. După cum i-a dat
mâna, unul să fie jertfă pentru
păcat* şi altul ardere-de-tot, cu
darul de mâncare; şi preotul să
facă ispăşire pentru cel care va fi
32 curăţit înaintea Domnului. Aceas-
ta este legea celui în care este o
rană de lepră, căruia nu-i dă mâna
să aducă pentru curăţirea* sa".

Curăţirea de lepră a unei case

33 Şi Domnul a vorbit lui Moise
34 şi lui Aaron, zicând: „Când
veţi intra în ţara* Canaanului,
pe care v-o dau în stăpânire**, şi
voi pune o rană de lepră în vreo
casă din ţara stăpânirii voastre,
35 atunci să vină acela a cui este
casa şi să spună preotului, zicând:
«Mi se pare că este ceva* ca o
36 rană în casă». Şi preotul să po-
runcească să fie golită casa mai
înainte de a intra preotul în ea ca
să vadă rana, ca să nu se facă
necurate toate câte sunt în casă; şi,
după aceea, preotul să intre
37 să vadă casa. Şi să vadă rana; şi,
iată, rana este în pereţii casei, cu
gropiţe verzui sau roşiatice, şi par
38 mai adânci decât peretele; atunci
preotul să iasă din casă, la intra-
rea casei, şi să încuie casa şapte
39 zile. Şi preotul să se întoarcă a
şaptea zi şi să vadă: şi, iată, *dacă*
40 rana s-a întins pe pereţii casei, a-
tunci preotul să poruncească să
se scoată pietrele în care este rana
şi să le arunce afară din cetate
41 într-un loc necurat. Şi să pună
să fie răzuită casa pe dinăuntru
de jur-împrejur şi să se arunce
tencuiala[a] care este răzuită, afară
din cetate, într-un loc necurat.
42 Şi să se ia alte pietre şi să se
pună în locul acelor pietre; şi
să se ia altă tencuială şi să se
43 tencuiască *astfel* casa. Şi dacă
rana se va întoarce şi va erupe
în casă după ce s-au scos pietrele
şi după ce s-a răzuit casa şi s-a
44 tencuit, atunci preotul să intre şi
să se uite; şi, iată, *dacă* rana s-a în-
tins în casă, este o lepră care roa-
45 de* în casă: este necurată. Şi vor
demola casa, pietrele ei şi lemnele
ei şi toată tencuiala casei, şi
le vor scoate afară din cetate în-
46 tr-un loc* necurat. Şi cel care va
intra în casă în zilele cât va fi
încuiată să fie necurat până sea-
47 ra. Şi cel care va dormi în casă
să-şi spele hainele şi cel care va
mânca în casă să-şi spele hai-
48 nele. Şi dacă preotul va intra
şi se va uita şi, iată, rana nu s-a
întins în casă, după ce casa a
fost tencuită, atunci preotul să
declare casa curată, pentru că

23 *Vers. 10,11.
24 *Vers. 12.
25 *Vers. 14.
30 *Vers. 22.
31 *Cap. 5.7; 15.15.
32 *Vers. 23.
34 *Deut. 17.14 **Gen. 17.8. Num. 32.22. Deut. 7.1; 32.49.
35 *Ps. 91.10. Pr. 3.33. Zah. 5.4.
44 *Cap. 13.51.
45 *Vers. 41.

[a] *Lit.* „praful" *(şi în v.42, 45)*

rana s-a vindecat.
49 *Vers. 4.
49 Şi, ca să curețe casa, el va
lua două* păsări[a] şi lemn de ce-
50 dru şi stacojiu şi isop. Şi să în-
junghie una dintre păsări în-
tr-un vas de lut deasupra unei ape
51 *1 Împ. 4.33. Ps. 51.7.
51 curgătoare. Şi să ia lemnul de
cedru şi isopul* şi stacojiul şi
pasărea vie şi să le înmoaie în
sângele păsării înjunghiate şi
în apa curgătoare şi să stropeas-
52 că de şapte ori casa. Şi să curețe
casa de întinăciune cu sângele
păsării şi cu apa curgătoare şi
cu pasărea vie şi cu lemnul de
cedru şi cu isopul şi cu stacojiul.
53 *Vers. 20.
53 Şi să dea drumul păsării vii afa-
ră din cetate, pe câmp deschis, şi
să facă ispăşire* pentru casă; şi
va fi curată.
54 *Cap. 13.30.
54 Aceasta este legea pentru
orice rană de lepră şi pentru ec-
55 *Cap. 13.47. **Vers. 34.
55 zema* de cap, şi pentru lepra
56 *Cap. 13.2.
56 de haine* şi de case**, şi pentru
umflătură*, şi pentru bubă, şi
57 *Deut. 24.8. Ezec. 44.23.
57 pentru pete albicioase, ca să-i
învețe* când un lucru este necurat
şi când este curat[b]. Aceasta este
legea leprei".

Necurățiile bărbatului

2 *Cap. 22.4. Num. 5.2. 2 Sam. 3.29. Mt. 9.20. Mc. 5.25. Lc. 8.43.

15 Şi **D**omnul a vorbit lui Moi-
2 se şi lui Aaron, zicând: „Vorbiți
fiilor lui Israel şi spuneți-le:
«Dacă un bărbat* va avea o
scurgere din carnea sa, din cau-
3 za scurgerii lui este necurat. Şi
aceasta va fi necurăția lui în scur-
gerea lui: fie că scurgerea lui va
ieşi din carnea sa, sau carnea
sa va opri scurgerea lui, aceasta
4 este necurăția lui. Orice aşternut
pe care se va culca cel care are
scurgerea va fi necurat şi orice
lucru pe care se va aşeza va fi ne-
5 *Cap. 17.15.
5 curat. Şi cel care se va atinge de
aşternutul lui să-şi spele hainele
şi să se scalde* în apă şi să fie
6 necurat până seara. Şi cel care
va şedea pe lucrul pe care a şe-
zut cel care are scurgere să-şi
spele hainele şi să se scalde în
apă şi să fie necurat până seara. Şi
7 cel care se va atinge de car-nea
celui care are scurgere să-şi spele
hainele şi să se scalde în
apă şi să fie necurat până seara. Şi
8 dacă cel care are scurgerea
va scuipa pe cel care este curat,
atunci acesta să-şi spele hainele
şi să se scalde în apă şi să fie
9 necurat până seara. Şi orice şa
pe care va călări cel care are
10 scurgerea va fi necurată. Şi ori-
cine se va atinge de ceva care
va fi sub el să fie necurat până
seara; şi cel care va purta unul
dintre aceste lucruri să-şi spele
hainele şi să se scalde în apă şi
11 să fie necurat până seara. Şi
oricine va fi atins de cel care are
scurgerea şi nu-şi va spăla mâi-
nile în apă, să-şi spele hainele şi
să se scalde în apă şi să fie ne-
12 curat până seara. Şi vasul de lut* 12 *Cap. 6.28; 11.33. **Cap. 11.32
de care se va atinge cel care are
scurgerea să se spargă şi orice
vas de lemn** să se spele în apă.
13 Şi, când cel care are scurge- 13 *Cap. 14.8. Vers. 28.
rea se va curăți de scurgerea sa,
să-şi numere şapte* zile pentru
curățirea sa şi să-şi spele hainele
şi să-şi scalde carnea în apă
14 curgătoare şi va fi curat. Şi în a 14 *Cap. 14.22; 14.23.
opta zi să ia două turturele* sau
doi pui de porumbel şi să vină
înaintea **D**omnului la intrarea
cortului întâlnirii şi să le dea
15 preotului. Şi preotul să le aducă, 15 *Cap. 5.7; 14.30,31. **Cap. 14.19
una jertfă* pentru păcat şi una
ardere-de-tot. Şi preotul să facă
ispăşire** pentru el înaintea
Domnului pentru scurgerea sa.
16 Şi orice om* care va avea o 16 *Cap. 22.4. Deut. 23.10.
scurgere de sămânță să-şi scalde
toată carnea în apă şi să fie ne-
17 curat până seara. Şi orice haină
şi orice piele peste care va fi să-
mânța să se spele cu apă şi să
18 fie necurate până seara. Şi fe- 18 *1 Sam. 21.4
meia cu care se va culca bărba-
tul cu sămânța – *amândoi* să se
scalde în apă şi să fie necurați*
până seara.

[a] *Sau* „păsărele"   [b] *Lit.* „în ziua necurăției şi în ziua curăției"

Necurățiile femeii

19 *Cap. 12.2.
24 *Cap. 18.19; 20.18.
25 *Mt. 9.20. Mc. 5.25. Lc. 8.43.
28 *Vers. 13.
30 *Cap. 5.7.

19 Şi când o femeie va avea o
scurgere, şi scurgerea ei în car-
nea ei va fi sânge, să fie şapte*
zile în necurăţia ei; şi oricine se
va atinge de ea să fie necurat
20 până seara. Şi orice lucru pe care
se va culca ea în necurăţia ei
să fie necurat. Şi orice lucru pe
care va şedea ea să fie necurat.
21 Şi cel care se va atinge de aş-
ternutul ei să-şi spele hainele
şi să se scalde în apă şi să fie
22 necurat până seara. Şi oricine se
va atinge de vreun lucru pe care
va şedea ea să-şi spele hainele
şi să se scalde în apă şi să fie
23 necurat până seara. Şi dacă va
fi ceva pe aşternut sau pe alt lu-
cru pe care va şedea ea, dacă se
va atinge cineva de acel lucru, să
24 fie necurat până seara. Şi dacă
se va culca* cineva cu ea şi ne-
curăţia ei va fi pe el, să fie necu-
rat şapte zile; şi orice aşternut pe
care se va culca el să fie necurat.
25 Şi dacă o femeie va avea scur-
gerea ei de sânge multe* zile, în
afară de timpul perioadei ei sau
când va avea scurgere peste zile-
le perioadei ei, în toate zilele
scurgerii necurăţiei ei să fie ca în
zilele perioadei ei: să fie necura-
26 tă. Orice aşternut pe care se va
culca ea în toate zilele scurgerii
ei să-i fie ca aşternutul perioadei
ei; şi orice lucru pe care va şe-
dea va fi necurat ca în timpul
27 perioadei ei. Şi oricine se va atin-
ge de ele să fie necurat şi să-şi
spele hainele şi să se scalde în
apă şi să fie necurat până seara.
28 Şi dacă se va curăţi de scur-
gerea ei, să numere şapte* zile
29 şi după aceea va fi curată. Şi
în a opta zi să ia două turturele
sau doi pui de porumbel şi să-i
aducă preotului la intrarea cor-
30 tului întâlnirii. Şi preotul să adu-
că unul ca jertfă pentru păcat*,
iar altul ca ardere-de-tot; şi preo-
tul să facă ispăşire pentru ea îna-
intea Domnului pentru scurge-
rea necurăţiei ei.
31 Şi să despărţiţi* pe fiii lui Is-
rael de necurăţia lor, ca să nu moa-
ră în necurăţia lor, întinând** cor-
tul Meu, care este în mijlocul lor.
32 Aceasta este legea pentru cel
care are o scurgere*, şi pentru cel
din care va ieşi sămânţa spre a fi
33 întinat prin ea, şi pentru femeia*
care suferă de necurăţia ei, şi
pentru oricine are o scurgere**,
pentru bărbat şi pentru femeie, şi
pentru cel care se va culca† cu
cea care este necurată»“.

Ziua Ispăşirii

16 Şi Domnul a vorbit lui Moise,
după moartea* celor doi fii ai
lui Aaron, când s-au apropiat îna-
2 intea Domnului şi au murit. Şi
Domnul a zis lui Moise: „Vorbeş-
te lui Aaron, fratele tău, să nu in-
tre* oricând în sfântul locaş, înă-
untrul perdelei dinaintea scau-
nului îndurării, care este peste
chivot, ca să nu moară; pentru
că Mă voi arăta** în nor deasu-
3 pra scaunului îndurării. Aaron să
intre* cu acestea în sfântul locaş:
cu un viţel** tânăr din cireadă ca
jertfă pentru păcat şi un berbec
4 ca ardere-de-tot. Să se îmbrace
cu cămaşa* sfântă de in şi să-şi
pună pantalonii de in pe carnea
sa şi să se încingă cu brâul de in
şi să-şi lege mitra de in; acestea
sunt haine sfinte; şi să-şi scalde**
carnea în apă şi să se îmbrace
5 cu ele. Şi să ia de la adunarea*
fiilor lui Israel doi ţapi** dintre
capre, ca jertfă pentru păcat, şi
6 un berbec, ca ardere-de-tot. Şi
Aaron să aducă viţelul jertfei
pentru păcat, care este pentru
sine, şi să facă ispăşire pentru
sine* şi pentru casa lui.
7 Şi să ia cei doi ţapi şi să-i
pună înaintea Domnului, înain-
8 tea intrării cortului întâlnirii. Şi
Aaron să arunce[a] sorţi pentru cei
doi ţapi: un sorţ pentru Domnul
şi celălalt sorţ pentru Azazel[b].

31 *Ezec. 44.23 **Cap. 20.3. Num. 5.3; 19.13,20. Ezec. 5.11; 23.38.
32 *Vers. 2,16.
33 *Cap. 12.2. Vers. 19. **Vers. 2,25. †Vers. 24.
1 *Cap. 10.1,2.
2 *Ex. 30.10. Ev. 6.19; 9.7; 10.19. **Ex. 25.22; 40.34. 1 Împ. 8.10-12
3 *Ev. 9.12; 9.24,25. **Cap. 4.3. Vers. 6.
4 *Ex. 28.39,42 Cap. 6.10. Ezec. 44.17; 44.18. **Ex. 30.20. Cap. 8.6. Vers. 24. Ev. 10.22.
5 *Cap. 4.14. Ezec. 45.22. **Cap. 4.23. Num. 7.16. 2 Cr. 29.21. Ezra 6.17.
6 *Cap. 9.7. Ev. 5.3; 7.27; 9.7.

[a] *Lit.* „să dea“ [b] *Ţapul care pleacă (ţapul alungat)*

9 Şi Aaron să înfăţişeze ţapul pe
care a căzut sorţul pentru Domnul
şi să-l aducă jertfă pentru păcat.
10 Şi ţapul pe care a căzut sorţul
pentru Azazel să fie pus viu îna-
intea Domnului pentru a face
ispăşire[a]* cu el, pentru a-l trimite
ca Azazel, în pustiu.
11 Şi Aaron să aducă viţelul
jertfei pentru păcat, care este
pentru sine, şi să facă ispăşire
pentru sine şi pentru casa lui şi
să înjunghie viţelul jertfei pentru
12 păcat, care este pentru sine. Şi
să ia o cădelniţă* plină de căr-
buni de foc de pe altarul dinaintea
Domnului şi să-şi umple mâinile
cu tămâie** plăcut mirositoare,
pisată mărunt, şi să le aducă
13 înăuntrul perdelei. Şi să pună tă-
mâie* pe foc înaintea Domnului,
pentru ca norul tămâiei să aco-
pere scaunul îndurării[b]** care
este deasupra mărturiei, ca să
14 nu moară†. Şi să ia din sângele*
viţelului şi să stropească** cu
degetul său înaintea scaunului
îndurării, spre răsărit; şi înain-
tea scaunului îndurării să stro-
pească de şapte ori din sânge cu
degetul său.
15 Şi să înjunghie* ţapul jertfei
pentru păcat, care este pentru
popor, şi să aducă sângele lui
înăuntrul** perdelei şi cu sângele
lui să facă aşa cum a făcut cu
sângele viţelului şi să-l stropeas-
că pe scaunul îndurării şi înain-
16 tea scaunului îndurării. Şi să
facă ispăşire* pentru sfântul locaş
din cauza necurăţiilor fiilor
lui Israel şi din cauza nelegiui-
rilor lor, în toate păcatele lor;
şi aşa să facă şi pentru cortul**
întâlnirii care locuieşte între ei,
17 în mijlocul necurăţiei lor. Şi să
nu fie nici un om* în cortul în-
tâlnirii când va intra să facă
ispăşire în sfântul locaş, până va
ieşi şi va face ispăşire pentru
sine şi pentru casa lui şi pentru

10 *Is. 53.4-10. Rom. 3.25. 1 Ioan 2.2.
12 *Cap. 10.1. Num. 16.18; 16.46. Apoc. 8.5. **Ex. 30.34.
13 *Ex. 30.7,8. Num. 16.7; 16.18,46. Apoc. 8.3,4. **Ex. 25.21. †Ex. 28.43. Num. 4.15,20
14 *Cap. 4.5. Ev. 9.25; 10.4 **Cap. 4.6,17 Ev. 9.13.
15 *Ev. 2.17; 5.3; 7.27; 9.7,28. **Vers. 2. Ev. 6.19; 9.3,7,12.
16 *Ex. 29.36; 30.10. Ezec. 45.18. Ev. 2.17. **Ev. 9.23; 9.24.
17 *Ex. 34.3. Lc. 1.10.

18 toată adunarea lui Israel. Şi să
iasă la altarul care este înaintea
Domnului şi să facă ispăşire pen-
tru el şi să ia din sângele viţelu-
lui şi din sângele ţapului şi să-l
pună pe coarnele* altarului, de
19 jur-împrejur. Şi să stropească*
din sânge, cu degetul său, de şap-
te ori pe el şi *astfel* să-l curețe
şi să-l sfinţească din cauza ne-
curăţiilor fiilor lui Israel.
20 Şi, când va termina de făcut
ispăşirea pentru sfântul* locaş
şi pentru cortul întâlnirii şi pen-
tru altar, să aducă ţapul cel viu.
21 Şi Aaron să-şi pună amândouă
mâinile pe capul ţapului celui
viu şi să mărturisească peste
el toate nelegiuirile fiilor lui Is-
rael şi toate nedreptăţile lor, în
toate păcatele lor, şi să le
pună* pe capul ţapului şi să-l
trimită în pustiu, prin mâna unui
22 om pregătit *pentru aceasta*. Şi
ţapul va purta* asupra lui toate
nelegiuirile lor într-un pământ
nelocuit; şi să dea drumul ţapu-
lui în pustiu.
23 Şi Aaron să intre în cortul
întâlnirii şi să se dezbrace de
veşmintele sale de in, cu care se
îmbrăcase* când a intrat în sfân-
24 tul locaş, şi să le lase acolo. Şi
să-şi scalde carnea în[c] apă într-un
loc sfânt şi să se îmbrace cu veş-
mintele sale şi să iasă şi să jert-
fească arderea sa de tot* şi arde-
rea-de-tot a poporului şi să facă
ispăşire pentru sine şi pentru
25 popor. Şi să ardă pe altar gră-
26 simea* jertfei pentru păcat. Şi
acela care a dat drumul ţapului
pentru Azazel să-şi spele hainele
şi să-şi scalde* carnea în apă şi
după aceea să intre în tabără.
27 Şi viţelul jertfei pentru păcat şi
ţapul jertfei pentru păcat, al că-
ror sânge a fost adus în sfântul
locaş pentru a face ispăşire, să
fie scoşi afară* din tabără; şi să
ardă în foc pielea lor şi carnea

18 *Ex. 30.10. Cap. 4.7,18.
19 *Cap. 4.6. Ezec. 43.20.
20 *Vers. 16. Ezec. 45.20.
21 *Is. 53.6.
22 *Is. 53.11,12. Ioan 1.29. Ev. 9.28. 1 Pet. 2.24.
23 *Vers. 2. Ezec. 42.14; 44.19.
24 *Vers. 3,5.
25 *Cap. 4.8-10.
26 *Cap. 11.40; 15.5.
27 *Cap. 4.12; 4.21; 6.30. Ev. 13.11.

[a] *Ebr.* „capar“, *a acoperi* [b] *Sau* „capacul ispăşirii“ [c] *Lit.* „cu“

28 *Num. 19.8.
29 *Ex. 30.10. Cap. 23.27. Num. 29.7. **Ps. 35.13. Is. 58.3,5. Dan. 10.3,12. Fap. 27.9. †Ex.31.14,15
30 *Ps. 51.2. Ier. 33.8. Ef. 5.26. Ev. 9.13,14; 10.1,2. 1 Ioan 1.7,9.
31 *Cap. 23.32. **Ezra 8.21.
32 *Cap. 4.3,5; 4.16. **Ex. 29.29. Num. 20.26; 20.28. †Vers. 4.
33 *Vers. 16. **Vers. 18. †Vers. 6,11. ††Vers. 17,24
34 *Cap. 23.31. **Ex. 30.10. Num. 29.7. Ev. 9.7,25; 10.3.

28 lor şi balega lor. Şi cel* care le
va arde să-şi spele hainele şi
să-şi scalde carnea în apă şi
după aceea să intre în tabără.
29 Şi să vă fie o rânduială pen-
tru totdeauna: în* luna a şaptea,
la zece ale lunii, să vă mâhniţi**
sufletele şi să nu faceţi nici† o
lucrare, atât băştinaşul, cât şi
străinul care locuieşte temporar
30 între voi. Pentru că în ziua aceas-
ta se va face ispăşire pentru voi,
pentru a vă curăţi: veţi fi curaţi*
de toate păcatele voastre înain-
31 tea *D*omnului. Este un sabat* de
odihnă pentru voi şi să vă mâh-
niţi** sufletele: este o rânduială
32 pentru totdeauna. Şi ispăşirea s-o
facă preotul care a fost uns* şi
care a fost consacrat** ca să fie
preot în locul tatălui său; şi el
să se îmbrace† cu veşmintele de in,
33 veşmintele sfinte. Şi să facă ispă-
şire pentru locaşul sfânt; şi să
facă ispăşire pentru cortul întâl-
nirii* şi pentru altar**; şi să facă
ispăşire pentru preoţi† şi pentru
34 tot poporul†† adunării. Şi aceasta
să vă fie o rânduială* pentru
totdeauna, pentru ca să se facă
ispăşire pentru fiii lui Israel de
toate păcatele lor, o dată** pe
an". Şi s-a făcut cum poruncise
*D*omnul lui Moise.

Locul pentru jertfe

17 Şi *D*omnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte lui Aaron
şi fiilor lui şi tuturor fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «Acesta este cu-
vântul pe care l-a poruncit *D*om-
3 nul, zicând: «Oricine din casa lui
Israel va înjunghia[a]* un bou[b]
sau un miel sau o capră în tabă-
ră sau va înjunghia afară din
4 tabără şi nu-l va aduce* la in-
trarea cortului întâlnirii ca să-l
prezinte ca un dar pentru *D*om-
nul înaintea cortului *D*omnului,
sângele *lui* se va pune în soco-
teala omului aceluia: a vărsat
sânge; şi omul acela va fi nimicit
5 din mijlocul poporului său, pen-
tru ca fiii lui Israel să aducă
jertfele lor, pe care le jertfesc
pe câmp* deschis, să le ofere
*D*omnului la intrarea cortului
întâlnirii, la preot, şi să le jert-
fească drept jertfe din jertfele de
6 pace pentru *D*omnul. Şi preotul
să stropească* sângele pe altarul
*D*omnului la intrarea cortului
întâlnirii şi să ardă grăsimea ca
7 mireasmă** plăcută *D*omnului. Şi
să nu mai aducă jertfele lor de-
monilor[c]* după care curvesc**.
Aceasta să fie o rânduială pentru
ei pentru totdeauna, în genera-
ţiile lor».
8 Şi să le spui: «Oricine ar fi,
din casa lui Israel sau dintre străi-
nii care locuiesc temporar între ei,
care aduce o ardere-de-tot sau o
9 jertfă şi n-o aduce la intrarea cor-
tului întâlnirii, ca s-o jertfească
*D*omnului, omul acela va fi nimicit
din poporul său».

Să nu se mănânce sânge

10 Şi faţă de oricine din casa lui
Israel sau dintre străinii care lo-
cuiesc temporar între ei – *dacă* va
mânca orice fel de sânge* – Eu
Îmi voi întoarce** faţa împotriva
sufletului care a mâncat sânge şi-l
11 voi nimici din poporul său. Pentru
că viaţa[d]* cărnii este în sânge
şi vi l-am dat pentru[e] altar spre a
face ispăşire** pentru sufletele
voastre; pentru că sângele† este
cel care face ispăşire pentru su-
12 flet. De aceea am zis fiilor lui
Israel: «Nici un suflet dintre voi
să nu mănânce sânge, nici străi-
nul care locuieşte temporar în-
tre voi să nu mănânce sânge».
13 Şi oricine dintre fiii lui Israel
sau dintre străinii care locuiesc
temporar între ei vânează o vie-
ţuitoare sau o pasăre care se
mănâncă, să-i scurgă* sângele şi
14 să-l acopere** cu ţărână. Cât de-
spre viaţa* oricărei cărni, sângele
ei este viaţa ei; şi am zis fiilor
lui Israel: «Să nu mâncaţi din
sângele nici unui fel de carne,

3 *Deut. 12.5; 1215,21.
4 *Deut. 12.13.
5 *Gen. 21.33; 22.2; 31.54. Deut. 12.2. 1 Împ. 14.23 2 Împ. 16.4; 17.10. 2 Cr. 28.4. Ezec. 20.28; 22.9.
6 *Cap. 3.2. **Ex. 29.18. Cap. 3.5,16; 4.31. Num. 18.17.
7 *Deut. 32.17 2 Cr. 11.15. Ps. 106.37. 1 Cor. 10.20. Apoc. 9.20. **Ex. 34.15. Cap. 20.5. Deut. 31.16. Ezec. 23.8.
10 *Gen. 9.4. Cap. 3.17. **Ier. 44.11. Ezec. 14.8; 15.7.
11 *Vers. 14. **Mt. 26.28. Rom. 3.25; 5.9. Ef. 1.7. Col. 1.14,20. Ev. 13.12. 1 Pet. 1.2. Apoc. 1.5. †Ev. 9.22.
13 *Deut. 12.16; 12.24; 15.23. **Ezec. 24.7
14 *Gen. 9.4. Vers. 11,12. Deut. 12.23.

[a] *A înjunghia ca jertfă* [b] *Taur* [c] *Sau* „ţapilor păroşi" [d] *Sau* „sufletul" [e] *Sau* „pe"

pentru că viața oricărei cărni
este sângele ei: oricine îl va mân-ca
15 va fi nimicit». Şi orice suflet
care va mânca* dintr-un trup mort
sau dintr-un animal sfâşiat, fie
băştinaş, fie străin, să-şi spele**
hainele şi să se scalde† în apă şi
să fie necurat până seara; atunci
16 va fi curat. Iar dacă nu şi le va
spăla şi nu-şi va scălda carnea,
atunci îşi va purta* nelegiuirea»“.

Interzicerea relațiilor imorale (incestuoase)

18 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui
Israel şi spune-le: «Eu* sunt
3 Domnul Dumnezeul vostru. Să
nu faceți după* faptele țării E-
giptului unde ați locuit şi să nu
faceți după** faptele țării Ca-
naanului în care vă aduc, nici să
4 nu umblați în obiceiurile lor. Să
împliniți judecățile* Mele şi să
țineți rânduielile Mele, ca să
umblați în ele: Eu sunt Domnul
5 Dumnezeul vostru. Să țineți deci
rânduielile Mele şi judecățile
Mele prin care omul, dacă le
va împlini[a]*, va trăi prin ele:
Eu sunt Domnul.
6 Nimeni să nu se apropie de
nici o rudă de sânge a sa, ca să-i
descopere goliciunea: Eu* sunt
7 Domnul. Să nu descoperi goli-
ciunea tatălui* tău şi goliciunea
mamei tale: este mama ta; să nu
8 descoperi goliciunea ei. Să nu
descoperi goliciunea soției* ta-
tălui tău: este goliciunea tatălui
9 tău. Şi goliciunea surorii* tale,
fiica tatălui tău sau fiica mamei
tale, născută în casă sau născută
afară din casă, goliciunea ei să
10 n-o descoperi. Goliciunea fiicei
fiului tău sau a fiicei fiicei tale:
goliciunea ei să n-o descoperi, pen-
tru că este însăşi goliciunea ta.
11 Goliciunea fiicei soției tatălui tău,
născută din tatăl tău, *care* este
sora ta: goliciunea ei să n-o des-
12 coperi. Să nu descoperi goliciu-
nea surorii* tatălui tău: este ruda

15 *Ex. 22.31. Cap. 22.8. Deut. 14.21. Ezec. 4.14; 44.31. **Cap. 11.25 †Cap. 15.5.
16 *Cap. 5.1; 7.18; 19.8. Num. 19.20.
2 *Ex. 6.7. Cap. 11.44. Ezec. 20.5,7.
3 *Ezec. 23.8. **Ex. 23.24. Cap. 20.23. Deut. 12.4; 12.30,31.
4 *Ex. 21.1. Deut. 4.1,2; 6.1. Ps. 10.5; 19.9. Ezec. 20.19.
5 *Ezec.20.11; 20.13,21. Lc. 10.28. Rom. 10.5. Gal. 3.12.
6 *Ex. 6.2,6; 6.29. Mal. 3.6.
7 *Gen. 19.32. Cap. 20.11.
8 *Gen. 49.4. Deut. 22.30. Amos 2.7. 1 Cor. 5.1.
9 *Cap. 20.17. Deut. 27.22. 2 Sam. 13.12 Ezec. 22.11.
12 *Cap. 20.19.

13 de sânge[b] a tatălui tău. Să nu des-
coperi goliciunea surorii mamei
tale, pentru că este ruda de sânge
14 a mamei tale. Să nu descoperi
goliciunea fratelui tatălui tău;
să nu te apropii de soția lui: este
15 mătuşa ta. Să nu descoperi goli-
ciunea nurorii* tale: este soția fi-
ului tău; să nu descoperi goli-
16 ciunea ei. Să nu descoperi goli-
ciunea soției* fratelui tău: este
17 goliciunea fratelui tău. Să nu
descoperi goliciunea unei femei
şi a fiicei ei; să nu iei pe fiica
fiului ei şi pe fiica fiicei ei, ca să
le descoperi goliciunea; sunt ru-
18 de de sânge: este răutate. Şi să
nu iei o soție şi pe* sora ei[c], pen-
tru a o amărî, ca să-i descoperi
goliciunea lângă** ea, fiind ea în
19 viață. Şi să nu te apropii de o
femeie în perioada* ei, ca să-i
20 descoperi goliciunea. Şi să nu
te culci cu soția* aproapelui
tău, ca să te întinezi cu ea.

Interzicerea perversiunilor

21 Şi să nu treci* prin foc din
sămânța ta lui Moloh[d]** şi să
nu profanezi† Numele Dumne-
22 zeului tău: Eu sunt Domnul. Şi
să nu te culci cu un bărbat* ca
şi cu o femeie: este o urâciune.
23 Şi să nu te culci cu nici un
animal*, ca să te întinezi cu el;
şi femeia să nu stea înaintea
unui animal, ca să se culce cu el:
este perversiune.
24 Nu vă întinați* cu nici unul
din aceste lucruri, pentru că prin
toate acestea s-au întinat națiu-
nile** pe care le alung dinaintea
25 voastră. Şi țara* s-a întinat; şi
Eu pedepsesc** nelegiuirea ei în
ea şi țara varsă† pe locuitorii ei.
26 Deci să țineți rânduielile Mele
şi judecățile Mele şi să nu faceți
nici una din aceste urâciuni, atât
băştinaşul, cât şi străinul care
locuieşte temporar printre voi.
27 Pentru că oamenii țării care au
fost înaintea voastră au săvârşit

15 *Gen. 38.18; 38.26.
16 *Deut. 25.5. Mt. 14.4; 22.24.
18 *Gen. 29.27. **1 Sam. 1.6,8.
19 *Cap. 12.2. Ezec. 18.6.
20 *Ex. 20.14. Deut. 22.22. Pr. 6.29,32. Mal. 3.5. Mt. 5.27. 1 Cor. 6.9.
21 *2 Împ. 16.3. Ezeç. 20.31. **1 Împ. 11.7. †Ezec. 36.20. Mal. 1.12.
22 *Rom. 1.27. 1 Cor. 6.9. 1 Tim. 1.10.
23 *Ex. 22.19. Cap.20.15,16 Deut. 27.21.
24 *Mt. 15.18-20 1 Cor. 3.17. **Cap. 20.23 Deut. 18.12.
25 *Num. 35.34 Ier. 2.7. Ezec. 36.17. **Ps. 89.32. Is. 26.21. Ier. 5.9; 14.10; 23.2. Osea 2.13. †Cap. 20.22.

[a] *Lit.* „le va face“ [b] *Lit.* „însăşi carnea“ [c] *Să nu iei pe sora soției tale* [d] *Divinitate a amoniților, căreia i se jertfeau copii*

toate aceste urâciuni şi țara a
28 fost întinată; ca *nu cumva* țara*
să vă verse când o veți întina,
cum a vărsat națiunile[a] care
29 au fost înainte de voi. Pentru că
oricine va face vreuna din aceste
urâciuni – sufletele care le vor
săvârşi vor fi nimicite din po-
30 porul lor. Să păziți* dar ce v-am
poruncit să păziți, ca să nu să-
vârşiți** nici unul din obiceiu-
rile urâcioase care au fost să-
vârşite înainte de voi şi să nu
vă întinați† cu ele. Eu†† sunt
Domnul Dumnezeul vostru»“.

Felurite rânduieli

19 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte întregii
adunări a fiilor lui Israel şi spu-
ne-le: «Să fiți sfinți*, pentru că
Eu, Domnul Dumnezeul vostru,
sunt sfânt.
3 Fiecare să onoreze* pe mama
sa şi pe tatăl său; şi să țineți
sabatele** Mele. Eu sunt Domnul
Dumnezeul vostru.
4 Să nu vă întoarceți la idoli*
şi să nu vă faceți dumnezei**
turnați. Eu sunt Domnul Dumne-
zeul vostru.
5 Şi, când jertfiți o jertfă de
pace Domnului, să jertfiți pentru
6 primirea voastră. Să se mănânce
în ziua* în care o veți jertfi şi a
doua zi; şi ce va rămâne a treia
7 zi să se ardă cu foc. Şi dacă se
va mânca a treia zi, este o urâ-
8 ciune; nu va fi primită. Şi ori-
cine o va mânca îşi va purta ne-
legiuirea, pentru că a profanat
lucrul sfânt al Domnului[b]; şi
sufletul acela va fi nimicit din
poporul său.
9 Şi, când veți secera* seceri-
şul țării voastre, să nu seceri de
tot colțurile ogorului tău şi să nu
strângi spicele căzute din sece-
10 rişul tău. Şi să nu culegi cior-
chinii rămaşi în via ta şi să nu
strângi boabele căzute din via ta;
să le laşi săracului şi străinului.

28 *Ier. 9.19. Ezec. 36.13; 36.17.
30 *Cap. 22.9. Deut. 11.1. **Vers. 3,26. Cap. 20.23. Deut. 18.9. †Vers. 24. ††Vers. 2,4.
2 *Ex. 19.6. Cap. 11.44; 20.7,26. Ef. 1.4. 1 Pet. 1.16.
3 *Ex. 20.12; 31.13. **Ex. 20.8.
4 *Ex. 20.4. Cap. 26.1. Ps. 96.5; 115.4-7. 1 Cor. 10.14. 1 Ioan 5.21. **Ex. 20.23; 34.17. Deut. 27.15.
6 *Cap. 7.16.
9 *Cap. 23.22. Deut. 24.19-21 Rut 2.15,16.

Eu sunt Domnul Dumnezeul
vostru.
11 Să nu furați* şi să nu înşe-
lați** şi să nu vă mințiți† unul
12 pe altul. Şi să nu jurați* strâmb
pe Numele Meu; şi să nu pro-
fanezi Numele Dumnezeului tău.
13 Eu sunt Domnul. Să nu asu-
preşti* pe aproapele tău, nici să
nu-*l* furi. Şi plata** celui tocmit
să nu rămână noaptea la tine,
până dimineața.
14 Să nu blestemi pe surd şi să
nu pui piedică* în calea orbului;
ci să te temi** de Dumnezeul
15 tău. Eu sunt Domnul. Să nu faci
nedreptate la judecată: să nu ca-
uți la fața săracului, nici să nu
părtineşti pe cel mare[c], ci să
judeci* pe aproapele tău după
16 dreptate. Să nu umbli încoace
şi încolo ca un purtător* de vorbe
în poporul tău; şi să nu te ri-
dici** împotriva sângelui aproa-
pelui tău. Eu sunt Domnul.
17 Să nu urăşti* pe fratele tău în
inima ta; să mustri** negreşit pe
aproapele tău şi să nu porți
18 păcat† din cauza lui[d]. Şi să nu fii
răzbunător* şi să nu ții mânie
împotriva fiilor poporului tău,
ci să iubeşti** pe aproapele tău
ca pe tine însuți. Eu sunt Domnul.
19 Să țineți rânduielile Mele. Să
nu laşi animalele tale să se îm-
perecheze cu unul de alt fel; şi
să nu-ți semeni* ogorul cu să-
mânță de două feluri; şi să nu
porți** o haină țesută din două
feluri de fire.
20 Şi dacă un bărbat se va cul-
ca cu o femeie, şi ea este roabă
logodită cu un bărbat, dar nu
a fost nicidecum răscumpărată,
nici nu i s-a dat libertate, să fie
o pedeapsă: să nu fie omorâți,
21 pentru că ea n-a fost liberă. Şi
el să aducă Domnului jertfa sa
pentru vină la intrarea cortului
întâlnirii: un berbec ca jertfă*

11 *Ex. 20.15. Deut. 5.19. Rom. 13.9. **Ier. 9.3-5. †Ef. 4.25.
12 *Ex. 20.7. Mt. 5.33. Iac. 5.12.
13 *1 Tes. 4.6. **Deut. 24.14 Mal. 3.5. Mt. 20.8. Iac. 5.4.
14 *Deut. 27.18 Rom. 14.13. **Gen. 42.18 Ecl. 5.7. 1 Pet. 2.17.
15 *Ex. 23.2,3. Deut. 1.17. Ps. 82.2. Pr. 24.23. Iac. 2.9.
16 *Ex. 23.1. Ps. 50.20. Pr. 11.13. Ier. 6.28. Ezec. 22. 9. **1 Împ. 21.13 Mt. 26.60.
17 *1 Ioan 2.9. **Mt. 18.15. Gal. 6.1. 2 Tim. 4.2. †Ef. 5.11.
18 *Deut. 32.35 2 Sam. 13.22 Pr. 20.22. Rom. 12.19. Ef. 4.31. Iac. 5.9. **Mt. 5.43; 22.39.
19 *Deut. 22.9; 22.10. **Deut. 22.11
21 *Cap. 5.15; 6.6.

[a] *Sau* „națiunea“ [b] *Sau* „sfânt Domnului“ [c] *Lit.* „nici să nu onorezi fața celui mare“ [d] *Sau* „să nu aduci un păcat asupra lui“ *sau* „să nu accepți păcat în el“

22 pentru vină. Şi preotul să facă
ispăşire pentru el înaintea Domnului cu berbecul jertfei pentru
vină, pentru păcatul lui prin care
a păcătuit; şi păcatul prin care
a păcătuit i se va ierta.
23 Şi, când veţi intra în ţară şi
veţi planta tot felul de pomi pentru hrană, veţi socoti rodul lor
ca necircumcis; trei ani să vă fie
necircumcis: să nu se mănânce.
24 Şi, în anul al patrulea, rodul lor
va fi sfânt spre lauda* Domnu-
25 lui[a]. Şi, în anul al cincilea, să
mâncaţi din rodul lor, ca ei să vă
înmulţească venitul lor. Eu sunt
Domnul Dumnezeul vostru.
26 Să nu mâncaţi nimic cu sânge. Să nu practicaţi ghicirea* şi
27 vrăjitoria**. Să nu tăiaţi rotund
colţurile* părului şi să nu-ţi razi
28 colţurile bărbii. Şi să nu vă faceţi tăieturi în carnea voastră
pentru* un mort[b] şi să nu vă faceţi cuvinte tatuate pe voi. Eu
29 sunt Domnul. Nu profana pe fiica ta, ca s-o faci curvă, ca să
nu cadă ţara în curvie* şi ţara
30 să se umple de răutate. Să ţineţi
sabatele* Mele şi să onoraţi cu
teamă locaşul** Meu cel sfânt.
31 Eu sunt Domnul. Nu vă abateţi
la cei care cheamă duhurile morţilor* şi la vrăjitori; nu-i întrebaţi, ca să nu vă întinaţi prin
ei. Eu sunt Domnul Dumnezeul
vostru.
32 Să te ridici înaintea* capului
cărunt şi să onorezi faţa bătrânului. Şi să te temi** de Dumne-
33 zeul tău. Eu sunt Domnul. Şi dacă vreun străin* va locui temporar la tine, în ţara voastră, să nu-l
34 asupriţi. Străinul care locuieşte
temporar între voi să vă fie ca şi
băştinaşul* dintre voi; şi să-l
iubeşti** ca pe tine însuţi; pentru
că aţi fost străini în ţara Egiptului. Eu sunt Domnul Dumnezeul
35 vostru. Să nu faceţi nedreptate*
la judecată, în măsurile de lungime, de greutate şi de capaci-
36 tate. Să aveţi balanţe drepte*,
greutăţi drepte, o efă dreaptă şi
un hin drept. Eu sunt Domnul
Dumnezeul vostru care v-am scos
din ţara Egiptului.
37 Şi să ţineţi toate rânduielile
Mele şi toate judecăţile Mele şi
să le faceţi*. Eu sunt Domnul»“.

Pedepsirea imoralităţii

20 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Să mai spui fiilor
lui Israel: «Oricine dintre fiii lui
Israel sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care
va da din sămânţa* sa lui Moloh**, să fie omorât negreşit: poporul ţării să-l ucidă† cu pietre.
3 Şi Eu Îmi voi întoarce* faţa împotriva omului aceluia şi-l voi
nimici din mijlocul poporului
său, pentru că a dat din sămânţa
sa lui Moloh, ca să întineze**
locaşul Meu cel sfânt şi să profaneze† Numele Meu cel sfânt.
4 Şi dacă poporul ţării va închide
cumva ochii faţă de acel om
când va da din sămânţa sa lui
5 Moloh şi nu-l va omorî*, atunci
Îmi voi întoarce faţa împotriva
acelui om şi împotriva* familiei sale şi-l voi nimici din poporul său, pe el şi pe toţi care
vor curvi cu el, curvind** cu Mo-
6 loh. Şi *cât despre* sufletul care se
va întoarce* după cei care cheamă
duhurile morţilor şi după vrăjitori, ca să curvească cu ei – Îmi voi
întoarce faţa împotriva acelui
suflet şi-l voi nimici din poporul
7 său. Voi dar sfinţiţi-vă şi fiţi
sfinţi*, pentru că Eu sunt Domnul
8 Dumnezeul vostru. Şi să ţineţi*
rânduielile Mele şi să le faceţi.
Eu sunt Domnul care vă sfinţeşte**.
9 Pentru că oricine va blestema*
pe tatăl său sau pe mama
sa va fi omorât: a blestemat pe
tatăl său sau pe mama sa; sângele** lui va fi asupra lui.
10 Şi bărbatul care va comite

24 *Pr. 3.9.
26 *Deut. 18.10. 1 Sam. 15.23 2 Împ. 21.6. Mal. 3.5. **Is. 2.6; 57.3. Ier. 27.9. Mica 5.12.
27 *Is. 15.2. Ier. 9.26.
28 *Cap. 21.5. Deut. 14.1. Ier. 16.6; 48.37
29 *Deut. 22.21.
30 *Cap. 26.2. **Ecl. 5.1.
31 *1 Sam. 28.3; 28.7. 2 Împ. 23.24. 1 Cr. 10.13. Is. 8.19; 19.3 Fap. 16.16.
32 *Pr. 20.29. Plân. 5.12. 1 Tim. 5.1. **Vers. 14.
33 *Ex. 22.21; 23.9. Deut. 24.17.
34 *Ex. 12.48; 12.49. **Vers. 18. Deut. 10.19.
35 *Vers. 15.
36 *Deut. 25.13 Pr. 11.1; 16.11; 20.10. Ezec. 45.10.
37 *Cap. 18.4,5. Deut. 4.5,6; 5.1; 6.25.
2 *Deut. 12.31. 2 Împ. 17.17. Ier. 7.31. Ezec. 20.26,31 **Cap. 18.21 2 Împ. 23.10. †Num. 15.35; 15.36. Deut. 21.21.
3 *Cap. 17.10. **Cap. 15.31 Ezec. 5.11; 23.38,39. †Cap. 18.21.
4 *Deut. 17.5.
5 *Ex. 20.5. **Cap. 17.7.
6 *Cap. 19.31.
7 *Cap. 11.44; 19.2. 1 Pet. 1.16.
8 *Cap. 19.37. **Ex. 31.13. Cap. 21.8. Ezec. 37.28.
9 *Ex. 21.17. Deut. 27.16. Pr. 20.20. Mt. 15.4. Mc. 7.10. **2 Sam. 1.16

[a] *Lit.* „va fi sfinţenia laudei Domnului“ [b] *Lit.* „pentru un suflet“

10 *Ex. 20.14. Cap. 18.20. Deut. 5.18; 22.22. **Ioan 8.5.
11 *Cap. 18.8. Deut. 27.20.
12 *Cap. 18.15. **Cap. 18.23
13 *Gen. 19.5. Cap. 18.22. Deut. 23.17. Jud. 19.22.
14 *Cap. 18.17. Deut. 27.23.
15 *Cap. 18.23. Deut. 27.21.
17 *Gen. 20.12. Cap. 18.9. Deut. 27.22.
18 *Cap. 15.24; 18.19.
19 *Cap. 18.6; 18.12,13.
20 *Cap. 18.14.

adulter* cu soția altuia, bărbatul
care va comite adulter cu soția
aproapelui său – să fie omorâți**
negreşit, atât cel adulter, cât şi
11 cea adulteră. Şi dacă un bărbat
se va culca cu soția* tatălui său,
a descoperit goliciunea tatălui
său: amândoi să fie omorâți ne-
greşit; sângele lor va fi asupra
12 lor. Şi dacă un bărbat se va cul-
ca cu nora* sa, amândoi să fie
omorâți negreşit: au făcut nele-
giuire**; sângele lor va fi asupra
13 lor. Şi dacă un bărbat se va culca
cu un bărbat* cum se culcă cu
o femeie, amândoi au săvârşit
urâciune: să fie omorâți negreşit;
sângele lor va fi asupra lor.
14 Şi dacă un bărbat va lua o soție*
şi pe mama ei, aceasta este rău-
tate: să fie arşi cu foc, şi el şi ele,
ca să nu fie răutate între voi.
15 Şi dacă un bărbat se va culca
cu un animal*, să fie omorât
negreşit; şi să ucideți animalul.
16 Şi dacă o femeie se va apropia
de vreun animal şi se va culca
cu el, să ucizi şi pe femeie şi
animalul: să fie omorâți negreşit;
17 sângele lor va fi asupra lor. Şi
dacă un bărbat va lua pe sora*
lui, pe fiica tatălui său sau pe
fiica mamei sale, şi-i va vedea
goliciunea, şi ea va vedea goli-
ciunea lui, aceasta este o ruşine;
şi să fie nimiciți înaintea ochilor
fiilor poporului lor: a descoperit
goliciunea surorii sale; îşi va pur-
18 ta nelegiuirea. Şi dacă un bărbat
se va culca cu o femeie în pe-
rioada ei şi-i va descoperi go-
liciunea, a dezgolit* izvorul ei, şi
ea şi-a descoperit izvorul sân-
gelui; şi amândoi să fie nimiciți
19 din mijlocul poporului lor. Şi să
nu descoperi goliciunea surorii*
mamei tale şi a surorii tatălui
tău; pentru că acela va dezgoli
pe ruda sa de sânge: îşi vor purta
20 nelegiuirea. Şi dacă un bărbat se
va culca cu soția* unchiului său, a
descoperit goliciunea unchiului
său; îşi vor purta păcatul: vor
21 muri fără copii. Şi dacă un băr-
bat va lua pe soția* fratelui său,
este o necurăție; a descoperit
goliciunea fratelui său, vor fi
fără copii.
22 Să țineți deci toate rânduie-
lile* Mele şi toate judecățile Me-
le şi să le faceți, ca țara în care
vă aduc ca să locuiți în ea să
23 nu vă verse**. Şi să nu umblați
în obiceiurile* națiunii pe care o
alung dinaintea voastră; pentru
că ei au făcut toate acestea şi de
aceea Mi-au ajuns** o urâciune.
24 Şi v-am spus: «Voi veți moşteni
țara lor şi vă voi da-o vouă în
stăpânire*, țară în care curge**
lapte şi miere: Eu sunt *D*omnul
Dumnezeul vostru, care v-am
25 despărțit† dintre popoare». Deci
să faceți deosebire* între ani-
malul curat şi cel necurat şi în-
tre pasărea necurată şi cea cu-
rată şi să nu vă faceți sufletele**
urâcioase printr-un animal sau
printr-o pasăre sau prin orice se
târăşte pe pământ, pe care vi
26 le-am deosebit ca necurate. Şi
să-Mi fiți sfinți, pentru că Eu*,
*D*omnul, sunt sfânt; şi v-am des-
părțit** dintre popoare ca să fiți
27 ai Mei. Şi dacă un bărbat sau o
femeie vor chema* duhurile mor-
ților sau vor ghici, să fie omo-
râți** negreşit; să-i ucidă cu pie-
tre: sângele lor va fi asupra lor»“.

Rânduieli privitoare la preoți

21 Şi *D*omnul a zis lui Moise:
„Vorbeşte preoților – fiii lui Aa-
ron – şi spune-le: «Nimeni să nu
se facă necurat* în poporul său
2 pentru un mort[a], în afară* de ru-
da lui de sânge: pentru mama sa
sau pentru tatăl său sau pentru
fiul său sau pentru fiica sa sau pen-
3 tru fratele său sau pentru sora sa
fecioară, care este lângă el, care
n-a avut bărbat: pentru ea poate
4 să se facă necurat. Cel care este
căpetenie[b] în poporul său să nu

21 *Cap. 18.16. Mt. 14.4.
22 *Cap. 18.26; 19.37. **Cap. 18.25
23 *Cap. 18.3; 18.24,30. **Cap. 18.27 Deut. 9.5.
24 *Ex. 6.8. **Ex. 3.17; 33.5. †Ex. 19.5; 33.16. Deut. 7.6. 1 Împ. 8.53.
25 *Cap. 11.47. Deut. 14.4. **Cap. 11.43
26 *Cap. 19.2. 1 Pet. 1.16. **Tit 2.14.
27 *Cap. 19.31. Deut. 18.10 1 Sam. 28.7; 28.8. **Ex. 22.18.
1 *Ezec. 44.25
2 *Vers. 11.

[a] *Sau* „pentru un suflet“ [b] *Lit.* „Stăpân“

5 *Cap. 19.27. Ezec. 44.20. **Cap. 19.28 Deut. 14.1.
6 *Cap. 18.21; 19.12. **Cap. 3.11.
7 *Vers. 13,14 Ezec. 44.22. **Deut. 24.1; 24.2.
8 *Cap. 20.7,8.
9 *Gen. 38.24.
10 *Ex. 29.29; 29.30. Cap. 8.12. Num. 35.25. **Ex. 28.2. Cap. 16.32. †Cap. 10.6. ††Mt. 26.65.
11 *Vers. 1,2.
12 *Cap. 10.7. **Ex. 28.36; 29.6; 39.30. Cap. 8.9. †Cap. 8.12; 8.30.
13 *Vers. 7. Ezec. 44.22.
15 *Vers. 8.

se facă necurat, profanându-se
5 singur. Să nu-şi radă un loc pe
cap şi să nu-şi tundă* colțurile
bărbii şi să nu-şi facă tăie-
6 turi** în carne. Să fie sfinți pen-
tru Dumnezeul lor şi să nu pro-
faneze* Numele Dumnezeului
lor; pentru că ei aduc jertfele prin
foc ale Domnului, pâinea** Dum-
7 nezeului lor: deci să fie sfinți. Ei
să nu-şi ia de soție o femeie care
este curvă* sau dezonorată, nici
să nu-şi ia pe una lăsată** de
soțul ei, pentru că el este sfânt
8 pentru Dumnezeul său. Şi să-l
socoteşti sfânt, pentru că el pre-
zintă pâinea Dumnezeului tău;
să-ți fie sfânt, pentru că Eu*,
Domnul, care vă sfințesc, sunt
9 sfânt. Şi fiica unui preot, dacă se
va profana[a] prin curvie, pro-
fanează pe tatăl ei: să fie arsă*
10 cu foc. Şi preotul care este mai
mare decât frații săi, pe al cărui
cap s-a turnat untdelemnul* un-
gerii, şi care este consacrat[b] pen-
tru a purta veşmintele**, să nu-şi
descopere† capul şi să nu-şi
11 sfâşie†† veşmintele. Şi să nu se
apropie de nici un om* mort şi să
nu se facă necurat pentru tatăl
12 său sau pentru mama sa. Şi să
nu iasă* din sfântul locaş şi să
nu profaneze locaşul sfânt al
Dumnezeului său, deoarece con-
sacrarea** untdelemnului† un-
gerii Dumnezeului său este peste
13 el. Eu sunt Domnul. Şi să-şi ia
14 de soție o fecioară*. Să nu ia o
curvă, o văduvă sau una lăsată
de bărbat sau o femeie dezo-
norată, ci să ia de soție o fecioa-
15 ră din poporul său. Şi să nu-şi
profaneze sămânța în poporul
său, pentru că Eu* sunt Domnul
care-l sfințeşte»".
16 Şi Domnul a vorbit lui Moise
17 şi a spus: „Vorbeşte lui Aaron,
zicând: «Nimeni din sămânța ta,
în generațiile lor, care va avea
un defect să nu se apropie* să
aducă pâinea** Dumnezeului său.
18 Pentru ca nici un bărbat care va
avea un defect să nu se apropie:
un bărbat orb, sau şchiop, sau
care are nasul turtit, sau cu un
mădular mai lung* decât celălalt,
19 sau un bărbat care este cu piciorul
20 frânt, sau cu mâna frântă, sau
cocoşat, sau uscat[c], sau care are
o pată în ochiul lui, sau are râie,
sau pecingine, sau care are tes-
21 ticulele zdrobite, nici un bărbat
din sămânța lui Aaron, preotul,
care va avea un defect să nu se
apropie să aducă* jertfele prin
foc ale Domnului; are un defect:
să nu se apropie să prezinte pâi-
22 nea Dumnezeului său. Să mă-
nânce* pâinea Dumnezeului său
din cele preasfinte** şi din cele
23 sfinte†, dar să nu intre dincolo de
perdea şi să nu se apropie de
altar, pentru că are un defect, ca
să nu profaneze* locaşurile Mele
sfinte[d]; pentru că Eu sunt Domnul
24 care-i sfințeşte»". Şi Moise a spus
aceste lucruri lui Aaron şi fiilor
lui şi tuturor fiilor lui Israel.

Mâncarea jertfelor şi a celor sfinte

22 Şi Domnul a vorbit lui Moise,
2 zicând: „Vorbeşte lui Aaron şi
fiilor lui să se ferească de lu-
crurile sfinte* ale fiilor lui Israel
şi să nu profaneze** Numele
Meu cel sfânt în lucrurile pe care
Mi le sfințesc† ei. Eu sunt Dom-
3 nul. Spune-le: «În toate generațiile
voastre, orice bărbat din toată
sămânța voastră care, având ne-
curăția* sa pe el, se va apropia
de lucrurile sfinte pe care le vor
sfinți fiii lui Israel pentru Dom-
nul, sufletul acela va fi nimicit
din fața Mea. Eu sunt Domnul.
4 Nici un om din sămânța lui Aa-
ron care va fi lepros sau va avea
scurgere* să nu mănânce din cele
sfinte, până se va curăți**. Şi
cel care se va atinge† de oricine
este necurat printr-un mort sau

17 *Cap. 10.3. Num. 16.5. Ps. 65.4. **Vers. 6.
18 *Cap. 22.23.
21 *Vers. 6.
22 *1 Cor. 9.13. **Cap. 2.3; 2.10. Num. 18.9. †Cap. 22.10-12 Num. 18.19.
23 *Vers. 12.
2 *Num. 18.32 **Cap. 18.21 †Deut. 15.19
3 *Cap. 7.20. Num. 19.13.
4 *Cap. 15.2. **Cap. 14.2; 15.13. †Num. 19.11; 19.22.

[a] *Sau* „se va dezonora" [b] *Lit.* „a cărui mână a fost umplută" [c] *Sau* „pitic" [d] *Sau* „lucrurile Mele sfinte"

4 ††Cap. 15.16.
5 *Cap. 1.24-28; 11.43,44. **Cap. 15.7; 15.19.
6 *Cap. 15.5. Ev. 10.22.
7 *Cap. 21.22. Num. 18.11; 18.13.
8 *Ex. 22.31. Cap. 17.15. Ezec. 44.31.
9 *Cap. 18.30. **Ex. 28.43. Num. 18.22; 18.32.
10 *Ex. 29.33. Vers. 13. 1 Sam. 21.6.
11 *Gen. 17.13. Ex. 12.44. Num. 18.11; 18.13.
13 *Gen. 38.11. **Cap. 10.14 Num. 18.11; 18.19.
14 *Cap. 5.15; 5.16.
15 *Num. 18.32.
16 *Cap. 10.17. **Ex. 31.13. Cap. 20.8; 21.23. Vers. 9,16.

de un bărbat din care a curs††
5 sămânță sau de un bărbat care
se va atinge* de vreo târâtoare
prin care se face necurat sau de
un om prin care se face necurat,
oricare ar fi necurăția** lui,
6 sufletul care se va atinge de aces-
tea să fie necurat până seara și
să nu mănânce din cele sfinte, ci
7 își va scălda* carnea în apă și,
când va apune soarele, va fi cu-
rat; iar după aceea să mănânce
din cele sfinte, pentru că este
8 pâinea* lui. Să nu mănânce trup
mort[a]* sau ceva sfâșiat, ca să nu
se facă necurat prin el. Eu sunt
9 Domnul. Și ei să păzească* po-
runca Mea, ca să nu poarte pă-
cat** pentru ea și să moară prin
ea, dacă o profanează. Eu sunt
Domnul care îi sfințește.
10 Și nici un străin[b] să nu mănân-
ce din ce* este sfânt; oaspetele
preotului și lucrătorul lui plătit
să nu mănânce din ce este sfânt.
11 Dar dacă un preot va cumpăra*
un rob[c] cu banii săi, acela să mă-
nânce din ele, și cel născut în ca-
sa lui: ei să mănânce din pâinea
12 lui. Și fiica preotului, când se va
mărita cu un bărbat străin, să nu
mănânce din darul ridicat din ce-
13 le sfinte. Dar fiica preotului, da-
că va fi văduvă sau va fi lăsată
de bărbat și nu va avea sămânță
și se va întoarce* la casa tatălui
ei, ca în tinerețea** ei, să mă-
nânce din pâinea tatălui ei; dar
nici un străin să nu mănânce din
14 ea. Iar dacă cineva va mânca din
lucrul sfânt din greșeală, atunci
să adauge* a cincea parte din el
și să dea preotului lucrul sfânt.
15 Și să nu profaneze lucrurile sfin-
te* ale fiilor lui Israel pe care le
16 aduc ei Domnului și să nu-i fa-
că să poarte* nelegiuirea vinei,
mâncând din lucrurile lor sfinte;
pentru că Eu sunt Domnul care
îi sfințesc**»".

Jertfele să fie fără cusur

18 *Cap. 1.2; 1.3,10. Num. 15.14.
19 *Cap. 1.3.
20 *Deut. 15.21 Mal. 1.8,14. Ef. 5.27. Ev. 9.14. 1 Pet. 1.19.
21 *Cap. 3.1,6. **Cap. 7.16. Num. 15.3,8. Deut. 23.21; 23.23. Ps. 61.8; 65.1 Ecl. 5.4,5.
22 *Mal. 1.8. **Cap. 1.9; 1.13,17; 3.3,5.
25 *Num. 15.15 **Cap. 21.6; 21.17,22. †Mal. 1.14.
27 *Ex. 22.30.
28 *Deut. 22.6.

17 Și Domnul a vorbit lui Moi-
18 se, zicând: „Vorbește lui Aaron și
fiilor lui și tuturor fiilor lui Israel și
spune-le: «Oricine din casa lui Is-
rael sau dintre cei care locuiesc
temporar în Israel își va aduce*
darul pentru toate promisiunile
lor și pentru toate darurile lor
de bunăvoie, pe care le aduc ei
19 ca ardere-de-tot Domnului, ca
să fie primiți, *să aducă* o parte
bărbătească fără cusur* dintre
vite, dintre oi sau dintre capre.
20 Dar să nu aduceți nimic care va
avea un cusur*, pentru că nu vă
21 va fi primit. Și când va aduce
cineva Domnului o jertfă de
pace* pentru împlinirea** unei
promisiuni sau un dar de bună-
voie din cireadă sau din turmă,
darul să fie fără cusur, ca să fie
primit; să nu fie nici un cusur în
22 el. Să nu aduceți Domnului ce
este* orb sau frânt sau ciuntit
sau cu bube sau cu râie sau cu pe-
cingine și să nu faceți din ele o
jertfă prin** foc pe altar pentru
23 Domnul. Poți aduce ca dar de
bunăvoie un bou[d] sau o oaie[e] care
vor avea un mădular prea lung
sau prea scurt, dar ca promisiu-
24 ne nu vor fi primite. Și să nu
aduceți Domnului ceea ce este
cu unele părți frânte sau smulse
sau întoarse sau tăiate; nici în ța-
25 ra voastră să nu faceți *astfel*. Și
din mâna străinului* să nu aduceți
pâinea** Dumnezeului vostru din
toate acestea, pentru că strică-
ciunea lor este în ele: este un de-
fect† în ele; nu vă vor fi primite»".
26 Și Domnul a vorbit lui Moi-
27 se, zicând: „Un vițel sau un miel
sau un ied, când se va naște, să
fie șapte* zile cu[f] mama sa și, de
la a opta zi înainte, va fi primit
ca dar al unei jertfe prin foc pen-
28 tru Domnul. Și să nu înjunghiați
o vacă sau o oaie cu fătul ei în a-
29 ceeași zi*. Și, când aduceți[g] o jert-

[a] *Mortăciune, cadavru* [b] *Care nu este din sămânța lui Aaron* [c] *Lit.* „suflet de cumpărat" [d] *Taur* [e] *Sau* „o capră" [f] *Lit.* „sub" [g] *Lit.* „jertfiți"

fă* de mulțumire Domnului, s-o
30 jertfiți ca să vă fie primită. Să se
mănânce în aceeaşi zi; să nu lă-
sați nimic* din ea până diminea-
31 ță. Eu sunt Domnul. Să țineți deci
poruncile* Mele şi să le faceți.
32 Eu sunt Domnul. Şi să nu pro-
fanați* Numele Meu cel sfânt, ci
să fiu sfințit** între fiii lui Israel.
Eu sunt Domnul care vă sfin-
33 țesc†, care v-am scos* din țara
Egiptului ca să fiu Dumnezeul**
vostru. Eu sunt Domnul".

29 *Cap. 7.12. Ps. 107.22; 116.17. Amos 4.5.
30 *Cap. 7.15.
31 *Cap. 19.37. Num. 15.40. Deut. 4.40.
32 *Cap. 18.21. **Cap. 10.3. Mt. 6.9. †Cap. 20.8.
33 *Cap. 11.45. Num. 15.41. **Ex. 6.7.

Sărbătorile Domnului

23 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «Sărbătorile*
rânduite[a] ale Domnului, pe care
le veți vesti, să fie adunări** sfinte.
Acestea sunt sărbătorile Mele
rânduite.

2 *Vers. 4,37. **Ex. 12.16; 32.5. 2 Împ. 10.20. Ps. 81.3.

Sabatul

3 Şase* zile să se lucreze, dar
a şaptea zi să fie un sabat[b] de
odihnă[c], o adunare sfântă; să nu
faceți nici o lucrare: este un sa-
bat pentru Domnul în toate lo-
cuințele voastre.

3 *Ex. 20.9; 23.12; 31.15. Cap. 19.3. Deut. 5.13. Lc. 13.14.

Paştele şi Azimele

4 Acestea sunt sărbătorile*
rânduite ale Domnului, adunări
sfinte, pe care să le vestiți la tim-
5 pul hotărât lor. În luna* întâi, la
paisprezece ale lunii, între cele
două seri, este Paştele Domnului.
6 Şi, în ziua a cincisprezecea
a acestei luni, este sărbătoarea
Azimelor pentru Domnul: şapte
7 zile să mâncați* azime. În ziua
întâi va fi o adunare sfântă; să
nu faceți* nici o muncă de slugă.
8 Şi să aduceți Domnului o jertfă
prin foc, şapte zile; în ziua a
şaptea este o adunare sfântă; să
nu faceți nici o muncă de slugă»".

4 *Ex. 23.14.
5 *Ex.12.6. Num. 9.2,3; 28.16,17. Deut. 16.1-8. Ios. 5.10.
6 *Ex. 23.15; 34.18. Deut. 16.3,8.
7 *Ex. 12.16. Num. 28.18; 28.25.

Cele dintâi roade

9 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
10 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «Când veți intra*
în țara pe care v-o dau şi veți se-
cera** secerişul ei, atunci să adu-
ceți la preot un snop[d] din cel
dintâi rod[e]† al secerişului vostru.
11 Şi el va legăna* snopul înaintea
Domnului ca să vă fie primit;
preotul îl va legăna a doua zi
12 după sabat. Şi, în ziua când veți
legăna acest snop, să aduceți un
miel fără cusur de un an ca ar-
13 dere-de-tot Domnului şi darul*
ei de mâncare: două zecimi de
floare a făinii frământată cu unt-
delemn, ca jertfă prin foc, de
mireasmă plăcută Domnului, şi
darul ei de băutură de vin, a pa-
14 tra parte dintr-un hin. Şi să nu
mâncați pâine, nici grăunțe pră-
jite, nici grăunțe în spice, până în
ziua când veți fi adus* darul Dum-
nezeului vostru: este o rânduială
pentru totdeauna în generațiile
voastre, în toate locuințele voastre.

10 *Num. 15.2; 15.18. **Ex. 23.16. Deut. 16.9. Ios. 3.15. †Deut. 18.4. Rom. 11.16. 1 Cor. 15.20. Iac. 1.18. Apoc. 15.4.
11 *Ex. 29.24.
13 *Cap. 2.14-16; 6.20.
14 *Ex. 34.26. Num. 15.20; 15.21.

Sărbătoarea Săptămânilor

15 Şi, de a doua zi după sabat,
de la ziua când ați adus snopul
darului legănat, să vă numărați
16 şapte* sabate; să fie întregi; să
numărați cincizeci* de zile până
la a doua zi după sabatul al şap-
telea; şi să aduceți un nou** dar
17 de mâncare Domnului. Să adu-
ceți din locuințele voastre două
pâini, ca dar legănat, din două
zecimi de floare a făinii; să fie
coapte cu* aluat, ca cele dintâi
18 roade** pentru Domnul. Şi să
aduceți cu pâinea şapte miei de
un an, fără cusur, şi un vițel tâ-
năr din cireadă şi doi berbeci:
ei vor fi o ardere-de-tot pentru
Domnul, cu darul lor de mânca-
re şi darurile lor de băutură, o
jertfă prin foc, de mireasmă plă-
19 cută Domnului. Şi să jertfiți un
țap* dintre capre ca jertfă pentru
păcat şi doi miei de un an ca
20 jertfă** de pace. Şi preotul să le
legene cu pâinea celor dintâi
roade, ca dar legănat înaintea
Domnului, cu cei doi miei; să fie
sfinte pentru Domnul, pentru*
21 preot. Şi să faceți o vestire în ace-
eaşi zi – să vă fie o adunare sfân-
tă: să nu faceți nici o muncă* de
slugă: este o rânduială pentru

15 *Ex. 34.22. Cap. 25.8. Deut. 16.9.
16 *Fap. 2.1. **Num. 28.26
17 *Cap. 2.12; 7.13. **Ex. 23.16; 34.22. Cap. 2.14. Num. 28.26.
19 *Cap. 4.23. Num. 28.30. **Cap. 3.1.
20 *Num. 18.12 Deut. 18.4.
21 *Vers. 7.

[a] *Sau* „Timpurile stabilite" [b] *Ebr.* „şabat" [c] *Ebr.* „şabaton" [d] *Ebr.* „omer"
[e] *Cel dintâi şi cel mai bun rod*

totdeauna în toate locuințele
22 voastre în generațiile voastre. Și,
când veți strânge* secerișul pă-
mântului vostru, să nu seceri de
tot colțurile ogorului tău și să
nu strângi spicele** căzute din
secerișul tău: să le lași săracului
și străinului: Eu sunt Domnul
Dumnezeul vostru»".

22 *Cap. 19.9. **Deut. 24.19. Rut 2.15.

Sărbătoarea Trâmbițelor

23 Și Domnul a vorbit lui Moi-
24 se, zicând: „Vorbește fiilor lui Is-
rael, zicând: «În luna a șaptea*,
la întâi ale lunii, să fie o odihnă
pentru voi, o amintire cu sunet**
25 de trâmbiță, o adunare sfântă. Să
nu faceți nici o muncă de slugă și
să aduceți o jertfă prin foc pentru
Domnul»".

24 *Num. 29.1. **Cap. 25.9. Num. 10.5; 31.6.

Ziua Ispășirii

26 Și Domnul a vorbit lui Moi-
27 se, zicând: „Și la zece* ale acestei
luni a șaptea este ziua Ispăși-
rii[a]**: să vă fie o adunare sfântă;
și să vă mâhniți sufletele și să
aduceți o jertfă prin foc pentru
28 Domnul. Și să nu faceți nici o
lucrare în ziua aceea: pentru că
este o zi de ispășire, ca să se
facă ispășire* pentru voi înaintea
Domnului Dumnezeului vostru.
29 Pentru că orice suflet care nu se
va mâhni în ziua aceea va fi ni-
30 micit* din poporul său. Și orice
suflet care va face vreo lucrare în
ziua aceea – pe acel suflet îl voi
31 nimici* din poporul său. Să nu fa-
ceți nici o lucrare; este o rânduială
pentru totdeauna în generațiile
voastre, în toate locuințele voastre.
32 Să vă fie un sabat de odihnă și să
vă mâhniți sufletele. La nouă ale
lunii, seara, din seară până în
seară, să țineți[b] sabatul vostru".

27 *Cap. 16.30. Num. 29.7. **Cap. 25.9.
28 *Ex. 30.10. Cap. 1.4; 4.20; 16.10; 16.34.
29 *Gen. 17.14.
30 *Cap. 20.3,5; 20.6.

Sărbătoarea Corturilor

33 Și Domnul a vorbit lui Moise,
34 zicând: „Vorbește fiilor lui Isra-
el, zicând: «În ziua a cincispreze-
cea* a lunii acesteia, a șaptea, este
sărbătoarea** Corturilor pentru
35 Domnul, șapte zile. În ziua întâi
să fie o adunare sfântă; să nu fa-
36 ceți nici o muncă de slugă. Șapte*
zile să aduceți o jertfă prin foc pen-
tru Domnul; în ziua a opta** să fie
o adunare† sfântă pentru voi și să
aduceți o jertfă prin foc pentru
Domnul; este o adunare†† solemnă;
să nu faceți nici o muncă de slugă.
37 Acestea sunt sărbătorile* rân-
duite ale Domnului, pe care le
veți vesti ca adunări sfinte, pen-
tru a aduce o jertfă prin foc pentru
Domnul, o ardere-de-tot, și un
dar de mâncare, o jertfă, și daruri
de băutură, lucrul zilei în ziua
38 lui, în afară de sabatele Dom-
nului și în afară de darurile voas-
tre și în afară* de toate promi-
siunile voastre și în afară de toate
darurile voastre de bunăvoie pe
39 care le dați Domnului. Dar, în ziua
a cincisprezecea a lunii a șaptea,
după ce veți fi strâns roadele*
pământului, să țineți sărbătoarea
Domnului șapte zile; în ziua întâi
să fie odihnă, și în a opta zi să
40 fie odihnă. Și, în ziua întâi, să
vă luați rod din pomii frumoși,
ramuri* de palmier și crengi de
copaci stufoși și sălcii de pâ-
râu; și să vă bucurați**șapte zile
înaintea Domnului Dumnezeului
41 vostru. Și să țineți* sărbătoarea
ca sărbătoare pentru Domnul
șapte zile pe an: este o rânduială
pentru totdeauna în generațiile
voastre; s-o țineți în luna a șap-
42 tea. Să locuiți în corturi* șapte
zile; toți cei născuți din Israel să
43 locuiască în corturi, pentru ca
generațiile* voastre să știe că am
făcut pe fiii lui Israel să locuias-
că în corturi când i-am scos din
țara Egiptului. Eu sunt Domnul
44 Dumnezeul vostru»". Și Moise a
spus fiilor lui Israel *care sunt*
sărbătorile* rânduite de Domnul.

34 *Num. 29.12. **Ex. 23.16. Deut. 16.13. Ezra 3.4. Neem. 8.14. Zah. 14.16. Ioan 7.2.
36 *Num. 29.12 **Num. 29.35 Neem. 8.18. Ioan 7.37. †Vers. 7. ††Deut. 16.8 2 Cr. 7.9. Ioel 1.14; 2.15
37 *Ex. 5.13. Vers. 2,4.
38 *Num. 29.39
39 *Ex. 23.16. Deut. 16.13.
40 *Neem. 8.15 Ioan 12.13. Apoc. 7.9. **Deut. 16.14; 16.15.
41 *Num. 29.12 Neem. 8.18.
42 *Vers. 34. Neem. 8.14. 8.15-16.
43 *Deut. 31.13 Ps. 78.5,6.
44 *Vers. 2,37.

Lumina din cortul întâlnirii

24 Și Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Poruncește fiilor lui
Israel să-ți aducă untdelemn* cu-
rat de măsline bătute, pentru lumi-
nător[c], ca să țină candela aprinsă[d]

2 *Ex. 27.20; 27.21.

[a] *Lit.* „Ispășirilor" [b] *Lit.* „să vă odihniți (să încetați lucrul) în" [c] *Purtătorul de lumină* [d] *Lit.* „să facă să se înalțe", *ca în arderea-de-tot*

3 neîncetat. Aaron s-o pregătească
dincoace de perdeaua mărturiei
în cortul întâlnirii, de seara până
dimineața, înaintea Domnului,
neîncetat: este o rânduială pentru
totdeauna în generațiile voastre.
4 El să pregătească pe sfeşnicul
curat* candelele înaintea Dom-
nului, neîncetat.

4 *Ex. 25.31; 31.8; 37.17; 39.37.

Pâinile pentru punerea-înainte

5 Şi să iei floare de făină* şi
să coci douăsprezece turte din
ea; o turtă să fie de două zecimi
6 *de efă*. Şi să le pui în două rân-
duri, şase într-un rând, pe masa*
7 curată, înaintea Domnului. Şi să
pui tămâie curată peste *fiecare*
rând; şi să fie o pâine a aminti-
rii*, o jertfă prin foc pentru Dom-
8 nul. În fiecare zi* de sabat s-o
aşeze în ordine înaintea** Dom-
nului, neîncetat, din partea fiilor
lui Israel: este un legământ pen-
9 tru totdeauna. Şi să fie a lui Aa-
ron* şi a fiilor lui şi ei s-o mă-
nânce într-un loc** sfânt; pentru
că este preasfântă pentru el
din jertfele prin foc ale Domnu-
lui: este o rânduială pentru tot-
deauna“.

5 *Ex. 25.30.
6 *Ex. 25.24. 1 Împ. 7.48. Ev. 9.2.
7 *Cap. 2.2,9,16
8 *Num. 4.7. 1 Cr. 9.32. 2 Cr. 2.4. **Ex. 25.30; 39.36; 40.23. Mt. 12.5.
9 *1 Sam.21.6. Mt. 12.4. Mc. 2.26. Lc. 6.4. **Ex. 29.33. Cap. 8.31; 21.22.

Pedepsirea hulitorilor şi a ucigaşilor

10 Şi fiul unei femei israelite –
dar el era fiul unui bărbat egip-
tean – a ieşit între fiii lui Israel;
şi fiul israelitei s-a certat în tabă-
11 ră cu un bărbat al lui Israel. Şi
fiul femeii israelite a hulit* Nu-
mele** şi a blestemat†; şi l-au
adus†† la Moise. Şi numele ma-
mei lui era Şelomit, fiica lui Di-
12 bri, din seminția lui Dan. Şi l-au
pus sub pază*, ca să se hotăras-
că după cuvântul[a]** Domnului.
13 Şi Domnul a vorbit lui Moise,
14 zicând: „Scoate-l afară din tabără
pe cel care a blestemat; şi toți cei
care l-au auzit să-şi pună mâini-
le* pe capul lui şi toată aduna-
15 rea să-l ucidă** cu pietre. Şi să
vorbeşti fiilor lui Israel, zicând:
«Oricine va blestema* pe Dumne-
zeul său îşi va purta** păcatul.
16 Şi cel care huleşte[b]* Numele
Domnului să fie omorât: toată
adunarea să-l ucidă cu pietre; atât
străinul, cât şi băştinaşul: când
va huli** Numele, să fie omorât.
17 Şi dacă cineva va lovi de moar-
te* pe vreun om[c], să fie omorât
18 negreşit. Şi cel care va lovi de
moarte un animal să plătească*
19 viață pentru viață. Şi dacă un
om va face aproapelui său vreo
vătămare*: cum a făcut el, aşa să
20 i se facă şi lui: frântură pentru
frântură, ochi* pentru ochi, dinte
pentru dinte: cum a făcut el vă-
tămare cuiva, aşa să i se facă şi
21 lui. Şi cel care loveşte* *de moar-
te* un animal să-l plătească; şi
cel care loveşte *de moarte* pe
22 un om să fie omorât. O singură*
judecată să fie şi pentru străin
şi pentru băştinaş, pentru că
Eu sunt Domnul Dumnezeul
vostru»“.
23 Şi Moise a vorbit fiilor lui Is-
rael şi au scos afară* din tabără
pe cel care blestemase şi l-au
ucis cu pietre. Şi fiii lui Israel au
făcut cum poruncise Domnul lui
Moise.

11 *Ex. 22.28. Is. 8.21. **Ex. 3.15. †Iov 1.5,11; 2.5,9. ††Ex. 18.22; 18.26.
12 *Num. 15.34 **Ex. 18.15. Num. 27.5; 36.5,6.
14 *Deut. 13.9; 17.7. **Cap.20.2,7 Deut. 21.21. Fap. 7.58.
15 *Ex. 22.28. **Cap. 5.1; 20.17. Num. 9.13.
16 *1 Împ. 21.10; 21.13. Ps. 74.10,18. **Mt. 12.31; 26.66. Ioan 10.33. Iac. 2.7.
17 *Gen. 9.6. Ex. 21.12. Num. 35.31. Deut. 19.11,12
18 *Vers. 21.
19 *Ex. 21.24. Deut. 19.21. Mt. 5.38; 7.2.
20 *Ex. 21.23-25
21 *Ex. 21.33.
22 *Ex. 12.49. Cap. 19.34. Num. 9.14; 15.16,29.
23 *Vers. 14.

Anul sabatic

25 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se pe muntele Sinai, zicând: „Vor-
beşte fiilor lui Israel şi spune-le:
«Când veți intra în țara pe care
v-o dau, țara să se odihnească
3 un sabat* pentru Domnul. Şase
ani să-ți semeni ogorul şi şase
ani să-ți tai via şi să-ți strângi
4 rodul ei, dar anul al şaptelea*
să fie un sabat de odihnă pentru
țară, un sabat pentru Domnul:
ogorul tău să nu-l semeni şi via
5 ta să n-o tai. Să nu seceri ceea
ce* va creşte de la sine din se-
mințele căzute ale secerişului tău
şi să nu culegi strugurii din via
ta netăiată: un an de odihnă să
6 fie pentru țară. Şi sabatul țării
să vă fie hrană, ție şi robului
tău şi roabei tale şi lucrătorului
tău plătit şi oaspetelui tău, care
7 locuieşte temporar la tine, şi ani-

2 *Ex. 23.10. Cap. 26.34; 26.35. 2 Cr. 36.21.
4 *Vers. 20.
5 *2 Împ.19.29

[a] *Lit.* „gura“ [b] *Sau* „numeşte pe nume“ [c] *Lit.* „va lovi vreo viață de om“

malelor tale şi vieţuitoarelor care
sunt în ţara ta: tot ce se va pro-
duce să fie pentru hrană.

Anul jubiliar

8 Şi să-ţi numeri şapte sabate
de ani, de şapte ori şapte ani; şi
zilele celor şapte sabate de ani
să-ţi fie patruzeci şi nouă de ani.
9 Atunci să faci să răsune tare trâm-
biţa, în luna a şaptea, în a zecea
zi a lunii; în ziua Ispăşirii*, să fa-
ceţi să răsune trâmbiţa în toată
10 ţara voastră. Şi să sfinţiţi anul al
cincizecilea şi să vestiţi* elibe-
rare în ţară tuturor locuitorilor
ei: *acesta* să vă fie un an jubiliar[a];
şi să vă întoarceţi** fiecare la
stăpânirea lui şi să vă întoarceţi
11 fiecare la familia lui. Acest al
cincizecilea an să vă fie un an
jubiliar; să nu semănaţi* şi să nu
seceraţi cele crescute de la sine
şi să nu culegeţi *strugurii* viei
12 netăiate. Pentru că este an jubi-
liar; să vă fie sfânt; să mâncaţi ro-
13 dul lui, din ce va da* câmpul. În
acest an jubiliar să vă întoarceţi*
fiecare om la stăpânirea lui.
14 Şi, când vindeţi ceva aproa-
pelui vostru sau cumpăraţi din
mâna aproapelui vostru, să nu vă
15 nedreptăţiţi* unul pe altul. Să
cumperi de la aproapele tău potri-
vit cu numărul* anilor de la anul
jubiliar: să-ţi vândă potrivit cu
16 numărul anilor de rod. Potrivit
cu mulţimea* anilor să-i măreşti
preţul şi potrivit cu împuţinarea
anilor să-i scazi preţul, pentru
că îţi vinde numărul secerişurilor.
17 Şi să nu vă nedreptăţiţi* unul
pe altul; ci să te temi** de Dum-
nezeul tău: pentru că Eu sunt
18 DOMNUL Dumnezeul vostru. Şi
să împliniţi* rânduielile Mele şi
să păziţi judecăţile Mele şi să le
faceţi, şi veţi locui în ţara voas-
19 tră în siguranţă**. Şi ţara îşi va
da rodul şi veţi mânca până la
săturare* şi veţi locui în ea în
20 siguranţă**. Şi dacă veţi zice: «Ce
vom mânca* în anul al şaptelea?
Iată, nu vom semăna**, nici nu
vom culege venitul nostru!»,
21 atunci Eu voi porunci* binecu-
vântarea Mea peste voi în anul
al şaselea şi el va da rod pentru
22 trei ani. Şi veţi semăna* în anul
al optulea şi veţi mânca din roa-
dele cele vechi** până în anul al
nouălea; până vor sosi roadele
23 lui, veţi mânca din cele vechi. Şi
pământul să nu se vândă pentru
totdeauna, pentru că pământul*
este al Meu; pentru că voi sun-
teţi străini** şi oaspeţi ai Mei.
24 Şi în toată ţara pe care o aveţi
în stăpânire să daţi drept de răs-
cumpărare pentru pământ.
25 Dacă fratele* tău va sărăci şi
va vinde din stăpânirea lui, atunci
răscumpărătorul său, ruda** lui
cea mai de aproape, să vină şi
să răscumpere ce a vândut fra-
26 tele său. Şi dacă omul nu va avea
pe nimeni care să aibă drept de
răscumpărare şi-i dă mâna şi are
de ajuns pentru răscumpărarea
27 lui, atunci să socotească* anii de
la vinderea lui şi ceea ce va tre-
ce peste să înapoieze omului că-
ruia i-l vânduse şi să se întoarcă
28 la stăpânirea lui. Şi dacă mâna lui
n-a găsit de ajuns ca să i-l înapo-
ieze, atunci ceea ce a vândut să
rămână în mâna cumpărătorului
până la anul jubiliar; şi în anul
jubiliar* să iasă şi să se întoarcă
la stăpânirea lui.
29 Şi dacă cineva va vinde o ca-
să de locuit într-o cetate cu zid,
atunci să aibă dreptul de răscum-
părare până la sfârşitul anului
vinderii ei; un an întreg va avea
30 dreptul de răscumpărare. Şi dacă
nu va fi răscumpărată până la
împlinirea unui an întreg, atunci
casa care este în cetatea cu zid
va rămâne pentru totdeauna în
mâna celui care a cumpărat-o, în
generaţiile sale; să nu iasă în anul
31 jubiliar. Dar casele satelor, care n-au
zid împrejurul lor, să fie socotite

[a] *Lit.* „*sunet de* corn de berbec“

9 *Cap. 23.27.
10 *Is. 61.2. Ier. 34.8; 34.15,17. Lc. 4.18. **Vers. 13, 28, 54. Cap. 27.24. Num. 36.4.
11 *Vers. 5.
12 *Vers. 6,7.
13 *Vers. 10.
14 *Cap. 19.11. 1 Sam.12.3,4 Mica 2.2. 1 Cor. 6.8.
15 *Cap. 27.18; 27.23.
16 *Ex. 25.27; 25.51,52.
17 *Vers. 14. Ier. 7.5,6. 1 Tes. 4.6. **Cap. 19.14 Vers. 43.
18 *Cap. 19.37. **Cap. 26.5. Deut. 12.10. Ps. 4.8. Pr. 1.33. Ier. 23.6.
19 *Cap. 26.5. **Ezec. 34.25; 34.27,28.
20 *Mt. 6.25,31.
20 **Vers. 4,5.
21 *Ex. 16.29. Deut. 28.8.
22 *2 Împ. 19.29 **Cap. 26.10 Ios. 5.11,12.
23 *Deut. 32.43 2 Cr. 7.20. Ps. 85.1. Ioel 2.18; 3.2 **1 Cr. 29.15 Ps. 39.12; 119.19. Ev. 11.13. 1 Pet. 2.11.
25 *Rut 2.20; 4.4,6. **Rut 3.2; 3.9,12. Ier. 32.7,8.
27 *Vers. 50.
28 *Vers. 10,13.

asemenea ogoarelor țării: ele vor
putea fi răscumpărate şi ele să
32 fie eliberate în anul jubiliar. Dar
cât despre cetățile leviților* şi
casele din cetățile stăpânirii lor,
leviții să aibă drept de răscum-
33 părare pentru totdeauna. Şi dacă
cineva va răscumpăra de la unul
dintre leviți, atunci casa vândută
în cetatea stăpânirii lui să fie eli-
berată în anul jubiliar*, deoarece
casele din cetățile leviților sunt
34 stăpânirea lor între fiii lui Israel. Şi
câmpul deschis dimprejurul* cetă-
ților lor să nu se vândă, pentru că
este stăpânirea lor pentru totdeauna.
35 Şi când fratele tău va sărăci
şi mâna lui nu va mai putea mun-
ci[a] lângă tine, atunci să-l ajuți*,
fie *că este* străin sau oaspete, ca
36 să trăiască alături de tine. Să nu
iei* de la el nici camătă, nici
dobândă, ci teme-te** de Dum-
nezeul tău, ca fratele tău să tră-
37 iască alături de tine. Să nu-i dai
argintul tău cu camătă, nici să
nu-i împrumuți hrana ta cu do-
38 bândă. Eu sunt Domnul Dum-
nezeul vostru, care v-am scos*
din țara Egiptului, ca să vă dau
țara Canaanului, ca să fiu Dum-
nezeul vostru.
39 Şi dacă* fratele tău va sărăci
lângă tine şi se va vinde ție, să
nu-l sileşti să-ți facă muncă de
40 rob. Să fie cu tine ca un lucrător
plătit şi ca un oaspete; să slujeas-
că la tine până la anul jubiliar.
41 Atunci să iasă de la tine, el* şi
copiii lui cu el, şi să se întoarcă
la familia sa şi să se întoarcă la
42 stăpânirea** părinților săi. Pentru
că ei sunt robii[b]* Mei, pe care
i-am scos din țara Egiptului; ei
să nu se vândă cum se vând robii.
43 Să nu-l stăpâneşti* cu asprime**,
ci să te temi† de Dumnezeul tău.
44 Şi *cât despre* robul tău şi roaba
ta pe care-i vei avea, dintre na-
țiunile* care sunt împrejurul vos-
tru, dintre ele să vă cumpărați robi
45 şi roabe. Şi, dintre fiii străinilor
care locuiesc temporar între voi,
dintre ei să cumpărați şi din fa-
milia lor care este cu voi, pe care
i-au născut în țara voastră; şi ei
46 vor fi stăpânirea voastră. Şi să-i
lăsați de moştenire fiilor voştri
după voi, ca moştenire a stăpâ-
nirii; pe ei să-i faceți* robii voş-
tri pentru totdeauna; dar cât
despre frații voştri, fiii lui Israel,
să nu stăpâniți** unul peste al-
tul cu asprime.
47 Şi dacă un străin sau unul ca-
re locuieşte temporar cu tine va
ajunge bogat, şi fratele tău lângă
el va sărăci* şi se va vinde străi-
nului care locuieşte temporar cu
tine sau unui urmaş din familia
48 străinului: după ce se va fi vân-
dut, să aibă dreptul să fie răs-
cumpărat; unul dintre frații săi îl
49 poate răscumpăra*. Îl poate răs-
cumpăra sau unchiul său sau fiul
unchiului său; sau îl poate răs-
cumpăra unul care este ruda lui
de sânge din familia lui; sau,
dacă îi dă mâna, se poate răs-
50 cumpăra el însuşi*. Şi să facă
socoteala cu cumpărătorul său de
la anul în care i-a fost vândut
până la anul jubiliar şi prețul
vinderii sale să fie potrivit cu
numărul anilor, potrivit cu zilele*
unui lucrător plătit care ar fi la
51 el. Şi dacă mai sunt încă mulți
ani, să înapoieze prețul răscum-
părării sale potrivit* lor din ar-
52 gintul cumpărării lui. Şi dacă vor
fi rămas puțini ani până la anul
jubiliar, să facă socoteala cu el:
să-i înapoieze prețul răscumpă-
rării sale potrivit cu numărul ani-
53 lor lui. Să fie la el ca un lucrător
plătit an de an; să nu stăpâneas-
că peste el cu asprime* înain-
54 tea ochilor tăi. Şi dacă nu va fi
răscumpărat prin unul din aceste
feluri, să iasă *de la el* în anul ju-
55 biliar*, el şi copiii lui cu el. Pentru
că fiii lui Israel sunt robii* Mei; ei

32 *Num. 35.2. Ios. 21.2.
33 *Vers. 28.
34 *Num.35.2-5 Fap. 4.36,37.
35 *Deut.15.7,8 Ps. 37.26. Pr. 14.31. Fap. 11.29. Rom. 12.10. 1 Ioan 3.17.
36 *Ex. 22.25. Deut. 23.19,20 Neem. 5.7. Ps. 15.5. Pr. 28.8. Ezec. 18.8; 22.12. **Neem. 5.9.
38 *Cap. 11.45; 22.33.
39 *Ex. 21.2. Deut. 15.12. 1 Împ. 9.22. 2 Împ. 4.1. Neem. 5.5. Ier. 34.14.
41 *Ex. 21.3. **Vers. 28.
42 *Vers. 55. Rom. 6.22. 1Cor.7.22,23
43 *Ef. 6.9. **Ex. 1.13. Ezec. 34.4. †Deut. 25.18 Mal. 3.5.
44 *Is. 56.3,6.
46 *Is. 14.2. **Vers. 43.
47 *Vers. 25,35.
48 *Neem. 5.5.
49 *Vers. 26.
50 *Iov 7.1. Is. 16.14; 21.16.
51 *Vers. 16.
53 *Vers. 43.
54 *Vers. 41. Ex. 21.2,3.
55 *Vers. 42.

[a] *Lit.* „se va clătina“ [b] *Sau* „slujitorii“

sunt robii Mei, pe care i-am scos
din țara Egiptului. Eu sunt Domnul
Dumnezeul vostru.

Binecuvântarea ascultării

26 Să nu vă faceți idoli*, nici
să nu vă ridicați chip cioplit**,
nici stâlp[a]†; și să nu așezați pia-
tră cu chipuri†† în țara voastră,
ca să vă plecați înaintea ei, pen-
tru că Eu sunt Domnul Dumne-
zeul vostru.
2 Să țineți sabatele* Mele și
să fiți cu temere față de locașul
Meu cel sfânt. Eu sunt Domnul.
3 Dacă veți umbla* în rându-
ielile Mele și veți ține poruncile
4 Mele și le veți împlini, atunci vă
voi da ploile* voastre la timpul
lor și pământul** își va da rodul
și pomii câmpului își vor da
5 fructele. Și treieratul* vostru va
ține până la culesul viilor și
culesul viilor va ține până la
semănat și vă veți mânca pâi-
nea** pe săturate și veți locui în
6 siguranță† în țara voastră. Și voi
da pace* în țară și vă veți culca
și nimeni nu vă va înspăimân-
ta**; și voi nimici viețuitoarele săl-
batice† din țară și sabia†† nu va
7 trece prin țara voastră. Și veți
urmări pe vrăjmașii voștri și ei
vor cădea prin sabie înaintea voas-
8 tră. Și cinci* dintre voi vor urmă-
ri o sută și o sută dintre voi vor
urmări zece mii; și vrăjmașii voș-
tri vor cădea prin sabie înaintea
9 voastră. Și Eu Îmi voi întoarce*
fața spre voi și vă voi face să
fiți** roditori și vă voi înmulți și
voi întări legământul Meu cu voi.
10 Și veți mânca din roadele cele
vechi* și veți scoate afară pe cele
11 vechi din fața celor noi. Și Eu
voi pune* locașul[b] Meu între voi
și sufletul Meu nu vă va dispre-
12 țui**. Și Eu voi umbla* între voi
și voi fi Dumnezeul** vostru și
13 voi veți fi poporul Meu. Eu sunt
Domnul Dumnezeul vostru, care
v-am scos* din țara Egiptului, ca
să nu fiți robii lor; și am rupt le-
găturile** jugului vostru și v-am
făcut să umblați cu capul ridicat.

Blestemul neascultării

14 Și dacă nu Mă veți asculta*
și nu veți împlini toate aceste
15 porunci și dacă veți disprețui[c]*
rânduielile Mele și dacă sufletul
vostru va urî judecățile Mele
și nu veți împlini toate porun-
cile Mele și veți rupe legămân-
16 tul** Meu, vă voi face și Eu
aceasta: voi aduce asupra voas-
tră spaimă*, tuberculoză** și
friguri, care vă vor topi† ochii
și vă vor face sufletul să lân-
cezească; și vă veți semăna în
zadar†† sămânța, pentru că o vor
17 mânca*† vrăjmașii voștri. Și Îmi
voi întoarce* fața împotriva
voastră și veți fi înfrânți** îna-
intea vrăjmașilor voștri; cei care
vă urăsc† vor stăpâni peste voi
și veți fugi†† când nimeni nu
vă va urmări.
18 Și dacă după acestea nu veți
asculta de Mine, vă voi pedepsi
înșeptit* pentru păcatele voastre.
19 Și voi sfărâma mândria* puterii
voastre și voi face cerurile**
voastre ca fierul și pământul vos-
20 tru ca arama. Și tăria* voastră
se va cheltui în zadar și pămân-
tul** vostru nu-și va da rodul și
pomii pământului nu-și vor da
fructele.
21 Și dacă veți umbla împotri-
va* Mea și nu veți voi să ascul-
tați de Mine, voi aduce înșep-
tit** plăgi asupra voastră, potrivit
22 cu păcatele voastre. Și voi trimi-
te animalele sălbatice* ale câm-
pului printre voi, ca să vă lase
fără copii[d] și să vă nimicească vi-
tele și să vă împuțineze; și dru-
murile** voastre vor fi pustii.
23 Și dacă prin acestea nu vă
veți lăsa îndreptați* de Mine, ci
24 veți umbla împotriva Mea, atunci
voi umbla și Eu împotriva* voas-
tră și vă voi bate, da, și Eu, în-
25 șeptit pentru păcatele voastre. Și
voi aduce asupra voastră sabie*,

1 *Cap. 19.4. Deut. 16.21. Ps. 97.7. **Ex. 20.4. Deut. 5.8. †Deut. 16.22. ††Num. 33.52 Ezec. 8.12.
2 *Cap. 19.30.
3 *Deut. 11.13; 28.1-14.
4 *Is. 30.23. Ezec. 34.26. Ioel 2.23,24. Fap. 14.17. **Ps. 67.6. Ezec. 36.30. Zah. 8.12.
5 *Amos 9.13. **Cap. 25.19 Deut. 11.15. Ioel 2.19,26. †Iov 11.18. Ezec. 34.25.
6 *1 Cr. 22.9. Ps. 29.11; 147.14. Is. 45.7. Hag. 2.9. **Iov 11.19. Ps. 3.5; 4.8. Is. 35.9. Ier. 30.10. Osea 2.18. Țef. 3.13. †2 Împ.17.25 Ezec. 5.17. ††Ezec.14.17
8 *Deut. 32.30. Ios. 23.10.
9 *Ex. 2.25. 2 Împ. 13.23. **Gen.17.6,7 Neem. 9.23. Ps. 107.38.
10 *Cap. 25.22.
11 *Ex. 25.8. Ios. 22.19. Ps. 76.2. Ezec. 37.26-28 **Deut. 32.19
12 *Gen. 3.8. Deut. 23.14. **Ex. 6.7. Ier. 7.23. Ezec. 11.20. 2 Cor. 6.16.
13 *Ex. 20.2. Cap. 25.38.
13 **Ier. 2.20. Ezec. 34.27.
14 *Deut. 28.15 Ios. 23.15. Mal. 2.2.
15 *2 Împ. 17.15 **Vers. 9.
16 *Deut. 28.65; 28.67; 32.25. Ier. 15.8. **Deut. 28.22 †1 Sam. 2.33 ††Iov 31.8. Ier. 5.17; 12.13. Mica 6.15. *†Jud. 6.3-6.
17 *Cap. 17.10. **Deut. 28.25 Jud. 2.14. Ier. 19.7. †Ps. 106.41. ††Ps. 53.5. Pr. 28.1.
18 *1 Sam. 2.5. Ps. 119.164. Pr. 24.16.
19 *Is. 25.11; 26.5 Ezec. 7.24; 30.6. **Deut. 28.23
20 *Ps. 127.1. Is. 49.4. Ier. 12.13. **Deut. 11.17 Hag. 1.10.
21 *Vers. 23,27. **Vers. 18.
22 *Deut. 32.24 2 Împ. 17.25 Ezec. 5.17; 14.15. **Jud. 5.6. 2 Cr. 15.5. Is. 33.8. Plân. 1.4. Zah. 7.14.
23 *Ier. 2.30; 5.3 Amos 4.6-12
24 *2 Sam. 22.27 Ps. 18.26.
25 *Ezec. 5.17; 6.3; 14.17; 29.8; 33.2.

[a] *Stâlp cu chip* [b] *Sau* „cortul“ [c] *Sau* „veți respinge“ [d] *Lit.* „ca să vă fure copiii“

25 **Num.14.12 Deut. 28.21. Ier. 14.12; 24.10; 29.17.
26 *Ps. 105.16. Is. 3.1. Ezec. 4.16; 5.16; 14.13. **Is. 9.20. Mica 6.14. Hag. 1.6.
27 *Vers. 21,24.
28 *Is. 59.18. Ier. 21.5. Ezec. 8.18.
29 *2 Împ. 6.29. Plân. 4.10. Ezec. 5.10.
30 *Num. 33.52. 2 Împ. 23.20. **2 Cr. 14.5. Is. 27.9. †2 Cr. 34.5. ††Deut.29.17 1 Împ. 15.12. *†Ps. 89.38. Ier. 14.19.
31 *Neem. 2.3. Ier. 4.7. **Ps. 74.7. Plân. 1.10. Ezec. 9.6.
32 *Ier. 25.11,18 **1 Împ. 9.8. Ier. 18.16. Ezec. 5.15.
33 *Deut. 4.27. Ps. 44.11. Ier. 9.16. Ezec. 12.15; 20.23; 22.15. Zah. 7.14.
34 *Vers. 43. 2 Cr. 36.21.
35 *Cap. 25.2.
36 *Is. 30.17. Plân. 1.3,6; 4.19. **Iov 15.21. Pr. 28.1. †Ezec. 21.7; 21.15.

care va răzbuna cu răzbunarea
legământului; şi vă veţi strânge[a]
în cetăţile voastre şi voi trimite
ciuma** printre voi şi veţi fi daţi
26 în mâna vrăjmaşului. Când voi
frânge* toiagul pâinii voastre,
zece femei vor coace pâinea
voastră într-un singur cuptor şi
vă vor da din nou pâinea voastră
cu măsură[b]; şi veţi mânca**
şi nu vă veţi sătura.
27 Şi dacă prin aceasta* nu veţi
asculta de Mine, ci veţi umbla
28 împotriva Mea, atunci voi umbla
şi Eu cu furie* împotriva voastră;
şi Eu, da, vă voi disciplina înşeptit
29 pentru păcatele voastre. Şi veţi
mânca* şi carnea fiilor voştri şi
veţi mânca şi carnea fiicelor
30 voastre. Şi vă voi sfărâma înăl-
ţimile[c]* şi vă voi tăia stâlpii**
soarelui şi voi arunca† trupurile
voastre moarte peste trupurile
idolilor[d]†† voştri şi sufletul Meu
31 vă va urî*†. Şi voi face cetăţile*
voastre pustii şi voi pustii loca-
şurile** voastre cele sfinte şi nu
voi mirosi miresmele voastre
32 plăcute. Şi voi pustii* ţara şi vrăj-
maşii voştri care locuiesc în ea
33 se vor mira** de ea. Şi pe voi
vă voi risipi* printre naţiuni şi voi
scoate sabia după voi; şi ţara
voastră va fi un pustiu şi cetăţile
voastre o pustietate.
34 Atunci ţara se va bucura* de
sabatele ei, în toate zilele pustii-
rii, când veţi fi în ţara vrăjmaşi-
lor voştri; atunci ţara se va odih-
ni şi se va bucura[e] de sabatele ei.
35 În toate zilele pustiirii va avea
odihna cu care nu s-a odihnit în
sabatele voastre*, când locuiaţi în
36 ea. Şi celor care vor rămâne din-
tre voi le voi trimite leşin* în ini-
mă în ţările vrăjmaşilor lor, şi
sunetul** unei frunze care se
mişcă îi va urmări† şi vor fugi ca
şi cum ar fugi de sabie şi vor că-
dea când nimeni nu-i va urmări:
37 şi se vor împiedica* unul de al-
tul, ca dinaintea sabiei, când ni-
meni nu-i va urmări; şi nu veţi
avea putere** să staţi înaintea
38 vrăjmaşilor voştri. Şi veţi pieri*
printre naţiuni şi ţara vrăjmaşi-
39 lor voştri vă va mânca. Şi cei
care vor rămâne dintre voi se vor
pierde prin nelegiuirea* lor în
ţările vrăjmaşilor voştri; şi se
vor pierde în nelegiuirile părin-
ţilor lor, cu ei.
40 Şi vor mărturisi* nelegiuirea
lor şi nelegiuirea părinţilor lor,
prin necredincioşia lor prin care
Mi-au fost necredincioşi, şi, de
asemenea, că au umblat împotri-
41 va Mea, încât şi Eu am umblat
împotriva lor şi i-am adus în ţara
vrăjmaşilor lor. Dacă atunci ini-
ma lor necircumcisă* se va sme-
ri** şi vor primi atunci pedeap-
42 sa nelegiuirii lor, Îmi voi aminti*
de legământul Meu cu** Iacov[f]
şi de legământul Meu cu† Isaac;
şi Îmi voi aminti de legământul
Meu cu†† Avraam şi Îmi voi
43 aminti de ţară. Şi ţara va fi pă-
răsită* de ei şi se va bucura de
sabatele ei, când va fi pustiită, ei
nemaifiind; şi vor primi pedeap-
sa nelegiuirii lor: pentru că ... da,
pentru că au nesocotit** judecă-
ţile Mele şi sufletul lor a urât
44 rânduielile Mele. Şi chiar atunci
când vor fi în ţara vrăjmaşilor
lor, nu-i voi dispreţui* şi nu-i voi
urî ca să-i nimicesc de tot şi să
rup** legământul Meu cu ei,
pentru că Eu sunt *D*omnul Dum-
45 nezeul lor. Ci Îmi voi aminti
pentru ei de legământul* stră-
moşilor lor, pe care i-am scos**
din ţara Egiptului înaintea ochi-
lor naţiunilor†, ca să fiu Dum-
nezeul lor. Eu sunt *D*omnul»".
46 Acestea* sunt rânduielile şi
judecăţile şi legile pe care le-a
aşezat *D*omnul între Sine şi
fiii lui Israel pe muntele Sinai**

37 *Is. 10.4. Jud. 7.22. 1 Sam. 14.15. Ier. 6.21. Naum 3.3. **Ios.7.12,13 Jud. 2.14.
38 *Deut. 4.26.
39 *Neem. 1.8. Ier. 3.25. Ezec. 4.17; 6.9; 21.23; 33.10. Osea 5.15. Zah. 10.9.
40 *Num. 5.7. 1 Împ. 8.33. Neem. 9.2. Pr. 28.13. Dan. 9.5. Lc. 15.18.
41 *Ier. 9.26. Fap. 7.51. Col. 2.11. **1 Împ. 21.29 2 Cr. 12.6,7; 32.26; 33.12.
42 *Ex. 2.24. Ps. 106.45; 136.23. Ezec. 16.60. **Gen.28.13. †Gen. 26.2-5 ††Gen.22.15.
43 *Vers. 34,35. **Vers. 15.
44 *Deut. 4.31. 2 Împ. 13.23. Rom. 11.2. **Ier. 33.20; 33.21-26.
45 *Rom. 11.27 **Ex. 6.6-8. Cap. 22.33; 25.38. †Ps. 98.2. Ezec. 20.9; 20.14,22.
46 *Cap. 27.34. Deut. 4.5; 6.1; 29.1; 33.4. Ioan 1.17. Gal. 3.19. **Cap. 7.38.

[a] *Sau* „retrage" [b] *Lit.* „la cântar" [c] *Altare sau temple înalte* [d] *Buşteni sau buturugi* [e] *Se va bucura şi pentru sabatele neţinute* [f] *Legământul din Exod 6, nu legea*

prin Moise.

Promisiunile

27 Și Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbește fiilor lui
Israel și spune-le: «Dacă cineva
va pune ceva deoparte printr-o
promisiune[a]*, sufletele să fie ale
3 Domnului după prețuirea ta. Și
prețuirea ta pentru partea băr-
bătească, de la vârsta de douăze-
ci de ani până la șaizeci de
ani, prețuirea ta să fie de cincizeci
de sicli de argint, după* siclul
4 sfântului locaș. Și dacă va fi par-
te femeiască, prețuirea ta să fie
5 de treizeci* de sicli. Și dacă este
de la cinci ani până la douăzeci
de ani, prețuirea ta să fie pentru
partea bărbătească douăzeci* de
sicli, și pentru partea femeiască
6 zece sicli. Și dacă va fi de la o
lună până la cinci ani, prețuirea
ta să fie pentru partea bărbăteas-
că cinci* sicli de argint și pentru
partea femeiască prețuirea ta să
7 fie de trei sicli de argint. Și dacă
va fi o parte bărbătească de șai-
zeci de ani în sus, prețuirea ta
să fie de cincisprezece sicli, și
pentru partea femeiască zece si-
8 cli. Și dacă va fi mai sărac decât
prețuirea ta, să stea înaintea pre-
otului și preotul să-l prețuiască;
preotul va face prețuirea după
mijloacele* celui care a făcut
promisiunea.
9 Și dacă va fi un animal din
care se aduce dar Domnului, tot
ce vor da din el Domnului să fie
10 sfânt. Nu-l vor schimba* și nu-l
vor înlocui, bun pentru rău sau
rău pentru bun; și dacă totuși se
va înlocui un animal cu un ani-
mal, atunci el și cel înlocuit să
11 fie sfinți. Și dacă va fi un ani-
mal necurat din care nu se aduce
dar Domnului, atunci să aducă
12 animalul înaintea preotului. Și
preotul să-l prețuiască, după cum
va fi bun sau rău: potrivit cu
13 prețuirea preotului, așa va fi. Și
dacă vor voi să-l răscumpere cu
tot dinadinsul, atunci să adauge*
a cincea parte la prețuirea ta.

2 *Num. 6.2. Deut. 3.21. Jud. 11.30. 1 Sam. 1.11; 1.28.
3 *Ex. 30.13. Vers. 25. Num. 3.47; 18.16.
4 *Ex. 21.32. Zah.11.12,13 Mt. 26.15.
5 *Gen. 37.28.
6 *Num. 18.16
8 *Cap. 5.11; 14.21-24.
10 *Vers. 33.
13 *Vers. 15,19.

Sfințirea lucrurilor

14 Și când cineva își va sfinți
casa, ca să fie sfântă pentru Dom-
nul, preotul s-o prețuiască după
cum va fi: bună sau rea; cum o
15 va prețui preotul, așa să fie. Și
dacă cel care a sfințit-o va voi
să-și răscumpere casa, atunci să
adauge a cincea parte a argintului
prețuirii tale și să fie a lui.
16 Și dacă cineva va sfinți Dom-
nului din câmpul stăpânirii lui,
atunci prețuirea ta să fie după
sămânța lui, un omer[b] de sămânță
de orz pentru cincizeci de sicli
17 de argint. Dacă își va sfinți câm-
pul din anul jubiliar, să rămână
18 după prețuirea ta. Și dacă își
va sfinți câmpul după anul jubi-
liar, atunci preotul să-i socoteas-
că* argintul potrivit cu numărul
anilor care au mai rămas până
la anul jubiliar și să-l scadă din
19 prețuirea ta. Și dacă cel care a
sfințit câmpul va voi să-l răs-
cumpere cu tot dinadinsul, să
adauge* a cincea parte a argin-
tului prețuirii tale și să-i rămână
20 lui. Și dacă nu vrea să răscum-
pere câmpul sau dacă a vândut
altui om câmpul, nu se va mai
21 putea răscumpăra. Și câmpul,
când va ieși în anul jubiliar*, să
fie sfânt pentru Domnul, ca un
câmp închinat[c]**: stăpânirea lui
să fie a preotului†.
22 Și dacă cineva sfințește Dom-
nului un câmp pe care l-a cum-
părat, care nu este din câmpul
23 stăpânirii* lui, atunci preotul
să-i socotească* suma prețuirii
tale, până la anul jubiliar, și să
dea prețuirea ta în acea zi ca lu-
24 cru sfânt Domnului. În anul ju-
biliar*, câmpul să se întoarcă la
cel de la care a fost cumpărat,
la acela a cui era stăpânirea pă-
mântului.

18 *Cap. 25.15.
19 *Vers. 13.
21 *Cap. 25.10; 25.28,31. **Vers. 28,29 Num. 18.14. Ezec. 44.29. †Ezec. 44.28
22 *Cap. 25.10.
23 *Vers. 18.
24 *Cap. 25.28.

[a] *Promisiune de bunăvoie, care odată făcută nu se mai poate schimba* [b] *Zece efe* [c] *Pus deoparte pentru Dumnezeu, fără posibilitatea de a mai fi luat înapoi*

25 *Ex. 30.13. Num. 3.47; 18.16. Ezec. 45.12.
26 *Ex. 13.2,12; 22.30. Num. 18.17. Deut. 15.19.
27 *Vers. 13,15, 19.
28 *Vers. 21. Num. 18.14. Ios. 6.17-19.
29 *Num. 21.2,3

25 Şi toată preţuirea ta să fie du-
pă siclul sfântului locaş: siclul*
să fie douăzeci de ghere.
26 Numai pe cel întâi-născut*
al animalelor, care este oferit ca
pârgă *D*omnului: nimeni să nu-l
sfinţească, fie bou, fie miel[a]; este
27 al *D*omnului. Şi dacă va fi din-
tr-un animal necurat, atunci să-l
răscumpere după preţuirea ta şi
să adauge* a cincea parte; şi
dacă nu va fi răscumpărat, atunci
să fie vândut după preţuirea ta.
28 Totuşi nici un dar închinat*, pe
care îl va închina cineva *D*omnu-
lui, din tot ce are el de la om
până la animal sau din câmpul
stăpânirii lui, să nu fie vândut sau
răscumpărat; orice lucru închinat
este preasfânt pentru *D*omnul.
29 Nimic* închinat, care va fi închi-
nat dintre oameni, nu va fi răs-
cumpărat: să fie omorât negreşit.

Zeciuielile

30 Şi toată zeciuiala* pămân-
tului din sămânţa pământului şi
din rodul pomilor este a *D*omnu-
lui: este sfântă pentru *D*omnul.
31 Şi dacă va voi cineva să răscum-
pere ceva din zeciuiala sa, să a-
32 dauge la ea a cincea parte. Şi toa-
tă zeciuiala din cireadă sau din
turmă, orice trece* pe sub toiag, a
zecea parte să fie sfântă pentru
33 *D*omnul. Să nu aleagă după cum
este bună sau rea şi să n-o înlo-
cuiască*; şi, dacă o va înlocui,
atunci ea şi cea înlocuită să fie
sfinte; nu pot fi răscumpărate»".
34 Acestea* sunt poruncile pe
care le-a poruncit *D*omnul lui
Moise pentru fiii lui Israel pe
muntele Sinai.

30 *Gen. 14.20; 28.22. Num. 18.21; 18.24. 2 Cr. 31.5; 31.6,12. Neem. 13.12 Mal. 3.8,10.
32 *Ier. 33.13. Ezec. 20.37. Mica 7.14.
33 *Vers. 10.
34 *Cap. 26.46. Deut. 4.5.

[a] *Sau* „ied"

NUMERI[a]

Numărarea israeliților

1 *Ex. 19.1. Cap. 10.12. **Ex. 25.22. †Ex. 40.2,17. Cap. 10.11.
2 *Ex. 12.37; 30.12; 38.25. Cap. 26.2; 26.63,64. 2 Sam. 24.2. 1 Cr. 21.2.
3 *Ex. 30.14; 38.26.
4 *Ex. 18.21. Vers. 16. Deut. 1.15.
5 *Gen. 29.32. Ex. 1.2. Deut. 33.6. Apoc. 7.5.
7 *Rut 4.20. 1 Cr. 2.10. Lc. 3.32.
14 *Cap. 2.14.
16 *Ex. 18.21. Cap. 7.2; 16.2 1 Cr. 27.16. **Ex. 18.25.
18 *Vers. 1. **Ezra 2.59. Ev. 7.3.

1 Şi Domnul a vorbit lui Moise
în pustiul Sinai*, în cortul în-
tâlnirii**, la întâi† ale lunii a
doua, în anul al doilea după ieşi-
rea lor din ţara Egiptului, zicând:
2 „Număraţi* capetele întregii adu-
nări a fiilor lui Israel: după fa-
miliile lor, după casele părinţilor
lor[b], după numărul numelor, pe
toţi bărbaţii, după capetele lor,
3 de la vârsta de douăzeci* de ani
în sus, pe toţi cei care pot ieşi la
luptă în Israel: număraţi-i după
4 cetele lor, tu şi Aaron. Şi să fie
cu voi un bărbat* din fiecare se-
minţie, un bărbat cap al casei lui
5 părinteşti. Şi acestea sunt nume-
le bărbaţilor care vor fi cu voi:
din Ruben*: Eliţur, fiul lui Şedeur.
6 Din Simeon: Şelumiel, fiul lui
7 Ţurişadai. Din Iuda: Nahşon*,
8 fiul lui Aminadab. Din Isahar: Neta-
9 neel, fiul lui Ţuar. Din Zabulon:
10 Eliab, fiul lui Helon. Dintre fiii
lui Iosif, din Efraim: Elişama, fiul
lui Amihud. Din Manase: Gama-
11 liel, fiul lui Pedahţur. Din Be-
niamin: Abidan, fiul lui Ghideoni.
12 Din Dan: Ahiezer, fiul lui Ami-
13 şadai. Din Aşer: Paguiel, fiul lui
14 Ocran. Din Gad: Eliasaf, fiul lui
15 Deuel*. Din Neftali: Ahira, fiul
16 lui Enan“. Aceştia sunt cei che-
maţi ai adunării*, căpeteniile se-
minţiilor părinţilor lor, capi** ai
17 miilor lui Israel. Şi Moise şi Aa-
ron au luat pe aceşti bărbaţi care
18 fuseseră numiţi pe nume şi au
strâns toată adunarea la întâi*
ale lunii a doua; şi şi-au spus
fiecare genealogia**, după fami-
liile lor, după casele părinţilor
lor, după numărul numelor, de la
vârsta de douăzeci de ani în
19 sus, după capetele lor. Cum po-
runcise Domnul lui Moise, aşa
i-a numărat el în pustiul Sinai.
20 Şi fiii lui Ruben*, întâiul-
născut al lui Israel, generaţiile
lor, după familiile lor, după case-
le părinţilor lor, după numărul
numelor, după capetele lor, toţi
cei de parte bărbătească, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus,
toţi care puteau ieşi la luptă,
21 cei număraţi ai lor din seminţia
lui Ruben erau patruzeci şi şase
de mii cinci sute.
22 Dintre fiii lui Simeon*: ge-
neraţiile lor, după familiile lor,
după casele părinţilor lor, cei
număraţi ai lor, după numărul
numelor, după capetele lor, toţi
cei de parte bărbătească, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus,
toţi care puteau** ieşi la luptă,
23 cei număraţi ai lor din seminţia
lui Simeon erau cincizeci şi nouă
de mii trei sute.
24 Dintre fiii lui Gad*: gene-
raţiile lor, după familiile lor, du-
pă casele părinţilor lor, după
numărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
25 puteau ieşi la luptă, cei număraţi
ai lor din seminţia lui Gad erau
patruzeci şi cinci de mii şase sute
cincizeci.
26 Dintre fiii lui Iuda*: gene-
raţiile lor, după familiile lor, du-
pă casele părinţilor lor, după nu-
mărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
27 puteau ieşi la luptă, cei numă-
raţi ai lor din seminţia lui Iuda
erau şaptezeci şi patru de mii
şase sute.
28 Dintre fiii lui Isahar*: gene-
raţiile lor, după familiile lor, du-
pă casele părinţilor lor, după nu-
mărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care

20 *Cap. 26.5-7
22 *Cap. 26.12. **Ps. 144.1.
24 *Gen. 30.11. Cap. 26.15. Ios. 4.12. Ier. 49.1.
26 *Gen. 29.35. Cap. 26.19. 2 Sam. 24.9. Ps. 78.68. Mt. 1.2.
28 *Cap. 26.23.

[a] *Sau* „A PATRA CARTE A LUI MOISE (MOISE IV)“ *sau* „NUMERELE“ [b] *Sau* „după casele lor părinteşti“

29 puteau ieşi la luptă, cei numă-
raţi ai lor din seminţia lui Isahar
erau cincizeci şi patru de mii pa-
tru sute.

30 *Cap. 26.26; 26.27.

30 Dintre fiii lui Zabulon*: ge-
neraţiile lor, după familiile lor,
după casele părinţilor lor, după
numărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
31 puteau ieşi la luptă, cei număraţi
ai lor din seminţia lui Zabulon
erau cincizeci şi şapte de mii pa-
tru sute.

32 *Cap. 26.35. Deut. 33.13. Ier. 7.15. Obad. 19.

32 Dintre fiii lui Iosif, dintre fiii
lui Efraim*: generaţiile lor, după
familiile lor, după casele părinţi-
lor lor, după numărul numelor,
de la vârsta de douăzeci de ani în
sus, toţi care puteau ieşi la lup-
33 tă, cei număraţi ai lor din seminţia
lui Efraim erau patruzeci de mii
cinci sute.

34 *Cap. 26.28.

34 Dintre fiii lui Manase*: ge-
neraţiile lor, după familiile lor,
după casele părinţilor lor, după
numărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
35 puteau ieşi la luptă, cei numă-
raţi ai lor din seminţia lui Manase
erau treizeci şi două de mii două
sute.

36 *Gen. 49.27. Cap. 26.38. 2 Cr. 17.17. Apoc. 7.8.

36 Dintre fiii lui Beniamin*:
generaţiile lor, după familiile lor,
după casele părinţilor lor, după
numărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
37 puteau ieşi la luptă, cei număraţi
ai lor din seminţia lui Beniamin
erau treizeci şi cinci de mii patru
sute.

38 *Gen. 30.6; 46.23. Cap. 2.25; 26.42,43.

38 Dintre fiii lui Dan*: gene-
raţiile lor, după familiile lor, după
casele părinţilor lor, după numă-
rul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
39 puteau ieşi la luptă, cei număraţi
ai lor din seminţia lui Dan erau
şaizeci şi două de mii şapte sute.

40 *Cap. 26.44.

40 Dintre fiii lui Aşer*: genera-
ţiile lor, după familiile lor, după
casele părinţilor lor, după numă-
rul numelor, de la vârsta de două-
zeci de ani în sus, toţi care pu-
41 teau ieşi la luptă, cei număraţi ai
lor din seminţia lui Aşer erau
patruzeci şi una de mii cinci sute.

42 *Cap. 26.48.

42 Dintre fiii lui Neftali*: ge-
neraţiile lor, după familiile lor,
după casele părinţilor lor, după
numărul numelor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toţi care
43 puteau ieşi la luptă, cei număraţi
ai lor din seminţia lui Neftali erau
cincizeci şi trei de mii patru sute.

44 *Cap. 26.64.

44 Aceştia sunt cei număraţi, pe
care i-au numărat* Moise şi Aa-
ron şi căpeteniile lui Israel, doi-
sprezece bărbaţi, câte unul pen-
tru fiecare casă a părinţilor săi.
45 Şi toţi cei număraţi dintre fiii
lui Israel, după casele părinţilor
lor, de la vârsta de douăzeci de
ani în sus, toţi cei care puteau
46 ieşi la luptă în Israel, toţi cei
număraţi erau şase sute trei mii
cinci sute cincizeci*.

46 *Ex. 12.37; 38.26. Cap. 2.32; 26.51.

Deosebirea leviţilor

47 *Cap. 2.33. Cap. 3.15; 4.46; 26.57. 1 Cr. 6.1.

49 *Cap. 26.62. 1 Cr. 21.6.

50 *Ex. 38.21. Cap. 3.7,8; 4.15,25-27,33 **Cap. 3.23; 3.29,35,38.

47 Dar leviţii*, după seminţia
părinţilor lor, n-au fost număraţi
48 între ei, pentru că Domnul vor-
49 bise lui Moise, zicând: „Numai
seminţia lui Levi să n-o numeri*
şi să nu numeri capetele lor în-
50 tre fiii lui Israel; ci să pui* pe le-
viţi peste cortul[a] mărturiei şi pes-
te toate uneltele lui şi peste
tot ce ţine de el: ei să poarte cor-
tul şi toate uneltele lui şi să slu-
jească în el şi să-şi aşeze tabă-
51 ra** împrejurul cortului. Şi, când
cortul va pleca*, leviţii să-l des-
facă; şi, când cortul se va aşeza,
leviţii să-l aşeze; şi străinul[b]**
care se va apropia să fie omorât.

51 *Cap. 10.17; 10.21. **Cap. 3.10; 3.38; 4.15; 4.19,20; 18.22.

52 Şi fiii lui Israel să-şi aşeze ta-
băra* fiecare în tabăra sa şi fie-
care lângă steagul său, după oş-
53 tirile lor. Şi leviţii să-şi aşeze ta-
băra* împrejurul cortului măr-
turiei, ca să nu vină mânie**
peste adunarea fiilor lui Israel;
şi leviţii să păzească† cele de
54 păzit ale cortului mărturiei“. Şi fiii

52 *Cap. 2.2,34.

53 *Vers. 50. **Lev. 10.6. Cap. 8.19; 16.46; 18.5. 1 Sam. 6.19. †Cap. 3.7,8; 8.24-26; 18.3-5; 31.30,47. 1 Cr. 23.32. 2 Cr. 13.11.

[a] *Locaşul* [b] *Cel care nu este dintre leviţi*

lui Israel au făcut aşa; după toate
câte poruncise Domnul lui Moi-
se, aşa au făcut.

Aşezarea taberelor

2 Şi Domnul a vorbit lui Moise
2 şi lui Aaron, zicând: „Fiecare* din
fiii lui Israel să-şi aşeze tabăra
lângă steagul său, la semnul casei
părinţilor săi; să-şi aşeze tabăra
de jur-împrejurul cortului întâl-
nirii, în faţa** lui.
3 Şi cei care-şi aşază tabăra
la răsărit, spre răsăritul soarelui,
să fie steagul taberei lui Iuda,
după oştirile lor; şi căpetenia fii-
lor lui Iuda să fie Nahşon*, fiul
4 lui Aminadab. Şi oştirea lui, cei
număraţi ai lor, au fost şaptezeci
5 şi patru de mii şase sute. Şi cei
care se aşază în tabără lângă el
să fie seminţia lui Isahar; şi
căpetenia fiilor lui Isahar să fie
6 Netaneel*, fiul lui Ţuar. Şi oştirea
lui şi cei număraţi ai lui au fost
cincizeci şi patru de mii patru
7 sute. *Şi* seminţia lui Zabulon: şi
căpetenia fiilor lui Zabulon să
8 fie Eliab*, fiul lui Helon. Şi oş-
tirea lui, cei număraţi ai lui au
fost cincizeci şi şapte de mii pa-
9 tru sute. Toţi cei număraţi din ta-
băra lui Iuda au fost o sută opt-
zeci şi şase de mii patru sute, du-
pă oştirile lor. Ei să plece întâi*.
10 Spre sud: steagul taberei lui
Ruben, după oştirile sale; şi că-
petenia fiilor lui Ruben să fie
11 Eliţur*, fiul lui Şedeur. Şi oştirea
lui şi cei număraţi ai lui au fost
patruzeci şi şase de mii cinci
12 sute. Şi cei care se vor aşeza în
tabără lângă el să fie seminţia lui
Simeon. Şi căpetenia fiilor lui
Simeon să fie Şelumiel*, fiul lui
13 Ţurişadai. Şi oştirea lui şi cei
număraţi ai lor au fost cincizeci
14 şi nouă de mii trei sute. Şi se-
minţia lui Gad; şi căpetenia fiilor
lui Gad să fie Eliasaf*, fiul lui
15 Reuel[a]. Şi oştirea lui, cei numă-
raţi ai lor au fost patruzeci şi
cinci de mii şase sute cincizeci.

2 *Cap. 1.52; 24.2. **Ios. 3.4.
3 *Cap. 10.14. Rut 4.20. 1 Cr. 2.10. Mt. 1.4. Lc. 3.32,33.
5 *Cap. 1.8; 7.18,23.
7 *Cap. 1.9.
9 *Cap. 10.14.
10 *Cap. 1.5.
12 *Cap. 1.6.
14 *Cap. 1.14; 7.42.

16 Toţi cei număraţi din tabăra lui
Ruben au fost o sută cincizeci şi
unu de mii patru sute cincizeci,
după oştirile lor. Şi ei să plece
în al doilea* *rând*.
17 Apoi* să plece cortul întâl-
nirii, cu tabăra leviţilor în mijlo-
cul taberelor: după cum stau în
tabără, aşa să plece, fiecare om
la locul său, lângă steagurile lor.
18 Spre apus să fie steagul tabe-
rei lui Efraim*, după oştirile lor;
şi căpetenia fiilor lui Efraim să fie
19 Elişama**, fiul lui Amihud. Şi
oştirea lui, cei număraţi ai lor au
fost patruzeci de mii cinci sute.
20 Şi, lângă el, seminţia lui Manase;
şi căpetenia fiilor lui Manase să
fie Gamaliel*, fiul lui Pedahţur.
21 Şi oştirea lui şi cei număraţi ai
lor au fost treizeci şi două de mii
22 două sute. Şi seminţia lui Benia-
min*; şi căpetenia fiilor lui Be-
niamin să fie Abidan**, fiul lui
23 Ghideoni. Şi oştirea lui şi cei nu-
măraţi ai lor au fost treizeci şi
24 cinci de mii patru sute. Toţi cei
număraţi din tabăra lui Efraim
au fost o sută opt mii o sută, după
oştirile lor. Şi ei să plece *în* al
treilea* *rând*.
25 Spre nord să fie steagul tabe-
rei lui Dan, după oştirile lor; şi
căpetenia fiilor lui Dan să fie
26 Ahiezer*, fiul lui Amişadai. Şi
oştirea lui şi cei număraţi ai lor
au fost şaizeci şi două de mii
27 şapte sute. Şi cei care se vor aşe-
za în tabără lângă el să fie se-
minţia lui Aşer; şi căpetenia fii-
lor lui Aşer să fie Paguiel*, fiul
28 lui Ocran. Şi oştirea lui şi cei
număraţi ai lor au fost patruzeci
29 şi unu de mii cinci sute. Şi se-
minţia lui Neftali*; şi căpetenia
fiilor lui Neftali să fie Ahira**,
30 fiul lui Enan. Şi oştirea lui şi cei
număraţi ai lor au fost cincizeci
31 şi trei de mii patru sute. Toţi cei
număraţi din tabăra lui Dan au
fost o sută cincizeci şi şapte de

16 *Cap. 10.18.
17 *Cap. 1.53; 10.17,21.
18 *Gen. 48.14. **Cap. 1.10.
20 *Cap. 1.10.
22 *Ps. 68.27. **Cap. 1.11.
24 *Cap. 10.22.
25 *Cap. 1.12.
27 *Cap. 1.13.
29 *Gen. 30.8. **Cap. 1.15.

[a] *Unele ms.* „Deuel“

mii şase sute. Ei să plece la urmă*,
lângă steagurile lor“.
32 Aceştia sunt cei numărați din-
tre fiii lui Israel, după casele pă-
rinților lor; toți cei numărați din
tabere, după oştirile lor, au fost
şase sute trei mii cinci sute cinci-
33 zeci*. Dar leviții* n-au fost nu-
mărați între fiii lui Israel, cum
poruncise Domnul lui Moise.
34 Şi fiii lui Israel au făcut potrivit
cu tot ce poruncise Domnul lui
Moise: aşa îşi aşezau ei tabăra*,
lângă steagurile lor, şi aşa ple-
cau, fiecare după familiile lor,
după casele părinților lor.

31 *Cap. 10.25.
32 *Ex. 38.26. Cap. 1.46; 11.21.
33 *Cap. 1.47; 26.57.
34 *Cap. 24.2,5; 24.6.

Leviții puşi deoparte

3 Şi acestea sunt generațiile lui
Aaron şi ale lui Moise, în ziua
când a vorbit Domnul cu Moise
2 pe muntele Sinai. Şi acestea sunt
numele fiilor* lui Aaron: cel în-
tâi-născut, Nadab, şi Abihu, Elea-
3 zar şi Itamar. Acestea sunt nume-
le fiilor lui Aaron, preoții care au
fost unşi*, pe care i-a consacrat[a]
4 ca să fie în slujba de preoți. Şi
Nadab* şi Abihu au murit înain-
tea Domnului când au adus foc
străin înaintea Domnului, în pus-
tiul Sinai, şi n-au avut copii. Şi
Eleazar şi Itamar au slujit ca
preoți în fața lui Aaron, tatăl lor.

2 *Ex. 6.23. Cap. 26.60.
3 *Ex. 28.41. Lev. 8.30.
4 *Lev. 10.1. Cap. 26.61. 1 Cr. 24.2.

Slujba leviților

5 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
6 se, zicând: „Apropie seminția* lui
Levi şi pune-i să stea înaintea
preotului Aaron, ca să-i slujeas-
7 că. Şi ei să păzească cele de
păzit ale lui şi cele de păzit ale
întregii adunări, înaintea cortului
întâlnirii, ca să facă slujba* cor-
8 tului. Şi să păzească* toate
uneltele cortului întâlnirii şi cele de
păzit ale fiilor lui Israel, ca să
9 facă slujba cortului. Şi să dai pe
leviți lui Aaron şi fiilor lui; ei sunt
dăruiți lui, dați dintre fiii lui Israel.
10 Şi pe Aaron şi pe fiii lui să-i rân-
duieşti* ca să îndeplinească dato-
riile preoției lor; şi străinul** care
se va apropia să fie omorât“.
11 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
12 se, zicând: „Şi Eu, iată, am luat*
pe leviți dintre fiii lui Israel,
în locul oricărui întâi-născut care
deschide pântecele, între fiii lui
Israel; şi leviții să fie ai Mei.
13 Pentru că orice întâi-născut*
este al Meu; în ziua** când am
lovit pe orice întâi-născut în țara
Egiptului, Mi-am sfințit pe orice
întâi-născut în Israel, de la om
până la animal; sunt ai Mei. Eu
sunt Domnul“.

6 *Cap. 8.6. Deut. 10.8.
7 *Cap. 1.50; 8.11,15,24,26
8 *Cap. 8.19; 18.6.
10 *Ex. 29.9. Cap. 18.7. **Cap. 1.51. Vers. 38. Cap. 16.40.
12 *Vers. 41,45. Cap. 8.16; 18.6.
13 *Ex. 13.2. Lev. 27.26. Neem. 10.36. Lc. 2.23. **Ex.13.12. Cap. 8.17.

Familiile leviților

14 Şi Domnul a vorbit lui Moise
15 în pustiul Sinai*, zicând: „Numă-
ră* pe fiii lui Levi, după casele
părinților lor, după familiile lor; să
numeri pe fiecare de parte băr-
bătească de la vârsta de o lună
16 în sus“. Şi Moise i-a numărat,
după cuvântul[b] Domnului, cum
i se poruncise.
17 Şi aceştia sunt fiii* lui Levi,
după numele lor: Gherşon şi Che-
18 hat şi Merari. Şi acestea sunt
numele fiilor lui Gherşon, după fa-
19 miliile lor: Libni* şi Şimei. Şi
fiii lui Chehat, după familiile lor:
Amram* şi Ițehar, Hebron şi
20 Uziel. Şi fiii lui Merari, după
familiile lor: Mahli* şi Muşi. Aces-
tea sunt familiile leviților după
casele părinților lor.
21 Din Gherşon au fost: familia
libniților şi familia şimeiților; a-
cestea sunt familiile gherşoni-
22 ților. Cei numărați ai lor, după
numărul tuturor celor de parte
bărbătească de la vârsta de o lu-
nă în sus, cei numărați ai lor
23 au fost şapte mii cinci sute. Fa-
miliile gherşoniților şi-au aşe-
zat tabăra* în spatele cortului
24 spre apus. Şi căpetenia casei
tatălui gherşoniților a fost Elia-
25 saf, fiul lui Lael. Şi cele de pă-
zit* ale fiilor lui Gherşon în cor-
tul întâlnirii erau: cortul** şi a-
coperişul, învelitoarea† lui şi
perdeaua†† de la intrarea cortului
26 întâlnirii şi pânzele* curții şi
perdeaua** de la intrarea curții

14 *Ex. 19.1.
15 *Cap. 1.47. Vers. 39. Cap. 26.62.
17 *Gen. 46.11. Ex. 6.16. Cap. 26.57. 1 Cr. 6.1,16; 23.6.
18 *Ex. 6.17.
19 *Ex. 6.18.
20 *Ex. 6.19.
23 *Cap. 1.53.
25 *Cap.4.24-26 **Ex. 26.1,7. †Ex. 26.14; 35.11. ††Ex. 26.36; 27.16.
26 *Ex. 27.9; 35.17; 38.9. **Ex. 27.16; 35.12.

[a] *Lit.* „cărora le-a umplut mâinile“ [b] *Lit.* „gura“

care înconjoară cortul şi altarul
şi funiile† lui: pentru toată sluj-
ba lui.
27 Şi din Chehat au fost: fami-
lia amramiţilor* şi familia iţe-
hariţilor şi familia hebroniţilor
şi familia uzieliţilor. Acestea sunt
28 familiile chehatiţilor. După nu-
mărul tuturor celor de parte băr-
bătească, de la vârsta de o lună
în sus, erau opt mii şase sute,
care aveau paza sfântului lo-
29 caş. Familiile fiilor lui Chehat
şi-au aşezat tabăra* în latura
30 cortului dinspre sud**. Şi că-
petenia casei tatălui familiei
chehatiţilor a fost Eliţafan, fiul
31 lui Uziel. Şi cele de păzit* ale
lor erau: chivotul** şi masa† şi
sfeşnicul†† şi altarele*† şi unel-
tele sfântului locaş cu care îşi fă-
ceau slujba şi perdeaua†* şi tot
32 ce ţine de slujba ei. Şi căpetenia
mai-marilor leviţilor, Eleazar,
fiul preotului Aaron, să aibă su-
pravegherea peste cei care au
paza sfântului locaş.
33 Din Merari au fost: familia
mahliţilor şi familia muşiţilor.
Acestea sunt familiile din Me-
34 rari. Şi cei număraţi ai lor, după
numărul tuturor celor de parte
bărbătească, de la vârsta de o
lună în sus, erau şase mii două
35 sute. Şi căpetenia casei tatălui
familiilor lui Merari a fost Ţu-
riel, fiul lui Abihail. Ei şi-au aşe-
zat tabăra* în latura cortului
36 dinspre nord**. Şi slujba pazei*
fiilor lui Merari era: scândurile
cortului şi drugii lui şi stâlpii
lui şi postamentele lui şi toate
uneltele lui şi toată slujba lui
37 şi stâlpii curţii de jur-împrejur
şi postamentele lor şi cârligele
lor şi funiile lor.
38 Şi cei care şi-au aşezat ta-
băra* înaintea cortului spre ră-
sărit**, înaintea cortului întâl-
nirii, spre răsăritul soarelui, au
fost Moise şi Aaron şi fiii săi,
care aveau paza sfântului lo-
caş†, în locul pazei†† fiilor lui
Israel; şi străinul*† care se va
apropia să fie omorât.
39 Toţi cei număraţi dintre le-
viţi, pe care i-au numărat Moise
şi Aaron după porunca *D*omnu-
lui, după familiile lor, toţi cei de
parte bărbătească de la vârsta
de o lună în sus erau douăzeci
şi două de mii*.

Răscumpărarea întâilor-născuţi

40 Şi *D*omnul i-a zis lui Moise:
„Numără pe toţi întâii-născuţi*
de parte bărbătească dintre fiii
lui Israel, de la vârsta de o lună
în sus, şi ia-le numărul numelor.
41 Şi să iei* pe leviţi pentru Mine
(Eu sunt *D*omnul), în locul tutu-
ror celor întâi-născuţi dintre fiii
lui Israel, şi animalele leviţilor
în locul tuturor întâilor-născuţi
dintre animalele fiilor lui Is-
42 rael“. Şi Moise a numărat pe toţi
cei întâi-născuţi dintre fiii lui
Israel, cum îi poruncise *D*om-
43 nul. Şi toţi întâii-născuţi de parte
bărbătească, după numărul nu-
melor, de la vârsta de o lună în
sus, după numărătoarea lor, au
fost douăzeci şi două de mii două
sute şaptezeci şi trei.
44 Şi *D*omnul a vorbit lui Moi-
45 se, zicând: „Ia* pe leviţi în lo-
cul tuturor celor întâi-născuţi
dintre fiii lui Israel şi animalele
leviţilor în locul animalelor lor,
şi leviţii să fie ai Mei. Eu sunt
46 *D*omnul. Şi pentru cei răscum-
păraţi*, cei două sute şaptezeci
şi trei dintre întâii-născuţi ai fii-
lor lui Israel, care depăşesc**
47 numărul leviţilor, să iei cinci*
sicli de fiecare cap; să-i iei după
siclul sfântului locaş: douăzeci**
48 de ghere pentru un siclu. Şi să
dai lui Aaron şi fiilor lui argintul
celor care sunt răscumpăraţi, ca-
49 re depăşesc numărul lor“. Şi Moi-
se a luat argintul de răscumpă-
rare de la cei care depăşeau
numărul celor răscumpăraţi de
50 leviţi. A luat argintul de la în-
tâii-născuţi ai fiilor lui Israel:
o mie trei sute şaizeci şi cinci*
de sicli, după siclul sfântului lo-

26 †Ex. 35.18; 39.40.
27 *1 Cr. 26.23.
29 *Cap. 1.53. **Cap. 2.10.
31 *Cap. 4.15. **Ex. 25.10. †Ex. 25.23. ††Ex. 25.31. *†Ex. 27.1; 30.1. †*Ex. 26.31.
35 *Cap. 1.53. **Cap. 2.25.
36 *Cap. 4.31; 4.32.
38 *Cap. 1.53. **Cap. 2.3. †Cap. 18.5. ††Vers. 7,8.
38 *†Cap. 1.51. Vers. 10.
39 *Cap. 26.62.
40 *Vers. 15.
41 *Vers. 12,45.
45 *Vers. 12,41.
46 *Ex. 13.13. Cap. 18.15. **Vers. 39,43
47 *Lev. 27.6. Cap. 18.16. **Ex. 30.13. Lev. 27.25. Ezec. 45.12.
50 *Vers. 46,47.

51 caş. Şi Moise a dat* argintul de
răscumpărare lui Aaron şi fiilor
lui, după cuvântul Domnului, cum
poruncise lui Moise Domnul.

Slujba chehatiților

4 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se şi lui Aaron, zicând: „Numă-
rați capetele fiilor lui Chehat
dintre fiii lui Levi, după familiile
lor, după casele părinților lor,
3 de la vârsta de treizeci* de ani
în sus, până la vârsta de cinci-
zeci** de ani, pe toți cei care in-
tră în serviciu[a], ca să lucreze în
cortul întâlnirii.
4 Aceasta este slujba* fiilor lui
Chehat în cortul întâlnirii: lucru-
5 rile preasfinte**. Când va pleca
tabăra, Aaron şi fiii lui să vină
şi să dea jos perdeaua* despăr-
țitoare şi să acopere cu ea chivo-
6 tul mărturiei. Şi să pună peste
ea o învelitoare* din piei de vi-
țel de mare şi să întindă peste
ea o pânză întreagă de *material*
7 albastru şi să-i pună drugii**. Şi
peste masa* pâinii pentru punerea-
înainte să întindă o pânză de *ma-*
terial albastru şi să pună** pe ea
farfuriile şi ceştile şi castroanele
şi urcioarele pentru turnat; şi pâi-
nea cea neîncetată să fie pe ea.
8 Şi ei să întindă peste ele o pânză
de stacojiu şi s-o acopere cu o
învelitoare din piei de vițel
9 de mare şi să-i pună drugii. Şi să
ia o pânză albastră şi să aco-
pere sfeşnicul* luminii[b] şi can-
delele** lui şi mucările lui şi ce-
nuşarele lui şi toate vasele lui
pentru untdelemn, cu care fac
10 slujba lui. Şi să-l pună pe el şi
toate uneltele lui într-o înveli-
toare din piei de vițel de mare
11 şi să-l pună pe o prăjină*. Şi pes-
te altarul* de aur să întindă o
pânză albastră şi să-l acopere cu
o învelitoare din piei de vițel de
12 mare şi să-i pună drugii. Şi să ia
toate uneltele pentru slujbă, cu
care slujesc în sfântul locaş, şi să
le pună într-o pânză albastră şi
să le acopere cu o învelitoare din
piei de vițel de mare şi să le
13 pună pe o prăjină. Şi să curețe
altarul* de cenuşă şi să întindă
14 o pânză purpurie peste el. Şi să
pună deasupra toate* uneltele lui
cu care fac slujba lui: tigăile
pentru cărbuni, furculițele şi lo-
pețile şi farfuriile adânci[c], toate u-
neltele altarului, şi să întindă pes-
te el o învelitoare din piei de vițel
15 de mare şi să-i pună drugii. Şi,
după ce Aaron şi fiii lui vor fi
terminat de acoperit sfântul locaş
şi toate uneltele sfântului locaş,
când va fi să plece tabăra, după
aceea să vină fiii lui Chehat să-l
poarte*, dar să nu se atingă** de
lucrurile sfinte, ca să nu moară.
Aceasta este îndatorirea† fiilor
lui Chehat în cortul întâlnirii.
16 Şi Eleazar, fiul preotului Aa-
ron, să aibă supravegherea pes-
te untdelemnul* pentru lumină-
tor şi peste tămâia** plăcut mi-
rositoare şi peste darul† de mân-
care neîncetat şi peste untdelem-
nul†† ungerii, supravegherea pes-
te tot cortul şi peste tot ce este în
el: sfântul locaş şi uneltele lui“.
17 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
18 se şi lui Aaron, zicând: „Nu lă-
sați să se stingă seminția fami-
19 liilor chehatiților dintre leviți; ci
să le faceți aceasta, ca să trăias-
că şi să nu moară când se apro-
pie de lucrurile preasfinte*: Aa-
ron şi fiii săi să intre şi să-i aşeze
pe fiecare la lucrul său şi la în-
20 datorirea sa. Dar ei să nu intre*
să vadă lucrurile sfinte, nici mă-
car o clipă, ca să nu moară“.

Slujba gherşoniților

21 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
22 se, zicând: „Numără capetele fi-
ilor lui Gherşon, după casele pă-
rinților lor, după familiile lor.
23 Să-i numeri de la vârsta de trei-
zeci* de ani în sus, până la vârsta
de cincizeci de ani, pe toți cei

51 *Vers. 48.
3 *Cap. 8.24. 1 Cr. 23.3; 23.24,27. Lc. 3.23. **Cap. 8.25
4 *Vers. 15. **Vers. 19.
5 *Ex. 26.31; 40.5. Lev. 16.2. 2 Cr. 3.14. Mt. 27.51. Ev. 9.3.
6 *Vers. 25. **Ex. 25.13.
7 *Ex. 25.23; 25.30. Lev. 24.6,8. **Ex. 25.29.
9 *Ex. 25.31. **Ex. 25.37; 25.38.
10 *Vers. 12. Cap. 13.23.
11 *Ex. 30.1,3.
13 *Ex. 27.1.
14 *Ex. 27.3-7.
15 *Cap. 7.9; 10.21. Deut. 31.9. 2 Sam. 6.13. 1 Cr. 15.2,15 **Vers. 19. 2 Sam. 6.6,7. 1 Cr. 13.9,10 †Cap. 3.31.
16 *Ex. 25.6; 27.20. Lev. 24.2. **Ex. 30.34. †Ex. 29.40. Lev. 6.20. ††Ex. 30.23.
19 *Vers. 4,15.
20 *Ex. 19.21. 1 Sam. 6.19.
23 *Vers. 3.

[a] *Serviciu la care este supus; sau:* „la lucru“, „la serviciu militar“; *(şi în v. 23, 30, 43)* [b] *Lit.* „purtătorul luminii“ [c] *Pentru sângele stropirii*

care intră în serviciu, ca să lucre-
24 ze în cortul întâlnirii. Aceasta
este slujba familiilor gherşoni-
ţilor, ca să lucreze şi să poarte;
25 ei să poarte covoarele* cortului
şi cortul întâlnirii, învelitoarea
lui şi învelitoarea din piei de vi-
ţel de mare, care este deasupra
lui, şi perdeaua de la intrarea cor-
26 tului întâlnirii şi pânzele* curţii
şi perdeaua** intrării de la poar-
ta curţii care înconjoară cortul şi
altarul şi funiile lor şi toate unel-
tele lor de slujbă; şi tot ce este
de făcut cu ele să fie slujba lor.
27 Toată slujba fiilor gherşoniţilor,
în tot ce trebuie ei să poarte şi
în toată slujba lor, să fie sub po-
runca[a] lui Aaron şi a fiilor lui şi
să daţi[b] în lucrarea lor tot ce
28 trebuie purtat. Aceasta este slujba
familiilor fiilor lui Gherşon în
cortul întâlnirii; şi ce au ei de
purtat să fie sub mâna lui Itamar,
fiul lui Aaron, preotul.

25 *Ex. 26.14. Cap. 3.25,26 Vers. 6.

26 *Ex. 27.9; 35.17; 38.9. Cap. 3.26. **Ex. 26.36; 40.5. Cap. 3.25. Vers. 5.

Slujba fiilor lui Merari

29 Să numeri pe fiii lui Merari,
după familiile lor, după casele
30 părinţilor lor. Să-i numeri de la
vârsta de treizeci* de ani în sus,
până la vârsta de cincizeci de
ani, pe toţi cei care intră în ser-
viciu, ca să facă slujba la cortul
31 întâlnirii. Şi aceasta* este datoria
lucrării lor, după toată slujba lor
la cortul întâlnirii: scândurile**
cortului şi drugii lui şi stâlpii lui
32 şi postamentele lui şi stâlpii
curţii de jur-împrejur şi pos-
tamentele lor şi cârligele lor şi
funiile lor, cu toate uneltele lor şi
cu toată slujba lor; să le număraţi
pe nume* uneltele pe care au
33 îndatorirea să le poarte. Aceasta
este slujba familiilor fiilor lui
Merari, după toată slujba lor în
cortul întâlnirii, sub mâna lui
Itamar, fiul preotului Aaron".

30 *Vers. 3,23.

31 *Cap. 3.36; 3.37. **Ex. 26.15.

32 *Ex. 38.21.

Numărătoarea leviţilor

34 Şi Moise şi Aaron şi căpe-
teniile adunării au numărat* pe
fiii chehatiţilor, după familiile lor
35 şi după casele părinţilor lor, de la
vârsta de treizeci* de ani în
sus, până la vârsta de cincizeci
de ani, pe toţi cei care intră în
serviciu, pentru slujba în cortul în-
36 tâlnirii. Şi cei număraţi din ei,
după familiile lor, au fost două
37 mii şapte sute cincizeci. Aceştia
sunt cei număraţi din familiile
chehatiţilor, toţi cei care au slujit
în cortul întâlnirii, pe care i-au
numărat Moise şi Aaron, după
porunca ***D***omnului prin Moise.

34 *Vers. 2.

35 *Vers. 30.

38 Şi cei număraţi dintre fiii lui
Gherşon, după familiile lor şi
39 după casele părinţilor lor, de la
vârsta de treizeci de ani în sus,
până la vârsta de cincizeci de
ani, toţi cei care intră în servi-
ciu, pentru slujba în cortul întâl-
40 nirii, – cei număraţi ai lor, după
familiile lor, după casele părin-
ţilor lor, erau două mii şase sute
41 treizeci. Aceştia sunt cei numă-
raţi* din familiile fiilor lui Gher-
şon, toţi cei care au slujit la cor-
tul întâlnirii, pe care i-au numă-
rat Moise şi Aaron după porun-
ca ***D***omnului.

41 *Vers. 22.

42 Şi cei număraţi din familiile
fiilor lui Merari, după familiile
43 lor, după casele părinţilor lor, de
la vârsta de treizeci* de ani în
sus, până la vârsta de cincizeci
de ani, toţi cei care intră în ser-
viciu, pentru slujba în cortul în-
44 tâlnirii, cei număraţi ai lor, după
familiile lor, erau trei mii două
45 sute. Aceştia sunt cei număraţi
din familiile fiilor lui Merari, pe
care i-au numărat Moise şi Aa-
ron după* porunca ***D***omnului
prin Moise.

43 *Vers. 35.

45 *Vers. 29.

46 Toţi cei număraţi, pe care
i-au numărat Moise şi Aaron şi
căpeteniile lui Israel, dintre leviţi,
după familiile lor şi după casele
47 părinţilor lor, de la vârsta de
treizeci* de ani în sus, până la
vârsta de cincizeci de ani, toţi
cei care au venit să slujească în
lucrarea de slujire şi în lucrarea

47 *Vers. 43.

---

[a] *Lit.* „gura"   [b] *Sau* „să număraţi"

de purtare a poverilor, la cortul
48 întâlnirii, cei numărați* ai lor
erau opt mii cinci sute optzeci.
49 Au fost numărați*, după porun-
ca Domnului, de Moise, fiecare
pentru slujba** sa și pentru lu-
crarea sa; și au fost numărați
de el, cum poruncise Domnul
lui Moise.

48 *Cap. 3.39.
49 *Vers. 2,22. **Vers. 15,24

Atitudinea față de cei necurați

5 Și Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Poruncește fiilor lui
Israel să scoată afară* din tabă-
ră pe orice lepros** și pe oricine
are o scurgere† și pe oricine este
3 necurat printr-un mort††. Fie
parte bărbătească, fie parte fe-
meiască, să-i scoateți afară; să-i
scoateți afară din tabără, ca să
nu întineze tabăra lor, în mijlo-
4 cul* căreia locuiesc Eu“. Și fiii
lui Israel au făcut așa și i-au
scos afară din tabără; după cum
vorbise Domnul lui Moise, așa
au făcut fiii lui Israel.

2 *Lev. 13.46. Cap. 12.14. **Lev.13.3,8 †Lev. 15.2. ††Lev. 21.1. Cap. 9.6,10; 19.11; 31.19.
3 *Lev. 26.11,12 Cap. 35.34. 2 Cor. 6.16.

Despăgubirea pentru vină

5 Și Domnul a vorbit lui Moi-
6 se, zicând: „Vorbește fiilor lui Is-
rael: «Dacă un bărbat sau o fe-
meie va face* vreun păcat pe
care-l fac oamenii, lucrând cu ne-
credincioșie împotriva Domnului,
și acel suflet s-a făcut vinovat,
7 atunci să-și mărturisească* pă-
catul pe care l-a făcut și să
întoarcă pentru vina lui suma
întreagă** și să adauge la ea a
cincea parte și s-o dea aceluia
față de care s-a făcut vinovat.
8 Și dacă omul nu are o rudă a-
propiată căreia să-i restituie lu-
crul datorat, atunci lucrul dato-
rat, restituit Domnului, să fie al
preotului, în afară de berbecul*
de ispășire cu care se va face
9 ispășire pentru el. Și orice dar*
ridicat din toate lucrurile sfinte
ale fiilor lui Israel, pe care le
aduc ei preotului, să fie** al
10 lui. Și lucrurile sfinte ale orică-
rui om să fie ale lui; orice dă
cineva preotului să fie* al lui»“.

6 *Lev. 6.2,3.
7 *Lev. 5.5; 26.40. Ios. 7.19. **Lev. 6.5.
8 *Lev. 6.6,7; 7.7.
9 *Ex. 29.28. Lev. 7.14. Cap. 18.8,9. Deut. 12.6,11 Ezec. 44.30. **Lev. 6.17; 6.26; 7.10. Deut. 18.3,4.
10 *Lev. 10.13.

Apa de gelozie

11 Și Domnul a vorbit lui Moi-
12 se, zicând: „Vorbește fiilor lui
Israel și spune-le: «Dacă soția
unui bărbat se va abate și-i va
13 fi necredincioasă, și un bărbat
se va culca* cu ea, și *fapta* va fi
ascunsă de ochii soțului ei, și ea
se va întina în ascuns, și nu va fi
nici un martor împotriva ei, și
14 n-a fost prinsă, și duhul de ge-
lozie* va veni peste el, și va
fi gelos pe soția sa, și ea a fost
întinată – sau, dacă duhul de ge-
lozie a venit peste el și va fi ge-
los pe soția sa și ea n-a fost
15 întinată – atunci bărbatul să-și
aducă soția la preot și să aducă
darul ei pentru ea, a zecea parte
dintr-o efă de făină de orz; să
nu toarne untdelemn deasupra,
nici să nu pună tămâie peste
el, pentru că este un dar de ge-
lozie, un dar de mâncare de amin-
tire, care amintește* nelegiuirea.
16 Și preotul o va apropia și o va pu-
17 ne să stea înaintea Domnului. Și
preotul să ia apă sfântă într-un
vas de lut; și preotul să ia din pra-
ful care va fi pe podeaua cortului
18 și s-o pună în apă. Și preotul s-o
pună pe femeie să stea înaintea
Domnului și să descopere capul fe-
meii și să pună pe palmele ei
darul de mâncare de amintire, ca-
re este darul de mâncare de ge-
lozie; și în mâna preotului să fie
apa amară aducătoare de bles-
19 tem. Și preotul s-o pună să jure;
și să zică femeii: «Dacă nu s-a
culcat bărbat cu tine și dacă nu
te-ai abătut* la necurăție, fiind
sub *autoritatea* soțului tău, să
fii liberă de această apă amară
20 aducătoare de blestem. Dar, dacă
tu te-ai abătut *cu altul,* fiind sub
autoritatea soțului tău, și te-ai
întinat și s-a culcat cu tine un
alt bărbat în afară de soțul tău...»
21 – atunci preotul* să pună pe fe-
meie să jure cu un jurământ de
blestem și preotul să zică femeii:
«Domnul te va face** un bles-
tem și un jurământ în mijlocul po-
porului tău, când Domnul va face
să ți se usuce coapsa și să ți se
22 umfle pântecele. Și această apă

13 *Lev. 18.20; 20.10.
14 *Pr. 6.34. Cânt. 8.6.
15 *1 Împ. 17.18 Ezec. 29.16.
19 *Vers. 12.
21 *Ios. 6.26. 1 Sam. 14.24 Neem. 10.29. **Ier. 29.22.

22 *Ps. 109.18. **Deut.27.15

aducătoare de blestem să intre*
în măruntaiele tale, ca să-ţi um-
fle pântecele şi să-ţi usuce coap-
sa!» Şi** femeia să zică: «Amin,
23 Amin». Şi preotul să scrie aceste
blesteme în carte[a] şi să le ştear-
24 gă cu apa amară. Şi să dea femeii
să bea apa amară aducătoare de
blestem şi apa aducătoare de
blestem să intre în ea şi *să-i fie*

25 *Lev. 8.27.

25 amară. Şi preotul să ia din mâna
femeii darul de mâncare de ge-
lozie şi să legene* darul de mân-
care înaintea Domnului şi să-l

26 *Lev. 2.2,9.

26 aducă pe altar. Şi preotul* să ia
un pumn din darul de mâncare,
ca amintire a lui[b], şi să-l ardă pe
altar şi după aceea să facă pe

27 *Deut. 28.37. Ps. 83.9,11. Ier. 24.9; 29.18,22; 42.18. Zah. 8.13.

27 femeie să bea apa. Şi, după ce o
va face să bea apa, atunci va fi
aşa: dacă s-a întinat şi a fost ne-
credincioasă faţă de soţul ei, apa
aducătoare de blestem va intra
în ea şi *va fi* amară, şi pântecele
ei se va umfla şi coapsa ei se va
usca şi femeia va fi un blestem*
28 în mijlocul poporului ei. Şi da-
că femeia nu s-a întinat şi ea este
curată, atunci va fi nevinovată şi
va zămisli sămânţă.

29 *Vers. 19.

29 Aceasta este legea geloziil-
lor, când soţia se abate* *la altul,*
fiind sub *autoritatea* soţului ei,
30 şi se întinează sau când ar veni
peste un bărbat duhul de gelozie
şi ar fi gelos pe soţia sa: atunci
să o pună pe femeie să stea îna-
intea Domnului şi preotul să-i
facă după toată legea aceasta;

31 *Lev. 20.17; 20.19,20.

31 şi bărbatul va fi liber de nelegiu-
ire, iar femeia să-şi poarte* ne-
legiuirea»".

Nazireatul

2 *Jud. 13.5. **Lev. 15.31; 22.2. Amos 2.11. Fap. 21.23. Rom. 1.1.

3 *Gen. 9.21. Amos 2.12. Lc. 1.15.

6 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «Fie bărbat, fie
femeie, când va face o promisiu-
ne specială[c] de nazireu[d]*, ca să
se consacre** pentru Domnul,
3 el să se despartă de vin* şi de bău-
tură tare**; să nu bea oţet† de vin
sau oţet de băutură tare şi să nu
bea zeamă de struguri şi să nu
mănânce struguri proaspeţi sau
4 uscaţi. În toate zilele despărţirii
sale să nu mănânce nimic care
este făcut din viţă de vie[e], de la
5 sâmburi[f] până la pieliţă. În toate
zilele promisiunii lui de despăr-
ţire, briciul să nu treacă* pe ca-
pul lui; până se vor împlini zilele
pentru care s-a consacrat pentru
Domnul, să fie sfânt; să lase să
crească în voie pletele părului
6 capului său. În toate zilele cât s-a
consacrat pentru Domnul, să nu
7 se apropie* de un trup mort, să
nu se facă necurat nici pentru
tatăl* său, nici pentru mama sa,
nici pentru fratele său, nici pentru
sora sa, când vor muri, pentru
că despărţirea Dumnezeului său
8 este pe capul său. În toate zilele
despărţirii lui este sfânt pentru
9 Domnul. Şi dacă va muri cineva
pe neaşteptate lângă el şi el
şi-a întinat capul consacrării lui,
atunci să-şi radă* capul în ziua
curăţirii lui; să-l radă în ziua a
10 şaptea. Şi a opta zi să aducă pre-
otului două* turturele sau doi
pui de porumbel la intrarea cor-
11 tului întâlnirii. Şi preotul să-l pre-
gătească pe unul ca jertfă pentru
păcat, iar pe celălalt ca ardere-
de-tot şi să facă ispăşire pentru
el, pentru că a păcătuit din cauza
unui mort; şi să-i sfinţească *ast-*
12 *fel* capul în aceeaşi zi. Şi să
consacre *încă o dată* pentru
Domnul zilele despărţirii lui şi să
aducă un miel de un an ca jert-
fă* pentru vină, dar zilele dintâi
nu îi vor fi socotite[g], deoarece
consacrarea lui a fost întinată.
13 Şi aceasta este legea nazi-
reului, în ziua* când se vor îm-
plini zilele consacrării lui: să fie
adus la intrarea cortului întâl-

3 **Lev. 10.9. Cap. 28.7. Deut. 14.26. †Rut 2.14. Ps. 69.21.

5 *Jud. 13.5; 16.17. 1 Sam. 1.11.

6 *Lev. 21.11. Cap. 19.11; 19.16.

7 *Lev. 21.1,2; 21.11. Cap. 9.6.

9 *Lev. 14.8,9. Vers. 18. Fap. 18.18; 21.24.

10 *Lev. 5.7; 14.22; 15.14; 15.29.

12 *Lev. 5.6.

13 *Fap. 21.26.

[a] *Sau* „pe sul" [b] *A darului* [c] *Sau* „când va dori să facă o promisiune"
[d] *Promisiune de despărţire* [e] *Lit.* „viţă de vin" [f] *Sau* „struguri necopţi"
[g] *Lit.* „vor cădea"

14 *Lev. 4.28; 4.32; 14.10. **Lev. 4.3. †Lev. 3.6.
15 *Ex. 29.2. Lev. 2.4. **Cap. 15.5; 15.7,10.
18 *Vers. 9. Fap. 21.24.
19 *Lev. 7.33. 1 Sam. 2.15. **Ex. 29.23; 29.24.
20 *Lev. 7.30,32 **Ex. 29.27. †Ex. 29.28. ††Ecl. 9.7.
23 *Lev. 9.22. 1 Cr. 23.13.
24 *Deut. 28.3-6 **Ps. 17.8; 121.7. Ioan 17.11.
25 *Ps. 31.16. Dan. 9.17. **Gen. 43.29

14 nirii. Şi să-şi aducă darul îna-
intea Domnului: un miel de un an
fără cusur ca ardere-de-tot şi o
mieluşea* de un an fără cusur ca
jertfă** pentru păcat şi un ber-
bec fără cusur ca jertfă† de pace
15 şi un coş cu azime*, turte din
floarea făinii frământate** cu
untdelemn şi plăcinte fără aluat,
unse cu untdelemn, şi darul lor
de mâncare şi darurile lor de
16 băutură. Şi preotul să le aducă
înaintea Domnului şi să aducă
jertfa lui pentru păcat şi arderea
17 lui de tot. Şi berbecul să-l aducă
Domnului ca jertfă de pace îm-
preună cu coşul de azime: preotul
să aducă şi darul său de mâncare
18 şi darul său de băutură. Şi nazi-
reul să-şi radă* capul consacrării
lui la intrarea cortului întâlnirii şi
să ia părul capului consacrării lui
şi să-l pună pe focul care este
19 sub jertfa de pace. Şi preotul să
ia spata* fiartă a berbecului şi o
turtă fără aluat din coş şi o plă-
cintă fără aluat şi să le pună**
în mâinile nazireului, după ce
îşi va fi ras *capul* consacrării lui.
20 Şi preotul să le legene* ca dar
legănat înaintea Domnului: este
sfânt, pentru preot, cu pieptul**
darului legănat şi cu spata daru-
lui† ridicat. Şi după aceea nazi-
21 reul va putea să bea vin††. Aceas-
ta este legea nazireului care pro-
mite darul său Domnului, pentru
consacrarea sa, în afară de ceea
ce îi va da mâna; după promisiu-
nea lui pe care a făcut-o, aşa să
facă, după legea consacrării lui»“.

Binecuvântarea

22 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
23 se, zicând: „Vorbeşte lui Aaron şi
fiilor lui, zicând: «Aşa să bine-
cuvântaţi* pe fiii lui Israel, zi-
cându-le:
24 «Domnul să te binecuvânte-
ze* şi să te păzească**!
25 Domnul să facă să strălucea-
scă* faţa Lui peste tine şi să-ţi
fie îndurător**!
26 Domnul să-Şi înalţe faţa peste
tine şi să-ţi dea pace*».
27 Şi ei să pună* Numele Meu
peste fiii lui Israel şi-i voi bi-
necuvânta**»“.

Darurile capilor seminţiilor

7 Şi a fost *aşa*: în ziua* în
care sfârşise Moise de aşezat**
cortul şi-l unsese† şi-l sfinţise îm-
preună cu toate uneltele lui, şi
altarul şi toate uneltele lui şi le
2 unsese şi le sfinţise, căpeteniile*
lui Israel au adus daruri**; ei
erau căpeteniile caselor lor pă-
rinteşti, mai-marii seminţiilor,
cei care au fost mai-mari peste cei
3 număraţi. Şi ei şi-au adus darul
înaintea Domnului: şase care*
acoperite şi doisprezece boi; un
car la două căpetenii şi un bou
de fiecare *căpetenie*; le-au adus
4 înaintea cortului. Şi Domnul a vor-
5 bit lui Moise, zicând: „Ia-le de la
ei şi să fie pentru slujba cortului în-
tâlnirii şi să le dai leviţilor, fiecă-
6 ruia după slujba sa“. Şi Moise a
luat carele şi boii şi le-a dat le-
7 viţilor. A dat două care şi patru
boi fiilor lui Gherşon*, după sluj-
8 ba lor. Şi a dat patru care şi opt
boi fiilor lui Merari*, după slujba
lor, sub mâna lui Itamar**, fiul
9 preotului Aaron. Dar fiilor lui Che-
hat nu le-a dat, pentru că slujba*
sfântului locaş era asupra lor; îl
purtau** pe umăr.
10 Şi căpeteniile au adus darul*
pentru dedicarea[a] altarului în
ziua în care a fost uns; şi căpe-
teniile şi-au adus darul înaintea
11 altarului. Şi Domnul i-a zis lui
Moise: „Ei să-şi aducă darul pen-
tru dedicarea altarului, fiecare că-
petenie în ziua lui“.
12 Şi cel care şi-a adus darul în
ziua întâi a fost Nahşon*, fiul lui
Aminadab, din seminţia lui Iuda.
13 Şi darul său a fost o farfurie* de
argint, în greutate de o sută trei-
zeci *de sicli*; o farfurie adâncă[b],
de argint, de şaptezeci de sicli,
după siclul** sfântului locaş,

26 *Ps. 29.11. Ioan 14.27. 2 Tes. 3.16.
27 *2 Cr. 7.14. Is. 43.7. **Ps. 115.12.
1 *Ex. 40.17. **Ex. 40.18. †Ex. 40.9-11. Lev. 8.10,11.
2 *Cap. 1.5. **2 Cr. 35.8.
3 *Is. 66.20.
7 *Cap. 4.24; 4.25.
8 *Cap. 4.29,31. **Cap. 4.28; 4.33.
9 *Cap. 4.6,8; 4.10,12,14. **Cap. 4.15. Ios. 3.3. 2 Sam. 6.13.
10 *Deut. 20.5. 1 Împ. 8.63. 2 Cr. 7.5,9. Ezra 6.16. Neem. 12.27. Ps. 30.1.
12 *Cap. 2.3.
13 *Ex. 25.29; 37.16. **Ex. 30.13. Cap. 3.47.

[a] *Sau* „inaugurarea“ [b] *Pentru sângele stropirii*

13 †Lev. 2.1.
amândouă pline cu floarea făinii
frământată cu untdelemn, ca dar†
14 *Ex. 30.34.
14 de mâncare; o ceaşcă de aur, de
zece *sicli*, plină cu tămâie*;
15 *Lev. 1.2.
15 un vițel* tânăr din cireadă[a], un
berbec, un miel de un an[b], ca ar-
16 *Lev. 4.23.
16 dere-de-tot; un țap* dintre ca-
17 *Lev. 3.1. **Lc. 3.32,33
17 pre, ca jertfă pentru păcat; şi,
ca jertfă* de pace: doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an. Acesta a fost darul lui
Nahşon**, fiul lui Aminadab.
18 *Cap. 1.8; 2.5.
18 A doua zi *şi*-a adus *darul*
Netaneel*, fiul lui Țuar, căpetenia
19 lui Isahar. El a adus darul său: o
farfurie de argint în greutate de o
sută treizeci *de sicli*, o farfurie
adâncă, de argint, de şaptezeci
de sicli, după siclul sfântului lo-
caş: amândouă pline cu floarea
făinii frământată cu untdelemn,
20 ca dar de mâncare; o ceaşcă de
aur, de zece *sicli*, plină cu tă-
21 mâie; un vițel tânăr din cireadă,
un berbec, un miel de un an, ca
22 ardere-de-tot; un țap dintre ca-
23 pre, ca jertfă pentru păcat; şi, ca
jertfă de pace: doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an. Acesta a fost darul lui
Netaneel, fiul lui Țuar.
24 *Cap. 1.9; 2.7.
24 A treia zi, căpetenia fiilor lui
Zabulon, Eliab*, fiul lui He-
25 lon. Darul său a fost: o farfurie
de argint, în greutate de o sută
treizeci *de sicli*, o farfurie adân-
că, de argint, de şaptezeci de si-
cli, după siclul sfântului locaş:
amândouă pline cu floarea făinii
frământată cu untdelemn, ca dar
26 de mâncare; o ceaşcă de aur, de
27 *Is. 53.7. Ioan 1.29. 1 Pet. 1.19.
27 zece *sicli*, plină cu tămâie; un vi-
țel tânăr din cireadă, un berbec,
un miel* de un an, ca ardere-de-
28 tot; un țap dintre capre, ca jertfă
29 pentru păcat; şi, ca jertfă de pa-
ce: doi boi, cinci berbeci, cinci
țapi, cinci miei de un an. Acesta a
fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.
30 *Cap. 1.6; 2.10.
30 A patra zi, căpetenia fiilor
lui Ruben, Elițur*, fiul lui Şede-
31 ur. Darul său a fost: o farfurie,
de argint, în greutate de o sută
treizeci *de sicli*, o farfurie adân-
că, de argint, de şaptezeci de sic-
li, după siclul sfântului locaş:
amândouă pline cu floarea făinii
frământată cu untdelemn, ca dar
32 de mâncare; o ceaşcă de aur, de
33 zece *sicli*, plină cu tămâie; un vi-
țel tânăr din cireadă, un berbec,
un miel de un an, ca ardere-de-
34 tot; un țap dintre capre, ca jert-
35 fă pentru păcat; şi, ca jertfă de
pace: doi boi, cinci berbeci, cin-
ci țapi, cinci miei de un an. Aces-
ta a fost darul lui Elițur, fiul lui
Şedeur.
36 *Cap. 1.6; 2.12.
36 A cincea zi, căpetenia fiilor
lui Simeon, Şelumiel*, fiul lui
37 Țurişadai. Darul său a fost: o
farfurie de argint, în greutate de
o sută treizeci *de sicli*, o farfu-
rie adâncă, de argint, de şapte-
zeci de sicli, după siclul sfântului
locaş: amândouă pline cu floa-
rea făinii frământată cu untde-
38 lemn, ca dar de mâncare; o ceaş-
că de aur, de zece *sicli*, plină cu
39 tămâie; un vițel tânăr din cirea-
dă, un berbec, un miel de un an,
40 ca ardere-de-tot; un țap dintre
41 capre, ca jertfă pentru păcat; şi,
ca jertfă de pace: doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de
un an. Acesta a fost darul lui
Şelumiel, fiul lui Țurişadai.
42 *Cap. 1.14; 2.14; 10.20.
42 A şasea zi, căpetenia fiilor
lui Gad, Eliasaf*, fiul lui Deuel.
43 *Lev. 2.5; 14.10.
43 Darul său a fost: o farfurie de
argint, în greutate de o sută trei-
zeci *de sicli*, o farfurie adâncă,
de argint, de şaptezeci de sicli,
după siclul sfântului locaş: amân-
două pline cu floarea făinii*
frământată cu untdelemn, ca dar
44 de mâncare; o ceaşcă de aur, de
45 zece *sicli*, plină cu tămâie; un
vițel tânăr din cireadă, un ber-
bec, un miel de un an, ca ardere-
46 de-tot; un țap dintre capre, ca
47 jertfă pentru păcat; şi, ca jertfă

[a] *Lit.* „fiu al cirezii“ [b] *Lit.* „fiu al anului său“

de pace: doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an.
Acesta a fost darul lui Eliasaf,
fiul lui Deuel.
48 A şaptea zi, căpetenia fiilor
lui Efraim, Elişama*, fiul lui Ami-
49 hud. Darul său a fost: o farfurie
de argint, în greutate de o sută
treizeci *de sicli*, o farfurie adâncă,
de argint, de şaptezeci de sicli,
după siclul sfântului locaş: amân-
două pline cu floarea făinii fră-
mântată cu untdelemn, ca dar de
50 mâncare; o ceaşcă de aur, de
zece *sicli*, plină cu tămâie*; un
51 vițel tânăr din cireadă, un berbec,
un miel de un an, ca ardere-
52 de-tot; un țap dintre capre, ca
53 jertfă pentru păcat; şi, ca jert-
fă de pace: doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an.
Acesta a fost darul lui Elişama,
fiul lui Amihud.
54 A opta zi, căpetenia fiilor
lui Manase, Gamaliel*, fiul lui Pe-
55 dahțur. Darul său a fost: o farfu-
rie de argint, în greutate de o
sută treizeci *de sicli*, o farfurie
adâncă, de argint, de şaptezeci
de sicli, după siclul sfântului lo-
caş: amândouă pline cu floarea
făinii frământată cu untdelemn,
56 ca dar de mâncare; o ceaşcă
de aur, de zece *sicli*, plină cu
57 tămâie*; un vițel tânăr din ci-
readă, un berbec, un miel* de un
58 an, ca ardere-de-tot; un țap din-
tre capre, ca jertfă pentru păcat;
59 şi, ca jertfă* de pace: doi boi,
cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei
de un an. Acesta a fost darul lui
Gamaliel, fiul lui Pedahțur.
60 A noua zi, căpetenia fiilor
lui Beniamin, Abidan*, fiul lui
61 Ghideoni. Darul său a fost: o
farfurie de argint, în greutate
de o sută treizeci *de sicli*, o far-
furie adâncă, de argint, de şapte-
zeci de sicli, după siclul sfântu-
lui locaş: amândouă pline cu
floarea făinii frământată cu unt-
delemn, ca dar de mâncare; o
62 ceaşcă de aur, de zece *sicli*, plină
63 cu tămâie*; un vițel tânăr din
cireadă, un berbec, un miel de
64 un an, ca ardere-de-tot; un țap
dintre capre, ca jertfă pentru pă-
65 cat*; şi, ca jertfă de pace: doi
boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci
miei de un an. Acesta a fost da-
rul lui Abidan, fiul lui Ghideoni.
66 A zecea zi, căpetenia fiilor
lui Dan, Ahiezer*, fiul lui Ami-
67 şadai. Darul său a fost: o farfu-
rie de argint, în greutate de o
sută treizeci *de sicli*, o farfurie
adâncă, de argint, de şaptezeci
de sicli, după siclul* sfântului
locaş: amândouă pline cu floarea
făinii frământată cu untdelemn,
68 ca dar de mâncare; o ceaşcă de
aur, de zece *sicli*, plină cu tă-
69 mâie*; un vițel tânăr din cireadă,
un berbec, un miel de un an, ca
70 ardere-de-tot; un țap dintre ca-
71 pre, ca jertfă pentru păcat; şi,
ca jertfă de pace: doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei
de un an. Acesta a fost darul lui
Ahiezer, fiul lui Amişadai.
72 A unsprezecea zi, căpetenia
fiilor lui Aşer, Paguiel*, fiul lui
73 Ocran. Darul său a fost: o farfu-
rie de argint, în greutate de o sută
treizeci *de sicli*, o farfurie adân-
că, de argint, de şaptezeci de si-
cli, după siclul sfântului locaş:
amândouă pline cu floarea făinii
frământată cu untdelemn, ca dar
74 de mâncare; o ceaşcă de aur, de
75 zece *sicli*, plină cu tămâie*; un
vițel tânăr din cireadă, un ber-
bec, un miel de un an, ca ardere-
76 de-tot; un țap dintre capre, ca
77 jertfă pentru păcat; şi, ca jertfă
de pace: doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an.
Acesta a fost darul lui Paguiel,
fiul lui Ocran.
78 A douăsprezecea zi, căpete-
nia fiilor lui Neftali, Ahira*, fiul
79 lui Enan. Darul său a fost: o far-
furie de argint, în greutate de o
sută treizeci *de sicli*, o farfurie
adâncă, de argint, de şaptezeci
de sicli, după siclul sfântului lo-

48 *Cap. 1.10; 2.18. 1 Cr. 7.26.
50 *Deut. 33.10. Ezec. 8.11. Lc. 1.10.
54 *Cap. 1.10; 2.20.
56 *Ex. 30.7.
57 *Ex. 12.5. Fap. 8.32. Apoc. 5.6.
59 *Lev. 3.1.
60 *Cap. 1.11; 2.22.
62 *Apoc. 5.8; 8.3,4.
64 *2 Cor. 5.21.
66 *Cap. 1.12; 2.25.
67 *Ex. 30.13. Lev. 27.25.
68 *Ps. 141.2.
72 *Cap. 1.13; 2.27.
74 *Mal. 1.11.
78 *Cap. 1.15; 2.29.

caş: amândouă pline cu floarea
făinii frământată cu untdelemn,
80 ca dar de mâncare; o ceaşcă de
aur, de zece *sicli*, plină cu tămâ-
81 ie; un viţel tânăr din cireadă, un
berbec, un miel de un an, ca ar-
82 dere-de-tot; un ţap dintre capre,
83 ca jertfă pentru păcat; şi, ca
jertfă de pace: doi boi, cinci
berbeci, cinci ţapi, cinci miei de
un an. Acesta a fost darul lui
Ahira, fiul lui Enan.

84 *Vers. 10. **Vers. 1.

84 Acesta a fost darul pentru
dedicarea* altarului, în ziua un-
gerii** sale, din partea căpete-
niilor: douăsprezece farfurii de
argint, douăsprezece farfurii a-
dânci, de argint, douăsprezece

85 *Ex. 30.13.

85 ceşti de aur; fiecare farfurie era
de o sută treizeci *de sicli* şi fie-
care farfurie adâncă, de şapte-
zeci; tot argintul vaselor era
două mii patru sute de sicli, după
86 siclul* sfântului locaş; cele
douăsprezece ceşti de aur pline
cu tămâie, fiecare de zece *sicli*,
după siclul sfântului locaş; tot
aurul ceştilor era o sută douăzeci
87 de sicli. Toate animalele pentru
arderea-de-tot erau: doisprezece
viţei, doisprezece berbeci, doi-
sprezece miei de un an şi darul
lor de mâncare; şi doisprezece
ţapi dintre capre ca jertfă pentru

88 *Vers. 1,10.

88 păcat. Şi toate animalele pentru
jertfa de pace erau: douăzeci şi
patru de boi, şaizeci de berbeci,
şaizeci de ţapi, şaizeci de miei
de un an. Acesta a fost darul*
pentru dedicarea altarului, după
ce a fost uns.

89 *Ex. 33.9,11; 40.34,35. **Cap. 12.8. †Lev. 1.1. 1 Sam. 3.4. ††Ex. 25.21. *†Ps. 80.1; 99.1.

89 Şi când intra* Moise în cor-
tul întâlnirii ca să-I vorbeas-
că**, auzea glasul† vorbindu-i de
pe scaunul†† îndurării, care era
deasupra chivotului mărturiei,
dintre*† cei doi heruvimi. Şi vor-
bea cu El.

Aprinderea celor şapte candele

8 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte lui Aaron
şi spune-i: «Când vei aprinde*
candelele, cele şapte candele să
lumineze în partea dinainte a sfeş-
3 nicului»“. Şi Aaron a făcut aşa;
a aprins candelele lui, în partea
dinainte a sfeşnicului, cum îi po-
runcise Domnul lui Moise. Şi
4 aceasta era lucrătura sfeşni-
cului*: din aur bătut**; de la pie-
destalul lui, până la florile lui, era
lucrare bătută; după modelul† pe
care-l arătase Domnul lui Moise,
aşa făcuse el sfeşnicul.

2 *Ex. 25.37; 40.25. Lev. 24.2,4.

4 *Ex. 25.31. **Ex. 25.18; 37.17. †Ex. 25.9; 25.40; 26.30.

Leviţii ca dar legănat

5 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
6 se, zicând: „Ia pe leviţi din mij-
locul fiilor lui Israel şi curăţeş-
7 te-i*. Şi aşa să faci cu ei, ca
să-i curăţeşti: stropeşte* peste ei
apa pentru curăţire *de păcat*; şi
ei să treacă** briciul peste toată
carnea lor şi să-şi spele† haine-
8 le şi să se curăţească. Şi să ia
un viţel tânăr din cireadă şi da-
rul* său de mâncare, de floare a
făinii frământată cu untdelemn;
şi să iei un alt viţel tânăr din
cireadă, ca jertfă pentru păcat.
9 Şi să apropii* pe leviţi înaintea
cortului întâlnirii şi să aduni**
toată adunarea fiilor lui Israel.
10 Şi să apropii pe leviţi înaintea
Domnului. Şi fiii lui Israel să-şi
11 pună mâinile* peste leviţi. Şi Aa-
ron să-i înfăţişeze[a] pe leviţi ca
dar* legănat înaintea Domnului,
de la fiii lui Israel, şi ei să fie
ai lor, ca să facă slujba Dom-
12 nului. Şi leviţii să-şi pună mâini-
le* pe capetele viţeilor: şi tu să-l
aduci pe unul ca jertfă pentru pă-
cat** şi pe celălalt ca ardere-de-
tot† pentru Domnul, spre a face
13 ispăşire pentru leviţi. Şi să-i pui
pe leviţi înaintea lui Aaron şi îna-
intea fiilor lui şi înfăţişează-i ca
14 dar legănat *înaintea* Domnului. Şi
să-i desparţi pe leviţi din mijlo-
cul fiilor lui Israel, ca leviţii să fie
15 ai* Mei. Şi, după aceea, leviţii
să intre ca să facă slujba în cor-

6 *Is. 52.11.

7 *Cap. 19.9. **Lev. 14.8; 14.9. †Gen. 35.2.

8 *Lev. 2.1. Cap. 15.9.

9 *Ex. 29.4; 40.12. **Lev. 8.3.

10 *Lev. 1.4.

11 *Lev. 7.30; 7.34; 8.27.

12 *Ex. 29.10. **Lev. 4.3. †Lev. 1.3.

14 *Cap. 3.12; 3.45; 16.9.

[a] *Lit.* „să-*i* legene“ *(ceremonie de a mişca înainte şi înapoi darul prezentat lui Dumnezeu; la fel în v. 13, 15, 22)*

15 *Ex. 29.24. Vers. 11,13.
tul întâlnirii. Şi să-i curăţeşti şi
să-i înfăţişezi ca dar* legănat. Pentru
16 *Cap. 3.9.
16 că ei Îmi sunt dăruiţi Mie
în totul dintre fiii lui Israel; Mi
i-am luat* în locul oricui deschi-
de pântecele, în locul oricărui
întâi-născut dintre fiii lui Israel.
17 *Ex. 13.2,12; 13.13,15. Cap. 3.13. Lc. 2.23.
17 Pentru că orice întâi-născut din-
tre fiii lui Israel este al Meu*,
din om sau animal; în ziua în
care am lovit pe orice întâi-năs-
cut în ţara Egiptului, Mi i-am sfin-
18 ţit. Şi am luat pe leviţi în locul
oricărui întâi-născut dintre fiii
19 *Cap. 18.5. **Cap. 1.53; 16.46. 2 Cr. 26.16.
19 lui Israel. Şi am dat* pe leviţi ca
dar lui Aaron şi fiilor săi, dintre
fiii lui Israel, ca să facă slujba
fiilor lui Israel în cortul întâlni-
rii şi să facă ispăşire pentru fiii
lui Israel: ca să nu fie nici** o
plagă peste fiii lui Israel când
se apropie fiii lui Israel de sfân-
20 tul locaş". Şi Moise şi Aaron şi
toată adunarea fiilor lui Israel au
făcut cu leviţii după toate câte
poruncise *Domnul* lui Moise în
privinţa leviţilor; aşa au făcut
21 *Vers. 7. **Vers. 11,12
21 fiii lui Israel cu ei. Şi leviţii s-au
curăţit* de păcat şi şi-au spălat
hainele; şi Aaron i-a înfăţişat**
ca dar legănat înaintea *Domnu*-
lui. Şi Aaron a făcut ispăşire pen-
22 *Vers. 15.
22 tru ei, ca să-i curăţească. Şi, du-
pă aceea, leviţii au intrat* să-şi
facă slujba în cortul întâlnirii,
înaintea lui Aaron şi înaintea
fiilor lui; cum poruncise *Domnul*
lui Moise în privinţa leviţilor,
aşa au făcut cu ei.
23 Şi *Domnul* a vorbit lui Moi-
24 *Cap. 4.3. 1 Cr. 23.3; 23.24,27.
24 se, zicând: „Aceasta este cu pri-
vire la leviţi: de la vârsta de
douăzeci şi cinci* de ani în sus
să vină să lucreze în lucrarea
25 slujbei cortului întâlnirii. Şi, de la
vârsta de cincizeci de ani, să ia-
să din lucrarea slujbei şi să nu
26 *Cap. 1.53.
26 mai slujească. Dar să slujească
pe fraţii lor în cortul întâlnirii,
ca să păzească* ce este de păzit;
dar să nu facă slujbă. Aşa să
faci cu leviţii, cu privire la sluj-
bele lor".

Paştele în pustiul Sinai

1 *Ex. 40.2,17. **Cap. 1.1.
9 Şi *Domnul* a vorbit lui Moi-
se în pustiul Sinai, în luna întâi*
a anului al doilea**, după ieşirea lor
din ţara Egiptului, zicând:
2 *Ex. 12.1. Lev. 23.5. Cap. 28.16. Deut. 16.1,2.
2 „Fiii lui Israel să ţină şi Paş-
3 tele* la timpul hotărât. Să îl ţineţi
în ziua a paisprezecea a lunii
acesteia, între cele două seri, la
timpul hotărât; să îl ţineţi potri-
vit cu toate rânduielile lui şi
potrivit cu toate hotărârile lui".
4 Şi Moise a vorbit fiilor lui Israel
5 *Ex. 12.14. Ios. 5.10.
5 să ţină Paştele. Şi au ţinut* Paş-
tele în *luna* întâi, în ziua a pai-
sprezecea a lunii, între cele două
seri, în pustiul Sinai; după toate
câte poruncise *Domnul* lui Moise,
aşa au făcut fiii lui Israel.
6 *Cap. 5.2; 19.11,16. Ioan 18.28. **Ex. 18.15. Cap. 27.2.
6 Şi au fost nişte bărbaţi care
erau necuraţi* din cauza trupului
mort al unui om şi nu puteau
ţine Paştele în ziua aceea; şi au
venit** în ziua aceea înaintea lui
7 Moise şi înaintea lui Aaron. Şi
bărbaţii aceştia i-au zis: „Noi sun-
tem necuraţi din cauza trupului
mort al unui om: pentru ce să
fim opriţi şi să nu aducem darul
Domnului la timpul hotărât pen-
8 *Cap. 27.5. Ps. 85.8.
8 tru fiii lui Israel?" Şi Moise le-a
zis: „Staţi* aici, şi voi auzi ce po-
runceşte *Domnul* pentru voi".
9 Şi *Domnul* a vorbit lui Moi-
10 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui
Israel, zicând: «Dacă cineva din-
tre voi sau din generaţiile voas-
tre va fi necurat printr-un trup
mort sau *va fi* în călătorie, depar-
te, totuşi să ţină Paştele *Domnu*-
11 *2 Cr. 30.2; 30.15. **Ex. 12.8.
11 lui. Să îl ţină în luna a doua*, în
ziua a paisprezecea, între cele
două seri; să îl mănânce cu azi-
12 *Ex. 12.10. **Ex. 12.46. Ioan 19.36. †Ex. 12.28; 12.43.
12 me** şi cu ierburi amare. Să nu
lase nimic din* el până dimi-
neaţă şi să nu frângă nici un
os** din el; să îl ţină după toa-
13 *Gen. 17.14. Ex. 12.15. **Vers. 7.
13 te† rânduielile Paştelui. Dar băr-
batul care va fi curat şi nu va
fi în călătorie şi va pregeta să
ţină Paştele, sufletul acela va fi
nimicit* din poporul său, pentru
că n-a adus** darul *Domnului* la
timpul hotărât; bărbatul acela îşi

13 †Cap. 5.31.
14 *Ex. 12.48. **Ex. 12.49. Lev. 24.22. Cap. 15.15; 15.16,29.

14 va purta† păcatul. Şi dacă vreun
străin* va locui temporar printre
voi şi va voi să ţină Paştele Dom-
nului, să îl ţină potrivit cu rân-
duielile Paştelui şi potrivit cu
hotărârile lui. Să fie o singură**
rânduială pentru voi, atât pentru
străin, cât şi pentru băştinaş»“.

Norul deasupra cortului

15 *Ex. 40.2,17. **Ex. 40.34. 1 Împ. 8.10. 2 Cr. 5.13. Mc. 9.7. †Ex. 13.21; 40.38. Neem. 9.12. Ps. 78.14.
17 *Ex. 40.36. Cap. 10.11. Ps. 80.1.
18 *1 Cor. 10.1.
19 *Cap. 1.53; 3.8.
20 *Ps. 48.14. Pr. 3.6.
22 *Ex. 40.36; 40.37.
23 *Vers. 19. Ps. 73.24; 107.7.

15 Şi, în ziua* în care a fost
ridicat cortul, norul** a acoperit
locaşul cortului mărturiei; şi era
seara ca† o înfăţişare de foc dea-
supra cortului, până dimineaţa.
16 Aşa a fost neîncetat: norul îl a-
coperea şi noaptea avea o înfă-
17 ţişare de foc. Şi, când se ridica*
norul de pe cort, atunci porneau
fiii lui Israel; şi, în locul unde
stătea[a] norul, acolo aşezau fiii
18 lui Israel tabăra. După porunca
Domnului porneau fiii lui Israel
şi după porunca Domnului *ră-
mâneau* în tabără; în toate zilele
cât* stătea norul deasupra cor-
19 tului, ei erau în tabără. Şi dacă
norul rămânea multe zile dea-
supra cortului, atunci fiii lui Is-
rael păzeau* cele de păzit ale
20 Domnului şi nu porneau. Şi dacă
se întâmpla că norul era puţine
zile deasupra cortului, după*
porunca Domnului aşezau tabă-
ra şi după porunca Domnului
21 porneau. Şi era *aşa*: dacă norul
era de seara până dimineaţa şi
dimineaţa norul se ridica, atunci
porneau; sau *dacă după* o zi şi
o noapte norul se ridica[b], por-
22 neau; sau dacă norul rămânea
deasupra cortului două zile sau
o lună sau multe zile[c], locuind
peste el, fiii lui Israel *rămâneau*
în tabără şi nu porneau; dar,
23 când se ridica*, porneau. După
porunca Domnului aşezau tabă-
ra şi după* porunca Domnului
porneau; păzeau cele de păzit ale
Domnului după porunca Dom-
nului prin Moise.

Trâmbiţele de argint

10 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Fă-ţi două trâmbiţe
de argint; lucrare bătută să le
faci şi să-ţi slujească pentru che-
marea adunării* şi pentru pleca-
3 rea taberelor. Şi când vor suna*
din ele, să se strângă toată adu-
narea la tine, la intrarea cortului
4 întâlnirii. Şi când vor suna din-
tr-una, atunci să se strângă la
tine căpeteniile, capii* miilor lui
5 Israel. Şi când veţi suna alarmă,
să plece taberele care sunt aşe-
6 zate spre răsărit*. Şi când veţi
suna alarmă a doua oară, să
plece taberele care sunt aşezate
spre sud*. Să sune alarma la
7 plecarea lor. Şi când va fi să fie
strânsă adunarea, să sunaţi, dar
8 să nu sunaţi* alarmă. Şi fiii lui
Aaron, preoţii*, să sune din trâm-
biţe; şi ele să vă fie o rânduială
pentru totdeauna în generaţiile
9 voastre. Şi când veţi ieşi la răz-
boi în ţara voastră împotriva
vrăjmaşului* care vă va asupri,
atunci să sunaţi alarmă** din
trâmbiţe; şi veţi fi amintiţi†
înaintea Domnului Dumnezeului
vostru şi veţi fi salvaţi†† de
10 vrăjmaşii voştri. Şi, în ziua bu-
curiei voastre şi la sărbătorile
voastre şi la lunile voastre noi,
să sunaţi* din trâmbiţe peste
arderile-de-tot ale voastre şi pes-
te jertfele voastre de pace; şi vă
vor fi spre amintire înaintea
Dumnezeului vostru. Eu sunt
Domnul Dumnezeul vostru“.

Plecarea din Sinai

11 Şi a fost *aşa*: în anul al doi-
lea*, în luna a doua, la douăzeci
ale lunii, norul s-a ridicat** de
12 pe cortul mărturiei. Şi fiii lui
Israel au pornit* după ordinea
lor de mers din pustiul Sinai**;
şi norul s-a oprit în pustiul Pa-
13 ran†. Şi au pornit pentru întâia*
oară după** porunca Domnului
prin Moise.
14 Şi întâi* a pornit steagul ta-
berei fiilor lui Iuda, după oşti-
rile lor; şi peste oştirea sa era
15 Nahşon**, fiul lui Aminadab. Şi

2 *Is. 1.13.
3 *Ier. 4.5. Ioel 2.15.
4 *Ex. 18.21. Cap. 1.16; 7.2.
5 *Cap. 2.3.
6 *Cap. 2.10.
7 *Ioel 2.1.
8 *Cap. 31.6. Ios. 6.4. 1 Cr. 15.24. 2 Cr. 13.12.
9 *Jud. 2.18; 4.3; 6.9; 10.8,12. **Cap. 31.6. Ios. 6.5. 2 Cr. 13.14. †Gen. 8.1. Ps. 106.4. ††1 Sam. 10.18
10 *Lev. 23.24. Cap. 29.1. 1 Cr. 15.24. 2 Cr. 5.12; 7.6; 29.26. Ezra 3.10. Neem. 12.35 Ps. 81.3.
11 *Ex. 40.17. **Cap. 9.17.
12 *Ex. 40.36. Cap. 2.9,16. **Ex. 19.1. †Gen. 21.21.
13 *Deut. 1.6. **Cap. 2.34.
14 *Cap. 2.3,9. **Cap. 1.7.

[a] *Lit.* „locuia“ [b] *Sau* „fie zi sau noapte, când norul se ridica“ [c] *Sau* „un an“

peste oştirea seminţiei fiilor lui
Isahar era Netaneel, fiul lui Ţuar.
16 Şi peste oştirea seminţiei fii-
lor lui Zabulon era Eliab, fiul lui
17 Helon. Şi cortul* a fost desfăcut
şi fiii lui Gherşon şi fiii lui Merari
au pornit, purtând** cortul.
18 Şi steagul* taberei lui Ruben
a pornit după oştirile lor; şi pes-
te oştirea sa era Eliţur, fiul lui
19 Şedeur. Şi peste oştirea semin-
ţiei fiilor lui Simeon era Şelumiel,
20 fiul lui Ţurişadai. Şi peste oştirea
seminţiei fiilor lui Gad era Elia-
21 saf, fiul lui Deuel. Şi chehatiţii
au pornit, purtând* locaşul sfânt;
iar *ceilalţi* aşezaseră** cortul
până la venirea lor.
22 Şi steagul* taberei fiilor lui
Efraim a pornit după oştirile lor;
şi peste oştirea sa era Elişama,
23 fiul lui Amihud. Şi peste oştirea
seminţiei fiilor lui Manase era
24 Gamaliel, fiul lui Pedahţur. Şi
peste oştirea seminţiei fiilor lui
Beniamin era Abidan, fiul lui
Ghideoni.
25 Şi a pornit steagul* taberei
fiilor lui Dan, la urma** tuturor
taberelor, după oştirile lor; şi pes-
te oştirea sa era Ahiezer, fiul lui
26 Amişadai. Şi peste oştirea se-
minţiei fiilor lui Aşer era Pagu-
27 iel, fiul lui Ocran. Şi peste oştirea
seminţiei fiilor lui Neftali era
28 Ahira, fiul lui Enan. Acestea au
fost plecările fiilor lui Israel du-
pă* oştirile lor; şi aşa au plecat.

Moise şi Hobab

29 Şi Moise i-a zis lui Hobab*,
fiul lui Reuel** madianitul, so-
crul lui Moise: „Noi plecăm la lo-
cul despre care Domnul a zis:
«Vi-l† voi da vouă!» Vino cu noi
şi-ţi vom face†† bine, pentru că
Domnul a vorbit bine*† despre
30 Israel“. Şi el i-a zis: „Nu* voi
merge, ci mă voi duce în ţara
31 mea şi la rudele mele“. Şi el a
zis: „Te rog, nu ne părăsi, pen-
tru că tu ştii unde să aşezăm ta-
băra în pustiu şi tu vei fi ochi*
32 pentru noi. Şi va fi *aşa*: dacă vei
veni cu noi, da, va fi *aşa*: orice
bine* ne va face Domnul, aşa
îţi vom face şi noi ţie“.
33 Şi au plecat* din muntele**
Domnului cale de trei zile. Şi
chivotul† legământului Domnu-
lui a mers înaintea lor cale de
trei zile, ca să le caute un loc††
34 de odihnă. Şi norul* Domnului
era deasupra lor ziua, când ple-
cau din tabără.
35 Şi a fost *aşa*: când pornea
chivotul, Moise zicea:
„Ridică-Te*, Doamne, şi să
se risipească vrăjmaşii Tăi;
şi să fugă dinaintea feţei Tale
cei care Te urăsc**!“
36 Şi, când se odihnea, zicea:
„Întoarce-Te*, Doamne, la
zecile de mii** ale miilor lui
Israel“.

Focul Domnului

11 Şi a fost *aşa*: când poporul
murmura*, *aceasta* a fost rău
în auzul Domnului; şi Domnul
a auzit şi mânia** Lui s-a aprins
şi focul Domnului a ars între ei†
şi a mistuit *o parte din* marginea
2 taberei. Şi poporul a strigat* că-
tre Moise; şi Moise s-a rugat**
3 Domnului şi focul s-a stins. Şi au
pus locului aceluia numele Ta-
beera[a]*, pentru că focul Domnu-
lui arsese între ei.

Prepeliţele

4 Şi mulţimea amestecată*
care era printre ei a poftit[b]; şi
chiar şi fiii lui Israel au plâns
din nou şi au zis: „Cine** ne va
5 da carne să mâncăm? Ne amin-
tim de peştele* pe care-l mâncam
în Egipt pe nimic, de castraveţi
şi de pepeni şi de praji şi de cepe
6 şi de usturoi; şi acum ni s-a us-
cat* sufletul: nu este nimic, decât
mana *aceasta* înaintea ochilor
7 noştri“. Şi mana* era ca sământa
de coriandru şi înfăţişarea[c] ei
era ca înfăţişarea[c] bedeliumu-
8 lui**. Poporul se risipea şi o
strângea şi o măcinau cu râşniţa
sau o pisau în piuă şi o fierbeau

17 *Cap. 1.51. **Cap. 4.24; 4.31; 7.6-8.
18 *Cap. 2.10; 2.16.
21 *Cap. 4.4,15; 7.9. **Vers. 17.
22 *Cap. 2.18; 2.24.
25 *Cap. 2.25; 2.31. **Ios. 6.9,13.
28 *Cap. 2.34.
29 *Jud. 4.11. **Ex. 2.18; 3.1; 18.12. †Gen. 12.7. ††Jud. 1.16. *†Gen. 32.12 Ex. 3.8; 6.7,8
30 *Mt. 21.28; 21.29.
31 *Iov 29.15.
32 *Lev. 19.34. Jud. 1.16.
33 *Vers. 12. **Ex. 3.1. †Deut. 1.33. Ios. 3.3,4,6. Ps. 132.8. ††Ier. 31.2. Ezec. 20.6.
34 *Ex. 13.21. Neem. 9.12; 9.19.
35 *Ps. 68.1,2; 132.8. **Deut. 32.41
36 *Ps. 90.13. Is. 63.17. **Deut. 1.10.
1 *Cap. 16.11. **Deut. 9.22 Ps. 78.21. †Lev. 10.2. Cap. 16.35. 2 Împ. 1.12. Ps. 106.18.
2 *Cap. 12.11; 12.13; 21.7. **Iac. 5.16.
3 *Deut. 9.22.
4 *Ex. 12.38. **Ps. 78.18; 106.14. 1 Cor. 10.6.
5 *Ex. 16.3.
6 *Cap. 21.5.
7 *Ex. 16.14; 16.31. **Gen. 2.12.

[a] *Ardere* [b] *Lit.* „a poftit o poftă“ [c] *Lit.* „ochiul“

în oale şi făceau turte din ea; şi
gustul* ei era ca gustul de turte
9 cu untdelemn[a]. Şi noaptea, când
cădea roua* peste tabără, cădea
şi mana deasupra.
10 Şi Moise a auzit pe popor
plângând prin familiile lor, fie-
care la intrarea cortului său. Şi
mânia Domnului s-a aprins*
foarte tare; şi *aceasta* a fost rău
11 în[b] ochii lui Moise. Şi Moise a
zis Domnului: „Pentru ce* ai fă-
cut rău robului Tău? şi de ce nu
am căpătat eu favoare înaintea
ochilor Tăi, de ai pus asupra
mea povara acestui întreg po-
12 por? Am zămislit eu pe tot po-
porul acesta, i-am născut eu, ca
să-mi zici: «Poartă-i* la sânul tău
cum poartă o doică** pe sugar»,
până în ţara pe care ai jurat-o†
13 părinţilor lor? De unde* să am
eu carne, ca să dau la tot popo-
rul acesta? Pentru că ei mi se
plâng, zicând: «Dă-ne carne să
14 mâncăm!» Nu pot să port singur*
tot poporul acesta, pentru că este
15 prea greu pentru mine. Şi dacă
faci aşa* cu mine, omoară-mă**,
Te rog, dacă am căpătat favoare
în ochii Tăi, şi să nu-mi văd†
16 nenorocirea!“ Şi Domnul i-a zis
lui Moise: „Strânge-Mi şapte-
zeci* de bărbaţi dintre bătrânii
lui Israel, pe care-i cunoşti că sunt
bătrâni ai poporului şi supra-
veghetori peste ei**; şi adu-i la
cortul întâlnirii şi să stea acolo cu
17 tine. Şi voi coborî* şi voi vorbi
acolo cu tine; şi voi lua din Du-
hul** care este peste tine şi-L
voi pune peste ei; şi vor purta
povara poporului cu tine şi n-o
18 vei purta singur. Şi spune po-
porului: «Sfinţiţi-vă* pentru mâi-
ne şi veţi mânca şi carne. Pen-
tru că aţi plâns în** auzul Dom-
nului, zicând: «Cine ne va da car-
ne să mâncăm? Pentru că era
bine† de noi în Egipt!» Şi Dom-
nul vă va da carne şi veţi mân-
19 ca. Nu o zi veţi mânca, nici două
zile, nici cinci zile, nici zece
20 zile, nici douăzeci de zile, ci o
lună* de zile, până vă va ieşi pe
nări şi vi se va face greaţă; pen-
tru că L-aţi dispreţuit pe Domnul
care este între voi şi aţi plâns
înaintea Lui, zicând: «Pentru ce**
21 am ieşit din Egipt?»“ Şi Moise
a zis: „Şase sute de mii* de băr-
baţi pedeştri este poporul în
mijlocul căruia sunt eu; şi Tu ai
zis: «Le voi da carne să mănân-
22 ce o lună de zile». Se vor înjun-
ghia cirezi şi turme pentru ei, ca
să-i îndestuleze*? Sau se vor
strânge toţi peştii din mare pen-
23 tru ei, ca să-i îndestuleze?“ Şi
Domnul i-a zis lui Moise: „S-a
scurtat* mâna Domnului? Vei
vedea acum dacă se va împlini**
sau nu cuvântul Meu“.
24 Şi Moise a ieşit şi a spus
poporului cuvintele Domnului; şi
a strâns şaptezeci* de bărbaţi
dintre bătrânii poporului şi i-a
25 aşezat împrejurul cortului. Şi
Domnul a coborât* în nor şi i-a
vorbit şi a luat din Duhul care
era peste el şi L-a pus peste cei
şaptezeci de bătrâni. Şi a fost
aşa: când S-a odihnit** Duhul
peste ei, au profeţit†, dar *după*
26 *aceea* n-au mai continuat. Şi
doi bărbaţi au rămas în tabără;
numele unuia era Eldad şi nume-
le celuilalt Medad; şi Duhul S-a
odihnit* peste ei. Şi ei erau prin-
tre cei scrişi, dar nu ieşiseră**
afară la cort; şi profeţeau în ta-
27 bără. Şi un tânăr a alergat şi i-a
spus lui Moise; şi a zis: „Eldad şi
28 Medad profeţesc în tabără“. Şi
Iosua*, fiul lui Nun, slujitorul lui
Moise, unul dintre tinerii săi[c], a
răspuns şi a zis: „Domnul meu,
29 Moise, opreşte-i**!“ Dar Moise
i-a zis: „Eşti tu gelos pentru mi-
ne? De ar fi tot* poporul Dom-
nului profeţi, de Şi-ar pune
Domnul Duhul Său peste ei!“

8 *Ex. 16.31.
9 *Ex. 16.13; 16.14.
10 *Ps. 78.21.
11 *Ex. 5.22. Deut. 1.12.
12 *Is. 40.11. **Is. 49.23. 1 Tes. 2.7. †Gen. 24.7; 26.3; 50.24. Ex. 13.5,11; 33.1.
13 *Vers. 21,22. Mt. 15.33. Mc. 8.4.
14 *Ex. 18.18. Deut. 1.12.
15 *Ex. 32.32. **1 Împ. 19.4 Iona 4.3. †Ţef. 3.15.
16 *Ex. 24.1,9. **Deut. 16.18
17 *Gen. 11.5; 18.21. Ex. 19.20. **1 Sam. 10.6 2 Împ. 2.15. Neem. 9.20. Is. 44.3. Ioel 2.28.
18 *Ex. 19.10; 19.22. **Ex. 16.7. Vers. 1. †Vers. 5. Fap. 7.39.
20 *Ps. 78.29; 106.15. **Cap. 21.5.
21 *Gen. 12.2. Ex. 12.37; 38.26. Cap. 1.46.
22 *2 Împ. 7.2. Mt. 15.33. Mc. 8.4. Ioan 6.7,9.
23 *Is. 50.2; 59.1. **Cap. 23.19 Ezec. 12.25; 24.14.
24 *Vers. 16.
25 *Cap. 12.5. **2 Împ. 2.15 †1 Sam. 10.5; 19.20-23. Ioel 2.28. Fap. 2.17,18. 1 Cor. 14.1.
26 *Cap. 24.2. 2 Cr. 15.1. **1 Sam. 20.26 Ier. 36.5.
28 *Ex. 33.11. Ios. 1.1. **Mc. 9.38. Lc. 9.49. Ioan 3.26.
29 *1 Cor. 14.5.

[a] *Sau* „untdelemn proaspăt“ [b] *Sau* „a fost rău şi în“ [c] *Sau* „dintre aleşii săi“

31 *Ex. 16.13. Ps. 78.26-28; 105.40.
32 *Ezec. 45.11.
33 *Ps. 78.30; 106.15.
34 *Deut. 9.22.
35 *Cap. 33.17.

30 Şi Moise s-a întors în tabără,
31 el şi bătrânii lui Israel. Şi a
ieşit vânt* de la 𝒟omnul şi a adus
prepeliţe de la mare[a] şi le-a a-
runcat peste tabără, cale cam
de o zi încoace şi cale cam de o
zi încolo, de jur-împrejurul ta-
berei, şi de doi coţi deasupra fe-
32 ţei pământului. Şi poporul s-a
ridicat toată ziua aceea şi toată
noaptea şi toată ziua următoare
şi a strâns prepeliţe; cel care a
strâns puţin a strâns zece* omeri;
şi le-au întins de jur-împrejurul
33 taberei. Carnea* era încă între
dinţii lor, înainte de a fi mesteca-
tă, când s-a aprins mânia 𝒟om-
nului împotriva poporului şi
𝒟omnul a lovit pe popor cu o
34 foarte mare plagă. Şi au pus nu-
mele locului aceluia Chibrot-
Hataava[b]*, pentru că acolo au în-
mormântat pe poporul care a
35 poftit. De la Chibrot-Hataava,
poporul a plecat* la Haţerot; şi
au rămas la Haţerot.

Lepra Mariei

1 *Ex. 2.21.
2 *Cap. 16.3. **Ex. 15.20. Mica 6.4. †Gen. 29.33. Cap. 11.1. 2 Împ. 19.4. Is. 37.4. Ezec. 35.12.
3 *Mt. 11.29.
4 *Ps. 76.9.
5 *Ex. 19.9; 34.5. Cap. 11.25; 16.19.
6 *Gen. 46.2. Ezec. 1.1. Dan. 8.2; 10.8,16. Lc. 1.11,22. Fap. 10.11; 22.17,18. **Gen. 31.10 1 Împ. 3.5. Mt. 1.20.

12 Şi Maria şi Aaron au vorbit
împotriva lui Moise pentru fe-
meia cuşită* pe care o luase;
pentru că îşi luase o femeie cu-
2 şită. Şi au zis: „Cu adevărat nu-
mai prin* Moise a vorbit 𝒟om-
nul? N-a vorbit El şi prin**
3 noi?“ Şi 𝒟omnul a auzit†. Şi băr-
batul Moise era foarte blând[c],
mai mult* decât toţi oamenii
care erau pe faţa pământului.
4 Şi 𝒟omnul* a vorbit deodată
lui Moise şi lui Aaron şi Mari-
ei: „Ieşiţi afară toţi trei la cortul
întâlnirii“. Şi au ieşit afară ei
5 trei. Şi 𝒟omnul a coborât în
stâlpul de nor* şi a stat la intra-
rea cortului şi i-a chemat pe Aa-
ron şi pe Maria. Şi au ieşit a-
6 mândoi. Şi a zis: „Ascultaţi acum
cuvintele Mele! Dacă va fi un
profet printre voi, Eu, 𝒟omnul,
Mă voi arăta lui într-o viziune*,
7 voi vorbi cu el într-un vis**. Nu
aşa este cu robul* Meu Moise;
el este credincios** în toată ca-
8 sa† Mea. Eu vorbesc cu el gură*
către gură, deschis, şi nu în vor-
biri întunecoase[d]**, şi el vede
asemănarea† 𝒟omnului. Cum dar
nu v-aţi temut†† să vorbiţi îm-
potriva robului Meu, împotriva
9 lui Moise?“ Şi mânia 𝒟omnului
s-a aprins împotriva lor; şi a
10 plecat*. Şi norul s-a îndepărtat
de pe cort. Şi, iată, Maria* era
leproasă**, ca zăpada. Şi Aaron
s-a întors spre Maria şi, iată,
11 era leproasă. Şi Aaron i-a zis lui
Moise: „Te rog, domnul meu, nu
pune asupra noastră păcatul*
acesta, prin care am lucrat ne-
buneşte şi prin care am păcătuit.
12 Te rog, să nu fie ea ca unul *năs-
cut* mort*, a cărui carne este pe
jumătate putredă când iese din
13 pântecele mamei lui!“ Şi Moise a
strigat către 𝒟omnul, zicând:
„Dumnezeule, Te rog, vindec-o*!“
14 Şi 𝒟omnul i-a zis lui Moise: „Dacă
tatăl ei ar fi scuipat-o* în faţă, nu
s-ar fi ruşinat ea şapte zile? Să
fie închisă** şapte zile afară din
tabără şi după aceea să fie primi-
15 tă din nou“. Şi Maria a fost în-
chisă afară* din tabără şapte zile;
şi poporul n-a plecat până ce
Maria n-a fost primită din nou.
16 [e]Şi după aceea poporul a ple-
cat de la Haţerot* şi şi-a aşezat
tabăra în pustiul Paran.

7 *Ios. 1.1. Ps. 105.26. **Ev. 3.2,5. †1 Tim. 3.15
8 *Ex. 33.11. Deut. 34.10. **1 Cor. 13.12 †Ex. 24.10; 24.11; 33.19. Ps. 17.15. ††2 Pet. 2.10 Iuda 8.
9 *Gen. 17.22; 18.33.
10 *Deut. 24.9. **2 Împ. 5.27; 15.5.
11 *2 Sam. 19.19; 24.10. Pr. 30.32.
12 *Ps. 88.4.
13 *Ps. 30.2; 41.4. Is. 30.26. Ier. 17.14.
14 *Deut. 25.9. Iov 17.6; 30.10. Is. 50.6. **Lev. 13.46 Cap. 5.2,3.
15 *2 Cr. 26.20; 26.21.
16 *Cap. 11.35; 33.18.

Cei doisprezece cercetaşi în Canaan

2 *Cap. 32.8. Deut. 1.22,23
3 *Cap. 12.16.

13 Şi 𝒟omnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Trimite* bărbaţi ca să
cerceteze ţara Canaanului, pe ca-
re o dau fiilor lui Israel. Să trimi-
teţi un bărbat din fiecare semin-
ţie a părinţilor lor, fiecare căpe-
3 tenie între ei“. Şi Moise i-a trimis
din pustiul Paran*, după porunca
𝒟omnului. Toţi dintre ei erau
bărbaţi capi ai fiilor lui Israel.
4 Şi acestea sunt numele lor: din
seminţia lui Ruben: Şamua, fiul
5 lui Zacur. Din seminţia lui Si-

[a] *Sau* „de la apus“ [b] *Mormintele poftei* [c] *Sau* „smerit“ [d] *Parabole, enigme* [e] *Unele traduceri aici încep capitolul 13.*

6 *Vers. 30. Cap. 14.6,30; 34.19. Ios. 14.6,7; 14.13,14. Jud. 1.12.
8 *Vers. 16.
16 *Vers. 8. Deut. 32.44.
17 *Gen. 12.9; 13.1,3. **Gen. 14.10 Jud. 1.9,19.
20 *Neem. 9.25; 9.35. Ezec. 34.14. **Deut. 31.6; 31.7,23. †Deut. 1.25.
21 *Cap. 20.1. Ios. 15.1. **Ios. 19.28. †Cap. 34.8.
22 *Ios. 15.14. Jud. 1.10. **Ios. 11.21; 11.22; 15.13. †Ios. 21.11. ††Ps. 78.12. Is. 19.11; 30.4.
23 *Gen. 14.13. Vers. 24. Cap. 32.9. Deut. 1.24.

6 meon: Şafat, fiul lui Hori. Din
seminţia lui Iuda: Caleb*, fiul lui
7 Iefune. Din seminţia lui Isahar: Igual,
8 fiul lui Iosif. Din semin-
ţia lui Efraim: Hosea*, fiul lui
9 Nun. Din seminţia lui Beniamin:
10 Palti, fiul lui Rafu. Din semin-
ţia lui Zabulon: Gadiel, fiul lui
11 Sodi. Din seminţia lui Iosif, din
seminţia lui Manase: Gadi, fiul
12 lui Susi. Din seminţia lui Dan:
13 Amiel, fiul lui Ghemali. Din se-
minţia lui Aşer: Setur, fiul lui
14 Micael. Din seminţia lui Neftali:
15 Nahbi, fiul lui Vofsi. Din semin-
ţia lui Gad: Gheuel, fiul lui Ma-
16 chi. Acestea sunt numele băr-
baţilor pe care i-a trimis Moise să
cerceteze ţara. Şi Moise a numit
pe Hosea[a], fiul* lui Nun, Iosua[b].
17 Şi Moise i-a trimis să cercete-
ze ţara Canaanului şi le-a zis: „Sui-
ţi-vă pe calea aceasta prin* sud[c]
18 şi suiţi-vă în ţinutul muntos**. Şi
vedeţi ţara, cum este, şi poporul
care locuieşte în ea, dacă sunt tari
sau slabi, dacă sunt puţini sau
19 mulţi; şi ce fel este ţara în care
locuiesc ei, dacă este bună sau
rea; şi ce fel sunt cetăţile în care
locuiesc ei, dacă sunt în tabere sau
20 în cetăţi întărite; şi cum este pă-
mântul, dacă este gras* sau slab,
dacă sunt copaci pe el sau nu. Şi
fiţi curajoşi** şi aduceţi din
roadele† ţării“. Şi zilele acelea
erau zilele celor dintâi struguri.
21 Şi s-au suit şi au cercetat
ţara din pustiul Ţin* până la
Rehob**, până la intrarea Ha-
22 matului†. Şi s-au suit prin sud
şi au mers până la Hebron. Şi
acolo erau Ahiman*, Şeşai şi
Talmai, fiii lui Anac**. Şi He-
bronul† fusese construit cu şap-
te ani înaintea Ţoanului†† din E-
23 gipt. Şi au venit până la valea
Eşcol*; şi de acolo au tăiat o
mlădiţă cu un ciorchine de stru-
guri şi au adus-o pe o prăjină în-
tre doi; *au luat* şi din rodii şi
24 din smochine. Locul acela s-a
numit valea Eşcol[d], pentru cior-
chinele pe care l-au tăiat de a-
25 colo fiii lui Israel. Şi s-au întors
de la cercetarea ţării, după tre-
cerea a patruzeci de zile.
26 Şi au mers şi au venit la Moi-
se şi la Aaron şi la toată adu-
narea fiilor lui Israel, în pustiul
Paran*, la Cades**; şi le-au adus
informaţii, lor şi la toată aduna-
27 rea; şi le-au arătat rodul ţării. Şi
le-au istorisit şi au zis: „Am mers
în ţara la care ne-ai trimis şi cu
adevărat curge lapte* şi miere
în ea; şi acesta** este rodul ei.
28 Numai că poporul* care locuieş-
te în ţară este foarte tare şi cetă-
ţile sunt întărite, foarte mari; şi
am văzut acolo şi pe fiii lui
29 Anac**. Amalec* locuieşte în ţa-
ra de sud**; şi hetiţii şi iebusiţii
şi amoriţii† locuiesc în ţinutul
muntos; şi canaaniţii locuiesc
lângă mare şi pe malul Iorda-
30 nului“. Şi Caleb* a liniştit poporul
înaintea lui Moise şi a zis: „Să
mergem să ne suim îndată şi
s-o stăpânim, pentru că o vom
31 învinge, cu siguranţă“. Şi băr-
baţii care se suiseră cu el ziceau:
„Nu vom putea* merge împotri-
va poporului, pentru că sunt
32 mai tari** decât noi“. Şi au adus
un raport rău* fiilor lui Israel
despre ţara pe care o cercetase-
ră, zicând: „Ţara pe care am stră-
bătut-o ca s-o cercetăm este o ţa-
ră** care mănâncă pe locuitorii
ei; şi tot poporul pe care l-am
văzut în ea sunt oameni mari†
33 de statură. Şi acolo am văzut pe
uriaşi[e]*, pe fiii lui Anac**, dintre
uriaşi; şi noi eram în ochii noş-
tri ca nişte lăcuste† şi tot aşa
eram şi în†† ochii lor“.

14

Şi toată adunarea şi-a ridicat
glasul şi a strigat; şi poporul a
2 plâns* în noaptea aceea. Şi toţi*
fiii lui Israel au murmurat îm-
potriva lui Moise şi împotriva

26 *Vers. 3. **Cap. 20.1; 20.16; 32.8; 33.36. Deut. 1.19. Ios. 14.6.
27 *Ex. 3.8; 33.3. **Deut. 1.25.
28 *Deut. 1.28; 9.1,2. **Vers. 33.
29 *Ex. 17.8. Cap. 14.43. Jud. 6.3. 1 Sam. 14.48; 15.3. **Cap. 14.25; 14.45. †Ios. 10.6.
30 *Cap. 14.6; 14.24. Ios. 14.6.
31 *Cap. 32.9. Deut. 1.28. Ios. 14.8. **Deut. 9.1-3
32 *Cap. 14.36; 14.37. Ps. 106.24. **Ezec. 36.13; 36.14. †Amos 2.9.
33 *Gen. 6.4. **Deut. 1.28; 2.10; 9.2. Ios. 11.21. †Is. 40.22. ††1 Sam. 17.42

Pribegirea prin pustiu

1 *Cap. 11.4.
2 *Ex. 16.2; 17.3. Cap. 16.41. Ps. 106.25.

[a] *Eliberare* [b] *Yahve este Salvator* [c] *Neghev; sau* „prin ţara de sud“ [d] *Strugure* [e] *Ebr.* „nephilimi“

2 **Vers. 28,29 Cap. 16.13; 20.3,4; 21.5.
3 *Ex. 5.21. **Vers. 31. Deut. 1.39.
4 *Neem. 9.17. **Deut. 17.16 Fap. 7.39.
5 *Cap. 16.4; 16.22.
7 *Cap. 13.27. Deut. 1.25.
8 *Deut. 10.15. 2 Sam. 15.26 Ps. 22.8; 147.10,11. **1 Sam. 14.27
9 *Deut. 1.26. **Deut. 1.21. †Cap. 24.8. ††Gen. 48.21 Ex. 33.16. Deut. 20.1. Ios. 1.5. Jud. 1.22. 2 Cr. 20.17. Zah. 8.23.
10 *Ex. 17.4. **Ex. 16.10; 24.16,17; 40.34. Lev. 9.23. Cap. 16.19; 16.42; 20.6.
11 *Vers. 23. **Deut. 1.32; 9.23. Ps. 78.22,32; 78.42; 106.24 Ioan 12.37.
12 *Lev. 26.25. Deut. 28.21. **Ex. 32.10.
13 *Ex. 32.12. Ps. 106.23. **Deut. 9.26; 32.27. Ezec. 20.9,14

lui Aaron şi toată adunarea le-a
zis: „De am fi murit în ţara
Egiptului! Sau de am fi murit**
3 în acest pustiu! Şi pentru ce ne-a
adus Domnul în ţara aceasta,
ca să cădem prin sabie*, ca soţi-
ile noastre şi copilaşii** noştri
să fie de pradă? N-ar fi mai bine
pentru noi să ne întoarcem în
4 Egipt?“ Şi au zis unul către al-
tul: „Să punem o căpetenie* şi să
5 ne întoarcem** în Egipt“. Atunci
Moise şi Aaron au căzut cu faţa*
la pământ înaintea întregii mul-
ţimi a adunării fiilor lui Israel.
6 Şi Iosua, fiul lui Nun, şi Ca-
leb, fiul lui Iefune, care erau din-
tre cei care cercetaseră ţara, şi-au
7 sfâşiat hainele. Şi au vorbit către
toată adunarea fiilor lui Israel,
zicând: „Ţara* pe care am stră-
bătut-o ca s-o cercetăm este o ţară
8 foarte, foarte bună. Dacă Domnul
va avea plăcere* de noi, ne
va aduce în ţara aceasta şi ne-o
va da, ţară în care curge lapte
9 şi miere**. Numai nu vă răz-
vrătiţi* împotriva Domnului şi nu
vă temeţi** de poporul ţării,
pentru că ei vor fi† hrana noas-
tră; ocrotirea[a] lor s-a depărtat
de la ei şi Domnul†† este cu
10 noi; nu vă temeţi de ei“. Şi toată
adunarea a vorbit să-i ucidă cu
pietre*. Şi gloria** Domnului s-a
arătat în cortul întâlnirii tuturor
fiilor lui Israel.
11 Şi Domnul a zis lui Moise:
„Până când Mă va dispreţui*
poporul acesta? Şi până când
nu vor crede** ei în Mine, după
toate semnele pe care le-am fă-
12 cut între ei? Îi voi lovi cu ciu-
mă* şi-i voi nimici[b], iar pe tine**
te voi face o naţiune mai mare
13 şi mai tare decât ei“. Şi Moise*
a zis Domnului: „Dar egiptenii vor
auzi, pentru că prin puterea
Ta ai scos** pe poporul acesta
14 din mijlocul lor. Şi vor spune
locuitorilor acestei ţări, care au
auzit* că Tu, Doamne, eşti în
mijlocul acestui popor, că Tu,
Doamne, eşti văzut** faţă către
faţă şi că norul† Tău stă deasu-
pra lor şi că Tu mergi înaintea
lor, ziua într-un stâlp de nor şi
15 noaptea într-un stâlp de foc. Şi
acum, dacă vei omorî pe poporul
acesta ca pe un singur om, atunci
naţiunile* care au auzit de faima Ta
16 vor vorbi, zicând: «Pentru că
Domnul n-a putut* să aducă pe
poporul acesta în ţara pe care
le-o jurase, de aceea i-a omorât
17 în pustiu». Şi acum, Te rog, să
fie înălţată puterea Domnului,
după cum ai vorbit Tu, zicând:
18 «Domnul este încet* la mânie
şi bogat în îndurare[c]**, Cel care
iartă nelegiuirea şi răzvrătirea şi
care nu socoteşte nevinovat pe
cel vinovat, care cercetează†
nelegiuirea părinţilor în copii
până la a treia şi a patra *ge-*
19 *neraţie*». Iartă*, Te rog, nele-
giuirea poporului acestuia, după
mărimea** îndurării[d] Tale şi
după cum ai iertat pe poporul a-
cesta, din Egipt şi până acum“.
20 Şi Domnul a zis: „Am iertat*, du-
21 pă** cuvântul tău. Dar cu ade-
vărat viu* sunt Eu, tot pămân-
tul se va umple** de gloria Dom-
22 nului. Pentru că toţi* bărbaţii
aceia care au văzut gloria Mea
şi semnele Mele pe care le-am
făcut în Egipt şi în pustiu şi *care*
M-au ispitit** de zece† ori până
acum şi n-au ascultat de glasul
23 Meu nu vor vedea* nicidecum[e]
ţara pe care am jurat-o părinţilor
lor! Nici unul dintre aceia care
M-au dispreţuit n-o vor vedea.
24 Dar pe robul Meu Caleb*, fiind-
că a fost alt duh cu el şi M-a ur-
mat pe deplin**, îl voi face să in-
tre în ţara în care s-a dus; şi să-
25 mânţa lui o va stăpâni. Şi amale-
ciţii* şi canaaniţii locuiesc în vale.
Mâine întoarceţi-vă şi plecaţi** în
pustiu, pe calea spre Marea Roşie“.

14 *Ex. 15.14. Ios. 2.9,10; 5.1. **Deut. 5.4. †Ex. 13.21; 40.38. Cap. 10.34. Neem. 9.12. Ps. 78.14; 105.39.
15 *Ex. 32.12.
16 *Deut. 9.28. Ios. 7.9.
18 *Ex. 34.6,7. Ps. 103.8; 145.8. Iona 4.2. **Deut. 5.10; 7.9. †Ex. 20.5; 34.7.
19 *Ex. 32.32; 34.9. Ps. 78.38. **Ps. 106.45.
20 *Mica 7.18. **Ps. 106.23. Iac. 5.16. 1 Ioan 5.14.
21 *Deut. 32.40. Is. 49.18. **Ps. 72.19. Is. 6.3. Hab. 2.14.
22 *Deut. 1.35. 1 Cor. 10.5. Ev. 3.17,18. **Ex. 17.2. †Gen. 31.7. Dan. 1.20.
23 *Cap. 32.11. Ezec. 20.15.
24 *Vers. 6,9. Cap. 26.65. Deut. 1.36. Ios. 14.6,8. **Cap. 32.12
25 *Cap. 13.29. **Deut. 1.40.

[a] *Lit.* „umbra“ [b] *Sau* „îi voi dezmoşteni“ [c] *Sau* „bunătate“ [d] *Sau* „bunătăţii“ [e] *Lit.* „de vor vedea ei“

27 *Ex. 16.28. Vers. 11. Mt. 17.17. **Ex. 16.12. Cap. 11.1.
28 *Vers. 2.
29 *Deut. 2.14. Ev. 3.17. **Cap. 1.45; 26.64.
30 *Vers. 24,38. Cap. 26.65; 32.12. Deut. 1.36,38
31 *Vers. 3. Deut. 1.39. **Ps. 106.24.
32 *1 Cor. 10.5. Ev. 3.17.
33 *Cap. 32.13. Ps. 107.40. **Deut. 2.7; 8.2,4; 29.5. †Ezec. 23.35.
34 *Cap. 13.25. Ezec. 4.6. **Ps. 95.10.
35 *Cap. 23.19. **Vers. 27,29 †Cap. 26.65. 1 Cor. 10.5.
36 *Cap. 13.31; 13.32.

26 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
27 se şi lui Aaron, zicând: „Până când*
să rabd Eu această adu-
nare rea, care murmură împotri-
va Mea? Am auzit murmurele**
fiilor lui Israel cu care murmură
28 împotriva Mea. Spune-le: «Viu
sunt Eu», zice Domnul, «că
vă voi face cum* aţi vorbit în
29 auzul Meu! Trupurile voastre
moarte vor cădea* în pustiul
acesta. Şi toţi aceia care au fost
număraţi dintre voi, după nu-
mărul** vostru întreg, de la vâr-
sta de douăzeci de ani în sus,
care aţi murmurat împotriva
30 Mea, nu veţi intra în ţara pentru
care Mi-am ridicat mâna că vă
voi face să locuiţi în ea, în afa-
ră* de Caleb, fiul lui Iefune, şi
31 de Iosua, fiul lui Nun. Dar pe
pruncii voştri, despre care aţi
zis* că vor fi pradă, îi voi face
să intre; şi ei vor cunoaşte ţara
pe care aţi dispreţuit-o** voi.
32 Iar *cât despre* voi, trupurile*
voastre moarte vor cădea în acest
33 pustiu. Şi fiii voştri vor fi rătă-
citori[a]* în pustiu patruzeci** de
ani şi vor purta† *povara* curvii-
lor voastre, până când trupurile
voastre moarte se vor pierde în
34 pustiu. După numărul zilelor în
care aţi cercetat ţara, patruzeci
de zile*, pentru fiecare zi *câte*
un an, vă veţi purta nelegiuirile,
patruzeci de ani**, şi veţi cu-
noaşte înstrăinarea Mea de voi.
35 Eu*, Domnul, am vorbit; voi
face aceasta la toată adunarea
aceasta rea**, care s-a strâns îm-
preună împotriva Mea! Se vor
pierde† în pustiul acesta şi vor
muri în el»“.
36 Şi bărbaţii* pe care-i trimise-
se Moise să cerceteze ţara şi
care s-au întors şi au făcut pe toa-
tă adunarea să murmure împotri-
va lui, aducând un raport rău
37 despre ţară: bărbaţii aceia care
au adus un raport rău despre ţară
au murit* de plagă înaintea Dom-
38 nului. Dar Iosua*, fiul lui Nun, şi Ca-
leb, fiul lui Iefune, au rămas
vii dintre bărbaţii care merseseră să
cerceteze ţara.
39 Şi Moise a spus aceste cu-
vinte tuturor fiilor lui Israel; şi
poporul s-a jelit* foarte mult.
40 Şi s-au sculat de dimineaţă şi
s-au suit pe vârful muntelui,
zicând: „Iată-ne*, şi ne vom sui
la locul pe care l-a promis Dom-
41 nul, pentru că am păcătuit“. Şi
Moise a zis: „Pentru ce călcaţi ia-
răşi[b] porunca* Domnului? Aceas-
42 ta nu vă va reuşi. Nu vă suiţi*,
pentru că Domnul nu este în
mijlocul vostru, ca să nu fiţi bă-
tuţi dinaintea vrăjmaşilor voştri.
43 Pentru că amaleciţii şi canaani-
ţii sunt înaintea voastră şi veţi
cădea prin sabie; pentru că oda-
tă ce v-aţi abătut* de la a-L
urma pe Domnul, Domnul nu
44 va fi cu voi“. Şi ei s-au semeţit*
să se suie pe vârful muntelui,
dar chivotul legământului Dom-
nului şi Moise nu s-au mişcat
45 din mijlocul taberei. Şi* ama-
leciţii şi canaaniţii care locuiau
pe muntele acela au coborât şi
i-au bătut şi i-au tăiat în bucăţi
până la Horma**.

Legi asupra jertfelor în ţară

15 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui
Israel şi spune-le: «Când veţi in-
tra* în ţara locuinţelor voastre,
3 pe care v-o dau, şi veţi aduce o
jertfă prin foc pentru Domnul,
o ardere-de-tot* sau o jertfă pen-
tru împlinirea** unei promisiuni
sau un dar de bunăvoie, sau la
sărbătorile† voastre hotărâte, ca
să aduceţi mireasma†† plăcută
Domnului din cireadă sau din tur-
4 mă, atunci cel care aduce Dom-
nului darul său să aducă dar* de
mâncare o zecime** de floare a
făinii frământată cu a patra†
parte dintr-un hin de untdelemn.
5 Şi să aduci a patra* parte din-

37 *1 Cor. 10.10 Ev. 3.17. Iuda 5.
38 *Cap. 26.65. Ios. 14.6,10.
39 *Ex. 33.4.
40 *Deut. 1.41.
41 *Vers. 25. 2 Cr. 24.20.
42 *Deut. 1.42.
43 *2 Cr. 15.2.
44 *Deut. 1.43. Ios. 7.1-8.
45 *Vers. 43. Deut. 1.44. **Cap. 21.3. Jud. 1.17.
2 *Lev. 23.10. Deut. 7.1.
3 *Lev. 1.3. **Lev. 7.16; 22.18,21. †Lev. 23.8. Cap. 28.19. Deut. 16.10. ††Gen. 8.21. Ex. 29.18.
4 *Lev. 2.1; 6.14; 23.13. **Ex. 16.36; 29.40. †Lev. 14.10. Cap. 28.5.
5 *Cap. 28.7; 28.14.

[a] *Sau* „vor fi păstori nomazi“ [b] *Lit.* „acum“

tr-un hin de vin ca dar de băutură
cu arderea-de-tot, sau cu jertfa,
6 pentru un miel. Şi pentru un
berbec să aduci ca dar de mânca-
re două zecimi de floare a făinii
frământată cu untdelemn şi a
treia parte dintr-un hin de untde-
7 lemn şi să aduci a treia parte
dintr-un hin de vin ca dar de
băutură, de mireasmă plăcută
8 Domnului. Şi, dacă vei aduce un
viţel[a]* ca ardere-de-tot sau ca
jertfă pentru împlinirea unei pro-
misiuni, sau ca jertfă** de pace
9 pentru Domnul, să se aducă îm-
preună cu viţelul, ca dar* de mân-
care, trei zecimi de floare a făinii
frământată cu o jumătate de hin
10 de untdelemn. Şi să aduci o ju-
mătate de hin de vin ca dar de
băutură, ca jertfă prin foc, de mi-
11 reasmă plăcută Domnului. Aşa să
se facă pentru un bou, sau un
berbec, sau un miel, sau un ied,
12 după numărul *de animale* pe
care *le* veţi jertfi; aşa să faceţi
13 cu fiecare după numărul lor. Toţi
băştinaşii să facă aceste lucruri
aşa, când vor aduce o jertfă prin
foc, de mireasmă plăcută Dom-
14 nului. Şi dacă va locui temporar
printre voi vreun străin sau ori-
cine va fi printre voi în generaţi-
ile voastre şi va aduce o jertfă
prin foc de mireasmă plăcută
Domnului, cum faceţi voi, aşa să
15 facă. Pentru adunare să fie o sin-
gură* rânduială pentru voi şi
pentru străinul care locuieşte
temporar printre voi, o rânduială
pentru totdeauna în generaţiile
voastre: cum sunteţi voi, aşa să
fie şi străinul înaintea Domnului.
16 O singură* lege şi o singură rân-
duială va fi pentru voi şi pentru
străinul care locuieşte temporar
printre voi»“.
17 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
18 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «Când veţi in-
tra* în ţara în care vă voi duce,

8 *Lev. 1.5. **Lev. 7.11.
9 *Cap. 28.12.
15 *Ex. 12.49. Cap. 9.14. Vers. 29.
16 *Lev. 24.22.
18 *Vers. 2. Deut. 26.1.

19 atunci va fi *aşa*: când veţi mân-
ca din pâinea* ţării, veţi aduce[b]
20 un dar ridicat Domnului. Să a-
duceţi o turtă din pârga* plă-
mădelii voastre ca dar ridicat;
ca darul** din arie, aşa să-l ridi-
21 caţi. Să daţi un dar ridicat Dom-
nului din pârga[c] plămădelii voas-
tre în generaţiile voastre.

Jertfele pentru păcatele din greşeală

22 Şi, dacă veţi păcătui din gre-
şeală* şi nu veţi împlini toate
aceste porunci pe care le-a spus
23 Domnul lui Moise, tot ce v-a
poruncit Domnul prin Moise,
din ziua în care a dat poruncă
Domnul şi de atunci înainte în
24 generaţiile voastre, atunci va fi
aşa: dacă s-a făcut din greşeală*,
ascuns de ochii adunării, toată
adunarea să aducă un viţel tânăr
din cireadă ca ardere-de-tot,
ca mireasmă plăcută Domnului,
şi darul** său de mâncare şi da-
rul său de băutură, după rându-
ială, şi un ţap† dintre capre, ca
25 jertfă pentru păcat. Şi preotul să
facă ispăşire* pentru toată adu-
narea fiilor lui Israel şi li se va
ierta; pentru că a fost o greşeală
şi ei şi-au adus darul înaintea
Domnului, o jertfă prin foc pen-
tru Domnul şi jertfa lor pentru
26 păcat, pentru greşeala lor. Şi se
va ierta întregii adunări a fiilor
lui Israel şi străinului care va
locui temporar printre ei, pentru
că, în ce priveşte pe tot popo-
rul, s-a făcut din greşeală*.
27 Şi, dacă un suflet va păcătui
din greşeală*, să aducă o capră
de un an ca jertfă pentru păcat.
28 Şi preotul* să facă ispăşire pen-
tru sufletul care a făcut din gre-
şeală, când a păcătuit din gre-
şeală înaintea Domnului, ca să
facă ispăşire pentru el; şi i se va
29 ierta. Să fie o singură* lege pen-
tru voi, atât pentru băştinaşul
dintre fiii lui Israel, cât şi pentru
străinul care locuieşte temporar
printre ei, cu privire la cel care

19 *Ios.5.11,12.
20 *Ex. 34.26. Lev. 23.13. Deut. 26.2,10 Pr. 3.9,10. **Lev. 2.14; 23.10,16.
22 *Lev. 4.2.
24 *Lev. 4.13; 4.22,27; 5.15,18. **Vers. 9,10. †Lev. 4.23. Cap. 28.15. Ezra 6.17; 8.35.
25 *Lev. 4.20.
26 *Vers. 24.
27 *Lev. 4.27.
28 *Lev. 4.35.
29 *Vers. 15.

[a] *Lit.* „fiu al cirezii“, *şi în v. 9* [b] *Sau* „veţi ridica“ *(şi în v. 20)* [c] *Lit.* „începutul“

30 *Deut. 17.12. Ps. 19.13. Ev. 10.26. 2 Pet. 2.10.

30 face ceva din greşeală. Dar su-
fletul care va face[a] *un lucru*
cu mână înălţată[b]*, fie băştinaş,
fie străin, huleşte pe Domnul: şi
sufletul acela să fie nimicit din

31 *2 Sam. 12.9 Pr. 13.13. **Lev. 5.1. Ezec. 18.20.

31 poporul său. Pentru că a dis-
preţuit* cuvântul Domnului şi a
călcat porunca Lui, sufletul ace-
la să fie nimicit cu desăvârşire:
nelegiuirea lui va fi asupra** lui".

Pedepsirea călcării sabatului

32 Şi, când fiii lui Israel erau
în pustiu, au găsit* pe un om
strângând lemne în ziua saba-

32 *Ex. 31.14; 31.15; 35.2,3.

33 tului. Şi cei care l-au găsit strân-
gând lemne l-au adus la Moise
şi la Aaron şi la toată adunarea.

34 *Lev. 24.12. **Cap. 9.8.

34 Şi l-au pus sub pază*, pentru
că nu se spusese** ce să-i facă.

35 *Lev. 24.17; 24.21,23. **Lev. 20.2; 24.14,16. Deut. 21.21. 1 Împ. 21.13. Fap. 7.58.

35 Şi Domnul i-a zis lui Moise: „Omul
acesta să fie omorât* negreşit:
toată adunarea** să-l ucidă cu
36 pietre afară din tabără". Şi toată
adunarea l-a dus afară din tabă-
ră şi l-au ucis cu pietre; şi a mu-
rit, după cum poruncise Domnul
lui Moise.

Ciucurii de la haine

37 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
38 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi porunceşte-le să-şi facă

38 *Deut. 22.12. Mt. 23.5.

ciucuri[c]* la colţurile hainelor, în
generaţiile lor, şi peste ciucure-
le fiecărui colţ să pună un şnur

39 *Deut. 6.12; 8.11,14. **Deut. 29.19 Iov 31.7. Ier. 9.14. Ezec. 6.9. †Ps. 73.27; 106.39. Iac. 4.4.

39 albastru. Şi să vă fie un ciucu-
re, ca să vă uitaţi la el şi să vă
amintiţi* de toate poruncile Dom-
nului şi să le faceţi; şi să nu
căutaţi** după inima voastră şi
după ochii voştri, după care cur-

40 *Lev. 11.44. Rom. 12.1. Col. 1.22. 1 Pet. 1.15.

40 viţi†; astfel să vă amintiţi şi să
faceţi toate poruncile Mele şi să
fiţi sfinţi* pentru Dumnezeul
41 vostru. Eu sunt Domnul Dum-
nezeul vostru care v-am scos din
ţara Egiptului, ca să fiu Dumne-
zeul vostru. Eu sunt Domnul Dum-
nezeul vostru".

Răscoala lui Core

1 *Ex. 6.21. Iuda 11. **Deut. 11.6.

16 Şi Core*, fiul lui Iţehar, fiul
lui Chehat, fiul lui Levi, şi Da-
tan** şi Abiram, fiii lui Eliab,
şi On, fiul lui Pelet, fiii lui Ru-
2 ben, au cutezat şi s-au ridicat

2 *Cap. 1.16; 26.9.

împotriva lui Moise cu două
sute cincizeci de bărbaţi dintre
fiii lui Israel, căpetenii ale adună-
rii, chemaţi* la sfat, oameni de

3 *Ps. 106.16. **Vers. 7. †Ex. 19.6. ††Ex. 29.45. Cap. 14.14; 35.34.

3 renume. Şi s-au adunat* împo-
triva lui Moise şi împotriva lui
Aaron şi le-au zis: „Ajunge**!
Pentru că† toată adunarea, ei
toţi sunt sfinţi şi Domnul†† este
în mijlocul lor; şi de ce vă înăl-
ţaţi voi mai presus de aduna-

4 *Cap. 14.5; 20.6.

4 rea Domnului?" Şi, când a auzit
Moise *acestea*, a căzut* cu faţa la

5 *Cap. 17.5,8. **Lev. 21.6. †Ex. 28.1. Lev. 10.3. 1 Sam. 2.28. Ps. 65.4. ††Lev. 21.17; 21.18. Cap. 3.10. Ps. 105.26. Ezec. 40.46; 44.15,16.

5 pământ. Şi a vorbit către Core şi
către toată ceata sa, zicând: „Mâi-
ne dimineaţă Domnul va arăta*
cine este al Lui şi cine este
sfânt** şi-l va face să se apropie†
de El; şi pe cel pe care l-a
ales†† îl va face să se apropie
6 de El. Faceţi aceasta: luaţi-vă
cădelniţe, Core şi toată ceata
7 lui. Şi mâine puneţi foc în ele
şi puneţi tămâie peste ele înain-
tea Domnului; şi va fi *aşa*:
omul pe care-l va alege Domnul,
acela va fi sfânt. Ajunge, fii ai
8 lui Levi!" Şi Moise i-a zis lui
Core: „Ascultaţi, vă rog, fii ai

9 *1 Sam. 18.23 Is. 7.13. **Cap. 3.6,9; 3.41,45; 8.14 Deut. 10.8.

9 lui Levi. Puţin* este pentru voi
că Dumnezeul lui Israel v-a des-
părţit din adunarea lui Israel ca
să vă facă să vă apropiaţi** de
El, ca să faceţi slujba cortului
Domnului şi să staţi înaintea

10 *Cap. 3.10; 18.1,7.

10 adunării ca să-i slujiţi, şi că te-a
făcut să te apropii, pe tine şi pe
toţi fraţii tăi, fiii lui Levi cu
tine, şi acum căutaţi şi* preo-

11 *Ex. 16.7. **Ex. 16.8. 1 Cor. 3.5. †1 Cor. 10.10

11 ţia? De aceea tu şi toată ceata
ta v-aţi strâns împreună împo-
triva* Domnului; şi Aaron, ci-
ne** este el, de murmuraţi† îm-
potriva lui?"

12 Şi Moise a trimis să cheme
pe Datan şi pe Abiram, fiii lui
Eliab. Şi ei au zis: „Nu ne vom

13 *Ex. 16.3. Cap. 11.5. **Cap. 14.2.

13 sui. Puţin este că ne-ai scos din-
tr-o ţară* unde curge lapte şi
miere, ca să ne omori** în pus-
tiu, de trebuie să te faci şi că-

[a] *Sau* „îşi va face *datoria*"; *sau* „va păcătui" [b] *Cu îngâmfare* [c] *Sau* „franjuri"

13 †Ex. 2.14. Fap. 7.27,35.
14 *Ex. 3.8. Lev. 20.24. Cap. 13.27; 14.8. **Jud. 16.21. 1 Sam. 11.2.
15 *Gen. 4.4,5. **1 Sam. 12.3 Fap. 20.33. 2 Cor. 7.2.
16 *Vers. 6,7. **1 Sam. 12.7
19 *Ex. 16.7,10. Lev. 9.6,23. Cap. 14.10. Vers. 42. Cap. 20.6.
21 *Gen. 19.17; 19.22. Ier. 51.6. Fap. 2.40. **Ex. 32.10; 33.5.
22 *Cap. 27.16. Iov 12.10. Ecl. 12.7. Is. 57.16. Zah. 12.1. Ev. 12.9. **Gen. 18.23 Lev. 4.3.
24 *Vers. 45.
26 *Gen. 19.12; 19.14. Is. 52.11. 2 Cor. 6.17. Apoc. 18.4. **Gen. 19.15; 19.17.

14 petenie† peste noi? Hotărât, nu
ne-ai adus într-o ţară* unde cur-
ge lapte şi miere, nici nu ne-ai
dat de moştenire câmpuri şi vii;
vrei să scoţi ochii** oamenilor
15 acestora? Nu ne vom sui!“ Şi
Moise s-a mâniat foarte tare şi a
zis Domnului: „Nu privi* spre
darul lor; n-am luat un** măgar
de la ei, nici n-am nedreptăţit
pe vreunul dintre ei“.
16 Şi Moise a zis lui Core:
„Tu* şi toată ceata ta să fiţi**
mâine înaintea Domnului, tu şi
17 ei şi Aaron. Şi luaţi-vă fiecare
cădelniţa sa şi puneţi tămâie
în ele şi aduceţi fiecare cădel-
niţa sa înaintea Domnului, două
sute cincizeci de cădelniţe, şi tu
şi Aaron, fiecare cădelniţa sa“.
18 Şi şi-au luat fiecare cădelniţa
şi au pus foc în ele şi au pus
tămâie deasupra şi au stat la
intrarea cortului întâlnirii cu
19 Moise şi Aaron. Şi Core a strâns
toată adunarea împotriva lor la
intrarea cortului întâlnirii. Şi
gloria* Domnului s-a arătat în-
tregii adunări.
20 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
21 se şi lui Aaron, zicând: „Sepa-
raţi-vă* din mijlocul adunării
acesteia şi într-o clipă** îi voi
22 mistui!“ Şi au căzut cu feţele
la pământ şi au zis: „Dumne-
zeule, Dumnezeul duhurilor* ori-
cărei cărni, va păcătui un**
om şi Te vei mânia pe toată
23 adunarea?“ Şi Domnul a vorbit
24 lui Moise, zicând: „Vorbeşte a-
dunării, zicând: «Depărtaţi-vă*
din jurul locaşului lui Core,
Datan şi Abiram!»“
25 Şi Moise s-a ridicat şi a mers
spre Datan şi Abiram. Şi bătrânii
26 lui Israel au mers după el. Şi el
a vorbit adunării, zicând: „De-
părtaţi-vă*, vă rog, de corturile
acestor oameni răi şi nu vă atin-
geţi de nimic din ce este al lor,
ca să nu pieriţi** în toate păca-
27 tele lor“. Şi s-au depărtat din ju-
rul locaşului lui Core, Datan
şi Abiram. Şi Datan şi Abiram au
ieşit afară şi au stat la intra-
rea corturilor lor, şi soţiile lor
28 şi fiii lor şi pruncii lor. Şi Moise
a zis: „Prin aceasta* veţi cunoaş-
te că Domnul m-a trimis să fac
toate lucrările acestea, pentru
că ele nu ies din** inima mea:
29 dacă oamenii aceştia vor muri
de moartea tuturor oamenilor
şi dacă vor fi cercetaţi* cu cer-
cetarea tuturor oamenilor, atunci
30 Domnul nu m-a trimis; dar dacă
Domnul va face[a] ceva cu totul
nou* şi pământul îşi va deschi-
de gura şi-i va înghiţi pe ei şi
tot ce este al lor şi vor coborî
de vii** în Locuinţa morţilor, a-
tunci să ştiţi că oamenii aceştia
31 au dispreţuit pe Domnul“. Şi a
fost *aşa*: pe când termina el de
vorbit toate cuvintele acestea,
32 pământul* care era dedesubtul
lor s-a despicat şi pământul şi-a
deschis gura şi i-a înghiţit, pe ei
şi casele lor şi pe toţi* oamenii
care erau ai lui Core şi toate
33 bunurile lor. Şi au coborât de
vii, ei şi toate ale lor, în Locuin-
ţa morţilor; şi i-a acoperit pă-
mântul şi au pierit din mijlocul
34 adunării. Şi tot Israelul care era
în jurul lor a fugit la strigătul
lor, pentru că au zis: „Nu cumva
35 să ne înghită pământul!“ Şi a ie-
şit foc* de la Domnul şi i-a mis-
tuit pe cei două sute cincizeci**
de bărbaţi care aduseseră tămâie.
36 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
37 se, zicând: „Vorbeşte lui Eleazar,
fiul lui Aaron, preotul, să scoată
cădelniţele din mijlocul arderii
şi împrăştie tu focul afară, pen-
38 tru că sunt sfinte* cădelniţele a-
cestor păcătoşi care au păcătuit
împotriva* sufletelor lor; şi să
facă din ele plăci bătute[b] pentru
acoperirea altarului; pentru că
le-au adus înaintea Domnului,

28 *Ex. 3.12. Deut. 18.22. Zah. 2.9,11; 4.9. Ioan 5.36. **Cap.24.13. Ier. 23.16. Ezec. 13.17. Ioan 5.30; 6.38.
29 *Ecl. 3.19.
30 *Iov 31.3. Is. 28.21. **Vers. 33. Ps. 55.15.
31 *Cap. 26.10. Deut. 11.6. Ps. 106.17.
32 *Vers. 16. Cap. 26.11; 27.3. 1 Cr. 6.22,37
35 *Lev. 10.2. Cap. 11.1; 26.10. Ps. 106.18. **Vers. 2,17.
37 *Lev. 27.28.
38 *Pr. 20.2. Hab. 2.10.

[a] *Lit.* „va crea“ [b] *Sau* „plăci late“; „foi bătute“

38 **Cap. 17.10; 26.10. Ezec. 14.8. 2 Pet. 2.6.
40 *Cap. 1.51; 3.10. 2 Cr. 26.18. **Ex. 30.7.

deci sunt sfinte; şi să fie ca un
39 semn** pentru fiii lui Israel". Şi
Eleazar, preotul, a luat cădelni-
ţele de aramă, pe care le adu-
seseră cei care au fost arşi, şi
le-au bătut în plăci pentru aco-
40 perirea altarului, ca amintire pen-
tru fiii lui Israel, ca nici un străin*
care nu este din sămânţa lui Aa-
ron să nu se apropie să ardă tă-
mâie** înaintea Domnului, ca
să nu fie asemenea lui Core şi
cetei lui, după cum îi vorbise[a]
Domnul prin Moise.

Răzvrătirea poporului

41 *Cap. 14.2. **Vers. 3.
42 *Ex. 40.34. **Vers. 19.
43 *Cap. 20.6.
45 *Vers. 21,24. **Vers. 22. Cap. 20.6.
46 *Cap. 25.13. Is. 6.7. **Cap. 1.53; 18.5. Ios. 22.20. 1 Cr. 27.24. †Ex. 12.13. Cap. 8.19; 11.33. Ios. 22.17. Ps. 106.29.
50 *Cap. 6.10. **Ex. 9.14. Cap. 14.37; 25.8; 31.16.

41 Şi, a doua zi, toată adunarea*
fiilor lui Israel a murmurat îm-
potriva** lui Moise şi împotriva
lui Aaron, zicând: „Aţi omorât pe
42 poporul Domnului!" Şi a fost
aşa: pe când se strângea aduna-
rea împotriva lui Moise şi îm-
potriva lui Aaron, s-au uitat spre
cortul întâlnirii şi, iată, norul*
îl acoperise şi gloria** Dom-
43 nului s-a arătat. Şi Moise şi Aa-
ron au venit înaintea* cortului
44 întâlnirii. Şi Domnul a vorbit
45 lui Moise, zicând: „Ridicaţi-vă*
din mijlocul acestei adunări şi-i
voi nimici într-o clipă". Şi ei au
46 căzut** cu feţele la pământ. Şi
Moise a zis lui Aaron: „Ia cădel-
niţa şi pune în ea foc de pe altar
şi pune tămâie deasupra şi du-o
repede la adunare şi fă ispăşire*
pentru ei; pentru că a ieşit mâ-
nie** dinaintea Domnului, pla-
47 ga† a început". Şi Aaron a luat-o,
cum îi zisese Moise, şi a alergat
în mijlocul adunării şi, iată, pla-
ga începuse în mijlocul popo-
rului; şi a pus tămâie şi a făcut
48 ispăşire pentru popor. Şi a stat
între cei morţi şi cei vii şi plaga
49 a fost oprită. Şi cei care au mu-
rit de această plagă au fost pai-
sprezece mii şapte sute, în afară
de aceia care muriseră din cau-
50 za lui Core. Şi Aaron s-a întors la
Moise la intrarea* cortului în-
tâlnirii; şi plaga** a fost oprită.

Toiagul lui Aaron

4 *Ex. 25.16; 25.21. **Ex. 25.22; 29.42,43; 30.36.
5 *Cap. 16.5. **Cap. 16.11
7 *Ex. 38.21. Cap. 18.2. Fap. 7.44.
8 *Ev. 9.4. **Ezec. 17.24
10 *Vers. 4. **Cap. 16.38 †Deut. 31.27 1 Sam. 15.23 ††Vers. 5.
13 *Cap. 1.51; 1.53; 18.4,7.

17 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui
Israel şi ia de la ei un toiag, un
toiag de fiecare casă părinteas-
că, de la toate căpeteniile lor, după
casele lor părinteşti, douăsprezece
toiege; să scrii numele fiecăruia
3 pe toiagul său. Şi să scrii numele
lui Aaron pe toiagul lui Levi, pen-
tru că va fi un toiag de fiecare
4 cap al caselor părinţilor lor. Şi să
le aşezi în cortul întâlnirii înain-
tea mărturiei*, unde Mă întâl-
5 nesc** cu voi. Şi va fi *aşa*: toia-
gul bărbatului pe care-l voi ale-
ge* va înmuguri şi voi face să
înceteze dinaintea Mea murmurele
fiilor lui Israel, cu care murmu-
ră** împotriva voastră".
6 Şi Moise a vorbit fiilor lui Is-
rael şi toate căpeteniile lor i-au dat
un toiag, un toiag de fiecare că-
petenie, după casele părinţilor lor,
douăsprezece toiege; şi toiagul
lui Aaron era printre toiegele lor.
7 Şi Moise a aşezat toiegele înain-
tea Domnului în cortul* mărturiei.
8 Şi a fost *aşa*: a doua zi, când a
intrat Moise în cortul mărturiei,
iată, toiagul* lui Aaron pentru
casa lui Levi înmugurise** şi
făcuse boboci şi înflorise şi cop-
9 sese migdale. Şi Moise a scos
toate toiegele dinaintea Domnu-
lui la toţi fiii lui Israel şi ei s-au
10 uitat şi şi-a luat fiecare toiagul. Şi
Domnul i-a zis lui Moise: „Du
înapoi* toiagul lui Aaron înain-
tea mărturiei, ca să fie păstrat ca
semn** pentru fiii răzvrătirii†, ca
să pui capăt murmurelor†† lor
împotriva Mea, ca să nu moară".
11 Şi Moise a făcut aşa; cum îi po-
runcise Domnul, aşa a făcut.
12 Şi fiii lui Israel au vorbit
lui Moise, zicând: „Iată, murim!
13 Pierim, toţi pierim! Oricine* se
apropie de cortul Domnului va
muri; vom muri deci cu toţii?"

Preoţii şi leviţii

18 Şi Domnul i-a zis lui Aaron:
„Tu şi fiii tăi şi casa tatălui tău

[a] *Lui Eleazar*

împreună cu tine veți purta nele-
giuirea locașului sfânt; şi tu şi fiii
tăi împreună cu tine veți purta*
2 nelegiuirea preoției voastre. Şi
apropie de tine pe frații tăi din se-
minția lui Levi, seminția tatălui
tău, ca să-i unești* cu tine şi să-ți
slujească**; dar tu† şi fiii tăi
împreună cu tine să slujiți înain-
3 tea cortului mărturiei. Şi ei să pă-
zească* cele de păzit ale tale şi
cele de păzit ale întregului cort, dar
să nu se apropie** de uneltele
sfântului locaş şi de altar†, ca să
nu moară††, ei şi voi *împreună* cu
4 ei. Şi ei să fie uniți cu tine şi să pă-
zească cele de păzit ale cortului
întâlnirii, pentru toată slujba cor-
tului, şi nici un străin* să nu se
5 apropie de voi. Şi să păziți cele
de păzit ale sfântului* locaş şi
cele de păzit ale altarului, ca să nu
mai fie mânie** asupra fiilor lui
6 Israel. Şi, iată, am luat pe frații
voştri, pe leviți, dintre fiii lui Israel
şi vi i-am dăruit* ca dar pentru
Domnul, ca să facă slujba cortu-
7 lui întâlnirii. Dar tu şi fiii tăi îm-
preună cu tine să vă păziți preo-
ția* în orice lucru al altarului şi în
ceea ce este dincolo** de perdea
şi să slujiți; vă dau preoția ca o
slujbă în dar; şi străinul† care
se va apropia să fie omorât".

Partea preoților

8 Şi Domnul a vorbit lui Aa-
ron: „Şi Eu, iată, ți-am dat paza
darurilor Mele ridicate* din
toate lucrurile** sfinte ale fiilor
lui Israel; ție ți le-am dat, dato-
rită ungerii†, şi fiilor tăi, prin-
tr-o rânduială pentru totdeauna.
9 Acesta va fi al tău dintre lucrurile
preasfinte *păstrate* de la foc: ori-
ce dar al lor, toate darurile* lor
de mâncare şi toate jertfele**
lor pentru păcat şi toate jertfele†
lor pentru vină, pe care Mi le
aduc ei, vor fi preasfinte pentru
10 tine şi pentru fiii tăi. Să le mă-
nânci ca preasfinte*; orice parte
bărbătească să mănânce din ele;

1 *Ex. 28.38. Lev. 10.17; 22.16.
2 *Gen. 29.34. **Cap. 3.6,7. †Cap. 3.10.
3 *Cap. 3.25; 3.31,36. **Cap. 4.15; 16.40. †Vers. 7. ††Cap. 1.51.
4 *Cap. 3.10.
5 *Cap. 3.28; 3.32,38. **Cap. 16.46
6 *Cap. 3.9,12; 3.45; 8.19.
7 *Ex. 29.9. Cap. 3.10. **Ev. 9.3,6. †Cap. 1.51.
8 *Lev. 7.14. **Lev. 6.16; 6.18,26; 7.32 Cap. 5.9. †Ex. 29.29; 40.13,15. Lev. 21.10.
9 *Lev. 2.2,3; 10.12,13. **Lev. 4.22; 6.25,26,30. †Lev. 7.7; 10.12; 14.13.
10 *Ex. 29.37. Lev. 6.29; 7.6.

11 să-ți fie sfinte. Şi acesta să fie
al tău: darul ridicat al darului
lor, cu toate darurile legănate*
ale fiilor lui Israel; ți le-am
dat** ție şi fiilor tăi şi fiicelor
tale cu tine, printr-o rânduială
pentru totdeauna. Oricine este
curat în casa ta să mănânce† din
12 ele. Toată* grăsimea untdelem-
nului şi toată grăsimea mustului
şi a grâului, pârga** din ce dau
ei Domnului, ți le-am dat ție.
13 Cele dintâi* roade coapte din tot
ce este în țara lor, pe care le
aduc** ei Domnului, să fie ale
tale; oricine† este curat în casa
14 ta să mănânce din ele. Orice lu-
cru închinat* în Israel să fie al
15 tău. Orice deschide pântecele*,
din orice carne, pe care-l aduc ei
Domnului, din om sau animal,
va fi al tău; dar vei răscumpăra**
negreşit pe întâiul-născut† al o-
mului; şi să răscumperi pe întâ-
iul-născut al animalelor necu-
16 rate. Şi pe cei de răscumpărat
dintre cei de la vârsta de o lună
să-i răscumperi, după* prețuirea
ta, care va fi de cinci sicli de
argint, după siclul** sfântului lo-
caş, care este de douăzeci de
17 ghere. Dar să nu răscumperi* pe
întâiul-născut al vacii sau pe în-
tâiul-născut al oii sau pe întâ-
iul-născut al caprei: sunt sfinte.
Să le stropeşti sângele** pe al-
tar şi să le arzi grăsimea ca jert-
fă prin foc, de mireasmă† plăcută[a]
18 Domnului. Şi carnea lor va fi a
ta; va fi a ta, ca şi pieptul* legă-
19 nat şi ca spata dreaptă. Toate
darurile ridicate din lucrurile
sfinte, pe care le ridică* fiii lui
Israel pentru Domnul, ți le-am
dat ție şi fiilor tăi şi fiicelor
tale cu tine, printr-o rânduială
pentru totdeauna; va fi un legă-
mânt** de sare pentru totdeauna
înaintea Domnului, pentru tine
şi pentru sămânța ta cu tine".

Partea leviților

20 Şi Domnul i-a zis lui Aaron:

11 *Ex. 29.27; 29.28. Lev. 7.30,34. **Lev. 10.14. Deut. 18.3. †Lev. 22.2,3; 22.11-13.
12 *Deut. 32.14. **Ex. 23.19. Deut. 18.4. Neem. 10.37.
13 *Ex. 22.29; 23.19; 34.26. Lev. 2.14. **Cap. 15.19 Deut. 26.2. †Vers. 11.
14 *Lev. 27.28.
15 *Ex. 13.2. Cap. 3.12. **Ex. 13.13; 34.20. †Lev. 27.26. Cap. 3.13.
16 *Lev. 27.6. Cap. 3.47. **Ex. 30.13. Lev. 27.25. Ezec. 45.12.
17 *Deut. 15.19. **Lev. 3.2. †Lev. 3.5.
18 *Ex. 29.26. Lev. 7.31,34.
19 *Vers. 11. **Lev. 2.13. 2 Cr. 13.5.

[a] *Lit.* „mireasmă de odihnă"

20 *Deut. 10.9. Ios.13.14,33; 14.3; 18.7. Ps. 16.5. Ezec. 44.28.
21 *Lev. 27.30; 27.32. Vers. 24,26. Deut. 14.22. Neem. 10.37; 12.44. Ev. 7.5,8,9. **Cap. 3.7,8.
22 *Cap. 1.51. **Lev. 22.9.
23 *Vers. 1. **Vers. 20.
24 *Vers. 21. **Deut. 10.9; 14.27,29; 18.1.

„Tu nu vei avea nici o moşteni-
re în ţara lor şi nu vei avea parte
între ei: Eu* sunt partea ta şi
moştenirea ta printre fiii lui Is-
21 rael. Şi, iată, am dat de moştenire
fiilor lui Levi toate zeciuielile*
în Israel, în schimbul slujbei lor,
pe care o fac ei, slujba** cortu-
22 lui întâlnirii. Şi de acum înain-
te, fiii lui Israel nu se vor apro-
pia* de cortul întâlnirii, ca să
nu poarte** păcat şi să moară.
23 Ci levitul, el va face slujba cor-
tului întâlnirii şi ei vor purta*
nelegiuirea lor; este o rânduială
pentru totdeauna în generaţiile
voastre. Şi ei să nu aibă moş-
tenire** printre fiii lui Israel,
24 pentru că am dat de moştenire*
leviţilor zeciuielile fiilor lui Is-
rael, pe care le aduc ei Domnului,
ca dar ridicat; de aceea am zis
despre ei: «Ei să nu aibă nici**
o moştenire printre fiii lui Is-
rael»".

Darul leviţilor din ce primesc

26 *Neem. 10.38
27 *Vers. 30.
31 *Mt. 10.10. Lc. 10.7. 1 Cor. 9.13. 1 Tim. 5.18.

25 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
26 se, zicând: „Şi să vorbeşti leviţi-
lor şi să le zici: «Când veţi lua
de la fiii lui Israel zeciuielile pe
care vi le-am dat de la ei ca
moştenire a voastră, să aduceţi
din ele un dar ridicat Domnu-
27 lui, zeciuială* din zeciuială. Şi
darul vostru ridicat vi se va so-
coti* ca grâul din arie şi ca
28 belşugul[a] din teasc. Astfel să
aduceţi şi voi un dar ridicat
Domnului din toate zeciuielile
voastre pe care le luaţi de la
fiii lui Israel şi să daţi din ele
lui Aaron, preotul, darul ridicat
29 al Domnului. Din tot ce vă este
dat, să aduceţi tot darul ridicat
al Domnului, din toată grăsimea
lui, partea sfântă a lui din el».
30 Şi să le spui: «Când vei ridica
grăsimea lui din el, se va socoti
leviţilor ca venitul din arie şi
31 ca venitul din teasc. Şi să-l mân-
caţi în orice loc, voi şi casele
voastre; pentru că este plata* voastră
în schimbul slujbei voas-
32 tre în cortul întâlnirii. Şi nu veţi purta*
nici un păcat din cauza
lui, dacă veţi aduce din el gră-
simea lui; şi să nu profanaţi**
lucrurile sfinte ale fiilor lui Is-
rael, ca să nu muriţi»".

32 *Lev. 19.8; 22.16. **Lev. 22.2; 22.15.

Viţeaua roşie

2 *Lev. 22.20. **Deut. 21.3 1 Sam. 6.7.
3 *Lev. 4.12; 4.21; 16.27. Ev. 13.11.
4 *Lev. 4.6; 16.14,19. Ev. 9.13.
5 *Ex. 29.14. Lev. 4.11,12.
6 *Lev. 14.4,6; 14.49.
7 *Lev. 11.25; 15.5. **Lev. 16.26; 22.6.
9 *Ev. 9.13. **Cap. 8.7. Vers. 13,20. Cap. 31.23.
10 *Vers. 7.

19 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se şi lui Aaron, zicând: „Aceasta
este rânduiala legii pe care a
poruncit-o Domnul, zicând: «Vor-
beşte fiilor lui Israel ca să-ţi a-
ducă o viţea roşie fără cusur, în
care nu este* cusur şi peste
3 care n-a fost jug** niciodată. Şi
s-o daţi preotului Eleazar şi
el s-o scoată afară* din tabără
şi cineva s-o înjunghie înaintea
4 feţei lui. Şi preotul Eleazar să
ia din sângele ei cu degetul său
şi să stropească* din sângele ei
de şapte ori drept în faţa cortu-
5 lui întâlnirii. Şi cineva să ardă
viţeaua înaintea ochilor lui; să-i
ardă* pielea şi carnea şi sânge-
6 le, cu balega. Şi preotul să ia
lemn* de cedru şi isop şi staco-
jiu şi să le arunce în mijlocul
7 focului unde arde viţeaua. Şi
preotul să-şi spele* hainele şi
să-şi scalde** carnea în apă şi,
după aceea, să intre în tabără;
şi preotul să fie necurat până
8 seara. Şi cel care a ars-o să-şi
spele hainele în apă şi să-şi scal-
de carnea în apă şi să fie necu-
9 rat până seara. Şi un om curat
să strângă cenuşa* viţelei şi s-o
pună într-un loc curat, afară din
tabără, şi să fie păstrată pentru
adunarea fiilor lui Israel, ca
apă** de despărţire[b]: este o cură-
10 ţire de păcat[c]. Şi cel care a strâns
cenuşa viţelei să-şi spele* hai-
nele şi să fie necurat până seara.
Şi să fie o rânduială pentru tot-
deauna pentru fiii lui Israel şi
pentru străinul care locuieşte
temporar printre ei.
11 Cel care se va atinge de un
mort, de orice trup mort al unui

[a] *Lit.* „plinătatea" [b] *De înlăturare a necurăţiei, de separare* [c] *Sau* „jertfă pentru păcat"

om[a], să fie necurat* şapte zile.
12 Să se curețe[b]* cu ea[c] a treia zi,
şi a şaptea zi va fi curat; şi dacă
nu se va curăți a treia zi, atunci
13 a şaptea zi nu va fi curat. Ori-
cine se va atinge* de un mort, de
trupul mort al unui om care a
murit, şi nu se va curăți, înti-
nează** cortul Domnului; şi su-
fletul acela va fi nimicit din Is-
rael; pentru că apa† de des-
părțire n-a fost stropită peste el,
va fi necurat††; necurăția lui este
încă în el.
14 Aceasta este legea când va
muri un om într-un cort: oricine
intră în cort şi tot ce este în cort
15 să fie necurat şapte zile. Şi orice
vas deschis*, care nu va avea
capacul strâns pe el, va fi necu-
16 rat. Şi oricine se va atinge* de
cel omorât de sabie în câmp
deschis sau de vreun trup mort
sau de osul vreunui om sau de
vreun mormânt să fie necurat
17 şapte zile. Şi să se ia pentru cel
necurat din cenuşa* jertfei de
curățire care a fost arsă şi să
se toarne apă de izvor[d] peste ea
18 într-un vas. Şi un om curat să ia
isop* şi să-l înmoaie în apă şi
să stropească peste cort şi peste
toate vasele şi peste toate su-
fletele care erau acolo şi peste
cel care s-a atins de vreun os sau
de omul ucis sau de omul mort
19 sau de mormânt. Şi cel curat să-l
stropească* pe cel care nu este
curat, a treia zi şi a şaptea zi;
şi să-l curețe a şaptea** zi; şi
să-şi spele hainele şi să se scal-
20 de în apă, şi seara va fi curat. Şi
omul care va fi necurat şi nu se
va curăți, sufletul acela va fi
nimicit din mijlocul adunării,
pentru că a întinat* locaşul sfânt
al Domnului; apa de despărțire
n-a fost stropită peste el: este
21 necurat. Şi aceasta să le fie o
rânduială pentru totdeauna. Şi
cel care stropeşte apa de des-
părțire să-şi spele hainele şi cel
care se atinge de apa de despăr-
țire să fie necurat până seara.
22 Şi orice* va atinge cel necurat
să fie necurat; şi sufletul care
se atinge** de el să fie necurat
până seara»".

11 *Lev. 21.1. Plân. 4.14. Hag. 2.13.
12 *Vers. 19. Cap. 31.19. Fap. 21.26.
13 *Cap. 5.2. **Lev. 15.31; 20.3. †Cap. 8.7. Vers. 9,20. ††Lev. 7.20; 22.3.
15 *Lev. 11.32.
16 *Vers. 11.
17 *Vers. 9.
18 *Ps. 51.7.
19 *Ezec. 36.25. Ev. 10.22. **Lev. 14.9.
20 *Vers. 13.
22 *Hag. 2.13. **Lev. 5.2,3; 7.21; 15.5; 22.5,6.

Apele Meriba. Pedepsirea lui Moise

20 Şi fiii lui Israel, toată adu-
narea, au ajuns în pustiul Țin*,
în luna întâi; şi poporul s-a aşe-
zat la Cades. Şi Maria** a murit
acolo şi a fost înmormântată
acolo.
2 Şi nu era apă* pentru adu-
nare şi s-au adunat împotriva**
lui Moise şi împotriva lui Aa-
3 ron. Şi poporul s-a certat* cu
Moise şi a vorbit, zicând: „De
am fi murit** când au murit†
frații noştri înaintea Domnului!
4 Şi de ce* ați adus adunarea
Domnului în pustiul acesta, ca să
murim aici, noi şi vitele noas-
5 tre? Şi de ce ne-ați făcut să ne
suim din Egipt, ca să ne aduceți
în locul acesta rău? Nu este un loc
de semănat sau de smochini sau
de* vii sau de rodii şi nu este
6 nici apă de băut". Şi Moise şi Aa-
ron au plecat dinaintea adunării
la intrarea cortului întâlnirii şi
au căzut* cu fețele la pământ; şi
li s-a arătat gloria** Domnului.
7 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
8 se, zicând: „Ia toiagul* şi strânge
adunarea, tu şi Aaron, fratele
tău, şi vorbiți stâncii înaintea
ochilor lor şi ea îşi va da apele;
şi să le scoți** apă din stâncă
şi să adăpi adunarea şi vitele
9 lor". Şi Moise a luat toiagul di-
naintea* Domnului, aşa cum îi
10 poruncise El. Şi Moise şi Aaron
au strâns adunarea înaintea stân-
cii; şi el le-a zis: „Ascultați*, răz-
vrătiților: oare vă vom scoate
11 apă din stânca aceasta?" Şi Moi-
se şi-a ridicat mâna şi a lovit
stânca de două ori cu toiagul său:
şi a ieşit multă apă* şi adunarea
12 a băut, şi vitele lor. Şi Domnul

1 *Cap. 13.21; 27.14; 33.36. **Ex. 15.20. Cap. 26.59.
2 *Ex. 17.1. **Cap. 16.19
3 *Ex. 17.2. **Cap. 14.2. †Cap. 11.1; 11.33; 14.37; 16.32,35,49.
4 *Ex. 17.3.
5 *Cap. 16.14.
6 *Cap. 14.5; 16.4,22,45. **Cap.14.10.
8 *Ex. 4.17,20; 17.5. **Neem. 9.15 Ps. 114.8. Is. 43.20.
9 *Cap. 17.10.
10 *Ps. 106.33.
11 *Ex. 17.6. Deut. 8.15. Is. 48.21. 1 Cor. 10.4.

[a] *Lit.* „al unui suflet de om" [b] *Să se curețe de păcat* [c] *Cu apa* [d] *Lit.* „apă vie"

12 *Deut. 32.51. **Lev. 10.3. Ezec. 20.41; 36.23; 38.16. 1 Pet. 3.15.

a zis lui Moise şi lui Aaron:
„Pentru că nu M-aţi crezut*, ca
să Mă sfinţiţi** înaintea ochilor
fiilor lui Israel, de aceea nu voi
veţi duce această adunare în ţara
13 pe care le-am dat-o“. Acestea
sunt apele* Meriba[a], unde fiii lui
Israel s-au certat cu Domnul, şi
El S-a sfinţit în ei.

13 *Ex. 17.7. Deut. 33.8. Ps. 95.8; 106.32.

Edomiţii şi israeliţii

14 *Jud. 11.16. **Gen.36.31 Deut. 2.4. †Ios. 2.9,10; 9.9,10,24.
15 *Gen. 46.6. **Ex. 12.40. †Ex. 1.11. Deut. 26.6.
16 *Ex. 2.23; 3.7. **Ex. 3.2; 14.19; 23.20; 33.2.

14 Şi Moise a trimis soli de la
Cades* la împăratul Edomului**:
„Aşa zice fratele tău Israel:
«Cunoşti† tot necazul care a dat
15 peste noi: cum părinţii* noştri
au coborât în Egipt şi am locu-
it** în Egipt multe zile şi egip-
tenii† ne-au chinuit, pe noi şi pe
16 părinţii noştri. Şi, când am stri-
gat* către Domnul, El a auzit
glasul nostru şi a trimis** un în-
ger şi ne-a scos din Egipt; şi, iată,
suntem în Cades, cetate la mar-
17 ginea hotarului tău. Lasă-ne, te
rog, să trecem* prin ţara ta; nu
vom trece prin câmpuri sau prin
vii, nici nu vom bea apă din fân-
tâni, ci vom merge pe calea îm-
păratului; nu ne vom abate nici la
dreapta, nici la stânga, până vom
18 trece hotarul tău»“. Şi Edom* i-a
zis: „Să nu treci pe la mine, ca să
19 nu ies cu sabia împotriva ta“. Şi
fiii lui Israel i-au zis: „Ne vom sui
pe drumul mare şi, dacă vom bea
din apa ta, eu şi vitele* mele,
atunci îţi voi plăti** preţul; la-
să-mă să trec cu picioarele, fără
20 *să fac* altceva“. Şi el a zis: „Să nu
treci*!“ Şi Edom a ieşit împotri-
va lui cu popor mult şi cu mână
21 tare. Şi Edom n-a vrut să lase
pe Israel să treacă prin hotarul
său; şi Israel s-a abătut* de la el.

17 *Cap. 21.22. Deut. 2.27.
18 *Cap. 24.18.
19 *Ex. 12.38. **Deut. 2.6; 2.28.
20 *Jud. 11.17.
21 *Deut. 2.8.

Moartea lui Aaron

22 *Cap. 33.37. **Cap. 21.4.
24 *Gen. 25.8. Cap. 27.13; 31.2. Deut. 32.50.

22 Şi au pornit din Cades*. Şi
fiii lui Israel, toată adunarea, au
23 venit la Muntele Hor**. Şi Dom-
nul a vorbit lui Moise şi lui Aa-
ron în Muntele Hor, la hotarul ţă-
24 rii Edomului, zicând: „Aaron va
fi adăugat* la poporul său, pen-
tru că nu va intra în ţara pe care
am dat-o fiilor lui Israel, pen-
tru că v-aţi răsculat împotriva**
poruncii Mele, la apele Meriba.
25 Ia pe Aaron* şi pe Eleazar, fiul
26 său, şi suie-i pe Muntele Hor. Şi
dezbracă-l pe Aaron de hainele
lui şi îmbracă-l pe Eleazar, fiul
său, cu ele; şi Aaron va fi adău-
gat *la poporul său* şi va muri
27 acolo“. Şi Moise a făcut aşa cum
îi poruncise Domnul şi s-au suit
pe Muntele Hor, înaintea ochilor
28 întregii adunări. Şi Moise l-a dez-
brăcat pe Aaron de hainele* sale
şi l-a îmbrăcat pe Eleazar, fiul
său, cu ele. Şi Aaron** a murit
acolo, pe vârful muntelui; şi Moi-
se şi Eleazar au coborât de pe
29 munte. Şi toată adunarea a văzut
că Aaron a murit şi toată casa
lui Israel l-a plâns* pe Aaron
treizeci** de zile.

24 **Vers.10,12
25 *Cap. 33.38.
28 *Ex. 29.29; 29.30. **Cap. 33.38 Deut. 10.6; 32.50.
29 *Gen. 50.3; 50.10. **Deut. 34.8

Israeliţii în luptă cu canaaniţii

1 *Cap. 33.40. Jud. 1.16.
2 *Gen. 28.20. Jud. 11.30.
3 *Cap. 14.45.

21 Şi canaanitul, împăratul A-
radului*, care locuia la sud[b], a
auzit că Israel venea pe calea
Atarim[c] şi s-a luptat împotriva
lui Israel şi a luat captivi pe unii
2 dintre ei. Şi Israel* a făcut o
promisiune Domnului şi a zis:
„Dacă vei da pe poporul acesta
în totul în mâna mea, îi voi nimi-
3 ci cu totul cetăţile“. Şi Domnul
a ascultat glasul lui Israel şi
i-a dat pe canaaniţi *în mâna lui*;
şi ei i-au nimicit cu totul, pe ei
şi cetăţile lor. Şi au pus numele
locului Horma[d]*.

Şarpele de aramă

4 *Cap. 20.22; 33.41. **Deut. 2.8. Jud. 11.18.
5 *Cap. 14.2,3. **Ps. 78.19. †Ex. 16.3; 17.3. ††Cap. 11.6.

4 Şi au plecat* de la Muntele
Hor, pe calea Mării Roşii, ca să o-
colească** ţara Edomului; şi su-
fletul poporului şi-a pierdut răb-
5 darea[e] pe cale. Şi poporul a vor-
bit împotriva* lui Dumnezeu şi îm-
potriva lui Moise, zicând: „Pentru
ce** ne-aţi făcut să ne suim din
Egipt, ca să murim† în pustiul aces-
ta? Pentru că nu este pâine şi nu
este apă şi ni s-a scârbit†† sufletul
6 de această pâine proastă[f]“. Şi Dom-

[a] *Ceartă* [b] *Neghev* [c] *Sau* „calea spionilor“ [d] *Nimicire totală* [e] *Sau* „s-a descurajat“; „a fost nerăbdător“ [f] *Sau* „hrană mizerabilă“

6 *Deut. 8.15. Ier. 8.17. 1 Cor. 10.9.
7 *Cap. 11.2. Ps. 78.34. **Cap. 14.27 †Ex. 8.8,28. 1 Sam. 12.19 1 Împ. 13.6. Fap. 8.24.
8 *Is. 14.29; 30.6.
9 *2 Împ. 18.4. Ioan 3.14,15.

nul a trimis şerpi* înfocaţi în
popor şi au muşcat pe popor; şi a
7 murit mult popor din Israel. Şi
poporul a venit* la Moise şi a
zis: „Noi am păcătuit, pentru că
am vorbit împotriva** Domnu-
lui şi împotriva ta; roagă-te†
Domnului să îndepărteze şerpii
de la noi“. Şi Moise s-a rugat
8 pentru popor. Şi Domnul a zis lui
Moise: „Fă-ţi un şarpe* înfocat şi
pune-l pe o prăjină. Şi va fi *aşa*:
oricine este muşcat şi-l va privi,
9 va trăi“. Şi Moise* a făcut un
şarpe de aramă şi l-a pus pe o
prăjină. Şi a fost *aşa*: dacă vreun
şarpe muşca pe cineva, când el
privea la şarpele de aramă, trăia.

Călătoriile israeliţilor

10 *Cap. 33.43.
11 *Cap. 33.44.
12 *Deut. 2.13.
13 *Cap. 22.36. Jud. 11.18.
15 *Vers. 28. Deut. 2.9. **Deut. 2.18; 2.29.
16 *Jud. 9.21.
17 *Ex. 15.1. Ps. 105.2; 106.12.
18 *Is. 33.22.

10 Şi fiii lui Israel au plecat şi
11 au aşezat tabăra la Obot*. Şi au
plecat de la Obot şi au aşezat
tabăra la Iie-Abarim[a]*, în pustiul
care este în faţa Moabului, spre
12 răsăritul soarelui. De acolo au
plecat şi au aşezat tabăra în va-
13 lea Zered*. De acolo au plecat
şi au aşezat tabăra dincolo de
Arnon, care este în pustiul care
iese din hotarul amoriţilor; pen-
tru că Arnon* este hotarul Moa-
14 bului, între Moab şi amoriţi. De
aceea se zice în cartea războaie-
lor Domnului:
„Vaheb în Sufa şi pâraiele
Arnonului
15 şi şuvoiul pâraielor, care se
pleacă spre locuinţa Arului*
şi se reazemă pe hotarul**
Moabului“.
16 Şi de aici la Beer[b]*: aceasta
este fântâna despre care a vorbit
Domnul lui Moise: „Adună po-
17 porul şi le voi da apă“. Atunci Is-
rael a cântat* cântarea aceasta:
„Ţâşneşte, fântână! Cântaţi-i[c]:
18 Fântâna pe care au săpat-o
căpeteniile, pe care au săpat-o
mai-marii poporului cu toiagul*
de domnie, cu toiegele lor“.
19 Şi din pustiu *au venit* la Ma-
tana şi de la Matana la Nahaliel
20 şi de la Nahaliel la Bamot. Şi
de la Bamot la valea care este
în câmpia Moabului, la vârful
Muntelui Pisga, care priveşte
spre* pustiu[d].

Înfrângerea lui Sihon şi a lui Og

20 *Cap. 23.28.
21 *Deut. 2.26. Jud. 11.19.
22 *Cap. 20.17.
23 *Deut. 29.7. **Cap. 20.21 †Deut. 2.32. Jud. 11.20.
24 *Deut. 29.7. **Ios.12.1,2; 24.8. Neem. 9.22. Ps. 135.10; 135.11; 136.19. Amos 2.9. †Deut. 2.37.
25 *Deut. 1.4. Ios. 12.2. Ier. 49.3.
28 *Ier. 48.45. **Vers. 15. Deut. 2.9,18. Is. 15.1. †Is. 16.12.
29 *Ier. 48.46. **Jud. 11.24. 1 Împ. 11.7. 2 Împ. 23.13. Ier. 48.7,13. †Is. 15.5. ††Is. 16.2.

21 Şi Israel a trimis* soli la Si-
hon, împăratul amoriţilor, zi-
22 când: „Lasă-mă* să trec prin ţara
ta! Nu ne vom abate în câmpii
sau în vii; nu vom bea apă din
fântâni: vom merge pe calea
împăratului, până vom trece
23 hotarul tău“. Şi Sihon* n-a lăsat
pe Israel să treacă** prin hotarul
său, ci Sihon a strâns tot poporul
său şi a ieşit împotriva lui Israel
în pustiu şi a venit la Iahaţ† şi
24 s-a luptat împotriva lui Israel. Şi
Israel l-a bătut* cu ascuţişul sa-
biei şi i-a cucerit** ţara de la
Arnon până la Iaboc†, până la
fiii lui Amon; pentru că hotarul
25 fiilor lui Amon era tare. Şi Israel
a luat toate cetăţile acelea şi Is-
rael a locuit în toate cetăţile a-
moriţilor, în Hesbon* şi în toate
26 satele sale[e]. Pentru că Hesbon
era cetatea lui Sihon, împăratul
amoriţilor, şi el se luptase îm-
potriva împăratului de mai îna-
inte al Moabului şi-i luase din
27 mână ţara, până la Arnon. De
aceea zic poeţii[f]:
„Veniţi la Hesbon, să se zi-
dească şi să se întărească ceta-
tea lui Sihon.
28 Pentru că a ieşit un foc* din
Hesbon, o flacără din cetatea lui
Sihon,
şi a mistuit Ar-Moabul**,
pe căpeteniile înălţimilor† Ar-
nonului.
29 Vai* de tine, Moab! Eşti pier-
dut, popor al lui Chemoş**.
El a dat pe fiii† săi fugari
şi pe fiicele†† sale captive lui
Sihon, împăratul amoriţilor.
30 Noi am tras asupra lor[g]; Hes-
bon este pierdut până la Di-

[a] *Sau* „Movilele din Abarim“ [b] *Fântână* [c] *Sau* „Răspundeţi-i“ [d] *Ebr.* „Ieşimon“ [e] *Lit.* „satele fiice“
[f] *Sau* „cei care vorbesc în parabole“ [g] *Sau* „i-am umilit“

bon*; şi i-am pustiit până la No-
fah, care *se întinde* până la[a] Me-
deba**".
31 Şi Israel a locuit în țara a-
32 moriților. Şi Moise a trimis să
cerceteze Iaezerul*; şi au luat
satele sale şi au alungat pe a-
moriții care erau acolo.
33 Şi s-au întors şi s-au suit pe
calea Basanului[b]; şi Og*, îm-
păratul Basanului, a ieşit împo-
triva lor, el şi tot poporul său,
34 la luptă, la Edrei**. Şi Domnul
i-a zis lui Moise: „Nu te teme* de
el, pentru că l-am dat în mâna
ta, pe el şi tot poporul său şi
țara sa; şi să-i faci** cum ai fă-
cut lui Sihon, împăratul amo-
riților, care locuia la Hesbon".
35 Şi l-au bătut*, pe el şi pe fiii
săi şi tot poporul său, de n-au
lăsat nici unul; şi au pus stăpâ-
nire pe țara lui.

30 *Cap. 32.3; 32.34. Ier. 48.18,22. **Is. 15.2.
32 *Cap. 32.1. Ier. 48.32.
33 *Deut. 3.1; 29.7. **Ios. 13.12.
34 *Deut. 3.2. **Vers. 24. Ps. 135.10; 135.11; 136.20.
35 *Deut. 3.3.

Balac trimite după Balaam

22 Şi fiii* lui Israel au plecat şi
au aşezat tabăra în câmpiile
Moabului, dincolo de Iordan, la
Ierihon.
2 Şi Balac, fiul lui Țipor*, a
văzut tot ce făcuse Israel amo-
3 riților. Şi Moab* s-a temut foarte
mult de popor, pentru că erau
mulți; şi Moab s-a îngrozit[c] de
4 fiii lui Israel. Şi Moab a zis bă-
trânilor Madianului*: „Acum mul-
țimea aceasta va mânca[d] tot ce
este împrejurul nostru, cum lin-
ge boul iarba verde a câmpului".
Şi Balac, fiul lui Țipor, era îm-
păratul Moabului pe timpul ace-
5 la. Şi a trimis soli la Balaam*,
fiul lui Beor, la Petor**, care
este lângă râu[e], în țara fiilor po-
porului său, ca să-l cheme, zi-
când: „Iată, un popor a ieşit din
Egipt; iată, ei acoperă fața[f] pă-
mântului şi locuiesc în dreptul
6 meu. Acum dar, vino, te rog, şi
blestemă-mi* pe poporul acesta,
pentru că este mai puternic decât
mine: poate că îl voi putea bate
şi-l voi alunga din țară, pentru
că ştiu că acela pe care îl bine-
cuvântezi tu este binecuvântat
şi acela pe care îl blestemi tu
7 este blestemat". Şi bătrânii Moa-
bului şi bătrânii Madianului au
plecat cu plățile pentru ghicire*
în mâinile lor. Şi au venit la Ba-
laam** şi i-au spus cuvintele lui
8 Balac. Şi el le-a zis: „Rămâneți*
aici la noapte şi vă voi aduce
cuvânt, după cum îmi va vorbi
Domnul". Şi căpeteniile Moabu-
lui au rămas la Balaam.
9 Şi Dumnezeu* a venit la Ba-
laam şi a zis: „Cine sunt aceşti
10 bărbați *găzduiți* la tine?" Şi
Balaam a zis lui Dumnezeu:
„Balac, fiul lui Țipor, împăratul
11 Moabului, a trimis la mine: «Ia-
tă, un popor a ieşit din Egipt şi
acoperă fața[f] pământului; vino
acum şi mi-l blestemă; poate că
voi putea să lupt împotriva lui
12 şi să-l alung»". Şi Dumnezeu a
zis lui Balaam: „Să nu mergi cu
ei; să nu blestemi poporul, pen-
tru că ei* sunt binecuvântați".
13 Şi Balaam s-a sculat dimineața
şi a zis căpeteniilor lui Balac:
„Duceți-vă în țara voastră, pen-
tru că Domnul nu vrea să mă
14 lase să merg cu voi". Şi căpe-
teniile Moabului s-au ridicat şi
s-au dus la Balac şi au zis: „Ba-
laam n-a vrut să vină cu noi".
15 Şi Balac a trimis din nou la
el căpetenii, mai mulți şi mai
16 însemnați decât aceia. Şi au ve-
nit la Balaam şi i-au zis: „Aşa
zice Balac, fiul lui Țipor: «Te rog,
să nu te împiedice nimic ca să
17 vii la mine! Pentru că te voi o-
nora foarte mult şi voi face ori-
ce-mi vei zice; vino deci, te rog,
blestemă-mi* pe poporul aces-
18 ta". Şi Balaam a răspuns şi a
zis slujitorilor lui Balac: „De
mi-ar da* Balac casa lui plină de
argint şi de aur, n-aş putea să trec
peste** porunca Domnului Dum-
nezeului meu, ca să fac *vreun*

1 *Cap. 33.48.
2 *Jud. 11.25.
3 *Ex. 15.15.
4 *Cap. 25.18; 31.2,3,8. Ios. 13.21.
5 *Ios. 13.22; 24.9. Neem. 13.2. Mica 6.5. 2 Pet. 2.15. Iuda 11. Apoc. 2.14. **Cap. 23.7. Deut. 23.4.
6 *Vers. 12,17. Cap. 23.7,8; 24.9.
7 *Cap. 23.23. Deut. 18.10. 1 Sam. 9.7,8; 15.23. **Ios. 13.22.
8 *Vers. 19.
9 *Gen. 20.3. Vers. 20.
12 *Gen. 12.2; 22.17. Cap. 23.20. Rom. 11.29.
17 *Vers. 6.
18 *Cap. 24.13. **Vers. 38. 1 Împ. 22.14. 2 Cr. 18.13.

[a] *Sau* „cu foc până la" [b] *Pământ moale* [c] *S-a îngrozit cu dezgust* [d] *Lit.* „va linge" [e] *Eufrat* [f] *Lit.* „ochiul"

19 *Vers. 8.
20 *Vers. 9. **Vers. 35. Cap. 23.12; 23.26; 24.13.
21 *2 Pet. 2.15.
22 *Ex. 4.24; 23.20.
23 *2 Împ. 6.17. Dan. 10.7. Fap. 22.9.
27 *Iac. 1.19.
28 *2 Pet. 2.16.
29 *Pr. 12.10.
30 *2 Pet. 2.16.

19 *lucru*, mic sau mare. Şi acum,
vă rog, rămâneţi* şi voi aici la
noapte şi voi şti ce-mi va mai
20 zice Domnul". Şi Dumnezeu* a
venit la Balaam noaptea şi i-a
zis: „Dacă aceşti bărbaţi vin să
te cheme, ridică-te, mergi cu ei,
dar să faci** numai după cu-
vântul pe care ţi-l voi spune Eu".
21 Şi Balaam* s-a sculat dimineaţa
şi şi-a pus şaua pe măgăriţă şi
a mers cu căpeteniile Moabului.

Măgăriţa lui Balaam

22 Şi mânia lui Dumnezeu s-a
aprins pentru că el plecase şi În-
gerul* Domnului a stat în drum,
ca potrivnic împotriva lui. Şi el
călărea pe măgăriţa lui şi cei doi
23 slujitori[a] ai săi erau cu el. Şi mă-
găriţa a văzut* pe Îngerul Dom-
nului stând în drum, cu sabia
scoasă în mâna Sa; şi măgăriţa
s-a abătut din drum şi a intrat
în câmp. Şi Balaam a bătut mă-
găriţa, ca s-o întoarcă la drum.
24 Şi Îngerul Domnului a stat într-o
cărare strâmtă între vii, un zid
fiind de o parte şi un zid de
25 cealaltă parte. Şi măgăriţa a vă-
zut pe Îngerul Domnului şi s-a
strâns spre zid şi a strâns picio-
rul lui Balaam de zid; şi el din
26 nou a bătut-o. Şi Îngerul Dom-
nului a mers mai departe şi a
stat într-un loc strâmt, unde nu
era drum să te întorci nici la
27 dreapta, nici la stânga. Şi măgă-
riţa a văzut pe Îngerul Domnului
şi s-a culcat jos sub Balaam. Şi
mânia* lui Balaam s-a aprins şi
a bătut măgăriţa cu toiagul său.
28 Şi Domnul a deschis gura* mă-
găriţei şi ea a zis lui Balaam:
„Ce ţi-am făcut, de m-ai bătut
29 de trei ori până acum?" Şi Bala-
am a zis măgăriţei: „Pentru că ţi-ai
bătut joc de mine! De aş avea o
sabie în mâna mea, chiar* acum
30 te-aş ucide!" Şi măgăriţa* a zis
lui Balaam: „Nu sunt eu măgă-
riţa ta, pe care ai călărit de când
sunt a ta şi până în ziua aceasta?
Am avut eu obiceiul să-ţi fac
31 aşa?" Şi el a zis: „Nu". Şi Domnul a
deschis ochii* lui Balaam
şi a văzut pe Îngerul Domnului
stând în drum şi sabia scoasă în
mâna Sa; şi s-a plecat** şi s-a
32 aruncat cu faţa la pământ. Şi În-
gerul Domnului i-a zis: „Pentru
ce ţi-ai bătut măgăriţa de trei ori
până acum? Iată, am ieşit ca să-ţi
stau împotrivă[b], deoarece calea*
pe care mergi este spre prăpăd
33 înaintea Mea. Şi măgăriţa M-a
văzut şi s-a ferit de Mine de trei
ori până acum; dacă nu se ferea
de Mine, pe tine te-aş fi omorât
negreşit şi pe ea aş fi lăsat-o vie".
34 Şi Balaam a zis Îngerului Dom-
nului: „Am păcătuit*, pentru că
n-am ştiut că ai stat împotriva
mea în drum; şi acum, dacă este
rău în ochii Tăi, mă voi întoarce".
35 Şi Îngerul Domnului a zis lui
Balaam: „Mergi cu bărbaţii a-
ceştia, dar să vorbeşti numai* cu-
vântul pe care ţi-l voi spune Eu".
Şi Balaam a mers cu căpeteniile
lui Balac.

Balac şi Balaam

36 Şi Balac a auzit că vine Ba-
laam şi i-a ieşit* în întâmpinare
până la cetatea Moabului, pe
hotarul Arnonului, care** este la
37 marginea hotarului. Şi Balac
i-a zis lui Balaam: „N-am trimis
eu la tine cu tot dinadinsul să te
cheme? Pentru ce n-ai venit la
mine? Într-adevăr, nu pot eu să
38 te onorez*?" Şi Balaam i-a zis
lui Balac: „Iată, am venit la tine;
acum, aş putea eu spune orice?
Cuvântul* pe care-l va pune Dum-
nezeu în gura mea, pe acela îl
39 voi spune". Şi Balaam a mers cu
Balac şi au venit la Chiriat-Huţot.
40 Şi Balac a jertfit boi şi oi şi le-a
trimis lui Balaam şi căpeteniilor
care erau cu el.
41 Şi a fost *aşa*: a doua zi dimi-
neaţa, Balac l-a luat pe Balaam şi
l-a suit* pe înălţimile lui Baal[c]; şi
el a văzut de acolo partea** cea

31 *Gen. 21.19. 2 Împ. 6.17. Lc. 24.16,31. **Ex. 34.8. Ios. 5.13-15.
32 *2 Pet. 2.14; 2.15. Iuda 11.
34 *Cap. 14.40. 1 Sam. 15.24; 15.30; 26.21. 2 Sam. 12.13 Iov 34.31,32.
35 *Vers. 20.
36 *Gen. 14.17. **Cap.21.13.
37 *Vers. 17. Cap. 24.11.
38 *Ex. 4.15. Vers. 18. Cap. 23.26; 24.13. 1 Împ. 22.14. 2 Cr. 18.13.
41 *Deut. 12.2. **Cap. 23.13

[a] *Lit.* „tineri" [b] *Lit.* „ca potrivnic" [c] *Sau* „Bamot-Baal"

Cea dintâi profeție a lui Balaam

mai îndepărtată a poporului.
23 Și Balaam i-a zis lui Balac:
„Zidește-mi* aici șapte altare și
pregătește-mi aici șapte viței și
2 șapte berbeci“. Și Balac a făcut
cum zisese Balaam. Și Balac și
Balaam au adus un vițel* și un
3 berbec pe *fiecare* altar. Și Bala-
am i-a zis lui Balac: „Stai lângă*
arderea ta de tot, iar eu mă voi
îndepărta; poate mă va întâm-
pina Domnul; și orice-mi va ară-
ta, îți voi spune“. Și a mers pe o
4 înălțime golașă. Și Dumnezeu l-a
întâmpinat* pe Balaam. Și el I-a
zis: „Am făcut șapte altare și pe
fiecare altar am adus un vițel și
5 un berbec“. Și Domnul a pus* un
cuvânt în gura lui Balaam și a
zis: „Întoarce-te la Balac și să vor-
6 bești așa“. Și s-a întors la el și,
iată, stătea lângă arderea sa de
tot, el și toate căpeteniile Moabu-
7 lui. Și și-a rostit profeția[a]* și a zis:
„Balac, împăratul Moabului,
m-a adus din Aram, din munții
răsăritului:
«Vino! blestemă-mi** pe Ia-
cov. Și vino, învinuiește pe Is-
rael».
8 Cum* să blestem eu pe cine
n-a blestemat Dumnezeu?
Și cum să învinuiesc eu pe ci-
ne n-a fost învinuit de Domnul?
9 Pentru că îl văd de pe vârful
stâncilor și-l privesc de pe dealuri.
Iată, este un popor care va
locui deoparte* și nu va fi numă-
rat printre** națiuni.
10 Cine poate număra pulbe-
rea[b]* lui Iacov și numărul celei
de-a patra părți a lui Israel?
Sufletul meu să moară de
moartea** celor drepți și sfârșitul
meu să fie ca al lor!“
11 Și Balac i-a zis lui Balaam:
„Ce mi-ai făcut? Te-am luat ca
să-i blestemi* pe vrăjmașii mei și,
iată, i-ai binecuvântat cu totul“.
12 Și el a răspuns și a zis: „Nu tre-

1 *Vers. 29.
2 *Vers. 14,30.
3 *Vers. 15.
4 *Vers. 16.
5 *Cap. 22.20; 22.35. Deut. 18.18. Ier. 1.9.
7 *Iov 27.1; 29.1. Ps. 78.2. Ezec. 17.2. Mica 2.4. Hab. 2.6. **Cap. 22.6; 22.11,17.
8 *Cap. 22.12.
9 *Deut. 33.28. **Ex. 33.16. Ezra 9.2.
10 *Gen. 13.16; 28.14. **Ps. 116.15.
11 *Cap. 22.11; 22.17; 24.10. Neem. 13.2.

buie eu să fiu atent să spun* ce
mi-a pus Domnul în gură?“

A doua profeție a lui Balaam

13 Și Balac i-a zis: „Vino, te rog,
cu mine într-alt loc, de unde îi
vei vedea; vei vedea numai par-
tea cea mai îndepărtată a lor, și
nu-i vei vedea pe toți; și bleste-
14 mămi-i de acolo“. Și l-a luat în
ogorul veghetorului, spre vârful
Pisga, și a zidit* șapte altare și a
adus un vițel și un berbec pe
15 *fiecare* altar. Și i-a zis lui Balac:
„Stai aici, lângă arderea ta de
tot, și eu *Îl* voi întâmpina *pe
Domnul* acolo“.
16 Și Domnul l-a întâmpinat pe
Balaam și a pus* un cuvânt în
gura lui și a zis: „Întoarce-te la
17 Balac și să vorbești așa“. Și a
venit la el și, iată, stătea lângă
arderea sa de tot, și căpeteniile
Moabului *erau* cu el. Și Balac i-a
18 zis: „Ce a spus Domnul?“ Și el
și-a rostit profeția și a zis:
„Ridică-te*, Balac, și ascul-
tă! Pleacă urechea la mine, fiul
lui Țipor!
19 Dumnezeu* nu este om, ca să
mintă, nici fiu de om, ca să-I pa-
ră rău.
A zis** El și nu va face? Și a
vorbit El și nu va împlini?
20 Iată, am primit să binecu-
vântez; și El a binecuvântat* și
eu nu pot întoarce**.
21 El n-a zărit nelegiuire* în Ia-
cov și n-a văzut răutate** în
Israel.
Domnul Dumnezeul său este
cu† el și strigătul†† unui împă-
rat este în mijlocul lui.
22 Dumnezeu i-a scos* din E-
gipt: El are tăria[c] ca** a bivo-
lului[d].
23 Pentru că nu este descântec*
împotriva lui Iacov, nici ghici-
re** împotriva lui Israel;
la timpul său se va zice de-
spre Iacov și despre Israel: «Ce
a lucrat† Dumnezeu!»

12 *Cap. 22.38.
14 *Vers. 1,2.
16 *Cap. 22.20; 22.35. Vers. 5.
18 *Jud. 3.20.
19 *1 Sam. 15.29 Mal. 3.6. Rom. 11.29. Tit 1.2. Iac. 1.17. **Is. 40.8; 55.11.
20 *Gen. 12.2; 22.17. Cap. 22.12. **Is. 43.13.
21 *Cap. 14.18. Ps. 32.2,5. Rom. 4.7,8. **Ier. 50.20. †Ex. 3.12; 13.21; 29.45; 33.14. ††Lev. 25.9. Ps. 89.15.
22 *Cap. 24.8. **Deut. 33.17 Iov 39.10,11.
23 *Cap. 24.1. **Cap. 22.7. Deut. 18.10. 1 Sam. 15.23 †Ps. 44.1.

[a] *Sau* „proverbul“, „parabola“ [b] *Sau* „țărâna“ [c] *Sau* „rapiditatea“ [d] *Lit.* „unicornului“ *(probabil rinocer)*

24 *Gen. 49.9. Naum 2.11; 2.12. **Gen. 49.27

24 Iată, poporul se va scula ca o
leoaică* şi va îndrăzni ca un leu.
Nu se va culca** până nu va
sfâşia prada şi până nu va bea
sângele celor ucişi".
25 Şi Balac i-a zis lui Balaam:
„Nici nu-i blestema, dar nici nu-i

26 *Cap. 22.18; 22.38. Vers. 12. 1 Împ. 22.14.

26 binecuvânta!" Şi Balaam a răspuns
şi i-a zis lui Balac: „Nu ţi-am spus
eu, zicând: «Tot ce va spune*
*D*omnul, aceea voi face»?"

A treia profeţie a lui Balaam

27 *Vers. 13.

28 *Cap. 21.20.

29 *Vers. 1.

27 Şi Balac i-a zis lui Balaam:
„Vino, te rog, te voi duce în-
tr-alt* loc; poate va fi plăcut în
ochii lui Dumnezeu ca să mi-i
28 blestemi de acolo". Şi Balac l-a
luat pe Balaam pe vârful Peor,
29 care priveşte spre pustiu*. Şi
Balaam i-a zis lui Balac: „Zideş-
te-mi* aici şapte altare şi pre-
găteşte-mi aici şapte viţei şi
30 şapte berbeci". Şi Balac a făcut
cum zisese Balaam şi a adus un
viţel şi un berbec pe *fiecare* altar.

1 *Cap. 23.3; 23.15. **Cap. 23.23 †Cap. 23.28.

24 Şi Balaam a văzut că era bi-
ne în ochii *D*omnului să bine-
cuvânteze pe Israel şi n-a mers,
ca în alte* dăţi, să-l întâmpine cu
descântece**, ci şi-a îndreptat

2 *Cap. 2.2. **Cap. 11.25 1 Sam. 10.10; 19.20,23. 2 Cr. 15.1.

2 faţa spre† pustiu. Şi Balaam şi-a
ridicat ochii şi l-a văzut pe Israel
locuind în corturi*, după semin-
ţiile sale. Şi Duhul lui Dumnezeu

3 *Cap. 23.7; 23.18. **Vers. 15,16

3 a fost** peste el. Şi şi-a rostit
profeţia* şi a spus:
„Balaam, fiul lui Beor, zice[a]**
şi omul cu ochiul deschis zice[a],

4 *Gen. 15.1. Cap. 12.6. **1 Sam. 19.24 Ezec. 1.28. Dan. 8.18; 10.15,16. Apoc. 1.17.

4 el zice[a], cel care aude cu-
vintele lui Dumnezeu, care vede
viziunea* Celui Atotputernic, cel
care cade** cu faţa la pământ şi
cel care are ochii deschişi:
5 «Ce frumoase sunt corturile
tale, Iacove, şi locaşurile tale,
Israele!

6 *Ps. 1.3. Ier. 17.8. **Ps. 104.16.

6 Ca văile se întind, ca grădi-
nile pe malul râului,
ca pomii* de aloe pe care i-a
sădit** *D*omnul, ca cedrii lângă
ape!
7 Apa se va revărsa din găleţile
ei şi sămânţa ei va fi în ape îm-
belşugate*.
Şi împăratul său va fi mai
mare decât Agag** şi împărăţia†
sa va fi înălţată.

7 *Ier. 51.13. Apoc. 17.1; 17.15. **1 Sam. 15.9 †2 Sam. 5.12 1 Cr. 14.2.

8 Dumnezeu l-a scos* din E-
gipt. Tăria Lui este ca** a bivolului.
El va mânca† naţiunile, pe
vrăjmaşii lui, şi le va zdrobi[b]
oasele††. Şi-i va străpunge*† cu
săgeţile sale.

8 *Cap. 23.22. **Ps. 22.21. †Cap. 14.9; 23.24. ††Ps. 2.9. Is. 38.13. Ier. 50.17. *†Ps. 45.5. Ier. 50.9.

9 S-a plecat, s-a culcat ca un
leu şi ca o leoaică*; cine-l va ri-
dica?
Cel care te binecuvântează
pe tine, binecuvântat** să fie, şi
cel care te blestemă pe tine,
blestemat să fie»".

9 *Gen. 49.9. **Gen. 12.3; 27.29.

10 Atunci mânia lui Balac s-a
aprins împotriva lui Balaam şi
a bătut* din palme; şi Balac i-a
zis lui Balaam: „Te-am chemat**
să-i blestemi pe vrăjmaşii mei şi
tu, iată, tot i-ai binecuvântat, de
11 trei ori până acum! Acum dar,
fugi la locul tău. Am zis*: «Te
voi onora foarte mult». Şi, iată,
*D*omnul te-a oprit de la onoa-
12 re". Şi Balaam i-a zis lui Balac:
„N-am vorbit eu şi solilor tăi
pe care i-ai trimis la mine, zi-
13 când: «De mi-ar da* Balac casa
lui plină de argint şi de aur,
n-aş putea trece peste porunca
*D*omnului, ca să fac bine sau
rău din** inima mea; ce va
zice *D*omnul, aceea trebuie să
14 spun»? Şi acum, iată, mă duc la
poporul meu; vino, îţi voi ară-
ta* ce va face poporul acesta
poporului tău la sfârşitul** zi-
lelor".

10 *Ezec. 21.14; 21.17; 22.13. **Cap. 23.11 Deut. 23.4,5. Ios. 24.9,10. Neem. 13.2.

11 *Cap. 22.17; 22.37.

13 *Cap. 22.18. **Cap. 16.28

14 *Mica 6.5. Apoc. 2.14. **Gen. 49.1. Dan. 2.28; 8.19,23; 10.14

A patra profeţie a lui Balaam. Steaua din Iacov

15 *Vers. 3,4.

15 Şi el şi-a rostit profeţia* şi
a spus:
„Balaam, fiul lui Beor, zice[a]
şi omul cu ochiul deschis zice[a],
16 el zice[a], cel care aude cuvin-
tele lui Dumnezeu, cel care cu-
noaşte ştiinţa Celui Preaînalt,
cel care vede viziunea Celui
Atotputernic, cel care cade cu

[a] *În ebr., un cuvânt folosit pentru a introduce o profeţie (vezi Geneza 22.16)* [b] *Sau* „le va roade"

17 *Apoc. 1.7. **Gen. 49.10 Ps. 110.2. †Mt. 2.2. Apoc. 22.16. ††Is. 15.1; 16.14.
18 *2 Sam. 8.14 Ps. 60.8,9. **Gen. 27.29 Amos 9.11; 9.12. †Gen. 32.3.
19 *Gen. 49.10.
21 *Gen. 15.19.
22 *Gen. 10.22.
24 *Gen. 10.4. Ezec. 27.6. Dan. 11.30. **Gen. 10.21; 10.25. 1 Cr. 1.19. †Vers. 20.
25 *Vers. 14. Cap. 31.8.

faţa la pământ şi cel care are
ochii deschişi:
17 «Îl văd*, dar nu acum; Îl pri-
vesc, dar nu de aproape.
O Stea va răsări din Iacov şi un
Toiag** de domnie se va ridica
din† Israel
şi va străpunge laturile Moa-
bului†† şi va nimici pe toţi fiii
zarvei[a].
18 Şi Edomul* va fi o stăpâni-
re**, şi Seirul† o stăpânire, *ei*,
vrăjmaşii lui, şi Israel se va pur-
ta vitejeşte.
19 Şi Cel care va ieşi din Iacov
va stăpâni* şi va nimici ce rămâ-
ne din cetate»“.
20 Şi l-a văzut pe Amalec şi şi-a
rostit profeţia şi a zis:
„Amalec era întâiul dintre
naţiuni, dar sfârşitul lui va fi
pieirea“.
21 Şi l-a văzut pe chenit* şi şi-a
rostit profeţia şi a zis:
„Locuinţa ta este tare şi ţi-ai
aşezat cuibul în stâncă;
22 dar chenitul va fi nimicit, pâ-
nă te va lua captiv Asur*“.
23 Şi şi-a rostit profeţia şi a zis:
„Vai! cine va trăi când va
aşeza Dumnezeu aceste lucruri?
24 Şi vor veni corăbii din ţăr-
mul Chitimului[b]* şi vor asupri
pe Asur şi vor asupri pe Eber**;
şi va merge şi el la pieire†“.
25 Şi Balaam s-a ridicat şi a
mers şi s-a întors* la locul său. Şi
Balac a mers şi el pe calea sa.

Păcatul cu Moab

1 *Cap. 33.49. Ios. 2.1. Mica 6.5. **Cap. 31.16 1 Cor. 10.8. Apoc. 2.14.
2 *Ex. 34.15,16 1 Cor. 10.20. **Ex. 20.5.
3 *Ps. 106.28; 106.29. Osea 9.10.
4 *Deut. 4.3. Ios. 22.17.

25 Şi Israel şedea în Sitim*;
şi poporul a început să practice
curvia** cu fiicele Moabului.
2 Şi ele au chemat pe popor la
jertfele* dumnezeilor lor; şi po-
porul a mâncat şi s-a plecat**
3 înaintea dumnezeilor lor. Şi Is-
rael s-a alipit de Baal-Peor[c]*;
şi mânia ***D***omnului s-a aprins
4 împotriva lui Israel. Şi ***D***omnul
i-a zis lui Moise: „Ia pe toţi capii
poporului şi spânzură-i* înain-
tea ***D***omnului, în faţa soarelui,
ca să se întoarcă aprinderea**
mâniei ***D***omnului de la Israel“.
5 Şi Moise le-a zis judecătorilor* lui
Israel: „Fiecare** să-şi ucidă pe
oamenii săi care s-au alipit de
Baal-Peor“.
6 Şi, iată, un bărbat dintre fiii
lui Israel a venit şi a adus la fra-
ţii săi pe o madianită*, sub ochii
lui Moise şi sub ochii întregii
adunări a fiilor lui Israel, care
plângeau** înaintea intrării cor-
7 tului întâlnirii. Şi Fineas*, fiul
lui Eleazar, fiul lui Aaron, preo-
tul, a văzut şi s-a ridicat din mij-
locul adunării şi a luat o suliţă
8 în mână. Şi a intrat după acel
bărbat israelit în camera din cort
şi i-a străpuns pe amândoi, pe
bărbatul din Israel şi pe femeie,
prin pântecele ei. Şi plaga a fost
9 oprită* de la fiii lui Israel. Şi
cei care au murit* de plagă au
fost douăzeci şi patru de mii.
10 Şi ***D***omnul a vorbit lui Moi-
11 se, zicând: „Fineas, fiul lui Ele-
azar, fiul lui Aaron, preotul, a
întors mânia Mea de la fiii lui
Israel, fiind gelos cu gelozia Mea
între ei, ca să nu nimicesc pe
fiii lui Israel în gelozia* Mea.
12 De aceea spune: «Iată, îi dau
13 legământul* Meu de pace. Şi le-
gământul unei preoţii* pentru
totdeauna va fi pentru el şi pen-
tru sămânţa** lui după el, pentru
că a fost gelos† pentru Dumne-
zeul său şi a făcut ispăşire††
14 pentru fiii lui Israel“. Şi numele
bărbatului din Israel care a fost
ucis cu madianita era Zimri, fiul
lui Salu, căpetenia unei case pă-
15 rinteşti dintre simeoniţi. Şi nu-
mele femeii madianite care a fost
ucisă era Cozbi, fiica lui Ţur*; el
era cap de seminţie al unei case
părinteşti în Madian.
16 Şi ***D***omnul a vorbit lui Moi-
17 se, zicând: „Hărţuiţi pe madia-
18 niţi* şi bateţi-i! Pentru că ei
v-au hărţuit prin vicleniile* lor

4 **Vers. 11. Deut. 13.17.
5 *Ex. 18.21; 18.25. **Ex. 32.27. Deut. 13.6,9; 13.13,15.
6 *Cap. 22.4. **Ioel 2.17.
7 *Ex. 6.25. Ps. 106.30.
8 *Cap. 16.46.
9 *Cap. 14.37; 31.16. Deut. 4.3. 1 Cor. 10.8.
11 *Ex. 20.5. Deut. 29.20; 32.16,21. 1 Împ. 14.22. Ps. 78.58; 79.5. Ezec. 16.38. Ţef. 1.18; 3.8.
12 *Is. 54.10. Ezec. 34.25. Mal. 2.4; 3.1
13 *Ex. 29.9; 40.15. **1 Cr. 6.4. †Fap. 22.3. Rom. 10.2. ††Cap. 16.46 Ev. 2.17.
15 *Cap. 31.8. Ios. 13.21.
17 *Cap. 31.2.
18 *Cap. 31.16. Apoc. 2.14.

[a] *Sau* „fiii lui Set“ [b] *Cipru* [c] *Sau* „Baal din Peor“, *Domnul deschiderii*

prin care v-au amăgit în fapta
lui Peor şi în fapta Cozbiei,
fiica unei căpetenii a Madia-
nului, sora lor, care a fost ucisă
în ziua plăgii din cauza faptei
lui Peor".

A doua numărătoare

26 Şi a fost *aşa*: după plagă*,
*D*omnul a vorbit lui Moise şi
lui Eleazar, fiul lui Aaron, preo-
2 tul, zicând: „Număraţi* capetele
întregii adunări a fiilor lui Isra-
el de la vârsta de douăzeci**
de ani în sus, după casele părin-
ţilor lor, ale tuturor celor care pot
3 ieşi la luptă în Israel". Şi Moise
şi preotul Eleazar au vorbit
cu ei în câmpiile* Moabului,
lângă Iordan, la Ierihon[a], zicând:
4 „*Număraţi* de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, după cum
a poruncit* *D*omnul lui Moise
şi fiilor lui Israel care au ieşit
din ţara Egiptului":

Fiii lui Ruben

5 Ruben*, întâiul-născut al lui
Israel. Fiii lui Ruben: de la Enoh,
familia enohiţilor; de la Palu,
6 familia paluiţilor; de la Heţron,
familia heţroniţilor; de la Carmi,
7 familia carmiţilor. Acestea sunt
familiile rubeniţilor. Şi cei nu-
măraţi dintre ei au fost patruzeci
şi trei de mii şapte sute trei-
8 zeci*. Şi fiii lui Palu: Eliab.
9 Şi fiii lui Eliab: Nemuel şi Datan
şi Abiram. Aceştia sunt acel Da-
tan* şi acel Abiram, chemaţi**
din adunare, care s-au răsculat
împotriva lui Moise şi împotriva
lui Aaron în ceata lui Core, când
s-au răsculat împotriva *D*omnu-
10 lui. Şi pământul* şi-a deschis
gura şi i-a înghiţit împreună cu
Core, când a murit adunarea,
când a mistuit focul pe cei două
sute cincizeci de bărbaţi: şi ei
11 au fost un semn[b]**. Dar fiii* lui
Core n-au murit.

Fiii lui Simeon

12 Fiii lui Simeon, după familii-
le lor: de la Nemuel*, familia ne-
mueliţilor; de la Iamin, familia
iaminiţilor; de la Iachin**, fami-
13 lia iachiniţilor; de la Zerah*, familia
zerahiţilor; de la Saul, familia
14 sauliţilor. Acestea sunt familiile
simeoniţilor*: douăzeci şi două de
mii două sute.

Fiii lui Gad

15 Fiii lui Gad, după familiile
lor: de la Ţefon*, familia ţefo-
niţilor; de la Haghi, familia ha-
ghiţilor; de la Şuni, familia şu-
16 niţilor; de la Ozni, familia oz-
niţilor; de la Eri, familia eriţilor;
17 de la Arod*, familia aridiţilor;
de la Areli, familia areliţilor.
18 Acestea sunt familiile fiilor lui
Gad, după cei număraţi ai lor,
patruzeci de mii cinci sute*.

Fiii lui Iuda

19 Fiii lui Iuda: Er* şi Onan; iar
Er şi Onan au murit în ţara Ca-
20 naanului. Şi fiii* lui Iuda, după
familiile lor: de la Şela, familia
şelaniţilor; de la Pereţ, familia
pereţiţilor; de la Zerah, familia
21 zerahiţilor. Şi fiii lui Pereţ: de la
Heţron, familia heţroniţilor; de
la Hamul, familia hamuliţilor.
22 Acestea sunt familiile lui Iuda,
după cei număraţi ai lor: şapte-
zeci şi şase de mii cinci sute*.

Fiii lui Isahar

23 Fiii* lui Isahar, după familii-
le lor: de la Tola, familia tolaiţi-
lor; de la Pua, familia puaniţilor;
24 de la Iaşub, familia iaşubiţilor;
de la Şimron, familia şimroni-
25 ţilor. Acestea sunt familiile lui
Isahar, după cei număraţi ai lor:
şaizeci şi patru de mii trei sute*.

Fiii lui Zabulon

26 Fiii* lui Zabulon, după fami-
liile lor: de la Sered, familia se-
rediţilor; de la Elon, familia elo-
niţilor; de la Iahleel, familia
27 iahleeliţilor. Acestea sunt fami-
liile lui Zabulon, după cei nu-
măraţi ai lor: şaizeci de mii cinci
sute*.

Fiii lui Iosif
Fiii lui Manase

28 Fiii* lui Iosif, după familiile
29 lor: Manase şi Efraim. Fiii lui
Manase: de la Machir*, familia
machiriţilor; şi Machir a născut
pe Galaad; de la Galaad, familia
30 galaadiţilor. Aceştia sunt fiii lui
Galaad: de la Iezer*, familia ie-

---

[a] *Sau* „Iordanul Ierihonului" [b] *Lit.* „un steag"

1 *Cap. 25.9.
2 *Ex. 30.12; 38.25,26. Cap. 1.2. **Cap. 1.3.
3 *Cap. 22.1. Vers. 63. Cap. 31.12; 33.48; 35.1.
4 *Cap. 1.1.
5 *Gen. 46.8. Ex. 6.14. 1 Cr. 5.1.
7 *Cap. 1.21.
9 *Cap. 16.1. **Cap. 16.2.
10 *Cap. 16.32; 16.35. **Cap. 16.38 1 Cor. 10.6. 2 Pet. 2.6.
11 *Ex. 6.24. Cap. 16.27; 16.33. Deut. 24.16. 1 Cr. 6.22.
12 *Gen. 46.10. Ex. 6.15. **1 Cr. 4.24.
13 *Gen. 46.10.
14 *Cap. 1.23.
15 *Gen. 46.16.
17 *Gen. 46.16.
18 *Cap. 1.25.
19 *Gen. 38.3,4; 46.12.
20 *Gen. 49.8. 1 Cr. 2.3. Apoc. 7.5.
22 *Cap. 1.27.
23 *Gen. 46.13. 1 Cr. 7.1.
25 *Cap. 1.29.
26 *Gen. 46.14.
27 *Cap. 1.31.
28 *Gen. 46.20. Deut. 33.16.
29 *Ios. 17.1. 1 Cr. 7.14,15
30 *Ios. 17.2. Jud. 6.11,24; 6.34.

zeriților; de la Helec, familia he-
31 lechiților. De la Asriel, familia
asrieliților; de la Sihem, familia
32 sihemiților. De la Şemida, fami-
lia şemidaiților; de la Hefer,
33 familia heferiților. Şi Țelofhad*,
fiul lui Hefer, n-avea fii, ci fii-
ce; şi numele fiicelor lui Țelof-
had erau: Mahla şi Noa, Hogla,
34 Milca şi Tirța. Acestea sunt fa-
miliile lui Manase; şi cei numă-
rați ai lor: cincizeci şi două de
mii şapte sute*.

Fiii lui Efraim

35 Aceştia sunt fiii* lui Efraim,
după familiile lor: de la Şutelah,
familia şutelahiților; de la Be-
cher, familia becheriților; de la Ta-
36 han, familia tahaniților. Şi aceştia
sunt fiii lui Şutelah: de la Eran,
37 familia eraniților. Acestea sunt
familiile fiilor lui Efraim, după
cei numărați ai lor: treizeci şi două
de mii cinci sute*. Aceştia sunt
fiii lui Iosif, după familiile lor.

Fiii lui Beniamin

38 Fiii* lui Beniamin, după fa-
miliile lor: de la Bela, familia be-
laiților; de la Aşbel, familia aş-
beliților; de la Ahiram, familia
39 ahiramiților. De la Şufam, fami-
lia şufamiților; de la Hufam, fa-
40 milia hufamiților. Şi fiii lui Be-
la*: Ard şi Naaman; de la Ard, fa-
milia ardiților; şi de la Naaman,
41 familia naamaniților. Aceştia sunt
fiii lui Beniamin, după familiile
lor; şi cei numărați ai lor: patru-
zeci şi cinci de mii şapte sute*.

Fiii lui Dan

42 Aceştia sunt fiii* lui Dan,
după familiile lor: de la Şuham,
familia şuhamiților. Acestea sunt
familiile lui Dan, după familiile
43 lor. Toate familiile şuhamiților,
după cei numărați ai lor: şaizeci
şi patru de mii patru sute*.

Fiii lui Aşer

44 Fiii* lui Aşer, după familiile
lor: de la Imna, familia imniți-
lor; de la Işvi, familia işviților;
45 de la Beria, familia beriiților. De
la fiii lui Beria: de la Heber, fa-
milia heberiților; de la Malchiel,
46 familia malchieliților. Şi numele
47 fiicei lui Aşer a fost Serah. Aces-
tea sunt familiile fiilor lui Aşer,
după cei numărați ai lor: cinci-
zeci şi trei de mii patru sute.

Fiii lui Neftali

48 Fiii* lui Neftali, după famili-
ile lor: de la Iahțeel, familia iah-
țeeliților; de la Guni, familia
49 guniților; de la Iețer, familia ie-
țeriților; de la Şilem, familia şi-
50 lemiților. Acestea sunt familiile
lui Neftali, după familiile lor, şi
cei numărați ai lor: patruzeci şi
cinci de mii patru sute*.
51 Aceştia sunt cei numărați ai
fiilor lui Israel: şase sute una mii
şapte sute treizeci*.
52 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
53 se, zicând: „La aceştia* să se îm-
partă țara spre moştenire, după
54 numărul numelor. Celor* mai
mulți să le dai mai mare moş-
tenire şi celor mai puțini să le
dai mai mică moştenire; fiecă-
ruia să i se dea moştenirea lui,
55 după cei numărați ai săi. Totuşi
țara să se împartă prin sorț*: să
moştenească după numele semin-
56 țiilor părinților lor. Moştenirea
lor să se împartă după sorț, între
mai mulți sau mai puțini[a].

Numărătoarea leviților

57 Şi aceştia sunt cei numărați
ai leviților*, după familiile lor:
de la Gherşon, familia gherşo-
niților; de la Chehat, familia che-
hatiților; de la Merari, familia
58 merariților. Acestea sunt familii-
le lui Levi: familia libniților, fa-
milia hebroniților, familia mah-
liților, familia muşiților, familia
coriților. Şi Chehat a născut pe
59 Amram*. Şi numele soției lui
Amram a fost Iochebed*, fiica
lui Levi, care i s-a născut lui Levi
în Egipt; şi ea a născut lui Am-
ram pe Aaron şi pe Moise şi pe
60 Maria, sora lor. Şi lui Aaron* i
s-au născut Nadab şi Abihu, Elea-
61 zar şi Itamar. Şi Nadab* şi Abi-
hu au murit, când au adus foc
62 străin înaintea Domnului. Şi cei*
numărați ai lor au fost douăzeci

33 *Cap. 27.1; 36.11.
34 *Cap. 1.35.
35 *1 Cr. 7.20.
37 *Cap. 1.33.
38 *Gen. 46.21. 1 Cr. 7.5; 8.1.
40 *1 Cr. 8.3.
41 *Cap. 1.37.
42 *Gen. 46.23.
43 *Cap. 1.39.
44 *Gen. 46.17. 1 Cr. 7.30.
48 *Gen. 46.24. 1 Cr. 7.13.
50 *Cap. 1.43.
51 *Ex. 12.37; 38.26. Cap. 1.46; 11.21.
53 *Ios. 11.23; 14.1.
54 *Cap. 33.54.
55 *Cap. 34.13. Ios. 11.23; 14.2.
57 *Gen. 46.11. Ex. 6.16-19. 1 Cr. 6.1,16.
58 *Ex. 6.20.
59 *Ex. 2.1,2; 6.20.
60 *Cap. 3.2.
61 *Lev. 10.1,2. Cap. 3.4. 1 Cr. 24.2.
62 *Cap. 3.39.

[a] *Sau* „fie mult sau puțin“

şi trei de mii, toată partea băr-
bătească, de la vârsta de o lună
în sus; pentru că ei n-au fost
număraţi** printre fiii lui Israel,
pentru că lor nu li s-a dat† moş-
tenire printre fiii lui Israel.
63 Aceştia sunt cei număraţi de
Moise şi de preotul Eleazar, care
au numărat pe fiii lui Israel în
câmpiile* Moabului, lângă Ior-
64 dan, la Ierihon. Şi printre aceş-
tia* n-a fost nici unul din cei
număraţi de Moise şi de preotul
Aaron, care au numărat pe fiii lui
65 Israel în pustiul Sinai. Pentru că
*D*omnul zisese despre ei: „Să
moară în pustiu*“. Şi n-a rămas
un om dintre ei, în afară** de
Caleb, fiul lui Iefune, şi de Io-
sua, fiul lui Nun.

Legea moştenirilor

27 Şi s-au apropiat fiicele lui
Ţelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui
Galaad, fiul lui Machir, fiul lui
Manase, din familiile lui Manase,
fiul lui Iosif. Şi numele* fiicelor
sale erau acestea: Mahla, Noa şi
2 Hogla şi Milca şi Tirţa. Şi ele
au stat înaintea lui Moise şi
înaintea preotului Eleazar şi îna-
intea căpeteniilor şi a întregii
adunări, la intrarea cortului în-
3 tâlnirii, zicând: „Tatăl nostru a
murit* în pustiu şi el n-a fost în
ceata celor care s-au strâns îm-
potriva *D*omnului, în ceata** lui
Core, ci a murit în păcatul său
4 şi n-a avut fii†. Pentru ce să se
stingă numele tatălui nostru din
familia lui, pentru că n-are fiu?
Dă-ne o stăpânire* între fraţii ta-
5 tălui nostru“. Şi Moise a adus
cauza* lor înaintea *D*omnului.
6 Şi *D*omnul a vorbit lui Moi-
7 se, zicând: „Fiicele lui Ţelofhad
vorbesc drept; să le dai* negreşit
o stăpânire de moştenire între
fraţii tatălui lor şi să treci asupra
8 lor moştenirea tatălui lor. Şi să
vorbeşti fiilor lui Israel, zicând:
«Dacă va muri cineva şi nu va
avea fiu, atunci să treceţi moş-
9 tenirea lui la fiica lui. Şi, dacă
nu va avea fiică, să daţi moşte-
10 nirea lui fraţilor lui. Şi, dacă nu
va avea fraţi, să daţi moştenirea
11 lui fraţilor tatălui său. Şi, dacă
tatăl său nu va avea fraţi, să daţi
moştenirea lui rudei lui celei
mai apropiate din familia lui, şi
el s-o stăpânească. Şi să fie pen-
tru fiii lui Israel o rânduială* de
judecată[a], cum a poruncit *D*om-
nul lui Moise»“.

Iosua, urmaş al lui Moise

12 Şi *D*omnul a zis lui Moise:
„Suie-te* pe muntele acesta, A-
barim, şi vezi ţara pe care am
13 dat-o fiilor lui Israel. Şi, după ce
o vei vedea, şi tu vei fi adăugat*
la poporul tău, cum a fost adău-
14 gat Aaron, fratele tău, pentru că
v-aţi răsculat* împotriva porun-
cii[b] Mele, în pustiul Ţin, în cearta
adunării, în loc să Mă sfinţiţi la
ape înaintea ochilor lor“. (Aces-
tea sunt apele Meriba**, la Ca-
15 des, în pustiul Ţin.) Şi Moise a
16 vorbit *D*omnului, zicând: „*D*om-
nul Dumnezeul duhurilor* orică-
rei cărni să pună un bărbat peste
17 adunare, care să iasă* înaintea
lor şi să intre înaintea lor şi care
să-i scoată afară şi să-i aducă
înăuntru, ca adunarea *D*omnului
să nu fie ca nişte oi** care n-au
18 păstor“. Şi *D*omnul i-a zis lui
Moise: „Ia pe Iosua, fiul lui Nun,
bărbat în* care este Duhul, şi
19 pune-ţi mâna peste el şi să-l pui
înaintea preotului Eleazar şi îna-
intea întregii adunări şi să-i
dai poruncă* înaintea ochilor lor.
20 Şi să pui* asupra lui din glo-
ria ta, pentru ca toată adunarea
21 fiilor lui Israel să-l asculte**. Şi
el să stea înaintea preotului
Eleazar, care să întrebe* pentru el,
prin judecata lui Urim**, înain-
tea *D*omnului: după cuvântul[c] lui
să iasă şi după cuvântul[c] lui să
intre, el şi toţi fiii lui Israel îm-
22 preună cu el, toată adunarea“. Şi
Moise a făcut cum îi poruncise

62 **Cap. 1.49. †Cap. 18.20; 18.23,24. Deut. 10.9. Ios. 3.14,33; 14.3.
63 *Vers. 3.
64 *Cap. 1.3. Deut. 2.14,15 Ev. 3.17.
65 *Cap. 14.28. 1 Cor. 10.5,6. **Deut. 1.36. Ios. 14.6-10.
1 *Cap. 26.33; 36.1,11. Ios. 17.3.
3 *Cap. 26.64. **Cap. 16.1,2 †Cap. 26.33.
4 *Ios. 17.4.
5 *Ex. 18.15; 18.19. Cap. 9.8. Vers. 21.
7 *Cap. 36.2.
11 *Cap. 35.29.
12 *Cap. 33.47. Deut. 3.27; 32.49; 34.1.
13 *Cap. 20.24; 20.28; 31.2. Deut. 10.6.
14 *Cap. 20.12. Deut. 1.37; 32.51. Ps. 106.32. **Ex. 17.7.
16 *Cap. 16.22. Ev. 12.9.
17 *Deut. 31.2. 1 Sam. 8.20; 18.13. 2 Cr. 1.10. **1 Împ. 22.17 Ezec. 34.5. Zah. 10.2. Mt. 9.36.
18 *Gen. 41.38. Deut. 34.9. Jud. 3.10; 11.29. 1 Sam. 16.13
19 *Deut. 3.28; 31.7.
20 *Cap. 11.17. 2 Împ. 2.15. **Ios. 1.16; 1.17.
21 *Jud. 1.1; 20.18,23,26. 1 Sam. 22.10; 23.9; 30.7. **Ex. 28.30. Ios. 9.14. 1 Sam. 28.6.

[a] *Sau* „de drept“ [b] *Lit.* „gurii“ [c] *Lit.* „gura“

𝕯omnul; şi a luat pe Iosua şi
l-a pus înaintea preotului Elea-
zar şi înaintea întregii adunări.
23 Şi şi-a pus mâinile peste el şi
i-a dat poruncă*, după cum vor-
bise 𝕯omnul prin Moise.

23 *Vers. 19.

Jertfele zilnice

28 Şi 𝕯omnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Porunceşte fiilor lui
Israel şi spune-le: «Să luaţi sea-
ma să-Mi aduceţi la timpul ho-
tărât darul* Meu, pâinea Mea,
pentru jertfele Mele prin foc, de
mireasmă plăcută Mie».

2 *Lev. 3.11; 21.6,8. Mal. 1.7,12.

3 Şi să le zici: «Aceasta este jert-
fa prin foc pe care o veţi aduce
𝕯omnului: doi* miei de un an fără
cusur, zi de zi, ca ardere-de-tot
4 neîncetată. Să aduci un miel di-
mineaţa şi să aduci celălalt miel
5 între cele două seri, şi a zecea*
parte dintr-o efă de floare a făi-
nii, ca dar** de mâncare, fră-
mântată cu a patra parte dintr-un
6 hin de untdelemn bătut. Este o
ardere-de-tot* neîncetată, care a
fost rânduită[a] pe muntele Sinai,
de mireasmă plăcută, o jertfă prin
7 foc pentru 𝕯omnul. Şi darul ei
de băutură să fie a patra parte
dintr-un hin pentru un miel; să
torni în sfântul locaş darul de
băutură al unei băuturi tari pen-
8 tru 𝕯omnul. Şi să pregăteşti al
doilea miel între cele două seri;
să-l aduci cu acelaşi dar de mân-
care de dimineaţă şi cu acelaşi
dar de băutură, ca jertfă prin foc,
de mireasmă plăcută 𝕯omnului.

3 *Ex. 29.38.

5 *Ex. 16.36; 29.40. Cap. 15.4. **Lev. 2.1.

6 *Ex. 29.42. Amos 5.25.

Jertfele de sabat şi lună nouă

9 Şi, în ziua sabatului, *să adu-
ceţi* doi miei de un an fără cusur
şi două zecimi de floare a făinii
frământată cu untdelemn, ca dar
de mâncare, şi darul său de bău-
10 tură. Aceasta este arderea-de-tot
din sabat* pentru fiecare sabat,
în afară de arderea-de-tot ne-
încetată** şi de darul său de
băutură.

11 Şi, la începutul lunilor* voas-
tre, să aduceţi o ardere-de-tot
𝕯omnului: doi viţei tineri din
cireadă şi un berbec şi şapte
12 miei de un an fără cusur, şi trei*
zecimi de floare a făinii, ca dar
de mâncare, frământată cu unt-
delemn, pentru fiecare viţel, şi
două zecimi de floare a făinii, ca
dar de mâncare, frământată cu unt-
delemn, pentru fiecare berbec,
13 şi o zecime de floare a făinii fră-
mântată cu untdelemn, ca dar de
mâncare, pentru fiecare miel: este
o ardere-de-tot de mireasmă plă-
cută, o jertfă prin foc pentru 𝕯om-
14 nul; şi darurile lor de băutură: ju-
mătate de hin de vin pentru un
viţel şi a treia parte dintr-un hin
pentru un berbec şi a patra parte
dintr-un hin pentru un miel. Aceas-
ta este arderea-de-tot pentru fie-
15 care lună în lunile anului. Şi să
se aducă 𝕯omnului un ied ca
jertfă pentru păcat, în afară de
arderea-de-tot neîncetată* şi
de darul ei de băutură.

10 *Ezec. 46.4. **Vers. 3.

11 *Cap. 10.10. 1 Sam. 20.5. 1 Cr. 23.31. 2 Cr. 2.4. Ezra 3.5. Neem. 10.33. Is. 1.14. Ezec. 45.17; 46.6. Osea 2.11. Col. 2.16.

12 *Cap. 15.4-9

15 *Vers. 3.

Jertfele de Paşti

16 Şi, în luna întâi, în ziua a pai-
sprezecea* a lunii, este Paştele
17 𝕯omnului. Şi în ziua a cincispre-
zecea a lunii acesteia este săr-
bătoarea*: şapte zile să se mă-
18 nânce azime. În ziua întâi să
fie o adunare sfântă: să nu faceţi
19 nici o muncă de slugă. Şi să adu-
ceţi o jertfă prin foc ca ardere-
de-tot 𝕯omnului: doi viţei tineri
din cireadă şi un berbec şi şapte
miei de un an – să vă fie fără*
20 cusur – şi darul lor de mâncare
din floarea făinii frământată cu
untdelemn; să aduceţi trei ze-
cimi pentru un viţel şi două ze-
21 cimi pentru un berbec; să aduci o
zecime pentru fiecare miel din
22 cei şapte miei; şi un ţap ca jert-
fă pentru păcat, spre a face ispă-
23 şire* pentru voi. Să aduceţi aces-
te lucruri în afară de arderea-de-
tot de dimineaţă, care este ar-
24 derea-de-tot neîncetată. Să adu-
ceţi aceste lucruri în fiecare zi,
şapte zile, pâinea* jertfei prin foc,
de mireasmă plăcută 𝕯omnului;

16 *Ex. 12.6,18. Lev. 23.5. Deut. 16.1. Ezec. 45.21.

17 *Ex. 23.15; 34.18.

19 *Lev. 22.20. Cap. 29.8. Deut. 15.21.

22 *Lev. 16.18.

24 *Lev. 3.11.

[a] *Lit.* „făcută“

25 *Ex. 12.16. Vers. 18.

să se aducă pe lângă arderea-
de-tot neîncetată şi darul său de
25 băutură. Şi, în ziua a şaptea*, să
aveţi o adunare sfântă; să nu
faceţi nici o muncă de slugă.

Jertfele celor dintâi roade

26 *Ex. 23.16. **Ex. 34.22. Lev. 23.10,15 Deut. 16.10. Fap. 2.1. †Ex. 12.16. Lev. 23.2. Cap. 10.2.
27 *Vers. 19.

26 Şi, în ziua celor dintâi roa-
de*, când aduceţi un dar de mân-
care nou Domnului, la *sărbătoa-
rea* Săptămânilor** voastre, să
aveţi o adunare† sfântă; să nu
faceţi nici o muncă de slugă.
27 Şi să aduceţi o ardere-de-tot ca
mireasmă plăcută Domnului: doi
viţei* tineri din cireadă, un berbec
28 şi şapte miei de un an; şi darul
lor de mâncare din floarea făinii
frământată cu untdelemn, trei
zecimi pentru un viţel, două ze-
29 cimi pentru un berbec, o zecime
pentru fiecare miel din cei şapte
30 miei; un ţap dintre capre, spre a
31 face ispăşire pentru voi. Să le
aduceţi în afară de arderea-de-tot
neîncetată şi de darul său de
mâncare – să vă fie fără cusur –
şi darurile lor de băutură.

Jertfele în ziua Trâmbiţelor

1 *Lev. 23.24.

29 Şi, în luna a şaptea, la întâi
ale lunii, să aveţi o adunare sfân-
tă, să nu faceţi nici o muncă de
slugă; să vă fie o zi de sunare*
2 *din trâmbiţe.* Şi să aduceţi Dom-
nului o ardere-de-tot de mireasmă
plăcută: un viţel tânăr din cireadă,
un berbec şi şapte miei de un an
3 fără cusur; şi darul lor de mân-
care din floarea făinii frământa-
tă cu untdelemn, trei zecimi pen-
tru un viţel şi două zecimi pen-
4 tru un berbec şi o zecime pentru
fiecare miel din cei şapte miei;
5 şi un ţap dintre capre, ca jertfă
pentru păcat, spre a face ispăşire
6 pentru voi, în afară de arderea-
de-tot lunară* şi de darul său de
mâncare, şi de arderea-de-tot
neîncetată** şi de darul său de
mâncare şi de darurile lor de
băutură, după rânduiala† lor, de
mireasmă plăcută, o jertfă prin foc
pentru Domnul.

6 *Cap. 28.11. **Cap. 28.3. †Cap. 15.11; 15.12.

Jertfele pentru ziua Ispăşirii

7 *Lev. 16.29; 23.27. **Ps. 35.13.

7 Şi, la zece* ale lunii acesteia,
a şaptea, să aveţi o adunare sfân-
tă şi să vă mâhniţi** sufletele;
8 să nu faceţi nici o lucrare. Şi să
aduceţi Domnului o ardere-de-
tot de mireasmă plăcută: un viţel
tânăr din cireadă, un berbec, şapte
miei de un an – să vă fie fără*
9 cusur – şi darul lor de mâncare
din floarea făinii frământată cu
untdelemn, trei zecimi pentru un
viţel, două zecimi pentru un
10 berbec, o zecime pentru fiecare
11 miel din cei şapte miei; un ţap
dintre capre, ca jertfă* pentru
păcat, în afară de jertfa pentru
păcat pentru ispăşire şi de ar-
derea-de-tot neîncetată şi de da-
rul său de mâncare şi de darurile
lor de băutură.

8 *Cap. 28.19. Deut. 15.21; 17.1.
11 *Lev. 16.3,5.

Jertfele pentru sărbătoarea Corturilor

12 *Lev. 23.34. Deut. 16.13. Ezec. 45.25.
13 *Ezra 3.4

12 Şi, în ziua a cincisprezecea
a lunii a şaptea*, să aveţi o adu-
nare sfântă; să nu faceţi nici o
muncă de slugă şi să ţineţi o săr-
bătoare pentru Domnul şapte zi-
13 le. Şi să aduceţi o ardere-de-tot*,
o jertfă prin foc, de mireasmă plă-
cută Domnului: treisprezece vi-
ţei tineri din cireadă, doi berbeci,
paisprezece miei de un an – să fie
14 fără cusur – şi darul lor de mâncare
din floarea făinii frământată cu
untdelemn, trei zecimi pentru
fiecare viţel din cei treisprezece
viţei, două zecimi pentru fiecare
15 berbec din cei doi berbeci; şi o
zecime pentru fiecare miel din
16 cei paisprezece miei; şi un ţap
dintre capre, ca jertfă pentru pă-
cat, în afară de arderea-de-tot
neîncetată*, de darul său de mân-
care şi de darul său de băutură.

16 *Cap. 28.3.
17 *Lev. 23.36.
18 *Cap. 15.12. Vers. 6,9,10.

17 Şi a doua zi*: doisprezece
viţei tineri din cireadă, doi ber-
beci, paisprezece miei de un an
18 fără cusur; şi darul lor de mân-
care şi darurile lor de băutură
pentru viţei, pentru berbeci şi
pentru miei, după numărul lor,
19 după* rânduială; şi un ţap din-
tre capre, ca jertfă pentru păcat,
în afară de arderea-de-tot ne-
încetată şi de darul său de mân-
care şi de darurile lor de băutură.
20 Şi a treia zi: unsprezece viţei,
doi berbeci şi paisprezece miei

21 *Vers. 18.

21 de un an fără cusur; şi darul lor
de mâncare şi darurile lor de băutură pentru viţei, pentru berbeci
şi pentru miei, după numărul lor,
22 după* rânduială; şi un ţap dintre
capre, ca jertfă pentru păcat, în
afară de arderea-de-tot neîncetată şi de darul său de mâncare şi
de darul său de băutură.
23 Şi a patra zi: zece viţei, doi
berbeci şi paisprezece miei de
24 un an fără cusur; şi darul lor de
mâncare şi darurile lor de băutură pentru viţei, pentru berbeci şi
pentru miei, după numărul lor,
25 după rânduială; şi un ţap dintre
capre, ca jertfă pentru păcat, în
afară de arderea-de-tot neîncetată şi de darul său de mâncare
şi de darul său de băutură.

26 *Ev. 7.26.

26 Şi a cincea zi: nouă viţei, doi
berbeci şi paisprezece miei de
27 un an fără* cusur; şi darul lor
de mâncare şi darurile lor de
băutură pentru viţei, pentru berbeci şi pentru miei, după numă-
28 rul lor, după rânduială; şi un ţap
dintre capre, ca jertfă pentru păcat, în afară de arderea-de-tot
neîncetată şi de darul său de mâncare şi de darul său de băutură.
29 Şi a şasea zi: opt viţei, doi
berbeci şi paisprezece miei de
30 un an fără cusur; şi darul lor de
mâncare şi darurile lor de băutură pentru viţei, pentru berbeci şi
pentru miei, după numărul lor,
31 după rânduială; şi un ţap dintre
capre, ca jertfă pentru păcat, în
afară de arderea-de-tot neîncetată şi de darul său de mâncare şi
de darul său de băutură.
32 Şi a şaptea zi: şapte viţei, doi
berbeci şi paisprezece miei de
33 un an fără cusur; şi darul lor de
mâncare şi darurile lor de băutură
pentru viţei, pentru berbeci şi
pentru miei, după numărul lor,
34 după rânduială; şi un ţap dintre
capre, ca jertfă pentru păcat, în
afară de arderea-de-tot neîncetată şi de darul său de mâncare
şi de darul său de băutură.
35 Şi a opta zi să vă fie o adunare* sfântă, să nu faceţi nici o
36 muncă de slugă. Şi să aduceţi o
ardere-de-tot, o jertfă prin foc de
mireasmă plăcută Domnului: un viţel, un berbec, şapte miei de un
37 an fără cusur; darul lor de mâncare şi darurile lor de băutură pentru viţei, pentru berbeci şi pentru
miei, după numărul lor, după rân-
38 duială; şi un ţap dintre capre, ca
jertfă pentru păcat, în afară de
arderea-de-tot neîncetată şi de
darul său de mâncare şi de darul
39 său de băutură. Acestea să le aduceţi Domnului la sărbătorile*
voastre, în afară de promisiunile**
voastre şi de darurile voastre de
bunăvoie pentru arderile-de-tot
ale voastre şi pentru darurile
voastre de mâncare şi pentru darurile voastre de băutură şi pentru
jertfele voastre de pace".
40 Şi Moise a vorbit fiilor lui
Israel potrivit cu tot ce poruncise Domnul lui Moise.

35 *Lev. 23.36.

39 *Lev. 23.2. 1 Cr. 23.31. 2 Cr. 31.3. Ezra 3.5. Neem. 10.33 Is. 1.14. **Lev. 7.16; 22.21.

Legea promisiunilor

30 Şi Moise a vorbit capilor*
seminţiilor fiilor lui Israel, zicând: „Acesta este cuvântul pe
care l-a poruncit Domnul:
2 «Dacă un bărbat* va face[a] o
promisiune[b] Domnului sau va
face[c] un jurământ**, ca să-şi lege sufletul cu obligaţie, să nu-şi
calce cuvântul: să facă† potrivit
3 cu tot ce a ieşit din gura lui. Şi
dacă o femeie va face o promisiune Domnului şi se va lega cu
obligaţie în casa tatălui ei, în
4 tinereţea ei, şi tatăl ei va auzi
promisiunea ei şi obligaţia ei cu
care şi-a legat sufletul, şi tatăl
ei va tăcea faţă de ea, atunci
toate promisiunile ei vor sta în
picioare şi orice obligaţie cu care
şi-a legat ea sufletul va sta în
5 picioare. Dar dacă tatăl ei o va
opri în ziua în care a auzit, nici
una din promisiunile ei sau din

1 *Cap. 1.4; 1.16; 7.2.

2 *Lev. 27.2. Deut. 23.21. Jud. 11.30; 11.35. Ecl. 5.4. **Lev. 5.4. Mt. 5.33; 14.9. Fap. 23.14. †Iov 22.27. Ps. 22.25; 50.14; 66.13; 66.14; 116.14; 116.18. Naum 1.15.

[a] *Lit.* „va promite" [b] *Promisiune de bunăvoie care, odată făcută, nu se mai poate schimba* [c] *Lit.* „va jura"

8 *Gen. 3.16.

obligațiile ei cu care şi-a legat
sufletul nu va sta în picioare; şi
Domnul o va ierta, pentru că
6 tatăl ei a oprit-o. Şi dacă va
avea un soț, când vor fi asupra ei
promisiunile ei sau rostirea cu
uşurință a buzelor ei prin care
7 şi-a legat sufletul, şi soțul ei va
auzi şi va tăcea față de ea
în ziua în care a auzit-o, atunci
promisiunile ei vor sta în picioa-
re şi obligațiile ei cu care şi-a
legat sufletul vor sta în picioare.
8 Dar dacă soțul ei o va opri*
în ziua în care a auzit, atunci el
va desființa promisiunea ei care
este asupra ei şi rostirea cu
uşurință a buzelor ei prin care
şi-a legat sufletul; şi Domnul o va
9 ierta. Dar promisiunea văduvei
sau a celei despărțite, ori cu
ce şi-a legat ea sufletul, va sta
10 în picioare împotriva ei. Şi, dacă
ea a promis în casa soțului ei
sau şi-a legat sufletul cu obliga-
11 ție prin jurământ, şi soțul ei a
auzit şi a tăcut față de ea şi n-a
oprit-o, atunci toate promisiu-
nile ei vor sta în picioare şi ori-
ce obligație cu care şi-a legat ea
12 sufletul va sta în picioare. Dar
dacă soțul ei le-a desființat cu
adevărat în ziua în care le-a
auzit, atunci orice a ieşit de pe
buzele ei, cu privire la promi-
siunile ei sau cu privire la obli-
gațiile sufletului ei, nu va sta
în picioare; soțul ei le-a desfiin-
13 țat şi Domnul o va ierta. Orice
promisiune şi orice jurământ cu
care se leagă cineva, ca să-şi
mâhnească sufletul, soțul ei o
poate face să stea în picioare şi
14 soțul ei o poate desființa. Dar
dacă soțul ei a tăcut față de ea
zi de zi, atunci el întăreşte toate
promisiunile ei sau toate obliga-
țiile ei, care sunt asupra ei; le-a
întărit, pentru că a tăcut față de
15 ea în ziua în care le-a auzit. Iar
dacă le va desființa cu adevărat,
după ce le-a auzit, atunci el va
16 purta nelegiuirea ei»". Acestea
sunt rânduielile pe care Domnul
le-a poruncit lui Moise, între soț
şi soția sa, între tată şi fiica sa,
fiind în tinerețea ei în casa ta-
tălui ei.

Răzbunarea asupra madianiților

31 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Răzbună* pe fiii lui
Israel împotriva madianiților;
după aceea vei fi adăugat** la
3 poporul tău". Şi Moise a vorbit
poporului, zicând: „Înarmați
bărbați dintre voi pentru război,
ca să meargă[a] împotriva Ma-
dianului, să facă răzbunarea*
Domnului asupra Madianului.
4 Să trimiteți la război câte o mie
de seminție, din toate semințiile
5 lui Israel". Şi au fost ridicați din
miile lui Israel câte o mie de
fiecare seminție, douăsprezece
6 mii, înarmați de război. Şi Moi-
se i-a trimis la război, câte o mie
din fiecare seminție, pe ei şi pe
Fineas, fiul lui Eleazar, preotul,
la război, cu uneltele sfântului
locaş[b] şi cu trâmbițele* pentru
7 alarmă în mâna sa. Şi s-au războ-
it împotriva Madianului*, cum
poruncise Domnul lui Moise, şi
au ucis** toată partea bărbă-
8 tească. Şi au ucis pe împărații
Madianului, pe lângă ceilalți ucişi
ai lor: pe Evi* şi pe Rechem şi
pe Țur** şi pe Hur şi pe Reba,
pe cei cinci împărați ai Madia-
nului; şi au ucis cu sabia pe Ba-
9 laam†, fiul lui Beor. Şi fiii lui
Israel au luat captive pe femeile
Madianului şi pe pruncii lor şi
le-au luat pradă toate animalele
şi toate turmele şi toată averea.
10 Şi au ars cu foc toate cetățile
lor în locurile unde locuiau şi
11 toate taberele lor. Şi au luat* toa-
tă prada şi tot jaful în oameni
12 şi în animale. Şi au adus la Moise
şi la preotul Eleazar şi la adu-
narea fiilor lui Israel pe cei cap-
tivi[c] şi jaful şi prada, în tabără,

2 *Cap. 25.17. **Cap. 20.24; 20.26.
3 *Lev. 26.25.
6 *Cap. 10.9.
7 *Jud. 6.1,2; 6.33. **Deut. 20.13 Jud. 21.11. 1 Sam. 27.9. 1 Împ. 11.15; 11.16.
8 *Ios. 13.21. **Cap. 25.15 †Ios. 13.22.
11 *Deut. 20.14.

[a] *Lit.* „ca să fie" [b] *Sau* „cu uneltele sfinte" [c] *Sau* „captivitatea"

în câmpiile Moabului, care sunt
lângă Iordan, la Ierihon[a].
13 Şi Moise şi preotul Eleazar
şi toate căpeteniile adunării le-au
ieşit în întâmpinare afară din
14 tabără. Şi Moise s-a mâniat pe
supraveghetorii oştirii, pe căpe-
teniile peste mii şi pe căpeteniile
peste sute, care veneau de la
15 slujba războiului. Şi Moise le-a
zis: „Aţi lăsat vii pe toate* fe-
16 meile? Iată, prin cuvântul* lui
Balaam, acestea i-au făcut** pe
fiii lui Israel să păcătuiască[b]
împotriva Domnului în fapta lui
Peor şi a fost o plagă† peste
17 adunarea Domnului. Şi acum uci-
deţi* toată partea bărbătească
dintre prunci şi ucideţi pe orice
femeie care a cunoscut bărbat,
18 culcându-se cu el. Dar pe toţi
copiii de parte femeiască care
n-au cunoscut împreunarea cu
bărbat, păstraţi-i vii pentru voi
19 înşivă. Şi rămâneţi afară* din
tabără şapte zile, oricine a ucis pe
cineva[c] şi oricine s-a atins** de
cineva ucis; să vă curăţiţi de păcat
a treia zi şi a şaptea zi, voi şi cap-
20 tivii voştri. Şi să curăţiţi de păcat
orice haină şi orice lucru de piele
şi orice lucru din *păr* de capră
şi orice unealtă de lemn“.
21 Şi preotul Eleazar a zis bărba-
ţilor de război care merseseră la
luptă: „Aceasta este rânduiala
legii pe care a poruncit-o Dom-
22 nul lui Moise: «Aurul şi argintul,
arama, fierul, cositorul şi plum-
23 bul şi orice suportă focul să tre-
ceţi prin foc şi va fi curat; nu-
mai să fie curăţit de păcat cu
apa* de despărţire; şi orice nu
suportă focul să-l treceţi prin
24 apă. Şi să vă spălaţi* hainele în
ziua a şaptea şi veţi fi curaţi şi,
după aceea, veţi intra în tabără»“.

Împărţirea prăzilor

25 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
26 se, zicând: „Numără capetele pră-
zii şi a celor luaţi dintre oameni

15 *Deut. 20.14. 1 Sam. 15.3.
16 *Cap. 24.14. 2 Pet. 2.15. Apoc. 2.14. **Cap. 25.2; 25.3. †Cap. 25.9.
17 *Jud. 21.11.
19 *Cap. 5.2. **Cap. 19.11
23 *Cap. 19.9; 19.17.
24 *Lev. 11.25.

şi dintre animale, tu şi preotul
Eleazar şi capii părinţilor adu-
27 nării. Şi împarte* prada în două:
între purtătorii războiului care
au ieşit la luptă şi toată aduna-
28 rea. Şi să iei o dare pentru Dom-
nul de la bărbaţii de război care
au ieşit la luptă: un suflet* din
cinci sute, dintre oameni şi dintre
boi şi dintre măgari şi dintre oi.
29 Să-l luaţi din jumătatea lor şi
să-l dai preotului Eleazar ca dar
30 ridicat pentru Domnul. Şi, din
jumătatea fiilor lui Israel, să iei
unul* din cincizeci, dintre oa-
meni, dintre boi, dintre măgari şi
dintre oi, din orice animal, şi să le
dai** leviţilor care păzesc† cele de
păzit ale cortului Domnului“.
31 Şi Moise şi preotul Eleazar au
făcut cum poruncise Domnul lui
32 Moise. Şi prada care rămăsese din
jaful pe care-l luaseră oamenii de
război era: şase sute şaptezeci şi
33 cinci de mii de oi şi şaptezeci şi
34 două de mii de boi şi şaizeci şi
35 unu de mii de măgari; şi sufletele
de oameni, femei care n-au cu-
noscut împreunarea cu bărbat,
toate sufletele erau treizeci şi două
36 de mii. Şi jumătatea, care era
partea celor care ieşiseră la răz-
boi, a fost în număr de trei sute
treizeci şi şapte de mii cinci sute
37 de oi, şi darea pentru Domnul
dintre oi a fost şase sute şaptezeci
38 şi cinci; şi vitele, treizeci şi şase
de mii, şi darea pentru Domnul
dintre acestea: şaptezeci şi două.
39 Şi măgarii, treizeci de mii cinci
sute, şi darea pentru Domnul
dintre aceştia: şaizeci şi unu.
40 Şi sufletele de oameni, şaispre-
zece mii, din care darea pentru
Domnul, treizeci şi două de su-
41 flete. Şi Moise a dat* preotului
Eleazar partea darului ridicat al
Domnului, aşa cum poruncise
42 Domnul lui Moise. Şi, din jumă-
tatea fiilor lui Israel, pe care o

27 *Ios. 22.8. 1 Sam. 30.24
28 *Cap. 18.26.
30 *Vers. 42-47. **Cap. 18.8; 18.19. †Cap. 3.7,8; 18.3,4.
41 *Cap. 5.9; 5.10; 18.19. Vers. 29.

[a] *Sau* „la Iordanul Ierihonului“*(Iordanul din dreptul Ierihonului)* [b] *Sau* „să lucreze cu necredincioşie“
[c] *Sau* „un suflet“

împărţise Moise de la bărbaţii
43 care slujiseră la război (şi ju-
mătatea adunării a fost trei sute
treizeci şi şapte de mii cinci sute
44 de oi, şi treizeci şi şase de mii
45 de vite, şi treizeci de mii cinci
46 sute de măgari, şi şaisprezece
47 mii de oameni), din jumătatea
aceasta a fiilor lui Israel, Moise a
luat unul din cincizeci, dintre
oameni şi dintre vite, şi le-a
dat leviţilor care păzeau cele de
păzit ale cortului Domnului, după
cum poruncise Domnul lui Moise.
48 Şi supraveghetorii care erau
peste miile oştirii, căpeteniile pes-
te mii şi căpeteniile peste sute,
49 s-au apropiat de Moise şi au zis
lui Moise: „Robii tăi au făcut nu-
mărătoarea bărbaţilor de război
care au fost sub mâna noastră şi
nu lipseşte nici un bărbat dintre
50 noi. Deci aducem un dar Dom-
nului, fiecare ce a găsit, din
obiecte de aur, lănţişoare şi bră-
ţări, inele, cercei şi salbe, spre
a face ispăşire* pentru sufletele
51 noastre înaintea Domnului". Şi
Moise şi preotul Eleazar au luat
aurul de la ei, tot felul de obiec-
52 te lucrate. Şi tot aurul darului
ridicat, pe care l-au ridicat pen-
tru Domnul, a fost şaisprezece
mii şapte sute cincizeci de sicli
de la căpeteniile peste mii şi că-
53 peteniile peste sute. (Bărbaţii de
război prădaseră* fiecare pentru
54 sine.) Şi Moise şi preotul Elea-
zar au luat aurul de la căpeteni-
ile peste mii şi peste sute şi l-au
adus în cortul întâlnirii, ca amin-
tire* pentru fiii lui Israel, înaintea
Domnului.

50 *Ex. 30.12; 30.16.
53 *Vers. 32. Deut. 20.14.
54 *Ex. 30.16.

Luarea Galaadului

32 Şi fiii lui Ruben şi fiii lui
Gad aveau multe vite, o foarte
mare mulţime; şi au văzut ţara
Iaezer* şi ţara Galaad şi, iată,
locul era un loc pentru vite.
2 Şi fiii lui Gad şi fiii lui Ruben
au venit şi au vorbit lui Moise
şi preotului Eleazar şi căpe-
3 teniilor adunării, zicând: „Atarot
şi Dibon şi Iaezer şi Nimra*
şi Hesbon şi Eleale şi Sebam
4 şi Nebo** şi Beon, ţara pe care*
a bătut-o Domnul înaintea a-
dunării lui Israel este o ţară pen-
5 tru vite şi robii tăi au vite". Şi
au zis: „Dacă am căpătat favoa-
re în ochii tăi, să se dea robilor
tăi ţara aceasta în stăpânire; nu
ne trece peste Iordan".
6 Şi Moise a zis fiilor lui Gad
şi fiilor lui Ruben: „Fraţii voştri
să meargă la război şi voi să şe-
7 deţi aici? Şi pentru ce* descura-
jaţi inima fiilor lui Israel ca să
nu treacă în ţara pe care le-a
8 dat-o Domnul? Aşa au făcut
părinţii voştri când i-am trimis*
de la Cades-Barnea să vadă**
9 ţara: s-au suit* până la valea Eş-
col şi au văzut ţara şi au descu-
rajat** inima fiilor lui Israel, ca
să nu intre în ţara pe care le-o dă-
10 duse Domnul. Şi mânia* Domnu-
lui s-a aprins în ziua aceea şi a
11 jurat, zicând: «Nu vor vedea* băr-
baţii care au ieşit din Egipt, de
la vârsta de douăzeci de ani
în sus, ţara pe care am jurat-o
lui Avraam şi lui Isaac şi lui Ia-
cov! Pentru că nu M-au urmat
12 pe deplin, în afară de Caleb,
fiul lui Iefune, chenizitul, şi de
Iosua, fiul lui Nun, pentru că ei
L-au urmat* pe deplin pe Dom-
13 nul». Şi mânia Domnului s-a
aprins împotriva lui Israel şi i-a
făcut să rătăcească* în pustiu
patruzeci de ani, până s-a stins
toată** generaţia care făcuse rău
14 în ochii Domnului. Şi, iată, voi
v-aţi ridicat în locul părinţilor
voştri, urmaşi de oameni păcă-
toşi, ca să adăugaţi şi mai mult
la focul* mâniei Domnului îm-
15 potriva lui Israel. Dacă vă aba-
teţi* de la El, ca să nu-L urmaţi,
El îi va mai lăsa în pustiu şi
veţi prăpădi tot poporul acesta".
16 Şi s-au apropiat de el şi au
zis: „Vom zidi staule de oi aici,
pentru vitele noastre, şi cetăţi pen-
17 tru micuţii noştri, dar noi înşine
vom fi gata înarmaţi* să mergem

1 *Cap. 21.32. Ios. 13.25. 2 Sam. 24.5.
3 *Vers. 36.
3 **Vers. 38.
4 *Cap. 21.24; 21.34.
7 *Cap. 13.32.
8 *Cap. 13.3; 13.26. **Deut. 1.22.
9 *Cap. 13.24; 13.31. Deut. 1.24. **Deut. 1.28.
10 *Cap. 14.11; 14.21. Deut. 1.34.
11 *Cap. 14.28; 14.29. Deut. 1.35.
12 *Cap. 14.24. Deut. 1.36. Ios. 14.8,9.
13 *Cap. 14.33. **Cap. 26.64; 26.65.
14 *Deut. 1.34.
15 *Deut. 30.17 Ios. 22.16,18 2 Cr. 7.19; 15.2.
17 *Ios. 4.12,13

18 *Ios. 22.4.
19 *Vers. 33. Ios. 12.1; 13.8.
20 *Deut. 3.18. Ios. 1.14; 4.12,13.
22 *Ios. 11.23; 18.1. **Deut. 3.20 Ios. 22.4. †Deut. 3.12; 3.15. Ios. 1.15; 13.8,32; 22.4
23 *Gen. 4.7; 44.16. Is. 59.12.
24 *Vers. 16,34. **Cap. 30.2.
26 *Ios. 1.14.
27 *Ios. 4.12.
28 *Ios. 1.13.

înaintea fiilor lui Israel, până îi
vom duce la locul lor; şi micuţii
noştri vor rămâne în aceste cetăţi
întărite, din cauza locuitorilor
18 ţării. Nu ne vom întoarce* la ca-
sele noastre până ce fiii lui Is-
rael nu-şi vor lua în stăpânire
19 fiecare moştenirea sa. Pentru că
nu vom moşteni cu ei dincolo de
Iordan şi mai departe, pentru că
moştenirea* noastră ne-a căzut
dincoace de Iordan spre răsărit“.
20 Şi Moise le-a zis: „Dacă veţi
face* lucrul acesta, dacă vă veţi
înarma înaintea *D*omnului pen-
21 tru război şi toţi dintre voi veţi
trece înarmaţi Iordanul înaintea
*D*omnului, până va alunga pe
22 vrăjmaşii Săi dinaintea Sa, şi
ţara va fi supusă* înaintea *D*om-
nului şi după aceea vă veţi în-
toarce**, veţi fi nevinovaţi faţă
de *D*omnul şi faţă de Israel, şi
ţara aceasta va fi stăpânirea†
23 voastră înaintea *D*omnului. Dar,
dacă nu veţi face aceasta, iată,
aţi păcătuit împotriva *D*omnului
şi să ştiţi că păcatul* vostru vă
24 va ajunge. Construiţi-vă cetăţi*
pentru micuţii voştri şi staule
pentru oile voastre şi faceţi** ce
a ieşit din gura voastră“.
25 Şi fiii lui Gad şi fiii lui Ru-
ben au vorbit lui Moise, zicând:
„Robii tăi vor face aşa cum po-
26 runceşte domnul meu. Micuţii*
noştri, soţiile noastre, turmele
noastre şi toate animalele noas-
tre vor fi aici, în cetăţile Gala-
27 adului, şi robii* tăi vor trece, fie-
care înarmat de război, înaintea
*D*omnului la luptă, cum zice
domnul meu“.
28 Şi Moise a poruncit* cu pri-
vire la ei preotului Eleazar şi
lui Iosua, fiul lui Nun, şi capilor
părinţilor seminţiilor fiilor lui Is-
29 rael. Şi Moise le-a zis: „Dacă
fiii lui Gad şi fiii lui Ruben vor
trece cu voi Iordanul înaintea
*D*omnului, fiecare înarmat de
luptă, şi ţara va fi supusă îna-
intea voastră, să le daţi ţara Ga-
30 laadului în stăpânire. Şi, dacă
nu vor trece cu voi înarmaţi, să
aibă stăpâniri între voi în ţara
31 Canaanului“. Şi fiii lui Gad şi fiii
lui Ruben au răspuns, zicând:
„Cum a zis *D*omnul către robii
32 tăi, aşa vom face. Vom trece înar-
maţi înaintea *D*omnului în ţara
Canaanului; şi stăpânirea moş-
tenirii noastre dincoace de Iordan
să fie a noastră“.
33 Şi Moise* le-a dat lor, fiilor
lui Gad şi fiilor lui Ruben şi la
jumătate din seminţia lui Mana-
se, fiul lui Iosif, împărăţia** lui
Sihon, împăratul amoriţilor, şi
împărăţia† lui Og, împăratul Ba-
sanului, ţara după cetăţile ei şi
hotarele ei, cetăţile ţării de jur-
34 împrejur. Şi fiii lui Gad au con-
struit Dibonul* şi Atarotul şi
35 Aroerul** şi Atrot-Şofanul şi
36 Iaezerul* şi Iogbeha şi Bet-
Nimra* şi Bet-Haranul, cetăţi
37 întărite** şi staule pentru oi. Şi
fiii lui Ruben au construit Hes-
bonul* şi Eleale şi Chiriataimul
38 şi Nebo* şi Baal-Meonul, schim-
bându-le** numele, şi Sibma, şi
au pus alte nume cetăţilor pe
39 care le-au construit. Şi fiii lui
Machir*, fiul lui Manase, au mers
la Galaad şi l-au luat şi au alun-
gat pe amoriţi, care erau acolo.
40 Şi Moise a dat* Galaadul lui
Machir, fiul lui Manase; şi el a
41 locuit acolo. Şi Iair*, fiul lui
Manase, a mers şi a luat satele[a]
lor şi le-a numit Havot-Iair[b]**.
42 Şi Nobah a mers şi a luat Chena-
tul şi satele lui şi l-a numit No-
bah, după numele* său.

33 Acestea sunt popasurile fii-
lor lui Israel care au ieşit din ţara
Egiptului, după oştirile lor, sub*
mâna lui Moise şi Aaron. Şi Moi-
2 se a scris plecările lor, după po-
pasurile lor după porunca *D*om-
nului; şi acestea sunt popasurile

33 *Deut. 3.12; 29.8. Ios. 12.6; 13.8; 22.4. **Cap. 21.24 †Cap. 21.33.
34 *Cap. 33.45; 33.46. **Deut. 2.36
35 *Vers. 1,3.
36 *Vers. 3. **Vers. 24.
37 *Cap. 21.27.
38 *Is. 46.1. **Ex. 23.13. Vers. 3. Ios. 23.7.
39 *Gen. 50.23.
40 *Deut. 3.12. Ios. 13.31; 17.1.
41 *1 Cr. 2.21-23 **Jud. 10.4. 1 Împ. 4.13.
42 *2 Sam. 18.18 Ps. 49.11.

Popasurile israeliţilor

1 *Ps. 77.20; 105.26. Mica 6.4.

[a] *Sate de corturi* [b] *Satele lui Iair*

3 *Ex. 12.37. **Ex. 12.2; 13.4. †Ex. 14.8.
3 lor după plecările lor. Au plecat*
de la Ramses în luna întâi**, în
ziua a cincisprezecea a lunii în-
tâi; a doua zi după Paşti, fiii lui
Israel au ieşit cu mâna înălţată†
înaintea ochilor tuturor egipte-
4 *Ex. 12.29. **Ex. 12.12; 18.11. Is. 19.1. Apoc. 12.7,8.
4 nilor. Şi egiptenii înmormântau
pe toţi întâii-născuţi, pe care
*D*omnul îi lovise* dintre ei, şi
*D*omnul a făcut judecăţi chiar
5 *Ex. 12.37.
5 şi asupra dumnezeilor** lor. Şi
fiii* lui Israel au plecat de la
Ramses şi au aşezat tabăra la
6 *Ex. 13.20.
6 Sucot. Şi au plecat de la Sucot*
şi au aşezat tabăra la Etam, care
7 *Ex. 14.2,9.
7 este la marginea pustiului. Şi
au plecat de la Etam* şi s-au
întors înapoi la Pi-Hahirot, care
este în dreptul Baal-Ţefonului,
şi au aşezat tabăra înaintea Mig-
8 *Ex. 14.22; 15.22,23.
8 dolului. Şi au plecat de la Pi-
Hahirot şi au trecut* prin mijlo-
cul mării în pustiu şi au mers
cale de trei zile în pustiul Eta-
mului şi au aşezat tabăra la
9 *Ex. 15.27.
9 Mara. Şi au plecat de la Mara
şi au venit la Elim*; şi în Elim
erau douăsprezece izvoare de
apă şi şaptezeci de palmieri şi
10 au aşezat tabăra acolo. Şi au
plecat de la Elim şi au aşezat
11 *Ex. 16.1.
11 tabăra lângă Marea Roşie. Şi au
plecat de la Marea Roşie şi au
aşezat tabăra în pustiul Sin*.
12 Şi au plecat din pustiul Sin şi
13 au aşezat tabăra în Dofca. Şi au
plecat de la Dofca şi au aşezat
14 *Ex. 17.1; 19.2.
14 tabăra în Aluş. Şi au plecat de la
Aluş şi au aşezat tabăra la Re-
fidim*, unde nu era apă pentru
15 *Ex. 19.1,2.
15 popor să bea. Şi au plecat de
la Refidim şi au aşezat tabăra
16 *Cap. 11.34.
16 în pustiul Sinai*. Şi au plecat
din pustiul Sinai şi au aşezat
17 *Cap. 11.35.
17 tabăra la Chibrot-Hataava*. Şi au
plecat de la Chibrot-Hataava şi
au aşezat tabăra la Haţerot*.
18 *Cap. 12.16.
18 Şi au plecat de la Haţerot şi au
19 aşezat tabăra la Ritma*. Şi au
plecat de la Ritma şi au aşezat
20 tabăra în Rimon-Pereţ. Şi au
plecat de la Rimon-Pereţ şi au
21 aşezat tabăra în Libna. Şi au ple-
cat de la Libna şi au aşezat tabă-
22 ra în Risa. Şi au plecat de la Ri-
sa şi au aşezat tabăra în Che-
23 helata. Şi au plecat de la Che-
helata şi au aşezat tabăra lângă
24 Muntele Şafer. Şi au plecat de la
Muntele Şafer şi au aşezat tabă-
25 ra în Harada. Şi au plecat de la
Harada şi au aşezat tabăra
26 în Machelot. Şi au plecat de la
Machelot şi au aşezat tabăra la
27 Tahat. Şi au plecat de la Tahat şi
28 au aşezat tabăra în Tarah. Şi au
plecat de la Tarah şi au aşezat
29 tabăra în Mitca. Şi au plecat de
la Mitca şi au aşezat tabăra în
30 Haşmona. Şi au plecat de la Haş-
mona şi au aşezat tabăra la Mo-
31 serot. Şi au plecat de la Moserot
şi au aşezat tabăra în Bene-Ia-
32 acan. Şi au plecat de la Bene- 32 *Gen. 36.27. Deut. 10.6,7. 1 Cr. 1.42.
Iaacan* şi au aşezat tabăra în
33 Hor-Ghidgad. Şi au plecat de la
Hor-Ghidgad şi au aşezat tabă-
34 ra la Iotbata. Şi au plecat de la
Iotbata şi au aşezat tabăra în
35 Abrona. Şi au plecat de la Abro- 35 *Deut. 2.8. 1 Împ. 9.26; 22.48.
na şi au aşezat tabăra în Eţion-
36 Gheber*. Şi au plecat de la Eţi- 36 *Cap. 20.1; 27.14.
on-Gheber şi au aşezat tabăra în
37 pustiul Ţin*, care este Cades. Şi
au plecat de la Cades* şi au aşezat 37 *Cap. 20.22. **Cap. 20.23; 21.4. †Cap. 20.16.
tabăra la Muntele Hor**, la hotarul
ţării† Edomului.
38 Şi preotul Aaron* s-a suit 38 *Cap. 20.25; 20.28. Deut. 10.6; 32.50.
pe Muntele Hor, după porunca
*D*omnului, şi a murit acolo, în
anul al patruzecilea, după ce ie-
şiseră fiii lui Israel din ţara
Egiptului, în luna a cincea, la în-
39 tâi ale lunii. Şi Aaron era de o
sută douăzeci şi trei de ani când
40 a murit pe Muntele Hor. Şi ca- 40 *Cap. 21.1.
naanitul, împăratul Aradului*,
care locuia la sud, în ţara Cana-
anului, a auzit de venirea fiilor
41 lui Israel. Şi au plecat de la Mun- 41 *Cap. 21.4.
tele Hor* şi au aşezat tabăra în
42 Ţalmona. Şi au plecat de la Ţal-
mona şi au aşezat tabăra în Pu-
43 non. Şi au plecat de la Punon şi 43 *Cap. 21.10.
44 au aşezat tabăra în Obot*. Şi au
plecat de la Obot şi au aşezat

tabăra în Iie-Abarim*, la hotarul
45 Moabului. Şi au plecat de la Iie-
Abarim şi au aşezat tabăra în
46 Dibon-Gad*. Şi au plecat de la
Dibon-Gad şi au aşezat tabăra
47 în Almon-Diblataim[a]*. Şi au
plecat de la Almon-Diblataim
şi au aşezat tabăra în Munţii*
48 Abarim, în faţa lui Nebo. Şi au
plecat de la Munţii Abarim şi au
aşezat tabăra în câmpiile* Moa-
bului, lângă Iordan, la Ierihon.
49 Şi au aşezat tabăra lângă Iordan,
de la Bet-Ieşimot până la Abel-
Sitim[b]*, în câmpiile Moabului.
50 Şi *Domnul* a vorbit lui Moi-
se în câmpiile Moabului, lângă
51 Iordan, la Ierihon, zicând: „Vor-
beşte fiilor lui Israel şi spune-le:
«După ce veţi trece* Iordanul în
52 ţara Canaanului, să alungaţi pe
toţi locuitorii* ţării dinaintea
voastră şi să distrugeţi toate
chipurile[c]** lor şi să distrugeţi
chipurile turnate ale lor şi să
53 pustiiţi toate înălţimile[d] lor. Şi
să puneţi stăpânire* pe ţară şi
să locuiţi în ea, pentru că vouă
v-am dat ţara, ca s-o stăpâniţi.
54 Şi să luaţi ţara de moştenire prin
sorţ*, după familiile voastre: ce-
lor mai mulţi să le daţi mai
multă moştenire şi celor mai pu-
ţini să le daţi mai puţină moş-
tenire; unde-i va cădea sorţul,
acolo să fie partea fiecăruia; să
vă luaţi moştenirea după semin-
55 ţiile părinţilor voştri. Dar, dacă
nu veţi alunga pe locuitorii* ţării
dinaintea voastră, aceia pe care
îi veţi lăsa dintre ei vă vor fi
spini** în ochi şi ghimpi în coas-
te şi vă vor asupri în ţara în care
56 veţi locui. Şi va fi *aşa*: vă voi face
aşa cum am gândit să le fac lor»".

44 *Cap. 21.11.
45 *Cap. 32.34.
46 *Ier. 48.22.
47 *Cap. 27.12. Deut. 32.49.
48 *Cap. 22.1.
49 *Cap. 25.1. Ios. 2.1.
51 *Cap. 9.1. Ios. 3.17.
52 *Ios. 11.12. Jud. 2.2. Ps. 106.34-36 **Ex. 23.24; 23.33. Lev. 26.1. Deut. 7.2,5; 12.3.
53 *Deut. 11.31; 17.14. Ios. 21.43.
54 *Cap. 26.53.
55 *Ex. 23.33. Ps. 106.34,36 **Ios. 23.13. Jud. 2.3. Ezec. 28.24.

Hotarele ţării

34 Şi *Domnul* a vorbit lui Moi-
2 se, zicând: „Porunceşte fiilor lui
Israel şi spune-le: «Când veţi in-
tra în ţara Canaanului, aceasta-i
ţara care vă va cădea de moş-
tenire*, ţara Canaanului**, după
hotarele ei.
3 Latura* voastră spre sud să
fie de la pustiul Ţin** de-a lungul
hotarelor Edomului, şi hotarul
vostru de la sud să fie de la
marginea Mării Sărate†, dinspre
4 răsărit††. Şi hotarul vostru să se
întoarcă de la sud de suişul* A-
crabim şi să treacă spre Ţin, şi
ieşirile lui să fie spre sud, la Ca-
des-Barnea**, şi să meargă la
Haţar-Adar şi să treacă până la
5 Aţmon†. Şi hotarul să se întoar-
că de la Aţmon la pârâul* Egip-
tului şi ieşirile lui să fie la mare.
6 Şi, ca hotar spre apus, să aveţi
Marea cea Mare[e] şi coasta ei.
Aceasta să fie hotarul vostru spre
apus.
7 Şi acesta să fie hotarul vos-
tru spre nord: de la Marea cea
Mare să vă însemnaţi Muntele
8 Hor*. De la Muntele Hor să vă
însemnaţi intrarea Hamatului* şi
ieşirile hotarului să fie spre Ţe-
9 dad**. Şi hotarul să meargă la
Zifron şi ieşirile lui să fie la Ha-
ţar-Enan*. Acesta să vă fie hota-
rul înspre nord.
10 Şi să vă însemnaţi hotarul
dinspre răsărit, de la Haţar-Enan
11 până la Şefam. Şi hotarul să
coboare de la Şefam la Ribla*, în
partea de răsărit a Ainului, şi
hotarul să coboare şi să atingă
ţărmul[f] Mării Chineret[g]**, spre
12 răsărit. Şi hotarul să coboare la
Iordan şi ieşirile lui să fie la Ma-
rea Sărată*. Aceasta să fie ţara
voastră, după hotarele ei, de jur-
împrejur»".
13 Şi Moise a poruncit fiilor lui
Israel, zicând: „Aceasta este ţara*
pe care s-o luaţi ca moştenire
prin sorţ, pe care a poruncit
Domnul s-o dea la cele nouă
seminţii şi la jumătatea de semin-
14 ţie. Pentru că* seminţia fiilor
rubeniţilor, după casele părinţi-

2 *Ps. 78.55. Ezec. 47.14. **Gen. 17.8. Deut. 1.7. Ps. 105.11.
3 *Ezec. 47.13 **Ios. 15.1. †Gen. 14.3. Ios. 15.2. ††Ios. 15.5.
4 *Ios. 15.3. **Cap. 13.26; 32.8. †Ios. 15.4.
5 *Gen. 15.18. Ios. 15.4,47. 1 Împ. 8.65. Is. 27.12.
7 *Cap. 33.37.
8 *Cap. 13.21. Ios. 13.5. 2 Împ. 14.25 **Ezec. 47.15
9 *Ezec. 47.17
11 *2 Împ. 23.33 Ier. 39.5,6. **Deut. 3.17 Ios. 11.2; 13.27; 19.35. Mt. 14.34. Lc. 5.1.
12 *Vers. 3.
13 *Gen. 15.18. Cap. 26.53-56 Deut. 11.24. Ios. 14.1,2.
14 *Cap. 32.33.

[a] *Sau* „Almon, lângă Diblataim" [b] *Şesul salcâmilor* [c] *Idoli sculptaţi în lemn sau piatră* [d] *Altare sau temple înalte* [e] *Marea Mediterană* [f] *Lit.* „umărul" [g] *Ghenezaret*

lor lor, şi seminţia fiilor gadiţi-
lor, după casele părinţilor lor, şi
jumătatea din seminţia lui Ma-
15 nase şi-au luat moştenirea. Cele
două seminţii şi jumătatea de
seminţie şi-au primit moştenirea
dincoace de Iordan, la Ierihon,
spre răsărit, spre răsăritul soa-
relui“.

Cum şi prin cine să se împartă ţara

17 *Ios. 14.1; 19.51.
18 *Cap. 1.4,16.

16 Şi Domnul a vorbit lui Moise,
17 zicând: „Acestea sunt numele
bărbaţilor care vă vor împărţi
ţara: preotul Eleazar* şi Iosua,
18 fiul lui Nun. Şi să luaţi o că-
petenie* din fiecare seminţie, ca
19 să împartă ţara. Şi acestea sunt
numele bărbaţilor: din seminţia
lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune.
20 Şi din seminţia fiilor lui Simeon:
21 Samuel, fiul lui Amihud. Din
seminţia lui Beniamin: Elidad,
22 fiul lui Chislon. Şi din seminţia
fiilor lui Dan: căpetenia Buchi,
23 fiul lui Iogli. Dintre fiii lui Io-
sif: din seminţia fiilor lui Ma-
nase: căpetenia Haniel, fiul lui
24 Efod. Şi din seminţia fiilor lui
Efraim: căpetenia Chemuel, fiul
25 lui Şiftan. Şi din seminţia fiilor
lui Zabulon: căpetenia Eliţafan,
26 fiul lui Parnac. Şi din seminţia
fiilor lui Isahar: căpetenia Paltiel,
27 fiul lui Azan. Din seminţia fiilor
lui Aşer: căpetenia Ahihud, fiul
28 lui Şelomi. Şi din seminţia fiilor
lui Neftali: căpetenia Pedahel, fiul
29 lui Amihud“. Aceştia sunt cei că-
rora le-a poruncit Domnul să
împartă fiilor lui Israel moşte-
nirea în ţara Canaanului.

Cetăţile leviţilor

2 *Lev. 25.32. Ios. 14.3,4; 21.2. Ezec. 45.5; 48.13.

35 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
se în câmpiile Moabului, lângă
2 Iordan, la Ierihon, zicând: „Po-
runceşte fiilor lui Israel ca din
moştenirea stăpânirii lor să dea
leviţilor* cetăţi de locuit; şi să
daţi leviţilor terenuri pentru ce-
3 tăţi, de jur-împrejurul lor. Şi ce-
tăţile să fie ale lor spre locuire
şi terenurile lor să fie pentru a-
nimalele lor şi pentru bunurile lor
4 şi pentru toate vietăţile lor. Şi
terenurile cetăţilor pe care le veţi
da leviţilor să fie o mie de
coţi de jur-împrejur, de la zidu-
5 rile cetăţii în afară. Şi să măsu-
raţi, în afara cetăţii, latura de ră-
sărit, două mii de coţi; şi latura
de sud, două mii de coţi; şi latura
de apus, două mii de coţi; şi la-
tura de nord, două mii de coţi. Şi
cetatea să fie la mijloc; acestea
să le fie terenurile cetăţilor.

Cetăţile de scăpare

6 *Vers. 13. Deut. 4.41. Ios. 20.2,7; 21.3.
7 *Ios. 21.41.
8 *Ios. 21.3. **Cap. 26.54; 33.54.

6 Şi, din cetăţile pe care le
veţi da leviţilor, şase* să fie ce-
tăţi de scăpare, pe care să le rân-
duiţi pentru ucigaş, ca să scape
în ele; şi, în afară de ele, să le
daţi patruzeci şi două de ce-
7 tăţi. Toate cetăţile pe care le veţi
da leviţilor să fie patruzeci şi
opt* de cetăţi, ele şi terenurile
8 lor. Şi cetăţile pe care le veţi da
din* stăpânirea fiilor lui Israel:
de la cei care au multe**, să luaţi
multe, şi de la cei care au puţine,
să luaţi puţine; fiecare să dea
din cetăţile sale leviţilor, după
moştenirea sa pe care o moş-
teneşte“.

11 *Deut. 19.2. Ios. 20.2. **Ex. 21.13. Lev. 4.2,22. Vers. 22-25.
12 *Deut. 19.6. Ios. 20.3,5,6.
13 *Vers. 6.
14 *Deut. 4.41; 4.43. Ios. 20.8. **Ios. 20.7.
15 *Cap. 15.16.

9 Şi Domnul a vorbit lui Moi-
10 se, zicând: „Vorbeşte fiilor lui Is-
rael şi spune-le: «După ce veţi
trece Iordanul în ţara Canaa-
11 nului, să vă rânduiţi* cetăţi.
Ele să vă fie cetăţi de scăpare,
ca să poată scăpa în ele un uci-
gaş care, fără** voie[a], a lovit de
12 moarte pe cineva. Şi cetăţile să
vă fie ca scăpare de răzbunător[b],
pentru ca ucigaşul să nu moară*,
până nu va fi stat la judecată
13 înaintea adunării. Şi cetăţile pe
care le veţi da să vă fie şase* cetăţi
14 de scăpare: să daţi trei cetăţi
dincoace* de Iordan şi să daţi
trei cetăţi în ţara** Canaanului;
15 ele să fie cetăţi de scăpare. Aces-
te şase cetăţi să fie de scăpare
pentru fiii lui Israel şi pentru
străin* şi pentru cel care locuieşte
temporar printre ei, ca să scape

[a] *Sau* „din greşeală“ [b] *Ruda cea mai apropiată, cu drept de răscumpărare*

în ele oricine a ucis pe cineva fără
voie.
16 Şi, dacă l-a lovit cu o unealtă
de fier şi moare, este ucigaş:
şi ucigaşul* să fie omorât ne-
17 greşit. Şi dacă l-a lovit cu o
piatră din mână, de care poate
muri cineva, şi moare, este uci-
gaş: şi ucigaşul să fie omorât*
18 negreşit. Sau, dacă l-a lovit cu o
unealtă de lemn din mână, de
care poate muri cineva, şi moare,
este ucigaş: şi ucigaşul să fie
19 omorât negreşit. Răzbunătorul*
sângelui să-l omoare el însuşi pe
ucigaş; când îl va întâlni, să-l
20 omoare. Şi, dacă îl atacă* din
ură** sau aruncă ceva asupra
21 lui şi moare, sau îl loveşte din
vrăjmăşie* cu mâna sa, şi moare,
cel care l-a lovit să fie omorât
negreşit: este ucigaş; răzbună-
torul sângelui să-l omoare pe uci-
22 gaş când îl întâlneşte. Dar, dacă
l-a lovit deodată, fără vrăjmăşie,
sau a aruncat asupra lui vreo
unealtă, dar fără premeditare,
23 sau cu vreo piatră de care poate
muri cineva, fără să-l vadă, şi
a aruncat-o asupra lui şi moare,
şi el nu era vrăjmaşul său, nici
24 nu-i voia răul, atunci adunarea*
să judece între cel care a lovit
şi răzbunătorul sângelui, după
25 aceste judecăți[a]. Şi adunarea
să-l scape pe ucigaş din mâna
răzbunătorului sângelui şi adu-
narea să-l întoarcă în cetatea
de scăpare în care fugise şi să
rămână acolo până la moartea*
marelui preot care a fost uns** cu
26 untdelemnul sfânt. Dar, dacă
ucigaşul va ieşi cumva din ho-
tarele cetății lui de scăpare în
27 care fugise, şi răzbunătorul sân-
gelui îl va găsi afară din hota-
rele cetății sale de scăpare, şi
răzbunătorul sângelui îl va uci-
de pe ucigaş, nu va fi vinovă-
28 ție* de sânge asupra lui. Pentru
că ucigaşul trebuia să rămână în
cetatea sa de scăpare până la
moartea marelui preot; dar, după
moartea marelui preot, poate să
se întoarcă în ținutul stăpânirii lui.
29 Şi acestea să vă fie o rân-
duială* de judecată în genera-
țiile voastre, în toate locuințele
voastre.

Pedeapsa pentru omor

30 Cel care va omorî pe cineva,
ucigaşul, să fie omorât*, după
spusa[b] martorilor**; dar un sin-
gur martor nu va mărturisi[c] îm-
potriva cuiva, ca să fie omorât.
31 Şi să nu luați răscumpărare pen-
tru viața ucigaşului care este vi-
novat de moarte, ci să fie omo-
32 rât. Şi să nu luați răscumpărare
pentru cel fugit în cetatea sa de
scăpare, ca să se întoarcă să lo-
cuiască în țara sa, până la moar-
33 tea preotului. Şi să nu întinați*
țara în care sunteți, pentru că
sângele, el întinează țara; şi nu
se poate face ispăşire pentru
țară pentru sângele vărsat în ea,
decât cu sângele** aceluia care
34 l-a vărsat. Deci să nu întinați*
țara în care locuiți, în mijlocul
căreia locuiesc Eu. Pentru că
Eu sunt *D*omnul care locuiesc**
în mijlocul fiilor lui Israel»".

Moştenirea fiicelor

36 Şi capii părinților familiilor
fiilor lui Galaad*, fiul lui Ma-
chir, fiul lui Manase, din fami-
liile fiilor lui Iosif, s-au apropiat
şi au vorbit înaintea lui Moise
şi înaintea căpeteniilor, capilor
2 părinților fiilor lui Israel. Şi au
zis: „*D*omnul a poruncit dom-
nului meu să dea* țara de moş-
tenire prin sorț fiilor lui Israel şi
domnului meu i s-a poruncit de
*D*omnul să dea moştenirea fra-
telui nostru Țelofhad** fiicelor
3 lui. Dar, dacă se vor căsători
după cineva dintre fiii seminții-
lor fiilor lui Israel, atunci moş-
tenirea lor se va lua din moşte-
nirea părinților noştri şi se va
adăuga la moştenirea seminției de
care vor ține ele şi se va lua din

16 *Ex. 21.12; 21.14. Lev. 24.17. Deut. 19.11; 19.12.
17 *Vers. 31.
19 *Deut. 19.6; 19.12. Ios. 20.3,5.
20 *Gen. 4.8. 2 Sam. 3.27; 20.10. 1 Împ. 2.31; 2.32. **Deut. 19.11
21 *Ex. 21.14.
24 *Vers. 12. Ios. 20.6.
25 *Ios. 20.6. **Ex. 29.7. Lev. 4.3; 21.10.
27 *Ex. 22.2.
29 *Cap. 27.11.
30 *Vers. 16. **Deut. 17.6; 19.15. Mt. 18.16. Ioan 8.17,18. 2 Cor. 13.1. Ev. 10.28.
33 *Ps. 106.38. Mica 4.11. **Gen. 9.6. Deut. 21.7,8. 1 Împ. 2.31.
34 *Lev. 18.24; 18.25. Deut. 21.23. **Ex. 29.45.
1 *Cap. 26.29; 27.1.
2 *Cap. 26.55; 33.54. **Cap. 27.1,7 Ios. 17.3.

[a] *Sau* „rânduieli" [b] *Lit.* „gura" [c] *Lit.* „nu va răspunde"

4 *Lev. 25.10.
5 *Cap. 27.7.
6 *Vers. 12.
7 *1 Împ. 21.3.
8 *1 Cr. 23.22.

4 sorţul moştenirii noastre. Şi, când
va fi jubileul* fiilor lui Israel,
atunci moştenirea lor se va adău-
ga la moştenirea seminţiei de
care ţin ele şi moştenirea lor se
va lua de la moştenirea seminţiei
părinţilor noştri“.
5 Şi Moise, după cuvântul Domnului, a poruncit fiilor lui Israel,
zicând: „Drept* vorbeşte semin-
6 ţia fiilor lui Iosif. Acesta este
cuvântul pe care l-a poruncit
Domnul pentru fiicele lui Ţe-
lofhad, zicând: «Să se căsăto-
rească după cine va fi bine în
ochii lor, numai să se căsăto-
rească* în familia seminţiei tată-
7 lui lor şi nici o moştenire a fiilor
lui Israel să nu treacă de la
seminţie la seminţie, pentru că
fiii lui Israel se vor lipi* fiecare
de moştenirea seminţiei părin-
8 ţilor lui. Şi fiecare fată* care
stăpâneşte o moştenire printre
seminţiile fiilor lui Israel să se
căsătorească după unul din fa-
milia seminţiei tatălui său, şi fiii
lui Israel să stăpânească fiecare
9 moştenirea părinţilor săi. Şi nici
o moştenire să nu se treacă de
la o seminţie la altă seminţie,
pentru că fiecare din seminţiile
fiilor lui Israel se va lipi de moş-
tenirea sa»“.
10 Aşa cum poruncise Domnul
lui Moise, aşa au făcut fiicele
11 lui Ţelofhad. Şi Mahla, Tirţa,
Hogla şi Milca şi Noa, fiicele*
lui Ţelofhad, s-au căsătorit după
12 fiii unchilor lor. S-au căsătorit
în familiile fiilor lui Manase, fiul
lui Iosif, şi moştenirea lor a fost
în seminţia familiei tatălui lor.
13 Acestea* sunt poruncile şi rân-
duielile pe care le-a poruncit
Domnul prin Moise fiilor lui
Israel, în câmpiile** Moabului,
lângă Iordan, la Ierihon.

11 *Cap. 27.1.
13 *Lev. 26.46; 27.34. **Cap. 22.1; 26.3; 33.50.

DEUTERONOMUL[a]

Cuvintele lui Moise în Transiordania

1 *Cap. 4.46. **Num. 22.1. Cap. 2.8.
2 *Ex. 3.1;17.6 **Gen. 32.3. †Num. 13.26; 32.8. Cap. 9.23.
3 *Num. 33.38. **Cap. 4.1,2.
4 *Num.21.21-26 Cap. 2.26-35. Ios. 13.10. Neem. 9.22. **Num.21.33 Ios. 13.12. †Ios. 12.4.
6 *Ex. 19.1. Num.10.11,12
7 *Gen. 15.18. Cap. 11.24. Ios. 10.40.
8 *Ex. 33.1. Ev. 6.13,14. **Gen. 12.7; 15.18; 17.8; 26.3; 28.13.

1 Acestea sunt cuvintele pe care
le-a rostit Moise către tot Israe-
lul dincoace* de Iordan[b], în pus-
tiu, în câmpie[c]**, în dreptul Su-
fului, între Paran şi Tofel şi La-
2 ban şi Haţerot şi Di-Zahab. Sunt
unsprezece zile *de mers* de la
Horeb*, pe calea Muntelui Seir**,
până la Cades-Barnea†.
3 Şi a fost *aşa*: în anul al patru-
zecilea*, în luna a unsprezecea, la
întâi ale lunii, Moise a vorbit**
fiilor lui Israel după toate cele
ce-i poruncise Domnul pentru ei,
4 după ce bătuse pe Sihon*, îm-
păratul amoriţilor, care locuia în
Hesbon, şi pe Og**, împăratul
Basanului, care locuia în Aşta-
5 rot†, la Edrei. Dincoace de Ior-
dan, în ţara Moabului, a început
Moise să prezinte această lege,
6 zicând: „Domnul Dumnezeul nos-
tru ne-a vorbit la Horeb, zicând:
«Destul* aţi stat în muntele aces-
7 ta. Întoarceţi-vă şi plecaţi; şi
mergeţi în ţinutul muntos al amori-
ţilor şi la toate vecinătăţile
lui în câmpie, în ţinutul muntos,
şi la şes[d] şi la sud[e] şi pe ţărmul
mării, în ţara canaaniţilor, şi la
Liban, până* la râul cel mare, râul
8 Eufrat. Iată, v-am pus ţara îna-
inte; intraţi şi stăpâniţi ţara pe
care Domnul a jurat* părinţilor
voştri, lui Avraam, lui Isaac şi
lui Iacov, că o va da** lor şi se-
minţei lor după ei».

Aduceri-aminte. Instituirea judecătorilor

9 *Ex. 18.18. Num. 11.14.
10 *Gen. 15.5. **Ex. 32.13.
11 *2 Sam. 24.3

9 Şi v-am vorbit în timpul acela,
spunând: «Nu vă pot purta* sin-
10 gur. Domnul Dumnezeul vostru
v-a înmulţit şi, iată, astăzi sunteţi
o mulţime* ca stelele** cerurilor:
11 Domnul Dumnezeul părinţilor
voştri să vă facă* de o mie de ori
mai mulţi decât sunteţi şi să vă
binecuvânteze, cum** v-a spus!
12 Cum* voi purta eu singur neca-
zul vostru şi povara voastră şi
13 cearta voastră? Luaţi-vă* bărbaţi
înţelepţi şi înţelegători şi cunos-
cuţi, după seminţiile voastre, şi-i
14 voi face capi peste voi». Şi mi-aţi
răspuns şi aţi zis: «Lucrul pe care
l-ai spus tu să-l facem este bun».
15 Şi am luat pe capii seminţiilor
voastre, bărbaţi înţelepţi şi cu-
noscuţi, şi i-am făcut capi* peste
voi, căpetenii peste mii şi căpe-
tenii peste sute şi căpetenii peste
cincizeci şi căpetenii peste zeci
şi supraveghetori[f], după semin-
16 ţiile voastre. Şi am poruncit jude-
cătorilor voştri, în timpul acela,
zicând: «Ascultaţi *neînţelegerile*
dintre fraţii voştri şi judecaţi
cu dreptate* între om şi fratele
său sau străinul** care este cu el.
17 Să nu fiţi părtinitori[g]* în jude-
cată; să ascultaţi atât pe cel
mic, cât şi pe cel mare. Să nu vă
temeţi de faţa omului, pentru că
judecata** este a lui Dumnezeu;
şi cazul care vă este prea greu
să-*l* aduceţi† la mine, şi îl voi as-
18 culta». Şi, în timpul acela, v-am
poruncit toate lucrurile pe care
trebuie* să le faceţi.

11 **Gen. 22.17; 26.4. Ex. 32.13.
12 *1 Împ. 3.8,9
13 *Ex. 18.21. Num. 11.16,17
15 *Ex. 18.25.
16 *Cap. 16.18. Ioan 7.24. **Lev. 24.22
17 *Lev. 19.15. Cap. 10.17; 16.19. 1 Sam. 16.7. Pr. 24.23. Fap. 10.34. Iac. 2.1. **2 Cr. 19.6. †Ex. 18.22,26
18 *Ex. 18.20.

Cercetarea ţării Canaanului

19 *Vers. 2. **Cap. 2.7; 8.15; 32.10. Ier. 2.6. †Vers. 7. ††Num. 10.12; 13.26.

19 Şi noi am plecat de la Horeb*
şi am mers prin tot pustiul acela
mare** şi înfricoşător, pe care
l-aţi văzut, pe calea spre ţinutul
muntos al amoriţilor†, aşa cum ne
poruncise Domnul Dumnezeul
nostru, şi am venit†† la Cades-
20 Barnea. Şi v-am zis: «Aţi ajuns
la ţinutul muntos[h] al amoriţilor,
pe care ni-l dă Domnul Dumne-
21 zeul nostru. Iată, Domnul Dum-

---

[a] *Sau* „A DOUA LEGE“ *sau* „CARTEA A CINCEA A LUI MOISE (MOISE V)“ [b] *În Transiordania* [c] *Ebr.* „Araba“, *valea de la Iordan la Marea Roşie* [d] *Ebr.* „Şfelah“, *fâşia de mal între Iope şi Gaza* [e] *Ebr.* „Neghev“ [f] *Funcţie asociată, de regulă, cu cea de judecător* [g] *Sau* „să nu priviţi la înfăţişare“ [h] *Sau* „deluros“

nezeul tău ți-a pus țara înainte:
suie-te, ia-o în stăpânire, după
cum ți-a spus Domnul Dumne-
zeul părinților tăi; nu te teme*,
22 nici nu te înfricoşa». Şi v-ați a-
propiat toți de mine şi ați zis: «Să
trimitem oameni înaintea noastră,
ca să ne cerceteze țara şi să ne
aducă informații[a] despre calea pe
care ne vom sui şi despre cetățile
23 la care vom ajunge». Şi lucrul
acesta a fost bun în ochii mei; şi
am luat* dintre voi doisprezece
bărbați, un bărbat de fiecare se-
24 minție. Şi ei s-au întors* şi s-au
suit în ținutul muntos şi au venit
până la Valea Eşcol şi au cerce-
25 tat-o. Şi au luat în mâinile lor din
rodul țării şi ne-au adus jos; şi
ne-au adus răspuns şi au zis:
«Țara pe care ne-a dat-o Domnul
Dumnezeul nostru este bună*».

Răzvrătirea împotriva Domnului

26 Dar voi n-ați vrut* să vă
suiți, ci v-ați răzvrătit** împotri-
va poruncii[b] Domnului Dumne-
27 zeului vostru. Şi ați murmurat în
corturile voastre şi ați zis: «Pen-
tru că Domnul ne urăşte*, ne-a
scos din țara Egiptului, ca să
ne dea în mâna amoriților, ca să
28 ne nimicească. Unde să ne suim?
Frații noştri ne-au înmuiat inima,
zicând: «Poporul *acela* este mai
mare şi mai înalt decât noi; cetă-
țile sunt mari şi cu ziduri până
la ceruri; ba am văzut acolo şi
29 pe fiii* anachimilor». Şi v-am zis:
«Nu vă înspăimântați, nici nu
30 vă temeți de ei! Domnul Dumne-
zeul vostru, care merge înaintea
voastră, Se va lupta El Însuşi*
pentru voi, după toate câte a fă-
cut pentru voi, înaintea ochilor
31 voştri, în Egipt şi în pustiu, unde
ai văzut cum Domnul Dumnezeul
tău te-a purtat*, cum poartă un
om pe fiul său, pe tot drumul
pe care ați umblat până ați
32 ajuns în locul acesta». Şi totuşi,
în lucrul acesta, n-ați crezut* pe
33 Domnul Dumnezeul vostru care
mergea* pe drum înaintea voas-
tră, să vă caute** un loc de tabă-
ră, noaptea în foc, ca să vă arate
calea pe care veți merge, şi ziua
34 în nor. Şi Domnul a auzit glasul
cuvintelor voastre şi S-a mâniat şi
35 a jurat*, zicând: «Nici unul* din
oamenii aceştia, din această ge-
nerație rea, nu va vedea țara cea
bună pe care am jurat s-o dau
36 părinților voştri, în afară* de
Caleb, fiul lui Iefune! El o va ve-
dea, şi lui şi fiilor lui le voi da
pământul[c] pe care a călcat, pen-
tru că a urmat pe deplin pe Dom-
37 nul». Şi Domnul S-a mâniat şi pe
mine*, din cauza voastră, zicând:
38 «Nici tu nu vei intra acolo. Io-
sua, fiul lui Nun, care stă* înain-
tea ta, el va intra acolo: întăreş-
te-l**, pentru că el va face pe Is-
39 rael s-o moştenească†. Şi micuții*
voştri, despre care ați** zis: «Vor
fi de pradă!», şi fiii voştri, care
astăzi nu cunosc† nici binele, nici
răul, ei vor intra acolo şi lor le-o
40 voi da şi o vor stăpâni. Dar voi în-
toarceți-vă* şi plecați în pustiu
41 pe calea Mării Roşii». Şi ați
răspuns şi mi-ați zis: «Am pă-
cătuit* împotriva Domnului; ne
vom sui şi ne vom lupta, întoc-
mai cum ne-a poruncit Domnul
Dumnezeul nostru». Şi v-ați în-
cins fiecare cu armele sale de răz-
boi şi v-ați încumetat să vă suiți în
42 ținutul muntos. Şi Domnul mi-a
zis: «Spune-le: Nu vă suiți*, nici
nu vă luptați, pentru că Eu nu
sunt în mijlocul vostru, ca să nu
fiți bătuți dinaintea vrăjmaşilor
43 voştri». Şi v-am spus, dar n-ați
ascultat, ci v-ați răzvrătit împo-
triva poruncii Domnului şi v-ați
semețit* şi v-ați suit în ținutul
44 muntos. Şi amoriții care locuiau
în acel ținut muntos au ieşit îm-
potriva voastră şi v-au urmărit,
cum fac albinele*, şi v-au tăiat
în bucăți în Seir, până la Horma.
45 Şi v-ați întors şi ați plâns îna-

[a] *Lit.* „vorbă“ [b] *Lit.* „gurii“ [c] *Sau* „țara“

21 *Ios. 1.9.
23 *Num. 13.3.
24 *Num. 13.22-24
25 *Num. 13.27.
26 *Num. 14.1-4 **Ps. 106.24
27 *Cap. 9.28.
28 *Num. 13.28. Cap. 9.2.
30 *Ex. 14.14,25 Cap. 3.22; 20.4. Neem. 4.20.
31 *Ex. 19.4. Cap. 32.11,12 Is. 46.3,4; 63.9. Osea 11.3. Fap. 13.18.
32 *Num. 14.11. Ev. 3.19; 4.2. Iuda 5.

33 *Ex. 13.21. Num. 9.18. Neem. 9.12. Ps. 78.14. **Num. 10.33 Ezec. 20.6.
34 *Cap. 2.14,15 Ev. 3.18.
35 *Num. 14.22,23 Ps. 95.11; 106.26. Ezec. 20.15. 1 Cor. 10.5.
36 *Num. 14.24,30 Ios. 14.9.
37 *Num. 20.12; 27.14. Cap. 3.26; 4.21; 34.4. Ps. 106.32.
38 *Ex. 24.13. 1 Sam. 16.22 **Num. 27.18 Cap. 31.7,23. †Num. 34.17 Ios. 11.23.
39 *Num. 14.31 **Num. 14.3 †Is. 7.15,16. Rom. 9.11.
40 *Num. 14.25.
41 *Num. 14.40
42 *Num. 14.42
43 *Num. 14.44
44 *Ps. 118.12.

intea Domnului, dar Domnul
n-a ascultat* glasul vostru, nici
nu Şi-a plecat urechea spre
46 voi. Şi aţi locuit în Cades* mul-
te zile – zilele cât aţi stat *acolo*.

Pribegirea prin pustiu

2 Şi ne-am întors* şi am plecat
în pustiu, pe calea spre Marea
Roşie, cum îmi spusese Domnul;
şi am ocolit Muntele Seir** mul-
2 te zile. Şi Domnul mi-a vorbit,
3 zicând: «Destul* aţi ocolit mun-
tele acesta; întoarceţi-vă spre
4 nord. Şi porunceşte poporului,
zicând: «Veţi trece prin hotarul
fraţilor voştri, fiii lui Esau*, care
locuiesc în Seir, şi ei se vor
teme** de voi. Feriţi-vă foarte
5 mult de ei: nu vă luaţi la luptă
cu ei; pentru că nu vă voi da
din ţara lor nici cât să puneţi tal-
pa piciorului, pentru că Muntele
Seir l-am dat* în stăpânire lui
6 Esau. Să cumpăraţi de la ei hra-
nă cu bani şi să mâncaţi; şi să
cumpăraţi de la ei apă cu bani şi
7 să beţi. Pentru că Domnul Dum-
nezeul tău te-a binecuvântat în
tot lucrul mâinii tale. El a cunos-
cut mersul tău prin acest mare*
pustiu. În aceşti patruzeci** de
ani, Domnul Dumnezeul tău a
fost cu tine; nu ţi-a lipsit† nimic».
8 Şi am trecut* pe alături de
fraţii noştri, fiii lui Esau, care lo-
cuiesc în Seir, de la calea câm-
piei**, de la Elat† şi de la Eţi-
on-Gheber†† şi ne-am întors şi
am trecut pe calea pustiului
9 Moabului. Şi Domnul mi-a zis:
«Nu vă purtaţi ca vrăjmaşi cu
moabiţii; nici nu începe lupta
cu ei, pentru că nu-ţi voi da nici
o stăpânire din ţara lor; pentru
că am dat Arul* în stăpânire fii-
10 lor** lui Lot. (Mai înainte locuiau
acolo emimii*, popor mare şi
11 mult şi înalt ca anachimii**. Au
fost socotiţi şi ei uriaşi[a], ca ana-
chimii, dar moabiţii îi numesc
12 emimi. Iar mai înainte locuiau în
Seir horiţii*. Şi fiii lui Esau i-au

45 *Iov 27.8,9. Ps. 66.18. Ioan 9.31.
46 *Num. 20.1,22 Jud. 11.17.
1 *Num. 21.4. **Num. 14.25 Cap. 1.40.
3 *Vers. 7,14.
4 *Gen. 36.8. Num. 20.14. **Ex. 15.15,16
5 *Ios. 24.4.
7 *Cap. 1.19. **Num. 14.33; 14.34; 32.13. †Cap. 8.2-4.
8 *Jud. 11.18. **Cap. 1.1. †1 Împ. 9.26. ††Num. 33.35
9 *Gen. 19.36; 19.37. **Num. 21.28 Vers. 18,29.
10 *Num. 13.22; 13.33. Cap. 9.2. **Gen. 14.5.
12 *Gen. 14.6; 36.20. Vers. 22.

deposedat şi i-au nimicit dina-
intea lor şi s-au aşezat în locul
lor, cum a făcut Israel în ţara
pe care o are în stăpânire, pe
13 care le-a dat-o Domnul.) Acum
ridicaţi-vă şi treceţi pârâul[b] Ze-
red». Şi am trecut pârâul* Zered.
14 Şi zilele în care am venit de la
Cades-Barnea* până am trecut
pârâul Zered au fost treizeci şi
opt de ani, până a pierit** din
mijlocul taberei toată generaţia
bărbaţilor† de război, cum le ju-
15 rase†† Domnul. Chiar şi mâna
Domnului a fost împotriva lor, ca
să-i nimicească* din mijlocul
taberei, până când au pierit.
16 Şi a fost *aşa*: după ce toţi
bărbaţii de război au pierit, mu-
17 rind din popor, Domnul mi-a
18 vorbit, zicând: «Vei trece astăzi
19 hotarul Moabului, Arul*, şi te
vei apropia de fiii lui Amon; să
nu te porţi cu ei ca vrăjmaş şi
să nu te iei la luptă cu ei; pentru
că nu-ţi voi da stăpânire din ţara
fiilor lui Amon; pentru că am
dat-o în stăpânire fiilor* lui Lot.
20 (Şi aceasta este socotită o ţară
de uriaşi*; uriaşii locuiau mai îna-
inte în ea şi amoniţii îi numesc
21 zamzumimi, popor mare* şi mult
şi înalt ca anachimii; şi Domnul
i-a nimicit dinaintea lor, şi ei i-au
deposedat şi s-au aşezat în locul
22 lor, aşa cum a făcut fiilor lui Esau,
care locuiesc* în Seir, dinaintea
cărora i-a nimicit pe horiţi**; şi
ei i-au deposedat şi s-au aşezat
în locul lor până în ziua aceasta.
23 Şi pe aviţii* care locuiau prin
sate până la Gaza** i-au nimi-
cit caftoriţii†, care au ieşit din
Caftor, şi s-au aşezat în locul
24 lor.) Ridicaţi-vă, plecaţi şi tre-
ceţi* râul Arnon! Iată, am dat în
mâna ta pe Sihon amoritul, îm-
păratul Hesbonului, şi ţara lui;
începe, ia în stăpânire şi intră
25 în luptă cu el. Astăzi voi începe
să pun groaza* de tine şi teama

13 *Num. 21.12
14 *Num. 13.26 **1 Cor.10.5 †Num.14.33; 26.64. ††Num. 14.35 Cap. 1.34,35 Ps. 106.26. Ezec. 20.15.
15 *Ps. 78.33. Iuda 5.
18 *Vers. 9.
19 *Gen. 19.38.
20 *Gen. 14.5. Vers. 11.
21 *Vers. 10.
22 *Gen. 36.8. Vers. 5. **Gen. 14.6; 36.20. Vers. 12.
23 *Ios. 13.3. **Ier. 25.20. †Gen. 10.14. 1 Cr. 1.12. Ier. 47.4. Amos 9.7.
24 *Num.21.13; 21.14. Jud. 11.18,22
25 *Ex. 23.27. Cap. 11.25. Ios. 2.9.

[a] *Refaimi; şi în 3.11* [b] *Sau* „valea“, *în ebr. este folosit acelaşi cuvânt pentru „râu“, „pârâu“, „vale“*

25 **Ex. 15.14; 15.15.

de tine peste toate popoarele
de sub toate cerurile, pentru că
vor auzi de faima ta şi se vor
cutremura** şi se vor îngrozi din
cauza ta».

Înfrângerea împăratului Sihon

26 Şi au trimis* soli din pustiul
Chedemot la Sihon, împăratul
Hesbonului, cu cuvinte de pace**,
27 zicând: «Lasă-mă* să trec prin
ţara ta: voi merge numai pe dru-
mul mare; nu mă voi abate nici la
28 dreapta, nici la stânga. Să-mi vinzi
hrană pe bani, ca să mănânc; şi
să-mi dai apă pe bani, ca să beau;
numai voi trece* cu picioarele,
29 aşa cum mi-au făcut* fiii lui Esau
care locuiesc în Seir şi moabiţii
care locuiesc în Ar, până voi trece
Iordanul în ţara pe care ne-o dă
Domnul Dumnezeul nostru».
30 Dar Sihon*, împăratul Hesbonu-
lui, n-a vrut să ne lase să trecem
pe la el; pentru că Domnul Dum-
nezeul tău i-a împietrit** duhul
şi i-a înăsprit inima, ca să-l dea în
31 mâna ta, ca în ziua aceasta. Şi
Domnul mi-a zis: «Iată, am înce-
put să dau înaintea ta pe Sihon şi
ţara lui; începe, ia în stăpânire*
32 ţara, ca s-o stăpâneşti». Şi Sihon*
a ieşit împotriva noastră la luptă,
el şi tot poporul său, la Iahaţ[a]**.
33 Şi Domnul Dumnezeul nostru l-a
dat* înaintea noastră; şi l-am
bătut**, pe el şi pe fiii săi şi tot
34 poporul său. Şi, în timpul acela,
am luat toate cetăţile lui, am ni-
micit* cu desăvârşire toate cetă-
ţile, pe bărbaţi şi pe femei şi pe
copii: n-am lăsat pe nimeni să sca-
35 pe[b]. Numai animalele* le-am luat
ca pradă pentru noi, şi prada ce-
36 tăţilor pe care le-am cucerit. De la
Aroer*, care este pe malul râului
Arnon, şi cetatea care este în va-
le, până la Galaad, n-a fost nici o
cetate prea puternică pentru noi:
Domnul Dumnezeul nostru ni
le-a dat** pe toate înaintea noas-
37 tră. Numai de ţara* fiilor lui Amon
nu te-ai apropiat, de tot malul

26 *Num. 21.21. Cap. 1.4. **Cap. 20.10
27 *Num. 21.22. Jud. 11.19.
28 *Num. 20.19.
29 *Num. 20.18. Cap. 23.3,4. Jud. 11.17,18
30 *Num. 21.23. **Ex. 4.21. Ios. 11.20.
31 *Cap. 1.8.
32 *Num. 21.23. **Ios. 13.18.
33 *Cap. 7.2; 20.16. **Num.21.24 Cap. 29.7.
34 *Cap. 3.6; 7.26.
35 *Cap. 3.7.
36 *Cap. 3.12; 4.48. Ios. 12.2; 13.9. **Ps. 44.3.
37 *Vers. 19.

râului Iaboc**, nici de cetăţile de
pe munte şi de tot† ce ne-a porun-
cit Domnul Dumnezeul nostru.

Înfrângerea împăratului Og

3 Şi ne-am întors şi ne-am suit
pe calea către Basan; şi Og*, îm-
păratul Basanului, a ieşit împo-
triva noastră la luptă, el şi tot po-
2 porul său, la Edrei**. Şi Domnul
mi-a zis: «Nu te teme de el; pentru
că l-am dat în mâna ta, pe el şi
tot poporul lui şi ţara lui; şi să
faci cu el cum ai făcut cu Sihon*,
împăratul amoriţilor, care locuia
3 la Hesbon». Şi Domnul Dumne-
zeul nostru ne-a dat în mână şi pe
Og, împăratul Basanului, şi tot
poporul* lui, şi l-am bătut, până
4 nu i-a rămas nici unul[b]. Şi, în tim-
pul acela, am luat toate cetăţile
lui; n-a fost cetate pe care să n-o
fi luat de la ei: şaizeci de cetăţi,
tot ţinutul* Argobului, împărăţia
5 lui Og în Basan. Toate aceste ce-
tăţi erau întărite cu ziduri înalte,
porţi şi zăvoare, în afară de
cetăţile fără ziduri, foarte multe.
6 Şi le-am nimicit cu desăvârşire,
cum am făcut lui Sihon*, împăra-
tul Hesbonului, nimicind** cu
desăvârşire toate cetăţile, pe băr-
7 baţi, pe femei şi pe copii. Dar toa-
te animalele* şi prada cetăţilor
le-am luat pentru noi, ca pradă.
8 Şi, în timpul acela, am luat* din
mâna celor doi împăraţi ai amo-
riţilor ţara care era dincoace de
Iordan, de la râul Arnon până la
9 muntele Hermon (sidonienii nu-
mesc Hermonul* Sirion[c], iar a-
10 moriţii îl numesc Senir[d]**): toate
cetăţile de pe podiş* şi tot Ga-
laadul şi tot Basanul** până la
Salca şi Edrei, cetăţi ale împără-
11 ţiei lui Og în Basan. (Pentru că
numai Og*, împăratul Basanului,
rămăsese din rămăşiţa uriaşi-
lor**: iată, patul său, pat de fier,
nu este el în Raba† fiilor lui
Amon? Lungimea lui este de nouă
coţi şi lăţimea lui de patru coţi,
după cotul[e] unui om.)

37 **Gen. 32.22 Num. 21.24. Cap. 3.16. †Vers. 5,9,19
1 *Num.21.33-35 Cap. 29.7. **Cap. 1.4.
2 *Num. 21.34.
3 *Num. 21.35
4 *Cap. 3.13,14 1 Împ. 4.13.
6 *Cap. 1.4; 2.24. Ps. 135.10-12; 136.19-21. **Cap. 2.34.
7 *Cap. 2.35.
8 *Num. 32.33. Ios. 12.1; 13.8-12.
9 *Cap. 4.48. Ios. 11.17. Ps. 29.6; 42.6; 133.3. **1 Cr. 5.23.
10 *Cap. 4.49. **Ios. 12.5; 13.11.
11 *Amos 2.9. **Gen. 14.5. Cap. 2.11,20. †2 Sam.11.1; 12.26. Ier. 49.2. Ezec. 21.20.

[a] *Sau* „Iahţa“ [b] *Sau* „nici un supravieţuitor“ [c] *Platoşă* [d] *Cămaşă de zale* [e] *Lungimea antebraţului*

Împărțirea țării de dincolo de Iordan

12 *Cap. 2.36. Ios. 12.2. **Num.32.33 Ios. 12.6; 13.8.
13 *Ios. 13.29.
14 *1 Cr. 2.22. **Ios. 13.13. 2 Sam. 3.3. †Num. 32.41.
15 *Num. 32.39; 32.40.
16 *Num. 21.24. Ios. 12.2.
17 *Num. 34.11. Ios. 13.27. **Num.34.12 Cap. 4.49. Ios. 12.3. †Gen. 14.3.
18 *Num. 32.20. Ios. 4.12,13.
19 *Ios. 1.14. **Ex. 12.38.
20 *Ios. 1.15. **Ios. 22.4.
21 *Num. 27.18.
22 *Ex. 14.14. Cap. 1.30. Neem. 4.20.

12 Şi, în timpul acela, am luat în
stăpânire țara aceasta. De la
Aroer*, care este lângă râul Ar-
non, şi jumătatea Muntelui Ga-
laad şi cetățile** lui le-am dat
13 rubeniților şi gadiților. Şi restul
Galaadului şi tot Basanul, împă-
răția lui Og, le-am dat jumătății*
seminției lui Manase. Tot ținutul
Argobului, tot Basanul, se numea
14 țara uriaşilor[a]. Iair*, fiul lui Ma-
nase, a luat tot ținutul Argobului,
până la hotarul gheşuriților** şi al
maacatiților şi a numit Basanul
după numele său: Habot-Iair†, pâ-
15 nă în ziua aceasta. Şi lui Machir
16 i-am dat* Galaadul, iar rubeniților
şi gadiților le-am dat din Galaad
până la râul Arnon, mijlocul văii
şi hotarul ei până la râul Iaboc,
care este hotarul* fiilor lui Amon;
17 şi câmpia şi Iordanul şi hotarul
de la Chineret* până la marea**
câmpiei, Marea† Sărată, la poa-
lele Muntelui Pisga, spre răsărit.
18 Şi, în timpul acela, v-am po-
runcit, zicând: «Domnul Dum-
nezeul vostru v-a dat țara aceasta
ca s-o stăpâniți; treceți înarmați
înaintea fraților voştri, fiii lui Is-
19 rael, toți bărbații viteji[b]*. Dar
soțiile* voastre şi copiii voştri şi
vitele voastre – ştiu că aveți**
multe vite – să rămână în cetățile
20 voastre pe care vi le-am dat, până
când Domnul va da* odihnă fra-
ților voştri, ca şi vouă, şi vor lua
şi ei în stăpânire țara pe care
le-o dă Domnul Dumnezeul vos-
tru dincolo de Iordan; apoi vă
veți întoarce** fiecare la stăpâ-
nirea lui pe care v-am dat-o».
21 Şi am poruncit lui Iosua* în tim-
pul acela, zicând: «Ochii tăi au
văzut tot ce a făcut Domnul
Dumnezeul vostru acestor doi îm-
părați: aşa va face Domnul tu-
turor împărățiilor la care mergi[c].
22 Nu vă temeți de ei; pentru că
Domnul* Dumnezeul vostru Se
va lupta pentru voi».
23 Şi, în timpul acela, m-am ru-
24 gat* Domnului, zicând: «Doamne
Dumnezeule, Tu ai început să
arăți robului Tău măreția* Ta
şi mâna Ta cea tare. Pentru că
ce dumnezeu** este în ceruri sau
pe pământ care să poată face
lucrări ca ale Tale şi asemenea
25 puterii Tale? Lasă-mă, Te rog, să
trec şi să văd* țara cea bună[d]
care este dincolo de Iordan, acel
26 munte frumos[d] şi Libanul!» Dar
Domnul era mâniat* pe mine
din cauza voastră şi nu m-a ascul-
tat; şi Domnul mi-a zis: «Ți-ajun-
ge atât! Nu-Mi mai vorbi despre
27 lucrul acesta! Suie-te pe vârful
Pisga* şi ridică-ți ochii spre apus
şi spre nord şi spre sud şi spre
răsărit şi priveşte-o cu ochii tăi:
pentru că tu nu vei trece Iorda-
28 nul acesta. Şi porunceşte* lui Io-
sua şi încurajează-l şi întăreşte-l;
pentru că el va trece înaintea po-
porului acestuia şi el îi va pune
în stăpânirea țării pe care o vei
29 vedea». Şi noi am locuit în va-
lea* din dreptul Bet-Peorului.
4 Şi acum, Israele, ascultă
rânduielile* şi judecățile pe
care vă învăț să le faceți, ca să
trăiți şi să intrați şi să stăpâniți
țara pe care v-o dă Domnul Dum-
2 nezeul părinților voştri. Să nu
adăugați* la cuvântul pe care
vi-l poruncesc eu şi să nu scă-
deți din el, ca să păziți poruncile
Domnului Dumnezeului vostru
3 pe care vi le poruncesc. Ochii
voştri au văzut ce a făcut Dom-
nul din cauza lui Baal-Peor*;
Domnul Dumnezeul tău a ni-
micit din mijlocul tău pe toți
bărbații care l-au urmat pe Baal-
4 Peor. Dar voi, care v-ați lipit de
Domnul Dumnezeul vostru, sun-
5 teți toți vii astăzi. Iată, v-am în-
vățat rânduieli şi judecăți, du-
pă cum* mi-a poruncit Domnul

Moise cere să vadă țara

23 *2 Cor. 12.8.
24 *Cap. 11.2. **Ex. 15.11. 2 Sam. 7.22. Ps. 71.19; 86.8; 89.6,8.
25 *Ex. 3.8. Cap. 4.22.
26 *Num. 20.12; 27.14. Cap. 1.37; 31.2; 32.51; 32.52; 34.4. Ps. 106.32.
27 *Num. 23.14; 27.12.
28 *Num. 27.18; 27.23. Cap. 1.38; 31.3,7.
29 *Num. 25.3. Cap. 4.43.

Îndemn să asculte de lege

1 *Lev.19.37; 20.8; 22.31. Cap. 5.1;8.1. Ezec. 20.11. Rom. 10.5.
2 *Cap. 12.32. Ios. 1.7. Pr. 30.6. Ecl. 12.13. Apoc. 22.18.
3 *Num. 25.4. Ios. 22.17. Ps.106.28,29
5 *Lev. 26.46; 27.34.

[a] *Lit.* „țara lui Refaim"; *şi în 2.20* [b] *Lit.* „fiii puterii" [c] *Lit.* „treci" [d] *În ebr. este folosit acelaşi cuvânt pentru „bun", „frumos", „plăcut" (ca în Gen. 1.4)*

Dumnezeul meu, ca aşa să faceţi
în mijlocul ţării în care intraţi
6 ca s-o stăpâniţi! Deci ţineţi-le
şi faceţi-le, pentru că aceasta* va
fi înţelepciunea voastră şi price-
perea voastră înaintea ochilor
popoarelor care vor auzi toate
aceste rânduieli şi vor zice: «Cu
adevărat, această naţiune mare
este un popor înţelept şi price-
7 put!» În adevăr, ce naţiune* mare
are dumnezeu** atât de aproape
de ei, cum este Domnul Dumne-
8 zeul nostru în orice Îl chemăm? Şi
ce naţiune mare are rânduieli şi
judecăţi drepte* ca toată legea
aceasta pe care o pun astăzi îna-
9 intea voastră? Numai păzeşte-te
şi fereşte-ţi* bine sufletul, ca să nu
uiţi lucrurile pe care ţi le-au vă-
zut ochii – şi să nu-ţi iasă din ini-
mă în toate** zilele vieţii tale, ci
să le faci cunoscut† fiilor tăi şi
10 fiilor fiilor tăi – în ziua* când ai
stat înaintea Domnului Dumne-
zeului tău în Horeb, când Dom-
nul mi-a zis: «Adună-Mi poporul,
ca să-l fac să audă cuvintele Mele,
ca să le înveţe**, şi să se teamă
de Mine în toate zilele cât vor
trăi pe pământ şi să-i înveţe pe fiii
11 lor». Şi v-aţi apropiat şi aţi stat
la poalele muntelui; şi muntele*
ardea cu foc până în inima ceru-
rilor; *era* întuneric, nori şi negură.
12 Şi Domnul v-a vorbit* din mij-
locul focului; aţi auzit glasul**
cuvintelor, dar n-aţi văzut nici o
înfăţişare, *aţi auzit* numai† un
13 glas. Şi El v-a vestit legământul*
Său pe care v-a poruncit să-l fa-
ceţi, cele zece** cuvinte, şi le-a
scris pe două† table de piatră.
14 Şi Domnul mi-a poruncit în
timpul acela să vă învăţ rânduieli
şi judecăţi, ca să le faceţi în ţara
în care treceţi ca s-o stăpâniţi.
15 Şi feriţi-vă* foarte mult sufletele,
pentru că n-aţi văzut nici o înfă-
ţişare** în ziua când v-a vorbit
Domnul în Horeb, din mijlocul
16 focului, ca să nu vă stricaţi* şi
să vă faceţi** vreun chip cioplit,
vreo înfăţişare a vreunui chip, a-
semănare† de bărbat sau de feme-
17 ie, asemănare a vreunui animal de
pe pământ, asemănare de vreo
pasăre înaripată care zboară în
18 ceruri, asemănare de vreo târâ-
toare de pe pământ, asemănare
de orice peşte, care este în ape
19 sub pământ; şi ca nu cumva să-ţi
ridici* ochii spre ceruri şi să vezi
soarele şi luna şi stelele, toată
oştirea** cerurilor, şi să fii amă-
git şi să te pleci† înaintea lor şi să
le slujeşti lor, celor pe care Dom-
nul Dumnezeul tău le-a împărţit
tuturor popoarelor de sub toate
20 cerurile. Dar pe voi Domnul v-a
luat şi v-a scos* din cuptorul de
fier, din Egipt, ca să-I fiţi** un
popor al Său[a], ca în ziua aceasta.
21 Şi Domnul S-a mâniat* pe
mine din cauza voastră şi a jurat
ca eu să nu trec Iordanul şi să
nu intru în ţara cea bună, pe care
Domnul Dumnezeul tău ţi-o dă
22 de moştenire. Pentru că eu* voi
muri în ţara aceasta, nu voi tre-
ce** dincolo de Iordan, dar voi
veţi trece dincolo şi veţi stăpâni
23 această ţară† bună. Luaţi seama
la voi înşivă să nu uitaţi* legă-
mântul Domnului Dumnezeului
vostru, pe care l-a făcut cu voi, şi
să nu vă faceţi** chip cioplit, nici
înfăţişare a vreunui lucru, ceea ce
Domnul Dumnezeul tău ţi-a in-
24 terzis. Pentru că Domnul Dumne-
zeul tău este un foc* mistuitor,
un Dumnezeu gelos**.
25 Când vei avea[b] fii şi fii ai
fiilor şi veţi rămâne mult în ţară
şi vă veţi strica* şi vă veţi face
chip cioplit, înfăţişare a ceva, şi
veţi face rău** în ochii Domnu-
lui Dumnezeului tău, ca să-L mâ-
26 nii, iau astăzi cerurile şi pământ-
tul martori* împotriva voastră
că veţi fi nimiciţi** în curând cu
desăvârşire din ţara în care tre-

6 *Iov 28.28. Ps. 19.7; 111.10. Pr. 1.7.
7 *2 Sam. 7.23. **Ps. 46.1; 145.18; 148.14. Is. 55.6.
8 *Ps. 89.14; 97.2; 119.144
9 *Pr. 4.23. **Pr. 3.1,3; 4.21. †Gen. 18.19. Cap. 6.7; 11.19 Ps. 78.5,6. Pr. 22.6. Ef. 6.4.
10 *Ex. 19.9,16; 20.18. **Cap.14.23; 17.19; 31.12,13.
11 *Ex. 19.18. Cap. 5.23. Ev. 12.18,19.
12 *Cap. 5.4,22. **Vers. 33,36 †Ex. 20.22. 1 Împ. 19.12.
13 *Cap. 9.9,11. **Ex. 34.28. Cap. 10.4. †Ex. 24.12; 31.18.
15 *Is. 40.18. **Ios. 23.11.

16*Ex. 32.7. Cap. 9.12; 31.29. **Ex. 20.4,5. Lev. 26.1. Cap. 5.8; 27.15. †Rom. 1.23.
19*Cap. 17.3. Iov 31.26,27. **Gen. 2.1. 2 Împ. 17.16; 21.3. †Rom. 1.25.
20*1 Împ. 8.51. Ier. 11.4. **Ex. 19.5. Cap. 7.6; 9.29; 14.2; 32.9. Tit 2.14. 1 Pet. 2.9.
21*Num. 20.12. Cap. 1.37; 3.26.
22*Num. 22.13; 22.14. 2 Pet. 1.13-15 **Cap. 3.27. †Cap. 3.25.
23*Vers. 9. **Ex. 20.4,5. Vers. 16.
24*Ex. 24.17. Cap. 9.3. Is. 30.27; 33.14. Ev. 12.29. **Ex. 20.5. Cap. 5.9;6.15 Is. 42.8.
25*Vers. 16. **2 Împ. 17.17
26*Cap. 30.18; 30.19; 31.28; 32.1. Is. 1.2. Mica 6.2. **Cap. 7.4; 8.19,20.

[a] *Sau* „de moştenire“ [b] *Lit.* „vei naşte“

ceți Iordanul, ca s-o stăpâniți: nu
vă veți lungi zilele în ea, ci veți fi
27 nimiciți de tot. Şi *Domnul* vă va
împrăştia* printre popoare şi veți
rămâne oameni *uşor* de numărat
printre națiunile la care vă va
28 duce *Domnul*. Şi acolo* veți sluji
unor dumnezei, lucrare a mâinilor
omeneşti, lemn şi piatră, care**
nu văd, nici nu aud, nici nu mă-
29 nâncă, nici nu miros. Şi de aco-
lo vei căuta* pe *Domnul* Dum-
nezeul tău şi-L vei găsi, dacă-L
vei căuta cu toată** inima ta şi
30 cu tot sufletul tău. În strâmto-
rarea* ta şi când te vor ajunge
toate lucrurile acestea, la sfârşi-
tul** zilelor, te vei întoarce† la
Domnul Dumnezeul tău şi vei
31 asculta glasul Lui. Pentru că
Domnul Dumnezeul tău* este un
Dumnezeu milos**, nu te va
lăsa†, nici nu te va nimici†† de
tot şi nu va uita*† legământul
părinților tăi pe care l-a jurat lor.
32 Pentru că, întreabă* acum
despre zilele care au trecut, care
au fost înainte de tine, din ziua**
în care l-a creat Dumnezeu pe om
pe pământ şi de la o margine† a
cerurilor până la cealaltă margi-
ne a cerurilor, dacă a mai fost††
altceva asemenea lucrului acesta
mare şi dacă s-a mai auzit *alt-*
33 *ceva* asemenea lui. A auzit vreun
popor glasul lui Dumnezeu vor-
bind* din mijlocul focului, cum
34 ai auzit tu, şi trăieşte? Sau a
încercat Dumnezeu să vină să-Şi
ia o națiune din mijlocul* *altei*
națiuni, prin încercări**, prin
semne† şi prin minuni şi prin
război şi cu mână†† tare şi cu
braț*† întins şi cu mari înfrico-
şări†*, ca toate câte a făcut *Dom-*
nul Dumnezeul vostru pentru
voi în Egipt înaintea ochilor tăi?
35 Ție ți s-a arătat, ca să cunoşti că
Domnul, El este Dumnezeu, şi
că nu este altul* în afară[a] de El.
36 Din ceruri* te-a făcut să auzi
glasul Său, ca să te învețe**, şi
pe pământ ți-a arătat focul† Său
cel mare şi ai auzit cuvintele Lui
37 din mijlocul focului. Şi, fiindcă
i-a iubit* pe părinții tăi şi a ales
sămânța lor după ei, te-a scos**
din Egipt cu fața Lui[b], prin pute-
38 rea Lui cea mare, ca să alunge*
dinaintea ta națiuni mai mari şi
mai puternice decât tine, ca să te
ducă pe tine înăuntru, să-ți dea**
țara lor de moştenire, ca în ziua
39 aceasta. Cunoaşte dar astăzi şi
pune la inimă, că *Domnul*, El
este* Dumnezeu sus în ceruri şi
40 jos pe pământ: nu este altul. Şi
ține* rânduielile Lui şi poruncile
Lui pe care ți le poruncesc as-
tăzi, ca să-ți fie bine** ție, şi
fiilor tăi după tine, şi să-ți lun-
geşti† zilele pe pământul pe care
ți-l dă *Domnul* Dumnezeul tău
pentru totdeauna[c]".

Cetățile de scăpare de la răsăritul Iordanului

41 Atunci Moise a despărțit* trei
cetăți dincoace de Iordan, spre
42 răsăritul soarelui, ca să fugă aco-
lo ucigaşul care l-a omorât fără
voie[d] pe aproapele său, şi nu l-a
urât mai înainte; ca să fugă* în-
tr-una din aceste cetăți şi să tră-
43 iască: Bețerul*, în pustiu, în ți-
nutul podişului, pentru rubeniți,
şi Ramotul, în Galaad, pentru ga-
diți, şi Golanul, în Basan, pentru
manasiți.
44 Şi aceasta este legea pe care
a pus-o Moise înaintea fiilor lui
45 Israel. Acestea sunt mărturiile şi
rânduielile şi judecățile pe care
le-a spus Moise fiilor lui Israel,
46 când au ieşit din Egipt, dincoace
de Iordan, în vale*, în dreptul
Bet-Peorului, în țara lui Sihon,
împăratul amoriților, care locuia
în Hesbon, pe care l-au bătut**
Moise şi fiii lui Israel când au
47 ieşit din Egipt; şi au stăpânit țara
lui şi țara* lui Og, împăratul Ba-
sanului, doi împărați ai amoriți-
lor, care erau dincoace de Iordan,
48 spre răsăritul soarelui, de la Aro-

27 *Lev. 26.33. Cap. 28.62; 28.64; 29.28. Neem. 1.8.
28 *Cap. 28.36,64 1 Sam. 26.19 Ier. 16.13. **Ps. 115.4,5; 135.15,16. Is. 44.9,12; 46.7.
29 *Lev. 26.39,40 Cap. 30.1-3. 2 Cr. 15.4. Neem. 1.9. Is. 55.6,7. Ier. 29.12-14. **Cap. 6.5; 10.12.
30 *Ps. 18.6; 107.6,7. **Gen. 49.1. Cap. 31.29. Ier. 23.20. †Osea 3.5. Ioel 2.12.
31 *2 Cr. 30.9. Neem. 9.31. Ps. 116.5. Iona 4.2. **Ex. 34.6. †Cap. 31.6,8. Ios. 1.5. 1 Cr. 28.20. Ev. 13.5. ††Ier. 30.11. *†Lev. 26.45.
32 *Cap. 32.7. Iov 8.8. **Gen. 1.27. Is. 45.12. †Mt. 24.31. ††2 Sam. 7.23
33 *Ex. 24.11; 33.20. Cap. 5.24,26.
34 *Ex. 14.30. Cap. 33.29. **Cap. 7.19; 29.3. †Ex. 7.3. ††Ex. 13.3. Ps. 136.12. *†Ex. 6.6. †*Cap. 11.25; 26.8. Ps. 9.20.
35 *Ex. 8.10. Cap. 32.39. 1 Sam. 2.2. Is. 45.5,18,22 Mc. 12.29,32
36 *Ex. 19.9,19; 20.18,22; 24.16 Ev. 12.18. **Cap. 8.5. †Vers. 33.
37 *Cap. 7.7,8; 10.15. **Ex. 13.3,9; 13.14. Is. 63.9.
38 *Num. 32.4. Cap. 7.1; 9.1,4,5. **Num. 34.14; 34.15.
39 *Vers. 35. Ios. 2.11.
40 *Lev. 22.31. Ps. 105.45. **Cap. 5.16; 6.3,18; 12.25; 22.7. Ef. 6.3. †Cap. 32.47.
41 *Num. 35.6,14 Cap. 19.2.
42 *Cap. 19.4.
43 *Ios. 20.8.
46 *Cap. 3.29. **Num. 21.24 Cap. 1.4.
47 *Num. 21.35 Cap. 3.3,4.

[a] *Sau* „alături" [b] *Revelându-Se, pentru a-i conduce* [c] *Sau* „în toate zilele" [d] *Sau* „fără intenție"

48 *Cap. 2.36; 3.12. **Cap. 3.9. Ps. 133.3.
49 *Cap. 3.17.
2 *Ex. 19.5. Cap. 4.23. Mal. 4.4.
3 *Ier. 31.32. Mt. 13.17. Ev. 8.9.
4 *Ex. 19.9,19. **Num. 14.14 Cap. 34.10. †Cap. 4.33,36
5 *Ex. 20.21; 24.2. Gal. 3.19. **Ex. 19.16; 20.18. Ev. 12.18-21.
6 *Ex. 20.2. Lev. 26.1. Cap. 6.4. Ps. 81.10.
7 *Ex. 20.3.
8 *Ex. 20.4. Lev. 26.1. Cap. 4.15-18; 27.15. Ps. 97.7.
9 *Ex. 34.7. Num. 14.18. Cap. 7.10.
10 *Cap. 7.9. Ier. 32.18. Dan. 9.4.
11 *Ex. 20.7. Lev. 19.12. Mt. 5.33.
12 *Ex. 20.8; 31.13. Ezec. 20.12.
13 *Ex. 23.12; 35.2.

er*, care este pe malul râului Ar-
non, până la Muntele Sion[a], adică
49 Hermon**, şi toată câmpia de
dincoace de Iordan, spre răsăritul
soarelui, şi până la marea câmpi-
ei, sub poalele* *muntelui* Pisga.

Cele zece porunci

5 Şi Moise a chemat pe tot Isra-
elul şi le-a zis: „Ascultă, Israele,
rânduielile şi judecăţile pe care le
spun astăzi în auzul vostru, în-
văţaţi-le şi ţineţi-le, ca să le faceţi.
2 Domnul Dumnezeul nostru a
făcut cu noi un legământ* în
3 Horeb. Nu cu părinţii* noştri a
făcut Domnul acest legământ, ci
cu noi, cu noi aceştia care sun-
4 tem aici, astăzi, toţi vii. Domnul
v-a vorbit* faţă către faţă** pe
5 munte, din mijlocul† focului (eu
stăteam în timpul acela între*
Domnul şi voi, ca să vă spun cu-
vântul Domnului; pentru că vă
temeaţi**, din cauza focului, şi nu
6 v-aţi suit pe munte), zicând: «Eu
sunt* Domnul Dumnezeul tău,
care te-am scos din ţara Egiptu-
7 lui, din casa robilor. Să nu ai
alţi* dumnezei în afară de Mine.
8 Să nu-ţi faci nici un chip* cio-
plit, nici o asemănare a ceea ce
este sus în ceruri sau a ceea ce
este jos pe pământ sau a ceea
ce este în apele de sub pământ.
9 Să nu te pleci înaintea lor şi
să nu le slujeşti; pentru că Eu,
Domnul Dumnezeul tău, sunt un
Dumnezeu gelos, care cercetez*
nelegiuirea părinţilor în copii
până la a treia şi a patra *gene-*
10 *raţie* a celor care Mă urăsc şi
care arăt îndurare* faţă de miile
celor care Mă iubesc şi păzesc
poruncile Mele.
11 Să nu iei* în deşert[b] Numele
Domnului Dumnezeului tău,
pentru că Domnul nu va considera
nevinovat pe cel care va lua în
deşert Numele Lui.
12 Ţine ziua sabatului* ca s-o
sfinţeşti, cum ţi-a poruncit Dom-
13 nul Dumnezeul tău. Şase* zile să
lucrezi şi să-ţi faci toată lucrarea
14 ta, dar ziua a şaptea* este sabat
pentru Domnul Dumnezeul tău;
să nu faci nici o lucrare, nici tu,
nici fiul tău, nici fiica ta, nici ro-
bul tău, nici roaba ta, nici boul
tău, nici măgarul tău, nici vreunul
din animalele tale, nici străinul
tău care este înăuntrul porţilor
tale, ca să se odihnească robul tău
15 şi roaba ta, ca şi tine. Şi adu-ţi
aminte* că ai fost rob în ţara
Egiptului şi că Domnul Dumne-
zeul tău te-a scos de acolo cu
mână** tare şi cu braţ întins;
de aceea ţi-a poruncit Domnul
Dumnezeul tău să ţii ziua saba-
tului.
16 Onorează* pe tatăl tău şi pe
mama ta, cum ţi-a poruncit Dom-
nul Dumnezeul tău, ca să ţi se
lungească** zilele şi ca să-ţi fie
bine pe pământul pe care ţi-l dă
Domnul Dumnezeul tău.
17 Să nu ucizi[c]*.
18 Şi să nu comiţi adulter*.
19 Şi să nu furi*.
20 Şi să nu depui mărturie falsă*
împotriva aproapelui tău.
21 Şi să nu pofteşti* soţia aproa-
pelui tău şi să nu pofteşti casa
aproapelui tău, ogorul lui, nici
robul lui, nici roaba lui, *nici* boul
lui, nici măgarul lui, nici nimic din
ce este al aproapelui tău».
22 Domnul a spus aceste cuvin-
te către toată adunarea voastră,
pe munte, din mijlocul focului,
din nor şi din negură, cu glas tare;
şi n-a mai adăugat nimic şi le-a
scris* pe două table de piatră
23 şi mi le-a dat mie. Şi a fost *aşa*:
când aţi auzit* glasul din mij-
locul întunericului, şi muntele ar-
dea în foc, v-aţi apropiat de mi-
ne toţi capii seminţiilor voas-
24 tre şi bătrânii voştri şi aţi zis:
«Iată, Domnul Dumnezeul nostru
ne-a arătat gloria Sa şi măre-
ţia Sa şi I-am auzit glasul* din mij-
locul focului: am văzut astăzi că

14 *Gen. 2.2. Ex. 16.29,30. Ev. 4.4.
15 *Cap. 15.15; 16.12; 24.18,22 **Cap. 4.34; 4.37.
16 *Ex. 20.12. Lev. 19.3. Cap. 27.16. Mt. 15.4. Ef. 6.2,3. Col. 3.20. **Cap. 4.40.
17 *Gen. 9.6. Mt. 5.21; 19.18.
18 *Lev. 20.10. Lc. 18.20. Iac. 2.11.
19 *Rom. 13.9.
20 *Ex. 23.1.
21 *Ex. 20.17. Mica 2.2. Hab. 2.9. Lc. 12.15. Rom. 7.7; 13.9
22 *Ex. 24.12; 31.18. Cap. 4.13.
23 *Ex. 20.18; 20.19.
24 *Ex. 19.19.

[a] *Sau* „Sirion“ [b] *Sau* „să nu rosteşti pentru un neadevăr“ [c] *Să nu comiţi crimă*

24 **Cap. 4.33. Jud. 13.22.
25 *Cap. 18.16.
27 *Ex. 20.19. Ev. 12.19.
28 *Cap. 18.17.
29 *Cap. 32.29. Ps. 81.13. Is. 48.18. Mt. 23.37. Lc. 19.42. **Cap. 11.1. †Cap. 4.40. Vers. 16,33.
31 *Ex. 24.12. **Gal. 3.19.
32 *Cap. 17.20; 28.14. Ios. 1.7; 23.6 Pr. 4.27.
33 *Cap. 10.12. Ps. 119.6. Ier. 7.23. Lc. 1.6. **Cap. 12.25; 22.7. Ef. 6.3.

Dumnezeu vorbeşte cu omul, şi
25 el trăieşte**. Şi acum, pentru ce
să murim? Pentru că acest foc
mare ne va mistui. Dacă noi vom
mai* auzi glasul Domnului Dum-
26 nezeului nostru, vom muri. Căci
care fiinţă, din orice carne, a au-
zit glasul Dumnezeului celui
viu vorbind din mijlocul focului,
27 ca noi, şi a trăit? Apropie-te* tu
şi auzi tot ce va zice Domnul
Dumnezeul nostru şi spune-ne tu
tot ce-ţi va vorbi Domnul Dum-
nezeul nostru şi vom auzi şi vom
28 face». Şi Domnul a auzit glasul
cuvintelor voastre, când mi-aţi
vorbit, şi Domnul mi-a zis: «Am
auzit glasul cuvintelor acestui
popor, pe care le-a spus către
tine; bine* au spus[a] tot ce au spus.
29 O, de* ar fi în ei o astfel de inimă,
ca să se teamă de Mine şi să
păzească toate poruncile** Mele,
în toate zilele, ca să le fie bine†,
lor şi fiilor lor, pentru totdeauna!
30 Mergi, spune-le: «Întoarceţi-vă
31 la corturile voastre». Dar tu* ră-
mâi aici la Mine şi-ţi voi spune
toată porunca şi rânduielile şi
judecăţile, în care să-i înveţi**,
ca să le facă în ţara pe care le-o
32 dau s-o stăpânească». Luaţi dar
aminte să faceţi cum v-a poruncit
Domnul Dumnezeul vostru: să
nu vă abateţi* nici la dreapta
33 nici la stânga. Să umblaţi în toa-
tă calea* pe care v-a poruncit
Domnul Dumnezeul vostru, ca
să trăiţi şi să vă fie bine** şi să
vă lungiţi zilele în ţara pe care
o veţi stăpâni.

Ţinerea poruncilor Domnului

1 *Cap. 4.1; 5.31; 12.1.
2 *Ex. 20.20. Cap. 10.12. Ps. 111.10; 128.1. Ecl. 12.13.

6 Şi acestea sunt porunca*, rân-
duielile şi judecăţile pe care a
poruncit Domnul Dumnezeul vos-
tru să vă învăţ, ca să le faceţi în
ţara în care treceţi ca s-o stă-
2 pâniţi, ca să te temi* de Domnul
Dumnezeul tău, ca să ţii toate
rânduielile Lui şi poruncile Lui,
pe care ţi le poruncesc, tu şi fiul
tău şi fiul fiului tău, în toate**
zilele vieţii tale, şi ca să ţi se
3 lungească† zilele. Ascultă dar, Is-
raele, şi ia seama să le faci, ca
să-ţi fie bine* şi să vă înmulţiţi
foarte mult în ţara** în care
curge lapte şi miere, după cum†
ţi-a spus Domnul Dumnezeul pă-
rinţilor tăi.
4 Ascultă, Israele, Domnul Dum-
nezeul nostru este un singur*
5 Domn[b]. Şi să iubeşti* pe Dom-
nul Dumnezeul tău cu toată**
inima ta şi cu tot sufletul tău şi
6 cu toată puterea ta. Şi aceste cu-
vinte, pe care ţi le poruncesc as-
7 tăzi, să fie în* inima ta. Şi să le
întipăreşti în fiii* tăi şi să vor-
beşti despre ele când şezi în casa
ta şi când mergi pe drum şi când
8 te culci şi când te scoli. Şi să le
legi ca semn* pe mâna ta şi să-ţi
9 fie ca fruntare[c] între ochii tăi. Şi
să le scrii* pe uşorii casei tale
şi pe porţile[d] tale.

Despre dragostea de Dumnezeu

10 Şi va fi *aşa*: după ce Domnul
Dumnezeul tău te va aduce în
ţara pe care a jurat părinţilor tăi,
lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov,
că ţi-o va da: cetăţi mari* şi fru-
moase, pe care nu tu le-ai con-
11 struit**, şi case pline de toate bu-
nătăţile, pe care nu tu le-ai um-
plut, şi fântâni săpate, pe care
nu tu le-ai săpat, vii şi măslini
pe care nu tu le-ai plantat, şi vei
12 mânca şi te vei sătura*: ia seama
la tine însuţi să nu-L uiţi* pe Dom-
nul, care te-a scos din ţara Egip-
13 tului, din casa robilor. Să te temi*
de Domnul Dumnezeul tău şi să-I
slujeşti şi să juri** pe Numele
14 Lui. Să nu umblaţi* după alţi
dumnezei dintre dumnezeii** po-
poarelor care sunt împrejurul vos-
15 tru. Pentru că Domnul Dumne-
zeul tău este un Dumnezeu gelos*
în mijlocul tău; ca nu cumva să
se aprindă** mânia Domnului
Dumnezeului tău împotriva ta şi

2 **Cap. 4.9. †Cap. 4.40. Pr. 3.1,2.
3 *Cap. 5.33. **Ex. 3.8,17. †Gen. 15.5; 22.17.
4 *Is. 42.8. Mc. 12.29. Ioan 17.3. 1 Cor. 8.4,6.
5 *Cap. 10.12. Mt. 22.37. **Cap. 4.29. 2 Împ. 23.25.
6 *Cap. 11.18; 32.46. Ps. 37.31; 40.8; 119.11,98. Is. 51.7.
7 *Cap. 4.9. Ps. 78.4-6. Ef. 6.4.
8 *Ex. 13.9,16. Pr. 3.3; 6.21; 7.3.
9 *Is. 57.8.
10 *Cap. 9.1. **Ios. 24.13. Ps. 105.44.
11 *Cap. 8.10; 11.15; 14.29.
12 *Cap. 4.9.
13 *Mt. 4.10. **Ps. 63.11. Is. 45.23; 65.16. Ier. 4.2; 5.7; 12.16.
14 *Cap. 8.19; 11.28. Ier. 25.6. **Cap. 13.7.
15 *Ex. 20.5. Cap. 4.24; 5.9. **Cap. 7.4; 11.17.

[a] *Lit.* „au făcut“ [b] *Sau* „Domnul este unul“ [c] *Sau* „filacterii“ *(bucăţi de pergament cu versete)*
[d] *Porţile cetăţii*

16 *Mt. 4.7.
**Ex. 17.2,7.
Num. 20.3,4;
21.5.
1 Cor. 10.9.
17 *Cap. 11.13;
11.22.
Ps. 119.4.
18 *Ex. 15.26.
Cap. 13.18.
**Cap. 4.40;
12.28.
19 *Num. 33.52;
33.53.
20 *Ex. 13.14.
21 *Ex. 3.19;
13.3.
22 *Ex. 7; 8; 9;
10; 11; 12.
Ps. 135.9.
24 *Cap. 10.12.
Ier. 32.39.
**Ps. 41.2.
Lc. 10.28.
25 *Lev. 18.5.
Cap. 24.13.
Rom. 10.3,5.

să te nimicească de pe fața pă-
mântului.
16 Să nu ispitiți* pe *D*omnul
Dumnezeul vostru, cum** L-ați
17 ispitit la Masa. Să păziți* cu tot
dinadinsul poruncile *D*omnului
Dumnezeului vostru şi mărturiile
Lui şi rânduielile Lui, pe care ți
18 le-a poruncit. Şi să faci* ce este
drept şi bine în ochii *D*omnului,
ca să-ți fie bine** şi să intri şi să
stăpâneşti țara cea bună pe care
*D*omnul a jurat-o părinților tăi,
19 alungând* pe toți vrăjmaşii tăi di-
naintea ta, cum a spus *D*omnul.
20 Când te va întreba fiul* tău în
viitor, zicând: «Ce sunt mărturiile
şi rânduielile şi judecățile pe care
vi le-a poruncit *D*omnul Dum-
21 nezeul nostru?», atunci să zici fiu-
lui tău: «Eram robi ai lui Faraon
în Egipt şi *D*omnul ne-a scos din
22 Egipt cu mână* tare. Şi *D*omnul
a făcut semne* şi minuni mari şi
rele asupra Egiptului, asupra lui
Faraon şi asupra întregii lui case,
23 înaintea ochilor noştri, şi ne-a
scos de acolo, ca să ne aducă aici,
să ne dea țara pe care a jurat-o
24 părinților noştri. Şi *D*omnul ne-a
poruncit să împlinim toate aceste
rânduieli, să ne temem* de *D*om-
nul Dumnezeul nostru, spre bine-
le nostru, în toate zilele, ca să ne
țină** în viață ca în ziua aceas-
25 ta. Şi aceasta va fi dreptatea
noastră, dacă* vom lua seama să
împlinim toată această poruncă
înaintea *D*omnului Dumnezeului
nostru, cum ne-a poruncit.

Nimicirea canaaniților

1 *Cap. 31.3.
Ps. 44.2,3.
**Gen. 15.19-21
Ex. 33.2.
Cap. 20.17.
†Fap. 13.19.
††Cap. 4.38;
9.1.
2 *Cap. 23.14.

7 Când te va aduce* *D*omnul
Dumnezeul tău în țara în care
intri, ca s-o stăpâneşti, şi va da a-
fară dinaintea ta multe națiuni:
pe** hetiți şi pe ghirgasiți şi pe
amoriți şi pe canaaniți şi pe fe-
reziți şi pe heviți şi pe iebusiți,
şapte† națiuni mai mari†† şi mai
2 tari decât tine, şi când ți le va da
*D*omnul Dumnezeul tău înaintea*
ta şi le vei bate, atunci să le ni-
miceşti** cu desăvârşire: să nu
faci legământ† cu ele şi să nu te
3 înduri†† de ele. Şi să nu te încus-
creşti* cu ele; să nu dai pe fiica ta
fiului său şi să nu iei pe fiica lui
4 pentru fiul tău; pentru că ele ar
abate pe fiul tău de la a Mă urma
şi ar sluji altor dumnezei; şi mânia
*D*omnului s-ar aprinde* împotri-
va voastră şi te-ar nimici** în-
5 dată. Ci să le faceți *aşa*: să le dă-
râmați altarele* şi să le sfărâmați
stâlpii şi să le tăiați aşerele şi să
le ardeți cu foc chipurile cioplite.

Israel este un popor sfânt

6 Pentru că tu eşti un popor
sfânt* pentru *D*omnul Dumne-
zeul tău: *D*omnul Dumnezeul
tău te-a ales** ca să-I† fii un po-
por deosebit[a] dintre toate popoa-
rele care sunt pe fața pământu-
7 lui. Nu pentru că ați fi mai mulți
decât toate popoarele S-a alipit
*D*omnul de voi şi v-a ales, pen-
tru că voi sunteți cel mai mic*
8 dintre toate popoarele; ci pentru
că *D*omnul v-a iubit* şi pentru
că El ține jurământul pe care l-a
jurat** părinților voştri, de aceea
v-a scos† *D*omnul cu mână tare
şi v-a răscumpărat din casa ro-
bilor, din mâna lui Faraon, îm-
păratul Egiptului.
9 Cunoaşte dar că *D*omnul Dum-
nezeul tău, El* este Dumnezeu,
Dumnezeul cel credincios**, care
ține† legământul şi îndurarea
până la o mie de generații față
de aceia care-L iubesc†† şi păzesc
10 poruncile Lui şi care răsplăteşte*
în față celor care-L urăsc, spre a-i
nimici. El nu dă nici o amânare
celui care-L urăşte, El îi va răs-
11 plăti în față. Deci ține porunca şi
rânduielile şi judecățile pe care
ți le poruncesc astăzi să le faci.
12 Şi va fi *aşa*: dacă* veți ascul-
ta aceste judecăți şi le veți ține
şi le veți face, *D*omnul Dumne-
zeul tău va ține față de tine le-
gământul** şi îndurarea pe care
13 le-a jurat părinților tăi şi te va

2 **Ios. 6.17;
8.24; 9.24;
10.28,40;
11.11,12.
†Ex. 23.32;
34.12,15,16.
Jud. 2.2.
††Ios. 2.14;
9.18.
Jud. 1.24.
3 *Ios. 23.12.
1 Împ. 11.2.
Ezra 9.2.
4 *Cap. 6.15.
**Cap. 4.26.
5 *Ex. 23.24;
34.13.
Cap. 12.2,3.
6 *Ex. 19.5,6.
Ps. 50.5.
Ier. 2.3.
**Amos 3.2.
1 Pet. 2.9.
†Cap. 4.20;
26.18.
Ps. 135.4.
7 *Cap. 10.22.
8 *Cap. 10.15.
**Ex. 32.13.
Ps. 105.8-10.
Lc. 1.55,72,73
†Ex. 13.3,14.
9 *Cap. 4.35,39
**Is. 49.7.
1 Cor. 1.9.
2 Cor. 1.18.
2 Tim. 2.13.
Ev. 11.11.
1 Ioan 1.9.
†Ex. 20.6.
Neem. 1.5.
Dan. 9.4.
††Cap. 5.10.
10 *Cap. 32.35
Is. 59.18.
12 *Lev. 26.3.
Cap. 28.1.
**Vers. 8.

[a] *Sau* „popor al Său“

13 *Ps. 146.8. Pr. 15.9. Ioan 14.21. **Lev. 26.9. Cap. 28.4.
14 *Ex. 23.26.
15 *Ex. 9.14; 15.26. Cap. 28.27,60
16 *Vers. 2. **Cap. 13.8; 19.13,21; 25.12. †Ex. 23.33. Cap. 12.30. Jud. 8.27. Ps. 106.36.
18 *Cap. 31.6. **Ps. 105.5.
19 *Cap. 4.34; 29.3.
20 *Ex. 23.28. Ios. 24.12.
21 *Ex. 29.45. Num. 11.20; 14.9,14,42; 16.3. Ios. 3.10. **Cap. 10.17 Neem. 1.5; 4.14; 9.32.
22 *Ex. 23.29; 23.30.
23 *Ex. 23.27. Ios. 10.10.

iubi* şi te va binecuvânta şi te
va înmulţi şi va binecuvânta**
rodul pântecelui tău şi rodul o-
gorului tău, grâul tău şi mustul
tău şi untdelemnul tău, fătul vacii
tale şi înmulţirea turmei tale în
ţara pe care a jurat părinţilor tăi
14 că ţi-o va da. Vei fi binecuvântat
mai mult decât toate popoarele;
nu va fi* la tine şi la animalele
15 tale nici steril, nici sterilă. Şi Dom-
nul va îndepărta de la tine orice
boală şi nu va pune peste tine
nici una din plăgile* rele ale E-
giptului, pe care le cunoşti, ci le va
pune peste toţi cei care te urăsc.
16 Şi să nimiceşti* toate popoarele
pe care ţi le va da Domnul Dum-
nezeul tău; ochiul tău să nu le
cruţe** şi să nu slujeşti dumne-
zeilor lor, pentru că aceasta ar fi o
17 cursă† pentru tine. Dacă vei zice
în inima ta: «Aceste naţiuni sunt
mai mari decât mine; cum voi
18 putea să le alung?», nu te teme*
de ele; adu-ţi bine aminte** de ce
a făcut Domnul Dumnezeul tău lui
Faraon şi tuturor egiptenilor şi
19 de încercările* cele mari pe care
ţi le-au văzut ochii şi *de* semnele
şi minunile şi mâna cea tare şi
braţul cel întins cu care te-a scos
Domnul Dumnezeul tău; aşa va
face Domnul Dumnezeul tău tu-
turor popoarelor de care te temi.
20 Şi Domnul Dumnezeul tău va
trimite şi viespi* împotriva lor,
până vor pieri cei care au rămas
şi cei care se ascund dinaintea ta.
21 Să nu te înspăimânţi de ei; pentru
că Domnul Dumnezeul tău este
în mijlocul* tău un Dumnezeu
22 mare** şi înfricoşător. Şi Domnul
Dumnezeul tău va înlătura aceste
naţiuni dinaintea ta încetul* cu
încetul; nu le vei putea nimici deo-
dată, ca să nu se înmulţească vie-
ţuitoarele câmpului împotriva ta.
23 Dar Domnul Dumnezeul tău le
va da* înaintea ta şi le va îngrozi
cu groază mare până vor pieri.
24 Şi va da pe împăraţii* lor în mâ-
na ta şi să faci să li se şteargă**
numele de sub ceruri. Nimeni† nu
va putea sta înaintea ta până îi
25 vei nimici. Să ardeţi* în foc chi-
purile cioplite ale dumnezeilor
lor; să nu pofteşti** aurul şi ar-
gintul care este pe ele, nici să nu-l
iei† pentru tine, ca nu cumva să
fii prins în cursă†† prin ele; pentru
că *aceasta* este o urâciune*† îna-
intea Domnului Dumnezeului tău.
26 Şi să nu aduci urâciunea în casa
ta, ca să nu fii şi tu blestemat[a]*
ca ea; s-o urăşti cu totul şi să-ţi
fie scârbă cu totul de ea, pentru
că este un lucru blestemat[a].

Ţara promisă şi mulţumirea

8 Să luaţi aminte* să împliniţi
orice poruncă pe care ţi-o porun-
cesc astăzi, ca să trăiţi** şi să vă
înmulţiţi† şi să intraţi şi să stă-
pâniţi ţara pe care a jurat-o Dom-
2 nul părinţilor voştri. Şi adu-ţi
aminte de tot drumul pe care te-a
călăuzit* Domnul Dumnezeul tău
în aceşti patruzeci de ani în pustiu,
ca să te smerească, să te încer-
ce**, ca să cunoască† ce era în
inima ta, dacă vei păzi poruncile
3 Lui sau nu. Şi te-a smerit şi te-a
lăsat* să flămânzeşti şi te-a hră-
nit** cu mana pe care n-o cunos-
cuseşi şi pe care părinţii tăi n-au
cunoscut-o, ca să-ţi arate că omul
nu trăieşte numai† cu pâine, ci
omul trăieşte cu orice iese din
4 gura Domnului. Îmbrăcămintea*
nu ţi s-a învechit pe tine şi piciorul
nu ţi s-a umflat în aceşti patruzeci
5 de ani. Şi recunoaşte în inima ta
că, aşa cum ceartă[b] un om pe fiul
său, aşa te ceartă* pe tine Dom-
6 nul Dumnezeul tău. Şi să păzeşti
poruncile Domnului Dumne-
zeului tău, ca să umbli* pe căile
Lui şi să te temi de El.
7 Pentru că Domnul Dumne-
zeul tău te face să intri într-o ţa-
ră* bună, ţară cu pâraie de apă,
cu izvoare şi cu ape adânci care
8 ţâşnesc în văi şi munţi; ţară de

24 *Ios. 6.2; 10.24; 12.1. **Ex. 17.14. Cap. 9.14; 25.19; 29.20. †Cap. 11.25. Ios. 1.5; 10.8; 23.9.
25 *Ex. 32.20. Vers. 5. Cap. 12.3. 1 Cr. 14.12. **Ex. 20.17. †Ios. 7.1,21. ††Jud. 8.27. *†Cap. 17.1.
26 *Lev. 27.28. Cap. 13.17. Ios. 6.17,18; 7.1.
1 *Cap. 4.1; 5.32; 6.1,2. **Cap. 5.33. †Cap. 6.3.
2 *Cap. 2.7; 29.5 Ps. 136.16. Amos 2.10. **Ex. 15.25; 16.4; 20.20. Cap. 13.3. †2 Cr. 32.31. Ioan 2.25.
3 *Ex. 16.3. **Ex. 16.12; 16.14,35. †Ps. 104.29. Mt. 4.4. Lc. 4.4.
4 *Cap. 29.5. Neem. 9.21.
5 *2 Sam. 7.14 Ps. 89.32. Pr. 3.12. Ev. 12.5,6. Apoc. 3.19.
6 *Cap. 5.33.
7 *Cap. 11.10-12 Ier. 2.7.

[a] *Sau* „dat nimicirii“ [b] *Sau* „educă“, „disciplinează“

grâu şi orz şi vii şi smochini şi
rodii, ţară cu măslini şi cu miere,
9 ţară unde-ţi vei mânca pâinea
fără sărăcie, unde nu-ţi va lipsi
nimic, ţară ale cărei pietre sunt
fier* şi din ai cărei munţi vei scoa-
10 te aramă. Şi vei mânca* şi te vei
sătura şi vei binecuvânta pe Domnul
nul Dumnezeul tău pentru ţara bu-
11 nă pe care ţi-a dat-o. Ia seama la
tine însuţi, să nu-L uiţi pe Domnul
Dumnezeul tău, nepăzind porun-
cile Lui şi judecăţile Lui şi rân-
duielile Lui, pe care ţi le porun-
12 cesc astăzi, ca nu cumva, după ce
vei mânca* şi te vei sătura, şi-ţi
vei construi case frumoase[a] şi vei
13 locui în ele, şi ţi se vor înmulţi
cirezile şi turmele, şi argintul tău
şi aurul tău vor spori, şi tot ce
14 ai se va înmulţi, să ţi se înalţe*
inima şi să-L uiţi** pe Domnul
Dumnezeul tău, care te-a scos din
ţara Egiptului, din casa robilor;
15 care te-a călăuzit* prin pustiul
cel mare şi înfricoşător, plin de
şerpi** înfocaţi şi scorpioni şi
uscăciune, unde nu era apă†; care
a făcut să curgă†† apă din stân-
16 ca de cremene; care te-a hrănit în
pustiu cu mana* pe care n-au
cunoscut-o părinţii tăi, ca să te
smerească şi să te încerce**, ca
17 să-ţi facă bine† la sfârşit. Şi să nu
zici* în inima ta: «Puterea mea şi
tăria mâinii mele mi-au câştigat
18 această avere», ci să-ţi aminteşti
de Domnul Dumnezeul tău, că
El este Acela* care îţi dă putere
să câştigi avere, ca să întărească
legământul** Său, cu care a jurat
părinţilor tăi, ca în ziua aceasta.
19 Şi va fi *aşa*: dacă-L vei uita pe
Domnul Dumnezeul tău şi vei
umbla după alţi dumnezei şi le
vei sluji şi te vei închina înaintea
lor, mărturisesc astăzi* împotri-
va voastră că veţi fi nimiciţi ne-
20 greşit: ca naţiunile pe care le-a
nimicit Domnul dinaintea voas-
tră, aşa veţi fi nimiciţi, pentru că
n-aţi ascultat* de glasul Domnu-
lui Dumnezeului vostru.

9 *Cap. 33.25.
10 *Cap. 6.11; 6.12.
12 *Cap. 28.47; 32.15. Pr. 30.9. Osea 13.6.
14 *1 Cor. 4.7. **Ps. 106.21.
15 *Cap. 1.19. Is. 63.12-14. Ier. 2.6. **Num. 21.6. †Osea 13.5. ††Num. 20.11 Ps. 78.15; 114.8.
16 *Ex. 16.15. Vers. 3. **Vers. 2. †Ier. 24.5,6. Ev. 12.11.
17 *Cap. 9.4. 1 Cor. 4.7.
18 *Pr. 10.22. Osea 2.8. **Cap. 7.8; 7.12.
19 *Cap. 4.26; 30.18.
20 *Dan. 9.11; 9.12.

Amintirea răzvrătirilor lui Israel

9 Ascultă, Israele: astăzi treci*
Iordanul ca să intri să stăpâneşti**
naţiuni mai mari şi mai tari decât
tine, cetăţi mari şi cu ziduri† până
2 la ceruri, un popor mare şi înalt,
pe fiii anachimilor*, pe care-i
cunoşti şi despre care ai auzit *zi-
cându-se*: «Cine poate sta înain-
3 tea fiilor lui Anac?» Să ştii dar
astăzi că Domnul Dumnezeul tău
este Cel care trece* înaintea ta,
ca un foc** mistuitor. El îi va
nimici şi îi va supune înaintea ta
şi-i vei alunga† şi-i vei nimici
repede, cum ţi-a spus Domnul.
4 După ce Domnul Dumnezeul tău
îi va alunga dinaintea ta, să nu
zici* în inima ta astfel: «Pentru
dreptatea mea m-a adus Domnul
să stăpânesc ţara aceasta». Căci
pentru răutatea** naţiunilor aces-
tora le alungă Domnul dinaintea
5 ta. Nu pentru dreptatea* ta sau
pentru integritatea inimii tale in-
tri tu ca să stăpâneşti ţara lor, ci
pentru răutatea naţiunilor aces-
tora le alungă Domnul Dumne-
zeul tău dinaintea ta şi ca să în-
tărească *astfel* cuvântul** pe
care l-a jurat Domnul părinţilor
tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Ia-
6 cov. Să ştii dar că nu pentru drep-
tatea ta îţi dă Domnul Dumne-
zeul tău această ţară bună ca s-o
stăpâneşti; pentru că tu eşti un
popor cu grumazul înţepenit*.
7 Adu-ţi aminte, nu uita cum
L-ai provocat la mânie pe Dom-
nul Dumnezeul tău în pustiu. Din
ziua în care ai ieşit din ţara E-
giptului, până aţi venit în locul
acesta, aţi fost răzvrătiţi* îm-
8 potriva Domnului. Şi la Horeb*
L-aţi provocat la mânie pe Dom-
nul şi Domnul S-a mâniat pe
9 voi ca să vă nimicească. Când
m-am suit* pe munte, ca să pri-
mesc tablele de piatră, tablele
legământului pe care l-a făcut

1 *Cap. 11.31. Ios. 3.16; 4.19 **Cap. 4.38; 7.1; 11.23. †Cap. 1.28.
2 *Num. 13.22 Ios. 11.21,22.
3 *Cap. 31.3. Ios. 3.11. **Cap. 4.24. Ev. 12.29. †Ex. 23.31. Cap. 7.24.
4 *Cap. 8.17. Rom. 11.6,20 1 Cor. 4.4,7. **Gen. 15.16 Lev. 18.24,25 Cap. 18.12.
5 *Tit 3.5. **Gen. 12.7; 13.15; 15.7; 17.8; 26.4; 28.13.
6 *Ex. 32.9; 33.3; 34.9. Vers. 13. Cap. 10.16; 31.27.
7 *Ex. 14.11; 16.2; 17.2. Num. 11.4; 20.2; 25.2.
8 *Ex. 32.4. Ps. 106.19.
9 *Ex. 24.12,15

[a] *Sau* „bune“

9 **Ex. 24.18. †Ex. 34.28. Cap. 8.3. Vers. 18.
10 *Ex. 31.18. Cap. 4.13. **Ex. 19.17. Cap. 4.10; 10.4; 18.16.
12 *Ex. 32.7. **Cap. 31.29 Jud. 2.17.
13 *Ex. 32.9. **Cap. 10.16; 31.27. 2 Împ. 17.14.
14 *Ex. 32.10. **Cap. 29.20 Ps. 9.5; 109.13. †Num. 14.12.
15 *Ex. 32.15. **Ex. 19.18. Cap. 4.11; 5.23.
16 *Ex. 32.19.
18 *Ex. 34.28. **Vers. 9. †Ex. 34.9.
19 *Ex. 32.11.

Domnul cu voi, şi am rămas**
pe munte patruzeci de zile şi
patruzeci de nopţi, n-am mân-
10 cat† pâine şi n-am băut apă. Şi
Domnul mi-a dat cele două table
de piatră scrise* cu degetul
lui Dumnezeu; şi pe ele *era scris*
potrivit tuturor cuvintelor pe
care vi le-a spus Domnul pe mun-
te din mijlocul focului în ziua**
11 adunării. Şi a fost *aşa*: la sfârşi-
tul celor patruzeci de zile şi pa-
truzeci de nopţi, Domnul mi-a
dat cele două table de piatră, ta-
12 blele legământului. Şi Domnul
mi-a zis: «Ridică-te, coboară* re-
pede de aici, pentru că poporul
tău pe care l-ai scos din Egipt s-a
stricat; repede s-au abătut** de
la calea pe care le-am porunci-
t-o; şi-au făcut un chip turnat».
13 Şi Domnul mi-a vorbit, zicând:
«Am văzut* poporul acesta şi,
iată, este un popor cu grumazul
14 înţepenit**. Lasă-Mă* să-i nimi-
cesc şi să le şterg numele** de
sub ceruri, şi pe tine† te voi face
o naţiune mai puternică şi mai
15 mare decât ei». Şi m-am întors*
şi am coborât de pe munte (şi
muntele ardea cu foc**) şi cele
două table ale legământului erau
16 în[a] amândouă mâinile mele. Şi
m-am uitat* şi, iată, păcătuiserăţi
împotriva Domnului Dumnezeu-
lui vostru: vă făcuserăţi un viţel
turnat; repede vă abătuserăţi
de la calea pe care v-o poruncise
17 Domnul. Şi am apucat cele două
table şi le-am aruncat din amân-
două mâinile mele şi le-am sfă-
râmat înaintea ochilor voştri.
18 Şi am căzut* cu faţa la pământ
înaintea Domnului, ca întâia da-
tă, patruzeci de zile şi patruzeci
de nopţi – n-am mâncat** pâine
şi n-am băut apă – pentru tot†
păcatul vostru cu care aţi păcă-
tuit, făcând ce este rău în ochii
19 Domnului, ca să-L mâniaţi. Pen-
tru că mă temeam de mânia*

şi de furia cu care Se mâniase
Domnul împotriva voastră, ca să
vă nimicească. Şi Domnul m-a
20 ascultat** şi în timpul acela. Şi
Domnul S-a mâniat foarte tare şi
pe Aaron, ca să-l nimicească; şi
m-am rugat şi pentru Aaron în
21 acelaşi timp. Şi am luat păcatul
vostru pe care îl făcuserăţi, viţe-
lul, şi l-am ars în foc şi l-am
zdrobit* şi l-am pisat bine până
s-a făcut mărunt ca pulberea
şi i-am aruncat pulberea în pârâul
22 care cobora din munte. Şi la Ta-
beera* şi la Masa** şi la Chi-
brot-Hataava† L-aţi mâniat pe
23 Domnul. Şi, când v-a trimis Dom-
nul de la Cades-Barnea*, zicând:
«Suiţi-vă** şi luaţi în stăpânire
ţara pe care v-am dat-o», atunci
v-aţi răzvrătit împotriva porun-
cii[b] Domnului Dumnezeului vos-
tru şi nu L-aţi crezut† şi n-aţi as-
24 cultat de glasul Lui. Aţi fost răz-
vrătiţi* împotriva Domnului din
ziua în care v-am cunoscut.
25 Şi am căzut* cu faţa la pământ
înaintea Domnului în cele patru-
zeci de zile şi patruzeci de nopţi,
cât am căzut cu faţa la pământ,
pentru că Domnul zisese că vrea
26 să vă nimicească. Şi m-am rugat*
Domnului şi am zis: «Doamne
Dumnezeule, nu nimici pe popo-
rul Tău şi moştenirea Ta, pe care
ai răscumpărat-o prin măreţia
Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu
27 mână tare. Aminteşte-Ţi de robii
Tăi, Avraam, Isaac şi Iacov; nu
privi la încăpăţânarea poporului
acestuia, nici la răutatea lui, nici
28 la păcatul lui, ca nu cumva ţara
din care ne-ai scos să zică: «Pen-
tru că Domnul n-a putut* să-i
aducă în ţara pe care le-o pro-
misese şi pentru că îi ura i-a
scos, ca să-i omoare în pustiu».
29 Ei*, în adevăr, sunt poporul Tău
şi moştenirea Ta, pe care ai sco-
s-o cu puterea** Ta cea mare şi
cu braţul Tău cel întins».

19 **Ex. 32.14; 33.17. Cap. 10.10. Ps. 106.23.
21 *Ex. 32.20. Is. 31.7.
22 *Num. 11.3. **Ex. 17.7. †Num. 11.34
23 *Cap. 1.2. **Cap. 1.21. †Ps. 106.24; 106.25.
24 *Vers. 7. Cap. 31.27.
25 *Vers. 18.
26 *Ex. 32.11. 1 Sam. 7.9. Ier. 15.1.
28 *Ex. 32.12. Num. 14.16.
29 *Cap. 4.20. 1 Împ. 8.51. Neem. 1.10. Ps. 95.7. **Cap. 4.34.

[a] *Sau* „pe“ [b] *Lit.* „gurii“

Tablele noi ale legii

1 *Ex. 34.1. **Ex. 25.10.
2 *Cap. 4.13. **Ex. 25.16.
3 *Ex. 25.5,10; 37.1. **Ex. 34.4.
4 *Ex. 34.28. Cap. 4.13. **Ex. 20.1. †Cap. 9.10; 18.16.
5 *Ex. 34.29. **Ex. 40.20. †1 Împ. 8.9.
6 *Num. 33.31. **Num. 20.28; 33.38.
7 *Num. 33.32; 33.33.
8 *Num. 3.6; 4.4; 8.14; 16.9 **Num. 4.15. †Cap. 17.12; 18.5. ††Lev. 9.22. Num. 6.23. Cap. 21.5.
9 *Num. 18.20; 18.24. Cap. 18.1,2. Ezec. 44.28.
10 *Ex. 34.28. Cap. 9.18,25. **Ex. 32.14; 32.33,34; 33.17. Cap. 9.19.
11 *Ex. 32.34; 33.1.

10 În timpul acela, Domnul mi-a
zis: «Ciopleşte-ţi* două table de
piatră ca cele dintâi şi suie-te la
Mine pe munte şi fă-ţi** un chivot
2 de lemn. Şi Eu voi scrie* pe table
cuvintele care erau pe tablele
dintâi, pe care le-ai sfărâmat, şi
3 tu să le pui** în chivot». Şi am
făcut un chivot din lemn de sal-
câm* şi am cioplit** două table
de piatră ca cele dintâi şi m-am
suit pe munte cu cele două table
4 în mâna mea. Şi El a scris pe ta-
ble, ca cea dintâi scriere, cele
zece* porunci[a] pe care le spuse-
se** Domnul către voi pe munte
din mijlocul focului, în ziua† adu-
nării; şi Domnul mi le-a dat mie.
5 Şi m-am întors şi am coborât*
de pe munte şi am pus** tablele în
chivotul pe care-l făcusem; şi
ele sunt acolo†, aşa cum mi-a po-
6 runcit Domnul. (Şi fiii lui Israel
au plecat de la Beerot-Bene-Ia-
acan* la Mosera; acolo** a murit
Aaron şi acolo a fost înmor-
mântat; şi Eleazar, fiul său, a slujit
7 în locul lui ca preot. De aici* au
plecat la Gudgoda şi de la Gud-
goda la Iotbata, ţară cu pâraie
8 de apă.) În timpul acela, Domnul
a deosebit* seminţia lui Levi ca
să poarte** chivotul legământului
Domnului, să stea înaintea Dom-
nului, ca să-I slujească† şi să bi-
necuvânteze†† în Numele Lui,
9 până în ziua aceasta. De aceea*
Levi nu are parte, nici moştenire
cu fraţii săi; Domnul, El este
moştenirea lui, aşa cum i-a spus
Domnul Dumnezeul tău.
10 Şi am stat* pe munte ca şi în
zilele de mai înainte, patruzeci
de zile şi patruzeci de nopţi; şi
Domnul m-a ascultat** şi în
timpul acela: Domnul n-a vrut să
11 te nimicească. Şi Domnul mi-a
zis: «Ridică-te, porneşte înaintea
poporului, ca să intre* şi să
stăpânească ţara pe care am ju-
rat părinţilor lor că le-o voi da».

Ce cere Dumnezeu de la Israel

12 *Mica 6.8. **Cap. 6.13. †Cap. 5.33. ††Cap. 6.5; 11.13; 30.16,20 Mt. 22.37. *†Cap. 4.29.
13 *Cap. 6.24.
14 *1 Împ. 8.27. Neem. 9.6. Ps. 68.33; 115.16; 148.4 **Gen. 14.19 Ex. 19.5. Ps. 24.1.
15 *Cap. 4.37.
16 *Lev. 26.41. Ier. 4.4. Rom. 2.28,29
17 *Ios. 22.22. Ps. 136.2. Dan. 2.47; 11.36 **Apoc. 17.14 †Cap. 7.21. ††2 Cr. 19.7. Fap. 10.34. *†Cap. 16.19
18 *Ex. 22.22. Ps. 68.5; 146.9
19 *Lev. 19.34. Ezec. 47.22.
20 *Mt. 4.10. **Cap. 11.22. †Ps. 63.11.
21 *Ex. 15.2. Ps. 22.3; 109.1 Ier. 17.14. **1 Sam. 12.24 2 Sam. 7.23. Ps. 106.21,22
22 *Gen. 46.27. Ex. 1.5. Fap. 7.14. **Gen. 15.5; 22.17.

12 Şi acum, Israele, ce cere*
Domnul Dumnezeul tău de la
tine, decât să te temi** de Domnul
Dumnezeul tău, să umbli† în toate
căile Lui şi să-L iubeşti††
şi să slujeşti Domnului Dumne-
zeului tău cu toată*† inima ta şi
13 cu tot sufletul tău, să păzeşti po-
runcile Domnului şi rânduielile
Lui, pe care ţi le poruncesc astăzi,
14 spre* binele tău? Iată, ale Dom-
nului Dumnezeului tău sunt ceru-
rile şi cerurile* cerurilor, pămân-
15 tul** şi tot ce este pe el! Totuşi
Domnului I-a plăcut de părinţii*
tăi, ca să-i iubească, şi a ales să-
mânţa lor după ei, pe voi, dintre
toate popoarele, ca în ziua aceasta.
16 Deci circumcideţi-vă inimile[b]*
şi nu vă mai înţepeniţi grumazul.
17 Pentru că Domnul Dumnezeul
vostru este Dumnezeul* dumne-
zeilor şi Domnul** domnilor,
Dumnezeul† cel mare, cel tare şi
cel înfricoşător, care nu priveşte
la înfăţişare††, nici nu ia*† mită;
18 care face judecată* orfanului şi
văduvei şi iubeşte pe străin, ca
să-i dea hrană şi îmbrăcăminte. Şi
19 să iubiţi* pe străin, pentru că aţi
fost străini în ţara Egiptului. Să
20 te temi* de Domnul Dumnezeul
tău, să-I slujeşti şi să te alipeşti**
de El şi să juri† pe Numele Lui.
21 El este lauda* ta şi El este Dum-
nezeul tău, care a făcut pentru
tine aceste lucruri** mari şi în-
fricoşătoare pe care ţi le-au văzut
22 ochii. Părinţii tăi au coborât în
Egipt cu şaptezeci* de suflete şi
acum Domnul Dumnezeul tău
te-a făcut[c] o mulţime ca stelele**
cerurilor.

Amintirea minunilor făcute

1 *Cap. 6.5; 10.12; 30.16,20. **Zah. 3.7.
2 *Cap. 8.5.

11 Deci să-L iubeşti* pe Domnul
Dumnezeul tău şi să păzeşti**
cele de păzit ale Lui, şi rânduie-
lile Lui şi judecăţile Lui şi po-
2 runcile Lui, în toate zilele. Şi să
recunoaşteţi* astăzi voi, pentru că
nu vorbesc cu fiii voştri care n-au
cunoscut şi n-au văzut pedeap-

[a] *Sau* „cuvinte“ [b] *Lit.* „circumcideţi prepuţul inimii* voastre“ [c] *Lit.* „te-a pus“

2 **Cap. 5.24. †Cap. 7.19.
3 *Ps. 78.12; 135.9.
4 *Ex. 14.27; 14.28; 15.9,10 Ps. 106.11.
6 *Num.16.1,31; 27.3. **Num. 26.9. Ps. 106.17.
7 *Cap. 5.3; 7.19.

sa** Domnului Dumnezeului
vostru, măreția Sa, mâna† Sa cea
3 tare şi brațul Său cel întins şi
semnele* Sale şi faptele Sale pe
care le-a făcut *în țara* Egiptului,
lui Faraon, împăratului Egiptu-
4 lui, şi întregii lui țări; şi ce a făcut
El oştirii Egiptului, cailor lui şi
carelor lui, cum a făcut să curgă*
apele Mării Roşii peste ei când
v-au urmărit şi Domnul i-a nimi-
5 cit până în ziua aceasta; şi ce
v-a făcut în pustiu, până când ați
6 ajuns în locul acesta; şi ce a fă-
cut lui Datan* şi lui Abiram, fiii
lui Eliab, fiul lui Ruben, cum
pământul şi-a deschis gura şi în
mijlocul întregului Israel i-a în-
ghițit** cu familiile lor şi cu
corturile lor şi cu tot ce aveau.
7 Pentru că ochii* voştri au văzut
toată lucrarea cea mare a Dom-
nului pe care a făcut-o.

Binecuvântarea şi blestemul

8 *Cap. 31.7. Ios. 1.6,7.
9 *Cap. 4.40; 5.16. Pr. 10.27. **Ex. 3.8.
11 *Cap. 8.7.
12 *1 Împ. 9.3.
13 *Lev. 26.3. Cap. 6.17; 7.12.
13 Vers. 22. **Cap. 10.12 Vers. 1. †Cap. 4.29.

8 Păziți deci toată porunca pe
care v-o poruncesc astăzi, ca să
fiți tari şi să intrați şi să stăpâ-
niți* țara în care treceți ca s-o
9 stăpâniți; şi ca să vă lungiți* zi-
lele în țara pe care Domnul a ju-
rat părinților voştri s-o dea lor şi
seminței lor, țară** în care curge
lapte şi miere.
10 Pentru că țara în care intri ca
s-o stăpâneşti nu este ca țara
Egiptului, din care ați ieşit, unde
îți semănai sământă şi o udai cu
piciorul, ca pe o grădină de zar-
11 zavaturi. Ci țara în care treceți
ca s-o stăpâniți este o țară cu
munți* şi văi, care se adapă din
12 ploaia cerurilor; țară de care în-
grijeşte Domnul Dumnezeul tău;
ochii Domnului Dumnezeului tău
sunt neîncetat asupra* ei, de la
începutul anului până la sfârşitul
13 anului. Şi va fi *aşa*: dacă veți
asculta* cu tot dinadinsul de po-
runcile Mele, pe care vi le po-
runcesc astăzi, ca să-L iubiți**
pe Domnul Dumnezeul vostru şi
să-I slujiți cu toată† inima voas-
14 tră şi cu tot sufletul vostru, Eu
voi da țării voastre ploaie* la tim-
pul ei, ploaia** timpurie şi ploaia
târzie[a]; şi îți vei strânge grâul şi
15 mustul şi untdelemnul. Şi voi da
iarbă* pe câmpul tău pentru ani-
malele tale şi vei mânca** şi te
vei sătura.
16 Feriți-vă ca nu cumva să vi se
amăgească inima* şi să vă abateți
şi să slujiți** altor dumnezei şi
17 să vă închinați lor, şi să se aprin-
dă* mânia Domnului împotriva
voastră şi să închidă cerurile**,
ca să nu fie ploaie, şi ca pământul
să nu-şi dea venitul şi să fiți ni-
miciți† repede din țara cea bună
pe care v-o dă Domnul.

14 *Lev. 26.4. Cap. 28.12. **Ioel 2.23. Iac. 5.7.
15 *Ps. 104.14. **Cap. 6.11. Ioel 2.19.
16 *Cap. 29.18. Iov 31.27. **Cap. 8.19; 30.17.
17 *Cap. 6.15; 9.19. **1 Împ. 8.35 2 Cr. 6.26; 7.13. †Cap. 4.26; 28.24; 30.18. Ios. 23.13; 23.15,16.

Îndemn la păzirea poruncilor

18 *Cap. 6.6; 32.46 **Ex. 3.9,16 Cap. 6.8.
19 *Cap. 4.9,10; 6.7. Pr. 22.6.
20 *Cap. 6.9.
21 *Cap. 4.40; 6.2. Pr. 3.2; 4.10; 9.11. **Ps. 72.5; 89.29.
22 *Cap. 6.17. Vers. 13. **Cap. 10.20; 30.20.
23 *Cap. 4.38; 9.5. **Cap. 9.1.
24 *Ios. 1.3; 14.9. **Gen. 15.18 Ex. 23.31. Num. 34.3.
25 *Cap. 7.24. Ios. 1.5.

18 Să vă puneți deci aceste cu-
vinte ale Mele în inimă* şi în
suflet şi să le legați** ca semn
pe mâna voastră şi să vă fie ca
19 fruntare între ochii voştri. Şi să
învățați* în ele pe fiii voştri, vor-
bind despre ele când eşti în casă
şi când mergi pe drum şi când
20 te culci şi când te scoli. Şi să le
scrii* pe uşorii casei tale şi pe
21 porțile tale: ca să se înmulțeas-
că* zilele voastre şi zilele fiilor
voştri pe pământul pe care a
jurat Domnul părinților voştri
că li-l va da, cât zilele ceruri-
lor** deasupra pământului.
22 Pentru că, dacă veți păzi* cu
tot dinadinsul toată această
poruncă pe care v-o poruncesc
s-o faceți: să iubiți pe Domnul
Dumnezeul vostru, să umblați în
toate căile Lui şi să vă alipiți**
23 de El, atunci Domnul va alun-
ga* toate aceste națiuni dinain-
tea voastră şi veți stăpâni** na-
țiuni mai mari şi mai puter-
24 nice decât voi. Orice loc* unde va
călca talpa piciorului vostru va
fi al vostru; hotarul vostru va
fi de la** pustiu până la Liban,
de la râu, râul Eufrat, până la
25 marea dinspre apus[b]. Nimeni*
nu va putea sta înaintea voastră:

[a] *Ploaia de toamnă şi ploaia de primăvară* [b] *Marea Mediterană*

Domnul Dumnezeul vostru va
pune teama de voi şi groaza**
de voi peste toată ţara pe care
o veţi călca, după cum† v-a spus
26 El. Iată*, vă pun înainte astăzi
binecuvântarea şi blestemul: bi-
27 necuvântarea*, dacă veţi ascul-
ta de poruncile Domnului Dum-
nezeului vostru pe care vi le po-
28 runcesc astăzi; şi blestemul*, dacă
nu veţi asculta de poruncile Dom-
nului Dumnezeului vostru, ci vă
veţi abate de la calea pe care
v-o poruncesc astăzi, umblând
după alţi dumnezei pe care nu
i-aţi cunoscut.
29 Şi va fi *aşa*: după ce Domnul
Dumnezeul tău te va aduce în ţara
în care intri ca s-o stăpâneşti, vei
pune binecuvântarea* pe Muntele
Garizim şi blestemul** pe Munte-
30 le Ebal. Nu sunt ei dincolo de Ior-
dan, înapoia căii *care priveşte*
spre apusul soarelui, în[a] ţara ca-
naaniţilor care locuiesc în câm-
pie în dreptul Ghilgalului*, lân-
31 gă stejarii lui More**? Pentru că
veţi trece* Iordanul ca să intraţi *şi*
să stăpâniţi ţara pe care v-o dă
Domnul Dumnezeul vostru; şi o
veţi stăpâni** şi veţi locui în ea.
32 Şi să luaţi seama să împli-
niţi* toate rânduielile şi judecă-
ţile pe care vi le pun astăzi înainte.

25 **Cap. 2.25. †Ex. 23.27.
26 *Cap. 30.1; 30.15,19.
27 *Cap. 28.2.
28 *Cap. 28.15.
29 *Cap. 27.12. Ios. 8.33. **Cap. 27.13
30 *Ios. 4.19. **Gen. 12.6. Jud. 7.1.
31 *Cap. 9.1. Ios. 1.11. **Cap. 17.14 Ios. 21.43.
32 *Cap. 5.32; 12.32.

Locul de închinare ales de Domnul

12 Acestea* sunt rânduielile şi
judecăţile pe care să luaţi seama
să le faceţi în ţara pe care ţi-o dă
Domnul Dumnezeul părinţilor
tăi, ca s-o stăpâneşti, în toate zi-
2 lele cât veţi trăi** pe pământ. Să
nimiciţi* cu desăvârşire toate lo-
curile unde naţiunile pe care le
veţi alunga au slujit dumnezeilor
lor, pe munţii** cei înalţi şi pe
dealuri şi sub orice copac verde.
3 Şi să le dărâmaţi* altarele şi să
le sfărâmaţi statuile şi să le ardeţi
cu foc aşerele şi să le tăiaţi chi-
purile dumnezeilor şi să le şter-
geţi numele** din locul acela.
4 Voi să nu faceţi* aşa Dom-
5 nului Dumnezeului vostru! Ci să
căutaţi locuinţa Sa la locul* pe
care-l va alege Domnul Dumne-
zeul vostru dintre toate seminţiile
voastre, ca să-Şi pună Numele
6 acolo, şi să vii acolo; şi să aduceţi
acolo* arderile voastre de tot şi
jertfele voastre şi zeciuielile**
voastre şi darurile ridicate ale
mâinii voastre, şi promisiunile
voastre, şi darurile voastre de
bunăvoie, şi întâii-născuţi din
cirezile voastre şi din turmele
7 voastre. Şi acolo* să mâncaţi
înaintea Domnului Dumnezeului
vostru şi să vă bucuraţi**, voi şi
familiile voastre, de tot lucrul
mâinii voastre, cu care[b] te-a bi-
necuvântat Domnul Dumnezeul
8 tău. Să nu faceţi cum facem noi
aici, astăzi, fiecare tot* ce este
9 drept în ochii săi. Pentru că încă
n-aţi ajuns la odihna* şi la moşte-
nirea** pe care ţi-o dă Domnul
10 Dumnezeul tău. Dar, când veţi
trece* Iordanul şi veţi locui în
ţara pe care Domnul Dumnezeul
vostru vă face s-o moşteniţi şi
când vă va da odihnă** din par-
tea tuturor vrăjmaşilor voştri de
jur-împrejur şi veţi locui în linis-
11 te, atunci va fi un loc* pe care-l
va alege Domnul Dumnezeul
vostru, ca să facă să locuiască
Numele Său acolo; acolo să adu-
ceţi tot ce vă poruncesc: arderile
voastre de tot şi jertfele voastre,
zeciuielile voastre şi darul ridicat
al mâinii voastre şi toate promi-
siunile voastre alese, pe care le
12 veţi promite Domnului. Şi să vă
bucuraţi înaintea Domnului Dum-
nezeului vostru, voi şi fiii voştri şi
fiicele voastre şi robii voştri
şi roabele voastre şi levitul* care
este înăuntrul porţilor voastre,
pentru că el nu are** parte, nici
moştenire cu voi.
13 Ia aminte să nu aduci[c] arde-
rile tale de tot în orice* loc pe
14 care-l vei vedea, ci în locul* pe

1 *Cap. 6.1. **Cap. 4.10. 1 Împ. 8.40.
2 *Ex. 34.13. Cap. 7.5. **2 Împ. 16.4; 17.10,11. Ier. 3.6.
3 *Num. 33.52. Jud. 2.2. **Ex. 23.13. Ps. 16.4. Zah. 13.2.
4 *Vers. 31.
5 *Ex. 20.24. Vers. 11,13. Cap. 26.2. Ios. 9.27. 1 Împ. 8.29. 2 Cr. 7.12. Ps. 78.68.
6 *Lev. 17.3,4. Cap. 14.22; 15.19,20. **Vers. 17.
7 *Cap. 14.26. **Lev. 23.40 Ecl. 3.12,13.
8 *Jud. 17.6; 21.25.
9 *Cap. 3.20; 25.19. Ps. 95.11. **Cap. 4.21.
10 *Cap. 11.31. **Ios. 11.23.
11 *Cap. 14.23. 1 Împ. 8.29. Ps. 78.68.
12 *Vers. 18,19. Cap. 26.11-13 **Cap. 10.9; 14.29.
13 *Lev. 17.4.
14 *Vers. 11.

[a] *Sau* „care traversează“ [b] *Sau* „pentru că“ [c] *A aduce pe altar (vezi Lev. 14.20)*

care-l va alege Domnul într-una
din seminţiile tale, acolo să a-
duci arderile tale de tot şi acolo
să faci tot ce îţi poruncesc eu.
15 Totuşi, poţi să înjunghii[a] şi să
mănânci carne după toată* pof-
ta sufletului tău în toate porţile
tale, după binecuvântarea Dom-
nului Dumnezeului tău pe care
ţi-a dat-o: cel necurat** şi cel cu-
rat pot să mănânce din ea, ca† din
16 căprioară şi din cerb. Numai să
nu mâncaţi sângele*; să-l vărsaţi
pe pământ ca apa.
17 Nu poţi* să mănânci înăuntrul
porţilor tale zeciuiala grâului tău
sau a mustului tău, sau a untde-
lemnului tău, sau întâii-născuţi din
cirezile tale sau din turmele tale,
nici vreuna din promisiunile pe
care le promiţi, nici darurile tale
de bunăvoie, nici darul ridicat al
18 mâinii tale; ci să le mănânci*
înaintea Domnului Dumnezeului
tău, în locul pe care-l va alege**
Domnul Dumnezeul tău, tu şi fiul
tău şi fiica ta şi robul tău şi roa-
ba ta şi levitul† care este înăun-
trul porţilor tale; şi să te bucuri††
înaintea Domnului Dumnezeului
tău de toate *lucrurile* pe care
19 vei fi pus mâna. Fereşte-te să-l
părăseşti* pe levit în toate zilele
cât vei fi în ţara ta.

Interzicerea de a mânca sânge

20 Când Domnul Dumnezeul
tău îţi va lărgi hotarul, după cum*
ţi-a promis, şi vei zice: «Vreau să
mănânc carne!», fiindcă sufletul
tău doreşte să mănânce carne,
poţi să mănânci carne după toată
21 pofta sufletului tău. Dacă locul
pe care-l va alege Domnul Dum-
nezeul tău ca să-Şi pună Numele
acolo va fi prea departe de tine,
atunci să înjunghii din boii tăi şi
din oile tale pe care ţi le-a dat
Domnul, cum ţi-am poruncit, şi să
mănânci în porţile tale, după toa-
22 tă pofta sufletului tău. Cum* se
mănâncă *şi* căprioara şi cerbul,
aşa să mănânci din ele: cel necu-
rat şi cel curat, de asemenea, pot
23 mânca din ele. Numai ia aminte
să nu mănânci sângele*; pentru
că sângele este viaţa; şi să nu mă-
24 nânci viaţa cu carnea. Să nu-l mă-
nânci; să-l verşi pe pământ ca apa.
25 Să nu-l mănânci, ca să-ţi fie bine*
ţie şi fiilor tăi după tine, dacă vei
face** ce este drept în ochii Dom-
26 nului. Dar să ridici cele sfinte ale
tale pe care le ai şi promisiunile*
tale şi să mergi la locul pe care-l
27 va alege Domnul şi să jertfeşti*
arderile-de-tot ale tale, carnea
şi sângele, pe altarul Domnului
Dumnezeului tău; şi sângele
jertfelor tale să fie vărsat** pe
altarul Domnului Dumnezeului
28 tău, iar carnea s-o mănânci. Ia
aminte şi ascultă toate aceste cu-
vinte pe care ţi le poruncesc, ca
să-ţi fie bine*, ţie şi fiilor tăi
după tine pentru totdeauna, dacă
vei face ce este bine şi drept în
ochii Domnului Dumnezeului tău.
29 După ce Domnul Dumnezeul
tău va nimici* dinaintea ta na-
ţiunile la care mergi să le stăpâ-
neşti şi le vei alunga şi vei locui
30 în ţara lor, ia seama la tine însuţi
să nu fii prins în cursă* după ele,
după ce vor fi nimicite dinaintea
ta; şi să nu întrebi de dumnezeii
lor, zicând: «Cum au slujit naţiu-
nile acestea dumnezeilor lor? voi
31 face şi eu la fel». Tu* să nu faci
aşa Domnului Dumnezeului tău,
pentru că ei au făcut dumnezei-
lor lor tot ce este urâciune**
înaintea Domnului, ce urăşte El,
căci chiar au ars† în foc şi pe
fiii lor şi pe fiicele lor pentru
32 dumnezeii lor. Luaţi seama să fa-
ceţi orice lucru* pe care vi-l po-
runcesc; să nu adăugaţi** la el şi
să nu scădeţi din el.

Interzicerea idolatriei

13 Dacă se va ridica între voi
un profet sau un visător* de vise
şi-ţi va da** un semn sau o mi-
2 nune, şi s-ar împlini* semnul sau
minunea despre care ţi-a vorbit,

15 *Vers. 21. **Vers. 22. †Cap. 14.5; 15.22.
16 *Gen. 9.4. Lev. 7.26; 17.10. Cap. 15.23.
17 *Vers. 26.
18 *Vers. 11. Cap. 14.23. **Vers. 5. †Vers. 12. ††Vers. 7. Ecl. 3.12.
19 *Cap. 14.27.
20 *Gen. 15.18; 28.14. Ex. 34.24. Cap. 11.24; 19.8.
22 *Vers. 15.
23 *Gen. 9.4. Lev. 17.11; 17.14. Vers. 16.
25 *Is. 3.10. **Ex. 15.26. Cap. 13.18. 1 Împ. 11.38.
26 *Num. 5.9,10; 18.19. 1 Sam. 1.21.
27 *Lev. 1.5,9; 1.13. **Lev. 17.11
28 *Cap. 4.40. Vers. 25. Ecl. 8.12.
29 *Ex. 23.23. Cap. 19.1. Ios. 23.4.
30 *Cap. 7.16.
31 *Lev. 18.3,26. 2 Împ. 17.15 **Cap. 9.5. †Lev. 18.21; 20.2. Cap. 18.10. Ps. 106.37. Ier. 32.35. Ezec. 23.37.
32 *Cap. 4.2; 13.18 Ios. 1.7. **Pr. 30.6. Apoc. 22.18.
1 *Zah. 10.2. **Mt. 24.24.
2 *Cap. 18.22. Ier. 28.9.

[a] *Să sacrifici animale*

când a zis: «Să mergem după**
alţi dumnezei» – pe care nu i-ai
3 cunoscut – «şi să le slujim», să
nu asculţi de cuvintele acelui
profet sau ale acelui visător de vi-
se; pentru că Domnul Dumnezeul
vostru vă încearcă*, pentru a afla
dacă-L iubiţi** pe Domnul Dum-
nezeul vostru cu toată inima voas-
4 tră şi cu tot sufletul vostru. Voi
să umblaţi după* Domnul Dum-
nezeul vostru şi să vă temeţi de
El şi să păziţi poruncile Lui şi
să ascultaţi de glasul Lui şi să-I
slujiţi şi să vă alipiţi** de El.
5 Şi acel profet sau acel visător de
vise să fie omorât*, pentru că a
vorbit ca să vă abată[a] de la Dom-
nul Dumnezeul vostru, care v-a
scos din ţara Egiptului şi v-a răs-
cumpărat din casa robilor, ca să
te depărteze de pe calea pe care
ţi-a poruncit Domnul Dumne-
zeul tău ca să umbli pe ea; şi să
cureţi[b] răul** din mijlocul tău.

Pedeapsa ispititorilor la închinarea la idoli

6 Dacă* fratele tău, fiul mamei
tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau
soţia** sânului tău, sau prietenul
tău, care îţi este† ca sufletul tău,
te va îndemna în taină, zicând:
«Să mergem şi să slujim†† altor
dumnezei», pe care nu i-ai cunos-
7 cut nici tu, nici părinţii tăi, dintre
dumnezeii popoarelor* care sunt
împrejurul vostru, aproape de tine
sau departe de tine, de la o mar-
gine a pământului până la cealal-
8 tă margine a pământului, să nu
te învoieşti* cu el şi să nu-l as-
culţi; şi ochiul tău să nu-l cruţe,
nici să nu-ţi fie milă** de el, nici
9 să nu-l ascunzi, ci să-l omori*:
mâna ta** să fie cea dintâi împo-
triva lui, ca să-l omori, şi pe urmă
10 mâinile întregului popor. Şi să-l
ucizi cu pietre, pentru că a căutat
să te îndepărteze de la Domnul
Dumnezeul tău, care te-a scos din
11 ţara Egiptului, din casa robilor. Şi
tot* Israelul să audă şi să se tea-
mă şi să nu mai facă acest rău
în mijlocul tău.
12 Când, într-una din cetăţile ta-
le, pe care ţi le dă Domnul Dum-
nezeul tău, ca să locuieşti acolo,
13 vei auzi* spunându-se: «Nişte
oameni, fii* ai lui Belial[c], au ieşit
din mijlocul** vostru şi au a-
demenit† pe locuitorii cetăţii lor,
zicând: «Să mergem†† şi să slu-
jim altor dumnezei», pe care nu
14 i-aţi cunoscut, atunci să cauţi şi
să cercetezi şi să întrebi cu de-
amănuntul; şi, iată, *dacă* este
adevărat, lucru întemeiat, această
urâciune s-a întâmplat în mijlocul
15 tău, să loveşti pe toţi locuitorii
cetăţii aceleia cu ascuţişul sabiei,
nimicind-o* cu totul şi tot ce este
în ea, chiar şi animalele ei, cu as-
16 cuţişul sabiei. Şi să strângi toată
prada ei în mijlocul pieţei[d] şi
să arzi* de tot cu foc cetatea şi
toată prada ei, pentru Domnul
Dumnezeul tău; şi ea să fie o mo-
vilă** pentru totdeauna; să nu se
17 mai construiască din nou. Şi ni-
mic din lucrul blestemat[e]* să nu
se lipească de mâna ta, ca Dom-
nul să Se întoarcă din furia**
mâniei Sale şi să-ţi arate milă şi
să Se îndure† de tine şi să te în-
mulţească, după cum†† a jurat pă-
18 rinţilor tăi, dacă vei asculta de
glasul Domnului Dumnezeului
tău, ca să păzeşti* toate poruncile
Lui, pe care ţi le poruncesc astăzi,
ca să faci ce este drept în ochii
Domnului Dumnezeului tău.

Oprirea tăieturilor

14 Voi sunteţi fii* ai Domnului
Dumnezeului vostru: să nu vă fa-
ceţi** tăieturi şi să nu vă radeţi
2 între ochi pentru un mort. Pentru
că tu* eşti un popor sfânt pentru
Domnul Dumnezeul tău şi pe
tine te-a ales ca să-I fii popor**
deosebit între toate popoarele
care sunt pe faţa pământului.

Animalele curate şi necurate

3 Să nu mănânci nici o urâciu-
4 ne*. Acestea* sunt animalele pe

2 **Vers. 13.
3 *Ex. 20.20. Cap. 8.2. Mt. 24.24. 1 Cor. 11.19. 2 Tes. 2.11. Apoc. 13.14. **Cap. 6.5.
4 *2 Împ. 23.3. 1 Cr. 24.31. **Cap. 10.20; 30.20.
5 *Cap. 17.5; 18.20. 1 Împ. 18.40. Ier. 14.15. Zah. 13.3. **Cap. 17.7; 22.21,22,24. 1 Cor. 5.13.
6 *Cap. 17.2. **Gen. 16.5. Cap. 28.54. Mica 7.5. †1 Sam. 18.1; 18.3; 20.17. ††Vers. 2.
7 *Cap. 6.14.
8 *Pr. 1.10. **Cap. 7.2.
9 *Vers. 5. Cap. 17.5. **Lev. 24.14. Cap. 17.7. Fap. 7.58.
11 *Cap. 17.13; 19.20.
12 *Ios. 22.11.
13 *Iuda 19. **1 Ioan 2.19 †2 Împ. 17.21 ††Vers. 2,6.
15 *Ex. 22.20. Vers. 5. Ios. 6.17,21.
16 *Cap. 7.25; 7.26. Ios. 6.24. **Ios. 8.28. Is. 17.1; 25.2. Ier. 49.2.
17 *Ios. 6.18. **Ex. 32.12. Num. 25.4. Ios. 6.26. †Cap. 30.3. ††Gen. 22.17; 26.4,24; 28.14.
18 *Cap. 12.25; 12.28,32.
1 *Gal. 3.26. **Lev. 19.28. Ier. 16.6; 41.5; 47.5. 1 Tes. 4.13.
2 *Lev. 20.26. Cap. 7.6; 26.18,19. **Ex. 19.5.
3 *Ezec. 4.14. Fap. 10.14.
4 *Lev. 11.2.

[a] *Lit.* „a vorbit abatere“ [b] *Lit.* „să nimiceşti prin foc“ [c] *Sau* „Nişte oameni de nimic“ [d] *Sau* „locului deschis“ [e] *Sau* „dat nimicirii“

care le veți mânca: boul, oaia
5 şi capra, cerbul şi căprioara şi
bivolul şi zimbrul şi capra nea-
gră şi capra sălbatică şi girafa.
6 Şi dintre animale, orice animal
care are copita despicată şi pi-
ciorul complet despărțit în două
copite şi care rumegă, pe aces-
7 *Ps. 104.18.
7 tea să le mâncați. Din cele care
rumegă şi din cele care au copita
despicată şi despărțită, numai pe
acestea să nu le mâncați: cămila
şi arnebetul[a] şi şafanul[a]*, pen-
tru că rumegă, dar n-au copita
despicată: să vă fie necurate;
8 *Lev. 11.26; 11.27.
8 şi porcul să vă fie necurat, pentru
că are copita despicată, dar nu
rumegă; să nu mâncați din car-
nea lor şi să nu vă atingeți* de
trupul lor mort.
9 *Lev. 11.9.
9 Dintre toate câte sunt în ape,
pe acestea să le mâncați*: să mân-
cați tot ce are aripioare şi solzi.
10 Dar să nu mâncați tot ce nu are ari-
pioare şi solzi; să vă fie necurate.
11 Puteți să mâncați orice pasă-
12 *Lev. 11.13.
12 re curată. Iar acestea sunt cele
din care să nu mâncați*: vulturul
13 şi uliul şi vulturul de mare; şi şo-
recarul şi şoimul şi gaia, după
14 felul lor; şi orice corb, după fe-
15 lul său; şi struțul şi bufnița şi
pescăruşul şi coroiul, după felul
16 lor; şi huhurezul şi ibisul şi
17 lebăda; şi pelicanul şi vulturul
18 hoitar şi eretele; şi barza şi cor-
bul de mare, după felul lor, şi
19 *Lev. 11.20; 11.21,23.
19 pupăza şi liliacul. Şi orice târâ-
toare* înaripată[b] să vă fie necu-
20 rată; să nu se mănânce. Puteți să
mâncați orice zburătoare curată.
21 *Lev. 17.15; 22.8. Ezec. 4.14; 44.31. **Vers. 2. †Ex. 23.19; 34.26.
21 Să nu mâncați* din nici un
trup mort; să-l dai străinului care
este înăuntrul porților tale ca să-l
mănânce sau să-l vinzi străinului;
pentru că tu eşti un popor** sfânt
pentru Domnul Dumnezeul tău.
Să nu fierbi† un ied în laptele
mamei sale.

Zeciuielile

22 *Lev. 27.30. Cap. 12.6,17. Neem. 10.37.
22 Să dai zeciuială* negreşit din
tot venitul seminței tale care iese
23 *Cap. 12.5,7; 12.17,18. **Cap. 15.19; 15.20. †Cap. 4.10. Ps. 2.11; 111.10; 147.11 Is. 8.13. Ier. 32.39,40.
23 din ogorul tău, an de an. Şi
să mănânci* înaintea Domnului
Dumnezeului tău în locul pe ca-
re-l va alege El, ca să facă să
locuiască acolo Numele Său: ze-
ciuiala din grâul tău, din mustul
tău şi din untdelemnul tău, şi în-
tâii-născuți** din cirezile tale şi
din turmele tale, ca să înveți să
te temi† de Domnul Dumnezeul
24 *Cap. 12.21.
24 tău în toate zilele. Şi, dacă va fi
prea lung drumul pentru tine, aşa
că nu le poți duce, fiindcă locul
pe care Şi-l va alege Domnul
Dumnezeul tău ca să-Şi pună*
Numele acolo va fi prea departe
de tine când te va binecuvânta
25 Domnul Dumnezeul tău, atunci
să le schimbi pentru bani şi banii
să-i legi bine în mâna ta şi să
mergi la locul pe care-l va alege
26 *Cap. 12.7,18; 26.11.
26 Domnul Dumnezeul tău. Şi să
dai banii pe tot ce-ți doreşte
sufletul: pe boi sau pe oi, pe vin
sau pe băutură tare sau pe ori-
ce-ți pofteşte sufletul şi să mă-
nânci* acolo înaintea Domnului
Dumnezeului tău şi să te vese-
27 *Cap. 12.19. **Num. 18.20 Cap. 18.1,2.
27 leşti, tu şi casa ta. Şi să nu-l pă-
răseşti pe levitul* care este înă-
untrul porților tale, pentru că el
nu are** parte, nici moştenire
cu tine.
28 *Cap. 26.12. Amos 4.4.
28 La sfârşitul fiecăror* trei ani
să scoți toate zeciuielile venitului
tău din anul acela şi să le pui
29 *Cap. 10.9; 12.12. **Cap. 6.11; 26.12. Is. 1.17. †Cap. 15.10. Pr. 3.9,10. Mal. 3.10.
29 înăuntrul porților tale. Şi să vină
levitul – pentru că el nu are* par-
te, nici moştenire cu tine – şi
străinul şi orfanul şi văduva care
sunt înăuntrul porților tale şi să
mănânce şi să se sature**; ca
Domnul Dumnezeul tău să te bi-
necuvânteze† în tot lucrul mâinii
tale pe care-l faci.

Anul iertării datoriilor

1 *Ex. 21.2. Cap. 31.10. Ier. 34.14.
15 La sfârşitul fiecăror* şapte
2 ani să faci o iertare[c]. Şi acesta este
felul iertării: oricine a împrumu-
tat pe cineva să-şi ia înapoi mâ-
na de la împrumutul pe care l-a
împrumutat aproapelui său; să

[a] *Animal necunoscut la noi* [b] *Sau* „insectă zburătoare“ [c] *Eliberare, îngăduință, anulare a unei datorii*

nu-l ceară de la aproapele său şi
de la fratele său, pentru că s-a
3 vestit iertarea Domnului. De la
străin* poţi să ceri, dar mâna ta
să lase ceea ce este al tău la fra-
4 tele tău; numai că nu va fi la tine
nici un sărac, pentru că Domnul
te va binecuvânta* mult în
ţara pe care ţi-o dă Domnul Dum-
nezeul tău de moştenire, ca s-o
5 stăpâneşti, numai dacă vei as-
culta cu tot dinadinsul de gla-
sul* Domnului Dumnezeului tău,
ca să iei seama să împlineşti toa-
tă porunca aceasta pe care ţi-o po-
6 runcesc astăzi. Pentru că Domnul
Dumnezeul tău te va binecuvân-
ta, cum ţi-a promis, şi vei da cu
împrumut* multor naţiuni, dar tu
nu vei lua cu împrumut; şi tu vei
stăpâni** peste multe naţiuni, dar
ele nu vor stăpâni peste tine.
7 Dacă va fi între voi un să-
rac, unul dintre fraţii tăi, în una
din porţile tale, în ţara ta pe care
ţi-o dă Domnul Dumnezeul tău,
să nu-ţi împietreşti* inima, nici
să nu-ţi închizi mâna către fra-
8 tele tău cel sărac, ci să-ţi des-
chizi* de bunăvoie mâna şi să-l
împrumuţi cu oricât îi va trebui
pentru nevoia lui în care duce
9 lipsă. Ia seama la tine însuţi să nu
fie în inima ta un gând rău[a], zi-
când: «Se apropie anul al şapte-
lea, anul* iertării!» şi ochiul tău
să fie rău** împotriva fratelui
tău sărac şi să nu-i dai, şi el
să strige† împotriva ta către
Domnul şi să fie păcat†† în tine.
10 Să-i dai negreşit şi inima ta să
nu fie tristă* când îi dai; căci
pentru lucrul acesta** te va bi-
necuvânta Domnul Dumnezeul
tău în toată lucrarea ta şi în ori-
11 ce va face mâna ta. Pentru că
săracii* nu vor lipsi în ţara ta,
de aceea îţi poruncesc, zicând:
«Deschide-ţi mâna larg faţă de
fratele tău, faţă de cel nevoiaş al
tău şi faţă de săracul din ţara ta».

3 *Cap. 23.20.
4 *Cap. 28.8.
5 *Cap. 28.1.
6 *Cap. 28.12; 28.44. **Cap. 28.13 Pr. 22.7.
7 *Vers. 11. 1 Ioan 3.17.
8 *Lev. 25.35. Mt. 5.42. Lc. 6.34,35. Gal. 2.10.
9 *Vers. 1. **Cap.28.54. Pr. 23.6; 28.22. Mt. 20.15. †Ex. 22.23. Cap. 24.15. Iov 34.28. Iac. 5.4. ††Mt. 25.41.
10 *2 Cor. 9.5,7. **Cap. 14.29; 24.19. Ps. 41.1. Pr. 22.9.
11 *Mt. 26.11. Mc. 14.7. Ioan 12.8.

Eliberarea robilor cumpăraţi

12 Dacă fratele* tău, un evreu
sau o evreică, se va vinde ţie şi-ţi
va sluji şase ani, atunci în anul al
şaptelea să-l laşi să plece liber
13 de la tine. Şi, când îl vei lăsa să ple-
ce liber de la tine, să nu-l laşi să
14 plece cu mâna goală. Să-l împo-
dobeşti cu daruri din turmele tale
şi din aria ta şi din teascul tău,
cu ce te-a binecuvântat* Dom-
15 nul Dumnezeul tău. Şi să-ţi aduci
aminte* că ai fost rob în ţara E-
giptului şi că Domnul Dumne-
zeul tău te-a răscumpărat; de
aceea îţi poruncesc lucrul acesta
16 astăzi. Şi va fi *aşa*: dacă el* îţi
va zice: «Nu vreau să ies de la
tine!», fiindcă te iubeşte pe tine
şi casa ta, pentru că îi este bine
17 la tine, atunci să iei o sulă şi să-i
străpungi urechea la uşă şi să-ţi
fie rob pentru totdeauna. Şi aşa
18 să faci şi roabei tale. Să nu-ţi vi-
nă greu când îl vei lăsa să plece
liber de la tine, pentru că, slujin-
du-ţi şase ani, ţi-a fost dublul
muncii* unui slujitor plătit; şi
Domnul Dumnezeul tău te va
binecuvânta în tot ce faci.

Sfinţirea întâiului-născut dintre vite

19 Să sfinţeşti pentru Domnul
Dumnezeul tău orice întâi-năs-
cut* de parte bărbătească care se
va naşte din vacile tale şi din oi-
le tale. Să nu lucrezi cu întâiul-
născut al vacii tale, nici să nu
tunzi pe întâiul-născut al oilor tale.
20 Să-l mănânci înaintea* Domnu-
lui Dumnezeului tău an după an,
21 tu şi casa ta, în locul pe care Şi-l
va alege Domnul. Iar dacă are un
defect*, dacă este şchiop sau orb,
sau cu orice defect rău, să nu-l
jertfeşti Domnului Dumnezeului
22 tău. Să-l mănânci înăuntrul porţi-
lor tale, cel necurat* şi cel curat de-
opotrivă, ca şi din căprioară şi din
23 cerb. Numai să nu mănânci sânge-
le* lui; să-l verşi pe pământ ca apa.

Paştele

16 Păzeşte luna* Abib[b] şi ţine
Paştele** Domnului Dumnezeu-
lui tău, pentru că în luna Abib

12 *Ex. 21.2. Lev. 25.39. Ier. 34.14.
14 *Pr. 10.22.
15 *Cap. 5.15; 16.12.
16 *Ex. 21.5,6.
18 *Is. 16.14; 21.16.
19 *Ex. 13.2; 34.19. Lev. 27.26. Num. 3.13.
20 *Lev. 7.12. Cap. 12.5-7; 12.17; 14.23.
21 *Lev. 22.20. Cap. 17.1.
22 *Cap. 12.15; 12.22.
23 *Gen. 9.4. Cap. 12.16,23
1 *Ex. 12.2; 13.4; 34.18. **Num. 8.16

[a] *Lit.* „al lui Belial“ [b] *Sau* „Spicelor“

te-a scos *Domnul* Dumnezeul
2 tău din Egipt, noaptea†. Şi să
jertfeşti paştele *Domnului* Dum-
nezeului tău din* turmă sau din
cireadă în locul** pe care-l va
alege *Domnul* Dumnezeul tău, ca
să facă să locuiască Numele
3 Său acolo. Să nu le mănânci cu
aluat*; şapte zile să le mănânci
cu azime, pâinea întristării, pen-
tru că ai ieşit în grabă din ţara
Egiptului, ca să-ţi aduci aminte
de ziua ieşirii tale din ţara E-
giptului în toate** zilele vieţii
4 tale. Şi şapte zile să nu se vadă
aluat* la tine, în toate hotarele
tale; şi, din carnea** pe care o
vei înjunghia seara, în cea dintâi
zi, să nu-ţi rămână peste noapte
5 până dimineaţă. Nu poţi jertfi
paştele în oricare din porţile tale
pe care ţi le dă *Domnul* Dum-
6 nezeul tău. Ci, în locul* pe care îl
va alege *Domnul* Dumnezeul
tău, ca să facă să locuiască Nu-
mele Său în el, acolo să jertfeşti
paştele, seara**, la apusul soare-
lui, pe timpul când ai ieşit din
7 Egipt. Şi să frigi* şi să mănânci
în locul pe care Şi-l va alege
Domnul Dumnezeul tău, şi di-
mineaţa să te întorci şi să te duci
8 la corturile tale. Şase zile să mă-
nânci azime, iar în ziua a şaptea*
să fie o adunare** de sărbătoare[a]
pentru *Domnul* Dumnezeul tău;
să nu faci nici o lucrare.

Sărbătoarea Săptămânilor

9 Să-ţi numeri şapte* săptă-
mâni; de când vei începe să pui
secera în grâu, să începi să numeri
10 şapte săptămâni. Şi să ţii sărbă-
toarea Săptămânilor pentru *Dom-*
nul Dumnezeul tău, cu prezenta-
rea unui dar de bunăvoie al mâi-
nii tale, pe care-l vei da după cum
te va fi binecuvântat* *Domnul*
11 Dumnezeul tău. Şi să te bucuri*
înaintea *Domnului* Dumnezeului
tău, tu şi fiul tău şi fiica ta şi
robul tău şi roaba ta şi levitul
care este înăuntrul porţilor tale,
şi străinul** şi orfanul şi vădu-
va, care sunt în mijlocul tău, în
locul pe care-l va alege *Domnul*
Dumnezeul tău, ca să facă să lo-
12 cuiască Numele Său acolo. Şi să-ţi
aduci aminte* că ai fost rob în
Egipt şi să ţii şi să împlineşti
aceste rânduieli.

1 †Ex. 2.29,42
2 *Num. 28.19. **Cap. 12.5; 12.26.
3 *Ex. 12.15; 12.19,39; 13.3,6,7; 34.18. **Cap. 4.9.
4 *Ex. 13.7. **Ex. 12.10; 34.25.
6 *Cap. 12.5. **Ex. 12.6.
7 *Ex. 12.8,9. 2 Cr. 35.13.
8 *Num. 28.25. **Ex. 12.16; 13.6. Lev. 23.8.
9 *Ex. 23.16; 34.22. Lev. 23.15. Num. 28.26. Fap. 2.1.
10 *Vers. 17. 1 Cor. 16.2.
11 *Cap. 12.7; 12.18. Vers. 14. **Cap. 14.29
12 *Cap. 15.15.

Sărbătoarea Corturilor

13 Să ţii* sărbătoarea Corturilor
şapte zile, când vei fi adunat
roadele din aria ta şi din teascul
14 tău. Şi să te bucuri* la sărbătoa-
rea ta, tu şi fiul tău şi fiica ta şi
robul tău şi roaba ta şi levitul
şi străinul şi orfanul şi văduva,
care sunt înăuntrul porţilor tale.
15 Şapte* zile să ţii sărbătoarea
pentru *Domnul* Dumnezeul tău în
locul pe care-l va alege *Domnul*;
pentru că *Domnul* Dumnezeul
tău te va binecuvânta în tot veni-
tul tău şi în tot lucrul mâinilor
tale; şi să ai bucurie deplină.
16 De trei* ori pe an, toată par-
tea bărbătească a ta să se înfă-
ţişeze înaintea *Domnului* Dum-
nezeului tău în locul pe care-l
va alege: la sărbătoarea Azime-
lor şi la sărbătoarea Săptămâ-
nilor şi la sărbătoarea Corturilor;
şi ei să nu se înfăţişeze** înain-
tea *Domnului* cu mâna goală:
17 fiecare potrivit darului mâinii sa-
le, după binecuvântarea* *Dom-*
nului Dumnezeului tău, pe care
ţi-o va da.

13 *Ex. 23.16. Lev. 23.34. Num. 29.12.
14 *Neem. 8.9.
15 *Lev. 23.39; 23.40.
16 *Ex. 23.14; 23.17; 34.23. **Ex. 23.15; 34.20.
17 *Vers. 10.

Datoriile judecătorilor

18 Să-ţi pui judecători* şi su-
praveghetori[b] în toate porţile tale,
pe care ţi le dă *Domnul* Dum-
nezeul tău în seminţiile tale, şi ei
să judece poporul cu judecată
19 dreaptă. Să nu strâmbi* judecata;
să nu priveşti la înfăţişare**, nici
să nu iei† mită; pentru că mita
orbeşte ochii înţelepţilor şi suceş-
20 te cuvintele celor drepţi. Să ur-
măreşti dreptatea *şi numai* drep-
tatea, ca să trăieşti* şi să stă-
pâneşti ţara pe care ţi-o dă *Dom-*
nul Dumnezeul tău.

18 *Cap. 1.16. 1 Cr. 23.4; 26.29. 2 Cr. 19.5,8.
19 *Ex. 23.2,6. Lev. 19.15. **Cap. 1.17. Pr. 24.23. †Ex. 23.8. Pr. 17.23. Ecl. 7.7.
20 *Cap. 4.1. Ezec. 18.5,9.

Idolii şi stâlpii

21 Să nu-ţi plantezi vreun copac

[a] *Sau* „solemnă“ [b] *Sau* „cărturari“

21 *Ex. 34.13. 2 Împ.17.16; 21.3. 2 Cr. 33.3.
22 *Lev. 26.1.

ca aşeră* lângă altarul Domnului
Dumnezeului tău, pe care ţi-l
22 vei face. Nici să nu-ţi ridici* vreo
statuie, pe care o urăşte Domnul
Dumnezeul tău.

Închinarea la idoli şi pedeapsa

1 *Cap. 15.21. Mal. 1.8,13; 1.14.

17 Să nu jertfeşti* Domnului
Dumnezeului tău nici bou, nici
oaie[a], care să aibă vreun defect
sau vreun rău; pentru că este o
urâciune înaintea Domnului Dum-
nezeului tău.

2 *Cap. 13.6. **Ios. 7.11; 7.15; 23.16. Jud. 2.20. 2 Împ. 18.12. Osea 8.1.

2 Dacă se va găsi* în mijlocul tău,
în vreuna din porţile tale pe care
Domnul Dumnezeul tău ţi
le dă, un bărbat sau o femeie
care să facă ce este rău în ochii
Domnului Dumnezeului tău, căl-
3 când** legământul Lui, şi care
să meargă şi să slujească altor*
dumnezei şi să se închine lor:
fie soarelui**, fie lunii, fie vreu-
nuia din oştirea cerurilor, ceea
4 ce n-am poruncit†, şi ţi se va
spune* şi vei auzi, atunci să cer-
cetezi bine; şi, iată, dacă este
adevărat, dacă lucrul este înte-
meiat, dacă s-a făcut această urâ-
5 ciune în Israel, atunci să scoţi
afară la porţile tale pe acel băr-
bat sau pe acea femeie care a fă-
cut acest lucru rău, bărbatul sau
femeia, şi să-i ucizi* cu pietre, ca
6 să moară. După mărturia[b]* a doi
martori sau a trei martori să fie o-
morât cel care va muri: să nu fie
omorât după mărturia unui singur
7 martor. Mâna* martorilor să fie
cea dintâi asupra lui ca să-l o-
moare şi după aceea mâna în-
tregului popor. Şi să cureţi**
răul din mijlocul tău.

3 *Ex. 22.20. **Cap. 4.19. Iov 31.26. †Ier. 7.22; 7.23,31; 19.5; 32.35.
4 *Cap. 13.12; 13.14.
5 *Lev. 24.14; 24.16. Cap. 13.10. Ios. 7.25.
6 *Num. 35.30. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. 1 Tim. 5.19. Ev. 10.28.
7 *Lev. 24.14. Cap. 13.9. Fap. 7.58. **Cap. 13.5; 19.19. 1 Cor. 5.13.

Hotărâri în locul ales de Domnul

8 *2 Cr. 19.10. Hag. 2.11. **Ex. 21.13; 21.20; 22.2. Num. 35.11. Cap. 19.4,10. †Ps. 122.5.
9 *Ier. 18.18. Mal. 2.7. **Cap. 19.17
9 †Ezec. 44.24.

8 Când se va ivi un caz prea
greu* de judecat pentru tine, în-
tre sânge** şi sânge, între cear-
tă şi ceartă şi între lovitură şi lo-
vitură, cazuri de neînţelegeri înă-
untrul porţilor tale, atunci să te
ridici şi să te sui† la locul pe ca-
re-l va alege Domnul Dumne-
9 zeul tău. Şi să vii* la preoţii, la
leviţii şi la judecătorul** care
va fi în acele zile şi să întrebi şi
ei îţi vor spune† hotărârea de
10 judecată. Şi să faci după hotărâ-
rea cuvântului pe care ţi-l vor
spune ei din locul pe care-l va
alege Domnul şi să iei seama să
faci după toate cele ce te vor în-
11 văţa ei. Să faci după legea pe care
te vor învăţa ei şi după judecata
pe care ţi-o vor spune ei: să nu te
abaţi nici la dreapta, nici la stân-
ga de la cuvântul pe care ţi-l vor
12 spune ei. Şi bărbatul* care s-ar
purta cu mândrie, încât să nu as-
culte de preotul care stă** să slu-
jească acolo înaintea Domnului
Dumnezeului tău sau de judecă-
tor, bărbatul acela să moară†; şi
13 să cureţi†† răul din Israel. Şi tot
poporul să audă şi să se teamă
şi să nu se mai mândrească*.

12 *Num. 15.30 Osea 4.4. **Cap.18.5,7 †Cap. 1.43; 18.20. ††Cap. 13.5.
13 *Cap. 13.11; 19.20.

Lege pentru împărat

14 *Cap. 11.31. Ios. 21.43. **1 Sam. 8.5; 8.19,20; 10.19.
15 *1 Sam. 9.15; 10.24; 16.12. 1 Cr. 22.10. **Ier. 30.21.
16 *1 Împ. 4.26; 10.26,28. Ps. 20.7. **Is. 31.1. Ezec. 17.15. †Ex. 13.17. Num. 14.3,4. ††Ier. 42.15. Osea 11.5.
17 *1 Împ. 11.3; 11.4.
18 *2 Împ. 11.12 **Cap. 31.9; 31.26. 2 Împ. 22.8.
19 *Ios. 1.8. Ps. 119.97; 119.98.

14 După ce vei intra în ţara pe
care ţi-o dă Domnul Dumnezeul
tău şi o vei stăpâni* şi vei locui
în ea şi vei zice: «Voi pune un
împărat** peste mine, asemeni
tuturor naţiunilor care sunt îm-
15 prejurul meu!», să pui împărat
peste tine pe acela pe care-l va
alege* Domnul Dumnezeul tău:
să pui împărat peste tine din**
mijlocul fraţilor tăi; nu poţi să
pui peste tine un om străin, care
16 nu este fratele tău. Numai să nu
aibă* mulţi cai; şi să nu întoar-
că** pe popor în Egipt, ca să
aibă mulţi cai; pentru că Domnul
v-a zis†: «Să nu vă mai întoar-
17 ceţi†† pe această cale». Şi să nu
aibă multe soţii*, ca să nu i se a-
bată inima; şi nici să nu-şi strân-
18 gă mult argint şi aur. Şi va fi
aşa: când va şedea* pe tronul
împărăţiei sale, îşi va scrie o co-
pie a acestei legi într-o carte, după
cea care este înaintea** preo-
19 ţilor, a leviţilor. Şi ea să fie cu*
el şi să citească în ea în toate
zilele vieţii sale, ca să înveţe să
se teamă de Domnul Dumnezeul
său, ca să păzească toate cuvin-

[a] *Sau* „capră“ [b] *Lit.* „gura“

tele legii acesteia şi rânduielile
20 acestea, ca să le facă; pentru
ca să nu i se înalţe* inima mai
presus de fraţii săi şi să nu se
abată nici la dreapta, nici la
stânga, de la poruncă; pentru ca
să-şi lungească zilele în împă-
răţia sa, el şi fiii lui, în mijlocul
lui Israel.

20 *Cap. 5.32. 1 Împ. 15.5.

Întreţinerea preoţilor

18 Preoţii, leviţii şi toată semin-
ţia lui Levi nu vor avea* parte,
nici moştenire în Israel; ei să
mănânce jertfele prin foc** ale
*D*omnului şi care sunt moşteni-
2 rea Lui. Nu vor avea moştenire
între fraţii lor; *D*omnul este moş-
tenirea lor, cum le-a spus.
3 Şi acesta să fie dreptul preo-
ţilor de la popor, de la cei care în-
junghie jertfă, fie bou fie oaie:
să dea* preotului spata şi amân-
4 două fălcile şi pântecele[a]. Să-i
dai pârga* din grâul tău, din mus-
tul tău şi din untdelemnul tău,
5 şi pârga tunsului oilor tale. Pen-
tru că pe el l-a ales* *D*omnul
Dumnezeul tău dintre toate se-
minţiile tale ca să stea** să slu-
jească în Numele *D*omnului, el
şi fiii săi, în toate zilele.
6 Şi, dacă va veni un levit din
vreuna din porţile tale din tot Is-
raelul unde locuieşte* temporar
şi va veni după tot dorul sufletu-
lui său în locul pe care-l va a-
7 lege** *D*omnul şi va sluji în Nu-
mele *D*omnului Dumnezeului
său, ca* toţi fraţii săi leviţi, care
stau acolo înaintea *D*omnului:
8 el va avea o porţie* de mâncat
deopotrivă, pe lângă ce a vândut
din averea lui părintească.

1 *Num. 18.20; 26.62. **Num. 18.8; 18.9. 1 Cor. 9.13.
3 *Lev. 7.30-34
4 *Ex. 22.29. Num. 18.12; 18.24.
5 *Ex. 28.1; 29.9. **Num. 3.10. Cap. 10.8; 17.12.
6 *Num. 35.2; 35.3. **Cap. 12.5.
7 *2 Cr. 31.2.
8 *2 Cr. 31.4. Neem. 12.44; 12.47.

Interzicerea ocultismului

9 După ce vei intra în ţara pe
care ţi-o dă *D*omnul Dumnezeul
tău, să nu te înveţi* să faci după
10 urâciunile acelor naţiuni. Să nu
se găsească la tine cineva care
să treacă* pe fiul său sau pe fii-
ca sa prin foc, ghicitor**, pre-
zicător al viitorului, sau ferme-
11 cător, sau vrăjitor†, sau descân-
tător*, sau unul care întreabă**
duhurile, sau spiritist, sau unul
12 care cheamă morţii. Pentru că
oricine face aceste lucruri este o
urâciune înaintea *D*omnului şi
pentru aceste* urâciuni îi alungă
*D*omnul Dumnezeul tău dina-
13 intea ta. Tu să fii* corect în totul
14 cu *D*omnul Dumnezeul tău. Pen-
tru că aceste naţiuni pe care le
vei alunga ascultă* de prezică-
tori ai viitorului şi de ghicitori;
dar ţie *D*omnul Dumnezeul tău
nu ţi-a permis aşa ceva.

9 *Lev. 18.26.
10 *Lev. 18.21. **Lev. 19.26. Num. 22.7; 23.23. †Ex. 7.11; 22.18 Dan. 2.2.
11 *Is. 47.9,12. **Lev. 19.31; 20.6,27. 1 Sam. 28.7. Is. 8.19.
12 *Lev. 18.24; 18.25. Cap. 9.4.
13 *Gen. 6.9; 17.1. Mt. 5.48.
14 *2 Împ. 21.6.

Promisiunea marelui Profet

15 *D*omnul Dumnezeul tău îţi
va ridica un Profet* din mijlocul
tău, dintre fraţii tăi, asemenea
16 mie: de El să ascultaţi! Este în-
tocmai cum ai dorit de la *D*om-
nul Dumnezeul tău în Horeb, în
ziua adunării*, zicând: «Să nu
mai aud** glasul *D*omnului Dum-
nezeului meu şi să nu mai văd
focul acesta mare, ca să nu mor».
17 Şi *D*omnul mi-a zis: «Bine* au
18 spus ce au spus. Le voi ridica un
Profet dintre fraţii lor, asemenea
ţie, şi voi pune* cuvintele Mele
în gura Lui şi El le va spune**
19 tot ce-I voi porunci. Şi va fi *aşa*:
oricui* nu va asculta de cuvintele
Mele pe care le va spune El în
Numele Meu, îi voi cere socotea-
20 lă. Dar profetul* care s-ar îngâm-
fa să vorbească în Numele Meu
un cuvânt pe care nu l-am porun-
cit să-l spună sau care va vorbi**
în numele altor dumnezei, profe-
21 tul acela să moară». Şi, dacă vei
zice în inima ta: «Cum vom cu-
noaşte cuvântul pe care nu l-a
22 spus *D*omnul?» Când un profet
va vorbi* în Numele *D*omnului
şi lucrul *acela* nu se va împli-
ni**, nici nu se va întâmpla, ace-
la este cuvântul pe care nu l-a
spus *D*omnul; profetul l-a spus cu
îngâmfare: să nu te temi de el.

15 *Mt. 21.11. Lc. 2.25; 7.16; 24.19. Ioan 1.21,25; 1.45; 4.19. Fap. 3.22; 7.37
16 *Cap. 9.10. **Ex. 20.19. Ev. 12.19.
17 *Cap. 5.28.
18 *Is. 51.16. Ioan 17.8. **Ioan 4.25; 8.28; 12.49,50.
19 *Fap. 3.23. Ev. 12.25.
20 *Cap. 13.5; 17.12. Ier. 14.14,15. Zah. 13.3. **Cap. 13.1,2 Ier. 2.8.
22 *Ier. 28.9. **Cap. 13.2. Vers. 20.

Cetăţile de scăpare

19 Când *D*omnul Dumnezeul
tău va nimici* naţiunile acestea,
a căror ţară ţi-o dă *D*omnul Dum-

1 *Cap. 12.29.

[a] *Lit.* „stomacul“

nezeul tău, şi le vei alunga şi
vei locui în cetăţile lor şi în casele
2 lor, să-ţi desparţi* trei cetăţi în
mijlocul ţării pe care ţi-o dă
Domnul Dumnezeul tău ca s-o
3 stăpâneşti. Să-ţi pregăteşti calea
şi să împarţi în trei părţi hotarele
ţării tale pe care ţi-o dă Domnul
Dumnezeul tău ca s-o moşteneşti,
ca orice ucigaş să fugă acolo.
4 Şi aceasta este rânduiala pen-
tru ucigaşul* care va fugi acolo,
ca să trăiască: cine va ucide fără
voie pe aproapele său şi nu l-a urât
5 mai înainte – ca atunci când mer-
ge cu vecinul său în pădure să ta-
ie lemne, şi mâna sa dă o lovitură
cu securea, ca să taie lemnul, şi
fierul va ieşi din coadă şi va lovi
pe vecinul său şi va muri – el să
fugă într-una din aceste cetăţi şi
6 să trăiască; pentru ca* nu cumva
răzbunătorul sângelui să urmă-
rească pe ucigaş, fiindu-i inima
aprinsă, şi să-l ajungă, pentru că
este lungă calea, şi să-l lovească
de moarte[a], deşi nu era pentru el
judecată de moarte, pentru că nu
7 l-a urât mai înainte. De aceea îţi
poruncesc, zicând: «Să-ţi desparţi
8 trei cetăţi». Şi, dacă Domnul
Dumnezeul tău îţi va lărgi* ho-
tarul, cum a jurat părinţilor tăi,
şi-ţi va da toată ţara pe care a
promis părinţilor tăi că o va da:
9 dacă vei păzi toată porunca a-
ceasta, ca s-o faci, pe care ţi-o
poruncesc astăzi, ca să iubeşti*
pe Domnul Dumnezeul tău şi să
umbli pe căile Lui în toate zile-
le, atunci să-ţi mai adaugi** încă
10 trei cetăţi la acestea trei, ca să nu
se verse* sânge nevinovat în mij-
locul ţării tale, pe care ţi-o dă
Domnul Dumnezeul tău de moş-
tenire, şi să nu fie sânge peste tine.
11 Dar, dacă un om va urî pe
aproapele său şi-l va pândi* şi se
va ridica împotriva lui şi-l va lo-
vi** de moarte, ca să moară, şi
va fugi într-una din aceste cetăţi,

2 *Ex. 21.13. Num. 35.10; 35.14. Cap. 4.41. Ios. 20.2.
4 *Num. 35.15 Cap. 4.42.
6 *Num. 35.12
8 *Gen. 15.18. Cap. 12.20.
9 *Cap. 6.5. **Ios. 20.7,8.
10 *Num. 35.33. Cap. 21.1-9.
11 *Cap. 27.24. Pr. 28.17. 1 Ioan 3.15. **Ex. 21.12. Num. 35.16; 35.24.

12 atunci bătrânii cetăţii sale să tri-
mită şi să-l aducă de acolo şi să-l
dea în mâna răzbunătorului sânge-
13 lui, ca să moară. Ochiul tău să nu-l
cruţe*; şi să cureţi** sângele ne-
vinovat din Israel, ca să-ţi fie bine.
14 Să nu muţi* semnul de hotar
al aproapelui tău, pe care l-au pus
cei de demult în moştenirea ta
pe care o vei moşteni în ţara pe
care ţi-o dă Domnul Dumnezeul
tău ca s-o stăpâneşti.

Pedeapsa martorilor falşi

15 Un singur* martor să nu se ri-
dice împotriva cuiva pentru vreo
nelegiuire sau pentru vreun păcat
prin care păcătuieşte; prin gura a
doi martori sau prin gura a trei
martori să fie întemeiat un lucru.
16 Dacă se va ridica* un martor fals[b]
împotriva cuiva, ca să mărturi-
sească împotriva lui vreo nelegiu-
17 ire, atunci cei doi bărbaţi între care
este neînţelegerea să stea înaintea
Domnului, înaintea* preoţilor şi
înaintea judecătorilor care vor fi
18 în acele zile. Şi judecătorii să cer-
ceteze* cu de-amănuntul şi, iată,
dacă martorul este martor fals şi
a mărturisit fals împotriva fratelui
19 său, atunci să-i faceţi* cum s-a
gândit el să facă fratelui său şi
să cureţi** răul din mijlocul tău.
20 Şi ceilalţi să audă* şi să se teamă
şi să nu mai facă un asemenea
21 rău în mijlocul tău. Şi ochiul tău
să nu cruţe: viaţă* pentru viaţă,
ochi pentru ochi, dinte pentru
dinte, mână pentru mână, picior
pentru picior.

Scutirile de armată

20 Când vei ieşi la război împo-
triva vrăjmaşilor tăi şi vei vedea
cai şi care* şi popor mai mare la
număr decât tine, să nu te temi
de ei; pentru că Domnul Dum-
nezeul tău care te-a scos din ţara
2 Egiptului este** cu tine. Şi va fi
aşa: când vă veţi apropia de lup-
tă, preotul să înainteze şi să vor-
3 bească poporului. Şi să le spună:
«Ascultă, Israele! Astăzi vă apro-
piaţi de lupta împotriva vrăjma-

13 *Cap. 7.2; 13.8; 25.12. **Num. 35.33; 35.34. Cap. 21.9 1 Împ. 2.31.
14 *Cap. 27.17. Iov 24.2. Pr. 22.28. Osea 5.10.
15 *Num. 35.30 Mt. 18.16. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. 1 Tim. 5.19. Ev. 10.28.
16 *Ps. 27.12; 35.11.
17 *Cap. 17.9; 21.5.
18 *Cap. 25.1.
19 *Pr. 19.5,9. Dan. 6.24. **Cap. 13.5; 17.7; 21.21; 22.21,24; 24.7
20 *Cap. 17.13; 21.21.
21 *Ex. 21.23; 21.24. Lev. 24.20. Mt. 5.38.
1 *Ps. 20.7. Is. 31.1. **Num. 23.21 Cap. 3.22; 7.18; 31.6,8. 2 Cr. 13.12; 32.7,8.

[a] *Lit.* „să-i lovească viaţa“ [b] *Lit.* „violent“

şilor voştri: să nu vă slăbească
inimile; nu vă temeţi, nici nu vă
înspăimântaţi[a] şi nu tremuraţi
4 *Cap. 1.30; 3.22. Ios. 23.10.
4 înaintea lor. Pentru că Domnul
Dumnezeul vostru este Cel care
merge cu voi, ca să lupte* pentru
voi împotriva vrăjmaşilor voştri,
5 *Neem. 12.27
5 ca să vă salveze». Şi conducăto-
rii[b] să vorbească poporului, zi-
când: «Cine este bărbatul care şi-a
construit o casă nouă şi n-a i-
naugurat-o[c]*? Să plece şi să se
întoarcă acasă, ca nu cumva
să moară în luptă şi s-o inaugu-
6 reze altul. Şi cine este bărbatul care
a plantat o vie şi n-a mâncat din
ea[d]? Să plece şi să se întoarcă
acasă, ca nu cumva să moară în
luptă şi să mănânce altul din ea.
7 *Cap. 24.5.
7 Şi cine este bărbatul care s-a lo-
godit* cu o femeie şi n-a luat-o?
Să plece şi să se întoarcă acasă,
ca nu cumva să moară în luptă
8 *Jud. 7.3.
8 şi s-o ia altul». Şi conducătorii să
mai vorbească poporului şi să
zică: «Cine este bărbatul care este
fricos* şi are inima slabă? Să ple-
ce şi să se întoarcă acasă, ca nu
cumva să slăbească şi inima fra-
9 ţilor săi ca inima lui». Şi va fi *aşa*:
când conducătorii vor termina
de vorbit poporului, vor pune
căpetenii ale oştirilor în fruntea[e]
poporului.

Cum să se poarte cu cetăţile vrăjmaşe

10 *2 Sam. 20.18; 20.20.
10 Când te vei apropia de o ce-
tate ca să lupţi împotriva ei, să-i
11 *1 Împ. 9.21.
11 oferi* pace. Şi va fi *aşa*: dacă-ţi
va da răspuns de pace şi-ţi va
deschide, atunci tot poporul care
se găseşte în ea să-ţi fie supus[f]* şi
12 să-ţi slujească. Şi dacă nu va
face pace cu tine, ci se va război
împotriva ta, atunci s-o asediezi.
13 *Num. 31.7.
13 Şi dacă Domnul Dumnezeul
tău o va da în mâna ta, să treci*
prin ascuţişul sabiei toată par-
14 *Ios. 8.2. **Ios. 22.8.
14 tea bărbătească din ea. Dar pe
femei şi pe copii şi animalele*
şi orice va fi în cetate, toată
prada ei, să le iei pentru tine şi
să mănânci** prada vrăjmaşilor
tăi, pe care ţi-o dă Domnul Dum-
15 nezeul tău. Aşa să faci tuturor
cetăţilor care sunt foarte departe
de tine, care nu sunt dintre cetăţi-
16 *Num. 21.2,3; 21.35; 33.52. Cap. 7.1,2. Ios. 11.14.
16 le acestor naţiuni. Însă din ce-
tăţile* acestor popoare, pe care ţi
le dă Domnul Dumnezeul tău de
moştenire, să nu laşi viu nimic
17 care suflă, ci să-i nimiceşti cu de-
săvârşire: pe hetiţi şi pe amoriţi şi
pe canaaniţi şi pe fereziţi, pe
heviţi şi pe iebusiţi, cum ţi-a po-
runcit Domnul Dumnezeul tău;
18 *Ex. 34.12-16 Cap. 7.4; 12.30; 12.31; 18.9. **Ex. 23.33. 2 Împ. 21.3-15 Ps. 106.34-41
18 ca să nu vă înveţe să faceţi* du-
pă toate urâciunile lor, pe care
le-au făcut dumnezeilor lor, şi să
păcătuiţi** împotriva Domnului
Dumnezeului vostru.
19 Când vei asedia o cetate mul-
te zile, făcând război împotriva
ei ca s-o iei, să nu-i strici pomii,
dând cu securea în ei, pentru că
poţi să mănânci din ei; şi să nu-i
tai: pentru că pomul câmpului,
este el un om, ca să fie asediat
20 de tine? Numai pomii pe care-i
cunoşti că nu sunt pomi de mân-
cat să-i strici şi să-i tai şi să
construieşti întărituri împotriva
cetăţii care face război cu tine,
până va cădea.

Ispăşire pentru omor când ucigaşul este necunoscut

21 Când în ţara pe care ţi-o dă
Domnul Dumnezeul tău s-o stă-
pâneşti se va găsi un om ucis, că-
zut în câmp, şi nu se va şti cine
2 l-a ucis, atunci bătrânii tăi şi ju-
decătorii tăi să iasă şi să măsoa-
re până la cetăţile care sunt îm-
3 *Num. 19.2.
3 prejurul celui ucis. Şi din cetatea
care este cea mai aproape de cel
ucis, chiar bătrânii cetăţii aceleia
vor lua o viţea cu care nu s-a lu-
4 crat şi care n-a tras* la jug. Şi bă-
trânii cetăţii aceleia să coboare
viţeaua într-o vale cu apă curgă-
toare, care nu s-a arat, nici nu s-a
semănat, şi să frângă gâtul viţe-
5 lei acolo, în vale. Şi preoţii, fiii
lui Levi, să se apropie; pentru că

[a] *Sau* „nu vă grăbiţi“ [b] *Sau* „cărturarii“ *(şi în v. 8,9)* [c] *Sau* „n-a consacrat-o“ [d] *N-a început-o, vezi Lev. 19.24,25.* [e] *Lit.* „capul“ [f] *Sau* „să-ţi fie tributari“

pe ei i-a ales* Domnul Dum-
nezeul tău ca să-I slujească şi
să binecuvânteze în Numele
Domnului şi după gura lor să fie
rânduită** orice neînţelegere şi
6 orice lovitură. Şi toţi bătrânii ce-
tăţii aceleia, care este cea mai
apropiată de cel ucis, să-şi spele*
mâinile deasupra viţelei al cărei
7 gât a fost frânt în vale; şi să răs-
pundă şi să zică: «Mâinile noas-
tre n-au vărsat sângele acesta
8 şi ochii noştri n-au văzut. Iartă[a],
Doamne, poporului Tău Israel,
pe care l-ai răscumpărat, şi nu
îngădui* sânge nevinovat în mij-
locul poporului Tău Israel». Şi
9 sângele[b] li se va ierta. Aşa vei cu-
răţi* sângele nevinovat din mij-
locul tău, când vei face ce este
drept în ochii Domnului.

Căsătoria cu o femeie captivă de război

10 Când vei ieşi la război împo-
triva vrăjmaşilor tăi şi Domnul
Dumnezeul tău îi va da în mâna
11 ta şi-i vei lua captivi, şi între cei
captivi vei vedea o femeie fru-
moasă la chip şi o vei pofti şi
12 vei voi să ţi-o iei de soţie, atunci
s-o aduci în casa ta şi să-şi radă*
13 capul şi să-şi taie unghiile; şi
să-şi lepede hainele captivităţii
ei de pe ea şi să rămână în casa
ta, şi să plângă* pe tatăl ei şi pe
mama ei o lună de zile şi după
aceea să intri la ea şi să-i fii băr-
14 bat, şi ea să-ţi fie soţie. Şi va fi
aşa: dacă nu-ţi place de ea, să-i
dai drumul după dorinţa[c] ei; dar
n-o vei putea vinde nicidecum
pe bani; să nu te porţi cu ea ca şi
cu o roabă, pentru că ai înjosit-o*.

Dreptul de întâi-născut al fiilor din două femei

15 Dacă un bărbat va avea două
soţii, una iubită şi alta neiubită*,
şi i-au născut fii şi cea iubită şi
cea neiubită, şi fiul cel întâi-năs-
cut va fi al celei care nu era iu-
16 bită, atunci va fi *aşa*: în ziua
când va da moştenire fiilor săi
ceea ce are, nu va putea face*
întâi-născut pe fiul celei iubite
înaintea fiului celei neiubite, care

5 *Cap. 10.8. 1 Cr. 23.13. **Cap. 17.8; 17.9; 19.17.
6 *Ps. 19.12; 26.6. Mt. 27.24.
8 *Iona 1.14.
9 *Cap. 19.13.
12 *Lev. 14.8,9. Num. 6.9.
13 *Ps. 45.10.
14 *Gen. 34.2. Cap. 22.29.
15 *Gen. 29.33.
16 *1 Cr. 5.2; 26.10. 2 Cr. 11.19; 11.22.

17 este cel întâi-născut; ci să re-
cunoască de întâi-născut* pe fiul
celei neiubite, dându-i o parte du-
blă din tot ce va fi al său; pentru
că el este începutul** puterii sale;
dreptul† de întâi-născut este al lui.

Despre fiii neascultători

18 Când cineva va avea un fiu în-
dărătnic şi nesupus, care nu ascul-
tă* de glasul tatălui său, nici de
glasul mamei sale, şi ei îl ceartă,
19 dar el nu ascultă de ei, atunci ta-
tăl său şi mama sa să-l apuce şi
să-l scoată la bătrânii cetăţii sale
20 şi la poarta locului său. Şi să zi-
că bătrânilor cetăţii sale: «Fiul a-
cesta al nostru este îndărătnic şi
nesupus, nu ascultă de glasul nos-
21 tru; este lacom şi beţiv». Şi toţi
oamenii cetăţii sale să-l ucidă*
cu pietre, ca să moară, şi să cu-
reţi** răul din mijlocul tău şi tot†
Israelul să audă şi să se teamă.

Despre cei spânzuraţi

22 Iar dacă va face cineva un
păcat judecat* de moarte şi va fi
omorât şi-l vei spânzura pe lemn,
23 trupul lui să nu rămână toată
noaptea pe lemn*, ci să-l înmor-
mântezi chiar în acea zi; pentru
că cel spânzurat este un blestem**
al lui Dumnezeu; şi să nu întinezi†
ţara ta pe care ţi-o dă de moşte-
nire Domnul Dumnezeul tău.

Animalele şi lucrurile rătăcite

22 Să nu vezi boul fratelui tău
sau oaia lui rătăcind şi să te as-
cunzi de ele: să le întorci* negre-
2 şit la fratele tău. Şi dacă fratele
tău nu este aproape de tine şi nu-l
cunoşti, atunci să le strângi în ca-
sa ta şi să fie la tine până le va
căuta fratele tău şi să i le îna-
3 poiezi. Aşa să faci şi cu măgarul
său şi aşa să faci şi cu haina sa
şi aşa să faci cu orice lucru pier-
dut al fratelui tău, pe care-l va
pierde el şi-l vei găsi tu; nu vei
4 putea să te ascunzi. Dacă vezi mă-
garul* fratelui tău sau boul lui că-
zuţi în drum, să nu te ascunzi de
ei, ci să-l ajuţi negreşit să-l ridice.

Amestecul seminţelor şi al ţesăturilor

5 Femeia să nu se îmbrace cu
haină bărbătească, nici bărbatul să

17 *1 Cr. 5.1. **Gen. 49.3. †Gen. 25.31; 25.33.
18 *Ex. 20.12. Lev. 19.3. Pr. 1.8. Ef. 6.1-3.
21 *Lev. 20.2; 20.27; 24.14 Num. 15.35. **Cap. 13.5. †Cap. 13.11.
22 *Mt. 26.66. Fap. 23.29; 25.11,25.
23 *Ios. 8.29; 10.26,27. Ioan 19.31. 1 Pet. 2.24. **Gal. 3.13. †Lev. 18.25.
1 *Ex. 23.4. Zah. 7.9.
4 *Ex. 23.5.

[a] *Sau* „Ispăşeşte“ [b] *Vina sângelui* [c] *Lit.* „sufletul“

nu se îmbrace cu haină femeias-
că; pentru că oricine face acestea
este o urâciune *înaintea* **D**om-
nului Dumnezeului tău.

6 *Lev. 22.28.

6 Dacă se va întâmpla să fie un
cuib de pasăre înaintea ta pe drum,
în vreun copac, sau pe ogor, cu pui
sau cu ouă, şi mama va sta peste
pui sau peste ouă: să nu
7 iei* mama cu puii. Să dai drumul
mamei şi să-ţi iei puii, ca să-ţi
fie bine* şi să-ţi lungeşti zilele.

7 *Cap. 4.40.

8 Când vei construi o casă nouă,
atunci să faci un parapet îm-
prejurul acoperişului tău, ca să nu
aduci sânge peste casa ta, dacă
ar cădea cineva de pe ea.

9 *Lev. 19.19.

9 Să nu-ţi semeni* via cu două
feluri de sământă, ca nu cumva
să fie profanată toată sămânţa[a]
pe care ai semănat-o şi toată via.

10 *2 Cor. 6.14.

11 *Lev. 19.19.

10 Să nu ari* cu un bou şi cu un
11 măgar împreună. Să nu porţi* o
haină din material amestecat,
din lână şi in împreună.

12 *Num. 15.38. Mt. 23.5.

12 Să-ţi faci ciucuri* la cele pa-
tru colţuri ale îmbrăcămintei ta-
le[b] cu care te acoperi.

Pedeapsa pentru curvie

13 *Gen. 29.21. Jud. 15.1.

13 Dacă cineva îşi va lua* o so-
14 ţie şi va intra la ea şi o va urî şi
o va învinui de lucruri ruşinoase
şi-i va scoate nume rău şi va zice:
«Am luat pe femeia aceasta şi
m-am apropiat de ea şi n-am gă-
15 sit-o fecioară», atunci tatăl fetei
şi mama ei să ia semnele fecioriei
fetei şi să le aducă la bătrânii ce-
16 tăţii, la poartă. Şi tatăl fetei să zi-
că bătrânilor: «Am dat pe fiica
mea de soţie acestui bărbat şi el o
17 urăşte; şi, iată, o învinuieşte de lu-
cruri ruşinoase, zicând: «N-am
găsit pe fiica ta fecioară!» Şi aces-
tea sunt semnele fecioriei fiicei
mele!» Şi ei să întindă pânza îna-
18 intea bătrânilor cetăţii. Şi bătrânii
cetăţii aceleia să ia pe bărbatul
19 acela şi să-l certe şi să-i dea o
amendă de o sută de sicli de argint
şi să-i dea tatălui fetei, pentru că
a scos nume rău unei fecioare din
Israel. Şi ea să-i fie soţie: n-o va
20 putea lăsa în toate zilele lui. Dar
dacă acel lucru va fi adevărat* –
tânăra femeie n-a fost găsită fe-
21 cioară –, atunci să scoată pe tâ-
năra femeie la intrarea casei ta-
tălui ei şi oamenii cetăţii ei s-o
ucidă cu pietre, ca să moară:
pentru că a făcut o mişelie* în Is-
rael, curvind în casa tatălui ei; şi
să cureţi** răul din mijlocul tău.

20 *Cap. 17.4.

21 *Gen. 34.7. Lev. 21.9. Jud. 20.6,10. 2 Sam. 13.12; 13.13. **Cap. 13.5; 17.7; 19.19.

Pedeapsa pentru adulter

22 *Lev. 20.10. Ioan 8.5.

22 Dacă a fost găsit* un bărbat
culcat cu o femeie măritată, a-
mândoi să moară, bărbatul care
s-a culcat cu femeia şi femeia;
şi să cureţi răul din Israel.

23 *Mt. 1.18,19

24 *Cap. 21.14. **Vers. 21,22

23 Când o fată fecioară* va fi
logodită cu un bărbat şi cineva o
găseşte în cetate şi se culcă cu ea,
24 atunci să-i scoateţi pe amândoi la
poarta cetăţii aceleia şi să-i uci-
deţi cu pietre, ca să moară: pe fa-
tă, pentru că n-a strigat în cetate,
şi pe bărbat, pentru că a înjosit*
pe soţia aproapelui său. Şi să cu-
25 reţi** răul din mijlocul tău. Şi,
dacă vreun bărbat va găsi în câmp
pe o fată logodită şi bărbatul a-
cela o forţează şi se culcă cu ea,
atunci numai bărbatul acela care
26 s-a culcat cu ea să moară. Şi fe-
tei să nu-i faci nimic: asupra fetei
nu este păcat vrednic de moarte;
pentru că este ca şi cum s-ar ridi-
ca un om împotriva aproapelui
său şi l-ar omorî: aşa este lucrul a-
27 cesta. Pentru că a găsit-o în câmp,
fata logodită a putut să strige, dar
n-a fost nimeni s-o scape.

28 *Ex. 22.16,17

29 *Vers. 24.

28 Când va găsi cineva* o fată
fecioară care nu este logodită şi
o va apuca şi se va culca cu ea,
29 şi vor fi găsiţi, atunci bărbatul
care s-a culcat cu ea să dea tată-
lui fetei cincizeci de sicli de ar-
gint şi ea să-i fie soţie, pentru că
a înjosit-o*; n-o poate lăsa în toa-
te zilele sale.

30 *Lev. 18.8. **Rut 3.9. Ezec. 16.8.

30 Nimeni să nu ia[c]* pe soţia
tatălui său şi să nu ridice margi-
nea hainei** tatălui său.

[a] *Lit.* „plinătatea seminţei“ [b] *Lit.* „acoperământului tău“ [c] *De soţie*

Primirea şi excluderea în adunarea Domnului

1 *Lev. 21.20.

23 Cel* care are testiculele zdro-
bite sau are mădularul tăiat să nu
2 intre în adunarea Domnului. Cel
născut din curvie[a] să nu intre în
adunarea Domnului; şi nici a
zecea generaţie a lui să nu intre

3 *Neem. 13.1; 13.2.

3 în adunarea Domnului. Un amo-
nit* sau moabit să nu intre în a-
dunarea Domnului şi nici a ze-
cea generaţie a lor să nu intre în
adunarea Domnului pentru tot-

4 *Cap. 2.29. **Num. 22.5; 22.6; 23.7. †Ios. 24.9. 2 Pet. 2.15. Iuda 11.

4 deauna, pentru că nu v-au întâm-
pinat* cu pâine şi cu apă pe drum,
când aţi ieşit din Egipt, şi pentru
că au tocmit** împotriva ta pe
Balaam†, fiul lui Beor, din Petor
din Mesopotamia, ca să te bles-

5 *Pr. 26.2. **Cap. 4.37.

5 teme. Dar Domnul Dumnezeul
tău n-a vrut să asculte de Balaam
şi Domnul Dumnezeul tău a
schimbat* blestemul în binecu-
vântare, pentru că Domnul Dum-

6 *Ezra 9.12.

6 nezeul tău te-a iubit**. Să nu
cauţi* pacea lor, nici binele lor, în
toate zilele tale, pentru totdeauna.

7 *Gen. 25.24 Obad. 10,12. **Ex. 22.21; 23.9. Lev. 19.34. Cap. 10.19.

7 Să nu urăşti[b] pe edomit, pen-
tru că este fratele* tău; să nu
urăşti pe egiptean, pentru că ai
8 fost străin** în ţara lui. Fiii care
li se vor naşte în a treia generaţie
să intre în adunarea Domnului.
9 Când vei ieşi în tabără îm-
potriva vrăjmaşilor tăi, atunci să

10 *Lev. 15.16.

10 te fereşti de orice lucru rău. Dacă
va fi cu tine cineva care nu va fi
curat* din ceva ce i s-a întâmplat
noaptea, să iasă afară din tabără;

11 *Lev. 15.5.

11 să nu intre în tabără. Şi va fi
aşa: spre seară să se scalde* în
apă şi la apusul soarelui să intre
12 în tabără. Şi să ai un loc afară
din tabără şi acolo să ieşi afară.
13 Şi să ai o lopată între uneltele
tale. Şi va fi *aşa*: când ieşi afară,
să sapi cu ea şi să te întorci şi
să acoperi ce a ieşit din tine.

14 *Lev. 26.12.

14 Pentru că Domnul Dumnezeul
tău umblă* în mijlocul taberei
tale ca să te salveze şi să supună
pe vrăjmaşii tăi înaintea ta; şi
tabăra ta să fie sfântă, ca El să
nu vadă la tine nimic de ruşine
şi să nu Se întoarcă de la tine.

Robii fugiţi

15 *1 Sam. 30.15
16 *Ex. 22.21.

15 Să nu dai înapoi stăpânului
său pe robul* care a scăpat la tine
16 de la stăpânul său. Să locuiască
la tine în mijlocul tău, în locul
pe care şi-l va alege într-una din
porţile tale, unde i se va părea
lui bine; să nu-l asupreşti*.

Darurile din curvie

17 *Gen. 38.21. Lev. 19.29. Pr. 2.16. Osea 4.14. **Gen. 19.5. 1 Împ. 14.24; 15.12. 2 Împ. 23.7. Iov 36.14.

17 Să nu fie nici o curvă[c]* din-
tre fiicele lui Israel, nici vreun
homosexual** dintre fiii lui Isra-
18 el. Să nu aduci plata curvei sau
preţul unui câine în casa Dom-
nului Dumnezeului tău pentru
vreo promisiune, pentru că amân-
două acestea sunt o urâciune
înaintea Domnului Dumnezeu-
lui tău.

Împrumuturile cu dobândă

19 *Ex. 22.25. Lev. 25.36. Neem. 5.2,7. Ps. 15.5. Lc. 6.34,35.
20 *Cap. 15.3; 28.12. **Cap. 15.10

19 Să nu iei dobândă* de la fra-
tele tău, dobândă pentru bani, do-
bândă pentru alimente, dobândă
pentru orice lucru care se dă cu
20 dobândă. Să iei dobândă de la
străin*, dar de la fratele tău să nu
iei dobândă, pentru ca Domnul
Dumnezeul tău să te binecuvân-
teze** în orice vei pune mâna în
ţara în care intri ca s-o stăpâneşti.

Promisiunile

21 *Num. 30.2. Iov 22.27. Ps. 61.8. Ecl. 5.4,5. Mt. 5.33.

21 Dacă faci o promisiune* Dom-
nului Dumnezeului tău, să nu în-
târzii s-o împlineşti, pentru că
Domnul Dumnezeul tău o va cere
negreşit de la tine şi va fi păcat
22 în tine. Dar, dacă te vei feri
să promiţi, nu va fi păcat în tine.

23 *Num. 30.2. Ps. 66.13,14.

23 Ce va ieşi* de pe buzele tale să
ţii şi să împlineşti după cum ai
promis Domnului Dumnezeului
tău: jertfa de bunăvoie pe care
ai promis-o cu gura ta.
24 Când vei intra în via aproa-
pelui tău, poţi să mănânci struguri
să te saturi după dorinţa ta, dar

25 *Mt. 12.1. Mc. 2.23. Lc. 6.1.

25 să nu pui în vasul tău. Când vei
intra în holda aproapelui tău,
poţi să smulgi spice* cu mâna,
dar să nu pui[d] secera în holda
aproapelui tău.

---

[a] *Sau* „dintr-o căsătorie neîngăduită“, *dintre un tată evreu şi o mamă păgână sau invers* [b] *Sau* „să nu dispreţuieşti“ [c] *Femeie sau bărbat, dedaţi prostituţiei în temple* [d] *Sau* „să nu clatini“, „să nu mişti“

Scrisoarea de despărţire

1 *Mt. 5.31; 19.7 Mc. 10.4.

24 Când cineva îşi ia o soţie şi
se căsătoreşte cu ea, va fi *aşa*:
dacă ea nu capătă favoare înain-
tea ochilor lui, pentru că a găsit
în ea ceva nepotrivit, să-i scrie o
scrisoare de despărţire* şi să i-o
dea în mână şi s-o scoată din casa
2 lui. Şi ea să plece din casa lui şi
să se ducă şi poate să fie a altui
3 bărbat. Şi dacă al doilea soţ o va
urî şi-i va scrie o scrisoare de des-
părţire şi i-o va da în mână şi o
va scoate din casa lui sau dacă
va muri al doilea soţ care şi-a
4 luat-o de soţie, soţul ei cel dintâi*
care a lăsat-o nu va mai putea s-o
ia, ca să-i fie din nou soţie, după
ce ea s-a întinat; pentru că *lucrul
acesta* este o urâciune înaintea
Domnului; şi să nu încarci cu pă-
cat ţara pe care ţi-o dă de moş-
tenire Domnul Dumnezeul tău.

4 *Ier. 3.1.

Dreptate şi îndurare

5 *Cap. 20.7. **Pr. 5.18.

5 Când un om a luat* de curând
o soţie, să nu meargă la oaste, nici
să nu i se impună vreo povară;
să fie liber pentru casa lui un an
şi să-şi înveselească** soţia pe
care şi-a luat-o.
6 Nici un om să nu ia garanţie
râşniţa sau piatra de deasupra
râşniţei, pentru că el ar lua ga-
ranţie viaţa.
7 Dacă se va găsi* cineva care
să fi furat pe vreunul[a] dintre fraţii
săi, dintre fiii lui Israel, şi-l în-
trebuinţează ca rob sau îl vinde,
atunci hoţul acela să moară; şi
să cureţi** răul din mijlocul tău.
8 Ia seama la rana leprei*, să
păzeşti şi să faci tot ce te învaţă
preoţii, leviţii; să luaţi seama să
faceţi aşa cum le-am poruncit.
9 Adu-ţi aminte* ce a făcut Dom-
nul Dumnezeul tău Mariei** pe
drum, după ce aţi ieşit din Egipt.
10 Când vei împrumuta ceva a-
proapelui tău, să nu intri în casa
11 lui, ca să-i iei garanţia. Să stai afa-
ră şi omul căruia tu i-ai împrumu-
12 tat să-ţi aducă garanţia afară. Şi,
dacă omul va fi sărac, să nu te
13 culci pe garanţia lui. Să-i înapo-
iezi* garanţia la apusul soarelui,
ca să doarmă în haina lui şi să
te binecuvânteze**; şi aceasta va
fi pentru tine dreptate† înaintea
Domnului Dumnezeului tău.
14 Să nu asupreşti* pe lucrătorul
plătit, sărac şi nevoiaş, dintre fra-
ţii tăi sau dintre străinii tăi care
sunt în ţara ta, înăuntrul porţilor
15 tale. La ziua lui să-i dai plata* şi
să nu apună soarele peste ea;
pentru că el este sărac[b] şi sufletul
său o doreşte mult: ca să nu stri-
ge** împotriva ta către Domnul şi
să fie un păcat asupra ta[c].
16 Părinţii să nu fie omorâţi*
pentru fii, nici fiii să nu fie omo-
râţi pentru părinţi: fiecare să fie
omorât pentru păcatul său.
17 Să nu suceşti* judecata stră-
inului sau a orfanului; şi să nu
18 iei garanţie** haina văduvei. Şi
să-ţi aduci aminte că ai fost
rob* în Egipt şi Domnul Dum-
nezeul tău te-a răscumpărat de
acolo; de aceea îţi poruncesc să
faci lucrul acesta.

7 *Ex. 21.16. **Cap. 19.19

8 *Lev. 13.2; 14.2.

9 *Lc. 17.32. 1 Cor. 10.6. **Num. 12.10

13 *Ex. 22.26. **Iov 29.11; 29.13; 31.20. 2 Cor. 9.13. 2 Tim. 1.18. †Cap. 6.25. Ps. 106.31; 112.9. Dan. 4.27.

14 *Lev. 19.13; 25.35-43. Cap. 15.7-18 Pr. 14.31. Mal. 3.5.

15 *Lev. 19.13. Ier. 22.13. **Iov 35.9. Iac. 5.4.

16 *2 Împ. 14.6. 2 Cr. 25.4. Ier. 31.29,30. Ezec. 18.20.

17 *Ex. 23.9. Lev. 19.33. Pr. 22.22. Is. 1.23. Ier. 5.28; 22.3 Ezec. 22.29. **Ex. 22.22,26

18 *Cap. 15.15; 16.12. Vers. 22.

Atenţia pentru străin, orfan şi văduvă

19 *Lev. 19.9,10; 23.22. **Cap. 14.29 †Cap. 15.10. Ps. 41.1. Pr. 19.17.

19 Când îţi vei secera* câmpul şi
vei uita un snop în câmp, să nu
te întorci să-l iei: să fie al stră-
inului**, al orfanului şi al vădu-
vei, pentru ca Domnul Dumne-
zeul tău să te binecuvânteze† în
20 tot lucrul mâinilor tale. Când îţi
vei bate măslinul, să nu culegi ce
a rămas pe ramuri după tine: să
fie pentru străin, pentru orfan şi
21 pentru văduvă. Când îţi vei cule-
ge via, să nu culegi ce rămâne în
urma ta: să fie pentru străin, pen-
22 tru orfan şi pentru văduvă. Şi
să-ţi aduci aminte că ai fost rob
în ţara Egiptului; de aceea îţi po-
runcesc să faci lucrul acesta.

Certurile

1 *Cap. 17.8-13; 19.17. Ezec. 44.24. **Cap. 1.16; 1.17. Pr. 17.15.

25 Dacă va fi o neînţelegere*
între oameni şi ei vin la jude-
cată şi ei îi judecă**, atunci să
achite pe cel drept şi să con-
2 damne pe cel rău. Şi va fi *aşa*:
dacă omul cel rău va fi vrednic

[a] *Lit.* „un suflet“ [b] *Sau* „necăjit“ [c] *Sau* „în tine“

de bătaie[a]*, judecătorul să po-
runcească să fie pus jos şi să fie
bătut** cu *un* număr *de lovituri*
3 în faţa lui, după răutatea lui. Să-l
bată cu patruzeci* de lovituri; să
nu le întreacă, pentru ca nu cum-
va, dacă-l vor bate cu mai multe
lovituri peste acestea, fratele tău
să fie dispreţuit** în ochii tăi.
4 Să nu legi* gura boului când
treieră.

Căsătoria între cumnat şi cumnată

5 Când fraţii vor locui împreu-
nă şi unul dintre ei va muri* şi nu
va avea fiu, soţia mortului să nu
se mărite în afară, cu un om stră-
in: fratele soţului[b] ei să intre la
ea şi să şi-o ia de soţie şi să îm-
plinească faţă de ea datoria de
6 frate al soţului. Şi va fi *aşa*: în-
tâiul-născut pe care-l va naşte ea
să poarte* numele fratelui său
mort, ca să nu i se şteargă** nu-
7 mele din Israel. Şi dacă omului
nu-i va plăcea să ia pe soţia fra-
telui său, atunci soţia fratelui său
să se suie la poartă*, la bătrâni,
şi să zică: «Fratele soţului meu
nu vrea să ridice nume fratelui său
în Israel; nu vrea să împlinească
faţă de mine datoria de frate al
8 soţului meu». Şi bătrânii cetăţii
sale să-l cheme şi să-i vorbească;
şi, dacă el stăruie şi zice: «Nu-mi
9 place* s-o iau!», atunci soţia frate-
lui său să se apropie de el înaintea
ochilor bătrânilor şi să-i scoată*
încălţămintea din picior, să-l
scuipe** în faţă şi să răspundă şi
să zică: «Aşa să se facă bărbatului
care nu va zidi† casa fratelui său».
10 Şi numele lui să se numească în
Israel: «Casa celui descălţat».
11 Dacă doi bărbaţi se vor certa
între ei, un bărbat cu fratele său,
şi soţia unuia se va apropia ca să
scape pe soţul ei din mâna celui
care-l bate şi îşi întinde mâna
şi-l apucă de părţile ascunse,
12 atunci să-i tai mâna: ochiul tău să
n-o cruţe*.

2 *Pr. 19.29. Lc. 12.48. **Mt. 10.17.
3 *2 Cor. 11.24 **Iov 18.3.
4 *Pr. 12.10. 1 Cor. 9.9. 1 Tim. 5.18.
5 *Mt. 22.24. Mc. 12.19. Lc. 20.28.
6 *Gen. 38.9. **Rut 4.10.
7 *Rut 4.1,2.
8 *Rut 4.6.
9 *Rut 4.7. **Num. 12.14 †Rut 4.11.
12 *Cap. 19.13.

Cântărirea dreaptă

13 Să nu ai* la tine în sacul tău
două feluri de greutăţi[c], una mare
14 şi una mică. Să nu ai în casa ta
două feluri de efe[d], una mare şi
15 una mică. Să ai o greutate plină şi
dreaptă; şi să ai o efă plină şi
dreaptă, ca să ţi se lungească*
zilele în ţara pe care ţi-o dă Dom-
16 nul Dumnezeul tău. Pentru că ori-
cine face aceste *lucruri*, oricine
face nedreptate* este o urâciune
înaintea Domnului Dumnezeu-
lui tău.

Nimicirea amaleciţilor

17 Adu-ţi aminte* de ce ţi-a făcut
Amalec pe drum, când aţi ieşit
18 din Egipt, cum te-a întâmpinat
pe drum şi a lovit spatele oştirii
tale, pe toţi cei slabi *rămaşi* îna-
poia ta, când tu erai obosit şi
trudit, şi nu s-a temut* de Dum-
19 nezeu. Şi va fi *aşa*: când Domnul
Dumnezeul tău îţi va da odihnă*
din partea tuturor vrăjmaşilor
tăi de jur-împrejur, în ţara pe
care ţi-o dă Domnul Dumnezeul
tău de moştenire s-o stăpâneşti,
să ştergi** amintirea lui Amalec
de sub ceruri: să nu uiţi!

Cele dintâi roade

26 Şi va fi *aşa*: când vei intra
în ţara pe care ţi-o dă Domnul
Dumnezeul tău de moştenire şi o
2 vei stăpâni şi vei locui în ea, să
iei din pârga* tuturor roadelor o-
gorului, pe care le vei strânge
din ţara ta, pe care ţi-o dă Dom-
nul Dumnezeul tău, şi să le pui
într-un coş şi să te duci la locul**
pe care-l va alege Domnul Dum-
nezeul tău ca să facă să locuias-
3 că Numele Lui acolo. Şi să vii la
preotul care va fi în zilele acelea
şi să-i spui: «Mărturisesc astăzi
Domnului Dumnezeului tău că
am intrat în ţara pe care Dom-
nul a jurat părinţilor noştri că
4 ne-o va da». Şi preotul să ia coşul
din mâna ta şi să-l pună jos îna-
intea altarului Domnului Dumne-
5 zeului tău. Şi să răspunzi şi să
zici înaintea Domnului Dumne-

13 *Lev. 19.35,36 Pr. 11.1. Ezec. 45.10. Mica 6.11.
15 *Ex. 20.12.
16 *Pr. 11.1. 1 Tes. 4.6.
17 *Ex. 17.8.
18 *Ps. 36.1. Pr. 16.6. Rom. 3.18.
19 *Cap. 12.9. **Ex. 17.14. 1 Sam. 15.3.
2 *Ex. 22.29; 23.19; 34.26 Num. 18.13. Cap. 16.10. Pr. 3.9. **Cap. 12.5.

[a] *Lit.* „un fiu al lovirii“ [b] *Sau* „ruda cea mai apropiată a soţului“ [c] *Lit.* „piatră şi piatră“ [d] *Lit.* „efă şi efă“

5 *Gen. 43.14. Osea 12.12. **Gen. 46.1; 46.6,27. Fap. 7.15. †Cap. 1.10; 10.22.
6 *Ex. 1.11.
7 *Ex. 2.23-25; 3.9; 4.31.
8 *Ex. 12.37,51; 13.3,14,16. Cap. 5.15. **Cap. 4.34; 34.11,12.
9 *Ex. 3.8,17.
10 *Pr. 10.22.
11 *Cap. 12.7; 12.12,18; 16.11. Ecl. 3.12; 5.18-20.
12 *Lev. 27.30. Num. 18.24. **Cap. 14.28; 14.29.
13 *Ps. 119.141; 119.153,176.
14 *Lev. 7.20; 21.1,11. Osea 9.4.
15 *Ps. 80.14. Is. 63.15. Zah. 2.13.

zeului tău: «Tatăl meu era un
arameu[a]* gata să piară şi a cobo-
rât** în Egipt cu puţini *oameni*,
şi acolo a locuit temporar şi acolo
a ajuns o naţiune† mare, puternică
6 şi numeroasă. Şi egiptenii* ne-au
asuprit şi ne-au chinuit[b] şi au pus
7 robie grea peste noi. Şi noi am
strigat* către Domnul Dumne-
zeul părinţilor noştri şi Domnul a
auzit glasul nostru şi a văzut
chinul nostru şi truda noastră şi
8 asuprirea noastră. Şi Domnul
ne-a scos* din Egipt cu mână tare
şi cu braţ întins şi cu groază
mare** şi cu semne şi cu minuni;
9 şi ne-a adus în locul acesta şi
ne-a dat ţara aceasta*, ţară în
10 care curge lapte şi miere! Şi acum,
iată, am adus pârga roadelor*
pământului pe care Tu mi l-ai dat,
Doamne». Şi să le pui jos înaintea
Domnului Dumnezeului tău şi să
te închini înaintea Domnului
11 Dumnezeului tău. Şi să te bucuri*
de toate bunătăţile pe care ţi le-a
dat Domnul Dumnezeul tău, ţie
şi casei tale, tu şi levitul şi străi-
nul care este în mijlocul tău.

Zeciuielile din anul al treilea

12 Când vei termina de strâns*
toate zeciuielile din venitul tău
în anul al treilea, anul zeciuie-
lii**, atunci să le dai levitului,
străinului, orfanului şi văduvei, ca
ei să mănânce în porţile tale şi
13 să se sature. Şi să zici înaintea
Domnului Dumnezeului tău: «Am
scos din casă lucrurile sfinte şi
le-am şi dat levitului şi străinului,
orfanului şi văduvei, după toată
porunca Ta, pe care mi-ai porun-
cit-o; n-am călcat şi n-am uitat*
14 nici una din poruncile Tale. N-am
mâncat din ele în durerea mea şi
n-am îndepărtat* din ele în[c] ne-
curăţie, nici n-am dat din ele pen-
tru vreun mort; am ascultat de
glasul Domnului Dumnezeului
meu; am făcut după toate cele ce
15 mi-ai poruncit. Priveşte* jos din
locuinţa Ta cea sfântă, din ceruri,
şi binecuvântează pe poporul Tău,
Israel, şi pământul pe care ni l-ai
dat, cum ai jurat părinţilor noştri,
ţara în care curge lapte şi miere».

Îndemn să asculte de Dumnezeu

16 *Cap. 4.29.
17 *Ex. 19.8.
18 *Ex. 6.7; 19.5 Cap. 7.6; 14.2; 28.9.
19 *Cap. 4.7,8; 28.1. Ps. 148.14. **Ex. 19.6. Cap. 7.6; 28.9 Is. 62.12. Ier. 2.3. 1 Pet. 2.9.

16 Astăzi Domnul Dumnezeul
tău îţi porunceşte să împlineşti
aceste rânduieli şi judecăţi; şi să
le ţii şi să le faci cu toată* ini-
17 ma ta şi cu tot sufletul tău. Tu ai
primit astăzi pe Domnul să fie
Dumnezeul tău şi să umbli* în
căile Lui şi să ţii rânduielile Lui
şi poruncile Lui şi judecăţile Lui
18 şi să asculţi de glasul Lui. Şi
Domnul te-a primit astăzi ca să
fii poporul stăpânirii* Lui, cum
ţi-a spus, şi ca să ţii toate porun-
19 cile Lui, astfel încât să poată să
te înalţe* mai presus de toate
naţiunile pe care le-a făcut El, în
laudă şi în faimă şi în onoare;
şi ca tu să fii un popor sfânt**
pentru Domnul Dumnezeul tău,
cum a spus“.

Legea să se scrie şi să se citească

2 *Ios. 4.1. **Ios. 8.32.
3 *Cap. 26.9.
4 *Cap. 11.29. Ios. 8.30.
5 *Ex. 20.25. Ios. 8.31.

27 Şi Moise şi bătrânii lui Israel
au poruncit poporului, zicând:
„Păziţi toată porunca pe care v-o
2 poruncesc astăzi. Şi va fi *aşa*: în
ziua când veţi trece* Iordanul
în ţara pe care ţi-o dă Domnul
Dumnezeul tău, să-ţi ridici**
pietre mari şi să le văruieşti cu
3 var. Şi să scrii pe ele toate cu-
vintele acestei legi, când vei tre-
ce ca să intri în ţara pe care ţi-o
dă Domnul Dumnezeul tău, ţară
în care curge* lapte şi miere, cum
ţi-a promis Domnul Dumnezeul
4 părinţilor tăi. Şi va fi *aşa*: după
ce veţi trece Iordanul, să ridicaţi
aceste pietre pe muntele Ebal*,
cum vă poruncesc astăzi, şi să le
5 văruiţi cu var. Şi să zideşti acolo
un altar Domnului Dumnezeului
tău, un altar din pietre; să nu ri-
6 dici* fierul asupra lor. Să zideşti
altarul Domnului Dumnezeului
tău din pietre întregi şi să aduci
pe el arderea-de-tot pentru Dom-
7 nul Dumnezeul tău. Şi să jert-
feşti jertfe de pace şi să mănânci

[a] *Sau* „sirian“ [b] *Sau* „ne-au înjosit“ [c] *Sau* „pentru“

7 *Cap. 26.11.

acolo şi să te bucuri* înaintea
8 Domnului Dumnezeului tău. Şi
să scrii pe pietre foarte lămurit
toate cuvintele legii acesteia“.

9 *Cap. 26.18.

9 Şi Moise şi preoţii, leviţii, au
vorbit către tot Israelul, zicând:
„Taci şi ascultă, Israele! Astăzi
te-ai făcut poporul* Domnului
10 Dumnezeului tău. Şi să asculţi de
glasul Domnului Dumnezeului
tău şi să împlineşti poruncile Lui
şi rânduielile Lui pe care ţi le
poruncesc astăzi“.

Blestemul de pe Muntele Ebal

12 *Cap. 11.29. Ios. 8.33. Jud. 9.7.

11 Şi Moise a poruncit poporului
12 în ziua aceea, zicând: „Aceştia să
stea* să binecuvânteze poporul
pe Muntele Garizim, după ce veţi
trece Iordanul: Simeon şi Levi
şi Iuda şi Isahar şi Iosif şi Be-
13 niamin. Şi aceştia să stea pe
Muntele Ebal ca să blesteme: Ru-
ben, Gad şi Aşer şi Zabulon,
14 Dan şi Neftali. Şi leviţii* să
răspundă şi să zică tuturor băr-
baţilor lui Israel cu glas tare:

14 *Cap. 33.10. Dan. 9.11.

15 *Ex. 20.4,23; 34.17. Lev. 19.4; 26.1 Is. 44.9. Osea 13.2. **Num. 5.22. Ier. 11.5. 1 Cor. 14.16.

15 «Blestemat să fie omul care-şi
va face un chip* cioplit sau tur-
nat, o urâciune *înaintea* Dom-
nului, lucrare a mâinilor meşteru-
lui, şi-l va pune într-un loc as-
cuns!» Şi tot poporul să răspundă
şi să zică: «Amin**!»

16 *Ex. 20.12; 21.17. Lev. 19.3; 20.9 Cap. 21.18. Ezec. 22.7.

16 «Blestemat să fie cel care va
dispreţui* pe tatăl său sau pe ma-
ma sa!» Şi tot poporul să spună:
«Amin!»

17 *Cap. 19.14. Pr. 22.28.

17 «Blestemat să fie cel care va
muta* semnul de hotar al aproa-
pelui său!» Şi tot poporul să spu-
nă: «Amin!»

18 *Lev. 19.14.

18 «Blestemat să fie cel care
face* pe orb să rătăcească pe
drum!» Şi tot poporul să spună:
«Amin!»

19 *Ex. 22.21; 22.22; 23.9. Lev. 19.33. Cap. 10.18; 24.17. Mal. 3.5.

19 «Blestemat să fie cel care
strâmbă* judecata străinului, a or-
fanului şi a văduvei!» Şi tot popo-
rul să spună: «Amin!»

20 *Lev. 18.8; 20.11. Cap. 22.30. 1 Cor. 5.1.

20 «Blestemat să fie cel care se
va culca cu soţia* tatălui său,
pentru că ridică marginea hainei
tatălui său!» Şi tot poporul să
spună: «Amin!»

21 *Ex. 22.19. Lev. 18.23; 20.15.

21 «Blestemat să fie cel care se
va culca cu vreun animal*!» Şi tot
poporul să spună: «Amin!»

22 *Lev. 18.9; 20.17.

22 «Blestemat să fie cel care se
va culca cu sora* sa, fiica tatălui
său sau fiica mamei sale!» Şi tot
poporul să spună: «Amin!»

23 *Lev. 18.17; 20.14.

23 «Blestemat să fie cel care se
va culca cu soacra* sa!» Şi tot po-
porul să spună: «Amin!»

24 *Ex. 20.13; 21.12,14. Lev. 24.17. Num. 35.31. Cap. 19.11.

24 «Blestemat să fie cel care lo-
veşte* pe aproapele său în as-
cuns!» Şi tot poporul să spună:
«Amin!»

25 *Ex. 23.7,8. Cap. 10.17; 16.19. Ps. 15.5. Ezec. 22.12.

25 «Blestemat să fie cel care ia
mită* ca să omoare sânge nevi-
novat!» Şi tot poporul să spună:
«Amin!»

26 *Cap. 28.15. Ps. 119.21. Ier. 11.3. Gal. 3.10.

26 «Blestemat să fie cel care nu
va întări* cuvintele legii acesteia,
ca să le facă!» Şi tot poporul să
spună: «Amin!»

Binecuvântările de pe Muntele Garizim

1 *Ex. 15.26. Lev. 26.3. Is. 55.2. **Cap. 26.19 Vers. 13.

28 Şi va fi *aşa*: dacă vei asculta*
cu tot dinadinsul de glasul Dom-
nului Dumnezeului tău, ca să iei
seama să împlineşti toate porun-
cile Lui pe care ţi le poruncesc
astăzi, Domnul Dumnezeul tău te
va înălţa** mai presus de toate
2 naţiunile pământului. Şi toate
aceste binecuvântări vor veni*
peste tine şi te vor ajunge, dacă
vei asculta de glasul Domnului
Dumnezeului tău.

2 *Vers. 15. Zah. 1.6.

3 *Ps. 128.1,4. **Gen. 39.5.

3 Vei fi binecuvântat* în cetate
şi vei fi binecuvântat în** câmp.

4 *Gen. 22.17; 49.25. Vers. 11. Ps. 107.38; 127.3; 128.3. Pr. 10.22.

4 Rodul pântecelui* tău va fi bi-
necuvântat, şi rodul ogorului tău,
şi rodul animalelor tale, fătul va-
cilor tale şi înmulţirea turmei tale.
5 Coşniţa ta va fi binecuvântată,
şi albia ta *de frământat*.

6 *Ps. 121.8.

6 Vei fi binecuvântat* când vei
intra şi vei fi binecuvântat când
vei ieşi.

7 *Lev. 26.7,8. 2 Sam. 22.38; 22.39,41. Ps. 89.23.

7 Domnul va face pe vrăjmaşii
tăi, care se ridică împotriva ta, să
fie bătuţi* înaintea ta; pe o cale
vor ieşi împotriva ta şi pe şapte
8 căi vor fugi dinaintea ta. Domnul
va porunci *să vină* binecuvânta-
re peste tine în grânarele tale şi
pe orice vei pune* mâna; şi te

8 *Cap. 15.10.

va binecuvânta în țara pe care
ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.
9 Domnul te va întări ca popor*
sfânt pentru El, cum ți-a jurat,
dacă vei păzi poruncile Domnu-
lui Dumnezeului tău şi vei um-
10 bla în căile Lui. Şi toate popoa-
rele pământului vor vedea că eşti
numit după Numele* Domnului
11 şi se vor teme** de tine. Şi Dom-
nul te va face să prisoseşti* în
bunătăți, în rodul pântecelui tău
şi în fătul animalelor tale şi în
rodul ogorului tău, în țara pe
care Domnul a jurat părinților
12 tăi să ți-o dea. Domnul îți va
deschide vistieria Sa cea bună,
cerurile, ca să dea ploaie* țării
tale la timpul ei şi să binecu-
vânteze** tot lucrul mâinii tale;
şi vei da cu împrumut† multor
națiuni, dar tu nu vei lua cu împru-
13 mut. Şi Domnul te va pune cap*,
iar nu coadă, şi vei fi numai deasu-
pra şi nu vei fi dedesubt, dacă
vei asculta de poruncile Domnu-
lui Dumnezeului tău, pe care ți
le poruncesc astăzi, ca să le
14 păzeşti şi să le faci, şi dacă nu
te abați* nici la dreapta, nici la
stânga, de la nici unul din cu-
vintele pe care ți le poruncesc
astăzi, ca să mergi după alți
dumnezei să le slujeşti.

9 *Ex. 19.5,6. Cap. 7.6; 26.18,19; 29.13.
10 *Num. 6.27. 2 Cr. 7.14. Is. 63.19. Dan. 9.18,19. **Cap. 11.25
11 *Vers. 4. Cap. 30.9. Pr. 10.22.
12 *Lev. 26.4. Cap. 11.14. **Cap. 14.29 †Cap. 15.6; 23.20.
13 *Vers. 1,44. Is. 9.14,15.
14 *Cap. 5.32; 11.16. Ios. 1.7.

Urmările neascultării

15 Dar va fi *aşa*: dacă nu vei as-
culta* de glasul Domnului Dum-
nezeului tău, ca să iei seama să
împlineşti toate poruncile Lui şi
rânduielile Lui, pe care ți le po-
runcesc astăzi, toate blestemele a-
cestea vor veni peste tine şi te
vor ajunge.

16 Vei fi blestemat* în cetate şi
vei fi blestemat în câmp.

17 Coşnița ta va fi blestemată, şi
albia ta *de frământat*.

18 Rodul pântecelui tău va fi
blestemat, şi rodul ogorului tău,
fătul vacilor tale şi înmulțirea
turmei tale.

19 Vei fi blestemat când vei in-
tra şi vei fi blestemat când vei ieşi.
20 Domnul va trimite peste tine
blestem, tulburare* şi mustra-
re**, peste orice îți vei pune
mâna să faci, până vei fi nimicit şi
vei pieri† repede, pentru răutatea
faptelor tale prin care M-ai pă-
21 răsit. Domnul va face ca ciuma*
să se lipească de tine, până te
va nimici din țara în care intri
22 ca s-o stăpâneşti. Domnul te va
lovi* cu tuberculoză şi cu friguri
şi cu umflături şi cu malarie şi
cu secetă[a] şi cu** tăciune în grâu
şi cu mană[b] şi ele te vor urmări
23 până vei pieri. Şi cerurile* tale
care sunt deasupra capului tău
vor fi aramă, iar pământul care
24 este sub tine, fier. Domnul va da
ca ploaie peste țara ta praf şi
pulbere; ele vor coborî din ceruri
25 peste tine până vei fi nimicit. Şi
Domnul va face să fii bătut* de
vrăjmaşii tăi: pe o cale vei ieşi îm-
potriva lor şi pe şapte căi vei fugi
dinaintea lor şi vei fi alungat**
încoace şi încolo în[c] toate îm-
26 părățiile pământului. Şi trupul
tău mort va fi ca hrană* pentru
toate păsările cerurilor şi anima-
lele pământului şi nu va fi ni-
27 meni să le sperie. Domnul te va
lovi cu bubele* Egiptului şi cu
tumori[d] şi cu râie şi cu pecingi-
ne, de care nu te vei putea vinde-
28 ca. Domnul te va lovi cu nebu-
nie* şi cu orbire şi cu tulburare
29 de inimă. Şi vei umbla pipăind* la
amiază, cum pipăie orbul în întu-
neric, şi nu vei prospera în căile
tale şi vei fi mereu asuprit şi pră-
dat, în toate zilele, şi nu va fi cine
30 să te salveze. Te vei logodi* cu o
femeie şi altul se va culca cu ea;
vei construi** o casă şi nu vei lo-
cui în ea; îți vei planta† o vie şi
31 nu vei mânca din ea. Boul tău va
fi înjunghiat înaintea ochilor tăi
şi nu vei mânca din el; măgarul
tău va fi luat dinaintea feței tale
şi nu se va întoarce la tine; oile

15 *Lev. 26.14. Plân. 2.17. Dan. 9.11,13. Mal. 2.2.
16 *Vers. 3.
20 *Zah. 14.13. **Ps. 80.16. Is. 30.17; 51.20; 66.15. †Cap. 4.26.
21 *Lev. 26.25. Num. 14.12. Ier. 24.10.
22 *Lev. 26.16. **Amos 4.9.
23 *Lev. 26.19.
25 *Lev. 26.17; 26.37. Is. 30.17. **2 Cr. 29.8. Ier. 15.4; 24.9 Ezec. 23.46.
26 *1 Sam. 17.44; 17.46. Ps. 79.2. Ier. 7.33; 16.4; 34.20.
27 *Ex. 9.9; 15.26. Cap. 7.15. Vers. 35,60,61
28 *Ier. 4.9.
29 *Ex. 10.21. Iov 5.14. Is. 59.10.
30 *Iov 31.10. Ier. 8.10 **Iov 31.8. Amos 5.11. †Cap. 20.6. Mica 6.15. Țef. 1.13.

[a] *Sau* „sabie“ [b] *Ca dăunători* [c] *Sau* „de“ [d] *Sau* „hemoroizi“

32 *Vers. 41. **Ps. 119.82.
33 *Lev. 26.16. Vers. 51. Ier. 5.17.
34 *Vers. 67.
35 *Vers. 27.
36 *2 Împ. 17.4,6; 24.12,14; 25.7,11. 2 Cr. 33.11; 36.6,20. **Cap. 4.28. Vers. 64. Ier. 16.13.
37 *1 Împ. 9.7,8 Ier. 19.8; 24.9; 25.9; 29.18. Zah. 8.13. **Ps. 44.14.
38 *Is. 5.10. Mica 6.15. Hag. 1.6. **Ex. 10.4. Ioel 1.4.
39 *Is. 17.10; 17.11.
40 *Ier. 11.16.
41 *Vers. 32. **Plân. 1.5.
42 *Vers. 38.
44 *Vers. 12,13.
45 *Vers. 15. **Cap. 4.25; 4.26.

tale vor fi date vrăjmaşilor tăi şi
nu vei avea pe nimeni ca să *le*
32 salveze. Fiii* tăi şi fiicele tale vor
fi daţi altui popor şi ochii tăi vor
privi şi se vor topi de dor** după
ei toată ziua, şi nu va fi nici o
33 putere în mâna ta[a]. Un popor* pe
care nu-l cunoşti va mânca rodul o-
gorului tău şi toată munca ta
şi vei fi mereu asuprit şi zdrobit în
34 toate zilele. Şi vei înnebuni de
priveliştea pe care o vei vedea*
35 cu ochii tăi. *D*omnul te va lovi* la
genunchi şi la coapse, de la talpa
piciorului tău până în creştetul
capului tău, cu bube rele de care
36 nu te poţi vindeca. *D*omnul te va
duce*, pe tine şi pe împăratul tău
pe care-l vei pune peste tine,
la o naţiune pe care nu ai cunos-
cut-o nici tu, nici părinţii tăi şi
acolo vei sluji** altor dumne-
37 zei, lemn şi piatră. Şi vei fi
de groază*, de pomină şi de bat-
jocură** între toate popoarele
38 unde te va duce *D*omnul. Vei du-
ce* multă sământă la câmp şi vei
strânge puţin; pentru că o va
39 mânca lăcusta**. Vei planta o
vie* şi o vei lucra, dar nu vei bea
vin, nici n-o vei culege, pentru
40 că o va mânca viermele. Vei
avea măslini* în toate hotarele
tale, dar nu te vei unge cu untde-
lemn, pentru că măslinul tău îşi
41 va pierde rodul. Vei naşte fii* şi
fiice, dar nu-i vei avea, pentru că
42 vor merge** în captivitate. Cără-
buşul[b] va stăpâni* toţi copacii
43 tăi şi rodul ogorului tău. Străinul
care este în mijlocul tău se va
înălţa peste tine sus şi tot mai
sus, iar tu vei coborî jos şi tot
44 mai jos. El îţi va împrumuta*, dar
tu nu-i vei împrumuta; el va fi
capul, iar tu vei fi coada.
45 Şi toate* aceste blesteme vor
veni peste tine şi te vor urmări
şi te vor ajunge, până ce vei fi
nimicit**, pentru că n-ai ascultat
de glasul *D*omnului Dumnezeu-
lui tău, ca să păzeşti poruncile
Lui şi rânduielile Lui, pe care ţi
46 le-a poruncit. Şi ele vor fi peste
tine şi peste sămânţa ta pentru
totdeauna, ca un semn* şi ca o
47 minune. Pentru că n-ai slujit*
*D*omnului Dumnezeului tău cu
bucurie şi cu veselie de inimă
48 pentru belşugul** în toate, vei
sluji, în foame şi în sete şi în
goliciune şi în lipsă de toate,
vrăjmaşilor tăi, pe care-i va tri-
mite *D*omnul împotriva ta; şi va
pune un jug* de fier pe grumazul
49 tău, până te va nimici. *D*omnul
va aduce* împotriva ta o naţiune
de departe, de la marginea pă-
mântului, cum zboară vulturul**,
o naţiune a cărei limbă n-o vei
50 înţelege[c], o naţiune aspră* la în-
făţişare, care nu priveşte la bă-
51 trân şi n-are milă de copil. Şi va
mânca* rodul animalelor tale şi
rodul ogorului tău, până vei fi
nimicit, pentru că nu-ţi va lăsa
nici grâu, nici must, nici untde-
lemn, nici fătul vacilor tale, nici
înmulţirea turmei tale, până te va
52 nimici. Şi te va asedia* în toate
porţile tale, până se vor prăbuşi
în toată ţara ta zidurile tale cele
înalte şi întărite, în care te-ai
încrezut; şi te va asedia în toate
porţile tale, în toată ţara ta, pe
care ţi-a dat-o *D*omnul Dum-
53 nezeul tău. Şi, în asediul şi în
strâmtorarea în care te vor chi-
nui vrăjmaşii tăi, vei mânca ro-
dul* pântecelui tău, carnea fiilor
tăi şi a fiicelor tale, pe care ţi-i
va da *D*omnul Dumnezeul tău.
54 Ochiul* bărbatului care este sen-
sibil printre voi şi foarte delicat
va fi rău faţă de fratele său şi
faţă de soţia sânului său şi faţă de
rămăşiţa fiilor săi, pe care i-a
55 păstrat, ca să nu dea nici unuia
dintre ei din carnea fiilor săi, pe
care o va mânca el; pentru că nu
i-a rămas nimic în asediul şi în
strâmtorarea cu care te vor chi-

46 *Num. 26.10 Is. 8.18. Ezec. 5.15; 14.8.
47 *Cap. 32.15. **Neem. 9.35-37
48 *Ier. 28.14.
49 *Is. 5.30. Ier. 5.15. Lc. 19.43. **Ier. 48.40. Plân. 4.19. Ezec. 17.3. Osea 8.1.
50 *2 Cr. 36.17. Is. 47.6.
51 *Vers. 33. Is. 1.7; 62.8.
52 *2 Împ. 25.1; 25.2,4.
53 *Lev. 26.29. 2 Împ. 6.28; 6.29. Ier. 19.9. Plân. 2.20; 4.10
54 *Cap. 15.9.

[a] *Sau* „şi mâna ta nu va fi ca un dumnezeu“ [b] *Sau* „Lăcusta“ [c] *Lit.* „n-o vei auzi“

56 *Plân. 4.10. **Vers. 54.
57 *Gen. 49.10. **2 Împ. 6.28; 6.29.
58 *Ex. 6.3. Is. 42.8. **Ps. 99.3. Mal. 1.14.
60 *Cap. 7.15. Vers. 27.
62 *Cap. 4.27. **Cap. 1.10; 10.22. Neem. 9.23.
63 *Cap. 30.9. Ier. 32.41. **Pr. 1.26. Is. 1.24. †Ier. 12.14; 45.4.
64 *Lev. 26.33. Cap. 4.27. Neem. 1.8. **Cap. 4.28. Vers. 36. Cap. 29.26; 32.17. Ier. 16.13.
65 *Plân. 1.3. Amos 9.4.

nui vrăjmaşii tăi, în toate porţile
56 tale. Ochiul femeii* sensibile şi
delicate dintre voi, care n-ar fi
îndrăznit să pună talpa piciorului
lui ei pe pământ, de delicateţea
şi sensibilitatea ei, va fi rău**
faţă de soţul sânului ei şi faţă de
57 fiul ei şi faţă de fiica ei, din cauza
fătului ei, care iese dintre picioa-
rele* ei, şi a copiilor ei, pe care-i
va naşte; pentru că, în lipsă de
toate, îi va mânca** în ascuns, în
asediul şi în strâmtorarea cu
care te va chinui vrăjmaşul tău în
58 porţile tale. Dacă nu vei lua sea-
ma să împlineşti toate cuvintele
legii acesteia, care sunt scrise în
cartea aceasta, ca să te temi de
Numele* acesta glorios şi înfri-
coşător**, de Domnul Dumnezeul
59 tău, atunci Domnul va face în-
grozitoare plăgile tale şi plăgile
seminţei tale şi te va lovi cu plăgi
mari şi îndelungate, cu boli rele
60 şi îndelungate, şi va întoarce asu-
pra ta toate* bolile Egiptului, de
care te temeai, şi ele se vor lipi de
61 tine. De asemenea, Domnul va
aduce asupra ta orice boală şi ori-
ce plagă care nu este scrisă în
cartea legii acesteia, până vei fi
62 nimicit. Şi veţi fi lăsaţi puţini* la
număr, voi, care eraţi mulţi ca
stelele** cerurilor, pentru că n-ai
ascultat de glasul Domnului Dum-
63 nezeului tău. Şi va fi *aşa*: după
cum Domnul S-a bucurat* de voi
să vă facă bine şi să vă înmul-
ţească, tot aşa Se va bucura**
Domnul de voi să vă nimicească
şi să vă prăpădească; şi veţi fi
smulşi† din ţara în care intri ca
64 s-o stăpâneşti. Şi Domnul te va
împrăştia* printre toate popoa-
rele, de la o margine a pământului
până la cealaltă margine a pă-
mântului, şi acolo vei sluji** altor
dumnezei, pe care nu i-ai cunos-
cut, nici tu, nici părinţii tăi, lem-
65 nul şi piatra. Şi între acele na-
ţiuni* nu vei avea linişte, şi talpa
piciorului tău nu va avea loc de
odihnă, şi Domnul îţi va da** a-
colo o inimă tremurândă şi ochi
care se topesc şi durere în suflet.
66 Şi viaţa ta va fi nesigură înaintea
ta şi te vei înspăimânta noaptea şi
ziua şi te vei teme pentru viaţa ta.
67 Dimineaţa* vei zice: «O, de ar fi
seară!», şi seara vei zice: «O, de ar
fi dimineaţă!», de spaima inimii tale
de care te vei înfricoşa şi de
priveliştea pe care o vei vedea**
68 cu ochii tăi. Şi Domnul te va în-
toarce* în Egipt cu corăbii pe ca-
lea despre care ţi-am zis: «Să n-o
mai vezi**». Şi acolo vă veţi vin-
de vrăjmaşilor voştri, ca robi şi
roabe, şi nu va exista cumpărător".

Legământul din ţara Moabului

29 [a]Acestea sunt cuvintele legă-
mântului pe care a poruncit Dom-
nul lui Moise să-l încheie cu fiii
lui Israel în ţara Moabului, în
afară de legământul* pe care-l
2 făcuse cu ei în Horeb. Şi Moise a
chemat pe tot Israelul şi le-a zis:
„Aţi văzut* tot ce a făcut Dom-
nul înaintea ochilor voştri, în ţara
Egiptului, lui Faraon şi tuturor
3 robilor lui şi întregii lui ţări: în-
cercările* mari pe care ţi le-au
văzut ochii, acele semne şi minuni
4 mari. Dar Domnul nu v-a dat
inimă să cunoaşteţi* şi ochi să
vedeţi** şi urechi să auziţi, până
5 în ziua aceasta. Şi v-am dus pa-
truzeci* de ani prin pustiu; haine-
le** nu vi s-au învechit pe voi şi
sandaua nu ţi s-a învechit pe pi-
6 cior. N-aţi mâncat* pâine, nici
n-aţi băut vin sau băutură tare,
ca să cunoaşteţi că Eu sunt Dom-
7 nul Dumnezeul vostru. Şi aţi ve-
nit* la locul acesta; şi Sihon, îm-
păratul Hesbonului, şi Og, împă-
ratul Basanului, au ieşit împotri-
va noastră la luptă, şi noi i-am bă-
8 tut. Şi am luat ţara lor şi am dat-o*
de moştenire rubeniţilor şi gadi-
ţilor şi la jumătate din seminţia
9 manasiţilor. Deci păziţi* cuvin-
tele acestui legământ şi faceţi-le,

65 **Lev. 26.16; 26.36.
67 *Iov 7.4. **Vers. 34.
68 *Osea 8.13; 9.3. **Cap. 17.16
1 *Lev. 26.46; 27.34. Cap. 5.2,3.
2 *Ex. 19.4.
3 *Cap. 4.34.
4 *Is. 6.9,10; 63.17. Ioan 8.43. Fap. 28.26,27 Ef. 4.18. 2 Tes. 2.11,12 **Ezec. 12.2 Mt. 13.14. Rom. 11.8.
5 *Cap. 1.3; 8.2 **Cap. 8.4.
6 *Ex. 16.12. Cap. 8.3. Ps. 78.24,25.
7 *Num. 21.23; 21.24,33. Cap. 2.32; 3.1.
8 *Num. 32.33 Cap. 3.12,13
9 *Cap. 4.6. 1 Împ. 2.3.

[a] *Unele traduceri pun acest verset la sfârşitul Capitolului 28.*

9 **Ios. 1.7.
11 *Ios. 9.21,23; 9.27.
12 *Neem. 10.29
13 *Cap. 28.9. **Ex. 6.7. †Gen. 17.7.
14 *Ier. 31.31-33 Ev. 8.7,8.
15 *Fap. 2.39.
17 *Ex. 20.23. Cap. 4.28; 28.36.
18 *Cap. 11.16; 13.6. **Cap. 32.32 Fap. 8.23. Ev. 12.15.
19 *Num. 15.39 Ecl. 11.9. **Is. 30.1.
20 *Ezec. 14.7,8 **Ps. 74.1; 80.4. †Ps. 79.5. Ezec. 23.25.

ca să prosperaţi** în tot ce faceţi.
10 Voi staţi astăzi toţi înaintea
Domnului Dumnezeului vostru:
capii voştri, seminţiile voastre,
bătrânii voştri şi conducătorii[a]
11 voştri, toţi bărbaţii lui Israel, mi-
cuţii voştri, femeile voastre şi
străinul care este în mijlocul ta-
berei tale, de la cel* care-ţi taie
lemnul până la cel care-ţi aduce
12 apa, ca să intri în legământul
Domnului Dumnezeului tău şi
în jurământul* Său, pe care-l în-
tăreşte Domnul Dumnezeul tău
13 cu tine astăzi: ca să te întăreas-
că drept popor* al Său şi să-ţi fie
Dumnezeu, cum ţi-a spus** şi
cum a jurat† părinţilor tăi, lui
14 Avraam, lui Isaac şi lui Iacov. Şi
nu numai cu voi fac* acest legă-
15 mânt şi acest jurământ, ci cu a-
cela care stă aici astăzi cu noi
înaintea Domnului Dumnezeului
nostru şi cu cel* care nu este
16 astăzi aici, cu noi (pentru că ştiţi
cum am locuit noi în ţara Egip-
tului şi cum am trecut prin mij-
locul naţiunilor printre care aţi
17 trecut; şi aţi văzut urâciunile lor
şi idolii[b] lor, lemn* şi piatră, ar-
gint şi aur, care erau printre ei),
18 ca nu cumva să fie între voi vreun
bărbat sau femeie sau familie
sau seminţie a cărei inimă* să
se întoarcă astăzi de la Domnul
Dumnezeul nostru, ca să meargă
să slujească dumnezeilor acestor
naţiuni; ca nu cumva să fie între
voi o rădăcină** care să aducă o-
19 travă şi pelin şi să se întâmple,
când aude cuvintele acestui bles-
tem[c], să se binecuvânteze singur
în inima sa, zicând: «Voi avea
pace, chiar dacă umblu în îndă-
rătnicia* inimii mele, ca să a-
20 daug** beţia la sete». Domnul
nu-l va ierta*, ci mânia** Dom-
nului şi gelozia† Lui vor fumega
atunci împotriva acelui bărbat şi
vor veni peste el toate blestemele
care sunt scrise în cartea aceasta;
şi Domnul îi va şterge†† numele
21 de sub ceruri. Şi Domnul îl va
deosebi dintre toate seminţiile
lui Israel, spre rău, după toate
blestemele legământului care este
22 scris* în cartea aceasta a legii. Şi
generaţia care va veni, fiii voştri
care se vor ridica după voi şi
străinul care va veni dintr-o ţară
îndepărtată vor zice, când vor ve-
dea* plăgile ţării acesteia şi bolile
ei, cu care a lovit-o Domnul,
23 că tot ogorul ei va fi pucioasă* şi
sare, arzând**, şi nu va fi semă-
nată, nici nu va rodi, nici nu va
creşte verdeaţă în ea, ca surparea†
Sodomei şi Gomorei, Admei şi
Ţeboimului, pe care le-a nimicit
Domnul în mânia Sa şi în furia
24 Sa. Toate naţiunile vor zice: «Pen-
tru ce* a făcut Domnul astfel ţării
acesteia? Ce este aprinderea a-
25 cestei mari mânii?» Şi vor zice:
«Pentru că au părăsit legământul
Domnului Dumnezeului părinţilor
lor, pe care-l făcuse cu ei, când
26 i-a scos din ţara Egiptului, şi au
mers şi au slujit altor dumnezei şi
s-au închinat lor, dumnezei pe
care ei nu i-au cunoscut şi El nu li
27 i-a împărţit. Şi mânia Domnului
s-a aprins împotriva ţării, ca să a-
ducă* asupra ei toate blestemele
care sunt scrise în cartea aceasta.
28 Şi Domnul i-a dezrădăcinat* din
pământul lor cu mânie şi cu fu-
rie şi cu mare indignare şi i-a arun-
cat într-o altă ţară, ca în ziua
29 aceasta». Cele ascunse* sunt ale
Domnului Dumnezeului nostru,
dar cele descoperite** sunt ale
noastre şi ale fiilor noştri pentru
totdeauna, ca să împlinim toate
cuvintele legii acesteia.

Promisiuni

30 Şi va fi *aşa*: după ce vor veni
peste tine toate* lucrurile aces-
tea, binecuvântarea** şi bleste-
mul, pe care le-am pus înaintea
ta, şi ţi le vei pune† la inimă,
printre toate†† naţiunile la care
te va împrăştia Domnul Dumne-

20 ††Cap. 9.14. 2 Împ. 14.27.
21 *Cap. 30.10.
22 *Ier. 19.8; 49.17; 50.13.
23 *Ps. 107.34. Is. 34.9. Ier. 17.6. Ţef. 2.9. **Is. 1.7; 64.11 †Gen. 19.24,25 Ier. 20.16. Iuda 7.
24 *1 Împ. 9.8,9 Ier. 22.8,9.
27 *Dan. 9.11; 9.13,14.
28 *1 Împ. 14.15 2 Cr. 7.20. Ps. 52.5. Pr. 2.22. Ezec. 19.12,13
29 *Fap. 1.7. **Ioan 5.39. Fap. 17.11. 2 Tim. 3.16.
1 *Cap. 28.64. **Cap. 11.26 Vers. 19. †Cap. 4.29,30 1 Împ. .47,48 ††Lev. 26.40

[a] *Sau* „cărturarii“; *(şi în 31.28)* [b] *Lit.* „dumnezeii lor murdari“ [c] *Sau* „jurământ“

2 zeul tău, şi te vei întoarce* la
Domnul Dumnezeul tău şi vei
asculta de glasul Lui, după toa-
te câte-ţi poruncesc eu astăzi, tu
şi fiii tăi, cu toată inima ta şi cu
3 tot sufletul tău, atunci **D**omnul
Dumnezeul tău îţi va întoarce
pe cei captivi[a] şi Se va îndura*
de tine şi te va aduna din nou**
dintre toate naţiunile printre care
te va fi risipit† **D**omnul Dum-
4 nezeul tău. Dacă* ai tăi vor fi
împrăştiaţi până la marginea ce-
rurilor, **D**omnul Dumnezeul tău
te va aduna de acolo şi te va
5 lua de acolo; şi **D**omnul Dum-
nezeul tău te va aduce* în ţara
pe care au stăpânit-o părinţii tăi,
şi tu o vei stăpâni, şi-ţi va face
bine şi te va înmulţi** mai mult
6 decât pe părinţii tăi. Şi **D**omnul
Dumnezeul tău îţi va circumci-
de* inima** ta şi inima seminţei
tale, ca să-L iubeşti† pe **D**omnul
Dumnezeul tău cu toată inima ta
şi cu tot sufletul tău, ca să trăieşti.
7 Şi **D**omnul Dumnezeul tău va
pune* toate aceste blesteme asu-
pra vrăjmaşilor tăi şi asupra ce-
lor care te urăsc, care te-au per-
8 secutat. Şi te vei întoarce şi
vei asculta de glasul **D**omnului şi
vei împlini toate poruncile Lui, pe
9 care ţi le poruncesc astăzi. Şi
Domnul Dumnezeul tău te va face
să prisoseşti* în orice lucru al
mâinii tale, în rodul** pântecelui
tău şi în rodul animalelor tale şi
în rodul pământului tău, spre
bine; pentru că **D**omnul Se va bu-
cura din nou de tine spre bine,
cum S-a bucurat de părinţii tăi,
10 dacă vei asculta de glasul **D**om-
nului Dumnezeului tău, ca să pă-
zeşti poruncile Lui şi rânduielile
Lui, care sunt scrise* în cartea
aceasta a legii, dacă te vei întoarce
la **D**omnul Dumnezeul tău cu
toată inima** ta şi cu tot sufletul
11 tău. Pentru că porunca aceasta, pe
care ţi-o poruncesc astăzi, nu este

2 *Neem. 1.9. Is. 55.7. Plân. 3.40. Ioel 2.12,13.
3 *Ps. 106.45; 126.1,4. Ier. 29.14. Plân. 3.22,32 **Ps. 147.2. Ier. 32.37. Ezec. 34.13; 36.24. †Cap. 4.27.
4 *Neem. 1.9. Is. 43.6; 48.20
5 *Ier. 2.9,14; 30.3. **Cap. 7.13; 13.17.
6 *Cap. 10.16. **Ier. 32.39. Ezec. 11.19; 36.26. †Cap. 6.5.
7 *Cap. 7.15.
9 *Cap. 28.11. Ier. 31.27,28. **Cap. 28.63 Ier. 32.41.
10 *Cap. 29.21. **Cap. 4.29.

prea minunată* pentru tine, nici
12 departe. Nu este* în ceruri, ca să
zici: «Cine se va sui pentru noi în
ceruri şi să ne-o aducă, pentru ca
13 s-o auzim şi s-o împlinim?»; şi nu
este dincolo de mare, ca să zici:
«Cine va trece pentru noi dincolo
de mare şi să ne-o aducă, pentru
ca s-o auzim şi s-o împlinim?»
14 Ci cuvântul este foarte aproape
de tine, în gura ta şi în inima ta,
ca să-l împlineşti.

Alegerea

15 Vezi, am pus* astăzi înaintea
ta viaţa şi binele, şi moartea şi
16 răul, întrucât îţi poruncesc astăzi
să-L iubeşti* pe **D**omnul Dum-
nezeul tău, să umbli pe căile Lui
şi să păzeşti poruncile Lui şi
rânduielile Lui şi judecăţile Lui,
ca să trăieşti** şi să te înmulţeşti
şi ca **D**omnul Dumnezeul tău să
te binecuvânteze în ţara în care
17 intri ca s-o stăpâneşti. Dar, dacă
ţi se va abate inima şi nu vei as-
culta şi vei fi amăgit şi te vei în-
china altor dumnezei şi le vei slu-
18 ji, vă mărturisesc astăzi că veţi
pieri* negreşit şi nu vă veţi lungi
zilele pe pământul pentru care
treci Iordanul, ca să intri să-l stă-
19 pâneşti. Chem astăzi cerurile* şi
pământul ca să mărturisească îm-
potriva voastră: v-am pus** îna-
inte viaţa şi moartea, binecuvân-
tarea† şi blestemul. Alege dar via-
ţa, ca să trăieşti, tu şi sămânţa ta,
20 iubind* pe **D**omnul Dumnezeul
tău, ascultând de glasul Lui şi
alipindu-te** de El; pentru că El
este viaţa† ta şi lungimea zilelor
tale, ca să locuieşti pe pămân-
tul†† pe care **D**omnul a jurat pă-
rinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac,
şi lui Iacov, că li-l va da“.

Ultimele sfaturi ale lui Moise. Iosua

31 Şi Moise a mers şi a spus cu-
vintele acestea către tot Israelul.
2 Şi a zis: „Eu astăzi sunt de o sută
douăzeci* de ani: nu mai pot ie-
şi** şi intra şi **D**omnul mi-a zis:
«Tu nu vei trece† Iordanul aces-
3 ta». **D**omnul Dumnezeul tău, El

11 *Is. 45.19.
12 *Rom. 10.6.
15 *Vers. 1,19. Cap. 11.26.
16 *Cap. 6.5. **Cap. 4.1. Vers. 19.
18 *Cap. 4.26; 8.19.
19 *Cap. 4.26; 31.28. **Vers. 15. †Vers. 1.
20 *Cap. 6.5. **Cap. 10.20 †Cap. 4.1; 32.47. Ps. 27.1; 66.9 Ioan 11.25. Fap. 17.25,28 ††Gen. 12.7; 17.8.
2 *Ex. 7.7. **Num. 27.17 1 Împ. 3.7. †Num. 20.12; 27.13.

[a] *Lit.* „captivitatea“

Însuşi va trece* înaintea ta, El va
nimici naţiunile acestea dinain-
tea ta şi le vei stăpâni; şi Iosua,
el va trece înaintea ta, cum a
4 zis** Domnul. Şi Domnul le va fa-
ce* cum a făcut lui Sihon** şi
lui Og, împăraţii amoriţilor, şi
5 ţării lor, pe care i-a nimicit. Şi
Domnul îi va da* înaintea voas-
tră; să le faceţi după toată po-
runca pe care v-am poruncit-o.
6 Fiţi tari* şi curajoşi, nu vă te-
meţi** de ei, nici nu vă îngroziţi
înaintea lor; pentru că Domnul
Dumnezeul tău, El Însuşi† va
merge cu tine; El nu te va lăsa
şi nu te va părăsi††“.
7 Şi Moise l-a chemat pe Iosua
şi i-a zis înaintea ochilor între-
gului Israel: „Fii tare* şi curajos,
pentru că tu vei intra cu poporul
acesta în ţara pe care Domnul a
jurat părinţilor lor că le-o va da
şi tu îi vei face s-o moştenească!
8 Şi Domnul Însuşi* va merge îna-
intea ta: El va fi cu tine**; El nu
te va lăsa şi nu te va părăsi; nu
te teme, nici nu te înspăimânta!“

Citirea legii

9 Şi Moise a scris legea aceasta
şi a dat-o* preoţilor, fiii lui Levi,
care purtau** chivotul legă-
mântului Domnului, şi tuturor bă-
10 trânilor lui Israel. Şi Moise le-a
poruncit, zicând: „La sfârşitul fie-
căror şapte ani, la timpul hotărât
al anului iertării*, la sărbătoarea
11 Corturilor**, când va veni tot
Israelul să se înfăţişeze înaintea
Domnului Dumnezeului tău în
locul* pe care-l va alege, să ci-
teşti** legea aceasta înaintea
întregului Israel, în auzul lor.
12 Adună poporul, pe bărbaţi şi pe
femei şi pe cei micuţi şi pe stră-
inul care este înăuntrul porţilor
tale, ca să audă şi să înveţe* şi
să se teamă de Domnul Dumne-
zeul vostru şi să ia seama să îm-
plinească toate cuvintele legii
13 acesteia. Şi fiii lor, care n-o cu-
nosc*, s-o audă** şi s-o înveţe,
ca să se teamă de Domnul Dum-
nezeul vostru, în toate zilele cât
veţi trăi pe pământul în care tre-
ceţi Iordanul, ca să-l stăpâniţi“.

Israel va călca legământul

14 Şi Domnul i-a zis lui Moise:
„Iată, ţi s-au apropiat zilele ca
să mori*; cheamă pe Iosua şi în-
făţişaţi-vă la cortul întâlnirii, ca
să-i dau** poruncă“. Şi Moise şi
Iosua au mers şi s-au înfăţişat
15 la cortul întâlnirii. Şi Domnul
S-a arătat* la cort, în stâlpul de
nor; şi stâlpul de nor stătea dea-
16 supra intrării cortului. Şi Domnul
i-a zis lui Moise: „Iată, tu vei
adormi* cu părinţii tăi, şi poporul
acesta se va ridica** şi va curvi†
cu dumnezeii străini ai ţării în
care intră şi Mă va părăsi†† şi va
călca*† legământul Meu pe care
17 l-am făcut cu ei. Şi mânia* Mea se
va aprinde împotriva lor în
ziua aceea şi-i voi părăsi** şi-Mi
voi ascunde† faţa de ei; şi ei
vor fi devoraţi, şi-i vor găsi mul-
te rele şi strâmtorări, şi vor zice
în ziua aceea: «Nu m-au găsit††
aceste rele*† pentru că Dumne-
zeul meu nu este în mijlocul
18 meu?» Şi-Mi voi ascunde de tot
faţa în ziua aceea, pentru tot
răul pe care l-au făcut, pentru că
s-au întors spre alţi dumnezei.
19 Şi acum scrieţi-vă cântarea a-
ceasta; şi fiii lui Israel s-o înveţe,
pune-o în gurile lor, ca această
cântare să-Mi slujească de măr-
turie* împotriva fiilor lui Israel.
20 Pentru că îi voi duce pe pămân-
tul* pe care l-am jurat părinţilor
lor, în care curge lapte şi miere;
şi vor mânca şi se vor sătura şi
se vor îngrăşa** şi se vor întoar-
ce† spre alţi dumnezei şi le vor
sluji şi Mă vor dispreţui şi vor
21 călca legământul Meu. Şi va fi
aşa: când îl vor găsi multe* rele
şi strâmtorări, cântarea aceasta va
mărturisi împotriva lui, ca o măr-
turie, pentru că nu va fi uitată din
gura seminţei lui; pentru că Eu
cunosc** gândurile pe care şi le
face el astăzi, înainte de a-l duce†
22 Eu în ţara pe care le-am jurat-o“. Şi
Moise a scris cântarea aceasta în

3 *Cap. 9.3. **Num. 7.18; 27.21. Cap. 3.28.
4 *Cap. 3.21. **Num. 21.24; 21.33.
5 *Cap. 7.2.
6 *Ios. 10.25. 1 Cr. 22.13. **Cap. 1.29; 7.18; 20.1. †Cap. 20.4. ††Ios. 1.5. Ev. 13.5.
7 *Cap. 1.38; 3.28. Vers. 23. Ios. 1.6.
8 *Ex. 13.21,22; 33.14. Cap. 9.3. **Vers. 6. Ios. 1.5,9. 1 Cr. 28.20.
9 *Cap. 17.18. **Num. 4.5; 4.6,15. Ios. 3.3. 1 Cr. 15.12,15
10 *Cap. 15.1. **Lev. 23.34 Cap. 16.13.
11 *Cap. 12.5; 16.16. **Ios. 8.34,35 2 Împ. 23.2. Neem. 8.1-3.
12 *Cap. 4.10.
13 *Cap. 11.2. **Ps. 78.6,7.
14 *Num. 27.13 Cap. 4.22; 32.50; 34.5. **Num. 27.19 Vers. 23.
15 *Ex. 33.9.
16 *Gen. 15.15. **Ex. 32.6. †Ex. 34.15. Jud. 2.17. †† Jud. 2.12; 10.6,13. 1 Împ. 18.18; 19.10. Ier. 2.13. *†Jud. 2.20.
17 *Jud. 2.14. **2 Cr. 15.2; 24.20. †Cap. 32.20. Ps. 104.29. Is. 8.17; 64.7 Ezec. 39.23. ††Num. 14.42 *†Jud. 6.13.
19 *Vers. 26.
20 *Cap. 6.10-12; 8.10. **Cap. 32.15 Neem. 9.25. Osea 13.6. †Cap. 8.19; 11.16. Vers. 16.
21 *Vers. 17. **1 Cr. 28.9. Osea 5.3; 13.5,6. †Amos 5.25; 5.26.

aceeaşi zi şi a învăţat-o fiilor
23 lui Israel. Şi Domnul a poruncit*
lui Iosua, fiul lui Nun, zicând: „Fii
tare** şi curajos; pentru că tu
vei duce pe fiii lui Israel în ţara pe
care le-am jurat-o; şi Eu voi
fi cu tine†“.

23 *Vers. 14. **Cap. 1.38. Vers. 7. Ios. 1.6. †Ex. 3.12.

24 Şi a fost *aşa*: după ce a ter-
minat Moise de scris* toate cu-
vintele legii acesteia în carte,
25 până la sfârşitul lor, Moise a
poruncit leviţilor care purtau chi-
votul legământului Domnului,
26 zicând: „Luaţi cartea* aceasta
a legii şi puneţi-o alături de chi-
votul legământului Domnului
Dumnezeului vostru, ca să fie
acolo ca mărturie** împotriva ta.
27 Pentru că eu cunosc răzvrătirea*
ta şi grumazul tău înţepenit**.
Iată, încă fiind eu viu cu voi,
astăzi, v-aţi răzvrătit împotriva
Domnului şi cu cât mai mult
28 după moartea mea! Adunaţi la
mine pe toţi bătrânii seminţiilor
voastre şi pe conducătorii voş-
tri, ca să spun în auzul lor cu-
vintele acestea şi să iau cerurile*
şi pământul martori împotriva
29 lor. Pentru că ştiu că după moar-
tea mea vă veţi strica* de tot şi
vă veţi abate de la calea pe care
v-am poruncit-*o* şi vă va ajunge
răul la sfârşitul** zilelor, pentru
că veţi face ce este rău în ochii
Domnului, ca să-L întărâtaţi la
mânie prin lucrarea mâinilor
voastre“.

24 *Vers. 9.
26 *2 Împ. 22.8. **Vers. 19.
27 *Cap. 9.7,24 **Ex. 32.9. Cap. 9.6,13.
28 *Cap. 4.26; 30.19; 32.1.
29 *Cap. 32.5. Jud. 2.19. Osea 9.9. **Gen. 49.1. Cap. 4.30.

30 Şi Moise a spus în auzul în-
tregii adunări a lui Israel cuvinte-
le cântării acesteia, până la sfâr-
şitul lor.

Cântarea lui Moise

32 „Plecaţi-vă urechea, ceruri-
lor*, şi voi vorbi!
Şi ascultă, pământule, cuvin-
tele gurii mele!
2 Învăţătura mea să picure* ca
ploaia,
cuvântul gurii mele să cadă
ca roua,
ca ploaia** măruntă peste
verdeaţa proaspătă
şi ca ploaia îmbelşugată pes-
te iarbă.

1 *Ps. 50.4. Is. 1.2. Ier. 2.12; 6.19
2 *Is. 55.10,11 1 Cor. 3.6-8. **Ps. 72.6. Mica 5.7.

3 Pentru că voi vesti Numele*
Domnului;
daţi glorie[a]** Dumnezeului
nostru.
4 El este Stânca*, lucrarea** Sa
este desăvârşită,
pentru că toate căile† Lui
sunt drepte[b].
El este un Dumnezeu al cre-
dincioşiei†† şi în El nu este în-
şelăciune*†,
El este drept şi adevărat.
5 Ei s-au stricat* faţă de El:
prihana lor nu este cea a fiilor
Lui,
sunt o generaţie sucită** şi
stricată.
6 Aşa răsplătiţi* voi Domnu-
lui,
popor nechibzuit** şi neînţe-
lept?
Nu este El Tatăl† tău care
te-a cumpărat††?
Nu te-a făcut*† El şi te-a în-
temeiat?
7 Adu-ţi aminte de zilele de de-
mult,
socoteşte anii din generaţie în
generaţie.
Întreabă* pe tatăl tău, şi-ţi va
arăta,
pe bătrânii tăi, şi-ţi vor spune.
8 Când Cel Preaînalt împărţea*
naţiunilor moştenirea lor,
când despărţea** pe fiii oame-
nilor[c],
a aşezat hotarele popoarelor
după numărul fiilor lui Israel.
9 Pentru că partea Domnului
este poporul Său,
Iacov este sorţul* moştenirii
Sale.
10 El l-a găsit într-o ţară pustie*
şi în pustiul urletelor unei sin-
gurătăţi,
El l-a înconjurat[d], l-a îngrijit,
l-a păzit ca lumina** ochiului
Său.

3 *Ex. 33.19; 34.5. **Cap. 5.24. 1 Cr. 29.11.
4 *2 Sam. 22.3; 23.3. Ps. 18.2,31; 18.46. Hab. 1.12. **2 Sam. 22.31 †Dan. 4.37. Apoc. 15.3. ††Ier. 10.10. *†Iov 34.10. Ps. 92.15.
5 *Cap. 4.25; 31.29. **Mt. 17.17. Lc. 9.41. Filip. 2.15.
6 *Ps. 116.12. **Vers. 28. †Cap. 1.31. Is. 63.16. ††Ps. 74.2. *†Vers. 15. Is. 27.11; 44.2
7 *Ex. 13.14. Ps. 44.1; 78.3,4.
8 *Fap. 17.26. **Gen. 11.8.
9 *Ex. 15.16; 19.5. 1 Sam. 10.1. 1 Împ. 8.53. Ps. 78.71. Ier. 10.16.
10 *Cap. 1.19; 8.15. Ier. 2.6. Osea 13.5. **Ps. 17.8. Pr. 7.2. Zah. 2.8.

[a] *Lit.* „măreţie“ [b] *Sau* „judecată“ [c] *Sau* „pe fiii lui Adam“ [d] *Sau* „l-a condus“

11 Cum îşi scutură vulturul* cuibul,
pluteşte peste puii săi,
îşi întinde aripile,
îi ia, îi poartă pe aripile lui tari:

11 *Ex. 19.4. Cap. 1.31. Is. 31.5; 46.4; 63.9. Osea 11.3.

12 aşa l-a condus **Domnul** singur*
şi n-a fost nici un dumnezeu** străin cu El.

12 *Cap. 4.35; 4.39. **Vers. 39. Is. 43.12.

13 L-a făcut să călărească* pe înălţimile pământului
şi a mâncat rodul câmpului;
şi l-a făcut să sugă** miere din stâncă
şi untdelemn† din stânca de cremene,

13 *Cap. 33.29. Is. 58.14. Ezec. 36.2. **Cap. 8.8. Ps. 81.16. †Iov 29.6.

14 unt de *la* vaci şi lapte de *la* oi,
cu grăsimea mieilor
şi a berbecilor născuţi în Basan şi a ţapilor,
cu grâu gras[a]*;
şi ai băut vin curat, sângele** strugurelui.

14 *Ps. 81.16; 147.14. **Gen. 49.11

15 Şi Ieşurun[b]* s-a îngrăşat** şi a azvârlit† din picior.
Te-ai îngrăşat,
te-ai îngroşat,
te-ai acoperit cu grăsime!
Atunci L-a părăsit†† pe Dumnezeul[c] care l-a făcut*†
şi a dispreţuit Stânca†* mântuirii sale.

15 *Is. 44.2. **Neem. 9.25 Ps. 17.10. Ier. 5.28. Osea 13.6. †1 Sam. 2.29 ††Jud. 10.6. Is. 1.4. Ier. 5.7. *†Is. 51.13. †*2 Sam. 22.47 Ps. 89.26; 95.1

16 L-au întărâtat* la gelozie cu *dumnezei* străini,
L-au provocat la mânie** cu urâciuni.

16 *Ps. 78.58. 1 Împ. 14.22. 1 Cor. 10.22. **Ps. 106.29

17 Au jertfit* demonilor care nu sunt dumnezei,
unor dumnezei** pe care nu i-au cunoscut,
unora noi†, de curând veniţi,
de care părinţii voştri nu s-au temut.

17 *Lev. 17.7. Ps. 106.37. 1 Cor. 10.20. Apoc. 9.20. **Cap. 28.64 †Jud. 5.8.

18 De Stânca* cea care te-a născut ai uitat
şi nu ţi-ai adus aminte** de Dumnezeul care ţi-a dat naştere.

18 *Vers. 4. Is. 17.10. **Ps. 106.21 Ier. 2.32.

19 Şi **Domnul** a văzut* şi i-a dispreţuit,
din cauza întărâtării** fiilor Săi şi a fiicelor Sale.

19 *Jud. 2.14. Ps. 106.40. **Is. 1.2.

20 Şi a zis: «Îmi voi ascunde* faţa de ei,
voi vedea care le va fi sfârşitul;
pentru că ei sunt o generaţie stricată,
fii în care nu este credincioşie**.

20 *Cap. 31.17. **Is. 30.9. Mt. 17.17.

21 M-au întărâtat* la gelozie prin ceea ce nu este Dumnezeu
şi M-au mâniat** cu deşertăciunile lor;
şi-i voi întărâta† la gelozie prin ceea ce nu este popor
şi-i voi mânia printr-o naţiune nebună.

21 *Ps. 78.58. 1 Cor. 10.22. **1 Sam. 12.21 1 Împ. 16.13,26 Ps. 31.6. Ier. 8.19; 10.8; 14.22. Iona 2.8. Fap. 14.15. †Osea 1.10. Rom. 10.19.

22 Pentru că în mânia Mea s-a aprins un foc*
şi va arde până la cea mai adâncă Locuinţă a morţilor
şi va mistui pământul** şi venitul lui
şi va aprinde temeliile munţilor.

22 *Num. 16.35 Ps. 18.8. Ier. 15.14; 17.4. Plân. 4.11. **Lev. 26.20.

23 Voi îngrămădi* rele asupra lor,
Îmi voi consuma săgeţile** împotriva lor.

23 *Cap. 29.21. Is. 26.18. **Ps. 7.12,13; 18.14; 45.5. Ezec. 5.16.

24 Vor fi topiţi de foame* şi roşi de arsuri mistuitoare
şi de molimă** amară;
şi voi trimite dintele† fiarelor asupra lor,
otrava†† târâtoarelor din ţărână.

24 *Cap. 28.48. **Ps. 91.6. †Lev. 26.22. ††Amos 5.19

25 Afară* îi va răpi sabia şi în cămăruţe spaima,
pe flăcău** şi pe fecioară,
pe sugar şi pe omul cu perii albi».

25 *Plân. 1.20. Ezec. 7.15. 2 Cor. 7.5. **2 Cr. 36.17 Plân. 2.21.

26 Am zis: «Îi voi risipi,
le voi şterge* amintirea dintre oameni,

26 *Cap. 19.14. Ezec. 20.13; 20.14,23.

27 dacă nu M-aş teme de sfidarea vrăjmaşului,
ca nu cumva potrivnicii lor să înţeleagă greşit
şi să zică*: «Mâna noastră este înălţată, şi nu **Domnul** a făcut toate acestea!»

27 *Ps. 140.8.

28 Pentru că ei sunt o naţiune care şi-a pierdut sfatul*

28 *Vers. 6.

---

[a] *Lit.* „cu grăsimea rărunchilor grâului“ [b] *Cel drept, nume referitor la Israel* [c] *Ebr.* „Eloah“

28 **Is. 27.11. Ier. 4.22.
29 *Cap. 5.29. Ps. 81.13; 107.43. Lc. 19.42. **Is. 47.7. Plân. 1.9.
30 *Lev. 26.8. Ios. 23.10. 2 Cr. 24.24. Is. 30.17. **Vers. 4. Ps. 44.12. Is. 50.1; 52.3.
31 *1 Sam. 2.2. **Ex. 14.25. 1 Sam. 4.8. Ier. 40.2,3.
32 *Is. 1.10. **Cap. 29.18
33 *Ps. 58.4. **Ps. 140.3. Rom. 3.13.
34 *Iov 14.17. Ier. 2.22. Osea 13.12. Rom. 2.5.
35 *Ps. 94.1. Rom. 12.19. Ev. 10.30. **Ier. 23.12. †Ezec. 7.5. 2 Pet. 2.3.
36 *Ps. 135.14. Ev. 10.30. **Jud. 2.18. Ps. 106.45. Ier. 31.20. Ioel 2.14. †1 Împ. 14.10; 21.21. 2 Împ. 9.8; 14.26.
37 *Jud. 10.14. Ier. 2.28.

şi nu este pricepere** în ei.
29 Dacă ei ar fi fost înţelepţi* ca să
înţeleagă aceasta,
ar fi cugetat** la sfârşitul lor de
la urmă.
30 Cum ar urmări unul* o mie
şi doi ar fugări zece mii,
dacă nu i-ar fi vândut Stânca**
lor
şi nu i-ar fi predat DOMNUL!
31 Pentru că stânca* lor nu este ca
Stânca noastră;
chiar vrăjmaşii noştri sunt ju-
decători**.
32 Pentru că viţa* lor este din viţa
Sodomei
şi din câmpiile Gomorei:
strugurii lor sunt struguri de
fiere**,
bobiţele lor sunt amare.
33 Vinul lor este otrava* şerpi-
lor[a]
şi veninul** crud al viperelor.
34 Nu este lucrul acesta ascuns*
la Mine,
pecetluit printre vistieriile
Mele?
35 A Mea este răzbunarea* şi
răsplata
la timpul când le va aluneca**
piciorul;
pentru că ziua nenorocirii† lor
se apropie
şi ce le este pregătit se gră-
beşte».
36 Pentru că DOMNUL va judeca*
pe poporul Său
şi Se va întoarce** pentru
robii Săi,
când va vedea că puterea[b] *lor*
s-a dus
şi nu va fi† nici unul închis
sau lăsat liber.
37 Şi va zice: «Unde sunt dum-
nezeii* lor,
stânca în care şi-au pus în-
crederea,
38 care mâncau grăsimea jert-
felor lor
şi beau vinul darului lor de
băutură?
Să se ridice şi să vă ajute,
ei să fie o ocrotire peste voi!
39 Vedeţi acum că Eu, Eu sunt[c]*,
şi nu este** dumnezeu în afară
de Mine.
Eu omor† şi Eu fac viu!
Eu rănesc†† şi Eu vindec
şi nu este nimeni care să vă
salveze*† din mâna Mea.
40 Pentru că Îmi ridic* mâna
spre ceruri şi zic:
«Viu sunt Eu pentru totdeauna!
41 Dacă-Mi voi ascuţi* fulgerul
sabiei
şi dacă mâna Mea va apuca
judecata,
voi da răzbunare** potriv-
nicilor Mei
şi voi răsplăti celor care Mă
urăsc.
42 Îmi voi îmbăta* săgeţile de
sânge
şi sabia Mea va înghiţi**
carne,
le voi îmbăta de sângele celor
ucişi şi al celor captivi[d],
de capul căpeteniilor vrăj-
maşului†».
43 Bucuraţi-vă*, naţiunilor, *cu*
poporul Său,
pentru că El va răzbuna**
sângele robilor Săi
şi va da răzbunare† vrăjma-
şilor Săi
şi va face ispăşire pentru ţa-
ra†† Sa, pentru poporul Său".
44 Şi Moise a venit şi a rostit
toate cuvintele cântării acesteia
în auzul poporului, el şi Iosua[e]*,
45 fiul lui Nun. Şi Moise a termi-
nat de spus toate cuvintele aces-
46 tea întregului Israel. Şi le-a zis:
„Puneţi-vă la inimă* toate cu-
vintele pe care vi le mărturisesc
astăzi, ca să le porunciţi** fiilor
voştri să ia seama să împlineas-
că toate cuvintele legii acesteia.
47 Pentru că nu este un cuvânt za-
darnic pentru voi, ci este viaţa*

39 *Ps. 102.27. Is. 41.4; 43.10; 48.12. **Is. 45.5; 45.18,22. †1 Sam. 2.6. 2 Împ. 5.7. Ps. 68.20. ††Ps. 51.8. *†Ps. 50.22.
40 *Gen. 14.22. Ex. 6.8. Num. 14.30. Ezec. 20.5,6.
41 *Is. 27.1; 34.5; 66.16. Ezec. 21.9,10; 21.14,20. **Is. 1.24; 50.28. Naum 1.2.
42 *Vers. 23. Ier. 46.10. **Ier. 12.12; 46.14. †Iov 13.24. Ier. 30.14. Plân. 2.5.
43 *Rom. 15.10 **2 Împ. 9.7. Apoc. 6.10; 19.2. †Vers. 41. ††Ps. 85.1.
44 *Num. 13.8; 13.16.
46 *Cap. 6.6; 11.18. Ezec. 40.4. **Cap. 4.9.
47 *Cap. 8.3; 30.19. Lev. 18.5. Pr. 3.22; 4.22 Rom. 10.5.

[a] *Sau* „monştrilor" [b] *Lit.* „mâna" [c] *Sau* „Eu sunt Acelaşi", „Eu sunt Acela"
[d] *Lit.* „şi ai captivităţii" [e] *Ebr.* „Hoşea", *variantă a lui „Iosua"*

47 **Cap. 4.40; 33.25. Pr. 3.2.

voastră şi prin acest cuvânt vă
veţi înmulţi[a]** zilele în ţara în care
treceţi Iordanul, ca s-o stăpâniţi.

Anunţul morţii

48 *Num. 27.12
49 *Num. 33.47; 33.48. Cap. 3.27; 34.1.

48 Şi Domnul a vorbit* lui Moi-
49 se în aceeaşi zi, spunând: „Suie-te
pe muntele* acesta, Abarim, pe
muntele Nebo, care este în ţara
Moabului, care este în dreptul
Ierihonului, şi priveşte ţara Ca-
naanului, pe care o dau în stăpâ-
50 nire fiilor lui Israel. Şi tu vei
muri pe muntele pe care te sui şi
vei fi adăugat* la poporul tău,
cum a murit Aaron**, fratele tău,
pe muntele Hor, şi a fost adău-
51 gat la poporul său; pentru că
aţi fost necredincioşi* faţă de
Mine în mijlocul fiilor lui Israel,
la apele Meriba-Cades, în pus-
tiul Ţin; pentru că nu M-aţi
52 sfinţit** în mijlocul fiilor lui
Israel. Pentru că vei vedea* ţara
înaintea ta, dar nu vei intra
acolo, în ţara pe care o dau fiilor
lui Israel".

50 *Gen. 25.8. **Num. 20.25; 20.28; 33.38.
51 *Num. 20.11-13; 27.14. **Lev. 10.3.
52 *Num. 27.12 Cap. 1.37; 34.4.

Binecuvântarea rostită de Moise

1 *Gen. 49.28. **Ps. 90 titlu

33 Şi aceasta este binecuvântarea*
cu care a binecuvântat Moise,
omul** lui Dumnezeu, pe fiii lui Israel
înaintea morţii sale.
2 Şi a zis:
„Domnul a venit* din Sinai
şi le-a răsărit** din Seir.
El a strălucit din muntele†
Paran
şi a venit cu zecile de mii de
sfinţi††.
La dreapta Lui era o lege de
foc pentru ei[b].
3 Da, El iubeşte* popoarele;
toţi sfinţii** Săi sunt în mâna
Ta
şi şed† la picioarele Tale,
fiecare primeşte†† din cuvin-
tele Tale.
4 Moise* ne-a poruncit o lege,
moştenirea** adunării lui
Iacov.
5 Şi el era împărat* în Ieşurun**
când se adunau împreună ca-
pii poporului
şi seminţiile lui Israel.

2 *Ex. 19.18,20 **Jud. 5.4,5. †Num. 10.12 Hab. 3.3. ††Ps. 68.17. Dan. 7.10. Fap. 7.53. Gal. 3.19. Ev. 2.2. Apoc. 5.11; 9.16.
3 *Cap. 4.37. Ps. 47.4. Osea 11.1. Mal. 1.2. **1 Sam. 2.9 Ps. 50.5. †Lc. 10.39. Fap. 22.3. ††Pr. 2.1.
4 *Cap. 4.2. Ioan 1.17; 7.19. **Ps. 119.111
5 *Gen. 36.31. Jud. 9.2; 17.6 **Cap. 32.15

6 Trăiască Ruben* şi să nu
moară,
şi bărbaţii săi să nu fie puţini la
număr".
7 Şi aceasta despre Iuda:
„Ascultă, Doamne, glasul lui
Iuda
şi adu-l la poporul său;
mâinile* sale să lupte pentru el
şi fii Tu ajutorul** lui împotriva
asupritorilor lui".
8 Şi despre Levi* a zis:
„Tumim al tău şi Urim** al tău
sunt pentru bărbatul evlavios†
al tău,
pe care l-ai încercat†† la
Masa,
cu care Te-ai certat la apele
Meriba,
9 care a zis despre tatăl său şi
despre mama sa: «Nu i-am vă-
zut!»
Şi n-a recunoscut* pe fraţii săi
şi n-a cunoscut pe fiii săi;
pentru că ei au păzit** cu-
vântul Tău
şi au ţinut legământul Tău.
10 Ei vor învăţa* pe Iacov ju-
decăţile Tale
şi pe Israel legea Ta;
ei vor pune** tămâie înaintea
nărilor Tale
şi arderea-de-tot[c]† pe altarul
Tău.
11 Binecuvântează, Doamne,
tăria lui
şi să-Ţi fie plăcută* lucrarea
mâinilor lui.
Zdrobeşte coapsele potriv-
nicilor lui
şi ale celor care-l urăsc, ca să
nu se mai ridice".
12 Despre Beniamin* a zis:
„Iubitul** Domnului, el va lo-
cui în siguranţă lângă El;
El îl va acoperi† toată ziua
şi va locui între†† umerii Săi".
13 Şi despre Iosif* a zis:
„Binecuvântată** fie de Dom-
nul ţara lui
cu ce este mai scump cerurilor,

6 *Gen. 49.3.
7 *Gen. 49.8. **Ps. 146.5.
8 *Gen. 49.5. **Ex. 28.30. Lev. 8.8. †Ps. 106.16. ††Ex. 17.7. Num. 20.13. Cap. 6.16; 8.2,3,16. Ps. 81.7.
9 *Ex. 32.26-28 **Ier. 18.18. Mal. 2.5,6.
10 *Lev. 10.11. Ezec. 44.23,24 Mal. 2.7. **Ex. 30.7,8. Lev. 16.12,13 Num. 16.40. 1 Sam. 2.28. †Lev. 1.9,13,17 Ps. 51.19. Ezec. 43.27.
11 *2 Sam. 24.23 Ps. 20.3. Ezec. 20.40; 20.41; 43.27.
12 *Gen. 49.27. **Cap. 4.37. †Cap. 32.11. ††Ex. 28.12.
13 *Gen. 49.22. **Gen. 49.25 †Gen. 27.28.

[a] *Lit.* „vă veţi lungi" [b] *Sau* „un foc care să-i conducă" [c] *Sau* „jertfa întreagă"

cu roua† şi cu adâncimile care
se odihnesc jos
14 şi cu roadele cele mai scumpe
ale soarelui
şi cu lucrurile cele mai preţioase
date de fiecare lună
15 şi cu capetele munţilor stră-
vechi
şi cu lucrurile cele mai scum-
pe ale dealurilor* eterne
16 şi cu lucrurile cele mai scum-
pe ale pământului şi ale plinătăţii
lui.
Şi bunăvoinţa* Celui care lo-
cuia în rug
să vină peste capul** lui Iosif,
peste creştetul capului celui
care a fost despărţit dintre fraţii
săi.
17 Măreţia lui este ca întâiul-
născut* al taurului său
şi coarnele** lui sunt coarne
de bivol.
Cu ele va împunge† laolaltă
popoarele,
până la marginile pământului.
Acestea sunt zecile de mii††
ale lui Efraim
şi acestea sunt miile lui Ma-
nase".
18 Şi despre Zabulon a zis:
„Bucură-te, Zabuloane*, în
ieşirea ta,
şi tu, Isahar, în corturile tale!
19 Ei vor chema* popoarele la
munte;
acolo vor aduce jertfe** de
dreptate,
pentru că vor suge belşugul†
mărilor
şi comorile ascunse ale nisi-
pului".
20 Şi despre Gad a zis:
„Binecuvântat să fie cel care
lărgeşte* pe Gad!
El stă întins ca** o leoaică şi
sfâşie braţul, chiar creştetul ca-
pului.
21 El şi-a ales* cea mai bună
parte pentru el,
pentru că acolo este păstra-
tă[a] partea legiuitorului**.
Şi a venit cu capii† poporu-
lui;
şi dreptatea†† Domnului şi ju-
decăţile Lui
le-a făcut cu Israel".
22 Şi despre Dan* a zis:
„Dan este un pui** de leu,
el se aruncă† din Basan".
23 Şi despre Neftali a zis:
„Neftali*, sătul de bunăvoinţă
şi copleşit de binecuvântarea
Domnului,
stăpâneşte apusul[b]** şi su-
dul!"
24 Şi despre Aşer a zis:
„Binecuvântat* să fie Aşer în
fii,
să fie plăcut fraţilor săi
şi să-şi înmoaie** piciorul în
untdelemn.
25 Zăvoarele* tale vor fi fier şi
aramă
şi puterea[c] ta ca** zilele tale.
26 Nimeni* nu este ca Dum-
nezeul lui Ieşurun**,
care călăreşte† pe ceruri în
ajutorul tău,
şi pe nori în măreţia Sa.
27 Locuinţa* ta este Dumnezeul
cel etern.
Şi dedesubt sunt braţele cele
eterne
şi El va alunga** pe vrăjmaş
dinaintea ta
şi va zice†: «Nimiceşte-l!»
28 Şi Israel* va locui singur în
siguranţă;
fântâna** lui Iacov, într-o ţară
de grâu şi de must,
şi cerurile† sale vor picura
rouă.
29 Ferice* de tine, Israele!
Cine** este ca tine, un popor
salvat de Domnul –
scutul† ajutorului tău
şi sabia gloriei†† tale?
Şi vrăjmaşii tăi se vor pleca
adânc[d]*† înaintea ta
şi vei călca peste înălţimile†*
lor".

15 *Gen. 49.26. Hab. 3.6.
16 *Ex. 3.2,4. Fap. 7.30,35. **Gen. 49.26
17 *1 Cr. 5.1. **Num. 23.22 Ps. 92.10. †1 Împ. 22.11 Ps. 44.5. ††Gen. 48.19
18 *Gen. 49.13-15
19 *Is. 2.3. **Ps. 4.5; 51.19. †Is. 60.5.
20 *Ios. 13.10. 1 Cr. 12.8. **Gen. 49.9.
21 *Num. 2.16; 32.17.
21 **Cap. 34.6. †Ios. 4.12. ††Ios. 22.1-3
22 *Gen. 49.16. **Ezec. 19.2,3 †Ios. 19.47. Jud. 18.27.
23 *Gen. 49.21. **Ios. 19.32.
24 *Gen. 49.20. **Iov 29.6.
25 *Cap. 8.9. Ps. 147.13. **Cap. 4.40; 32.47.
26 *Ex. 15.11. Ps. 86.8. Ier. 10.6. **Cap. 32.15 †Ps. 68.4,33; 68.34; 104.3. Hab. 3.8.
27 *Ps. 90.1. **Ex. 34.11. Cap. 9.3-5. Ios. 24.18. †Cap. 7.2.
28 *Num. 23.9. Ier. 23.6; 33.16. **Cap. 8.7,8. †Gen. 27.28. Vers. 13.
29 *Ps. 1.1; 32.1,2; 144.15 **Cap. 4.33. 2 Sam. 7.23. †Ps. 115.9-11 ††Ps. 68.34. *†2 Sam. 22.45 Ps. 18.44; 66.3; 81.15. †*Num. 33.52 Cap. 32.13.

[a]*Moise a murit în teritoriul lui Gad* [b] *Sau* „marea" [c] *Sau* „odihna" [d] *Sau* „se vor face mici *de frică*"

Moartea lui Moise

34 Şi Moise s-a suit din câm-
piile Moabului pe muntele* Ne-
bo, pe vârful muntelui Pisga, care
este în dreptul Ierihonului. Şi
*D*omnul i-a arătat** toată ţara,
2 de la Galaad până† la Dan, şi
tot Neftali, şi ţara lui Efraim şi Ma-
nase, şi toată ţara lui Iuda
până la marea* dinspre apus[a],
3 şi sudul[b], şi câmpia văii Ieri-
honului, cetatea* palmierilor,
4 până la Ţoar. Şi *D*omnul i-a zis:
„Aceasta* este ţara pe care am
jurat-o lui Avraam, lui Isaac şi
lui Iacov, zicând: «O voi da se-
minţei tale!» Te-am făcut s-o
vezi** cu ochii tăi, dar tu nu vei
5 trece în ea“. Şi Moise, robul*
*D*omnului, a murit** acolo, în
ţara Moabului, după cuvântul[c]
6 *D*omnului. Şi El l-a înmormân-
tat în vale, în ţara Moabului,
faţă în faţă* cu Bet-Peor, şi ni-
meni** nu ştie mormântul lui
până în ziua aceasta.
7 Şi Moise era de o sută două-
zeci* de ani când a murit; o-
chiul** său nu se întunecase, nici
8 puterea lui nu-l părăsise. Şi fiii
lui Israel l-au plâns* treizeci de
zile pe Moise în câmpiile Moa-
bului; şi zilele plânsului şi jeli-
rii pentru Moise s-au sfârşit.
9 Şi Iosua, fiul lui Nun, era
plin* de duhul înţelepciunii, pen-
tru că Moise** îşi pusese mâi-
nile peste el. Şi fiii lui Israel au
ascultat de el şi au făcut cum
poruncise *D*omnul lui Moise.
10 Şi nu s-a mai ridicat* profet
în Israel ca Moise, pe care** să-l
fi cunoscut *D*omnul faţă către
11 faţă, potrivit cu toate* semnele şi
minunile pe care *D*omnul l-a tri-
mis să le facă în ţara Egiptului,
lui Faraon şi tuturor slujitorilor
12 lui şi întregii lui ţări, şi potrivit
cu toată acea mână puternică
şi potrivit cu toate acele minu-
năţii înfricoşătoare pe care le-a
făcut Moise în ochii întregului
Israel.

1 *Num. 27.12; 33.47. Cap. 32.49. **Cap. 3.27. †Gen. 14.14.
2 *Cap. 11.24.
3 *Jud. 1.16; 3.13. 2 Cr. 28.15.
4 *Gen. 12.7; 13.15; 15.18; 26.3; 28.13. **Cap. 3.27; 32.52.
5 *Num. 12.7. **Cap. 32.50 Ios. 1.1,2.
6 *Cap. 3.29; 4.46. **Iuda 9.
7 *Cap. 31.2. **Gen. 27.1; 48.10. Ios. 14.10,11
8 *Gen. 50.3,10 Num. 20.29.
9 *Is. 11.2. Dan. 6.3. **Num. 27.18; 27.23.
10 *Cap. 18.15,18 **Ex. 33.11. Num. 12.6,8. Cap. 5.4.
11 *Cap. 4.34; 7.19.

[a] *Marea Mediterană* [b] *Ebr.* „Neghev“ [c] *Lit.* „gura“

IOSUA

CUCERIREA ȚĂRII CANAANULUI
Cap. 1-12

Chemarea lui Iosua de către Domnul

1 *Ex. 24.13. Deut. 1.38.
2 *Num. 12.7. Deut. 34.5. **Vers. 11.
3 *Deut. 11.24. Cap. 14.9.
4 *Gen. 15.18. Ex. 23.31. Num. 34.3-12
5 *Deut.7.24; 11.25. **Ex. 3.12. †Deut. 31.8. Cap. 3.7. Is. 43.2,5. ††Ev. 13.5.
6 *Deut. 31.7; 31.23.
7 *Num. 27.23 Deut. 31.7. Cap. 11.15. **Deut. 5.32; 28.14.
8 *Deut. 31.24. Cap. 8.34. **Deut. 17.18; 17.19. †Ps. 1.2. ††Deut. 29.9.
9 *Deut. 31.7; 31.8,23. **Ps. 27.1. Ier. 1.8.

1 Şi a fost *aşa*: după moartea
lui Moise, robul Domnului, Dom-
nul a vorbit lui Iosua[a], fiul lui
Nun, slujitorul* lui Moise, zicând:
2 „Moise, robul* Meu, a murit; şi
acum, ridică-te, treci** Iordanul
acesta, tu şi tot poporul acesta, în
ţara pe care le-o dau lor, fiilor lui
3 Israel. Orice loc* pe care-l va căl-
ca talpa piciorului vostru vi l-am dat
4 vouă, cum am spus lui Moise. De
la pustiu şi Libanul acesta până
la râul cel mare, râul Eufrat, toată
ţara hetiţilor, până la Marea cea
Mare, spre apusul soarelui, va fi
5 hotarul* vostru. Nimeni* nu va
putea să stea împotriva ta în toate
zilele vieţii tale; cum am fost**
cu Moise, aşa voi fi† cu tine: nu
te voi lăsa††, nici nu te voi părăsi.
6 Fii tare* şi curajos, pentru că tu
vei face pe poporul acesta să
moştenească ţara pe care am ju-
rat părinţilor lor că le-o voi da!
7 Numai fii tare şi foarte curajos, ca
să iei seama să faci după toată
legea* pe care ţi-a poruncit-o
robul Meu Moise! Nu te abate**
de la ea nici la dreapta, nici la
stânga, ca să prosperi oriunde vei
8 merge! Cartea* aceasta a legii să
nu se depărteze** din gura ta şi
să cugeţi† asupra ei zi şi noapte,
ca să iei seama să faci tot ce
este scris în ea; pentru că atunci
vei avea reuşită†† în căile tale şi
9 atunci vei prospera. Nu ţi-am
poruncit* Eu: «Fii tare şi cura-
jos!»? Nu te teme**, nici nu te
înspăimânta, pentru că Domnul
Dumnezeul tău este cu tine oriun-
de vei merge“.

Chemarea poporului de către Iosua

10 *Deut. 1.15.
11 *Cap. 3.2. Deut.9.1;11.31

10 Şi Iosua a poruncit dregăto-
11 rilor* poporului, zicând: „Treceţi
prin mijlocul taberei şi porunciţi
poporului, zicând: «Pregătiţi-vă
merinde, pentru că peste trei* zi-
le veţi trece Iordanul acesta, ca
să intraţi să stăpâniţi ţara pe
care v-o dă Domnul Dumnezeul
12 vostru ca s-o stăpâniţi»“. Şi Iosua
a vorbit rubeniţilor şi gadiţilor
şi la jumătate din seminţia lui
13 Manase, zicând: „Amintiţi-vă* de
cuvântul pe care vi l-a poruncit
Moise, robul Domnului, zicând:
«Domnul Dumnezeul vostru
v-a dat odihnă şi v-a dat ţara a-
14 ceasta». Soţiile voastre, micuţii
voştri şi vitele voastre vor ră-
mâne în ţara pe care v-a dat-o
Moise dincoace de Iordan, dar
voi să treceţi înarmaţi[b] înaintea
fraţilor voştri, toţi cei viteji în
15 luptă, şi să-i ajutaţi, până când
Domnul va da odihnă fraţilor
voştri ca şi vouă şi vor lua şi ei
în stăpânire ţara pe care le-o dă
Domnul Dumnezeul vostru; a-
tunci* vă veţi întoarce în ţara *care
este* moştenirea voastră şi o veţi
stăpâni, cea pe care v-a dat-o Moi-
se, robul** Domnului, dincoace
de Iordan, spre răsăritul soarelui“.

13 *Num. 32.20; 32.21-28. Cap. 22.2-4.
15 *Cap. 22.4. **Vers. 1.

Răspunsul poporului

17 *Vers. 5. 1 Sam. 20.13 1 Împ. 1.37.

16 Şi ei au răspuns lui Iosua, zi-
când: „Vom face tot ce ne-ai po-
runcit şi vom merge oriunde ne
17 vei trimite. Aşa cum am ascultat
de Moise în toate, aşa vom asculta
de tine; numai Domnul Dum-
nezeul tău să fie* cu tine aşa cum
18 a fost cu Moise. Oricine se va ri-
dica împotriva poruncii[c] tale şi
nu va asculta de cuvintele tale, în
tot ce-i vei porunci, să fie omo-
rât. Numai fii tare şi curajos!“

Cercetarea Ierihonului

1 *Num. 25.1. Cap. 3.1. **Ev. 11.31. Iac. 2.25. †Mt. 1.5.
2 *Ps. 127.1. Pr. 21.30.

2 Şi Iosua, fiul lui Nun, a trimis
în ascuns din Sitim* doi bărbaţi,
ca iscoade, zicând: „Mergeţi,
vedeţi ţara şi Ierihonul“. Şi au
mers şi au venit** în casa unei
femei, o curvă cu numele Ra-
2 hav†, şi s-au culcat acolo. Şi i s-a
spus* împăratului Ierihonului,

[a] *Yahve Mântuitor* [b] *Sau* „în rânduri de bătaie“; *sau* „câte cinci în rând“ [c] *Lit.* „gurii“

zicând: „Iată, *nişte* bărbaţi dintre
fiii lui Israel au venit aici, în
această noapte, să cerceteze ţara“.
3 Şi împăratul Ierihonului a trimis
la Rahav, zicând: „Scoate pe băr-
baţii care au venit la tine, care au
intrat în casa ta, pentru că au ve-
4 nit ca să cerceteze toată ţara“. Şi
femeia* a luat pe cei doi bărbaţi
şi i-a ascuns; şi a zis: „Da, bărbaţii
aceia au venit la mine, dar nu
5 ştiam de unde erau. Şi a fost *aşa*:
pe când urma să se închidă poar-
ta, când era întuneric, bărbaţii *ace-
ia* au ieşit: nu ştiu încotro s-au dus
bărbaţii *aceia*. Urmăriţi-i repede,
6 pentru că îi veţi ajunge“. Dar ea
îi suise* pe acoperiş şi îi ascun-
sese sub mănunchiurile de in pe
care şi le aşezase pe acoperiş.
7 Şi bărbaţii *aceia* i-au urmărit
pe calea Iordanului până la va-
duri şi, de îndată ce au ieşit ur-
măritorii, s-a închis poarta.
8 Şi, înainte ca ei să se culce,
9 ea s-a suit la ei pe acoperiş şi a
zis bărbaţilor: „Ştiu că Domnul
v-a dat* ţara şi că frica** de voi
a căzut peste noi şi că toţi lo-
cuitorii ţării se topesc din cauza
10 voastră. Pentru că noi am auzit
cum Domnul a secat* apele Mă-
rii Roşii înaintea voastră, când aţi
ieşit din Egipt, şi ce aţi făcut**
celor doi împăraţi ai amoriţilor
care erau dincolo de Iordan, lui
Sihon şi lui Og, pe care i-aţi ni-
11 micit cu desăvârşire[a]. Am auzit*
şi ni s-a înmuiat inima** şi n-a
mai rămas suflare în nici un om,
din cauza voastră; pentru că Dom-
nul† Dumnezeul vostru, El este
Dumnezeu sus, în ceruri, şi jos,
12 pe pământ. Şi acum, vă rog, jura-
ţi-mi pe Domnul că, după cum am
arătat eu bunătate faţă de voi,
veţi arăta şi voi bunătate faţă de
casa* tatălui meu, şi să-mi daţi un
13 semn** adevărat că veţi lăsa vii
pe tatăl meu şi pe mama mea şi
pe fraţii mei şi pe surorile mele şi

4 *2 Sam. 17.19; 17.20.
6 *Ex. 1.17. 2 Sam. 17.19
9 *Num. 20.24. Cap. 9.24. **Gen. 35.5. Ex. 23.27. Deut. 2.25; 11.25. Cap. 9.9,10.
10 *Ex. 14.21. Cap. 4.23. **Num. 21.24; 21.34,35.
11 *Ex. 15.14; 15.15. **Cap. 5.1; 7.5. Is. 13.7. †Deut. 4.39.
12 *1 Sam. 20.14; 20.15. 1 Tim. 5.8. **Vers. 18.

tot ce este al lor, şi că ne veţi sal-
14 va sufletele de la moarte“. Şi băr-
baţii i-au zis: „Vom plăti cu viaţa
pentru voi, dacă nu veţi dezvălui
această faptă a noastră. Şi va fi
aşa: când Domnul ne va da ţara,
vom arăta bunătate* şi adevăr faţă
15 de tine“. Şi i-a coborât* cu o funie
prin fereastră, deoarece casa ei era
pe zidul cetăţii şi ea locuia pe zid.
16 Şi le-a zis: „Mergeţi* la munte, ca
să nu vă întâmpine urmăritorii;
şi ascundeţi-vă acolo trei zile,
până se vor întoarce urmăritorii;
şi după aceea mergeţi pe drumul
17 vostru“. Şi bărbaţii i-au zis: „Vom
fi dezlegaţi* de jurământul aces-
ta al tău, pe care ne-ai pus să-l
18 jurăm. Iată, vom intra* în ţară; să
legi funia aceasta de fir stacojiu
la fereastra prin care ne-ai cobo-
rât şi să aduni** la tine în casă pe
tatăl tău şi pe mama ta şi pe fraţii
19 tăi şi toată casa tatălui tău. Şi va
fi *aşa*: oricine va ieşi în stradă
dincolo de uşile casei tale, sânge-
le* său va fi asupra capului său,
şi noi vom fi nevinovaţi; şi ori-
cine va fi cu tine în casă, sângele
său va fi asupra capului nostru,
20 dacă *cineva* pune mâna pe el. Şi,
dacă vei dezvălui această faptă
a noastră, vom fi dezlegaţi de
jurământul pe care ne-ai pus să-l
21 jurăm“. Şi ea a zis: „După cuvin-
tele voastre, aşa să fie!“ Şi i-a lă-
sat să plece; şi ei au plecat. Şi a
legat funia stacojie la fereastră.
22 Şi ei au mers şi au ajuns la
munte şi au rămas acolo trei zi-
le, până s-au întors urmăritorii.
Şi urmăritorii i-au căutat pe tot
23 drumul, dar nu i-au găsit. Şi cei
doi bărbaţi s-au întors şi au co-
borât din munte şi au trecut şi au
venit la Iosua, fiul lui Nun, şi i-au
istorisit tot ce li se întâmplase.
24 Şi i-au zis lui Iosua: „Cu adevărat,
Domnul a dat* în mâinile noastre
toată ţara şi toţi locuitorii** ţării
se topesc din cauza noastră“.

14 *Jud. 1.24. Mt. 5.7.
15 *Fap. 9.25.
16 *Iac. 2.25.
17 *Gen. 24.8. Ex. 20.7.
18 *Vers. 12. **Cap. 6.23.
19 *Mt. 27.25.
24 *Ex. 23.31. Cap. 6.2; 21.44. **Vers. 9.

[a] *Sau* „pe care i-aţi închinat nimicirii“, *sau* „pe care i-aţi dat blestemului“

Trecerea Iordanului

1 *Cap. 2.1.
2 *Cap. 1.10; 1.11.
3 *Num. 10.33. **Deut. 31.9; 31.25.
4 *Ex. 19.12.
5 *Ex. 19.10; 19.14,15. Lev. 20.7. Num. 11.18. 1 Sam. 16.5.
6 *Num. 4.15.
7 *Cap. 4.14. 1 Cr. 29.25. 2 Cr. 1.1. **Cap. 1.5.
8 *Vers. 3. **Vers. 17.
10 *Deut. 5.26. 1 Sam. 17.26 2 Împ. 19.4. Osea 1.10. Mt. 16.16. 1 Tes. 1.9. **Ex. 33.2. Deut. 7.1. Ps. 44.2.
11 *Vers. 13. Iov 41.11. Ps. 24.1. Mica 4.13. Zah. 4.14; 6.5

3 Şi Iosua s-a sculat dis-de-di-
mineaţă; şi au plecat din Sitim* şi
au venit la Iordan, el şi toţi
fiii lui Israel, şi au poposit acolo
2 înainte de a trece. Şi a fost *aşa*:
după trei zile, dregătorii* au tre-
3 cut prin tabără şi au poruncit
poporului, zicând: „Când veţi
vedea chivotul legământului*
*D*omnului Dumnezeului vostru şi
pe preoţii** leviţi purtându-l,
atunci să plecaţi din locurile
voastre şi să mergeţi după el –
4 totuşi să fie o depărtare* între voi
şi el, cam de două mii de coţi,
după măsură; să nu vă apropiaţi
de el – ca să cunoaşteţi calea pe
care veţi merge, pentru că n-aţi mai
trecut pe această cale până acum“.
5 Şi Iosua a zis poporului: „Sfinţi-
ţi-vă*, pentru că mâine *D*omnul
va face minuni în mijlocul vos-
6 tru“. Şi Iosua a vorbit preoţilor,
zicând: „Ridicaţi* chivotul legă-
mântului şi treceţi înaintea popo-
rului“. Şi au ridicat chivotul legă-
mântului şi au trecut înaintea po-
porului.
7 Şi *D*omnul i-a zis lui Iosua:
„Astăzi voi începe să te înalţ*
în ochii întregului Israel, ca să
ştie că, aşa cum am fost** cu
Moise, tot aşa voi fi şi cu tine.
8 Şi să porunceşti preoţilor* care
poartă chivotul legământului,
zicând: «Când veţi veni la mar-
ginea apelor Iordanului, să vă
opriţi** în Iordan»“.
9 Şi Iosua a spus fiilor lui Isra-
el: „Apropiaţi-vă aici şi ascultaţi
cuvintele *D*omnului Dumnezeu-
10 lui vostru“. Şi Iosua a zis: „Prin
aceasta veţi cunoaşte că Dum-
nezeul cel viu[a]* este în mijlocul
vostru şi va alunga** dinaintea
voastră pe canaaniţi şi pe hetiţi
şi pe heviţi şi pe fereziţi şi pe
ghirgasiţi şi pe amoriţi şi pe ie-
11 busiţi[b]. Iată, chivotul legământu-
lui Domnului* întregului pământ
trece înaintea voastră în Iordan.

12 *Cap. 4.2.
13 *Vers. 15,16. **Vers. 11. †Ex. 15.8. Ps. 78.13; 114.3.
14 *Ps. 132.8. Fap. 7.45.
15 *Vers. 13. **Cap.4.18. 1 Cr. 12.15. Ier. 12.5; 49.19.
16 *Ps. 66.6; 74.15; 114.3,5. **Vers. 13. †1 Împ. 4.12; 7.46. ††Deut. 1.1; 3.17. *†Gen. 14.3 Num. 34.3.
17 *Ex. 14.29.

12 Şi acum luaţi-vă* doisprezece
bărbaţi din seminţiile lui Israel,
un bărbat de fiecare seminţie.
13 Şi va fi *aşa*: când* tălpile pi-
cioarelor preoţilor care poartă
chivotul *D*omnului, Domnul**
întregului pământ, se vor odihni
în apele Iordanului, apele Ior-
danului se vor despica: apele ca-
re vin de sus vor sta† grămadă“.
14 Şi a fost *aşa*: când poporul a
plecat din corturile sale ca să
treacă Iordanul, preoţii care pur-
tau chivotul* legământului erau
15 înaintea poporului. Şi, când cei
care purtau chivotul au ajuns la
Iordan şi picioarele* preoţilor ca-
re purtau chivotul s-au afundat
în marginea apei (şi** Iordanul
se revarsă peste malurile sale în
16 toate zilele secerişului), apele*
care veneau de sus au stat şi s-au
ridicat grămadă**, foarte departe,
la Adam, cetatea care este lângă
Ţartan†; şi cele care coborau către
marea†† câmpiei, Marea Săra-
tă*†, s-au scurs de tot. Şi poporul
a trecut în dreptul Ierihonului.
17 Şi preoţii care purtau chivotul le-
gământului *D*omnului au stat ne-
clintiţi pe loc uscat, în mijlocul
Iordanului. Şi tot Israelul* a trecut
pe uscat, până când toată naţiu-
nea a terminat de trecut Iordanul.

Pietre de aducere-aminte

1 *Deut. 27.2. Cap. 3.17.
2 *Cap. 3.12.
3 *Cap. 3.13. **Vers. 19,20

4 Şi a fost *aşa*: când tot poporul
a terminat de trecut* Iordanul,
*D*omnul a vorbit lui Iosua, zicând:
2 „Luaţi-vă* din popor doisprezece
bărbaţi, un bărbat din fiecare
3 seminţie, şi porunciţi-le, zicând:
«Luaţi-vă de aici, din mijlocul
Iordanului, din locul unde au stat*
picioarele preoţilor, douăsprezece
pietre şi treceţi-le cu voi şi pune-
ţi-le în locul** unde veţi poposi
4 în noaptea aceasta»“. Şi Iosua a
chemat pe cei doisprezece bărbaţi,
pe care-i rânduise dintre fiii lui
Israel, un bărbat din fiecare se-
5 minţie. Şi Iosua le-a zis: „Treceţi
înaintea chivotului *D*omnului

[a] *Sau* „un Dumnezeu viu“ [b] *Nume ale unor popoare, redate în original prin singular*

Dumnezeului vostru, în mijlocul
Iordanului, şi ridicaţi-vă fiecare
câte o piatră pe umăr, după nu-
mărul seminţiilor fiilor lui Is-
6 rael, ca acesta să fie un semn în
mijlocul vostru, când vor întreba*
fiii voştri în viitor, zicând: «Ce
sunt pentru voi pietrele acestea?»
7 Şi le veţi spune că apele Iorda-
nului* au fost despicate înaintea
chivotului legământului Domnu-
lui; când a trecut el prin Iordan,
apele Iordanului au fost des-
picate. Şi pietrele acestea vor fi ca
amintire** pentru fiii lui Israel
8 pentru totdeauna“. Şi fiii lui Israel
au făcut aşa cum le poruncise
Iosua şi au ridicat douăsprezece
pietre din mijlocul Iordanului,
cum zisese Domnul lui Iosua,
după numărul seminţiilor fiilor
lui Israel; şi le-au trecut cu ei la
locul* unde au poposit şi le-au
pus jos acolo.

9 Şi Iosua a ridicat douăspre-
zece* pietre în mijlocul Iorda-
nului, în locul unde stătuseră
picioarele preoţilor care purtau
chivotul legământului; şi sunt
acolo până în ziua aceasta.
10 Şi preoţii care purtau chivotul
au stat în mijlocul Iordanului pâ-
nă s-a împlinit tot ce poruncise
Domnul lui Iosua să spună popo-
rului, după toate câte poruncise
Moise lui Iosua. Şi poporul s-a
11 grăbit şi a trecut. Şi a fost *aşa*:
după ce tot poporul a terminat de
trecut, chivotul Domnului şi
preoţii au trecut înaintea popo-
rului.

12 Şi fiii lui Ruben şi fiii lui Gad
şi jumătatea seminţiei lui Mana-
se au trecut în linie* *de bătaie*
înaintea fiilor lui Israel, aşa cum
13 le spusese Moise. Cam patruzeci
de mii pregătiţi de război au
trecut înaintea Domnului, la luptă,
în câmpiile Ierihonului.

14 În ziua aceea Domnul a înăl-
ţat* pe Iosua în ochii întregului
Israel; şi s-au temut de el, cum
se temuseră de Moise, în toate
zilele vieţii sale.

15 Şi Domnul a vorbit lui Iosua,
16 zicând: „Porunceşte preoţilor
care poartă* chivotul mărturiei
17 să se suie afară din Iordan“. Şi
Iosua a poruncit preoţilor, zi-
18 când: „Suiţi-vă afară din Iordan“.
Şi a fost *aşa*: când preoţii care
purtau chivotul legământului
Domnului s-au suit afară din
mijlocul Iordanului şi tălpile
picioarelor preoţilor au ajuns
afară pe uscat, apele Iordanului
s-au întors la locul lor şi s-au
revărsat* peste toate malurile
sale, ca mai înainte.

19 Şi poporul s-a suit afară din
Iordan în ziua a zecea* a lunii
întâi; şi au aşezat tabăra în Ghil-
gal**, la marginea dinspre răsărit
20 a Ierihonului. Şi cele douăspre-
zece* pietre, pe care Iosua le-a
ridicat la Ghilgal, le-au luat din
21 Iordan. Şi a vorbit fiilor lui Isra-
el, zicând: „Când fiii voştri vor
întreba* pe părinţii lor în viitor,
zicând: «Ce sunt pietrele aces-
22 tea?», atunci veţi face cunoscut
fiilor voştri, zicând: «Israel* a
trecut Iordanul acesta pe uscat».
23 Pentru că Domnul Dumnezeul
vostru a secat apele Iordanului di-
naintea voastră, până aţi trecut,
cum a făcut Domnul Dumnezeul
vostru Mării Roşii, pe care a
secat-o* dinaintea noastră, până
24 am trecut, pentru ca toate* po-
poarele pământului să cunoas-
că mâna Domnului, că este
tare**; ca să vă temeţi† de Dom-
nul Dumnezeul vostru în toate
zilele“.

Circumcizia în Ghilgal

5 Şi a fost *aşa*: când au auzit*
toţi împăraţii amoriţilor, care erau
dincolo de Iordan spre apus, şi
toţi împăraţii canaaniţilor, care
erau lângă** mare, că Domnul a
secat apele Iordanului dinaintea
fiilor lui Israel până l-au trecut,
li s-a înmuiat inima† şi nu mai
era suflare în ei, din cauza fiilor
lui Israel.

2 În timpul acela, Domnul a

6 *Ex. 12.26; 13.14. Deut. 6.20. Vers. 21. Ps. 44.1; 78.3-6.
7 *Cap. 3.13; 3.16. **Ex. 12.14. Num. 16.40.
8 *Vers. 20.
9 *Gen. 28.18. Cap. 24.26. 1 Sam. 7.12.
12 *Num. 32.17; 32.20,27.
14 *Cap. 3.7.
16 *Ex. 25.16; 25.22.
18 *Cap. 3.15.
19 *Deut. 1.3. **Cap. 5.9.
20 *Vers. 3,8.
21 *Vers. 6.
22 *Cap. 3.17.
23 *Ex. 14.21.
24 *1 Împ. 8.42. Ps. 106.8. **Ex. 15.16 1 Cr. 29.12. Ps. 89.13. †Ex. 14.31. Deut. 6.2. Ier. 10.7.
1 *Ex.15.14; 15.15. **Num. 13.29 Cap. 2.9-11. †Ps. 48.6. Ezec. 21.7.

2 *Ex. 4.25.

zis lui Iosua: „Fă-ţi cuţite[a]* de
cremene şi circumcide din nou
pe fiii lui Israel, a doua oară“.
3 Şi Iosua şi-a făcut cuţite de cre-
mene şi a circumcis pe fiii lui Is-
4 rael la dealul Aralot[b]. Şi acesta
este motivul pentru care i-a cir-
cumcis Iosua: tot* poporul care
ieşise din Egipt, cei de parte băr-
bătească, toţi bărbaţii de război,
muriseră în pustiu, pe drum, după
5 ce au ieşit din Egipt. Pentru că
tot poporul care ieşise fusese
circumcis, însă nimeni din tot po-
porul care se născuse în pustiu, pe
drum, după ce au ieşit din Egipt, nu
6 fusese circumcis. Pentru că fiii lui
Israel au umblat patruzeci* de ani
prin pustiu, până a pierit toată
mulţimea[c] bărbaţilor de război
ieşiţi din Egipt, pentru că nu as-
cultaseră de glasul **D**omnului,
cărora **D**omnul le jurase că nu-i
va lăsa** să vadă ţara pe care
Domnul jurase părinţilor lor că
ne-o va da nouă, ţară† în care
7 curge lapte şi miere. Şi a ridicat
pe fiii* lor în locul lor; pe aceia
i-a circumcis Iosua, pentru că erau
necircumcişi, fiindcă nu-i circum-
8 ciseseră pe drum. Şi a fost *aşa*:
când au terminat de circumcis tot
poporul[c], au rămas la locul lor
în tabără până s-au vindecat*.

4 *Num. 14.29; 26.64,65. Deut. 2.14; 2.16.
6 *Num. 14.33. Deut. 1.3; 2.7,14. Ps. 95.10. **Num. 14.23 Ps. 95.11. Ev. 3.11. †Ex. 3.8.
7 *Num. 14.31. Deut. 1.39.
8 *Gen. 34.25.

Paştele. Încetarea manei

9 Şi **D**omnul i-a zis lui Iosua:
„Astăzi am îndepărtat dispreţul*
Egiptului de peste voi“. Şi au pus
numele** acestui loc Ghilgal[d],
10 până în ziua aceasta. Şi fiii lui
Israel au aşezat tabăra în Ghilgal
şi au sărbătorit* Paştele în ziua a
paisprezecea** a lunii, seara, în
11 câmpiile Ierihonului. Şi a doua zi
după Paşti, în aceeaşi zi, au
mâncat din grâul ţării azime şi
12 boabe prăjite. Şi mana* a încetat
de a doua zi după ce au mâncat
din grâul vechi al ţării; şi fiii
lui Israel n-au mai avut mană;
şi în anul acela au mâncat din ro-
dul ţării Canaanului.

9 *Gen. 34.14. Ezec. 20.7; 23.3,8. Ţef. 2.8. **Cap. 4.19.
10 *Ex. 12.18. **Ex. 12.6. Num. 9.5. Cap. 4.19.
12 *Ex. 16.35.

Căpetenia oştirii Domnului

13 Şi a fost *aşa*: când era Iosua
lângă Ierihon, şi-a ridicat ochii
şi s-a uitat şi, iată, un om* stătea
înaintea lui cu sabia scoasă** în
mână. Şi Iosua a mers la el şi
i-a zis: „Eşti pentru[e] noi sau pentru[e]
14 vrăjmaşii noştri?“ Şi el a
zis: „Nu; pentru că Eu am venit
acum Căpetenie a oştirii **D**om-
nului“. Şi Iosua a căzut* cu faţa
la pământ şi s-a închinat şi I-a
zis: „Ce spune Domnul meu ro-
15 bului Său?“ Şi Căpetenia oştirii
Domnului a zis lui Iosua: „Scoa-
te-ţi* sandaua din picior, pentru
că locul pe care stai este sfânt“.
Şi Iosua a făcut aşa.

13 *Gen. 18.2; 32.24. Ex. 23.23. Zah. 1.8. Fap. 1.10. **Num. 22.23; 22.31.
14 *Gen. 17.3.
15 *Ex. 3.5. Fap. 7.33.

Cucerirea Ierihonului

6 Şi Ierihonul era închis şi încu-
iat din cauza fiilor lui Israel:
nimeni nu ieşea şi nimeni nu in-
2 tra. Şi **D**omnul i-a zis lui Iosua:
„Vezi, am dat* în mâna ta Ie-
rihonul şi pe împăratul** său, pe
3 cei viteji la luptă. Şi să înconju-
raţi cetatea, toţi oamenii de răz-
boi, dând ocol cetăţii o dată. Aşa
4 să faci şase zile. Şi şapte preoţi să
poarte şapte trâmbiţe din corn*
de berbec înaintea chivotului; şi
în ziua a şaptea să înconjuraţi ce-
tatea de şapte ori şi preoţii** să
5 sune[f] din trâmbiţe. Şi va fi *aşa*:
când vor suna lung cu cornul de
berbec şi veţi auzi sunetul trâm-
biţei, tot poporul să strige cu stri-
găt mare şi zidul cetăţii va cădea
pe locul său şi poporul se va sui
fiecare drept înainte“.
6 Şi Iosua, fiul lui Nun, a che-
mat pe preoţi şi le-a zis: „Ridi-
caţi chivotul legământului şi şap-
te preoţi să poarte şapte trâmbiţe
de corn de berbec înaintea chivo-
7 tului **D**omnului“. Şi a zis poporu-
lui: „Treceţi şi înconjuraţi cetatea
şi bărbaţii înarmaţi să treacă
înaintea chivotului **D**omnului“.
8 Şi a fost *aşa*: când a vorbit
Iosua poporului, cei şapte preoţi,
purtând cele şapte trâmbiţe de
corn de berbec înaintea **D**om-

2 *Cap. 2.9; 2.24; 8.1. **Deut. 7.24
4 *Lev. 25.10. Num. 6.4. **Num. 10.8

[a] *Lit.* „săbii“ [b] *Al prepuţurilor* [c] *Lit.* „naţiunea“ [d] *Prăvălire* [e] *Sau* „cu“ [f] *Lit.* „să sufle“

nului, au trecut înainte şi au sunat
din trâmbiţe; şi chivotul legă-
mântului Domnului venea în
9 urma lor. Şi bărbaţii înarmaţi
mergeau înaintea preoţilor care
sunau din trâmbiţe şi coada*
oştirii venea după chivot; ei su-
nau din trâmbiţe, mergând.
10 Şi Iosua a poruncit poporului,
zicând: „Să nu strigaţi, nici să nu
vi se audă glasul şi nici un cu-
vânt să nu vă iasă din gură, până
în ziua când vă voi zice: «Stri-
11 gaţi!» Atunci să strigaţi“. Şi chi-
votul Domnului a înconjurat ce-
tatea, dând ocol o dată; şi au in-
trat în tabără şi au petrecut noap-
tea în tabără.
12 Şi Iosua s-a trezit dis-de-dimi-
neaţă şi preoţii au ridicat* chi-
13 votul Domnului. Şi cei şapte*
preoţi, purtând cele şapte trâm-
biţe de corn de berbec înaintea
chivotului Domnului, mergeau
sunând mereu din trâmbiţe; şi băr-
baţii înarmaţi mergeau înaintea
lor şi garda** de la urmă venea
după chivotul Domnului; ei sunau
14 din trâmbiţe, mergând. Şi a doua
zi au înconjurat cetatea o dată
şi s-au întors în tabără. Aşa au
făcut şase zile.
15 Şi a fost *aşa*: a şaptea zi s-au
trezit în zori de zi şi au încon-
jurat cetatea, în acelaşi fel, de
şapte ori; numai în ziua aceea au
16 înconjurat cetatea de şapte ori. Şi
a fost *aşa*: a şaptea oară preoţii
au sunat din trâmbiţe şi Iosua
a zis poporului: „Strigaţi, pentru
17 că Domnul v-a dat cetatea! Şi
cetatea să fie dată[a]* nimicirii
pentru Domnul, ea şi tot ce este
în ea; numai curva Rahav să
trăiască, ea şi tot ce este cu ea
în casă, pentru că i-a ascuns**
pe solii pe care i-am trimis noi.
18 Dar păziţi-vă de lucrul dat ni-
micirii, ca nu cumva voi să fiţi
daţi nimicirii, luând din lucrul

9 *Vers. 13.
12 *Deut. 31.25.
13 *Vers. 4. **Vers. 9.
17 *Lev. 27.28. Deut. 7.2; 20.17. **Cap. 2.4.

dat nimicirii, şi să faceţi din tabă-
ra lui Israel un lucru dat nimici-
19 rii* şi s-o tulburaţi**. Şi tot* ar-
gintul şi aurul şi vasele de aramă
şi de fier să fie sfinte pentru Dom-
nul; ele să intre în vistieria Dom-
20 nului“. Şi poporul a strigat şi au
sunat din trâmbiţe. Şi a fost *aşa*:
când poporul a auzit sunetul
trâmbiţelor şi poporul a strigat
cu glas tare, zidul* a căzut pe
loc; şi poporul s-a suit în cetate,
fiecare drept înainte, şi au luat
21 cetatea. Şi au nimicit* cu desă-
vârşire cu ascuţişul sabiei tot ce
era în cetate, de la bărbat până
la femeie, de la tânăr până la
bătrân, şi bou şi oaie şi măgar.

Rahav şi casa ei

22 Şi Iosua le-a zis celor doi
bărbaţi care cercetaseră ţara: „In-
traţi în casa femeii curve şi scoa-
teţi de acolo pe femeie şi tot ce
23 este al ei, cum* i-aţi jurat“. Şi
tinerii, iscoadele, au intrat şi au
scos pe Rahav şi pe tatăl* ei şi
pe mama ei şi pe fraţii ei şi
tot ce era al ei; au scos pe toate
rudele ei şi i-au pus afară din
24 tabăra lui Israel. Şi au ars* cu
foc cetatea şi tot ce era în ea;
numai** argintul şi aurul şi va-
sele de aramă şi de fier le-au
pus în vistieria casei Domnu-
25 lui. Şi Iosua a lăsat cu viaţă pe
curvă Rahav, casa tatălui ei şi
tot ce era al ei; şi ea a locuit* în
mijlocul lui Israel până în ziua
aceasta, pentru că ascunsese pe
solii pe care-i trimisese Iosua să
cerceteze Ierihonul.

Blestemarea Ierihonului

26 Şi Iosua a jurat în timpul a-
cela, zicând: „Blestemat* să fie
înaintea Domnului omul care se
va ridica şi va reconstrui aceas-
tă cetate, Ierihonul: o va întemeia
pe întâiul său născut şi îi va pu-
ne porţile cu preţul celui mai
27 mic[b] fiu al său“. Şi Domnul a
fost* cu Iosua şi faima** lui s-a
răspândit[c] în toată ţara.

18 *Deut. 7.26; 13.17. Cap. 7.1,11. **Cap. 7.12; 7.25. 1 Împ. 18.17; 18.18. Iona 1.12.
19 *Num.31.11; 31.12; 31.21-24.
20 *Vers. 5. Ev. 11.30.
21 *Deut. 7.2.
22 *Cap. 2.14; 2.19,20. Ev. 11.31.
23 *Cap. 2.13.
24 *Deut. 20.16; 20.17,18. **Vers. 19.
25 *Mt. 1.5.
26 *1 Împ. 16.34.
27 *Gen. 39.2. Cap. 1.5. **Cap. 9.1,3.

[a] *Sau* „închinată“; *sau* „dată prin blestem“ *(şi în v. 18; şi în Cap. 7.1)* [b] *Lit.* „pe cel mai mic“ [c] *Lit.* „a fost“

Păcatul lui Acan

7 Şi fiii lui Israel au fost ne-
credincioşi în lucrul dat nimici-
rii: Acan*, fiul lui Carmi, fiul lui
Zabdi, fiul lui Zerah, din semin-
ţia lui Iuda, a luat din ce era dat
nimicirii şi mânia Domnului s-a
aprins împotriva fiilor lui Israel.
2 Şi Iosua a trimis oameni din Ie-
rihon la Ai, care este lângă Bet-
Aven*, în partea de răsărit a Be-
telului, şi le-a vorbit, zicând:
„Suiţi-vă şi cercetaţi ţara“. Şi
oamenii s-au suit şi au cercetat
3 *cetatea* Ai. Şi s-au întors la Iosua
şi i-au zis: „Să nu se suie tot
poporul; cam două sau trei mii
de oameni să se suie şi să bată
cetatea Ai; nu obosi tot poporul
acolo, pentru că sunt puţini“.
4 Şi s-au suit din popor acolo cam
trei mii de bărbaţi, dar au fugit*
dinaintea bărbaţilor din Ai.
5 Şi bărbaţii din Ai au ucis din ei
cam treizeci şi şase de bărbaţi;
şi i-au urmărit dinaintea porţii
până la Şebarim şi i-au bătut
la coborâre; şi inima poporului
s-a înmuiat* şi s-a făcut ca apa.
6 Şi Iosua şi-a sfâşiat* hainele
şi a căzut cu faţa la pământ
înaintea chivotului Domnului pâ-
nă seara, el şi bătrânii lui Is-
rael, şi şi-au presărat** cenuşă
7 pe capete. Şi Iosua a zis: „Vai,
Doamne Dumnezeule, pentru
ce* ai trecut poporul acesta
peste Iordan, ca să ne dai în mâna
amoriţilor, ca să ne nimiceşti?
De ne-am fi mulţumit şi am fi
8 rămas dincolo de Iordan! O,
Doamne, ce voi zice după ce
Israel a întors spatele[a] înaintea
9 vrăjmaşilor săi? Când canaaniţii
şi toţi locuitorii ţării vor auzi,
ne vor înconjura şi ne vor şter-
ge* numele de pe pământ. Şi ce
vei face cu marele Tău Nume**?“
10 Şi Domnul i-a zis lui Iosua: „Ri-
dică-te! Pentru ce stai culcat ast-
11 fel pe faţa ta? Israel a păcătuit*;
şi chiar au călcat legământul

1 *Cap. 22.20.
2 *Cap. 18.12.
4 *Lev. 26.17. Deut. 28.25.
5 *Cap. 2.9; 2.11. Lev. 26.36. Ps. 22.14. Ezec. 21.7.
6 *Gen. 37.29. Iov 2.12. **1 Sam. 4.12. 2 Sam. 1.2; 13.19. Neem. 9.1. Iov 42.6. Plân. 2.10.
7 *Ex. 5.22. 2 Împ. 3.10.
9 *Ps. 83.4. **Ex. 32.12. Num. 14.13. Deut. 9.28.
11 *Vers. 1.

Meu, pe care li-l poruncisem, şi
chiar au luat din ce era dat**
nimicirii şi au şi furat şi chiar
au ascuns† şi au pus între lucru-
12 rile lor. Şi fiii lui Israel nu vor
putea* să stea înaintea vrăjma-
şilor lor: întorc spatele[a] înaintea
vrăjmaşilor lor, pentru că ei în-
şişi s-au făcut vinovaţi** să fie
nimiciţi. Nu voi mai fi cu voi,
dacă nu veţi nimici ce este dat
13 nimicirii din mijlocul vostru. Ri-
dică-te, sfinţeşte* poporul şi
spune: «Sfinţiţi-vă** pentru mâi-
ne; pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: «Ce este
dat† nimicirii este în mijlocul
tău, Israele: nu vei putea să stai
înaintea vrăjmaşilor tăi, până nu
veţi scoate ce este dat nimicirii
14 din mijlocul vostru. Şi să vă apro-
piaţi mâine dimineaţă după se-
minţiile voastre; şi va fi *aşa*: se-
minţia pe care o va arăta* Dom-
nul să se apropie pe familii; şi
familia pe care o va arăta Dom-
nul să se apropie pe case; şi casa
pe care o va arăta Domnul să
15 se apropie bărbat cu bărbat. Şi
va fi *aşa*: cel* care va fi arătat
cu lucrul dat nimicirii să fie ars
în foc, el şi tot ce are, pentru că a
călcat** legământul Domnului
şi a făcut nelegiuire† în Israel»“.
16 Şi Iosua s-a sculat dis-de-di-
mineaţă şi a făcut ca Israel să se
apropie după seminţiile sale; şi a
17 fost aleasă seminţia lui Iuda. Şi a
făcut să se apropie familiile lui
Iuda; şi a ales familia zerahiţilor.
Şi a făcut să se apropie familia
zerahiţilor bărbat cu bărbat şi a
18 fost ales Zabdi. Şi a făcut să se
apropie casa lui, bărbat cu băr-
bat; şi a fost ales* Acan, fiul lui Car-
mi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah,
19 din seminţia lui Iuda. Şi Iosua
i-a zis lui Acan: „Fiul meu, dă
glorie* Domnului Dumnezeului
lui Israel, te rog, şi mărturiseş-
te** înaintea Lui[b] şi spune-mi acum

11 **Cap. 6.17. †Fap. 5.1,2.
12 *Num. 14.45 Jud. 2.14. **Deut. 7.26 Cap. 6.18.
13 *Ex. 19.10. **Cap. 3.5. †Cap. 6.18.
14 *Pr. 16.33.
15 *1 Sam. 14.38 **Vers. 11. †Gen. 34.7. Jud. 20.6.
18 *Num. 32.23 1 Sam. 14.42
19 *1 Sam. 6.5. Ier. 13.16. Ioan 9.24. **Num. 5.6,7 Ps. 51.3. Dan. 9.4.

[a] *Lit.* „grumazul“ [b] *Sau* „adu-I laudă“

ce ai făcut†; nu-mi ascunde nimic“.
20 Şi Acan a răspuns lui Iosua şi a
zis: „Într-adevăr, am păcătuit îm-
potriva Domnului Dumnezeului
21 lui Israel şi aşa am făcut: am vă-
zut în pradă o manta frumoasă de
Şinear şi două sute de sicli de
argint şi un lingou de aur, în
greutate de cincizeci de sicli, şi
le-am poftit* şi le-am luat; şi, iată,
sunt ascunse în pământ în mij-
locul cortului meu şi argintul este
22 dedesubt“. Şi Iosua a trimis soli
şi ei au alergat la cort; şi, iată,
mantaua era ascunsă în cortul lui
23 şi argintul era sub ea. Şi le-au luat
din mijlocul cortului şi le-au adus
la Iosua şi la toţi fiii lui Israel şi
le-au pus jos, înaintea Domnului.
24 Şi Iosua şi tot Israelul împreună
cu el au luat pe Acan, fiul lui Ze-
rah, şi argintul şi mantaua şi lin-
goul de aur şi pe fiii săi şi pe fii-
cele sale şi boii săi şi măgarii săi
şi oile sale şi cortul său şi toate ale
sale şi le-au adus în Valea* Acor[a].
25 Şi Iosua a zis: „Pentru ce ne-ai
tulburat*? Domnul te va tulbura
în ziua aceasta“. Şi tot** Israelul
l-a ucis cu pietre. Şi i-au ars în
26 foc şi i-au ucis cu pietre. Şi au
ridicat* deasupra lui o grămadă
mare de pietre, *care este* până în
ziua aceasta. Şi Domnul S-a
întors** din aprinderea mâniei
Sale. De aceea s-a pus numele
locului aceluia Valea Acor†, pâ-
nă în ziua aceasta.

19 †1 Sam. 14.43
21 *Ef. 5.5. 1 Tim. 6.10.
24 *Vers. 26. Cap. 15.7.
25 *Cap. 6.18. 1 Cr. 2.7. **Deut. 17.5.
26 *Cap. 8.29. 2 Sam. 18.17 Plân. 3.53. **Deut. 13.17. 2 Sam. 21.14 †Vers. 24. Is. 65.10. Osea 2.15.

Cucerirea cetăţii Ai

8 Şi Domnul a zis lui Iosua: „Nu
te teme*, nici nu te înspăimânta!
Ia cu tine tot poporul de război
şi ridică-te şi suie-te la Ai. Vezi,
am dat** în mâna ta pe împăra-
tul din Ai, pe poporul său, ceta-
2 tea sa şi ţara sa. Şi vei face *cetăţii*
Ai şi împăratului său cum ai
făcut* Ierihonului şi împăratului
său; numai** prada ei şi vitele
ei să le luaţi ca pradă pentru
voi. Pune o pândă împotriva ce-
tăţii, în spatele ei“.

1 *Deut. 1.21; 7.18; 31.8. Cap. 1.9; 10.8. **Cap. 6.2.
2 *Cap. 6.21. **Deut. 20.14. Vers. 27.

3 Şi Iosua s-a ridicat cu tot po-
porul de război, ca să se suie la
Ai. Şi Iosua a ales treizeci de mii
de bărbaţi viteji în luptă şi i-a
4 trimis noaptea. Şi le-a poruncit,
zicând: „Vedeţi, voi veţi pândi*
împotriva cetăţii, în spatele cetă-
ţii: nu vă depărtaţi prea mult
5 de cetate şi fiţi gata toţi. Şi eu şi
tot poporul care este cu mine ne
vom apropia de cetate. Şi va fi
aşa: când vor ieşi ei împotriva
noastră, ca la început, vom fugi*
6 dinaintea lor. Şi vor ieşi după noi
până îi vom trage departe de
cetate. Pentru că vor zice: «Ei fug
dinaintea noastră, ca la început».
7 Şi vom fugi dinaintea lor. Şi vă
veţi ridica de la pândă şi veţi
lua în stăpânire cetatea, pentru
că Domnul Dumnezeul vostru o
8 va da în mâna voastră. Şi va fi
aşa: după ce veţi lua cetatea,
să-i daţi foc; să faceţi după*
cuvântul Domnului. Vedeţi, v-am
9 poruncit**“. Şi Iosua i-a trimis;
şi ei s-au dus la locul de pândă
şi s-au aşezat între Betel şi Ai,
la apus de Ai. Şi Iosua a rămas
în noaptea aceea în mijlocul po-
porului.

10 Şi Iosua s-a sculat dis-de-di-
mineaţă* şi a inspectat poporul şi
s-a suit, împreună cu bătrânii lui
Israel, înaintea poporului, spre Ai.
11 Şi tot* poporul de război care
era cu el s-a suit şi s-a apropiat şi
au venit înaintea cetăţii; şi au
aşezat tabăra la nord de Ai; şi va-
12 lea era între ei şi Ai. Şi a luat cam
cinci mii de oameni şi i-a pus la
pândă între Betel* şi Ai, în partea
13 de apus a *cetăţii* Ai. Şi, după ce
au aşezat poporul, toată tabăra la
nord de cetate, iar pe cei care
pândeau, în partea de apus a ce-
tăţii, Iosua a înaintat în noaptea
aceea în mijlocul văii.

14 Şi a fost *aşa*: când a văzut
împăratul *cetăţii* Ai acest lucru,
bărbaţii cetăţii s-au grăbit şi s-au

4 *Jud. 20.29.
5 *Jud. 20.32.
8 *Deut. 20.16; 20.17,18. **Vers. 2. 2 Sam. 13.28
10 *Gen. 22.3.
11 *Vers. 5.
12 *Gen. 12.8.

[a] *Tulburare*

14 *Jud. 20.34. Ecl. 9.12.
15 *Jud. 20.36.
16 *Jud. 20.31.
18 *Ex. 14.16.
22 *Deut. 7.2.

sculat de dimineață și au ieșit, el
și tot poporul său, împotriva lui
Israel, la luptă, la locul[a] hotărât,
înaintea câmpiei. Și nu știa* că era
o pândă împotriva lui, în spatele
15 cetății. Și Iosua și tot Israelul s-au
prefăcut că sunt bătuți înaintea
lor și au fugit pe calea pustiului*.
16 Și tot poporul care era în cetate
a fost chemat să-i urmărească; și
au urmărit pe Iosua și au fost
17 atrași* departe de cetate. Și n-a
rămas un om în Ai și în Betel care
să nu fi ieșit după Israel; și au lă-
sat cetatea deschisă și au urmărit
18 pe Israel. Și Domnul a zis lui
Iosua: „Întinde* spre Ai sulița
care este în mâna ta; pentru că o
voi da în mâna ta“. Și Iosua a întins
spre cetate sulița care era în mâ-
19 na lui. Și cei care stăteau la pândă
s-au ridicat repede din locul lor
și, îndată ce și-a întins el mâna, au
alergat și au intrat în cetate și au
luat-o și s-au grăbit și au pus foc
20 cetății. Și oamenii din Ai s-au
întors și au văzut și, iată, fumul
cetății se suia până la ceruri și
nu le era la îndemână să fugă pe
o cale sau pe alta; și poporul care
fugea spre pustiu s-a întors asu-
21 pra urmăritorilor. Și Iosua și tot
Israelul, când au văzut că cei de
la pândă au luat cetatea și că fu-
mul cetății se înălța, s-au întors
și au bătut pe oamenii din Ai.
22 Și ceilalți au ieșit din cetate
împotriva lor; așa că ei erau în
mijlocul lui Israel, unii dincoace
și alții dincolo; și i-au bătut pâ-
nă n-au lăsat pe nici unul să
23 scape* sau să fugă. Și au prins viu
pe împăratul din Ai și l-au adus
la Iosua.

24 Și a fost *așa*: după ce a termi-
nat Israel de ucis pe toți locuito-
rii din Ai, în câmp, în pustiu, unde
i-au urmărit, și toți au căzut prin
ascuțișul sabiei, până au fost
nimiciți, tot Israelul s-a întors la
Ai și l-au lovit cu ascuțișul sabiei.
25 Și toți cei care au căzut* în acea
zi, bărbați și femei, au fost două-
sprezece mii, toți oamenii din Ai.
26 Și Iosua nu și-a tras* mâna pe
care o întinsese cu sulița, până când
au nimicit cu desăvârșire pe toți
27 locuitorii din Ai. Israel a luat ca
pradă* pentru sine numai vitele și
prada cetății, după cuvântul**
Domnului, pe care-l poruncise lui
28 Iosua. Și Iosua a ars *cetatea* Ai și
a făcut-o pentru totdeauna o gră-
madă*, o dărâmătură, până în
29 ziua aceasta. Și a spânzurat* de
un lemn pe împăratul din Ai, până
la vremea serii; și, la apusul**
soarelui, Iosua a poruncit să fie
coborât trupul lui mort de pe
lemn; și l-au aruncat la intrarea
porții cetății și deasupra lui au ri-
dicat† o mare grămadă de pietre,
care a rămas până în ziua aceasta.

Altarul de pe Muntele Ebal

30 Și Iosua a zidit un altar Dom-
nului Dumnezeului lui Israel pe
31 Muntele Ebal*, după cum po-
runcise Moise, robul Domnului,
fiilor lui Israel, așa cum este scris
în cartea legii lui Moise: un altar*
de pietre întregi, asupra cărora
nu fusese ridicat fierul. Și au adus
deasupra lui arderi-de-tot Dom-
nului și au jertfit jertfe** de
32 pace. Și a scris* acolo, pe pietre,
o copie a legii lui Moise, pe
care el o scrisese înaintea fiilor lui
Israel.

33 Și tot Israelul, și bătrânii săi,
și dregătorii și judecătorii săi au
stat de o parte și de alta a chi-
votului, înaintea preoților, leviți-
lor care purtau* chivotul legă-
mântului Domnului, atât stră-
inul**, cât și băștinașul; jumătate
din ei în dreptul muntelui Garizim
și jumătate în dreptul muntelui
Ebal, cum† poruncise Moise,
robul Domnului, ca să binecu-
vânteze pe poporul lui Israel la
34 început. Și, după aceea, a citit*
toate cuvintele legii, binecuvân-
tarea** și blestemul, după toate

25 *Deut. 20.16; 20.17,18.
26 *Ex. 17.11; 17.12.
27 *Num. 31.22; 31.26. **Vers. 2.
28 *Deut. 13.16.
29 *Cap. 10.26. Ps. 107.40; 110.5. **Deut. 21.23. Cap. 10.27. †Cap. 7.26.
30 *Deut. 27.4,5
31 *Ex. 20.25. Deut. 27.5; 27.6. **Ex. 20.24.
32 *Deut. 27.2; 27.8.
33 *Deut. 31.9; 31.25. **Deut. 31.12 †Deut.11.29; 27.12,13.
34 *Deut. 31.11. Neem. 8.3. **Deut. 28.2; 28.15,45; 29.20,21; 30.19.

[a] *Sau* „timpul“

35 *Deut. 31.12. **Ex. 12.38. Vers. 33. Zah. 8.23.

35 cele scrise în cartea legii. N-a
fost un cuvânt din tot ce porunci-
se Moise, pe care să nu-l fi citit
Iosua înaintea întregii adunări
a lui Israel, şi a femeilor*, şi a
copiilor, şi a străinilor** care
umblau în mijlocul lor.

Împărații se aliază împotriva lui Israel

1 *Num. 13.29 **Num. 34.6. †Ex. 3.17; 23.23. Cap. 3.10.
2 *Ps. 83.3,5.

9 Şi a fost *aşa*: când au auzit
toți împărații de dincoace* de
Iordan, din ținutul muntos şi de
la şes şi de pe tot malul Mării**
celei Mari, până în dreptul Li-
banului: hetiții†, amoriții, canaa-
niții, fereziții, heviții şi iebusiții,
2 s-au adunat* cu un gând[a], ca să
se lupte cu Iosua şi cu Israel.

Viclenia gabaoniților

3 *Vers. 17,22. Cap. 10.2. 2 Sam. 21.1; 21.2. **Cap. 6.27.
6 *Cap. 5.10.
7 *Vers. 1. Cap. 11.19. **Ex. 23.32. Deut. 7.2; 20.16. Jud. 2.2.
8 *Deut. 20.11. 2 Împ. 10.5.
9 *Deut. 20.15. Vers. 16,17. **Ex. 15.14. Cap. 2.10.
10 *Num.21.24; 21.33.

3 Şi locuitorii Gabaonului* au
auzit ce făcuse** Iosua Ieriho-
4 nului şi *cetății* Ai. Şi au făcut şi
ei un vicleşug şi s-au dus şi s-au
prefăcut ca şi când ar fi fost soli
şi au luat saci vechi pe măgarii
lor şi burdufuri vechi, rupte şi
5 cârpite, pentru vin, şi încălță-
minte[b] veche şi cârpită în picioa-
rele lor, şi haine vechi pe ei; şi
toată pâinea merindelor lor era
6 uscată şi mucegăită. Şi s-au dus
la Iosua în tabără*, la Ghilgal,
şi i-au spus lui şi bărbaților lui
Israel: „Noi am venit dintr-o țară
îndepărtată; şi acum faceți le-
7 gământ cu noi“. Şi bărbații lui
Israel au zis heviților[c]*: „Poate că
voi locuiți între noi; şi cum** să
8 facem legământ cu voi?“ Şi ei au
zis lui Iosua: „Suntem* robii tăi“.
Şi Iosua le-a zis: „Cine sunteți şi
9 de unde veniți?“ Şi ei i-au zis:
„Robii tăi au venit dintr-o țară
foarte îndepărtată*, datorită Nu-
melui **D**omnului Dumnezeului
tău; pentru că am auzit** despre
faima Lui şi despre tot ce a făcut
10 în Egipt şi despre tot ce a făcut*
celor doi împărați ai amoriților,
care erau dincolo de Iordan, lui
Sihon, împăratul Hesbonului, şi
lui Og, împăratul Basanului, care
11 era în Aştarot. Şi bătrânii noştri
şi toți locuitorii țării noastre ne-au
vorbit, zicând: «Luați în mână
merinde pentru drum şi mergeți
în întâmpinarea lor şi spuneți-le:
«Suntem robii* voştri şi acum
12 faceți legământ cu noi». Această
pâine a merindelor noastre am
luat-o caldă din casele noastre în
ziua când am ieşit, ca să venim
la voi; şi acum, iată, este uscată
13 şi mucegăită[d]. Şi aceste burdufuri
de vin, pe care le-am umplut,
iată, s-au rupt; şi aceste haine
ale noastre şi încălțămintea noas-
tră s-au învechit de lungimea
14 foarte mare a drumului“. Şi băr-
bații *lui Israel* au luat din me-
rindele lor şi n-au întrebat* pe
15 **D**omnul[e]. Şi Iosua a făcut pace*
cu ei şi a făcut legământ** cu
ei, ca să-i lase să trăiască; şi că-
peteniile adunării le-au jurat.
16 Şi a fost *aşa*: la trei zile după
ce au făcut legământ cu ei, au au-
zit că ei erau vecinii lor şi că lo-
cuiau între ei.
17 Şi fiii lui Israel au plecat şi
a treia zi au venit în cetățile
lor. Şi cetățile lor erau: Gabaon*
şi Chefira şi Beerot şi Chiriat-Ie-
18 arim. Şi fiii lui Israel nu i-au bă-
tut, deoarece căpeteniile adună-
rii le juraseră* pe **D**omnul Dum-
nezeul lui Israel. Şi toată aduna-
rea a murmurat împotriva căpe-
19 teniilor. Şi toate căpeteniile au
zis către toată adunarea: „Le-am
jurat pe **D**omnul Dumnezeul lui
Israel şi acum nu ne putem atinge
20 de ei. Aceasta să le facem şi să
trăiască, pentru ca să nu fie asu-
pra* noastră mânie pentru jură-
21 mântul cu care le-am jurat“. Şi
căpeteniile le-au zis: „Să trăias-
că!“ Şi au fost tăietori* de lem-
ne şi cărători de apă pentru toa-
tă adunarea, cum ziseseră** că-
peteniile despre ei.
22 Şi Iosua i-a chemat şi le-a
vorbit, zicând: „Pentru ce ne-ați
înşelat, zicând: «Suntem foarte
departe* de voi!», când voi lo-

11 *Vers. 8.
14 *Num. 27.21 1 Sam. 22.10 2 Sam. 5.19. Is. 30.1,2.
15 *Cap. 11.19. **Ex. 23.32.
17 *Cap. 18.25; 18.26,28. Ezra 2.25.
18 *Ps. 15.4. Ecl. 5.2.
20 *2 Sam. 21.1; 21.2,6. Ezec. 17.13. Zah. 5.3,4. Mal. 3.5.
21 *Deut. 29.11. **Vers. 15.
22 *Vers. 6,9.

[a] *Lit.* „cu o gură“ [b] *Lit.* „sandale“ [c] *În original, singular* [d] *Sau* „fărâmată“ [e] *Lit.* „gura **D**omnului“

22 **Vers. 16.
23 *Gen. 9.25. **Vers. 21,27
24 *Ex. 23.32. Deut. 7.1,2. Vers. 9. **Ex. 15.14.
25 *Gen. 16.6.
27 *Vers. 21,23. **Deut. 12.5.

23 cuiţi** în mijlocul nostru? Şi
acum sunteţi blestemaţi* şi
nu veţi înceta să fiţi robi şi tăie-
tori** de lemne şi cărători de apă
pentru casa Dumnezeului meu“.
24 Şi ei au răspuns lui Iosua, zicând:
„Pentru că li s-a spus* robilor tăi
că Domnul Dumnezeul tău a
poruncit lui Moise, robul Său, să
vă dea toată ţara şi să nimi-
cească pe toţi locuitorii ţării di-
naintea voastră; şi ne-am temut**
foarte mult pentru vieţile[a] noastre
din cauza voastră şi am făcut
25 lucrul acesta. Şi acum iată-ne în
mâna* ta: fă cum este bine şi
26 drept în ochii tăi să ne faci!“ Şi
le-a făcut aşa şi i-a scăpat din
mâna fiilor lui Israel şi nu i-au
27 omorât. Şi, din ziua aceea, Iosua
i-a făcut tăietori* de lemne şi
cărători de apă pentru adunare
şi pentru altarul Domnului, până
în ziua aceasta, în locul** pe
care l-ar alege El.

Marea luptă de la Gabaon

1 *Cap. 8.22; 8.28. **Cap. 9.15.
2 *Ex. 15.14-16. Deut. 11.25.
3 *Vers. 23.
4 *Cap. 9.15. Vers. 1.
5 *Cap. 9.2.

10 Şi a fost *aşa*: când a auzit
Adoni-Ţedec, împăratul Ierusali-
mului, că Iosua luase *cetatea* Ai
şi o nimicise cu desăvârşire, că
făcuse *cetăţii* Ai* şi împăratului
ei cum făcuse Ierihonului şi îm-
păratului său şi că locuitorii din
Gabaon** făcuseră pace cu Israel
2 şi erau între ei, s-au temut* foarte
mult, pentru că Gabaonul era o
cetate mare, ca una din cetăţile
împărăteşti, şi era mai tare decât
Ai şi toţi bărbaţii lui erau pu-
3 ternici. Şi Adoni-Ţedec, împăra-
tul Ierusalimului, a trimis la Ho-
ham, împăratul* Hebronului, la
Piream, împăratul Iarmutului, la
Iafia, împăratul Lachisului, şi la
Debir, împăratul Eglonului, zi-
4 când: „Suiţi-vă la mine şi aju-
taţi-mă să batem Gabaonul, pentru
că a făcut pace* cu Iosua şi cu
5 fiii lui Israel“. Şi cei cinci împă-
raţi ai amoriţilor*: împăratul Ie-
rusalimului, împăratul Hebronului,
împăratul Iarmutului, împăratul
Lachisului *şi* împăratul Eglonu-
lui s-au adunat şi s-au suit, ei şi
toate oştirile lor, şi şi-au aşezat
tabăra înaintea Gabaonului şi au
6 făcut război împotriva lui. Şi oa-
menii din Gabaon au trimis la
Iosua în tabără* la Ghilgal, zi-
când: „Nu-ţi trage mâna de la
robii tăi; suie-te repede la noi şi
salvează-ne şi ajută-ne; pentru
că toţi împăraţii amoriţilor care
locuiesc în ţinutul muntos s-au
adunat împotriva noastră“.
7 Şi Iosua s-a suit din Ghilgal,
el şi tot poporul de război* împre-
ună cu el şi toţi cei viteji în luptă.
8 Şi Domnul a zis lui Iosua: „Nu
te teme* de ei, pentru că i-am
dat în mâinile** tale: nici un om†
dintre ei nu va sta înaintea ta“.
9 Şi Iosua a venit pe neaşteptate
asupra lor: s-a suit din Ghilgal
10 toată noaptea. Şi Domnul i-a pus*
în învălmăşeală înaintea fiilor
lui Israel şi i-au măcelărit cu ma-
re măcel la Gabaon; şi i-au urmă-
rit pe drumul suişului Bet-Horo-
nului** şi i-au bătut până la
11 Azeca† şi până la Macheda. Şi a
fost *aşa*: când fugeau ei dinain-
tea lui Israel şi erau la coborâşul
Bet-Horonului, Domnul a arun-
cat* din ceruri pietre mari asu-
pra lor până la Azeca şi au mu-
rit. Mai mulţi erau cei care au
murit de grindină decât cei pe ca-
re i-au ucis fiii lui Israel cu sabia.

6 *Cap. 5.10; 9.6.
7 *Cap. 8.1.
8 *Cap. 11.6. **Jud. 4.14. †Cap. 1.5.
10 *Jud. 4.15. 1 Sam. 7.10; 7.12. Ps. 18.14. Is. 28.21. **Cap. 16.3; 16.5. †Cap. 15.35.
11 *Ex. 9.23; 9.24. Ps. 18.13; 18.14; 77.17. Is. 30.30. Apoc. 16.21.

Soarele şi luna se opresc

12 *Is. 28.21. Hab. 3.11. **Jud. 12.12.
13 *2 Sam. 1.18

12 Şi Iosua a vorbit Domnului
în ziua când Domnul i-a dat pe
amoriţi înaintea fiilor lui Israel
şi a zis în faţa lui Israel:
„Opreşte-te*, soare, asupra
Gabaonului;
şi tu, lună, în Valea** Aia-
lonului!“
13 Şi soarele s-a oprit şi luna a
stat până ce naţiunea s-a răzbu-
nat asupra vrăjmaşilor săi. Nu
este scris acest lucru în cartea*
lui Iaşar[b]? Şi soarele a stat în mij-
locul cerurilor şi nu s-a grăbit să

[a] *Sau* „sufletele“ [b] *Sau* „Cartea Dreptului“, *ca în 2 Sam.1.18*

14 *Is. 38.8. **Deut. 1.30 Vers. 42. Cap. 23.3.
15 *Vers. 43.
16 *Vers. 5.
21 *Ex. 11.7.
24 *Ps. 107.40; 110.5; 149.8,9. Is. 26.5,6. Mal. 4.3.
25 *Deut. 31.6,8 Cap. 1.9. Vers. 8.

14 apună aproape o zi întreagă. Şi
n-a fost* zi ca aceasta nici înainte,
nici după aceea, când Domnul să
asculte de glasul unui om, pentru
că Domnul lupta** pentru Israel.
15 Şi Iosua* şi tot Israelul îm-
preună cu el s-au întors în tabără
la Ghilgal.

Împărații amoriți uciși la Macheda

16 Şi acei cinci* împărați au fu-
git şi s-au ascuns în peşteră la
17 Macheda. Şi i s-a spus lui Iosua,
zicând: „Cei cinci împărați au
fost găsiți ascunşi în peşteră la
18 Macheda“. Şi Iosua a zis: „Rosto-
goliți pietre mari la gura peşterii
şi puneți oameni lângă ea, ca să-i
19 păzească. Şi nu vă opriți, urmă-
riți pe vrăjmaşii voştri şi bate-
ți-i pe cei mai de la urmă dintre
ei[a]; nu-i lăsați să intre în cetăți-
le lor, pentru că Domnul Dum-
nezeul vostru i-a dat în mâna
20 voastră“. Şi a fost *aşa*: după ce
Iosua şi fiii lui Israel i-au termi-
nat de măcelărit cu foarte mare
măcel, până i-au nimicit, cei care
au scăpat dintre ei au intrat în
21 cetățile întărite. Şi tot poporul s-a
întors în pace în tabără la Iosua,
la Macheda; nimeni nu şi-a miş-
cat[b] limba* lui împotriva vreu-
nuia dintre fiii lui Israel.
22 Şi Iosua a zis: „Deschideți gu-
ra peşterii şi aduceți la mine pe
cei cinci împărați din peşteră“.
23 Şi au făcut aşa şi au scos la el din
peşteră pe cei cinci împărați: pe
împăratul Ierusalimului, pe împă-
ratul Hebronului, pe împăratul
Iarmutului, pe împăratul Lachi-
sului *şi* pe împăratul Eglonului.
24 Şi a fost *aşa*: după ce au adus
pe acei împărați la Iosua, Iosua a
chemat pe toți bărbații lui Isra-
el şi a zis căpeteniilor bărbaților
de război care merseseră cu el:
„Apropiați-vă, puneți-vă picioa-
rele* pe grumajii acestor împă-
rați“. Şi s-au apropiat şi şi-au
25 pus picioarele pe grumajii lor. Şi
Iosua le-a zis: „Nu vă temeți*, nici
nu vă înspăimântați, fiți tari şi
curajoşi, pentru că aşa** va face
Domnul tuturor vrăjmaşilor voş-
26 tri împotriva cărora luptați“. Şi,
după aceasta, Iosua i-a lovit şi i-a
ucis şi i-a spânzurat* pe cinci
lemne; şi au stat spânzurați pe
27 lemne până seara. Şi a fost *aşa*: la
vremea apusului soarelui, Iosua a
poruncit şi i-au coborât* de pe
lemne şi i-au aruncat în peştera
în care se ascunseseră şi au pus
pietre mari la gura peşterii, până
în ziua aceasta.

Cetăți cucerite în partea de sud

28 Şi, în ziua aceea, Iosua a luat
Macheda şi a lovit-o cu ascuțişul
sabiei şi a nimicit* cu desăvârşi-
re pe împăratul ei şi toate sufle-
tele care erau în ea; n-a lăsat să
scape nici unul şi a făcut împă-
ratului din Macheda cum** fă-
29 cuse împăratului Ierihonului. Şi Io-
sua şi tot Israelul împreună cu el
au trecut de la Macheda la Libna*
30 şi s-au luptat împotriva Libnei. Şi
Domnul a dat-o şi pe ea şi pe îm-
păratul ei în mâna lui Israel; şi a lo-
vit-o cu ascuțişul sabiei, şi toate
sufletele care erau în ea; n-a lăsat
să scape nici unul din ea şi a făcut
împăratului ei cum făcuse împă-
31 ratului Ierihonului. Şi Iosua şi tot
Israelul împreună cu el au trecut de
la Libna la Lachis şi au aşezat ta-
băra împotriva lui şi s-au luptat cu
32 el. Şi Domnul a dat Lachisul în
mâna lui Israel şi el l-a luat a doua
zi şi l-a lovit cu ascuțişul sabiei pe
el şi pe toate sufletele care erau în
el, după toate cele ce făcuse Libnei.
33 Atunci Horam, împăratul Gheze-
rului*, s-a suit să ajute Lachisul. Şi
Iosua l-a bătut, pe el şi pe poporul
său, până n-a lăsat să-i scape nici
34 unul. Şi Iosua şi tot Israelul îm-
preună cu el au trecut de la Lachis
la Eglon; şi au aşezat tabăra împo-
35 triva lui şi s-au luptat cu el. Şi l-au
luat în ziua aceea şi l-au lovit cu
ascuțişul sabiei şi au nimicit cu de-
săvârşire în ziua aceea toate sufle-

25 **Deut. 3.21; 7.19.
26 *Cap. 8.29.
27 *Deut. 21.23.
28 *Deut. 20.16. **Cap. 6.21.
29 *Cap. 15.42; 21.13.
33 *Cap. 16.3; 16.10. Jud. 1.29. 1 Împ. 9.16.

[a] *Lit.* „tăiați coada lor“ [b] *Lit.* „nu şi-a ascuțit“ [c] *Sau* „n-a lăsat nici un supraviețuitor“

tele care erau în el, după toate cele
36 ce făcuseră Lachisului. Şi Iosua şi
tot Israelul împreună cu el s-au suit
de la Eglon la Hebron* şi s-au
37 luptat cu el. Şi l-au luat şi l-au lovit
cu ascuţişul sabiei, şi pe împăratul
lui, şi toate cetăţile lui, şi toate su-
fletele care erau în el; n-au lăsat să
scape nici unul, după toate cele ce
făcuseră Eglonului. Şi l-au nimicit
cu desăvârşire, pe el şi toate sufle-
38 tele care erau în el. Şi Iosua şi tot
Israelul împreună cu el s-au întors
39 spre Debir* şi s-au luptat cu el. Şi
l-au luat, şi pe împăratul lui, şi toate
cetăţile lui, şi l-au lovit cu ascuţi-
şul sabiei şi au nimicit cu desă-
vârşire toate sufletele care erau în
el: n-au lăsat să scape nici unul;
cum făcuseră Hebronului şi cum fă-
cuseră Libnei şi împăratului ei, aşa
au făcut Debirului şi împăratului său.
40 Şi Iosua a bătut toată ţara,
ţinutul muntos[a]*, şi partea de sud,
şi poalele munţilor, şi coasta
dealurilor, şi pe toţi** împăraţii
lor: n-a lăsat să scape nici unul, ci
a nimicit cu desăvârşire tot ce
sufla, cum† poruncise Domnul
41 Dumnezeul lui Israel. Şi Iosua i-a
bătut de la Cades-Barnea până
la Gaza* şi toată ţara** Gosen
42 până la Gabaon. Şi Iosua a luat
dintr-o singură dată pe toţi aceşti
împăraţi şi ţara lor, pentru că
Domnul Dumnezeul lui Israel lup-
ta* pentru Israel.
43 Şi Iosua şi tot Israelul împreună
cu el s-au întors în tabără la Ghilgal.

36 *Cap. 14.13; 15.13. Jud. 1.10. 2 Sam. 5.1; 5.3,5.
38 *Cap. 15.15. Jud. 1.11. 1 Cr. 6.58.
40 *Deut. 1.7. **Deut. 7.24. †Deut. 20.16; 20.17.
41 *Gen. 10.19. **Cap.11.16.
42 *Vers. 14.

Marea bătălie de la apele Merom

11 Şi a fost *aşa*: când a auzit Ia-
bin, împăratul Haţorului*, a tri-
mis** la Iobab, împăratul Madonu-
lui, şi la împăratul Şimronului†, şi
2 la împăratul Acşafului, şi la împă-
raţii care erau la nord, în ţinutul
muntos, şi în câmpie*, spre sud
de Chineret[b]**, şi la poalele mun-
ţilor, şi pe înălţimile de la Dor†,
3 spre apus[c], la canaaniţi spre ră-
sărit şi spre apus, şi la amoriţi, şi
la hetiţi, şi la fereziţi, şi la iebu-
siţi, în ţinutul muntos, şi la heviţi*,
la picioarele Hermonului**, în
4 ţara Miţpa†. Şi au ieşit, ei şi toate
oştirile lor cu ei, popor mult,
mulţime ca nisipul* care este pe
ţărmul mării, şi cai, şi care foarte
5 multe. Şi toţi aceşti împăraţi s-au
întâlnit şi au venit şi şi-au aşezat
tabăra împreună lângă apele Me-
rom, ca să se lupte cu Israel.
6 Şi Domnul a zis lui Iosua: „Nu
te teme* de ei, pentru că mâine, pe
timpul acesta, îi voi da pe toţi
străpunşi înaintea lui Israel; să
tai** tendoanele picioarelor cailor
7 lor şi să arzi în foc carele lor“. Şi
Iosua, şi tot poporul de război îm-
preună cu el au venit pe neaştep-
tate asupra lor, lângă apele Me-
8 rom, şi au căzut asupra lor. Şi Dom-
nul i-a dat în mâna lui Israel şi i-au
bătut şi i-au urmărit până la Si-
donul cel mare şi până la Misre-
fot-Maim* şi până la Valea Miţ-
pa**, spre răsărit, şi i-au bătut până
9 n-au lăsat să le scape nici unul. Şi
Iosua le-a făcut cum* îi zisese
Domnul; a tăiat tendoanele pi-
cioarelor cailor lor şi a ars în foc
carele lor.

Cuceriri în partea de nord

10 Şi, în timpul acela, Iosua s-a
întors şi a cucerit Haţorul şi a lo-
vit cu sabia pe împăratul lui, pen-
tru că Haţorul*, mai înainte, era
capitala tuturor acestor împără-
11 ţii. Şi au lovit cu ascuţişul sabiei
toate sufletele care erau în el,
nimicindu-le cu desăvârşire; n-a
rămas nici unul care sufla; şi a ars
12 cu foc Haţorul. Şi toate cetăţile
acestor împăraţi şi pe toţi îm-
păraţii lor, Iosua i-a luat şi i-a lo-
vit cu ascuţişul sabiei, nimicin-
du-i cu desăvârşire, aşa cum* po-
runcise Moise, robul Domnului.
13 Totuşi Israel n-a ars nici una din
cetăţile care stăteau liniştite pe
colinele lor, afară numai de Ha-
14 ţor, *pe care* Iosua l-a ars. Şi fiii
lui Israel au jefuit pentru ei toată
prada* acestor cetăţi şi vitele;

1 *Vers. 10. **Cap. 10.3. †Cap. 19.15.
2 *Cap. 12.3. **Num. 34.11. †Cap. 17.11. Jud. 1.27. 1 Împ. 4.11.
3 *Jud. 3.3. **Cap. 13.11 †Gen. 31.49.
4 *Gen. 22.17; 32.12. Jud. 7.12. 1 Sam. 13.5.
6 *Cap. 10.8. **2 Sam. 8.4
8 *Cap. 13.6. **Vers. 3.
9 *Vers. 6.
10 *Vers. 1.
12 *Num. 33.52 Deut. 7.2; 20.16,17.
14 *Num. 31.11; 31.12.

[a] *Sau* „deluros“ [b] *Ghenezaret* [c] *Lit.* „spre mare“

dar au lovit cu ascuţişul sabiei
pe fiecare bărbat, până i-au nimi-
cit: nu au lăsat nici unul care su-
15 fla. Cum poruncise Domnul ro-
bului Său Moise, aşa* a poruncit
Moise lui Iosua; şi Iosua a făcut**
aşa: n-a lăsat neîmplinit nici un
cuvânt din tot ce-i poruncise Dom-
nul lui Moise.
16 Şi Iosua a luat toată ţara a-
ceea, ţinutul muntos* şi toată par-
tea de sud[a]** şi toată ţara Gose-
nului† şi poalele munţilor şi câmpia[b]
şi muntele lui Israel şi poalele
17 lui, de la Muntele Halac[c]*, care
se înalţă spre Seir, până la Baal-
Gad, în Valea Libanului, la pi-
ciorul Muntelui Hermon; şi a luat
pe toţi împăraţii** lor şi i-a bătut
18 şi i-a omorât. Multe zile a făcut
Iosua război cu toţi aceşti împă-
19 raţi. N-a fost cetate care să fi făcut
pace cu fiii lui Israel, în afară de
heviţii* care locuiau în Gabaon;
pe toate le-au luat prin război.
20 Pentru că era de la Domnul* că
inima lor s-a împietrit, ca să iasă
împotriva lui Israel la luptă, ca
să fie nimiciţi** cu desăvârşire
şi să nu li se arate nici o îndurare,
ci să-i nimicească, după cum† îi
poruncise Domnul lui Moise.
21 Şi, în timpul acela, Iosua a ve-
nit şi a nimicit pe anachimii* din
ţinutul muntos, din Hebron, din
Debir, din Anab şi din tot ţinutul
muntos al lui Iuda şi din tot ţinu-
tul muntos al lui Israel; Iosua i-a
nimicit cu desăvârşire, cu cetăţi-
22 le lor. N-a rămas nici unul dintre
anachimi în ţara fiilor lui Israel;
au rămas numai în Gaza, în Gat*
23 şi în Asdod**. Şi Iosua a luat toa-
tă ţara, după* toate câte-i zisese
Domnul lui Moise; şi Iosua a da-
t-o de moştenire lui Israel, după
împărţirile** lor pe seminţii. Şi
ţara† s-a odihnit de război.

Lista împăraţilor înfrânţi

12 Şi aceştia sunt împăraţii ţării
pe care i-au bătut fiii lui Israel

15 *Cap. 1.7. **Ex. 34.11.
16 *Cap. 12.8. **Vers. 2. †Cap. 10.41.
17 *Cap. 12.7. **Deut. 7.24. Cap. 12.7.
19 *Cap. 9.3,7.
20 *Ex. 14.17. Deut. 2.30. Jud. 14.4. 1 Sam. 2.25. 1 Împ. 12.15. Rom. 9.18. **Deut. 7.16. †Deut. 20.16; 20.17.
21 *Num. 13.22; 13.33. Deut. 1.28. Cap. 15.13; 15.14.
22 *1 Sam. 17.4 1 Împ. 2.39. 1 Cr. 8.13. **Cap. 15.46 1 Sam. 5.1.
23 *Num. 34.2. Deut. 1.38. **Num. 26.53. Cap. 14-19. †Deut. 12.9; 12.10.

şi a căror ţară au luat-o în stă-
pânire dincolo de Iordan, spre ră-
săritul soarelui, de la Valea Ar-
nonului* până la Muntele Her-
mon** şi toată câmpia[b] spre ră-
2 sărit: pe Sihon*, împăratul amo-
riţilor, care locuia în Hesbon şi
împărăţea de la Aroer, care este
pe malul Văii Arnon, şi de la mij-
locul văii, şi peste jumătate din
Galaad, până la râul[d] Iaboc, hota-
3 rul fiilor lui Amon; şi câmpia*,
până la Marea Chineret, spre ră-
sărit, şi până la marea câmpiei,
Marea Sărată, spre răsărit, pe dru-
mul spre Bet-Ieşimot**, şi la sud,
4 sub poalele† *muntelui* Pisga[e]; şi
hotarul lui Og*, împăratul Basa-
nului, din rămăşiţa** uriaşilor[f],
care locuia† în Aştarot şi în Edrei
5 şi împărăţea peste Muntele Her-
mon* şi peste Salca** şi peste
tot Basanul, până la† hotarul ghe-
şuriţilor şi al maacatiţilor, şi pes-
te jumătate din Galaad, hotarul lui
Sihon, împăratul Hesbonului.
6 Moise, robul Domnului, şi fiii lui
Israel i-au bătut*; şi Moise, robul
Domnului, a dat-o** în stăpânire
rubeniţilor, gadiţilor şi jumătăţii
din seminţia lui Manase.

Împăraţii învinşi dincoace de Iordan

7 Şi aceştia sunt împăraţii* ţării
pe care i-au bătut Iosua şi fiii lui
Israel dincoace de Iordan, spre
apus, de la Baal-Gad în valea
Libanului până la muntele Halac,
care se înalţă spre Seir**. Şi Iosua
a dat-o† în stăpânire seminţiilor
lui Israel, după împărţirile lor.
8 În ţinutul muntos* şi la poalele
munţilor şi în câmpie[b] şi pe coasta
dealurilor şi în pustiu şi la sud: pe
hetiţi**, pe amoriţi, pe canaaniţi,
pe fereziţi, pe heviţi şi pe iebusiţi:
9 împăratul* Ierihonului, unul;
împăratul** *cetăţii* Ai, care este
lângă Betel, unul;
10 împăratul* Ierusalimului,
unul; împăratul Hebronului, unul;
11 împăratul Iarmutului, unul;

1 *Num. 21.24 **Deut. 3.8; 3.9.
2 *Deut. 2.33; 2.36; 3.6,16. Num. 32.33.
3 *Deut. 3.17. Cap. 11.2. **Cap. 13.20 †Deut. 4.49.
4 *Num. 21.33 Deut. 3.4; 3.10. **Deut. 3.11 Cap. 13.12. †Deut. 1.4.
5 *Deut. 3.8. **Deut. 3.10 Cap. 13.11. 1 Cr. 5.11. †Deut. 3.14. 1 Sam. 27.8.
6 *Num. 21.24; 21.35. **Num. 32.33 Deut. 3.12; 3.13. Cap. 13.8.
7 *Cap. 11.17. **Gen. 14.6; 32.3. Deut. 2.1,4. †Cap. 11.23.
8 *Cap. 10.40; 11.16. **Ex. 3.8; 23.23. Cap. 9.1.
9 *Cap. 6.2. **Cap. 8.29.
10 *Cap. 10.23.

[a] *Neghev* [b] *Araba* [c] *Sau* „muntele neted“ [d] *Ebr., aceeaşi expresie pentru* „vale“, „râu“, „pârâu“ *(şi în cap. 13.9,16)* [e] *Sau* „pantele dealurilor“ [f] *Refaimi (şi cap. în 13.12)*

împăratul Lachisului, unul;
12 împăratul Eglonului, unul; îm-
păratul* Ghezerului, unul;
13 împăratul* Debirului, unul; îm-
păratul Ghederului, unul;
14 împăratul Hormei, unul; împă-
ratul* Aradului, unul;
15 împăratul* Libnei, unul; îm-
păratul Adulamului, unul;
16 împăratul* Machedei, unul;
împăratul** Betelului, unul;
17 împăratul Tapuahului, unul;
împăratul* Heferului, unul;
18 împăratul* Afecului, unul;
împăratul Laşaronului[a], unul;
19 împăratul Madonului, unul;
împăratul* Haţorului, unul;
20 împăratul* Şimron-Meronu-
lui, unul; împăratul Acşafului,
unul;
21 împăratul Taanacului, unul;
împăratul Meghidoului, unul;
22 împăratul* Chedeşului, unul;
împăratul Iocneamului, în Car-
mel, unul;
23 împăratul Dorului, în înălţi-
mea de la Dor*, unul; împăratul**
Goimului[b], în Ghilgal, unul;
24 împăratul Tirţei, unul. Toţi
împăraţii* erau treizeci şi unu.

12 *Cap. 10.33.
13 *Cap. 10.38.
14 *Num. 21.1.
15 *Cap. 10.29.
16 *Cap. 10.28. **Cap. 8.17. Jud. 1.22.
17 *1 Împ. 4.10.
18 *Cap. 13.4. 2 Împ. 13.17.
19 *Cap. 11.10.
20 *Cap. 11.1; 19.15.
22 *Cap. 19.37; 20.7; 21.32.
23 *Cap. 11.2. **Gen. 14.1.
24 *Deut. 7.24.

ÎMPĂRŢIREA ŢĂRII (CAP. 13-21)

13 Şi Iosua era bătrân*, înaintat
în zile, şi Domnul i-a zis: „Tu eşti
bătrân, înaintat în zile, şi mai
rămâne foarte mult pământ de luat
2 în stăpânire. Acesta* este pămân-
tul care mai rămâne: toate ţinu-
turile** filistenilor şi toţi gheşu-
3 riţii†, de la Şihor*, care este îna-
intea Egiptului, până la hotarul
Ecronului spre nord, socotit
al canaaniţilor; cinci** căpetenii
ale filistenilor: cea din Gaza, şi
cea din Asdod, cea din Ascalon,
cea din Gat şi cea din Ecron; şi
4 pe aviţi†; la sud, toată ţara cana-
aniţilor, şi Meara, care este a si-
donienilor, până la Afec*, până la
5 hotarul amoriţilor**; şi ţara ghi-
bliţilor*, şi tot Libanul, spre răsă-
ritul soarelui, de la Baal-Gad** la
piciorul Muntelui Hermon până
6 la intrarea în Hamat; toţi locuito-
rii ţinutului muntos de la Liban
până la Misrefot-Maim*, toţi si-
donienii; Eu îi voi alunga** dina-
intea fiilor lui Israel. Numai† îm-
parte-o prin sorţ ca moştenire lui
7 Israel, cum ţi-am poruncit. Şi acum
împarte* ţara aceasta ca moşte-
nire celor nouă seminţii şi jumătă-
ţii seminţiei lui Manase".

1 *Cap. 14.10; 23.1.
2 *Jud. 3.1. **Ioel 3.4. †1 Sam. 27.8 2 Sam. 3.3; 13.37,38.
3 *Ier. 2.18. **Jud. 3.3. 1 Sam. 6.4; 6.16. Ţef. 2.5. †Deut. 2.23.
4 *Cap. 12.18; 19.30. **Jud. 1.34. Ezec. 16.3. Amos 2.10.
5 *1 Împ. 5.18. Ps. 83.7. Ezec. 27.9. **Cap. 12.7.
6 *Cap. 11.8. **Cap. 23.13 Jud. 2.21,23. †Num. 33.54
7 *Cap. 14.1,2.

Partea de la răsărit de Iordan (Transiordania)

8 Cu ea[c] rubeniţii şi gadiţii şi-au
luat moştenirea lor, pe care le-a
dat-o Moise, dincolo* de Iordan,
spre răsărit, după cum le-a dat-o
9 Moise, robul Domnului: de la
Aroer, care este pe malul râului
Arnon, şi cetatea care este în mij-
locul văii, şi tot podişul Mede-
10 ba*, până la Dibon; şi toate* ce-
tăţile lui Sihon, împăratul amo-
riţilor, care împărăţea în Hesbon,
până la hotarul fiilor lui Amon;
11 şi Galaadul* şi ţinutul gheşuriţi-
lor şi al maacatiţilor şi tot Mun-
tele Hermon şi tot Basanul, până
12 la Salca, toată împărăţia lui Og*,
în Basan, care împărăţea în Aş-
tarot şi în Edrei, care a supra-
vieţuit din rămăşiţa uriaşilor**; şi
13 Moise i-a bătut şi i-a alungat. Şi
fiii lui Israel n-au alungat pe ghe-
şuriţi*, nici pe maacatiţi; şi ghe-
şuriţii şi maacatiţii locuiesc în
mijlocul lui Israel până în ziua a-
14 ceasta. Numai seminţiei lui Levi*
nu i-a dat moştenire: jertfele prin
foc ale Domnului Dumnezeului
lui Israel, acestea sunt moşteni-
rea lor, după cum le spusese El.

8 *Num. 32.33 Deut. 3.12; 3.13. Cap. 22.4.
9 *Num. 21.30 Vers. 16.
10 *Num. 21.24; 21.25.
11 *Gen. 37.25. Num. 32.29. Cap. 12.5.
12 *Deut. 3.11. Cap. 12.4. **Num. 21.24; 21.35.
13 *Vers. 11.
14 *Num. 18.20; 18.23,24. Deut. 18.1,2. Cap. 14.3,4.

Partea seminţiei lui Ruben

15 Şi Moise a dat *o parte* semin-
ţiei fiilor lui Ruben, după fami-
16 liile lor. Şi teritoriul lor a fost de
la Aroer*, care este pe malul râ-
ului Arnon, şi cetatea care este în
mijlocul văii şi tot podişul** de
17 lângă Medeba[d]; Hesbonul şi toa-
te cetăţile sale, care sunt pe po-
diş: Dibon şi Bamot-Baal[e] şi Bet-
18 Baal-Meon şi Iahaţ* şi Chedemot

16 *Cap. 12.2. Vers. 9. **Num. 21.30 Vers. 9.
18 *Num. 21.23 Jud. 11.20. Is. 15.4. Ier. 48.34.

[a] *Sau* „Saronului" [b] *Sau* „al naţiunilor" [c] *Cealaltă jumătate a seminţiei lui Manase* [d] *Câmpia înaltă a amoriţilor* [e] *Înălţimile lui Baal*

19 şi Mefaat şi Chiriataim* şi
Sibma şi Ţeret-Şaharul, în mun-
20 tele văii, şi Bet-Peor şi poalele
Muntelui Pisga* şi Bet-Ieşimot
21 şi toate cetăţile* podişului şi toată
împărăţia lui Sihon, împăratul
amoriţilor, care împărăţea la Hes-
bon, pe care l-a bătut** Moise,
pe el şi pe căpeteniile† Madia-
nului; pe Evi şi pe Rechem şi pe
Ţur şi pe Hur şi pe Reba, căpe-
tenii ale lui Sihon, locuitori ai
22 ţării. Şi fiii lui Israel, printre cei
ucişi de ei, l-au omorât cu sabia pe
Balaam*, fiul lui Beor, ghicitorul.
23 Şi hotarul fiilor lui Ruben a fost
Iordanul şi malul lui. Aceasta este
moştenirea fiilor lui Ruben, după
familiile lor, cetăţile şi satele lor.

Partea seminţiei lui Gad

24 Şi Moise a dat *o parte* se-
minţiei lui Gad, fiilor lui Gad,
25 după familiile lor. Şi teritoriul lor
a fost: Iaezer* şi toate cetăţile
Galaadului şi jumătate din** ţara
fiilor lui Amon până la Aroer, care
26 este în dreptul Rabei†; şi de la
Hesbon până la Ramat-Miţpa, şi
Betonim, şi de la Mahanaim pâ-
27 nă la hotarul Debirului; şi în vale,
Bet-Haram*, şi Bet-Nimra, şi Su-
cot**, şi Ţafon, rămăşiţa împă-
răţiei lui Sihon, împăratul Hes-
bonului, Iordanul şi malul până la
capătul Mării Chinereth[a]†, dincolo
28 de Iordan, spre răsărit. Aceasta
este moştenirea fiilor lui Gad, după
familiile lor, cetăţile şi satele lor.

Partea jumătăţii seminţiei lui Manase

29 Şi Moise a dat *o parte* jumă-
tăţii din seminţia lui Manase; şi
pentru jumătate din seminţia
fiilor lui Manase, după familiile
30 lor, teritoriul lor a fost: de la Ma-
hanaim, tot Basanul, toată împă-
răţia lui Og, împăratul Basanului,
şi toate satele lui Iair*, care sunt
31 în Basan, şaizeci de cetăţi. Şi ju-
mătate din Galaad şi Aştarot* şi
Edrei, cetăţile împărăţiei lui Og
în Basan, erau ale fiilor lui Ma-
chir**, fiul lui Manase, ale jumă-
tăţii fiilor lui Machir, după fami-

19 *Num. 32.37 Ier. 48.1; 48.23.
20 *Deut. 3.17. Cap. 12.3.
21 *Deut. 3.10. **Num. 21.24 †Num. 31.8.
22 *Num. 22.5; 31.8.
25 *Num. 21.32; 32.35. **Num.21.26; 21.29. Deut. 2.19. Jud. 11.13,15 †2 Sam. 11.1; 12.26.
27 *Num. 32.36 **Gen. 33.17 1 Împ. 7.46. †Num. 34.11 Deut. 3.17.
30 *Num. 32.41 1 Cr. 2.23.
31 *Cap. 12.4. 1 Sam. 7.3. 1 Cr. 6.71. **Num. 2.39; 32.40.

32 liile lor. Acestea sunt cele pe care
le-a împărţit Moise ca moştenire
în câmpiile Moabului, dincolo de
Iordanul *din dreptul* Ierihonului,
spre răsărit.
33 Dar Moise n-a dat moştenire
seminţiei lui Levi*; DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, El este moş-
tenirea lor, după cum** le spu-
sese El.

Împărţirea ţării de la apusul Iordanului

14 Acestea sunt cele pe care le-au
moştenit fiii lui Israel în ţara
Canaanului, pe care le-au împăr-
ţit* lor, spre moştenire, preotul
Eleazar şi Iosua, fiul lui Nun, şi
capii părinteşti ai seminţiilor fii-
2 lor lui Israel. Moştenirea lor a fost
prin sorţ*, după cum poruncise
DOMNUL prin Moise, la nouă se-
minţii şi o jumătate de seminţie.
3 Pentru că Moise dăduse* o moş-
tenire celor două seminţii şi ju-
mătăţii de seminţie dincolo de
Iordan, dar nu dăduse** leviţilor
4 moştenire între ei. Pentru că fiii*
lui Iosif erau două seminţii, Ma-
nase şi Efraim; şi n-au dat parte
leviţilor în ţară, în afară de ce-
tăţi de locuit şi împrejurimile lor
pentru turmele lor şi pentru bu-
5 nurile lor. Fiii lui Israel au făcut
cum* poruncise DOMNUL lui Moi-
se şi au împărţit ţara.

Caleb moşteneşte Hebronul

6 Şi fiii lui Iuda s-au apropiat
de Iosua în Ghilgal; şi Caleb[b], fiul
lui Iefune chenezitul*, i-a zis: „Tu
ştii cuvântul** pe care l-a spus
DOMNUL lui Moise, omul lui Dum-
nezeu, despre mine şi despre tine,
7 în Cades-Barnea†. Eu eram de
patruzeci de ani când m-a trimis*
Moise, robul DOMNULUI, din Ca-
des-Barnea să cercetez ţara; şi
i-am adus informaţii aşa cum erau
8 în inima mea. Şi fraţii* mei, care se
suiseră cu mine, au făcut să se
înmoaie inima poporului, dar eu
L-am urmat** pe deplin pe DOM-
9 nul Dumnezeul meu. Şi Moise a
jurat în ziua aceea, spunând: «Ne-
greşit, pământul pe care ţi-a căl-

33 *Vers. 14. Cap. 18.7. **Num. 18.20 Deut. 10.9; 18.1,2.
1 *Num. 34.17; 34.18.
2 *Num. 26.55; 33.54; 34.13.
3 *Cap. 13.8. **Cap. 13.32; 13.33.
4 *Gen. 48.5. 1 Cr. 5.1,2.
5 *Num. 35.2. Cap. 21.2.
6 *Num. 32.12 Cap. 15.17. **Num. 14.24; 14.30. Deut. 1.36; 1.38. †Num. 13.26
7 *Num.13.6; 14.6.
8 *Num. 13.31; 13.32. Deut. 1.28. **Num. 14.24 Deut. 1.36.

[a] *Ghenezaret* [b] *Viteaz, Îndrăzneţ*

cat* piciorul va fi moştenirea ta
şi a fiilor tăi pentru totdeauna,
pentru că L-ai urmat pe deplin
10 pe Domnul Dumnezeul meu». Şi
acum, iată, Domnul m-a păstrat
viu, după cum a spus, aceşti patru-
zeci şi cinci de ani, de când a zis*
Domnul cuvântul acesta către
Moise, când umbla Israel prin
pustiu; şi acum, iată, astăzi sunt
11 de optzeci şi cinci de ani. Sunt
încă tot* aşa de tare astăzi ca şi
în ziua în care m-a trimis Moise:
cum era puterea mea atunci, aşa
este puterea mea acum, pentru
război, şi pentru** a ieşi şi pentru
12 a intra. Şi acum, dă-mi muntele
acesta, despre care a vorbit Dom-
nul în ziua aceea; pentru că ai
auzit în ziua aceea că acolo sunt
anachimii* şi cetăţi mari şi întă-
rite. Dacă** este aşa, că Domnul
va fi cu mine, atunci îi voi a-
lunga†, după cum a spus Dom-
13 nul". Şi Iosua l-a binecuvântat* şi
a dat Hebronul ca moştenire**
14 lui Caleb, fiul lui Iefune. De
aceea, Hebronul a ajuns moşte-
nirea lui Caleb, fiul lui Iefune
chenezitul, până în ziua aceasta,
pentru că a urmat* pe deplin pe
Domnul Dumnezeul lui Israel.
15 Şi numele* Hebronului era mai
înainte Chiriat-Arba[a]: om mare
printre anachimi. Şi ţara** s-a
odihnit de război.

9 *Num. 13.22. Cap. 1.3.
10 *Num. 14.30.
11 *Deut. 34.7. **Deut. 31.2.
12 *Num. 13.28; 13.33. **Ps. 18.32; 18.34; 60.12. †Cap. 15.14. Jud. 1.20.
13 *Cap. 22.6. **Cap. 10.37; 15.13. Cap. 21.11; 21.12. 1 Cr. 6.55; 6.56.
14 *Vers. 8,9.
15 *Gen. 23.2. Cap. 15.13. **Cap. 11.23

Partea seminţiei lui Iuda

15 Şi sorţul seminţiei fiilor lui
Iuda, după familiile lor, a fost:
până la hotarul Edomului*, pus-
tiul** Ţin, spre sud, în partea cea
2 mai dinspre sud. Şi hotarul lor
dinspre sud era de la capătul Mă-
rii Sărate, de la golful[b] care se în-
3 toarce spre sud; şi ieşea spre răsă-
ritul suişului* Acrabim şi trecea
spre Ţin şi se suia pe la sud spre
Cades-Barnea şi trecea la Heţron
şi urca spre Adar şi se întorcea
4 spre Carcaa şi trecea spre Aţmon*
şi ieşea la pârâul** Egiptului; şi
ieşirile hotarului erau la mare.

1 *Num. 34.3. **Num. 33.36. Deut. 32.51.
3 *Num. 34.4.
4 *Num. 34.5. **Gen. 15.18 1 Împ. 8.65.

Acesta să fie hotarul vostru spre
5 sud. Şi hotarul dinspre răsărit
era Marea* Sărată până la capă-
tul Iordanului. Şi hotarul dinspre
nord** era de la golful[b] mării
care este la capătul Iordanului;
6 şi hotarul urca spre Bet-Hogla* şi
trecea spre nord de Bet-Araba;
şi hotarul se suia până la piatra
7 lui Bohan**, fiul lui Ruben; şi
hotarul urca spre Debir, de la Va-
lea lui Acor*, şi se întorcea spre
nord spre Ghilgal, care este în
dreptul suişului Adumim, care
este la sud de pârâu; şi hotarul tre-
cea spre apele de la En-Şemeş şi
ieşirile lui erau la En-Roguel**;
8 şi hotarul urca pe Valea Ben-Hi-
nom* către latura de sud a Iebu-
sului[c]**, care este Ierusalimul; şi
hotarul se suia până la vârful
muntelui care este în faţa Văii
lui Hinom spre apus, care este la
capătul Văii lui Refaim† spre
9 nord. Şi hotarul a fost tras de la
vârful muntelui până la izvorul
apelor Neftoah* şi ieşea spre ce-
tăţile muntelui Efron; şi hotarul
a fost tras prin Baala**, care este
10 Chiriat-Iearim†. Şi hotarul se în-
torcea de la Baala spre apus pâ-
nă la muntele Seir şi trecea spre
latura muntelui Iearim, care este
Chesalon, spre nord, şi cobora la
Bet-Şemeş şi trecea pe la Timna*.
11 Şi hotarul ieşea la latura Ecro-
nului* spre nord; şi hotarul a fost
tras spre Şicron şi trecea de mun-
tele Baala şi ieşea spre Iabneel;
şi ieşirile hotarului erau la mare.
12 Şi hotarul dinspre apus era Ma-
rea cea Mare* şi malul ei. Acesta
este hotarul fiilor lui Iuda, de jur-
împrejur, după familiile lor.

5 *Num. 34.3. **Cap. 18.15
6 *Cap. 18.19. **Cap. 18.17
7 *Cap. 7.24; 7.26. **2 Sam. 17.17 1 Împ. 1.9.
8 *Cap. 18.16. 2 Împ. 23.10 Ier. 19.2,6. **Vers. 63. Cap. 18.28. Jud. 1.21; 19.10. †Cap. 18.16.
9 *Cap. 18.15. **1 Cr. 13.6. †Jud. 18.12.
10 *Gen. 38.13. Jud. 14.1.
11 *Cap. 19.43.
12 *Num. 34.6; 34.7.

Caleb cucereşte Hebronul şi Debirul

13 Şi lui Caleb*, fiul lui Iefune,
i-a dat o parte între fiii lui Iuda,
după porunca Domnului către Io-
sua: adică cetatea** lui Arba[d], ta-
tăl lui Anac, care este Hebron.
14 Şi Caleb* a alungat de acolo pe
cei trei** fii ai lui Anac: pe Şe-

13 *Cap. 14.13. **Cap. 14.15
14 *Cap. 11.21; 11.22. **Deut. 9.2. Jud. 1.10,20.

[a] *Cetatea lui Arba* [b] *Lit.* „limba" [c] *Lit. „iebusitului"* [d] *Chiriat-Arba*

14 †Num. 13.22
şai† şi pe Ahiman şi pe Talmai,
15 *Cap. 10.38. Jud. 1.11.
15 care i s-au născut lui Anac. Şi de
acolo s-a suit împotriva locuito-
rilor din Debir*; iar numele De-
birului mai înainte era Chiriat-
16 *Jud. 1.12.
16 Sefer[a]. Şi Caleb* a zis: „Celui ca-
re va bate Chiriat-Seferul şi-l va
lua îi voi da de soţie pe Acsa, fii-
17 *Jud. 1.13; 3.9. **Num. 32.12. Cap. 14.6.
17 ca mea “. Şi Otniel[b]*, fiul lui
Chenaz**, fratele lui Caleb, l-a
luat; şi i-a dat de soţie pe fiica sa,
18 *Jud. 1.14. **Gen. 24.64 1 Sam. 25.23
18 Acsa. Şi a fost *aşa*: când* a venit
ea la el, ea a stăruit de el să ceară
de la tatăl ei un ogor; şi ea s-a
dat jos** de pe măgar. Şi Caleb
19 *Gen. 33.11.
19 i-a zis: „Ce vrei?“ Şi ea a zis:
„Dă-mi o binecuvântare*, pentru
că mi-ai dat un pământ secetos[c],
dă-mi şi izvoare de apă“. Şi i-a
dat izvoarele de sus şi izvoarele
de jos.

20 Aceasta este moştenirea se-
minţiei fiilor lui Iuda, după fa-
miliile lor.

Cetăţile din ţinutul lui Iuda

21 *Gen. 35.21.

21 Şi cetăţile din partea cea mai
depărtată a fiilor lui Iuda, către
hotarul Edomului, la sud, au fost:
22 Cabţeel şi Eder* şi Iagur şi Chi-
23 na şi Dimona şi Adada şi Chedeş
24 şi Haţor şi Itnan şi Zif şi Telem
25 şi Bealot şi Haţor-Hadata[d] şi
Cheriot-Heţron, care este Haţor,
26 Amam şi Şema şi Molada şi
27 Haţar-Gada şi Heşmon şi Bet-
28 *Gen. 21.31.
28 Palet şi Haţar-Şual şi Beer-
29 Şeba* şi Biziotia, Baala şi Iim
30 şi Aţem; şi Eltolad şi Chesil şi
31 *1 Sam. 27.6; 30.1.
31 Horma şi Ţiclag* şi Madmana
32 şi Sansana şi Lebaot şi Şilhim
şi Ain şi Rimon; toate cetăţile:
douăzeci şi nouă, cu satele lor.
33 *Jud. 13.25; 16.31.
33 La poalele munţilor[e] erau: Eşta-
34 ol* şi Ţoreea şi Aşna şi Zanoah
şi En-Ganim şi Tapuah şi Enam
35 şi Iarmut şi Adulam şi Soco şi A-
36 zeca şi Şaaraim şi Aditaim şi
Ghedera şi Ghederotaim: pai-
37 sprezece cetăţi cu satele lor. Ţe-
nan şi Hadaşa şi Migdal-Gad
38 *2 Împ. 14.7.
38 şi Dilean şi Miţpa şi Iocteel*,
39 Lachis* şi Boţcat şi Eglon şi 39 *Cap. 10.3. 2 Împ. 14.19
40 Cabon şi Lahmas[f] şi Chitliş şi
41 Ghederot şi Bet-Dagon şi Naama
şi Macheda: şaisprezece cetăţi
42 cu satele lor. Libna şi Eter şi
43 Aşan şi Iiftah şi Aşna şi Neţib
44 şi Cheila şi Aczib şi Mareşa: nouă
45 cetăţi cu satele lor. Ecron, ora-
46 şele[g] sale şi satele sale. De la
Ecron până la mare[h], toate veci-
nătăţile Asdodului cu satele lor;
47 Asdod, oraşele sale şi satele sale; 47 *Vers. 4. **Num. 34.6
Gaza, oraşele sale şi satele sale,
până la pârâul* Egiptului, şi Ma-
48 rea** cea Mare şi malul ei. Şi
în ţinutul muntos: Şamir şi Iatir
49 şi Soco şi Dana şi Chiriat-Sana,
50 care este Debir, şi Anab şi Eşte-
51 mo şi Anim şi Gosen* şi Holon 51 *Cap. 10.41; 11.16.
şi Ghilo, unsprezece cetăţi cu sa-
52 tele lor; Arab şi Duma şi Eşean
53 şi Ianum şi Bet-Tapuah şi Afeca
54 şi Humta şi Chiriat-Arba*, care 54 *Cap. 14.15. Vers. 13.
este Hebron, şi Ţior: nouă cetăţi
55 cu satele lor. Maon, Carmel şi Zif
56 şi Iuta şi Izreel şi Iocdeam şi
57 Zanoah, Cain, Ghibea şi Timna:
58 zece cetăţi şi satele lor. Halhul,
59 Bet-Ţur şi Ghedor şi Maarat şi
Bet-Anot şi Eltecon: şase cetăţi
60 cu satele lor; Chiriat-Baal, care 60 *Cap. 18.14.
este Chiriat-Iearim* şi Raba: două
61 cetăţi cu satele lor. În pustiu: Bet-
62 Araba, Midin şi Secaca şi Nib-
şan şi Ir-Hamela[i] şi En-Ghedi:
şase cetăţi cu satele lor.

63 Şi fiii lui Iuda* n-au putut să-i 63 *Jud. 1.8. 2 Sam. 5.6. 1 Cr. 11.4. **Jud. 1.21.
alunge pe iebusiţi, locuitorii Ie-
rusalimului; şi iebusiţii** au lo-
cuit cu fiii lui Iuda în Ierusalim
până în ziua aceasta.

Partea seminţiei lui Efraim

1 *Cap. 8.15; 18.12.

16 Şi sorţul fiilor lui Iosif a ie-
şit de la Iordanul Ierihonului pâ-
nă la apele Ierihonului către ră-
sărit, spre pustiul* care suie de la
Ierihon spre ţinutul muntos al
2 Betelului; şi ieşea de la Betel 2 *Cap. 18.13. Jud. 1.26.
spre Luz* şi trecea la hotarul ar-
3 chiţilor spre Atarot şi cobora spre
apus până la hotarul iafletiţilor,

[a] *Cetatea Cărţii* [b] *Leul lui Dumnezeu* [c] *Lit.* „un pământ de sud (din Neghev)“ [d] *Sau* „Noul Haţor“ [e] *Ebr.* „Şfelah“ *(în ţinutul de jos)* [f] *Sau* „Lahmam“ [g] *Lit.* „fiicele“ [h] *Sau* „spre apus“ [i] *Cetatea Sării*

3 *Cap. 18.13. 2 Cr. 8.5. **Cap. 10.33 1 Împ. 9.15; 9.17. 1 Cr. 7.28.
4 *Cap. 17.14.
5 *Cap. 18.13. **2 Cr. 8.5.
6 *Cap. 17.7.
7 *1 Cr. 7.28.
8 *Cap. 17.8. **Cap. 17.9.
10 *Jud. 1.29. 1 Împ. 9.16 **Cap. 17.12; 17.13.

până la hotarul Bet-Horonului*
de jos şi până la Ghezer**; şi
4 ieşirile lui erau la mare. Şi fiii*
lui Iosif, Manase şi Efraim, şi-au
luat-o de moştenire.
5 Şi hotarul fiilor lui Efraim era
după familiile lor: hotarul moş-
tenirii lor spre răsărit era Atarot-
Adar* până la Bet-Horonul** de
6 sus. Şi hotarul ieşea spre apus la
Micmetat* în partea de nord; şi
hotarul se întorcea înspre răsă-
rit până la Taanat-Şilo şi trecea
7 înspre răsărit spre Ianoah. Şi co-
bora de la Ianoah la Atarot şi la
Naarata* şi atingea Ierihonul şi
8 ieşea la Iordan. De la Tapuah*,
hotarul mergea spre apus, până la
pârâul Cana**; şi ieşirile lui erau
la mare. Aceasta este moştenirea
seminţiei fiilor lui Efraim, după
9 familiile lor, cu cetăţile care au
fost puse deoparte pentru fiii lui
Efraim în mijlocul moştenirii fii-
lor lui Manase, toate cetăţile şi
10 satele lor. Dar ei nu i-au alungat*
pe canaaniţii care locuiau în Ghe-
zer, ci canaaniţii au locuit** în
mijlocul lui Efraim până în ziua
aceasta şi slujesc cu un tribut[a].

Partea celeilalte jumătăţi a seminţiei lui Manase

1 *Gen. 41.51; 46.20; 48.18. **Gen. 50.23 Num. 26.29; 32.39,40. 1 Cr. 7.14. †Deut. 3.15.
2 *1 Cr. 7.18. **Num. 26.31; 26.32.
3 *Num. 26.33; 27.1; 36.2.

17 Şi acesta a fost sorţul pentru
seminţia lui Manase* (şi el era
întâiul-născut al lui Iosif), pentru
Machir**, întâiul-născut al lui
Manase, tatăl lui Galaad; pentru
că el a fost bărbat de război şi
2 a avut Galaadul† şi Basanul. Şi
sorţul a fost şi pentru ceilalţi fii
ai lui Manase, după familiile lor:
pentru fiii lui Abiezer* şi pentru
fiii lui Helec şi pentru fiii lui Az-
riel** şi pentru fiii lui Sihem şi
pentru fiii lui Hefer şi pentru fiii
lui Şemida. Aceştia sunt fiii de
parte bărbătească ai lui Manase,
fiul lui Iosif, după familiile lor.
3 Şi Ţelofhad*, fiul lui Hefer,
fiul lui Galaad, fiul lui Machir,
fiul lui Manase, nu avea fii, ci
fiice; şi acestea sunt numele fii-
celor sale: Mahla şi Noa, Hogla,
4 Milca şi Tirţa. Şi ele s-au apropi-
at de Eleazar*, preotul, şi de
Iosua, fiul lui Nun, şi de căpete-
nii, zicând: „Domnul** a poruncit
lui Moise să ni se dea o moşteni-
re între fraţii noştri". Şi el le-a dat,
după porunca Domnului, o moş-
5 tenire între fraţii tatălui lor. Şi
au căzut lui Manase zece părţi,
în afară de ţara Galaadului şi de
Basan, care sunt dincolo de Ior-
6 dan. Pentru că fiicele lui Mana-
se au avut o moştenire între fiii
lui; şi ţara* Galaadului a fost a
celorlalţi fii ai lui Manase.
7 Şi teritoriul lui Manase era de
la Aşer până la Micmetat*, care
este înaintea Sihemului; şi hota-
rul mergea spre dreapta până la
8 locuitorii din En-Tapuah. Ţara
Tapuahului a căzut lui Manase,
iar Tapuah*, pe hotarul lui Ma-
9 nase, era al fiilor lui Efraim. Şi
hotarul cobora până la pârâul
Cana, spre partea de sud a pâ-
râului. Aceste cetăţi* erau ale lui
Efraim, între cetăţile lui Mana-
se. Şi teritoriul lui Manase era
spre partea de nord a pârâului
10 şi ieşirile lui erau la mare. Spre
sud era al lui Efraim şi spre nord,
al lui Manase; şi marea era ho-
tarul lui; şi se întâlnea cu Aşer
spre nord şi cu Isahar spre ră-
11 sărit. Şi Manase* avea în Isahar
şi în Aşer: Bet-Şeanul** cu sa-
tele[b] lui, şi Ibleamul cu satele lui,
şi pe locuitorii din Dor cu satele
lui, şi pe locuitorii din En-Dor
cu satele lui, şi pe locuitorii din
Taanac cu satele lui, şi pe lo-
cuitorii din Meghido cu satele lui,
12 cele trei† înălţimi. Şi fiii* lui Ma-
nase n-au putut lua în stăpânire
cetăţile acestea; şi canaaniţii au
vrut să rămână în ţara aceasta.
13 Şi a fost *aşa*: când s-au întărit
fiii lui Israel, i-au făcut pe ca-
naaniţi să dea tribut[a]*, dar nu
i-au alungat.
14 Şi fiii* lui Iosif au vorbit lui

4 *Cap. 14.1. **Num. 27.6; 27.7.
6 *Cap. 13.31.
7 *Cap. 16.6.
8 *Cap. 16.8.
9 *Cap. 16.9.
11 *1 Cr. 7.29. **1 Sam. 31.10 1 Împ. 4.12. †Cap. 11.2; 12.23.
12 *Jud. 1.27.
13 *Cap. 16.10.
14 *Cap. 16.4.

[a] *Sau* „muncă forţată" [b] *Lit.* „fiicele"

14 **Gen. 48.22 †Gen. 48.19. Num. 26.34; 26.37.

Iosua, zicând: „Pentru ce mi-ai
dat ca moştenire un singur** sorţ
şi o singură parte? pentru că eu
sunt popor† mare, după cum m-a
binecuvântat Domnul până a-
15 cum“. Şi Iosua le-a zis: „Dacă eşti
popor mare, suie-te la pădure şi
taie-o pentru tine, acolo, în ţara
fereziţilor şi a uriaşilor, dacă ţi-
nutul muntos al lui Efraim este
16 prea strâmt pentru tine“. Şi fiii
lui Iosif au zis: „Ţinutul muntos nu
este de ajuns pentru noi; şi[a] toţi
canaaniţii care locuiesc în ţara
văii şi cei care sunt în Bet-Şean şi
în satele sale şi cei care sunt în Va-
17 lea Izreel* au care** de fier“. Şi
Iosua a vorbit casei lui Iosif, lui
Efraim şi lui Manase, zicând: „Tu
eşti popor mare şi ai putere mare:
18 nu vei avea un singur sorţ, ci ţi-
nutul muntos va fi al tău şi, pen-
tru că este pădure, taie-o, şi ieşi-
rile sale vor fi ale tale, pentru că
vei alunga pe canaaniţi, deşi* au
care de fier şi deşi sunt puternici“.

16 *Cap. 19.18. 1 Împ. 4.12. **Jud. 1.19; 4.3.

18 *Deut. 20.1.

Măsurarea şi împărţirea pământului rămas

1 *Cap. 19.51; 21.2; 22.9. Ier. 7.12. **Jud. 18.31. 1 Sam. 1.3,24; 4.3,4.

3 *Jud. 18.9.

5 *Cap. 15.1. **Cap. 16.1; 16.4.

6 *Cap. 14.2. Vers. 10.

18 Şi toată adunarea fiilor lui
Israel s-a adunat la Şilo[b]* şi au a-
şezat** acolo cortul întâlnirii. Şi
2 ţara era supusă înaintea lor. Şi
rămâneau între fiii lui Israel şap-
te seminţii cărora nu li se împăr-
3 ţise moştenirea. Şi Iosua a zis
fiilor lui Israel: „Până când* vă
veţi lenevi să mergeţi să luaţi în
stăpânire ţara pe care v-a dat-o
Domnul Dumnezeul părinţilor
4 voştri? Daţi dintre voi trei oameni
de *fiecare* seminţie şi îi voi
trimite; şi să se ridice şi să străba-
tă ţara şi s-o descrie după partea
moştenirii lor şi să vină la mine.
5 Şi s-o împartă în şapte părţi. Iu-
da să stea* în hotarul său spre
sud, iar casa** lui Iosif să stea în
6 hotarul său spre nord. Şi să fa-
ceţi o descriere în scris a ţării în
şapte părţi şi s-o aduceţi aici, la
mine, şi voi arunca aici sorţ* pentru
voi înaintea Domnului Dumne-
7 zeului nostru. Pentru că leviţii*
n-au parte între voi, fiindcă preo-
ţia Domnului este moştenirea lor.
Şi Gad**, Ruben şi jumătate din
seminţia lui Manase şi-au primit
dincolo de Iordan, la răsărit, moş-
tenirea pe care le-a dat-o Moise,
robul Domnului“.
8 Şi oamenii s-au ridicat şi au
plecat. Şi Iosua a poruncit celor
care s-au dus să descrie ţara,
zicând: „Mergeţi şi străbateţi ţara
şi faceţi o descriere a ei în scris
şi întoarceţi-vă la mine; şi eu voi
arunca aici sorţ pentru voi, îna-
9 intea Domnului, în Şilo*“. Şi oa-
menii s-au dus şi au trecut prin
ţară şi au descris-o într-o carte,
în şapte părţi, după cetăţi, şi au
venit la Iosua în tabără, la Şilo.
10 Şi Iosua a aruncat sorţ* pentru ei
în Şilo, înaintea Domnului. Şi Io-
sua a împărţit acolo ţara fiilor
lui Israel, după împărţirile lor.
11 Şi a ieşit sorţul seminţiei fii-
lor lui Beniamin, după familiile
lor. Şi hotarul sorţului lor a ieşit
între fiii lui Iuda şi fiii lui Iosif.
12 Şi hotarul* lor dinspre partea de
nord era de la Iordan. Şi hotarul
urca spre latura Ierihonului spre
nord şi se suia în ţinutul muntos
spre apus; şi ieşirile lui erau la
13 pustiul Bet-Aven. Şi hotarul tre-
cea de acolo spre Luz către latu-
ra de sud a Luzului, care este Be-
tel*: şi hotarul cobora spre Ata-
rot-Adar, de lângă[c] muntele care
este în partea de sud a Bet-Ho-
14 ronului** de jos. Şi hotarul a fost
tras şi se întorcea către partea a-
puseană, spre sud de la muntele
care este înaintea Bet-Horonului
către sud; şi ieşirile lui erau la
Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iea-
rim, cetate a fiilor lui Iuda. Aceas-
15 ta era partea dinspre apus. Şi la-
tura de sud era de la capătul
Chiriat-Iearimului; şi hotarul ie-
şea spre apus şi ieşea spre izvo-

7 *Num. 18.20 Cap. 13.33. **Cap. 13.8.

8 *Vers. 1.

10 *Cap. 19.51.

Partea seminţiei lui Beniamin

12 *Cap. 16.1.

13 *Gen. 28.19. Jud. 1.23. **Cap. 16.3.

[a] *Sau* „pentru că“ [b] *Linişte, Siguranţă; Şilo, cetate canaanită în munţii lui Efraim la aproximativ 20 km nord de Betel* [c] *Sau* „pe“

15 *Cap. 15.9.
16 *Cap. 15.8. 2 Împ. 23.10. **Cap. 15.7.
17 *Cap. 15.6.
24 *Ezra 2.26. Is. 10.29.
28 *2 Sam. 21.14. **Cap. 15.8. †Num. 26.38.

16 rul* apelor Neftoah. Şi hotarul
cobora la capătul muntelui care
este înaintea Văii Ben-Hinom*,
care este în Valea lui Refaim spre
nord, şi cobora Valea lui Hinom,
în latura de sud a iebusiţilor, şi
17 cobora la En-Roguel**; şi se re-
trăgea de la nord şi ieşea la En-
Şemeş şi ieşea la Ghelilot, care
este în faţa suişului Adumim, şi
cobora la piatra lui Bohan*, fiul
18 lui Ruben, şi trecea spre latura din
dreptul Arabei spre nord şi cobo-
19 ra până la Araba. Şi hotarul tre-
cea spre latura Bet-Hoglei spre
nord; şi ieşirile hotarului erau la
golful[a] de nord al Mării Sărate, la
capătul de sud al Iordanului.
20 Acesta era hotarul de sud. Şi Ior-
danul era hotarul lor în partea
dinspre răsărit. Aceasta este moş-
tenirea fiilor lui Beniamin, după
hotarele ei, de jur-împrejur, după
familiile lor.
21 Şi cetăţile seminţiei fiilor lui
Beniamin, după familiile lor, erau:
Ierihon şi Bet-Hogla şi Emec-
22 Cheţiţ şi Bet-Araba şi Ţemara-
23 im şi Betel şi Avim şi Para şi
24 Ofra şi Chefar-Amonai[b] şi Ofni
şi Gheba*: douăsprezece cetăţi cu
25 satele lor. Gabaon şi Rama şi
26 Beerot şi Miţpa şi Chefira şi
27 Moţa şi Rechem şi Iirpeel şi
28 Tareala şi Ţela* şi Elef şi Iebus**,
adică Ierusalim, Ghibeat, Chiri-
at: paisprezece cetăţi cu satele
lor. Aceasta este moştenirea fii-
lor† lui Beniamin, după familiile
lor.

Partea seminţiei lui Simeon

1 *Vers. 9.
2 *1 Cr. 4.28.

19 Şi al doilea sorţ a ieşit pen-
tru Simeon, pentru seminţia fiilor
lui Simeon, după familiile lor. Şi
moştenirea lor* a fost în mijlocul
2 moştenirii fiilor lui Iuda. Şi ei
au avut* în moştenirea lor: Beer-
3 Şeba şi Şeba şi Molada şi Haţar-
4 Şual şi Bala şi Aţem şi Eltolad
5 şi Betul şi Horma şi Ţiclag şi
6 Bet-Marcabot şi Haţar-Susa şi
Bet-Lebaot şi Şaruhen: treispre-
7 zece cetăţi cu satele lor; Ain,
Rimon şi Eter şi Aşan: patru ce-
8 tăţi cu satele lor; şi toate satele
care erau în jurul acestor cetăţi,
până la Baalat-Beer, care este
Ramatul[c] de sud. Aceasta este
moştenirea seminţiei fiilor lui
9 Simeon, după familiile lor. Moş-
tenirea fiilor lui Simeon a fost
luată din sorţul fiilor lui Iuda,
pentru că partea fiilor lui Iuda
era prea mare pentru ei şi fiii*
lui Simeon au avut moştenire în
mijlocul moştenirii lor.

9 *Vers. 1.

Partea seminţiei lui Zabulon

10 *Gen. 49.13.
11 *Cap. 12.22.

10 Şi al treilea sorţ a ieşit pen-
tru fiii lui Zabulon, după familii-
le lor, şi hotarul moştenirii* lor a
11 fost până la Sarid. Şi hotarul lor
se suia spre apus până la Mareala
şi atingea Dabeşetul şi atingea
râul care este în dreptul Iocnea-
12 mului*. Şi se întorcea de la Sarid
spre răsărit, spre răsăritul soare-
lui, până la hotarul de la Chis-
lot-Tabor şi ieşea la Dabrat şi se
13 suia la Iafia. Şi de acolo trecea
spre răsărit la Ghita-Hefer, la Ita-
Caţin şi ieşea la Rimon, care se
14 întinde până la Neea. Şi hotarul
se întorcea spre nord la Hanaton
şi ieşirile lui erau în Valea Iiftah-
15 Elului; ... şi Catat şi Nahalal şi
Şimron şi Iideala şi Betleem:
douăsprezece cetăţi cu satele lor.
16 Aceasta este moştenirea fiilor lui
Zabulon, după familiile lor, aces-
te cetăţi cu satele lor.

Partea seminţiei lui Isahar

18 *1 Sam. 28.4 2 Împ. 4.8.
22 *Jud. 4.6. Ps. 89.12.

17 Sorţul al patrulea a ieşit pen-
tru Isahar, pentru fiii lui Isahar,
18 după familiile lor. Şi hotarul lor a
fost până la Izreel şi Chesulot şi
19 Sunem* şi Hafaraim şi Şion şi
20 Anaharat şi Rabit şi Chişion şi
21 Abeţ şi Remet şi En-Ganim şi En-
22 Hada şi Bet-Paţeţ. Şi hotarul atin-
gea Taborul* şi Şahaţima şi Bet-
Şemeş; şi ieşirile hotarului lor erau
la Iordan: şaisprezece cetăţi cu
23 satele lor. Aceasta este moşteni-
rea seminţiei fiilor lui Isahar, după
familiile lor, cetăţile cu satele lor.

[a] *Lit.* „limba“ [b] *Satul amoniţilor* [c] *Înălţime*

Partea seminției lui Aşer

24 Şi sorțul al cincilea a ieşit pen-
tru seminția fiilor lui Aşer, după
25 familiile lor. Şi hotarul lor era:
26 Helcat şi Hali şi Beten şi Acşaf şi
Alamelec şi Amead şi Mişeal; şi
atingea Carmelul, spre apus, şi

27 *1 Împ. 9.13.

27 Şihor-Libnat şi se întorcea spre
răsăritul soarelui la Bet-Dagon şi
atingea Zabulonul şi Valea Iiftah-
El spre nord de Bet-Emec şi Ne-
iel şi ieşea la Cabul*, în stânga[a],

28 *Gen. 10.19. Cap. 11.8. Jud. 1.31. Fap. 27.3.

28 şi Ebron şi Rehob şi Hamon şi
Cana, până la Sidonul* cel mare;
29 şi hotarul se întorcea la Rama şi
până la cetatea întărită a Tirului; şi

29 *Gen. 38.5. Jud. 1.31. Mica 1.14.

hotarul se întorcea la Hosa şi
ieşirile lui erau la mare, în partea
30 către Aczib*; şi Uma, şi Afec,
şi Rehob: douăzeci şi două de
31 cetăți cu satele lor. Aceasta este
moştenirea seminției fiilor lui
Aşer, după familiile lor, aceste
cetăți cu satele lor.

Partea seminției lui Neftali

32 Sorțul al şaselea a ieşit pen-
tru fiii lui Neftali, pentru fiii lui
33 Neftali după familiile lor. Şi ho-
tarul lor era de la Helef, de la ste-
jarul din Țaananim[b]; şi Adami-
Necheb şi Iabneel, până la La-
cum; şi ieşirile lui erau la Iordan.
34 Şi hotarul se întorcea de la apus
la Aznot-Tabor şi de acolo ieşea
la Hucoc şi se atingea de Zabu-
lon spre sud; şi se atingea de
Aşer spre apus şi de Iuda pe Ior-

35 *Gen. 10.18. 1 Împ. 8.65. **Deut. 3.17.

35 dan, spre răsăritul soarelui. Şi
cetățile întărite erau: Țidim, Țer şi
36 Hamat*, Racat şi Chineret** şi A-
37 dama şi Rama şi Hațor şi Chedeş
38 şi Edrei şi En-Hațor şi Iiereon
şi Migdal-El şi Horem şi Bet-
Anat şi Bet-Şemeş: nouăsprezece
39 cetăți cu satele lor. Aceasta este
moştenirea seminției fiilor lui
Neftali, după familiile lor, cetățile
cu satele lor.

Partea seminției lui Dan

40 Sorțul al şaptelea a ieşit pen-
tru seminția fiilor lui Dan, după
41 familiile lor. Şi hotarul moşteni-
rii lor era: Țoreea şi Eştaol şi Ir-
42 Şemeş şi Şaalabin* şi Aialon şi

42 *Jud. 1.35.

43 Iitla şi Elon şi Timnata şi Ecron
44 şi Elteche şi Ghibeton şi Baalat
45 şi Iehud şi Bene-Berac şi Gat-
46 Rimon şi Me-Iarcon şi Racon,
cu hotarul în dreptul lui Iafo[c].

47 *Jud. 18.1. **Jud. 18.29

47 Şi hotarul* fiilor lui Dan ieşea
peste acestea. Şi fiii lui Dan s-au
suit şi s-au luptat împotriva Le-
şemului şi l-au cucerit şi l-au lo-
vit cu ascuțişul sabiei şi l-au
stăpânit şi au locuit în el şi l-au
numit Leşem-Dan**, după nume-
48 le lui Dan, tatăl lor. Aceasta este
moştenirea seminției fiilor lui
Dan, după familiile lor, aceste
cetăți cu satele lor.

Partea lui Iosua

49 Şi au terminat de împărțit țara
de moştenire, după hotarele ei. Şi
fiii lui Israel au dat o moştenire
în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui

50 *Cap. 24.30.

50 Nun. După porunca[d] Domnului
i-au dat cetatea pe care a cerut-o,
Timnat-Serah*, în ținutul muntos
al lui Efraim; şi el a zidit cetatea
şi a locuit în ea.

51 *Num. 34.17 Cap. 14.1. **Cap. 18.1; 18.10.

51 Acestea sunt moştenirile pe
care preotul Eleazar* şi Iosua,
fiul lui Nun, şi capii părinteşti ai
semințiilor fiilor lui Israel le-au
împărțit prin sorț în Şilo**, îna-
intea Domnului, la intrarea cor-
tului întâlnirii. Şi au terminat îm-
părțirea țării.

Cetățile de scăpare

20 Şi Domnul a vorbit lui Iosua,
2 zicând: „Vorbeşte fiilor lui Israel,
zicând: «Hotărâți-vă[e] cetățile* de

2 *Ex. 21.13. Num. 35.6; 35.11,14. Deut. 19.2,9.

scăpare despre care v-am vorbit
3 prin[f] Moise, ca să fugă acolo u-
cigaşul care a ucis pe un om
fără premeditare, din greşeală; şi
ele vă vor fi pentru a scăpa de

4 *Rut 4.1,2. Iov 5.4. Ier. 38.7.

4 răzbunătorul sângelui. Şi el să
fugă la una din cetățile acestea şi
să stea la intrarea porții* cetății
şi să spună în auzul bătrânilor ace-
lei cetăți cauza lui; şi ei să-l pri-
mească[g] la ei în cetate şi să-i dea

5 *Num. 5.12.

5 un loc să locuiască între ei. Şi da-
că* răzbunătorul sângelui îl va

[a] *Spre nord* [b] *Sau* „Alon-Țaananim“ [c] *Iope* [d] *Lit.* „gura“ [e] *Lit.* „Dați“ [f] *Lit.* „prin mâna lui“
[g] *Lit.* „să-l adune“

urmări, ei să nu-l dea pe ucigaş
în mâna lui, pentru că el l-a ucis
pe aproapele său fără premedi-
6 *Num. 35.25.
6 tare şi nu l-a urât mai înainte. Şi să
locuiască în cetatea aceasta până*
va sta înaintea adunării pentru
judecată, până la moartea mare-
lui preot care va fi în zilele acelea.
Atunci ucigaşul să se întoarcă şi să
vină în cetatea sa şi în casa sa, în
cetatea de unde a fugit»“.
7 *Cap. 21.32. 1 Cr. 6.76. **Cap. 21.21 2 Cr. 10.1. †Cap. 14.15; 21.11,13. ††Lc. 1.39.
7 Şi au sfinţit[a] Chedeşul*, în Ga-
lileea, în ţinutul muntos al lui
Neftali, şi Sihemul**, în ţinutul
muntos al lui Efraim, şi Chiriat-
Arba† sau Hebronul[b], în ţinutul
8 *Deut. 4.43. Cap. 21.36. 1 Cr. 6.78. **Cap. 21.38 1 Împ. 22.29. †Cap. 21.27.
8 muntos†† al lui Iuda. Şi, dincolo
de Iordan, lângă Ierihon, spre
răsărit, au hotărât Beţerul*, în
pustiu, în podiş, din seminţia lui
Ruben; şi Ramot**, în Galaad,
din seminţia lui Gad; şi Golan†, în
Basan, din seminţia lui Manase.
9 *Num. 35.15. **Vers. 6.
9 Acestea* au fost cetăţile hotărâ-
te pentru toţi fiii lui Israel şi pen-
tru străinul care locuieşte tempo-
rar printre ei, ca oricine ucide pe
un om fără premeditare să fugă
acolo şi să nu moară de mâna
răzbunătorului sângelui, până**
va sta înaintea adunării.

Cetăţile leviţilor

1 *Num. 35.1-8 Cap. 14.1; 17.4.
21 Şi capii părinţilor leviţilor*
s-au apropiat de Eleazar, preotul,
şi de Iosua, fiul lui Nun, şi de ca-
pii părinţilor seminţiilor fiilor lui
2 *Cap. 18.1. **Num. 35.2.
2 Israel. Şi le-au vorbit în Şilo*, în
ţara Canaanului, zicând: „*D*omnul
a poruncit** prin Moise să ni se
dea cetăţi de locuit, cu împreju-
rimile lor pentru vitele noastre“.
3 Şi fiii lui Israel au dat leviţilor
din moştenirea lor, după porunca
*D*omnului, aceste cetăţi şi împre-
jurimile lor.
4 *Vers. 8,19.
4 Şi sorţul a ieşit pentru familiile
chehatiţilor. Şi fiilor preotului
Aaron, dintre leviţi, le-au căzut*
prin sorţ treisprezece cetăţi din se-
minţia lui Iuda, din seminţia lui
Simeon şi din seminţia lui Benia-
5 *Vers. 20.
5 min. Şi ceilalţi fii* ai lui Chehat
au avut prin sorţ zece cetăţi din
familiile seminţiei lui Efraim şi
din seminţia lui Dan şi din jumă-
6 tatea seminţiei lui Manase. Şi fiii*
6 *Vers. 27.
lui Gherşon au avut prin sorţ trei-
sprezece cetăţi din familiile semin-
ţiei lui Isahar, şi din seminţia lui
Aşer, şi din seminţia lui Neftali, şi
din jumătatea seminţiei lui Mana-
7 se, în Basan. Fiii* lui Merari, după
7 *Vers. 34.
familiile lor, au avut douăsprezece
cetăţi din seminţia lui Ruben, din
seminţia lui Gad şi din seminţia
8 lui Zabulon. Şi fiii lui Israel au
8 *Vers. 3. **Num. 35.2
dat* prin sorţ leviţilor cetăţile a-
cestea cu împrejurimile lor, cum**
poruncise *D*omnul prin Moise.
9 Şi au dat din seminţia fiilor
lui Iuda şi din seminţia fiilor lui
Simeon cetăţile acestea care au
10 fost numite pe nume şi care au
10 *Vers. 4.
fost ale fiilor lui Aaron*, din fa-
miliile chehatiţilor, dintre fiii lui
Levi (pentru că sorţul întâi a fost
11 pentru ei). Şi le-au dat cetatea* lui
11 *1 Cr. 6.55. **Cap. 14.15; 15.13,14. †Cap. 20.7. Lc. 1.39.
Arba, tatăl lui Anac**, care este
Hebron, în ţinutul muntos† al lui
12 Iuda, cu împrejurimile ei. Iar
12 *Cap. 14.14. 1 Cr. 6.56.
câmpiile* cetăţii şi satele ei le-au
dat lui Caleb, fiul lui Iefune, ca
13 stăpânire a sa. Şi au dat* fiilor
13 *1 Cr. 6.57. **Cap. 15.54; 20.7. †Cap. 15.42.
preotului Aaron cetatea de scă-
pare pentru ucigaş, Hebron**, cu
împrejurimile sale, şi Libna† cu
14 împrejurimile sale, şi Iatir* cu îm-
14 *Cap. 15.48. **Cap. 15.50
prejurimile sale, şi Eştemoa** cu
15 împrejurimile sale, şi Holon* cu
15 *1 Cr. 6.58. **Cap. 15.49
împrejurimile sale, şi Debir** cu
16 împrejurimile sale, şi Ain* cu
16 *1 Cr. 6.59. **Cap. 15.55 †Cap. 15.10.
împrejurimile sale, şi Iuta** cu
împrejurimile sale, Bet-Şemeş† cu
împrejurimile sale: nouă ce-
17 tăţi din aceste două seminţii. Şi
17 *Cap. 18.25. **Cap. 18.24
din seminţia lui Beniamin: Gaba-
on* cu împrejurimile sale, şi Ghe-
18 ba** cu împrejurimile sale, şi
18 *1 Cr. 6.60.
Anatot* cu împrejurimile sale, şi
Almon cu împrejurimile sale:
19 patru cetăţi. Toate cetăţile fiilor
lui Aaron – preoţii – erau treispre-
zece cetăţi cu împrejurimile lor.

[a] *Sau* „au pus deoparte“ [b] *Prietenie, Comuniune*

20 *Vers. 5. 1 Cr. 6.66.

20 Şi familiilor fiilor lui Chehat –
leviţii rămaşi* dintre fiii lui
Chehat – *li s-au dat* cetăţile din
sorţul lor din seminţia lui Efraim.

21 *Cap. 20.7.

21 Şi le-au dat cetatea de scăpare
pentru ucigaş, Sihem*, cu împreju-
rimile sale, în ţinutul muntos al
lui Efraim, şi Ghezer cu împreju-
22 rimile sale, şi Chibţaim cu împre-
jurimile sale, şi Bet-Horon cu îm-
23 prejurimile sale: patru cetăţi. Şi
din seminţia lui Dan: Elteche cu
împrejurimile sale, şi Ghibeton
24 cu împrejurimile sale, şi Aialon
cu împrejurimile sale, şi Gat-Ri-
mon cu împrejurimile sale: pa-
25 tru cetăţi. Şi din jumătatea se-
minţiei lui Manase: Taanac cu îm-
prejurimile sale, şi Gat-Rimon cu
împrejurimile sale: două cetăţi.
26 Toate cetăţile erau zece, cu îm-
prejurimile lor, pentru familiile
fiilor lui Chehat care au rămas.

27 *Vers. 6. 1 Cr. 6.71. **Cap. 20.8.

27 Şi fiilor* lui Gherşon, din fa-
miliile leviţilor: din jumătatea
seminţiei lui Manase *au dat* ceta-
tea de scăpare pentru ucigaş, Go-
lan**, în Basan, cu împrejurimi-
le sale, şi Beeştra cu împrejurimile
28 sale: două cetăţi. Şi din seminţia
lui Isahar: Chişion cu împrejuri-
mile sale, Dabrat cu împrejurimi-
29 le sale, Iarmut cu împrejurimile
sale, En-Ganim cu împrejurimile
30 sale: patru cetăţi. Şi din seminţia
lui Aşer: Mişeal cu împrejurimi-
le sale, Abdon cu împrejurimile
31 sale, Helcat cu împrejurimile sale,
şi Rehob cu împrejurimile sale:

32 *Cap. 20.7.

32 patru cetăţi. Şi din seminţia lui
Neftali, cetatea de scăpare pentru
ucigaş: Chedeş*, în Galileea, cu
împrejurimile sale, şi Hamot-Dor
cu împrejurimile sale, şi Cartan
cu împrejurimile sale: trei cetăţi.
33 Toate cetăţile gherşoniţilor, după
familiile lor, erau treisprezece ce-
tăţi cu împrejurimile lor.

34 *Vers. 7. 1 Cr. 6.77.

34 Şi familiilor fiilor lui Mera-
ri, celor rămaşi* dintre leviţi,
le-au dat din seminţia lui Zabu-
lon: Iocneam cu împrejurimile
sale, Carta cu împrejurimile sale,
35 Dimna cu împrejurimile sale, Na-
halal cu împrejurimile sale: patru
36 cetăţi. Şi, din seminţia lui Ruben:
Beţer* cu împrejurimile sale, şi

36 *Deut. 4.43. Cap. 20.8.

37 Iahţa cu împrejurimile sale, Che-
demot cu împrejurimile sale, şi
Mefaat cu împrejurimile sale:
38 patru cetăţi. Şi din seminţia lui
Gad, cetatea de scăpare pentru
ucigaş: Ramot*, în Galaad, cu
împrejurimile sale, şi Mahana-

38 *1 Împ. 4.13. **Gen. 32.2. 2 Sam. 2.8.

39 im** cu împrejurimile sale, Hes-
bon cu împrejurimile sale, şi Ia-
ezer cu împrejurimile sale: în
40 total, patru cetăţi. Toate cetăţile
fiilor lui Merari, care au rămas
din familiile leviţilor, după fami-
liile lor şi sorţul lor, erau două-
sprezece cetăţi.

41 *Num. 35.7.

41 Toate* cetăţile leviţilor în mij-
locul stăpânirii fiilor lui Israel au
fost patruzeci şi opt de cetăţi cu
42 împrejurimile lor. Fiecare dintre
aceste cetăţi îşi avea împrejuri-
mile ei de jur-împrejur: aşa erau
toate cetăţile acestea.

Promisiunea împlinită

43 *Gen. 13.15; 15.18; 26.3; 28.4,13. **Num. 33.53 Deut. 11.31; 17.14.

43 Şi Domnul i-a dat lui Israel
toată ţara pe care jurase* s-o dea
părinţilor lor; şi ei au stăpâ-
44 nit-o** şi au locuit în ea. Şi Dom-
nul le-a dat odihnă* de jur-îm-
prejur, potrivit cu tot ce le jura-
se părinţilor lor; şi, dintre toţi
vrăjmaşii lor, n-a stat un om** îna-
intea lor: Domnul i-a dat pe toţi

44 *Cap. 1.13; 11.23; 22.4; 23.1. **Deut. 7.24.

45 vrăjmaşii lor în mâna lor. N-a că-
zut* nici un cuvânt din toate
cuvintele bune pe care le spusese
Domnul către casa lui Israel: toa-
te s-au împlinit.

45 *Cap. 23.14. 1 Împ. 8.56.

Cele două seminţii şi jumătate trimise acasă

22 Atunci Iosua a chemat pe ru-
beniţi şi pe gadiţi şi jumătatea
2 seminţiei lui Manase şi le-a zis:
„Voi aţi păzit tot* ce v-a poruncit
Moise, robul Domnului, şi aţi as-
cultat** de glasul meu în tot ce
3 v-am poruncit. N-aţi părăsit pe
fraţii voştri, în aceste multe zile,
până în ziua aceasta şi aţi păzit
ce era de păzit din porunca Dom-
4 nului Dumnezeului vostru. Şi a-
cum* Domnul Dumnezeul vostru
a dat odihnă fraţilor voştri, după

2 *Num. 32.20 Deut. 3.18. **Cap. 1.16; 1.17.

4 *Num. 32.18 Deut. 3.20.

cum le-a spus. Şi acum întoarce-
ţi-vă şi mergeţi la corturile voas-
tre, în ţara pe care o aveţi în stă-
pânire, pe care v-a dat-o** Moi-
se, robul Domnului, dincolo de
5 Iordan. Numai* luaţi aminte foar-
te mult să împliniţi porunca şi
legea pe care v-a poruncit-o
Moise, robul Domnului, ca să iu-
biţi** pe Domnul Dumnezeul
vostru şi să umblaţi în toate căile
Lui şi să păziţi poruncile Lui şi
să vă alipiţi de El şi să-I slujiţi
cu toată† inima voastră şi cu tot
6 sufletul vostru". Şi Iosua i-a bine-
cuvântat* şi le-a dat drumul; şi
ei au plecat la corturile lor.
7 Şi jumătăţii din seminţia lui
Manase, Moise îi dăduse *moşte-
nire* în Basan; şi celeilalte* ju-
mătăţi, Iosua îi dăduse *moşteni-
re* între fraţii lor, dincoace de Ior-
dan, spre apus. Şi Iosua, când le-a
dat drumul la corturile lor, i-a
8 şi binecuvântat şi le-a vorbit, zi-
când: „Vă întoarceţi la corturile
voastre cu multe avuţii şi cu tur-
me foarte multe şi cu argint şi cu
aur şi cu aramă şi cu fier şi cu
haine foarte multe; împărţiţi* cu
fraţii voştri prada vrăjmaşilor
9 voştri". Şi fiii lui Ruben şi fiii lui
Gad şi jumătatea seminţiei lui
Manase s-au întors şi au plecat
de la fiii lui Israel din Şilo, care
este în ţara Canaanului, ca să
meargă în ţara Galaadului*, în
ţara pe care o aveau în stăpânire,
pe care au stăpânit-o după cu-
vântul Domnului prin Moise.

Un altar nou

10 Şi au venit în ţinuturile[a] Ior-
danului, care sunt în ţara Cana-
anului; şi fiii lui Ruben, fiii lui
Gad şi jumătatea seminţiei lui
Manase au zidit acolo, lângă
Iordan, un altar, un altar măreţ la
11 înfăţişare. Şi fiii lui Israel au au-
zit* zicându-se: „Iată, fiii lui Ru-
ben, fiii lui Gad şi jumătate din
seminţia lui Manase au zidit un
altar** în faţa ţării Canaanului,
în ţinuturile Iordanului, separat
12 de fiii lui Israel". Şi, când au au-
zit fiii lui Israel, toată adunarea*
fiilor lui Israel s-a strâns la Şilo**,
ca să meargă împotriva lor la
război.
13 Şi fiii lui Israel au trimis* la
fiii lui Ruben şi la fiii lui Gad şi
la jumătatea seminţiei lui Mana-
se în ţara Galaadului pe Fineas**,
14 fiul preotului Eleazar, şi zece
căpetenii împreună cu el, câte o
căpetenie de fiecare casă părin-
tească, din toate seminţiile lui Is-
rael; şi fiecare dintre ei era cap* al
unei case părinteşti, între miile lui
15 Israel. Şi au venit la fiii lui Ru-
ben, la fiii lui Gad şi la jumătatea
seminţiei lui Manase, în ţara Ga-
laadului, şi le-au vorbit, zicând:
16 „Aşa zice toată adunarea Dom-
nului: «Ce păcat* aţi făcut împo-
triva Dumnezeului lui Israel, ca să
vă abateţi astăzi de la a-L urma
pe Domnul, zidindu-vă** un altar,
ca să vă răzvrătiţi† astăzi împo-
17 triva Domnului? Prea puţin este
pentru noi nelegiuirea lui Peor*,
de care nu suntem curăţiţi până
în ziua aceasta, deşi[b] a fost o pla-
18 gă în adunarea Domnului? Şi
voi vă abateţi astăzi de la a-L ur-
ma pe Domnul. Şi va fi *aşa*:
dacă vă răzvrătiţi astăzi împotriva
Domnului, mâine El Se va mânia*
19 pe toată adunarea lui Israel. Însă
dacă ţara care este în stăpânirea
voastră este necurată, treceţi în
ţara care este în stăpânirea Dom-
nului, unde locuieşte cortul* Dom-
nului, şi luaţi-vă *pământ în* stă-
pânire între noi; dar nu vă răz-
vrătiţi împotriva Domnului şi nu
vă răzvrătiţi împotriva noastră,
zidindu-vă** un altar în afară de
altarul Domnului Dumnezeului
20 nostru. N-a păcătuit Acan*, fiul
lui Zerah, în lucrul dat nimicirii?
Şi mânia a căzut peste toată adu-
narea lui Israel şi el n-a pierit
singur în nelegiuirea lui".

[a] *Sau* „hotarele" [b] *Sau* „când"

4 **Num. 32.33 Deut. 29.8. Cap. 13.8.
5 *Deut. 6.6,17; 11.22. **Deut. 5.10; 10.12. †Deut. 4.29.
6 *Gen. 47.7. Ex. 39.43. Cap. 14.13. 2 Sam. 6.18. Lc. 24.50.
7 *Cap. 17.5.
8 *Num. 31.27 1 Sam. 30.24
9 *Num. 32.1; 32.26,29.
11 *Deut. 13.12. **Vers. 19.
12 *Jud. 20.1. **Cap. 18.1.
13 *Deut. 13.14 Jud. 20.12. **Ex. 6.25. Num. 25.7; 31.6.
14 *Num. 1.4.
16 *Jud. 20.12. **Vers. 11. †Lev. 17.8,9. Deut. 12.13; 12.14.
17 *Num. 25.3,4 Deut. 4.3.
18 *Num. 16.22
19 *Cap. 18.1. **Vers. 11.
20 *Cap. 7.1,5.

21 Şi fiii lui Ruben şi fiii lui Gad
şi jumătatea seminţiei lui Mana-
se au răspuns şi au zis capilor
22 *Deut. 10.17. **1 Împ. 8.39 Iov 10.7; 23.10. Ps. 44.21; 139.1,2. Ier. 12.3. 2 Cor. 11.11; 11.31.
22 miilor lui Israel: „Dumnezeul dum-
nezeilor, Domnul Dumnezeul*
dumnezeilor, Domnul ştie** şi
Israel însuşi să ştie; dacă din
răzvrătire sau din neascultare faţă
de Domnul (nu ne salva în ziua
23 aceasta!) ne-am zidit un altar, ca
23 *Deut. 12.11. **Deut. 18.19 1 Sam. 20.16
să ne abatem de la a-L urma pe
Domnul şi să aducem* pe el
ardere-de-tot şi dar de mâncare
sau ca să aducem pe el jertfe de
pace (Însuşi Domnul să *ne* cea-
24 ră** *socoteală*) şi dacă n-am făcu-
t-o de teama acestui lucru, zicând:
Mâine fiii voştri vor vorbi fiilor
noştri, zicând: «Ce aveţi voi cu
Domnul Dumnezeul lui Israel?
25 Domnul a pus Iordanul ca hotar
între noi şi voi; voi, fii ai lui
Ruben şi fii ai lui Gad, n-aveţi
parte în Domnul!» Şi aşa fiii voş-
tri vor face pe fiii noştri să în-
ceteze să se teamă de Domnul.
26 Şi noi am zis: «Să ne punem acum
pe lucru, ca să zidim un altar, nu
pentru ardere-de-tot, nici pentru
27 *Gen. 31.48. Vers. 34. Cap. 24.27. **Deut. 12.6; 12.11,26,27.
27 jertfă, ci ca mărturie* între noi şi
voi şi între generaţiile noastre
după noi, ca să facem slujba**
Domnului înaintea Lui cu arde-
rile-de-tot ale noastre şi cu jert-
fele noastre şi cu darurile noastre
de pace, ca să nu spună fiii voştri
mâine fiilor noştri: Voi n-aveţi
28 parte în Domnul!» Şi am zis: «Da-
că va fi ca mâine ei să spună aşa
către noi şi către generaţiile
noastre, vom zice: Iată modelul
altarului Domnului, pe care l-au
făcut părinţii noştri, nu pentru
ardere-de-tot, nici pentru jertfă,
ci ca mărturie între noi şi voi!
29 *Deut. 2.13; 12.14.
29 Departe de noi să ne răzvrătim
împotriva Domnului şi să ne a-
batem astăzi de la a-L urma pe
Domnul prin zidirea* unui altar
pentru ardere-de-tot, pentru dar de
mâncare şi pentru jertfă, în afară
de altarul Domnului Dumnezeului
nostru, care este înaintea locaşu-
lui Său»".

30 Şi preotul Fineas şi căpete-
niile adunării şi capii miilor lui
Israel, care erau cu el, când au au-
zit cuvintele pe care le-au spus
fiii lui Ruben şi fiii lui Gad şi fiii
lui Manase, a fost bine în ochii
31 *Ex. 25.8. Lev. 26.11,12 2 Cr. 15.2.
31 lor. Şi Fineas, fiul preotului Elea-
zar, a zis fiilor lui Ruben şi fiilor
lui Gad şi fiilor lui Manase: „As-
tăzi cunoaştem că Domnul este în
mijlocul* nostru, pentru că n-aţi
făcut păcatul acesta împotriva
Domnului: aţi scăpat pe fiii lui
Israel din mâna Domnului".

32 Şi Fineas, fiul lui Eleazar, pre-
otul, şi căpeteniile s-au întors de
la fiii lui Ruben şi de la fiii lui
Gad, din ţara Galaadului, în ţara
Canaan, la fiii lui Israel şi le-au
33 *1 Cr. 29.20. Neem. 8.6. Dan. 2.19. Lc. 2.28.
33 adus veste. Şi lucrul a fost bun
în ochii fiilor lui Israel şi fiii
lui Israel au binecuvântat* pe
Dumnezeu şi nu mai ziceau[a] să
se suie la război împotriva lor,
să distrugă ţara în care locuiau
34 *Gen. 31.47-49
34 fiii lui Ruben şi fiii lui Gad. Şi
fiii lui Ruben şi fiii lui Gad au
numit* altarul Ed[b], „pentru că el
este martor între noi că Domnul
este Dumnezeu".

Sfaturile lui Iosua

1 *Cap. 21.44; 22.4. **Cap. 13.1.
23 Şi a fost *aşa*: la multe zile
după ce Domnul a dat odihnă* lui
Israel de toţi vrăjmaşii săi de jur-
împrejur şi Iosua era bătrân**,
2 *Deut. 31.28 Cap. 24.1. 1 Cr. 28.1.
2 înaintat în zile, Iosua a chemat*
pe tot Israelul, pe bătrânii lor şi
pe căpeteniile lor şi pe judecătorii
lor şi pe dregătorii lor şi le-a zis:
„Eu am îmbătrânit, sunt înaintat
3 *Ex. 14.14. Cap. 10.14,42.
3 în zile. Şi aţi văzut tot ce a făcut
Domnul Dumnezeul vostru tutu-
ror naţiunilor acestora pentru voi,
pentru că Domnul Dumnezeul
4 *Cap. 13.2,6; 18.10.
4 vostru a luptat* pentru voi. Iată,
eu v-am împărţit* prin sorţ aceste
naţiuni ca moştenire, după se-
minţiile voastre, de la Iordan, îm-
preună cu toate naţiunile pe care

[a] *Sau* „nu mai voiau" [b] *Mărturie*

5 *Ex. 23.30; 33.2; 34.11. Deut. 11.23. Cap. 13.6. **Num. 33.53
6 *Cap. 1.7. **Deut. 5.32; 28.14.
7 *Ex. 23.33. Deut. 7.2,3. Pr. 4.14. Ef. 5.11. **Ex. 23.13. Num. 32.38. Ps. 16.4. †Ier. 5.7. Ţef. 1.5. ††Ex. 20.5.
8 *Deut. 10.20; 11.22; 13.4. Cap. 22.5.
9 *Deut. 11.23. **Deut. 7.24. Cap. 1.5.
10 *Lev. 26.8. Jud. 15.15. 2 Sam. 23.8. **Ex. 14.14; 23.27. Deut. 3.22.
11 *Cap. 22.5.
12 *Ev. 10.38,39 2 Pet. 2.20,21 **Ex. 34.15. Ps. 106.34,35 †Deut. 7.3. Ezra 9.2. Neem. 13.25.
13 *Jud. 2.3. **Ex. 23.33. Num. 33.55. Deut. 7.16. 1 Împ. 11.4.
14 *1 Împ. 2.2. Ev. 9.27. **Cap. 21.45 Lc. 21.33.

le-am nimicit până la Marea cea
5 Mare, spre apusul soarelui. Şi
Domnul Dumnezeul* vostru, El
Însuşi le va alunga dinaintea
voastră şi le va înlătura dinaintea
voastră; şi voi veţi stăpâni ţara lor,
cum** v-a spus Domnul Dum-
6 nezeul vostru. Fiţi deci foarte cu-
rajoşi, ca să păziţi* şi să faceţi
tot ce este scris în cartea legii lui
Moise, ca să nu vă abateţi** de la
ea nici la dreapta, nici la stânga,
7 ca să nu intraţi* printre aceste
naţiuni care au rămas între voi şi
să nu pomeniţi** numele dumne-
zeilor lor, nici să nu vă juraţi†
pe ei, nici să nu le slujiţi†† şi nici
8 să nu vă plecaţi înaintea lor, ci
să vă alipiţi* de Domnul Dumne-
zeul vostru, cum aţi făcut până în
9 ziua aceasta. Pentru că Domnul a
alungat* dinaintea voastră naţiuni
mari şi puternice; dar vouă ni-
meni** n-a putut să vă stea îna-
10 inte până în ziua aceasta. Unul
singur* dintre voi urmăreşte o
mie, pentru că Domnul Dumne-
zeul vostru luptă** pentru voi,
11 cum v-a spus. Deci luaţi seama*
bine la sufletele voastre, ca să iu-
biţi pe Domnul Dumnezeul vos-
12 tru. Pentru că, dacă veţi da îna-
poi* în vreun fel şi vă veţi alipi**
de rămăşiţa acestor naţiuni, de
cele care rămân printre voi, şi vă
veţi căsători† cu ele şi veţi intra
13 la ele şi ele la voi, să ştiţi hotărât
că Domnul Dumnezeul vostru nu
va mai alunga* aceste naţiuni di-
naintea voastră şi vă vor fi laţu-
ri** şi curse şi bice în coastele
voastre şi spini în ochii voştri,
până veţi pieri din această ţară
bună pe care v-a dat-o Domnul
Dumnezeul vostru.
14 Şi, iată, astăzi eu mă duc* pe
calea întregului pământ şi ştiţi
din toată inima voastră şi din
tot sufletul vostru că n-a căzut**
nici un cuvânt din toate cuvintele
bune pe care le-a spus Domnul
Dumnezeul vostru despre voi.
Toate vi s-au întâmplat, un singur
15 cuvânt din ele n-a căzut. Şi va fi
aşa: după cum* orice cuvânt bun
pe care vi l-a spus Domnul Dum-
nezeul vostru a venit peste voi,
tot aşa Domnul va face să vină asu-
pra voastră orice cuvânt rău**,
până vă va nimici de pe acest
pământ bun pe care vi l-a dat
16 Domnul Dumnezeul vostru. Când
veţi călca legământul Domnului
Dumnezeului vostru, pe care vi
l-a poruncit, şi veţi merge şi veţi
sluji altor dumnezei şi vă veţi
pleca înaintea lor, atunci mânia
Domnului se va aprinde împotri-
va voastră şi veţi pieri* repede
din această ţară bună pe care
v-a dat-o El".

Iosua înnoieşte legământul

24 Şi Iosua a adunat toate se-
minţiile lui Israel la Sihem* şi a
chemat** pe bătrânii lui Israel
şi pe căpeteniile lor şi pe judecă-
torii lor şi pe dregătorii lor şi s-au
înfăţişat† înaintea lui Dumnezeu.
2 Şi Iosua a zis întregului popor:
„Aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel: «Părinţii voştri, Terah*,
tatăl lui Avraam şi tatăl lui Na-
hor, au locuit în vechime dincolo de
râu[a] şi au slujit** altor dumnezei.
3 Şi am luat* pe tatăl vostru Avraam
de dincolo de râu şi l-am purtat prin
toată ţara Canaanului şi i-am
înmulţit sămânţa şi i-am dat** pe
4 Isaac. Şi lui Isaac i-am dat pe
Iacov* şi pe Esau; şi lui Esau**
i-am dat muntele Seir, ca să-l stă-
pânească; şi Iacov† şi fiii săi au
5 coborât în Egipt. Şi am trimis* pe
Moise şi pe Aaron şi am lovit**
Egiptul cu plăgile pe care le-am
făcut în mijlocul lor; şi după aceea
6 v-am scos *de acolo*. Şi am scos*
pe părinţii voştri din Egipt şi aţi
venit** la mare; şi egiptenii† au
urmărit pe părinţii voştri cu care
şi călăreţi, până la Marea Roşie.
7 Şi au strigat* către Domnul şi El
a pus** întuneric între voi şi egip-

15 *Deut. 28.63 **Lev. 26.16 Deut. 28.15; 28.16.
16 *Deut. 4.25; 4.26.
1 *Gen. 35.4. **Cap. 23.2. †1 Sam. 10.19
2 *Gen. 11.26; 11.31. **Gen. 31.30
3 *Gen. 12.1. Fap. 7.2,3. **Gen. 21.2; 21.3. Ps. 127.3.
4 *Gen. 25.24. **Gen. 36.8. Deut. 2.5. †Gen. 46.1,6 Fap. 7.15.
5 *Ex. 3.10,14. **Ex. 7-12.
6 *Ex. 12.37,51 **Ex. 14.2. †Ex. 14.9.
7 *Ex. 14.10. **Ex. 14.20.

[a] *Eufrat*

7 †Ex. 14.27,28 ††Deut. 4.34; 29.2. *†Cap. 5.6.
8 *Num. 21.23; 21.33. Deut. 2.32; 3.1.
9 *Jud. 11.25. **Num. 22.5. Deut. 23.4.
10 *Deut. 23.5. **Num. 23.11; 23.20; 24.10.
11 *Cap. 3.14,17; 4.10-12. **Ex. 23.31. Cap. 6.1; 10.1; 11.1,8.
12 *Ex. 23.28. Deut. 7.20. **Ps. 44.3,6.
13 *Deut. 6.10 Cap. 11.12.
14 *Deut. 10.12. 1 Sam. 12.24 **Gen. 17.1; 20.5. Deut. 18.13. Ps. 119.1,2. 2 Cor. 1.12. Ef. 6.24. †Lev. 17.7. Ezec. 20.18. ††Ezec. 20.7; 20.8; 23.3.
15 *Rut 1.15. 1 Împ. 18.21. Ezec. 20.39. Ioan 6.67. **Ex. 23.24; 23.32,33; 34.15. Deut. 13.7; 29.18. Jud. 6.10. †Gen. 18.19.

teni şi a făcut să vină† marea asu-
pra lor şi i-a acoperit şi ochii††
voştri au văzut ce am făcut în
Egipt[a]. Şi aţi rămas în pustiu mul-
8 te zile*†. Şi v-am adus în ţara a-
moriţilor, care locuiesc dincolo
de Iordan, şi ei s-au luptat* cu voi
şi Eu i-am dat în mâna voastră; şi
le-aţi stăpânit ţara şi Eu i-am
9 nimicit dinaintea voastră. Şi Ba-
lac*, fiul lui Ţipor, împăratul Mo-
abului, s-a ridicat şi s-a luptat îm-
potriva lui Israel şi a trimis şi a
chemat** pe Balaam, fiul lui Be-
10 or, ca să vă blesteme. Dar n-am
vrut* să ascult pe Balaam; şi el
v-a binecuvântat** în mod deo-
sebit[b] şi Eu v-am scăpat din mâ-
11 na lui. Şi aţi trecut* Iordanul şi
aţi venit la Ierihon. Şi stăpânito-
rii Ierihonului, amoriţii şi ferezi-
ţii şi canaaniţii şi hetiţii şi ghir-
gasiţii şi heviţii şi iebusiţii au
luptat împotriva voastră; şi Eu
12 i-am dat** în mâna voastră. Şi am
trimis* viespea înaintea voastră şi
i-a alungat dinaintea voastră, ca
pe cei doi împăraţi ai amoriţilor,
nu cu sabia** ta, nici cu arcul tău.
13 Şi v-am dat o ţară pentru care
nu voi v-aţi ostenit, şi cetăţi* pe
care nu voi le-aţi zidit, şi locuiţi
în ele; voi mâncaţi din vii şi din
măslini pe care nu i-aţi plantat».
14 Şi acum, temeţi-vă* de Domnul
şi slujiţi-I cu integritate** şi în
adevăr şi îndepărtaţi† dumnezeii
cărora le-au slujit părinţii voştri
dincolo de râu şi în Egipt†† şi
15 slujiţi Domnului. Şi dacă este rău
în ochii voştri să slujiţi Domnu-
lui, alegeţi-vă* astăzi cui vreţi să
slujiţi: sau dumnezeilor cărora
le-au slujit părinţii voştri care erau
dincolo de râu, sau dumnezei-
lor** amoriţilor în a căror ţară
locuiţi. Dar eu† şi casa mea vom
sluji Domnului".
16 Şi poporul a răspuns, zicând:
„Departe de noi să părăsim pe
Domnul ca să slujim altor dum-
17 nezei. Pentru că Domnul Dumne-
zeul nostru, El ne-a scos pe noi
şi pe părinţii noştri din ţara E-
giptului, din casa robilor, şi El a
făcut acele semne mari înaintea
ochilor noştri şi ne-a păzit pe tot
drumul pe care am mers şi în
mijlocul tuturor popoarelor pe la
18 care am trecut. Şi Domnul a a-
lungat toate popoarele dinaintea
noastră şi pe amoriţi, locuitorii
ţării. Deci şi noi vom sluji Dom-
nului, pentru că El este Dum-
nezeul nostru".
19 Şi Iosua a zis poporului:
„Nu veţi putea* sluji Domnului,
pentru că El este un Dumnezeu
sfânt**; este un Dumnezeu ge-
los†; nu va ierta[c]†† fărădele-
gile voastre şi păcatele voastre.
20 Dacă veţi părăsi* pe Domnul şi
veţi sluji unor dumnezei străini,
atunci Se va întoarce** şi vă
va face rău şi vă va nimici, după
21 ce v-a făcut bine". Şi poporul a
zis lui Iosua: „Nu, pentru că vom
22 sluji Domnului". Şi Iosua a zis
poporului: „Voi sunteţi martori
împotriva voastră înşivă că v-aţi
ales* pe Domnul ca să-I slujiţi".
23 Şi ei au zis: „Suntem martori!" „Şi
acum îndepărtaţi* dumnezeii stră-
ini care sunt în mijlocul vostru şi
plecaţi-vă** inima spre Domnul
24 Dumnezeul lui Israel". Şi poporul*
i-a zis lui Iosua: „Vom sluji Dom-
nului Dumnezeului nostru şi vom
asculta de glasul Lui".
25 Şi în ziua aceea Iosua a făcut
legământ* cu poporul şi i-a dat o
hotărâre şi o judecată în Sihem.
26 Şi Iosua a scris* aceste cuvinte
în cartea legii lui Dumnezeu. Şi a
luat o piatră** mare şi a pus-o†
acolo sub†† stejarul care era lân-
27 gă locaşul sfânt al Domnului. Şi
Iosua a zis către tot poporul:
„Iată, această piatră va fi marto-
ră* împotriva noastră, pentru că
a auzit** toate cuvintele Domnu-
lui, pe care ni le-a spus; şi va fi

19 *Mt. 6.24. **Lev. 19.2. 1 Sam. 6.20. Ps. 99.5,9. Is. 5.16. †Ex. 20.5. ††Ex. 23.21.
20 *1 Cr. 28.9. 2 Cr. 15.2. Ezra 8.22. Is. 1.28; 65.11,12. Ier. 17.13. **Is. 63.10. Fap. 7.42.
22 *Ps. 119.173.
23 *Gen. 35.2. Jud. 10.16. 1 Sam. 7.3. **1 Împ. 8.57. Ps. 119.36; 141.4.
24 *Ex. 19.8; 24.3,7. Deut. 5.27.
25 *Ex. 15.25. 2 Împ. 11.17.
26 *Deut. 31.24. **Jud. 9.6. 1 Sam. 7.12. †Gen. 28.18. Cap. 4.3. ††Gen. 35.4.
27 *Gen. 31.48; 31.52. Deut. 31.19; 31.21,26. Cap. 22.27; 22.28,34. **Deut. 32.1.

[a] *Sau* „egiptenilor" [b] *Lit.* „binecuvântând v-a binecuvântat" [c] *Lit.* „nu va răbda"

28 *Jud. 2.6.

Moartea lui Iosua şi a lui Eleazar

29 *Jud. 2.8.

30 *Cap. 19.50. Jud. 2.9.

31 *Jud. 2.7.

martoră împotriva voastră, ca să
nu vă lepădaţi de Dumnezeul vos-
28 tru“. Şi Iosua a dat drumul* po-
porului, fiecare la moştenirea sa.
29 Şi a fost *aşa*: după aceste
lucruri, Iosua, fiul lui Nun, robul
Domnului, a murit*, în vârstă de
30 o sută zece ani. Şi l-au înmor-
mântat în hotarul moştenirii sale,
în Timnat-Serah*, care este în
muntele lui Efraim, în partea de
nord a muntelui Gaaş.
31 Şi Israel a slujit* Domnului
în toate zilele lui Iosua şi în toa-
te zilele bătrânilor ale căror zile
s-au lungit după Iosua şi care cu-
noscuseră** toate lucrările Dom-
nului, pe care le făcuse pentru
Israel.
32 Şi au înmormântat la Sihem
oasele* lui Iosif, pe care fiii lui
Israel le-au adus din Egipt, în
partea ogorului pe care-l cumpă-
rase** Iacov de la fiii lui Hamor,
tatăl lui Sihem, cu o sută de che-
sita; şi el a ajuns moştenirea fii-
lor lui Iosif.
33 Şi Eleazar, fiul lui Aaron, a
murit; şi l-au înmormântat pe
dealul[a] lui Fineas*, fiul său, care
i se dăduse în ţinutul muntos al
lui Efraim.

31 **Deut. 7.19; 11.2; 31.13.

32 *Gen. 50.25. Ex. 13.19. **Gen. 33.19 Ioan 4.5. Fap. 7.16.

33 *Ex. 6.25. Cap. 22.13. Jud. 20.28.

[a] *Sau* „în Ghibea“

CARTEA JUDECĂTORILOR

Iuda bate pe canaaniţi

1 Şi a fost *aşa*: după moartea lui
Iosua, fiii lui Israel au întrebat*
pe *D*omnul, zicând: „Cine dintre
noi să se suie întâi împotriva
canaaniţilor ca să se lupte cu ei?“
2 Şi *D*omnul a zis : „Iuda* să se
suie; iată, am dat ţara în mâna lui“.
3 Şi Iuda a zis lui Simeon, fratele
său: „Suie-te cu mine în partea
care mi-a căzut la sorţ[a] şi să ne
luptăm împotriva canaaniţilor; şi
voi merge* şi eu cu tine în par-
tea care ţi-a căzut la sorţ“. Şi Si-
4 meon a mers cu el. Şi Iuda s-a suit
şi *D*omnul a dat* pe canaaniţi şi
pe fereziţi în mâna lor; şi i-au
lovit la Bezec – zece mii de oa-
5 meni. Şi au găsit pe Adoni-Be-
zec în Bezec şi s-au luptat cu el; şi
au bătut pe canaaniţi şi pe fere-
6 ziţi. Şi Adoni-Bezec a fugit; şi l-au
urmărit şi l-au prins şi i-au tăiat
degetele cele mari ale mâinilor şi
7 ale picioarelor. Şi Adoni-Bezec a
zis: „Şaptezeci de împăraţi cu
degetele cele mari ale mâinilor şi
ale picioarelor lor tăiate culegeau
firimituri sub masa mea; cum am
făcut, aşa mi-a răsplătit* Dum-
nezeu“. Şi l-au adus la Ierusalim
şi el a murit acolo.
8 Şi fiii* lui Iuda au luptat[b]
împotriva Ierusalimului şi l-au
luat; şi l-au lovit cu ascuţişul
sabiei şi au ars cetatea cu foc.
9 Şi, după aceea, fiii lui Iuda au
coborât* să se lupte cu canaaniţii
care locuiau în ţinutul muntos şi
10 la sud şi la şes. Şi Iuda a mers
împotriva canaaniţilor care locu-
iau în Hebron (numele Hebro-
nului a fost mai înainte Chiriat-
Arba[c]*) şi i-au lovit pe Şeşai şi pe
11 Ahiman şi pe Talmai. Şi de acolo*
a mers împotriva locuitorilor
Debirului (şi numele Debirului a
fost mai înainte Chiriat-Sefer[d]).
12 Şi Caleb* a zis: „Celui care va
bate Chiriat-Seferul şi-l va lua îi
voi da de soţie pe Acsa, fiica
13 mea“. Şi Otniel, fiul lui Chenaz,
fratele cel mai mic* al lui Caleb,
l-a luat; şi i-a dat de soţie pe Acsa,
14 fiica sa. Şi a fost *aşa*: când* a ve-
nit ea, a stăruit de el să ceară un
ogor de la tatăl ei. Şi ea s-a dat
jos de pe măgar; şi Caleb i-a zis:
15 „Ce vrei?“ Şi ea i-a zis: „Dă-mi o
binecuvântare*, pentru că mi-ai
dat un pământ din sud[e]; dă-mi şi
izvoare de apă“. Şi Caleb i-a dat
izvoarele de sus şi izvoarele de jos.
16 Şi fiii* chenitului, socrul lui
Moise, se suiseră din Cetatea Pal-
mierilor** cu fiii lui Iuda, în pustiul
lui Iuda, care este la sud de Arad†;
şi au mers†† şi au locuit cu poporul.
17 Şi Iuda* a mers cu fratele său
Simeon şi au bătut pe canaaniţii
care locuiau în Ţefat; şi l-au
nimicit cu desăvârşire şi au pus
18 numele cetăţii Horma[f]**. Şi Iuda
a luat Gaza* şi hotarul său, As-
calonul şi hotarul său şi Ecronul
19 şi hotarul său. Şi *D*omnul a fost*
cu Iuda; şi el a luat în stăpânire
ţinutul muntos, pentru că nu i-a
alungat pe locuitorii văii, pentru că
aveau care** de fier.
20 Şi Hebronul l-au dat* lui Ca-
leb, după cum zisese Moise; şi el
i-a alungat de acolo pe cei trei fii
ai lui Anac.

Cruţarea canaaniţilor

21 Şi fiii* lui Beniamin nu i-au
alungat pe iebusiţii care locuiau
în Ierusalim, ci iebusiţii locuiesc
cu fiii lui Beniamin în Ierusalim
până în ziua aceasta.
22 Şi casa lui Iosif, şi ei s-au suit
împotriva Betelului şi *D*omnul
23 a fost* cu ei. Şi casa lui Iosif a
trimis să cerceteze* Betelul (şi

1 *Num. 27.21. Cap. 20.18.
2 *Gen. 49.8.
3 *Vers. 17.
4 *1 Sam. 11.8. Ps. 44.2; 78.55.
7 *Lev. 24.19. 1 Sam. 15.33. Iac. 2.13.
8 *Ios. 15.63. Vers. 21.
9 *Ios. 10.36; 11.21; 15.13.
10 *Ios. 14.15; 15.13,14.
11 *Ios. 15.15.
12 *Ios.15.16,17
13 *Cap. 3.9.
14 *Ios.15.18,19
15 *Gen. 33.11.
16 *Cap. 4.11; 4.17. 1 Sam. 15.6. 1 Cr. 2.55. **Deut. 34.3 †Num. 21.1. ††Num.10.32
17 *Vers. 3. **Num. 21.3 Ios. 19.4.
18 *Ios. 11.22.
19 *Vers. 2. 2 Împ. 18.7. **Ios. 17.16; 17.18. Cap. 4.3,13.
20 *Num. 14.24 Deut. 1.36. Ios. 14.9,13; 15.13,14.
21 *Ios. 15.63; 18.28. 1 Cr. 11.4.
22 *Vers. 19.
23 *Ios. 2.1;7.2. Cap. 18.2.

---

[a] *Lit.* „în sorţul meu“ [b] *Sau* „luptaseră“ [c] *Cetatea lui Arba* [d] *Cetatea Cărţii* [e] *Probabil spre Neghev (ţinut pustiu)* [f] *Nimicire totală*

23 **Gen. 28.19
24 *Ios. 2.12,14
25 *Ios. 6.25.
27 *Ios.17.11-13
29 *Ios. 16.10. **1 Împ.9.16
30 *Ios. 19.15.
31 *Ios.19.24-30.
32 *Ps. 106.34,35
33 *Ios. 19.38. **Vers. 30.

numele cetăţii a fost mai înainte
24 Luz**). Şi străjerii au văzut un
om ieşind din cetate şi i-au zis:
„Arată-ne, te rugăm, cum să in-
trăm în cetate şi-ţi vom arăta
25 bunătate*“. Şi le-a arătat cum să
intre în cetate. Şi au lovit cetatea
cu ascuţişul sabiei, dar au lăsat*
pe omul *acela* şi toată familia lui
26 să plece. Şi omul *acela* s-a dus în
ţara hetiţilor şi a zidit o cetate şi
i-a pus numele Luz, care este
numele ei până în ziua aceasta.
27 Şi Manase* n-a alungat pe
locuitorii Bet-Şeanului şi ai
satelor[a] sale, nici pe locuitorii
Taanacului şi ai satelor sale, nici
pe locuitorii Dorului şi ai satelor
sale, nici pe locuitorii Ibleamului
şi ai satelor sale, nici pe locuitorii
Meghidoului şi ai satelor sale; şi
canaaniţii au vrut să locuiască în
28 ţara aceea. Şi a fost *aşa*: când
Israel a ajuns puternic, i-a supus
pe canaaniţi la tribut, dar nu i-a
alungat de tot.
29 Şi Efraim* n-a alungat pe ca-
naaniţii care locuiau în Ghezer**,
ci canaaniţii au locuit printre ei
în Ghezer.
30 Şi Zabulon n-a alungat pe
locuitorii Chitronului şi pe locu-
itorii Nahalolului*; ci canaaniţii
au locuit printre ei şi le-au plă-
tit tribut.
31 Aşer* n-a alungat pe locuito-
rii din Aco, nici pe locuitorii Si-
donului, nici pe cei din Ahlab, nici
pe cei din Aczib, nici pe cei din
Helba, nici pe cei din Afic şi nici
32 pe cei din Rehob. Şi aşeriţii* au
locuit în mijlocul canaaniţilor,
locuitorii ţării, pentru că nu i-au
alungat.
33 Neftali* n-a alungat pe locu-
itorii Bet-Şemeşului, nici pe lo-
cuitorii Bet-Anatului; şi a locuit
în mijlocul canaaniţilor, locuito-
rii ţării; dar locuitorii Bet-Şeme-
şului şi ai Bet-Anatului le-au plă-
tit tribut**.

34 Şi amoriţii au împins pe fiii
lui Dan în ţinutul muntos, pentru
că nu i-au lăsat să coboare în
35 vale. Şi amoriţii au vrut să locu-
iască pe muntele Heres, în Aia-
lon* şi în Şaalbim; dar mâna ca-
sei lui Iosif a ajuns tare şi ei le-au
36 plătit tribut. Şi hotarul amoriţilor
a fost de la suişul* Acrabim, de
la stâncă în sus.

35 *Ios. 19.42.
36 *Num. 34.4. Ios. 15.3.

Îngerul Domnului mustră

2 Şi Îngerul* Domnului S-a suit
din Ghilgal la Bochim; şi a zis:
„Eu v-am scos** din Egipt şi v-am
adus în ţara pe care am promis-o
prin jurământ părinţilor voştri; şi
am zis: «Nu voi călca† legămân-
2 tul Meu cu voi niciodată; iar
voi*, să nu faceţi legământ cu lo-
cuitorii ţării acesteia, să le sfă-
râmaţi** altarele», dar n-aţi as-
cultat† de glasul Meu. Pentru ce
3 aţi făcut aceasta? De aceea am şi
spus: «Nu-i voi alunga dinaintea
voastră; ci vă vor sta în coaste[b]*
4 şi dumnezeii** lor vă vor fi o
cursă†»“. Şi a fost *aşa*: când a
spus Îngerul Domnului cuvintele
acestea către toţi fiii lui Israel, po-
5 porul şi-a ridicat glasul şi a plâns. Şi
au numit locul acela Bochim[c]; şi au
jertfit acolo Domnului.

1 *Cap. 6.11. **Ex. 20.2. †Gen. 17.7. Lev. 26.42. Deut. 7.9.
2 *Ex. 23.32. Deut. 7.2. **Ex.34.12,13 Deut. 12.3. †Ps. 106.34.
3 *Num. 33.55 Ios. 23.13. **Cap. 3.6. †Ex. 23.33; 34.12. Deut. 7.16. Ps. 106.36.

Moartea lui Iosua

6 Şi Iosua a dat drumul* popo-
rului şi fiii lui Israel s-au dus fie-
care la moştenirea sa, ca să stă-
7 pânească ţara. Şi poporul* a slu-
jit Domnului în toate zilele lui
Iosua şi în toate zilele bătrânilor
ale căror zile au urmat[d] după Io-
sua, care văzuseră toate faptele
mari pe care le făcuse Domnul
8 pentru Israel. Şi Iosua*, fiul lui
Nun, robul Domnului, a murit
9 în vârstă de o sută zece ani. Şi
l-au înmormântat* în hotarul
moştenirii sale, în Timnat-He-
res[e]**, în ţinutul muntos al lui
Efraim, în partea de nord a mun-
telui Gaaş.

6 *Ios. 22.6; 24.28.
7 *Ios. 24.31.
8 *Ios. 24.29.
9 *Ios. 24.30. **Ios. 19.50

Închinarea la idoli şi pedeapsa

10 Şi toată generaţia aceea de
asemenea a fost adăugată la pă-
rinţii săi. Şi s-a ridicat după ei

[a] *Lit.* „fiicelor“ [b] *Sau* „vă vor fi vrăjmaşi“ [c] *Bocet* [d] *Lit.* „s-au lungit“ [e] *Sau* „Timnat-Serah“

10 *Ex. 5.2. 1 Sam. 2.12. 1 Cr. 28.9. Ier. 9.3. Gal. 4.8. 2 Tes. 1.8. Tit 1.16.
11 *Cap. 3.7,12; 4.1; 6.1. **Cap. 6.25; 8.33; 10.6.
12 *Deut. 31.16. **Deut. 6.14. †Ex. 20.5.
13 *Cap. 10.6. Ps. 106.36. **2 Împ. 23.13.
14 *Deut. 31.17. Ps.106.40-42 **2Împ.17.20 †Cap. 3.8. Ps. 44.12. Is. 50.1. ††Lev. 26.37. Deut. 28.26; 32.30. Ios. 7.12,13.
15 *Lev.26.14-26 Deut. 28.15.

o altă generaţie, care nu cunoş-
tea* pe Domnul, nici lucrările pe
care le făcuse El pentru Israel.
11 Şi fiii lui Israel au făcut rău*
în ochii Domnului şi au slujit
12 baalilor**. Şi au părăsit* pe
Domnul Dumnezeul părinţilor
lor, care-i scosese din ţara Egip-
tului, şi au umblat** după alţi
dumnezei, dintre dumnezeii po-
poarelor care erau în jurul lor, şi
s-au plecat† înaintea lor şi L-au
13 mâniat pe Domnul. Şi L-au pără-
sit pe Domnul şi au slujit* lui
Baal şi astarteelor[a]**.
14 Şi mânia Domnului s-a a-
prins* împotriva lui Israel şi i-a
dat** în mâinile cotropitorilor,
care i-au prădat şi i-au vândut†
în mâinile vrăjmaşilor lor, de jur-
împrejur; şi ei n-au mai putut††
să stea înaintea vrăjmaşilor lor.
15 Oriunde ieşeau, mâna Domnului
era împotriva lor spre rău, după
cum vorbise Domnul şi după cum
le jurase* Domnul; şi erau foarte
strâmtoraţi.

Dumnezeu ridică judecători

16 *Cap. 3.9; 3.10,15. 1 Sam. 12.11. Ps.106.43-45 Fap. 13.20.
17 *Lev. 17.7. **Vers. 7.
18 *Ios. 1.5. **Gen. 6.6. Deut. 32.36. Ps. 106.44,45
19 *Cap. 3.12; 4.1; 8.33.

16 Şi Domnul le-a ridicat* ju-
decători şi ei i-au salvat din mâ-
17 na cotropitorilor lor. Dar n-au
ascultat nici de judecătorii lor,
pentru că au curvit după alţi*
dumnezei şi s-au plecat înaintea
lor; s-au abătut repede de la ca-
lea pe care umblaseră** părinţii
lor ascultând de poruncile Dom-
18 nului; ei n-au făcut aşa. Şi când
le ridica Domnul judecători,
atunci Domnul era* cu jude-
cătorul şi-i salva din mâna vrăj-
maşilor lor în toate zilele jude-
cătorului; pentru că Domnul avea
milă[b]** de suspinele lor, din
cauza celor care îi asupreau şi
19 a celor care îi subjugau. Şi era
aşa: când murea* judecătorul, ei
se întorceau şi se stricau din
nou, mai mult decât părinţii lor,
umblând după alţi dumnezei, ca
să le slujească şi să se plece îna-
intea lor: nu părăseau faptele
lor, nici calea lor cea încăpăţâ-
20 nată. Şi mânia* Domnului s-a a-
prins împotriva lui Israel şi a zis:
„Pentru că naţiunea aceasta a
călcat legământul** Meu, pe care
l-am poruncit părinţilor lor, şi
21 n-a ascultat de glasul Meu, nici
Eu nu voi mai alunga* dinaintea
lor pe nici una dintre naţiunile
pe care le-a lăsat Iosua când a
22 murit, pentru ca prin ele să în-
cerc* pe Israel, dacă vor păzi
sau nu calea Domnului, ca să
umble pe ea, cum au păzit-o pă-
23 rinţii lor". Şi Domnul a făcut să
rămână naţiunile acestea, fără să
le alunge în grabă, şi nu le-a dat
în mâna lui Iosua.

20 *Vers. 14. **Ios. 23.16.
21 *Ios. 23.13.
22 *Deut.8.2,16; 13.3. Cap. 3.1,4.

Încercarea lui Israel prin naţiunile cruţate

1 *Cap.2.21,22
3 *Ios. 13.3.
4 *Deut. 8.2. Cap. 2.22.
5 *Ps. 106.35.
6 *Ex. 34.16. Deut. 7.3. Ios. 23.12.

3 Şi acestea sunt naţiunile* pe
care le-a lăsat Domnul ca să în-
cerce prin ele pe Israel, pe toţi cei
care nu cunoscuseră toate răz-
2 boaiele Canaanului, numai pentru
ca generaţiile fiilor lui Israel
să cunoască războiul, învăţân-
du-l, cel puţin cei care mai înain-
te nu ştiuseră nimic de el: cele
3 cinci* căpetenii ale filistenilor şi
toţi canaaniţii şi sidonienii şi he-
viţii care locuiesc pe muntele Li-
banului, de la muntele Baal-Her-
mon până la intrarea în Hamat.
4 Şi ele erau pentru a încerca* pe
Israel prin ele, ca să cunoască dacă
vor asculta de poruncile Dom-
nului, pe care El le poruncise pă-
rinţilor lor prin[c] Moise.
5 Şi fiii* lui Israel au locuit prin-
tre canaaniţi, hetiţi şi amoriţi şi
6 fereziţi şi heviţi şi iebusiţi. Şi au
luat* pe fiicele lor de soţii şi au
dat pe fiicele lor fiilor lor şi au
slujit dumnezeilor lor.

Otniel

7 *Cap. 2.13. **Ex. 34.13. Deut. 16.21. Cap. 6.25. 1 Împ. 16.33.
8 *Cap. 2.14.

7 Şi fiii lui Israel au făcut rău
în ochii Domnului şi au uitat
pe Domnul Dumnezeul lor şi au
8 slujit* baalilor şi aşerelor[a]**. Şi
mânia Domnului s-a aprins îm-
potriva lui Israel şi i-a vândut*

[a] *Nume de zeităţi masculine şi feminine* [b] *Sau* „Domnului Îi părea rău"
[c] *Lit.* „prin mâna lui"

în mâna lui Cuşan-Rişeataim**,
9 împăratul Mesopotamiei[a]. Şi fiii
lui Israel au slujit lui Cuşan-Ri-
şeataim opt ani. Şi fiii lui Israel
au strigat* către Domnul; şi Dom-
nul a ridicat fiilor lui Israel un
salvator**, care i-a salvat, pe Ot-
niel†, fiul lui Chenaz, fratele cel
10 mai mic al lui Caleb. Şi Duhul
Domnului a fost* peste el şi el a
judecat pe Israel; şi a ieşit la
război şi Domnul a dat în mâna
lui pe Cuşan-Rişeataim, împăra-
tul Mesopotamiei[a]; şi mâna lui
a fost tare împotriva lui Cuşan-
11 Rişeataim. Şi țara a avut odihnă
patruzeci de ani. Şi Otniel, fiul lui
Chenaz, a murit.

Ehud

12 Şi fiii lui Israel din nou au
făcut rău* în ochii Domnului; şi
Domnul a întărit pe Eglon**,
împăratul Moabului, împotriva
lui Israel, pentru că ei făcuseră
13 rău în ochii Domnului. Şi el a
adunat la sine pe fiii lui Amon şi
ai lui Amalec* şi a mers şi a lovit
pe Israel; şi au luat în stăpânire
14 Cetatea Palmierilor**. Şi fiii lui
Israel au slujit* lui Eglon, împă-
ratul Moabului, optsprezece ani.
15 Şi fiii lui Israel au strigat* către
Domnul şi Domnul le-a ridicat
un salvator, pe Ehud, fiul lui Ghe-
ra beniamitul, bărbat stângaci[b]**.
Şi fiii lui Israel au trimis, prin
mâna lui, un dar lui Eglon, împă-
16 ratul Moabului. Şi Ehud şi-a fă-
cut o sabie cu două tăişuri, lungă
de un cot[c], şi a încins-o sub haina
17 sa, la coapsa lui cea dreaptă. Şi a
adus darul la Eglon, împăratul
Moabului. Şi Eglon era un om
18 foarte gras. Şi a fost *aşa*: când a
terminat de adus darul, a dat
drumul oamenilor care purtaseră
19 darul. Şi s-a întors* de la cariere-
le de piatră[d] de lângă Ghilgal şi
a zis: „Am o vorbă tainică pen-
tru tine, împărate!“ Şi el a zis:
„Tăcere!“ Şi toți cei care stăteau
20 lângă el au ieşit de la el. Şi Ehud
a venit la el. Şi el şedea în camera
răcoroasă de sus, care era numai
pentru el. Şi Ehud a zis: „Am un
cuvânt de la Dumnezeu pentru
tine“. Şi el s-a ridicat de pe scaun.
21 Şi Ehud şi-a întins mâna stângă
şi şi-a luat sabia de la coapsa
dreaptă şi a înfipt-o în pântecele
22 lui. Şi chiar mânerul a intrat după
tăiş şi grăsimea s-a închis peste
tăiş, pentru că n-a putut scoate
sabia din pântecele lui şi ea i-a
ieşit printre picioare.
23 Şi Ehud a ieşit în pridvor şi a
închis după el uşile camerei de sus
şi le-a încuiat.
24 Şi, după ce a ieşit el, au venit
slujitorii şi s-au uitat; şi, iată,
uşile camerei de sus erau încuia-
te. Şi au zis: „Negreşit, îşi acope-
ră* picioarele în camera sa răco-
25 roasă“. Şi au aşteptat cât timp
s-au jenat*; şi, iată, el nu deschi-
dea uşile camerei de sus; şi au luat
cheia şi au descuiat şi, iată, dom-
nul lor zăcea mort pe pământ.
26 Şi, pe când întârziau ei, Ehud
a fugit şi a trecut de carierele de
27 piatră şi a scăpat la Seira. Şi a
fost *aşa*: când a venit, a sunat*
din trâmbiță în ținutul muntos**
al lui Efraim. Şi fiii lui Israel au
coborât cu el din ținutul muntos
28 şi el *era* înaintea lor. Şi el le-a zis:
„Urmați-mă, pentru că Domnul a
dat* în mâna voastră pe vrăjmaşii
voştri, pe moabiți. Şi au coborât
după el şi au luat lui Moab va-
durile** Iordanului şi nu lăsau
29 pe nimeni să treacă. Şi, în timpul
acela, au bătut pe moabiți, cam
zece mii de oameni, toți voinici[e]
şi toți oameni viteji, şi n-a scă-
30 pat nici unul. Şi, în ziua aceea,
Moabul a fost supus sub mâna
lui Israel. Şi țara* a avut odihnă
optzeci de ani.

Şamgar

31 Şi, după el, a fost Şamgar*,
fiul lui Anat. Şi el a bătut pe fi-

8 **Hab. 3.7.
9 *Cap. 4.3; 6.7; 10.10. 1 Sam. 12.10 Neem. 9.27. Ps. 22.5; 106.44; 107.13 **Cap. 2.16. †Cap. 1.13.
10 *Num. 27.18. Cap. 6.34; 11.29; 13.25; 14.6,19. 1 Sam. 11.6. 2 Cr. 15.1.
12 *Cap. 2.19. **1 Sam.12.9
13 *Cap. 5.14. **Deut. 34.3. Cap. 1.16.
14 *Deut. 28.48.
15 *Vers. 9. Ps. 78.34. **Cap. 20.16
19 *Ios. 4.20.
24 *1 Sam. 24.3
25 *2 Împ. 2.17; 8.11.
27 *Cap. 5.14; 6.34. 1 Sam. 13.3. **Ios. 17.15. Cap. 7.24; 17.1; 19.1.
28 *Cap. 7.9,15. 1 Sam. 17.47 **Ios. 2.7. Cap. 7.24; 12.5.
30 *Vers. 11.
31 *Cap. 5.6,8. 1 Sam. 13.19; 13.22.

[a] *Ebr. Aram-naharaim* [b] *Lit.* „legat în ce priveşte mâna sa dreaptă“ [c] *Probabil* „un cot scurt“; *nu arată o măsură fixă* [d] *Sau* „chipurile cioplite“ [e] *Lit.* „graşi“

31 **1 Sam. 7.47 †Cap. 2.16. ††1 Sam. 4.1

listeni, şase sute de oameni, cu o
ţepuşă** pentru boi. Şi a salvat† şi
el pe Israel††.

Debora şi Barac

1 *Cap. 2.19.

4 Şi fiii lui Israel din nou au
făcut rău* în ochii Domnului; şi

2 *Cap. 2.14. **Ios. 11.1; 11.10; 19.36. †1 Sam. 12.9 Ps. 83.9.

2 Ehud murise. Şi Domnul i-a vân-
dut* în mâna lui Iabin, împăra-
tul Canaanului, care împărăţea
în Haţor**. Şi căpetenia oştirii
sale era Sisera†, care locuia în

3 *Deut. 20.1. Cap. 1.19. **Cap. 5.8. Ps. 106.42.

3 Haroşet-Goim[a]. Şi fiii lui Israel
au strigat către Domnul, pentru
că el avea nouă sute de care*
de fier şi a asuprit** tare pe fiii
4 lui Israel, douăzeci de ani. Şi De-
bora[b], o femeie profetesă, soţia
lui Lapidot, judeca pe Israel în

5 *Gen. 35.8.

5 timpul acela. Şi ea locuia* sub
Palmierul Deborei, între Rama şi
Betel, în ţinutul muntos al lui
Efraim; şi fiii lui Israel se suiau

6 *Ev. 11.32. **Ios. 19.37.

6 la ea pentru judecată. Şi ea a tri-
mis şi a chemat pe Barac*, fiul
lui Abinoam din Chedeş-Nef-
tali**, şi i-a zis: „N-a poruncit
Domnul Dumnezeul lui Israel:
«Du-te şi îndreaptă-te spre munte-
le Tabor şi ia cu tine zece mii de
bărbaţi dintre fiii lui Neftali şi

7 *Ex. 14.4. **Cap. 5.21. 1 Împ. 18.40. Ps. 83.9,10.

7 dintre fiii lui Zabulon şi voi
atrage* la tine, la râul Chişon**,
pe Sisera, căpetenia oştirii lui
Iabin, carele lui şi mulţimea lui
8 şi-l voi da în mâna ta»?“ Şi Barac
i-a zis: „Dacă vei merge cu mine,
atunci voi merge, dar dacă nu vei
merge cu mine, nu voi merge“.

9 *Cap. 2.14. Vers. 21.

9 Şi ea a zis: „Da, voi merge cu tine,
dar nu va fi spre onoarea ta pe
calea pe care mergi, pentru că
Domnul va da* pe Sisera în mâna
unei femei“. Şi Debora s-a ridicat
şi a mers cu Barac la Chedeş.

10 *Cap. 5.18. **Ex. 11.8. Vers. 14. Cap. 5.15. 1 Împ. 20.10.

10 Şi Barac a chemat pe Za-
bulon* şi pe Neftali la Chedeş; şi
s-au suit** după el[c] zece mii de
bărbaţi; şi Debora s-a suit cu el.

11 *Cap. 1.16. **Num.10.29 †Ios. 19.33. Vers. 6.

11 (Iar Heber chenitul* se despărţise
de cheniţi, de fiii lui Hobab**,
socrul lui Moise, şi îşi întinsese
cortul până la stejarul Ţaanaim†,
12 care este lângă Chedeş.) Şi au
spus lui Sisera că Barac, fiul lui
Abinoam, s-a suit la muntele Ta-
13 bor. Şi Sisera şi-a adunat toate

13 *Vers. 3.

carele, nouă* sute de care de fier,
şi pe tot poporul care era cu el,
de la Haroşet-Goim până la râul
Chişon.
14 Şi Debora a zis lui Barac: „Ri-

14 *Deut. 9.3. 2 Sam. 5.24. Ps. 68.7. Is. 52.12.

dică-te, pentru că aceasta este
ziua în care a dat Domnul pe Si-
sera în mâna ta! N-a ieşit* Dom-
nul înaintea ta?“ Şi Barac a co-
borât de pe muntele Tabor, şi zece
15 mii de oameni în urma lui. Şi

15 *Deut. 7.23. Ios. 10.10. Ps. 83.9,10.

Domnul a înfrânt* pe Sisera şi
toate carele şi toată oştirea cu
ascuţişul sabiei dinaintea lui Ba-
rac; şi Sisera s-a dat jos din car şi
16 a fugit pe jos. Şi Barac a urmărit

16 *Ex. 14.28. Ps. 83.9.

carele şi oştirea până la Haroşet-
Goim; şi toată oştirea lui Sisera
a căzut sub ascuţişul sabiei: n-a
rămas unul*.

Sisera ucis de Iael

17 Şi Sisera a fugit pe jos la cor-

17 *Cap. 5.6.

tul Iaelei*, soţia lui Heber cheni-
tul, pentru că între Iabin, împă-
ratul Haţorului, şi casa lui Heber
18 chenitul era pace. Şi Iael a ieşit
în întâmpinarea lui Sisera şi i-a
zis: „Retrage-te, domnul meu, la
mine; nu te teme“. Şi s-a retras
la ea în cort şi ea l-a acoperit
19 cu învelitoarea. Şi el i-a zis:

19 *Cap. 5.25.

„Dă-mi, te rog, să beau puţină apă,
că-mi este sete“. Şi ea i-a deschis
burduful* cu lapte şi i-a dat să bea
20 şi l-a învelit. Şi el i-a zis: „Stai la
uşa cortului şi va fi *aşa*: dacă va
veni cineva şi te va întreba, zi-
când: «Este cineva aici?», să spui:
21 «Nu!»“ Şi Iael*, soţia lui Heber,

21 *Cap. 5.26.

a luat un ţăruş al cortului şi a luat
ciocanul în mână şi a venit încet
la el şi i-a bătut ţăruşul prin tâm-
ple şi el s-a înfipt în pământ; căci
căzuse într-un somn adânc şi era
22 obosit. Şi a murit. Şi, iată, pe când
Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a
ieşit în întâmpinare şi i-a zis:
„Vino şi îţi voi arăta pe bărbatul

[a] *Sau* „Haroşetul naţiunilor“ [b] *Albină* [c] *Lit.* „la picioarele lui“

pe care-l cauţi“. Şi el a venit în
cortul ei şi, iată, Sisera zăcea
mort şi ţăruşul *era* în tâmplele

23 *Neem. 9.24. Ps. 18.47.

23 lui. Şi, în ziua aceea, Dumnezeu a
supus* pe Iabin, împăratul Ca-
naanului, înaintea fiilor lui Israel.
24 Şi mâna fiilor lui Israel înainta
şi apăsa greu împotriva lui Iabin,
împăratul Canaanului, până când
au nimicit pe Iabin, împăratul
Canaanului.

Cântarea Deborei şi a lui Barac

1 *Ex. 15.1. Ps. 18 titlu

5 Şi Debora şi Barac, fiul lui
Abinoam, au cântat* în ziua
aceea, zicând:

2 *Vers. 9. **2 Cr. 17.16 Ps. 110.3.

2 Pentru că *acei* conducători* au
condus în Israel,
pentru că poporul s-a oferit**
de bunăvoie,
binecuvântaţi pe Domnul!

3 *Deut. 32.1,3 Ps. 2.10. **Ps. 27.6.

3 Ascultaţi*, împăraţilor! Ple-
caţi urechea, căpeteniilor!
Eu, eu voi cânta** Dom-
nului;
voi face o cântare de laudă
Domnului Dumnezeului lui Is-
rael.

4 *Deut. 33.2. Ps. 68.7. **2 Sam. 22.8 Ps. 68.8. Is. 64.3. Hab. 3.10.

4 Doamne*, când ai ieşit Tu din
Seir,
când ai înaintat din câmpiile
Edomului,
pământul** s-a cutremurat şi
cerurile au picurat,
da, norii au picurat apă.

5 *Deut. 4.11. Ps. 97.5. **Ex. 19.18.

5 Munţii* s-au zguduit[a] înaintea
feţei Domnului,
Sinaiul** acela, înaintea Dom-
nului Dumnezeului lui Israel.

6 *Cap. 3.31. **Cap. 4.17. †Lev. 26.22. 2 Cr. 15.5. Is. 33.8. Plân. 1.4; 4.18.

6 În zilele lui Şamgar*, fiul lui
Anat, în zilele Iaelei**,
căile† erau neumblate şi călă-
torii pe drumuri mari umblau pe
căi strâmbe.

7 *Is. 49.23.

7 Conducătorii[b] au încetat în Is-
rael,
au încetat până m-am ridicat
eu, Debora,
până m-am ridicat eu, o ma-
mă* în Israel.

8 *Deut.32.16. Cap. 2.12,17. **1Sam.13.19; 13.22.

8 Îşi alegeau dumnezei* noi;
atunci războiul era la porţi.
Nu se vedea** nici scut nici
suliţă la patruzeci de mii în Is-
rael.

9 *Vers. 2.

9 Inima mea este pentru căpe-
teniile lui Israel, care s-au oferit*
de bunăvoie pentru popor.
Binecuvântaţi pe Domnul!

10 *Cap. 10.4; 12.14. **Ps. 105.2; 107.32; 145.5.

10 Voi, care încălecaţi* pe măgă-
riţe albe, care şedeţi pe covoare
şi care umblaţi pe drum, cân-
taţi[c]**!

11 *Gen. 24.11; 29.2,3. **Vers. 8. 1 Sam. 12.7. Ps. 145.7. Mica 6.5.

11 Din cauza glasului celor care
împart *prada* în mijlocul adă-
pătoarelor*,
acolo istorisesc ei drepta-
tea[d]** Domnului,
dreptatea cârmuirii Sale către
satele Sale în Israel.
Şi poporul Domnului a co-
borât la porţi.

12 *Ps. 57.8. **Ps. 68.18.

12 Trezeşte-te*, trezeşte-te, De-
bora! Trezeşte-te, trezeşte-te, ros-
teşte o cântare!
Ridică-te, Barac, şi du robia**
ta roabă, fiu al lui Abinoam!

13 *Ps. 49.14.

13 Apoi coboară, tu, rămăşiţă de
oameni măreţi*, *ca* popor al *Său*.
Doamne, coboară cu mine în
mijlocul[e] vitejilor.

14 *Cap. 3.13. **Num.32.39; 32.40.

14 Din Efraim sunt cei a căror
rădăcină[f] este în[g] Amalec*.
După tine era Beniamin între
popoarele tale!
Din Machir** au coborât că-
petenii[h]
şi din Zabulon cei care mâ-
nuiau toiagul conducătorului[i].

15 *Cap. 4.14. **Cap. 4.10.

15 Şi căpeteniile lui Isahar erau
cu Debora;
şi Isahar, ca şi Barac*;
au fost trimişi în vale la
picioarele** lui;
la pâraiele lui Ruben au fost
mari hotărâri ale inimii.

16 *Num. 32.1.

16 De ce ai rămas între staule*,
ca să auzi fluierăturile tur-
melor?
La pâraiele lui Ruben au fost
mari sfătuiri ale inimii!

17 *Ios. 13.25; 13.31; 22.9.

17 Galaadul* a rămas dincolo de

[a] *Sau* „s-au topit“ [b] *Lit.* „Satele“ [c] *Sau* „cugetaţi“, „meditaţi“ [d] *Lit.* „dreptăţile“ [e] *Sau* „împotriva“
[f] *Sau* „scaun“ [g] *Sau* „împotriva lui“ [h] *Sau* „legiuitori“ [i] *Sau* „scribului“

17 **Ios. 19.24; 19.31.

Iordan;
şi Dan, pentru ce a rămas lângă corăbii?
Aşer** a stat pe ţărmul mărilor
şi a rămas în văile sale.

18 *Cap. 4.10.

18 Zabulon* este un popor *care* şi-a primejduit viaţa până la moarte;
asemenea şi Neftali, pe înălţimile câmpului.

19 *Ios. 11.1. **Cap. 1.27. †Vers. 30.

19 Împăraţii* au venit, s-au luptat.
Atunci împăraţii Canaanului s-au luptat
în Taanac**, lângă apele Meghidoului;
dar n-au luat pradă† de argint.

20 *Ios. 10.11. Ps. 77.18.

20 Din ceruri* se lupta,
de pe cărările lor, stelele s-au luptat cu Sisera.

21 *Cap. 4.7. **Ps. 44.5.

21 Râul Chişon* i-a măturat,
vechiul râu[a], râul Chişon!
Ai călcat** puterea în picioare, suflete al meu!

22 *Iov 39.19.

22 Atunci copitele cailor* s-au lovit de goana,
de goana puternicilor lor.

23 *Cap.21.9,10 Neem. 3.5. **1 Sam. 17.47; 18.17; 25.28. †Vers. 13.

23 Blestemaţi Merozul, zice Îngerul Domnului;
blestemaţi, blestemaţi pe locuitorii lui,
pentru că ei n-au venit* în ajutorul Domnului,
în ajutorul** Domnului printre viteji†.

24 *Cap. 4.17. **Lc. 1.28.

24 Binecuvântată să fie mai presus de femei Iael*, soţia lui Heber chenitul,
binecuvântată** mai presus de femeile care stau în cort!

25 *Cap. 4.19.

25 El a cerut* apă, ea i-a dat lapte;
în potirul celor măreţi ea i-a adus smântână.

26 *Cap. 4.21.

26 Ea şi-a întins mâna* spre ţăruş
şi dreapta ei spre ciocanul lucrătorilor
şi a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a zdrobit capul,
a sfărâmat şi i-a străpuns tâmpla.

27 El s-a ghemuit la picioarele ei, a căzut, s-a întins jos;
s-a ghemuit la picioarele ei, a căzut.
Unde s-a ghemuit, acolo a căzut nimicit.

28 Mama lui Sisera se uită pe fereastră
şi strigă printre zăbrele:
«Pentru ce întârzie carul lui să vină?
Pentru ce zăboveşte tropotul carelor sale?»

29 Cele înţelepte dintre doamnele ei răspund
şi ea îşi răspunde singură:

30 *Ex. 15.9.

30 «N-au găsit ei, n-au împărţit ei prada,
o fată, două fete de fiecare cap de bărbat?
Pradă* de veşminte vopsite pentru Sisera,
pradă de veşminte vopsite, brodate;
veşminte vopsite, brodate pe ambele părţi pentru gâtul prădătorului[b]!»

31 *Ps. 83.9,10; 92.9. **2 Sam. 23.4 †Ps. 19.5; 89.36,37.

31 Aşa* să fie nimiciţi toţi vrăjmaşii Tăi, Doamne!
Iar cei care Te iubesc să fie ca răsăritul** soarelui în puterea† sa!“
Şi ţara a avut odihnă patruzeci de ani.

Asuprirea madianiţilor

1 *Cap. 2.19. **Num. 22.4; 25.17. Hab. 3.7.
2 *1 Sam. 13.6 Ev. 11.38.
3 *Cap. 3.13. **Gen. 29.1. 1 Împ. 4.30. Iov 1.3.
4 *Lev. 26.16. Deut. 28.31. Mica 6.15.

6 Şi fiii lui Israel au făcut rău*
în ochii Domnului şi Domnul i-a
dat în mâna lui Madian[c]** şap-
2 te ani. Şi mâna lui Madian a fost
tare împotriva lui Israel. Din cau-
za madianiţilor, fiii lui Israel
şi-au făcut săpături[d]* în munţi şi
3 peşteri şi locuri întărite. Şi era
aşa: când semăna Israel, se suiau
Madian şi Amalec* şi fiii răsă-
ritului**; şi se suiau împotriva
4 lor. Şi îşi aşezau tabăra împotri-
va lor şi stricau* venitul ţării până
la Gaza şi nu lăsau merinde în
Israel, nici oaie, nici bou, nici mă-
5 gar. Pentru că se suiau cu vitele

[a] *Sau* „râul luptelor“ [b] *Sau* „prăzii“ [c] *Ceartă* [d] *Adăposturi săpate*

lor şi cu corturile lor şi veneau o
mulţime, ca lăcustele*: ei şi că-
milele lor erau fără număr şi in-
6 trau în ţară ca s-o distrugă. Şi Is-
rael era foarte* sărăcit din cauza
lui Madian; şi fiii lui Israel au stri-
gat** către Domnul.
7 Şi a fost *aşa*: când fiii lui Is-
rael au strigat către Domnul din
8 cauza lui Madian, Domnul a
trimis pe un profet la fiii lui Isra-
el, care le-a* zis: „Aşa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: «Eu v-am
făcut să vă suiţi din Egipt
9 şi v-am scos din casa** robilor şi
v-am scăpat din mâna egiptenilor
şi din mâna tuturor asupritorilor
voştri şi i-am alungat* dinaintea
10 voastră şi v-am dat ţara lor. Şi
v-am zis: «Eu sunt Domnul Dum-
nezeul vostru; nu vă temeţi* de
dumnezeii amoriţilor, în a căror
ţară locuiţi». Dar n-aţi ascultat de
glasul Meu»“.

Ghedeon

11 Şi Îngerul* Domnului a venit
şi S-a aşezat sub stejarul[a] din
Ofra, care era al lui Ioas din
Abiezer**. Şi Ghedeon†, fiul său,
bătea grâu în teasc, ca să-l as-
12 cundă de madianiţi. Şi Îngerul*
Domnului i S-a arătat şi i-a
zis: „Domnul este** cu tine, răz-
13 boinic viteaz!“ Şi Ghedeon I-a
zis: „Ah, Domnul meu! Dacă este
Domnul cu noi, pentru ce au ve-
nit toate acestea asupra noastră?
Şi unde* sunt toate minunile Sale,
pe care ni le-au istorisit** părin-
ţii noştri, zicând: «Nu ne-a scos
Domnul din Egipt?» Şi acum, Dom-
nul ne-a lepădat† şi ne-a dat
14 în mâna lui Madian“. Şi Domnul
a privit spre el şi i-a zis:
„Mergi cu această putere* a ta şi
vei salva pe Israel din mâna lui
Madian. Nu te-am trimis** Eu?“
15 Şi el I-a zis: „Ah, Doamne, prin
ce* voi salva pe Israel? Iată, fa-
milia[b] mea este cea mai săracă**
în Manase şi eu sunt cel mai mic
16 în casa tatălui meu“. Şi Domnul
i-a zis: „Eu voi fi* negreşit cu tine
şi vei bate pe Madian ca pe un
17 singur om“. Şi el I-a zis: „Acum,
dacă am căpătat favoare în ochii
Tăi, dă-mi un semn* că Tu vor-
18 beşti cu mine; Te rog, nu Te de-
părta de aici*, până voi veni la
Tine şi voi aduce darul meu şi-l
voi pune înaintea Ta“. Şi El a zis:
„Voi zăbovi până te vei întoarce“.
19 Şi Ghedeon a intrat* şi a pre-
gătit un ied dintre capre şi azime
dintr-o efă de făină: carnea a
pus-o în coş şi zeama a pus-o în
oală şi I-a adus afară sub stejar şi
20 I le-a pus înainte. Şi Îngerul lui
Dumnezeu i-a zis: „Ia carnea şi
azimele şi pune-le* pe această
stâncă şi varsă** zeama“. Şi a fă-
21 cut aşa. Şi Îngerul Domnului a în-
tins vârful toiagului care era în
mâna Sa şi a atins carnea şi a-
zimele. Şi focul* s-a ridicat din
stâncă şi a mistuit carnea şi azi-
mele. Şi Îngerul Domnului S-a
depărtat dinaintea ochilor lui.
22 Şi Ghedeon a văzut* că era
Îngerul Domnului şi Ghedeon a
zis: „Vai, Doamne Dumnezeule!
Pentru că am văzut** pe Îngerul
23 Domnului faţă în faţă“. Şi Dom-
nul i-a zis: „Pace* ţie, nu te teme,
24 nu vei muri!“ Şi Ghedeon a zidit
acolo un altar Domnului şi l-a
numit „Domnul păcii[c]“. Până în
ziua aceasta el este încă în Ofra*
din Abiezer.
25 Şi a fost *aşa*: în noaptea aceea,
Domnul i-a zis: „Ia viţelul pe ca-
re-l are tatăl tău, al doilea taur
de şapte ani, şi dărâmă altarul lui
Baal pe care-l are tatăl tău şi taie
26 aşera* care este lângă el. Şi zi-
deşte un altar Domnului Dumne-
zeului tău pe vârful acestei în-
tărituri, în felul rânduit, şi ia al
doilea taur şi oferă-l *ca* ardere-
de-tot[d] cu lemnele aşerei, pe care
27 o vei tăia“. Şi Ghedeon a luat zece

5 *Cap. 7.12.
6 *Deut. 28.43. **Cap. 3.15. Osea 5.15.
8 *Cap. 2.1,2. **Ios. 24.17.
9 *Ps. 44.2,3.
10 *2 Împ. 17.35; 17.37,38. Ier. 10.2.
11 *Vers. 21. Cap. 13.3. **Ios. 17.2. †Ev. 11.32.
12 *Cap. 13.3. Lc. 1.11,28. **Ios. 1.5.
13 *Ps. 89.49. Is. 59.1; 63.15 **Ps. 44.1. †Vers. 1. 2 Cr. 15.2. Ps. 44.9.
14 *1 Sam. 12.11 Ev. 11.32,34. **Ios. 1.9. Cap. 4.6.
15 *Ex. 3.11. **1 Sam. 9.21 Vers. 11.
16 *Ex. 3.12. Ios. 1.5.
17 *Ex. 4.1-8. Vers. 36,37. 2 Împ. 20.8. Ps. 86.17. Is. 7.11; 38.7,8.
18 *Gen. 18.3,5. Cap. 13.15.
19 *Gen. 18.6-8
20 *Cap. 13.19. **1 Împ. 18.33; 18.34.
21 *Lev. 9.24. 1 Împ. 18.38. 2 Cr. 7.1.
22 *Gen. 32.30. Ex. 33.20. Cap. 13.22. **Gen. 16.13 Cap. 13.21.
23 *Dan. 10.19.
24 *Cap. 8.32.
25 *Ex. 34.13. Deut. 7.5.

[a] *Sau* „terebintul“ [b] *Lit.* „mia“ *(ceată de o mie de oameni)* [c] *Ebr.* „Yahve Şalom“ [d] *Jertfă a cărei mireasmă se înalţă spre ceruri*

bărbați dintre robii săi și a făcut
cum îi vorbise *D*omnul. Și a fost
așa: fiindcă se temea de casa
tatălui său și de oamenii cetății
să facă aceasta ziua, a făcut-o
noaptea.
28 Și, când s-au trezit oamenii
cetății dis-de-dimineață, iată, al-
tarul lui Baal era dărâmat, și așera
care era lângă el, tăiată, și taurul
al doilea adus ardere-de-tot
29 pe altarul care era zidit. Și ei au
zis unul către altul: „Cine a făcut
aceasta?“ Și au cercetat și au în-
trebat și au zis: „Ghedeon, fiul
30 lui Ioas, a făcut lucrul acesta“. Și
oamenii cetății i-au zis lui Ioas:
„Scoate afară pe fiul tău, ca să
moară, pentru că a dărâmat alta-
rul lui Baal și pentru că a tăiat
31 așera care era lângă el“. Și Ioas a
zis tuturor celor care stăteau lân-
gă el: „Vreți voi să-l apărați pe
Baal? Sau vreți voi să-l salvați?
Cine-l va apăra să moară până
dimineață. Dacă el este dumne-
zeu, să se apere singur, pentru că
32 i-au dărâmat altarul“. Și l-au nu-
mit în ziua aceea Ierub-Baal[a]*, zi-
când: „Apere-se Baal împotriva
lui, pentru că i-a dărâmat altarul“.

32 *Cap. 7.1. 1 Sam. 12.11. 2 Sam. 11.21.

33 Și tot Madianul* și Amalec și
fiii răsăritului s-au adunat îm-
preună și au trecut[b] și și-au așezat
34 tabăra în Valea** Izreel. Și Du-
hul* *D*omnului l-a îmbrăcat pe
Ghedeon[c] și el a sunat** din trâm-
biță și cei din Abiezer au fost che-
35 mați după el. Și a trimis soli prin
tot Manase și au fost chemați și
ei după el. Și a trimis soli la Așer
și la Zabulon* și la Neftali, și
ei s-au suit în întâmpinarea lor.

33 *Vers. 3. **Ios. 17.16.
34 *Cap. 3.10. 1 Cr. 12.18. 2 Cr. 24.20. **Num. 10.3. Cap. 3.27.
35 *Cap. 4.6,10; 5.18.

Lâna și roua

36 Și Ghedeon a spus lui Dum-
nezeu: „Dacă vrei să salvezi* pe
37 Israel prin mâna mea, cum ai zis,
iată, voi pune* un val de lână în arie;
dacă va fi rouă numai pe val și
tot ogorul va fi uscat, atunci voi
cunoaște că vei salva pe Israel
prin mâna mea, așa cum ai zis“.
38 Și a fost așa. Și s-a sculat dis-
de-dimineață a doua zi și a strâns
valul și a stors roua din val, un
39 vas plin cu apă. Și Ghedeon a zis
lui Dumnezeu: „Să nu se aprindă*
mânia Ta împotriva mea și voi
vorbi numai de data aceasta: «Te
rog, să mai încerc numai de data
aceasta cu valul. Te rog, să fie
uscat numai valul și pe tot ogorul
40 să fie rouă»“. Și Dumnezeu a făcut
așa în noaptea aceea: și a fost
uscat numai valul și pe tot ogorul
a fost rouă.

36 *Cap. 6.17.
37 *Ex. 4.3,4; 4.6,7.
39 *Gen. 18.32.

Victoria asupra madianiților

7 Și Ierub-Baal*, adică Ghede-
on, s-a sculat de dimineață, și tot
poporul care era cu el, și și-au așe-
zat tabăra lângă izvorul Harod[d];
și avea tabăra lui Madian spre
nord, lângă dealul More**, în
2 vale. Și *D*omnul i-a zis lui Ghe-
deon: „Poporul care este cu tine
este prea mult ca să dau pe Ma-
dian în mâna lor, ca nu cumva Is-
rael să se laude* împotriva Mea,
zicând: «Mâna mea m-a salvat».
3 Și acum strigă în auzul poporu-
lui, zicând: «Cine este fricos* și
tremură să se întoarcă și să ple-
ce de la muntele Galaad»“. Și
douăzeci și două de mii s-au
întors din popor și au rămas zece
4 mii. Și *D*omnul a zis lui Ghe-
deon: „Poporul este încă mult,
coboară-i la apă și ți-i voi în-
cerca acolo; și va fi *așa*: acela de-
spre care îți voi zice: «Acesta
să meargă cu tine!», acela va mer-
ge cu tine; și despre oricine îți
voi zice: «Acesta să nu meargă cu
5 tine!», acela nu va merge“. Și a
coborât poporul la apă. Și *D*om-
nul a zis lui Ghedeon: „Pe oricine
va lipăi cu limba sa din apă, cum
lipăie câinele, pe acela pune-l deo-
parte; tot așa pe oricine se va ple-
6 ca pe genunchi ca să bea“. Și nu-
mărul celor care au lipăit cu mâna
la gura lor a fost trei sute de băr-
bați; și tot restul poporului s-a
plecat pe genunchi ca să bea apă.

1 *Cap. 6.32. **Gen. 12.6. Deut. 11.30.
2 *Deut. 8.17. Is. 10.13. 1 Cor. 1.29. 2 Cor. 4.7.
3 *Deut. 20.8.

[a] *Apere-se Baal* [b] *Iordanul* [c] *Lit.* „S-a îmbrăcat cu Ghedeon!“ [d] *Tremur*

7 *1 Sam. 14.6
7 Şi Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu
cei trei* sute de oameni care au
lipăit vă voi salva şi voi da pe
Madian în mâna ta, iar tot popo-
rul să meargă fiecare la locul
8 său“. Şi au luat merindele popo-
rului în mâna lor şi trâmbiţele
lui; şi pe toţi bărbaţii lui Israel i-a
trimis pe fiecare la cortul său,
dar a reţinut pe cei trei sute de
bărbaţi. Şi tabăra lui Madian era
mai jos de el, în vale.
9 *Gen. 46.2,3. **Ios. 2.24; 10.8.
9 Şi a fost *aşa*: în noaptea*
aceea, Domnul i-a zis: „Ridică-te,
coboară în tabără, pentru că am
10 dat-o în mâna** ta. Şi, dacă te
temi să cobori singur, coboară
în tabără cu Pura[a], slujitorul tău.
11 *Gen. 24.14. Vers. 13-15. 1 Sam. 14.9; 14.10.
11 Şi vei auzi* ce zic ei şi apoi ţi
se vor întări mâinile şi vei coborî
în tabără“. Şi a coborât cu Pura,
slujitorul său, la partea de afară
a oamenilor înarmaţi, care erau
12 *Cap. 6.5,33; 8.10.
12 în tabără. Şi Madian şi Amalec şi
toţi fiii răsăritului s-au întins în
vale, o mulţime, ca lăcustele*; şi
cămilele lor erau multe, fără nu-
măr, ca nisipul de pe ţărmul mă-
13 rii. Şi Ghedeon a venit şi, iată,
un bărbat istorisea tovarăşului
său un vis şi zicea: „Iată, am visat
un vis şi, iată, o turtă de pâine de
orz se rostogolea în tabăra lui
Madian şi a venit până la cort
şi l-a lovit şi a căzut; şi l-a răs-
turnat cu susul în jos şi cortul s-a
14 *Ios. 2.9.
14 desfăcut“. Şi tovarăşul său a răs-
puns şi a zis: „Aceasta nu este
decât sabia lui Ghedeon, fiul lui
Ioas, bărbatul lui Israel: Dum-
nezeu a dat în mâna* lui pe Ma-
dian şi toată tabăra“.
15 Şi a fost *aşa*: când a auzit
Ghedeon istorisirea visului şi in-
terpretarea lui, s-a închinat şi s-a
întors în tabăra lui Israel şi a zis:
„Ridicaţi-vă, pentru că Domnul a
dat tabăra lui Madian în mâna
16 voastră“. Şi a împărţit pe cei trei
sute de bărbaţi în trei cete şi a
pus o trâmbiţă în mâna fiecăruia,
şi urcioare goale, şi făclii în ur-
16 *2 Cor. 4.7.
17 cioare*. Şi le-a zis: „Uitaţi-vă la
mine şi faceţi la fel. Şi, iată, când
mă voi duce la marginea taberei,
va fi *aşa*: cum voi face eu, aşa
18 să faceţi şi voi. Şi, când voi suna
din trâmbiţă, eu şi toţi cei care
sunt cu mine, să sunaţi şi voi din
trâmbiţe împrejurul întregii ta-
bere şi să spuneţi: «Pentru Dom-
nul şi pentru Ghedeon![b]»“
19 Şi Ghedeon şi suta de bărbaţi
care erau cu el au venit la mar-
ginea taberei, la începutul străjii
de la mijloc[c]; şi de-abia aşezaseră
straja; şi ei au sunat din trâmbi-
ţă şi au sfărâmat urcioarele care
20 erau în mâinile lor. Şi cele trei ce-
te au sunat din trâmbiţe şi au
sfărâmat urcioarele şi au ţinut
făcliile în mâna stângă şi trâm-
biţele în mâna dreaptă, ca să sune,
şi au strigat: „Sabia Domnului şi
21 a lui Ghedeon!“ Şi stătea* fieca-
21 *Ex. 14.13,14 2 Cr. 20.17. **2 Împ. 7.7.
re om la locul său împrejurul ta-
berei; şi toată** oştirea a alergat
22 şi a strigat şi a fugit. Şi cei trei
22 *Ios. 6.4,16; 6.20. **Ps. 83.9. Is. 9.4. †1 Sam. 14.20 2 Cr. 20.23. ††1 Împ. 4.12; 19.16.
sute au sunat* din trâmbiţe; şi
Domnul a ridicat** sabia† fiecă-
rui om împotriva tovarăşului
său în toată tabăra. Şi tabăra a
fugit până la Bet-Şita, către Ţe-
rera, până la hotarul lui Abel-Me-
hola††, lângă Tabat.
23 Şi bărbaţii lui Israel s-au a-
23 *Cap. 6.35.
dunat din Neftali* şi din Aşer şi
din tot Manase şi au urmărit pe
Madian.
24 Şi Ghedeon a trimis soli în
24 *Cap. 3.27. **Cap. 3.28. †Ioan 1.28.
tot ţinutul muntos* al lui Efraim,
zicând: „Coborâţi împotriva lui
Madian şi luaţi-le apele până la
Bet-Bara, şi Iordanul“. Şi toţi băr-
baţii lui Efraim s-au adunat şi au
luat** apele până la Bet-Bara†, şi
25 Iordanul. Şi au prins pe două*
25 *Cap. 8.3. Ps. 83.11. **Is. 10.26.
căpetenii ale lui Madian, pe Oreb[d]
şi pe Zeeb[e]; şi au ucis pe Oreb
pe stânca** lui Oreb şi pe Zeeb
l-au ucis la teascul lui Zeeb; şi au
urmărit pe Madian şi au adus

[a] *Ramură* [b] *Lit.* „A Domnului şi a lui Ghedeon!“ [c] *La miezul nopţii* [d] *Corb* [e] *Lup*

25 †Cap. 8.4.
1 *Cap. 12.1. 2 Sam. 19.41.
2 *Cap. 6.11.
3 *Cap. 7.24,25 Filip. 2.3. **Pr. 15.1.
4 *Cap. 7.25.
5 *Gen. 33.17. Ps. 60.6.
6 *Vers. 15. **1 Împ. 20.11 †1 Sam. 25.11
7 *Vers. 16.
8 *Gen. 32.30. 1 Împ. 12.25.
9 *1 Împ. 22.27 **Vers. 17.
10 *Cap. 6.5; 7.12. Is. 9.4.
11 *Num. 32.35; 32.42.

capetele lui Oreb şi Zeeb la Ghe-
deon, dincolo† de Iordan.

Zebah şi Ţalmuna

8 Şi bărbaţii* lui Efraim i-au
zis: „Ce ne-ai făcut, de nu ne-ai che-
mat când te-ai dus ca să te lupţi
cu Madian?“ Şi s-au certat *foarte*
2 tare cu el. Şi el le-a zis: „Ce am
făcut eu acum pe lângă voi? Nu
este mai bună strângerea boa-
belor rămase din Efraim decât cule-
3 sul viei din* Abiezer? Dumne-
zeu a dat în mâinile* voastre pe
căpeteniile Madianului, pe Oreb
şi pe Zeeb, şi ce am putut face
eu pe lângă voi?“ Atunci duhul
lor s-a potolit** faţă de el, când
a zis cuvântul acesta.
4 Şi Ghedeon a venit* la Iordan
şi a trecut, el şi cei trei sute de
bărbaţi care erau cu el, obosiţi,
5 totuşi urmărind. Şi a spus băr-
baţilor din Sucot*: „Daţi, vă rog,
pâini poporului care mă urmează,
pentru că sunt obosiţi; şi eu ur-
măresc pe Zebah şi pe Ţalmuna,
6 împăraţii Madianului“. Şi căpe-
teniile Sucotului au zis: „Sunt
mâinele* lui Zebah** şi ale lui
Ţalmuna chiar în mâna ta, ca să
7 dăm pâine† oştirii tale?“ Şi Ghe-
deon a zis: „De aceea, când* va
da Domnul pe Zebah şi pe Ţal-
muna în mâna mea, vă voi treie-
ra carnea cu spinii pustiului şi
8 cu mărăcini“. Şi de acolo s-a suit la
Penuel* şi le-a vorbit la fel.
Şi oamenii din Penuel i-au răs-
puns cum au răspuns oamenii
9 din Sucot. Şi a vorbit şi bărbaţi-
lor din Penuel, zicând: „Când mă
voi întoarce* în pace, voi dă-
râma** turnul acesta“.
10 Iar Zebah şi Ţalmuna erau în
Carcor, şi taberele lor cu ei, cam
cincisprezece mii, toţi câţi au
rămas din toată* tabăra fiilor
răsăritului, căci căzuseră o sută
douăzeci de mii de oameni care
11 scoteau sabia. Şi Ghedeon s-a suit
pe calea celor care locuiau în cor-
turi, la răsărit de Nobah* şi Iog-
beha, şi a lovit tabăra, pentru că
12 tabăra era fără grijă**. Şi Zebah
şi Ţalmuna au fugit şi el i-a ur-
mărit şi a prins* pe cei doi îm-
păraţi ai lui Madian, pe Zebah şi
pe Ţalmuna; şi a îngrozit[a] toată
tabăra.
13 Şi Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a
întors de la luptă, de la suişul lui
14 Heres[b]. Şi a prins pe un băiat al
bărbaţilor din Sucot şi l-a între-
bat; şi el i-a scris pe căpeteniile
Sucotului şi pe bătrânii săi: şap-
15 tezeci şi şapte de bărbaţi. Şi a
venit la bărbaţii din Sucot şi a
zis: „Iată pe Zebah şi pe Ţalmu-
na, cu care m-aţi batjocorit*, zi-
când: «Sunt mâinele lui Zebah
şi ale lui Ţalmuna chiar în mâna ta,
ca să dăm pâine oamenilor tăi
16 obosiţi?»“ Şi a luat* pe bătrânii
cetăţii şi spini din pustiu şi mă-
răcini şi a pedepsit pe oamenii
17 Sucotului cu ei. Şi a dărâmat*
turnul** din Penuel şi a ucis pe
oamenii cetăţii.
18 Şi a zis lui Zebah şi lui Ţal-
muna: „Cum erau bărbaţii pe care
i-aţi ucis la Tabor*?“ Şi au răs-
puns: „Ca tine, aşa erau; fiecare
19 semăna cu fiii unui împărat“. Şi
el a zis: „Erau fraţii mei, fiii ma-
mei mele! Viu este Domnul, că da-
că i-aţi fi lăsat în viaţă, nu v-aş
20 ucide“. Şi a zis către întâiul-năs-
cut al său, Ieter: „Ridică-te, uci-
de-i!“ Dar băiatul nu şi-a scos
sabia, pentru că se temea, fiindcă
21 era încă tânăr[c]. Şi Zebah şi Ţal-
muna au zis: „Ridică-te tu şi a-
runcă-te asupra noastră, căci cum
este bărbatul, aşa este puterea
lui“. Şi Ghedeon s-a ridicat şi a
ucis* pe Zebah şi pe Ţalmuna; şi
a luat lunişoarele[d] care erau la
gâturile cămilelor lor.

Efodul lui Ghedeon

22 Şi bărbaţii lui Israel au zis lui
Ghedeon: „Stăpâneşte peste noi,
tu şi fiul tău şi fiul fiului tău,
pentru că ne-ai salvat din mâna
23 lui Madian“. Şi Ghedeon le-a zis:

11 **Cap. 18.27 1 Tes. 5.3.
12 *Ps. 83.11.
15 *Vers. 6.
16 *Vers. 7.
17 *Vers. 9. **1 Împ. 12.25
18 *Cap. 4.6. Ps. 89.12.
21 *Ps. 83.11.

[a] *Sau* „a risipit“ [b] *Sau* „înaintea *răsăritului* soarelui la Heres“ [c] *Lit.* „băiat“ [d] *Podoabe în formă de lună*

23 *1 Sam. 8.7; 10.19; 12.12. Ps. 10.16.
24 *Gen. 25.13; 37.25,28.

„Nu eu voi stăpâni peste voi, nici
fiul meu nu va stăpâni peste voi:
Domnul* va stăpâni peste voi“.
24 Şi Ghedeon le-a zis: „Vă voi face o
cerere: Daţi-mi fiecare cerceii[a]
prăzii sale“ (pentru că *aceia* aveau
cercei de aur, fiindcă erau ismae-
25 liţi*). Şi au zis: „*Îţi* dăm bu-
curoşi!“ Şi au întins o manta şi
au aruncat pe ea fiecare cerceii pră-
26 zii sale. Şi greutatea cerceilor de
aur pe care îi ceruse el era de o
mie şapte sute de sicli de aur, în
afară de lunişoarele şi cerceii şi
hainele de purpură pe care le
aveau împăraţii lui Madian şi
în afară de lanţurile de gât care
erau pe gâturile cămilelor lor.
27 Şi Ghedeon a făcut din ele un
efod* şi l-a pus în cetatea sa, în
Ofra**. Şi tot Israelul a curvit†
după el acolo; şi a fost o cursă††
pentru Ghedeon şi pentru casa lui.

27 *Ex. 28.6. Cap. 17.5; 18.14. **Cap. 6.24. †Ps. 106.39. ††Deut. 7.16.

Fiii lui Ghedeon şi moartea sa

28 *Cap. 5.31.
29 *Cap. 7.1.
30 *Cap. 9.2,5.
31 *Cap. 9.1.
32 *Gen. 25.8. Iov 5.26. **Cap. 6.24. Vers. 27.
33 *Cap. 2.19. **Cap. 2.17. †Cap. 9.4,46.
34 *Deut. 4.9. Cap. 3.7. Ps. 78.11,42; 106.13,21.
35 *Cap. 9.16-18 Ecl. 9.14,15.

28 Şi Madian a fost supus înain-
tea fiilor lui Israel şi nu şi-a mai
ridicat capul. Şi ţara a avut odih-
nă* patruzeci de ani în zilele lui
Ghedeon.
29 Şi Ierubaal*, fiul lui Ioas, a
30 mers şi a locuit în casa lui. Şi
Ghedeon a avut şaptezeci* de fii
ieşiţi din coapsele sale, pentru că
31 avea multe soţii. Şi ţiitoarea* lui
care era în Sihem i-a născut şi
ea un fiu, şi el i-a pus numele
32 Abimelec. Şi Ghedeon, fiul lui
Ioas, a murit după o bună bătrâ-
neţe* şi a fost înmormântat în
mormântul lui Ioas, tatăl său, în
Ofra** din Abiezer.
33 Şi a fost *aşa*: după ce a mu-
rit* Ghedeon, fiii lui Israel s-au
întors din nou şi au curvit** după
baali şi şi-au făcut dumnezeu pe
34 Baal-Berit[b]†. Şi fiii lui Israel nu
şi-au amintit* de Domnul Dum-
nezeul lor, care îi scăpase din
mâna vrăjmaşilor lor, de jur-îm-
35 prejur. Şi n-au arătat bunătate*
casei lui Ierubaal-Ghedeon, după
tot binele pe care-l făcuse el lui
Israel.

Uneltirea lui Abimelec

1 *Cap. 8.31.
2 *Cap. 8.30. **Gen. 29.14
3 *Gen. 29.15.
4 *Cap. 8.33. **Cap. 11.3. 2 Cr. 13.7. Pr. 12.11. Fap. 17.5.
5 *Cap. 6.24. **2 Împ. 11.1; 11.2. †Cap. 8.30. Vers. 2,18.

9 Şi Abimelec, fiul lui Ierubaal,
s-a dus la Sihem, la fraţii* mamei
sale, şi le-a vorbit lor şi întregii
familii a casei tatălui mamei
2 sale, zicând: „Vorbiţi, vă rog, în
auzul tuturor locuitorilor[c] Sihe-
mului: «Ce este mai bine pentru
voi: să stăpânească* peste voi
şaptezeci de oameni, toţi fii ai
lui Ierubaal, sau să stăpânească
peste voi un singur om?» şi a-
mintiţi-vă că eu sunt osul** vostru
3 şi carnea voastră“. Şi fraţii mamei
sale au spus despre el toate cu-
vintele acestea, în auzul tuturor
locuitorilor din Sihem. Şi inima
lor s-a plecat spre Abimelec, pen-
tru că au zis: „El este fratele* nos-
4 tru“. Şi i-au dat şaptezeci de si-
cli de argint din casa lui Baal-
Berit*. Cu ei, Abimelec a tocmit
oameni fără căpătâi** şi îndrăz-
5 neţi[d], şi ei l-au urmat. Şi a venit
în casa tatălui său la Ofra* şi a
ucis** pe o singură piatră pe fra-
ţii săi, pe fiii lui Ierubaal, şapte-
zeci† de oameni; şi a rămas nu-
mai Iotam, cel mai mic fiu al lui
Ierubaal, pentru că s-a ascuns.

Parabola lui Iotam

7 *Deut. 11.29; 27.12. Ios. 8.33. Ioan 4.20.
8 *2 Împ. 14.9. **Cap. 8.22; 8.23.
9 *Ps. 104.15.

6 Şi toţi locuitorii Sihemului
s-au adunat şi toată casa lui Mi-
lo[e] şi s-au dus şi l-au făcut împă-
rat pe Abimelec la stejarul stâl-
pului[f] care este în Sihem.
7 Şi au spus lui Iotam. Şi el
s-a dus şi a stat pe vârful munte-
lui Garizim* şi şi-a ridicat glasul
şi a strigat şi le-a zis: „Asculta-
ţi-mă, locuitori ai Sihemului, şi
8 Dumnezeu să vă audă. Copacii*
s-au dus odată să ungă un împă-
rat peste ei. Şi au zis măslinului:
9 «Împărăţeşte** peste noi!» Şi
măslinul le-a zis: «Să-mi las eu
grăsimea mea cu care, prin mine,
Dumnezeu şi omul sunt onoraţi*
şi să mă duc să mă clatin pes-
10 te copaci?» Şi copacii au zis

[a] *Verigi pentru urechi şi nas* [b] *Baal (Domn) al legământului* [c] *Lit.* „stăpânilor“ [d] *Sau* „aventurieri“, „neastâmpăraţi“ [e] *Sau* „toată casa fortăreţei“ [f] *Sau* „la garnizoana“

13 *Ps. 104.15.
15 *Is. 30.2. Dan. 4.12. Osea 14.7. **Num. 21.28 Ezec. 19.14. †2 Împ. 14.9. Is. 2.13; 37.24. Ezec. 31.3.
16 *Cap. 8.35.
18 *Vers. 5,6. **Cap. 8.30. Vers. 2. †Cap. 8.31.
19 *Is. 8.6. Filip. 3.3.
20 *Vers. 15,56, 57.
21 *Num. 21.16.

smochinului: «Vino, împărăţeşte
11 peste noi!» Şi smochinul le-a zis:
«Să-mi las eu dulceaţa mea şi
rodul meu cel bun şi să mă duc
12 să mă clatin peste copaci?» Şi
copacii au zis viţei: «Vino tu, îm-
13 părăţeşte peste noi!» Şi viţa le-a
zis: «Să-mi las eu mustul meu,
care înveseleşte* pe Dumnezeu şi
pe om, şi să mă duc să mă clatin
14 peste copaci?» Şi toţi copacii au
zis tufei de spini: «Vino tu, îm-
15 părăţeşte peste noi!» Şi tufa de
spini a zis copacilor: «Dacă în-
tr-adevăr mă ungeţi împărat pes-
te voi, veniţi, puneţi-vă încrede-
rea în umbra* mea; iar de nu, să
iasă foc** din spin şi să mistuie†
16 cedrii Libanului». Şi acum, dacă aţi
lucrat cu adevăr şi în integritate,
făcând împărat pe Abimelec, şi
dacă aţi lucrat bine cu Ierubaal şi
cu casa lui şi dacă i-aţi făcut după*
17 vrednicia mâinilor lui – pentru că
tatăl meu s-a luptat pentru voi şi
şi-a primejduit viaţa şi v-a scăpat
18 din mâna lui Madian, dar voi v-aţi
ridicat* astăzi împotriva casei
tatălui meu şi aţi ucis pe o singură
piatră pe fiii** săi, şaptezeci
de inşi, şi aţi făcut împărat pe
Abimelec, fiul† roabei sale, peste
locuitorii Sihemului, pentru că
19 este fratele vostru – dacă deci aţi
lucrat cu adevăr şi în integritate
cu Ierubaal şi cu casa lui în aceas-
tă zi, bucuraţi-vă* de Abimelec şi
20 să se bucure şi el de voi! Iar de
nu, să iasă foc* din Abimelec şi
să mistuie pe locuitorii Sihemului
şi pe Bet-Milo; şi să iasă foc din
locuitorii Sihemului şi din Bet-
Milo şi să mistuie pe Abimelec".
21 Şi Iotam a alergat şi a fugit; şi s-a
dus la Beer* şi a locuit acolo, de
frica lui Abimelec, fratele său.

Sfârşitul ruşinos al lui Abimelec

23 *1 Sam. 16.14; 18.9,10. 1 Împ. 12.15. 2 Cr. 18.19. Is. 19.2,14.

22 Şi Abimelec a stăpânit peste
23 Israel trei ani. Şi Dumnezeu a
trimis* un duh rău între Abimelec
şi locuitorii Sihemului; şi locui-
torii Sihemului au fost necredin-
24 cioşi** lui Abimelec, pentru ca
violenţa* arătată celor şaptezeci
de fii ai lui Ierubaal şi sângele**
lor să fie pus asupra lui Abimelec,
fratele lor, care i-a ucis, şi asupra
locuitorilor Sihemului, care i-au
întărit mâinile ca să ucidă pe fra-
25 ţii săi. Şi locuitorii Sihemului au
pus pânditori pentru el pe vâr-
furile munţilor şi prădau pe toţi
cei care treceau pe drum pe lângă
ei. Şi i s-a spus lui Abimelec.
26 Şi Gaal, fiul lui Ebed, a venit
cu fraţii săi şi au trecut la Sihem;
şi locuitorii Sihemului s-au în-
27 crezut în el. Şi au ieşit la câmp
şi au cules viile şi au călcat *stru-*
gurii şi s-au veselit[a] şi au intrat
în casa* dumnezeului lor şi au
mâncat şi au băut şi au blestemat
28 pe Abimelec. Şi Gaal, fiul lui
Ebed, a zis: „Cine* este Abimelec
şi cine este Sihem, ca să-i slujim?
Nu este el fiul lui Ierubaal, şi
Zebul supraveghetorul său? Slu-
jiţi bărbaţilor lui Hamor**, tatăl
lui Sihem! Şi pentru ce i-am sluji
29 lui? O, de ar fi acest popor în
mâna mea*, aş îndepărta pe Abi-
melec!" Şi a zis lui[b] Abimelec:
„Înmulţeşte-ţi oştirea şi ieşi!"
30 Şi Zebul, căpetenia cetăţii, a
auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui
31 Ebed, şi mânia lui s-a aprins. Şi a
trimis soli cu vicleşug la Abime-
lec, zicând: „Iată, Gaal, fiul lui
Ebed, şi fraţii săi au venit la Si-
hem şi, iată, ei întărâtă cetatea îm-
32 potriva ta. Şi acum ridică-te noap-
tea, tu şi poporul care este cu ti-
33 ne, şi pândeşte în câmp. Şi va fi
aşa: dimineaţa, la răsăritul soare-
lui, scoală-te devreme şi năpus-
teşte-te asupra cetăţii şi, iată, el şi
poporul care este cu el vor ieşi
împotriva ta şi vei face cu el după
34 cum va găsi mâna ta". Şi Abi-
melec s-a ridicat noaptea şi tot
poporul care era cu el şi s-au
aşezat la pândă împotriva Sihe-
35 mului în patru cete[c]. Şi Gaal, fiul

23 **Is. 33.1.
24 *Deut. 27.25 Vers. 56,57. 1 Împ. 2.32. Est. 9.25. Ps. 7.16. Mt. 23.35,36 **Num. 35.33
27 *Cap. 8.33. Vers. 4,46.
28 *1 Sam. 25.10 1 Împ. 12.16. **Gen. 34.2,6
29 *2 Sam. 15.4

[a] *Lit.* „au făcut cântări de laudă" [b] *Sau* „despre" [c] *Lit.* „capete"

lui Ebed, a ieşit şi a stat la intrarea
porţii cetăţii. Şi Abimelec s-a
ridicat de la pândă, şi tot poporul
36 care era cu el. Şi Gaal a văzut
poporul şi a zis lui Zebul: „Iată,
coboară oameni din vârfurile
munţilor!“ Şi Zebul i-a zis: „Tu
vezi umbra munţilor ca oameni“.
37 Şi Gaal a vorbit din nou şi a zis:
„Iată, coboară oameni de pe
înălţimea ţării şi vine o ceată pe
calea Stejarului Ghicitorului“.
38 *Vers. 28,29.
38 Şi Zebul i-a zis: „Unde este acum
gura ta cu care* ziceai: «Cine este
Abimelec, ca să-i slujim?» Nu
este acesta poporul pe care l-ai
dispreţuit? Ieşi acum, te rog, şi
39 luptă-te cu el“. Şi Gaal a ieşit în
fruntea locuitorilor Sihemului şi
40 s-a luptat cu Abimelec. Şi Abi-
melec l-a urmărit şi el a fugit
dinaintea lui şi mulţi au căzut
ucişi[a] până la intrarea porţii.
41 Şi Abimelec a locuit în Aruma. Şi
Zebul a alungat pe Gaal şi pe fraţii
săi, ca să nu locuiască în Sihem.

42 Şi a fost *aşa*: a doua zi, po-
porul a ieşit la câmp; şi au spus
43 lui Abimelec. Şi el şi-a luat oa-
menii şi i-a împărţit în trei cete şi
s-a aşezat la pândă în câmp. Şi s-a
uitat şi, iată, poporul ieşea din
cetate. Şi s-a ridicat împotriva lor
44 şi i-a bătut. Şi Abimelec şi cetele
care erau cu el s-au năpustit
înainte şi au stat la intrarea porţii
cetăţii; şi două din cete s-au nă-
pustit asupra tuturor celor care
45 *Vers. 20. **Deut. 29.23 1 Împ. 12.25. 2 Împ. 3.25.
45 erau în câmp şi i-au ucis. Şi Abi-
melec s-a luptat împotriva cetăţii
toată ziua aceea şi a luat* cetatea
şi a ucis poporul care era în ea şi
a dărâmat** cetatea şi a presăra-
t-o cu sare.

46 *Cap. 8.33.
46 Şi toţi stăpânii turnului Si-
hemului au auzit şi au intrat în
fortăreaţa casei dumnezeului*
47 Berit[b]. Şi i s-a spus lui Abimelec
că toţi stăpânii turnului Sihemu-
48 *Ps. 68.14.
48 lui s-au adunat. Şi Abimelec s-a
suit pe muntele Ţalmon*, el şi tot
poporul care era cu el, şi Abi-
melec a luat o secure în mâna sa şi
a tăiat o ramură dintr-un copac şi a
ridicat-o şi a pus-o pe umărul său;
şi a zis către tot poporul care era
cu el: „Ce m-aţi văzut că fac, gră-
49 biţi-vă să faceţi ca mine“. Şi
tot poporul la fel şi-a tăiat fiecare
ramura lui şi au mers după Abi-
melec şi le-au pus pe fortăreaţă
şi au ars cu foc fortăreaţa deasu-
pra lor. Şi au murit toţi bărbaţii
turnului Sihemului, cam o mie de
bărbaţi şi de femei.

50 Şi Abimelec s-a dus la Tebeţ
şi s-a năpustit împotriva Tebeţului
51 şi l-a luat. Şi era un turn tare în
mijlocul cetăţii şi acolo au fugit
toţi bărbaţii şi femeile şi toţi lo-
cuitorii cetăţii; şi au încuiat *uşile*
după ei şi s-au suit pe acoperişul
52 turnului. Şi Abimelec a venit până
la turn şi s-a luptat împotriva lui
şi s-a apropiat de intrarea turnu-
53 lui ca să-l ardă cu foc. Şi o femeie 53 *2 Sam. 11.21
a aruncat* piatra de râşniţă de
deasupra pe capul lui Abimelec
54 şi i-a zdrobit capul. Şi el* a che- 54 *1 Sam. 31.4
mat îndată la sine pe tânărul ca-
re-i purta armele şi i-a zis: „Scoa-
te-ţi sabia şi omoară-mă, ca să nu
se zică despre mine: «L-a ucis o
femeie»“. Şi tânărul său l-a stră-
puns şi a murit.

55 Şi bărbaţii lui Israel, văzând
că Abimelec a murit, au mers fie-
56 care la locul său. Şi Dumnezeu a 56 *Gen. 9.6. Vers. 24. Iov 31.3. Ps. 94.23. Pr. 5.22.
întors* asupra lui Abimelec rău-
tatea pe care o făcuse tatălui
său, ucigând pe cei şaptezeci de
57 fraţi ai săi. Şi toată răutatea 57 *Vers. 20.
bărbaţilor Sihemului, Dumnezeu
a întors-o asupra capetelor lor, şi
blestemul* lui Iotam, fiul lui Ie-
rubaal, a venit asupra lor.

Tola şi Iair

10 Şi după Abimelec s-a ridi-
cat*, ca să salveze pe Israel, To- 1 *Cap. 2.16.
la, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, băr-
bat din Isahar; şi el locuia în Şa-
2 mir, pe muntele lui Efraim. Şi a
judecat pe Israel douăzeci şi trei

[a] *Sau* „răniţi“ [b] *Legământ*

de ani; şi a murit şi a fost înmor-
mântat în Şamir.
3 Şi după el s-a ridicat Iair[a] ga-
laaditul şi a judecat pe Israel
4 douăzeci şi doi de ani. Şi el a
avut treizeci de fii care încăle-
cau* pe treizeci de mânji de mă-
găriţă; şi aveau treizeci de cetăţi,
care se numesc** satele lui Iair
până în ziua aceasta şi sunt în
5 ţara Galaadului. Şi Iair a murit
şi a fost înmormântat în Camon.

4 *Cap. 5.10; 12.14. **Num. 32.41 Deut. 3.14.

Israel asuprit de filisteni şi de amoniţi

6 Şi fiii lui Israel din nou au
făcut rău[b]* în ochii Domnului şi
au slujit** baalilor şi astarteelor
şi dumnezeilor Siriei[c] şi dumne-
zeilor† Sidonului şi dumnezeilor
Moabului şi dumnezeilor fiilor
lui Amon şi dumnezeilor filis-
tenilor; şi au părăsit pe Domnul
7 şi nu I-au slujit. Şi mânia Dom-
nului s-a aprins împotriva lui Is-
rael şi i-a vândut* în mâna filis-
tenilor şi în mâna fiilor lui Amon.
8 Şi ei au asuprit şi au zdrobit pe
fiii lui Israel în anul acela; opt-
sprezece ani *au asuprit* pe toţi fiii
lui Israel, care erau dincolo de
Iordan, în ţara amoriţilor, care
9 este în Galaad. Şi fiii lui Amon
au trecut Iordanul ca să se lupte
şi cu Iuda şi cu Beniamin şi cu
casa lui Efraim; şi Israel era foar-
te strâmtorat.

6 *Cap. 2.11. **Cap. 2.13. †Cap. 2.12. 1 Împ. 11.33. 1 Sam. 12.9. Ps. 106.36.

7 *Cap. 2.14. 1 Sam. 12.9.

10 Şi fiii lui Israel au strigat* că-
tre Domnul, zicând: „Noi am pă-
cătuit împotriva Ta, pentru că
am părăsit pe Dumnezeul nostru
11 şi am slujit baalilor“. Şi Domnul
a zis fiilor lui Israel: „Nu v-am
salvat* de egipteni şi de amoriţi**
şi de fiii lui Amon† şi de filis-
12 teni††? Şi sidonienii* şi Ama-
lec** şi Maon[d] v-au asuprit† şi
aţi strigat către Mine şi Eu v-am
13 salvat din mâna lor. Dar voi M-aţi
părăsit* şi aţi slujit altor dum-
nezei; de aceea nu vă voi mai
14 salva. Mergeţi şi strigaţi* la dum-
nezeii pe care vi i-aţi ales: ei să

10 *1 Sam. 12.10

11 *Ex. 14.30. **Num. 21.21; 21.24,25. †Cap. 3.12,13 ††Cap. 3.31.

12 *Cap. 5.19. **Cap. 6.3. †Ps. 106.42; 106.43.

13 *Deut. 32.15 Ier. 2.13.

14 *Deut. 32.37; 32.38. 2 Împ. 3.13. Ier. 2.28.

vă salveze în timpul strâmtoră-
15 rii voastre“. Şi fiii lui Israel au
zis Domnului: „Am păcătuit,
fă-ne* cum este bine în ochii Tăi;
numai, Te rugăm, scapă-ne în ziua
16 aceasta“. Şi au îndepărtat* dum-
nezeii străini din mijlocul lor şi
au slujit Domnului. Şi sufletul
Său a fost îndurerat de nenoro-
cirea** lui Israel.
17 Şi fiii lui Amon s-au adunat şi
şi-au aşezat tabăra în Galaad; şi
fiii lui Israel s-au adunat şi şi-au
18 aşezat tabăra în Miţpa*. Şi po-
porul, căpeteniile Galaadului, au
zis unul către altul: „Cine este
bărbatul care va începe să se lupte
cu fiii lui Amon? El va fi* capul
tuturor locuitorilor Galaadului“.

15 *1 Sam. 3.18 2 Sam. 15.26

16 *Ios. 24.23. 2 Cr. 7.14; 15.8. Ier. 18.7,8. **Deut. 32.36 Ps. 106.44,45 Is. 63.9.

17 *Gen. 31.49. Cap. 11.11,29

18 *Cap. 11.8,11

Iefta

11 Şi Iefta* galaaditul era un
războinic viteaz** şi era fiul unei
curve; şi Galaad născuse pe Iefta.
2 Şi soţia lui Galaad i-a născut fii;
şi, când au crescut, fiii soţiei lui
Galaad au alungat pe Iefta şi i-au
zis: „Nu vei avea moştenire în
casa tatălui nostru, pentru că eşti
3 fiul unei alte femei[e]“. Şi Iefta a
fugit dinaintea fraţilor săi şi a
locuit în ţara Tob*. Şi oameni fă-
ră căpătâi** s-au adunat la Iefta
şi ieşeau să prade cu el.
4 Şi a fost *aşa*: după câtva timp,
fiii* lui Amon s-au luptat cu
5 Israel. Şi când fiii lui Amon se
luptau cu Israel, bătrânii Gala-
adului s-au dus să-l ia pe Iefta
6 din ţara Tob. Şi au zis lui Iefta:
„Vino şi fii căpetenia noastră,
ca să ne luptăm cu fiii lui Amon“.
7 Şi Iefta a zis bătrânilor Galaa-
dului: „Nu m-aţi urât* şi nu m-aţi
alungat voi din casa tatălui
meu? Şi pentru ce veniţi acum la
8 mine, când sunteţi în necaz?“ Şi
bătrânii* Galaadului au zis lui
Iefta: „De aceea ne-am întors**
la tine acum, ca să mergi cu noi şi
să te lupţi cu fiii lui Amon şi să
ne fii cap nouă, tuturor locuitori-

1 *Ev. 11.32. **Cap. 6.12. 2 Împ. 5.1.

3 *2 Sam. 10.6; 10.8. **Cap. 9.4. 1 Sam. 22.2.

4 *Cap. 10.9,17

7 *Gen. 26.27.

8 *Cap. 10.18. **Lc. 17.4.

[a] *El va lumina* [b] *Sau* „au făcut şi mai mult rău“ [c] *Ebr.* „Aramului“ [d] *Sept.* „madianiţii“ [e] *Sau* „unei femei străine“

9 lor Galaadului“. Şi Iefta a zis
bătrânilor Galaadului: „Dacă mă
aduceţi înapoi ca să mă lupt cu
fiii lui Amon şi *D*omnul îi va
da înaintea mea, voi fi eu capul
10 vostru?“ Şi bătrânii Galaadului
au zis lui Iefta: „*D*omnul să fie
martor[a]* între noi, dacă nu vom
11 face după cuvintele tale“. Şi Iefta
s-a dus cu bătrânii Galaadului;
şi poporul l-a pus cap şi căpete-
nie* peste ei; şi Iefta şi-a rostit
toate cuvintele înaintea[b]** *D*om-
nului, în Miţpa.

10 *Ier. 29.23; 42.5. Mica 1.2.
11 *Vers. 8. **Cap. 10.17; 20.1. 1 Sam. 10.17; 11.15.

Înfrângerea amoniţilor

12 Şi Iefta a trimis soli la împă-
ratul fiilor lui Amon, zicând: „Ce
este între mine şi tine, de ai venit
împotriva mea să te lupţi împo-
13 triva ţării mele?“ Şi împăratul
fiilor lui Amon a răspuns solilor
lui Iefta: „Pentru că* Israel mi-a
luat ţara[c] când a ieşit din Egipt, de
la Arnon până la Iaboc** şi
până la Iordan; şi acum înapoia-
14 ză-mi-o în pace“. Şi Iefta a trimis
din nou soli la împăratul fiilor
15 lui Amon şi i-a zis: „Aşa zice Ief-
ta: «Israel* n-a luat ţara Moabului,
16 nici ţara fiilor lui Amon. Ci Israel,
când a ieşit din Egipt, a umblat*
prin pustiu până la Marea Roşie
17 şi a venit la Cades**. Şi Israel a
trimis* soli la împăratul Edo-
mului, zicând: «Te rog, lasă-mă
să trec prin ţara ta!» Dar împă-
ratul** Edomului n-a vrut să
audă. Şi au trimis şi la împăra-
tul Moabului, şi nici el n-a vrut. Şi
18 Israel a stat în Cades†. Şi au
umblat prin pustiu şi au ocolit*
ţara Edomului şi ţara Moabului şi
au venit** în partea dinspre răsă-
rit a ţării Moabului şi şi-au aşe-
zat tabăra† dincolo de Arnon, dar
n-au intrat†† în hotarul Moabu-
lui, pentru că Arnonul este hota-
19 rul Moabului. Şi Israel a trimis*
soli la Sihon, împăratul amoriţi-
lor, împăratul Hesbonului. Şi
Israel i-a zis: «Te rugăm, să trecem
prin** ţara ta până la locul meu».

13 *Num.21.24-26 **Gen. 32.22
15 *Deut. 2.9,19
16 *Num. 14.25. Ios. 5.6. **Num. 13.26. Deut. 1.46.
17 *Num. 20.14. **Num. 20.18; 20.21. †Num. 20.1.
18 *Num. 21.4. Deut. 2.1-8. **Num. 21.11 †Num. 21.13; 22.36. ††Deut. 2.9; 2.18,19.
19 *Num. 21.21. Deut. 2.26. **Num. 21.22 Deut. 2.27.

20 Şi Sihon* nu a avut încredere în
Israel, ca să-l lase să treacă prin
hotarul său; şi Sihon a adunat tot
poporul său şi şi-au aşezat tabăra
în Iahaţ şi s-a luptat cu Israel.
21 Şi *D*omnul Dumnezeul lui Isra-
el a dat pe Sihon şi pe tot popo-
rul lui în mâna lui Israel şi i-au
bătut*; şi Israel a luat în stăpâni-
re toată ţara amoriţilor, care locu-
22 iau în ţinutul acela. Şi au luat în
stăpânire toate hotarele amoriţi-
lor*, de la Arnon până la Iaboc şi
23 de la pustiu până la Iordan. Şi
acum, *D*omnul Dumnezeul lui Is-
rael a alungat pe amoriţi dina-
intea poporului său Israel, şi să-l
24 stăpâneşti tu? Nu stăpâneşti tu
ce ţi-a dat în stăpânire Chemoş,
dumnezeul tău*? Şi noi, orice a
eliberat dinaintea noastră *D*omnul
Dumnezeul nostru**, aceea vom
25 stăpâni. Şi acum, eşti tu în adevăr
mai bun decât Balac*, fiul lui Ţi-
por, împăratul Moabului? S-a
certat el cu Israel? S-a luptat el
26 cu ei? Cât a locuit Israel în Hes-
bon* şi în satele lui şi în Aroer**
şi în satele lui şi în toate cetăţile
care sunt pe malurile Arnonului,
trei sute de ani, pentru ce nu le-aţi
27 luat înapoi în timpul acela? Da,
nu eu am păcătuit împotriva ta,
ci tu îmi faci rău, războindu-te
împotriva mea. *D*omnul, Judecă-
torul, să judece* astăzi între fiii
lui Israel şi fiii lui Amon!»“
28 Şi împăratul fiilor lui Amon
n-a ascultat cuvintele pe care i
le-a trimis Iefta.

20 *Num. 21.23 Deut. 2.32.
21 *Num. 21.24; 21.25. Deut. 2.33,34
22 *Deut. 2.36.
24 *Num. 21.29 1 Împ. 11.7. Ier. 48.7. **Deut. 9.4,5; 18.12. Ios. 3.10.
25 *Num. 22.2. Ios. 24.9.
26 *Num. 21.25 **Deut. 2.36.
27 *Gen. 16.5; 18.25; 31.53. 1 Sam. 24.12; 24.15.

Promisiunea lui Iefta

29 Şi Duhul* *D*omnului a fost
peste Iefta; şi el a trecut prin Ga-
laad şi Manase şi a trecut la Miţpa
din Galaad, şi de la Miţpa din
Galaad a trecut la fiii lui Amon.
30 Şi Iefta a făcut o promisiune*
*D*omnului şi a zis: „Dacă vei da
negreşit în mâna mea pe fiii lui
31 Amon, atunci ce va ieşi pe uşa
casei mele în întâmpinarea mea,
când mă voi întoarce în pace

29 *Cap. 3.10.
30 *Gen. 28.20. 1 Sam. 1.11.

[a] *Lit.* „Cel care aude“ [b] *Lit.* „în prezenţa“ [c] *Sau* „pământul“

31 *Lev. 27.2,3. 1 Sam. 1.11; 1.28; 2.18. **Ps. 66.13.

de la fiii lui Amon, va fi* al Dom-
nului şi *îl* voi aduce** ardere-
de-tot“.
32 Şi Iefta a trecut la fiii lui
Amon, ca să se lupte cu ei, şi Dom-

33 *Ezec. 27.17.

33 nul i-a dat în mâna lui. Şi i-a bă-
tut de la Aroer până la Minit*,
douăzeci de cetăţi, şi până la
Abel-Cheramim[a], cu foarte mare
măcel. Şi fiii lui Amon au fost su-
puşi înaintea fiilor lui Israel.

34 *Cap. 10.17. Vers. 11. **Ex. 15.20. 1 Sam. 18.6. Ps. 68.25. Ier. 31.4.

34 Şi Iefta a venit la Miţpa*, în
casa lui, şi, iată, fiica** sa îi ieşea
în întâmpinare cu tamburine şi
cu jocuri şi ea era singurul copil,
în afară de ea n-avea fiu sau fii-

35 *Gen. 37.29; 37.34. **Ecl. 5.2. †Num. 30.2. Ps. 15.4. Ecl. 5.4,5.

35 că. Şi a fost *aşa*: când a văzut-o,
el şi-a sfâşiat* hainele şi a zis:
„Vai, fiica mea, m-ai doborât! Şi
tu eşti dintre cei care mă tulbură!
Pentru că mi-am deschis gura**
către Domnul şi nu pot întoar-

36 *Num. 30.2. **2 Sam. 18.19; 18.31.

36 ce†“. Şi ea i-a zis: „Tatăl meu, da-
că ţi-ai deschis gura către Dom-
nul, fă-mi* potrivit cu ce a ieşit
din gura ta, pentru că** Domnul
te-a răzbunat[b] asupra vrăjmaşilor
37 tăi, asupra fiilor lui Amon“. Şi ea
a zis tatălui său: „Să mi se facă
lucrul acesta: lasă-mă singură
două luni, să merg şi să cobor în
munţi şi să-mi plâng fecioria, eu
38 şi tovarăşele mele“. Şi el a zis:
„Du-te!“ Şi a trimis-o pentru două
luni. Şi ea a mers cu tovarăşele
ei şi şi-a plâns fecioria pe munţi.

39 *Vers. 31. 1 Sam. 1.22; 1.24; 2.18.

39 Şi a fost *aşa*: după două luni,
ea s-a întors la tatăl ei şi el a îm-
plinit* asupra ei promisiunea pe
care o făcuse. Şi ea nu cunoscuse
40 bărbat. Şi a ajuns un obicei în
Israel că, din an în an, fiicele lui
Israel mergeau să sărbătorească
pe fiica lui Iefta galaaditul patru
zile pe an.

Pedepsirea efraimiţilor

1 *Cap. 8.1.

12 Şi bărbaţii* lui Efraim s-au
adunat şi au trecut spre nord[c] şi
i-au zis lui Iefta: „Pentru ce ai tre-
cut să te lupţi cu fiii lui Amon şi
nu ne-ai chemat să mergem cu
tine? Îţi vom arde casa cu foc,
2 peste tine“. Şi Iefta le-a zis: „Eu şi
poporul meu am fost în mare
ceartă[d] cu fiii lui Amon; şi v-am
chemat, dar nu m-aţi salvat din

3 *1 Sam. 19.5; 28.21. Iov 13.14. Ps. 119.109.

3 mâna lor. Şi, când am văzut că
nu vrei să mă salvezi, mi-am
pus viaţa* în joc[e] şi am trecut
împotriva fiilor lui Amon şi Dom-
nul i-a dat în mâna mea! Şi pentru
ce v-aţi suit la mine în ziua a-
ceasta, ca să vă luptaţi cu mine?“

4 *1 Sam. 25.10 Ps. 78.9.

4 Şi Iefta a adunat pe toţi bărbaţii
Galaadului şi s-a luptat cu Efra-
im; şi bărbaţii Galaadului au bă-
tut pe Efraim, pentru că au zis:
„Voi, galaadiţii[f], sunteţi fugari*
ai lui Efraim, în mijlocul lui
Efraim, în mijlocul lui Manase!“

5 *Ios. 22.11. Cap. 3.28; 7.24.

5 Şi galaadiţii au luat lui Efraim
vadurile* Iordanului; şi a fost
aşa: când fugarii lui Efraim zi-
ceau: „Vreau să trec!“, bărbaţii
Galaadului îi ziceau: „Eşti efrai-
6 mit?“ Şi el zicea: „Nu!“ Atunci îi
ziceau: „Spune acum «Şibolet[g]»!“
Şi el zicea: „Sibolet“, pentru că nu
putea să-l rostească bine. Şi
îl luau şi îl înjunghiau la vadu-
rile Iordanului. Şi au căzut în
timpul acela patruzeci şi două
de mii din Efraim.
7 Şi Iefta a judecat pe Israel
şase ani. Şi Iefta galaaditul a mu-
rit şi a fost înmormântat într-una
din cetăţile Galaadului.

Ibţan, Elon şi Abdon

8 Şi după el a judecat pe Israel
9 Ibţan din Betleem. Şi el a avut
treizeci de fii şi treizeci de fiice
pe care le-a măritat în afară; şi a
adus de afară pentru fiii săi
treizeci de fete. Şi a judecat pe Is-
10 rael şapte ani. Şi Ibţan a murit şi
a fost înmormântat în Betleem.
11 Şi după el a judecat pe Israel
Elon din Zabulon. Şi el a judecat
12 pe Israel zece ani. Şi Elon din
Zabulon a murit şi a fost înmor-
mântat în Aialon, în ţara lui Za-
bulon.

[a] *Sau* „Câmpia Viilor“ [b] *Lit.* „ţi-a făcut răzbunare“ [c] *Sau* „spre Ţafon“ [d] *Lit.* „am fost un om de ceartă“ [e] *Lit.* „mi-am pus viaţa (sau sufletul) în palmă (sau în mână)“ [f] *Lit.* „Galaad“ [g] *Pârâu, Şuvoi*

13 Şi după el a judecat pe Israel
Abdon, fiul lui Hilel piratonitul.
14 Şi a avut patruzeci de fii şi trei-
zeci de nepoţi, care călăreau pe
şaptezeci de mânji* de măgăriţă.
15 Şi el a judecat pe Israel opt ani.
Şi Abdon, fiul lui Hilel piratoni-
tul, a murit şi a fost înmormântat
în Piraton, în ţara lui Efraim, pe
muntele* amaleciţilor.

14 *Cap. 5.10; 10.4.
15 *Cap. 3.13; 3.27; 5.14.

Naşterea lui Samson

13 Şi fiii lui Israel din nou* au
făcut rău[a] în ochii Domnului şi
Domnul i-a dat în mâna** filis-
tenilor patruzeci de ani.
2 Şi era un anumit bărbat în
Ţoreea*, din familia daniţilor, şi
numele lui era Manoah. Şi soţia
3 lui era sterilă şi nu năştea. Şi În-
gerul* Domnului S-a arătat fe-
meii şi i-a zis: „Iată, acum tu eşti
sterilă şi nu naşti, dar vei rămâ-
ne însărcinată şi vei naşte un fiu.
4 Şi acum păzeşte-te, te rog, şi nu
bea* vin, nici băutură tare şi nu
5 mânca nimic necurat. Pentru că,
iată, vei rămâne însărcinată şi vei
naşte un fiu, şi briciul* nu va tre-
ce pe capul lui, pentru că băia-
tul va fi un nazireu[b]** al Dom-
nului din pântece; şi el va începe
să salveze† pe Israel din mâna fi-
listenilor“.
6 Şi femeia a venit şi a spus so-
ţului ei, zicând: „Un Om* al lui
Dumnezeu a venit la mine şi
înfăţişarea** Lui era ca înfăţişa-
rea Îngerului lui Dumnezeu,
foarte înfricoşător; dar nu L-am
întrebat† de unde era, nici nu
7 mi-a spus numele Său. Şi mi-a
zis: «Iată, vei rămâne însărcinată
şi vei naşte un fiu; şi acum nu
bea vin, nici băutură tare şi nu
mânca nimic necurat, pentru că
băiatul va fi un nazireu al lui
Dumnezeu din pântece, până în
ziua morţii sale»“.
8 Atunci Manoah s-a rugat
Domnului şi a zis: „Te rog, Doam-
ne, să mai vină la noi Omul lui
Dumnezeu, pe care L-ai trimis, şi
să ne înveţe ce să facem cu co-
9 pilul care se va naşte“. Şi Dum-
nezeu a auzit glasul lui Manoah
şi Îngerul lui Dumnezeu a mai
venit la femeie pe când şedea ea
în câmp, dar Manoah, soţul ei, nu
10 era cu ea. Şi femeia s-a grăbit şi
a alergat şi a spus soţului ei şi
i-a zis: „Iată, mi S-a arătat Omul
care a venit în ziua aceea la mine“.
11 Şi Manoah s-a ridicat şi a
mers după soţia sa şi a venit la
Omul acela şi I-a zis: „Tu eşti
Omul care a vorbit femeii?“ Şi El a
12 zis: „Eu sunt“. Şi Manoah a spus:
„Când se vor împlini cuvintele
tale, care va fi felul *de viaţă al*
13 copilului şi ce va face?“ Şi Înge-
rul Domnului a zis lui Manoah:
„Înainte de toate, femeia să se pă-
14 zească de tot ce i-am spus. Să nu
mănânce nimic din ce iese din
viţă: să nu bea* vin şi băutură tare
şi să nu mănânce nimic necurat.
Să păzească tot ce i-am poruncit“.
15 Şi Manoah a zis Îngerului
Domnului: „Te rog, *lasă-ne* să Te
reţinem*, ca să-Ţi pregătim un ied
16 dintre capre“. Şi Îngerul Dom-
nului a spus lui Manoah: „Chiar
de M-ai reţine, nu voi mânca din
pâinea ta; şi dacă vrei să aduci
o ardere-de-tot, s-o faci să se
înalţe Domnului“. Pentru că Ma-
noah nu ştia că era Îngerul Dom-
17 nului. Şi Manoah a spus Îngeru-
lui Domnului: „Care Îţi este
numele*, ca să Te onorăm când
se va împlini cuvântul Tău?“
18 Şi Îngerul Domnului i-a zis: „De
ce întrebi de numele Meu, când
vezi că este minunat*?“
19 Şi Manoah a luat iedul şi da-
rul de mâncare şi le-a adus* Dom-
nului pe stâncă. Şi El a făcut ceva
minunat[c]; şi Manoah şi soţia lui
20 se uitau. Şi a fost *aşa*: pe când
se înălţa flacăra de pe altar
spre ceruri, Îngerul Domnului S-a
înălţat în flacăra altarului; şi Ma-
noah şi soţia sa s-au uitat şi au

1 *Cap. 2.11; 3.7; 4.1; 6.1; 10.6. **1 Sam. 12.9
2 *Ios. 19.41.
3 *Cap. 6.12. Lc. 1.11,13; 1.28,31.
4 *Num. 6.2,3. Vers. 14. Lc. 1.15.
5 *Num. 6.5. 1 Sam. 1.11. **Num. 6.2. †1 Sam. 7.13 2 Sam. 8.1. 1 Cr. 18.1.
6 *Deut. 33.1. Vers. 8,10,11. 1 Sam. 2.27; 9.6. 1 Împ. 17.24. **Mt. 28.3. Lc. 9.29. Fap. 6.15. †Vers. 17,18.
14 *Vers. 4.
15 *Gen. 18.5. Cap. 6.18.
17 *Gen. 32.29.
18 *Is. 9.6.
19 *Cap. 6.19; 6.20.

[a] *Sau* „tot mai mult rău“ [b] *Nazireu sau nazarit: separat, despărţit, consacrat* [c] *Sau* „a făcut o minune“

20 *Lev. 9.24.
1 Cr. 21.16.
Ezec. 1.28.
Mt. 17.6.
21 *Cap. 6.22.
22 *Gen. 32.30.
Ex. 33.20.
Deut. 5.26.
23 *Ps. 25.14.

21 căzut* cu faţa la pământ. Şi În-
gerul Domnului nu S-a mai ară-
tat lui Manoah şi soţiei sale.
Atunci* Manoah a cunoscut că
22 era Îngerul Domnului. Şi Mano-
ah a spus soţiei sale: „Vom muri*,
cu siguranţă, pentru că am văzut
23 pe Dumnezeu!“ Şi soţia lui i-a
spus: „Dacă Domnul ar fi vrut să
ne omoare, n-ar fi luat din mâi-
nile noastre o ardere-de-tot şi un
dar de mâncare, nici nu ne-ar fi
arătat* toate acestea şi nici nu
ne-ar fi făcut să auzim în timpul
acesta *lucruri* ca acestea“.

24 *Ev. 11.32.
**1 Sam. 3.19
Lc. 1.80;
2.52.
25 *Cap. 3.10.
1 Sam. 11.6.
Mt. 4.1.
**Ios. 15.33.
Cap. 18.11.

24 Şi femeia a născut un fiu şi
i-a pus numele Samson*. Şi co-
pilul a crescut** şi Domnul l-a
25 binecuvântat. Şi Duhul* Dom-
nului a început să-l mişte în Ma-
hane-Dan, între** Ţoreea şi
Eştaol.

Lupta lui Samson cu leul

1 *Gen. 38.13.
Ios. 15.10 .
**Gen. 34.2.
2 *Gen. 21.21;
34.4.
3 *Gen. 24.3,4.
**Gen. 34.14
Ex. 34.16.
Deut. 7.3.
4 *Ios. 11.20.
1 Împ. 12.15.
2 Împ. 6.33.
2 Cr. 10.15;
22.7; 25.20.
**Cap. 13.1.
Deut. 28.48.
6 *Cap. 3.10;
13.25.
1 Sam. 11.6.

14 Şi Samson a coborât la Tim-
na* şi a văzut** o femeie în Tim-
2 na, dintre fiicele filistenilor. Şi s-a
suit şi a spus tatălui său şi ma-
mei sale, zicând: „Am văzut o
femeie în Timna dintre fiicele fi-
listenilor; şi acum* luaţi-mi-o de
3 soţie“. Şi tatăl său şi mama sa i-au
spus: „Nu este între fiicele fraţi-
lor* tăi şi în tot poporul meu
nici o femeie, de te duci să iei so-
ţie dintre filistenii cei necircum-
cişi**?“ Şi Samson a zis tatălui
său: „Pe ea ia-mi-o, pentru că este
4 potrivită în ochii mei“. Şi tatăl său
şi mama sa nu ştiau că *lucrul* a-
cesta era* de la Domnul, pentru
că el căuta o ocazie împotriva fi-
listenilor. Şi pe timpul acela fi-
listenii stăpâneau** peste Israel.
5 Şi Samson şi tatăl său şi ma-
ma sa au coborât la Timna. Şi
au venit la viile din Timna. Şi,
iată, un leu tânăr răcnea în calea
6 lui. Şi Duhul* Domnului a ve-
nit[a] peste el; şi el l-a sfâşiat cum
se sfâşie un ied şi nu era nimic
în mâna lui. Şi n-a spus tatălui
său, nici mamei sale ce făcuse.
7 Şi a coborât şi a vorbit cu feme-
ia *aceea* şi ea a fost bună în
8 ochii lui Samson. Şi s-a întors
după un timp ca s-o ia şi s-a abă-
tut să vadă trupul mort al leului;
şi, iată, în trupul mort al leului era
9 un roi de albine şi miere. Şi a luat
miere în mâinile sale şi a mers şi
mânca mergând. Şi a venit la tatăl
său şi la mama sa şi le-a dat şi ei
au mâncat; dar nu le-a spus că sco-
sese mierea din trupul mort al leului.

Căsătoria lui Samson

10 Şi tatăl său a coborât la feme-
ia *aceea*. Şi Samson a făcut acolo
un ospăţ, pentru că aşa obişnu-
11 iau tinerii să facă. Şi a fost *aşa*:
când l-au văzut ei, au luat trei-
zeci de tovarăşi, şi ei erau cu el.
12 Şi Samson le-a zis: „Să vă pun
înainte o ghicitoare*; dacă mi-o
veţi explica lămurit în cele şap-
te** zile ale ospăţului şi o veţi
ghici, atunci vă voi da treizeci
de cămăşi subţiri şi treizeci
13 de schimburi† de haine. Dar dacă
nu veţi putea să mi-o explicaţi,
să-mi daţi voi mie treizeci de că-
măşi subţiri şi treizeci de schim-
buri de haine“. Şi i-au zis: „Pu-
ne-ne înainte ghicitoarea ta, ca
14 s-o auzim“. Şi el le-a zis:
„Din cel care mănâncă a ieşit
ce se mănâncă
şi din cel tare a ieşit dulceaţă“.
Şi în trei zile ei nu au putut
să explice ghicitoarea.
15 Şi a fost *aşa*: a şaptea zi au
zis soţiei lui Samson: „Înduplecă*
pe soţul tău să ne explice ghici-
toarea, ca să nu te ardem** cu foc,
pe tine şi casa tatălui tău. Ca să
ne prădaţi ne-aţi chemat, nu-*i*
16 *aşa*?“ Şi soţia lui Samson a plâns
înaintea lui şi a zis: „Tu mă urăşti*
şi nu mă iubeşti. Ai pus înainte o
ghicitoare fiilor poporului meu şi
nu mi-ai explicat-o!“ Şi el i-a zis:
„Iată, n-am explicat-o nici tatălui
meu, nici mamei mele şi să ţi-o
17 explic ţie?“ Şi ea a plâns înaintea
lui şapte zile, cât au avut ospăţul.

12 *1 Împ. 10.1.
Ezec. 17.2.
**Gen. 29.27
†Gen. 45.22.
2 Împ. 5.22.
15 *Cap. 16.5.
**Cap. 15.6.
16 *Cap. 16.15.

[a] *Sau* „a căzut“

Şi a fost *aşa*: a şaptea zi, el i-a
explicat-o, pentru că stăruia de el.
Şi ea a explicat ghicitoarea fii-
18 lor poporului ei. Şi, în ziua a şap-
tea, înainte de apusul soarelui,
bărbaţii cetăţii i-au zis:
„Ce este mai dulce decât mie-
rea?
Şi ce este mai tare decât un
leu?“ Şi el le-a zis: „Dacă n-aţi fi
arat cu juncana mea, n-aţi fi dez-
19 legat ghicitoarea mea“. Şi Duhul
Domnului a venit* peste el şi el
a coborât la Ascalon; şi a lovit
dintre ei treizeci de bărbaţi şi le-a
luat hainele şi a dat schimburile
de haine celor care au dezlegat
ghicitoarea. Şi mânia lui s-a aprins
20 şi s-a suit la casa tatălui său. Şi
soţia lui Samson a fost* dată to-
varăşului său, cu care el se îm-
prietenise**.

19 *Cap. 3.10; 13.25.
20 *Cap. 15.2. **Ioan 3.29.

Răzbunarea lui Samson

15 Şi a fost *aşa*: după un timp,
în zilele secerişului grâului, Sam-
son a vizitat-o pe soţia sa cu un
ied* dintre capre. Şi a zis: „Voi
intra la soţia mea în cameră“. Dar
tatăl ei nu i-a dat voie să intre.
2 Şi tatăl ei a zis: „Gândeam, de-
sigur, că o urăşti* de tot, de aceea
am dat-o tovarăşului tău. Nu este
sora ei cea mai mică mai fru-
moasă[a] decât ea? Te rog, să fie a
3 ta în locul ei“. Şi Samson le-a zis:
„De data aceasta voi fi nevino-
vat faţă de filisteni[b], deşi le voi
4 face rău!“ Şi Samson s-a dus şi a
prins trei sute de vulpi şi a luat
făclii şi le-a legat coadă de coa-
dă şi a pus o făclie la mijloc, între
5 cele două cozi. Şi a aprins cu
foc făcliile şi le-a dat drumul în
holdele filistenilor şi a ars şi sno-
pii şi grâul care stătea în picioa-
6 re şi grădinile de măslini. Şi filis-
tenii au zis: „Cine a făcut aceas-
ta?“ Şi li s-a răspuns: „Samson,
ginerele timneanului, pentru că
i-a luat soţia lui şi a dat-o tova-
răşului său“. Şi filistenii s-au suit
şi au ars-o* cu foc pe ea şi pe
7 tatăl ei. Şi Samson le-a zis: „Dacă
faceţi astfel, hotărât mă voi
răzbuna pe voi şi apoi voi înce-
8 ta“. Şi i-a bătut crunt la şold şi la
coapse. Şi a coborât şi a locuit în
crăpătura stâncii Etam.
9 Şi filistenii s-au suit şi şi-au
aşezat tabăra în Iuda şi s-au răs-
10 pândit în Lehi*. Şi bărbaţii din
Iuda au zis: „Pentru ce v-aţi suit
împotriva noastră?“ Şi ei au zis:
„Ne-am suit ca să-l legăm pe
Samson, ca să-i facem cum ne-a
11 făcut el nouă“. Şi trei mii de băr-
baţi din Iuda au coborât la cră-
pătura stâncii Etam şi au zis lui
Samson: „Nu ştii că filistenii stă-
pânesc* peste noi? Şi pentru ce
ne-ai făcut aceasta?“ Şi el le-a
zis: „Cum mi-au făcut, aşa le-am
12 făcut“. Şi ei i-au zis: „Am coborât
să te legăm, ca să te dăm în mâna
filistenilor“. Şi Samson le-a zis:
„Juraţi-mi că nu vă veţi arunca
13 voi înşivă asupra mea“. Şi i-au
vorbit, zicând: „Nu; ci te vom
lega şi te vom da în mâna lor,
dar hotărât, nu te vom omorî“. Şi
l-au legat cu două funii noi şi l-au
14 scos din stâncă. Când a venit la
Lehi, filistenii l-au întâmpinat
strigând împotriva lui. Şi Duhul*
Domnului a venit peste el şi fu-
niile care erau pe braţele lui s-au
făcut ca nişte fire de in care
sunt arse cu foc şi legăturile lui
s-au dezlegat[c] de pe mâinile lui.
15 Şi el a găsit o falcă de măgar
neuscată şi şi-a întins mâna şi a
luat-o şi a ucis* cu ea o mie de
16 oameni. Şi Samson a zis:
„Cu o falcă de măgar, o gră-
madă, două grămezi[d];
cu o falcă de măgar am ucis o
mie de bărbaţi“.
17 Şi a fost *aşa*: când a terminat
de vorbit, a aruncat falca din mâ-
na lui şi a numit acel loc Ra-
mat-Lehi[e].

1 *Gen. 38.17.
2 *Cap. 14.20.
6 *Cap. 14.15.
9 *Vers. 19.
11 *Lev. 26.25. Deut. 28.43. Cap. 13.1; 14.4. Ps. 106.40-42
14 *Cap. 3.10; 14.6. 1 Sam. 11.6.
15 *Lev. 26.8. Ios. 23.10. Cap. 3.31.

[a] *Lit.* „mai bună“ [b] *Sau* „voi fi mai puţin vinovat decât filistenii“ [c] *Lit.* „s-au topit“ [d] *Joc de cuvinte; în ebraică, „măgar“ şi „grămadă“ sunt redate prin acelaşi cuvânt* [e] *Dealul fălcii*

Samson bea apă din stâncă

18 *Cap. 16.28. **Ps. 3.7.
19 *Gen. 45.27. Is. 40.29.
20 *Cap. 13.1; 16.31. Ev. 11.32.

18 Şi îi era foarte sete şi a che-
mat* pe *D*omnul şi a spus: „Tu
ai dat** prin mâna robului Tău
această mare victorie; şi acum
să mor de sete şi să cad în mâna
19 celor necircumcişi?“ Şi Dumne-
zeu a despicat scobitura stâncii
care era în Lehi şi a ieşit apă
din ea. Şi el a băut şi suflarea i-a
revenit* şi a trăit. De aceea s-a nu-
mit En-Hacore[a], care este în Lehi
până în ziua aceasta.
20 Şi el a judecat* pe Israel în zi-
lele filistenilor douăzeci de ani.

Samson la Gaza

1 *Ios. 15.47.
2 *1 Sam. 23.26 Ps. 118.10-12 Fap. 9.24.

16 Şi Samson s-a dus la Gaza*;
şi a văzut acolo o femeie curvă şi
2 a intrat la ea. *Şi li s-a spus* oame-
nilor din Gaza, zicând: „Samson
a venit aici“. Şi l-au împresurat*
şi l-au pândit toată noaptea la
poarta cetăţii şi au stat liniştiţi
toată noaptea, zicând: „Când se
va lumina de ziuă, îl vom ucide!“
3 Şi Samson a dormit până la mie-
zul nopţii; şi la miezul nopţii s-a
sculat şi a apucat porţile cetăţii
şi amândoi stâlpii şi le-a scos
împreună cu zăvorul, le-a pus pe
umeri şi le-a dus pe vârful mun-
telui care este în faţa Hebronului.

Samson şi Dalila

5 *Ios. 13.3. **Cap. 14.15 Pr. 2.16-19; 5.3-11; 6.24-26; 7.21-23.

4 Şi a fost *aşa*: după aceea a
iubit în Valea Sorec o femeie al
5 cărei nume era Dalila. Şi căpete-
niile* filistenilor s-au suit la ea
şi i-au zis: „Ademeneşte-l** şi vezi
în ce stă puterea lui cea mare şi cu
ce-l vom putea învinge, ca să-l le-
găm, să-l supunem[b], şi îţi vom da
fiecare o mie o sută de sicli de
6 argint“. Şi Dalila a zis lui Sam-
son: „Te rog, spune-mi în ce stă
marea ta putere şi cu ce poţi fi
7 legat, ca să fii înfrânt“. Şi Samson
i-a zis: „Dacă m-ar lega cu şapte
funii noi, care n-au fost uscate
încă, atunci aş slăbi şi aş fi ca ori-
8 ce om“. Şi căpeteniile filistenilor
i-au adus şapte funii noi, care nu
erau uscate încă, şi ea l-a legat
9 cu ele. Şi pânditorii şedeau la ea
în cameră. Şi ea i-a zis: „Filistenii
sunt asupra ta, Samson!“ Şi el a
rupt funiile cum se rupe o aţă de
câlţi când se atinge[c] de foc; şi pu-
terea lui n-a fost cunoscută.
10 Şi Dalila a zis lui Samson:
„Iată, m-ai înşelat şi mi-ai spus
minciuni. Acum, te rog, spune-mi
11 cu ce poţi fi legat“. Şi el i-a zis:
„Dacă m-ar lega cu funii noi, cu ca-
re nu s-a făcut nici un lucru, a-
tunci aş slăbi şi aş fi ca orice om“.
12 Şi Dalila a luat funii noi şi l-a le-
gat cu ele şi i-a zis: „Filistenii sunt
asupra ta, Samson!“ Şi pânditorii
şedeau în cameră. Şi el le-a rupt de
pe braţele sale ca pe o aţă.
13 Şi Dalila a zis lui Samson:
„Până acum m-ai înşelat şi mi-ai
spus minciuni. Spune-mi cu ce
poţi fi legat“. Şi el i-a zis: „Dacă
ai împleti cele şapte şuviţe ale
capului meu în urzeala ţesăturii“.
14 Şi ea *le*-a pironit cu un ţăruş şi
i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta,
Samson!“ Şi el s-a trezit din som-
nul său şi a smuls ţăruşul *sulului*
şi urzeala.
15 Şi ea i-a zis: „Cum poţi să 15 *Cap. 14.16.
spui*: «Te iubesc!», când inima
ta nu este cu mine? În aceste trei
rânduri m-ai înşelat şi nu mi-ai
spus în ce stă puterea ta cea
16 mare“. Şi a fost *aşa*: a stăruit de
el cu vorbele ei zilnic şi l-a silit,
aşa că sufletul lui a fost mâhnit
17 până la moarte. Şi şi-a deschis* 17 *Mica 7.5. **Num. 6.2,5 Cap. 13.5.
toată inima şi i-a zis: „N-a trecut
brici** pe capul meu, pentru că
sunt nazireu al lui Dumnezeu
din pântecele mamei mele; dacă
voi fi ras, atunci puterea mea se
va depărta de la mine şi voi slă-
bi şi voi fi ca orice om“.
18 Şi Dalila a văzut că îşi des-
chisese toată inima şi a trimis să
cheme pe căpeteniile filistenilor,
zicând: „Suiţi-vă de data aceasta,
pentru că mi-a deschis toată ini-
ma sa“. Şi căpeteniile filistenilor
s-au suit la ea şi au adus argintul
19 în mâinile lor. Şi l-a adormit* pe 19 *Pr. 7.26,27.

[a] *Izvorul celui care cheamă* [b] *Sau* „să-l înfrângem“ [c] *Lit.* „când miroase“

genunchii ei şi a chemat un om şi
a pus să-i radă cele şapte şuviţe
ale capului său, şi ea a început
să-l supună; şi puterea lui se du-

20 *Num. 14.9; 14.42,43. Ios. 7.12. 1 Sam. 16.14; 18.12; 28.15; 28.16. 2 Cr. 15.2.

20 sese de la el. Şi ea a zis: „Filiste-
nii sunt asupra ta, Samson!“ Şi
el s-a trezit din somnul său şi a
zis: „Voi ieşi ca în celelalte dăţi şi
mă voi desprinde“. Şi nu ştia că
Domnul Se depărtase* de la el.
21 Şi filistenii l-au apucat şi i-au scos
ochii; şi l-au coborât la Gaza şi
l-au legat cu lanţuri[a] de aramă;
şi el învârtea râşniţa în casa în-
22 chisorii. Dar părul capului său a
început să crească după ce fuse-
se ras.

Răzbunarea şi moartea lui Samson

23 *1 Sam. 5.2.

23 Şi căpeteniile filistenilor s-au
adunat ca să jertfească o mare
jertfă lui Dagon*, dumnezeul lor,
şi ca să se bucure, pentru că zi-
ceau: „Dumnezeul nostru a dat în
mâna noastră pe Samson, vrăjma-

24 *Dan. 5.4. **1 Sam. 31.9 1 Cr. 10.9.

24 şul nostru“. Şi poporul l-a văzut
şi au lăudat* pe dumnezeul lor,
pentru că ziceau: „Dumnezeul
nostru a dat** în mâna noastră pe
vrăjmaşul nostru şi pe devastato-
rul ţării noastre, pe cel care a

25 *Cap. 9.27.

25 înmulţit morţii noştri“. Şi a fost
aşa: când inima lor era veselă*,
au zis: „Chemaţi pe Samson, ca
să ne distreze!“ Şi au chemat pe
Samson din casa închisorii şi el
a jucat înaintea lor; şi l-au pus
26 între stâlpi. Şi Samson a zis bă-
iatului care-l ţinea de mână:
„Lasă-mă şi fă-mă să ating stâlpii
pe care stă casa, ca să mă rea-

27 *Deut. 22.8.

27 zem de ei“. Şi casa era plină de
bărbaţi şi de femei. Şi acolo erau
toate căpeteniile filistenilor şi pe
acoperiş* erau cam trei mii de
bărbaţi şi de femei, care priveau

28 *Cap. 15.18. **Ier. 15.15.

28 în timp ce Samson juca. Şi Sam-
son a strigat* către **D**omnul şi a
zis: „Doamne **D**umnezeule, Te
rog, adu-Ţi aminte** de mine şi
întăreşte-mă numai de data a-
ceasta, Te rog, Dumnezeule, ca să
mă răzbun asupra filistenilor pen-
29 tru cei doi ochi ai mei“. Şi Sam-
son a apucat amândoi stâlpii din
mijloc pe care stătea casa şi
s-a rezemat de ei, de unul cu
dreapta lui şi de celălalt cu stânga
30 lui. Şi Samson a zis: „Sufletul
meu să moară împreună cu filis-
tenii!“ Şi s-a plecat cu putere şi
casa a căzut peste căpetenii şi
peste tot poporul care era în ea.
Şi morţii pe care i-a ucis la
moartea sa erau mai mulţi decât
aceia pe care îi ucisese în viaţa sa.

31 *Cap. 13.25. **Cap. 15.20

31 Şi fraţii săi şi toată casa tatălui
său au coborât şi l-au ridicat şi l-au
suit şi l-au înmormântat între
Ţoreea* şi Eştaol, în mormântul
lui Manoah, tatăl său. Şi el jude-
case** pe Israel douăzeci de ani.

Idolatria lui Mica

2 *Gen. 14.19. Rut 3.10.

17 Şi era un om din muntele lui
2 Efraim cu numele Mica. Şi el a
zis mamei sale: „Cei o mie o sută
de arginţi care ţi s-au luat, pentru
care ai blestemat şi ai vorbit în
auzul meu, iată, arginţii sunt la
mine; eu i-am luat“. Şi mama sa
a zis: „Binecuvântat* să fie fiul

3 *Ex. 20.4,23. Lev. 19.4.

3 meu de **D**omnul!“ Şi a înapoiat
cei o mie o sută de sicli de argint
mamei sale; şi mama sa i-a
zis: „Am sfinţit[b] **D**omnului argin-
tul din mâna mea pentru fiul
meu, spre a se face* un chip cioplit
şi un chip turnat; şi acum ţi-l îna-

4 *Is. 46.6.

4 poiez“. Şi a înapoiat argintul ma-
mei sale; şi mama sa a luat* două
sute de sicli de argint şi i-a dat
topitorului şi el a făcut din ei un
chip cioplit şi un chip turnat: şi

5 *Cap. 18.24. **Cap. 8.27; 18.14. †Gen. 31.19. Osea 3.4. ††Num. 3.10

5 erau în casa lui Mica[c]. Şi bărba-
tul Mica avea o casă* de dumne-
zei; şi a făcut un efod** şi tera-
fimi† şi l-a consacrat[d] pe unul
dintre fiii săi, care i-a fost preot††.

6 *Deut. 33.5. Cap. 18.1; 19.1 **Deut. 12.8. Cap. 21.25.

6 În zilele acelea nu era împă-
rat* în Israel; fiecare** făcea ce
era drept în ochii săi.
7 Şi era un tânăr din Betleemul
lui Iuda, din familia lui Iuda, şi

[a] *Sau* „cu două lanţuri“ [b] *Sau* „Sfinţisem“ [c] *Nume întâlnit şi sub formele* „Micaiah“ *şi* „Micajahu“, *cu sensul: Care este ca Yah.* [d] *Lit.* „a umplut mâna“

8 *Ios. 19.15. Cap. 19.1. Rut 1.1,2. Mica 5.2. Mt. 2.1,5,6.
10 *Gen. 45.8. Cap. 18.19. Iov 29.16.
12 *Vers. 5. **Num. 16.10 Cap. 18.30.

el era levit[a] şi locuia temporar
8 acolo. Şi omul a plecat din ceta-
tea sa, din Betleemul* lui Iuda, ca
să locuiască temporar pe unde
va găsi şi, mergând pe drumul
său, a venit în ţinutul muntos al
9 lui Efraim, în casa lui Mica. Şi
Mica i-a zis: „De unde vii?“ Şi el
i-a zis: „Sunt un levit din Betle-
emul lui Iuda şi merg să locuiesc
10 pe unde voi găsi“. Şi Mica i-a
zis: „Rămâi la mine şi să-mi fii
părinte* şi preot, şi eu îţi voi da
zece arginţi pe an şi un rând de
haine şi mâncare“. Şi levitul a in-
11 trat. Şi levitul s-a învoit să rămână
la omul acela şi tânărul a fost ca
12 unul dintre fiii săi. Şi Mica a
consacrat* pe levit şi tânărul i-a
fost preot** şi a fost în casa lui
13 Mica. Şi Mica a zis: „Acum ştiu
că Domnul îmi va face bine, pen-
tru că am un levit *ca* preot“.

Aşezarea seminţiei lui Dan

1 *Cap. 17.6; 21.25. **Ios. 19.47.
2 *Cap. 13.25. **Num. 13.17 Ios. 2.1. †Cap. 17.1.
4 *Cap. 17.10; 17.12.
5 *Cap. 17.5. Vers. 14. 1 Împ. 22.5. Is. 30.1. Osea 4.12.
6 *1 Împ. 22.6.

18 Şi, în zilele* acelea, nu era
împărat în Israel; şi în zilele ace-
lea seminţia** daniţilor îşi căuta
o moştenire de locuit, pentru că
până în ziua aceea nu căpăseră
moştenire între seminţiile lui Is-
2 rael. Şi fiii lui Dan au trimis din
familia lor cinci bărbaţi dintre
ei toţi, bărbaţi viteji, din Ţore-
ea* şi din Eştaol, ca să cunoască
ţara şi s-o cerceteze**; şi le-au
zis: „Mergeţi, cercetaţi ţara!“ Şi
au venit în ţinutul muntos al lui
Efraim, până la casa† lui Mica,
3 şi au poposit acolo. Când erau
lângă casa lui Mica, au cunoscut
glasul tânărului, al levitului. Şi
s-au abătut acolo şi i-au zis: „Cine
te-a adus aici? Şi ce faci tu? Şi
4 ce ai tu aici?“ Şi el le-a zis: „Aşa
şi aşa mi-a făcut Mica şi m-a
5 tocmit* şi sunt preotul lui“. Şi
i-au zis: „Te rugăm, întreabă* pe
Dumnezeu, ca să ştim dacă va
prospera calea pe care mergem“.
6 Şi preotul le-a zis: „Mergeţi în
pace*; calea voastră pe care mer-
geţi este înaintea Domnului“.
7 Şi cei cinci bărbaţi au plecat
şi au venit la Lais*. Şi au văzut
poporul care era în ea locuind**
în siguranţă, după felul sidonie-
nilor, liniştit şi încrezător; şi nu
era nimeni în ţară care să aibă
putere să-i tulbure în vreun fel;
şi erau departe de sidonieni şi n-a-
8 veau de-a face cu vreun om. Şi au
venit la fraţii lor, la Ţoreea* şi Eş-
taol. Şi fraţii lor le-au zis: „Ce *zi-*
9 *ceţi* voi?“ Şi au zis: „Ridicaţi-vă şi
să ne suim* împotriva lor, pen-
tru că am văzut ţara şi, iată, este
foarte bună. Şi voi staţi** liniştiţi?
Nu vă leneviţi să plecaţi, să mer-
geţi ca să luaţi ţara în stăpânire
10 (când veţi intra, veţi veni la un po-
por încrezător*, şi ţara este întin-
să în toate direcţiile), pentru că
Dumnezeu a dat-o în mâna voas-
tră; este un loc** în care nu lipseş-
te nimic din ce este pe pământ“.
11 Şi de acolo, din Ţoreea şi Eşta-
ol, au plecat şase sute de bărbaţi
din familia daniţilor încinşi cu ar-
12 me de război. Şi s-au suit şi şi-au
aşezat tabăra la Chiriat-Iearim* în
Iuda. De aceea locul acesta s-a nu-
mit Mahane-Dan[b] până în ziua**
aceasta; iată, este în spatele[c]
13 Chiriat-Iearimului. Şi de acolo au
trecut în ţinutul muntos al lui
Efraim şi au venit până la casa*
14 lui Mica. Şi cei cinci* bărbaţi care
se duseseră să cerceteze ţara Lais
au vorbit şi au zis fraţilor lor:
„Ştiţi că în casele** acestea se află
un efod şi terafimi[d] şi un chip cio-
plit şi un chip turnat? Şi acum
15 ştiţi ce aveţi de făcut“. Şi s-au
abătut pe acolo şi au venit în casa
tânărului, a levitului, în casa lui
16 Mica, şi l-au întrebat de pace. Şi
cei şase* sute de bărbaţi dintre
fiii lui Dan, încinşi cu armele lor
de război, au stat la intrarea porţii.
17 Şi cei cinci* bărbaţi care se du-
seseră să cerceteze ţara s-au suit,

7 *Ios. 19.47. **Vers. 27-29
8 *Vers. 2.
9 *Num. 13.30 Ios. 2.23,24. **1 Împ. 22.3
10 *Vers. 7,27. **Deut. 8.9.
12 *Ios. 15.60. **Cap. 13.25
13 *Vers. 2.
14 *Vers. 7. **Cap. 17.5.
16 *Vers. 11.
17 *Vers. 2,14.

[a] *Leviţii erau consideraţi ca făcând parte din seminţia în care locuiau* [b] *Tabăra lui Dan* [c] *La vest de*
[d] *Idoli de casă*

17 **Gen.31.19; 31.30. Cap. 17.4,5. Is. 41.29.
19 *Iov 21.5; 29.9; 40.4. Pr. 30.32. Mica 7.16. **Cap. 17.10

au intrat acolo şi au luat chipul**
cioplit şi efodul şi terafimii şi chi-
pul turnat; şi preotul stătea la in-
trarea porţii cu cei şase sute de
bărbaţi încinşi cu arme de război.
18 Şi aceştia[a] au intrat în casa lui
Mica şi au luat chipul cioplit, efo-
dul şi terafimii şi chipul turnat.
19 Şi preotul le-a zis: „Ce faceţi?“ Şi
ei i-au zis: „Taci, pune-ţi* mâna la
gură şi mergi cu noi; şi să ne fii
părinte** şi preot. Este mai bine
pentru tine să fii preot al casei unui
singur om, sau să fii preot al unei
seminţii şi al unei familii în Is-
20 rael?“ Şi inima preotului s-a bucu-
rat; şi a luat efodul şi terafimii şi
chipul cioplit şi a mers în mijlo-
cul poporului.
21 Şi s-au întors şi au plecat; şi
au pus înaintea lor pruncii şi tur-
22 mele şi averile[b]. Şi, când se depăr-
taseră de casa lui Mica, bărbaţii
care erau în casele de lângă casa
lui Mica au fost adunaţi şi au
23 ajuns pe fiii lui Dan. Şi au strigat
după fiii lui Dan. Şi ei şi-au în-
tors feţele şi au zis lui Mica: „Ce
ai, că ai venit cu o asemenea mulţi-
24 me?“ Şi el a zis: „Mi-aţi luat dum-
nezeii pe care i-am făcut, şi pe
preot, şi v-aţi dus: şi mie ce-mi
mai rămâne? Şi cum îmi ziceţi:
25 «Ce ai?»“ Şi fiii lui Dan i-au zis:
„Să nu ţi se audă glasul printre
noi, ca să nu se arunce asupra
voastră nişte oameni cu suflet a-
mărât şi să-ţi pierzi viaţa ta şi
viaţa celor din casa ta“.
26 Şi fiii lui Dan au mers pe dru-
mul lor. Şi Mica a văzut că erau
prea puternici pentru el şi s-a
întors şi s-a dus acasă.

Cucerirea cetăţii Lais

27 *Vers. 7. **Deut. 33.22 Ios. 19.47.

27 Şi au luat ce făcuse Mica şi pe
preotul care era la el şi au venit
asupra Laisului*, asupra unui po-
por liniştit şi încrezător; şi i-au
lovit** cu ascuţişul sabiei şi au
28 ars cetatea cu foc. Şi nu era nime-
ni să-i salveze, pentru că ea era
departe de Sidon şi n-aveau de-a
face cu vreun om; şi era în valea
care este lângă Bet-Rehob*. Şi au
29 zidit cetatea şi au locuit în ea. Şi
au pus cetăţii numele Dan*, după
numele lui Dan, tatăl lor, care i se
născuse lui Israel; dar mai înain-
30 te numele cetăţii era Lais. Şi fiii
lui Dan au înălţat chipul* cioplit;
şi Ionatan, fiul lui Gherşom**,
fiul lui Moise[c], el şi fiii săi au
fost preoţii seminţiei daniţilor pâ-
31 nă† în ziua captivităţii ţării. Şi
şi-au înălţat chipul cioplit al lui
Mica, pe care-l făcuse el, în toa-
te* zilele cât a fost casa lui Dum-
nezeu în Şilo.

28 *Num. 13.21 2 Sam. 10.6.
29 *Gen. 14.14. Ios. 19.47. Cap. 20.1. 1 Împ. 12.29; 12.30; 15.20.
30 *Cap. 17.3. **Ex. 2.22. †Ps. 78.60,61
31 *Ios. 18.1. Cap. 19.18; 21.12.

Răutatea oamenilor din Ghibea

1 *Cap. 17.6; 18.1; 21.25.
2 *Cap. 17.7.
3 *Gen. 34.3; 50.21.
5 *Gen. 18.5. Vers. 8.
6 *Vers. 9,22. Rut 3.7. 1 Împ. 21.7. Est. 1.10.

19 Şi a fost *aşa*: în zilele acelea,
când nu era împărat* în Israel, era
un levit care locuia temporar în
latura mai îndepărtată a ţinutului
muntos al lui Efraim şi şi-a luat o
ţiitoare din Betleemul lui Iuda.
2 Şi ţiitoarea lui i-a fost necredin-
cioasă şi a plecat de la el în
casa tatălui ei, în Betleemul* lui
Iuda, şi a fost acolo patru luni[d].
3 Şi soţul ei s-a ridicat şi s-a dus
după ea, să-i vorbească* inimii,
ca s-o aducă înapoi. Şi erau cu el
slujitorul[e] lui şi o pereche de mă-
gari. Şi ea l-a dus în casa tatălui
ei şi, când l-a văzut tatăl tinerei
femei, s-a bucurat să-l întâlneas-
4 că. Şi socrul său, tatăl tinerei fe-
mei, l-a ţinut şi a rămas la el trei
zile; şi au mâncat şi au băut şi
5 au rămas acolo. Şi a fost *aşa*: în
ziua a patra s-au trezit dis-de-di-
mineaţă şi el s-a ridicat să plece.
Şi tatăl tinerei femei a zis gine-
relui său: „Întăreşte-ţi inima* cu
o bucată de pâine şi apoi veţi mer-
6 ge pe drumul vostru“. Şi s-au
aşezat şi au mâncat şi au băut a-
mândoi împreună. Şi tatăl tinerei
femei a zis bărbatului: „Te rog,
rămâi toată noaptea şi să ţi se
7 veselească* inima“. Şi bărbatul
s-a ridicat să plece, dar socrul său

[a] *Cei cinci bărbaţi* [b] *Sau* „lucrurile preţioase“ [c] *Sept.* „Manase“ [d] *Sau* „un an şi patru luni“
[e] *Lit.* „tânărul“

a stăruit de el şi el a rămas din
8 nou acolo. Şi în ziua a cincea s-a
trezit dis-de-dimineaţă ca să
plece. Şi tatăl tinerei femei a zis:
„Te rog, întăreşte-ţi inima“. Şi au
zăbovit până după-amiază şi au
9 mâncat amândoi. Şi bărbatul s-a
ridicat ca să plece, el şi ţiitoarea
lui şi slujitorul său. Şi socrul său,
tatăl tinerei femei, i-a zis: „Iată,
ziua se lasă spre seară; vă rog, ră-
mâneţi toată noaptea. Iată, ziua se
pleacă, rămâneţi noaptea aici şi să
ţi se veselească inima; şi mâine
plecaţi de dimineaţă pe drumul
vostru, ca să te duci la cortul tău“.
10 Dar bărbatul n-a vrut să rămână
noaptea şi s-a ridicat şi a plecat
şi a venit în dreptul Iebusului*,
care este Ierusalimul; şi cu el erau
o pereche de măgari înşeuaţi şi
ţiitoarea lui.
11 Erau aproape de Iebus, ziua
se plecase mult şi slijitorul* a zis
stăpânului său: „Te rog, vino să
ne abatem în această cetate** a
iebusiţilor şi să rămânem în ea“.
12 Şi stăpânul său i-a zis: „Nu ne
vom abate în cetatea unui străin,
care nu este a fiilor lui Israel; vom
13 trece la Ghibea*“. Şi a zis slujito-
rului său: „Vino să ne apropiem
de unul din aceste locuri şi să
poposim în Ghibea sau în Rama*“.
14 Şi au trecut şi au mers pe drumul
lor; şi a apus soarele înaintea lor
lângă Ghibea, care este a lui Be-
15 niamin. Şi s-au abătut acolo, ca
să intre să poposească în Ghibea.
Şi a intrat şi a stat jos în piaţa[a] ce-
tăţii; şi nici un om nu i-a primit*
în casa lui, ca să rămână noaptea.
16 Şi, iată, un om bătrân venea
de la lucrul său, de la câmp*, spre
seară; şi era din ţinutul muntos**
al lui Efraim şi locuia temporar
în Ghibea; iar oamenii locului
17 erau beniamiţi†. Şi şi-a ridicat o-
chii şi a văzut pe bărbatul călă-
tor în piaţa[a] cetăţii; şi bătrânul a
zis: „Unde te duci şi de unde vii?“

10 *Ios. 18.28. 1 Cr. 11.4,5.
11 *Vers. 19. **Ios. 15.8; 15.63. Cap. 1.21. 2 Sam. 5.6.
12 *Ios. 18.28.
13 *Ios. 18.25.
15 *Mt. 25.43. Ev. 13.2.
16 *Ps. 104.23. **Vers. 1. †Vers. 14.

18 Şi el i-a zis: „Călătorim din Betlee-
mul lui Iuda spre latura mai în-
depărtată a ţinutului muntos al lui
Efraim; de acolo sunt şi am mers
până la Betleemul lui Iuda şi merg
acum la[b] casa* Domnului[c]; şi ni-
19 meni nu mă primeşte în casă. Şi
avem şi paie şi nutreţ pentru mă-
garii noştri; şi am pâine şi vin pen-
tru mine şi pentru roaba ta şi pen-
tru slujitorul* care este cu robii tăi:
20 nu ducem lipsă de nimic“. Şi bă-
trânul a zis: „Pace* ţie! Numai să
fie toate nevoile tale asupra mea;
dar să nu rămâneţi** în stradă“.
21 Şi l-a adus* în casă şi a dat nu-
treţ măgarilor; şi şi-au spălat**
picioarele şi au mâncat şi au băut.
22 Pe când îşi veseleau inimile,
iată, bărbaţii* cetăţii, fii** ai lui
Belial[d], au înconjurat casa şi au
bătut la uşă; şi au vorbit bătrâ-
nului, stăpânul casei, zicând:
„Adu afară† pe omul care a venit
23 în casa ta, ca să-l cunoaştem“. Şi
omul, stăpânul* casei, a ieşit la
ei şi le-a zis: „Nu, fraţii mei, vă
rog, nu faceţi răutate, după ce
bărbatul acesta a venit în casa
mea, nu faceţi** această nelegiui-
24 re! Iată fiica* mea, care este
fecioară, şi ţiitoarea lui: lăsaţi-mă
să vi le aduc afară: şi înjosiţi-le**
şi faceţi cu ele ce este bine în ochii
voştri; dar nu faceţi asemenea
25 mişelie acestui bărbat“. Dar oa-
menii *aceia* n-au vrut să-l ascul-
te. Şi bărbatul a luat pe ţiitoarea
sa şi a scos-o afară la ei; şi ei au
cunoscut-o* şi şi-au bătut joc de
ea toată noaptea până dimineaţa;
şi au lăsat-o când se revărsau zori-
26 le. Şi către ziuă femeia a venit şi a
căzut la intrarea casei omului,
unde era domnul ei, până s-a lu-
27 minat. Şi domnul ei s-a sculat di-
mineaţa şi a deschis uşa casei şi a
ieşit afară, să se ducă pe drumul
său şi, iată, femeia, ţiitoarea sa,
zăcea la intrarea casei şi mâinile
28 ei erau pe prag. Şi i-a zis: „Ridi-

18 *Ios. 18.1. Cap. 18.31; 20.18. 1 Sam. 1.3,7.
19 *Vers. 11.
20 *Gen. 43.23. Cap. 6.23. **Gen. 19.2.
21 *Gen. 24.32; 43.24. **Gen. 18.4. Ioan 13.5.
22 *Gen. 19.4. Cap. 20.5. Osea 9.9; 10.9 **Deut. 13.13 1 Sam. 2.12. 2 Cor. 6.15. †Gen. 19.5. Rom. 1.26,27
23 *Gen. 19.6,7 **Cap. 20.6; 20.10. 2 Sam. 13.12.
24 *Gen. 19.8. **Gen. 34.2. Deut. 21.14.
25 *Gen. 4.1.

[a] *Sau* „strada“ [b] *Lit.* „cu“ [c] *Cu sensul:* „sunt levit“ [d] *Sau* „ai nelegiuirii“, *oameni răi*

28 *Cap. 20.5.
că-te şi să mergem!“ Dar nimeni*
n-a răspuns. Şi a pus-o pe măgar;
şi bărbatul s-a ridicat şi a mers
spre locul său.
29 *Cap. 20.6. 1 Sam. 11.7.
29 Şi, când a intrat în casa lui, a
luat cuţitul şi a apucat pe ţiitoa-
rea sa şi a împărţit-o*, după oa-
sele ei, în douăsprezece bucăţi
şi le-a trimis în toate hotarele lui
30 *Cap. 20.7. Pr. 13.10.
30 Israel. Şi a fost *aşa*: oricine vedea
zicea: „Nu s-a făcut şi nu s-a văzut
una ca aceasta din ziua când au
ieşit fiii lui Israel din ţara Egip-
tului până în ziua aceasta. Gândi-
ţi-vă* bine, sfătuiţi-vă şi vorbiţi“.

Pedepsirea seminţiei lui Beniamin

1 *Deut. 13.12. Ios. 22.12. 1 Sam. 11.7. **1 Sam. 3.20 2 Sam. 3.10; 24.2. †1 Sam. 7.5; 10.17.
20 Şi toţi fiii* lui Israel au ieşit,
şi adunarea s-a strâns ca un
singur om, de la Dan** până la
Beer-Şeba, şi ţara Galaadului, la
2 Domnul la Miţpa†. Şi căpeteniile[a]
întregului popor, din toate semin-
ţiile lui Israel, s-au înfăţişat în a-
dunarea poporului lui Dumne-
zeu, patru sute de mii de oameni
2 *Cap. 8.10.
3 pedeştri care scoteau* sabia. Şi
fiii lui Beniamin au auzit că fiii
lui Israel s-au suit la Miţpa. Şi fiii
lui Israel au zis: „Spuneţi, cum a
4 *Cap. 19.15.
4 avut loc această răutate?“ Şi le-
vitul, bărbatul femeii care fusese
ucisă, a răspuns şi a zis: „Veni-
sem la Ghibea*, care este a lui
Beniamin, eu şi ţiitoarea mea, ca
5 *Cap. 19.25; 19.26.
5 să poposesc. Şi locuitorii[b] din
Ghibea s-au ridicat împotriva mea
şi noaptea au înconjurat casa,
din cauza mea; se gândeau să mă
ucidă şi au înjosit-o* pe ţiitoarea
6 *Cap. 19.29. **Lev. 18.17. Iov 31.11. Ezec. 16.27. †Gen. 34.7. Ios. 7.15. 2 Sam. 13.12
6 mea şi ea a murit. Şi am luat*
pe ţiitoarea mea şi am tăiat-o în
bucăţi şi am trimis în tot ţinutul
moştenirii lui Israel, pentru că
au săvârşit o nelegiuire** şi o
7 *Cap. 19.30.
7 mişelie† în Israel. Iată, voi toţi, fii
ai lui Israel, daţi-vă* părerea şi
sfătuiţi-vă aici“.
8 Şi tot poporul s-a ridicat ca
un singur om, zicând: „Nici unul
dintre noi să nu meargă la cortul
său şi nici unul să nu se întoarcă
9 la casa lui. Şi acum, acesta este
lucrul pe care-l vom face cu Ghi-
bea: *ne vom sui* împotriva ei prin
10 sorţ. Şi vom lua zece bărbaţi din
o sută din toate seminţiile lui
Israel, şi o sută din o mie, şi o mie
din zece mii, ca să ia merinde
pentru popor, ca să intre în Ghi-
bea lui Beniamin şi să-i facă du-
pă toată mişelia pe care a făcu-
11 t-o ea în Israel“. Şi toţi bărbaţii
lui Israel s-au adunat împotriva
cetăţii, uniţi ca un singur om.
12 Şi seminţiile* lui Israel au tri-
mis oameni la toată seminţia lui
Beniamin, zicând: „Ce este rău-
tatea aceasta care s-a făcut între
13 voi? Şi acum daţi pe bărbaţii
aceia, fiii* lui Belial, care sunt în
Ghibea, ca să-i omorâm şi să cu-
răţim[c]** răul din Israel“. Dar fiii
lui Beniamin n-au vrut să asculte
de glasul fraţilor lor, fiii lui Isra-
14 el. Şi fiii lui Beniamin s-au adunat
din cetăţi la Ghibea, ca să iasă
15 să lupte cu fiii lui Israel. Şi fiii
lui Beniamin din cetăţi au fost nu-
măraţi* în ziua aceea: douăzeci
şi şase de mii de bărbaţi care
scoteau sabia, în afară de locuito-
rii din Ghibea, care au fost numă-
raţi: şapte sute de bărbaţi aleşi.
16 În tot poporul acesta erau şapte
sute de bărbaţi aleşi, stângaci*;
toţi aceştia aruncau pietre cu
praştia într-un *fir de* păr şi nu
17 dădeau greş. Şi bărbaţii din Israel
au fost număraţi în afară de Be-
niamin: patru sute de mii de băr-
baţi care scoteau sabia: toţi aceş-
tia erau oameni de război.
18 Şi fiii lui Israel s-au ridicat
şi s-au suit* la Betel şi L-au între-
bat** pe Dumnezeu şi au zis: „Ci-
ne dintre noi să se suie cel dintâi
la luptă împotriva fiilor lui Be-
niamin?“ Şi Domnul a zis: „Iuda
19 întâi“. Şi fiii lui Israel s-au sculat
dimineaţa şi şi-au aşezat tabăra
20 împotriva Ghibei. Şi bărbaţii lui
Israel au ieşit la luptă cu Beniamin
şi bărbaţii lui Israel s-au aşezat

12 *Deut. 13.14. Ios. 22.13,16.
13 *Deut. 13.13. Cap. 19.22. 2 Cor. 6.15. **Deut. 17.12 1 Cor. 5.13.
15 *Num. 1.36; 1.37; 2.23; 26.41.
16 *Cap. 3.15. 1 Cr. 12.2.
18 *Vers. 23,26. **Num. 27.21 Cap. 1.1.

[a] *Lit.* „*pietrele din* unghi“ [b] *Lit.* „stăpânii“ [c] *Lit.* „să nimicim prin foc“

în linie de bătaie împotriva lor
21 lângă Ghibea. Şi fiii* lui Be-
niamin au ieşit din Ghibea şi în
ziua aceea au culcat** la pământ
douăzeci şi două de mii de băr-
22 baţi din Israel. Şi poporul, bărba-
ţii lui Israel, s-au îmbărbătat şi
din nou s-au aşezat în linie de bă-
taie în locul în care se aşezaseră
23 în ziua întâi. Şi fiii lui Israel s-au
suit* şi au plâns înaintea Dom-
nului până seara; şi L-au între-
bat** pe Domnul, zicând: „Să mă
mai sui la luptă cu fiii lui Be-
niamin, fratele meu?“ Şi Domnul
a zis: „Suiţi-vă împotriva lui“.
24 Şi fiii lui Israel au înaintat a
doua zi împotriva fiilor lui Be-
25 niamin. Şi a doua zi Beniamin a
ieşit din Ghibea împotriva lor şi
din nou* au culcat la pământ din-
tre fiii lui Israel, optsprezece mii
de bărbaţi, care toţi scoteau sa-
26 bia. Şi toţi fiii lui Israel şi tot po-
porul s-au suit* şi au venit la Be-
tel, şi au plâns şi au rămas acolo
înaintea Domnului, şi au postit
în ziua aceea până seara, şi au
adus arderi-de-tot şi jertfe de pa-
27 ce înaintea Domnului. Şi fiii lui
Israel L-au întrebat* pe Domnul
(şi chivotul** legământului lui
Dumnezeu era acolo în zilele ace-
28 lea; şi Fineas*, fiul lui Eleazar,
fiul lui Aaron, stătea** înaintea
lui[a] în zilele acelea), zicând: „Să
mai ies încă la luptă împotriva
fiilor lui Beniamin, fratele meu,
sau să încetez?“ Şi Domnul a zis:
„Suiţi-vă, pentru că mâine îi voi
da† în mâna ta“.
29 Şi Israel a pus pânditori* îm-
potriva Ghibei, de jur-împrejur.
30 Şi fiii lui Israel s-au suit în ziua
a treia împotriva fiilor lui Benia-
min şi s-au aşezat în linie *de bă-
taie* împotriva Ghibei, ca şi în ce-
31 lelalte dăţi. Şi fiii lui Beniamin au
ieşit împotriva poporului, au fost
traşi departe* de cetate şi au
început să lovească în popor, uci-

21 *Gen. 49.27. **Vers. 25.
23 *Ios. 7.6. Vers. 26,27. **Vers. 18.
25 *Vers. 21.
26 *Vers. 23. Cap. 21.2.
27 *Vers. 18. **Ios. 18.1. 1 Sam. 4.3,4.
28 *Ios. 24.33. **Deut. 10.8; 18.5. †Cap. 7.9.
29 *Ios. 8.4.
31 *Ios. 8.16.

gând, ca şi în celelalte dăţi, cam
treizeci de bărbaţi din Israel, pe
drumurile mari, din care unul
duce la Betel, iar altul la Ghibea
32 prin câmpie. Şi fiii lui Beniamin
au zis: „Ei sunt bătuţi înaintea
noastră, ca şi întâia dată“. Şi fiii
lui Israel au zis: „Să fugim, ca
să-i tragem departe de cetate, la
33 drumurile mari“. Şi toţi bărbaţii lui
Israel s-au ridicat din locul lor şi
s-au aşezat în linie *de bătaie* în
Baal-Tamar; şi cei ai lui Israel care
pândeau* s-au năpustit din locul
34 lor, din Maare-Gheba[b]. Şi zece
mii de bărbaţi aleşi din tot Israe-
lul au venit asupra Ghibei; şi lup-
ta a fost cumplită şi ei* nu ştiau
35 că răul venea peste ei[c]. Şi Dom-
nul a bătut pe Beniamin înaintea
lui Israel şi fiii lui Israel au culcat
la pământ în ziua aceea din Beni-
amin douăzeci şi cinci de mii o
sută de bărbaţi, care toţi scoteau
36 sabia. Şi fiii lui Beniamin au vă-
zut că erau bătuţi. Şi bărbaţii lui
Israel au făcut loc lui Beniamin,
pentru că se bazau pe oamenii pe
care îi puseseră la pândă împo-
37 triva Ghibei. Şi cei de la pândă*
s-au grăbit şi au căzut asupra Ghi-
bei; şi cei de la pândă au mers şi
au lovit toată cetatea cu ascuţişul
38 sabiei. Şi era un semn anumit în-
tre bărbaţii lui Israel şi cei de la
pândă, ca să facă* să se înalţe din
39 cetate un nor gros de fum. Şi băr-
baţii lui Israel îşi întorseseră spa-
tele în luptă şi Beniamin a început
să-i bată, omorând dintre bărbaţii
lui Israel cam treizeci de inşi, pen-
tru că au zis: „Da, sunt bătuţi* de
tot înaintea noastră, ca în prima
40 luptă!“ Şi un nor a început să se
ridice din cetate ca un stâlp de
fum; şi Beniamin s-a uitat* înapoi
şi, iată, toată cetatea se suia în fum
41 la ceruri! Atunci bărbaţii lui Is-
rael s-au întors şi bărbaţii lui Be-
niamin au fost uimiţi, pentru că
au văzut că răul* venise peste ei.

33 *Ios. 8.19.
34 *Ios. 8.14. Is. 47.11. Iov 21.13.
37 *Ios. 8.19.
38 *Ios. 8.20.
39 *Vers. 32.
40 *Ios. 8.20.
41 *Pr. 5.22; 11.5,6; 29.6.

[a] *Făcea slujba de preot* [b] *Pajiştile Ghebei* [c] *Lit.* „să-i atingă“

42 Şi s-au întors dinaintea bărbaţilor lui
Israel spre calea pustiului;
şi i-a ajuns lupta; şi cei care ie-
şeau din cetăţi i-au culcat la pă-
43 mânt în mijlocul lor. Au înconju-
rat pe beniamiţi, i-au gonit, i-au
zdrobit la locul *lor* de odihnă,
până spre Ghibea*, înspre răsă-
44 ritul soarelui. Şi au căzut din Be-
niamin optsprezece mii de băr-
45 baţi, toţi bărbaţi viteji. Şi s-au în-
tors şi au fugit spre pustiu la stân-
ca Rimon*; şi *israeliţii* au strâns
cinci mii de bărbaţi dintre ei la
drumurile mari şi i-au urmărit în-
deaproape până la Ghideom şi au
lovit dintre ei două mii de bărbaţi.
46 Şi toţi cei căzuţi din Beniamin în
ziua aceea au fost douăzeci şi
cinci de mii de bărbaţi care sco-
47 teau sabia, toţi oameni viteji. Şi
şase sute de bărbaţi s-au întors
şi au fugit în pustiu la stânca Ri-
mon şi au rămas patru luni la
48 stânca* Rimon. Şi bărbaţii lui Is-
rael s-au întors din nou peste fiii
lui Beniamin şi i-au lovit cu as-
cuţişul sabiei, pe oamenii fiecărei
cetăţi, şi vitele, şi tot ce se găsea,
şi au pus foc tuturor cetăţilor pe
care le-au găsit.

Rămăşiţa lui Beniamin

21 Şi bărbaţii lui Israel se jura-
seră* în Miţpa, zicând: „Nimeni
dintre noi să nu dea pe fiica sa
2 de soţie lui Beniamin“. Şi poporul
a venit la Betel* şi a rămas acolo
până seara înaintea lui Dumne-
zeu şi şi-au înălţat glasurile şi
3 au plâns cu mare plânset şi au
zis: „Pentru ce, Doamne, Dumne-
zeul lui Israel, s-a întâmplat a-
ceasta în Israel, ca să lipsească
4 astăzi o seminţie din Israel?“ Şi a
fost *aşa*: a doua zi poporul s-a
trezit de dimineaţă şi a zidit* a-
colo un altar şi au adus arderi-
5 de-tot şi jertfe de pace. Şi fiii lui
Israel au zis: „Cine dintre toate
seminţiile lui Israel nu s-a suit cu
adunarea înaintea Domnului?“
Pentru că jurământul* cel mare
fusese asupra aceluia care nu se
va sui la Domnul la Miţpa, zicând:

43 *Osea 9.9; 10.9.
45 *Ios. 15.32.
47 *Cap. 21.13.
1 *Cap. 20.1. Vers. 7,18.
2 *Cap. 20.18; 20.26.
4 *2 Sam. 24.25
5 *Cap. 5.23.

„Să fie omorât“.
6 Şi fiilor lui Israel le-a părut
rău pentru Beniamin, fratele lor,
şi au zis: „Astăzi a fost nimicită o
7 seminţie din Israel. Cum să facem
rost de soţii pentru cei rămaşi?
Pentru că am jurat* pe Domnul că
nu le vom da dintre fiicele noas-
8 tre de soţii“. Şi au zis: „Este
vreuna dintre seminţiile lui Israel
care să nu se fi suit la Domnul la
Miţpa?“ Şi, iată, nici unul din
Iabes-Galaad* nu venise în tabă-
9 ră la adunare. Şi poporul a fost
numărat şi, iată, nu era acolo ni-
meni dintre locuitorii Iabes-Ga-
10 laadului. Şi adunarea a trimis aco-
lo douăsprezece mii de oameni
dintre cei mai viteji şi le-a porun-
cit, zicând: „Mergeţi şi loviţi pe
locuitorii* din Iabes-Galaad cu
ascuţişul sabiei, şi pe femei şi pe
11 copii. Şi acesta este lucrul pe
care-l veţi face: să nimiciţi cu de-
săvârşire orice parte bărbătească*
şi pe orice femeie care s-a cul-
12 cat cu bărbat“. Şi au găsit printre
locuitorii din Iabes-Galaad patru
sute de fete fecioare care nu cu-
noscuseră bărbat, neculcându-se
cu vreun bărbat, şi le-au adus în
tabără la Şilo*, care este în ţara
13 Canaanului. Şi toată adunarea a
trimis şi au vorbit fiilor lui Be-
niamin, care erau la stânca* Ri-
14 mon, şi le-au vestit pace. Şi Be-
niamin s-a întors în timpul acela
şi ei le-au dat de soţii pe acelea
pe care le-au lăsat vii dintre fe-
meile Iabes-Galaadului; dar şi
aşa nu le ajungeau.
15 Şi poporului i-a părut rău* de
Beniamin, pentru că Domnul fă-
cuse o ruptură în seminţiile lui Is-
16 rael. Şi bătrânii adunării au zis:
„Cum să facem *rost* de soţii pen-
tru cei rămaşi? Pentru că femeile
au fost nimicite din Beniamin!“
17 Şi au zis: „Trebuie să fie o moş-
tenire pentru cei scăpaţi din Beni-
amin, ca să nu fie ştearsă o se-
18 minţie din Israel. Dar nu putem
să le dăm soţii dintre fiicele noas-

7 *Vers. 1.
8 *1 Sam. 11.1; 31.11.
10 *Num. 31.7. Cap. 5.23. Vers. 5. 1 Sam. 11.7.
11 *Num. 31.17
12 *Ios. 18.1.
13 *Cap. 20.47.
15 *Vers. 6.

18 *Cap. 11.35. Vers. 1.
tre, pentru că fiii lui Israel au ju-
rat*, zicând: «Blestemat să fie cel
care va da o soție lui Beniamin»“.
19 *Ios. 18.1. Cap. 18.21. 1 Sam. 1.3.
19 Şi au zis: „Iată, este o sărbătoare a
*D*omnului din an în an în Şilo*,
care este spre nord de Betel, spre
răsăritul soarelui, pe drumul cel
mare, care duce de la Betel la
20 Sihem, şi spre sud de Lebona“. Şi
au poruncit fiilor lui Beniamin,
zicând: „Mergeți şi pândiți în vii.
21 *Ex. 15.20. Cap. 11.34. 1 Sam. 18.6. Ier. 31.13.
21 Şi vedeți şi, iată, când fetele din
Şilo ies să joace* la jocuri, ieşiți
dintre vii şi răpiți-vă fiecare soția
dintre fetele din Şilo şi duceți-vă
22 în țara lui Beniamin. Şi va fi *aşa*:
dacă părinții lor sau frații lor vor
veni să se plângă la noi, le vom
22 *Vers. 1,18.
zice: «Dați-ni-le ca un dar, pentru că
nu ne-am luat prin război câte
o soție pentru fiecare; pentru că
nu voi le-ați dat lor, ca să fiți vi-
23 novați* acum»“. Şi fiii lui Benia-
23 *Cap. 20.48.
min au făcut aşa şi şi-au luat soții
după numărul lor, dintre cele care
jucau, pe care le-au răpit; şi au
plecat şi s-au întors la moştenirea
lor şi au zidit* cetățile şi au lo-
24 cuit în ele. Şi fiii lui Israel au ple-
cat de acolo în timpul acela, fie-
care la seminția sa şi la familia sa
şi au ieşit de acolo, fiecare la moş-
tenirea sa.
25 În zilele* acelea nu era îm-
părat în Israel: fiecare** făcea ce
era drept în ochii săi.
25 *Cap. 17.6; 18.1; 19.1. **Deut. 12.8

RUT

Elimelec

1 *Jud. 2.16. **Gen. 12.10; 26.1. 2 Împ. 8 1. †Jud. 17.8. Mica 5.2.
2 *Gen. 35.19. **Jud. 3.30.

1 Şi a fost *aşa:* în zilele* când
judecau judecătorii a fost o foa-
mete** în ţară. Şi un om din
Betleemul† lui Iuda s-a dus să
locuiască temporar în câmpiile
Moabului, el şi soţia sa şi cei doi
2 fii ai săi. Şi numele omului era
Elimelec[a], şi numele soţiei sale,
Naomi[b], şi numele celor doi fii
ai săi, Mahlon şi Chilion, efra-
tiţi* din Betleemul lui Iuda. Şi au
venit în câmpiile** Moabului şi
au rămas acolo.
3 Şi Elimelec, soţul Naomei, a
murit; şi ea a rămas, şi cei doi fii
4 ai ei. Şi ei şi-au luat soţii moabi-
te. Numele uneia era Orpa şi nu-
mele celei de-a doua, Rut[c]. Şi au
5 locuit acolo cam zece ani. Şi Mah-
lon şi Chilion, au murit amândoi;
şi femeia a rămas fără cei doi fii
ai săi şi fără soţul ei.

Naomi şi Rut

6 *Ex. 4.31. Ier. 29.10. Ţef. 2.7. Lc. 1.68. **Ps. 132.15. Mt. 6.11.
8 *Ios. 24.15. **2 Tim. 1.16; 1.17,18. †Vers. 5. Cap. 2.20.
9 *Cap. 3.1.

6 Şi s-a ridicat, ea şi nurorile ei,
şi s-a întors din câmpiile Moa-
bului, pentru că auzise în câm-
pia Moabului că DOMNUL cerce-
tase* pe poporul Său, dându-le**
7 pâine. Şi a ieşit din locul unde
fusese, şi cele două nurori ale
sale cu ea; şi au pornit la drum,
ca să se întoarcă în ţara lui Iuda.
8 Şi Naomi le-a zis celor două nu-
rori ale sale: „Duceţi-vă, întoarce-
ţi-vă fiecare* în casa mamei sale!
DOMNUL să Se poarte cu bună-
tate[d]** faţă de voi, cum v-aţi pur-
tat† voi cu cei morţi şi cu mine!
9 Să vă dea DOMNUL să găsiţi odih-
nă* fiecare în casa soţului ei!“
Şi le-a sărutat; şi ele şi-au înălţat
10 glasurile şi au plâns. Şi i-au zis:
„Vrem să ne întoarcem negreşit
11 cu tine la poporul tău“. Şi Naomi
a zis: „Întoarceţi-vă, fiicele mele;
pentru ce să mergeţi cu mine? Mai
sunt fii în pântecele meu, ca să vă
12 fie soţi*? Întoarceţi-vă, fiicele
mele, duceţi-vă; pentru că sunt
prea bătrână ca să mai am soţ.
Dacă aş zice: «Am speranţă», chiar
în această noapte dacă aş fi a unui
13 soţ şi aş naşte fii, aţi aştepta voi
pentru aceasta până să se facă
ei mari? Aţi rămâne voi pentru
aceasta fără a avea soţi? Nu, fii-
cele mele, pentru că eu sunt în mai
mare amărăciune decât voi, pen-
tru că mâna DOMNULUI a ieşit*
14 împotriva mea“. Şi ele şi-au înăl-
ţat glasul şi au plâns din nou. Şi
Orpa a sărutat pe soacra ei, dar
Rut s-a alipit* de ea.
15 Şi ea a zis: „Iată, cumnata ta
s-a întors la poporul ei şi la dum-
nezeii* ei: întoarce-te** după
16 cumnata ta“. Şi Rut a zis: „Nu stă-
rui* de mine să te părăsesc, ca
să mă întorc de la tine! Pentru că
încotro vei merge tu voi merge şi
eu; şi unde vei găzdui tu, voi găz-
dui şi eu; poporul** tău va fi po-
porul meu şi Dumnezeul tău, Dum-
17 nezeul meu; unde vei muri tu, voi
muri şi eu şi acolo voi fi înmormân-
tată. Aşa să-mi facă* DOMNUL şi
încă mai mult, dacă altceva decât
moartea mă va despărţi pe mine
18 de tine!“ Şi, văzând* că era hotă-
râtă să meargă cu ea, a încetat să-i
19 mai vorbească. Şi au mers amân-
două până au ajuns la Betleem. Şi
a fost *aşa:* când au ajuns la Be-
tleem, toată cetatea era în miş-
care* din cauza lor şi ele[e] ziceau:
20 „Aceasta este Naomi**?“ Şi ea
le-a zis: „Nu mă numiţi Naomi[b],
numiţi-mă Mara[f]*, pentru că Cel
Atotputernic** m-a amărât foar-
21 te mult. Am plecat în belşug şi
DOMNUL m-a adus din nou aca-
să, fără nimic*. Pentru ce mă *mai*
numiţi Naomi, când DOMNUL a

11 *Gen. 38.11. Deut. 25.5.
13 *Jud. 2.15. Iov 19.21. Ps. 32.4; 38.2; 39.10.
14 *Pr. 17.17; 18.24.
15 *Jud. 11.24. Ios. 24.15,19 **2 Împ. 2.2. Lc. 24.28.
16 *2 Împ. 2.2; 2.4,6. **Cap. 2.11; 2.12.
17 *1 Sam.3.17; 25.22. 2 Sam. 19.13 2 Împ. 6.31.
18 *Fap. 21.14.
19 *Mt. 21.10. **Is. 23.7. Plân. 2.15.
20 *Ex. 15.23. **Ex. 6.3. Iov 6.4.
21 *Iov 1.21.

[a] *Dumnezeul meu este împărat* [b] *Plăcerea mea* [c] *Frumuseţe* [d] *Sau* „îndurare“ [e] *Femeile cetăţii*
[f] *Amărăciune*

22 *Ex. 9.31,32. Cap. 2.23. 2 Sam. 21.9.

mărturisit împotriva mea şi Cel
Atotputernic m-a întristat?“
22 Şi Naomi s-a întors, şi cu ea
Rut moabita, nora sa, care se în-
torcea din câmpiile Moabului; şi
au ajuns în Betleem la începutul*
secerişului orzului.

Boaz

1 *Cap. 3.2,12. **Cap. 1.2. †Cap. 4.21.
2 *Vers. 7. Lev. 19.9. Deut. 24.19.

2 Şi soţul Naomei avea o rudă[a]*,
om puternic, bogat, din familia
lui Elimelec**. Şi numele lui era
2 Boaz[b]†. Şi Rut moabita a zis că-
tre Naomi: „Te rog, lasă-mă să
merg în ogor şi să culeg* spice
în urma aceluia în ochii căruia voi
căpăta favoare“. Şi ea i-a zis:
3 „Mergi, fiica mea“. Şi a plecat; şi
a intrat într-un ogor şi culegea
spice în urma secerătorilor. Şi
s-a întâmplat că aceasta era par-
tea de ogor a lui Boaz, care era
din familia lui Elimelec.

4 *Jud. 6.12. Ps. 129.7,8. Lc. 1.28. 2 Tes. 3.16.

4 Şi, iată, Boaz a venit din Bet-
leem şi a zis secerătorilor: „Dom-
nul fie* cu voi!“ Şi ei i-au zis:
„Domnul să te binecuvânteze!“
5 Şi Boaz a zis slujitorului[c] său care
era pus peste secerători: „A cui
6 este tânăra aceasta?“ Şi slujitorul
care era pus peste secerători a
răspuns şi a zis: „Este tânăra
moabită care s-a întors* cu Nao-
7 mi din câmpiile Moabului. Şi ea a
zis: «Vă rog, să culeg *spice* şi să
adun printre snopi în urma se-
cerătorilor». Şi a venit şi a rămas
de dimineaţă până acum; şi a stat
numai puţin în casă“.

6 *Cap. 1.22.

8 Şi Boaz a zis către Rut: „Nu
auzi tu, fiica mea? Nu te duce să
culegi spice în alt ogor şi nu te
depărta de aici, ci ţine-te de ti-
9 nerele[d] mele. Ochii tăi să fie pe
ogorul care se seceră şi mergi pe
urma lor. N-am poruncit eu sluji-
torilor să nu te atingă? Şi, dacă-ţi
este sete, du-te la vase şi bea din
10 ce scot slujitorii“. Şi ea a căzut*
cu faţa la pământ şi s-a plecat şi
i-a zis: „Cum am căpătat eu fa-
voare în ochii tăi, să te uiţi la
11 mine, la mine, o străină?“ Şi Boaz

10 *1 Sam. 25.23

a răspuns şi i-a zis: „Mi s-a isto-
risit tot* ce ai făcut pentru soa-
cra ta de la moartea soţului tău şi
cum ai lăsat pe tatăl tău şi pe
mama ta şi ţara în care te-ai năs-
cut şi ai venit la un popor pe
care nu l-ai cunoscut mai înainte.
12 Domnul să-ţi răsplătească* fapta
şi plata să-ţi fie deplină de la
Domnul Dumnezeul lui Israel,
sub** ale cărui aripi ai venit să
13 te adăposteşti!“ Şi ea a zis: „Să
capăt* favoare în ochii tăi, dom-
nul meu, pentru că m-ai încurajat
şi ai vorbit inimii roabei tale, deşi
nu sunt** ca una dintre roabele
14 tale“. Şi Boaz i-a spus la timpul
mesei: „Vino aici şi mănâncă din
pâine şi înmoaie-ţi bucăţica în
oţet“. Şi ea s-a aşezat lângă sece-
rători; şi ei i-au întins grăunţe
prăjite şi ea a mâncat şi s-a să-
15 turat* şi a păstrat *ceva*. Şi, când
s-a ridicat să culeagă *spice*,
Boaz a poruncit slujitorilor săi, zi-
când: „Lăsaţi-o să culeagă şi prin-
tre snopi şi să nu-i faceţi observa-
16 ţie! Şi de asemenea scoateţi[e] câte-
odată *spice* pentru ea din mă-
nunchi şi lăsaţi-le, ca ea să cule-
agă; şi n-o mustraţi!“
17 Şi ea a cules spice în ogor
până seara şi a bătut ce a cules;
18 şi a fost cam o efă de orz. Şi l-a
luat şi a intrat în cetate şi soacra
ei a văzut ce culesese. Şi ea a scos
şi i-a dat ce pusese* deoparte
19 după ce se săturase. Şi soacra ei
i-a zis: „Unde ai cules spice as-
tăzi? Şi unde ai lucrat? Binecu-
vântat să fie cel care s-a uitat* la
tine!“ Şi ea a spus soacrei sale la
cine a lucrat şi a zis: „Numele o-
mului la care am lucrat astăzi este
20 Boaz“. Şi Naomi a zis nurorii sale:
„Binecuvântat* fie el de Domnul,
care nu Şi-a părăsit îndurarea**
faţă de cei vii şi faţă de cei morţi“.
Şi Naomi i-a zis: „Omul ne este
rudă de sânge, una dintre cele care
au† dreptul răscumpărării noas-

11 *Cap. 1.14; 1.16,17.
12 *1 Sam. 24.19 **Cap. 1.16. Ps. 17.8; 36.7; 57.1; 63.7; 91.4.
13 *Gen. 33.15. 1 Sam. 1.18. **1 Sam. 25.41
14 *Vers. 8.
18 *Vers. 14.
19 *Vers. 10. Ps. 41.1.
20 *Cap. 3.10. 2 Sam. 2.5. Iov 29.13. **Pr. 17.17. †Cap. 3.9; 4.6.

[a] *Sau* „un prieten“, „o cunoştinţă“ [b] *În el este tărie* [c] *Lit.* „tânărului“ [d] *Sau* „slujnicele“ [e] *Unii* „lăsaţi să cadă“

21 tre“. Şi Rut moabita a spus: „El
mi-a mai zis: «Stai aproape de
tinerii mei până vor termina tot
22 secerişul meu»“. Şi Naomi a zis
către Rut, nora sa: „Este bine, fii-
ca mea, să ieşi cu tinerele sale,
23 ca să nu fii găsită în alt ogor“. Şi
a stat aproape de tinerele lui
Boaz, ca să culeagă *spice*, până
s-a terminat secerişul orzului şi
secerişul* grâului; şi locuia cu
soacra ei.

23 *Deut. 16.9.

Sfatul Naomei

3 Şi Naomi, soacra ei, i-a zis:
„Fiica mea, nu-ţi voi căuta* eu
2 odihnă**, ca să-ţi fie bine? Şi
acum Boaz, cu ale cărui tinere*
ai fost, nu este el ruda noastră?
Iată, el vântură la noapte orzul
3 în arie. Deci scaldă-te şi unge-te*
şi pune-ţi hainele pe tine şi co-
boară la arie. Nu te face cunos-
cută bărbatului *acestuia* până va
4 termina de mâncat şi de băut. Şi
va fi *aşa:* când se va culca, ob-
servă locul unde se va culca; şi
tu să intri şi să-i descoperi pi-
cioarele şi să te culci şi tu. Şi el
5 îţi va spune ce să faci“. Şi ea i-a
zis: „Voi face tot* ce ai spus“.

1 *1 Cor. 7.36. 1 Tim. 5.8. **Cap. 1.9.
2 *Cap. 2.8.
3 *2 Sam. 14.2
5 *Ef. 6.1. Col. 3.20.

Rut cere răscumpărare

6 Şi a coborât la arie şi a făcut
după toate cele ce-i poruncise
7 soacra ei. Şi Boaz a mâncat şi a
băut şi i s-a veselit* inima; şi s-a
dus să se culce la capătul unei clăi.
Şi ea a venit încet şi i-a descoperit
8 picioarele şi s-a culcat. Şi a fost
aşa: la miezul nopţii, omul s-a
speriat şi s-a întors şi, iată, o fe-
meie era culcată la picioarele lui.
9 Şi el a zis: „Cine eşti tu?“ Şi ea a
răspuns: „Eu sunt Rut, roaba ta, în-
tinde-ţi acoperământul* tău[a] peste
roaba ta, pentru că tu ai dreptul**
10 de răscumpărare“. Şi el a zis: „Bi-
necuvântată fii tu de Domnul, fii-
ca mea! Tu ai arătat mai multă
bunătate la urmă decât la început*,
pentru că nu te-ai dus după tineri,
11 fie săraci, fie bogaţi. Şi acum, fii-
ca mea, nu te teme; tot ce îmi zici îţi
voi face, pentru că toată ce-
tatea[b] poporului meu ştie că eşti o
12 femeie* cinstită[c]. Şi acum, cu a-
devărat, eu sunt unul care are drep-
tul* de răscumpărare, dar este
unul** mai aproape decât mine
care are dreptul de răscumpărare.
13 Rămâi noaptea aceasta şi va fi
aşa: dimineaţă, dacă va voi să te
răscumpere* el, bine, să te răs-
cumpere; iar dacă nu va voi să te
răscumpere el, te voi răscumpăra
eu, viu** este Domnul. Culcă-te
până dimineaţă“.
14 Şi ea s-a culcat la picioarele
lui până dimineaţă şi s-a sculat
înainte de a se cunoaşte unul pe
altul[d]. Şi el a zis: „Să nu se ştie
15 că a venit o femeie* în arie“. Şi a
zis: „Adu mantaua care este pe
tine şi ţine-o“. Şi ea a ţinut-o şi el
i-a măsurat şase *măsuri* de orz şi
le-a pus pe ea; şi s-a dus în ceta-
16 te. Şi a venit la soacra ei şi ea a
zis: „Cum[e] eşti, fiica mea?“ Şi ea
i-a istorisit tot ce-i făcuse omul
17 *acela*. Şi a zis: „Mi-a dat aceste
şase măsuri de orz, pentru că mi-a
zis: «Să nu mergi cu mâna goală
18 la soacra ta»“. Şi ea a zis: „Fii li-
niştită*, fiica mea, până vei şti
cum se va rezolva situaţia, pentru
că omul *acesta* nu se va odihni
până nu va fi terminat lucrul în
ziua aceasta“.

7 *Jud. 19.6,9; 19.22. 2 Sam. 13.28 Est. 1.10.
9 *Ezec. 16.8. **Cap. 2.20. Vers. 12.
10 *Cap. 1.8.
11 *Pr. 12.4; 31.10.
12 *Vers. 9. **Cap. 4.1.
13 *Deut. 25.5. Cap. 4.5. Mt. 22.24. **Jud. 8.19. Ier. 4.2.
14 *Rom. 12.17; 14.16. 1 Cor. 10.32. 2 Cor. 8.21. 1 Tes. 5.22.
18 *Ps. 37.3,5.

Boaz răscumpără pe Rut

4 Şi Boaz s-a suit la poartă şi
s-a aşezat acolo. Şi, iată, cel* ca-
re avea dreptul de răscumpărare,
de care vorbise Boaz, trecea *pe
acolo*. Şi i-a zis: „Tu, cutare, a-
bate-te, stai aici!“ Şi s-a abătut
2 şi s-a aşezat. Şi a luat zece băr-
baţi dintre bătrânii* cetăţii şi a
zis: „Şedeţi aici“. Şi s-au aşezat.
3 Şi a spus celui care avea dreptul
de răscumpărare: „Naomi, care
s-a întors din câmpiile Moabului,
vinde partea de ogor care era a
4 fratelui nostru Elimelec. Şi eu
am zis să te înştiinţez şi să-ţi

1 *Cap. 3.12.
2 *1 Împ. 21.8. Pr. 31.23.

[a] *Sau* „aripa ta“ [b] *Lit.* „poarta“ [c] *Sau* „vrednică“ [d] *Lit.* „înainte ca un om să-l poată cunoaşte pe vecinul său“ [e] *Lit.* „Cine“

4 *Ier. 32.7,8. **Gen.23.18 †Lev. 25.25.

zic[a]: «Cumpăr-o* în fața** celor
care șed *aici* și în fața bătrâ-
nilor poporului meu. Dacă vrei
să răscumperi, răscumpără; iar
dacă nu vrei să răscumperi, spu-
ne-mi, ca să știu, pentru că în a-
fară† de tine nu este altul care să
răscumpere și după tine sunt eu»“.
5 Și el a zis: „Voi răscumpăra“. Și
Boaz a zis: „În ziua când vei cum-
păra ogorul din mâna Naomei,
vei cumpăra și pe Rut[b] moabi-
ta, soția* mortului, ca să ridici nu-
mele mortului în moștenirea sa“.
6 Și cel* care avea dreptul de răs-
cumpărare a zis: „Nu pot să răs-
cumpăr pentru mine, ca să nu-mi
stric moștenirea mea. Răscumpă-
ră pentru tine ce am eu de răs-
cumpărat, pentru că nu pot să
răscumpăr“.
7 Și în vechime aceasta era în
Israel cu privire la răscumpărare*
și cu privire la schimb, ca să se
întărească orice lucru: un om își
scotea încălțămintea și o dădea
aproapelui său și aceasta era
8 mărturia în Israel. Și cel care avea
dreptul de răscumpărare a zis lui
Boaz: „Cumpără pentru tine“. Și
9 și-a scos încălțămintea. Și Boaz
a zis bătrânilor și către tot po-
porul: „Voi sunteți martori astăzi
că am cumpărat din mâna Nao-
mei tot ce era al lui Elimelec și
tot ce era al lui Chilion și al lui
10 Mahlon. Chiar și pe Rut moabita,
soția lui Mahlon, mi-am cumpă-
rat-o de soție, ca să ridic numele
mortului în moștenirea sa și să
nu se piardă* numele mortului
dintre frații săi și din poarta lo-
cului său; voi sunteți martori as-

5 *Gen. 38.8. Deut. 25.5,6. Cap. 3.13. Mt. 22.24.

6 *Cap. 3.12; 3.13.

7 *Deut. 25.7,9

10 *Deut. 25.6.

11 tăzi“. Și tot poporul care era la
poartă și bătrânii au zis: „*Suntem*
martori. *D*omnul să facă* pe fe-
meia care vine în casa ta ca pe
Rahela** și ca pe Leea, care au
zidit† amândouă casa lui Israel,
și câștigă-ți putere în Efrata†† și
12 fă-ți un nume în Betleem. Și ca-
sa ta să fie ca și casa lui Pereț*,
pe care l-a născut Tamar lui Iuda,
din sămânța** pe care ți-o va da
*D*omnul din această tânără fe-
meie“.
13 Și Boaz a luat* pe Rut și ea
i-a fost soție și el a intrat la ea și
*D*omnul** i-a dat ei să rămână
însărcinată și ea a născut un fiu.
14 Și femeile au zis* către Naomi:
„Binecuvântat fie *D*omnul, care
nu te-a lăsat în ziua aceasta fără
unul care are drept de răscumpă-
rare[b], și numele său să fie vestit
15 în Israel. Și el îți va fi înviora-
rea vieții tale și îngrijitorul bătrâ-
nețelor tale, pentru că l-a născut
nora ta, care te iubește, care-ți
este mai bună* decât șapte fii“.
16 Și Naomi a luat copilul și l-a
pus la sânul său și i-a fost doică.
17 Și vecinele* i-au dat un nume,
zicând: „Un fiu i s-a născut Nao-
mei“. Și i-au pus numele Obed[c].
El este tatăl lui Isai, tatăl lui
David.
18 Și aceștia sunt urmașii lui Pe-
19 reț: Pereț* a născut pe Hețron; și
Hețron a născut pe Ram; și Ram
20 a născut pe Aminadab; și Amina-
dab a născut pe Nahșon*; și Nah-
21 șon a născut pe Salmon[d]**; și Sal-
mon a născut pe Boaz; și Boaz a
22 născut pe Obed; și Obed a născut
pe Isai; și Isai a născut pe David*.

11 *Ps. 127.3; 128.3. **Gen. 29.25; 29.26-30. †Deut. 25.9. ††Gen. 35.16; 35.19.

12 *Vers. 18. Gen. 38.29. 1 Cr. 2.4. Mt. 1.3. **1 Sam. 2.20.

Căsătoria lui Boaz cu Rut

13 *Cap. 3.11. **Gen.29.31; 33.5.

14 *Lc. 1.58. Rom. 12.15.

15 *1 Sam. 1.8.

17 *Lc. 1.58,59.

Genealogia lui David

18 *1 Cr. 2.4. Mt. 1.3.

20 *Num. 1.7. **Mt. 1.4.

22 *1 Cr. 2.15. Mt. 1.6.

[a] *Lit.* „să-ți deschid urechea“ [b] *Sau* „fără un răscumpărător“; *se referă la fiul lui Rut* [c] *Închinător sau Slujitor* [d] *Sau* „Salma“

CARTEA ÎNTÂI A LUI SAMUEL[a]

Penina şi Ana

1 Şi era un om din Ramataim-
Ţofim*, din ţinutul muntos** al
lui Efraim, şi numele lui era
Elcana†, fiul lui Ieroham, fiul lui
Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Ţuf,
2 un efraimit[b]††. Şi el avea două*
soţii şi numele uneia era Ana[c] şi
numele celeilalte, Penina. Şi Pe-
nina avea copii, iar Ana nu avea
3 copii. Şi acest om se suia din ce-
tatea sa, din an în an*, ca să se
închine** şi să jertfească Dom-
nului oştirilor, la Şilo†. Şi acolo
erau cei doi fii ai lui Eli, Hofni şi
4 Fineas, preoţii Domnului. Şi a
fost *aşa*: în ziua când jertfea*
Elcana, dădea părţi soţiei sale
Penina şi la toţi fiii şi fiicele ei.
5 Iar Anei îi dădea o parte dublă,
pentru că o iubea pe Ana. Dar
Domnul îi închisese* pântecele.
6 Şi potrivnica[d] ei o mâhnea* foar-
te mult, ca s-o facă să se necă-
jească, pentru că Domnul îi
7 închisese pântecele. Şi aşa făcea
Elcana an de an. Ori de câte ori
se suia ea la casa Domnului,
aceea o mâhnea aşa; şi ea plân-
8 gea şi nu mânca. Şi Elcana, so-
ţul ei, i-a zis: „Ana, de ce plân-
gi? Şi de ce nu mănânci? Şi de
ce este întristată inima ta? Nu
sunt eu mai bun* pentru tine de-
cât zece fii?“

Rugăciunea Anei

9 Şi Ana s-a ridicat după ce
au mâncat şi au băut la Şilo (şi
preotul Eli şedea pe scaun, lân-
gă unul din uşorii templului*
10 Domnului). Şi ea avea sufletul
amărât* şi s-a rugat Domnu-
11 lui şi a plâns mult. Şi a făcut
o promisiune* şi a zis: „Doamne
al oştirilor, dacă vei căuta în
adevăr spre întristarea** roabei
Tale şi Îţi vei aminti† de mine
şi nu vei uita pe roaba Ta şi vei
da roabei Tale un copil de par-
te bărbătească, îl voi da Dom-
nului în toate zilele vieţii lui şi
briciul†† nu va trece pe capul
lui“.
12 Şi a fost *aşa*: pe când se ruga
ea îndelung înaintea Domnului,
13 Eli a luat seama la gura ei. Şi Ana
vorbea în inima* ei; numai buzele
i se mişcau, dar glasul nu i se
auzea. Şi Eli gândea că era beată.
14 Şi Eli i-a zis: „Până când vei fi*
beată? Depărtează vinul de la
15 tine!“ Şi Ana a răspuns şi a zis:
„Nu, domnul meu, sunt o femeie
cu duhul întristat; n-am băut
nici vin, nici băutură tare, ci îmi
vărsam* sufletul înaintea Dom-
16 nului. Nu lua pe roaba ta drept*
o fiică a lui Belial[e], pentru că
din marea mea durere şi în-
tristare am vorbit până acum“.
17 Şi Eli a răspuns şi a zis: „Mergi
în pace* şi Dumnezeul lui Israel
să-ţi împlinească** cererea pe
18 care I-ai făcut-o“. Şi ea a zis:
„Să capete* roaba ta favoare în
ochii tăi!“ Şi femeia a mers** pe
drumul ei şi a mâncat şi faţa† ei
n-a mai fost *tristă*.

Naşterea lui Samuel

19 Şi s-au sculat dis-de-dimi-
neaţă şi s-au închinat înaintea
Domnului şi s-au întors şi au ve-
nit la casa lor în Rama*. Şi El-
cana a cunoscut** pe Ana, soţia
sa; şi Domnul Şi-a amintit† de
20 ea. Şi după trecerea zilelor,
după ce Ana a rămas însărcina-
tă, a născut un fiu şi i-a pus nu-
mele Samuel[f], zicând*: „Pentru

1 *Vers. 19. **Ios. 17.17; 17.18; 24.33. †1 Cr. 6.27; 6.34. ††Rut 1.2.
2 *Deut. 21.15-17
3 *Ex. 23.14; 34.23. Deut. 16.16. Lc. 2.41. **Deut. 12.5-7. †Ios. 18.1.
4 *Deut. 12.17; 12.18; 16.11.
5 *Gen. 30.2.
6 *Iov 24.21.
8 *Rut 4.15.
9 *Cap. 3.3.
10 *Iov 7.11; 10.1.
11 *Gen. 28.20. Num. 30.6-11 Jud. 11.30.
11 **Gen. 29.32 Ex. 4.31. 2 Sam. 16.12 Ps. 25.18. †Gen. 8.1; 30.22. ††Num. 6.5. Jud. 13.5.
13 *Gen. 24.45.
14 *Fap. 2.4,13.
15 *Iov 30.16. Ps. 62.8; 142.2. Plân. 2.19.
16 *Deut. 13.13
17 *Jud. 18.6. Cap. 25.35. 2 Împ. 5.19. Mc. 5.34. Lc. 7.50; 8.48 **Ps. 20.4,5.
18 *Gen. 33.15. Rut 2.13. **Ecl. 9.7. †Pr. 15.13.
19 *Cap. 2.11. **Gen. 4.1. †Gen. 30.22
20 *Gen. 41.51; 41.52. Ex. 2.10,22.

---

[a] *Sau* „CARTEA ÎNTÂI A ÎMPĂRAŢILOR“; *În Septuaginta (traducerea greacă), cele două cărţi ale lui Samuel şi cele două cărţi ale Împăraţilor sunt numite Cărţile 1, 2, 3 şi 4 ale Împăraţilor* [b] *Sau* „efratit“ *(vezi nota de la Judecători 17.7)* [c] *Har* [d] *Sau* „rivala“ [e] *Fără valoare* [f] *Ascultat de Dumnezeu (sau Cerut de la Dumnezeu)*

că l-am cerut de la Domnul“.
21 Şi Elcana, soţul ei, s-a suit* îm-
preună cu toată casa lui să adu-
că Domnului jertfa de fiecare an
şi *să-şi împlinească* promisiunea.
22 Şi Ana nu s-a suit, pentru că a zis
soţului ei: „*Voi aştepta* până va fi
înţărcat pruncul; şi atunci îl voi
aduce*, ca să se înfăţişeze înain-
tea Domnului şi să rămână** a-
23 colo pentru totdeauna†“. Şi El-
cana, soţul* ei, i-a zis: „Fă ce este
bine în ochii tăi; rămâi până îl
vei înţărca. Numai** să întăreas-
că Domnul cuvântul Său!“ Şi fe-
meia a rămas şi şi-a alăptat fiul,
24 până l-a înţărcat. Şi, după ce l-a
înţărcat, l-a suit* cu ea, *luând* un
taur de trei ani şi o efă din floa-
rea făinii şi un burduf cu vin, şi
l-a adus în casa Domnului, la Şi-
25 lo**; şi copilul era mic. Şi au în-
junghiat* taurul; şi a adus** pe
26 băiat la Eli. Şi ea a zis: „O, dom-
nul meu, viu* este sufletul tău,
domnul meu, eu sunt femeia care
a stat aici, lângă tine, rugân-
27 du-se Domnului. Pentru* acest
băiat m-am rugat; şi Domnul
mi-a ascultat[a] cererea pe care
28 I-am făcut-o. De aceea l-am împru-
mutat* şi eu Domnului; el este îm-
prumutat Domnului toate zile-
le cât va fi“. Şi ei[b] s-au închinat**
acolo Domnului.

21 *Vers. 3. Deut. 12.11.
22 *Lc. 2.22. **Vers. 11,28 Cap. 2.11,18; 3.1. †Ex. 21.6.
23 *Num. 30.7. **Vers. 17. 2 Sam. 7.25.
24 *Num. 15.9,10 Deut. 12.5,6; 12.11. **Ios. 18.1. Cap. 4.3,4.
25 *Lev. 1.5. **Lc. 2.22.
26 *Gen. 42.15. 2 Împ. 2.2,4; 2.6; 4.30.
27 *Mt. 7.7.
28 *Vers. 11,22. **Gen. 24.26; 24.52.

Cântarea Anei

2 Şi Ana s-a rugat* şi a spus:
„Mi se veseleşte** inima în
Domnul.
Mi s-a înălţat puterea[c]† în[d]
Domnul.
Mi s-a deschis larg gura îm-
potriva vrăjmaşilor mei:
pentru că eu mă bucur†† în
mântuirea Ta.
2 Nimeni* nu este sfânt ca
Domnul, pentru că nu este altul**
în afară de Tine
şi nu este stâncă† asemenea
Dumnezeului nostru.
3 Nu vă înmulţiţi cuvintele
trufaşe.
Să nu iasă mândrie* din gura
voastră,
pentru că Domnul este un
Dumnezeu al cunoştinţei**
şi de El sunt cântărite faptele.
4 Arcul* celor puternici este
sfărâmat
şi cei care se poticneau sunt
încinşi cu putere.
5 Cei care erau sătui* s-au în-
chiriat pentru pâine
şi cei flămânzi nu mai sunt
flămânzi;
chiar cea sterilă** a născut
şapte
şi cea care avea† mulţi copii
lâncezeşte.
6 Domnul omoară* şi dă viaţă,
coboară în Locuinţa morţilor
şi ridică de acolo.
7 Domnul face sărac* şi bogat,
şi coboară** şi înalţă.
8 El ridică din pulbere* pe cel
sărac,
înalţă din gunoi pe cel nevo-
iaş,
ca să-l facă să şadă** cu că-
peteniile
şi să moştenească tronul glo-
riei.
Pentru că stâlpii† pământului
sunt ai Domnului
şi pe ei a aşezat El lumea.
9 El păzeşte picioarele* celor
sfinţi[e] ai Săi,
iar cei răi vor amuţi[f] în întu-
neric.
Pentru că nici un om nu va
învinge prin putere.
10 Cei care se luptă cu Domnul
vor fi sfărâmaţi* în bucăţi.
El va tuna împotriva lor din
ceruri**,
Domnul va judeca† margi-
nile pământului
şi va da†† putere împăratului
Său
şi va înălţa cornul*† unsului
Său“.

1 *Filip. 4.6. **Ps. 97.11; 97.12. Lc. 1.46-55. †Ps. 75.10; 89.17,24; 92.10; 112.9. ††Ps. 9.14; 13.5; 20.5; 35.9. Is. 12.2,3.
2 *Ex. 15.11. Ps. 86.8. Apoc. 15.4. **Deut. 4.35. †Deut. 32.4; 32.30,31. 2 Sam. 22.32 Ps. 18.2.
3 *Ps. 94.4. Pr. 8.13. Mal. 3.13. Iuda 15. **Cap. 16.7.
4 *Ps. 37.15; 37.17; 76.3.
5 *Ps. 34.10. Lc. 1.53. **Ps. 113.9. †Is. 54.1. Ier. 15.9.
6 *Deut. 32.39 2 Împ. 5.7. Iov 5.18. Osea 6.1. Apoc. 1.18.
7 *Deut. 8.17,18 Iov 1.21. **Iov 5.11. Ps. 75.7. Iac. 4.10.
8 *Iov 42.10-12 Ps. 113.7. Dan. 4.17. Lc. 1.52. Iac. 2.5. **2 Sam. 7.8 Iov 36.7. Ps. 113.8. †Iov 38.4-6. Ps. 24.2; 75.3; 102.25; 104.5
9 *Ps. 37.23; 37.24; 91.11; 91.12; 94.18; 121.3. Pr. 3.26. 1 Pet. 1.5.
10 *Ex. 15.6. Ps. 2.9. **Cap. 7.10. 2 Sam. 22.14; 22.15. Ps. 18.13,14. †Ps. 96.13; 98.9. ††Ps. 21.1-7. *†Ps. 89.24.

[a] *Lit.* „mi-a dat“ [b] *Sau* „el“ [c] *Lit.* „cornul“ [d] *Sau* „de“ *sau* „prin“ [e] *Sau* „celor evlavioşi“, „celor plini de îndurare“ [f] *Sau* „vor muri“

11 *Cap. 1.1,19. **Cap. 3.1.

11 Şi Elcana s-a dus la Rama*, la
casa lui. Şi copilul slujea** Dom-
nului înaintea preotului Eli.

Răutatea fiilor lui Eli

12 *Deut. 13.13. **Jud. 2.10. Ier. 22.16. Rom. 1.28.

12 Şi fiii lui Eli erau fii* ai lui
Belial; ei nu-L cunoşteau** pe
13 Domnul. Şi obiceiul preoţesc
cu poporul *era acesta*: când aducea
cineva o jertfă, venea slujitorul[a]
preotului, pe când fierbea car-
nea, cu o furcă cu trei coarne în
14 mâna lui; şi o afunda în tigaie
sau în cazan sau în căldare sau
în oală; preotul lua pentru el tot
ce scotea furca. Aşa făceau cu toţi
cei din Israel care veneau acolo la
15 Şilo*. Şi, înainte de a arde* ei gră-
simea, slujitorul preotului venea şi
zicea omului care jertfea: „Dă car-
ne de fript pentru preot, pentru că
nu va lua de la tine carne fiartă, ci
16 crudă“. Şi dacă omul îi zicea: „Vor
arde negreşit mai întâi grăsimea
şi apoi ia cât îţi doreşte sufletul!“,
atunci el zicea: „Nu, ci acum să
mi-o dai, iar dacă nu, o voi lua cu
17 forţa“. Şi păcatul acestor tineri
era foarte mare* înaintea Dom-
nului, pentru că oamenii dispre-
ţuiau** darul Domnului.

14 *Cap. 1.3.
15 *Lev. 3.3-5; 3.16.
17 *Gen. 6.11. **Mal. 2.8.

Samuel în slujba Domnului

18 *Vers. 11. Cap. 3.1. **Ex. 28.4. 2 Sam. 6.14.
19 *Cap. 1.3,21.
20 *Gen. 14.19. **Cap. 1.11; 1.27,28.
21 *Gen. 21.1. **Jud. 13.24. Vers. 26. Cap. 3.19. Lc. 1.80; 2.40

18 Iar Samuel slujea* înaintea
Domnului, ca băiat, încins** cu
19 un efod de in. Şi mama sa îi făcea
o mantie mică şi i-o aducea* în
fiecare an, când se suia cu soţul
ei ca să ofere[b] jertfa de fiecare an.
20 Şi Eli a binecuvântat* pe Elcana
şi pe soţia lui şi a zis: „Domnul
să-ţi dea sămânţă din femeia a-
ceasta în locul celui primit prin
rugăciune[c]** care a fost dat Dom-
nului!“ Şi ei au mers la locul lor.
21 Şi Domnul a cercetat[d]* pe Ana
şi ea a rămas însărcinată şi a
născut trei fii şi două fiice. Şi bă-
iatul Samuel creştea** înaintea
Domnului[e].

Eli îşi mustră fiii

22 *Ex. 38.8.

22 Şi Eli era foarte bătrân şi a
auzit tot ce făceau fiii săi faţă
de tot Israelul şi cum se culcau
cu femeile* care slujeau[f] la in-
23 trarea cortului întâlnirii. Şi le-a
zis: „Pentru ce faceţi lucruri ca aces-
tea? Pentru că aud de faptele
voastre rele de la tot poporul
24 acesta. Nu, fiii mei, pentru că şti-
rea pe care o aud nu este bună;
voi faceţi pe poporul Domnului să
25 greşească. Dacă un om păcătuieş-
te împotriva altui om, Dumnezeu*
îl va judeca[g]; dar, dacă un om pă-
cătuieşte împotriva** Domnului,
cine se va ruga pentru el?“ Şi
n-au ascultat de glasul tatălui lor,
pentru că Domnul voia† să-i o-
moare.

25 *Deut. 1.17; 25.1. **Num. 15.30 †Ios. 11.20. Pr. 15.10.

26 Şi băiatul Samuel creştea me-
reu, fiind plăcut* şi Domnului şi
oamenilor.

26 *Pr. 3.4. Lc. 2.52. Fap. 2.47.

Vestirea pedepsei împotriva lui Eli

27 *Jud. 13.6. 1 Împ. 13.1. **Ex. 4.14-16; 4.27; 12.1.
28 *Ex. 28.1,4. Num. 16.5; 18.1,7. **Lev. 2.3,10; 6.16; 7.7,8; 7.34; 10.14. Num. 5.9,10; 18.8-19.
29 *Deut. 32.15 **Deut. 12.5; 12.6. Ps. 26.8. †Mt. 10.37.
30 *Ex. 29.9. Num. 25.13. **Ier. 18.9; 18.10. †Ps. 18.20; 91.14. ††Mal. 2.9-12
31 *Cap. 4.11; 4.18; 22.18-20 1 Împ. 2.27. Ezec. 44.10.

27 Şi un om* al lui Dumnezeu a
venit la Eli şi i-a zis: „Aşa zice
Domnul: «Nu M-am descope-
rit** Eu casei tatălui tău când
erau în Egipt, în casa lui Faraon?
28 Şi l-am ales* dintre toate se-
minţiile lui Israel, ca să-Mi fie
preot, ca să se suie la altarul Meu[h],
să ardă tămâie, să poarte efodul
înaintea Mea; şi am dat** casei
tatălui tău toate jertfele prin foc
29 ale fiilor lui Israel. Pentru ce căl-
caţi* voi în picioare jertfa Mea şi
darul Meu, pe care l-am porun-
cit *să fie* în locuinţa** *Mea*? Şi
onorezi tu pe fiii tăi mai mult†
decât pe Mine, îngrăşându-vă cu
cele mai alese dintre toate da-
rurile lui Israel, poporul Meu?»
30 De aceea, Domnul Dumnezeul
lui Israel zice: «Am spus* în ade-
văr: «Casa ta şi casa tatălui tău
vor umbla înaintea Mea pentru
totdeauna». Dar acum Domnul
zice: «Departe** de Mine! Pentru
că pe cei care Mă onorează îi
voi onora†, şi cei care Mă dis-
preţuiesc†† vor fi puţin preţuiţi.
31 Iată, vin zile* când îţi voi tăia
braţul[i] tău şi braţul casei tatălui
tău, încât nu va fi nici un bătrân
32 în casa ta. Şi vei vedea strâm-

[a] *Lit.* „tânărul“ [b] *Lit.* „să jertfească“ [c] *Lit.* „pentru împrumutul“ [d] *Lit.* „a vizitat“ [e] *Lit.* „cu Domnul“
[f] *Sau* „se strângeau“ [g] *Va arbitra* [h] *Sau* „ca să jertfească pe altarul Meu“ [i] *Sau* „sămânţa“

torarea locuinței[a] *Mele* în tot
binele care se va face lui Israel
şi nu va mai fi bătrân* în casa
33 ta în toate zilele. Şi acela dintre
ai tăi pe care nu-l voi nimici de
la altarul Meu *va fi* ca să ți se to-
pească ochii şi să-ți întristeze
sufletul; şi toată sământa casei
tale va muri în floarea vârstei.
34 Şi acesta va fi semnul* pentru
tine – ce li se va întâmpla celor doi
fii ai tăi, Hofni şi Fineas: vor
muri amândoi** într-o singură zi.
35 Şi Îmi voi ridica* un preot cre-
dincios, care va face potrivit cu
ce este în inima Mea şi în sufle-
tul Meu; şi îi voi zidi** o casă
trainică şi va umbla înaintea un-
36 sului† Meu în toate zilele. Şi va
fi *aşa*: oricine* va rămâne în ca-
sa ta va veni şi se va pleca înaintea
lui pentru o bucată mică de ar-
gint şi pentru o turtă de pâine; şi
va zice: «Pune-mă, te rog, în vreu-
na din slujbele preoțeşti, ca să
mănânc *şi eu* o bucată de pâine»".

Chemarea lui Samuel

3 Şi băiatul* Samuel slujea
Domnului înaintea lui Eli. Şi
cuvântul** Domnului era rar în
zilele acelea; viziunea nu era
răspândită.
2 Şi a fost în timpul acela, când
Eli era culcat la locul său (şi ochii
săi începeau să se întunece, nu
3 putea* să vadă) şi candela* lui
Dumnezeu nu era stinsă încă şi
Samuel era culcat în templul
Domnului, unde era chivotul lui
4 Dumnezeu, că Domnul l-a che-
mat pe Samuel. Şi el a spus:
5 „Iată-mă!" Şi a alergat la Eli
şi a zis: „Iată-mă, căci m-ai che-
mat". Şi el a zis: „Nu te-am che-
mat, culcă-te din nou". Şi s-a dus
6 şi s-a culcat. Şi Domnul a che-
mat din nou: „Samuele!" Şi Sa-
muel s-a sculat şi s-a dus la Eli
şi a zis: „Iată-mă, căci m-ai che-
mat". Şi el a răspuns: „Nu te-am
chemat, fiul meu, culcă-te din
7 nou". Iar Samuel nu-L cunoştea*
încă pe Domnul şi nici cuvântul
Domnului nu i se descoperise.
8 Şi Domnul l-a chemat din nou,
a treia oară, pe Samuel. Şi el s-a
sculat şi s-a dus la Eli şi a zis:
„Iată-mă, căci m-ai chemat". Şi
Eli a înțeles că Domnul îl che-
9 ma pe băiat. Şi Eli i-a zis lui Sa-
muel: „Du-te, culcă-te. Şi va fi
aşa: dacă te va chema, să zici:
«Vorbeşte, Doamne, pentru că
robul Tău ascultă»". Şi Samuel
s-a dus şi s-a culcat la locul său.
10 Şi Domnul a venit şi a stat şi
a chemat ca în celelalte dăți:
„Samuele, Samuele!" Şi Samuel
a zis: „Vorbeşte, pentru că robul
11 Tău ascultă". Şi Domnul i-a zis
lui Samuel: „Iată, voi face un
lucru în Israel, la care vor țiui*
amândouă urechile oricui îl va
12 auzi. În ziua aceea voi împlini
împotriva lui Eli tot* ce am zis
despre casa lui, de la început pâ-
13 nă la sfârşit. Pentru că i-am spus
că voi judeca* pentru totdeauna
casa lui pentru nelegiuirea pe
care a ştiut-o: pentru că fiii săi**
au adus blestem asupra lor[b], şi
14 el nu i-a împiedicat†. Şi de aceea
am jurat casei lui Eli că nu se va
face niciodată ispăşire* pentru
nelegiuirea casei lui Eli, nici prin
jertfă, nici prin dar de mâncare".
15 Şi Samuel a rămas culcat
până dimineața şi a deschis uşile
casei Domnului. Şi Samuel se
temea să-i spună lui Eli viziunea.
16 Şi Eli l-a chemat pe Samuel şi
i-a zis: „Samuele, fiul meu!" Şi
17 el a spus: „Iată-mă!" Şi *Eli* a zis:
„Care este cuvântul pe care ți l-a
spus *Domnul*? Te rog, nu-l as-
cunde de mine. Aşa să-ți facă*
Dumnezeu şi încă mai mult, dacă
vei ascunde de mine vreun cuvânt
din toate cuvintele pe care ți le-a
18 spus!" Şi Samuel i-a spus toate
cuvintele şi nu a ascuns nimic de
el. Şi *Eli* a zis: „Este* Domnul: să
facă ce este bine în ochii Săi!"

32 *Zah. 8.4.
34 *Cap. 10.7-9. 1 Împ. 13.3. **Cap. 4.11; 4.17.
35 *1 Împ. 2.35. 1 Cr. 29.22. Ezec. 44.15. Ev. 2.17; 7.26 **2 Sam. 7.11 1 Împ. 11.38. †Ps. 2.2; 18.50
36 *1 Împ. 2.27.
1 *Cap. 2.11,18 **Ps. 74.9. Ezec. 7.26. Amos 8.11.
2 *Gen. 27.1; 48.10. Cap. 2.22; 4.15.
3 *Ex. 27.21. Lev. 24.3. 2 Cr. 13.11.
7 *Fap. 19.2.
11 *2 Împ. 21.12 Ier. 19.3.
12 *Cap. 2.27-36 Ezec. 12.25. Lc. 21.32,33.
13 *Cap. 2.22; 2.29-36. Ezec. 7.3; 18.30. **Cap. 2.12,17 †Cap. 2.23,25
14 *Num. 15.30. Is. 22.14.
17 *Rut 1.17.
18 *Gen. 24.50. Ex. 34.5-7. Lev. 10.3. Iov 1.21; 2.10 Ps. 39.9. Is. 39.8. Fap. 5.39.

[a] *Sau* „un potrivnic *în* locuința *Mea*"
[b] *Sau* „L-au disprețuit pe Dumnezeu"

19 Şi Samuel creştea* şi Domnul era** cu el şi n-a lăsat să ca-
dă† la pământ nici unul din cu-
20 vintele Sale. Şi tot Israelul, de
la* Dan până la Beer-Şeba, a cu-
noscut că Samuel era întărit pro-
21 fet al Domnului. Şi Domnul S-a
arătat din nou în Şilo, pentru că
Domnul Se descoperea lui Sa-
muel, în Şilo, prin cuvântul* Dom-
nului.

Chivotul luat de filisteni

4 Şi ce a spus Samuel s-a în-
tâmplat pentru întregul Israel.
Şi Israel a ieşit la luptă împo-
triva filistenilor; şi au aşezat ta-
băra lângă Eben-Ezer*, iar filis-
tenii şi-au aşezat tabăra în Afec[a].
2 Şi filistenii* s-au aşezat în linie
de bătaie împotriva lui Israel; şi
lupta s-a întins şi Israel a fost bă-
tut înaintea filistenilor; şi ei au
ucis în linia de bătaie, în câmp,
3 cam patru mii de bărbaţi. Şi
poporul a venit în tabără şi bă-
trânii lui Israel au zis: „De ce ne-a
bătut Domnul astăzi înaintea
filistenilor? Să luăm* din Şilo
chivotul legământului Domnu-
lui, ca să vină în mijlocul nostru
şi să ne salveze din mâna vrăj-
4 maşilor noştri“. Şi poporul a tri-
mis la Şilo şi au adus de acolo
chivotul legământului Domnului
oştirilor care şade* între[b] heru-
vimi**. Şi cei doi† fii ai lui Eli,
Hofni şi Fineas, erau acolo, cu
chivotul legământului lui Dum-
nezeu.
5 Şi a fost *aşa*: când a venit chi-
votul legământului Domnului în
tabără, tot Israelul a strigat cu stri-
găt mare, de a răsunat pământul.
6 Şi filistenii au auzit vuietul stri-
gătului şi au zis: „Ce este vuietul
acestui strigăt mare în tabăra
evreilor?“ Şi au înţeles că venise
7 chivotul Domnului în tabără. Şi
filistenii s-au înspăimântat, pentru
că ziceau: „Dumnezeu a venit în
tabără“. Şi au zis: „Vai* de noi!
pentru că una ca aceasta n-a fost
8 până acum. Vai de noi! Cine ne
va scăpa din mâna acestor dum-
nezei puternici? Aceştia sunt dum-
nezeii care au lovit pe egipteni cu
9 tot felul de plăgi în pustiu. Fiţi
tari* şi fiţi bărbaţi, filistenilor, ca
să nu fiţi robi evreilor, cum**
v-au fost ei robi vouă: fiţi bărbaţi
10 şi luptaţi!“ Şi filistenii s-au lup-
tat şi Israel a fost bătut*; şi a fu-
git fiecare la cortul său; şi a fost
foarte mare măcel: şi au căzut
din Israel treizeci de mii de pe-
11 deştri. Şi chivotul* lui Dumnezeu
a fost luat şi cei doi** fii ai lui
Eli, Hofni şi Fineas, au murit.

Moartea lui Eli

12 Şi un om din Beniamin a
alergat* din luptă şi a venit în
Şilo, în aceeaşi zi, cu hainele
sfâşiate şi cu pământ** pe capul
13 său. Şi a venit şi, iată, Eli şedea
pe scaunul* său, veghind înspre
drum, pentru că îi bătea inima
pentru chivotul lui Dumnezeu. Şi
omul a intrat şi a spus aceasta
în cetate; şi toată cetatea a stri-
14 gat. Şi Eli a auzit vuietul stri-
gătului şi a zis: „Ce este vuietul
acestei zarve?“ Şi omul a venit
în grabă şi i-a istorisit lui Eli.
15 Şi Eli era de nouăzeci şi opt de
ani şi ochii* săi erau ficşi şi nu
16 putea să vadă. Şi omul a spus lui
Eli: „Eu sunt unul care vin din
luptă şi am fugit astăzi din luptă“.
Şi *Eli* a zis: „Ce s-a întâmplat*,
17 fiul meu?“ Şi cel care aducea şti-
rile a răspuns şi a zis: „Israel a
fugit dinaintea filistenilor şi a
fost şi măcel mare în popor, şi
cei doi fii ai tăi, Hofni şi Fineas,
sunt morţi şi ei, şi chivotul lui
18 Dumnezeu este luat“. Şi a fost
aşa: când a spus de chivotul lui
Dumnezeu, *Eli* a căzut pe spate de
pe scaunul său, lângă poartă; şi
şi-a frânt gâtul şi a murit, pentru
că era om bătrân şi greu. Şi el
judecase pe Israel patruzeci de ani.
19 Şi nora lui, soţia lui Fineas, era
însărcinată şi aproape să nască;

19 *Cap. 2.21. **Gen. 21.22; 28.15; 39.2; 39.21,23. †Cap. 9.6.
20 *Jud. 20.1.
21 *Vers. 1,4.
1 *Cap. 5.1; 7.12.
2 *Cap. 12.9.
3 *Num. 10.35. Ios. 6.6-21.
4 *2 Sam. 6.2. Ps. 80.1; 99.1 **Ex. 25.18-22 Num. 7.89. †Cap. 2.12.
7 *Ex. 15.14.
9 *1 Cor. 16.13 **Jud. 13.1. Cap. 14.21.
10 *Lev. 26.17. Deut. 28.25. Vers. 2. Ps. 78.9,62.
11 *Cap. 2.32. Ps. 78.60,61. **Cap. 2.34. Ps. 78.64.
12 *2 Sam. 1.2. **Ios. 7.6. 2 Sam. 13.19; 15.32. Neem. 9.1. Iov 2.12.
13 *Cap. 1.9; 4.18.
15 *Cap. 3.2. 1 Împ. 14.4.
16 *2 Sam. 1.4.

[a] *Fortăreaţă* [b] *Sau* „pe“

și, când a auzit știrea că a fost
luat chivotul lui Dumnezeu și că
socrul ei și soțul ei au murit, s-a
încovoiat și a născut, pentru că
20 au apucat-o durerile. Și, când
era pe moarte, femeile* care stă-
teau lângă ea i-au zis: „Nu te te-
me, pentru că ai născut un fiu!“
Dar ea n-a răspuns, nici n-a luat
21 aminte[a]. Și ea a numit pe copil:
I-Cabod[b]*, zicând: „S-a depărtat
gloria** din Israel!“, pentru luarea
chivotului lui Dumnezeu și pen-
tru socrul ei și pentru soțul ei.
22 Și ea a zis: „S-a depărtat gloria
din Israel, căci chivotul lui Dum-
nezeu este luat!“

20 *Gen. 35.17.
21 *Cap. 14.3. **Ps. 26.8; 78.61. Ier. 2.11.

Căderea lui Dagon înaintea chivotului

5 Și filistenii au luat chivotul
lui Dumnezeu și l-au dus de la
2 Eben-Ezer* la Asdod[c]. Și filiste-
nii au luat chivotul lui Dumne-
zeu și l-au adus în casa lui Da-
3 gon[d]* și l-au pus lângă Dagon. Și
a doua zi asdodenii s-au sculat de
dimineață și, iată, Dagon zăcea*
cu fața la pământ înaintea chivo-
tului Domnului. Și au luat pe
Dagon și l-au pus** din nou la
4 locul său. Și s-au sculat devreme
a doua zi de dimineață și, iată,
Dagon zăcea cu fața la pământ
înaintea chivotului Domnului, și
capul* lui Dagon și amândouă
palmele mâinilor sale tăiate erau
pe prag. Numai trunchiul îi rămă-
5 sese lui Dagon[e]. De aceea, preo-
ții lui Dagon și toți cei care in-
tră în casa lui Dagon în Asdod,
nu calcă* pe pragul lui Dagon,
până în ziua aceasta.

1 *Cap. 4.1; 7.12
2 *Jud. 16.23.
3 *Is. 19.1; 46.1,2. **Is. 46.7.
4 *Ier. 50.2. Ezec. 6.4,6. Mica 1.7.
5 *Țef. 1.9.

Pedeapsa filistenilor

6 Și mâna Domnului a fost
grea* asupra asdodenilor și i-a
pustiit** și a lovit cu tumori†
7 Asdodul și hotarele†† sale. Și
oamenii din Asdod au văzut că
este așa și au zis: „Să nu rămână
chivotul Dumnezeului lui Israel
la noi, pentru că mâna Sa este
grea asupra noastră și asupra
8 dumnezeului nostru, Dagon“. Și
au trimis și au adunat pe toate
căpeteniile* filistenilor la ei și
au zis: „Ce să facem cu chivotul
Dumnezeului lui Israel?“ Și ei au
răspuns: „Să se îndrepte chivotul
Dumnezeului lui Israel spre
Gat**“. Și au îndreptat chivotul
Dumnezeului lui Israel într-aco-
9 lo. Și a fost *așa*: după ce l-au în-
dreptat într-acolo, mâna* Dom-
nului a fost asupra cetății cu foar-
te mare groază; și a lovit pe oa-
menii cetății de la mic până la
mare și tumorile au apărut pe ei.
10 Și au trimis chivotul lui Dum-
nezeu la Ecron. Și a fost *așa*: cum
a venit chivotul lui Dumnezeu la
Ecron, ecroniții au strigat, zicând:
„Au adus la noi[f] chivotul Dumne-
zeului lui Israel, ca să ne ucidă,
11 pe noi și pe poporul nostru!“ Și au
trimis și au adunat pe toate că-
peteniile filistenilor și au zis: „Tri-
miteți chivotul Dumnezeului lui
Israel și să se întoarcă la locul
său și să nu ne ucidă, pe noi și pe
poporul nostru“. Pentru că o groa-
ză de moarte era în toată cetatea;
mâna* lui Dumnezeu era foarte
12 grea acolo. Și oamenii care nu mu-
reau erau loviți cu tumori și stri-
gătul* cetății se înălța până la cer.

6 *Ex. 9.3. Deut. 2.15. Cap. 7.13. Ps. 32.4; 145.20;147.6 Fap. 13.11. **Cap. 6.5. †Deut. 28.27. Ps. 78.66. ††Ios.15.46,47
8 *Cap. 6.4. **Ios. 11.22.
9 *Deut. 2.15. Vers. 11. Cap. 7.13; 12.15. Ps. 78.66.
11 *Vers. 6,9.
12 *Cap. 9.16. Ier. 14.2.

Chivotul trimis la Bet-Șemeș

6 Și chivotul Domnului a fost
șapte luni în ținutul filistenilor.
2 Și filistenii au chemat* pe preoți
și pe ghicitori, zicând: „Ce să fa-
cem cu chivotul Domnului? Ară-
tați-ne cu[g] ce să-l trimitem la locul
3 său“. Și ei au zis: „Dacă trimiteți
chivotul Dumnezeului lui Israel,
nu-l trimiteți fără nimic*, ci în-
toarceți-I negreșit o jertfă**
pentru vină; atunci vă veți vinde-
ca și veți ști† de ce nu se depăr-
4 tează mâna Sa de la voi“. Și au
zis: „Ce jertfă pentru vină Îi vom
întoarce?“ Și ei au zis: „Cinci tu-
mori* de aur și cinci șoareci de
aur, după numărul** căpeteniilor
filistenilor; pentru că o singură

2 *Gen. 41.8. Ex. 7.11. Is. 2.6; 47.13 Dan. 2.2;5.7.
3 *Ex. 23.15. Deut. 16.16. **Lev. 5.15; 5.16. †Vers. 9.
4 *Cap. 5.6,9; 5.12. Vers. 17,18. **Ios. 13.3. Jud. 3.3.

[a] *Sau* „nici n-a pus la inimă“ [b] *Nu este glorie (sau: Unde este gloria?)* [c] *Loc întărit* [d] *Pește mare (sau: Zeul pește)* [e] *Trunchiul de pește* [f] *Lit. singular* [g] *Sau* „în“

5 *Cap. 5.6. **Ios. 7.19. 1 Cr. 16.28,29 Is. 42.12. Ier. 13.16. Mal. 2.2. Ioan 9.24. Apoc. 14.7. †Ps. 39.10. ††Cap. 5.3,4,7
6 *Ex. 7.13; 8.15; 9.34; 14.17. **Ex. 12.31.
7 *2 Sam. 6.3. **Num. 19.2. Deut. 21.3,4.
8 *Vers. 4,5.
9 *Ios. 15.10; 21.16. **Vers. 3.
12 *Cap. 12.20.

plagă a fost peste voi[a] toţi şi pes-
5 te căpeteniile voastre. Şi să faceţi
chipurile tumorilor* voastre şi chi-
purile şoarecilor voştri, care vă
strică pământul, şi să daţi** glo-
rie Dumnezeului lui Israel: poate
că Îşi va uşura† mâna de peste
voi, şi de peste dumnezeii†† voş-
6 tri, şi de peste pământul vostru. Şi
pentru ce v-aţi împietri inima,
cum* şi-au împietrit egiptenii şi
Faraon inima lor? După ce a lu-
crat între ei cu putere, nu i-au
lăsat** să plece? Şi ei au plecat!
7 Şi acum, faceţi un car* nou şi luaţi
două vaci tinere, care alăptează,
peste care n-a fost pus** jug, şi
înjugaţi vacile la car şi mânaţi
8 acasă viţeii lor de la ele. Şi luaţi
chivotul Domnului şi puneţi-l în
car şi puneţi* într-o ladă, alături
de el, obiectele de aur, pe care I
le întoarceţi ca jertfă pentru vină
9 şi trimiteţi-l, ca să plece. Şi veţi ve-
dea: dacă se va sui pe calea
hotarului său la Bet-Şemeş*, El
ne-a făcut acest rău mare; dacă
nu, atunci vom şti** că nu mâna
Sa ne-a lovit, *ci* a venit asupra
noastră din întâmplare“.
10 Şi oamenii au făcut aşa. Şi au
luat două vaci tinere care alăp-
tau şi le-au înjugat la car şi au
11 închis viţeii lor acasă. Şi au pus
în car chivotul Domnului, şi lada,
şi şoarecii de aur şi chipurile tu-
12 morilor lor. Şi vacile au mers
drept înainte pe drum, pe drumul
spre Bet-Şemeş[b]: mergeau pe un
drum ridicat, mergând şi mugind,
şi nu s-au abătut* nici la dreap-
ta nici la stânga. Şi căpeteniile
filistenilor au mers în urma lor
până la hotarul Bet-Şemeşului.

Chivotul Domnului la Bet-Şemeş

13 Şi *cei din* Bet-Şemeş secerau
grânele în vale; şi şi-au ridicat
ochii şi au văzut chivotul şi s-au
14 bucurat când l-au văzut. Şi carul
a venit în câmpul lui Iosua din
Bet-Şemeş şi a rămas acolo. Şi
acolo era o piatră mare. Şi au des-
picat lemnele carului şi au adus va-
15 cile ardere-de-tot Domnului. Şi le-
viţii au coborât chivotul Domnu-
lui şi lada care era cu el, în care se
aflau obiectele de aur, şi le-au
pus pe piatra cea mare; şi oamenii
din Bet-Şemeş au adus arderi-de-
tot în ziua aceea şi au oferit jert-
16 fe Domnului. Şi cele cinci* căpe-
tenii ale filistenilor au văzut şi
s-au întors la Ecron în aceeaşi zi.
17 Şi acestea* sunt tumorile de
aur pe care le-au întors Domnu-
lui filistenii, ca jertfe pentru vină:
una pentru Asdod, una pentru
Gaza, una pentru Ascalon, una
pentru Gat**, una pentru Ecron;
18 şi şoarecii de aur, *după* numărul
tuturor cetăţilor filistenilor, care
erau ale celor cinci căpetenii, de
la cetăţile întărite până la satele
de la ţară şi până la[c] *piatra cea*
mare a lui Abel, pe care au pus
jos chivotul Domnului; ea este
până în ziua aceasta în câmpul
lui Iosua din Bet-Şemeş.
19 Şi *Domnul* a lovit* pe unii
locuitori din Bet-Şemeş, pentru
că se uitaseră în chivotul Dom-
nului; şi a lovit din popor şap-
tezeci de bărbaţi[d]. Şi poporul s-a
jelit, pentru că Domnul lovise po-
20 porul cu o mare lovitură. Şi oa-
menii din Bet-Şemeş au zis: „Ci-
ne* poate sta înaintea Domnului,
înaintea acestui Dumnezeu sfânt?
21 Şi de la noi la cine să se suie?“ Şi
au trimis soli la locuitorii din Chi-
riat-Iearim[e]*, zicând: „Filistenii
au adus înapoi chivotul Domnu-
lui. Coborâţi *şi* suiţi-l la voi!“

Chivotul Domnului la Chiriat-Iearim

7 Şi oamenii din Chiriat-Iea-
rim* au venit şi au suit chivotul
Domnului şi l-au adus în casa lui
Abinadab[f]** pe deal[g] şi au sfin-
ţit† pe Eleazar, fiul lui, ca să pă-
zească chivotul Domnului.
2 Şi a fost *aşa*: din ziua în care
a rămas chivotul în Chiriat-Iearim

16 *Ios. 13.3. Jud. 3.3.
17 *Vers. 4. **Cap. 5.8.
19 *Ex. 19.21. Num. 4.5,15; 4.16,20. 2 Sam. 6.7.
20 *Lev. 11.44; 11.45. 2 Sam. 6.9. Ps. 24.3,4. Mal. 3.2. Apoc. 6.17.
21 *Ios. 18.14. Jud. 18.12. 1 Cr. 13.5,6.
1 *Cap. 6.21. Ps. 132.6. **2 Sam. 6.3,4 †Lev. 21.8.

[a] *Sau* „pe ei“ [b] *Casa soarelui* [c] *Unele ms.* „şi martoră este“ [d] *Unele ms. ad.* „*şi* cincizeci de mii de bărbaţi“ [e] *Cetatea pădurilor* [f] *Tatăl nobleţei sau al dărniciei* [g] *Sau* „la Ghibea“

3 *Deut.30.2-10 1 Împ. 8.48. Is. 55.7. Osea 6.1. Ioel 2.12-14. **Gen. 35.2. Ios. 24.14,23. Jud. 10.16. †Jud. 2.13. Cap. 31.10. ††2 Cr. 30.19 Iov 11.13. *†Deut. 6.13.
4 *Jud. 2.11; 10.16.

a trecut mult timp, douăzeci
de ani. Şi toată casa lui Israel
3 a plâns după Domnul. Şi Samuel
a vorbit către toată casa lui Is-
rael, zicând: „Dacă vă întoarceţi*
la Domnul din toată inima voas-
tră, scoateţi** dumnezeii străini
şi astarteele† din mijlocul vostru
şi îndreptaţi-vă inimile†† către
Domnul şi slujiţi-I numai*† Lui;
şi El vă va scăpa din mâna fi-
4 listenilor“. Şi fiii lui Israel au scos
baalii* şi astarteele şi au slujit
numai Domnului.

Pocăința israeliților

5 *Jud. 10.17; 20.1. Cap. 10.17. 2 Împ. 25.23.
6 *2 Sam. 14.14 **Jud. 20.26. Neem. 9.1,2. Dan. 9.3-5. Ioel 2.12. †Jud. 10.10. Cap. 12.10. 1 Împ. 8.47. Ps. 106.6.
8 *Cap. 12.19-24 Is. 37.4.
9 *Lev. 22.27. **Cap. 12.18 Ps. 99.6. Ier. 15.1.
10 *Ios. 10.10. Jud. 4.15; 5.20 Cap. 2.10. 2 Sam. 22.14; 22.15.

5 Şi Samuel a zis: „Adunaţi* pe
tot Israelul la Miţpa şi eu mă
voi ruga Domnului pentru voi“.
6 Şi s-au adunat la Miţpa şi au
scos apă* şi au vărsat-o înaintea
Domnului şi au postit** în ziua
aceea şi au spus acolo: „Am pă-
cătuit† împotriva Domnului!“ Şi
Samuel a judecat pe fiii lui Is-
7 rael în Miţpa. Şi filistenii au auzit
că fiii lui Israel se adunaseră la
Miţpa şi căpeteniile filistenilor
s-au suit împotriva lui Israel. Şi
fiii lui Israel au auzit şi s-au te-
8 mut de filisteni. Şi fiii lui Israel au
spus lui Samuel: „Nu înceta* să
strigi pentru noi către Domnul
Dumnezeul nostru, ca să ne sal-
9 veze din mâna filistenilor“. Şi
Samuel a luat un miel* de lapte
şi l-a adus întreg ardere-de-tot
Domnului. Şi Samuel a strigat**
către Domnul pentru Israel şi
10 Domnul i-a răspuns. Şi, pe când
aducea Samuel arderea-de-tot,
filistenii au înaintat ca să lupte
împotriva lui Israel. Şi în ziua a-
ceea Domnul a tunat* cu un tunet
puternic asupra filistenilor şi i-a
pus în învălmăşeală; şi au fost
11 bătuţi înaintea lui Israel. Şi băr-
baţii lui Israel au ieşit din Miţpa
şi au urmărit pe filisteni şi i-au
lovit până sub Bet-Car[a].

Eben-Ezer

12 *Gen. 28.18; 31.45; 35.14. Ios. 4.9; 24.26

12 Şi Samuel a luat* o piatră şi
a pus-o între Miţpa şi Şen[b] şi i-a
pus numele Eben-Ezer[c] şi a zis:
„Până aici Domnul ne-a ajutat“.
13 Şi filistenii au fost supuşi* şi n-au
mai venit** în hotarele lui Israel;
şi mâna Domnului a fost împo-
triva filistenilor în toate zilele lui
14 Samuel. Şi cetăţile pe care le
luaseră filistenii de la Israel au fost
restituite lui Israel, de la Ecron
până la Gat; şi Israel şi-a salvat
hotarul din mâna filistenilor. Şi a
fost pace între Israel şi amoriţi.

13 *Jud. 13.1. **Cap. 13.5.

Samuel judecător

15 *Jud. 2.16. Vers. 6. Cap. 12.11.
17 *Cap. 8.4. **Jud. 21.4.

15 Şi Samuel a judecat* pe Isra-
16 el în toate zilele vieţii sale. Şi
mergea în fiecare an şi făcea în-
conjurul între Betel şi Ghilgal şi
Miţpa şi judeca pe Israel în toa-
17 te locurile acelea. Şi se întor-
cea* la Rama, pentru că acolo era
casa lui; şi acolo judeca pe Is-
rael. Şi a zidit** acolo un altar
Domnului.

Israeliții cer împărat

1 *Cap. 12.2. **Deut. 16.18 2 Cr. 19.5. †Jud. 10.4.
3 *Ier. 22.15-17 **Ex. 18.21. 1 Tim. 3.3; 6.10. †Ex. 23.6-8. Deut. 16.19. Cap. 12.3. Ps. 15.5.
5 *Deut. 17.14. Vers. 19,20. Osea 13.10. Fap. 13.21.
6 *Cap. 12.17. **Cap.12.19.
7 *Ex. 16.8. **Cap. 10.19; 12.17,19. Osea 13.9,11.

8 Şi a fost *aşa*: când a îmbă-
trânit*, Samuel a pus** pe fiii†
2 săi judecători peste Israel. Şi nu-
mele celui întâi-născut al său era
Ioel[d]; şi numele celui de-al doi-
lea, Abiia[e]; ei judecau în Beer-
3 Şeba. Şi fiii săi nu umblau* pe
căile lui, ci se abăteau** după câş-
tig şi luau mită† şi strâmbau ju-
4 decata. Şi toţi bătrânii lui Israel
s-au adunat şi au venit la Samuel,
5 la Rama. Şi i-au zis: „Iată, tu ai
îmbătrânit şi fiii tăi nu umblă pe
căile tale; acum pune* peste noi un
împărat, ca să ne judece, cum au
6 toate naţiunile“. Şi lucrul *acesta*
a fost rău* în ochii lui Samuel,
când au zis: „Dă-ne un împărat ca
să ne judece“. Şi Samuel s-a ru-
gat** Domnului.
7 Şi Domnul i-a zis lui Samuel:
„Ascultă de glasul poporului în
tot ce îţi zic ei, pentru că nu pe
tine* te-au lepădat, ci pe Mine**
M-au lepădat, ca să nu domnesc
8 peste ei. După toate faptele pe ca-
re le-au făcut, din ziua în care
i-am scos din Egipt şi până în ziua
aceasta – prin aceea că M-au pără-
sit şi au slujit altor dumnezei – aşa

[a] *Casa păşunii* [b] *Colţ de stâncă* [c] *Piatră de ajutor* [d] *Yahve este Dumnezeu* [e] *Tatăl meu este Yah*

9 *Vers. 11-18.

9 îţi fac şi ţie. Şi acum ascultă de
glasul lor: dar mărturiseşte-le lă-
murit şi arată-le* felul în care
împăratul[a] va împărăţi peste ei“.
10 Şi Samuel a spus toate cu-
vintele Domnului poporului care
11 îi cerea un împărat. Şi a zis:

11 *Deut. 17.14-20 Cap. 10.25. **Cap. 14.52 †2 Sam. 15.1

„Acesta* va fi felul în care împă-
ratul va împărăţi peste voi: el va
lua pe fiii** voştri şi îi va pune
la carul† său şi între călăreţii săi,
şi ei vor alerga înaintea carelor

12 *Cap. 22.7.

12 lui; şi *îi va lua* ca să-i pună* că-
petenii peste mii şi căpetenii peste
cincizeci, şi ca să-i are câmpul,
şi să-i strângă secerişul şi să-i
facă uneltele de război şi uneltele
13 carelor sale. Şi va lua pe fiicele
voastre ca să pregătească mires-
me, şi *să fie* bucătărese şi brută-

14 *1 Împ. 21.7. Ezec. 46.18.

14 rese. Şi va lua câmpurile voastre şi
viile voastre şi cele mai bune*
grădini de măslini ale voastre şi
15 le va da slujitorilor săi. Şi va lua
zeciuială din seminţele voastre şi
din viile voastre şi le va da căpete-
16 niilor[b] sale şi slujitorilor săi. Şi va
lua pe robii voştri, şi pe roabele
voastre şi pe tinerii voştri cei mai
aleşi şi măgarii voştri şi îi va pu-
17 ne la lucrul său. Va lua zeciuială
din oile[c] voastre şi veţi fi slujitorii

18 *Pr. 1.25-28. Is. 1.15. Mica 3.4.

18 lui. Şi, în ziua aceea, veţi striga
din cauza împăratului vostru, pe
care vi-l veţi fi ales: şi Domnul
nu vă va răspunde* în ziua aceea“.

19 *Is. 66.4. Ier. 44.16.

19 Dar poporul n-a vrut* să as-
culte de[d] glasul lui Samuel; şi
au zis: „Nu! ci să fie un împărat

20 *Vers. 5.

20 peste noi, ca să fim şi noi ca*
toate naţiunile; şi împăratul nos-
tru să ne judece şi să iasă înain-
tea noastră şi să poarte războa-
21 iele noastre“. Şi Samuel a ascul-
tat toate cuvintele poporului şi

22 *Vers. 7. Osea 13.11.

22 le-a spus în auzul Domnului. Şi
Domnul a zis lui Samuel: „Ascul-
tă* de glasul lor şi pune un îm-
părat[e] peste ei“. Şi Samuel a zis
bărbaţilor lui Israel: „Duceţi-vă
fiecare la cetatea lui“.

Saul la Samuel

1 *Cap. 14.51. 1 Cr. 8.33; 9.39.

9 Şi era un om din Beniamin.
Şi numele lui era Chis[f]*, om
tare şi viteaz[g], fiul lui Abiel, fiul
lui Ţeror, fiul lui Becorat, fiul lui

2 *Cap. 10.23.

2 Afiah, fiul unui beniamit. Şi el
avea un fiu al cărui nume era
Saul[h], bărbat ales[i] şi frumos. Şi
nimeni dintre fiii lui Israel nu era
mai frumos decât el; el era mai
înalt decât tot poporul, de la umă-
rul* său în sus.
3 Şi măgăriţele lui Chis, tatăl
lui Saul, se pierduseră. Şi Chis a
spus lui Saul, fiul său: „Ia cu tine
pe unul dintre slujitori[j] şi ridi-
că-te, du-te, te rog, de caută mă-

4 *2 Împ. 4.42.

4 găriţele“. Şi el a trecut prin ţinutul
muntos al lui Efraim şi a trecut
prin ţara Şalişa*, dar nu *le*-a gă-
sit; şi a trecut prin ţinutul Şaa-
lim, şi nu erau acolo; şi a trecut
prin ţinutul lui Beniamin, şi nu

5 *Cap. 1.1. **Cap. 10.2.

5 *le*-a găsit. Când a sosit în ţinutul
Ţuf*, Saul a zis slujitorului său
care era cu el: „Hai să ne întoar-
cem**, ca nu cumva tatăl meu
să-şi ia gândul de la măgăriţe
şi să fie îngrijorat pentru noi“.

6 *Deut. 33.1. 1 Împ. 13.1. 2 Împ. 5.8. **Cap. 3.19.

6 Şi el i-a zis: „Iată, te rog, este un
om* al lui Dumnezeu în cetatea a-
ceasta, şi el este recunoscut: tot
ce zice** el se întâmplă negreşit.
Să mergem acum acolo: poate ne
va spune calea pe care să mer-

7 *Jud. 6.18; 13.17. 1 Împ. 14.3. 2 Împ. 4.42; 8.8.

7 gem“. Şi Saul a zis slujitorului său:
„Dar dacă vom merge, ce* vom
duce omului acestuia? Pentru că
pâinea din sacii noştri s-a terminat
şi nu avem *nici* un dar de dus omu-
lui lui Dumnezeu; ce avem cu noi?“
8 Şi slujitorul a răspuns din nou lui
Saul şi a zis: „Iată, am în mâna
mea un sfert de siclu de argint; îl
voi da omului lui Dumnezeu, ca

9 *Gen. 25.22.

9 să ne spună calea noastră“. (Odi-
nioară, în Israel, aşa spunea un
om când mergea să-L întrebe* pe

[a] *Sau* „arată-le dreptul împăratului care“ [b] *Sau* „famenilor“ [c] *Sau* „caprele“ [d] *Lit.* „să răspundă la“ [e] *Lit.* „şi fă ca un împărat să împărăţească“ [f] *Urmăritor* [g] *Sau* „bogat“ [h] *Cerut* [i] *Sau* „tânăr“ [j] *Lit.* „tineri“

Dumnezeu: „Veniți și să mergem
la văzător“. Pentru că cel care se
numește astăzi profet odinioară
10 se numea văzător[a]**.) Și Saul a
zis slujitorului său: „Cuvântul tău
este bun; hai să mergem!“ Și s-au
dus la cetatea unde era omul lui
Dumnezeu.
11 Suiau dealul cetății și au în-
tâlnit niște fete* ieșind să scoată
apă și le-au zis: „Este văzătorul
12 aici?“ Și ele le-au răspuns, zicând:
„Da, iată, este înaintea ta, grăbeș-
te-te acum, pentru că astăzi a ve-
nit în cetate, căci poporul are as-
13 tăzi o jertfă* pe înălțime**. Îndată
ce veți intra în cetate, îl veți găsi
numaidecât, mai înainte de a se
sui pe înălțime ca să mănânce;
pentru că poporul nu va mânca
până când nu va veni el, pentru
că el binecuvântează jertfa; după
aceea mănâncă cei chemați. Și
acum suiți-vă, căci chiar astăzi îl
14 veți găsi“. Și s-au suit în cetate.
Pe când intrau în cetate, iată, Sa-
muel ieșea spre ei, ca să se suie
15 pe înălțime. Și Domnul îl înștiin-
țase* pe Samuel cu o zi înainte
16 de venirea lui Saul, zicând: „Mâi-
ne, pe timpul acesta, voi trimite*
la tine un om din țara lui Benia-
min, și tu să-l ungi** conducător
peste poporul Meu Israel; și el
va salva pe poporul Meu din
mâna filistenilor, pentru că am
privit† la poporul Meu, căci stri-
gătul său a ajuns până la Mine“.
17 Și când a văzut Samuel pe Saul,
Domnul i-a răspuns: „Iată omul*
despre care ți-am vorbit! Acesta
va stăpâni peste poporul Meu!“
18 Și Saul s-a apropiat de Samu-
el în mijlocul porții și a zis: „Spu-
ne-mi, te rog, unde este casa vă-
19 zătorului?“ Și Samuel a răspuns
lui Saul și a zis: „Eu sunt văzătorul.
Suie-te înaintea mea pe înălțime
și veți mânca astăzi cu mine; și di-
mineață te voi lăsa să pleci și îți
voi spune tot ce este în inima ta.

9 **2 Sam.24.11 2 Împ. 17.13 1 Cr. 26.28; 29.29. 2 Cr. 16.7,10 Is. 30.10. Amos 7.12.
11 *Gen. 24.11; 24.15; 29.8,9. Ex. 2.16.
12 *Gen. 31.54. Cap. 16.2. **Cap. 7.17; 10.5. 1 Împ. 3.2.
15 *Cap. 15.1.
16 *Deut. 17.15. **Cap. 10.1. †Ex. 2.23-25; 3.7,9.
17 *Cap. 16.12. Osea 13.11.

20 Și cât despre măgărițele* pe
care le-ai pierdut acum trei zile,
nu le pune la inimă, pentru că s-au
găsit. Și pentru cine este toată do-
rința** lui[b] Israel? Nu pentru tine
21 și pentru toată casa tatălui tău?“ Și
Saul a răspuns și a zis: „Nu sunt eu
beniamit*, din cea mai mică**
dintre semințiile lui Israel, și *nu
este* familia† mea cea mai mică
dintre toate familiile seminției lui
Beniamin? Pentru ce deci îmi spui
22 un cuvânt ca acesta?“ Și Samuel a
luat pe Saul și pe slujitorul său
și i-a dus în cameră și le-a dat lo-
cul dintâi între cei[c] care erau che-
mați; și ei erau cam treizeci de
23 inși. Și Samuel a zis bucătarului:
„Adu porția pe care ți-am dat-o,
despre care ți-am zis: «Păstrează-o
24 la tine»“. Și bucătarul a adus spa-
ta* și ce era pe ea și a pus-o înain-
tea lui Saul. Și *Samuel* a zis: „Iată
ce a fost păstrat! Pune-*o* înaintea
ta, mănâncă, pentru că a fost păs-
trată pentru tine, pentru timpul
hotărât, de când am zis: «Voi
chema poporul»“. Și Saul a mân-
cat cu Samuel în ziua aceea.
25 Și au coborât de pe înălțime
în cetate; și el a vorbit cu Saul pe
26 acoperiș*. Și s-au sculat de di-
mineață. Și a fost *așa*: când se
revărsau zorile, Samuel a chemat
pe Saul, pe acoperiș, și i-a zis:
„Ridică-te și te voi lăsa să pleci“.
Și Saul s-a ridicat și au ieșit
amândoi în stradă, el și Samuel.
27 Pe când coborau la marginea ce-
tății, Samuel a zis lui Saul: „Spu-
ne slujitorului să treacă înaintea
noastră (și el a trecut) și tu opreș-
te-te acum[d] și te voi face să auzi
cuvântul lui Dumnezeu“.

Saul uns împărat

10 Și Samuel a luat* vasul cu
untdelemn și l-a turnat pe capul
lui și l-a sărutat** și i-a zis: „Nu
te-a uns† Domnul conducător
2 peste moștenirea†† Sa? Astăzi
când vei pleca de la mine, vei întâl-
ni doi bărbați la mormântul Ra-

20 *Vers. 3. **Cap. 8.5,19; 12.13.
21 *Cap. 15.17. **Jud. 20.46. Ps. 68.27. †Jud. 6.15.
24 *Ex. 29.22; 29.27. Lev. 7.32,33. Num. 18.18. Ezec. 24.4.
25 *Deut. 22.8. 2 Sam. 11.2. Fap. 10.9.
1 *Ex. 30.23-33 2 Împ. 9.3,6. **Ps. 2.12. †2 Sam. 5.2. Fap. 13.21. ††Ex. 34.9. Ps. 78.71.

[a] *Cel care avea viziuni* [b] *Sau* „tot ce este dorit în“ [c] *Lit.* „le-a dat loc în capul celor“ [d] *Sau* „un moment“

2 *Gen.35.16-20; 48.7. **Ios. 18.28. †Cap. 9.3-5.
3 *Gen. 28.22; 35.1,3,7.
5 *Cap. 13.2,3. **Cap. 9.12. 2 Împ. 2.3,5; 2.15. †Ex. 15.20,21. Cap. 19.20. 2 Împ. 3.15. 1 Cor. 14.1.
6 *Num.11.25,29 Jud. 14.6. Cap. 16.13. **Cap. 19.23
7 *Ex. 4.8. Lc. 2.12. **Ios. 1.5. Jud. 6.12. Cap. 3.19.
8 *Cap. 11.14; 11.15; 13.4. **Cap. 13.8-10
10 *Vers. 5. **Cap. 19.20

helei*, în hotarul lui Beniamin,
la Ţelţah[a]**, şi ei îţi vor spune:
«S-au găsit măgăriţele pe care
te-ai dus să le cauţi; şi, iată, tatăl
tău şi-a luat grija de la măgăriţe
şi este îngrijorat† pentru voi, zi-
când: «Ce să fac pentru fiul meu?»
3 Şi de acolo vei merge înainte şi
vei veni la stejarul din Tabor[b] şi
acolo te vor întâlni trei oameni
suindu-se* la Dumnezeu, la Betel,
unul ducând trei iezi şi altul du-
când trei turte de pâine şi altul
4 ducând un burduf cu vin. Şi te
vor întreba de pace şi-ţi vor da
două pâini, pe care le vei lua din
5 mâinile lor. După aceea vei veni
la Ghibea-Elohim[c]*, unde este
straja filistenilor. Şi va fi *aşa*:
când vei intra acolo în cetate, vei
întâlni o ceată de profeţi, co-
borând** de pe înălţime cu liră,
şi cu tamburină, şi cu fluier şi cu
harfă, înaintea lor, şi ei vor pro-
6 feţi†. Şi Duhul* Domnului va veni
peste tine şi vei profeţi** cu ei
7 şi te vei schimba în alt om. Şi va
fi *aşa*: când ţi se vor întâmpla
aceste semne*, să faci ce ţi se va
părea potrivit[d], pentru că Dumne-
8 zeu este** cu tine. Şi să cobori îna-
intea mea la Ghilgal*; şi, iată, voi
coborî la tine, ca să înalţ arderi-
de-tot şi să aduc jertfe de pace.
Să aştepţi şapte** zile, până voi
veni la tine şi-ţi voi arăta ce să faci“.
9 Şi a fost *aşa*: pe când s-a în-
tors ca să plece de la Samuel,
Dumnezeu i-a dat[e] altă inimă, şi
toate semnele acelea s-au întâm-
10 plat în ziua aceea. Şi au venit a-
colo, la Ghibea*, şi, iată, a întâl-
nit o ceată** de profeţi; şi Duhul
lui Dumnezeu a venit peste el
11 şi el profeţea printre ei. Şi a fost
aşa: cei care-l cunoscuseră mai
înainte au văzut toţi că, iată, el
profeţea printre profeţi; şi au
zis unul altuia în popor[f]: „Ce
s-a întâmplat cu fiul lui Chis?

Este* şi Saul printre profeţi?“
12 Şi un om de acolo a răspuns şi a
zis: „Şi cine este tatăl lor?“ De a-
ceea a ajuns o vorbă: „Este şi Saul
13 printre profeţi?“ Şi, când a termi-
nat de profeţit, a ajuns pe înăl-
14 ţime. Şi unchiul lui Saul i-a zis
lui şi slujitorului lui: „Unde v-aţi
dus?“ Şi el a zis: „Să căutăm mă-
găriţele; şi, când am văzut că nu
erau nicăieri, ne-am dus la Samu-
15 el“. Şi unchiul lui Saul a zis: „Spu-
ne-mi, te rog, ce v-a spus Samu-
16 el“. Şi Saul a zis unchiului său:
„Ne-a spus lămurit că măgăriţele*
s-au găsit“. Dar despre cuvântul
împărăţiei, despre care îi vorbise
Samuel, nu i-a spus.

Saul ales împărat prin sorţ

17 Şi Samuel a chemat* poporul
împreună înaintea Domnului, la
18 Miţpa**. Şi a zis fiilor lui Israel:
„Aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel: «Am scos* pe Israel din
Egipt şi v-am salvat din mâna e-
giptenilor şi din mâna tuturor îm-
19 părăţiilor care vă apăsau. Dar voi
aţi lepădat* astăzi pe Dumnezeul
vostru care El Însuşi vă salvează
din toate relele şi strâmtorările
voastre şi I-aţi spus: «Nu, ci[g] pune
un împărat peste noi!» Şi acum,
înfăţişaţi-vă înaintea Domnului,
după seminţiile voastre şi după
20 miile voastre»“. Şi Samuel a apro-
piat* toate seminţiile lui Israel şi a
fost aleasă seminţia lui Beniamin.
21 Şi a apropiat seminţia lui Benia-
min după familiile lor şi a fost
aleasă familia lui Matri; şi a fost
ales Saul, fiul lui Chis. Şi l-au cău-
22 tat, dar nu l-au găsit. Şi din nou
au întrebat* pe Domnul: „A venit
omul *acesta* aici?“ Şi Domnul a
răspuns: „Iată, s-a ascuns între lu-
23 cruri[h]“. Şi au alergat şi l-au luat
de acolo şi, când a stat în mijlo-
cul poporului, era mai înalt decât
tot* poporul, de la umăr în sus.
24 Şi Samuel a zis întregului po-
por: „Vedeţi pe acela pe care l-a

11 *Cap. 19.24. Amos 7.14. Mt. 13.54-57 Ioan 7.15. Fap. 4.13.
16 *Cap. 9.20.
17 *Jud. 20.1. Cap. 11.15. **Jud. 11.11. Cap. 7.5,6.
18 *Jud. 6.8,9. Cap. 8.8; 12.6,8.
19 *Cap. 8.7,19; 12.12.
20 *Ios. 7.14; 7.16,17. Fap. 1.24,26.
22 *Cap. 23.2,4; 23.10,11.
23 *Cap. 9.2.

[a] *Umbră* [b] *Înălţime* [c] *Dealul lui Dumnezeu* [d] *Lit.* „ce îţi va găsi mâna“ [e] *Lit.* „i-a întors“ [f] *Lit.* „şi poporul a zis unul altuia“ [g] *Unele ms. omit* „Nu, ci“ [h] *Sau* „bagaje“

24 *Deut. 17.15
Cap. 9.16.
2 Sam. 21.6.
**1 Împ. 1.25;
1.39.
2 Împ. 11.12.

ales* Domnul, că nu este nimeni
ca el în tot poporul?" Şi tot po-
porul a strigat de bucurie[a] şi a
zis: „Trăiască** împăratul!"

25 *Deut. 17.14-20
Cap. 8.11-18.

25 Şi Samuel a spus poporului
dreptul* împărăţiei şi l-a scris
într-o carte şi a pus-o înaintea
Domnului. Şi Samuel a dat dru-
mul întregului popor, fiecărui om,
26 la casa lui. Şi Saul s-a dus şi
el acasă*, la Ghibea; şi ceata ace-
lora ale căror inimi le atinsese
27 Dumnezeu a mers cu el. Dar nişte
fii* ai lui Belial ziceau: „Cum ne
va salva acesta?" Şi l-au dispreţuit
şi nu i-au adus** nici un dar. Dar
el s-a făcut că nu aude.

26 *Jud. 20.14.
Cap. 11.4.

27 *Deut. 13.13.
Cap. 25.17.
**2 Sam. 8.2.
1 Împ. 4.21;
10.25.
2 Cr. 17.5.
Ps. 72.10.
Mt. 2.11.

Înfrângerea amoniţilor

1 *Cap. 12.12.
**Jud. 21.8.
Cap. 31.11.
†Gen. 26.28.
Ex. 23.32.
1 Împ. 20.34.
Iov 41.4.
Ezec. 17.13.
2 *Gen. 34.14.
Cap. 17.26.
Ps. 44.13.

11 Şi Nahaş[b]* amonitul s-a suit
şi a aşezat tabăra împotriva** *ce-
tăţii* Iabes-Galaad. Şi toţi oamenii
din Iabes au spus lui Nahaş: „Fă
legământ† cu noi şi îţi vom sluji".
2 Şi Nahaş amonitul le-a zis: „Cu
această *condiţie* îl voi încheia cu
voi: să vă scot tuturor ochiul drept
şi să pun aceasta *ca* batjocură*
3 asupra întregului Israel". Şi bă-
trânii Iabesului i-au zis: „Dă-ne
un răgaz de şapte zile, ca să tri-
mitem soli în toate hotarele lui Is-
rael şi, dacă nu vom avea nici un
4 salvator, vom ieşi la tine". Şi so-
lii au venit* la Ghibea lui Saul şi
au spus aceste cuvinte în auzul
poporului. Şi tot** poporul şi-a
ridicat glasul şi a plâns.

4 *Cap. 10.26;
15.34.
2 Sam. 21.6.
**Gen. 27.38
Jud. 2.4; 20.23;
20.26; 21.2.
Cap. 30.4.

5 Şi, iată, Saul venea de la câmp
în urma boilor. Şi Saul a zis: „Ce
are poporul de plânge?" Şi i-au
spus toate cuvintele bărbaţilor
6 din Iabes. Şi Duhul lui Dumnezeu
a venit* peste Saul când a auzit
aceste cuvinte şi mânia lui s-a
7 aprins foarte tare. Şi a luat o pe-
reche de boi şi i-a tăiat* bucăţi
şi a trimis în toate hotarele lui
Israel prin mâna solilor, spunând:
„Aşa se va face boilor oricăruia**
nu iese după Saul şi după Samu-
el!" Şi frica Domnului a căzut a-
supra poporului şi ei au ieşit ca

6 *Jud. 3.10;
6.34; 11.29;
13.25; 14.6.
Cap. 10.10;
16.13.

7 *Jud. 19.29.
**Jud. 21.5;
21.8,10.

8 un singur om. Şi el i-a numărat
la Bezec*; şi fiii lui Israel erau**
trei sute de mii, iar bărbaţii lui
Iuda, treizeci de mii.

8 *Jud. 1.5.
**2Sam.24.9

9 Şi au spus solilor care veni-
seră: „Aşa să spuneţi bărbaţilor
din Iabes-Galaad: «Mâine, când
va arde soarele, veţi avea salva-
re»". Şi solii au venit şi au spus
bărbaţilor din Iabes-Galaad; şi ei
10 s-au bucurat. Şi bărbaţii din Iabes
au zis: „Mâine vom ieşi la voi şi
ne veţi face după tot ce este bine
11 în ochii voştri". Şi a fost *aşa*: a
doua zi, Saul* a pus poporul în
trei** cete; şi ei au intrat în mij-
locul taberei în straja dimineţii şi
i-au bătut pe amoniţi până la ar-
şiţa zilei. Şi a fost *aşa*: cei rămaşi
au fost împrăştiaţi şi n-au rămas
doi împreună dintre ei.

11 *Cap. 31.11.
**Jud. 7.16;
7.20.

Bunătatea lui Saul. Jertfa din Ghilgal

12 *Cap. 10.27.
**Lc. 19.27.
13 *2 Sam. 19.22
**Ex. 14.13;
14.30.
Cap. 19.5.

12 Şi poporul a spus lui Samuel:
„Cine* este cel care a zis: «Să
împărăţească Saul peste noi?»
Aduceţi** pe oamenii *aceia*, ca
13 să-i ucidem". Dar Saul a spus:
„Nici un om* nu va fi omorât în
ziua aceasta, pentru că Domnul
a lucrat** astăzi izbăvire în Is-
14 rael". Şi Samuel a spus poporu-
lui: „Veniţi să mergem la Ghilgal*
şi să reînnoim împărăţia acolo".
15 Şi tot poporul a mers la Ghilgal;
şi acolo au făcut pe Saul împă-
rat înaintea* Domnului, în Ghil-
gal; şi au adus acolo** jertfe de
pace înaintea Domnului. Şi Saul şi
toţi bărbaţii lui Israel s-au bucurat
foarte mult acolo.

14 *Cap. 7.16;
10.8.

15 *Cap. 10.17.
**Ios. 8.31.
Cap. 10.8.

Curăţia de inimă a lui Samuel

1 *Cap. 8.5,7;
8.9,19-22.
**Cap. 10.24;
11.14,15.

2 *Num. 27.17
**Cap. 8.1,5.

12 Şi Samuel a spus întregului
Israel: „Iată, am ascultat* de gla-
sul vostru în tot ce mi-aţi zis şi
am pus un împărat** peste voi.
2 Şi acum, iată, împăratul merge*
înaintea voastră; şi eu** am îm-
bătrânit şi am încărunţit şi, iată,
fiii mei sunt cu voi, şi eu am um-
blat înaintea voastră din tine-
reţea mea până în ziua aceasta.
3 Iată-mă: mărturisiţi împotriva
mea înaintea Domnului şi îna-

[a] *A strigat să spargă urechile* [b] *Şarpe*

3 *Cap. 10.1; 24.6. 2 Sam. 1.14; 1.16. **Num. 16.15 Fap. 20.33. 1 Tes. 2.5. †Ex. 23.8. ††Deut. 16.19
4 *Lev. 19.13.
5 *Ioan 18.38. Fap. 23.9; 24.16,20. **Ex. 22.4.

intea unsului* Său: Al cui** bou
l-am luat? Sau al cui măgar l-am
luat? Sau pe cine am înşelat? Pe
cine am asuprit? Şi din mâna cui
am luat o răscumpărare[a]†, ca să-mi
închid†† ochii cu ea? Şi vă voi
4 da-o înapoi“. Şi ei au spus: „Nu
ne-ai înşelat* şi nu ne-ai asuprit,
nici n-ai luat nimic din mâna vre-
5 unui om“. Şi le-a spus: „Martor este
Domnul împotriva voastră şi mar-
tor este unsul Său în ziua aceas-
ta, că n-aţi găsit* nimic în mâ-
na** mea!“ Şi ei au zis: „Martor!“

Samuel nu mai este judecător

6 *Ex. 6.26. Mica 6.4.
7 *Is. 1.18; 5.3,4. Ezec. 20.35. Mica 6.1-5. **Jud. 5.11. Ps. 103.6.
8 *Gen. 46.5,6. Ps. 105.23. **Ex. 2.23-25 †Ex. 3.10; 4.14-16.
9 *Deut. 32.18. Jud. 3.7. **Jud. 4.2. †Jud. 3.31; 10.7; 13.1. ††Jud. 3.12-30
10 *Jud. 10.10. **Jud. 2.13; 3.7. †Jud. 10.15; 10.16.
11 *Jud. 6.14,32 **Jud. 11.1. †Cap. 7.13.
12 *Cap. 11.1,2. **Cap. 8.5; 8.19,20.

6 Şi Samuel a spus poporului:
„Domnul a rânduit* pe Moise
şi pe Aaron şi a scos pe părinţii
7 voştri din ţara Egiptului. Şi acum
veniţi[b] să mă judec* cu voi îna-
intea Domnului pentru toate fap-
tele drepte** ale Domnului, pe
care vi le-a făcut El, vouă şi
8 părinţilor voştri. Când* a venit
Iacov în Egipt şi părinţii voştri
au strigat** către Domnul, atunci
Domnul a trimis† pe Moise şi pe
Aaron şi ei au scos pe părinţii
voştri din Egipt şi i-au făcut să
9 locuiască în locul acesta. Dar ei
au uitat* pe Domnul Dumnezeul
lor; şi El i-a vândut în mâna lui
Sisera**, căpetenia oştirii Ha-
ţorului, şi în mâna filistenilor†, şi
în mâna împăratului Moabului††,
10 şi ei s-au luptat împotriva lor. Şi
ei au strigat către Domnul şi au
spus: «Am păcătuit*, pentru că
am părăsit pe Domnul şi am
slujit** baalilor şi astarteelor; şi a-
cum scapă-ne† din mâna vrăj-
11 maşilor noştri şi-Ţi vom sluji». Şi
Domnul a trimis pe Ierub-Baal*
şi pe Barac[c] şi pe Iefta** şi pe
Samuel† şi v-a scăpat din mâna
vrăjmaşilor voştri, de jur-împre-
12 jur, ca să locuiţi în siguranţă. Dar
când aţi văzut că Nahaş*, îm-
păratul fiilor lui Amon, venea
împotriva voastră, mi-aţi zis**:
«Nu!, ci să stăpânească un îm-

12 †Jud. 8.23. Cap. 8.7; 10.19. Ps. 59.13.
13 *Cap. 10.24. **Cap. 8.5; 9.20. †Osea 13.11.
14 *Ios. 24.14. Ps. 81.13,14.
15 *Deut. 28.15 **Lev. 26.14. Ios. 24.20. Is. 1.20.
16 *Ex. 14.13; 14.31.
17 *Gen. 30.14. **Ios. 10.12. Cap. 7.9,10. Iac. 5.16-18. †Ezra 10.9. Pr. 26.1. ††Cap. 8.7.
18 *Ex. 14.31. Ezra 10.9.
19 *Ex. 9.28; 10.17. Iac. 5.15. 1 Ioan 5.16.
20 *Deut. 11.16
21 *2 Cr. 25.15. **Is. 41.29. Ier. 16.19. Hab. 2.18. 1 Cor. 8.4.
22 *Deut. 31.6. 1 Împ. 6.13. Ps. 94.14. Is. 43.21.

părat peste noi!», când Domnul
Dumnezeul vostru era Împăratul†
13 vostru. Şi acum iată* împăratul
pe care l-aţi ales** şi pe care l-aţi
cerut. Şi, iată, Domnul† a pus un
14 împărat peste voi. Dacă vă veţi
teme* de Domnul, şi-I veţi sluji,
şi veţi asculta de glasul Lui, şi nu
vă veţi răzvrăti împotriva po-
runcii[d] Domnului, atunci atât voi
cât şi împăratul care stăpâneşte
peste voi veţi urma pe Domnul
15 Dumnezeul vostru. Dar dacă nu
veţi asculta* de glasul Domnului
şi vă veţi răzvrăti** împotriva
poruncii Domnului, atunci mâna
Domnului va fi împotriva voas-
tră, ca şi împotriva părinţilor voş-
16 tri. Şi acum staţi şi veţi vedea
acest lucru* mare pe care îl va
face Domnul înaintea ochilor voş-
17 tri. Nu este astăzi secerişul*
grâului? Eu voi striga** către
Domnul şi El va trimite tunete şi
ploaie† şi veţi cunoaşte şi veţi ve-
dea că este mare răul[e]†† pe care
l-aţi făcut în ochii Domnului, ce-
rând un împărat pentru voi“.
18 Şi Samuel a strigat către
Domnul; şi Domnul a trimis tu-
nete şi ploaie în ziua aceea. Şi
tot poporul s-a temut* mult de
19 Domnul şi de Samuel. Şi tot
poporul a spus lui Samuel:
„Roagă-te* Domnului Dumne-
zeului tău pentru robii tăi, ca să
nu murim; pentru că la toate pă-
catele noastre am mai adăugat
şi răul acesta de a cere un împă-
20 rat pentru noi“. Şi Samuel a zis
poporului: „Nu vă temeţi! În a-
devăr, voi aţi făcut tot răul aces-
ta, numai nu vă abateţi* de la
a-L urma pe Domnul şi slujiţi
Domnului cu toată inima voas-
21 tră. Şi nu vă abateţi*, pentru
că *aţi urma* deşertăciuni** care
nu folosesc şi nu salvează, pentru
22 că sunt deşertăciune. Pentru că
Domnul* nu va lepăda pe popo-

[a] *Sau* „mită“ [b] *Sau* „staţi“ [c] *Unii* „Bedan“ *sau* „Samson“ [d] *Lit.* „gurii“
[e] *Lit.* „sunt mari răutăţile voastre“

22 **Ios. 7.9. Ps. 106.8. Ier. 14.21. †Deut. 7.6-11 Mal. 1.2.
23 *Fap. 12.5. Rom. 1.9. Col. 1.9. 2 Tim. 1.3. **1 Împ. 8.36 Ps. 34.11. Pr. 4.11. Ier. 6.16.
24 *Ecl. 12.13. **Is. 5.12. †Deut. 10.21. Ps. 126.2,3.
25 *Ios. 24.20. **Deut. 28.36

rul Său, pentru Numele** Său cel
mare; pentru că Domnului I-a
plăcut† să vă facă poporul Său.
23 Cât despre mine, departe de mi-
ne să păcătuiesc împotriva Dom-
nului, încetând* să mă rog pentru
voi! Şi vă voi învăţa** calea
24 cea bună şi dreaptă; numai te-
meţi-vă* de Domnul şi slujiţi-I în
adevăr, cu toată inima voastră,
pentru că vedeţi** ce lucruri mari†
25 a făcut cu voi! Dar, dacă veţi
face rău, veţi pieri* şi voi** şi
împăratul vostru".

Războiul lui Saul cu filistenii

1 *2 Sam. 2.10; 5.4. 2 Împ. 14.2. Fap. 13.21.
2 *Cap. 14.5,31 **Cap. 14.1. †Cap. 10.26.
3 *Cap. 10.5. **2 Sam. 5.25
5 *Jud. 7.12. **Ios. 7.2. Cap. 14.23.
6 *Jud. 6.2. Cap. 14.11.
7 *Num. 32.1-42

13 Saul era în vârstă de ... ani[a]
când a devenit împărat*. Şi a
împărăţit doi ani peste Israel[b].
2 Şi Saul şi-a ales trei mii de băr-
baţi din Israel: două mii erau cu
Saul în Micmaş* şi în ţinutul
muntos al Betelului, iar o mie
erau cu Ionatan[c]** în Ghibea† lui
Beniamin; şi a trimis restul po-
porului, pe fiecare la cortul lui.
3 Şi Ionatan a înfrânt* straja filis-
tenilor care era în Gheba**. Şi fi-
listenii au auzit. Şi Saul a sunat
din trâmbiţă prin toată ţara, zi-
4 când: „Să audă evreii!" Şi tot Is-
raelul a auzit zicându-se: „Saul
a înfrânt straja filistenilor şi Israel
de asemenea s-a făcut urât filiste-
nilor". Şi poporul a fost chemat
împreună, după Saul, la Ghilgal.
5 Şi filistenii s-au adunat să lupte
cu Israel, treizeci de mii de care
şi şase mii de călăreţi şi popor,
o mulţime ca nisipul* care este
pe ţărmul mării. Şi s-au suit şi
şi-au aşezat tabăra la Micmaş, spre
6 răsărit de Bet-Aven**. Şi bărba-
ţii lui Israel au văzut că erau în
strâmtorare (pentru că poporul era
strâns de aproape); şi poporul s-a
ascuns* în peşteri, şi în tufişuri, şi
în stânci, şi în întărituri, şi în gropi.
7 Şi evreii trecuseră Iordanul, *ca să*
meargă în ţara* lui Gad şi în Ga-
laad; iar Saul era încă în Ghilgal
şi tot poporul îl urma tremurând.

8 Şi *Saul* a aşteptat* şapte zile,
până la timpul pe care-l hotărâse
Samuel; şi Samuel nu venea la
Ghilgal; şi poporul se împrăştia
9 de la el. Şi Saul a zis: „Aduce-
ţi-mi arderea-de-tot şi jertfele
de pace". Şi a înălţat arderea-de-
10 tot. Şi a fost *aşa*: de îndată ce a
terminat de înălţat arderea-de-tot,
iată, venea Samuel. Şi Saul i-a ie-
şit în întâmpinare, ca să-l bine-
11 cuvânteze. Şi Samuel a zis: „Ce
ai făcut?" Şi Saul a zis: „Pentru
că vedeam că poporul se îm-
prăştia de la mine şi tu nu veneai
în ziua hotărâtă şi filistenii se
12 adunaseră la Micmaş, am zis:
«Filistenii vor coborî acum asu-
pra mea la Ghilgal, şi n-am căutat
faţa Domnului!» Atunci nu m-am
mai putut stăpâni* şi am adus
13 arderea-de-tot". Şi Samuel a zis
lui Saul: „Ai lucrat* nebuneşte;
n-ai păzit** porunca Domnului
Dumnezeului tău, pe care ţi-o po-
runcise; pentru că Domnul ar fi
întărit acum împărăţia ta peste
14 Israel pentru totdeauna. Dar a-
cum* împărăţia ta nu va dura.
Domnul Şi-a căutat** un om
după† inima Sa şi Domnul l-a
rânduit[d] conducător peste popo-
rul Său, pentru că tu n-ai pă-
zit†† ce-ţi poruncise Domnul".
15 Şi Samuel s-a ridicat şi s-a
suit din Ghilgal la Ghibea lui Be-
niamin. Şi Saul a numărat popo-
rul care se afla cu el, cam şase
sute* de inşi.
16 Şi Saul şi Ionatan, fiul său, şi
poporul care se afla cu ei locuiau
în Ghibea[e] lui Beniamin; şi fi-
listenii şi-au aşezat tabăra în
17 Micmaş. Şi pustiitorii au ieşit
din tabăra filistenilor în trei cete:
o ceată[f] a mers pe drumul către
18 Ofra*, în ţinutul Şual; şi altă cea-
tă a mers pe drumul către Bet-
Horon*; şi a treia ceată a mers
pe drumul către hotarul care pri-

8 *Cap. 10.8.
12 *Gen. 45.1.
13 *2 Cr. 16.9. **Cap. 15.11; 15.22.
14 *Cap. 15.28; 31.6. **Cap. 16.1. †Ps. 89.20. Fap. 7.46; 13.22. ††Cap. 15.11; 15.19,23.
15 *Vers. 2. Cap. 14.2.
17 *Ios. 18.23.
18 *Ios. 16.3; 18.13,14.

[a] *Se consideră că lipseşte ceva în traduceri* [b] *Versetul 1 lipseşte în Septuaginta* [c] *Darul Domnului*
[d] *Lit.* „l-a poruncit" [e] *Sau* „Gheba" [f] *Lit.* „un cap"

veşte spre Valea Ţeboim**, în-
19 spre pustiu. Şi în toată ţara lui
Israel nu se afla* nici un fierar;
pentru că filistenii ziseseră: „Nu
cumva evreii să-şi facă sabie
20 sau suliţă“. Şi tot Israelul cobora
la filisteni ca să-şi ascută fiecare
fierul plugului şi coasa şi securea
21 şi secera, când era tocit fierul
plugului, şi al coaselor, şi al fur-
cilor cu trei coarne, şi al secu-
rilor şi ca să facă vârf vreunei
22 ţepuşe. Şi a fost *aşa*: în ziua lup-
tei nu se găsea* nici sabie, nici
suliţă în mâna nici unuia din po-
porul care era cu Saul şi cu Io-
natan; dar la Saul şi la Ionatan,
23 fiul său, se găsea. Şi straja* fi-
listenilor a ieşit la trecătoarea
Micmaşului.

Vitejia lui Ionatan

14 Şi a fost *aşa*: într-o zi, Iona-
tan, fiul lui Saul, a zis tânărului ca-
re-i purta armele: „Hai să trecem la
straja filistenilor care este de
cealaltă parte“. Dar n-a spus tată-
2 lui său. Şi Saul locuia la margi-
nea Ghibei*, sub Rimon[a], care
este în Migron, şi poporul care
era cu el era cam de şase sute
3 de oameni. (Şi Ahiia[b]*, fiul lui
Ahitub, fratele lui I-Cabod**,
fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preo-
tul Domnului în Şilo, purta† efo-
dul.) Şi poporul nu ştia că Iona-
tan plecase.
4 Şi între trecătorile peste care
căuta Ionatan să treacă la straja*
filistenilor era un colţ de stâncă
de o parte şi un colţ de stâncă de
cealaltă parte; şi numele unuia era
Boţeţ şi numele celuilalt, Sene.
5 Şi un colţ se înălţa în partea de
nord, în dreptul Micmaşului, şi
celălalt spre sud, în dreptul Ghe-
6 bei. Şi Ionatan a zis tânărului ca-
re-i purta armele: „Hai să trecem
la straja acestor necircumcişi*;
poate că Domnul va lucra pentru
noi; pentru că pe Domnul nimic
nu-L împiedică să salveze** prin
7 mulţi sau prin puţini“. Şi purtăto-
rul armelor sale i-a zis: „Fă tot ce
este în inima ta, mergi unde vrei[c];
iată-mă, sunt cu tine, după inima
8 ta“. Şi Ionatan a zis: „Iată, vom trece
la oamenii *aceia* şi ne vom arăta
9 lor. Dacă ne vor vorbi aşa: «Staţi,
până vom veni noi la voi!», atunci
vom sta în locul nostru şi nu ne vom
10 sui la ei. Iar dacă vor zice aşa: «Sui-
ţi-vă la noi!», atunci ne vom sui,
pentru că Domnul i-a dat în mâna
noastră. Şi acesta* ne va fi semnul“.
11 Şi amândoi s-au arătat stră-
jii filistenilor; şi filistenii au zis:
„Iată, evreii ies din găurile unde
12 s-au ascuns*“. Şi oamenii străjii
au răspuns lui Ionatan şi pur-
tătorului armelor sale şi au zis:
„Suiţi-vă la noi şi vă vom arăta
ceva“. Şi Ionatan a zis purtătoru-
lui armelor sale: „Suie-te după
mine, pentru că Domnul i-a dat în
13 mâna lui Israel“. Şi Ionatan s-a suit
pe mâini şi pe picioare, şi purtăto-
rul armelor sale după el. Şi ei au
căzut* înaintea lui Ionatan şi pur-
tătorul armelor sale îi ucidea după
14 el. Şi această primă lovitură pe care
au dat-o Ionatan şi purtătorul
armelor sale a fost cam de douăzeci
de oameni, pe o întindere cam de
o jumătate de pogon[d] de pământ.
15 Şi a fost un tremur* în tabără, în
câmp şi în tot poporul; straja şi
cotropitorii** au tremurat† şi ei,
iar pământul s-a cutremurat, pentru
că era un tremur†† de la Dumnezeu.
16 Şi străjerii lui Saul din Ghibea
lui Beniamin s-au uitat şi, iată,
mulţimea se împrăştia şi se risi-
17 pea* în toate părţile[e]. Şi Saul a
spus poporului care era cu el:
„Număraţi acum şi vedeţi cine a
plecat dintre noi“. Şi au numărat[f]
şi, iată, Ionatan şi purtătorul arme-
18 lor sale nu erau acolo. Şi Saul a
zis lui Ahiia: „Adu chivotul[g] lui

18 **Gen. 14.2. Neem. 11.34.
19 *Jud. 5.8. 2 Împ. 24.14. Ier. 24.1; 29.2
22 *Jud. 5.8.
23 *Cap. 14.1,4.
2 *Cap. 13.15; 13.16.
3 *Cap. 22.9; 22.11,20. **Cap. 4.21. †Cap. 2.28.
4 *Cap. 13.23.
6 *Cap. 17.26; 17.36 . Ier. 9.25,26.
6 **Jud. 7.4,7. Cap. 17.46,47 2 Cr. 14.11. Ps. 115.3; 135.6. Zah. 4.6. Mt. 19.26. Rom. 8.31.
10 *Gen. 24.14. Jud. 6.36-40; 7.11.
11 *Cap. 13.6. Vers. 22.
13 *Lev. 26.8. Ios. 23.10.
15 *Deut. 28.7. 2 Împ. 7.6,7. Iov 18.11. **Cap. 13.17 †Gen. 27.33. ††Gen. 35.5.
16 *Vers. 20.

[a] *Sau* „sub rodiul“ [b] *Ahimelec* [c] *Lit.* „întoarce-te“ [d] *Lit.* „pe o întindere de un jug“, *suprafaţă ce putea fi arată de doi boi într-o zi* [e] *Sau* „se împrăştia şi se ucideau unii pe alţii“ [f] *Sau* „au făcut apelul“ [g] *Sept.* „efodul“

Dumnezeu!“ Căci chivotul lui
Dumnezeu era în acele zile cu fiii
19 lui Israel. Şi a fost *aşa*: pe când
vorbea* Saul cu preotul, vuietul
care era în tabăra filistenilor
creştea tot mai mult; şi Saul a
spus preotului: „Trage-ţi mâna!“
20 Şi Saul şi tot poporul care era
cu el au fost chemaţi împreună şi
au venit la luptă; şi, iată, sabia
fiecărui om era împotriva* seme-
nului său: o foarte mare învăl-
21 măşeală. Şi evreii care erau de
mai înainte la filisteni[a] şi care
se suiseră cu ei în tabăra dim-
prejur *s-au unit* şi ei cu israeli-
ţii care erau cu Saul şi cu Iona-
22 tan. Şi toţi bărbaţii lui Israel care
se ascunseseră* în ţinutul muntos
al lui Efraim au auzit că filistenii
fugeau şi i-au urmărit şi ei în
23 luptă. Şi **D**omnul a salvat* pe Is-
rael în ziua aceea şi lupta s-a în-
tins dincolo** de Bet-Aven.

Ionatan în primejdie

24 Şi bărbaţii lui Israel erau foar-
te obosiţi în ziua aceea, pentru că
Saul pusese poporul sub jură-
mânt*, zicând: „Blestemat să fie
omul care va mânca pâine până
diseară şi *până* mă voi răzbuna
pe vrăjmaşii mei“. Şi nimeni din
tot poporul n-a gustat mâncare.
25 Şi toţi* cei ai ţării au intrat în-
tr-o pădure şi era miere** pe su-
26 prafaţa câmpului. Şi poporul a
venit în pădure şi, iată, mierea
curgea, dar nimeni nu şi-a dus
mâna la gură, pentru că poporul
27 se temea de jurământ. Dar Iona-
tan nu auzise când pusese tatăl
său poporul sub jurământ şi şi-a
întins capătul toiagului[b] care era
în mâna sa şi l-a înmuiat în fagu-
rul de miere şi şi-a dus mâna la
28 gură; şi ochii i s-au luminat. Şi
unul din popor a răspuns şi a zis:
„Tatăl tău a pus cu tărie poporul
sub un jurământ, zicând: „Bleste-
mat să fie omul care va mânca
pâine astăzi“. Şi poporul era obo-
29 sit. Şi Ionatan a spus: „Tatăl meu
a tulburat ţara! Vedeţi, vă rog, că
mi s-au luminat ochii, pentru că
am gustat puţin din mierea aceas-
30 ta. Cu cât mai mult, dacă poporul
ar fi mâncat astăzi în voie din pra-
da vrăjmaşilor săi, pe care a gă-
sit-o! Pentru că n-ar fi fost acum
mai mare măcel între filisteni?“
31 Şi în ziua aceea au bătut pe filis-
teni de la Micmaş până la Aialon.
Şi poporul era foarte obosit.
32 Şi poporul s-a năpustit asupra
prăzii şi au luat oi şi boi şi viţei
şi i-au înjunghiat pe pământ; şi
33 poporul a mâncat cu* sânge. Şi
au spus lui Saul, zicând: „Iată,
poporul păcătuieşte împotriva
Domnului, mâncând cu sânge“.
Şi el a spus: „V-aţi purtat cu ne-
credincioşie! Rostogoliţi-mi acum
34 o piatră mare“. Şi Saul a zis:
„Împrăştiaţi-vă prin popor şi
spuneţi-le: «Aduceţi la mine fie-
care boul său şi fiecare oaia[c] sa
şi înjunghiaţi-le aici şi mâncaţi;
şi nu păcătuiţi împotriva **D**om-
nului, mâncând cu sânge“. Şi tot
poporul a adus în noaptea aceea
fiecare boul său, şi i-au înjun-
ghiat acolo.
35 Şi Saul a zidit* un altar **D**om-
nului; acesta a fost primul altar
pe care l-a zidit el[d] **D**omnului.
36 Şi Saul a zis: „Să coborâm
după filisteni noaptea şi să-i pră-
dăm până se va lumina de ziuă; şi
să nu lăsăm nici un om dintre
ei“. Şi i-au zis: „Fă tot ce este bine
în ochii tăi“. Şi preotul a zis: „Să
ne apropiem aici de Dumnezeu“.
37 Şi Saul a întrebat* pe Dumnezeu:
„Să cobor după filisteni? Îi vei
da în mâna lui Israel?“ Dar în ziua
38 aceea El nu i-a răspuns**. Şi Saul
a zis: „Apropiaţi-vă* aici toate
căpeteniile poporului şi cercetaţi
şi vedeţi prin cine[e] a fost *făcut*
39 păcatul acesta astăzi. Pentru că
viu* este **D**omnul care salvează

19 *Num. 27.21
20 *Jud. 7.22. 2 Cr. 20.23.
22 *Cap. 13.6.
23 *Ex. 14.30. Ps. 44.6,7. Osea 1.7. **Cap. 13.5.
24 *Ios. 6.26.
25 *Deut. 9.28. Mt. 3.5. **Ex. 3.8. Num. 13.27. Mt. 3.4.
32 *Gen. 9.4. Lev. 3.17; 7.26; 17.10; 19.26. Deut. 12.16; 12.23,24.
35 *Cap. 7.12; 7.17. 2 Sam. 24.25
37 *Jud. 20.18. **Cap. 28.6.
38 *Ios. 7.14. Cap. 10.19.
39 *Vers. 24,44. 2 Sam. 12.15

[a] *Sau* „care erau *robi* ai filistenilor“ [b] *Sau* „sabiei“ [c] *Sau* „capra“ [d] *Lit.* „cu acesta a început el să zidească un altar“ [e] *Sau* „prin ce“

pe Israel: dacă ar fi chiar prin
Ionatan, fiul meu, va muri“. Şi
nimeni din tot poporul nu i-a
40 răspuns. Şi a zis către tot Israelul:
„Staţi voi de o parte, şi eu şi Io-
natan, fiul meu, de cealaltă par-
te“. Şi poporul a zis lui Saul: „Fă
41 ce este bine în ochii tăi“. Şi Saul
a zis Domnului Dumnezeului lui
Israel: „Dă* *o mărturie*** desă-
vârşită!“ Şi Saul şi Ionatan au
42 fost aleşi şi poporul a scăpat. Şi
Saul a zis: „Aruncaţi *sorţ* între
mine şi Ionatan, fiul meu“. Şi a
fost ales Ionatan.
43 Şi Saul a zis lui Ionatan:
„Spune-mi ce ai făcut*“. Şi Io-
natan i-a spus şi a zis: „Am gus-
tat puţină miere** cu vârful to-
iagului care este în mâna mea:
44 iată, voi muri!“ Şi Saul a zis: „Aşa
să-*mi* facă Dumnezeu* şi încă şi
mai mult, dacă nu vei muri**,
45 Ionatane!“ Şi poporul a zis lui
Saul: „Să moară Ionatan, care a
lucrat această mare salvare[a] în
Israel? Departe* una ca aceasta!
Viu este Domnul, că nu va cădea
un păr din capul său la pământ,
pentru că astăzi el a lucrat** cu
Dumnezeu“. Şi poporul a răscum-
părat pe Ionatan, ca să nu moa-
46 ră. Şi Saul s-a întors de la urmă-
rirea filistenilor; şi filistenii s-au
dus la locul lor.

Războaiele lui Saul şi familia lui

47 Şi Saul a luat împărăţia pes-
te Israel şi a luptat împotriva
vrăjmaşilor săi, de jur-împrejur,
împotriva Moabului, şi împotriva
fiilor* lui Amon, şi împotriva Edo-
mului, şi împotriva împăraţilor din
Ţoba**, şi împotriva filistenilor.
48 Şi, oriîncotro se întorcea, era în-
vingător[b]. Şi s-a arătat viteaz[c] şi a
bătut* pe Amalec şi a scăpat pe
Israel din mâna jefuitorilor săi.
49 Şi fiii* lui Saul au fost: Iona-
tan şi Işvi şi Malchişua. Şi nume-
le celor două fiice** ale sale au
fost: numele celei întâi-născute,
Merab, şi numele celei mai tine-
50 re, Mical. Şi numele soţiei lui Saul
a fost Ahinoam, fiica lui Ahimaaţ.
Şi numele căpeteniei oştirii sale:
Abner, fiul lui Ner, unchiul* lui Saul.
51 Şi Chis*, tatăl lui Saul, şi Ner, tatăl
lui Abner, erau fiii lui Abiel.
52 Şi a fost război greu împotri-
va filistenilor în toate zilele lui
Saul. Şi, când vedea Saul pe
vreun bărbat tare sau viteaz, îl lua*
la sine.

Războiul cu amaleciţii

15 Şi Samuel a zis lui Saul:
„Domnul m-a trimis* să te ung
împărat peste poporul Său, pes-
te Israel. Şi acum ascultă glasul
2 cuvintelor Domnului. Aşa zice
Domnul oştirilor: „Am luat amin-
te la ce a făcut Amalec lui Israel,
cum i s-a împotrivit* pe drum,
3 când se suia din Egipt. Acum
du-te şi bate pe Amalec şi ni-
miceşte* tot ce este al lui şi nu-l
cruţa, ci omoară şi bărbat şi fe-
meie, copil şi sugar, bou şi oaie,
4 cămilă şi măgar“. Şi Saul a che-
mat poporul şi l-a numărat în Te-
laim: două sute de mii de pedeştri
şi zece mii de bărbaţi ai lui Iuda.
5 Şi Saul a venit până la cetatea
lui Amalec şi a pus o pândă în
6 vale. Şi Saul a zis cheniţilor*:
„Plecaţi**, depărtaţi-vă şi cobo-
râţi din mijlocul amaleciţilor, ca
să nu vă nimicesc cu ei: pentru
că voi aţi arătat îndurare† tuturor
fiilor lui Israel când se suiau din
Egipt“. Şi cheniţii au plecat din
7 mijlocul amaleciţilor. Şi Saul a
bătut pe amaleciţi de la Havila*,
cum vii la Şur**, care este în faţa
8 Egiptului. Şi a prins* viu pe A-
gag, împăratul amaleciţilor, şi a
nimicit** pe tot poporul lui cu
9 ascuţişul sabiei. Şi Saul şi popo-
rul au cruţat* pe Agag şi ce era
mai bun din turmă şi din cireadă,
şi vite grase şi miei[d] şi tot ce era
bun, şi n-au vrut să le nimiceas-
că; dar orice lucru care era prost

41 *Pr. 16.33. Fap. 1.24-26. **Ios. 7.16. Cap. 10.20; 10.21.
43 *Ios. 7.19. **Vers. 27.
44 *Rut 1.17. Cap. 25.22. **Vers. 39.
45 *2 Sam. 14.11 1 Împ. 1.52. Lc. 21.18. Fap. 27.34. **2 Cor. 6.1. Filip. 2.12,13
47 *Cap. 11.1-13 **2 Sam. 10.6
48 *Ex. 17.16. Cap. 15.3-7.
49 *Cap. 31.2. 1 Cr. 8.33. **Cap. 18.17; 18.27; 19.12.
50 *Cap. 10.14-16
51 *Cap. 9.1,21.
52 *Cap. 8.11.
1 *Cap. 9.16; 10.1.
2 *Ex. 17.8,14. Deut. 25.17; 25.18.
3 *Num. 24.20 Deut. 20.16-18; 25.19. Ios. 6.17-21.
6 *Num. 24.21 Jud. 1.16; 4.11-22. 1 Cr. 2.55. **Gen. 18.25; 19.12,14. Apoc. 18.4. †Ex. 18.10,19 Num. 10.29,32
7 *Gen. 2.11; 25.18. **Gen. 16.7. Ex. 15.22. Cap. 27.8.
8 *1 Împ. 20.34-42 **Cap. 27.8; 27.9; 30.1.
9 *Vers. 3,15,19

[a] *Sau* „victorie“ [b] *Sau* „îi punea în învălmăşeală“ [c] *Sau* „a strâns oştire“ [d] *Miei graşi, hrăniţi pe păşune bună*

şi slab, pe acela l-au nimicit.

Neascultarea lui Saul

10 Şi cuvântul Domnului a fost
11 către Samuel, zicând: „Îmi pare
rău* că am pus pe Saul împărat,
pentru că s-a abătut** din urma
Mea şi n-a împlinit† cuvintele
Mele“. Şi Samuel s-a mâhnit[a]††
foarte mult şi a strigat către
12 Domnul toată noaptea. Şi Sa-
muel s-a sculat de dimineaţă, ca
să-l întâmpine pe Saul diminea-
ţa. Şi i s-a istorisit lui Samuel,
zicând: „Saul a venit la Carmel[b]*
şi, iată, a înălţat un semn de vic-
torie[c] şi s-a întors şi a trecut mai
departe şi a coborât la Ghilgal“.
13 Şi Samuel a venit la Saul. Şi
Saul i-a zis: „Fii binecuvântat*
de Domnul! Am împlinit cuvân-
14 tul Domnului“. Şi Samuel a zis:
„Ce este atunci behăitul acesta
de oi în urechile mele şi muge-
15 tul boilor pe care-l aud?“ Şi Saul
a zis: „Le-au adus de la amale-
ciţi, pentru că poporul a cruţat*
ce era mai bun în turmă şi în cirea-
dă, ca să jertfească Domnului
Dumnezeului tău şi noi am nimi-
16 cit pe celelalte“. Şi Samuel i-a zis
lui Saul: „Stai, şi-ţi voi spune ce
mi-a zis Domnul în noaptea a-
ceasta“. Şi el i-a zis: „Spune!“
17 Şi Samuel i-a zis: „Oare nu
când* erai mic în ochii tăi ai fost
făcut cap al seminţiilor lui Isra-
el? Şi Domnul te-a uns împărat
18 peste Israel. Şi Domnul te-a
trimis pe cale şi a zis: «Du-te şi
nimiceşte pe păcătoşii aceia, pe
amaleciţi, şi luptă împotriva lor,
19 până vor fi nimiciţi». De ce dar
n-ai ascultat de glasul Domnului,
ci te-ai năpustit asupra prăzii
şi ai făcut rău în ochii Domnu-
20 lui?“ Şi Saul a zis lui Samuel:
„Am ascultat*, în adevăr, de gla-
sul Domnului şi am mers pe ca-
lea pe care m-a trimis Domnul şi
am adus pe Agag, împăratul a-

11 *Gen. 6.6,7. 2 Sam. 24.16 **Ios. 22.16. 1 Împ. 9.6. †Cap. 13.13. ††Cap. 16.1.
12 *Ios. 15.55. Cap. 25.2.
13 *Gen. 14.19. Jud. 17.2. Rut 3.10. 2 Sam. 2.5.
15 *Gen. 3.12; 3.13. Ex. 32.22. Vers. 9,21. Pr. 28.13.
17 *Cap. 9.21; 10.22.
20 *Vers. 13. Pr. 28.13.

maleciţilor, şi am nimicit pe ama-
21 leciţi. Dar poporul a luat* din
pradă oi şi boi, pârga lucrurilor
date nimicirii[d], ca să jertfească
Domnului Dumnezeului tău în
22 Ghilgal“. Şi Samuel a zis:
„Îi plac* Domnului arderile-
de-tot şi jertfele,
ca ascultarea de glasul Dom-
nului?
Iată, ascultarea** este mai
bună decât jertfa,
şi luarea aminte[e] decât grăsi-
mea berbecilor.
23 Pentru că răzvrătirea este ca
şi păcatul ghicirii
şi încăpăţânarea[f] este ca ne-
legiuirea şi ca închinarea la idoli[g].
Pentru că ai lepădat cuvântul
Domnului,
şi El te-a lepădat* ca împărat“.
24 Şi Saul a zis lui Samuel: „Am
păcătuit*, pentru că am călcat
porunca Domnului şi cuvintele
tale, căci m-am temut** de po-
por şi am ascultat de glasul lor.
25 Şi acum, iartă-mi, te rog, păca-
tul şi întoarce-te cu mine, ca să
26 mă închin Domnului“. Şi Samuel
a zis lui Saul: „Nu mă voi întoar-
ce cu tine: pentru că ai lepădat*
cuvântul Domnului şi Dom-
nul te-a lepădat ca împărat pes-
27 te Israel“. Şi Samuel s-a întors
să plece şi *Saul* l-a apucat* de
poala mantiei sale şi *aceasta* s-a
28 rupt. Şi Samuel i-a zis: „Domnul
a rupt* astăzi împărăţia lui Is-
rael de peste tine şi a dat-o a-
proapelui tău care este mai bun
29 decât tine. Şi Speranţa[h] lui Is-
rael nu va minţi*, nici nu-I va
părea rău, pentru că El nu este
30 om, ca să-I pară rău“. Şi el a
zis: „Am păcătuit, onorează-mă*
acum, te rog, înaintea bătrânilor
poporului meu şi înaintea lui
Israel şi întoarce-te cu mine,
ca să mă închin Domnului Dum-

21 *Vers. 15.
22 *Ps. 50.8,9; 51.16,17. Pr. 21.3. Is. 1.11-17. Ier. 7.22,23. Mica 6.6-8. Ev. 10.4-10. **Ecl. 5.1. Osea 6.6. Mt. 5.24; 9.13; 12.7. Mc. 12.33.
23 *Cap. 13.14; 16.1.
24 *Num. 22.34 Ios. 7.20. Cap. 26.21. 2 Sam. 12.13 Ps. 51.4. **Ex. 23.2. Pr. 29.25. Is. 51.12,13.
26 *Cap. 2.30.
27 *1 Împ. 11.30
28 *Cap. 28.17; 28.18. 1 Împ. 11.31.
29 *Num. 23.19 Ezec. 24.14. 2 Tim. 2.13. Tit 1.2.
30 *Ioan 5.44; 12.43.

---

[a] *Sau* „s-a mâniat“ [b] *În Iuda* [c] *Lit.* „o mână“ *(un monument)* [d] *Închinate prin blestem nimicirii* [e] *La glasul Domnului* [f] *Sau* „voinţa proprie“ [g] *Ebr.* „terafim“ [h] „Tăria“, „Eternitatea“

31 nezeului tău“. Şi Samuel s-a în-
tors după Saul; şi Saul s-a închi-
nat Domnului.
32 Şi Samuel a zis: „Aduceţi la
mine pe Agag, împăratul amale-
ciţilor“. Şi Agag a venit la el în-
cătuşat[a]. Şi Agag zicea: „Negreşit,
33 amărăciunea morţii a trecut!“ Şi
Samuel i-a zis: „Cum* a lipsit sabia
ta pe femei de copii, aşa să fie
lipsită de copii mama ta între
femei[b]!“ Şi Samuel a tăiat pe A-
gag în bucăţi înaintea Domnului
34 la Ghilgal. Şi Samuel s-a dus la
Rama*; şi Saul s-a suit la casa
35 lui, în Ghibea** lui Saul. Şi Sa-
muel* nu l-a mai văzut pe Saul
până în ziua morţii sale; dar Sa-
muel îl jelea** pe Saul. Şi Dom-
nului I-a părut rău că-l făcuse
pe Saul împărat peste Israel.

33 *Ex. 17.11. Num. 14.45. Jud. 1.7.
34 *Cap. 7.17. **Cap. 11.4.
35 *Cap. 19.24. **Vers. 11. Cap. 16.1.

David uns împărat

16 Şi Domnul i-a zis lui Samuel:
„Până când îl vei jeli* pe Saul
pentru că l-am lepădat ca împă-
rat peste Israel? Umple-ţi cor-
nul** cu untdelemn şi du-te, te
voi trimite la Isai[c] betleemitul†,
pentru că Mi-am ales†† un îm-
2 părat dintre fiii săi“. Şi Samuel a
zis: „Cum să mă duc? Dacă va
auzi Saul, mă va ucide“. Şi Dom-
nul a zis: „Ia cu tine o viţea şi
spune: «Am venit să jertfesc*
3 Domnului». Şi cheamă pe Isai la
jertfă; şi Eu îţi voi spune* ce să
faci şi Îmi vei unge** pe acela pe
4 care ţi-l voi spune“. Şi Samuel a
făcut ce a zis Domnul şi a venit la
Betleem. Şi bătrânii cetăţii i-au
ieşit înainte tremurând[d]* şi au zis:
5 „Vii cu pace**?“ Şi el a zis: „Cu
pace! Am venit să jertfesc Dom-
nului. Sfinţiţi-vă* şi veniţi cu mine
la jertfă“. Şi a sfinţit pe Isai şi pe
fiii săi şi i-a chemat la jertfă.
6 Şi a fost *aşa*: când intrau ei,
s-a uitat la Eliab[e]* şi a zis**:
„Negreşit, unsul Domnului este
7 înaintea Lui“. Şi Domnul a zis

1 *Cap. 15.23; 15.35. **Cap. 9.16; 10.1. 2 Împ. 9.1. †Rut 4.18-22 ††Ps. 78.70; 78.71; 89.19,20. Fap. 13.22.
2 *Cap. 9.12; 20.29.
3 *Ex. 4.15. **Cap. 9.16.
4 *Cap. 21.1. **1 Împ. 2.13 2 Împ. 9.22.
5 *Gen. 35.2. Ex. 19.10,14.
6 *Cap. 17.13; 17.28. **1 Împ.12.26

lui Samuel: „Nu te uita* la faţa
lui, nici la înălţimea staturii
lui, pentru că l-am lepădat; căci
Domnul nu *Se uită*** cum se uită
omul, pentru că omul se uită la
înfăţişare[f]†, dar Domnul Se uită
8 la inimă††“. Şi Isai a chemat pe
Abinadab[g]* şi l-a trecut înaintea
lui Samuel. Şi el a zis: „Nici pe
9 acesta nu l-a ales Domnul“. Şi Isai
a trecut pe Şama[h]. Şi el a zis: „Nici
pe acesta nu l-a ales Domnul“.
10 Şi Isai a trecut pe şapte dintre
fiii săi pe dinaintea lui Samuel.
Şi Samuel a zis lui Isai: „Domnul
n-a ales pe aceştia“.
11 Şi Samuel a zis lui Isai: „Aceş-
tia sunt toţi tinerii?“ Şi el a zis:
„A mai rămas cel mai mic şi, iată,
paşte* oile“. Şi Samuel a zis lui
Isai: „Trimite şi adu-l. Pentru că
nu vom şedea la masă până nu
12 vine el aici“. Şi a trimis şi l-au
adus. Şi el era rumen[i]* şi cu ochi
frumoşi şi cu înfăţişare frumoa-
să**. Şi Domnul a zis†: „Ridi-
că-te, unge-l, pentru că acesta
13 este!“ Şi Samuel a luat cornul cu
untdelemn şi l-a uns* în mijlo-
cul fraţilor săi. Şi Duhul** Dom-
nului a venit peste David[j] înce-
pând din ziua aceea. Şi Samuel
s-a ridicat şi a plecat la Rama.

7 *Ps. 147.10; 147.11. **Is. 55.8,9. †2 Cor. 10.7. ††1 Împ. 8.39 1 Cr. 28.9. Ps. 7.9. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fap. 1.24.
8 *Cap. 17.13.
11 *2 Sam. 7.8. Ps. 78.70.
12 *Cap. 17.42. Cânt. 5.10. **Gen. 39.6. Ex. 2.2. Fap. 7.20. †Cap. 9.17.
13 *Cap. 10.1. Ps. 89.20. **Num. 27.18 Jud. 11.29; 13.25; 14.6. Cap. 10.6,10

David îi cântă lui Saul

14 Şi Duhul* Domnului S-a de-
părtat de la Saul şi un duh rău[k]**,
15 de la Domnul, îl tulbura[l]. Şi slu-
jitorii lui Saul i-au zis: „Iată, acum
un duh rău de la Dumnezeu te
16 tulbură. Să vorbească acum dom-
nul nostru: slujitorii tăi sunt îna-
intea* ta, ei să caute un bărbat
care să fie cântăreţ iscusit din
harfă; şi va fi *aşa*: când duhul cel
rău de la Dumnezeu va fi asupra
ta, el va cânta** cu mâna sa şi vei
17 fi bine“. Şi Saul a zis slujitorilor
săi: „Găsiţi-mi acum un bărbat care
ştie să cânte bine şi aduceţi-l la
18 mine“. Şi unul dintre tineri a răs-

14 *Jud. 16.20. Cap. 11.6; 18.12; 28.15. Ps. 51.11. **Jud. 9.23. Cap. 18.10. 1 Împ. 22.22
16 *Gen. 41.46. Vers. 21,22. 1 Împ. 10.8. **Vers. 23. Cap. 19.9. 2 Împ. 3.15.

[a] *Sau* „cu veselie“ [b] *Sau* „înaintea femeilor“ [c] *Bogat* [d] *Sau* „au tremurat la venirea lui“ [e] *Dumnezeul meu este Tată* [f] *Sau* „la ochi“ [g] *Tatăl meu este nobil* [h] *Pustietate* [i] *Sau* „blond“ [j] *Iubit* [k] *Lit.* „trist“ [l] *Sau* „îl înspăimânta“

18 *Cap.17.32-36 **Cap. 3.19; 18.12,14.

puns şi a zis: „Iată, am văzut pe
un fiu al lui Isai betleemitul care
ştie să cânte, şi este un om viteaz,
şi un om de război*, şi iscusit la
vorbire, şi frumos la chip şi Dom-
19 nul este** cu el". Şi Saul a trimis
soli la Isai şi a zis: „Trimite-mi pe
David, fiul tău, care este cu* oile".
20 Şi Isai a luat* un măgar *încărcat*
cu pâine[a] şi un burduf cu vin şi
un ied şi i-a trimis lui Saul prin
21 David, fiul său. Şi David a venit
la Saul şi a stat înaintea* lui[b]. Şi
Saul l-a iubit mult; şi el a ajuns
22 purtătorul armelor sale. Şi Saul a
trimis la Isai, zicând: „Să rămână,
te rog, David înaintea mea, pen-
tru că a căpătat favoare în ochii
23 mei". Şi a fost *aşa*: când duhul* de
la Dumnezeu era peste Saul, Da-
vid lua harfa şi cânta cu mâna sa;
şi Saul se uşura şi era bine şi du-
hul rău se depărta de la el.

19 *Vers. 11. Cap. 17.15; 17.34.
20 *Gen. 43.11. Cap. 10.4,27. Pr. 18.16.
21 *Gen. 41.46. 1 Împ. 10.8. Pr. 22.29.
23 *Vers. 14,16.

David şi Goliat

1 *Ios. 15.35. Cap. 13.5. 2 Cr. 28.18.

17 Şi filistenii şi-au adunat oşti-
rile pentru luptă şi s-au strâns la
Soco*, care ţine de Iuda, şi şi-au
aşezat tabăra între Soco şi Azeca,
2 în Efes-Damim. Şi Saul şi bărba-
ţii lui Israel s-au strâns şi şi-au
aşezat tabăra în Valea Terebin-
ţilor[c] şi s-au aşezat pentru luptă
3 împotriva filistenilor. Şi filiste-
nii stăteau pe[d] muntele de dincolo
şi Israel stătea pe[d] muntele de
dincoace: şi între ei era o vale.
4 Şi din tabăra filistenilor a ie-
şit un luptător: numele lui era
Goliat*, era din Gat**; înălţimea lui
era de şase coţi şi o palmă[e].
5 Şi avea un coif de aramă pe ca-
pul său şi era îmbrăcat cu o că-
maşă de zale[f] de solzi; şi greu-
tatea cămăşii era de cinci mii de
6 sicli de aramă[g]. Şi avea gambiere
de aramă peste fluierele picioa-
relor sale şi o suliţă de aramă în-
7 tre umerii săi. Şi mânerul suliţei
sale era ca sulul* unui ţesător şi
capul suliţei sale era de şase
sute de sicli de fier; şi purtătorul
scutului său mergea înaintea lui.
8 Şi el stătea şi striga către rându-
rile lui Israel şi le zicea: „De ce
ieşiţi să vă aşezaţi în linie de bă-
taie? Nu sunt eu filistean şi *nu*
sunteţi voi slujitorii* lui Saul?
Alegeţi-vă un om şi să coboare la
9 mine. Dacă va putea să se lupte
cu mine şi să mă ucidă, atunci
noi vom fi robii voştri; iar dacă-l
voi învinge eu şi-l voi ucide, voi
să fiţi robii noştri şi să ne slujiţi*".
10 Şi filisteanul a zis: „Am batjo-
corit* astăzi rândurile lui Israel!
Daţi-mi un om, ca să ne luptăm
11 împreună". Şi Saul şi tot Israelul
au auzit aceste cuvinte ale filis-
teanului şi s-au înfricoşat şi s-au
temut foarte mult.
12 Şi David era fiul* acelui
efratit** din Betleemul lui Iuda,
cu numele Isai; şi el avea opt†
fii. Şi, în zilele lui Saul, omul *a-*
cesta era bătrân, înaintat *în*
13 *vârstă* printre bărbaţi. Şi cei trei fii
mai mari ai lui Isai se duseseră
şi-l urmaseră pe Saul la luptă. Şi
numele celor trei fii ai săi care
se duseseră la luptă erau: Eliab*,
întâiul-născut, şi al doilea, Abi-
14 nadab, şi al treilea, Şama. Iar
David era cel mai tânăr, şi cei
trei mai mari urmaseră pe Saul.
15 Şi David se ducea şi se întorcea
de la Saul ca să pască* oile tată-
lui său în Betleem.
16 Şi filisteanul se apropia dimi-
neaţa şi seara; şi s-a înfăţişat pa-
truzeci de zile.
17 Şi Isai a zis lui David, fiul
său: „Ia, te rog, pentru fraţii tăi
această efă de *grăunţe* prăjite şi
aceste zece pâini şi aleargă în
18 tabără la fraţii tăi. Şi du aceste
zece caşuri căpeteniei peste mie
şi cercetează pe fraţii tăi să vezi
cum* sunt şi adu-mi informaţie
temeinică de la ei".
19 Şi Saul şi ei şi toţi bărbaţii
lui Israel *erau* în Valea Tere-

4 *2 Sam. 21.19 **Ios. 11.21; 11.22.
7 *2 Sam. 21.19
8 *Cap. 8.17.
9 *Cap. 11.1.
10 *Vers.26,36,45 2 Sam. 21.21
12 *Rut 4.22. Cap. 16.1,18. Vers. 58. **Gen. 35.19 †Cap. 16.10,11 1 Cr. 2.13-15
13 *Cap. 16.6,8; 16.9. 1 Cr. 2.13.
15 *Cap. 16.11; 16.19. 2 Sam. 7.8.
18 *Gen. 37.14.

[a] *Lit.* „un măgar de pâine" *(încărcat cu atâta pâine, câtă poate duce un măgar)* [b] *I-a slujit* [c] *Ebr.* „Elah" [d] *Sau* „spre" [e] *Aproximativ 3 metri* [f] *Sau* „platoşă" [g] *Aproximativ 57 kg*

binţilor, luptându-se cu filis-
20 tenii. Şi David s-a sculat de
dimineaţă şi a lăsat oile cu un
păzitor şi şi-a luat sarcina şi s-a
dus, cum îi poruncise Isai. Şi a
venit la locul carelor[a]; şi oştirea
care ieşea la linia de bătaie a
21 scos un strigăt de luptă. Şi is-
raeliţii şi filistenii s-au aşezat în
rânduri de bătaie, rând contra
22 rând. Şi David a lăsat povara pe
care o purta[b] în mâna celui care
păzea bagajele şi a alergat la oş-
tire şi a venit şi a întrebat pe fra-
23 ţii săi de sănătate[c]. Şi, pe când
vorbea el cu ei, iată, s-a suit din
rândurile filistenilor luptătorul,
filisteanul din Gat, cu numele
Goliat, şi a vorbit cu aceleaşi* cu-
24 vinte; şi David le-a auzit. Şi toţi
bărbaţii lui Israel, când au văzut pe
bărbatul *acela*, au fugit din
faţa lui şi s-au temut foarte mult.
25 Şi bărbaţii lui Israel au zis: „Aţi
văzut pe acest bărbat care se
suie? pentru că s-a suit ca să bat-
jocorească pe Israel. Şi va fi
aşa: pe bărbatul care-l va ucide, îm-
păratul îl va îmbogăţi cu mari
bogăţii; şi-i va da* pe fiica sa
şi va scuti de dări casa tatălui
26 său în Israel“. Şi David a vorbit
bărbaţilor care stăteau lângă el,
zicând: „Ce se va face omului care
va ucide pe filisteanul acesta şi
va îndepărta batjocura* de peste
Israel? Pentru că cine este acest
filistean necircumcis**, ca să
batjocorească† oştirile Dumne-
27 zeului celui viu††?“ Şi poporul
i-a spus după cuvântul acela,
zicând: „Aşa* se va face omului
28 care-l va ucide“. Şi Eliab, fratele
său cel mai mare, a auzit când a
vorbit el cu bărbaţii *aceia* şi mâ-
nia lui Eliab s-a aprins* împotri-
va lui David şi a zis: „De ce ai
coborât? Şi cu cine ai lăsat acele
puţine oi în pustiu? Cunosc mân-
dria ta şi răutatea inimii tale;

23 *Vers. 8-10.
25 *Ios. 15.16.
26 *Cap. 11.2. **Cap. 14.6. Vers. 36. Ier. 9.25,26. †Vers. 10. ††Deut. 5.26. 2 Împ. 19.4. Ier. 10.10.
27 *Vers. 25.
28 *Gen. 37.4; 37.8,11. Mt. 10.36.

pentru că ai coborât ca să vezi
29 lupta“. Şi David a zis: „Ce-am
făcut acum? Nu era* *şi* pentru
30 mine aceasta?“ Şi s-a întors de
la el către un altul şi a vorbit
cu aceleaşi* cuvinte; şi popo-
rul i-a răspuns din nou ca întâia
dată.
31 Şi cuvintele pe care le-a vor-
bit David s-au auzit şi le-au spus
înaintea lui Saul; şi acesta a tri-
32 mis după el. Şi David a zis lui
Saul: „Nimănui să nu-i tremure*
inima din cauza lui! Robul** tău
va merge şi se va lupta cu acest
33 filistean“. Şi Saul a zis lui David:
„Nu poţi* să mergi împotriva fi-
listeanului acestuia ca să te lupţi
cu el, pentru că tu eşti tânăr,
şi el este un bărbat de război din
34 tinereţea lui“. Şi David a zis lui
Saul: „Robul tău păştea oile ta-
tălui său şi au venit un leu* şi un
urs şi au răpit un miel din turmă.
35 Şi am ieşit după el şi l-am lovit
şi l-am scăpat din gura lui; şi,
când s-a ridicat împotriva mea,
l-am apucat de falcă[d] şi l-am
36 lovit şi l-am ucis. Robul tău a ucis
şi pe leu şi pe urs; şi acest filis-
tean necircumcis va fi ca unul
dintre ei, pentru că a batjocorit
oştirile Dumnezeului celui viu“.
37 Şi David a zis: „Domnul*, care
m-a scăpat din laba leului şi din
laba ursului, El mă va scăpa din
mâna filisteanului acestuia“. Şi
Saul a zis lui David: „Du-te**
38 şi Domnul să fie cu tine!“ Şi
Saul l-a îmbrăcat pe David cu ar-
mura[e] sa şi i-a pus un coif de a-
ramă pe cap şi l-a îmbrăcat cu za-
39 le. Şi David a încins sabia lui pes-
te veşmintele sale şi a vrut să
meargă, pentru că *încă* nu *le* încer-
case. Şi David a zis lui Saul: „Nu
pot să merg cu acestea, pentru
că *niciodată* nu *le*-am încercat“.
40 Şi David le-a luat de pe el. Şi
şi-a luat toiagul în mână şi şi-a

29 *Vers. 17.
30 *Vers. 26,27
32 *Deut. 20.1; 20.3. **Cap. 16.18
33 *Num. 13.31 Deut. 9.2.
34 *Jud. 14.5.
37 *Ps. 63.7; 77.11. 2 Cor. 1.10. 2 Tim. 4.17; 4.18. **Cap. 20.13 1 Cr. 22.11; 22.16.

[a] *Şirul de apărare al carelor* [b] *Lit.* „vasele sale“ [c] *Lit.* „de pace“; *a salutat pe fraţii săi* [d] *Lit.* „barbă“
[e] *Lit.* „haina“

ales cinci pietre netede din pârâu
şi le-a pus în sacul de păstor pe
care-l avea, în traistă, şi praştia
lui era în mâna lui. Şi s-a apropiat
de filistean.
41 Şi filisteanul a înaintat şi s-a
apropiat de David, şi omul care
42 purta scutul[a] era înaintea lui. Şi
filisteanul s-a uitat şi l-a văzut pe
David şi l-a dispreţuit*, pentru că
era tânăr şi rumen** şi totodată
43 frumos la chip. Şi filisteanul i-a
zis lui David: „Sunt eu câine*, de
vii la mine cu toiege?“ Şi filis-
teanul l-a blestemat pe David pe
44 dumnezeii săi. Şi filisteanul a
zis* lui David: „Vino la mine şi
voi da carnea ta păsărilor ceruri-
45 lor şi fiarelor câmpului“. Şi Da-
vid a zis filisteanului: „Tu vii la
mine cu sabie şi cu suliţă şi cu
lance[b], dar eu* vin la tine în Nu-
mele Domnului oştirilor, Dum-
nezeul oştirilor lui Israel, pe care
46 L-ai batjocorit**. În ziua aceasta
Domnul te va da în mâna mea şi
te voi lovi şi-ţi voi lua capul şi
voi da astăzi trupurile moarte*
ale taberei filistenilor păsărilor
cerurilor şi fiarelor pământului.
Şi tot pământul va cunoaşte** că
este un Dumnezeu în Israel[c].
47 Şi toată această adunare va cu-
noaşte că nu prin sabie, nici prin
suliţă salvează* Domnul, pentru
că lupta** este a Domnului şi El
vă va da în mâna noastră“.
48 Şi a fost *aşa*: pe când se ridi-
ca filisteanul şi înainta şi se a-
propia în întâmpinarea lui Da-
vid, David s-a grăbit şi a alergat*
spre linia de bătaie, în întâmpi-
49 narea filisteanului. Şi David şi-a
pus mâna în sac şi a luat de acolo
o piatră şi a aruncat-o cu praş-
tia; şi l-a lovit pe filistean în frunte
şi piatra s-a înfipt în fruntea lui;
şi el a căzut cu faţa la pământ.
50 Şi David, cu o praştie* şi cu o
piatră, a fost mai tare decât fi-

42 *Ps. 123.4. Pr. 16.18. 1 Cor. 1.27; 1.28. **Cap. 16.12
43 *Cap. 24.14. 2 Sam. 3.8; 9.8; 16.9. 2 Împ. 8.13.
44 *1 Împ. 20.10; 20.11.
45 *2 Sam. 22.33 Ps. 124.8; 125.1. 2 Cor. 10.4. Ev. 11.33,34. **Vers. 10.
46 *Deut. 28.26. **Ios. 4.24. 1 Împ. 8.43; 18.36. 2 Împ. 19.19. Is. 52.10.
47 *Cap. 14.6. 2 Cr. 14.11; 20.15. Ps. 44.6,7. Osea 1.7. Zah. 4.6. **2 Cr. 20.15
48 *Ps. 27.3.
50 *Jud. 3.31; 15.15. 2 Sam. 23.21

listeanul; şi l-a lovit pe filistean
şi l-a ucis; şi nu era nici o sabie
51 în mâna lui David. Şi David a a-
lergat şi a stat pe filistean şi i-a
luat sabia* şi a scos-o din teacă şi
l-a ucis şi i-a tăiat capul cu ea.
Şi, când au văzut filistenii că vi-
52 teazul lor a murit, au fugit**. Şi
bărbaţii lui Israel şi ai lui Iuda
s-au ridicat şi au strigat de bucu-
rie şi i-au urmărit pe filisteni până
în vale şi până la porţile Ecro-
nului. Şi răniţii filistenilor au că-
zut pe calea spre Şaaraim*, până
53 la Gat şi până la Ecron. Şi fiii lui
Israel s-au întors de la urmărirea
filistenilor şi le-au prădat tabă-
54 ra. Şi David a luat capul filis-
teanului şi l-a dus la Ierusalim; şi
armele sale le-a pus în cortul său.
55 Şi, când l-a văzut Saul pe Da-
vid ieşind împotriva filisteanu-
lui, a zis lui Abner*, căpetenia
oştirii: „Abner, al cui** este tâ-
nărul acesta ?“ Şi Abner i-a zis:
„Viu este sufletul tău, împărate, că
56 nu ştiu“. Şi împăratul a zis: „Între-
57 bă al cui fiu este tânărul“. Şi, pe
când se întorcea David de la uci-
derea filisteanului, Abner l-a luat
şi l-a adus înaintea lui Saul, cu
58 capul* filisteanului în mână. Şi
Saul i-a zis: „Al cui eşti, tinere?“ Şi
David a răspuns: „Eu sunt fiul*
robului tău Isai betleemitul“.

Legământul dintre Ionatan şi David

18 Şi a fost *aşa*: când a sfârşit el
de vorbit lui Saul, sufletul* lui
Ionatan s-a legat de sufletul lui
David şi Ionatan** l-a iubit ca pe
2 sufletul său. Şi Saul l-a luat în
ziua aceea şi nu l-a lăsat* să se
3 întoarcă la casa tatălui său. Şi Io-
natan şi David au făcut[d] legă-
mânt*, pentru că îl iubea ca pe su-
4 fletul său. Şi Ionatan şi-a dezbră-
cat mantia care era pe el şi a da-
t-o lui David, şi hainele sale, până
şi sabia sa şi arcul său şi brâul
5 său. Şi David ieşea: oriîncotro îl
trimitea Saul, reuşea[e]. Şi Saul l-a

51 *Cap. 21.9. **Ev. 11.34.
52 *Ios. 15.36.
55 *Cap. 14.50. **Cap. 16.21; 16.22.
57 *Vers. 54.
58 *Vers. 12.
1 *Gen. 44.30. **Deut. 13.6 Cap. 19.2; 20.17. 2 Sam. 1.26.
2 *Cap. 17.15.
3 *Gen. 15.10; 15.17,18. Ier. 34.18,19.

[a] *Scutul cel mare care-l acoperea cu totul pe cel care-l purta* [b] *Sau* „scut“ [c] *Sau* „că Dumnezeu este pentru Israel“ [d] *Lit.* „au tăiat“ *sau* „au confirmat“ *prin tăierea în două a jertfei* [e] *Sau* „se purta înţelept“

pus peste bărbații de război. Și era
plăcut în ochii întregului popor și
chiar și în ochii slujitorilor lui Saul.

Cântarea femeilor

6 Și a fost *așa*: când veneau ei,
când se întorcea David de la uci-
derea filisteanului, femeile* au
ieșit din toate cetățile lui Israel
cântând și jucând, ca să-l întâm-
pine pe împăratul Saul cu tambu-
rine, cu bucurie și cu instrumente
7 cu trei coarde[a]. Și femeile răspun-
deau* *una alteia* cântând și zicând:
„Saul** a ucis miile lui,
iar David zecile lui de mii“.
8 Și Saul s-a mâniat foarte tare și
acest cuvânt a fost rău* în ochii săi
și a zis: „Lui David i-au dat zeci
de mii și mie mi-au dat mii! Nu-i
mai rămâne decât** împărăția!“
9 Și, din ziua aceea, Saul a privit
cu ochi răi[b] pe David.
10 Și a fost *așa*: a doua zi, un
duh* rău de la Dumnezeu a venit
peste Saul, și el profețea** în
mijlocul casei sale; și David cân-
ta† cu mâna sa, cum făcea în fie-
care zi. Și Saul avea sulița†† în
11 mână. Și Saul a aruncat* sulița
și a zis: „Voi pironi pe David de
perete“. Și David s-a ferit dina-
intea lui de două ori.
12 Și Saul se temea* de David,
pentru că Domnul** era cu el, iar
13 de la Saul Se depărtase†. Și Saul
l-a îndepărtat de la el însuși și l-a
făcut căpetenia sa peste o mie;
și el ieșea* și intra înaintea popo-
14 rului. Și David reușea în toate
căile sale pentru că[c] Domnul* era
15 cu el. Și Saul a văzut că era foarte
16 înțelept[d] și-i era frică de el. Și tot*
Israelul și Iuda iubeau pe David,
pentru că ieșea și intra înaintea lor.

David, ginerele împăratului

17 Și Saul i-a zis lui David: „Iată
pe Merab, fiica mea cea mai mare;
pe ea ți-o voi da de soție*, numai
fii viteaz pentru mine și poartă
războaiele** Domnului“. Pentru că
Saul zicea: „Să nu fie mâna† mea
asupra lui, ci mâna filistenilor să
18 fie asupra lui“. Și David a zis lui
Saul: „Cine* sunt eu? Și ce este
viața mea și familia tatălui meu în
Israel, ca să-i fiu ginere împă-
19 ratului?“ Și a fost *așa*: la timpul
când Merab, fiica lui Saul, urma să
fie dată lui David, a fost dată de
soție lui Adriel* din Mehola**.
20 Și Mical*, fiica lui Saul, îl iu-
bea pe David. Și i-au spus lui
Saul, și lucrul *acesta* a fost bun[e]
21 în ochii lui. Și Saul a zis: „I-o voi
da și îi va fi o cursă* și mâna** fi-
listenilor va fi asupra lui“. Și Saul
a zis lui David: „Astăzi să-mi fii
ginere† această a doua oară[f]“.
22 Și Saul a poruncit slujitorilor
săi: „Vorbiți lui David în ascuns,
zicând: «Iată, împăratul te place
și toți slujitorii săi te iubesc; și
23 acum fii ginerele împăratului»“. Și
slujitorii lui Saul au spus cuvin-
tele acestea în auzul lui David.
Și David a zis: „Este ușor lucru
în ochii voștri să fii ginerele îm-
păratului? Și eu sunt om sărac și
24 fără nume“. Și slujitorii lui Saul
i-au spus, zicând: „David a vorbit
25 aceste cuvinte“. Și Saul a zis:
„Așa să spuneți lui David: «Îm-
păratul nu dorește zestre*, ci o
sută de prepuțuri de-ale filiste-
nilor, ca împăratul să fie răzbu-
nat** pe vrăjmașii săi»“. Și Saul
avea de gând† să-l facă pe David
26 să cadă prin mâna filistenilor. Și
slujitorii săi au spus aceste cu-
vinte lui David și lucrul *acesta*
a fost bun[e] în ochii lui David, ca să
fie ginerele împăratului. Și nu se
27 împliniseră* zilele, când David
s-a ridicat și s-a dus, el și oame-
nii* săi, și a lovit două sute de inși
dintre filisteni. Și David a adus**
prepuțurile lor și le-a dat împăra-
tului în număr deplin, ca să fie
ginerele împăratului. Și Saul i-a
dat de soție pe Mical, fiica sa.
28 Și Saul a văzut și a recunos-
cut că Domnul era cu David; și

6 *Ex. 15.20; 15.21. Jud. 11.34. Ps. 68.25; 149.3.
7 *Ex. 15.21. **Cap. 21.11; 29.5.
8 *Ecl. 4.4. **Cap. 15.28
10 *Cap. 16.14. **Cap. 19.24 1 Împ. 18.29. Fap. 16.16. †Cap. 16.23. ††Cap. 19.9.
11 *Cap. 19.10; 20.33. Pr. 27.4.
12 *Vers. 15,29. **Cap. 16.18 †Cap. 16.14.
13 *Num. 27.17. Vers. 16. 2 Sam. 5.2.
14 *Gen. 39.2; 39.3,23. Ios. 6.27. Cap. 16.18.
16 *Num. 27.16 2 Sam. 5.2.
17 *Cap. 14.49; 17.25. **Num.32.20; 32.27,29. Cap. 25.28. †Vers. 21,25. 2 Sam. 12.9.
18 *Cap. 9.21. Vers. 23. 2 Sam. 7.18.
19 *2 Sam. 21.8 **Jud. 7.22. 1 Împ. 19.16
20 *Vers. 28.
21 *Ex. 10.7. **Vers. 17. †Vers. 26.
25 *Gen. 34.12. Ex. 22.17. **Cap. 14.24 †Vers. 17.
26 *Vers. 21.
27 *Vers. 13. **2 Sam. 3.14

[a] *Sau* „cu cântece alese“ [b] *Sau* „a privit cu gelozie“ [c] *Sau* „și“ [d] *Sau* „reușea în toate“ [e] *Lit.* „drept“ [f] *Sau* „prin una din cele două“

29 Mical, fiica lui Saul, îl iubea. Şi
Saul s-a temut şi mai mult de
David; şi Saul i-a fost vrăjmaş
lui David în toate zilele sale.

30 *2 Sam. 11.1. **Vers. 5.

30 Şi căpeteniile filistenilor ieşeau*
să prădeze; şi a fost *aşa*: ori de
câte ori ieşeau ei, David reuşea
mai mult[a]** decât toţi slujitorii
lui Saul. Şi numele său a fost
foarte preţuit.

David persecutat de Saul

1 *Cap. 8.8,9.
2 *Cap. 18.1.

19 Şi Saul a vorbit lui Ionatan,
fiul său, şi tuturor slujitorilor săi,
2 ca ei să-l omoare* pe David. Dar
lui Ionatan, fiul lui Saul, îi plă-
cea* mult de David. Şi Ionatan
i-a spus lui David, zicând: „Tatăl
meu Saul caută să te omoare;
acum deci, te rog, păzeşte-te di-
mineaţa şi rămâi într-un loc tai-

3 *Cap. 20.8-13

3 nic şi ascunde-te. Şi eu voi ieşi
şi voi sta lângă tatăl meu în
câmpul unde vei fi şi voi vorbi
de tine cu tatăl meu şi voi vedea

4 *Cap. 20.32. Pr. 31.8,9. **Gen. 42.22 Ps. 35.12; 109.5. Pr. 17.13. Ier. 18.20.

4 ce este şi îţi voi spune*“. Şi Io-
natan a vorbit bine* de David
lui Saul, tatăl său, şi i-a zis:
„Să nu păcătuiască** împăratul
împotriva robului său, împotriva
lui David, pentru că el n-a păcă-
tuit împotriva ta şi pentru că
faptele sale au fost foarte bune

5 *Jud. 9.17; 12.3. Cap. 28.21. Ps. 119.109. **Cap. 17.49 †Cap. 11.13. 1 Cr. 11.14. ††Cap. 20.32 *†Deut. 19.10-13 Mt. 27.4.

5 pentru tine. Căci şi-a pus viaţa* în
joc şi a bătut** pe filistean şi
𝔇omnul a lucrat o mare salvare†
pentru tot Israelul. Tu ai văzut şi
te-ai bucurat; de ce†† dar vrei să
păcătuieşti împotriva*† unui
sânge nevinovat, să omori pe Da-
6 vid fără motiv?“ Şi Saul a ascul-
tat de glasul lui Ionatan. Şi Saul
a jurat: „Viu este 𝔇omnul, că nu

7 *Cap. 16.21; 18.2,10.

7 va fi omorât“. Şi Ionatan l-a che-
mat pe David şi Ionatan i-a spus
toate cuvintele acestea. Şi Iona-
tan l-a adus pe David la Saul; şi
el a fost înaintea* lui ca mai înainte.

David scăpat de Mical

8 *Cap. 18.27; 23.5.
9 *Cap. 16.14; 18.10,11.

8 Şi din nou a fost război. Şi
David a ieşit şi s-a luptat cu fi-
listenii şi i-a lovit* cu mare mă-
cel; şi ei au fugit dinaintea lui.
9 Şi un duh* rău de la 𝔇omnul a
fost asupra lui Saul. Şi *Saul* şedea
în casă cu suliţa sa în mână. Şi Da-
10 vid cânta cu mâna lui. Şi Saul
căuta să pironească pe David cu
suliţa de perete, dar el a alune-
cat dinaintea lui Saul şi *Saul* a
lovit peretele cu suliţa. Şi David a
fugit şi a scăpat în noaptea aceea.
11 Şi Saul a trimis* soli în casa lui 11 *Ps. 59 titlu.
David, ca să-l pândească şi să-l
omoare dimineaţa. Şi Mical, so-
ţia lui David, i-a spus, zicând:
„Dacă nu-ţi vei scăpa viaţa la
12 noapte, mâine vei fi omorât“. Şi 12 *Ios. 2.15. Fap. 9.24,25. 2 Cor. 11.33.
Mical l-a coborât* pe David pe
fereastră. Şi el a plecat şi a fugit
13 şi a scăpat. Şi Mical a luat tera-
fimul şi l-a pus în pat şi a pus
plasa *de păr* de capră la capul
14 său şi l-a acoperit cu haina[b]. Şi,
când a trimis Saul soli să-l ia pe
15 David, ea a zis: „Este bolnav“. Şi
Saul a trimis soli să-l vadă pe Da-
vid, zicând: „Aduceţi-l în pat, la
16 mine, ca să-l omor“. Şi solii au
venit şi, iată, terafimul era în pat
şi plasa *de păr* de capră la capul
17 lui. Şi Saul a zis lui Mical: „Pen- 17 *2 Sam. 2.22
tru ce m-ai înşelat astfel şi ai lă-
sat pe vrăjmaşul meu să plece
şi a scăpat?“ Şi Mical a zis lui
Saul: „El mi-a zis: «Lasă-mă să
plec! Pentru ce să te omor*?»“

Fuga lui David la Rama

18 Şi David a fugit şi a scăpat
şi a venit la Samuel* la Rama**
şi i-a spus tot ce-i făcuse Saul.
Şi el şi Samuel au mers şi au lo-
cuit în Naiot. 18 *Cap. 16.13. **Cap. 7.17.
19 Şi i s-a spus lui Saul, zicând:
„Iată, David este la Naiot în Ra-
20 ma“. Şi Saul a trimis* soli să-l ia 20 *Vers. 11,14. Ioan 7.32. **Cap. 10.5; 10.6,10. 1 Cor. 14.3; 14.24,25. †Num. 11.25 Ioel 2.28.
pe David. Şi ei au văzut o cea-
tă** de profeţi care profeţeau şi
pe Samuel căpetenie peste ei;
şi Duhul lui Dumnezeu a venit
asupra solilor lui Saul şi au pro-
21 feţit† şi ei. Şi i s-a spus lui Saul şi
a trimis alţi soli şi au profeţit şi
ei. Şi Saul a trimis soli din nou, a
treia oară, şi au profeţit şi ei.
22 Atunci s-a dus şi el la Rama.

[a] *Sau* „se purta cu mai multă înţelepciune“ [b] *Sau* „pătura“

Şi a venit la fântâna cea mare ca-
re este în Secu. Şi a întrebat şi a
zis: „Unde sunt Samuel şi Da-
vid?“ Şi unul a zis: „Iată, sunt la
23 *Cap. 10.10.
23 Naiot, în Rama“. Şi a mers la Na-
iot, în Rama, şi Duhul* lui Dum-
nezeu a venit şi peste el şi el a
mers profeţind, până a ajuns la
24 *Is. 20.2. **Mica 1.8. †Cap. 10.10-12
24 Naiot, în Rama. Şi s-a dezbrăcat*
de haine şi a profeţit şi el înain-
tea lui Samuel şi a stat pe jos dez-
brăcat** toată ziua aceea şi toată
noaptea. De aceea se zice: „Este†
şi Saul printre profeţi?“

David şi Ionatan în faţa morţii

20 Şi David a fugit din Naiot,
din Rama, şi a venit şi a zis îna-
intea lui Ionatan: „Ce am făcut
eu? Care este nelegiuirea mea? Şi
care este păcatul meu înaintea
2 tatălui tău, de-mi caută viaţa?“ Şi
Ionatan i-a zis: „Ferească Dum-
nezeu, nu vei muri! Iată, tatăl meu
nu face nici un lucru, mare sau
mic, şi să nu-mi spună; şi pentru
ce ar ascunde tatăl meu lucrul
3 *Cap. 27.1. 2 Împ. 2.6.
3 acesta de mine? Nu este aşa“. Şi
David a jurat din nou şi din nou
şi a zis: „Tatăl tău ştie bine că am
căpătat favoare în ochii tăi şi zi-
ce: «Să nu ştie Ionatan aceasta,
ca să nu* se întristeze». Dar, cu
adevărat, viu este DOMNUL şi viu
este sufletul tău, nu-i decât un
pas între mine şi moarte“.
4 Şi Ionatan a spus lui David:
„Ce zice sufletul tău, voi face pen-
5 *Num. 10.10; 28.11-15. **Cap. 19.2,3
5 tru tine“. Şi David a zis lui Iona-
tan: „Iată, mâine este lună nouă*
şi trebuie să stau negreşit cu îm-
păratul la masă, dar tu dă-mi voie
să merg şi să mă ascund** pe
6 *Cap. 16.4; 17.12. Ioan 7.42.
6 câmp, până în a treia seară. Dacă
tatăl tău va întreba de mine, atunci
spune-i: «David a cerut stăruitor
de la mine să se repeadă până la
Betleem*, cetatea sa, pentru că
acolo este o jertfă anuală pentru
7 *Deut. 1.23. **Cap. 25.17 Est. 7.7.
7 toată familia». Dacă* va zice aşa:
«Bine!», *atunci* robul tău va avea
pace. Dar, dacă se va mânia, să
ştii că răul** este hotărât de el.
8 *Ios. 2.14. **Cap. 18.3. Vers. 16. Cap. 23.18. †2 Sam. 14.32
8 Arată îndurare* deci robului tău,
pentru că ai făcut pe robul tău să
intre în legământul** DOMNULUI
cu tine. Dar, dacă este nelegiuire†
în mine, omoară-mă tu însuţi,
pentru că de ce m-ai aduce la ta-
9 tăl tău?“ Şi Ionatan a zis: „Departe
de tine aceasta! Pentru că, dacă
aş şti negreşit că răul este hotă-
rât de tatăl meu să vină asupra ta,
10 nu ţi-aş spune?“ Şi David a zis lui
Ionatan: „Cine îmi va spune? Şi
dacă tatăl tău îţi va răspunde
11 aspru?“ Şi Ionatan a zis lui Da-
vid: „Hai să ieşim la câmp!“ Şi au
ieşit amândoi la câmp.
12 Şi Ionatan a zis lui David:
„DOMNUL Dumnezeul lui Israel *să
fie martor*, când voi încerca pe
tatăl meu mâine, pe timpul acesta,
sau poimâine; şi, iată, dacă va fi
bine faţă de David şi nu voi trimi-
13 *Rut 1.17. Cap. 3.17. **Ios. 1.5. Cap. 17.37; 18.12. 1 Cr. 22.11; 22.16. †Cap. 10.7.
13 te la tine şi nu-ţi voi spune, DOM-
NUL să facă* aşa şi încă mai mult
lui Ionatan! Dacă ar părea bine în
ochii tatălui meu să-ţi facă rău,
atunci îţi voi descoperi şi-ţi voi
da drumul şi vei merge în pace;
şi DOMNUL să fie** cu tine, cum a
14 fost† cu tatăl meu! Şi nu numai
cât voi mai trăi îmi vei arăta
îndurarea DOMNULUI, ca să nu
15 *Cap. 24.21. 2 Sam. 9.1; 9.3,7; 21.7.
15 mor, ci pentru totdeauna să nu-ţi
retragi* îndurarea de la casa mea,
nu, nici chiar când DOMNUL va ni-
mici pe vrăjmaşii lui David, pe
16 *Deut. 23.21 Cap. 25.22; 31.2. 2 Sam. 4.7; 21.8.
16 fiecare, de pe faţa pământului“. Şi
Ionatan a făcut legământ cu casa
lui David, *zicând*: „DOMNUL să
ceară* din mâna vrăjmaşilor lui
17 *Cap. 18.1.
17 David!“ Şi Ionatan l-a pus pe Da-
vid să jure din nou pe iubirea pe
care o avea pentru el, pentru că
îl iubea* ca pe[a] sufletul său.
18 *Vers. 5,24.
18 Şi Ionatan i-a zis: „Mâine*
este luna nouă şi lipsa ta se va
observa, pentru că locul tău va fi
19 *Cap. 19.2.
19 gol. Şi să laşi trei zile şi să co-
bori repede şi să vii la locul*
unde te-ai ascuns în ziua acelei în-
tâmplări şi să rămâi lângă piatra

[a] *Lit.* „cum îşi iubea“

20 Ezel[a]. Şi voi trage trei săgeţi ală-
turi de ea, ca şi când aş trage la
21 *Ier. 4.2. 21 ţintă. Şi, iată, voi trimite băiatul,
zicând: «Du-te, găseşte săgeţile!»
Dacă voi zice băiatului: «Iată, să-
geţile sunt dincoace de tine, ia-le!»,
atunci vino, pentru că este pace
pentru tine şi nu este nimic, viu*
22 este **D**omnul. Dar, dacă voi zice
băiatului aşa: «Iată, săgeţile sunt
dincolo de tine!», mergi pe dru-
mul tău, pentru că **D**omnul te-a
23 *Vers. 14,15. 23 trimis. Şi, cât despre cuvântul*
de care am vorbit noi, eu şi tu,
iată, **D**omnul este între tine şi
mine pentru totdeauna“.
24 Şi David s-a ascuns în câmp.
Şi era luna nouă şi împăratul s-a
25 aşezat la masă, ca să mănânce. Şi
împăratul a stat pe scaunul său ca
în celelalte dăţi, pe scaunul de
lângă perete. Şi Ionatan s-a ridi-
cat şi Abner a stat lângă Saul; şi
26 *Lev. 7.21; 15.5. 26 locul lui David era gol. Şi Saul n-a
zis nimic în ziua aceea, pentru că
se gândea: „S-a întâmplat ceva, nu
este curat, negreşit nu* este
27 curat“. Şi a fost *aşa*: a doua zi
după luna nouă, a doua *zi a lunii*,
locul lui David era gol. Şi Saul a
zis fiului său, Ionatan: „De ce n-a
venit fiul lui Isai la masă nici ieri,
28 *Vers. 6. 28 nici astăzi?“ Şi Ionatan a răspuns*
lui Saul: „David a cerut stăruitor
de la mine să meargă până la
29 Betleem. Şi a zis: «Te rog, dă-mi
drumul, pentru că este o jertfă a
familiei în cetate şi fratele meu
mi-a poruncit el însuşi *să fiu
acolo.* Şi acum, dacă am căpătat
favoare în ochii tăi, te rog, dă-mi
drumul să-i văd pe fraţii mei». De
aceea n-a venit la masa împă-
30 ratului“. Şi mânia lui Saul s-a a-
prins împotriva lui Ionatan şi i-a
zis: „Fiu al unei stricate şi răz-
vrătite! Nu ştiu eu că ţi-ai ales
pe fiul lui Isai spre ruşinea ta şi
spre ruşinea goliciunii mamei
31 tale? Căci, cât va trăi fiul lui Isai
pe pământ, nu vei fi întărit, nici
tu, nici împărăţia ta. Şi acum
trimite şi adu-l la mine, pentru că
32 este un fiu al morţii“. Şi Ionatan 32 *Cap. 19.5. Mt. 27.23. Lc. 23.22.
a răspuns tatălui său Saul, zicân-
du-i: „De ce* să moară? Ce a
33 făcut?“ Şi Saul a aruncat* suliţa 33 *Cap. 18.11; 19.10. **Vers. 7.
după el, ca să-l ucidă; şi Ionatan
a cunoscut** că este hotărât de
34 tatăl său să omoare pe David. Şi
Ionatan s-a ridicat de la masă
plin de mânie şi n-a mâncat pâi-
ne în ziua a doua a lunii noi, pen-
tru că era întristat pentru David,
căci tatăl său îi făcuse ruşine.
35 Şi a fost *aşa*: dimineaţa, Io-
natan a ieşit la câmp la timpul[b]
hotărât cu David şi un băiat era
36 cu el. Şi a zis băiatului său: „A-
leargă, găseşte acum săgeţile pe
care le trag eu“. Şi băiatul a aler-
gat şi el a tras săgeata dincolo de
37 el. Şi băiatul a venit la locul să-
geţii pe care o trăsese Ionatan şi
Ionatan a strigat după băiat şi a
zis: „Nu este săgeata dincolo de
38 tine?“ Şi Ionatan a strigat după
băiat: „Grăbeşte, iute, nu sta!“ Şi
băiatul lui Ionatan a adunat să-
geţile şi a venit la stăpânul său.
39 Şi băiatul nu ştia nimic; numai
Ionatan şi David cunoşteau lu-
40 crul *acesta*. Şi Ionatan a dat ar-
mele sale băiatului său şi i-a zis:
41 „Mergi, du-le în cetate“. Băiatul
a plecat şi David s-a ridicat din
partea de sud şi a căzut cu faţa
la pământ şi s-a plecat de trei ori;
şi s-au sărutat unul pe altul şi au
plâns unul cu altul, până când
42 David l-a întrecut. Şi Ionatan a 42 *Cap. 1.17.
zis lui David: „Mergi în pace*,
cum am jurat amândoi în Nume-
le **D**omnului, zicând: **D**omnul
să fie între mine şi tine şi între
sămânţa mea şi sămânţa ta pen-
tru totdeauna“. Şi s-a ridicat şi a
plecat. Şi Ionatan a intrat în cetate.

Fuga lui David la Nob

21 Şi David a venit la Nob, la
preotul Ahimelec*. Şi Ahimelec 1 *Cap. 14.3. Mc. 2.26. **Cap. 16.4.
a tremurat** la întâlnirea cu Da-
vid şi i-a zis: „De ce eşti singur

[a] *Plecare sau Despărţire* [b] *Sau* „locul“

2 şi nu este nimeni cu tine?“ Şi Da-vid
i-a zis preotului Ahimelec: „Îm-
păratul mi-a poruncit un lucru şi
mi-a zis: «Să nu ştie nimeni ni-
mic despre lucrul pentru care te tri-
mit şi ce ţi-am poruncit; şi am în-
drumat pe tineri în cutare şi cutare
3 loc». Şi acum, ce ai la îndemână[a]?
Dă-mi cinci pâini în mâna mea
4 sau ce se va găsi“. Şi preotul a
răspuns lui David şi a zis: „Pâine
obişnuită n-am la îndemână, dar
este pâine sfântă*, numai dacă
tinerii s-au abţinut** de la femei“.
5 Şi David a răspuns preotului şi i-a
zis: „Cu adevărat femeile au fost
ţinute *departe* de noi în aceste
trei zile, de când am ieşit, şi vase-
le* tinerilor sunt sfinte, deşi era
o călătorie obişnuită; cu cât mai
mult deci astăzi vor fi vasele lor
6 sfinte[b]?“ Şi preotul i-a dat* *pâine*
sfântă, pentru că nu era acolo altă
pâine decât pâinile punerii îna-
inte**, care fuseseră luate dina-
intea **D**omnului, ca să pună pâi-
ne caldă, în ziua când erau luate.
7 (Şi în ziua aceea era acolo unul
dintre slujitorii lui Saul închis
înaintea **D**omnului; şi numele lui
era Doeg* edomitul, căpetenia
8 păstorilor lui Saul.) Şi David a zis
lui Ahimelec: „Şi nu ai aici la în-
demână o suliţă sau o sabie? Căci
nu mi-am luat cu mine nici sabia,
nici armele, pentru că dispoziţia
9 împăratului era grabnică“. Şi preo-
tul i-a zis: „Sabia lui Goliat fi-
listeanul, pe care l-ai lovit în Va-
lea* Terebinţilor, iată, este aici,
învelită** într-o pânză, în spatele
efodului: dacă vrei s-o iei, ia-o,
pentru că nu este alta aici în a-
fară de aceasta“. Şi David a zis:
„Nu este alta ca ea, dă-mi-o!“

4 *Ex. 25.30. Lev. 24.5. Mt. 12.4. **Ex. 19.15.
5 *Ex. 19.14. Lev. 8.26. 1 Tes. 4.4.
6 *Mt. 12.3,4. Mc. 2.25,26. Lc. 6.3,4. **Lev. 24.8,9
7 *Cap. 14.47; 22.9. Ps. 52 titlu.
9 *Cap. 17.2; 17.50. **Cap. 31.10

David la împăratul Achiş

10 Şi David s-a ridicat şi a fugit
în ziua aceea de la faţa lui Saul
şi s-a dus la Achiş, împăratul Ga-
tului.
11 Şi slujitorii lui Achiş* i-au zis:
„Nu este acesta David, împăra-
tul ţării? Nu despre acesta au cântat
una alteia în jocuri, zicând:
«Saul a bătut** miile lui, şi Da-
12 vid zecile lui de mii»?“ Şi David
a pus* aceste cuvinte la inimă şi
s-a temut foarte mult de Achiş,
13 împăratul Gatului. Şi şi-a schim-
bat* purtarea înaintea ochilor lor
şi a făcut pe nebunul în mâinile lor
şi zgâria pe uşile porţii şi lăsa
14 să-i curgă balele pe barbă. Şi
Achiş a zis slujitorilor săi: „Iată,
vedeţi că omul *acesta* este nebun;
15 de ce l-aţi adus la mine? Duc eu
lipsă de nebuni, de aţi adus pe a-
cesta să facă pe nebunul înaintea
mea? Să intre acesta în casa mea?“

11 *Ps. 56 titlu. **Cap.18.6-8; 29.5.
12 *Lc. 2.19.
13 *Ps. 34 titlu.

David la Adulam şi la Miţpa

22 Şi David a plecat de acolo şi a
scăpat* în peştera** Adulam. Şi
fraţii săi şi toată casa tatălui său
au auzit şi au coborât acolo la el.
2 Şi toţi* cei în nevoie şi toţi cei
care aveau datorii şi toţi cei cu
sufletul amărât[c] s-au adunat la el
şi el le-a fost căpetenie; şi erau cu
3 el cam** patru sute de inşi. Şi
David a plecat de acolo la Miţpa,
în Moab*, şi a zis împăratului
Moabului: „Te rog, să rămână[d] ta-
tăl meu şi mama mea printre voi,
până când voi şti ce va face
4 Dumnezeu cu mine“. Şi i-a adus
înaintea împăratului Moabului
şi au rămas cu el cât timp a fost
David în cetăţuie[e].
5 Şi profetul Gad* a zis lui Da-
vid: „Nu rămâne în cetăţuie[e];
pleacă şi intră în ţara lui Iuda“.
Atunci David a plecat şi a intrat
în pădurea Heret.

1 *Ps. 57 titlu; 142 titlu. **Ios. 12.15; 15.35. 2 Sam. 23.13
2 *Jud. 11.3. **Cap. 25.13
3 *2 Sam. 8.2.
5 *2 Sam. 24.11 1 Cr. 21.9. 2 Cr. 29.25.

Saul ucide pe preoţii din Nob

6 Şi Saul a auzit că David a fost
descoperit, el şi oamenii care erau
cu el. Iar Saul şedea în Ghibea*
sub tamariscul de pe înălţime, cu
suliţa sa în mână, şi toţi slujitorii
7 săi stăteau înaintea lui. Şi Saul
a zis slujitorilor săi care stăteau
înaintea lui: „Ascultaţi acum, be-
niamiţilor! Vă va da* fiul lui

6 *Cap. 15.34.

[a] *Lit.* „sub mâna ta“ [b] *Sau* „şi *pâinea* este într-un fel obişnuită, cu atât mai mult, pentru că astăzi este sfinţită *din nou* în vase“ [c] *Sau* „nemulţumiţi“ [d] *Lit.* „să iasă“ [e] *Întăritură naturală; sau* „peşteră“

7 *Cap. 8.14. Isai la toţi şi ogoare şi vii? Vă
va pune el căpetenii peste mii
8 *Cap. 18.3; 20.30. 8 şi căpetenii peste sute, de aţi unel-
tit toţi împotriva mea, şi nimeni
nu-mi dă de ştire când fiul* meu
a făcut învoială cu fiul lui Isai, şi
nu este nimeni dintre voi căruia
să-i pară rău de mine şi să-mi dea
de ştire că fiul meu a răzvrătit
pe slujitorul meu împotriva mea,
ca să pândească împotriva mea,
9 *Cap. 21.7. Vers. 22. Ps. 52 titlu. **Cap. 21.1. †Cap. 14.3. 9 ca în ziua aceasta?“ Atunci Doeg*
edomitul, care era pus peste slu-
jitorii lui Saul, a răspuns şi a
zis: „Am văzut pe fiul lui Isai ve-
nind la Nob, la Ahimelec**, fiul
10 *Num. 27.21. Cap. 10.22. **Cap. 21.6; 21.9. 10 lui Ahitub†, şi acesta a întrebat*
pe *D*omnul pentru el şi i-a dat
merinde** şi i-a dat şi sabia lui
Goliat, filisteanul“.
11 Şi împăratul a trimis să-l che-
me pe preotul Ahimelec, fiul lui
Ahitub, şi toată casa tatălui său,
pe preoţii care erau în Nob; şi ei
12 au venit toţi la împărat. Şi Saul
a zis: „Ascultă acum, fiu al lui
Ahitub!“ Şi el a răspuns: „Ia-
13 tă-mă, domnul meu!“ Şi Saul i-a
zis: „De ce aţi uneltit împotriva
mea, tu şi fiul lui Isai, întrucât
i-ai dat pâine şi sabie şi ai între-
bat pe Dumnezeu pentru el, ca să
se ridice împotriva mea ca un
14 *Cap. 19.4,5; 20.32; 24.11. 14 pânditor, ca în ziua aceasta?“ Şi
Ahimelec a răspuns împăratului şi
a zis: „Şi cine este aşa de cre-
dincios* între toţi slujitorii tăi ca
David, care este ginerele împă-
ratului şi are intrare în sfatul tău
tainic şi este preţuit în casa ta?
15 Astăzi am început eu să întreb
pe Dumnezeu pentru el? Departe
de mine! Să nu arunce împăratul
vreo vină asupra robului său, nici
asupra întregii case a tatălui meu,
pentru că robul tău nu ştie nimic
din toate acestea, mic sau mare“.
16 *Deut. 24.16. 16 Şi împăratul i-a zis: „Vei muri ne-
greşit, Ahimelec, tu şi toată* casa
17 tatălui tău“. Şi împăratul a zis
alergătorilor care stăteau împre-
jurul său: „Întoarceţi-vă şi omo- 17 *Ex. 1.17.
râţi pe preoţii *D*omnului, pentru
că şi mâna lor este cu David şi
pentru că au ştiut când a fugit şi
nu mi-au dat de ştire“. Dar sluji-
torii împăratului n-au vrut* să
întindă mâna ca să se arunce asu-
18 pra preoţilor *D*omnului. Şi îm- 18 *Cap. 2.31.
păratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te
tu şi aruncă-te asupra preoţilor“.
Şi Doeg edomitul s-a întors şi
s-a aruncat asupra preoţilor şi
a ucis* în ziua aceea optzeci şi
cinci de inşi care purtau efodul
19 de in. Şi *Saul* a lovit Nobul*, ce- 19 *Ios. 21.1-45 Vers. 9,11.
tatea preoţilor, cu ascuţişul sa-
biei, bărbaţi şi femei, copii şi
sugari, şi boi, şi măgari, şi oi, cu
ascuţişul sabiei.
20 Iar unul din fiii* lui Ahime- 20 *Cap. 23.6,9; 30.7. 1 Împ. 2.26; 2.27. **Cap. 2.33; 23.6.
lec, fiul lui Ahitub, numit Abia-
tar[a], a scăpat** şi a fugit la David.
21 Şi Abiatar i-a spus lui David că
Saul a ucis pe preoţii *D*omnului.
22 Şi David a zis lui Abiatar: „Am
ştiut în ziua aceea, când era aco-
lo Doeg edomitul, că va spune
negreşit lui Saul. Eu sunt răspun-
zător de toate vieţile din casa ta-
23 tălui tău. Rămâi cu mine, nu te 23 *1 Împ. 2.26.
teme; pentru că cel care caută*
viaţa mea caută *şi* viaţa ta; şi la
mine vei fi bine păzit“.

David scapă Cheila

23 Şi i-au spus lui David, zicând:
„Iată, filistenii luptă împotriva 1 *Ios. 15.44. Neem. 3.17,18
2 Cheilei* şi jefuiesc ariile“. Şi Da-
vid a întrebat* pe *D*omnul, zi- 2 *Cap. 22.10. Vers. 4,6, 9-12. Cap. 30.8. 2 Sam. 5.19; 5.23.
când: „Să merg şi să bat pe aceşti
filisteni?“ Şi *D*omnul a zis lui
David: „Mergi şi bate pe filisteni
3 şi salvează Cheila“. Şi oamenii
lui David i-au zis: „Iată, ne temem
aici, în Iuda, cu cât mai mult
dacă vom merge la Cheila împo-
4 triva rândurilor filistenilor?“ Şi
David a întrebat pe *D*omnul din
nou. Şi *D*omnul i-a răspuns şi a zis:
„Ridică-te, coboară la Cheila,
pentru că voi da pe filisteni în
5 mâna ta“. Şi David a mers cu oa- 5 *Cap. 19.8. 2 Sam. 5.20.
menii săi la Cheila şi s-a luptat*

[a] *Orfan*

cu filistenii şi le-a luat vitele şi
i-a lovit cu mare măcel. Şi David
i-a salvat pe locuitorii Cheilei.
6 Şi a fost *aşa*: când Abiatar, fiul
lui Ahimelec, a fugit* la David în
Cheila, a coborât cu un efod în mâ-
7 nă. Şi i s-a spus lui Saul că David a
venit la Cheila. Şi Saul a zis: „Dum-
nezeu l-a dat[a] în mâna mea, pentru
că s-a închis, intrând într-o cetate
8 cu porţi şi drugi“. Şi Saul a che-
mat tot poporul la război, ca să co-
boare la Cheila, să împresoare pe
9 David şi pe oamenii săi. Şi David
a cunoscut că Saul uneltea răul îm-
potriva lui. Şi a zis* preotului A-
10 biatar: „Adu efodul!“ Şi David a
zis: „Doamne, Dumnezeul lui Isra-
el! Robul Tău a auzit negreşit că
Saul caută să vină la Cheila să ni-
micească* cetatea din cauza mea.
11 Mă vor da oamenii Cheilei în mâ-
na lui? Va coborî Saul, după cum
a auzit robul Tău? Doamne, Dum-
nezeul lui Israel, Te rog, spune
robului Tău“. Şi Domnul a zis: „Va
12 coborî“. Şi David a zis: „Mă vor
da[b] oamenii Cheilei, pe mine şi
pe oamenii mei, în mâna lui Saul?“
Şi Domnul i-a zis: „Te vor da“.
13 Şi David s-a ridicat cu oame-
nii săi, cam* şase sute de inşi, şi
au ieşit din Cheila şi au mers
unde au putut. Şi i s-a spus lui Saul
că David a scăpat din Cheila şi
14 el a încetat să mai înainteze. Şi
David a locuit în pustiu, în întă-
rituri, şi a rămas în ţinutul mun-
tos*, în pustiul Zif**. Şi Saul îl
căuta† în toate zilele, dar Dum-
nezeu nu l-a dat în mâna lui.

David în pustiurile Zif şi Maon

15 Şi David a văzut că Saul a ie-
şit să-i caute viaţa; şi David era
16 în pustiul Zif, în pădure. Şi Io-
natan, fiul lui Saul, s-a ridicat şi
a mers la David, în pădure, şi i-a
întărit încrederea[c] în Dumnezeu
17 şi i-a zis: „Nu te teme*, pentru că
mâna lui Saul, tatăl meu, nu te va
ajunge şi tu vei fi împărat peste
Israel şi eu voi fi al doilea după
tine; şi chiar şi Saul, tatăl meu,
18 ştie** *aceasta*“. Şi amândoi au
făcut legământ* înaintea Domnu-
lui; şi David a rămas în pădure,
iar Ionatan a plecat acasă la el.
19 Şi zifiţii s-au suit* la Saul în
Ghibea, zicând: „Nu se ascunde
David la noi, în întărituri, în pă-
dure, pe dealul Hachila, care este
20 spre sud de Ieşimon[d]? Şi acum,
împărate, după toată dorinţa sufle-
tului tău de a coborî, coboară şi
va fi treaba* noastră să-l dăm în
21 mâna împăratului“. Şi Saul a
zis: „Binecuvântaţi să fiţi voi de
Domnul, pentru că aţi avut milă
22 de mine. Duceţi-vă, vă rog, încre-
dinţaţi-vă şi mai mult şi cunoaş-
teţi şi vedeţi locul lui, unde este
piciorul lui *şi* cine l-a văzut acolo,
pentru că mi s-a spus că este foar-
23 te prudent[e]. Vedeţi deci şi cunoaş-
teţi toate ascunzătorile unde se
ascunde şi întoarceţi-vă la mine cu
ceva temeinic şi voi merge cu voi.
Şi va fi *aşa*: dacă este în ţară, îl
voi căuta prin toate miile lui Iuda“.
24 Şi s-au ridicat şi au mers la Zif,
înaintea lui Saul. Iar David şi oa-
menii săi erau în pustiul Maon*,
în câmpia[f] dinspre sud de Ieşimon.
25 Şi Saul şi oamenii săi s-au dus
să-l caute. Şi i s-a spus lui David
şi a coborât de pe stâncă şi a ră-
mas în pustiul Maon. Şi Saul a
auzit şi l-a urmărit pe David în pus-
26 tiul Maon. Şi Saul mergea pe la-
tura aceasta a muntelui şi David
şi oamenii săi pe cealaltă latură
a muntelui şi David se grăbea*
să scape de Saul. Şi Saul şi oame-
nii săi au înconjurat** pe David
şi pe oamenii săi, ca să-i prindă.
27 Şi un sol* a venit la Saul, zicând:
„Grăbeşte-te şi vino, pentru că fi-
listenii s-au aruncat asupra ţării“.
28 Şi Saul s-a întors de la urmărirea
lui David şi a mers împotriva fi-
listenilor: de aceea au numit lo-

6 *Cap. 22.20.
9 *Num. 27.21. Vers. 6. Cap. 30.7.
10 *Cap. 22.19.
13 *Cap. 22.2; 25.13.
14 *Ps. 11.1. **Ios. 15.55. 2 Cr. 11.8. †Ps. 32.7; 54.3,4.
17 *Ps. 27.1-3. Ev. 13.6.
17 **Cap. 20.31; 24.20.
18 *Cap. 18.3; 20.16,42. 2 Sam. 21.7.
19 *Cap. 26.1. Ps. 54 titlu.
20 *Ps. 54.3.
24 *Ios. 15.55. Cap. 25.2.
26 *Ps. 31.22. **Ps. 17.9.
27 *2 Împ. 19.9.

[a] *Lit.* „l-a aruncat“ [b] *Lit.* „Mă vor închide“ [c] *Lit.* „mâna“ [d] *În dreapta pustiului* [e] *Sau* „şiret“ [f] *Ebr.* „Araba“

29 *Ios. 15.62. 2 Cr. 20.2.

29 cul acela Sela-Hamahlecot[a]. [b]Şi
David s-a suit de acolo şi a locuit
în întăriturile din En-Ghedi*.

David la En-Ghedi. Cruţarea lui Saul

24 Şi a fost *aşa*: când s-a întors*
Saul de la urmărirea filistenilor,
i s-a spus, zicând: „Iată, David este
2 în pustiul En-Ghedi“. Şi Saul a luat
trei mii de bărbaţi aleşi din tot
Israelul şi s-a dus să caute* pe
David şi pe oamenii săi pe stân-
3 cile caprelor sălbatice. Şi a venit
la staulele oilor lângă drum, unde
era o peşteră. Şi Saul a intrat*
să-şi acopere** picioarele. Iar Da-
vid şi oamenii† săi şedeau în locul
4 retras dinăuntrul peşterii. Şi oa-
menii* lui David i-au zis: „Iată
ziua de care ţi-a zis Domnul: «Iată,
voi da pe vrăjmaşul tău în mâna
ta şi-i vei face cum este bine în
ochii tăi»“. Şi David s-a ridicat şi
a tăiat pe furiş colţul mantiei lui
5 Saul. Şi a fost *aşa*: după aceasta,
lui David îi bătea inima* pentru
că tăiase colţul mantiei lui Saul.
6 Şi a zis oamenilor săi: „Să mă
ferească* Domnul să fac acest
lucru domnului meu, unsului Dom-
nului, să-mi întind mâna împo-
triva lui, pentru că este unsul
7 Domnului“. Şi David i-a oprit[c]*
pe oamenii săi cu aceste cuvinte
şi nu i-a lăsat să se ridice împo-
triva lui Saul. Şi Saul s-a ridicat
din peşteră şi a mers pe drumul
8 său. După aceea s-a ridicat şi
David şi a ieşit din peşteră şi a
strigat după Saul, zicând: „Dom-
nul meu, împărate!“ Şi Saul s-a
uitat în urma sa şi David s-a ple-
cat cu faţa la pământ şi a făcut
o plecăciune.
9 Şi David a zis lui Saul: „De
ce asculţi* cuvintele oamenilor,
care zic: «Iată, David îţi vrea
10 răul»? Iată, ochii tăi au văzut în
această zi că Domnul te-a dat
astăzi în mâna mea în peşteră
şi unii mi-au zis să te omor, dar
te-am cruţat şi am zis: «Nu-mi
voi întinde mâna împotriva dom-
nului meu, pentru că este unsul
11 Domnului». O, tatăl meu, vezi, da,
vezi colţul mantiei tale în mâna
mea! Pentru că, dacă am tăiat
colţul mantiei tale şi nu te-am
ucis, recunoaşte şi vezi că în mâna
mea nu este nici rău*, nici nele-
giuire, şi n-am păcătuit împotri-
va ta, deşi tu-mi vânezi** viaţa,
12 ca s-o iei. Domnul să judece* între
mine şi tine şi Domnul să mă
răzbune *faţă* de tine, dar mâna
13 mea nu va fi asupra ta. După cum
zice proverbul celor bătrâni:
«Răul de la răi* vine!» Dar mâna
14 mea nu va fi asupra ta. După cine
a ieşit împăratul lui Israel? Pe
cine urmăreşti? Un câine* mort,
15 un singur purice**? Domnul deci
să fie judecător* şi să hotărască
între mine şi tine şi să vadă** şi
să-mi apere† cauza, eliberându-mă
16 din mâna ta“. Şi a fost *aşa*: când
a terminat David de spus aceste
cuvinte lui Saul, Saul a zis: „Este
acesta glasul* tău, fiul meu Da-
vid?“ Şi Saul şi-a înălţat glasul şi
a plâns.
17 Şi a zis* lui David: „Tu eşti
mai drept** decât mine, pentru că
tu mi-ai întors† bine, iar eu ţi-am
18 întors rău. Şi tu ai arătat astăzi că
ai lucrat bine faţă de mine, pen-
tru că Domnul m-a dat* în mâna
19 ta şi tu nu m-ai ucis. Căci, dacă
găseşte cineva pe vrăjmaşul său,
îl va lăsa oare să plece cu bine?
De aceea, Domnul îţi va răsplăti
20 cu bine ce mi-ai făcut astăzi. Şi
acum, iată, ştiu* că vei fi împărat
şi împărăţia lui Israel va fi întă-
21 rită în mâna ta. Şi acum jură-mi*
pe Domnul că nu vei nimici**
sămânţa mea după mine şi nu vei
nimici numele meu din casa ta-
22 tălui meu“. Şi David i-a jurat lui
Saul şi Saul a plecat acasă la el
şi David şi oamenii săi s-au suit*
în cetăţuie.

1 *Cap. 23.28.
2 *Cap. 26.2. Ps. 38.12.
3 *Vers. 10. **Jud. 3.24. †Ps. 57 titlu; 142 titlu.
4 *Cap. 26.8-11
5 *2 Sam. 24.10
6 *Cap. 26.11.
7 *Ps. 7.4. Mt. 5.44. Rom. 12.17,19
9 *Ps. 141.6. Pr. 16.28; 17.9.
11 *Jud. 11.27. Ps. 7.3; 35.7. **Cap. 26.20
12 *Gen. 16.5. Jud. 11.27. Cap. 26.10. Iov 5.8.
13 *Mt. 7.16-20
14 *Cap. 17.43. 2 Sam. 9.8. **Cap. 26.20
15 *Vers. 12. **2 Cr. 24.22 †Ps. 35.1; 43.1; 119.154 Mica 7.9.
16 *Cap. 26.17.
17 *Cap. 26.21. **Gen. 38.26 †Mt. 5.44.
18 *Cap. 26.23.
20 *Cap. 23.17.
21 *Gen. 21.23. Cap. 20.14-17 **2 Sam. 21.6-8
22 *Cap. 23.29.

[a] *Stânca scăpării sau Stânca împărţirii* [b] *În unele traduceri capitolul 24 începe aici* [c] *Sau* „i-a mustrat“

Nabal şi Abigail

25 Şi Samuel* a murit. Şi tot
Israelul s-a adunat şi l-a plâns**;
şi l-au înmormântat în casa lui,
în Rama.
Şi David s-a ridicat şi a cobo-
2 rât în pustiul† Paran. Şi în Maon*
era un om a cărui avere era în
Carmel[a]**. Şi omul *acesta* era foar-
te bogat şi avea trei mii de
oi şi o mie de capre şi îşi tundea
3 oile în Carmel. Şi numele omului
era Nabal[b] şi numele soţiei sale,
Abigail[c]. Şi femeia era înţeleap-
tă[d] şi frumoasă la chip, dar soţul
era aspru şi rău în faptele sale şi
4 era din casa lui Caleb*. Şi David
a auzit în pustiu că Nabal îşi
5 tundea* oile. Şi David a trimis
zece tineri şi David a zis tineri-
lor: „Suiţi-vă la Carmel şi mergeţi
la Nabal şi întrebaţi-l de sănăta-
6 te în numele meu. Şi să-i ziceţi:
«Să trăieşti! şi pace* ţie şi pace
casei tale şi pace la tot ce este al
7 tău! Şi acum am auzit că ai tun-
zători; acum, păstorii tăi au fost
cu noi şi noi nu le-am făcut nici
un rău[e] şi nu le-a lipsit* nimic în
toate zilele cât au fost în Carmel.
8 Întreabă pe tinerii tăi şi îţi vor
spune. De aceea, să capete bună-
voinţă tinerii în ochii tăi, pentru
că venim într-o zi* bună. Dă, te
rugăm, ce va găsi mâna ta, robilor
9 tăi şi fiului tău David»“. Şi tinerii
lui David au venit şi i-au vorbit lui
Nabal cu toate cuvintele acestea
în numele lui David, *apoi* au tăcut.
10 Şi Nabal a răspuns slujitori-
lor lui David şi a zis: „Cine* este
David şi cine este fiul lui Isai?
Astăzi sunt mulţi robi care fug,
11 fiecare de la stăpânul său. Şi să
iau* eu pâinea mea şi apa mea şi
carnea mea, pe care am înjunghi-
at-o pentru tunzătorii mei, şi să
le dau unor oameni pe care nu-i
12 ştiu de unde sunt?“ Şi tinerii lui
David s-au întors pe drumul lor
şi au mers înapoi şi au venit şi
i-au istorisit potrivit cu toate cu-
13 vintele acestea. Şi David a zis oa-
menilor săi: „Încingeţi-vă fiecare
sabia!“ Şi şi-au încins fiecare sa-
bia; şi David şi-a încins şi el sa-
bia; şi s-au suit după David cam
patru sute de inşi, iar două sute au
rămas* pe lângă bagaje.
14 Şi unul dintre slujitori[f] a istori-
sit Abigailei, soţia lui Nabal, zi-
când: „Iată, David a trimis soli din
pustiu ca să binecuvânteze pe stă-
15 pânul nostru şi el i-a batjocorit. Şi
oamenii au fost foarte buni cu noi
şi nu ne-au făcut nici un rău* şi
nimic nu ne-a lipsit în toate zilele
cât am mers cu ei, când eram în
16 câmpii. Ei ne-au fost zid* şi noap-
tea şi ziua, în toate zilele cât am
17 fost cu ei, păscând oile. Şi acum,
înţelege şi vezi ce ai de făcut,
pentru că răul* s-a hotărât împo-
triva stăpânului nostru şi împo-
triva casei lui; şi el este un astfel
de fiu** al lui Belial, încât nimeni
nu-i poate vorbi“.
18 Şi Abigail s-a grăbit şi a luat*
două sute de pâini şi două bur-
dufuri cu vin şi cinci oi pregătite
şi cinci măsuri de grăunţe prăjite
şi o sută de turte de stafide şi
două sute de turte de smochine şi
19 le-a pus pe măgari. Şi a zis sluji-
torilor săi: „Treceţi înaintea* mea;
iată, eu vin în urma voastră“. Dar
20 soţului ei, Nabal, nu i-a spus. Şi a
fost *aşa*: pe când călărea pe mă-
gar şi cobora într-un loc stufos al
dealului, iată, David şi oamenii
săi coborau spre ea şi ea i-a întâl-
21 nit. Şi David zisese: „În adevăr,
în zadar am păzit tot ce avea aces-
ta în pustiu, de nu s-a pierdut ni-
mic din tot ce era al lui; şi el mi-a
22 răsplătit* binele cu rău. Aşa să
facă* Dumnezeu vrăjmaşilor[g] lui
David şi încă mai mult, dacă voi
lăsa** până la lumina dimineţii
vreo parte bărbătească† din tot
ce este al lui!“

1 *Cap. 28.3. **Num. 20.29 Deut. 34.8. †Gen. 21.21. Num. 10.12; 13.3. Ps. 120.5.
2 *Cap. 23.24. **Ios. 15.55.
3 *Ios. 15.13. Cap. 30.14.
4 *Gen. 38.13. 2 Sam. 13.23
6 *1 Cr. 12.18. Ps. 122.7. Lc. 10.5.
7 *Vers. 15,21.
8 *Neem. 8.10. Est. 9.19.
10 *Jud. 9.28. Ps. 73.7,8; 123.3,4.
11 *Jud. 8.6.
13 *Cap. 30.24.
15 *Vers. 7,21.
16 *Ex. 14.22. Iov 1.10.
17 *Cap. 20.7. **Deut. 13.13 Jud. 19.22.
18 *Gen. 32.13. Pr. 18.16; 21.14.
19 *Gen. 32.16; 32.20.
21 *Cap. 24.17. Ps. 109.5. Pr. 17.13.
22 *Rut 1.17. Cap. 3.17; 20.13,16. **Vers. 34. †1 Împ. 14.10; 21.21. 2 Împ. 9.8.

[a] *Carmel în Iuda* [b] *Nebun sau Neevlavios* [c] *Bucuria tatălui* [d] *Lit.* „cu bună înţelegere“ [e] *Lit.* „nu i-am necinstit“ [f] *Lit.* „tineri“ [g] *Unele ms. din Septuaginta omit*

23 *Ios. 15.18. Jud. 1.14.

23 Şi Abigail a văzut pe David
şi s-a grăbit şi s-a dat jos* de pe
măgar şi a căzut cu faţa la pă-
mânt înaintea lui David şi s-a
24 plecat până la pământ. Şi a căzut
la picioarele lui şi a zis: „Asupra
mea, domnul meu, asupra mea să
fie nelegiuirea; şi să vorbească,
te rog, roaba ta la urechile tale,
25 şi ascultă cuvintele roabei tale. Te
rog, să nu ia aminte domnul meu
la acest om al lui Belial, Nabal;
pentru că, aşa cum este numele
lui, aşa este şi el: Nabal este nu-
mele lui şi nebunie este în el; şi
eu, roaba ta, n-am văzut pe tinerii
domnului meu, pe care i-ai trimis.
26 Şi acum, domnul meu, viu* este
DOMNUL şi viu este sufletul tău,
pentru că DOMNUL te-a oprit** ca
să ajungi la vărsare de sânge şi
să te răzbuni[a]† cu propria ta mâ-
nă. Şi acum, vrăjmaşii†† tăi şi cei
care caută să facă rău domnului
27 meu să fie ca Nabal! Şi acum da-
rul* acesta[b], pe care l-a adus roa-
ba ta domnului meu, să se dea
tinerilor care urmează pe domnul
28 meu. Iartă, te rog, greşeala roabei
tale! Pentru că DOMNUL va face* ne-
greşit domnului meu o casă trai-
nică, pentru că domnul meu poar-
tă războaiele** DOMNULUI şi nu s-a
găsit rău† în tine în toate zilele tale.
29 Şi, dacă un om se ridică să te ur-
mărească şi să caute sufletul tău,
sufletul domnului meu va fi le-
gat* în mănunchiul celor vii[c] de
DOMNUL Dumnezeul tău şi El va
azvârli sufletele vrăjmaşilor tăi
30 ca din căuşul praştiei**. Şi va fi
aşa: când DOMNUL va face dom-
nului meu după tot binele pe care
l-a vorbit despre tine şi te va
31 pune conducător* peste Israel, a-
tunci aceasta nu va fi un prilej de
cădere pentru tine, nici mustrare
de inimă pentru domnul meu, că
ai vărsat sânge fără motiv şi că
domnul meu s-a răzbunat[d] singur.
Şi, când DOMNUL va face bine
domnului meu, atunci adu-ţi a-
minte de roaba ta“.
32 Şi David a zis către Abigail:
„Binecuvântat* să fie DOMNUL
Dumnezeul lui Israel care te-a tri-
mis în ziua aceasta în întâmpi-
33 narea mea! Şi binecuvântată să
fie judecata ta[e] şi binecuvântată
să fii tu, că m-ai oprit* în ziua a-
ceasta de a ajunge la vărsare de sân-
ge şi a mă salva cu propria mea
34 mână. Dar, cu adevărat, viu este
DOMNUL Dumnezeul lui Israel care
m-a oprit să-ţi fac rău că, dacă
nu te-ai fi grăbit şi n-ai fi venit
în întâmpinarea mea, hotărât nu
i-ar fi rămas lui Nabal până* la
lumina dimineţii nici măcar o
35 singură parte bărbătească“. Şi Da-
vid a luat din mâna ei ce-i aduse-
se şi i-a zis: „Suie-te* în pace a-
casă; vezi, am ascultat de gla-
sul tău şi te-am primit** bine[f]“.
36 Şi Abigail a venit la Nabal şi,
iată, el avea un ospăţ* în casa lui,
ca ospăţul unui împărat; şi inima
lui Nabal era veselă, pentru că era
foarte beat. Şi ea nu i-a spus nici un
cuvânt, mic sau mare, până la lumi-
37 na dimineţii. Şi a fost *aşa*: diminea-
ţa, când beţia lui Nabal trecuse[g],
soţia sa i-a spus toate aceste lucruri
şi inima lui a fost lovită *ca* de moar-
38 te şi el a devenit *ca* de piatră. Şi a
fost *aşa*: cam după zece zile, DOM-
NUL a lovit* pe Nabal şi el a murit.
39 Şi când David a auzit că a mu-
rit Nabal, a spus: „Binecuvântat*
să fie DOMNUL, care mi-a apărat
cauza** în dezonoarea pe care
mi-a făcut-o Nabal şi care a oprit†
pe robul Său de la rău; şi DOM-
NUL a întors†† răutatea lui Nabal
asupra capului său“. Şi David a
trimis cuvânt Abigailei, ca s-o ia
40 de soţie. Şi slujitorii lui David au
venit la Abigail, la Carmel, şi i-au
vorbit, zicând: „David ne-a trimis
41 la tine, ca să te ia de soţie“. Şi ea

26 *2 Împ. 2.2. **Gen. 20.6. Vers. 33. †Rom. 12.19. ††2 Sam. 18.32
27 *Gen. 33.11. Cap. 30.26. 2 Împ. 5.15.
28 *2 Sam. 7.11-16; 7.27. 1 Împ. 9.5. 1 Cr. 17.10; 17.25. **Cap. 18.17 †Cap. 24.11. Ps. 7.3.
29 *Ps. 66.9. Col. 3.3. **Ier. 10.18.
30 *Cap. 13.14; 15.28.
32 *Gen. 24.27. Ex. 18.10. Ps. 41.13; 72.18. Lc. 1.68.
33 *Vers. 26.
34 *Vers. 22.
35 *Cap. 20.42. 2 Sam. 15.9. 2 Împ. 5.19. Lc. 7.50; 8.48 **Gen. 19.21

David ia pe Abigail şi pe Ahinoam ca soţii

36 *2 Sam. 13.28 Pr. 20.1. Is. 5.11. Dan. 5.1. Osea 4.11.
38 *Cap. 26.10. 2 Sam. 6.7. Ps. 104.29.
39 *Vers. 32. **Cap. 24.15 Pr. 22.23. †Vers. 26,34. ††1 Împ. 2.44 Ps. 7.16.

[a] *Lit.* „să te salvezi“ [b] *Lit.* „binecuvântarea aceasta“ [c] *Lit.* „mănunchiul vieţilor“ [d] *Lit.* „s-a salvat“
[e] *Sau* „discernământul tău“ [f] *Lit.* „ţi-am ridicat faţa“ [g] *Lit.* „când ieşise vinul din Nabal“

41 *Rut 2.10,13. Pr. 15.33. Lc. 7.38,44.

s-a ridicat şi s-a plecat cu faţa
la pământ şi a zis: „Iată, slujnica
ta este o roabă, ca să spele* pi-
cioarele slujitorilor domnului
42 meu“. Şi Abigail s-a grăbit şi s-a
ridicat şi a încălecat pe un mă-
gar, cu cinci dintre slujnicele ei
care o urmau; şi a mers după solii
lui David şi a fost soţia lui.

43 *Ios. 15.56. **Cap. 27.3; 30.5.

44 *Cap. 18.20. 2 Sam. 3.14. **Is. 10.30.

43 Şi David a luat şi pe Ahinoam
din Izreel*; şi amândouă** au fost
44 soţiile sale. Iar Saul dăduse pe
Mical*, fiica sa, soţia lui David,
lui Palti, fiul lui Laiş, care era
din Galim**.

David în tabăra lui Saul

1 *Cap. 23.19. Ps. 54 titlu.

2 *Cap. 13.2; 24.2.

5 *Cap. 14.50; 17.55.

26 Şi zifiţii au venit la Saul, la
Ghibea, zicând: „Nu se ascunde*
David în dealul Hachila, care
2 este în faţa Ieşimonului[a]?“ Şi Saul
s-a ridicat şi a coborât la pustiul
Zif, *având* cu el trei* mii de băr-
baţi aleşi ai lui Israel, ca să-l cau-
3 te pe David în pustiul Zif. Şi Saul
şi-a aşezat tabăra pe dealul Ha-
chila, care este în dreptul Ieşi-
monului, lângă drum. Şi David
locuia în pustiu şi a văzut că Saul
4 a venit după el în pustiu. David
a trimis deci iscoade şi a înţeles
5 că Saul într-adevăr venise. Şi
David s-a ridicat şi a venit la lo-
cul unde îşi aşezase Saul tabăra;
şi David a văzut locul unde era
culcat Saul, şi Abner*, fiul lui
Ner, căpetenia oştirii sale. Şi Saul
era culcat în locul de apărare al
carelor şi poporul era aşezat în
tabără în jurul lui.

6 *1 Cr. 2.16. **2 Sam. 2.13 †Jud. 7.10,11 ††2 Sam. 2.18; 2.24.

6 Şi David a luat cuvântul şi a
spus lui Ahimelec hetitul şi lui A-
bişai, fiul Ţeruiei*, fratele lui Io-
ab**, zicând: „Cine va coborî† cu
mine la Saul în tabără?“ Şi Abi-
şai†† a zis: „Eu voi coborî cu ti-
7 ne“. Şi David şi Abişai au venit
la popor noaptea. Şi, iată, Saul
stătea culcat, dormind în locul de
apărare al carelor, cu suliţa sa în-
fiptă în pământ, la capul său. Şi
Abner şi poporul erau culcaţi în
8 jurul lui. Şi Abişai a zis lui Da-
vid: „Dumnezeu a dat* astăzi pe
vrăjmaşul tău în mâna ta şi acum
lasă-mă, te rog, să-l pironesc cu
suliţa în pământ cu o singură
lovitură, şi nu-l voi lovi a doua
9 oară“. Şi David a zis lui Abişai:
„Nu-l omorî; pentru că cine-şi*
poate întinde mâna împotriva
unsului Domnului şi să fie fără
10 vină[b]?“ Şi David a zis: „Viu este
Domnul, Domnul* îl va lovi,
sau îi va veni ziua** lui să moară,
sau va coborî† în luptă şi va
11 pieri! Să mă ferească* Domnul
să-mi întind mâna împotriva un-
sului Domnului! Şi acum ia, te
rog, suliţa care este la capul său
şi urciorul cu apă şi să plecăm“.
12 Şi David a luat suliţa şi urciorul
cu apă de la capul lui Saul; şi au
plecat şi nici unul n-a văzut, nici
n-a ştiut şi nici unul nu s-a trezit:
căci toţi dormeau, pentru că un
somn* adânc de la Domnul că-
zuse peste ei.

8 *Cap. 24.4.

9 *Cap. 24.6,7. 2 Sam. 1.16.

10 *Deut. 32.35 Cap. 25.26,38 Lc. 18.7. **Gen.47.29 Iov 7.1; 14.5. Ps. 37.13. †Cap. 31.6.

11 *Cap. 24.6-12 Rom. 12.17; 12.19.

12 *Gen. 2.21; 15.12. Is. 29.10.

13 Şi David a trecut de cealaltă
parte şi a stat pe vârful unui mun-
te de departe; era o mare depăr-
14 tare între ei. Şi David a strigat că-
tre popor şi către Abner, fiul lui
Ner, zicând: „Nu răspunzi, Ab-
ner?“ Şi Abner a răspuns şi a zis:
„Cine eşti tu, care strigi către
15 împărat?“ Şi David a zis lui Ab-
ner: „Nu eşti tu bărbat? Şi cine
este ca tine în Israel? Pentru ce
dar n-ai păzit pe domnul tău,
împăratul? Pentru că a venit unul
din popor să-l omoare pe împă-
16 ratul, domnul tău. Nu este bine
lucrul acesta pe care l-ai făcut.
Viu este Domnul, sunteţi fii ai
morţii, pentru că n-aţi păzit pe
domnul vostru, pe unsul Dom-
nului. Şi acum vezi unde este su-
liţa împăratului şi urciorul cu
apă care erau la capul lui“.

17 *Cap. 24.16.

17 Şi Saul a recunoscut glasul lui
David şi a zis: „Este acesta gla-
sul* tău, fiul meu David?“ Şi Da-
vid a zis: „Glasul meu, domnul

[a] *Pustiului* [b] *Sau* „nepedepsit“

18 *Cap. 24.9; 24.11.
19 *2 Sam. 16.11; 24.1. **Deut. 4.27; 4.28. †2 Sam. 14.16; 20.19. ††Deut. 7.4; 28.14; 30.17.
20 *Cap. 24.14.
21 *Ex. 9.27. Cap. 15.24; 15.30; 24.17. 2 Sam. 12.13
23 *Cap. 24.19. 2 Sam. 22.21 Ps. 7.8; 18.20; 62.12.
25 *Gen. 32.28. Cap. 24.20.

18 meu, împărate“. Şi a zis: „Pentru
ce urmăreşte* domnul meu pe
robul său? Căci ce am făcut? Şi
19 ce rău este în mâna mea? Şi acum,
te rog, să asculte domnul meu, îm-
păratul, cuvintele robului său:
Dacă *D*omnul te-a întărâtat* îm-
potriva mea, să primească[a] un
dar de mâncare; iar dacă fiii oa-
menilor, blestemaţi să fie ei îna-
intea *D*omnului, pentru că m-au
alungat** astăzi, să nu fiu unit cu
moştenirea† *D*omnului, zicând:
«Du-te, slujeşte†† altor dumne-
20 zei!» Şi acum, să nu cadă sânge-
le meu la pământ înaintea feţei
*D*omnului, pentru că împăratul
lui Israel a ieşit să caute un pu-
rice*, ca unul care vânează o po-
târniche în munţi“.
21 Şi Saul a zis: „Am păcătuit*:
întoarce-te, fiul meu David, căci
nu-ţi voi mai face rău, pentru că
viaţa mea a fost scumpă în ochii
tăi în ziua aceasta. Iată, am lucrat
nebuneşte şi am greşit foarte mult“.
22 Şi David a răspuns şi a zis:
„Iată suliţa, împărate! Să vină unul
23 dintre tineri şi s-o ia. Şi *D*omnul
va întoarce* fiecăruia după drep-
tatea sa şi după credincioşia sa:
pentru că *D*omnul te-a dat astăzi
în mâna mea şi n-am vrut să-mi
întind mâna împotriva unsului
24 *D*omnului. Şi, iată, după cum via-
ţa ta[b] a fost scumpă astăzi în o-
chii mei, tot aşa viaţa mea să fie
scumpă în ochii *D*omnului şi să
25 mă scape din orice strâmtorare“. Şi
Saul i-a zis lui David: „Binecuvân-
tat să fii tu, fiul meu David: tu vei
fi viteaz şi vei învinge* negreşit“.
Şi David s-a dus pe drumul lui şi
Saul s-a întors la locul lui.

David la filisteni. Ţiclag

27 Şi David a zis în inima lui:
„Acum voi pieri într-o zi de mâna
lui Saul. Nimic nu este *mai* bine
pentru mine decât să scap în grabă
în ţara filistenilor; şi Saul va re-
nunţa să mă mai caute în tot ţinu-
tul lui Israel; şi voi scăpa din mâ-
2 na lui“. Şi David s-a ridicat* şi a
trecut, el şi cei şase sute de oa-
meni care erau cu el, la Achiş**,
fiul lui Maoc, împăratul Gatului.
3 Şi David a rămas cu Achiş în Gat,
el şi oamenii săi, fiecare om cu fa-
milia sa, şi David cu amândouă*
soţiile sale, Ahinoam din Izreel şi
Abigail carmelita, soţia lui Nabal.
4 Şi i s-a spus lui Saul că David a
fugit la Gat. Şi nu l-a mai căutat.
5 Şi David a zis lui Achiş: „Te
rog, dacă am căpătat favoare în
ochii tăi, să mi se dea un loc în-
tr-una din cetăţile ţării, ca să lo-
cuiesc acolo. Pentru că, de ce să
locuiască robul tău cu tine, în ce-
6 tatea împărătească?“ Şi Achiş i-a
dat Ţiclagul* în ziua aceea. De
aceea, Ţiclagul este al împăraţilor
7 lui Iuda până în ziua aceasta. Şi
timpul cât David a locuit* în
ţinutul filistenilor a fost un an şi
patru luni.
8 Şi David se suia cu oamenii
săi şi năvălea asupra gheşuriţi-
lor* şi ghirziţilor** şi amale-
ciţilor†; pentru că aceştia erau
din vechime locuitorii ţării, cum
mergi spre Şur†† şi până la ţara
9 Egiptului. Şi David a bătut ţara
şi nu lăsa cu viaţă nici bărbat
nici femeie; şi lua oile şi boii şi
măgarii şi cămilele şi hainele şi
10 se întorcea şi venea la Achiş. Şi
Achiş zicea: „Împotriva cui aţi
năvălit astăzi?“ Şi David zicea:
„Împotriva părţii de sud a lui
Iuda şi a părţii de sud a ierah-
meeliţilor* şi împotriva părţii de
11 sud a cheniţilor**“. Şi David nu
lăsa cu viaţă nici bărbat nici fe-
meie ca să-i aducă la Gat, zicând:
„Nu cumva să spună de noi, zi-
când: «Astfel a făcut David»“. Şi
aşa a fost obiceiul său atât timp
cât a locuit în ţinutul filisteni-
12 lor. Şi Achiş s-a încrezut în David
şi a zis: „El s-a făcut urât[c] în po-
porul Israel şi îmi va fi rob pen-
tru totdeauna“.

2 *Cap. 25.13. **Cap. 21.10 1 Împ. 2.39.
3 *Cap. 25.42; 25.43.
6 *Ios. 15.31; 19.5. 1 Cr. 12.1. Neem. 11.28.
7 *Cap. 29.3.
8 *Ios. 13.2,13. **Ios. 16.10. Jud. 1.29. †Ex. 17.8,16. Cap. 15.7,8. ††Gen. 25.18 Ex. 15.22.
10 *1 Cr. 2.9,25. **Jud. 1.16.

[a] *Lit.* „să miroasă cu plăcere“ [b] *Sau* „sufletul tău“ [c] *Lit.* „cu miros urât“

Saul şi vrăjitoarea din En-Dor

28 Şi a fost *aşa*: în zilele acelea,
filistenii* şi-au adunat oştirile[a]
pentru război, ca să se lupte cu
Israel. Şi Achiş a zis lui David: „Să
ştii bine că vei ieşi cu mine în
2 tabără, tu şi oamenii tăi“. Şi David
a zis lui Achiş: „Acum vei şti ce
poate face robul tău“. Şi Achiş a
zis lui David: „De aceea, te voi
pune păzitorul capului meu în toa-
te zilele“.
3 (Şi Samuel murise* şi tot Is-
raelul îl plânsese şi-l înmormân-
taseră la Rama**, în cetatea sa. Şi
Saul îndepărtase din ţară pe cei
care chemau† duhurile morţilor
4 şi pe vrăjitori.) Şi filistenii s-au
adunat şi au venit şi şi-au aşezat
tabăra la Sunem*. Şi Saul a adu-
nat tot Israelul şi şi-au aşezat ta-
5 băra în Ghilboa**. Şi Saul a văzut
tabăra filistenilor şi s-a temut* şi
inima sa a tremurat foarte tare.
6 Şi Saul a întrebat pe Domnul,
dar Domnul nu i-a răspuns* nici
prin vise**, nici prin Urim†, nici
7 prin profeţi. Şi Saul a zis sluji-
torilor săi: „Căutaţi-mi o femeie
care cheamă duhurile morţilor,
ca să merg la ea şi s-o întreb“. Şi
slujitorii săi i-au zis: „Iată, este
în En-Dor o femeie care cheamă
duhurile morţilor“.
8 Şi Saul s-a schimbat şi s-a
îmbrăcat cu alte haine şi a mers,
el şi doi oameni cu el, şi au venit
la femeie noaptea. Şi a zis: „Te
rog, ghiceşte-mi* printr-un duh
de mort şi ridică-mi pe acela pe
9 care ţi-l voi numi“. Şi femeia i-a
zis: „Iată, ştii ce a făcut Saul, cum
a stârpit* din ţară pe toţi cei care
cheamă duhurile morţilor şi pe
vrăjitori. De ce dar pui o cursă
sufletului meu, ca să mă faci să
10 mor?“ Şi Saul i-a jurat pe Dom-
nul, zicând: „Viu este Domnul,
dacă ţi se va întâmpla vreun rău[b]
11 din acest lucru“. Şi femeia a zis:
„Pe cine să-ţi ridic?“ Şi el a zis:
„Ridică-mi pe Samuel“.

1 *Cap. 29.1.
3 *Cap. 25.1. **Cap. 1.19. †Ex. 22.18. Lev. 19.31; 20.27. Deut. 18.10; 18.11. Cap. 15.23.
4 *Ios. 19.18. 1 Împ. 1.3. 2 Împ. 4.8. **Cap. 31.1.
5 *Iov 18.11.
6 *Cap. 14.37. Pr. 1.28. Plân. 2.9. **Num. 12.6. Ioel 2.28. †Ex. 28.30. Num. 27.21. Deut. 33.8.
8 *Deut. 18.11. 1 Cr. 10.13. Is. 8.19.
9 *Vers. 3.

12 Şi femeia l-a văzut pe Samuel
şi a strigat cu glas tare. Şi femeia
i-a vorbit lui Saul, zicând: „De
ce m-ai înşelat? Pentru că tu
13 eşti Saul!“ Şi împăratul i-a zis:
„Nu te teme; dar ce vezi?“ Şi feme-
ia a zis lui Saul: „Văd un dumne-
14 zeu[c]*, suindu-se din pământ“. Şi el
i-a zis: „Ce chip are?“ Şi ea a zis:
„Un om bătrân se suie şi este în-
velit* cu o mantie“. Şi Saul a cu-
noscut că era Samuel şi s-a plecat
cu faţa la pământ şi a făcut o
15 plecăciune. Şi Samuel a zis lui Saul:
„De ce mi-ai tulburat* odihna,
sculându-mă?“ Şi Saul a răs-
puns: „Sunt foarte strâmtorat**,
pentru că filistenii fac război îm-
potriva mea şi Dumnezeu S-a
depărtat† de la mine şi nu-mi mai
răspunde††, nici prin profeţi, nici
prin vise. De aceea te-am chemat,
ca să-mi faci cunoscut ce să fac“.
16 Şi Samuel i-a zis: „De ce mă în-
trebi, când Domnul S-a depărtat
de la tine şi S-a făcut potriv-
17 nicul tău? Şi Domnul ţi-a
făcut cum a vorbit* prin mine
şi Domnul a rupt împărăţia din
mâna ta şi a dat-o aproapelui tău,
18 lui David. Pentru că n-ai ascul-
tat* de glasul Domnului şi n-ai
împlinit aprinderea mâniei Sale
asupra lui Amalec, de aceea ţi-a
făcut Domnul lucrul acesta as-
19 tăzi. Şi Domnul va da şi pe Israel
cu tine în mâna filistenilor şi
mâine tu şi fiii tăi veţi fi cu mine*.
Domnul va da şi tabăra lui Israel
20 în mâna filistenilor“. Şi Saul a
căzut îndată întins la pământ şi
s-a temut foarte mult de cuvintele
lui Samuel şi nu era nici o putere
în el, pentru că nu mâncase pâine
toată ziua şi toată noaptea.
21 Şi femeia a venit la Saul şi a
văzut că el era foarte tulburat şi
i-a zis: „Iată, roaba ta a ascultat
de glasul tău şi mi-am riscat via-
ţa[d]* şi am ascultat de cuvintele
22 tale, pe care mi le-ai spus. Şi acum

13 *Ex. 22.28. Ps. 138.1.
14 *Cap. 15.27. 2 Împ. 2.8,13
15 *Is. 14.9. **Pr. 5.11-13; 14.14. †Cap. 16.14; 18.12. ††Vers. 6.
17 *Cap. 15.28.
18 *Cap. 13.9-13; 15.1-26. 1 Împ. 20.42 1 Cr. 10.13. Ier. 48.10.
19 *Cap. 31.1-6 Iov 3.17-19.
21 *Jud. 12.3. Cap. 19.5. Iov 13.14.

[a] *Sau* „taberele“ [b] *Sau* „vreo pedeapsă“ [c] *Sau* „dumnezei“ [d] *Lit.* „mi-am pus viaţa în mâna mea“

ascultă, te rog, şi tu de glasul roa-
bei tale şi lasă-mă să-ţi pun îna-
inte o bucată de pâine; şi mă-
nâncă, să ai putere când vei ple-
23 ca la drum“. Dar el a refuzat şi a
spus: „Nu voi mânca!“ Dar sluji-
torii săi, precum şi femeia, au
stăruit de el şi el a ascultat de
glasul lor. Şi s-a ridicat de la pă-
24 mânt şi a şezut pe pat[a]. Şi feme-
ia avea un viţel gras în casă şi
s-a grăbit şi l-a înjunghiat; şi a
luat făină şi a frământat şi a copt
25 azime din ea. Şi le-a adus înain-
tea lui Saul şi înaintea slujitorilor
săi şi au mâncat. Apoi s-au ridicat
şi au plecat chiar în noaptea aceea.

Neîncrederea filistenilor în David

1 *Cap. 28.1. **Ios. 12.18; 19.30. 1 Împ. 20.30.
2 *Cap. 6.4; 7.7
3 *Cap. 27.7. **Cap.27.1-6 1 Cr. 12.19; 12.20. Dan. 6.5.
4 *Cap. 27.6. **Cap. 14.21 †Num. 22.22. ††Vers. 9. *†1 Cr. 12.19
5 *Cap. 18.7; 21.11.
6 *2 Sam. 3.25 2 Împ. 19.27.

29 Şi filistenii* şi-au adunat toa-
te taberele la Afec** şi Israel şi-a
aşezat tabăra la izvorul care este
2 în Izreel. Şi căpeteniile* filisteni-
lor au înaintat cu sutele şi cu mii-
le. Şi David şi oamenii săi au îna-
intat în garda din urmă cu Achiş.
3 Şi căpeteniile filistenilor au zis:
„Ce *caută* aceşti evrei *aici*?“ Şi
Achiş a zis căpeteniilor filiste-
nilor: „Nu este acesta David, ro-
bul lui Saul, împăratul lui Israel,
care a fost cu mine* aceste zile
sau, mai bine *zis*, aceşti ani şi
n-am găsit** nici o vină în el, din
ziua când a ajuns[b] *la mine* până
4 în ziua aceasta?“ Dar căpeteniile
filistenilor s-au mâniat pe el şi
căpeteniile filistenilor i-au zis:
„Trimite înapoi* pe omul acesta,
ca să se întoarcă la locul său,
unde l-ai aşezat, şi să nu coboare
cu noi** la luptă, ca să nu ne fie
potrivnic[c]† în luptă††. Şi cu ce ar
putea el să se împace cu domnul
său? Nu cu capetele*† acestor
5 oameni? Nu este acesta David,
despre care cântau* una alteia în
jocuri, zicând:
«Saul a ucis miile lui
şi David zecile lui de mii»?“
6 Şi Achiş l-a chemat pe David şi
i-a zis: „Viu este DOMNUL, tu ai
fost drept şi ieşirea* ta şi intrarea
ta cu mine în tabără este bună în
ochii mei; pentru că n-am găsit**
rău în tine din ziua venirii tale la
mine până în ziua aceasta; dar tu
nu eşti plăcut în ochii căpetenii-
7 lor. Şi acum întoarce-te şi mergi
în pace şi să nu faci *nimic* rău în
8 ochii căpeteniilor filistenilor“. Şi
David a zis lui Achiş: „Ce am făcut
şi ce ai găsit în robul tău din ziua în
care am fost înaintea ta până în
ziua aceasta, ca să nu merg să mă
bat împotriva vrăjmaşilor dom-
9 nului meu, împăratul?“ Şi Achiş
a răspuns şi a zis lui David: „Ştiu
că eşti plăcut în ochii mei ca* un
înger al lui Dumnezeu, dar căpe-
teniile** filistenilor au zis: «Să nu
10 se suie cu noi la luptă». Şi acum
scoală-te dis-de-dimineaţă cu ro-
bii domnului tău, care au venit*
cu tine; şi sculaţi-vă de diminea-
ţă şi, când veţi avea lumină, ple-
11 caţi“. Şi David s-a sculat de di-
mineaţă, el şi oamenii săi, ca să
plece a doua zi, să se întoarcă în
ţara filistenilor. Şi filistenii* s-au
suit la Izreel.

6 **Vers. 3.
9 *2 Sam. 14.17; 14.20; 19.27. **Vers. 4.
10 *1 Cr. 12.19; 12.20.
11 *2 Sam. 4.4.

Întoarcerea lui David la Ţiclag

1 *Cap. 27.6. **Cap. 15.7; 27.8.
2 *Cap. 27.3.
5 *Cap. 25.42; 25.43. 2 Sam. 2.2.
6 *Ex. 17.4. Ioan 8.59.

30 Şi a fost *aşa*: când au venit
David şi oamenii săi la Ţiclag*,
a treia zi, amaleciţii** năvăliseră
în partea dinspre sud şi în Ţiclag
şi bătuseră Ţiclagul şi-l arseseră
2 cu foc; şi luaseră captive pe fe-
meile* care erau în el, mici şi
mari: n-au ucis pe nimeni, ci i-au
luat cu ei şi au mers pe drumul lor.
3 Şi David şi oamenii săi au venit
în cetate şi, iată, era arsă cu foc,
iar soţiile lor şi fiii lor şi fiicele
4 lor erau luate captive. Şi David
şi poporul care era cu el şi-au
înălţat glasul şi au plâns până nu
5 mai era putere în ei să plângă. Şi
amândouă* soţiile lui David erau
luate captive: Ahinoam din Izreel
şi Abigail carmelita, soţia lui Na-
6 bal. Şi David era foarte strâmto-
rat, pentru că poporul vorbea* să-l
ucidă cu pietre, pentru că sufletul
întregului popor era amărât, fie-

[a] *Sau* „pernă“ [b] *Lit.* „a căzut“ [c] *Ebr.* „satan“

6 **Cap. 23.16 Ps. 42.5; 56.3,4,11. Is. 25.4. Hab.3.17-19.
7 *Cap. 23.2-12.
8 *Ps. 50.15; 91.15.
10 *Vers. 9,21.
12 *Cap. 25.18. **Jud. 15.19. Cap. 14.27.
14 *2 Sam. 8.18 1 Împ. 1.38; 1.44. Ezec. 25.16. Ţef. 2.5. **Ios. 14.13; 15.13.
15 *Deut. 23.15.
16 *1 Tes. 5.3.

care pentru fiii săi şi pentru fii-
cele sale. Şi David s-a întărit** în
Domnul Dumnezeul său.
7 Şi David a zis preotului Abia-
tar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi*, te
rog, efodul aici“. Şi Abiatar a adus
8 efodul acolo la David. Şi David
a întrebat pe Domnul, zicând:
„Să urmăresc* această ceată? O
voi ajunge?“ Şi El i-a răspuns: „Ur-
măreşte-i, pentru că îi vei ajunge
negreşit şi vei lua înapoi toate“.
9 Şi David a mers, el şi cei şase
sute de inşi care erau cu el; şi au
ajuns la pârâul Besor, unde s-au
oprit cei care rămâneau în urmă.
10 Şi David i-a urmărit, el şi patru
sute de oameni; pentru că două*
sute au rămas în urmă, cei care
erau prea obosiţi ca să treacă
pârâul Besor.
11 Şi au găsit pe un egiptean în
câmp şi l-au adus la David; şi
i-au dat pâine şi a mâncat; şi i-au
12 dat apă şi a băut. Şi i-au dat o
bucată de turtă* de smochine şi
două turte de stafide şi a mân-
cat** şi suflarea i-a revenit, pen-
tru că nu mâncase pâine, nici nu
băuse apă de trei zile şi trei nopţi.
13 Şi David i-a zis: „Al cui eşti? Şi
de unde eşti?“ Şi el a zis: „Eu sunt
un tânăr egiptean, rob al unui a-
malecit, şi stăpânul meu m-a pă-
răsit, pentru că m-am îmbolnăvit
14 acum trei zile. Noi am năvălit în
partea de sud a cheretiţilor* şi
în cea care ţine de Iuda şi în par-
tea de sud a lui Caleb** şi am
15 ars Ţiclagul cu foc“. Şi David i-a
zis: „Vrei să mă cobori la ceata
aceea?“ Şi el a zis: „Jură-mi pe
Dumnezeu că nu mă vei omorî şi
nu mă vei da în mâinile stăpâ-
nului* meu şi te voi coborî la
ceata aceea“.
16 Şi l-a coborât şi, iată, erau îm-
prăştiaţi pe toată faţa pământu-
lui, mâncând* şi bând şi jucând,
pentru toată prada cea mare pe
care o luaseră din ţara filisteni-
17 lor şi din ţara lui Iuda. Şi David
i-a bătut din amurg şi până în sea-
ra zilei a doua; şi n-a scăpat nici
unul dintre ei, în afară de patru sute
de tineri care au încălecat pe că-
18 mile şi au fugit. Şi David a luat
înapoi tot ce luaseră amaleciţii; şi
David a luat înapoi şi pe cele
19 două soţii ale sale. Şi nu le-a lipsit
nici unul, mic sau mare, nici fii, nici
fiice, nici pradă, nici nimic din
toate câte luaseră de la ei: David
20 a adus toate* înapoi. Şi David a
luat toate oile şi boii, pe care
le-au mânat înaintea *celorlalte*
vite şi ei ziceau: „Aceasta este
prada lui David“.
21 Şi David a venit la cei două*
sute de inşi care erau prea obo-
siţi ca să-l urmeze pe David şi pe
care îi lăsase la pârâul Besor, şi
ei au ieşit în întâmpinarea lui
David şi în întâmpinarea poporu-
lui care era cu el; şi David s-a a-
propiat de popor şi i-a întrebat
22 de sănătate[a]. Şi toţi oamenii răi*
şi *ai lui* Belial[b] dintre cei care
merseseră cu David au răspuns
şi au zis: „Pentru că n-au mers cu
noi, nu le vom da nimic din pra-
da pe care am luat-o înapoi, ci
doar fiecăruia soţia sa şi fiii săi,
23 ca să-i ia şi să plece“. Dar David
a zis: „Să nu faceţi aşa, fraţii mei,
cu ceea ce ne-a dat Domnul, care
ne-a păzit şi a dat în mâna noas-
tră ceata care venea împotriva
24 noastră. Şi cine va asculta de voi
în lucrul acesta? Căci cum este
partea* celui care coboară la lup-
tă, aşa va fi şi partea celui care
rămâne la bagaje: vor împărţi
25 deopotrivă“. Şi aşa a fost din ziua
aceea înainte; şi el a făcut aceasta
regulă şi rânduială pentru Israel,
până în ziua aceasta.
26 Şi David a venit la Ţiclag şi a
trimis din pradă bătrânilor lui
Iuda, prietenilor săi, zicând: „Iată
un dar[c] pentru voi, din prada vrăj-
27 maşilor Domnului“: celor din Be-

19 *Vers. 8.
21 *Vers. 10.
22 *Deut. 13.13 Jud. 19.22.
24 *Num. 31.27 Ios. 22.8.

[a] *Lit.* „pace“ [b] *Nevrednici* [c] *Lit.* „o binecuvântare“

27 *Ios. 19.8. **Ios. 15.48; 21.14.
28 *Ios. 13.16. **1Cr. 27.27 †Ios. 15.50.
29 *Cap. 27.10. **Jud. 1.16.
30 *Num. 14.45. Ios. 12.14; 15.30; 19.4.
31 *Num. 13.22 Ios.14.13-15; 21.11-13. 2 Sam. 2.1. **Cap. 23.22

tel, şi celor din Ramotul* de sud[a], şi
28 celor din Iatir**, şi celor din Aroer*,
şi celor din Sifmot**, şi celor din
29 Eştemoa†, şi celor din Racal, şi
celor din cetăţile ierahmeeliţilor*, şi
celor din cetăţile cheniţilor**, şi
30 celor din Horma*, şi celor din Cor-
Aşan, şi celor din Atac, şi celor din
31 Hebron* şi tuturor locurilor pe unde
mersese** şi venise David, el şi
oamenii săi.

Moartea lui Saul

1 *1 Cr. 10.1-12. **Cap. 28.4.
2 *Cap. 14.49. 1 Cr. 8.33.
3 *2 Sam. 1.6.
4 *Jud. 9.54. 1 Cr. 10.4. **Jud. 14.3. Cap. 14.6; 17.26,36. †2 Sam. 1.14 ††2 Sam. 1.6; 1.10.

31 Şi filistenii* s-au luptat îm-
potriva lui Israel şi bărbaţii lui
Israel au fugit dinaintea filisteni-
lor şi au căzut ucişi pe muntele
2 Ghilboa**. Şi filistenii au urmă-
rit aprig pe Saul şi pe fiii săi şi
filistenii au lovit* pe Ionatan şi
pe Abinadab şi pe Malchişua, fiii
3 lui Saul. Şi lupta* a fost grea
pentru Saul şi arcaşii l-au ajuns
şi a fost foarte înspăimântat[b] de
4 arcaşi. Şi Saul a zis* purtătorului
armelor sale: „Scoate-ţi sabia şi
străpunge-mă cu ea, ca nu cumva
să vină aceşti necircumcişi** şi
să mă străpungă şi să-şi bată joc
de mine“. Iar purtătorul armelor
sale n-a vrut, pentru că se temea†
foarte mult. Şi Saul şi-a luat sabia
5 şi s-a aruncat[c]†† în ea. Şi pur-
tătorul armelor sale, când a văzut
că Saul era mort, s-a aruncat[c] şi
6 el în sabia lui şi a murit cu el. Şi Saul
şi cei trei fii ai săi şi pur-
tătorul armelor sale şi toţi oame-
7 nii săi au murit în aceeaşi zi. Şi
bărbaţii lui Israel care erau din-
colo de vale şi cei care erau din-
colo de Iordan au văzut că bărba-
ţii lui Israel au fugit şi că Saul şi
fiii săi erau morţi şi au părăsit
cetăţile şi au fugit. Şi filistenii au
venit şi au locuit în ele.
8 Şi a fost *aşa*: a doua zi au venit
filistenii ca să-i dezbrace pe cei
ucişi şi au găsit pe Saul şi pe cei
trei fii ai săi căzuţi pe muntele
9 Ghilboa. Şi i-au tăiat capul şi l-au
dezbrăcat de armele lui şi au tri-
mis în toate părţile, în ţara filis-
tenilor, ca să ducă vestea* în ca-
10 sele idolilor lor şi poporului. Şi
au pus armele* lui în casa astar-
teelor** şi i-au atârnat trupul† de
11 zidul Bet-Şanului††. Şi locuitorii
din Iabes-Galaad au auzit* despre
cele ce făcuseră filistenii lui Saul;
12 şi toţi bărbaţii viteji* s-au ridicat
şi au mers toată noaptea şi au luat
trupul lui Saul şi trupurile fiilor
săi de pe zidul Bet-Şanului şi au
venit la Iabes şi le-au ars** acolo.
13 Şi le-au luat oasele şi le-au în-
gropat* sub tamariscul din Iabes
şi au postit şapte zile**.

9 *Jud. 16.23; 16.24. 2 Sam. 1.20.
10 *Cap. 21.9. **Jud. 2.13. Cap. 7.3. †2 Sam. 21.12 ††Ios.17.11. Jud. 1.27.
11 *Cap. 11.1-13
12 *2 Sam. 2.4-7. **2 Cr. 16.14 Ier. 34.5. Amos 6.10.
13 *2 Sam. 2.4; 2.5; 21.12-14 **Gen. 50.10

[a] *Sau* „Ramot-Neghev“ [b] *Sau* „foarte rănit“ [c] *Sau* „a căzut“

CARTEA A DOUA A LUI SAMUEL[a]

David află despre moartea lui Saul

1 Şi a fost *aşa*: după moartea*
lui Saul, când s-a întors David de
la înfrângerea** amaleciţilor, Da-
vid a locuit două zile în Ţiclag.
2 Şi a fost *aşa*: a treia zi, iată, un
om* a venit din tabără de la Saul
cu hainele sfâşiate** şi cu ţărână
pe capul său. Şi a fost *aşa*: îndată
ce a venit la David, a căzut† la
3 pământ şi a făcut o plecăciune. Şi
David i-a zis: „De unde vii?“ Şi
el i-a zis: „Am scăpat din tabăra
4 lui Israel“. Şi David i-a zis: „Ce
s-a întâmplat*? Spune-mi, te
rog“. Şi el a spus: „Poporul a fugit
din luptă şi mulţi din popor au
căzut şi au murit; *chiar* şi Saul şi
Ionatan**, fiul său, au murit şi ei“.
5 Şi David a zis tânărului care-i
spusese *aceste lucruri*: „Cum de
ştii tu că sunt morţi Saul şi Iona-
6 tan, fiul său?“ Şi tânărul care-i is-
torisise a zis: „Treceam din întâm-
plare pe muntele Ghilboa* şi, iată,
Saul** era rezemat pe suliţa sa
şi, iată, care şi călăreţi îl urmăreau
7 cu înverşunare. Şi s-a uitat înapoi
şi m-a văzut şi m-a strigat. Şi eu
8 am zis: «Iată-mă!» Şi mi-a zis:
«Cine eşti tu?» Şi i-am zis: «Sunt
9 un amalecit». El mi-a zis din nou:
«Aruncă-te[b], te rog, asupra mea şi
omoară-mă, pentru că m-a cuprins
spaima; pentru că viaţa mea este
10 încă întreagă în mine». Şi m-am
aruncat[c] asupra lui şi l-am omo-
rât*, pentru că ştiam că nu mai
putea trăi după căderea sa. Şi am
luat coroana** care era pe capul
lui şi brăţara care era pe braţul lui
şi le-am adus aici domnului meu“.
11 Şi David şi-a apucat hainele şi
le-a sfâşiat*, tot aşa şi toţi bărba-
12 ţii care erau împreună cu el. Şi au
jelit şi au plâns şi au postit* până

1 *1 Sam. 31.6. **1 Sam. 30.17; 30.26.
2 *Cap. 4.10. **1 Sam. 4.12 †1 Sam. 25.23
4 *1 Sam. 4.16; 31.3. **1 Sam. 31.2
6 *1 Sam. 31.1. **1 Sam. 31.2-4
10 *Jud. 9.54. **2 Împ. 11.12
11 *Cap. 3.31; 13.31.
12 *1 Sam. 31.13

seara pentru Saul şi pentru Iona-
tan, fiul său, şi pentru poporul**
Domnului şi pentru casa lui Israel,
căci căzuseră prin sabie.
13 Şi David a zis tânărului care-i
spusese *aceste lucruri*: „De
unde eşti?“ Şi el a zis: „Sunt fiul
unui străin, al unui amalecit“.
14 Şi David i-a zis: „Cum* nu te-ai
temut să-ţi întinzi mâna** ca să
omori pe unsul Domnului?“
15 Şi David a chemat* pe unul dintre
tineri şi i-a zis: „Vino încoace şi
aruncă-te[d] asupra lui!“ Şi l-a lovit
16 şi a murit. Şi David i-a zis:
„Sângele* tău să fie asupra
capului tău! Pentru că gura** ta
a mărturisit împotriva ta, zicând:
«Am omorât pe unsul Dom-
nului»“.

Plângerea lui David pentru Saul şi pentru Ionatan

17 Şi David a plâns cu această
cântare de jale[e] pentru Saul şi
18 pentru Ionatan, fiul său. Şi a po-
runcit să înveţe pe fiii lui Iuda
cântarea arcului[f]*. Iată, este scri-
să în cartea** lui Iaşar[g].
19 „Gloria lui Israel ucisă pe înăl-
ţimile tale!
Cum* au căzut cei puternici!
20 Nu spuneţi* în Gat,
nu vestiţi pe străzile Ascalo-
nului**,
ca să nu se bucure fiicele† fi-
listenilor,
ca să nu se laude fiicele celor
necircumcişi††.
21 Munţi* de la Ghilboa! Nici
rouă**, nici ploaie să nu fie pes-
te voi!
Nici ogoare cu daruri ridi-
cate!
Pentru că acolo a fost profanat
scutul celor puternici,
scutul lui Saul, *ca* neuns† cu
untdelemn.

12 **Cap. 6.21.
14 *Num. 12.8. 1 Sam. 31.4. **1 Sam. 24.6; 26.9. Ps. 105.15.
15 *Cap. 4.10,12
16 *1 Sam. 26.9 Cap. 3.28. 1 Împ. 2.32-37 **Vers. 10. Lc. 19.22.
18 *1 Sam. 31.3 **Ios. 10.13.
19 *Vers. 27.
20 *1 Sam. 27.2; 31.8-13. Mica 1.10. **1 Sam. 6.17 Ier. 25.20. †Ex. 15.20. Jud. 11.34; 16.23. 1 Sam. 18.6. ††1 Sam. 31.4
21 *1 Sam. 31.1 **Jud. 5.23. Ezec. 31.15. †1 Sam. 10.1

---

[a] *Sau* „CARTEA A DOUA A ÎMPĂRAŢILOR“ [b] *Lit.* „Stai“ [c] *Lit.* „am stat“ [d] *Lit.* „cazi“ [e] *Plângere (sau bocet însoţit, de obicei, de bătaie în piept)* [f] *Sau „folosirea* arcului“ [g] *Sau* „Cartea Dreptului“, *probabil un nume al lui Israel*

22 *1 Sam. 18.4
23 *1 Sam. 13.2-4 **Jud. 14.18.

22 Arcul* lui Ionatan nu se întor-
cea înapoi
de la sângele celor ucişi,
de la grăsimea celor puternici
şi sabia lui Saul nu se întor-
cea goală.
23 Saul şi Ionatan, preaiubiţi şi
plăcuţi în vieţile lor,
chiar şi în moartea* lor nu s-au
despărţit.
Erau mai iuţi decât vulturii,
mai tari** decât leii.
24 Fiice ale lui Israel, plângeţi
după Saul,
care vă îmbrăca în stacojiu cu
strălucire[a],
care punea podoabe de aur
pe veşmintele voastre!
25 Cum au căzut cei puternici în
mijlocul luptei!
Ionatan este omorât pe înăl-
ţimile tale!

26 *1 Sam. 18.1; 18.3; 19.2; 20.17,41; 23.16.

26 Mă doare după tine, fratele
meu Ionatan!
Foarte plăcut îmi erai;
minunată a fost iubirea* ta
pentru mine:
întrecea iubirea femeilor!

27 *Vers. 19,25.

27 Cum* au căzut cei puternici
şi s-au pierdut armele de război!“

David împărat al lui Iuda la Hebron

1 *Jud. 1.1. 1 Sam. 23.2; 23.4,9; 30.7,8 **1 Sam. 30.31 Cap. 5.1,3. 1 Împ. 2.11.
2 *1 Sam. 30.5
3 *1 Sam. 27.2; 27.3; 30.1. 1 Cr. 12.1.
4 *1 Sam. 30.26 Cap. 5.5; 19.14,41-43. **1 Sam. 16.13 Cap. 5.3. †1 Sam. 31.11; 31.13.

2 Şi a fost *aşa*: după aceasta,
David a întrebat* pe Domnul,
zicând: „Să mă sui într-una din
cetăţile lui Iuda?“ Şi Domnul a
zis: „Suie-te!“ Şi David a zis:
„Unde să mă sui?“ Şi El a zis: „La
2 Hebron**!“ Şi David s-a suit a-
colo cu cele două* soţii ale sale,
Ahinoam din Izreel şi Abigail car-
3 melita, soţia lui Nabal. Şi pe oa-
menii* lui care erau cu el, David
i-a suit pe fiecare cu familia sa;
şi au locuit în cetăţile Hebronu-
4 lui. Şi bărbaţii lui Iuda* au venit
şi au uns** acolo pe David îm-
părat peste casa lui Iuda.
Şi i-au spus lui David: „Băr-
baţii† din Iabes-Galaad sunt ace-
ia care au înmormântat pe Saul“.
5 Şi David a trimis soli la bărbaţii
din Iabes-Galaad şi le-a zis: „Bi-
necuvântaţi* să fiţi de Domnul,
că aţi arătat această îndurare
domnului vostru, lui Saul, şi l-aţi
6 înmormântat! Şi acum Domnul
să vă arate* îndurare şi adevăr!
Chiar şi eu vă voi răsplăti îndu-
rarea aceasta, pentru că aţi făcut
7 acest lucru. Şi acum să vi se în-
tărească mâinile şi fiţi viteji,
pentru că domnul vostru Saul a
murit şi casa lui Iuda m-a uns
împărat peste ea“.

5 *Rut 2.20; 3.10. Ps. 115.15.
6 *Ex. 34.6. 2 Tim. 1.16; 1.18.

Iş-Boşet, împărat al lui Israel

8 *1 Sam. 14.50 Cap. 3.6. **Gen. 32.2. Ios. 21.38. Cap. 17.24.
9 *Ios. 22.9. **1 Sam. 29.1
11 *Cap. 5.5. 1 Împ. 2.11.

8 Şi Abner*, fiul lui Ner, că-
petenia oştirii lui Saul, a luat pe
Iş-Boşet[b], fiul lui Saul, şi l-a tre-
9 cut la Mahanaim**. Şi l-a făcut
împărat peste Galaad* şi peste
gheşuriţi şi peste Izreel** şi peste
Efraim şi peste Beniamin şi peste
10 tot Israelul. Iş-Boşet, fiul lui Saul,
era de patruzeci de ani când s-a
făcut împărat peste Israel şi a
împărăţit doi ani. Dar casa lui
11 Iuda a urmat pe David. Şi nu-
mărul* zilelor cât a fost David
împărat în Hebron peste casa lui
Iuda a fost de şapte ani şi şase
luni.

Abner ucide pe Asael

12 *Ios. 18.25.
13 *1 Sam. 26.6 Cap. 8.16. 1 Cr. 2.16; 11.6. **Ier. 41.12.

12 Şi Abner, fiul lui Ner, şi slu-
jitorii lui Iş-Boşet, fiul lui Saul,
au ieşit din Mahanaim spre Ga-
13 baon*. Şi Ioab*, fiul Ţeruiei, şi
slujitorii lui David au ieşit şi s-au
întâlnit la iazul** din Gabaon şi
au stat jos, aceştia dincoace de
iaz şi aceia dincolo de iaz.
14 Şi Abner a zis lui Ioab: „Să se
ridice, te rog, tinerii şi să se bată
înaintea noastră!“ Şi Ioab a spus:
15 „Să se ridice!“ Şi s-au ridicat şi
au trecut, după număr, doispre-
zece pentru Beniamin şi pentru Iş-
Boşet, fiul lui Saul, şi doisprezece
16 dintre slujitorii lui David. Şi au
apucat fiecare pe semenul său de
cap şi au înfipt unul altuia sabia
în coastă şi au căzut deodată. Şi
locul acela a fost numit Helcat-
Haţurim[c], care este lângă Gabaon.
17 Şi lupta a fost foarte aprigă în zi-
ua aceea. Şi Abner şi bărbaţii lui

[a] Sau „cu *lucruri* scumpe“ [b] *Numit Eş-Baal în 1 Cr. 8.33* [c] *Câmpul săbiilor ascuţite*

Israel au fost bătuţi înaintea
slujitorilor lui David.
18 *1 Cr. 2.16. **1 Cr. 12.8. †Ps. 18.33. Cânt. 2.17; 8.14. Hab. 3.19.
18 Şi acolo erau trei* fii ai Ţe-
ruiei: Ioab şi Abişai şi Asael. Şi
Asael era iute** de picior, ase-
menea căprioarelor† care sunt pe
19 câmp. Şi Asael a urmărit pe Ab-
ner şi, mergând, nu se abătea nici
spre dreapta nici spre stânga din
20 urma lui Abner. Şi Abner s-a uitat
în urma sa şi a zis: „Tu eşti, Asa-
21 el?“ Şi el a spus: „Eu sunt“. Şi Ab-
ner i-a zis: „Abate-te spre dreapta
sau spre stânga şi apucă pe unul
dintre tineri şi ia-ţi pentru tine ar-
mura lui!“ Dar Asael n-a vrut să
22 se abată din urma lui. Şi Abner a
zis din nou lui Asael: „Abate-te
din urma mea: de ce să te dobor
la pământ? Cum aş putea atunci
să-mi ridic faţa înaintea lui Ioab,
23 *Cap. 3.27; 4.6; 20.10. **Cap. 20.12
23 fratele tău?“ Dar n-a vrut să se
abată. Şi Abner i-a înfipt coada
suliţei în pântece[a]* şi suliţa i-a
ieşit prin spate. Şi a căzut acolo
şi a murit pe loc. Şi a fost *aşa*:
toţi câţi ajungeau la locul unde că-
zuse şi murise Asael se opreau**.
24 Iar Ioab şi Abişai au urmărit pe
Abner. Şi apunea soarele când au
ajuns la dealul Ama, care este în
dreptul Ghiahului, pe calea pus-
tiului Gabaonului.
25 Şi fiii lui Beniamin s-au adu-
nat după Abner şi s-au făcut un
grup şi au stat pe vârful unui deal.
26 Şi Abner a strigat către Ioab şi a
zis: „Va sfâşia oare sabia pentru
totdeauna? Nu ştii că la sfârşit va
fi amar? Şi până când nu vei
spune poporului să se întoarcă
de la urmărirea fraţilor săi?“
27 *Pr. 17.14.
27 Şi Ioab a zis: „Viu este Dumne-
zeu, dacă n-ai fi vorbit*, hotărât
că doar dimineaţă poporul s-ar fi
întors[b] fiecare de la urmărirea fra-
28 telui său“. Şi Ioab a sunat din
trâmbiţă şi tot poporul s-a oprit
şi n-au mai urmărit pe Israel, nici
nu s-au mai luptat.
29 Şi Abner şi oamenii săi au um-
blat prin câmpie[c]* toată noaptea
29 *Ios. 3.16.
aceea şi au trecut Iordanul şi au
mers prin tot Bitronul şi au ajuns
30 la Mahanaim. Şi Ioab s-a întors
de la urmărirea lui Abner şi a
adunat tot poporul; şi, dintre slu-
jitorii lui David, lipseau nouă-
31 sprezece oameni, şi Asael. Şi slu-
jitorii lui David loviseră din Be-
niamin şi din oamenii lui Abner
trei sute şaizeci de bărbaţi, care
32 şi muriseră. Şi au ridicat pe Asa-
32 *1 Sam. 20.6
el şi l-au înmormântat în mor-
mântul tatălui său, care era în
Betleem*. Şi Ioab a mers toată
noaptea cu oamenii săi şi li s-au
revărsat zorile în Hebron.
3 Şi a fost război* îndelungat în-
1 *1 Împ. 14.30 Ps. 46.9.
tre casa lui Saul şi casa lui David.
Şi David se întărea tot mai mult, iar
casa lui Saul slăbea tot mai mult.

Familia lui David

2 Şi lui David i s-au născut* fii în
Hebron: întâiul-născut al său
a fost Amnon din Ahinoam** din
2 *1 Cr. 3.1-4. **1 Sam. 25.42; 25.43.
3 Izreel; şi al doilea al său, Chi-
leab din Abigail carmelita, soţia
lui Nabal; şi al treilea, Absalom*,
3 *Cap. 15.1-10 **Ios. 13.13. 1 Sam. 27.8. Cap. 13.37; 14.32; 15.8.
fiul Maachei, fiica lui Talmai,
4 împăratul Gheşurului**; şi al
patrulea, Adonia*, fiul Haghitei; şi
4 *1 Împ. 1.5.
al cincilea, Şefatia, fiul Abitalei;
5 şi al şaselea, Itream din Egla, so-
ţia lui David. Aceştia i s-au năs-
cut lui David în Hebron.

Abner pentru David

6 Şi a fost *aşa*: pe când era răz-
boi între casa lui Saul şi casa lui
David, Abner a ţinut cu tărie la
7 casa lui Saul. Şi Saul avea o ţii-
7 *Cap. 21.8,11. **Cap. 16.21
toare, al cărei nume era Riţpa*,
fiica lui Aia. Şi *Iş-Boşet* i-a zis
lui Abner: „De ce ai intrat la ţii-
8 toarea** tatălui meu?“ Şi Abner
8 *Deut. 23.18 1 Sam. 24.14 Cap. 9.8; 16.9
s-a mâniat foarte tare de cuvintele
lui Iş-Boşet şi a zis: „Sunt eu cap
de câine*, eu, care astăzi, împo-
triva lui Iuda, arăt îndurare casei
lui Saul, tatăl tău, fraţilor săi şi
prietenilor săi şi nu te-am dat în
mâna lui David, şi totuşi mă în-
vinuieşti astăzi de nelegiuire cu
9 femeia aceasta? Aşa să facă*
9 *Rut 1.17. 1 Împ. 19.2.

[a] *Sau* „sub a cincea *coastă*“ [b] *Lit.* „s-ar fi suit“ [c] *Ebr.* „Araba“

9 **1 Sam. 15.28; 16.1,12; 28.17 1 Cr. 12.23.

10 *Jud. 20.1. 1 Sam. 3.20. Cap. 17.11. 1 Împ. 4.25.

Dumnezeu lui Abner şi încă mai
mult, dacă nu-i voi face aşa cum a
10 jurat** Domnul lui David: de
a muta împărăţia de la casa lui
Saul şi de a ridica tronul lui Da-
vid peste Israel şi peste Iuda, de
11 la Dan* până la Beer-Şeba". Şi
Iş-Boşet nu i-a putut răspunde lui
Abner un alt cuvânt, pentru că se
temea de el.
12 Şi Abner a trimis soli la Da-
vid, din partea lui, zicând: „A cui
este ţara?" *şi* zicând: „Fă legământ
cu mine şi, iată, mâna mea va fi
cu tine, ca să-ţi aducă pe tot Is-
13 raelul". Şi el a zis: „Bine, voi face
legământ cu tine, dar cer un lu-
cru de la tine, să nu-mi vezi* faţa
dacă nu-mi vei aduce întâi pe
Mical**, fiica lui Saul, când vei
14 veni să-mi vezi faţa". Şi David a
trimis soli la Iş-Boşet*, fiul lui
Saul, zicând: „Dă-mi pe soţia
mea, Mical, cu care m-am logo-
dit pentru** o sută de prepuţuri
15 ale filistenilor". Şi Iş-Boşet a tri-
mis şi a luat-o de la soţul ei, de
16 la Paltiel*, fiul lui Laiş. Şi soţul
ei a mers cu ea şi plângea, mer-
gând în urma ei până la Bahu-
rim*. Atunci Abner i-a zis: „Plea-
că, întoarce-te!" Şi el s-a întors.
17 Şi Abner a vorbit bătrânilor lui
Israel, zicând: „L-aţi cerut altădată
pe David ca împărat peste voi.
18 Acum deci faceţi-l! Pentru că
Domnul a vorbit* despre David,
zicând: «Prin mâna lui David,
robul Meu, voi salva pe poporul
Meu Israel din mâna filistenilor
şi din mâna tuturor vrăjmaşilor
19 săi»". Şi Abner a vorbit şi în auzul
lui Beniamin*. Şi Abner s-a dus
să spună şi în auzul lui David, la
Hebron, tot ce era bine în ochii
lui Israel şi în ochii întregii case
20 a lui Beniamin. Şi Abner a venit
la David în Hebron, şi douăzeci
de bărbaţi cu el. Şi David a făcut
un ospăţ lui Abner şi oamenilor
21 care erau cu el. Şi Abner a zis lui
David: „Mă voi ridica şi voi mer-
ge şi voi aduna* tot Israelul la

13 *Gen. 43.3. **1 Sam. 18.20; 19.11; 25.44. Cap. 6.16.

14 *Cap. 2.10. **1 Sam. 18.25; 18.27.

15 *1 Sam.25.44

16 *Cap. 19.16.

18 *Vers. 9.

19 *1 Sam. 10.20; 10.21. 1 Cr. 12.29.

21 *Vers. 10,12.

21 **1 Împ. 11.37

domnul meu, împăratul, ca să fa-
că legământ cu tine şi să împă-
răţeşti** peste tot ce îţi doreşte
sufletul". Şi David a dat drumul
lui Abner şi el a mers în pace.

Abner omorât de Ioab

22 Şi, iată, slujitorii lui David
şi Ioab au venit de la *urmărirea*
unei cete şi au adus mare pradă
cu ei. Şi Abner nu *mai* era cu
David în Hebron, pentru că îi dă-
duse drumul şi plecase în pace.
23 Şi Ioab a venit, şi toată oştirea care
era cu el; şi i-au spus lui Ioab, zi-
când: „Abner, fiul lui Ner, a venit
la împărat şi el i-a dat drumul şi
24 a plecat în pace". Şi Ioab a intrat
la împărat şi a zis: „Ce ai făcut?
Iată, Abner a venit la tine: pentru
ce i-ai dat drumul şi a plecat?
25 Cunoşti pe Abner, fiul lui Ner, că
a venit să te înşele şi să afle*
ieşirile tale şi intrările tale şi să
26 ştie tot ce faci". Şi Ioab a ieşit de
la David şi a trimis soli după
Abner şi l-au adus înapoi de la
fântâna Sira; dar David nu ştia.
27 Când Abner s-a întors la Hebron,
Ioab l-a luat deoparte* în mijlocul
porţii, ca să-i vorbească în taină
şi acolo l-a lovit în pântece** şi
acesta a murit, pentru sângele†
lui Asael, fratele său.

Plângerea lui David pentru Abner

28 Şi după aceea David a auzit
şi a zis: „Sunt nevinovat, eu şi îm-
părăţia mea, înaintea Domnului
pentru totdeauna de sângele lui
29 Abner, fiul lui Ner. El să cadă*
asupra capului lui Ioab şi asupra
întregii case a tatălui său; şi să
nu lipsească din casa lui Ioab
om** care are o scurgere, sau care
este lepros, sau care se sprijină în
băţ, sau care cade prin sabie, sau
30 care este lipsit de pâine!" Astfel
au ucis Ioab şi Abişai, fratele său,
pe Abner, pentru că-l omorâse pe
Asael*, fratele lor, în luptă la
Gabaon.
31 Şi David i-a zis lui Ioab şi
întregului popor care era cu el:
„Sfâşiaţi-vă* hainele şi încinge-
ţi-vă** cu sac şi ţineţi doliu pen-
tru Abner!" Şi împăratul David

25 *Deut. 28.6. 1 Sam. 29.6. Is. 37.28.

27 *Cap. 20.9,10 1 Împ. 2.5. **Cap. 4.6. †Cap. 2.23.

29 *Deut. 21.6-9 1 Împ. 2.32; 2.33. **Lev. 15.2.

30 *Cap. 2.23.

31 *Ios. 7.6. Cap. 1.2,11. **Gen. 37.34

32 mergea în urma sicriului. Şi l-au
înmormântat pe Abner în Hebron;
şi împăratul şi-a ridicat glasul şi
a plâns la mormântul lui Abner;
şi tot poporul a plâns.
33 Şi împăratul a plâns pentru Ab-
ner şi a zis:
„Să moară Abner cum moare
un nebun[a]*?
34 Mâinile tale nu erau legate,
nici picioarele tale puse în fiare;
ai căzut
cum cade cineva înaintea fii-
lor nelegiuirii“.
Şi tot poporul a plâns din nou
35 pentru el. Şi tot poporul a venit
să-l facă* pe David să mănânce
pâine, pe când era încă ziuă, dar
David a jurat, zicând: „Aşa să-mi
facă** Dumnezeu, şi încă mai
mult, dacă voi gusta pâine sau alt-
ceva înainte† de apusul soarelui“.
36 Şi tot poporul a văzut şi a fost
bine în ochii lor, aşa cum tot ce
făcea împăratul era bine în ochii
37 întregului popor. Şi tot poporul
şi tot Israelul au cunoscut în ziua
aceea că moartea lui Abner, fiul
lui Ner, n-a fost de la împărat.
38 Şi împăratul a zis slujitorilor săi:
„Nu ştiţi că o căpetenie şi un mare
39 om a căzut astăzi în Israel? Şi
eu sunt slab astăzi, deşi[b] sunt uns
împărat, şi oamenii aceştia, fiii
Ţeruiei, sunt mai puternici* de-
cât mine[c]. Domnul să răsplă-
tească** celui care a făcut rău
după răutatea lui!“

33 *Cap. 13.12; 13.13.
35 *Cap. 12.17. Ier. 16.7,8. **Rut 1.17. †Jud. 20.26. Cap. 1.12.
39 *Cap. 19.5-7. **Cap. 19.13 1 Împ. 2.5,6; 2.33,34. Ps. 28.4; 62.12. 2 Tim. 4.14.

Uciderea lui Iş-Boşet

4 Şi când a auzit fiul lui Saul
că Abner a murit în Hebron, i-au
slăbit* mâinile; şi tot Israelul s-a
2 tulburat**. Şi fiul lui Saul avea
doi oameni căpetenii peste cete:
numele unuia era Baana şi nume-
le celuilalt, Recab, fii ai lui Ri-
mon din Beerot, dintre fiii lui Be-
niamin. (Pentru că şi Beerot* este
3 socotit la Beniamin. Şi cei din
Beerot au fugit la Ghitaim* şi au
locuit temporar acolo până în
ziua aceasta.)
4 Şi Ionatan*, fiul lui Saul, avea
un fiu, care era olog de picioare.
El era de cinci ani când a venit
ştirea din Izreel** despre Saul
şi Ionatan, şi doica lui l-a luat şi
a fugit. Şi a fost *aşa*: pe când
se grăbea ea să fugă, el a căzut
şi a rămas olog. Şi numele lui era
Mefiboşet[d]†.
5 Şi Recab şi Baana, fiii lui Ri-
mon din Beerot, au mers şi au a-
juns pe la arşiţa zilei în casa*
lui Iş-Boşet, care se odihnea la
6 amiază. Şi au intrat acolo în mij-
locul casei, ca şi cum ar fi venit
să aducă grâu, şi l-au lovit în pân-
tece*; şi Recab şi Baana, fratele
7 său, au scăpat. Şi ei intraseră în
casă şi el era culcat pe patul său
în camera sa de dormit; şi l-au lo-
vit şi l-au omorât şi i-au tăiat capul
şi i-au luat capul şi au mers toată
8 noaptea pe calea câmpiei. Şi au
adus capul lui Iş-Boşet la David, la
Hebron, şi au zis împăratului: „Iată
capul lui Iş-Boşet, fiul lui Saul,
vrăjmaşul tău, care ţi-a căutat*
viaţa. Şi Domnul a răzbunat as-
tăzi pe domnul meu, împăratul,
împotriva lui Saul şi a seminţei lui“.
9 Şi David a răspuns lui Recab şi
lui Baana, fratele său, fiilor lui
Rimon din Beerot, şi le-a zis: „Viu
este Domnul, care a răscumpărat*
sufletul meu din orice strâmtorare,
10 când cineva* mi-a spus, zicând:
«Iată, Saul este mort!», socotind
că *mi*-a adus o ştire bună, l-am
apucat şi l-am ucis la Ţiclag, ca
să-l răsplătesc pentru ştirea lui.
11 Cu cât mai mult când nişte oameni
răi au ucis pe un om drept, în casa
lui, pe patul lui, să nu cer eu sân-
gele* lui din mâna voastră şi să
12 nu vă iau de pe pământ?“ Şi Da-
vid a poruncit* tinerilor săi şi i-au
ucis şi le-au tăiat mâinile şi pi-
cioarele şi i-au spânzurat la He-
bron, lângă iaz. Şi au luat capul lui
Iş-Boşet şi l-au înmormântat în
mormântul** lui Abner, în Hebron.

1 *Ezra 4.4. Is. 13.7. **Mt. 2.3.
2 *Ios. 18.25.
3 *Neem. 11.33
4 *Cap. 9.3. **1 Sam. 29.1; 29.11. †Cap. 9.6. 1 Cr. 8.34.
5 *Cap. 2.8,9.
6 *Cap. 2.23; 20.10.
8 *1Sam.19.2; 19.10,11; 23.15; 25.29.
9 *Gen. 48.16. 1 Împ. 1.29. Ps. 31.7.
10 *Cap. 1.2,4; 1.15.
11 *Gen. 9.5.
12 *Cap. 1.15. **Cap. 3.32.

[a] *Ebr.* „nabal“ [b] *Lit.* „şi“ [c] *Sau* „prea tari pentru mine“ [d] *Numit şi* „Merib-Baal“

David împărat peste tot Israelul

5 Şi toate seminţiile lui Israel
au venit la David în Hebron şi
au vorbit, zicând: „Iată, suntem
2 osul* tău şi carnea ta. Mai înain-
te, când Saul era împărat peste
noi, tu* erai cel care conduceai a-
fară şi aduceai înăuntru pe Is-
rael. Şi Domnul ţi-a zis: «Tu vei fi
păstorul** poporului Meu, Israel,
şi tu vei fi conducătorul† lui Is-
3 rael»“. Deci toţi bătrânii* lui Is-
rael au venit la împărat, în He-
bron. Şi împăratul David a făcut
legământ** cu ei în Hebron îna-
intea† Domnului. Şi l-au uns pe
David împărat peste Israel.
4 David era de treizeci* de ani
când s-a făcut împărat; el a îm-
5 părăţit** patruzeci de ani. În He-
bron a împărăţit* şapte ani şi şase
luni peste Iuda şi în Ierusalim
a împărăţit treizeci şi trei de ani
peste tot Israelul şi Iuda.

David cucereşte Ierusalimul

6 Şi împăratul a mers cu oame-
nii săi la Ierusalim* împotriva
iebusiţilor**, locuitorii ţării. Şi ei
i-au vorbit lui David, zicând: „Nu
vei intra aici; pentru că până şi
orbii şi ologii îţi vor fi împotri-
vă![a]“ Vrând să zică: „David nu va
7 intra nicidecum aici“. Şi David a
luat cetăţuia Sionului, care este
8 cetatea* lui David. Şi David a zis
în ziua aceea: „Oricine va bate pe
iebusiţi* şi se va sui spre canalul
de apă, *să arunce în el* şi pe o-
logi şi pe orbi, urâţi de sufletul lui
David...!“ De aceea se zice: „Orbul şi
9 ologul nu vor intra în casă“. Şi David
a locuit în cetăţuie şi a nu-
mit-o cetatea* lui David. Şi David
a zidit *întărituri* de jur-împrejur,
de la Milo[b] şi spre interior.
10 Şi David ajungea din ce în ce
mai mare, pentru că Domnul*
Dumnezeul oştirilor era cu** el.

Casa lui David

11 Şi Hiram*, împăratul Tirului,
a trimis soli la David şi lemn de
cedru şi tâmplari şi zidari; şi ei au
12 zidit o casă lui David. Şi David a
cunoscut că Domnul îl întărea
împărat peste Israel şi că înălţa*
împărăţia sa pentru poporul**
Său Israel.
13 Şi David şi-a mai luat* ţiitoa-
re şi soţii din Ierusalim, după ce a
venit de la Hebron; şi lui David i
14 s-au mai născut fii şi fiice. Şi a-
cestea sunt numele* celor care i
s-au născut în Ierusalim: Şamua şi
15 Şobab şi Natan şi Solomon** şi
16 Ibhar şi Elişua şi Nefeg şi Iafia
şi Elişama* şi Eliada şi Elifelet.

David învinge pe filisteni

17 Şi, când au auzit filistenii*
că-l unseseră pe David împărat
peste Israel, toţi filistenii s-au
suit să-l caute pe David; şi David
a auzit şi a coborât** în cetăţuie.
18 Şi filistenii veniseră şi se răs-
19 pândiseră în Valea* Refaim. Şi
David a întrebat* pe Domnul, zi-
când: „Să mă sui împotriva fi-
listenilor? Îi vei da în mâna mea?“
Şi Domnul a zis** lui David: „Su-
ie-te! Pentru că voi da negreşit
20 pe filisteni în mâna ta“. Şi Da-
vid a venit la Baal-Peraţim* şi
David i-a bătut acolo. Şi el a spus:
„Domnul a rupt pe vrăjmaşii mei
înaintea mea ca ruperea de ape“.
De aceea a pus numele locului
21 aceluia Baal-Peraţim[c]. Şi şi-au
lăsat acolo idolii lor şi David şi
oamenii săi i-au luat*.
22 Şi filistenii* s-au suit din nou şi
s-au răspândit în Valea Refaim.
23 Şi David a întrebat* pe Dom-
nul. Şi El a zis: „Să nu te sui; în-
conjoară-i prin spate şi să mergi
asupra lor în dreptul duzilor.
24 Şi va fi *aşa*: când vei auzi în vâr-
furile duzilor un vuiet* de um-
blet, grăbeşte-te, pentru că atunci
Domnul a ieşit** înaintea ta, ca
25 să bată tabăra[d] filistenilor“. Şi Da-
vid a făcut aşa cum îi poruncise
Domnul şi a bătut pe filisteni,
de la Gheba* până la Ghezer**.

Chivotul la Obed-Edom

6 Şi David a adunat din nou
pe toţi bărbaţii aleşi ai lui Israel,

1 *Gen. 29.14 Jud. 9.2. Cap. 19.12,13
2 *1 Sam. 18.5; 18.13,16. **1 Sam. 16.1 †1 Sam. 25.30 Ps. 78.71.
3 *Cap. 3.17. 1 Cr. 11.3. **Cap. 2.4; 3.21. 2 Împ. 11.17. †Jud. 11.11. 1 Sam. 23.18
4 *Gen. 41.46. Num. 4.3. Lc. 3.23. **1 Împ. 2.11 1 Cr. 26.31; 29.27.
5 *Cap. 2.11. 1 Cr. 3.4.
6 *Jud. 1.21. **Ios. 15.63. Jud. 1.8; 19.11,12.
7 *Cap. 6.12; 6.16. 1 Împ. 2.10; 8.1; 9.24.
8 *1 Cr. 11.6-9
9 *Vers. 7. 1 Împ. 9.15; 9.24.
10 *1 Sam. 17.45 **1 Sam. 18.12; 18.28.
11 *1 Împ. 5.1; 5.10,18. 1 Cr. 14.1.
12 *Num. 24.7. **Is. 45.4.
13 *Deut. 17.17. 1 Cr. 3.9; 14.3.
14 *1 Cr. 3.5; 14.4. **Cap. 12.24
16 *1 Cr. 3.6.
17 *1 Cr. 11.16; 14.8. **Cap. 23.14
18 *Gen. 14.5. Ios. 15.8; 18.16. Is. 17.5.
19 *1 Sam. 23.2 **Cap. 2.1.
20 *1 Cr. 14.11. Is. 28.21.
21 *Deut. 7.5,25 1 Cr. 14.12.
22 *1 Cr. 14.13.
23 *Vers. 19.
24 *2 Împ. 7.6. 1 Cr. 14.15. **Jud. 4.14.
25 *1 Cr. 14.16. **Ios. 16.10.

[a] *Lit.* „te vor da înapoi“; *sau* „Nu vei intra aici, decât dacă vei da afară orbii şi ologii!“ [b] *Bastion, Fortificaţie* [c] *Locul ruperilor sau Stăpânul spărturilor* [d] *Sau* „armata“

2 treizeci de mii. Şi David s-a ri-
dicat şi a mers spre Baale-Iuda*
cu tot poporul care era cu el, ca
să aducă de acolo chivotul lui
Dumnezeu, chemat pe nume după
Numele** Domnului oştirilor
3 care şade† între[a] heruvimi. Şi au
pus chivotul lui Dumnezeu pe un
car* nou şi l-au scos din casa lui
Abinadab, care era pe deal**. Şi
Uza şi Ahio, fiii lui Abinadab,
4 conduceau carul cel nou. Şi l-au
scos din casa* lui Abinadab,
care era pe deal, cu chivotul lui
Dumnezeu; şi Ahio mergea îna-
5 intea chivotului. Şi David şi toa-
tă casa lui Israel cântau* înain-
tea Domnului din tot felul de
instrumente de lemn de chiparos
şi din harfe şi din lire şi din
tamburine şi din fluiere şi din
chimvale.
6 Şi, când au venit la aria lui
Nacon*, Uza a întins mâna spre
chivotul lui Dumnezeu şi l-a apu-
cat**, pentru că boii s-au potic-
7 nit[b]. Şi mânia Domnului s-a aprins
împotriva lui Uza; şi Dumnezeu
l-a lovit* acolo pentru greşeala
sa; şi a murit acolo, lângă chivo-
8 tul lui Dumnezeu. Şi David s-a
mâhnit că Domnul făcuse o rup-
tură în Uza; şi a numit locul a-
cela Pereț-Uza[c] până în ziua
9 aceasta. Şi David s-a temut* în
ziua aceea de Domnul şi a zis:
„Cum să vină la mine chivotul
10 Domnului?“ Şi David n-a vrut
să mute chivotul Domnului la
el, în cetatea* lui David, ci Da-
vid l-a dus deoparte, în casa lui
11 Obed-Edom ghititul**. Şi chivo-
tul* Domnului a rămas trei luni
în casa lui Obed-Edom ghititul.
Şi Domnul a binecuvântat**
pe Obed-Edom şi toată casa lui.

Chivotul la Ierusalim

12 Şi i s-a spus împăratului Da-
vid, zicând: „Domnul a binecu-
vântat casa lui Obed-Edom şi tot
ce este al lui, datorită chivotului

2 *Ios. 15.9,10. 1 Sam. 7.1. **1 Cr. 13.5; 13.6. Lev. 24.16. †Ex. 15.22. 1 Sam. 4.4. Ps. 80.1.
3 *Num. 7.6-8. 1 Sam. 6.7. **1 Sam. 26.1
4 *1 Sam. 7.1. 1 Cr. 13.7.
5 *1 Sam. 18.6; 18.7. 1 Cr. 13.8; 15.28.
6 *1 Cr. 13.9. **Num. 4.15; 4.19,20.
7 *1 Sam. 6.19 1 Cr. 13.10.
9 *Deut. 9.19. Ps. 119.120. Lc. 5.8,9.
10 *Cap. 5.7. **1 Cr. 13.13; 26.4-8.
11 *1 Cr. 13.14. **Gen. 30.27; 39.5.

lui Dumnezeu“. Şi David s-a dus*
şi a suit cu bucurie chivotul lui
Dumnezeu din casa lui Obed-
13 Edom în cetatea lui David. Şi a
fost *aşa*: când cei care purtau*
chivotul Domnului făceau şase
paşi, el jertfea** un bou şi un
14 vițel gras. Şi David juca* din toa-
tă puterea lui înaintea Domnului.
Şi David era încins cu un efod**
15 de in subțire. Şi David şi toată
casa lui Israel au adus* chivotul
Domnului cu strigăt de bucurie şi
cu sunet de trâmbiță.
16 Şi a fost *aşa*: când a intrat chi-
votul Domnului în cetatea lui
David, Mical*, fiica lui Saul, s-a
uitat pe fereastră şi l-a văzut pe
împăratul David sărind şi jucând
înaintea Domnului; şi l-a dispre-
țuit în inima ei.
17 Şi au adus* chivotul Domnu-
lui şi l-au pus la locul** său, în
mijlocul cortului pe care îl în-
tinsese David pentru el. Şi David
a înălțat† arderi-de-tot şi jertfe
18 de pace înaintea Domnului. Şi,
când a terminat David de adus
arderea-de-tot şi jertfele de pace,
a binecuvântat* poporul în Nu-
19 mele Domnului oştirilor. Şi a îm-
părțit* la tot poporul, la toată
mulțimea lui Israel, la bărbați şi
la femei, fiecăruia câte o turtă de
pâine şi câte o bucată[d] *de carne*
şi câte o turtă de stafide. Şi tot po-
porul a plecat fiecare la casa lui.
20 Şi David s-a întors să-şi bine-
cuvânteze* casa. Şi Mical, fiica
lui Saul, a ieşit înaintea lui David
şi i-a zis: „Cât de onorabil s-a ară-
tat astăzi împăratul lui Israel,
care s-a dezgolit** astăzi înaintea
ochilor roabelor slujitorilor săi,
cum se dezgoleşte fără ruşine unul
21 din oamenii† de rând“. Şi David
a zis către Mical: „*Am făcut-o*
înaintea Domnului, care m-a ales*
mai mult decât pe tatăl tău şi
mai mult decât toată casa lui, ca

12 *1 Cr. 15.25.
13 *Num. 4.15. Ios. 3.3. 1 Sam. 6.15. 1 Cr. 15.2; 15.15,26. **1 Împ. 8.5.
14 *Ex. 15.20. Ps. 30.11. **1 Sam. 2.18 1 Cr. 15.27.
15 *1 Cr. 15.28.
16 *Cap. 3.14. 1 Cr. 15.29.
17 *1 Cr. 16.1. **1 Cr. 15.1. 2 Cr. 1.4. Ps. 132.8. †1 Împ. 8.5; 8.62,63.
18 *1 Împ. 8.55. 1 Cr. 16.2.
19 *1 Cr. 16.3.
20 *Ps. 30 titlu. **Vers. 14,16 1 Sam. 19.24 †Jud. 9.4.
21 *1 Sam. 13.14; 15.28.

[a] *Sau* „pe“ [b] *Sau* „au scăpat“ *sau* „au alunecat“ [c] *Ruperea lui Uza* [d] *Sau* „o măsură *de vin*“ *sau* „o turtă de curmale“

să mă pună[a] conducător peste po-
porul Domnului, peste Israel; deci
am jucat înaintea Domnului.
22 Şi mă voi arăta şi mai de nimic
decât atât şi voi fi şi mai înjosit
în ochii mei; cât despre roabele
de care ai vorbit, de ele voi fi o-
23 norat“. Şi Mical, fiica lui Saul, n-a
avut copil până în ziua morţii ei.

David doreşte să zidească o casă lui Dumnezeu

7 Şi a fost *aşa*: când a locuit*
împăratul în casa lui şi Domnul
i-a dat odihnă de toţi vrăjmaşii
2 lui de jur-împrejur, împăratul i-a
zis profetului Natan: „Vezi, eu
locuiesc într-o casă* de cedru, iar
chivotul** lui Dumnezeu locuieş-
3 te într-un cort[b]†“. Şi Natan a spus
împăratului: „Mergi şi fă tot ce
este în inima* ta, pentru că Dom-
nul este cu tine“.
4 Şi a fost *aşa*: în aceeaşi noapte,
cuvântul Domnului a fost către
5 Natan, zicând: „Mergi şi spune
robului Meu David: «Aşa zice
Domnul: «Îmi vei zidi* tu o casă,
6 ca să locuiesc în ea? Pentru că
Eu n-am locuit în casă din ziua*
în care am scos pe fiii lui Israel
din Egipt până în ziua aceasta,
ci am umblat într-un cort** şi
7 într-un locaş. În toate locurile în
care am umblat* cu toţi fiii lui
Israel, am spus Eu un cuvânt
vreuneia din seminţiile lui Israel
căreia i-am poruncit să fie păs-
torul** poporului Meu Israel, zi-
când: «De ce nu Mi-aţi zidit o casă
8 de cedru?» Acum deci, aşa vei
spune robului Meu David: «Aşa
zice Domnul oştirilor: «Te-am
luat* din staul, dinapoia oilor, ca
să fii conducător** peste poporul
9 Meu, peste Israel. Şi oriunde ai
mers, am fost cu* tine şi i-am ni-
micit** pe toţi vrăjmaşii tăi dina-
intea ta şi-ţi voi face un nume
mare†, ca numele celor mari care
10 sunt pe pământ. Şi voi rândui un
loc poporului Meu Israel şi îl voi
sădi*, ca să locuiască într-un loc
al său şi să nu mai fie tulburat;
şi fiii răutăţii nu-l vor mai asu-
11 pri** ca înainte şi *ca* din ziua în
care am poruncit* judecători pes-
te poporul Meu Israel; şi ţi-am
dat odihnă de toţi vrăjmaşii tăi.
Şi Domnul îţi mai spune că îţi
12 va face** o casă. Când se vor îm-
plini* zilele tale şi vei adormi**
cu părinţii tăi, voi ridica† sămân-
ţa ta după tine, care va ieşi din
trupul tău[c], şi-i voi întări împă-
13 răţia. El va zidi* o casă Numelui
Meu şi Eu voi întări** tronul
împărăţiei lui pentru totdeauna.
14 Eu* îi voi fi tată şi el Îmi va
fi fiu. Dacă va face nelegiuire**, îl
voi mustra cu nuiaua omeneas-
că[d] şi cu loviturile fiilor oameni-
15 lor. Dar îndurarea[e] Mea nu se va
îndepărta de la el, cum am luat-o*
de la Saul, pe care l-am îndepăr-
16 tat dinaintea ta. Şi casa ta şi îm-
părăţia ta vor fi întărite[f]* pentru
totdeauna înaintea ta[g]; tronul tău
va fi neclintit pentru totdeauna»“.
17 Potrivit cu toate aceste cuvin-
te şi potrivit cu viziunea aceasta,
aşa i-a vorbit Natan lui David.

Rugăciunea lui David

18 Şi împăratul David a intrat
şi a stat înaintea Domnului şi a zis:
„Cine* sunt eu, Doamne Dumne-
zeule? Şi ce este casa mea, că
19 m-ai adus până aici? Şi încă a-
ceasta a fost prea puţin în ochii
Tăi, Doamne Dumnezeule! Şi Tu
ai vorbit* chiar şi de casa robului
Tău pentru un viitor îndepărtat. Şi
este aceasta *după* legea omului**,
20 Doamne Dumnezeule? Şi ce să-Ţi
mai spună David? Pentru că Tu
cunoşti* pe robul Tău, Doamne
21 Dumnezeule! Pentru cuvântul Tău
şi după inima* Ta ai făcut toată
această măreţie, ca s-o faci cunos-
22 cut robului Tău. De aceea, mare*
eşti Tu, Doamne Dumnezeule!
Pentru că nimeni** nu este ca Ti-
ne şi nu este Dumnezeu în afară
de Tine, după toate câte am auzit

1 *1 Cr. 17.1.
2 *Cap. 5.11. **Fap. 7.46. †Ex. 26.1; 40.21.
3 *1 Împ. 8.17; 8.18. 1 Cr. 22.7; 28.2.
5 *1 Împ. 5.3; 8.19. 1 Cr. 22.8; 28.3.
6 *1 Împ. 8.16. **Ex. 40.18; 40.19,34.
7 *Lev. 26.11; 26.12. Deut. 23.14. **Cap. 5.2. Ps. 78.71,72. Mt. 2.6. Fap. 20.28.
8 *1 Sam. 16.11; 16.12. Ps. 78.70. **Cap. 6.21.
9 *1 Sam. 18.14 Cap. 5.10; 8.6,14. **1 Sam. 31.6 Ps. 18.37-42; 89.23. †Gen. 12.2.
10 *Ex. 15.17. Ps. 44.2; 80.8 Ier. 24.6. Amos 9.15.
10 **Ps. 89.22. Is. 60.18.
11 *Jud. 2.14-16 1 Sam. 12.9; 12.11. Ps. 106.42. **Ex. 1.21. 1 Sam. 25.28 1 Împ. 11.38.
12 *1 Împ. 2.1. **Deut. 31.16 1 Împ. 1.21. Fap. 13.36. †1 Împ. 8.20. Ps. 132.11.
13 *1 Împ. 5.5; 6.12; 8.19. 1 Cr. 22.10; 28.6. **Ps. 89.4; 89.29,36,37.
14 *Ps. 89.26,27 2 Cor. 6.18. Ev. 1.5. **1 Împ. 11.34 Ps. 89.30-33.
15 *1 Sam. 15.23; 15.28; 16.14. 1 Împ. 11.13; 11.34.
16 *Ps. 89.36,37 Ioan 12.34.
18 *Gen. 32.10. Ex. 3.11. 1 Sam. 18.18
19 *Vers. 12,13. **Is. 55.8.
20 *Gen. 18.19. 1 Sam. 16.7. Ps. 139.1. Ioan 21.17.
21 *1 Cr. 17.9. Ef. 4.32.
22 *Deut. 10.17. 1 Cr. 16.25. 2 Cr. 2.5. Ps. 48.1; 86.10; 96.4; 135.5; 145.3. Ier. 10.6. **Ex. 15.11. Deut. 3.24; 4.35; 32.39. Is. 45.5.

[a] *Sau* „ca să poruncească“ [b] *Lit.* „sub covoare“ [c] *Lit.* „din măruntaiele tale“ [d] *Sau* „toiagul bărbaţilor“
[e] *Sau* „bunătatea“ [f] *Sau* „sigure“ [g] *Sau* „înaintea Mea“

22 †Ex. 10.2. Ps. 44.1.
23 *Deut. 4.7,32; 33.29. Ps. 147.20. **Deut. 10.21 †Deut. 15.15. ††Deut. 9.26. Neem. 1.10.
24 *Deut. 26.18. **Ps. 48.14.
28 *Ioan 17.17.
29 *Cap. 22.51.

23 cu urechile† noastre. Și cine este
ca poporul Tău, ca Israel, singura*
națiune de pe pământ la care
Dumnezeu a venit[a], ca să-l răs-
cumpere pentru a fi poporul Său și
să-Și facă un Nume, și ca să facă
pentru ei[b] lucruri mari** și înfri-
coșătoare, pentru țara Ta, înaintea
poporului Tău†, pe care Ți l-ai
răscumpărat†† din Egipt, de la
națiuni și de la dumnezeii lor?
24 Și Ți-ai întărit pe poporul Tău*
Israel, ca să-Ți fie popor pentru
totdeauna; și Tu**, Doamne,
25 Te-ai făcut Dumnezeul lor. Și
acum, Doamne Dumnezeule, în-
tărește pentru totdeauna cuvântul
pe care l-ai spus despre robul Tău
și despre casa lui și fă cum ai zis!
26 Și mărit să fie Numele Tău pen-
tru totdeauna, zicând: «Domnul
oștirilor este Dumnezeu peste Is-
rael», și casa robului Tău David
27 să fie întărită înaintea Ta. Pen-
tru că Tu, Doamne al oștirilor,
Dumnezeul lui Israel, i-ai desco-
perit robului Tău, zicând: «Îți voi
zidi o casă[c]»: de aceea a găsit ro-
bul Tău în inima sa să se roage
28 către Tine rugăciunea aceasta. Și
acum, Doamne Dumnezeule, Tu
ești Dumnezeu[d] și cuvintele* Tale
sunt adevăr; și Tu ai promis acest
29 lucru bun robului Tău. Și acum,
să-Ți placă să binecuvântezi ca-
sa robului Tău, ca să fie pentru
totdeauna înaintea Ta, pentru că
Tu, Doamne Dumnezeule, ai vor-
bit; și casa robului Tău să fie bi-
necuvântată* cu binecuvântarea
Ta pentru totdeauna".

Biruințele lui David

1 *1 Cr. 18.1.
2 *Num. 24.17.

8 Și, după* aceasta, a fost *așa*:
David a bătut pe filisteni și i-a
supus. Și David a luat Meteg-Ha-
2 ama[e] din mâna filistenilor. Și a
bătut* pe Moab; și, punându-i să
se culce pe pământ, i-a măsurat cu
frânghia. Și a măsurat două frân-
ghii pentru a-*i* omorî și o frânghie
întreagă pentru a-*i* lăsa în viață.
Și moabiții au ajuns slujitori** ai
lui David și i-au adus† daruri.
3 Și David a bătut pe Hada-
dezer*, fiul lui Rehob, împăratul
din Țoba, pe când mergea să-și
recapete stăpânirea** de-a lungul
4 râului Eufrat. Și David a luat de
la el o mie șapte sute de călăreți
și douăzeci* de mii de oameni
pedeștri. Și David a tăiat** ten-
doanele *cailor* tuturor carelor,
dar a păstrat dintre ei *cai* pentru
o sută de care.
5 Și sirienii* din Damasc au ve-
nit în ajutorul lui Hadadezer,
împăratul din Țoba, și David a lo-
vit dintre sirieni douăzeci și două
6 de mii de oameni. Și David a pus
străji în Siria Damascului și si-
rienii au ajuns slujitori ai lui
David *și* i-au adus daruri. Și Dom-
nul îi dădea* victorie lui David[f]
7 oriunde se ducea. Și David a luat
scuturile* de aur care erau pe
slujitorii lui Hadadezer și le-a
8 adus la Ierusalim. Și din Betah și
din Berotai*, cetăți ale lui Hada-
dezer, împăratul David a luat
foarte multă aramă.
9 Și Toi, împăratul Hamatului*,
a auzit că David bătuse toată
10 oștirea lui Hadadezer; și Toi l-a
trimis pe Ioram*, fiul său, la îm-
păratul David, ca să-l întrebe de
pace[g] și să-l binecuvânteze pen-
tru că se luptase împotriva lui
Hadadezer și-l bătuse. Pentru că
Hadadezer era în război cu
Toi. Și în mâinile lui erau vase de
argint și vase de aur și vase de
11 aramă. David le-a închinat* și pe
acestea Domnului, cu argintul și
cu aurul închinat de la toate na-
12 țiunile pe care le-a supus: din
Siria[h] și din Moab și de la fiii lui
Amon și de la filisteni* și de la
amaleciți și din prada lui Ha-
dadezer, fiul lui Rehob, împăra-
tul din Țoba.
13 Și David și-a făcut un renume*

2 **Vers. 6,14. †Ps. 72.10. 1 Sam. 10.27
3 *1 Sam. 14.47 Cap. 10.16,19 Ps. 60 titlu. **Gen. 15.18 Cap. 10.15.
4 *1 Cr. 18.4. **Ios. 11.6,9
5 *1 Împ. 11.23-25
6 *Cap. 7.9. Vers. 14.
7 *1 Împ. 10.16
8 *Ezec. 47.16
9 *1 Împ. 8.65. 2 Împ. 14.28. 2 Cr. 8.4.
10 *1 Cr. 18.10.
11 *1 Împ. 7.51. 1 Cr. 18.11; 26.26.
12 *Cap. 5.17-25
13 *Cap. 7.9.

[a] *Ebr. plural* [b] *Lit.* „pentru voi" [c] *Dinastie* [d] *Sau* „Tu ești același Dumnezeu" [e] *Frâul capitalei*
[f] *Sau* „îl ocrotea pe David" [g] *Sau* „de sănătate" [h] *Sept.* „Edom"

când s-a întors, după ce a bătut
pe sirieni[a], cam optsprezece** mii
14 de oameni, în Valea Sării†. Şi a
pus străji în Edom: a pus străji
în tot Edomul; şi toţi* edomiţii
au ajuns slujitori ai lui David.
Şi Domnul îl ocrotea** pe David
oriunde mergea.

Demnitarii împărăţiei

15 Şi David a împărăţit peste
tot Israelul; şi David făcea ju-
decată şi dreptate pentru tot po-
16 porul său. Şi Ioab*, fiul Ţeruiei,
era peste oştire; şi Iosafat**, fiul
17 lui Ahilud, era cronicar; şi Ţa-
doc*, fiul lui Ahitub, şi Ahimelec,
fiul lui Abiatar, erau preoţi; şi
18 Seraia era scriitor[b]; şi Benaia*,
fiul lui Iehoiada, era peste che-
retiţi** şi peletiţi[c]; şi fiii lui Da-
vid erau dregători[d].

David şi Mefiboşet

9 Şi David a zis: „Mai este ci-
neva care să fi rămas din casa lui
Saul, ca să-i arăt îndurare*, pen-
2 tru Ionatan?“ Şi din casa lui Saul
era un slujitor al cărui nume era
Ţiba*. Şi l-au chemat la David.
Şi împăratul i-a zis: „Tu eşti Ţi-
3 ba?“ Şi el a zis: „Robul tău!“ Şi
împăratul a zis: „Mai este cineva
din casa lui Saul, ca să-i arăt bu-
nătatea* lui Dumnezeu?“ Şi Ţiba
a zis împăratului: „Mai este un
fiu al lui Ionatan, olog** de pi-
4 cioare“. Şi împăratul i-a zis:
„Unde este?“ Şi Ţiba a zis împă-
ratului: „Iată, este în casa lui Ma-
chir*, fiul lui Amiel, în Lodebar“.
5 Şi împăratul David a trimis şi
l-a luat din casa lui Machir, fiul
6 lui Amiel, din Lodebar. Şi Mefi-
boşet*, fiul lui Ionatan, fiul lui
Saul, a venit la David şi a căzut
cu faţa la pământ şi a făcut o
plecăciune. Şi David a zis: „Me-
fiboşet!“ Şi el a răspuns: „Iată
7 robul tău!“ Şi David i-a spus: „Nu
te teme, pentru că îţi voi arăta ne-
greşit bunătate, pentru Ionatan,
tatăl tău, şi-ţi voi da înapoi tot ogo-
rul lui Saul, tatăl tău, şi vei mân-
ca pâine la masa mea neîncetat“.

13 **1 Cr. 18.12 Ps. 60 titlu. †2 Împ. 14.7.
14 *Gen. 27.29; 27.37,40. Num. 24.18. **Vers. 6.
16 *Cap. 19.13; 20.23. 1 Cr. 11.6; 18.15. **1 Împ. 4.3.
17 *1 Cr. 24.3.
18 *1 Împ. 1.8. 1 Cr. 18.17. **1 Sam. 30.14 1 Împ. 1.38.
1 *1 Sam. 18.3; 20.14-17,42. Pr. 27.10.
2 *Cap. 16.1; 19.17,29.
3 *1 Sam. 20.14 **Cap. 4.4.
4 *Cap. 17.27-29
6 *Cap. 16.4; 19.24-30.

8 Şi el a făcut o plecăciune şi a
zis: „Ce este robul tău ca să te uiţi
la un câine mort* ca mine?“
9 Şi împăratul l-a chemat pe Ţi-
ba, slujitorul lui Saul, şi i-a zis:
„Tot ce* a fost al lui Saul şi al în-
tregii sale case am dat fiului stă-
10 pânului tău. Şi-i vei lucra pă-
mântul, tu şi fiii tăi şi slujitorii tăi,
şi vei aduce *roadele*, ca fiul stă-
pânului tău să aibă pâine, ca să
mănânce; iar Mefiboşet, fiul stă-
pânului tău, va mânca* pâine la
masa mea neîncetat“. Şi Ţiba avea
cincisprezece** fii şi douăzeci de
11 slujitori. Şi Ţiba a spus împăra-
tului: „Robul tău va face după
toate câte porunceşte domnul
meu, împăratul, robului său“. „Şi“,
a zis David, „Mefiboşet să mă-
nânce la masa mea, ca unul dintre
12 fiii împăratului“. Şi Mefiboşet
avea un fiu tânăr, al cărui nume*
era Mica. Şi toţi câţi locuiau în
casa lui Ţiba erau slujitori ai lui
13 Mefiboşet. Astfel Mefiboşet a
locuit în Ierusalim, pentru că mân-
ca* neîncetat la masa împăratu-
lui. Şi el era olog** de picioare.

Războiul cu amoniţii

10 Şi a fost *aşa*: după aceasta,
împăratul* fiilor lui Amon a mu-
rit; şi fiul său, Hanun, a împărăţit
2 în locul său. Şi David a zis: „Voi
arăta bunătate* lui Hanun, fiul lui
Nahaş**, aşa cum tatăl său mi-a
arătat mie bunătate“. Şi David a
trimis prin slujitorii săi să-l mângâ-
ie pentru tatăl său. Şi slujitorii lui
David au venit în ţara fiilor lui
3 Amon. Şi căpeteniile fiilor lui A-
mon au zis lui Hanun, domnul lor:
„Gândeşti tu că David a trimis
mângâietori la tine ca să-l onoreze
pe tatăl tău? N-a trimis David pe
slujitorii săi la tine ca să cerceteze
cetatea şi s-o iscodească şi s-o dă-
4 râme?“ Atunci Hanun i-a luat pe
slujitorii lui David şi le-a ras băr-
bile pe jumătate şi le-a tăiat hai-
nele pe mijloc*, până la şezut,
5 şi le-a dat drumul. Şi i-au spus

8 *1 Sam. 24.14 Cap. 16.9.
9 *Cap. 16.4; 19.29.
10 *Vers. 7,11,13 Cap. 19.28. **Cap. 19.17
12 *1 Cr. 8.34.
13 *Vers. 7,10. 1 Împ. 2.7. 2 Împ. 25.29. **Vers. 3.
1 *1 Cr. 19.1.
2 *Cap. 9.1. 1 Împ. 2.7. **1 Sam. 11.1
4 *Is. 20.4; 47.2.

[a] *Sau* „edomiţi“ [b] *Sau* „secretar“ [c] *Executorii (garda personală) şi alergătorii* [d] *Miniştri de stat*

lui David, şi el a trimis în întâm-
pinarea lor, pentru că oamenii
erau foarte umiliţi[a]. Şi împăratul
a zis: „Rămâneţi la Ierihon până
vă vor creşte bărbile şi apoi în-
toarceţi-vă“.
6 Şi fiii lui Amon au văzut că
se făcuseră urâţi* lui David[b]; şi
fiii lui Amon au trimis şi au toc-
mit pe sirienii[c]** din Bet-Rehob†,
şi pe sirienii din Ţoba, douăzeci de
mii de bărbaţi pedeştri, şi pe
împăratul din Maaca†† *şi cu el* o
mie de bărbaţi, şi pe bărbaţii din
Tob*†, douăsprezece mii de băr-
7 baţi. Şi David a auzit şi a trimis
pe Ioab şi toată oştirea celor vite-
8 ji*. Şi fiii lui Amon au ieşit şi s-au
aşezat în linie de bătaie la intra-
rea porţii. Şi sirienii din Ţoba şi
din Rehob şi bărbaţii din Tob şi
din Maaca erau deoparte pe câmp.
9 Şi Ioab a văzut că frontul luptei
era împotriva lui, pe dinainte şi
pe dinapoi, şi a ales din toţi aleşii
lui Israel şi i-a rânduit împotriva
10 sirienilor. Şi a dat restul poporului
în mâna lui Abişai*, fratele său,
ca să-i rânduiască împotriva fiilor
11 lui Amon. Şi a zis: „Dacă sirienii
vor fi mai tari decât mine, atunci
să mă ajuţi tu, iar dacă fiii lui
Amon vor fi mai tari decât tine,
12 voi veni eu şi te voi ajuta. Fii tare*
şi să ne arătăm** viteji pentru
poporul nostru şi pentru cetăţile
Dumnezeului nostru; şi Domnul
să facă† ce va fi bine în ochii Lui!“
13 Şi Ioab şi poporul care era cu el
s-au apropiat la luptă împotriva
sirienilor; şi ei au fugit dinaintea
14 lui. Şi, când au văzut fiii lui Amon
că sirienii fugiseră, au fugit şi ei
dinaintea lui Abişai şi au intrat în
cetate. Şi Ioab s-a întors de la fiii
lui Amon şi a venit* la Ierusalim.
15 Şi, când au văzut sirienii[c] că au
fost bătuţi de Israel, s-au adunat
16 împreună. Şi Hadadezer a trimis
şi a adus şi pe sirienii care erau

6 *Gen. 34.30. Ex. 5.21. 1 Sam. 13.4. **Cap. 8.3,5. †Jud. 18.28. ††Deut. 3.14. Ios. 13.11,13. *†Jud. 11.3,5
7 *Cap. 23.8.
10 *1 Sam. 26.6. Cap. 3.30.
12 *Deut. 31.6. Ios. 1.6,7,9. Neem. 4.14. **1 Sam. 4.9. 1 Cor. 16.13. †1 Sam. 3.18.
14 *Cap. 11.1.

dincolo de Râu[d]. Şi au venit la
Helam cu Şobac*, căpetenia oş-
tirii lui Hadadezer, în fruntea lor.
17 Şi i s-a spus lui David. Şi el a a-
dunat tot Israelul şi a trecut peste
Iordan şi a venit la Helam. Şi
sirienii s-au rânduit împotriva lui
18 David şi s-au luptat cu el. Şi si-
rienii[c] au fugit dinaintea lui Israel.
Şi David a lovit şapte sute de
care de-ale sirienilor şi patruzeci
de mii de călăreţi* şi a lovit pe
Şobac, căpetenia oştirii lor, care
19 a murit acolo. Şi toţi împăraţii
care erau supuşi lui Hadadezer au
văzut că erau bătuţi de Israel şi
au făcut pace cu Israel şi le-au
slujit*. Şi sirienii s-au temut să
mai ajute pe fiii lui Amon.

David şi Bat-Şeba

11 Şi a fost *aşa*: la începutul anu-
lui[e], pe timpul* când ies împăra-
ţii *la luptă*, David** a trimis pe
Ioab şi pe slujitorii săi împreună cu
el şi tot Israelul şi i-au nimicit pe
fiii lui Amon şi au asediat Raba†.
2 Iar David a rămas la Ierusalim. Şi a
fost *aşa*: la timpul serii, David s-a
ridicat din patul său şi se plimba pe
acoperişul* casei împăratului. Şi
de pe acoperiş a văzut** o femeie
scăldându-se; şi femeia era foarte
3 frumoasă la înfăţişare. Şi David a
trimis şi a cercetat despre femeie.
Şi cineva a zis: „Nu este aceasta
Bat-Şeba, fiica lui Eliam, soţia lui
4 Urie* hetitul?“ Şi David a trimis
soli şi au luat-o. Şi ea a venit la el
şi el s-a culcat* cu ea; şi ea s-a
curăţit** de necurăţia ei; şi s-a în-
5 tors acasă. Şi femeia a rămas în-
sărcinată şi a trimis să spună lui
David şi a zis: „Sunt însărcinată“.
6 Şi David a trimis vorbă lui
Ioab: „Trimite-mi pe Urie heti-
tul!“ Şi Ioab l-a trimis pe Urie la
7 David. Şi Urie a venit la el şi Da-
vid l-a întrebat despre situaţia[f] lui
Ioab şi despre starea oştirii şi
8 despre mersul războiului. Şi Da-
vid a zis lui Urie: „Coboară acasă

16 *1 Cr. 19.16.
18 *1 Cr. 19.18.
19 *Cap. 8.6.
1 *1 Împ. 20.22-26 **1 Cr. 20.1. †Cap. 12.26. Ier. 49.2,3. Amos 1.14.
2 *Deut. 22.8. 1 Sam. 9.25. Mt. 24.17. Fap. 10.9. **Gen. 34.2. Iov 31.1. Mt. 5.28.
3 *Cap. 23.39.
4 *Lev. 20.10. Deut. 22.22. Ps. 51 titlu. Iac. 1.14,15. **Lev. 15.19; 15.28; 18.19.

[a] *Sau* „erau foarte batjocoriţi“ [b] *Lit.* „au căzut în miros urât la David“ [c] *Arameii* [d] *Eufrat* [e] *Lit.* „la întoarcerea anului“ *sau* „primăvara“ [f] *Sau* „sănătatea“, „pacea“, „succesul“

8 *Gen. 18.4; 19.2.
la tine şi spală-ţi* picioarele!“ Şi
Urie a ieşit din casa împăratului
şi l-a urmat un dar de la împă-
9 *1 Împ. 14.27.
9 rat. Şi Urie a dormit la intrarea*
casei împăratului cu toţi slujito-
10 rii săi şi nu a coborât acasă. Şi
i-au spus lui David, zicând: „Urie
nu a coborât acasă!“ Şi David
a zis lui Urie: „N-ai venit de la
drum? De ce nu ai coborât a-
11 *Cap. 7.2,6. **Cap. 20.6.
11 casă?“ Şi Urie a zis lui David:
„Chivotul* şi Israel şi Iuda locu-
iesc în corturi, şi stăpânul** meu,
Ioab, şi slujitorii domnului meu
sunt în tabără, în câmp, şi eu să
intru în casa mea, ca să mănânc
şi să beau şi să mă culc cu soţia
mea? Viu eşti tu şi viu este su-
fletul tău, că nu voi face acest
12 lucru!“ Şi David a zis lui Urie:
„Mai rămâi şi astăzi aici, iar mâi-
ne îţi voi da drumul!“ Şi Urie a
rămas la Ierusalim în ziua aceea
13 *Gen. 19.33; 19.35. **Vers. 9.
13 şi a doua zi. Şi David l-a chemat
şi a mâncat şi a băut înaintea lui
şi l-a îmbătat*. Şi el a ieşit seara
afară, ca să se culce în patul său
cu slujitorii** domnului său, dar
nu a coborât acasă la el.
14 *1 Împ. 21.8; 21.9.
14 Şi a fost *aşa*: David a scris* o
scrisoare lui Ioab şi a trimis-o prin
15 *Cap. 12.9.
15 mâna lui Urie. Şi a scris în scri-
soare, zicând: „Puneţi-l pe Urie în
frunte în mijlocul luptei şi trage-
ţi-vă dinapoia lui, ca să fie lovit*
16 şi să moară“. Şi a fost *aşa*: pe când
Ioab cerceta cetatea, a pus pe Urie
la locul unde ştia că erau bărbaţi
17 viteji. Şi bărbaţii cetăţii au ieşit
afară şi s-au luptat cu Ioab; şi au
căzut unii din popor, dintre slu-
jitorii lui David, şi a murit şi Urie
18 hetitul. Şi Ioab a trimis şi a spus
lui David toate lucrurile privitoa-
19 re la război. Şi a poruncit solului,
zicând: „După ce vei termina de
spus împăratului toate lucrurile
20 privitoare la război, va fi *aşa*: da-
că se va aprinde[a] mânia împăratu-
lui şi-ţi va zice: «De ce v-aţi apropi-
at aşa de mult de cetate ca să lup-
taţi? N-aţi ştiut că vor trage cu să-
21 geata de pe zid? Cine a lovit pe
21 *Jud. 9.50-54 **Jud. 6.32.
Abimelec*, fiul lui Ierubeşet[b]**?
N-a aruncat o femeie o piatră de
moară[c] de pe zid, încât el a murit la
Tebeţ? De ce v-aţi apropiat de
zid?» Atunci să zici: «A murit şi
slujitorul tău Urie hetitul»“.
22 Şi solul a plecat şi a venit şi
a spus lui David despre toate pen-
23 tru care îl trimisese Ioab. Şi solul
a zis lui David: „Oamenii au fost
mai tari decât noi şi au ieşit la
noi în câmp, şi am fost asupra lor
24 până la intrarea porţii. Şi arcaşii
au tras asupra slujitorilor tăi de
pe zid şi au murit câţiva dintre
slujitorii împăratului; şi a murit şi
25 slujitorul tău Urie hetitul“. Şi Da-
vid a zis solului: „Să spui aşa lui
Ioab: «Să nu fie rău în ochii tăi
lucrul acesta, pentru că sabia
doboară când pe unul, când pe
altul; întăreşte şi mai mult lupta
împotriva cetăţii şi nimiceşte-o!»
26 Şi îmbărbătează-l!“ Şi soţia lui
Urie a auzit că Urie, soţul ei, mu-
27 rise, şi l-a plâns pe soţul ei. Şi, după
27 *Cap. 12.9. **1 Sam. 15.19 1 Cr. 21.7. Ev. 13.4.
ce a trecut plânsul, David a tri-
mis şi a luat-o în casa lui; şi ea i-a
fost soţie* şi i-a născut un fiu. Dar
lucrul pe care-l făcuse David a
fost rău** în ochii Domnului.

Natan îl mustră pe David

12 Şi Domnul l-a trimis pe Natan*
1 *Cap. 7.2,4; 7.17. Ps. 51 titlu. **Cap. 14.5. 1 Împ. 20.35-41
la David. Şi a venit la el şi i-a zis**:
„Erau doi oameni într-o cetate,
2 unul bogat şi celălalt sărac. Bo-
gatul avea foarte multe turme şi
3 cirezi. Dar săracul n-avea nimic,
decât o singură mieluşea, pe care
o cumpărase şi o hrănea; şi ea
creştea împreună cu el şi cu co-
piii săi; mânca din bucata lui
şi bea chiar din paharul lui şi se
culca la sânul lui şi-i era ca o fii-
4 că. Şi a venit un călător la omul
bogat. Şi el nu a vrut[d] să ia din
turma lui şi din cireada lui, ca
să pregătească pentru călătorul
care venise la el, şi a luat oaia
omului sărac şi a pregătit-o pen-

[a] *Lit.* „se va ridica“ [b] *Alt nume pentru Ierub-Baal* [c] *Piatră de moară de deasupra* [d] *Lit.* „a cruţat“

5 tru omul care venise la el". Şi mâ-
nia lui David s-a aprins împotri-
va omului *acela* şi i-a zis lui Na-
tan: „Viu este Domnul, omul care
a făcut aceasta este un fiu al mor-
6 ţii. Şi să întoarcă mielul împătrit*,
pentru că a făcut lucrul acesta şi
pentru că n-a avut milă".
7 Şi Natan a zis lui David: „Tu
eşti omul acela! Aşa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: «Te-am
uns* împărat peste Israel şi te-am
8 scăpat din mâna lui Saul; şi ţi-am
dat casa stăpânului tău şi soţiile
stăpânului tău la sânul tău; şi ţi-am
dat casa lui Israel şi a lui Iuda şi,
dacă ar fi fost prea puţin, ţi-aş fi
adăugat multe alte lucruri ca aces-
9 tea[a]. De ce* ai dispreţuit** cuvân-
tul Domnului şi ai făcut ce este
rău în ochii Săi? Ai lovit† cu sa-
bia pe Urie hetitul şi ţi-ai luat de
soţie pe soţia lui, iar pe el l-ai ucis
10 cu sabia fiilor lui Amon. Şi acum
sabia* nu se va depărta din casa
ta niciodată, pentru că M-ai dis-
preţuit şi ai luat pe soţia lui Urie
11 hetitul ca soţie a ta». Aşa zice
Domnul: «Iată, voi ridica un rău îm-
potriva ta chiar din casa ta şi voi
lua soţiile tale dinaintea ochilor
tăi şi le voi da aproapelui tău, şi
el se va culca cu soţiile* tale în
12 faţa soarelui acestuia. Pentru că tu
ai lucrat pe ascuns, dar Eu voi
face acest lucru în faţa* întregu-
lui Israel şi în faţa soarelui»".
13 Şi David a zis lui Natan: „Am
păcătuit* împotriva Domnului". Şi
Natan a zis lui David: „Şi Domnul
ţi-a îndepărtat** păcatul: nu vei
14 muri. Dar, pentru că, prin fapta
aceasta, ai dat mare prilej vrăj-
maşilor Domnului să hulească*,
fiul tău care ţi s-a născut va muri
15 negreşit". Şi Natan a plecat acasă.

Moartea copilului

Şi Domnul a lovit pruncul pe
care i-l născuse lui David soţia
lui Urie şi a ajuns foarte bolnav[b].
16 Şi David L-a rugat pe Dumnezeu
pentru prunc. Şi David a postit şi
s-a dus şi a stat culcat* pe pământ
17 toată noaptea. Şi bătrânii casei
lui s-au ridicat spre el, ca să-l
facă să se ridice de la pământ; dar
el n-a vrut şi nici n-a mâncat pâine
18 cu ei. Şi a fost *aşa*: în ziua a şap-
tea, pruncul a murit. Şi slujitorii lui
David s-au temut să-i spună că
pruncul a murit, pentru că ziceau:
„Iată, pe când încă trăia pruncul,
i-am vorbit şi n-a ascultat de gla-
sul nostru; cât *de mult* se va mâhni
deci dacă-i vom spune acum că
19 pruncul a murit!" Dar David a vă-
zut că slujitorii săi şopteau îm-
preună şi David a înţeles că prun-
cul murise. Şi David a zis sluji-
torilor săi: „A murit pruncul?" Şi
20 ei au zis: „A murit!" Atunci David
s-a ridicat de la pământ şi s-a
spălat şi s-a uns* şi şi-a schimbat
hainele şi a intrat în casa Dom-
nului şi s-a închinat**. Apoi a
venit acasă şi a cerut şi i-au pus
21 pâine înainte şi a mâncat. Şi sluji-
torii săi i-au zis: „Ce faci? Tu ai
postit şi ai plâns pentru prunc
când trăia şi acum, când pruncul
a murit, te ridici şi mănânci pâi-
22 ne?" Şi el a zis: „Când trăia încă
pruncul, am postit şi am plâns,
pentru că ziceam*: «Cine ştie
dacă nu Se va îndura Domnul de
23 mine, ca pruncul să trăiască?» Dar
acum, când a murit, de ce să pos-
tesc? Pot eu să-l aduc înapoi? Eu
mă voi duce la el, dar el nu se
va întoarce* la mine".

Solomon

24 Şi David a mângâiat-o pe Bat-
Şeba, soţia sa, şi a intrat la ea şi
s-a culcat cu ea. Şi ea a născut*
un fiu şi el[c] i-a pus numele So-
25 lomon[d]**. Şi Domnul l-a iubit. Şi
a trimis *cuvânt* prin profetul
Natan; şi el i-a pus numele Iedi-
dia[e], datorită Domnului.

Cucerirea Rabei

26 Şi Ioab* a luptat împotriva
Rabei**, *cetatea* fiilor lui Amon,
27 şi a luat cetatea împărătească. Şi

6 *Ex. 22.1. Lc. 19.8.
7 *1 Sam. 16.13
9 *1 Sam. 15.19 **Num. 15.31 †Cap. 11.14-17; 11.27.
10 *Cap. 13.28; 18.14. 1 Împ. 2.25. Amos 7.9.
11 *Deut. 28.30. Cap. 16.22.
12 *Cap. 16.22.
13 *1 Sam. 15.24 Iov 7.20. Ps. 32.5; 51.4 Pr. 28.13. **Ps. 32.1. Mica 7.18. Zah. 3.4.
14 *Is. 52.5. Ezec. 36.20; 36.23. Rom. 2.24.
16 *Cap. 13.31.
20 *Rut 3.3. **Iov 1.20.
22 *Is. 38.1,5. Iona 3.9.
23 *Iov 7.8-10.
24 *Mt. 1.6. **1 Cr. 22.9.
26 *1 Cr. 20.1. **Deut. 3.11 Cap. 11.1.

[a] *Lit.* „astfel şi astfel de lucruri" [b] *Sau* „bolnav de moarte" [c] *Unele ms.* „ea"
[d] *Paşnic, Iubitor de pace* [e] *Preaiubit al Domnului*

Ioab a trimis soli la David şi a zis:
„Am luptat împotriva Rabei şi am
28 luat cetatea apelor[a]. Şi acum adună
restul poporului şi aşază tabăra
împotriva cetăţii şi ia-o tu, ca să
nu iau eu cetatea şi să i se pună
29 numele după numele meu“. Şi
David a adunat tot poporul şi a
mers la Raba şi a luptat împotriva
30 *1 Cr. 20.2.
30 ei şi a luat-o. Şi a luat* coroana
împăratului lor, de pe capul său; şi
greutatea ei era de un talant de aur
şi *în ea erau* pietre scumpe; şi a
fost pusă pe capul lui David. Şi a
luat din cetate foarte multă pradă.
31 Şi a scos pe poporul care era în
ea şi i-a pus sub ferăstrău şi sub
suluri de fier şi sub securi de fier
şi i-a trecut prin cuptorul de cără-
mizi. Şi aşa a făcut tuturor cetăţi-
lor fiilor lui Amon. Şi David şi
tot poporul s-au întors la Ierusalim.

Amnon şi Tamar

1 *Cap. 3.3. 1 Cr. 3.2. **1 Cr. 3.9. †Cap. 3.2.
13 Şi a fost *aşa*: după aceasta,
Absalom*, fiul lui David, avea o
soră frumoasă, al cărei nume era
Tamar[b]**. Şi Amnon†, fiul lui
2 David, o iubea. Şi Amnon era atât
de chinuit, că a căzut bolnav du-
pă Tamar, sora sa; pentru că era
fecioară şi era greu în ochii lui
3 *1 Sam. 16.9.
3 Amnon să-i facă ceva. Dar Am-
non avea un prieten al cărui nu-
me era Ionadab, fiul lui Şimea*,
fratele lui David. Şi Ionadab era
4 un om foarte şiret. Şi el i-a zis:
„Fiu al împăratului, de ce te usuci
dimineaţă după dimineaţă? Nu
vrei să-mi spui?“ Şi Amnon i-a
zis: „O iubesc pe Tamar, sora lui
5 Absalom, fratele meu“. Şi Ionadab
i-a zis: „Culcă-te în patul tău şi
prefă-te bolnav; şi, când va veni
tatăl tău să te vadă, spune-i: «Să
vină, te rog, Tamar, sora mea, şi
să-mi dea mâncare şi să pregăteas-
că mâncarea înaintea ochilor mei,
ca s-o văd şi să mănânc din mâna
6 ei»“. Şi Amnon s-a culcat şi s-a
prefăcut bolnav. Şi, când a venit îm-
păratul să-l vadă, Amnon a zis
împăratului: „Să vină Tamar, sora
mea, te rog, şi să-mi facă două
turte* înaintea ochilor mei, ca să
mănânc din mâna ei“.
6 *Gen. 18.6.
7 Şi David a trimis acasă la Ta-
mar şi a zis: „Du-te, te rog, în ca-
sa lui Amnon, fratele tău, şi pre-
8 găteşte-i de mâncare“. Şi Tamar
s-a dus în casa lui Amnon, fratele
ei; şi el era culcat. Şi ea a luat plă-
mădeală şi a frământat şi a pre-
gătit turte înaintea ochilor lui şi a
9 copt turtele. Şi a luat tigaia şi le-a
răsturnat înaintea lui; dar el n-a
vrut să mănânce. Şi Amnon a
9 *Gen. 45.1.
zis: „Să iasă* de la mine orice om!“
10 Şi orice om a ieşit de la el. Şi Am-
non a zis Tamarei: „Adu mânca-
rea în cameră, ca să mănânc din
mâna ta“. Şi Tamar a luat turtele
pe care le făcuse şi le-a adus lui
11 *Gen. 39.12.
11 Amnon, fratele ei, în cameră. Şi i
le-a adus aproape, ca să mănânce;
şi el a apucat-o* şi i-a zis: „Vino,
12 *Gen. 34.7. Lev. 18.9,11; 20.17. **Jud. 19.23; 20.6.
12 culcă-te cu mine, sora mea!“ Iar ea
i-a zis: „Nu, fratele meu, nu mă
înjosi, pentru că un astfel* de lu-
cru nu trebuie făcut în Israel: nu
13 *Gen. 20.12.
13 face această nebunie**. Şi unde
îmi voi duce eu ruşinea? Şi tu vei
fi ca un nebun în Israel. Şi acum,
te rog, vorbeşte împăratului, pen-
tru că nu mă va opri* să fiu a ta“.
14 *Deut. 22.25. Cap. 12.11.
14 Însă el n-a vrut să asculte de gla-
sul ei: ci, fiind mai tare decât ea,
a înjosit-o* şi s-a culcat cu ea.
15 Şi Amnon a urât-o cu o ură
foarte mare, pentru că ura cu care
a urât-o a fost mai mare decât dra-
gostea cu care o iubise. Şi Amnon
16 i-a zis: „Ridică-te, pleacă!“ Şi ea
i-a zis: „Nu aşa, pentru că acest
rău de a mă alunga este mai
mare decât celălalt pe care mi l-ai
făcut“. Dar el n-a vrut s-o asculte.
17 Şi a chemat pe tânărul său care-i
slujea şi a zis: „Scoate acum afa-
ră pe aceasta de la mine şi încuie
18 *Gen. 37.3. Jud. 5.30. Ps. 45.14.
18 uşa după ea!“ Şi ea purta o căma-
şă pestriţă[c], pentru că în aseme-
nea haine* erau îmbrăcate fiicele
împăratului când erau fecioare. Şi

[a] *Partea oraşului care este la râu* [b] *Palmier* [c] *Sau* „haină lungă şi cu mâneci“

19 *Ios. 7.6. Cap. 1.2. Iov 2.12. **Ier. 2.37.

slujitorul lui a dat-o afară şi a în-
19 cuiat uşa după ea. Şi Tamar şi-a
pus cenuşă* pe cap şi şi-a sfâşiat
cămaşa cea pestriţă cu care era
îmbrăcată şi şi-a pus mâna** pe
cap şi a plecat, mergând şi stri-
gând.
20 Şi Absalom, fratele ei, i-a zis:
„A fost cu tine Amnon, fratele
tău? Şi acum taci, sora mea, el este
fratele tău; nu pune la inimă lu-
crul acesta“. Şi Tamar a rămas
părăsită în casa lui Absalom, fra-
21 tele ei. Şi împăratul David a au-
zit de toate aceste lucruri şi s-a
22 mâniat foarte tare. Şi Absalom
n-a vorbit lui Amnon, fratele său,
nici rău*, nici bine, pentru că Ab-
salom îl ura** pe Amnon, pentru
că o înjosise pe Tamar, sora lui.

22 *Gen. 24.50; 31.24. **Lev. 19.17; 19.18.

Amnon omorât

23 *Gen. 38.12; 38.13. 1 Sam. 25.4; 25.36.

23 Şi a fost *aşa*: după doi ani
de zile, Absalom avea tunsul* oi-
lor la Baal-Haţor, care este lângă
Efraim. Şi Absalom a chemat pe
24 toţi fiii împăratului. Şi Absalom
a venit la împărat şi a zis: „Iată,
te rog, robul tău are tunsul oilor;
te rog, să vină împăratul şi sluji-
25 torii săi la robul tău“. Şi împăratul
a zis lui Absalom: „Nu, fiul meu,
să nu mergem toţi, ca să nu-ţi fim
povară“. Şi a stăruit de el, dar n-a
vrut să meargă, ci l-a binecuvân-
26 tat. Şi Absalom a zis: „Dacă nu,
lasă, te rog, pe Amnon, fratele
meu, să meargă cu noi“. Şi împă-
ratul i-a zis: „De ce să meargă el
27 cu tine?“ Şi Absalom a stăruit de
el şi a lăsat pe Amnon şi pe toţi
fiii împăratului să meargă cu el.

28 *Jud. 19.6,9; 19.22. Rut 3.7. 1 Sam. 25.36 Est. 1.10. Ps. 104.15.

28 Şi Absalom a poruncit slujito-
rilor[a] săi, zicând: „Vedeţi, când se
va veseli* inima lui Amnon de vin
şi când vă voi zice: «Loviţi pe Am-
non!», atunci omorâţi-l. Nu vă te-
meţi; nu v-am poruncit eu? Fiţi tari
29 şi fiţi viteji!“ Şi slujitorii lui Absa-
lom i-au făcut lui Amnon cum le
poruncise Absalom. Şi toţi fiii îm-
păratului s-au ridicat şi au încăle-
cat fiecare pe catârul său şi au fugit.

30 Şi a fost *aşa*: când erau ei încă
pe drum, a venit ştire la David,
zicând: „Absalom a ucis pe toţi
fiii împăratului şi n-a rămas nici
31 unul dintre ei“. Şi împăratul s-a ri-
dicat şi şi-a sfâşiat* hainele şi s-a
culcat** pe pământ şi toţi sluji-
torii săi au stat împrejur cu hai-
32 nele sfâşiate. Şi Ionadab*, fiul lui
Şimea, fratele lui David, a răspuns
şi a zis: „Să nu creadă domnul
meu că i-au omorât pe toţi tinerii,
pe fiii împăratului! Pentru că nu-
mai Amnon este mort. Pentru că
lucrul acesta a avut loc din porun-
ca lui Absalom, pe care o hotărâ-
se din ziua când a înjosit-o el pe
33 Tamar, sora lui. Şi acum să nu-şi
pună* domnul meu, împăratul, la
inimă lucrul acesta, zicând că toţi
fiii împăratului au murit, pentru
34 că numai Amnon a murit“. Şi Ab-
salom a fugit*. Şi tânărul care era
de strajă şi-a ridicat ochii şi s-a
uitat şi, iată, venea mult popor pe
drumul din spatele lui[b], dinspre
35 deal. Şi Ionadab a zis împăratu-
lui: „Iată, vin fiii împăratului!
Este aşa cum a spus slujitorul
36 tău“. Şi a fost *aşa*: pe când termina
de vorbit, iată, fiii împăratului au
venit şi şi-au ridicat glasul şi au
plâns. Şi chiar împăratul şi toţi
slujitorii săi au plâns mult.
37 Şi Absalom a fugit şi s-a dus
la Talmai*, fiul lui Amihur, îm-
păratul Gheşurului. Şi *David*
jelea pe fiul său în fiecare zi[c].
38 Şi Absalom a fugit şi s-a dus la
Gheşur* şi a stat acolo trei ani.
39 Şi împăratul David tânjea după
Absalom, pentru că se consola-
se* cu privire la Amnon, că era
mort.

31 *Cap. 1.11. **Cap. 12.16
32 *Vers. 3.
33 *Cap. 19.19.
34 *Vers. 38.
37 *Cap. 3.3.
38 *Cap. 14.23; 14.32; 15.8.
39 *Gen. 38.12.

Femeia din Tecoa la David

14 Şi Ioab, fiul Ţeruiei, a înţeles că
inima împăratului tânjea după*
2 Absalom. Şi Ioab a trimis la Te-
coa* şi a luat de acolo o femeie
înţeleaptă şi i-a zis: „Fă-te că je-
leşti, te rog, şi îmbracă-te** cu
haine de doliu şi nu te unge cu

1 *Cap. 13.39.
2 *2 Cr. 11.6. **Rut 3.3.

[a] *Lit.* „tinerilor“ [b] *Sau* „dinspre apus“ [c] *Sau* „tot timpul“

untdelemn, ci fii ca o femeie care de
multe zile jeleşte după un mort. Şi
3 intră la împărat şi vorbeşte-i după
cuvântul acesta“. Şi Ioab i-a spus*
ce trebuia să spună[a].
4 Şi femeia din Tecoa i-a vorbit
împăratului[b] şi a căzut* cu faţa la
pământ şi a făcut o plecăciune şi
a zis: „Salvează-mă**, o, împă-
5 rate!“ Şi împăratul i-a zis: „Ce ai
tu?“ Şi ea a răspuns: „Cu adevărat,
sunt o femeie văduvă* şi soţul meu
6 a murit. Şi roaba ta avea doi fii; şi
s-au certat amândoi la câmp şi nu
era nimeni între ei să-i scape; şi
unul a lovit pe celălalt şi l-a ucis.
7 Şi, iată, toată familia s-a ridicat
împotriva roabei tale, iar ei spun:
«Dă-l pe cel care l-a ucis pe fra-
tele său, ca să-l omorâm pentru*
viaţa fratelui său, pe care l-a ucis,
şi să-l nimicim şi pe moştenitor!»
Şi astfel ei ar stinge tăciunele care
mi-a rămas şi nu vor lăsa soţului
meu nici nume, nici rămăşiţă pe
8 faţa pământului“. Şi împăratul a
zis femeii: „Du-te acasă şi voi
9 porunci pentru tine“. Şi femeia
din Tecoa a zis împăratului: „Asu-
pra mea*, domnul meu, împărate,
să fie nelegiuirea şi asupra casei
tatălui meu, şi împăratul** şi
10 tronul său să fie fără vină“. Şi
împăratul a zis: „Pe cel care-ţi va
zice ceva, adu-l la mine, şi nu te
11 va mai atinge“. Şi ea a zis: „Să-şi
aducă aminte împăratul, te rog,
de *D*omnul Dumnezeul tău, ca
răzbunătorul* sângelui să nu
mai mărească prăpădul şi să nu
nimicească ei pe fiul meu“. Şi el
a zis: „Viu este *D*omnul, că nu va
cădea la pământ un fir de păr**
12 al fiului tău“. Atunci femeia a
zis: „Te rog, să vorbească roaba
ta un cuvânt către domnul meu,
împăratul“. Şi el a zis: „Vorbeşte“.
13 Şi femeia a zis: „Pentru ce dar ai
gândit un asemenea lucru împo-
triva poporului* lui Dumnezeu?

3 *Ex. 4.15. Vers. 19.
4 *1 Sam. 20.41; 25.23. Cap. 1.2. **2 Împ. 6.26; 6.28.
5 *Zah. 7.10.
7 *Num. 35.19. Deut. 19.12; 19.13.
9 *Gen. 27.13; 43.9. 1 Sam. 25.24 Mt. 27.25. **Cap. 3.28; 3.29. 1 Împ. 2.33.
11 *Num. 35.19; 35.21. Deut. 19.4-10 **1 Sam. 14.45 1 Împ. 1.52. Mt. 10.30. Fap. 27.34.
13 *Jud. 20.2.

Şi împăratul spune cuvântul a-
cesta ca un vinovat, pentru că
împăratul nu aduce din nou îna-
poi pe cel pe care l-a alungat**.
14 Pentru că vom muri* şi suntem
ca apa vărsată pe pământ care nu
se mai poate aduna. Şi Dumne-
zeu nu ia viaţa**, ci face planuri,
încât cel alungat† să nu rămână
15 înlăturat de la El. Şi acum, dacă
am venit să spun acest cuvânt
domnului meu, împăratul, este
pentru că poporul m-a înspăi-
mântat şi roaba ta a zis: «Să vor-
besc acum împăratului; poate că
împăratul va împlini cuvântul
16 roabei sale. Pentru că împăratul
va asculta pe roaba sa, ca s-o sca-
pe din mâna omului care caută să
ne nimicească, pe mine şi pe fiul
meu, împreună, din moştenirea*
17 lui Dumnezeu». Şi roaba ta a zis:
«Să fie, te rog, cuvântul domnu-
lui meu, împăratul, spre odihnă,
pentru că domnul meu, împăra-
tul, este ca un înger[c]* al lui Dum-
nezeu, ca să deosebească** bine-
le şi răul. Şi *D*omnul Dumnezeul
tău să fie cu tine!»“
18 Atunci împăratul a răspuns şi
a zis femeii: „Să nu-mi ascunzi,
te rog, cuvântul de care te voi
întreba“. Şi femeia a zis: „Să vor-
bească, te rog, domnul meu, împă-
19 ratul“. Şi împăratul a zis: „Este
mâna lui Ioab cu tine în toate a-
cestea?“ Şi femeia a răspuns şi a
zis: „Viu este sufletul tău, dom-
nul meu, împărate, nimeni nu se
poate *abate* nici la dreapta, nici
la stânga, de la toate câte a vorbit
domnul meu, împăratul; pentru că
robul tău, Ioab, el mi-a poruncit
şi el a pus* toate aceste cuvinte în
20 gura roabei tale. Ca să dea o altă
înfăţişare lucrului[d] a făcut robul
tău, Ioab, lucrul acesta. Şi domnul
meu este înţelept*, ca înţelepciu-
nea unui înger[e] al lui Dumnezeu,
ca să ştie tot ce este în ţară[f]“.

13 **Cap. 13.37; 13.38.
14 *Iov 30.23; 34.15. Ev. 9.27. **Iov 34.19. Mt. 22.16. Fap. 10.34. Rom. 2.11. †Num. 35.15
16 *Deut. 32.9. 1 Sam. 26.19 Cap. 20.19.
17 *1 Sam. 29.9 Vers. 20. Cap. 19.27. **1 Împ. 3.9.
19 *Vers. 3.
20 *Vers. 17. Cap. 19.27.

[a] *Lit.* „a pus cuvintele în gura ei“ [b] *Sau* „a venit la împărat“ [c] *Sau* „mesager“ [d] *Sau* „Ca să dea această întorsătură vorbei“ [e] *Sau* „îngerului“ [f] *Sau* „pe pământ“

Absalom iertat şi adus înapoi

23 *Cap. 13.37; 13.38.
24 *Gen. 43.3. Cap. 3.13.
25 *Deut. 28.35. Iov 2.7. Is. 1.6.
27 *Cap. 13.1; 18.18.
28 *Vers. 24.

21 Şi împăratul a zis lui Ioab:
„Iată, acum am făcut[a] lucrul a-
cesta; mergi deci şi adu înapoi
22 pe tânărul Absalom!“ Şi Ioab a
căzut cu faţa la pământ şi a făcut o
plecăciune şi l-a binecuvântat
pe împărat. Şi Ioab a zis: „Astăzi
robul tău cunoaşte că am căpătat
favoare în ochii tăi, domnul meu,
împărate! Pentru că împăratul a
împlinit cuvântul robului său“.
23 Şi Ioab s-a ridicat şi a mers la
Gheşur* şi l-a adus pe Absalom
24 la Ierusalim. Şi împăratul a zis:
„Să se întoarcă acasă la el şi să
nu-mi vadă* faţa“. Şi Absalom
s-a întors acasă şi n-a văzut faţa
împăratului.
25 Şi în tot Israelul nu era bărbat
ca Absalom atât de lăudat pentru
frumuseţea lui. Din talpa* picioru-
lui său şi până în creştetul capu-
lui său nu era nici un cusur în el.
26 Şi, când îşi tundea[b] capul (şi îl
tundea la fiecare sfârşit de an,
pentru că *părul* era greu pe el, de
aceea îl tundea), părul capului său
cântărea două sute de sicli, după
27 greutatea împăratului. Şi lui Ab-
salom i s-au născut* trei fii şi o
fiică, al cărei nume era Tamar; ea
era o femeie frumoasă la chip.
28 Şi Absalom a locuit doi ani
în Ierusalim şi n-a văzut* faţa
29 împăratului. Şi Absalom a trimis
după Ioab, ca să-l trimită la îm-
părat, dar *Ioab* n-a vrut să vină
la el. Şi a trimis din nou, a doua
30 oară, şi n-a vrut să vină. Şi *Ab-
salom* a zis slujitorilor săi: „Vedeţi,
ogorul[c] lui Ioab este lângă al
meu[d] şi are orz acolo; mergeţi
şi puneţi-i foc“. Şi slujitorii lui
Absalom au pus foc ogorului.
31 Atunci Ioab s-a ridicat şi a venit
la Absalom acasă şi a zis: „De ce
au pus foc slujitorii tăi ogorului
32 meu?“ Şi Absalom a răspuns lui
Ioab: „Iată, am trimis la tine,
zicând: «Vino aici, ca să te trimit
la împărat, *să-i zici*: «De ce am
venit din Gheşur? Mai bine era
pentru mine să fi fost tot acolo!»
Şi acum, aş vrea să văd faţa îm-
păratului; şi dacă este nelegiuire*
33 în mine, să mă ucidă»“. Şi Ioab a
venit la împărat şi i-a spus. Şi
împăratul l-a chemat pe Absalom
şi el a venit la împărat şi s-a ple-
cat cu faţa la pământ înaintea îm-
păratului. Şi împăratul l-a sărutat*
pe Absalom.

32 *1 Sam. 20.8 Pr. 28.13.
33 *Gen. 33.4; 45.15. Lc. 15.20.

Uneltirea lui Absalom

1 *Cap. 12.11. **1 Împ. 1.5.
2 *Deut. 19.17
4 *Jud. 9.29.
5 *Cap. 14.33; 20.9.
6 *Rom. 16.18
7 *Cap. 3.2,3. **Deut. 23.21
8 *Gen. 28.20; 28.21. 1 Sam. 16.2. **Cap. 13.38

15 Şi a fost *aşa*: după[e]* aceasta
Absalom şi-a pregătit** care şi
cai şi cincizeci de oameni care să
2 alerge înaintea lui. Şi Absalom
s-a ridicat şi a stat lângă drumul
porţii. Şi a fost *aşa*: dacă avea ci-
neva vreo neînţelegere şi mergea*
la judecată la împărat, atunci Ab-
salom îl chema şi-i zicea: „Din ce
cetate eşti?“ Şi el zicea: „Robul
tău este din una din seminţiile lui
3 Israel“. Şi Absalom îi zicea: „Iată,
interesele[f] tale sunt bune şi drep-
te, dar nu este nimeni din partea
împăratului care să te asculte“.
4 Absalom mai zicea: „Dacă m-ar
pune* pe mine judecător în ţară,
orice om care ar avea vreo neînţe-
legere sau judecată ar putea să vină
5 la mine[g] şi i-aş face dreptate“. Şi a
fost *aşa*: dacă se apropia cineva
să-i facă plecăciune, el îşi întindea
6 mâna şi îl apuca şi-l săruta*. Şi
astfel făcea Absalom la tot Is-
raelul care venea pentru judecată
la împărat; şi Absalom fura* ini-
mile bărbaţilor lui Israel.
7 Şi a fost că, după patru[h] ani,
Absalom a zis împăratului: „Te
rog, lasă-mă să merg şi să-mi
împlinesc la Hebron* promisiu-
nea** pe care am făcut-o *D*om-
8 nului. Pentru că robul tău a fă-
cut* o promisiune pe când locu-
iam** la Gheşur, în Aram, zi-
când: «Dacă *D*omnul mă va în-
toarce în adevăr la Ierusalim,
9 voi sluji *D*omnului»“. Şi împăra-

[a] *Sau* „ai făcut“ [b] *Sau* „rădea“ [c] *Lit.* „partea“ [d] *Lit.* „la îndemână“ [e] *Sau* „curând după“ [f] *Sau* „cuvintele“ [g] *Sau* „să mi se alăture“ [h] *Unele texte* „patruzeci“

10 *1 Împ. 1.34. 2 Împ. 9.13.
11 *1 Sam. 9.13; 16.3,5. **Gen. 20.5.
12 *Ios. 15.51. **Cap. 16.15 1 Cr. 27.33. Ps. 41.9; 55.12-14. †Ps. 3.1.

tul i-a zis: „Mergi în pace!“ Şi s-a
10 ridicat şi a mers la Hebron. Şi Ab-
salom a trimis iscoade în toate
seminţiile lui Israel, zicând: „Când
veţi auzi sunetul trâmbiţei, să
ziceţi: «Absalom este împărat* la
11 Hebron»“. Şi cu Absalom au mers
două sute de oameni din Ierusa-
lim, care au fost chemaţi[a]*. Şi
mergeau în prostia** lor şi nu
12 ştiau nimic. Şi Absalom a trimis
după Ahitofel ghilonitul*, sfă-
tuitorul** lui David, din cetatea
sa, din Ghilo, pe când aducea
jertfe. Şi uneltirea era puternică,
pentru că poporul se înmulţea†
mereu lângă Absalom.

Fuga lui David

13 *Jud. 9.3. Vers. 6.
14 *Cap. 19.9. Ps. 3 titlu.
16 *Cap. 16.21; 16.22.
18 *Cap. 8.18.
19 *Cap. 18.2.

13 Şi a venit un sol la David, zi-
când: „Inimile* bărbaţilor lui Is-
14 rael sunt după Absalom“. Şi Da-
vid a zis tuturor slujitorilor săi,
care erau cu el în Ierusalim: „Ri-
dicaţi-vă şi să fugim*, pentru că
altfel nici unul dintre noi nu
va scăpa dinaintea lui Absalom.
Grăbiţi-vă să plecăm, ca să nu
se grăbească el şi să ne ajungă
şi să aducă răul peste noi şi să
lovească cetatea cu ascuţişul sa-
15 biei“. Şi slujitorii împăratului au
zis împăratului: „După tot ce va
alege domnul nostru, împăratul,
16 iată, robii tăi *sunt gata*!“ Şi îm-
păratul a ieşit, şi toată casa lui
în urma sa[b]. Şi împăratul a lăsat
zece* ţiitoare pentru paza ca-
17 sei. Şi împăratul a ieşit, şi tot
poporul în urma sa; şi a stat la
18 Bet-Merhac[c]. Şi toţi slujitorii lui
au trecut împreună cu el. Şi toţi
cheretiţii* şi toţi peletiţii şi toţi
ghitiţii, şase sute de oameni care
au venit după el din Gat, au tre-
cut înaintea împăratului.
19 Atunci împăratul a zis lui Itai*
ghititul: „De ce mergi şi tu cu noi?
Întoarce-te şi rămâi cu împăratul,
pentru că eşti străin şi ai fost luat
20 din locul tău[d]. Ieri ai venit şi as-
tăzi să te las să mergi cu noi în
sus şi în jos? Şi eu merg unde*
voi putea. Întoarce-te şi ia înapoi
pe fraţii tăi; îndurarea şi adevă-
21 rul să fie cu tine[e]“. Şi Itai a răs-
puns împăratului şi a zis: „Viu*
este DOMNUL şi viu este domnul
meu, împăratul, că în locul unde
va fi domnul meu, împăratul, fie
spre moarte, fie spre viaţă, acolo
22 va fi şi robul tău“. Şi David a zis
lui Itai: „Mergi şi treci!“ Şi Itai
ghititul a trecut cu toţi oamenii
lui şi cu toţi copiii care erau cu el.
23 Şi toată ţara plângea cu glas
tare şi tot poporul trecea; şi îm-
păratul a trecut pârâul Chedron
şi tot poporul a trecut înainte pe
24 drumul pustiului*. Şi, iată, şi Ţa-
doc şi toţi leviţii erau cu el, pur-
tând* chivotul legământului lui
Dumnezeu; şi au pus jos chivotul
lui Dumnezeu. Şi Abiatar s-a suit,
până când tot poporul a termi-
nat de ieşit din cetate.
25 Şi împăratul a zis lui Ţadoc:
„Du chivotul lui Dumnezeu îna-
poi în cetate! Dacă voi căpăta
favoare înaintea DOMNULUI, El
mă va aduce înapoi* şi mi-l va
26 arăta şi pe el şi locuinţa Sa. Şi
dacă va zice: «Nu-Mi place* de
tine!», iată-mă, să-mi facă** ce
27 este bine în ochii Lui“. Şi împă-
ratul a zis lui Ţadoc, preotul:
„Tu eşti văzătorul*: întoarce-te în
pace în cetate, şi cu voi Ahima-
aţ, fiul tău, şi Ionatan, fiul lui Abia-
28 tar, cei doi fii** ai voştri. Ve-
deţi, eu voi zăbovi* în câmpiile[f]
pustiului, până va veni un cuvânt
de la voi, ca să-mi aducă ştiri“.
29 Şi Ţadoc şi Abiatar au dus chivo-
tul lui Dumnezeu înapoi la Ierusa-
lim şi au rămas acolo.
30 Şi David a urcat suişul Măs-
linilor; şi plângea pe când urca
şi avea capul* acoperit şi mer-
gea desculţ**; şi tot poporul care
era cu el urca fiecare cu capul a-
coperit, plângând† pe când urcau.

20 *1 Sam. 23.13
21 *Rut 1.16,17. Pr. 17.17; 18.24.
23 *Cap. 16.2.
24 *Num. 4.15.
25 *Ps. 43.3.
26 *Num. 14.8. 1 Împ. 10.9. Is. 62.4. **1 Sam. 3.18
27 *1 Sam. 9.9. **Cap. 17.17
28 *Cap. 17.16.
30 *Cap. 19.4. Est. 6.12. Ier. 14.3,4. **Is. 20.2,4. †Ps. 126.6.

[a] *La jertfă* [b] *Lit.* „la picioarele sale“ [c] *Casa de departe* [d] *Exilat* [e] *Sau* „ia pe fraţii tăi cu tine, *în* îndurare şi credincioşie“ [f] *Sau* „vadurile“ *sau* „locurile de trecere ale“

31 *Ps. 3.1,2; 55.12. **Cap.16.23; 17.14,23.
32 *Cap. 1.2.
33 *Cap. 19.35.
34 *Cap. 16.19.
35 *Cap. 17.15; 17.16.
36 *Vers. 27.
37 *Cap. 16.16. 1 Cr. 27.33. **Cap. 16.15

31 Şi l-au informat pe David, spu-
nând: „Ahitofel* este între unelti-
tori, cu Absalom“. Şi David a zis:
„Doamne, Te rog, zădărniceşte**
32 sfatul lui Ahitofel“. Şi a fost *aşa*:
când a ajuns David în vârf, unde
s-a închinat lui Dumnezeu, iată,
i-a ieşit înainte Huşai architul,
cu haina sfâşiată* şi cu ţărână
33 pe cap. Şi David i-a zis: „Dacă
vei trece mai departe cu mine,
34 îmi vei fi o povară*. Dar dacă
te vei întoarce în cetate şi îi vei
zice lui Absalom: «Voi fi sluji-
torul tău, împărate; aşa cum am
fost slujitorul tatălui tău în trecut,
aşa voi fi slujitorul* tău acum!»,
atunci vei împiedica sfatul lui
35 Ahitofel. Şi nu sunt cu tine acolo
Ţadoc şi Abiatar, preoţii? Şi va
fi *aşa*: orice vei auzi din casa împă-
ratului, să spui* preoţilor Ţadoc şi
36 Abiatar. Iată, sunt acolo cu* ei cei
doi fii ai lor, Ahimaaţ, fiul lui Ţa-
doc, şi Ionatan, fiul lui Abiatar. Şi
să-mi trimiteţi prin ei orice cuvânt
37 pe care-l veţi auzi“. Şi Huşai, prie-
tenul* lui David, a intrat în cetate
şi Absalom** a intrat în Ierusalim.

Ţiba defăimează pe Mefiboşet

1 *Cap. 15.30; 15.32. **Cap. 9.2.
2 *Cap. 15.23; 17.29.
3 *Cap. 19.27.
4 *Pr. 18.13.

16 Şi David trecuse* puţin din-
colo de vârf şi, iată, l-a întâmpi-
nat Ţiba**, slujitorul lui Mefibo-
şet, cu o pereche de măgari în-
cărcaţi, şi pe ei două sute de pâini
şi o sută de turte de stafide[a] şi o
sută de turte de fructe de vară[b] şi
2 un burduf cu vin. Şi împăratul a
zis lui Ţiba: „Ce vrei să faci cu
acestea?“ Şi Ţiba a zis: „Măgarii
sunt pentru casa împăratului, pen-
tru călărie, şi pâinile şi fructele de
vară pentru mâncarea tinerilor, şi
vinul pentru cei obosiţi* în pustiu,
3 ca să-l bea“. Şi împăratul a zis:
„Unde este fiul stăpânului tău?“ Şi
Ţiba* a zis împăratului: „Iată, el a
rămas în Ierusalim, pentru că a
zis: «Astăzi casa lui Israel îmi va
înapoia împărăţia tatălui meu»“.
4 Şi împăratul* a zis lui Ţiba: „Iată,
tot ce a fost al lui Mefiboşet este
al tău!“ Şi Ţiba a zis: „Mă închin,
să capăt favoare înaintea domnu-
lui meu, împăratul!“

Şimei blestemă pe David

5 *Cap. 3.16. **Cap. 19.21 1 Împ. 2.8,9; 2.44-46.
7 *Deut. 13.13
8 *Jud. 9.24; 9.56,57. 1 Împ. 2.32; 2.33. **Cap. 1.16; 3.28,29; 4.11,12.
9 *Ex. 22.28. **1 Sam. 24.14 Cap. 9.8.
10 *Cap. 3.39; 19.22. 1 Pet. 2.23. **2 Împ. 18.25 Plân. 3.38. †Rom. 9.20.
11 *Cap. 12.11. **Gen. 15.4.
12 *Deut. 23.5. Neem. 13.2. Pr. 20.22. Rom. 8.28. Ev. 12.10,11.

5 Şi împăratul David a venit la
Bahurim* şi, iată, de acolo a ieşit
un om din familia casei lui Saul, al
cărui nume era Şimei**, fiul
lui Ghera. El a ieşit blestemând;
6 şi a aruncat cu pietre după David
şi după toţi slujitorii împăratului
David; şi tot poporul şi toţi vitejii
erau la dreapta lui şi la stânga lui.
7 Şi Şimei zicea aşa, blestemând:
„Pleacă, pleacă[c], om al sângelui
8 şi om* al lui Belial! Domnul a în-
tors* asupra ta tot sângele** casei
lui Saul, în locul căruia ai împără-
ţit, şi Domnul a dat împărăţia în
mâna lui Absalom, fiul tău. Şi, iată,
acum eşti în însăţi nenorocirea ta,
pentru că eşti om al sângelui“.
9 Atunci Abişai, fiul Ţeruiei, a
zis împăratului: „Pentru ce să
blesteme* acest câine** mort pe
domnul meu, împăratul? Te rog,
lasă-mă să trec şi să-i iau capul“.
10 Şi împăratul a zis: „Ce* am eu *a
face* cu voi, fii ai Ţeruiei? Da,
să blesteme, pentru că Domnul**
i-a zis: «Blestemă pe David!» Şi
cine† va zice: «De ce faci aşa?»“
11 Şi David a zis lui Abişai şi tutu-
ror slujitorilor săi: „Iată, fiul
meu*, care a ieşit** din trupul
meu[d], caută să-mi ia viaţa: cu
atât mai mult acest beniamit!
Lăsaţi-l să blesteme! pentru că
12 Domnul i-a poruncit. Poate că
Domnul Se va uita la necazul
meu şi Domnul îmi va răsplăti
cu bine* pentru blestemul meu
13 de astăzi“. Şi David mergea pe
drum cu oamenii săi; şi Şimei
mergea pe coasta dealului, în
dreptul lui, şi blestema în timp ce
mergea şi arunca pietre după el
14 şi vântura praf. Şi împăratul şi
tot poporul care era cu el au a-
juns obosiţi[e] şi s-au răcorit acolo.

[a] *Sau* „ciorchini de struguri“ [b] *Sau* „o sută de fructe de vară“ [c] *Sau* „Afară, afară“ [d] *Lit.* „din măruntaiele mele“ [e] *Sau* „au ajuns la Aiefin“

Huşai la Absalom

15 Şi Absalom şi tot poporul, băr-
baţii lui Israel, au venit la Ieru-
salim, şi Ahitofel împreună cu el.

16 *Cap. 15.37. **Cap. 15.34

16 Şi a fost *aşa*: când Huşai archi-
tul, prietenul* lui David, a venit la
Absalom, Huşai a zis** lui Absa-
lom: „Trăiască împăratul! Trăias-

17 *Cap. 19.25. Pr. 17.17.

17 că împăratul!“ Şi Absalom a zis lui
Huşai: „Aceasta este bunătatea ta
faţă de prietenul tău? De ce n-ai
18 mers* cu prietenul tău?“ Şi Huşai
a zis lui Absalom: „Nu! Ci voi fi al
aceluia pe care l-a ales Domnul, şi
acest popor, şi toţi bărbaţii lui Is-

19 *Cap. 15.34.

19 rael, şi cu el voi rămâne. Şi apoi,
cui* voi sluji? Nu înaintea fiului
său? Cum am slujit înaintea tată-
lui tău, aşa voi fi înaintea ta“.

Absalom ascultă de Ahitofel

20 Şi Absalom i-a zis lui Ahito-
fel*: „Daţi un sfat, pentru ce vom
21 face!“ Şi Ahitofel i-a zis lui Absa-

20 *Cap. 15.12.

21 *Cap. 15.16; 20.3. **Gen. 34.30 1 Sam. 13.4. †Cap. 2.7. Zah. 8.13.

lom: „Intră la ţiitoarele* tatălui
tău, pe care el le-a lăsat pentru
paza casei, şi tot Israelul va auzi
că te-ai făcut urât** de tatăl tău;
atunci mâinile† tuturor celor care
22 sunt cu tine se vor întări“. Şi au

22 *Cap. 12.11; 12.12.

întins un cort lui Absalom pe aco-
perişul casei şi Absalom a intrat
la ţiitoarele tatălui său în ochii în-

23 *Cap. 15.12.

23 tregului* Israel. Şi sfatul pe care-l
dădea Ahitofel în acele zile era ca
şi cum ar fi întrebat cineva cuvân-
tul lui Dumnezeu; aşa era orice
sfat al lui Ahitofel, atât* pentru
David, cât şi pentru Absalom.

Sfatul lui Ahitofel împiedicat de Huşai

17 Şi Ahitofel i-a zis lui Absa-
lom: „Să aleg acum douăspreze-
ce mii de oameni şi mă voi ridi-
ca şi-l voi urmări pe David în

2 *Deut. 25.18. Cap. 16.14. **Zah. 13.7.

2 noaptea aceasta. Şi voi veni peste
el, când va fi obosit* şi cu mâi-
nile slăbite, şi îl voi înspăimânta,
şi tot poporul care este cu el va
fugi; şi îl voi ucide numai pe împă-
3 rat**. Şi voi aduce înapoi la tine
pe tot poporul, când îi voi aduce
pe toţi, în afara omului pe care-l
urmăreşti; şi tot poporul va fi în
4 pace“. Şi cuvântul a fost drept în
ochii lui Absalom şi în ochii tu-

4 *Cap. 5.3; 19.11.

5 *Cap. 15.32-34

5 turor bătrânilor* lui Israel. Şi Ab-
salom a zis: „Cheamă, te rog, şi
pe Huşai architul, ca să auzim şi
6 ce este în* gura lui“. Şi Huşai a
venit la Absalom şi Absalom i-a
vorbit, zicând: „Ahitofel a vorbit
potrivit acestui cuvânt; să facem
ce a zis el? Dacă nu, vorbeşte tu“.
7 Şi Huşai a zis lui Absalom:
„Sfatul pe care l-a dat Ahitofel

8 *Osea 13.8.

8 de această dată nu este bun“. Şi
Huşai a zis: „Tu cunoşti pe tatăl tău
şi pe oamenii lui, că sunt viteji şi
amărâţi la suflet, ca o ursoaică*
ai cărei pui au fost răpiţi pe câmp.
Şi tatăl tău este un om de război
şi nu va sta noaptea cu poporul.
9 Iată, este ascuns acum în vreo
groapă sau în *alt* loc. Şi va fi *aşa*:
dacă vor cădea la început unii din-
tre ei, oricine va auzi va zice:
«Este un măcel în poporul care-l ur-

10 *Ios. 2.11.

10 mează pe Absalom». Şi chiar şi
cel viteaz, a cărui inimă este ca ini-
ma unui leu, se va topi* de tot, pen-
tru că tot Israelul ştie că tatăl tău
este puternic şi cei care sunt cu el

11 *Jud. 20.1. Cap. 3.10. **Gen. 22.17 Ios. 11.4. 1 Sam. 13.5. 1 Împ. 20.10.

11 sunt oameni viteji. Dar eu sfătu-
iesc să se adune la tine tot Israelul,
de la Dan* până la Beer-Şeba,
mult ca nisipul** care este lângă
mare, şi tu însuţi[a] să mergi la
12 luptă. Şi vom veni peste el în
vreun loc unde se găseşte şi vom
năvăli asupra lui, cum cade roua
pe pământ; şi nu vom lăsa din el
şi din toţi oamenii care sunt cu

13 *Mica 1.6.

13 el nici măcar unul. Şi, dacă a
mers într-o cetate, atunci tot Is-
raelul va aduce funii la acea ce-
tate şi o vom trage* în râu[b], până
nu se va mai găsi acolo nici o

14 *Cap. 15.31; 15.34.

14 pietricică“. Şi Absalom şi toţi
bărbaţii lui Israel au zis: „Mai bun
este sfatul lui Huşai architul decât
sfatul lui Ahitofel“. Pentru că
Domnul* hotărâse să împiedice
sfatul bun al lui Ahitofel, pentru
ca Domnul să facă să vină răul
asupra lui Absalom.

David înştiinţat de Huşai

15 Şi Huşai a zis preoţilor Ţadoc

[a] *Lit.* „faţa ta însăţi“ [b] *Sau* „în vale“

şi Abiatar: „Ahitofel a sfătuit aşa
şi aşa pe Absalom şi pe bătrânii
lui Israel, iar eu am sfătuit aşa şi
16 aşa. Şi acum trimiteţi repede şi
spuneţi-i lui David şi ziceţi: «Nu
poposi la noapte* în câmpiile
pustiului, ci mergi repede mai
departe, ca să nu fie înghiţit îm-
păratul şi tot poporul care este cu
17 el»“. Şi Ionatan* şi Ahimaaţ stă-
teau lângă En-Roguel[a]** (şi o
slujnică a mers şi le-a spus, iar ei
au mers şi i-au spus împăratului
David, pentru că nu puteau să se
18 arate intrând în cetate). Şi i-a
văzut un băiat şi i-a spus lui Ab-
salom. Şi au plecat amândoi re-
pede şi au venit în casa unui om
din Bahurim*, care avea o fântână
în curtea sa şi au coborât acolo.
19 Şi femeia* a luat învelitoarea şi a
întins-o peste gura fântânii şi a
presărat grăunţe pisate deasupra.
20 Şi lucrul n-a fost cunoscut. Şi slu-
jitorii lui Absalom au venit la fe-
meie în casă şi au zis: „Unde sunt
Ahimaaţ şi Ionatan?“ Şi femeia
le-a zis: „Au trecut* peste pârâul
de apă“. Şi i-au căutat şi nu i-au
găsit şi s-au întors la Ierusalim.
21 Şi a fost *aşa*: după ce au ple-
cat, ei au ieşit din fântână şi au
mers şi i-au spus împăratului Da-
vid. Şi i-au zis lui David: „Ridica-
ţi-vă* şi treceţi repede apa, pen-
tru că aşa a sfătuit Ahitofel îm-
22 potriva voastră“. Şi David s-a ri-
dicat, şi tot poporul care era cu
el, şi au trecut Iordanul. La lumina
dimineţii n-a lipsit un om din ei,
care să nu fi trecut Iordanul.
23 Şi, când a văzut Ahitofel că
sfatul lui n-a fost urmat, şi-a în-
şeuat măgarul şi s-a ridicat şi a
mers* acasă în cetatea sa; şi a dat
porunci** casei sale şi s-a spân-
zurat† şi a murit; şi a fost înmor-
mântat în mormântul tatălui său.

David la Mahanaim

24 Şi David a venit la Mahana-
im*. Şi Absalom a trecut Iorda-
nul, el şi toţi bărbaţii lui Israel îm-
25 preună cu el. Şi Absalom l-a pus
pe Amasa* peste oştire în locul lui
Ioab. Şi Amasa era fiul unui om
al cărui nume era Itra ismaelitul[b],
care intrase la Abigail[c]**, fiica lui
Nahaş, sora Ţeruiei, mama lui
26 Ioab. Şi Israel şi Absalom şi-au
aşezat tabăra în ţara Galaadului.
27 Şi a fost *aşa*: pe când venea
David la Mahanaim, Şobi*, fiul
lui Nahaş, din Raba fiilor lui
Amon, şi Machir**, fiul lui Ami-
el, din Lodebar, şi Barzilai† ga-
28 laaditul, din Roghelim, au adus
paturi şi străchini şi vase de pă-
mânt şi grâu şi orz şi făină şi
grăunţe prăjite şi fasole şi linte
29 şi uscături şi miere şi unt şi oi şi
brânză de vacă, pentru David
şi pentru poporul care era cu el,
ca să mănânce. Pentru că au zis:
„Poporul este flămând şi obosit
şi însetat în pustiu*“.[d]

Absalom ucis de Ioab

18 Şi David a numărat poporul
care era cu el şi a pus* peste ei
căpetenii peste mii şi căpetenii
2 peste sute. Şi David a trimis po-
porul, o treime sub mâna lui Ioab
şi o treime* sub mâna lui Abişai,
fiul Ţeruiei şi fratele lui Ioab, şi
o treime sub mâna lui Itai** ghi-
titul. Şi împăratul a zis poporului:
„Voi ieşi negreşit şi eu însumi
3 cu voi“. Iar poporul a zis: „Să nu
ieşi*; pentru că, dacă vom fugi,
nu vor lua seama la noi; şi, dacă
vor muri jumătate din noi, nu vor
lua seama la noi, pentru că tu eşti
cât zece mii dintre noi. Şi acum
este mai bine ca tu să ne fii de
ajutor din cetate“. Şi împăratul
le-a zis: „Voi face ce este bine în
4 ochii voştri“. Şi împăratul a stat
lângă poartă şi tot poporul a ie-
5 şit cu sutele şi cu miile. Şi îm-
păratul a poruncit lui Ioab şi lui
Abişai şi lui Itai, zicând: „Pentru
mine, *purtaţi-vă* blând cu tână-
rul Absalom!“ Şi tot poporul a

16 *Cap. 15.28.
17 *Cap. 15.27; 15.36. **Ios. 15.7; 18.16.
18 *Cap. 3.16; 16.5.
19 *Ios. 2.6.
20 *Ex. 1.19. Ios. 2.4,5.
21 *Vers. 15,16.
23 *Cap. 15.12. **2 Împ. 20.1 †Mt. 27.5.
24 *Gen. 32.2. Ios. 13.26. Cap. 2.8; 19.32
25 *Cap. 20.9-12 1 Împ. 2.5,32 **1 Cr. 2.16; 2.17.
27 *1 Sam. 11.1 Cap. 10.1; 12.29. **Cap. 9.4. †Cap. 19.31; 19.32. 1 Împ. 2.7.
29 *Cap. 16.2; 16.14.
1 *Ex. 18.25. Num. 31.14. 1 Sam. 22.7.
2 *Jud. 7.16. 1 Sam. 11.11 **Cap. 15.19-22
3 *Cap. 21.17.

[a] *Fântâna iscoadei, la sud-est de Ierusalim* [b] *Sau* „israelitul“ [c] *Ebr.* „Abigal“, *variantă a lui Abigail* [d] *Probabil în acest timp au fost scrişi Psalmii 61 şi 62*

5 *Vers. 12.
6 *Ios. 17.15; 17.18. Cap. 17.26.
9 *Cap. 14.26.
12 *Vers. 5.

auzit* când a poruncit împăra-
tul tuturor căpeteniilor pentru
Absalom.
6 Şi poporul a ieşit în câmp
împotriva lui Israel şi lupta a fost
7 în pădurea* lui Efraim. Şi popo-
rul lui Israel a fost bătut acolo
înaintea slujitorilor lui David şi
a fost mare măcel acolo în ziua
aceea, de douăzeci de mii de oa-
8 meni. Şi lupta s-a întins acolo
peste toată faţa ţării şi pădurea a
mâncat în ziua aceea mai mult
9 popor decât a mâncat sabia. Şi
Absalom s-a pomenit în faţa slu-
jitorilor lui David. Şi Absalom
călărea pe catârul său şi catârul
a intrat sub desişul de ramuri al u-
nui stejar[a] mare; şi capul* lui
s-a prins de stejar şi a fost ridi-
cat între cer şi pământ; şi catârul
care era sub el a mers înainte.
10 Şi un om a văzut şi i-a spus lui Ioab
şi a zis: „Iată, am văzut pe Absa-
11 lom atârnat de un stejar". Şi Ioab
a zis omului care-i spusese: „Şi,
iată, l-ai văzut şi nu l-ai lovit acolo
la pământ? Şi ţi-aş fi dat zece ar-
12 ginţi şi un brâu". Şi omul a zis lui
Ioab: „Chiar dacă aş cântări în
mâna mea o mie de arginţi, tot nu
mi-aş fi întins mâna împotriva
fiului împăratului, pentru că în
auzul* nostru ţi-a poruncit îm-
păratul, ţie şi lui Abişai şi lui Itai,
zicând: «Luaţi seama, oricine aţi
13 fi[b], la tânărul Absalom ...». Sau,
dacă aş fi lucrat cu viclenie îm-
potriva vieţii lui[c], pentru că nimic
nu este ascuns înaintea împăra-
tului, atunci tu însuţi ai fi fost
14 împotriva mea". Şi Ioab a zis:
„Nu voi zăbovi atâta înaintea ta".
Şi a luat trei ţepuşe în mână şi
le-a înfipt în inima lui Absalom,
când era încă viu în mijlocul[d]
15 stejarului. Şi zece tineri care pur-
tau armele lui Ioab l-au încon-
jurat pe Absalom şi l-au lovit şi
16 l-au omorât. Şi Ioab a sunat din
trâmbiţă şi poporul s-a întors de
la urmărirea lui Israel, pentru că
17 Ioab a oprit[e] poporul. Şi l-au luat
pe Absalom şi l-au aruncat în
pădure într-o groapă mare şi au
ridicat* peste el o foarte mare
movilă de pietre. Şi tot Israelul a
18 fugit** fiecare în cortul său. Şi
Absalom, pe când era încă în
viaţă, îşi luase şi îşi aşezase un
stâlp, care este în Valea* Împăra-
tului. Pentru că zicea: „N-am** nici
un fiu care să păstreze amintirea
numelui meu". Şi a numit stâlpul
după numele său; şi se numeşte
Stâlpul lui Absalom până în ziua
aceasta.

17 *Deut. 21.20; 21.21. Ios. 7.26; 8.29 **Cap. 19.8; 20.1,22.
18 *Gen. 14.17. **Cap. 14.27

Ştiri către împărat

19 *Cap. 15.36; 17.17.
24 *Jud. 5.11. Cap. 13.34. 2 Împ. 9.17.

19 Şi Ahimaaţ*, fiul lui Ţadoc, a
zis: „Lasă-mă acum să alerg şi
să duc ştire împăratului, că Dom-
nul l-a scăpat[f] din mâna vrăj-
20 maşilor săi". Şi Ioab i-a zis: „Nu tu
vei fi purtător de ştiri astăzi, ci
altădată vei duce ştiri; dar astăzi
nu tu vei duce ştiri, pentru că fiul
21 împăratului a murit". Şi Ioab a zis
etiopianului[g]: „Mergi *şi* spune-i îm-
păratului ce ai văzut!" Şi etiopia-
nul s-a plecat înaintea lui Ioab şi a
22 alergat. Şi Ahimaaţ, fiul lui Ţa-
doc, i-a zis din nou lui Ioab: „Şi,
orice ar fi, lasă-mă, te rog, să alerg
şi eu după etiopian". Şi Ioab a zis:
„De ce să alergi, fiul meu? Pentru
23 că nu este o ştire potrivită[h]". „Şi,
orice ar fi", *a zis el*, „voi alerga". Şi
Ioab i-a zis: „Aleargă!" Atunci
Ahimaaţ a alergat pe calea câm-
piei şi l-a întrecut pe etiopian.
24 Şi David stătea între cele
două* porţi. Şi străjerul s-a suit
pe acoperişul porţii, pe zid, şi
şi-a ridicat ochii şi a privit şi iată
25 un om alergând singur. Şi străje-
rul a strigat şi a spus împăratului.
Şi împăratul i-a zis: „Dacă este
singur, sunt ştiri în gura lui". Şi el
26 venea mereu şi se apropia. Şi
străjerul a văzut un alt om aler-
gând şi străjerul a strigat la por-

[a] *Sau* „terebint" [b] *Sau* „de dragul meu" [c] *Sau* „împotriva propriei mele vieţi" [d] *Lit.* „inima" [e] *Sau* „a cruţat" [f] *Lit.* „l-a judecat" [g] *Lit.* „cuşitului" [h] *Sau* „nu vei avea o răsplată pentru ştire"

tar[a] şi a zis: „Iată, aleargă un *alt*
om singur!“ Şi împăratul a zis: „Şi
27 *1 Împ. 1.42.
27 el aduce o ştire“. Şi străjerul a zis:
„Văd alergarea celui dintâi ca a-
lergarea lui Ahimaaţ, fiul lui Ţa-
doc“. Şi împăratul a zis: „Este un
om bun şi vine cu ştire* bună“.
28 *Cap. 16.12.
28 Şi Ahimaaţ a strigat şi a zis
împăratului: „Pace!“[b] şi s-a plecat
cu faţa la pământ înaintea îm-
păratului şi a zis: „Binecuvântat*
fie Domnul Dumnezeul tău care
a dat pe oamenii care şi-au ridi-
cat mâna împotriva domnului
29 meu, împăratul!“ Şi împăratul a
zis: „Este pace pentru tânărul Ab-
salom?“ Şi Ahimaaţ a răspuns:
„Am văzut o mulţime mare, când
a trimis Ioab pe slujitorul împă-
ratului şi pe mine, robul tău, dar
30 nu ştiu ce era“. Şi împăratul a zis:
„Dă-te la o parte şi stai aici!“ Şi
s-a dat la o parte şi a stat.
31 Şi, iată, a venit etiopianul. Şi
etiopianul a zis: „Ştire pentru dom-
nul meu, împăratul! Pentru că Dom-
nul ţi-a făcut judecată astăzi îna-
intea tuturor celor care se ridica-
32 seră împotriva ta“. Şi împăratul a
zis etiopianului: „Este pace pentru
tânărul Absalom?“ Şi etiopianul a
zis: „Ca tânărul acesta să fie vrăj-
maşii domnului meu, împăratul,
şi toţi cei care se ridică împo-
33 *Cap. 19.4. **Ex. 32.32. Rom. 9.3.
33 triva ta spre rău!“ Şi împăratul
s-a cutremurat şi s-a suit în ca-
mera de deasupra porţii şi a
plâns. Şi, mergând, zicea aşa:
„O, fiul* meu Absalom! Fiul meu,
fiul meu Absalom! De aş fi mu-
rit** eu în locul tău, Absalom,
fiul meu, fiul meu!“

Jalea împăratului

19 Şi i s-a spus lui Ioab: „Iată,
împăratul plânge* şi jeleşte după
1 *Ier. 14.2.
2 Absalom!“ Şi victoria din ziua
aceea s-a prefăcut în jale* pentru
2 *Est. 4.3.
tot poporul. Pentru că poporul a
auzit spunându-se în ziua aceea:
„Împăratul este îndurerat din
3 *Cap. 17.24; 17.27. Vers. 32.
3 cauza fiului său“. Şi poporul s-a
furişat* în ziua aceea înăuntrul
cetăţii, cum se furişează un po-
por care se ruşinează când fuge
4 din luptă. Şi împăratul şi-a a- 4 *Cap. 15.30. **Cap. 18.33
coperit* faţa şi împăratul bocea
cu glas tare: „Fiul** meu Absa-
lom! Absalom, fiul meu, fiul
5 meu!“ Şi Ioab* a intrat în casă la 5 *Cap. 18.14.
împărat şi a zis: „Astăzi ai făcut
de ruşine feţele tuturor slujitori-
lor tăi, care ţi-au salvat astăzi via-
ţa ta, vieţile fiilor tăi şi ale fiicelor
tale şi vieţile soţiilor tale şi vieţile
6 ţiitoarelor tale. Pentru că tu-i iu-
beşti pe cei care te urăsc şi-i
urăşti pe cei care te iubesc. Pentru
că în această zi ai dovedit că *şi*
căpeteniile şi slujitorii nu sunt ni-
mic pentru tine. Căci cunosc astăzi
că, dacă ar fi trăit Absalom, iar
noi toţi am fi murit în ziua aceas-
ta, atunci ar fi fost drept în ochii tăi.
7 Şi acum ridică-te, ieşi şi vorbeşte
inimii slujitorilor tăi, pentru că, jur
pe Domnul, dacă nu vei ieşi, nu va
rămâne un om cu tine în noaptea
aceasta; şi aceasta va fi mai rău
pentru tine decât tot răul care
a venit asupra ta din tinereţea ta şi
8 până acum“. Şi împăratul s-a ri- 8 *Cap. 15.2; 18.24. **Cap. 18.17
dicat şi a şezut la poartă*. Şi au
spus întregului popor, zicând:
„Iată, împăratul şade la poartă“.
Şi tot poporul a venit înaintea
împăratului.

Întoarcerea împăratului la Ierusalim

Şi Israel fugise**, fiecare la
9 cortul său. Şi tot poporul se cer-
ta în toate seminţiile lui Israel,
zicând: „Împăratul ne-a scăpat din
mâna* vrăjmaşilor noştri şi ne-a 9 *Cap. 8.1-14 **Cap. 3.18. †Cap. 15.14.
salvat din mâna filistenilor** şi
acum a fugit† din ţară dinaintea
10 lui Absalom. Şi Absalom, pe care
l-am uns peste noi, a murit în lup-
tă; acum deci, de ce nu spuneţi
un cuvânt pentru aducerea înapoi
a împăratului?“
11 Şi împăratul David a trimis să 11 *Cap. 15.24.
spună preoţilor Ţadoc* şi Abiatar:
„Vorbiţi bătrânilor lui Iuda, zi-
când: «De ce sunteţi voi cei din
urmă ca să aduceţi pe împărat îna-

[a] *Sau* „spre poartă“ [b] *Sau* „Salutare!“

poi la casa lui?»“ Căci cuvântul
întregului Israel venise la împărat, în
12 casa lui. „Voi sunteți frații mei; sunteți
osul* meu şi carnea mea.
De ce deci sunteți cei din urmă
ca să aduceți înapoi pe împărat?
13 Şi spuneți lui Amasa*: «Nu eşti
tu osul meu şi carnea mea? Aşa**
să-mi facă Dumnezeu şi încă
mai mult, dacă nu vei fi căpetenie
peste oştire înaintea mea în toate
zilele, în locul lui Ioab!»“ Şi el a
14 plecat inima tuturor bărbaților lui
Iuda ca pe un singur* om, încât
au trimis la împărat, zicând: „În-
toarce-te, tu şi toți slujitorii tăi!“
15 Şi împăratul s-a întors şi a venit
până la Iordan. Şi Iuda a venit
până la Ghilgal*, ca să-l întâmpi-
ne pe împărat şi să-l treacă pe
împărat peste** Iordan.

Bunătatea lui David

16 Şi Şimei*, fiul lui Ghera, beni-
amitul, care era din Bahurim, s-a
grăbit şi a coborât cu bărbații lui
Iuda înaintea împăratului David.
17 Şi o mie de oameni din Beniamin*
erau cu el, şi Țiba**, slujitorul
casei lui Saul, şi cei cincisprezece
fii ai lui, şi cei douăzeci de sluji-
tori ai lui cu ei, şi s-au grăbit spre
18 Iordan înaintea împăratului. (Şi
au trecut vadul, ca să ducă din-
colo casa împăratului şi să facă
ce era bine în ochii lui.) Şi Şimei,
fiul lui Ghera, a căzut *la pământ*
înaintea împăratului, pe când el
19 trecea Iordanul. Şi a zis împăratului:
„Să nu-mi socotească* domnul
meu nelegiuirea, ca s-o pună**
împăratul la inimă, şi să
nu-ți aminteşti de răutatea† pe
care a făcut-o robul tău în ziua
aceea, când a ieşit domnul meu,
20 împăratul, din Ierusalim. Pentru
că eu, robul tău, ştiu că am pă-
cătuit. Deci, iată, am venit astăzi
cel dintâi din toată casa* lui Iosif,
ca să cobor în întâmpinarea dom-
21 nului meu, împăratul“. Şi Abişai,
fiul Țeruiei, a răspuns şi a zis: „Să
nu fie ucis Şimei pentru aceasta,

12 *Cap. 5.1. 1 Cr. 11.1.
13 *Cap. 17.25. 1 Cr. 2.17. **Rut 1.17.
14 *Jud. 20.1.
15 *Ios. 5.9. 1 Sam. 11.14; 11.15. **Cap. 17.22
16 *Cap. 16.5. 1 Împ. 2.8.
17 *Cap. 3.19. 1 Împ. 12.21. **Cap. 9.2; 9.10; 16.1,2.
19 *1 Sam. 22.15 **Cap. 13.33 †Cap. 16.5.
20 *Jud. 1.22. 1 Împ. 11.28.

pentru că a blestemat* pe unsul
22 Domnului?“ Şi David a zis: „Ce*
am eu *a face* cu voi, fii ai Țe-
ruiei, care sunteți astăzi potriv-
nici față de mine? Astăzi** să fie
ucis cineva în Israel? Pentru că nu
ştiu eu că astăzi sunt împărat
23 peste Israel?“ Şi împăratul a zis
lui Şimei: „Nu vei muri*“. Şi împă-
ratul i-a jurat.
24 Şi Mefiboşet*, fiul lui Saul, a
coborât în întâmpinarea împă-
ratului. Şi nu-şi îngrijise[a] picioa-
rele, nici nu-şi făcuse barba, nici
nu-şi spălase hainele, din ziua în
care plecase împăratul până în ziua
25 când s-a întors în pace. Şi a fost
aşa: când a venit la Ierusalim în
întâmpinarea împăratului, îm-
păratul i-a zis: „De ce n-ai mers*
26 cu mine, Mefiboşet?“ Şi el a
răspuns: „Domnul meu, împărate,
slujitorul meu m-a înşelat. Pen-
tru că robul tău a zis: «Îmi voi
înşeua măgarul şi voi încăleca
pe el şi voi merge cu împăratul,
27 pentru că robul tău este olog». Şi
el a vorbit* de rău pe robul tău
înaintea domnului meu, împăra-
tul, dar domnul meu, împăratul,
este ca** un înger al lui Dumne-
zeu; fă deci ce este bine în ochii
28 tăi. Pentru că toți cei din casa[b]
tatălui meu nu erau decât oameni
ai morții înaintea domnului meu,
împăratul; totuşi tu l-ai pus* pe
robul tău printre cei care mă-
nâncă la masa ta. Şi ce drept mai
am eu să mai strig către împăra-
29 tul?“ Şi împăratul i-a zis: „Pentru
ce mai vorbeşti încă de lucrurile
tale? Spun: «Tu şi Țiba împărțiți
30 câmpul»“. Şi Mefiboşet a zis îm-
păratului: „Da, să ia el totul, pentru
că domnul meu, împăratul, a
venit în pace în casa lui“.

Mulțumirea lui David față de Barzilai

31 Şi Barzilai* galaaditul a co-
borât de la Roghelim şi a trecut
cu împăratul peste Iordan, ca să-l
32 conducă peste Iordan. Şi Barzi-
lai era un om foarte bătrân, de

21 *Ex. 22.28. 1 Sam. 26.9.
22 *Cap. 3.39; 16.10. **1 Sam. 11.13
23 *1 Împ. 2.8,9; 2.37,46.
24 *Cap. 9.6; 21.7.
25 *Cap. 16.17.
27 *Cap. 16.3,4. **Cap. 14.17; 14.20.
28 *Cap. 9.7; 9.10,13.
31 *Cap. 17.27-29 1 Împ. 2.7.

[a] *Lit.* „făcuse“ [b] *Lit.* „toată casa“

optzeci de ani; şi îngrijise de îm-
părat când locuia în Mahanaim,
pentru că era un om foarte bogat.
33 Şi împăratul a zis lui Barzilai:
„Treci cu mine şi voi îngriji de ti-
34 ne la mine, în Ierusalim“. Şi Bar-
zilai a zis împăratului: „Câte sunt
zilele anilor vieţii mele, ca să mă
35 sui cu împăratul la Ierusalim? Am
optzeci* de ani astăzi; pot eu de-
osebi între bine şi rău? Poate ro-
bul tău să mai aibă plăcere pen-
tru ce mănâncă şi ce bea? Pot eu
să mai aud glasul cântăreţilor şi al
cântăreţelor? De ce dar să mai fie
robul tău o povară pentru domnul
36 meu, împăratul? Robul tău va tre-
ce puţin cu împăratul peste Ior-
dan. Şi de ce să-mi răsplătească îm-
37 păratul cu această răsplată? Lasă,
te rog, să se întoarcă robul tău, ca
să mor în cetatea mea, lângă mor-
mântul tatălui meu şi al mamei
mele! Şi, iată, robul tău, Chim-
ham[a]*, să treacă el cu domnul meu,
împăratul, şi fă-i ce este bine în ochii
38 tăi“. Şi împăratul i-a zis: „Chim-
ham să treacă împreună cu mine
şi-i voi face ce va fi bine în ochii
tăi şi îţi voi face tot ce vei voi de
39 la mine!“ Şi tot poporul a trecut
Iordanul; şi împăratul a trecut, şi
împăratul a sărutat* pe Barzilai
şi l-a binecuvântat; şi el s-a întors
40 la locul său. Şi împăratul a trecut
la Ghilgal şi Chimham a trecut cu
el. Şi tot poporul lui Iuda l-a con-
dus pe împărat, şi chiar şi jumă-
tate din poporul lui Israel.
41 Şi, iată, toţi bărbaţii lui Isra-
el au venit la împărat şi i-au zis:
„De ce te-au furat fraţii noştri,
bărbaţii lui Iuda, şi l-au trecut* pe
împărat şi casa lui peste Iordan
şi pe toţi oamenii lui David cu el?“
42 Şi toţi bărbaţii lui Iuda au răs-
puns bărbaţilor lui Israel: „Pentru
că împăratul ne este rudă* de
sânge. Şi de ce sunteţi voi mâ-
nioşi pentru lucrul acesta? Am mân-
cat noi ceva de la împărat? Sau
43 ne-a dat el vreun dar?“ Şi bărba-
ţii lui Israel au răspuns bărbaţi-
lor lui Iuda şi au zis: „Noi[b] avem
zece* părţi la împărat şi chiar
mai mult decât voi în David şi pen-
tru ce dar ne-aţi dispreţuit? Şi n-a
fost sfatul nostru cel dintâi pen-
tru aducerea înapoi a împăratului
nostru?“ Şi cuvântul** bărbaţilor
lui Iuda a fost mai aspru decât
cuvântul bărbaţilor lui Israel.

20 Şi a fost *aşa*: era acolo un
om al lui Belial al cărui nume
era Şeba, fiul lui Bicri, un beni-
amit. Şi el a sunat din trâmbiţă şi
a zis: „Noi n-avem nici o parte*
în David şi nici o moştenire în
fiul lui Isai! Fiecare** om la cor-
2 tul său, Israele!“ Şi toţi bărbaţii
lui Israel s-au despărţit de David
şi l-au urmat pe Şeba, fiul lui Bi-
cri. Dar bărbaţii lui Iuda de la Ior-
dan până la Ierusalim s-au ali-
pit* de împăratul lor.
3 Şi David a venit acasă, în Ie-
rusalim. Şi împăratul a luat pe
cele zece* femei, ţiitoarele lui,
pe care le lăsase pentru paza ca-
sei şi le-a pus într-o casă sub pa-
ză şi s-a îngrijit de ele, dar n-a in-
trat la ele; şi ele au rămas închise
până în ziua morţii lor, trăind în
văduvie.
4 Şi împăratul a zis lui Amasa:
„Cheamă-mi* împreună pe băr-
baţii lui Iuda în trei zile şi fii de
5 faţă aici!“ Şi Amasa a mers să
cheme împreună pe Iuda, dar a
întârziat peste timpul pe care i-l
6 hotărâse. Şi David a zis lui Abi-
şai*: „Acum Şeba, fiul lui Bicri,
ne va face mai mult rău decât Ab-
salom. Ia tu pe slujitorii** dom-
nului tău şi urmăreşte-l, ca să nu
ajungă în cetăţile întărite şi să
7 scape de ochiul nostru“. Şi băr-
baţii lui Ioab şi cheretiţii* şi pe-
letiţii şi toţi** oamenii cei tari au
mers pe urma lui. Şi au ieşit din
Ierusalim, ca să-l urmărească pe
Şeba, fiul lui Bicri.

35 *Ps. 90.10.
37 *1 Împ. 2.7. Ier. 41.17.
39 *Gen. 31.55. Rut 1.14. Cap. 14.33.
41 *Vers. 15.
42 *Vers. 12.
43 *1 Împ. 11.30; 11.31. **Jud. 8.1; 12.1.
1 *Cap. 19.43. 1 Împ. 12.16. **1 Sam. 13.2 Cap. 18.17. 2 Cr. 10.16.
2 *Cap. 19.14.
3 *Cap. 15.16; 16.21,22.
4 *Cap. 17.25; 19.13.
6 *Cap. 21.17. **Cap. 11.11 1 Împ. 1.33.
7 *Cap. 8.18. 1 Împ. 1.38; 1.44. **Cap. 15.18

[a] *Dor* [b] *În ebr. singular, în toată fraza*

Ioab omoară pe Amasa

8 Şi, când erau lângă piatra cea
mare care este în Gabaon, Ama-
sa le-a ieşit înainte. Şi Ioab era
încins cu mantaua lui, haina lui, şi
peste ea era cingătoarea sabiei,
care era prinsă la coapsă, în tea-
ca ei. Şi, pe când ieşea el, ea a
9 căzut. Şi Ioab a zis lui Amasa:
„Pace ţie, fratele meu?“ Şi Ioab
a apucat* cu mâna dreaptă barba
10 lui Amasa, ca să-l sărute. Şi Ama-
sa n-a luat seama la sabia care
era în mâna lui Ioab şi *Ioab* l-a
lovit* cu ea în pântece** şi i-a
vărsat măruntaiele pe pământ şi
nu l-a mai lovit a doua oară şi a
murit. Şi Ioab şi Abişai, fratele
lui, l-au urmărit pe Şeba, fiul lui
11 Bicri. Şi unul dintre tinerii lui
Ioab stătea lângă el şi zicea: „Cui
îi place de Ioab şi cine este pentru
12 David să-l urmeze pe Ioab!“ Şi
Amasa se rostogolea în sânge în
mijlocul drumului. Şi, când a vă-
zut omul acesta că tot poporul se
oprea, l-a tras pe Amasa din drum
pe câmp şi a aruncat o haină dea-
supra lui, când a văzut că toţi care
ajungeau aproape de el se opreau.
13 După ce a fost luat din drum, toţi
oamenii au mers după Ioab, ca să-l
urmărească pe Şeba, fiul lui Bicri.

9 *Mt. 26.49. Lc. 22.47.
10 *Cap. 3.27. 1 Împ. 2.5. **Cap. 2.23.

Omorârea lui Şeba

14 Şi el a trecut prin toate se-
minţiile lui Israel, până la Abel şi
la Bet-Maaca* şi prin tot Berimul;
şi s-au adunat[a] şi au mers şi ei
15 după el. Şi au venit şi l-au asediat
pe *Şeba* în Abel-Bet-Maaca. Şi
au ridicat* un val[b] împotriva ce-
tăţii – şi a fost ridicat lângă zid;
şi tot poporul care era cu Ioab
16 spărgea zidul, ca să-l dărâme. Şi
o femeie înţeleaptă a strigat din
cetate: „Ascultaţi, ascultaţi! Spu-
neţi, vă rog, lui Ioab: «Apropie-te
până aici şi voi vorbi cu tine»“.
17 Şi s-a apropiat de ea. Şi femeia a
zis: „Tu eşti Ioab?“ Şi el a zis:
„Eu“. Şi ea i-a zis: „Ascultă cu-
vintele roabei tale“. Şi el a zis:
18 „Ascult“. Şi ea a vorbit, zicând:
„În vechime obişnuiau să vor-
bească, zicând: «Întrebaţi numai
19 în Abel». Şi aşa sfârşeau. Eu sunt
iubitoare de pace şi credincioasă
în Israel; tu cauţi să nimiceşti o
cetate şi o mamă în Israel? Pentru
ce vrei să înghiţi moştenirea*
20 Domnului?“ Şi Ioab a răspuns şi
a zis: „Departe, departe de mine
21 să înghit şi să nimicesc. Nu aşa
este situaţia, ci un om din ţinutul
muntos al lui Efraim, cu numele
Şeba, fiul lui Bicri, şi-a ridicat
mâna împotriva împăratului, îm-
potriva lui David; daţi-l numai pe
el în mâna mea şi mă voi de-
părta de cetate“. Şi femeia a zis
lui Ioab: „Iată, capul său îţi va fi
22 aruncat peste zid“. Şi femeia s-a
dus la tot poporul cu înţelep-
ciunea* ei. Şi i-au tăiat capul lui
Şeba, fiul lui Bicri, şi l-au arun-
cat lui Ioab. Şi el a sunat din
trâmbiţă şi s-au împrăştiat de
lângă cetate, fiecare la cortul său.
Şi Ioab s-a întors la Ierusalim, la
împărat.

14 *1 Împ. 15.20 2 Împ. 15.29. 2 Cr. 16.4.
15 *2 Împ. 19.32 Ezec. 4.2.
19 *1 Sam. 26.19 Cap. 14.16; 21.3.
22 *Vers. 16. Ecl. 9.14,15.

Demnitarii lui David

23 Şi Ioab era peste* toată oşti-
rea lui Israel; şi Benaia, fiul lui
Iehoiada, peste cheretiţi[c] şi pes-
24 te peletiţi[d]; şi Adoram, peste
taxe; şi Iosafat, fiul lui Ahilud,
25 era cronicar; şi Şeia era scriitor[e];
şi Ţadoc şi Abiatar erau preoţi.
26 Şi de asemenea Ira* iairitul era
consilier al lui David.

23 *Cap. 8.16-18 1 Împ. 4.3-6.
26 *Cap. 23.38.

Foamete de trei ani

21 Şi a fost foamete în timpul
lui David trei ani, an după an.
Şi David a căutat* faţa Domnu-
lui. Şi Domnul a zis: „Este pentru
Saul şi pentru casa *lui* sângeroa-
să, pentru că i-a omorât pe ga-
2 baoniţi“. Şi împăratul i-a chemat
pe gabaoniţi şi le-a vorbit. (Şi
gabaoniţii nu erau dintre fiii lui
Israel, ci din rămăşiţa* amoriţi-
lor; şi fiii lui Israel le juraseră;
şi Saul, în râvna** sa pentru fiii
lui Israel şi Iuda, a căutat să-i
3 ucidă.) Şi David a zis gabaoni-
ţilor: „Ce să vă fac şi cu ce să

1 *Num. 27.21 Cap. 5.19.
2 *Ios. 9.3; 9.15-17. **Ex. 34.11-16

[a] *Sau* „toţi tinerii s-au adunat“ [b] *Val de pământ* [c] *Garda personală* [d] *Curierii* [e] *Sau* „secretar“

fac ispăşire, ca să binecuvântaţi
4 moştenirea* Domnului?“ Şi ga-
baoniţii i-au spus: „Nu este vorba
de argint sau de aur între noi şi
Saul sau casa lui, şi nici să omori
pentru noi vreun om din Israel“.
Şi el a zis: „Vă voi face ce veţi
5 zice“. Şi ei au zis împăratului:
„De la omul care ne-a nimicit şi a
uneltit distrugerea noastră, ca să
nu mai rămânem în toate hotarele
6 lui Israel... să ni se dea* şapte
bărbaţi dintre fiii lui şi-i vom
spânzura Domnului la Ghibea**
lui Saul, alesul† Domnului“. Şi
7 împăratul a zis: „*Îi* voi da“. Şi
împăratul a cruţat pe Mefiboşet*,
fiul lui Ionatan, fiul lui Saul,
pentru jurământul** Domnului
care era între ei, între David şi
Ionatan, fiul lui Saul.
8 Şi împăratul a luat pe cei
doi fii ai Riţpei*, fiica lui Aia, pe
Armoni şi pe Mefiboşet, pe care
îi născuse ea lui Saul, şi pe cei
cinci fii ai Merabei, fiica lui
Saul, pe care-i născuse ea lui
Adriel, fiul lui Barzilai meho-
9 latitul. Şi i-a dat în mâinile ga-
baoniţilor şi i-au spânzurat pe
munte înaintea* Domnului. Şi
cei şapte au căzut împreună şi
au fost ucişi în cele dintâi zile
ale secerişului, la începutul se-
cerişului orzului.
10 Şi Riţpa*, fiica lui Aia, a luat
un sac şi l-a întins pentru sine
peste stâncă, de la începutul**
seceratului până când a curs
apă peste ei din ceruri; şi n-a lă-
sat să se aşeze pe ei păsările ce-
rurilor ziua, nici fiarele câmpului
11 noaptea. Şi i s-a spus lui David
ce făcuse Riţpa, fiica lui Aia, ţii-
12 toarea lui Saul. Şi David a mers
şi a luat oasele lui Saul şi oasele
lui Ionatan, fiul său, de la locu-
itorii[a] din Iabes-Galaad*, care le
luaseră pe ascuns din piaţa Bet-
Şanului**, unde îi spânzuraseră

3 *1 Sam.26.19 Cap. 20.19.
6 *Num. 25.4. **1 Sam. 10.26; 11.4. †1 Sam. 10.24 Osea 13.11.
7 *Cap. 4.4; 9.10. **1 Sam. 18.3; 20.8,15,42; 23.18. Cap. 9.1-7.
8 *Cap. 3.7.
9 *Cap. 6.17.
10 *Vers. 8. **Deut. 21.23
12 *1 Sam. 31.11-13 **Ios. 17.11.

filistenii†, în ziua când filistenii îl
13 uciseseră pe Saul la Ghilboa. Şi
a adus de acolo oasele lui Saul
şi oasele lui Ionatan, fiul său. Şi
au adunat oasele celor care fuse-
14 seră spânzuraţi. Şi au înmor-
mântat oasele lui Saul şi ale lui
Ionatan, fiul său, în ţara lui Be-
niamin, la Ţela*, în mormântul lui
Chis, tatăl său; şi au făcut tot ce
poruncise împăratul. Şi, după
aceasta, Dumnezeu a fost bine-
voitor** faţă de ţară.

Filisteni uriaşi omorâţi în luptă

15 Şi filistenii au făcut din nou
război cu Israel. Şi David a co-
borât cu slujitorii lui şi au lup-
tat împotriva filistenilor. Şi David
16 era obosit. Şi Işbi-Benob, care
era dintre fiii lui Rafa[b]* (greuta-
tea suliţei lui era de trei sute de
greutăţi de aramă şi el era în-
cins cu *o sabie* nouă), s-a gândit
17 să-l lovească pe David. Şi Abi-
şai*, fiul Ţeruiei, l-a ajutat şi l-a
lovit pe filistean şi l-a ucis. Şi oa-
menii lui David i-au jurat, zi-
când: „Să nu mai ieşi** cu noi la
luptă, ca să nu stingi lumina† lui
Israel“.
18 Şi a fost *aşa*: după aceea a
fost din nou război* cu filistenii,
în Gob. Atunci Sibecai** huşa-
titul l-a lovit pe Saf, care era unul
dintre fiii lui Rafa[b].
19 Şi din nou a fost război cu
filistenii, la Gob. Şi Elhanan*,
fiul lui Iaare-Oreghim[c], betlee-
mitul, l-a lovit pe Goliat[d]** ghiti-
tul; şi mânerul suliţei acestuia
era ca un sul de ţesător.
20 Şi din nou a fost război, la
Gat, şi acolo era un om foarte
înalt, care avea *câte* şase degete
la mâini şi şase la picioare,
douăzeci şi patru la număr. Şi i
21 se născuse şi el lui Rafa*. Şi el
a batjocorit* pe Israel; şi Io-
natan, fiul lui Şimea**, fratele lui
22 David, l-a ucis. Aceştia patru* i
se născuseră lui Rafa la Gat şi

12 †1 Sam. 31.8
14 *Ios. 18.28. **Ios. 7.26. Cap. 24.25.
16 *Num. 13.22; 13.28. Ios. 15.14.
17 *Cap. 20.6. **Cap. 18.3. †Cap. 22.29. 1 Împ. 11.36; 15.4. Ps. 132.17.
18 *1 Cr. 20.4-8 **1 Sam. 17.4 1 Cr. 11.29.
19 *Cap. 23.24. **1 Sam. 17.4 1 Cr. 20.5.
20 *1 Cr. 20.6.
21 *1 Sam. 17.10 **1 Sam. 16.9
22 *1 Cr. 20.8.

[a] *Sau* „cetăţenii“, „stăpânii“ [b] *Sau* „dintre fiii uriaşului“ [c] *Sau* „Iair ţesătorul“ [d] *Sau* „Lahmi, fratele lui Goliat“

au căzut prin mâna lui David şi prin
mâna slujitorilor săi.

Cântarea de laudă a lui David

22 Şi David a spus Domnului
cuvintele* acestei cântări, în ziua
când Domnul l-a scăpat** din mâna
tuturor vrăjmaşilor săi şi
2 din mâna lui Saul. Şi a zis:
„Domnul este stânca[a]* mea
şi cetăţuia** mea şi salvatorul meu;
3 Dumnezeu este stânca mea[b],
îmi voi pune încrederea[c]* în El,
scutul** meu şi tăria[d]† salvă-
rii mele,
turnul†† meu cel înalt şi adă-
postul*† meu.
Salvatorul meu, Tu mă salvezi
din asuprire!
4 Voi chema pe Domnul care
este vrednic de laudă
şi voi fi salvat de vrăjmaşii mei.
5 Pentru că valurile morţii m-au
înconjurat,
şuvoaiele lui Belial m-au în-
spăimântat,
6 legăturile* Locuinţei morţilor
m-au înfăşurat;
m-au prins laţurile morţii.
7 În strâmtorarea mea L-am
chemat* pe Domnul
şi am strigat către Dumnezeul
meu,
şi din templul Său El a au-
zit** glasul meu
şi strigătul meu *a ajuns* la
urechile Sale.
8 Atunci pământul s-a zguduit*
şi s-a cutremurat;
temeliile** cerurilor s-au clă-
tinat
şi s-au zguduit, pentru că El
Se mâniase.
9 Fum se înălţa din nările Lui
şi un foc* ieşind din gura Lui
mistuia:
cărbuni se aprindeau din ea.
10 Şi El a plecat* cerurile şi a
coborât;
şi întuneric** era sub picioa-
rele Lui.
11 Şi călărea pe un heruvim şi
zbura
şi Se arăta pe aripile* vântului.
12 Şi a făcut întunericul din ju-
rul* Lui cort,
grămezi de ape, nori deşi ai
cerurilor.
13 Din strălucirea dinaintea Lui
s-au aprins cărbuni* de foc.
14 Domnul a tunat* din ceruri
şi Cel Preaînalt a făcut să-I
răsune glasul.
15 Şi a trimis săgeţi* şi i-a îm-
prăştiat *pe vrăjmaşi*;
a trimis fulgerul, şi i-a risipit.
16 Şi albiile mării* s-au văzut.
Temeliile lumii s-au arătat
la mustrarea** Domnului,
la vuietul suflării nărilor Lui.
17 El a trimis* din înălţime, m-a
apucat,
m-a scos din ape mari,
18 m-a scăpat de vrăjmaşul meu
puternic,
de cei care mă urau,
pentru că erau mai tari decât
mine.
19 S-au aruncat asupra mea în
ziua necazului meu,
dar Domnul a fost sprijinul*
meu.
20 Şi m-a scos la loc* larg,
m-a salvat, pentru că Şi-a găsit
plăcerea** în mine;
21 Domnul mi-a răsplătit* după
dreptatea mea,
mi-a întors după curăţia**
mâinilor mele:
22 pentru că am păzit* căile
Domnului
şi nu m-am abătut, prin rău-
tate, de la Dumnezeul meu,
23 pentru că toate judecăţile* Lui
au fost înaintea mea
şi nu m-am depărtat de la
rânduielile Lui.
24 Şi am fost integru înaintea Lui
şi m-am păzit de nelegiuirea
mea.
25 Şi Domnul mi-a răsplătit după
dreptatea* mea,
după curăţia mea înaintea
ochilor Săi.

1 *Ex. 15.1. Deut. 31.30. **Ps. 18 titlu; 34.19.
2 *1 Sam. 2.2. Ps. 71.3. **Ps. 91.2; 144.2.
3 *Ps. 7.1. Ev. 2.13. **Gen. 15.1. Deut. 33.29. Ps. 84.11. †Lc. 1.69. ††Pr. 18.10. *†Ps. 14.6; 71.7. Ier. 16.19.
6 *Ps. 116.3.
7 *Ps. 116.4; 120.1. **Ex. 3.7. Ps. 34.6,15; 34.17. Iona 2.2.
8 *Jud. 5.4. Ps. 77.18; 97.4. **Iov 26.11.
9 *Deut. 32.22. Ps. 97.3. Hab. 3.5. Ev. 12.29.
10 *Ex. 19.18,20 Ps. 144.5. Is. 64.1. **Ex. 20.21. 1 Împ. 8.12. Ps. 97.2.
11 *Ps. 104.3.
12 *Iov 36.29. Ps. 97.2.
13 *Vers. 9.
14 *Jud. 5.20. 1 Sam. 2.10; 7.10. Iov 37.2-5. Ps. 29.3. Is. 30.30.
15 *Deut. 32.23. Ps. 7.13; 77.17; 144.6. Hab. 3.11.
16 *Naum 1.4. **Ex. 15.8. Ps. 106.9. Mt. 8.26.
17 *Ps. 144.7. Is. 43.2.
19 *Is. 10.20.
20 *Ps. 22.8; 31.8; 118.5. **Cap. 15.26
21 *1 Sam. 26.23 1 Împ. 8.32. **Ps. 7.8; 24.4.
22 *Gen. 18.19. Ps. 119.3; 128.1. Pr. 8.32.
23 *Gen. 6.9; 17.1. Deut. 7.12. Iov 1.1. Ps. 119.30; 119.102.
25 *Vers. 21.

[a] *Stâncă înaltă* [b] *Lit.* „Dumnezeul stâncii mele“ [c] *Sau* „îmi găsesc adăpost“ [d] *Lit.* „cornul“

26 Cu cel îndurător[a]* Te arăţi
îndurător,
cu omul integru Te arăţi in-
tegru.
27 Cu cel curat Te arăţi curat,
dar cu cel viclean* Te porţi după
viclenia lui.
28 Şi vei salva poporul* smerit;
şi ochii Tăi sunt peste cei
mândri**, ca să-i cobori.
29 Pentru că Tu eşti lumina* mea,
Doamne;
şi Domnul luminează întunericul
meu.
30 Căci cu Tine alerg împotriva*
unei cete înarmate;
cu Dumnezeul meu trec peste
zid.
31 Cât despre Dumnezeu, calea
Lui este desăvârşită*,
Cuvântul Domnului este în-
cercat**,
El este un scut pentru toţi cei
care se încred în El.
32 Pentru că cine* este Dumne-
zeu în afară de Domnul?
Şi cine este o stâncă, dacă nu
Dumnezeul nostru?
33 Dumnezeu este cetăţuia* mea
cea tare
şi-mi face** calea desăvâr-
şită[b]†.
34 El îmi face picioarele ca* ale
cerboaicelor
şi mă face să stau pe înălţi-
mile** mele.
35 El îmi deprinde* mâinile la
luptă
şi braţele** mele întind un arc
de aramă.
36 Şi Tu mi-ai dat scutul salvării
Tale
şi bunătatea Ta m-a făcut mare.
37 Tu mi-ai lărgit* cărarea sub
paşii mei
şi gleznele nu mi s-au clă-
tinat[c].
38 I-am urmărit pe vrăjmaşii mei
şi i-am zdrobit
şi nu m-am întors până nu
i-am nimicit.
39 Şi i-am nimicit şi i-am stră-
puns şi nu s-au putut ridica,
ci au căzut* sub picioarele
mele.
40 Şi m-ai încins* cu putere pen-
tru luptă;
ai plecat sub mine pe cei** care
se ridicau împotriva mea.
41 Şi i-ai făcut pe vrăjmaşii mei
să întoarcă* spatele spre mine
şi i-am nimicit pe cei care mă
urau.
42 Ei strigau, dar nu era nici un
salvator;
strigau către* Domnul, dar nu
le-a răspuns.
43 Şi i-am sfărâmat ca pulberea*
pământului,
i-am zdrobit, i-am călcat** în
picioare ca pe noroiul† străzilor.
44 Tu m-ai scăpat* din neînţe-
legerile poporului meu.
Tu m-ai păstrat** să fiu cap
al naţiunilor.
Un popor† pe care nu-l cu-
noşteam îmi slujeşte[d].
45 Fiii străinului mă linguşesc.
Cum aud ei de mine, mi se
supun.
46 Fiii străinului şi-au pierdut
inima
şi ies tremurând* din[e] locuri-
le lor întărite.
47 Viu este Domnul şi binecu-
vântată fie Stânca mea
şi înălţat fie Dumnezeu, Stân-
ca* salvării mele[f]!
48 Da, Dumnezeu, El mă răz-
bună*
şi îmi supune** popoarele
49 şi mă scoate dintre vrăjma-
şii mei;
da, m-ai înălţat deasupra ce-
lor* care se ridică împotriva
mea.
M-ai scăpat de omul** vio-
lenţei.
50 De aceea Te voi lăuda, Doam-
ne, printre* naţiuni

26 *Mt. 5.7.
27 *Lev. 26.23; 26.24,27,28.
28 *Ex. 3.7,8. Ps. 72.12,13. **Iov 40.11. Is. 2.11,12; 2.17; 5.15. Dan. 4.37.
29 *Ps. 119.105; 132.17.
30 *Cap. 5.6-8.
31 *Deut. 32.4. Dan. 4.37. Mt. 5.48. Apoc. 15.3. **Ps. 12.6. Pr. 30.5.
32 *1 Sam. 2.2. Is. 45.5,6.
33 *Ps. 27.1; 28.7,8; 31.4. **Ev. 13.21. †Deut. 18.13. Iov 22.3. Ps. 101.2,6; 119.1.
34 *Cap. 2.18. Hab. 3.19. **Deut. 32.13 Is. 33.16; 58.14.
35 *Ps. 144.1. **Iov 20.24.
37 *Pr. 4.12.
39 *Mal. 4.3.
40 *Ps. 18.32,39 **Ps. 44.5.
41 *Gen. 49.8. Ex. 23.27. Ios. 10.24.
42 *Iov 27.9. Pr. 1.28. Is. 1.15. Mica 3.4.
43 *Deut. 9.21. 2 Împ. 13.7. **2 Împ. 23.15 2 Cr. 34.4,7. †Is. 10.6. Mica 7.10. Zah. 9.3; 10.5
44 *Cap. 3.1; 19.9,14. **Cap. 8.1-14 †Is. 55.5.
46 *Mica 7.17.
47 *Ps. 89.26.
48 *Cap. 4.8. Ps. 94.1. **Ps. 144.2.
49 *Ps. 44.5. **Ps. 140.1.
50 *Rom. 15.9.

[a] *Sau* „evlavios“ [b] *Sau* „perfect netedă“ [c] *Sau* „nu mi-au alunecat“ [d] *Sau* „mi-a slujit“ [e] *Sau* „tremură în“ [f] *Lit.* „Dumnezeul Stâncii salvării mele“

și voi cânta psalmi Numelui Tău.

51 *Ps. 144.10. **Ps. 89.24. †Cap. 7.12-16 Ps. 89.29.

51 *El dă* mari* victorii[a] împăra-
tului Său
și arată bunătate** unsului
Său,
lui David și seminței† lui pentru
totdeauna".

Cele din urmă cuvinte ale lui David

23 Și acestea sunt cele din urmă
cuvinte ale lui David:
David, fiul lui Isai, zice,
și omul* care a fost ridicat în
înălțime –

1 *Cap. 7.8,9. Ps. 78.70,71. **1 Sam. 16.12; 16.13. Ps. 89.20,27.

unsul** Dumnezeului lui Iacov
și psalmistul plăcut al lui
Israel – zice:

2 *Mt. 22.43. 2 Pet. 1.21.

2 „Duhul* Domnului a vorbit
prin mine
și cuvântul Lui a fost pe limba
mea.

3 *Cap. 22.2,32 **Ex. 18.21. Ps. 72.1-3. Is. 11.1-5. †2 Cr. 19.7,9.

3 Dumnezeul lui Israel a zis,
Stânca* lui Israel mi-a vorbit:
«Cel care stăpânește** peste[b]
oameni va fi drept,
stăpânind în temere† de Dum-
nezeu;

4 *Jud. 5.31. Ps. 72.6; 89.36; 110.3. Pr. 4.18. Is. 60.1. Osea 6.5.

4 Și *va fi* ca* lumina dimineții,
ca răsăritul soarelui,
o dimineață fără nori,
când din strălucirea soarelui,
după ploaie,
iarba verde încolțește din
pământ.

5 *Cap. 7.15,16 Ps. 89.29. Is. 55.3.

5 Cu adevărat, casa mea nu este
așa înaintea lui Dumnezeu!
Totuși, El a făcut* cu mine
un legământ pentru totdeauna,
bine rânduit în toate și sta-
tornic;
pentru că nu va face El să
crească toată salvarea mea și
buna plăcere?[c]

6 *Mt. 13.41.

6 Dar cei ai lui Belial vor fi
cu toții ca* spinii de aruncat,
pentru că nu pot fi luați cu
mâna.

7 *Mt. 3.10; 13.30. Ev. 6.8.

7 Și omul care se atinge de ei
se înarmează cu fier și cu mâner
de suliță;
și vor fi arși* de tot cu foc, la
locul lor»".

Vitejii lui David

8 *1 Cr. 11.11.

8 Acestea sunt numele* viteji-
lor pe care-i avea David: Io-
șeb-Bassebet tahchemonitul, mai-
marele căpeteniilor: el era Adino
eznitul; care a fost împotriva[d] a
opt sute, omorâți deodată.

9 *1 Cr. 11.12; 27.4. **1 Cr. 8.4.

9 Și, după el, Eleazar, fiul lui
Dodo*, fiul unui ahohit[e]**; el era
unul din cei trei viteji care erau
cu David, când i-au înfruntat pe
filistenii care erau adunați acolo
la luptă și se suiseră bărbații lui

10 *1 Cr. 11.14. **1 Sam. 11.13; 19.5. †1 Sam. 30.24; 30.25.

10 Israel. El s-a ridicat* și i-a bătut
pe filisteni, până i-a obosit mâ-
na și i s-a lipit mâna de sabie – și
Domnul a lucrat o mare victo-
rie** în ziua aceea – și poporul
s-a întors după el numai pentru
a lua prada†.

11 *1 Cr. 11.27. **1 Cr. 11.13; 11.14.

11 Și, după el, a fost Șama*, fiul lui
Aghe, hararitul. Și filistenii**
se adunaseră în ceată și acolo
era un ogor plin de linte. Și po-
porul fugise dinaintea filisteni-
12 lor. Și el s-a așezat în mijlocul o-
gorului și l-a apărat și i-a bătut pe
filisteni. Și Domnul a adus o mare
salvare.

13 *1 Cr. 11.15. **1 Sam. 22.1 †Cap. 5.18.

13 Și trei* dintre cei treizeci de
capi au coborât și au venit pe
timpul culesului la David, în peș-
tera** Adulam, și ceata filiste-
nilor își așezase tabăra în Valea†

14 *1 Sam. 22.4; 22.5.

14 Refaim. Și David era atunci în
cetățuie*; și straja filistenilor
15 era atunci în Betleem. Și David
a dorit și a zis: „O, de mi-ar da ci-
neva de băut apă din fântâna care
16 este la poarta din Betleem!" Și
cei trei viteji au pătruns prin ta-
băra filistenilor și au scos apă
din fântâna care este la poarta din
Betleem și au luat-o și au dus-o
lui David. Și el n-a vrut s-o bea,
ci a turnat-o ca dar de băutură

17 *Lev. 17.10.

17 Domnului. Și a zis: „Departe de
mine, Doamne, să fac aceasta.
Să beau eu sângele* oamenilor
care s-au dus cu riscul vieților
lor?" Și n-a vrut să bea. Aceste

[a] *Sau „El este* un turn de scăpare pentru" [b] *Sau* „între" [c] *Sau* „pentru că *aceasta este* toată salvarea mea și toată dorința, deși El n-o face să crească." [d] *Sau* „și-a ridicat sulița împotriva" [e] *Sau* „fiul lui Ahohi"

lucruri le-au făcut cei trei viteji.
18 *1 Cr. 11.20.
18 Şi Abişai*, fratele lui Ioab,
fiul Ţeruiei, era căpetenia celor
trei. Şi el şi-a ridicat suliţa îm-
potriva a trei sute şi i-a ucis. Şi
19 el avea un nume între cei trei. Nu
era el cel mai preţuit între cei
trei[a]? Deci a fost făcut căpe-
tenie a lor, dar n-a ajuns ca *primii*
trei.
20 *Ios. 15.21. **Ex. 15.15. 1 Cr. 11.22.
20 Şi Benaia, fiul lui Iehoiada,
fiul unui om viteaz, mare în fapte,
era din Cabţeel*. El i-a ucis** pe
cei doi lei[b] din Moab. Şi a cobo-
rât şi a ucis un leu în mijlocul unei
21 gropi într-o zi cu zăpadă. Şi a ucis
pe un egiptean, un bărbat voinic
la înfăţişare. Şi în mâna egip-
teanului era o suliţă şi a coborât
la el cu un toiag şi a smuls suliţa
din mâna egipteanului şi l-a o-
22 morât chiar cu suliţa sa. Acestea
le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoia-
da; şi avea un nume între cei trei
23 *Cap. 8.18; 20.23.
23 viteji. El era mai preţuit decât
cei treizeci, dar n-a ajuns cât *pri-*
mii trei. Şi David l-a pus peste
garda* sa[c].
24 *Cap. 2.18. 1 Cr. 27.7.
24 Asael*, fratele lui Ioab, era
unul din cei treizeci; Elhanan, fiul
25 *1 Cr. 11.27.
25 lui Dodo, din Betleem; Şama*
26 haroditul; Elica haroditul; Heleţ
peletitul; Ira, fiul lui Icheş, din
27 Tecoa; Abiezer din Anatot; Me-
28 bunai huşatitul; Ţalmon ahohi-
29 tul; Maharai din Netofa; Heleb,
fiul lui Baana, din Netofa; Itai, fiul
lui Ribai, din Ghibea fiilor lui Be-
30 *Jud. 2.9.
30 niamin; Benaia piratonitul; Hidai,
31 de la Nahale-Gaaş[d]*; Abi-Albon
arbatitul; Azmavet barhumitul;
32 Eliahba şaalbonitul; Bene-Iaşen;
33 *Vers. 11.
33 Ionatan; Şama* hararitul; Ahiam,
34 *Cap. 15.12.
34 fiul lui Şarar, araritul; Elifelet, fiul
lui Ahasbai, fiul maacatitului; E-
liam, fiul lui Ahitofel*, din Ghilo;
35 *1 Cr. 11.37.
35 Heţrai* carmelitul; Paarai arbitul;
36 *Cap. 8.3.
36 Igheal, fiul lui Natan, de la Ţoba*;
37 Bani gaditul; Ţelec amonitul; Na-
harai din Beerot, purtătorul arme-
38 lor lui Ioab, fiul Ţeruiei; Ira* ie-
39 tritul; Gareb ietritul; Urie* hetitul:
treizeci şi şapte de toţi.

38 *Cap. 20.26. 1 Cr. 2.53.
39 *Cap. 11.3,6.

Numărătoarea poporului

1 *Cap. 21.1,2. **Num. 26.2 1 Cr. 27.23; 27.24.
24 Şi mânia* **D**omnului s-a a-
prins din nou împotriva lui Isra-
el. Şi l-a întărâtat pe David îm-
potriva lor, zicând: „Du-te *şi* nu-
2 *Jud. 20.1. **Ier. 17.5.
2 mără** pe Israel şi pe Iuda!“ Şi
împăratul a zis lui Ioab, căpetenia
oştirii, care era cu el: „Treci acum
prin toate seminţiile lui Israel, de
la Dan* până la Beer-Şeba, şi
număraţi poporul, ca să ştiu**
3 *Deut. 1.11.
3 numărul poporului!“ Şi Ioab a zis
împăratului: „**D**omnul Dumne-
zeul tău să adauge* acum la po-
por de o sută de ori pe cât sunt
acum şi să vadă ochii domnului
meu, împăratul, *lucrul acesta*. Dar
pentru ce găseşte plăcere domnul
meu, împăratul, în lucrul acesta?“
4 Totuşi cuvântul împăratului a
învins împotriva lui Ioab şi împo-
triva căpeteniilor oştirii. Şi Ioab
şi căpeteniile oştirii au ieşit di-
naintea împăratului să numere
poporul, pe Israel.
5 *Deut. 2.36. Ios. 13.9,16. **Num. 32.1; 32.3.
5 Şi au trecut Iordanul şi şi-au
aşezat tabăra la Aroer*, la dreapta
cetăţii care este în mijlocul văii
6 *Ios. 19.47. **Ios. 19.28. Jud. 18.28,29
6 Gad şi până la Iaezer**. Şi au
venit la Galaad şi la ţara Tahtim-
Hodşi[e]; şi au venit la Dan-Iaan*
şi împrejur, până la Sidon**.
7 *Ios. 19.29. **Ios. 11.3. Jud. 3.3.
7 Şi au venit la fortăreaţa Tirului*
şi în toate cetăţile heviţilor** şi
ale canaaniţilor; şi au ieşit la sud
8 de Iuda, la Beer-Şeba. Şi, după
ce au străbătut toată ţara, după
nouă luni şi douăzeci de zile, au
9 *Num. 1.44-46 **1 Cr. 21.5.
9 venit la Ierusalim. Şi Ioab a dat
împăratului suma* numărătorii
poporului: şi erau** în Israel opt
sute de mii de bărbaţi de răz-
boi, care scoteau sabia; şi băr-
baţii lui Iuda: cinci sute de mii de
bărbaţi.

Ciuma

10 *1 Sam. 24.5 **Cap. 23.1.
10 Şi îi bătea* inima lui David,
după ce numărase poporul. Şi
David** a zis **D**omnului: „Am pă-

[a] *Unele ms.* „treizeci“ [b] *Sau* „mari eroi“; *ebr.* „ariel“ *(leu al lui Dumnezeu)* [c] *Sau* „în consiliul (sfatul) său“ [d] *Sau* „pâraiele Gaaş“ [e] *Sau* „ţara de jos a lui Hodşi“

10 †Cap. 12.13. ††1 Sam.13.13 2 Cr. 16.9.
11 *1 Sam. 22.5 **1 Sam. 9.9 1 Cr. 29.29.
13 *1 Cr. 21.12. Ezec. 14.21.
14 *Ps. 103.8; 103.13,14; 119.156. **Is. 47.6. Zah. 1.15.
15 *1 Cr. 21.14; 27.24.
16 *Ex. 12.23. 2 Împ. 19.35. Fap. 12.23. **Gen. 6.6. Ex. 32.14. 1 Sam. 15.11. Ioel 2.13,14. †1 Cr. 21.15. 2 Cr. 3.1.
17 *Vers. 10.

cătuit† mult, că am făcut aceas-
ta. Şi acum, **D**oamne, îndepărtea-
ză, Te rog, nelegiuirea robului
tău, pentru că am lucrat†† foar-
11 te nebuneşte". Şi, când s-a trezit
David dimineaţa, cuvântul **D**om-
nului a fost către profetul Gad*,
văzătorul** lui David, zicând:
12 „Du-te şi vorbeşte lui David:
«Aşa zice **D**omnul: «Îţi pun îna-
inte trei nenorociri: alege-ţi una
şi pe aceasta ţi-o voi face»".
13 Şi Gad a venit la David şi i-a
făcut cunoscut şi i-a zis: „Să
vină peste tine şapte ani de foa-
mete* în ţara ta? Sau să fugi
trei luni dinaintea vrăjmaşilor tăi
şi să te alunge? Sau să fie ciumă
trei zile în ţara ta? Acum înţele-
ge şi vezi ce răspuns să duc Celui
14 care m-a trimis". Şi David a zis
lui Gad: „Sunt în mare strâmto-
rare. Să cădem, te rog, în mâna
Domnului, pentru că mari sunt
îndurările* Lui şi să nu cad**
în mâna omului".
15 Şi **D**omnul a trimis ciumă*
în Israel de dimineaţă până la
timpul hotărât. Şi au murit din
popor, de la Dan până la Beer-
Şeba, şaptezeci de mii de bărbaţi.
16 Şi îngerul* şi-a întins mâna spre
Ierusalim, ca să-l nimicească; şi
Domnul S-a întors** de la răul
acela şi a zis îngerului care ni-
micea pe popor: „Destul! Opreş-
te-ţi mâna acum!" Şi îngerul **D**om-
nului era lângă aria lui Aravna†
17 iebusitul. Şi David, când a văzut
pe îngerul care lovea pe popor,
a vorbit **D**omnului şi a zis: „Iată,
eu am păcătuit* şi eu am făcut
rău, dar aceste oi** ce au fă-
cut? Fie mâna Ta, Te rog, împo-
triva mea şi împotriva casei ta-
tălui meu!"

David zideşte un altar

18 Şi Gad a venit în ziua aceea
la David şi i-a zis: „Suie-te*, ri-
dică un altar **D**omnului în aria
19 lui Aravna iebusitul". Şi David s-a
suit după cuvântul lui Gad, cum
20 poruncise **D**omnul. Şi Aravna
s-a uitat şi l-a văzut pe împărat
şi pe slujitorii lui venind spre el.
Şi Aravna a ieşit şi s-a plecat
cu faţa la pământ înaintea împă-
21 ratului. Şi Aravna a zis: „Pentru
ce vine domnul meu, împăratul,
la robul său?" Şi David* a zis:
„Ca să cumpăr de la tine aria, ca
să zidesc un altar **D**omnului, ca
să înceteze ciuma[a]** din popor".
22 Şi Aravna a zis lui David: „S-o ia
domnul meu, împăratul, şi să jert-
fească ce este bun în ochii lui.
Iată*, boii vor fi pentru arderea-
de-tot, şi uneltele de treierat şi
23 jugurile boilor în loc de lemne. Pe
toate acestea, împărate, Aravna
le dă împăratului". Şi Aravna a
zis împăratului: „**D**omnul Dum-
24 nezeul tău să te primească*!" Şi
împăratul a zis lui Aravna: „Nu,
ci cu adevărat voi cumpăra de la
tine cu preţ şi nu voi aduce **D**om-
nului Dumnezeului meu arderi-
de-tot care să nu *mă* coste". Şi
David a cumpărat* aria şi boii cu
25 cincizeci de sicli de argint. Şi Da-
vid a zidit acolo un altar **D**om-
nului şi a adus arderi-de-tot şi
jertfe de pace. Şi **D**omnul a fost
binevoitor* faţă de ţară şi ciu-
ma[a]** a fost oprită de peste Israel.

17 **Cap. 7.8. 1 Cr. 21.17. Ps. 74.1.
18 *1 Cr. 21.18.
21 *Gen. 23.8-16 **Num. 16.48; 16.50.
22 *1 Sam. 6.14 1 Împ. 19.21.
23 *Ezec. 20.40; 20.41.
24 *1 Cr. 21.24; 21.25.
25 *Cap. 21.14. **Vers. 21.

[a] *Lit.* „plaga"

CARTEA ÎNTÂI A ÎMPĂRAŢILOR[a]

Bătrâneţea lui David

1 *1 Cr. 23.1.

1 Şi împăratul David era bă-
trân*, înaintat în zile. Şi îl acope-
reau cu haine, dar nu se încălzea.
2 Şi slujitorii săi i-au zis: „Să se ca-
ute pentru domnul nostru, împă-
ratul, o tânără fecioară; şi ea să
stea cu împăratul şi să-l îngrijeas-
că şi să se culce la sânul tău, ca
să se încălzească domnul meu,
3 împăratul“. Şi au căutat o fată
frumoasă în toate hotarele lui Is-
rael şi au găsit pe Abişag* su-
namita**; şi au adus-o la împărat.
4 Şi fata era foarte frumoasă şi-l
îngrijea pe împărat şi-i slujea,
dar împăratul n-a cunoscut-o.

3 *Cap. 2.17. **Ios. 19.18. 1 Sam. 28.4.

Aroganţa lui Adonia

5 *2 Sam. 3.4. **2 Sam. 15.1
6 *2 Sam. 3.3,4 1 Cr. 3.2.

5 Şi Adonia*, fiul Haghitei, s-a
înălţat, zicând: „Eu voi fi îm-
părat[b]!“ Şi şi-a pregătit** care şi
călăreţi şi cincizeci de oameni
6 care alergau înaintea lui. Şi tatăl
său nu-l mustrase[c] niciodată, zi-
când: „Pentru ce ai făcut aşa?“ Şi
el era şi foarte frumos la chip; şi
l-a născut după* Absalom.
7 Şi el a vorbit cu Ioab*, fiul Ţe-
ruiei, şi cu preotul Abiatar**; şi
ei l-au ajutat† pe Adonia, urmân-
8 du-l. Dar preotul Ţadoc*, şi Be-
naia**, fiul lui Iehoiada, şi pro-
fetul Natan†, şi Şimei†† şi Rei
şi vitejii*† lui David n-au fost
9 cu Adonia. Şi Adonia a înjunghi-
at oi şi boi şi viţei graşi lângă
piatra Zohelet, care este lângă
En-Roguel*, şi a chemat pe toţi
fraţii săi, fiii împăratului, şi pe
toţi bărbaţii lui Iuda, slujitorii îm-
10 păratului; dar pe profetul Natan,
şi pe Benaia şi pe viteji şi pe fra-
tele său, Solomon*, nu i-a chemat.

7 *1 Cr. 11.6. **2 Sam. 20.25 †Cap. 2.22,28
8 *Cap. 2.35. **Cap. 2.25. 2 Sam. 8.18. †2 Sam. 12.1 ††Cap. 4.18. *†2 Sam. 23.8
9 *Ios. 15.7; 18.16. 2 Sam. 17.17
10 *2 Sam. 12.24

Bat-Şeba la David

11 Şi Natan a vorbit către Bat-
Şeba, mama lui Solomon, zicând:
„N-ai auzit că Adonia, fiul Haghi-
tei*, s-a făcut împărat, şi domnul
12 nostru David nu ştie? Şi acum,
vino, te rog, să-ţi dau un sfat, ca
să-ţi scapi viaţa ta şi viaţa fiului
13 tău, Solomon. Mergi şi intră la
împăratul David şi spune-i: «Dom-
nul meu, împărate, n-ai jurat tu
roabei tale, zicând: «Negreşit, So-
lomon, fiul tău, va împărăţi* după
mine şi el va şedea pe tronul
meu»? De ce dar împărăţeşte Ado-
14 nia?» Iată, pe când vei vorbi tu
încă acolo cu împăratul, voi intra
şi eu în urma ta şi voi întări[d] cu-
vintele tale“.

11 *2 Sam. 3.4.
13 *Vers. 30. 1 Cr. 22.9-13

15 Şi Bat-Şeba a intrat la împă-
rat, în cameră. Şi împăratul era
foarte bătrân; şi Abişag sunamita
16 servea pe împărat. Şi Bat-Şeba
s-a plecat şi a îngenuncheat îna-
intea împăratului.
Şi împăratul a zis: „Ce do-
17 reşti?“ Şi ea i-a zis: „Domnul
meu, tu ai jurat* roabei tale pe
Domnul Dumnezeul tău: «Negre-
şit, Solomon, fiul tău, va fi îm-
părat după mine şi el va şedea
18 pe tronul meu». Şi acum, iată,
Adonia este împărat. Şi tu, domnul
19 meu, împărate, nu ştii. Şi el
a înjunghiat* boi şi viţei graşi şi
oi în mare număr şi a chemat pe
toţi fiii împăratului, şi pe preo-
tul Abiatar, şi pe Ioab, căpetenia
oştirii, iar pe robul tău, Solomon,
20 nu l-a chemat. Şi spre tine, dom-
nul meu, împărate, sunt ochii în-
tregului Israel, ca să le spui cine
va şedea pe tronul domnului
21 meu, împăratul, după el. Şi va fi
aşa: îndată ce domnul meu, îm-
păratul, va adormi* cu părinţii săi,

17 *Vers. 13,30.
19 *Vers. 7-9,25
21 *Deut. 31.16 2 Sam. 7.12. Cap. 2.10.

---

[a] *Sau* „CARTEA A TREIA A ÎMPĂRAŢILOR“; *în Septuaginta (traducerea greacă), cele două cărţi ale lui Samuel şi cele două ale Împăraţilor sunt numite Cărţile 1, 2, 3 şi 4 ale Împăraţilor*
[b] *Lit.* „voi împărăţi“ [c] *Sau* „nu-l supărase“, „nu-l pedepsise“ [d] *Lit.* „şi eu voi umple“

eu şi fiul meu, Solomon, vom fi soco-
tiţi păcătoşi".
22 Şi, iată, pe când vorbea ea cu
împăratul, a intrat şi profetul Na-
23 tan. Şi i-au spus împăratului, zi-
când: „Iată, profetul Natan". Şi
el a intrat la împărat şi s-a ple-
cat înaintea împăratului cu faţa
la pământ.
24 Şi Natan a zis: „Domnul meu,
împărate, ai zis tu: «Adonia va fi
împărat după mine şi va şedea

25 *Vers. 9,19. **1 Sam. 10.24

25 pe tronul meu»? Pentru că a co-
borât* astăzi şi a înjunghiat boi
şi viţei graşi şi oi în mare număr
şi a chemat pe toţi fiii împăratu-
lui şi pe căpeteniile oştirii şi pe
preotul Abiatar şi, iată, mănâncă
şi beau înaintea lui şi zic: «Tră-
26 iască** împăratul Adonia!» Iar
pe mine, robul tău, pe preotul
Ţadoc, şi pe Benaia, fiul lui Ie-
hoiada, şi pe Solomon, robul tău,
27 nu ne-a chemat. Este lucrul acesta
de la domnul meu, împăratul, şi tu
n-ai arătat robilor tăi[a] cine va şe-
dea pe tronul domnului meu, îm-
păratul, după el?"
28 Şi împăratul David a răspuns
şi a zis: „Chemaţi-mi pe Bat-Şe-
ba". Şi ea a intrat înaintea împă-
ratului şi a stat înaintea împă-

29 *2 Sam. 4.9; 12.5.

29 ratului. Şi împăratul a jurat şi a
zis: „Viu* este Domnul, care a
răscumpărat sufletul meu din orice

30 *Vers. 13,17.

30 strâmtorare. Cu adevărat, cum*
ţi-am jurat pe Domnul Dumne-
zeul lui Israel, zicând: «Negreşit,
fiul tău Solomon va împărăţi
după mine şi el va şedea pe tro-
nul meu în locul meu», aşa voi
face în ziua aceasta".

31 *Neem. 2.3. Dan. 2.4; 3.9

31 Şi Bat-Şeba s-a plecat cu faţa
până la pământ şi a îngenuncheat
înaintea împăratului şi a zis:
„Trăiască* domnul meu, împă-
ratul David, pentru totdeauna!"

Solomon împărat

32 Şi împăratul David a zis:
„Chemaţi-mi pe preotul Ţadoc,
şi pe profetul Natan, şi pe Bena-
ia, fiul lui Iehoiada". Şi ei au in-

33 *2 Sam. 20.6 **Est. 6.8. †2 Cr. 32.30; 33.14.

33 trat înaintea împăratului. Şi îm-
păratul le-a zis: „Luaţi* cu voi pe
slujitorii domnului vostru şi pu-
neţi pe Solomon, fiul meu, călare
pe catârul** meu şi coborâţi-l la

34 *1 Sam. 10.1; 16.3,12. 2 Sam. 2.4; 5.3 Cap. 19.16. 2 Împ. 9.3; 11.12. 1 Cr. 29.22. **2 Sam. 15.10 2 Împ. 9.13; 11.14.

34 Ghihon[b]†. Şi preotul Ţadoc, şi
profetul Natan, să-l ungă* acolo
împărat peste Israel; şi sunaţi**
din trâmbiţă şi spuneţi: «Trăias-
35 că împăratul Solomon!» Şi vă
veţi sui în urma lui şi el va veni şi
va şedea pe tronul meu; şi el
va fi împărat în locul meu şi eu
am poruncit ca el să fie condu-
cător peste Israel şi peste Iuda".

36 *Ier. 28.6.

36 Şi Benaia, fiul lui Iehoiada, a
răspuns împăratului, zicând:
„Amin*! Aşa să zică şi Domnul
Dumnezeul domnului meu, împă-

37 *Ios. 1.5,17. **1 Sam. 20.13

37 ratul! Cum* a fost Domnul cu
domnul meu, împăratul, aşa să
fie şi cu Solomon şi să facă**
tronul lui mai mare decât tronul
domnului meu, împăratul David".

38 *2 Sam. 8.18; 23.20-23. **2 Sam. 20.7 1 Cr. 18.17.

38 Şi preotul Ţadoc, şi profetul
Natan, şi Benaia*, fiul lui Ie-
hoiada, şi cheretiţii** şi peletiţii
au coborât şi l-au pus pe Solomon
pe catârul împăratului David şi

39 *Ex. 30.23; 30.25,32. Ps. 89.20. **1 Cr. 29.22 †1 Sam. 10.24

39 l-au dus la Ghihon. Şi preotul
Ţadoc a luat cornul cu untde-
lemn* din cort şi l-a uns** pe So-
lomon. Şi au sunat din trâmbiţă şi
tot† poporul a zis: „Trăiască îm-
40 păratul Solomon!" Şi tot poporul
s-a suit după el; şi poporul cânta
din fluiere şi se bucura cu mare
bucurie, încât se zguduia pă-
mântul de glasul lor.

Adonia se teme de Solomon

41 Şi Adonia şi toţi oaspeţii care
erau cu el au auzit, pe când ter-
minau de mâncat. Şi Ioab a auzit
sunetul trâmbiţei şi a zis: „Pentru
ce este vuietul acesta de care ră-

42 *2 Sam. 17.17; 17.20. **2 Sam. 18.27

42 sună cetatea?" Pe când vorbea el
încă, iată, a venit Ionatan*, fiul
preotului Abiatar. Şi Adonia i-a
zis: „Intră, pentru că eşti om**
viteaz[c] şi aduci ştiri bune".
43 Şi Ionatan a răspuns şi a zis
lui Adonia: „Cu adevărat, împă-

[a] *Sau* „robului tău" [b] *Izvor la răsărit de Ierusalim, în valea Chedron* [c] *Sau* „de preţ"

ratul David, domnul nostru, l-a fă-
44 cut împărat pe Solomon. Și îm-
păratul a trimis cu el pe preotul
Țadoc, și pe profetul Natan, și
pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe
cheretiți și pe peletiți și l-au pus
45 pe catârul împăratului. Și preo-
tul Țadoc și profetul Natan l-au
uns împărat în Ghihon și s-au suit
de acolo, veselindu-se, încât răsu-
nă cetatea. Acesta este vuietul pe
46 care l-ați auzit. Ba încă Solomon
47 șade* pe tronul împărăției. Și
chiar și slujitorii împăratului au
venit să-l binecuvânteze pe dom-
nul nostru, împăratul David, zi-
când: «Dumnezeul tău să facă* nu-
mele lui Solomon mai bun decât
numele tău și să facă tronul lui mai
mare decât tronul tău!» Și împă-
48 ratul s-a plecat** pe pat. Și împă-
ratul a mai zis așa: «Binecuvântat
să fie Domnul Dumnezeul lui
Israel, care a dat* astăzi pe unul
să șadă pe tronul meu, și ochii**
mei văd *lucrul acesta*»“.
49 Și toți oaspeții care erau ai lui
Adonia au tremurat și s-au ridicat
și au mers fiecare pe drumul său.
50 Și Adonia s-a temut de Solomon
și s-a ridicat și a mers și s-a apu-
51 cat* de coarnele altarului. Și i s-a
spus lui Solomon, zicând: „Iată,
Adonia se teme de împăratul So-
lomon și, iată, s-a apucat de coar-
nele altarului, zicând: «Să-mi jure
împăratul Solomon întâi că nu va
omorî cu sabia pe slujitorul său»“.
52 Și Solomon a zis: „Dacă va fi
un fiu vrednic, un fir din părul*
lui nu va cădea la pământ, dar, da-
că se va găsi rău în el, va muri“.
53 Și împăratul Solomon a trimis și
l-a coborât de la altar. Și el a ve-
nit și s-a plecat înaintea împă-
ratului Solomon. Și Solomon i-a
zis: „Du-te acasă!“

46 *Cap. 2.12. 1 Cr. 29.23.
47 *Vers. 37. **Gen. 47.31
48 *Cap. 3.6. Ps. 132.11,12 **2 Sam. 7.12
50 *Ex. 27.2; 30.10. Cap. 2.28.
52 *1 Sam. 14.45 2 Sam. 14.11. Fap. 27.34.

Învățăturile date lui Solomon

2 Și zilele lui David s-au apro-
piat de moarte*; și a poruncit lui
2 Solomon, fiul său, zicând: „Eu
merg* pe calea întregului pământ;
3 tu fii tare** și fii bărbat. Și pă-
zește cele de păzit ale Domnului
Dumnezeului tău, umblând* în
căile Lui, păzind rânduielile Lui
și poruncile Lui și judecățile Lui
și mărturiile Lui, după cum este
scris în legea lui Moise, ca să
prosperi[a]** în tot ce vei face și
4 oriunde te vei întoarce, ca Dom-
nul să întărească* cuvântul Său,
pe care l-a spus despre mine, zi-
când: «Dacă** fiii tăi vor lua
aminte la calea lor, umblând† îna-
intea Mea în adevăr, cu toată ini-
ma lor și cu tot sufletul lor, nu vei
fi lipsit[b]††», a zis El, «de un băr-
bat pe tronul lui Israel».
5 Și mai știi și ce mi-a făcut*
Ioab, fiul Țeruiei, ce a făcut celor
două căpetenii ale oștirilor lui
Israel: lui Abner**, fiul lui Ner, și
lui Amasa†, fiul lui Ieter, pe care
i-a ucis și în timp de pace a văr-
sat sânge de război și a pus sânge
de război pe cingătoarea lui care
era pe coapsele lui și pe sandalele
6 lui care erau în picioarele lui. Și
fă după înțelepciunea* ta și perii
lui albi să nu coboare în pace
în Locuința morților.
7 Dar să arăți îndurare fiilor lui
Barzilai* din Galaad și ei să fie
dintre cei care vor mânca** la ma-
sa ta, pentru că au venit† la mine,
când fugeam de fața lui Absalom,
fratele tău.
8 Și, iată, la tine este Șimei*,
fiul lui Ghera beniamitul, de la
Bahurim. El m-a blestemat cu
blestem greu în ziua când mer-
geam la Mahanaim, dar a cobo-
rât** în întâmpinarea mea la
Iordan și i-am jurat† pe Domnul,
zicând: «Nu te voi omorî cu sa-
9 bia». Și acum, nu-l lăsa nepedep-
sit[c]*, pentru că ești om înțelept
și vei ști ce să-i faci. Și să cobori
în sânge** perii săi albi în Lo-
cuința morților“.
10 Și David a adormit* cu pă-
rinții săi și a fost înmormântat în

1 *Gen. 47.29. Deut. 31.14.
2 *Ios. 23.14.
2 **Deut. 17.19; 17.20; 31.7,23. 1 Cr. 22.13.
3 *Cap. 9.4. **Deut. 29.9 Ios. 1.7. 1 Cr. 22.12.
4 *2 Sam. 7.25 **Ps. 132.12 †2 Împ. 20.3 ††2 Sam. 7.12; 7.13. Cap. 8.25.
5 *2 Sam. 3.39; 18.5,12,14; 19.5-7. **2 Sam. 3.27 Vers. 32. †2 Sam. 20.10
6 *Vers. 9. Pr. 20.26.
7 *2 Sam. 19.31-39 **2 Sam. 9.7; 9.10; 19.28. †2 Sam. 17.17-29
8 *2 Sam. 16.5 **2 Sam. 19.18 †2 Sam. 19.23
9 *Ex. 20.7. Iov 9.28. **Gen. 42.38; 44.31.
10 *Fap. 2.29; 13.36.

[a] *Sau* „ca să lucrezi cu înțelepciune“ [b] *Lit.* „nu vei înceta să ai“ [c] *Sau* „nu-l socoti fără vină“

10 **2 Sam. 5.7
11 *2 Sam. 5.4. 1 Cr. 29.26; 29.27.
12 *Cap. 1.46. 1 Cr. 29.23. **Vers. 46. 2 Cr. 1.1.

11 cetatea** lui David. Și zilele cât
a împărățit* David peste Israel au
fost patruzeci de ani: șapte ani a
împărățit în Hebron și treizeci și
trei de ani a împărățit în Ierusa-
12 lim. Și Solomon a șezut* pe tro-
nul lui David, tatăl său; și îm-
părăția s-a întărit** foarte mult.

Solomon omoară pe Adonia

13 *1 Sam. 16.4,5
15 *2 Sam. 3.3,4 Vers. 22. **Cap. 1.5. †Cap. 1.38. ††1 Cr. 22.9; 22.10; 28.5-7 Pr. 21.30. Dan. 2.21.
17 *Cap. 1.3,4.

13 Și Adonia, fiul Haghitei, a
venit la Bat-Șeba, mama lui So-
lomon. Și ea a zis: „Vii* cu pace?“
14 Și el a zis: „Cu pace“. Și a zis:
„Am să-ți spun un cuvânt“. Și ea
15 a zis: „Vorbește“. Și el a zis: „Știi
că împărăția era* a mea și tot**
Israelul și-a îndreptat fața către
mine, ca să fiu împărat, dar† îm-
părăția s-a întors și este a fratelui
meu, pentru că era a lui†† de la
16 Domnul. Și acum am o singură ce-
17 rere la tine; nu mă refuza“. Și ea
i-a zis: „Vorbește!“ Și el a zis:
„Vorbește, te rog, împăratului So-
lomon, pentru că nu te va refuza,
să-mi dea de soție pe Abișag*
18 sunamita“. Și Bat-Șeba i-a zis:
„Bine, voi vorbi împăratului pen-
tru tine“.

19 *Ex. 20.12. **Ps. 45.9.
22 *Cap. 1.6. Vers. 15. 1 Cr. 3.2,5. **Cap. 1.7.
23 *Rut 1.17.

19 Și Bat-Șeba a intrat la împă-
ratul Solomon, să-i vorbească
pentru Adonia. Și împăratul s-a
ridicat în întâmpinarea ei și s-a
plecat* înaintea ei și a stat jos pe
tronul său; și a făcut să se pună
un tron pentru mama împăratu-
20 lui și ea a stat** la dreapta lui. Și
ea a zis: „Doresc să-ți fac o mică
cerere, nu mă refuza“. Și împăratul
a zis: „Cere, mama mea, pentru
21 că nu te voi refuza“. Și ea a zis:
„Să se dea Abișag sunamita de
22 soție lui Adonia, fratele tău“. Și
împăratul Solomon a răspuns și
a zis mamei sale: „Și pentru ce
ceri pe Abișag sunamita pentru
Adonia? Cere și împărăția pen-
tru el, pentru că este fratele meu
mai mare*, și pentru el și pentru
preotul Abiatar**, și pentru Ioab,
23 fiul Țeruiei“. Și împăratul Solo-
mon a jurat pe Domnul, zicând:
„Așa să-mi facă Dumnezeu, și
încă mai mult, dacă n-a spus*
Adonia acest cuvânt chiar împo-
24 triva vieții lui. Și acum, viu este
Domnul, care m-a întărit și m-a
pus pe tronul lui David, tatăl meu,
și care mi-a făcut o casă, după
cum a vorbit*, astăzi va fi omorât
25 Adonia“. Și împăratul Solomon a
trimis* pe Benaia, fiul lui Ieho-
iada, și el s-a aruncat asupra lui
și *acela* a murit.

24 *2 Sam. 7.11; 7.13. 1 Cr. 22.10.
25 *2 Sam. 8.18

Abiatar scos din slujbă

26 *Ios. 21.18. Ier. 1.1. **1 Sam. 26.16 †1 Sam. 23.6 2 Sam. 15.24-29 ††1 Sam. 22.20; 23.8,9.
27 *1 Sam. 2.31-35

26 Și împăratul i-a zis preotu-
lui Abiatar: „Du-te la Anatot*, la
câmpurile tale, pentru că ești un
om** al morții; dar astăzi nu
te voi omorî, pentru că ai purtat†
chivotul Domnului Dumnezeu
înaintea lui David, tatăl meu, și
ai suferit†† în tot ce a suferit ta-
27 tăl meu“. Și Solomon l-a alungat
pe Abiatar din preoția Domnu-
lui, pentru a împlini cuvântul*
Domnului pe care l-a spus cu
privire la casa lui Eli, în Șilo.

Omorârea lui Ioab

28 *Cap. 1.7. **2 Sam. 17.25; 18.2. †Cap. 1.50.
29 *Vers. 25.
31 *Ex. 21.14. Num. 35.33. Deut. 19.13; 21.8,9.
32 *Gen. 9.6. Jud. 9.24,57. Ps. 7.16. **2 Cr. 21.13; 21.14. †2 Sam. 3.27

28 Și știrea a venit până la Ioab
(pentru că Ioab îl urmase* pe Ado-
nia, deși nu-l urmase** pe Absa-
lom). Și Ioab a fugit la cortul
Domnului și a apucat† coarnele
29 altarului. Și i s-a spus împăra-
tului Solomon că Ioab a fugit la
cortul Domnului și, iată, este
lângă altar. Și Solomon a trimis*
pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zi-
când: „Du-te *și* aruncă-te asupra
30 lui“. Și Benaia a venit la cortul
Domnului și i-a zis: „Așa zice îm-
păratul: «Ieși!»“ Și el a zis: „Nu,
pentru că aici voi muri“. Și Bena-
ia a adus din nou cuvânt împă-
ratului, zicând: „Așa a vorbit Ioab
31 și așa mi-a răspuns“. Și împăra-
tul i-a zis: „Fă cum a zis și arun-
că-te asupra lui și înmormântea-
ză-l și îndepărtează* de la mine
și de la casa tatălui meu sângele
pe care l-a vărsat Ioab fără mo-
32 tiv. Și Domnul să întoarcă sân-
gele* lui asupra capului lui, pen-
tru că s-a aruncat** asupra celor
doi bărbați mai drepți și mai
buni decât el și i-a ucis cu sabia,
și tatăl meu David n-a știut: pe
Abner†, fiul lui Ner, căpetenia

oştirii lui Israel, şi pe Amasa††,
fiul lui Ieter, căpetenia oştirii lui
33 Iuda. Şi sângele lor să cadă asu-
pra capului lui Ioab şi asupra ca-
pului seminţei* lui pentru totdea-
una; iar pacea să fie de la Dom-
nul peste David** şi peste sămân-
ţa lui şi peste casa lui şi peste
tronul lui pentru totdeauna“.
34 Şi Benaia*, fiul lui Iehoiada,
s-a suit şi s-a aruncat asupra lui
şi l-a omorât. Şi a fost înmormân-
35 tat în casa lui, în pustiu**. Şi îm-
păratul l-a pus pe Benaia*, fiul lui
Iehoiada, în locul lui, peste oşti-
re; şi împăratul l-a pus pe preotul
Ţadoc** în locul† lui Abiatar.

Omorârea lui Şimei

36 Şi împăratul a trimis şi a che-
mat pe Şimei* şi i-a zis: „Zideş-
te-ţi o casă în Ierusalim şi locu-
ieşte acolo şi să nu ieşi de acolo,
37 nici încoace, nici încolo. Şi va fi
aşa: în ziua când vei ieşi şi vei
trece pârâul* Chedron, să ştii că
vei muri negreşit: sângele** tău
va fi asupra capului[a] tău“.
38 Şi Şimei a zis împăratului:
„Bun este cuvântul *acesta*; cum a
vorbit domnul meu, împăratul, aşa
va face slujitorul tău“. Şi Şimei a
locuit în Ierusalim multe zile.
39 Şi a fost *aşa*: după trei ani, doi
slujitori de-ai lui Şimei au fugit la
Achiş*, fiul lui Maaca, împăratul
din Gat. Şi i-au spus lui Şimei, zi-
când: „Iată, slujitorii tăi sunt în
40 Gat“. Şi Şimei s-a ridicat şi şi-a
înşeuat măgarul şi a mers la Gat,
la Achiş, ca să-i caute pe slujitorii
săi; şi Şimei a mers şi i-a adus pe
slujitorii săi din Gat.
41 Şi i s-a spus lui Solomon că
Şimei a plecat din Ierusalim la
42 Gat şi s-a întors. Şi împăratul a
trimis şi l-a chemat pe Şimei şi
i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri
pe Domnul şi ţi-am mărturisit, zi-
când: «Să ştii negreşit că, în ziua
când vei ieşi şi vei merge încoace
şi încolo, vei muri»? Şi tu mi-ai
spus: «Bun este cuvântul pe care
43 l-am auzit». Pentru ce dar n-ai pă-
zit jurământul Domnului şi porunca
pe care ţi-am poruncit-o?“
44 Şi împăratul a zis lui Şimei:
„Cunoşti* tot răul pe care ştie
inima ta că i l-ai făcut lui David,
tatăl meu: şi Domnul să întoar-
că** răul tău asupra capului tău.
45 Şi împăratul Solomon să fie bi-
necuvântat şi tronul* lui David
să fie întărit înaintea Domnului
pentru totdeauna“.
46 Şi împăratul a poruncit* lui
Benaia, fiul lui Iehoiada, şi el a
ieşit şi s-a aruncat asupra lui şi
acela a murit.
Şi împărăţia s-a întărit** în
mâna lui Solomon.

Căsătoria lui Solomon

3 Şi Solomon s-a înrudit prin
căsătorie* cu Faraon, împăratul
Egiptului, şi a luat pe fiica lui Fa-
raon şi a adus-o în cetatea** lui
David, până avea să termine de
zidit casa† lui şi casa†† Domnului
şi zidul*† Ierusalimului de jur-îm-
2 prejur. Dar poporul jertfea* pe
înălţimi, pentru că nu era zidită o
casă Numelui Domnului până în
3 zilele acelea. Şi Solomon Îl iubea*
pe Domnul, umblând** în rânduie-
lile lui David, tatăl său, numai că
jertfea şi ardea tămâie pe înălţimi.
4 Şi împăratul a mers la Gaba-
on*, ca să jertfească acolo, pen-
tru că** aceasta era înălţimea cea
mare. Solomon a adus o mie de
arderi-de-tot pe acest altar.

Visul lui Solomon

5 Domnul S-a arătat* lui Solo-
mon la Gabaon într-un vis** de
noapte. Şi Dumnezeu i-a zis: „Ce-
6 re† ce vrei să-ţi dau[b]“. Şi Solomon
a zis: „Tu ai arătat mare îndura-
re* robului Tău David, tatăl meu,
după cum el a umblat** înaintea
Ta în adevăr şi în dreptate şi în in-
tegritate a inimii faţă de Tine; şi
i-ai păstrat† această mare îndu-
rare şi i-ai dat un fiu, care şade
pe tronul său, ca în ziua aceasta.
7 Şi acum, Doamne Dumnezeul meu,
Tu l-ai făcut* pe robul Tău împărat

32 ††2 Sam. 20.9; 20.10.
33 *2 Sam. 3.29 **Pr. 25.5.
34 *Vers. 25. **Ios. 15.61. Mt. 3.1.
35 *Cap. 4.4. **Num.25.11-13 1 Sam. 2.35. 1 Cr. 6.53; 24.3; 29.22. †Vers. 27.
36 *2 Sam. 16.5 Vers. 8.
37 *2 Sam. 15.23 2 Împ. 23.6. Ioan 18.1. **Lev. 20.9. Ios. 2.19. 2 Sam. 1.16. Ezec. 18.13.
39 *1 Sam. 27.2.
44 *2 Sam. 16.5 **1 Sam. 25.39 Ps. 7.16. Ezec. 17.19.
45 *2 Sam. 7.13 Pr. 25.5.
46 *Vers. 25,34. **Vers. 12. 2 Cr. 1.1.
1 *Cap. 7.8; 9.16,24. 2 Cr. 8.11. **2 Sam. 5.7 †Cap. 7.1; 9.10 ††Cap. 6.1. *†Cap. 9.15.
2 *Lev. 17.3-5. Deut. 12.2,4,5 Cap. 22.43.
3 *Deut. 6.5; 30.16,20. Ps. 31.23. Rom. 8.28. 1 Cor. 8.3. **Cap. 2.3.
4 *2 Cr. 1.3. Ios. 18.25. **1 Cr. 16.39; 21.29.
5 *2 Cr. 1.7. **Num. 12.6 Mt. 1.20; 2.13 †Ioan 15.7.
6 *2 Sam. 7.8. 2 Cr. 1.8. **2 Împ. 20.3 Ps. 15.2. †Cap. 1.48.
7 *1 Cr. 22.9.

[a] *Sau* „să vină peste capul“ [b] *Sau* „Cere ce îţi voi da“

7 **1 Cr. 29.1. Ier. 1.6,7. †Num. 27.17
8 *Ex. 19.6. Deut. 7.6. **Gen. 13.16; 15.5; 22.17.
9 *2 Cr. 1.10. Pr. 2.3-9. Iac. 1.5. **Ps. 72.1,2. †Ev. 5.14.
11 *Iac. 4.3.
12 *1 Ioan 5.14; 5.15. **Cap. 4.29,31; 5.12; 10.23,24 Ecl. 1.16.
13 *Mt. 6.33. Ef. 3.20. **Cap. 4.21-24; 10.23,27. Pr. 3.16.
14 *Cap. 15.5. **Ps. 91.16. Pr. 3.2.
15 *Gen. 41.7. **Cap. 8.65. Est. 1.3. Dan. 5.1. Mc. 6.21.

în locul lui David, tatăl meu, şi
eu sunt un copil** mic, nu ştiu†
8 nici să ies, nici să intru. Şi robul Tău
este în mijlocul poporului Tău
pe care l-ai ales*, un popor mare,
care nu se poate socoti**, nici
număra, datorită mulţimii *lui*.
9 Deci dă* robului Tău o inimă
care înţelege[a], ca să judece** pe
poporul Tău, ca să deosebească†
între bine şi rău; pentru că cine
poate judeca pe acest numeros
popor al Tău?“
10 Şi cuvântul a fost bun în ochii
Domnului, că Solomon a cerut
11 acest lucru. Şi Dumnezeu i-a zis:
„Pentru că ai cerut acest lucru şi
n-ai cerut pentru tine zile multe
şi n-ai cerut pentru tine bogăţii
şi n-ai cerut viaţa vrăjmaşilor
tăi, ci ai cerut* pentru tine pri-
cepere, ca să înţelegi judecata,
12 iată, am făcut* după cuvântul
tău; ţi-am dat** o inimă înţeleap-
tă şi care înţelege, încât n-a fost
nimeni asemenea ţie înaintea ta
şi nu se va ridica nimeni aseme-
13 nea ţie după tine. Şi ţi-am dat şi*
ce n-ai cerut: bogăţii** şi glorie,
încât nu va fi nimeni asemenea
ţie între împăraţi în toate zilele
14 tale. Şi, dacă vei umbla* în căile
Mele, păzind rânduielile Mele şi
poruncile Mele, cum a umblat
David, tatăl tău, atunci îţi voi
15 lungi** zilele“. Şi Solomon s-a
trezit* şi, iată, a fost un vis.
Şi a venit la Ierusalim şi a
stat înaintea chivotului legămân-
tului Domnului şi a adus arderi-
de-tot şi jertfe de pace şi a făcut
un ospăţ** tuturor slujitorilor săi.

Judecata înţeleaptă a lui Solomon

16 *Num. 27.2.

16 Atunci două femei curve
au venit la împărat şi au stat*
17 înaintea lui. Şi una dintre femei a
zis: „Te rog, domnul meu! Eu şi
femeia aceasta locuiam într-o
casă şi eu am născut cu ea în casă.
18 Şi a fost *aşa*: a treia zi după ce
am născut, a născut şi această
femeie. Şi eram împreună; nici un
străin nu era cu noi în casă; nu-
mai noi amândouă eram în casă.
19 Şi fiul acestei femei a murit noap-
20 tea, pentru că s-a culcat pe el. Şi
ea s-a sculat la miezul nopţii şi a
luat pe fiul meu de lângă mine,
când roaba ta dormea, şi l-a cul-
cat la sânul ei; şi pe fiul ei, care
era mort, l-a culcat la sânul meu.
21 Şi m-am sculat dimineaţa să a-
läptez pe fiul meu şi, iată, era
mort! Şi m-am uitat la el dimi-
neaţa şi, iată, nu era fiul meu pe
22 care-l născusem“. Şi femeia cea-
laltă a zis: „Ba nu, pentru că fiul
meu este cel viu şi fiul tău este
cel mort“. Şi aceea zicea: „Ba nu,
pentru că fiul tău este cel mort şi
fiul meu este cel viu“. Aşa vor-
23 beau ele înaintea împăratului. Şi
împăratul a zis: „Una zice: «Aces-
ta, cel viu, este fiul meu şi cel
mort este fiul tău» şi cealaltă zice:
«Ba nu; pentru că cel mort este
fiul tău şi cel viu este fiul meu»“.
24 Şi împăratul a zis: „Aduceţi-mi o
sabie“. Şi au adus o sabie înain-
25 tea împăratului. Şi împăratul a
zis: „Tăiaţi pe copilul cel viu şi
daţi jumătate uneia şi jumătate
26 celeilalte“. Şi femeia al căreia era
copilul cel viu a vorbit împăratu-
lui, pentru că lăuntrul ei era tul-
burat* pentru fiul ei, şi a zis: „Te
rog, domnul meu, dă-i ei copilul
cel viu şi nu-l omorî nicidecum“.
Şi cealaltă a zis: „Să nu fie nici al
meu, nici al tău; tăiaţi-l în două“.
27 Şi împăratul a răspuns şi a
zis: „Daţi-i *celei dintâi* copilul
cel viu şi nu-l omorâţi, pentru că
ea este mama lui“.
28 Şi tot Israelul a auzit de judeca-
ta pe care o făcuse[b] împăratul şi s-
au temut de împărat, pentru că au
văzut că înţelepciunea* lui Dum-
nezeu era în el, ca să facă judecată.
4 Şi împăratul Solomon era îm-
2 părat peste tot Israelul. Şi aces-
tea sunt căpeteniile pe care le avea:
Azaria, fiul lui Ţadoc*, preotul;

26 *Gen. 43.30. Is. 49.15. Ier. 31.20. Osea 11.8.
28 *Vers. 9,11,12 Dan. 1.17. Col. 2.2,3.

Demnitarii lui Solomon

2 *1 Cr. 6.10.

[a] *Lit.* „care aude“ *(şi în v. 11,12)* [b] *Lit.* „o judecase“

3 *2 Sam. 8.16; 20.24.

3 Elihoref şi Ahia, fiii lui Şişa,
scriitori[a];
Iosafat*, fiul lui Ahilud, cro-
nicar;

4 *Cap. 2.35. **Cap. 2.27.

4 şi Benaia*, fiul lui Iehoiada,
era peste oştire;
şi Ţadoc şi Abiatar** erau
preoţi;

5 *Vers. 7. **2 Sam. 8.18; 20.26. †2 Sam. 15.37; 16.16. 1 Cr. 27.33.

5 şi Azaria, fiul lui Natan, era
peste* administratori;
şi Zabud, fiul lui Natan, era
dregător**, prieten† al împăratului;

6 *Cap. 5.14.

6 şi Ahişar era peste treburile
casei[b];
şi Adoniram*, fiul lui Abda,
era peste taxe.

Numele celor doisprezece administratori

8 *Ios. 24.33.

7 Şi Solomon avea doisprezece
administratori peste tot Israelul;
şi ei aduceau hrană împăratului
şi casei sale: fiecare trebuia să
8 aducă hrană o lună pe an. Şi a-
cestea sunt numele lor:
Ben-Hur, peste muntele* lui
Efraim;

9 *Jud. 1.35. **Ios. 21.16.

9 Ben-Decher, peste Macaţ şi
peste Şaalbim* şi peste Bet-Şe-
meş** şi peste Elon-Bet-Hanan;

10 *Ios. 15.35. **Ios. 12.17.

10 Ben-Hesed, peste câmpii[c]; şi
el avea Soco* şi tot pământul
Hefer**;

11 *Ios. 11.1,2.

11 Ben-Abinadab, peste tot cu-
prinsul Dorului*; Tafat, fiica lui
Solomon, îi era soţie;

12 *Jud. 5.19. **Ios. 17.11. †Ios. 3.16. ††Cap. 19.16 *†1 Cr. 6.68.

12 Baana, fiul lui Ahilud, peste
Taanac* şi peste Meghido şi peste
tot Bet-Şeanul**, care este lângă
Ţartan†, sub Izreel, de la Bet-Şean
până la Abel-Mehola††, până
dincolo de Iocmeam*†;

13 *Cap. 22.3,15 **Num. 32.41 †Deut. 3.4.

13 Ben-Gheber, peste Ramot-Ga-
laad*; el avea satele** lui Iair, fiul
lui Manase, care sunt în Galaad;
el avea ţinutul† Argob care este
în Basan, şaizeci de cetăţi mari, cu
ziduri şi zăvoare de aramă;

14 *Ios. 13.26.

14 Ahinadab, fiul lui Ido, peste
Mahanaim*;

15 *2 Sam. 15.27

15 Ahimaaţ*, peste Neftali; şi el
luase de soţie pe Basmat, fiica lui
Solomon;

16 *2 Sam. 15.32

16 Baana, fiul lui Huşai*, peste
Aşer şi Bealot;
17 Iosafat, fiul lui Paruah, peste
Isahar;

18 *Cap. 1.8.

18 Şimei*, fiul lui Ela, peste Be-
niamin;

19 *Deut. 3.8.

19 Gheber, fiul lui Uri, peste ţara
Galaad, ţara* lui Sihon, împăra-
tul amoriţilor, şi a lui Og, împăra-
tul Basanului, pentru că numai el
era administrator în această ţară.

Mărirea lui Solomon

20 *Gen. 22.17. Cap. 3.8. Pr. 14.28. **Ps. 72.3,7. Mica 4.4.

20 Iuda şi Israel erau mulţi la nu-
măr, ca nisipul* care este lângă
mare, mâncând** şi bând şi des-
fătându-se.

21 *2 Cr. 9.26. Ps. 72.8. **Gen. 15.18 Ios. 1.4. †Ps. 68.29; 72.10,11.

21 Şi Solomon* a stăpânit peste
toate împărăţiile de la râu[d]** până
la ţara filistenilor şi până la
hotarul Egiptului. Ei au adus†
daruri şi au slujit lui Solomon în
toate zilele vieţii sale.

22 Şi hrana lui Solomon pentru
o zi era: treizeci de cori de floa-
rea făinii şi şaizeci de cori de făi-
23 nă, zece boi îngrăşaţi şi douăzeci
de boi păşunaţi şi o sută de oi, în
afară de cerbi şi de gazele şi de
căprioare şi de păsări îngrăşate.

24 *Jud. 1.18. **Ps. 72.11. †1 Cr. 22.9.

24 Pentru că stăpânea peste tot din-
coace de râu: de la Tifsah[e] până
la Gaza*, peste toţi** împăraţii de
dincoace de râu. Şi avea pace†

25 *Ier. 23.6. Mica 4.4. Zah. 3.10. **Jud. 20.1. 1 Sam. 3.20.

25 pretutindeni împrejurul lui. Şi Iu-
da şi Israel au locuit* în siguranţă,
fiecare sub via sa şi sub smochi-
nul său, de la Dan** până la Beer-
Şeba, în toate zilele lui Solomon.

26 *Deut. 17.16 Cap. 10.26. 2 Cr. 1.14; 9.25.

26 Şi Solomon avea* patruzeci[f]
de mii de iesle de cai pentru ca-
rele sale şi douăsprezece mii
de călăreţi.

27 *Vers. 7.

27 Şi administratorii* aceia adu-
ceau hrană împăratului Solomon
şi tuturor celor care veneau la ma-
sa împăratului Solomon, fiecare
în luna sa; nu lăsau să fie vreo

28 *Est. 8.10,14 Mica 1.13.

28 lipsă. Şi orzul şi paiele pentru cai
şi caii* de curse le aduceau la
locul unde se aflau *administra-
torii*, fiecare după misiunea sa.

[a] *Sau* „secretari“ [b] *Sau* „treburile palatului“ [c] *Sau* „peste Arubot“ [d] *Eufrat* [e] *Pe malul vestic al Eufratului* [f] *Unele ms. ale Septuagintei:* „patru“ *(ca în 2 Cr. 9.25)*

Înțelepciunea lui Solomon

29 Și Dumnezeu a dat* lui Solo-
mon înțelepciune și foarte multă
pricepere și o inimă deschisă,
ca nisipul** care este pe țărmul
30 mării. Și înțelepciunea lui Solo-
mon a întrecut înțelepciunea tu-
turor fiilor răsăritului* și toată
31 înțelepciunea** Egiptului. Și era
mai înțelept* decât toți oamenii,
decât Etan** ezrahitul și decât
Heman și Calcol† și Darda, fiii
lui Mahol. Și numele lui era *ves-
tit* între toate națiunile, de jur-
32 împrejur. Și a rostit* trei mii de
proverbe și cântările lui au fost o
33 mie cinci**. Și a vorbit despre
copaci, de la cedrul care este în
Liban, până la isopul care răsare
din zid; și a vorbit despre anima-
le și despre păsări și despre târâ-
34 toare și despre pești. Și de la toa-
te popoarele veneau* să audă în-
țelepciunea lui Solomon, de la
toți împărații pământului, care
auziseră de înțelepciunea lui.

Pregătiri pentru construirea templului

5 Și Hiram*, împăratul Tirului,
i-a trimis pe slujitorii săi la Solo-
mon, pentru că auzise că-l unse-
seră împărat în locul tatălui său;
căci Hiram îl iubise** pe David
2 în toate zilele. Și Solomon a trimis
3 la Hiram, zicând: „Știi că David,
tatăl meu, n-a putut să zidească o
casă pentru Numele Domnului
Dumnezeului său din cauza răz-
boiului* cu care l-au înconjurat
vrăjmașii săi, până când Domnul
i-a pus sub talpa picioarelor sale.
4 Și acum Domnul Dumnezeul meu
mi-a dat odihnă* de jur-împrejur:
nu este nici un potrivnic, nici o
5 împrejurare rea. Și, iată, am de
gând* să zidesc o casă pentru Nu-
mele Domnului Dumnezeului meu,
după cum a vorbit Domnul lui Da-
vid, tatăl meu, zicând: «Fiul tău,
pe care-l voi pune în locul tău pe
tronul tău, el va construi o casă
6 pentru Numele Meu». Și acum po-
runcește să taie pentru mine cedri*
din Liban; și slujitorii mei vor fi
împreună cu slujitorii tăi; și-ți voi
da plată pentru slujitorii tăi, după
toate câte îmi vei zice, pentru că
știi că între noi nu este cine să se
priceapă să taie lemne ca sido-
nienii".
7 Și a fost *așa*: cum a auzit Hi-
ram cuvintele lui Solomon, s-a bu-
curat mult și a zis: „Binecuvântat să
fie astăzi Domnul, care i-a dat lui
David un fiu înțelept peste acest
8 popor mare!" Și Hiram a trimis la
Solomon, zicând: „Am auzit pen-
tru ce ai trimis la mine; îți voi îm-
plini toată dorința ta cu privire la
lemnele de cedru și cu privire la
9 lemnele de chiparos. Slujitorii mei
le vor coborî din Liban la mare și
le voi pune* pe mare în plute,
până la locul la care îmi vei trimite
cuvânt, și le voi desface acolo, și le
vei lua. Și să-mi împlinești și tu
dorința mea, dând pâine** casei
10 mele". Și Hiram i-a dat lui So-lo-
mon lemne de cedru și lemne de
11 chiparos, după dorința lui. Și Solo-
mon* i-a dat lui Hiram douăzeci
de mii de cori de grâu pentru
hrana casei lui și douăzeci de cori
de untdelemn curat[a]: aceasta i-a
dat Solomon lui Hiram an de an.
12 Și Domnul i-a dat lui Solomon
înțelepciune, cum* îi zisese. Și era
pace între Hiram și Solomon: și
au făcut legământ amândoi.
13 Și împăratul Solomon a ridi-
cat* oameni de corvoadă din tot
Israelul; și oamenii de corvoadă
au fost treizeci de mii de bărbați.
14 Și i-a trimis în Liban pe rând, câ-
te zece mii pe lună; o lună erau în
Liban, două luni acasă; și Adoni-
ram* era peste oamenii de cor-
15 voadă. Și Solomon avea* șapte-
zeci de mii de purtători de po-
veri și optzeci de mii de cioplitori
16 în piatră, în munți, în afară* de
supraveghetorii puși de Solomon
peste lucrare, trei mii trei sute,
care supravegheau poporul care
17 făcea lucrarea. Și împăratul a po-

[a] *Lit.* „bătut"

29 *Cap. 3.12. **Vers. 20.
30 *Gen. 25.6; 29.1. Jud. 6.33. **Is. 19.11. Fap. 7.22.
31 *Cap. 3.12. **1 Cr. 15.19 Ps. 88 titlu; 89 titlu. †1 Cr. 2.6.
32 *Pr. 1.1. Ecl. 12.9. **Cânt. 1.1.
34 *Cap. 10.1. 2 Cr. 9.1,23.
1 *2 Cr. 2.3. **2 Sam. 5.11 1 Cr. 14.1. Amos 1.9.
3 *1 Cr. 22.8; 28.3.
4 *Cap. 4.24. 1 Cr. 22.9.
5 *2 Sam. 7.13. 1 Cr. 17.12; 22.10. 2 Cr. 2.4.
6 *2 Cr. 2.8,10.
9 *2 Cr. 2.16. **Ezra 3.7. Ezec. 27.17. Fap. 12.20.
11 *2 Cr. 2.10.
12 *Cap. 3.12.
13 *Cap. 4.6; 9.15.
14 *Cap. 4.6; 12.18.
15 *Cap. 9.21. 2 Cr. 2.17,18.
16 *Cap. 9.23.

17 *Cap. 6.7. 1 Cr. 22.2.

runcit şi au adus pietre mari, pietre
de preţ, pietre cioplite*, ca să facă
18 temelia casei. Şi constructorii lui

18 *Ios. 13.5. Ezec. 27.9.

Solomon şi constructorii
lui Hiram şi ghibliţii* le-au cio-
plit şi au pregătit lemnele şi pie-
trele pentru construirea casei.

Construirea templului

1 *2 Cr. 3.1,2. **Fap. 7.47.

6 Şi a fost *aşa*: în anul patru
sute optzeci* de la ieşirea fiilor
lui Israel din ţara Egiptului, în
anul al patrulea al împărăţiei lui
Solomon peste Israel, în luna Ziv,
care este luna a doua, a început
construirea** casei 𝔇omnului.

2 *Ezec. 41.1.

2 Şi casa* pe care a construit-o
împăratul Solomon pentru 𝔇om-
nul avea lungimea de şaizeci de
coţi şi lăţimea de douăzeci şi
3 înălţimea de treizeci de coţi. Şi
pridvorul, în faţa templului casei,
era de douăzeci de coţi în lun-
gime, potrivit lăţimii casei, şi de

4 *Ezec. 40.16; 41.16.

4 zece coţi lăţime, în faţa casei. Şi
a făcut casei ferestre* largi înă-

5 *Ezec. 41.6. **Vers. 16,19,20 †Ezec. 41.5.

5 untru şi strâmte în afară. Şi a
construit pe zidul casei etaje* îm-
prejur, pe zidurile casei, împre-
jurul templului şi a părţii din spa-
te**; şi a făcut camere laterale†
6 împrejur. Lăţimea etajului de jos
era de cinci coţi şi lăţimea celui
din mijloc de şase coţi şi lăţimea
celui de-al treilea de şapte coţi;
pentru că pe partea din afară a
casei a făcut ieşituri înguste îm-
prejur, pentru ca nimic să nu fie
prins în zidurile casei.

7 *Ex. 20.25. Deut. 27.5,6. Cap. 5.18.

7 Şi casa*, când a fost zidită, a
fost zidită din piatră pregătită în
totul mai înainte de a fi adusă[a] şi
nu s-a auzit nici ciocan, nici
secure, nici vreo unealtă de fier,
în casă, când a fost construită.
8 Intrarea camerelor laterale de
la mijloc[b] era în partea dreaptă a
casei; şi se suiau la etajul de la
mijloc pe o scară în spirală, şi de

9 *Vers. 14,38.

9 la cel din mijloc la al treilea. Şi a
construit casa şi a terminat-o*; şi
a acoperit casa cu grinzi şi cu
10 scânduri de cedru. Şi a construit
etajele împrejurul întregii case,
de cinci coţi înălţime; şi erau prinse
de casă prin lemnele de cedru.
11 Şi cuvântul 𝔇omnului a fost
12 către Solomon, zicând: „Cât de-
spre casa aceasta pe care o con-
struieşti, dacă vei umbla* în rân-
duielile Mele şi vei face judecă-
ţile Mele şi vei păzi toate porun-
cile Mele, umblând în ele, voi îm-
plini cuvântul** Meu despre tine,
pe care l-am spus lui David, tatăl
13 tău. Şi voi locui* în mijlocul fii-
lor lui Israel şi nu voi părăsi** pe
poporul Meu, Israel".

12 *2 Sam. 7.13 Cap. 2.4; 9.4 **1 Cr. 22.10

13 *Ex. 25.8. Lev. 26.11. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3. **Deut. 31.6 Ios. 1.5. Ev. 13.5.

14 Şi Solomon a construit casa
15 şi a terminat-o. Şi a acoperit[c] pe-
reţii* casei pe dinăuntru cu scân-
duri de cedru; de la pardoseala ca-
sei până la grinzile acoperişului,
i-a îmbrăcat cu lemn pe dinăuntru
şi a îmbrăcat pardoseala casei cu
16 scânduri de chiparos. Şi a acope-
rit[c] cu scânduri de cedru cei două-
zeci de coţi ai părţii celei mai
dinăuntru a casei, atât pardoseala
cât şi pereţii; şi a construit pentru
ea, înăuntru, pentru partea din spa-
17 te, Sfânta* Sfintelor. Şi casa, adică
templul dinaintea sa, era de patru-
18 zeci de coţi. Şi cedrul casei pe di-
năuntru era cu sculpturi de colocin-
ţi* şi flori pe jumătate deschise; to-
tul era de cedru, nu se vedea piatra.

15 *Cap. 7.7.

16 *Ex. 26.33. Lev. 16.2. Cap. 8.6. 2 Cr. 3.8. Ezec. 45.3. Ev. 9.3.

18 *Cap. 7.24.

19 Şi a pregătit partea din spate
în mijlocul casei, înăuntru, ca să
pună acolo chivotul legământului
20 𝔇omnului. Şi partea din spate,
înăuntru, avea douăzeci de coţi
lungime şi douăzeci de coţi lăţi-
me şi douăzeci de coţi înălţime:
şi a acoperit-o cu aur curat; şi a
21 acoperit altarul cu cedru. Şi So-
lomon a acoperit casa pe dină-
untru cu aur curat şi a întins lan-
ţuri de aur dinaintea părţii din
22 spate şi a acoperit-o cu aur. Şi a
acoperit cu aur toată casa, până
când a fost terminată toată casa;
şi a acoperit cu aur tot altarul*
care ţinea de partea din spate.

22 *Ex. 30.1,3,6

[a] *Sau* „din pietre întregi *aduse* din carieră" [b] *Sau* „de jos" [c] *Lit.* „a construit"

23 *Ex. 37.7-9. 2 Cr. 3.10-12

23 Şi a făcut în partea din spate
doi heruvimi* din lemn de măslin
24 de zece coţi înălţime. Şi o aripă a
heruvimului era de cinci coţi, şi
cealaltă aripă a heruvimului de
cinci coţi: erau zece coţi de la
vârful unei aripi până la vârful
25 celeilalte aripi. Şi celălalt heru-
vim era de zece coţi; amândoi
heruvimii erau de aceeaşi măsură
26 şi de aceeaşi formă. Înălţimea
unui heruvim era de zece coţi, tot

27 *Ex. 25.20; 37.9. Cap. 8.7. 2 Cr. 5.8.

27 aşa şi a celuilalt heruvim. Şi a
pus heruvimii în mijlocul casei
dinăuntru şi aripile heruvimilor
erau întinse*, încât aripa unuia
atingea peretele, şi aripa celuilalt
heruvim atingea celălalt perete.
Şi aripile lor se atingeau aripă de
28 aripă în mijlocul casei. Şi a a-
coperit heruvimii cu aur.
29 Şi pe toţi pereţii casei împre-
jur a făcut[a] imagini sculptate de
heruvimi şi de palmieri şi de flori
pe jumătate deschise, pe dinăuntru
30 şi pe din afară. Şi pardoseala ca-
sei a acoperit-o cu aur pe dină-
31 untru şi pe din afară. Şi pentru
intrarea părţii din spate a făcut uşi
din lemn de măslin: pragul de sus
şi uşorii erau a cincea parte *din*
32 *lăţimea casei*. Cele două uşi erau
din lemn de măslin şi a sculptat
pe ele imagini de heruvimi şi de
palmieri şi de flori pe jumătate
deschise şi le-a acoperit cu aur;
şi a întins aurul peste heruvimi şi
33 peste palmieri. Şi a făcut şi la
intrarea templului uşori din lemn
de măslin, a patra parte *din lă-*

34 *Ezec. 41.23-25.

34 *ţimea casei*. Şi cele două uşi erau
din lemn de chiparos: cele două
părţi* ale unei uşi erau pliante şi
cele două părţi ale celeilalte uşi
35 erau pliante. Şi a sculptat pe ele
heruvimi şi palmieri şi flori pe
jumătate deschise; şi le-a îmbrăcat
cu aur placat peste sculptură.

36 *Cap. 7.12. Ier. 36.10.

36 Şi a zidit curtea* dinăuntru
cu trei rânduri de piatră cioplită
şi un rând de grinzi de cedru.

37 *Vers. 1.

37 În anul al patrulea*, în luna
Ziv, s-au pus temeliile casei Dom-
38 nului. Şi în anul al unsprezecelea,
în luna Bul, care este luna a opta,
s-a terminat casa, cu toate părţile
ei şi după toate planurile ei. Ast-
fel, în şapte ani a construit-o.

Construirea casei lui Solomon

1 *Cap. 9.10. 2 Cr. 8.1.

7 Şi Solomon şi-a construit ca-
sa* lui în treisprezece ani şi şi-a
2 terminat toată casa. Şi a construit

2 *Cap.10.17,21 2 Cr. 9.16.

casa* Pădurea Libanului. Lungi-
mea ei era de o sută de coţi şi lă-
ţimea ei de cincizeci de coţi şi
înălţimea ei de treizeci de coţi,
pe patru şiruri de stâlpi de cedru
şi cu grinzi de cedru peste stâlpi.
3 Şi a fost acoperită cu cedru pe
deasupra, peste camerele laterale
care erau pe patruzeci şi cinci de
stâlpi, cincisprezece într-un rând.
4 Şi erau grinzi transversale în trei
rânduri şi era o fereastră în drep-
5 tul altei ferestre în trei rânduri. Şi
toate uşile şi uşorii erau pătrate,
din bârne transversale[b], şi o fe-
reastră era în dreptul altei feres-
tre, în trei rânduri.

6 *Vers. 12. **Ezec. 41.25; 41.26.

6 Şi a făcut pridvorul* stâlpilor;
lungimea lui era de cincizeci de
coţi şi lăţimea lui de treizeci de
coţi; şi era un pridvor în faţa lor
şi erau stâlpi şi trepte[c]** în faţa

7 *Ps. 122.5. Pr. 20.8. **Cap. 6.15; 6.16.

7 lor. Şi a făcut pridvorul* pentru
tronul unde judeca, pridvorul ju-
decăţii; şi era acoperit** cu ce-
dru de la pardoseală la tavan.

8 *Cap. 9.24. 2 Cr. 8.11. **Cap. 3.1.

8 Şi casa lui unde a locuit avea
o altă curte înăuntrul pridvorului,
care era de lucrare asemănătoare.
Şi a *mai* făcut, asemenea acestui
pridvor, o casă* pentru fiica lui Fa-
raon, pe care o luase** Solomon.
9 Toate acestea erau din pietre
de preţ, pietre cioplite după mă-
sură, tăiate cu ferăstrăul pe dină-
untru şi pe din afară, de la teme-
lie până la streaşină, şi pe din a-
10 fară până la curtea cea mare. Şi
temeliile erau din pietre de preţ,
pietre mari, pietre de zece coţi şi
pietre de opt coţi. Şi deasupra erau

[a] *Lit.* „a sculptat" [b] *Sau* „cu deschideri pentru lumină" [c] *Sau* „un prag"

pietre de preț, pietre cioplite după
11 măsură, şi cedru. Şi curtea* cea
mare de jur-împrejur avea trei
rânduri de pietre cioplite şi un
12 rând de grinzi de cedru; şi aşa era
şi curtea dinăuntru a casei Domnului şi pridvorul** casei.

12 *Cap. 6.36. **Ioan 10.23. Fap. 3.11.

Cei doi stâlpi

13 *2 Cr. 4.11.
14 *2 Cr. 2.14. **Ex. 28.3; 31.3; 36.1. †2 Cr. 4.11-16

13 Şi împăratul Solomon a trimis
şi a adus pe Hiram* din Tir. El era
14 fiul* unei femei văduve din seminția
lui Neftali şi tatăl lui era un
bărbat din Tir, lucrător în aramă.
Şi el era plin** de înțelepciune[a] şi
de pricepere şi de cunoştință, ca să
facă orice fel de lucrări în aramă.
Şi el a venit la împăratul Solomon
şi i-a făcut toată† lucrarea.

15 *2 Împ. 25.17 2 Cr. 3.15; 4.12. Ier. 52.21.

15 Şi a turnat cei doi* stâlpi de
aramă: înălțimea unui stâlp era
de optsprezece coți, şi un fir de
doisprezece coți cuprindea al doilea
16 lea stâlp. Şi a făcut două capiteluri[b]
de aramă turnată de pus pe
capetele de sus ale stâlpilor; înălțimea
unui capitel era de cinci coți
şi înălțimea celuilalt capitel de
17 cinci coți; *şi* rețele de înlănțuiri,
împletituri de lanțuri pentru capitelurile
care erau pe capătul de sus
al stâlpilor, şapte pentru un capitel
18 şi şapte pentru celălalt capitel. Şi
a făcut câte două şiruri de rodii,
pe fiecare rețea, împrejur, ca să
acopere capitelurile care erau pe
capătul de sus al stâlpilor; aşa a
19 făcut şi pentru celălalt capitel. Şi
capitelurile care erau pe capătul
de sus al stâlpilor erau în formă
de crin, *ca* în pridvor, de patru
20 coți. Şi capitelurile de pe cei doi
stâlpi, aveau de asemenea deasupra,
aproape de lărgirea care era
dincolo de rețea, două sute de rodii*
în şiruri, împrejur; *la fel şi*
21 celălalt capitel. Şi a aşezat* stâlpii
pentru pridvorul** templului; şi a
aşezat stâlpul de la dreapta şi i-a
pus numele Iachin[c] şi a aşezat stâlpul
de la stânga şi i-a pus numele
22 Boaz[d]. Şi capătul de sus al stâlpilor
avea formă de crin; şi lucrarea
stâlpilor a fost terminată.

20 *Vers. 42. 2 Cr. 3.16; 4.13. Ier. 52.23.
21 *2 Cr. 3.17. **Cap. 6.3.

Marea şi lighenele de aramă

23 *2 Împ. 25.13 2 Cr. 4.2. Ier. 52.17.
24 *Cap. 6.18. **2 Cr. 4.3.

23 Şi a făcut marea* turnată, de
zece coți de la margine la margine[e],
rotundă de jur-împrejur; şi
înălțimea ei era de cinci coți; şi
un fir de treizeci de coți o cuprin-
24 dea de jur-împrejur. Şi sub marginea
ei, de jur-împrejur, erau colocinți*,
zece la un cot, care o cuprindeau,
înconjurând marea de
jur-împrejur**; erau două rânduri
de colocinți, turnați odată cu ea[f].

25 *2 Cr. 4.4,5. Ier. 52.20.

25 Stătea pe doisprezece* boi:
trei priveau spre nord şi trei priveau
spre apus şi trei priveau spre
sud şi trei priveau spre răsărit; şi
marea era deasupra, pe ei şi toate
părțile dinapoi ale lor erau înă-
26 untru. Şi grosimea ei era de un lat
de palmă; şi marginea ei era ca
lucrătura marginii unei cupe, ca
floarea de crin; două* mii de bați
încăpeau *în ea*.

26 *2 Cr. 4.5.
27 *Vers. 38. 2 Împ. 25.13. 2 Cr. 4.14.

27 Şi a făcut cele zece* postamente
de aramă; lungimea unui
postament era de patru coți, şi
lățimea lui de patru coți, şi înăl-
28 țimea lui de trei coți. Şi lucrătura
postamentelor era aceasta: aveau
tăblii şi tăbliile erau între
29 îmbinări. Şi pe tăbliile care erau
între îmbinări erau lei, boi şi
heruvimi; şi deasupra îmbinărilor
era un piedestal; şi dedesubtul
leilor şi boilor erau ghirlande fă-
30 cute să atârne. Şi fiecare postament
avea patru roți de aramă şi
osii de aramă; şi pe cele patru unghiuri
ale lui erau suporturi[g]; sub
lighean erau suporturi turnate în
31 spatele fiecărei ghirlande. Şi deschizătura[h]
lui dinăuntrul capitelului
şi până deasupra era de un
cot; şi deschizătura lui era rotundă,
ca lucrătura piedestalului, de
un cot şi jumătate; şi pe deschizătura
lui erau de asemenea sculpturi;
şi tăbliile lor erau pătrate,
32 nu rotunde. Şi sub tăblii erau cele

[a] *Sau* „măiestrie“ [b] *Lit.* „coroane“ [c] *El va întări* [d] *În El este putere* [e] *Lit.* „de la buză la buză“ [f] *Lit.* „în turnarea ei“ [g] *Lit.* „umeri“ [h] *Lit.* „gura“

patru roţi; şi osiile roţilor erau
prinse de postament; şi înălţimea
unei roţi era de un cot şi o jumă-
33 tate de cot. Şi lucrătura roţilor
era ca lucrătura roţii de car; osiile
lor şi obezile lor şi spiţele lor şi
butucii lor erau toate turnate.
34 Şi erau patru suporturi la cele
patru unghiuri ale unui postament;
suporturile lui erau din postamen-
35 tul însuşi. Şi în capătul de sus al
postamentului era o înălţime, ro-
tundă de jur-împrejur, de o jumă-
tate de cot: şi pe capătul de sus al
postamentului erau suporturile[a] lui
şi tăbliile lui, din aceeaşi *buca-*
36 *tă*. Şi pe plăcile suporturilor lui
şi pe tăbliile lui a gravat heru-
vimi, lei şi palmieri, după locul
gol de pe fiecare; şi ghirlande de
37 jur-împrejur. În felul acesta a fă-
cut cele zece postamente: toate a-
veau aceeaşi turnare, aceeaşi mă-
sură şi aceeaşi formă.

38 *2 Cr. 4.6.

38 Şi a făcut zece* lighene de a-
ramă: în fiecare lighean încăpeau
patruzeci de baţi; fiecare lighean
era de patru coţi; pe fiecare din
cele zece postamente era câte un
39 lighean. Şi a pus postamentele,
cinci în latura dreaptă[b] a casei şi
cinci în latura stângă a casei; şi a
pus marea în latura dreaptă a ca-
sei, spre răsărit, în partea de sud.

Încheierea lucrărilor

40 Şi Hiram a făcut cazane şi
lopeţi şi farfurii[c].
Şi Hiram a terminat de făcut
toată lucrarea pe care a făcut-o
pentru împăratul Solomon, pen-
41 tru casa Domnului: doi stâlpi şi
coroanele în formă de cupă ale
capitelurilor care erau pe capătul
de sus al celor doi stâlpi*; şi cele
două reţele, ca să acopere cele două
coroane ale capitelurilor care erau
42 pe capătul de sus al stâlpilor; şi cele
patru* sute de rodii pentru cele
două reţele, două şiruri de rodii
pentru fiecare reţea, ca să acopere
cele două coroane ale capiteluri-
lor care erau pe capătul de sus[d] al
43 stâlpilor; şi cele zece postamente
şi cele zece lighene de pe posta-
44 mente; şi o mare* şi cei doispre-
45 zece boi de sub mare; şi oalele* şi
lopeţile şi farfuriile. Şi toate aceste
lucruri[e] pe care le-a făcut Hiram
împăratului Solomon pentru casa
Domnului erau din aramă lustruită.
46 Împăratul le-a turnat* în câmpia
Iordanului, în pământ argilos, în-
47 tre Sucot** şi Ţartan†. Şi Solomon
a lăsat toate vasele necântărite,
pentru că erau foarte multe, *şi* nu
s-a cunoscut greutatea* aramei.

41 *Vers. 17,18.
42 *Vers. 20.
44 *Vers. 23,25.
45 *Ex. 27.3. 2 Cr. 4.16.
46 *2 Cr. 4.17. **Gen. 33.17 Ios. 13.27. †Ios. 3.16.
47 *1 Cr. 22.3; 22.14.

48 Şi Solomon a făcut toate va-
sele care erau în casa Domnului:
altarul* de aur şi masa** de aur
pe care erau pâinile† pentru pu-
49 nerea înainte; şi sfeşnicele de
aur curat, cinci la dreapta şi cinci
la stânga, înaintea Sfintei Sfin-
telor[f]; şi florile* şi candelele şi
50 mucările de aur; şi vasele şi cu-
ţitele[g] şi farfuriile şi ceştile şi ce-
nuşarele* de aur curat; şi bala-
malele de aur de la uşile casei
dinăuntru, pentru Sfânta Sfin-
telor *şi* de la uşile casei, ale tem-
plului.

48 *Ex. 37.25. **Ex. 37.10. †Ex. 25.30. Lev. 24.5-8.
49 *Ex. 25.31-38
50 *Ex. 27.3. 2 Împ. 25.15.

51 Şi toată* lucrarea pe care a
făcut-o împăratul Solomon pen-
tru casa Domnului s-a terminat.
Şi Solomon a adus** în ea toate
lucrurile închinate de David, ta-
tăl său; argintul şi aurul şi vase-
le le-a pus în vistieriile casei
Domnului.

51 *2 Cr. 5.1. **2 Sam. 8.11 1 Cr. 18.11.

Chivotul adus în templu

8 Şi Solomon a adunat* pe bă-
trânii lui Israel şi pe toţi capii**
seminţiilor, pe căpeteniile părin-
teşti ale fiilor lui Israel, la împă-
ratul Solomon, la Ierusalim, pen-
tru a aduce chivotul† legămân-
tului Domnului din cetatea†† lui
2 David, care este Sionul. Şi toţi
bărbaţii lui Israel s-au adunat la
împăratul Solomon la sărbătoa-
rea* din luna Etanim[h], care este
luna a şaptea.

1 *2 Cr. 5.2. **Num. 1.4; 7.2 †2 Sam. 6.12-17 1 Cr. 15.25-29 ††2 Sam. 5.7
2 *Lev. 23.34. Vers. 65. 2 Cr. 7.8.

[a] *Lit.* „mâinile“ [b] *Lit.* „umărul drept“ [c] *Vase pentru sângele stropirii, vezi Ex. 27.3* [d] *Lit.* „faţa“ [e] *Sau* „ustensile“ [f] *Lit.* „înaintea părţii din spate“ [g] *Sau* „mucările“ [h] *Sau* „Tisri“, *când era Sărbătoarea Corturilor*

3 *Num. 4.15. Ios. 3.3,6. 1 Cr. 15.14.
4 *Cap. 3.4. 2 Cr. 1.3.
5 *2 Sam. 6.13 2 Cr. 1.6.
6 *Vers. 3. 2 Sam. 6.17. **Cap. 6.19. †Cap. 6.27.
8 *Ex. 25.14; 25.15.
9 *Ex. 25.21. Deut. 10.2. **Deut. 10.5. Ev. 9.4. †Ex. 40.20. ††Ex. 34.27; 34.28. Deut. 4.13.
10 *Ex. 40.34; 40.35. 2 Cr. 5.13,14; 7.2.

3 Și toți bătrânii lui Israel au
venit; și preoții au ridicat* chi-
4 votul. Și au suit chivotul Domnului
nului și cortul* întâlnirii și toate
uneltele sfinte care erau în cort:
5 preoții și leviții le-au suit. Și
împăratul Solomon și toată adu-
narea lui Israel care se strânsese
la el împreună cu el înaintea
chivotului au jertfit* oi și boi,
care nu se puteau număra, nici
socoti, datorită mulțimii.
6 Și preoții au adus* chivotul le-
gământului Domnului la locul**
său, în partea din spate a casei, în
Sfânta Sfintelor, sub† aripile he-
7 ruvimilor; pentru că heruvimii își
întindeau aripile peste locul chi-
votului și heruvimii acopereau
chivotul și drugii lui pe deasupra.
8 Și drugii* erau așa de lungi, încât
capetele drugilor se vedeau din
Locul Sfânt, dinaintea părții din
spate[a], dar nu se vedeau de afară.
Și sunt acolo până în ziua aceas-
9 ta. Nu era nimic în chivot*, decât
cele două** table de piatră pe
care le pusese† Moise acolo, la
Horeb, unde†† Domnul a făcut
legământ cu fiii lui Israel, după ce
au ieșit ei din țara Egiptului.
10 Și a fost *așa*: pe când ieșeau
preoții din *Locul* Sfânt, norul* a
11 umplut casa Domnului. Și preo-
ții n-au putut să stea să slujeas-
că, din cauza norului, pentru că
gloria Domnului umpluse casa
Domnului.

Solomon binecuvântează adunarea

12 *2 Cr. 6.1. **Lev. 16.2. Ps. 18.11; 97.2
13 *2 Sam. 7.13 **Ex. 15.17. Ps. 132.14.
14 *2 Sam. 6.18
15 *1 Cr. 29.10; 29.20. Neem. 9.5. Lc. 1.68. **2 Sam. 7.5; 7.25. 1 Cr. 22.10.

12 Atunci Solomon a zis*: „Dom-
nul a zis că va locui în întuneric**
13 gros. Eu Ți-am construit*, în a-
devăr, o casă de locuit, un loc**
rânduit pentru Tine, ca să locu-
14 iești pentru totdeauna“. Și îm-
păratul și-a întors fața și a binecu-
vântat* toată adunarea lui Israel,
iar toată adunarea lui Israel stă-
tea în picioare.
15 Și a zis: „Binecuvântat* să fie
Domnul Dumnezeul lui Israel,
care a vorbit** cu gura Sa lui
David, tatăl meu, și a împlinit cu
mâna Sa *cuvântul Său*, zicând:
16 «Din ziua* în care am scos pe po-
porul Meu Israel din Egipt, n-am
ales dintre toate semințiile lui
Israel nici o cetate în care să se
construiască o casă, pentru ca să
fie Numele** Meu acolo, ci am
ales pe David†, ca să fie peste
poporul Meu Israel».
17 Și David, tatăl meu, avea pe
inimă* să construiască o casă Nu-
melui Domnului Dumnezeului lui
18 Israel. Și Domnul a zis lui David,
tatăl meu: «Pentru că* ai avut pe
inimă să construiești o casă Nu-
melui Meu, bine ai făcut că ai
19 avut *aceasta* pe inimă. Dar nu
tu* vei construi casa, ci fiul tău,
care va ieși din coapsele tale, el
va construi o casă Numelui Meu».
20 Și Domnul a împlinit cuvân-
tul Său pe care l-a spus; și eu
m-am ridicat* în locul lui David,
tatăl meu, și stau pe tronul lui Is-
rael, cum a zis Domnul, și am
construit casa pentru Numele
Domnului Dumnezeului lui Is-
21 rael. Și am însemnat acolo un loc
pentru chivotul în care este legă-
mântul* Domnului, pe care El
l-a făcut cu părinții noștri când
i-a scos din țara Egiptului“.

16 *2 Sam. 7.6. 1 Cr. 17.5-10 2 Cr. 6.5. **Deut. 12.5; 12.11. †1 Sam. 16.1 2 Sam. 7.8. 1 Cr. 28.4.
17 *2 Sam. 7.2. 1 Cr. 17.1.
18 *2 Cr. 6.8,9.
19 *2 Sam. 7.5; 7.12,13. Cap. 5.3,5.
20 *1 Cr. 28.5,6
21 *Deut. 31.26 Vers. 9.

Rugăciunea lui Solomon

22 *2 Cr. 6.12. **Ex. 9.33. Ezra 9.5. Is. 1.15.
23 *Ex. 15.11. 2 Sam. 7.22. **Deut. 7.9. Neem. 1.5. Dan. 9.4. †Gen. 17.1. Cap. 3.6. 2 Împ. 20.3.

22 Și Solomon a stat* înaintea
altarului Domnului, în fața între-
gii adunări a lui Israel, și și-a
23 întins** mâinile spre ceruri. Și a
zis: „Doamne, Dumnezeul lui Is-
rael! Nu* este Dumnezeu aseme-
nea Ție în ceruri, sus, și pe pă-
mânt, jos! Tu, care păzești** le-
gământul și îndurarea față de ro-
bii Tăi care umblă† înaintea Ta
24 din toată inima lor; Tu, care ai
ținut față de robul Tău, David,
tatăl meu, ce i-ai spus, Tu ai vor-
bit cu gura Ta și ai împlinit cu
mâna Ta, ca în ziua aceasta.
25 Și acum, Doamne, Dumne-
zeul lui Israel, ține față de robul
Tău David, tatăl meu, ce i-ai

[a] *Sfânta Sfintelor*

25 *2 Sam. 7.12; 7.16. Cap. 2.4.
26 *2 Sam. 7.25
27 *2 Cr. 2.6. Is. 66.1. Ier. 23.24. Fap. 7.49; 17.24. **Deut. 10.14 2 Cr. 6.18. Neem. 9.6. Ps. 68.33. 2 Cor. 12.2.
28 *Filip. 4.6.
29 *2 Cr. 7.15. Neem. 1.6. **Deut. 12.11
30 *2 Cr. 20.9. Neem. 1.6. **Dan. 6.10. †Ex. 34.6,7. Ps. 85.2. Dan. 9.9. 1 Ioan 1.9.
31 *Ex. 22.11.
32 *Deut. 25.1.
33 *Lev. 26.17; 26.25. Deut. 28.25; 28.48. **Lev.26.40-42 Neem. 1.9.

promis, când ai zis: «Nu va lipsi*
dinaintea Mea bărbat din tine,
care să şadă pe tronul lui Is-
rael; numai dacă vor lua aminte
fiii tăi la calea lor, ca să umble
înaintea Mea, cum ai umblat tu
26 înaintea Mea». Şi acum, Dumne-
zeul lui Israel, să se adevereas-
că*, Te rog, cuvântul Tău, pe
care l-ai spus robului Tău, David,
tatăl meu.
27 Dar, cu adevărat, va locui*
Dumnezeu pe pământ? Iată, ceru-
rile** şi cerurile cerurilor nu Te
cuprind, cu cât mai puțin casa a-
ceasta pe care am construit-o eu!
28 Totuşi, priveşte la rugăciunea*
robului Tău şi la cererea lui,
𝕯oamne, Dumnezeul meu, ca să
auzi strigătul şi rugăciunea cu
care se roagă robul Tău înaintea
29 Ta astăzi, ca să fie ochii Tăi des-
chişi* peste casa aceasta, noapte
şi zi, peste locul** despre care ai
zis: «Numele Meu va fi acolo!»,
ca să auzi rugăciunea cu care se
roagă robul Tău spre locul aces-
30 ta. Şi ascultă* cererea robului Tău
şi a poporului Tău Israel, cu care
se vor ruga spre** locul acesta,
şi ascultă-i din locul locuinței Ta-
le, din ceruri, şi ascultă şi iartă†.
31 Dacă va păcătui vreun om îm-
potriva aproapelui său şi se va
pune asupra lui un jurământ*, ca
să-l facă să jure, şi jurământul va
veni înaintea altarului Tău în ca-
32 sa aceasta, atunci ascultă din ce-
ruri şi lucrează şi judecă pe robii
Tăi, condamnând* pe cel rău, ca
să aduci calea lui asupra capului
lui, şi îndreptățind pe cel drept,
ca să-i dai după dreptatea lui.
33 Când va fi bătut* poporul Tău
Israel înaintea vrăjmaşului, pen-
tru că au păcătuit împotriva Ta,
şi se vor întoarce** la Tine şi vor
mărturisi Numele Tău şi se vor
ruga şi-Ți vor face cerere în casa
34 aceasta, atunci ascultă din ceruri
şi iartă păcatul poporului Tău
Israel şi adu-i din nou în țara pe
care ai dat-o părinților lor.
35 Când se vor închide* cerurile
şi nu va fi ploaie, pentru că au
păcătuit împotriva Ta, dacă se
vor ruga spre locul acesta şi vor
mărturisi Numele Tău şi se vor
întoarce de la păcatul lor, pentru
36 că i-ai smerit, atunci ascultă din
ceruri şi iartă păcatul robilor Tăi
şi al poporului Tău Israel, învă-
țându-i* calea cea bună pe care
trebuie să umble, şi dă ploaie**
peste țara Ta, pe care ai dat-o po-
porului Tău de moştenire.
37 Dacă va fi foamete* în țară,
dacă va fi ciumă, dacă va fi tăciu-
ne în grâu, mană[a], lăcustă, omi-
dă, dacă-i va asedia vrăjmaşul lor
în țara porților lor, orice plagă,
38 orice boală ar fi, orice rugăciune,
orice cerere care va fi făcută de
vreun om sau de tot poporul Tău,
Israel, când îşi vor recunoaşte
fiecare suferința inimii lui şi îşi
vor întinde mâinile spre casa a-
39 ceasta, atunci ascultă din ceruri,
locul locuinței Tale, şi iartă şi
lucrează şi dă fiecăruia după toa-
te căile lui, Tu, care cunoşti inima
lui (pentru că Tu, numai Tu cu-
noşti* inima tuturor fiilor oame-
40 nilor), ca să se teamă* de Tine în
toate zilele cât vor trăi pe fața pă-
mântului pe care l-ai dat părin-
ților noştri.
41 Şi de asemenea pentru străi-
nul care nu este din poporul Tău,
Israel, dar care a venit dintr-o țară
îndepărtată, pentru Numele Tău
42 (pentru că vor auzi de Numele
Tău cel mare şi de mâna* Ta cea
tare şi de brațul Tău cel întins),
când va veni şi se va ruga spre ca-
43 sa aceasta, Tu ascultă din ceruri,
locul locuinței Tale[b], şi lucrează
potrivit cu tot pentru ce va striga
străinul *acela* către Tine, pentru
ca toate popoarele pământului să
cunoască* Numele Tău şi să se
teamă** de Tine, ca şi poporul

35 *Lev. 26.19. Deut. 11.16; 11.17; 28.23. 2 Sam. 24.10-13
36 *1 Sam. 12.23 Ps. 5.8; 25.4,5; 27.11; 86.11; 119.133. Ier. 6.16. **Cap. 18.1; 18.41-45. Ier. 14.22.
37 *Lev. 26.16; 26.25,26. Deut. 28.21; 28.22,27,38; 28.42,52. 2 Cr. 20.9.
39 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9. Ps. 11.4. Ier. 17.10. Ioan 2.24,25. Fap. 1.24.
40 *Ps. 130.4.
42 *Deut. 3.24.
43 *1 Sam. 17.46 2 Împ. 19.19. Ps. 67.2. **Ps.102.15.

[a] *Ca dăunători* [b] *Sau* „locul Tău rânduit“

Tău, Israel, şi să cunoască *toţi* că
Numele Tău este chemat peste casa
aceasta pe care am construit-o eu[a].
44 Când poporul Tău va ieşi la
luptă împotriva vrăjmaşului său,
pe calea pe care îi vei trimite, şi
se vor ruga Domnului spre ceta-
tea pe care ai ales-o Tu şi spre
casa pe care am construit-o eu Nu-
45 melui Tău, atunci ascultă din ce-
ruri rugăciunea lor şi cererea lor
şi fă-le dreptate.

46 *2 Cr. 6.36. Pr. 20.9. Ecl. 7.20. Iac. 3.2. 1 Ioan. 1.8,10 **Lev. 26.34; 26.44. Deut. 28.36; 28.64.

46 Când vor păcătui împotriva Ta
(pentru că nu* este om care să nu
păcătuiască) şi Te vei mânia pe ei
şi-i vei da înaintea vrăjmaşului, şi
îi vor duce captivi în ţara** vrăj-
47 maşului, departe sau aproape, şi,
dacă vor pune* aceasta la inimă

47 *Lev. 26.40. **Neem.1.6. Ps. 106.6. Dan. 9.5.

în ţara unde au fost duşi captivi şi
se vor pocăi şi Îţi vor face cerere
în ţara acelora care i-au dus cap-
tivi, zicând**: «Am păcătuit, am
făcut nelegiuire, am lucrat cu rău-

48 *Ier. 29.12-14 **Dan. 6.10.

48 tate!», şi se vor întoarce* la Tine
din toată inima lor şi din tot sufle-
tul lor, în ţara vrăjmaşilor lor care
i-au dus captivi, şi se vor ruga**
Ţie spre ţara lor pe care ai dat-o
părinţilor lor, spre cetatea pe care
ai ales-o şi spre casa pe care am
49 construit-o Numelui Tău, atunci
ascultă din ceruri, locul locuinţei
Tale, rugăciunea lor şi cererea lor

50 *Ezra 7.6. Ps. 106.46.

50 şi fă-le dreptate şi iartă poporu-
lui Tău păcatul lor împotriva Ta
şi toate nelegiuirile pe care le-au
săvârşit împotriva Ta şi dă-le să
găsească* îndurare înaintea ce-
lor care i-au dus captivi, ca să

51 *Deut. 9.29. Neem. 1.10. **Deut. 4.20. Ier. 11.4.

51 se îndure de ei (pentru că ei
sunt* poporul Tău şi moştenirea
Ta, pe care ai scos-o din Egipt,
din mijlocul cuptorului** de fier).
52 Fie ochii Tăi deschişi la cere-
rea robului Tău şi la cererea po-
porului Tău, Israel, ca să-i asculţi
53 în tot ce strigă ei către Tine. Pen-
tru că Tu i-ai deosebit dintre toate
popoarele pământului, ca să

53 *Ex. 19.5. Deut. 9.26; 9.29; 14.2.

fie moştenirea Ta, după cum ai
vorbit* prin Moise, robul Tău,
când i-ai scos pe părinţii noştri
din Egipt, Doamne Dumnezeule!“
54 Şi a fost *aşa*: când a terminat
Solomon să se roage toată rugă-
ciunea şi cererea aceasta către
Domnul, s-a ridicat dinaintea al-
tarului Domnului, unde era înge-
nuncheat pe genunchii săi, cu mâi-

55 *2 Sam. 6.18

55 nile[b] întinse către cer, şi a stat în
picioare şi a binecuvântat* cu glas
tare toată adunarea lui Israel,
zicând:

56 *Deut. 12.10 Ios. 21.45; 23.14.

56 „Binecuvântat să fie Domnul,
care a dat odihnă poporului Său,
Israel, după toate câte a spus; n-a
căzut* nici un cuvânt din toate
cuvintele bune pe care le-a spus

57 *Deut. 31.6. Ios. 1.5.

57 prin Moise, robul Său. Domnul
Dumnezeul nostru să fie cu noi,
cum a fost cu părinţii noştri! Să
nu ne lase* şi să nu ne părăseas-

58 *Ps. 119.36.

58 că, pentru ca să ne plece* inimi-
le spre El, ca să umblăm în toate
căile Lui şi să păzim toate porun-
cile Lui şi rânduielile Lui şi ju-
decăţile Lui, pe care le-a poruncit
59 părinţilor noştri! Şi aceste cuvin-
te ale mele, cu care am făcut ce-
rerea mea înaintea Domnului, să
fie ziua şi noaptea aproape înain-
tea Domnului Dumnezeului nos-
tru, ca să facă dreptate robului
Său şi dreptate poporului Său,
Israel, după lucrarea fiecărei zile

60 *Ios. 4.24. 1 Sam. 17.46 **Deut. 4.39 Cap. 18.39. Ier. 10.10.

60 în ziua ei; ca să cunoască* toate
popoarele pământului că Dom-
nul**, El este Dumnezeu[c] şi că nu
61 este altul, şi ca inima voastră să

61 *Deut. 18.13 Cap. 11.4; 15.3,14. 2 Împ. 20.3.

fie în totul* cu Domnul Dumne-
zeul nostru, ca să umblaţi în rân-
duielile Lui şi să păziţi porunci-
le Lui, ca în ziua aceasta“.

Sfinţirea templului

62 *2 Cr. 7.4. **2Sam.6.17-19

62 Şi împăratul* şi tot Israelul
împreună cu el au adus** jertfe
63 înaintea Domnului. Şi Solomon a
adusca jertfă de pace, pe care a
jertfit-o Domnului, douăzeci şi
două de mii de boi şi o sută două-

[a] *Sau* „casa aceasta pe care am construit-o eu este numită după Numele Tău“ [b] *Lit.* „palmele“
[c] *Lit.* „Dumnezeul cel adevărat“

zeci de mii de oi. Şi împăratul şi
toți fiii lui Israel au dedicat* casa
Domnului.
64 În aceeaşi zi, împăratul a sfin-
țit mijlocul curții care era în fața
casei Domnului, pentru că acolo
a adus arderea-de-tot şi darul de
mâncare şi grăsimea jertfelor de
pace, pentru că altarul de aramă*
care era înaintea Domnului era
prea mic ca să cuprindă arderea-
de-tot şi darul de mâncare şi
grăsimea jertfelor de pace.
65 Şi, în timpul acela, Solomon
şi tot Israelul împreună cu el, o
mare adunare, de la intrarea*
Hamatului până la pârâul** Egip-
tului, au ținut† sărbătoarea înain-
tea Domnului Dumnezeului nostru,
şapte zile şi *încă* şapte†† zile, pai-
66 sprezece zile. În ziua a opta* a dat
drumul poporului. Şi au binecu-
vântat pe împărat şi au mers la
corturile lor, bucuroşi şi voioşi
cu inima pentru tot binele pe care-l
făcuse Domnul lui David, robul
Său, şi lui Israel, poporul Său.

63 *Ezra 6.15-18 Neem. 12.27
64 *2 Cr. 4.1; 7.7.
65 *Num. 34.8. Ios. 13.5. Jud. 3.3. 2 Împ. 14.25. **Gen. 15.18 Ex. 23.31. Num. 34.5. Ios. 13.3. †Lev. 23.34. ††2 Cr. 7.8.
66 *2 Cr. 7.9,10.

Dumnezeu Se arată lui Solomon

9 Şi a fost *aşa:* când a termi-
nat* Solomon de construit casa
Domnului şi casa** împăratului şi
tot ce-a dorit† Solomon să facă[a],
2 Domnul S-a arătat* lui Solomon
a doua oară, cum i Se arătase în
3 Gabaon. Şi Domnul i-a spus: „Am
auzit* rugăciunea ta şi cererea
ta, cu care te-ai rugat înaintea
Mea; am sfințit casa aceasta pe
care ai construit-o, ca să pun**
acolo Numele Meu pentru totdea-
una; şi ochii† Mei şi inima Mea
vor fi întotdeauna acolo.
4 Şi, cât despre tine, dacă vei
umbla* înaintea Mea cum** a
umblat David, tatăl tău, în inte-
gritate a inimii şi în dreptate, ca
să faci potrivit cu tot ce ți-am
poruncit, şi vei păzi rânduielile
5 Mele şi judecățile Mele, atunci
voi întări tronul împărăției tale
peste Israel pentru totdeauna,

1 *2 Cr. 7.11. **Cap. 7.1,2. †2 Cr. 8.6.
2 *Cap. 3.5; 11.9 2 Cr. 1.7.
3 *2 Împ. 20.5. Ps. 10.17; 34.17. **Cap. 8.29. †Deut. 11.12. 2 Cr. 6.40.
4 *Gen. 17.1. **Cap. 11.4; 11.6,38; 14.8; 15.5.

cum* am vorbit lui David, tatăl tău,
zicând: «Nu-ți va lipsi un bărbat pe
tronul lui Israel».
6 Dacă vă veți abate* de la a
Mă urma, voi şi fiii voştri, şi nu
veți păzi poruncile Mele, rându-
ielile Mele, pe care le-am pus
înaintea voastră, ci veți merge şi
veți sluji altor dumnezei şi vă
7 veți închina lor, voi nimici* pe
Israel de pe fața pământului pe
care l-am dat lor; şi casa** aceas-
ta, pe care am sfințit-o Numelui
Meu, o voi arunca de la fața Mea,
şi Israel va fi de pomină[b]† şi de
batjocură între toate popoarele.
8 Şi oricât de înaltă ar fi casa*
aceasta, oricine va trece pe lângă
ea va rămâne încremenit şi va şu-
iera; şi se va spune: «Pentru ce**
a făcut Domnul aşa țării acesteia
9 şi casei acesteia?» Şi vor zice:
«Pentru că au părăsit pe Domnul
Dumnezeul lor, care i-a scos pe
părinții lor din țara Egiptului şi
s-au alipit de alți dumnezei şi s-au
închinat lor şi le-au slujit; de ace-
ea a adus Domnul asupra lor toa-
tă nenorocirea aceasta»".

5 *2 Sam. 7.12; 7.16. Cap. 2.4; 6.12 1 Cr. 22.10. Ps. 132.12.
6 *2 Sam. 7.14 2 Cr. 7.19,20. Ps. 89.30.
7 *Lev. 18.24-29 Deut. 4.26. 2 Împ. 17.23; 25.21. **Ier. 7.4-14. †Deut. 28.37. Ps. 44.14. Ier. 24.9.
8 *2 Cr. 7.21. **Deut. 29.24-26 Ier. 22.8,9.

Alte lucrări ale lui Solomon

10 Şi a fost *aşa*: la sfârşitul a
douăzeci* de ani, după ce a con-
struit Solomon cele două case:
casa Domnului şi casa împăratu-
11 lui (şi Hiram*, împăratul Tirului,
ajutase pe Solomon cu lemn de
cedru şi cu lemn de chiparos şi
cu aur după toată dorința lui), îm-
păratul Solomon a dat lui Hiram
douăzeci de cetăți în țara Gali-
12 leii. Şi Hiram a ieşit din Tir, ca să
vadă cetățile pe care i le dăduse
13 Solomon, dar nu i-au plăcut[c]. Şi
a zis: „Ce sunt cetățile acestea pe
care mi le-ai dat, fratele meu?"
Şi le-a numit țara* Cabul[d], până
14 în ziua aceasta. Şi Hiram a trimis
împăratului o sută douăzeci de
talanți de aur.
15 Şi aceasta este socoteala oa-
menilor de corvoadă* pe care îm-

10 *Cap. 6.37; 6.38; 7.1. 1 Cr. 8.1.
11 *2 Cr. 8.2.
13 *Ios. 19.27.
15 *Cap. 5.13.

[a] *Lit.* „toată dorința lui Solomon pe care a dorit s-o facă" [b] *Sau* „un proverb" [c] *Lit.* „nu au fost drepte în ochii lui" [d] *Primit ca o garanție sau: De nimic*

păratul Solomon i-a pus să con-
struiască *şi* casa Domnului şi ca-
sa lui şi Milo** şi zidul Ieru-
salimului şi Hațor† şi Meghido†† şi
16 Ghezer**†. (Faraon, împăratul E-
giptului, se suise şi luase Ghe-
zerul şi-l arsese cu foc şi-i ucise-
se pe canaaniții* care locuiau în ce-
tate şi o dăduse zestre** fiicei
17 sale, soția lui Solomon). Şi Solo-
mon a construit Ghezerul, şi Bet-
18 Horonul* de jos, şi Baalatul*, şi
19 Tadmorul[a] în pustiu, în țară, şi
toate cetățile pentru provizii pe
care le avea Solomon, şi cetățile
pentru care*, şi cetățile pentru
călăreți**, şi tot ce a dorit† Solomon
să construiască în Ierusalim şi în
Liban şi în toată țara stăpânirii sale.
20 Tot poporul care rămăsese*
dintre amoriți şi hetiți şi fereziți
şi heviți şi iebusiți, care nu erau
21 dintre fiii lui Israel, pe fiii lor, care
rămăseseră* în țară după ei, pe
care** nu i-au putut nimici fiii lui
Israel, Solomon i-a făcut robi pen-
tru muncă forțată[b]† până în ziua
22 aceasta. Dar dintre fiii lui Israel
Solomon n-a făcut robi*, pentru
că ei erau oameni de război şi
slujitori ai săi şi mai-mari ai săi
şi căpetenii ale sale şi căpetenii
ale carelor sale şi călăreți ai săi.
23 Aceştia erau căpetenii ale admi-
nistratorilor, care erau peste lu-
crarea lui Solomon: cinci sute
cincizeci*, care supravegheau po-
porul care făcea lucrarea.
24 Şi fiica* lui Faraon s-a suit din
cetatea lui David în casa** ei, pe
care o construise *Solomon* pen-
tru ea; atunci a construit el Milo†.
25 Şi de trei ori pe an Solomon
aducea* arderi-de-tot şi jertfe de
pace pe altarul pe care-l zidise
Domnului şi ardea tămâie pe
cel care era înaintea Domnului.
Astfel a terminat casa.
26 Şi împăratul Solomon a făcut
o flotă de corăbii la Ețion-Ghe-

15 **2 Sam. 5.9. Vers. 24. †Ios. 11.1; 19.36. ††Ios. 17.11. **†Ios. 16.10. Jud. 1.29.
16 *Ios. 16.10. **Cap. 3.1; 7.8.
17 *Ios. 16.3; 21.22. 2 Cr. 8.5.
18 *Ios. 19.44. 2 Cr. 8.4,6.
19 *Cap. 10.26. 2 Cr. 1.14. **Cap. 4.26. †Vers. 1.
20 *2 Cr. 8.7.
21 *Jud. 1.21; 1.27,29; 3.1. **Ios. 15.63; 17.12. †Gen. 9.25. Ezra 2.55,58. Neem. 7.57; 11.3.
22 *Lev. 25.39.
23 *2 Cr. 8.10.
24 *Cap. 3.1. 2 Cr. 8.11. **2 Sam. 5.9. Cap. 7.8. †Cap. 11.2. 2 Cr. 32.5.
25 *2 Cr. 8.12; 8.13,16.

ber*, care este lângă Elot, pe
27 țărmul Mării Roşii, în țara Edo-
mului. Şi Hiram* a trimis cu flo-
ta de corăbii pe slujitorii săi, ma-
28 rinari care cunoşteau marea, cu
slujitorii lui Solomon. Şi au venit
la Ofir* şi au luat de acolo patru
sute douăzeci de talanți de aur şi
i-au adus împăratului Solomon.

Împărăteasa din Seba la Solomon

10 Şi împărăteasa* din Seba** a
auzit de renumele lui Solomon
legat de Numele Domnului şi a
venit să-l încerce† cu întrebări
2 grele. Şi a venit la Ierusalim cu
un alai foarte mare, cu cămile în-
cărcate cu mirodenii şi cu aur
foarte mult şi cu pietre scumpe.
Şi a venit la Solomon şi a vorbit
cu el despre tot ce era în inima
3 ei. Şi Solomon i-a răspuns la toa-
te întrebările[c] ei; n-a fost nici un
lucru ascuns pentru împărat pe
care să nu i-l fi explicat.
4 Şi împărăteasa din Seba a
văzut toată înțelepciunea lui So-
lomon şi casa pe care o constru-
5 ise şi mâncarea mesei lui şi ținu-
ta slujitorilor lui şi rânduiala
slujbei servitorilor lui şi hainele
lor şi paharnicii lui şi suişul lui
pe care urca[d]* la casa Domnu-
lui, şi i s-a tăiat răsuflarea[e].
6 Şi a zis împăratului: „Adevă-
rat era cuvântul pe care l-am au-
zit în țara mea despre lucrurile
tale şi despre înțelepciunea ta,
7 dar n-am crezut acele cuvinte
până când am venit şi *le*-am vă-
zut cu ochii mei; şi, iată, nici ju-
mătate nu mi s-a spus: tu întreci
în înțelepciune şi bunăstare fai-
8 ma despre care am auzit. Ferice*
de oamenii tăi, ferice de aceşti
slujitori ai tăi, care stau neîncetat
înaintea ta şi ascultă înțelepciu-
9 nea ta. Binecuvântat* să fie Dom-
nul Dumnezeul tău care Şi-a gă-
sit plăcerea în tine, ca să te pună
pe tronul lui Israel. Pentru că
Domnul iubeşte pe Israel pentru

26 *Num. 33.35. Deut. 2.8. Cap. 22.48. 2 Cr. 8.17,18
27 *Cap. 5.6,9; 10.11.
28 *1 Cr. 29.4. 2 Cr. 8.18. Iov 22.24.
1 *2 Cr. 9.1. Mt. 12.42. Lc. 11.31. **Gen. 10.7; 10.28. †Jud. 14.12-14 Ps. 49.4. Pr. 1.6.
5 *1 Cr. 26.16. 2 Cr. 8.12.
8 *Pr. 8.34.
9 *Cap. 5.7.

[a] *Sau* „Palmira“ *sau* „Tamar“ [b] *Sau* „corvoadă“ [c] *Sau* „lucrurile“ [d] *Sau* „arderea lui de tot pe care o înălța“
[e] *Lit.* „n-a mai fost suflare în ea“

9 **2 Sam. 8.15 Ps. 72.2. Pr. 8.15.
totdeauna, de aceea te-a făcut pe
tine împărat, ca să faci** judecată
și dreptate".
10 *Ps. 72.10; 72.15.
10 Și ea a dat împăratului o sută
douăzeci de talanți de aur și foar-
te multe mirodenii și pietre scum-
pe; n-au mai venit atâtea miro-
denii ca cele pe care le-a dat
împărăteasa din Seba* împăratu-
11 *Cap. 9.27.
11 lui Solomon. (Și flota* de corăbii
a lui Hiram, care aducea aur din
Ofir, a adus din Ofir și foarte
mult lemn de santal[a] și pietre
12 *2 Cr. 9.10; 9.11.
12 scumpe. Și împăratul* a făcut
din lemnele de santal balustrade
la casa Domnului și la casa îm-
păratului și harfe și lire pentru
cântăreți; astfel de lemn de san-
tal n-a venit și nu s-a văzut până
în ziua aceasta).
13 Și împăratul Solomon a dat
împărătesei din Seba tot ce a do-
rit ea[b], tot ce a cerut, pe lângă ce
i-a dat el, după dărnicia[c] împă-
ratului Solomon. Și s-a întors și a
plecat în țara ei, ea și slujitorii ei.

Măreția lui Solomon

14 Și greutatea aurului care ve-
nea la Solomon într-un an era
de șase sute șaizeci și șase de ta-
15 *2 Cr. 9.24. Ps. 72.10.
15 lanți de aur, în afară de ce *pri-*
mea de la negustorii cei mari și
din comerțul micilor* negustori
și de la toți împărații Arabiei și
de la guvernatorii țării.
16 Și împăratul Solomon a fă-
cut două sute de scuturi de aur
bătut: a folosit șase sute *de sicli*[d]
17 *Cap. 14.26. **Cap. 7.2.
17 de aur pentru un scut; și *a făcut*
trei* sute de scuturi mici de aur
bătut: a folosit trei mine[e] de aur
pentru un scut; și împăratul le-a
pus în casa** Pădurea Libanului.
18 *Vers. 22. 2 Cr. 9.17. Ps. 45.8.
18 Și împăratul a făcut un tron
mare de fildeș* și l-a acoperit cu
19 aur foarte fin. Tronul avea șase
trepte și capătul de sus al tronu-
lui era rotund pe dinapoia sa; și
erau brațe de o parte și de alta a
scaunului și doi lei stăteau lângă
20 brațe. Și doisprezece lei stăteau
acolo pe cele șase trepte, de o
parte și de alta. Așa ceva nu se fă-
21 *2 Cr. 9.20.
21 cuse în nici o împărăție. Și toa-
te vasele* de băut ale împăratului
Solomon erau de aur și toate va-
sele casei Pădurea Libanului erau
de aur curat; nimic nu era de ar-
gint, pentru că el era socotit de
22 *Cap. 9.26-28 **Gen. 10.4. Cap. 22.48. 2 Cr. 20.36.
22 nimic în zilele lui Solomon. Pen-
tru că împăratul avea pe mare o
flotă de corăbii din Tarsis cu flo-
ta de corăbii a lui Hiram; flota*
de corăbii din Tarsis** venea o
dată la trei ani, aducând aur și
argint, fildeș și maimuțe și păuni.
23 *Cap. 3.12; 3.13; 4.30.
23 Și împăratul Solomon a fost
mai mare* în avere și în înțe-
lepciune decât toți împărații pă-
24 *Cap. 3.9,12; 3.28.
24 mântului. Și tot pământul căuta
fața lui Solomon, ca să audă înțe-
lepciunea* lui, pe care o pusese
25 *Ps. 68.29.
25 Dumnezeu în inima lui. Și își adu-
ceau* fiecare darul său: vase
de argint și vase de aur și haine și
arme și mirodenii și cai și catâri,
câte o cotă, în fiecare an[g].
26 *Deut. 17.16. Cap. 4.26. 2 Cr. 1.14-17; 9.25. **Cap. 9.19.
26 Și Solomon a adunat care* și
călăreți; și avea o mie patru sute
de care și douăsprezece mii de
călăreți; și i-a așezat în cetăți-
le** pentru care, și pe lângă îm-
27 *Deut. 17.17. 2 Cr. 1.15-17.
27 părat, în Ierusalim. Și în Ierusa-
lim împăratul a făcut argintul* ca
pietrele, iar cedrii ca sicomorii
care sunt din abundență în vale.
28 *Deut. 17.16. 2 Cr. 1.16; 9.28.
28 Și caii pe care-i avea Solomon
erau aduși* din Egipt; o caravană
a negustorilor[f] împăratului adu-
cea o mulțime *de cai* cu un preț.
29 *Ios. 1.4. 2 Împ. 7.6.
29 Și un car era luat[h] și ieșea din
Egipt pentru șase sute *de sicli* de
argint, și un cal pentru o sută cinci-
zeci; și tot astfel aduceau prin
ei[i] pentru toți împărații hetiți-
lor* și pentru împărații Siriei.

Femeile străine ale lui Solomon

1 *Deut. 17.17. Neem. 13.26.
11 Și împăratul Solomon a iu-
bit multe femei străine*, pe lân-
gă fiica lui Faraon: moabite, a-
monite, edomite, sidoniene, heti-
2 te, dintre popoarele despre care

[a] *Sau* „almug" [b] *Lit.* „toată dorința ei" [c] *Lit.* „mâna" [d] *Aproximativ 3,5 kg* [e] *Aproximativ 1,7 kg*
[f] *Sau* „și din Coa *(probabil Cilicia),* negustorii" [g] *Lit.* „an de an" [h] *Lit.* „se suia" [i] *Lit.* „prin mâna lor"

2 *Ex. 34.16. Deut. 7.3,4.
3 *2 Sam. 5.13-16
4 *Deut. 17.17. Neem. 13.26. **Cap. 8.61; 9.4.
5 *Vers. 33. Jud. 2.13. 2 Împ. 23.13.
7 *Num. 21.29; 33.52. Jud. 11.24. 2 Împ. 23.13. **Lev. 18.21; 20.2. 2 Împ. 23.10. Fap. 7.43.
9 *Ps. 90.7. **Vers. 2,4. †Cap. 3.5; 9.2.
10 *Cap. 6.12; 9.6,7.
11 *Vers. 29-31. Cap. 12.15,16 2 Împ. 17.15; 17.21.
13 *2 Sam. 7.15 1 Cr. 17.13. Ps. 89.33. **Cap. 12.20 †Deut. 12.11. Cap. 8.29.

Domnul zisese fiilor lui Israel:
„Să nu intrați* la ele şi ele să nu
intre la voi; ele v-ar abate negre-
şit inima după dumnezeii lor“.
Solomon s-a alipit de acestea din
3 iubire. Şi avea* şapte sute de soții
prințese şi trei sute de țiitoare;
şi soțiile lui i-au abătut inima.
4 Şi a fost *aşa*: când a îmbătrânit
Solomon, soțiile* lui i-au abătut
inima după alți dumnezei şi ini-
ma** lui n-a fost în totul cu Dom-
nul Dumnezeul său, ca inima lui
5 David, tatăl său. Şi Solomon a
umblat după Astarteea[a], zeița
sidonienilor, şi după Milcom,
6 urâciunea amoniților. Şi Solomon
a făcut rău înaintea Domnului
şi n-a urmat deplin pe Domnul,
ca David, tatăl său.
7 Atunci Solomon a construit o
înălțime lui Chemoş*, urâciunea
Moabului, pe dealul care este în
fața Ierusalimului[b], şi lui Moloh**,
8 urâciunea fiilor lui Amon. Şi la
fel a făcut pentru toate soțiile lui
străine, care ardeau tămâie şi jert-
feau dumnezeilor lor.
9 Şi Domnul S-a mâniat* pe
Solomon, pentru că i se abătuse
inima** de la Domnul Dumne-
zeul lui Israel, care i Se arătase†
10 de două ori şi îi poruncise* cu
privire la lucrul acesta, să nu
meargă nicidecum după alți dum-
nezei; dar n-a păzit ce îi porunci-
11 se Domnul. Şi Domnul i-a zis lui
Solomon: „Fiindcă astfel a fost cu
tine şi n-ai ținut legământul Meu
şi rânduielile Mele pe care ți le-am
poruncit, voi rupe* negreşit împă-
răția de la tine şi o voi da slujito-
12 rului tău. Dar n-o voi face în zilele
tale, pentru David, tatăl tău: o voi
13 rupe din mâna fiului tău. Numai,
nu voi rupe toată* împărăția: voi
da o seminție** fiului tău, pentru
David, robul Meu, şi pentru
Ierusalim†, pe care l-am ales“.

Vrăjmaşii lui Solomon
14 *1 Cr. 5.26.

14 Şi Domnul a ridicat* un po-
trivnic[c] lui Solomon, pe Hadad
edomitul; el era din sământa îm-
15 păratului din Edom. Şi a fost *aşa*:
când* era David în Edom şi Ioab,
căpetenia oştirii, se suise să în-
mormânteze pe cei ucişi şi lo-
vise** orice parte bărbătească în
16 Edom (pentru că şase luni a stat
acolo Ioab cu tot Israelul, până a
nimicit toată partea bărbătească
17 din Edom), atunci Hadad a fugit,
el şi câțiva edomiți dintre slujito-
rii tatălui său împreună cu el,
ca să meargă în Egipt; şi Hadad
18 era un copil mic. Şi ei s-au ridi-
cat din Madian şi au venit la Pa-
ran* şi au luat cu ei oameni din
Paran şi au venit în Egipt la Fa-
raon, împăratul Egiptului, care
i-a dat o casă şi i-a rânduit me-
rinde şi i-a dat pământ.
19 Şi Hadad a căpătat mare fa-
voare în ochii lui Faraon şi el i-a
dat de soție pe sora soției lui, pe
20 sora împărătesei Tahpenes. Şi so-
ra Tahpenei i-a născut pe Ghenu-
bat, fiul său; şi Tahpenes l-a în-
țărcat în casa lui Faraon şi Ghe-
nubat era în casa lui Faraon între
21 fiii lui Faraon. Şi, *fiind* în Egipt,
Hadad a auzit* că David a ador-
mit cu părinții săi şi că Ioab,
căpetenia oştirii, a murit; şi Ha-
dad i-a zis lui Faraon: „Dă-mi
22 drumul să mă duc în țara mea“. Şi
Faraon i-a zis: „Dar ce-ți lipseşte
la mine, că, iată, doreşti să te
duci în țara ta?“ Şi el a zis: „Ni-
mic; dar, oricum, dă-mi drumul“.
23 Şi Dumnezeu i-a mai ridicat*
un potrivnic, pe Rezon, fiul lui E-
liada, care fugise de la stăpânul
său Hadadezer**, împăratul din
24 Țoba. Şi el a adunat la sine oa-
meni şi s-a făcut căpetenia unei
cete, când* David a ucis pe cei
din Țoba; şi au mers la Damasc
şi au locuit acolo şi au împărățit
25 în Damasc. Şi el a fost potrivnic[c]
lui Israel în toate zilele lui Solo-
mon, pe lângă răul pe care l-a fă-
cut Hadad: şi el a urât pe Israel şi

15 *2 Sam. 8.14 1 Cr. 18.12,13 **Deut. 20.13
18 *Num. 10.12 Deut. 1.1.
21 *Cap. 2.10; 2.34.
23 *Vers. 14. **2 Sam. 8.3
24 *2 Sam. 10.8; 10.18.

[a] *Ebr.* „Aştoret“ [b] *La răsărit de Ierusalim* [c] *Ebr.* „satan“

a împărățit în Siria.

Profetul Ahiia anunță lui Ieroboam dezbinarea

26 *Vers. 11,28. Cap. 12.2,20 2 Cr. 13.6. **2 Sam. 20.21

26 Și Ieroboam*, fiul lui Nebat, un
efratit[a] din Țereda, slujitorul lui
Solomon – și numele mamei lui era
Țerua, o femeie văduvă – și-a
ridicat** și el mâna împotriva
27 împăratului. Și acesta a fost lucrul
pentru care și-a ridicat el mâna
împotriva împăratului: Solomon
construia* Milo și închidea spăr-
tura[b] cetății lui David, tatăl său.
28 Și bărbatul Ieroboam era tare și
viteaz. Și Solomon l-a văzut* pe
tânăr că era muncitor și l-a pus
peste toată lucrarea casei lui Iosif.
29 Și a fost *așa*: în timpul acela,
Ieroboam a ieșit din Ierusalim; și
profetul Ahiia* șilonitul l-a găsit
pe drum; și el era îmbrăcat cu o
haină nouă și erau numai ei
30 amândoi pe câmp. Și Ahiia a a-
pucat haina cea nouă, care era
pe el, și a rupt-o* în douăspreze-
31 ce bucăți. Și a zis lui Ieroboam:
„Ia-ți zece bucăți, pentru că așa
zice Domnul Dumnezeul lui Is-
rael: «Iată, voi rupe* împărăția
din mâna lui Solomon și-ți voi da
32 zece seminții; dar el va avea o
seminție*, pentru robul Meu Da-
vid și pentru Ierusalim, cetatea**
pe care am ales-o dintre toate se-
33 mințiile lui Israel. Fiindcă M-au
părăsit și s-au închinat* Astarte-
ei, zeița sidonienilor, lui Che-
moș**, dumnezeul moabiților, lui
Milcom, dumnezeul fiilor lui
Amon, și n-au umblat în căile Me-
le, ca să facă ce este drept în ochii
Mei și în rânduielile Mele și în ju-
decățile Mele, ca David, tatăl lor.
34 Dar nu voi lua toată împărăția
din mâna lui, pentru că îl voi ține
conducător în toate zilele vieții
lui, pentru David, robul Meu, pe
care l-am ales, fiindcă el a păzit
poruncile Mele și rânduielile Me-
35 le. Dar voi lua* împărăția din mâ-
na fiului său și ți-o voi da ție, *a-*
36 *dică* zece seminții. Iar fiului* său
îi voi da o seminție, pentru ca Da-
vid**, robul Meu, să aibă întot-
deauna o lumină înaintea Mea, în
Ierusalim, cetatea pe care am ale-
s-o pentru Mine Însumi, ca să-Mi
37 pun Numele acolo. Și te voi lua și
vei împărăți peste tot ce-ți va
dori sufletul și vei fi împărat peste
38 Israel. Și va fi *așa*: dacă vei as-
culta de tot ce-ți voi porunci și vei
umbla în căile Mele și vei face ce
este drept în ochii Mei, păzind
rânduielile Mele și poruncile Me-
le, cum a făcut David, robul Meu,
atunci voi fi cu* tine și-ți voi
zidi** o casă statornică, așa cum
i-am zidit lui David, și-ți voi da
39 ție pe Israel. Și voi aduce necaz
seminței lui David, din cauza a-
ceasta, dar nu pentru totdeauna»".
40 Și Solomon a căutat să-l o-
moare pe Ieroboam. Și Ieroboam
s-a ridicat și a fugit în Egipt la
Șișac*, împăratul Egiptului; și a
rămas în Egipt până la moartea
lui Solomon.

Moartea lui Solomon

41 Și celelalte* fapte ale lui So-
lomon, și tot ce a făcut el, și în-
țelepciunea lui, nu sunt scrise în
Cartea Cuvintelor lui Solomon?
42 Și zilele cât a împărățit Solomon
în Ierusalim peste tot Israelul au
43 fost patruzeci* de ani. Și Solo-
mon a adormit* cu părinții săi și
a fost înmormântat în cetatea lui
David, tatăl său. Și Roboam**,
fiul său, a împărățit în locul său.

Dezbinarea împărăției

12 Și Roboam* a mers la Sihem,
pentru că tot Israelul venise să-l
2 facă împărat la Sihem. Și a fost
așa: când a auzit aceasta Iero-
boam*, fiul lui Nebat (și el era
încă în Egipt, unde fugise de fața
împăratului Solomon, și Ieroboam
3 locuia în Egipt; și au trimis și l-au
chemat), atunci Ieroboam și toată
adunarea lui Israel au venit și i-au
4 vorbit lui Roboam, zicând: „Tatăl
tău ne-a îngreuiat* jugul și acum
tu ușurează robia aspră a tatălui
tău și jugul lui cel greu pe care l-a
pus asupra noastră, și-ți vom

27 *Cap. 9.15; 9.24.
28 *Pr. 22.29.
29 *Cap. 12.15; 14.2. 2 Cr. 9.29.
30 *1 Sam. 15.27; 24.5.
31 *Vers. 11,12.
32 *Vers. 13. Cap. 12.21. **Cap. 14.21
33 *1 Sam. 7.3. Vers. 5-8. **Lev. 18.21.
35 *Cap. 12.16; 12.17.
36 *Vers. 13.
36 **Cap. 15.4. 2 Împ. 8.19. Ps. 132.17.
38 *Deut. 31.8. Ios. 1.5. **2 Sam. 7.11; 7.27.
40 *Cap. 14.25.
41 *2 Cr. 9.29.
42 *2 Cr. 9.30.
43 *Cap. 2.10. 2 Cr. 9.31. **Cap. 14.21 Mt. 1.7.
1 *2 Cr. 10.1.
2 *Cap. 11.26; 11.40.
4 *1 Sam. 8.11-18 Cap. 4.7,21-25; 9.15.

[a] *Sau* „efraimit" [b] *Probabil valea dintre Sion și Ofel, pentru a completa fortificațiile Ierusalimului*

5 sluji". Şi el le-a zis: „Plecaţi*
pentru trei zile şi întoarceţi-vă la
mine". Şi poporul a plecat.
6 Şi împăratul Roboam s-a sfă-
tuit* cu bătrânii care stătuseră îna-
intea lui Solomon, tatăl său, pe
când trăia el, zicând: „Cum *mă*
sfătuiţi voi să răspund poporului
7 acestuia?" Şi ei i-au vorbit, zi-
când: „Dacă vei fi astăzi un sluji-
tor* al poporului acestuia şi le vei
sluji şi le vei răspunde şi le vei
spune cuvinte bune, atunci ei vor
8 fi slujitorii tăi în toate zilele". Dar
el a părăsit sfatul pe care i l-au
dat bătrânii, şi s-a sfătuit cu tinerii
care crescuseră împreună cu el,
9 care stăteau înaintea lui. Şi le-a
zis: „Ce *ne* sfătuiţi voi să răspun-
dem poporului acestuia, care mi-a
vorbit, zicând: «Uşurează jugul pe
care l-a pus tatăl tău asupra
10 noastră»?" Şi tinerii care cres-
cuseră cu el i-au vorbit, zicând:
„Aşa să zici poporului acestuia,
care ţi-a vorbit, zicând: «Tatăl tău
ne-a îngreuiat jugul, dar tu uşu-
rează-ni-l»; aşa să le zici: «Dege-
tul meu cel mic este mai gros
11 decât coapsele tatălui meu. Şi
acum, dacă tatăl meu a pus asu-
pra voastră un jug greu, eu voi
adăuga la jugul vostru: tatăl meu
v-a pedepsit cu bice, dar eu vă
voi pedepsi cu scorpioane[a]»".
12 Şi Ieroboam şi tot poporul au
venit la Roboam a treia zi, cum
spusese împăratul, zicând: „În-
13 toarceţi-vă* la mine a treia zi". Şi
împăratul a răspuns aspru popo-
rului şi a părăsit sfatul bătrâni-
14 lor, pe care i-l dăduseră. Şi le-a
vorbit după sfatul tinerilor, zi-
când: „Tatăl meu v-a îngreuiat*
jugul, dar eu voi adăuga la jugul
vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu
bice, dar eu vă voi pedepsi cu
15 scorpioane". Şi împăratul n-a as-
cultat de popor, pentru că aceas-
ta* venea de la Domnul, ca
să împlinească** cuvântul Său,
pe care-l spusese Domnul lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, prin Ahi-
ia şilonitul.
16 Şi tot Israelul a văzut că îm-
păratul nu i-a ascultat; şi poporul
a răspuns împăratului, zicând:
„Ce parte avem noi în David?
N-avem nici o moştenire în
fiul lui Isai.
La corturile* tale, Israele!
Acum, vezi-ţi de casa ta, Da-
vide!"
Şi Israel a mers la corturile sale.
17 Cât despre fiii lui Israel care lo-
cuiau în cetăţile lui Iuda*, Ro-
boam a împărăţit peste ei.
18 Şi împăratul Roboam a trimis
pe Adoram*, care era peste taxe,
şi tot Israelul l-a lovit cu pietre şi
el a murit. Şi împăratul Roboam
s-a grăbit să se suie în carul său,
19 ca să fugă la Ierusalim. Şi Israel
s-a răzvrătit* împotriva[b] casei lui
David până în ziua aceasta.
20 Şi a fost *aşa*: când a auzit tot
Israelul că Ieroboam s-a întors,
au trimis şi l-au chemat la adu-
nare şi l-au făcut împărat peste
tot Israelul; nimeni n-a urmat ca-
sa lui David, decât singură* se-
minţia lui Iuda.
21 Şi Roboam* a venit la Ieru-
salim şi a adunat toată casa lui
Iuda şi seminţia lui Beniamin: o
sută optzeci de mii de oameni a-
leşi, buni pentru luptă, ca să lupte
împotriva casei lui Israel, ca să
aducă împărăţia din nou la Ro-
boam, fiul lui Solomon.
22 Dar cuvântul lui Dumnezeu a
fost către Şemaia*, omul lui Dum-
23 nezeu, zicând: „Vorbeşte-i lui Ro-
boam, fiul lui Solomon, împăra-
tul lui Iuda, şi întregii case a lui
Iuda şi a lui Beniamin şi rămăşi-
24 ţei* poporului, zicând: «Aşa zice
Domnul: «Nu vă suiţi, nici nu vă
luptaţi cu fraţii voştri, fiii lui Is-
rael! Întoarceţi-vă fiecare aca-
să, pentru că de la Mine* este
lucrul acesta»". Şi ei au ascultat

5 *Vers. 12.
6 *Cap. 4.1-6. Iov 12.12; 32.7.
7 *2 Cr. 10.7. Pr. 15.1.
12 *Vers. 5.
14 *Ex. 1.13,14; 5.5-9,16-18.
15 *Deut. 2.30. Jud. 14.4. Vers. 24. 2 Cr. 10.15; 22.7; 25.20. **Cap.11.11; 11.31.
16 *2 Sam. 20.1
17 *Cap. 11.13; 11.36.
18 *2 Sam. 20.24 Cap. 4.6; 5.14.
19 *2 Împ. 17.21
20 *Cap. 11.13; 11.32.
21 *2 Cr. 11.1.
22 *2 Cr. 11.2; 12.5-7.
23 *Vers. 17.
24 *Vers. 15.

[a] *Un fel de bici cu noduri* [b] *Sau* „s-a rupt de la"

de cuvântul Domnului şi s-au
întors să plece, după cuvântul
Domnului.

Cei doi viţei de aur

25 *Gen. 12.6. Jud. 9.45. **Gen. 32.30; 32.31. Jud. 8.8,17.

25 Şi Ieroboam a zidit Sihemul*
în ţinutul muntos al lui Efraim şi
a locuit în el; şi a ieşit de acolo
şi a zidit Penuelul**.
26 Şi Ieroboam a zis în inima sa:
„Acum împărăţia se va întoarce
27 spre casa lui David. Dacă popo-
rul acesta se va sui* să aducă jert-
fe la casa Domnului în Ierusalim,
inima poporului acestuia se va
întoarce la domnul lor, la Robo-
am, împăratul lui Iuda, şi *pe mi-
ne* mă vor ucide şi se vor întoar-
ce la Roboam, împăratul lui Iuda".

27 *Deut. 12.5,6

28 Şi împăratul s-a sfătuit şi a
făcut doi viţei* de aur. Şi le-a zis:
„Este prea mult pentru voi să vă
suiţi la Ierusalim: iată** dumne-
zeii tăi, Israele, care te-au scos
29 din ţara Egiptului!" Şi a pus pe
unul în Betel*, iar pe celălalt l-a
30 pus în Dan**. Şi lucrul acesta a
fost un păcat; şi poporul a mers
până la Dan, *să se închine* îna-
intea* unuia *dintre ei*.

28 *2 Împ. 10.29; 17.16. Osea 8.4; 10.5 **Ex. 32.4,8.

29 *Gen. 28.19. **Jud. 18.26-31

30 *Cap. 13.34. 2 Împ. 17.21.

31 Şi a făcut o casă* a înălţimilor
şi a pus preoţi** din toate cate-
goriile[a] poporului, care nu erau
32 dintre fiii lui Levi. Şi Ieroboam a
făcut o sărbătoare în luna a opta,
în ziua a cincisprezecea a lunii,
ca sărbătoarea* care era în Iuda[b],
şi a jertfit pe altar. Aşa a făcut în
Betel, jertfind viţeilor pe care-i
făcuse; şi a aşezat** în Betel
preoţi ai înălţimilor pe care le
33 făcuse el. Şi a jertfit pe altarul pe
care-l făcuse în Betel, în ziua a
cincisprezecea a lunii a opta, în
luna pe care a inventat-o el din
inima* lui şi a făcut-o sărbătoare
pentru fiii lui Israel; şi a jertfit
pe altar, arzând tămâie**.

31 *Cap. 13.32. **Num. 3.10. 2 Împ. 17.32. 2 Cr. 11.14. Ezec. 44.7,8.

32 *Lev. 23.33; 23.34. Num. 29.12. Cap. 8.2,5. **Amos 7.13

33 *Num. 15.39. **Cap. 13.1.

O profeţie împotriva altarului

1 *Cap. 12.22. 2 Împ. 23.17. **Cap.12.33.

13 Şi, iată, un om al lui Dum-
nezeu a venit* din Iuda la Betel,
prin cuvântul Domnului, şi Iero-
boam stătea** lângă altar, ca să
2 ardă tămâie. Şi a strigat împotri-
va altarului prin cuvântul Domnu-
lui şi a zis: „Altarule, altarule! Aşa
zice Domnul: «Iată, un fiu se va
naşte casei lui David; numele lui
va fi Iosia*; şi el va jertfi[c] pe
tine pe preoţii înălţimilor, care
ard tămâie pe tine, şi oase de
3 oameni se vor arde pe tine»". Şi,
în ziua aceea, a dat un semn*, zi-
când: „Acesta este semnul că
Domnul a vorbit: Iată, altarul se
va despica şi cenuşa de pe el se
va vărsa".

2 *2 Împ. 23.15; 23.16.

3 *Ex. 4.1-5. Jud. 6.17. Is. 7.14. Ioan 2.18. 1 Cor. 1.22.

4 Şi a fost *aşa*: când a auzit îm-
păratul cuvântul pe care l-a stri-
gat omul lui Dumnezeu împotri-
va altarului din Betel, Ieroboam
şi-a întins mâna de deasupra alta-
rului, zicând: „Prindeţi-l!" Şi i s-a
uscat mâna pe care o întinsese îm-
potriva lui şi n-a putut să şi-o re-
5 tragă. Şi altarul s-a despicat şi ce-
nuşa de pe altar s-a vărsat, după
semnul pe care-l dăduse omul lui
Dumnezeu prin cuvântul Domnului.
6 Şi împăratul a răspuns şi a
zis omului lui Dumnezeu: „Cere*,
te rog, Domnului Dumnezeului
tău şi roagă-L pentru mine, ca
să-mi retrag mâna". Şi omul lui
Dumnezeu a cerut** Domnului
şi împăratul şi-a retras mâna şi
ea s-a făcut ca mai înainte.
7 Şi împăratul a zis omului lui
Dumnezeu: „Vino cu mine acasă
şi răcoreşte-te şi-ţi voi da* un
8 dar". Şi omul lui Dumnezeu a zis
împăratului: „Dacă mi-ai da chiar
jumătate* din casa ta, nu voi in-
tra cu tine, nici nu voi mânca**
pâine, nici nu voi bea apă în lo-
9 cul acesta. Pentru că aşa mi s-a
poruncit prin cuvântul Domnu-
lui, zicând: «Să nu mănânci* pâine
şi să nu bei apă şi să nu te întorci
10 pe calea pe care ai venit»". Şi a
plecat pe altă cale şi nu s-a întors
pe calea pe care venise la Betel.

6 *Ex. 8.8; 9.28; 10.17. Num. 21.7. Fap. 8.24. Iac. 5.16. **Lc. 6.27; 6.28.

7 *1 Sam. 9.7. 2 Împ. 5.15.

8 *Num. 22.18; 24.13. **Vers. 16,17

9 *1 Cor. 5.11.

Omul lui Dumnezeu omorât de un leu

11 *2 Împ. 23.18

11 Şi în Betel locuia* un profet
bătrân şi fiii săi[d] au venit şi i-au
spus toate faptele pe care le făcu-

[a] *Lit.* „marginile" [b] *Sărbătoarea Corturilor* [c] *Sau* „va înjunghia" [d] *Lit.* „fiul său"

se omul lui Dumnezeu în ziua a-
ceea în Betel; au spus tatălui lor
şi cuvintele pe care le spusese îm-
12 păratului. Şi tatăl lor le-a zis: „Pe
ce drum a plecat?“ Şi fiii săi vă-
zuseră[a] pe ce drum plecase omul
lui Dumnezeu, care venise din Iu-
13 da. Şi a zis fiilor săi: „Puneți-mi
şaua pe măgar“. Şi i-au pus şaua
14 pe măgar. Şi a încălecat pe el. Şi
a mers pe urma omului lui Dum-
nezeu şi l-a găsit şezând sub un
stejar şi i-a zis: „Tu eşti omul lui
Dumnezeu care a venit din Iuda?“
15 Şi el a zis: „Eu sunt“. Şi i-a zis:
„Vino cu mine acasă şi mănâncă
16 pâine“. Şi el a zis: „Nu pot să mă
întorc cu tine, nici să merg cu tine;
şi nu voi mânca* pâine, nici nu
voi bea apă cu tine în locul acesta.
17 Pentru că mi s-a spus prin cu-
vântul* Domnului: «Să nu mă-
nânci pâine şi să nu bei apă acolo;
plecând, să nu te întorci pe calea
18 pe care te-ai dus»“. Şi el i-a zis:
„Şi eu sunt profet* ca tine şi un
înger** mi-a vorbit prin cuvântul
Domnului, zicând: «Întoarce-l cu
tine acasă la tine, ca să mănânce
19 pâine şi să bea apă»“. Îl mințea†.
Şi s-a întors cu el şi a mâncat pâi-
ne în casa lui şi a băut apă.
20 Şi a fost *aşa*: pe când şedeau
la masă, cuvântul Domnului a
fost către profetul care-l întorsese.
21 Şi a strigat către omul lui Dum-
nezeu care venise din Iuda, zi-
când: „Aşa zice Domnul: «Pentru
că n-ai ascultat[b] de cuvântul[c]
Domnului şi n-ai păzit porunca
pe care ți-o poruncise Domnul
22 Dumnezeul tău, ci te-ai întors şi
ai mâncat pâine şi ai băut apă
în locul despre care ți-a zis: «Să
nu mănânci pâine şi să nu bei
apă!», trupul tău nu va intra în
mormântul părinților tăi“.
23 Şi a fost *aşa*: după ce a mân-
cat pâine şi a băut, a pus şaua pe
măgar pentru el, pentru profetul
24 pe care-l întorsese. Şi a plecat.

16 *Vers. 8,9.
17 *Cap. 20.35. 1 Tes. 4.15.
18 *Mt. 7.15. 1 Ioan 4.1. **Gal. 1.8. †Pr. 12.19; 12.22; 19.5. Ier. 29.31,32. Ezec. 13.8,9. 1 Tim. 4.1,2.

Şi un leu* l-a găsit pe drum şi l-a
omorât; şi trupul său mort era a-
runcat în drum şi măgarul stătea
lângă el şi leul stătea şi el lângă
25 trup. Şi, iată, au trecut nişte oa-
meni şi au văzut trupul aruncat
pe drum şi leul stând lângă trup; şi
au venit şi au spus în cetate, unde
26 locuia* profetul cel bătrân. Şi
profetul care-l întorsese din drum
a auzit şi a zis: „Este omul lui
Dumnezeu care n-a ascultat de
cuvântul[c] Domnului; pentru a-
ceasta Domnul l-a dat leului care
l-a sfâşiat şi l-a omorât, după cuvân-
tul Domnului pe care i-l spusese“.
27 Şi a vorbit fiilor săi, zicând: „Pu-
neți-mi şaua pe măgar“. Şi au pus
28 şaua. Şi s-a dus şi a găsit trupul
aruncat în drum şi măgarul şi leul
stând lângă trup. Leul nu mânca-
se trupul, nici nu sfâşiase măga-
29 rul. Şi profetul a ridicat trupul
omului lui Dumnezeu şi l-a pus
pe măgar şi l-a adus înapoi şi
profetul cel bătrân a intrat în cetate,
ca să-l jelească şi să-l înmor-
30 mânteze. Şi a pus trupul aceluia
în mormântul său şi l-a jelit: „Vai*,
31 fratele meu!“ Şi, după ce l-a în-
mormântat, a vorbit fiilor săi, zi-
când: „Când voi muri, să mă în-
mormântați în mormântul unde
a fost înmormântat omul lui Dum-
nezeu; puneți-mi oasele* lângă
32 oasele lui. Deoarece se va împli-
ni* negreşit cuvântul pe care l-a
strigat el prin cuvântul Domnu-
lui împotriva altarului din Betel
şi împotriva** tuturor caselor
înălțimilor, care sunt în cetățile†
Samariei“.
33 După acest lucru, Ieroboam nu
s-a întors de la calea lui cea rea, ci
a făcut din nou* din toate categorii-
le[d] poporului preoți pentru înălțimi;
pe cine voia** îl consacra şi se fă-
34 cea preot al înălțimilor. Şi prin acest
lucru a fost păcat* asupra casei lui
Ieroboam, ca s-o doboare** şi s-o
nimicească de pe fața pământului.

24 *Cap. 20.36.
25 *Vers. 11.
30 *Ier. 22.18.
31 *Rut 1.17. 2 Împ. 23.17; 23.18.
32 *Vers. 2. 2 Împ. 23.16; 23.19. **Lev. 26.30 †Cap. 16.24 Ioan 4.5. Fap. 8.14.
33 *Cap. 12.31; 12.32. 2 Cr. 11.15; 13.9. **Jud. 17.5.
34 *Cap. 12.30. 2 Împ. 17.21 **Cap.14.10; 15.29,30.

[a] *Sau* „i-au arătat“ [b] *Sau* „te-ai răzvrătit față de“ *(şi în v. 26)* [c] *Lit.* „gura“ [d] *Lit.* „marginile“

Profeția lui Ahiia despre Ieroboam și familia sa

14 În timpul acela s-a îmbolnă-
2 vit Abiia, fiul lui Ieroboam. Și Ie-
roboam a zis soției sale: „Te rog,
ridică-te și schimbă-ți hainele*,
ca să nu se știe că ești soția lui
Ieroboam. Și mergi la Șilo**: iată,
acolo este Ahiia, profetul, care
mi-a spus că voi fi† împărat peste
3 poporul acesta. Și ia* în mâna ta
zece pâini și turte și un vas cu
miere și mergi la el: el îți va spu-
ne ce i se va întâmpla copilului“.
4 Și soția lui Ieroboam a făcut așa
și s-a ridicat și a mers la Șilo și
a venit în casa lui Ahiia*.
Și Ahiia nu putea să vadă,
pentru că ochii** i se întunecase-
5 ră de bătrânețe. Și Domnul i-a zis
lui Ahiia: „Iată, soția lui Iero-
boam vine să te întrebe despre
fiul său, pentru că este bolnav;
și vei vorbi așa și așa, pentru că
atunci când va intra se va pre-
face* că este alta“.
6 Și a fost *așa*: cum a auzit Ahi-
ia sunetul pașilor ei, pe când in-
tra pe ușă, a zis: „Intră, soția lui
Ieroboam! Pentru ce te prefaci că
ești alta? Pentru că sunt trimis la
7 tine cu ceva aspru. Du-te *și* spu-
ne-i lui Ieroboam: «Așa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: «Pentru
că te-am înălțat* din mijlocul
poporului și te-am pus conducător
8 peste poporul Meu, Israel, și am
rupt* împărăția de la casa lui Da-
vid și ți-am dat-o ție, și n-ai fost
ca robul Meu, David, care a pă-
zit** poruncile Mele și care M-a
urmat cu toată inima sa, făcând nu-
mai† ce este drept în ochii Mei,
9 ci ai făcut rău mai mult decât toți
câți au fost înaintea ta și ai mers
și ți-ai făcut* alți dumnezei și chi-
puri turnate**, pentru a Mă mânia,
și M-ai aruncat† în spatele tău,
10 pentru aceasta, iată, voi aduce răul
asupra casei lui Ieroboam și voi
nimici* din Ieroboam pe orice
suflet de parte bărbătească, pe
cel închis** și pe cel liber din Is-
rael, și voi mătura† cu desăvâr-
șire în urma casei lui Ieroboam
cum mătură cineva gunoiul, până
11 când se duce tot. Pe cel* care va
muri în cetate din Ieroboam, câinii
îl vor mânca, și pe cel care va
muri în câmp, păsările cerurilor îl
vor mânca, pentru că Domnul a
12 vorbit». Și tu, ridică-te *și* du-te
acasă; când vor păși* picioarele
tale în cetate, copilul va muri.
13 Și tot Israelul îl va jeli și-l vor în-
mormânta, pentru că, din Iero-
boam, numai el, va intra în mor-
mânt; pentru că în el s-a găsit ceva
bun* față de Domnul Dumnezeul
lui Israel, în casa lui Ieroboam.
14 Și Domnul Își va ridica un îm-
părat* peste Israel care va nimici
casa lui Ieroboam în ziua aceea:
15 dar ce *spun*? ... chiar acum! Și
Domnul va lovi pe Israel cum se
clatină trestia în apă și va dezră-
dăcina* pe Israel din această țară
bună** pe care a dat-o părinților
lor și-i va împrăștia† dincolo de
râu[a], pentru că și-au făcut†† așere,
16 mâniindu-L pe Domnul. Și El va
părăsi pe Israel pentru păcatele*
lui Ieroboam, care a păcătuit și a
făcut pe Israel să păcătuiască“.
17 Și soția lui Ieroboam s-a ridi-
cat și a plecat; și a venit la Tirța*;
și cum a ajuns** la pragul ușii,
18 copilul a murit. Și l-au înmormân-
tat* și tot Israelul l-a jelit, după
cuvântul Domnului pe care-l spu-
sese prin robul Său, profetul Ahiia.
19 Și celelalte fapte ale lui Iero-
boam, cum s-a luptat* și cum a îm-
părățit, iată, sunt scrise în Cartea
Cronicilor împăraților lui Israel.
20 Și zilele cât a împărățit Ieroboam
au fost douăzeci și doi de ani; și a
adormit cu părinții săi; și Nadab,
fiul său, a împărățit în locul său.

Roboam, împărat al lui Iuda

21 Și Roboam, fiul lui Solomon,
a împărățit peste Iuda. Roboam
era în vârstă de patruzeci* și unu
de ani când a început să împără-
țească și a împărățit șaptespre-

[a] *Eufrat*

2 *1 Sam. 28.8. 2 Sam. 14.2. 2 Cr. 18.29. **Ios. 18.1. †Cap. 11.29-31
3 *1 Sam. 9.7,8 Cap. 13.7. 2 Împ. 4.42.
4 *Cap. 11.29. **1 Sam. 3.2; 4.15.
5 *2 Sam. 14.2
7 *2 Sam. 12.7; 12.8. Cap. 16.2.
8 *Cap. 11.31. **Cap. 11.33; 11.38. †Cap. 15.5.
9 *Cap. 12.28. 2 Cr. 11.15. **Ex. 34.17. †Neem. 9.26. Ps. 50.17. Ezec. 23.35.
10 *Cap. 21.21. 2 Împ. 9.8. **Deut.32.36 2 Împ. 14.26.
10 †Cap. 15.29.
11 *Cap. 16.4; 21.24.
12 *Vers. 17.
13 *2 Cr. 12.12; 19.3.
14 *Cap. 15.27-29
15 *Deut. 29.28. 2 Împ. 17.6. Ps. 52.5. **Ios. 23.15; 23.16. †2 Împ. 15.29 ††Ex. 34.13; 34.14. Deut. 12.3,4.
16 *Cap. 12.30; 13.34; 15.30; 15.34; 16.2.
17 *Cap. 15.21; 15.33; 16.6-9 Cânt. 6.4. **Vers. 12.
18 *Vers. 13.
19 *2 Cr. 13.2. Vers. 30.
21 *2 Cr. 12.13.

21 **Cap. 11.32; 11.36. †Vers. 31.
22 *2 Cr. 12.1; 12.14. **Deut. 32.21 Ps. 78.58. 1 Cor. 10.22.
23 *Deut. 12.2. Ezec. 16.24. **Deut. 16.22 †Vers. 15. ††2 Împ. 17.10 Is. 57.5. Ier. 2.20.
24 *Deut. 23.17. Cap. 15.12; 22.46. 2 Împ. 23.7.
25 *Cap. 11.40. 2 Cr. 12.2.
26 *Cap. 15.18. 2 Cr. 12.9. **Cap. 10.17 2 Cr. 9.15,16.
27 *1 Sam. 8.11; 22.17.
29 *2 Cr. 12.15.
30 *Cap. 12.21; 15.6. 2 Cr. 12.15.
31 *2 Cr. 12.16. **Vers. 21.
1 *2 Cr. 13.1.
2 *2 Cr. 13.2.

zece ani în Ierusalim, cetatea pe
care a ales-o** Domnul dintre
toate seminţiile lui Israel, ca să-Şi
pună Numele Său acolo. Şi nume-
le† mamei lui era Naama amonita.
22 Şi Iuda a făcut rău* înaintea
Domnului; şi I-au întărâtat gelo-
zia** prin păcatele lor cu care au
păcătuit mai mult decât tot ce fă-
23 cuseră părinţii lor. Şi şi-au zidit şi
înălţimi* şi stâlpi[a]** şi aşere†, pe
orice deal înalt şi sub†† orice co-
24 pac verde. Şi erau şi homosexu-
ali* în ţară. Au făcut după toate
urâciunile naţiunilor pe care le a-
lungase Domnul dinaintea fiilor lui
Israel.
25 Şi a fost *aşa*: în anul al cin-
cilea* al împăratului Roboam, Şi-
şac, împăratul Egiptului, s-a suit
26 împotriva Ierusalimului şi a luat
vistieriile casei Domnului şi vis-
tieriile casei împăratului: a luat*
tot; şi a luat toate scuturile de aur
27 pe care le făcuse** Solomon. Şi
împăratul Roboam a făcut în locul
lor scuturi de aramă şi le-a încre-
dinţat* în mâna căpeteniilor aler-
gătorilor, care păzeau intrarea
28 casei împăratului. Şi a fost *aşa*:
oricând intra împăratul în casa
Domnului, alergătorii le purtau şi
le aduceau înapoi în camera aler-
gătorilor.
29 Şi celelalte* fapte ale lui Ro-
boam şi tot ce a făcut, nu sunt
scrise în Cartea Cronicilor împă-
30 raţilor lui Iuda? Şi a fost război*
între Roboam şi Ieroboam, în toa-
31 te zilele. Şi Roboam* a adormit cu
părinţii săi şi a fost înmormântat
cu părinţii săi în cetatea lui Da-
vid. Şi numele** mamei lui era
Naama amonita. Şi Abiiam, fiul
său, a împărăţit în locul său.

Abiiam, împărat al lui Iuda

15 Şi, în anul al optsprezecelea*
al împăratului Ieroboam, fiul lui
Nebat, a început să împărăţească
2 Abiiam peste Iuda. El a împărăţit
trei ani în Ierusalim. Şi numele*
mamei lui era Maaca, fiica lui
Abişalom[b]**.
3 Şi el a umblat în toate păcate-
le tatălui său pe care le făcuse îna-
intea lui şi inima* lui n-a fost în
totul cu Domnul Dumnezeul lui,
4 ca inima lui David, tatăl său. Dar,
pentru David, Domnul Dumne-
zeul său i-a dat o lumină* în Ie-
rusalim, înălţând pe fiul său după
5 el şi întărind Ierusalimul. Pentru
că David făcuse* ce era drept în
ochii Domnului şi nu se abătuse
de la tot ce îi poruncise El, în toa-
te zilele vieţii sale, în afară** de
fapta cu Urie hetitul.
6 Şi între Roboam şi Ieroboam a
fost război* în toate zilele vieţii lui.
7 Şi celelalte* fapte ale lui Abi-
iam şi tot ce a făcut, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împăraţi-
lor lui Iuda? Şi a fost război**
8 între Abiiam şi Ieroboam. Şi Abi-
iam* a adormit cu părinţii săi şi
l-au înmormântat în cetatea lui
David. Şi Asa, fiul său, a împără-
ţit în locul său.

Asa, împărat al lui Iuda

9 Şi în anul al douăzecilea al
lui Ieroboam, împăratul lui Israel,
Asa a început să împărăţească
10 peste Iuda. Şi el a împărăţit pa-
truzeci şi unu de ani în Ierusalim.
Şi numele* mamei[c] lui era Maaca,
fiica lui Abişalom.
11 Şi Asa* a făcut ce era drept în
ochii Domnului, ca şi David, ta-
12 tăl său. Şi a alungat din ţară pe
homosexuali* şi a îndepărtat**
toţi idolii[d] pe care-i făcuse tatăl
13 său. Chiar şi pe Maaca, mama*
sa, a îndepărtat-o, ca să nu fie
împărăteasă, pentru că făcuse un
idol[e] Aşerei. Şi Asa i-a tăiat ido-
lul şi l-a ars** în Valea Chedro-
14 nului. Dar înălţimile* n-au fost
îndepărtate; totuşi inima** lui
Asa a fost în totul cu Domnul în
15 toate zilele sale. Şi a adus* în casa
Domnului lucrurile pe care le con-
sacrase tatăl său şi lucrurile pe

2 **2 Cr. 11.21
3 *Cap. 11.4. Ps. 119.80.
4 *2 Sam. 21.17 Cap. 11.32,36 2 Cr. 21.7.
5 *Cap. 9.4; 14.8 Lc. 1.6. **2 Sam. 11.4 11.15; 12.9.
6 *Cap. 14.30. 2 Cr. 12.15.
7 *2 Cr. 13.2; 13.21,22. **2 Cr. 13.3.
8 *2 Cr. 14.1.
10 *Vers. 2.
11 *2 Cr. 14.2.
12 *Deut. 23.17 Cap. 14.24. **Cap. 11.7. 2 Cr. 14.2-5.
13 *2 Cr. 15.16. **Ex. 32.20.
14 *Cap. 22.43. 2 Împ. 12.3. **Cap. 8.61. 2 Cr. 15.17.
15 *Cap. 7.51.

[a] *Sau* „statui“ [b] *Variantă a lui Absalom (vezi 2 Sam. 3.3)* [c] *Bunica (vezi v. 2)* [d] *Aici cu sensul de* „buştean“, „buturugă“; *vezi Lev. 26.30* [e] *Aici cu sensul de: monstru, idol hidos, înfiorător*

care le consacrase el însuşi: ar-
gint şi aur şi vase.

16 *Vers. 32.

16 Şi între Asa şi Baeşa, împăra-
tul lui Israel, a fost război* în toate
17 zilele lor. Şi Baeşa*, împăratul
lui Israel, s-a suit împotriva lui
Iuda; şi a zidit Rama**, ca să nu
lase† pe nimeni să iasă sau să in-
tre la Asa, împăratul lui Iuda.

17 *2 Cr. 16.1. **Ios. 18.25. Vers. 21,22. †Cap. 12.26-29

18 Şi Asa a luat tot* argintul şi
aurul care rămăseseră în vistierii-
le casei Domnului şi în vistieriile
casei împăratului şi le-a dat în
mâna slujitorilor săi şi împăratul
Asa i-a trimis la Ben-Hadad[a]**,
fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion,
împăratul Siriei, care locuia în
19 Damasc†, zicând: „Există o alian-
ţă* între mine şi tine, între tatăl
meu şi tatăl tău: iată, îţi trimit un
dar de argint şi aur. Mergi *şi* rupe
alianţa ta cu Baeşa, împăratul lui
Israel, ca să plece de la mine“.

18 *2 Cr. 16.2. **2 Împ. 12.17; 12.18. †Gen. 14.15. Cap. 11.23,24

19 *2 Cr. 16.7.

20 Şi Ben-Hadad a ascultat pe
împăratul Asa şi a trimis pe căpe-
teniile oştirilor sale împotriva
cetăţilor lui Israel şi au bătut
cetatea Ion* şi *cetatea* Dan** şi
Abel-Bet-Maaca† şi tot Chine-
rotul††, împreună cu toată ţara lui
21 Neftali. Şi a fost *aşa*: cum a auzit
Baeşa *aceasta*, s-a oprit de la
zidirea* Ramei şi a locuit în Tirţa**.
22 Şi împăratul Asa a chemat* pe tot
Iuda: nimeni n-a fost scutit; şi au
ridicat de la Rama pietrele şi
lemnele ei cu care zidise Baeşa;
şi împăratul Asa a zidit cu ele
Gheba** lui Beniamin şi Miţpa†.

20 *2 Împ. 15.29 **Jud. 18.29. Cap. 12.29. †2 Sam. 20.15 ††Ios. 11.2; 12.3.

21 *Vers. 17. **Cap. 14.17; 16.15-18.

22 *2 Cr. 16.6. **Ios. 21.17. †Ios. 18.26.

23 Şi toate celelalte* fapte ale lui
Asa şi toată puterea lui şi tot ce a
făcut şi cetăţile pe care le-a zidit,
nu sunt scrise în Cartea Cronici-
lor împăraţilor lui Iuda? Totuşi, la
vremea bătrâneţii sale, s-a îmbol-
24 năvit de picioare. Şi Asa a ador-
mit cu părinţii săi şi a fost în-
mormântat cu părinţii săi în
cetatea lui David, tatăl său. Şi
Iosafat[b], fiul său, a împărăţit în
locul* său.

23 *2 Cr. 16.12.

24 *2 Cr. 17.1. Mt. 1.8.

Nadab, împărat al lui Israel

25 Şi Nadab*, fiul lui Ieroboam,
a început să împărăţească peste
Israel în al doilea an al lui Asa,
împăratul lui Iuda. Şi el a împă-
26 răţit peste Israel doi ani. Şi a fă-
cut rău în ochii Domnului şi a
umblat* în calea tatălui său şi în
păcatul** lui, prin care a făcut
pe Israel să păcătuiască.

25 *Cap. 14.20.

26 *Cap. 12.28-33; 13.33,34. **Cap. 14.16 Vers. 30,34.

27 Şi Baeşa*, fiul lui Ahiia, din
casa lui Isahar, a uneltit împotri-
va lui; şi Baeşa l-a bătut în Ghibe-
ton**, care era al filistenilor, când
Nadab şi tot Israelul asediau Ghi-
28 betonul. Şi Baeşa l-a ucis în al
treilea an al lui Asa, împăratul lui
Iuda, şi a împărăţit în locul său.

27 *Cap. 14.14. **Ios. 19.44; 21.23. Cap. 16.15.

29 Şi a fost *aşa*: cum s-a făcut
împărat, a lovit toată casa lui Ie-
roboam şi n-a lăsat lui Ieroboam
nimic care sufla, până când l-a
nimicit, după cuvântul* pe care-l
spusese Domnul prin robul Său A-
30 hiia şilonitul, pentru păcatele* lui
Ieroboam, cu care păcătuise şi prin
care făcuse pe Israel să păcătuias-
că, prin mânia cu care Îl mâniase
pe Domnul Dumnezeul lui Israel.

29 *Cap. 14.9-16

30 *Cap. 14.9; 14.16. Vers. 26.

31 Şi celelalte* fapte ale lui Na-
dab şi tot ce a făcut, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împăraţi-
32 lor lui Israel? Şi a fost război*
între Asa şi Baeşa, împăratul lui
Israel, în toate zilele lor.

31 *Cap. 14.19.

32 *Vers. 16.

Baeşa, împărat al lui Israel

33 În al treilea an al lui Asa, îm-
păratul lui Iuda, a început să îm-
părăţească Baeşa, fiul lui Ahiia,
peste tot Israelul, în Tirţa, timp de
34 douăzeci şi patru de ani. Şi el a
făcut rău în ochii Domnului şi a
umblat în calea* lui Ieroboam şi
în păcatele lui, prin care făcuse
pe Israel să păcătuiască.

34 *Cap. 12.28; 12.29; 13.33; 14.16.

Moartea lui Baeşa

16 Şi cuvântul Domnului a fost
către Iehu*, fiul lui Hanani, împo-
2 triva lui Baeşa, zicând: „Pentru
că te-am ridicat* din ţărână şi
te-am pus căpetenie peste popo-
rul Meu Israel şi ai umblat în ca-
lea** lui Ieroboam şi ai făcut pe
poporul Meu Israel să păcătuias-

1 *2 Cr. 19.2; 20.34.

2 *Cap. 14.7. **Cap. 15.34

[a] *Fiul dumnezeului Soare* [b] *Yahve judecă*

că, mâniindu-Mă prin păcatele
3 lor, iată, voi mătura* cu desă-
vârşire pe Baeşa şi casa lui. Şi voi
face casa ta ca şi casa** lui Ie-
4 roboam, fiul lui Nebat. Pe cel care
va muri* în cetate din Baeşa,
câinii îl vor mânca; şi pe cel care
va muri în câmp dintre ai lui, pă-
sările cerurilor îl vor mânca".

3 *Vers. 11. **Cap. 14.10; 15.29.
4 *Cap. 14.11.

5 Şi celelalte fapte ale lui Bae-
şa şi ce a făcut şi puterea lui, nu
sunt scrise* în Cartea Cronicilor
6 împăraţilor lui Israel? Şi Baeşa a
adormit cu părinţii săi şi a fost
înmormântat în Tirţa*. Şi Ela, fiul
său, a împărăţit în locul său.

5 *2 Cr. 16.1.
6 *Cap. 14.17; 15.21.

7 Şi cuvântul *D*omnului a fost
prin Iehu*, profetul, fiul lui Ha-
nani, împotriva lui Baeşa şi îm-
potriva casei lui, pentru tot răul
pe care-l făcuse în ochii *D*om-
nului, mâniindu-L prin lucrarea**
mâinilor sale, fiind ca şi casa lui
Ieroboam, şi pentru că îl lovise†
pe acesta.

7 *Vers. 1. **Ps. 115.4. Is. 2.8. †Cap. 14.14; 15.27,29.

Ela, împărat al lui Israel

8 În anul al douăzeci şi şaselea
al lui Asa, împăratul lui Iuda, a
început să împărăţească peste
Israel Ela, fiul lui Baeşa, în Tirţa,
doi ani.

9 Şi slujitorul său, Zimri, căpe-
tenia jumătăţii carelor lui, a unel-
tit* împotriva sa. Şi el era în Tirţa,
bând şi îmbătându-se în casa lui
Arţa, care era administratorul
10 casei sale în Tirţa. Şi Zimri a
intrat, l-a lovit şi l-a ucis, în anul
al douăzeci şi şaptelea al lui Asa,
împăratul lui Iuda. Şi a împărăţit
în locul său.

9 *2 Împ. 9.31.

11 Şi a fost *aşa*: când a început
să împărăţească, îndată ce a stat
pe tronul său, a lovit toată casa
lui Baeşa; nu i-a lăsat nici un su-
flet* de parte bărbătească, nici
dintre rude, nici dintre prietenii
12 lui. Şi Zimri a nimicit toată casa
lui Baeşa, după cuvântul* *D*om-
nului, pe care-l rostise împotriva
lui Baeşa prin Iehu**, profetul,
13 pentru toate păcatele lui Baeşa
şi păcatele lui Ela, fiul său, cu
care păcătuiseră şi prin care făcu-
seră pe Israel să păcătuiască, mâ-
niindu-L pe *D*omnul Dumnezeul
lui Israel cu deşertăciunile[a]* lor.

11 *1 Sam. 25.22
12 *Vers. 3. **2 Cr. 19.2; 20.34.
13 *Deut. 32.21 1 Sam. 12.2. Is. 41.29. Iona 2.8. 1 Cor. 8.4; 10.19.

14 Şi celelalte fapte ale lui Ela
şi tot ce a făcut, nu sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraţilor
lui Israel?

Zimri, împărat al lui Israel

15 În anul al douăzeci şi şaptelea
al lui Asa, împăratul lui Iuda, a
împărăţit Zimri, în Tirţa, şapte zi-
le. Şi poporul era în tabără împo-
triva Ghibetonului*, care era al
16 filistenilor. Şi poporul care se afla
în tabără a auzit spunându-se:
„Zimri a uneltit şi chiar a lovit pe
împărat". Şi în ziua aceea, în ta-
bără, tot Israelul a făcut pe Omri,
căpetenia oştirii, împărat peste Is-
17 rael. Şi Omri s-a suit de la Ghi-
beton şi tot Israelul cu el şi au
18 împresurat Tirţa. Şi a fost *aşa*:
când a văzut Zimri că cetatea fu-
sese luată, a intrat în locul întărit
al casei împăratului şi a ars cu
19 foc casa împăratului peste el; şi
el a murit pentru păcatele sale cu
care păcătuise, făcând rău în ochii
*D*omnului, pentru că umblase în
calea* lui Ieroboam şi în păcatul
lui, pe care-l săvârşise, făcând
pe Israel să păcătuiască.

15 *Cap. 15.27.
19 *Cap. 12.28; 15.26,34.

20 Şi celelalte fapte ale lui Zimri
şi uneltirea lui pe care a făcut-o,
nu sunt scrise în Cartea Cronicilor
împăraţilor lui Israel?

21 Atunci poporul lui Israel s-a
despărţit în două părţi: jumătate
din popor l-au urmat pe Tibni, fiul
lui Ghinat, ca să-l facă împărat, şi
22 jumătate l-au urmat pe Omri. Dar
cei care l-au urmat pe Omri i-au
înfrânt pe cei care-l urmau pe
Tibni, fiul lui Ghinat. Şi Tibni a
murit, iar Omri a împărăţit.

Omri, împărat al lui Israel

23 În anul al treizeci şi unulea al
lui Asa, împăratul lui Iuda, a în-
ceput să împărăţească Omri pes-
te Israel, doisprezece ani. A împă-
24 răţit şase ani în Tirţa. Şi a cum-

24 *Cap. 13.32. 2 Împ. 17.24 Ioan 4.4.

[a] *Lit.* „nimicurile"

părat de la Şemer dealul Sama-
riei* cu doi talanţi de argint şi a
făcut construcţii pe deal şi a pus
cetăţii pe care o construise numele
Samaria, după numele lui Şemer,
stăpânul dealului.
25 Şi Omri* a făcut rău în ochii
Domnului şi a făcut mai rău de-
cât toţi cei care au fost înaintea
26 lui. Şi a umblat în toată calea* lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, şi în pă-
catele lui, prin care făcuse pe Is-
rael să păcătuiască; şi L-au mâ-
niat pe Domnul Dumnezeul lui
Israel cu deşertăciunile[a] lor.
27 Şi celelalte fapte ale lui Omri,
ce a făcut şi puterea lui pe care a
arătat-o, nu sunt scrise în Cartea
Cronicilor împăraţilor lui Israel?
28 Şi Omri a adormit cu părinţii săi
şi a fost înmormântat în Samaria.
Şi Ahab, fiul său, a împărăţit în
locul său.

Ahab, împărat al lui Israel

29 Şi Ahab, fiul lui Omri, a înce-
put să împărăţească peste Israel
în anul al treizeci şi optulea al lui
Asa, împăratul lui Iuda; şi Ahab,
fiul lui Omri, a împărăţit peste
Israel, în Samaria, douăzeci şi doi
30 de ani. Şi Ahab, fiul lui Omri, a
făcut rău în ochii Domnului mai
mult decât toţi cei care au fost
31 înaintea lui. Şi a fost *aşa*: ca şi
cum i-ar fi fost puţin lucru să
umble în păcatele lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, a luat de soţie pe
Izabela*, fiica lui Etbaal, împă-
ratul sidonienilor**, şi a mers şi
i-a slujit† lui Baal şi i s-a închinat;
32 şi a ridicat un altar lui Baal înă-
untrul casei* lui Baal, pe care a
33 construit-o în Samaria. Şi Ahab a
făcut o aşeră*; şi Ahab a făcut
mai mult** *rău* decât toţi împăra-
ţii lui Israel care au fost înaintea
lui, ca să-L întărâte la mânie pe
Domnul Dumnezeul lui Israel .
34 În zilele lui, Hiel din Betel a
reconstruit Ierihonul; i-a pus te-
melia cu preţul lui Abiram[b], întâ-
iul său născut, şi i-a pus porţile
cu preţul lui Segub, cel mai tânăr
fiu al său, după cuvântul* pe ca-
re-l spusese Domnul prin Iosua,
fiul lui Nun.

Profetul Ilie

17 Şi Ilie[c] tişbitul, dintre locui-
torii* Galaadului[d], a zis lui Ahab:
„Viu** este Domnul Dumnezeul
lui Israel, înaintea† căruia stau,
că în anii aceştia nu va fi†† nici
rouă, nici ploaie, decât la cu-
vântul[e] meu“.
2 Şi cuvântul Domnului a fost
3 către el, zicând: „Pleacă de aici şi
îndreaptă-te spre răsărit şi ascun-
de-te lângă pârâul Cherit, care
4 este în faţa[f] Iordanului. Şi va fi *aşa*:
vei bea din pârâu şi am poruncit
corbilor* să te hrănească acolo“.
5 Şi s-a dus şi a făcut după cu-
vântul Domnului; s-a dus şi a stat
lângă pârâul Cherit, care este în fa-
6 ţa Iordanului. Şi corbii îi aduceau
pâine şi carne dimineaţa, şi pâine
şi carne seara; şi el bea din pârâu.
7 Şi a fost *aşa*: după câteva zi-
le[g], pârâul a secat, pentru că nu
era ploaie în ţară.

Ilie în Sarepta

8 Şi cuvântul Domnului a fost
9 către el, zicând: „Ridică-te *şi*
du-te la Sarepta* Sidonului** şi
locuieşte acolo, pentru că, iată,
am poruncit acolo unei femei
10 văduve să te hrănească“. Şi el s-a
ridicat şi s-a dus la Sarepta. Şi a
venit la intrarea cetăţii şi, iată, a-
colo era o femeie văduvă strân-
gând vreascuri. Şi a strigat către
ea şi a zis: „Adu-mi, te rog, puţină
11 apă în vas, ca să beau“. Şi ea a
mers să-i aducă. Şi el a strigat
către ea şi a zis: „Adu-mi, te rog, o
12 bucată de pâine în mâna ta“. Şi ea
a zis: „Viu este Domnul Dumne-
zeul tău, n-am o bucată de pâine
coaptă, ci *numai* un pumn de făină
într-un vas şi puţin untdelemn în-
tr-un urcior; şi, iată, strâng două
vreascuri, ca să intru şi s-o pregă-
tesc pentru mine şi pentru fiul meu,

25 *Mica 6.16.
26 *Vers. 19.
31 *Deut. 7.3. **Jud. 18.7. †Cap. 21.25; 21.26. 2 Împ. 10.18; 17.16.
32 *2 Împ. 10.21; 10.26,27
33 *Ex. 34.13. 2 Împ. 13.6; 17.10; 21.3. Ier. 17.2. **Cap. 14.9. Vers. 30. Cap. 21.25.
34 *Ios. 6.26.
1 *Jud. 12.4. **Cap. 18.10; 22.14. 2 Împ. 3.14; 5.20. †Deut. 10.8. ††Cap. 18.1. Lc. 4.25. Iac. 5.17.
4 *Iov 38.41.
9 *Obad. 20. Lc. 4.26. **2 Sam. 24.6

[a] *Lit.* „nimicurile“ [b] *Lit.* „pe Abiram“ [c] *Yahve este Dumnezeul meu* [d] *Sau* „din Tişbe-Gilead“
[e] *Lit.* „la gura cuvântului“ [f] *Sau* „la răsărit de“ [g] *Lit.* „la sfârşitul zilelor“

12 *Deut. 28.23; 28.24.

13 ca s-o mâncăm. Şi apoi vom mu-
ri*". Şi Ilie i-a zis: „Nu te teme;
du-te *şi* fă după cuvântul tău. Dar
fă-mi întâi mie din ea o mică tur-
tă şi adu-mi-o; şi după aceea fă şi
14 pentru tine şi pentru fiul tău. Pen-
tru că aşa zice **D**omnul Dumne-
zeul lui Israel: «Făina din vas nu
se va termina şi untdelemnul din
urcior nu se va sfârşi, până în
ziua când **D**omnul va trimite ploa-
ie pe fața pământului»".
15 Şi ea s-a dus şi a făcut după
cuvântul lui Ilie. Şi au mâncat, ea
16 şi el şi casa ei, multe zile. Făina din
vas nu s-a terminat şi untde-
lemnul din urcior nu s-a sfârşit, du-
pă cuvântul **D**omnului, pe care-l
spusese prin Ilie.
17 Şi a fost *aşa*: după aceste lu-
cruri, fiul femeii, stăpâna casei,
s-a îmbolnăvit; şi boala lui a fost
grea, aşa că n-a mai rămas suflare
18 *Lc. 5.8.
18 în el. Şi ea a zis lui Ilie: „Ce am*
eu *a face* cu tine, om al lui Dum-
nezeu? Ai venit la mine ca să aduci
aminte de nelegiuirea mea şi să
19 omori pe fiul meu?" Şi el i-a zis:
„Dă-mi pe fiul tău!" Şi el l-a luat
de la sânul ei şi l-a suit în camera
de sus, unde locuia el, şi l-a cul-
20 cat pe patul lui. Şi a strigat către
Domnul şi a zis: „**D**oamne Dum-
nezeul meu! Tu ai adus răul şi
peste văduva la care locuiesc tem-
porar, făcând să moară pe fiul
21 *2 Împ. 4.34; 4.35. Fap. 20.10.
21 ei?" Şi s-a întins* de trei ori peste
copil şi a strigat către **D**omnul
şi a zis: „**D**oamne Dumnezeul
meu, să se întoarcă, Te rog, su-
fletul copilului acestuia în el!"
22 *Lc. 7.14,15. Ev. 11.35.
22 Şi **D**omnul a auzit glasul lui
Ilie; şi a întors sufletul copilului
23 în el şi el a trăit*. Şi Ilie a luat
copilul şi l-a coborât din camera
de sus în casă şi l-a dat mamei
sale. Şi Ilie a zis: „Vezi, fiul tău
trăieşte".
24 *Ioan 3.2; 16.30.
24 Şi femeia a zis lui Ilie: „Acum,
prin aceasta, cunosc* că eşti un
om al lui Dumnezeu şi cuvântul
Domnului în gura ta este ade-
vărul!"

Ilie şi Obadia

1 *Cap. 17.1. Lc. 4.25. Iac. 5.17. **Deut. 28.12

18 Şi a fost *aşa*: după multe*
zile, cuvântul **D**omnului a fost
către Ilie, în anul al treilea, zi-
când: „Du-te *şi* arată-te lui Ahab;
şi voi trimite** ploaie pe fața
2 pământului". Şi Ilie s-a dus să se
arate lui Ahab.
Şi era foamete cumplită în
3 Samaria. Şi Ahab a chemat pe
Obadia, care era peste casa sa. (Şi
Obadia se temea mult de **D**om-
4 nul. Şi a fost *aşa*: când Izabela a
nimicit pe profeții **D**omnului,
Obadia a luat o sută de profeți şi
i-a ascuns câte cincizeci într-o
peşteră şi i-a hrănit cu pâine şi
5 apă.) Şi Ahab a zis lui Obadia:
„Cutreieră țara la toate izvoarele
de apă şi la toate râurile; poate
vom găsi iarbă, ca să păstrăm în
viață caii şi catârii, ca să nu ni-
micim din animalele *noastre*".
6 Şi şi-au împărțit țara ca s-o
cutreiere. Ahab a mers pe o cale
singur şi Obadia a mers pe altă
cale singur.
7 Şi, pe când mergea Obadia pe
drum, iată, l-a întâmpinat Ilie; şi
el l-a recunoscut* şi a căzut cu
fața la pământ şi i-a zis: „Tu eşti,
8 în adevăr, domnul meu Ilie?" Şi
el i-a zis: „Eu sunt; du-te *şi* spune-i
9 domnului tău: «Iată pe Ilie!»" Şi el
a zis: „Cu ce am păcătuit eu, ca să
dai pe robul tău în mâna lui Ahab,
10 ca să mă omoare? Viu este **D**om-
nul Dumnezeul tău, dacă este na-
țiune sau împărăție unde să nu fi
trimis domnul meu să te caute. Şi,
când ziceau: «Nu este!», el punea
împărăția sau națiunea să jure
11 că nu te-au găsit. Şi acum tu zici:
«Du-te *şi* spune-i domnului tău:
12 «Iată pe Ilie!» Şi va fi *aşa*: eu voi
pleca de la tine şi Duhul* **D**omnului
te va duce nu ştiu unde; şi voi veni
şi îi voi spune lui Ahab şi el nu te
va găsi şi mă va omorî. Şi eu, ro-
bul tău, mă tem de **D**omnul din ti-
13 nerețea mea. Nu i s-a spus dom-
nului meu ce am făcut când a ucis
Izabela pe profeții **D**omnului?
Cum am ascuns o sută de bărbați

7 *2 Împ. 1.6-8

12 *2 Împ. 2.16. Ezec. 3.12,14 Mt. 4.1. Fap. 8.39.

dintre profeţii Domnului, câte cinci-
zeci într-o peşteră, şi i-am hrănit
14 cu pâine şi apă? Şi acum zici:
«Du-te *şi* spune-i domnului tău:
«Iată pe Ilie!» Şi el mă va omorî“.
15 Şi Ilie a zis: „Viu este Domnul
oştirilor, înaintea căruia stau, că
astăzi mă voi arăta lui negreşit“.

Ilie pe muntele Carmel

16 Şi Obadia a plecat în întâm-
pinarea lui Ahab şi i-a spus.
Şi Ahab a mers în întâmpinarea
17 lui Ilie. Şi a fost *aşa*: când l-a văzut
Ahab pe Ilie, Ahab i-a zis: „Tu* eşti
18 cel care tulbură** pe Israel?“ Şi el
a zis: „Eu n-am tulburat pe Israel,
ci tu şi casa tatălui tău, pentru că
aţi părăsit* poruncile Domnului şi
19 aţi umblat după baali. Şi acum
trimite *şi* adună la mine pe tot
Israelul pe munte-le Carmel*, şi
pe cei patru sute cincizeci de pro-
feţi ai lui Baal, şi pe cei patru
sute de profeţi ai Aşerei**, care
mănâncă la masa Izabelei“.
20 Şi Ahab a trimis la toţi fiii lui
Israel şi a adunat* pe profeţi pe
muntele Carmel.
21 Şi Ilie s-a apropiat de tot po-
porul şi a zis: „Până când* veţi
şchiopăta de amândouă picioa-
rele?[a] Dacă Domnul este Dum-
nezeu[b], urmaţi-L; şi dacă *este*
Baal, urmaţi-l!“**.
Şi poporul nu i-a răspuns un
cuvânt.
22 Şi Ilie a zis poporului: „Numai*
eu am rămas profet al Domnului,
iar profeţii** lui Baal sunt patru sute
23 cincizeci de bărbaţi. Să ni se dea
deci doi viţei; şi ei să-şi aleagă un
viţel pentru ei şi să-l taie bucăţi şi
să-l pună pe lemne şi să nu pună
foc; şi eu voi pregăti celălalt viţel
şi-l voi pune pe lemne şi nu voi
24 pune foc. Şi să chemaţi numele
dumnezeilor voştri, iar eu voi
chema Numele Domnului; şi
dumnezeul care va răspunde cu
foc*, acela este Dumnezeu“.
Şi tot poporul a răspuns şi a zis:

17 *Cap. 21.20. **Ios. 7.25. Fap. 16.20.
18 *2 Cr. 15.2.
19 *Ios. 19.26. **Cap. 16.33
20 *Cap. 22.6.
21 *2 Împ.17.41 Mt. 6.24. **Ios. 24.15.
22 *Cap. 19.10; 19.14. **Vers. 19.
24 *Vers. 38. 1 Cr. 21.26.

„Cuvântul *acesta* este bun!“
25 Şi Ilie a zis profeţilor lui Baal:
„Alegeţi-vă un viţel şi pregătiţi-l
întâi voi, pentru că sunteţi mulţi, şi
chemaţi numele dumnezeului vos-
26 tru şi să nu puneţi foc“. Şi au luat
viţelul care li s-a dat şi l-au pregătit.
Şi au chemat numele lui Baal
de dimineaţă până la amiază, zi-
când: „Ascultă-ne, Baale!“ Dar n-a
fost* nici un glas şi n-a răspuns
nimeni. Şi săreau împrejurul[c] al-
tarului pe care-l făcuseră.
27 Şi a fost *aşa*: la amiază, Ilie şi-a
bătut joc de ei şi a zis: „Strigaţi
cu glas tare, pentru că este dum-
nezeu, poate că se gândeşte, sau a
mers deoparte, sau este în că-
lătorie, poate doarme şi se va tre-
28 zi“. Şi au strigat cu glas tare şi şi-au
făcut tăieturi* după obiceiul lor, cu
săbii şi suliţe, până a ţâşnit sângele
29 pe ei. Şi a fost *aşa*: când a trecut
miezul zilei, au profeţit până* la
aducerea darului de mâncare, dar
n-a fost nici glas, nici cineva care
să răspundă, nici luare-aminte.
30 Atunci Ilie a zis către tot po-
porul: „Apropiaţi-vă de mine!“ Şi
tot poporul s-a apropiat de el. Şi
a reparat* altarul Domnului, care
31 era dărâmat. Şi Ilie a luat două-
sprezece pietre, după numărul
seminţiilor fiilor lui Iacov, către
care a fost cuvântul Domnului, zi-
când: „Israel* va fi numele tău“.
32 Şi cu pietrele a zidit un altar în
Numele* Domnului şi a făcut un
şanţ în jurul altarului, după lăţi-
mea a două măsuri de sământă[d].
33 Şi a aşezat* lemnele şi a tăiat în
bucăţi viţelul şi l-a pus pe lemne
şi a zis: „Umpleţi patru vedre cu
apă şi vărsaţi-le** peste arderea-
34 de-tot şi peste lemne“. Şi a zis:
„Faceţi *aşa* a doua oară!“ Şi au
făcut a doua oară. Şi a zis: „Faceţi
şi a treia oară!“ Şi au făcut *şi* a treia
35 oară. Şi apa curgea împrejurul al-
tarului şi a umplut şi şanţul cu apă.

26 *Ps. 115.5. Ier. 10.5. 1 Cor. 8.4; 12.2.
28 *Lev. 19.28. Deut. 14.1.
29 *Ex. 29.39; 29.41.
30 *Cap. 19.10; 19.14. 2 Cr. 33.16.
31 *Gen. 32.28; 35.10. 2 Împ. 17.34.
32 *Col. 3.17.
33 *Gen. 22.9. Lev. 1.6-8. **Jud. 6.20.

[a] *Sau „Până când veţi şovăi între două părţi?“* [b] *Dumnezeul cel adevărat* [c] *Sau „pe“* [d] *Atât de lat, încât se puteau semăna două rânduri de cereale*

36 *Vers. 29. **Gen. 28.13 Ex. 3.6; 4.5. Mt. 22.32. †Cap. 8.43. 2 Împ. 19.19. Ps. 83.18. ††Num. 16.28

36 Şi a fost *aşa*: când* se aducea
darul de mâncare, profetul Ilie
s-a apropiat şi a zis: „Doamne
Dumnezeul** lui Avraam, al lui
Isaac şi al lui Israel, să fie cunos-
cut astăzi că Tu† eşti Dumnezeu
în Israel şi că eu sunt robul Tău şi
că după cuvântul Tău am făcut††
37 toate aceste lucruri. Răspunde-mi,
Doamne, răspunde-mi, şi să cu-
noască poporul acesta că Tu,
Doamne, eşti Dumnezeu şi că Tu
le-ai întors inima înapoi“.

38 *Gen. 15.17. Lev. 9.24. Jud. 6.21. 2 Împ. 1.12. 1 Cr. 21.26. 2 Cr. 7.1.

38 Şi a căzut foc* de la Domnul
şi a mistuit arderea-de-tot şi lem-
nele şi pietrele şi ţărâna şi a supt
apa care era în şanţ.

39 *Vers. 21,24.

39 Şi tot poporul a văzut şi au că-
zut cu feţele la pământ şi au zis:
„Domnul, El* este Dumnezeu!
40 Domnul, El este Dumnezeu!“ Şi
Ilie le-a zis: „Prindeţi pe profeţii
lui Baal; nici unul din ei să nu
scape!“ Şi i-au prins; şi Ilie i-a
coborât la pârâul Chişon* şi i-a
înjunghiat** acolo.

40 *Jud. 4.7; 5.21 **Deut. 13.5; 18.20. 2 Împ. 10.25.

Ploaia

42 *Vers. 19,20. **Iac. 5.17; 5.18.

41 Şi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te,
mănâncă şi bea, pentru că este un
42 vuiet de mare ploaie“. Şi Ahab s-a
suit să mănânce şi să bea. Şi Ilie
s-a suit pe vârful Carmelului* şi
s-a plecat** la pământ şi şi-a pus
43 faţa între genunchi. Şi a zis sluji-
torului[a] său: „Suie-te, te rog, *şi* ui-
tă-te spre mare“. Şi s-a suit şi s-a
uitat şi a zis: „Nu este nimic“. Şi el
a zis de şapte ori: „Du-te din nou“.

44 *Lc. 12.54.

44 Şi a fost *aşa*: a şaptea oară a
zis: „Iată, un nor* mic, ca o mână
de om, se ridică din mare!“ Şi el
a zis: „Suie-te *şi* spune-i lui Ahab:
«Înhamă şi coboară, ca să nu te
oprească ploaia“.

45 *Ios. 17.16. Jud. 6.33.

45 Şi a fost *aşa*: între timp cerul
s-a întunecat de nori şi vânt şi a
fost o ploaie mare. Şi Ahab s-a suit
în carul său şi a mers la Izreel*.

46 *2 Împ. 3.15. Is. 8.11. **2 Împ. 4.29 Ier. 1.17. 1 Pet. 1.13.

46 Şi mâna* Domnului a fost peste
Ilie şi el şi-a încins** coapsele şi
a alergat înaintea lui Ahab, până
la intrarea în Izreel.

Fuga lui Ilie în pustiu

1 *Cap. 18.40.

2 *Rut 1.17. Cap. 20.10. 2 Împ. 6.31.

19 Şi Ahab a istorisit Izabelei în
amănunte tot ce făcuse Ilie şi cum
omorâse* cu sabia pe toţi profeţii.
2 Şi Izabela a trimis un sol la Ilie,
zicând: „Aşa* să-mi facă dumnezeii
şi încă mai mult, dacă mâine, pe
timpul acesta, nu voi face sufletul
tău ca sufletul unuia dintre ei“.
3 Şi, când a văzut el *lucrul acesta*,
s-a ridicat şi a plecat, ca să-şi
salveze viaţa[b]; şi a venit la Beer-
Şeba, care este a lui Iuda, şi a lăsat
4 acolo pe slujitorul său. Şi a mers
în pustiu cale de o zi şi a venit şi
s-a aşezat sub un ienupăr şi dorea
moartea* sufletului său; şi a zis:
„Destul! Acum, Doamne, ia-mi
sufletul, pentru că nu sunt mai
5 bun decât părinţii mei“. Şi s-a cul-
cat şi a adormit sub ienupăr.
Şi, iată, un înger l-a atins şi i-a
6 zis: „Scoală-te, mănâncă!“ Şi s-a
uitat şi, iată, la capul său era o
azimă coaptă pe pietre fierbinţi
şi un urcior cu apă. Şi a mâncat
şi a băut şi s-a culcat din nou.
7 Şi îngerul Domnului s-a întors
a doua oară şi l-a atins şi a zis:
„Scoală-te, mănâncă! Pentru că
8 drumul tău este foarte lung“. Şi s-a
sculat şi a mâncat şi a băut şi, cu
puterea mâncării aceleia, a mers
patruzeci* de zile şi patruzeci de
nopţi până la Horeb**, muntele lui
9 Dumnezeu. Şi acolo a intrat în
peşteră şi a poposit acolo.

4 *Num. 11.15 Iona 4.3,8.

8 *Ex. 34.28. Deut. 9.9,18. Mt. 4.2. **Ex. 3.1; 4.27.

Dumnezeu Se arată lui Ilie

10 *Num. 25.11; 25.13. Ps. 69.9. **Cap. 18.4. †Cap. 18.22 Rom. 11.3.

11 *Ex. 24.12. **Ezec. 1.4; 37.7.

Şi, iată, cuvântul Domnului
a fost către el şi i-a zis: „Ce faci
10 aici, Ilie?“ Şi el a zis: „Am fost plin
de râvnă[c]* pentru Domnul Dum-
nezeul oştirilor, pentru că fiii lui
Israel au părăsit legământul Tău,
au dărâmat altarele Tale şi au ucis
cu sabia pe profeţii** Tăi; şi am
rămas† eu singur şi caută să-mi
11 ia viaţa“. Şi El a zis: „Ieşi şi stai
pe munte* înaintea Domnului“.
Şi, iată, Domnul a trecut şi un
vânt** mare şi puternic despica
munţii şi sfărâma stâncile înaintea
Domnului: Domnul nu era în vânt.

[a] *Lit.* „tânărului“ [b] *Lit.* „pentru viaţa sa“ [c] *Sau* „foarte gelos“

Și, după vânt, un cutremur de pământ:
Domnul nu era în cutremurul de
12 pământ. Și, după cutremurul de
pământ, foc: Domnul nu era în foc.
Și, după foc, un glas blând, în șoaptă.
13 *Ex. 3.6. Is. 6.2. **Vers. 9.
13 Și a fost *așa*: când l-a auzit Ilie,
și-a înfășurat fața* în mantaua sa și
a ieșit și a stat la intrarea peșterii.
Și, iată, un glas *a venit* către el,
14 *Vers. 10.
14 zicând: „Ce** faci aici, Ilie?“ Și el
a zis: „Am fost plin de râvnă[a]*
pentru Domnul Dumnezeul oști-
rilor, pentru că fiii lui Israel au
părăsit legământul Tău, au dărâmat
altarele Tale și au ucis cu sabia pe
profeții Tăi; și am rămas eu singur
15 *2 Împ. 8.12; 8.13.
15 și caută să-mi ia viața“. Și Domnul
i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe dru-
mul tău, către pustiul Damascului;
și, când vei ajunge, să ungi pe
16 *2 Împ. 9.2,3 **Vers. 19-21 2 Împ. 2.9,15 Lc. 4.27.
16 Hazael* împărat peste Siria. Și pe
Iehu*, fiul lui Nimși, îl vei unge
împărat peste Israel; și pe Elisei[b]**,
fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, îl
17 *2 Împ. 8.12; 13.3,22. **2 Împ. 9.14; 10.6,7. †Osea 6.5.
17 vei unge profet în locul tău. Și va fi
așa: pe cel care va scăpa* de sabia
lui Hazael îl va ucide** Iehu;
și pe cel care va scăpa de sabia lui
18 *Rom. 11.4. **Osea 13.2.
18 Iehu îl va ucide† Elisei. Și Mi-am
oprit în Israel șapte* mii, toți ge-
nunchii care nu s-au plecat îna-
intea lui Baal și toate gurile** care
nu l-au sărutat“.

Chemarea lui Elisei

19 Și el a plecat de acolo și a gă-
sit pe Elisei, fiul lui Șafat; și el
ara cu douăsprezece juguri înain-
tea lui și el era cu al doisprezece-
celea. Și Ilie a trecut pe lângă el
și și-a aruncat mantaua peste el.
20 *Mt. 8.21,22. Lc. 9.61,62.
20 Și el a lăsat boii și a alergat după
Ilie și a zis: „Te rog, să sărut* pe
tatăl meu și pe mama mea și te
voi urma“. Și el i-a zis: „Du-te *și*
întoarce-te: pentru că, *înțelegi* ce
ți-am făcut?“
21 *2 Sam. 24.22
21 Și s-a întors de la el și a luat
o pereche de boi și i-a jertfit; și cu
uneltele[c] boilor a fiert* carnea lor
și a dat-o poporului și ei au mân-
cat-o. Și s-a ridicat și a mers după
Ilie și i-a slujit.

Ben-Hadad atacă Samaria

1 *Cap. 15.18,20 2 Împ. 6.24.

20 Și Ben-Hadad*, împăratul Siri-
ei, și-a adunat toată oștirea; și cu el
erau treizeci și doi de împărați și
cai și care. Și s-a suit și a asediat
2 Samaria și a luptat împotriva ei. Și
a trimis soli în cetate la Ahab,
împăratul lui Israel, și i-a zis: „Așa
3 zice Ben-Hadad: «Argintul tău și
aurul tău sunt ale mele; soțiile tale
și fiii tăi cei mai plăcuți sunt ai
4 mei»“. Și împăratul lui Israel a
răspuns și a zis: „După cuvântul tău,
domnul meu, împărate, al tău sunt
5 eu și tot ce am“. Și solii s-au întors și
au zis: „Așa vorbește Ben-Hadad,
zicând: «Am trimis la tine, în ade-
văr, zicând: «Să-mi dai argintul tău
și aurul tău, soțiile tale și fiii tăi»;
6 deci mâine, la ceasul acesta, voi tri-
mite pe slujitorii mei la tine și vor
cerceta casa ta și casele slujitorilor
tăi; și va fi *așa*: orice va fi plăcut în
ochii tăi vor pune în mâinile lor și
vor lua»“.
7 Și împăratul lui Israel a chemat
pe toți bătrânii țării și a zis: „Înțe-
legeți, vă rog, și vedeți cum caută
acesta răul, pentru că a trimis la
mine pentru soțiile mele și pentru
fiii mei și pentru argintul meu și
pentru aurul meu, și nu i-am oprit“.
8 Și toți bătrânii și tot poporul i-au
zis: „Să nu asculți și să nu te în-
9 voiești“. Și el a zis solilor lui Ben-
Hadad: „Spuneți domnului meu,
împăratul: «Pentru tot ce ai trimis
la robul tău la început voi face, dar
acest lucru nu pot să-l fac»“. Și
solii au mers și i-au adus vorbă din
10 nou. Și Ben-Hadad a trimis la el 10 *Cap. 19.2. 2 Împ. 6.31.
și a zis: „Așa* să-mi facă dumnezeii
și încă mai mult, dacă va fi de ajuns
țărâna Samariei să umple mâna
întregului popor care stă la picioarele
11 mele!“ Și împăratul lui Israel a răs- 11 *Pr. 27.1.
puns și a zis: „Spuneți-i: «Cel care se
încinge să nu se mândrească* întoc-
12 mai ca cel care se descinge»“. Și a 12 *Cap. 16.9. Vers. 16. Pr. 31.4,5.
fost *așa*: când Ben-Hadad a auzit
cuvântul acesta, se afla la băut*,
el și împărații lui, în corturi; și a

[a] *Sau* „foarte gelos“ [b] *A cărui salvare este Dumnezeu* [c] *Jugul*

zis slujitorilor săi: „Pregătiți-vă!“ Și
s-au așezat împotriva cetății.
13 *Vers. 28. **Cap. 18.36
13 Și, iată, un profet s-a apropiat
de Ahab, împăratul lui Israel, zi-
când: „Așa zice *D*omnul: «Ai vă-
zut toată această mare mulțime?
Iată, astăzi o voi da* în mâna ta
și vei cunoaște** că Eu sunt *D*om-
14 nul»“. Și Ahab a zis: „Prin cine?“ Și el
a zis: „Așa zice *D*omnul: «Prin
slujitorii[a] căpeteniilor provin-
ciilor»“. Și el a zis: „Cine va începe
lupta?“ Și el a zis: „Tu“.
15 Și a numărat pe slujitorii[a] căpe-
teniilor provinciilor și au fost două
sute treizeci și doi; și, după ei, a
numărat pe tot poporul, pe toți fiii
16 *Cap. 16.9. Vers. 12. Pr. 20.1.
16 lui Israel, șapte mii. Și au ieșit la
amiază. Și Ben-Hadad bea* și se
îmbăta în corturi, el și împărații, cei
treizeci și doi de împărați care-l
17 ajutau. Și slujitorii căpeteniilor
provinciilor au ieșit cei dintâi; și
Ben-Hadad a trimis și i-au spus,
zicând: „Au ieșit niște oameni din
18 *2 Împ. 14.8-13
18 Samaria“. Și el a zis: „Dacă* au ie-
șit pentru pace, prindeți-i vii; și dacă
au ieșit pentru război, prindeți-i vii“.
19 Și acești slujitori ai căpeteniilor
provinciilor au ieșit din cetate, îm-
20 preună cu oștirea care-i urma. Și au
lovit fiecare pe omul dinaintea lui;
și sirienii au fugit și Israel i-a ur-
mărit; și Ben-Hadad, împăratul Siri-
ei, a scăpat pe un cal cu călăreții.
21 Și împăratul lui Israel a ieșit și a
lovit caii și carele și a lovit pe si-
rieni cu mare măcel.
22 *Vers. 13. **2 Sam. 11.1 Vers. 26.
22 Și profetul* s-a apropiat de îm-
păratul lui Israel și i-a zis: „Du-te
și întărește-te și cercetează și vezi
ce ai de făcut, pentru că, la întoar-
cerea** anului[b], împăratul Siriei se
23 *Cap. 14.23. Ier. 16.19. Rom. 1.21.
23 va sui împotriva ta“. Și slujitorii
împăratului Siriei i-au zis: „Dumne-
zeii* lor sunt dumnezei ai munților,
de aceea au fost mai tari decât noi,
dar, cu adevărat, dacă ne vom lupta
cu ei în podiș[c], negreșit vom fi noi
24 mai tari decât ei. Și fă lucrul acesta:
scoate pe împărați, pe fiecare din
locul său, și pune în locul lor guver-
25 natori. Și numără-ți o oștire ca
oștirea pe care ai pierdut-o, cal
pentru cal și car pentru car; și vom
lupta împotriva lor în podiș: nu
vom fi noi mai tari decât ei?“ Și a
ascultat de glasul lor și a făcut așa.
26 Și a fost *că*, la întoarcerea*
anului[b], Ben-Hadad a numărat pe
sirieni și s-a suit la Afec[d]**, să se
27 lupte cu Israel. Și fiii lui Israel
au fost numărați și aprovizionați și
au mers împotriva lor; și fiii
lui Israel și-au așezat tabăra în
fața lor ca două turme mici de
capre, iar sirienii umpleau* țara.
26 *Vers. 22. **Ios. 13.4. 2 Împ. 13.17
27 *Jud. 6.5. 1 Sam. 13.5.
28 Și omul* lui Dumnezeu s-a a-
propiat și a vorbit împăratului lui
Israel și a zis: „Așa zice *D*omnul:
Pentru că sirienii au zis: «*D*om-
nul este un Dumnezeu** al mun-
ților și nu un Dumnezeu al văi-
lor», voi da† în mâna ta toată a-
ceastă mare mulțime și veți cu-
noaște că Eu sunt *D*omnul“.
28 *Cap. 17.18. **Vers. 23. †Vers. 13.
29 Și au stat în tabără unii în fața
altora șapte zile. Și a fost *așa*: în
ziua a șaptea a început lupta și fiii
lui Israel au lovit dintre sirieni o
sută de mii de pedeștri într-o sin-
30 gură zi. Și cei rămași au fugit la
Afec* în cetate și a căzut zidul
peste douăzeci și șapte de mii de
oameni din cei rămași. Și Ben-
Hadad a fugit și a intrat în cetate
în camera** dinăuntru[e].
30 *Vers. 26. **Cap. 22.25 2 Cr. 18.24.
31 Și slujitorii* săi i-au zis: „Iată,
am auzit că împărații casei lui Israel
sunt împărați miloși; să ne punem,
te rog, sac peste coapse** și funii
pe capete și să ieșim înaintea
împăratului lui Israel; poate îți va
32 lăsa sufletul să trăiască“. Și s-au
încins cu sac peste coapsele lor și
cu funii pe capetele lor și au venit
la împăratul lui Israel și au zis:
„Slujitorul* tău, Ben-Hadad, zice:
«Te rog, lasă-mi sufletul să trăias-
că!»“ Și el a zis: „Mai trăiește?
31 *Vers. 23-26. **Gen. 37.34 2 Sam. 3.31.
32 *Vers. 2-6.

[a] *Lit.* „tinerii“ [b] *La venirea primăverii* [c] *Câmpia înaltă de la răsărit de Iordan* [d] *În ținutul Izreel*
[e] *Sau* „*din* cameră în cameră“

33 Este fratele meu!“ Şi oamenii au
socotit-o semn bun şi s-au grăbit şi
au luat-o pe cuvânt de la el şi au
zis: „Fratele tău, Ben-Hadad!“ Şi
Ahab a zis: „Duceți-vă *şi* aduce-
ți-l!“ Şi Ben-Hadad a ieşit la el şi
34 l-a suit în carul său. Şi Ben-Hadad
i-a zis: „Voi înapoia cetățile* pe
care le-a luat tatăl meu de la tatăl
tău şi-ți vei face străzi în Damasc,
cum a făcut tatăl meu în Samaria“.
„Şi eu te voi lăsa să pleci cu
acest legământ“. Şi *Ahab* a făcut le-
gământ cu el şi l-a lăsat să plece.

34 *Cap. 15.20.

Un profet îl condamnă pe Ahab

35 Şi un om dintre fiii* profeților
a zis aproapelui său prin cuvântul**
Domnului: „Loveşte-mă, te rog!“
Dar omul *acela* n-a vrut să-l
36 lovească. Atunci i-a zis: „Pentru că
n-ai ascultat de glasul Domnului,
iată, când vei ieşi de la mine, un leu*
te va lovi“. Şi a ieşit de la el şi l-a
37 întâlnit un leu şi l-a lovit. Şi a găsit
pe alt om şi i-a zis: „Loveşte-mă, te
rog!“ Şi omul *acela* l-a lovit, l-a
38 lovit şi l-a rănit. Şi profetul a mers
şi l-a aşteptat pe împărat pe drum şi
s-a prefăcut* că este altul, cu un văl
39 pe ochii săi. Şi, când trecea împă-
ratul*, a strigat către împărat şi a
zis: „Slujitorul tău a ieşit în mijlocul
luptei şi, iată, un om s-a abătut şi a
adus la mine pe un om şi a zis:
«Păzeşte pe omul acesta; dacă va
lipsi cumva, atunci viața** ta va fi
pentru viața lui sau îmi vei cântări
40 un talant de argint». Şi, pe când
slujitorul tău făcea ceva încoace şi
încolo, omul a plecat“. Şi împăratul
lui Israel i-a zis: „Aceasta îți este
judecata; tu însuți ai hotărât-o“.
41 Şi el s-a grăbit şi şi-a ridicat
vălul de pe ochi şi împăratul lui Is-
rael l-a recunoscut că era dintre pro-
42 feți. Şi i-a zis: „Aşa zice Domnul:
«Pentru că ai dat drumul din mână
omului pe care-l hotărâsem pieirii,
viața ta* va fi pentru viața lui şi
43 poporul tău pentru poporul lui»“. Şi
împăratul* lui Israel a mers acasă
trist şi necăjit şi a venit în Samaria.

35 *2 Împ. 2.3-7 **Cap. 13.17; 13.18.
36 *Cap. 13.24.
38 *Cap. 14.2.
39 *2 Sam. 12.1 **2 Împ. 10.24
42 *Cap.22.31-37
43 *Cap. 21.4.

Omorârea lui Nabot de către Ahab şi Izabela

21 Şi a fost *aşa*: după aceste lu-
cruri, Nabot izreelitul avea o vie
în Izreel*, care era lângă palatul
2 lui Ahab, împăratul Samariei. Şi
Ahab a vorbit lui Nabot, zicând:
„Dă-mi* via ta, ca să-mi fie gră-
dină de verdețuri, pentru că este
aproape de casa mea, şi-ți voi da
pentru ea o vie mai bună decât
ea sau, dacă este mai bine în ochii
tăi, îți voi da prețul ei în argint“.
3 Şi Nabot a zis lui Ahab: „Să mă
ferească Domnul să-ți dau* moş-
4 tenirea părinților mei!“ Şi Ahab a
intrat* în casă trist şi necăjit, din
cauza cuvântului pe care i-l spusese
Nabot izreelitul, pentru că zisese:
„Nu-ți voi da moştenirea** pă-
rinților mei!“ Şi s-a culcat pe patul
său şi şi-a întors fața şi n-a mâncat
5 pâine. Şi Izabela, soția sa, a venit la
el şi i-a zis: „Pentru ce este trist
duhul tău şi nu mănânci pâine?“
6 Şi el i-a zis: „Pentru că am vorbit
lui Nabot izreelitul şi i-am zis:
«Dă-mi via ta pe argint sau, da-
că-ți place, îți voi da o vie în locul
ei». Şi el a zis: «Nu-ți voi da via
7 mea»“. Şi Izabela, soția sa, i-a zis:
„Nu împărățeşti* tu acum peste
Israel? Ridică-te, mănâncă pâine
şi inima să-ți fie veselă; eu îți voi
da via lui Nabot izreelitul“.
8 Şi a scris* o scrisoare în nu-
mele lui Ahab şi a pecetluit-o cu
pecetea lui şi a trimis scrisoarea
la bătrânii şi la căpeteniile** care
erau în cetatea lui, care locuiau
9 cu Nabot. Şi a scris în scrisoare,
zicând: „Vestiți un post şi pune-
10 ți-l pe Nabot în fruntea[a] poporu-
lui; şi puneți doi oameni, fii* ai
lui Belial[b], înaintea lui şi să măr-
turisească împotriva lui, zicând:
«Tu ai blestemat** pe Dumnezeu
şi pe împărat». Şi scoateți-l şi
ucideți-l† cu pietre şi să moară“.
11 Şi oamenii cetății lui, bătrânii
şi căpeteniile care locuiau în ceta-
tea lui, au făcut cum a trimis Izabela
la ei, cum era scris în scrisoarea

1 *Jud. 6.33. Cap. 18.45; 18.46.
2 *1 Sam. 8.14
3 *Num. 36.7.
4 *Cap. 20.43. **Lev. 25.23. Ezec. 46.18.
7 *1 Sam. 8.14
8 *Est. 3.12; 8.8,10. **Cap. 20.7.
10 *1 Sam. 2.12 2 Sam. 20.1. **Ex. 22.28. Lev. 24.15; 24.16. Fap. 6.11. †Lev. 24.14.

[a] *Lit.* „capul“ [b] *Oameni răi, de nimic*

12 pe care le-o trimisese ea: au vestit*
un post şi l-au pus pe Nabot în
13 fruntea poporului. Şi doi oameni,
fii ai lui Belial, au intrat şi au stat
înaintea lui; şi oamenii lui Belial au
mărturisit împotriva lui, împotriva
lui Nabot, în prezenţa poporului,
zicând: „Nabot a hulit pe Dum-
nezeu şi pe împărat“. Şi l-au scos*
din cetate şi l-au ucis cu pietre; şi
14 el a murit. Şi au trimis la Izabela,
zicând: „Nabot a fost ucis cu pie-
tre şi a murit“.
15 Şi a fost *aşa*: cum a auzit Iza-
bela că Nabot fusese ucis cu pietre
şi a murit, Izabela a zis lui Ahab:
„Ridică-te, stăpâneşte via lui Nabot
izreelitul, care n-a vrut să ţi-o dea
pe argint, pentru că Nabot nu mai
16 trăieşte, ci a murit“. Şi a fost *aşa*:
cum a auzit Ahab că Nabot mu-
rise, Ahab s-a ridicat şi a coborât
în via lui Nabot izreelitul, ca s-o stă-
pânească.

Vestirea pedepsei

17 Şi cuvântul* Domnului a fost
18 către Ilie tişbitul, zicând: „Ridică-te,
coboară în întâmpinarea lui Ahab,
împăratul lui Israel, care este în
Samaria*; iată, este în via lui Na-
bot, unde a coborât ca s-o ia în stă-
19 pânire. Şi-i vei vorbi, zicând: «Aşa
zice Domnul: Ai ucis* şi ai şi luat
în stăpânire? Şi-i vei vorbi, zi-
când: Aşa zice Domnul: În locul unde
au lins câinii sângele** lui Nabot,
vor linge câinii sângele tău; da, pe al
20 tău»“. Şi Ahab a zis lui Ilie: „M-ai
găsit*, vrăjmaşul meu?“ Şi el a zis:
„Te-am găsit, pentru că te-ai vân-
dut** ca să faci rău în ochii Dom-
21 nului“. „Iată, voi aduce răul peste
tine şi voi mătura* cu desăvârşire
în urma ta şi voi nimici din Ahab
pe orice suflet de parte bărbătească,
şi pe cel închis, şi pe cel liber în
22 Israel. Şi voi face casa* ta ca şi
casa** lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
ca şi casa lui Baeşa, fiul lui Ahiia,
pentru mânia cu care M-ai mâniat
şi ai făcut† pe Israel să păcătuiască“.
23 Şi chiar despre Izabela, Domnul a
vorbit, zicând: „Câinii* o vor mân-
ca pe Izabela lângă zidul de la Izre-
24 el. Pe cel care va muri* în cetate
din Ahab, câinii îl vor mânca, şi pe
cel care va muri în câmp, păsă-
25 rile cerurilor îl vor mânca“. (Cu ade-
vărat nu fusese nimeni* ca Ahab,
care s-a vândut ca să facă rău în
ochii Domnului după cum[a] îl în-
26 tărâta Izabela, soţia sa. Şi a lu-
crat* foarte urât, umblând după
idoli, după tot ce au făcut** amo-
riţii pe care îi alungase Domnul
dinaintea fiilor lui Israel.)
27 Şi a fost *aşa*: cum a auzit Ahab
cuvintele acestea, şi-a sfâşiat*
hainele şi şi-a pus sac pe carnea
lui şi a postit şi s-a culcat în sac
şi umbla încet.
28 Şi cuvântul Domnului a fost
29 către Ilie tişbitul, zicând: „Vezi cum
s-a smerit Ahab înaintea Mea?
Pentru că s-a smerit înaintea Mea,
nu voi aduce răul în zilele sale; în
zilele* fiului său voi aduce răul
peste casa lui“.

Legământul făcut de Ahab cu Iosafat

22 Şi au fost[b] trei ani fără război
2 între Siria şi Israel. Şi a fost *aşa*:
în anul* al treilea, Iosafat**, împă-
ratul lui Iuda, a coborât la împăra-
3 tul lui Israel. Şi împăratul lui Israel
a zis slujitorilor săi: „Ştiţi că Ra-
mot-Galaadul* este al nostru, iar
noi tăcem şi nu-l luăm din mâna îm-
4 păratului Siriei?“ Şi a zis lui Iosa-
fat: „Vrei să mergi cu mine la luptă
la Ramot-Galaad?“ Şi Iosafat a
zis împăratului lui Israel: „Eu sunt
ca* tine, poporul meu ca poporul
tău şi caii mei ca *şi* caii tăi“.
5 Şi Iosafat a zis împăratului
lui Israel: „Întreabă, te rog, mai întâi[c]
6 cuvântul Domnului“. Şi împăratul
lui Israel a adunat* pe profeţi, cam
patru sute de oameni, şi le-a zis: „Să
merg la luptă împotriva Ramot-Ga-
laadului, sau să renunţ?“ Şi ei au
zis: „Suie-te, şi Domnul îl va da în
7 mâna împăratului!“ Şi Iosafat* a
zis: „Nu mai este aici vreun profet
8 al Domnului, ca să-L întrebăm?“ Şi

12 *Is. 58.4.
13 *2 Împ. 9.26. 2 Cr. 24.21. Fap. 7.58,59. Ev. 11.37.
17 *Ps. 9.12.
18 *Cap. 13.32; 16.29. 2 Cr. 22.9.
19 *2 Sam. 12.9. **Cap. 22.38 2 Împ. 9.26.
20 *Cap. 18.17. **Vers. 25. 2 Împ. 17.17 Rom. 7.14.
21 *Cap. 14.10. 1 Sam. 25.22 2 Împ. 9.8.
22 *Cap. 15.29. **Cap. 16.3; 16.11. †Cap. 12.30; 13.34; 14.16.
23 *2 Împ.9.36.
24 *Cap. 14.11; 16.4.
25 *Cap. 16.30. Vers. 20.
26 *Cap. 15.12. 2 Împ. 17.12. **Gen. 15.16 Lev. 18.25. 2 Împ. 21.11.
27 *Gen. 37.34. 2 Sam. 3.31. 2 Împ. 6.30.
29 *2 Împ. 9.25.
2 *2 Cr. 18.2. **Cap. 15.24
3 *Deut. 4.43. Ios. 21.38. Cap. 4.13.
4 *2 Împ. 3.7.
6 *Cap. 18.19.
7 *2 Împ.3.11.

[a] *Sau* „pentru că“ [b] *Lit.* „au rămas“ [c] *Sau* „astăzi“

împăratul lui Israel a zis lui Iosafat:
„Mai este un om prin care Îl putem
întreba pe Domnul, dar îl urăsc,
pentru că nu profeţeşte de bine de-
spre mine, ci de rău: Mica, fiul lui
Imla“. Şi Iosafat a zis: „Să nu vor-
bească aşa împăratul!“
9 Şi împăratul lui Israel a chemat
un slujbaş[a] şi a zis: „Adu repede pe
Mica, fiul lui Imla“.
10 Şi împăratul lui Israel şi Iosa-
fat, împăratul lui Iuda, s-au aşezat
fiecare pe tronul său, îmbrăcaţi în
hainele lor, în arie, la intrarea
porţii Samariei, şi toţi profeţii* pro-
11 feţeau înaintea lor. Şi Zedechia,
fiul lui Chenaana, îşi făcuse coar-
ne* de fier şi zicea: „Aşa zice Dom-
nul: «Cu acestea** vei împunge pe
12 sirieni până îi vei nimici»“. Şi
toţi profeţii au profeţit aşa, zicând:
„Suie-te la Ramot-Galaad şi în-
vinge, pentru că Domnul îl va da
în mâna împăratului!“
13 Şi solul care se dusese să-l
cheme pe Mica i-a vorbit, zicând:
„Iată cuvintele profeţilor: *toţi* cu o
gură, *vorbesc* de bine pentru
împărat; fie şi cuvântul tău, te
rog, ca şi cuvântul unuia dintre ei
14 şi vorbeşte de bine“. Şi Mica a
zis: „Viu* este Domnul: ce-mi va
zice** Domnul, aceea voi vorbi“.
15 Şi a venit la împărat. Şi împăra-
tul i-a zis: „Mica, să mergem la
luptă împotriva Ramot-Galaadului,
sau să renunţăm?“ Şi el i-a zis:
„Suie-te* şi învinge, pentru că Dom-
nul îl va da în mâna împăratului!“
16 Şi împăratul i-a zis: „De câte ori să
te pun să juri, că nu-mi vei spune
decât adevărul în Numele Dom-
17 nului?“ Şi *el* a zis: „Am văzut tot
Israelul împrăştiat pe munţi, ca
oile* care n-au păstor. Şi Domnul a
zis: «Aceştia nu au stăpân; să se
întoarcă fiecare în pace acasă»“.
18 Şi împăratul lui Israel a zis lui
Iosafat: „Nu ţi-am spus* eu că nu
profeţeşte de bine despre mine,
ci numai de rău?“

10 *Vers. 6.
11 *Zah. 1.18. **Deut. 33.17
14 *Cap. 18.10. **Num. 22.38; 24.13.
15 *Vers. 12.
17 *Num. 27.17 Vers. 34-36. 2 Cr. 18.16. Mt. 9.36. Mc. 6.34.
18 *Vers. 8.

19 Şi Mica a zis: „Ascultă deci cu-
vântul Domnului. Am văzut* pe
Domnul şezând pe tronul Său şi
toată oştirea** cerurilor stând
împrejurul Lui, la dreapta Lui şi la
20 stânga Lui. Şi Domnul a zis: «Cine
va amăgi pe Ahab, ca să se suie şi
să cadă în Ramot-Galaad?» Şi
unul zicea într-un fel şi altul zicea
21 în alt fel. Şi a ieşit un duh şi a stat
înaintea Domnului şi a zis: «Eu îl voi
22 amăgi». Şi Domnul i-a zis: «Cum?»
Şi el a zis: «Voi ieşi şi voi fi un duh*
de minciună în gura tuturor profe-
ţilor lui». Şi *Domnul* a zis: «Îl vei
amăgi şi vei şi reuşi; ieşi şi fă aşa!»
23 Şi acum, iată, Domnul a pus* un
duh de minciună în gura tuturor
acestor profeţi ai tăi şi Domnul a
24 vorbit de rău despre tine“. Atunci
Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a
apropiat şi a lovit* pe Mica peste
obraz şi a zis: „Pe ce** cale a trecut
Duhul Domnului de la mine, ca
25 să-ţi vorbească ţie?“ Şi Mica a zis:
„Iată, vei vedea în ziua aceea, când
vei intra din cameră* în cameră[b],
26 ca să te ascunzi“. Şi împăratul lui
Israel a zis: „Ia-l pe Mica şi du-l
înapoi la Amon, căpetenia cetăţii,
27 şi la Ioas, fiul împăratului. Şi să
spui: «Aşa zice împăratul: «Puneţi*
pe acesta în închisoare[c] şi hrăniţi-l
cu pâinea întristării şi cu apa în-
tristării, până mă voi întoarce în pa-
28 ce»“. Şi Mica a zis: „Dacă* te vei
întoarce cu adevărat în pace, Dom-
nul n-a vorbit prin mine“. Şi el a
mai zis: „Ascultaţi**, voi, toate po-
poarele!“

Moartea lui Ahab

29 Şi împăratul lui Israel şi Iosafat,
împăratul lui Iuda, s-au suit la
30 Ramot-Galaad. Şi împăratul lui
Israel a zis lui Iosafat: „Eu îmi voi
schimba* hainele şi voi intra în
luptă, iar tu, îmbracă-te cu hainele
tale“. Şi împăratul lui Israel şi-a
schimbat hainele şi a plecat la lup-
31 tă. Iar împăratul Siriei poruncise*
celor treizeci şi două de căpetenii
ale carelor sale, zicând: „Nu vă lup-

19 *Is. 6.1. Ezec. 1.26. Dan. 7.9. **Iov 1.6; 2.1 Ps. 103.20; 103.21. Dan. 7.10. Mt. 18.10. Ev. 1.7,14.
22 *Jud. 9.23. Iov 12.16. 2 Tes. 2.11.
23 *Ezec. 14.9.
24 *Vers. 11. Mt. 5.39. Fap. 23.2,3. **2 Cr. 18.23
25 *Cap. 20.30.
27 *2 Cr. 16.10; 18.25-27.
28 *Num. 16.29 Deut. 18.20-22 **Mica 1.2.
30 *2 Cr. 35.22.
31 *Cap. 20.1; 20.16,24. 2 Cr. 18.30.

[a] *Sau* „famen“ [b] *Sau* „în camera dinăuntru“ [c] *Lit.* „în casa închisorii“

tați nici cu cel mic, nici cu cel mare,
32 *2 Cr. 18.31. 32 ci numai cu împăratul lui Israel". Și
Pr. 13.20. a fost *așa*: cum l-au văzut căpete-
niile carelor pe Iosafat, au zis:
„Negreșit, acesta este împăratul lui
Israel". Și s-au abătut, ca să lupte
33 împotriva lui. Și Iosafat* a strigat. Și
a fost *așa*: când au văzut căpetenii-
le carelor că nu era împăratul lui Is-
rael, s-au întors de la el.
34 *2 Cr. 35.23. **34** Și un om a tras cu arcul la în-
tâmplare și a lovit pe împăratul lui
Israel între încheieturile armurii[a].
Și *Ahab* a zis celui care conducea
carul său: „Întoarce-ți mâna și
scoate-mă din tabără, pentru că
35 sunt rănit*". Și lupta s-a făcut tot
mai crâncenă în ziua aceea și îm-
păratul a stat în car împotriva
sirienilor și a murit către seară; și
sângele curgea din rană pe fundul
36 *2 Împ. 14.12 36 carului. Și, pe la apusul soarelui,
s-a făcut o strigare* în tabără, zi-
când: „Fiecare om la cetatea sa și
fiecare om la pământul său!"
37 Și împăratul a murit și a fost
dus la Samaria; și l-au înmor-
38 *Cap. 21.19. 38 mântat pe împărat în Samaria. Și
au spălat carul în iazul Samariei.
Și câinii au lins sângele său
unde se scăldau curvele[b], după
cuvântul* **D**omnului, pe care-l
spusese.
39 *Amos 3.15. **39** Și celelalte fapte ale lui Ahab
și tot ce a făcut, și casa* de fildeș
pe care a construit-o, și toate ce-
tățile pe care le-a construit, nu
sunt scrise în Cartea Cronicilor
40 împăraților lui Israel? Și Ahab a
adormit cu părinții săi; și Ahazia,
fiul său, a împărățit în locul său.

Iosafat, împărat al lui Iuda

41 Și Iosafat*, fiul lui Asa, a în-
ceput să împărățească peste Iuda
41 *2 Cr. 20.31. în al patrulea an al lui Ahab,
42 împăratul lui Israel. Iosafat era în
vârstă de treizeci și cinci de ani
când a început să împărățească
și a împărățit douăzeci și cinci de
ani în Ierusalim; și numele mamei
43 lui era Azuba, fiica lui Șilhi. Și el 43 *2 Cr. 17.3.
a umblat* în toată calea lui Asa, **Cap. 14.23; 15.14.
tatăl său, și nu s-a îndepărtat de la 2 Împ. 12.3.
ea, făcând ce era drept în ochii
Domnului. [c]Dar înălțimile** n-au
fost îndepărtate: poporul încă
jertfea și ardea tămâie pe înălțimi.
44 Și Iosafat* a fost în pace cu îm- 44 *2 Cr. 19.2.
păratul lui Israel. 2 Cor. 6.14.
45 Și celelalte* fapte ale lui Iosa- 45 *2 Cr. 20.34.
fat și puterea sa pe care a arătat-o
și cum s-a luptat, nu sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraților
46 lui Iuda? Și a nimicit[d] din țară 46 *Deut. 23.17
rămășița de homosexuali* care Cap. 14.24; 15.12.
fuseseră lăsați din zilele lui Asa,
47 tatăl său. Și nu era împărat* în
Edom: stăpânea un guvernator. 47 *Gen. 25.23. 2 Sam. 8.14. 2 Împ. 3.9; 8.20.
48 Iosafat a făcut și corăbii*
din Tarsis, ca să meargă la Ofir**, 48 *Cap. 10.22. 2 Cr. 20.36.
pentru aur; dar† n-au mers, căci **Cap. 9.28.
corăbiile s-au sfărâmat în Ețī- †2 Cr. 20.37.
49 on-Gheber††. Atunci Ahazia, fiul ††Cap. 9.26.
lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Să
meargă slujitorii mei cu slujito-
rii tăi în corăbii". Dar Iosafat n-a
vrut.
50 Și Iosafat* a adormit cu pă- 50 *2 Cr. 21.1.
rinții săi și a fost înmormântat cu
părinții săi în cetatea lui David,
tatăl său; și Ioram, fiul său, a îm-
părățit în locul său.

Ahazia, împărat al lui Israel

51 Ahazia, fiul lui Ahab, a înce-
put să împărățească* peste Israel
în Samaria în anul al șaptespre-
zecelea al lui Iosafat, împăratul 51 *Vers. 40.
lui Iuda. Și el a împărățit doi ani
52 peste Israel. Și el a făcut rău în 52 *Cap. 15.26; 21.25.
ochii **D**omnului și a umblat în
calea* tatălui său și în calea ma-
mei sale și în calea lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, care făcuse pe
53 Israel să păcătuiască. Și a slujit* 53 *Jud. 2.11. Cap. 16.30-32
lui Baal și i s-a închinat și L-a
mâniat pe **D**omnul Dumnezeul
lui Israel, potrivit cu tot ce fă-
cuse tatăl său.

[a] *Sau* „între armura de solzi și apărătoarea pieptului" [b] *Sau* „Și câinii au lins sângele său și i-au spălat armura" [c] *Unele traduceri împart aici versetul 43 în două versete, capitolul având în total 54 de versete*
[d] *Sau* „a scos"

CARTEA A DOUA A ÎMPĂRAȚILOR[a]

Boala și moartea lui Ahazia

1 *2 Sam. 8.2. Cap. 3.5.
2 *1 Sam. 5.10 Vers. 3,6,16. Mt. 10.25. Mc. 3.22. **Cap. 8.7.
3 *1 Împ. 17.1; 21.17. **Vers. 2.
4 *Vers. 6,16.
8 *Zah. 13.4. Mt. 3.4.
9 *Cap. 6.13; 6.14.

1 Și, după moartea lui Ahab,
Moab* s-a răsculat împotriva
lui Israel.
2 Și Ahazia a căzut printre gra-
tiile din camera lui de sus, care
era în Samaria, și s-a îmbolnăvit;
și a trimis soli, zicându-le: „Mer-
geți *și* întrebați* pe Baal-Zebub[b],
dumnezeul Ecronului, dacă mă
voi ridica** din boala aceasta“.
3 Și îngerul DOMNULUI i-a zis lui
Ilie* tișbitul: „Ridică-te *și* suie-te
în întâmpinarea solilor împăra-
tului Samariei și spune-le: «Pen-
tru că nu este Dumnezeu în Israel,
mergeți să întrebați pe Baal-
Zebub**, dumnezeul Ecronului?
4 Acum deci, așa zice DOMNUL: «Nu
vei coborî* din patul în care te-ai
suit, ci vei muri negreșit»“. Și Ilie
a plecat.
5 Și solii s-au întors la el; și el
le-a zis: „De ce v-ați întors?“
6 Și ei i-au zis: „Un om s-a suit în
întâmpinarea noastră și ne-a
zis: Mergeți, întoarceți-vă la îm-
păratul care v-a trimis și spune-
ți-i: Așa zice DOMNUL: «Pentru că
nu este Dumnezeu în Israel,
trimiți să întrebe pe Baal-Zebub,
dumnezeul Ecronului? Deci nu
vei coborî din patul în care te-ai
7 suit, ci vei muri negreșit»“. Și el
le-a zis: „Ce fel de om era cel
care s-a suit în întâmpinarea
voastră și v-a spus cuvintele a-
8 cestea?“ Și ei i-au zis: „Un om
în *haină de* păr* și încins la coap-
se cu un brâu de piele“. Și el a
zis: „Este Ilie tișbitul“.
9 Și a trimis* la el o căpetenie
peste cincizeci, cu cei cincizeci ai
săi. Și acesta s-a suit la el și, iată,
el ședea pe vârful muntelui. Și i-a
zis: „Om al lui Dumnezeu, împă-
10 ratul a zis: «Coboară!»“ Și Ilie a
răspuns și a zis căpeteniei peste
cincizeci: „Dacă sunt un om al lui
Dumnezeu*, să coboare foc din
ceruri și să te mistuie, pe tine și
pe cei cincizeci ai tăi!“ Și a
coborât foc** din ceruri și i-a
mistuit, pe el și pe cei cincizeci ai
lui.
11 Și din nou a trimis *Ahazia* la
el altă căpetenie peste cincizeci,
cu cei cincizeci ai săi. Și el a
vorbit și i-a zis: „Om al lui Dum-
nezeu, așa zice împăratul: «Gră-
12 bește-te să cobori!»“ Și Ilie a răs-
puns și i-a zis: „Dacă sunt un om
al lui Dumnezeu, să coboare foc
din ceruri și să te mistuie, pe
tine și pe cei cincizeci ai tăi“. Și a
coborât foc de la Dumnezeu din
ceruri și i-a mistuit, pe el și pe
cei cincizeci ai lui.
13 Și din nou a trimis* o căpe-
tenie peste a treia ceată de cinci-
zeci, cu cei cincizeci ai săi. Și a
treia căpetenie peste cincizeci s-a
suit și a venit și a îngenuncheat
înaintea lui Ilie, l-a rugat și i-a zis:
„Om al lui Dumnezeu, să aibă
preț**, te rog, înaintea ochilor tăi
sufletul meu și sufletul acestor
14 cincizeci de robi ai tăi. Iată, a co-
borât foc din ceruri și a mistuit
pe cele două căpetenii dintâi
peste cincizeci, cu cei cincizeci ai
lor, și acum să aibă preț sufletul
15 meu înaintea ochilor tăi“. Și înge-
rul DOMNULUI a zis lui Ilie: „Co-
boară cu el, nu te teme* de el“. Și
s-a ridicat și a coborât cu el la
16 împărat. Și el i-a zis: „Așa zice
DOMNUL: «Pentru că ai trimis soli
să întrebe* pe Baal-Zebub, dum-
nezeul Ecronului (*ca și cum* nu
este Dumnezeu în Israel, ca să în-
trebi cuvântul Lui), pentru aceas-
ta nu vei coborî din patul în care

10 *1 Împ. 18.36 **Iov 1.16. Lc. 9.54.
13 *Is. 1.5. Ier. 5.3. **1 Sam. 26.21 Ps. 72.14.
15 *Is. 51.12. Ier. 1.17. Ezec. 2.6.
16 *Vers. 3.

[a] *Sau* „CARTEA A PATRA A ÎMPĂRAȚILOR“ *(în Septuaginta)* [b] *Domnul mușteloror*

te-ai suit, ci vei muri negreşit»".

17 *Cap. 3.1; 8.16.

17 Şi el a murit după cuvântul
Domnului pe care i-l spusese
Ilie. Şi Ioram[a] a început să
împărăţească în locul lui, în al
doilea an al lui Ioram*, fiul lui
Iosafat, împăratul lui Iuda, pen-
tru că el nu avea fiu.
18 Şi celelalte fapte ale lui Aha-
zia, ce a făcut, nu sunt scrise în
Cartea Cronicilor împăraţilor lui
Israel?

Răpirea lui Ilie la ceruri

1 *Gen. 5.24. Ev. 11.5. **1 Împ. 19.21 †Ios. 4.19.

2 Şi a fost *aşa*: când a vrut
Domnul să-l înalţe* pe Ilie la ce-
ruri într-un vârtej de vânt, Ilie a
plecat cu Elisei** de la Ghilgal†.

2 *Rut 1.15,16. **1 Împ. 12.28; 12.29. †1 Sam. 1.26 Vers. 4,6. Cap. 4.30.

2 Şi Ilie a zis lui Elisei: „Stai aici*,
te rog, pentru că Domnul m-a
trimis la Betel**". Şi Elisei a zis:
„Viu† este Domnul şi viu este
sufletul tău, nu te voi lăsa". Şi

3 *1 Împ. 20.35 Vers. 5,7,15. Cap. 4.1,38; 5.22; 9.1.

3 au coborât la Betel. Şi fiii pro-
feţilor[b]* care erau în Betel au ie-
şit la Elisei şi i-au zis: „Ştii că
Domnul îl va răpi astăzi pe stăpâ-
nul tău de deasupra capului tău?"
Şi el a zis: „Da, ştiu; tăceţi!"

4 *Vers. 2. **Ios. 6.26.

4 Şi Ilie i-a zis: „Elisei, stai aici*,
te rog, pentru că Domnul m-a
trimis la Ierihon**". Şi el a zis:
„Viu este Domnul şi viu este su-
fletul tău, nu te voi lăsa". Şi au

5 *Vers. 3.

5 ajuns la Ierihon. Şi fiii profeţilor
care erau în Ierihon s-au apropiat
de Elisei şi i-au zis: „Ştii că
Domnul îl va răpi* astăzi pe stă-
pânul tău de deasupra capului
tău?" Şi el a zis: „Da, ştiu; tăceţi!"
6 Şi Ilie i-a zis: „Stai aici, te
rog, pentru că Domnul m-a trimis
la Iordan". Şi el a zis: „Viu este
Domnul şi viu este sufletul tău,
nu te voi lăsa".

7 *Vers. 15,16.

7 Şi au mers amândoi. Şi cinci-
zeci* de bărbaţi dintre fiii pro-
feţilor au mers şi au stat în faţă,
deoparte, şi ei amândoi au stat

8 *1 Împ. 19.13; 19.19. **Ex. 14.21. Ios. 3.16. Vers. 14.

8 lângă Iordan. Şi Ilie şi-a luat
mantaua* şi a înfăşurat-o şi a
lovit** apele şi ele s-au despărţit
într-o parte şi într-alta[c]; şi au
trecut amândoi pe uscat.

9 *Num. 11.17. Deut. 21.17.

9 Şi a fost *aşa*: după ce au tre-
cut, Ilie a spus lui Elisei: „Cere
ce să-ţi fac mai înainte de a fi ră-
pit de la tine". Şi Elisei a zis: „Să
fie, te rog, o măsură dublă* a du-

10 *Fap. 1.10.

10 hului tău peste mine!" Şi el a zis:
„Greu lucru ai cerut; dacă mă vei
vedea* când voi fi răpit de la tine,
aşa îţi va fi; iar dacă nu, nu va fi".

11 *Cap. 6.17. Ps. 104.4.

11 Şi a fost *aşa*: pe când mergeau
ei încă şi vorbeau, iată un car* de
foc şi cai de foc; şi i-au despărţit
pe cei doi; şi Ilie s-a suit la ceruri

12 *Cap. 13.14. **Gen. 37.34 Iov 1.20.

12 într-un vârtej de vânt. Şi Elisei l-a
văzut şi a strigat: „Părinte!*
Părinte! Carul lui Israel şi călăreţii
lui!" Şi nu l-a mai văzut. Şi şi-a
apucat** hainele şi le-a sfâşiat în
două bucăţi.
13 Şi a ridicat mantaua lui Ilie
care căzuse de pe el şi s-a întors

14 *Vers. 8.

14 şi a stat pe malul Iordanului. Şi a
luat mantaua lui Ilie care căzuse
de pe el şi a lovit apele şi a zis:
„Unde este Domnul Dumnezeul
lui Ilie?" Şi a lovit* şi el apele şi
ele s-au despărţit într-o parte şi
într-alta[c]. Şi Elisei a trecut.

15 *Vers. 7.

15 Şi fiii profeţilor* care erau în
faţa Ierihonului l-au văzut şi au
zis: „Duhul lui Ilie se odihneşte
peste Elisei". Şi au venit în întâm-
pinarea lui şi s-au plecat până la

16 *1 Împ. 18.12 Ezec. 8.3. Fap. 8.39.

16 pământ înaintea lui. Şi i-au zis:
„Iată acum, cu robii tăi sunt cinci-
zeci de bărbaţi viteji[d]; te rog, să
meargă ei şi să-l caute pe stăpâ-
nul tău; poate Duhul* Domnului
l-a ridicat şi l-a aruncat pe vreun
munte sau în vreo vale". Şi el a

17 *Cap. 8.11.

17 zis: „Nu-i trimiteţi!" Şi au stăru-
it* de el până când el s-a simţit
jenat şi a zis: „Trimiteţi!" Au tri-
mis deci cincizeci de oameni şi
l-au căutat trei zile, dar nu l-au
18 găsit. Şi s-au întors la el (el stătea
acum în Ierihon); şi el le-a zis:
„Nu v-am spus să nu vă duceţi?"

Vindecarea apelor de la Ierihon

19 Şi oamenii cetăţii au zis lui Eli-
sei: „Iată, te rugăm, aşezarea ce-

[a] *Fratele lui Ahazia* [b] *Oameni învăţaţi de profeţi (nu copiii lor)* [c] *Lit.* „aici şi aici" [d] *Lit.* „fii ai puterii"

tății este bună, după cum vede
domnul meu, dar apele sunt rele
20 şi pământul neroditor". Şi el a zis:
„Aduceți-mi un vas nou şi puneți
21 sare în el". Şi i-au adus. Şi a ieşit
la izvorul apelor şi a aruncat*
sarea acolo; şi a spus: „Aşa zice
*D*omnul: «Am vindecat apele a-
cestea; nu va mai fi din ele nici
22 moarte, nici nerodire»". Şi apele
s-au vindecat până în ziua aceas-
ta, după cuvântul lui Elisei, pe
care-l spusese.

21 *Ex. 15.25. Cap. 4.41; 6.6 Ioan 9.6.

Pedepsirea copiilor

23 Şi de acolo s-a suit la Betel.
Şi, pe când se suia pe drum, au
ieşit din cetate nişte băieți mici
şi râdeau* de el şi ziceau: „Su-
ie-te, chelule! Suie-te, chelule!"
24 Şi el s-a întors şi s-a uitat la ei şi
i-a blestemat* în Numele *D*om-
nului. Şi două ursoaice au ieşit
din pădure şi au sfâşiat patruzeci
25 şi doi de băieți dintre ei. Şi de
acolo a mers la muntele Carmel*;
şi de acolo s-a întors în Samaria.

23 *2 Cr. 36.16. Ps. 31.17,18.
24 *Neem. 13.25
25 *1 Împ. 18.19; 18.20. Cap. 4.25.

Ioram, împărat al lui Israel

3 Şi Ioram, fiul lui Ahab, a în-
ceput să împărățească peste Isra-
el în Samaria în anul al optspre-
zecelea* al lui Iosafat, împăratul
lui Iuda; şi a împărățit doispre-
2 zece ani. Şi a făcut rău în ochii
*D*omnului, dar nu ca tatăl său şi
ca mama sa; şi a îndepărtat* stâl-
pul[a] lui Baal, pe care-l făcuse**
3 tatăl său. Totuşi s-a alipit* de pă-
catele lui Ieroboam, fiul lui Ne-
bat, care a făcut** pe Israel să pă-
cătuiască; nu s-a depărtat de ele.
4 Şi Meşa, împăratul Moabului,
era stăpân de oi şi a dat* împă-
ratului lui Israel o sută de mii de
miei şi o sută de mii de berbeci
5 cu lâna[b] *lor*. Şi a fost *aşa*: după
ce a murit* Ahab, împăratul Moa-
bului s-a răsculat împotriva împă-
6 ratului lui Israel. Şi împăratul Io-
ram a ieşit din Samaria în ziua
aceea şi a numărat[c] tot Israelul.
7 Şi a mers şi a trimis la Iosafat,
împăratul lui Iuda, zicând: „Îm-
păratul Moabului s-a răsculat
împotriva mea: vrei să mergi cu
mine la război împotriva Moa-
bului?" Şi el a zis: „Mă voi sui;
eu sunt ca* tine, poporul meu ca
poporul tău, caii mei precum caii
8 tăi". Şi a zis: „Pe ce cale ne vom
sui?" Şi el a zis: „Pe calea pusti-
ului Edomului".
9 Şi împăratul lui Israel* şi îm-
păratul lui Iuda** şi împăratul
Edomului† au pornit şi au făcut
un ocol de şapte zile. Şi nu era
apă pentru tabără[d] şi pentru ani-
10 malele care îi urmau. Şi împăra-
tul lui Israel a zis: „Vai, *D*omnul
a chemat pe aceşti trei împărați
împreună, ca să-i dea în mâna
11 Moabului". Şi Iosafat a zis: „Nu
este aici un profet* al *D*omnului,
ca să întrebăm pe *D*omnul prin
el?" Şi unul dintre slujitorii împă-
ratului lui Israel a răspuns şi a
zis: „Este aici Elisei**, fiul lui
Şafat, care turna† apă pe mâinile
12 lui Ilie". Şi Iosafat a spus: „Cu-
vântul *D*omnului este cu el". Şi
împăratul lui Israel şi Iosafat şi
împăratul Edomului au coborât la
13 el. Şi Elisei a zis împăratului lui
Israel: „Ce am eu *a face* cu tine?
Mergi* la profeții tatălui tău şi la
profeții mamei tale". Şi împăratul
lui Israel i-a zis: „Nu, pentru că
*D*omnul a chemat pe aceşti trei
împărați împreună, ca să-i dea în
14 mâna Moabului". Şi Elisei a zis:
„Viu* este *D*omnul oştirilor, îna-
intea căruia stau, că, dacă n-aş
privi la fața lui Iosafat, împăratul
lui Iuda, nu m-aş uita la tine, nici
15 nu te-aş vedea. Şi acum aduce-
ți-mi un cântăreț* cu harfa".
Şi a fost *aşa*: în timp ce cân-
ta cântărețul din harfă, mâna**
16 *D*omnului a fost peste el. Şi a
zis: „Aşa zice *D*omnul: «Faceți
în valea aceasta groapă* lângă
17 groapă[e]». Pentru că aşa zice
*D*omnul: «Nu veți vedea vânt şi

1 *Cap. 1.17.
2 *Ex. 23.24. Cap. 10.18. **1 Împ. 16.31; 16.32.
3 *1 Împ. 12.28-32 **1 Împ. 14.9; 14.16.
4 *2 Sam. 8.2. Is. 16.1.
5 *Cap. 1.1.
7 *1 Împ. 22.4.
9 *Vers. 1. **Vers. 7. †1 Împ. 22.47
11 *1 Împ. 22.7. **Cap. 2.25. †1 Împ. 19.21 Ioan 13.4,13.
13 *Jud. 10.14. Rut 1.15. 1 Împ. 18.19. Ezec. 14.3.
14 *1 Împ. 17.1. Cap. 5.16.
15 *1 Sam. 10.5; 16.16,23. 1 Cr. 25.1. **Ezec. 1.3; 3.14,22; 8.1.
16 *Cap. 4.3. Ier. 14.3.

[a] *Sau* „statuia" [b] *Sau* „lâna de la o sută de mii ..." [c] *Sau* „a inspectat" [d] *Sau* „oştire" [e] *Sau* „umpleți valea aceasta de gropi (sau şanțuri)"

nu veți vedea ploaie; totuşi va-
lea aceasta se va umple de apă şi
veți bea voi şi turmele voastre şi
18 animalele voastre». Şi aceasta este
puțin în ochii Domnului: El va da
19 în mâna voastră şi pe Moab. Şi
veți bate orice cetate întărită şi ori-
ce cetate aleasă şi veți tăia orice
copac bun şi veți astupa toate iz-
voarele[a] de apă şi veți strica orice
bucată bună *de pământ* cu pietre".

20 *Ex. 29.39; 29.40.

20 Şi a fost *aşa*: dimineața, pe
când se aducea* darul de mân-
care, iată, a venit apă de pe calea
Edomului şi pământul s-a umplut
cu apă.
21 Şi toți moabiții au auzit că îm-
părații se suiseră să lupte împotriva
lor şi au fost adunați toți cei care
puteau să poarte armură, şi mai
22 vârstnici, şi au stat la hotar. Şi s-au
sculat dis-de-dimineață şi soarele
a răsărit peste apă şi moabiții au
văzut apa de cealaltă parte roşie ca
23 sângele. Şi au zis: „Este sânge!
Împărații aceştia sunt nimiciți cu
desăvârşire şi s-au lovit unul pe
altul; şi acum, la pradă, Moabule!"
24 Şi, când au ajuns la tabăra lui
Israel, israeliții s-au ridicat şi au
bătut pe moabiți şi ei au fugit
dinaintea lor; şi au intrat şi au

25 *Is. 16.7,11. Ier. 48.31,36.

25 bătut pe Moab. Şi au dărâmat
cetățile şi a aruncat fiecare om
piatra sa pe orice bucată bună *de
pământ* şi l-au umplut şi au as-
tupat orice izvor[b] de apă şi au tă-
iat orice copac bun, până n-au
lăsat decât pietre[c] în Chir-Ha-
reset*; şi aruncătorii cu praştia
l-au înconjurat şi l-au lovit.
26 Şi împăratul Moabului a vă-
zut că lupta era prea crâncenă
pentru el şi a luat cu sine şapte
sute de bărbați care scoteau săbii-
le, ca să răzbată până la împăratul

27 *Deut. 18.10. Amos 2.1. Mica 6.7.

27 Edomului, dar n-au putut. Şi a luat
pe fiul* său întâi-născut care ur-
ma să împărățească în locul său
şi l-a adus ardere-de-tot pe zid.
Şi a fost mare mânie împotriva
lui Israel; şi au plecat** de la el
şi s-au întors în țara *lor*.

27 **Cap. 8.20.

Untdelemnul văduvei

1 *1 Împ. 20.35 Cap. 2.3. **Lev. 25.39. 1 Sam. 22.2. Neem. 5.5. Mt. 18.25.

4 Şi o femeie dintre soțiile fii-
lor* profeților a strigat către Eli-
sei, spunând: „Robul tău, soțul
meu, a murit şi ştii că robul tău se
temea de Domnul. Şi a venit
creditorul să-mi ia** pe amândoi
2 copiii, ca să fie robi". Şi Elisei i-a
zis: „Ce să fac pentru tine? Spu-
ne-mi, ce ai în casă?" Şi ea a zis:
„Roaba ta n-are nimic în casă,

3 *Cap. 3.16.

3 decât un vas cu untdelemn". Şi
el a zis: „Du-te, împrumută vase
de afară, de la toți vecinii tăi, vase
4 goale; să nu fie* puține. Apoi in-
tră şi închide uşa după tine şi
după fiii tăi şi varsă *untdelemn*
în toate vasele acelea, iar pe cele
umplute pune-le deoparte".
5 Şi ea a plecat de la el şi a
închis uşa după ea şi după fiii ei;
ei îi aduceau *vasele* şi ea turna.
6 Şi a fost *aşa*: după ce au fost
umplute vasele, ea a zis fiului său:
„Mai adu-mi un vas". Şi el i-a zis:
„Nu mai este nici un vas". Şi unt-
delemnul s-a oprit. Şi ea a venit
şi a spus omului lui Dumnezeu.
7 Şi el a zis: „Du-te, vinde untde-
lemnul şi plăteşte-ți datoria; şi din
ce va rămâne, trăieşte tu şi fiii tăi".

Fiul sunamitei

8 *Ios. 19.18.

8 Şi a fost *aşa*: într-una din zi-
le, Elisei a trecut pe la Sunem*,
unde era o femeie cu vază; şi ea a
stăruit de el să mănânce pâine. Şi
a fost *aşa*: ori de câte ori trecea
el, se abătea pe acolo să mănân-
9 ce pâine. Şi ea a zis soțului ei:
„Iată, eu ştiu că omul acesta care
trece în totdeauna pe la noi este
10 un om sfânt al lui Dumnezeu. Să-i
zidim[d], te rog, o cameră mică de
sus şi să-i punem acolo un pat
şi o masă şi un scaun şi un sfeş-
nic. Şi va fi *aşa*: când va veni pe
la noi, se va abate acolo".
11 Şi a fost *aşa*: într-una din zile
a venit pe acolo şi s-a abătut în

[a] *Sau* „fântânile" [b] *Sau* „fântână" [c] *Lit.* „pietrele ei" [d] *Sau* „să-i facem pe zid"

12 *Vers. 29-31. Cap. 5.20; 8.4,5.
16 *Gen. 18.10; 18.14. **Vers. 28.
23 *Num. 10.10; 28.11. 1 Cr. 23.31.
25 *Cap. 2.25.

camera de sus şi s-a culcat acolo.
12 Şi el i-a zis lui Ghehazi*, sluji-
torul său: „Cheamă pe sunamita
aceasta“. Şi a chemat-o şi ea a stat
13 înaintea lui. Şi el i-a zis: „Spune-i:
«Iată, tu ai arătat pentru noi toată
această grijă; ce este de făcut pen-
tru tine? Vrei să se vorbească pen-
tru tine împăratului sau coman-
dantului oştirii?“ Şi ea a zis: „Eu
locuiesc în mijlocul poporului
14 meu“. Şi el a zis: „Ce este de făcut
deci pentru ea?“ Şi Ghehazi a
zis: „Cu adevărat, ea n-are fiu şi
15 soţul ei este bătrân“. Şi *Elisei* a
zis: „Cheam-o!“ Şi el a chemat-o şi
16 ea a stat la uşă. Şi el *i*-a zis: „La
anul*, chiar pe timpul acesta[a],
vei îmbrăţişa un fiu“. Şi ea a zis:
„Nu, domnul meu, om al lui Dum-
nezeu! Nu amăgi** pe[b] roaba ta“.
17 Şi femeia a rămas însărcina-
tă şi a născut un fiu chiar pe tim-
pul acela, în anul următor, cum îi
spusese Elisei.
18 Şi copilul s-a făcut mare. Şi a
fost *aşa*: într-o zi a ieşit la tatăl
19 său la secerători. Şi a zis tatălui
său: „Capul meu, capul meu!“ Şi
el a zis slujitorului său: „Du-l la
20 mama lui!“ Şi el l-a luat şi l-a dus
la mama lui; şi a şezut pe genun-
chii ei până la amiază şi a murit.
21 Şi ea s-a suit şi l-a culcat pe pa-
tul omului lui Dumnezeu şi a în-
22 chis uşa după el şi a ieşit. Şi a che-
mat la ea pe soţul ei şi a zis: „Tri-
mite-mi, te rog, pe unul dintre slu-
jitori şi una din măgăriţe şi voi a-
lerga la omul lui Dumnezeu şi mă
23 voi întoarce“. Şi el a zis: „Pentru
ce te duci astăzi la el? Nu este nici
lună nouă*, nici sabat“. Şi ea a zis
numai atât: „Bine[c]!“
24 Şi a înşeuat măgăriţa şi a zis
slujitorului ei: „Mână şi mergi îna-
inte; să nu încetineşti din călărit
pentru mine, până nu-ţi voi zice“.
25 Şi a mers şi a ajuns la omul lui
Dumnezeu pe muntele Carmel*.
Şi a fost *aşa*: cum a văzut-o
omul lui Dumnezeu de departe,
a zis lui Ghehazi, slujitorul său:
26 „Iată sunamita aceea! Acum, te
rog, aleargă în întâmpinarea ei şi
spune-i: «Eşti bine[c]? Este bine
soţul tău? Este bine copilul?»“ Şi
ea a zis: „Este bine!“
27 Şi ea a venit la omul lui Dum-
nezeu, pe munte, şi i-a cuprins pi-
cioarele; şi Ghehazi s-a apropiat
ca s-o îndepărteze, dar omul lui
Dumnezeu a zis: „Las-o, pentru
că sufletul ei este amărât în ea şi
Domnul mi-a ascuns şi nu mi-a
28 spus“. Şi ea a zis: „Am cerut eu
un fiu de la domnul meu? N-am
29 zis* eu: «Nu mă amăgi»?“ Şi el a
zis lui Ghehazi: „Încinge-ţi* coap-
sele şi ia toiagul meu în mâna
ta şi mergi pe drumul tău. Dacă
te vei întâlni cu vreun om, să
nu-i urezi** de bine, iar dacă-ţi
va ura de bine, să nu-i răspunzi;
şi pune toiagul† meu pe faţa copi-
30 lului“. Şi mama copilului a zis:
„Viu* este *Domnul* şi viu este
sufletul tău, nu te voi lăsa**“. Şi
el[d] s-a ridicat şi a urmat-o.
31 Şi Ghehazi a trecut înaintea
lor şi a pus toiagul pe faţa copi-
lului, dar n-a fost nici glas, nici
luare-aminte. Şi s-a întors în în-
tâmpinarea lui Elisei şi i-a spus,
zicând: „Nu s-a trezit* copilul“.
32 Şi Elisei a intrat în casă şi, iată,
copilul era mort, întins pe patul
33 său. Şi a intrat* şi a închis uşa
după ei amândoi şi s-a rugat**
34 *Domnului*. Şi s-a suit şi s-a culcat
peste copil şi şi-a pus gura pe gu-
ra lui şi ochii pe ochii lui şi mâi-
nile pe mâinile lui şi s-a plecat*
peste copil; şi carnea copilului s-a
35 încălzit. Şi s-a întors şi a umblat
prin casă, când încoace, când în-
colo, şi s-a suit şi s-a plecat peste
el. Şi copilul a strănutat de şapte
ori şi copilul şi-a deschis* ochii.
36 Şi *Elisei* a chemat pe Ghehazi
şi *i*-a zis: „Cheam-o pe sunamita
aceasta“. Şi el a chemat-o; şi ea a

28 *Vers. 16.
29 *1 Împ. 18.46 Cap. 9.1. **Lc. 10.4. †Ex. 7.19; 14.16. Cap. 2.8,14. Fap. 19.12.
30 *Cap. 2.2. **Cap. 2.4.
31 *Ioan 11.11.
33 *Vers. 4. Mt. 6.6. Lc. 8.5. **1 Împ. 17.20
34 *1 Împ. 17.21 Fap. 20.10.
35 *Cap. 8.1,5.

[a] *Sau* „la timpul hotărât“ [b] *Sau* „Nu spune ceva zadarnic către“ [c] *Lit.* „Pace“ [d] *Elisei*

venit la el. Şi el a zis: „Ia-ţi fiul!“

37 *1 Împ. 17.23 Ev. 11.35.

37 Şi ea a venit şi a căzut la picioa-
rele lui şi s-a plecat până la pă-
mânt; şi şi-a luat* fiul şi a ieşit.

Moartea în oală

38 *Cap. 2.1. **Cap. 8.1. †Cap. 2.3. ††Lc. 10.39. Fap. 22.3. *†Ezec. 11.3; 11.7,11; 24.3.

38 Şi Elisei s-a întors la Ghilgal*.
Şi era foamete** în ţară; şi fiii†
profeţilor şedeau†† înaintea lui.
Şi el a zis slujitorului[a] său: „Pune*†
oala cea mare şi fierbe mâncare
pentru fiii profeţilor“.
39 Şi a ieşit unul la câmp să cu-
leagă verdeţuri şi a găsit o viţă
sălbatică şi a strâns de pe ea co-
locinţi sălbatici şi şi-a umplut
poala *hainei* şi a venit şi i-a tă-
iat în oala de mâncare: pentru că

40 *Ex. 10.17.

40 nu-i cunoşteau. Şi au turnat oa-
menilor să mănânce. Şi a fost *aşa*:
cum au mâncat din mâncare, au
strigat şi au zis: „Om al lui Dum-
nezeu, este moarte* în oală!“ Şi
nu puteau să mănânce din ea.

41 *Ex. 15.25. Cap. 2.21. Ioan 9.6.

41 Şi el a zis: „Aduceţi făină“. Şi a
aruncat-o* în oală şi a zis: „Tur-
naţi poporului să mănânce“. Şi nu
era nimic rău în oală.

Cele douăzeci de pâini de orz

42 *1 Sam. 9.4. **1 Sam. 9.7. 1 Cor. 9.11. Gal. 6.6.

42 Şi a venit un om de la Baal-
Şalişa* şi a adus** omului lui
Dumnezeu pâine din cele dintâi
roade, douăzeci de pâini de orz şi
spice proaspete de grâu în sacul
său. Şi a zis: „Dă poporului să mă-

43 *Lc. 9.13. Ioan 6.9. **Lc. 9.17. Ioan 6.11.

43 nânce“. Şi slujitorul său a zis:
„Cum* să pun aceasta înaintea
a o sută de oameni?“ Şi el a zis:
„Dă poporului să mănânce, pen-
tru că aşa zice DOMNUL: «Vor mân-

44 *Mt. 14.20; 15.37. Ioan 6.13.

44 ca** şi va mai rămâne»“. Şi a
pus înaintea lor şi au mâncat şi au
lăsat o rămăşiţă*, după cuvântul
DOMNULUI.

Naaman vindecat de lepră

1 *Lc. 4.27. **Ex. 11.3.

5 Şi Naaman*, căpetenia oştirii
împăratului Siriei[b], era un om
mare** înaintea stăpânului său şi
mult onorat, pentru că prin el dă-
duse DOMNUL eliberare Siriei[b]; şi
el era un bărbat puternic şi viteaz,
un lepros.

2 *Cap. 6.23; 13.20.

2 Şi sirienii[c] ieşiseră în cete* şi
luaseră captivă o copilă mică din
ţara lui Israel; şi ea era înaintea[d]
3 soţiei lui Naaman. Şi ea a zis stă-
pânei sale: „Dacă ar fi stăpânul
meu înaintea profetului din Sa-
maria, atunci el l-ar vindeca[e] de
lepra sa!“
4 Şi cineva a mers şi a spus stă-
pânului său, zicând: „Aşa şi aşa
a zis copila care este din ţara lui
5 Israel“. Şi împăratul Siriei[b] a zis:

5 *1 Sam. 9.8. Cap. 4.42; 8.8,9. **Jud. 14.12. Cap. 5.22,23.

„Du-te şi eu voi trimite o scrisoare
împăratului lui Israel“. Şi el a ple-
cat şi a luat* în mâna lui zece ta-
lanţi de argint şi şase mii de bucăţi
de aur[f] şi zece schimburi** de
6 haine. Şi a dus scrisoarea împă-
ratului lui Israel, zicând: „Şi acum,
îndată ce va ajunge această scri-
soare la tine, iată, am trimis pe
slujitorul meu Naaman la tine, să-l
vindeci de lepra lui“.

7 *Gen. 37.29. **Gen. 30.2. Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. †1 Împ. 20.7. Lc. 11.54.

7 Şi a fost *aşa*: cum a citit împă-
ratul lui Israel scrisoarea, şi-a sfâ-
şiat* hainele şi a zis: „Sunt** eu
Dumnezeu, ca să omor sau să în-
viez, de trimite acesta la mine să
vindec un om de lepra lui? Luaţi
seama† deci, vă rog, şi vedeţi cum
caută pricină împotriva mea“.

8 *1 Împ. 12.22

8 Şi a fost *aşa*: când a auzit
Elisei, omul* lui Dumnezeu, că
împăratul lui Israel şi-a sfâşiat
hainele, a trimis la împărat, zi-
când: „Pentru ce ţi-ai sfâşiat
hainele? Să vină el acum la mine
şi va cunoaşte că este un profet
9 în Israel“. Şi Naaman a venit cu
caii săi şi cu carul său şi a stat

10 *Ioan 9.7.

10 la uşa casei lui Elisei. Şi Elisei
a trimis la el un sol, zicând:
„Mergi şi spală-te[g]* de şapte ori în
Iordan, şi carnea ta îşi va reveni şi
vei fi curat“.
11 Şi Naaman s-a mâniat şi a ple-
cat şi a spus: „Iată, eu ziceam: Va
ieşi negreşit la mine şi va sta în
picioare şi va chema Numele
DOMNULUI Dumnezeului său şi îşi
va legăna mâna asupra locului şi
12 va vindeca pe cel lepros. Nu sunt

[a] *Lit.* „tânărului“ [b] *Ebr.* „Aramului“ [c] *Ebr.* „arameii“ [d] *Îi slujea* [e] *Sau* „l-ar elibera“ [f] *Aproximativ 340 kg de argint şi 70 kg de aur* [g] *Sau* „scaldă-te“

12 *Pr. 14.17; 16.32; 19.11.

Abana[a] şi Parpar, râurile Da-
masculului, mai bune decât toate
apele lui Israel? Nu aş putea să mă
spăl în ele şi să fiu curat?“
Şi s-a întors şi a plecat cu mânie*.

13 *1 Sam. 28.23 **Cap. 2.12; 6.21; 8.9.

13 Şi slujitorii* săi s-au apropiat
şi i-au vorbit şi au zis: „Părinte**,
dacă ţi-ar fi zis profetul *să faci*
vreun lucru mare, nu l-ai fi făcut?
Cu cât mai mult când îţi spune:

14 *Vers. 10. Iov 33.25. **Lc. 4.27; 5.13.

14 «Spală-te şi fii curat»?“ Şi a co-
borât şi s-a scufundat de şapte ori
în Iordan, după cuvântul omului lui
Dumnezeu. Şi carnea* lui s-a făcut
din nou cum este carnea unui copil
mic, şi el a fost curat**.

15 *Ios. 2.11. 1 Sam. 17.46; 17.47. Vers. 8. Dan. 2.47; 3.29; 6.26,27 **Gen. 33.11 1 Sam. 25.27.

15 Şi s-a întors la omul lui Dum-
nezeu, el şi toată suita lui, şi a
venit şi a stat înaintea lui şi a
spus: „Iată, acum cunosc* că nu
este Dumnezeu pe tot pământul,
decât în Israel; şi acum primeş-
te**, te rog, un dar[b] de la robul

16 *Cap. 3.14. **Gen. 14.23 Vers. 20,26. Mt. 10.8. Fap. 8.18,20.

16 tău“. Şi el a zis: „Viu* este *D*om-
nul înaintea căruia stau, că nu voi
primi**!“ Şi a stăruit de el să-l
17 ia, dar el a refuzat. Şi Naaman
a zis: „Dacă nu, te rog, să se dea
robului tău din pământul acesta
cât pot duce doi catâri; pentru
că robul tău nu va mai aduce de
acum ardere-de-tot şi jertfă altor

18 *Cap. 7.2,17.

18 dumnezei, ci *D*omnului. În lucrul
acesta să ierte *D*omnul pe robul
tău: când stăpânul meu intră în
casa lui Rimon[c], ca să se închi-
ne[d] acolo, şi se sprijină* de mâna
mea, mă închin şi eu în casa lui
Rimon: *D*omnul să ierte pe robul
tău, te rog, în lucrul acesta, când
mă închin eu însumi în casa lui
19 Rimon“. Şi el i-a zis: „Mergi în
pace“. Şi a plecat de la el o bu-
cată de drum.

Ghehazi lovit cu lepră

20 *Cap. 4.12; 8.4,5.

20 Şi Ghehazi*, slujitorul lui Eli-
sei, omul lui Dumnezeu, a zis:
„Iată, stăpânul meu a cruţat pe Na-
aman sirianul şi n-a luat din mâi-
nile lui ce a adus; viu este *D*om-
nul, voi alerga după el şi voi lua
21 ceva de la el“. Şi Ghehazi a aler-
gat după Naaman. Şi, când l-a vă-
zut Naaman alergând după el, a
sărit din car în întâmpinarea lui

22 *Cap. 4.26.

22 şi a zis: „Pace?“ Şi el a zis: „Pa-
ce!* Stăpânul meu m-a trimis, zi-
când: «Iată, au venit la mine toc-
mai acum, din ţinutul muntos al
lui Efraim, doi tineri dintre fiii
profeţilor; dă-le, te rog, un talant
de argint şi două schimburi de
23 haine»“. Şi Naaman a zis: „Învo-
ieşte-te să iei doi talanţi“. Şi a
stăruit de el şi a legat doi talanţi
de argint în doi saci cu două
schimburi de haine şi le-a pus pe
doi dintre slujitorii[e] săi şi le-au
24 purtat înaintea lui. Şi, când a venit
la deal, le-a luat din mâna lor şi le-a
strâns în casă; şi a dat drumul oa-
25 menilor şi ei au plecat. Şi a intrat
şi a stat înaintea stăpânului său.
Şi Elisei i-a zis: „Dincotro,
Ghehazi?“ Şi el a zis: „Robul tău

26 *Ecl. 3.1,6.

26 n-a fost nicăieri“. Şi *Elisei* i-a
zis: „N-a mers inima mea cu tine
când s-a întors omul din carul
său în întâmpinarea ta? Este
timp* de luat argint şi de primit
haine, şi măslini şi vii, şi oi şi

27 *1 Tim. 6.10 **Ex. 4.10. Num. 12.10. Cap. 15.5.

27 boi, şi robi şi roabe? Lepra lui
Naaman se va lipi* de tine şi de
sămânţa ta pentru totdeauna“.
Şi a ieşit dinaintea lui lepros**,
alb ca zăpada.

Minunea cu fierul făcut să plutească

1 *Cap. 4.38.

6 Şi fiii* profeţilor au spus lui
Elisei: „Iată acum, locul în care
stăm înaintea ta este prea strâmt
2 pentru noi. Să mergem, te rog, la
Iordan şi să luăm de acolo fieca-
re câte un trunchi *de copac* şi să
ne facem acolo un loc unde să

3 *Cap. 5.23.

3 locuim“. Şi el a zis: „Duceţi-vă“. Şi
unul a zis: „Acceptă*, te rog, să
mergi cu robii tăi“. Şi el a zis:
4 „Voi merge“. Şi a mers cu ei.
Şi au venit la Iordan şi au tă-

5 *Ex. 22.14.

5 iat copaci[f]. Şi a fost *aşa*: în timp
ce unul dobora un trunchi, a căzut
fierul în apă; şi a strigat şi a zis:
„Vai, domnul meu, şi era împru-
6 mutat!*“ Şi omul lui Dumnezeu

[a] *Sau* „Amana“ [b] *Lit.* „o binecuvântare“ [c] *Idol sirian* [d] *Sau* „să se plece“ [e] *Lit.* „tinerii“ [f] *Lit.* „copacii“

6 *Ex. 15.25. Cap. 2.21; 4.41.

a zis: „Unde a căzut?“ Şi i-a arătat
locul. Şi el a tăiat un lemn* şi l-a
aruncat acolo şi a făcut fierul să plu-
7 tească. Şi a zis: „Ia-ţi-l“. Şi acela
şi-a întins mâna şi l-a luat.

Orbirea sirienilor

8 *Cap. 8.28; 8.29.

8 Şi împăratul* Siriei[a] făcea răz-
boi împotriva lui Israel şi s-a sfă-
tuit cu slujitorii săi, zicând: „În cu-
tare şi în cutare loc va fi tabăra
9 mea“. Şi omul lui Dumnezeu a tri-
mis la împăratul lui Israel, zicând:
„Păzeşte-te să nu treci prin locul
acela, pentru că sirienii[b] au coborât
10 acolo“. Şi împăratul lui Israel a
trimis la locul despre care-i spuse-
se omul lui Dumnezeu şi-l înştiin-
ţase şi a stat păzit acolo, nu o dată,
11 nici de două ori. Şi inima împă-
ratului Siriei[a] s-a tulburat de lucrul
acesta şi a chemat pe slujitorii săi
şi le-a zis: „Nu-mi veţi arăta cine
dintre noi este pentru împăratul lui
12 Israel?“ Şi unul dintre slujitorii lui
a zis: „Nimeni, domnul meu, împă-
rate, dar profetul Elisei, care este
în Israel, spune împăratului lui
Israel cuvintele pe care le rosteşti

13 *Gen. 37.17.

13 tu în camera ta de dormit“. Şi el a
zis: „Duceţi-vă şi vedeţi unde este
şi voi trimite să-l prindă“. Şi i s-a
14 spus, zicând: „Iată, este în
Dotan*“. Şi a trimis acolo cai şi
care şi oştire mare şi au venit
noaptea şi au înconjurat cetatea.
15 Şi slujitorul omului lui Dum-
nezeu s-a sculat dis-de-dimineaţă
şi a ieşit şi, iată, o oştire înconju-
rase cetatea cu cai şi cu care. Şi
slujitorul său i-a zis: „Vai, domnul

16 *Ex. 14.13. 1 Împ. 17.13. **2 Cr. 32.7. Ps. 55.18. Rom. 8.31.

16 meu, ce vom face?“ Şi el a zis:
„Nu te teme*, pentru că mai
mulţi** sunt cei care sunt cu noi
17 decât cei care sunt cu ei“. Şi
Elisei s-a rugat şi a zis: „*Doamne*,
deschide-i, Te rog, ochii, ca să va-
dă“. Şi *Domnul* a deschis* ochii
tânărului şi el a văzut şi, iată,
muntele era plin de cai** şi de
care de foc împrejurul lui Elisei.

17 *Num. 22.31. Lc. 24.31. **Cap. 2.11. Ps. 34.7; 68.17 Zah. 1.8; 6.1-7.

18 Şi au coborât la el; şi Elisei
s-a rugat *Domnului* şi a zis: „Lo-
veşte, Te rog, naţiunea aceasta cu
orbire“. Şi i-a lovit cu orbire*,

18 *Gen. 19.11. Fap. 13.11.

19 după cuvântul lui Elisei. Şi Elisei
le-a zis: „Nu este aceasta calea,
nici aceasta cetatea. Urmaţi-mă, şi
vă voi duce la omul pe care-l că-
20 utaţi“. Şi i-a dus în Samaria. Şi a
fost *aşa*: când au intrat în Sama-
ria, Elisei a zis: „*Doamne*, des-
chide ochii acestora, ca să vadă“.
Şi *Domnul* le-a deschis ochii şi
au văzut şi, iată, erau în mijlo-
21 cul Samariei. Şi, când i-a văzut
împăratul lui Israel, a zis lui Eli-
sei: „Să lovesc, să lovesc, pă-
22 rinte*?“ Şi el a zis: „Să nu loveşti:
vrei să loveşti pe aceia pe
care i-ai luat captivi cu sabia ta şi
cu arcul tău? Pune-le pâine* şi
apă înainte; şi să mănânce şi să
bea şi să meargă la stăpânul lor“.

21 *Cap. 2.12; 5.13; 8.9.

22 *Rom. 12.20.

23 Şi le-a făcut un ospăţ mare şi au
mâncat şi au băut; şi le-a dat dru-
mul şi ei au mers la stăpânul lor.
Şi cetele* Siriei[a] n-au mai venit în
ţara lui Israel.

23 *Cap. 5.2. Vers. 8,9.

Foamete în asedierea Samariei

24 Şi a fost *aşa*: după aceasta,
Ben-Hadad*, împăratul Siriei[a],
şi-a adunat toată oştirea[c] şi s-a
25 suit şi a asediat Samaria. Şi era
foamete* mare în Samaria; şi, iată,
au asediat-o, până s-a vândut un
cap de măgar cu optzeci de arginţi[d]
şi un sfert de cab[e] de găinaţ de
26 porumbel cu cinci arginţi[d]. Şi a
fost *aşa*: pe când trecea împăratul
lui Israel pe zid, o femeie a strigat
la el, zicând: „Salvează-mă, domnul
27 meu, împărate!“ Şi el a zis: „Dacă
Domnul nu te salvează, cum să te
salvez eu? *Cu rodul* de la arie, ori
28 de la teasc?“ Şi împăratul i-a zis:
„Ce ai?“ Şi ea a zis: „Femeia aceas-
ta mi-a zis: Dă pe fiul tău să-l mân-
căm astăzi şi mâine îl vom mânca
29 pe fiul meu“. Şi noi am fiert pe fiul*
meu şi l-am mâncat. Şi a doua zi
i-am zis: Dă pe fiul tău să-l mân-
căm! Dar ea a ascuns pe fiul ei“.
30 Şi a fost *aşa*: când a auzit îm-
păratul cuvintele femeii acesteia,

24 *1 Împ. 20.1.

25 *Cap. 4.38; 8.1.

29 *Lev. 26.29. Deut. 28.53; 28.57. Plân. 4.10.

[a] *Ebr.* „Aram“ [b] *Aramei* [c] *Sau* „tabăra“ [d] *Sau* „sicli de argint“ [e] *Aproximativ 300 de grame*

30 *1 Împ. 21.27
31 *Rut 1.17. 1 Împ. 19.2.
32 *Ezec. 8.1; 14.1; 20.1. **Lc. 13.32. †1 Împ. 18.4; 18.13,14; 21.10,13.
33 *Iov 2.9.

şi-a sfâşiat* hainele; şi trecea pe
zid şi poporul privea şi, iată, un
sac era pe dinăuntru, pe carnea lui.
31 Şi a zis: „Aşa* să-mi facă Dum-
nezeu şi încă mai mult, dacă va
rămâne pe el astăzi capul lui Eli-
sei, fiul lui Şafat!“
32 Şi Elisei şedea în casa lui şi
bătrânii şedeau* cu el. Şi *împă-
ratul* a trimis un om înaintea sa.
Mai înainte de a veni la el solul,
Elisei a zis bătrânilor: „Vedeţi**
cum acest fiu de ucigaş† a trimis
să-mi ia capul? Vedeţi, când va
veni solul, închideţi uşa şi opri-
ţi-l cu uşa. Nu este sunetul pi-
cioarelor stăpânului său înapoia
33 sa?“ Şi, pe când încă vorbea cu
ei, iată, solul a coborât la el. Şi
împăratul a zis: „Iată, de la Dom-
nul este răul acesta; de ce să mai
aştept* pe Domnul?“

Elisei anunţă ieftinirea grâului în Samaria

1 *Vers. 18,19.
2 *Cap. 5.18. Vers. 17,19,20 **Gen. 7.11. Mal. 3.10.
3 *Lev. 13.45; 13.46. Num. 5.2-4; 12.10-14.
4 *Cap. 6.24.

7 Şi Elisei a zis: „Ascultaţi cu-
vântul Domnului. Aşa zice Domnul:
„Mâine*, pe timpul acesta, la
poarta Samariei, măsura de floare
a făinii se va vinde cu un siclu şi
două măsuri de orz cu un siclu“.
2 Şi căpetenia*, pe mâna căruia se
rezema împăratul, a răspuns omu-
lui lui Dumnezeu şi a zis: „Iată,
dacă** ar face Domnul ferestre în
ceruri, ar putea fi lucrul acesta?“
Şi el a zis: „Iată, vei vedea cu ochii
tăi, dar nu vei mânca din ea“.
3 Şi erau patru oameni leproşi*
la intrarea porţii. Şi au zis unul
către altul: „De ce şedem aici până
4 vom muri? Dacă vom zice: «Să
intrăm în cetate!», foametea este
în cetate şi vom muri acolo; iar
dacă vom şedea aici, vom muri.
Şi acum veniţi să ne aruncăm în
tabăra* sirienilor[a]: dacă ne vor
lăsa vii, vom trăi; şi dacă ne vor
omorî, vom muri“.
5 Şi s-au ridicat în amurg, ca să
meargă la tabăra sirienilor[a]; şi au
venit la marginea taberei sirieni-
lor[a]; şi, iată, nu era nici un om
6 acolo. Pentru că Domnul făcuse
să se audă în tabăra sirienilor[a] un
vuiet* de care, un tropot de cai
şi zarvă de oştire mare; şi au zis
unul către altul: „Iată, împăratul
lui Israel a tocmit pe împăraţii
hetiţilor** şi pe împăraţii egip-
tenilor ca să vină asupra noastră“.
7 Şi s-au ridicat* şi au fugit în a-
murg şi şi-au lăsat corturile lor şi
caii lor şi măgarii lor, tabăra, cum
era, şi au fugit ca să-şi salveze viaţa.
8 Şi aceşti leproşi au venit la
marginea taberei; şi au intrat în-
tr-un cort şi au mâncat şi au băut
şi au luat de acolo argint şi aur şi
haine şi au mers şi le-au ascuns.
Şi s-au întors şi au intrat în alt
cort şi au luat de acolo şi au mers
9 şi au ascuns. Şi au zis unul către
altul: „Nu facem bine; ziua aceas-
ta este o zi de veste bună şi noi
tăcem: dacă vom zăbovi până la
lumina dimineţii, ne va ajunge
pedeapsa; şi acum veniţi să mer-
gem şi să spunem casei împăratu-
10 lui“. Şi au venit şi au strigat către
portarii cetăţii şi le-au spus, zi-
când: „Am venit la tabăra sirieni-
lor[a] şi, iată, nu era nimeni acolo, nici
glas de om, ci caii legaţi, şi măga-
11 rii legaţi, şi corturile cum erau“. Şi
portarii au strigat şi au dat de ştire
înăuntrul casei împăratului.
12 Şi împăratul s-a trezit noap-
tea şi a zis slujitorilor săi: „Să vă
spun ce ne-au făcut sirienii[a]. Ei
ştiu că suntem flămânzi* şi au ieşit
din tabără ca să se ascundă în câmp,
zicând: «Când vor ieşi din cetate,
îi vom prinde de vii şi vom intra în
13 cetate»“. Şi unul dintre slujitorii lui
a răspuns şi a zis: „Să ia cineva, te
rog, cinci din caii rămaşi, care au
rămas în *cetate* (iată, ei sunt ca toată
mulţimea lui Israel care a rămas în
ea: iată, sunt ca toată mulţimea lui
Israel care a pierit) şi să-i trimitem
14 şi să vedem“. Şi au luat două care
cu caii lor şi împăratul a trimis după
tabăra sirienilor[a], zicând: „Duce-
15 ţi-vă şi vedeţi“. Şi s-au dus pe

6 *2 Sam. 5.24 Cap. 19.7. Iov 15.21. **1 Împ. 10.29
7 *Ps. 48.4-6. Pr. 28.1.
12 *Cap. 6.24-29

[a] *Aramei*

urma lor până la Iordan şi, iată,
tot drumul era plin de hainele şi
de lucrurile pe care le aruncaseră
sirienii[a] în graba lor. Şi solii s-au
întors şi au spus împăratului.

16 *Vers. 1.

16 Şi poporul a ieşit şi a prădat
tabăra sirienilor[a]; şi măsura de
floare a făinii s-a vândut cu un si-
clu şi două măsuri de orz cu un si-
clu, după cuvântul* Domnului.

17 *Cap. 6.32. Vers. 2.

17 Şi împăratul a pus mai-mare
peste poartă pe căpetenia pe mâ-
na căruia se rezema şi poporul
l-a călcat în picioare la poartă şi
a murit, după cum spusese* omul
lui Dumnezeu, cum a zis când

18 *Vers. 1.

18 coborâse împăratul la el. Şi a fost
aşa cum vorbise* omul lui Dum-
nezeu către împărat, zicând: „Două
măsuri de orz se vor vinde cu un
siclu şi măsura de floare a făinii
cu un siclu, mâine, pe timpul a-
19 cesta, la poarta Samariei“. Şi căpe-
tenia aceea răspunsese omului lui
Dumnezeu şi zisese: „Iată, dacă va
face Domnul ferestre în ceruri, ar
putea fi lucrul acesta?“ Şi el a zis:
„Iată, vei vedea cu ochii tăi, dar nu
20 vei mânca din ea“. Şi aşa i s-a întâm-
plat, pentru că l-a călcat poporul în
picioare la poartă şi a murit.

Sunamita ajutată de Elisei

1 *Cap. 4.18; 4.31-35. **Ps. 105.16. Hag. 1.11. †2 Sam. 21.1 1 Împ. 18.2. Cap. 4.38; 6.25.

8 Şi Elisei vorbise femeii pe al
cărei copil* îl înviase, zicând:
„Ridică-te şi pleacă, tu şi casa ta,
şi locuieşte temporar unde vei pu-
tea locui, pentru că Domnul a che-
mat** o foamete† şi ea va şi veni
2 asupra ţării şapte ani“. Şi femeia
s-a ridicat şi a făcut după cuvântul
omului lui Dumnezeu şi a plecat, ea
şi casa ei, şi a locuit temporar şap-
te ani în ţara filistenilor.
3 Şi a fost *aşa*: la sfârşitul celor
şapte ani, femeia s-a întors din ţara
filistenilor şi a ieşit să strige către
împărat pentru casa ei şi pentru

4 *Cap. 4.12; 5.20-27.
5 *Cap. 4.35.

4 ogorul ei. Şi împăratul vorbea cu
Ghehazi*, slujitorul omului lui
Dumnezeu, zicând: „Spune-mi, te
rog, toate lucrurile cele mari pe care
5 le-a făcut Elisei“. Şi a fost *aşa*: pe
când istorisea el împăratului cum
înviase* pe un mort, iată, femeia
pe al cărei fiu îl înviase a strigat
către împărat pentru casa ei şi
pentru ogorul ei. Şi Ghehazi a zis:
„Domnul meu, împărate, aceasta este
femeia şi acesta este fiul ei pe care
6 l-a înviat Elisei“. Şi împăratul a
întrebat pe femeie şi ea i-a istorisit.
Şi împăratul i-a numit un famen,
zicând: „Întoarce-i tot ce era al ei
şi tot venitul ogorului ei, din ziua
în care a părăsit ţara până acum“.

Hazael, împărat al Siriei

7 *1 Împ. 11.24 **Cap. 6.24. †Cap. 5.20.

7 Şi Elisei a venit la Damasc*.
Şi Ben-Hadad**, împăratul Siri-
ei[b], era bolnav. Şi i s-a spus, zi-
când: „Omul† lui Dumnezeu a ve-

8 *1 Împ. 19.15 **1 Sam. 9.7 1 Împ. 14.3. Cap. 5.5. †Cap. 1.2.

8 nit aici“. Şi împăratul a zis lui Ha-
zael*: „Ia un dar** în mâna ta şi
mergi în întâmpinarea omului lui
Dumnezeu şi întreabă† prin el pe
Domnul, zicând: «Mă voi ridica
din boala aceasta?»“
9 Şi Hazael a mers în întâmpina-
rea lui şi a luat în mâna sa un dar
din orice lucru bun al Damascului,
o încărcătură de patruzeci de
cămile; şi a venit şi a stat înaintea
lui şi a zis: „Fiul tău, Ben-Hadad,
împăratul Siriei[b], m-a trimis la ti-
ne, zicând: Mă voi ridica din boa-

10 *Vers. 15.

10 la aceasta?“ Şi Elisei i-a zis: „Mergi
şi spune-i: «Cu adevărat te vei ri-
dica!» Dar Domnul mi-a arătat

11 *Lc. 19.41.

11 că va muri* negreşit“. Şi şi-a în-
dreptat faţa spre el şi s-a uitat ţin-
tă *la el* până s-a simţit jenat; şi

12 *Cap. 10.32; 12.17; 13.3,7 Amos 1.3,4. **Cap. 15.16 Osea 13.16. Amos 1.13. Naum 3.10.

12 omul lui Dumnezeu a plâns*. Şi
Hazael a zis: „De ce plânge domnul
meu?“ Şi el a zis: „Pentru că
ştiu răul* pe care-l vei face fiilor
lui Israel: vei pune foc întăriturilor
lor şi vei ucide pe tinerii lor cu sa-
bia şi vei strivi** pe pruncii lor şi
vei spinteca pe femeile lor însărci-

13 *1 Sam. 17.43 2 Sam. 9.8. **1 Împ.19.15

13 nate“. Şi Hazael a zis: „Dar ce este
robul* tău, câine, ca să facă acest
lucru mare?“ Şi Elisei a zis: „Dom-
nul mi-a arătat** că vei fi împă-
14 rat peste Siria[b]“. Şi el a plecat de
la Elisei şi a venit la stăpânul său,

[a] *Aramei* [b] *Ebr.* „Aram“

care i-a zis: „Ce ţi-a spus Elisei?“
Şi el a zis: „Mi-a spus: Cu adevărat
15 te vei ridica“. Şi a fost *aşa*: a doua
zi a luat învelitoarea, a înmuiat-o
în apă şi a întins-o peste faţa lui
şi a murit; şi Hazael a împărăţit în
locul său.

Ioram, împărat al lui Iuda

16 Şi în anul al cincilea al lui Io-
ram*, fiul lui Ahab, împăratul
lui Israel, şi pe când împărăţea
Iosafat peste Iuda, a început să
împărăţească Ioram**, fiul lui
17 Iosafat, împăratul lui Iuda. El era
în vârstă de treizeci şi doi* de ani
când a început să împărăţească
şi a împărăţit opt ani la Ierusalim.
18 Şi a umblat în calea împăraţilor
lui Israel, cum făcuse casa lui
Ahab, pentru că fiica* lui Ahab îi
era soţie; şi a făcut rău în ochii
19 Domnului. Dar Domnul n-a vrut
să nimicească pe Iuda, pentru
David, robul Său, după cum
îi zisese* că-i va da o lumină,
lui şi fiilor lui, în toate zilele.
20 În zilele lui, Edomul* s-a rupt
de sub mâna lui Iuda şi şi-au
21 pus** un împărat peste ei. Şi
Ioram a trecut la Ţair, şi toate
carele cu el; şi s-a ridicat noap-
tea şi i-a bătut pe edomiţii care-l
înconjuraseră şi pe căpeteniile
carelor; şi poporul a fugit la cor-
22 turile lui. Şi Edomul s-a rupt de
sub mâna lui Iuda până în ziua
aceasta. Atunci Libna* s-a rupt
în acelaşi timp.
23 Şi celelalte fapte ale lui Io-
ram şi tot ce a făcut, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împăraţi-
24 lor lui Iuda? Şi Ioram a adormit
cu părinţii săi şi a fost înmor-
mântat cu părinţii săi în cetatea
lui David; şi Ahazia*, fiul său, a
împărăţit în locul său.

Ahazia, împărat al lui Iuda

25 În anul al doisprezecelea al
lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul
lui Israel, a început să împără-
ţească Ahazia[a], fiul lui Ioram, îm-
26 păratul lui Iuda. Ahazia era în
vârstă de douăzeci şi doi* de ani
când a început să împărăţească
şi a împărăţit un an la Ierusalim.
Şi numele mamei lui era Atalia,
fiica lui Omri, împăratul lui Israel.
27 Şi el a umblat în calea* casei lui
Ahab şi a făcut rău în ochii Dom-
nului, ca şi casa lui Ahab, pentru
că era ginerele casei lui Ahab.
28 Şi a mers* cu Ioram, fiul lui
Ahab, la luptă împotriva lui Ha-
zael, împăratul Siriei[b], la Ra-
mot-Galaad**; şi sirienii[c] l-au ră-
29 nit pe Ioram. Şi împăratul Ioram
s-a întors* să se vindece în Izreel
de rănile pe care i le făcuseră si-
rienii[c] la Rama, când se lupta cu
Hazael, împăratul Siriei[b].
Şi Ahazia**, fiul lui Ioram,
împăratul lui Iuda, a coborât în
Izreel, ca să-l vadă pe Ioram, fiul
lui Ahab, pentru că era bolnav.

Iehu uns împărat al lui Israel

9 Şi Elisei, profetul, a chemat
pe unul dintre fiii* profeţilor
şi i-a zis: „Încinge-ţi** coapsele
şi ia în mâna ta acest vas[d] cu
untdelemn şi du-te† la Ramot-
2 Galaad. Şi, când vei ajunge acolo,
uită-te acolo după Iehu, fiul
lui Iosafat, fiul lui Nimşi, şi intră
şi ridică-l din mijlocul fraţilor*
săi şi du-l în camera dinăuntru.
3 Şi ia* vasul cu untdelemn şi var-
să-l pe capul său şi spune: «Aşa
zice Domnul: Te-am uns împărat
peste Israel». Şi deschide uşa şi
fugi şi nu întârzia“.
4 Şi tânărul, profetul tânăr, a
5 mers la Ramot-Galaad. Şi a intrat
şi, iată, căpeteniile oştirii erau aşe-
zate. Şi el a zis: „Am un cuvânt către
tine, căpetenie!“ Şi Iehu a zis: „Că-
tre care dintre noi toţi?“ Şi el a zis:
„Către tine, căpetenie“.
6 Şi *Iehu* s-a ridicat şi a intrat
în casă; şi a vărsat untdelemnul
pe capul lui şi i-a zis: „Aşa zice
Domnul Dumnezeul lui Israel:
«Te-am uns* împărat peste popo-
7 rul Domnului, peste Israel. Şi vei
lovi casa lui Ahab, stăpânul tău,
şi voi răzbuna* sângele robilor

16 *Cap. 1.17; 3.1. **2 Cr. 21.3,4
17 *2 Cr. 21.5.
18 *Vers. 26,27.
19 *2 Sam. 7.13 1 Împ. 11.36; 15.4. 2 Cr. 21.7.
20 *Gen. 27.40. 2 Cr. 21.8-10 **1 Împ. 22.47
22 *Ios. 21.13. Cap. 19.8. 2 Cr. 21.10.
24 *2 Cr. 22.1.
26 *2 Cr. 22.2.
27 *2 Cr. 22.3,4
28 *2 Cr. 22.5. **1 Împ. 22.3; 22.29.
29 *Cap. 9.15. **Cap. 9.16. 2 Cr. 22.6,7.
1 *1 Împ. 20.35 **Cap. 4.29. Ier. 1.17. †Cap. 8.28; 8.29.
2 *Vers. 5,11.
3 *1 Împ. 19.16
6 *1 Sam. 2.7,8 1 Împ. 19.16. Vers. 3. 2 Cr. 22.7.
7 *Deut. 32.35; 32.41. 1 Împ. 18.4; 21.15.

[a] *Ioahaz (2 Cr. 21.17)* [b] *Ebr.* „Aram“ [c] *Aramei* [d] *Sau* „această sticluţă“

Mei, al profeților, și sângele tuturor
slujitorilor Domnului din mâna
8 Izabelei. Pentru că toată casa lui
Ahab va pieri; și voi nimici* din
Ahab orice suflet de parte băr-
bătească**, și pe cel închis† și pe
9 cel liber din Israel. Și voi face casa
lui Ahab ca și casa lui Ieroboam*,
fiul lui Nebat, și ca și casa lui
10 Baeșa**, fiul lui Ahiia. Iar pe
Izabela, câinii* o vor mânca în
ogorul din Izreel și nimeni n-o va
înmormânta»". Și a deschis ușa și
a fugit.

8 *1 Împ. 14.10; 21.21. Cap. 10.17. **1 Sam. 25.22 †Deut. 32.36. Cap. 14.26.
9 *1 Împ. 14.10; 15.29; 21.22. **1 Împ. 16.3; 16.11.
10 *1 Împ. 21.23 Vers. 35,36.

11 Și Iehu a ieșit la slujitorii
domnului său. Și unul i-a zis: „Pa-
ce? Pentru ce a venit la tine ne-
bunul* acesta?" Și el le-a zis:
„Cunoașteți pe om și gândul său".
12 Și au zis: „Minciună; spune-ne, te
rugăm!" Și el a zis: „Așa și așa
mi-a vorbit, zicând: «Așa zice
Domnul: Te-am uns împărat peste
Israel»".

11 *Ier. 29.26. Ioan 10.20. Fap. 26.24. 1 Cor. 4.10.

13 Atunci s-au grăbit și și-au luat
fiecare haina* sa și le-au pus
sub el, pe treptele goale, și au su-
nat din trâmbiță și au zis: „Iehu
este împărat".

13 *Mt. 21.7,8. Mc. 11.7,8.

Ioram și Ahazia uciși de Iehu

14 Și Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui
Nimși, a uneltit împotriva lui
Ioram*. (Iar Ioram păzea Ramot-
Galaadul, el și tot Israelul, din
cauza lui Hazael, împăratul Siri-
15 ei[a]. Și împăratul Ioram s-a întors
în Izreel, să se vindece de rănile
pe care i le făcuseră sirienii[b] când
se lupta împotriva lui Hazael, îm-
păratul Siriei[a].) Și Iehu a zis:
„Dacă este voia voastră, să nu sca-
pe nici un fugar din cetate, ca să
meargă să spună în Izreel".

14 *Cap. 8.28.

16 Și Iehu s-a suit în car și a mers
la Izreel, pentru că Ioram zăcea
acolo. Și Ahazia*, împăratul lui
Iuda, coborâse să-l vadă pe Ioram.
17 Și paznicul stătea pe turnul din
Izreel și a văzut ceata lui Iehu ve-
nind și a zis: „Văd o ceată". Și Io-
ram a zis: „Ia un călăreț și trimi-
te-l în întâmpinarea lor și să zică:
18 «Pace?»" Și a mers unul călare în
întâmpinarea lui și a zis: „Așa zi-
ce împăratul: «Pace?»" Și Iehu a
zis: „Ce-ți pasă ție de pace? Treci
înapoia mea!" Și paznicul a
spus, zicând: „Solul a mers la ei,
19 dar nu se întoarce". Și a trimis
pe un al doilea călare și a venit
la ei și a zis: „Așa zice împăratul:
«Pace?»" Și Iehu a zis: „Ce-ți
pasă ție de pace? Treci înapoia
20 mea!" Și paznicul a spus, zicând:
„El a ajuns la ei și nu se întoarce.
Și alergarea[c] este ca alergarea[c] lui
Iehu, fiul lui Nimși, pentru că mână
furios".

16 *Cap. 8.29.

21 Și Ioram a zis: „Înhămați!"
Și au înhămat la carul său. Și Io-
ram*, împăratul lui Israel, și Aha-
zia, împăratul lui Iuda, au ieșit
fiecare în carul său și au mers
în întâmpinarea lui Iehu și l-au
găsit la ogorul** lui Nabot izre-
22 elitul. Și a fost *așa*: cum l-a văzut
Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?"
Și el a zis: „Ce pace, cât timp
curviile mamei tale, Izabela, și
vrăjitoriile ei sunt așa de multe?"

21 *1 Împ. 19.17 2 Cr. 22.7. **1 Împ. 21.1

23 Și Ioram și-a întors mâna și a
fugit și i-a zis lui Ahazia: „Tră-
dare, Ahazia!"

24 Și Iehu a luat arcul în mână[d]
și l-a lovit pe Ioram între umeri
și săgeata i-a trecut prin inimă și
25 a căzut în carul său. Și Iehu a zis
către Bidcar, căpetenia sa: „Ia-l
și aruncă-l în ogorul lui Nabot
izreelitul. Pentru că, adu-ți amin-
te, când eu și tu mergeam împre-
ună călare în urma lui Ahab, tatăl
său, că Domnul a pus această
26 povară* asupra** lui: «Da, am
văzut ieri sângele lui Nabot și
sângele fiilor săi, zice Domnul,
și-ți voi răsplăti* în ogorul aces-
ta, zice Domnul». Și acum ridi-
că-l *și* aruncă-l în ogor, după cu-
vântul Domnului".

25 *Is. 13.1. **1 Împ. 21.29
26 *1 Împ. 21.19

27 Și Ahazia, împăratul lui Iuda,
cum a văzut, a fugit pe calea ca-
sei din grădină[e]. Și Iehu l-a ur-

[a] *Ebr.* „Aram" [b] *Aramei* [c] *Lit.* „mânarea" [d] *Lit.* „și-a umplut mâna cu arcul" [e] *Sau* „la Bet-Hagan"

27 *2 Cr. 22.9.

mărit şi a zis: „Loviţi-l şi pe el în
car“. Era la suişul Gur, care este
lângă Ibleam. Şi el a fugit la Me-
28 ghido* şi a murit acolo. Şi sluji-
torii săi l-au dus în car la Ierusa-
lim şi l-au înmormântat în mor-
mântul său, cu părinţii săi, în ce-
29 tatea lui David. (Şi, în anul al un-
sprezecelea al lui Ioram, fiul lui
Ahab, Ahazia începuse să împă-
răţească peste Iuda.)

Izabela aruncată de la fereastră

30 *Ezec. 23.40.
31 *1 Împ. 16.9-20 Vers. 18-22.

30 Şi Iehu a venit în Izreel. Şi Iza-
bela a auzit şi şi-a făcut* ochii şi
şi-a împodobit capul şi s-a uitat
31 pe fereastră. Şi când Iehu a intrat
pe poartă, ea a zis: „Pace*, Zimri[a],
cel care l-a ucis pe stăpânul său?“
32 Şi el şi-a ridicat faţa spre fe-
reastră şi a zis: „Cine este cu mi-
ne? Cine?“ Şi doi sau trei fameni
33 s-au uitat la el. Şi el a zis: „Arun-
caţi-o jos!“ Şi au aruncat-o jos şi
a ţâşnit din sângele ei pe zid şi
pe cai. Şi *el* a călcat-o în picioare.

34 *1 Împ. 16.31

34 Şi el a intrat şi a mâncat şi a
băut şi a zis: „Duceţi-vă acum, ve-
deţi pe blestemata aceea şi în-
mormântaţi-o, pentru că este fii-
35 că* de împărat“. Şi s-au dus s-o
înmormânteze, dar n-au găsit din
ea decât ţeasta capului, labele
picioarelor şi palmele mâinilor.

36 *1 Împ. 21.23

36 Şi s-au întors şi i-au spus. Şi el a
zis: „Acesta este cuvântul Dom-
nului pe care l-a spus prin robul
Său, Ilie tişbitul, zicând: «Câinii
vor mânca în ogorul* din Izreel

37 *Ps. 83.10.

37 carnea Izabelei, iar trupul mort al
Izabelei va fi ca gunoiul* pe faţa
câmpului, în ogorul din Izreel, în-
cât nu vor putea zice: Aceasta
este Izabela!“

Iehu nimiceşte toată casa lui Ahab

10 Şi Ahab avea şaptezeci de fii
în Samaria. Şi Iehu a scris scri-
sori şi a trimis la Samaria la căpe-
teniile din Izreel, la bătrâni şi la
păzitorii fiilor lui Ahab, zicând:
2 „Şi acum, îndată ce va ajunge
această scrisoare la voi, pentru că
fiii stăpânului vostru sunt cu voi, şi
care, şi cai, şi o cetate întărită,
3 şi sunt cu voi arme, vedeţi care
dintre fiii stăpânului vostru este
mai bun şi mai vrednic şi pune-
ţi-l pe tronul tatălui său şi luptaţi
pentru casa stăpânului vostru“.

4 *Cap. 9.24; 9.27.

4 Şi ei s-au înspăimântat foarte
tare şi au zis: „Iată, cei doi* îm-
păraţi n-au putut sta înaintea lui
5 şi cum vom sta noi?“ Şi mai-ma-
rele casei şi căpetenia cetăţii şi
bătrânii şi păzitorii au trimis la
Iehu, zicând: „Suntem robii tăi
şi vom face orice ne vei zice: nu
vom pune pe nimeni împărat; fă
ce este bine în ochii tăi!“
6 Şi le-a scris o a doua scrisoare,
zicând: „Dacă sunteţi pentru mi-
ne şi dacă ascultaţi de glasul meu,
luaţi capetele oamenilor, ale fii-
lor stăpânului vostru, şi veniţi la
mine, la Izreel, mâine pe timpul
acesta“. (Şi fiii împăratului, şapte-
zeci de oameni, erau cu căpeteniile

7 *Jud. 9.5. 1 Împ. 21.21 Cap. 11.1.

7 cetăţii care-i crescuseră.) Şi a fost
aşa: cum a venit scrisoarea la ei,
au luat pe fiii împăratului şi au
tăiat* pe cei şaptezeci de oameni
şi le-au pus capetele în coşuri şi
8 le-au trimis lui, la Izreel. Şi a venit
un sol şi i-a spus, zicând: „Au a-
dus capetele fiilor împăratului“. Şi
el a zis: „Faceţi-le două grămezi
la intrarea porţii, până dimineaţă“.

9 *Cap. 9.14,24

9 Şi a fost *aşa*: dimineaţa a ieşit
şi a stat şi a zis către tot poporul:
„Voi sunteţi drepţi! Iată, eu am u-
neltit* împotriva stăpânului meu
şi l-am ucis; dar cine i-a lovit pe

10 *1 Sam. 3.19 1 Împ. 8.56. Ier. 44.28. **1 Împ. 21.17-24

10 toţi aceştia? Să ştiţi acum că nu
va cădea* la pământ nimic din
cuvântul Domnului pe care l-a
spus Domnul împotriva casei lui
Ahab, pentru că Domnul a făcut
ce a zis prin robul[b]** Său, Ilie“.
11 Şi Iehu a ucis pe toţi câţi rămă-
seseră din casa lui Ahab în Izreel
şi pe toţi oamenii cei mari ai săi
şi pe cunoştinţele sale şi pe pre-
oţii săi, până când n-a lăsat
nici o rămăşiţă.
12 Şi s-a ridicat şi a plecat şi a

[a] *Sau* „A avut pace Zimri?“ [b] *Lit.* „prin mâna robului“

13 *2 Cr. 22.8.

15 *Ier. 35.6. **1 Cr. 2.55. †Ezra 10.19. Ezec. 17.18.

16 *1 Împ. 19.10

17 *Cap. 9.8. 2 Cr. 22.8. **1 Împ. 21.21; 21.29.

Iehu nimicește pe profeții lui Baal

18 *1 Împ. 16.31; 16.32.

19 *1 Împ. 22.6.

21 *1 Împ. 16.32 Cap. 11.18.

venit la Samaria. Şi, pe drum, la
locul de întâlnire[a] al unor păstori,
13 Iehu* a întâlnit pe frații lui Aha-
zia, împăratul lui Iuda, şi a zis:
„Cine sunteți voi?“ Şi ei au zis:
„Suntem frații lui Ahazia şi am
coborât ca să salutăm pe fiii îm-
păratului şi pe fiii împărătesei“.
14 Şi el a zis: „Prindeți-i vii!“ Şi i-au
prins vii şi i-au înjunghiat la fân-
tâna locului de întâlnire al păs-
torilor, patruzeci şi doi de oameni;
n-au lăsat pe nici unul dintre ei.
15 Şi a plecat de acolo şi a găsit
pe Ionadab*, fiul lui Recab**,
venind în întâmpinarea lui; şi l-a
binecuvântat şi i-a zis: „Este
dreaptă inima ta cum este inima
mea cu inima ta?“ Şi Ionadab a
zis: „Este“. „Dacă este, dă-mi†
mâna“. Şi i-a dat mâna şi l-a suit
16 în car. Şi a zis: „Vino cu mine şi
vei vedea râvna* mea pentru
*D*omnul“. Şi l-a suit în carul său.
17 Şi a venit la Samaria şi a ucis*
pe toți cei rămaşi din Ahab în Sa-
maria, până l-a nimicit, după cu-
vântul *D*omnului pe care-l spu-
sese** către Ilie.
18 Şi Iehu a adunat pe tot popo-
rul şi le-a zis: „Ahab* a slujit pu-
țin lui Baal: Iehu îi va sluji mult.
19 Şi acum, chemați-mi pe toți pro-
feții* lui Baal, pe toți slujitorii lui
şi pe toți preoții lui; să nu lip-
sească nimeni, pentru că am o
mare jertfă pentru Baal; oricine va
lipsi nu va mai trăi“. Dar Iehu a
făcut aceasta cu înşelăciune, ca să-i
nimicească pe slujitorii lui Baal.
20 Şi Iehu a zis: „Sfințiți o adunare
solemnă pentru Baal“. Şi au ves-
21 tit-o. Şi Iehu a trimis în tot Israe-
lul şi au venit toți slujitorii lui
Baal, încât n-a rămas nimeni care
să nu vină. Şi au intrat în casa lui
Baal; şi casa* lui Baal s-a umplut
22 de la un capăt până la celălalt. Şi el
a zis celui care era peste îmbrăcă-
minte: „Scoate haine pentru toți slu-
jitorii lui Baal“. Şi le-a scos haine.
23 Şi Iehu şi Ionadab, fiul lui Re-
cab, au intrat în casa lui Baal şi
Iehu a zis slujitorilor lui Baal:
„Cercetați şi vedeți să nu fie aici
cu voi nici unul dintre slujitorii
*D*omnului, ci numai slujitorii lui
24 Baal“. Şi au intrat să aducă jertfe
şi arderi-de-tot. Şi Iehu a pus
afară optzeci de oameni şi a zis:
„Cine va lăsa să scape pe vreunul
dintre oamenii pe care i-am adus
în mâinile voastre, viața* sa va
fi pentru viața lui“.
25 Şi a fost *aşa*: cum au termi-
nat de adus arderea-de-tot, Iehu a
zis alergătorilor şi căpeteniilor:
„Intrați şi loviți-i: nici unul să nu
iasă“. Şi i-au lovit cu ascuțişul
săbiei; şi alergătorii şi căpeteniile
i-au aruncat afară. Şi au mers la
26 cetatea casei lui Baal. Şi au scos
stâlpii[b]* idoleşti ai casei lui Baal şi
27 i-au ars. Şi au sfărâmat idolul lui
Baal şi au dărâmat casa lui Baal şi
au făcut-o casă de gunoi* până în
ziua aceasta.
28 Aşa a nimicit Iehu pe Baal
29 din Israel. Totuşi Iehu nu s-a de-
părtat de păcatele lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, cu care a făcut pe
Israel să păcătuiască: de la vițeii*
de aur care erau în Betel şi care
erau în Dan.
30 Şi *D*omnul a zis* lui Iehu:
„Pentru că ai împlinit bine ce este
drept în ochii Mei *şi* ai făcut ca-
sei lui Ahab după toate câte erau
în inima Mea, fiii** tăi până la a
patra *generație* vor şedea pe
31 tronul lui Israel“. Dar Iehu n-a luat
aminte să umble cu toată inima
sa în legea *D*omnului Dumnezeu-
lui lui Israel; nu s-a depărtat de
păcatele* lui Ieroboam, cu care a
făcut pe Israel să păcătuiască.
32 În zilele acelea, *D*omnul a în-
ceput să rupă din Israel. Şi Ha-
zael* i-a bătut în toate hotarele
33 lui Israel: de la Iordan, spre răsă-
rit, toată țara Galaadului, pe ga-
diți şi pe rubeniți şi pe manasiți,

24 *1 Împ. 20.39

26 *1 Împ. 14.23 Cap. 3.2.

27 *Ezra 6.11. Dan. 2.5; 3.29

Iehu şi închinarea la idoli

29 *1 Împ. 12.28; 12.29; 13.33,34.

30 *Cap. 9.6,7. **Cap. 13.1; 13.10; 14.23; 15.8,12.

31 *1 Împ. 14.16

32 *1 Împ. 19.17 Cap. 8.12; 13.22.

[a] *Sau* „Bet-Eked“ [b] *Sau* „statuile“

33 *Deut. 2.36. Amos 1.3-5.
de la Aroer*, care este pe râul
Arnon, şi Galaadul şi Basanul.
34 Şi celelalte fapte ale lui Iehu
şi tot ce a făcut şi toată puterea
lui, nu sunt scrise în Cartea Cro-
35 *Cap. 13.1.
35 nicilor împăraţilor lui Israel? Şi
Iehu a adormit cu părinţii săi şi
l-au înmormântat în Samaria; şi
Ioahaz*, fiul său, a împărăţit în
36 locul său. Şi zilele cât a împărăţit
Iehu peste Israel în Samaria au
fost douăzeci şi opt de ani.

Uneltirea Ataliei

11 Şi când a văzut Atalia*, ma-
ma** lui Ahazia, că fiul ei a mu-
1 *2 Cr. 22.10. **Cap. 8.26. †Cap. 9.27.
rit†, s-a ridicat şi a nimicit toată
2 sămânţa împărătească. Dar Ioşe-
ba*, fiica împăratului Ioram, sora
2 *2 Cr. 22.11. **Cap. 8.25.
lui Ahazia**, a luat pe Ioas, fiul
lui Ahazia, şi l-a furat din mijlocul
fiilor împăratului care au fost
omorâţi şi l-a pus pe el şi pe doica
lui în camera paturilor; şi l-au as-
cuns dinaintea Ataliei şi n-a fost
3 omorât. Şi el a fost ascuns
cu ea în casa **D**omnului şase ani. Şi
Atalia a împărăţit peste ţară.

Ioas uns împărat al lui Iuda

4 *Cap. 12.1,2. 2 Cr. 23.1.
4 Şi, în anul al şaptelea*, Ieho-
iada a trimis şi a luat căpeteniile
peste o sută ale cheretiţilor[a] şi ale
alergătorilor şi le-a adus la sine
în casa **D**omnului şi a făcut legă-
mânt cu ei şi i-a pus să jure în ca-
sa **D**omnului şi le-a arătat pe fiul
5 *1 Cr. 9.25.
5 împăratului. Şi le-a poruncit, zi-
când: „Acesta este lucrul pe care-l
veţi face: o treime din voi, care in-
tră *de pază* în sabat*, să facă de
6 gardă la casa împărătească; şi o tre-
ime să fie la Poarta Sur; şi o tre-
ime la poarta din spatele alergăto-
rilor; şi să facă de gardă la casă,
7 spre apărare. Şi cele două cete
dintre voi, toţi cei care ies în sa-
bat, să facă de gardă la casa **D**om-
8 nului lângă împărat. Şi să încon-
juraţi pe împărat de jur-împrejur,
fiecare cu armele sale în mână, iar
cel care se va apropia de rânduri
să fie omorât; şi voi să fiţi cu
împăratul când iese şi când intră“.
9 *2 Cr. 23.8.
9 Şi căpeteniile* peste o sută au
făcut după toate câte poruncise
Iehoiada, preotul. Şi ei şi-au luat
fiecare oamenii lui, pe cei care
urmau să intre *de pază* în sabat,
cu cei care urmau să iasă în sa-
bat şi au venit la preotul Iehoiada.
10 Şi preotul a dat căpeteniilor pes- 10 *2 Sam. 8.7. 1 Cr. 18.7.
te o sută suliţele şi scuturile îm-
păratului David, care erau* în casa
11 **D**omnului. Şi alergătorii au stat
fiecare cu armele sale în mână îm-
prejurul împăratului, de la latura[b]
dreaptă a casei până la latura
stângă, spre altar şi spre casă.
12 Şi l-au scos pe fiul împăratului 12 *Ex. 25.16; 25.21; 31.18. Deut. 31.9. **1 Sam. 10.24
şi i-au pus coroana şi i-au dat măr-
turia*; şi l-au făcut împărat şi l-au
uns; şi au bătut din palme şi au
zis: „Trăiască** împăratul!“
13 Şi Atalia a auzit* glasul aler- 13 *Cap. 8.26. 2 Cr. 23.12.
gătorilor *şi* al poporului şi a venit
14 la popor în casa **D**omnului. Şi 14 *Cap. 23.3. 2 Cr. 34.31.
s-a uitat şi, iată, împăratul stătea
lângă stâlp*, după obicei, şi căpe-
teniile şi trâmbiţaşii lângă împă-
rat; şi tot poporul ţării se bucura
şi suna din trâmbiţe. Şi Atalia şi-a
sfâşiat hainele şi a strigat: „Tră-
dare! Trădare!“
15 Şi Iehoiada, preotul, a porun-
cit căpeteniilor peste o sută care
erau puse peste oştire şi le-a zis:
„Scoateţi-o din rânduri şi pe cel
care o va urma să-l ucideţi cu sa-
bia“. Pentru că preotul a zis să nu
16 fie ucisă în casa **D**omnului. Şi i-au
făcut loc[c] şi ea a mers pe calea
intrării cailor la casa împăratu-
lui; şi a fost omorâtă acolo.
17 Şi Iehoiada* a făcut un legă- 17 *2 Cr. 23.16. **Ios. 24.24; 24.25. 2 Cr. 15.12. †2 Sam. 5.3.
mânt** între **D**omnul şi împărat
şi popor, că vor fi poporul **D**om-
nului; şi între împărat† şi popor.
18 Şi tot poporul ţării a intrat în 18 *Cap. 10.26; 10.27. **Deut. 12.3 2 Cr. 23.17. †1 Împ. 18.40 Cap. 10.11. ††2 Cr. 23.18
casa* lui Baal şi au dărâmat-o; au
sfărâmat** cu totul altarele lui şi
chipurile lui şi l-au ucis† pe Matan,
preotul lui Baal, înaintea altarelor.
Şi preotul a aşezat paznici††
19 peste casa **D**omnului. Şi a luat că-
peteniile peste o sută şi cheretiţii

[a] *Ostaşi ai gărzii personale* [b] *Lit.* „umărul“ [c] *Sau* „au pus mâinile pe ea“

şi alergătorii şi tot poporul ţării şi
l-au coborât pe împărat din casa
Domnului şi au mers pe calea por-
ţii alergătorilor la casa împă-
ratului. Şi a şezut pe tronul îm-
20 păraţilor. Şi tot poporul ţării s-a
bucurat şi cetatea era liniştită; şi
pe Atalia o omorâseră cu sabia
lângă casa împăratului.

21 *2 Cr. 24.1.

21 Ioas era în vârstă de şapte* ani
când a început să împărăţească.

Domnia lui Ioas

12 În anul al şaptelea al lui Iehu,
Ioas* a început să împărăţească;

1 *Cap. 11.2.

şi Ioas a împărăţit patruzeci de
ani în Ierusalim; şi numele mamei

2 *Cap. 11.4.

2 lui era Ţibia, din Beer-Şeba. Şi
Ioas a făcut ce era drept în ochii
Domnului în toate zilele în care

3 *1 Împ. 15.14; 22.43. Cap. 14.4; 15.35.

3 l-a învăţat preotul Iehoiada*. To-
tuşi înălţimile* n-au fost îndepăr-
tate: poporul încă jertfea şi ardea

4 *Cap. 22.4. **Ex. 30.13. †Lev. 27.2. ††Ex. 35.5. 1 Cr. 29.9.

4 tămâie pe înălţimi. Şi Ioas a zis
preoţilor: „Toţi banii* lucrurilor
sfinţite care se aduc în casa Dom-
nului, banii fiecăruia care trece
prin numărătoare**, banii sufle-
telor†, după puterea fiecăruia, *şi*
toţi banii pe care inima†† fie-
căruia îi hotărăşte să-i aducă în
5 casa Domnului, să-i ia preoţii,
fiecare de la cunoscutul său, şi să
repare spărturile[a] casei, oriunde
s-ar găsi spărturi“.

6 *2 Cr. 24.5.

6 Şi a fost *aşa*: în anul al două-
zeci şi treilea al împăratului Ioas,
preoţii* încă nu reparaseră spăr-

7 *2 Cr. 24.6.

7 turile casei. Şi împăratul Ioas a
chemat* pe preotul Iehoiada şi
pe preoţi şi le-a zis: „Pentru ce
n-aţi reparat spărturile casei?
Şi acum, să nu luaţi banii de la
cunoscuţii voştri, ci să-i daţi
8 pentru spărturile casei“. Şi preo-
ţii s-au învoit să nu ia bani de la
popor, ci doar să repare spărtu-
rile casei.

9 *2 Cr. 23.1; 24.8.

9 Şi preotul Iehoiada a luat o
ladă* şi a făcut o deschizătură în
capacul ei şi a pus-o lângă altar,
la dreapta intrării în casa Domnu-
lui; şi preoţii care păzeau pragul

9 **Mc. 12.41. Lc. 21.1.

puneau** în ea toţi banii aduşi în
10 casa Domnului. Şi a fost *aşa*:

10 *2 Sam. 8.17 Cap. 19.2; 22.3,4,12.

când vedeau că erau mulţi bani
în ladă, scriitorul[b]* împăratului şi
marele preot se suiau şi legau şi
numărau banii care se găseau în
11 casa Domnului. Şi dădeau banii
care erau cântăriţi în mâinile ace-
lora care făceau lucrarea, care
erau puşi peste casa Domnului,
şi ei îi împărţeau tâmplarilor şi
zidarilor care lucrau la casa Dom-

12 *Cap. 22.5,6.

12 nului, şi pietrarilor, şi cioplitorilor
în piatră, şi pentru cumpărat lemn
şi piatră cioplită, ca să repare
spărturile casei Domnului, şi pen-
tru tot ce se cheltuia pentru casă,
ca s-o repare*.

13 *2 Cr. 24.14.

13 Dar din banii care erau aduşi
în casa Domnului nu s-au făcut*
pentru casa Domnului vase de
argint, mucări, farfurii[c], trâmbiţe,
nici o unealtă de aur sau unealtă
14 de argint, ci îi dădeau lucrătorilor

15 *Cap. 22.7.

15 şi reparau casa Domnului. Şi nu
cereau* socoteală de la oamenii
în ale căror mâini dădeau banii ca
să-i împartă lucrătorilor, pentru că
16 lucrau cu credincioşie. Banii*

16 *Lev. 5.15,18 **Lev. 7.7. Num. 18.9.

jertfelor pentru vină şi banii jert-
felor pentru păcat nu se aduceau
în casa Domnului: erau ai** pre-
oţilor.

Hazael spre Ierusalim

17 *Cap. 8.12. **2 Cr. 24.23

17 Atunci Hazael*, împăratul Si-
riei[d], s-a suit şi s-a luptat împotri-
va Gatului şi l-a luat. Şi Hazael
şi-a întors faţa** ca să se suie îm-

18 *1 Împ. 15.18 Cap. 18.15; 18.16.

18 potriva Ierusalimului. Şi Ioas, îm-
păratul lui Iuda, a luat* toate lu-
crurile sfinţite pe care le închina-
seră Iosafat, Ioram şi Ahazia,
părinţii săi, împăraţii lui Iuda, şi
lucrurile pe care le închinase el
însuşi şi tot aurul care s-a găsit în
vistieriile casei Domnului şi în
casa împăratului şi le-a trimis lui
Hazael, împăratul Siriei[d]; şi aces-
ta a plecat de la Ierusalim.

Omorârea lui Ioas

19 Şi celelalte fapte ale lui Ioas
şi tot ce a făcut, nu sunt scrise în
Cartea Cronicilor împăraţilor lui

[a] *Sau* „crăpăturile“ [b] *Sau* „secretarul“ [c] *Vase pentru sângele stropirii* [d] *Ebr.* „Aram“

20 *2 Cr. 24.25. **Cap. 14.5. †Jud. 9.6. 2 Sam. 5.9. 1 Împ. 11.27.
21 *2 Cr. 24.26. **Cap. 14.1. 2 Cr. 24.27.

20 Iuda? Și slujitorii* lui s-au ridicat
și au făcut o uneltire și l-au ucis**
pe Ioas în casa† Milo[a], la co-
21 borâșul lui Sila. Și Iozacar,
fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul
lui Șomer*, slujitorii săi, l-au lo-
vit și a murit. Și l-au înmormân-
tat cu părinții săi în cetatea lui
David; și Amația**, fiul său, a
împărățit în locul său.

Ioahaz, împărat al lui Israel

2 *1 Împ. 12.26
3 *Jud. 2.14. **Cap. 8.12; 12.17. †Vers. 24,25.
4 *Num. 21.7-9 Ps. 78.34. **Ex. 3.7. Cap. 14.26.
5 *Vers. 25. Cap. 14.25; 14.27. Neem. 9.27.
6 *1 Împ. 16.33
7 *Amos 1.3.

13 În anul al douăzeci și treilea
al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împă-
ratul lui Iuda, a început să împă-
rățească Ioahaz, fiul lui Iehu, pes-
te Israel, în Samaria, și a împără-
2 țit șaptesprezece ani. Și a făcut rău
în ochii Domnului și a urmat pă-
catele lui Ieroboam*, fiul lui Ne-
bat, cu care a făcut pe Israel să pă-
cătuiască; nu s-a depărtat de ele.
3 Și mânia* Domnului s-a aprins
împotriva lui Israel și i-a dat în
mâna lui Hazael**, împăratul
Siriei[b], și în mâna lui Ben-Hadad†,
fiul lui Hazael, în toate zilele lor.
4 (Și Ioahaz s-a rugat* Domnului și
Domnul l-a ascultat, pentru că a
văzut** asuprirea lui Israel;
pentru că împăratul Siriei[b] îi
5 asuprea. Și Domnul a dat lui Israel
un salvator* și au ieșit de sub
mâna sirienilor[c]; și fiii lui Israel au
locuit în corturile lor ca mai
6 înainte. Totuși, nu s-au depărtat
de păcatele casei lui Ieroboam,
cu care a făcut pe Israel să pă-
cătuiască: au umblat în ele; și
așera* stătea încă în Samaria.)
7 Pentru că nu-i lăsase lui Ioahaz din
popor decât cincizeci de călăreți,
zece care și zece mii de pedeștri;
pentru că împăratul Siriei îi nimicise
și-i făcuse ca praful* din arie.
8 Și celelalte fapte ale lui Ioahaz
și tot ce a făcut și puterea lui, nu
sunt scrise în Cartea Cronicilor
9 împăraților lui Israel? Și Ioahaz a
adormit cu părinții săi și l-au
înmormântat în Samaria; și Ioas,
fiul său, a împărățit în locul său.

Ioas, împărat al lui Israel

10 În anul al treizeci și șaptelea al
lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început
să împărățească Ioas, fiul lui
Ioahaz, peste Israel în Samaria; și
a împărățit șaisprezece ani.
11 Și a făcut rău în ochii Domnului;
nu s-a depărtat de toate păcatele
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, cu
care a făcut pe Israel să pă-
cătuiască; a umblat în ele.
12 Și celelalte* fapte ale lui Ioas
și tot** ce a făcut și puterea† lui,
cum s-a luptat cu Amația, împăra-
tul lui Iuda, nu sunt scrise în Car-
tea Cronicilor împăraților lui Is-
13 rael? Și Ioas a adormit cu părinții
săi; și Ieroboam a stat pe tronul
său și Ioas a fost înmormântat în
Samaria cu împărații lui Israel.

12 *Cap. 14.15. **Vers. 14,25 †Cap. 14.9. 2 Cr. 25.17.

Moartea lui Elisei

14 *Cap. 2.12.
17 *1 Împ. 20.26
19 *Cap. 5.20. **Vers. 25.
20 *Cap. 3.7; 24.2.

14 Și Elisei s-a îmbolnăvit de o
boală[d] de care a murit. Și Ioas,
împăratul lui Israel, a coborât la
el și a plâns pe fața lui și a zis:
„Părinte*! Părinte! Carul lui Israel
15 și călăreții lui!“ Și Elisei i-a zis:
„Ia un arc și săgeți“. Și a luat un
16 arc și săgeți. Și a zis împăratului
lui Israel: „Pune-ți mâna pe arc[e]“.
Și a pus mâna. Și Elisei și-a pus
mâinile sale pe mâinile împă-
17 ratului. Și a zis: „Deschide fereas-
tra dinspre răsărit“. Și a deschis-o.
Și Elisei a zis: „Trage“. Și a tras. Și
a zis: „Săgeata eliberării Domnu-
lui, săgeata eliberării de Siria[b]: și
vei bate pe sirieni[c] la Afec*, până
18 îi vei nimici“. Și a zis: „Ia săgeți!“
Și a luat. Și a zis împăratului lui Is-
rael: „Lovește în pământ“. Și a lo-
19 vit de trei ori și s-a oprit. Și omul*
lui Dumnezeu s-a mâniat pe el și a
zis: „Trebuia să fi lovit de cinci sau
șase ori: atunci i-ai fi bătut pe siri-
eni până i-ai fi nimicit, dar acum
îi vei bate de trei** ori pe sirieni“.
20 Și Elisei a murit și l-au în-
mormântat.
Și, la începutul anului, au nă-
21 vălit în țară cete* de moabiți. Și
a fost *așa*: pe când înmormântau

[a] *Cetatea de pe dealul Sionului* [b] *Ebr.* „Aram“ [c] *Aramei* [d] *Lit.* „s-a îmbolnăvit de boala lui“ [e] *Întinde arcul*

21 *Mt. 27.52.
22 *Cap. 8.12; 8.13.
23 *Cap. 14.27. **Ex. 2.24; 2.25. †Ex. 32.13.
25 *Cap. 10.32; 10.33; 14.25. **Vers. 18,19

pe un om, iată, au văzut *venind* o
ceată şi l-au aruncat pe om în mor-
mântul lui Elisei; şi omul a căzut şi
s-a atins de oasele lui Elisei şi a în-
viat* şi a stat pe picioarele sale.
22 Şi Hazael*, împăratul Siriei,
a asuprit pe Israel în toate zilele
23 lui Ioahaz. Şi Domnului I s-a fă-
cut milă* şi S-a îndurat de ei şi
S-a îndreptat** spre ei, datorită
legământului† Său cu Avraam,
Isaac şi Iacov, şi n-a vrut să-i ni-
micească şi nu i-a aruncat de
la faţa Sa până acum.
24 Şi Hazael, împăratul Siriei, a
murit şi, în locul său, a împărăţit
25 Ben-Hadad, fiul său. Şi Ioas*, fiul
lui Ioahaz, a luat din nou din mâ-
na lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael,
cetăţile pe care le luase el cu răz-
boi din mâna lui Ioahaz, tatăl său.
Ioas i-a bătut de trei** ori şi a luat
înapoi cetăţile lui Israel.

Amaţia, împărat al lui Iuda

1 *Cap. 13.10. **2 Cr. 25.1.
4 *Cap. 12.3. **Cap. 16.4.
5 *Cap. 12.20.
6 *Deut. 24.16. **Ier. 31.30. Ezec. 18.4; 18.20.

14 În anul al doilea* al lui Ioas,
fiul lui Ioahaz, împăratul lui Is-
rael, a început să împărăţească
Amaţia**, fiul lui Ioas, împăra-
2 tul lui Iuda. El era în vârstă de
douăzeci şi cinci de ani când a
început să împărăţească şi a îm-
părăţit douăzeci şi nouă de ani la
Ierusalim. Şi numele mamei lui
3 era Ioadan, din Ierusalim. Şi el a
făcut ce era drept în ochii Dom-
nului, dar nu ca David, tatăl său;
a făcut după toate câte făcuse Ioas,
4 tatăl său. Totuşi înălţimile* n-au
fost îndepărtate; poporul** încă
jertfea şi ardea tămâie pe înălţimi.
5 Şi a fost *aşa*: când s-a întărit
împărăţia în mâna lui, a ucis* pe
slujitorii lui care-l uciseseră pe îm-
6 păratul, tatăl său. Dar pe fiii uci-
gaşilor nu i-a ucis, după cum este
scris în cartea legii lui Moise, în
care Domnul a poruncit, zicând:
„Părinţii* să nu fie omorâţi pen-
tru[a] fii, nici fiii să nu fie omorâţi
pentru părinţi, ci fiecare** să fie
omorât pentru păcatul lui“.
7 El a bătut zece mii din Edom
în Valea Sării* şi a luat Sela** cu
război şi i-a pus numele Iocteel†
până în ziua aceasta.
8 Atunci* Amaţia a trimis soli la
Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Ie-
hu, împăratul lui Israel, zicând:
9 „Vino** să ne privim în faţă“. Şi
Ioas, împăratul lui Israel, a trimis
la Amaţia, împăratul lui Iuda, zi-
când: „Spinul* care este în Liban a
trimis la cedrul** care este în Li-
ban, zicând: «Dă pe fiica ta de so-
ţie fiului meu». Şi a trecut o fiară
a câmpului care este în Liban şi a
10 călcat în picioare spinul. În adevăr,
ai bătut pe Edom şi inima ta te-a
înălţat*; laudă-te şi rămâi acasă;
de ce să stârneşti nenorocirea, ca
să cazi tu şi Iuda odată cu tine?“
11 Dar Amaţia n-a ascultat. Şi
Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit şi
s-au privit în faţă, el şi Amaţia,
împăratul lui Iuda, în Bet-Şeme-
12 şul* care este în Iuda. Şi Iuda a fost
bătut înaintea lui Israel şi a fugit
13 fiecare la cortul său. Şi Ioas,
împăratul lui Israel, l-a prins pe
Amaţia, împăratul lui Iuda, fiul lui
Ioas, fiul lui Ahazia, în Bet-Şe-
meş; şi a venit la Ierusalim şi a dă-
râmat zidul Ierusalimului, de
la Poarta* lui Efraim până la
Poarta** Unghiului, patru sute de
14 coţi[b]. Şi a luat tot* aurul şi argin-
tul şi toate vasele care se aflau în
casa Domnului şi în vistieriile ca-
sei împăratului, şi ostateci[c]; şi s-a
întors în Samaria.
15 Şi celelalte* fapte ale lui Ioas,
ce a făcut şi puterea lui şi cum s-a
luptat cu Amaţia, împăratul lui
Iuda, nu sunt scrise în Cartea Cro-
16 nicilor împăraţilor lui Israel? Şi
Ioas a adormit cu părinţii săi şi a
fost înmormântat în Samaria, cu
împăraţii lui Israel; şi Ieroboam,
fiul său, a împărăţit în locul său.
17 Şi Amaţia*, fiul lui Ioas, îm-
păratul lui Iuda, a trăit cincispre-
zece ani după moartea lui Ioas,
fiul lui Ioahaz, împăratul lui Is-

7 *2 Sam. 8.13 1 Cr. 18.12. 2 Cr. 25.11. Ps. 60 titlu. **Is. 16.1. †Ios. 15.38.
8 *2 Cr. 25.17; 25.18. **2 Sam. 2.14
9 *Jud. 9.8. **1 Împ. 4.33
10 *Deut. 8.14. 2 Cr. 32.25. Ezec. 28.2,5; 28.17. Hab. 2.4.
11 *Ios. 19.38; 21.16.
13 *Neem. 8.16; 12.39. **Ier. 31.38. Zah. 14.10.
14 *1 Împ. 7.51. Cap. 12.18; 16.8.
15 *Cap. 13.12.
17 *2 Cr. 25.25.

[a] *Sau* „împreună cu“ [b] *Aproximativ 180 metri* [c] *Lit.* „fii ai garanţiei“

18 rael. Şi celelalte fapte ale lui Ama-
ția, nu sunt scrise în Cartea Cro-
nicilor împăraților lui Iuda?
19 Şi au uneltit* împotriva lui în
Ierusalim, şi el a fugit la Lachis**;
şi au trimis după el la Lachis
20 şi l-au omorât acolo. Şi l-au adus
pe cai şi a fost înmormântat cu
părinții săi în Ierusalim, în ceta-
tea lui David.
21 Şi tot poporul lui Iuda a luat
pe Azaria*, care era în vârstă de
şaisprezece ani, şi l-a făcut îm-
părat în locul tatălui său, Amația.
22 El a reconstruit Elatul* şi l-a adus
înapoi lui Iuda, după ce a adormit
împăratul cu părinții săi.

Ieroboam al doilea, împărat al lui Israel

23 În anul al cincisprezecelea al
lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul
lui Iuda, a început să împărățeas-
că în Samaria Ieroboam, fiul lui
Ioas, împăratul lui Israel; şi a
împărățit patruzeci şi unu de ani.
24 Şi a făcut rău în ochii Domnului;
nu s-a depărtat de toate păcatele
lui Ieroboam*, fiul lui Nebat, cu
care a făcut pe Israel să pă-
25 cătuiască. El a luat înapoi* hota-
rul lui Israel de la intrarea** Ha-
matului, până la marea† câmpiei[a],
după cuvântul Domnului Dum-
nezeului lui Israel, pe care-l
spusese prin robul Său, Iona††,
profetul, fiul lui Amitai, care era
26 din Gat-Hefer*†. Pentru că Dom-
nul a văzut* că strâmtorarea lui
Israel era foarte amară, şi că nu
era nimeni nici închis, nici liber,
27 nimeni care să ajute** pe Israel. Şi
Domnul nu zisese* că va şterge
de sub ceruri numele lui Israel; şi
i-a salvat prin mâna lui Iero-
boam, fiul lui Ioas.
28 Şi celelalte fapte ale lui Iero-
boam şi tot ce a făcut şi puterea
lui şi cum[b] s-a luptat şi cum a
luat înapoi Damascul* şi Ha-
matul lui Iuda** pentru Israel,
nu sunt scrise în Cartea Cro-
29 nicilor împăraților lui Israel? Şi
Ieroboam a adormit cu părinții
săi, cu împărații lui Israel; şi
Zaharia*, fiul său, a împărățit
în locul său.

Azaria, împărat al lui Iuda

15 În anul al douăzeci şi şaptelea
al lui Ieroboam, împăratul lui
Israel, a început* să împărățeas-
că Azaria[c], fiul lui Amația, împă-
2 ratul lui Iuda. Era în vârstă de
şaisprezece ani când a început
să împărățească şi a împărățit
cincizeci şi doi de ani în Ierusalim.
Şi numele mamei lui era Iecolia,
3 din Ierusalim. Şi el a făcut ce era
drept în ochii Domnului, după
toate câte făcuse Amația, tatăl
4 său. Totuşi înălțimile* n-au fost
îndepărtate; poporul încă jertfea
şi ardea tămâie pe înălțimi.
5 Şi Domnul a lovit* pe împă-
rat şi a fost lepros până în ziua**
morții lui; şi a locuit† într-o casă
de izolare. Şi Iotam, fiul împă-
ratului, era peste *treburile* casei[d],
judecând poporul țării.
6 Şi celelalte fapte ale lui Aza-
ria şi tot ce a făcut, nu sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraților
7 lui Iuda? Şi Azaria a adormit cu
părinții săi şi l-au înmormântat*
cu părinții săi în cetatea lui Da-
vid; şi Iotam, fiul său, a împărățit
în locul său.

Zaharia, împărat al lui Israel

8 În anul al treizeci şi optulea al
lui Azaria, împăratul lui Iuda, a
început să împărățească în Sa-
maria, peste Israel, Zaharia*, fiul
lui Ieroboam, şi a împărățit şase
9 luni. Şi a făcut rău în ochii Dom-
nului, cum* făcuseră părinții lui;
nu s-a depărtat de păcatele lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, cu care
a făcut pe Israel să păcătuiască.
10 Şi Şalum, fiul lui Iabeş, a u-
neltit împotriva lui şi l-a lovit* în
fața poporului şi l-a omorât şi a
11 împărățit în locul său. Şi celelalte
fapte ale lui Zaharia, iată, sunt
scrise în Cartea Cronicilor împă-
12 raților lui Israel. Acesta a fost cu-

19 *2 Cr. 25.27. **Ios. 10.31.
21 *Cap. 15.13. 2 Cr. 26.1. Is. 6.1.
22 *1 Împ. 9.26. Cap. 16.6. 2 Cr. 26.2.
24 *1 Împ. 12.26
25 *Cap. 10.32; 13.5,25. **Num. 13.21; 34.8. 1 Împ. 8.65. †Deut. 3.17. ††Iona 1.1. Mt. 12.39,40. *†Ios. 19.13.
26 *Ex. 3.7. Cap. 13.4. Ps. 106.44. **Deut.32.36
27 *Cap. 13.5.
28 *1 Împ. 11.24 **2 Sam. 8.6. 2 Cr. 8.3.
29 *Cap. 15.8.
1 *Cap. 14.21. 2 Cr. 26.1; 26.3,4.
4 *Cap. 12.3; 14.4.
5 *2 Cr. 26.19. Ps. 78.31. **Is. 6.1. †Lev. 13.46. Num. 12.14.
7 *2 Cr. 26.23.
8 *Cap. 14.29.
9 *Cap. 14.24.
10 *Amos 7.9.

[a] *Marea Sărată; lit.* „Marea Araba“ [b] *Sau* „puterea cu care“ [c] *Numit şi Ozia, vezi 2 Cr. 26.1* [d] *Casa împăratului*

12 *Cap. 10.30.

vântul Domnului pe care-l spu-
sese* lui Iehu, zicând: „Fiii tăi vor
şedea pe tronul lui Israel până la
a patra *generaţie*“. Şi aşa a fost.

Şalum, împărat al lui Israel

13 *Vers. 1. Mt. 1.8,9.

13 Şi Şalum, fiul lui Iabeş, a în-
ceput să împărăţească în anul al
treizeci şi nouălea al lui Ozia[a]*,
împăratul lui Iuda; şi a împărăţit
14 o lună de zile în Samaria. Şi Me-
nahem, fiul lui Gadi, s-a suit de
la Tirţa* şi a venit la Samaria şi a
lovit pe Şalum, fiul lui Iabeş, în
Samaria şi l-a ucis şi a împărăţit
în locul său.

14 *1 Împ. 14.17 Cânt. 6.4.

15 Şi celelalte fapte ale lui Şa-
lum şi uneltirea pe care a făcut-o,
iată, sunt scrise în Cartea Croni-
cilor împăraţilor lui Israel.

16 *1 Împ. 4.24. **Cap. 8.12. Osea 13.16.

16 Atunci Menahem a bătut Tif-
sahul* şi pe toţi cei care erau în el
şi hotarele lui de la Tirţa, pentru
că nu i-au deschis; şi l-a bătut şi a
spintecat toate femeile** din el
care erau însărcinate.

Menahem, împărat al lui Israel

17 În anul al treizeci şi nouălea
al lui Azaria, împăratul lui Iuda,
a început să împărăţească Me-
nahem, fiul lui Gadi, peste Israel,
şi a împărăţit zece ani în Sama-
18 ria. Şi a făcut rău în ochii Dom-
nului; în toate zilele lui, nu s-a de-
părtat de păcatele lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, cu care a făcut pe Is-
rael să păcătuiască.

19 *1 Cr. 5.26. Is. 66.19. Osea 8.9. **Cap. 14.5.

19 Pul[b]*, împăratul Asiriei, a ve-
nit asupra ţării şi Menahem a dat
lui Pul o mie de talanţi de argint,
ca mâna lui să fie cu el, să întă-
rească** împărăţia în mâna sa.
20 Şi Menahem a scos* argintul din
Israel, de la toţi cei înstăriţi[c],
cincizeci de sicli de argint de la
fiecare om, ca să-i dea împăratu-
lui Asiriei. Şi împăratul Asiriei
s-a întors şi n-a stat acolo în ţară.

20 *Cap. 23.35.

21 Şi celelalte fapte ale lui Mena-
hem şi tot ce a făcut, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împăraţi-
22 lor lui Israel? Şi Menahem a a-
dormit cu părinţii săi; şi Pecahia,
fiul său, a împărăţit în locul său.

Pecahia, împărat al lui Israel

23 În anul al cincizecilea al lui
Azaria, împăratul lui Iuda, a în-
ceput să împărăţească Pecahia, fiul
lui Menahem, peste Israel, în
Samaria, şi a împărăţit doi ani.
24 Şi a făcut rău în ochii Domnului;
nu s-a depărtat de păcatele lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, cu care
a făcut pe Israel să păcătuiască.
25 Şi căpetenia sa, Pecah, fiul lui
Remalia, a uneltit împotriva sa
şi l-a lovit în Samaria, în pala-
tul* casei împărăteşti, cu Argob
şi Arie; şi cu el erau cincizeci de
oameni dintre galaadiţi: şi l-a ucis
şi a împărăţit în locul său.

25 *1 Împ. 16.18

26 Şi celelalte fapte ale lui Pe-
cahia şi tot ce a făcut, iată, sunt
scrise în Cartea Cronicilor împă-
raţilor lui Israel.

Pecah, împărat al lui Israel

27 *2 Cr. 28.6. Is. 7.1.

27 În anul al cincizeci şi doilea
al lui Azaria, împăratul lui Iuda,
a început să împărăţească Pe-
cah*, fiul lui Remalia, peste Is-
rael, în Samaria, şi a împărăţit
28 douăzeci de ani. Şi a făcut rău în
ochii Domnului; nu s-a depărtat
de păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, cu care a făcut pe Israel
să păcătuiască.

29 *Cap. 16.7; 16.10. 1 Cr. 5.26. **1 Împ. 15.20 †Is. 9.1.

29 În zilele lui Pecah, împăratul
lui Israel, a venit Tiglat-Pileser*,
împăratul Asiriei, şi a luat** Iio-
nul şi Abel-Bet-Maaca şi Ianoa-
hul şi Chedeşul şi Haţorul şi Ga-
laadul şi Galileea†, toată ţara lui
Neftali, şi i-a deportat în Asiria.
30 Şi Osea, fiul lui Ela, a făcut o u-
neltire împotriva lui Pecah, fiul lui
Remalia, şi l-a lovit şi l-a ucis; şi
a împărăţit* în locul său, în
anul al douăzecilea al lui Iotam,
fiul lui Ozia.

30 *Cap. 17.1. Osea 10.3; 10.7,15.

31 Şi celelalte fapte ale lui Pecah
şi tot ce a făcut, iată, sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraţilor
lui Israel.

Iotam, împărat al lui Iuda

32 *2 Cr. 27.1.

32 În anul al doilea al lui Pecah,
fiul lui Remalia, împăratul lui Is-
rael, a început să împărăţească
Iotam*, fiul lui Ozia, împăratul lui

[a] *Azaria* [b] *Sau* „În zilele lui, a venit Pul“ [c] *Lit.* „puternici în avere“

33 Iuda. El era în vârstă de douăzeci
şi cinci de ani când a început să
împărăţească şi a împărăţit şai-
sprezece ani în Ierusalim. Şi nu-
mele mamei lui era Ieruşa, fiica

34 *Vers. 3,4. 2 Cr. 26.4,5.

34 lui Ţadoc. Şi el a făcut ce era drept
în ochii Domnului: a făcut după*
toate câte făcuse Ozia, tatăl său.

35 *Vers. 4. **2 Cr. 27.3.

35 Totuşi înălţimile* n-au fost în-
depărtate; poporul încă jertfea şi
ardea tămâie pe înălţimi. El a
reconstruit Poarta** de Sus a ca-
sei Domnului.
36 Şi celelalte fapte ale lui Iotam
şi tot ce a făcut, nu sunt scrise în
Cartea Cronicilor împăraţilor lui

37 *Cap. 16.5. Is. 7.1. **Vers. 26,27

37 Iuda? În zilele acelea, Domnul a
început să trimită asupra lui Iuda
pe Reţin*, împăratul Siriei[a], şi pe
38 Pecah**, fiul lui Remalia. Şi Io-
tam a adormit cu părinţii săi
şi a fost înmormântat cu părinţii
săi în cetatea lui David, tatăl
său. Şi Ahaz, fiul său, a împărăţit
în locul său.

Ahaz, împărat al lui Iuda

1 *2 Cr. 28.1.

16 În anul al şaptesprezecelea al
lui Pecah, fiul lui Remalia, a în-
ceput să împărăţească Ahaz*,
fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.
2 Ahaz era în vârstă de douăzeci
de ani când a început să împără-
ţească şi a împărăţit şaisprezece
ani în Ierusalim, dar n-a făcut
ce era drept în ochii Domnului
Dumnezeului său, ca David, tatăl

3 *Lev. 18.21. Cap. 17.17. 2 Cr. 28.3. Ps. 106.37; 106.38. **Deut. 12.31 Cap. 21.2,11.

3 său, ci a umblat în calea împă-
raţilor lui Israel şi chiar a trecut*
pe fiul său prin foc, după urâ-
ciunile** naţiunilor pe care le a-
lungase Domnul dinaintea fiilor

4 *Deut. 12.2. 1 Împ. 14.23. Cap. 14.4.

4 lui Israel. Şi a jertfit şi a ars tă-
mâie pe înălţimi* şi pe dealuri
şi sub orice copac verde.

5 *Cap. 15.37. Is. 7.1,4.

5 Atunci* Reţin, împăratul Si-
riei, şi Pecah, fiul lui Remalia,
împăratul lui Israel, s-au suit cu
război împotriva Ierusalimului şi
au asediat pe Ahaz, dar n-au pu-
6 tut să-l înfrângă. În timpul acela,
Reţin, împăratul Siriei[a], a luat îna-
poi Elatul* pentru Siria[a] şi i-a a- 6 *Cap. 14.22. 2 Cr. 26.2.
lungat pe iudeii[b] din Elat; şi si-
rienii[c] au venit la Elat şi au locuit
acolo până în ziua aceasta.
7 Şi Ahaz a trimis soli la Tiglat- 7 *Cap. 15.29. 1 Cr. 5.26. 2 Cr. 28.20.
Pileser*, împăratul Asiriei, zicând:
„Eu sunt robul tău şi fiul tău: su-
ie-te şi salvează-mă din mâna îm-
păratului Siriei[a] şi din mâna împă-
ratului lui Israel, care s-au ridicat
8 împotriva mea“. Şi Ahaz a luat* 8 *Cap. 12.18. 2 Cr. 28.21.
argintul şi aurul care se aflau în casa
Domnului şi în vistieriile casei îm-
păratului şi le-a trimis *ca* dar îm-
9 păratului Asiriei. Şi împăratul Asi- 9 *Cap. 14.28. **Amos 1.5. †Is. 22.6. Amos 9.7.
riei l-a ascultat: şi împăratul Asiriei
s-a suit împotriva Damascului* şi
l-a luat şi i-a deportat** *pe locui-
tori* la Chir† şi pe Reţin l-a ucis.
10 Şi împăratul Ahaz a mers la
Damasc în întâmpinarea lui Ti-
glat-Pileser, împăratul Asiriei, şi
a văzut altarul care era în Damasc.
Şi împăratul Ahaz a trimis preo-
tului Urie forma altarului şi mo-
delul lui după toată lucrătura lui.
11 Şi preotul Urie* a construit un al- 11 *Is. 8.2.
tar după toate câte îi trimisese
împăratul Ahaz din Damasc. Aşa
l-a făcut preotul Urie până a ve-
nit împăratul Ahaz din Damasc.
12 Şi când a venit împăratul din Da- 12 *2 Cr. 26.16; 26.19.
masc, împăratul* a văzut altarul;
şi împăratul s-a apropiat de altar
13 şi a jertfit pe el. Şi a ars[d] arde-
rea sa de tot şi darul său de mân-
care şi a vărsat darul său de bău-
tură şi a stropit pe altar sân-
14 gele jertfelor sale de pace. Şi a 14 *Ex. 27.1,2; 40.6,29. 2 Cr. 4.1.
mutat altarul* de aramă care era
înaintea Domnului, din faţa casei,
dintre altarul său şi casa Dom-
nului, şi l-a pus alături de altarul
său, la nord.
15 Şi împăratul Ahaz a poruncit 15 *Ex. 29.39-41
preotului Urie, zicând: „Să arzi
pe altarul cel mare arderea-de-tot*
de dimineaţă şi darul de mâncare
de seară şi arderea-de-tot a îm-
păratului şi darul său de mâncare

[a] *Ebr.* „Aram“ [b] *Care se trag din Iuda; după captivitatea babiloniană, numele „iudeu“ a fost folosit pentru toţi israeliţii.* [c] *Unele ms.* „edomiţii“ [d] *Cum se arde tămâia*

şi arderea-de-tot a întregului po-
por al ţării şi darul său de mân-
care şi darurile sale de băutură; şi
să stropeşti pe el tot sângele ar-
derii-de-tot şi tot sângele jertfe-
lor; şi altarul de aramă să fie pen-
16 tru mine, ca să cer sfat“. Şi preo-
tul Urie a făcut după toate câte i-a
poruncit împăratul Ahaz.
17 *2 Cr. 28.24. **1 Împ. 7.27-29 †1 Împ. 7.23-25
17 Şi împăratul* Ahaz a tăiat
tăbliile** postamentelor şi a în-
depărtat de pe ele lighenele şi
a coborât marea† de pe boii de a-
ramă care erau dedesubtul ei şi
18 a pus-o pe un pavaj de piatră. Şi
calea acoperită[a] pentru sabat, pe
care o construiseră în casă, şi
intrarea împăratului de afară le-a
abătut de la casa Domnului, din
cauza împăratului Asiriei.
19 Şi celelalte fapte ale lui Ahaz,
ce a făcut, nu sunt scrise în Cartea
20 *2 Cr. 28.27.
20 Cronicilor împăraţilor lui Iuda? Şi
Ahaz a adormit cu părinţii săi şi a
fost înmormântat* cu părinţii săi
în cetatea lui David; şi Ezechia,
fiul său, a împărăţit în locul său.

Osea, cel din urmă împărat al lui Israel

17 În al doisprezecelea an al lui
Ahaz, împăratul lui Iuda, a înce-
put să împărăţească Osea*, fiul
1 *Cap. 15.30.
lui Ela, în Samaria, peste Israel;
2 a împărăţit nouă ani. Şi a făcut
rău în ochii Domnului, dar nu ca
împăraţii lui Israel care fuseseră
înainte de el.
3 *Cap. 18.9. **Cap. 24.1.
3 Împotriva lui s-a suit Salma-
nasar*, împăratul Asiriei; şi Osea
a ajuns** slujitorul lui şi i-a plătit
4 tribut. Dar împăratul Asiriei a aflat
că Osea uneltea, pentru că tri-
misese soli la So, împăratul Egip-
tului, şi n-a trimis tribut împă-
5 *Cap. 18.9. Osea 13.16.
5 ratului Asiriei, ca în fiecare an. Şi
împăratul Asiriei l-a închis şi l-a
legat în închisoare. Şi împăratul*
Asiriei a năvălit în toată ţara şi
s-a suit împotriva Samariei şi a
6 *Cap. 18.10. Is. 7.7. Osea 1.4; 13.16 Amos 4.2. **Lev. 26.32. Deut. 28.36; 28.64; 29.27,28.
6 asediat-o trei ani. În anul al nouă-
lea* al lui Osea, împăratul Asiriei
a luat Samaria şi a deportat**
pe Israel în Asiria şi i-a aşezat†
pe locuitori în Halah şi la Habor, 6 †1 Cr. 5.26.
pe râul Gozan, şi în cetăţile mezilor.

Robia asiriană

7 Şi a fost astfel pentru că fiii
lui Israel păcătuiseră* împotriva
Domnului Dumnezeului lor, ca- 7 *Ios. 23.16. **Jud. 6.10.
re-i scosese din ţara Egiptului de
sub mâna lui Faraon, împăratul
Egiptului, şi s-au temut** de alţi
8 dumnezei; şi au umblat* în rându- 8 *Lev. 18.3. Deut. 18.9. Cap. 16.3.
ielile naţiunilor pe care le alun-
gase Domnul dinaintea fiilor lui
Israel şi în *cele* făcute de împăra-
9 ţii lui Israel. Şi fiii lui Israel au 9 *Cap. 18.8.
făcut în ascuns lucruri care nu
erau drepte, împotriva Domnului
Dumnezeului lor, şi şi-au zidit
înălţimi în toate cetăţile lor, de la
turnul* paznicilor până la cetatea
10 întărită; şi şi-au ridicat stâlpi[b]* şi 10 *1 Împ. 14.23 Is. 57.5. **Ex. 34.13. Deut. 16.21. 1 Împ. 16.33. Mica 5.14. †Deut. 12.2. Cap. 16.4.
aşere** pe orice deal† înalt şi sub
11 orice copac verde; şi acolo au ars
tămâie pe toate înălţimile, ca
naţiunile pe care le alungase
Domnul dinaintea lor, şi au făcut
lucruri rele, ca să-L mânie pe Dom-
12 nul; şi au slujit idolilor despre* 12 *Ex. 20.3,4. Lev. 26.1. Deut. 4.19; 5.7,8.
care Domnul le zisese: „Să nu fa-
13 ceţi lucrul acesta“. Şi Domnul a
mărturisit[c] împotriva lui Israel şi 13 *Neem. 9.29. **1 Sam. 9.9 †Ier. 18.11; 25.5; 35.15. Ezec. 18.31.
împotriva lui Iuda prin toţi pro-
feţii*, toţi văzătorii**, zicând:
„Întoarceţi-vă† de la căile voastre
rele şi păziţi poruncile Mele,
rânduielile Mele, după toată le-
gea pe care am poruncit-o părin-
ţilor voştri şi pe care v-am trimis-o
14 prin robii Mei, profeţii“. Dar n-au 14 *Ex. 32.9. Pr. 29.1. **Deut. 9.23. Ps. 78.22.
ascultat şi şi-au înţepenit*
grumajii, ca grumazul părinţilor
lor, care n-au crezut** în Domnul
15 Dumnezeul lor; şi au respins* 15 *Ier. 44.3. **Ex. 24.7. Deut. 29.25. †Deut. 32.21. 1 Împ. 16.13. 1 Cor. 8.4. ††Ps. 115.8. Ier. 2.5. Rom. 1.21.
rânduielile Lui şi legământul**
Lui pe care-l făcuse cu părinţii
lor şi mărturiile Lui, pe care li
le dăduse lor, şi au umblat după
deşertăciune† şi au ajuns de-
şertăciune†† şi au mers după
naţiunile care erau în jurul lor,
despre care Domnul le poruncise

[a] *Un acoperământ care să-l umbrească pe împărat când vizita templul*
[b] *Sau* „statui“ [c] *Sau* „a prevenit“

15 *†Deut.12.30; 12.31.
16 *Ex. 32.8. 1 Împ. 12.28. **1 Împ. 14.15; 14.23. †Deut. 4.19. Cap. 21.3. ††1 Împ. 16.31
17 *Lev. 18.21. Ezec. 23.37. **Lev. 19.26. Deut. 18.10. †1 Împ. 21.20
18 *1 Împ. 11.13; 11.32.
19 *Ier. 3.8.
20 *Jud. 2.14. Cap. 13.3; 15.29. **Cap. 24.20
21 *1 Împ. 11.11; 11.31. **1 Împ. 12.20; 12.28.
23 *1 Împ. 14.16 Is. 8.4. **Vers. 6.
24 *Ezra 4.2,10. **Cap. 18.34

16 să nu facă*† şi ei ca ele. Şi au
părăsit toate poruncile Domnului
Dumnezeului lor şi şi-au făcut
chipuri turnate, doi* viţei, şi au
făcut o aşeră** şi s-au închinat† la
toată oştirea cerurilor şi au
17 slujit†† lui Baal; şi au trecut* pe
fiii şi pe fiicele lor prin foc şi
s-au dedat** la ghicire şi la des-
cântece şi s-au vândut† ca să facă
rău în ochii Domnului, ca să-L
mânie.
18 Şi Domnul S-a mâniat foarte
mult pe Israel şi i-a îndepărtat
de la faţa Sa; a rămas numai*
seminţia lui Iuda.
19 Şi nici Iuda* n-a păzit porun-
cile Domnului Dumnezeului său,
ci au umblat în rânduielile pe
20 care le făcuse Israel. Şi Domnul a
lepădat toată sămânţa lui Israel
şi i-a smerit şi i-a dat* în mâna
cotropitorilor, până i-a înlăturat**
de la faţa Sa.
21 Pentru că Israel s-a rupt[a]* de
la casa lui David şi l-a făcut îm-
părat** pe Ieroboam, fiul lui Ne-
bat; şi Ieroboam a abătut cu sila
pe Israel de la a-L urma pe Dom-
nul şi l-a făcut să păcătuiască
22 mult[b]. Şi fiii lui Israel au um-
blat în toate păcatele pe care le-a
făcut Ieroboam; nu s-au depăr-
23 tat de ele, până când Domnul a
îndepărtat pe Israel de la faţa Sa,
cum* a zis prin toţi slujitorii Săi,
profeţii; şi Israel a fost de-
portat** din ţara lor în Asiria,
până în ziua aceasta.

Samaritenii restabiliţi

24 Şi împăratul Asiriei a adus*
oameni din Babilon[c] şi de la Cuta
şi de la Ava** şi de la Hamat şi
de la Sefarvaim şi i-a aşezat în
cetăţile Samariei, în locul fiilor
lui Israel, şi au luat în stăpânire
Samaria şi au locuit în cetăţile ei.
25 Şi a fost *aşa*: la începutul lo-
cuirii lor acolo, nu se temeau de
Domnul; şi Domnul a trimis prin-
tre ei lei, care au omorât *pe unii*
26 dintre ei. Şi i-au vorbit împăratu-
lui Asiriei, zicând: „Naţiunile pe
care le-ai deportat şi le-ai aşezat
în cetăţile Samariei nu cunosc
obiceiul Dumnezeului ţării; de
aceea El a trimis printre ei lei şi,
iată, îi ucid, pentru că nu cunosc
obiceiul Dumnezeului ţării“.
27 Şi împăratul Asiriei a porun-
cit, zicând: „Duceţi acolo pe unul
dintre preoţii pe care i-aţi luat de
acolo; şi ei să meargă şi să lo-
cuiască acolo, iar el să-i înveţe obi-
28 ceiul Dumnezeului ţării“. Şi unul
din preoţii pe care-i deportaseră
din Samaria a venit şi a locuit în
Betel şi i-a învăţat cum să se tea-
mă de Domnul.
29 Şi fiecare naţiune şi-a făcut dum-
nezeii săi şi i-a pus în casele*
înălţimilor, pe care le făcuseră
samaritenii, fiecare naţiune în ce-
30 tăţile unde locuia. Şi oamenii din
Babilon* au făcut pe Sucot-Be-
not; şi oamenii din Cut[d] au făcut
pe Nergal; şi oamenii din Hamat
31 au făcut pe Aşima; şi aviţii* au
făcut pe Nibhaz şi pe Tartac; şi
sefarviţii au ars** pe copiii lor în
foc lui Adramelec şi lui Aname-
lec, dumnezeii sefarviţilor.
32 Şi s-au temut *şi* de Domnul şi
şi-au făcut* din toate categoriile
lor[e] preoţi ai înălţimilor care
jertfeau pentru ei în casele înălţi-
33 milor; s-au temut* *şi* de Domnul
şi au slujit *şi* dumnezeilor lor,
după obiceiul naţiunilor din care
fuseseră deportaţi.
34 Până în ziua aceasta, ei fac
după obiceiurile lor de mai înain-
te: nu se tem de Domnul şi nu
fac nici după rânduielile lor şi
după judecăţile lor, şi nici după
legea şi porunca pe care a porun-
cit-o Domnul fiilor lui Iacov, pe
35 care l-a numit* Israel. Şi Domnul
făcuse legământ cu ei şi le po-
runcise, zicând: „Să nu vă teme-
ţi* de alţi dumnezei şi să nu vă

29 *1 Împ. 12.31; 13.32.
30 *Vers. 24.
31 *Ezra 4.9. **Lev. 18.21 Deut. 12.31.
32 *1 Împ. 12.31
33 *Ţef. 1.5.
34 *Gen. 32.28; 35.10.
35 *Jud. 6.10.

[a] *Sau* „El a rupt pe Israel“ [b] *Lit.* „să păcătuiască un mare păcat“ [c] *Ebr.* „Babel“ [d] *Sau* „Cuta“, *ca în v. 24* [e] *Lit.* „din toate marginile lor“

35 **Ex. 20.5.
36 *Ex. 14.15. **Ex. 6.6; 9.15. †Deut. 10.20
37 *Deut. 5.32.
38 *Deut. 4.23; 6.12.
41 *Vers. 32,33.

închinaţi** înaintea lor, nici să nu
le slujiţi, nici să nu le jertfiţi; ci
36 numai de Domnul, care v-a scos*
din ţara Egiptului cu putere mare
şi cu braţ întins**, de El să vă
temeţi şi Lui† să vă închinaţi şi
37 Lui să-I jertfiţi. Şi să luaţi seama
să împliniţi* în toate zilele rân-
duielile, judecăţile şi legea şi
porunca pe care El le-a scris pen-
tru voi; şi să nu vă temeţi de
38 alţi dumnezei. Şi să nu uitaţi*
legământul pe care l-am făcut
cu voi, nici să nu vă temeţi de
39 alţi dumnezei, ci să vă temeţi de
Domnul Dumnezeul vostru; şi El
vă va scăpa din mâna tuturor
vrăjmaşilor voştri“.
40 Şi n-au ascultat, ci au făcut
după obiceiul lor de mai înainte.
41 Şi naţiunile acestea* se temeau *şi*
de Domnul şi slujeau *şi* chipurilor
lor cioplite; şi la fel fac şi fiii lor
şi fiii fiilor lor, până în ziua aceas-
ta, cum au făcut părinţii lor.

Ezechia, împărat al lui Iuda

1 *2 Cr. 28.27; 29.1. Mt. 1.9.
2 *2 Cr. 29.1.
4 *2 Cr. 31.1. **Num. 21.9.
5 *Cap. 19.10. Iov 13.15. Ps. 13.5. **Cap. 23.25
6 *Deut. 10.20. Ios. 23.8.

18 Şi a fost *aşa*: în anul al trei-
lea al lui Osea, fiul lui Ela, îm-
păratul lui Israel, a început să
împărăţească Ezechia*, fiul lui
2 Ahaz, împăratul lui Iuda. Era în
vârstă de douăzeci şi cinci de ani
când a început să împărăţească
şi a împărăţit douăzeci şi nouă
de ani în Ierusalim. Şi numele ma-
mei lui era Abi*, fiica lui Zaharia.
3 Şi el a făcut ce era drept în ochii
Domnului, după toate câte făcuse
4 David, tatăl său. El a îndepărtat*
înălţimile şi a sfărâmat stâlpii[a] şi
a tăiat aşerele şi a sfărâmat şar-
pele** de aramă pe care-l făcuse
Moise, pentru că până în zilele
acelea fiii lui Israel ardeau tămâie
pentru el; şi l-a numit Nehuştan[b].
5 El s-a încrezut* în Domnul
Dumnezeul lui Israel, încât n-a
fost** după el asemenea lui între
toţi împăraţii lui Iuda şi nici în-
tre cei care fuseseră mai înainte
6 de el. Şi s-a alipit* de Domnul şi
nu s-a depărtat de pe urma Lui

7 *2 Cr. 15.2. **Gen. 39.2. 1 Sam. 18.5. Ps. 60.12. †Cap. 16.7.
8 *1 Cr. 4.41. 2 Cr. 28.18. Is. 14.29. **Cap. 17.9.

şi a păzit poruncile Lui, pe care
Domnul le poruncise lui Moise.
7 Şi Domnul a fost cu* el; pros-
pera[c]** oriunde ieşea şi s-a răz-
vrătit† împotriva împăratului
8 Asiriei şi nu i-a slujit. El i-a bă-
tut* pe filisteni până la Gaza şi
hotarele ei, de la turnul** paz-
nicilor până la cetatea întărită.

Cucerirea Samariei de către asirieni

9 *Cap. 17.3.
10 *Cap. 17.6.
11 *Osea 13.16. Amos 4.2. **1 Cr. 5.26.
12 *Cap. 17.7. Dan. 9.6,10.

9 Şi a fost *aşa*: în al patrulea*
an al împăratului Ezechia, care
era al şaptelea an al lui Osea, fiul
lui Ela, împăratul lui Israel, Sal-
manasar, împăratul Asiriei, s-a
suit împotriva Samariei şi a ase-
10 diat-o. Şi, după trei ani, a luat-o;
în al şaselea an al lui Ezechia,
care este al nouălea* an al lui
Osea, împăratul lui Israel, Sama-
11 ria a fost luată. Şi împăratul* Asi-
riei a deportat pe Israel în Asiria
şi i-a aşezat** în Halah şi la Ha-
bor, *pe* râul Gozan şi în cetăţile
12 mezilor, pentru că n-au ascultat*
de glasul Domnului Dumnezeului
lor şi au călcat legământul Său,
tot ceea ce poruncise Moise, ro-
bul Domnului; şi nici n-au ascul-
tat, nici n-au împlinit.

Ierusalimul asediat de Sanherib

13 *2 Cr. 32.1. Is. 36.1.
15 *1 Împ. 15.18; 15.19. Cap. 12.18; 16.8.

13 Şi în al paisprezecelea* an al
împăratului Ezechia, Sanherib,
împăratul Asiriei, s-a suit împo-
triva tuturor cetăţilor întărite ale
14 lui Iuda şi le-a luat. Şi Ezechia,
împăratul lui Iuda, a trimis la îm-
păratul Asiriei, în Lachis, zicând:
„Am păcătuit, retrage-te de la
mine; orice vei pune asupra mea
voi purta“. Şi împăratul Asiriei
i-a cerut[d] lui Ezechia, împăratul
lui Iuda, trei sute de talanţi de
argint şi treizeci de talanţi de aur.
15 Şi Ezechia i-a dat* tot argintul
care se găsea în casa Domnului
şi în vistieriile casei împăratului.
16 În timpul acela, Ezechia a
luat[e] aurul de pe uşile casei Dom-
nului şi de pe uşorii pe care îi a-
coperise Ezechia, împăratul lui
Iuda, şi l-a dat împăratului Asiriei.
17 Şi împăratul Asiriei i-a trimis

[a] *Sau* „statuile“ [b] *Aramă* [c] *Sau* „lucra cu înţelepciune“ [d] *Lit.* „a pus asupra“ [e] *Lit.* „a cojit“

17 *Cap. 20.20. **Is. 7.3. din Lachis pe Tartan şi pe Rab-
Saris[a] şi pe Rab-Şache[b], cu forţe
mari, împotriva împăratului Eze-
chia, la Ierusalim. Şi s-au suit şi au
venit la Ierusalim. Şi s-au suit şi au
venit şi au stat lângă canalul* de
apă al iazului de sus, care este pe
drumul** cel mare al ogorului al-
18 *Cap. 19.2. Is. 22.20. 18 bitorului. Şi au chemat pe împă-
rat. Şi Eliachim*, fiul lui Hilchia,
care era peste treburile casei, şi
Şebna scriitorul, şi Ioah, fiul lui
Asaf, cronicarul, au ieşit la ei.
19 *2 Cr. 32.10. Ps. 118.8,9. **19** Şi Rab-Şache le-a zis: „Spu-
neţi, vă rog, lui Ezechia: Aşa zice
împăratul cel mare, împăratul Asi-
riei: Ce este încrederea* aceasta
20 cu care te încrezi? Tu zici, dar sunt
vorbe ale buzelor: «Este sfat şi pu-
tere pentru război». Dar în cine te
încrezi de te-ai răzvrătit împotri-
21 *Is. 30.2. Ezec. 29.6,7. 21 va mea? Şi acum, iată, te încrezi*
în toiagul acela de trestie frântă,
în Egipt, pe care, dacă se va re-
zema cineva, îşi va înţepa mâna
şi o va străpunge: aşa este Fara-
on, împăratul Egiptului, pentru
22 *Vers. 4. 2 Cr. 31.1; 32.12. 22 toţi cei care se încred în el. Iar
dacă-mi vei zice: «Ne încredem
în Domnul Dumnezeul nostru!»,
nu este El Acela ale cărui înăl-
ţimi* şi altare le-a îndepărtat Eze-
chia, zicând lui Iuda şi Ierusa-
limului: «Înaintea altarului acestu-
ia să vă închinaţi în Ierusalim»?
23 Şi acum, te rog, fă o învoială[c] cu
stăpânul meu, împăratul Asiriei,
şi îţi voi da două mii de cai, dacă
poţi să încaleci călăreţi pe ei.
24 Şi cum vei înfrunta[d] pe un căpi-
tan[e] dintre cei mai mici robi ai stă-
pânului meu? Şi tu îţi pui încre-
derea în Egipt pentru care şi că-
25 lăreţi! Şi acum, fără Domnul
m-am suit eu împotriva locului
acestuia, ca să-l distrug? Domnul
mi-a zis: Suie-te împotriva ţării
acesteia şi distruge-o".
26 *Is. 36.11. **26** Şi Eliachim*, fiul lui Hilchia,

şi Şebna şi Ioah au zis lui Rab- 26 **Ezra 4.7. Dan. 2.4. †2 Cr. 32.18. Neem. 13.24
Şache: „Te rugăm, vorbeşte robi-
lor tăi în aramaică**, pentru
că o înţelegem, şi nu vorbi cu
noi în iudaică† în auzul poporu-
27 lui care este pe zid". Şi Rab-Şa-
che le-a zis: „La stăpânul tău şi
la tine m-a trimis stăpânul meu
să spun cuvintele acestea? Nu la
oamenii care stau pe zid, ca să-şi
mănânce fecalele şi să-şi bea
chiar urina cu voi?"
28 Şi Rab-Şache a stat şi a stri-
gat cu glas tare în iudaică şi a
vorbit, zicând: „Ascultaţi cuvân-
tul împăratului celui mare, al îm-
29 păratului Asiriei! Aşa zice împă- 29 *2 Cr. 32.15.
ratul: Să nu vă înşele* Ezechia,
pentru că nu va putea să vă scape
30 din mâna lui[f]. Şi să nu vă facă
Ezechia să vă puneţi încrederea
în Domnul, zicând: «Domnul ne
va scăpa negreşit şi cetatea a-
ceasta nu va fi dată în mâna îm-
31 păratului Asiriei». N-ascultaţi de 31 *1 Împ. 4.20; 4.25.
Ezechia, pentru că aşa zice împă-
ratul Asiriei: «Faceţi pace[g] cu
mine şi ieşiţi la mine şi mâncaţi
fiecare din viţa* lui şi fiecare din
smochinul lui şi beţi fiecare din
32 apele fântânii lui, până voi veni 32 *Deut. 8.7,8.
şi vă voi lua într-o ţară ca ţara
voastră, o ţară a grâului* şi a mus-
tului, o ţară a pâinii şi a vinului, o
ţară a măslinilor şi a mierii, ca să
trăiţi şi să nu muriţi»; şi n-ascultaţi
de Ezechia când[h] vă înduplecă,
33 zicând: «Domnul ne va scăpa». A 33 *Cap. 19.12. 2 Cr. 32.14. Is. 10.10,11.
scăpat vreunul din dumnezeii*
naţiunilor ţara lui din mâna împă-
34 ratului Asiriei? Unde sunt dum- 34 *Cap. 19.13. **Cap. 17.24
nezeii Hamatului* şi ai Arpadu-
lui? Unde sunt dumnezeii Se-
farvaimului, ai Henei şi ai** Ivei?
Au scăpat ei Samaria din mâna
35 mea? Cine sunt aceia dintre toţi 35 *Dan. 3.15.
dumnezeii ţărilor care au scăpat
ţara lor din mâna mea, ca Dom-
nul să scape* Ierusalimul din

[a] *Mai-marele famenilor* [b] *Mai-marele paharnicilor* [c] *Sau* „fă un schimb de garanţii" [d] *Lit.* „cum vei întoarce faţa unui" [e] *Sau* „guvernator" [f] *A împăratului Asiriei* [g] *Lit.* „binecuvântare" [h] *Sau* „pentru că"

36 mâna mea?“ Şi poporul a tăcut şi
nu i-a răspuns nici un cuvânt,
pentru că porunca împăratului
era: „Nu-i răspundeţi“.

37 *Is. 33.7.

37 Şi Eliachim, fiul lui Hilchia,
care era peste treburile casei, şi
Şebna, scriitorul, şi Ioah, fiul lui
Asaf, cronicarul, au venit la
Ezechia cu hainele sfâşiate* şi
i-au spus cuvintele lui Rab-Şache.

Eliberarea Ierusalimului anunțată

1 *Is. 37.1. **Ps. 69.11.

19 Şi a fost *aşa*: când* a auzit
împăratul Ezechia, şi-a sfâşiat
hainele şi s-a acoperit cu sac**
2 şi a intrat în casa *D*omnului. Şi a
trimis pe Eliachim, care era pes-
te treburile casei, şi pe Şebna,
scriitorul, şi pe bătrânii preoţilor,
acoperiţi cu sac, la profetul Isaia,
3 fiul lui Amoţ. Şi i-au zis: „Aşa
zice Ezechia: Ziua aceasta este o
zi de necaz, de mustrare şi de
batjocură; pentru că pruncii au
ajuns la naştere şi nu este putere

4 *2 Sam. 16.12 **Cap. 18.35 †Ps. 50.21.

4 ca să se nască. Poate va auzi*
*D*omnul Dumnezeul tău toate
cuvintele lui Rab-Şache, pe care
l-a trimis împăratul Asiriei,
stăpânul său, să batjocorească**
pe Dumnezeul cel viu, şi va
mustra† cuvintele pe care le-a
auzit *D*omnul Dumnezeul tău.
Înalţă deci o rugăciune pentru cei
care au mai rămas“.

5 Şi slujitorii împăratului Eze-

6 *Is. 37.6. **Ps. 112.7. †Cap. 18.17.

6 chia au venit la Isaia. Şi Isaia*
le-a zis: „Aşa veţi spune stăpânului
vostru: Aşa zice *D*omnul: Nu te te-
me** de cuvintele pe care le-ai
auzit, cu care M-au hulit slujito-

7 *Vers. 35-37. Ier. 51.1.

7 rii† împăratului Asiriei. Iată, voi
pune un duh* în el şi va auzi o şti-
re şi se va întoarce în ţara
sa şi-l voi face să cadă prin sabie
în ţara sa“.

8 *Cap. 18.14.

8 Şi Rab-Şache s-a întors şi l-a
găsit pe împăratul Asiriei luptân-
du-se împotriva Libnei, pentru că

9 *1 Sam. 23.27 Is. 37.9.

9 auzise că plecase din Lachis*. Şi
a auzit* spunându-se despre Tir-
haca, împăratul Etiopiei[a]: „Iată,
a ieşit să se lupte cu tine!“ Şi a
trimis din nou soli la Ezechia,

10 *Cap. 18.5.

10 zicând: „Aşa veţi spune lui Eze-
chia, împăratul lui Iuda, zicând:
Dumnezeul tău, în care te în-
crezi*, să nu te înşele, zicând:
«Ierusalimul nu va fi dat în mâna
11 împăratului Asiriei». Iată, ai auzit
ce au făcut împăraţii Asiriei tu-
turor ţărilor pe care le-au nimicit
cu desăvârşire; şi vei fi tu scăpat?

12 *Cap. 18.33. **Ezec. 27.23

12 I-au scăpat dumnezeii* naţiuni-
lor pe care le-au nimicit părinţii
mei: Gozanul şi Haranul şi Re-
ţeful şi pe fiii Edenului** care

13 *Cap. 18.34.

13 erau în Telasar? Unde* este îm-
păratul Hamatului, şi împăratul
Arpadului, şi împăratul cetăţii Se-
farvaim, al Henei şi al Ivei?“

Rugăciunea lui Ezechia

14 *Is. 37.14.

14 Şi Ezechia* a luat scrisoarea[b]
din mâna solilor şi a citit-o; şi E-
zechia s-a suit în casa *D*omnu-
lui şi a întins-o înaintea *D*omnu-

15 *Ex. 25.22. 1 Sam. 4.4. Ps. 80.1. Is. 37.16. **1 Împ. 18.39 Cap. 5.15. Is. 44.6. Ier. 10.10-12.

15 lui. Şi Ezechia s-a rugat înaintea
*D*omnului şi a zis: „*D*oamne
Dumnezeul lui Israel care şezi*
între[c] heruvimi, Tu** eşti Ace-
laşi[d], numai Tu eşti Dumnezeul
tuturor împăraţilor pământului;
Tu ai făcut cerurile şi pământul.

16 *Ps. 31.2. Is. 37.17. **1 Împ. 8.29 2 Cr. 6.40. †Vers. 4.

16 Pleacă-Ţi* urechea, *D*oamne, şi
ascultă; deschide-Ţi**, *D*oamne,
ochii şi vezi; şi auzi cuvintele lui
Sanherib cu care a trimis[e]† să
batjocorească pe Dumnezeul cel
17 viu. Cu adevărat, *D*oamne, îm-
păraţii Asiriei au pustiit naţiuni-

18 *Is. 44.9. **Ps. 115.4. Ier. 10.3. Fap. 17.29.

18 le şi ţările lor şi au aruncat pe
dumnezeii lor în foc, pentru că nu
erau dumnezei*, ci lucrarea**
mâinilor oamenilor, lemn şi pia-

19 *1 Împ. 8.42; 8.43. **Ps. 83.18.

19 tră: de aceea i-au nimicit. Şi acum,
*D*oamne Dumnezeul nostru, Te
rog, salvează-ne din mâna lui,
ca să cunoască* toate** împărăţii-
le pământului că Tu, *D*oamne,
eşti Dumnezeu, numai Tu“.

Profeția lui Isaia

20 Şi Isaia, fiul lui Amoţ, a tri-
mis la Ezechia, zicând: „Aşa zice
*D*omnul Dumnezeul lui Israel: Ce

[a] *Ebr.* „Cuş“ [b] *Lit.* „scrisorile“ [c] *Sau* „peste“ [d] *Cel care există prin Sine Însuşi, care nu Se schimbă*
[e] *Sau* „pe care le-a trimis“

20 *Cap. 20.5. Ps. 65.2. Is. 37.21.
21 *Ier. 14.17. Plân. 2.13. **Iov 16.4. Ps. 22.7,8; 109.25. Plân. 2.15. Mt. 27.39.

te-ai rugat* Mie cu privire la San-
herib, împăratul Asiriei, am au-
21 zit“. Acesta este cuvântul pe care
l-a spus 𝕯omnul împotriva lui:
„Fecioara, fiica* Sionului, te
disprețuieşte şi râde de tine;
fiica Ierusalimului clatină din
cap** după tine.

22 *Vers. 4. **Vers. 6. †Ps. 71.22. Is. 5.24; 30.11 Ier. 51.5.

22 Pe cine ai batjocorit* şi ai
hulit** tu? Şi împotriva cui ți-ai
ridicat tu glasul şi ți-ai înălțat
ochii?
Împotriva Sfântului† lui Israel!

23 *Cap. 18.17. **Ps. 20.7.

23 Prin solii* tăi L-ai batjocorit
pe Domnul şi ai zis:
«M-am suit cu mulțimea** ca-
relor mele
pe înălțimea muntelui, spre
ascunzişurile Libanului,
şi voi tăia cedrii săi cei înalți,
chiparoşii săi cei aleşi;
şi voi intra până la locuințele
lui cele mai îndepărtate, în pă-
durea câmpului său roditor[a].

24 *Is. 19.6.

24 Am săpat şi am băut ape
străine
şi am secat* cu talpa picioa-
relor mele toate râurile Egiptului[b]».

25 *Is. 45.7. **Is. 10.5,6.

25 N-ai auzit că de demult am
făcut* aceasta,
şi că din zile străvechi am
întocmit-o[c]?
Acum am împlinit-o, ca tu să
fii cel care să pustiască** cetățile
întărite, făcându-le grămezi de
dărâmături.

26 *Ps. 129.6.

26 Şi locuitorii lor au slăbit[d]
şi s-au înspăimântat şi au fost
dați de ruşine;
au fost ca iarba câmpului, ca
verdeața,
ca iarba* de pe acoperişuri şi
ca grâul pârlit înainte de a creşte.

27 *Ps. 139.1. Is. 37.28.

27 Dar cunosc* şederea ta şi ie-
şirea ta şi intrarea ta
şi furia ta împotriva Mea.

28 *Iov 41.2. Ezec. 29.4; 38.4. Amos 4.2.

28 Pentru că furia ta împotriva
Mea şi mândria ta au ajuns la
urechile Mele,
de aceea îți voi pune* veriga
Mea în nări şi zăbala Mea între
buze
şi te voi întoarce pe drumul**
pe care ai venit.

28 **Vers. 33,36

29 Şi acesta îți va fi semnul*:
anul acesta veți mânca orice
creşte de la sine;
şi al doilea an orice va răsări
din acestea;
şi al treilea an să semănați, să
secerați
şi să plantați vii şi să mâncați
rodul lor.

29 *1 Sam. 2.34 Cap. 20.8,9. Is. 7.11,14. Lc. 2.12.

30 Şi cei scăpați ai casei lui Iuda,
care rămân*,
din nou vor prinde rădăcină
dedesubt şi vor da rod deasupra.

30 *2 Cr. 32.22; 32.23.

31 Pentru că din* Ierusalim va
ieşi o rămăşiță
şi din muntele Sionului cei
care vor scăpa. Râvna** 𝕯om-
nului[e] va face aceasta.

31 *Is. 10.20. **Is. 9.7.

32 De aceea, aşa zice 𝕯omnul
despre împăratul Asiriei:
«Nu va intra* în cetatea a-
ceasta, nici nu va trage în ea vreo
săgeată;
nici nu va veni înaintea ei cu
scutul,
nici nu va ridica şanț împo-
triva ei.

32 *Is. 8.7-10.

33 Pe calea pe care a venit, pe
aceea se va întoarce
şi nu va intra în cetatea aceas-
ta, zice[f] 𝕯omnul.

34 Şi Eu voi apăra* cetatea a-
ceasta, ca s-o salvez,
pentru Mine şi pentru robul**
Meu, David»“.

34 *Cap. 20.6. Is. 31.5. **1 Împ. 11.12; 11.13.

35 Şi a fost *aşa*: în noaptea*
aceea, îngerul 𝕯omnului[g] a ieşit
şi a ucis în tabăra asirienilor
o sută optzeci şi cinci de mii. Şi,
când s-au sculat dimineața, iată,
36 toți erau trupuri moarte. Şi San-
herib, împăratul Asiriei, a plecat
şi s-a dus şi s-a întors şi a locuit
în Ninive*.

35 *Ex. 12.29. 2 Cr. 32.21. Is. 10.12; 37.36. Osea 1.7.
36 *Gen. 10.11. Iona 1.2.

37 Şi a fost *aşa*: pe când se închi-
na în casa lui Nisroc, dumnezeul

[a] *Sau* „pădurea Carmelului său“ [b] *Lit.* „Mațorului“ [c] *Sau* „am plănuit-o“ [d] *Lit.* „erau cu mâna scurtată“
[e] *Sau* „Râvna 𝕯omnului oştirilor“ [f] *Cuvânt care introduce o profeție* [g] *Sau* „un înger al 𝕯omnului“

37 *Cap. 17.31. **Vers. 7. 2 Cr. 32.21. †Ezra 4.2.

său, Adramelec* și Șarețer, fiii
săi, l-au lovit** cu sabia și au fu-
git în țara Ararat. Și Esar-Hadon†,
fiul său, a împărățit în locul său.

Boala și însănătoșirea lui Ezechia

1 *2 Cr. 32.24. Is. 38.1.

20 În zilele* acelea, Ezechia s-a
îmbolnăvit de moarte. Și profe-
tul Isaia, fiul lui Amoț, a venit
și i-a zis: „Așa zice Domnul:
Rânduiește-ți casa, pentru că
2 vei muri și nu vei trăi“. Și el
și-a întors fața la perete și s-a ru-

3 *Neem. 13.22 **Gen. 17.1. 1 Împ. 3.6.

3 gat Domnului, zicând: „Acum,
Doamne, adu-Ți aminte*, Te rog,
că am umblat** înaintea Ta în
adevăr și cu o inimă întreagă și
că am făcut ce este bine în ochii
Tăi“. Și Ezechia a plâns mult.
4 Și a fost *așa*: mai înainte de
a ieși Isaia în curtea din mijloc[a],
cuvântul Domnului a fost către

5 *1 Sam. 9.16; 10.1. **Cap. 19.20 Ps. 65.2. †Ps. 39.12; 56.8.

5 el, zicând: „Întoarce-te și spune
lui Ezechia, conducătorul* po-
porului Meu: «Așa zice Domnul
Dumnezeul lui David, tatăl tău:
«Am auzit** rugăciunea ta, am
văzut lacrimile† tale; iată, te voi
vindeca; a treia zi te vei sui la

6 *Cap. 19.34. 2 Cr. 32.21.

6 casa Domnului. Și voi adăuga
cincisprezece ani la zilele tale și
te voi scăpa pe tine și cetatea a-
ceasta din mâna împăratului Asi-
riei și voi apăra* cetatea aceasta,
pentru Mine și pentru robul Meu,
David»“.

7 *Is. 38.21.

7 Și Isaia* a zis: „Luați o turtă
de smochine“. Și au luat și au pus-o
la umflătură; și el s-a însănătoșit.

8 *Jud. 6.17; 6.37,39. Is. 7.11,14; 38.22.

8 Și Ezechia a zis lui Isaia: „Ca-
re este semnul* că Domnul mă va
vindeca și că a treia zi mă voi

9 *Is. 38.7,8.

9 sui la casa Domnului?“ Și Isaia a
zis: „Acesta îți va fi semnul de
la Domnul că Domnul va face
lucrul pe care l-a spus: să treacă*
umbra zece trepte înainte, sau să
se întoarcă zece trepte înapoi?“
10 Și Ezechia a zis: „Este ușor să
coboare umbra zece trepte; nu, ci
umbra să se întoarcă zece trepte

11 *Ios. 10.12,14 Is. 38.8.

11 înapoi“. Și profetul Isaia, a stri-
gat către Domnul și El a întors*
zece trepte înapoi umbra care
coborâse pe treptele lui Ahaz.

Îngâmfarea lui Ezechia

12 *Cap. 8.8,9. 2 Cr. 32.31. Is. 39.1.

12 În timpul* acela, Berodac-Ba-
ladan[b], fiul lui Baladan, împăra-
tul Babilonului, a trimis o scrisoa-
re și un dar lui Ezechia, pentru că
auzise că Ezechia fusese bolnav.

13 *Cap. 16.9. 2 Cr. 32.27; 32.31.

13 Și Ezechia i-a ascultat[c]* și le-a
arătat toată casa lucrurilor sale
scumpe: argintul și aurul și miro-
deniile și untdelemnurile de preț[d]
și casa lui de arme și tot ce se afla
în vistieriile sale; n-a fost nimic
în casa lui, nici în împărăția lui
pe care să nu li-l fi arătat Ezechia.
14 Și profetul Isaia a venit la îm-
păratul Ezechia și i-a zis: „Ce au
zis oamenii aceștia? Și de unde au
venit la tine?“ Și Ezechia a zis:
„Au venit dintr-o țară îndepărta-

15 *Vers. 13.

15 tă, de la Babilon“. Și el a zis: „Ce
au văzut în casa ta?“ Și Ezechia
a zis: „Au văzut* tot ce este în
casa mea; nu este nimic în vis-
tieriile mele pe care să nu li-l fi
16 arătat“. Și Isaia a zis lui Ezechia:

17 *Cap. 24.13; 25.13. 2 Cr. 36.10. Ier. 27.21,22; 52.17.

17 „Ascultă cuvântul Domnului: Iată,
vin zile în care tot ce este în casa
ta și ce au adunat părinții tăi până
în ziua aceasta va fi dus* la Ba-
bilon; nu va rămâne nimic, zice

18 *Cap. 24.12. 2 Cr. 33.11. **Dan. 1.3-7 †Dan. 1.11; 1.18.

18 Domnul. Și vor lua* dintre fiii tăi,
care vor ieși din tine, pe care-i vei
naște, și vor fi fameni** în pala-
19 tul† împăratului Babilonului“. Și
Ezechia a zis lui Isaia: „Cuvântul

19 *1 Sam. 3.18 Iov 1.21. Ps. 39.9.

Domnului pe care l-ai spus este
bun*“. Și a zis: „Nu este așa?
Pentru că va fi pace și adevăr în
zilele mele!“

20 *2 Cr. 32.32. **Neem. 3.16 †Cap. 18.17. Is. 7.3. ††2 Cr. 32.3; 32.30.

20 Și celelalte* fapte ale lui Eze-
chia și toată puterea lui și cum**
a făcut iazul† și apeductul și a
adus apa†† în cetate, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împărați-

21 *Cap. 16.20. 2 Cr. 32.33.

21 lor lui Iuda? Și Ezechia a ador-
mit* cu părinții săi; și Manase,
fiul său, a împărățit în locul său.

Manase, împărat al lui Iuda

21 Manase era în vârstă de doi-
sprezece ani când a început să
împărățească și a împărățit cinci-

[a] *Sau* „în partea de mijloc *a cetății*“ [b] *Sau* „Merodac-Baladan“ [c] *Sau* „s-a bucurat“ [d] *Sau* „fine“

zeci şi cinci de ani în Ierusalim;
şi numele mamei lui era Hefţiba[a].
2 Şi el a făcut rău în ochii Dom-
nului, după urâciunile* naţiunilor
pe care le alungase Domnul di-
3 naintea fiilor lui Israel. Şi a con-
struit din nou înălţimile pe care le
distrusese* Ezechia, tatăl său, şi
a ridicat altare lui Baal şi a
făcut o aşeră, cum** făcuse Ahab,
împăratul lui Israel, şi s-a în-
chinat† înaintea întregii oştiri
4 a cerurilor şi le-a slujit. Şi a zi-
dit* altare în casa Domnului,
despre care Domnul zisese: „În
Ierusalim** voi pune Numele
5 Meu“. Şi a zidit altare pentru
toată oştirea cerurilor în cele
două* curţi ale casei Domnului.
6 Şi a făcut ca* fiul său să treacă
prin foc şi folosea magie şi
descântece** şi a rânduit pe cei
care cheamă duhurile morţilor
şi pe ghicitori: a făcut rău peste
măsură în ochii Domnului, pro-
vocându-L la mânie.
7 Şi a pus chipul cioplit al Aşe-
rei*, pe care-l făcuse, în casa
despre care Domnul le zisese lui
David şi lui Solomon, fiul său:
„În casa** aceasta şi în Ierusalim,
pe care l-am ales dintre toate
seminţiile lui Israel, voi pune Nu-
8 mele Meu pentru totdeauna; şi
nu voi mai face să rătăcească*
piciorul lui Israel departe de ţara
pe care am dat-o părinţilor lor;
numai dacă vor lua seama să
facă după toate câte le-am po-
runcit şi după toată legea pe care
9 le-a dat-o robul Meu, Moise“. Dar
n-au ascultat; şi Manase i-a dus în
rătăcire*, ca să facă mai mult rău
decât naţiunile pe care le nimicise
Domnul dinaintea fiilor lui Israel.
10 Şi Domnul a vorbit prin slu-
11 jitorii Săi, profeţii*, zicând: „Pen-
tru că* Manase, împăratul lui Iu-
da, a făcut urâciunile acestea şi
a făcut mai mult** rău decât tot
ce au făcut amoriţii† care au fost
înainte de el şi a făcut†† şi pe
Iuda să păcătuiască prin idolii
12 săi, de aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeul lui Israel: Iată, voi
aduce nenorocirea asupra Ierusa-
limului şi asupra lui Iuda, încât
oricui va auzi de ea îi vor ţiui* a-
13 mândouă urechile. Şi voi întinde
peste Ierusalim frânghia* de
măsurat a Samariei şi firul cu
plumb al casei lui Ahab şi voi şter-
ge** Ierusalimul cum şterge cine-
va un vas, ştergându-l şi răstur-
14 nându-l cu gura în jos. Şi voi pă-
răsi rămăşiţa* moştenirii Mele
şi-i voi da în mâna vrăjmaşilor lor
şi vor ajunge de jaf şi de pradă
15 pentru vrăjmaşii lor, pentru că au
făcut rău în ochii Mei şi M-au în-
tărâtat mereu, din ziua în care au
ieşit părinţii lor din Egipt, până
în ziua aceasta“.
16 Şi Manase a vărsat* şi foarte
mult sânge nevinovat, până a um-
plut Ierusalimul de la un capăt la
celălalt, în afară de păcatul său
prin care a făcut pe Iuda să pă-
cătuiască, făcând rău în ochii
Domnului.
17 Şi celelalte* fapte ale lui Ma-
nase şi tot ce a făcut şi păcatul său
cu care a păcătuit, nu sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraţilor
18 lui Iuda? Şi Manase a adormit*
cu părinţii săi şi a fost înmor-
mântat în grădina casei lui, în
grădina lui Uza. Şi Amon, fiul
său, a împărăţit în locul său.

Amon, împărat al lui Iuda

19 Amon era în vârstă de două-
zeci şi doi* de ani când a început
să împărăţească şi a împărăţit
doi ani în Ierusalim; şi numele
mamei lui era Meşulemet, fiica lui
20 Haruţ din Iotba. Şi el a făcut rău
în ochii Domnului, cum* făcuse
21 Manase, tatăl său. Şi a umblat în
toate căile în care umblase tatăl
său şi a slujit idolilor cărora le
slujise tatăl său şi s-a închinat
22 înaintea lor; şi a părăsit* pe Dom-
nul Dumnezeul părinţilor săi şi

2 *Cap. 16.3.
3 *Cap. 18.4; 18.22. **1 Împ. 16.31 †Deut. 4.19; 17.3. Cap. 17.16; 23.5.
4 *Cap. 16.10. Ier. 7.30; 32.34. **2 Sam. 7.13 1 Împ. 8.29; 9.3; 11.13.
5 *1 Împ. 6.36; 7.12. Cap. 23.12.
6 *Lev. 18.21; 20.2. Cap. 16.3; 17.17 **Lev. 19.26; 19.31; 20.6. Deut. 18.10. Cap. 23.24. 2 Cr. 33.6. Is. 29.4; 57.3
7 *Deut. 16.21. Cap. 23.6. **2 Sam. 7.13 1 Împ. 8.29; 9.3. Ps. 132.13; 132.14. Ier. 32.34.
8 *2 Sam. 7.10
9 *Pr. 29.12.
10 *Cap. 17.13.
11 *Cap. 23.26; 23.27; 24.3,4 **1 Împ. 21.26 †Gen. 15.16. ††Vers. 9. Ier. 15.4.
12 *1 Sam. 3.11 Ier. 19.3.
13 *Is. 34.11. Plân. 2.8. Amos 7.7,8. **Cap. 22.16; 25.4.
14 *Ier. 6.9.
16 *Cap. 24.4.
17 *2 Cr. 33.11-19
18 *2 Cr. 33.20.
19 *2 Cr. 33.21-23 Mt. 1.10.
20 *Vers. 2-6.
22 *1 Împ. 11.33

[a] *Plăcerea mea este în ea*

23 *Cap. 12.20; 14.19. 2 Cr. 33.24; 33.25.
24 *Cap. 14.5.

n-a umblat în calea Domnului.
23 Şi slujitorii lui Amon au unel-
tit* împotriva lui şi l-au ucis pe
24 împărat în casa lui. Dar poporul
ţării a omorât* pe toţi cei care u-
neltiseră împotriva împăratului
Amon; şi poporul ţării a făcut îm-
părat în locul său pe Iosia, fiul său.
25 Şi celelalte fapte ale lui Amon,
ce a făcut, nu sunt scrise în Cartea
26 Cronicilor împăraţilor lui Iuda? Şi
l-au înmormântat în mormântul
său, în grădina lui Uza. Şi Iosia,
fiul său, a împărăţit în locul său.

Iosia, împărat al lui Iuda

1 *1 Împ. 13.2. 2 Cr. 34.1. **Ios. 15.39.
2 *Deut. 5.32. Ios. 1.7.

22 Iosia era în vârstă de opt* ani
când a început să împărăţească
şi a împărăţit treizeci şi unu de
ani la Ierusalim; şi numele mamei
lui era Iedida, fiica lui Adaia din
2 Boţcat**. Şi el a făcut ce era drept
în ochii Domnului şi a umblat în
toată calea lui David, tatăl său,
şi nu s-a abătut* nici la dreapta,
nici la stânga.

3 *2 Cr. 34.8.
4 *Cap. 12.4. **Cap. 12.9; 12.10. Ps. 84.10.
5 *Cap. 12.11; 12.12,14.

3 Şi a fost *aşa*: în anul al opt-
sprezecelea* al împăratului Iosia,
împăratul a trimis la casa Dom-
nului pe Şafan, fiul lui Aţalia, fiul
scriitorului Meşulam, zicând:
4 „Suie-te la Hilchia, marele preot,
şi să se strângă banii intraţi* în
casa Domnului, pe care i-au adu-
5 nat uşierii** de la popor, şi să-i
dea în mâna* celor care fac lucra-
rea, care sunt peste *treburile* casei
Domnului; şi ei să-i dea celor care
fac lucrarea la casa Domnului, ca
6 să repare spărturile casei: tâm-
plarilor şi constructorilor şi pie-
trarilor, şi ca să cumpere lemn şi
piatră cioplită, ca să repare casa".
7 Dar nu li se cerea* socoteală de
banii care erau daţi în mâna lor,
pentru că lucrau cu credincioşie[a].

7 *Cap. 12.15.

Cartea legii găsită

8 *Deut. 31.24. 2 Cr. 34.14.

8 Şi marele preot Hilchia i-a
spus scriitorului Şafan: „Am gă-
sit cartea legii* în casa Domnu-
lui". Şi Hilchia i-a dat lui Şafan
9 cartea şi el a citit-o. Şi scriitorul
Şafan a venit la împărat şi a adus
împăratului cuvânt şi a zis: „Sluji-
torii tăi au vărsat toţi banii care
s-au găsit în casă şi i-au dat în mâ-
na celor care fac lucrarea, a celor
care supraveghează casa Dom-
10 nului". Şi scriitorul Şafan l-a infor-
mat pe împărat, zicând: „Preotul
Hilchia mi-a dat o carte". Şi Şa-
fan a citit-o înaintea împăratului.
11 Şi a fost *aşa*: când a auzit îm-
păratul cuvintele cărţii legii, şi-a
12 sfâşiat hainele. Şi împăratul a
poruncit preotului Hilchia şi lui
Ahicam*, fiul lui Şafan, şi lui
Acbor, fiul lui Mica[b], şi scriito-
rului Şafan, şi lui Asaia, slujitorul
13 împăratului, zicând: „Mergeţi *şi*
întrebaţi pe Domnul pentru mine
şi pentru popor şi pentru tot Iuda
cu privire la cuvintele cărţii aces-
teia care s-a găsit; pentru că mare
este mânia* Domnului, care s-a
aprins împotriva noastră pentru că
părinţii noştri n-au ascultat de
cuvintele cărţii acesteia, ca să facă
după toate cele scrise pentru noi[c]".

12 *Cap. 25.22. 2 Cr. 34.20. Ier. 26.24.
13 *Deut. 29.27.
14 *2 Cr. 34.22.

14 Şi preotul Hilchia şi Ahicam
şi Acbor şi Şafan şi Asaia au
mers la profetesa Hulda, soţia
lui Şalum, fiul lui Ticva*, fiul lui
Harhas, păzitorul hainelor (şi ea
locuia în Ierusalim, în cartierul
al doilea); şi i-au vorbit.
15 Şi ea le-a zis: „Aşa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: Spuneţi
omului care v-a trimis la mine:
16 Aşa zice Domnul: Iată, voi aduce*
nenorocire asupra locului acestuia
şi asupra locuitorilor lui, toate
cuvintele cărţii pe care le-a citit
17 împăratul lui Iuda. Pentru că
M-au părăsit* şi au ars tămâie
altor dumnezei, ca să Mă provoa-
ce la mânie prin toată lucrarea
mâinilor lor, şi mânia Mea s-a
aprins împotriva locului acestuia
18 şi nu se va stinge. Iar împăratului*
lui Iuda care v-a trimis să între-
baţi pe Domnul, să-i spuneţi aşa:
Aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel cu privire la cuvintele pe
19 care le-ai auzit: Pentru că inima

16 *Deut. 29.27. Dan. 9.11-14.
17 *Deut. 29.25-27 Cap. 21.22.
18 *2 Cr. 34.26.

[a] *Sau* „în adevăr" [b] *Cine este ca Domnul* [c] *Sau* „ceea ce a fost scris dinainte pentru noi"

19 *1 Sam. 24.5 Ps. 51.17. Is. 57.15. **Ex. 10.3. 1 Împ. 21.29. 2 Cr. 7.14. †Lev. 26.31; 26.32. ††Ier. 26.6; 44.22.
20 *Cap. 23.30. Ps. 37.37. Is. 57.1,2.

ta a fost simţitoare* şi te-ai
smerit** înaintea Domnului când
ai auzit ce am spus împotriva
locului acestuia şi împotriva
locuitorilor săi, că vor ajunge un
pustiu† şi un blestem††, şi ţi-ai
sfâşiat hainele şi ai plâns înaintea
Mea, te-am ascultat şi Eu, zice
20 Domnul. De aceea, iată, te voi
adăuga* la părinţii tăi şi vei fi
strâns în mormântul tău în pace şi
ochii tăi nu vor vedea toată
nenorocirea pe care o voi aduce
asupra locului acestuia". Şi au
adus acest răspuns împăratului.

Desfiinţarea închinării la idoli

1 *2 Sam. 19.11 2 Cr. 34.29; 34.30.
2 *Deut. 31.10; 31.11. **Cap. 22.8.
3 *Cap. 11.14. **Cap. 11.17
4 *Cap. 25.18. Ier. 52.24. **Cap. 21.3; 21.7.

23 Şi împăratul a trimis şi s-au
adunat* la el toţi bătrânii lui Iuda
2 şi ai Ierusalimului. Şi împăratul
s-a suit la casa Domnului, şi toţi
bărbaţii lui Iuda şi toţi locuitorii
Ierusalimului împreună cu el, şi
preoţii şi profeţii şi tot poporul,
de la mic până la mare: şi a citit[a]*
în auzul lor toate cuvintele cărţii
legământului care se găsise** în
3 casa Domnului. Şi împăratul a
stat* lângă stâlp şi a făcut un le-
gământ** înaintea Domnului, că-L
va urma pe Domnul şi va păzi
poruncile Lui şi mărturiile Lui şi
rânduielile Lui, cu toată inima şi
cu tot sufletul, pentru a întări
cuvintele legământului acestuia,
care sunt scrise în cartea aceas-
ta. Şi tot poporul a stat în acest
legământ.
4 Şi împăratul a poruncit lui Hil-
chia, marele preot, şi preoţilor* de
rândul al doilea şi uşierilor să
scoată din templul Domnului
toate lucrurile care fuseseră făcu-
te** pentru Baal şi pentru Aşera
şi pentru toată oştirea cerurilor; şi
le-a ars afară din Ierusalim în o-
goarele Chedronului şi a adus ce-
5 nuşa lor la Betel. Şi a înlăturat pe
preoţii idolatri, pe care îi rându-
iseră împăraţii lui Iuda să ardă
tămâie pe înălţimi în cetăţile lui
Iuda şi în împrejurimile Ierusa-
limului, şi pe cei care ardeau tă-
mâie lui Baal, soarelui şi lunii şi
zodiilor[b] şi întregii oştiri* a ce-
6 rurilor. Şi a scos aşera* din casa
Domnului afară din Ierusalim, la
pârâul Chedron, şi a ars-o la pâ-
râul Chedron şi a prefăcut-o în
pulbere** şi a presărat pulberea
pe mormintele† fiilor poporului.
7 Şi a dărâmat casele homosexuali-
lor* care erau în casa Domnului,
unde femeile ţeseau** corturi[c]
pentru Aşera.
8 Şi a adus pe toţi preoţii din
cetăţile lui Iuda şi a pângărit înăl-
ţimile unde arseseră tămâie pre-
oţii, de la Gheba* până la Beer-
Şeba; şi a dărâmat înălţimile por-
ţilor care erau la intrarea porţii lui
Iosua, căpetenia cetăţii, cele de la
stânga drumului, cum mergi spre
9 poarta cetăţii. Totuşi, preoţii*
înălţimilor nu se suiau la altarul
Domnului, în Ierusalim, ci mân-
cau** azime între fraţii lor.
10 Şi a pângărit Tofetul*, care
este în Valea** fiilor lui Hinom,
ca nimeni să nu poată trece† prin
foc pe fiul său sau pe fiica sa
11 pentru Moloh. Şi a înlăturat caii
pe care împăraţii lui Iuda îi
rânduiseră soarelui, la intrarea
casei Domnului, lângă[d] camera lui
Netan-Melec, famenul, care era în
Parvarim[e], şi a ars cu foc carele
soarelui.
12 Şi împăratul a dărâmat altare-
le care erau pe acoperişul* came-
rei de sus a lui Ahaz, pe care le
făcuseră împăraţii lui Iuda, şi al-
tarele pe care le făcuse** Manase
în cele două curţi ale casei Dom-
nului şi le-a sfărâmat de acolo şi
le-a aruncat pulberea în pârâul
13 Chedron. Şi împăratul a pângărit
înălţimile* care erau în faţa[f] Ieru-
salimului, care erau în dreapta
Muntelui Stricăciunii, pe care le
construise Solomon, împăratul lui
Israel, pentru Astarteea[g], urâciu-

5 *Cap. 21.3.
6 *Cap. 21.7. **Ex. 32.20. †2 Cr. 34.4.
7 *1 Împ. 14.24; 15.12. **Ex. 35.25; 35.26; 38.8. Ezec. 16.16.
8 *Ios. 21.17. 1 Împ.15.22.
9 *Ezec.44.10-14 **1 Sam. 2.36
10 *Is. 30.33. Ier. 7.31; 19.6,11-13. **Ios. 15.8. †Lev. 18.21. Deut. 18.10. Ezec. 23.37-39
12 *Ier. 19.13. Ţef. 1.5. **Cap. 21.5. 2 Cr. 33.5.
13 *1 Împ. 11.7.

[a] *Sau* „cineva a citit" [b] *Sau* „planetelor" [c] *Lit.* „case" [d] *Sau* „în" [e] *Lit.* „dependinţele templului"
[f] *Sau* „la răsărit de" [g] *Ebr.* „Aştoret"

nea sidonienilor, şi pentru Che-
moş, urâciunea moabiţilor, şi pen-
tru Milcom, urâciunea fiilor lui
14 *Ex. 23.24. Deut. 7.5,25.
14 Amon. Şi a sfărâmat* stâlpii[a] şi a
tăiat aşerele şi a umplut locurile
lor cu oase de oameni.
15 *1 Împ. 12.28-33
15 Chiar şi altarul care era în
Betel, înălţimea* ridicată de Iero-
boam, fiul lui Nebat, *cel* care l-a
făcut pe Israel să păcătuiască – şi
altarul acela şi înălţimea le-a dă-
râmat; şi a ars înălţimea, a prefă-
cut-o în pulbere şi a ars aşera.

Mormântul profetului din Iuda

16 *1 Împ. 13.2.
16 Şi Iosia s-a întors şi a văzut
mormintele care erau acolo pe
munte şi a trimis şi a luat oasele
din morminte şi le-a ars pe altar
şi l-a pângărit, după cuvântul*
Domnului, pe care-l strigase omul
lui Dumnezeu care a vestit cu-
17 *1 Împ. 13.1; 13.30.
17 vintele acestea. Şi a zis: „Ce pia-
tră de mormânt este ceea ce
văd?“ Şi oamenii cetăţii i-au spus:
„Mormântul* omului lui Dumne-
zeu care a venit din Iuda şi a stri-
gat aceste lucruri, pe care le-ai
18 *1 Împ. 13.31
18 făcut tu cu altarul din Betel“. Şi a
zis: „Lăsaţi-l; să nu-i mişte nimeni
oasele“. Şi au păstrat oasele lui,
ca şi oasele profetului* care ie-
şise din Samaria.
19 *2 Cr. 34.6,7.
19 Şi Iosia a îndepărtat şi toate
casele înălţimilor care erau în
cetăţile* Samariei, pe care le fă-
cuseră împăraţii lui Israel ca să-L
întărâte pe Domnul; şi a făcut cu
ele întocmai cum făcuse în Betel.
20 *1 Împ. 13.2. **1 Împ. 18.40 Cap. 10.25; 11.18. †2 Cr. 34.5.
20 Şi a jertfit* pe altare** pe toţi
preoţii înălţimilor care erau acolo
şi a ars pe ele oase† de oameni.
Şi s-a întors la Ierusalim.

Sărbătorirea Paştelui

21 *Num. 9.5. Ios. 5.10. 2 Cr. 35.1. **Ex. 12.3. Lev. 23.5. Num. 9.2. Deut. 16.2.
21 Şi împăratul a poruncit între-
gului popor, zicând: „Sărbătoriţi*
Paştele pentru Domnul Dumne-
zeul vostru, cum** este scris în
cartea aceasta a legământului“.
22 *2 Cr. 35.18; 35.19.
22 Pentru că nu se sărbătorise* Paşte
ca acesta din zilele judecătorilor
care au judecat pe Israel, nici în
toate zilele împăraţilor lui Israel,
23 nici a împăraţilor lui Iuda. Dar în
al optsprezecelea an al împă-
ratului Iosia a fost sărbătorit Paş-
tele acesta pentru Domnul, în Ie-
rusalim.
24 *Lev. 19.31; 20.27. Deut. 18.11. **Cap. 22.8.
24 Şi Iosia i-a stârpit şi pe cei ca-
re cheamă duhurile morţilor şi pe
vrăjitori şi terafimii[b] şi idolii[c]
şi toate urâciunile care se vedeau
în ţara lui Iuda şi în Ierusalim,
pentru a împlini cuvintele legii*
care erau scrise în cartea pe care
o găsise preotul Hilchia** în ca-
25 *Cap. 18.5.
25 sa Domnului. Şi n-a fost mai îna-
inte* de el vreun împărat aseme-
nea lui, care să se fi întors la
Domnul din toată inima lui, din tot
sufletul lui şi cu toată puterea lui,
după toată legea lui Moise; nici
după el nu s-a ridicat *vreunul*
asemenea lui.
26 *Cap. 21.11. Ier. 15.4.
26 Totuşi, Domnul nu S-a întors
din iuţimea mâniei Sale celei
mari care se aprinsese împotriva
lui Iuda, din cauza tuturor pro-
vocărilor* cu care Îl întărâtase
27 *Cap. 17.18; 17.20; 18.11; 21.13. **1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 21.4,7.
27 Manase. Şi Domnul a zis: „Voi
îndepărta şi pe Iuda de la faţa
Mea, cum am îndepărtat* pe Is-
rael, şi voi lepăda cetatea aceas-
ta, Ierusalimul, pe care l-am ales,
şi casa despre care zisesem:
«Numele** Meu va fi acolo»“.
28 Şi celelalte fapte ale lui Iosia
şi tot ce a făcut, nu sunt scrise
în Cartea Cronicilor împăraţilor
lui Iuda?
29 *2 Cr. 35.20. Ier. 2.16; 46.2. **Cap. 14.8. †Jud. 5.19. Zah. 12.11.
29 În zilele* sale, Faraon-Neco,
împăratul Egiptului, s-a suit îm-
potriva Asiriei la râul Eufrat. Şi
împăratul Iosia a mers împotriva
lui, dar acela, cum** l-a văzut, l-a
30 *Cap. 9.28. 2 Cr. 35.24. **2 Cr. 36.1.
30 omorât în Meghido†. Şi slujito-
rii* lui l-au dus mort în car de la
Meghido şi l-au adus la Ierusalim
şi l-au înmormântat în mormân-
tul său. Şi poporul** ţării a luat
pe Ioahaz, fiul lui Iosia, şi l-au
uns şi l-au făcut împărat în locul
tatălui său.

Ioahaz, împărat al lui Iuda

31 * Ier. 22.11.
31 Ioahaz* era în vârstă de două-
zeci şi trei de ani când a început

[a] *Sau* „statuile“ [b] *Idolii casei* [c] *Lit.* „buştenii“ *sau* „buturugile“

să împărăţească şi a împărăţit
trei luni la Ierusalim. Şi numele
mamei lui era Hamutal**, fiica lui
32 Ieremia din Libna. Şi el a făcut
rău în ochii *D*omnului, după toate
33 câte făcuseră părinţii săi. Şi Fa-
raon-Neco l-a legat la Ribla*, în
ţara Hamatului, ca să nu împă-
răţească[a] în Ierusalim şi a pus
asupra ţării un tribut de o sută
de talanţi de argint şi un talant de
34 aur. Şi Faraon-Neco* a făcut pe
Eliachim, fiul lui Iosia, împărat
în locul lui Iosia, tatăl său, şi i-a
schimbat** numele în Ioiachim†,
iar pe Ioahaz l-a luat şi l-a dus††
35 în Egipt; şi el a murit acolo. Şi
Ioiachim a dat lui Faraon argin-
tul* şi aurul, dar a pus tribut a-
supra ţării, ca să dea bani, după
porunca[b] lui Faraon: a scos ar-
gintul şi aurul de la poporul ţării,
de la fiecare după preţuirea lui,
ca să-l dea lui Faraon-Neco.

31 **Cap. 24.18
33 *Cap. 25.6. Ier. 52.27.
34 *2 Cr. 36.4. **Cap. 24.17 Dan. 1.7. †Mt. 1.11. ††Ier. 22.11; 22.12. Ezec. 19.3,4.
35 *Vers. 33.

Ioiachim, împărat al lui Iuda

36 Ioiachim* era în vârstă de
douăzeci şi cinci de ani când a
început să împărăţească şi a îm-
părăţit unsprezece ani în Ieru-
salim. Şi numele mamei lui era
Zebuda, fiica lui Pedaia, din Ru-
37 ma. Şi el a făcut rău în ochii
*D*omnului, după toate câte făcu-
seră părinţii săi.

24 În zilele* lui s-a suit Nebu-
cadneţar, împăratul** Babilo-
nului, şi Ioiachim i-a fost
slujitor trei ani; apoi s-a întors
2 şi s-a răsculat împotriva lui. Şi
*D*omnul a trimis* împotriva lui
cetele caldeenilor şi cetele siri-
enilor[c] şi cetele moabiţilor şi ce-
tele fiilor lui Amon; şi le-a trimis
împotriva lui Iuda ca să-l nimi-
cească, după cuvântul** *D*omnu-
lui pe care-l spusese prin robii
3 Săi, profeţii. În adevăr, aceasta
s-a întâmplat după porunca *D*om-
nului împotriva lui Iuda, ca să-l
îndepărteze de la faţa Sa, pentru
păcatele* lui Manase, după toate
4 câte făcuse el, şi pentru sângele*
nevinovat pe care-l vărsase, pen-
tru că umpluse Ierusalimul de sân-
ge nevinovat; şi *D*omnul n-a vrut
să-l ierte.
5 Şi celelalte fapte ale lui Ioia-
chim şi tot ce a făcut, nu sunt scri-
se în Cartea Cronicilor împăraţi-
6 lor lui Iuda? Şi Ioiachim a ador-
mit* cu părinţii săi; şi Ioiachin,
fiul său, a împărăţit în locul său.
7 Şi împăratul* Egiptului n-a
mai ieşit din ţara sa, pentru că
împăratul** Babilonului a luat tot
ce era al împăratului Egiptului,
de la pârâul Egiptului până la
râul Eufrat.

36 *2 Cr. 36.5.
1 *2 Cr. 36.6. Ier. 25.1,9. Dan. 1.1. **Cap. 20.14
2 *Ier. 25.9; 32.28. Ezec. 19.8. **Cap. 20.17; 21.12-14; 23.27.
3 *Cap. 21.2; 21.11; 23.26.
4 *Cap. 21.16.
6 *2 Cr. 36.6,8 Ier. 22.18,19.
7 *Ier. 37.5-7. **Ier. 46.2.

Ioiachin, împărat al lui Iuda

8 Ioiachin* era în vârstă de opt-
sprezece ani când a început să
împărăţească şi a împărăţit trei
luni la Ierusalim. Şi numele ma-
mei lui era Nehuşta, fiica lui El-
9 natan din Ierusalim. Şi el a făcut
rău în ochii *D*omnului, după toate
câte făcuse tatăl său.
10 În timpul* acela, slujitorii lui
Nebucadneţar, împăratul Babilo-
nului, s-au suit împotriva Ierusa-
limului şi cetatea a fost asediată.
11 Şi Nebucadneţar, împăratul Ba-
bilonului, a venit împotriva cetăţii
12 şi slujitorii lui o asediau. Şi
Ioiachin, împăratul lui Iuda, a
ieşit* la împăratul Babilonului, el
şi mama lui şi slujitorii lui şi căpe-
teniile lui şi famenii lui; şi îm-
păratul** Babilonului l-a luat† în
anul al optulea†† al împărăţiei
13 sale. Şi a scos* de acolo toate vis-
tieriile casei *D*omnului şi vistie-
riile casei împăratului şi a sfă-
râmat** toate vasele de aur pe
care le făcuse† Solomon, împă-
ratul lui Israel, în templul *D*omnu-
lui, după cum†† zisese *D*omnul.
14 Şi a deportat* tot Ierusalimul şi
toate căpeteniile şi toţi bărbaţii
de război[d], zece mii** de captivi,
şi toţi meşteşugarii† şi fierarii; n-a
rămas decât partea cea mai
săracă†† a poporului ţării.
15 Şi a deportat* la Babilon pe

8 *2 Cr. 36.9. Ier. 22.24; 24.1.
10 *Dan. 1.1.
12 *Ier. 29.1,2. Ezec. 17.12. **Ier. 25.1. †Cap. 25.27. ††Ier. 52.28.
13 *Cap. 20.17. Is. 39.6. **Cap. 25.13 Dan. 5.2,3. †1 Împ. 7.48. ††Ier. 20.5.
14 *Ier. 24.1. **Ier. 52.28. †1 Sam. 13.19; 13.22. Ier. 29.2. ††Cap. 25.12 Ier. 40.7.
15 *2 Cr. 36.10. Est. 2.6. Ier. 22.24. Ezec. 17.12.

[a] *Sau* „pe când era împărat“ [b] *Lit.* „gura“ [c] *Aramei* [d] *Sau* „toţi bărbaţii înstăriţi“

Ioiachin şi pe mama împăratului
şi pe soţiile împăratului şi pe fa-
menii lui şi pe cei puternici ai ţă-
rii: i-a dus în captivitate din Ieru-
16 salim la Babilon. Şi pe toţi* vite-
jii, şapte mii, şi pe meşteşugari şi
pe fierari, o mie, pe toţi cei pu-
ternici şi deprinşi la luptă, şi *pe
aceştia* împăratul Babilonului i-a
17 deportat la Babilon. Şi împăra-
tul* Babilonului a făcut împărat
în locul lui pe Matania, fratele**
tatălui[a] său, şi i-a schimbat† nume-
le în Zedechia.

16 *Ier. 52.28.
17 *Ier. 37.1. **1 Cr. 3.15. 2 Cr. 36.10. †Cap. 23.34. 2 Cr. 36.4.

Zedechia, cel din urmă împărat al lui Iuda

18 Zedechia* era în vârstă de
douăzeci şi unu de ani când a în-
ceput să împărăţească şi a împă-
răţit unsprezece ani la Ierusalim.
Şi numele mamei lui era Hamu-
tal**, fiica lui Ieremia, din Libna.
19 Şi el a făcut rău* în ochii Dom-
nului, după toate câte făcuse Ioia-
20 chim. Căci, din cauză că mânia
Domnului a fost împotriva Ieru-
salimului şi împotriva lui Iuda,
până când i-a aruncat de la faţa
Sa, Zedechia s-a răsculat* împo-
triva împăratului Babilonului.

18 *2 Cr. 36.11. Ier. 37.1; 52.1 **Cap. 23.31
19 *2 Cr. 36.12.
20 *2 Cr. 36.13. Ezec. 17.15.

Asedierea Ierusalimului

25 Şi a fost *aşa*: în anul al nouă-
lea* al împărăţiei sale, în luna a
zecea, în a zecea *zi* a lunii, Nebu-
cadneţar, împăratul Babilonului,
el şi toată oştirea lui, a venit îm-
potriva Ierusalimului şi şi-a aşe-
zat tabăra împotriva lui; şi au zi-
dit întărituri[b]** împotriva lui, de
2 jur-împrejur. Şi cetatea a fost a-
sediată până în anul al unspre-
zecelea al împăratului Zedechia.
3 Şi, în a noua *zi* a lunii *a pa-
tra**, foametea stăpânea în cetate
şi nu era pâine pentru poporul
4 ţării. Atunci s-a făcut o spărtură*
în cetate şi toţi bărbaţii de război
au fugit noaptea pe calea porţii
dintre cele două ziduri care era
lângă grădina împăratului (şi cal-
deenii erau împrejurul cetăţii); şi
5 au apucat[c] calea** câmpiei[d]. Şi
oştirea caldeenilor a urmărit pe
împărat şi l-a ajuns în şesurile Ieri-
honului; şi toată oştirea lui s-a îm-
6 prăştiat de la el. Şi au luat pe îm-
părat şi l-au dus la împăratul Ba-
bilonului, la Ribla*; şi au rostit o
7 judecată asupra lui. Şi i-au înjun-
ghiat pe fiii lui Zedechia înaintea
ochilor lui şi i-au scos ochii* lui
Zedechia şi l-au legat cu lanţuri[e]
de aramă şi l-au dus la Babilon.

1 *2 Cr. 36.17. Ier. 34.2; 39.1; 52.4,5. Ezec. 24.1. **Ezec. 21.22
3 *Cap. 6.25. Is. 3.1. Ier. 39.2; 52.6
4 *Ier. 39.2. **Ier. 39.4-7; 52.7. Ezec. 12.12.
6 *Cap. 23.33. Ier. 52.9.
7 *Ier. 39.7. Ezec. 12.13.

Robia babiloniană

8 Şi, în luna a cincea, în a şap-
tea* *zi* a lunii (era în anul al nouă-
sprezecelea** al împăratului Ne-
bucadneţar, împăratul Babilonu-
lui), Nebuzaradan†, comandantul
gărzii, slujitorul împăratului Ba-
bilonului, a venit la Ierusalim;
9 şi a ars casa* Domnului şi casa**
împăratului şi toate casele din
Ierusalim; şi a ars cu foc toate†
10 casele mari. Şi toată oştirea cal-
deenilor, care era cu comandan-
tul gărzii, a dărâmat* zidurile Ie-
11 rusalimului de jur-împrejur. Şi
pe cei care mai rămăseseră* în
cetate din popor şi pe fugarii care
se predaseră împăratului Babi-
lonului şi pe rămăşiţa mulţimii,
Nebuzaradan, comandantul găr-
12 zii, i-a deportat. Dar comandan-
tul gărzii a lăsat dintre săracii*
ţării, ca viticultori şi agricultori.
13 Şi caldeenii au sfărâmat stâl-
pii* de aramă care erau în casa
Domnului şi postamentele** şi
marea† de aramă care era în casa
Domnului şi au luat†† arama lor
14 la Babilon. Au luat şi oalele* şi
lopeţile şi mucările şi ceştile şi
toate vasele de aramă cu care se
15 făcea slujba. Şi comandantul găr-
zii a luat şi tămâietorile şi far-
furiile[f], ce era de aur, în aur, şi
ce era de argint, în argint.
16 Cei doi stâlpi, marea şi pos-
tamentele pe care le făcuse Solo-
mon pentru casa Domnului – ara-
ma* tuturor acestor lucruri era de
17 necântărit. Înălţimea* unui stâlp
era de optsprezece coţi şi capite-

8 *Ier. 52.12. **Cap. 24.12 †Ier. 39.9.
9 *2 Cr. 36.19. Ps. 79.1. Ier. 7.14. **Ier. 39.8. †Ier. 17.27. Amos 2.5.
10 *Cap. 14.13. Neem. 1.3. Ier. 52.14.
11 *Ier. 39.9; 52.15. 2 Cr. 36.20.
12 *Cap. 24.14. Ier. 39.10; 40.7; 52.16.
13 *1 Împ. 7.15. **1 Împ. 7.27 †1 Împ. 7.23. ††Cap. 20.17 Ier. 27.19,22; 52.17.
14 *Ex. 27.3. 1 Împ. 7.45; 7.50. 2 Cr. 4.16.
16 *1 Împ. 7.47.
17 *1 Împ. 7.15. Ier. 52.21.

[a] *Unchiul lui Ioiachin* [b] *Sau* „turnuri de asalt“ [c] *Sau* „a apucat“ *(el, împăratul)* [d] *Ebr.* „Araba“, *valea Iordanului* [e] *Sau* „cu două lanţuri“ [f] *Vasele pentru sângele stropirii*

lul de pe el era de aramă şi înăl-
ţimea capitelului era de trei coţi;
şi reţeaua şi rodiile de pe capitel
de jur-împrejur, toate erau de
aramă. Şi tot aşa pentru al doilea
stâlp cu reţeaua lui.

18 *Ier. 39.9; 52.12,24. **1 Cr. 6.14. Ezra 7.1. †Ier. 21.1; 29.25.

19 *Est. 1.14. Ier. 52.25.

18 Şi comandantul* gărzii a luat
pe Seraia**, cel dintâi preot, şi pe
Ţefania†, al doilea preot, şi pe cei
19 trei uşieri. Şi a luat din cetate un
famen care era pus peste bărbaţii
de război şi cinci* bărbaţi dintre
cei care erau înaintea[a] împăra-
tului, care se aflau în cetate, şi pe
scriitorul căpeteniei oştirii, care
înscria la oaste pe poporul ţării,
şi şaizeci de oameni ai poporului
20 ţării care se aflau în cetate. Şi Ne-
buzaradan, comandantul gărzii, i-a
luat şi i-a dus la împăratul Babi-
21 lonului, la Ribla. Şi împăratul Ba-
bilonului i-a lovit şi i-a omorât la
Ribla, în ţara Hamatului. Şi Iuda*
a fost deportat de pe pământul lui.

21 *Lev. 26.33.

Ghedalia pus peste rămăşiţa lui Iuda

22 *Cap. 22.12. Is. 1.9. **Ier. 40.5.

23 *Ier. 40.7-9.

22 Şi cât despre poporul care ră-
măsese* în ţara lui Iuda, pe care
îl lăsase Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, el a rânduit peste ei
pe Ghedalia, fiul lui Ahicam**,
23 fiul lui Şafan. Şi toate căpeteniile*
oştirilor, ei şi oamenii lor, au auzit
că împăratul Babilonului a rân-
duit pe Ghedalia şi au venit la
Ghedalia, în Miţpa, anume[b]: Is-
mael, fiul lui Netania, şi Iohanan,
fiul lui Careah, şi Seraia, fiul lui
Tanhumet netofatitul, şi Iaazania,
fiul unui maacatit, ei şi oamenii
24 lor. Şi Ghedalia le-a jurat lor şi
oamenilor lor şi le-a zis: „Nu vă
temeţi să fiţi slujitorii caldeenilor;
locuiţi în ţară şi slujiţi împăratu-
lui Babilonului şi vă va fi bine“.

25 *Ier. 41.1-3.

25 Şi a fost *aşa*: în luna a şaptea*,
Ismael, fiul lui Netania, fiul lui
Elişama, din sămânţa împărăteas-
că, a venit cu zece oameni şi a
lovit pe Ghedalia (şi a murit), şi
pe iudeii şi pe caldeenii care
26 erau cu el în Miţpa. Şi tot popo-
rul, de la mic până la mare, şi
căpeteniile oştirilor s-au ridicat
şi au plecat în Egipt*, pentru că
se temeau de caldeeni.

26 *Ier. 43.4,7.

Eliberarea lui Ioiachin

27 *Cap. 24.12; 24.15. Ier. 52.31. **Gen. 40.13; 40.20.

27 Şi a fost *aşa*: în anul al trei-
zeci şi şaptelea* al deportării
lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în
a douăsprezecea lună, la două-
zeci şi şapte ale lunii, Evil-Me-
rodac[c], împăratul Babilonului, în
anul când a început să împă-
răţească, a înălţat** din închisoa-
re capul lui Ioiachin, împăratul
28 lui Iuda. Şi i-a vorbit cu bună-
voinţă şi a pus scaunul lui dea-
supra scaunului împăraţilor care
29 erau cu el în Babilon. Şi i-a
schimbat hainele de închisoare şi
el a mâncat* pâine înaintea lui
totdeauna, în toate zilele vieţii
30 sale. Şi hrana lui zilnică, între-
ţinerea lui permanentă, îi era dată
de către împărat în fiecare zi, în
toate zilele vieţii sale.

29 *2 Sam. 9.7.

[a] *Lit.* „care vedeau faţa“ [b] *Sau* „şi“ [c] *Omul lui Marduc*

CARTEA ÎNTÂI A CRONICILOR[a]

Urmaşii lui Adam

1 *Gen. 4.25; 4.26; 5.3,6.

1 Adam*, Set, Enoş,
2 Cainan, Mahalaleel, Iared,
3 Enoh, Metuşala, Lemec,
4 Noe, Sem, Ham şi Iafet.

Urmaşii lui Iafet

5 *Gen. 10.2.

5 Fiii* lui Iafet: Gomer şi Ma-
gog şi Madai şi Iavan şi Tubal
6 şi Meşec şi Tiras. Şi fiii lui Go-
mer: Aşchenaz şi Difat şi Togar-
7 ma. Şi fiii lui Iavan: Elişa şi
Tarsis, Chitim şi Rodanim.

Urmaşii lui Ham

10 *Gen. 10.8.
11 *Gen. 10.13.
12 *Deut. 2.23.
13 *Gen. 10.15.

8 Şi fiii lui Ham: Cuş şi Miţ-
9 raim[b], Put şi Canaan. Şi fiii lui
Cuş: Saba şi Havila şi Sabta şi
Raema şi Sabteca. Şi fiii lui Ra-
10 ema: Seba şi Dedan. Şi Cuş* a
născut pe Nimrod: el a început să
11 fie puternic pe pământ. Şi Miţ-
raim* a născut pe ludimi şi pe a-
nanimi şi pe lehabimi şi pe naf-
12 tuhimi şi pe patrusimi şi pe cas-
luhimi, din care au ieşit filistenii,
13 şi pe caftorimi*. Şi Canaan* a
născut pe Sidon, întâiul-născut al
14 său, şi pe Het şi pe iebusiţi şi
15 pe amoriţi şi pe ghirgasiţi şi pe
heviţi şi pe archiţi şi pe siniţi
16 şi pe arvadiţi şi pe ţemariţi şi
pe hamatiţi.

Urmaşii lui Sem

17 *Gen. 10.22; 11.10. Lc. 3.36.
20 *Gen. 10.26.

17 Fiii lui Sem*: Elam şi Asur
şi Arpacşad şi Lud şi Aram şi
18 Uţ şi Hul şi Gheter şi Meşec. Şi
Arpacşad a născut pe Şelah; şi
19 Şelah a născut pe Heber[c]. Şi lui
Heber i s-au născut doi fii: nu-
mele unuia era Peleg[d], pentru că
în zilele lui s-a împărţit pă-
mântul, şi numele fratelui său
20 era Ioctan. Şi Ioctan* a născut
pe Almodad şi pe Şelef şi pe
21 Haţarmavet şi pe Ierah şi pe
Hadoram şi pe Uzal şi pe Dicla
22 şi pe Ebal şi pe Abimael şi pe
23 Seba şi pe Ofir şi pe Havila şi
pe Iobab. Toţi aceştia au fost fiii
lui Ioctan.

Cei zece patriarhi de la Sem până la Avraam

25 *Gen. 11.15.
27 *Gen. 17.5.

24 Sem, Arpacşad, Şelah,
25 Heber*, Peleg, Rehu,
26 Serug, Nahor, Terah,
27 Avram*, adică Avraam.

Urmaşii lui Avraam

28 *Gen. 16.11; 16.15; 21.2,3
29 *Gen.25.13-16
32 *Gen. 25.1,2
34 *Gen. 21.2; 25.25,26.

28 Fiii* lui Avraam: Isaac şi Is-
29 mael. Aceştia sunt urmaşii lor:
Nebaiot, întâiul-născut* al lui
Ismael; şi Chedar şi Adbeel şi
30 Mibsam; Mişma şi Duma; Masa,
31 Hadad şi Tema; Ietur, Nafiş
şi Chedma. Aceştia sunt fiii lui
32 Ismael. Şi fiii* Cheturei, ţiitoarea
lui Avraam: ea a născut pe Zim-
ran şi pe Iocşan şi pe Medan şi
pe Madian şi pe Işbac şi pe Şuah.
Şi fiii lui Iocşan: Seba şi Dedan.
33 Şi fiii lui Madian: Efa şi Efer şi
Enoh şi Abida şi Eldaa. Toţi
aceştia au fost fiii Cheturei.
34 Şi Avraam* a născut pe Isaac.
Fiii lui Isaac au fost: Esau şi Israel.

Fiii lui Esau

35 *Gen. 36.9; 36.10.
38 *Gen. 36.20.
41 *Gen. 36.25.

35 Fiii* lui Esau: Elifaz, Reuel
36 şi Ieuş şi Iaelam şi Core. Fiii
lui Elifaz: Teman şi Omar, Ţefi şi
Gaetam, Chenaz şi Timna şi
37 Amalec. Fiii lui Reuel: Nahat,
Zerah, Şama şi Miza.
38 Şi fiii* lui Seir: Lotan şi Şobal
şi Ţibeon şi Ana şi Dişon şi Eţer
39 şi Dişan. Şi fiii lui Lotan: Hori şi
Homam; şi sora lui Lotan: Timna.
40 Fiii lui Şobal: Alian şi Manahat
41 şi Ebal, Şefi şi Onam. Şi fiii lui
Ţibeon: Aia şi Ana. Fiii lui Ana:
Dişon*. Şi fiii lui Dişon: Hamran
42 şi Eşban şi Itran şi Cheran. Fiii
lui Eţer: Bilhan şi Zaavan *şi*
Iaacan. Fiii lui Dişan: Uţ şi Aran.

Împăraţii Edomului

43 *Gen. 36.31.

43 Şi aceştia sunt împăraţii*
care au împărăţit în ţara Edomu-
lui înainte de a împărăţi un îm-
părat peste fiii lui Israel: Bela, fiul
lui Beor; şi numele cetăţii sale era
44 Dinhaba. Şi Bela a murit; şi Io-
bab, fiul lui Zerah, din Boţra, a

---

[a] *Sau* „ÎNTÂIA PARALIPOMENE“ *în Septuaginta (traducerea V. T. din ebraică în greacă, din anul 280 î.H.); în original, 1 Cronici şi 2 Cronici formau o singură carte.* [b] *Egipt* [c] *Sau* „Eber“ [d] *Împărţire*

45 împărățit în locul său. Și Iobab a
murit; și Hușam, din țara tema-
niților, a împărățit în locul său.
46 Și Hușam a murit; și Hadad, fiul
lui Bedad, care a bătut pe Madian
în câmpiile Moabului, a împărățit
în locul său. Și numele cetății sale
47 era Avit. Și Hadad a murit; și
Samla din Masreca a împărățit în
48 locul său. Și Samla* a murit; și
48 *Gen. 36.37.
Saul din Rehobot pe râu a îm-
49 părățit în locul său. Și Saul a
murit; și Baal-Hanan, fiul lui Ac-
bor, a împărățit în locul său.
50 Și Baal-Hanan a murit; și Hadad
a împărățit în locul său; și nume-
le cetății sale era Pahi; și numele
soției sale era Mehetabeel, fiica
51 Matredei, fiica lui Mezahab. Și
51 *Gen. 36.40.
Hadad a murit.
Și căpeteniile[a] Edomului au
fost: căpetenia Timna, căpetenia
52 Alia*, căpetenia Ietet, căpetenia
Oholibama, căpetenia Ela, căpe-
53 tenia Pinon, căpetenia Chenaz,
căpetenia Teman, căpetenia Mib-
54 țar, căpetenia Magdiel, căpetenia
Iram. Acestea au fost căpeteniile
Edomului.

Fiii lui Israel

1 *Gen. 29.32; 30.5; 35.18; 35.22; 46.8.

2 Aceștia sunt fiii* lui Israel:
Ruben, Simeon, Levi și Iuda,
2 Isahar și Zabulon, Dan, Iosif și
Beniamin, Neftali, Gad și Așer.

Fiii lui Iuda

3 *Gen. 38.3; 46.12. Num. 26.19. **Gen. 38.2. †Gen. 38.7.

3 Fiii* lui Iuda: Er și Onan și
Șela; aceștia trei i s-au născut din
fiica lui Șua** canaanita. Și Er†,
întâiul-născut al lui Iuda, era rău
în ochii Domnului și El l-a ucis.
4 Și Tamar, nora lui, i-a născut pe
4 *Gen. 38.29; 38.30. Mt. 1.3.
Pereț* și pe Zerah. Toți fiii lui
Iuda erau cinci.
5 Fiii* lui Pereț: Hețron și Ha-
5 *Gen. 46.12. Rut 4.18.
6 mul. Și fiii lui Zerah: Zimri[b]* și
6 *Ios. 7.1. **1 Împ.4.31
Etan** și Heman și Calcol și Da-
7 ra[c], în total cinci. Și fiii* lui Car-
7 *Cap. 4.1. **Ios. 6.18; 7.1.
mi: Acar[d]**, care a tulburat pe Is-
rael și a păcătuit[e] în lucrul dat
8 nimicirii. Și fiii lui Etan: Azaria.
9 Și fiii lui Hețron, care i s-au
născut: Ierahmeel și Ram și Che-
10 lubai[f]. Și Ram* a născut pe Ami-
10 *Rut 4.19,20. Mt. 1.4. **Num. 1.7; 2.3.
nadab, și Aminadab a născut pe
Nahșon, capul** fiilor lui Iuda,
11 și Nahșon a născut pe Salma[g], și
12 Salma a născut pe Boaz; și Boaz
a născut pe Obed, și Obed a năs-
13 cut pe Isai, și Isai* a născut pe în-
13 *1 Sam. 16.3; 16.6.
tâiul său născut, pe Eliab; și pe
Abinadab, al doilea; și pe Șimea,
14 al treilea; pe Netaneel, al patru-
15 lea; pe Radai, al cincilea, pe O-
țem, al șaselea; pe David, al șap-
16 telea. Și surorile lor erau: Țeruia
16 *2 Sam. 2.18
și Abigail. Și fiii* Țeruiei: Abi-
17 șai și Ioab și Asael, trei. Și Abi-
17 *2 Sam. 17.25
gail* a născut pe Amasa; și tatăl
lui Amasa a fost Ieter ismaelitul.
18 Și Caleb, fiul lui Hețron, a
născut copii cu soția sa, Azuba,
și cu Ieriot; și aceștia sunt fiii
19 lor: Ieșer și Șobab și Ardon. Și
19 *Vers. 50.
Azuba a murit; și Caleb și-a luat
pe Efrat* și ea i-a născut pe Hur.
20 Și Hur a născut pe Uri; și Uri a
20 *Ex. 31.2.
21 născut pe Bețaleel*. Și Hețron a
21 *Num. 27.1.
intrat după aceasta la fiica lui
Machir*, tatăl lui Galaad, și a
luat-o când era el de șaizeci de
22 ani; și ea i-a născut pe Segub. Și Se-
gub a născut pe Iair și el a avut
douăzeci și trei de cetăți în țara
23 Galaadului. Și Gheșur și Aram au
23 *Num. 32.41 Deut. 3.14. Ios. 13.30.
luat satele lui Iair[h]* de la ei, cu
Chenatul și cetățile lui, șaizeci de ce-
tăți. Toți aceștia au fost fiii lui
24 Machir, tatăl lui Galaad. Și, după
24 *Cap. 4.5.
moartea lui Hețron la Caleb-
Efrata, Abiia[i], soția lui Hețron, i-a
mai născut pe Așhur[j], tatăl lui
Tecoa*.
25 Și fiii lui Ierahmeel, întâ-
iul-născut al lui Hețron, au fost:
Ram, întâiul-născut, și Buna și
26 Oren și Oțem, din Ahiia. Și Ie-
rahmeel a avut o altă soție, și nu-
mele ei era Atara: ea a fost mama
27 lui Onam. Și fiii lui Ram, întâiul-
născut al lui Ierahmeel, au fost:

[a] *Capii semințiilor* [b] *Zabdi* [c] *Sau* „Darda“ [d] *Acan* [e] *Sau* „a lucrat cu necredincioșie“ [f] *Caleb, v.18* [g] *Sept.* „Salmon“ [h] *Havot-Iair* [i] *Sau* „Caleb a venit la Efrata. Și Abiia ...“ [j] *Sau* „Apoi Hețron a murit în Caleb-Efrata; *altă* soție a lui Hețron a fost Abiia, și ea i-a născut pe Așhur“

28 Maaţ şi Iamin şi Echer. Şi fiii lui
Onam au fost: Şamai şi Iada. Şi
fiii lui Şamai: Nadab şi Abişur.
29 Şi numele soţiei lui Abişur era
Abihail; şi ea i-a născut pe Ahban
30 şi pe Molid. Şi fiii lui Nadab:
Seled şi Apaim; şi Seled a murit
31 fără copii. Şi fiii lui Apaim: Işei;
şi fiii lui Işei: Şeşan; şi fiii lui
32 Şeşan*: Ahlai. Şi fiii lui Iada,
fratele lui Şamai: Ieter şi Ionatan.
33 Şi Ieter a murit fără copii. Şi fiii
lui Ionatan: Pelet şi Zaza. Aceştia
34 au fost fiii lui Ierahmeel. Şi Şe-
şan nu a avut fii, ci fiice. Şi Şeşan
avea un slujitor egiptean, al cărui
35 nume era Iarha. Şi Şeşan a dat
pe fiica sa de soţie lui Iarha, slu-
jitorul său, şi ea i-a născut pe Atai.
36 Şi Atai a născut pe Natan şi Natan
37 a născut pe Zabad*; şi Zabad a
născut pe Eflal şi Eflal a născut
38 pe Obed; şi Obed a născut pe Ie-
39 hu şi Iehu a născut pe Azaria; şi
Azaria a născut pe Haleţ şi Haleţ
40 a născut pe Elasa; şi Elasa a năs-
cut pe Sismai şi Sismai a născut
41 pe Şalum; şi Şalum a născut pe
Iecamia şi Iecamia a născut pe
Elişama.

31 *Vers. 34,35.
36 *Cap. 11.41.

42 Şi fiii lui Caleb, fratele lui Ie-
rahmeel, au fost: Meşa, întâiul-
născut al său, el este tatăl lui Zif,
şi fiii lui Mareşa, tatăl lui He-
43 bron. Şi fiii lui Hebron: Core şi
44 Tapuah şi Rechem şi Şema. Şi Şe-
ma a născut pe Raham, tatăl lui
Iorcheam; şi Rechem a născut pe
45 Şamai. Şi fiul lui Şamai a fost
Maon; şi Maon a fost tatăl lui
46 Bet-Ţur. Şi Efa, ţiitoarea lui Ca-
leb, a născut pe Haran şi pe Moţa
şi pe Gazez. Şi Haran a născut pe
47 Gazez. Şi fiii lui Iahdai au fost:
Reghem şi Iotam şi Gheşan şi Pe-
48 let şi Efa şi Şaaf. Ţiitoarea lui Ca-
leb, Maaca, a născut pe Şeber şi
49 pe Tirhana. Şi a născut şi pe Şaaf,
tatăl lui Madmana, pe Şeva, tatăl
lui Macbena şi tatăl lui Ghibea.
Şi fiica lui Caleb a fost Acsa*.

49 *Ios. 15.17.

50 Aceştia sunt fiii lui Caleb: fiul
lui Hur[a], întâiul-născut al Efratei: Şo-
bal, tatăl lui Chiriat-Iearim; Salma,
51 tatăl lui Betleem; Haref, tatăl lui Bet-
52 Gader. Şi fiii lui Şobal, tatăl lui Chi-
riat-Iearim, au fost: Haroe şi jumă-
53 tate din cei din Menuhot[b]. Şi fami-
liile lui Chiriat-Iearim au fost: ietriţii
şi cei din Put şi şumatiţii şi mişraiţii;
din ei au ieşit cei din Ţoreea şi cei
54 din Eştaol. Fiii lui Salma: Betleem
şi cei din Netofa, Atrot-Bet-Ioab şi
jumătate din cei din Manahat[c] *şi*
55 ţoreiţii. Şi familiile scriitorilor care
locuiau în Iaebeţ: cei din Tireea, cei
din Şimeea, cei din Sucat. Aceştia
sunt cheniţii*, care au ieşit din
Hamat, tatăl casei lui Recab**.

55 *Jud. 1.16. **Ier. 35.2.

Familia lui David

3 Şi aceştia sunt fiii lui David,
care i s-au născut în Hebron: în-
tâiul-născut, Amnon*, din Ahi-
noam** din Izreel†; al doilea,
Daniel[d]††, din Abigail*† car-
2 melita; al treilea, Absalom*, fiul
Maachei, fiica lui Talmai, îm-
păratul din Gheşur; al patrulea,
3 Adonia**, fiul Haghitei; al cin-
cilea, Şefatia, din Abital; al şa-
selea, Itream, din Egla*, soţia lui.
4 Şase i s-au născut în Hebron şi
acolo* a împărăţit şapte ani şi
şase luni; şi a împărăţit treizeci şi
5 trei de ani în Ierusalim**. Şi aceş-
tia i s-au născut* în Ierusalim:
Şimea şi Şobab şi Natan şi So-
lomon**, patru, din Bat-Şua[e], fii-
6 ca lui Amiel; şi Ibhar şi Elişama
7 şi Elifelet şi Noga şi Nefeg şi Ia-
8 fia şi Elişama şi Eliada şi Elife-
9 let, nouă*; toţi erau fiii lui Da-
vid, în afară de fiii ţiitoarelor; şi
Tamar* era sora lor.

1 *2 Sam. 3.2. **1 Sam. 25.43 †Ios. 15.56. †† 2 Sam. 3.3 *†1 Sam. 25.39
2 *2 Sam. 13.37; 15.1. **1 Împ. 1.5.
3 *2 Sam. 3.5.
4 *2 Sam. 2.11 **2 Sam. 5.5
5 *2 Sam. 5.14 Cap. 14.4. **2 Sam. 12.24
8 *2 Sam. 5.14-16
9 *2 Sam. 13.1

Urmaşii lui Solomon

10 Şi fiul lui Solomon: Robo-
am*; Abiia, fiul său; Asa, fiul
11 său; Iosafat, fiul său; Ioram, fiul
său; Ahazia, fiul său; Ioas, fiul
12 său; Amaţia, fiul său; Azaria, fiul
13 său; Iotam, fiul său; Ahaz, fiul
său; Ezechia, fiul său; Manase,
14 fiul său; Amon, fiul său; Iosia,
fiul său.

10 *1 Împ. 11.43; 15.6. Mt. 1.7-10.

[a] *Ben-Hur* [b] *Sau* „Haţi-Hamenuhot“ [c] *Sau* „haţi-hamanahetiţii“ [d] *Chileab* [e] *Bat-Şeba*

15 Şi fiii lui Iosia: întâiul-născut,
Iohanan; al doilea, Ioiachim; al
treilea, Zedechia; al patrulea, Şa-
16 lum. Şi fiii lui Ioiachim: Ieconia,
17 fiul său; Zedechia, fiul său. Şi fiii
lui Ieconia: Asir; Şealtiel, fiul său.
18 Şi Malchiram şi Pedaia şi Şena-
ţar, Iecamia, Hoşama şi Nedabia.
19 Şi fiii lui Pedaia: Zorobabel şi
Şimei. Şi fiii lui Zorobabel: Me-
şulam şi Hanania şi Şelomit, sora
20 lor; şi Haşuba şi Ohel şi Berechia
şi Hasadia, Iuşab-Hesed, cinci.
21 Şi fiii lui Hanania: Pelatia şi Isa-
ia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan,
22 fiii lui Obadia, fiii lui Şecania. Şi
fiii lui Şecania: Şemaia. Şi fiii lui
Şemaia: Hatuş* şi Igheal şi Bari-
23 ah şi Nearia şi Şafat, şase. Şi fiii
lui Nearia: Elioenai şi Ezechia
24 şi Azricam, trei. Şi fiii lui Elio-
enai: Hodavia şi Eliaşib şi Pelaia
şi Acub şi Iohanan şi Delaia şi
Anani, şapte.

22 *Ezra 8.2.

Alți urmași ai lui Iuda

4 Fiii lui Iuda: Pereț*, Hețron
2 şi Carmi şi Hur şi Şobal. Şi Re-
aia, fiul lui Şobal, a născut pe Ia-
hat; şi Iahat a născut pe Ahumai
şi pe Lahad. Acestea sunt famili-
3 ile celor din Țoreea. Şi aceştia sunt
din tatăl lui Etam[a]: Izreel şi Işma
şi Idbaş; şi numele surorii lor era
4 Hațelelponi; şi Penuel, tatăl
lui Ghedor; şi Ezer, tatăl lui Hu-
şa. Aceştia sunt fiii lui Hur*, în-
tâiul-născut al Efratei, tatăl lui
5 Betleem. Şi Aşhur*, tatăl lui Te-
coa, a avut două soții: Helea şi
6 Naara. Şi Naara i-a născut pe A-
huzam şi pe Hefer şi pe Temeni
şi pe Ahaştari. Aceştia sunt fiii
7 Naarei. Şi fiii Heleei sunt: Țeret
8 şi Țohar[b] şi Etnan. Şi Coț a năs-
cut pe Anub şi pe Hațobeba şi
familiile lui Aharhel, fiul lui Ha-
9 rum. Şi Iaebeț a fost mai prețu-
it[c]* decât frații săi, şi mama sa
i-a pus numele Iaebeț[d], zicând:
„Pentru că l-am născut cu durere“.
10 Şi Iaebeț a chemat pe Dumnezeul
lui Israel, zicând: „Dacă m-ai bi-
necuvânta mult şi mi-ai întinde
hotarul şi mâna Ta ar fi cu mine
şi m-ai feri de rău, ca să fiu fără
durere[e]!...“ Şi Dumnezeu a făcut
să aibă ce ceruse.
11 Şi Chelub, fratele lui Şuha, a
născut pe Mechir; el a fost tatăl
12 lui Eşton. Şi Eşton a născut pe
Bet-Rafa şi pe Paseah şi pe Te-
china, tatăl cetății lui Nahaş. A-
13 ceştia sunt bărbații din Reca. Şi
fiii lui Chenaz: Otniel* şi Seraia.
14 Şi fiii lui Otniel: Hatat. Şi Me-
onotai a născut pe Ofra; şi Seraia
a născut pe Ioab, tatăl Văii Meş-
teşugarilor*; pentru că erau meş-
15 teşugari. Şi fiii lui Caleb, fiul
lui Iefune: Iru, Ela şi Naam; şi
16 fiii lui Ela: ... şi Chenaz. Şi fiii lui
Iehaleleel: Zif şi Zifa, Tiria şi
17 Asareel. Şi fiii lui Ezra: Ieter şi
Mered şi Efer şi Ialon; şi ea[f] a
rămas însărcinată *şi a născut*
pe Miriam şi pe Şamai şi pe Iş-
18 bah, tatăl lui Eştemoa. Şi soția sa,
Iudeica[g], a născut pe Iered, tatăl
lui Ghedor, şi pe Heber, tatăl lui
Soco, şi pe Iecutiel, tatăl lui Za-
noah. Aceştia sunt fiii Bitiei, fiica
lui Faraon, pe care a luat-o Mered.
19 Şi fiii soției lui Hodia, sora lui
Naham, au fost: tatăl lui Chehila
garmitul şi Eştemoa maacatitul.
20 Şi fiii lui Simon: Amnon şi Rina,
Ben-Hanan şi Tilon. Şi fiii lui Işei:
Zohet şi Ben-Zohet.
21 Fiii lui Şela, fiul* lui Iuda:
Er, tatăl lui Leca, şi Laeda, tatăl
lui Mareşa, şi familiile casei
lucrătorilor de pânză fină din
22 casa lui Aşbea, şi Iochim şi
bărbații din Cozeba şi Ioas şi
Saraf, care au stăpânit peste
Moab şi peste Iaşubi-Lehem.
Şi acestea sunt lucruri vechi.
23 Aceştia erau olarii şi cei care
locuiau în livezi şi în împrej-
muiri: locuiau acolo, la împărat,
pentru lucrul lui.

1 *Gen. 38.29; 46.12.
4 *Ex. 31.2. Cap. 2.50.
5 *Cap. 2.24.
9 *Gen. 34.19.
13 *Ios. 15.17.
14 *Neem. 11.3.
21 *Gen. 38.1,5; 46.12.

[a] *În Sept.* „aceştia sunt fiii lui Etam“ [b] *Ițcar* [c] *Sau* „mai onorabil“ [d] *Care produce durere* [e] *Sau* „necaz“ [f] *Probabil Bitia* [g] *Sau* „Iehudia“

Urmaşii lui Simeon

24 Fiii lui Simeon: Nemuel şi Ia-
25 min, Iarib, Zerah, Saul; Şalum,
fiul său; Mibsam, fiul său; Miş-
26 ma, fiul său. Şi fiii lui Mişma:
Hamuel, fiul său; Zacur, fiul său;
27 Şimei, fiul său. Şi Şimei a avut
şaisprezece fii şi şase fiice, dar
fraţii săi nu au avut mulţi fii şi
toate familiile lor nu s-au înmul-
28 ţit ca fiii lui Iuda. Şi au locuit la
Beer-Şeba* şi la Molada şi la
29 Haţar-Şual şi la Bilha şi la Eţem
30 şi la Tolad[a]* şi la Betuel şi la
31 Horma şi la Ţiclag şi la Bet-
Marcabot şi la Haţar-Susim şi la
Bet-Birei şi la Şaaraim. Acestea
au fost cetăţile lor până a înce-
32 put David să împărăţească. Şi
satele lor erau: Etam şi Ain, Ri-
mon şi Tochen şi Aşan, cinci ce-
33 tăţi; şi toate satele lor care erau
în jurul acestor cetăţi, până la
Baal. Acestea sunt locuinţele lor
şi registrul lor genealogic.

34 Şi Meşobab şi Iamlec şi Ioşa,
35 fiul lui Amaţia, şi Ioel şi Iehu,
fiul lui Ioşibia, fiul lui Seraia, fiul
36 lui Asiel, şi Elioenai şi Iaacoba
şi Ieşohaia şi Asaia şi Adiel şi
37 Ieşimiel şi Benaia; şi Ziza, fiul
lui Şifei, fiul lui Alon, fiul lui Ie-
daia, fiul lui Şimri, fiul lui Şema-
38 ia. Aceştia, amintiţi[b] după nume,
au fost capi ai familiilor lor, şi
casele lor părinteşti s-au înmulţit
39 mult. Şi au mers la intrarea Ghe-
dorului, până spre răsăritul văii,
să caute păşune pentru turmele
40 lor. Şi au găsit o păşune grasă
şi bună şi un ţinut întins şi liniş-
tit şi rodnic, pentru că cei care
au locuit mai înainte acolo erau
41 din Ham. Şi aceştia, scrişi după
nume, au venit în zilele lui Ezechia,
împăratul lui Iuda, şi au lovit*
corturile lor şi pe maoniţi[c], care se
găseau acolo, şi i-au nimicit cu
desăvârşire până în ziua aceasta
şi au locuit în locul lor, pentru că
acolo erau păşuni pentru turmele
42 lor. Şi dintre ei, dintre fiii lui
Simeon, cinci sute de bărbaţi au
mers la muntele Seir, având în
fruntea lor pe Pelatia şi pe Nearia
şi pe Refaia şi pe Uziel, fiii lui Işei.
43 Şi au bătut rămăşiţa* amaleciţilor
care scăpaseră şi au locuit acolo
până în ziua aceasta.

Urmaşii lui Ruben

5 Şi fiii lui Ruben, întâiul-năs-
cut al lui Israel (pentru că el era
întâiul-născut*, dar, fiindcă înti-
nase** patul tatălui său, dreptul†
său de naştere[d] a fost dat fiilor
lui Iosif, fiul lui Israel; dar genea-
logia nu este înscrisă după drep-
2 tul de naştere, pentru că Iuda* a
avut întâietatea între fraţii săi şi
din el este conducătorul**, dar
dreptul de naştere a fost al lui Io-
3 sif) – fiii lui Ruben*, întâiul-născut
al lui Israel: Enoh şi Palu, Heţron
4 şi Carmi. Fiii lui Ioel: Şemaia, fiul
său; Gog, fiul său; Şimei, fiul său;
5 Mica, fiul său; Reaia, fiul său;
6 Baal, fiul său; Beera, fiul său, pe
care l-a dus captiv Tilgat-Pilneser,
împăratul Asiriei; el era căpete-
7 nia rubeniţilor. Şi fraţii lui, după
familiile lor, în registrul* genea-
logiilor generaţiilor lor, erau: că-
8 petenia Ieiel, şi Zaharia, şi Bela
fiul lui Azaz, fiul lui Şema, fiul lui
Ioel, care locuia în Aroer* şi
9 până la Nebo şi Baal-Meon. Şi a
locuit la răsărit, până la intrarea
pustiului de lângă râul Eufrat,
pentru că turmele lor se înmulţi-
10 seră în ţara* Galaadului. Şi, în
zilele lui Saul, au făcut război
împotriva hagareniţilor* şi aceştia
au căzut prin mâna lor; şi au lo-
cuit în corturile lor, în tot răsăritul
Galaadului.

Urmaşii lui Gad

11 Şi fiii lui Gad au locuit în fa-
ţa lor, în ţara Basanului*, până
12 la Salca. Ioel era căpetenia, şi
Şafam, al doilea; şi Iaenai şi Şa-
13 fat, în Basan. Şi fraţii lor, după
casele părinţilor lor: Micael şi
Meşulam şi Şeba şi Iorai şi Iaecan
14 şi Zia şi Eber, şapte. Aceştia
erau fiii lui Abihail, fiul lui

28 *Ios. 19.2.
29 *Ios.15.30.
41 *2 Împ. 18.8.
43 *1 Sam. 15.8; 30.17. 2 Sam. 8.12.
1 *Gen. 29.32; 49.3. **Gen. 35.22; 49.4. †Gen. 48.15; 48.22.
2 *Gen. 49.8; 49.10. Ps. 60.7; 108.8. **Mica 5.2. Mt. 2.6.
3 *Gen. 46.9. Ex. 6.14. Num. 26.5,6.
7 *Vers. 17.
8 *Ios. 13.15; 13.16.
9 *Ios. 22.9.
10 *Gen. 25.12.
11 *Ios. 13.11; 13.24.

[a] *Sau* „Etolad“ [b] *Lit.* „au venit“ [c] *Sau* „locuinţele“ [d] *Dreptul de întâi-născut*

Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Ga-
laad, fiul lui Micael, fiul lui
Ieşişai, fiul lui Iahdo, fiul lui
15 Buz. Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui
Guni, era capul casei lor părin-
16 teşti. Şi au locuit în Galaad, în
Basan şi în cetăţile lui şi în toate
împrejurimile Saronului*, până la
17 marginile lor. Toţi au fost înscrişi
după genealogie în zilele lui Io-
tam*, împăratul lui Iuda, şi în
zilele lui Ieroboam**, împăratul
lui Israel.

Fapte ale seminţiilor de la răsărit de Iordan

18 Fiii lui Ruben şi gadiţii şi ju-
mătatea seminţiei lui Manase,
dintre bărbaţii luptători care pur-
tau scut şi sabie şi trăgeau cu
arcul şi *erau* pricepuţi la război,
erau patruzeci şi patru de mii
şapte sute şaizeci, în stare să
19 iasă la război. Şi au făcut răz-
boi cu hagareniţii, cu Ietur* şi
20 Nafiş şi Nodab. Şi au fost aju-
taţi* împotriva lor, şi hagareniţii
şi toţi câţi erau cu ei au fost
daţi în mâna lor, pentru că au
strigat către Dumnezeu în luptă;
şi El a fost înduplecat de ei, fiind-
21 că se încrezuseră** în El. Şi ei
le-au luat turmele: din cămilele lor,
cincizeci de mii; şi din oi, două
sute cincizeci de mii; şi din mă-
gari, două mii; şi suflete ome-
22 neşti, o sută de mii. Pentru că
mulţi au căzut ucişi, căci lupta era
de la Dumnezeu. Şi au locuit în
locul lor până la captivitate*.

Urmaşii jumătăţii seminţiei lui Manase

23 Şi fiii jumătăţii seminţiei lui
Manase au locuit în ţară, de la
Basan până la Baal-Hermon şi
24 Senir şi muntele Hermon. Şi a-
ceştia erau capii caselor lor pă-
rinteşti: Efer şi Işei şi Eliel şi
Azriel şi Ieremia şi Hodavia şi
Iahdiel, bărbaţi puternici şi vi-
teji, bărbaţi renumiţi, capi ai ca-
25 selor lor părinteşti. Şi au pă-
cătuit împotriva Dumnezeului pă-
rinţilor lor şi au curvit* după
dumnezeii popoarelor ţării, pe
care le nimicise Dumnezeu di-
26 naintea lor. Şi Dumnezeul lui Is-
rael a trezit duhul lui Pul*, îm-

16 *Cap. 27.29.
17 *2 Împ. 15.5; 15.32. **2Împ.14.16; 14.28.
19 *Gen. 25.15. Cap. 1.31.
20 *Vers. 22. **Ps. 22.4,5.
22 *2 Împ. 15.29; 17.6.
25 *2 Împ. 17.7.

păratul Asiriei, şi duhul lui Til-
gat-Pilneser**, împăratul Asiriei;
şi el a deportat pe rubeniţi şi
pe gadiţi şi jumătate din semin-
ţia lui Manase şi i-a dus la
Halah†, şi la Habor, şi la Hara,
şi la râul Gozan, până în ziua
aceasta.

Urmaşii lui Levi

6 Fiii lui Levi: Gherşon*, Che-
hat şi Merari.
2 Şi fiii lui Chehat: Amram, Iţe-
3 har*, Hebron şi Uziel. Şi fiii lui
Amram: Aaron şi Moise şi Ma-
ria. Şi fiii lui Aaron*: Nadab şi
4 Abihu, Eleazar şi Itamar. Eleazar
a născut pe Fineas. Fineas a năs-
5 cut pe Abişua; şi Abişua a născut
pe Buchi; şi Buchi a născut pe
6 Uzi; şi Uzi a născut pe Zerahia;
şi Zerahia a născut pe Meraiot;
7 şi Meraiot a născut pe Amaria;
şi Amaria a născut pe Ahitub;
8 şi Ahitub* a născut pe Ţadoc**;
şi Ţadoc a născut pe Ahimaaţ;
9 şi Ahimaaţ a născut pe Azaria; şi
10 Azaria a născut pe Iohanan; şi
Iohanan a născut pe Azaria; el
este acela care făcea slujba de
preot* în casa** pe care a con-
11 struit-o Solomon în Ierusalim; şi
Azaria* a născut pe Amaria; şi A-
12 maria a născut pe Ahitub; şi A-
hitub a născut pe Ţadoc; şi Ţadoc
13 a născut pe Şalum; şi Şalum a
născut pe Hilchia; şi Hilchia a
14 născut pe Azaria; şi Azaria a
născut pe Seraia*; şi Seraia a
15 născut pe Iehoţadac. Şi Iehoţa-
dac a mers în captivitate când
Domnul a deportat* pe Iuda şi
Ierusalimul, prin mâna lui Ne-
bucadneţar.
16 Fiii lui Levi: Gherşom*, Che-
17 hat şi Merari. Şi acestea sunt nu-
mele fiilor lui Gherşom: Libni şi
18 Şimei. Şi fiii lui Chehat: Amram,
19 Iţehar şi Hebron şi Uziel. Fiii
lui Merari: Mahli şi Muşi. Şi a-
cestea sunt familiile lui Levi, du-
pă părinţii lor:
20 de la Gherşom: Libni, fiul său;
Iahat, fiul său; Zima*, fiul său;
21 Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah,

26 *2 Împ. 15.19 **2Împ.15.29 †2 Împ. 17.6; 18.11.
1 *Gen. 46.11. Ex. 6.16. Num. 26.57. Cap. 23.6.
2 *Vers. 18,22.
3 *Lev. 10.1.
8 *2 Sam. 8.17 **2 Sam. 15.27
10 *2 Cr. 26.17; 26.18. **1 Împ.6.1. 2 Cr. 3.1.
11 *Ezra 7.3.
14 *Neem. 11.11
15 *2 Împ. 25.18
16 *Ex. 6.16.
20 *Vers. 42.

fiul său; Ieatrai, fiul său.
22 Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul
său; Core, fiul său; Asir, fiul său;
23 Elcana, fiul său; şi Ebiasaf, fiul
24 său; şi Asir, fiul său; Tahat, fiul
său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul
25 său; şi Saul, fiul său. Şi fiii lui El-
26 cana: Amasai* şi Ahimot. El-
cana – fiii lui Elcana: Țofai, fiul
27 său; şi Nahat, fiul său. Eliab, fiul
său; Ieroham, fiul său; Elcana, fiul
28 său. Şi fiii lui Samuel: întâiul-
născut[a], Vaşni, şi *al doilea* Abiia.
29 Fiii lui Merari: Mahli; Libni,
fiul său; Şimei, fiul său; Uza,
30 fiul său; Şimea, fiul său; Haghia,
fiul său; Asaia, fiul său.

25 *Vers. 35,36.

Leviții cântăreți: Heman, Asaf şi Etan

31 *Cap. 16.1.

31 Şi aceştia sunt aceia pe care
i-a pus David peste slujba cân-
tării în casa Domnului, după ce
32 chivotul a avut odihnă*. Şi slu-
jeau înaintea locaşului cortului
întâlnirii cu cântare până când a
construit Solomon casa Domnu-
lui în Ierusalim; şi stăteau acolo
după rânduiala aşezată pentru
33 slujbă. Şi aceştia sunt cei care
stăteau, şi fiii lor:
Dintre fiii chehatiților: He-
man, cântărețul, fiul lui Ioel, fiul
34 lui Samuel, fiul lui Elcana, fiul
lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul
35 lui Toah[b], fiul lui Țuf, fiul lui
Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui
36 Amasai, fiul lui Elcana, fiul lui
Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țe-
37 fania, fiul lui Tahat, fiul lui Asir,
fiul lui Ebiasaf*, fiul lui Core,
38 fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat,
fiul lui Levi, fiul lui Israel.
39 Şi fratele său, Asaf, care stă-
tea la dreapta lui: Asaf, fiul lui
40 Berechia, fiul lui Şimea, fiul lui
Micael, fiul lui Baaseia, fiul lui
41 Malchia, fiul lui Etni, fiul lui
42 Zerah, fiul lui Adaia, fiul lui
Etan, fiul lui Zima, fiul lui Şimei,
43 fiul lui Iahat, fiul lui Gherşom,
fiul lui Levi.
44 Şi fiii lui Merari, frații lor, la

37 *Ex. 6.24.

stânga: Etan, fiul lui Chişi[c], fiul
45 lui Abdi, fiul lui Maluc, fiul lui
Haşabia, fiul lui Amația, fiul lui
46 Hilchia, fiul lui Amți, fiul lui
47 Bani, fiul lui Şemer, fiul lui Mahli,
fiul lui Muşi, fiul lui Merari, fiul
lui Levi.
48 Şi frații lor, leviții, au fost dați
pentru toată slujba locaşului casei
lui Dumnezeu.

Aaron şi fiii lui

49 *Lev. 1.9. **Ex. 30.7.

49 Şi Aaron şi fiii săi aduceau[d]
ceea ce se ardea pe altarul* ar-
derii-de-tot şi pe altarul** tămâ-
iei, pentru toată slujba Sfintei
Sfintelor şi ca să facă ispăşire
pentru Israel, după toate câte
poruncise Moise, robul lui Dum-
nezeu.
50 Şi aceştia erau fiii lui Aaron:
Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său;
51 Abişua, fiul său; Buchi, fiul său;
Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său;
52 Meraiot, fiul său; Amaria, fiul
53 său; Ahitub, fiul său; Țadoc, fiul
său; Ahimaaț, fiul său.

Locurile date leviților

54 *Ios. 21.4; 21.10.

55 *Ios. 21.11; 21.12.

56 *Ios. 14.13; 15.13.

57 *Ios. 21.13.

54 Şi acestea sunt locuințele lor,
după aşezările lor în tabără, în
hotarele lor. Pentru fiii lui Aaron,
din familia chehatiților, pentru
55 că al lor a fost sorțul*, lor le-au
dat Hebronul*, şi împrejurimile
56 sale, în țara lui Iuda; dar câmpii-
le* cetății şi satele ei le-au dat lui
57 Caleb, fiul lui Iefune. Şi fiilor lui
Aaron* au dat cetățile de scăpa-
re: Hebronul, şi Libna şi împreju-
rimile sale, şi Iatirul, şi Eştemoa
58 şi împrejurimile sale, şi Hilenul
şi împrejurimile sale, şi Debirul
59 şi împrejurimile sale, şi Aşanul şi
împrejurimile sale, şi Bet-Şeme-
60 şul şi împrejurimile sale. Şi, din
seminția lui Beniamin: Gheba şi
împrejurimile sale, Alemetul şi
împrejurimile sale, şi Anatotul şi
împrejurimile sale. Toate cetățile
lor: treisprezece cetăți, după fa-
miliile lor.

61 *Vers. 66.

61 Şi fiilor lui Chehat care mai
rămăseseră *li s-au dat* prin sorț*

[a] *Este posibil să lipsească din text cuvântul* „Ioel"; *atunci s-ar fi citit:* „întâiul-născut, Ioel, iar al doilea, Abiia" [b] *Tohu (1 Sam.1.1)* [c] *Cuşaia (Cap. 15.17)* [d] *Lit.* „ardeau ca tămâia"

61 **Ios. 21.5.
din familiile seminţiei, din jumă-
tatea seminţiei, jumătatea** lui
62 Manase, zece cetăţi. Şi fiilor lui
Gherşom, după familiile lor, din
seminţia lui Isahar, şi din semin-
ţia lui Aşer, şi din seminţia lui
Neftali, şi din seminţia lui Ma-
nase, în Basan, treisprezece cetăţi.
63 *Ios. 21.7,34
63 Fiilor lui Merari, prin sorţ, după
familiile lor, din seminţia lui Ru-
ben, şi din seminţia lui Gad, şi
din seminţia lui Zabulon, două-
64 sprezece* cetăţi. Şi fiii lui Israel
au dat leviţilor cetăţile şi împre-
65 jurimile lor. Şi au dat prin sorţ, din
seminţia fiilor lui Iuda şi din se-
minţia fiilor lui Simeon şi din se-
minţia fiilor lui Beniamin, aces-
te cetăţi, care au fost numite pe
nume.
66 *Vers. 61.
66 Şi unii* din familiile fiilor lui
Chehat aveau cetăţile hotarului lor
67 *Ios. 21.21.
67 din seminţia lui Efraim. Şi le-au
dat* cetăţile de scăpare: Sihemul
şi împrejurimile sale în ţinutul
muntos al lui Efraim, şi Ghezerul
68 *Ios. 21.22-35
68 şi împrejurimile sale, şi Iocme-
amul* şi împrejurimile sale, şi
Bet-Horonul şi împrejurimile
69 sale, şi Aialonul şi împrejurimile
sale, şi Gat-Rimonul şi împre-
70 jurimile sale. Şi, din jumătatea se-
minţiei lui Manase: Anerul şi
împrejurimile sale, şi Bileamul şi
împrejurimile sale, pentru fami-
liile celorlalţi fii ai lui Chehat.
71 Fiilor lui Gherşom li s-au dat
din familia jumătăţii seminţiei
lui Manase: Golanul, în Basan, şi
împrejurimile sale, şi Aştarotul şi
72 împrejurimile sale. Şi, din semin-
ţia lui Isahar: Chedeşul şi îm-
prejurimile sale, Dobratul şi îm-
73 prejurimile sale, Ramotul şi îm-
prejurimile sale, şi Anemul şi
74 împrejurimile sale. Şi, din semin-
ţia lui Aşer: Maşalul şi împre-
jurimile sale, Abdonul şi împre-
75 jurimile sale, şi Hucocul şi îm-
prejurimile sale, şi Rehobul şi
76 împrejurimile sale. Şi, din semin-
ţia lui Neftali: Chedeşul, în Gali-
leea, şi împrejurimile sale, Ha-
monul şi împrejurimile sale,
şi Chiriataimul şi împrejurimile
sale.
77 Celorlalţi *leviţi*, fii ai lui Me-
rari, le-au dat din seminţia lui
Zabulon: Rimonoul şi împreju-
rimile sale, Taborul şi împreju-
78 rimile sale. Şi, dincolo de Iordan,
în faţa Ierihonului, la răsăritul
Iordanului, din seminţia lui Ru-
ben: Beţerul, în pustiu, şi îm-
prejurimile sale, şi Iahţa şi îm-
79 prejurimile sale, şi Chedemotul şi
împrejurimile sale, şi Mefaatul şi
80 împrejurimile sale. Şi, din seminţia
lui Gad: Ramotul, în Galaad, şi
împrejurimile sale, şi Maha-
81 naimul şi împrejurimile sale, şi
Hesbonul şi împrejurimile sale,
şi Iaezerul şi împrejurimile sale.

Urmaşii lui Isahar

7 Şi fiii lui Isahar*: Tola şi Pua,
2 Iaşub şi Şimron, patru. Şi fiii
lui Tola: Uzi şi Refaia şi Ieriel
şi Iahmai şi Ibsam şi Samuel, 1 *Gen. 46.13. Num. 26.23.
capii caselor lor părinteşti, ai lui
Tola, bărbaţi viteji, după genea- 2 *2 Sam. 24.1; 24.2. Cap. 27.1.
logiile lor; numărul* lor în zilele
lui David era douăzeci şi două
3 de mii şase sute. Şi fiii lui Uzi:
Izrahia; şi fiii lui Izrahia: Mica-
el şi Obadia şi Ioel şi Işia, cinci,
4 toţi capi între ei. Şi cu ei, după
genealogiile lor, după casele
lor părinteşti, erau cete ale oştirii
pentru luptă, treizeci şi şase
de mii, pentru că aveau multe
5 soţii şi fii. Şi fraţii lor, din
toate familiile lui Isahar, bărbaţi
viteji, înscrişi după genealogie,
erau în total optzeci şi şapte de
mii.

Urmaşii lui Beniamin

6 Ai lui Beniamin*: Bela şi Be-
7 cher şi Iediael, trei. Şi fiii lui
Bela: Eţbon şi Uzi şi Uziel şi Ieri- 6 *Gen. 46.21. Num. 26.38. Cap. 8.1.
mot şi Iri, cinci capi ai caselor
părinteşti, bărbaţi viteji; şi au fost
înscrişi după genealogia lor,
douăzeci şi două de mii treizeci
8 şi patru. Şi fiii lui Becher: Ze-
mira şi Ioaş şi Eliezer şi Elioenai
şi Omri şi Ieremot şi Abiia şi A-
natot şi Alamet. Toţi aceştia erau
9 fiii lui Becher. Şi ei au fost în-

scrişi după genealogia lor, după
generaţiile lor, capi ai caselor lor
părinteşti, bărbaţi viteji, două-
10 zeci de mii două sute. Şi fiii lui
Iediael: Bilhan. Şi fiii lui Bilhan:
Ieuş şi Beniamin şi Ehud şi Che-
11 naana şi Zetan şi Tarsis şi Ahi-
şahar. Toţi aceştia erau fiii lui
Iediael, după capii părinteşti[a], băr-
baţi viteji, şaptesprezece mii două
sute, care ieşeau la oştire, la
12 luptă. Şi Şupim* şi Hupim, fiii
lui Ir-Huşim, fiii lui Aher.

12 *Num. 26.39.

Urmaşii lui Neftali şi ai lui Manase

13 Fiii lui Neftali: Iahţiel şi Guni
şi Ieţer şi Şalum*, fiii Bilhei.

13 *Gen. 46.24.

14 Fiii lui Manase: Asriel, ...[b] pe
care l-a născut ea. Şi ţiitoarea lui
aramaică a născut pe Machir, ta-
15 tăl lui Galaad. Şi Machir a luat de
soţie pe sora lui Hupim şi a lui
Şupim, şi numele surorii lui era
Maaca şi numele celui de-al
doilea *fiu* era Ţelofhad; şi Ţe-
16 lofhad avea fiice. Şi Maaca, soţia
lui Machir, a născut un fiu şi i-a
pus numele Pereş. Şi numele
fratelui său era Şereş şi fiii săi
17 erau Ulam şi Rechem. Şi fiii lui
Ulam: Bedan*. Aceştia erau fiii
lui Galaad, fiul lui Machir, fiul
18 lui Manase. Şi sora lui, Hamole-
chet, a născut pe Işhod şi pe A-
19 biezer* şi pe Mahla. Şi fiii lui
Şemida erau: Ahian şi Şehem şi
Lichi şi Aniam.

17 *1 Sam. 12.11

18 *Num. 26.30.

Urmaşii lui Efraim

20 Şi fiii lui Efraim*: Şutelah; şi
Bered, fiul său; şi Tahat, fiul său;
şi Eleada, fiul său; şi Tahat, fiul
21 său; şi Zabad, fiul său; şi Şute-
lah, fiul său; şi Ezer şi Elead. Şi
oamenii din Gat, care se născuse-
ră în ţară, i-au ucis, pentru că ei
22 coborâseră să le ia turmele. Şi E-
fraim, tatăl lor, a jelit multe zile
şi fraţii lui au venit ca să-l mân-
23 gâie. Şi a intrat la soţia sa şi ea a
rămas însărcinată şi a născut un
fiu şi el i-a pus numele Beria[c],
pentru că era nenorocire în casa
24 lui. Şi fiica lui era Şeera; şi ea a
zidit Bet-Horonul de jos şi Bet-
Horonul de sus şi Uzen-Şeera.
25 Şi Refah era fiul său, şi Reşef; şi
Telah, fiul său; şi Iahan, fiul său.
26 Laedan, fiul său; Amihud, fiul
27 său; Elişama, fiul său; Nun, fiul
28 său; Iosua, fiul său. Şi stăpânirile
şi locuinţele lor erau: Betelul şi
cetăţile sale, şi spre răsărit Naa-
ranul*, şi spre apus Ghezerul şi
cetăţile sale, şi Sihemul şi cetă-
ţile sale, până la Gaza şi cetăţile
29 sale. Şi în mâinile fiilor lui Ma-
nase* erau Bet-Şeanul şi cetăţile
sale, Taanacul şi cetăţile sale, Me-
ghidoul** şi cetăţile sale, Dorul
şi cetăţile sale. Fiii lui Iosif, fiul
lui Israel, au locuit în acestea.

20 *Num. 26.35.

28 *Ios. 16.7.

29 *Ios. 17.7. **Ios. 17.11.

Urmaşii lui Aşer

30 Fiii lui Aşer*: Imna şi Işva
şi Işvi şi Beria; Serah, sora lor.
31 Şi fiii lui Beria: Heber şi Mal-
chiel; el este tatăl lui Birzavit.
32 Şi Heber a născut pe Iaflet şi pe
Şomer şi pe Hotam şi pe Şua,
33 sora lor. Şi fiii lui Iaflet: Pasac
şi Bimhal şi Aşvat. Aceştia sunt
34 fiii lui Iaflet. Şi fiii lui Şamer:
Ahi şi Rohega şi Huba şi Aram.
35 Şi fiii[d] lui Helem, fratele său:
Ţofah şi Imna şi Şeleş şi Amal.
36 Fiii lui Ţofah: Suah şi Harnefer
37 şi Şual şi Beri şi Imra, Beţer şi
Hod şi Şama şi Şilşa şi Itran
38 şi Beera. Şi fiii lui Ieter: Iefune
39 şi Pispa şi Ara. Şi fiii lui Ula: A-
40 rah şi Haniel şi Riţia. Toţi aceştia
erau fiii lui Aşer, capi ai caselor
părinteşti, aleşi, bărbaţi viteji,
capi ai căpeteniilor. Şi numărul
lor, după genealogia lor, scrişi
ca buni pentru slujbă la luptă,
era douăzeci şi şase de mii de
oameni.

30 *Gen. 46.17. Num. 26.44.

Urmaşii lui Beniamin

8 Şi Beniamin a născut pe Be-
la*, întâiul-născut al său, pe Aş-
bel, al doilea, pe Ahrah, al trei-
2 lea, pe Noha, al patrulea, pe Ra-
3 fa, al cincilea. Şi Bela a avut fii:
4 Adar şi Ghera şi Abihud şi Abi-
5 şua şi Naaman şi Ahoah şi Ghe-
6 ra şi Şefufan şi Huram. Şi aceş-
tia erau fiii lui Ehud (aceştia

1 *Gen. 46.21. Num. 26.38. Cap. 7.6.

[a] *Capii seminţiei sau ai familiei* [b] *Se pare că aici lipseşte ceva din text* [c] *În nenorocire* [d] *Lit.* „fiul“

6 *Cap. 2.52.

erau capii părinteşti ai locuito-
rilor din Gheba; şi au fost depor-
7 taţi la Manahat*, adică Naaman,
şi Ahiia şi Ghera. El i-a deportat):
şi el a născut pe Uza şi pe Ahi-
8 hud. Şi Şaharaim a născut copii
în ţara Moabului, după ce a lăsat
pe Huşim şi pe Baara, soţiile
9 sale. Şi a născut din Hodeş, soţia
sa, pe Iobab, şi pe Ţibia, şi pe
10 Meşa, şi pe Malcam, şi pe Ieuţ,
şi pe Şochia, şi pe Mirma. Aceş-
tia erau fiii lui, capii părinteşti.
11 Şi din Huşim a născut pe Abitub
12 şi pe Elpaal. Şi fiii lui Elpaal:
Eber, şi Mişeam, şi Şemer, care
a construit Ono, şi Lod[a] şi cetă-
13 ţile lor; şi Beria, şi Şema, care
erau capii părinteşti ai locuitorilor
din Aialon; ei au alungat pe locui-
14 torii Gatului. Şi Ahio, Şaşac, şi
15 Ieremot, şi Zebadia, şi Arad,
16 şi Eder, şi Micael, şi Işfa, şi Ioha,
17 fiii lui Beria. Şi Zebadia, şi Me-
18 şulam, şi Hizchi, şi Heber, şi Iş-
merai, şi Izlia, şi Iobab erau fiii
19 lui Elpaal. Şi Iachim, şi Zicri, şi
20 Zabdi, şi Elienai, şi Ţiltai, şi
21 Eliel, şi Adaia, şi Beraia, şi Şimrat
22 erau fiii lui Şimei. Şi Işpan, şi
23 Eber, şi Eliel, şi Abdon, şi Zicri,
24 şi Hanan, şi Hanania, şi Elam, şi
25 Antotia, şi Ifdeia şi Penuel erau
26 fiii lui Şaşac. Şi Şamşerai, şi
27 Şeharia, şi Atalia, şi Iaareşia,
şi Elia şi Zicri erau fiii lui Iero-
28 ham. Aceştia erau capi părinteşti
după genealogiile lor, oameni de
seamă; aceştia au locuit în Ie-
rusalim.

Genealogia lui Saul

29 *Cap. 9.35.

29 Şi în Gabaon a locuit tatăl
lui Gabaon, şi numele soţiei* lui
30 era Maaca. Şi întâiul-născut al
său era Abdon, şi Ţur, şi Chis, şi
31 Baal, şi Nadab, şi Ghedor, şi A-
32 hio, şi Zecher. Şi Miclot a născut
pe Şimea. Şi aceştia de aseme-
nea au locuit lângă fraţii lor, în
Ierusalim, cu fraţii lor.

33 *1 Sam. 14.51

33 Şi Ner* a născut pe Chis; şi
Chis a născut pe Saul; şi Saul a
născut pe Ionatan şi pe Malchi-
Şua şi pe Abinadab şi pe Eşbaal.
34 Şi fiul lui Ionatan era Merib-
Baal; şi Merib-Baal a născut pe
35 Mica*. Şi fiii lui Mica erau:
Piton şi Melec şi Taerea şi Ahaz.
36 Şi Ahaz a născut pe Iehoada; şi
Iehoada a născut pe Alemet
şi pe Azmavet şi pe Zimri; şi Zim-
37 ri a născut pe Moţa; şi Moţa a
născut pe Binea; Rafa* era fiul
său; Eleasa, fiul său; Aţel, fiul său.
38 Şi Aţel a avut şase fii şi acestea
sunt numele lor: Azricam, Bocru,
şi Ismael, şi Şearia, şi Obadia, şi
Hanan. Toţi aceştia erau fiii lui
39 Aţel. Şi fiii lui Eşec, fratele său,
erau: Ulam, întâiul-născut al său,
Ieuş, al doilea, Elifelet, al trei-
40 lea. Şi fiii lui Ulam erau bărbaţi
viteji, arcaşi. Şi au avut mulţi fii
şi nepoţi: o sută cincizeci. Toţi
aceştia erau dintre fiii lui Be-
niamin.

34 *2 Sam. 9.12

37 *Cap. 9.43.

Locuitorii Ierusalimului

1 *Ezra 2.59.

9 Şi tot* Israelul a fost înscris
după genealogie şi, iată, sunt
scrişi în cartea împăraţilor lui
Israel. Şi Iuda a fost deportat la
Babilon, pentru păcatele sale[b].
2 Şi locuitorii care au fost în-
tâi* în stăpânirile lor, în cetăţile
lor, erau: israeliţii, preoţii, levi-
3 ţii şi netinimii[c]**. Şi la Ierusalim*
au locuit dintre fiii lui Iuda şi
dintre fiii lui Beniamin şi dintre
4 fiii lui Efraim şi Manase: Utai,
fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul
lui Imri, fiul lui Bani, dintre fiii
5 lui Pereţ, fiul lui Iuda. Şi dintre
şiloniţi[d]: Asaia, întâiul-născut, şi
6 fiii săi. Şi dintre fiii lui Zerah:
Ieuel, şi fraţii lor, şase sute nouă-
zeci.
7 Şi dintre fiii lui Beniamin:
Salu, fiul lui Meşulam, fiul lui
8 Hodavia, fiul lui Hasenua; şi Ib-
neia, fiul lui Ieroham, şi Ela,
fiul lui Uzi, fiul lui Micri; şi Me-
şulam, fiul lui Şefatia, fiul lui

2 *Ezra 2.70. Neem. 7.73. **Ios. 9.27. Ezra 2.43; 8.20.

3 *Neem. 11.1.

[a] *Probabil, Lida din Fapte 9.32* [b] *Sau* „necredincioşia sa“ [c] *Slujitori ai templului subordonaţi preoţilor; de la ebr. „natan“, care înseamnă „a da“* [d] *Sau* „şelaniţi“

9 Reuel, fiul lui Ibnia; şi fraţii lor,
după genealogiile lor: nouă sute
cincizeci şi şase. Toţi aceşti băr-
baţi erau capi părinteşti ai case-
lor lor părinteşti.

Preoţii din Ierusalim

10 *Neem. 11.10

10 Şi dintre preoţi*: Iedaeia, şi
11 Iehoiarib, şi Iachin, şi Azaria,
fiul lui Hilchia, fiul lui Meşulam,
fiul lui Ţadoc, fiul lui Meraiot,
fiul lui Ahitub, conducătorul casei
12 lui Dumnezeu, şi Adaia, fiul lui
Ieroham, fiul lui Paşhur, fiul lui
Malchia, şi Maesai, fiul lui Adi-
el, fiul lui Iahzera, fiul lui Me-
şulam, fiul lui Meşilemit, fiul lui
13 Imer, şi fraţii lor, capi ai caselor
lor părinteşti: o mie şapte sute şai-
zeci de oameni destoinici pentru
lucrul slujbei casei lui Dumnezeu.

Leviţii şi slujbele

14 Şi dintre leviţi: Şemaia, fiul
lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul
lui Haşabia, dintre fiii lui Mera-
15 ri, şi Bacbacar, Hereş, şi Galal, şi
Matania, fiul lui Mica, fiul lui
16 Zicri, fiul lui Asaf, şi Obadia,
fiul lui Şemaia, fiul lui Galal,
fiul lui Iedutun, şi Berechia, fiul
lui Asa, fiul lui Elcana, care lo-
cuia în satele netofatiţilor.
17 Şi uşierii: Şalum, şi Acub, şi
Talmon, şi Ahiman, şi fraţii lor;
18 Şalum era capul. Şi până atunci
au fost la poarta împăratului,
spre răsărit: erau uşierii taberei
19 fiilor lui Levi. Şi Şalum, fiul lui
Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Co-
re, şi fraţii săi din casa tatălui
său, coreiţii, erau peste lucrul sluj-
bei, păzitori ai pragurilor cortu-
lui; şi părinţii lor, *rânduiţi* peste
tabăra Domnului, erau păzitori
20 ai intrării. Şi Fineas*, fiul lui
Eleazar, a fost mai înainte căpe-
tenie peste ei; Domnul *era* cu el.
21 Zaharia*, fiul lui Meşelemia, era
uşier la intrarea cortului întâlnirii.
22 Toţi aceştia, care au fost aleşi să
fie uşieri la praguri, erau două
sute doisprezece. Aceştia au fost
înscrişi după genealogie, după sa-
tele lor. David şi Samuel, văză-
torul*, îi aşezaseră în slujba[a] lor.
23 Ei şi fiii lor erau la porţile casei
Domnului, casa cortului, ca s-o
păzească[b].
24 Uşierii erau spre cele patru
vânturi: spre răsărit, spre apus,
25 spre nord şi spre sud. Şi fraţii
lor, în satele lor, veneau după*
fiecare şapte zile, din timp în
26 timp, ca să stea cu ei. Pentru că
în slujba lor aceştia patru erau
uşieri de frunte*: erau leviţi şi
erau peste cămările[c] şi vistieriile
27 casei lui Dumnezeu. Şi ei rămâ-
neau noaptea împrejurul casei lui
Dumnezeu, pentru că a lor era
paza, şi ei aveau cheia în fiecare
28 dimineaţă. Şi *unii* dintre ei[d] aveau
în grijă uneltele slujirii, pentru
că ei le aduceau înăuntru după
număr şi le scoteau după număr.
29 Şi *unii* dintre ei erau puşi peste
vase, şi peste toate uneltele sfin-
te, şi peste floarea făinii, şi peste
vin, şi peste untdelemn, şi peste
30 tămâie, şi peste mirodenii. Şi *unii*
dintre fiii preoţilor pregăteau mi-
31 rul* din mirodenii. Şi Matitia,
dintre leviţi, întâiul-născut al lui
Şalum coreitul, avea în grijă ceea
32 ce se făcea* în tigăi. Şi alţii din-
tre fiii chehatiţilor, fraţii lor,
erau *rânduiţi* peste pâinile* de
pus în rânduri, ca să le pregătească
33 în fiecare sabat. Şi aceştia erau
cântăreţii*, capii părinţilor leviţi-
lor, şi *ei erau* în camere, scutiţi
de orice slujbă, pentru că erau în
34 lucrarea lor zi şi noapte. Aceştia
sunt capii părinteşti ai leviţilor,
după genealogiile lor; capii a-
ceştia au locuit în Ierusalim.

Locuitorii din Gabaon şi casa lui Saul

35 Şi în Gabaon a locuit tatăl
lui Gabaon, Ieiel; şi numele soţi-
36 ei lui era Maaca*. Şi fiul său în-
tâi-născut era Abdon, şi Ţur, şi
Chis, şi Baal, şi Ner, şi Nadab,
37 şi Ghedor, şi Ahio, şi Zaharia, şi
38 Miclot. Şi Miclot a născut pe

20 *Num. 31.6.
21 *Cap. 26.1,2.
22 *1 Sam. 9.9.
25 *2 Împ. 11.5.
26 *Cap. 26.12.
30 *Ex. 30.23.
31 *Lev. 2.5; 6.21.
32 *Lev. 24.8.
33 *Cap. 6.31; 25.1.
35 *Cap. 8.29.

[a] *Sau* „după credincioşia“ [b] *Sau* „să poarte de grijă“ [c] *Sau* „cămările pentru provizii“ [d] *Leviţi*

Şimeam. Şi ei au locuit lângă fraţii
lor în Ierusalim, cu fraţii lor.
39 *Cap. 8.33. 39 Şi Ner* a născut pe Chis şi Chis
a născut pe Saul şi Saul a născut
pe Ionatan, şi pe Malchi-Şua, şi
40 pe Abinadab, şi pe Eşbaal. Şi
fiul lui Ionatan era Merib-Baal;
şi Merib-Baal a născut pe Mica.
41 Şi fiii lui Mica: Piton, şi Melec,
42 *Cap. 8.35. 42 şi Tahrea, *şi Ahaz*. Şi Ahaz* a
născut pe Iaera şi Iaera a născut
pe Alemet, şi pe Azmavet, şi pe
Zimri; şi Zimri a născut pe Moţa;
43 şi Moţa a născut pe Binea şi pe
Rafaia, fiul său; Eleasa, fiul său;
44 Aţel, fiul său. Şi Aţel avea şase
fii, şi acestea sunt numele lor:
Azricam, Bocru, şi Ismael, şi Şe-
aria, şi Obadia, şi Hanan. Aceştia
sunt fiii lui Aţel.

Moartea lui Saul şi a lui Ionatan

10 Şi filistenii* s-au luptat cu
Israel, şi bărbaţii lui Israel au fu-
git dinaintea filistenilor şi au că-
1 *1 Sam. 31.1; 31.2. 2 zut ucişi pe Muntele Ghilboa. Şi
filistenii au urmărit de aproape
2 *1 Sam. 14.49 pe Saul şi pe fiii lui, şi filistenii
au lovit pe Ionatan*, şi pe A-
binadab, şi pe Malchi-Şua, fiii
3 lui Saul. Şi lupta s-a îndârjit în
jurul lui Saul şi l-au ajuns arcaşii şi
4 a fost rănit[a] de arcaşi. Şi Saul
a zis purtătorului său de arme:
„Trage-ţi sabia şi străpunge-mă
cu ea, ca să nu vină aceşti necir-
cumcişi şi să-şi bată joc de mine“.
Dar purtătorul său de arme n-a
vrut, pentru că se temea mult.
Atunci Saul a luat sabia şi s-a
5 aruncat în ea. Şi purtătorul său de
arme, când a văzut că Saul era
mort, s-a aruncat şi el în sabia lui
6 şi a murit. Şi Saul a murit, şi cei
trei fii ai săi; şi toată casa lui a
7 murit împreună. Şi toţi bărbaţii
lui Israel, care erau în vale, au
văzut că Saul şi fiii săi au fugit
şi că au murit; şi au părăsit cetă-
ţile lor şi au fugit. Şi filistenii
au venit şi au locuit în ele.
8 Şi a fost *aşa*: a doua zi, filis-
tenii au venit ca să dezbrace pe
cei ucişi şi au găsit pe Saul şi pe
fiii săi căzuţi pe Muntele Ghilboa.
9 Şi l-au dezbrăcat şi i-au luat ca-
pul şi armele şi au trimis în ţara
filistenilor de jur-împrejur, ca să
dea de ştire idolilor lor şi poporu-
10 lui. Şi i-au pus* armele în casa 10 *1 Sam. 31.10
dumnezeilor lor şi i-au pironit ca-
11 pul în casa lui Dagon. Şi toţi din
Iabes-Galaad au auzit tot ce fă-
12 cuseră filistenii lui Saul. Şi toţi
bărbaţii viteji s-au ridicat şi au luat
trupul lui Saul şi trupurile fiilor
săi şi le-au adus la Iabes; şi au
înmormântat oasele lor sub ste-
jarul din Iabes şi au postit şapte zile.
13 Şi Saul a murit pentru necre- 13 *1 Sam. 13.13; 15.23. **1 Sam. 28.7
dincioşia lui, pe care o săvârşise
împotriva *Domnului*, din cauza
cuvântului *Domnului* pe care nu
l-a păzit* şi pentru că întreba-
se** pe una care chema duhurile
14 morţilor, ca să ceară sfat, şi nu 14 *1 Sam. 15.28 2 Sam. 3.9; 3.10; 5.3.
L-a întrebat pe *Domnul*; de aceea
l-a omorât şi a dat* împărăţia
lui[b] David, fiul lui Isai.

David împărat

11 Şi tot* Israelul s-a adunat la
David în Hebron, zicând: „Iată,
2 suntem osul tău şi carnea ta. Şi 1 *2 Sam. 5.1.
chiar şi mai înainte, când era Saul 2 *Ps. 78.71.
împărat, tu erai acela care scoteai
şi aduceai pe Israel. Şi *Domnul*
Dumnezeul tău ţi-a zis: «Tu să
păstoreşti* pe poporul Meu,
Israel, şi tu să fii conducător pes-
3 te poporul Meu, Israel»“. Şi toţi 3 *2 Sam. 5.3. **1 Sam. 16.1; 16.12,13.
bătrânii lui Israel au venit la îm-
părat în Hebron şi David a făcut
legământ cu ei în Hebron înain-
tea *Domnului* şi au uns* pe Da-
vid împărat peste Israel, după
cuvântul *Domnului* prin[c] Sa-
muel**.

Cucerirea Ierusalimului de către David

4 Şi David a mers* cu tot Israe-
lul la Ierusalim, care este Iebus,
şi acolo** erau iebusiţii, locuito-
5 rii ţării. Şi locuitorii din Iebus 4 *2 Sam. 5.6. **Jud. 1.21; 19.10,11.
au zis lui David: „Nu vei intra
aici“. Dar David a luat cetăţuia
Sionului, care este cetatea lui
6 David. Şi David a zis: „Cel care

[a] *Sau* „îngrozit“ [b] *Lit.* „a mutat împărăţia asupra lui“ [c] *Lit.* „prin mâna lui“

va bate întâi pe iebusiţi va fi
cap şi căpetenie". Şi Ioab, fiul Ţe-
ruiei, s-a suit cel dintâi şi a ajuns
7 cap. Şi David a locuit în cetă-
ţuie; de aceea au numit-o ceta-
8 tea lui David. Şi a zidit cetatea
de jur-împrejur, adică de la Milo,
de jur-împrejur, şi Ioab a reparat
9 restul cetăţii. Şi David devenea
tot mai mare şi mai mare şi Domnul
oştirilor era cu el.

Vitejii lui David

10 *2 Sam. 23.8. **1 Sam. 16.1; 16.12.

10 Şi aceştia* sunt capii vitejilor
pe care-i avea David, care s-au
arătat tari cu el în împărăţia sa,
cu tot Israelul, ca să-l facă îm-
părat, după cuvântul** Domnului
11 despre Israel. Şi acesta este nu-
mărul vitejilor pe care-i avea
David: Iaşobeam*, fiul lui Hac-
moni, capul** celor treizeci[a]; el
şi-a învârtit suliţa împotriva a trei
12 sute, ucişi *de el* dintr-o dată. Şi,
după el, Eleazar, fiul lui Dodo*
ahohitul; el era unul dintre cei
13 trei viteji. El a fost cu David la
Pas-Damim, unde s-au adunat
filistenii la luptă; şi era un ogor
plin cu orz. Şi poporul a fugit
14 dinaintea filistenilor. Şi au stat în
mijlocul ogorului şi l-au apărat
şi au bătut pe filisteni. Şi Domnul
i-a salvat cu o mare salvare.

11 *Cap. 27.2. **Cap. 12.18

12 *Cap. 27.4.

15 *2 Sam. 23.13 **2 Sam. 5.18 Cap. 14.9.

15 Şi trei din cei treizeci de capi au
coborât* la stâncă la David, în
peştera Adulam, şi oştirea filis-
tenilor era aşezată în tabără, în
16 Valea** Refaim. Şi David era a-
tunci în locul întărit şi straja fi-
listenilor era atunci în Betleem.
17 Şi David a dorit şi a zis: „O, de
mi-ar da cineva de băut apă din
fântâna care este la poarta din
18 Betleem?" Şi cei trei au trecut prin
tabăra filistenilor şi au scos apă
din fântâna care este la poarta din
Betleem şi au luat şi au adus lui
David. Dar David n-a vrut s-o
bea, ci a vărsat-o *ca dar de bău-*
19 *tură* pentru Domnul. Şi a zis: „Să
mă ferească Dumnezeul meu să
fac aceasta! Voi bea eu sângele
acestor oameni *care s-au dus* cu
primejdia vieţii[b] lor? Pentru că ei
cu primejdia vieţii lor au adus-o".
Şi n-a vrut s-o bea. Acestea au
făcut cei trei viteji.

20 Şi Abişai*, fratele lui Ioab,
era capul celor trei. Şi el şi-a în-
vârtit suliţa împotriva a trei sute
şi i-a ucis şi a avut un nume în-
21 tre cei trei[c]. Din cei trei*, el a
fost mai preţuit decât cei doi şi
a fost căpetenia lor, dar n-a ajuns
la *primii* trei.

20 *2 Sam. 23.18

21 *2 Sam. 23.19

22 Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul
unui bărbat viteaz din Cabţeel,
care făcuse fapte mari, a ucis* doi
lei[d] ai Moabului: şi a coborât şi a
ucis un leu într-o groapă, într-o zi
23 când era zăpadă. Şi a lovit pe
egiptean, un om de statură mare,
înalt de cinci coţi. Şi în mâna egip-
teanului era o suliţă *cu mâner* ca
sulul ţesătorului; şi a coborât la
el cu un toiag şi a smuls suliţa din
mâna egipteanului şi l-a ucis cu
24 propria lui suliţă. Aceasta a făcut
Benaia, fiul lui Iehoiada, şi a avut
25 un nume între cei trei viteji. Iată,
el a fost onorat mai presus de cei
treizeci, dar n-a ajuns la *primii* trei.
Şi David l-a pus peste garda sa.

22 *2 Sam. 23.20

26 Şi vitejii oştirilor erau: Asa-
el*, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul
27 lui Dodo, din Betleem, Şamot din
28 Haror; Heleţ* din Pelon; Ira*, fiul
lui Icheş, din Tecoa; Abiezer** din
29 Anatot; Sibecai* din Huşat; Ilai
30 ahohitul; Maharai* din Netofa;
Heled, fiul lui Baana, din Netofa;
31 Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea
fiilor lui Beniamin; Benaia* pi-
32 ratonitul; Hurai, din Nahale-Gaaş;
33 Abiel arbatitul; Azmavet baha-
34 rumitul; Eliahba şaalbonitul; Be-
ne-Haşem ghizonitul; Ionatan, fiul
35 lui Şaghe, hararitul; Ahiam, fiul
lui Sacar, hararitul; Elifal, fiul lui
36 Ur; Hefer mecheratitul; Ahiia din
37 Pelon; Heţro carmelitul; Naarai,
38 fiul lui Ezbai; Ioel, fratele lui Na-
tan; Mibhar, fiul lui Hagri; Ţelec

26 *2 Sam. 23.24

27 *2 Sam. 23.26 Cap. 27.10.

28 *Cap. 27.9. **Cap. 27.12

29 *2 Sam. 23.27

30 *Cap. 27.13.

31 *Cap. 27.14.

[a] *Sau* „capul căpeteniilor" [b] *Sau* „sufletelor" [c] *Unele ms.* „treizeci" [d] *Ebr.* „Ariel", *eroi asemenea unor lei*

39 amonitul; Naharai din Beerot, pur-
tătorul de arme al lui Ioab, fiul
40 Ţeruiei; Ira ieteritul; Gareb iete-
41 ritul; Urie hetitul; Zabad, fiul lui
42 Ahlai; Adina, fiul lui Şiza, rubeni-
tul, cap al rubeniţilor, şi cu el trei-
43 zeci. Hanan, fiul lui Maaca; Iosa-
44 fat mitnitul; Ozia din Aştarot;
Şama şi Iehiel, fiii lui Hotam din
45 Aroer; Iediael, fiul lui Şimri; şi
46 Ioha, fratele său, tiţitul; Eliel ma-
havimitul; Ieribai şi Ioşavia, fiii lui
47 Elnaam, şi Itma moabitul, Eliel,
şi Obed, şi Iaasiel meţobaitul[a].

Războinicii lui David în timpul lui Saul

12 Şi aceştia* sunt cei care au
venit la David, în Ţiclag**, pe
când se ţinea ascuns din cauza
lui Saul, fiul lui Chis; şi ei *erau*
printre vitejii care-l ajutau în
2 luptă, înarmaţi cu arcuri, folosind
şi mâna dreaptă şi stânga*, cu
pietre şi cu săgeţi din arc. Ei erau
dintre fraţii lui Saul, din Benia-
3 min: capul era Ahiezer, apoi Ioas,
fiii lui Şemaa din Ghibea; Ieziel
şi Pelet, fiii lui Azmavet; şi Be-
4 raca şi Iehu din Anatot; şi Işmaia
din Gabaon, un viteaz din cei
treizeci şi peste cei treizeci; şi Ie-
remia, şi Iahaziel, şi Iohanan, şi
5 Iozabad din Ghederot, Eluzai,
şi Ierimot, şi Bealia, şi Şemaria, şi
6 Şefatia din Harof; Elcana şi
Işia şi Azareel şi Ioezer şi Iaşo-
7 beam, coreiţi; şi Ioela şi Zeba-
dia, fiii lui Ieroham, din Ghedor.
8 Şi dintre gadiţi s-au despărţit
pentru David în locul întărit din
pustiu, viteji din oştire, oameni de-
prinşi la luptă, înarmaţi cu scut
şi cu suliţe; şi feţele lor erau ca
nişte feţe de lei şi erau iuţi* ca şi
9 căprioarele pe munţi: Ezer, ca-
pul; Obadia, al doilea; Eliab, al
10 treilea; Mişmana, al patrulea; Ie-
11 remia, al cincilea; Atai, al şase-
12 lea; Eliel, al şaptelea; Iohanan, al
13 optulea; Elzabad, al nouălea; Ie-
remia, al zecelea; Macbanai, al un-
14 sprezecelea. Aceştia erau dintre
fiii lui Gad, capi ai oştirii; cel
mai mic era peste o sută şi cel
mai mare peste o mie* de oameni.
15 Aceştia sunt cei care au trecut
peste Iordan în luna întâi, când
s-a revărsat* peste malurile lui şi
au pus pe fugă pe toţi cei din văi,
16 spre răsărit şi spre apus. Şi au
venit dintre fiii lui Beniamin şi
17 Iuda, în locul întărit, la David. Şi
David a ieşit în întâmpinarea lor
şi a răspuns şi le-a zis: „Dacă
veniţi la mine cu pace, ca să mă
ajutaţi, inima mea va fi una cu
voi; dar, dacă veniţi ca să mă
daţi vrăjmaşilor mei, deşi nu este
nici un rău[b] în mâinile mele, să
vadă Dumnezeul părinţilor noştri
18 şi să mustre“. Şi Duhul* a venit
peste[c] Amasai**, şeful căpeteni-
ilor[d], *şi a zis*: „Ai tăi *suntem*, Da-
vide, şi cu tine, fiu al lui Isai!
Pace†, pace ţie şi pace celor care
te ajută, pentru că Dumnezeul
tău te ajută!“ Şi David i-a primit
şi i-a făcut capi ai cetei.
19 Şi unii din Manase au trecut
la David, când* venea cu filiste-
nii împotriva lui Saul la luptă, dar
nu l-au ajutat, deoarece căpete-
niile filistenilor, ţinând sfat, l-au
respins, zicând: „El va trece la Sa-
ul, stăpânul său, cu capetele noas-
20 tre“. Şi, când mergea la Ţiclag, au
trecut la el din Manase: Adnah, şi
Iozabad, şi Iediael, şi Micael, şi
Iozabad, şi Elihu, şi Ţiltai, capi
peste miile care erau din Manase.
21 Şi ei au ajutat pe David împotri-
va cetei[e]*: pentru că toţi erau vi-
teji şi erau căpetenii în oştire.
22 Căci din zi în zi veneau *oameni* la
David ca să-l ajute, până a fost o ta-
bără mare, ca tabăra* lui Dumnezeu.

Războinicii celor douăsprezece seminţii

23 Şi acesta este numărul oame-
nilor[f] înarmaţi pentru luptă care
au venit* la David în Hebron, ca
să treacă** împărăţia lui Saul a-
supra lui, după porunca[g]† Dom-
24 nului: fiii lui Iuda care purtau scut

[a] *Probabil „din Ţoba“* [b] *Lit.* „nici o violenţă“ [c] *Lit.* „a îmbrăcat pe“
[d] *Sau* „capul celor treizeci“ [e] *De amaleciţi* [f] *Lit.* „capetelor“ [g] *Lit.* „gura“

1 *1 Sam. 27.2 **1 Sam. 27.6
2 *Jud. 3.15; 20.16.
8 *2 Sam. 2.18
14 *1 Sam. 18.13
15 *Ios. 3.15.
18 *Jud. 3.10; 6.34. **2 Sam. 17.25 Cap. 2.17. †1 Sam. 25.5; 25.6.
19 *1 Sam. 29.2; 29.4.
21 *1 Sam. 30.1; 30.9,10.
22 *Gen. 32.2. Ios. 5.13-15.
23 *2 Sam. 2.3; 2.4; 5.1. Cap. 11.1. **Cap. 10.14 †1 Sam. 16.1; 16.3.

şi suliţă erau şase mii opt sute,
25 înarmaţi pentru luptă. Dintre fiii
lui Simeon, bărbaţi viteji la luptă,
26 şapte mii o sută. Dintre fiii lui Le-
27 vi, patru mii şase sute. Şi Iehoiada
era căpetenia lui Aaron şi cu
28 el erau trei mii şapte sute. Şi Ţa-
doc*, bărbat tânăr şi viteaz, şi casa
tatălui său, douăzeci şi două de
29 căpetenii. Şi dintre fiii lui Benia-
min, fraţii lui Saul, trei mii; dar
până atunci, cea mai mare* parte
dintre ei ţinea cu casa lui Saul[a].
30 Şi dintre fiii lui Efraim, douăzeci
de mii opt sute de bărbaţi viteji,
oameni cu renume în casa părin-
31 ţilor lor. Şi din jumătatea semin-
ţiei lui Manase, optsprezece mii,
care au fost numiţi pe nume, ca
să vină şi să facă pe David îm-
32 părat. Şi dintre fiii lui Isahar, care
ştiau să deosebească* timpurile,
ca să ştie ce trebuia să facă Is-
rael, capii lor erau două sute şi
toţi fraţii lor erau sub porunca[b] lor.
33 Din Zabulon, care ieşeau la oştire,
înarmaţi pentru luptă cu tot felul
de arme de război, cincizeci de
mii, care ţineau rândul de bătaie,
34 nu cu inimă* împărţită. Şi, din
Neftali, o mie de căpetenii, îm-
preună cu treizeci şi şapte de mii,
35 cu scuturi şi cu suliţe. Şi dintre
daniţi, înarmaţi pentru luptă, două-
36 zeci şi opt de mii şase sute. Şi din
Aşer, care ieşeau la oştire ca să
se rânduiască de bătaie, patruzeci
37 de mii. Şi din cei de dincolo de
Iordan, dintre rubeniţi, şi dintre ga-
diţi, şi din jumătatea seminţiei lui
Manase, cu tot felul de arme ale
oştirii de război, o sută douăzeci
38 de mii. Toţi aceştia, oameni de
război, care ţineau rândul de bă-
taie, au venit cu o inimă întreagă
la Hebron, ca să-l facă pe David
împărat peste tot Israelul. Şi de
asemenea toată rămăşiţa lui Israel
era o inimă*, ca să-l facă pe Da-
39 vid împărat. Şi au fost acolo cu
David trei zile şi au mâncat şi au

28 *2 Sam. 8.17. Cap. 6.8,53.
29 *2 Sam. 2.8; 2.9.
32 *Est. 1.13.
33 *Ps. 12.2.
38 *2 Cr. 30.12.

băut, pentru că fraţii lor le pregă-
40 tiseră *totul*. Şi cei care erau aproa-
pe de ei până la Isahar, Zabulon
şi Neftali, au adus pâine pe măgari
şi pe cămile şi pe catâri şi pe boi,
şi provizii de mâncare, turte de
smochine şi ciorchini de struguri
şi vin şi untdelemn, şi boi şi oi,
o mulţime; pentru că era bucurie
în Israel.

Chivotul în casa lui Obed-Edom

13 Şi David s-a sfătuit cu căpe-
teniile* peste mii şi peste sute, cu
2 fiecare conducător. Şi David a
zis către toată adunarea lui Israel:
„Dacă vi se pare bine şi este de la
*D*omnul Dumnezeul nostru, să tri-
mitem peste tot, de jur-împrejur,
la fraţii noştri care au rămas* în
toate ţinuturile lui Israel şi cu ei
la preoţi şi la leviţii care sunt în
cetăţile şi în împrejurimile lor, ca
3 să se adune la noi. Şi să aducem
din nou chivotul Dumnezeului
nostru la noi, pentru că n-am în-
trebat* de el din zilele lui Saul".
4 Şi toată adunarea a zis să facă aşa,
pentru că lucrul acesta era drept
5 în ochii întregului popor. Şi Da-
vid a adunat* tot Israelul, de la
Şihor** în Egipt, până la intrarea
Hamatului, ca să aducă de la Chi-
riat-Iearim† chivotul lui Dumne-
6 zeu. Şi David s-a suit, şi tot Isra-
elul, la Baala*, la Chiriat-Iearim,
care este în Iuda, ca să suie de
acolo chivotul lui Dumnezeu, al
*D*omnului care şade** între[c] heru-
vimi, al cărui Nume este chemat
7 *acolo*. Şi au purtat chivotul lui
Dumnezeu pe un car* nou din ca-
sa** lui Abinadab. Şi Uza şi Ahio
8 conduceau carul. Şi David* şi tot
Israelul cântau înaintea *D*omnu-
lui cu toată puterea lor, cu cântări
şi cu harfe şi cu lire, cu tamburine
şi cu chimvale şi cu trâmbiţe.
9 Şi când au ajuns la aria lui Chi-
don, Uza a întins mâna ca să a-
puce chivotul, pentru că boii se
10 poticniseră[d]. Şi mânia *D*omnului
s-a aprins împotriva lui Uza şi l-a

1 *Cap. 11.15; 12.34.
2 *1 Sam. 31.1 Cap. 12.38. Is. 37.4.
3 *1 Sam. 7.1; 7.2.
5 *1 Sam. 7.5. 2 Sam. 6.1. **Ios. 13.3. †1 Sam. 6.21; 7.1,2.
6 *Ios. 15.9; 15.60. 2 Sam. 6.2. **Ex. 25.22. 1 Sam. 4.4. 2 Împ. 19.15.
7 *Num. 4.15. 1 Sam. 6.7. Cap. 15.2,13. **1 Sam. 7.1
8 *2 Sam. 6.5.

[a] *Lit.* „ţineau garda casei lui Saul" [b] *Lit.* „gura" [c] *Sau* „pe" [d] *Sau* „scăpaseră"

10 *Num. 4.15. Cap. 15.13; 15.15. **Lev. 10.2.

lovit, pentru că îşi întinsese*
mâna spre chivot; şi a murit**
11 acolo înaintea lui Dumnezeu. Şi
David s-a mâniat, pentru că
Domnul făcuse o ruptură în Uza;
şi a numit acel loc Pereț-Uza[a] pâ-
12 nă în ziua aceasta. Şi David s-a
temut de Dumnezeu în ziua aceea,
zicând: „Cum voi aduce chivotul
13 lui Dumnezeu la mine?“ Şi Da-
vid n-a dus chivotul la sine în
cetatea lui David, ci l-a abătut
în casa lui Obed-Edom din Gat.
14 Şi chivotul* lui Dumnezeu a ră-
mas trei luni cu familia lui Obed-
Edom, în casa lui. Şi Domnul a
binecuvântat casa** lui Obed-
Edom şi tot ce era al lui.

14 *2 Sam. 6.11. **Gen. 30.27 Cap. 26.5.

David şi familia lui

1 *2 Sam. 5.11. 1 Împ. 5.1.
2 *Num. 24.7.
4 *Cap. 3.5-8.
7 *2 Sam. 5.16

14 Şi Hiram*, împăratul Tirului,
a trimis soli la David, şi lemn de
cedru, şi pietrari, şi tâmplari, ca
2 să-i construiască o casă. Şi David
a cunoscut că Domnul îl întărise
împărat peste Israel, pentru că
împărăția sa era foarte înălțată*,
datorită poporului Său Israel.
3 Şi David şi-a mai luat soții în
Ierusalim şi David a mai născut
4 fii şi fiice. Şi acestea sunt nume-
le* fiilor săi, care i s-au născut la
Ierusalim: Şamua şi Şobab,
5 Natan şi Solomon şi Ibhar şi Eli-
6 şua şi Elpelet şi Noga şi Nefeg şi
7 Iafia şi Elişama şi Beeliada* şi
Elifelet.

David învinge pe filisteni

8 *2 Sam. 5.17
9 *Ios. 17.15; 18.16. Cap. 11.15.
10 *1 Sam. 23.2; 23.4; 30.8. 2 Sam. 2.1; 5.19,23; 21.1

8 Şi filistenii au auzit că David
fusese uns* împărat peste tot
Israelul şi toți filistenii s-au suit
să-l caute pe David. Şi David a
auzit şi le-a ieşit în întâmpinare.
9 Şi filistenii au venit şi s-au răs-
10 pândit* în Valea Refaim. Şi Da-
vid L-a întrebat* pe Dumnezeu,
zicând: „Să mă sui împotriva filis-
tenilor, şi îi vei da în mâna mea?“
Şi Domnul i-a zis: „Suie-te! şi-i
11 voi da în mâna ta“. Şi s-au suit la
Baal-Perațim[b]; şi David i-a bătut
acolo. Şi David a zis: „Dumnezeu
a rupt pe vrăjmaşii mei prin mâna
mea, ca o rupere de ape. De ace-
ea au pus numele locului aceluia:
12 Baal-Perațim. Şi şi-au lăsat aco-
lo dumnezeii lor şi David a po-
runcit şi au fost arşi cu foc.
13 Şi filistenii s-au răspândit*
14 din nou în vale. Şi David a în-
trebat din nou pe Dumnezeu. Şi
Dumnezeu i-a zis: „Nu te sui
după ei; întoarce-te în jurul lor
şi mergi* asupra lor în dreptul du-
15 zilor. Şi va fi *aşa*: când vei auzi
un foşnet de paşi în vârful duzilor,
atunci să ieşi la luptă, pentru că
Dumnezeu a ieşit înaintea ta, ca
16 să bată tabăra[c] filistenilor“. Şi
David a făcut cum îi poruncise
Dumnezeu şi au bătut tabăra fi-
listenilor de la Gabaon* până la
17 Ghezer. Şi faima* lui David s-a
răspândit în toate țările; şi Dom-
nul a pus teama** de el peste
toate națiunile.

13 *2 Sam. 5.22
14 *2 Sam. 5.23
16 *2 Sam. 5.25
17 *Ios. 6.27. 2 Cr. 26.8. **Ex. 15.14. Deut. 11.25. 2 Cr. 20.29.

David aduce chivotul la Ierusalim

1 *Cap. 16.1.
2 *Num. 4.15. 2 Sam. 6.1-11 **Num. 4.2. Deut. 10.8; 31.9.
3 *2 Sam. 6.12 1 Împ. 8.1. Cap. 13.5. **Ex. 40.20; 40.21.
8 *Ex. 6.22.
9 *Ex. 6.18.
11 *2 Sam. 8.17; 15.24. Cap. 12.28. **1 Sam. 22.20 1 Împ. 2.22.

15 Şi *David* şi-a făcut case în
cetatea lui David şi a pregătit un
loc pentru chivotul lui Dumne-
zeu şi a întins un cort* pentru el.
2 Şi David a zis: „Nimeni să nu
poarte chivotul* lui Dumnezeu,
decât leviții, pentru că pe ei
i-a ales** Domnul să poarte
chivotul lui Dumnezeu şi să-I slu-
3 jească pentru totdeauna“. Şi Da-
vid a adunat* tot Israelul la Ie-
rusalim, ca să suie chivotul**
Domnului la locul său, pe care i-l
4 pregătise. Şi David a adunat pe
5 fiii lui Aaron şi pe leviți. Dintre
fiii lui Chehat: căpetenia Uriel
6 şi frații săi, o sută douăzeci. Dintre
fiii lui Merari: căpetenia Asaia
şi frații săi, două sute douăzeci.
7 Dintre fiii lui Gherşom: căpete-
nia Ioel şi frații săi, o sută trei-
8 zeci. Dintre fiii lui Elițafan*: că-
petenia Şemaia şi frații săi, două
9 sute. Dintre fiii lui Hebron*: că-
petenia Eliel şi frații săi, optzeci.
10 Dintre fiii lui Uziel: căpetenia
Aminadab şi frații săi, o sută
11 doisprezece. Şi David a chemat
pe preoții Țadoc* şi Abiatar**

[a] *Ruperea lui Uza* [b] *Stăpânul rupturilor* [c] *Sau „oştirea“*

şi pe leviţii Uriel, Asaia, şi Ioel,
12 Şemaia, şi Eliel, şi Aminadab, şi
le-a zis: „Voi sunteţi capii părin-
teşti ai leviţilor; sfinţiţi-vă, voi
şi fraţii voştri, şi suiţi chivotul
Domnului Dumnezeului lui Israel
la locul pe care i l-am pregătit.

13 *2 Sam. 6.3. **Cap. 13.7

13 Pentru că, deoarece nu *aţi făcut**
aceasta de la început, de aceea a
făcut Domnul Dumnezeul nostru
o spărtură** printre noi, pentru
că nu L-am căutat după rânduia-
14 lă“. Şi preoţii şi leviţii s-au sfinţit
ca să suie chivotul Domnului Dum-
nezeului lui Israel.

15 *Ex. 25.14. Num. 4.15; 7.9.

15 Şi fiii leviţilor au purtat chi-
votul lui Dumnezeu pe umerii lor,
cu drugii pe ei, cum poruncise*
Moise, după cuvântul Domnului.
16 Şi David a vorbit căpeteniilor
leviţilor să aşeze pe fraţii lor
cântăreţii cu instrumente muzica-
le, cu lire, cu harfe şi cu chimvale
şi să sune[a] tare, ridicându-şi gla-

17 *Cap. 6.33; 25.1. **Cap. 6.39. †Cap. 6.44.

17 sul cu bucurie. Şi leviţii au rânduit
pe Heman*, fiul lui Ioel; şi, dintre
fraţii lui, pe Asaf**, fiul lui Be-
rechia; şi, dintre fiii lui Merari,
fraţii lor, pe Etan†, fiul lui Cuşaia;
18 şi cu ei, pe fraţii lor de *rândul* al
doilea: Zaharia, Ben[b], şi Iaaziel,
şi Şemiramot, şi Iehiel, şi Uni,
Eliab, şi Benaia, şi Maaseia, şi
Matitia, şi Elifele, şi Micneia, şi
19 Obed-Edom, şi Ieiel, uşierii. Şi
cântăreţii Heman, Asaf şi Etan, ca
să sune tare cu chimvale de ara-

20 *Ps. 46 titlu.

20 mă; şi Zaharia, şi Aziel, şi Şemi-
ramot, şi Iehiel, şi Uni, şi Eliab,
şi Maaseia şi Benaia, cu lire pe
21 alamot[c]*; şi Matitia, şi Elifele, şi
Micneia, şi Obed-Edom, şi Ieiel
şi Azazia, cu harfe pe şeminit[d],
22 pentru a conduce cântarea. Şi
Chenania, şeful leviţilor pentru
cântare, era învăţător în cântare,
23 pentru că era iscusit. Şi Berechia
şi Elcana erau uşieri pentru chi-
24 vot. Şi Şebania, şi Iosafat, şi
Netaneel, şi Amasai, şi Zaharia,
şi Benaia şi Eliezer, preoţii, su-
nau* din trâmbiţe înaintea chi-
votului lui Dumnezeu. Şi Obed-
Edom** şi Iehia erau uşieri pen-
tru chivot.

24 *Num. 10.8. Ps. 81.3. **Cap. 13.13; 13.14.

25 Şi David şi bătrânii lui Israel
şi căpeteniile peste mii au mers
ca să suie* chivotul legământului
Domnului din casa lui Obed-
26 Edom, cu bucurie. Şi a fost *aşa*:
când Dumnezeu i-a ajutat pe le-
viţi să poarte chivotul legămân-
tului Domnului, au jertfit şapte
27 viţei şi şapte berbeci. Şi David
era îmbrăcat cu o haină de in*
subţire, şi *la fel* toţi leviţii care
purtau chivotul, şi cântăreţii, şi
Chenania, şeful cântăreţilor pentru
cântare; şi David avea pe el *şi*
28 un efod de in. Şi tot Israelul
suia* chivotul legământului Dom-
nului cu strigăte de bucurie şi cu
sunet de corn şi cu trâmbiţe şi cu
chimvale, făcând să răsune lire şi
29 harfe. Şi a fost *aşa*: când a venit
chivotul legământului Domnului
în cetatea lui David, Mical*,
fiica lui Saul, s-a uitat pe fereas-
tră şi a văzut pe împăratul David
sărind şi jucând; şi l-a dispreţuit
în inima ei.

25 *2 Sam. 6.12; 6.13. 1 Împ. 8.1.

27 *1 Sam. 2.18; 2.28.

28 *Cap. 13.8.

29 *2 Sam. 6.16

Rânduieli privitoare la slujbă

1 *2 Sam. 6.17-19 Cap. 15.1.

16 Şi au adus* chivotul lui Dum-
nezeu şi l-au pus în mijlocul
cortului pe care-l întinsese David
pentru el şi au adus arderi-de-tot
şi jertfe de pace înaintea lui Dum-
2 nezeu. Şi, când a terminat David
de adus arderile-de-tot şi jertfele
de pace, a binecuvântat* poporul
3 în Numele Domnului. Şi a îm-
părţit la toţi din Israel, bărbaţi şi
femei, fiecăruia o turtă de pâine
şi o bucată *de carne*[e] şi o turtă de
4 stafide. Şi a aşezat înaintea chi-
votului Domnului pe unii dintre
leviţi ca să facă slujba şi să aducă
aminte* şi să mărească[f] şi să
laude pe Domnul Dumnezeul lui
5 Israel: Asaf, capul, şi Zaharia, al
doilea după el; Ieiel, şi Şemira-

2 *1 Împ. 8.14.

4 *Ps. 38 titlu; 70 titlu.

[a] *Sau* „să cânte“ [b] *Sau* „fiul“ [c] *Probabil* „*voci* de femei tinere“ [d] *Lit.* „a opta“, *probabil bas sau octava de jos* [e] *Sau* „o măsură *de vin*“ [f] *Sau* „să-I mulţumească“

5 *Cap. 15.18.
mot, şi Iehiel, şi Matitia, şi Eliab,
şi Benaia, şi Obed-Edom, şi Ie-
iel*, cu instrumente, cu lire şi cu
harfe; şi Asaf suna cu chimvale.
6 Şi preoţii Benaia şi Iahaziel erau
mereu cu trâmbiţe înaintea chi-
votului legământului lui Dum-
nezeu.
7 *2 Sam. 23.1
7 Atunci, în ziua aceea, David a
rânduit pentru întâia dată *acest*
psalm, ca să aducă mulţumiri*
Domnului prin Asaf şi fraţii săi:

Cântarea de laudă

8 *Ps. 105.1-15
8 Lăudaţi* pe Domnul, chemaţi
Numele Lui.
Faceţi cunoscut printre po-
poare faptele Lui.
9 Cântaţi-I, cântaţi-I psalmi.
Vorbiţi[a] despre toate lucrările
Lui minunate.
10 Glorificaţi-vă în sfântul Său
Nume.
Să se bucure inima celor ca-
re-L caută pe Domnul.
11 *Ps. 24.6.
11 ✡ Căutaţi* pe Domnul şi pu-
terea Lui,
căutaţi neîncetat faţa Lui.
12 *Ps. 103.2. **Ps. 78.43.
12 Amintiţi-vă* de lucrările Lui
minunate pe care le-a făcut,
de minunile** Lui şi de jude-
căţile gurii Lui,
13 voi, sămânţă a lui Israel, slu-
jitorul Său,
fii ai lui Iacov, aleşii Săi!
14 *Ps. 48.10.
14 El, Domnul este Dumnezeul
nostru,
judecăţile* Lui sunt pe tot
pământul.
15 ✡ Amintiţi-vă întotdeauna de
legământul Său,
de Cuvântul pe care l-a po-
runcit pentru o mie de generaţii,
16 *Gen. 17.2; 26.3.
16 *de legământul* pe care l-a fă-
cut* cu Avraam
şi de jurământul Său către
Isaac.
17 *Gen. 28.13; 35.11,12. **Gen.28.10-15
17 Şi El l-a întărit* lui Iacov ca
hotărâre,
lui Israel ca legământ** pen-
tru totdeauna,
18 spunând: „Ţie îţi voi da ţara
Canaanului,
sorţul[b] moştenirii voastre“;
19 *Gen. 34.30. Deut. 7.7.
19 când eraţi un număr mic* de
oameni,
foarte puţini şi străini în ea –
20 şi ei mergeau de la naţiune la
naţiune
şi de la o împărăţie la un alt
popor.
21 *Gen. 12.17; 20.3. Ex. 7.15-18.
21 El n-a îngăduit nimănui să-i
asuprească
şi a mustrat* împăraţi pentru ei,
22 *Gen. 20.7. Ps. 105.15.
22 *zicând:* „Nu vă atingeţi de unşii
Mei
şi nu faceţi* nici un rău pro-
feţilor Mei!
23 *Ps. 96.1.
23 ✡ Cântaţi* Domnului, tot pă-
mântul!
Vestiţi din zi în zi mântui-
rea Lui!
24 Istorisiţi printre naţiuni glo-
ria Lui,
printre toate popoarele lucră-
rile Sale minunate!
25 *Ps. 144.3-6. **Ps. 89.7.
25 Pentru că mare* este Domnul
şi foarte vrednic de laudă;
şi El este de temut** mai
presus de toţi dumnezeii.
26 *Lev. 19.4. **Ps. 102.25
26 Pentru că toţi dumnezeii* po-
poarelor sunt idoli[c],
dar Domnul a făcut** ceru-
rile.
27 Măreţie şi splendoare sunt
înaintea Lui,
putere şi bucurie în locaşul Lui.
28 Familii de popoare, daţi Dom-
nului,
daţi Domnului glorie şi pute-
re!
29 *Ps. 29.2.
29 Daţi Domnului gloria Nume-
lui Său,
aduceţi un dar de mâncare şi
veniţi înaintea Lui,
închinaţi-vă* Domnului în
sfântă splendoare[d],
30 tremuraţi înaintea Lui, tot pă-
mântul!
Lumea este tare, nu se va clă-
tina.
31 *Is. 44.23; 49.13.
31 Să se bucure* cerurile şi să
se veselească pământul
şi să se spună printre naţiuni:

[a] *Sau* „Meditaţi la“ [b] *Lit.* „frânghia de măsurat“ [c] *Sau* „nimicuri“ [d] *Sau* „în splendoarea sfinţeniei“

31 **Ps. 93.1; 96.10.
32 *Ps. 98.7.
34 *2 Cr. 5.13; 7.3. Ezra 3.11. Ps. 106.1; 107.1; 118.1; 136.1. Ier. 33.11.
35 *Ps. 106.47; 106.48.
36 *1 Împ. 8.15; 8.56. Ps. 72.18. **Deut. 27.15 Neem. 8.6.
37 *Vers. 4,5. **2 Cr. 8.14. Ezra 3.4.
38 *Cap. 13.14. **Cap. 26.10
39 *Cap. 15.11. **Cap. 21.29 2 Cr. 1.3. †1 Împ. 3.4.
40 *Ex. 29.38. Num. 28.3.
41 *Cap. 25.1-6. 2 Cr. 5.13; 7.3. Ezra 3.11. Ier. 33.11.

„**D**omnul** împărăţeşte!“
32 Să mugească[a]* marea şi plinătatea ei;
să se bucure câmpia şi tot ce este pe ea!
33 Atunci copacii pădurii vor cânta de bucurie înaintea **D**omnului,
pentru că El vine să judece pământul.
34 ✡ Lăudaţi* pe **D**omnul[b], pentru că este bun,
pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna.
35 Şi ziceţi*:
«Mântuieşte-ne, Dumnezeul mântuirii noastre,
şi adună-ne şi scapă-ne dintre naţiuni,
ca să lăudăm sfântul Tău Nume,
ca să ne glorificăm cu lauda Ta.
36 Binecuvântat* să fie **D**omnul Dumnezeul lui Israel, din eternitate şi pentru eternitate!
Şi tot poporul a zis**: „Amin!“ şi „Lăudaţi pe **D**omnul!“
37 Şi *David* a lăsat acolo înaintea chivotului* legământului **D**omnului pe Asaf şi pe fraţii lui, ca să slujească înaintea chivotului neîncetat, cum** cerea lucrul fie-
38 cărei zile; şi pe Obed-Edom* şi pe fraţii lor, şaizeci şi opt; şi pe Obed-Edom, fiul lui Iedutun,
39 şi pe Hosa**, ca uşieri; şi pe Ţadoc*, preotul, şi pe fraţii săi, preoţii, înaintea** cortului **D**omnului, pe înălţimea care era la Ga-
40 baon†, ca să aducă **D**omnului arderi-de-tot pe altarul arderii-de-tot, neîncetat, dimineaţa şi seara*, şi după toate câte sunt scrise în legea **D**omnului, pe care a porun-
41 cit-o lui Israel; şi cu ei erau Heman şi Iedutun şi ceilalţi care fuseseră aleşi, numiţi pe nume, ca să-L laude pe **D**omnul, pentru că bunătatea* Lui *rămâne* pentru
42 totdeauna. Şi Heman şi Iedutun *aveau* cu ei trâmbiţe şi chimvale pentru cei care făceau să răsune, şi instrumente muzicale ale lui Dumnezeu. Şi fiii lui Iedutun erau la
43 poartă. Şi tot* poporul s-a dus fiecare la casa lui; şi David s-a întors să-şi binecuvânteze[c] casa.

43 *2 Sam. 6.19; 6.20.

Dorinţa lui David de a construi un templu

1 *2 Sam. 7.1. Cap. 14.1.
4 *Cap. 28.2,3.
7 *1 Sam. 16.11
9 *Amos 9.14.

17 Şi a fost *aşa*: pe când* locuia David în casa lui, David a zis profetului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedri, iar chivotul legământului **D**omnului într-un
2 cort[d]!“ Şi Natan a zis lui David: „Fă tot ce este în inima ta, pentru că Dumnezeu este cu tine“.
3 Şi a fost *aşa*: în aceeaşi noapte, cuvântul lui Dumnezeu a
4 fost către Natan, zicând: „Mergi şi spune lui David, robul Meu: «Aşa zice **D**omnul: Să nu-Mi construieşti tu* o casă de locuit;
5 pentru că n-am locuit într-o casă din ziua în care am scos pe Israel până în ziua aceasta, ci am fost din cort în cort şi dintr-un locaş
6 *în altul*. Pretutindeni pe unde am umblat cu tot Israelul, am spus Eu vreun cuvânt către vreunul dintre judecătorii lui Israel, cărora le poruncisem să păstorească pe poporul Meu, zicând: «De ce nu-Mi construiţi o casă de ce-
7 dri?» Şi acum, aşa să zici robului Meu, David: Aşa zice **D**omnul oştirilor: Te-am luat de la staule*, dinapoia oilor, ca să fii conducă-
8 tor peste poporul Meu, Israel. Şi am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers şi am nimicit dinaintea ta pe toţi vrăjmaşii tăi; şi ţi-am făcut[e] un nume, asemenea numelui celor mari care sunt pe
9 pământ. Şi am rânduit[f] poporului Meu Israel un loc şi-i voi sădi*, ca să rămână în locul lor şi să nu mai fie mutaţi; şi fiii răutăţii nu-l vor mai pustii ca la început
10 şi ca din zilele în care am poruncit judecători peste poporul Meu, Israel. Şi voi supune[g] pe toţi vrăj-

[a] *Sau* „să tune“ [b] *Sau* „Mulţumiţi **D**omnului“ [c] *Sau* „să-şi salute“ [d] *Lit.* „sub covoare“ [e] *Sau* „îţi voi face“ [f] *Sau* „voi rândui“ [g] *Sau* „i-am supus“

mașii tăi; și îți spun că Domnul
11 *1 Împ. 2.10. Cap. 29.28. **1 Împ. 5.5; 6.12. Mt. 1.6. Lc. 3.31.
11 îți va zidi o casă. Și va fi *așa*:
când ți se vor împlini* zilele și te
vei duce la părinții tăi, voi ridica
sămânța** ta după tine, care va fi
dintre fiii tăi, și-i voi întări împără-
12 *1 Împ. 6.38. 2 Cr. 6.2.
12 ția. El Îmi va construi* o casă și îi
voi întări tronul pentru totdeau-
13 *2 Sam. 7.14; 7.15. 2 Cor. 6.18. Ev. 1.5. **Cap. 10.4; 10.14.
13 na. Eu îi voi fi* Tată și el Îmi va
fi fiu; și nu voi îndepărta de la el
îndurarea Mea, cum** am în-
depărtat-o de la cel care a fost mai
14 *Ps. 89.3,4. Lc. 1.33.
14 înainte de tine. Și-l voi așeza în
casa Mea și în împărăția Mea
pentru totdeauna și tronul lui va
fi întemeiat* pentru totdeauna".

Rugăciunea lui David

15 Potrivit cu toate aceste cuvinte
și potrivit cu toată viziunea aceas-
ta, așa a vorbit Natan lui David.
16 *2 Sam. 7.18
16 Și împăratul David a intrat
și a stat înaintea Domnului și
a spus: „Cine* sunt eu, Doamne
Dumnezeule, și ce este casa mea,
17 că m-ai adus până aici? Și aceas-
ta a fost puțin în ochii Tăi, Dum-
nezeule; și ai vorbit de casa robu-
lui Tău pentru mult timp în viitor
și m-ai privit potrivit cu starea
unui om foarte înălțat, Doamne
18 Dumnezeule! Ce să-Ți mai spună
David pentru gloria *dată* robului
19 *2 Sam. 7.21. Is. 37.35.
19 Tău? Doamne, pentru robul Tău
și după* inima Ta ai făcut toată
această măreție și ai făcut cu-
noscut toate aceste lucruri mari.
20 Doamne, nimeni nu este ca Tine,
nici nu este Dumnezeu în afară
de Tine, după toate câte am auzit
21 *Deut. 4.6. Ps. 147.20.
21 cu urechile noastre. Și cine este
ca poporul Tău, Israel, singura*
națiune pe pământ[a] pe care Dum-
nezeu S-a dus s-o răscumpere, ca
să fie un popor al Său, ca să-Ți
faci un nume prin fapte mărețe și
înfricoșătoare[b], alungând națiuni
dinaintea poporului Tău, pe care
22 l-ai răscumpărat din Egipt? Și ai
pus pe poporul Tău, Israel, ca po-
por al Tău pentru totdeauna; și Tu,
Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul
23 lor. Și acum, Doamne, cuvântul
pe care l-ai spus despre robul Tău
și despre casa lui să fie întărit
pentru totdeauna și fă cum ai
24 spus! Și să fie întărit și să fie mă-
rit Numele Tău pentru totdeauna,
zicându-se: «Domnul oștirilor,
Dumnezeul lui Israel este Dum-
nezeu pentru Israel». Și casa lui
David, robul Tău, să fie înteme-
25 iată înaintea Ta. Pentru că Tu,
Dumnezeul meu, Tu ai descope-
rit urechii robului Tău că-i vei
zidi o casă; de aceea a îndrăznit
robul Tău să se roage înaintea Ta.
26 Și acum, Doamne, Tu ești Dum-
nezeu[c] și ai promis bunătatea a-
27 ceasta robului Tău. Și acum bi-
nevoiește și binecuvântează casa
robului Tău, ca să fie pentru tot-
deauna înaintea Ta; pentru că Tu,
Doamne, ai binecuvântat-o și
va fi binecuvântată pentru tot-
deauna".

Biruințele lui David

1 *2 Sam. 8.1.
18 Și a fost *așa*: după aceasta,
David a bătut* pe filisteni și i-a
supus și a luat Gatul și cetățile sale
2 din mâna filistenilor. Și a bătut
pe Moab și moabiții au ajuns slu-
jitorii lui David *și* au plătit tribut[d].
3 Și David a bătut pe Hadare-
zer, împăratul din Țoba, la Hamat,
pe când *acela* se ducea să-și așe-
4 *2 Sam. 8.4.
4 ze stăpânirea la râul Eufrat. Și
David i-a luat o mie de care și șap-
te mii* de călăreți și douăzeci de
mii de oameni pedeștri. Și David
a tăiat tendoanele tuturor cailor
pentru care, dar a păstrat dintre
ei pentru o sută de care.
5 *1 Împ. 11.23
5 Și sirienii[e]* din Damasc au
venit ca să ajute pe Hadarezer,
împăratul din Țoba; și David a lo-
vit dintre sirieni douăzeci și două
6 de mii de oameni. Și David a pus
străji în Siria[f] Damascului și si-
rienii au ajuns slujitorii lui Da-
vid și au plătit tribut[d]. Și Dom-
nul ocrotea pe David oriunde se du-
7 cea. Și David a luat scuturile de

[a] *Sau* „Și ce națiune mai este pe pământ ca poporul Tău, Israel" [b] *Sau* „măreție și înfricoșare"
[c] *Sau* „Tu ești Același" [d] *Sau* „au adus daruri" [e] *Aramei* [f] *Ebr.* „Aram"

aur care erau pe slujitorii lui Ha-
darezer şi le-a adus la Ierusalim.
8 *2 Sam. 8.8. **1 Împ. 7.15; 7.23. 2 Cr. 4.12; 4.15,16.
8 Şi din Tibhat şi din Cun, cetăţi ale
lui Hadarezer*, David a luat foarte
multă aramă. Din ea a făcut** So-
lomon marea de aramă şi stâlpii şi
vasele de aramă.
9 *2 Sam. 8.9; 8.10.
9 Şi Tohu*, împăratul Hamatu-
lui, a auzit că David bătuse toată
oştirea lui Hadarezer, împăratul
10 din Ţoba, şi a trimis pe Hadoram,
fiul său, la împăratul David, să-l
întrebe de pace[a] şi să-l binecu-
vânteze, pentru că s-a luptat cu
Hadarezer şi l-a bătut; pentru că
Tohu era în război cu Hadarezer;
şi avea *cu el* tot felul de vase de
11 *2 Sam. 10.14 **2 Sam. 5.17 †2 Sam. 1.1.
11 aur şi de argint şi de aramă. Şi
pe acestea împăratul David le-a
închinat DOMNULUI, cu argintul şi
cu aurul pe care-l luase de la toa-
te naţiunile: de la Edom şi de la
Moab şi de la fiii lui Amon* şi de
la filisteni** şi de la Amalec†.
12 *2 Sam. 23.18 Cap. 2.16. **2 Sam. 8.13
12 Şi Abişai*, fiul Ţeruiei, a bă-
tut** în Valea Sării optsprezece
13 mii din Edom. Şi a pus străji în
13 *2 Sam. 8.14
Edom şi toţi edomiţii au ajuns slu-
jitorii lui David. Şi DOMNUL ocrotea*
pe David oriunde se ducea.
14 Şi David a împărăţit peste
tot Israelul şi făcea judecată şi
15 *Cap. 11.6.
15 dreptate întregului său popor. Şi
Ioab*, fiul Ţeruiei, era peste oş-
tire; şi Iosafat, fiul lui Ahilud, era
16 cronicar. Şi Ţadoc, fiul lui Ahi-
tub, şi Abimelec, fiul lui Abiatar,
erau preoţi; şi Şavşa era scriitor[b];
17 *2 Sam. 8.18
17 şi Benaia*, fiul lui Iehoiada, era
peste cheretiţi şi peletiţi; şi fiii lui
David erau cei dintâi la îndemâ-
na împăratului.

Războiul împotriva amoniţilor

1 *2 Sam. 10.1
19 Şi a fost *aşa*: după aceasta*
a murit Nahaş, împăratul fiilor lui
Amon; şi fiul său a împărăţit în
2 locul său. David a zis: „Voi arăta
bunătate lui Hanun, fiul lui Na-
haş, pentru că tatăl său mi-a arătat
bunătate". Şi David a trimis soli
ca să-l mângâie pentru tatăl său.
Şi slujitorii lui David au venit în
ţara fiilor lui Amon, la Hanun, ca
3 să-l mângâie. Şi căpeteniile fiilor
lui Amon i-au zis lui Hanun:
„Gândeşti tu[c] că spre a-l onora pe
tatăl tău a trimis David la tine
mângâietori? N-au venit slujitorii
săi la tine ca să cerceteze ţara şi
s-o distrugă şi s-o iscodească?"
4 Şi Hanun a luat pe slujitorii lui
David şi i-a ras şi le-a tăiat hai-
nele prin mijloc, până la şezut, şi
5 le-a dat drumul. Şi au mers şi i-au
dat de ştire lui David despre
bărbaţii *aceştia*; şi a trimis în în-
tâmpinarea lor, pentru că oamenii
aceştia erau foarte umiliţi[d]. Şi
împăratul a zis: „Rămâneţi[e] în Ie-
rihon până vă vor creşte bărbi-
le şi apoi întoarceţi-vă".
6 Şi fiii lui Amon au văzut că 6 *Cap. 18.5,9.
se făcuseră urâţi[f] lui David; şi
Hanun şi fiii lui Amon au trimis
o mie de talanţi de argint pentru
a-şi tocmi care şi călăreţi din Me-
sopotamia şi din Siria-Maaca[g] şi
7 din Ţoba*. Şi au tocmit treizeci 7 *Num. 21.30. Ios. 13.9,16.
şi două de mii de care[h], şi pe îm-
păratul din Maaca, şi poporul său;
şi au venit şi şi-au aşezat tabăra
înaintea Medebei*. Şi fiii lui A-
mon s-au adunat din cetăţile lor
8 şi au venit la luptă. Şi David a au-
zit şi a trimis pe Ioab şi toată oş-
9 tirea celor viteji. Şi fiii lui Amon
au ieşit şi s-au rânduit de bătaie
la intrarea cetăţii; şi împăraţii care
veniseră erau deoparte pe câmp.
10 Şi Ioab a văzut că frontul luptei
era împotriva lui şi din faţă şi din
spate; şi a ales din toţi aleşii lui
Israel şi i-a rânduit împotriva
11 sirienilor[i]; şi restul poporului l-a
dat în mâna lui Abişai, fratele său,
şi s-au rânduit împotriva fiilor lui
12 Amon. Şi a zis: „Dacă sirienii vor
fi mai tari decât mine, mă vei aju-
ta tu; iar dacă fiii lui Amon vor fi
mai tari decât tine, te voi ajuta eu.
13 Fii tare şi să ne arătăm bărbaţi

[a] *Sau* „de sănătate" [b] *Sau* „secretar" [c] *Lit.* „Este în ochii tăi" [d] *Sau* „erau foarte batjocoriţi" [e] *Sau* „Întoarceţi-vă"
[f] *Lit.* „erau în miros urât" [g] *Ebr.* „Aram-Maaca" [h] *Sau* „călăreţi" [i] *Aramei*, *în tot cap. 19*

pentru poporul nostru şi pentru
cetăţile Dumnezeului nostru; şi
Domnul să facă ce va fi bine în
14 ochii Săi!“ Şi Ioab şi poporul ca-
re era cu el s-au apropiat în faţa
sirienilor la luptă; şi ei au fugit
15 dinaintea lui. Şi, când au văzut
fiii lui Amon că sirienii fugeau,
au fugit şi ei dinaintea lui Abişai,
fratele său, şi au intrat în cetate.
Şi Ioab a venit la Ierusalim.
16 Şi, când au văzut sirienii că
sunt bătuţi înaintea lui Israel, au
trimis soli şi au adus[a] pe sirienii
care erau dincolo de râu[b]; şi Şo-
fah, căpetenia oştirii lui Hada-
17 rezer, era în fruntea lor. Şi i s-a
spus lui David; şi el a adunat tot
Israelul şi a trecut Iordanul şi a
venit asupra lor şi s-a rânduit de
bătaie împotriva lor. Şi David s-a
rânduit de bătaie împotriva sirie-
18 nilor; şi s-au luptat cu el. Şi si-
rienii au fugit dinaintea lui Israel;
şi David a ucis dintre sirieni *oa-*
menii de la şapte mii de care şi
patruzeci de mii de pedeştri şi a
ucis pe Şofah, căpetenia oştirii.
19 Şi slujitorii lui Hadarezer au văzut
că erau bătuţi înaintea lui Israel şi
au făcut pace cu David şi au de-
venit slujitorii lui. Şi sirienii n-au
mai vrut să-i ajute pe fiii lui Amon.

Cucerirea cetăţii Raba

1 *2 Sam. 11.1.
**2 Sam.12.26

2 *2 Sam. 12.30; 12.31.

20 Şi a fost *aşa*: pe timpul întoar-
cerii* anului[c], în vremea când ies
împăraţii, Ioab a scos oştirea şi
a pustiit ţara fiilor lui Amon; şi
a venit şi a asediat Raba; iar Da-
vid a rămas în Ierusalim. Şi Io-
ab** a bătut Raba şi a distrus-o.
2 Şi David a luat* coroana de pe
capul împăratului lor (şi a gă-
sit-o în greutate de un talant de
aur şi în ea erau pietre preţioase)
şi a fost pusă pe capul lui David;
şi a luat foarte multă pradă din
3 cetate. Şi a scos poporul din ea şi
i-a tăiat cu ferăstraie şi cu securi
de fier şi cu topoare. Şi aşa a
făcut David tuturor cetăţilor
fiilor lui Amon. Şi David şi tot
poporul s-au întors la Ierusalim.

4 *2 Sam. 21.18
**Cap.11.29

4 Şi a fost *aşa*: după aceasta
a izbucnit* un război la Ghezer cu
filistenii; atunci Sibecai** huşati-
tul a bătut pe Sipai, dintre fiii lui Ra-
fa[d]; şi au fost supuşi.

5 *1 Sam. 17.7
Cap. 11.23.

5 Şi a mai fost o luptă cu filis-
tenii. Şi Elhanan, fiul lui Iair, a bă-
tut pe Lahmi, fratele lui Goliat din
Gat; şi mânerul suliţei lui era ca
sulul* unui ţesător.

6 *2 Sam. 21.20

6 Şi a mai fost o luptă* în Gat;
şi era un om de statură mare, care
avea şase degete la mâini şi şase la
picioare, douăzeci şi patru; şi el i
se născuse lui Rafa.
7 Şi el a batjocorit pe Israel;
şi Ionatan, fiul lui Şimea, fratele
8 lui David, l-a ucis. Aceştia i s-au
născut lui Rafa în Gat şi au că-
zut prin mâna lui David şi prin
mâna slujitorilor săi.

Numărarea poporului

1 *2 Sam. 24.1

2 *Cap. 27.23.

21 Şi Satan* s-a ridicat împotri-
va lui Israel şi a îndemnat pe Da-
2 vid să numere pe Israel. Şi Da-
vid a zis lui Ioab şi căpeteniilor
poporului: „Duceţi-vă *şi* număraţi
pe Israel de la Beer-Şeba până la
Dan; şi aduceţi-mi* numărul lor,
3 ca să-l cunosc“. Şi Ioab a zis:
„Domnul să adauge la poporul
Său oricât de mulţi, de o sută de
ori pe cât este! Domnul meu, îm-
părate, nu sunt ei toţi slujitorii
domnului meu? Pentru ce cere
domnul meu lucrul acesta? Pentru
ce să fie o vină asupra lui Israel?“
4 Dar cuvântul împăratului a biru-
it contra lui Ioab. Şi Ioab a ple-
cat şi a mers prin tot Israelul şi
5 a venit la Ierusalim. Şi Ioab a
dat lui David numărul poporului
numărat. Şi toţi din Israel erau o
mie de mii şi o sută de mii de
bărbaţi care scoteau sabia; şi din
Iuda, patru sute şaptezeci de mii
de bărbaţi care scoteau sabia.

6 *Cap. 27.24.

6 Dar pe Levi şi pe Beniamin nu-i
numărase* între ei, căci cuvân-
tul împăratului îi era urât lui
Ioab.

[a] *Lit.* „au scos“ [b] *Eufrat* [c] *La sosirea primăverii* [d] *Sau* „fiii uriaşilor“

Ciuma

7 Şi acest lucru a fost rău în
ochii lui Dumnezeu şi a lovit pe
8 *2 Sam. 24.10 **2 Sam. 12.13
8 Israel. Şi David a zis lui Dum-
nezeu: „Am păcătuit mult* că am
făcut lucrul acesta. Şi acum, Te
rog, fă să treacă** păcatul robului
Tău, pentru că am lucrat foarte ne-
9 *1 Sam. 9.9.
9 buneşte". Şi *D*omnul a vorbit lui
Gad, văzătorul* lui David, zicând:
10 „Du-te şi vorbeşte lui David, zi-
când: Aşa zice *D*omnul: Trei lu-
cruri îţi pun înainte: alege unul din
11 ele şi ţi-l voi face". Şi Gad a ve-
nit la David şi i-a zis: „Aşa zice
12 *D*omnul: «Alege-ţi[a]: sau trei* ani
de foamete, sau trei luni să fii
12 *2 Sam. 24.13
nimicit dinaintea potrivnicilor tăi
şi să te ajungă sabia vrăjmaşilor
tăi, sau trei zile sabia *D*omnului
şi ciuma *să fie* în ţară şi îngerul
*D*omnului să nimicească în toate
hotarele lui Israel!» Şi acum vezi
ce cuvânt să duc Aceluia care
13 *Ps. 51.1; 130.4,7.
13 m-a trimis". Şi David a zis lui Gad:
„Sunt în mare strâmtorare: să cad,
te rog, în mâna *D*omnului, pentru
că îndurările* Lui sunt foarte ma-
ri[b]; dar să nu cad în mâna omului!"
14 *Cap. 27.24.
14 Şi *D*omnul a trimis ciumă*
peste Israel şi au căzut şaptezeci
de mii de bărbaţi din Israel.

Jertfa din aria lui Ornan

15 Şi Dumnezeu a trimis un în-
ger* la Ierusalim, ca să-l nimi-
cească. Şi, pe când nimicea el,
15 *2 Sam. 24.16 **Gen. 6.6.
*D*omnul a văzut şi I-a părut rău**
de nenorocirea aceasta şi a zis în-
gerului care nimicea: „Destul! Tra-
ge-ţi acum mâna!". Şi îngerul
*D*omnului stătea lângă aria lui
Ornan iebusitul.
16 *Ios. 5.13. 2 Cr. 3.1.
16 Şi David şi-a ridicat ochii şi a
văzut* pe îngerul *D*omnului stând
între pământ şi ceruri şi sabia
scoasă în mâna sa, întinsă asupra
Ierusalimului. Şi David şi bătrâ-
nii au căzut cu feţele la pământ,
17 *2 Sam. 7.8. Ps. 74.1.
17 înveliţi cu sac. Şi David a zis lui
Dumnezeu: „Nu eu am poruncit
să se numere poporul? Eu sunt
acela care am păcătuit şi am
făcut rău, dar aceste oi* ce au
făcut? Te rog, să fie mâna Ta,
*D*oamne Dumnezeul meu, peste
mine şi peste casa tatălui meu,
dar nu peste poporul Tău, ca să
fie loviţi!"
18 Şi îngerul *D*omnului a zis
lui Gad să spună lui David, ca
David să se suie şi să ridice un
altar *D*omnului în aria lui Ornan
19 iebusitul. Şi David s-a suit la cu-
vântul lui Gad, pe care-l spusese
în Numele *D*omnului.
20 Şi Ornan s-a întors şi a văzut
pe înger; şi cei patru fii ai săi
care erau cu el s-au ascuns. Şi Or-
nan treiera grâu.
21 Şi David a venit la Ornan; şi
Ornan s-a uitat şi l-a văzut pe Da-
vid şi a ieşit din arie şi s-a plecat
înaintea lui David cu faţa la pă-
22 mânt. Şi David a zis lui Ornan:
„Dă-mi locul ariei, ca să zidesc
în el un altar *D*omnului. Dă-mi-l
la preţul întreg, pentru ca să
fie oprită ciuma[c] de peste popor".
23 Şi Ornan a zis lui David: „Ia-ţi-l,
şi să facă domnul meu, împăra-
tul, ce este bine în ochii săi.
Iată, dau boii pentru arderea-de-
tot şi uneltele de treierat în loc de
lemne şi grâul pentru darul de
24 mâncare; pe toate le dau". Şi
împăratul David a zis lui Ornan:
„Nu, ci îl voi cumpăra negreşit la
preţul întreg, pentru că nu voi
lua ce este al tău pentru *D*om-
nul, ca să aduc o ardere-de-tot
25 care să nu *mă* coste". Şi David 25 *2 Sam. 24.24
i-a dat* lui Ornan, pentru loc, aur
în greutate de şase sute de sicli.
26 Şi David a zidit acolo un altar 26 *Lev. 9.24. Jud. 6.21. 1 Împ. 18.38. 2 Cr. 7.1.
*D*omnului şi a adus arderi-de-tot
şi jertfe de pace şi a chemat pe
*D*omnul; şi El i-a răspuns prin
foc* din ceruri pe altarul arderii-
27 de-tot. Şi *D*omnul a vorbit în-
gerului şi şi-a pus sabia din nou
în teacă.
28 În timpul acela, când a văzut
David că *D*omnul îi răspunsese
în aria lui Ornan iebusitul, a jert-

[a] *Lit.* „Ia-ţi" [b] *Sau* „foarte multe" [c] *Lit.* „plaga"

29 *1 Împ. 3.4. Cap. 16.39. 2 Cr. 1.3.

29 fit acolo. Şi cortul* *D*omnului, pe
care-l făcuse Moise în pustiu,
şi altarul arderii-de-tot erau pe
timpul acela pe înălţime, la Gaba-
30 on. Dar David n-a putut să mear-
gă înaintea lui, ca să întrebe pe
Dumnezeu, pentru că era îngrozit
de sabia îngerului *D*omnului.

Pregătirile lui David pentru templu

1 *Deut. 12.5. 2 Sam. 24.18 Cap. 21.18; 21.19,26,28. 2 Cr. 3.1.

22 Şi David a zis: „Aceasta* este
casa *D*omnului Dumnezeu şi a-
cesta este altarul arderii-de-tot
pentru Israel".

2 *1 Împ. 9.20; 9.21. 2 Cr. 2.17,18. **1 Împ. 5.17; 5.18.

2 Şi David a poruncit să adune
pe străinii* care erau în ţara lui
Israel şi a pus cioplitori de pie-
tre, care să taie pietre** cioplite,
pentru a construi casa lui Dumne-
3 zeu. Şi David a pregătit mult fier
pentru cuie pentru uşile porţilor
şi pentru îmbinări[a]; şi aramă mul-
4 tă, fără măsură*; şi lemne de ce-
dru fără număr, pentru că si-
donienii* şi tirienii au adus lui
David lemn de cedru din belşug.
5 Şi David a zis: „Solomon*, fiul
meu, este tânăr şi plăpând, şi casa
care se va construi pentru *D*om-
nul trebuie să fie foarte mare în
faimă şi frumuseţe pentru toate
ţările[b]; voi face deci pregătiri
pentru ea". Şi David a pregătit o
mulţime *de lucruri* înaintea mor-
ţii lui.

3 *1 Împ. 7.47. Vers. 14.

4 *1 Împ. 5.6.

5 *1 Împ. 3.7. Cap. 29.1.

6 Şi a chemat pe Solomon, fiul
său, şi i-a poruncit să construias-
că el casa *D*omnului Dumnezeu-
7 lui lui Israel. Şi David a zis lui So-
lomon: „Fiul meu, a fost în inima*
mea să construiesc o casă Nume-
lui[c]** *D*omnului Dumnezeului
8 meu. Dar cuvântul *D*omnului a
fost către mine, zicând: «Tu ai
vărsat* mult sânge şi ai purtat
războaie mari: nu vei construi o
casă Numelui Meu, pentru că tu
ai vărsat mult sânge pe pământ
9 înaintea Mea. Iată*, ţi se va naşte
un fiu, care va fi un om al odih-
nei; şi-i voi da odihnă** înaintea
tuturor vrăjmaşilor săi de jur-îm-
prejur; pentru că numele lui va fi
Solomon[d] şi în zilele lui voi da
10 pace şi linişte lui Israel. El va
construi* o casă Numelui Meu; şi
Îmi va fi** fiu şi Eu îi voi fi
Tată; şi Eu voi întări tronul împără-
ţiei lui peste Israel pentru tot-
11 deauna». Acum, fiul meu, *D*omnul
să fie cu* tine, ca să prosperi şi
să construieşti o casă *D*omnului
Dumnezeului tău, cum a zis El des-
12 pre tine. Numai să-ţi dea* *D*omnul
înţelepciune şi pricepere şi să te
pună peste Israel, să păzeşti le-
gea *D*omnului Dumnezeului tău.
13 Atunci vei prospera*, dacă vei lua
seama să împlineşti rânduielile
şi judecăţile pe care le-a poruncit
*D*omnul lui Moise, pentru Israel.
Fii tare** şi curajos! Nu te teme,
14 nici nu te înspăimânta. Şi iată,
din truda mea, am pregătit pentru
casa *D*omnului o sută de mii de
talanţi de aur şi de o mie de ori o
mie de talanţi de argint; şi aramă
şi fier fără măsură*, pentru că
este din belşug; şi am pregătit
lemn şi piatră şi tu vei mai adău-
15 ga la ele. Şi cu tine sunt mulţi lu-
crători: cioplitori şi lucrători în
piatră şi în lemn şi tot felul de
oameni iscusiţi în orice fel de lu-
16 crare. Aur, argint şi aramă şi fier
sunt fără număr. Ridică-te şi lu-
crează şi *D*omnul să fie cu* tine".

7 *2 Sam. 7.2. 1 Împ. 8.17. Cap. 17.1; 28.2. **Deut.12.5; 12.11.

8 *2 Sam. 7.5. 1 Împ. 5.3. Cap. 28.3.

9 *Cap. 28.5. **1 Împ. 4.25; 5.4.

10 *2 Sam. 7.13 1 Împ. 5.5. Cap. 17.12; 17.13; 28.6. **Ev. 1.5.

11 *Vers. 16.

12 *1 Împ. 3.9; 3.12. 2 Cr. 1.10. Ps. 72.1.

13 *Cap. 28.7. **Deut. 31.7; 31.8. Ios. 1.6-9. Cap. 28.20.

14 *Vers. 3.

16 *Vers. 11.

17 Şi David a poruncit tuturor
căpeteniilor* lui Israel să-l ajute
18 pe Solomon, fiul său: „Nu este
*D*omnul Dumnezeul vostru cu
voi? Şi nu v-a dat* El odihnă de
jur-împrejur? Pentru că a dat în
mâna mea pe locuitorii ţării şi
ţara este supusă înaintea *D*om-
nului şi înaintea poporului Său.
19 Acum puneţi-vă inima şi sufletul
să caute pe *D*omnul Dumnezeul
vostru. Şi ridicaţi-vă şi construiţi
locaşul sfânt al *D*omnului Dum-
nezeu, ca să aduceţi* chivotul
legământului lui Dumnezeu
şi uneltele sfinte ale lui Dum-
nezeu în casa care va fi construită

17 *Cap. 28.1.

18 *Deut. 12.10 Ios. 22.4. 2 Sam. 7.1. Cap. 23.25.

19 *1 Împ. 8.1. 2 Cr. 5.2-14.

[a] *Sau* „scoabe" [b] *Sau* „înaintea tuturor ţărilor" [c] *Sau* „pentru Numele" [d] *Paşnic*

pentru Numele Domnului“.

Numărul şi împărţirea leviţilor

23 Şi David era bătrân şi sătul
de zile şi a făcut pe Solomon*,
fiul său, împărat peste Israel.
2 Şi a adunat pe toate căpeteniile
lui Israel şi pe preoţi şi pe leviţi.
3 Şi leviţii au fost număraţi de la
vârsta de treizeci* de ani în sus:
şi numărul lor era, după capetele
lor, bărbat după bărbat, treizeci şi
4 opt de mii. Dintre aceştia, două-
zeci şi patru de mii erau pentru
conducerea* lucrării casei Dom-
nului şi şase mii erau adminis-
5 tratori** şi judecători; şi patru
mii erau uşieri; şi patru mii lău-
dau* pe Domnul cu instrumente,
„pe care le-am făcut** eu“, *a zis
David*, „pentru laudă“.
6 Şi David i-a împărţit* în ce-
te după fiii lui Levi: Gherşon,
Chehat şi Merari.

Gherşoniţii

7 Dintre gherşoniţi*: Laedan şi
8 Şimei. Fiii lui Laedan: Iehiel,
9 capul, şi Zetam şi Ioel, trei. Fiii
lui Şimei: Şelomit şi Haziel şi
Haran, trei. Aceştia erau capii pă-
10 rinteşti ai lui Laedan. Şi fiii lui
Şimei: Iahat, Zina şi Ieuş şi Be-
ria; aceştia erau cei patru fii ai lui
11 Şimei. Şi Iahat era capul, şi Zina,
al doilea; şi Ieuş şi Beria n-au
avut mulţi fii, de aceea s-au nu-
mărat drept o casă părintească.

Chehatiţii

12 Fiii lui Chehat*: Amram, Iţe-
13 har, Hebron şi Uziel, patru. Fiii
lui Amram*: Aaron şi Moise. Şi
Aaron** a fost deosebit, ca să
fie sfinţit ca preasfânt, el şi fiii
lui pentru totdeauna, să ardă tă-
mâie† înaintea Domnului, să-I
slujească†† şi să binecuvânteze*†
în Numele Său pentru totdeauna.
14 Şi Moise, omul lui Dumnezeu:
fiii* lui au fost număraţi la se-
15 minţia lui Levi. Şi fiii* lui Moise:
16 Gherşom şi Eliezer. Fiii lui Gher-
17 şom: Şebuel*, capul. Şi fiii lui
Eliezer: Rehabia*, capul. Şi Elie-
zer nu avea alţi fii. Şi fiii lui Re-
18 habia erau foarte mulţi. Fiii lui Iţe-
19 har: Şelomit*, capul. Fiii lui He-
bron*: Ieriia, capul, Amaria, al
doilea, Iahaziel, al treilea, şi Ieca-
20 meam, al patrulea. Fiii lui Uziel:
Mica era capul şi Işia, al doilea.

Merariţii

21 Fiii lui Merari*: Mahli şi
Muşi. Fiii lui Mahli: Eleazar şi
22 Chis**. Şi Eleazar a murit şi nu
avea* fii, ci fiice: şi le-au luat**
de soţii fiii lui Chis, fraţii[a] lor.
23 Fiii lui Muşi*: Mahli şi Eder şi
Ieremot, trei.
24 Aceştia sunt fiii* lui Levi,
după casele lor părinteşti, capii
părinteşti, aşa cum au fost numă-
raţi, după numărul[b] numelor, după
capetele lor, care făceau lucra-
rea pentru slujba casei Domnu-
lui, de la vârsta de douăzeci** de
25 ani în sus. Pentru că David a zis:
„Domnul Dumnezeul lui Israel
a dat* odihnă poporului Său şi
va locui în Ierusalim pentru tot-
26 deauna. Şi leviţii nu vor mai pur-
ta* cortul, nici vreuna din unelte-
27 le sale pentru slujba sa“. Pentru
că după cuvintele din urmă* ale
lui David a fost această numărare
a fiilor lui Levi, de la vârsta de
28 douăzeci de ani în sus. Pentru că
locul lor era alături de fiii[c] lui
Aaron pentru slujba casei Dom-
nului, peste curţi şi peste camere
şi peste curăţirea tuturor lucruri-
lor sfinte, şi *pentru* lucrarea sluj-
29 bei casei lui Dumnezeu; şi pentru
pâinile* punerii înainte, şi pentru
floarea** făinii pentru darul de
mâncare, şi pentru turtele† fără
aluat, şi pentru *cele coapte†† în*
tigăi, şi pentru cele muiate *cu
untdelemn* şi pentru orice măsu-
30 ră*† şi greutate; şi ca să stea în
fiecare dimineaţă să mulţumeas-
că şi să-L laude pe Domnul, şi tot
31 aşa seara; şi pentru toate arderi-
le-de-tot aduse Domnului în zi-
lele de sabat*, la lunile noi, şi la
sărbători**, după număr, după
rânduiala lor, neîncetat înaintea
32 Domnului. Şi ei ţineau* paza cor-

1 *1 Împ. 1.33-39 Cap. 28.5.
3 *Num. 4.3; 4.47.
4 *Ezra 3.8,9. **Deut. 16.18 Cap. 26.29. 2 Cr. 19.11.
5 *Cap. 15.16. **2 Cr. 29.25; 29.26. Amos 6.5.
6 *Ex. 6.16. Num. 26.57. 2 Cr. 29.25.
7 *Cap. 26.21.
12 *Ex. 6.18.
13 *Ex. 6.20. **Ex. 28.1. Ev. 5.4. †Ex. 30.7. Num. 16.40. 1 Sam. 2.28. ††Deut. 21.5. *†Num. 6.23.
14 *Cap. 26.23
15 *Ex. 2.22; 18.3,4.
16 *Cap. 24.20; 26.24.
17 *Cap. 26.25.
18 *Cap. 24.22.
19 *Cap. 24.23.
21 *Cap. 24.26. **Cap. 24.29
22 *Cap. 24.28. **Num. 36.6
23 *Cap. 24.30.
24 *Num. 10.17; 10.21. **Num. 1.3; 4.3; 8.24. Ezra 3.8.
25 *Cap. 22.18.
26 *Num. 4.5; 7.9. Deut. 10.8.
27 *2 Sam. 23.1
29 *Ex. 25.30. **Lev. 6.20. Cap. 9.29. †Lev. 2.1,4. ††Lev. 2.5,7. *†Lev. 19.35.
31 *Num. 10.10 Is. 1.13. **Lev. 23.2-4 Ps. 81.3.
32 *2 Cr. 13.10; 13.11.

[a] *Sau* „verii“ [b] *Sau* „după numărarea“ [c] *Sau* „la îndemâna fiilor“

32 **Num. 1.53. Cap. 9.27. †Num. 3.6-9; 3.38.

tului întâlnirii** şi paza sfântu-
lui locaş şi paza fiilor† lui Aaron,
fraţii lor, în slujba casei Dom-
nului.

Preoţii împărţiţi în douăzeci şi patru de cete

1 *Lev. 10.1,6. Num. 26.60.
2 *Num. 3.4; 26.61. Lev. 10.2.
3 *Cap. 18.16.

24 Şi cetele fiilor lui Aaron, fiii*
lui Aaron: Nadab şi Abihu,
2 Eleazar şi Itamar. Şi Nadab* şi
Abihu au murit înaintea tatălui
lor şi nu aveau fii; şi Eleazar şi
Itamar făceau slujba de preoţi.
3 Şi David i-a împărţit: pe Ţadoc,
dintre fiii lui Eleazar, şi pe A-
himelec*, dintre fiii lui Itamar,
după rânduiala lor în slujba lor.
4 Şi s-au găsit mai mulţi capi între
fiii lui Eleazar decât între fiii lui
Itamar, şi au fost împărţiţi aşa:
dintre fiii lui Eleazar, şaisprezece
capi ai caselor părinteşti, şi din-
tre fiii lui Itamar, opt, după casele
5 lor părinteşti. Au fost împărţiţi
prin sorţi, unul cu altul, pentru că
mai-marii locaşului sfânt şi mai-
marii *casei* lui Dumnezeu erau
dintre fiii lui Eleazar şi dintre fiii
6 lui Itamar. Şi scriitorul Şemaia,
fiul lui Netaneel, unul dintre le-
viţi, i-a scris înaintea împăratu-
lui, şi a căpeteniilor, şi a preo-
tului Ţadoc şi a lui Ahimelec,
fiul lui Abiatar, şi a capilor părin-
teşti ai preoţilor şi ai leviţilor: o
casă părintească era luată din
Eleazar şi una era luată din Itamar.
7 Şi sorţul întâi a ieşit pentru Ie-
hoiarib; al doilea pentru Iedaia;
8 al treilea pentru Harim, al patru-
9 lea pentru Seorim; al cincilea pen-
tru Malchia, al şaselea pentru Mi-
10 iamin; al şaptelea pentru Hacoţ,
11 al optulea pentru Abiia*; al nouă-
lea pentru Iosua, al zecelea pentru
12 Şecania; al unsprezecelea pentru
Eliaşib, al doisprezecelea pentru
13 Iachim; al treisprezecelea pentru
Hupa, al paisprezecelea pentru
14 Ieşebeab; al cincisprezecelea
pentru Bilga, al şaisprezecelea
15 pentru Imer*; al şaptesprezecelea
pentru Hezir, al optsprezecelea

10 *Neem. 12.4; 12.17. Lc. 1.5.
14 *Ier. 20.1.

16 pentru Hapiţeţ; al nouăspreze-
celea pentru Petahia, al două-
17 zecilea pentru Ezechiel; al două-
zeci şi unulea pentru Iachin, al două-
zeci şi doilea pentru Gamul; al
18 douăzeci şi treilea pentru Delaia,
al douăzeci şi patrulea pentru
19 Maazia. Şi aceasta era împărţirea
lor în slujba lor, ca să vină* în
casa Domnului, după rânduiala lor,
prin Aaron, tatăl lor, după cum îi
poruncise Domnul Dumnezeul lui
Israel.

19 *Cap. 9.25.

Capii celorlalţi leviţi

20 *Cap. 23.16.
21 *Cap. 23.17.
22 *Cap. 23.18.
23 *Cap. 23.19; 26.31.
26 *Ex. 6.19. Cap. 23.21.
28 *Cap. 23.22.
30 *Cap. 23.23.

20 Şi ceilalţi fii ai lui Levi: dintre
fiii lui Amram: Şubael*; dintre fiii
21 lui Şubael, Iehdia. Din Rehabia*,
dintre fiii lui Rehabia: Işia, capul.
22 Dintre iţehariţi: Şelomot*; dintre
23 fiii lui Şelomot: Iahat. Şi fiii
*lui Hebron**: Ieriia, *capul*; Ama-
ria, al doilea; Iahaziel, al treilea;
24 Iecameam, al patrulea. Fiii lui
Uziel: Mica; dintre fiii lui Mica:
25 Şamir; fratele lui Mica: Işia; din-
26 tre fiii lui Işia: Zaharia. Fiii lui
Merari*: Mahli şi Muşi; fiii lui
27 Iaazia: Beno[a]. Fiii lui Merari: din
Iaazia: Beno şi Şoham[b] şi Zacur
28 şi Ibri. Din Mahli: Eleazar; şi el
29 nu avea* fii. Din Chis, fiii lui
30 Chis: Ierahmeel. Şi fiii lui Muşi*:
Mahli şi Eder şi Ierimot. Aceştia
sunt fiii leviţilor, după casele lor
31 părinteşti. Şi aceştia au aruncat
sorţ, ca şi fraţii lor, fiii lui Aaron,
înaintea împăratului David, şi a
lui Ţadoc, şi a lui Ahimelec, şi a
capilor părinteşti ai preoţilor şi ai
leviţilor, capul părintesc ca şi
fratele său cel mai mic.

Cântăreţii împărţiţi în douăzeci şi patru de cete

1 *Cap. 6.33; 6.39. **2 Împ. 3.15 †Cap. 15.16.

25 Şi David şi căpeteniile oşti-
rii au deosebit pentru slujbă din-
tre fiii lui Asaf* şi ai lui Heman
şi ai lui Iedutun pe cei care să
profeţească[c]** cu harfe† şi cu lire
şi cu chimvale. Şi numărul oa-
menilor întrebuinţaţi[d] după sluj-
2 ba lor era: dintre fiii lui Asaf:
Zacur şi Iosif şi Netania şi Aşa-
reela, fiii lui Asaf, sub conducerea[e]

[a] *Sau* „fiul său“ [b] *Sau* „Fiii lui Merari din Iaazia, fiul său: Şoham“ [c] *Cântau, mişcaţi prin Duhul Domnului* [d] *Lit.* „numărul oamenilor lucrării“ [e] *Lit.* „mâna“ *(de două ori în acest verset)*

lui Asaf, care profeţea sub condu-
3 *Cap. 16.41; 16.42.
3 cerea împăratului. Din Iedutun*,
fiii lui Iedutun: Ghedalia şi Ţeri
şi Isaia şi Haşabia şi Matitia *şi*
Şimei[a], şase, sub mâna tatălui lor,
Iedutun, care profeţea cu harfa, ca
să laude şi să mărească pe **D**om-
4 nul. Din Heman, fiii lui Heman:
Buchia, Matania, Uziel, Şebuel, şi
Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata,
Ghidalti, şi Romamti-Ezer, Ioş-
becaşa, Maloti, Hotir, Mahaziot:
5 toţi aceştia erau fiii lui Heman,
văzătorul împăratului în cuvinte-
le lui Dumnezeu, ca să înalţe pu-
terea Lui[b]; şi Dumnezeu a dat lui
Heman paisprezece fii şi trei fii-
6 ce. Toţi aceştia erau sub mâna pă-
6 *Cap. 15.16; 16.42.
rinţilor lor, Asaf, şi Iedutun, şi He-
man, la cântare în casa **D**omnu-
lui, cu chimvale*, lire şi harfe,
pentru slujba casei lui Dumnezeu,
7 *Cap. 23.5.
7 sub mâna împăratului. Şi numă-
rul* lor, cu fraţii lor care erau în-
văţaţi în cântarea **D**omnului, toţi
iscusiţi[c], erau două sute optzeci
şi opt.
8 *2 Cr. 23.13.
8 Şi au aruncat sorţi, unul şi al-
tul, pentru îndatoririle *lor*, cel mic
ca şi cel mare, maestrul[d]* şi uce-
9 nicul. Şi întâiul sorţ a ieşit pen-
tru Asaf, lui Iosif; Ghedalia, al
doilea; el şi fraţii săi şi fiii săi
10 erau doisprezece; al treilea, Zacur,
fiii săi şi fraţii săi, doisprezece;
11 al patrulea, Iţeri[e], fiii săi şi fraţii
12 săi, doisprezece; al cincilea, Ne-
tania, fiii săi şi fraţii săi, doispre-
13 zece; al şaselea, Buchia, fiii săi şi
14 fraţii săi, doisprezece; al şaptelea,
Iesareela, fiii săi şi fraţii săi, doi-
15 sprezece; al optulea, Isaia, fiii săi
16 şi fraţii săi, doisprezece; al nouă-
lea, Matania, fiii săi şi fraţii săi,
17 doisprezece; al zecelea, Şimei, fiii
18 săi şi fraţii săi, doisprezece; al un-
sprezecelea, Azareel[f], fiii săi şi
19 fraţii săi, doisprezece; al doispre-
zecelea, Haşabia, fiii săi şi fraţii
20 săi, doisprezece; al treisprezece-
lea, Şubael[g], fiii săi şi fraţii săi,
21 doisprezece; al paisprezecelea,
Matitia, fiii săi şi fraţii săi, doi-
22 sprezece; al cincisprezecelea, Ie-
remot, fiii săi şi fraţii săi, doi-
23 sprezece; al şaisprezecelea, Ha-
nania, fiii săi şi fraţii săi, doi-
24 sprezece; al şaptesprezecelea, Ioş-
becaşa, fiii săi şi fraţii săi, doi-
25 sprezece; al optsprezecelea, Ha-
nani, fiii săi şi fraţii săi, doispre-
26 zece; al nouăsprezecelea, Maloti,
fiii săi şi fraţii săi, doisprezece;
27 al douăzecilea, Eliata, fiii săi şi fraţii
28 săi, doisprezece; al douăzeci şi
unulea, Hotir, fiii săi şi fraţii săi,
29 doisprezece; al douăzeci şi doilea,
Ghidalti, fiii săi şi fraţii săi, doi-
30 sprezece; al douăzeci şi treilea,
Mahaziot, fiii săi şi fraţii săi, doi-
31 sprezece; al douăzeci şi patrulea,
Romamti-Ezer, fiii săi şi fraţii
săi, doisprezece.

Uşierii

26 Cetele uşierilor: dintre coreiţi:
Meşelemia, fiul lui Kore*, dintre
1 *Cap. 6.37; 9.19. Ps. 42 titlu.
2 fiii lui Asaf. Şi Meşelemia a avut
fii: Zaharia*, întâiul-născut; Ie-
diael, al doilea; Zebadia, al trei-
2 *Cap. 9.21.
3 lea; Iatniel, al patrulea; Elam, al
cincilea; Iohanan, al şaselea; Eli-
4 oenai, al şaptelea. Şi fiii lui O-
4 *2 Sam. 6.11 Cap. 13.14; 15.18,21.
bed-Edom*: Şemaia, întâiul-năs-
cut; Iozabad, al doilea; Ioah, al
treilea; Sacar, al patrulea; Netane-
5 el, al cincilea; Amiel, al şaselea;
Isahar, al şaptelea; Peultai, al
optulea; pentru că Dumnezeu l-a
6 binecuvântat. Şi lui Şemaia, fiul
său, i s-au născut fii, care au con-
dus în casa tatălui lor, pentru că
7 erau bărbaţi viteji[h]. Fiii lui Şe-
maia: Otni, şi Refael, şi Obed, El-
zabad, fraţii săi, oameni viteji,
8 *Cap. 9.13.
8 Elihu şi Semahia. Toţi aceştia erau
dintre fiii lui Obed-Edom; şi fiii
lor şi fraţii lor, oameni viteji*,
puternici pentru slujbă, şaizeci şi
9 doi din Obed-Edom. Fiii şi fraţii
lui Meşelemia, oameni viteji, opt-
10 *Cap. 16.38.
10 sprezece. Şi Hosa*, dintre fiii lui

[a] *Vezi v.17* [b] *Lit.* „ca să înalţe cornul“ [c] *Sau* „toţi maeştri“ [d] *Lit.* „cel priceput“ [e] *Numit „Ţeri“ în v.3*
[f] *Numit „Uziel“ în v.4* [g] *Numit „Şebuel“ în v.4* [h] *Sau* „capabili“

Merari, a avut fii: Şimri, capul,
deşi nu era întâiul-născut, dar ta-
11 tăl său l-a pus cap. Hilchia, al doi-
lea; Tebalia, al treilea; Zaharia,
al patrulea; toţi fiii şi fraţii lui
12 Hosa, treisprezece. Dintre aceştia
erau cetele uşierilor, ale capilor
lor bărbăteşti, având îndatoriri
împreună cu fraţii lor, pentru îm-
plinirea slujbei în casa Domnului.

13 *Cap. 24.5; 24.31; 25.8.

13 Şi au aruncat sorţi*, cel mic
ca şi cel mare, după casele lor
14 părinteşti, pentru fiecare poartă. Şi
sorţul dinspre răsărit a căzut pe
Şelemia. Şi au aruncat sorţi pen-
tru Zaharia, fiul său, sfătuitor în-
ţelept; şi sorţul său a ieşit spre
15 nord; pentru Obed-Edom spre
sud, şi pentru fiii săi, casa de me-
16 rinde[a]. Pentru Şupim şi Hosa,
spre apus, cu poarta Şalechet, la
calea suişului*, o strajă în faţa altei
17 străji. Spre răsărit erau şase leviţi;
spre nord, patru pe zi; spre sud,
patru pe zi; şi în casa de merinde
18 câte doi. Lângă Parbar[b], spre apus:
patru *erau* spre drum, doi lângă
19 Parbar. Acestea sunt cetele uşie-
rilor, dintre fiii coreiţilor şi dintre
fiii lui Merari.

16 *1 Împ. 10.5. 2 Cr. 9.4.

Vistiernicii şi alţi supraveghetori

20 *Cap. 9.26. Mal. 3.10. **2 Sam. 8.11 Cap. 28.12. Ezra 2.69.

20 Cât despre leviţi: Ahiia era[c]
peste vistieriile* casei lui Dumne-
zeu şi peste vistieriile** lucruri-
21 lor închinate. Fiii lui Laedan, fiii
gherşoniţilor din Laedan, capii
părinteşti ai lui Laedan gher-
22 şonitul *erau*: Iehieli*; fiii lui Iehieli:
Zetam, şi Ioel, fratele său, peste
vistieriile casei Domnului.

21 *Cap. 23.8; 29.8.

23 Dintre amramiţi*, dintre iţe-
hariţi, dintre hebroniţi, dintre uzi-
24 eliţi ... Şi Şebuel*, fiul lui Gher-
şom, fiul lui Moise, era căpete-
25 nie[d] peste vistierii. Şi fraţii săi din
Eliezer: Rehabia, fiul său; şi Isaia,
fiul său; şi Ioram, fiul său; şi
Zicri, fiul său; şi Şelomit*, fiul său.
26 Acest Şelomit şi fraţii săi erau
peste toate vistieriile lucrurilor
închinate, pe care le închinaseră*
împăratul David şi capii părin-
teşti, căpeteniile peste mii şi pes-
27 te sute şi căpeteniile oştirii. Le în-
chinaseră din războaie şi din
prăzi, ca să întreţină casa Dom-
28 nului. Şi tot ce închinase Samuel,
văzătorul*, şi Saul, fiul lui Chis,
şi Abner, fiul lui Ner, şi Ioab,
fiul Ţeruiei: tot ce era închinat era
sub mâna lui Şelomit şi a fraţilor săi.

23 *Ex. 6.18. Num. 3.19.
24 *Cap. 23.16.
25 *Cap. 23.18.
26 *2 Sam. 8.11.
28 *1 Sam. 9.9.

Rânduirea judecătorilor

29 *Cap. 23.4.
30 *Cap. 27.17.

29 Dintre iţehariţi: Chenania şi
fiii săi erau peste Israel, pentru
treburile din afară, ca adminis-
30 tratori* şi judecători. Dintre he-
broniţi: Haşabia* şi fraţii săi, o
mie şapte sute de oameni viteji,
puşi peste Israel, dincoace de Ior-
dan, spre apus, pentru toate tre-
burile Domnului şi pentru slujba
31 împăratului. Dintre hebroniţi, Ie-
riia* era capul hebroniţilor, după
genealogiile lor, după părinţi. (În
al patruzecilea an al împărăţiei
lui David au fost căutaţi şi s-au
gă-sit între ei, la Iaezer** în Gala-
32 ad, bărbaţi viteji.) Şi fraţii săi, oa-
meni viteji, erau două mii şapte
sute, capi părinteşti. Şi împăratul
David i-a pus peste rubeniţi, şi
gadiţi, şi jumătatea seminţiei lui
Manase, pentru toate treburile lui
Dumnezeu şi pentru treburile*
împăratului.

31 *Cap. 23.19. **Ios. 21.39. Cap. 6.81.
32 *2 Cr. 19.11.

Căpeteniile oştirilor

27 Şi fiii lui Israel, după numă-
rul lor, capii părinteşti şi căpe-
teniile peste mii şi peste sute şi
administratorii lor slujeau împă-
ratului în toate treburile cetelor
lor, care intrau şi ieşeau lună de
lună, în toate lunile anului; fiecare
ceată avea douăzeci şi patru de
mii *de oameni*.

2 Peste ceata întâi, pentru luna
întâi, era Iaşobeam*, fiul lui Zab-
diel; şi în ceata sa erau douăzeci
3 şi patru de mii. El era dintre fiii
lui Pereţ, capul tuturor căpe-
teniilor oştirii pentru luna întâi.

2 *2 Sam. 23.8 Cap. 11.11.

4 Şi peste ceata pentru luna
a doua era Dodai ahohitul; şi
în ceata sa era şi Miclot, condu-
cătorul; şi în ceata sa erau

[a] *Sau* „provizii“ [b] *Dependinţe* [c] *Sau* „Cât despre leviţi, fraţii lor erau“ [d] *Sau* „supraveghetor“

douăzeci şi patru de mii.
5 *Cap. 18.17. **5** A treia căpetenie a oştirii,
pentru luna a treia, era Benaia*,
fiul lui Iehoiada, preotul, capul;
şi în ceata sa erau douăzeci şi pa-
6 *2 Sam. 23.20; 23.22,23. Cap. 11.22. 6 tru de mii. Acest Benaia era un
viteaz* dintre cei treizeci şi peste
cei treizeci. Şi în ceata sa era A-
mizadab, fiul său.
7 *2 Sam. 23.24 Cap. 11.26. **7** Al patrulea, pentru luna a pa-
tra, era Asael*, fratele lui Ioab;
şi Zebadia, fiul său, după el. Şi
în ceata sa erau douăzeci şi patru
de mii.
8 Al cincilea, pentru luna a cin-
cea, era căpetenia Şamehut iz-
rahitul. Şi în ceata sa erau două-
zeci şi patru de mii.
9 *Cap. 11.28. **9** Al şaselea, pentru luna a şa-
sea, era Ira*, fiul lui Icheş din
Tecoa. Şi în ceata sa erau două-
zeci şi patru de mii.
10 *Cap. 11.27. **10** Al şaptelea, pentru luna a
şaptea, era Heleţ* din Pelon, din-
tre fiii lui Efraim. Şi în ceata sa
erau douăzeci şi patru de mii.
11 *2 Sam. 21.18 Cap. 11.29. **11** Al optulea, pentru luna a opta,
era Sibecai* huşatitul, dintre ze-
rahiţi. Şi în ceata sa erau două-
zeci şi patru de mii.
12 *Cap. 11.28. **12** Al nouălea, pentru luna a
noua, era Abiezer* din Anatot,
dintre beniamiţi. Şi în ceata sa
erau douăzeci şi patru de mii.
13 *2 Sam. 23.28 Cap. 11.30. **13** Al zecelea, pentru luna a ze-
cea, era Maharai* din Netofa,
dintre zerahiţi. Şi în ceata sa erau
douăzeci şi patru de mii.
14 *Cap. 11.31. **14** Al unsprezecelea, pentru luna
a unsprezecea, era Benaia* din
Piraton, dintre fiii lui Efraim. Şi
în ceata sa erau douăzeci şi patru
de mii.
15 *Cap. 11.30. **15** Al doisprezecelea, pentru luna
a douăsprezecea, era Heldai* din
Netofa, din Otniel. Şi în ceata sa
erau douăzeci şi patru de mii.

Căpeteniile seminţiilor

16 Şi peste seminţiile lui Israel
erau: pentru rubeniţi era căpetenie
Eliezer, fiul lui Zicri; pentru si-
meoniţi: Şefatia, fiul lui Maaca;
17 pentru leviţi: Haşabia*, fiul lui 17 *Cap. 26.30.
Chemuel; pentru cei din Aaron:
18 Ţadoc; pentru Iuda: Elihu*, dintre 18 *1 Sam. 16.6
fraţii lui David; pentru Isahar:
19 Omri, fiul lui Micael; pentru Zabu-
lon: Işemaia, fiul lui Obadia; pen-
tru Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel;
20 pentru fiii lui Efraim: Hosea, fiul
lui Azazia; pentru jumătatea se-
minţiei lui Manase: Ioel, fiul lui
21 Pedaia; pentru jumătatea *seminţiei*
lui Manase în Galaad: Ido, fiul lui
Zaharia; pentru Beniamin: Iaa-
22 siel, fiul lui Abner; pentru Dan:
Azareel, fiul lui Ieroham. Acestea
sunt căpeteniile seminţiilor lui Is-
23 rael. Şi David n-a luat din numă- 23 *Gen. 15.5; 22.17; 26.4. Ex. 32.13. Deut. 1.10.
rul lor de la vârsta de douăzeci
de ani în jos, pentru că **D**omnul
zisese* că va înmulţi pe Israel ca
24 stelele cerurilor. Ioab, fiul Ţeru- 24 *2 Sam. 24.15 Cap. 21.7.
iei, a început să numere, dar n-a
terminat; şi pentru aceasta a
fost mânia* **D**omnului peste Israel,
şi numărul n-a fost pus în istoria
cronicilor împăratului David.

Supraveghetorii curţii

25 Şi peste vistieriile împăratului
era *rânduit* Azmavet, fiul lui Adi-
el; şi peste vistieriile din câmp,
din cetăţi, din sate şi din turnuri
26 era Ionatan, fiul lui Ozia. Şi peste
lucrătorii câmpului la aratul ogo-
27 rului era Ezri, fiul lui Chelub. Şi
peste vii era Şimei din Rama; şi
peste pivniţele de vin din vii era
28 Zabdi din Şifmi. Şi peste măslini 28 *1 Împ. 10.27 2 Cr. 1.15.
şi peste sicomorii* care erau în
vale era Baal-Hanan din Gheder;
şi peste proviziile de untdelemn,
29 Ioaş. Şi peste cirezile care păş- 29 *Cap. 5.16. Cânt. 2.1. Is. 33.9.
teau în Saron[a]* era Şitrai din Sa-
ron; şi peste cirezile care erau în
30 văi era Şafat, fiul lui Adlai. Şi pes-
te cămile era Obil ismaelitul; şi
peste măgari, Iehdia din Meronot.
31 Şi peste turme era Iaziz hagare- 31 *Cap. 5.10.
nitul*. Toţi aceştia erau căpetenii
peste averea împăratului David.
32 Şi Ionatan, unchiul[b] lui David,
era sfătuitor, om înţelept şi scrii-
tor; şi Iehiel, fiul lui Hacmoni, era

[a] *Regiunea fertilă de pe ţărmul mării, în vestul Palestinei, între Cezareea şi Iafa* [b] *Sau* „vărul"

33 *2 Sam. 15.12 **2 Sam. 15.37; 16.16.
34 *1 Împ. 1.7. **Cap. 11.6.

33 cu fiii împăratului. Şi Ahitofel*
era consilierul împăratului şi Hu-
şai** architul era prietenul îm-
34 păratului. Şi după Ahitofel erau
Iehoiada, fiul lui, Benaia, şi Abia-
tar*; şi căpetenia oştirii împă-
ratului era Ioab**.

David înfăţişează poporului pe Solomon

1 *Cap. 27.16. **Cap. 27.1; 27.2. †Cap. 27.25. ††2 Sam. 23.8 Cap. 11.10.
2 *2 Sam. 7.2. Cap. 17.1,2. **Ps. 99.5; 132.3-5,7.
3 *2 Sam. 7.5; 7.13. 1 Împ. 5.3. **Cap. 17.4; 22.8.
4 *1 Sam. 16.6-13 **Gen. 49.8. Cap. 5.2. Ps. 60.7; 78.68 †1 Sam. 16.1 ††1 Sam. 13.14; 16.12,13. Fap. 13.22.
5 *Cap. 3.1; 14.3-7; 23.1. **Cap. 22.9; 29.1.
6 *2 Sam. 7.13; 7.14. Cap. 22.9,10. 2 Cr. 1.9; 6.2
7 *Cap. 22.13.

28 Şi David a adunat la Ierusa-
lim toate căpeteniile lui Israel,
căpeteniile seminţiilor* şi căpe-
teniile cetelor** care slujeau îm-
păratului şi căpeteniile peste mii
şi căpeteniile peste sute şi că-
peteniile† peste toată averea şi
peste toate turmele împăratului,
şi pe fiii săi împreună cu famenii,
şi pe bărbaţii puternici şi pe toţi
2 bărbaţii†† viteji. Şi David, îm-
păratul, a stat în picioare şi a zis:
„Ascultaţi-mă, fraţii mei şi po-
porul meu! A fost în inima* mea
să construiesc o casă de odihnă
pentru chivotul legământului
Domnului şi pentru aşternutul**
picioarelor Dumnezeului nostru; şi
am făcut pregătiri pentru con-
3 struire. Dar Dumnezeu mi-a zis:
«Să nu construieşti* tu o casă
Numelui Meu, pentru că eşti
om de război şi ai vărsat** sânge».
4 Domnul Dumnezeul lui Israel
m-a ales* pe mine din toată casa
tatălui meu, ca să fiu împărat
peste Israel pentru totdeauna;
pentru că pe Iuda** l-a ales con-
ducător, şi din casa lui Iuda, casa†
tatălui meu, şi dintre†† fiii tatălui
meu a găsit plăcere în mine, ca să
mă facă împărat peste tot Israelul.
5 Şi dintre* toţi fiii mei (pentru că
Domnul mi-a dat mulţi fii) a ales
pe Solomon**, fiul meu, ca să
şadă pe tronul împărăţiei Dom-
6 nului, peste Israel. Şi mi-a zis:
«Solomon*, fiul tău, va construi
casa Mea şi curţile Mele, pentru
că Mi l-am ales fiu; şi Eu îi voi
7 fi Tată. Şi voi întări împărăţia lui
pentru totdeauna, dacă va fi*
statornic să împlinească porunci-
le Mele şi judecăţile Mele, ca în
8 ziua aceasta». Şi acum, în ochii
întregului Israel – adunarea Dom-
nului – şi în auzul Dumnezeului
nostru: păziţi şi căutaţi toate po-
runcile Domnului Dumnezeului
vostru, ca să stăpâniţi ţara cea
bună, şi s-o lăsaţi moştenire fiilor
voştri după voi, pentru totdeauna.
9 Şi tu, Solomon, fiul meu, cunoaş-
te* pe Dumnezeul părintelui tău
şi slujeşte-I** cu inimă întreagă
şi cu suflet binevoitor; pentru că
Domnul cercetează† toate inimile
şi înţelege toate întocmirile gân-
durilor. Dacă-L vei căuta††, El va
fi găsit de tine; dar, dacă-L vei
părăsi, şi El te va lepăda pentru
10 totdeauna. Ia seama acum că
Domnul te-a ales ca să constru-
ieşti o casă pentru locaşul sfânt.
Fii tare* şi lucrează!"

David dă lui Solomon ce a strâns

11 Şi David a dat* lui Solomon,
fiul său, modelul pridvorului**
templului şi al caselor sale, şi al
vistieriilor sale, şi al camerelor
sale de sus, şi al camerelor sale
dinăuntru, şi al casei† scaunului
12 îndurării şi modelul a tot ce era
în el, prin Duhul, pentru curţile
casei Domnului şi pentru toate
camerele de jur-împrejur, pentru
vistieriile* casei lui Dumnezeu, şi
pentru vistieriile lucrurilor închi-
13 nate, şi pentru cetele preoţilor*
şi ale leviţilor**, şi pentru toată
lucrarea slujbei casei Domnului,
şi pentru toate uneltele de slujbă
14 în casa Domnului – şi aur, după
greutate, pentru cele de aur, pentru
toate uneltele fiecărui fel de sluj-
bă; şi *argint* pentru toate uneltele
de argint, după greutate, pentru
toate uneltele fiecărui fel de sluj-
15 bă; şi greutatea sfeşnicelor de aur*
şi a candelelor de aur, după greu-
tatea fiecărui sfeşnic şi a can-
delelor lui; şi *argint* pentru sfeş-
nicele de argint, după greutate,
pentru sfeşnic şi pentru candele-
le lui, după întrebuinţarea fiecă-
16 rui sfeşnic; şi aur, după greutate,
pentru mesele pâinilor pentru pu-
nerea înainte, pentru fiecare ma-
să; şi argint pentru mesele de ar-
17 gint; şi aur curat pentru furculiţe

9 *Ier. 9.24. Osea 4.1. Ioan 17.3. **1 Împ. 8.61 2 Împ. 20.3. Ps. 101.2. †1 Sam. 16.7 Cap. 29.17. Pr. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Apoc. 2.23. ††2 Cr. 15.2. Ier. 29.13.
10 *Cap. 22.13.
11 *Ex. 25.40. **1 Împ. 6.3. †Ex. 25.17.
12 *Cap. 26.20; 26.28.
13 *Cap. 24.1. **Cap. 23.6.
15 *Ex. 25.31.

18 *Ex. 30.1. **Ex. 25.18 1 Sam. 4.4. 1 Împ. 6.23.
19 *Ex. 25.40. Vers. 11,12.
20 *Deut. 31.7; 31.8. Ios. 1.5-7,9. Cap. 22.13. **Ios. 1.5. Ev. 13.5.
21 *Vers. 13. **Ex. 35.25; 35.26; 36.1,2 2 Cr. 2.13,14.

şi farfurii adânci[a] şi urcioare; şi
pentru lighenuşele[b] de aur, după
greutate, pentru fiecare lighenuş;
şi *argint* pentru lighenuşele de
argint, după greutate, pentru fie-
18 care lighenuş; şi, pentru altarul
tămâiei*, aur curat, după greuta-
te; şi modelul carului heruvimi-
lor** de aur, care întindeau *aripi-
le lor* şi acopereau chivotul legă-
19 mântului Domnului. „Totul“, *a zis
David*, „toate lucrările* modelu-
lui, m-a făcut Domnul să le pri-
cep în scris, prin mâna Lui peste
mine“.
20 Şi David a zis lui Solomon,
fiul său: „Fii tare* şi curajos şi
lucrează; nu te teme şi nu te
înspăimânta, pentru că Domnul
Dumnezeul meu este cu tine. El
nu te va lăsa**, nici nu te va pă-
răsi, până nu se va termina
toată lucrarea pentru slujba casei
21 Domnului. Şi iată aici cetele*
preoţilor şi ale leviţilor pentru
toată slujba casei lui Dumnezeu;
şi cu tine sunt, pentru toată lu-
crarea, tot felul de oameni bine-
voitori** şi iscusiţi în tot felul de
lucrări; şi căpeteniile şi tot popo-
rul sunt în totul la cuvântul tău“.

Darurile pentru construirea templului

1 *Cap. 28.5. **1 Împ. 3.7. Cap. 22.5. Pr. 4.3.
2 *Is. 54.11,12. Apoc. 21.18.

29 Şi împăratul David a zis către
întreaga adunare: „Solomon, fiul
meu, singurul pe care l-a ales*
Dumnezeu, este tânăr** şi plă-
pând, şi lucrarea este mare, pentru
că palatul nu este pentru oameni,
2 ci pentru Domnul Dumnezeu. Şi
am pregătit, după toată puterea
mea, pentru casa Dumnezeului
meu: aur pentru cele de aur, şi ar-
gint pentru cele de argint, şi ara-
mă pentru cele de aramă, fier
pentru cele de fier, şi lemn pentru
cele de lemn; pietre de onix* şi
pietre de montat, pietre scânteie-
toare şi de felurite culori, şi tot
felul de pietre preţioase, şi pietre
3 de marmură[c], o mulţime. Şi mai
mult, în dragostea mea pentru ca-
sa Dumnezeului meu, am dat din
proprietatea mea, din aur şi argint,
pentru casa Dumnezeului meu,
peste şi pe lângă tot ce am pre-
gătit pentru casa sfântului locaş:
4 trei mii de talanţi de aur, din au- 4 *1 Împ. 9.28.
rul de Ofir*, şi şapte mii de ta-
lanţi de argint curăţit pentru îm-
5 brăcarea pereţilor caselor, aur 5 *2 Cr. 29.31. 2 Cor. 8.5,12.
pentru cele de aur, şi argint pentru
cele de argint, şi pentru orice fel de
lucrare *făcută* de mâinile meş-
teşugarilor. Şi cine este gata* să
consacre[d] astăzi pentru Domnul?“
6 Şi capii* părinteşti şi căpe- 6 *Cap. 27.1; 28.1. **Cap. 27.25 †Ex. 35.21.
teniile seminţiilor lui Israel şi
căpeteniile peste mii şi peste sute
şi căpeteniile** peste avutul îm-
păratului au adus de bunăvoie†
7 şi au dat pentru lucrarea casei lui
Dumnezeu cinci mii de talanţi de
aur, şi zece mii de darici[e], şi zece
mii de talanţi de argint, şi opt-
sprezece mii de talanţi de aramă,
şi o sută de mii de talanţi de fier. 8 *Cap. 23.8.
8 Şi cine avea[f] pietre *preţioase* le-a
adus la vistieria casei Domnului,
în mâinile lui Iehiel* gherşonitul.

Rugăciunea lui David

9 Şi poporul s-a bucurat*, pen-
tru că aduseseră de bunăvoie,
pentru că dăruiau** de bunăvoie
cu o inimă întreagă Domnului; şi 9 *Ex. 25.2. 1 Împ. 8.61. **2 Cor. 9.7.
împăratul David s-a bucurat şi
el cu mare bucurie.
10 Şi David a binecuvântat pe
Domnul în ochii întregii adunări
şi David a zis: „Binecuvântat să
fii, Doamne Dumnezeul tatălui
nostru Israel, din eternitate şi
11 pentru eternitate! A Ta*, Doam- 11 *Mt. 6.13. 1 Tim. 1.17. Apoc. 5.13.
ne, este mărimea şi puterea şi
gloria şi splendoarea şi măreţia;
pentru că tot ce este în ceruri şi
pe pământ este al Tău; a Ta,
Doamne, este împărăţia, şi Tu
eşti înălţat drept Cap peste toate.
12 Şi bogăţia* şi gloria sunt de la 12 *Rom. 11.36.
Tine şi Tu stăpâneşti peste toate;
şi în mâna Ta este tărie şi putere;
şi în mâna Ta este să faci mare

[a] *Vase pentru sângele stropirii* [b] *Un fel de vas cu capac, menţionat numai aici şi în Ezra 1.10; 8.27* [c] *Sau* „marmură albă“ [d] *Lit.* „să-şi umple mâinile“ [e] *Monedă persană de aur* [f] *Lit.* „Şi cei la care s-au găsit“

13 şi să dai tărie tuturor. Şi acum,
Dumnezeul nostru, Îţi mulţumim
şi lăudăm Numele Tău cel glo-
14 rios. Dar cine sunt eu şi ce este
poporul meu, ca să putem dărui
de bunăvoie în felul acesta?
Pentru că totul este de la Tine
şi din mâna Ta primim ce Îţi a-
15 ducem[a]“. Pentru că noi suntem
străini* înaintea Ta şi călători,
ca toţi părinţii noştri; zilele**
noastre pe pământ sunt ca o um-
bră şi nu este nici o speranţă.

15 *Lev. 25.23. Ps. 39.12. Ev. 11.13. 1 Pet. 2.11. **Iov 14.2. Ps. 90.9; 102.11; 144.4

16 Doamne Dumnezeul nostru, toată
această strângere, pe care am
pregătit-o spre a-Ţi construi o
casă pentru Numele Tău cel sfânt,
este din mâna Ta şi totul este al
17 Tău. Şi ştiu, Dumnezeul meu, că
Tu încerci* inima şi că Îţi pla-
ce** dreptatea; şi în dreptatea
inimii mele am dăruit de bunăvoie
toate acestea; şi am văzut cu bu-
curie pe poporul Tău, care se află
aici, dăruindu-Ţi de bunăvoie.

17 *1 Sam. 16.7 Cap. 28.9. **Pr. 11.20.

18 Doamne Dumnezeul lui Avra-
am, al lui Isaac şi al lui Israel,
părinţii noştri, păstrează pentru
totdeauna aceasta, ca întocmire a
gândurilor inimii poporului Tău
şi îndreaptă-le inimile spre Tine.
19 Şi dă* lui Solomon, fiul meu, o
inimă întreagă, ca să păzească
poruncile Tale, mărturiile Tale şi
rânduielile Tale, şi să facă totul,
şi să construiască palatul pentru
care am făcut** pregătiri“.

19 *Cap. 28.9. Ps. 72.1. **Cap. 22.14 Vers. 1,2.

Ungerea lui Solomon

20 Şi David a zis către toată adu-
narea: „Binecuvântaţi pe Domnul
Dumnezeul vostru“. Şi toată adu-
narea a binecuvântat pe Domnul
Dumnezeul părinţilor lor; şi s-au
închinat Domnului şi s-au plecat
înaintea împăratului.
21 Şi a doua zi după aceea au
adus Domnului jertfe şi au înăl-
ţat arderi-de-tot Domnului: o mie
de tauri, o mie de berbeci, o mie
de miei, cu darurile lor de băutu-
ră, şi o mulţime* de jertfe, pentru
22 tot Israelul. Şi au mâncat şi au
băut înaintea Domnului în ziua
aceea cu mare bucurie. Şi au fă-
cut împărat a doua oară pe So-
lomon, fiul lui David, şi l-au uns*
înaintea Domnului, ca să fie con-
ducător, şi pe Ţadoc, să fie preot.

21 *1 Împ. 8.62; 8.63.

22 *1 Împ. 1.35; 1.39. Cap. 23.1.

23 Şi Solomon a şezut pe tronul
Domnului, ca împărat în locul
lui David, tatăl său, şi a pros-
perat; şi tot Israelul l-a ascultat.
24 Şi toate căpeteniile şi vitejii şi, de
asemenea, toţi fiii împăratului
David i s-au supus* lui[b] Solomon,
25 împăratul. Şi Domnul a mărit
nespus pe Solomon, în ochii în-
tregului Israel şi i-a dăruit stră-
lucire* împărătească, aşa cum
n-a avut nici un împărat peste
Israel mai înainte de el.

24 *Ecl. 8.2.

25 *1 Împ.3.13. 2 Cr. 1.12. Ecl. 2.9.

Moartea lui David

26 Şi David, fiul lui Isai, a îm-
27 părăţit peste tot Israelul. Şi zile-
le* cât a împărăţit el peste Israel
au fost patruzeci de ani. La He-
bron** a împărăţit şapte ani şi
la Ierusalim a împărăţit treizeci
28 şi trei. Şi a murit* la bună bă-
trâneţe, sătul** de zile, de avere
şi de glorie. Şi Solomon, fiul
său, a împărăţit în locul său.

27 *2 Sam. 5.4. 1 Împ. 2.11. **2 Sam. 5.5

28 *Gen. 25.8. **Cap. 23.1.

29 Şi faptele împăratului David,
cele dintâi şi cele de pe urmă,
iată, sunt scrise în cuvintele[c] lui
Samuel, văzătorul, şi în cuvintele[c]
profetului Natan, şi în cuvintele[c]
30 lui Gad, văzătorul, cu toată îm-
părăţia lui, şi cu puterea lui, şi cu
timpurile* care au trecut peste
el, şi peste Israel, şi peste toate
împărăţiile ţărilor.

30 *Dan. 2.21; 4.23,25.

[a] *Lit.* „şi din ceea ce este din mâna Ta, Ţi-am dat noi“ [b] *Lit.* „au pus mâna sub“ [c] *Sau* „faptele“

CARTEA A DOUA A CRONICILOR[a]

Înţelepciunea şi prosperitatea lui Solomon

1 Şi Solomon*, fiul lui David,
s-a întărit în împărăţia sa şi
Domnul Dumnezeul său era cu**
el şi l-a mărit† nespus.
2 Şi Solomon a vorbit către tot
Israelul, către căpeteniile* peste
mii şi peste sute şi către judecă-
tori şi către toţi conducătorii în-
tregului Israel, capii părinteşti[b].
3 Şi Solomon s-a dus cu toată adu-
narea la înălţimea de la Gaba-
on*, pentru că acolo era cortul
întâlnirii lui Dumnezeu pe care-l
făcuse** Moise, slujitorul Dom-
4 nului, în pustiu. Dar David suise
chivotul* lui Dumnezeu de la
Chiriat-Iearim în locul pe care
i-l pregătise David, pentru că îi
întinsese un cort la Ierusalim.
5 Şi altarul* de aramă pe care-l fă-
cuse Beţaleel**, fiul lui Uri, fiul
lui Hur, era acolo înaintea cortu-
lui Domnului; şi Solomon şi adu-
6 narea l-au cercetat. Şi Solomon
s-a suit acolo înaintea Domnului,
la altarul de aramă care era la cor-
tul întâlnirii, şi a înălţat* o mie
de arderi-de-tot pe el.
7 În aceeaşi noapte*, Dumnezeu
S-a arătat lui Solomon şi i-a zis:
8 „Cere ce vrei să-ţi dau[c]“. Şi Solo-
mon I-a spus lui Dumnezeu: „Tu
ai arătat mare îndurare* lui Da-
vid, tatăl meu, şi m-ai făcut** îm-
9 părat în locul său. Acum, Doamne
Dumnezeule, să fie întărit cuvân-
tul Tău către David, tatăl meu,
pentru că m-ai făcut* împărat pes-
te un popor numeros ca** pul-
10 berea pământului. Acum dă-mi
înţelepciune* şi cunoştinţă, ca să
pot** ieşi şi intra înaintea acestui
popor; pentru că cine poate jude-
ca pe acest mare popor al Tău?“
11 Şi Dumnezeu* a zis lui Solomon:
„Pentru că aceasta este în inima
ta şi n-ai cerut avuţie, bogăţii,
onoare[d], nici viaţa celor care te
urăsc, şi n-ai cerut zile multe, ci
ai cerut înţelepciune şi cunoştinţă
pentru tine, ca să poţi judeca pe
poporul Meu peste care te-am
12 făcut împărat: înţelepciune şi cu-
noştinţă îţi sunt date; şi îţi voi da
avuţie şi bogăţii şi onoare aşa cum
n-au avut* împăraţii care au fost
mai înainte de tine şi nici unul
după tine nu va avea la fel“.
13 Apoi Solomon a venit de la
înălţimea din Gabaon, dinaintea
cortului întâlnirii, la Ierusalim
şi a împărăţit peste Israel.
14 Şi Solomon a adunat* care şi
călăreţi; şi avea** o mie patru su-
te de care şi douăsprezece mii
de călăreţi; şi i-a aşezat în cetă-
ţile† pentru care şi pe lângă îm-
15 părat, în Ierusalim. Şi împăratul a
făcut* argintul şi aurul în Ieru-
salim ca pietrele, şi cedrii ca
sicomorii care sunt din abunden-
16 ţă în vale. Şi caii* pe care-i avea
Solomon erau aduşi din Egipt[e]; o
caravană a negustorilor[f] împă-
ratului aducea o mulţime *de cai*
17 cu un preţ. Şi se suiau şi aduceau
din Egipt un car pentru şase sute
de sicli de argint şi un cal pentru
o sută cincizeci. Şi tot astfel a-
duceau prin mâna lor pentru toţi
împăraţii hetiţilor şi pentru îm-
păraţii Siriei[g].

Pregătiri pentru construirea templului

2 Şi Solomon a hotărât[h]* să
construiască o casă pentru Nu-
mele Domnului şi o casă pentru
2 împărăţia sa. Şi Solomon a nu-
mărat* şaptezeci de mii de
oameni să poarte poveri şi
optzeci de mii de cioplitori în
piatră, pe munte, şi trei mii şase

1 *1 Împ. 2.46. **Gen. 39.2. †1 Cr. 29.25.
2 *1 Cr. 27.1.
3 *1 Împ. 3.4. 1 Cr. 16.39; 21.29. **Ex. 36.8.
4 *Ex. 25.10. 2 Sam. 6.2,17 1 Cr. 15.1.
5 *Ex. 27.1,2; 38.1,2. **Ex. 31.2.
6 *1 Împ. 3.4.
7 *1 Împ. 3.5,6
8 *Ps. 18.50. **1 Cr. 28.5.
9 *2 Sam. 7.8. 1 Împ. 3.7,8. **Gen. 13.1. Num. 23.10.
10 *1 Împ. 3.9. **Num. 27.17 Deut. 31.2.
11 *1 Împ. 3.11-13
12 *1 Cr. 29.25. Cap. 9.22. Ecl. 2.9.
14 *1 Împ. 10.26 **1 Împ. 4.26 †1 Împ. 9.19. Cap. 9.25.
15 *1 Împ. 10.27 Cap. 9.27. Iov 22.24.
16 *1 Împ. 10.28; 10.29. Cap. 9.28.
2:1 *1 Împ. 5.5.
2:2 *1 Împ. 5.15. Vers. 18.

---

[a] *Sau* „A DOUA PARALIPOMENE“, *în Septuaginta* [b] *Capii seminţiilor sau ai familiilor* [c] *Sau* „Cere ce îţi voi da“ [d] *Sau* „glorie“ [e] *Sau* „din Egipt şi din Coa“ *(Coa, probabil Cilicia)* [f] *Vezi adn. 1 Împ. 10.28* [g] *Ebr.* „Aram“ [h] *Sau* „s-a gândit“

3 *1 Împ. 5.2.
**1 Cr. 14.1.
4 *Vers. 1.
**Ex. 30.7.
†Ex. 25.30.
Lev. 24.8.
††Ex. 29.38.
*†Num. 28.3; 28.9,11.
5 *Ps. 135.5.
6 *1 Împ. 8.27.
Cap. 6.18.
Is. 66.1.
7 *1 Cr. 22.15.
8 *1 Împ. 5.6.
10 *1 Împ. 5.11.

sute să-i supravegheze.
3 Şi Solomon a trimis* la Hi-
ram, împăratul Tirului, zicând:
„Cum** ai făcut lui David, tatăl
meu, şi i-ai trimis cedri ca să-şi
construiască o casă în care să lo-
4 cuiască, fă-mi şi mie. Iată, eu con-
struiesc* o casă Numelui Domnului
nului Dumnezeului meu, ca să I-o
închin, ca să ard[a]** tămâie plăcut
mirositoare înaintea Lui şi pentru
aşezarea† neîncetată *a pâinilor* şi
pentru arderile-de-tot†† de dimi-
neaţă şi de seară şi la sabate*† şi
la lunile noi şi la sărbătorile
Domnului Dumnezeului nostru.
Aceasta este *rânduit* pentru tot-
5 deauna în Israel. Şi casa pe care o
voi construi este mare, pentru că
Dumnezeul nostru este mare, mai
6 presus* de toţi dumnezeii. Dar
cine-I* poate construi o casă?
Pentru că cerurile şi cerurile ce-
rurilor nu-L pot cuprinde; şi cine
sunt eu să-I construiesc o casă,
decât ca să ard tămâie[b] înaintea
7 Lui? Şi acum, trimite-mi un om
priceput să lucreze în aur şi în
argint şi în aramă şi în fier
şi în purpură şi în stacojiu şi în
albastru şi care să ştie să grave-
ze, *ca să lucreze* cu oamenii pri-
cepuţi care sunt cu mine în Iuda
şi în Ierusalim, pe care i-a pre-
8 gătit* David, tatăl meu. Şi trimi-
te-mi* şi lemn de cedru, de chi-
paros şi de santal[c], din Liban,
pentru că ştiu că slujitorii tăi se
pricep la tăiatul lemnelor în Li-
ban. Şi, iată, slujitorii mei vor fi
9 cu slujitorii tăi. Şi să-mi pregă-
tească lemn mult, deoarece casa
pe care o construiesc va fi mare
10 şi minunată. Şi, iată, voi da tăieto-
rilor*, slujitorilor tăi care vor tăia
lemnul, douăzeci de mii de cori
de grâu treierat[d] şi douăzeci de
mii de cori de orz şi douăzeci de
mii de baţi de vin şi douăzeci
de mii de baţi de untdelemn".

11 Şi Hiram, împăratul Tirului,
a zis în scrisoarea pe care i-a tri-
mis-o lui Solomon: „Pentru că
Domnul iubeşte* pe poporul
Său, *de aceea* te-a făcut împărat
12 peste ei". Şi Hiram a zis: „Bi-
necuvântat* să fie Domnul Dum-
nezeul lui Israel, care a făcut**
cerurile şi pământul, care a dat
împăratului David un fiu înţelept,
înzestrat cu pricepere şi înţele-
gere, care va construi o casă
Domnului şi o casă pentru îm-
13 părăţia sa. Şi acum îţi trimit un
bărbat priceput, înzestrat cu în-
14 ţelegere, pe Hiram-Abi[e], fiul*
unei femei dintre fiicele lui Dan,
şi al cărui tată era un bărbat
din Tir, priceput să lucreze în
aur şi în argint, în aramă, în fier,
în piatră şi în lemn, în purpură,
în albastru şi în in subţire şi
în stacojiu şi să facă orice fel
de gravură şi să inventeze orice
invenţie care i se va da, cu oa-
menii tăi pricepuţi şi cu oamenii
pricepuţi ai domnului meu David,
15 tatăl tău. Şi acum, domnul* meu
să trimită robilor săi grâul şi or-
zul, untdelemnul şi vinul despre
16 care a vorbit. Şi vom tăia* lemn
din Liban după toată trebuinţa
ta şi ţi-l vom aduce în plute pe
mare, la Iafo, şi îl vei sui la
Ierusalim".
17 Şi Solomon a numărat* pe
toţi străinii care erau în ţara lui
Israel, după numărătoarea pe care
le-o făcuse David**, tatăl său. Şi
s-au găsit o sută cincizeci şi trei
18 de mii şase sute. Şi a pus şapte-
zeci* de mii dintre ei să fie
purtători de poveri şi optzeci de
mii cioplitori în piatră, în munţi,
şi trei mii şase sute suprave-
ghetori, care să pună pe popor să
lucreze.

3 Şi Solomon a început* con-
struirea casei Domnului la Ieru-
salim**, pe muntele Moria[f], unde

11 *1 Împ. 10.9.
Cap. 9.8.
12 *1 Împ. 5.7.
**Gen. 1;2.
Ps. 33.6; 102.25; 124.8; 136.5,6.
Fap. 4.24; 14.15.
Apoc. 10.6.
14 *1 Împ. 7.13; 7.14.
15 *Vers. 10.
16 *1 Împ. 5.8; 5.9.
17 *1 Împ. 5.13; 5.15,16; 9.20,21.
Cap. 8.7,8.
**1 Cr. 22.2.
18 *Vers. 2.

Construirea templului

1 *1 Împ. 6.1.
**Gen. 22.2; 22.14.

[a] *Lit.* „să fac să fumege" [b] *Sau* „jertfe" [c] *Ebr.* „algum", *un conifer*
[d] *Sau* „grâu zdrobit" [e] *Sau* „Huram, tatăl meu" [f] *Arătat de Domnul*

1 †1 Cr. 21.18; 22.1.
3 *1 Împ. 6.2. 1 Cr. 28.11.
4 *1 Împ. 6.3.
5 *1 Împ. 6.17.
7 *1 Împ. 6.20. **1 Împ. 6.29
8 *Ex. 26.33. 1 Împ. 6.16.
9 *1 Cr. 28.11.
10 *1 Împ. 6.23.

Se arătase[a] *Domnul* tatălui său
David, în locul pe care-l pregă-
tise David în aria lui Ornan† ie-
2 busitul. Şi a început să constru-
iască în a doua *zi* a lunii a doua,
în al patrulea an al împărăţiei sale.
3 Şi acestea au fost temeliile*
lui Solomon pentru construirea
casei lui Dumnezeu: lungimea în
coţi, după măsura dintâi, era de
şaizeci de coţi, şi lăţimea de două-
4 zeci de coţi. Şi pridvorul* care
era înainte – lungimea lui era după
lăţimea casei, de douăzeci de coţi,
şi înălţimea, o sută douăzeci de
coţi[b]. Şi a acoperit-o pe dinăuntru
5 cu aur curat. Şi casa* cea mare[c] a
îmbrăcat-o cu lemn de chiparos,
pe care l-a acoperit cu aur fin şi
a pus peste el palmieri şi lanţuri.
6 Şi a îmbrăcat casa cu pietre
scumpe, ca ornament; şi aurul era
7 aur din Parvaim[d]. Şi a îmbrăcat*
cu aur casa, grinzile, pragurile
şi pereţii ei şi uşile ei şi a sculp-
tat** heruvimi pe pereţi.
8 Şi a făcut casa* Sfânta Sfin-
telor: lungimea ei, după lăţimea
casei, douăzeci de coţi, şi lăţimea
ei, douăzeci de coţi; şi a îmbră-
cat-o cu aur fin, şase sute de ta-
9 lanţi[e]. Şi greutatea cuielor era de
cincizeci de sicli de aur. Şi a îm-
brăcat cu aur camerele* de sus.
10 Şi în casa* Sfânta Sfintelor a
făcut doi heruvimi, lucrare sculp-
11 tată; şi i-au îmbrăcat cu aur. Şi
aripile heruvimilor erau de două-
zeci de coţi lungime; o aripă a
unuia, de cinci coţi, atingea pere-
tele casei, şi cealaltă aripă de
cinci coţi atingea aripa celuilalt
12 heruvim. Şi aripa celuilalt heru-
vim, de cinci coţi, atingea pe-
retele casei şi aripa cealaltă de
cinci coţi se lipea de aripa ce-
13 luilalt heruvim. Aripile acestor
heruvimi se întindeau douăzeci
de coţi: şi stăteau pe picioarele
lor şi feţele lor erau spre casă.
14 Şi a făcut perdeaua* de *mate-
rial* albastru şi de purpură şi de
stacojiu şi de in subţire şi a fă-
cut heruvimi pe ea.
15 Şi a mai făcut înaintea casei
doi* stâlpi înalţi de treizeci şi
cinci de coţi, şi capitelul care era
pe capătul de sus al fiecăruia
16 dintre ei era de cinci coţi. Şi a fă-
cut lanţuri *ca* în partea din spate[f]
şi le-a pus pe capătul de sus al
stâlpilor; şi a făcut o sută de ro-
17 dii* şi le-a pus pe lanţuri. Şi a
aşezat stâlpii înaintea templului,
unul la dreapta şi unul la stânga;
şi a pus numele* celui din dreap-
ta Iachin[g] şi numele celui din
stânga Boaz[h].

14 *Ex. 26.31. Mt. 27.51. Ev. 9.3.

Cei doi stâlpi de aramă

15 *1 Împ. 7.15-21 Ier. 52.21.
16 *1 Împ. 7.20.
17 *1 Împ. 7.21.

Lucrurile din templu

1 *Ex. 27.1,2. 2 Împ. 16.14. Ezec. 43.13; 43.16.
2 *1 Împ. 7.23.
3 *1 Împ. 7.24-26
5 *1 Împ. 7.26.
6 *Ex. 30.18. 1 Împ. 7.38.

4 Şi a făcut un altar* de aramă
de douăzeci de coţi lungime,
douăzeci de coţi lăţime şi zece
coţi înălţime.
2 Şi a făcut marea* turnată, de
zece coţi de la margine la margi-
ne[i], rotundă de jur-împrejur; şi
înălţimea ei era de cinci coţi; şi
un fir de treizeci de coţi o cu-
3 prindea de jur-împrejur. Şi sub*
ea, de jur-împrejur, era o ase-
mănare de boi[j] care o cuprindeau,
zece la un cot, înconjurând marea
de jur-împrejur; erau două rân-
duri de boi, turnaţi odată cu ea.
4 Ea stătea pe doisprezece boi:
trei priveau spre nord şi trei pri-
veau spre apus şi trei priveau
spre sud şi trei priveau spre ră-
sărit; şi marea era deasupra lor
şi toate părţile dinapoi ale lor
5 erau înăuntru. Şi grosimea ei era
de un lat de palmă; şi marginea
ei era ca lucrătura marginii unei
cupe, ca floarea de crin; trei*
mii de baţi încăpeau în ea.
6 Şi a făcut zece lighene* şi a
pus cinci la dreapta şi cinci la
stânga, pentru spălarea în ele;
spălau în ele ceea ce pregăteau

[a] *Sau* „care i s-a arătat“ [b] *Unele ms.* „douăzeci de coţi“ [c] *Sfânta* [d] *Sau* „din ţara de aur“ [e] *Aproximativ 21 tone de aur* [f] *Sau* „*ca* un colier“ [g] *El va întări* [h] *În El este putere* [i] *Lit.* „de la buză la buză“ [j] *În 1 Împ. 7.24, colocinţi*

pentru arderea-de-tot; şi marea era
pentru preoţi, ca să se spele în ea.
7 *Ex. 25.31. 1 Cr. 28.12.
7 Şi a făcut zece sfeşnice* de
aur, după rânduiala privitoare la
ele; şi le-a pus în templu, cinci la
dreapta şi cinci la stânga.
8 *1 Împ. 7.48. **1 Cr. 28.17
8 Şi a făcut zece mese* şi le-a
pus în templu, cinci la dreapta şi
cinci la stânga; şi a făcut o sută
de farfurii[a]** de aur.
9 *1 Împ. 6.36. **2 Împ. 21.5
9 Şi a făcut curtea preoţilor* şi
curtea[b] cea mare** şi porţi pen-
tru curte şi a îmbrăcat uşile lor
10 *1 Împ. 7.39.
10 cu aramă. Şi marea* a pus-o în
partea dreaptă, spre răsărit, în
11 *1 Împ. 7.40.
11 partea de sud. Şi Hiram* a făcut
oalele şi lopeţile şi farfuriile.
Şi Hiram a terminat lucrarea
pe care a făcut-o pentru împăratul
Solomon în casa lui Dumnezeu:
12 *1 Împ. 7.41.
12 doi stâlpi şi globurile şi ca-
pitelurile* care erau pe capătul
de sus al celor doi stâlpi; şi cele
două reţele, ca să acopere cele
două globuri ale capitelurilor care
erau pe capătul de sus al stâlpi-
13 *1 Împ. 7.20.
13 lor; şi cele patru sute de rodii*
pentru cele două reţele; două şi-
ruri de rodii pentru fiecare reţea,
ca să acopere cele două globuri
ale capitelurilor care erau pe ca-
14 *1 Împ. 7.27; 7.43.
14 petele de sus[c] ale stâlpilor. Şi a
făcut postamentele* şi a făcut li-
15 ghenele pe postamente; o mare şi
16 *1 Împ. 7.14; 7.45.
16 cei doisprezece boi de sub ea; şi
oalele şi lopeţile şi furculiţele şi
toate uneltele lor, Hiram-Abi* le-a
făcut pentru împăratul Solomon,
pentru casa *Domnului*, din aramă
17 *1 Împ. 7.46.
17 lustruită. Împăratul le-a turnat în
câmpia* Iordanului, în pământ
argilos, între Sucot şi Ţeredata.
18 *1 Împ. 7.47.
18 Şi Solomon a făcut toate* aces-
te unelte în mare număr, încât nu
s-a putut cunoaşte greutatea aramei.
19 *1 Împ. 7.48-50 **Ex. 25.30.
19 Şi Solomon a făcut toate unel-
tele* care erau în casa lui Dum-
nezeu: altarul de aur şi mesele,
pe care erau pâinile pentru pu-
20 *Ex. 27.20; 27.21.
20 nerea** înainte; şi sfeşnicele cu
candelele lor, de aur curat, ca să
ardă, după rânduială*, înaintea
21 *Ex. 25.31.
21 părţii din spate[d]; şi florile* şi
candelele şi mucările de aur, de
22 aur foarte curat; şi cuţitele[e], şi
farfuriile şi ceştile şi cenuşarele,
de aur curat; şi intrarea casei, uşi-
le ei dinăuntru pentru Sfânta
Sfintelor şi uşile casei, ale tem-
plului, de aur.

1 *1 Împ. 7.51.
5 Şi toată lucrarea* pe care a
făcut-o Solomon pentru casa
Domnului s-a terminat. Şi So-
lomon a adus în ea toate lucruri-
le închinate de David, tatăl său;
şi argintul şi aurul şi toate unel-
tele le-a pus în vistieriile casei
lui Dumnezeu.

Aducerea chivotului în templu

2 *1 Împ. 8.1. Ps. 47.9. **2 Sam. 6.12
2 Atunci Solomon a adunat* la
Ierusalim pe bătrânii lui Israel
şi pe toate căpeteniile seminţiilor,
pe capii părinteşti ai fiilor lui
Israel, pentru a aduce chivotul
legământului *Domnului* din ce-
tatea** lui David, care este Sio-
3 *1 Împ. 8.2. **Lev. 23.24 Cap. 7.8-10.
3 nul. Şi toţi bărbaţii lui Israel s-au
adunat* la împărat, la sărbătoa-
rea** care este în luna a şaptea.
4 *1 Cr. 15.2; 15.15.
4 Şi toţi bătrânii lui Israel au
venit; şi leviţii* au ridicat chi-
5 votul. Şi au suit chivotul şi cortul
întâlnirii şi toate uneltele sfinte
care erau în cort; preoţii, leviţii
6 le-au suit. Şi împăratul Solomon
şi toată adunarea lui Israel care
se strânsese la el înaintea chivo-
tului au jertfit oi şi boi care nu
se puteau număra, nici socoti,
datorită mulţimii.
7 *Cap. 4.20.
7 Şi preoţii au adus chivotul
legământului *Domnului* la locul
său, în partea din spate a casei,
în Sfânta* Sfintelor, sub aripile
8 heruvimilor. Şi heruvimii îşi în-
tindeau aripile peste locul chi-
votului şi heruvimii acopereau
chivotul şi drugii lui pe deasu-
9 *Ex. 25.13-15
9 pra. Şi drugii erau aşa de lungi,
încât capetele* drugilor se vedeau
afară din chivot, dinaintea părţii

[a] *Vase pentru sângele stropirii* [b] *Sau* „împrejmuirea“ [c] *Lit.* „pe feţele“ [d] *Sfânta Sfintelor* [e] *Sau* „mucările“

10 *Ex. 25.16. Deut. 10.2,5. Cap. 6.11. Ev. 9.4.
11 *1 Cr. 24.1.
12 *Ex. 32.26. 1 Cr. 25.1. **1 Cr. 13.8; 15.16,24.
13 *1 Cr. 16.42. **1 Cr. 16.34 Cap. 7.3. Ezra 3.11. Ps. 100.5. Ier. 33.11.
14 *Ex. 40.35. 1 Împ. 8.11. Cap. 7.2. Ezec. 43.5.

din spate, dar nu se vedeau de
afară. Şi este[a] acolo până în ziua
10 aceasta. Nu era nimic *altceva* în
chivot decât cele două table pe
care le pusese* Moise, la Horeb,
unde Domnul a făcut legământ cu
fiii lui Israel, după ce au ieşit ei
din Egipt.
11 Şi a fost *aşa*: când ieşeau
preoţii din Sfânta (pentru că toţi
preoţii care erau de faţă se sfin-
ţiseră fără să ţină* seama de
12 cete; şi leviţii*, cântăreţii, ei toţi,
şi Asaf şi Heman şi Iedutun şi
fiii lor şi fraţii lor, îmbrăcaţi în
in subţire, stăteau cu chimvale şi
cu lire şi cu harfe la capătul din-
spre răsărit al altarului, şi cu**
ei o sută douăzeci de preoţi care
13 sunau din trâmbiţe;) şi a fost *aşa*:
când trâmbiţaşii şi cântăreţii au
fost ca un singur om, ca să facă
să se audă un singur glas de la-
udă şi de mulţumire către Dom-
nul, şi când şi-au ridicat glasul*
cu trâmbiţe şi cu chimvale şi cu
instrumente muzicale şi când lă-
udau pe Domnul, *zicând*:
„Pentru că este bun**, pentru
că bunătatea Lui *rămâne* pentru
totdeauna!“, atunci casa, casa
Domnului s-a umplut cu un nor.
14 Şi preoţii n-au putut să mai stea
să slujească, din cauza norului,
pentru că gloria* Domnului um-
pluse casa lui Dumnezeu.

Binecuvântarea rostită de Solomon

1 *1 Împ. 8.12.

6 Atunci Solomon a zis: „Dom-
nul a zis că va locui în întuneric*
2 gros. Iar eu Ţi-am construit o
casă de locuit şi un loc rânduit
pentru Tine, ca să locuieşti pen-
tru totdeauna“.
3 Şi împăratul şi-a întors faţa
şi a binecuvântat toată adunarea
lui Israel; şi toată adunarea lui
Israel stătea în picioare.
4 Şi el a zis: „Binecuvântat să
fie Domnul Dumnezeul lui Isra-
el, care a vorbit cu gura Sa lui
David, tatăl meu, şi a împlinit
cu mâinile Sale *cuvântul Său*,
5 zicând: «Din ziua în care am scos
pe poporul Meu din ţara Egiptu-
lui, n-am ales dintre toate semin-
ţiile lui Israel nici o cetate în care
să se construiască o casă pentru
ca să fie Numele Meu acolo; şi
n-am ales nici un om să fie con-
ducător peste poporul Meu Is-
6 rael. Ci am ales* Ierusalimul, ca 6 *Cap. 12.13. **1 Cr. 28.4.
Numele Meu să fie acolo, şi am
ales pe David**, ca să fie peste
poporul Meu Israel».
7 Şi David, tatăl meu, avea pe 7 *2 Sam. 7.2. 1 Cr. 17.1; 28.2.
inimă* să construiască o casă Nu-
melui Domnului Dumnezeului lui
8 Israel. Dar Domnul a zis lui Da-
vid, tatăl meu: «Pentru că ai avut
pe inima ta să construieşti o casă
Numelui Meu, bine ai făcut că ai
9 avut *aceasta* pe inimă; dar nu 9 *1 Cr. 28.3-6
tu vei construi casa, ci fiul tău,
care va ieşi din coapsele tale,
el va construi o casă pentru
Numele* Meu».
10 Şi Domnul a împlinit cuvân- 10 *1 Împ. 2.12; 10.9.
tul Său pe care l-a spus; şi eu
m-am ridicat în locul lui David,
tatăl meu, şi stau* pe tronul lui
Israel, cum a zis Domnul, şi am
construit casa Numelui Domnu-
11 lui Dumnezeului lui Israel; şi am 11 *Cap. 5.10.
pus acolo chivotul, în care* este
legământul Domnului, pe care
El l-a făcut cu fiii lui Israel“.

Rugăciunea lui Solomon

12 Şi el a stat* înaintea altarului 12 *1 Împ. 8.22.
Domnului, în faţa întregii adunări
a lui Israel, şi şi-a întins mâinile.
13 Pentru că Solomon făcuse o 13 *Neem. 8.4. **1 Împ. 8.54
platformă* de aramă de cinci coţi
lungime şi cinci coţi lăţime şi
trei coţi înălţime şi o aşezase în
mijlocul curţii[b]; şi a stat pe ea şi
şi-a plecat** genunchii[c] înaintea
întregii adunări a lui Israel şi
şi-a întins mâinile spre ceruri.
14 Şi a zis: „Doamne, Dumnezeul lui 14 *Ex. 15.11. Deut. 3.24. **Deut. 7.9.
Israel! Nu este Dumnezeu aseme-
nea* Ţie în ceruri şi pe pământ!
Tu, care păzeşti** legământul şi
îndurarea faţă de robii Tăi care
umblă înaintea Ta din toată ini-

[a] *Chivotul* [b] *Sau* „împrejmuirii“ [c] *Lit.* „şi a îngenuncheat pe genunchii lui“

15 *1 Cr. 22.9.
16 *2 Sam. 7.12; 7.16. 1 Împ. 2.4; 6.12. Cap. 7.18. **Ps. 132.12.
18 *Cap. 2.6. Is. 66.1. Fap. 7.49.
20 *Cap. 7.15.
21 *Ps. 5.7. Dan. 6.10. **Is. 43.25; 44.22. Mica 7.18.
23 *Is. 3.11. Rom. 2.8,9.

15 ma lor; Tu, care ai ținut* față de
robul Tău David, tatăl meu, ce
i-ai spus: Tu ai vorbit cu gura Ta
și ai împlinit cu mâna Ta *cuvân-
tul Tău*, ca în ziua aceasta.
16 Și acum, **D**oamne, Dumne-
zeul lui Israel, ține față de robul
Tău, David, tatăl meu, ce i-ai
promis când ai zis: «Nu vei fi
lipsit* înaintea Mea de un băr-
bat care să stea pe tronul lui Is-
rael; numai** dacă vor lua amin-
te fiii tăi la calea lor, ca să umble
în legea Mea, cum ai umblat tu
17 înaintea Mea». Și acum, **D**oam-
ne, Dumnezeul lui Israel, să fie
adeverit cuvântul Tău, pe care
l-ai spus robului Tău, David.
18 Dar va locui cu adevărat Dum-
nezeu cu omul pe pământ? Iată,
cerurile* și cerurile cerurilor nu
Te cuprind; cu cât mai puțin casa
aceasta pe care am construit-o
19 eu! Totuși, privește la rugăciu-
nea robului Tău și la cererea lui,
Doamne, Dumnezeul meu, ca să
auzi strigătul și rugăciunea cu
care robul Tău se roagă înaintea
20 Ta; ca să fie ochii Tăi deschiși*
peste casa aceasta, zi și noapte,
peste locul în care ai zis să pui
Numele Tău acolo: ca să auzi ru-
găciunea cu care robul Tău se
21 roagă spre locul acesta. Și ascul-
tă cererile robului Tău și ale po-
porului Tău Israel, cu care se vor
ruga spre* locul acesta, și ascul-
tă-i din locul locuinței Tale, din
ceruri, și ascultă** și iartă.
22 Dacă va păcătui vreun om
împotriva aproapelui său și se va
pune asupra lui un jurământ ca
să-l facă să jure, și jurământul va
veni înaintea altarului Tău, în ca-
23 sa aceasta, atunci ascultă din
ceruri și lucrează și judecă pe ro-
bii Tăi, răsplătind[a]* celui rău, ca
să aduci calea lui asupra capului
lui, și îndreptățind pe cel drept, ca
să-i dai după dreptatea lui.
24 Și dacă poporul Tău Israel va
fi bătut înaintea vrăjmașului, pen-
tru că au păcătuit* împotriva Ta,
și se vor întoarce și vor mărturisi
Numele Tău și se vor ruga și vor
face cerere înaintea Ta, în casa a-
25 ceasta, atunci ascultă din ceruri
și iartă păcatul poporului Tău
Israel și adu-i din nou în țara pe
care le-ai dat-o lor și părinților lor.
26 Când se vor închide cerurile*
și nu va fi ploaie, pentru că au
păcătuit împotriva Ta: dacă se vor
ruga spre locul acesta și vor măr-
turisi Numele Tău și se vor în-
toarce de la păcatul lor, pentru
27 că i-ai smerit, atunci ascultă din
ceruri și iartă păcatul robilor Tăi
și al poporului Tău Israel, învă-
țându-i* calea cea bună pe care
trebuie să umble, și dă ploaie
peste țara Ta, pe care ai dat-o
poporului Tău de moștenire.
28 Dacă va fi foamete* în țară,
dacă va fi ciumă, dacă va fi tăciu-
ne în grâu sau mană[b], lăcustă sau
omidă, dacă îi vor asedia vrăj-
mașii lor în țara porților lor, orice
29 plagă, orice boală ar fi, orice rugă-
ciune, orice cerere care va fi făcu-
tă de vreun om sau de tot poporul
Tău, Israel, când își vor recunoaș-
te fiecare suferința și durerea lui
și își vor întinde mâinile spre casa
30 aceasta, atunci ascultă din ceruri,
locul locuinței Tale, și iartă și dă
fiecăruia după toate căile lui, Tu,
care cunoști* inima lui (pentru
că Tu, numai Tu cunoști inima
31 fiilor oamenilor), ca să se teamă
de Tine, să umble în căile Tale, în
toate zilele cât vor trăi în țara[c]
pe care ai dat-o părinților noștri.
32 Și de asemenea pentru străi-
nul care nu este din poporul Tău,
Israel, dar a venit dintr-o țară
îndepărtată*, pentru Numele Tău
cel mare și mâna Ta cea tare
și brațul Tău cel întins: când va
veni și se va ruga spre casa a-
33 ceasta, atunci ascultă din ceruri,
din locul locuinței Tale, și lu-

24 *Ps. 51.4.
26 *1 Împ. 17.1.
27 *Ps. 94.12.
28 *Cap. 20.9.
30 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9. Pr. 21.2; 24.12. Lc. 16.15.
32 *Is. 56.3-8. Ioan 12.20. Fap. 8.27.

[a] *Lit.* „întorcând“ [b] *A viței (ca dăunător)* [c] *Lit.* „pe fața pământului“

33 *1 Împ. 8.43. Cap. 7.14.

creează potrivit cu tot ceea ce va
cere străinul *acela* de la Tine,
pentru ca toate popoarele pământului să cunoască Numele Tău şi
să se teamă de Tine, ca şi poporul Tău, Israel, şi să ştie că această casă pe care eu am construit-o
este numită* după Numele Tău.
34 Când poporul Tău va ieşi
la luptă împotriva vrăjmaşilor săi,
pe calea pe care îi vei trimite, şi
se vor ruga Ţie spre cetatea aceasta, pe care ai ales-o Tu, şi
spre casa pe care am construit-o
35 pentru Numele Tău, atunci ascultă din ceruri rugăciunea lor şi cererea lor şi fă-le dreptate[a].

36 *Iov 15.14-16 Pr. 20.9. Ecl. 7.20. Rom. 3.9,19; 5.12. Gal. 3.10. Iac. 3.2. 1 Ioan 1.8.

36 Când vor păcătui împotriva Ta
(pentru că nu* este om care să
nu păcătuiască) şi Te vei mânia
pe ei şi-i vei da înaintea vrăjmaşului, şi cei care-i vor prinde
îi vor duce captivi într-o ţară în-
37 depărtată sau apropiată şi, dacă

37 *Deut. 28.63.

vor pune aceasta la inimă în ţara
unde au fost duşi captivi şi se vor
pocăi şi Îţi vor face cerere în ţara
captivităţii* lor, zicând: «Am păcătuit, am făcut nelegiuire şi am

38 *Ier. 29.12; 29.13. **Dan. 6.10.

38 lucrat cu răutate!», şi se vor întoarce* la Tine din toată inima
lor şi din tot sufletul lor, în ţara
captivităţii lor, unde i-au dus
captivi, şi se vor ruga spre ţara
lor, pe care ai dat-o părinţilor lor,
şi spre cetatea** pe care ai ales-o
şi spre casa pe care am construi-
39 t-o Numelui Tău, atunci ascultă
din ceruri, locul locuinţei Tale,
rugăciunea lor şi cererea lor şi
fă-le dreptate şi iartă poporului
Tău păcatul lor împotriva Ta.

40 *Vers. 20. Cap. 7.15. Neem. 1.6,11 **Ps. 17.1.

40 Şi acum, Dumnezeul meu, să
fie, Te rog, ochii Tăi deschişi* şi
urechile Tale cu luare-aminte**
la rugăciunea din locul acesta!

41 *Ps. 132.8-10; 132.16. **1 Cr. 28.2. †Neem. 9.25.

41 Şi acum*, ridică-Te, Doamne
Dumnezeule, *vino* la locul** Tău de
odihnă, Tu şi chivotul puterii Tale.
Preoţii Tăi, Doamne Dumnezeule, să fie îmbrăcaţi cu mântuire, şi sfinţii Tăi să se bucure†
în bunătatea Ta[b].

42 *2 Sam. 7.15 Ps. 132.1. Is. 55.3.

42 Doamne Dumnezeule, nu întoarce faţa unsului Tău:
aminteşte-Ţi* de îndurările
Tale către David, robul Tău".

Sfârşitul sfinţirii templului

1 *1 Împ. 8.54. **Lev. 9.24. Jud. 6.21. 1 Împ. 18.38. 1 Cr. 21.26. †1 Împ. 8.10. Cap. 5.13,14. Ezec. 10.3,4.

7 Şi, când* a terminat Solomon
să se roage, a coborât** foc din
ceruri şi a mistuit arderea-de-tot
şi jertfele; şi gloria† Domnului
2 a umplut casa. Şi preoţii n-au putut intra în casa Domnului, pentru că gloria Domnului umpluse
3 casa Domnului. Şi toţi fiii lui Israel, când au văzut coborând focul şi gloria Domnului asupra

3 *Ps. 106.1; 136.1. **1 Cr. 16.41 Cap. 20.21.

casei, s-au plecat cu faţa la pământ pe pavaj şi s-au închinat şi
au lăudat pe Domnul, *zicând*:
„Pentru că este bun*, pentru
că bunătatea** Lui *rămâne* pentru
totdeauna!"

4 *1 Împ. 8.62; 8.63.

4 Şi împăratul* şi tot poporul
au adus jertfe înaintea Domnului.
5 Şi împăratul Solomon a jertfit o
jertfă de douăzeci şi două de
mii de boi şi de o sută douăzeci
de mii de oi. Astfel împăratul şi
tot poporul au dedicat casa lui

6 *1 Cr. 15.16. **Cap. 5.12.

6 Dumnezeu. Şi preoţii* au stat la
datoria lor, şi leviţii cu instrumentele muzicale ale Domnului, pe
care împăratul David le făcuse ca
să-L laude pe Domnul[c], „pentru că
bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!" – când David aducea
laude cu ele[d]; şi preoţii sunau**
din trâmbiţe în dreptul lor şi tot
Israelul stătea în picioare.

7 *1 Împ. 8.64.

7 Şi Solomon a sfinţit* mijlocul
curţii care era în faţa casei Domnului; pentru că acolo a adus arderile-de-tot şi grăsimea jertfelor de
pace, pentru că altarul de aramă
pe care-l făcuse Solomon nu putea cuprinde arderile-de-tot şi darurile de mâncare şi grăsimea.

8 *1 Împ. 8.65.

8 În timpul* acela, Solomon a
ţinut sărbătoarea şapte zile, şi tot

[a] *Lit.* „judecată" [b] *Sau* „în ce este bun", *sau* „în fericire" [c] *Sau* „ca să-I mulţumească Domnului"
[d] *Lit.* „prin mâna lor"

8 **1 Împ. 4.21; 4.24. 2 Împ. 14.25. †Ios. 13.3.
9 *Lev. 23.36.
10 *1 Împ. 8.66.
11 *1 Împ. 9.1.
12 *1 Împ. 3.5; 11.9. **Deut. 12.5. †Cap. 6.20.
13 *Deut. 28.23. 1 Împ. 17.1. Cap. 6.26,28.
14 *Deut. 28.10. Is. 43.7. **Cap. 12.6; 12.7. Iac. 4.10. †Cap. 6.27; 6.30.
15 *Cap. 6.20; 6.40.
16 *1 Împ. 9.3. Cap. 6.6.
17 *1 Împ. 9.4.
18 *2 Sam. 7.12 1 Împ. 2.4. Cap. 6.16.

Israelul împreună cu el, o adunare
foarte mare, de la intrarea** Ha-
matului până la pârâul† Egiptului.
9 Şi în ziua a opta au ţinut o aduna-
re* de sărbătoare; pentru că au
ţinut dedicarea altarului şapte zile,
10 şi sărbătoarea, şapte zile. Şi în
ziua a douăzeci şi treia* a lunii a
şaptea a dat drumul poporului la
corturile lor, bucuroşi şi voioşi cu
inima pentru binele pe care-l fă-
cuse Domnul lui David şi lui So-
lomon şi lui Israel, poporul Său.

Dumnezeu Se arată lui Solomon

11 Şi Solomon a terminat* casa
Domnului şi casa împăratului; şi
tot ce a fost în inima lui Solo-
mon să facă în casa Domnului şi
în casa lui a reuşit.
12 Atunci Domnul S-a arătat* lui
Solomon noaptea şi i-a zis: „Am
auzit rugăciunea Ta şi Mi-am
ales locul** acesta drept casă†
de jertfă.
13 Dacă voi închide* cerurile ca
să nu fie ploaie, sau dacă voi po-
runci lăcustelor să mănânce ţara,
sau dacă voi trimite ciumă în po-
14 porul Meu, şi poporul Meu care
este numit* după Numele Meu[a]
se va smeri** şi se va ruga şi va
căuta faţa Mea şi se va întoarce
de la căile lui cele rele, atunci
voi asculta† din ceruri şi le voi
ierta păcatul şi le voi vindeca ţara.
15 Şi ochii* Mei vor fi deschişi şi
urechile Mele vor fi cu lua-
re-aminte la rugăciunea din locul
16 acesta. Şi acum am ales* şi am
sfinţit casa aceasta, ca Numele
Meu să fie acolo pentru totdeauna;
şi ochii Mei şi inima Mea vor fi
acolo în toate zilele.
17 Şi cât despre tine, dacă vei
umbla* înaintea Mea cum a um-
blat David, tatăl tău, şi vei face
potrivit cu tot ce ţi-am poruncit,
şi vei păzi rânduielile Mele şi ju-
18 decăţile Mele, atunci voi întări
tronul împărăţiei tale, după le-
gământul încheiat cu David, tatăl
tău, zicând: «Nu-ţi va lipsi* un
bărbat care să împărăţească în
Israel».
19 Dar dacă vă veţi abate* şi
veţi părăsi rânduielile Mele şi
poruncile Mele pe care le-am pus
înaintea voastră şi veţi merge şi
veţi sluji altor dumnezei şi vă veţi
20 închina lor, atunci îi voi smulge*
din rădăcină din pământul Meu
pe care l-am dat lor; şi casa a-
ceasta pe care am sfinţit-o Nume-
lui Meu o voi arunca de la faţa
Mea şi o voi face de pomină[b] şi
de batjocură** între toate popoa-
21 rele. Şi casa aceasta, cât este de
înaltă*, oricine va trece pe lângă
ea va rămâne încremenit** şi va
zice: «Pentru ce† a făcut Domnul
aşa ţării acesteia şi casei aces-
22 teia?» Şi vor zice: «Pentru că au
părăsit pe Domnul Dumnezeul pă-
rinţilor lor, care i-a scos din ţara
Egiptului, şi s-au alipit de alţi
dumnezei şi s-au închinat lor şi
le-au slujit: de aceea a adus asupra
lor toată nenorocirea aceasta»".

Cetăţile construite de Solomon

8 Şi a fost *aşa*: la sfârşitul* a
douăzeci** de ani, după ce So-
lomon a construit casa Domnului
2 şi casa lui, Solomon a reconstruit
cetăţile pe care le dăduse Hiram*
lui Solomon şi i-a aşezat acolo
3 pe fiii lui Israel. Şi Solomon a
mers la Hamat-Ţoba şi a cuce-
4 rit-o. Şi a construit* Tadmorul în
pustiu şi toate cetăţile pentru pro-
vizii, pe care le-a construit în Ha-
5 mat**. Şi a construit Bet-Horonul
de sus şi Bet-Horonul* de jos,
cetăţi întărite cu ziduri, porţi şi
6 zăvoare, şi Baalatul şi toate cetă-
ţile pentru provizii pe care le avea
Solomon şi toate cetăţile pentru
care şi cetăţile pentru călăreţi şi
tot ce a dorit* Solomon să con-
struiască în Ierusalim şi în Liban
şi în toată ţara stăpânirii sale.
7 Tot* poporul care rămăsese
dintre hetiţi şi amoriţi şi fereziţi
şi heviţi şi iebusiţi, care nu erau
8 din Israel, pe fiii lor care rămă-

19 *Lev. 26.14; 26.33. Deut. 28.15; 28.36,37.
20 *Deut. 28.63 2 Împ. 25.1. **Ps. 44.14.
21 *2 Împ. 25.9. **Cap. 29.8. †Deut. 29.24 Ier. 22.8,9.
1 *1 Împ. 9.10. **1 Împ. 6.38; 7.1.
2 *Cap. 2.3.
4 *1 Împ. 9.17. **1 Cr. 18.3; 18.9.
5 *1 Cr. 7.24.
6 *Cap. 7.11.
7 *1 Împ. 9.20.

[a] *Sau* „peste care este chemat Numele Meu" [b] *Sau* „un proverb"

seseră în țară după ei, pe care
nu-i nimiciseră fiii lui Israel, So-
lomon i-a supus la un tribut în
muncă forțată până în ziua aceas-
9 ta. Dar dintre fiii lui Israel, So-
lomon n-a făcut robi pentru lu-
crarea sa, pentru că ei erau oa-
meni de război și mai-mari ai
căpeteniilor sale și căpetenii ale
carelor sale și călăreți ai săi.
10 *1 Împ. 9.23.
10 Și acestea erau căpeteniile
administratorilor pe care îi avea
împăratul Solomon: două sute
cincizeci*, care supravegheau
poporul.
11 *1 Împ. 3.1; 7.8; 9.24.
11 Și Solomon a adus* pe fiica
lui Faraon din cetatea lui David
la casa pe care o construise pen-
tru ea, pentru că a zis: „Soția mea
nu va locui în casa lui David,
împăratul lui Israel, pentru că
locurile în care a intrat chivotul
Domnului sunt sfinte".

Jertfele aduse de Solomon

12 Atunci Solomon a înălțat
Domnului arderi-de-tot pe alta-
rul Domnului, pe care-l zidise
13 *Ex. 29.38. Num. 28.3,9; 28.11,26; 29.1. **Ex. 23.14. Deut. 16.16.
13 înaintea pridvorului, după cum
cerea datoria fiecărei* zile, jert-
find, după porunca lui Moise, la
sabate și la lunile noi și la săr-
bători, de trei** ori pe an: la săr-
bătoarea Azimelor, la sărbătoarea
Săptămânilor și la sărbătoarea
14 *1 Cr. 24.3. **1 Cr. 25.1. †1 Cr. 9.17; 26.1.
14 Corturilor. Și a așezat, după rân-
duiala lui David, tatăl său, cetele*
preoților pentru slujba lor și pe
leviți** pentru îndatoririle lor, ca
să laude și să slujească înaintea
preoților, după cum cerea datoria
fiecărei zile; și pe ușieri†, după
împărțirile lor la fiecare poartă,
pentru că așa era porunca lui
15 *1 Cr. 26.20.
15 David, omul lui Dumnezeu. Și nu
s-au abătut de la porunca îm-
păratului către preoți și leviți cu
privire la nici un lucru, nici cu
privire la vistierii*.

Corăbii pentru Solomon

16 Și toată lucrarea lui Solomon
a fost pregătită *și* până în ziua
întemeierii casei Domnului și
până la terminarea ei. Casa Dom-
nului a fost terminată.
17 *1 Împ. 9.26. Cap. 20.36. **2 Împ. 14.22
17 Atunci Solomon a mers la
Ețion-Gheber* și la Elot**, pe
țărmul mării, în țara Edomului.
18 *1 Împ. 9.27. Cap. 9.10,13. **1 Cr. 29.4.
18 Și Hiram* i-a trimis, prin slujitorii
săi, corăbii și slujitori care cu-
nośteau marea; și ei au mers
cu slujitorii lui Solomon la Ofir**
și au luat de acolo patru sute
cincizeci de talanți de aur și i-au
adus împăratului Solomon.

Împărăteasa din Seba

9 Și împărăteasa* din Seba a
auzit de renumele lui Solomon și
a venit la Ierusalim ca să-l încerce
1 *1 Împ. 10.1. Mt. 12.42. Lc. 11.31.
pe Solomon cu întrebări grele[a], cu
un alai foarte mare și cu cămile
încărcate cu mirodenii și cu aur
foarte mult și cu pietre scumpe.
Și a venit la Solomon și a vorbit
cu el despre tot ce era în inima ei.
2 Și Solomon i-a răspuns la toate
întrebările[b] ei și n-a fost nici un
lucru dificil pentru Solomon, pe
care să nu i-l fi explicat.
3 Și când a văzut împărăteasa
din Seba înțelepciunea lui Solo-
mon și casa pe care o construise
4 *Neem. 1.11.
4 și mâncarea de la masa lui și
ținuta slujitorilor lui și rânduiala
slujbei servitorilor lui și hainele lor
și paharnicii* lui și hainele lor
și treptele[c] lui pe care se urca[d]
la casa Domnului, i s-a tăiat răsu-
5 flarea[e]. Și a zis împăratului: „Ade-
vărat este cuvântul pe care l-am
auzit în țara mea despre lucrurile
tale și despre înțelepciunea ta, dar
6 n-am crezut cuvintele lor până
când am venit și *le*-am văzut cu
ochii mei: și, iată, nu mi s-a spus
nici jumătate din mărimea înțe-
lepciunii tale; tu întreci faima
7 despre care am auzit. Ferice de
oamenii tăi și ferice de acești
slujitori ai tăi, care stau neîncetat
înaintea ta și ascultă înțelepciu-
8 nea ta! Binecuvântat să fie Dom-
nul Dumnezeul tău care Și-a gă-
sit plăcerea în tine, ca să te pună
pe tronul Său, ca să fii împărat
pentru Domnul Dumnezeul tău!

[a] *Enigme* [b] *Sau* „lucrurile" [c] *Lit.* „suișul" [d] *Sau* „arderea lui de tot pe care o înălța" [e] *Lit.* „n-a mai fost suflare în ea"

8 *Deut. 7.8. Cap. 2.11. Ps. 44.3.

Pentru că Dumnezeul tău iubeşte*
pe Israel, spre a-i statornici pentru
totdeauna, de aceea te-a făcut îm-
părat peste ei, ca să faci judecată
şi dreptate“.
9 Şi ea a dat împăratului o sută
douăzeci de talanţi de aur şi foar-
te multe mirodenii şi pietre scum-
pe; şi n-au fost asemenea[a] miro-
denii ca cele pe care le-a dat
împărăteasa din Seba împăratu-
lui Solomon.

10 *Cap. 8.18. **1 Împ. 10.11

10 (Şi de asemenea şi slujitorii
lui Hiram şi slujitorii lui Solo-
mon, care au adus aur* din Ofir,
au adus şi lemn** de santal[b] şi
11 pietre scumpe. Şi împăratul a fă-
cut din lemnul de santal trepte la
casa *D*omnului şi la casa împă-
ratului, şi harfe şi lire pentru cân-
tăreţi. Şi nu se *mai* văzuse aşa
ceva înainte în ţara lui Iuda.)
12 Şi împăratul Solomon a dat
împărătesei din Seba tot ce a do-
rit ea[c], tot ce a cerut, în afară de
ce se cuvenea pentru ce adusese
ea împăratului[d]. Şi s-a întors şi a
plecat în ţara ei, ea şi slujitorii ei.

Măreţia lui Solomon

13 *1 Împ. 10.14

13 Şi greutatea* aurului care ve-
nea la Solomon într-un an era de
şase sute şaizeci şi şase de talanţi
14 de aur, în afară de ce aduceau
negustorii cei mari şi negustorii
cei mici şi de ce aduceau lui Solo-
mon toţi împăraţii Arabiei şi gu-
vernatorii ţării, în aur şi în argint.
15 Şi împăratul Solomon a făcut
două sute de scuturi de aur bătut:
a folosit şase sute *de sicli* de aur

16 *1 Împ. 7.2.

16 bătut pentru un scut; şi trei sute
de scuturi mici de aur bătut: a
folosit trei sute *de sicli* de aur pen-
tru un scut. Şi împăratul le-a pus
în casa* Pădurea Libanului.
17 Şi împăratul a făcut un tron
mare de fildeş şi l-a acoperit cu
18 aur curat. Tronul avea şase trepte
şi un scăunel pentru picioare,
de aur, fixat de tron; şi erau braţe
de o parte şi de alta a scaunului şi
19 doi lei stăteau lângă braţe; şi
doisprezece lei stăteau acolo pe
cele şase trepte de o parte şi de
alta. Aşa ceva nu se *mai* făcuse în
20 nici o împărăţie. Şi toate vasele
de băut ale împăratului Solomon
erau de aur şi toate vasele casei
Pădurea Libanului erau de aur
curat: argintul era socotit de nimic
21 în zilele lui Solomon. Căci coră-
biile împăratului se duceau la
Tarsis* cu slujitorii lui Hiram: co-
răbiile din Tarsis veneau o dată la
trei ani, aducând aur şi argint,
fildeş[e] şi maimuţe şi păuni.

21 *Cap. 20.36.

22 Şi împăratul Solomon a fost
mai mare în avere şi în înţelep-
ciune decât toţi împăraţii pămân-
23 tului. Şi toţi împăraţii pământu-
lui căutau faţa lui Solomon, ca
să audă înţelepciunea lui, pe care
o pusese Dumnezeu în inima lui.
24 Şi îşi aduceau fiecare darul său:
vase de argint şi vase de aur şi
haine, arme* şi mirodenii, cai şi
catâri, câte o cotă în fiecare an[f].

24 *1 Împ. 20.11

25 Şi Solomon avea* patru mii
de iesle pentru cai, şi care, şi două-
sprezece mii de călăreţi; şi
i-a aşezat în cetăţile pentru care
şi pe lângă împărat, în Ierusalim.
26 Şi el stăpânea* peste toţi îm-
păraţii, de la râu** până în ţara
filistenilor şi până la hotarul E-
27 giptului. Şi în Ierusalim împă-
ratul* a făcut argintul ca pietrele,
şi cedrii ca sicomorii care sunt
28 din abundenţă în vale. Şi îi adu-
ceau cai lui Solomon din* Egipt
şi din toate ţările.

25 *1 Împ. 4.26; 10.26. Cap. 1.14. Is. 2.7.

26 *1 Împ. 4.21. **Gen. 15.18 Ps. 72.8.

27 *1 Împ. 10.27 Cap. 1.15.

28 *1 Împ. 10.28 Cap. 1.16.

Moartea lui Solomon

29 *1 Împ. 11.41 **1 Împ. 11.29 †Cap. 12.15; 13.22.

29 Şi celelalte* fapte ale lui So-
lomon, cele dintâi şi cele de pe
urmă, nu sunt scrise în cuvintele
profetului Natan, şi în profeţia
lui Ahiia** şilonitul, şi în viziu-
nile lui Ido†, văzătorul, despre
Ieroboam, fiul lui Nebat?

30 *1 Împ. 11.42; 11.43.

30 Şi Solomon a împărăţit* în
Ierusalim peste tot Israelul pa-
31 truzeci de ani. Apoi Solomon a

[a] *Sau* „aşa de multe“ [b] *Ebr.* „algum“, *un conifer* [c] *Lit.* „toată dorinţa ei“ [d] *În afară de ce îi dăduse el în schimb pentru ce dăduse ea împăratului* [e] *Sau* „colţi de elefant“ [f] *Lit.* „an de an“

adormit cu părinţii săi şi l-au
înmormântat în cetatea lui Da-
vid, tatăl său. Şi Roboam, fiul
său, a împărăţit în locul său.

Dezbinarea împărăţiei

10 Şi Roboam* a mers la Sihem,
pentru că tot Israelul venise la Si-
2 hem să-l facă împărat. Şi a fost *aşa*:
1 *1 Împ. 12.1.
când a auzit aceasta Ieroboam, fiul
2 *1 Împ. 11.40
lui Nebat (şi el era în Egipt, unde
fugise* de faţa împăratului Solo-
mon), atunci Ieroboam s-a întors
3 din Egipt. Şi au trimis şi l-au che-
mat; şi Ieroboam şi tot Israelul au
venit şi au vorbit lui Roboam, zi-
4 când: „Tatăl tău ne-a îngreuiat ju-
gul; şi acum tu uşurează robia
aspră a tatălui tău şi jugul lui cel
greu pe care l-a pus asupra noas-
5 tră, şi-ţi vom sluji“. Şi el le-a zis:
„Încă trei zile şi întoarceţi-vă la
mine“. Şi poporul a plecat.
6 Şi împăratul Roboam s-a sfă-
tuit cu bătrânii care stătuseră îna-
intea lui Solomon, tatăl său, pe
când trăia el, zicând: „Cum *mă*
sfătuiţi voi să răspund poporului
7 acestuia?“ Şi ei i-au vorbit, zi-
când: „Dacă vei fi bun cu popo-
rul acesta şi le vei fi pe plac şi le
vei spune cuvinte bune, atunci ei
vor fi slujitorii tăi în toate zilele“.
8 *1 Împ. 12.8.
8 Dar el a părăsit* sfatul pe
care i l-au dat bătrânii şi s-a
sfătuit cu tinerii care crescuseră
împreună cu el, care stăteau îna-
9 intea lui. Şi le-a zis: „Ce *ne* sfă-
tuiţi voi să răspundem poporu-
lui acestuia, care mi-a vorbit, zi-
când: «Uşurează jugul pe care l-a
pus tatăl tău asupra noastră»?“
10 Şi tinerii care crescuseră cu
el i-au vorbit, zicând: „Aşa să zici
poporului acestuia, care ţi-a vor-
bit, zicând: «Tatăl tău ne-a în-
greuiat jugul, dar tu uşurează-ni-l!»;
aşa să le zici: «Degetul meu cel
mic este mai gros decât coapsele
11 tatălui meu. Şi acum, dacă tatăl
meu a pus asupra voastră un jug
greu, eu voi adăuga la jugul vos-
tru: tatăl meu v-a pedepsit cu
bice, dar eu cu scorpioane[a]»“.
12 Şi Ieroboam* şi tot poporul
12 *1 Împ. 12.12
au venit la Roboam a treia zi,
cum spusese împăratul, zicând:
„Întoarceţi-vă la mine a treia zi“.
13 Şi împăratul le-a răspuns aspru;
şi împăratul Roboam a părăsit
14 sfatul bătrânilor şi le-a vorbit
după sfatul tinerilor, zicând: „Ta-
tăl meu v-a îngreuiat jugul, dar
eu voi adăuga la el; tatăl meu
v-a pedepsit cu bice, dar eu cu
15 scorpioane“. Şi împăratul n-a as-
15 *Jud. 14.4. 1 Sam. 2.25. 1 Cr. 5.22. Cap. 11.4; 22.7. **1 Împ. 11.29; 12.15.
cultat de popor; pentru că aceas-
ta* venea de la Dumnezeu, ca
Domnul să împlinească cuvân-
tul** Său pe care-l spusese lui Ie-
roboam, fiul lui Nebat, prin Ahiia
şilonitul.
16 Şi tot Israelul a văzut că îm-
păratul nu i-a ascultat; şi poporul
a răspuns împăratului, zicând:

„Ce parte avem noi în David?
N-avem nici o moştenire în
fiul lui Isai.
Fiecare la corturile tale, Isra-
ele!
Acum, vezi-ţi de casa ta, Da-
vide!“ Şi tot Israelul a mers la cor-
17 turile sale. Cât despre fiii lui Isra-
el care locuiau în cetăţile lui Iu-
da, Roboam a împărăţit peste ei.
18 Şi împăratul Roboam a trimis
18 *1 Împ. 12.18
pe Hadoram, care era peste taxe,
şi fiii lui Israel l-au lovit cu pie-
tre, şi el a murit. Şi împăratul Ro-
boam s-a grăbit* să se suie în car,
19 ca să fugă la Ierusalim. Şi Israel
19 *1 Împ. 12.19
s-a răzvrătit* împotriva[b] casei lui
David până în ziua aceasta.

Măsurile luate de Roboam

11 Şi Roboam a venit* la Ieru-
salim şi a adunat casa lui Iuda şi
a lui Beniamin, o sută optzeci de
1 *1 Împ. 12.21
mii de oameni aleşi, buni pentru
război, ca să lupte împotriva lui
Israel, ca să aducă împărăţia din
nou la Roboam.
2 Dar cuvântul **D**omnului a fost
2 *1 Cr. 12.5. Cap. 12.15.
către Şemaia*, omul lui Dumne-
3 zeu, zicând: „Vorbeşte lui Robo-
am, fiul lui Solomon, împăratul

[a] *Un fel de bici cu noduri* [b] *Sau* „s-a rupt de la“

lui Iuda, şi la tot Israelul din Iu-
4 da şi din Beniamin, zicând: Aşa
zice Domnul: «Nu vă suiţi, nici nu
vă luptaţi cu fraţii voştri: întoar-
ceţi-vă fiecare acasă, pentru că
de la Mine este lucrul acesta»“.
Şi ei au ascultat de cuvintele Dom-
nului şi s-au întors şi n-au mers
împotriva lui Ieroboam.
5 Şi Roboam a locuit în Ieru-
salim şi a construit cetăţi de apă-
6 rare în Iuda. Şi a construit Bet-
7 leemul şi Etamul şi Tecoa, Bet-
8 Ţurul şi Socoul şi Adulamul şi
9 Gatul şi Mareşa şi Ziful şi Ado-
10 raimul şi Lachisul, Azeca şi Ţo-
reea şi Aialonul şi Hebronul, care
sunt în Iuda şi în Beniamin, ce-
11 tăţi întărite. Şi a întărit cetăţile
şi a pus în ele comandanţi şi
provizii de hrană şi de untdelemn
12 şi de vin; şi *a pus* scuturi şi suli-
ţe în fiecare cetate; şi le-a întărit
foarte mult. Şi Iuda şi Beniamin
erau ale lui.
13 Şi preoţii şi leviţii care erau
în tot Israelul au ieşit la el din toa-
14 te hotarele lor, pentru că leviţii au
părăsit* împrejurimile lor şi stăpâ-
nirile lor şi au venit în Iuda şi la
Ierusalim, pentru că Ieroboam**
şi fiii săi îi îndepărtaseră din sluj-
15 ba preoţiei Domnului; şi el îşi a-
şezase* preoţi pentru înălţimile şi
pentru ţapii[a]** şi pentru viţeii† pe
16 care îi făcuse. Şi, după ei, din toa-
te seminţiile lui Israel, aceia care
îşi puneau* inima să-L caute pe
Domnul Dumnezeul lui Israel au
venit** la Ierusalim să jertfească
Domnului Dumnezeului părinţi-
17 lor lor. Şi ei au întărit* împără-
ţia lui Iuda şi au făcut tare pe Ro-
boam, fiul lui Solomon, trei ani:
pentru că trei ani au umblat în ca-
lea lui David şi a lui Solomon.

14 *Num. 35.2. **1 Împ. 12.28 Cap. 13.9.
15 *1 Împ. 12.31. **Lev. 17.7. †1 Împ. 12.28 Osea 13.2.
16 *Cap. 14.7. **Cap. 15.9; 30.11,18.
17 *Cap. 12.1; 12.13.

Familia lui Roboam

18 *1 Sam. 16.6

18 Şi Roboam şi-a luat de soţie
pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul
lui David şi al Abihailei, fiica lui
19 Eliab*, fiul lui Isai. Şi ea i-a năs-
cut fii: pe Ieuş şi pe Şemaria şi pe
20 Zaham. Şi, după ea, a luat pe Ma-
aca*, fiica[b] lui Absalom**; şi ea
i-a născut pe Abiia† şi pe Atai şi
21 pe Ziza şi pe Şelomit. Şi Roboam
a iubit pe Maaca, fiica lui Absa-
lom, mai mult decât pe toate so-
ţiile* sale şi ţiitoarele sale (pentru
că luase optsprezece soţii şi şai-
zeci de ţiitoare şi a născut două-
zeci şi opt de fii şi şaizeci de fiice).
22 Şi Roboam a pus cap* pe Abi-
ia**, fiul Maacăi, ca să fie căpe-
tenie între fraţii săi, pentru că voia
23 să-l facă împărat. Şi a lucrat cu
înţelepciune; şi a împrăştiat pe toţi
fiii săi în toate ţinuturile lui Iuda
şi ale lui Beniamin, în toate cetă-
ţile* întărite; şi le-a dat hrană foar-
te multă. Şi *le*-a luat multe soţii.

20 *Cap. 13.2. **1 Împ. 15.2 †1 Împ. 14.31
21 *Deut. 17.17
22 *Deut. 21.15-17 **Cap. 13.1.
23 *Vers. 5.

Năvălirea lui Şişac, împăratul Egiptului

12 Şi a fost *aşa*: când s-a întărit*
împărăţia lui Roboam, şi el a ajuns
puternic, a părăsit** legea Dom-
nului, şi tot Israelul[c] odată cu el.
2 Şi a fost *aşa*: în anul al cincilea*
al împăratului Roboam, Şişac,
împăratul Egiptului, s-a suit împo-
triva Ierusalimului – pentru că se
purtaseră cu necredincioşie faţă
3 de Domnul – cu o mie două sute
de care şi şaizeci de mii de călă-
reţi. Şi poporul care ieşise cu el
din Egipt era fără număr: libieni*,
4 suchieni şi etiopieni. Şi a luat
cetăţile întărite care erau ale lui
Iuda şi a ajuns până la Ierusalim.
5 Şi profetul Şemaia* a venit la
Roboam şi la căpeteniile lui
Iuda, care se adunaseră la Ierusa-
lim din cauza lui Şişac, şi le-a zis:
„Aşa zice Domnul: Voi M-aţi
părăsit** şi de aceea v-am lăsat
6 şi Eu în mâna lui Şişac“. Şi căpe-
teniile lui Israel şi împăratul s-au
smerit* şi au zis: „Domnul este
7 drept**“. Şi Domnul a văzut că
s-au smerit şi cuvântul* Domnu-
lui a fost către Şemaia, zicând:
„S-au smerit; nu-i voi nimici, ci
le voi da puţină eliberare[d], şi mâ-

1 *Cap. 11.17. **1 Împ. 14.22
2 *1 Împ. 14.24; 14.25.
3 *Cap. 16.8. Naum 3.9.
5 *Cap. 11.2. **Cap. 15.2.
6 *Iac. 4.10. **Ex. 9.27. Dan. 9.14.
7 *1 Împ. 21.28; 21.29.

[a] *Sau* „demonii“ *sau* „satirii“ [b] *„Fiica“ în sens larg, incluzând şi „nepoata“* [c] *Israelul din Iuda şi din Beniamin (vezi cap. 11.3)* [d] *Sau* „o eliberare peste puţin timp“

nia Mea nu se va vărsa peste Ie-
8 *Is. 26.13. **Deut. 28.47; 28.48.
8 rusalim prin mâna lui Şişac. Dar
vor fi robii* lui, ca să cunoască
deosebirea dintre slujirea Mea**
şi slujirea împărăţiilor ţărilor".
9 *1 Împ. 14.25; 14.26. **1 Împ. 10.16; 10.17. Cap. 9.15; 9.16.
9 Şi Şişac, împăratul Egiptului,
s-a suit* împotriva Ierusalimului
şi a luat vistieriile casei Domnu-
lui şi vistieriile casei împăratului:
a luat tot; şi a luat scuturile de aur
pe care le făcuse** Solomon.
10 *2 Sam. 8.18 1 Împ. 14.27.
10 Şi împăratul Roboam a făcut în
locul lor scuturi de aramă şi le-a
încredinţat în mâna căpeteniilor*
alergătorilor[a] care păzeau intrarea
11 casei împăratului. Şi a fost *aşa*:
oricând intra împăratul în casa
Domnului, alergătorii veneau şi le
purtau şi le aduceau înapoi în
camera alergătorilor.
12 Şi când[b] s-a smerit el, mânia
Domnului s-a întors de la el şi
nu l-a nimicit cu totul: chiar şi în
Iuda erau lucruri bune.
13 *1 Împ. 14.21 **Cap. 6.6. †1 Împ. 11.1; 11.5.
13 Şi împăratul Roboam s-a întă-
rit în Ierusalim şi a împărăţit;
pentru că Roboam era în vârstă
de patruzeci şi unu* de ani când
a început să împărăţească şi a
împărăţit şaptesprezece ani în Ie-
rusalim, cetatea** pe care a ales-o
Domnul dintre toate seminţiile lui
Israel, ca să pună Numele Său
acolo. Şi numele mamei lui era
14 Naama† amonita. Şi el a făcut
rău, pentru că nu şi-a îndreptat
inima să caute pe Domnul.
15 *Cap. 9.29; 13.22. **1 Împ. 14.30
15 Şi faptele lui Roboam, cele
dintâi şi cele de pe urmă, nu sunt
scrise în cuvintele lui Şemaia,
profetul, şi ale lui Ido*, văzăto-
rul, în registrele genealogice? Şi
a fost război** între Roboam şi
16 *1 Împ. 14.31
16 Ieroboam în toate zilele. Şi Ro-
boam a adormit cu părinţii săi şi
a fost înmormântat în cetatea lui
David. Şi Abiia*, fiul său, a îm-
părăţit în locul său.

Abiia, împărat al lui Iuda

1 *1 Împ. 15.1.
13 În anul al optsprezecelea* al
împăratului Ieroboam a început
să împărăţească Abiia peste
1 **1 Împ. 12.17
2 *1 Împ. 15.2. Cap. 11.20.
2 Iuda**. El a împărăţit trei ani în
Ierusalim; şi numele mamei lui
era Micaia*, fiica[c] lui Uriel, din
Ghibea. Şi a fost război între
3 Abiia şi Ieroboam. Şi Abiia a în-
ceput războiul cu o oştire de băr-
baţi de război de patru sute de
mii de oameni aleşi; şi Ieroboam
s-a aşezat în linie de bătaie îm-
potriva lui cu opt sute de mii de
oameni aleşi, bărbaţi viteji.
4 *Ios. 18.22.
4 Şi Abiia a stat pe muntele
Ţemaraim*, care este în ţinutul
muntos al lui Efraim, şi a zis:
„Ascultaţi-mă, Ieroboam şi tot
5 *2 Sam. 7.12-16 **Lev. 2.13. Num. 18.19.
5 Israelul! Nu trebuie să ştiţi că
Domnul Dumnezeul lui Israel a
dat* lui David împărăţia peste
Israel pentru totdeauna, lui şi fi-
ilor lui, printr-un legământ** sta-
6 *1 Împ. 11.26; 12.20.
6 tornic[d]? Dar Ieroboam, fiul lui
Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul
lui David, s-a ridicat şi s-a răs-
culat* împotriva stăpânului său.
7 *Jud. 9.4.
7 Şi oameni de nimic*, fii ai lui Be-
lial, s-au adunat la el şi s-au în-
tărit împotriva lui Roboam, fiul
lui Solomon; şi Roboam era tânăr
şi slab la inimă şi nu s-a arătat
8 *1 Împ. 12.28; 14.9. Osea 8.6.
8 tare împotriva lor. Şi acum gândiţi
că vă veţi arăta tari împotriva
împărăţiei Domnului din mâna
fiilor lui David; şi sunteţi o mul-
ţime mare şi aveţi cu voi viţeii
de aur pe care vi i-a făcut* Ie-
9 *Cap. 11.13-15 **Ex. 29.35. †Ier. 2.11; 5.7
9 roboam dumnezei. N-aţi alungat*
voi pe preoţii Domnului, pe fiii
lui Aaron şi pe leviţi, şi v-aţi fă-
cut preoţi ca popoarele ţărilor?
Oricine** vine cu un viţel tânăr
din cireadă şi cu şapte berbeci,
ca să se consacre, se face preot
al celui care nu† este Dumnezeu.
10 *Ios. 24.15.
10 Cât despre noi, Domnul este
Dumnezeul* nostru, iar noi nu
L-am părăsit; şi preoţii care slu-
jesc Domnului sunt fii ai lui
Aaron, şi leviţii sunt la lucrul
11 *Cap. 2.4.
11 lor; şi ei ard* pentru Domnul
în fiecare dimineaţă şi în fiecare
seară arderile-de-tot şi tămâia

[a] *Căpeteniilor curierilor* [b] *Sau* „Pentru că" [c] *Sau* „nepoata" [d] *Lit.* „de sare"

11 **Lev. 24.6. †Ex. 27.20; 27.21. Lev. 24.2,3.

plăcut mirositoare; şi pâinile**
sunt puse în rânduri pe masa cea
curată, şi sfeşnicul† de aur cu can-
delele sale, ca să ardă în fiecare
seară; pentru că noi păzim cele
de păzit ale Domnului Dumne-
zeului nostru, dar voi L-aţi pără-

12 *Ios. 5.13. Ev. 2.10. **Num.10.8. Fap. 5.39.

12 sit. Şi, iată, în fruntea* noastră
este Dumnezeu, şi preoţii Săi, şi
trâmbiţele care să sune de alarmă
împotriva voastră. Fii ai lui Isra-
el, nu vă luptaţi** cu Domnul
Dumnezeul părinţilor voştri, pen-
tru că nu veţi reuşi!“
13 Dar Ieroboam a pus *oameni*
la pândă care să vină prin spatele
lor: şi ei erau în faţa lui Iuda, iar

14 *Ios. 24.7. Cap. 6.34,35; 14.11.

14 pânda în spatele lor. Şi Iuda s-a
uitat înapoi şi, iată, lupta era din
faţă şi din spate; şi au strigat*
către Domnul şi preoţii au sunat

15 *1 Împ. 14.14 Cap. 14.12.

15 din trâmbiţe. Şi bărbaţii lui Iuda
au strigat; şi a fost *aşa*: când
bărbaţii lui Iuda au strigat, Dum-
nezeu a lovit* pe Ieroboam şi pe
tot Israelul dinaintea lui Abiia
16 şi a lui Iuda. Şi fiii lui Israel au
fugit dinaintea lui Iuda şi Dum-
17 nezeu i-a dat în mâna lor. Şi Abiia
şi poporul său i-au lovit cu mare
măcel; şi au căzut morţi cinci sute
de mii de bărbaţi aleşi din Israel.

18 *1 Cr. 5.20. Ps. 22.5.

18 Şi fiii lui Israel au fost sme-
riţi în timpul acela; şi fiii lui Iuda
s-au întărit, pentru că s-au spri-
jinit* pe Domnul Dumnezeul
părinţilor lor.

19 *Ios. 15.9.

19 Şi Abiia a urmărit pe Iero-
boam şi i-a luat cetăţile: Betelul
cu cetăţile sale, şi Ieşana cu cetăţi-
le sale, şi Efronul* cu cetăţile sale.

20 *1 Sam. 2.6; 25.38. Fap. 12.23. **1 Împ. 14.20

20 Şi Ieroboam nu şi-a mai recâşti-
gat puterea în zilele lui Abiia; şi
Domnul l-a lovit* şi a murit**.
21 Şi Abiia s-a întărit şi şi-a luat
paisprezece soţii; şi a născut
douăzeci şi doi de fii şi şaispre-
zece fiice.

22 *Cap. 24.27. **Cap. 9.29.

22 Şi celelalte fapte ale lui Abiia
şi căile sale şi cuvintele sale sunt
scrise* în cronica profetului Ido**.

Asa, împărat al lui Iuda

14 Şi Abiia a adormit cu părinţii
săi şi l-au înmormântat în cetatea
lui David. Şi Asa, fiul său, a îm-
părăţit în locul său. În zilele lui,
ţara a avut linişte zece ani.

2 *1 Împ. 15.8.

2 Şi Asa* a făcut ce era bine şi
drept în ochii Domnului Dumne-

3 *1 Împ. 15.14 Cap. 15.17. **Ex. 34.13. †1 Împ. 11.7.

3 zeului său: pentru că a îndepăr-
tat altarele străine şi înălţimile*
şi a sfărâmat stâlpii[a]** şi a tăiat
4 aşerele†; şi a poruncit lui Iuda
să-L caute pe Domnul Dumne-
zeul părinţilor lor şi să împlineas-
5 că legea şi porunca. Şi a îndepăr-
tat înălţimile şi chipurile[b] soarelui
din toate cetăţile lui Iuda; şi îm-
părăţia a fost liniştită în timpul

6 *Cap. 15.15.

6 lui. Şi a construit cetăţi întărite în
Iuda, pentru că ţara avea linişte
şi n-a avut nici un război în
aceşti ani, pentru că Domnul îi
7 dăduse odihnă*. Şi a zis lui Iuda:
„Să construim aceste cetăţi şi să
le înconjurăm cu ziduri şi turnuri,
porţi şi zăvoare. Ţara este încă
înaintea noastră, pentru că L-am
căutat pe Domnul Dumnezeul
nostru; L-am căutat şi ne-a dat
odihnă de jur-împrejur“. Şi au
construit şi au prosperat.

8 *1 Cr. 12.2. **Cap. 13.3.

8 Şi Asa avea o oştire de trei
sute de mii din Iuda, care purtau
scuturi mari şi suliţe, şi două sute
optzeci de mii din Beniamin, care
purtau scuturi mici şi trăgeau cu
arcul*; toţi aceştia erau bărbaţi
viteji**.

9 *Cap. 12.2; 12.3; 16.8. **Ios. 15.44.

9 Şi Zerah* etiopianul[c] a ieşit
împotriva lui cu o oştire de o mie
de mii *de oameni* şi *cu* trei sute
de care; şi a venit la Mareşa**.
10 Şi Asa a ieşit înaintea lui şi s-au
aşezat în linie de bătaie în valea
Ţefata, lângă Mareşa.

11 *Ex. 14.10. Cap. 13.14. Ps. 22.5. **1 Sam. 14.6

11 Şi Asa a strigat* către Domnul
Dumnezeul său şi a zis: „Doamne,
pentru Tine este la fel *de uşor* să
ajuţi**, fie că este multă *putere,* fie
că nu este nici o putere. Ajută-ne,
Doamne Dumnezeul nostru, pen-
tru că pe Tine ne sprijinim şi în

[a] *Sau* „statuile“ [b] *Sau* „stâlpii închinaţi“ [c] *Lit.* „cuşitul“

11 †1 Sam. 17.45 Pr. 18.10.
Numele† Tău am venit împotriva
acestei mulţimi. Doamne, Tu eşti
Dumnezeul nostru: să nu învingă
omul împotriva Ta!“
12 *Cap. 13.15.
12 Şi Domnul a lovit* pe etio-
pieni înaintea lui Asa şi înaintea
13 *Gen. 10.19; 20.1.
13 lui Iuda şi etiopienii au fugit. Şi
Asa şi poporul care era cu el i-au
urmărit până la Gherar*; şi au
căzut aşa de mulţi dintre etiopi-
eni, că nu şi-au mai recăpătat
puterea[a]; şi au fost zdrobiţi îna-
intea Domnului şi înaintea oşti-
rii[b] Sale. Şi au luat foarte multă
14 *Gen. 35.5. Deut. 11.25. Ios. 2.9. Cap. 17.10.
14 pradă. Şi au bătut toate cetăţile
din împrejurimile Gherarului,
pentru că spaima* Domnului era
peste ei: şi au prădat toate cetă-
ţile, pentru că era multă pradă
15 în ele. Şi au lovit şi corturile de
vite şi au luat multe oi şi cămile
şi s-au întors la Ierusalim.

Cuvântul lui Dumnezeu către Asa

1 *Num. 24.2. Jud. 3.10. Cap. 20.14; 24.20.
15 Şi Duhul* lui Dumnezeu a
fost peste Azaria, fiul lui Oded.
2 *Iac. 4.8. **1 Cr. 28.9. Cap. 14.4. Ier. 29.13. Mt. 7.7. †Cap. 24.20.
2 Şi el a ieşit înaintea lui Asa şi
i-a zis: „Ascultaţi-mă, Asa şi tot
Iuda şi Beniamin! Domnul este
cu* voi când sunteţi cu El; şi, da-
că-L veţi căuta**, El va fi găsit
de voi; dar, dacă-L veţi părăsi†,
3 *Osea 3.4. **2 Împ. 12.2 †Lev. 10.11. Cap. 17.8,9.
3 El vă va părăsi. Şi multe* zile
Israel a fost fără adevăratul
Dumnezeu şi fără un preot în-
4 văţător** şi fără lege†. Dar, în
strâmtorarea* lor, s-au întors la
Domnul Dumnezeul lui Israel şi
4 *Deut. 4.29.
L-au căutat şi El a fost găsit de
5 *Jud. 5.6.
5 ei. Şi, în acele timpuri*, nu era
pace pentru cel care ieşea şi
pentru cel care intra, ci erau mari
tulburări între toţi locuitorii ţă-
6 *Mt. 24.7.
6 rilor. Şi o naţiune* era sfărâmată
de altă naţiune şi o cetate de altă
cetate; pentru că Dumnezeu îi
tulbura cu tot felul de strâmtorări.
7 Dar voi, fiţi tari, şi să nu vă
slăbească mâinile, pentru că este
o răsplătire pentru lucrul vostru“.

Râvna lui Asa

8 Şi, când a auzit Asa aceste
cuvinte şi profeţia lui Oded[c], pro-
fetul, s-a îmbărbătat şi a îndepăr- 8 *Cap. 13.19.
tat urâciunile din toată ţara lui
Iuda şi din Beniamin şi din cetă-
ţile* pe care le luase din ţinutul
muntos al lui Efraim şi a înnoit
altarul Domnului care era înain-
tea pridvorului Domnului.
9 Şi a adunat pe tot Iuda şi Be- 9 *Cap. 11.16.
niamin, şi cu ei pe străinii* din
Efraim şi din Manase şi din Si-
meon; pentru că mulţi din Israel
trecuseră la el când au văzut că
Domnul Dumnezeul său era cu el.
10 Şi s-au adunat la Ierusalim în
luna a treia a anului al cincispre-
zecelea al împărăţiei lui Asa.
11 Şi au jertfit Domnului în ziua 11 *Cap. 14.13-15
aceea din prada* pe care o adu-
seseră: şapte sute de boi şi şapte
12 mii de oi. Şi au intrat în legă-
mânt*, ca să-L caute pe Domnul 12 *2 Împ. 23.3. Cap. 23.16; 34.31. Neem. 10.29.
Dumnezeul părinţilor lor cu toa-
tă inima lor şi cu tot sufletul lor şi
13 ca oricine nu L-ar căuta* pe Dom- 13 *Ex. 22.20. **Deut. 13.5; 13.9,15.
nul Dumnezeul lui Israel să fie
omorât**, fie mic, fie mare,
14 fie bărbat, fie femeie. Şi au jurat
Domnului cu glas tare şi cu stri-
găt de bucurie şi cu trâmbiţe şi
15 cu cornuri. Şi tot Iuda s-a bucu- 15 *Vers. 2. **Cap. 14.7.
rat de jurământ: pentru că jurase-
ră cu toată inima lor şi L-au
căutat* cu toată dorinţa lor; şi
El a fost găsit de ei. Şi Domnul
le-a dat odihnă** de jur-împrejur.
16 Şi chiar pe Maaca*, mama[d] 16 *1 Împ. 15.13
lui, Asa, împăratul, a îndepărta-
t-o, ca să nu fie împărăteasă, pen-
tru că făcuse un idol Aşerei; şi
Asa i-a tăiat idolul şi l-a sfărâ-
mat şi l-a ars în Valea Chedronu-
17 lui. Dar înălţimile* n-au fost în- 17 *1 Împ. 15.14 Cap. 14.3,5.
depărtate din Israel; totuşi inima
lui Asa a fost în totul *pentru Dom-*
18 *nul* în toate zilele sale. Şi a adus
în casa lui Dumnezeu lucrurile
pe care le închinase tatăl său şi
lucrurile pe care le închinase el
însuşi: argint şi aur şi vase.
19 Şi n-a fost nici un război până

[a] *Sau* „etiopienii au fost nimiciţi, aşa că nici unul n-a fost lăsat în viaţă“ [b] *Sau* „taberei“ [c] *Sau* „Azaria, fiul lui Oded“ [d] *Sau* „bunica“

în al treizeci şi cincilea an al îm-
părăţiei lui Asa.

Legământul lui Asa cu împăratul Siriei

1 *1 Împ. 15.17 **Cap. 15.9.

16 În anul al treizeci şi şaselea
al împărăţiei lui Asa, Baeşa*,
împăratul lui Israel, s-a suit îm-
potriva lui Iuda şi a construit
Rama, ca să nu lase** pe nimeni
să iasă sau să intre la Asa, îm-
păratul lui Iuda.
2 Şi Asa a scos argint şi aur din
vistieriile casei Domnului şi ale
casei împăratului şi a trimis la
Ben-Hadad, împăratul Siriei[a],
3 care locuia în Damasc, zicând:
„Există o alianţă între mine şi tine
şi între tatăl meu şi tatăl tău; iată,
îţi trimit argint şi aur: mergi, rupe
alianţa ta cu Baeşa, împăratul lui
Israel, ca să plece de la mine“.
4 Şi Ben-Hadad a ascultat pe
împăratul Asa şi a trimis pe căpe-
teniile oştirilor sale împotriva ce-
tăţilor lui Israel şi au bătut Iionul
şi Danul şi Abel-Maimul şi toate
casele de merinde ale cetăţilor
5 lui Neftali. Şi a fost *aşa*: cum a
auzit Baeşa *aceasta*, s-a oprit de
la construirea Ramei şi a pus ca-
6 păt lucrării sale. Şi împăratul Asa
a luat pe tot Iuda şi au ridicat de
la Rama pietrele şi lemnele ei cu
care construise Baeşa şi a con-
struit cu ele Gheba şi Miţpa.

Mustrarea lui Asa

7 *1 Împ. 16.1. Cap. 19.2. **Cap. 32.8. Ps. 118.9. Is. 31.1. Ier. 17.5.
8 *Cap. 14.9. **Cap. 12.3. †Cap. 13.16; 13.18.
9 *Iov 34.21. Pr. 5.21;15.3. Ier. 16.17; 32.19. Zah. 4.10. **1 Sam. 13.13 †1 Împ. 15.32

7 Şi, în timpul acela, Hanani*,
văzătorul, a venit la Asa, împăra-
tul lui Iuda, şi i-a zis: „Pentru că
te-ai sprijinit** pe împăratul Si-
riei[a] şi nu te-ai sprijinit pe Dom-
nul Dumnezeul tău, de aceea oş-
tirea împăratului Siriei ţi-a scă-
8 pat din mână. Nu erau etiopienii*
şi libienii** o oştire mare, cu mul-
te care şi călăreţi? Dar, pentru
că te-ai sprijinit† pe Domnul,
9 El i-a dat în mâna ta. Pentru că
ochii* Domnului cutreieră tot
pământul, ca să Se arate tare
pentru cei cu inima în totul pen-
tru El. Ai lucrat** nebuneşte în
privinţa aceasta şi de acum îna-
inte vei avea războaie†“.
10 Şi Asa s-a mâniat pe văzător
şi l-a pus în închisoare[b]*, pentru
că era înfuriat pe el din cauza
aceasta. Şi, în timpul acela, Asa a
asuprit pe unii din popor.
11 Şi, iată, faptele* lui Asa, cele
dintâi şi cele de pe urmă, iată,
sunt scrise în Cartea Împăraţilor
lui Iuda şi ai lui Israel.
12 În al treizeci şi nouălea an al
împărăţiei sale, Asa s-a îmbolnă-
vit de picioare şi boala lui a fost
foarte grea; dar în boala sa nu
L-a căutat* pe Domnul, ci pe
13 doctori. Şi Asa a adormit* cu pă-
rinţii săi şi a murit în anul al pa-
truzeci şi unulea al împărăţiei sale.
14 Şi l-au înmormântat în cetatea
lui David, în mormântul său pe
care şi-l săpase, şi l-au culcat pe
un aşternut plin cu miresme*, un
amestec de diverse feluri, pregă-
tit după arta făcătorului de mir; şi
i-au făcut o ardere** foarte mare.

10 *Cap. 18.26. Ier. 20.2. Mt. 14.3.
11 *1 Împ. 15.23
12 *Ier. 17.5.
13 *1 Împ. 15.24
14 *Gen. 50.2. Mc. 16.1. Ioan 19.39; 19.40. **Cap. 21.19 Ier. 34.5.

Iosafat, împărat al lui Iuda

1 *1 Împ. 15.24 Cap. 20.31.
2 *Cap. 11.5. **Cap. 15.8.

17 Şi Iosafat*, fiul său, a împără-
ţit în locul său şi s-a întărit îm-
2 potriva lui Israel. Şi a aşezat oş-
tire în toate cetăţile întărite ale
lui Iuda şi a pus străji în ţara*
lui Iuda şi în cetăţile** lui Efraim,
pe care le luase Asa, tatăl său.
3 Şi Domnul a fost cu Iosafat,
pentru că a umblat în căile din-
tâi ale lui David, tatăl său, şi n-a
4 căutat pe baali; ci L-a căutat pe
Dumnezeul tatălui său şi a um-
blat în poruncile Sale, şi nu după
5 faptele* lui Israel. De aceea,
Domnul a întărit împărăţia în
mâna lui şi tot Iuda a adus da-
ruri* lui Iosafat şi a avut avere**
6 şi onoare din belşug. Şi inima lui
s-a întărit[c] în căile Domnului: şi a
îndepărtat* chiar şi înălţimile
şi aşerele din Iuda.
7 Şi în al treilea an al împără-
ţiei sale a trimis pe căpeteniile
sale: pe Ben-Hail şi pe Obadia şi
pe Zaharia şi pe Netaneel şi pe
Mica, să-i înveţe* *pe oameni* în
8 cetăţile lui Iuda; şi cu ei pe leviţi:

4 *1 Împ. 12.28
5 *1 Sam. 10.27 1 Împ. 10.25. **1 Împ. 10.27 Cap. 18.1.
6 *1 Împ. 22.43 Cap. 15.17; 19.3; 20.33.
7 *Cap. 15.3; 35.3.

[a] *Ebr.* „Aram“ [b] *Lit.* „casa butucilor“ [c] *Lit.* „s-a înălţat“

pe Şemaia şi pe Netania şi pe
Zebadia şi pe Asael şi pe Şemi-
ramot şi pe Ionatan şi pe Adonia
şi pe Tobia şi pe Tob-Adonia,
leviţii; şi cu ei pe Elişama şi pe
9 Ioram, preoţii. Şi-i învăţau* *pe*
oameni în Iuda şi aveau cu ei
cartea legii Domnului; şi au mers
prin toate cetăţile lui Iuda şi-i
învăţau în popor.

9 *Deut. 6.4-9. Cap. 35.3. Neem. 8.7.

10 Şi groaza* Domnului era pes-
te toate împărăţiile ţărilor care
erau împrejurul lui Iuda, şi nu
11 s-au luptat cu Iosafat. Şi unii
dintre filisteni au adus* lui Iosa-
fat daruri şi un tribut în argint[a].
Şi arabii i-au adus oi: şapte mii
şapte sute de berbeci şi şapte mii
şapte sute de ţapi.

10 *Gen. 35.5. Cap. 14.14.

11 *2 Sam. 8.2. Cap. 9.14; 26.8.

12 Şi Iosafat s-a făcut tot mai
mare; şi a construit fortăreţe în
13 Iuda şi cetăţi pentru provizii. Şi a
avut multe lucrări[b] în cetăţile lui
Iuda; şi oameni de război, bărbaţi
14 viteji, în Ierusalim. Şi aceasta este
împărţirea lor după casele lor pă-
rinteşti. Din Iuda, căpetenii peste
mii: căpetenia Adna şi cu el trei
sute de mii de bărbaţi viteji.
15 Şi după el[c] era căpetenia Iohanan
şi cu el două sute optzeci de mii.
16 Şi după el era Amasia, fiul lui
Zicri, care se oferise* de bunăvoie
Domnului, şi cu el două sute de
17 mii de bărbaţi viteji. Şi din Beni-
amin: Eliada, bărbat viteaz, şi cu
el două sute de mii de bărbaţi
18 înarmaţi cu arc şi cu scut. Şi după
el Iozabad, şi cu el o sută optzeci
19 de mii gata de război. Aceştia erau
cei care slujeau împăratului, în
afară de aceia* pe care îi pusese
împăratul în cetăţile întărite, prin
tot Iuda.

16 *Jud. 5.2,9. 1 Cr. 29.9.

19 *Vers. 2.

Ahab şi Iosafat împotriva sirienilor

18 Şi Iosafat a avut avere* şi
onoare din belşug şi s-a încus-
2 crit** cu Ahab†. Şi, după câţiva*
ani, a coborât la Ahab, în Sama-
ria. Şi Ahab a înjunghiat pentru
el şi pentru poporul care era cu
el un mare număr de oi şi boi şi a
stăruit de el să se suie împotriva
3 Ramot-Galaadului. Şi Ahab, îm-
păratul lui Israel, a zis lui Iosafat,
împăratul lui Iuda: „Vrei să mergi
cu mine la Ramot-Galaad?“ Şi el
i-a spus: „Eu sunt ca tine şi popo-
rul meu ca poporul tău şi voi
fi cu tine în război“.

1 *Cap. 17.5. **1 Împ. 22.44 2 Împ. 8.18. †1 Împ. 22.10

2 *1 Împ. 22.2.

4 Şi Iosafat a zis împăratului
lui Israel: „Întreabă*, te rog, mai în-
tâi[d] cuvântul Domnului“.

4 *1 Sam. 23.2; 23.4,9. 2 Sam. 2.1.

5 Şi împăratul lui Israel a adu-
nat pe profeţi, patru sute de oa-
meni, şi le-a zis: „Să mergem la
luptă împotriva Ramot-Galaa-
dului, sau să renunţ?“ Şi ei au
zis: „Suie-te, şi Dumnezeu îl va da
6 în mâna împăratului!“ Şi Iosa-
fat a zis: „Nu mai este aici vreun
profet al Domnului, ca să-L în-
7 trebăm?“ Şi împăratul lui Israel
a zis lui Iosafat: „Mai este un
om prin care Îl putem întreba pe
Domnul, dar îl urăsc, pentru că
niciodată nu profeţeşte de bine
despre mine, ci de rău, în toate zi-
lele lui: acesta este Mica, fiul lui
Imla“. Şi Iosafat a spus: „Să nu
vorbească aşa împăratul!“

8 Şi împăratul lui Israel a che-
mat un slujbaş şi a zis: „Adu re-
pede pe Mica, fiul lui Imla“.

9 Şi împăratul lui Israel şi Io-
safat, împăratul lui Iuda, s-au
aşezat fiecare pe tronul său, îm-
brăcaţi în hainele lor, şi s-au a-
şezat în arie, la intrarea porţii
Samariei, şi toţi profeţii profeţeau
10 înaintea lor. Şi Zedechia, fiul lui
Chenaana, îşi făcuse coarne* de
fier şi zicea: „Aşa zice Domnul:
Cu acestea vei împunge pe sirieni
până îi vei nimici“.

10 *Zah. 1.18-21

11 Şi toţi profeţii au profeţit aşa,
zicând: „Suie-te la Ramot-Galaad
şi învinge, pentru că Domnul îl
va da în mâna împăratului!“

12 Şi solul care se dusese să-l
cheme pe Mica i-a vorbit, zicând:
„Iată cuvintele profeţilor: *toţi,* cu
o gură, *vorbesc* de bine pentru îm-

[a] *Sau* „o greutate de argint“ [b] *Sau* „averi“ [c] *Lit.* „la mâna lui“ [d] *Sau* „astăzi“

13 *Num. 22.20; 22.28,35; 23.12,26; 24.13. 1 Împ. 22.14.
16 *Ier. 23.1; 31.10. **Num. 27.17 1 Împ. 22.17. Ezec. 34.5. Mt. 9.36. Mc. 6.34.
18 *Is. 6.1. Dan. 7.9,10.
20 *Iov 1.6. 2 Tes. 2.9.
22 *Iov 12.16. Is. 19.14. Ezec. 14.9.
23 *Ier. 20.2. Mc. 14.65. Fap. 23.2.

părat; fie şi cuvântul tău, te rog,
ca al unuia dintre ei şi vorbeşte
13 de bine!“ Şi Mica a zis: „Viu este
Domnul, ce-mi va zice* Dumne-
14 zeul meu, aceea voi vorbi“. Şi a
venit la împărat. Şi împăratul i-a
zis: „Mica, să mergem la luptă îm-
potriva Ramot-Galaadului, sau să
renunț?“ Şi el a zis: „Suiți-vă, şi
învingeți, pentru că vor fi dați în
15 mâna voastră!“ Şi împăratul i-a
zis: „De câte ori să te pun să juri,
că nu-mi vei spune decât adevărul
16 în Numele Domnului?“ Şi el a zis:
„Am văzut tot Israelul împrăştiat*
pe munți, ca oile care n-au**
păstor. Şi Domnul a zis: «Aceştia
n-au stăpân; să se întoarcă fiecare
17 în pace acasă»“. Şi împăratul lui
Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am
spus eu că nu profețeşte de bine
despre mine, ci numai de rău?“
18 Şi *Mica* a zis: „Ascultați deci
cuvântul Domnului! Am văzut*
pe Domnul şezând pe tronul Său
şi toată oştirea cerurilor stând
la dreapta Lui şi la stânga Lui.
19 Şi Domnul a zis: «Cine va amăgi
pe Ahab, împăratul lui Israel, ca
să se suie şi să cadă în Ramot-
Galaad?» Şi unul vorbea zicând
într-un fel şi altul zicând în alt
20 fel. Şi a ieşit un duh* şi a stat
înaintea Domnului şi a zis: «Eu
îl voi amăgi». Şi Domnul i-a zis:
21 «Cum?» Şi el a zis: «Voi ieşi şi
voi fi un duh mincinos în gura
tuturor profeților lui». Şi *Domnul*
a zis: «Îl vei amăgi şi vei şi reuşi;
22 ieşi şi fă aşa». Şi acum, iată,
Domnul a pus* un duh mincinos
în gura acestor profeți ai tăi
şi Domnul a vorbit rău despre
23 tine“. Atunci Zedechia, fiul lui
Chenaana, s-a apropiat şi a lo-
vit* pe Mica peste obraz şi a
zis: „Pe ce cale a trecut Duhul
Domnului de la mine ca să-ți
24 vorbească ție?“ Şi Mica a zis:
„Iată, vei vedea în ziua aceea,
când vei merge din cameră în
25 cameră[a] ca să te ascunzi“. Şi îm-
păratul lui Israel a zis: „Luați-l pe
Mica şi duceți-l înapoi la Amon,
căpetenia cetății, şi la Ioas, fiul
26 împăratului. Şi să spuneți: „Aşa
zice împăratul: Puneți* pe acesta
în închisoare şi hrăniți-l cu pâi-
nea întristării şi cu apa întristării,
27 până mă voi întoarce în pace“. Şi
Mica a zis: „Dacă te vei întoarce
cu adevărat în pace, Domnul n-a
vorbit* prin mine“. Şi el a zis: „As-
cultați, voi, toate popoarele**!“

Moartea lui Ahab

28 Şi împăratul lui Israel şi Io-
safat, împăratul lui Iuda, s-au
29 suit la Ramot-Galaad. Şi împă-
ratul lui Israel a zis lui Iosafat:
„Eu îmi voi schimba hainele şi
voi intra* în luptă, iar tu, îmbra-
că-te cu hainele tale“. Şi împăra-
tul lui Israel şi-a schimbat haine-
le; şi au plecat la luptă.
30 Iar împăratul Siriei[b] porunci-
se căpeteniilor carelor sale, zi-
când: „Nu vă luptați nici cu cel
mic, nici cu cel mare, ci numai
31 cu împăratul lui Israel“. Şi a fost
aşa: cum l-au văzut căpeteniile
carelor pe Iosafat, au zis: „Aces-
ta este împăratul lui Israel“. Şi l-au
împresurat, ca să lupte împotri-
va lui. Şi Iosafat a strigat* şi
Domnul l-a ajutat şi Dumnezeu
32 i-a îndepărtat de la el. Şi a fost
aşa: când au văzut căpeteniile
carelor că nu era împăratul lui
Israel, s-au întors de la el.
33 Şi un om a tras cu arcul la
întâmplare şi a lovit pe împăra-
tul lui Israel între încheieturile
armurii[c]. Şi *Ahab* a zis celui care
conducea carul său: „Întoarce-ți
mâna şi scoate-mă din tabără,
34 pentru că sunt rănit“. Şi lupta s-a
făcut tot mai crâncenă în ziua
aceea; şi împăratul lui Israel a
stat în car împotriva sirienilor[d]
până seara şi pe la apusul soa-
relui a murit.

26 *Cap. 16.10.
27 *Deut. 18.22 **Mica 1.2.
29 *Cap. 35.22.
31 *Cap. 13.14; 13.15.

[a] *Sau* „în camera dinăuntru“ [b] *Ebr.* „Aram“ [c] *Lit.* „între încheieturile *armurii* şi platoşă“ [d] *Aramei (şi în v. 10)*

Iehu mustră pe Iosafat

19 Şi Iosafat, împăratul lui Iuda,
s-a întors în pace acasă, la Ierusa-
2 lim. Şi Iehu, fiul lui Hanani, vă-
zătorul*, a ieşit înaintea lui şi a
zis împăratului Iosafat: „Să ajuţi
tu pe cel rău[a] şi să iubeşti** tu pe
cei care urăsc pe Domnul? De a-
3 ceea este mânie† de la Domnul
peste tine. Totuşi se găsesc lucruri
bune* în tine, pentru că ai înde-
părtat aşerele din ţară şi ţi-ai pus**
inima să caute pe Dumnezeu“.

2 *1 Sam. 9.9. 1 Împ. 16.1,2 Cap. 20.34. **Ps. 139.21 †Cap. 32.25.
3 *Cap. 12.12; 17.4,6. **Cap. 30.19 Ezra 7.10.

Iosafat pune judecători

4 Şi Iosafat a locuit în Ierusa-
lim şi a ieşit din nou prin mijlo-
cul poporului de la Beer-Şeba
până la muntele lui Efraim şi i-a
întors* din nou la Domnul Dum-
5 nezeul părinţilor lor. Şi a pus
judecători* în ţară, în toate cetă-
ţile întărite din Iuda, cetate după
6 cetate. Şi a zis judecătorilor:
„Vedeţi ce faceţi! pentru că nu ju-
decaţi pentru* om, ci pentru Dom-
nul, care este cu** voi în lucrarea
7 judecăţii. Şi acum, temerea de
Domnul să fie peste voi; luaţi
seama ce faceţi, pentru că la
Domnul Dumnezeul nostru nu este
nici nedreptate*, nici părtini-
re**, nici primire de daruri“.
8 Şi chiar în Ierusalim, Iosafat
a pus* leviţi şi preoţi şi capi pă-
rinteşti din Israel pentru judeca-
ta Domnului şi pentru neînţe-
legeri. Şi s-au întors la[b] Ierusalim.
9 Şi le-a poruncit, zicând: „Astfel
să lucraţi, în temere* de Dom-
nul, cu credincioşie şi cu inimă
10 întreagă. Şi orice neînţelegere* va
veni înaintea voastră de la fraţii
voştri care locuiesc în cetăţile lor,
între sânge şi sânge, între lege
şi poruncă, între rânduieli şi ju-
decăţi, să-i învăţaţi[c] să nu se facă
vinovaţi înaintea Domnului, ca
să nu vină mânia** Lui peste
voi şi peste† fraţii voştri. Faceţi
aceasta şi nu veţi fi vinovaţi.
11 Şi, iată, Amaria*, marele preot,
este peste voi în toate treburile**
Domnului; şi Zebadia, fiul lui Is-
mael, căpetenia peste casa lui Iu-
da, în toate treburile împăratului;
şi leviţii sunt dregători înaintea
voastră. Fiţi tari şi lucraţi, şi Dom-
nul va fi cu cel bun†“.

4 *Cap. 15.8.
5 *Deut. 16.18
6 *Lev. 19.15. Ps. 58.1. **Ps. 82.1. Ecl. 5.8.
7 *Gen. 18.25. Deut. 32.4. Rom. 9.14. **Deut.10.17 Iov 34.19. Fap. 10.34. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Ef. 6.9. 1 Pet. 1.17.
8 *Deut. 16.18. Cap. 17.8.
9 *2 Sam. 23.3.
10 *Deut. 17.8. **Num. 16.46 †Ezec. 3.18.
11 *Ezra 7.3. **1 Cr. 26.30 †Cap. 15.2; 20.17.

Victoria lui Iosafat

20 Şi a fost *aşa*: după aceasta,
fiii lui Moab* şi fiii lui Amon**,
şi cu ei unii dintre maoniţi[d]†, au
venit la luptă împotriva lui Iosa-
2 fat. Şi au venit şi au spus lui
Iosafat, zicând: „O mare mulţime
de dincolo de mare[e], din Siria[f],
vine împotriva ta; şi, iată, sunt
la Haţaţon-Tamar*, adică En-
3 Ghedi“. Şi Iosafat s-a temut şi
şi-a îndreptat faţa să-L caute* pe
Domnul; şi a vestit** un post
4 prin tot Iuda. Şi Iuda s-a adunat
să caute ajutor de la Domnul şi
chiar din toate cetăţile lui Iuda
au venit să-L caute* pe Domnul.
5 Şi Iosafat a stat în adunarea
lui Iuda şi a Ierusalimului, în ca-
sa Domnului, înaintea pridvoru-
6 lui celui nou; şi a zis: „Doamne,
Dumnezeul părinţilor noştri, nu
eşti Tu Dumnezeu în ceruri*?[g]
şi nu eşti Tu Cel care stăpâ-
neşti** peste toate împărăţiile na-
ţiunilor? Şi în mâna† Ta este tă-
ria şi puterea şi nimeni nu Ţi se
7 poate împotrivi. N-ai alungat* Tu,
Dumnezeul nostru**, pe locui-
torii acestei ţări dinaintea po-
porului Tău, Israel, şi n-ai dat-o
seminţei lui Avraam†, prietenul
8 Tău[h], pentru totdeauna? Şi au
locuit în ea şi Ţi-au construit în
ea un locaş sfânt pentru Numele
9 Tău, zicând: «Dacă va veni ne-
norocire peste* noi, sabie, jude-
cată, sau ciumă, sau foamete, şi
vom sta înaintea acestei case şi
înaintea feţei Tale (pentru că
Numele** Tău este în această
casă) şi vom striga către Tine în
strâmtorarea noastră, atunci ne
vei asculta şi ne vei salva».
10 Şi acum, iată, fiii lui Amon

1 *1 Cr. 18.2. **1 Cr. 19.15 †Cap. 26.7.
2 *Gen. 14.7. Ios. 15.62.
3 *Cap. 19.3. **1 Sam. 7.6. Ezra 8.21. Ier. 36.9. Iona 3.5.
4 *Cap. 11.16.
6 *Deut. 4.39. Ios. 2.11. 1 Împ. 8.23. Mt. 6.9. **Ps. 22.28; 47.2,8. Dan. 4.17; 4.25,32. †1 Cr. 29.12. Ps. 62.11. Mt. 6.13.
7 *Ps. 44.2. **Gen. 13.14; 17.7. Ex. 6.7. †Is. 41.8. Iac. 2.23.
9 *1 Împ. 8.33; 8.37. Cap. 6.28-30. **Cap. 6.20.

[a] *Sau* „neevlavios“ [b] *Sau* „au locuit în“ [c] *Sau* „să-i preveniţi“ [d] *Lit.* „amoniţi“ [e] *Marea Moartă*
[f] *Unele ms.* „din Edom“ [g] *Sau* „Nu eşti Tu Acelaşi – Dumnezeu în ceruri?“ [h] *Sau* „care Te iubea“

10 *Deut. 2.4,9; 2.19. **Num. 20.21
11 *Ps. 83.12.
12 *Jud. 11.27. 1 Sam. 3.13. **Ps. 25.15; 121.1,2; 123.1,2; 141.8.
14 *Num. 11.25; 11.26; 24.2. Cap. 15.1; 24.20.
15 *Ex. 14.13; 14.14. Deut. 1.29; 1.30; 31.6,8. Cap. 32.7. **1 Sam. 17.47 Zah. 14.3.
17 *Ex. 14.13; 14.14. **Num. 14.9. Cap. 15.2; 32.8.
18 *Ex. 4.31.

și Moabul și cei de pe muntele
Seir[a], pe la care n-ai îngăduit*
lui Israel să treacă atunci când au
ieșit din țara Egiptului, astfel că
s-au abătut** de la ei și nu i-au
11 nimicit, iată, ne răsplătesc ve-
nind* să ne alunge din stăpânirea
Ta pe care ne-ai dat-o de moș-
12 tenire. Dumnezeul nostru, nu-i vei
judeca* Tu? Pentru că noi nu
avem nici o putere înaintea acestei
mari mulțimi care vine împotriva
noastră și nu știm ce să facem,
dar ochii** noștri sunt spre Tine“.
13 Și tot Iuda stătea înaintea
Domnului, cu pruncii lor, cu soțiile
lor și cu fiii lor.
14 Și Duhul* Domnului a fost
în mijlocul adunării peste Ia-
haziel, fiul lui Zaharia, fiul lui
Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Ma-
tania, un levit dintre fiii lui Asaf.
15 Și a zis: „Luați aminte, tot Iuda,
și voi, locuitori ai Ierusalimului,
și tu, împărate Iosafat! Așa zice
Domnul: „Nu vă temeți* și nu vă
înspăimântați înaintea acestei
mari mulțimi, pentru că lupta**
nu este a voastră, ci a lui Dum-
16 nezeu. Mâine coborâți împotriva
lor. Iată, ei vor urca pe suișul Țiț
și-i veți întâlni la capătul văii, în
17 dreptul pustiului lui Ieruel. Nu
voi veți avea de luptat* cu aceas-
tă ocazie; înfățișați-vă, stați și ve-
deți salvarea Domnului care este
cu voi; Iuda și Ierusalim, nu vă
temeți și nu vă înspăimântați;
ieșiți mâine înaintea lor și Dom-
nul va fi cu** voi“.
18 Și Iosafat și-a plecat* fața la
pământ și tot Iuda și locuitorii
Ierusalimului au căzut înaintea
Domnului, ca să se închine Dom-
19 nului. Și leviții dintre fiii cheha-
tiților și dintre fiii coreiților s-au
ridicat să-L laude pe Domnul
Dumnezeul lui Israel cu glas tare
și puternic.
20 Și s-au sculat dis-de-dimi-
neață și au ieșit spre pustiul Te-
coa; și, pe când ieșeau, Iosafat a
stat în picioare și a zis: „Ascul-
tați-mă, Iuda, și voi, locuitori ai
Ierusalimului! Credeți* în Dom-
nul Dumnezeul vostru și veți fi
întăriți; credeți pe profeții Lui și
21 veți reuși“. Și s-a sfătuit cu po-
porul și a numit cântăreți pentru
Domnul și pe cei care să laude
în sfântă splendoare[b]*; și, pe când
ieșeau înaintea oștirilor înarmate,
ziceau: „Lăudați** pe Domnul,
pentru că bunătatea† Lui *rămâ-
ne* pentru totdeauna!“
22 Și, în clipa când începeau
cântarea de triumf și lauda, Dom-
nul a pus o pândă* împotriva fii-
lor lui Amon și ai lui Moab și ai
muntelui Seir, care veniseră îm-
potriva lui Iuda, și au fost bătuți.
23 Și fiii lui Amon și ai lui Moab
s-au ridicat împotriva locuitorilor
muntelui Seir, ca să-i stârpească
și să-i nimicească și, când au
terminat cu locuitorii din Seir,
s-au ajutat să se nimicească unul
pe altul.
24 Și Iuda a venit până la înăl-
țimea dinspre pustiu; și s-au uitat
spre mulțime și, iată, erau tru-
puri moarte căzute pe pământ și
25 nici unul nu scăpase. Și Iosafat
și poporul său au venit să jefuias-
că prada lor; și au găsit printre
ei o mulțime de bogății și trupuri
moarte[c] și lucruri scumpe și au
strâns mai mult decât puteau du-
ce și trei zile au adunat prada,
26 pentru că era multă. Și a patra zi
s-au adunat în Valea Beraca,
pentru că acolo au binecuvântat
pe Domnul; de aceea au pus nu-
mele acelui loc: Valea Beraca[d],
până astăzi.
27 Și toți bărbații din Iuda și din
Ierusalim, cu Iosafat în fruntea
lor, s-au întors și au venit din nou
la Ierusalim, cu bucurie, pentru că
Domnul le dăduse bucurie* asu-
28 pra vrăjmașilor lor. Și au venit la
Ierusalim, la casa Domnului, cu

20 *Is. 7.9.
21 *1 Cr. 16.29. Ps. 29.2; 90.17; 96.9; 110.3. **1 Cr. 16.34 Ps. 106.1; 136.1. †1 Cr. 16.41. Cap. 5.13; 7.3,6.
22 *Jud. 7.22. 1 Sam. 14.20
27 *Neem. 12.43

[a] *Edom* [b] *Sau* „în splendoarea sfințeniei“ [c] *Unele ms.* „haine“ [d] *Promisiune sau Binecuvântare*

lire şi cu harfe şi cu trâmbiţe.
29 *Cap. 17.10.
29 Şi groaza* lui Dumnezeu a fost
peste toate împărăţiile ţărilor, când
au auzit că Domnul
Se lupta cu vrăjmaşii lui Israel.
30 *Cap. 15.15. Iov 34.29.
30 Şi împărăţia lui Iosafat a fost
liniştită şi Dumnezeul lui i-a dat
odihnă* de jur-împrejur.

Sfârşitul împărăţiei lui Iosafat

31 Şi Iosafat* a împărăţit peste
Iuda. Era în vârstă de treizeci şi
cinci de ani când a început să îm-
31 *1 Împ. 22.41
părăţească şi a împărăţit două-
zeci şi cinci de ani în Ierusalim.
Şi numele mamei lui era Azuba,
32 *Cap. 14.2.
32 fiica lui Şilhi. Şi el a umblat în
calea lui Asa*, tatăl său, şi nu
s-a abătut de la ea, ci a făcut ce
33 *Cap. 15.17; 17.6. **Cap. 12.14; 19.3.
33 era drept în ochii Domnului. Dar
înălţimile* n-au fost îndepărta-
te şi poporul tot nu-şi îndrepta-
se inima** spre Dumnezeul pă-
rinţilor lor.
34 *1 Împ. 16.1; 16.7.
34 Şi celelalte fapte ale lui Iosa-
fat, cele dintâi şi cele de pe ur-
mă, iată, sunt scrise în cuvintele
lui Iehu, fiul lui Hanani, care*
sunt cuprinse în Cartea Împăra-
ţilor lui Israel.
35 *Cap. 18.1. **1 Împ. 22.48; 22.49. †Cap. 19.2.
35 Şi, după aceasta, Iosafat*, îm-
păratul lui Iuda, s-a unit** cu A-
hazia, împăratul lui Israel, care
36 *1 Împ. 9.26; 10.22. **Cap. 9.21.
36 lucra cu răutate†. Şi s-a unit cu el
ca să facă nişte corăbii*, să mear-
gă la Tarsis**; şi au făcut corăbii
37 *1 Împ. 22.48
37 la Eţion-Gheber. Şi Eliezer, fiul
lui Dodava, din Mareşa, a pro-
feţit împotriva lui Iosafat, zicând:
„Pentru că te-ai unit cu Ahazia,
Domnul a sfărâmat lucrările
tale“. Şi corăbiile s-au sfărâmat*
şi n-au putut merge la Tarsis.

Ioram, împărat al lui Iuda

1 *1 Împ. 22.50
21 Şi Iosafat a adormit* cu pă-
rinţii săi şi a fost înmormântat
cu părinţii săi, în cetatea lui Da-
vid. Şi Ioram, fiul său, a împără-
2 ţit în locul său. Şi avea fraţi, fii ai
lui Iosafat: Azaria şi Iehiel şi
Zaharia şi Azaria şi Micael şi Şe-
fatia; toţi aceştia erau fiii lui Io-
3 safat, împăratul lui Israel. Şi tatăl
lor le dăduse daruri multe de ar-
gint şi de aur şi de lucruri scumpe, în
afară de cetăţi întărite în Iuda; dar
împărăţia a dat-o lui Ioram, pentru
că el era întâiul-născut.
4 Şi Ioram s-a ridicat peste îm-
părăţia tatălui său şi s-a întărit[a]
şi a ucis cu sabia pe toţi fraţii
săi şi chiar şi dintre căpeteniile lui
5 Israel. Ioram era în vârstă de trei- 5 *2 Împ. 8.17.
zeci şi doi* de ani când a început
să împărăţească şi a împărăţit
6 opt ani în Ierusalim. Şi a umblat 6 *Cap. 18.1; 22.2.
în calea împăraţilor lui Israel,
cum făcuse casa lui Ahab, pentru
că fiica* lui Ahab îi era soţie; şi
a făcut rău în ochii Domnului.
7 Dar Domnul n-a vrut să distrugă 7 *2 Sam. 7.12; 7.13. **1 Împ. 11.36 2 Împ. 8.19. Ps. 132.11.
casa lui David, pentru legămân-
tul* pe care-l făcuse cu David şi
după cum zisese că îi va da o
lumină, lui şi fiilor** lui, în toa-
te zilele.
8 În zilele lui, Edomul* s-a răs- 8 *2 Împ. 8.20.
culat de sub mâna lui Iuda şi
9 şi-au pus un împărat peste ei. Şi
Ioram a plecat *împotriva lor* cu
căpeteniile sale, şi cu toate carele
sale; şi s-a ridicat noaptea şi i-a
bătut pe edomiţii care-l înconju-
10 raseră şi pe căpeteniile carelor. Şi
Edomul s-a răsculat de sub mâna
lui Iuda până în ziua aceasta.
Şi Libna s-a răsculat în ace-
laşi timp de sub mâna lui, pentru
că părăsise pe Domnul Dumne-
11 zeul părinţilor săi. Şi a făcut înăl- 11 *Lev. 17.7; 20.5.
ţimi pe munţii lui Iuda şi a făcut
pe locuitorii Ierusalimului să cur-
vească* şi a amăgit pe Iuda.
12 Şi i-a venit o scrisoare de la
profetul Ilie, zicând: „Aşa zice
Domnul Dumnezeul lui David,
tatăl tău: «Pentru că n-ai umblat
în căile lui Iosafat, tatăl tău, şi
în căile lui Asa, împăratul lui Iu-
13 da, ci ai umblat* în căile împă- 13 *Vers. 6. **Ex. 34.15. Deut. 31.16. †1 Împ. 16.31-33 2 Împ. 9.22. ††Vers. 4.
raţilor lui Israel şi ai făcut pe Iu-
da şi pe locuitorii Ierusalimului
să curvească** după† curviile ca-
sei lui Ahab şi ai ucis†† pe fraţii
tăi, casa tatălui tău, care erau

[a] *Lit.* „s-a înălţat“

15 *Vers. 18,19.
16 *1 Împ. 11.14; 11.23. Ier. 51.11. **Cap. 17.11
17 *Cap. 24.7.
18 *Cap. 13.20. Vers. 15. Fap. 12.23.
19 *Cap. 16.14.
20 *Ier. 22.18; 22.28. **Cap. 24.25; 28.27.

14 mai buni decât tine, iată, Domnul
va lovi cu o mare plagă
pe poporul tău şi pe fiii tăi şi
pe soţiile tale şi toată averea ta; şi
15 pe tine însuţi, cu o boală grea[a], cu o
boală de măruntaie*, până când, din
cauza bolii, îţi vor ieşi măruntaiele
afară din tine, zi
după zi[b]".
16 Şi Domnul a stârnit* împo-
triva lui Ioram duhul filistenilor
şi al arabilor**, care erau lângă
17 etiopieni[c]. Şi s-au suit împotriva
lui Iuda şi au năvălit asupra lui
şi au luat cu ei toată averea care
se afla în casa împăratului, şi pe
fiii* lui, şi pe soţiile lui, încât nu
i-a rămas nici un fiu, în afară de
Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi.
18 Şi, după toate acestea, Dom-
nul l-a lovit în măruntaiele* sale
19 cu o boală incurabilă. Şi a fost
aşa: din zi în zi[b] şi pe timpul când
se sfârşea anul al doilea, i-au ieşit
măruntaiele afară, din cauza bolii,
şi a murit în suferinţe[d] cumplite.
Şi poporul său nu i-a făcut ardere
ca arderea pentru părinţii* săi.
20 El era în vârstă de treizeci şi
doi de ani când a început să îm-
părăţească şi a împărăţit opt ani
la Ierusalim. Şi a murit[e] fără* să
fi fost regretat[f] şi l-au înmormân-
tat în cetatea lui David, dar nu**
în mormintele împăraţilor.

Ahazia, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 8.24. Cap. 21.17. Vers. 6. **Cap. 21.16
2 *2 Împ. 8.26. **Cap. 21.6.

22 Şi locuitorii Ierusalimului au
făcut împărat în locul său pe
Ahazia[g]*, fiul său cel mai tânăr,
pentru că ceata care venise cu
arabii** în tabără îi ucisese pe toţi
cei mai mari în vârstă. Şi Ahazia,
fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda,
a împărăţit.
2 Ahazia era în vârstă de patru-
zeci şi doi[h]* de ani când a început
să împărăţească şi a împărăţit un
an la Ierusalim. Şi numele mamei
lui era Atalia**, fiica lui Omri.
3 Şi el a umblat în căile casei
lui Ahab, pentru că mama lui îi
era sfătuitoare la facerea răului.
4 Şi a făcut rău în ochii Domnului, ca
şi casa lui Ahab, pentru că ei erau
sfătuitorii lui după moartea tatălui
5 său, spre pieirea* lui. El a umblat
după sfatul lor şi a mers cu Ioram,
fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, la
luptă împotriva
lui Hazael, împăratul Siriei[i], la
Ramot-Galaad; şi sirienii* l-au ră-
6 nit pe Ioram. Şi s-a întors* să se
vindece în Izreel de rănile pe care
i le făcuseră la Rama când se lup-
ta cu Hazael, împăratul Siriei[i].
Şi Ahazia, fiul lui Ioram,
împăratul lui Iuda, a coborât în
Izreel ca să-l vadă pe Ioram, fiul
lui Ahab, pentru că era bolnav.
7 Şi pieirea lui Ahazia a fost
de la* Dumnezeu, întrucât a venit
la Ioram: căci, cum a venit, a ie-
şit** cu Ioram împotriva lui Iehu,
fiul lui Nimşi, pe care îl unsese†
Domnul spre a nimici casa lui
8 Ahab. Şi a fost *aşa*: când a făcut
Iehu judecată asupra casei lui
Ahab, a găsit* pe căpeteniile lui
Iuda şi pe fiii fraţilor lui Ahazia,
care slujeau lui Ahazia, şi i-a ucis.
9 Şi a căutat* pe Ahazia; şi l-au
prins (pentru că se ascunsese în
Samaria) şi l-au adus la Iehu
şi l-au ucis; şi l-au înmormântat,
pentru că au zis: „El este fiul
lui Iosafat**, care a căutat† pe
Domnul cu toată inima sa". Şi în
casa lui Ahazia n-a fost nici unul
care să poată *lua* împărăţia.
10 Şi când a văzut* Atalia, ma-
ma lui Ahazia, că fiul ei a murit,
s-a ridicat şi a nimicit toată să-
mânţa împărătească a casei lui
11 Iuda. Dar Ioşabeat, fiica împăra-
tului, a luat pe Ioas*, fiul lui A-
hazia, şi l-a furat din mijlocul
fiilor împăratului, care au fost o-
morâţi, şi l-a pus, pe el şi pe doi-
ca lui, în camera paturilor. Şi Io-
şabeat, fiica împăratului Ioram,
soţia preotului Iehoiada (pentru

4 *Pr. 13.20.
5 *2 Împ. 8.28.
6 *2 Împ. 9.15.
7 *Jud. 14.4. 1 Împ. 12.15 Cap. 10.15. **2 Împ. 9.21 †2 Împ. 9.6,7
8 *2 Împ. 10.10; 10.11,13,14.
9 *2 Împ. 9.27. **1 Împ. 15.24 †Cap. 17.4; 20.3,4.

Atalia, împărăteasă a lui Iuda

10 *2 Împ. 11.1.
11 *2 Împ. 11.2.

[a] *Lit.* „multe boli" [b] *Sau* „din când în când" [c] *Lit.* „erau la mâna etiopienilor" [d] *Sau* „boli" [e] *Lit.* „s-a dus" [f] *Lit.* „dorit" [g] *Ioahaz (Cap. 21.17)* [h] *Sau* „douăzeci şi doi" *(vezi 2 Împ. 8.26)* [i] *Ebr.* „Aram"

că era sora lui Ahazia), l-a ascuns
dinaintea Ataliei, astfel că ea nu l-a
12 omorât. Şi el a fost ascuns cu ei în
casa lui Dumnezeu şase ani. Şi
Atalia a împărăţit peste ţară.

Ioas făcut împărat

23 Şi, în anul al şaptelea*, Ieho-
iada** s-a întărit[a] şi a făcut legă-
mânt cu căpeteniile peste sute, A-
zaria fiul lui Ieroham, şi Ismael
fiul lui Iohanan, şi Azaria fiul
lui Obed†, Maaseia fiul lui Ada-
2 ia, şi Elişafat fiul lui Zicri. Şi au
mers prin Iuda şi au adunat pe
leviţii din toate cetăţile lui Iuda
şi pe capii* părinteşti ai lui Israel
3 şi au venit la Ierusalim. Şi toată
adunarea a făcut legământ cu îm-
păratul în casa lui Dumnezeu.
Şi le-a zis: „Iată, fiul împăratului
va împărăţi, cum a zis* Domnul
4 despre fiii lui David. Acesta este
lucrul pe care-l veţi face: o trei-
me din voi, care intră* *de pază*
în sabat, dintre preoţi şi dintre
5 leviţi, să fie uşieri; şi o treime să
fie la casa împăratului; şi o treime
la Poarta Temeliei[b]; şi tot popo-
rul să fie în curţile casei Dom-
6 nului. Şi nimeni să nu intre în ca-
sa Domnului, decât preoţii şi ace-
ia dintre leviţi care fac* slujba;
ei să intre, pentru că sunt sfinţi.
Dar tot poporul să păzească cele
7 de păzit ale Domnului. Şi leviţii
să înconjoare pe împărat de jur-
împrejur, fiecare cu armele sale
în mână; şi cel care va intra
în casă să fie omorât; şi voi să
fiţi cu împăratul când intră şi
când iese“.
8 Şi leviţii şi tot Iuda au făcut
după toate câte poruncise preotul
Iehoiada; şi fiecare şi-a luat
oamenii lui, pe cei care urmau
să intre *de pază* în sabat cu cei
care urmau să iasă în sabat,
pentru că preotul Iehoiada nu
9 dăduse drumul cetelor*. Şi preo-
tul Iehoiada a dat căpeteniilor
peste sute suliţele şi scuturile mari
şi scuturile* mici ale împăratu-
lui David, care erau în casa lui
10 Dumnezeu. Şi a pus tot poporul,
pe fiecare cu suliţa sa în mână,
de la latura dreaptă a casei până
la latura stângă a casei, spre altar
şi spre casă, de jur-împrejur, lân-
gă împărat.
11 Şi l-au scos pe fiul împăratu-
lui şi i-au pus coroana* şi i-au
dat mărturia** şi l-au făcut împă-
rat. Şi Iehoiada şi fiii săi l-au uns
şi au zis: „Trăiască† împăratul!“
12 Şi Atalia a auzit* glasul po-
porului care alerga şi lăuda pe
împărat şi a venit la popor în ca-
13 sa Domnului. Şi s-a uitat şi, iată,
împăratul stătea lângă stâlpul său
la intrare şi căpeteniile şi trâmbi-
ţaşii lângă împărat; şi tot poporul
ţării se bucura şi suna din trâmbi-
ţe; şi cântăreţii, cu instrumente
muzicale, conduceau cântarea* de
laudă. Şi Atalia şi-a sfâşiat hainele
şi a strigat: „Trădare**! Trădare!“
14 Şi preotul Iehoiada a scos
pe căpeteniile peste sute, care
erau puse peste oştire, şi le-a zis:
„Scoateţi-o din rânduri şi cel care
o va urma să fie ucis cu sabia“.
Pentru că preotul a zis: „Să n-o
15 ucideţi în casa Domnului“. Şi i-au
făcut loc[c] şi a mers prin intrarea
Porţii* Cailor la casa împăratu-
lui: şi au omorât-o acolo.
16 Şi Iehoiada a făcut un legă-
mânt* între sine şi tot poporul şi
împărat, că vor fi poporul Dom-
17 nului. Şi tot poporul a intrat în
casa lui Baal şi au dărâmat-o şi
au sfărâmat altarele lui şi chipu-
rile lui şi l-au ucis* pe Matan,
preotul lui Baal, înaintea altarelor.
18 Şi Iehoiada a rânduit slujbele
casei Domnului sub mâna preoţi-
lor, leviţilor, pe care îi pusese*
David în cete peste casa Domnu-
lui, ca să aducă arderile-de-tot ale
Domnului, cum este scris în le-
gea** lui Moise, cu bucurie şi cu
cântări, după rânduiala lui David.
19 Şi a pus pe uşieri* la porţile casei

1 *2 Împ. 11.4. **2 Împ. 12.2 †1 Cr. 2.37; 2.38.
2 *Ezra 1.5.
3 *2 Sam. 7.12 1 Împ. 2.4; 9.5. Cap. 6.16; 7.18; 21.7.
4 *1 Cr. 9.25.
6 *1 Cr. 23.28; 23.29.
8 *1 Cr. 24.1.
9 *2 Sam. 8.7.
11 *Deut. 17.18. **Ex. 25.16; 25.21; 31.18. †1 Sam. 10.24
12 *Cap. 22.10.
13 *1 Cr. 25.6-8 **2 Împ. 9.23
15 *Neem. 3.28. Ier. 31.40.
16 *Ios. 24.24; 24.25. Cap. 15.12-15
17 *Deut. 13.9. 1 Împ. 18.40.
18 *1 Cr. 23.6; 23.30,31; 24.1. **Num. 28.2
19 *1 Cr. 26.1.

[a] *Sau* „a prins curaj“ [b] *Sau* „la Poarta Iesod“ [c] *Sau* „au pus mâinile pe ea“

Domnului, ca să nu intre nici un
om necurat prin vreun lucru.
20 *2 Împ. 11.19
20 Şi a luat pe căpeteniile* pes-
te sute şi pe mai-marii şi pe con-
ducătorii poporului şi pe tot po-
porul ţării şi a coborât pe împă-
rat din casa Domnului şi au mers
prin Poarta de Sus la casa împă-
ratului şi au aşezat pe împărat pe
21 tronul împărăţiei. Şi tot poporul
ţării s-a bucurat şi cetatea era li-
niştită; şi pe Atalia o omorâseră
cu sabia.

Ioas, împărat al lui Iuda. Repararea templului

24 Ioas era în vârstă de şapte*
ani când a început să împărăţeas-
că şi a împărăţit patruzeci de
ani în Ierusalim; şi numele mamei
2 lui era Ţibia, din Beer-Şeba. Şi
1 *2 Împ. 11.21; 12.1.
Ioas a făcut ce era drept* în
ochii Domnului în toate zilele
2 *Cap. 26.4,5.
3 preotului Iehoiada. Şi Iehoiada
i-a luat două soţii; şi el a născut
fii şi fiice.
4 Şi a fost *aşa:* după aceasta,
Ioas a avut pe inimă să repare
5 *2 Împ. 12.4.
5 casa Domnului. Şi a adunat pe
preoţi şi pe leviţi şi le-a zis: „Ie-
şiţi în cetăţile lui Iuda şi strân-
geţi* bani de la tot Israelul pen-
tru repararea casei Dumnezeului
vostru, din an în an; şi grăbiţi
lucrul". Dar leviţii nu s-au grăbit.
6 *2 Împ. 12.7. **Ex. 30.12-16 †Num. 1.50. Fap. 7.44.
6 Şi împăratul l-a chemat* pe
Iehoiada, capul, şi i-a zis: „Pentru
ce n-ai cerut de la leviţi să aducă
din Iuda şi din Ierusalim darea
rânduită de Moise**, robul Dom-
nului, adunării lui Israel, pentru
cortul† mărturiei?"
7 *Cap. 21.17. **2 Împ. 12.4
7 Pentru că* Atalia cea rea *şi*
fiii ei devastaseră casa lui Dum-
nezeu şi întrebuinţaseră pentru
baali toate lucrurile** sfinţite
ale casei Domnului.
8 *2 Împ. 12.9.
8 Şi împăratul a poruncit şi au
făcut* o ladă şi au pus-o afară,
9 *Vers. 6.
9 lângă poarta casei Domnului, şi
au dat de ştire prin Iuda şi prin
Ierusalim să aducă Domnului da-
rea* lui Moise, robul lui Dumne-
zeu, pusă peste Israel în pustiu.
10 Şi toate căpeteniile şi tot poporul
s-au bucurat şi au adus şi au
aruncat *banii* în ladă, până s-a
umplut[a].
11 Şi a fost *aşa:* la vremea când 11 *2 Împ. 12.10
era adusă lada la locul de control
al împăratului, prin mâna leviţilor,
şi când vedeau că erau mulţi*
bani în ea, scriitorul[b] împăratului
şi slujbaşul marelui preot veneau
şi goleau lada şi o luau şi o du-
ceau înapoi la locul ei. Aşa făceau
zi de zi; şi au strâns mulţi bani.
12 Şi împăratul şi Iehoiada îi dădeau 12 *Cap. 30.12.
celor care făceau lucrarea slujbei
casei Domnului; şi ei tocmeau
cioplitori în piatră şi tâmplari
pentru a repara* casa Domnului,
şi lucrători în fier şi în aramă
pentru a întări casa Domnului.
13 Şi lucrătorii munceau şi lu-
crarea de reparare înainta prin
mâna lor; şi au ridicat casa lui
Dumnezeu după măsura ei şi au
14 întărit-o. Şi, după ce au terminat, 14 *2 Împ. 12.13
au adus banii rămaşi înaintea
împăratului şi a lui Iehoiada. Şi
au făcut din* ei vase pentru casa
Domnului, unelte pentru slujbă şi
pentru jertfe şi ceşti şi unelte de
aur şi de argint. Şi au adus în casa
Domnului arderi-de-tot neîncetat
în toate zilele lui Iehoiada.
15 Şi Iehoiada a ajuns bătrân şi
sătul de zile şi a murit; era în
vârstă de o sută treizeci de ani
16 când a murit. Şi a fost înmormân-
tat în cetatea lui David lângă
împăraţi, pentru că făcuse bine
în Israel şi pentru Dumnezeu şi
pentru casa Lui.

Ioas şi închinarea la idoli

17 Şi, după moartea lui Iehoia-
da, căpeteniile lui Iuda au venit
şi s-au plecat înaintea împăratu-
lui; atunci împăratul i-a ascultat.
18 Şi au părăsit casa Domnului, 18 *1 Împ. 14.23 Cap. 15.16. **Ex. 34.12-14 Jud. 5.8. Cap. 19.2; 28.13; 29.8; 32.25.
Dumnezeul părinţilor lor, şi au
slujit aşerelor* şi idolilor: şi a
venit mânie** peste Iuda şi peste
Ierusalim pentru această vină a
19 lor. Şi Domnul a trimis* profeţi 19 *2 Împ. 17.3. Cap. 36.15. Ier. 7.25,26; 25.4.

[a] *Sau* „au terminat" [b] *Sau* „secretarul"

printre ei, ca să-i întoarcă la El;
şi au mărturisit împotriva lor[a],
dar ei n-au plecat urechea.
20 Şi Duhul* lui Dumnezeu a ve-
nit peste[b] Zaharia, fiul preotului
Iehoiada, şi el s-a ridicat în pi-
cioare, mai sus de popor, şi le-a zis:
„Aşa zice Dumnezeu: Pentru ce căl-
caţi** poruncile Domnului? Nu veţi
reuşi! Pentru că L-aţi părăsit† pe
Domnul, şi El v-a părăsit“.
21 Şi au uneltit împotriva lui şi
l-au lovit* cu pietre, după porun-
ca împăratului, în curtea casei
22 Domnului. Şi împăratul Ioas nu
şi-a adus aminte de bunătatea
pe care i-o făcuse Iehoiada, tatăl
lui Zaharia, ci l-a ucis pe fiul lui.
Şi, când a murit, *Zaharia* a zis:
„Să vadă Domnul şi să judece[c]*!“
23 Şi a fost că, la sfârşitul anu-
lui, oştirea* Siriei[d] s-a suit împo-
triva lui Ioas; şi au intrat în Iuda
şi în Ierusalim şi au nimicit din po-
por pe toate căpeteniile poporului
şi au trimis toată prada lor la îm-
24 păratul Damascului. Pentru că
oştirea sirienilor[e] a venit cu o cea-
tă mică* de oameni, dar Domnul
a dat** în mâna lor o oştire foarte
mare, pentru că părăsiseră pe Dom-
nul Dumnezeul părinţilor lor. Ast-
fel *sirienii* au împlinit judecăţi†
25 asupra lui Ioas. Şi, după ce au ple-
cat de la el (pentru că l-au lăsat în
boli grele), slujitorii* săi au uneltit
împotriva lui, pentru sângele** fiu-
lui[f] preotului Iehoiada, şi l-au ucis
pe patul său, iar el a murit. Şi l-au
înmormântat în cetatea lui David,
dar nu l-au înmormântat în mormin-
tele împăraţilor.
26 Şi aceştia sunt cei care au unel-
tit împotriva lui: Zabad*, fiul Şimea-
tei, amonita, şi Iozabad, fiul Şim-
27 ritei, moabita. Cât despre fiii lui şi
mărimea* poverilor[g] *puse* asupra
lui şi înnoirea casei lui Dumnezeu,
iată, acestea sunt scrise în istorisi-
rea Cărţii Împăraţilor. Şi Amaţia**,

20 *Jud. 6.34. 1 Cr. 12.18. Cap. 15.1; 20.14. **Num. 14.41 Pr. 28.13. †Cap. 15.2.
21 *Mt. 23.35. Fap. 7.58,59.
22 *Gen. 9.5.
23 *2 Împ. 12.17 Is. 7.2.
24 *Lev. 26.8. Deut. 32.30. Is. 30.17. **Lev. 26.25. Deut. 28.25. †Cap. 22.8. Is. 10.5.
25 *2 Împ. 12.20 **Vers. 21.
26 *2 Împ. 12.21
27 *2 Împ. 12.18 **2 Împ. 12.21

fiul său, a împărăţit în locul său.

Amaţia, împărat al lui Iuda

25 Amaţia era în vârstă de două-
zeci şi cinci* de ani când a înce-
put să împărăţească; şi a împă-
răţit douăzeci şi nouă de ani în
Ierusalim. Şi numele mamei lui
2 era Ioadan, din Ierusalim. Şi el a
făcut ce era drept în ochii Dom-
nului, dar nu* cu o inimă întrea-
3 gă. Şi a fost *aşa*: când i s-a întă-
rit* împărăţia, a ucis pe slujitorii
lui care-l uciseseră pe împăra-
4 tul, tatăl său. Dar pe fiii lor nu i-a
ucis, ci a făcut cum este scris în
lege, în cartea lui Moise, în care
Domnul a poruncit, zicând: „Pă-
rinţii să nu fie omorâţi* pentru
copii, nici copiii să nu fie omo-
râţi pentru părinţi, ci fiecare să fie
omorât pentru păcatul lui“.
5 Şi Amaţia a adunat pe Iuda
şi i-a rânduit după casele lor
părinteşti, după căpeteniile pes-
te mii şi căpeteniile peste sute,
în tot Iuda şi Beniamin; şi i-a nu-
mărat de la* vârsta de douăzeci
de ani în sus şi i-a găsit: trei sute
de mii de oameni aleşi, care ie-
şeau la luptă, mânuind suliţa şi
6 scutul[h]. Şi a tocmit din Israel o
sută de mii de bărbaţi viteji
cu o sută de talanţi de argint.
7 Şi un om* al lui Dumnezeu a
venit la el, zicând: „Împărate, să
nu meargă cu tine oştirea lui Is-
rael, pentru că Domnul nu este
cu Israel, cu toţi fiii lui Efraim.
8 Dar, dacă vrei să mergi, fă-o;
fii tare pentru luptă: Dumnezeu
te va face să cazi înaintea vrăj-
maşului, pentru că Dumnezeu are
putere* să ajute şi să doboare“.
9 Şi Amaţia a zis omului lui Dum-
nezeu: „Dar ce vom face cu cei o
sută de talanţi pe care i-am dat
cetei lui Israel?“ Şi omul lui Dum-
nezeu a zis: „Domnul poate* să-ţi
dea mai mult decât atât“.
10 Atunci Amaţia a despărţit
ceata care venise la el din Efraim,

1 *2 Împ. 14.1.
2 *2 Împ. 14.4. Vers. 14.
3 *2 Împ. 14.5.
4 *Deut. 24.16. 2 Împ. 14.6. Ier. 31.30. Ezec. 18.20.
5 *Num. 1.3.
7 *Cap. 11.2.
8 *Cap. 14.11; 20.6.
9 *2 Împ. 14.7. Pr. 10.22.

[a] *I-au atenţionat* [b] *Lit.* „a îmbrăcat pe“ [c] *Lit.* „să ceară“ [d] *Ebr.* „Aram“ [e] *Aramei* [f] *Sau* „fiilor“
[g] *Sau* „tributului“ [h] *Scutul cel mare*

ca să se ducă acasă. Şi mânia
lor s-a aprins foarte mult împotri-va
lui Iuda; şi s-au întors acasă
în mare mânie.
11 *2 Împ. 14.7. **11** Şi Amaţia s-a întărit şi şi-a
scos poporul şi a mers în Valea
Sării* şi a bătut zece mii dintre
12 fiii lui Seir. Şi fiii lui Iuda au
luat vii zece mii de captivi şi i-au
dus pe vârful stâncii[a] şi i-au a-
runcat de pe vârful stâncii; şi
toţi au fost zdrobiţi.
13 Dar fiii cetei pe care o tri-
misese Amaţia înapoi, ca să nu
meargă cu el la luptă, au năvălit
asupra cetăţilor lui Iuda, de la
Samaria până la Bet-Horon, şi
au bătut dintre ei trei mii de inşi
şi au luat o mare pradă.
14 *Cap. 28.23. **Ex. 20.3,5. **14** Şi a fost *aşa*: când s-a întors
Amaţia de la nimicirea edomiţi-
lor, a adus* pe dumnezeii fiilor
lui Seir şi i-a rânduit dumnezei
ai săi** şi s-a plecat înaintea lor
15 *Ps. 96.5. **Vers. 11. 15 şi le-a ars tămâie. Şi mânia **D**om-
nului s-a aprins împotriva lui
Amaţia şi i-a trimis un profet,
care i-a zis: „Pentru ce cauţi pe
dumnezeii* poporului care n-au
salvat** pe poporul lor din mâna
16 *1 Sam. 2.25 16 ta?“ Şi a fost *aşa*: pe când vor-
bea cu el, *împăratul* i-a zis: „Ai
fost făcut tu sfătuitor al împăra-
tului? Încetează, pentru ce să fii
lovit?“ Atunci profetul a încetat
şi a zis: „Cunosc că Dumnezeu a
hotărât* să te nimicească, pentru
că ai făcut aceasta şi n-ai ascul-
tat de sfatul meu“.
17 *2 Împ. 14.8; 14.9. **17** Şi Amaţia, împăratul lui Iuda,
s-a sfătuit* şi a trimis la Ioas,
fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, îm-
păratul lui Israel, zicând: „Vino
18 să ne privim în faţă!“ Şi Ioas,
împăratul lui Israel, a trimis la
Amaţia, împăratul lui Iuda, zi-
când: „Spinul care este în Liban
a trimis la cedrul care este în Li-
ban, zicând: «Dă pe fiica ta de
soţie fiului meu!» Şi a trecut o
fiară a câmpului care este în Li-
ban şi a călcat în picioare spi-
19 nul. Tu zici: «Iată, am bătut Edomul!» 19 *Cap. 26.16; 32.25. Pr. 16.18.
şi inima ta te-a înălţat, ca
să te lauzi*. Rămâi acum acasă!
De ce să te prindă[b] nenorocirea,
ca să cazi, tu, şi Iuda odată cu tine?“
20 Dar Amaţia n-a ascultat, pen- 20 *1 Împ. 12.15 Cap. 22.7. **Vers. 14.
tru că era de la* Dumnezeu să-i
dea în mâna *vrăjmaşului*, pentru
că au căutat** pe dumnezeii
21 Edomului. Şi Ioas, împăratul lui 21 *Ios. 19.38.
Israel, s-a suit şi s-au privit în
faţă, el şi Amaţia, împăratul lui Iu-
da, în Bet-Şemeşul* care este în
22 Iuda. Şi Iuda a fost bătut înaintea
lui Israel şi au fugit fiecare la
23 cortul său. Şi Ioas, împăratul lui 23 *Cap. 21.17; 22.1,6.
Israel, l-a prins pe Amaţia, împă-
ratul lui Iuda, pe fiul lui Ioas,
fiul lui Ioahaz*, în Bet-Şemeş şi
l-a dus la Ierusalim şi a dărâ-
mat zidul Ierusalimului, de la
Poarta lui Efraim până la Poarta
24 Unghiului, patru sute de coţi. Şi a 24 *1 Cr. 26.15.
luat tot aurul şi argintul şi toate
vasele care se aflau în casa lui
Dumnezeu, la Obed-Edom*, şi în
vistieriile casei împăratului, şi
ostatecic[c], şi s-a întors la Samaria.
25 Şi Amaţia*, fiul lui Ioas, îm- 25 *2 Împ. 14.17
păratul lui Iuda, a trăit cinci-
sprezece ani după moartea lui
Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui
26 Israel. Şi celelalte fapte ale lui
Amaţia, cele dintâi şi cele de pe
urmă, nu sunt scrise în Cartea
Împăraţilor lui Iuda şi ai lui Isra-
27 el? Şi, de pe timpul când Ama-
ţia s-a abătut de la a-L urma pe
Domnul, au uneltit împotriva lui
în Ierusalim, şi el a fugit la La-
chis; şi au trimis după el la La-
28 chis şi l-au omorât acolo. Şi l-au
adus pe cai şi l-au înmormântat
cu părinţii săi în cetatea lui Iuda.

Ozia, împărat al lui Iuda

26 Şi tot poporul lui Iuda a luat
pe Ozia[d]*, care era în vârstă de
şaisprezece ani, şi l-a făcut îm-
părat în locul tatălui său, Amaţia.
1 *2 Împ. 14.21; 14.22; 15.1.

[a] *Ebr.* „Sela“ [b] *Lit.* „De ce să te cerţi cu“ [c] *Lit.* „fii ai garanţiei“ [d] *În 2 Împăraţi este numit „Azaria“*

2 El a reconstruit Elotul şi l-a adus îna-
poi lui Iuda, după ce a ador-mit
împăratul cu părinţii săi.
3 Ozia era în vârstă de şaispre-
zece ani când a început să împă-
răţească şi a împărăţit cincizeci şi
doi de ani în Ierusalim. Şi numele
mamei lui era Iecolia, din Ierusa-
4 lim. Şi el a făcut ce era drept* în
ochii Domnului, după toate câte
5 făcuse Amaţia, tatăl său. Şi a cău-
tat pe Dumnezeu în zilele lui Za-
haria, care avea pricepere* în
viziunile lui Dumnezeu[a]: şi, în
zilele cât a căutat** pe Domnul,
Dumnezeu l-a făcut să prospere.
6 Şi a ieşit şi s-a luptat* cu fi-
listenii şi a dărâmat zidul Gatului
şi zidul Iabnei şi zidul Asdodu-
lui; şi a construit cetăţi în Asdod
7 şi între filisteni. Şi Dumnezeu l-a
ajutat împotriva filistenilor* şi
împotriva arabilor care locuiau în
Gur-Baal şi împotriva maoni-
8 ţilor[b]. Şi amoniţii au dat* lui Ozia
tribut; şi numele lui s-a răspândit
până la intrarea Egiptului, pentru
că se întărise foarte mult.
9 Şi Ozia a construit turnuri în
Ierusalim, la Poarta* Unghiului şi
la Poarta Văii şi la unghiul *zidu-*
10 *lui* şi le-a întărit. Şi a construit
turnuri în pustiu şi a săpat multe
fântâni, pentru că avea turme
mari, atât în şes cât şi în podiş,
lucrători ai pământului şi viticul-
tori pe munţi şi la Carmel, pentru
că iubea lucrarea pământului[c].
11 Şi Ozia avea o oştire[d] de lup-
tători care ieşeau la luptă în cete,
după numărul numărătorii lor,
prin mâna scriitorului Ieiel, şi a lui
Maaseia, supraveghetorul, sub
mâna lui Hanania, dintre căpete-
12 niile împăratului. Tot numărul ca-
pilor părinteşti ai bărbaţilor vi-
13 teji era două mii şase sute. Şi
sub mâna lor era tăria unei oştiri
de trei sute şapte mii cinci sute,
care făceau război cu mare pu-
tere, ca să ajute pe împărat îm-
14 potriva vrăjmaşului. Şi Ozia a
pregătit pentru ei, pentru toată
oştirea, scuturi mici şi suliţe şi
coifuri şi platoşe[e] şi arcuri şi
15 praştii de pietre. Şi a făcut în
Ierusalim maşini, inventate de
oameni pricepuţi*, care să fie pe
turnuri şi pe colţuri, ca să tragă
cu săgeţi şi cu pietre mari. Şi
numele lui s-a răspândit departe,
pentru că a fost ajutat *în chip*
minunat, până s-a întărit.

Îngâmfarea lui Ozia

16 Dar, după ce s-a întărit*, i s-a
înălţat** inima până la cădere[f] şi
a păcătuit împotriva Domnului
Dumnezeului său, pentru că a
mers† în templul Domnului ca să
ardă tămâie pe altarul tămâiei.
17 Şi Azaria*, preotul, a intrat după
el, şi cu el optzeci de bărbaţi vi-
18 teji, preoţi ai Domnului. Şi s-au
împotrivit împăratului Ozia şi
i-au zis: „Nu este pentru* tine,
Ozia, să arzi tămâie înaintea
Domnului, ci pentru preoţi**, fiii
lui Aaron, care sunt consacraţi
să ardă tămâie. Ieşi din locaşul
sfânt, pentru că ai păcătuit; şi
nu va fi spre onoarea ta din par-
tea Domnului Dumnezeu“.
19 Şi Ozia s-a mâniat. Şi în mâna
lui era tămâietoarea, ca să ardă
tămâie. Şi, pe când se mânia pe
preoţi, a izbucnit lepra* pe frun-
tea lui, înaintea ochilor preoţilor,
în casa Domnului, lângă altarul
20 tămâiei. Şi Azaria, marele preot,
şi toţi preoţii s-au uitat spre el
şi, iată, era lepros pe fruntea lui;
şi l-au scos repede de acolo şi
chiar el s-a grăbit* să iasă, pentru
că Domnul îl lovise.
21 Şi împăratul Ozia* a fost le-
pros până în ziua morţii lui; şi a
locuit într-o casă de izolare**,
fiind lepros, pentru că a fost înde-
părtat din casa Domnului. Şi Io-
tam, fiul său, era peste casa îm-
păratului, judecând poporul ţării.

4 *Cap. 24.2.
5 *Gen. 41.15. Dan. 1.17; 2.19; 10.1. **Cap. 15.2; 20.20; 31.21.
6 *Is. 14.29.
7 *Cap. 21.16.
8 *2 Sam. 8.2. Cap. 17.11.
9 *2 Împ. 14.13 Neem. 3.13; 3.19,32. Zah. 14.10.
15 *Ex. 39.3,8.
16 *Deut. 32.15. **Deut. 8.14. Cap. 25.19. †1 Împ. 13.1-4 2 Împ. 16.12; 16.13.
17 *1 Cr. 6.10.
18 *Num. 3.10; 16.39,40; 18.7. **Ex. 30.7,8. Ev. 7.14.
19 *Lev. 13.42. Num. 12.10. 2 Împ. 5.27.
20 *Est. 6.12.
21 *2 Împ. 15.5. **Lev. 13.46. Num. 5.2.

[a] *Sau* „care îl învăţa în teama de Dumnezeu“ [b] *Popor nomad locuind în Edom* [c] *Sau* „îi plăcea pământul“
[d] *Lit.* „o tărie“ [e] *Sau* „cămăşi de zale“ [f] *Sau* „încât a lucrat stricat“

22 *Is. 1.1.

22 Şi celelalte fapte ale lui Ozia,
cele dintâi şi cele de pe urmă,
le-a scris profetul Isaia*, fiul lui
23 Amoţ. Şi Ozia a adormit* cu
părinţii săi şi l-au înmormântat cu
părinţii săi în ogorul de înmor-
mântare al împăraţilor, pentru că
au zis: „Este lepros“. Şi Iotam,
fiul său, a împărăţit în locul său.

23 *2 Împ. 15.7. Is. 6.1.

Iotam, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 15.32

27 Iotam era în vârstă de două-
zeci şi cinci* de ani când a înce-
put să împărăţească şi a împă-
răţit şaisprezece ani în Ierusalim;
şi numele mamei lui era Ieruşa,
2 fiica lui Ţadoc. Şi el a făcut ce
era drept în ochii Domnului, după
toate câte făcuse Ozia, tatăl său;
numai că n-a intrat în templul
Domnului. Şi poporul se strica*
3 tot mai mult. El a reconstruit
Poarta de Sus a casei Domnului
şi a construit mult pe zidul lui
4 Ofel[a]*. Şi a construit cetăţi în
ţinutul muntos al lui Iuda şi a
construit cetăţi întărite şi turnuri
în păduri.

2 *2 Împ. 15.35

3 *Cap. 33.14. Neem. 3.26.

5 *Cap. 26.8.

5 Şi s-a luptat cu împăratul fii-
lor lui Amon*; şi i-a învins. Şi fiii
lui Amon i-au dat în acelaşi an o
sută de talanţi de argint şi zece mii
de cori[b] de grâu şi zece mii de
orz; aceasta i-au dat fiii lui Amon
şi în al doilea şi în al treilea an.

6 *Cap. 26.5.

6 Şi Iotam a ajuns tare, pentru
că şi-a rânduit căile* înaintea
Domnului Dumnezeului său.

7 Şi celelalte fapte ale lui Io-
tam şi toate războaiele sale şi căi-
le sale, iată, sunt scrise în Cartea
Împăraţilor lui Israel şi ai lui Iu-
8 da. El era în vârstă de douăzeci
şi cinci de ani când a început să
împărăţească şi a împărăţit şai-
9 sprezece ani în Ierusalim. Şi Io-
tam a adormit* cu părinţii săi şi
l-au înmormântat în cetatea lui
David. Şi Ahaz, fiul său, a îm-
părăţit în locul său.

9 *2 Împ. 15.38

Ahaz, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 16.2.

28 Ahaz era în vârstă de două-
zeci* de ani când a început să
împărăţească şi a împărăţit şai-
sprezece ani în Ierusalim, dar n-a
făcut ce era drept în ochii Dom-
2 nului, ca David, tatăl său, ci a
umblat în căile împăraţilor lui
Israel şi chiar a făcut chipuri*
3 turnate baalilor** şi a ars tămâie[c]
în Valea* Fiului lui Hinom şi a
trecut** pe fiii săi prin foc†, după
urâciunile naţiunilor pe care le
alungase†† Domnul dinaintea
4 fiilor lui Israel. Şi a jertfit şi a ars
tămâie pe înălţimi şi pe dealuri
şi sub orice copac verde.

2 *Ex. 34.17. Lev. 19.4. **Jud. 2.11.

3 *Ios. 15.8. **2 Împ. 23.10 †Lev. 18.21. 2 Împ. 16.3. Cap. 33.6. ††Lev. 18.24

5 *Is. 10.5. **2 Împ. 16.5; 16.6. Is. 7.1.

5 De aceea, Domnul Dumne-
zeul său l-a dat* în mâna împă-
ratului Siriei[d]; şi ei l-au lovit** şi
au luat de la el mulţi captivi şi
i-au dus la Damasc.

Ba a fost dat şi în mâna îm-
păratului lui Israel, şi el l-a lovit
6 cu mare măcel. Pentru că Pecah*,
fiul lui Remalia, a ucis în Iuda o
sută douăzeci de mii într-o zi,
toţi bărbaţi viteji, pentru că pă-
răsiseră** pe Domnul Dumne-
7 zeul părinţilor lor. Şi Zicri, un
viteaz din Efraim, a ucis pe Ma-
aseia, fiul împăratului, şi pe Az-
ricam, căpetenia casei, şi pe
Elcana, al doilea după împărat.
8 Şi fiii lui Israel au luat captivi
de la fraţii* lor două sute de mii
de femei, fii şi fiice, şi au luat o
mare pradă de la ei şi au adus
prada la Samaria.

6 *2 Împ. 15.27 **Cap. 29.8.

8 *Deut. 28.25; 28.41. Cap. 11.4.

9 *Cap. 25.15. **Ps. 69.26. Is. 10.5; 47.6 Ezec. 25.12; 25.15; 26.2. Obad. 10. Zah. 1.15. †Ezra 9.6. Apoc. 18.5.

9 Dar era acolo un profet* al
Domnului, al cărui nume era
Oded. Şi el a ieşit înaintea oş-
tirii care venea la Samaria şi
le-a zis: „Iată, pentru că Domnul
Dumnezeul părinţilor voştri S-a
mâniat pe Iuda, i-a dat** în
mâna voastră, şi voi i-aţi ucis
cu o furie care ajunge până la ce-
10 ruri†; şi acum socotiţi să vă su-
puneţi pe fiii lui Iuda şi ai Ieru-
salimului ca robi* şi roabe? Nu
sunt cu voi, chiar cu voi, vino-
văţii împotriva Domnului Dumne-

10 *Lev. 25.39; 25.42,43,46.

[a] *Zona Ierusalimului de la sud-vest de muntele templului* [b] *Un cor (= 220 litri) = un omer = 10 efe = 10 baţi* [c] *Sau* „a adus arderi-de-tot“ [d] *Ebr.* „Aram“

11 *Ps. 78.49. Iac. 2.13.

11 zeului vostru? Şi acum asculta-
ţi-mă şi trimiteţi înapoi pe cap-
tivii pe care i-aţi luat de la fraţii
voştri; pentru că mânia* aprinsă a
*D*omnului este asupra voastră".
12 Şi câţiva bărbaţi dintre capii
fiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui
Iohanan, Berechia, fiul lui Me-
şilemot, şi Ezechia, fiul lui Şa-
lum, şi Amasa, fiul lui Hadlai,
s-au ridicat împotriva celor care
13 veneau de la luptă şi le-au zis: „Să
nu aduceţi aici pe captivi. Pentru
că, la vina noastră faţă de *D*om-
nul, voi vă gândiţi să mai adău-
gaţi la păcatele noastre şi la vi-
novăţiile noastre: pentru că vina
noastră este mare şi mânie aprin-
să este asupra lui Israel".
14 Şi ostaşii au lăsat pe captivi şi
prada înaintea căpeteniilor şi a
15 întregii adunări. Şi bărbaţii care
au fost numiţi* pe nume s-au
ridicat şi au luat pe captivi, iar pe
toţi cei care erau goi i-au îmbră-
cat din pradă; şi i-au îmbrăcat
şi i-au încălţat şi le-au dat să
mănânce** şi să bea şi i-au uns
şi i-au pus pe măgari pe toţi cei
care erau slabi şi i-au dus la Ie-
rihon, cetatea Palmierilor†, la
fraţii lor. Şi s-au întors în Samaria.

15 *Vers. 12. **2 Împ. 6.22 Pr. 25.21,22. Lc. 6.27. Rom. 12.20. †Deut. 34.3. Jud. 1.16.

Pedepsele asupra lui Ahaz

16 *2 Împ. 16.7.

17 *Cap. 21.10. Obad. 10-14.

18 *Cap. 21.16; 21.17. Ezec. 16.27; 16.57.

16 În timpul* acela, împăratul
Ahaz a trimis la împăraţii Asiriei,
17 ca să-l ajute. Şi edomiţii* au ve-
nit din nou şi au bătut pe Iuda şi
18 au luat captivi. Şi filistenii* au
năvălit asupra cetăţilor din şes şi
de la sud ale lui Iuda şi au luat
Bet-Şemeşul şi Aialonul şi Ghe-
derotul şi Socoul şi cetăţile sale
şi Timna şi cetăţile sale şi Ghim-
zoul şi cetăţile sale: şi au locuit
19 acolo. Şi *D*omnul a smerit pe Iuda,
din cauza lui Ahaz, împăratul* lui
Israel, pentru că el îl făcuse pe
Iuda fără frâu** şi lucrase cu
foarte mare necredincioşie faţă de
20 *D*omnul. Şi Tilgat-Pilneser*, îm-
păratul Asiriei, a venit la el şi l-a
21 strâmtorat şi nu l-a ajutat. Pentru

19 *2 Împ. 16.2. Cap. 21.2. **Ex. 32.25.

20 *2 Împ. 15.29; 16.7-9. 1 Cr. 5.26.

că Ahaz a jefuit[a] casa *D*omnului şi
casa împăratului şi a căpeteniilor
şi a dat împăratului Asiriei; dar
nu i-a fost de nici un ajutor.
22 Şi, în timpul strâmtorării sale,
a lucrat cu şi mai multă necre
dincioşie împotriva *D*omnului
23 acest împărat Ahaz. Şi a jertfit*
dumnezeilor din Damasc care-l
bătuseră; şi a zis: „Pentru că dum-
nezeii împăraţilor Siriei[b] îi ajută,
le voi jertfi şi ei mă vor aju-
ta**". Dar ei au fost căderea lui
şi a întregului Israel.
24 Şi Ahaz a strâns uneltele casei
lui Dumnezeu, a tăiat în bucăţi
uneltele casei lui Dumnezeu şi a
închis* uşile casei *D*omnului şi
şi-a făcut altare în fiecare colţ
25 al Ierusalimului. Şi în fiecare ce-
tate a lui Iuda a făcut înălţimi, ca
să ardă tămâie altor dumnezei;
şi a întărâtat mânia *D*omnului
Dumnezeului părinţilor săi.
26 Şi celelalte* fapte ale lui şi
toate căile lui, cele dintâi şi cele
de pe urmă, iată, sunt scrise în
Cartea Împăraţilor lui Iuda şi ai
27 lui Israel. Şi Ahaz a adormit cu
părinţii săi şi l-au înmormântat în
cetate, în Ierusalim; dar nu l-au
adus* în mormintele împăraţilor
lui Israel. Şi Ezechia, fiul său, a
împărăţit în locul său.

23 *Cap. 25.14. **Ier. 44.17; 44.18.

24 *Cap. 29.3,7.

26 *2 Împ. 16.19; 16.20.

27 *Cap. 21.20; 24.25.

Ezechia, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 18.1. **Cap. 26.5.

29 Ezechia* a început să împă-
răţească pe când era în vârstă
de douăzeci şi cinci de ani şi a
împărăţit douăzeci şi nouă de
ani în Ierusalim. Şi numele mamei
lui era Abiia, fiica lui Zaharia**.
2 Şi el a făcut ce era drept* în o-
chii *D*omnului, după toate câte
făcuse David, tatăl său.
3 În anul întâi al împărăţiei sa-
le, în luna întâi, a deschis* uşile
casei *D*omnului şi le-a reparat.
4 Şi a adus înăuntru pe preoţi şi
pe leviţi şi i-a adunat în locul
5 deschis dinspre răsărit şi le-a zis:
„Ascultaţi-mă, leviţilor: sfinţi-
ţi-vă* acum şi sfinţiţi casa *D*om-

2 *Cap. 28.1; 34.2.

3 *Cap. 28.24. Vers. 7.

5 *1 Cr. 15.12. Cap. 35.6.

[a] *Lit.* „a împărţit" [b] *Ebr.* „Aram"

nului Dumnezeului părinţilor
voştri şi scoateţi necurăţia din
6 sfântul locaş. Pentru că părinţii
noştri au păcătuit şi au făcut
rău în ochii Domnului Dumnezeu-
lui nostru şi L-au părăsit, şi şi-au
întors* faţa de la locaşul Dom-
nului, şi şi-au întors spatele.
7 Ba au închis* şi uşile pridvorului
şi au stins candelele şi n-au ars
tămâie, nici n-au adus ardere-de-
tot Dumnezeului lui Israel, în
8 sfântul locaş. Şi mânia* Dom-
nului a fost peste Iuda şi Ierusa-
lim şi i-a dat** tulburării, pusti-
irii şi fluieratului[a]†, după cum
9 vedeţi cu ochii voştri. Şi, iată,
părinţii* noştri au căzut ucişi de
sabie, iar fiii noştri şi fiicele noas-
tre şi soţiile noastre sunt în cap-
10 tivitate pentru aceasta. Acum eu
am pe inimă să fac un legământ*
cu Domnul Dumnezeul lui Israel,
ca să se întoarcă de la noi a-
11 prinderea mâniei Sale. Fiii mei,
nu fiţi nepăsători; pentru că pe
voi v-a ales* Domnul să staţi îna-
intea Lui, să-I slujiţi şi să fiţi
slujitorii Lui şi să ardeţi tămâie".
12 Şi s-au ridicat leviţii: Mahat*,
fiul lui Amasai, şi Ioel, fiul lui
Azaria, dintre fiii chehatiţilor**;
şi dintre fiii lui Merari: Chis, fiul
lui Abdi, şi Azaria, fiul lui Ieha-
leleel; şi dintre gherşoniţi: Ioah,
fiul lui Zima, şi Eden, fiul lui Io-
13 ah; şi dintre fiii lui Eliţafan: Şimri
şi Ieiel; şi dintre fiii lui Asaf: Za-
14 haria şi Matania; şi dintre fiii lui
Heman: Iehiel şi Şimei; şi dintre
fiii lui Iedutun: Şemaia şi Uziel.
15 Şi au adunat pe fraţii lor şi
s-au sfinţit* şi au mers după
porunca împăratului, prin cuvinte-
le Domnului, ca să cureţe** casa
16 Domnului. Şi preoţii au intrat
înăuntrul casei Domnului, ca s-o
cureţe, şi au scos în curtea casei
Domnului toată necurăţia pe
care au găsit-o în templul Dom-
nului. Şi leviţii au luat-o ca s-o
scoată afară la pârâul Chedron*.
17 Şi au început să facă sfinţirea în
întâia *zi* a lunii întâi; şi, în ziua
a opta a lunii, au venit în pridvo-
rul Domnului; şi au sfinţit casa
Domnului în opt zile şi, în ziua
a şaisprezecea a lunii întâi, au
terminat.
18 Şi au intrat la împăratul Eze-
chia şi au zis: „Am curăţit toată
casa Domnului şi altarul arde-
rii-de-tot şi toate uneltele lui şi
masa pâinilor pentru punerea
19 înainte şi toate uneltele ei. Şi am
pregătit şi am sfinţit toate unel-
tele pe care le aruncase[b]* împă-
ratul Ahaz în timpul împărăţiei
lui, în necredincioşia lui; şi, iată,
sunt înaintea altarului Domnului".

Restabilirea închinării în templu

20 Şi împăratul Ezechia s-a scu-
lat de dimineaţă şi a adunat pe
căpeteniile cetăţii şi s-a suit la
21 casa Domnului. Şi au adus şapte
boi şi şapte berbeci şi şapte miei
şi şapte ţapi ca jertfă pentru pă-
cat*, pentru împărăţie, şi pentru
locaşul sfânt şi pentru Iuda. Şi a
poruncit fiilor lui Aaron, preoţi-
lor, să-i aducă[c] pe altarul Domnu-
22 lui. Şi au înjunghiat boii, iar preoţii
au luat sângele şi l-au stropit* pe
altar; şi au înjunghiat berbecii şi
au stropit sângele pe altar; şi
au înjunghiat mieii şi au stropit
23 sângele pe altar. Şi au apropiat
ţapii jertfei pentru păcat înaintea
împăratului şi a adunării şi şi-au
24 pus mâinile* peste ei; şi preoţii
i-au înjunghiat şi au făcut cu-
răţire de păcat cu sângele lor pe
altar, ca să facă ispăşire* pentru
tot Israelul; pentru că împăra-
tul a zis: „Pentru tot Israelul
este arderea-de-tot şi jertfa pen-
tru păcat".
25 Şi a pus* pe leviţi în casa
Domnului cu chimvale, cu lire şi
cu harfe, după porunca** lui Da-
vid şi a lui Gad†, văzătorul îm-
păratului, şi a lui Natan, profe-
tul; pentru că porunca†† era de

6 *Ier. 2.27. Ezec. 8.16.
7 *Cap. 28.24.
8 *Cap. 24.18. **Cap. 28.5. †1 Împ. 9.8. Ier. 18.16; 19.8; 25.9; 25.18; 29.18.
9 *Deut. 28.25. Cap. 28.5-8; 28.17.
10 *Cap. 15.12; 23.16.
11 *Num. 3.6; 8.14; 18.2,6.
12 *Cap. 31.13. **Num. 3.19; 3.20.
15 *Vers. 5. **1 Cr. 23.28
16 *Cap. 15.16; 30.14.
19 *Cap. 28.24.
21 *Lev. 4.3,14.
22 *Lev. 8.14; 8.15,19,24. Ev. 9.21.
23 *Lev. 4.15; 4.24.
24 *Lev. 14.20.
25 *1 Cr. 16.4; 25.6. **1 Cr. 23.5; 25.1. Cap. 8.14. †2 Sam. 24.11 ††Cap. 30.12

[a] *A nenorocire* [b] *Sau* „le profanase" [c] *Lit.* „să facă să se înalţe"

la *D*omnul, prin profeţii Săi.
26 Şi leviţii au stat cu instrumente-
le* lui David şi preoţii cu trâm-
biţele**.
27 Şi Ezechia a poruncit să se
aducă arderea-de-tot pe altar.
Şi, în clipa când a început arde-
rea-de-tot, a început cântarea*
*D*omnului, şi trâmbiţele împre-
ună cu instrumentele lui David,
28 împăratul lui Israel. Şi toată a-
dunarea s-a închinat, şi cântăreţii
au cântat, şi trâmbiţaşii au sunat;
toate acestea până s-a terminat
arderea-de-tot.
29 Şi, când au terminat de adus
arderea-de-tot, împăratul* şi toţi
câţi se aflau cu el s-au plecat[a] şi
30 s-au închinat. Şi împăratul Eze-
chia şi căpeteniile au poruncit le-
viţilor să-L laude pe *D*omnul cu
cuvintele lui David şi ale lui Asaf,
văzătorul. Şi au cântat laude cu
bucurie şi şi-au plecat capetele
şi s-au închinat.
31 Şi Ezechia a răspuns şi a zis:
„Acum v-aţi consacrat pentru
*D*omnul; apropiaţi-vă şi aduceţi
jertfe şi daruri* de mulţumire[b] în
casa *D*omnului! Şi adunarea a
adus jertfe şi daruri de mulţumi-
re; şi toţi care erau cu inima bine-
voitoare** *au adus* arderi-de-tot.
32 Şi numărul arderilor-de-tot
pe care le-a adus adunarea era:
şaptezeci de boi, o sută de berbeci,
două sute de miei; toate acestea
erau ca ardere-de-tot pentru
33 *D*omnul. Şi cele consacrate erau:
şase sute de boi şi trei mii de oi.
34 Dar erau prea puţini preoţi şi
n-au putut să jupoaie toate arde-
rile-de-tot; şi fraţii* lor, leviţii,
i-au ajutat până s-a terminat lu-
crul şi până s-au sfinţit preoţii;
pentru că leviţii** erau mai
drepţi† la inimă, ca să se sfinţeas-
35 că††, decât preoţii. Şi erau foarte
multe arderi-de-tot, cu grăsimea*
jertfelor de pace şi cu darurile**
de băutură pentru arderea-de-tot.
Şi slujba casei *D*omnului a
36 fost rânduită din nou. Şi Ezechia
şi tot poporul s-au bucurat că
Dumnezeu pregătise pe popor,
pentru că lucrul s-a făcut pe ne-
aşteptate.

26 *Amos 6.5. **Num. 10.8; 10.10. 1 Cr. 15.24; 16.6. Cap. 5.12.
27 *Cap. 23.18.
29 *Cap. 20.18.
31 *Lev. 7.12. **Ex. 35.5; 35.22.
34 *Cap. 35.11. **Cap. 30.3. †Ps. 7.10. ††Vers. 5.
35 *Lev. 3.16. **Num. 15.5; 15.7,10.

Sărbătorirea Paştelui

30 Şi Ezechia a trimis la tot Is-
raelul şi Iuda şi a scris scrisori şi
lui Efraim şi lui Manase, să vină
la casa *D*omnului, la Ierusalim,
să sărbătorească[c] Paştele *D*om-
2 nului Dumnezeului lui Israel. Şi
împăratul s-a sfătuit cu căpeteniile
lui şi cu toată adunarea, la Ie-
rusalim, să sărbătorească Paştele
3 în luna* a doua; pentru că n-au
putut să-l sărbătorească la tim-
pul* rânduit[d], pentru că nu se sfin-
ţiseră** destui preoţi şi poporul
nu se adunase încă la Ierusalim.
4 Şi lucrul a fost drept în ochii îm-
păratului şi în ochii întregii a-
5 dunări. Şi au hotărât să facă un
anunţ[e] în tot Israelul, de la Beer-
Şeba până la Dan, ca să vină să
sărbătorească Paştele *D*omnului
Dumnezeului lui Israel, la Ieru-
salim: pentru că de mult nu le
sărbătoriseră cum era scris.
6 Şi alergătorii* au mers cu scri-
sorile din mâna împăratului şi
a căpeteniilor sale în tot Israelul
şi Iuda şi, după porunca împă-
ratului, ziceau: „Fii ai lui Israel,
întoarceţi-vă** la *D*omnul, Dum-
nezeul lui Avraam, Isaac şi Isra-
el, şi El Se va întoarce la rămă-
şiţa† care a scăpat dintre voi din
7 mâna împăraţilor†† Asiriei. Şi nu
fiţi ca părinţii* voştri şi ca fraţii
voştri, care au păcătuit împotriva
*D*omnului Dumnezeului părin-
ţilor lor, încât i-a dat pustiirii,
8 aşa** cum vedeţi. Şi nu vă înţe-
peniţi* grumazurile ca părinţii
voştri; daţi mâna *D*omnului şi
veniţi la locaşul Lui cel sfânt pe
care l-a sfinţit pentru totdeauna
şi slujiţi *D*omnului Dumnezeu-
lui vostru, ca să se întoarcă de la
voi aprinderea mâniei** Sale.

2 *Num. 9.10; 9.11. Vers. 13,15.
3 *Ex. 12.6,18. **Cap. 29.17; 29.34.
6 *Est. 8.14. Iov 9.25. Ier. 51.31. **Ier. 4.1. Ioel 2.13. †2 Împ. 15.19; 15.29. ††Cap. 28.20
7 *Ezec. 20.18. **Cap. 29.8. Is. 1.9.
8 *Ex. 32.9. Deut. 10.16. Fap. 7.51. **Cap. 29.10

[a] *Sau* „au îngenuncheat“ [b] *Sau* „jertfe de laudă“ [c] *Lit.* „să facă“ [d] *Lit.* „în timpul acela“ [e] *Lit.* „o strigare“

9 *Ps. 106.46. **Ex. 34.6. Mica 7.18. †Is. 55.7.
10 *Cap. 36.16.
11 *Cap. 11.16. Vers. 18,21.
12 *2 Cor. 3.5. Filip. 2.13. Ev. 13.20,21. **Cap. 29.25
13 *Lev. 23.6. Num. 9.11.
14 *Cap. 28.24. **Cap. 29.16
15 *Cap. 29.34.
16 *Cap. 35.10; 35.15.
17 *Cap. 29.34.
18 *Vers. 1,11,25 **Ex. 12.43. Num. 9.10.

9 Pentru că, dacă vă veți întoarce
la Domnul, frații voștri și fiii
voștri vor găsi milă* înaintea
celor care i-au luat captivi și se
vor întoarce în țara aceasta: pen-
tru că Domnul Dumnezeul vostru
este milos** și îndurător și nu-Și
va întoarce fața de la voi, dacă
vă veți întoarce† la El“.
10 Și alergătorii au trecut din ce-
tate în cetate prin țara lui Efraim
și a lui Manase, până la Zabulon;
dar au râs* de ei și și-au bătut
11 joc de ei. Totuși, unii* bărbați din
Așer și din Manase și din Zabu-
lon s-au smerit și au venit la Ieru-
12 salim. Și mâna* lui Dumnezeu a
fost peste Iuda și le-a dat aceeași
inimă, ca să împlinească porunca
împăratului și a căpeteniilor, după
cuvântul** Domnului.
13 Și s-a adunat mult popor la
Ierusalim ca să țină sărbătoarea
Azimelor* în luna a doua: o foarte
14 mare adunare. Și s-au ridicat
și au îndepărtat altarele* care
erau în Ierusalim și au îndepărtat
toate altarele tămâiei și le-au a-
runcat în pârâul** Chedron.
15 Și au înjunghiat paștele la
paisprezece ale lunii a doua; și
preoții și leviții s-au rușinat* de ei
înșiși și s-au sfințit; și au adus ar-
16 derile-de-tot în casa Domnului. Și
au stat la locul* lor, după obiceiul
lor, după legea lui Moise, omul
lui Dumnezeu. Preoții au stropit
sângele *luat* din mâna leviților.
17 Pentru că erau mulți în adunare
care nu se sfințiseră, de aceea
leviții* au luat asupra lor înjun-
ghierea paștelor pentru oricine
nu era curat, ca să-i sfințească
18 Domnului; pentru că o mulțime
din popor, mulți* din Efraim și
din Manase, din Isahar și din Za-
bulon nu se curățiseră și au mân-
cat** paștele altfel decât era scris.
Dar Ezechia s-a rugat pentru ei,
zicând: „Domnul, care este bun,

19 *Cap. 19.3.
21 *Ex. 12.15; 13.6.
22 *Deut. 33.10 Cap. 17.9; 35.3. **Ezra 10.11
23 *1 Împ. 8.65.
24 *Cap. 35.7,8. **Cap. 29.34
25 *Vers. 11,18.
26 *Cap. 7.8-10
27 *Num. 6.23. **Deut. 26.15 Ps. 68.5.

19 să ierte fiecăruia[a] care și-a în-
dreptat* inima să caute pe Dum-
nezeu, pe Domnul Dumnezeul
părinților săi, deși nu potrivit
20 curățirii sfântului locaș“. Și Dom-
nul a ascultat pe Ezechia și a vin-
decat pe popor.
21 Și fiii lui Israel care se aflau
în Ierusalim au ținut sărbătoarea
Azimelor* șapte zile, cu mare bu-
curie; și leviții și preoții lăudau
pe Domnul zi de zi cu instrumente
22 de laudă[b] Domnului. Și Ezechia
a vorbit inimii tuturor leviților
care aveau* pricepere în cunoș-
tința bună a Domnului. Și au mân-
cat porția rânduită în cele șapte
zile, aducând[c] jertfe de pace și
înălțând** pe Domnul[d] Dumne-
zeul părinților lor.
23 Și toată adunarea s-a sfătuit
să țină alte* șapte zile; și au ținut
24 cele șapte zile, cu bucurie. Pen-
tru că Ezechia, împăratul lui Iu-
da, a dat adunării* ca dar ridicat
o mie de boi și șapte mii de oi;
și căpeteniile au dat adunării o mie
de boi și zece mii de oi; și un ma-
re număr de preoți s-au sfințit**.
25 Și toată adunarea lui Iuda s-a bu-
curat, și preoții și leviții și toată
adunarea care venise din Israel și
străinii care veniseră din țara lui
Israel și cei care locuiau* în Iuda.
26 Și a fost mare bucurie în Ierusa-
lim, pentru că, din zilele lui So-
lomon*, fiul lui David, împăratul
lui Israel, nu fusese așa ceva în
27 Ierusalim. Și preoții și leviții s-au
ridicat și au binecuvântat* popo-
rul; și glasul lor a fost auzit și
rugăciunea lor s-a suit până la
locuința** Sa cea sfântă, în ceruri.

Rânduieli cu privire la preoți și leviți

1 *2 Împ. 18.4.

31 Și, când s-au terminat toate
acestea, tot Israelul, câți erau de
față, au ieșit prin cetățile lui Iuda
și au sfărâmat* stâlpii[e] și au tăiat
așerele și au dărâmat înălțimile
și altarele în tot Iuda și în Benia-
min și în Efraim și în Manase, până

[a] *Sau* „să facă ispășire pentru fiecare“, *vezi Deut. 21.8; 32.43* [b] *Sau* „instrumente ale puterii“, *cu ele lăudau puterea Domnului* [c] *Lit.* „jertfind“ [d] *Sau* „mulțumind Domnului“ [e] *Sau* „statuile“

le-au nimicit pe toate. Şi toţi
fiii lui Israel s-au întors fiecare la
stăpânirea sa, în cetăţile lor.
2 Şi Ezechia a aşezat cetele*
preoţilor şi ale leviţilor după cetele
lor, pe fiecare după slujba sa,
preoţii ca şi leviţii, pentru arde-
rea-de-tot** şi pentru jertfele de
pace, ca să slujească şi să aducă
mulţumiri şi laude în porţile tabe-
3 relor Domnului. Şi a hotărât par-
tea împăratului din averea* sa
pentru arderile-de-tot: pentru
arderile-de-tot de dimineaţă şi
de seară şi pentru arderile-de-tot
ale sabatelor şi ale lunilor noi şi
ale sărbătorilor, după cum este
4 scris în legea** Domnului. Şi a po-
runcit poporului care locuia în
Ierusalim să dea partea* preoţi-
lor şi a leviţilor, ca să se întărească
5 în legea** Domnului. Şi cum a ie-
şit porunca[a], fiii lui Israel au
dat din belşug[b] cele dintâi roade*
de grâu, must şi untdelemn şi
miere şi din tot venitul câmpului
şi au adus zeciuială** din toate
6 din belşug. Şi fiii lui Israel şi ai
lui Iuda, care locuiau în cetăţile
lui Iuda, au adus şi ei zeciuiala din
boi şi din oi şi zeciuiala* din lu-
crurile sfinte care erau consacra-
te Domnului Dumnezeului lor şi
7 le-au pus grămezi-grămezi. În
luna a treia au început să pună
grămezile şi în luna a şaptea
8 le-au terminat. Şi Ezechia şi căpe-
teniile au venit şi au văzut grăme-
zile şi au binecuvântat pe Dom-
nul şi pe poporul Său, Israel.
9 Şi Ezechia a întrebat pe pre-
oţi şi pe leviţi despre grămezi.
10 Şi Azaria, marele preot din casa*
lui Ţadoc, i-a vorbit şi a zis: „De
când** au început să aducă daru-
rile ridicate în casa Domnului, am
mâncat şi ne-am săturat şi am
mai lăsat o mulţime: pentru că
Domnul a binecuvântat pe popo-
rul Său şi ce a rămas este grăma-
da aceasta mare†!“

11 Şi Ezechia a poruncit să pre-
gătească* nişte cămări în casa
12 Domnului; şi le-au pregătit. Şi
au adus darurile ridicate şi ze-
ciuielile şi lucrurile închinate, cu
credincioşie; şi Conania*, levitul,
era căpetenie peste ele, şi Şimei,
13 fratele său, era al doilea. Şi Ie-
hiel şi Azazia şi Nahat şi Asael
şi Ierimot şi Iozabad şi Eliel şi
Ismachia şi Mahat şi Benaia erau
supraveghetori sub mâna lui Co-
nania şi a lui Şimei, fratele său,
după porunca lui Ezechia, îm-
păratul, şi a lui Azaria, căpetenia*
casei lui Dumnezeu.
14 Şi Kore, fiul lui Imna, levitul,
uşierul dinspre răsărit, era peste
darurile de bunăvoie* ale lui
Dumnezeu, ca să împartă daruri-
le ridicate ale Domnului şi lucru-
15 rile preasfinte. Şi sub mâna lui
erau Eden* şi Miniamin şi Iosua
şi Şemaia, Amaria şi Şecania, în
cetăţile** preoţilor, în slujba *lor*
de încredere, ca să dea† fraţilor
lor după cete, celui mai mare, ca
16 şi celui mai mic, în afară de cei
de parte bărbătească înscrişi în
registrul genealogic de la vârsta
de trei ani în sus – tuturor celor
care intrau în casa Domnului,
după datoria cerută de fiecare
zi, pentru slujba lor, în îndatori-
17 rile lor, după cetele lor; tot aşa
preoţilor înscrişi după casele lor
părinteşti, şi leviţilor, de la vârsta
de douăzeci* de ani în sus, în
îndatoririle lor, după cetele lor;
18 şi tuturor pruncilor lor, soţiilor
lor, şi fiilor lor, şi fiicelor lor,
întregii adunări a celor înscrişi
în registru; pentru că în credin-
cioşia lor s-au sfinţit pe ei înşişi,
ca să fie sfinţi[c].
19 Şi pentru fiii lui Aaron, pre-
oţii, care erau în ţinuturile din
împrejurimile* cetăţilor lor, erau
în fiecare cetate bărbaţi numiţi**
pe nume, ca să dea părţi tuturor
celor de parte bărbătească dintre

2 *1 Cr. 23.6; 24.1. **1 Cr. 23.30; 23.31.
3 *Cap. 35.7. **Num. 28.1
4 *Num. 18.8. Neem. 13.10 Ezec. 44.29. **Mal. 2.7.
5 *Ex. 22.29. Neem. 13.12 **Lev. 27.30 Deut. 14.28; 26.12,13.
6 *Lev. 27.30. Deut. 14.28.
10 *1 Cr. 6.8,9. **Mal. 3.10. †Ex. 36.5.
11 *1 Împ. 6.5-8
12 *Cap. 35.9. Neem. 13.13.
13 *1 Cr. 9.11. Ier. 20.1.
14 *Deut. 23.23. Cap. 35.8.
15 *Cap. 29.12. **Ios. 21.1-3; 21.9. †1 Cr. 9.26.
17 *1 Cr. 23.24; 23.27.
19 *Lev. 25.34. Num. 35.2. **Vers. 12-15

[a] *Lit.* „cuvântul“ [b] *Lit.* „au înmulţit“ [c] *Lit.* „în sfinţenie“

preoți şi tuturor celor dintre le-
viți, celor înscrişi în registru.
20 Şi Ezechia a făcut aşa în tot
Iuda şi a făcut ce era bine* şi
drept şi adevărat înaintea Dom-
21 nului Dumnezeului său. Şi în fie-
care lucru pe care l-a început în
slujba casei lui Dumnezeu şi în
lege şi în porunci, ca să caute pe
Dumnezeul său, a lucrat cu toată
inima lui şi a prosperat*.

20 *2 Împ. 20.3; 22.2.
21 *Cap. 26.5; 32.30. Ps. 1.3.

Sanherib amenință Ierusalimul

32 După aceste lucruri şi aceas-
tă credincioşie, Sanherib*, împă-
ratul Asiriei, a venit şi a intrat în
Iuda şi şi-a aşezat tabăra împotri-
va cetăților întărite şi spunea că
2 avea să le cucerească[a]. Şi, când a
văzut Ezechia că venea Sanherib
şi că ţintea[b] să lupte împotriva
3 Ierusalimului, s-a sfătuit cu căpe-
teniile sale şi cu vitejii săi să as-
tupe izvoarele de apă care erau
4 afară din cetate; şi ei l-au ajutat. Şi
s-a strâns popor mult şi au astu-
pat toate izvoarele* şi pârâul[c] care
curge prin mijlocul ţării, zicând:
„Pentru ce să vină împărații[d] A-
siriei şi să găsească apă multă?“
5 Şi s-a întărit* şi a reconstruit**
tot zidul care era dărâmat şi l-a
înălțat până la turnuri şi *a zidit*
pe din afară un alt zid şi a întă-
rit Milo[e]† din cetatea lui David şi
a făcut o mulțime de săgeți şi
scuturi.
6 Şi a pus căpetenii de război
peste popor şi i-a adunat la sine
în locul deschis de la poarta ce-
tății; şi le-a vorbit inimii*,
7 zicând: „Fiți tari* şi curajoşi!
Nu vă temeți** şi nu vă înspăi-
mântați înaintea împăratului
Asiriei, nici de toată mulțimea
care este cu el; pentru că mai
mulți sunt cu† noi decât cu el!
8 Cu el este un braț* de carne,
dar cu** noi este Domnul Dum-
nezeul nostru, ca să ne ajute şi
să lupte luptele noastre“. Şi
poporul s-a bizuit pe cuvintele

1 *2 Împ. 18.13 Is. 36.1.
4 *2 Împ. 20.20
5 *Is. 22.9,10. **2 Împ. 25.4 Cap. 25.23. †2 Sam. 5.9. 1 Împ. 9.15; 9.24. 2 Împ. 12.20.
6 *Cap. 30.22. Is. 40.2.
7 *Deut. 31.6. **Cap. 20.15 †2 Împ. 6.16. Rom. 8.31.
8 *Ier. 17.5. 1 Ioan 4.4. **Ex. 14.13. 1 Sam. 17.45 Cap. 13.12; 20.17.

lui Ezechia, împăratul lui Iuda.

Trimişii lui Sanherib

9 După aceasta*, Sanherib, îm-
păratul Asiriei, a trimis pe sluji-
torii săi la Ierusalim (dar el însuşi
era înaintea Lachisului şi toată
puterea lui cu el), la Ezechia, îm-
păratul lui Iuda, şi la tot Iuda,
care era în Ierusalim, zicând:
10 „Aşa* zice Sanherib, împăratul
Asiriei: «În ce vă încredeți voi, de
11 stați asediați în Ierusalim? Nu vă
convinge[f] Ezechia, ca să vă dea
morții prin foamete şi sete, zi-
când: Domnul Dumnezeul nostru
ne va scăpa* din mâna împăra-
12 tului Asiriei?» Nu acelaşi Ezechia
a îndepărtat* înălțimile sale şi
altarele sale şi a poruncit lui Iuda
şi Ierusalimului, zicând: «Înain-
tea unui singur altar să vă închi-
nați şi pe el să ardeți tămâie**»?
13 Nu ştiți ce am făcut eu şi părinții[g]
mei tuturor popoarelor ţărilor?
Au putut dumnezeii* națiunilor ță-
rilor să scape în vreun fel țara lor
14 din mâna mea? Care dintre toți
dumnezeii acelor națiuni, pe care
le-au nimicit cu desăvârşire pă-
rinții mei, a putut scăpa pe po-
porul său din mâna mea, ca să
poată Dumnezeul vostru să vă
15 scape din mâna* mea? Şi acum, să
nu vă înşele* Ezechia şi să nu vă
înduplece în felul acesta. Şi să nu-l
credeți! Pentru că nici un dumne-
zeu al vreunei națiuni sau împă-
rății n-a putut scăpa pe poporul
său din mâna mea şi din mâna
părinților mei; cu cât mai puțin
vă va scăpa Dumnezeul vostru
din mâna mea!“
16 Şi mai multe au vorbit slujito-
rii săi împotriva Domnului Dum-
nezeu şi împotriva lui Ezechia,
17 slujitorul Său. Şi a scris scrisori,
ca să batjocorească pe Domnul
Dumnezeul lui Israel şi să vor-
bească* împotriva Lui, zicând:
„După cum dumnezeii** națiu-
nilor țărilor n-au scăpat pe po-

9 *2 Împ. 18.17
10 *2 Împ. 18.19
11 *2 Împ. 18.30
12 *2 Împ. 18.22 **Cap. 31.1; 31.2.
13 *2 Împ. 18.33-35
14 *Is. 10.5-12.
15 *2 Împ. 18.29
17 *2 Împ. 19.9. **2 Împ. 19.12 1 Cor. 8.5,6.

[a] *Lit.* „să le spargă“ [b] *Lit.* „fața sa *era îndreptată*“ [c] *Ghihon* [d] *Unii* „împăratul“ [e] *Sau* „cetățuia“
[f] *Sau* „amăgeşte“ [g] *Sau* „înaintaşii“

17 †Dan. 3.15.

porul lor din mâna mea, tot aşa
nici Dumnezeul lui Ezechia nu va
scăpa pe poporul Său din mâna†

18 *2 Împ. 18.28 Ps. 59.6.

18 mea". Şi au strigat* cu glas tare
în limba iudaică spre poporul din
Ierusalim, care era pe zid, ca să-i
înspăimânte şi să-i tulbure, ca să

19 *2 Împ. 19.18 Ps. 96.5; 115.4-8.

19 poată lua cetatea. Şi au vorbit
despre Dumnezeul Ierusalimului ca
despre dumnezeii popoarelor
pământului, care sunt lucrarea*
mâinilor omului.

Nimicirea lui Sanherib

20 *2 Împ. 19.15 **2 Împ. 19.2; 19.4.

20 Şi, din cauza* aceasta, îm-
păratul Ezechia şi profetul Isa-
ia**, fiul lui Amoţ, s-au rugat şi au
21 strigat către ceruri. Şi Domnul a
trimis* un înger care a nimicit pe
toţi bărbaţii viteji, şi pe căpetenii,
şi pe mai-mari, din tabăra împă-
ratului Asiriei. Şi s-a întors în ţara
lui cu faţa ruşinată[a]**. Şi, când
a intrat în casa dumnezeului său,
cei care ieşiseră din coapsele[b] sale
l-au făcut să cadă acolo prin sabie.

21 *2 Împ. 19.35 Is. 10.12. Zah. 14.3. **Ps. 44.7.

22 Şi Domnul a salvat pe Ezechia
şi pe locuitorii Ierusalimului din
mâna lui Sanherib, împăratul Asi-
riei, şi din mâna tuturor şi i-a apă-
23 rat[c] de jur-împrejur. Şi mulţi au
adus daruri Domnului la Ierusa-
lim şi lucruri scumpe* lui Eze-
chia, împăratul lui Iuda; şi după
aceea a fost înălţat[d]** în ochii
tuturor naţiunilor.

23 *2 Sam. 8.10 Cap. 17.5; 26.8. Ps. 45.12. **Cap. 1.1.

Boala şi moartea lui Ezechia

24 *2 Împ. 20.1. Is. 38.1.

24 În zilele* acelea, Ezechia s-a
îmbolnăvit de moarte; şi s-a ru-
gat Domnului şi El i-a vorbit şi
25 i-a dat un semn[e]. Dar Ezechia n-a
răsplătit* după bunătatea făcută
lui, pentru că i s-a înălţat** inima;
şi a fost mânie† peste el şi peste
26 Iuda şi Ierusalim. Şi Ezechia s-a
smerit* din înălţarea inimii sale,
el şi locuitorii Ierusalimului, şi
mânia Domnului n-a venit peste
ei în zilele** lui Ezechia.

25 *Ps. 116.12. **Cap. 26.16 Hab. 2.4. †Cap. 24.18.

26 *Ier. 26.18; 26.19. **2 Împ. 20.19

27 Şi Ezechia a avut foarte mul-
te bogăţii şi onoare: şi şi-a făcut
vistierii pentru argint, şi pentru
aur, şi pentru pietre scumpe, şi
pentru mirodenii, şi pentru scu-
turi, şi pentru tot felul de obiecte
28 de preţ; şi case de merinde pen-
tru venitul grâului, şi al mustului,
şi al untdelemnului, şi staule pen-
tru tot felul de vite, şi turme în
29 staule. Şi şi-a făcut cetăţi, şi averi
de turme şi cirezi, o mulţime: pen-
tru că Dumnezeu îi dăduse* avere
foarte multă.

29 *1 Cr. 29.12.

30 Şi acelaşi Ezechia a astupat*
gura de sus a apelor Ghihon şi a
adus-o drept în jos[f] pe la partea
dinspre apus a cetăţii lui David.
Şi Ezechia a prosperat** în toate
31 lucrările lui. Numai în privinţa
solilor căpeteniilor din Babilon
(care au trimis* la el să întrebe
despre minunea care fusese în
ţară), Dumnezeu l-a părăsit, ca
să-l încerce** şi să cunoască tot
ce era în inima lui.

30 *Is. 22.9-11. **Cap. 31.21

31 *2 Împ. 20.12 Is. 39.1. **Deut. 8.2; 8.16.

32 Şi celelalte fapte ale lui Eze-
chia şi lucrările sale cele evla-
vioase, iată, sunt scrise în viziu-
nea* profetului Isaia, fiul lui
Amoţ, în Cartea** Împăraţilor lui
33 Iuda şi ai lui Israel. Şi Ezechia
a adormit* cu părinţii săi şi l-au
înmormântat în cel mai înalt
loc din mormintele fiilor lui Da-
vid; şi la moartea lui tot Iuda
şi locuitorii Ierusalimului l-au o-
norat**. Şi Manase, fiul său, a
împărăţit în locul său.

32 *Is. 36-39. **2 Împ. 18-20

33 *1 Împ. 1.21. 2 Împ. 20.21. **Ps. 112.6. Pr. 10.7.

Manase, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 21.1.

33 Manase era în vârstă de doi-
sprezece* ani când a început să
împărăţească şi a împărăţit cinci-
zeci şi cinci de ani în Ierusalim.
2 Şi el a făcut rău în ochii Dom-
nului, după urâciunile* naţiunilor
pe care le alungase Domnul
3 dinaintea fiilor lui Israel. Şi a con-
struit din nou înălţimile pe care
le dărâmase* Ezechia, tatăl său,
şi a ridicat altare lui Baal şi a fă-
cut** aşere şi s-a închinat înain-
tea întregii† oştiri a cerurilor şi
4 le-a slujit. Şi a zidit altare în casa
Domnului, despre care Domnul

2 *Deut. 18.9. 1 Cr. 28.3.

3 *2 Împ. 18.4. Cap. 30.14; 31.1; 32.12. **Deut. 16.21 2 Împ. 23.5; 23.6. †Deut. 17.3.

[a] *Lit.* „cu ruşinea feţii" [b] *Lit.* „măruntaiele" [c] *În Sept.* „le-a dat odihnă" [d] *Lit.* „mărit" [e] *Sau* „o minune" [f] *Sau* „a adus-o pe sub pământ"

4 *Deut. 12.11. 1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 6.6; 7.16
5 *Cap. 4.9.
6 *Lev. 18.21. Deut. 18.10. 2 Împ. 23.10. Cap. 28.3. Ezec. 23.37; 23.39. **Deut. 18.11 2 Împ. 17.17. †Lev. 19.31; 20.27. 2 Împ. 21.6.
7 *2 Împ. 21.7. Cap. 25.14. **Ps. 132.14.
8 *2 Sam. 7.10
11 *Deut. 28.36. **Cap. 36.6. Iov 36.8. Ps. 107.10; 107.11.
12 *Cap. 7.14; 32.26. 1 Pet. 5.6.
13 *1 Cr. 5.20. Ezra 8.23. **1 Împ. 20.13 Ps. 9.16. Dan. 4.25.

zisese: „În Ierusalim* va fi Nu-
5 mele Meu pentru totdeauna“. Şi
a zidit altare pentru toată oşti-
rea cerurilor în cele două* curţi
6 ale casei Domnului. Şi a făcut ca
fiii săi să treacă* prin foc în Va-
lea Fiului lui Hinom; şi folosea
magie** şi descântece şi vrăjito-
rie şi a rânduit pe cei care chea-
mă† duhurile morţilor şi pe ghi-
citori: a făcut rău peste măsură
în ochii Domnului, provocându-L
la mânie.
7 Şi a pus* chipul cioplit al ido-
lului pe care-l făcuse, în casa lui
Dumnezeu, despre care Dumne-
zeu le zisese lui David şi lui Solo-
mon, fiul său: „În casa** aceasta
şi în Ierusalim, pe care l-am ales
dintre toate seminţiile lui Israel,
voi pune Numele Meu pentru tot-
8 deauna şi nu voi mai îndepărta*
piciorul lui Israel din ţara pe
care am dat-o părinţilor voştri,
numai dacă vor lua seama să facă
după toate câte le-am poruncit,
după toată legea şi rânduielile şi
9 judecăţile date prin Moise“. Şi
Manase a rătăcit pe Iuda şi pe lo-
cuitorii Ierusalimului, ca să facă mai
mult rău decât naţiunile pe care
le nimicise Domnul dinaintea fii-
lor lui Israel.
10 Şi Domnul a vorbit lui Mana-
se şi poporului său, dar ei n-au
11 vrut să asculte. Şi Domnul a adus*
peste ei pe căpeteniile oştirii îm-
păratului Asiriei, şi l-au prins pe
Manase cu arcanul[a] şi l-au le-
gat** cu lanţuri[b] de aramă şi l-au
12 dus la Babilon. Şi, când era în
strâmtorare, s-a rugat Domnului
Dumnezeului său şi s-a smerit*
mult înaintea Dumnezeului pă-
13 rinţilor săi. Şi s-a rugat Lui. Şi El
a fost înduplecat* de el şi a au-
zit cererea lui şi l-a adus înapoi
la Ierusalim în împărăţia sa. Şi
Manase a cunoscut** că Domnul,
El este Dumnezeu[c].

14 *1 Împ. 1.33. **Cap. 27.3.
15 *Vers. 3,5,7.
16 *Lev. 7.12.
17 *Cap. 32.12.
18 *1 Sam. 9.9.
20 *2 Împ. 21.18
21 *2 Împ. 21.19
23 *Vers. 12,19.

14 Şi după aceasta a reconstruit
zidul de afară al cetăţii lui David,
pe partea dinspre apus, spre Ghi-
hon*, în vale, până la intrarea Porţii
Peştilor, şi l-a dus împrejurul**
Ofelului şi l-a făcut foarte înalt. Şi
a pus căpetenii de război în toate
cetăţile întărite ale lui Iuda.
15 Şi a îndepărtat pe dumnezeii
străini*, şi idolul din casa Dom-
nului, şi toate altarele pe care
le construise pe muntele casei
Domnului şi în Ierusalim, şi le-a
16 aruncat afară din cetate. Şi a re-
făcut altarul Domnului şi a adus[d]
pe el jertfe* de pace şi de mul-
ţumire şi a poruncit lui Iuda să
slujească Domnului Dumnezeului
17 lui Israel. Totuşi, poporul încă
jertfea pe înălţimi*, dar numai
Domnului Dumnezeului lor.
18 Şi celelalte fapte ale lui Ma-
nase şi rugăciunea sa către Dum-
nezeul său şi cuvintele văzăto-
rilor* care i-au vorbit în Numele
Domnului Dumnezeului lui Isra-
el, iată, sunt scrise în faptele îm-
19 păraţilor lui Israel. Şi rugăciunea
sa, şi *cum Dumnezeu* a fost în-
duplecat de el, şi toate păcatele
sale, şi necredincioşiile sale, şi lo-
curile în care a construit înălţimi
şi a aşezat aşere şi chipuri ciopli-
te, înainte de a fi smerit, iată, sunt
20 scrise în cuvintele lui Hozai[e]. Şi
Manase a adormit* cu părinţii săi
şi l-au înmormântat în casa lui.
Şi Amon, fiul său, a împărăţit în
locul său.

Amon, împărat al lui Iuda

21 Amon era în vârstă de două-
zeci şi doi* de ani când a început
să împărăţească şi a împărăţit
22 doi ani în Ierusalim. Şi a făcut
rău în ochii Domnului, cum făcu-
se Manase, tatăl său. Şi Amon a
jertfit tuturor chipurilor cioplite
pe care le făcuse Manase, tatăl
23 său, şi le-a slujit. Şi nu s-a smerit
înaintea Domnului, cum* se sme-
rise Manase, tatăl său, pentru că

[a] *Sau* „cu verigi“ [b] *Sau* „cu două lanţuri“ [c] *Sau* „Dumnezeul *cel adevărat*“ [d] *Lit.* „a jertfit“
[e] *În Sept.* „în cuvintele văzătorilor“

el, Amon, a înmulțit vina.
24 *2 Împ. 21.23; 21.24. Cap. 24.25. **Cap. 25.27
24 Și slujitorii* lui au uneltit îm-
potriva lui şi l-au ucis** în casa lui.
25 Dar poporul țării i-a omorât pe toți
cei care uneltiseră împotriva îm-
păratului Amon; şi poporul țării a
făcut împărat în locul său pe Iosia,
fiul său.

Iosia, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 22.1.
34 Iosia era în vârstă de opt* ani
când a început să împărățească
şi a împărățit treizeci şi unu de
2 ani în Ierusalim. Și a făcut ce era
drept în ochii Domnului şi a um-
blat în căile lui David, tatăl său,
şi nu s-a abătut nici la dreapta,
nici la stânga.
3 *Ecl. 12.1. **Cap. 15.2. Pr. 8.17. †1 Împ. 13.2. ††Cap. 33.17; 33.22.
3 Și, în anul al optulea al îm-
părăției sale, fiind încă* tânăr, a
început să-L caute** pe Dumne-
zeul lui David, tatăl său. Și, în al
doisprezecelea an, a început să
curețe† Iuda şi Ierusalimul de
înălțimi††, şi de aşere, şi de chi-
4 *Lev. 26.30. 2 Împ. 23.4. **2 Împ. 23.6
4 puri cioplite şi turnate. Și au dă-
râmat* înaintea feței lui altarele
baalilor; şi el a tăiat în bucăți
stâlpii soarelui care erau sus, dea-
supra lor; şi a sfărâmat în bucăți
aşerele şi chipurile cioplite şi
turnate şi le-a prefăcut în pulbere
şi au presărat-o** pe mormintele
5 *1 Împ. 13.2. **2 Împ. 23.20
5 acelora care le jertfiseră. Și a
ars* oasele preoților pe altarele lor
şi a curățit** Iuda şi Ierusalimul.
6 Și în cetățile lui Manase şi ale lui
Efraim şi ale lui Simeon, chiar
până la Neftali, în ruinele lor de
7 *Deut. 9.21.
7 jur-împrejur, a dărâmat altarele şi
a sfărâmat în pulbere* aşerele şi
chipurile cioplite şi a tăiat în
bucăți toți stâlpii soarelui în
toată țara lui Israel; şi s-a întors
la Ierusalim.
8 *2 Împ. 22.3. **2 Împ. 25.22 †Cap. 18.25.
8 Și, în anul al optsprezecelea*
al împărăției sale, când a curățit
țara şi casa, a trimis pe Șafan**,
fiul lui Ațalia, şi pe Maaseia,
căpetenia† cetății, şi pe Ioah, fiul
lui Ioahaz, cronicarul, ca să repare
casa Domnului Dumnezeului său.
9 Și au venit la Hilchia, marele
preot, şi au dat banii* care se
9 *2 Împ. 12.4. **Cap. 30.6.
aduseseră în casa lui Dumnezeu,
pe care-i strânseseră leviții, uşie-
rii, din mâna lui Manase şi a lui
Efraim, şi de la toată rămăşița**
lui Israel, şi de la tot Iuda şi
Beniamin, şi de la locuitorii Ieru-
10 salimului[a]. Și i-au dat în mâna
celor care făceau lucrarea, a celor
care supravegheau casa Dom-
nului; şi aceştia i-au dat celor care
făceau lucrarea, care lucrau în
casa Domnului pentru refacerea
11 şi repararea casei. I-au dat tâm-
plarilor şi constructorilor, ca să
cumpere piatră cioplită şi lemn
pentru îmbinări şi ca să facă grinzi
pentru casele pe care le stricaseră
împărații lui Iuda.
12 Și oamenii făceau cu credin-
cioşie lucrarea. Și peste ei erau
rânduiți Iahat şi Obadia, leviți
dintre fiii lui Merari, şi Zaharia
şi Meşulam, dintre fiii chehati-
ților, ca să supravegheze; şi toți
leviții erau destoinici în instru-
13 mentele muzicale. Și ei erau pes-
13 *Cap. 8.10. **1 Cr. 23.4; 23.5.
te* purtătorii de poveri şi erau
supraveghetori peste toți cei care
lucrau în orice fel de slujbă; şi
scriitori** şi supraveghetori şi
uşieri erau dintre leviți.

Găsirea cărții legii

14 Și, pe când scoteau banii care
fuseseră aduşi în casa Domnu-
lui, Hilchia, preotul, a găsit* car-
14 *2 Împ. 22.8.
tea legii Domnului, dată prin
15 *Deut. 31.24; 31.26.
15 mâna lui Moise. Și Hilchia a răs-
puns şi a zis scriitorului Șafan:
„Am găsit cartea legii în casa
Domnului". Și Hilchia i-a dat* lui
Șafan cartea.
16 Și Șafan a adus cartea la îm-
părat; şi a adus şi cuvânt împă-
ratului, zicând: „Tot ce s-a dat în
17 mâna slujitorilor tăi, ei fac; şi au
vărsat toți banii care s-au găsit
în casa Domnului şi i-au dat în
mâna supraveghetorilor şi în
18 mâna celor care fac lucrarea". Și
scriitorul Șafan l-a informat pe
împărat, zicând: „Preotul Hilchia

[a] *Sau* „care se întorseseră la Ierusalim" *sau* „şi s-au întors la Ierusalim"

mi-a dat o carte“. Şi Şafan a citit
din ea înaintea împăratului.
19 Şi a fost *aşa*: când a auzit
împăratul cuvintele legii, şi-a
20 sfâşiat hainele. Şi împăratul a
20 *Ier. 26.24.
poruncit lui Hilchia şi lui Ahi-
cam*, fiul lui Şafan, şi lui Abdon,
fiul lui Mica, şi scriitorului Şafan,
şi lui Asaia, slujitorul împăratu-
21 lui, zicând: „Duceţi-vă *şi* între-
21 *2 Împ. 17.15
baţi pe Domnul pentru mine şi
pentru rămăşiţa din Israel şi din
Iuda, cu privire la cuvintele cărţii
care s-a găsit: pentru că mare
este mânia Domnului care s-a văr-
sat asupra noastră, pentru că pă-
rinţii noştri n-au ţinut* cuvântul
Domnului, ca să facă după toate
cele scrise în cartea aceasta.
22 Şi Hilchia şi oamenii împă-
22 *2 Împ. 22.14
ratului au mers la profetesa Hul-
da, soţia lui Şalum, fiul lui To-
chehat*, fiul lui Hasra, păzitorul
hainelor (şi ea locuia în Ierusa-
lim, în cartierul al doilea); şi i-au
vor-bit de acestea.
23 Şi ea le-a zis: „Aşa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: «Spu-
neţi omului care v-a trimis la
24 mine: Aşa zice Domnul: «Iată, voi
24 *Cap. 36.14. **Deut. 28.15
aduce nenorocire* asupra locu-
lui acestuia şi asupra locuitori-
lor săi: toate blestemele scrise
în cartea** care s-a citit înaintea
25 împăratului lui Iuda. Pentru că
M-au părăsit şi au ars tămâie al-
tor dumnezei, ca să Mă provoa-
ce la mânie prin toate lucrările
mâinilor lor, şi mânia Mea se va
vărsa asupra locului acestuia şi nu
26 se va stinge». Iar împăratului lui
Iuda care v-a trimis să întrebaţi
pe Domnul, să-i spuneţi astfel:
«Aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel cu privire la cuvintele pe
27 care le-ai auzit: «Pentru că inima
27 *2 Împ. 22.19 Cap. 12.7; 30.6; 33.12,13.
ta a fost simţitoare şi te-ai smerit
înaintea lui Dumnezeu când ai
auzit cuvintele Sale împotriva
locului acestuia şi împotriva lo-
cuitorilor săi şi pentru că te-ai
smerit înaintea Mea şi ţi-ai sfâşiat
hainele şi ai plâns înaintea Mea,
te-am ascultat şi Eu», zice*
28 Domnul. «Iată, te voi adăuga la
părinţii tăi şi vei fi strâns în
mormântul tău în pace şi ochii
tăi nu vor vedea toată nenoroci-
rea pe care o voi aduce asupra
locului acestuia şi asupra locui-
torilor săi»“.
Şi au adus din nou răspuns
împăratului.

Înnoirea legământului

29 Şi împăratul* a trimis şi a
29 *2 Împ. 23.1.
adunat pe toţi bătrânii lui Iuda
30 şi ai Ierusalimului. Şi împăratul
30 *Neem. 8.1.
s-a suit la casa Domnului, şi toţi
bărbaţii lui Iuda, şi locuitorii Ie-
rusalimului, şi preoţii, şi leviţii, şi
tot poporul, de la mare până
la mic; şi a citit* în auzul lor toate
cuvintele cărţii legământului ca-
31 re se găsise în casa Domnului. Şi
31 *2 Împ. 11.14; 23.3. Cap. 6.13; 30.16. **Cap. 23.16; 29.10.
împăratul a stat* lângă stâlpul
său şi a făcut un legământ**
înaintea Domnului, că-L va urma
pe Domnul şi va păzi poruncile Lui
şi mărturiile Lui şi rânduielile Lui,
cu toată inima sa şi cu tot sufletul
său, pentru a împlini cuvintele
legământului care sunt scrise în
32 cartea aceasta. Şi a făcut ca toţi cei
care se găseau în Ierusalim şi în
Beniamin să intre *în legământ*; şi
locuitorii Ierusalimului au făcut
după legământul lui Dumnezeu,
Dumnezeul părinţilor lor.
33 Şi Iosia a îndepărtat toate
33 *1 Împ. 11.5. Cap. 33.2. **Ier. 3.10.
urâciunile* din toate ţările care
erau ale fiilor lui Israel şi a făcut
ca toţi care se aflau în Israel să
slujească Domnului Dumnezeu-
lui lor. În toate zilele** lui nu
s-au abătut de la Domnul Dum-
nezeul părinţilor lor.

Sărbătorirea Paştelui

35 Şi Iosia a sărbătorit Paştele
1 *Ex. 12.6. 2 Împ. 23.21. Ezra 6.19.
pentru Domnul în Ierusalim; şi
au înjunghiat* paştele în a pai-
2 sprezecea *zi* a lunii întâi. Şi a
2 *Cap. 23.18. Ezra 6.18. **Cap. 29.5.
aşezat pe preoţi în slujbele*
lor şi i-a încurajat** în slujba
3 casei Domnului. Şi a zis leviţi-
3 *Deut. 33.10 Cap. 30.22. Neem. 8.7. Mal. 2.7. **Ex. 40.21. Cap. 5.7. †Cap. 34.14
lor care învăţau* pe tot Israelul,
care erau sfinţi pentru Domnul:
„Puneţi chivotul** sfânt în casa†
pe care a construit-o Solomon,

3 ††1 Cr. 23.26
fiul lui David, împăratul lui Is-
rael: să nu mai fie povară†† pe u-
merii voştri. Acum slujiţi **D**omnului
Dumnezeului vostru şi poporului
4 Său, Israel. Şi pregătiţi-vă, după*
4 *1 Cr. 9.10. **1 Cr. 23-26 †Cap. 8.14.
casele voastre părinteşti, după
cetele voastre, după scrierea**
lui David, împăratul lui Israel, şi
după scrierea lui Solomon†, fiul
5 său; şi staţi în locul* sfânt după
5 *Ps. 134.1.
cetele caselor părinteşti ale fraţi-
lor voştri, ale fiilor poporului, şi
după[a] ceata casei părinteşti a le-
6 viţilor. Şi înjunghiaţi paştele şi
6 *Cap. 29.5; 29.15; 30.3,15. Ezra 6.20.
sfinţiţi-vă* şi pregătiţi-l pentru fra-
ţii voştri, ca să facă întocmai după
cuvântul **D**omnului dat prin Moise".
7 Şi Iosia a dat* fiilor poporului
7 *Cap. 30.24. **Cap. 31.3.
un dar[b] din turmă, miei şi iezi, în
număr de treizeci de mii, toate
pentru darurile de jertfă de Paşti,
tuturor care erau de faţă, şi trei
mii de boi: aceştia erau din ave-
rea** împăratului.
8 Şi căpeteniile sale au dat de
bunăvoie poporului, preoţilor şi
leviţilor. Hilchia şi Zaharia şi Ie-
hiel, capii casei lui Dumnezeu, au
dat preoţilor, pentru darurile de
jertfă de Paşti, două mii şase
sute *de miei* şi trei sute de boi.
9 Şi Conania* şi Şemaia şi Neta-
9 *Cap. 31.12.
neel, fraţii săi, şi Haşabia şi Ieiel
şi Iozabad, căpeteniile leviţilor, au
dat leviţilor, pentru darurile[c] de
jertfă de Paşti, cinci mii *de miei*
şi cinci sute de boi.
10 Şi s-a pregătit slujba şi pre-
10 *Ezra 6.18. Ev. 9.6. **Cap. 7.6; 8.14,15; 13.10.
oţii* s-au aşezat la locul lor şi
leviţii în cetele** lor, după porun-
11 ca împăratului. Şi au înjunghiat
paştele şi preoţii au stropit* sân-
11 *Ex. 12.22. Cap. 29.22. **Cap. 29.34
gele *pe care-l luau* din mâinile
lor, şi leviţii au jupuit** *jertfele.*
12 Şi au pus deoparte arderile-de-
12 *Lev. 3.3.
tot, ca să le dea cetelor caselor
părinteşti ale fiilor poporului, ca
să le aducă **D**omnului, după cum
este scris în cartea* lui Moise;
13 şi tot aşa au făcut cu boii. Şi au
13 *Ex. 12.8,9. Deut. 16.7.
fript* paştele la foc, după rându-
ială; şi pe cele consacrate le-au
13 **1 Sam. 2.13-15
fiert** în oale şi în cazane şi în
cratiţe şi le-au dus repede tuturor
14 fiilor poporului. Şi, după aceasta,
au pregătit pentru ei înşişi şi pen-
tru preoţi; pentru că preoţii, fiii lui
Aaron, *erau ocupaţi* până noap-
tea cu aducerea arderilor-de-tot şi
a grăsimilor; de aceea leviţii au
pregătit pentru ei înşişi şi pentru
preoţi, fiii lui Aaron.
15 Şi cântăreţii, fiii lui Asaf, erau
15 *1 Cr. 25.1. **1 Cr. 9.17; 9.18.
la locul lor, după porunca* lui
David şi a lui Asaf şi a lui He-
man şi a lui Iedutun, văzătorul îm-
păratului, şi uşierii** la fiecare
poartă: n-au avut nevoie să se
depărteze de slujba lor, pentru că
fraţii lor, leviţii, pregăteau pen-
tru ei.
16 Şi toată slujba **D**omnului s-a
pregătit în ziua aceea, ca să sărbă-
torească Paştele şi să aducă ar-
deri-de-tot pe altarul **D**omnului,
după porunca împăratului Iosia.
17 Şi fiii lui Israel, care erau de faţă,
17 *Ex. 12.15; 13.6. Cap. 30.21.
au sărbătorit Paştele în timpul
acela şi sărbătoarea Azimelor*,
18 şapte zile. Şi n-a fost* Paşti ca
18 *2 Împ. 23.22; 23.23.
acesta sărbătorit în Israel din zi-
lele profetului Samuel; şi nici un
împărat al lui Israel nu a sărbă-
torit Paştele cum l-a sărbătorit
Iosia şi preoţii şi leviţii şi tot Iuda
şi Israelul, care erau de faţă, şi
19 locuitorii Ierusalimului. În al opt-
sprezecelea an al împărăţiei lui
Iosia a fost sărbătorit Paştele
acesta.

Iosia ucis

20 După toate acestea*, după ce
20 *2 Împ. 23.29 **Is. 10.9. Ier. 46.2.
Iosia a rânduit casa, Neco, împă-
ratul Egiptului, s-a suit să lupte
împotriva Carchemişului**, la
Eufrat; şi Iosia i-a ieşit în întâm-
21 pinare. Şi *Neco* i-a trimis soli, zi-
când: „Ce este între mine şi tine,
împărate al lui Iuda? Nu vin acum
împotriva ta, ci împotriva casei
cu care sunt în război[d]. Şi Dum-
nezeu mi-a zis să mă grăbesc.
Fereşte-te să te împotriveşti lui

[a] *Sau* „pentru" [b] *Dar ridicat* [c] *Daruri ridicate* [d] *Lit.* „casei războiului meu"

Dumnezeu, care este cu mine, ca să
nu te nimicească".

22 *1 Împ. 22.30 Cap. 18.29.

22 Şi Iosia nu şi-a întors faţa de la
el, ci şi-a schimbat hainele*, ca să
se lupte cu el; şi n-a ascultat cu-
vintele lui Neco, *care veneau* din
gura lui Dumnezeu. Şi s-a dus să
se lupte în valea Meghido.
23 Şi arcaşii au tras asupra îm-
păratului Iosia şi împăratul a zis
slujitorilor săi: „Luaţi-mă, pentru

24 *2 Împ. 23.30 **1 Împ. 14.18 Zah. 12.11.

24 că sunt grav rănit". Şi slujitorii*
săi l-au luat din car şi l-au pus în
al doilea car pe care îl avea şi
l-au dus la Ierusalim. Şi a murit;
şi a fost înmormântat în mormin-
tele părinţilor săi. Şi tot Iuda**
şi Ierusalimul l-au jelit pe Iosia.

25 *Plân. 4.20. **Ier. 22.10; 22.11. †Mt. 9.23. ††Ier. 22.20.

25 Şi Ieremia a plâns* pentru Io-
sia** şi toţi cântăreţii† şi cântăre-
ţele au vorbit de Iosia în plânge-
rile lor, până în ziua aceasta, şi
le-au făcut o rânduială†† în Israel:
şi, iată, ele sunt scrise în plângeri.
26 Şi celelalte fapte ale lui Io-
sia şi lucrările sale evlavioase, du-
pă cele care sunt scrise în legea
27 Domnului, şi faptele sale cele
dintâi şi cele de pe urmă, iată,
sunt scrise în Cartea Împăraţilor
lui Israel şi ai lui Iuda.

Ioahaz, împărat al lui Iuda

1 *2 Împ. 23.30

36 Şi poporul* ţării a luat pe
Ioahaz, fiul lui Iosia, şi l-a făcut
împărat la Ierusalim în locul ta-
tălui său.
2 Ioahaz era în vârstă de două-
zeci şi trei de ani când a început
să împărăţească şi a împărăţit
3 trei luni în Ierusalim. Şi împăratul
Egiptului l-a dat jos, la Ierusalim,
şi a pus asupra ţării un tribut de
o sută de talanţi de argint şi un
4 talant de aur. Şi împăratul Egip-
tului a făcut pe Eliachim, fratele
său, împărat peste Iuda şi Ieru-
salim şi i-a schimbat numele în
Ioiachim. Şi Neco a luat pe Ioa-
haz, fratele său, şi l-a dus în Egipt.

Ioiachim, împărat al lui Iuda

5 *2 Împ. 23.36. **2 Împ. 23.37

5 Ioiachim era în vârstă de
douăzeci şi cinci* de ani când a
început să împărăţească şi a îm-
părăţit unsprezece ani în Ie-
rusalim; şi a făcut rău** în ochii
Domnului Dumnezeului său.

6 *2 Împ. 24.1. Hab. 1.6. **Cap. 33.11 Ier. 22.18,19; 36.30.

6 Împotriva lui s-a suit Nebucad-
neţar*, împăratul Babilonului,
şi l-a legat cu lanţuri[a] de aramă,
7 ca să-l ducă** la Babilon. Şi
Nebucadneţar a dus şi uneltele*
casei Domnului la Babilon şi le-a
pus în templul[b] său, în Babilon.

7 *2 Împ. 24.13 Dan. 1.1,2; 5.2

8 Şi celelalte fapte ale lui Ioia-
chim şi urâciunile lui pe care le-a
făcut şi ce s-a găsit în el, iată,
sunt scrise în Cartea Împăraţilor
lui Israel şi ai lui Iuda. Şi Ioiachin,
fiul său, a împărăţit în locul său.

Ioiachin, împărat al lui Iuda

9 *2 Împ. 24.8.

9 Ioiachin era în vârstă de opt[c]*
ani când a început să împărăţeas-
că şi a împărăţit trei luni şi zece
zile în Ierusalim. Şi a făcut rău

10 *2 Împ. 24.10-17 **Dan. 1.1,2; 5.2. †Ier. 37.1.

10 în ochii Domnului. Şi, după tre-
cerea anului[d], împăratul Nebu-
cadneţar a trimis* şi l-a adus la
Babilon, împreună cu uneltele**
de preţ ale casei Domnului; şi a
făcut pe Zedechia†, fratele[e] său,
împărat peste Iuda şi Ierusalim.

Zedechia, împărat al lui Iuda

11 *2 Împ. 24.18 Ier. 52.1.

11 Zedechia era în vârstă de
douăzeci şi unu* de ani când a
început să împărăţească şi a
împărăţit unsprezece ani în Ieru-
12 salim. Şi a făcut rău în ochii
Domnului Dumnezeului său; nu
s-a smerit* înaintea profetului
Ieremia, care îi vorbea din partea

12 *Ier. 21.3; 44.10.

13 *Ier. 52.3. Ezec. 17.15; 17.18. **2 Împ. 17.14 Cap. 30.8.

13 Domnului. Şi s-a răsculat* împo-
triva împăratului Nebucadneţar,
care-l pusese să jure pe Dumne-
zeu; şi şi-a înţepenit** grumazul
şi şi-a împietrit inima, ca să nu
se întoarcă la Domnul Dumne-
14 zeul lui Israel. Toţi mai-marii preo-
ţilor şi poporul[f] şi-au înmulţit mult
necredincioşia, după toate urâciu-
nile naţiunilor; şi au întinat casa
Domnului, pe care o sfinţise El în
Ierusalim.

Căderea Ierusalimului

15 *Ier. 25.3,4; 35.15; 44.4.

15 Şi Domnul Dumnezeul părin-
ţilor lor a trimis prin solii* Săi la

[a] *Sau* „cu două lanţuri" [b] *Sau* „palatul" [c] *Sau* „optsprezece" [d] *Sau* „pri-
măvara" [e] *Sau* „ruda sa" [f] *Sau* „ai poporului"

ei, trezindu-i de dimineață și tri-
mițându-i; pentru că Îi era milă
de poporul Său și de locașul
16 Său. Dar ei batjocoreau* pe solii
lui Dumnezeu și disprețuiau** cu-
vintele Lui și râdeau† de profeții
Lui, până a izbucnit mânia†† Dom-
nului împotriva poporului Său
și n-a mai fost vindecare.
17 Și a făcut* să se suie împotriva
lor împăratul caldeenilor și el a
ucis** pe tinerii lor cu sabia în
casa locașului lor sfânt; și nu a
avut milă[a] nici de tânăr, nici de
fecioară, nici de bătrân, nici de
cel încovoiat de bătrânețe: pe
18 toți i-a dat în mâna lui. Și toate
uneltele* casei lui Dumnezeu,
mari și mici, vistieriile casei Dom-
nului și vistieriile împăratului și
ale căpeteniilor sale, totul a dus
19 la Babilon. Și au ars* casa lui
Dumnezeu și au dărâmat zidul
Ierusalimului și au ars cu foc toate
palatele lui[b] și au distrus toate
obiectele lui de valoare.
20 Și a deportat la Babilon pe
cei care scăpaseră* de sabie și
au fost robii** lui și ai fiilor lui,
până la stăpânirea împărăției
21 perșilor, ca să fie împlinit cuvân-
tul Domnului prin gura lui Iere-
mia*, până când țara s-a bucu-
rat** de sabatele ei. În toate zi-
lele pustiirii ei ea s-a odihnit†,
ca să împlinească șaptezeci de
ani.

Porunca lui Cirus

22 Și, în anul întâi* al lui Cirus,
împăratul perșilor, ca să se îm-
plinească cuvântul Domnului prin
gura lui Ieremia**, Domnul a
mișcat duhul lui Cirus†, împăra-
tul Persiei; și el a făcut un a-
nunț[c] în toată împărăția sa, chiar
în scris, zicând:
23 „Așa* zice Cirus, împăratul
Persiei: «Domnul Dumnezeul ce-
rurilor mi-a dat toate împărățiile
pământului și mi-a poruncit să-I
construiesc o casă la Ierusalim,
care este în Iuda. Oricine dintre
voi care este din poporul Său,
Domnul Dumnezeul său să fie
cu el și să se suie *acolo*!»“

16 *Cap. 30.10. Ier. 5.12,13. **Pr. 1.24-32 †Ier. 32.3; 38.6. Mt. 23.34. ††Cap. 34.25 Ps. 74.1; 79.5

17 *Num. 33.56 Deut. 4.26; 28.49. 2 Împ. 25.1. Ezra 9.7. Is. 3.8. **Ps. 74.20; 79.2,3.

18 *2 Împ. 25.13

19 *2 Împ. 25.9. Ps. 74.6,7; 79.1,7. Is. 1.7,8. Ier. 52.13.

20 *2 Împ. 25.11 Ier. 5.19. Mica 4.10. **Ier. 17.4; 27.7.

21 *Ier. 25.9-12; 26.6,7; 29.10 **Lev. 26.34; 26.35,43. Dan. 9.2. †Lev. 25.4,5.

22 *Ezra 1.1-3. Ier. 25.12. **Ier. 29.10; 33.10,11,14. †Is. 44.28; 45.1.

23 *Ezra 1.2,3.

[a] *Sau* „nu a cruțat“ [b] *Din Ierusalim* [c] *Lit.* „o strigare“

EZRA

Porunca lui Cirus. Întoarcerea din captivitate

1 *2 Cr. 36.22; 36.23. Ier. 25.12; 29.10. **Cap. 5.13; 5.14. Is. 44.28.
2 *Is. 44.28; 45.1,13.
3 *1 Împ. 8.23; 18.39. Is. 37.16. Dan. 6.26.
5 *Vers. 1,2. Filip. 2.13.
6 *Neem. 6.9. Is. 35.3.
7 *Cap. 5.14; 6.5. **2 Împ. 24.13 2 Cr. 36.7.
8 *Cap. 5.14.

1 Şi în anul întâi al lui Cirus,
împăratul Persiei, ca să se împli-
nească cuvântul **D**omnului *rostit*
prin* gura lui Ieremia, **D**omnul a
trezit duhul lui Cirus, împăratul
Persiei, şi el a dat poruncă[a]** în
toată împărăţia sa, chiar în scris,
2 zicând: „Aşa spune Cirus, împă-
ratul Persiei: «**D**omnul Dumne-
zeul cerurilor mi-a dat toate îm-
părăţiile pământului şi m-a rân-
duit* să-I construiesc o casă la Ie-
3 rusalim, care este în Iuda. Oricine
dintre voi care este din poporul
Său, Dumnezeul său să fie cu el
şi să se suie la Ierusalim, care este
în Iuda, şi să construiască *acolo*
casa **D**omnului Dumnezeului lui
Israel* (El este Dumnezeu), care
4 este în Ierusalim[b]. Şi pe oricine a
rămas, în orice loc unde locuieşte
temporar, oamenii locului să-l a-
jute cu argint şi cu aur şi cu bu-
nuri şi cu animale, pe lângă darul
de bunăvoie pentru casa lui Dum-
nezeu, care este în Ierusalim»“.
5 Atunci capii părinteşti ai lui
Iuda şi ai lui Beniamin şi preoţii
şi leviţii, toţi aceia al căror duh îl
trezise* Dumnezeu, s-au ridicat
ca să se suie şi să înalţe casa
Domnului, care este în Ierusalim.
6 Şi toţi care erau împrejurul lor
i-au ajutat[c]* cu obiecte de argint,
cu aur, cu bunuri şi cu animale
şi cu lucruri de preţ, pe lângă
tot ce aduceau de bună-voie.
7 Şi împăratul Cirus* a scos vasele
casei **D**omnului, pe care le lua-
se** Nebucadneţar din Ierusa-
lim şi le pusese în casa dumne-
8 zeului său. Şi Cirus, împăratul
Persiei, le-a scos prin mâna lui
Mitredat, administratorul, şi le-a
numărat lui Şeşbaţar[d]*, căpe-
9 tenia lui Iuda. Şi acesta este nu-
mărul lor: treizeci de farfurii* de
aur, o mie de farfurii de argint,
douăzeci şi nouă de cuţite, treizeci
10 de lighenuşe[e]* de aur, patru sute
zece lighenuşe de argint de al
doilea *fel şi* o mie de alte vase.
11 Toate vasele de aur şi de ar-
gint erau cinci mii patru sute.
Şeşbaţar a suit toate acestea
când cei din deportare s-au suit
din Babilon la Ierusalim.

9 *Num. 7.13. 1 Împ. 7.40.
10 *1 Cr. 28.17. Cap. 8.27.

Numărul celor întorşi în Iuda

1 *Neem. 7.6. Ier. 32.15; 50.5. Ezec. 14.22. **2 Împ. 24.14-16; 25.11. 2 Cr. 36.20.
2 *Cap. 1.8. **Neem. 7.7.
5 *Neem. 7.10
6 *Neem. 7.11.
10 *Neem. 7.15
13 *Cap. 8.13.

2 Şi aceştia sunt fiii* provin-
ciei[f] care s-au suit din captivita-
te, din aceia care fuseseră depor-
taţi**, pe care Nebucadneţar, îm-
păratul Babilonului, i-a deportat
la Babilon şi care s-au întors la
Ierusalim şi în Iuda, fiecare în ce-
2 tatea sa; ei au venit cu Zoroba-
bel*, Iosua, Neemia, Seraia**,
Reelaia, Mardoheu, Bilşan, Mis-
par, Bigvai, Rehum, Baana. Nu-
mărul bărbaţilor poporului lui
Israel:
3 fiii lui Pareoş, două mii o su-
4 tă şaptezeci şi doi; fiii lui Şefa-
5 tia, trei sute şaptezeci şi doi; fiii
lui Arah*, şapte sute şaptezeci şi
6 cinci; fiii lui Pahat-Moab*, dintre
fiii lui Iosua şi ai lui Ioab, două
7 mii opt sute doisprezece; fiii lui
Elam, o mie două sute cincizeci şi
8 patru; fiii lui Zatu, nouă sute
9 patruzeci şi cinci; fiii lui Zacai,
10 şapte sute şaizeci; fiii lui Bani*,
11 şase sute patruzeci şi doi; fiii lui
Bebai, şase sute douăzeci şi trei;
12 fiii lui Azgad, o mie două sute
13 douăzeci şi doi; fiii lui Adoni-
cam*, şase sute şaizeci şi şase;
14 fiii lui Bigvai, două mii cincizeci
15 şi şase; fiii lui Adin, patru sute
16 cincizeci şi patru; fiii lui Ater,
17 din Ezechia: nouăzeci şi opt; fiii

[a] *Lit.* „a făcut o strigare“ [b] *Sau* „**D**omnului Dumnezeului lui Israel; El este Dumnezeul care *locuieşte* în Ierusalim“ [c] *Lit.* „le-au întărit mâinile“ [d] *Numele caldeean al lui Zorobabel; înseamnă: născut în Babilon* [e] *Vase cu capac* [f] *Fiii lui Iuda*

lui Bețai, trei sute douăzeci şi
18 trei; fiii lui Iora, o sută doisprezece-
19 ce; fiii lui Haşum, două sute
20 douăzeci şi trei; fiii lui Ghibar[a]*,
nouăzeci şi cinci;
21 fiii Betleemului*, o sută două-
22 zeci şi trei; bărbații din Netofa,
23 cincizeci şi şase; bărbații din A-
24 natot, o sută douăzeci şi opt; fiii
Azmavetului*, patruzeci şi doi;
25 fiii Chiriat-Arimului*, ai Chefirei
şi ai Beerotului, şapte sute patru-
26 zeci şi trei; fiii Ramei* şi ai Ghe-
bei, şase sute douăzeci şi unu;
27 bărbații din Micmas, o sută două-
28 zeci şi doi; bărbații din Betel şi
din Ai, două sute douăzeci şi trei;
29 fiii lui Nebo, cincizeci şi doi;
30 fiii lui Magbiş, o sută cincizeci şi
31 şase; fiii celuilalt Elam*, o mie
32 două sute cincizeci şi patru; fiii
33 lui Harim, trei sute douăzeci; fiii
lui Lod, ai lui Hadid şi ai lui Ono,
34 şapte sute douăzeci şi cinci; fiii
Ierihonului*, trei sute patruzeci şi
35 cinci; fiii lui Senaa, trei mii şase sute
treizeci;
36 preoții*: fiii lui Iedaia, din ca-
sa lui Iosua, nouă sute şaptezeci
37 şi trei; fiii lui Imer*, o mie cinci-
38 zeci şi doi; fiii lui Paşhur*, o mie
două sute patruzeci şi şapte;
39 fiii lui Harim*, o mie şaptespre-
zece;
40 leviții: fiii lui Iosua şi ai lui
Cadmiel, dintre fiii lui Hodavia*,
şaptezeci şi patru;
41 cântăreții: fiii lui Asaf, o sută
douăzeci şi opt;
42 fiii uşierilor: fiii lui Şalum, fiii
lui Ater, fiii lui Talmon, fiii lui
Acub, fiii lui Hatita, fiii lui Şobai,
în total o sută treizeci şi nouă;
43 netinimii[b]*: fiii lui Țiha, fiii
44 lui Hasufa, fiii lui Tabaot, fiii lui
Cheros, fiii lui Siaha*, fiii lui Pa-
45 don, fiii lui Lebana, fiii lui Ha-
46 gaba, fiii lui Acub, fiii lui Ha-
gab, fiii lui Şamlai[c], fiii lui Ha-
47 nan, fiii lui Ghidel, fiii lui Gahar,
48 fiii lui Reaia, fiii lui Rețin, fiii lui
49 Necoda, fiii lui Gazam, fiii lui
Uza, fiii lui Paseah, fiii lui Besai,
50 fiii lui Asna, fiii lui Meunim[d]*,
51 fiii lui Nefusim[e]**, fiii lui Bac-
buc, fiii lui Hacufa, fiii lui Har-
52 hur, fiii lui Bațlut*, fiii lui Me-
53 hida, fiii lui Harşa, fiii lui Bar-
cos, fiii lui Sisera, fiii lui Tamah,
54 fiii lui Nețiah, fiii lui Hatifa;
55 fiii slujitorilor* lui Solomon:
fiii lui Sotai, fiii lui Hasoferet, fiii
56 lui Peruda, fiii lui Iaala, fiii lui
57 Darcon, fiii lui Ghidel, fiii lui
Şefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Po-
cheret-Hațebaim, fiii lui Ami*.
58 Toți netinimii* şi fiii slujito-
rilor** lui Solomon erau trei sute
nouăzeci şi doi.
59 Şi aceştia sunt cei care s-au suit
de la Tel-Melah, Tel-Harşa,
Cherub-Adan, Imer; dar ei nu
şi-au putut arăta casa părintească
60 şi sămânța, că ar fi din Israel: fiii
lui Delaia, fiii lui Tobia, fiii lui Ne-
coda, şase sute cincizeci şi doi,
61 şi dintre fiii preoților: fiii lui Ha-
baia*, fiii lui Hacoț, fiii lui Bar-
zilai**, cel care a luat de soție pe
o fiică a lui Barzilai galaaditul şi
62 se numea după numele lor. Aceş-
tia şi-au căutat înregistrarea ge-
nealogică, dar n-au fost găsiți; de
aceea* au fost îndepărtați din
63 preoție ca întinați. Şi Tirşata[f] le-a
spus să nu mănânce* din lucru-
rile preasfinte, până când nu
se va ridica un preot cu Urim şi
Tumim**.
64 Toată adunarea* la un loc era
patruzeci şi două de mii trei sute
65 şaizeci, în afară de robii lor şi
roabele lor, care erau şapte mii
trei sute treizeci şi şapte. Şi aveau
două sute de cântăreți şi cântăre-
66 țe. Caii lor erau şapte sute trei-
zeci şi şase; catârii lor, două sute
67 patruzeci şi cinci; cămilele lor,

20 *Neem. 7.25.
21 *Gen. 35.19. Mt. 2.6.
24 *Neem. 7.28.
25 *Neem. 7.29.
26 *Ios. 18.25.
31 *Vers. 7.
34 *1 Împ. 16.34 2 Cr. 28.15.
36 *1 Cr. 24.7.
37 *1 Cr. 24.14.
38 *1 Cr. 9.12.
39 *1 Cr. 24.8.
40 *Cap. 3.9. Neem. 7.43.
43 *Cap. 8.20. 1 Cr. 9.2. Num. 8.19.
44 *Neem. 7.47.
50 *2 Cr. 20.1. **1 Cr. 1.31. Neem. 7.52.
52 *Neem. 7.54.
55 *1 Împ. 9.21.
57 *Neem. 7.59.
58 *Ios. 9.21,27. 1 Cr. 9.2. **1 Împ. 9.21
61 *Neem. 7.63. **2 Sam. 17.27 1 Împ. 2.7.
62 *Num. 3.10; 16.39,40.
63 *Lev. 2.3,10; 22.2. **Ex. 28.30. Num. 27.21.
64 *Neem. 7.66. Is. 10.22.

[a] *Gabaon* [b] *Slujitori ai templului subordonați preoților, probabil urmaşi ai gabaoniților* [c] *Sau* „Şalmai“ [d] *Sau* „maoniții“ [e] *Sau* „nefusiții“, *de la Nafiş* [f] *Titlul purtat de guvernatorul Ierusalimului în timpul împărăției persane*

patru sute treizeci şi cinci; măgarii
lor, şase mii şapte sute douăzeci.

68 *Cap. 1.6; 3.5. Neem. 7.70.

68 Şi unii* dintre capii părinteşti,
când au ajuns la casa Domnului,
care este în Ierusalim, au adus
daruri de bunăvoie pentru casa lui
Dumnezeu, ca s-o ridice pe locul

69 *1 Cr. 26.20. Cap. 8.25.

69 ei; au dat la vistieria* lucrării după
posibilităţile lor, şaizeci şi unu de
mii de darici[a] de aur[b] şi cinci mii
de mine de argint[c] şi o sută de haine
preoţeşti.

70 *Cap. 6.16. Neem. 7.73.

70 Şi preoţii* şi leviţii şi unii din
popor şi cântăreţii şi uşierii şi
netinimii au locuit în cetăţile lor,
şi tot Israelul în cetăţile lor.

Rezidirea altarului arderilor-de-tot

1 *Neem. 7.73; 8.1,2.
2 *1 Cr. 6.14. Neem. 12.1,8 **Hag. 1.1; 2.2 Mt. 1.12. †1 Cr. 3.17. ††Ex. 27.1. *†Deut. 12.5.

3 Şi când a venit luna a şaptea*,
şi fiii lui Israel erau în cetăţi,
poporul s-a adunat ca un sin-
2 gur om la Ierusalim. Atunci Iosua*,
fiul lui Ioţadac, şi fraţii săi,
preoţii, şi Zorobabel**, fiul lui
Şealtiel†, şi fraţii săi s-au ridicat
şi au zidit altarul†† Dumnezeului
lui Israel, ca să înalţe pe el
arderi-de-tot, după cum este
scris*† în legea lui Moise, omul
lui Dumnezeu.

3 *Cap. 4.4. **Num. 28.3; 28.4.

3 Şi au pus altarul pe temelia
lui, pentru că teama* era peste ei
din cauza popoarelor acelor ţări;
şi au înălţat pe el arderi-de-tot**
Domnului, arderile-de-tot de di-

4 *Neem. 8.14. Zah. 14.16. **Ex. 23.16. Lev. 23.34. †Num. 29.12.

4 mineaţă şi de seară. Şi au ţinut
sărbătoarea* Corturilor după cum
este scris** şi au înălţat arderi-
de-tot, zi de zi, după† număr, după
rânduială, după cerinţa fiecărei

5 *Ex. 29.38. Num. 28.3. **Num. 28.11 †Num. 29.39.

5 zile[d]; şi, după aceea, arderea-de-
tot neîncetată* şi cea de la lunile**
noi şi cea de la toate† sărbătorile
Domnului, care erau consacrate,
şi de la toţi cei care aduceau
un dar de bunăvoie Dom-
6 nului. Din ziua întâi a lunii a şaptea
au început să înalţe arderi-
de-tot Domnului. Dar temelia
templului Domnului nu fusese pusă
încă.

7 *1 Împ. 5.6,9 2 Cr. 2.10. Fap. 12.20. **2 Cr. 2.16. Fap. 9.36. †Cap. 1.2; 6.3.

7 Şi au dat argint cioplitorilor
în piatră şi tâmplarilor; şi mâncare*
şi băutură şi untdelemn sidonienilor
şi tirienilor, ca să aducă
din Liban lemne de cedru pe
mare la Iafo**, după învoirea† pe
care o aveau de la Cirus, împăratul
Persiei.

Punerea din nou a temeliilor templului

8 *Cap. 4.3. **1 Cr. 23.24; 23.27.

8 Şi în anul al doilea de la venirea
lor la casa lui Dumnezeu la
Ierusalim, în luna a doua, au început
lucrarea Zorobabel*, fiul
lui Şealtiel, şi Iosua, fiul lui Ioţadac,
şi rămăşiţa fraţilor lor,
preoţii şi leviţii, şi toţi cei care veniseră
din captivitate la Ierusalim;
şi au rânduit pe leviţii de la
vârsta de douăzeci** de ani în
sus să supravegheze lucrarea ca-

9 *Cap. 2.40.

9 sei Domnului. Atunci Iosua, fiii
săi şi fraţii săi, Cadmiel şi fiii săi,
fiii lui Iuda[e]*, au stat ca un singur
om, ca să supravegheze pe cei
care făceau lucrarea în casa lui
Dumnezeu, *împreună cu* fiii lui
Henadad, fiii lor şi fraţii lor, leviţii.

10 *Zah. 4.6-10 **1 Cr. 6.31; 16.5,6,42; 25.1.

10 Şi, în timp ce constructorii puneau
temelia* templului Domnului,
au aşezat pe preoţi în îmbrăcămintea
lor, cu trâmbiţe, şi
pe leviţi, fiii lui Asaf, cu chimvale,
ca să-L laude pe Domnul, după
rânduiala[f]** lui David, împăratul

11 *Ex. 15.21. 2 Cr. 7.3. Neem. 12.24 **1 Cr. 16.34 2 Cr. 5.13. Ps. 100.5; 106.1; 107.1; 118.1; 136.1. Ier. 33.11.

11 lui Israel. Şi cântau*, răspunzându-şi
unii altora, lăudând şi mulţumind
Domnului:

„Pentru că este bun**, pentru
că bunătatea Lui *rămâne* pentru
totdeauna faţă de Israel“.

Şi tot poporul striga cu strigăt
mare, lăudând pe Domnul,
pentru că se punea temelia casei

12 *Hag. 2.3.

12 Domnului. Dar mulţi dintre preoţi
şi leviţi şi capi părinteşti, bărbaţii*
în vârstă, care văzuseră casa
dintâi, plângeau cu glas tare când
se punea temelia acestei case
înaintea ochilor lor; şi mulţi îşi
înălţau glasul cu strigăt de
13 bucurie, încât poporul nu putea
deosebi glasul strigătului de bu-

[a] *Monedă de aur persană* [b] *Aproximativ 500 kg de aur* [c] *Aproximativ 3 tone; o mină = 50 sicli*
[d] *Lit.* „lucrarea zilei în ziua ei“ [e] *Sau* „Hodavia“ *(vezi Cap. 2.40)* [f] *Lit.* „mâinile“

curie de glasul plânsului poporului, pentru că poporul striga cu strigăt mare şi glasul se auzea de departe.

Împotrivire față de lucrare

1 *Vers. 7-9. **Cap. 1.11.
2 *2 Împ. 17.24 **2 Împ. 19.37 Vers. 10.
3 *Neem. 2.20 **Cap. 1.1,2.
4 *Cap. 3.3.

4 Şi vrăjmaşii* lui Iuda şi ai
lui Beniamin au auzit că fiii**
robiei construiesc un templu
Domnului Dumnezeului lui Isra-
2 el. Şi ei s-au apropiat de Zo-
robabel şi de capii părinteşti şi
le-au zis: „Lăsați-ne să construim
cu voi, deoarece căutăm ca şi voi
pe Dumnezeul vostru şi Îi jert-
fim* din zilele lui Esar-Hadon**,
împăratul Asiriei, care ne-a adus
3 aici“. Dar Zorobabel şi Iosua şi
ceilalți capi părinteşti ai lui Is-
rael le-au zis: „Voi n-aveți nimic*
a face cu noi, ca să construiți o
casă Dumnezeului nostru, ci noi
singuri vom construi Domnului
Dumnezeului lui Israel, cum ne-a
poruncit** împăratul Cirus, îm-
4 păratul Persiei“. Şi poporul* țării
a slăbit mâinile poporului lui Iu-
da şi i-a tulburat la construire.
5 Şi au tocmit sfătuitori împotriva
lor ca să le zădărnicească planul,
în toate zilele lui Cirus, împăra-
tul Persiei, până la împărăția lui
Darius, împăratul Persiei.

Împotrivire în timpul lui Artaxerxes

6 *Est. 1.1. Dan. 9.1.
7 *Cap. 7.1,7; 7.21. **2 Împ. 18.26
9 *2 Împ. 17.30; 17.31.

6 Şi, sub stăpânirea* lui Ahaş-
veroş[a], la începutul împărăției
sale, au scris o învinuire împotri-
va locuitorilor lui Iuda şi ai Ieru-
salimului.
7 Şi, în zilele lui Artaxerxes*,
Bişlam, Mitredat, Tabeel şi ceilalți
tovarăşi ai lor au scris lui Artaxer-
xes, împăratul Persiei; şi scri-
soarea era scrisă în aramaică** şi
tradusă *în* aramaică:
8 [b]Comandantul Rehum şi căr-
turarul Şimşai au scris împotriva
Ierusalimului, către împăratul Arta-
xerxes, o scrisoare în felul acesta:
9 „Atunci comandantul Rehum şi
cărturarul Şimşai şi ceilalți tova-
răşi ai lor, cei din Din*, din Arfar-
satac, din Tarpel, din Afaras, din
Erec, din Babilon, din Susa, din
10 Deha, din Elam şi celelalte* națiu-
ni pe care le-a deportat marele şi
alesul Osnapar şi le-a aşezat în
cetatea Samariei şi în restul
ținutului de dincoace de râu[c] şi
aşa** mai departe …“
11 Aceasta este copia scrisorii,
pe care au trimis-o împăratului
Artaxerxes: „Robii tăi, oameni de
dincoace de râu, şi aşa mai de-
parte …
12 Să fie cunoscut împăratului că
iudeii care s-au suit de la tine la
noi au venit la Ierusalim; ei con-
struiesc cetatea cea răzvrătită*
şi rea şi termină zidurile** şi
repară temeliile.
13 Deci să fie cunoscut împăra-
tului că, dacă se va construi ce-
tatea aceasta şi se vor termina
zidurile, nu vor mai da tribut*,
taxă şi vamă şi la urmă va fi spre
14 paguba împăraților[d]. Şi, pentru
că noi folosim sarea palatului
şi nu este potrivit pentru noi să
vedem paguba împăratului, de
aceea am trimis şi am adus la
15 cunoştința împăratului, ca să se
caute în cartea cronicilor părin-
ților tăi: şi vei găsi în cartea cro-
nicilor şi vei şti că cetatea aceas-
ta este o cetate răzvrătită şi care
a adus pagubă împăraților şi
provinciilor şi că s-au răzvrătit
în ea din timpuri vechi: de aceea
a fost distrusă această cetate.
16 Facem cunoscut împăratului că,
dacă se va construi această cetate
şi se vor termina zidurile ei, prin
aceasta nu vei avea parte dincoa-
ce de râu“.
17 Împăratul a trimis un răspuns
comandantului Rehum, cărtura-
rului Şimşai şi celorlalți tovarăşi
ai lor, care locuiau în Samaria
şi în celelalte locuri de dincoace
de râu: „Pace şi aşa mai departe ...
18 Scrisoarea pe care ne-ați trimi-
s-o a fost citită* lămurit înaintea

10 *2 Împ. 17.24 Vers. 1. **Vers. 11,17 Cap. 7.12.
12 *2 Cr. 36.13. **Cap. 5.3,9.
13 *Cap. 7.24.
18 *Neem. 8.8.

---

[a] *Probabil Cambises, fiul lui Cirus* [b] *În continuare, până la 6.18, textul original este în aramaică* [c] *Lit.* „Dincoace de Râu“, *nume dat provinciilor de la apus de Eufrat* [d] *Sau* „şi vei păgubi venitul împăraților“

19 mea. Şi am dat poruncă şi s-a
căutat şi s-a găsit că această ce-
tate din vechime s-a ridicat îm-
potriva împăraţilor şi că s-au
stârnit în ea răzvrătire şi tulburare.
20 *1 Împ. 4.21. 1 Cr. 18.3. Ps. 72.8. **Gen. 15.18 Ios. 1.4. †Vers. 13. Cap. 7.24.
20 Şi au fost împăraţi puternici peste
Ierusalim, care au stăpânit* peste
tot *ţinutul* de dincoace** de râu[a];
şi li s-a plătit† tribut, taxă şi vamă.
21 Deci daţi poruncă să oprească pe
aceşti oameni şi cetatea aceasta să
nu fie construită până nu se va da
22 poruncă din partea mea. Şi luaţi
seama să nu vă abateţi de la a-
ceasta: de ce să crească răul spre
paguba împăraţilor?"
23 Atunci când s-a citit copia
scrisorii împăratului Artaxerxes,
înaintea lui Rehum şi a cărtura-
rului Şimşai şi a tovarăşilor lor,
s-au suit în grabă la Ierusalim, la
iudei, şi i-au făcut să înceteze,
prin forţă şi cu putere.
24 Atunci lucrarea casei lui Dum-
nezeu[b] care este în Ierusalim a în-
cetat şi s-a oprit până în anul
al doilea al împărăţiei lui Da-
rius[c], împăratul Persiei.

Construirea templului reîncepe

1 *Hag. 1.1. **Zah. 1.1.
5 Când profeţii: Hagai*, profe-
tul, şi Zaharia**, fiul lui Ido, au
profeţit iudeilor care erau în Iu-
da şi în Ierusalim în Numele
Dumnezeului lui Israel, pentru
2 *Cap. 3.2. Hag. 1.12. **Cap. 6.14. Hag. 2.4.
2 ei[d], atunci Zorobabel*, fiul lui
Şealtiel, şi Iosua, fiul lui Ioţadac,
s-au ridicat şi au început con-
struirea casei lui Dumnezeu, care
este în Ierusalim; şi cu ei erau
şi profeţii** lui Dumnezeu, care
îi ajutau.
3 *Vers. 6. Cap. 6.6. **Cap. 1.3. Vers. 9.
3 În timpul acela, Tatnai*, gu-
vernatorul de dincoace de râu, şi
Şetar-Boznai şi tovarăşii lor au
venit la ei şi le-au zis aşa: „Ci-
ne** v-a dat poruncă să construiţi
această casă şi să terminaţi acest
4 *Vers. 10.
4 zid?" Atunci noi le-am spus
astfel: „Care sunt numele* oame-
nilor care zidesc această con-
5 *2 Cr. 16.9. Cap. 7.6,28. Ps. 33.18.
5 strucţie?" Dar ochiul* Dumneze-
ului lor era asupra bătrânilor
iudeilor; şi nu i-au lăsat să înce-
teze până când vestea nu a ajuns
la Darius; şi atunci au răspuns
prin scrisoare** despre aceasta.
5 **Cap. 6.6.
6 *Cap. 4.9.
6 *Iată* copia scrisorii pe care
Tatnai, guvernatorul de dincoace
de râu, şi Şetar-Boznai şi tovarăşii
săi afarsachiţii*, care erau dincoa-
ce de râu, au trimis-o împăratului
7 Darius. Ei i-au trimis o scrisoare şi
în ea era scris aşa: „Către împă-
ratul Darius, toată pacea!
8 Să fie cunoscut împăratului
că noi am mers în provincia lui
Iuda, la casa Dumnezeului celui
mare, care se construieşte cu pie-
tre mari[e], şi se pune lemn în pe-
reţi şi lucrarea aceasta continuă
cu perseverenţă şi prosperă în
mâna lor.
9 *Vers. 3,4.
9 Atunci noi am întrebat pe bă-
trânii aceia şi le-am spus aşa:
«Cine* v-a dat poruncă să con-
struiţi această casă şi să terminaţi
10 acest zid?» I-am întrebat şi de
numele lor, ca să-ţi spunem, ca să
scriem numele oamenilor care
11 *1 Împ. 6.1.
11 sunt în fruntea lor. Şi ne-au dat
răspuns, zicând: «Noi suntem slu-
jitorii Dumnezeului cerurilor şi al
pământului şi reconstruim casa
care s-a construit acum mulţi ani;
şi un mare împărat al lui Israel
12 *2 Cr. 34.25; 36.16. **2 Împ. 24.2; 25.8-11. 2 Cr. 36.17. Ier. 52.12. †Ier. 13.19.
12 a construit-o* şi a terminat-o. Dar,
după ce* părinţii noştri L-au mâ-
niat pe Dumnezeul cerurilor, El
i-a dat în mâna lui Nebucad-
neţar**, împăratul Babilonului,
caldeeanul, şi el a distrus casa a-
ceasta şi a deportat† poporul la
13 *Cap. 1.1.
13 Babilon. Dar, în anul întâi al lui
Cirus*, împăratul Babilonului,
Cirus, împăratul, a dat poruncă
să se construiască această casă a
14 *Cap. 1.7,8; 6.5.
14 lui Dumnezeu. Şi chiar vasele de
aur* şi de argint ale casei lui Dum-
nezeu, pe care le luase Nebu-
cadneţar din templul care era în
Ierusalim şi le adusese în templul

[a] *La apus de Eufrat* [b] *Aram.* „Elah", *apare în capitolele scrise în aramaică: 4.8 – 6.18 şi 7.12 – 7.26; „El" nu apare în Ezra* [c] *Darius Histaspes* [d] *Sau* „care era peste ei" [e] *Pietre care erau rostogolite*

14 **Hag. 1.14; 2.21.
din Babilon, pe acelea împăratul
Cirus le-a scos din templul din
Babilon şi au fost date unuia cu
numele** Şeşbaţar, pe care-l pu-
15 sese guvernator; şi i-a zis: «Ia
aceste vase, mergi, du-le în templul
care este în Ierusalim şi să fie
construită casa lui Dumnezeu
16 *Cap. 3.8-10. Hag. 2.18. **Cap. 6.15.
16 pe locul ei». Atunci acel Şeşbaţar a
venit, a pus temelia* casei lui
Dumnezeu care este în Ierusalim
şi de atunci până acum ea se
construieşte şi nu s-a terminat**.
17 *Cap. 6.1,2.
17 Şi acum, dacă i se pare bine
împăratului, să se caute* în casa
vistieriei împăratului, care este
acolo, în Babilon, dacă este aşa,
că s-a dat poruncă de către îm-
păratul Cirus să se construiască
această casă a lui Dumnezeu în
Ierusalim; şi să binevoiască îm-
păratul să ne trimită voia[a] sa a-
supra acestui lucru".

Decretul lui Darius

1 *Cap. 5.17.
6 Atunci împăratul Darius a dat
poruncă şi s-a căutat* în casa su-
lurilor de cărţi, unde se păstrau
2 *2 Împ. 17.6.
2 vistieriile în Babilon. Şi s-a găsit
în Ahmeta[b], în palatul[c] care este
în ţinutul Media*, un sul, şi în el
era scrisă această aducere-aminte:
3 *Cap. 1.1; 5.13.
3 „În anul întâi al împăratului
Cirus, împăratul Cirus a dat po-
runcă* pentru casa lui Dumnezeu
în Ierusalim: «Casa să fie con-
struită *ca* un loc unde se aduc
jertfe; şi temeliile ei să fie puse
trainic, înălţimea ei să fie de şai-
zeci de coţi, lăţimea ei de şaizeci
4 *1 Împ. 6.36. **Cap. 3.7.
4 de coţi, cu trei rânduri* de pietre
mari şi un rând de lemn nou; şi
cheltuielile** să se plătească de
5 *Cap. 1.7,8; 5.14.
5 către casa împăratului. Şi vasele
de aur* şi de argint ale casei lui
Dumnezeu, pe care le-a scos
Nebucadneţar din templul care
este în Ierusalim şi le-a adus la
Babilon, să se dea înapoi şi să
fie duse din nou în templul care
este în Ierusalim, la locul lor;
şi să le pui în casa lui Dumnezeu».

6 Deci depărtaţi-vă* de acolo, 6 *Cap. 5.3,6.
tu, Tatnai, guvernator de dincoace
de râu[d], Şetar-Boznai şi tova-
răşii voştri[e] de dincoace de râu.
7 Lăsaţi să se facă lucrarea acestei
case a lui Dumnezeu; guverna-
torul iudeilor şi bătrânii iudeilor
să construiască această casă a lui
Dumnezeu pe locul ei.
8 Şi dau poruncă de la mine ce
să faceţi cu privire la bătrânii a-
cestor iudei pentru construirea
acestei case a lui Dumnezeu: din
bunurile împăratului, din tributul
de dincoace de râu, să se dea în-
dată oamenilor acelora cheltu-
ielile, ca să nu fie împiedicaţi.
9 Şi de ce au trebuinţă, şi viţei ti-
neri, şi berbeci, şi miei pentru ar-
derile-de-tot pentru Dumnezeul
cerurilor, grâu, sare, vin şi untde-
lemn, după cuvântul preoţilor care
sunt în Ierusalim, să li se dea zi
10 de zi, fără nici o lipsă, ca să adu- 10 *Cap. 7.23. Ier. 29.7. **1 Tim. 2.1; 2.2.
că jertfe plăcute* Dumnezeului
cerurilor şi să se roage** pentru
viaţa împăratului şi a fiilor săi.
11 Şi dau poruncă pentru ca ori- 11 *Dan. 2.5; 3.29.
cui va schimba acest cuvânt să i
se scoată* din casă o grindă şi el
să fie ridicat şi spânzurat pe
ea, iar casa lui să fie făcută o gră-
madă de gunoi pentru aceasta.
12 Şi Dumnezeul care a făcut ca 12 *Deut. 12.5; 12.11. 1 Împ. 9.3.
Numele* Său să locuiască acolo
să răstoarne pe orice împărat şi
popor care îşi va întinde mâna să
schimbe *sau* să distrugă această
casă a lui Dumnezeu, care este în
Ierusalim. Eu, Darius, am dat *a-
ceastă* poruncă; să fie împlinită
degrabă!"
13 Atunci Tatnai, guvernatorul de
dincoace de râu, Şetar-Boznai şi
tovarăşii lor au făcut întocmai,
după cum trimisese poruncă îm-
păratul Darius.
14 Şi bătrânii* iudeilor au con- 14 *Cap. 5.1,2.
struit; şi au prosperat prin profe-
ţia lui Hagai, profetul, şi a lui

[a] *Sau* „plăcerea" [b] *Ecbatana, capitala Mediei Mari* [c] *Sau* „capitala" [d] *Lit.* „din *ţinutul* Dincoace de Râu"; *la apus de Eufrat* [e] *Sau* „lor"

Zaharia, fiul lui Ido. Şi au con-
struit şi au terminat, după porun-
ca Dumnezeului lui Israel şi după
porunca lui Cirus**, şi a lui Da-
rius†, şi a lui Artaxerxes†† împă-
15 ratul Persiei. Şi casa aceasta a fost
terminată în ziua a treia a lunii
Adar, care era în anul al şaselea al
împărăţiei împăratului Darius.

Sfinţirea templului

16 Şi fiii lui Israel, preoţii, şi le-
viţii, şi ceilalţi fii ai captivităţii
au sărbătorit dedicarea* acestei
casе a lui Dumnezeu cu bucurie.
17 Şi au adus* pentru dedicarea a-
cestei case a lui Dumnezeu o sută
de boi, două sute de berbeci, pa-
tru sute de miei; şi, ca jertfă pen-
tru păcat pentru tot Israelul: doi-
sprezece ţapi, după numărul se-
18 minţiilor lui Israel. Şi au pus pe
preoţi după cetele* lor şi pe
leviţi după cetele** lor, pentru
slujba lui Dumnezeu care este în
Ierusalim, după cum este scris† în
cartea lui Moise.

Sărbătorirea Paştelui

19 Şi fiii robiei au sărbătorit
Paştele* în a paisprezecea *zi*
20 a lunii întâi. Pentru că preoţii şi
leviţii se curăţiseră* ca unul sin-
gur, toţi erau curaţi; şi au înjun-
ghiat paştele** pentru toţi fiii
robiei, şi pentru fraţii lor, preo-
21 ţii, şi pentru ei înşişi. Şi fiii lui Is-
rael care se întorseseră din cap-
tivitate au mâncat împreună cu
toţi aceia care se despărţiseră de
necurăţia* naţiunilor ţării, ca să-L
caute pe **D**omnul Dumnezeul lui
22 Israel; şi au ţinut sărbătoarea A-
zimelor* şapte zile cu bucurie,
pentru că **D**omnul îi umpluse de
bucurie şi întorsese** inima îm-
păratului† Asiriei spre ei, ca să
le întărească mâinile în lucrarea
casei lui Dumnezeu, a Dumne-
zeului lui Israel.

Venirea lui Ezra la Ierusalim

7 Şi, după aceste lucruri, pe
timpul împărăţiei* lui Artaxer-
xes[a], împăratul Persiei, Ezra[b], fiul
lui Seraia**, fiul lui Azaria†, fiul
2 lui Hilchia††, fiul lui Şalum, fiul
3 lui Ţadoc, fiul lui Ahitub, fiul lui
Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui
4 Meraiot, fiul lui Zerahia, fiul lui
5 Uzi, fiul lui Buchi, fiul lui Abi-
şua, fiul lui Fineas, fiul lui Ele-
azar, fiul lui Aaron, marele preot,
6 – acest Ezra s-a suit din Babilon;
şi el era cărturar priceput* în le-
gea lui Moise, pe care o dăduse
Domnul Dumnezeul lui Israel.
Şi împăratul i-a împlinit toată
cererea, pentru că mâna** **D**om-
nului Dumnezeului său era pes-
7 te el. (Şi un număr* dintre fiii
lui Israel şi dintre preoţi şi din-
tre leviţi** şi dintre cântăreţi şi
dintre uşieri şi dintre netinimi†
s-au suit la Ierusalim în anul al
şaptelea al împăratului Artaxer-
xes.)
8 Şi *Ezra* a venit la Ierusalim în
luna a cincea, care era în anul al
9 şaptelea al împăratului. Pentru că
în *ziua* întâi a lunii întâi s-a luat
hotărârea să se suie din Babilon
şi în *ziua* întâi a lunii a cincea a
ajuns la Ierusalim, pentru că mâna
cea bună* a Dumnezeului său era
10 peste el. Pentru că Ezra îşi în-
dreptase inima să caute* legea
Domnului şi s-o împlinească şi
să înveţe** în Israel rânduieli
şi judecăţi[c].

Scrisoarea împăratului Artaxerxes către Ezra

11 Şi aceasta este copia scrisorii
pe care a dat-o împăratul Arta-
xerxes lui Ezra, preotul *şi* căr-
turarul, cărturar al cuvintelor
poruncilor **D**omnului şi al rân-
12 duielilor Lui pentru Israel: „[d]Ar-
taxerxes, împăratul* împăraţilor,
către preotul Ezra, cărturar iscu-
sit[e] în legea Dumnezeului ceruri-
lor, şi aşa mai departe...
13 S-au dat porunci de către mine
ca toţi cei din împărăţia mea care
vor să se ducă de bunăvoie la Ie-
rusalim, din poporul Israel şi din-
tre preoţii lor şi dintre leviţi să
14 meargă cu tine. Pentru că tu eşti

14 **Cap. 1.1; 5.13. Vers. 3. †Cap. 4.24. ††Cap. 7.1; 7.11. Neem. 2.1.
16 *1 Împ. 8.63. 2 Cr. 7.5.
17 *Cap. 8.35.
18 *1 Cr. 24.1. 2 Cr. 35.5. **1 Cr. 23.6. †Num. 3.6; 8.9.
19 *Ex. 12.6.
20 *2 Cr. 29.34; 30.15. **2 Cr. 35.11
21 *Cap. 9.11.
22 *Ex. 12.15; 13.6,7. 2 Cr. 30.21; 35.17. **Cap. 7.27. Pr. 21.1. †2 Împ. 23.29 2 Cr. 33.11. Cap. 1.1.
1 *Neem. 2.1. **Ier. 52.24. †1 Cr. 6.14.
1 ††2 Cr. 35.8.
6 *Vers. 11,12,21 **Vers. 9. Cap. 8.22.
7 *Cap. 8.1. **Cap. 8.15. †Cap. 2.43; 8.20.
9 *Vers. 6. Neem. 2.8,18
10 *Ps. 119.45. **Deut. 33.10 Neem. 8.1-8. Mal. 2.7.
12 *Ezec. 26.7. Dan. 2.37.

[a] *Artaxerxes Longimanus, fiul lui Xerxes (vezi Est.1.1.)* [b] *Ajutor* [c] *Lit.* „rânduiala şi judecata“
[d] *Vers.12-26 în original sunt în aramaică* [e] *Deplin competent*

14 *Est. 1.14.
15 *2 Cr. 6.2. Cap. 6.12. Ps. 135.21.
16 *Cap. 8.25. **1 Cr. 29.6; 29.9.
17 *Num. 15.4-13 **Deut. 12.5-11

trimis de împărat[a] şi de cei şapte
consilieri* ai lui să cercetezi de-
spre Iuda şi Ierusalim, după legea
Dumnezeului tău, care este în
15 mâna ta; şi să duci argintul şi au-
rul pe care împăratul şi consilierii
lui l-au dat de bunăvoie Dumne-
zeului lui Israel, al cărui locaş*
16 este în Ierusalim, şi tot argintul şi
aurul* pe care-l vei găsi în toată
provincia Babilonului, pe lângă
darul de bunăvoie** al poporu-
lui şi al preoţilor care dau de bu-
năvoie pentru casa Dumnezeului
17 lor, care este în Ierusalim; de
aceea, să cumperi îndată cu argin-
tul acesta viţei, berbeci, miei şi
darurile* lor de mâncare şi daru-
rile lor de băutură şi să le adu-
ci** pe altarul casei Dumnezeului
vostru, care este în Ierusalim.
18 Şi orice vi se va părea bine,
ţie şi fraţilor tăi, să faceţi cu restul
argintului şi al aurului, să faceţi
după voia Dumnezeului vostru.
19 Şi vasele care ţi s-au dat pentru
slujba casei Dumnezeului tău,
pune-le înaintea Dumnezeului Ie-
20 rusalimului. Şi orice va mai fi de
trebuinţă pentru casa Dumne-
zeului tău, ce vei avea ocazia să
dăruieşti, dăruieşte din casa vis-
tieriei împăratului.
21 Şi eu, Artaxerxes, împăratul,
dau poruncă tuturor vistiernici-
lor care sunt dincoace de râu, ca
orice va cere de la voi preotul
Ezra, cărturarul legii Dumnezeu-
lui cerurilor, să se facă îndată,
22 până la o sută de talanţi de argint
şi o sută de cori de grâu şi o sută
de baţi de vin şi o sută de baţi de
untdelemn şi sare fără măsură.
23 Orice este poruncit de Dumnezeul
cerurilor să se facă întocmai pen-
tru casa Dumnezeului cerurilor,
pentru ca nu cumva să fie mânie
peste împărăţia împăratului şi a
24 fiilor săi. Şi vă facem cunoscut că
asupra tuturor preoţilor şi leviţi-
lor, cântăreţilor, uşierilor, slujito-

25 *Ex. 18.21; 18.22. Deut. 16.18. **2 Cr.17.7. Vers. 10. Mal. 2.7. Mt. 23.3. Col. 1.28.
27 *1 Cr. 29.10. **Cap. 6.22. Pr. 21.1.
28 *Cap. 9.9. **Cap. 5.5. Vers. 6,9. Cap. 8.18.
2 *1 Cr. 3.22.
3 *Cap. 2.3.
6 *Cap. 2.15. Neem. 7.20; 10.16.

rilor templului[b] şi lucrătorilor
acestei case a lui Dumnezeu nu
va fi permis să puneţi tribut, taxă
şi vamă.
25 Şi tu, Ezra, după înţelepciunea
Dumnezeului tău, care este în
mâna ta, pune* magistraţi şi ju-
decători care să judece tot popo-
rul care este dincolo de râu, pe
toţi cei care cunosc legile Dum-
nezeului tău; şi învăţaţi** pe cel
26 care nu le cunoaşte. Şi oricine nu
va asculta de legea Dumnezeului
tău şi de legea împăratului, jude-
cata să fie executată îndată asu-
pra lui, fie spre moarte, fie spre
deportare[c], fie spre confiscarea
bunurilor, fie spre închisoare".
27 „Binecuvântat* să fie Domnul
Dumnezeul părinţilor noştri, care
a pus** astfel de gânduri în inima
împăratului, să înfrumuseţeze ca-
sa Domnului care este în Ieru-
28 salim; şi Şi-a întins* îndurarea
asupra mea înaintea împăratului
şi a consilierilor lui şi înaintea tu-
turor căpeteniilor puternice ale
împăratului. Şi am fost întărit,
pentru că mâna** Domnului
Dumnezeului meu era peste mine;
şi am adunat căpetenii din Israel
ca să se suie cu mine.

Tovarăşii de călătorie ai lui Ezra

8 Şi aceştia sunt capii lor pă-
rinteşti[d] şi aceasta este genealo-
gia celor care s-au suit cu mine
din Babilon, în timpul împărăţiei
2 lui Artaxerxes, împăratul: dintre fiii
lui Fineas, Gherşom; dintre fiii lui
Itamar, Daniel; dintre fiii lui
3 David, Hatuş*; dintre fiii lui Şe-
cania, dintre fiii lui Pareoş*, Za-
haria; şi cu el erau înscrişi, după
genealogia bărbaţilor, o sută cinci-
4 zeci; dintre fiii lui Pahat-Moab,
Elioenai, fiul lui Zerahia, şi cu
5 el două sute de bărbaţi; dintre
fiii lui Şecania, fiul lui Iahaziel,
şi cu el trei sute de bărbaţi;
6 şi dintre fiii lui Adin*, Ebed, fiul
lui Ionatan, şi cu el cincizeci de
7 bărbaţi; şi dintre fiii lui Elam,

[a] *Lit.* „dinaintea împăratului" [b] *Netinimii* [c] *Lit.* „dezrădăcinare" [d] *Capii seminţiei sau ai familiei*

Isaia, fiul Ataliei, şi cu el şapte-
8 zeci de bărbaţi; şi dintre fiii lui
Şefatia, Zebadia, fiul lui Micael,
9 şi cu el optzeci de bărbaţi; din-
tre fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui
Iehiel, şi cu el două sute opt-
10 sprezece bărbaţi; şi dintre fiii lui
Şelomit, fiul lui Iosifia, şi cu el o
11 sută şaizeci de bărbaţi; şi dintre
fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui
Bebai, şi cu el douăzeci şi opt
12 de bărbaţi; şi dintre fiii lui Az-
gad, Iohanan, fiul lui Hacatan, şi
13 cu el o sută zece bărbaţi; şi din-
tre fiii lui Adonicam, cei din urmă,
ale căror nume erau acestea: Eli-
felet, Ieiel şi Şemaia, şi cu ei
14 şaizeci de bărbaţi; şi dintre fiii
lui Bigvai, Utai şi Zabud[a], şi cu
ei şaptezeci de bărbaţi.

Întoarcerea la Ierusalim

15 *Vers. 21,31. **Cap. 7.7. Vers. 2.
17 *Cap. 2.43.
18 *Cap. 7.6,28. **2 Cr. 30.22 †Neem. 8.7; 9.4,5.
20 *Cap. 2.43; 7.7.

15 Şi i-am adunat la râul* care
curge spre Ahava şi am aşezat
tabăra acolo trei zile; şi eu am
căutat prin popor şi printre
preoţi şi n-am găsit** pe nici unul
16 dintre fiii lui Levi. Şi am trimis la
Eliezer, la Ariel, la Şemaia şi la
Elnatan şi la Iarib şi la Elnatan
şi la Natan şi la Zaharia şi la
Meşulam, capii; şi la Ioiarib şi la
17 Elnatan, oameni cu pricepere; şi
i-am trimis la Ido, capul, în lo-
calitatea Casifia; şi am pus în gu-
ra lor cuvintele pe care să le spu-
nă lui Ido *şi* fraţilor săi, slujitorii
templului*, în localitatea Casifia,
ca să ne aducă slujitori pentru ca-
18 sa Dumnezeului nostru. Şi pentru
că mâna cea bună* a Dumnezeu-
lui nostru era peste noi, ne-au adus
pe un om cu pricepere** dintre
fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul
lui Israel, şi anume pe[b] Şerebia†,
şi pe fiii săi şi pe fraţii săi, opt-
19 sprezece; şi pe Haşabia, şi cu el
pe Isaia, dintre fiii lui Merari,
pe fraţii săi şi pe fiii lor, două-
20 zeci; şi dintre slujitorii templu-
lui* pe care David şi căpeteniile
îi dăduseră pentru slujba leviţilor,
două sute douăzeci de netinimi;
toţi au fost numiţi pe nume.

21 *Vers. 15,31. **1 Sam. 7.6 2 Cr. 20.3. Is. 58.3,5. †Lev. 16.29; 23.29. ††Ps. 5.8; 23.3.
22 *1 Cor. 9.15. **Cap. 7.6; 7.9,28. †Ps. 33.18; 33.19; 34.15,22. Rom. 8.28. ††2 Cr. 15.2. Ps. 34.16.
23 *1 Cr. 5.20. 2 Cr. 33.13. Is. 19.22.
25 *Cap. 7.15; 7.16.
28 *Lev. 21.6-9. Deut. 33.8. **Lev. 22.2; 22.3. Num. 4.4,15; 4.19,20.
29 *Cap. 4.3.

21 Şi am anunţat acolo la râul*
Ahava un post**, ca să ne sme-
rim† înaintea Dumnezeului nos-
tru, ca să cerem de la El cale
dreaptă†† pentru noi, pentru co-
piii noştri şi pentru tot avutul
22 nostru. Pentru că mi-era ruşine*
să cer de la împărat o ceată de
ostaşi şi de călăreţi, ca să ne a-
jute pe drum împotriva vrăjma-
şului, fiindcă vorbisem împăra-
tului, zicând: «Mâna** Dumne-
zeului nostru este spre bine† peste
toţi aceia care-L caută; dar pute-
rea Lui şi mânia Lui sunt împo-
triva tuturor celor care-L pără-
23 sesc††». Şi am postit şi L-am ru-
gat pe Dumnezeul nostru pentru
aceasta; şi El ne-a ascultat*.
24 Şi am despărţit doisprezece
dintre căpeteniile preoţilor: pe
Şerebia, pe Haşabia, şi cu ei pe
25 zece dintre fraţii lor; şi le-am
cântărit argintul* şi aurul şi va-
sele, darul ridicat pentru casa
Dumnezeului nostru, pe care l-au
dăruit împăratul şi sfătuitorii săi
şi căpeteniile sale şi tot Israelul
26 care era de faţă. Şi am cântărit în
mâna lor şase sute cincizeci de ta-
lanţi de argint; şi vase de argint, o
sută de talanţi, *şi* de aur, o sută
27 de talanţi; şi douăzeci de lighe-
nuşe de aur de o mie de darici, şi
două vase de aramă strălucitoare,
28 preţioasă ca aurul. Şi le-am spus:
«Voi sunteţi sfinţi* pentru DOm-
nul; vasele de asemenea sunt sfin-
te**; şi argintul şi aurul sunt darul
de bunăvoie pentru DOmnul
29 Dumnezeul părinţilor voştri. Ve-
gheaţi şi păziţi-*le* până le veţi
cântări înaintea căpeteniilor preo-
ţilor şi ale leviţilor şi înaintea
căpeteniilor* părinţilor lui Israel
în Ierusalim, în cămările casei
30 DOmnului». Preoţii şi leviţii au
luat după greutate argintul şi aurul
şi vasele, ca să le ducă la Ierusa-
lim, în casa Dumnezeului nostru.

[a] *Sau* „Zacur“ [b] *Sau* „şi pe“

31 Şi noi am plecat de la râul*
Ahava în a douăsprezecea** *zi*
a lunii întâi, ca să mergem la Ie-
rusalim; şi mâna† Dumnezeului
nostru era peste noi şi ne-a scă-
pat din mâna vrăjmaşului şi a
32 celor care pândeau pe drum. Şi
am ajuns* la Ierusalim şi am ră-
mas acolo trei zile.
33 Şi, în ziua a patra, argintul şi
aurul şi vasele au fost cântărite*
în casa Dumnezeului nostru în
mâna lui Meremot**, fiul preotu-
lui Urie; şi cu el era Eleazar, fiul
lui Fineas, şi cu ei Iozabad, fiul
lui Iosua, şi Noadia, fiul lui Bi-
34 nui, leviţii; toate *erau* după numă-
rul şi greutatea lor; şi, în timpul
acela, toată greutatea a fost scrisă.
35 Fiii* deportării care se întorse-
seră din captivitate au adus ar-
deri-de-tot Dumnezeului lui Isra-
el, doisprezece** viţei pentru tot
Israelul, nouăzeci şi şase de ber-
beci, şaptezeci şi şapte de miei,
doisprezece ţapi, ca jertfă pen-
tru păcat: toate ca ardere-de-tot
36 Domnului. Şi au dat poruncile*
împăratului satrapilor[a] împăra-
tului şi guvernatorilor de din-
coace** de râu. Şi ei au sprijinit
pe popor şi casa lui Dumnezeu.

31 *Vers. 15,21. **Cap. 7.9. †Cap. 7.6; 7.28. Vers. 22.
32 *Neem. 2.11.
33 *Vers. 30. **Neem. 3.4,21
35 *Cap. 2.1. **Cap. 6.17.
36 *Cap. 7.21. **Cap. 5.6.

Rugăciunea lui Ezra

9 Şi, după ce s-au terminat a-
cestea, căpeteniile s-au apropiat
de mine, zicând: «Poporul lui Is-
rael şi preoţii şi leviţii nu s-au
despărţit* de popoarele ţărilor, fă-
când după urâciunile** lor, ale
canaaniţilor, ale hetiţilor, ale fe-
reziţilor, ale iebusiţilor, ale amo-
niţilor, ale moabiţilor, ale egip-
2 tenilor şi ale amoriţilor, pentru că
au luat* dintre fiicele lor pentru
ei înşişi şi pentru fiii lor şi au
amestecat** sămânţa sfântă† cu
popoarele ţărilor; şi mâna mai-
marilor şi a căpeteniilor a fost cea
dintâi în necredincioşia aceasta».
3 Şi, când am auzit acest lucru,
mi-am sfâşiat* haina şi mantaua
şi mi-am smuls perii capului şi
4 barba şi am stat jos uimit[b]**. Şi
s-au adunat la mine toţi cei care
tremurau* la cuvintele Dumnezeu-
lui lui Israel, din cauza necredin-
cioşiei celor care au fost depor-
taţi; şi eu am stat jos uimit[b] până
la jertfa de seară**.
5 Şi la jertfa de seară m-am ri-
dicat din smerirea mea şi, cu hai-
na mea şi cu mantaua mea sfâ-
şiate, am căzut în genunchi şi
mi-am întins* mâinile către Dom-
6 nul Dumnezeul meu. Şi am zis:
«Dumnezeul meu! Îmi este ruşi-
ne* şi nu îndrăznesc să-mi ridic
faţa către Tine, Dumnezeul meu;
pentru că nelegiuirile** noastre
s-au înmulţit până peste capetele
noastre şi vina noastră a crescut†
7 până la ceruri. Din zilele părinţilor
noştri am fost în mare vină* până
în ziua aceasta; şi din cauza ne-
legiuirilor noastre am fost daţi**
noi, împăraţii noştri, preoţii noş-
tri, în mâna împăraţilor ţărilor,
sabiei† şi captivităţii şi prăzii şi
ruşinii††, ca în ziua aceasta.
8 Şi acum, pentru un scurt timp,
a fost îndurare de la Domnul
Dumnezeul nostru, ca să ne lase
o rămăşiţă să scape şi să ne dea
un ţăruş[c] în locul Său cel sfânt,
ca Dumnezeul nostru să ne lumi-
neze* ochii şi să ne dea puţină
9 înviorare în robia noastră, pentru
că suntem robi*; totuşi Dumne-
zeul nostru nu ne-a părăsit** în
robia noastră, ci Şi-a îndreptat
spre noi îndurarea† înaintea îm-
păraţilor Persiei, dându-ne învio-
rare, ca să ridicăm casa Dumne-
zeului nostru şi să reparăm dă-
râmăturile ei şi să ne dea un
zid[d]†† în Iuda şi în Ierusalim.
10 Şi acum, ce să zicem noi,
Dumnezeul nostru, după aceasta?
Pentru că am părăsit poruncile
11 Tale, pe care le-ai poruncit prin
mâna slujitorilor Tăi, profeţii, zi-

1 *Cap. 6.21. Neem. 9.2. **Deut. 12.30; 12.31.
2 *Ex. 34.16. Deut. 7.3. Cap. 10.2. Neem. 13.23. **2 Cor. 6.14 †Ex. 22.31. Deut. 7.6.
3 *Iov 1.20.
3 **Ps. 143.4.
4 *Cap. 10.3. Is. 66.2. **Ex. 29.39.
5 *Ex. 9.29,33.
6 *Dan. 9.7,8. **Ps. 38.4. †2 Cr. 28.9. Vers. 13,15. Apoc. 18.5.
7 *2 Cr. 36.14. Ps. 106.6. Dan. 9.5,6. **Deut. 28.36 Neem. 9.30. †Deut. 32.35. ††Dan. 9.7,8.
8 *Ps. 13.3; 34.5.
9 *Neem. 9.36. Est. 7.4. **Neem. 9.17 Ps. 136.23. †Cap. 7.28. ††Is. 5.2.

[a] *„Satrapul“, guvernator al unei provincii principale; mai mare decât guvernatorul, „pecah“* [b] *Sau* „copleşit“ [c] *Un ţăruş de cort, în sens de siguranţă a cortului* [d] *Sau* „o împrejmuire“, „un loc sigur“

11 *Cap. 6.21.
12 *Ex. 23.32; 34.15,16. Deut. 7.3,4. Vers. 2. **Deut. 23.6. †Pr. 13.22; 20.7.
13 *Ps. 103.10.
14 *Ioan 5.14. 2 Pet. 2.20. **Neem. 13.23; 13.27. †Deut. 9.8.
15 *Neem. 9.33. Dan. 9.14. **Vers. 6. Rom. 3.19. †Iov 9.2. Ps. 130.3. 1 Cor. 15.17.

când: «Ţara la care mergeţi ca s-o
stăpâniţi este o ţară necurată prin
necurăţia* popoarelor ţărilor, prin
urâciunile lor cu care au umplut-o
de la un capăt până la celălalt,
12 prin întinăciunile lor. Voi deci să
nu daţi* pe fiicele voastre fiilor
lor şi să nu luaţi pe fiicele
lor pentru fiii voştri şi să nu cău-
taţi** pacea sau bunăstarea[a] lor,
niciodată, ca să fiţi tari şi să mân-
caţi roadele[b] ţării şi s-o lăsaţi†
de moştenire fiilor voştri pentru
totdeauna».
13 Şi, după toate câte au venit asu-
pra noastră pentru faptele noastre
rele şi pentru vina noastră mare,
pentru că Tu, Dumnezeul nostru,
ne-ai pedepsit* mai puţin[c] decât
după nelegiuirile noastre şi ne-ai
14 dat o rămăşiţă[d] ca aceasta, să căl-
căm noi din nou* poruncile Tale
şi să ne încuscrim** cu popoarele
acestor urâciuni? Nu Te vei mânia†
pe noi până la nimicire, încât nu
va fi nici o rămăşiţă şi nici unul
15 care să scape? Doamne, Dum-
nezeul lui Israel, Tu eşti drept*,
pentru că noi suntem o rămăşiţă
care a scăpat ca în ziua aceasta.
Iată, suntem înaintea Ta în *toată*
vinovăţia** noastră, pentru că din
cauza aceasta nu poate sta†nimeni
înaintea Ta »“.

Despărţirea de femeile străine

1 *Dan. 9.4,20. **2 Cr. 20.9. †Neem. 8.1.
2 *Neem. 13.27.
3 *2 Cr. 34.31.

10 Şi, pe când* se ruga Ezra şi
mărturisea plângând şi căzând
la pământ înaintea** casei lui
Dumnezeu, s-a strâns† la el din
Israel o foarte mare adunare de
bărbaţi şi de femei şi de copii:
pentru că poporul plângea foarte
2 mult[e]. Şi Şecania, fiul lui Iehiel,
dintre fiii lui Elam, a răspuns şi a
zis lui Ezra: „Noi am lucrat cu
necredincioşie* împotriva Dum-
nezeului nostru şi am luat soţii
străine dintre popoarele ţării. Totu-
şi acum este o speranţă pentru Israel
3 în această privinţă. Şi acum să
facem legământ* cu Dumnezeul
nostru că vom alunga toate soţiile
şi pe cei care s-au născut din ele,
după sfatul domnului *meu* şi al ace-
lora care tremură** la porunca†
Dumnezeului nostru; şi facă-se
4 după†† lege. Ridică-te, pentru că
a ta este lucrarea, şi noi vom fi
cu tine. Fii curajos* şi lucrează!“
5 Şi Ezra s-a ridicat şi a pus pe
căpeteniile preoţilor, ale leviţilor
şi ale întregului Israel să jure* că vor
face după cuvântul acesta.
6 Şi au jurat. Şi Ezra s-a ridicat di-
naintea casei lui Dumnezeu şi a
mers în camera lui Iohanan, fiul
lui Eliaşib, şi a intrat acolo; şi n-a
mâncat pâine* şi n-a băut apă,
pentru că se jelea pentru necre-
dincioşiile celor care fuseseră de-
portaţi.
7 Şi au strigat în Iuda şi în Ie-
rusalim către toţi fiii deportării, ca
8 să se adune la Ierusalim; şi că
oricine nu va veni în trei zile, după
sfatul căpeteniilor şi al bătrânilor,
toată averea îi va fi confiscată[f], iar
el va fi dat afară din adunarea
celor care au fost deportaţi.
9 Atunci toţi bărbaţii lui Iuda
şi ai lui Beniamin s-au adunat la
Ierusalim în trei zile. Era în luna
a noua, în a douăzecea *zi* a lunii.
Şi tot poporul* şedea în locul
deschis al casei lui Dumnezeu,
tremurând din cauza aceasta şi
10 din cauza ploilor torenţiale. Şi
preotul Ezra s-a ridicat şi le-a
zis: „Aţi lucrat cu necredincioşie şi
aţi luat soţii străine, ca să măriţi vi-
11 na lui Israel. Şi acum faceţi o măr-
turisire* Domnului Dumnezeului
părinţilor voştri şi faceţi plăcerea
Lui şi despărţiţi-vă** de popoa-
rele ţării şi de soţiile străine“.
12 Şi toată adunarea a răspuns
şi a zis cu glas tare: „Cum ai zis,
13 aşa trebuie să facem. Dar poporul
este mult şi este un timp de ploaie
mare şi nu putem sta afară şi nici
nu este lucru de o zi sau două:

3 **Cap. 9.4. †Deut. 7.2,3. ††Deut. 24.1; 24.2.
4 *1 Cr. 28.10.
5 *Neem. 5.12; 13.25.
6 *Deut. 9.18.
9 *1 Sam. 12.18 Cap. 9.4.
11 *Lev. 26.40-42 Ios. 7.19. Pr. 28.13. **Vers. 3.

[a] *Lit.* „binele“ [b] *Lit.* „bunul“ [c] *Sau* „ne-ai cruţat mai mult“ [d] *Sau* „o eliberare“ [e] *Lit.* „plângea cu mare plângere“ [f] *Lit.* „nimicită prin blestem“

pentru că suntem mulți care am
lucrat cu necredincioșie în pri-
14 vința aceasta. Deci să stea căpe-
teniile noastre pentru toată aduna-
rea, iar toți câți au luat soții stră-
ine în cetățile noastre să vină la
timpuri hotărâte, și cu ei bătrânii
fiecărei cetăți și judecătorii ei,
până se va întoarce de la noi
aprinderea mâniei* Dumnezeului
15 nostru în privința aceasta". Sin-
guri Ionatan, fiul lui Asael, și Iah-
zia, fiul lui Ticva, s-au împotrivit[a]
acestui *lucru*; și Meșulam* și Șab-
tai, levitul, i-au ajutat.
16 Și fiii deportării așa au făcut.
Și preotul Ezra *și* unii* dintre ca-
pii părintești au fost despărțiți
după casele lor părintești, și toți
după nume[b]. Și au stat jos în ziua
întâi a lunii a zecea, ca să cerce-
17 teze lucrul *acesta*. Și, în ziua întâi
a lunii întâi, au terminat cu toți
bărbații care luaseră soții străine.
18 Și dintre fiii preoților s-au gă-
sit unii care luaseră soții străine:
dintre fiii lui Iosua*, fiul lui Io-
țadac, și frații săi: Maaseia și E-
19 liezer și Iarib și Ghedalia. Și ei
și-au dat* mâna că vor îndepărta
pe soțiile lor și au adus un berbec
din turmă ca jertfă pentru vina**
20 lor. Și dintre fiii lui Imer: Hanani
21 și Zebadia. Și dintre fiii lui Ha-
rim: Maaseia și Ilie și Șemaia
22 și Iehiel și Ozia. Și dintre fiii lui
Pașhur: Elioenai, Maaseia, Isma-
el, Netaneel, Iozabad și Eleasa.
23 Și dintre leviți: Iozabad și Șimei
și Chelaia (sau Chelita), Petahia,
24 Iuda și Eliezer. Și dintre cântă-
reți: Eliașib; și dintre ușieri: Șa-
25 lum și Telem și Uri. Și din Israel:
dintre fiii lui Pareoș*: Ramia și
Iziia și Malchiia și Miiamin și
Eleazar și Malchiia și Benaia;
26 și dintre fiii lui Elam: Matania,
Zaharia și Iehiel și Abdi și Iere-
27 mot și Ilie; și dintre fiii lui Zatu:
Elioenai, Eliașib, Matania și Ie-
28 remot și Zabad și Aziza; și din-
tre fiii lui Bebai*: Iohanan, Ha-
29 nania, Zabai, Atlai; și dintre fiii
lui Bani: Meșulam, Maluc și Ada-
30 ia, Iașub și Șeal și Ramot; și din-
tre fiii lui Pahat-Moab*: Adna
și Chelal, Benaia, Maaseia, Mata-
nia, Bețaleel și Binui și Manase;
31 și *dintre* fiii lui Harim: Eliezer,
Ișiia, Malchiia, Șemaia, Simeon,
32 Beniamin, Maluc, Șemaria; dintre
33 fiii lui Hașum: Matnai, Matata,
Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase,
34 Șimei; dintre fiii lui Bani: Maa-
35 dai, Amram și Uel, Benaia, Be-
36 dia, Cheluhu, Vania, Meremot,
37 Eliașib, Matania, Matnai și Ia-
38 asai[c] și Bani și Binui, Șimei
39 și Șelemia și Natan și Adaia
40 și Macnadbai, Șașai, Șarai,
41 Azareel și Șelemia, Șemaria,
42 Șalum, Amaria, Iosif;
43 dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Mati-
tia, Zabad, Zebina, Iadai[d] și Ioel,
Benaia.
44 Toți aceștia luaseră soții stră-
ine; și erau între ei soții de la care
aveau fii.[e]

14 *2 Împ. 23.26 2 Cr. 30.8.
15 *Cap. 8.16. Neem. 3.4.
16 *Cap. 4.3.
18 *Cap. 5.2. Hag. 1.1,12; 2.4. Zah. 3.1; 6.11
19 *2 Împ. 10.15 1 Cr. 29.24. 2 Cr. 30.8. **Lev. 5.6; 5.15; 6.4,6.
25 *Cap. 2.3; 8.3 Neem. 7.8.
28 *Cap. 8.11.
30 *Cap. 8.4.

[a] *Lit.* „au stat împotriva" [b] *Sau* „cu nume", „renumiți" [c] *Sau* „Iaasu" [d] *Sau* „Ido" [e] *Cărțile Ezra și Neemia formau un singur volum în original, însă traducerea Bibliei în latină, Vulgata (în sec. IV d.H.), a făcut despărțirea între 1 Ezra și 2 Ezra, aceasta din urmă fiind numită mai târziu Neemia.*

NEEMIA

Rugăciunea lui Neemia

1 *Cap. 10.1. **Cap. 2.1. †Est. 1.2,5. Dan. 8.2.
2 *Cap. 7.2.
3 *Cap. 7.6. **Cap. 2.17. †2 Împ. 25.10
4 *Ezra 9.3,10. **Cap. 2.4.
5 *Cap. 4.14; 9.32. Dan. 9.4. **Ex. 20.6. Ps. 89.2,3.
6 *1 Împ. 8.28; 8.29. 2 Cr. 6.40. Dan. 9.17,18. **Ezra 10.1. Cap. 9.2. Dan. 9.20.
7 *Ps. 106.6. Dan. 9.5. **Deut. 28.15
8 *Lev. 26.33. Deut. 4.25-27; 28.64.
9 *Lev. 26.39-42 Deut. 4.29-31

1 Cuvintele lui Neemia[a]*, fiul
lui Hacalia.
Şi a fost *aşa*: în luna Chişleu[b],
în anul al douăzecilea[c]**, când
2 eram în capitala[d] Susa[e]†, a venit
Hanani*, unul dintre fraţii mei, el
şi *nişte* bărbaţi din Iuda; şi i-am
întrebat despre iudeii care scăpa-
seră, care mai rămăseseră din
captivitate, şi despre Ierusalim.
3 Şi ei mi-au zis: „Cei care au
rămas, care au scăpat din cap-
tivitate acolo, în provincie[f]*, sunt
în mare necaz şi în ruşine**; şi
zidul† Ierusalimului este dărâmat
4 şi porţile lui sunt arse de foc“. Şi
a fost *aşa*: când am auzit cuvin-
tele acestea, m-am aşezat* şi am
plâns şi am jelit *câteva* zile şi am
postit şi m-am rugat înaintea
5 Dumnezeului** cerurilor. Şi am
zis: „Te rog, DOAMNE, Dumnezeul
cerurilor, Dumnezeul cel mare şi
înfricoşător*, care ţine** legă-
mântul şi îndurarea faţă de cei
care Îl iubesc şi păzesc poruncile
6 Lui – fie, Te rog, urechea Ta cu
luare-aminte şi ochii* Tăi des-
chişi, ca să audă rugăciunea robu-
lui Tău, cu care mă rog înaintea
Ta acum, zi şi noapte, pentru fiii
lui Israel, robii Tăi, şi mărturi-
sesc** păcatele fiilor lui Israel, cu
care am păcătuit împotriva Ta; şi
eu şi casa tatălui meu am păcătu-
7 it. Am lucrat foarte rău* împotriva
Ta şi n-am păzit** poruncile, rân-
duielile şi judecăţile pe care le-ai
poruncit lui Moise, robul Tău.
8 Adu-Ţi aminte, Te rog, de cu-
vântul pe care l-ai poruncit lui
Moise, robul Tău, spunând: «Da-
că veţi lucra cu necredincioşie*,
vă voi împrăştia printre popoa-
9 re; dar, dacă vă veţi întoarce* la
Mine şi veţi păzi poruncile Mele
şi le veţi împlini, chiar** dacă ar
fi aruncaţi unii dintre voi până la
marginea cea mai îndepărtată a
cerurilor, şi de acolo îi voi aduna
şi-i voi aduce în locul pe care l-am
ales ca să fac să locuiască Nume-
le Meu acolo».
10 Şi aceştia* sunt robii Tăi şi
poporul Tău, pe care l-ai răscum-
părat cu puterea Ta cea mare şi cu
11 mâna Ta cea tare. Te rog, Doam-
ne, fie urechea* Ta cu luare-a-
minte la rugăciunea robului Tău
şi la rugăciunea robilor Tăi, că-
rora le place** să se teamă de
Numele Tău; şi fă, Te rog, să reu-
şească robul Tău astăzi şi dă-i
să găsească îndurare înaintea
bărbatului acestuia!“ Şi eu eram
paharnicul† împăratului.

Neemia trimis la Ierusalim

2 Şi a fost *aşa*: în luna Nisan[g],
în anul al douăzecilea al împăra-
tului Artaxerxes*, era vin înain-
tea lui; şi am luat** vinul şi
l-am dat împăratului. Şi nu fuse-
sem trist înaintea lui *niciodată*.
2 Şi împăratul mi-a zis: „Pentru ce
este tristă faţa ta, deşi nu eşti
bolnav? Aceasta nu este decât în-
tristare* de inimă“. Atunci m-am
3 temut foarte mult. Şi am zis
împăratului: „Trăiască* împăra-
tul pentru totdeauna! Cum să nu
fie tristă faţa mea, când ceta-
tea**, locul[h] mormintelor părinţi-
lor mei, este pustiită şi porţile ei
4 sunt arse† de foc?“ Şi împăratul
mi-a zis: „Ce ceri?“ Astfel m-am
rugat* Dumnezeului cerurilor şi
5 am zis împăratului: „Dacă este bine
împăratului şi dacă robul tău a
căpătat bunăvoinţă înaintea ta,
atunci trimite-mă în Iuda, la ce-
tatea mormintelor părinţilor mei,

9 **Deut. 30.4
10 *Ex. 32.11. Deut. 9.29. Dan. 9.15.
11 *Vers. 6. **Is. 26.8. Ev. 13.18. †Gen. 40.21. Cap. 2.1.
1 *Ezra 7.1. **Cap. 1.11.
2 *Pr. 15.13.
3 *1 Împ. 1.31. Dan. 2.4; 5.10; 6.6,21. **2 Împ. 24.10; 25.8. 2 Cr. 36.19. Ier. 52.12. †Cap. 1.3.
4 *Cap. 1.4.

[a] *Mângâierea DOMNULUI* [b] *Luna a treia a anului civil: noiembrie-decembrie* [c] *Al lui Artaxerxes Longimanus, împărat persan, vezi Ezra 7.1.* [d] *Sau* „palatul“ [e] *Capitala Elamului* [f] *Iuda era socotită provincie a Persiei* [g] *Luna a şaptea a anului civil: martie-aprilie* [h] *Lit.* „casa“

6 ca s-o reconstruiesc“. Și împă-
ratul (fiind și împărăteasa aşe-
zată lângă el) mi-a zis: „Cât de
lungă va fi călătoria ta? Și când
te vei întoarce?“ Și împăratul a bi-
nevoit să mă trimită și i-am ho-
7 tărât* un timp. Și am zis împăra-
tului: „Dacă binevoiește împăra-
tul să mi se dea scrisori către gu-
vernatorii* de dincolo de râu[a], ca
să mă conducă până voi ajunge
8 în Iuda, și o scrisoare către Asaf,
păzitorul pădurii împăratului, ca
să-mi dea lemne să fac grinzi
pentru porțile cetățuiei[b] care ține*
de casă și pentru zidul cetății
și pentru casa în care voi intra“.
Și împăratul mi le-a dăruit, pen-
tru că mâna** cea bună a Dum-
nezeului meu era peste mine.
9 Și am venit la guvernatorii de
dincolo de râu și le-am dat scri-
sorile împăratului. Și împăratul
trimisese cu mine căpetenii ale
10 oștirii[c] și călăreți. Și, când a auzit
Sanbalat* horonitul[d] și Tobia,
slujitorul amonit, s-au supărat
foarte tare că a venit un om
să caute binele fiilor lui Israel.

Neemia cercetează zidurile Ierusalimului

11 Și am venit* la Ierusalim și am
12 fost acolo trei zile. Și m-am sculat
noaptea, eu și câțiva bărbați cu
mine; (și n-am spus nimănui ce
pusese Dumnezeul meu în inima
mea ca să fac pentru Ierusalim) și
nu era alt animal cu mine decât
animalul pe care călăream.
13 Și am ieșit noaptea pe Poarta
Văii[e]* și prin fața Fântânii Șa-
calului[f] și spre Poarta Gunoiului
și am văzut zidurile Ierusalimu-
lui care erau dărâmate** și porți-
14 le lui arse de foc. Și am mers spre
Poarta Fântânii* și spre iazul**
împăratului; și nu era loc pe unde
să treacă animalul de sub mine.
15 Și m-am suit noaptea prin vale*
și am văzut zidul și m-am întors;
și am intrat pe Poarta Văii și

6 *Cap. 5.14; 13.6.
7 *Ezra 7.21; 8.36.
8 *Cap. 3.7. **Ezra 5.5; 7.6,9,28. Vers. 18.
10 *Vers. 19. Cap. 4.1.
11 *Ezra 8.32.
13 *2 Cr. 26.9. Cap. 3.13. **Cap. 1.3. Vers. 17.
14 *Cap. 3.15. **2 Împ. 20.20
15 *2 Sam. 15.23 Ier. 31.40. Ioan 18.1.

16 m-am întors. Și căpeteniile nu
știau unde mersesem, nici ce fă-
cusem, pentru că nu spusesem
încă ceva iudeilor, nici preoților,
nici mai-marilor, nici căpeteniilor,
nici celorlalți care făceau lucrarea.
17 Și le-am zis: „Vedeți starea
cea rea în care ne aflăm, cum Ie-
rusalimul este pustiit și porțile lui
sunt arse de foc; veniți și să re-
construim zidul Ierusalimului, ca
18 să nu mai fim de batjocură*“. Și
le-am spus despre mâna* Dumne-
zeului meu, care fusese bună pes-
te mine și, de asemenea, de cuvin-
tele împăratului pe care le spusese
către mine. Și ei au zis: „Să ne ri-
dicăm și să reconstruim!“ Și și-au
întărit** mâinile pentru bine.
19 Și Sanbalat horonitul și Tobia
slujitorul, amonitul, și Gheșem a-
rabul au auzit și au râs* de noi
și ne-au disprețuit; și au zis: „Ce
este lucrul acesta pe care-l faceți?
Vreți să vă ridicați** împotriva
20 împăratului?“ Și le-am răspuns și
le-am zis: „Dumnezeul cerurilor,
El ne va face să reușim; și noi,
robii Săi, ne vom ridica și vom
reconstrui; dar voi n-aveți nici
parte*, nici drept, nici amintire în
Ierusalim“.

Cei care au reparat zidurile Ierusalimului

3 Și marele preot Eliașib* și
frații săi, preoții, s-au ridicat și
au reconstruit Poarta** Oilor. Au
sfințit-o și i-au pus ușile; și au
sfințit *zidul* până la Turnul Meea†,
până la Turnul lui Hananeel††.
2 Și lângă el[g] au construit băr-
bații* din Ierihon; și lângă ei[h] a
construit Zacur, fiul lui Imri.
3 Și Poarta* Peștilor au recon-
struit-o fiii lui Hasenaa[i]; i-au pus
grinzile și i-au pus ușile**, încu-
ietorile și zăvoarele.
4 Și lângă ei a reparat Mere-
mot*, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț[j];
și lângă ei a reparat Meșulam**,
fiul lui Berechia, fiul lui Meșe-

17 *Cap. 1.3. Ps. 44.13; 79.4. Ier. 24.9. Ezec. 5.14; 5.15; 22.4.
18 *Vers. 8. **2 Sam. 2.7
19 *Ps. 44.13; 79.4; 80.6. **Cap. 6.6.
20 *Ezra 4.3. Fap. 8.21.
1 *Cap. 12.10; 13.4,7,28. **Ioan 5.2. †Cap. 12.39. ††Ier. 31.38. Zah. 14.10.
2 *Ezra 2.34. Cap. 7.36.
3 *2 Cr. 33.14. Cap. 12.39. Țef. 1.10. **Cap. 6.1; 7.1.
4 *Ezra 8.33. **Ezra 10.15

[a] *Lit.* „*ținutului* Dincoace de Râu“ [b] *Sau* „palatului“ *(cetățuie la nord-vestul casei templului)* [c] *Lit.* „ale forței“ [d] *Sau* „din Bet-Horon“, *vezi Ios. 16.3,5; sau* „din Horonaim Moab“, *vezi Is.15.5.* [e] *Valea Hinom* [f] *Unii* „Dragonului“ [g] *Lit.* „lângă mâna lui“, *în tot capitolul 3* [h] *Lit.* „el“ [i] *Sau* „Senaa“ [j] *Sau* „Coț“

zabeel; şi lângă ei a reparat Ța-
5 *Jud. 5.23. 5 doc, fiul lui Baana. Şi lângă ei au
reparat cei din Tecoa; dar mai-
marii lor nu şi-au pus umărul[a] la
lucrarea* Domnului lor.
6 *Cap. 12.39. **6** Şi Poarta* cea Veche au re-
parat-o Ioiada, fiul lui Paseah, şi
Meşulam, fiul lui Besodia; ei i-au
aşezat grinzile şi i-au pus uşile şi
încuietorile şi zăvoarele.
7 *Cap. 7.25. **7** Şi lângă ei a reparat Melatia
**Ezra 8.36. gabaonitul şi Iadon meronotitul,
Cap. 2.8,9. bărbaţii din Gabaon* şi din Miţ-
pa, până la scaunul guvernatoru-
8 *Cap. 12.38. 8 lui** de dincoace de râu. Lângă
el a reparat Uziel, fiul lui Harha-
ia, dintre argintari[b]; şi lângă el a
reparat Hanania, fiul făcătorilor
de mir; şi au întărit Ierusalimul
9 până la[c] Zidul cel Lat*. Şi lângă
ei a reparat Refaia, fiul lui Hur,
căpetenia peste jumătate din ţi-
10 nutul Ierusalimului. Şi lângă ei a
reparat Iedaia, fiul lui Harumaf,
chiar în dreptul casei lui; şi lângă
el a reparat Hatuş, fiul lui Ha-
11 *Cap. 12.38. 11 şabnia. Malchiia, fiul lui Harim,
şi Haşub, fiul lui Pahat-Moab, au
reparat o altă bucată şi Turnul*
12 Cuptoarelor. Şi lângă el a reparat
Şalum, fiul lui Haloheş, căpetenia
peste jumătate din ţinutul Ieru-
salimului, el şi fiicele lui.
13 *Cap. 2.15. **13** Poarta* Văii au reparat-o Ha-
**Cap. 2.13. nun şi locuitorii din Zanoah; ei au
reconstruit-o şi i-au pus uşile,
încuietorile şi zăvoarele; şi *i-au*
făcut o mie de coţi de zid până
la Poarta Gunoiului**.
14 *Ier. 6.1. **14** Şi Poarta Gunoiului a reparat-o
Malchiia, fiul lui Recab, căpetenia
peste ţinutul Bet-Hacherem*; el a
reconstruit-o şi i-a pus uşile,
încuietorile şi zăvoarele.
15 *Cap. 2.14. **15** Şi Poarta Fântânii* a reparat-o
Şalun, fiul lui Col-Hoze, căpe-
tenia peste ţinutul Miţpa; el a
reconstruit-o şi a acoperit-o şi i-a
pus uşile, încuietorile şi zăvoa-

rele; *a făcut* şi zidul iazului Şe- 15 **Is. 8.6.
lahului[d]**, lângă grădina† îm- Ioan 9.7.
păratului, şi până la treptele de †2 Împ. 25.4
coborâre din cetatea lui David.
16 După el a reparat Neemia, fiul 16 *2 Împ. 20.20
lui Azbuc, căpetenia peste ju- Is. 22.11.
mătate din ţinutul Bet-Ţur, până
în dreptul mormintelor lui David
şi până la iazul* care fusese
făcut şi până la Casa Vitejilor.
17 După el au reparat leviţii: Re-
hum, fiul lui Bani. Lângă el a re-
parat Haşabia, căpetenia peste
jumătate din ţinutul Cheila, pen-
18 tru ţinutul său. După el au reparat
fraţii lor: Bavai, fiul lui Henadad,
căpetenia peste jumătate din
19 ţinutul Cheila. Şi, lângă el, Ezer,
fiul lui Iosua, căpetenia peste 19 *2 Cr. 26.9.
Miţpa, a reparat o altă bucată în
dreptul suişului la casa armelor,
20 din unghi[e]*. După el a reparat cu
sârguinţă Baruc, fiul lui Zabai, o
altă bucată, din unghi până la
intrarea casei lui Eliaşib, marele
21 preot. După el a reparat Mere-
mot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoţ[f],
o altă bucată, de la intrarea casei
lui Eliaşib până la capătul casei
lui Eliaşib.
22 Şi după el au reparat preoţii,
23 bărbaţii Câmpiei[g]. După ei[h] au re-
parat Beniamin şi Haşub, în faţa
caselor lor. După ei[h] a reparat A-
zaria, fiul lui Maaseia, fiul lui A-
24 nania, lângă casa lui. După el a 24 *Ezra 8.33.
reparat Binui*, fiul lui Henadad, **Vers. 19.
o altă bucată, de la casa lui Aza-
ria până la unghi** şi până la colţ.
25 Palal, fiul lui Uzai, *a reparat* în 25 *Ier. 32.2;
dreptul unghiului şi a turnului 33.1; 37.21.
înalt care iese în afară din casa
împăratului, care era lângă cur-
tea* închisorii; după el *a reparat*
26 Pedaia, fiul lui Pareoş. (Şi neti- 26 *Ezra 2.43.
nimii* locuiau pe *dealul* Ofel[i]**, **2 Cr. 27.3.
până în dreptul Porţii† Apelor †Cap. 8.1,3;
spre răsărit şi până la turnul care 12.37.
27 iese în afară.) După el au reparat cei

[a] *Lit.* „grumazul“ [b] *Sau* „aurari“, *cei care purifică metalul (aur sau argint)* [c] *Sau* „şi *caldeenii* lăsaseră *întregi zidurile* Ierusalimului până la“ [d] *Siloam (Ioan 9.7)* [e] *Sau* „cotitură“ [f] *Sau* „Coţ“ [g] *Câmpia Iordanului* [h] *Lit.* „el“ [i] *În partea de sud-vest a Ierusalimului*

din Tecoa o altă bucată, din dreptul
turnului celui mare, care iese în
afară, până la zidul Ofelului.
28 *2 Împ. 11.16; 2 Cr. 23.15. Ier. 31.40.
28 Deasupra Porții* Cailor au re-
parat preoții, fiecare în dreptul
29 casei lui. După ei a reparat Ța-
doc, fiul lui Imer, în dreptul casei
lui. Şi după el a reparat Şemaia,
fiul lui Şecania, păzitorul Porții
30 de Răsărit. După el au reparat
Hanania, fiul lui Şelemia, şi Ha-
nun, al şaselea fiu al lui Țalaf, o
altă bucată; după el a reparat Me-
şulam, fiul lui Berechia, în drep-
31 tul locuinței sale. După el a re-
parat Malchiia, un fiu al argin-
tarilor, până la locul netinimilor
şi al negustorilor, în dreptul Por-
ții Mifcad[a] şi până la suişul[b]
32 *Vers. 1. Cap. 12.39.
32 unghiului. Şi între suişul unghiu-
lui şi Poarta Oilor* au reparat
argintarii şi negustorii.

Împotriviri

1 *Cap.2.10,19
4 Şi a fost *aşa*: când a auzit
Sanbalat* că noi reconstruim zi-
dul, s-a mâniat şi s-a aprins foar-
2 te tare şi a batjocorit pe iudei. Şi
a vorbit înaintea fraților săi şi a
oştirii Samariei şi a zis: „Ce fac
aceşti iudei neputincioşi? Vor fi
lăsați ei să continue? Vor aduce
ei jertfe? Vor termina ei într-o zi?
Vor face ei să învieze pietrele
din grămezi de moloz şi încă
3 *Cap. 2.10; 2.19.
3 arse?" Şi Tobia* amonitul era lân-
gă el şi a zis: „De altfel, o vulpe,
dacă s-ar sui, ar dărâma ceea ce
construiesc ei, zidul lor de piatră".
4 *Ps. 123.3,4. **Ps. 79.12. Pr. 3.34.
4 „Auzi*, Dumnezeul nostru, pen-
tru că suntem dispreţuiți; şi întoar-
ce-le batjocura** asupra capului
lor şi dă-i ca pradă[c] pe un pământ[d]
5 *Ps. 69.27; 69.28; 109.14,15. Ier. 18.23.
5 al captivității! Şi nu le acoperi*
nelegiuirea şi să nu se şteargă pă-
catul lor dinaintea Ta, pentru că
i-au necăjit pe cei care construiesc".
6 Dar noi am reconstruit zidul
şi tot zidul a fost făcut până
la jumătatea *înălțimii* lui, pentru
că poporul avea inimă să lucreze.
7 *Vers. 1. **Cap. 2.19.
7 Şi a fost *aşa*: când au auzit
Sanbalat* şi Tobia şi arabii** şi
amoniții şi asdodiții că repararea
zidurilor Ierusalimului înainta şi
că spărturile începeau să se as-
8 *Ps. 83.3-5.
8 tupe, s-au mâniat foarte tare. Şi
au uneltit* toți împreună să vină
să se lupte împotriva Ierusali-
9 *Ps. 50.15.
9 mului şi să-i facă stricăciuni. Dar
ne-am rugat* Dumnezeului nos-
tru şi am pus strajă împotriva
lor, zi şi noapte, din cauza lor.
10 Şi Iuda zicea: „Puterea purtă-
torilor de poveri slăbeşte şi este
mult moloz, nu putem să recon-
struim zidul".
11 Şi potrivnicii noştri ziceau:
„Nu vor şti, nici nu vor vedea,
până vom ajunge în mijlocul lor
şi-i vom ucide şi vom face să
înceteze lucrarea".
12 Şi a fost că, atunci când iu-
deii care locuiau lângă ei au ve-
nit şi ne-au spus aşa de zece ori,
din toate locurile din care se în-
13 torceau ei[e] la noi, am pus în locu-
rile mai de jos, în spatele zidului, în
locurile expuse, am aşezat chiar
poporul, după familiile lor, cu să-
biile lor, cu sulițele lor şi cu arcuri-
14 *Num. 14.9. Deut. 1.29. **Deut. 10.17 †2 Sam. 10.12
14 le lor. Şi m-am uitat şi m-am ridi-
cat şi am zis mai-marilor şi căpe-
teniilor şi restului poporului: „Nu
vă temeți* de ei! Aduceți-vă amin-
te de Domnul, care este mare** şi
înfricoşător, şi luptați† pentru frații
voştri, pentru fiii voştri şi pentru
fiicele voastre, pentru soțiile voas-
tre şi pentru casele voastre".
15 *Iov 5.12.
15 Şi a fost *aşa*: când au auzit
vrăjmaşii noştri că am fost în-
ştiințați şi că Dumnezeu zădăr-
nicise* planul lor, noi ne-am în-
tors cu toții la zid, fiecare la
lucrarea sa.
16 Şi a fost *aşa*: din ziua aceea,
jumătate din slujitorii mei lucrau[f]
şi jumătate din ei purtau sulițele
şi scuturile şi arcurile şi platoşele;
şi căpeteniile erau în spatele în-
17 tregii case a lui Iuda. Cei care

[a] *Inspecție* [b] *Sau* „camera de sus a" [c] *Sau* „batjocură" [d] *Sau* „într-o țară" [e] *Lit.* „voi vă întoarceți"
[f] *Lit.* „lucrau în lucrare"

construiau zidul şi cei care purtau
poverile *şi* cei care încărcau, cu
o mână făceau lucrarea şi cu cea-
18 laltă ţineau arma. Şi constructo-
rii îşi aveau fiecare sabia încinsă
peste coapsele sale şi construiau.
Şi cel care suna din trâmbiţă era
lângă mine.
19 Şi am zis mai-marilor şi căpe-
teniilor restului poporului: „Lu-
crarea este mare şi întinsă şi noi
suntem împrăştiaţi pe zid, de-
20 parte unul de altul. În ce loc veţi
auzi sunetul trâmbiţei, într-acolo
să vă adunaţi la noi; Dumnezeul*
nostru Se va lupta pentru noi“.

20 *Ex. 14.14; 14.25. Deut. 1.30; 3.22; 20.4. Ios. 23.10.

21 Şi noi munceam în lucrare; şi
jumătate din ei purtau suliţele,
din zorii zilei până la ieşirea ste-
22 lelor. Şi, în timpul acela, am zis
poporului: „Fiecare cu tânărul[a]
său să rămână noaptea în Ierusa-
lim, ca noaptea să ne fie pentru
23 pază şi ziua pentru lucru“. Şi nici
eu, nici fraţii mei, nici tinerii mei,
nici oamenii de strajă care mă
urmau nu ne-am dezbrăcat de
hainele noastre; fiecare îşi avea
arma *când mergea* la apă[b].

Plângerile poporului

5 Şi a fost un strigăt* mare în
popor şi între soţiile lor împotri-
2 va iudeilor, fraţii** lor. Şi erau
unii care ziceau: „Noi, fiii noştri
şi fiicele noastre suntem mulţi; şi
trebuie să facem rost de grâu, ca
să mâncăm şi să trăim“.

1 *Lev. 25.35-37 Is. 5.7. **Deut. 15.7.

3 Şi erau unii care ziceau: „Noi
am pus garanţie ogoarele noastre
şi viile noastre şi casele noastre,
ca să facem rost de grâu în tim-
pul foametei“.
4 Şi erau unii care ziceau: „Noi
ne-am împrumutat cu argint pen-
tru tributul împăratului, pe ogoa-
rele noastre şi pe viile noastre.
5 Şi acum carnea* noastră este ca
şi carnea fraţilor noştri, fiii noş-
tri ca şi fiii lor; şi, iată, noi du-
cem** în robie pe fiii noştri şi pe
fiicele noastre ca să fie robi şi une-
le dintre fiicele noastre chiar sunt
duse în robie; şi nu este în puterea
mâinii noastre *să le răscum-
părăm*, pentru că alţii au ogoarele
noastre şi viile noastre“.

5 *Is. 58.7. **Ex. 21.7. Lev. 25.39.

6 Şi m-am mâniat foarte mult
când am auzit strigătul lor şi cu-
7 vintele acestea. Şi m-am sfătuit în
inima mea şi am mustrat pe mai-
mari şi pe căpetenii şi le-am zis:
„Voi luaţi camătă* fiecare de la
fratele său!“ Şi am chemat împotri-
8 va lor o adunare mare. Şi le-am zis:
„Noi, după puterea noastră, am
răscumpărat[c]* pe fraţii noştri iudei
care erau vânduţi naţiunilor; şi
voi înşivă să vindeţi pe fraţii voş-
tri? Sau să ne fie ei vânduţi?“ Iar
ei au tăcut şi n-au găsit răspuns.

7 *Ex. 22.25. Lev. 25.36. Ezec. 22.12.

8 *Lev. 25.48.

9 Şi am zis: „Lucrul pe care-l fa-
ceţi nu este bun. Nu trebuie să
umblaţi* în temere de Dumnezeul
nostru, ca să nu fim de batjocu-
ră** naţiunilor, vrăjmaşii noştri?
10 Şi eu, fraţii mei şi tinerii mei de
asemenea i-am împrumutat cu ar-
gint şi grâu. Vă rog, să lăsăm ca-
11 măta aceasta. Daţi-le înapoi, vă
rog, chiar astăzi ogoarele lor, vii-
le lor, grădinile lor de măslini şi
casele lor şi o sutime din argintul
şi din grâul, din mustul şi din
untdelemnul pe care l-aţi cerut de
la ei cu camătă“.

9 *Lev. 25.36. **2 Sam. 12.14 Rom. 2.24. 1 Pet. 2.12.

12 Şi au zis: „Le vom da înapoi
şi nu vom cere nimic de la ei; aşa
vom face, cum zici tu“.
Şi am chemat pe preoţi şi
i-am pus să jure* că vor face după
13 cuvântul acesta. Am scuturat* şi
poala hainei mele şi am zis: „Aşa
să scuture Dumnezeu pe orice om
din casa lui şi din câştigul lui
care nu va împlini cuvântul aces-
ta, aşa să fie scuturat şi golit!“ Şi
toată adunarea a zis: „Amin!“ Şi
au lăudat pe DOMNUL. Şi poporul
a făcut** după cuvântul acesta.

12 *Ezra 10.5. Ier. 34.8,9.

13 *Mt. 10.14. Fap. 13.51; 18.6. **2 Împ. 23.3

Neemia guvernator

14 Mai mult, din ziua în care m-a
pus[d] să fiu guvernator[e] al lor, în

[a] *Slujitorul* [b] *Sau* „îşi avea arma în partea dreaptă“ [c] *Lit.* „am cumpărat“ [d] *Împăratul* [e] *Guvernator care avea dreptul la o retribuţie*

14 *Cap. 2.1; 13.6 **1 Cor. 9.4; 9.15.
ţara lui Iuda, din anul al douăze-
cilea până în anul al treizeci şi doi-
lea* al împăratului Artaxerxes,
doisprezece ani, eu şi fraţii mei
n-am mâncat pâine** de guver-
15 *2 Cor. 11.9; 12.13. **Vers. 9.
15 nator. Dar guvernatorii dinainte,
care au fost înaintea mea, împo-
vărau poporul şi luau de la ei pâi-
ne şi vin, în afară de cei patruzeci
de sicli de argint; chiar şi tinerii lor
stăpâneau peste popor. Dar eu
n-am făcut* aşa, pentru că mă
16 *Cap. 4.1; 6.1.
16 temeam** de Dumnezeu. Şi m-am
ţinut de lucrarea zidului* acestuia
şi n-am cumpărat ogoare; şi toţi
tinerii mei erau adunaţi acolo, la
lucru.
17 *2 Sam. 9.7. 1 Împ. 18.19.
17 Şi chiar la masa* mea erau o
sută cincizeci de bărbaţi dintre
iudei şi dintre căpetenii, în afară
de cei care veneau la noi dintre
naţiunile care erau în jurul nostru.
18 *1 Împ. 4.22. **Vers. 14,15
18 Şi ceea ce se pregătea* în fiecare
zi era un bou *şi* şase oi alese; şi
păsări se pregăteau pentru mine
şi o dată la zece zile tot felul de
vinuri, din belşug. Şi, cu toate
acestea, n-am cerut** pâinea de
guvernator, pentru că lucrarea
apăsa greu asupra poporului a-
cestuia.
19 *2 Împ. 20.3.
19 Adu-Ţi aminte* de mine,
Dumnezeul meu, spre bine, de tot
ce am făcut pentru poporul acesta!

Din nou împotriviri

1 *Cap. 2.10; 2.19. **Cap. 3.1,3.
6 Şi a fost *aşa*: când au auzit
Sanbalat* şi Tobia şi Gheşem
arabul şi ceilalţi vrăjmaşi ai noş-
tri că eu reconstruiam zidul şi
că nu mai rămăsese spărtură în
el (deşi în timpul** acela încă nu
2 *Pr. 26.24,25 **1 Cr. 8.12. Cap. 11.35. †Ps. 37.12,32
2 pusesem uşile la porţi), Sanbalat
şi Gheşem au trimis* la mine,
spunând: „Vino, să ne întâlnim
împreună în satele din şesul[a]
Ono**“.
Dar ei gândeau† să-mi facă
3 rău. Şi le-am trimis soli, spunând:
„Eu fac o lucrare mare şi nu pot
să cobor. De ce să înceteze lucra-
rea, lăsând-o şi coborând la voi?“
4 Şi au trimis la mine de patru ori
în felul acesta şi le-am răspuns în
acelaşi fel.
5 Atunci Sanbalat a trimis la
mine pe slujitorul său, în felul
acesta, a cincea oară, cu o scrisoare
6 deschisă în mâna sa, în care era 6 *Cap. 2.19.
scris: „S-a auzit între naţiuni, şi
Gaşmu[b] zice că tu şi iudeii aveţi
de gând să vă răsculaţi, de a-
ceea construieşti tu zidul; şi, po-
trivit acestor vorbe, tu* vei ajunge
7 împăratul lor. Şi ai pus chiar pro-
feţi ca să strige cu privire la tine
în Ierusalim, zicând: «Este un îm-
părat în Iuda!» Şi acum se va da
de ştire împăratului potrivit cuvin-
telor acestora; vino deci acum să
ne sfătuim împreună“.
8 Şi am trimis la el, spunând:
„Nu s-au făcut astfel de lucruri
cum spui tu, ci tu le născoceşti
chiar din inima ta“.
9 Pentru că toţi voiau să ne în-
spăimânte, zicând: „Le vor slăbi
mâinile de la lucrare şi ea nu se
va face“. Şi acum, *Dumnezeule*,
întăreşte-mi mâinile!
10 Şi eu am mers la casa lui Şe-
maia, fiul lui Delaia, fiul lui Me-
hetabeel, care se închisese. Şi el a
zis: „Să ne întâlnim la casa lui
Dumnezeu, înăuntrul templului,
şi să închidem uşile templului;
pentru că ei vin să te ucidă: da,
noaptea[c] vin să te ucidă“.
11 Şi am zis: „Un om ca mine să
fugă? Şi cine, fiind ca mine, ar pu-
tea să intre în templu şi să tră-
12 iască? Nu voi intra!“ Şi am cunos- 12 *Ezec. 13.22.
cut că, iată, nu-l trimisese Dumne-
zeu; pentru că el rostea profeţia*
aceasta împotriva mea; şi Tobia
13 şi Sanbalat îl tocmiseră. Pentru
aceasta era tocmit, ca să mă în-
spăimânte şi să fac aşa şi să pă că-
tuiesc, şi să aibă cu ce să-mi scoa-
tă nume rău, ca să mă învinuiască.
14 Adu-Ţi aminte, Dumnezeul* 14 *Cap. 13.29. **Ezec.13.17
meu, de Tobia şi de Sanbalat, po-
trivit cu aceste fapte ale lor şi,
de asemenea, de profetesa** No-

[a] *Sau* „Valea“ [b] *Gheşem* [c] *Sau* „la noapte“

adia şi de ceilalţi profeţi care
voiau să mă înspăimânte.

Terminarea zidului

15 Şi zidul a fost terminat în a
douăzeci şi cincea *zi* a lunii Elul[a],
16 în cincizeci şi două de zile. Şi a
fost *aşa:* când* au auzit toţi
vrăjmaşii noştri, toate naţiunile
care erau în jurul nostru s-au
temut; şi au scăzut foarte mult în
ochii lor şi au cunoscut** că lu-
crarea aceasta era făcută de la
Dumnezeul nostru.

16 *Cap. 2.10; 4.1,7; 6.1. **Ps. 126.2.

17 Şi, în zilele acelea, mai-marii
lui Iuda au trimis multe scrisori lui
Tobia şi cele de la Tobia veneau
18 la ei. Pentru că erau mulţi în Iuda
legaţi cu el prin jurământ, fiind-
că era ginere* al lui Şecania, fiul
lui Arah; şi Iohanan, fiul său,
luase de soţie pe fiica lui Meşu-
19 lam**, fiul lui Berechia. Ba încă
vorbeau înaintea mea şi de bine-
facerile lui şi-i spuneau cuvintele[b]
mele. *Şi* Tobia trimitea scrisori
ca să mă înspăimânte.

18 *Cap. 13.4; 13.28. **Ezra 10.15 Cap. 3.4.

Paza cetăţii

7 Şi a fost *aşa*: după ce s-a
construit zidul* şi am aşezat uşi-
le, au fost rânduiţi uşierii şi cân-
2 tăreţii şi leviţii. Şi am dat lui Ha-
nani*, fratele meu, şi lui Hanania,
căpetenia peste cetăţuie[c]**, gri-
ja asupra Ierusalimului: pentru
că el era om credincios şi se te-
mea† de Dumnezeu mai mult
3 decât alţii. Şi le-am spus să nu
deschidă porţile Ierusalimului
până nu va arde soarele; şi când
sunt ei încă acolo, să închidă uşile
şi să le zăvorască şi să pună paz-
nici dintre locuitorii Ierusalimului,
fiecare la straja lui şi fiecare în
dreptul casei lui.

1 *Cap. 6.1,15.

2 *Cap. 1.2. **Cap. 2.8; 10.23. †Ex. 18.21.

Numărul celor întorşi din captivitate

4 Şi cetatea era întinsă şi mare,
dar poporul *era* puţin* în ea şi
5 nu erau construite case. Şi Dumne-
zeul meu mi-a pus pe inimă să
adun pe mai-mari şi pe căpetenii
şi pe popor, pentru înregistrarea
după genealogie. Şi am găsit re-
gistrul genealogic al acelora care
se suiseră întâi şi am găsit scris
6 în el: Aceştia sunt fiii* provinciei,
care s-au suit din captivitate, din-
tre cei care fuseseră deportaţi, pe
care i-a deportat Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, şi care
s-au întors la Ierusalim şi în Iuda,
7 fiecare în cetatea lui, cei care au
venit cu Zorobabel*, Iosua, Nee-
mia, Azaria, Raamia, Nahamani,
Mardoheu, Bilşan, Misperet**,
Bigvai, Nehum, Baana.

4 *Deut. 4.27.

6 *Ezra 2.1.

7 *Ezra 5.2. Cap. 12.1,47 Mt. 1.12,13. **Ezra 2.2.

Numărul bărbaţilor poporului
Israel:
8 Fiii lui Pareoş, două mii o sută
9 şaptezeci şi doi; fiii lui Şefatia, trei
10 sute şaptezeci şi doi; fiii lui Arah,
11 şase sute cincizeci şi doi; fiii lui
Pahat-Moab, dintre fiii lui Iosua
şi ai lui Ioab, două mii opt sute
12 optsprezece; fiii lui Elam, o mie
13 două sute cincizeci şi patru; fiii
lui Zatu, opt sute patruzeci şi
14 cinci; fiii lui Zacai, şapte sute
15 şaizeci; fiii lui Binui*, şase sute
16 patruzeci şi opt; fiii lui Bebai, şase
17 sute douăzeci şi opt; fiii lui
Azgad, două mii trei sute două-
18 zeci şi doi; fiii lui Adonicam, şase
19 sute şaizeci şi şapte; fiii lui Bigvai,
20 două mii şaizeci şi şapte; fiii lui
Adin, şase sute cincizeci şi cinci;
21 fiii lui Ater, din Ezechia, nouăzeci
22 şi opt; fiii lui Haşum, trei sute
23 douăzeci şi opt; fiii lui Beţai, trei
24 sute douăzeci şi patru; fiii lui
25 Harif, o sută doisprezece; fiii lui
26 Gabaon*, nouăzeci şi cinci; băr-
baţii din Betleem şi Netofa, o sută
27 optzeci şi opt; bărbaţii din Anatot,
28 o sută douăzeci şi opt; bărbaţii
din Bet-Azmavet*, patruzeci şi
29 doi; bărbaţii din Chiriat-Iearim*,
Chefira şi Beerot, şapte sute pa-
30 truzeci şi trei; bărbaţii din Rama
şi din Gheba, şase sute douăzeci şi
31 unu; bărbaţii din Micmas, o sută
32 douăzeci şi doi; bărbaţii din Betel
şi din Ai, o sută douăzeci şi trei;
33 bărbaţii celuilalt Nebo, cincizeci
34 şi doi; fiii celuilalt Elam*, o mie
două sute cincizeci şi patru;

15 *Ezra 2.10.

25 *Ezra 2.20.

28 *Ezra 2.24.

29 *Ezra 2.25.

34 *Vers. 12.

[a] *A şasea lună a anului civil: august-septembrie* [b] *Sau* „lucrurile“; „treburile“ [c] *Sau* „peste palat“

35 fiii lui Harim, trei sute douăzeci;
36 fiii Ierihonului, trei sute patruzeci
37 şi cinci; fiii lui Lod, ai lui Hadid
şi ai lui Ono, şapte sute douăzeci
38 şi unu; fiii lui Senaa, trei mii nouă
sute treizeci.
39 Preoţii: fiii lui Iedaia*, din casa lui Iosua, nouă sute şaptezeci
40 şi trei; fiii lui Imer*, o mie cinci-
41 zeci şi doi; fiii lui Paşhur*, o mie
42 două sute patruzeci şi şapte; fiii
lui Harim*, o mie şaptesprezece.
43 Leviţii: fiii lui Iosua *şi* ai lui
Cadmiel, dintre fiii lui Hodva*,
şaptezeci şi patru.
44 Cântăreţii: fiii lui Asaf, o sută
patruzeci şi opt.
45 Uşierii: fiii lui Şalum, fiii lui
Ater, fiii lui Talmon, fiii lui Acub,
fiii lui Hatita, fiii lui Şobai, o sută
treizeci şi opt.
46 Netinimii[a]: fiii lui Ţiha, fiii lui
47 Hasufa, fiii lui Tabaot; fiii lui
Cheros, fiii lui Sia*, fiii lui Padon;
48 fiii lui Lebana, fiii lui Hagaba, fiii
49 lui Şalmai*; fiii lui Hanan, fiii lui
50 Ghidel, fiii lui Gahar; fiii lui
Reaia, fiii lui Reţin, fiii lui
51 Necoda, fiii lui Gazam, fiii lui
52 Uza, fiii lui Paseah; fiii lui Besai,
fiii lui Meunim[b], fiii lui Nefi-
53 şesim[c]*; fiii lui Bacbuc, fiii lui
54 Hacufa, fiii lui Harhur; fiii lui
Baţlit*, fiii lui Mehida, fiii lui
55 Harşa; fiii lui Barcos, fiii lui
56 Sisera, fiii lui Tamah; fiii lui
Neţiah, fiii lui Hatifa.
57 Fiii slujitorilor lui Solomon:
fiii lui Sotai, fiii lui Soferet, fiii
58 lui Perida*; fiii lui Iaala, fiii lui
59 Darcon, fiii lui Ghidel; fiii lui
Şefatia, fiii lui Hatil, fiii lui Po-
cheret-Haţebaim, fiii lui Amon.
60 Toţi netinimii şi fiii slujitorilor lui
Solomon, trei sute nouăzeci şi doi.
61 Şi aceştia sunt cei care s-au
suit de la Tel-Melah, Tel-Harşa,
Cherub-Adon* şi Imer; dar ei nu
şi-au putut arăta casa părinteas-

39 *1 Cr. 24.7.
40 *1 Cr. 9.12.
41 *Ezra 2.38; 10.22.
42 *1 Cr. 24.8.
43 *Ezra 2.40.
47 *Ezra 2.44.
48 *Ezra 2.46.
52 *Ezra 2.50.
54 *Ezra 2.52.
57 *Ezra 2.55.
61 *Ezra 2.59.

că, nici seminţia[d], dacă erau din
62 Israel: fiii lui Delaia, fiii lui Tobia,
fiii lui Necoda, şase sute patruzeci
şi doi.
63 Şi dintre preoţi: fiii lui Hobaia,
fiii lui Hacoţ, fiii lui Barzilai, care
şi-a luat o soţie dintre fiicele lui
Barzilai galaaditul şi s-a numit
după numele lor.
64 Aceştia şi-au căutat înregis-
trarea genealogică, dar ea nu s-a
găsit; de aceea au fost îndepărtaţi
65 din preoţie ca întinaţi. Şi Tirşata[e]
le-a zis să nu mănânce din lucruri-
le preasfinte până nu se va ridica
preotul cu Urim şi Tumim.
66 Toată adunarea împreună era
de patruzeci şi două de mii trei
67 sute şaizeci, în afară de robii lor
şi de roabele lor, care erau şapte
mii trei sute treizeci şi şapte; şi
aveau două sute patruzeci şi cinci
68 de cântăreţi şi cântăreţe. Caii lor,
şapte sute treizeci şi şase; catârii
lor, două sute patruzeci şi cinci; că-
69 milele, patru sute treizeci şi cinci;
măgarii, şase mii şapte sute douăzeci.
70 Şi unii dintre capii părinteşti
au dăruit pentru lucrare. Tirşata*
a dăruit vistieriei o mie de darici
de aur, cincizeci de farfurii[f], cinci
sute treizeci de haine preoţeşti.
71 Şi dintre capii părinteşti au dă-
ruit vistieriei lucrării douăzeci
de mii de darici* de aur şi două
72 mii două sute de mine de argint. Şi
ce a dăruit restul poporului a fost
douăzeci de mii de darici de aur
şi două mii de mine de argint şi
şaizeci şi şapte de haine preoţeşti.
73 Şi preoţii şi leviţii şi uşierii
şi cântăreţii şi unii din popor şi
netinimii şi tot Israelul au locuit
în cetăţile lor.

Citirea legii de către Ezra

8 Şi, când a venit luna a şap-
tea, iar fiii lui Israel erau în ce-
tăţile* lor, [g]tot poporul s-a adu-
nat ca un singur om în locul des-
chis care era în dreptul Porţii**

70 *Cap. 8.9.
71 *Ezra 2.69.
1 *Ezra 3.1. **Cap. 3.26.

[a] *Slujitorii templului* [b] *Sau* „maoniţii“ [c] *Sau* „nefusiţii“ [d] *Lit.* „sămânţa“ [e] *Titlul guvernatorului Ierusalimului sub împăraţii Persiei* [f] *Vase pentru sângele stropirii* [g] *În unele traduceri, aici începe capitolul 8*

Apelor; şi i-au spus cărturaru-
lui† Ezra să aducă el cartea legii
lui Moise, pe care o poruncise
Domnul lui Israel.
2 Şi preotul Ezra a adus legea
înaintea* adunării, atât a bărba-
ţilor cât şi a femeilor şi a tuturor
celor care puteau auzi şi înţelege[a],
în cea dintâi** zi a lunii a şap-
3 tea. Şi a citit* în ea în faţa locului
deschis care era înaintea Porţii
Apelor, de dimineaţă până la
amiază, în prezenţa bărbaţilor şi a
femeilor şi a acelora care puteau
înţelege. Şi urechile întregului
popor erau *atente* la cartea legii.
4 Şi Ezra, cărturarul, stătea pe o
platformă[b] de lemn, pe care o fă-
cuseră pentru *această* ocazie; şi
lângă el stăteau: Matitia şi Şema
şi Anaia şi Urie şi Hilchia şi Ma-
aseia, la dreapta lui; şi la stânga
lui: Pedaia şi Mişael şi Malchiia
şi Haşum şi Haşbadana, Zaharia,
Meşulam.
5 Şi Ezra a deschis cartea îna-
intea ochilor întregului popor,
pentru că el era mai sus decât tot
poporul; şi, când a deschis-o, tot
6 poporul s-a ridicat*. Şi Ezra a
binecuvântat pe Domnul Dum-
nezeul cel mare şi tot poporul a
răspuns*: „Amin, amin!“, ridi-
cându-şi mâinile**; şi şi-au
plecat† capetele şi s-au închinat
Domnului, cu feţele la pământ.
7 Şi Iosua şi Bani şi Şerebia,
Iamin, Acub, Şabetai, Hodiia,
Maaseia, Chelita, Azaria, Ioza-
bad, Hanan, Pelaia şi leviţii
explicau* poporului legea; şi
8 poporul *stătea*** la locul său. Şi
citeau lămurit din cartea legii
lui Dumnezeu şi îi dădeau înţe-
lesul şi explicau cele citite.
9 Şi Neemia, care era Tirşata*,
şi Ezra, preotul *şi* cărturarul, şi
leviţii** care explicau poporului,
au zis către tot poporul: „Ziua
aceasta† este sfântă pentru Dom-
nul Dumnezeul vostru, nu jeliţi,
nici nu plângeţi††!“ (Pentru că tot
poporul plângea când au auzit
10 cuvintele legii.) Şi le-a zis: „Mer-
geţi, mâncaţi ce este gras şi beţi
ce este dulce şi trimiteţi porţii* la
cei care n-au nimic pregătit; pen-
tru că ziua *aceasta* este sfântă
pentru Domnul nostru; şi nu vă
întristaţi, pentru că bucuria Dom-
11 nului este tăria voastră. Şi leviţii
au liniştit tot poporul, zicând: „Tă-
ceţi! pentru că ziua *aceasta* este
sfântă; nu vă întristaţi!“
12 Şi tot poporul s-a dus ca să
mănânce şi să bea şi să trimită
porţii* şi să facă mare bucurie,
pentru că înţeleseseră** cuvinte-
le care li se făcuseră cunoscute.
13 Şi, a doua zi, capii părinteşti
ai întregului popor, preoţii şi le-
viţii s-au adunat la cărturarul
Ezra, ca să primească înţelepciu-
14 ne cu privire la cuvintele legii. Şi
au găsit scris în legea pe care o
poruncise Domnul prin Moise că
fiii lui Israel *trebuie* să locuiască
în corturi[c]* la sărbătoarea lunii a
15 şaptea şi că *trebuie* să dea de
ştire* şi să strige în toate cetăţile
lor şi la Ierusalim**, zicând: „Ie-
şiţi la munte şi aduceţi† ramuri
de măslin şi ramuri de măslin
sălbatic şi ramuri de mirt şi ra-
muri de palmier şi ramuri de co-
paci stufoşi, ca să faceţi corturi,
după cum este scris“.
16 Şi poporul a ieşit şi au adus
şi şi-au făcut corturi, fiecare pe a-
coperişul* *casei* lui şi în curţile
lui şi în curţile casei lui Dumne-
zeu şi în locul deschis al Porţii
Apelor** şi în locul deschis al
17 Porţii lui Efraim†. Şi toată aduna-
rea celor care se întorseseră din
captivitate şi-au făcut corturi şi au
locuit în corturi, pentru că din
zilele lui Iosua, fiul lui Nun,
până în ziua aceea, fiii lui Israel
nu făcuseră aşa. Şi a fost foarte
mare bucurie*.
18 Şi zi* de zi, din ziua întâi pâ-

[a] *Lit.* „cu înţelegere“ [b] *Lit.* „turn“ [c] *Sau* „colibe“

1 †Ezra 7.6.
2 *Deut. 31.11; 31.12. **Lev. 23.24. Num. 29.1.
3 *Deut. 31.9. 2 Împ. 23.2.
5 *Jud. 3.20.
6 *Cap. 5.13. 1 Cor. 14.16. **Ps. 28.2. Plân. 3.41. 1 Tim. 2.8. †Ex. 4.31; 12.27. 2 Cr. 20.18.
7 *Lev. 10.11. Deut. 33.10. 2 Cr. 17.7-9. Mal. 2.7. **Cap. 9.3.

Ţinerea sărbătorii Corturilor

9 *Ezra 2.63. Cap. 7.65; 10.1 **2 Cr. 35.3. †Lev. 23.24. Num. 29.1.
9 ††Deut. 16.14 Ecl. 3.4.
10 *Est. 9.19,22 Apoc. 11.10.
12 *Vers. 10. **Vers. 7,8.
14 *Lev. 23.34; 23.42. Deut. 16.13.
15 *Lev. 23.4. **Deut. 16.16 †Lev. 23.40.
16 *Deut. 22.8. **Cap. 12.37 †2 Împ. 14.13 Cap. 12.39.
17 *2 Cr. 30.21.
18 *Deut. 31.11

18 **Lev. 23.36 †Num. 9.35.

nă în ziua de pe urmă, a citit[a] în
cartea legii lui Dumnezeu. Şi au
ţinut sărbătoarea şapte** zile; şi
a opta zi a fost o adunare de săr-
bătoare, după rânduială†.

Postul şi mărturisirea păcatelor

1 *Cap. 8.2. **Ios. 7.6. 1 Sam. 4.12. 2 Sam. 1.2. Iov 2.12.

2 *Ezra 10.11. Cap. 13.3. **Pr. 28.13. Ier. 3.13.

9 Şi, în ziua a douăzeci şi patra
a acestei* luni, fiii lui Israel s-au
adunat cu post şi în saci** şi cu
2 ţărână pe ei. Şi sămânţa lui Israel
s-a despărţit* de toţi fiii străinului
şi au stat şi au mărturisit** păcatele
lor şi nelegiuirile părinţilor lor.
3 Şi s-au ridicat pe locul lor şi au citit
în cartea legii Domnului Dum-
nezeului lor, a patra parte din zi; şi
altă a patra parte au mărturisit şi
s-au închinat Domnului Dum-
4 nezeului lor. Şi Iosua şi Bani,
Cadmiel, Şebania, Buni, Şerebia,
Bani *şi* Chenani s-au suit pe plat-
forma leviţilor şi au strigat cu glas
tare către Domnul Dumnezeul lor.

5 *1 Cr. 29.13.

5 Şi leviţii Iosua şi Cadmiel,
Bani, Haşabnia, Şerebia, Hodiia,
Şebania *şi* Petahia au spus: „Ri-
dicaţi-vă, binecuvântaţi pe Dom-
nul Dumnezeul vostru din eterni-
tate în eternitate! Şi să binecuvân-
teze Numele gloriei* Tale, care
este înălţat mai presus de orice
6 binecuvântare şi laudă! Tu eşti
Acelaşi[b]*, Doamne, Tu singur; Tu
ai făcut** cerurile, cerurile† ce-
rurilor şi toată oştirea†† lor, pă-
mântul şi tot ce este pe el, mările
şi tot ce este în ele, şi Tu faci să
trăiască*† toate[c]; şi Ţie Ţi se în-
chină oştirea cerurilor.

6 *Deut. 6.4. 2 Împ. 19.15. Ps. 86.10. Is. 37.16,20. **Gen. 1.1. Ex. 20.11. Apoc. 14.7. †Deut. 10.14. 1 Împ. 8.27. ††Gen. 2.1. *†Ps. 36.6.

7 *Gen. 11.31. **Gen. 17.5.

8 *Gen. 15.6; 22.1. Iac. 2.21. **Gen. 15.18 †Ios. 23.14.

7 Tu eşti Acelaşi[b], Doamne
Dumnezeule, care ai ales pe A-
vram* şi l-ai scos din Ur, *cetatea*
caldeenilor, şi i-ai pus numele
8 Avraam**; şi i-ai găsit inima
credincioasă* înaintea Ta şi ai
făcut cu el un legământ** că-i vei
da ţara canaaniţilor, a hetiţilor,
a amoriţilor şi a fereziţilor şi
a iebusiţilor şi a ghirgasiţilor,
că o vei da seminţei sale; şi
Ţi-ai împlinit† cuvintele Tale,
pentru că eşti drept.

9 *Ex. 2.25; 3.7 **Ex. 14.10.

9 Şi ai văzut* strâmtorarea pă-
rinţilor noştri în Egipt şi ai au-
zit** strigătul lor la Marea Roşie[d];
10 şi ai arătat* semne şi minuni asu-
pra lui Faraon şi asupra tuturor
slujitorilor săi şi asupra întregu-
lui popor al ţării sale, pentru că
ai cunoscut că s-au îngâmfat**
împotriva lor, şi Ţi-ai făcut† un
11 Nume, ca în ziua aceasta. Şi ai
despicat* marea înaintea lor şi ei
au trecut pe uscat prin mijlocul
mării; şi ai aruncat pe urmăritorii
lor în adâncuri, ca pe o piatră**
în ape puternice.

10 *Ex. 7-14. **Ex. 18.11. †Ex. 9.16. Is. 63.12,14. Ier. 32.20. Dan. 9.15.

11 *Ex. 14.20. Ps. 78.13. **Ex. 15.1,5.

12 *Ex. 13.21.

12 Şi i-ai călăuzit* ziua printr-un
stâlp de nor şi noaptea printr-un
stâlp de foc, ca să le luminezi
calea pe care trebuia să meargă.

13 *Ex. 19.1; 20.1 **Ps. 19.8,9. Rom. 7.12.

13 Şi ai coborât* pe Muntele Si-
nai şi ai vorbit cu ei din ceruri şi
le-ai dat judecăţi drepte** şi legi
adevărate, rânduieli şi porunci
14 bune. Şi le-ai făcut cunoscut sa-
batul* Tău cel sfânt şi le-ai dat
porunci şi rânduieli şi legea,
prin mâna lui Moise, robul Tău.
15 Şi le-ai dat pâine* din ceruri pen-
tru foamea lor şi le-ai scos apă**
din stâncă pentru setea lor; şi le-ai
poruncit să intre†, ca să stăpâ-
nească ţara pentru care Ţi-ai
ridicat mâna Ta[e] că le-o vei da.

14 *Gen. 2.3. Ex. 20.8,11.

15 *Ex. 16.14. Ioan 6.31. **Ex. 17.6. Num. 20.8. 1 Cor. 10.4. †Deut. 1.8.

16 *Ps. 106.6. **Deut. 1.26; 31.27. 2 Împ. 17.14. 2 Cr. 30.8. Ier. 19.15.

17 *Ps. 78.11; 78.42,43. **Num. 14.4 †Ex. 34.6. Num. 14.18. Ps. 86.5,15. Ioel 2.13.

18 *Ex. 32.4.

16 Dar ei, părinţii[f] noştri, s-au în-
gâmfat* şi şi-au înţepenit** gru-
mazul şi n-au ascultat de porun-
17 cile Tale şi au refuzat să asculte
şi nu şi-au amintit* de minunile
Tale, pe care le-ai făcut cu ei, ci
şi-au înţepenit grumazul şi, în
răzvrătirea lor, şi-au pus un con-
ducător**, ca să se întoarcă în ro-
bia lor. Dar Tu eşti un Dum-
nezeu[g] al iertării, milos şi în-
durător†, încet la mânie şi plin de
18 bunătate, şi nu i-ai părăsit, chiar
când* şi-au făcut un viţel turnat
şi au zis: „Acesta este Dumnezeul
tău care te-a scos din Egipt!“

[a] *Sau* „s-a citit“ [b] *Sau* „Tu eşti El“ [c] *Sau* „Tu ţii toate acestea în viaţă“ [d] *Lit.* „Marea Trestiilor“ [e] *Ai jurat* [f] *Sau* „Dar ei şi părinţii“ [g] *Ebr.* „Eloah“

şi au făcut mari batjocuri[a].
19 *Ps. 106.45. **Ex.13.21,22 Num. 14.14. 1 Cor. 10.1.
19 Totuşi Tu, în îndurările* Tale
cele multe, nu i-ai părăsit în pus-
tiu: stâlpul** de nor nu s-a înde-
părtat de peste ei ziua, ca să-i
călăuzească pe cale, nici stâlpul
de foc noaptea, ca să-i lumineze
pe ei şi calea pe care trebuia să
20 *Num. 11.17. Is. 63.11. **Ex. 16.15. Ios. 5.12. †Ex. 17.6.
20 meargă. Le-ai dat şi Duhul* Tău
cel bun, ca să-i înveţe, şi nu le-ai
oprit mana** Ta de la gură şi
21 le-ai dat apă† pentru setea lor. Şi
21 *Deut. 2.7. **Deut. 8.4; 29.5.
i-ai hrănit patruzeci* de ani în pus-
tiu; nimic nu le-a lipsit; hainele**
nu s-au învechit şi picioarele lor
nu s-au umflat.
22 *Num. 21.21
22 Şi le-ai dat împărăţii şi po-
poare şi i-ai împărţit în ţinuturi[b],
şi au luat în stăpânire ţara lui
Sihon*, adică ţara împăratului
Hesbonului, şi ţara lui Og, împă-
23 *Gen. 22.17.
23 ratul Basanului. Şi ai înmulţit*
pe fiii lor ca stelele cerurilor şi
i-ai adus în ţara despre care ai
zis părinţilor lor să intre, ca s-o ia
24 *Ios. 1.2. **Ps. 44.2,3.
24 în stăpânire. Şi fiii *lor* au intrat*
şi au stăpânit** ţara; şi ai supus
înaintea lor pe locuitorii ţării, pe
canaaniţi, şi i-ai dat în mâna lor
pe ei şi pe împăraţii lor şi pe po-
poarele ţării, ca să le facă după
25 *Num. 13.27 Deut. 8.7,8. Ezec. 20.6. **Deut. 6.11. †Deut. 32.15. ††Osea 3.5.
25 voia lor. Şi au luat cetăţi întărite
şi pământ gras* şi au luat în stă-
pânire case** pline cu toate bună-
tăţile, fântâni săpate, vii şi grădini
de măslini şi pomi roditori, din
belşug; şi au mâncat şi s-au sătu-
rat şi s-au îngrăşat† şi s-au des-
fătat în marea Ta bunătate[c]††.
26 *Jud. 2.11. Ezec. 20.21. **1Împ. 14.9 Ps. 50.17. †1 Împ. 18.4. 2 Cr. 24.20. Mt. 23.37. Fap. 7.52.
26 Dar au fost neascultători şi
s-au răzvrătit* împotriva Ta şi au
aruncat** legea Ta la spatele lor
şi au ucis pe profeţii† Tăi, care
au mărturisit împotriva lor[d], ca
să-i întoarcă la Tine, şi *Ţi*-au adus
27 *Jud. 2.14; 3.8. Ps. 106.41. **Ps. 106.44.
27 mari hule. Şi i-ai dat* în mâna a-
supritorilor lor, şi ei i-au asuprit;
şi, în timpul strâmtorării lor, când
au strigat către Tine, i-ai auzit din
ceruri** şi, după îndurările Tale
cele multe, le-ai dat salvatori care
i-au salvat din mâna asupritorilor
lor.
28 *Jud. 3.11; 3.30; 4.1; 5.31; 6.1. **Ps. 106.43
28 Dar, îndată ce găseau odihnă,
din nou făceau rău* înaintea Ta,
şi-i lăsai în mâna vrăjmaşilor lor,
şi ei stăpâneau asupra lor; şi din
nou strigau către Tine, şi-i auzeai
din ceruri şi de multe** ori i-ai
scăpat, după îndurările Tale.
29 *Lev. 18.5. Ezec. 20.11. Rom. 10.5. Gal. 3.12.
29 Şi ai mărturisit împotriva lor,
ca să-i întorci la legea Ta, dar s-au
îngâmfat şi n-au ascultat de po-
runcile Tale, ci au păcătuit împo-
triva judecăţilor Tale (pe care,
dacă omul le va împlini, va trăi*
prin ele) şi şi-au tras înapoi umă-
rul şi şi-au înţepenit grumazul şi
30 *2 Împ. 17.13 2 Cr. 36.15. Ier. 7.25. **Fap. 7.51. 1 Pet. 1.11. †Is. 5.5.
30 n-au vrut să asculte. Şi mulţi ani
i-ai răbdat şi ai mărturisit* îm-
potriva lor[d] prin Duhul Tău,
prin profeţii[e]** Tăi, dar ei n-au
vrut să-şi plece urechea; şi i-ai dat
31 *Ier. 4.27; 5.10,18.
31 în mâna† popoarelor ţărilor. Dar, în
îndurările Tale cele multe, nu i-ai
nimicit*, nici nu i-ai părăsit, pen-
tru că Tu eşti un Dumnezeu mi-
los şi îndurător.
32 *Ex. 34.6,7. **2Împ. 17.3
32 Şi acum, Dumnezeul nostru,
Dumnezeul cel mare, cel puter-
nic* şi cel înfricoşător, care ţii
legământul şi îndurarea, să nu se
pară mică înaintea Ta toată tul-
burarea care a venit asupra noas-
tră, asupra împăraţilor noştri, a
căpeteniilor noastre şi a preoţilor
noştri şi a profeţilor noştri şi a
părinţilor noştri şi a întregului
Tău popor, din zilele** împăra-
ţilor Asiriei până în ziua aceasta.
33 *Ps. 119.137 Dan. 9.14. **Ps. 106.6. Dan. 9.5.
33 Dar Tu eşti drept* în tot ce a ve-
nit asupra noastră, pentru că Tu
ai făcut potrivit adevărului, iar
34 noi am păcătuit**. Şi împăraţii
noştri, căpeteniile noastre, preoţii
noştri şi părinţii noştri n-au îm-
plinit legea Ta şi n-au ascultat de
poruncile Tale şi de mărturiile
Tale, cu care ai mărturisit împo-
35 *Deut. 28.47
35 triva lor[f]. Şi nu Ţi-au slujit* în îm-

[a] *Sau* „Ţi-au adus mari hule“ [b] *Lit.* „colţuri“ [c] *Sau* „în plinătatea bunătăţii Tale“ [d] *Sau* „i-au prevenit“, „i-au atenţionat“ [e] *Lit.* „prin mâna profeţilor“ [f] *Sau* „în mijlocul lor“

părăţia lor şi în marea Ta bunătate pe care le-ai acordat-o şi în ţara cea întinsă şi grasă pe care le-ai dat-o şi nici nu s-au întors de la faptele lor rele.

36 *Deut. 28.48 Ezra 9.9.

36 Iată, astăzi suntem robi*, iar *în* ţara pe care ai dat-o părinţilor noştri, ca să mănânce rodul ei şi bunătăţile ei, iată, suntem robi în
37 ea! Şi ea dă* venitul ei mare împăraţilor pe care i-ai pus peste noi din cauza păcatelor noastre; şi ei stăpânesc** peste trupurile noastre şi peste animalele noastre după placul lor, iar noi suntem în mare necaz".

37 *Deut. 28.33; 28.51. **Deut. 28.48

Înnoirea legământului

38 *2 Împ. 23.3. 2 Cr. 29.10; 34.31. Ezra 10.8.

38 Şi pentru toate acestea, noi facem* un legământ statornic şi îl scriem; şi căpeteniile noastre, leviţii noştri *şi* preoţii noştri îl pecetluiesc[a].

1 *Cap. 1.1; 8.9

10 Şi cei care l-au pecetluit au fost: Neemia* Tirşata, fiul lui Hacalia, şi Zedechia.

2 *Cap. 12.1-21

2 Seraia*, Azaria, Ieremia,
3 Paşhur, Amaria, Malchiia,
4 Hatuş, Şebania, Maluc,
5 Harim, Meremot, Obadia,
6 Daniel, Ghineton, Baruc,
7 Meşulam, Abiia, Miiamin,
8 Maazia, Bilgai, Şemaia: aceştia au fost preoţii.
9 Şi leviţii: Iosua, fiul lui Azania; Binui, dintre fiii lui Henadad;
10 Cadmiel şi fraţii lor: Şebania, Hodiia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11 Mica, Rehob, Haşabia,
12 Zacur, Şerebia, Şebania,
13 Hodiia, Bani, Beninu.

14 *Ezra 2.3. Cap. 7.8.

14 Capii poporului: Pareoş*, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,
15 Buni, Azgad, Bebai,
16 Adoniia, Bigvai, Adin,
17 Ater, Ezechia, Azur,
18 Hodiia, Haşum, Beţai,
19 Harif, Anatot, Nebai,
20 Magpiaş, Meşulam, Hezir,
21 Meşezabeel, Ţadoc, Iadua,
22 Pelatia, Hanan, Anaia,
23 Hoşea, Hanania, Haşub,
24 Haloheş, Pilha, Şobec,
25 Rehum, Haşabna, Maaseia,
26 şi Ahiia, Hanan, Anan;
27 Maluc, Harim, Baana.

28 *Ezra 2.36-43 **Ezra 9.1; 10.11,12,19. Cap. 13.3.

28 Şi restul* poporului, preoţii, leviţii, uşierii, cântăreţii, netinimii şi toţi** cei care s-au despărţit de popoarele ţărilor pentru legea lui Dumnezeu, soţiile lor, fiii lor şi fiicele lor, oricine avea cunoş-
29 tinţă şi pricepere, s-au alipit de fraţii lor, mai-marii lor, şi s-au legat cu[b] blestem* şi cu jurământ că vor umbla** în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin mâna lui Moise, robul lui Dumnezeu, şi că vor păzi şi vor împlini toate poruncile Domnului Dumnezeului nostru şi judecăţile Lui şi rân-
30 duielile Lui; şi că noi nu vom da pe fiicele* noastre popoarelor ţării şi nu vom lua pe fiicele lor
31 pentru fiii noştri; şi că, dacă popoarele* ţării vor aduce mărfuri şi orice fel de cereale, ca să vândă în ziua sabatului, nu vom cumpăra de la ei în sabat şi în vreo zi sfântă; şi vom lăsa *pământul nearat în* anul al şaptelea** şi vom ierta orice† datorie[c].

29 *Deut. 29.12; 29.14. Cap. 5.12,13. Ps. 119.106. **2 Împ. 23.3 2 Cr. 34.31.

30 *Ex. 34.16. Deut. 7.3. Ezra 9.12,14.

31 *Ex. 20.10. Lev. 23.3. Deut. 5.12. Cap. 13.15. **Ex. 23.10,11 Lev. 25.4. †Deut. 15.1,2 Cap. 5.12.

Hotărâri pentru întreţinerea slujbei

32 Şi ne-am îndatorat[d] să dăm în fiecare an a treia parte dintr-un siclu pentru slujba casei Dumne-
33 zeului nostru, pentru pâinea* pentru punerea înainte şi pentru darul** de mâncare neîncetat şi pentru arderea-de-tot neîncetată a sabatelor, a lunilor noi, a sărbătorilor şi pentru cele sfinte şi pentru jertfele pentru păcat, spre a face ispăşire pentru Israel şi pentru orice lucrare a casei Dumnezeului nostru.

33 *Lev. 24.5. 2 Cr. 2.4. **Num. 28;29

34 *Cap. 13.31. Is. 40.16. **Lev. 6.12.

34 Şi am aruncat sorţii între preoţi, leviţi şi popor, pentru darul* lemnelor de adus la casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părinteşti, la timpuri hotărâte, an de an, ca să ardă pe altarul Domnului Dumnezeului nostru, după cum este scris** în le-
35 ge; şi să aducem an de an la casa

[a] *Lit.* „sunt la pecetluire" [b] *Lit.* „au intrat în" [c] *Lit.* „şi datoria oricărei mâini" [d] *Lit.* „Şi ne-am făcut porunci"

35 *Ex. 23.19; 34.26. Lev. 19.23,24 Num. 18.21. Deut. 26.2.

Domnului cele dintâi roade* ale
pământului nostru şi cele dintâi
roade ale tuturor roadelor din toţi
36 pomii şi pe întâii-născuţi ai fiilor

36 *Ex. 13.2; 13.12,13. Lev. 27.26,27 Num.18.15.

noştri şi ai vitelor noastre, după
cum este scris în lege*; şi să a-
ducem întâii-născuţi ai cirezilor
noastre şi ai turmelor noastre la
casa Dumnezeului nostru, la
preoţii care slujesc în casa Dumne-

37 *Lev. 23.17. Num. 15.19; 18.12. Deut. 18.4; 26.2. **Lev. 27.30. Num. 18.21.

37 zeului nostru, şi să aducem*
pârga frământăturii noastre şi
darurile noastre ridicate şi rodul
tuturor pomilor, mustul şi untde-
lemnul la preoţi, în cămările casei
Dumnezeului nostru; şi *să
dăm* zeciuielile ogorului nostru le-
viţilor, pentru ca ei, leviţii, să ia
zeciuielile** în toate cetăţile de

38 *Num. 18.26 **1 Cr. 9.26. 2 Cr. 31.11.

38 pe ogoarele arate de noi[a]. Şi preo-
tul, fiul lui Aaron, să fie cu leviţii
când leviţii vor lua* zeciuielile;
şi leviţii să aducă zeciuiala zeciu-
ielilor în casa Dumnezeului nos-
tru, în cămările** casei vistieriei.

39 *Deut. 12.6; 12.11. 2 Cr. 31.12. Cap. 13.12. **Cap. 13.10; 13.11.

39 Pentru ca fiii lui Israel şi fiii le-
vitului să aducă* darurile ridica-
te din grâu, din must şi din unt-
delemn, în cămările unde sunt
uneltele locaşului sfânt şi preoţii
care slujesc şi uşierii şi cântăreţii;
şi nu vom părăsi** casa Dumne-
zeului nostru.

Împărţirea noilor locuitori

1 *Mt. 4.5; 27.53.

11 Şi căpeteniile poporului locu-
iau în Ierusalim; şi restul poporu-
lui au aruncat sorţi, ca să aducă
pe unul din zece să locuiască în
Ierusalim, cetatea* sfântă, iar nouă

2 *Jud. 5.9.

2 părţi în *celelalte* cetăţi. Şi popo-
rul a binecuvântat pe toţi oame-
nii care s-au înfăţişat de bună-
voie* să locuiască în Ierusalim.

3 *1 Cr. 9.2,3. **Ezra 2.43. †Ezra 2.55.

3 Şi aceştia sunt capii* provin-
ciei care au locuit în Ierusalim;
dar, în cetăţile lui Iuda, au locuit
fiecare în proprietatea sa, în
cetăţile lor: Israel, preoţii, şi le-
viţii, şi netinimii**, şi fiii† sluji-

4 *1 Cr. 9.3.

4 torilor lui Solomon. Şi în Ierusa-
lim* au locuit unii dintre fiii lui
Iuda şi dintre fiii lui Beniamin.

4 **Gen.38.29

Dintre fiii lui Iuda: Ataia, fiul lui
Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui
Amaria, fiul lui Şefatia, fiul lui
Mahalaleel, dintre fiii lui Pereţ**;

5 *1 Cr. 9.5.

5 şi Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui
Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui
Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Za-
6 haria, fiul şilonitului[b]*. Toţi fiii lui
Pereţ care au locuit în Ierusalim
erau patru sute şaizeci şi opt de
oameni viteji.
7 Şi aceştia sunt fiii lui Be-
niamin: Salu, fiul lui Meşulam,
fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul
lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul
8 lui Itiel, fiul lui Isaia. Şi, după el,
Gabai *şi* Salai, nouă sute două-
9 zeci şi opt. Şi Ioel, fiul lui Zicri,
era supraveghetorul lor: şi Iuda,
fiul lui Hasenua[c], era al doilea
peste cetate.

10 *1 Cr. 9.10.

10 Dintre preoţi*: Iedaia, fiul lui
11 Ioiarib, Iachin, Seraia, fiul lui
Hilchia, fiul lui Meşulam, fiul lui
Ţadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui
Ahitub, supraveghetorul casei lui
12 Dumnezeu. Şi fraţii lor care fă-
ceau slujba casei erau opt sute
douăzeci şi doi; şi Adaia, fiul lui
Ioroham, fiul lui Pelalia, fiul lui
Amţi, fiul lui Zaharia, fiul lui
13 Paşhur, fiul lui Malchiia, şi fraţii
lui, capii părinteşti: două sute pa-
truzeci şi doi; şi Amaşai, fiul lui
Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui
14 Meşilemot, fiul lui Imer, şi fraţii
lor, bărbaţi viteji, o sută douăzeci
şi opt; şi supraveghetorul lor era
Zabdiel, fiul lui Heghedolim[d].
15 Şi dintre leviţi: Şemaia, fiul
lui Haşub, fiul lui Azricam, fiul

16 *1 Cr. 26.29.

16 lui Haşabia, fiul lui Buni, şi Şa-
betai şi Iozabad, dintre capii le-
viţilor, peste lucrările* de afară
17 ale casei lui Dumnezeu; şi Mata-
nia, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi,
fiul lui Asaf, era întâiul, ca să în-
ceapă mulţumirea în rugăciune;
şi Bacbuchia, al doilea printre
fraţii săi; şi Abda, fiul lui Şamua,
fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.

[a] *Lit.* „cetăţile arăturii noastre“ [b] *Sau* „fiu al şiloniţilor“ [c] *Sau* „Senua“ [d] *Sau* „Ghedolim“

18 *Vers. 1.
18 Toți leviții în sfânta* cetate erau
două sute optzeci și patru.
19 Și ușierii, Acub, Talmon și fra-
ții lor, care păzeau porțile, erau
o sută șaptezeci și doi.
20 Și restul lui Israel, preoții, le-
viții, erau în toate cetățile lui Iuda,
fiecare în moștenirea sa.
21 *Cap. 3.26.
21 Și netinimii* locuiau în Ofel;
și Țiha și Ghișpa erau peste ne-
tinimi.
22 Și supraveghetorul leviților în
Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani,
fiul lui Hașabia, fiul lui Matania,
fiul lui Mica, dintre fiii lui Asaf,
cântăreții, pentru slujba casei lui
23 *Ezra 6.8,9; 7.20.
23 Dumnezeu. Pentru că era o po-
runcă* a împăratului pentru ei
și o porție hotărâtă pentru cântăreți,
după cerința fiecărei zile[a].
24 *Gen. 38.30. **1 Cr.18.17; 23.28.
24 Și Petahia, fiul lui Meșeza-
beel, dintre fiii lui Zerah*, fiul lui
Iuda, era lângă împărat[b] pentru**
toate treburile privitoare la popor.

Locuitorii din satele lui Iuda

25 *Ios. 14.15.
25 Și cât despre sate[c] cu câmpiile
lor, unii dintre fiii lui Iuda au lo-
cuit în Chiriat-Arba* și în satele[d]
ei, și în Dibon și în satele ei, și
26 în Iecabțeel și în satele ei; și în
Ieșua, și în Molada, și în Bet-Pa-
27 let, și în Hațar-Șual, și în Beer-
28 Șeba și în satele ei, și în Țiclag,
29 și în Mecona și în satele ei, și
în En-Rimon, și în Țoreea, și în
30 Iarmut, în Zanoah, în Adulam și
în satele lor, în Lachis și în câm-
piile ei, în Azeca și în satele ei. Și
și-au așezat tabăra de la Beer-
Șeba până la Valea lui Hinom.
31 Și fiii lui Beniamin *au locuit*
de la Gheba *până* la Micmas și
32 Aiia, și Betel și satele lui; în A-
33 natot, Nob, Anania, Hațor, Rama,
34 Ghitaim, Hadid, Țeboim, Neba-
35 *1 Cr. 4.14.
35 lat, Lod și Ono, Valea* meșteșu-
garilor.
36 Și dintre leviți, unele cete din
Iuda *au locuit* în Beniamin.

Preoții și leviții

1 *Ezra 2.1,2.
12 Și aceștia sunt preoții* și le-
viții care s-au suit cu Zorobabel,
fiul lui Șealtiel, și cu Iosua: Se-
raia**, Ieremia, Ezra,
1 **Cap.10.2-8
2 Amaria, Maluc, Hatuș,
3 Șecania, Rehum, Meremot,
4 Ido, Ghinetoi, Abiia*,
4 *Lc. 1.5.
5 Miiamin, Maadia, Bilga,
6 Șemaia, și Ioiarib, Iedaia,
7 Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia.
Aceștia erau capii preoților și ai
fraților lor, în zilele lui Iosua*.
7 *Ezra 3.2. Hag. 1.1. Zah. 3.1.
8 Și leviții: Iosua, Binui, Cad-
miel, Șerebia, Iuda, Matania, *care*
era peste cântări*, el și frații lui.
8 *Cap. 11.17.
9 Și Bacbuchia și Uni, frații lor, unii
în fața celorlalți, în slujbele *lor*.
10 Și Iosua a născut pe Ioia-
chim, și Ioiachim a născut pe E-
liașib, și Eliașib *a născut* pe Io-
11 iada, și Ioiada a născut pe Iona-
tan, și Ionatan a născut pe Iadua.
12 Și, în zilele lui Ioiachim, erau
preoți, capi părintești: al lui Sera-
ia, Meraia; al lui Ieremia, Hana-
13 nia; al lui Ezra, Meșulam; al lui
14 Amaria, Iohanan; al lui Melicu,
15 Ionatan; al lui Șebania, Iosif; al
lui Harim, Adna; al lui Meraiot,
16 Helcai; al lui Ido, Zaharia; al lui
17 Ghineton, Meșulam; al lui Abiia,
Zicri; al lui Miniamin *și* al lui
18 Moadia, Piltai; al lui Bilga, Șa-
19 mua; al lui Șemaia, Ionatan; și al
lui Ioiarib, Matnai; al lui Iedaia,
20 Uzi; al lui Salai, Calai; al lui
21 Amoc, Eber; al lui Hilchia, Ha-
șabia; al lui Iedaia, Netaneel.
22 Dintre leviți, capii părintești
au fost înscriși în zilele lui Elia-
șib, Ioiada și Iohanan[e] și Iadua;
și preoții, în timpul[f] împărăției
23 lui Darius Persanul[g]. Fiii lui Le-
vi, capii părintești, au fost înscriși
în cartea* cronicilor până în zi-
lele lui Iohanan[e], fiul lui Eliașib.
23 *1 Cr. 9.14.
24 Și capii leviților: Hașabia, Șere-
bia și Iosua, fiul lui Cadmiel, și
frații lor, *stând* unii în fața celor-
lalți, ca să laude* *și* să aducă mul-
țumiri, după porunca** lui David,
omul lui Dumnezeu, rând pe rând[h].
24 *Ezra 3.11. **1 Cr. 23; 25; 26.

[a] *Lit.* „cerința zilei în ziua ei“ [b] *Lit.* „la mâna împăratului“ [c] *Sau* „ferme“, „împrejmuiri“ [d] *Lit.* „fiicele“
[e] *Ionatan, vers.11.* [f] *Sau* „până la“ [g] *Darius al II-lea Nothus* [h] *Sau* „ceată către ceată“

25 Matania, Bacbuchia, Obadia,
Meşulam, Talmon *şi* Acub erau
uşieri, făcând de pază la casele
26 de provizii ale porţilor. Ei erau
în zilele lui Ioiachim, fiul lui
Iosua, fiul lui Ioţadac, şi în zilele
guvernatorului* Neemia şi ale
preotului Ezra, cărturarul**.

Dedicarea zidului cetăţii

27 Şi la dedicarea* zidului Ie-
rusalimului au căutat pe leviţi
prin toate locurile lor, ca să-i a-
ducă la Ierusalim, ca să facă
dedicarea cu bucurie şi cu mulţu-
miri** şi cu cântări, *cu* chimvale,
28 lire şi harfe. Şi fiii cântăreţilor au
fost adunaţi şi din ţinutul din
jurul Ierusalimului şi din satele
29 netofatiţilor, chiar şi din casa
Ghilgalului[a], şi din câmpiile Ghe-
bei şi Azmavetului; căci cântăre-
ţii îşi făcuseră sate în jurul Ieru-
30 salimului. Şi preoţii şi leviţii s-au
curăţit şi au curăţit şi pe popor
şi porţile şi zidul.
31 Şi am suit pe căpeteniile lui
Iuda pe zid şi am rânduit două
mari coruri şi procesiuni, *unul* în
dreapta[b]*, pe zidul dinspre**
32 Poarta Gunoiului; şi după ei mer-
geau Hoşaia şi jumătate din că-
33 peteniile lui Iuda şi Azaria, Ezra
34 şi Meşulam, Iuda şi Beniamin şi
35 Şemaia şi Ieremia şi unii dintre
fiii preoţilor cu trâmbiţe*: Zaha-
ria, fiul lui Ionatan, fiul lui Şema-
ia, fiul lui Matania, fiul lui Mica,
36 fiul lui Zacur, fiul lui Asaf; şi
fraţii săi: Şemaia, şi Azareel, Mi-
lalai, Ghilalai, Maai, Netaneel, şi
Iuda, Hanani, cu instrumentele*
muzicale ale lui David, omul lui
Dumnezeu; şi cărturarul Ezra
37 era înaintea lor. Şi la Poarta*
Fântânii şi drept în faţa lor s-au
suit pe treptele cetăţii** lui Da-
vid, pe înălţimea zidului de dea-
supra casei lui David, până la
Poarta† Apelor, spre răsărit.
38 Şi al doilea cor* a pornit în
cealaltă direcţie – şi eu şi jumă-
tate din popor *eram* în urma
lor – pe zidul de dincolo de Tur-
nul** Cuptoarelor, până la Zidul†
39 cel Lat, şi pe deasupra Porţii lui
Efraim* şi pe deasupra Porţii ce-
lei Vechi** şi pe deasupra Por-
ţii Peştilor† şi a Turnului†† lui
Hananeel şi a Turnului Meea,
până la Poarta Oilor*†; şi au stat
pe loc la Poarta Închisorii†*.
40 Şi cele două coruri au stat în
casa lui Dumnezeu; tot aşa şi eu
41 şi jumătate din căpetenii cu mine.
Şi preoţii Eliachim, Maaseia,
Miniamin, Mica, Elioenai, Zaharia,
42 Hanania *erau* cu trâmbiţe, şi Ma-
aseia şi Şemaia şi Eleazar şi Uzi şi
Iohanan şi Malchiia şi Elam
şi Ezer. Şi cântăreţii şi-au înălţat
glasul cu Izrahia, supraveghето-
43 rul lor. Şi au adus jertfe mari în
ziua* aceea şi s-au bucurat, pen-
tru că Dumnezeu îi făcuse să se
bucure cu mare bucurie. Chiar şi
femeile şi copiii s-au bucurat. Şi
bucuria Ierusalimului se auzea
până departe**.
44 Şi, în ziua aceea, au fost rân-
duiţi oameni peste cămările vis-
tieriilor pentru darurile ridicate,
pentru cele dintâi roade şi pentru
zeciuieli, ca să adune în ele din
ogoarele cetăţilor părţile hotărâ-
te de lege pentru preoţi şi leviţi,
pentru că Iuda se bucura de preoţii
şi de leviţii care stăteau acolo.
45 Şi ei şi cântăreţii şi uşierii ţineau
slujba Dumnezeului lor şi slujba
curăţirii după porunca* lui David
46 şi a lui Solomon, fiul său. Pentru
că odinioară, în zilele lui David
şi ale lui Asaf*, erau capi peste
cântăreţi şi peste cântările de
laudă şi peste mulţumirile pentru
47 Dumnezeu. Şi în zilele lui Zo-
robabel şi în zilele lui Neemia, tot
Israelul a dat părţile cântăreţilor
şi ale uşierilor, după cerinţa fie-
cărei zile[c], şi puneau deoparte ca
sfinte[d]* cele pentru leviţi, iar
leviţii** le puneau deoparte ca
sfinte pe cele pentru fiii lui Aaron.

26 *Cap. 8.9. **Ezra 7.6,11
27 *Deut. 20.5. Ps. 30 titlu. **1 Cr. 25.6. 2 Cr. 5.13; 7.6.
31 *Vers. 38. **Cap. 2.13; 3.13.
35 *Num. 10.2,8
36 *1 Cr. 23.5.
37 *Cap. 2.14; 3.15. **2 Sam. 5.7. †Cap. 3.26; 8.1,3,16.
38 *Vers. 31.
38 **Cap. 3.11. †Cap. 3.8.
39 *2 Împ. 14.13 Cap. 8.16. **Cap. 3.6. †Cap. 3.3. ††Cap. 3.1. *†Cap. 3.32. †*Ier. 32.2.
43 *2 Cr. 31.11; 31.12. Cap. 13.5,12; 13.13. **Ezra 3.13.
45 *1 Cr. 25; 26.
46 *1 Cr. 25.1. 2 Cr. 29.30.
47 *Num. 18.21; 18.24. **Num.18.26

[a] *Sau* „Bet-Ghilgal“ [b] *Spre sud* [c] *Lit.* „cerinţa zilei în ziua ei“ [d] *Sau* „consacrau“

Abaterea lui Eliaşib

1 *Deut. 31.11; 31.12. 2 Împ. 23.2. Cap. 8.3,8; 9.3. Is. 34.16. **Deut.23.3,4
2 *Num. 22.5. Ios. 24.9,10. **Num.23.11; 24.10. Deut. 23.5.
3 *Cap. 9.2; 10.28.
5 *Cap. 12.44. **Num. 18.21
6 *Cap. 5.14.
7 *Vers. 1,5.
9 *2 Cr. 29.5; 29.15,16,18.

13 În ziua aceea s-a citit* în
cartea lui Moise în auzul popo-
rului; şi s-a găsit scris în ea că
amonitul** şi moabitul nu trebuie
să intre niciodată în adunarea lui
2 Dumnezeu, pentru că n-au în-
tâmpinat pe fiii lui Israel cu pâine şi
cu apă şi au tocmit* pe Balaam
împotriva lor, ca să-i blesteme;
dar Dumnezeul nostru a schim-
bat** blestemul în binecuvânta-
3 re. Şi a fost *aşa*: cum au auzit
legea, au despărţit* din Israel tot
amestecul de popor.
4 Şi, înainte de aceasta, preotul
Eliaşib, care era peste cămările
casei Dumnezeului nostru, rudă
5 cu Tobia, făcuse pentru el o ca-
meră mare, unde* înainte erau
puse darurile de mâncare, tămâia
şi vasele şi zeciuiala de grâu, de
must şi de untdelemn, care erau
poruncite** pentru leviţi şi cântă-
reţi şi uşieri, şi darurile ridicate
ale preoţilor.
6 Şi în timpul acesta eu nu eram
în Ierusalim; pentru că în anul al
treizeci şi doilea* al lui Artaxer-
xes, împăratul Babilonului, am
venit la împărat şi după câteva
zile am obţinut de la împărat învoi-
7 re şi am venit la Ierusalim şi am
văzut răul pe care-l făcuse Elia-
şib, făcându-i* o cameră lui
Tobia în curţile casei lui Dumnezeu.
8 Şi m-a mâhnit mult şi am arun-
cat afară din cameră toate obiec-
9 tele casei lui Tobia. Şi am porun-
cit şi au curăţit* camerele; şi am
adus din nou acolo vasele casei
lui Dumnezeu, darurile de mânca-
re şi tămâia.

Zeciuielile aduse din nou

10 *Mal. 3.8. **Num. 35.2
11 *Vers. 17,25. Pr. 28.4. **Cap. 10.39

10 Şi am aflat că părţile leviţilor
nu li se dăduseră* şi că leviţii şi
cântăreţii care făceau slujba
fugiseră fiecare** la ogorul lui.
11 Şi am mustrat* pe căpetenii şi
le-am spus: „Pentru ce este pără-
sită** casa lui Dumnezeu?“ Şi
i-am adunat[a] şi i-am pus la lo-
cul lor.
12 Şi tot* Iuda a început să adu-
că zeciuiala de grâu şi de must
13 şi de untdelemn în vistierii[b]. Şi
am pus supraveghetori peste vis-
tierii* pe preotul Şelemia şi pe
cărturarul Ţadoc şi, dintre leviţi,
pe Pedaia; şi lângă ei[c] pe Hanan,
fiul lui Zacur, fiul lui Matania;
pentru că erau socotiţi demni
de încredere**, şi îndatorirea lor
era să împartă fraţilor lor.
14 Adu-Ţi aminte* de mine, Dum-
nezeul meu, pentru aceasta, şi
nu şterge faptele mele evlavioase
pe care le-am făcut pentru casa
Dumnezeului meu şi pentru cele
de păzit ale ei!

12 *Cap. 10.38; 10.39; 12.44.
13 *2 Cr. 31.12. **Cap. 7.2. 1 Cor. 4.2.
14 *Cap. 5.19. Vers. 22,31.

Sfinţirea sabatului

15 *Ex. 20.10. **Cap. 10.31 Ier. 17.21,22.
17 *Vers. 11.
18 *Ier. 17.21-23
19 *Lev. 23.32. **Ier. 17.21; 17.22.

15 În zilele acelea am văzut în
Iuda pe unii care călcau în teas-
curi în sabat* şi aduceau snopi
şi-i încărcau pe măgari şi, de ase-
menea, vin, struguri şi smochine
şi orice fel de poveri, şi le adu-
ceau** la Ierusalim în ziua saba-
tului; şi am mărturisit împotriva
lor în ziua când vindeau alimen-
16 te. Oameni din Tir de asemenea
locuiau în el *şi* aduceau peşte
şi tot felul de mărfuri şi le vindeau
în sabat fiilor lui Iuda şi în Ie-
17 rusalim. Şi i-am mustrat* pe mai-
marii lui Iuda şi le-am zis: „Ce este
această faptă rea pe care o fa-
ceţi, profanând ziua sabatului?
18 N-au făcut* la fel părinţii voştri
şi n-a adus Dumnezeul nostru
toată nenorocirea aceasta asupra
noastră şi asupra cetăţii acesteia?
Şi voi aduceţi mai multă mâ-
nie asupra lui Israel profanând
sabatul“.
19 Şi a fost *aşa*: când a început*
să se întunece la porţile Ierusa-
limului, înainte de sabat, am po-
runcit să se închidă porţile şi am
poruncit să nu le deschidă până
după sabat. Şi la porţi** am pus
dintre slujitorii[e] mei, ca să nu se
aducă nici o povară în ziua saba-
20 tului. Şi negustorii şi vânzătorii
de tot felul de mărfuri au rămas

[a] *Pe leviţi şi pe cântăreţi* [b] *Sau* „depozite“ [c] *Lit.* „la mâna lor“ [d] *În Ierusalim* [e] *Lit.* „tinerii“

noaptea afară din Ierusalim o da-
21 tă sau de două ori. Şi am mărtu-
risit împotriva lor şi le-am zis:
„Pentru ce rămâneţi voi noaptea
înaintea zidului? Dacă veţi mai
face aşa, voi pune mâna pe voi“.
Din timpul acela n-au mai venit
22 în sabat. Şi am poruncit leviţilor
să se curăţească* şi să vină şi să
păzească porţile, ca să sfinţească
ziua sabatului.
Adu-Ţi aminte** de mine,
Dumnezeul meu, şi pentru aceas-
ta, şi îndură-Te de mine după
mărimea îndurării Tale!

Mustrarea pentru femeile străine

23 În zilele acelea am mai văzut
că iudeii luaseră de soţii femei*
24 asdodite, amonite *şi* moabite. Şi
jumătate din fiii lor vorbeau lim-
ba asdodiană şi nu ştiau să vor-
bească limba iudaică, ci *vorbeau*
după limba unui popor sau a
25 altuia. Şi i-am mustrat* şi i-am
blestemat şi am bătut pe unii
dintre ei şi le-am smuls părul şi
i-am pus să jure** pe Dumnezeu:
„Să nu daţi pe fiicele voastre fii-
lor lor şi să nu luaţi dintre fiicele
lor pentru fiii voştri sau pentru

22 *Cap. 12.30. **Vers.14,31
23 *Ezra 9.2.
25 *Vers. 11. Pr. 28.4. **Ezra 10.5. Cap. 10.29; 10.30.

26 voi înşivă. Nu prin acestea a pă-
cătuit* Solomon, împăratul lui
Israel? Totuşi, între multele**
naţiuni, nu a fost împărat ase-
menea lui, care a fost iubit† de
Dumnezeul lui, şi Dumnezeu l-a
pus împărat peste tot Israelul;
dar femeile străine††l-au făcut
27 chiar şi pe el să păcătuiască. Şi
să ascultăm noi de voi, ca să fa-
ceţi tot acest mare rău, să fiţi
necredincioşi* Dumnezeului nos-
tru, luând de soţii femei străine?“
28 Şi unul dintre fiii lui Ioiada*,
fiul lui Eliaşib, marele preot, era
ginerele lui Sanbalat horonitul;
şi l-am alungat dinaintea mea.
29 Adu-Ţi aminte* de ei, Dum-
nezeul meu, pentru că au întinat
preoţia şi legământul** preoţiei
şi al leviţilor!
30 Şi i-am curăţit* de toţi străi-
nii şi am aşezat îndatoririle preo-
ţilor şi ale leviţilor, pe fiecare
31 în slujba lui[a], şi pentru darul de
lemne* la timpuri hotărâte şi
pentru cele dintâi roade.
Adu-Ţi aminte** de mine,
Dumnezeul meu, spre bine!

26 *1 Împ. 11.1. **1 Împ.3.13 2 Cr. 1.12. †2 Sam. 12.24 ††1 Împ. 11.4
27 *Ezra 10.2.
28 *Cap. 12.10; 12.22.
29 *Cap. 6.14. **Mal. 2.4; 2.11,12.
30 *Cap. 10.30.
31 *Cap. 10.34. **Vers. 14,22

[a] *Lit.* „lucrarea lui“

ESTERA

Ospățul lui Ahașveroș

1 *Ezra 7.1. Dan. 9.1. **Cap. 8.9. †Dan. 6.1.
2 *1 Împ. 1.46. **Neem. 1.1.
3 *Gen. 40.20. Cap. 2.18. Mc. 6.21.
6 *Cap. 7.8. Ezec. 23.41. Amos 6.4.

1 Și a fost *așa:* în zilele lui
Ahașveroș[a]* (acest Ahașveroș
împărățea din India** până în
Etiopia[b] peste† o sută douăzeci și
2 șapte de provincii), în zilele ace-
lea, când împăratul Ahașveroș
stătea* pe tronul împărăției sale,
3 care era în capitala[c] Susa**, în
anul al treilea al împărăției sale,
a făcut un ospăț[d]* tuturor că-
peteniilor și slujitorilor săi. Pu-
ternicii Persiei și ai Mediei, mai-
marii și căpeteniile provinciilor erau
4 înaintea lui când și-a arătat el
bogăția glorioasă a împărăției sale
și fala strălucitoare a măreției lui,
multe zile: o sută optzeci de zile.
5 Și, când s-au sfârșit zilele a-
cestea, împăratul a făcut un ospăț
întregului popor care se afla în
capitala Susa, de la mare până la
mic, șapte zile, în curtea grădinii
6 palatului împărătesc. Erau *dra-
perii* albe, verzi și albastre, întin-
se cu șnururi de in subțire și de
purpură[e] pe verigi de argint și pe
stâlpi de marmură albă. Erau pa-
turi de aur* și de argint[f] pe un
pavaj de marmură roșie și albă și
de alabastru[g] și de marmură nea-
7 gră. Și dădeau de băut în vase de
aur (și vasele erau deosebite unele
de altele) și vin împărătesc *era*
din belșug, după cum îi dădea mâ-
8 na împăratului. Și băutura era după
poruncă: nimeni nu era obligat;
pentru că așa rânduise împăratul
tuturor administratorilor casei sale,
să facă după plăcerea fiecăruia.
9 Și împărăteasa Vasti a făcut
și ea un ospăț femeilor din casa
împărătească a împăratului A-
hașveroș.

Nesupunerea împărătesei Vasti

10 *2Sam.13.28

10 În ziua a șaptea, când inima
împăratului era veselă* de vin, a
poruncit lui Mehuman, lui Bizta,
lui Harbona**, lui Bigta și lui A-
bagta, lui Zetar și lui Carcas, ce-
lor șapte fameni care slujeau îna-
11 intea împăratului Ahașveroș, să
aducă pe împărăteasa Vasti îna-
intea împăratului cu coroana îm-
părătească, pentru ca să arate fru-
musețea ei popoarelor și căpete-
niilor: pentru că era frumoasă la
12 înfățișare. Dar împărăteasa Vasti
a refuzat să vină la cuvântul îm-
păratului *trimis* prin fameni[h]. Și
împăratul s-a mâniat foarte mult
și furia lui ardea în el.
13 Și împăratul a zis înțelepți-
lor* care cunoșteau timpurile**
(pentru că așa era obiceiul împă-
ratului cu toți cei care cunoșteau
14 legea și judecata; și lângă el erau:
Carșena, Șetar, Admata, Tarsis,
Meres, Marsena, Memucan, cele
șapte* căpetenii ale Persiei și ale
Mediei, care vedeau** fața împă-
ratului și care stăteau în locul
dintâi în împărăție):
15 „Ce să facem împărătesei
Vasti, după lege, pentru că n-a îm-
plinit cuvântul împăratului Ahaș-
veroș *trimis* prin fameni[h]?“
16 Și Memucan a spus înaintea
împăratului și a căpeteniilor: „Îm-
părăteasa Vasti s-a purtat rău nu
numai față de împărat, ci și față
de toate căpeteniile și față de toate
popoarele care sunt în toate pro-
vinciile împăratului Ahașveroș.
17 Pentru că fapta împărătesei va fi
cunoscută[i] printre toate femeile,
încât ele își vor disprețui* soții
în ochii lor, când vor zice: «Îm-
păratul Ahașveroș a poruncit să
fie adusă înaintea lui împărătea-
18 sa Vasti, iar ea n-a venit». Și prin-
țesele Persiei și ale Mediei care

10 **Cap. 7.9
13 *Ier. 10.7. Dan. 2.12. Mt. 2.1. **1Cr.12.32.
14 *Ezra 7.14. **2Împ.25.19
17 *Ef. 5.33.

[a] *Xerxes* [b] *Ebr.* „Cuș“ [c] *Sau* „palatul întărit“; [d] *În special pentru băutură*
[e] *Cel mai fin bumbac, vopsit purpuriu* [f] *Îmbrăcate în stofe țesute cu aur și argint* [g] *Sau* „sidef“ [h] *Lit.* „prin mâna famenilor“ [i] *Lit.* „va ieși“

au auzit de fapta împărătesei vor
vorbi *la fel* în ziua aceasta tu-
turor căpeteniilor împăratului; şi
va fi dispreţ şi mânie mare.

19 *Cap. 8.8. Dan. 6.8.

19 Dacă este plăcut împăratului,
să iasă o hotărâre* împărătească
de la el şi să se scrie în legile
perşilor şi ale mezilor, ca să nu se
treacă *peste ea*: să nu mai intre
Vasti înaintea împăratului Ahaş-
veroş; şi împăratul să dea poziţia
ei de împărăteasă alteia[a], mai bu-

20 *Ef. 5.33. Col. 3.18. 1 Pet. 3.1.

20 nă decât ea. Şi când hotărârea
împăratului, pe care o va împlini, se
va auzi în toată împărăţia lui (pen-
tru că ea este mare), toate soţiile
vor da onoare* soţilor lor, de la
cel mai mare până la cel mai mic“.
21 Şi cuvântul[b] a fost bun în ochii
împăratului şi ai căpeteniilor; şi
împăratul a făcut după sfatul lui

22 *Cap. 3.12; 8.9. **Ef. 5.22-24 1 Tim. 2.12.

22 Memucan. Şi a trimis scrisori în
toate provinciile* împăratului, în
fiecare provincie după scrierea ei
şi la fiecare popor după limba lui,
ca fiecare bărbat să fie stăpân**
în casa lui şi să vorbească în lim-
ba poporului său.

Estera împărăteasă

1 *Cap.1.19,20

2 După aceste lucruri, când s-a
potolit mânia împăratului Ahaş-
veroş, şi-a adus aminte de Vasti
şi de ce făcuse ea şi de ce se hotă-
2 râse* împotriva ei. Atunci slujito-
rii[c] împăratului, care-i slujeau, au
zis: „Să se caute pentru împărat fe-
3 cioare tinere, frumoase la chip. Şi
împăratul să numească suprave-
ghetori în toate provinciile împă-
răţiei sale şi să adune în capitala
Susa, în casa femeilor, pe toate fe-
cioarele tinere, frumoase la chip,
sub supravegherea[d] lui Hegai, fa-
menul împăratului, păzitorul fe-
meilor, şi să li se dea lucrurile lor
4 pentru curăţire[e]. Şi tânăra care va fi
plăcută în ochii împăratului să fie
împărăteasă în locul *împărătesei*
Vasti“. Şi cuvântul acesta a fost bun
în ochii împăratului. Şi aşa a făcut.
5 Era un bărbat iudeu în capita-

5 *1 Sam. 9.1.

la Susa, al cărui nume era Mar-
doheu, fiul lui Iair, fiul lui Şimei,
fiul lui Chis*, un beniamit; el a

6 *2Împ.24.14; 24.15. 2Cr. 36.10,20 Ier. 24.1.

6 fost deportat* din Ierusalim cu cei
captivi care fuseseră deportaţi
cu Ieconia[f], împăratul lui Iuda, pe
care îi deportase Nebucadneţar,

7 *Vers. 15.

7 împăratul Babilonului. Şi el creş-
tea pe Hadasa, adică Estera[g], fii-
ca unchiului său, pentru că ea nu
avea nici tată, nici mamă. Şi fata
era frumoasă la chip şi plăcută la
înfăţişare. Şi Mardoheu, după
moartea tatălui ei şi a mamei ei, a
luat-o la el ca fiică*.

8 *Vers. 3.

8 Şi a fost *aşa:* când s-a auzit
cuvântul împăratului şi hotărârea
lui şi când au fost adunate* în
capitala Susa multe fecioare sub
supravegherea lui Hegai, a fost
adusă şi Estera în casa împăratu-
lui, sub supravegherea lui Hegai,

9 *Vers. 12.

9 păzitorul femeilor. Şi fecioara a
fost plăcută în ochii lui şi a că-
pătat favoare înaintea lui; şi el s-a
grăbit să-i dea lucrurile ei pentru
curăţire* şi porţia ei *de mâncare*
şi să-i dea cele şapte tinere[h], ale-
se din casa împăratului; şi a mu-
tat-o pe ea şi pe tinerele ei în *par-
tea* cea mai bună a casei femeilor.

10 *Vers. 20.

10 Estera nu şi-a făcut cunoscut*
poporul său şi naşterea sa, pen-
tru că Mardoheu îi poruncise să
11 nu le arate. Şi în fiecare zi Mar-
doheu se plimba pe dinaintea
curţii casei femeilor, ca să afle
ce face Estera şi ce este cu ea.
12 Şi, când venea rândul fiecărei
fecioare să intre la împăratul A-
haşveroş, după ce se făcea pentru
ea timp de douăsprezece luni du-
pă legea femeilor (pentru că aşa
se împlineau zilele curăţirii lor:
şase luni cu untdelemn de mir şi
şase luni cu miresme şi cu lucruri
13 pentru curăţirea femeilor; şi în
felul acesta intra fecioara la îm-
părat), tot ce dorea i se dădea să
ia cu sine din casa femeilor în

[a] *Lit.* „vecinei ei“ [b] *Sau* „lucrul“ [c] *Lit.* „tinerii“ [d] *Lit.* „mâna“ [e] *Sau* „pregătire“ *(şi în v. 9,12)*
[f] *Ioiachin, vezi 2 Împ.24.6.* [g] *Nume persan care înseamnă „Stea“* [h] *Slujnice*

14 casa împăratului. Seara intra şi
dimineaţa se întorcea în a doua
casă a femeilor, sub supraveghe-
rea[a] lui Şaaşgaz, famenul împă-
ratului, păzitorul ţiitoarelor; nu
mai intra la împărat decât dacă
împăratul avea plăcere de ea şi
era chemată pe nume.

15 *Vers. 7. Cap. 9.29. **Vers. 3,8.

15 Şi când a venit rândul Esterei
– fiica* lui Abihail, unchiul lui
Mardoheu, care o luase la el ca
fiică – să intre la împărat, ea n-a
cerut nimic, decât ce spusese
Hegai**, famenul împăratului,
păzitorul femeilor. Şi Estera că-
păta favoare în ochii tuturor celor
16 care o vedeau. Şi Estera a fost
dusă la împăratul Ahaşveroş, în
casa lui împărătească, în luna
a zecea, adică luna Tebet, în anul
al şaptelea al împărăţiei sale.

17 *Cap. 1.11.

17 Şi împăratul a iubit-o pe
Estera mai mult decât pe toate
femeile, şi ea a căpătat favoare şi
bunăvoinţă înaintea lui mai mult
decât toate fecioarele; şi el i-a
pus* coroana împărătească pe cap
şi a făcut-o împărăteasă în locul
18 *împărătesei* Vasti. Şi împăratul a
făcut un ospăţ* mare tuturor
căpeteniilor sale şi slujitorilor săi,
ospăţul Esterei; şi a dat o scutire[b]
provinciilor şi a dat daruri după
cum îi dădea mâna** împăratului.

18 *Cap. 1.3. **Cap. 1.7.

Mardoheu descoperă o uneltire împotriva împăratului

19 *Vers. 3,4. **Cap. 3.2.

19 Şi, când au fost adunate* fe-
cioarele pentru a doua oară, Mar-
doheu stătea** la poarta împă-
20 ratului. Estera încă nu-şi făcuse
cunoscut naşterea ei, nici popo-
rul ei, aşa cum îi poruncise Mar-
doheu; pentru că Estera făcea
ce-i spunea Mardoheu, ca şi
atunci când era crescută de el.

21 *Cap. 6.2.

21 În zilele acelea, pe când Mar-
doheu stătea la poarta împăratu-
lui, doi dintre famenii împăratu-
lui, Bigtan* şi Tereş, dintre păzi-
torii pragului, s-au aprins de mâ-
nie şi căutau să pună mâna pe îm-
22 păratul Ahaşveroş. Şi lucrul *a-
cesta* a fost cunoscut de Mardo-
heu şi l-a spus* împărătesei Es-
tera, şi Estera l-a spus împăratului
23 în numele lui Mardoheu. Şi, fiind
cercetat cazul, s-a găsit întocmai
şi cei doi au fost spânzuraţi pe un
lemn; şi *aceasta* s-a scris în Car-
tea* Cronicilor înaintea împăratului.

22 *Cap. 6.1,2.
23 *Cap. 10.2.

Complotul lui Haman împotriva iudeilor

1 *Cap. 5.11. **Num. 24.7 1 Sam. 15.8. Cap. 8.3.

3 După aceste lucruri, împăra-
tul Ahaşveroş l-a promovat* pe
Haman, fiul lui Hamedata agaghi-
tul[c]**, şi l-a înălţat şi a pus sca-
unul lui mai presus de toate că-
2 peteniile care erau cu el. Şi toţi
slujitorii împăratului, care erau la
poarta împăratului, îngenuncheau
şi se plecau înaintea lui Haman,
pentru că aşa poruncise împăra-
tul pentru el. Dar Mardoheu nu în-
genunchea* şi nu se pleca.

2 *Cap. 2.19; 5.9. Ps. 15.4.

3 *Cap. 2.19. **Vers. 2.

3 Atunci slujitorii împăratului,
care erau la poarta* împăratului,
au zis lui Mardoheu: „Pentru ce
calci** tu porunca împăratului?“
4 Şi a fost *aşa:* pe când îi vorbeau
ei zi de zi, şi el nu-i asculta, au
spus lui Haman, ca să vadă dacă
vor rămâne *în picioare* cuvintele
lui Mardoheu: pentru că el le spu-
sese că este iudeu.

5 *Dan. 3.19.

5 Şi când Haman a văzut că
Mardoheu nu îngenunchează, nici
nu se pleacă înaintea lui, Haman
6 s-a umplut de mânie*. Dar a so-
cotit ca puţin lucru în ochii săi
să pună mâna numai pe Mardo-
heu, pentru că îi făcuseră cunos-
cut poporul lui Mardoheu; de
aceea Haman a căutat să nimi-
cească* pe toţi iudeii care erau
în toată împărăţia lui Ahaşveroş,
pe poporul lui Mardoheu.

6 *Ps. 83.4.

7 *Cap. 9.24. **Ezra 6.15.

7 În luna întâi, care este luna
Nisan, în anul al doisprezecelea
al împăratului Ahaşveroş au a-
runcat Pur, adică sorţul*, înaintea
lui Haman, zi de zi şi lună de lună,
până în luna a douăsprezecea,
adică luna Adar**.
8 Şi Haman a spus împăratului
Ahaşveroş: „Este un popor îm-
prăştiat şi risipit printre popoare

[a] *Lit.* „sub mâna“ [b] *Scutire de muncă* [c] *„Agag“ este probabil un titlu al împăraţilor amaleciţi*

în toate provinciile împărăţiei tale,
şi legile lor se deosebesc* de ale
oricărui popor; şi ei nu ţin legile
împăratului; şi nu este în folosul
9 împăratului să-i lase aşa. Dacă
este plăcut împăratului, să se scrie
ca ei să fie nimiciţi; şi eu voi
cântări zece mii de talanţi de ar-
gint în mâinile celor care îngrijesc
de treburile *împăratului*, ca să-i
aducă în vistieriile împăratului".
10 Şi împăratul şi-a scos* inelul
de pe mâna lui şi l-a dat lui Ha-
man, fiul lui Hamedata agaghi-
11 tul**, vrăjmaşul† iudeilor. Şi îm-
păratul a zis lui Haman: „Argintul
îţi este dat ţie, poporul de ase-
menea, ca să faci cu ele după cum
pare bine pentru tine".
12 Atunci au fost chemaţi cărtu-
rarii* împăratului, în luna întâi, în
a treisprezecea zi a ei, şi s-a scris
după toate câte a poruncit Ha-
man satrapilor** împăratului şi
guvernatorilor *care erau* peste
fiecare provincie şi căpeteniilor
fiecărui popor, fiecărei provincii
după scrierea ei şi fiecărui popor
după limba lui; s-a scris în nume-
le† împăratului Ahaşveroş şi s-a
pecetluit cu inelul împăratului.
13 Şi scrisorile au fost trimise prin
alergători* tuturor provinciilor
împăratului, ca să nimicească**,
să omoare şi să facă să piară pe
toţi iudeii, de la tânăr până la
bătrân, copii şi femei, într-o sin-
gură† zi, în a treisprezecea *zi* a
lunii a douăsprezecea, adică luna
Adar, şi să le prădeze†† averile.
14 Pentru ca hotărârea* să fie dată
în fiecare provincie, o copie a
scrisorii a fost adusă la cunoştin-
ţa tuturor popoarelor, ca să fie
gata pentru ziua aceea.
15 Alergătorii au ieşit grăbiţi la
porunca împăratului şi hotă-
rârea a fost dată în capitala
Susa. Şi împăratul şi Haman
stăteau să bea, dar cetatea Susa*
era tulburată.

8 *Ezra 4.13. Fap. 16.20.
10 *Gen. 41.42. Cap. 8.2,8. **Vers. 1. †Cap. 7.6.
12 *Cap. 8.9. **Cap. 8.9. †1 Împ. 21.8. Cap. 1.22; 8.8,10.
13 *2 Cr. 30.6. Cap. 8.10,14. **Cap. 7.4. †Cap. 8.12. ††Cap. 8.11; 9.10.
14 *Cap.8.13,14
15 *Cap. 8.15. Pr. 29.2.

Groaza şi postul iudeilor

4 Şi când Mardoheu a aflat tot
ce se făcuse, Mardoheu şi-a sfâ-
şiat* hainele şi s-a îmbrăcat în
sac *şi* cenuşă[a]** şi a ieşit în mijlo-
cul cetăţii şi a plâns cu glas ta-
2 re† şi amar şi a venit chiar îna-
intea porţii împăratului, pentru
că nimeni nu intra pe poarta îm-
3 păratului îmbrăcat cu sac. Şi în
fiecare provincie unde venea po-
runca împăratului şi hotărârea
lui era jale mare între iudei, şi
post* şi plângere şi strigăt; şi
mulţi se culcau în sac şi cenuşă.
4 Şi slujnicele Esterei şi famenii ei
au venit şi i-au spus. Şi împărătea-
sa s-a întristat foarte mult şi a trimis
haine să-l îmbrace pe Mardoheu şi
să ia sacul de pe el, dar el n-a primit.
5 Atunci Estera a chemat pe Hatac,
unul dintre famenii împăratului pe
care el îl pusese înaintea ei[b], şi i-a
dat o poruncă pentru Mardoheu, ca
să afle ce este aceasta şi pentru ce
este aceasta.
6 Şi Hatac a ieşit la Mardoheu
în piaţa cetăţii, care era în faţa
7 porţii împăratului. Şi Mardoheu
i-a spus despre tot ce i se întâm-
plase şi de suma* de bani pe care
Haman promisese că o va cântări
în vistieriile împăratului pentru
8 iudei, ca să-i nimicească. Şi i-a dat
o copie* a scrisorii cu hotărârea
care fusese dată în Susa pentru
nimicirea lor, ca s-o arate Esterei
şi să-i aducă la cunoştinţă *totul*
şi să-i poruncească să intre la
împărat, să-l roage şi să stăruie
la el pentru poporul ei.
9 Şi Hatac a venit şi a spus
Esterei cuvintele lui Mardoheu.
10 Şi Estera a vorbit lui Hatac şi i-a
dat o poruncă pentru Mardoheu,
11 *zicând*: „Toţi slujitorii împăratului
şi poporul provinciilor împăra-
tului ştiu că pentru orice bărbat
sau femeie care va intra la împă-
rat în curtea* interioară, fără să fi
fost chemat, este o singură lege
pentru el: va fi omorât**, în afară

1 *2 Sam. 1.11 Cap. 3.8. Iona 3.5,6. **Ios. 7.6. Ezec. 27.30. †Gen. 27.34.
3 *Vers. 16.
7 *Cap. 3.9.
8 *Cap.3.14,15
11 *Cap. 5.1; 6.4 **Dan. 2.9.

[a] *Cu cenuşă pe cap* [b] *Să-i slujească*

11 †Cap. 5.2.
††Cap. 2.14.

de acela căruia† îi va întinde îm-
păratul sceptrul de aur, ca să
trăiască; şi eu n-am fost chema-
tă†† să intru la împărat aceste
treizeci de zile“.
12 Şi au spus lui Mardoheu cu-
13 vintele Esterei. Şi Mardoheu a
spus să-i răspundă Esterei: „Să
nu-ţi închipui în inima ta că *numai*
tu vei scăpa în casa împăratului

14 *Lev. 26.42.
2 Împ. 13.5.

14 dintre toţi iudeii; pentru că, dacă
tu vei tăcea cu totul în timpul a-
cesta, ajutorul şi eliberarea* iude-
ilor vor veni din altă parte, iar tu
şi casa tatălui tău veţi pieri. Şi cine
ştie dacă n-ai venit la împărăţie
tocmai pentru un timp ca acesta?“
15 Şi Estera a spus să-i răspundă

16 *Ioel 1.14;
2.12.
**Cap. 5.1.
†Gen. 43.14.

16 lui Mardoheu: „Du-te *şi* adună pe
toţi iudeii care se află în Susa şi
postiţi* pentru mine şi să nu mân-
caţi şi să nu beţi trei** zile, noapte
şi zi; şi eu şi tinerele mele vom
posti în acelaşi fel; şi voi intra
astfel la împărat, ceea ce nu este
după lege; şi dacă va fi să pier†,
voi pieri“.
17 Şi Mardoheu a plecat şi a fă-
cut după toate câte îi poruncise
Estera.

Cererea Esterei

1 *Cap. 4.16.
**Cap. 4.11;
6.4.

5 Şi a fost *aşa:* a treia* zi, Este-
ra s-a îmbrăcat cu hainele împără-
teşti şi a venit în curtea** interioa-
ră a casei împăratului, în dreptul
casei împăratului. Şi împăratul şe-
dea pe tronul său împărătesc, în
casa împărătească, în faţa intrării

2 *Cap. 2.9.
Pr. 21.1.
**Cap. 4.11;
8.4.

2 casei. Şi a fost *aşa*: când a văzut
împăratul pe împărăteasa Estera
stând în curte, ea a căpătat* fa-
voare în ochii săi. Şi împăratul a
întins** Esterei sceptrul de aur
care era în mâna lui. Şi Estera s-a
apropiat şi a atins vârful sceptrului.

3 *Cap. 7.2.
Mc. 6.23.

3 Şi împăratul i-a spus: „Ce vrei
tu, împărăteasă Estera, şi care
este cererea ta? Chiar până la ju-
mătate* din împărăţie ţi se va da“.
4 Şi Estera a zis: „Dacă pare bine
pentru împărat, să vină astăzi îm-
păratul şi Haman la ospăţul pe
care l-am pregătit pentru el“.
5 Şi împăratul a zis: „*Aduceţi* repe- 5 *Cap. 6.14.
de* *pe* Haman, ca să se facă după
cuvântul Esterei“.
Şi împăratul şi Haman au ve-
nit la ospăţul pe care-l pregătise
6 Estera. Şi împăratul* a spus Es- 6 *Cap. 7.2. **Cap. 9.12.
terei la ospăţul vinului: „Care**
este rugămintea ta? *Spune*, şi ea
îţi va fi împlinită. Şi care este cere-
rea ta? Chiar până la jumătate din
împărăţie *ţi* se va da“.
7 Şi Estera a răspuns şi a zis:
„*Iată* rugămintea mea şi cererea
8 mea: dacă am căpătat favoare în 8 *Cap. 6.14.
ochii împăratului şi dacă este
plăcut împăratului să facă *după*
rugămintea mea şi să împlineas-
că cererea mea, să vină împăratul
şi Haman la ospăţul* pe care-l voi
pregăti pentru ei, şi mâine voi
face după cuvântul împăratului“.

Planul lui Haman împotriva lui Mardoheu

9 Şi Haman a ieşit în ziua aceea
voios* şi vesel cu inima; dar, când
Haman a văzut pe Mardoheu la
poarta împăratului, că nu s-a ri-
dicat**, nici nu s-a mişcat pentru 9 *Iov 20.5. Lc. 6.25. **Cap. 3.5.
el, s-a umplut de mânie împotri-
10 va lui Mardoheu. Dar Haman s-a 10 *2Sam.13.22
stăpânit* şi a mers acasă; şi a tri-
mis şi a chemat pe prietenii săi
11 şi pe Zereş, soţia sa. Şi Haman 11 *Cap. 9.7-10 **Cap. 3.1.
le-a vorbit despre gloria averii
sale şi *despre* mulţimea* fiilor săi
şi *despre felul* cum îl promovase
împăratul şi cum îl înălţase mai
presus** de căpeteniile şi slujito-
12 rii împăratului. Şi Haman a zis:
„Da, Estera, împărăteasa, n-a lăsat
pe nimeni să intre cu împăratul
la ospăţul pe care ea l-a pregătit,
decât pe mine; şi mâine de ase-
menea sunt invitat la ea cu împă-
13 ratul. Dar toate acestea nu-mi vor
folosi la nimic atât timp cât
îl voi vedea pe Mardoheu, iudeul,
şezând la poarta împăratului“.
14 Atunci Zereş, soţia sa, şi toţi 14 *Cap. 7.9. **Cap. 6.4.
prietenii săi i-au spus: „Să se
facă* un lemn înalt de cincizeci
de coţi[a] şi mâine vorbeşte** îm-

[a] *Aproximativ 23 de metri*

14 †Cap. 7.10.

păratului ca Mardoheu să fie spân-
zurat pe el; apoi mergi voios cu
împăratul la ospăț". Şi lucrul *aces-
ta* a plăcut lui Haman; şi a pus să
fie făcut lemnul†.

Onoarea dată lui Mardoheu

6 În noaptea aceea, somnul îm-
păratului a fugit de la el. Şi a po-
runcit să fie adusă cartea* de
2 scriere a cronicilor. Şi au fost ci-
tite înaintea împăratului şi s-a
găsit scris că Mardoheu spusese
de Bigtan* şi de Tereş, doi fameni
ai împăratului, păzitori ai pragu-
lui, care căutaseră să pună mâna
pe împăratul Ahaşveroş.

1 *Cap. 2.23; 10.2.
2 *Cap. 2.21.

3 Şi împăratul a zis: „Ce onoare
şi mărire i s-au făcut lui Mardoheu
pentru aceasta?" Şi tinerii împă-
ratului, care-i slujeau, au zis: „Ni-
4 mic nu s-a făcut pentru el". Şi îm-
păratul a zis: „Cine este în curte?"
Iar Haman venise în curtea din
afară* a casei împăratului ca să
vorbească** împăratului să-l
spânzure pe Mardoheu pe lemnul
5 pe care-l pregătise pentru el. Şi ti-
nerii împăratului i-au zis: „Iată,
Haman stă în curte". Şi împăratul
6 a zis: „Să intre". Şi când Haman
a intrat, împăratul i-a zis: „Ce să
se facă omului pe care vrea împă-
ratul să-l onoreze?" Iar Haman
gândea în inima lui: „Pe cine altul
ar vrea împăratul să-l onoreze mai
7 mult decât pe mine*?" Şi Haman
a răspuns împăratului: „Pentru
omul pe care vrea împăratul să-l
8 onoreze, să se aducă haina împără-
tească, pe care o poartă împăratul,
şi calul* pe care călăreşte împăra-
tul, şi pe cap să i se pună coroana
9 împărătească. Şi să se dea haina
şi calul în mâna unuia dintre că-
peteniile mai de seamă ale împă-
ratului, apoi să îmbrace *cu haina*
pe omul pe care vrea împăratul
să-l onoreze şi să-l plimbe pe cal
pe strada* cetății şi să se strige
înaintea lui: «Aşa se face omului pe
care vrea împăratul să-l onoreze!»"

4 *Cap. 5.1. **Cap. 5.14.
6 *Pr. 16.18; 18.12.
8 *1 Împ. 1.33.
9 *Gen. 41.43.

10 Şi împăratul i-a zis lui Haman:
„Grăbeşte-te, ia haina şi calul,
cum ai zis, şi fă aşa lui Mardoheu
iudeul, care stă la poarta împăra-
tului. Să nu lipsească nimic din
tot ce ai spus".
11 Şi Haman a luat haina şi calul
şi l-a îmbrăcat pe Mardoheu şi l-a
plimbat călare pe strada cetății şi
a strigat înaintea lui: „Aşa se face
omului pe care vrea împăratul
să-l onoreze!"
12 Şi Mardoheu s-a întors la
poarta împăratului şi Haman s-a
dus în grabă* la casa lui, jelind**
13 şi cu capul acoperit. Şi Haman a
istorisit lui Zereş, soția sa, şi tu-
turor prietenilor săi tot ce i se
întâmplase. Atunci înțelepții săi şi
Zereş, soția sa, i-au zis: „Dacă
Mardoheu, înaintea căruia ai
început să cazi, este din sămânța
iudeilor, nu-l vei putea învinge*,
ci vei cădea negreşit înaintea lui".
14 Şi, pe când vorbeau cu el, au venit
famenii împăratului şi s-au gră-
bit să-l aducă pe Haman la ospă-
țul* pe care-l pregătise Estera.

12 *2 Cr. 26.20. **2Sam.15.30 Ier. 14.3,4.
13 *Gen. 12.3. Zah. 2.8.
14 *Cap. 5.8.

Haman spânzurat

7 Şi împăratul şi Haman au ve-
nit la ospăț la împărăteasa Este-
2 ra. Şi împăratul a zis din nou că-
tre Estera, a doua zi, la ospățul*
vinului: „Care este rugămintea ta,
împărăteasă Estera? *Spune,* şi ea
îți va fi împlinită. Şi care este ce-
rerea ta? Chiar până la jumătate
din împărăție *ți* se va da".
3 Şi împărăteasa Estera a răs-
puns şi a zis: „Dacă am căpătat
favoare în ochii tăi, împărate, şi
dacă este plăcut împăratului, să
mi se dea viața mea, la rugămintea
mea, şi a poporului meu, la cere-
4 rea mea! Pentru că suntem vân-
duți*, eu şi poporul meu, spre ni-
micire şi spre ucidere şi spre pie-
ire. Şi, dacă am fi fost vânduți ca
robi** şi roabe, aş fi tăcut, cu toa-
te că potrivnicul n-ar putea să în-
locuiască împăratului pierderea".
5 Şi împăratul Ahaşveroş a vor-
bit şi a zis împărătesei Estera:
„Cine este acela şi unde este acela
care şi-a umplut inima *cu gândul*
să facă aşa ceva?"
6 Şi Estera a zis: „Potrivnicul şi

2 *Cap. 5.6.
4 *Cap. 3.9;4.7 **Deut.28.68

6 *Cap. 3.10.
vrăjmaşul* este răul acesta: Ha-
man!“
Şi Haman s-a îngrozit în faţa
7 împăratului şi a împărătesei. Şi
împăratul, în mânia lui, s-a ridicat
de la ospăţul vinului *şi a mers*
în grădina palatului; dar Haman
a rămas să-şi ceară viaţa de la
împărăteasa Estera, pentru că
vedea că răul era hotărât îm-
potriva lui de către împărat.

8 *Cap. 1.6. **Iov 9.24.
8 Când împăratul s-a întors din
grădina palatului în casa ospăţu-
lui vinului, Haman căzuse pe pa-
tul* pe care era Estera. Şi împă-
ratul a zis: „Vrea chiar să silească
pe împărăteasă cu mine în casă?“
Cum a ieşit cuvântul din gura
împăratului, au acoperit** faţa lui

9 *Cap. 1.10. **Cap. 5.14. Ps. 7.16. Pr. 11.5,6. †Cap. 6.2.
9 Haman. Şi Harbona*, unul dintre
fameni, a zis în faţa împăratului:
„Iată şi lemnul** înalt de cinci-
zeci de coţi, pe care l-a făcut Ha-
man pentru Mardoheu, *cel* care a
vorbit spre bine pentru† împărat,
stă în casa lui Haman“.
Şi împăratul a zis: „Spânzu-

10 *Ps. 37.35,36 Dan. 6.24. **Vers. 7,8.
10 raţi-l pe el!“ Şi au spânzurat* pe
Haman pe lemnul pe care el îl
pregătise pentru Mardoheu. Şi
mânia** împăratului s-a potolit.

Porunca în favoarea iudeilor

8 În ziua aceea, împăratul Ahaş-
veroş a dat împărătesei Estera
casa lui Haman, vrăjmaşul* iude-

1 *Cap. 7.6. **Cap. 2.7,15
ilor. Şi Mardoheu a venit înain-
tea împăratului, pentru că Estera
îi spusese ce era** el pentru ea.

2 *Cap. 3.10.
2 Şi împăratul şi-a scos inelul* pe ca-
re-l luase de la Haman şi i l-a dat
lui Mardoheu. Şi Estera a pus pe
Mardoheu peste casa lui Haman.
3 Şi Estera a vorbit din nou îna-
intea împăratului şi a căzut la
picioarele lui şi a plâns şi l-a ru-
gat să oprească răul lui Haman
agaghitul şi planul său pe care îl

4 *Cap. 4.11; 5.2.
4 făcuse împotriva iudeilor. Şi îm-
păratul a întins* Esterei sceptrul
de aur şi Estera s-a ridicat şi a
stat înaintea împăratului.
5 Şi a zis: „Dacă este plăcut îm-
păratului şi dacă am căpătat fa-
voare înaintea lui, şi lucrul *acesta*
pare drept împăratului şi eu sunt 5 *Cap. 3.13.
plăcută în ochii lui, să se scrie
ca să se întoarcă* scrisorile făcu-
te de Haman, fiul lui Hamedata
agaghitul, pe care el le-a scris cu
gând să nimicească pe iudeii care
sunt în toate provinciile împă-
6 ratului. Căci cum aş putea îndura 6 *Neem. 2.3.
să văd răul care ar veni peste
poporul meu? sau cum aş putea
îndura să văd nimicirea* nea-
mului meu?“
7 Şi împăratul Ahaşveroş a zis 7 *Vers. 1. Pr. 13.22.
împărătesei Estera şi lui Mar-
doheu iudeul: „Iată, am dat* Es-
terei casa lui Haman şi pe el
l-au spânzurat pe lemn, pentru că
îşi întinsese mâna împotriva iu-
8 deilor. Scrieţi deci în folosul iu- 8 *Cap. 1.19. Dan. 6.8,12; 6.15.
deilor după cum pare bine în ochii
voştri, în numele împăratului, şi
pecetluiţi cu inelul împăratului.
Pentru că un înscris care este
scris în numele împăratului şi
pecetluit cu inelul* împăratului
nu poate fi desfiinţat“.
9 Atunci cărturarii* împăratului 9 *Cap. 3.12. **Cap. 1.1. †Cap. 1.22; 3.12.
au fost chemaţi în timpul acela,
în luna a treia, adică luna Sivan,
în a douăzeci şi treia *zi* a ei, şi s-a
scris, după tot ce a poruncit Mar-
doheu, către iudei şi către satrapi
şi către guvernatori şi către căpe-
teniile provinciilor, care sunt din
India** până în Etiopia, o sută
douăzeci şi şapte de provincii, fie-
cărei provincii după† scrierea ei
şi fiecărui popor în limba lui, şi
către iudei după scrierea lor şi în
10 limba lor. Şi *Mardoheu* a scris* 10 *1 Împ. 21.8. Cap. 3.12,13
în numele împăratului Ahaşveroş
şi a pecetluit cu inelul împăratu-
lui. Şi a trimis scrisori prin mâna
alergătorilor, care călăreau pe cai
iuţi *şi* pe catâri crescuţi în her-
11 ghelii, că împăratul dădea voie iu- 11 *Cap. 9.2. **Cap. 9.10; 15,16.
deilor, în oricare cetate, să se a-
dune* şi să-şi apere viaţa, să ni-
micească** şi să ucidă şi să facă
să piară orice putere a poporului
sau a provinciei care i-ar ataca,
pe ei, pe copii şi pe femei, şi să
12 le prădeze averile, într-o singură

12 *Cap. 3.13; 9.1.
zi*, în toate provinciile împăra-
tului Ahaşveroş, *şi anume,* în a
treisprezecea *zi* a lunii a
13 *Cap.3.14,15
13 douăsprezecea, adică luna Adar.
Pentru ca hotărârea* să fie dată în
fiecare provincie, o copie a
scrisorii a fost adusă la cunoştinţa
tuturor popoarelor, astfel ca iudeii
să fie gata în ziua aceea să se
răzbune pe vrăjmaşii lor.
14 Alergătorii, care călăreau pe
cai şi pe catâri, au plecat grăbiţi
şi îndemnaţi de porunca împăra-
tului. Şi hotărârea a fost dată în
capitala Susa.
15 *Cap. 3.15. Pr. 29.2.
15 Şi Mardoheu a ieşit dinaintea
împăratului în haină împărătească-
că albastră[a] şi albă şi cu o coroa-
nă mare de aur şi cu o mantie de
in subţire şi de purpură; şi ceta-
tea Susa* striga de bucurie şi se
16 *Ps. 97.11; 112.4.
16 veselea. Pentru iudei era lumină*
17 *1 Sam. 25.8 Cap. 9.19. **Ps. 18.43. †Gen. 35.5. Ex. 15.16. Deut. 2.25; 11.25. Cap. 9.2.
17 şi bucurie şi veselie şi onoare. Şi
în fiecare provincie şi în fiecare
cetate unde ajungea porunca îm-
păratului şi hotărârea lui era bu-
curie şi veselie între iudei, ospăţ*
şi zi bună. Şi mulţi din popoarele
ţării s-au făcut** iudei, pentru că
frica† de iudei căzuse peste ei.

Răzbunarea iudeilor

1 *Cap. 8.12. **Cap. 3.13. †2Sam.22.41
9 Şi în a douăsprezecea* lună,
adică luna Adar, în a treispreze-
cea zi a ei, când** porunca împă-
ratului şi hotărârea lui urmau să
se aducă la îndeplinire, în ziua
când vrăjmaşii iudeilor speraseră
să stăpânească peste ei (dar s-a
întâmplat dimpotrivă, că ei, iudeii,
au stăpânit† asupra celor care îi
2 *Cap. 8.11. Vers. 16. **Ps.71.13,14 †Cap. 8.17.
2 urau), iudeii s-au adunat* în cetă-
ţile lor, în toate provinciile împă-
ratului Ahaşveroş, ca să pună mâ-
na pe cei care căutau** să le facă
rău. Şi nimeni n-a putut să le stea
înainte, pentru că frica† de ei că-
3 zuse peste toate popoarele. Şi
toate căpeteniile provinciilor şi
satrapii şi guvernatorii şi cei care
făceau treburile împăratului au
ajutat pe iudei, pentru că frica de
4 Mardoheu căzuse peste ei. Pentru
că Mardoheu era mare în casa
împăratului şi faima lui se răs-
pândise în toate provinciile, pen-
tru că omul Mardoheu devenea
din ce în ce mai mare*.
4 *2 Sam. 3.1. 1 Cr. 11.9. Pr. 4.18.
5 Şi iudeii au lovit pe toţi vrăj-
maşii lor cu lovitură de sabie şi
de măcel şi de nimicire şi au fă-
cut ce au vrut cu cei care îi urau.
6 Şi, în capitala Susa*, iudeii au ucis
şi au nimicit cinci sute de bărbaţi.
6 *Cap. 1.2; 3.15; 4.16.
7 Şi au ucis pe Parşandata şi pe
8 Dalfon şi pe Aspata şi pe Porata
şi pe Adalia şi pe Aridata şi pe
9 Parmaşta şi pe Arisai şi pe Ari-
10 dai şi pe Vaiezata, cei zece* fii ai
lui Haman, fiul lui Hamedata, a-
supritorul iudeilor, dar nu şi-au
pus** mâna pe pradă.
10 *Cap. 5.11. Iov 18.19; 27.13-15. Ps. 21.10. **Cap. 8.11.
11 În ziua aceea a fost adus îna-
intea împăratului numărul celor
12 ucişi în capitala Susa. Şi împăra-
tul a zis împărătesei Estera: „Iu-
deii au ucis şi au nimicit cinci sute
de bărbaţi în capitala Susa, şi pe
cei zece fii ai lui Haman. Ce au
făcut în celelalte provincii ale
împăratului? Şi care* este rugă-
mintea ta? *Spune*, şi ea îţi va fi
împlinită. Şi care este cererea ta?
Şi ea de asemenea *ţi* se va face".
12 *Cap. 5.6; 7.2.
13 Şi Estera a zis: „Dacă este plă-
cut împăratului, să fie îngăduit
iudeilor care sunt în Susa să facă
şi mâine după* hotărârea de as-
tăzi şi să spânzure pe lemn pe
cei zece** fii ai lui Haman".
13 *Cap. 8.11. **2 Sam. 21.6; 21.9.
14 Şi împăratul a zis: „Aşa să se
facă!" Şi hotărârea s-a dat în Susa.
Şi au spânzurat pe cei zece fii ai
15 lui Haman. Şi iudeii care erau în
Susa s-au adunat* şi în ziua a
paisprezecea a lunii Adar şi au
ucis trei sute de bărbaţi în Susa;
dar nu şi-au pus** mâna pe pradă.
15 *Cap. 8.11. **Vers. 10.
16 Şi ceilalţi iudei care erau în
provinciile împăratului s-au adu-
nat* şi şi-au apărat viaţa şi au
avut odihnă din partea vrăjmaşi-
lor lor şi au ucis dintre cei care
îi urau şaptezeci şi cinci de mii
16 *Vers. 2.

[a] *Sau* „violetă"

(dar nu şi-au pus mâna pe pradă),
17 în ziua a treisprezecea a lunii Adar;
şi în a paisprezecea *zi* a
ei s-au odihnit şi au făcut din
ea zi de ospăţ şi de bucurie.

18 *Vers. 11,15.

18 Dar iudeii care erau în Susa
s-au adunat în a treisprezecea* zi
a *lunii* şi în a paisprezecea *zi* a
ei; şi în a cincisprezecea *zi* a ei
s-au odihnit şi au făcut din ea zi
de ospăţ şi de bucurie.

19 *Deut. 16.11; 16.14. **Cap. 8.16; 8.17. †Neem. 8.10; 8.12.

19 De aceea, iudeii din sate, care
locuiesc în cetăţi neîmprejmuite,
fac din ziua a paisprezecea a lunii
Adar *zi* de bucurie* şi de ospăţ
şi zi bună** şi de trimitere† de
porţii *de mâncare* unii altora.

Sărbătoarea Purim

20 Şi Mardoheu a scris lucrurile
acestea şi a trimis scrisori către
toţi iudeii care erau în toate pro-
vinciile împăratului Ahaşveroş,
celor de aproape şi celor de de-
21 parte, ca să le poruncească să ţi-
nă[a] ziua a paisprezecea a lunii
Adar şi ziua a cincisprezecea a

22 *Ps. 30.11. **Vers. 19. †Deut. 15.7. Iov 29.16.

22 ei, în fiecare an, ca zile în care
iudeii au avut odihnă din partea
vrăjmaşilor lor şi lună în care
durerea lor s-a prefăcut în bucu-
rie* şi jalea lor în zi bună; ca să
facă din ele zile de ospăţ şi de
bucurie şi de trimitere** de porţii
de mâncare unii altora şi de da-
ruri celor săraci†.
23 Şi iudeii au primit să facă ceea
ce au început şi ceea ce le-a scris

24 *Cap. 3.6,7.

24 Mardoheu. Pentru că Haman, fiul
lui Hamedata agaghitul, asupri-
torul tuturor iudeilor, uneltise*
împotriva iudeilor ca să-i nimi-
cească şi aruncase Pur, adică sor-
ţul, ca să-i zdrobească şi să-i ni-

25 *Cap. 7.5; 8.3 **Cap. 7.10. Ps. 7.16.

25 micească; şi, când a venit* *Este-
ra* înaintea împăratului, el a po-
runcit prin scrisori ca uneltirea lui
rea, pe care o făcuse împotriva iu-
deilor, să se întoarcă asupra ca-
pului** său, şi el şi fiii lui să fie
26 spânzuraţi pe lemn; de aceea au
numit zilele acestea Purim, de la
numele Pur. De aceea, după toate

26 *Vers. 20.

cuvintele scrisorii* acesteia şi
pentru ce văzuseră ei în lucrul
acesta şi pentru ceea ce li se în-

27 *Cap. 8.17. Is. 56.3,6. Zah. 2.11.

27 tâmplase, iudeii au hotărât şi au
luat asupra lor şi asupra seminţei
lor şi asupra tuturor celor care
s-au unit* cu ei să nu neglijeze:
să ţină[a] aceste două zile, după
scrierea lor şi după timpul lor
28 hotărât, în fiecare an; şi zilele a-
cestea să fie amintite şi să fie
ţinute în orice generaţie, în orice
familie, în orice provincie şi în
orice cetate. Şi zilele acestea de
Purim să nu lipsească din mijlo-
cul iudeilor şi să nu se şteargă
amintirea lor în sămânţa lor.

29 *Cap. 2.15. **Cap. 8.10. Vers. 20.

29 Şi împărăteasa Estera, fiica*
lui Abihail, şi Mardoheu iudeul
au scris cu toată autoritatea, ca să
întărească această a doua scri-

30 *Cap. 1.1.

30 soare** despre Purim. Şi au trimis
scrisori către toţi iudeii, în cele o
sută douăzeci şi şapte* de pro-
vincii ale împărăţiei lui Ahaş-
veroş, cu cuvinte de pace şi de a-

31 *Cap. 4.3,16.

31 devăr[b], ca să întărească zilele a-
cestea de Purim la timpul lor ho-
tărât, după cum le-a poruncit
Mardoheu iudeul şi împărăteasa
Estera şi după cum şi le-au ho-
tărât pentru ei şi pentru sămân-
ţa lor, cu ocazia posturilor* şi a
32 strigătului lor. Şi porunca Esterei
a întărit aceste cuvinte despre Pu-
rim şi *acest lucru* s-a scris în carte.

Măreţia lui Mardoheu

1 *Gen. 10.5. Ps. 72.10. Is. 24.15.

10 Şi împăratul Ahaşveroş a pus
un tribut asupra ţării şi asupra
2 insulelor* mării. Şi toate faptele
puterii lui şi ale tăriei lui şi is-
torisirea măreţiei lui Mardoheu,

2 *Cap. 8.15; 9.4. **Cap. 6.1.

la care l-a înălţat* împăratul, nu
sunt scrise ele în cartea** cro-
nicilor împăraţilor Mediei şi ai

3 *Gen. 41.40. 2 Cr. 28.7. **Neem. 2.10 Ps. 122.8,9.

3 Persiei? Pentru că Mardoheu iu-
deul era cel dintâi* după împă-
ratul Ahaşveroş şi mare printre
iudei şi primit de mulţimea fra-
ţilor săi, căutând** binele popo-
rului său şi vorbind de pace pen-
tru toată sămânţa sa.

[a] *Să sărbătorească* [b] *Sau* „de credincioşie“

IOV

Prosperitatea lui Iov

1 *Ier. 25.20. Plân. 4.21. **Ezec. 14.14 Iac. 5.11. †Gen. 6.9; 17.1 Deut. 18.13. ††Gen. 22.12; 42.18. Ex. 18.21. Pr. 8.13. *†Cap. 28.28
2 *Cap. 42.13.
3 *Cap. 42.12. **Cap. 29.25

1 Era un om în țara Uț*; numele
lui era Iov[a]**; şi omul acesta era
integru[b]† şi drept şi temător†† de
Dumnezeu şi se abătea*† de la
2 rău. Şi i s-au născut* şapte fii şi
3 trei fiice. Şi averea* lui era de
şapte mii de oi[c] şi trei mii de
cămile şi cinci sute de perechi de
boi şi cinci sute de măgărițe şi
foarte mulți slujitori; şi omul
acesta era mai mare** decât toți
fiii Răsăritului.
4 Şi fiii lui se duceau unul la
altul şi făceau ospăț în casa fiecă-
ruia de ziua lui; şi trimiteau şi
chemau pe cele trei surori ale
lor ca să mănânce şi să bea cu ei.
5 Şi era *aşa*: când treceau zilele
ospățului, Iov trimitea şi-i sfințea;
şi se scula dis-de-dimineață şi
înălța* arderi-de-tot *după* nu-
mărul lor, al tuturor; pentru că
Iov zicea: „Poate** că fiii mei au
păcătuit şi L-au blestemat† pe
Dumnezeu în inima lor“. Aşa
făcea Iov în toate zilele[d].

5 *Gen. 8.20. Cap. 42.8. **Cap. 8.4. †1 Împ. 21.10; 21.13.

Satan împotriva lui Iov

6 *1 Împ. 22.19 Cap. 2.1; 38.7
7 *Mt. 12.43. 1 Pet. 5.8.
8 *Num. 12.7. Ios. 1.2,7. Cap. 2.3; 42.7,8. **Cap. 8.20; 9.20.
9 *Apoc. 12.9; 12.10.
10 *Cap. 29.2. Ps. 34.7. **Cap. 31.25 Ps. 128.1,2. Pr. 10.22. †Vers. 3.

6 Şi a fost ziua când fiii* lui
Dumnezeu au venit să se înfăți-
şeze înaintea Domnului; şi a ve-
7 nit şi Satan[e] printre ei. Şi Dom-
nul i-a zis lui Satan: „De unde vii?“
Şi Satan a răspuns Domnului şi a
zis: „De la cutreierarea* pământu-
lui şi de la plimbarea *acolo* pe
8 el“. Şi Domnul i-a zis lui Satan: „Ai
privit tu[f] la robul* Meu Iov, că
nu este nimeni ca el pe pământ,
bărbat integru** şi drept, temător
de Dumnezeu şi care se abate
9 de la rău?“ Şi Satan* a răspuns
Domnului şi a zis: „Oare în zadar[g]
10 se teme Iov de Dumnezeu? Nu
l-ai înconjurat* Tu din toate părțile
cu ocrotire, pe el şi casa lui şi tot
ce este al lui? Ai binecuvântat**
lucrul mâinilor lui şi averea[h]† lui
11 s-a înmulțit în țară. Dar întinde-Ți*
acum mâna şi atinge tot ce este al
lui, *să vezi* dacă nu Te va bles-
12 tema** în față“. Şi Domnul i-a zis
lui Satan: „Iată, tot ce este al lui
este în mâna ta; numai nu-ți întin-
de mâna asupra lui însuşi“. Şi Satan
a ieşit dinaintea feței Domnului.

11 *Cap. 2.5; 19.21. **Is. 8.21. Mal. 3.13,14

Încercarea lui Iov

13 *Ecl. 9.12.
15 *Gen. 10.7. Cap. 6.19.
16 *Gen. 19.24. Lev. 10.2. Num. 11.1-3.
17 *Gen. 11.28; 11.31.
18 *Vers. 4,13.
20 *Gen. 37.29. Ios. 7.6. Ezra 9.3. **1 Pet. 5.6.

13 Şi a fost ziua când fiii lui şi
fiicele lui mâncau* şi beau vin în
casa fratelui lor cel întâi-născut.
14 Şi a venit un sol la Iov şi a zis:
„Boii arau şi măgărițele păşteau
15 lângă ei şi sabeenii* s-au arun-
cat[i] *asupra lor* şi i-au luat şi au
lovit pe slujitori cu ascuțişul sa-
biei; şi numai eu singur am scă-
pat, ca să-ți dau de ştire“.
16 Pe când încă vorbea el, a ve-
nit altul şi a zis: „Focul* lui Dum-
nezeu a căzut din ceruri şi a ars
oile şi pe slujitori şi i-a mistuit;
şi numai eu singur am scăpat, ca
să-ți dau de ştire“.
17 Pe când încă vorbea el, a ve-
nit altul şi a zis: „Caldeenii* au fă-
cut trei cete şi s-au aruncat asupra
cămilelor şi le-au luat şi au lovit
pe slujitori cu ascuțişul sabiei; şi
numai eu singur am scăpat, ca
să-ți dau de ştire“.
18 Pe când încă vorbea el, a venit
altul şi a zis: „Fiii* tăi şi fiicele tale
mâncau şi beau vin în casa fratelui
19 lor cel întâi-născut şi, iată, a venit
un vânt mare de dincolo de pustiu
şi a izbit cele patru colțuri ale ca-
sei şi ea a căzut peste tineri şi ei
au murit; şi numai eu singur am
scăpat, ca să-ți dau de ştire“.
20 Şi Iov s-a ridicat şi şi-a sfâ-
şiat* mantaua şi şi-a ras capul;
şi a căzut** la pământ şi s-a în-
21 chinat. Şi a zis:

[a] *Persecutat* [b] *Sau* „de neînvinuit“ *sau* „căruia nu-i lipsea nimic“ [c] *Oi şi capre* [d] *Zile de sărbătoare* [e] *Adversarul, Cel care învinuieşte* [f] *Lit.* „Ți-ai pus tu inima“ [g] *Sau* „Oare pentru nimic“ [h] *Animalele* [i] *Lit.* „au căzut“

21 *Ps. 49.17. Ecl. 5.15. 1 Tim. 6.7. **1 Sam. 2.7,8 Ecl. 5.19. Iac. 1.17. †Mt. 20.15. ††Ef. 5.20. 1 Tes. 5.18.

22 *Cap. 2.10.

„Gol* am ieşit din pântecele
mamei mele
şi gol mă voi întoarce acolo:
*D*omnul a dat** şi *D*omnul a
luat†;
binecuvântat†† fie Numele
*D*omnului!“
22 În toate acestea, Iov n-a pă-
cătuit şi n-a spus* nimic nepo-
trivit faţă de Dumnezeu.

Satan îl acuză din nou pe Iov

1 *Cap. 1.6.
2 *Cap. 1.7.
3 *Cap. 1.1,8. **Cap. 27.5; 27.6. †Cap. 9.17.
5 *Cap. 1.11. **Cap. 19.20
6 *Cap. 1.12.
7 *Is. 1.6.
8 *2 Sam. 13.19 Cap. 42.6. Ier. 6.26. Ezec. 27.30. Mt. 11.21.
10 *Cap. 1.21. Rom. 12.12. Iac. 5.10,11.

2 Şi a fost ziua când fiii lui
Dumnezeu au venit* să se înfă-
ţişeze înaintea *D*omnului; şi a
venit şi Satan printre ei ca să se
2 înfăţişeze înaintea *D*omnului. Şi
*D*omnul i-a zis lui Satan: „De unde
vii?“ Şi Satan a răspuns* *D*om-
nului şi a zis: „De la cutreierarea
pământului şi de la plimbarea
3 *acolo* pe el“. Şi *D*omnul i-a zis lui
Satan: „Ai privit tu[a] la robul Meu
Iov, că nu este nimeni ca el pe
pământ, bărbat integru* şi drept,
temător de Dumnezeu şi care se
abate de la rău? Şi rămâne tare**
în integritatea lui, deşi M-ai întă-
râtat împotriva lui, ca să-l înghit†
4 fără motiv“. Şi Satan a răspuns
*D*omnului şi a zis: „Piele pentru
piele! Da, omul va da tot ce are
5 pentru viaţa lui. Dar întinde-Ţi*
mâna acum şi atinge-Te de osul**
lui şi de carnea lui *şi vezi* dacă
6 nu Te va blestema în faţă!“ Şi
*D*omnul* a zis lui Satan: „Iată,
este în mâna ta, numai cruţă-i
viaţa[b]“.
7 Şi Satan a ieşit dinaintea fe-
ţei *D*omnului şi a lovit pe Iov
cu bube rele, din tălpi* până în
8 creştet. Şi el a luat un ciob ca
să se scarpine cu el şi s-a aşezat
9 în cenuşă*. Şi soţia lui i-a zis:
„Încă eşti tare în integritatea ta?
Blestemă pe Dumnezeu şi mori!“
10 Dar el i-a zis: „Vorbeşti cum ar
vorbi una din femeile fără minte.
Ce? Am primit* de la Dumnezeu
binele şi să nu primim răul?“

10 **Cap. 1.22. Ps. 39.1.

În toate acestea, Iov n-a pă-
cătuit** cu buzele lui.

Cei trei prieteni ai lui Iov

11 *Pr. 17.17. **Gen. 36.11. Cap. 6.19. Ier. 49.7. Obad. 9. †Gen. 25.2. 1 Cr. 1.32. ††Cap. 42.11. Rom. 12.15.
12 *Neem. 9.1. Plân. 2.10. Ezec. 27.30.
13 *Gen. 50.10. Ezec. 3.15.

11 Şi trei prieteni* ai lui Iov au
auzit de tot răul acesta care ve-
nise peste el şi au venit fiecare
din locul lui: Elifaz din Teman** şi
Bildad din Şuah† şi Ţofar din
Naama; şi s-au vorbit între ei să
vină să plângă†† cu el şi să-l
12 mângâie. Şi şi-au ridicat ochii de
departe şi nu l-au recunoscut; şi
şi-au înălţat glasul şi au plâns.
Şi şi-au sfâşiat fiecare mantaua
şi au aruncat* ţărână deasupra
13 capetelor lor, spre ceruri. Şi au
stat jos cu el pe pământ şapte
zile şi şapte* nopţi şi nici unul nu
i-a spus un cuvânt, pentru că ve-
deau că durerea *lui* era foarte mare.

Plângerea lui Iov

3 *Cap. 10.18; 10.19. Ier. 20.14.
4 *Gen. 1.2. Cap. 10.22; 15.22; 34.22. Ps. 18.11.
5 *Cap. 12.22; 16.16. Ps. 23.4; 44.19; 107.10,14. Is. 9.2. Ier. 2.6; 13.16 Amos 5.8. **Cap. 7.14; 9.34; 13.11.
8 *Cap. 41.1. Ps. 74.14; 104.26. Is. 27.1. Ier. 9.17,18.

3 ✱[c] După aceasta, Iov şi-a des-
chis gura şi şi-a blestemat ziua.
2 Şi Iov a răspuns şi a zis:
3 „Să piară* ziua în care m-am
născut şi noaptea care a zis: «S-a
zămislit un copil de parte bărbă-
tească!»
4 Ziua aceea să fie întuneric*;
să n-o caute Dumnezeu[d] de sus şi
să nu strălucească lumina peste
ea!
5 Întunericul şi umbra morţii*
s-o cuprindă[e]; un nor să se aşeze
peste ea; tot ce întunecă ziua s-o
înspăimânte**!
6 Noaptea aceea: s-o cuprindă
negura, să nu se bucure[f] între zi-
lele anului, să nu intre în numă-
rul lunilor!
7 Iată, pustie[g] să rămână noap-
tea aceea! Nici un sunet de bucu-
rie să nu vină în ea!
8 S-o blesteme cei care bleste-
mă ziua, cei care sunt gata* să
trezească leviatanul!
9 Să se întunece stelele amur-
gului ei; să aştepte lumină şi să
nu fie şi să nu vadă genele zori-
lor!
10 Pentru că n-a închis uşile pân-

[a] *Lit.* „Ţi-ai pus tu inima“ [b] *Sau* „sufletul“ [c] *De la Cap. 3.1 până la 42.7, cartea Iov este scrisă sub formă de poezie; simbolul „ ✱ “ indică împărţirea după subiectele importante* [d] *Ebr.* „Eloah“ [e] *Lit.* „s-o răscumpere“ [f] *Sau* „să nu se adauge“ [g] *Sau* „sterilă“

tecelui *mamei* mele, nici n-a as-
cuns necazul dinaintea ochilor
mei.

11 *Cap. 10.18.

11 ✡[a] De ce n-am murit* din
pântece – să fi ieşit din pântece
şi să-mi fi dat duhul?

12 *Gen. 30.3. Is. 66.12.

12 Pentru ce m-au întâmpinat ge-
nunchii*? Şi pentru ce sânii, ca
să sug?

13 *Cap. 7.14; 11.18; 20.11; 21.26.

13 Pentru că acum aş zace* şi aş
fi liniştit; aş dormi şi aş avea
odihnă,

14 *Cap. 15.28. Is. 58.12.

14 cu împăraţii şi cu sfătuitorii
pământului, care au zidit[b]* locuri
pustii pentru ei înşişi,

15 *Cap. 27.16; 27.17.

15 sau cu stăpânitorii care aveau
aur*, care îşi umpleau casele cu
argint;

16 *Ps. 58.8.

16 sau, ca o naştere* timpurie[c],
n-aş mai fi fost, ca pruncii care
n-au văzut lumina!

17 *Cap. 17.16.

17 Acolo cei răi încetează să
tulbure şi acolo cei sleiţi de pu-
teri se odihnesc*.

18 *Cap. 39.7.

18 *Acolo* cei captivi sunt uşuraţi
cu toţii, nu aud* glasul asupri-
torului.

19 Cel mic şi cel mare sunt aco-
lo şi robul *este* eliberat de stă-
pânul său.

20 *Ier. 20.18. **1 Sam. 1.10 2 Împ. 4.27. Pr. 31.6.

20 ✡ Pentru ce se dă* lumină ce-
lui care este în necaz şi viaţă ce-
lor amărâţi** la suflet,

21 *Apoc. 9.6. **Pr. 2.4.

21 care aşteaptă* moartea şi nu
este şi sapă pentru ea mai mult
decât pentru comorile** ascunse,

22 care se bucură foarte mult şi
se veselesc când găsesc mormân-
tul,

23 *Cap. 19.8. Ps. 88.8. Plân. 3.7.

23 omului căruia îi este ascunsă
calea lui şi pe care Dumnezeu l-a
îngrădit* din toate părţile?

24 *Cap. 6.7; 33.20. **Ps. 42.4.

24 Pentru că suspinul meu vine
înaintea pâinii* mele şi gemetele
mele se varsă** ca apele.

25 De ceea ce m-am temut aceea
a venit peste mine; şi ceea ce mă
înspăimânta m-a ajuns.

26 Nu eram în siguranţă, nici n-a-
veam linişte, nici n-aveam odih-
nă şi a venit tulburarea".

Cea dintâi cuvântare a lui Elifaz

4 ✱ Şi Elifaz din Teman a răs-
puns şi a zis:

2 „Dacă s-ar încerca un cuvânt
către tine, te-ai mâhni? Dar cine*
se poate opri să nu vorbească? 2 *Cap. 32.18.

3 Iată, tu ai învăţat pe mulţi şi
ai întărit mâinile* slabe. 3 *Is. 35.3.

4 Cuvintele tale au ridicat pe cel
care se poticnea şi ai întărit ge-
nunchii* care se plecau. 4 *Cap. 29.15; 29.16. Is. 35.3.

5 Şi acum *necazul* a venit peste
tine şi eşti mâhnit, te atinge* pe
tine şi eşti tulburat! 5 *Cap. 19.21.

6 N-a fost temerea ta *de Dum-
nezeu* încrederea ta, şi integri-
tatea* căilor tale, speranţa** ta? 6 *Cap. 1.1. **Pr. 3.26.

7 ✡ Adu-ţi aminte, te rog, cine,
fiind nevinovat*, a pierit? Şi un-
de au fost nimiciţi cei drepţi? 7 *Cap. 8.20; 36.6. Ps. 37.25.

8 După cum am văzut eu, cei
care ară* nelegiuirea şi seamănă
tulburarea, o seceră. 8 *Cap. 15.31. Ps. 7.17. Pr. 22.8. Gal. 6.7,8.

9 La suflarea* lui Dumnezeu
sunt nimiciţi şi la răsuflarea nă-
rilor Lui, ei pier. 9 *Gen. 2.7. Ps. 18.15.

10 Răcnetul leului şi glasul leu-
lui fioros şi dinţii* leilor tineri
sunt zdrobiţi. 10 *Ps. 58.6.

11 Leul bătrân piere din lipsă
de pradă şi puii* leoaicei se îm-
prăştie. 11 *Gen. 49.9. Ps. 34.10.

12 ✡ Acum s-a furişat un cuvânt
până la mine şi urechea mea i-a
prins şoapta*. 12 *Cap. 26.14.

13 În gânduri din viziuni* de
noapte, când cade somnul adânc
peste oameni, 13 *Cap. 33.15.

14 m-a cuprins teama* şi fiorul şi
acesta a făcut să-mi tremure toate
oasele. 14 *Hab. 3.16.

15 Şi un duh[d] a trecut pe dinain-
tea feţei mele; mi s-a zbârlit părul
pe carne.

16 El stătea nemişcat, dar nu i-am
putut distinge înfăţişarea. Un chip
era înaintea ochilor mei; am au-
zit un susur lin şi un glas:

17 «Poate fi omul* muritor mai
drept decât Dumnezeu? Poate fi
un om mai curat decât Crea-
torul** său? 17 *Cap. 9.2; 25.4. **Cap. 31.15

[a] *Simbolul „✡" indică alineatele* [b] *Sau* „care rezidesc" [c] *Stârpitură, avorton* [d] *Sau* „o adiere"

18 Iată, El nu Se încrede* în
slujitorii Săi şi găseşte greşeli[a] la
îngerii Săi:
19 Cu cât mai mult* pe cei care
locuiesc în case de lut**, a căror
temelie† este în ţărână, care sunt
striviţi ca molia?
20 De dimineaţă până seara sunt*
zdrobiţi, pier** pentru totdeauna
fără să se ia aminte la ei.
21 Nu este smulsă* funia cortu-
lui lor în ei? Mor, şi nu cu înţe-
lepciune**!»

5 Strigă acum! Este cine să-ţi
răspundă? Şi spre care dintre
sfinţi* te vei îndrepta?
2 Pentru că supărarea* ucide pe
nebun şi invidia omoară pe cel
prost.
3 Am văzut* pe nebun prinzând
rădăcină, dar îndată i-am bles-
temat** locuinţa.
4 Fiii* săi sunt departe de adă-
post[b] şi sunt striviţi la poartă şi
nu este cine** să-i scape.
5 Flămândul îi mănâncă seceri-
şul şi-l scoate chiar şi din spini; şi
laţul îi apucă* averea.
6 Pentru că nenorocirea nu ră-
sare din ţărână şi necazul nu în-
colţeşte din pământ.
7 Pentru că omul se naşte* pen-
tru necaz, aşa cum scânteile[c] zboa-
ră în sus.
8 ✡ Cât despre mine, eu voi
căuta* pe Dumnezeu şi lui Dumne-
zeu Îi voi încredinţa cauza mea,
9 Lui, care face lucruri* mari
şi nepătrunse, lucruri minunate
fără număr;
10 Care dă ploaie* pe faţa pă-
mântului şi trimite ape pe faţa
câmpurilor;
11 Care aşază în înălţime* pe cei
care sunt jos; şi cei îndureraţi
sunt înălţaţi în belşug.
12 El risipeşte* planurile celor
vicleni, şi mâinile lor nu împli-
nesc sfatul *lor*.
13 El prinde* pe cei înţelepţi în
viclenia lor şi sfatul celor şireţi
este răsturnat.
14 Ziua îi întâmpină întunericul
şi la amiază* bâjbâie ca noaptea.
15 Dar El scapă* de sabie pe cel
nevoiaş**, din gura lor şi din
mâna celui puternic.
16 Şi astfel săracul* are speran-
ţă şi nedreptatea îşi închide
gura**.
17 ✡ Iată, ferice de omul pe care
îl corectează* Dumnezeu; deci nu
dispreţui mustrarea Celui Atot-
puternic.
18 Pentru că El răneşte* şi El lea-
gă; El loveşte şi mâinile Lui vindecă.
19 Din şase* necazuri El te va
scăpa; şi în şapte, nici un rău nu
te va atinge.
20 În foamete* El te va răscum-
păra din moarte, şi în război**,
din puterea[d] sabiei.
21 Vei fi ascuns de biciul* limbii
şi nu te vei teme de pustiire**
când vine.
22 Vei râde* de pustiire şi de foa-
mete şi nu te vei teme de fiare-
le** pământului.
23 Pentru că vei fi în legământ cu
pietrele* câmpului, iar fiarele
câmpului vor fi în pace cu tine.
24 Şi vei şti că al tău cort* este
în pace[e]; şi-ţi vei cerceta locuinţa
şi nu-ţi va lipsi nimic.
25 Şi vei şti că sămânţa* ta este
numeroasă, iar odrasla** ta ca
iarba† pământului.
26 Vei intra în mormânt la o bună
bătrâneţe*, ca snopul de grâu
strâns la timpul său.
27 Iată aceasta, noi am cerce-
tat-o*, aşa este; ascult-o şi cu-
noaşte-o pentru tine însuţi".

Cel dintâi răspuns al lui Iov

6 ✱ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „O, dacă mi s-ar cântări* cu
grijă durerea şi mi s-ar pune în
balanţă toată nenorocirea mea!
3 Pentru că acum ar fi mai grele
decât nisipul* mărilor; de aceea
cuvintele mele sunt pripite[f].

[a] *Sau* „nebunie" [b] *Sau* „de ajutor" [c] *Lit.* „fiii flăcării" [d] *Lit.* „din mâinile"
[e] *Sau* „prosperă" [f] *Sau* „cu indignare"

18 *Cap. 15.15; 25.5. 2 Pet. 2.4.
19 *Cap. 15.16. **2 Cor. 4.7; 5.1. †Gen. 2.7; 3.19 Cap. 22.16.
20 *Ps. 90.5,6. **Cap. 14.20; 20.7.
21 *Ps. 39.11; 49.14. **Cap. 36.12
1 *Cap. 15.15.
2 *Pr. 12.16; 27.3.
3 *Ps. 37.35,36 Ier. 12.2,3. **Cap. 24.18; 31.30.
4 *Ps. 119.155; 127.5. **Ps. 109.12.
5 *Cap. 18.9.
7 *Gen. 3.17-19 Cap. 14.1. 1 Cor. 10.13.
8 *Cap. 13.2,3. Ps. 50.15.
9 *Cap. 37.5. Ps. 40.5; 72.18; 145.3. Rom. 11.33.
10 *Cap. 38.26. Ps. 65.9,10; 147.8. Ier. 5.24; 10.13; 51.16.
11 *1 Sam. 2.7. Ps. 113.7.
12 *Neem. 4.15. Ps. 33.10. Is. 8.10.
13 *Ps. 9.15. 1 Cor. 3.19.
14 *Deut. 28.29. Is. 59.10. Amos 8.9.
15 *1 Sam. 2.9. Ps. 35.10. **Cap. 29.16
16 *Cap. 31.16. **Ps. 107.42.
17 *Ps. 94.12. Ev. 12.5. Iac. 1.12. Apoc. 3.19.
18 *Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Is. 30.26.
19 *Ps. 34.19; 91.3,10. Pr. 24.16. 1 Cor. 10.13.
20 *Ps. 33.19; 37.19. **Ps. 144.10.
21 *Ps. 31.20. **Ps. 91.5,6.
22 *Cap. 8.21. **Is. 11.9; 35.9; 65.25. Ezec. 34.25.
23 *Ps. 91.12. Osea 2.18.
24 *Cap. 8.6.
25 *Ps. 112.2. **Is. 44.3,4; 48.19. †Ps. 72.16.
26 *Pr. 9.11; 10.27.
27 *Ps. 111.2.
2 *Cap. 31.6.
3 *Pr. 27.3.

4 *Ps. 38.2. **Cap. 20.16 †Ps.88.15,16

4 Pentru că săgeţile* Celui Atotputernic sunt în mine, otrava lor îmi secătuieşte** duhul; spaimele† lui Dumnezeu se rânduiesc *de bătaie* împotriva mea.

5 *Cap. 39.5.

5 Zbiară măgarul* sălbatic lângă iarbă? Sau mugeşte boul lângă nutreţul său?

6 Ce este fără gust se poate mânca fără sare? Sau este vreun gust în albuşul de ou?

7 *Cap. 33.20.

7 Ceea ce sufletul meu refuză să atingă, aceea îmi este ca hrană* dezgustătoare.

8 ✡ O, de mi s-ar împlini cererea şi de mi-ar da Dumnezeu dorinţa mea!

9 *Num. 11.15. 1 Împ. 19.4.

9 Şi de ar vrea* Dumnezeu să mă zdrobească, să dea drumul mâinii Sale şi să mă nimicească!

10 *Lev. 19.2. Is. 57.15. Osea 11.9. Fap. 20.20.

10 Atunci tot aş avea o mângâiere; şi în durerea care nu cruţă, m-aş bucura că n-am tăgăduit* cuvintele Celui Sfânt.

11 *Cap. 21.4.

11 Ce este tăria mea, ca să aştept*, şi ce este sfârşitul meu, ca să fiu răbdător[a]?

12 Este tăria mea, tăria pietrelor? Este carnea mea de aramă?

13 *Cap. 26.2.

13 Nu sunt fără ajutor* în mine şi n-a fost alungată orice înţelepciune[b] de la mine?

14 *Pr. 17.17. **Cap. 15.4.

14 ✡ Pentru cel care este în leşin, *se cuvine* îndurare* de la prietenul său; altfel, va părăsi temerea** de Cel Atotputernic.

15 *Ps. 38.11; 41.9. **Ier. 15.18.

15 Fraţii* mei s-au arătat înşelători ca un pârâu, ca albia pâraielor** care trec,

16 care se tulbură din cauza gheţii, în care se ascunde zăpada.

17 *Cap. 24.19.

17 La timpul când scad, seacă*; *şi* când le atinge căldura, dispar din locul lor;

18 şerpuiesc pe cărările cursului lor, înaintează în pustiu[c] şi pier.

19 *Gen. 25.15. Is. 21.14. Ier. 25.23. **1 Împ. 10.1 Ps. 72.10. Ezec. 27.22; 27.23.

19 Caravanele din Tema* le căutau cu privirea, călătorii din Seba** le aşteptau;

20 *Ier. 14.3.

20 *dar* au fost ruşinaţi* de încrederea lor, au ajuns acolo şi au fost uimiţi.

21 *Cap. 13.4. **Ps. 38.11.

21 Aşa şi voi*, acum sunteţi nimic; aţi văzut un lucru de groază şi v-aţi înspăimântat**.

22 Am zis eu *vreodată*: «Daţi-mi sau faceţi-mi un dar din averea voastră

23 şi scăpaţi-mă din mâna asupritorului şi răscumpăraţi-mă din mâna celor neîndurători»?

24 *Ps. 39.1.

24 ✡ Învăţaţi-mă, şi voi tăcea*; şi faceţi-mă să înţeleg în ce m-am rătăcit.

25 Cât de tari sunt cuvintele drepte! Dar ce dovedeşte mustrarea voastră?

26 *Cap. 8.2; 15.2; 16.3.

26 Gândiţi să-mi răsturnaţi vorbele? Şi cuvintele* celui disperat sunt în adevăr în vânt?

27 *Ps. 57.6.

27 Da, vă aruncaţi asupra orfanului şi săpaţi* *pe* prietenul vostru.

28 *Cap. 27.4; 33.3.

28 Acum deci, dacă vreţi, priviţi-mă; vă voi minţi eu în faţă?

29 *Cap. 17.10. **Cap. 27.5; 27.6.

29 Întoarceţi-vă*, vă rog; să nu fie nedreptate; da, întoarceţi-vă din nou, dreptatea** mea este aici.

30 *Cap. 12.11.

30 Este nedreptate pe limba mea? Să nu poată cerul gurii* mele deosebi răutatea?

1 *Cap. 14.5; 14.13,14. Ps. 39.4. **Cap. 14.6.

7 Nu are omul o viaţă de luptă[d]* pe pământ? Şi nu sunt zilele lui ca zilele unui lucrător plătit**?

2 Cum tânjeşte robul după umbră şi cum îşi aşteaptă lucrătorul plata,

3 *Cap. 29.2.

3 aşa sunt făcut, să am luni de deşertăciune*; şi nopţi de necaz sunt rânduite pentru mine.

4 *Deut. 28.67 Cap. 17.12.

4 Dacă mă culc, zic: «Când* mă voi trezi şi îşi va încheia noaptea măsura[e]?» Şi sunt sătul de frământări până în revărsatul zorilor.

5 *Cap. 2.7. **Cap. 17.14 Is. 14.11.

5 Carnea* mea este acoperită de viermi** şi de coji de ţărână, pielea mea crapă şi face puroi.

6 *Cap. 9.25. Ps. 90.6. Is. 38.12; 40.6. Iac. 4.14.

6 Zilele mele* trec mai repede decât suveica ţesătorului şi se

---

[a] *Sau* „ca să-mi lungesc viaţa“ [b] *Sau* „capacitate“ [c] *Se evaporă la soare*
[d] *Sau* „un timp de slujire“ [e] *Lit.* „va fi măsurată seara“

sfârşesc fără speranţă**.
7 Adu-Ţi aminte că viaţa mea* este o suflare; ochiul meu nu va mai vedea** binele.
8 Ochiul* celui care mă priveşte nu mă va mai vedea; ochii Tăi vor fi asupra mea şi eu nu voi mai fi**.
9 Norul se împrăştie* şi trece; aşa şi cel care coboară** în Locuinţa morţilor, nu se va mai ridica,
10 nu se va mai întoarce la casa lui, iar locul* lui nu-l va mai cunoaşte.
11 ✡ De aceea nu-mi voi mai stăpâni* gura; voi vorbi în strâmtorarea duhului meu, mă voi plânge** în amărăciunea sufletului meu.
12 Sunt eu o mare sau un monstru* marin, de pui străji asupra mea?
13 Când zic: «Patul* meu mă va mângâia, culcuşul meu îmi va alina plângerea»,
14 atunci mă înspăimânţi prin visuri şi mă îngrozeşti cu viziuni,
15 încât sufletul meu alege sugrumarea, moartea mai bine decât oasele[a] mele!
16 Le dispreţuiesc*, nu voi trăi pentru totdeauna! Lasă-mă**, pentru că zilele† mele sunt o suflare[b]!
17 ✡ Ce este* omul, ca să-l preţuieşti şi ca inima Ta să se ocupe cu el,
18 şi ca să-l cercetezi* în fiecare dimineaţă şi ca să-l încerci în fiecare clipă?
19 Până când nu-Ţi vei abate* privirea de la mine *şi* nu mă vei lăsa liniştit, până îmi voi înghiţi saliva?
20 Am păcătuit*: ce Ţi-am făcut? Păzitor** al omului, de ce m-ai pus ca ţintă† a Ta, încât îmi sunt o povară mie însumi?
21 Şi pentru ce nu-mi ierţi* abaterea şi nu îndepărtezi nelegiuirea mea? Pentru că acum mă voi culca** în ţărână şi mă vei căuta şi nu voi mai fi".

6 **Cap. 14.19; 17.15; 19.10.
7 *Ps. 78.39; 89.47. **Cap. 9.25.
8 *Cap. 8.18; 20.9. **Vers. 21.
9 *Cap. 30.15. **2 Sam. 12.23 Cap. 11.8.
10 *Cap. 8.18; 20.9. Ps. 103.16.
11 *Cap. 10.1. Ps. 39.1,9; 40.9. **1 Sam. 1.10
12 *Ezec. 32.2; 32.3.
13 *Cap. 9.27. Ps. 6.6.
16 *Cap. 10.1. **Cap. 10.20; 14.6. Ps. 39.13. †Ps. 62.9.
17 *Cap. 22.2. Ps. 8.4; 144.3 Ev. 2.6.
18 *Cap. 14.3.
19 *Cap. 9.18; 10.20.
20 *Cap. 35.3. **Ps. 36.6. †Cap. 16.12. Ps. 21.12. Plân. 3.12.
21 *Cap. 9.28; 10.14.
21 **Cap. 10.9.

Cea dintâi cuvântare a lui Bildad

8 ✱ Şi Bildad din Şuah a răspuns şi a zis:
2 „Până când vei spune aceste lucruri şi vor fi cuvintele* gurii tale un vânt puternic?
3 Va răsturna* Dumnezeu judecata? Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea?
4 Dacă fiii tăi au păcătuit* împotriva Lui, i-a dat în mâna fărădelegii lor.
5 Dacă tu vei căuta* stăruitor pe Dumnezeu şi vei face cerere Celui Atotputernic,
6 dacă eşti curat şi drept, negreşit El Se va ridica* pentru tine şi va face să prospere locuinţa** dreptăţii tale.
7 Şi începutul tău a fost mic, dar sfârşitul* tău va fi foarte mare.
8 ✡ Pentru că întreabă*, te rog, generaţia dinainte şi ia aminte la cercetările părinţilor lor
9 (pentru că noi suntem* de ieri şi nu avem cunoştinţă, pentru că zilele** noastre pe pământ sunt o umbră).
10 Nu te vor învăţa ei, nu-ţi vor spune ei şi vor scoate cuvinte din inima lor?
11 Se înalţă papirusul fără baltă? Creşte trestia fără apă?
12 Încă* în verdeaţa ei, fără să fie tăiată, se usucă înaintea oricărei ierbi.
13 Aşa sunt cărările tuturor celor care-L uită* pe Dumnezeu; şi speranţa** celui neevlavios va pieri.
14 Încrederea lui va fi tăiată şi speranţa lui este o pânză[c]* de păianjen:
15 se va rezema* de casa lui, dar ea nu va sta; se va agăţa de ea, dar ea nu va rezista.
16 El este plin* de sevă înaintea soarelui şi ramura lui se întinde peste grădina lui;
17 rădăcinile lui se împletesc în-

2 *Cap. 6.26.
3 *Gen. 18.25. Deut. 32.4. 2 Cr. 19.7. Cap. 34.12,17 Dan. 9.14. Rom. 3.5.
4 *Cap. 1.5,18.
5 *Cap. 5.8,17; 11.13.
6 *Cap. 22.27; 34.28. Ps. 7.6. **Cap. 5.24.
7 *Cap. 42.12.
8 *Deut. 4.32; 32.7. Cap. 15.18.
9 *Gen. 47.9. 1 Cr. 29.15. Cap. 7.6. **Cap. 14.2. Ps. 39.5; 102.11; 144.4
12 *Ps. 129.6. Ier. 17.6.
13 *Ps. 9.17. **Cap. 11.20; 18.14; 27.8. Ps. 112.10. Pr. 10.28.
14 *Is. 59.5,6.
15 *Cap. 27.18. Ps. 49.11.
16 *Ps. 37.35.

[a] *Probabil corpul slăbit ca un schelet* [b] *Sau* „deşertăciune" [c] *Lit.* „o casă"

tr-o grămadă de pietre[a]; el vede
locaşul pietrelor[b];
18 dacă-l va smulge[c]* din locul
său, acesta îl va tăgădui: «Nu
te-am văzut niciodată».
19 Iată, aceasta* este bucuria căii
lui; şi din ţărână vor creşte alţii.
20 Iată, Dumnezeu nu va res-
pinge* pe omul integru, nici nu
va susţine* mâna celor răi,
21 până când îţi va umple* gura
cu râs, şi buzele cu strigăt de bu-
curie;
22 cei care te urăsc vor fi îmbră-
caţi* cu ruşine şi cortul** celor
răi nu va mai fi“.

18 *Cap. 7.10; 20.9. Ps. 37.36.
19 *Cap. 20.5. Ps. 113.7.
20 *Cap. 4.7. **Cap. 21.30
21 *Cap. 5.22. Ps. 126.1,2.
22 *Ps. 35.26. **Cap. 15.34; 18.14.

Al doilea răspuns al lui Iov

9 ✸ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „Cu adevărat, ştiu că aşa este.
Dar cum poate omul să fie drept*
înaintea lui Dumnezeu[d]?
3 Dacă doreşte să se certe* cu
El, nu-I va putea răspunde la un
singur *lucru* dintr-o mie.
4 El este înţelept* cu inima şi
tare în putere: cine s-a întărit îm-
potriva Lui şi a avut pace[e]?
5 El este Cel care mută munţii
şi ei nu ştiu că[f] El îi răstoarnă
în mânia Sa;
6 Cel care zguduie* pământul
din locul** său şi îi cutremură
stâlpii†;
7 Cel care porunceşte soarelui*,
şi el nu răsare, şi pune o pecete pe
stele;
8 El singur întinde* cerurile şi
păşeşte pe înălţimile mării;
9 Cel care face* Ursa Mare,
Orionul şi Pleiadele şi cămări-
le** sudului;
10 Cel care face lucruri* mari, de
nepătruns, şi minuni fără număr.
11 Iată, El trece* pe lângă mine
şi nu-*L* văd; şi trece pe alături
şi nu-L observ.
12 Iată, El răpeşte; cine-L va îm-
piedica? Cine-I va zice: «Ce*
faci?»
13 Dumnezeu nu-Şi retrage mâ-
nia: sprijinitorii mândriei[g]* se
pleacă sub El.
14 Cu cât mai puţin* să-I răspund
eu, să-mi aleg cuvintele cu El,
15 Căruia, chiar dacă aş fi drept*,
nu I-aş răspunde; aş cere îndu-
rare Judecătorului meu!
16 Dacă aş striga şi mi-ar răs-
punde, tot n-aş crede că Şi-a ple-
cat urechea la glasul meu –
17 El, care mă zdrobeşte cu o
furtună şi îmi înmulţeşte rănile
fără motiv*;
18 Care nu mă lasă* să răsuflu,
ci mă satură de amărăciuni**.
19 Dacă este vorba de putere,
iată, El este puternic*; şi dacă
este vorba de judecată, cine îmi
va fixa un termen?
20 Dacă m-aş îndreptăţi, gura
mea m-ar condamna; *dacă* aş
fi integru, El m-ar dovedi stricat.
21 *Dacă* aş fi integru, nu m-aş
uita la sufletul meu[h], mi-aş dis-
preţui* viaţa!
22 ✡ Totuna este; de aceea am
zis: El nimiceşte pe cel integru*
şi pe cel rău.
23 Dacă biciul ucide deodată,
El Îşi bate joc* de încercarea ce-
lui nevinovat.
24 Pământul este dat în mâna
celui rău; El acoperă feţele ju-
decătorilor lui. Dacă nu El, a-
tunci cine?
25 ✡ Acum zilele* mele trec mai
repede decât un alergător; ele
fug, nu văd binele;
26 trec iute ca şi corăbiile de tres-
tie, ca un vultur* care se repede
asupra prăzii.
27 ✡ Dacă zic: «Îmi voi uita*
plângerea, îmi voi schimba înfă-
ţişarea şi mă voi lumina!»,
28 sunt îngrozit* de toate chi-
nurile mele: ştiu că nu mă vei ţine
nevinovat**.
29 Fie aceasta, că sunt rău[i]: de
ce deci să mă trudesc în zadar[j]?

2 *Ps. 143.2. Rom. 3.20.
3 *Cap. 10.2; 13.19; 23.6; 40.2.
4 *Cap. 12.13; 28.23; 36.5.
6 *Is. 2.19,21. Hag. 2.6,21. Ev. 12.26. **Cap. 26.11 †Ps. 75.3.
7 *Is. 13.10. Ezec. 32.7,8.
8 *Gen. 1.6. Ps. 104.2,3.
9 *Gen. 1.16. Cap. 38.31. Amos 5.8. **Cap. 37.9.
10 *Cap. 5.9. Ps. 71.15.
11 *Cap. 23.8,9; 35.14.
12 *Is. 45.9. Ier. 18.6. Rom. 9.20.
13 *Cap. 26.12. Is. 30.7; 51.9
14 *Vers. 3,32.
15 *Cap. 10.15.
17 *Cap. 2.3; 34.6.
18 *Cap. 7.19; 10.20. **Cap. 13.26; 27.2.
19 *Vers. 4.
21 *Cap. 7.16.
22 *Ecl. 9.2,3. Ezec. 21.3.
23 *Cap. 24.12.
25 *Cap. 7.6,7.
26 *Cap. 39.29. Hab. 1.8.
27 *Cap. 7.13.
28 *Ps. 119.120 **Ex. 20.7.

[a] *Sau* „în jurul unei fântâni“ [b] *Rădăcinile lui pătrund adânc în sol* [c] *Lit.* „dacă-l va înghiţi“ [d] *Lit.* „cu Dumnezeu“ [e] *Sau* „a prosperat“ [f] *Sau* „cum“ *sau* „când“ [g] *Lit.* „lui Rahav“ [h] *Sau* „nu mi-aş cunoaşte sufletul“ [i] *Sau* „sunt socotit rău“ [j] *Sau* „de ce mă necăjesc pentru nimic“

30 *Ier. 2.22.
30 Dacă m-aş spăla* cu apă din
zăpadă şi mi-aş curăţa mâinile cu
leşie[a],
31 totuşi Tu m-ai afunda în groa-
pă şi chiar hainele mele nu m-ar
suferi.
32 *Ecl. 6.10. Is. 45.9. Ier. 49.19. Rom. 9.20.
32 Pentru că El nu este om* ca
mine, ca să-I răspund, ca să mer-
gem împreună la judecată.
33 *1 Sam. 2.25 Vers. 19. Is. 1.18.
33 Nu este* între noi un mijlo-
citor[b] care să-şi pună mâna peste
amândoi.
34 *Cap. 13.20-22; 33.7. Ps. 39.10.
34 Să-Şi îndepărteze* nuiaua de
peste mine şi groaza Lui să nu
mă înspăimânte.
35 *Cap. 13.22.
35 *Atunci* voi vorbi* şi nu mă
voi teme de El. Dar nu este aşa
cu mine.

1 *1 Împ. 19.4. Cap. 7.16. Iona 4.3,8. **Cap. 7.11.
10 Sufletul meu este dezgustat*
de viaţa mea; voi da curs liber
plângerii mele, voi vorbi** în
amărăciunea sufletului meu.
2 Voi zice lui Dumnezeu: «Nu
mă condamna! Fă-mă să ştiu
pentru ce Te cerţi cu mine.
3 *Cap. 14.15. **Cap. 21.16; 22.18.
3 Îţi place[c] să asupreşti, să dis-
preţuieşti lucrarea mâinilor* Tale
şi să străluceşti peste sfatul**
celor răi?
4 *1 Sam. 16.7. Cap. 28.24; 34.21.
4 Ai ochi de carne? Vezi* Tu
cum vede omul muritor?
5 *Cap. 36.26.
5 Sunt zilele Tale ca zilele unui
muritor, şi anii* Tăi ca zilele
omului,
6 ca să cercetezi nelegiuirea
mea şi să-mi vezi păcatul,
7 *Ps. 139.1,2. **Cap. 9.12; 23.13.
7 când ştii* că nu sunt rău şi că
nimeni nu scapă** din mâna Ta?
8 *Ps. 119.73.
8 Mâinile* Tale m-au format şi
m-au întocmit de jur-împrejur
într-un tot; şi Tu mă înghiţi!
9 *Gen. 2.7; 3.19. Is. 64.8. **Cap. 33.6.
9 Adu-Ţi aminte, Te rog, că
Tu* m-ai întocmit ca lutul şi că
Tu mă vei întoarce** din nou în
ţărână.
10 Nu m-ai muls Tu ca laptele şi
m-ai închegat ca brânza?
11 *Ps. 139.15,16
11 M-ai îmbrăcat* cu piele şi cu
carne şi m-ai împletit cu oase şi
cu tendoane,
12 mi-ai dat viaţă şi îndurare şi
grija Ta mi-a păstrat duhul.
13 Şi aceste *lucruri* le ascundeai
Tu în inima Ta; ştiu că aceasta
era în Tine.
14 *Cap. 7.20. Ps. 139.1.
14 ✡ Dacă am păcătuit, m-ai ur-
mărit* şi nu mă vei considera
nevinovat de nelegiuirea mea.
15 *Is. 3.11. **Cap. 6.29; 9.12,15. †Ps. 25.18.
15 Dacă am fost rău*, vai de
mine! Şi *dacă am fost* drept**,
nu mi-aş ridica eu capul, fiind
sătul de dispreţ şi văzându-mi
necazul†.
16 *Is. 38.13. Plân. 3.10.
16 Şi el creşte: mă urmăreşti* ca
un leu fioros şi-Ţi arăţi din nou
minunile Tale în mine.
17 Îţi înnoieşti martorii împotri-
va mea şi-Ţi înmulţeşti furia
împotriva mea. Rău după rău şi
timp de trudă sunt cu mine.
18 *Cap. 3.11.
18 ✡ Şi pentru ce* m-ai scos
din pântece? Mi-aş fi dat duhul
şi nici un ochi nu m-ar fi văzut!
19 Aş fi ca şi cum n-aş fi fost;
din pântece aş fi fost dus la
mormânt!
20 *Cap. 7.6; 8.9; 14.1. Ps. 39.5. **Cap. 7.16; 7.19.
20 Nu sunt* zilele mele puţine?
Încetează deci şi lasă-mă sin-
gur**, ca să-mi revin puţin,
21 *Cap. 16.22. **Ps. 88.12. †Cap. 34.22. Ps. 23.4.
21 înainte de a mă duce şi să nu
mă mai întorc* niciodată, în ţa-
ra** întunericului şi a umbrei†
morţii,
22 o ţară întunecoasă ca întune-
ricul gros al umbrei morţii, fără
nici o rânduială, unde strălucirea
este ca întunericul gros»".

Cea dintâi cuvântare a lui Ţofar

11 ✱ Şi Ţofar din Naama a răs-
puns şi a zis:
2 *Cap. 8.2; 15.2; 18.2.
2 „Să nu primească răspuns
mulţimea de cuvinte*? Şi să nu
fie îndreptăţit un om care vor-
beşte mult[d]?
3 *Cap. 17.2; 21.3.
3 Vor face minciunile[e] tale ca
oamenii să amuţească? Şi îţi vei
bate tu joc* şi nimeni să nu te
ruşinezi?
4 *Cap. 6.10; 10.7.
4 Pentru că ai zis: «Învăţătura*
mea este curată şi sunt fără pată
în ochii Tăi».
5 Dar dacă ar vorbi Dumnezeu şi
Şi-ar deschide buzele împotriva ta

[a] *Sau* „în curăţie" [b] *Sau* „arbitru" [c] *Sau* „Este potrivit pentru Tine" [d] *Lit.* „un om al buzelor" [e] *Sau* „poveştile"

6 și ți-ar descoperi tainele în-
țelepciunii, cum ele sunt dublul a
ceea ce este cunoscut! Și să știi
că Dumnezeu lasă uitării* din
nelegiuirea ta.
7 ✡ Poți tu, cercetând, să des-
coperi* ce este în Dumnezeu? poți
tu să-L descoperi, desăvârșit, pe
Cel Atotputernic?
8 *Sunt ca* înălțimile cerurilor!
Ce poți face tu? Mai adânci decât
Locuința morților: ce poți ști tu?
9 Măsura ei este mai lungă de-
cât pământul și mai lată decât
marea!
10 Dacă trece și închide* și chea-
mă la judecată, cine-L va opri?
11 Pentru că El cunoaște* pe
oamenii deșerți și vede nelegiuire
chiar dacă nu se poate zări.
12 Totuși omul nepriceput va
îndrăzni*, deși omul este născut
ca mânzul unui măgar** sălbatic.
13 ✡ Dacă-ți vei îndrepta inima*
și-ți vei întinde** mâna spre El,
14 dacă îndepărtezi* nelegiuirea
care este în mâna ta și nu lași
nedreptatea** să locuiască în
corturile tale,
15 atunci da, îți vei ridica* fața
fără pată; și vei fi neclintit și nu
te vei teme,
16 pentru că vei uita* necazul; îți
vei aduce aminte de el ca de niște
ape care s-au scurs.
17 Și viața *îți* va fi mai senină*
decât ziua la amiază; deși vei fi
învăluit în întuneric, vei fi ca
dimineața.
18 Și vei avea încredere, pentru că
va fi speranță; și cercetând
în jur, te vei odihni* în siguranță.
19 Și te vei culca și nimeni nu te
va înfricoșa și mulți vor căuta*
bunăvoința ta.
20 Dar ochii* celor răi se vor
topi; și scăparea va pieri de la
ei și speranța** lor va fi să-și
dea sufletul".

6 *Ezra 9.13.
7 *Cap. 33.12; 33.13. Ecl. 3.11. Rom. 11.33.
10 *Cap. 9.12; 12.14. Apoc. 3.7.
11 *Ps. 10.11,14; 35.22; 94.11.
12 *Ps. 39.5; 73.22; 92.6. Ecl. 1.2; 3.18; 11.10. Rom. 1.22. **Cap. 39.5.
13 *1 Sam. 7.3. Ps. 78.8. **Ps. 88.9; 143.6.
14 *Cap. 22.23. **Ps. 101.3.
15 *Gen. 4.5,6. Cap. 22.26. Ps. 119.6. 1 Ioan 3.21.
16 *Is. 65.16.
17 *Ps. 37.6; 112.4. Is. 58.8,10.
18 *Lev. 26.5,6. Ps. 3.5; 4.8. Pr. 3.24.
19 *Is. 45.14.
20 *Lev. 26.16. Deut. 28.65. **Cap. 8.14; 18.14. Pr. 11.7.

Al treilea răspuns al lui Iov

12 ✸ Și Iov a răspuns și a zis:
2 „Cu adevărat, voi sunteți po-
porul și cu voi* va muri înțelep-
ciunea!
3 Am și eu minte[a]* ca voi, nu
sunt mai prejos decât voi. Și cine
nu știe lucruri ca acestea?
4 Sunt ca unul care a ajuns o bat-
jocură* a prietenului său, eu, care
strig** către Dumnezeu și căruia
El îi va răspunde; cel drept, cel
integru este de batjocură!
5 Cel care este gata să-și îm-
piedice piciorul este o lampă
disprețuită în gândul celui fără
griji[b].
6 ✡ Corturile pustiitorilor pros-
peră[c]* și cei care-L întărâtă pe
Dumnezeu sunt în siguranță, ei,
care poartă** un dumnezeu în
mâna lor[d].
7 ✡ Dar întreabă acum anima-
lele, și te vor învăța; și păsările
cerurilor, și îți vor spune;
8 sau vorbește pământului, și te
va învăța, și peștii mării îți vor
istorisi.
9 Cine nu cunoaște despre toate
acestea, că mâna* Domnului le-a
făcut,
10 în a cărui mână* este sufletul[e]
oricărei ființe vii, și duhul[f]** ori-
cărei făpturi[g] omenești?
11 Nu deosebește* urechea cu-
vintele, cum gustă cerul gurii
mâncarea?
12 La bătrâni* este înțelepciunea,
și în lungimea zilelor, priceperea.
13 La El* este înțelepciunea și
tăria; la El, sfatul și priceperea.
14 Iată, El surpă* și nu se zidește
din nou; închide** pe om și nu i
se deschide.
15 Iată, El oprește* apele și ele
seacă; El le dă** drumul și ele
răstoarnă pământul.
16 La El este tăria și cunoștința*
deplină; cel înșelat și înșelătorul
sunt ai Lui.

2 *Cap. 17.10.
3 *Cap. 13.2.
4 *Cap. 17.2,6; 21.3; 30.1. **Ps. 91.15.
6 *Ps. 37.1,35; 73.3,11,12; 92.7. Mal. 3.15. **Hab. 1.11.
9 *Is. 41.20.
10 *Num. 16.22. Dan. 5.23. Fap. 17.28. **Cap. 27.3.
11 *Cap. 34.3.
12 *Cap. 15.10; 32.7.
13 *Cap. 9.4; 36.5.
14 *Cap. 11.10. **Cap. 37.7. Is. 22.22. Apoc. 3.7.
15 *Deut. 11.17 1 Împ. 8.35; 17.1. **Gen. 7.11.
16 *Vers. 13.

[a] *Lit.* „inimă" [b] *Sau* „Dispreț pentru nenorocire este în gândul celui fără griji, pregătit pentru cei al căror picior se clatină" [c] *Sau* „sunt în pace" [d] *Sau* „în a căror mână Dumnezeu aduce" [e] *Sau* „viața" [f] *Sau* „suflarea" [g] *Lit.* „cărni"

17 *2 Sam. 15.31; 17.14,23. Is. 19.12; 29.14. 1 Cor. 1.19.
18 *Ps. 116.16.
20 *Cap. 32.9. Is. 3.1-3.
21 *Cap. 34.19. Ps. 107.40. Dan. 2.21.
22 *Dan. 2.22. Mt. 10.26. 1 Cor. 4.5.
23 *Ps. 107.38. Is. 9.3; 26.15.
24 *Ps. 107.4; 107.40.
25 *Deut. 28.29. Cap. 5.14. **Ps. 107.27.

17 El izgoneşte pe sfătuitori pră-
daţi şi îi face nebuni* pe judecători.
18 El dezleagă* legăturile împă-
raţilor şi le leagă coapsele cu un
brâu.
19 El îi izgoneşte prădaţi pe pre-
oţi şi îi răstoarnă pe cei puternici.
20 El închide buzele* celor siguri
de cuvintele lor şi ia mintea bă-
trânilor.
21 El varsă* dispreţ peste cei
mari şi slăbeşte brâul celor puternici.
22 El descoperă* lucrurile adânci
din întuneric şi aduce la lumină
umbra morţii.
23 El înmulţeşte* naţiunile şi El
le nimiceşte. El răspândeşte na-
ţiunile şi El le strânge.
24 El ia mintea[a] căpeteniilor po-
porului pământului şi-i face* să
rătăcească într-un pustiu fără drum.
25 Ei bâjbâie* prin întuneric fă-
ră lumină; şi El îi face să se cla-
tine[b]** ca un om beat.

2 *Cap. 12.3.
3 *Cap. 23.3; 31.35.
4 *Cap. 6.21; 16.2. Ier. 23.32.
5 *Cap. 21.5. Pr. 17.28.
7 *Cap. 27.4.

13 Iată, pe toate mi le-a văzut
ochiul; urechea mea a auzit şi a
înţeles.
2 Ce ştiţi* voi, ştiu şi eu: nu sunt
mai prejos decât voi.
3 Dar eu vreau* să vorbesc cu
Cel Atotputernic şi doresc să mă
apăr[c] înaintea lui Dumnezeu.
4 Pentru că, în adevăr, voi sun-
teţi născocitori ai minciunii, toţi
sunteţi doctori* de nimic.
5 O, de aţi fi tăcut de tot! Şi *a-
ceasta* v-ar fi fost înţelepciune*!
6 ✡ Ascultaţi acum apărarea
mea şi luaţi seama la argumente-
le buzelor mele!
7 Veţi vorbi* nedrept pentru
Dumnezeu? Şi pentru El rostiţi
înşelăciune?
8 Veţi fi părtinitori cu El? Vă
veţi certa pentru Dumnezeu?
9 Va fi bine dacă vă va cerceta
El? Sau Îl veţi batjocori[d] cum
batjocoreşte[e] cineva pe un om?
10 El vă va mustra negreşit, dacă
în ascuns veţi fi părtinitori.
11 Nu vă înspăimântă măreţia*
Sa? Şi nu cade peste voi groaza
Lui?
12 Spusele voastre vestite sunt
proverbe de cenuşă, apărările
voastre sunt apărări de lut.
13 Tăceţi, lăsaţi-mă, şi voi vorbi,
orice mi s-ar întâmpla.
14 ✡ De ce mi-aş lua carnea* în
dinţi şi mi-aş pune viaţa** în
mână?
15 Iată, chiar dacă mă va omorî*,
tot mă voi încrede în El. Dar îmi
voi apăra** căile înaintea feţei Lui.
16 Şi aceasta[f] va fi salvarea mea,
că un om neevlavios[g] nu va veni
înaintea feţei Lui.
17 Ascultaţi cu atenţie cuvântul
meu, şi cu urechile voastre vorbi-
rea mea!
18 Iată, acum voi prezenta cauza
mea dreaptă; ştiu că voi fi în-
dreptăţit.
19 Cine* este cel care se ceartă
cu mine? Pentru că, dacă aş tă-
cea acum, mi-aş da** duhul.
20 ✡ Numai* două lucruri nu-mi
face şi nu mă voi ascunde dinain-
tea feţei Tale:
21 Depărtează-Ţi* mâna de pes-
te mine şi să nu mă înspăimânte
groaza Ta.
22 Deci cheamă-*mă*, şi eu voi
răspunde*. Sau voi vorbi eu şi
răspunde-mi Tu.
23 Câte sunt nelegiuirile şi păca-
tele mele? Fă-mă să-mi cunosc
fărădelegea şi păcatul meu!
24 Pentru ce Îţi ascunzi* faţa şi
mă socoteşti vrăjmaşul** Tău?
25 Vrei să înspăimânţi o frunză*
mânată de vânt şi să urmăreşti
miriştea** uscată?
26 Pentru că scrii lucruri amare*
împotriva mea şi mă faci să moş-
tenesc nelegiuirile** tinereţii mele.
27 Şi îmi pui* picioarele în butuci
şi însemni toate cărările mele, tragi
o linie în jurul tălpilor picioarelor
mele,

11 *Cap. 31.23.
14 *Cap. 18.4. **1 Sam. 28.21 Ps. 119.109.
15 *Ps. 23.4. Pr. 14.32. **Cap. 27.5.
19 *Cap. 33.6. Is. 50.8. **Cap. 7.21; 10.8.
20 *Cap. 33.7.
21 *Cap. 9.34. Ps. 39.10.
22 *Cap. 9.16; 14.15.
24 *Deut. 31.17. Ps. 13.1. **Deut. 32.42 Rut 1.21.
25 *Lev. 26.36. Is. 42.3. **Cap. 21.18
26 *Cap. 9.18. **Cap. 20.11 Ps. 25.7.
27 *Cap. 33.11.

[a] *Lit.* „inima“ [b] *Sau* „să rătăcească“ [c] *Sau* „să-mi exprim gândurile“ [d] *Sau* „înşela“ [e] *Sau* „înşală“
[f] *Sau* „El“ [g] *Sau* „făţarnic“

28 *Cap. 2.7. 28 când *trupul meu* se sfărâmă ca
un lucru putred, ca o haină pe care
o mănâncă* molia.
1 *Ecl. 2.23. **14** Omul născut din femeie are
puţine zile şi *este* plin* de tulbu-
rare.
2 *Cap. 7.6. Ps. 102.11; 103.15; 144.4. Iac. 1.10; 4.14 1 Pet. 1.24. 2 Răsare* ca o floare şi este
tăiat; şi fuge ca umbra şi nu ră-
mâne.
3 Şi Tu Îţi deschizi ochii asu-
3 *Ps. 8.4; 144.3. **Ps. 143.2. pra* unuia ca acesta şi mă aduci**
la judecată cu Tine?
4 Cine poate scoate* *un lucru*
4 *Gen. 5.3. Ps. 51.5. curat din *unul* necurat? Nimeni!
5 Dacă zilele* lui sunt hotărâte,
5 *Cap. 7.1. *dacă* numărul lunilor lui este cu
Tine *şi* i-ai pus margini peste care
să nu treacă,
6 *Ps. 39.13. **Cap. 7.1. 6 ia-Ţi privirea* de la el şi la-
să-l să se odihnească, până se va
bucura ca un lucrător plătit**, la
sfârşitul zilei.
7 *Vers. 14. 7 ✡ Pentru că pentru copac este
speranţă; dacă va fi tăiat, va înmuguri
din nou şi mlădiţa lui nu va înceta*.
8 Chiar dacă-i îmbătrâneşte ră-
dăcina în pământ şi-i piere trun-
chiul în ţărână,
9 totuşi, la mirosul apei va în-
muguri şi va da ramuri ca un ră-
sad tânăr;
10 dar omul moare şi rămâne în-
tins; da, omul îşi dă duhul, şi un-
de este?
11 Apele* se duc din lac şi râul
11 *Is. 19.5. seacă şi se usucă:
12 *Ps. 102.26. Fap. 3.21. 2 Pet. 3.7; 3.10,11. Apoc. 20.11; 21.1. 12 aşa şi omul, se culcă şi nu se
mai ridică; până* nu vor mai fi
cerurile, nu se vor trezi şi nu vor
fi sculaţi din somnul lor.
13 ✡ O, de m-ai ascunde în Lo-
13 *Is. 26.20. cuinţa morţilor, de m-ai ţine as-
cuns până-Ţi va trece mânia*!
de mi-ai rândui un timp şi Ţi-ai
aduce aminte de mine!
14 Dacă moare un om, va trăi
14 *Cap. 13.15. **Vers. 7. el *din nou*? În toate zilele luptei
mele aş aştepta*, până mi-ar veni
schimbarea**.
15 Ai chema*, şi eu Ţi-aş răs-
15 *Cap. 13.22. punde; Ţi-ar fi dor de lucrarea
mâinilor Tale.
16 Dar acum îmi numeri* paşii; 16 *Cap. 10.6,14; 13.27; 31.4. Ps. 56.8; 139.1-3.
nu pândeşti Tu păcatul meu?
17 Fărădelegea mea este pecet-
luită* într-un sac şi adaugi la ne-
legiuirea mea. 17 *Deut. 32.34 Osea 13.12.
18 Dar un munte care se prăbu-
şeşte se preface în pulbere şi stân-
ca se mută din locul ei;
19 apele rod pietrele, şuvoaiele 19 *Cap. 7.6.
lor spală ţărâna pământului; şi Tu
faci să piară speranţa* omului.
20 Îl învingi pentru totdeauna şi
se duce; îi schimbi faţa şi-i dai
drumul.
21 Fiii săi ajung în onoare şi el
nu ştie*; sau sunt înjosiţi şi el 21 *Ecl. 9.5. Is. 63.16.
nu vede aceasta.
22 Carnea lui suferă numai pen-
tru el însuşi şi sufletul lui jeleşte
numai pentru sine".

A doua cuvântare a lui Elifaz

15 ✸ Şi Elifaz* din Teman a răs-
puns şi a zis:
2 „Va răspunde înţeleptul cu
cunoştinţă deşartă[a] sau îşi va um-
fla* pântecele cu vânt de răsărit? 1 *Cap. 4.1.
3 Se va apăra el cu vorbire ne- 2 *Cap. 6.26.
folositoare şi cu cuvântări care
nu fac bine?
4 Hotărât, tu nimiceşti temerea
de Dumnezeu şi împiedici cuge-
tarea[b] înaintea lui Dumnezeu.
5 Pentru că gura ta rosteşte ne- 5 *Cap. 22.5.
legiuirea* ta şi ai ales limba celor
vicleni.
6 Gura* ta te condamnă, şi nu 6 *Lc. 19.22.
eu; şi buzele tale mărturisesc îm-
potriva ta.
7 ✡ Eşti tu primul om care s-a 7 *Cap. 38.4; 38.21. Ps. 90.2. Pr. 8.25.
născut*? Şi ai fost tu născut îna-
intea dealurilor?
8 Ai ascultat tu în ascuns sfatul*
lui Dumnezeu? Şi mărgineşti tu 8 *Cap. 29.4. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.11.
înţelepciunea la tine însuţi?
9 Ce ştii* tu şi noi nu ştim? *Ce* 9 *Cap. 12.3; 13.2.
înţelegere ai tu şi nu avem şi noi?
10 Şi cel* cu părul alb şi cel în 10 *Cap. 12.12; 32.6,7.
vârstă sunt cu noi[c], mai bătrâni
decât tatăl tău.
11 Puţin lucru sunt pentru tine
mângâierile lui Dumnezeu şi cu-

[a] *Lit.* „de vânt" [b] *Sau* „rugăciunea" [c] *Sau* „Printre noi este omul cu părul alb, da, cel în vârstă"

vântul spus cu blândeţe către tine?
12 De ce te laşi purtat de inima ta? Şi de ce clipesc ochii tăi,
13 ca să-ţi întorci duhul împotriva lui Dumnezeu şi să scoţi *asemenea* cuvinte din gura ta?
14 Ce* este omul, ca să fie curat, şi cel născut din femeie, ca să fie drept?
15 Iată, El nu Se încrede în sfinţii* Săi şi cerurile nu sunt curate în ochii Săi;
16 cu cât* mai puţin cel urâcios şi stricat, omul, care bea** nelegiuirea ca apa!
17 ✡ Te voi învăţa, ascultă-mă; şi *îţi* voi spune ce am văzut,
18 ce au spus înţelepţii de la părinţii* lor şi n-au ascuns;
19 numai lor li s-a dat pământul şi nici un străin* n-a trecut printre ei.
20 Omul rău este în dureri de naştere în toate zilele*; şi puţini ani[a] sunt păstraţi pentru cel violent.
21 Glasul spaimelor este în urechile lui; în timp de pace*, pustiitorul se aruncă asupra lui.
22 El nu crede că se va întoarce din întuneric şi este aşteptat de[b] sabie;
23 rătăceşte* încoace şi încolo după pâine, *zicând*: unde ar putea fi? Ştie că o zi de întuneric** este pregătită la îndemâna lui[c];
24 necazul şi strâmtorarea îl înspăimântă: îl cuprind ca un împărat gata de luptă.
25 Pentru că şi-a întins mâna împotriva lui Dumnezeu şi s-a întărit împotriva Celui Atotputernic;
26 aleargă împotriva Lui cu gâtul *întins*, cu părţile groase ale scuturilor sale:
27 pentru că şi-a acoperit* faţa cu grăsimea lui şi şi-a pus osânză pe coapse.
28 Şi locuieşte în cetăţi pustiite, în case nelocuite, care sunt gata să ajungă grămezi de pietre.
29 El nu se va îmbogăţi* şi averea lui nu va rămâne; şi stăpânirile lor nu se vor întinde pe pământ.
30 Nu va ieşi din întuneric, flacăra îi va usca mlădiţele şi va pieri* la suflarea gurii Lui.
31 Să nu se încreadă* în deşertăciune, amăgindu-se, pentru că deşertăciunea îi va fi răsplata.
32 Aceasta se va împlini înainte* de ziua lui[d], şi ramura lui nu va fi verde.
33 Îşi va scutura strugurii necopţi ca viţa şi îşi va lepăda floarea ca măslinul.
34 Pentru că familia[e] celui neevlavios va fi neroditoare şi focul va mistui corturile mituirii.
35 Ei zămislesc* nenorocirea şi nasc nelegiuirea şi pântecele lor pregăteşte înşelăciunea".

16 ✸ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „Am auzit multe asemenea lucruri. Voi toţi sunteţi nişte mângâietori* supărăcioşi.
3 Vor avea sfârşit vorbele în vânt? Şi ce te supără, de răspunzi?
4 Şi eu aş putea vorbi ca voi; dacă ar fi sufletul vostru în locul sufletului meu, aş putea lega împreună cuvinte împotriva voastră şi aş clătina* din cap către voi.
5 *Dar* v-aş încuraja cu gura mea şi mişcarea buzelor mele v-ar alina.
6 Dacă vorbesc, nu mi se alină durerea; şi dacă tac, se depărtează ea de la mine?
7 Dar acum m-a stors de puteri... Mi-ai pustiit toată familia[e].
8 Şi m-ai veştejit[f]; aceasta a ajuns o mărturie; şi slăbiciunea mea se ridică împotriva mea, mărturiseşte în faţa mea.
9 Mânia* Lui sfâşie şi mă urmăreşte; El scrâşneşte din dinţi împotriva mea; *ca* un duşman al meu mă străpunge cu ochii** Lui[g].
10 Ei îşi deschid* larg gura îm-

14 *1 Împ. 8.46. 2 Cr. 6.36. Cap. 14.4. Ps. 14.3.
15 *Cap. 4.18; 25.5.
16 *Ps. 53.3. **Cap. 34.7. Pr. 19.28.
18 *Cap. 8.8; 20.4.
19 *Ioel 3.17.
20 *Ps. 90.12.
21 *Cap. 20.21. 1 Tes. 5.3.
23 *Ps. 59.15; 109.10. **Cap. 18.12
27 *Ps. 73.7; 119.70.
29 *Cap. 27.16; 27.17.
30 *Cap. 4.9.
31 *Cap. 35.13. Is. 59.4.
32 *Cap. 22.16. Ps. 55.23. Ecl. 7.17.
35 *Ps. 7.14. Is. 59.4. Osea 10.13.

Al patrulea răspuns al lui Iov

2 *Cap. 13.4.
4 *Ps. 22.7; 109.25. Plân. 2.12.
9 *Cap. 10.16; 10.17. **Cap. 13.24
10 *Ps. 22.13.

[a] *Sau* „ani număraţi" [b] *Sau* „pus deoparte pentru" [c] *Sau* „aproape de el" [d] *Ziua morţii lui* [e] *Sau* „adunarea" [f] *Sau* „m-ai acoperit de zbârcituri" [g] *Lit.* „Îşi ascute ochii împotriva mea"

potriva mea; îmi lovesc** obrajii
cu dispreț, se adună† împreună
împotriva mea.
11 Dumnezeu m-a dat* celui ne-
legiuit şi m-a aruncat în mâinile
celor răi.
12 Eram în pace şi m-a frânt*
în două; şi m-a apucat de ceafă
şi m-a zdrobit şi m-a ridicat
ca** să-I fiu țintă.
13 Arcaşii* Săi[a] m-au înconju-
rat. El îmi despică rărunchii şi
nu mă cruță, îmi varsă fierea pe
pământ.
14 Mă frânge bucată cu bucată,
Se aruncă asupra mea ca un răz-
boinic.
15 Mi-am cusut sac* pe piele şi
mi-am tăvălit capul[b]** în țărână.
16 Fața mea este roşie de plâns
şi pe genele mele este umbra*
morții,
17 deşi nu este violență în mâinile
mele şi rugăciunea mea este curată.
18 ✡ Pământule, nu-mi acoperi
sângele şi să nu mai fie loc pen-
tru țipătul* meu!
19 Chiar acum, iată, Martorul*
meu este în ceruri şi Cel care măr-
turiseşte pentru mine este în lo-
curile** înalte.
20 Prietenii mei sunt batjocori-
torii mei, *dar* ochiul* meu varsă
lacrimi către Dumnezeu.
21 De ar fi un mijlocitor[c]* pentru
om la Dumnezeu, ca un fiu al
omului pentru prietenul său!
22 Pentru că trec anii, *puțini* la
număr, şi mă duc pe o cale* *de
unde* nu mă voi *mai* întoarce.
17 Suflarea mea se pierde[d], zile-
le mele se sting; mormântul[e]* este
pentru mine.
2 Nu sunt batjocoritori în jurul
meu şi nu locuieşte ochiul meu
în mijlocul jignirilor* lor?
3 Te rog, fii Tu garanție* pen-
tru mine la Tine; cine este cel
care va da mâna cu mine?

10 **Is. 50.6. Mica 5.1. Mt. 26.67. Fap. 23.2. †Ps. 35.15.
11 *Cap. 1.15; 1.17.
12 *Cap. 9.17. **Cap. 7.20. Plân. 3.12.
13 *Cap. 6.4; 19.12; 25.3.
15 *Gen. 37.34. Ps. 69.11. **Cap. 30.19 Ps. 7.5.
16 *Cap. 24.17.
18 *Cap. 27.9. Ps. 66.18,19.
19 *Gen. 31.50. Rom. 1.9. Filip. 1.8. 1 Tes. 2.5. **Cap. 31.2.
20 *Cap. 17.7.
21 *Cap. 31.35. Ecl. 6.10. Is. 45.9. Rom. 9.20.
22 *Ecl. 12.5.
1 *Ps. 88.3,4.
2 *1 Sam. 1.6,7
3 *Ps. 119.122. Pr. 6.1; 17.18; 22.26.

4 Pentru că le-ai ascuns inima*
față de pricepere: de aceea nu-i
vei înălța.
5 Cine trădează pe prieteni pen-
tru pradă – chiar şi ochii* fiilor lui
se vor topi.
6 ✡ Şi m-a făcut de batjocură[f]*
popoarelor şi am ajuns ca unul
de scuipat** în față.
7 Şi ochiul* meu se întunecă de
întristare şi toate mădularele mele
sunt ca o umbră.
8 Cei drepți vor fi uimiți de a-
ceasta şi cel nevinovat* se va ri-
dica împotriva celui neevlavios.
9 Dar cel drept îşi va ține calea
lui şi cel cu mâinile* curate va
creşte în putere.
10 Dar cât despre voi toți, vă
rog, veniți* din nou; şi nu voi găsi
un om înțelept** printre voi.
11 ✡ Zilele mele au trecut*, pla-
nurile mele s-au năruit, *chiar*
gândurile dragi ale inimii mele.
12 Ei prefac noaptea în zi: *îşi
închipuie* lumina aproape, în pre-
zența întunericului!
13 Dacă aştept, Locuința morți-
lor îmi este casa; îmi aştern patul
în întuneric;
14 strig gropii[g]: «Tu eşti tatăl
meu!»; viermelui*: «Mama mea şi
sora mea!»
15 Şi unde-mi este atunci spe-
ranța*? Da, speranța mea cine o
va vedea?
16 Ea va coborî la zăvoarele Lo-
cuinței morților, când odihna* va
fi împreună cu mine[h] în țărână“.

A doua cuvântare a lui Bildad

18 ✸ Şi Bildad* din Şuah a răs-
puns şi a zis:
2 „Până când veți vâna cuvin-
te?[i] Fiți înțelegători[j] şi apoi vom
vorbi.
3 Pentru ce suntem socotiți
drept* animale, suntem *conside-
rați* proşti[k] în ochii voştri?
4 Tu, care te sfâşii* în mânia
ta, pentru tine să fie părăsit pă-

4 *Cap. 12.20.
5 *Cap. 11.20.
6 *Cap. 30.9. **Cap. 30.10
7 *Ps. 6.7; 31.9.
8 *Cap. 22.19.
9 *Ps. 24.4.
10 *Cap. 6.29. **Cap. 12.2.
11 *Cap. 7.6; 9.25.
14 *Cap. 21.26.
15 *Cap. 7.6.
16 *Cap. 3.17-19; 21.33.
1 *Cap. 8.1.
3 *Ps. 73.22.
4 *Cap. 13.14.

[a] *Sau* „Săgețile Sale“ [b] *Sau* „mi-am întinat cornul“ [c] *Sau* „arbitru“ [d] *Lit.* „se strică“ [e] *Lit.* „mormintele“ [f] *Sau* „un proverb al“ [g] *Sau* „putrezirii“ [h] *Sau* „când ne vom odihni împreună“ [i] *Sau* „Când veți pune capăt cuvintelor?“ [j] *Sau* „inteligenți“ [k] *Sau* „necurați“

mântul şi să se mute stânca din
locul ei?
5 *Pr. 13.9; 20.20; 24.20.
5 ✡ Da, lumina celor răi se va
stinge*; şi flacăra focului său nu
va străluci.
6 *Cap. 21.17. Ps. 18.28.
6 Lumina se va întuneca în cor-
tul lui şi lampa lui se va stinge*
deasupra lui.
7 *Cap. 5.13.
7 Paşii puterii lui se vor strâmta
şi chiar sfatul* lui îl va răsturna,
8 *Cap. 22.10. Ps. 9.15; 35.8 Is. 24.17,18.
8 pentru că este aruncat* în
cursă chiar de picioarele lui şi
umblă pe ochiuri de reţea.
9 *Cap. 5.5.
9 Îl apucă laţul de călcâi, îl
prinde plasa*.
10 O frânghie[a] este ascunsă pen-
tru el în pământ şi capcana lui
pe cale.
11 *Cap. 15.21; 20.25. Ier. 6.25; 20.3; 46.5; 49.29.
11 Îl îngrozesc spaimele din toate
părţile* şi îl urmăresc la fiecare pas.
12 *Cap. 15.23.
12 Puterea lui este muşcată de
foame şi nenorocirea* stă gata în
coasta lui.
13 Întâiul-născut al morţii devo-
rează mădularele trupului său; îi
va mânca mădularele.
14 *Cap. 8.14; 11.20. Ps. 112.10. Pr. 10.28.
14 Încrederea lui va fi smulsă din
cortul lui şi-l va duce* la îm-
păratul spaimelor.
15 *Ps. 11.6.
15 Cei care nu sunt ai lui vor
locui în cortul lui, pucioasă* va
fi presărată peste locuinţa lui.
16 *Cap. 29.19. Is. 5.24. Amos 2.9. Mal. 4.1.
16 Jos* i se vor usca rădăcinile
şi sus i se va tăia ramura.
17 *Cap. 24.20. Ps. 34.16; 109.13. Pr. 2.22; 10.7
17 Amintirea* lui va pieri de pe
pământ şi nu va mai avea nici un
nume pe păşuni.
18 Va fi împins din lumină în
întuneric şi va fi alungat din lume.
19 *Cap. 27.14; 27.15. Is. 14.22. Ier. 22.30.
19 Nu va avea* nici fiu, nici ur-
maş în poporul său, nici vreo
rămăşiţă în locurile şederii lui
temporare.
20 *Ps. 37.13.
20 Cei care vor veni pe urmă[b]
vor fi uimiţi* de ziua lui, după
cum cei care au fost înainte[c] au
fost cuprinşi de groază.
21 *Ier. 9.3; 10.25 1 Tes. 4.5. 2 Tes. 1.8. Tit 1.16.
21 Da, aşa sunt locuinţele celui
nedrept şi aşa este locul celui ca-
re nu-L cunoaşte* pe Dumnezeu".

Al cincilea răspuns al lui Iov

19 ✸ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „Până când îmi veţi chinui su-
fletul şi mă veţi zdrobi cu cu-
vinte?
3 *Gen. 31.7. Lev. 26.26.
3 De zece ori m-aţi înfruntat*
până acum; nu vă este ruşine să
vă purtaţi aspru cu mine[d]?
4 Şi dacă în adevăr am greşit,
greşeala mea rămâne cu mine.
5 *Ps. 35.26; 38.16; 55.12; 55.13.
5 Dacă în adevăr vă înălţaţi*
împotriva mea şi dovediţi vina
mea împotriva mea,
6 *Cap. 16.11; 27.2.
6 să ştiţi atunci că Dumnezeu
m-a răsturnat* şi m-a înconjurat
cu plasa Lui.
7 Iată, strig de nedreptate şi nu
sunt auzit; strig tare şi nu este
judecată.
8 *Cap. 3.23. Ps. 88.8. Plân. 3.7,8.
8 Mi-a îngrădit calea* ca să nu
pot trece şi a pus întuneric pe că-
rările mele.
9 *Cap. 12.17,19 Ps. 89.44. **Cap. 16.15. Ps. 89.39. Plân. 5.16.
9 M-a dezbrăcat* de gloria mea
şi a luat cununa de pe capul**
meu.
10 M-a doborât din toate părţile
şi pier. Şi a smuls speranţa mea
ca pe un copac.
11 *Cap. 13.24. Plân. 2.5.
11 Şi-a aprins mânia împotriva
mea şi m-a socotit ca pe unul din
vrăjmaşii* Săi.
12 *Cap. 30.12.
12 Oştirile Lui au înaintat împre-
ună şi şi-au făcut drum* împotri-
va mea şi şi-au aşezat tabăra în
jurul cortului meu.
13 *Ps. 31.11; 38.11; 69.8; 88.8,18.
13 ✡ A îndepărtat pe fraţii* mei
de mine şi cunoscuţii mei s-au
înstrăinat cu totul de mine.
14 Rudele mele m-au părăsit şi
prietenii mei de aproape m-au
uitat.
15 Cei care locuiesc temporar în
casa mea şi slujnicele mele mă
socotesc ca pe un străin; în ochii
lor sunt un om de afară.
16 Am chemat pe slujitorul meu
şi n-a răspuns; cu gura mea l-am
rugat.
17 Suflarea mea este străină[e] so-
ţiei mele şi rugămintea mea[f], fii-
lor pântecelui *mamei* mele.

---

[a] *De prins* [b] *Sau* „Cei de la apus" [c] *Sau* „cei de la răsărit" [d] *Sau* „să-mi faceţi rău" *sau* „să mă trataţi ca pe un prost" [e] *Sau* „respingătoare" [f] *Lit.* „mirosul meu este urât"

18 Chiar şi copiii* mă dispreţuiesc; mă ridic, şi ei vorbesc împotriva mea.
18 *2 Împ. 2.23.

19 Toţi prietenii* mei apropiaţi nu mă pot suferi; şi cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva mea.
19 *Ps. 41.9; 55.13,14,20.

20 Mi se lipesc oasele de pielea* mea şi de carnea mea; şi am scăpat doar cu pielea dinţilor mei.
20 *Cap. 30.30. Ps. 102.5. Plân. 4.8.

21 Aveţi milă de mine, aveţi milă de mine, voi, prietenii mei! Pentru că m-a atins mâna* lui Dumnezeu.
21 *Cap. 1.11. Ps. 38.2.

22 Pentru ce mă persecutaţi* ca Dumnezeu şi nu vă săturaţi de carnea mea?
22 *Cap. 13.24; 16.11. Ps. 69.26.

23 ✡ O, de ar fi scrise cuvintele mele! O, de ar fi înscrise[a]* într-o carte!
23 *Is. 30.8. Ier. 36.2.

24 De ar fi gravate cu condei de fier şi plumb, în stâncă, pentru totdeauna!

25 Dar ştiu că Răscumpărătorul* meu trăieşte şi la urmă El Se va ridica pe pământ[b].
25 *Ps. 78.35. Pr. 23.11. Is. 43.14. Ier. 50.34.

26 Şi după ce această piele a mea va fi nimicită, totuşi *fiind* în carnea mea voi vedea* pe Dumnezeu:
26 *Ps. 17.15. Mt. 5.8. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2.

27 pe care eu însumi Îl voi vedea şi ochii mei Îl vor privi, şi nu ai altuia. Mi se topesc* rărunchii înăuntrul meu[c].
27 *Ps. 73.26.

28 Dacă veţi zice: «Cum* îl vom persecuta?» şi se găseşte în mine rădăcina acesteia,
28 *Vers. 22.

29 temeţi-vă pentru voi înşivă de sabie*, pentru că sabia este furioasă[d] împotriva faptelor rele, ca să ştiţi** că este o judecată".
29 *Cap. 15.22. **Cap. 22.4. Ps. 1.5; 9.7; 58.10,11. Ecl. 12.14.

A doua cuvântare a lui Ţofar

20 ✸ Şi Ţofar* din Naama a răspuns şi a zis:
1 *Cap. 11.1.

2 „De aceea gândurile mele îmi dau un răspuns şi pentru aceasta este graba mea în mine:

3 Am auzit o mustrare care mă face de ruşine şi duhul mă face să răspund[e] prin priceperea mea.

4 *Nu* ştii aceasta, că din vechime*, de când a fost pus omul pe pământ,
4 *Cap. 8.8; 15.10.

5 înălţarea celor răi este scurtă* şi bucuria celui neevlavios[f] doar pentru o clipă?
5 *Cap. 8.12; 8.13. Ps. 37.35,36.

6 Chiar dacă înălţimea* lui s-ar ridica până la ceruri şi capul lui ar ajunge la nori,
6 *Is. 14.13,14 Obad. 3,4.

7 el va pieri pentru totdeauna ca* gunoiul lui: cei care l-au văzut vor zice: «Unde este?»
7 *Ps. 83.10.

8 Va zbura ca* un vis şi nu va *mai* fi găsit[g]. Da, va fugi** ca o viziune a nopţii.
8 *Ps. 73.20; 90.5. **Cap. 18.18; 27.21.

9 Ochiul* care l-a văzut nu-*l va* mai *vedea*; şi locul lui nu-l va mai zări.
9 *Cap. 7.8; 7.10; 8.18. Ps. 37.36; 103.16.

10 Fiii lui vor căuta bunăvoinţa celor săraci şi mâinile* lui vor înapoia averea lui[h].
10 *Vers. 18.

11 Oasele lui sunt pline de puterea tinereţii* lui[i], dar ea se va odihni** cu el în ţărână.
11 *Cap. 13.26. Ps. 25.7. **Cap. 21.26

12 Cu toate că răutatea este dulce în gura lui, el o ascunde sub limba lui,

13 o cruţă şi n-o părăseşte, ci o ţine în cerul gurii lui;

14 hrana lui este transformată în măruntaiele lui: este fiere de aspidă înăuntrul lui.

15 A înghiţit bogăţii, dar le va vărsa; Dumnezeu le va arunca din pântecele lui.

16 Va suge otravă de aspidă; limba năpârcii îl va ucide.

17 Nu va vedea pâraiele*, râurile, şuvoaiele de miere şi unt!
17 *Cap. 29.6. Ps. 36.8. Ier. 17.6.

18 Va da înapoi* rodul muncii sale şi nu-l va înghiţi; îl va da înapoi după preţul său şi nu se va bucura de el,
18 *Vers. 10,15.

19 pentru că a asuprit*, a părăsit pe săraci, a luat cu sila o casă pe care n-a construit-o el.
19 *Cap. 24.2-4; 35.9.

20 Pentru că n-a cunoscut* odihna în pântecele lui, nu va salva nimic din ce a dorit cel mai mult.
20 *Ecl. 5.13; 5.14.

21 Nimic n-a scăpat de lăcomia lui; de aceea bunăstarea lui nu va dura*.
21 *Cap. 15.29.

---

[a] *Lit.* „gravate" [b] *Lit.* „deasupra ţărânii" [c] *Lit.* „în sân" [d] *Lit.* „este furie" [e] *Sau* „îmi răspunde"
[f] *Sau* „făţarnic" [g] *Sau* „Zboară ca un vis şi nu este găsit" [h] *Sau* „vor înapoia *ceea ce* violenţa lui *a răpit*"
[i] *Sau* „de păcatele lui ascunse"

22 În plinătatea belşugului său
va fi în strâmtorare; mâna fiecă-
ruia care este în nevoie[a] va veni
peste el.
23 *Num. 11.33 Ps. 78.30,31.
23 Când va fi să-şi umple pân-
tecele, *Dumnezeu* va arunca asu-
pra lui aprinderea mâniei Sale şi
o va ploua peste el, în carnea*
lui[b].
24 *Is. 24.18. Ier. 48.44. Amos 5.19.
24 Dacă fuge* de arma de fier,
îl va străpunge arcul de aramă.
25 *Cap. 16.13. **Cap. 18.11
25 Smulge *săgeata*; aceasta iese
din trupul lui, şi vârful scânte-
ietor* din fierea lui: spaimele**
sunt peste el.
26 *Ps. 21.9.
26 Toate întunecimile sunt păs-
trate pentru comorile lui: un foc*
nesuflat îl va mistui, va consuma
ce a rămas în cortul lui.
27 Cerurile vor descoperi nele-
giuirea lui şi pământul se va ridica
împotriva lui.
28 *Cap. 21.30.
28 Venitul casei lui se va îndepărta,
va curge în ziua* mâniei Sale.
29 *Cap. 27.13; 31.2,3.
29 Aceasta* este partea de la
Dumnezeu pentru omul rău şi
moştenirea hotărâtă lui de Dum-
nezeu".

Al şaselea răspuns al lui Iov

21 ✸ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „Ascultaţi cu atenţie cuvântul
meu! Şi aceasta va ţine locul mân-
gâierilor voastre!
3 *Cap. 16.10; 17.2.
3 Îngăduiţi-mă, şi voi vorbi; şi,
după ce voi vorbi, batjocoriţi* în
continuare!
4 *Cap. 6.11.
4 Cât despre mine, este plânge-
rea mea către un om? Şi pentru
ce n-ar fi duhul meu nerăbdător*?
5 *Jud. 18.19. Cap. 29.9; 40.4 Ps. 39.9.
5 Uitaţi-vă la mine şi miraţi-vă
şi puneţi-vă mâna* la gură!
6 *Ps. 55.5.
6 Chiar când mă gândesc, mă
înspăimânt, şi un tremur îmi cu-
prinde* carnea!
7 *Cap. 12.6. Ps. 17.10,14; 73.3,12. Ier. 12.1. Hab. 1.16.
7 ✡ Pentru ce trăiesc* cei răi, îm-
bătrânesc şi se întăresc în putere?
8 Sămânţa lor este întărită cu ei
înaintea lor, şi odrasla lor înain-
tea ochilor lor.
9 *Ps. 73.5.
9 Casele lor sunt în siguranţă,
fără teamă, şi nuiaua* lui Dum-
nezeu nu este peste ei.
10 Taurul lor este prăsitor şi nu
dă greş; vaca lor fată şi nu lea-
pădă*.
10 *Ex. 23.26.
11 Ei răspândesc pe micuţii lor ca
pe o turmă şi copiii lor joacă.
12 Ei îşi înalţă glasul cu tam-
burină şi harfă şi se bucură la
sunetul fluierului;
13 ei îşi petrec zilele* în pros-
peritate şi într-o clipă coboară în
Locuinţa morţilor.
13 *Cap. 36.11.
14 Şi ei Îi spun* lui Dumnezeu:
«Pleacă de la noi, pentru că nu
dorim cunoştinţa căilor Tale!
14 *Cap. 22.17.
15 Ce* este Cel Atotputernic, ca
să-I slujim? Şi ce ne foloseşte**
dacă ne vom ruga Lui?»
15 *Ex. 5.2. Cap. 34.9. **Cap. 35.3. Mal. 3.14.
16 Iată, nu este binele lor în mâ-
na lor? Departe de mine sfatul
celor* răi!
16 *Cap. 22.18. Ps. 1.1. Pr. 1.10.
17 De câte ori se stinge* lampa
celor răi şi vine nenorocirea lor
asupra lor? El *le* împarte** du-
reri în mânia Sa.
17 *Cap. 18.6. **Cap. 31.2,3
18 Ei sunt ca miriştea* în faţa
vântului şi ca pleava spulberată
de furtună.
18 *Ps. 1.4; 35.5 Is. 17.13; 29.5 Osea 13.3.
19 Dumnezeu păstrează* pentru
fiii săi nelegiuirea lui. Îl răsplă-
teşte şi el o va şti.
19 *Ex. 20.5. Ier. 31.29. Ezec. 18.2.
20 Ochii lui vor vedea distru-
gerea lui şi el va bea* din mânia
Celui Atotputernic!
20 *Ps. 75.8. Is. 51.17. Ier. 25.15. Apoc. 14.10; 19.15.
21 Căci ce plăcere va avea de
casa lui după el, când numărul
lunilor lui este tăiat?
22 Poate cineva să-L înveţe* pe
Dumnezeu cunoştinţa, când El
este Cel care judecă pe cei înăl-
ţaţi?
22 *Cap. 35.11. Is. 40.13; 45.9 Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.
23 Unul moare în plinătatea pu-
terii lui, fiind cu totul uşurat şi
liniştit;
24 coapsele lui sunt pline de gră-
sime[c] şi măduva oaselor* lui este
udată.
24 *Cap. 20.11. Pr. 3.8.
25 Şi altul moare în amărăciunea
sufletului şi nu a gustat[d] niciodată
din bine.

[a] *Sau* „toată puterea nevoii" [b] *Sau* „ca (*sau* cu) mâncare a lui" [c] *Sau* „vasele lui sunt pline cu lapte"
[d] *Lit.* „nu a mâncat"

26 *Ecl. 9.2. **Cap. 24.20 Is. 14.11.
26 Sunt culcați împreună* în ță-
rână și viermii îi acoperă**.
27 ✡ Iată, eu cunosc gândurile
voastre și planurile pe care cu
răutate le faceți împotriva mea.
28 *Cap. 20.7.
28 Pentru că ziceți: «Unde* este
casa asupritorului și unde *este* cor-
tul locuințelor celui rău?»
29 N-ați întrebat pe cei care trec
pe cale? Și nu recunoașteți sem-
nele lor,
30 *Pr. 16.4. 2 Pet. 2.9.
30 că cel rău* este păstrat pentru
ziua nenorocirii? Ei sunt conduși
spre ziua mâniei.
31 *Gal. 2.11.
31 Cine-i va spune în față calea*
sa? Și cine-i va răsplăti ce a fă-
cut?
32 Este dus la mormânt și o stra-
jă este pusă peste mormânt[a].
33 *Ev. 9.27.
33 Bulgării din vale îi sunt dulci;
și după el fiecare om urmează*
la rând și cei dinaintea lui sunt
fără număr.
34 Și cum mă mângâiați cu de-
șertăciuni? Răspunsurile voastre
rămân viclene".

A treia cuvântare a lui Elifaz

22 ✸ Și Elifaz din Teman a răs-
puns și a zis:
2 *Cap. 35.7. Ps. 16.2. Lc. 17.10.
2 „Poate omul* să fie de folos
lui Dumnezeu? Negreșit, omul
înțelept își este de folos lui însuși.
3 Este vreo plăcere pentru Cel
Atotputernic că tu ești drept?
Sau este vreun câștig *pentru El*
că tu îți urmezi căile desăvârșite?
4 *Cap. 14.3; 19.29.
4 Te va mustra El pentru te-
merea ta sau va intra* El cu tine
la judecată?
5 *Cap. 11.6; 15.5.
5 Nu este mare răutatea* ta și *nu*
sunt fără sfârșit nelegiuirile tale?
6 *Ex. 22.26; 22.27. Deut. 24.10. Cap. 24.3,9. Ezec. 18.12.
6 Pentru că fără temei ai luat*
garanție de la fratele tău și i-ai
despuiat de haine pe cei goi.
7 *Deut. 15.7. Cap. 31.17. Is. 58.7. Ezec. 18.7,16 Mt. 25.42.
7 N-ai dat* apă de băut celui
chinuit de sete și ai refuzat pâi-
nea celui flămând.
8 Și omul puternic, el avea pă-
mântul; și omul înălțat[b] a locuit
pe el.
9 Ai dat afară pe văduve* fără
nimic și brațele** orfanilor au
fost frânte.
9 *Cap. 24.3; 29.13; 31.16. **Cap. 31.21 Is. 10.2. Ezec. 22.7.
10 De aceea sunt curse în jurul*
tău și groaza** neașteptată te
tulbură;
10 *Cap. 18.8-10; 19.6. **Cap. 15.21
11 sau întuneric, de nu poți să
vezi, și revărsarea de ape te aco-
peră[c]*.
11 *Ps. 69.1,2; 124.4. Plân. 3.54.
12 ✡ Nu este Dumnezeu în înăl-
țimea* cerurilor? Și privește vâr-
ful[d] stelelor, ce înalte sunt!
12 *Cap. 11.7-9
13 Și tu spui: «Ce știe* Dumne-
zeu? Poate El să judece prin
întuneric gros?
13 *Ps. 59.7.
14 Norii* groși sunt o învelitoa-
re pentru El, astfel că nu vede;
și El cutreieră bolta cerurilor».
14 *Ps. 139.11; 139.12.
15 Urmezi tu cărarea cea veche
pe care au călcat cei nelegiuiți[e],
16 care au fost smulși* înainte
de vreme, a căror temelie a fost
vărsată *ca* un șuvoi,
16 *Cap. 15.32. Ps. 55.23; 102.24. Ecl. 7.17.
17 care au zis* lui Dumnezeu:
«Pleacă de la noi! Și ce poate fa-
ce Cel Atotputernic pentru noi[f]?»
17 *Cap. 21.14.
18 Și El le-a umplut casele cu
bunătăți. Dar departe* de mine
sfatul celor răi!
18 *Cap. 21.16.
19 Cei drepți* văd aceasta și se
bucură și cel nevinovat râde de ei:
19 *Ps. 58.10; 107.42.
20 «Nu este nimicit cel care s-a
ridicat împotriva noastră și nu
mistuie* focul rămășița lui[g]?»
20 *Cap. 15.30.
21 ✡ Împrietenește-te[h]* cu El, te
rog[i], și fii în pace**: prin aceas-
ta îți va veni fericirea.
21 *Ps. 34.10. **Is. 27.5.
22 Primește*, te rog, învățătura[j]
din gura Lui și pune** cuvintele
Lui în inima ta.
22 *Cap. 6.10; 23.12. Pr. 2.6. **Ps. 119.11.
23 Dacă te vei întoarce* la Cel
Atotputernic, vei fi zidit; dacă
vei îndepărta nedreptatea din
corturile tale
23 *Cap. 8.5,6; 11.13,14. Is. 31.6. Zah. 1.3.
24 și dacă vei arunca aurul* în ță-
rână și *aurul din* Ofir** în prun-
dul pâraielor,
24 *2 Cr. 1.15. **1 Împ. 9.28 2 Cr. 8.18. Is. 13.12.
25 atunci Cel Atotputernic va fi au-
rul tău și argint adunat pentru tine.

[a] *Sau* „și el veghează asupra ridicăturii de pământ" [b] *Lit.* „cu fața înălțată" [c] *Sau* „Oare nu vezi tu întunericul și revărsarea de ape care te acoperă?" [d] *Sau* „capul" [e] *Sau* „oameni de nimic", *sau* „oameni răi" [f] *Sau* „pentru ei" [g] *Lit.* „lor" [h] *Sau* „Împacă-te" [i] *Sau* „acum" [j] *Lit.* „legea"

26 *Cap. 27.10. Is. 58.14. **Cap. 11.15
26 Pentru că atunci îți vei găsi
desfătarea* în Cel Atotputernic
şi-ți vei ridica fața** către Dum-
nezeu.
27 *Ps. 50.14.15 Is. 58.9.
27 Te vei ruga* Lui şi El te va
auzi; şi-ți vei împlini promisiu-
nile.
28 Şi vei hotărî un lucru şi îți
va reuşi; şi lumina va străluci pe
căile tale.
29 *Cap. 5.11. Pr. 29.23. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.
29 Când vor fi coborâte *căile*,
vei zice: «Ridică-te!» Şi El va
salva pe cel* cu ochii plecați.
30 *Ps. 18.20; 24.4.
30 Chiar pe cel care nu este ne-
vinovat, El îl va scăpa; şi el va
fi scăpat prin curăția mâinilor*
tale".

Al şaptelea răspuns al lui Iov

23 ✵ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 *Cap. 7.11. **Ps. 32.4.
2 „Şi astăzi plângerea* mea
este amară: rana mea este mai
grea** decât geamătul meu!
3 *Cap. 13.3; 16.21.
3 O, de aş şti* unde să-L gă-
sesc, aş ajunge la scaunul Său!
4 *Cap. 13.18.
4 Aş aşterne* cauza *mea* înain-
tea Lui şi mi-aş umple gura cu
dovezi!
5 Aş şti cuvintele pe care mi
le-ar răspunde şi aş înțelege ce
mi-ar spune.
6 *Is. 27.4,8; 57.16.
6 Mi S-ar împotrivi* El, în
mărimea puterii *Lui*? Nu, ci m-ar
asculta negreşit.
7 Acolo un om drept *şi*-ar pre-
zenta cazul înaintea Lui şi aş scă-
pa pentru totdeauna de Judecă-
torul meu.
8 *Cap. 9.11; 35.14.
8 Iată, merg* înainte[a], dar El
nu este *acolo*; şi înapoi[b], dar
nu-L observ;
9 la stânga[c], când lucrează, dar
nu-L zăresc; Se ascunde la dreap-
ta[d] şi nu-L văd.
10 *Ps. 139.1-3. **Ps. 17.3; 66.10. Iac. 1.12.
10 Dar El cunoaşte* calea *pe
care* sunt; mă va încerca**, voi
ieşi ca aurul.
11 *Cap. 31.7. Ps. 17.5; 44.18.
11 Piciorul meu s-a ținut de pa-
şii* Lui; am păzit calea Lui şi
nu m-am abătut.
12 *Ioan 4.32; 4.34.
12 Nici nu m-am depărtat de po-
runca buzelor Lui; am strâns* cu-
vintele gurii Lui mai mult decât
gândurile inimii mele[e].
13 *Cap. 9.12; 9.13; 12.14. Rom. 9.19. **Ps. 115.3.
13 Dar El are un *gând*[f] şi cine-L
poate întoarce[g]*? Ce-I doreşte
sufletul, aceea** face.
14 *1 Tes. 3.3.
14 Pentru că El va împlini *ce*
este rânduit* pentru mine; şi multe
lucruri ca acestea sunt la El.
15 De aceea sunt tulburat în pre-
zența Lui; cuget şi mă tem de El.
16 *Ps. 22.14.
16 Pentru că Dumnezeu mi-a to-
pit* inima şi Cel Atotputernic m-a
îngrozit;
17 pentru că n-am fost nimicit
dinaintea întunericului, nici n-a as-
cuns întunecimea de mine.

1 *Fap. 1.7. **Is. 2.12. Ier. 46.10. Obad. 15. Țef. 1.7.
24 Pentru ce nu sunt strânse tim-
purile* la Cel Atotputernic? Şi
pentru ce nu văd zilele** Lui cei
care-L cunosc?
2 *Deut. 19.14. Pr. 23.10.
2 ✡ Unii mută semnele* de ho-
tar, răpesc turmele şi le pasc,
3 *Deut. 24.17. Cap. 22.9.
3 alungă măgarul orfanilor* şi
iau garanție boul văduvei,
4 *Cap. 29.16. **Pr. 28.28.
4 abat pe cei nevoiaşi* din cale;
cei întristați** ai pământului se
ascund împreună.
5 *Cap. 39.5-8. **Ps. 104.23.
5 Iată, *ca* măgarii* sălbatici în
pustiu, ei ies** la lucrul lor, că-
tând cu sârguință prada; pustiul
le *dă* mâncare pentru copiii
lor;
6 ei taie de pe câmp nutrețul lui
şi strâng boabele după culesul
viei celui rău;
7 *Ex. 22.26; 22.27. Deut. 24.12; 24.13. Cap. 22.6.
7 petrec* noaptea goi, fără îm-
brăcăminte, şi n-au învelitoare
în frig;
8 *Plân. 4.5.
8 sunt udați de ploile repezi ale
munților şi, din lipsă de adăpost,
îmbrățişează* stânca...
9 *Cap. 6.27.
9 Smulg pe orfan* de la sân şi
iau garanție de la sărac[h];
10 aceştia umblă goi, fără îmbră-
căminte şi, flămânzi, cară snopii;
11 între zidurile lor[i] ei storc unt-
delemnul, calcă teascurile şi su-
feră de sete.

[a] *Sau* „spre răsărit" [b] *Sau* „spre apus" [c] *Sau* „spre nord" [d] *Sau* „spre sud" [e] *Sau* „decât porția mea rânduită" [f] *Lit.* „El rămâne Acelaşi" [g] *Sau* „cine Îi poate schimba gândul" [h] *Sau* „ceea ce are săracul pe el" [i] *Ale celor răi*

12 *Cap. 9.23; 9.24.
12 Gem oamenii din cetate şi
strigă sufletul celor răniţi: şi Dum-
nezeu nu le ţine* în seamă ne-
bunia[a].
13 ✡ Alţii sunt răzvrătiţi împo-
triva luminii, nu cunosc căile ei şi
nu rămân pe cărările ei.
14 *Mica 2.1. **Ps. 10.8.
14 Ucigaşul se scoală *odată* cu
lumina*, omoară** pe cel întris-
tat şi nevoiaş şi noaptea este ca
un hoţ.
15 *Pr. 7.9. **Ps. 10.11.
15 Şi ochiul* adulterului pân-
deşte amurgul, zicând: «Nici un
ochi nu mă va vedea**»; şi îşi
pune un văl pe faţă.
16 *Ex. 22.2. Mt. 24.43. **Ioan 3.20.
16 Pe întuneric sparg* casele;
ziua se închid înăuntru[b], nu cu-
nosc lumina**;
17 pentru că dimineaţa este pen-
tru ei toţi umbra morţii, pentru că
ei sunt obişnuiţi cu spaimele um-
brei morţii.
18 El[c] este iute pe faţa apelor –
partea lor este blestemată pe pă-
mânt – el nu se întoarce pe calea
viilor.
19 Seceta şi căldura seacă apele
zăpezii; aşa şi Locuinţa morţilor
pe cei care au păcătuit.
20 *Is. 49.15. **Cap. 17.14; 21.26. Is. 14.11. †Cap. 18.17. Ps. 34.16. Pr. 10.7.
20 Pântecele îl va uita*; vier-
mele** se va ospăta dulce cu el;
nu va mai fi amintit†; şi nedrep-
tatea va fi frântă ca un copac.
21 *Cap. 22.9.
21 El jefuieşte pe cea sterilă care
nu naşte şi nu face bine* văduvei.
22 El îi trage şi pe cei puternici
cu puterea sa; se ridică şi nimeni
nu este sigur de viaţă.
23 *Ps. 11.4. Pr. 15.3.
23 *Dumnezeu* îl aşază în sigu-
ranţă şi el se bizuie pe aceasta;
dar ochii Săi sunt asupra* căilor
lor.
24 *Ps. 37.10.
24 Sunt înălţaţi pentru puţin şi
nu mai sunt*; sunt coborâţi; ca
toţi *ceilalţi* sunt strânşi şi sunt
tăiaţi ca vârful spicelor.
25 *Cap. 6.28; 27.4.
25 Şi dacă nu este *aşa* acum, cine
mă va face* mincinos şi va face
cuvântul meu de nimic?“

A treia cuvântare a lui Bildad

25 ✸ Şi Bildad din Şuah a răs-
puns şi a zis:
2 „Stăpânirea şi temerea sunt
cu El. El face pace în locurile Sa-
le înalte.
3 Se pot număra oştirile Lui? Şi
peste cine nu răsare lumina* Lui?
3 *Iac. 1.17.
4 Şi cum ar putea fi drept* omul
înaintea lui Dumnezeu? Şi cum ar
putea fi curat** cel născut din
femeie?
4 *Cap. 4.17. Ps. 130.3; 143.2. **Ps. 14.4.
5 Iată, nici luna* nu este strălu-
citoare; şi stelele** nu sunt curate
în ochii Săi:
5 *Cap. 31.26. **Cap. 15.15
6 cu cât mai puţin omul, un vier-
me*, şi fiul omului[d], un viermişor!“
6 *Ps. 22.6.

Al optulea răspuns al lui Iov

26 ✸ Şi Iov a răspuns şi a zis:
2 „Cum ai ajutat tu pe cel fără
putere, *cum* ai salvat braţul fără
tărie*!
2 *Ps. 71.9.
3 Cum l-ai sfătuit tu pe cel care
nu are înţelepciune şi ai arătat din
belşug înţelegere[e]!
4 Pentru cine ai rostit tu cuvin-
te? Şi al cui duh a venit prin tine?
5 ✡ Umbrele[f] tremură* sub ape
şi sub locuitorii lor.
5 *Ps. 88.10.
6 Locuinţa morţilor este goală*
înaintea Lui, şi Adâncul[g]** fără
înveliş.
6 *Ps. 139.8. Ev. 4.13. **Cap. 28.22.
7 El întinde* nordul deasupra
golului, spânzură pământul pe
nimic[h].
7 *Cap. 9.8. Ps. 24.2; 104.2.
8 El leagă* apele în norii Săi cei
groşi şi norul nu se rupe sub ele.
8 *Cap. 37.11. Pr. 30.4.
9 El acoperă* faţa tronului Său,
întinde norul Său peste el.
9 *Ps. 97.2; 105.39.
10 El a tras* un cerc fix[i] peste
ape, până la hotarele luminii şi ale
întunericului.
10 *Cap. 38.8. Ps. 33.7; 104.9. Pr. 8.29. Ier. 5.22.
11 Stâlpii cerurilor se cutremură
şi se înspăimântă la mustrarea
Lui.
12 Prin puterea Sa stârneşte[j]* ma-
rea şi prin priceperea Sa sfărâ-
mă pe Rahav[k]**.
12 *Ex. 14.21. Is. 51.15. **Is. 30.7; 51.9.
13 Prin Duhul* Său sunt împo-
dobite cerurile; mâna Sa a întoc-
mit[l] şarpele** cel iute.
13 *Ps. 33.6. **Is. 27.1.

[a] *Sau* „neevlavia“ [b] *Sau* „casele pe care şi le-au însemnat ziua“ [c] *Omul cel rău* [d] *Sau* „fiul lui Adam“
[e] *Sau* „înţelepciunea sănătoasă“ [f] *Sau* „Cei morţi“ [g] *Lit.* „Distrugerea“; *ebr.* „Abadon“ [h] *Neant* [i] Sau
„a rânduit un cerc“ [j] *Unii* „potoleşte“ [k] *Egiptul* [l] *Sau* „a străpuns“

14 *Cap. 4.12. **Cap. 36.29; 37.4,5.
14 Iată, acestea sunt *doar* mar-
ginile căilor Sale şi numai un mur-
mur* al cuvântului auzim despre
El! Dar tunetul** puterii[a] Sale,
cine-l poate înţelege?“

Cel din urmă răspuns al lui Iov

27 Şi Iov şi-a continuat[b] cuvân-
tarea[c] şi a zis:
2 *Cap. 34.5.
2 „Viu este Dumnezeu care mi-a
înlăturat* dreptul şi Cel Atotpu-
ternic care mi-a amărât sufletul:
3 *Cap. 32.8; 33.4.
3 atât timp cât este suflarea mea[d]
în mine şi duhul* lui Dumnezeu în
nările mele,
4 buzele mele nu vor vorbi ne-
dreptate, nici limba mea nu va
rosti înşelăciune.
5 *Cap. 2.9; 13.15.
5 Departe de mine să vă în-
dreptăţesc! Până voi muri nu voi
îndepărta* integritatea mea de la
mine;
6 *Cap. 2.3; 13.18. **Fap. 24.16.
6 ţin* cu tărie la dreptatea mea
şi nu voi renunţa la ea; inima**
mea nu-*mi* reproşează nici una
din zilele mele.
7 ✡ Fie vrăjmaşul meu ca cel
rău, şi cel care se ridică împotri-
va mea ca cel nedrept!
8 *Mt. 16.26. Lc. 12.20.
8 Pentru că ce este speranţa*
celui neevlavios când este tăiat,
când îi ia Dumnezeu sufletul?
9 *Cap. 35.12. Ps. 18.41; 109.7. Pr. 1.28; 28.9 Ioan 9.31. Iac. 4.3.
9 Va asculta* Dumnezeu stri-
gătul lui, când va veni strâmto-
rarea peste el?
10 *Cap. 22.26; 22.27. Ps. 37.4. Is. 58.14.
10 Se va desfăta* el în Cel Atot-
puternic? Va chema el pe Dum-
nezeu în toate timpurile?
11 ✡ Vă voi învăţa cu privire la
mâna lui Dumnezeu; nu voi as-
cunde ce este la Cel Atotputernic.
12 Iată, voi înşivă toţi aţi văzut;
şi de ce sunteţi deci cu totul de-
şerţi?
13 *Cap. 20.29.
13 Aceasta* este partea omului
rău, de la Dumnezeu, şi moşteni-
rea celor violenţi, pe care o pri-
mesc de la Cel Atotputernic:
14 *Deut. 28.41. Est. 9.10. Osea 9.13.
14 Dacă* fiii lui se înmulţesc,
este pentru sabie; şi odraslele lui
nu se vor sătura cu pâine.
15 *Ps. 78.64.
15 Rămăşiţa lui va fi înmormân-
tată prin Moarte şi văduvele* lui
nu vor plânge.
16 Deşi îngrămădeşte argint ca
ţărâna şi pregăteşte îmbrăcă-
minte ca lutul,
17 *Pr. 28.8. Ecl. 2.26.
17 el le poate pregăti, dar cel
drept le va îmbrăca şi cel nevi-
novat* va împărţi argintul.
18 *Cap. 8.15; 18.14. Is. 1.8. Plân. 2.6.
18 El îşi construieşte casa* ca
molia şi ca o colibă pe care o face
paznicul.
19 Se culcă bogat, dar nu va mai
face aşa[e]; îşi deschide ochii şi el
nu este.
20 *Cap. 18.11.
20 Îl ajung spaimele ca* apele.
Un vârtej îl fură noaptea.
21 Îl ia vântul de răsărit şi se duce;
şi ca furtuna îl smulge din locul său.
22 *Ier. 13.14. Ezec. 5.11; 24.14.
22 Şi *El* va arunca asupra lui şi
nu-l va cruţa*; ar fugi negreşit
departe de mâna Lui.
23 Vor bate din palme la el şi îl
vor alunga din locul său cu flu-
ierături.

28 Negreşit, este o mină pentru ar-
gint şi un loc unde se curăţă aurul.
2 Fierul se scoate din ţărână şi
arama este topită din piatră.
3 *Ecl. 1.13.
3 El[f] pune capăt întunericului
şi cercetează până la stratul cel
mai îndepărtat* pietrele întune-
ricului şi ale umbrei morţii.
4 El sapă un puţ departe de lo-
cuitori; sunt uitaţi de trecător[g],
stau suspendaţi departe de oameni,
se clatină încoace şi încolo.
5 Pământul: din el iese pâinea;
şi dedesubt este răscolit ca de foc.
6 Pietrele lui sunt locul safire-
lor şi el are pulbere de aur.
7 Este o cărare pe care nici o
pasăre de pradă n-o cunoaşte şi
ochiul vulturului n-a văzut-o.
8 Fiii mândriei n-au călcat-o,
nici leul fioros n-a trecut pe ea.
9 *Omul* îşi întinde mâna pe stân-
ca de cremene, răstoarnă munţii
din rădăcină.
10 Taie canale în stânci şi ochiul
său vede orice lucru de preţ.

[a] *Lit.* „puterilor“ [b] *Sau* „şi-a reluat“ [c] *Sau* „parabola“ [d] *Sau* „pentru că suflarea mea este încă toată“
[e] *Alţii* „nu va fi adăugat“ [f] *Omul* [g] *Lit.* „sunt uitaţi de picior“

12 *Ecl. 7.24.
13 *Pr. 3.15.
14 *Vers. 22. Rom. 11.33; 11.34.
15 *Pr. 3.13-15.
17 *Pr. 8.10; 16.16.
18 *Pr. 8.11.
19 *Pr. 8.19.
20 *Vers. 12.
22 *Vers. 14. Cap. 31.12.
24 *Ps. 11.4; 33.13,14; 66.7. Pr. 15.3.
25 *Ps. 135.7.
26 *Cap. 38.25. **Cap. 37.3.
28 *Deut. 4.6. Ps. 111.10. Pr. 1.7; 9.10. Ecl. 12.13.

11 Stăvileşte râurile ca să nu pi-
cure şi scoate la lumină ce este
ascuns.
12 ✡ Dar înţelepciunea*, unde se
va găsi? Şi unde este locul pri-
ceperii?
13 Omul nu-i cunoaşte preţul* şi ea
nu se află pe pământul celor vii.
14 Adâncul* zice: «Nu este în
mine». Şi marea zice: «Nu este la
mine».
15 Aur ales nu poate fi dat* pen-
tru ea, nici argint nu poate fi cân-
tărit ca preţ al ei.
16 Ea nu se poate pune în balanţă
cu aurul de Ofir, cu onixul de preţ
şi safirul.
17 Nu se pot compara cu ea nici
aurul*, nici diamantul[a]; şi nu se
schimbă pe vase de aur fin.
18 Coralii şi cristalul nu mai sunt
de amintit; da, dobândirea înţelep-
ciunii* este mai presus de rubine[b].
19 Topazul Etiopiei nu se va a-
semăna cu ea, nici nu va fi pusă
în balanţă cu aurul curat*.
20 De unde* vine deci înţelepciu-
nea? Şi unde este locul priceperii?
21 Ea este ascunsă de ochii tutu-
ror celor vii şi tăinuită de păsările
cerurilor.
22 Distrugerea* şi moartea zic:
«Am auzit despre ea cu urechile
noastre».
23 Dumnezeu îi pricepe calea şi-i
cunoaşte locul.
24 Pentru că El Se uită până la
marginile pământului, vede* sub
cerul întreg.
25 Când a făcut* o greutate pen-
tru vânt şi a împărţit apele cu
măsură,
26 când a rânduit* o lege pentru
ploaie şi o cale pentru fulgerul**
tunetului,
27 atunci a văzut *înţelepciunea* şi
a arătat-o, a statornicit-o, da, şi a
cercetat-o.
28 Şi către om a zis: «Iată, teme-
rea* de Domnul, aceasta este în-
ţelepciune; şi depărtarea de rău
este pricepere!»“

29 Şi Iov şi-a continuat cuvân-
tarea[c] şi a zis:
2 „O, de aş fi ca în lunile tre-
cute, ca în zilele când Dumnezeu
mă păzea*,
3 când* lampa Lui strălucea
deasupra capului meu *şi* în lumi-
na Lui umblam prin întuneric!
4 Cum eram în zilele toamnei[d]
mele, când sfatul* tainic al lui
Dumnezeu era peste cortul meu,
5 când Cel Atotputernic încă era
cu mine, tinerii[e] mei în jurul meu,
6 când paşii mei erau scăldaţi*
în smântână şi stânca** vărsa
lângă mine râuri de untdelemn!
7 Când ieşeam la poarta cetăţii,
când îmi pregăteam scaunul în
piaţă,
8 tinerii mă vedeau şi se ascun-
deau şi bătrânii se ridicau *şi* stă-
teau în picioare;
9 căpeteniile îşi opreau vorba
şi îşi puneau mâna* la gură;
10 glasul căpeteniilor amuţea şi
limba* li se lipea de cerul gurii.
11 ✡ Când urechea *mă* auzea,
atunci mă binecuvânta; şi când o-
chiul *mă* vedea, mărturisea pen-
tru mine;
12 pentru că scăpam* pe întris-
tatul care striga şi pe orfanul care[f]
n-avea nici un ajutor.
13 Binecuvântarea celui care pie-
rea venea peste mine şi făceam
inima văduvei să cânte de bucurie.
14 Mă îmbrăcam cu dreptatea*
şi ea mă înveşmânta; dreptatea
mea era ca o manta şi o diademă.
15 Orbului* îi eram ochi şi olo-
gului îi eram picioare;
16 celor nevoiaşi le eram tată şi
cauza pe care nu o cunoşteam o
cercetam*.
17 Şi sfărâmam* fălcile celui ne-
drept şi smulgeam prada din din-
ţii lui.
18 Şi ziceam: «Voi muri în cui-

2 *Ier. 31.28.
3 *Cap. 18.6.
4 *Ps. 25.14.
6 *Gen. 49.11. Deut. 32.13; 33.24. Cap. 20.17. **Ps. 81.16.
9 *Cap. 21.5.
10 *Ps. 137.6.
12 *Cap. 31.17; 31.21. Ps. 72.12. Pr. 21.13; 24.11.
14 *Deut. 24.13 Ps. 132.9. Is. 59.17; 61.10. Ef. 6.14.
15 *Num. 10.31
16 *Pr. 29.7.
17 *Ps. 58.6. Pr. 30.14.

[a] *Sau* „cristalul“ [b] *Sau* „perle“ [c] *Sau* „parabola“ [d] *Toamna era începutul anului civil* [e] *Sau* „copiii“ [f] *Sau* „pe orfan şi pe cel care“

18 *Ps. 30.6. bul* meu şi îmi voi înmulţi zilele ca
nisipul.
19 Rădăcina* mea se va întinde
19 *Cap. 18.16. **Ps. 1.3. Ier. 17.8. †Osea 14.5. spre ape** şi roua† va sta toată
noaptea pe ramura mea.
20 Gloria mea va fi proaspătă în
20 *Gen. 49.24. Ps. 18.34. mine şi arcul* meu se va înnoi
în mâna mea».
21 Ei mă ascultau şi aşteptau şi
păstrau linişte pentru sfatul meu.
22 După cuvintele mele ei nu
mai vorbeau şi cuvântarea mea
picura peste ei.
23 *Zah. 10.1. 23 Şi mă aşteptau ca pe ploaie şi
îşi deschideau gura larg *ca* la ploa-
ia* târzie[a].
24 *Dacă* râdeam de ei, nu cre-
deau[b]; şi ei nu tulburau senină-
tatea feţei mele.
25 Le alegeam calea şi mă aşe-
zam în fruntea *lor* şi locuiam ca
un împărat în mijlocul oştirii, ca
unul care-i mângâie pe cei care
jelesc.

1 *Cap. 12.4. **30** Dar acum râd* de mine cei
care sunt mai tineri decât mine,
pe ai căror părinţi nu-i socoteam
vrednici să fie puşi alături de
câinii turmei mele.
2 Şi la ce mi-*ar fi folosit* pute-
rea mâinilor lor, *oameni* din care
a pierit vigoarea?
3 Sfrijiţi de lipsă şi foame, ei
fug[c] în locuri uscate, de mult pă-
răsite şi pustiite.
4 Ei adună iarbă sărată printre
tufişuri şi rădăcinile de mătură
pentru hrana lor!
5 Sunt alungaţi dintre *oameni*;
strigă după ei ca după hoţ.
6 Locuiesc în crăpături întune-
coase, în peşteri ale pământului
şi ale stâncilor.
7 Zbiară printre tufişuri, se în-
grămădesc sub mărăcini.
8 Fii ai nebunilor şi fii ai celor
9 *Cap. 17.6. Ps. 35.15; 69.12. Plân. 3.14,63 fără nume – sunt alungaţi din ţară.
9 Şi acum* eu sunt cântecul lor
şi sunt proverbul lor.

10 Le este silă de mine, stau de- 10 *Num. 12.14 Deut. 25.9. Is. 50.6. Mt. 26.67; 27.30.
parte de mine, da, nu se sfiesc să
mă scuipe* în faţă.
11 Pentru că El mi-a dezlegat
funia[d] şi m-a întristat şi ei au arun-
cat frâul înaintea mea.
12 Cei tineri[e] se ridică la dreapta 12 *Cap. 19.12.
mea; îmi împing la o parte pi-
cioarele şi îşi înalţă* împotriva
mea căile lor stricate;
13 îmi strică şi cărarea, îmi pun
înainte nenorocirea, fără să-i ajute
cineva[f];
14 ei intră ca printr-o spărtură
largă, în mijlocul tulburării se
rostogolesc înainte.
15 Spaimele se întorc împotriva
mea, îmi spulberă onoarea ca
vântul, iar bunăstarea mea a tre-
cut ca un nor.
16 Şi acum, sufletul meu se var-
să* în mine; zilele întristării m-au 16 *Ps. 22.14; 42.4.
cuprins.
17 Noaptea îmi străpunge oase- 17 *Vers. 30.
le* din mine, iar *durerile*[g] care mă
rod n-au astâmpăr;
18 prin puterea lor cea mare,
mi-au ajuns veşmânt; mă strâng
ca gulerul cămăşii mele.
19 El m-a aruncat în noroi şi am
ajuns ca ţărâna şi cenuşa.
20 ✡ Strig către Tine şi nu-mi
răspunzi; mă ridic în picioare şi
Tu mă priveşti!
21 Te-ai schimbat, ca să fii crud 21 *Cap. 10.3; 16.9,14; 19.6,22.
cu mine; mă urmăreşti* cu tăria
mâinii Tale.
22 Mă ridici pe vânt, mă faci să
fiu purtat *de el* şi îmi topeşti fiinţa[h].
23 Pentru că ştiu că mă duci la 23 *Ev. 9.27.
moarte şi la casa de adunare*
pentru toţi cei vii.
24 În adevăr, nici o rugăciune *nu*
ajută când El *Îşi* întinde mâna,
deşi ei strigă când El nimiceşte.[i]
25 N-am plâns* eu pentru cel 25 *Ps. 35.13,14 Rom. 12.15.
ale cărui zile erau grele? Nu era
întristat sufletul meu pentru cel
nevoiaş?

[a] *Ploaia de primăvară* [b] *Sau* „Le zâmbeam când nu aveau curaj“ [c] *Sau* „rod“ [d] *Sau* „El Şi-a dezlegat funia“ [e] *Plozii* [f] *Sau* „nu este nimeni care să ajute împotriva lor“ [g] *Viermii* [h] *Alţii* „mă topeşti prin furtună“ [i] *Sau* „Totuşi, nu-şi întinde cineva mâna în cădere? Sau nu strigă după ajutor în nenorocirea lui?“

26 *Cap. 3.25; 3.26. Ier. 8.15.
26 Pentru că aşteptam* binele, şi a
venit răul; şi aşteptam lumina, dar a
venit întunericul.
27 Îmi fierb măruntaiele şi nu se
odihnesc; zile de întristare au venit
peste mine.
28 *Ps. 38.6; 42.9; 43.2.
28 Umblu înnegrit*, dar nu de soa-
re; mă ridic, strig în adunare.
29 *Ps. 44.19; 102.6. Mica 1.8.
29 Am ajuns frate* cu şacalii şi to-
varăş cu struţii.
30 *Ps. 119.83. Plân. 4.8; 5.10 **Ps. 102.3.
30 Pielea* mea a devenit neagră *şi*
cade de pe mine şi oasele** îmi
sunt pârjolite de căldură.
31 *Is. 24.8.
31 Şi harfa* mea *s-a prefăcut* în
jale, şi fluierul meu în glasul ce-
lor care plâng.

1 *Mt. 5.28.
31 Am făcut legământ cu ochii*
mei; şi cum mi-aş fi oprit privi-
rea asupra unei fecioare?
2 *Cap. 20.29; 27.13.
2 Pentru că ce este partea* de la
Dumnezeu, de sus, şi ce *este*
moştenirea de la Cel Atotputernic,
din înălţimi?
3 Nu este prăpăd pentru cel ne-
drept şi nenorocire[a] pentru lucră-
torii nelegiuirii?
4 *2 Cr. 16.9. Cap. 34.21. Pr. 5.21; 15.3 Ier. 32.19.
4 Nu vede* El căile mele şi
nu-mi numără El toţi paşii?
5 Dacă am umblat cu neadevăr
şi mi s-a grăbit piciorul să înşele,
6 să fiu cântărit într-o balanţă
dreaptă, şi Dumnezeu va recu-
noaşte integritatea mea!
7 *Num. 15.39. Ecl. 11.9. Ezec. 6.9. Mt. 5.29.
7 Dacă mi s-a abătut pasul din
cale şi inima* mea mi-a urmat
ochii şi dacă s-a lipit vreo pată
de mâinile mele,
8 *Lev. 26.16. Deut. 28.30; 28.38.
8 *atunci* eu* să semăn şi altul să
mănânce; şi vlăstarul meu să fie
dezrădăcinat.
9 Dacă mi-a fost amăgită inima
spre vreo femeie, încât am pândit
la uşa aproapelui meu,
10 *Is. 47.2. **2 Sam. 12.11 Ier. 8.10. †Deut. 28.30.
10 *atunci* soţia mea să macine*
pentru un altul** şi alţii să se
plece† peste ea!
11 *Gen. 38.24. Lev. 20.10. Deut. 22.22. Vers. 28.
11 Pentru că aceasta este o ruşi-
ne; da, este o nelegiuire* pe care
judecătorii s-o pedepsească;
12 pentru că este un foc care mis-
tuie până la distrugere[b] şi ar dez-
rădăcina tot venitul meu.
13 *Deut. 24.14; 24.15.
13 Dacă aş fi nesocotit* dreptul
slujitorului meu sau al slujnicei
mele, când se certau cu mine,
14 *Ps. 44.21.
14 ce voi face când Se va ridica*
Dumnezeu? Şi când cercetează
El, ce-I voi răspunde?
15 *Cap. 34.19. Pr. 14.31; 22.2. Mal. 2.10.
15 Cel care m-a făcut pe mine în
pântece nu l-a făcut* şi pe el? Şi
nu Unul ne-a întocmit în pântece?
16 Dacă am oprit pe sărac de la
ce dorea sau am făcut să se to-
pească ochii văduvei
17 sau mi-am mâncat singur bucă-
ţica, încât orfanul n-a mâncat din ea
18 (pentru că din tinereţea mea el
a crescut cu mine ca şi cu un tată;
şi din pântecele mamei mele am
călăuzit pe *văduvă*)...
19 dacă am văzut pe cineva pie-
rind din lipsă de îmbrăcăminte şi
pe vreun nevoiaş fără învelitoare,
20 *Deut. 24.13
20 dacă nu m-a binecuvântat*
inima[c] lui şi dacă nu s-a încălzit
cu lâna mieilor mei,
21 *Cap. 22.9.
21 dacă mi-am ridicat mâna
împotriva orfanului*, pentru că
vedeam ajutorul meu la poartă,
22 să-mi cadă umărul din încheie-
tură şi să mi se rupă braţul din os.
23 *Is. 13.6. Ioel 1.15.
23 Pentru că nenorocirea de la
Dumnezeu era o groază* pentru
mine şi datorită[d] măreţiei Sale
eram fără putere.
24 *Mc. 10.24.
24 Dacă am făcut *din* aur spe-
ranţa mea sau am zis aurului fin:
«Încrederea* mea!»,
25 *Cap. 1.3,10. Ps. 62.10. Pr. 11.28.
25 dacă m-am bucurat* *peste*
măsură pentru că averea îmi era
mare şi pentru că mâna mea câş-
tigase mult,
26 *Deut. 4.19; 11.16; 17.3. Ezec. 8.16.
26 dacă am privit* soarele[e] când
strălucea sau luna umblând în
strălucire,
27 şi inima mea a fost tainic a-
măgită, încât gura mea mi-a să-
rutat mâna:
28 *Vers. 11.
28 şi aceasta ar fi o nelegiuire*
pentru judecător, pentru că aş fi
tăgăduit pe Dumnezeul care este
deasupra.

[a] *Lit.* „ce este neobişnuit“ [b] *Ebr.* „Abadon“ [c] *Lit.* „coapsele“ [d] *Sau* „înaintea“ [e] *Lit.* „lumina“

29 *Pr. 17.5; 24.17. Obad. 12.
29 Dacă m-am bucurat de neno-
rocirea* celui care mă ura şi am
fost încântat când[a] l-a ajuns
răul
30 *Mt. 5.44. Rom. 12.14.
30 (da, nici n-am îngăduit* ceru-
lui gurii mele să păcătuiască, ce-
rând cu blestem viaţa lui),
31 dacă n-au zis oamenii cortului
meu: «Cine va găsi pe vreunul care
nu s-a săturat din carnea lui!»...
32 *Gen. 19.2,3 Jud. 19.20,21 Rom. 12.13. Ev. 13.2. 1 Pet. 4.9.
32 străinul* n-a rămas *noaptea*
afară, am deschis călătorului[b] uşi-
le mele...
33 *Gen. 3.8,12. Pr. 28.13. Osea 6.7.
33 Dacă mi-am acoperit fărăde-
legile ca* Adam, ascunzându-mi
nelegiuirea în sânul meu,
34 *Ex. 23.2.
34 pentru că mă temeam de ma-
rea mulţime* şi mă îngrozea dis-
preţul familiilor, încât am tăcut
şi n-am ieşit pe uşă...
35 *Cap. 19.7; 30.20; 35.14. **Cap. 13.22
35 O, dacă aş avea pe cineva să
mă audă*! Iată semnătura mea:
să-mi răspundă Cel** Atotpu-
ternic! şi să scrie potrivnicul meu
o acuzaţie!
36 N-aş purta-o pe umărul meu?
Mi-aş lega-o *ca pe o* cunună.
37 I-aş spune numărul paşilor mei;
ca un prinţ m-aş apropia de El.
38 Dacă pământul meu strigă îm-
potriva mea şi brazdele lui plâng
împreună,
39 *Cap. 24.6; 24.10-12. Iac. 5.4. **1 Împ. 21.19
39 dacă am mâncat* roadele[c]
lui fără plată şi am chinuit** de
moarte sufletele stăpânilor lui,
40 *Gen. 3.18.
40 să răsară spini* în loc de grâu
şi neghină în loc de orz!" Cu-
vintele lui Iov s-au sfârşit.

Elihu răspunde prietenilor lui Iov

1 *Cap. 31.6; 33.9.
2 *Gen. 22.21.
32 ✱ Şi aceşti trei bărbaţi au în-
cetat să răspundă lui Iov, pentru
că el era drept* în ochii săi.
2 Atunci s-a aprins mânia lui
Elihu[d], fiul lui Baracheel din
Buz*, din familia lui Ram; mânia
lui s-a aprins împotriva lui Iov,
pentru că se îndreptăţea pe sine
mai degrabă decât pe Dumnezeu.
3 Mânia lui s-a aprins şi împotriva
celor trei prieteni ai săi, pentru că
nu găseau răspuns şi *totuşi* îl con-
4 damnau pe Iov. Şi Elihu a aştep-
tat pe Iov în timpul vorbirii, pentru
că ei erau mai bătrâni decât
5 el. Şi Elihu a văzut că nu era răspuns
în gura celor trei bărbaţi şi mânia
lui s-a aprins.
6 Şi Elihu, fiul lui Baracheel din 6 *Cap. 15.10.
Buz, a răspuns şi a zis:
„Eu sunt tânăr şi* voi sunteţi
în vârstă. De aceea m-am sfiit şi
m-am temut să vă arăt ceea ce ştiu.
7 Am zis: «Zilele să vorbească
şi mulţimea anilor să *ne* înveţe
înţelepciunea».
8 Dar este un duh şi acesta este 8 *1 Împ. 3.12. Cap. 35.11; 38.36. Pr. 2.6. Dan. 1.17; 2.21 Mt. 11.25.
în om; şi suflarea* Celui Atotpu-
ternic le dă pricepere.
9 Nu cei mari sunt înţelepţi* şi 9 *1 Cor. 1.26.
nu cei în vârstă înţeleg judecata!
10 De aceea spun: Ascultaţi-mă;
voi arăta şi eu ce ştiu.
11 Iată, am aşteptat cuvintele
voastre; am plecat urechea la
dovezile voastre pe când cercetaţi
ce să spuneţi.
12 Da, am fost atent la voi şi, ia-
tă, n-a fost nici unul din voi care
să-l fi convins pe Iov, să fi răs-
puns cuvintelor lui;
13 ca să nu ziceţi*: «Noi am des- 13 *Ier. 9.23. 1 Cor. 1.29.
coperit înţelepciune; Dumnezeu îl
va supune, nu omul».
14 Acum el nu şi-a îndreptat cuvân-
tările împotriva mea şi eu nu-i voi
răspunde cu cuvinte de-ale voastre.
15 Ei au fost uimiţi[e], n-au mai răs-
puns; au rămas fără cuvinte.
16 Şi am aşteptat, pentru că ei
nu *mai* vorbeau, ci stăteau liniştiţi
şi nu mai răspundeau.
17 Voi răspunde şi eu la rândul
meu, voi arăta şi eu ce ştiu,
18 pentru că sunt plin de cuvin-
te, duhul dinăuntrul meu mă con-
strânge.
19 Iată, lăuntrul meu este ca vi-
nul care n-are răsuflătoare; ca
nişte burdufuri noi, este gata să
plesnească.
20 Voi vorbi, ca să găsesc uşura-
re; îmi voi deschide buzele şi voi
răspunde.

[a] *Sau* „că" [b] *Sau* „am deschis către drum" [c] *Lit.* „puterea" [d] *El este Dumnezeu* [e] *Sau* „s-au temut"

21 Vă rog, nu voi părtini* pe nimeni, nici nu voi linguşi pe cineva,

22 pentru că nu ştiu să linguşesc: Cel care m-a făcut m-ar lua* imediat.

33 Dar cu adevărat, Iov, te rog, ascultă* spusele mele şi pleacă urechea la toate cuvintele mele.

2 Iată, acum mi-am deschis gura; limba mea vorbeşte în cerul gurii mele.

3 Cuvintele mele vor fi *din* dreptatea inimii mele şi buzele mele vor rosti limpede* cunoştinţa.

4 Duhul* lui Dumnezeu m-a făcut şi suflarea Celui Atotputernic îmi dă viaţă.

5 Răspunde-mi*, dacă poţi; rânduieşte-te înaintea mea, fii gata!

6 Iată, înaintea lui Dumnezeu eu sunt ca tine[a]: şi eu sunt frământat[b] din lut*.

7 Iată, frica de mine* nu te va înspăimânta, nici greutatea mea nu va apăsa asupra ta.

8 ✡ Da, ai vorbit în auzul meu şi am auzit glasul cuvintelor *tale*:

9 «Sunt curat*, fără nelegiuire; sunt curat şi nu este nici o fărădelege în mine.

10 Iată, El găseşte ocazii de împotrivire faţă de mine, mă socoteşte vrăjmaş* al Său.

11 Îmi pune* picioarele în butuci, îmi pândeşte toate** cărările».

12 Iată, îţi voi răspunde: în aceasta, tu nu eşti drept, pentru că Dumnezeu este mai mare decât omul[c].

13 De ce te plângi* împotriva Lui? Pentru că El nu dă socoteală de nici una din faptele Sale.

14 Pentru că Dumnezeu vorbeşte* o dată şi de două ori – *şi omul* nu ia seama.

15 Într-un vis*, într-o viziune de noapte, când cade somn adânc peste oameni, în aţipiri pe pat,

16 atunci El deschide* urechea oamenilor şi le pecetluieşte învăţătura[d],

17 ca să întoarcă pe om[e] de la faptă şi să ascundă de om[f] mândria;

18 El îi păzeşte sufletul de groapă şi viaţa de la pieirea prin sabie[g].

19 El este pedepsit şi cu durere* pe patul lui şi cu luptă neîncetată în oasele lui[h];

20 şi viaţa îi este dezgustată* de pâine şi sufletul lui de mâncarea gustoasă.

21 Îi piere carnea, de nu se *mai* vede; şi oasele lui care nu se vedeau ies în afară.

22 Şi sufletul lui se apropie de groapă şi viaţa lui de cei care aduc moartea.

23 Dacă ar fi un înger cu el, un mijlocitor, unul dintr-o mie, ca să arate omului datoria[i] lui,

24 atunci va fi îndurător cu el şi va spune: «Scapă-l, ca să nu coboare în groapă; am găsit o răscumpărare[j]».

25 Carnea lui va fi mai fragedă decât în copilărie; el se va întoarce la zilele tinereţii lui.

26 Se va ruga* lui Dumnezeu şi El îl va primi cu bunăvoinţă; şi va vedea faţa Sa cu strigăt *de bucurie*; şi El va da omului dreptatea Sa.

27 Va cânta înaintea oamenilor şi va zice*: «Am păcătuit şi am strâmbat ce era drept şi nu mi s-a răsplătit**.

28 El mi-a scăpat sufletul* ca să nu meargă în groapă şi viaţa mea va vedea** lumina».

29 Iată, toate acestea le lucrează Dumnezeu de două, de trei ori, cu omul,

30 ca să-i întoarcă* sufletul de la groapă, ca să fie luminat cu lumina celor vii.

31 Ia aminte, Iov, ascultă-mă! Taci, şi voi vorbi.

21 *Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Pr. 24.23. Mt. 22.16.
22 *Cap. 27.8.
1 *Cap. 13.6.
3 *Cap. 6.28; 27.4; 36.4.
4 *Gen. 2.7. Cap. 10.3; 32.8.
5 *Vers. 32.
6 *Cap. 4.19.
7 *Cap. 9.34; 13.21.
9 *Cap. 10.7; 11.4; 16.17; 23.10,11; 27.5
10 *Cap. 13.24; 16.9; 19.11.
11 *Cap. 13.27. **Cap. 14.16; 31.4.
13 *Cap. 40.2. Is. 45.9.
14 *Cap. 40.5. Ps. 62.11.
15 *Num. 12.6. Cap. 4.13.
16 *Cap. 36.10; 36.15.

19 *Cap. 30.17.
20 *Cap. 6.7. Ps. 107.18.
26 *Ps. 50.15.
27 *2 Sam. 12.13 Pr. 28.13. Lc. 15.21. 1 Ioan 1.9. **Rom. 6.21
28 *Is. 38.17. **Cap. 22.28
30 *Vers. 28. Ps. 56.13.

[a] *Sau* „Iată, eu sunt de la (*sau:* pentru) Dumnezeu, aşa cum ai spus“ [b] *Lit.* „muls“ *(ca de olar)* [c] *Ebr.* „enoş“ *(omul muritor)* [d] *Pecetluieşte învăţătura pe care El le-o dă* [e] *Ebr.* „adam“ *(omul din ţărână)* [f] *Ebr.* „geber“ *(omul puternic)* [g] *Sau* „lance“ [h] *Sau* „şi mulţimea oaselor lui *cu dureri* permanente“ [i] *Sau* „dreptatea“ [j] *Sau* „o ispăşire“

32 Dacă ai ceva de spus, răspun-
de-mi: vorbeşte, pentru că doresc
să te îndreptăţesc.
33 *Ps. 34.11.
33 Dacă nu, ascultă-mă*, taci şi te
voi învăţa înţelepciune".

34 Din nou Elihu a răspuns şi a
zis:
2 „Ascultaţi, înţelepţilor, cuvintele
mele; şi plecaţi urechea la mine, voi,
care aveţi cunoştinţă!
3 *Cap. 6.30; 12.11.
3 Pentru că urechea* deosebeşte
cuvintele aşa cum cerul gurii gustă
mâncarea.
4 Să alegem pentru noi ce este
drept, să cunoaştem între noi ce
este bine!
5 *Cap. 13.18; 33.9. **Cap. 27.2.
5 Pentru că Iov a zis: «Sunt
drept* şi Dumnezeu mi-a luat**
dreptul de judecată.
6 *Cap. 6.4; 9.17.
6 Să mint împotriva dreptului
meu[a]? Rana[b]* mea este de nevin-
decat, *deşi sunt* fără vină».
7 *Cap. 15.16.
7 Care om este ca Iov? El bea*
batjocura ca apa
8 *Cap. 22.15.
8 şi se însoţeşte cu lucrători ai
nelegiuirii şi umblă cu oameni*
răi!
9 *Cap. 21.15; 35.3. Mal. 3.14.
9 Pentru că a zis*: «Nu-i folo-
seşte omului dacă se desfătează în
Dumnezeu».
10 *Gen. 18.25. Deut. 32.4. 2 Cr. 19.7. Cap. 36.23. Ps. 92.15. Rom. 9.14.
10 Deci ascultaţi-mă, voi, oameni
ai priceperii[c]: departe* de Dum-
nezeu răutatea şi de Cel Atot-
puternic nedreptatea!
11 *Ps. 62.12. 2 Cor. 5.10. 1 Pet. 1.17. Apoc. 22.12.
11 Pentru că El va da* omului
după fapta sa; şi va face pe fieca-
re om să găsească *toate* după ca-
lea *sa*.
12 *Cap. 8.3.
12 Da, cu adevărat, Dumnezeu
nu va lucra rău şi Cel Atotputer-
nic nu va strâmba* judecata.
13 Cine I-a încredinţat Lui pă-
mântul? Şi cine I-a supus întreaga
lume?
14 *Ps. 104.29. Ecl. 12.7.
14 Dacă S-ar gândi[d] numai la
Sine *şi* ar strânge la Sine duhul*
Său şi suflarea Sa,
15 *Gen. 3.19. Ecl. 12.7.
15 orice făptură[e]* ar pieri împreu-
nă şi omul s-ar întoarce în ţărână.
16 ✡ Acum, dacă *ai* pricepere,
ascultă aceasta: Pleacă urechea
la glasul cuvintelor mele!
17 Va guverna* în adevăr cel
care urăşte dreptatea? Şi vei
condamna** tu pe Cel Întruto-
tuldrept?
17 *2 Sam. 23.3 **Gen. 18.25 Cap. 40.8.
18 Va zice cineva unui împărat:
«Belial*»? *Sau* căpeteniilor: «Răi-
lor»?
18 *Ex. 22.28.
19 El nu părtineşte* pe căpete-
nii, nici nu priveşte pe cel bogat
mai mult decât pe cel sărac, pen-
tru că toţi sunt lucrarea** mâini-
lor Sale.
19 *Deut. 10.17. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Ef. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17. **Cap. 31.15
20 Într-o clipă ei mor; chiar la mie-
zul nopţii* poporul se cutremură şi
se duce şi cei puternici sunt luaţi
fără mână.
20 *Ex. 12.29; 12.30. Cap. 36.20.
21 Pentru că ochii* Lui sunt asu-
pra căilor omului şi El îi vede toţi
paşii.
21 *2 Cr. 16.9. Cap. 31.4. Ps. 34.15. Ier. 16.17.
22 Nu* este nici întuneric, nici
umbră a morţii, unde să se as-
cundă lucrătorii nelegiuirii.
22 *Ps. 139.12. Amos 9.2,3. Ev. 4.13.
23 Pentru că El nu trebuie să pri-
vească mult* la om, ca să-l adu-
că[f] la judecată înaintea lui Dum-
nezeu.
23 *Cap. 11.11.
24 El sfărâmă în bucăţi pe cei
puternici*, fără cercetare, şi aşa-
ză pe alţii în locul lor.
24 *Cap. 12.19. Dan. 2.21.
25 În adevăr, El le cunoaşte fap-
tele şi *îi* răstoarnă noaptea şi sunt
zdrobiţi.
26 Îi loveşte ca pe nişte oameni
răi, în văzul altora.
27 Pentru că s-au întors* de la
El şi n-au luat** seama la nici una
din căile Sale,
27 *1 Sam. 15.11 **Ps. 28.5. Is. 5.12.
28 astfel că au făcut să ajungă la
El strigătul săracului*. Şi El aude
strigătul** celui întristat.
28 *Cap. 35.9. Iac. 5.4. **Ex. 22.23.
29 ✡ Când dă El linişte, cine o
va tulbura[g]? Şi când *Îşi* ascunde
El faţa, cine-L va privi? Şi aceas-
ta faţă de o naţiune sau faţă de un
om, deopotrivă[h];
30 ca să nu stăpânească omul
neevlavios[i] *şi* să nu fie o cursă*
pentru popor.
30 *1 Împ. 12.28; 12.30. 2 Împ. 21.9.

[a] *Sau* „cu tot dreptul meu" [b] *Lit.* „Săgeata" [c] *Lit.* „ai inimii" [d] *Sau* „Şi-ar pune inima" [e] *Lit.* „carne"
[f] *Sau* „ca să meargă" [g] *Sau* „o va condamna" [h] *Sau* „faţă de un singur om" [i] *Sau* „făţarnic"

31 *Dan. 9.7-14

31 Pentru că, a zis el lui Dumnezeu: «Suport *pedeapsa*, nu voi *mai* greşi*.
32 Ce nu văd, învaţă-mă; dacă am făcut nedreptate, nu voi mai face»?
33 ✡ Va răsplăti El după gândul tău, pentru că tu L-ai refuzat? Pentru că tu alegi aşa, şi nu eu; spune deci ce ştii!
34 Oamenii pricepuţi îmi vor zice, şi un om înţelept care mă aude:

35 *Cap. 35.16; 38.2.

35 «Iov a vorbit fără* cunoştinţă şi cuvintele lui au fost fără inteligenţă.
36 Iov să fie încercat până la capăt, pentru că a răspuns ca cei nelegiuiţi,
37 pentru că adaugă răzvrătire[a] la păcatul lui; bate din palme între noi şi îşi înmulţeşte cuvintele împotriva lui Dumnezeu»“.

35 Din nou Elihu a răspuns şi a zis:

2 *Cap. 27.2.

2 „Gândeşti tu că este drept* să zici aceasta: «Sunt eu mai drept decât Dumnezeu»?

3 *Cap. 21.15; 34.9.

3 Pentru că ai întrebat: «Ce folos* ar fi pentru Tine? Ce voi câştiga, *dacă voi fi curăţit* de păcatul meu?[b]»

4 *Cap. 34.8.

4 Îţi voi răspunde în cuvinte, ţie şi tovarăşilor* tăi *care sunt* cu tine.

5 *Gen. 15.5. Ps. 8.3. **Cap. 22.12

5 Uită-te* spre ceruri şi vezi! Şi cercetează cerurile[c]**: sunt mai sus decât tine!

6 *Cap. 7.20. Pr. 8.36. Ier. 7.19.

6 Dacă păcătuieşti, ce faci împotriva Lui? Şi dacă ţi se vor înmulţi răzvrătirile, ce-I* faci Lui?

7 *Cap. 22.2,3. Ps. 16.2. Pr. 9.12. Rom. 11.35.

7 Dacă eşti drept*, ce-I dai Lui? Sau ce primeşte El din mâna ta?
8 Răutatea ta *atinge* un om ca tine, şi dreptatea ta un fiu al omului.

9 *Ex. 2.23. Cap. 34.28.

9 ✡ Din cauza mulţimii asupririlor*, ei strigă; din cauza braţului celor puternici, ei cheamă ajutor.

10 *Cap. 21.14. Is. 51.13. **Ps. 42.8; 77.6; 149.5. Fap. 16.25.

10 Dar nici unul nu zice: «Unde* este Dumnezeu, Creatorul meu, care inspiră[d] cântări** de bucurie noaptea,

11 *Ps. 94.12.

11 care ne învaţă mai mult decât pe animalele pământului şi ne face mai înţelepţi* decât păsările cerurilor?»

12 *Pr. 1.28.

12 Ei strigă* acolo şi El nu răspunde, din cauza mândriei oamenilor răi.

13 *Cap. 27.9. Pr. 15.29. Is. 1.15. Ier. 11.11.

13 Da, Dumnezeu nu va asculta* deşertăciunea, nici nu va lua aminte Cel Atotputernic la ea.

14 *Cap. 9.11. **Ps. 37.5,6.

14 Deşi* zici că nu-L vezi, judecata este înaintea Lui, deci aşteaptă-L**!

15 *Ps. 89.32.

15 Şi acum, dacă mânia Sa nu l-a cercetat*, nu-şi cunoaşte *Iov* marea lui aroganţă?

16 *Cap. 34.35.

16 Pentru că Iov şi-a deschis* gura în zadar *şi* a înmulţit cuvinte fără cunoştinţă“.

36 Şi Elihu a continuat şi a zis:
2 „Aşteaptă-mă puţin şi îţi voi arăta că încă mai am cuvinte pentru Dumnezeu.
3 Îmi voi aduce de departe cunoştinţa şi voi da dreptate Ziditorului meu.
4 Pentru că, în adevăr, cuvintele mele nu vor fi mincinoase; Cel desăvârşit în cunoştinţă este cu tine.

5 *Ps. 22.24; 69.33; 102.17 **Cap. 9.4; 12.13,16; 37.23. Ps. 99.4.

5 Iată, Dumnezeu este puternic, dar nu dispreţuieşte*; *este* puternic** în tăria inimii.
6 El nu salvează viaţa celui rău, dar face dreptate celor întristaţi.

7 *Ps. 33.18; 34.15. **Ps. 113.8.

7 El nu-Şi întoarce* ochii de la cei drepţi, ci i-a aşezat pentru totdeauna chiar cu** împăraţi pe tron; şi ei sunt înălţaţi.

8 *Ps. 107.10.

8 Şi dacă, legaţi în lanţuri*, sunt prinşi în corzile întristării,
9 atunci le arată lucrarea lor şi răzvrătirile lor, pentru că au lucrat cu mândrie[e].

10 *Cap. 33.16; 33.23.

10 Şi le deschide* urechea spre disciplină şi le porunceşte să se întoarcă de la nelegiuire.

[a] *Sau* „abatere“ [b] *Sau* „Ce aş fi câştigat eu *dacă* aş fi păcătuit?“ [c] *Sau* „norii“ [d] *Lit.* „dă“
[e] *Sau* „pentru că au devenit mari“

11 *Cap. 21.13. Is. 1.19,20.
11 Dacă ascultă şi-I slujesc, îşi vor
sfârşi* zilele în bunăstare
şi anii în desfătări.
12 *Cap. 4.21.
12 Dar, dacă nu ascultă, vor pieri
de sabie[a] şi vor muri* fără cu-
noştinţă.
13 *Rom. 2.5.
13 Dar cei neevlavioşi[b] în inimă în-
grămădesc mânie*; nu strigă când
El îi leagă.
14 *Cap. 15.32; 22.16. Ps. 55.23.
14 Sufletul lor moare în tinereţe*
şi viaţa lor este printre cei
necuraţi[c].
15 Pe cel întristat, El îl scapă
prin întristarea lui şi îi deschide
urechea în asuprire.
16 *Ps. 18.19; 31.8; 118.5. **Ps. 23.5. †Ps. 36.8.
16 Chiar aşa te-ar fi scos şi pe
tine din gura nenorocirii, la loc
larg*, unde nu este strâmtorare, şi
grăsimea[d]† ar fi fost din belşug în
hrana de pe masa ta.
17 Dar tu eşti plin de judecata
celui rău; judecata şi dreptatea
se ţin *de tine*.
18 *Iona 4.4. **Ps. 49.7.
18 Pentru că este mânie*, *păzeş-
te-te* ca nu cumva să fii luat de
pedeapsă; atunci o mare** răs-
cumpărare nu-ţi va folosi.
19 *Pr. 11.4.
19 Va preţui El bogăţiile* tale?
Nu, nici aurul, nici toate resurse-
le puterii.
20 Nu dori noaptea, când popoa-
rele sunt luate din locul lor.
21 *Ps. 66.18. **Ev. 11.25.
21 Păzeşte-te, nu te întoarce*
spre nelegiuire: pentru că aceasta
ai ales** mai degrabă decât în-
tristarea[e].
22 *Is. 40.13,14. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.
22 ✡ Iată, Dumnezeu este înălţat
în puterea Sa; cine învaţă* *pe al-
ţii* ca El?
23 *Cap. 34.13. **Cap. 34.10
23 Cine I-a rânduit* calea Sa?
Şi cine** a zis: «Tu ai făcut ne-
dreptate»?
24 *Ps. 92.5. Apoc. 15.3.
24 Adu-ţi aminte să glorifici* lu-
crarea Lui, pe care oamenii o lau-
dă în cântări.
25 Toţi oamenii o privesc; omul o
vede de departe.
26 Iată, Dumnezeu este mare şi
noi nu înţelegem[f]*. Nici numărul
anilor** Săi nu poate fi pătruns.
26 *1 Cor. 13.12 **Ps. 90.2; 102.24,27. Ev. 1.12.
27 Pentru că El atrage picătu-
rile* de apă, ele se răspândesc în
ploaie** din aburul pe care-l for-
mează,
27 *Cap. 37.11. Ps. 147.8. **Cap. 5.10; 37.6.
28 pe care cerurile* îl toarnă în
picuri din belşug peste om[g].
28 *Pr. 3.20.
29 Şi poate pricepe cineva răs-
pândirea norilor*, bubuitul cortu-
lui Său?
29 *Cap. 37.11; 37.16.
30 Iată, El întinde* lumina Sa în
jurul Lui şi acoperă adâncul mării[h].
30 *Cap. 37.3.
31 Pentru că prin acestea* judecă
El popoarele; El dă** de mân-
care din belşug.
31 *Cap. 37.13; 38.23. **Ps. 136.25. Fap. 14.17.
32 *Îşi* acoperă mâinile cu fulge-
rul[i] şi îi porunceşte unde să lo-
vească[j].
33 Tunetul* lui vesteşte despre el,
chiar şi vitele îi anunţă venirea.
33 *1 Împ. 18.41; 18.45.

37 De aceea şi inima mea tremu-
ră şi sare din locul ei.
2 Ascultaţi atent vuietul* gla-
sului Său şi murmurul care iese
din gura Lui!
2 *Ps. 29.3.
3 Îl trimite[k] sub toate cerurile,
şi fulgerul[i] Lui până la margini-
le* pământului.
3 *Cap. 28.24; 38.13.
4 După el[l] mugeşte un glas, tună
cu glasul măreţiei Sale; şi nu
opreşte *fulgerele* când se aude*
glasul Său.
4 *Ps. 68.33.
5 Dumnezeu tună în chip mi-
nunat cu glasul Său, făcând lu-
cruri* mari, pe care noi nu le în-
ţelegem.
5 *Cap. 5.9; 9.10; 36.26. Apoc. 15.3.
6 ✡ Pentru că El zice zăpezii*:
«Cazi pe pământ!», tot aşa şi ploii
torenţiale, chiar şi revărsărilor de
ploaie ale puterii Sale.
6 *Ps. 147.16; 147.17.
7 El pecetluieşte mâna fiecărui
om, ca toţi oamenii să cunoască*
lucrarea Sa[m].
7 *Ps. 109.27.
8 Şi fiarele intră* în culcuşuri-
le lor şi rămân în vizuinile lor.
8 *Cap. 38.40. Ps. 104.22.
9 Din cămara *de la sud* vine fur-
tuna şi din vânturile de la nord, frigul.

[a] *Sau* „suliţă“ [b] *Sau* „cei făţarnici“ [c] *Lit.* „cei dedaţi infamiei“ [d] *Sau* „masa ta ar fi fost liniştită *şi* plină de grăsime“ [e] *Sau* „necazul“ [f] *Sau* „nu-*L* cunoaştem“ [g] *Sau* „peste mulţimea oamenilor“ [h] *Sau* „şi cu rădăcinile mării Se acoperă“ [i] *Lit.* „lumina“ [j] *Sau* „şi îl descarcă împotriva potrivnicului“ [k] *Sau* „Îl îndreaptă“ [l] *Fulger* [m] *Sau* „ca toţi oamenii pe care i-a făcut să cunoască“

10 *Cap. 38.29; 38.30. Ps. 147.17; 147.18.
10 Prin suflarea* lui Dumnezeu
se face gheaţa şi lăţimea apelor
se strânge.
11 *Cap. 36.27.
11 Şi cu multă umezeală încarcă
norii* groşi; lumina Lui împrăştie
norul[a];
12 *Ps. 148.8.
12 şi se întorc în orice parte prin
călăuzirea Sa, ca să facă* tot ce le
porunceşte El, pe faţa pământului
locuit,
13 *Ex. 9.18,23. 1 Sam. 12.18. **Cap. 38.26. †2 Sam. 21.10 1 Împ. 18.45.
13 fie că-i face să vină ca o nuia*,
fie pentru ţara** Sa, fie spre în-
durare†.
14 *Ps. 111.2.
14 ✡ Pleacă-ţi urechea la aceasta,
Iov, stai* liniştit şi deosebeşte
lucrările minunate ale lui Dum-
nezeu!
15 Ştii tu cum le-a aşezat Dum-
nezeu şi cum face să strălucească
fulgerul din norul Său?
16 *Cap. 36.29. **Cap. 36.4.
16 Înţelegi* tu plutirea norilor
groşi, lucrările minunate ale Ce-
lui care este desăvârşit** în cu-
noştinţă?
17 Cum ţi se încălzesc hainele,
când dă odihnă pământului prin
vântul de sud?
18 *Gen. 1.6. Is. 44.24. Zah. 12.1.
18 Ai întins* tu cu El cerurile, tari
ca o oglindă turnată?
19 *Cap. 9.14. Rom. 8.26.
19 Învaţă-ne ce să-I spunem! Nu
ne putem ordona *cuvintele* din
cauza întunericului*.
20 I se va spune dacă voi vorbi?
Dacă cineva ar vorbi, hotărât că
ar fi înghiţit.
21 Şi acum nu se vede cum strălu-
ceşte lumina, ea este *ascunsă* în nori;
dar va trece vântul şi le[b] va curăţa.
22 De la nord vine aurora[c]; o mă-
reţie înfricoşătoare este în jurul lui
Dumnezeu!
23 *Cap. 11.7. Rom. 11.33. 1 Tim. 6.16. **Cap. 9.4; 36.5.
23 Pe Cel Atotputernic nu-L pu-
tem ajunge*. *El este* măreţ în
putere**; şi în judecată şi în bel-
şug de dreptate, El nu întris-
tează[d].
24 *Mt. 10.28. **Mt. 11.25.
24 De aceea oamenii se vor teme*
de El; El nu ia aminte la nici unul
din cei înţelepţi** cu inima[e]".

Răspunsul Domnului

1 *1 Împ. 19.11. Naum 1.3.
38 ✷ Şi Domnul a răspuns lui Iov
din vârtejul* de vânt şi a zis:
2 *Cap. 34.35; 42.3. **1 Tim. 1.7.
2 „Cine* este acesta care întu-
necă sfatul prin cuvinte** fără cu-
noştinţă?
3 *Cap. 40.7.
3 Încinge-ţi acum coapsele* ca
un bărbat; şi Eu te voi întreba şi
tu Mă vei învăţa!
4 *Ps. 104.5. Pr. 8.29; 30.4.
4 ✡ Unde* erai tu când am în-
temeiat pământul? Spune, dacă
ai pricepere[f]!
5 Cine i-a hotărât măsurile – dacă
ştii? Sau cine a întins sfoara peste
el?
6 Pe ce au fost aşezate temeliile
lui? Sau cine i-a pus piatra unghiu-
lară,
7 *Cap. 1.6.
7 când stelele dimineţii cântau
împreună[g] şi toţi* fiii lui Dum-
nezeu strigau de bucurie?
8 *Gen. 1.9. Ps. 33.7; 104.9. Pr. 8.29. Ier. 5.22.
8 Şi *cine** a închis marea cu uşi,
când a ţâşnit, ieşind din pântece,
9 când i-am făcut norul veş-
mânt, şi întunericul gros un scu-
tec pentru ea,
10 *Cap. 26.10.
10 când i-am tras hotarul* Meu
şi i-am pus zăvor şi uşi
11 *Ps. 89.9; 93.4.
11 şi am zis: «Până aici să vii şi
nu mai departe; şi aici să se
oprească* valurile tale mândre»?
12 *Ps. 74.16; 148.5.
12 ✡ În zilele tale ai poruncit* tu
dimineţii? Ai făcut zorile să-şi
cunoască locul lor,
13 *Cap. 34.25. Ps. 104.35.
13 ca să apuce capetele pămân-
tului şi cei răi* să fie scuturaţi de
pe el?
14 El[h] se schimbă ca lutul unei
peceţi şi *toate* se aşază ca într-un
veşmânt;
15 *Cap. 18.5. **Num. 15.30 Ps. 10.15; 37.17.
15 şi lumina* le este oprită celor
răi[i] şi braţul** ridicat este frânt.
16 *Pr. 8.24. **Ps. 77.19.
16 ✡ Ai pătruns tu până la iz-
voarele* mării? Şi ai umblat tu
prin ascunzişurile** adâncului?
17 *Ps. 9.13.
17 Ţi s-au descoperit ţie porţile*
morţii? Sau ai văzut tu porţile
umbrei morţii?
18 A cuprins înţelegerea[j] ta lăţimi-
le pământului? Spune, dacă ştii toate.

[a] *Sau* „El împrăştie norul Său scânteietor" [b] *Cerurile* [c] *Sau* „lumina aurie" *(în zona de nord era mult aur)* [d] *Sau* „nu răspunde" [e] *Sau* „nici unul care se socoteşte înţelept cu inima nu-L poate vedea" [f] *Lit.* „cunoşti priceperea" [g] *De veselie* [h] *Pământul* [i] *Noaptea era lumina lor* [j] *Sau* „privirea"

19 ✡ Unde este calea spre locuința luminii? Și unde este locuința întunericului,

20 ca s-o iei spre hotarul lui și să poți cunoaște cărările spre casa lui?

21 Tu știi, pentru că atunci erai născut și numărul zilelor tale este mare!

22 *Ps. 135.7.

22 ✡ Ai intrat tu în vistieriile zăpezii și ai văzut tu vistieriile grindinei*,

23 *Ex. 9.18. Ios. 10.11. Is. 30.30. Ezec. 13.11; 13.13. Apoc. 16.21.

23 pe care* le-am păstrat pentru timpul necazului, pentru ziua de luptă și de război?

24 Pe ce cale se împarte lumina *și* se împrăștie vântul de răsărit peste pământ?

25 *Cap. 28.26.

25 Cine a croit* un făgaș pentru șuvoaiele de apă și o cale pentru fulgerul tunetelor,

26 ca să-l facă să plouă pe un pământ unde nu este nimeni, peste pustiul unde nu este nici un om,

27 *Ps. 104.13; 104.14; 107.35.

27 ca să sature* pustiul părăsit și să facă să răsară iarbă fragedă?

28 *Cap. 36.27. Ps. 147.8. Ier. 14.22.

28 Are ploaia* tată? Sau cine a născut picăturile de rouă?

29 *Ps. 147.16.

29 Din al cui pântece iese gheața? Sau cine naște bruma* cerurilor,

30 *Cap. 37.10.

30 atunci când apele stau ascunse ca în piatră și fața adâncului se leagă* împreună?

31 *Cap. 9.9. Amos 5.8.

31 ✡ Poți tu să legi legăturile Pleiadelor[a]*? Sau să dezlegi frânghiile Orionului?

32 Poți tu să faci să iasă constelațiile la timpul lor? Sau să călăuzești Ursa Mare cu fiii săi?

33 *Ps. 148.6. Ier. 31.35.

33 Știi tu rânduielile* cerurilor? Sau le hotărăști tu stăpânirea asupra pământului?

34 Poți tu să-ți înalți glasul către norul gros, ca să te acopere șuvoaiele de ape?

35 Poți tu să trimiți fulgerele, ca să plece și să-ți zică: «Iată-ne»?

36 *Cap. 32.8. Ps. 51.6. Ecl. 2.26.

36 Cine* a pus înțelepciune în rărunchi? Sau cine a dat pricepere minții[b]?

37 Cine numără norii cu înțelepciune? Sau cine varsă burdufurile cerurilor,

38 când țărâna se întărește[c] și bulgării se lipesc împreună?

39 ✡ [d] Vânezi tu* prada pentru leoaică? Sau potolești tu foamea[e] leilor tineri, 39 *Ps. 104.21; 145.15.

40 când stau culcați în vizuini *sau* stau la pândă în desiș?

41 Cine-i dă corbului hrana*, când puii săi strigă către Dumnezeu *și* rătăcesc din lipsă de hrană? 41 *Ps. 147.9. Mt. 6.26. Lc. 12.24.

39 Cunoști tu timpul când nasc caprele sălbatice ale stâncii? Vezi tu fătatul* cerboaicelor? 1 *Ps. 29.9.

2 Numeri tu lunile pe care le împlinesc? Sau cunoști tu timpul când fată?

3 Ele se pleacă, își fată puii *și* scapă de durerile lor.

4 Puii lor se întăresc, cresc în câmp deschis; pleacă și nu se mai întorc la ele.

5 ✡ Cine a lăsat liber măgarul* sălbatic? Și cine a desfăcut legăturile măgarului iute, 5 *Cap. 6.5; 11.12. Ps. 104.11.

6 căruia i-am făcut pustiul casă* și șesul sărat locuință? 6 *Cap. 24.5. Ier. 2.24. Osea 8.9.

7 El râde de vuietul cetății *și* nu aude strigătele vizitiului.

8 Șirul munților este pășunea lui și caută orice verdeață.

9 ✡ Se va învoi bivolul sălbatic[f]* să-ți slujească de bunăvoie? Sau va rămâne el peste noapte la ieslea ta? 9 *Num. 23.22. Deut. 33.17.

10 Poți tu să legi la brazdă bivolul sălbatic cu funia lui? Sau va grăpa el văile în urma ta?

11 Te vei încrede tu în el pentru că puterea lui este mare? Și-i vei lăsa lui munca ta?

12 Te vei încrede tu în el pentru căratul seminței tale și va strânge el *grâul în* aria ta?

13 ✡ Aripa struțului bate vesel, dar este ea *ca* vârful de aripă și *ca* penajul berzei?

14 Pentru că ea își lasă ouăle pe

[a] *Sau* „Cloșca cu pui“ [b] *Sau* „inimii“ [c] *Sau* „când țărâna curge ca într-o masă topită“ [d] *În unele traduceri, cap. 39 începe aici și are 38 de versete* [e] *Lit.* „viața“ [f] *Sau* „zimbrul“, „unicornul“

pământ şi le încălzeşte în ţărână
15 şi uită că piciorul le poate strivi
sau că fiara câmpului le poate călca.
16 *Plân. 4.3.
16 Este aspră* cu puii ei, ca şi cum
n-ar fi ai ei; munca ei este
în zadar, fără să-i pese;
17 *Cap. 35.11.
17 pentru că Dumnezeu a lipsit-o
de înţelepciune* şi n-a înzestrat-o
cu pricepere.
18 Când se ridică în înălţime, râde
de cal şi de călăreţul său.
19 ✡ I-ai dat tu putere calului?
I-ai îmbrăcat tu grumazul cu o coa-
mă care fâlfâie?
20 Tu l-ai făcut să sară ca o lăcus-
tă? Nechezatul său măreţ este în-
fricoşător.
21 *Ier. 8.6.
21 Scurmă în vale şi se bucură în
putere; iese* în întâmpinarea oş-
tirii înarmate.
22 Râde de frică şi nu se înspăi-
mântă, nici nu dă înapoi dinain-
tea sabiei.
23 Tolba *cu săgeţi* zăngăneşte pe
el, suliţa sclipitoare şi lancea.
24 Înghite pământul cu furie şi
mânie şi n-are astâmpăr la sune-
tul trâmbiţei.
25 La sunetul trâmbiţei el zice:
«Ha! ha!» şi de departe miroase
lupta, tunetul căpeteniilor şi stri-
gătul.
26 ✡ Prin înţelepciunea ta zboară
şoimul *şi* îşi întinde aripile că-
tre sud?
27 *Ier. 49.16. Obad. 4.
27 La porunca ta se înalţă vultu-
rul şi îşi face cuibul* pe înălţime?
28 El locuieşte stânca şi-şi face
locuinţa pe vârful stâncii şi pe
întăritură.
29 De acolo caută prada; ochii săi
privesc în depărtare.
30 *Mt. 24.38. Lc. 17.37.
30 Şi puii săi sorb sânge; şi unde
sunt cei ucişi*, acolo este şi el".

40 Şi Domnul a răspuns lui Iov
şi a zis:
2 *Cap. 9.3; 10.2; 33.13.
2 „Cel care se ceartă* cu Cel
Atotputernic *Îl* va învăţa? Cel care
mustră pe Dumnezeu să răspun-
dă la aceasta!"
3 ✡ Şi Iov a răspuns Domnului
şi a zis:
4 „Iată, eu nu sunt nimic*; ce
să-Ţi răspund? Îmi voi pune mâna
la gură!
4 *Ezra 9.6. Cap. 42.6. Ps. 51.4.
5 Am vorbit o dată şi nu voi mai
răspunde; da, de două ori, dar nu
voi continua".
6 ✡ [a] Şi Domnul a răspuns* lui
Iov din vârtejul de vânt şi a zis:
6 *Cap. 38.1.
7 „Încinge-ţi acum coapsele* ca
un bărbat. Eu** te voi întreba şi
tu Mă vei învăţa!
7 *Cap. 38.3. **Cap. 42.4.
8 Vrei* tu deci să-Mi desfiinţezi
judecata? Vrei să Mă condamni**,
ca să fii tu drept?
8 *Ps. 51.4. Rom. 3.4. **Cap. 16.11; 19.6.
9 Ai tu un braţ ca Dumnezeu? Şi
poţi tu să tuni* cu un glas ca al Lui?
9 *Cap. 37.4. Ps. 29.3,4.
10 Împodobeşte-te acum cu* glo-
rie şi vrednicie; şi îmbracă-te cu
măreţie şi strălucire!
10 *Ps. 93.1; 104.1.
11 Revarsă-ţi valurile mâniei tale
şi priveşte pe oricine este mân-
dru şi coboară-l!
12 Priveşte pe oricine este mân-
dru*, smereşte-l şi calcă pe cei răi
pe locul lor.
12 *1 Sam. 2.7. Is. 2.12. Dan. 4.37.
13 Ascunde-i în ţărână împreună,
leagă-le feţele în întuneric!
14 Atunci şi Eu te voi lăuda[b] că
dreapta ta te salvează.
15 ✡ Uită-te acum la behemotul[c]
pe care l-am făcut cu tine: mă-
nâncă iarbă ca un bou.
16 Iată acum, puterea lui este în
coapsele lui şi tăria lui este în
muşchii pântecelui lui.
17 El îşi îndoaie coada ca un ce-
dru, tendoanele coapselor lui sunt
întreţesute.
18 Oasele lui sunt ţevi de aramă,
mădularele lui sunt ca nişte
drugi de fier.
19 El este cel mai de seamă al
căilor lui Dumnezeu: Cel care l-a
făcut i-a dat sabia[d] Sa.
20 Pentru că munţii îi dau hrană*,
acolo unde se joacă** toate fiare-
le câmpului.
20 *Ps. 104.14. **Ps. 104.26
21 Se culcă sub lotuşi, în ascun-

[a] *În unele traduceri cap. 40 începe aici şi are 27 de versete* [b] *Sau „voi mărturisi pentru tine"*
[c] *Probabil hipopotamul* [d] *Probabil dinţii ascuţiţi*

zişul trestiei şi al mlaştinii.
22 Lotuşii îl acoperă cu umbra lor,
sălciile pârâului îl înconjoară.
23 Iată, râul se revarsă, el nu se
sperie; stă liniştit, chiar dacă Ior-
danul se aruncă în gura lui.
24 Poate fi prins din faţă, sau i se
va străpunge nasul în capcană?
1 *Ps. 104.26. Is. 27.1. **41** Poţi tu să tragi afară levia-
tanul[a]* cu o undiţă? Sau să-i apeşi
limba cu o funie?
2 Îi vei pune tu o papură în na-
sul lui şi-i vei străpunge falca cu
un cârlig?
3 Îţi va face el multe cereri? Sau
îţi va vorbi el dulce?
4 Va face el legământ cu tine? Îl
vei lua ca rob pentru totdeauna?
5 Te vei juca tu cu el ca *şi cu*
o pasăre? Sau îl vei lega tu pen-
tru fetele tale?
6 Vor face negoţ cu el cei care
se însoţesc? Îl vor împărţi ei între
negustori?
7 Îi vei umple pielea cu ţepuşe
şi capul cu cangea pescarilor?
8 Pune-ţi mâna pe el: vei ţine
minte lupta, nu vei mai face aşa.
9 [b] Iată, speranţa cu privire la el
este în zadar. Nu este doborât ci-
neva numai la vederea lui?
10 Nimeni nu este atât de în-
drăzneţ ca să-l întărâte. Deci cine
este cel care va sta înaintea Mea?
11 *Rom. 11.35. **Ex. 19.5. Cap. 9.5. Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26; 10.28.
11 Cine Mi-a dat* întâi, ca să-i
plătesc înapoi? Tot ce este sub**
cer este al Meu!
12 Nu voi tăcea cu privire la mă-
dularele lui, nici la tăria puterii lui,
nici la frumuseţea întocmirii lui.
13 Cine poate dezveli faţa veş-
mântului său? Cine poate pătrun-
de între fălcile lui duble[c]?
14 Cine poate deschide uşile feţei
lui? De jur-împrejurul dinţilor lui
este groază.
15 Şirurile scuturilor *lui* sunt o
mândrie, închise împreună *ca* o
pecete strânsă.
16 Unul este atât de aproape de
celălalt, încât nici aerul nu poate
trece printre ele.
17 Sunt prinse fiecare de perechea
ei, sunt lipite împreună şi nu pot fi
despărţite.
18 Strănuturile lui fac să strălu- 18 *Cap. 3.9.
cească lumina şi ochii lui sunt ca
genele* zorilor.
19 Din gura lui ies flăcări, sar
scântei de foc.
20 Din nările lui iese fum ca din-
tr-un vas în clocot şi ca dintr-un
cazan.
21 Suflarea lui aprinde cărbunii şi
o flacără iese din gura lui.
22 În grumazul lui locuieşte tă-
ria şi groaza joacă înaintea lui.
23 Straturile cărnii lui sunt strân-
se împreună, *ca* turnate pe el, nu
pot fi clintite.
24 Inima lui este tare ca o piatră;
da, tare ca *piatra de moară* de
dedesubt.
25 Când se ridică el, vitejii se
tem, îşi ies din fire de spaimă.
26 Când îl atingi cu sabia, ea nu-i
face nimic, nici suliţa, nici săgea-
ta, nici cangea.
27 El socoteşte fierul ca paiul;
arama ca lemnul putred.
28 Săgeata[d] nu-l face să fugă;
pietrele praştiei sunt prefăcute de
el în pleavă.
29 Buzduganele sunt socotite de el
ca pleavă, râde la mişcarea suliţei.
30 Părţile de dedesubt ale lui
sunt *ca nişte* cioburi ascuţite; el
întinde o grapă peste noroi[e].
31 Face să clocotească adâncul
ca o oală, face marea ca un vas de
unsoare!
32 El face să strălucească o căra-
re după el; adâncul pare cărunt.
33 Nimic* nu i se aseamănă pe pă- 33 *Cap. 40.19.
mânt[f]: este făcut să fie fără frică.
34 Priveşte la orice este înalt; 34 *Cap. 28.8.
este împărat peste toate fiarele
mândre[g]*".

[a] *Probabil crocodilul* [b] *În unele traduceri cap. 41 începe aici şi are 25 de versete* [c] *Lit.* „în frâul său dublu" [d] *Lit.* „Fiul arcului" [e] *Sau* „se întinde *pe* lucruri ascuţite ca pe noroi" [f] *Lit.* „ţărână" [g] *Sau* „peste toţi fiii mândriei"

Răspunsul lui Iov

42 ✸ Și Iov a răspuns *D*omnului și
a zis:
2 „Știu că Tu poți* face orice și
că nici o hotărâre a Ta nu poate
fi împiedicată.
3 «Cine* este acela care, fără
cunoștință, *Îmi* întunecă sfatul?» De
aceea am rostit ce nu am înțeles,
lucruri prea minunate pentru mi-
ne**, pe care nu le cunoșteam.
4 «Ascultă, te rog, și voi vorbi.
Te voi întreba*, și tu Mă vei în-
văța!»
5 Auzisem* de Tine, cu auzul
urechii, dar acum ochiul meu Te
vede.
6 De aceea mi-e scârbă* *de mi-
ne* și mă pocăiesc în țărână și
cenușă".
7 Și a fost, după ce i-a vorbit
*D*omnul cuvintele acestea lui Iov,
că *D*omnul a zis lui Elifaz din
Teman: „Mânia Mea s-a aprins
împotriva ta și împotriva celor
doi prieteni ai tăi, pentru că n-ați
vorbit drept despre Mine, ca ro-
8 bul Meu Iov. Și acum luați-vă
șapte tauri* și șapte berbeci și
duceți-vă** la robul Meu Iov și
aduceți o ardere-de-tot pentru
voi; și Iov, robul Meu, se va ruga†
pentru voi, pentru că pe el îl
voi primi[a], ca nu cumva să vă fac
după nebunia *voastră*; pentru
că n-ați vorbit drept despre Mi-
ne, ca robul Meu Iov".
9 Și Elifaz din Teman și Bildad
din Șuah *și* Țofar din Naama s-au
dus și au făcut cum le spusese
*D*omnul; și *D*omnul a primit pe
Iov.
10 Și *D*omnul a întors* captivi-
tatea lui Iov, când s-a rugat pen-
tru prietenii săi; și *D*omnul a dat
lui Iov de două** ori mai mult
11 decât avusese înainte. Și au venit
la el toți frații* lui și toate suro-
rile lui și toți cei care îl cunos-
cuseră mai înainte și au mâncat
pâine cu el în casa lui; și l-au com-
pătimit și l-au mângâiat** pentru
tot răul pe care-l adusese *D*omnul
asupra lui; și i-a dat fiecare câte
un chesita[b] și fiecare câte un inel
de aur.
12 Și *D*omnul a binecuvântat
mai mult sfârșitul* lui Iov decât
începutul lui; și a avut paispre-
zece** mii de oi și șase mii de
cămile și o mie de perechi de
13 boi și o mie de măgărițe. Și a avut
14 șapte* fii și trei fiice. Și a pus
numele celei dintâi Iemima[c], și
numele celei de-a doua, Cheția[d],
și numele celei de-a treia, Che-
15 ren-Hapuc[e]. Și în toată țara nu
se găseau femei așa de frumoase
ca fiicele lui Iov; și tatăl lor
le-a dat moștenire printre frații lor.
16 Și Iov a trăit* după aceasta
o sută patruzeci de ani și a vă-
zut pe fiii săi și pe fiii fiilor săi,
17 patru generații. Și Iov a murit
bătrân și sătul* de zile.

2 *Gen. 18.14. Mt. 19.26. Mc. 14.36. Lc. 18.27.
3 *Cap. 38.2. **Ps. 40.5; 131.1; 139.6.
4 *Cap. 38.3; 40.7.
5 *Cap. 26.14. Rom. 10.17.
6 *Ezra 9.6. Cap. 40.4.
8 *Num. 23.1. **Mt. 5.24. †Gen. 20.17. Iac. 5.15,16. 1 Ioan 5.16.
10 *Ps. 14.7; 126.1. **Is. 40.2.
11 *Cap. 19.13. **Cap. 2.11.
12 *Cap. 8.7. Iac. 5.11. **Cap. 1.3.
13 *Cap. 1.2.
16 *Cap. 5.26. Pr. 3.16.
17 *Gen. 25.8. Cap. 5.26.

[a] *Lit.* „voi primi fața lui" [b] *Monedă, probabil de patru sicli* [c] *Frumoasă ca ziua* [d] *Casia* [e] *Splendoarea culorii sau Razele rubinului*

PSALMII

CARTEA ÎNTÂI

PSALMUL 1

1 *Pr. 4.14,15. **Ps. 26.4. Ier. 15.17.
1 Ferice de omul* care nu se
duce la sfatul celor răi şi nu stă pe
calea păcătoşilor şi nu** se aşază
pe scaunul[a] celor batjocoritori;
2 *Ps. 119.35; 119.47,92. **Ios. 1.8. Ps. 119.1,97.
2 ci plăcerea* lui este în legea
Domnului şi cugetă** la legea Lui
zi şi noapte.
3 *Ier. 17.8. Ezec. 47.12. **Gen. 39.3; 39.23. Ps. 128.2. Is. 3.10.
3 Şi el este[b] ca* un pom sădit
lângă pâraie de apă, care îşi dă
rodul la timpul lui şi a cărui frun-
ză nu se veştejeşte; şi** tot ce
face prosperă.
4 *Iov 21.18. Ps. 35.5. Is. 17.13; 29.5. Osea 13.3.
4 ✡[c] Nu tot aşa sunt cei răi; ci
ei sunt ca pleava* pe care o
spulberă vântul.
5 De aceea cei răi nu vor rămâne
în picioare la judecată, nici păcă-
toşii în adunarea celor drepţi.
6 *Ps. 37.18. Naum 1.7. Ioan 10.14. 2 Tim. 2.19.
6 Pentru că Domnul* cunoaşte
calea celor drepţi, dar calea celor
răi va pieri.

PSALMUL 2

1 *Ps. 46.6. Fap. 4.25.
1 Pentru ce se agită* naţiunile
şi cugetă popoarele[d] deşertă-
ciune?
2 *Ps. 45.7. Ioan 1.41. Fap. 4.26.
2 Împăraţii pământului se ridică
şi conducătorii se sfătuiesc îm-
preună împotriva Domnului şi
împotriva Unsului* Său:
3 *Ier. 5.5. Lc. 19.14.
3 „Să* Le rupem legăturile şi să
aruncăm departe de noi funiile Lor!“
4 *Ps. 11.4. **Ps. 37.13; 59.8. Pr. 1.26.
4 ✡ Cel* care locuieşte în ceruri
va râde**, Domnul Îşi va bate joc
de ei.
5 Atunci le va vorbi în mânia Sa
şi-i va îngrozi în furia Sa:
6 „Şi Eu am uns[e] pe Împăratul
Meu peste Sion*, muntele sfinţe-
niei Mele“.
6 *2 Sam. 5.7.
7 ✡ Voi vesti hotărârea: „Dom-
nul Mi-a zis: «Tu* eşti Fiul Meu;
Eu astăzi Te-am născut.
7 *Fap. 13.33. Ev. 1.5; 5.5.
8 Cere-Mi* şi-Ţi voi da naţiuni-
le de moştenire şi marginile pă-
mântului în stăpânire:
8 *Ps. 22.27; 72.8; 89.27. Dan. 7.13,14 Ioan 17.4,5; 19.15.
9 Tu* le vei zdrobi[f] cu un toiag
de fier, le vei sfărâma ca pe vasul
unui olar»“.
9 *Ps. 89.23. Apoc. 2.27; 12.5.
10 ✡ Şi acum, împăraţilor, fiţi
înţelepţi, primiţi învăţătură, jude-
cători ai pământului:
11 Slujiţi* Domnului cu teamă şi
bucuraţi-vă tremurând!**
11 *Ev. 12.28. **Filip. 2.12.
12 Sărutaţi* pe Fiul, ca să nu Se
mânie şi să nu pieriţi pe cale, pen-
tru că mânia** Lui se va aprinde
curând[g]. Ferice† de toţi care se
încred[h] în El.
12 *Gen. 41.40. 1 Sam. 10.1. Ioan 5.23. **Apoc.6.16; 6.17. †Ps. 34.8; 84.12. Pr. 16.20. Is. 30.18. Ier. 17.7. Rom. 9.33; 10.11. 1 Pet. 2.6.

✷[c] PSALMUL 3

Un psalm al lui David, pe când
fugea de fiul său Absalom.

1 Doamne, ce* mulţi sunt vrăjma-
şii mei, ce numeroşi sunt cei care
se ridică împotriva mea!
1 *2Sam.15;16; 17;18.
2 Mulţi spun despre sufletul
meu: „Nu* mai este salvare[i] pen-
tru el la[j] Dumnezeu!“ Oprire[k].
2 *2 Sam. 16.8 Ps. 71.11.
3 Dar Tu, Doamne, eşti un scut*
în jurul meu. Tu eşti gloria mea[l] şi
Cel care îmi înalţă** capul.
3 *Gen. 15.1. Ps. 28.8; 119.114. **Ps. 27.6.
4 ✡ Cu glasul meu voi striga că-
tre Domnul şi El îmi va răspun-
de* de pe muntele** sfinţeniei
Sale. Oprire.
4 *Ps. 34.4. **Ps. 2.6; 43.3; 99.9.

---

[a] *Sau* „în compania“ [b] *Sau* „va fi“ [c] *Simbolul „✡“ indică alineatele; simbolul „✷“ apare de regulă înaintea titlurilor, reunind mai mulţi psalmi, şi indică împărţirea pe subiecte importante.* [d] *Rasele de oameni* [e] *Sau* „am pus“ [f] *Sept.* „le vei conduce“ [g] *Sau* „când mânia Lui este gata să se aprindă“ [h] *Sau* „îşi au refugiul“ *(valabil pentru toţi psalmii)* [i] *Sau* „Nu este nici o salvare“ [j] *Lit.* „în“ [k] *Selah, cuvânt care poate indica o pauză a vocii cu interludiu instrumental, urmată de întărirea vocii* [l] *Sau* „eşti un scut în jurul meu, gloria mea“

5 *Lev. 26.6. Ps. 4.8. Pr. 3.24.

5 Eu m-am* culcat şi am ador-
mit; m-am trezit[a], pentru că 𝔇om-
nul mă susţine.

6 *Ps. 27.3.

6 Nu* mă voi teme de zecile
de mii ale poporului, care s-au
ridicat împotriva mea de jur
împrejur.

7 *Iov 16.10; 29.17. Ps. 58. 6. Plân. 3.30.

7 ✡ Ridică-Te, 𝔇oamne; salvea-
ză-mă, Dumnezeul meu! Pentru
că i-ai lovit* peste obraz pe toţi
vrăjmaşii mei, ai zdrobit dinţii ce-
lor răi.

8 *Pr. 21.31. Is. 43.11. Ier. 3.23. Osea 13. 4. Iona 2.9. Apoc. 7.10; 19.1.

8 A 𝔇omnului* este mântuirea;
binecuvântarea Ta *fie* peste po-
porul Tău. Oprire.

PSALMUL 4

Către mai-marele muzicii. Pe
neghinot[b]. Un psalm al lui David.

1 Răspunde-mi când strig[c],
Dumnezeul dreptăţii mele: m-ai
scos la loc larg din strâmtorare;
îndură-Te de mine şi ascultă-mi
rugăciunea!

2 ✡ Fii ai oamenilor, până când
va fi dată de ruşine gloria mea?
Până când veţi iubi deşertă-
ciunea, veţi căuta minciuna?
Oprire.

3 *2 Tim. 2.19 2 Pet. 2.9.

3 Dar să ştiţi că 𝔇omnul* Şi-a
ales pe cel evlavios, 𝔇omnul va
auzi când voi striga către El.

4 *Ef. 4.26. **Ps. 77.6. 2 Cor. 13.5.

4 Mâniaţi-vă[d]* şi nu păcătuiţi;
cugetaţi** în inimile voastre în
patul vostru şi fiţi liniştiţi. Oprire.

5 *Deut. 33.10 Ps. 50.14; 51.19. 2 Sam. 15.12 **Ps. 37.3; 62.8.

5 Aduceţi jertfe* de dreptate şi
încredeţi-vă** în 𝔇omnul.

6 *Num. 6.26. Ps. 80.3,7; 80.19; 119.135.

6 ✡ Mulţi spun: „Cine ne va
arăta binele?“ Înalţă* peste noi
lumina feţei Tale, 𝔇oamne!

7 *Is. 9.3.

7 Tu mi-ai pus bucurie* în inimă
mai mult decât în timpul când
grâul lor şi mustul lor erau din
belşug.

8 *Iov 11.18; 11.19. Ps. 3.5. **Lev.25.18; 25.19; 26.5,6 Deut. 12.10.

8 Mă voi culca şi voi dormi în
pace* pentru că** numai Tu,
𝔇oamne, mă faci să locuiesc în
siguranţă.

PSALMUL 5

Către mai-marele muzicii. Pe
nehilot[e]. Un psalm al lui David.

1 Pleacă-Ţi urechea la cuvintele
mele, 𝔇oamne; ia aminte la
suspinul meu[f].

2 Ascultă glasul strigătului*
meu, Împăratul meu şi Dumne-
zeul meu, pentru că Ţie mă rog**.

2 *Ps. 3.4. **Ps. 65.2.

3 ✡ 𝔇oamne, dimineaţa vei au-
zi glasul* meu; dimineaţa mă voi
îndrepta spre Tine şi voi aştepta.

3 *Ps. 30.5; 88.13; 130.6.

4 Pentru că Tu nu eşti un Dum-
nezeu căruia să-I placă răutatea.
Cel rău nu va locui cu Tine.

5 Cei trufaşi[g]* nu vor rămâne
înaintea ochilor Tăi; Tu-i urăşti pe
toţi lucrătorii nelegiuirii.

5 *Hab. 1.13.

6 Tu vei face să piară* cei care
vorbesc minciuni. Pe omul** sân-
gelui şi înşelător, 𝔇omnul îl urăşte.

6 *Apoc. 21.8. **Ps. 55.23.

7 Dar eu, în belşugul[h] bunătăţii
Tale, voi intra în casa Ta; mă voi
închina înaintea templului sfinţe-
niei* Tale, în temere de Tine.

7 *1Împ. 8.29; 8.30,35,38. Ps. 28.2; 132.7; 138.2.

8 ✡ 𝔇oamne, condu-mă* în
dreptatea Ta, din cauza vrăj-
maşilor mei; netezeşte** calea Ta
înaintea mea.

8 *Ps. 25.5. **Ps. 25.4; 27.11.

9 Pentru că nu este nimic ade-
vărat în gura lor; lăuntrul lor este
stricăciune, gâtlejul* lor este un
mormânt deschis, cu limba lor
linguşesc**.

9 *Lc. 11.44. Rom. 3.13. **Ps. 62.4.

10 Să fie vinovaţi, Dumnezeule,
să cadă* prin propriile lor planuri;
alungă-i din cauza mulţimii fără-
delegilor lor, pentru că s-au răz-
vrătit împotriva Ta.

10 *2Sam.15.31; 17.14,23.

11 Şi toţi cei care se încred în Tine
se vor bucura*: vor cânta de
bucurie întotdeauna şi Tu îi vei
ocroti; şi cei care iubesc Numele
Tău se vor veseli în Tine.

11 *Is. 65.13.

12 Pentru că Tu, 𝔇oamne, îl vei bi-
necuvânta* pe cel drept, ca un scut[i]
îl vei înconjura cu bunăvoinţă.

12 *Ps. 115.13.

[a] *Sau* „voi adormi; mă voi trezi“ [b] *Probabil instrumente cu coarde* [c] *Sau* „Răspunde-mi la chemarea mea“ [d] *Sau* „Cutremuraţi-vă“ [e] *Probabil instrumente de suflat* [f] *Sau* „cugetarea mea“ [g] *Sau* „nebuni“ [h] *Sau* „măreţia“ [i] *Un scut mare, care acoperă tot trupul*

PSALMUL 6

Către mai-marele muzicii. Pe neghinot[a]. Pe şeminit[b]. Un psalm al lui David.

1 *Ps. 38.1. Ier. 10.24; 46.28.
1 Doamne*, nu mă mustra în mânia Ta şi nu mă disciplina în furia Ta.
2 *Ps. 41.4. **Osea 6.1.
2 Îndură-Te* de mine, Doamne, pentru că sunt fără putere; vindecă-mă**, Doamne, pentru că îmi tremură oasele.
3 *Ps. 90.13.
3 Sufletul meu este foarte tulburat: şi Tu, Doamne, până când*?
4 ✡ Întoarce-Te, Doamne, scapă-mi sufletul; salvează-mă, pentru bunătatea Ta.
5 *Ps. 30.9; 88.11; 115.17; 118.17. Is. 38.18.
5 Pentru că în moarte* nu este aducere-aminte de Tine; în Locuinţa morţilor[c], cine Îţi va mulţumi[d]?
6 Sunt obosit de geamătul meu, toată noaptea îmi scald aşternutul, îmi înmoi patul cu lacrimile mele.
7 *Iov 17.7. Ps. 31.9; 38.10; 88.9. Plân. 5.17.
7 Ochiul* meu se topeşte de întristare, îmbătrâneşte din cauza tuturor asupritorilor mei.
8 *Ps. 119.115. Mt. 7.23; 25.41. Lc. 13.27. **Ps. 3.4.
8 ✡ Depărtaţi-vă* de la mine, toţi lucrătorii nelegiuirii, pentru că Domnul a auzit** glasul plângerii mele!
9 Domnul a auzit cererea mea; Domnul a primit rugăciunea mea.
10 Toţi vrăjmaşii mei vor fi daţi de ruşine şi foarte tulburaţi; se vor întoarce, vor fi daţi de ruşine dintr-o dată.

PSALMUL 7

Şigaion[e] al lui David, pe care I l-a cântat Domnului cu ocazia cuvintelor lui Cuş beniamitul.

1 *Ps. 31.15.
1 Doamne, Dumnezeul meu, în Tine m-am încrezut[f]: salvează-mă* de toţi urmăritorii mei şi scapă-mă,
2 ca* să nu-mi sfâşie sufletul ca un leu care zdrobeşte şi să** nu fie nici un salvator. 2 *Is. 38.13. **Ps. 50.22.
3 ✡ Doamne, Dumnezeul meu, dacă* am făcut aceasta, dacă este nelegiuire** în mâinile mele, 3 *2 Sam.16.7; 16.8. **1Sam.24.11
4 dacă am răsplătit cu rău celui care era în pace cu mine (da, l-am eliberat[g]* pe cel care mă asuprea fără temei), 4 *1 Sam.24.7; 26.9.
5 să-mi urmărească vrăjmaşul sufletul şi să-l ajungă şi să calce la pământ viaţa mea şi să-mi aşeze gloria în ţărână. Oprire.
6 ✡ Ridică-Te, Doamne, în mânia Ta; înalţă-Te* împotriva furiei asupritorilor mei şi trezeşte-Te** pentru mine: Tu ai poruncit judecata. 6 *Ps. 94.2. **Ps. 44.23.
7 Şi adunarea popoarelor Te va înconjura; şi peste ea[h] întoarce-Te pe[i] înălţime.
8 ✡ Domnul va judeca popoarele. Judecă-mă, Doamne, după* dreptatea mea şi după corectitudinea mea care este în mine. 8 *Ps. 18.20; 35.24.
9 Să se sfârşească răutatea celor răi şi întăreşte-l pe cel drept, Tu, care cercetezi* inimile şi rărunchii, Dumnezeul cel drept! 9 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9. Ps. 139.1. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Apoc. 2.23.
10 ✡ Scutul meu este de la Dumnezeu, care îi salvează pe cei drepţi* cu inima. 10 *Ps. 125.4.
11 Dumnezeu este un judecător drept[j] şi un Dumnezeu care Se mânie în fiecare zi.
12 Dacă el[k] nu se întoarce, Îşi va ascuţi sabia*: Şi-a încordat arcul şi l-a pregătit[l], 12 *Deut. 32.41
13 şi a pregătit pentru el instrumentele morţii; săgeţile* Sale le-a făcut arzătoare. 13 *Deut.32.23; 32.42. Ps. 64.7.
14 Iată, el* este în durerile naşterii pentru nelegiuire şi zămisleşte necaz[m] şi naşte minciună. 14 *Iov 15.35. Is. 33.11; 59.4. Iac. 1.15.
15 A săpat o groapă şi a adâncit-o; şi a căzut în groapa* pe care a făcut-o. 15 *Est. 7.10. Iov 4.8. Ps. 9.15; 10.2; 35.8; 94.23;141.10 Pr. 5.22; 26.27. Ecl. 10.8.

[a] *Probabil instrumente cu coarde* [b] *Probabil instrument cu opt coarde; sau se cântă bas* [c] *Ebr.* „Şeol“ *(valabil pentru toţi psalmii)* [d] *Sau* „Te va lăuda“ [e] *Probabil o cântare care exprimă jale sau nelinişte* [f] *Sau* „mă încred“ [g] *Sau* „sau l-am jefuit“ [h] *Sau* „datorită ei“ [i] *Sau* „în“ [j] *Sau* „Dumnezeu îl judecă pe cel drept“ [k] *Cel rău* [l] *L-a îndreptat spre ţintă* [m] *Sau* „răutate“

16 *1 Împ.2.32 Est. 9.25.

16 Răutatea* lui se va întoarce asupra capului lui şi violenţa lui va coborî pe creştetul lui.

17 ✡ Voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui şi voi cânta psalmi[a] Numelui Domnului Celui Preaînalt[b].

PSALMUL 8

Către mai-marele muzicii. Pe ghitit[c]. Un psalm al lui David.

1 *Ps. 148.13. **Ps. 113.4.

1 Doamne, Domnul nostru, cât de minunat* este Numele Tău pe tot pământul! Tu ai pus** măreţia Ta mai presus de ceruri.

2 *Mt. 11.25; 21.16. 1 Cor. 1.27. **Ps. 44.14.

2 Din gura* pruncilor şi a sugarilor *Ţi*-ai întemeiat laudă[d], din cauza adversarilor** Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător.

3 *Ps. 111.2.

3 ✡Când privesc* cerurile Tale, lucrarea degetelor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat,

4 *Iov 7.17. Ps. 144.3. Ev. 2.6.

4 *îmi zic*: „Ce* este omul[e], ca să-Ţi aminteşti de el, şi fiul omului[f], ca să-l cercetezi?

5 L-ai făcut cu puţin mai prejos decât îngerii[g] şi l-ai încununat cu glorie şi cu onoare.

6 *Gen. 1.26; 1.28. **1Cor.15.27 Ev. 2.8.

6 L-ai făcut să stăpânească* peste lucrările mâinilor Tale; ai pus toate** sub picioarele lui:

7 oi şi boi, toate, şi, de asemenea, fiarele câmpului;

8 păsările cerurilor şi peştii mării, *tot* ce străbate cărările mărilor".

9 *Vers. 1.

9 Doamne, Domnul* nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

✸ PSALMUL 9[h]

Către mai-marele muzicii. Ca „Mut-laben[i]". Un psalm al lui David.

1 Voi lăuda pe Domnul cu toată inima mea, voi spune toate minunile Tale[j].

2 *Ps. 5.11. **Ps. 57.2; 83.18.

2 Mă voi bucura* şi mă voi veseli în Tine, voi cânta psalmi Numelui Tău, Preaînalte**.

3 ✡ Când vrăjmaşii mei au dat înapoi, s-au poticnit şi au pierit dinaintea Ta:

4 pentru că Tu mi-ai susţinut dreptul şi cauza mea, Tu Te-ai aşezat pe tron, judecând cu dreptate[k].

5 *Deut. 9.14. Pr. 10.7.

5 Ai mustrat naţiunile, l-ai făcut pe cel rău să piară; le-ai şters* numele în vecii vecilor.

6 O, vrăjmaşule! Distrugerile s-au sfârşit pentru totdeauna: tu ai distrus şi cetăţi; chiar amintirea lor a pierit cu ele.

7 *Ps. 102.12; 102.26. Ev. 1.11.

7 Dar Domnul* şade *pe tron* pentru totdeauna; Şi-a pregătit tronul Său pentru judecată.

8 *Ps. 96.13; 98.9.

8 Şi va judeca lumea[l]* cu dreptate, va face judecată popoarelor cu nepărtinire[m].

9 *Ps. 32.7; 37.39; 46.1; 91.2.

9 Şi Domnul* va fi un turn înalt pentru cel asuprit, un turn înalt în timpuri de necaz.

10 *Ps. 91.14.

10 Şi cei care cunosc* Numele Tău se vor încrede în Tine, pentru că Tu nu-i părăseşti pe cei care Te caută, Doamne.

11 *Ps. 107.22.

11 ✡ Cântaţi psalmi Domnului care locuieşte în Sion; spuneţi* printre popoare faptele Sale.

12 *Gen. 9.5.

12 Pentru că Cel care răzbună[n]* sângele Îşi aminteşte de ei, nu uită strigătul celor întristaţi.

13 Îndură-Te de mine, Doamne! Priveşte întristarea mea din partea celor care mă urăsc, Tu, care mă ridici[o] din porţile morţii,

14 *Ps. 13.5; 20.5; 35.9.

14 ca să spun toată lauda Ta la[p] porţile fiicei Sionului. Mă voi bucura* în mântuirea Ta.

---

[a] *A psalmodia: a cânta cu acompaniament instrumental (valabil pentru toţi psalmii); sau* „voi cânta laudă" [b] *Ebr.* „Yahve Elyon" [c] *Probabil o cântare sau un instrument muzical din Gat* [d] *Sau* „putere" [e] *Ebr.* „enoş" [f] *Ebr.* „adam" [g] *Sau* „decât dumnezeii", *ebr.* „elohim" [h] *În Septuaginta psalmii 9 şi 10 formează un singur psalm; sunt în acrostih: litera ebraică iniţială a fiecărui vers – verset sau paragraf – urmează în ordine alfabetică.* [i] *Probabil* „Moartea fiului" [j] *Sau* „lucrările Tale minunate" [k] *Sau* „ca Judecător drept" [l] *Sau* „pământul locuit" [m] *Sau* „va face dreaptă judecată popoarelor" [n] *Lit.* „face cercetare pentru" [o] *Sau* „ridicându-mă" [p] *Sau* „în"

15 *Ps. 7.15,16; 35.8; 57.6; 94.23. Pr. 5.22; 22.8; 26.27.
16 *Ex. 7.5; 14.4,10,31. **Ps. 19.14; 92.3.
17 *Iov 8.13. Ps. 50.22.
18 *Vers.12. Ps. 12.5. **Pr. 23.18; 24.14.

15 ✡ Națiunile* s-au cufundat în
groapa pe care au făcut-o; piciorul
lor s-a prins în cursa pe care au
ascuns-o.
16 **Domnul** S-a făcut cunoscut*,
a făcut judecată: cel rău este prins
în laț, în lucrarea mâinilor lui.
Higaion[a]**. Oprire.
17 Cei răi se vor întoarce în Locu-
ința morților, toate națiunile*
care-*L* uită pe Dumnezeu.
18 Pentru că cel sărac nu va fi în-
totdeauna* uitat; speranța** celor
întristați[b] nu va pieri pentru
totdeauna.
19 ✡ Ridică-Te, **Doamne**, ca să
nu învingă omul: națiunile să fie
judecate înaintea Ta!
20 **Doamne**, umple-i de teamă, ca
să știe națiunile că nu sunt decât
oameni. Oprire.

PSALMUL 10

2 *Ps. 7.16; 9.15,16. Pr. 5.22.
3 *Ps. 94.4. **Pr. 28.4. Rom. 1.32.
4 *Ps. 14.2. **Ps. 14.1; 53.1.
5 *Pr. 24.7. Is. 26.11. **Ps. 12.5.
6 *Ps. 30.6. Ecl. 8.11. Is. 56.12. **Apoc.18.7.
7 *Rom. 3.14. **Iov 20.12. Ps. 12.2.
8 *Hab. 1.15; 3.14.

1 De ce, **Doamne**, stai departe,
Te ascunzi în timpuri de necaz?
2 ✡ Cel rău, în mândria lui, îl
urmărește aprig pe cel întristat;
vor fi prinși* în cursele pe care
le-au urzit.
3 Pentru că cel rău se îngâmfă*
cu dorința sufletului lui și-l bine-
cuvântează** pe cel lacom, Îl dis-
prețuiește pe **Domnul**.
4 Cel rău, în trufia feței lui,
spune: „El nu* cercetează!“ Toate
gândurile** lui sunt: „Nu este
Dumnezeu!“
5 Căile lui reușesc[c] întotdeauna;
judecățile* Tale sunt prea înalte
ca să-i fie înainte; el suflă**
împotriva tuturor adversarilor lui.
6 El zice* în inima lui: „Nu voi
fi clătinat, din generație în gene-
rație** nu voi fi în nenorocire!“
7 Gura* lui este plină de blestem
și de înșelăciune și de asuprire;
sub limba** lui este răutate și
nelegiuire.
8 Stă la pândă în locurile* as-
cunse ale satelor; ochii lui pân-
desc** pe cel fără ajutor.
9 Pândește* în ascuns, ca un leu
din hățișul lui; pândește ca să-l
prindă pe cel întristat; îl prinde
pe cel întristat, trăgându-l în cursa
lui.
10 Se ghemuiește, se pleacă, și
cei fără ajutor cad prin tăria lui[d].
11 El zice în inima lui: „Dumnezeu
a uitat. Își ascunde* fața, nu va
vedea niciodată“.
12 ✡ Ridică-Te, **Doamne**, Dum-
nezeule, ridică-Ți* mâna! Nu uita
pe cei întristați[b]!
13 Pentru ce-L disprețuiește cel
rău pe Dumnezeu? El zice în ini-
ma lui: „Tu nu vei cerceta!“
14 Tu ai văzut, pentru că privești
necazul[e] și întristarea, ca să le răs-
plătești cu mâna Ta. Cel* fără aju-
tor Ți se încredințează Ție, Tu ești
ajutorul** orfanului.
15 Zdrobește* brațul celui rău și
cercetează nelegiuirea[e] celui rău
până n-o vei mai găsi.
16 ✡ **Domnul*** este Împărat în
vecii vecilor; națiunile au pierit
din țara Sa.
17 **Doamne**, Tu ai ascultat dorin-
ța celor întristați[b]! Tu le-ai întă-
rit* inima, Tu Ți-ai plecat urechea,
18 ca să faci* dreptate celui orfan
și celui asuprit, pentru ca omul
care este din țărână să nu mai
înspăimânte.

8 **Ps. 17.11.
9 *Ps. 17.12. Mica 7.2.
11 *Iov 22.13. Ps. 73.11; 94.7. Ezec. 8.12; 9.9.
12 *Mica 5.9.
14 *2 Tim. 1.12 1 Pet. 4.19. **Ps. 68.5. Osea 14.3.
15 *Ps. 37.17.
16 *Ps. 29.10; 145.13; 146.10; Ier. 10.10. Plân. 5.19. Dan. 4.34; 6.26. 1 Tim. 1.17.
17 *1Cr. 29.18.
18 *Ps. 82.3. Is. 11.4.

✸ PSALMUL 11

Către mai-marele muzicii. Al lui David.

1 *Ps. 56.11. **1Sam.26.19; 26.20.
2 *Ps. 64.3,4. **Ps. 21.12.

1 M-am* încrezut în **Domnul**.
Pentru ce** spuneți sufletului
meu: „Fugiți, păsări[f], spre muntele
vostru“?
2 ✡ Pentru că, iată, cei răi*
întind arcul, își pregătesc sägea-
ta** pe coardă, ca să tragă în
întuneric asupra celor drepți cu
inima.

[a] *Poate însemna: interludiu la harfă sau îndemn la meditație* [b] *Sau* „blânzi“ [c] *Lit.* „sunt tari“ [d] *Sau* „sub cele tari ale lui“, *probabil o aluzie la gheare* [e] *Sau* „răutatea“ [f] *Sau* „Fugi, pasăre“

3 *Ps. 82.5.

3 Dacă sunt distruse* temeliile,
ce va face cel drept?

4 *Hab. 2.20. **Ps. 2.4. Is. 66.1. Mt. 5.34; 23.22. Fap. 7.49. Apoc. 4.2. †Ps. 33.13; 34.15,16; 66.7.

4 Domnul* *este* în templul[a]
sfințeniei Sale, Domnul Își are
tronul** în ceruri. Ochii† Săi pri-
vesc, pleoapele Sale cercetează[b]
pe fiii oamenilor.

5 *Gen. 22.1. Iac. 1.12.

5 ✡ Domnul cercetează* pe cel
drept şi pe cel rău; şi sufletul Său
îl urăşte pe cel care iubeşte vio-
lența.

6 *Gen. 19.24 Ezec. 38.22. **Ps. 75.8.

6 El va ploua* peste cei răi curse,
foc şi pucioasă şi partea** paha-
rului lor va fi un vânt arzător.

7 *Ps. 45.7; 146.8.

7 Pentru că Domnul este drept,
iubeşte* dreptatea[c]; cei drepți
vor vedea fața Sa[d].

PSALMUL 12

Către mai-marele muzicii. Pe şeminit[e]. Un psalm al lui David.

1 *Is. 57.1. Mica 7.2.

1 Mântuieşte, Doamne, pentru
că cel evlavios* nu mai este, pen-
tru că dispar cei credincioşi dintre
fiii oamenilor.

2 *Ps. 10.7. **Ps. 28.3; 62.4. Ier. 9.8. Rom. 16.18.

2 ✡ Ei vorbesc neadevăr[f]* unul
către altul; vorbesc** cu buză
linguşitoare, cu inimă fățarnică[g].

3 *1 Sam. 2.3. Ps. 17.10. Dan. 7.8,25.

3 Domnul va tăia toate buzele
linguşitoare, limba care vorbeşte*
lucruri mari,
4 pe cei care spun: „Cu limba
noastră vom învinge; buzele noas-
tre sunt cu noi: cine este stăpân
peste noi?"

5 *Ex. 3.7,8. Is. 33.10. **Ps. 10.5.

5 „Din cauza asupririi celor în-
tristați, din cauza geamătului ce-
lor săraci, acum Mă voi ridica*",
spune Domnul, „voi pune în si-
guranță pe cel împotriva căruia
se** suflă *cu dispreț*".

6 *2Sam.22.31 Ps. 18.30; 19.8; 119.140. Pr. 30.5.

6 ✡ Cuvintele Domnului sunt
cuvinte* curate, argint curățit în
cuptor de pământ, purificat de
şapte ori.
7 Tu, Doamne, îi vei păzi, îi[h]
vei apăra de generația aceasta
pentru totdeauna.
8 ✡ Cei răi umblă pretutindeni
când josnicia este înălțată printre
fiii oamenilor.

PSALMUL 13

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Deut. 31.17 Iov 13.24. Ps. 44.24; 88.14; 89.46. Is. 59.2.

1 Până când, Doamne, mă vei
uita neîncetat? Până când* Îți vei
ascunde fața de mine?
2 Până când mă voi sfătui în
sufletul meu, cu durere în inima
mea, în fiecare zi? Până când se
va ridica vrăjmaşul meu mai
presus de mine?

3 *Ezra 9.8. **Ier. 51.39.

3 Priveşte, răspunde-mi, Doam-
ne, Dumnezeul meu. Luminea-
ză-mi* ochii, ca** nu cumva să
adorm *somnul* morții,

4 *Ps. 25.2; 35.19; 38.16.

4 ca nu cumva să spună* vrăj-
maşul meu: „L-am învins!", ca să
nu se bucure adversarii mei când
mă clatin.

5 *Ps. 33.21.

5 Dar eu m-am încrezut* în
bunătatea Ta; inima mea se va
bucura în mântuirea Ta.

6 *Ps. 116.7; 119.17.

6 ✡ Voi cânta Domnului, pentru
că mi-a făcut* bine.

PSALMUL 14

Către mai-marele muzicii. Al lui David.

1 *Ps. 10.4; 53.1. **Gen. 6.11; 6.12.

1 Nebunul* zice în inima lui: „Nu
este Dumnezeu!" S-au stricat**
oamenii, au făcut lucruri urâte; nu
este nici unul care să facă binele.

2 *Ps. 33.13; 102.19.

2 ✡ Domnul* a privit din ceruri
peste fiii oamenilor, ca să vadă
dacă este vreunul cu pricepere,
care-L caută pe Dumnezeu.

3 *Rom. 3.10; 3.11,12.

3 Toți* s-au abătut, toți s-au
stricat; nu este nici unul care să
facă binele, nici unul măcar.

4 *Ier. 10.25. Amos 8.4. Mica 3.3. **Ps. 79.6. Is. 64.7.

4 ✡ Nu au cunoştință lucrătorii
nelegiuirii? Ei mănâncă* pe po-
porul Meu cum mănâncă pâine;
nu-L** cheamă pe Domnul.
5 Acolo s-au temut cu mare fri-
că, pentru că Dumnezeu este

[a] *Sau* „palatul" [b] *Sau* „încearcă" [c] *Lit.* „dreptățile" [d] *Sau* „fața Sa priveşte pe cel drept" [e] *Probabil instrument cu opt coarde; sau se cântă bas* [f] *Sau* „deşertăciune" [g] *Lit.* „o inimă şi o inimă" [h] *Sau* „îl", *sau* „ne"

în mijlocul generației celui drept.
6 Râdeți voi de planul celui întris-
tat, dar Domnul* este adăpostul lui.
7 ✡ O, de ar* veni din Sion mân-
tuirea lui Israel! Când** va aduce
Domnul înapoi pe cei captivi[a]
ai poporului Său, Iacov se va
veseli, Israel se va bucura.

6 *Ps. 9.9; 142.5.
7 *Ps. 53.6. **Iov 42.10. Ps. 126.1.

PSALMUL 15

Un psalm al lui David.

1 Doamne, cine* va sta în cortul
Tău? Cine va locui pe muntele**
sfințeniei Tale?
2 ✡ Cel care* umblă fără vină
şi lucrează dreptate şi vorbeşte**
adevărul din inima lui;
3 el nu* defăimează cu limba lui,
nu face rău semenului său şi nu** face
ca aproapele său să fie disprețuit;
4 în ochii lui*, omul josnic este de
disprețuit, dar îi onorează pe
cei care se tem de Domnul; el,
dacă jură** în paguba lui, nu
schimbă *promisiunea*;
5 nu-şi* dă banii cu dobândă
şi nu** ia mită împotriva celui
nevinovat. Cel care face acestea
nu† se va clătina niciodată.

1 *Ps. 24.3. **Ps. 2.6; 3.4.
2 *Is. 33.15; **Zah. 8.16. Ef. 4.25.
3 *Lev. 19.16. Ps. 34.13. **Ex. 23.1.
4 *Est. 3.2. **Jud. 11.35.
5 *Ex. 22.25. Lev. 25.36. Deut. 23.19. Ezec. 18.8; 22.12. **Ex. 23.8. Deut. 16.19. †Ps. 16.8. 2 Pet. 1.10.

✸ PSALMUL 16

Un mictam[b] al lui David.

1 Păzeşte-mă, Dumnezeule,
pentru că* în Tine mă încred.
2 ✡ Eu am spus Domnului: „Tu
eşti Domnul meu! Bunătatea mea
nu se înalță până* la Tine![c]“
3 Despre sfinții care sunt pe
pământ şi despre cei aleşi *ai spus*:
„Toată plăcerea Mea este în ei“.
4 ✡ Durerile celor care aleargă
după un alt *dumnezeu* se vor
înmulți; nu voi turna darurile
lor de băutură de sânge şi nu* voi
pune numele lor pe buzele mele.
5 Domnul* este partea moşte-
nirii mele şi a paharului** meu;
Tu îmi asiguri[d] sorțul.
6 Frânghiile de măsurat mi-au
căzut în locuri plăcute, da, am
o moştenire frumoasă.
7 Voi binecuvânta pe Domnul care
mă sfătuieşte; chiar în* timpul
nopților, lăuntrul meu[e] mă învață.
8 Am pus întotdeauna pe Dom-
nul înaintea* mea; pentru că El este
la dreapta** mea, nu† mă voi
clătina.
9 De aceea mi se bucură inima
şi mi se veseleşte sufletul[f]*, chiar
carnea mea se va odihni în sigu-
ranță.
10 Pentru că* nu vei părăsi su-
fletul meu în Locuința morților,
nu vei îngădui ca Sfântul Tău să
vadă putrezirea.
11 Îmi vei face cunoscută că-
rarea* vieții; fața Ta** este bel-
şug de bucurie, la dreapta† Ta
sunt desfătări pentru totdeauna.

1 *Ps. 25.20.
2 *Iov 22.2,3; 35.7,8. Ps. 50.9. Rom. 11.35.
4 *Ex. 23.13. Ios. 23.7. Osea 2.16; 2.17.
5 *Deut. 32.9. Ps. 73.26; 119.57; 142.5. Ier. 10.16. Plân. 3.24. **Ps. 11.6.
7 *Ps. 17.3.
8 *Fap. 2.25. **Ps. 73.23; 110.5; 121.5. †Ps. 15.5.
9 *Ps. 30.12; 57.8.
10 *Ps. 49.15. Fap. 2.27; 2.31; 13.35.
11 *Mt. 7.14. **Ps. 17.15; 21.6. Mt. 5.8. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2. †Ps. 36.8.

PSALMUL 17

O rugăciune a lui David.

1 Ascultă, Doamne, cauza dreap-
tă[g], ia aminte la strigătul meu,
pleacă urechea la rugăciunea
mea, care nu se înalță de pe buze
înşelătoare.
2 Dreptul meu să vină din pre-
zența Ta, ochii Tăi să privească
la dreptate.
3 Tu mi-ai cercetat inima, m-ai
cercetat* noaptea, m-ai încer-
cat** în cuptor, n-ai găsit nimic;
gândul meu nu este altfel decât
cuvântul meu.
4 În ce priveşte faptele oameni-
lor, după cuvântul buzelor Tale,
eu m-am păzit de căile celui
violent.
5 Când Tu îmi ții paşii* pe cără-
rile Tale, picioarele nu mi se
clatină.
6 ✡ Te-am chemat*, pentru că
îmi vei răspunde, Dumnezeule:

3 *Ps. 16.7. **Iov 23.10. Ps. 26.2; 66.10; 139.2. Zah. 13.9. Mal. 3.2,3. 1 Pet. 1.7.
5 *Ps. 119.133
6 *Ps. 116.2.

[a] *Lit.* „captivitatea“ [b] *Probabil o poezie sau o bijuterie de aur* [c] *Sau* „N-am nici un bine în afară* de Tine!“ [d] *Sau* „susții“ [e] *Lit.* „rărunchii mei“ [f] *Lit.* „gloria“; *alții şi Sept.* „limba“ [g] *Sau* „dreptatea“

pleacă-Ţi urechea spre mine,
ascultă cuvintele mele.
7 Arată-Ţi* bunătatea Ta cea
minunată, Tu, care prin dreapta Ta
salvezi de adversari[a], pe cei care
se încred *în Tine.*
8 Păzeşte-mă* ca lumina ochiu-
lui, ascunde-mă sub umbra**
aripilor Tale
9 de cei răi, care mă asupresc,
de vrăjmaşii mei de moarte, care
mă înconjoară.
10 Sunt închişi* în propria lor
grăsime; cu gura lor vorbesc cu
mândrie**.
11 Acum ne[b] înconjoară* la
fiecare pas al nostru[c]; îşi în-
dreaptă ochii ca** să *ne* arunce
la pământ[d].
12 Este asemenea unui leu la-
com să sfâşie şi ca un leu tânăr
care pândeşte în locuri ascunse.
13 Ridică-Te, Doamne, ia-o îna-
intea lui, doboară-l! Scapă-mi
sufletul de cel rău *cu* sabia* Ta,
14 de oameni, *cu* mâna Ta, Doam-
ne, de oamenii lumii acesteia;
partea* lor este în *această* viaţă
şi le umpli pântecele cu bunurile
Tale ascunse. Ei au fii din belşug[e]
şi lasă prisosul lor copiilor lor.
15 ✡ Eu voi vedea faţa Ta în
dreptate*; când mă voi trezi, mă
voi sătura** de chipul Tău.

7 *Ps. 31.21.
8 *Deut. 32.10 Zah. 2.8. **Rut 2.12. Ps. 36.7; 57.1; 61.4; 63.7; 91.1,4. Mt. 23.37.
10 *Deut.32.15 Iov 15.27. Ps. 73.7; 119.70. **1Sam. 2.3 Ps. 31.18.
11 *1Sam.23.26 **Ps.10.8-10
13 *Is. 10.5.
14 *Ps. 73.12. Lc. 16.25. Iac. 5.5.
15 *1 Ioan 3.2. **Ps. 4.6,7; 16.11; 65.4.

✸ PSALMUL 18

Către mai-marele muzicii. Al lui David, slujitorul Domnului, care a adresat Domnului cuvintele acestei cântări în ziua când l-a scăpat Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul. Şi a spus:

1 Te iubesc, Doamne, tăria mea!
2 Domnul* este stânca[f] mea
şi cetăţuia mea şi salvatorul
meu; Dumnezeul meu, stânca
mea în care mă** încred, scutul†
meu şi tăria[g] mântuirii mele,
turnul meu cel înalt!
3 Voi chema pe Domnul* care
este vrednic de laudă şi voi fi
salvat de vrăjmaşii mei.
4 ✡ M-au înconjurat legăturile
morţii* şi m-au înspăimântat
şuvoaiele nelegiuirii[h].
5 M-au înfăşurat legăturile
Locuinţei morţilor, m-au prins
laţurile morţii.
6 În strâmtorarea mea L-am che-
mat pe Domnul şi am strigat că-
tre Dumnezeul meu. Din templul
Său a auzit glasul meu şi strigă-
tul meu a ajuns înaintea Lui, la
urechile Sale.
7 ✡ Atunci pământul s-a zgu-
duit* şi s-a cutremurat şi temeli-
ile munţilor s-au clătinat şi
s-au zguduit, pentru că El Se
mâniase.
8 Fum se ridica din nările Lui
şi foc mistuitor ieşea din gura
Lui: cărbuni aprinşi ţâşneau din
ea.
9 Şi a plecat* cerurile şi a
coborât; şi un întuneric gros era
sub picioarele Lui.
10 Călărea* pe un heruvim şi
zbura şi plutea** pe aripile vân-
tului.
11 A făcut din întuneric ascun-
zătoarea Lui, cortul* Lui împre-
jurul Lui: întuneric de ape, nori
deşi ai cerurilor.
12 Din strălucirea* care era îna-
intea Lui treceau norii Săi deşi:
grindină şi cărbuni de foc.
13 Şi Domnul a tunat din ceruri
şi Cel Preaînalt a făcut să-I ră-
sune glasul*: grindină şi cărbuni
de foc.
14 Şi-a aruncat* săgeţile şi i-a
împrăştiat; şi *a aruncat* fulgere
multe şi i-a risipit.
15 Atunci s-au văzut albiile*
apelor şi s-au descoperit teme-
liile lumii, la mustrarea Ta, Doam-
ne, prin vuietul suflării nărilor
Tale.

2 *Ps. 28.8. Ps. 144.1. **Ev. 2.13. Ps. 91.2. †Ps. 144.2.
3 *Ps. 76.4.
4 *Ps. 116.3.
7 *Fap. 4.31.
9 *Ps. 144.5.
10 *Ps. 99.1. **Ps. 104.3.
11 *Ps. 97.2.
12 *Ps. 97.3.
13 *Ps. 29.3.
14 *Ios. 10.10. Ps. 144.6. Is. 30.30.
15 *Ex. 15.8. Ps. 106.9.

[a] *Lit.* „de cei care se ridică împotrivă“ [b] *Sau* „mă“ [c] *Sau* „al meu“ [d] *Sau* „plecându-se până la pământ“
[e] *Sau* „fiii *lor* sunt sătui“ [f] *O stâncă înaltă* [g] *Lit.* „cornul“ [h] *Sau* „lui Belial“

16 *Ps. 144.7.
16 El *Şi*-a întins* *mâna* din înăl-
ţime, m-a apucat, m-a scos din
ape mari;
17 m-a scăpat de vrăjmaşul meu
puternic şi de cei care mă urau,
pentru că erau mai puternici
decât mine.
18 S-au aruncat asupra mea în
ziua necazului meu, dar Domnul
a fost sprijinul meu.
19 *Ps. 31.8; 118.5.
19 ✡ Şi m-a scos la loc larg*, m-a
scăpat, pentru că Şi-a găsit plă-
cerea în mine.
20 *1Sam.24.19
20 Domnul mi-a răsplătit* după
dreptatea mea, mi-a dat după
curăţia mâinilor mele,
21 pentru că am păzit căile Dom-
nului şi nu m-am îndepărtat cu
răutate de Dumnezeul meu,
22 pentru că toate judecăţile Lui au
fost înaintea mea şi nu am înde-
părtat de la mine hotărârile Lui.
23 Şi am fost drept înaintea
Lui şi m-am păzit de nelegiuirea
mea.
24 *1Sam.26.23
24 Şi* Domnul mi-a răsplătit du-
pă dreptatea mea, după curăţia
mâinilor mele înaintea ochilor Săi.
25 *1 Împ. 8.32.
25 Cu cel îndurător* Te arăţi
îndurător, cu omul desăvârşit Te
arăţi desăvârşit.
26 *Lev. 26.23; 26.24,27,28. Pr. 3.34.
26 Cu cel curat Te arăţi curat, cu
cel viclean* Te porţi după vicle-
nia lui[a].
27 *Ps. 101.5. Pr. 6.17.
27 Pentru că Tu vei salva popo-
rul întristat şi vei coborî ochii*
trufaşi.
28 *Iov 18.6.
28 Pentru că Tu faci să lumineze*
lumina mea: Domnul Dumnezeul
meu luminează întunericul meu.
29 Deoarece cu Tine alerg îm-
potriva unei cete înarmate şi cu
Dumnezeul meu trec peste zid.
30 *Deut. 32.4. Dan. 4.37. Apoc. 15.3. **Ps. 12.6; 119.140. Pr. 30.5. †Ps. 17.7.
30 ✡ Dumnezeu: calea Lui este de-
săvârşită*; Cuvântul Domnului este
încercat**, El este un scut pentru†
toţi cei care se încred în El.
31 *Deut. 32.31; 32.39. 1 Sam. 2.2. Ps. 86.8. Is. 45.5.
31 Pentru că* cine este Dumnezeu[b]
în afară de Domnul? Şi cine este o
stâncă în afară de Dumnezeul nostru?

32 *Ps. 91.
32 Dumnezeu, Care mă încinge*
cu putere şi-mi face calea desă-
vârşită,
33 *2 Sam. 2.18 Hab. 3.19. **Deut.32.13; 33.29.
33 Care îmi face picioarele ca ale
cerboaicelor* şi mă face să stau
pe înălţimile** mele,
34 *Ps. 144.1.
34 Care îmi deprinde* mâinile la
luptă şi braţele mele întind[c] un arc
de aramă!
35 Şi Tu mi-ai dat scutul mântu-
irii Tale, şi dreapta Ta m-a susţi-
nut şi bunătatea Ta m-a făcut
mare.
36 *Pr. 4.12.
36 Tu mi-ai pus în *loc* larg paşii
sub mine şi gleznele* nu mi s-au
clătinat.
37 I-am urmărit pe vrăjmaşii mei
şi i-am ajuns şi nu m-am întors
până nu i-am nimicit.
38 I-am zdrobit şi nu s-au putut
ridica; au căzut sub picioarele
mele.
39 Şi Tu m-ai încins cu putere
pentru luptă; ai plecat sub mine pe
cei care se ridicau împotriva mea.
40 Şi ai făcut ca vrăjmaşii mei
să-şi întoarcă spatele spre mine;
şi i-am nimicit pe cei care mă
urau.
41 *Iov 27.9; 35.12. Pr. 1.28. Is. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13.
41 Ei strigau, dar nu era nici un
salvator; *strigau* către Domnul*,
dar nu le-a răspuns.
42 *Zah. 10.5.
42 Şi i-am sfărâmat ca pulberea
în vânt, i-am aruncat departe, ca
noroiul* străzilor.
43 *2 Sam. 2.9; 3.1. **2 Sam. 8. †Is. 52.15; 55.5.
43 ✡ Tu m-ai scăpat* din neîn-
ţelegerile poporului; m-ai făcut
cap** al naţiunilor; un popor pe
care nu-l cunoşteam† îmi slujeşte.
44 *Deut. 33.29 Mica 7.17. **Ps. 66.3; 81.15.
44 Îndată ce au auzit cu urechea
lor, m-au ascultat; fiii străinului*
mi se supun linguşindu-mă[d]**.
45 Fiii străinului şi-au pierdut
inima[e] şi au ieşit tremurând din
locurile lor ascunse[f].
46 ✡ Viu este Domnul şi binecu-
vântată fie Stânca mea! Şi înălţat
fie Dumnezeul mântuirii mele,
47 *Ps. 47.3.
47 Dumnezeu, Care m-a răzbu-
nat şi mi-a supus* popoarele,

[a] *Sau* „cu asprime“ [b] *Ebr.* „Eloah“ [c] *Sau* „zdrobesc“ [d] *Sau* „prefăcându-se“ [e] *Sau* „s-au veştejit“
[f] *Sau* „întărite“

48 *Ps. 59.1.
48 Care m-a scăpat de vrăjmaşii mei! Da, m-ai înălţat* deasupra celor care se ridică împotriva mea, m-ai scăpat de omul violent.

49 *Rom. 15.9.
49 De aceea*, Doamne, Te voi lăuda printre naţiuni şi voi cânta psalmi Numelui Tău.

50 *Ps. 144.10. **2Sam.7.13
50 *El,* Care a dat mari izbăviri* împăratului Său şi arată bunătate unsului Său: lui David şi seminţei lui, pentru totdeauna**.

✱ PSALMUL 19

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Gen. 1.6. Is. 40.22. Rom. 1.19; 1.20.
1 Cerurile* vesteşte gloria lui Dumnezeu şi întinderea arată lucrarea mâinilor Sale.

2 O zi istoriseşte altei zile acest lucru şi o noapte îl face cunoscut altei nopţi;

3 nu este nici o vorbire şi nu sunt cuvinte, glasul lor nu se aude.

4 *Rom.10.18
4 Sfoara[a] lor se întinde peste tot* pământul şi vorbirea lor până la marginea lumii. În ele[b] a întins un cort soarelui.

5 *Ecl. 1.5.
5 El iese ca un mire din camera lui de nuntă; ca un viteaz, se bucură* să-şi alerge cursa.

6 Ieşirea lui este la un capăt al cerurilor şi drumul său până la celălalt capăt[c]; şi nimic nu se ascunde de căldura sa.

7 *Ps. 111.7.
7 ✡ Legea Domnului este perfectă*, înviorând sufletul. Mărturia Domnului este sigură, făcând înţelept pe cel simplu[d].

8 *Ps. 12.6. **Ps. 13.3.
8 Rânduielile Domnului sunt drepte, înveselind inima. Porunca Domnului este curată*, luminând** ochii.

9 Teama de Domnul este curată, rămânând pentru totdeauna. Judecăţile Domnului sunt adevăr, sunt drepte toate împreună.

10 *Ps. 119.72; 119.127. Pr. 8.10; 8.11,19. **Ps.119.103.
10 Ele sunt mai de preţ decât aurul şi decât* mult aur fin; şi mai dulci** decât mierea şi decât picurul din faguri.

11 *Pr. 29.18.
11 Şi slujitorul Tău este învăţat prin ele; este o mare răsplată în păzirea* lor.

12 *Ps. 40.12. **Lev. 4.2. Ps. 90.8.
12 ✡ Cine îşi înţelege greşelile*? Curăţeşte-mă de cele** ascunse ale mele!

13 *Gen. 20.6. 1 Sam. 25.32; 25.33,34; 25.39. **Ps.119.133 Rom.6.12,14
13 Păzeşte*, de asemenea, pe slujitorul Tău de păcatele mândriei, să** nu stăpânească ele peste mine; atunci voi fi desăvârşit şi voi fi nevinovat de o mare fărădelege.

14 *Ps. 51.15. **Is. 43.14; 44.6; 47.4. 1 Tes. 1.10.
14 Fie cuvintele* gurii mele şi cugetarea[e] inimii mele plăcute înaintea Ta, Doamne, Stânca mea şi Răscumpărătorul** meu!

PSALMUL 20

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Pr. 18.10.
1 Să-ţi răspundă Domnul în ziua necazului! Să te ocrotească[f]* Numele Dumnezeului lui Iacov!

2 *1 Împ. 6.16. 2 Cr. 20.8. Ps. 73.17.
2 Să-ţi trimită ajutor din locaşul* sfânt şi să te întărească din Sion.

3 Să-Şi amintească de toate darurile tale şi să-ţi primească arderea-de-tot[g]! Oprire.

4 *Ps. 21.2.
4 Să-ţi dea* după inima ta şi să-ţi împlinească toate planurile!

5 *Ps. 9.14. **Ex. 17.15. Ps. 60.4.
5 Ne vom bucura* de mântuirea ta şi în** Numele Dumnezeului nostru vom ridica steagurile noastre. Domnul să împlinească toate cererile tale!

6 *Ps. 2.2.
6 ✡ Acum ştiu că Domnul mântuieşte pe unsul* Său; El îi va răspunde din cerurile sfinţeniei Sale, prin fapte puternice de mântuire ale dreptei Sale.

7 *Ps. 33.16; 33.17. Pr. 21.31. Is. 31.1. **2Cr. 32.8.
7 Aceştia* *se încred* în care şi aceia în cai, dar noi** ne încredem[h] în Numele Domnului Dumnezeului nostru.

8 Ei s-au plecat şi au căzut; dar

[a] *Întinderea mărturiei lor* [b] *În ceruri* [c] *Sau* „până la marginile lor“ [d] *Sau* „neştiutor“ [e] *Ebr.* „higaion“ *(vezi Ps. 9.16)* [f] *Sau* „să te aşeze pe înălţime“ [g] *Lit.* „arderea ta de tot să-I fie grasă“ [h] *Sau* „ne lăudăm“

noi suntem ridicaţi şi stăm în pi-
cioare.
9 Mântuieşte, Doamne! Să ne
răspundă Împăratul în ziua când
vom chema.

PSALMUL 21

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David.

1 Doamne, împăratul se va bu-
cura de puterea Ta şi cât de mult
se va veseli el în mântuirea Ta!
2 *Ps. 20.5,6.
2 Tu i-ai dat dorinţa* inimii lui
şi nu ai refuzat cererea buzelor
lui. Oprire.
3 *2Sam.12.30 1 Cr. 20.2.
3 Pentru că îl întâmpini cu bine-
cuvântările bunătăţii, ai pus pe
capul* lui o coroană de aur curat.
4 *Ps. 61.5,6. **2Sam.7.19 Ps. 91.16.
4 A cerut de la Tine viaţa*: Tu
i-ai dat – viaţă lungă[a]** pentru
totdeauna şi pentru eternitate!
5 Mare este gloria lui în mân-
tuirea Ta; l-ai îmbrăcat cu stră-
lucire şi măreţie.
6 *Ps. 16.11; 45.7. Fap. 2.28.
6 Pentru că l-ai rânduit pentru
totdeauna spre binecuvântări, l-ai
umplut de bucurie* înaintea feţei
Tale.
7 *Ps. 16.8.
7 Pentru că împăratul se încre-
de în Domnul şi, prin bunătatea
Celui Preaînalt, nu* se va clătina.
8 *1 Sam. 31.3
8 ✡ Mâna ta îi va găsi* pe toţi
vrăjmaşii tăi; dreapta ta îi va ajun-
ge pe cei care te urăsc.
9 *Mal. 4.1. **Ps. 56.1,2. †Ps. 18.8. Is. 26.11.
9 Îi vei face ca un cuptor* de foc
în timpul prezenţei tale; Domnul,
în mânia Sa, îi va înghiţi** şi fo-
cul† îi va mistui.
10 *1 Împ.13.34 Iov 18.16,17; 18.19. Ps. 37.28; 109.13. Is. 14.20.
10 Vei face să piară rodul* lor de
pe pământ şi sământa lor dintre
fiii oamenilor.
11 *Ps. 2.1.
11 Pentru că au uneltit rău îm-
potriva ta, au pus la cale planuri*
pe care nu le-au putut împlini.
12 Pentru că îi vei face să întoarcă
spatele, când îţi vei pregăti cor-
zile arcului tău împotriva feţei lor.
13 Fii înălţat, Doamne, în puterea
Ta! Noi vom cânta şi vom lăuda
puterea Ta.

✸ PSALMUL 22

Către mai-marele muzicii. Ca
„Cerboaica zorilor“. Un psalm al
lui David.

1 Dumnezeul* meu! Dumne- 1 *Mt. 27.46. Mc. 15.34. **Ev. 5.7.
zeul meu! Pentru ce m-ai părăsit
şi stai departe de mântuirea mea,
de cuvintele geamătului** meu?
2 Dumnezeul meu! Strig ziua
şi nu-mi răspunzi; şi noaptea, şi
nu am odihnă.
3 Totuşi[b] Tu eşti Cel Sfânt, Tu, 3 *Deut. 10.21
care locuieşti *în mijlocul* laude-
lor* lui Israel.
4 ✡ Părinţii noştri s-au încrezut
în Tine; s-au încrezut şi Tu i-ai
scăpat.
5 Au strigat către Tine şi au fost 5 *Ps. 25.2,3; 31.1; 71.1. Is. 49.23. Rom. 9.33.
salvaţi; s-au încrezut în Tine* şi
n-au fost daţi de ruşine.
6 Dar eu sunt vierme*, şi nu om: 6 *Iov 25.6. Is. 41.14. **Is. 53.3.
ocara oamenilor** şi dispreţuitul
poporului.
7 Toţi cei care mă văd* îşi bat 7 *Mt. 27.39. Mc. 15.29. Lc. 23.35. **Iov 16.4. Ps. 109.25.
joc de mine, îşi deschid gura,
dau** din cap:
8 „Se încrede* în Domnul, să-l 8 *Mt. 27.43. **Ps. 91.14.
scape, să-l salveze, pentru că Îşi
găseşte plăcerea** în el!“
9 Dar Tu eşti Cel care m-ai* 9 *Ps. 71.6.
scos din pântece; Tu mi-ai dat
încredere la sânii mamei mele.
10 Din pântece* Ţi-am fost dat 10 *Is. 46.3; 49.1.
Ţie; din pântecele mamei mele,
Tu eşti Dumnezeul meu.
11 Nu Te depărta de mine, pentru
că necazul este aproape, pentru că
nu este nimeni să ajute.
12 ✡ Mulţi* tauri m-au încon- 12 *Deut. 32.14 Ps. 68.30. Ezec. 39.18. Amos 4.1.
jurat, cei puternici din Basan m-au
împresurat.
13 Şi-au deschis* gura împotriva 13 *Iov 16.10. Ps. 35.21. Plân. 2.16; 3.46.
mea ca un leu care sfâşie şi
răcneşte.
14 Sunt vărsat ca apa şi toate 14 *Dan. 5.6. **Ios. 7.5. Iov 23.16.
oasele* mi se desfac. Inima** îmi
este ca ceara, se topeşte înăuntrul
meu.
15 Mi se usucă puterea* ca lutul şi 15 *Pr. 17.22.

[a] *Sau* „lungime de zile“ [b] *Sau* „Şi“

15 **Iov 29.10. Plân. 4.4. Ioan 19.28.
16 *Apoc.22.15 **Mt. 27.35 Mc. 15.24. Lc. 23.33. Ioan 19.23; 19.37; 20.25
17 *Lc. 23.27; 23.35.
18 *Lc. 23.34. Ioan 19.23; 19.24.
19 *Vers. 11. Ps. 10.1.
20 *Ps. 35.17. **Vers. 16.
21 *2 Tim.4.17 **Is. 34.7. Fap. 4.27.
22 *Ps. 40.9. Ev. 2.12. **Ioan 20.17 Rom. 8.29.
23 *Ps. 135.19; 135.20.
24 *Ev. 5.7.
25 *Ps. 35.18; 40.9,10; 111.1. **Ps. 66.13; 116.14. Ecl. 5.4.
26 *Lev. 7.11; 7.12,15. Ps. 69.32. Is. 65.13. **Ioan 6.51.
27 *Ps. 2.8; 72.11; 86.9; 98.3. Is. 49.6. **Ps. 96.7.
28 *Ps. 47.8. Obad. 21. Zah. 14.9. Mt. 6.13.
29 *Ps. 45.12. **Is. 26.19. Filip. 2.10.

mi se lipeşte** limba de cerul gurii;
şi m-ai adus în ţărâna morţii.
16 ✡ Pentru că nişte câini m-au
înconjurat*, o ceată de răufăcători
m-a împresurat; mi-au străpuns**
mâinile şi picioarele.
17 Îmi pot număra toate oasele:
ei se uită* la mine şi mă privesc;
18 îşi împart* hainele mele între ei
şi pentru cămaşa mea aruncă sorţi.
19 Dar Tu, Doamne, nu Te depăr-
ta*! Tăria mea, grăbeşte-Te să-mi
ajuţi!
20 Scapă-mi sufletul de sabie, pe
singurul* meu de laba câinelui**.
21 Scapă-mă* din gura leului.
✡ Mi-ai răspuns[a]** dintre
coarnele bivolilor[b].
22 Voi vesti* Numele Tău fraţi-
lor** mei, Te voi lăuda în mij-
locul adunării.
23 Cei care* vă temeţi de Dom-
nul, lăudaţi-L; toată sămânţa lui
Iacov, glorificaţi-L; şi temeţi-vă
de El, toată sămânţa lui Israel.
24 Pentru că El n-a dispreţuit, nici
n-a desconsiderat necazul celui
întristat şi nu Şi-a ascuns faţa de
la el; ci*, când a strigat către El,
l-a auzit.
25 ✡ De la Tine* *vine* lauda mea
în adunarea cea mare. Îmi voi
împlini jurămintele** înaintea
celor care se tem de El.
26 Cei săraci[c]* vor mânca şi se
vor sătura; cei care-L caută pe
Domnul Îl vor lăuda; inima**
voastră va trăi pentru totdeauna.
27 ✡ Toate* marginile pământu-
lui îşi vor aminti şi se vor întoarce
la Domnul şi toate familiile** na-
ţiunilor se vor închina înaintea
Ta.
28 Pentru că* împărăţia este a
Domnului şi El stăpâneşte între
naţiuni.
29 Toţi cei puternici[d]* ai pămân-
tului vor mânca şi se vor închina:
toţi** cei care coboară în ţărână
se vor pleca înaintea Lui, şi cel
care nu-şi poate păstra sufletul viu.
30 ✡ O sămânţă Îi va sluji; se va
vorbi* despre Domnul generaţiei
care va veni[e]**.
31 Vor veni* şi vor istorisi drep-
tatea Lui unui popor care se va
naşte – că El a făcut *aceasta*.

30 *Ps. 87.6. **Ps. 78.6; 86.9; 102.18.
31 *Is. 60.3. Rom. 3.21; 3.22.

PSALMUL 23

Un psalm al lui David.

1 Domnul este Păstorul* meu:
nu voi duce lipsă de nimic**.
2 El îmi dă odihnă în* păşuni
verzi, mă duce la** ape liniştite.
3 El îmi înviorează sufletul;
mă* conduce pe cărări ale drep-
tăţii, datorită Numelui Său.
4 ✡ Chiar dacă aş umbla prin
valea umbrei* morţii, nu mă tem
de** nici un rău: pentru că† Tu
eşti cu mine; toiagul Tău şi nuia-
ua Ta mă mângâie.
5 Tu* îmi întinzi o masă înain-
tea vrăjmaşilor mei; mi-ai uns
capul cu untdelemn**, paharul
meu este plin de dă pe deasupra.
6 ✡ Da, bunătatea şi îndurarea
mă vor însoţi în toate zilele vieţii
mele şi voi locui în casa Domnului
zile îndelungate.

1 *Is. 40.11. Ier. 23.4. Ezec. 34.11; 34.12,23. Ioan 10.11. 1 Pet. 2.25. Apoc. 7.17. **Filip. 4.19.
2 *Ezec. 34.14 **Apoc.7.17
3 *Ps. 5.8; 31.3. Pr. 8.20.
4 *Iov 3.5; 10.21,22; 24.17. Ps. 44.19. **Ps. 3.6; 27.1; 118.6. †Is. 43.2.
5 *Ps. 104.15. **Ps. 92.10.

PSALMUL 24

Un psalm al lui David.

1 Al Domnului este* pământul
şi tot ce cuprinde el[f], lumea şi cei
care locuiesc în ea;
2 pentru* că El l-a întemeiat pe
mări şi El l-a întărit pe râuri.
3 Cine* se va sui pe muntele
Domnului? Şi cine va sta în locul
sfinţeniei Sale[g]?
4 Cel* care are mâinile nevi-
novate** şi inima† curată, care
nu-şi înalţă sufletul la deşer-
tăciune şi nu†† jură ca să înşele.
5 El va primi binecuvântare de
la Domnul şi dreptate de la
Dumnezeul mântuirii lui.

1 *Ex. 9.29; 19.5. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 50.12. 1 Cor. 10.26.
2 *Gen. 1.9. Iov 38.6. Ps. 104.5; 136.6. 2 Pet. 3.5.
3 *Ps. 15.1.
4 *Is. 33.15,16 **Iov 17.9. 1 Tim. 2.8. †Mt. 5.8. ††Ps. 15.4.

[a] *Sau* „Răspunde-mi“ [b] *Sau* „unicornilor“ [c] *Sau* „Cei blânzi“ [d] *Lit.* „cei graşi“ [e] *Sau* „va fi socotită de Domnul ca o generaţie“ [f] *Sau* „plinătatea lui“ [g] *Sau* „în locul Său sfânt“

6 *Ps. 27.8; 105.4.

6 Aceasta este generația celor
care-L cheamă, a celor care caută*
fața ta, Iacove[a]! Oprire.

7 *Is. 26.2. **Ps. 97.6. Hag. 2.7. Mal. 3.1. 1 Cor. 2.8.

7 ✡ Porți, ridicați-vă* capetele!
Şi ridicați-vă, porți ale eternității,
şi va** intra Împăratul gloriei.
8 Cine este acest Împărat al
gloriei? Domnul cel tare şi puter-
nic, Domnul cel puternic în luptă.
9 Porți, ridicați-vă capetele! Şi
ridicați-vă, porți ale eternității, şi
va intra Împăratul gloriei.
10 Cine este acest Împărat al
gloriei? Domnul oştirilor, El este
Împăratul gloriei. Oprire.

✱ PSALMUL 25[b]

Al lui David.

1 *Ps. 86.4; 143.8. Plân. 3.41.
2 *Ps. 22.5; 31.1; 34.8. Is. 28.16; 49.23. Rom. 10.11. **Ps. 13.4.

1 La Tine*, Doamne, îmi înalț
sufletul.
2 Dumnezeul meu, în* Tine
mi-am pus încrederea; să nu fiu
dat de ruşine, să** nu triumfe
vrăjmaşii mei asupra mea.
3 Nu, nici unul din cei care Te
aşteaptă pe Tine nu va fi dat de
ruşine; de ruşine vor fi cei care
lucrează cu viclenie, fără temei.

4 *Ex. 33.13. Ps. 5.8; 27.11; 86.11; 119; 143.8,10.

4 ✡ Fă-mi cunoscut căile* Tale,
Doamne, învață-mă cărările Tale!
5 Condu-mă în adevărul Tău şi
învață-mă, pentru că Tu eşti
Dumnezeul mântuirii mele; pe
Tine Te aştept toată ziua[c].

6 *Ps. 103.17; 106.1; 107.1. Is. 63.15. Ier. 33.11.
7 *Iov 13.26. Ier. 3.25. **Ps. 51.1.

6 Aminteşte-Ți de îndurarea*
Ta, Doamne, şi de bunătatea Ta,
pentru că sunt dintotdeauna.
7 Nu-Ți aminti de păcatele*
tinereții mele, nici de nelegiuirile
mele; după** îndurarea Ta, amin-
teşte-Ți de mine, pentru bunăta-
tea Ta, Doamne.
8 ✡ Domnul este bun şi drept,
de aceea arată El păcătoşilor
calea.
9 El îi face pe cei smeriți să um-
ble în dreptate[d] şi îi învață pe cei
smeriți calea Sa.
10 Toate cărările Domnului sunt
îndurare şi adevăr pentru cei
care păzesc legământul Său şi
mărturiile Sale.

11 *Ps. 31.3; 79.9; 109.21; 143.11. **Rom. 5.20
12 *Ps. 37.23.

11 Pentru* Numele Tău, Doamne,
îmi vei ierta nelegiuirea, pentru
că** este mare.
12 Cine este omul care se teme
de Domnul? El îl* va învăța calea
pe care s-o aleagă[e].

13 *Pr. 19.23. **Ps. 37.11; 37.22,29.

13 Sufletul* său va locui în mijlocul
binelui, sămânța** sa va stăpâni
pământul[f].

14 *Pr. 3.32. Ioan 7.17; 15.15.

14 Domnul Se destăinuie[g]* celor
care se tem de El, pentru a le face
cunoscut legământul Său.

15 *Ps. 141.8.

15 Ochii* mei sunt întotdeauna
către Domnul, pentru că El îmi
scoate picioarele din cursă.

16 *Ps. 69.16; 86.16.

16 ✡ Întoarce-Te* spre mine şi
îndură-Te de mine, pentru că sunt
singur şi întristat.
17 Necazurile inimii mele s-au
mărit[h]; scoate-mă din strâmtora-
rea mea.

18 *2Sam.16.12

18 Priveşte* întristarea mea şi du-
rerile mele şi iartă-mi toate păcatele.
19 Priveşte pe vrăjmaşii mei, pentru
că sunt mulți şi mă urăsc cu o ură
violentă.

20 *Vers. 2.

20 Păzeşte-mi sufletul şi sca-
pă-mă; să* nu fiu dat de ruşine,
pentru că m-am încrezut în Tine.
21 Corectitudinea şi dreptatea să
mă păzească, pentru că în Tine îmi
pun speranța.

22 *Ps. 130.8.

22 Dumnezeule, răscumpără* pe
Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 26

Al lui David.

1 *Ps. 7.8. **Vers. 11. 2 Împ. 20.3. Pr. 20.7. †Ps. 28.7; 31.14. Pr. 29.25.
2 *Ps. 7.9; 17.3; 66.10; 139.23. Zah. 13.9.

1 Doamne, judecă-mă*, pentru
că am umblat** în corectitudi-
nea mea şi m-am† încrezut în
Domnul: nu mă voi clătina.
2 Cercetează-mă*, Doamne, şi

[a] *Sau* „fața Ta, Dumnezeul lui Iacov“; *sau* „fața Ta *în* Iacov“ [b] *În acrostih: litera ebraică inițială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică.* [c] *Sau* „în Tine îmi pun speranța în fiecare zi“ [d] *Sau* „în dreaptă judecată“ [e] *Sau* „calea pe care El o alege“ [f] *Sau* „țara“ [g] *Comunică intim, confidențial* [h] *Sau* „Lărgeşte-mi inima în necazurile ei“

încearcă-mă; cercetează în amă-
nunt rărunchii mei şi inima mea,
3 pentru că bunătatea Ta este
înaintea ochilor mei şi am umblat
în adevărul Tău.
4 *Ps. 1.1. Ier. 15.17.
4 Nu m-am aşezat alături* de
oamenii de nimic[a] şi nu am umblat
cu cei vicleni.
5 *Ps. 31.6; 139.21,22. **Ps. 1.1.
5 Am urât* adunarea celor care
fac răul şi** nu mă voi aşeza cu
cei răi.
6 *Ex. 30.19; 30.20. Ps. 73.13. 1 Tim. 2.8.
6 Îmi voi spăla mâinile în*
nevinovăţie şi voi înconjura al-
tarul Tău, *D*oamne,
7 ca să fac să se audă glas de
mulţumire şi să istorisesc toate
lucrările Tale minunate[b].
8 *Ps. 27.4.
8 *D*oamne, am iubit* locaşul ca-
sei Tale şi locul unde este gloria
Ta.
9 *1Sam.25.29 Ps. 28.3.
9 Nu* lua sufletul meu împreună
cu păcătoşii, nici viaţa mea îm-
preună cu oamenii sângelui,
10 *Ex. 23.8. Deut. 16.19. 1 Sam. 8.3. Is. 33.15.
10 în ale căror mâini sunt răutăţi şi
a căror dreaptă este plină de mită*.
11 Dar eu voi umbla în nevino-
văţia mea. Răscumpără-mă şi în-
dură-Te de mine.
12 *Ps. 40.2. **Ps. 27.11. †Ps. 22.22; 107.32; 111.1.
12 Piciorul meu* stă pe calea
cea dreaptă**: voi binecuvânta
pe *D*omnul în† adunări.

PSALMUL 27

Al lui David.

1 *Ps. 84.11. Is. 60.19,20. Mica 7.8. **Ex. 15.2. Ps. 118.21. †Ps. 62.2,6; 118.14. Is. 12.2.
1 *D*omnul este lumina* mea şi
mântuirea** mea: de cine să mă
tem? *D*omnul† este tăria vieţii
mele: de cine să-mi fie frică?
2 *Ps. 14.4.
2 ✡ Când cei răi, adversarii mei
şi vrăjmaşii mei, s-au apropiat de
mine ca* să-mi mănânce carnea,
s-au împiedicat şi au căzut.
3 *Ps. 3.6.
3 Chiar dacă* o oştire ar tăbărî
împotriva mea, inima mea nu se
va teme; chiar dacă se va ridica
război împotriva mea, tot voi avea
încredere.
4 *Ps. 26.8.
4 Un* lucru I-am cerut *D*omnu-
lui, pe acesta îl voi căuta: să locu-
iesc** în casa *D*omnului toate zi- 4 **Ps. 65.4. Lc. 2.37. †Ps. 90.16.
lele vieţii mele, ca să văd frumu-
seţea† *D*omnului şi să întreb *de-
spre El* în templul Său.
5 Pentru că, în* ziua cea rea, El 5 *Ps. 31.20; 83.3; 91.1. Is. 4.6. **Ps. 40.2.
mă va ascunde în coliba Sa, mă
va păstra ascuns în taina cortului
Său, El mă va înălţa pe** o stâncă.
6 Şi acum mi se va înălţa capul* 6 *Ps. 3.3.
deasupra vrăjmaşilor mei care
sunt în jurul meu; şi voi aduce în
cortul Său jertfe în strigăte de
bucurie; voi cânta şi voi cânta
psalmi *D*omnului.
7 ✡ Ascultă, *D*oamne; cu glasul
meu strig: îndură-Te de mine şi
răspunde-mi.
8 Inima mea spune din partea 8 *Ps. 24.6; 105.4.
Ta: căutaţi* faţa Mea. Voi căuta
faţa Ta, *D*oamne!
9 Nu-Ţi* ascunde faţa de mine, 9 *Ps. 69.17; 143.7.
nu îndepărta cu mânie pe sluji-
torul Tău. Tu ai fost ajutorul meu;
nu mă lăsa, nici nu mă părăsi,
Dumnezeul mântuirii mele!
10 Dacă* m-ar părăsi tatăl meu şi 10 *Is. 49.15.
mama mea, *D*omnul mă va primi.
11 *D*oamne, învaţă-mă* calea Ta 11 *Ps. 25.4; 86.11; 119.33.
şi condu-mă pe cărarea cea dreap-
tă, din cauza vrăjmaşilor mei[c].
12 Nu* mă lăsa la bunul plac al 12 *Ps. 35.25. **1Sam.22.9 2 Sam. 16.7 16.8. Ps. 35.11. †Fap. 9.1.
vrăjmaşilor mei; pentru că mar-
tori** falşi se ridică împotriva
mea, şi cei care suflă† violenţă.
13 Dacă n-aş fi avut încredere că 13 *Ps. 56.13; 116.9; 142.5. Ier. 11.19. Ezec. 26.20.
voi vedea bunătatea *D*omnului
pe* pământul[d] celor vii ...!
14 ✡ Aşteaptă-L* pe *D*omnul; 14 *Ps. 31.24; 62.1,5; 130.5 Is. 25.9. Hab. 2.3.
întăreşte-te şi să ţi se încurajeze
inima[e]: da, aşteaptă-L pe *D*omnul.

PSALMUL 28

Al lui David.

1 *D*oamne, strig către Tine, 1 *Ps. 83.1. **Ps. 88.4; 143.7.
Stânca mea! Nu* Te întoarce de
la mine tăcând, ca** nu cumva,
dacă păstrezi tăcere faţă de mine,
să ajung asemenea celor care
coboară în groapă.

[a] *Sau* „falşi“ [b] *Sau* „minunile Tale“ [c] *Sau* „din cauza celor care mă pândesc“ [d] *Sau* „în ţara“ [e] *Sau* „şi El îţi va întări inima“

2 Ascultă glasul cererilor mele când strig către Tine, când* îmi ridic mâinile către locul[a] sfinţeniei Tale!
2 *1 Împ. 6.22; 6.23; 8.28,29. Ps. 5.7; 138.2.

3 Nu* mă lua împreună cu cei răi, nici cu lucrătorii nelegiuirii, care** vorbesc de pace cu aproapele lor, dar în inima lor este răutate!
3 *Ps. 26.9. **Ps. 12.2; 55.21; 62.4. Ier. 9.8.

4 Dă-le* după lucrarea lor şi după răutatea faptelor lor; dă-le după lucrarea mâinilor lor, răsplăteşte-le după ceea ce au făcut!
4 *2 Tim. 4.14. Apoc. 18.6.

5 Pentru că* nu iau aminte la lucrările Domnului, nici la lucrarea mâinilor Sale, El îi va surpa şi nu-i va mai zidi.
5 *Iov 34.27. Is. 5.12.

6 ✡ Binecuvântat să fie Domnul, pentru că a auzit glasul cererilor mele!

7 Domnul este tăria* mea şi scutul meu; în** El s-a încrezut inima mea şi am fost ajutat; şi inima mea este plină de veselie şi-L voi lăuda[b] în cântarea mea.
7 *Ps. 18.2. **Ps. 13.5; 22.4.

8 Domnul este tăria lor şi El este cetăţuia* salvatoare a unsului Său.
8 *Ps. 20.6.

9 Mântuieşte pe poporul Tău şi binecuvântează moştenirea* Ta; şi** păstoreşte-i şi înalţă-i[c] pentru totdeauna.
9 *Deut. 9.29. 1 Împ. 8.51; 8.53. **Ezra 1.4.

PSALMUL 29

Un psalm al lui David.

1 Daţi* Domnului, fii ai celor puternici, daţi Domnului glorie şi tărie!
1 *1Cr. 16.28; 16.29. Ps. 96.7,8,9.

2 Daţi Domnului gloria Numelui Său! Adoraţi-L pe Domnul în sfântă splendoare[d]*!
2 *2 Cr. 20.21.

3 ✡ Glasul Domnului este peste ape; Dumnezeul* gloriei tună – Domnul pe ape mari.
3 *Iov 37.4,5.

4 Glasul Domnului este puternic, glasul Domnului este măreţ.

5 Glasul Domnului sfărâmă cedrii: Domnul sfărâmă cedrii* Libanului
5 *Is. 2.13.

6 şi-i* face să salte ca un viţel, Libanul şi Sirionul** ca un bivol tânăr[e].
6 *Ps. 114.4. **Deut. 3.9.

7 Glasul Domnului face să izbucnească flăcări de foc.

8 Glasul Domnului face să tremure pustiul; Domnul face să tremure pustiul Cades*.
8 *Num. 13.26

9 Glasul Domnului face cerboaicele* să nască şi dezbracă pădurile; şi în templul Său totul spune: „Glorie!“
9 *Iov 39.1-3.

10 ✡ Domnul şade* peste potop, Domnul şade ca împărat pentru** totdeauna!
10 *Gen. 6.17. Iov 38.8,25. **Ps. 10.16.

11 Domnul* va da putere poporului Său, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.
11 *Ps. 28.8.

PSALMUL 30

Un psalm. O cântare pentru dedicarea casei. Al lui David.

1 Te voi înălţa, Doamne, pentru că m-ai* ridicat[f] şi nu i-ai lăsat pe vrăjmaşii mei să se bucure** de mine.
1 *Ps. 28.9. **Ps. 25.2; 35.19,24.

2 Doamne, Dumnezeul meu, am strigat către Tine şi m-ai vindecat*.
2 *Ps. 6.2; 103.3.

3 Doamne, Tu mi-ai scos* sufletul din Locuinţa morţilor; Tu mi-ai dat viaţa, dintre cei care coboară** în groapă.
3 *Ps. 86.13. **Ps. 28.1.

4 ✡ Cântaţi* psalmi Domnului, voi, sfinţii Săi[g], şi lăudaţi amintirea sfinţeniei Sale[h].
4 *1 Cr. 16.4. Ps. 97.12.

5 Pentru că este o clipă* în mânia Sa, o viaţă** în bunăvoinţa Sa; seara rămâne plânsul şi dimineaţa† este un cântec de bucurie.
5 *Ps. 103.9. Is. 26.20; 54.7,8. 2 Cor. 4.17. **Ps. 63.3. †Ps. 126.5.

6 Şi eu, când îmi mergea bine*, spuneam: „Niciodată nu mă voi clătina“.
6 *Iov 29.18.

7 Doamne, prin bunăvoinţa Ta ai întărit cu putere muntele meu. Ţi-ai ascuns* faţa, am fost tulburat;
7 *Ps. 104.29.

[a] *Locul preasfânt de unde vorbeşte Dumnezeu (Exod 25.22)* [b] *Sau* „Îi voi mulţumi“ [c] *Sau* „poartă-i“ [d] *Sau* „în splendoarea sfinţeniei“ [e] *Sau* „fiu de unicorn“ [f] *Sau* „m-ai tras afară“ [g] *Sau* „oamenii Săi evlavioşi“ [h] *Sau* „amintirea Numelui Său sfânt“

8 **D**oamne, am strigat către Tine şi I-am cerut Domnului:

9 *Ps. 6.5; 88.11; 115.17; 118.17. Is. 38.18.

9 „Ce folos este acolo în sângele meu, dacă voi coborî în groapă? Te va lăuda ţărâna*? Va vesti ea adevărul Tău?

10 Ascultă, **D**oamne, şi îndură-Te de mine! **D**oamne, fii ajutorul meu!“

11 *2 Sam.6.14. Is. 61.3. Ier. 31.4.

11 Tu mi-ai schimbat* jalea în veselie[a], mi-ai dezlegat sacul şi m-ai încins cu bucurie,

12 pentru ca sufletul[b] *meu* să-Ţi cânte psalmi şi să nu tacă. **D**oamne, Dumnezeul meu, întotdeauna Te voi lăuda!

PSALMUL 31

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Ps. 22.5; 25.2; 71.1. Is. 49.23. **Ps. 143.1.

1 În Tine*, **D**oamne, mi-am pus încrederea; să nu fiu dat de ruşine niciodată: salvează-mă în** dreptatea Ta!

2 *Ps. 71.2.

2 Pleacă-Ţi* urechea spre mine; salvează-mă degrabă! Fii pentru mine o stâncă de adăpost[c], o casă, un loc întărit, ca să mă salvezi!

3 *Ps. 18.2. **Ps. 23.3; 25.11.

3 Pentru că* Tu eşti stânca mea şi cetăţuia mea; pentru** Numele Tău, condu-mă şi călăuzeşte-mă!

4 Scoate-mă din cursa pe care mi-au întins-o în ascuns, pentru că Tu eşti tăria mea.

5 *Lc. 23.46. Fap. 7.59.

5 În mâna* Ta îmi încredinţez duhul; Tu m-ai răscumpărat, **D**oamne, Dumnezeul adevărului!

6 *Iona 2.8.

6 ✡ Urăsc pe cei care* se alipesc de idoli deşerţi; cât despre mine, mă încred în **D**omnul.

7 Mă voi veseli şi mă voi bucura în bunătatea Ta, pentru că Tu ai privit întristarea mea, Tu ai cunoscut necazurile sufletului meu

8 *Deut. 32.30 1 Sam.17.46; 24.18. **Ps. 4.1; 18.19.

8 şi nu m-ai dat* în mâna vrăjmaşului; mi-ai pus picioarele** la loc larg.

9 Îndură-Te de mine, **D**oamne, pentru că sunt în strâmtorare! Ochiul meu se topeşte* de întristare, sufletul meu şi pântecele meu; 9 *Ps. 6.7.

10 mi se sfârşeşte viaţa în întristare şi anii mei în suspin; mi se usucă puterea din cauza nelegiuirii mele şi mi se topesc oasele*. 10 *Ps. 32.3; 102.3.

11 Din cauza tuturor vrăjmaşilor[d] mei, sunt* o batjocură şi pentru vecinii mei, mai mult, şi o groază pentru cunoscuţii** mei; cei care† mă văd afară fug de mine. 11 *Ps. 41.9. Is. 53.4. **Iov 19.13. Ps. 38.11; 88.8,18. †Ps. 64.8.

12 Sunt uitat de* inima *lor* ca un mort; am ajuns ca un vas sfărâmat. 12 *Ps. 88.4,5.

13 Pentru că am auzit* defăimările multora – spaimă** din toate părţile! – când s-au sfătuit† împreună împotriva mea: ei uneltesc să-mi ia viaţa. 13 *Ier. 20.10. **Ier. 6.25; 20.4. Plân. 2.22. †Mt. 27.1.

14 Dar eu mă încred în Tine, **D**oamne; eu spun: „Tu eşti Dumnezeul meu!“

15 ✡ Zilele mele sunt[e] în mâna Ta; scapă-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei care mă urmăresc[f].

16 Fă* să strălucească faţa Ta peste slujitorul Tău! Salvează-mă, în bunătatea Ta! 16 *Num. 6.25; 6.26. Ps. 4.6; 67.1.

17 **D**oamne, să nu* fiu dat de ruşine pentru că Te-am chemat; să fie daţi de ruşine cei răi, să tacă** în Locuinţa morţilor. 17 *Ps. 25.2. **1 Sam.2.9. Ps. 115.17.

18 Să amuţească* buzele mincinoase care vorbesc** cu trufie împotriva celui drept, cu mândrie şi dispreţ! 18 *Ps. 12.3. **1 Sam. 2.3 Ps. 94.4. Iuda 15.

19 ✡ Ce* mare este bunătatea Ta pe care ai păstrat-o pentru cei care se tem de Tine, pe care o arăţi celor care se încred în Tine, înaintea fiilor oamenilor! 19 *Is. 64.4. 1 Cor. 2.9.

20 Tu* îi ascunzi la adăpostul[g] feţei Tale de uneltirile omului, îi** ocroteşti într-o colibă limbile puse pe ceartă. 20 *Ps. 27.5; 32.7. **Iov 5.21.

[a] *Sau* „joc“ [b] *Sau* „gloria“ [c] *Sau* „o stâncă tare“ [d] *Sau* „Mai mult decât pentru vrăjmaşii“ [e] *Sau* „Destinul meu este“ [f] *Sau* „mă persecută“ [g] *Sau* „în locul ascuns al“

21 *Ps. 17.7. **1Sam. 23.7

21 Binecuvântat fie Domnul, pentru că El a arătat* bunătatea Sa minunată față de mine într-o** cetate întărită.

22 *1Sam.23.26 Ps. 116.11. **Is. 38.11; 38.12. Plân. 3.54. Iona 2.4.

22 Şi eu spuneam în* nelinişte mea: „Sunt** secerat dinaintea ochilor Tăi!“ Totuşi Tu ai auzit glasul cererilor mele când am strigat către Tine.

23 *Ps. 34.9.

23 ✡ Iubiți* pe Domnul, toți sfinții Săi! Domnul păzeşte pe cei credincioşi şi răsplăteşte din plin celui care lucrează cu mândrie.

24 *Ps. 27.14.

24 Întăriți-vă* şi inima să vă fie tare, voi toți care-L aşteptați pe Domnul!

PSALMUL 32

Al lui David. Un maschil[a].

1 *Ps. 85.2. Rom. 4.6-8.

1 Ferice de acela a cărui fărădelege este iertată*, al cărui păcat este acoperit!

2 *2 Cor. 5.19. **Ioan 1.47.

2 Ferice de omul căruia Domnul nu-i* socoteşte nelegiuirea şi în** duhul căruia nu este viclenie!

3 ✡ Când tăceam, mi se topeau oasele de geamătul meu toată ziua.

4 *1 Sam. 5.6; 5.11. Iov 33.7. Ps. 38.2.

4 Pentru că zi şi noapte mâna* Ta apăsa asupra mea; mi s-a schimbat vigoarea[b] în seceta verii. Oprire.

5 *Pr. 28.13. Is. 65.24. Lc. 15.18,21. 1 Ioan 1.9.

5 ✡ Ți-am făcut cunoscut păcatul meu şi nu mi-am acoperit nelegiuirea; am spus*: „Voi mărturisi Domnului fărădelegile mele“. Şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Oprire.

6 *1 Tim. 1.16. **Is. 55.6. Ioan 7.34.

6 De aceea*, orice *om* evlavios să se roage** Ție la timpul când poți fi găsit. Cu siguranță, în potop de ape mari, acestea nu-l vor ajunge.

7 *Ps. 9.9; 27.5; 31.20; 119.114. **Ex. 15.1. Jud. 5.1. 2 Sam. 22.1.

7 Tu* eşti adăpostul meu; Tu mă păzeşti de necaz, Tu mă înconjori cu cântări** de mântuire. Oprire.

8 ✡ „Eu te voi instrui şi te voi învăța calea pe care trebuie să mergi; Eu te voi sfătui, având ochiul Meu asupra ta“.

9 *Pr. 26.3. Iac. 3.3. **Iov 35.11.

9 Nu* fiți ca un cal sau ca un catâr, care n-au** pricepere, a căror podoabă sunt frâul şi zăbala pentru a-i struni când nu vor să se apropie[c] de tine.

10 *Pr. 13.21. Rom. 2.9. **Ps. 34.8; 84.12. Pr. 16.20. Ier. 17.7.

10 ✡ Multe* întristări sunt pentru cel rău, dar cel care** se încrede în Domnul va fi înconjurat de bunătate.

11 *Ps. 64.10; 68.3.

11 ✡ Bucurați-vă* în Domnul şi veseliți-vă, voi, cei drepți! şi strigați de bucurie, voi, toți cei drepți cu inima!

PSALMUL 33

1 *Ps. 32.11; 97.12. **Ps. 147.1.

1 Strigați de bucurie în* Domnul, voi, cei drepți! Celor** drepți le stă bine lauda.

2 *Ps. 92.3; 144.9.

2 Lăudați pe Domnul cu harfa, cântați-I psalmi pe lira cu* zece *coarde*.

3 *Ps. 96.1; 98.1; 144.9; 149.1. Is. 42.10. Apoc. 5.9.

3 Cântați-I* o cântare nouă! Cântați cu măiestrie din instrumentele voastre, cu strigăt de bucurie,

4 deoarece Cuvântul Domnului este drept şi toată lucrarea Sa este *făcută* în adevăr[d].

5 *Ps. 11.7; 45.7. **Ps. 119.64

5 El* iubeşte dreptatea şi judecata[e]; pământul este plin de bunătatea** Domnului.

6 *Gen. 1.6,7. Ev. 11.3. 2 Pet. 3.5. **Gen. 2.1. †Iov 26.13.

6 ✡ Cerurile au fost făcute prin* Cuvântul Domnului şi toată** oştirea lor prin† suflarea gurii Lui.

7 *Gen. 1.9. Iov 26.10; 38.8.

7 El* adună laolaltă[f] apele mării, El pune adâncurile în cămări.

8 Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să se teamă înaintea Lui!

9 *Gen. 1.3. Ps. 148.5.

9 Pentru că El* a spus şi a fost; El a poruncit şi *aceea* a luat ființă[g].

10 *Is. 8.10; 19.3.

10 ✡ Domnul* răstoarnă sfatul națiunilor, zădărniceşte hotărârile popoarelor.

11 *Iov 23.13. Pr. 19.21. Is. 46.10.

11 Sfatul* Domnului rămâne pentru totdeauna, hotărârile inimii

[a] *Probabil o învățătură* [b] *Lit.* „seva“ [c] *Sau* „ca să nu se apropie“ [d] *Sau* „cu credincioşie“ [e] *Sau* „judecata dreaptă“ [f] *Sau* „adună ca o grămadă“ [g] *Lit.* „a stat acolo“

Sale, din generație în generație.
12 *Ps. 65.4; 144.15. **Ex. 19.5. Deut. 7.6.
12 ✡ Ferice* de națiunea al cărei
Dumnezeu este Domnul, de popo-
rul pe care l-a ales** ca moștenire
a Lui!
13 *2 Cr. 16.9. Iov 28.24. Ps. 11.4; 14.2. Pr. 15.3.
13 Domnul privește din* ceruri;
El îi vede pe toți fiii oamenilor.
14 Din locașul Său cel pregătit,
El ia aminte la toți locuitorii pă-
mântului.
15 *Iov 34.21. Ier. 32.19.
15 El este Cel care le întocmește
tuturor inima, El ia aminte* la
toate lucrările lor.
16 *Ps. 44.6.
16 Un împărat* nu este salvat
prin mulțimea oștirii sale; viteazul
nu este scăpat prin mărimea
puterii sale.
17 *Ps. 20.7; 147.10. Pr. 21.31.
17 Calul* este în zadar pentru a
învinge și nu salvează nicidecum
prin mărimea puterii lui.
18 *Iov 36.7. Ps. 34.15. 1 Pet. 3.12. **Ps. 147.11.
18 Iată*, ochiul Domnului este
peste** cei care se tem de El, peste
cei care așteaptă bunătatea Lui,
19 *Iov 5.20. Ps. 37.19.
19 ca să le scape sufletul de la
moarte și să-i păstreze* în viață
în timpul foametei.
20 *Ps. 62.1,5; 130.6. **Ps. 115.9; 115.10,11.
20 ✡ Sufletul* nostru așteaptă pe
Domnul. El** este ajutorul nostru
și scutul nostru.
21 *Ps. 13.5. Zah. 10.7. Ioan 16.22.
21 Da, în El ni se va bucura ini-
ma*, deoarece în sfântul Său Nume
ne-am pus încrederea.
22 Fie, Doamne, bunătatea Ta
peste noi, după cum am așteptat
noi de la Tine.

PSALMUL 34[a]

Al lui David. Când s-a pre-
făcut înaintea lui Abimelec[b], care
l-a alungat, și el a plecat.

1 *Ef. 5.20. 1 Tes. 5.18. 2 Tes. 1.3; 2.13.
1 Voi binecuvânta* pe Domnul
în orice timp, lauda Lui va fi în-
totdeauna în gura mea.
2 *Ier. 9.24. 1 Cor. 1.31. 2 Cor. 10.17. **Ps. 119.74; 142.7.
2 Sufletul meu se va lăuda* cu
Domnul, cei** blânzi vor auzi
aceasta și se vor bucura.
3 *Ps. 69.30. Lc. 1.46.
3 Măriți* pe Domnul împreună
cu mine și să înălțăm împreună
Numele Său!
4 ✡ Eu L-am căutat* pe Domnul
și El mi-a răspuns și m-a scăpat de
toate temerile mele.
4 *Mt. 7.7. Lc. 11.9.
5 Ei au privit spre El și au fost
luminați și fețele lor n-au rămas[c]
de rușine.
6 Acest întristat* a strigat și
Domnul l-a auzit și l-a salvat
din** toate necazurile lui.
6 *Ps. 3.4. **Vers.17,19. 2 Sam. 22.1.
7 Îngerul* Domnului Își așază
tabăra** în jurul acelora care se
tem de El și-i scapă.
7 *Dan. 6.22. Ev. 1.14. **Gen. 32.1; 32.2. 2 Împ. 6.17. Zah. 9.8.
8 Gustați* și vedeți că Domnul
este bun! Ferice** de omul care
se încrede în El!
8 *1 Pet. 2.3. **Ps. 2.12.
9 Temeți-vă* de Domnul, voi,
sfinții Săi, pentru că nimic nu le
lipsește celor care se tem de El.
9 *Ps. 31.23.
10 Leii* tineri duc lipsă și flă-
mânzesc, dar** cei care-L caută pe
Domnul nu duc lipsă de nici un
bine.
10 *Iov 4.10; 4.11. **Ps. 84.11.
11 ✡ Veniți, fiilor, ascultați-mă:
vă voi* învăța temerea de Domnul.
11 *Ps. 32.8.
12 Cine* este omul căruia îi pla-
ce viața, care iubește zilele, ca
să vadă binele?
12 *1 Pet. 3.10; 3.11.
13 Păzește-ți limba de rău și
buzele de* a rosti viclenie.
13 *1 Pet. 2.22.
14 Depărtează-te* de rău și fă
binele, caută** pacea și urmă-
rește-o.
14 *Ps. 37.27. Is. 1.16,17. **Rom.12.18 Ev. 12.14.
15 Ochii* Domnului *privesc* spre
cei drepți și urechile Lui sunt
deschise la strigătul** lor.
15 *Iov 36.7. Ps. 33.18. 1 Pet. 3.12. **Vers. 6,17.
16 Fața* Domnului este împo-
triva celor care fac răul, ca** să
le șteargă amintirea de pe pământ.
16 *Lev. 17.10. Ier. 44.11. Amos 9.4. **Pr. 10.7.
17 *Cei drepți* strigă și Domnul*
aude și-i scapă din toate neca-
zurile lor.
17 *Ps. 145.19; 145.20.
18 Domnul este aproape* de
cei** cu inima zdrobită și-i sal-
vează pe cei cu duhul mâhnit.
18 *Ps. 145.18. **Ps. 51.17. Is. 57.15; 61.1; 66.2.
19 ✡ Multe* sunt necazurile celui
drept, dar Domnul îl scapă din
toate:
19 *Pr. 24.16. 2 Tim. 3.11; 3.12.
20 El îi păzește toate oasele, nici
unul* din ele nu este zdrobit.
20 *Ioan 19.36.
21 Răul îl va ucide pe* cel rău
21 *Ps. 94.23.

[a] *În acrostih: litera ebraică inițială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică.* [b] *Titlul împăraților filistini* [c] *Sau* „nu vor rămâne“

şi cei care-l urăsc pe cel drept
vor fi condamnaţi[a].
22 Domnul răscumpără* sufletul
slujitorilor Săi; şi nici unul din
cei care se încred în El nu va fi
condamnat.

22 *2 Sam. 4.9. 1 Împ. 1.29. Ps. 71.23; 103.4. Plân. 3.58.

PSALMUL 35

Al lui David.

1 Ceartă-Te* Tu, Doamne, cu cei
care se ceartă cu mine; luptă-Te**
Tu cu cei care se luptă cu mine!
2 Ia* pavăza şi scutul şi ridi-
că-Te în ajutorul meu.
3 Întinde suliţa şi închide calea
înaintea celor care mă urmăresc!
Spune sufletului meu: „Eu sunt
mântuirea ta“.
4 ✡ Ruşinaţi* şi înfruntaţi să fie
cei care-mi caută viaţa; să fie
daţi înapoi** şi încurcaţi cei care
plănuiesc nenorocirea mea.
5 Să fie* ca pleava înaintea
vântului şi Îngerul Domnului să-i
alunge[b].
6 Calea să le fie întunecoasă* şi
alunecoasă şi Îngerul Domnului
să-i urmărească!
7 Pentru că fără temei au pre-
gătit* în ascuns o cursă pentru
mine, fără motiv au săpat o groapă
pentru sufletul meu.
8 O distrugere să vină* peste el
pe neaşteptate şi cursa** lui, pe
care a ascuns-o, să-l prindă: să
cadă în ea spre distrugere.
9 Şi sufletul meu se va veseli în
Domnul, se* va bucura de mân-
tuirea lui.
10 Toate* oasele mele vor spune:
„Doamne, cine** este ca Tine,
care-l scapi pe cel întristat de cel
care este mai puternic decât el,
da, pe cel întristat şi pe cel sărac
de cel care îl jefuieşte?“
11 ✡ Martori* violenţi[c] se ridi-
că, mă întreabă ce nu ştiu.
12 Îmi întorc* rău pentru bine;
sufletul meu este părăsit.
13 Iar eu, când* ei erau bolnavi,
mă îmbrăcam cu sac, îmi sme-
ream sufletul în post şi rugăciu-
nea** mea se întorcea în sânul
meu.
14 M-am purtat ca şi cu prietenul
meu, ca şi cu fratele meu; m-am
plecat trist, ca unul care-şi jeleşte
mama.
15 Dar, la poticnirea mea, ei s-au
bucurat şi s-au adunat; defăi-
mătorii s-au strâns împotriva mea
şi eu n-am* ştiut[d]. M-au sfâşiat**
şi nu au încetat;
16 ca nişte făţarnici batjocoritori
la ospeţe, au scrâşnit* din dinţi
împotriva mea.
17 ✡ Doamne, până când vei pri-
vi*? Scapă-mi sufletul din dis-
trugerile lor, pe singurul** meu
suflet de leii tineri!
18 Îţi voi aduce mulţumiri* în
adunarea cea mare, Te voi lăuda
în mijlocul unui popor mare[e].
19 Să* nu se bucure de mine cei
care pe nedrept îmi sunt vrăj-
maşi, să** nu-şi facă semne cu o-
chiul cei care† mă urăsc fără temei!
20 Pentru că ei nu vorbesc de pa-
ce; ci cugetă înşelătorii împotri-
va oamenilor liniştiţi ai ţării[f].
21 Şi şi-au deschis* larg gura
împotriva mea; au spus: „Ha**,
ha! Ochiul nostru a văzut!“
22 Tu ai văzut*, Doamne! Nu**
tăcea; Doamne, nu Te depărta† de
mine!
23 Trezeşte-Te şi ridică-Te*, ca
să-mi faci dreptate, Dumnezeul
şi Domnul meu, ca să mă aperi!
24 Judecă-mă[g]* după** drepta-
tea Ta, Doamne, Dumnezeul meu;
şi să† nu se bucure ei de mine!
25 Să* nu zică în inima lor:
„Aha, *iată* ce doream[h]!“ Să nu
spună: „L-am înghiţit**!“
26 Să fie toţi ruşinaţi* şi înfrun-
taţi, cei care se bucură de neno-

1 *Ps. 43.1; 119.154. Plân. 3.58. **Ex. 14.25.
2 *Is. 42.13.
4 *Vers. 26. Ps. 40.14,15; 70.2,3. **Ps. 129.5.
5 *Iov 21.18. Ps. 1.4; 83.13. Is. 29.5. Osea 13.3.
6 *Ps. 73.18. Ier. 23.12.
7 *Ps. 9.15.
8 *1 Tes. 5.3. **Ps. 7.15; 7.16; 57.6; 141.9,10. Pr. 5.22.
9 *Ps. 13.5.
10 *Ps. 51.8. **Ex. 15.11. Ps. 71.19.
11 *Ps. 27.12.
12 *Ps. 38.20; 109.3,4,5. Ier. 18.20. Ioan 10.32.
13 *Iov 30.25. Ps. 69.10,11. **Mt. 10.13. Lc. 10.6.
15 *Iov 30.1; 30.8,12. **Iov 16.9.
16 *Ps. 37.12. Plân. 2.16.
17 *Hab. 1.13. **Ps. 22.20.
18 *Ps. 22.25; 22.31; 40.9,10; 111.1.
19 *Ps. 13.4; 25.2; 38.16. **Iov 15.12. Pr. 6.13; 10.10. †Ps. 69.4; 109.3; 119.161. Plân. 3.52. Ioan 15.25.
21 *Ps. 22.13. **Ps. 40.15; 54.7; 70.3.
22 *Ex. 3.7. Fap. 7.34. **Ps. 28.1; 83.1. †Ps. 10.1; 22.11,19; 38.21; 71.12.
23 *Ps. 44.23; 80.2.
24 *Ps. 26.1. **2 Tes. 1.6. †Vers. 19.
25 *Ps. 27.12; 70.3; 140.8. **Plân. 2.16.
26 *Vers. 4. Ps. 40.14.

[a] *Sau* „îşi vor purta vina“ [b] *Sau* „să-i urmărească“ [c] *Lit.* „Martori ai violenţei“ [d] *Sau* „nu i-am cunoscut“ [e] *Sau* „puternic“ [f] *Sau* „ai pământului“ [g] *Sau* „Fă-mi dreptate“ [h] *Lit.* „*iată* sufletul nostru!“

26 **Ps.109.29; 132.18. †Ps. 38.16.

rocirea mea. Să fie acoperiţi**
de ruşine şi ocară cei care se înal-
ţă† cu mândrie împotriva mea!

27 *Rom.12.15. 1 Cor. 12.26 **Ps. 70.4. †Ps. 149.4.

27 Să* strige de bucurie şi să se
veselească cei care găsesc plăcere
în dreptatea mea şi să zică**
neîncetat: „Mărit să fie Domnul,
care† Îşi găseşte plăcerea în pa-
cea slujitorului Său!“

28 *Ps. 50.15; 51.14; 71.8,15,24.

28 Şi limba* mea va vorbi despre
dreptatea Ta, lauda Ta, toată ziua.

PSALMUL 36

Către mai-marele muzicii. Al
slujitorului Domnului, al lui
David.

1 *Rom. 3.18.

1 Fărădelegea celui rău spune
înăuntrul inimii mele: „Nu* este
teamă de Dumnezeu înaintea
ochilor lui“,

2 *Deut.29.19. Ps. 10.3; 49.18.

2 pentru că se măguleşte* în ochii
lui, chiar când nelegiuirea lui apare
vrednică de ură.

3 *Ps. 12.2. **Ier. 4.22.

3 Cuvintele gurii lui sunt nele-
giuire[a] şi înşelăciune*; a încetat**
să fie înţelept *şi* să facă binele.

4 *Pr. 4.16. Mica 2.1. **Is. 65.2.

4 Cugetă nelegiuire[a]* în patul
lui; se află pe** o cale care nu
este bună; nu respinge răul.

5 *Ps. 57.10; 108.4.

5 ✡ Doamne, bunătatea Ta este
în* ceruri; credincioşia Ta, până
la nori.

6 *Iov 11.8. Rom. 11.33. **Iov 7.20. Ps. 145.9.

6 Dreptatea Ta este ca munţii
lui Dumnezeu; judecăţile* Tale
sunt un mare adânc. Doamne,
Tu păstrezi pe om** şi pe animal.

7 *Ps. 31.19. **Rut 2.12. Ps. 17.8; 91.4.

7 Cât* de scumpă este bunăta-
tea Ta, Dumnezeule! Astfel fiii
oamenilor se adăpostesc** la um-
bra aripilor Tale.

8 *Ps. 65.4. **Iov 20.17. Apoc. 22.1. †Ps. 16.11.

8 Ei se* vor sătura din belşug din
grăsimea casei Tale şi-i vei adăpa
din râul** desfătărilor[b]† Tale.

9 *Ier. 2.13. Ioan 4.10,14 **1 Pet. 2.9.

9 Pentru că* la Tine este izvorul
vieţii; în** lumina Ta vom vedea
lumina.

10 *Ier. 22.16. **Ps. 7.10; 94.15; 97.11

10 Continuă bunătatea Ta faţă de
cei* care Te cunosc şi dreptatea
Ta faţă de cei drepţi** cu inima!

11 Să nu m-ajungă piciorul mân-
driei şi mâna celor răi să nu mă
alunge!

12 Acolo au căzut lucrătorii ne- 12 *Ps. 1.5.
legiuirii: au fost răsturnaţi şi* n-au
putut să se ridice.

PSALMUL 37[c]

Al lui David.

1 Nu* te mânia din cauza celor 1 *Vers. 7. Ps. 73.3. Pr. 23.17; 24.1,19.
care fac răul, nu fi invidios pe cei
2 care practică nelegiuirea; pentru 2 *Ps. 90.5,6.
că* vor fi cosiţi îndată ca iarba şi
se vor veşteji ca iarba verde.
3 Încrede-te în Domnul şi fă
binele; locuieşte în ţară şi hră-
4 neşte-te cu credincioşia; şi des- 4 *Is. 58.14.
fătează-te* în Domnul şi El îţi
va împlini cererile inimii tale!
5 Încredinţează* Domnului ca- 5 *Ps. 55.22. Pr. 16.9. Mt. 6.25. Lc. 12.22. 1 Pet. 5.7.
lea ta şi încrede-te în El: şi El
6 va lucra; şi va* face să iasă 6 *Iov 11.17. Mica 7.9.
dreptatea ta ca lumina şi dreptul
tău ca ziua la amiază.
7 Rămâi liniştit* în Domnul şi 7 *Ps. 62.1. Is. 30.15. Plân. 3.26. **Vers. 1,8. Ier. 12.1.
aşteaptă-L cu răbdare. Nu** te
mânia din cauza celui care pros-
peră în calea lui, din cauza omului
care-şi împlineşte intenţiile rele.
8 Lasă mânia şi părăseşte furia; 8 *Ef. 4.26.
nu* te mânia, *aceasta duce* numai
9 la rău. Pentru că* cei care fac răul 9 *Iov 27.13; 27.14. **Vers. 11, 22,29. Is. 57.13.
vor fi tăiaţi şi cei care-L aşteaptă
pe Domnul vor stăpâni** ţara.
10 Încă* puţin, şi cel rău nu va 10 *Ev. 10.36; 10.37. **Iov 7.10; 20.9.
mai fi; şi vei** privi locul său
11 şi nu va mai fi. Şi cei* blânzi[d] 11 *Mt. 5.5.
vor moşteni ţara şi se vor desfăta
într-un belşug de pace.
12 ✡ Cel rău unelteşte împotriva 12 *Ps. 35.16.
celui drept şi* scrâşneşte din
13 dinţi împotriva lui: Domnul* va 13 *Ps. 2.4. **1Sam.26.10
râde de el, pentru că vede că-i
vine ziua**.
14 Cei răi au scos sabia şi şi-au
întins arcul ca să-l doboare pe cel
întristat şi sărac, ca să-i înjunghie
pe cei care umblă în dreptate:
15 sabia* lor va intra în inima lor 15 *Mica 5.6.

[a] *Sau* „deşertăciune“ [b] *Pluralul cuvântului „Eden“* [c] *În acrostih: litera ebraică de la începutul fiecărui alineat urmează în ordine alfabetică* [d] *Sau* „întristaţi“

şi arcurile lor se vor sfărâma.
16 Mai* mult face puţinul celui
drept, decât belşugul multor răi;
17 pentru că braţele* celor răi vor fi
zdrobite, dar Domnul susţine pe cei
drepţi.
18 Domnul* cunoaşte zilele celor
fără pată şi moştenirea lor va fi**
19 pentru totdeauna: ei nu vor fi
ruşinaţi în timp de necaz[a] şi se vor
sătura în* zilele de foamete.
20 Pentru că cei răi vor pieri, şi
vrăjmaşii Domnului, ca grăsimea
mieilor[b]: vor pieri, ca* fumul vor
pieri.
21 Cel rău ia cu împrumut şi nu
dă înapoi, dar cel drept* se îndură
22 şi dă; pentru că* cei binecuvântaţi
de El vor stăpâni ţara, dar cei
blestemaţi de El vor fi** nimiciţi.
23 ✡ De Domnul* sunt întăriţi pa-
şii omului şi El Îşi găseşte plăce-
24 rea în calea lui: dacă va cădea,
nu* se va prăbuşi de tot, pentru
că Domnul îi susţine mâna[c].
25 Am fost tânăr şi am îmbătrânit
şi n-am văzut pe cel drept părăsit,
nici sămânţa lui cerşind* pâine:
26 el este îndurător în orice* zi şi dă
cu împrumut şi sămânţa lui va fi
o binecuvântare.
27 Depărtează-te* de rău şi fă bi-
nele, şi rămâi[d] pentru totdeauna;
28 pentru că Domnul iubeşte* drepta-
tea şi nu-i va părăsi pe sfinţii Săi[e]: ei
vor fi păziţi întotdeauna, dar**
sămânţa celor răi va fi nimicită.
29 Cei* drepţi vor stăpâni[f] ţara şi
vor locui în ea pentru totdeauna.
30 ✡ Gura* celui drept rosteşte
înţelepciune şi limba lui vorbeşte
31 dreptate; legea* Dumnezeului
său este în inima lui, paşii lui nu
se vor clătina.
32 Cel rău pândeşte* pe cel drept
33 şi caută să-l omoare; Domnul
nu-l* va lăsa în mâna lui şi nu-l**
va condamna când va fi judecat.

16 *Pr. 15.16; 16.8. 1 Tim. 6.6.
17 *Iov 38.15. Ps. 10.15. Ezec. 30.21.
18 *Ps. 1.6. **Is. 60.21.
19 *Iov 5.20. Ps. 33.19.
20 *Ps. 102.3.
21 *Ps. 112.5,9.
22 *Pr. 3.33. **Vers. 9.
23 *1 Sam. 2.9. Pr. 16.9.
24 *Ps. 34.19,20; 40.2; 91.12. Pr. 24.16. Mica 7.8. 2 Cor. 4.9.
25 *Iov 15.23. Ps. 59.15; 109.10.
26 *Deut. 15.8; 15.10. Ps. 112.5,9.
27 *Ps. 34.14. Is. 1.16,17.
28 *Ps. 11.7. **Ps. 21.10. Pr. 2.22. Is. 14.20.
29 *Pr. 2.21.
30 *Mt. 12.35.
31 *Deut. 6.6. Ps. 40.8; 119.98. Is. 51.7.
32 *Ps. 10.8.
33 *2 Pet. 2.9. **Ps. 109.31.

34 Aşteaptă-L* pe Domnul şi pă-
zeşte calea Lui; şi El te va înălţa
ca să stăpâneşti ţara: vei vedea
când cei răi vor fi nimiciţi**.
35 ✡ L-am văzut* pe cel rău în
mare putere şi întinzându-se ca
un copac verde în locul său de
36 naştere. Dar* a trecut[g] şi, iată,
nu mai era; şi l-am căutat şi nu
s-a mai găsit.
37 Ia seama la cel integru şi
priveşte pe cel drept, pentru că
sfârşitul unui *astfel de* om* este
38 pacea[h]. Dar* cei care se răzvră-
tesc vor fi nimiciţi împreună; viito-
rul[i] celor răi va fi tăiat[j].
39 Dar mântuirea* celor drepţi
este de la Domnul, tăria lor în timp
40 de necaz**. Şi Domnul îi* va
ajuta şi-i va scăpa: îi va scăpa de
cei răi şi-i va salva, pentru că**
s-au încrezut în El.

PSALMUL 38

Un psalm al lui David. Spre
aducere-aminte.

1 Doamne*, nu mă mustra în
mânia Ta şi[k] nu mă pedepsi în
aprinderea Ta.
2 ✡ Pentru că săgeţile* Tale
m-au străpuns şi mâna** Ta a co-
borât asupra mea.
3 Nimic nu este sănătos în car-
nea mea din cauza mâniei Tale;
nici* un pic de pace în oasele
mele, din cauza păcatului meu.
4 Pentru că nelegiuirile* mele
au trecut peste capul meu[l] ca o
povară apăsătoare, sunt** prea
grele pentru mine.
5 Rănile mele miros *greu*, curg,
din cauza nebuniei mele.
6 Sunt copleşit* şi gârbovit pes-
te măsură; toată ziua umblu**
jelind.
7 Pentru că rărunchii mei sunt
plini* de coptură şi nimic**

34 *Vers. 9. Ps. 27.14. Pr. 20.22. **Ps. 52.5,6; 91.8.
35 *Iov 5.3.
36 *Iov 20.5.
37 *Is. 32.17; 57.2.
38 *Ps. 1.4; 52.5.
39 *Ps. 3.8. **Ps. 9.9.
40 *Is. 31.5. **1 Cr. 5.20 Dan. 3.17; 3.28; 6.23.
1 *Ps. 6.1.
2 *Iov 6.4. **Ps. 32.4.
3 *Ps. 6.2.
4 *Ezra 9.6. Ps. 40.12. **Mt. 11.28.
6 *Ps. 35.14. **Iov 30.28. Ps. 42.9; 43.2.
7 *Iov 7.5. **Vers. 3.

[a] *Sau* „în timp rău“ [b] *Sau* „ca strălucirea câmpiilor“ [c] *Sau* „îl susţine cu mâna Sa“ [d] *Sau* „aşa vei rămâne (vei locui) în ţară“ [e] *Sau* „pe cei evlavioşi ai Săi“ [f] *Sau* „vor moşteni“ [g] *Sau* „a trecut pe lângă el“ [h] *Sau* „pentru că este un viitor (un urmaş, *ca în Ps.109.13*) pentru omul păcii“ [i] *Sau* „urmaşul“ [j] *Sau* „sfârşitul celor răi este să fie nimiciţi“ [k] *Sau* „nici“ [l] *Asemenea unor ape*

sănătos nu este în carnea mea.
8 Sunt sfârşit şi zdrobit peste
măsură; răcnesc* de durere în fră-
mântarea inimii mele.
9 ✡ Doamne, toată dorinţa mea
este înaintea Ta şi geamătul meu
nu-Ţi este ascuns.
10 Inima îmi bate puternic, pute-
rea m-a părăsit; cât despre lumi-
na* ochilor mei, nici ea nu mai
este cu mine.
11 Cei care* mă iubesc şi înso-
ţitorii[a] mei s-au depărtat** de rana
mea. Şi cei apropiaţi stau† de-
parte.
12 Şi cei care caută viaţa mea
îmi întind curse*; şi cei care îmi
caută răul vorbesc** răutăţi şi
gândesc[b]† înşelăciuni toată ziua.
13 ✡ Şi eu*, ca un surd, nu aud;
şi**, ca un mut, nu deschid gura.
14 Şi am ajuns ca un om care nu
aude şi în gura căruia nu sunt
răspunsuri.
15 Pentru că pe Tine Te aştept*,
𝕯oamne! Tu vei răspunde, Doam-
ne, Dumnezeul[c] meu!
16 Pentru că am spus: „Să* nu se
bucure ei de mine! Când îmi
alunecă** piciorul, ei se† înalţă
împotriva mea“.
17 Pentru că sunt aproape să cad
şi durerea mea este întotdeauna
înaintea mea;
18 pentru că îmi voi mărturisi*
nelegiuirea; sunt neliniştit** din
cauza păcatului meu.
19 Şi vrăjmaşii mei sunt plini de
viaţă, sunt puternici; şi cei care
mă urăsc fără temei* sunt mulţi[d].
20 Şi cei care răsplătesc* cu rău
pentru bine îmi sunt adversari[e],
pentru că** eu urmăresc ce este
bine.
21 𝕯oamne, nu mă părăsi! Dum-
nezeul meu, nu* Te depărta de
mine!
22 Grăbeşte-Te să mă ajuţi,
Doamne, mântuirea* mea!

8 *Iov 3.24. Ps. 22.1,13. Is. 59.11.
10 *Ps. 6.7; 88.9.
11 *Ps. 31.11. **Lc. 10.31; 10.32. †Lc. 23.49.
12 *2Sam.17.1; 17.2,3. **2Sam.16.7; 16.8. †Ps. 35.20.
13 *2Sam.16.10 **Ps. 39.2,9
15 *2Sam.16.12 Ps. 39.7.
16 *Ps. 13.4. **Deut.32.35 †Ps. 35.26.
18 *Ps. 32.5. Pr. 28.13. **2 Cor.7.9; 7.10.
19 *Ps. 35.19.
20 *Ps. 35.12. **1 Pet.3.13 1 Ioan 3.12.
21 *Ps. 35.22.
22 *Ps. 27.1; 62.2,6. Is. 12.2.

PSALMUL 39

Către mai-marele muzicii.
Pentru Iedutun. Un psalm al lui
David.

1 Am zis: „Îmi voi păzi* căile, ca
să nu păcătuiesc cu limba mea: voi
pune frâu gurii** mele cât†
timp este cel rău înaintea mea“.
2 Am fost* mut, în tăcere; am
tăcut când era vorba de bine; şi
durerea mea a crescut.
3 Inima mea ardea înăuntrul meu;
în cugetarea mea s-a aprins focul*,
atunci am vorbit cu limba mea:
4 „𝕯oamne, fă-mi* cunoscut
sfârşitul meu şi cât este măsura
zilelor mele; fă-mă să ştiu cât de
trecător[f] sunt“.
5 Iată, Tu mi-ai dat zile cât un
lat de mână şi durata* vieţii mele[g]
este ca nimic înaintea Ta; în
adevăr**, orice om care stă în
picioare[h] este numai o suflare[i].
Oprire.
6 În adevăr, omul umblă ca o
umbră[j]*; în adevăr, se frământă în
zadar, îngrămădeşte** bunuri şi
nu ştie cine le va strânge.
7 ✡ Şi acum, ce aştept eu, Doam-
ne? Speranţa* mea este în Tine.
8 Scapă-mă de toate nelegiuiri-
le mele; nu mă lăsa batjocurii*
nebunului.
9 Am rămas* mut, nu mi-am
deschis gura, pentru că Tu** ai
făcut *aceasta*.
10 Depărtează* lovitura[k] Ta de la
mine. Sunt mistuit de loviturile
mâinii Tale.
11 Când îl pedepseşti pe om,
mustrându-l din cauza nelegiuirii,
faci să dispară* frumuseţea lui pre-
cum molia; în adevăr**, orice om
este numai o suflare. Oprire.
12 ✡ Ascultă-mi rugăciunea,
𝕯oamne, şi pleacă urechea la stri-
gătul meu. Nu fi surd la lacrimile

1 *1 Împ. 2.4. 2 Împ. 10.31. **Ps. 141.3. Iac. 3.2. †Col. 4.5.
2 *Ps. 38.13.
3 *Ier. 20.9.
4 *Ps. 90.12; 119.84.
5 *Ps. 90.4. **Vers. 11. Ps. 62.9; 144.4.
6 *1 Cor. 7.31. Iac. 4.14. **Iov 27.16. Ecl. 2.18,21; 2.26; 5.14. Lc. 12.20,21.
7 *Ps. 38.15.
8 *Ps. 44.13; 79.4.
9 *Lev. 10.3. Iov 40.4,5. Ps. 38.13. **2Sam.16.10 Iov 2.10.
10 *Iov 9.34; 13.21.
11 *Iov 4.19; 13.28. Is. 50.9. Osea 5.12. **Vers. 5.

[a] *Sau* „prietenii“ [b] *Sau* „spun“ [c] *Ebr.* „Adonai Eloah“ [d] *Sau* „s-au înmulţit“ [e] *Pluralul cuvântului „Satan“* [f] *Sau* „fragil“ [g] *Sau* „timpul meu“ [h] *Sau* „*chiar* cel aşezat sus“ [i] *Sau* „deşertăciune“ [j] *Sau* „umblă în ceea ce nu e decât aparenţă“ [k] *Sau* „rana biciului“

12 *Lev. 25.23. 1 Cr. 29.15. Ps. 119.19. 2 Cor. 5.6. Ev. 11.13. 1 Pet. 1.17; 2.11. **Gen. 47.9.
13 *Iov 10.20; 10.21; 14.5,6 **Iov 14.10; 14.11,12.

mele, pentru că* sunt un străin,
un pribeag înaintea Ta, ca** toţi
părinţii mei.
13 Abate-Ţi* privirile de la mine şi
îmi voi regăsi puterea înainte de a
mă duce şi să** nu mai fiu.

✸ PSALMUL 40

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Ps. 27.14; 37.7.
2 *Ps. 69.2,14. **Ps. 27.5. †Ps. 37.23.
3 *Ps. 33.3. **Ps. 52.6.

1 L-am aşteptat* cu răbdare pe
*D*omnul; şi El S-a plecat spre mine
şi mi-a auzit strigătul.
2 M-a scos din groapa pieirii,
din noroiul mocirlei*, şi mi-a
pus** picioarele pe stâncă, mi-a
întărit† paşii.
3 Şi* mi-a pus în gură o cântare
nouă, lauda Dumnezeului nostru.
Mulţi** vor vedea aceasta şi se
vor teme şi se vor încrede în
*D*omnul.

4 *Ps. 34.8. Ier. 17.7. **Ps. 101.3,7 †Ps. 125.5.
5 *Ex. 15.11. Iov 5.9; 9.10. Ps. 71.15; 92.5; 139.6,17. **Is. 55.8.

4 ✡ Ferice* de omul care şi-a pus
încrederea în *D*omnul şi nu** se
îndreaptă spre cei mândri şi spre
cei care se abat spre minciună†.
5 Tu ai înmulţit*, *D*oamne,
Dumnezeul meu, lucrările Tale
minunate şi gândurile** Tale
faţă de noi: nu se pot înşirui îna-
intea Ta. Să le vestesc şi să le
spun, sunt prea numeroase pentru
a le istorisi.

6 *1Sam.15.22. Ps. 50.8; 51.16. Is. 1.11; 66.3. Osea 6.6. Mt. 9.13; 12.7. Ev. 10.5.
7 *Lc. 24.44.
8 *Ps. 119.16; 119.24,47,92. Ioan 4.34. Rom. 7.22. **Ps. 37.31. Ier. 31.33. 2 Cor. 3.3.
9 *Ps. 22.22; 22.25; 35.18. **Ps. 119.13 †Ps. 139.2.
10 *Fap. 20.20; 20.27.

6 În jertfă* şi dar de mâncare nu
Ţi-ai găsit plăcerea: mi-ai stră-
puns urechile; n-ai cerut arde-
re-de-tot, nici jertfă pentru păcat.
7 Atunci am zis: „Iată, vin; în su-
lul cărţii este scris* despre mine.
8 Este desfătarea* mea, Dumne-
zeul meu, să fac plăcerea Ta, şi
legea Ta este înăuntrul** inimii
mele“.
9 Am vestit* dreptatea în adu-
narea cea mare; iată, nu mi-am
oprit buzele**, *D*oamne, Tu† o
ştii.
10 N-am* ascuns dreptatea Ta în
inima mea, am vorbit despre cre-
dincioşia Ta şi despre mântuirea
Ta; n-am ascuns bunătatea Ta şi
adevărul Tău adunării celei mari.
11 Tu, *D*oamne, nu îndepărta de — 11 *Ps. 43.3; 57.3; 61.7.
la mine îndurările Tale; bunătatea*
Ta şi adevărul Tău să mă păzeas-
că întotdeauna.
12 Pentru că m-au înconjurat rele — 12 *Ps. 38.4. **Ps. 73.26.
fără număr, nelegiuirile[a] mele
m-au ajuns* şi nu pot să le privesc;
sunt mai multe decât perii capului
meu şi inima mea m-a părăsit**.
13 Să-Ţi placă, *D*oamne, să mă — 13 *Ps. 70.1.
scapi. *D*oamne*, grăbeşte-Te să
mă ajuţi!
14 Să fie toţi împreună ruşinaţi* — 14 *Ps. 35.4,26; 70.2; 71.13.
şi încurcaţi cei care-mi caută su-
fletul ca să-l piardă! Să fie daţi
înapoi şi să fie înfruntaţi cei
care-şi găsesc plăcerea în neno-
rocirea mea!
15 Să fie pustiiţi[b]* din cauza ru- — 15 *Ps. 73.19. **Ps. 70.3.
şinii** lor cei care-mi zic: „Ha-ha!
Ha-ha!“
16 Să se bucure* şi să se vese- — 16 *Ps. 35.27. **Ps. 70.4.
lească în Tine toţi cei care Te
caută! Cei care iubesc mântuirea
Ta să zică** neîncetat: „Mărit să
fie *D*omnul!“
17 Eu* însă sunt întristat şi să- — 17 *Ps. 70.5. **1 Pet. 5.7.
rac: Domnul** Se gândeşte la
mine. Tu eşti ajutorul meu şi sal-
vatorul meu; Dumnezeul meu,
nu întârzia.

PSALMUL 41

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 Ferice de cel* care-l înţelege — 1 *Pr. 14.21.
pe sărac! În ziua răului, *D*omnul îl
va scăpa.
2 *D*omnul îl va păzi şi-l va păs- — 2 *Ps. 27.12.
tra în viaţă: va fi fericit[c] pe pă-
mânt[d] şi nu-l* vei lăsa în voia[e]
vrăjmaşilor lui.
3 *D*omnul îl va susţine pe patul
de zăcere; Tu îi vei primeni
tot patul său când va fi bolnav.
4 ✡ Am zis: „*D*oamne, ai milă de

[a] *Sau* „pedepsele“ [b] *Sau* „îngroziţi“ [c] *Sau* „binecuvântat“ [d] *Sau* „în ţară“ [e] *Sau* „în duşmănia“

4 *2 Cr. 30.20 Ps. 6.2; 147.3.
mine, vindecă-mi* sufletul, pentru că
am păcătuit împotriva Ta".
5 Vrăjmaşii mei îmi doresc răul:
„Când va muri şi când îi va pieri
numele?"
6 *Ps. 12.2. Pr. 26.24-26
6 Şi dacă vine unul să *mă* vadă,
vorbeşte* neadevăruri; inima lui
îşi adună nelegiuire; iese afară şi
vorbeşte despre ea.
7 Toţi cei care mă urăsc şoptesc
împreună împotriva mea; plă-
nuiesc răul împotriva mea[a]:
9 *2Sam.15.12 Iov 19.19. Ps. 55.12; 55.13,20. Ier. 20.10.
8 „O lucrare a lui Belial[b] se ţine
de el[c], şi acum, pentru că zace, nu
se va mai ridica".
9 Chiar* şi prietenul meu apro-
piat[d], în care mă încredeam,
care** mânca pâinea mea, a ridi-
cat călcâiul împotriva mea.
9 **Obad. 7. Ioan 13.18.
10 Dar Tu, *D*oamne, ai milă de
mi-ne şi ridică-mă şi le voi răsplăti[e].
11 ✡ Prin aceasta cunosc că Tu
Îţi găseşti plăcerea în mine,
că vrăjmaşul meu nu triumfă asu-
pra mea.
12 Şi pe mine, Tu m-ai păstrat în
nevinovăţia mea şi m-ai* aşezat
înaintea Ta pentru totdeauna.
12 *Iov 36.7. Ps. 34.15.

⋆ ⋆ ⋆

13 Binecuvântat* fie *D*omnul,
Dumnezeul lui Israel, din eterni-
tate în eternitate! Amin, da, amin!
13 *Ps. 106.48.

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42

Către mai-marele muzicii.
Un maschil[f] al fiilor lui Core.

1 Cum doreşte cerbul[g] izvoarele
de apă, aşa Te doreşte sufletul
meu pe Tine, Dumnezeule!
2 *Ps. 63.1; 84.2. Ioan 7.37. **1 Tes.1.9.
2 Sufletul* meu însetează după
Dumnezeu, după Dumnezeul**
cel viu. Când voi veni şi mă voi
arăta înaintea lui Dumnezeu?
3 *Ps. 80.5; 102.9. **Vers. 10. Ps. 79.10; 115.2.
3 Lacrimile* mele au fost pâi-
nea[h] mea zi şi noapte, când** mi
se zicea toată ziua: „Unde este
Dumnezeul tău?"
4 *Iov 30.16. Ps. 62.8. **Is. 30.29.
4 Îmi aminteam de acestea şi-mi
vărsam* sufletul în mine: cum
mergeam cu mulţimea, cum înain-
tam** împreună cu ei, cu strigăt
de bucurie şi de laudă, până la casa
lui Dumnezeu, o mulţime în săr-
bătoare.
5 *Vers. 11. Ps. 43.5. **Plân. 3.24
5 ✡ Pentru ce* eşti mâhnit, su-
flete al meu, şi eşti frământat înă-
untrul meu? Pune-ţi** speranţa în
Dumnezeu, pentru că iarăşi Îl voi
lăuda: faţa Sa este mântuirea[i].
6 Dumnezeul meu, sufletul meu
este mâhnit înăuntrul meu, de
aceea îmi amintesc de Tine din
ţara Iordanului şi din Hermon[j],
din muntele Miţear[k].
7 ✡ Un adânc* cheamă un alt
adânc, la vuietul căderilor Tale de
apă; toate** valurile Tale şi tala-
zurile Tale au trecut peste mine.
7 *Ier. 4.20. Ezec. 7.26. **Ps. 88.7. Iona 2.3.
8 Ziua, *D*omnul va porunci* bu-
nătatea Sa; şi noaptea**, cântarea
Lui va fi cu mine, o rugăciune
către Dumnezeul vieţii mele.
8 *Lev. 25.21. Deut. 28.8. Ps. 133.3. **Iov 35.10. Ps. 32.7; 63.6; 149.5.
9 Voi spune către Dumnezeu,
stânca mea: „Pentru ce* m-ai
uitat? Pentru ce umblu în ja-
le din cauza apăsării vrăjma-
şului?"
9 *Ps. 38.6; 43.2.
10 Ca o zdrobire în oasele mele
este batjocura adversarilor mei,
când* îmi spun toată ziua: „Unde
este Dumnezeul tău?"
10 *Vers. 3. Ioel 2.17. Mica 7.10.
11 ✡ Pentru ce* eşti mâhnit, su-
flete al meu, şi de ce eşti fră-
mântat înăuntrul meu? Pune-ţi
speran-ţa în Dumnezeu, pentru
că iarăşi Îl voi lăuda. *El este*
mântuirea feţei mele şi Dumne-
zeul meu.
11 *Vers. 5.

[a] *Sau* „îmi impută răul" [b] *Sau* „Ceva rău" [c] *Sau* „este turnată peste el" [d] *Lit.* „omul păcii mele" [e] *Sau* „ca să le răsplătesc" [f] *Probabil o învăţătură* [g] *Sau* „Cum tânjeşte cerbul după" [h] *Sau* „hrana" [i] *Sau* „pentru mântuirea feţei Sale" [j] *Sau* „din înălţimile Hermonului" [k] *Sau* „de la dealul cel mic"

PSALMUL 43

1 *Ps. 26.1; 35.24. **Ps. 35.1.
1 Judecă-mă[a]*, Dumnezeule, şi
apără-mi** cauza împotriva unei
naţiuni fără evlavie! Scapă-mă
de omul înşelător şi nelegiuit!
2 *Ps. 28.7. **Ps. 42.9.
2 Pentru că Tu eşti Dumnezeul
tăriei* mele; pentru ce** m-ai
respins? Pentru ce umblu în jale
din cauza asupririi vrăjmaşului?
3 *Ps. 40.11; 57.3. **Ps. 3.4.
3 Trimite* lumina Ta şi ade-
vărul Tău; ele mă vor conduce,
mă vor aduce la muntele** sfin-
ţeniei Tale şi la locuinţele[b] Tale!
4 Şi voi veni la altarul lui Dum-
nezeu, la Dumnezeu, bucuria vese-
liei mele, şi Te voi lăuda cu harfa,
Dumnezeule, Dumnezeul meu!
5 *Ps. 42.5,11.
5 Pentru ce* eşti mâhnit, suflete
al meu, şi de ce eşti frământat
înăuntrul meu? Pune-ţi speranţa
în Dumnezeu, pentru că iarăşi Îl
voi lăuda: *El este* mântuirea feţei
mele şi Dumnezeul meu.

✱ PSALMUL 44

Către mai-marele muzicii. Un maschil[c] al fiilor lui Core.

1 *Ex. 12.26; 12.27. Ps. 78.3.
1 Dumnezeule, am auzit cu ure-
chile noastre, părinţii* noştri ne-au
istorisit lucrarea pe care ai făcut-o
în zilele lor, în zilele de demult.
2 *Ex. 15.17. Deut. 7.1. Ps. 78.55; 80.8.
2 Tu, cu mâna Ta, ai* alungat
naţiuni şi i-ai sădit pe ei[d], ai lovit
popoare şi i-ai întins pe ei.
3 *Deut. 8.17. Ios. 24.12. **Deut. 4.37; 7.7,8.
3 Pentru că nu* prin sabia lor
au luat ţara în stăpânire şi nu
braţul lor i-a salvat, ci dreapta
Ta şi braţul Tău şi lumina feţei
Tale, pentru că** Ţi-ai găsit plă-
cerea în ei.
4 *Ps. 74.12.
4 Tu eşti[e] Împăratul* meu,
Dumnezeule; porunceşte mântui-
rea[f] pentru Iacov!
5 *Dan. 8.4.
5 Prin Tine îi vom doborî* pe
vrăjmaşii noştri, prin Numele Tău
îi vom călca în picioare pe cei
care se ridică împotriva noastră.
6 Pentru că nu* în arcul meu mă
încred şi nu sabia mea mă va salva;
6 *Ps. 33.16. Osea 1.7.
7 ci Tu ne-ai salvat de vrăjmaşii
noştri şi i-ai făcut* de ruşine pe
cei care ne urăsc.
7 *Ps. 40.14.
8 Cu* Dumnezeu ne lăudăm toa-
tă ziua şi vom lăuda pentru totdea-
una Numele Tău. Oprire.
8 *Ps. 34.2. Ier. 9.24. Rom. 2.17.
9 ✡ Dar Tu ne-ai respins* şi
ne-ai făcut de ruşine şi nu mai ieşi
cu oştirile noastre;
9 *Ps. 60.1,10; 74.1; 88.14; 89.38; 108.11.
10 ne-ai făcut* să dăm înapoi
dinaintea vrăjmaşului şi cei care
ne urăsc au jefuit pentru ei înşişi;
10 *Lev. 26.17. Deut. 28.25. Ios. 7.8,12.
11 ne-ai dat* ca pe nişte oi de
mâncat şi ne-ai împrăştiat** prin-
tre naţiuni;
11 *Rom. 8.36. **Deut.4.27; 28.64. Ps. 60.1.
12 ai vândut* pe poporul Tău pe
nimic şi n-ai prosperat prin preţul
vânzării lor[g];
12 *Is. 52.3,4. Ier. 15.13.
13 ne-ai făcut* de ocară faţă de
vecinii noştri, de batjocura şi de
râsul celor din jurul nostru;
13 *Deut. 1.28; 1.37. Ps. 79.4; 80.6.
14 ne-ai făcut* un proverb prin-
tre naţiuni, o clătinare** de cap
printre popoare.
14 *Ier. 24.9. **2Împ.19.21 Iov 16.4. Ps. 22.7.
15 Toată ziua dispreţul meu este
înaintea mea şi ruşinea feţei mele
m-a acoperit,
16 din* cauza glasului celui care
insultă şi batjocoreşte, din cauza
vrăjmaşului şi a răzbunătorului.
16 *Ps. 8.2.
17 ✡ Toate* acestea au venit
peste noi şi noi nu Te-am uitat
şi n-am fost necredincioşi legă-
mântului Tău;
17 *Dan. 9.13.
18 inima noastră nu s-a întors
înapoi şi paşii* noştri nu s-au
abătut din calea Ta,
18 *Iov 23.11. Ps. 119.51; 119.157.
19 deşi ne-ai zdrobit în* locuinţa
şacalilor şi ne-ai acoperit cu**
umbra morţii.
19 *Is. 34.13; 35.7. **Ps. 23.4.
20 Dacă am fi uitat Numele
Dumnezeului nostru şi ne-am fi
întins* mâinile către un dumne-
zeu străin,
20 *Iov 11.13. Ps. 68.31.
21 n-ar fi cercetat* Dumnezeu
aceasta? pentru că El cunoaşte
tainele inimii.
21 *Iov 31.14. Ps. 139.1. Ier. 17.10.
22 Dar* din cauza Ta suntem daţi
22 *Rom. 8.36.

[a] *Sau* „Fă-mi dreptate“ [b] *Sau* „corturile“ [c] *Probabil o învăţătură* [d] *Pe părinţii noştri* [e] *Sau* „Tu eşti Acelaşi“ [f] *Lit.* „mântuirile“ [g] *Sau* „n-ai mărit preţul lor“

morții toată ziua, suntem socotiți
ca nişte oi de tăiat.

23 *Ps. 7.6; 35.23; 59.4; 59.5; 78.65. **Vers. 9.

23 ✡ Trezeşte-Te*! Pentru ce
dormi, Doamne? Ridică-Te! Nu**
ne respinge pentru totdeauna!

24 *Iov 13.24. Ps. 13.1; 88.14.

24 Pentru ce* Îți ascunzi fața şi
uiți întristarea şi apăsarea noastră?

25 *Ps. 119.25.

25 Pentru că* sufletul nostru este
încovoiat până în țărână, pânte-
cele nostru este lipit de pământ.
26 Ridică-Te, ajută-ne şi răscum-
pără-ne, pentru bunătatea Ta!

PSALMUL 45

Către mai-marele muzicii. Ca „Şoşanim[a]“. Al fiilor lui Core. Un maschil[b]. O cântare a celui preaiubit[c].

1 Inima mea clocoteşte de un
cuvânt bun; spun ce am compus
despre Împăratul. Limba mea este
pana unui scriitor iscusit.

2 *Lc. 4.22.

2 ✡ Tu eşti mai frumos decât fiii
oamenilor; harul* este turnat pe
buzele Tale: de aceea Dumnezeu
Te-a binecuvântat pentru totdea-
una.

3 *Is. 49.2. Ev. 4.12. Apoc. 1.16; 19.15. **Is. 9.6.

3 Încinge-Ți sabia* la coapsă,
viteazule**, măreția Ta şi splen-
doarea Ta;

4 *Apoc. 6.2.

4 şi, victorios* în măreția Ta,
înaintează pentru adevăr, blân-
dețe şi dreptate, şi dreapta Ta Îți
va arăta fapte înfricoşătoare.
5 Săgețile Tale sunt ascuțite –
sub Tine vor cădea popoare – în
inima vrăjmaşilor Împăratului.

6 *Ps. 93.2. Ev. 1.8.

6 ✡ Tronul* Tău, Dumnezeule,
este în vecii vecilor; sceptrul îm-
părăției Tale este un sceptru de
dreptate.

7 *Ps. 33.5. **Is. 61.1. †1Împ.1.39; 1.40. ††Ps. 21.6.

7 Tu* ai iubit dreptatea şi ai urât
răutatea; de aceea, Dumnezeule,
Dumnezeul** Tău Te-a uns† cu
un untdelemn de bucurie†† mai
presus decât pe tovarăşii Tăi.

8 *Cânt. 1.3.

8 ✡ Toate veşmintele Tale sunt
smirnă*, aloe şi casie; din palate
de fildeş Te-au înveselit instru-
mente cu coarde.

9 *Cânt. 6.8. **1Împ.2.19.

9 Fiice* de împărați sunt printre
doamnele Tale de onoare; împă-
răteasa** stă la dreapta Ta în aur
de Ofir.

10 *Deut.21.13.

10 Ascultă, fiică, şi vezi şi plea-
că-ți urechea; şi uită* pe poporul
tău şi casa tatălui tău;

11 *Ps. 95.6. Is. 54.5.

11 şi Împăratul îți va dori frumu-
sețea; pentru că este domnul* tău,
adoră-l!

12 *Ps. 22.29; 72.10. Is. 49.23; 60.3.

12 Şi cu un dar, fiica Tirului, cei
mai bogați* din popor vor căuta
bunăvoința ta.

13 *Apoc. 7.3.

13 Fiica* Împăratului este plină
de glorie înăuntru[d]; veşmântul său
este întrețesut cu aur.

14 *Cânt. 1.4.

14 Ea* va fi adusă Împăratului
în veşminte brodate; fecioarele
care o urmează, însoțitoarele ei,
îți vor fi aduse.
15 Vor fi aduse cu bucurie şi
veselie, vor intra în palatul Îm-
păratului.

16 *1 Pet. 2.9. Apoc. 1.6; 5.10; 20.6.

16 ✡ În locul părinților tăi vor
fi fiii tăi; îi vei pune* căpetenii
peste toată țara[e].

17 *Mal. 1.11.

17 Voi aminti* Numele Tău în
toate generațiile; de aceea popoa-
rele Te vor lăuda în vecii vecilor.

PSALMUL 46

Către mai-marele muzicii. Al fiilor lui Core. Pe alamot[f]. O cântare.

1 *Ps. 62.7,8; 91.2; 142.5. **Deut. 4.7. Ps. 145.18.

1 Dumnezeu este adăpostul* şi
tăria noastră, un ajutor** în ne-
cazuri, întotdeauna uşor de găsit.
2 De aceea nu ne vom teme,
chiar dacă s-ar răsturna pământul
şi s-ar clătina munții în inima
mărilor,

3 *Ps. 93.3,4. Ier. 5.22. Mt. 7.25.

3 chiar* dacă apele lor ar vui şi
ar spumega, de s-ar cutremura
munții prin înălțarea lor. Oprire.

4 *Is. 18.7. **Ps. 48.1,8. Is. 60.14.

4 ✡ Este un râu* ale cărui pâ-
raie înveselesc cetatea** lui Dum-
nezeu, sfântul locaş al locuințe-
lor[g] Celui Preaînalt.

[a] *Probabil pe* „Crinii“ [b] *Probabil o învățătură* [c] *Sau* „O cântare de nuntă“ [d] *Înăuntrul palatului* [e] *Sau* „peste tot pământul“ [f] *Probabil pe liră, tenor (vezi 1 Cr. 15.20)* [g] *Sau* „corturilor“

5 *Deut. 23.14. Is. 12.6. Ezec. 43.7,9. Osea 11.9. Ioel 2.27. Țef. 3.15. Zah. 2.5,10; 2.11; 8.3.
6 *Ps. 2.1. **Ios. 2.9,24.
7 *Vers. 11. Num. 14.9. 2 Cr. 13.12.
8 *Ps. 66.5.
9 *Is. 2.4. **Ps. 76.3. †Ezec. 39.9.
10 *Is. 2.11,17.

5 Dumnezeu este în* mijlocul
ei, ea nu se va clătina. Dumnezeu
o va ajuta în revărsatul zorilor.
6 Națiunile* vuiesc, împărățiile
se clatină; El a făcut să I se audă
glasul: pământul** se topește.
7 Domnul* oștirilor este cu noi,
Dumnezeul lui Iacov este un turn
înalt pentru noi. Oprire.
8 ✡ Veniți*, priviți faptele
Domnului, ce pustiiri a făcut pe
pământ.
9 El a făcut* să înceteze răz-
boaiele până la marginea pămân-
tului; El zdrobește** arcul și
frânge sulița, arde† carele în foc.
10 ✡ Opriți-vă, și să știți că Eu
sunt Dumnezeu: Eu voi fi înălțat*
printre națiuni, voi fi înălțat pe pă-
mânt.
11 ✡ Domnul oștirilor este cu
noi, Dumnezeul lui Iacov este un
turn înalt pentru noi. Oprire.

PSALMUL 47

Către mai-marele muzicii. Un psalm al fiilor lui Core.

1 *Is. 55.12.
2 *Deut. 7.21. Neem. 1.5. Ps. 76.12. **Mal. 1.14.
3 *Ps. 18.47.
4 *1 Pet. 1.4.
5 *Ps. 68.24; 68.25.
7 *Zah. 14.9. **1Cor.14.15; 14.16.
8 *1 Cr. 16.31. Ps. 93.1; 96.10; 97.1; 99.1. Apoc. 19.6.

1 Bateți* din palme, toate po-
poarele! Strigați către Dumnezeu
cu cântec de bucurie!
2 Pentru că Domnul, Cel Prea-
înalt[a], este de* temut, un Împă-
rat** mare peste tot pământul.
3 El ne-a supus* popoare și na-
țiuni sub picioarele noastre.
4 El a ales moștenirea* noastră,
gloria[b] lui Iacov, pe care l-a iubit.
Oprire.
5 ✡ Dumnezeu S-a suit* în cân-
tec de triumf, Domnul, în sunetul
trâmbiței.
6 Cântați psalmi lui Dumnezeu,
cântați psalmi! Cântați psalmi Îm-
păratului nostru, cântați psalmi!
7 Pentru că* Dumnezeu este
Împărat peste tot pământul: cân-
tați** psalmi cu înțelepciune[c]!
8 Dumnezeu* împărățește pes-
te națiuni, Dumnezeu stă pe tro-
nul sfințeniei Sale.
9 Mai-marii[d] popoarelor s-au
adunat la poporul* Dumnezeului
lui Avraam; pentru că** ale lui
Dumnezeu sunt scuturile pământu-
lui. El este înălțat nespus de mult.

9 *Rom. 4.11; 4.12. **Ps. 89.18.

PSALMUL 48

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.

1 Domnul este mare și foarte
vrednic de laudă în* cetatea Dum-
nezeului nostru, pe muntele**
sfințeniei Sale.
2 ✡ Frumos* în înălțimea *sa*, bu-
curia** întregului pământ[e] este
muntele Sionului, în părțile† de
nord, cetatea†† Marelui Împărat;
3 Dumnezeu este cunoscut în
palatele ei ca un turn înalt.
4 Pentru că, iată, împărații* s-au
adunat, au trecut împreună:
5 au văzut: au fost uimiți; au
fost tulburați, au fugit înspăi-
mântați.
6 Acolo i-a apucat* un tremur, o
teamă ca** a unei femei care naște.
7 Prin vântul* de la răsărit ai
zdrobit** corăbiile din Tarsis.
8 ✡ Cum am auzit, așa am văzut
în cetatea* Domnului oștirilor, în
cetatea Dumnezeului nostru: Dum-
nezeu o întărește** pentru tot-
deauna. Oprire.
9 Dumnezeule, la bunătatea* Ta
ne-am gândit în mijlocul tem-
plului Tău!
10 Dumnezeule, ca Numele* Tău,
așa este lauda Ta, până la mar-
ginile pământului; dreapta Ta este
plină de dreptate.
11 ✡ Să se bucure muntele Sio-
nului, să se veselească fiicele lui
Iuda, pentru judecățile Tale.
12 Înconjurați Sionul și ocoliți-l;
numărați turnurile sale,
13 luați aminte la[f] întăritura sa,
cercetați palatele sale, ca să po-
vestiți generației care va veni.

1 *Ps. 46.4; 87.3. **Is. 2.2,3. Mica 4.1. Zah. 8.3.
2 *Ps. 50.2. Ier. 3.19. Plân. 2.15. Dan. 8.9; 11.16. **Ezec.20.6. †Is. 14.13. ††Mt. 5.35.
4 *2 Sam.10.6; 10.14,16,18; 10.19.
6 *Ex. 15.15. **Osea13.13
7 *Ier. 18.17. **Ezec.27.26
8 *Vers. 1,2. **Is. 2.2. Mica 4.1.
9 *Ps. 26.3; 40.10.
10 *Deut.28.58. Ios. 7.9. Ps. 113.3. Mal.1.11,14.

[a] *Ebr.* „Yahve Elyon“ [b] *Lit.* „mândria“ [c] *Ebr.* „un maschil“; *probabil o învățătură* [d] *Aici, cei cu inima nobilă, cei binevoitori* [e] *Sau* „întregii țări“ [f] *Sau* „puneți la inimă“

14 *Is. 58.11.
14 Pentru că acest Dumnezeu este
Dumnezeul nostru în vecii vecilor;
El va fi călăuza* noastră până la
moarte.

✱ PSALMUL 49

Către mai-marele muzicii. Al
fiilor lui Core. Un psalm.

1 Voi, toate popoarele, ascultați
aceasta; voi, toți locuitorii lumii,
plecați urechea,
2 *Ps. 62.9.
2 fii* ai oamenilor de rând și fii
ai celor mari[a], bogatul și săracul
deopotrivă!
3 Gura mea va vorbi înțelepciu-
ne și cugetarea inimii mele va fi
pricepere.
4 *Ps. 78.2. Mt. 13.35.
4 Îmi voi pleca* urechea la pa-
rabolă, voi descoperi taina mea
pe harfă.
5 *Ps. 38.4.
5 ✡ Pentru ce m-aș teme în ziua
cea rea, când* mă înconjoară ne-
legiuirea celor care mă urmăresc
îndeaproape[b]?
6 *Iov 31.24; 31.25. Ps. 52.7; 62.10. Mc. 10.24. 1 Tim. 6.17.
6 Ei se* încred în averea lor și se
mândresc în belșugul bogăției lor.
7 *Mt. 16.26.
7 Un om nu va putea nicidecum
să-l răscumpere pe fratele său,
nici să-I* dea lui Dumnezeu un
preț de răscumpărare pentru el
8 *Iov 36.18; 36.19.
8 (pentru că răscumpărarea* su-
fletului lor este așa de scumpă,
că trebuie să renunțe la ea pentru
totdeauna),
9 *Ps. 89.48.
9 ca să trăiască pentru totdeau-
na, să* nu vadă groapa[c].
10 *Ecl. 2.16. **Pr. 11.7. Ecl. 2.18; 2.21.
10 Pentru că el vede că înțelep-
ții* mor, nebunul și prostul pier
deopotrivă și** lasă altora averea
lor.
11 *Gen. 4.17.
11 Gândul lor lăuntric este că
eterne le sunt casele, locuințele lor
din generație în generație: ei dau*
numele lor ținuturilor.
12 *Vers. 20. Ps. 39.5; 82.7.
12 Dar omul* *pus* în cinste nu ră-
mâne; el este asemenea fiarelor
care pier.
13 *Lc. 12.20.
13 Această cale a lor este nebu-
nia* lor[d]; și cei care vin după ei
găsesc plăcere în cuvintele lor.
Oprire.
14 Zac în Locuința morților ca
oile; moartea se va hrăni cu ei[e],
iar dimineața cei* drepți vor stă-
pâni peste ei; și frumusețea[f]** lor
va fi mistuită în Locuința morților,
fără să mai aibă locuință.
14 *Ps. 47.3. Dan. 7.22. Mal. 4.3. Lc. 22.30. 1 Cor. 6.2. Apoc. 2.26; 20.4. **Iov 4.21. Ps. 39.11.
15 Dar Dumnezeu va răscumpă-
ra* sufletul meu din mâna Locu-
inței morților, pentru că mă va
primi. Oprire.
15 *Ps. 56.13. Osea 13.14.
16 Nu te teme când se îmbogă-
țește un om, când gloria casei lui
crește;
17 pentru că* nu va lua nimic
când va muri: gloria lui nu va
coborî după el;
17 *Iov 27.19.
18 cu toate că în timpul vieții
lui și-a binecuvântat* sufletul (și
ești lăudat când o duci bine),
18 *Deut. 29.19 Lc. 12.19.
19 tot* la generația părinților săi
va merge: nu vor vedea lumina**
niciodată.
19 *Gen. 15.15. **Iov 33.30. Ps. 56.13.
20 Omul *pus* în cinste și fără pri-
cepere este asemenea* fiarelor
care pier.
20 *Ecl. 3.19.

✱ PSALMUL 50

Un psalm al lui Asaf.

1 Dumnezeul* Dumnezeu *D*om-
nul[g] a vorbit și a chemat pământul
de la răsăritul soarelui până la apu-
sul lui.
1 *Neem. 9.32 Is. 9.6. Ier. 32.18.
2 Din Sion, perfecțiunea* frumu-
seții, Dumnezeu** a strălucit.
2 *Ps. 48.2. **Deut.33.2. Ps. 80.1.
3 ✡ Dumnezeul nostru va veni
și nu va tăcea. Focul* va mistui
înaintea Lui și o furtună puternică
va fi în jurul Lui.
3 *Lev. 10.2. Num. 16.35. Ps. 97.3. Dan. 7.10.
4 El va chema* cerurile de sus
și pământul, ca să judece pe po-
porul Său:
4 *Deut. 4.26; 31.28; 32.1. Is. 1.2. Mica 6.1,2.
5 „Strângeți-Mi pe sfinții* Mei,
care** au făcut legământ cu Mi-
ne prin jertfă".
5 *Deut. 33.3. Is. 13.3. **Ex. 24.7.
6 Și cerurile* vor vesti drepta-
tea Sa, pentru că** Dumnezeu
Însuși este Judecător. Oprire.
6 *Ps. 97.6. **Ps. 75.7.

[a] *Lit.* „fii ai lui Adam și fii ai lui Iș" [b] *Lit.* „celor care se țin de călcâiele mele" [c] *Sau* „putrezirea" [d] *Sau* „încrederea în ei înșiși" [e] *Lit.* „îi va paște" [f] *Lit.* „tăria" [g] *Ebr.* „El Elohim Yahve"

7 ✡ „Ascultă*, poporul Meu, şi
voi vorbi; Israele, şi voi mărturisi
în mijlocul tău. Eu** sunt Dumne-
zeu, Dumnezeul tău.
8 Nu* te voi mustra pentru jert-
fele tale, nici pentru arderile tale
de tot, care sunt întotdeauna îna-
intea Mea.
9 Nu* voi lua nici un taur din
casa ta, nici ţapi din staulele tale.
10 Pentru că orice animal al pă-
durii este al Meu, vitele pe mii de
dealuri.
11 Cunosc toate păsările munţilor şi
tot ce se mişcă pe câmp este al Meu[a].
12 Dacă Mi-ar fi foame, nu ţi-aş
spune ţie, pentru că* a Mea este
lumea şi tot ce cuprinde ea[b].
13 Voi mânca Eu carnea taurilor?
şi voi bea sângele ţapilor?
14 Adu jertfă* lui Dumnezeu lauda
şi împlineşte-ţi** jurămintele faţă
de Cel Preaînalt.
15 Şi cheamă-Mă* în ziua neca-
zului: Eu te voi salva şi tu** Mă
vei glorifica!
16 Dar celui rău, Dumnezeu îi zice:
«Ce ai tu ca să înşiri rânduielile
Mele şi să pui legământul Meu în
gura ta,
17 tu, care urăşti* mustrarea şi care
ai aruncat** cuvintele Mele îna-
poia ta?
18 Când* vedeai un hoţ, te învo-
iai cu el, şi partea** ta era cu cei
adulteri;
19 îţi dai gura la rău şi limba* ta
urzeşte vicleşug;
20 stai şi vorbeşti împotriva frate-
lui tău, defăimezi pe fiul mamei tale;
21 ai făcut acestea şi* am tăcut. Ai
gândit** că sunt ca tine, dar te voi
mustra† şi ţi le voi pune sub ochi».
22 ✡ Luaţi seama deci la aceasta,
voi, care-L* uitaţi pe Dumnezeu[c],
ca să nu vă sfâşii şi să nu fie ni-
meni care să vă scape!
23 Cel* care aduce jertfă de la-
udă Mă glorifică şi celui** ca-
re-şi rânduieşte calea îi voi ară-
ta mântuirea lui Dumnezeu".

7 *Ps. 81.8. **Ex. 20.2.
8 *Osea 6.6. Is. 1.11. Ier. 7.22.
9 *Mica 6.6. Fap. 17.25.
12 *Ex. 19.5. Deut. 10.14. Iov 41.11. Ps. 24.1. 1 Cor. 10.26.
14 *Osea 14.2. Ev. 13.15. **Deut. 23.21 Iov 22.27. Ps. 76.11. Ecl. 5.4,5.
15 *Iov 22.27. Ps. 91.15; 107.6,13,19; 107.28. Zah. 13.9. **Vers. 23. Ps. 22.23.
17 *Rom. 2.21; 2.22. **Neem.9.26
18 *Rom. 1.32. **1Tim.5.22.
19 *Ps. 52.2.
21 *Ecl. 8.11; 8.12. Is. 26.10; 57.11. **Rom. 2.4. †Ps. 90.8.
22 *Iov 8.13. Ps. 9.17. Is. 51.13.
23 *Ps. 27.6. Rom. 12.1. **Gal. 6.16.

PSALMUL 51

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David; când a venit la el profetul Natan, după ce intrase la Bat-Şeba.

1 Ai milă de mine, Dumnezeule,
după bunătatea Ta! După măre-
ţia îndurărilor Tale, şterge-mi*
fărădelegile.
2 Spală-mi* deplin fărădelegea
mea şi curăţeşte-mă de păcatul meu.
3 Pentru că-mi cunosc* nelegiui-
rile şi păcatul meu este întotdea-
una înaintea mea.
4 Împotriva Ta, numai împotri-
va* Ta am păcătuit şi am făcut**
ce este rău înaintea ochilor Tăi;
aşa că† eşti îndreptăţit când vor-
beşti, eşti curat când judeci.
5 Iată, am fost născut* în nelegiu-
ire şi în păcat m-a zămislit mama mea.
6 Iată, Ţie Îţi place adevărul în
omul* dinăuntru[d] şi mă vei face
să cunosc înţelepciunea în taina
inimii mele.
7 ✡ Curăţeşte-mă* *de păcat* cu
isop, şi voi fi curat; spală-mă, şi**
voi fi mai alb decât zăpada.
8 Fă-mă să aud veselie şi bucu-
rie, ca să* se bucure oasele pe care
le-ai zdrobit.
9 Ascunde-Ţi* faţa de păcatele
mele şi şterge toate nelegiuirile mele.
10 Creează* în[e] mine o inimă cu-
rată, Dumnezeule, şi înnoieşte
înăuntrul meu un duh statornic[f].
11 Nu* mă îndepărta de la faţa
Ta şi nu** lua de la mine Duhul
Tău cel sfânt.
12 Dă-mi iarăşi bucuria mântui-
rii Tale şi susţine-mă* cu un duh
binevoitor.
13 Pe cei care încalcă legea îi voi
învăţa căile Tale şi păcătoşii se
vor întoarce la Tine.
14 ✡ Scapă-mă de vina* sângelui,
Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii

1 *Vers. 9. Is. 43.25; 44.22. Col. 2.14.
2 *Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7,9. Apoc. 1.5.
3 *Ps. 32.5; 38.18.
4 *Gen. 20.6; 39.9. Lev. 5.19; 6.2. 2 Sam.12.13. **Lc. 15.21. †Rom. 3.4.
5 *Iov 14.4. Ps. 58.3. Ioan 3.6. Rom. 5.12. Ef. 2.3.
6 *Iov 38.36.
7 *Lev. 14.4,6; 14.49. Num. 19.18. Ev. 9.19. **Is. 1.18.
8 *Mt. 5.4.
9 *Ier. 16.17.
10 *Fap. 15.9. Ef. 2.10.
11 *Gen. 4.14. 2 Împ. 13.23. **Rom. 8.9. Ef. 4.30.
12 *2 Cor. 3.5.
14 *2Sam.11.17; 12.9.

[a] *Sau* „înaintea Mea" [b] *Lit.* „toată plinătatea ei" [c] *Ebr.* „Eloah" [d] *Lit.* „părţile dinăuntru" [e] *Sau* „pentru" [f] *Sau* „drept"

14 **Ps. 35.28.
mele: limba** mea va cânta tare
dreptatea Ta.
15 Doamne, deschide-mi buzele,
şi gura mea va vesti lauda Ta.
16 *Num.15.27. Ps. 40.6; 50.8. Is. 1.11. Ier. 7.22. Osea 6.6.
16 Pentru că nu-Ţi place jertfa*,
altfel aş aduce-o; arderea-de-tot
nu-Ţi este plăcută.
17 *Ps. 34.18. Is. 57.15; 66.2.
17 Jertfele* *plăcute* lui Dumnezeu
sunt un duh zdrobit. Dumnezeule,
Tu nu dispreţuieşti o inimă zdro-
bită şi smerită!
18 Fă bine Sionului, în bunătatea
Ta; zideşte zidurile Ierusalimului.
19 *Ps. 4.5. Mal. 3.3.
19 Atunci vei găsi plăcere în
jertfe* ale dreptăţii: în arderea-de-
tot şi în jertfa întreagă; atunci se
vor aduce tauri pe altarul Tău.

✸ PSALMUL 52

Către mai-marele muzicii. Un maschil[a] al lui David; când Doeg edomitul a venit la Saul şi i-a spus: „David a venit în casa lui Ahimelec“.

1 *1 Sam.21.7
1 Pentru ce te mândreşti cu răul,
omule* puternic? Bunătatea lui
Dumnezeu ţine toată ziua.
2 *Ps. 50.19. **Ps. 57.4; 59.7; 64.3.
2 Limba* ta născoceşte răutăţi,
ca** un brici ascuţit, lucrând vi-
clenie.
3 *Ier. 9.4,5.
3 Ai iubit răul mai mult decât
binele, minciuna* mai mult decât
cuvântul drept. Oprire.
4 Ai iubit toate cuvintele nimici-
rii, limbă vicleană!
5 *Pr. 2.22.
5 De aceea Dumnezeu te va
sfărâma pentru totdeauna; te va
lua şi te va smulge din cortul tău
şi te va dezrădăcina* din pămân-
tul celor vii. Oprire.
6 *Iov 22.19. Ps. 37.34; 40.3; 58.10; 64.9. Mal. 1.5.
6 Şi cei* drepţi vor vedea şi se
vor teme şi vor râde de el:
7 *Ps. 49.6.
7 „Iată omul care nu-L lua pe
Dumnezeu ca tărie a sa, ci* s-a în-
crezut în mulţimea bogăţiilor lui
şi s-a întărit în lăcomia lui“.
8 *Ier. 11.16. Osea 14.6.
8 Dar eu sunt ca* un măslin ver-
de în casa lui Dumnezeu; mă voi
încrede în bunătatea lui Dumne-
zeu în vecii vecilor.
9 Te voi lăuda pentru totdeau-
na, pentru că Tu ai făcut *aceasta*;
şi voi aştepta în Numele Tău,
pentru că* este bun înaintea sfin-
ţilor Tăi.
9 *Ps. 54.6.

PSALMUL 53

Către mai-marele muzicii. Pe mahalat[b]. Un maschil[a] al lui David.

1 Nebunul* zice în inima lui:
„Nu este Dumnezeu!“ S-au stri-
cat *oamenii* şi au făcut răutăţi
dezgustătoare; nu** este nici unul
care să facă binele.
1 *Ps. 10.4; 14.1. **Rom. 3.10
2 ✡ Dumnezeu a privit* din ce-
ruri peste fiii oamenilor, să vadă
dacă este vreunul care să pricea-
pă, care să-L** caute pe Dum-
nezeu.
2 *Ps. 33.13. **2 Cr. 15.2; 19.3.
3 Toţi s-au abătut, toţi împreună
s-au stricat; nu este nici unul care
să facă binele, nici unul măcar.
4 ✡ N-au* cunoştinţă lucrăto-
rii** nelegiuirii? Ei mănâncă pe
poporul Meu cum mănâncă pâi-
ne; nu-L cheamă pe Dumnezeu.
4 *Ier. 4.22.
5 Acolo* unde nu era motiv de
frică au fost cuprinşi de frică;
pentru că Dumnezeu risipeşte**
oasele celui care tabără împotri-
va ta. I-ai făcut de ruşine, pentru
că Dumnezeu i-a dispreţuit.
5 *Lev. 26.17; 26.36. Pr. 28.1. **Ezec. 6.5.
6 ✡ O, de ar veni* din Sion mân-
tuirea lui Israel! Când Dumnezeu
va aduce înapoi pe captivii popo-
rului Său, Iacov se va veseli, Israel
se va bucura.
6 *Ps. 14.7.

PSALMUL 54

Către mai-marele muzicii. Pe neghinot[c]. Un maschil[a] al lui David; când au venit zifiţii şi i-au spus lui Saul: „Nu se ascunde David printre noi?“

1 Dumnezeule, salvează-mă prin
Numele Tău şi fă-mi dreptate[d] prin
puterea Ta.
2 Dumnezeule, ascultă-mi rugă-

[a] *Probabil o învăţătură* [b] *Probabil o cântare tristă* [c] *Probabil instrumente cu coarde* [d] *Sau* „judecă-mă“

ciunea, pleacă urechea la cuvintele
gurii mele.
3 *Ps. 86.14. 3 Pentru că *nişte* străini* s-au ri-
dicat împotriva mea şi oameni vio-
lenţi îmi caută viaţa; ei nu L-au pus
pe Dumnezeu înaintea lor. Oprire.
4 *Ps. 118.7. 4 ✡ Iată, Dumnezeu este ajuto-
rul meu; Domnul* este între cei
care susţin sufletul meu.
5 *Ps. 89.49. 5 El va întoarce răul asupra vrăj-
maşilor mei: nimiceşte-i, după*
adevărul Tău.
6 *Ps. 52.9. 6 Îţi voi oferi jertfe de bunăvo-
ie, voi lăuda Numele Tău, Doam-
ne, pentru că* eşti bun[a];
7 *Ps. 59.10; 92.11. 7 pentru că El m-a scăpat din
orice necaz şi* ochiul meu a pri-
vit peste vrăjmaşii mei.

PSALMUL 55

Către mai-marele muzicii. Pe
neghinot[b]. Un maschil al lui David.

1 Pleacă urechea, Dumnezeule,
la rugăciunea mea şi nu Te ascun-
de de cererea mea!
2 *Is. 38.14. 2 Ascultă-mă şi răspunde-mi! Sunt
tulburat[c]* în plângerea mea şi gem,
3 *2 Sam.16.7; 16.8; 19.19. 3 de glasul vrăjmaşului, de apă-
sarea celui rău: pentru că* ei arun-
că nelegiuire[d] peste mine şi mă ur-
măresc cu mânie.
4 *Ps. 116.3. 4 ✡ Inima* mea este neliniştită[e]
înăuntrul meu şi spaime de moarte
au căzut asupra mea.
5 Frică şi cutremur au venit peste
mine şi un fior de groază m-a
acoperit.
6 Şi am spus: O, de aş avea aripi
ca un porumbel, aş zbura şi m-aş
odihni.
7 Iată, aş fugi departe, aş rămâ-
ne în pustiu. Oprire.
8 M-aş grăbi să scap departe
de vântul năprasnic, de furtună.
9 *Ier. 6.7. 9 ✡ Înghite-i, Doamne, împar-
te-le limba; pentru că* am văzut
violenţă şi certuri în cetate.
10 Zi şi noapte îi dau ocol pe
ziduri; şi nelegiuire şi răutate
sunt în mijlocul ei;
11 stricăciunea este în mijlocul
ei şi asuprirea şi înşelăciunea nu
se depărtează din pieţele ei.
12 ✡ Pentru că nu* un vrăjmaş 12 *Ps. 41.9. **Ps. 35.26; 38.16.
m-a insultat, *atunci* aş fi suportat;
nu cel care mă urăşte s-a** îngâm-
fat împotriva mea, *atunci* m-aş fi
ascuns de el;
13 ci tu*, un om ca mine, sfătuito- 13 *2Sam.15.12; 16.23. Ps. 41.9. Ier. 9.4.
rul meu şi prietenul meu:
14 noi am avut dulci destăinuiri
împreună, am mers* cu mulţimea 14 *Ps. 42.4.
la casa lui Dumnezeu.
15 Să-i apuce moartea[f], să* co- 15 *Num. 16.30
boare vii în Locuinţa morţilor!
Pentru că răutatea este în locuin-
ţa lor, în mijlocul lor.
16 ✡ Cât despre mine, eu strig către
Dumnezeu; şi Domnul mă va salva.
17 Seara* şi dimineaţa şi la a- 17 *Dan. 6.10. Lc. 18.1. Fap. 3.1; 10.3,9,30. 1 Tes. 5.17.
miază, cuget şi plâng; şi El va auzi
glasul meu.
18 El a răscumpărat în pace su- 18 *2 Cr. 32.7,8
fletul meu din lupta care era împo-
triva mea: pentru că mulţi* au
fost în jurul meu.
19 Dumnezeu a auzit şi-i va co- 19 *Deut. 33.27
pleşi: El, care* rămâne din vechi-
me. Oprire. Pentru că nu este nici
o schimbare în ei şi nu se tem
de Dumnezeu.
20 ✡ El[g] şi-a întins* mâinile peste 20 *Fap. 12.1. **Ps. 7.4.
cei[h]** care sunt în pace cu el, a pro-
fanat legământul Său.
21 Gura lui era alunecoasă ca
untul, dar în inima lui era război; 21 *Ps. 28.3; 57.4; 62.4; 64.3. Pr. 5.3,4; 12.18.
cuvintele* lui erau moi ca unt-
delemnul, dar sunt săbii scoase.
22 ✡ Aruncă* asupra Domnului 22 *Ps. 37.5. Mt. 6.25. Lc. 12.22. 1 Pet. 5.7. **Ps. 37.24.
povara[i] ta şi El te va susţine. El
nu** va îngădui niciodată să se
clatine cel drept.
23 Şi Tu, Dumnezeule, îi vei co- 23 *Ps. 5.6. **Iov 15.32. Pr. 10.27. Ecl. 7.17.
borî în adâncul pieirii. Oamenii*
sângelui şi ai vicleniei nu** vor
ajunge la jumătatea zilelor lor;
dar eu mă voi încrede în Tine.

[a] *Sau* „pentru că aceasta este bine“ [b] *Probabil instrumente cu coarde* [c] *Sau* „Rătăcesc“ [d] *Sau* „deşertăciune“ [e] *Sau* „mi se zbate“ [f] *Sau* „Pustiirea să fie peste ei“ [g] *Cel rău* [h] *Unele texte* „împotriva celor“ [i] *Sau* „partea rânduită ţie“

PSALMUL 56

Către mai-marele muzicii. Ca „Porumbelul din stejarii îndepărtați“. Un mictam[a] al lui David; când l-au prins filistenii în Gat.

1 Îndură-Te* de mine, Dumnezeule! Pentru că omul ar vrea să mă înghită[b]. Luptând împotriva mea toată ziua, mă asuprește.

2 Toată ziua vrăjmașii mei ar vrea să mă înghită, pentru că mulți sunt cei* care luptă împotriva mea cu trufie.

3 În ziua în care mă voi teme, mă voi încrede în Tine.

4 ✡ În* Dumnezeu voi lăuda Cuvântul Său; în Dumnezeu mă încred: nu** mă voi teme; ce-mi poate face carnea?

5 ✡ Toată ziua îmi sucesc cuvintele, toate gândurile lor sunt împotriva mea spre rău!

6 Se* adună, se ascund, îmi urmăresc pașii, pentru că** pândesc sufletul[c] meu.

7 Vor scăpa ei prin nelegiuire? Prăbușește popoarele cu mânie, Dumnezeule!

8 Tu numeri rătăcirile mele; pune lacrimile mele în burduful Tău: nu sunt ele în* cartea Ta?

9 Atunci vrăjmașii mei vor da înapoi, în ziua când voi striga; știu aceasta, pentru că Dumnezeu este pentru* mine.

10 ✡ În Dumnezeu voi lăuda Cuvântul *Său*; în **D**omnul voi lăuda Cuvântul *Său*.

11 În Dumnezeu mă încred: nu mă voi teme; ce-mi poate face omul?

12 ✡ Jurămintele pe care Ți le-am făcut sunt asupra mea, Dumnezeule; Îți voi aduce jertfe de mulțumire.

13 Pentru că* mi-ai salvat sufletul de la moarte; nu-mi *vei păzi* picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu în lumina** celor vii?

1 *Ps. 57.1.
2 *Ps. 57.3.
4 *Vers.10,11 **Ps. 118.6. Is. 31.3. Ev. 13.6.
6 *Ps. 59.3; 140.2. **Ps. 71.10.
8 *Mal. 3.16.
9 *Rom. 8.31.
13 *Ps. 116.8. **Iov 33.30.

PSALMUL 57

Către mai-marele muzicii. „Nu nimici“. Al lui David. Un mictam[a]; când a fugit dinaintea lui Saul în peșteră.

1 Îndură-Te* de mine, Dumnezeule, îndură-Te de mine! Pentru că în Tine se adăpostește sufletul meu; și sub** umbra aripilor Tale mă adăpostesc, până† vor trece nenorocirile.

2 ✡ Voi striga către Dumnezeul cel Preaînalt[d], către Dumnezeu, care* împlinește *toate* pentru mine.

3 El a trimis* din ceruri și m-a salvat, El a acoperit de rușine pe cel** care voia să mă înghită. Oprire. Dumnezeu a trimis† bunătatea Sa și adevărul Său.

4 Sufletul meu este în mijlocul leilor; stau culcat printre cei care suflă flăcări – fiii oamenilor, ai căror dinți* sunt sulițe și săgeți și a căror limbă** *este* o sabie ascuțită.

5 Înalță-Te*, Dumnezeule, mai presus de ceruri, gloria Ta să fie peste tot pământul!

6 ✡ Ei au pregătit un laț pentru pașii mei; sufletul meu s-a încovoiat; au săpat* o groapă înaintea mea, au căzut în mijlocul ei. Oprire.

7 ✡ Inima* mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare: voi cânta, da, voi cânta psalmi.

8 Trezește-te, suflete* al meu[e]! Treziți-vă, liră și harfă! Mă voi trezi în zori[f].

9 Te voi lăuda* printre popoare, Doamne! Îți voi cânta psalmi printre popoare!

10 Pentru că* bunătatea Ta este mare până la ceruri, și adevărul Tău până la nori.

11 ✡ Înalță-Te, Dumnezeule, mai presus de ceruri; gloria Ta să fie peste tot pământul!

1 *Ps. 56.1. **Ps. 17.8; 63.7. †Is. 26.20.
2 *Ps. 138.8.
3 *Ps. 144.5,7. **Ps. 56.1. †Ps. 40.11; 43.3; 61.7.
4 *Pr. 30.14. **Ps. 55.21; 64.3.
5 *Vers. 11. Ps. 108.5.
6 *Ps. 7.15; 9.15.
7 *Ps. 108.1.
8 *Ps. 16.9; 30.12; 108.1,2.
9 *Ps. 108.3.
10 *Ps. 36.5; 71.19; 103.11; 108.4.

---

[a] *Probabil o poezie sau o bijuterie de aur* [b] *Să mă urmărească asemenea unei fiare însetate de sânge* [c] *În ebr. același cuvânt înseamnă suflet, viață sau ființă* [d] *Ebr.* „Elohim Elyon“ [e] *Sau* „gloria mea“ [f] *Sau* „Voi trezi zorile“

PSALMUL 58

Către mai-marele muzicii. „Nu nimici“. Un mictam[a] al lui David.

1 Tace dreptatea cu adevărat?
o vorbiți voi?[b] Judecați voi cu
dreptate, fii ai oamenilor?
2 *Ps. 94.20. Is. 10.1. 2 Dimpotrivă, în inimă comiteți
nedreptăți, cumpăniți* violența
mâinilor voastre în țară.
3 *Ps. 51.5. Is. 48.8. 3 Cei răi se* abat de la naștere,
rătăcesc din pântece, vorbind min-
ciuni.
4 *Ps. 140.3. Ecl. 10.11. **Ier. 8.17. 4 Veninul* lor este ca veninul
unui şarpe, ca vipera** surdă,
care-şi astupă urechea,
5 care nu ascultă de glasul
fermecătorilor, al vrăjitorului
iscusit în vrăjitorii.
6 *Iov 4.10. Ps. 3.7. 6 ✡ Dumnezeule, zdrobeşte-le*
dinții în gură! Smulge colții leilor
tineri, *D*oamne!
7 *Ios. 7.5. Ps. 112.10. 7 Să* se topească precum apele
care se scurg! Când îşi potrivesc
săgețile, să fie ca tocite[c]!
8 *Iov 3.16. Ecl. 6.3. 8 Să fie ca un melc care se to-
peşte mergând! Ca* stârpitura
unei femei: să nu vadă soarele!
9 *Pr. 10.25. 9 Mai înainte ca oalele voastre
să fi simțit spinii, verzi sau arzând,
îi va lua* vârtejul.
10 *Ps. 52.6; 64.10; 107.42. **Ps. 68.23. 10 Cel* drept se va bucura când
va vedea răzbunarea; îşi va spăla**
picioarele[d] în sângele celui rău.
11 *Ps. 92.15. **Ps. 67.4; 96.13; 98.9. 11 Şi* omul va zice: „Sigur, este
un rod pentru cel drept; sigur, este
un Dumnezeu care judecă** pe
pământ!“

PSALMUL 59

Către mai-marele muzicii. „Nu nimici“. Un mictam[a] al lui David; când Saul a trimis şi i-au pândit casa ca să-l omoare.

1 *Ps. 18.48. 1 Scapă-mă* de vrăjmaşii mei,
Dumnezeul meu! Pune-mă la adă-
post de cei care se ridică împo-
triva mea.
2 Scapă-mă de lucrătorii nele-
giuirii şi salvează-mă de oamenii
sângelui.
3 Pentru că, iată, îmi pândesc 3 *Ps. 56.6. **1Sam.24.11
sufletul; cei puternici s-au adu-
nat* împotriva mea – nu** pentru
nelegiuirea mea, nici pentru pă-
catul meu, *D*oamne!
4 Fără vreo vină *a mea*, ei a- 4 *Ps. 35.23; 44.23.
leargă şi se pregătesc; trezeşte-Te*
să mă întâmpini şi priveşte!
5 Şi Tu, *D*oamne, Dumnezeul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel,
ridică-Te ca să cercetezi toate na-
țiunile; nu Te îndura de nici unul
din urzitorii nelegiuirii. Oprire.
6 ✡ Se* întorc seara, urlă ca un 6 *Vers. 14.
câine şi înconjoară cetatea.
7 Iată, varsă *insulte* din gura lor, 7 *Ps. 57.4. Pr. 12.18. **Ps. 10.11; 10.13; 64.5; 73.11; 94.7.
săbii* sunt pe buzele lor, pentru
că *ei zic*: „Cine** aude?“
8 Dar Tu*, *D*oamne, vei râde de 8 *1Sam.19.16 Ps. 2.4.
ei, Îți vei bate joc de toate națiuni-
le.
9 ✡ Puterea mea[e]! voi lua sea- 9 *Vers. 17. Ps. 62.2.
ma la Tine; pentru că* Dumnezeu
este turnul meu înalt.
10 Dumnezeul îndurării mele 10 *Ps. 21.3. **Ps. 54.7; 92.11; 112.8.
mă va întâmpina*; Dumnezeu
mă va face** să privesc asupra
vrăjmaşilor mei.
11 ✡ Nu-i* ucide, ca să nu uite 11 *Gen. 4.12; 4.15.
poporul meu; fă-i să rătăcească
prin puterea Ta şi prăbuşeşte-i,
Doamne, scutul nostru!
12 *Pentru că* păcatul* gurii lor 12 *Pr. 12.13; 18.7.
este cuvântul buzelor lor[f]; să fie
prinşi în mândria lor, şi pentru
blestemul şi pentru minciuna pe
care le rostesc!
13 Nimiceşte-i* cu mânie, nimi- 13 *Ps. 7.9. **Ps. 83.18.
ceşte-i şi să nu mai fie, ca** să
ştie că Dumnezeu domneşte în
Iacov până la marginile pământu-
lui. Oprire.
14 ✡ Şi se întorc seara, urlă ca
un câine şi înconjoară cetatea.

[a] *Probabil o poezie sau o bijuterie de aur* [b] *Sau* „Voi, *cei* puternici, vorbiți în adevăr dreptate?“ [c] *Sau* „cu vârful tăiat“ [d] *Lit.* „paşii“ [e] *Sau* „Puterea lor“; *sau* „Puterea Sa“ [f] *Sau* „*Pentru* păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor“

15 *Iov 15.23. Ps. 109.10.

15 Rătăcesc* încoace şi încolo după mâncare; murmură[a], dacă nu sunt sătui.

16 Dar eu voi cânta puterea Ta şi, dimineaţa, voi lăuda bunătatea Ta; pentru că mi-ai fost un turn înalt şi un loc de scăpare în ziua necazului meu.

17 *Ps. 18.1.

17 Puterea* mea! Ţie Îţi voi cânta psalmi, pentru că Dumnezeu este turnul meu înalt, Dumnezeul îndurării mele.

PSALMUL 60

Către mai-marele muzicii. Ca „Şuşan-Edut[b]". Un mictam[c] al lui David. Spre învăţătură. Când s-a luptat cu sirienii din Naharaim[d] şi cu sirienii din Ţoba[e], când Ioab s-a întors şi a bătut, în Valea Sării, douăsprezece mii de edomiţi.

1 *Ps. 44.9.

1 Dumnezeule, ne-ai respins*, ne-ai împrăştiat, Te-ai mâniat; întoarce-ne iarăşi!

2 *2 Cr. 7.14.

2 Ai cutremurat pământul, l-ai despicat; repară-i[f]* spărturile, pentru că se clatină.

3 *Ps. 71.20. **Is. 51.17; 51.22. Ier. 25.15.

3 Ai făcut* pe poporul Tău să vadă greul, ne-ai făcut** să bem vin ameţitor.

4 *Ps. 20.5.

4 ✡ Ai dat* un steag celor care se tem de Tine, ca să-l înalţe pentru adevăr. Oprire.

5 *Ps. 108.6.

5 Pentru ca* preaiubiţii Tăi să fie scăpaţi, mântuieşte cu dreapta Ta şi răspunde-mi[g]!

6 *Ps. 89.35. **Ios. 1.6. †Gen. 12.6. ††Ios. 13.27

6 ✡ Dumnezeu a vorbit* în sfinţenia Sa[h]: „Mă voi bucura mult, voi împărţi** Sihemul† şi voi măsura valea†† Sucot.

7 *Deut. 33.17 **Gen.49.10

7 Al Meu este Galaadul şi al meu Manase; şi Efraim* este tăria[i] capului Meu; Iuda** este legiuitorul Meu;

8 *2 Sam. 8.2. **2Sam.8.14 Ps. 108.9.

8 Moab* este ligheanul în care Mă spăl; asupra** Edomului Îmi arunc sandaua; Filistia†, scoate strigăte de bucurie pentru mine! 8 †2 Sam. 8.1.

9 ✡ Cine mă va conduce în cetatea cea tare? Cine mă va duce până la Edom?

10 Nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai* respins? Şi nu** ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre? 10 *Vers. 1. Ps. 44.9; 108.11. **Ios. 7.12.

11 Dă-ne ajutor împotriva vrăjmaşului, pentru că zadarnic* este ajutorul omului. 11 *Ps. 118.8; 146.3.

12 Cu Dumnezeu vom face* fapte mari şi El va călca** în picioare pe vrăjmaşii noştri. 12 *Num. 24.18 1 Cr. 19.13. **Is. 63.3.

PSALMUL 61

Către mai-marele muzicii. Pe neghinot[j]. Al lui David.

1 Ascultă, Dumnezeule, strigătul meu, ia aminte la rugăciunea mea.

2 ✡ De la marginea pământului voi striga către Tine, când inima îmi va fi copleşită. Mă vei conduce pe o stâncă prea înaltă pentru mine[k].

3 Pentru că Tu ai fost un adăpost pentru mine, un turn* tare înaintea vrăjmaşului. 3 *Pr. 18.10.

4 Voi locui* în cortul Tău pentru totdeauna. Mă voi adăposti** în ascunzişul aripilor Tale. Oprire. 4 *Ps. 27.4. **Ps.17.8; 57.1; 91.4.

5 Pentru că Tu, Dumnezeule, ai ascultat jurămintele mele, mi-ai dat moştenirea celor care se tem de Numele Tău.

6 Vei adăuga* zile la zilele împăratului: anii săi vor fi ca generaţie după[l] generaţie. 6 *Ps. 21.4.

7 Va rămâne pentru totdeauna înaintea lui Dumnezeu. Porunceşte ca bunătatea* şi adevărul să-l păzească. 7 *Ps. 40.11. Pr. 20.28.

8 Astfel voi cânta psalmi Numelui Tău pentru totdeauna, împlinindu-mi jurămintele zi de zi.

[a] *Sau* „stau toată noaptea" [b] *Probabil* „Crinul mărturiei" [c] *Probabil o poezie, sau o bijuterie de aur, sau ceva tainic* [d] *Nord-vestul Mesopotamiei* [e] *Centrul Siriei* [f] *Lit.* „vindecă-i" [g] *Sau* „răspunde-ne" [h] *Sau* „din sfântul Său locaş" [i] *Sau* „coiful" [j] *Probabil instrumente cu coarde* [k] *Sau* „mai înaltă decât mine" [l] *Lit.* „şi"

PSALMUL 62

Către mai-marele muzicii.
Pentru Iedutun. Un psalm al lui
David.
1 Numai* în Dumnezeu rămâne
liniştit sufletul meu; de la El *vine*
mântuirea mea.
2 Numai* El este stânca mea şi
mântuirea mea, turnul meu înalt;
nu** mă voi clătina mult.
3 ✡ Până când vă veţi năpusti
asupra unui om, să-l doborâţi toţi
ca* pe un perete aplecat, ca pe un
zid gata să cadă?
4 Ei se sfătuiesc numai să-l
doboare din înălţimea lui; îşi
găsesc plăcerea în minciună; cu*
gura lor binecuvântează, dar în
inima lor blestemă. Oprire.
5 Dar tu, suflete al meu, odih-
neşte-te în pace în* Dumnezeu,
pentru că de la El *vine* ce aş-
tept[a].
6 Numai El este stânca mea şi
mântuirea mea, turnul meu înalt:
nu mă voi clătina.
7 La* Dumnezeu este mântuirea
mea şi gloria mea, stânca tăriei
mele; adăpostul meu este în Dum-
nezeu.
8 Încrede-te în El în toate tim-
purile, poporule; vărsaţi-vă* ini-
ma înaintea Lui: Dumnezeu este
adăpostul** nostru. Oprire.
9 ✡ Fiii oamenilor de rând sunt
numai o* suflare, fiii celor mari
sunt minciună; puşi în cumpănă
împreună, sunt mai puţin decât
o suflare.
10 Nu vă încredeţi în asuprire şi
nu vă puneţi speranţa deşartă
în hoţie; când* creşte bogăţia, nu
vă lipiţi inima de ea.
11 O dată* a vorbit Dumnezeu,
de două ori am auzit aceasta: că
puterea** este a lui Dumnezeu.
12 Şi a Ta, Doamne, este bună-
tatea*, pentru că Tu** răsplăteşti
fiecărui om după fapta lui.

1 *Ps. 33.20.
2 *Vers. 6. **Ps. 37.24.
3 *Is. 30.13.
4 *Ps. 28.3.
5 *Vers. 1,2.
7 *Ier. 3.23.
8 *1 Sam. 1.15 Ps. 42.4. Plân. 2.19. **Ps. 18.2.
9 *Ps. 39.5,11. Is. 40.15,17. Rom. 3.4.
10 *Iov 31.25. Ps. 52.7. Lc. 12.15. 1 Tim. 6.17.
11 *Iov 33.14. **Apoc.19.1.
12 *Ps. 86.15. 103.8. Dan. 9.9. **Iov 34.11. Pr. 24.12. Ier. 32.19. Ezec. 7.27; 33.20. Mt. 16.27. Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. Ef. 6.8. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17. Apoc. 22.12.

PSALMUL 63

Un psalm al lui David; când era
în pustiul lui Iuda.
1 Dumnezeule, Tu eşti Dumne-
zeul meu, pe Tine Te caut în zori
de zi; sufletul* meu însetează
după Tine, carnea mea tânjeşte
după Tine, într-un pământ sec
şi uscat, fără apă.
2 Aşa Te-am privit în sfântul locaş,
ca să văd puterea* Ta şi gloria Ta.
3 Pentru că* bunătatea Ta este
mai bună decât viaţa, buzele mele
Te vor lăuda.
4 Aşa Te voi binecuvânta toată*
viaţa mea, îmi voi ridica mâinile
în Numele Tău.
5 Sufletul meu se* va sătura ca
de măduvă şi de grăsime şi gura
mea *Te* va lăuda cu buze *care
cântă* de bucurie.
6 Când îmi amintesc* de Tine
în patul meu, mă gândesc la Tine
în vegherile nopţii:
7 pentru că Tu ai fost ajutorul
meu şi la* umbra aripilor Tale voi
cânta de veselie.
8 ✡ Sufletul meu Te urmează de
aproape[b]; dreapta Ta mă susţine.
9 Dar cei care caută să-mi ia via-
ţa vor merge în părţile de jos ale
pământului;
10 vor fi daţi* puterii sabiei, vor
fi partea şacalilor.
11 Dar împăratul se va bucura în
Dumnezeu; oricine* jură pe El se
va lăuda, pentru că gura celor care
vorbesc minciună va fi astupată.

PSALMUL 64

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David.
1 Ascultă-mi, Dumnezeule, gla-
sul în plângerea mea! Păzeşte-mi
viaţa de spaima vrăjmaşului!
2 Ascunde-mă de uneltirea celor
răi, de mulţimea gălăgioasă a
lucrătorilor nelegiuirii,

1 *Ps. 42.2. 84.2; 143.6.
2 *1 Sam.4.21. 1 Cr. 16.11. Ps. 27.4; 78.61.
3 *Ps. 30.5.
4 *Ps. 104.33; 146.2.
5 *Ps. 36.8.
6 *Ps. 42.8. 119.55; 149.5.
7 *Ps. 61.4.
10 *Ezec. 35.5.
11 *Deut. 6.13. Is. 45.23; 65.16. Ţef. 1.5.

[a] *Lit.* „aşteptarea mea“ [b] *Sau* „Sufletul meu stă lipit de Tine“

3 *Ps. 57.4. **Ps. 11.2; 58.7. Ier. 9.3.
3 care* şi-au ascuţit limba ca o
sabie şi şi-au potrivit** săgeata:
un cuvânt amar;
4 ca să tragă din ascunzători
asupra celui integru: deodată trag
asupra lui şi nu se tem.
5 *Pr. 1.11. **Ps. 10.11; 59.7.
5 Ei se încurajează* într-un lu-
cru rău, se înţeleg împreună ca să
ascundă curse; ei zic**: „Cine va
vedea?“
6 Pun la cale nelegiuiri: „Am
terminat; planul este pregătit!“ Un
adânc este lăuntrul şi inima fiecă-
ruia.
7 *Ps. 7.12; 7.13.
7 Dar* Dumnezeu va trage o să-
geată asupra lor; deodată sunt
răniţi.
8 *Pr. 12.13; 18.7. **Ps. 31.11; 52.6.
8 Şi* limba lor îi va face să cadă
unul peste altul; toţi cei care-i
văd** vor da din cap[a].
9 *Ps. 40.3. **Ier. 50.28; 51.10.
9 Şi* toţi oamenii se vor teme
şi vor istorisi** fapta lui Dumne-
zeu şi vor privi cu înţelepciune
lucrarea Sa.
10 *Ps. 32.11; 58.10; 68.3.
10 Cel* drept se va bucura în
Domnul şi se va încrede în El; şi
toţi cei drepţi cu inima se vor
lăuda.

PSALMUL 65

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David. O cântare.

1 Pe Tine, Dumnezeule, Te aş-
teaptă lauda în tăcere, în Sion, şi
Îţi va fi împlinit jurământul.
2 *Is. 66.23.
2 Tu, care asculţi rugăciunea,
la* Tine va veni orice făptură[b].
3 *Ps. 38.4; 40.12. **Ps. 51.2; 79.9. Is. 6.7. Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7,9.
3 ✡ Nelegiuirile m-au copleşit*;
Tu vei ierta** fărădelegile noas-
tre.
4 *Ps. 33.12; 84.4. **Ps. 4.3. †Ps. 36.8.
4 Ferice* de cel pe care l-ai
ales** Tu şi l-ai apropiat: el va lo-
cui în curţile Tale. Ne vom sătu-
ra† de bunătatea[c] casei Tale, a
templului Tău cel sfânt[d].
5 *Ps. 22.27.
5 Ne vei răspunde prin lucruri
înfricoşătoare, cu dreptate, Dum-
nezeul mântuirii noastre, Tu,
încrederea* tuturor marginilor
pământului şi a depărtărilor
mării!
6 Cel care prin puterea Sa a înte-
meiat munţii, Cel încins* cu tărie,
6 *Ps. 93.1.
7 care* potoleşte urletul mări-
lor, urletul valurilor lor şi zarva**
popoarelor!
7 *Ps. 89.9; 107.29. Mt. 8.26. **Ps. 55.3. Is. 17.12,13.
8 Şi cei care locuiesc la margini
ale pământului se tem de semnele
Tale. Tu faci să cânte de bucurie
venirea dimineţii şi a serii.
9 Tu ai cercetat* pământul, l-ai
adăpat** şi-l îmbogăţeşti din bel-
şug: râul† lui Dumnezeu este plin
de apă. Tu le pregăteşti *oamenilor*
grânele, pentru că aşa l-ai rânduit[e].
9 *Deut. 11.12 **Ps. 68.9; 68.10; 104.13. Ier. 5.24. †Ps. 46.4.
10 Îi adăpi brazdele, îi netezeşti
bulgării, îl înmoi cu ploi, îi bine-
cuvântezi rodul.
11 Încununezi anul cu bunătatea
Ta şi paşii Tăi picură belşugul.
12 Picură peste păşunile pusti-
ului, şi dealurile se încing cu bu-
curie.
13 Păşunile sunt îmbrăcate cu turme
şi văile* se acoperă de grâne: ele
scot strigăte de bucurie, da, cântă.
13 *Is. 55.12.

PSALMUL 66

Către mai-marele muzicii. O
cântare. Un psalm.

1 Strigaţi* de bucurie către
Dumnezeu, tot pământul!
1 *Ps.100.1.
2 Cântaţi gloria Numelui Său!
Faceţi glorioasă lauda Lui!
3 Spuneţi lui Dumnezeu: „Cât
de înfricoşătoare* sunt lucrările
Tale! Din cauza** mărimii puterii
Tale, vrăjmaşii Tăi Te linguşesc[f].
3 *Ps. 66.5. **Ps. 18.44.
4 Tot* pământul Ţi se va în-
china şi-Ţi va cânta psalmi; va
cânta** psalmi Numelui Tău“.
Oprire.
4 *Ps. 22.27; 67.3; 117.1. **Ps. 96.1,2.
5 Veniţi* şi vedeţi lucrările lui
Dumnezeu. El este înfricoşător în
faptele Sale faţă de fiii oamenilor.
5 *Ps. 46.8.
6 El a prefăcut* marea în uscat;
au trecut fluviul** cu piciorul;
acolo ne-am bucurat în El.
6 *Ex. 14.21. **Ios. 3.14; 3.16.

[a] *Sau* „vor fugi“ [b] *Lit.* „carne“ [c] *Sau* „bunătăţile“ [d] *Sau* „a templului sfinţeniei Tale“ [e] *Pământul*
[f] *Sau* „se fac că Te ascultă“

7 *Ps. 11.4.

7 El stăpâneşte prin puterea Sa
pentru totdeauna. Ochii* Săi ur-
măresc naţiunile, ca să nu se înalţe
cei răzvrătiţi. Oprire.
8 ✡ Binecuvântaţi, popoare, pe
Dumnezeul nostru şi faceţi să se
audă glasul laudei Sale,
9 El, care ne-a păstrat sufletul în
viaţă[a] şi n-a îngăduit să ni se cla-
tine piciorul.

10 *Ps. 17.3. Is. 48.10. **Zah. 13.9. 1 Pet. 1.6,7.

10 Pentru că Tu*, Dumnezeule,
ne-ai încercat; ne-ai încercat[b]**
cum se încearcă argintul;

11 *Plân. 1.13.

11 ne-ai adus* în laţ, ai pus o
greutate copleşitoare pe rărunchii
noştri;

12 *Is. 51.23. **Is. 43.2.

12 ai lăsat* oamenii să treacă[c]
peste capul nostru; am trecut**
prin foc şi prin apă şi ne-ai adus
la un loc de belşug[d].

13 *Ps. 100.4; 116.14; 116.17-19. **Ecl. 5.4.

13 ✡ Voi intra* în casa Ta cu ar-
deri-de-tot, îmi voi împlini** ju-
rămintele faţă de Tine,
14 ce au promis buzele mele şi ce
a vorbit gura mea în necazul meu.
15 Îţi voi aduce animale grase ca
arderi-de-tot, cu tămâia berbecilor;
Îţi voi jertfi tauri cu ţapi. Oprire.

16 *Ps. 34.11.

16 ✡ Veniţi*, ascultaţi, toţi cei
care vă temeţi de Dumnezeu, şi
vă voi spune ce a făcut El pentru
sufletul meu.
17 Am strigat cu gura mea către El
şi El a fost înălţat prin limba mea.

18 *Iov 27.9. Pr. 15.29; 28.9. Is. 1.15. Ioan 9.31. Iac. 4.3.
19 *Ps. 116.1,2.

18 Dacă* aş fi privit nelegiuirea
în inima mea, Domnul nu m-ar fi
auzit:
19 totuşi Dumnezeu a auzit*, a fost
atent la glasul rugăciunii mele.
20 Binecuvântat să fie Dumne-
zeu, care n-a respins rugăciunea
mea, nici bunătatea Sa de la mine!

PSALMUL 67

Către mai-marele muzicii. Pe
neghinot[e]. Un psalm. O cântare.

1 *Num. 6.25. Ps. 4.6; 31.16; 80.3,7,19; 119.135.

1 Dumnezeu să Se îndure de noi
şi să ne binecuvânteze, să facă*
să strălucească faţa Sa peste noi[f]!
Oprire.

2 *Fap. 18.25. **Lc. 2.30; 2.31. Tit 2.11.

2 Ca să se cunoască pe pământ
calea* Ta, printre toate naţiunile
mântuirea** Ta!

3 *Ps. 66.4.

3 ✡ Să* Te laude popoarele[g],
Dumnezeule, toate popoarele să
Te laude!

4 *Ps. 96.10; 96.13; 98.9.

4 Să se bucure naţiunile şi să cân-
te de bucurie, pentru că vei judeca*
popoarele cu dreptate şi vei condu-
ce naţiunile pe[h] pământ. Oprire.
5 ✡ Să Te laude[i] popoarele[g],
Dumnezeule, toate popoarele să Te
laude!

6 *Lev. 26.4. Ps. 85.12. Ezec. 34.27.

6 Pământul* îşi va da rodul;
Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne
va binecuvânta.

7 *Ps. 22.27.

7 Dumnezeu ne va binecuvânta;
şi toate* marginile pământului se
vor teme de El.

PSALMUL 68

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David. O cântare.

1 *Num. 10.35 Is. 33.3.

1 Să* Se ridice Dumnezeu, să se
împrăştie vrăjmaşii Săi şi să fugă
dinaintea Lui cei care-L urăsc!

2 *Is. 9.18. Osea 13.3. **Ps. 97.5. Mica 1.4.

2 Îi vei risipi cum* se risipeşte
fumul, cei răi vor pieri dinaintea
lui Dumnezeu cum** se topeşte
ceara înaintea focului!

3 *Ps. 32.11; 58.10; 64.10.

3 Dar cei* drepţi se vor bucura,
vor sălta înaintea lui Dumnezeu
şi se vor veseli cu bucurie.

4 *Ps. 66.4. **Deut.33.26 Vers. 33. †Ex. 6.3.

4 ✡ Cântaţi* lui Dumnezeu, cân-
taţi psalmi Numelui Său! Faceţi**
drum Celui care înaintează[j] prin
pustiuri: Numele Lui este Dom-
nul[k]†; şi bucuraţi-vă înaintea Lui.

5 *Ps. 10.14; 10.18; 146.9.

5 În sfântul Său locaş, Dumne-
zeu este tatăl* orfanilor şi apără-
torul văduvelor.

6 *1 Sam. 2.5. Ps. 113.9. **Ps.107.10; 107.14; 146.7. Fap. 12.6,7. †Ps. 107.34; 107.40.

6 Dumnezeu* îi face pe cei sin-
guri să locuiască într-o familie[l]; pe
cei** încătuşaţi îi scoate ca să se
bucure de belşug; dar cei† răzvră-
tiţi locuiesc într-un loc uscat.

[a] *Sau* „ne-a pus sufletul între cei vii“ [b] *Sau* „ne-ai curăţit în cuptor“ [c] *Lit.* „să încalece“ [d] *Sau* „la un loc larg“ [e] *Probabil instrumente cu coarde* [f] *Lit.* „cu noi“ [g] *Sau* „seminţiile“ [h] *Sau* „care sunt pe“ [i] *Sau* „Să-Ţi mulţumească“ [j] *Sau* „călăreşte“ [k] *Ebr.* „Yah“ *esenţa Sa în sens absolut* [l] *Sau* „casă“

7 *Ex. 13.21. Jud. 4.14. Hab. 3.13.
7 ✡ Dumnezeule, când* ai ieşit
înaintea poporului Tău, când ai
umblat prin pustiu – Oprire –
8 *Ex. 19.16; 19.18. Jud. 5.4. Is. 64.1,3.
8 s-a cutremurat* pământul,
chiar cerurile au picurat înaintea
lui Dumnezeu; acel Sinai *s-a*
cutremurat înaintea lui Dumne-
zeu, Dumnezeul lui Israel.
9 *Deut.11.11; 11.12. Ezec. 34.26.
9 Dumnezeule, Tu ai turnat ploa-
ie* de belşug[a] şi, când a fost slăbi-
tă moştenirea Ta, Tu ai întărit-o.
10 *Deut. 26.5; 26.9. **Ps. 74.19.
10 Turma[b] Ta a locuit în ea; Tu*
ai pregătit, în bunătatea Ta, *bunuri*
pentru cel** întristat, Dumnezeule.
11 *Ex. 15.20. 1 Sam. 18.6.
11 Domnul a dat Cuvântul; mare
este oştirea vestitoarelor[c]*.
12 *Num. 31.8; 31.9,54. Ios. 10.16; 12.7.
12 Împăraţii* oştirilor fug; ei fug,
iar cea care rămâne acasă împarte
prada.
13 *Ps. 81.6. **Ps.105.37
13 Când* vă odihniţi în staule,
sunteţi *ca* aripile unei porumbiţe
acoperite** de argint şi al cărei
penaj este ca aurul verde[d].
14 *Num. 21.3. Ios. 10.10; 12.1. **Jud. 9.48.
14 Când* Cel Atotputernic i-a împrăş-
tiat în ea pe împăraţi, *ţara* a deve-
nit albă[e], ca zăpada din[f] Ţalmon[g]**.
15 ✡ Un munte al Basanului este
muntele lui Dumnezeu, un munte
cu multe piscuri, un munte al Ba-
sanului.
16 *Ps. 114.4; 114.6. **Deut.12.5; 12.11. 1 Împ. 9.3. Ps. 87.1,2; 132.13,14.
16 Pentru ce, munţi* cu multe
piscuri, priviţi cu invidie muntele
pe** care Dumnezeu Şi l-a dorit
ca locuinţă? Da, *D*omnul va locui
acolo pentru totdeauna.
17 *Deut. 33.2. 2 Împ. 6.17. Dan. 7.10. Ev. 12.22. Apoc. 9.16.
17 Carele* lui Dumnezeu sunt
douăzeci de mii, mii şi mii;
Domnul este în mijlocul lor: un
Sinai în locaşul sfânt[h].
18 *Fap. 1.9. Ef. 4.8. **Jud. 5.12. †Fap. 2.4; 2.33. ††1Tim.1.13 *†Ps. 78.60.
18 Te-ai suit* pe înălţime, ai luat**
robia roabă, ai primit† daruri în om,
chiar şi pe cei†† răzvrătiţi, pentru
ca Domnul[i] Dumnezeu să aibă *o*
locuinţă*†.
19 Binecuvântat să fie Domnul,
care zilnic ne copleşeşte *cu da-*
rurile Sale[j], Dumnezeu, mântui-
rea noastră. Oprire.
20 *Deut. 32.29 Pr. 4.23. Apoc. 1.18; 20.1.
20 Dumnezeul nostru este Dum-
nezeul mântuirii[k]; şi de la* Dom-
nul *D*umnezeu sunt izbăvirile de
la moarte.
21 *Ps. 110.6. Hab. 3.13. **Ps. 55.23.
21 Da, Dumnezeu* va zdrobi ca-
pul vrăjmaşilor Săi, creştetul**
capului[l] celui care umblă în nele-
giuirile lui.
22 *Num.21.33. **Ex. 14.22.
22 Domnul a zis: „*Îi* voi aduce
înapoi din Basan*, *îi* voi aduce
înapoi din** adâncurile mării,
23 *Ps. 58.10. **1Împ.21.19.
23 ca* să-ţi înmoi piciorul în
sânge, ca** limba câinilor tăi să-şi
aibă partea din vrăjmaşi.
24 ✡ Ei au văzut umbletele Tale,
Dumnezeule, umbletele Dumne-
zeului meu, Împăratul meu, în
locaşul sfânt:
25 *1 Cr. 13.8; 15.16. Ps. 47.5.
25 cântăreţii* mergeau înainte,
apoi cântăreţii din instrumente cu
coarde, în mijloc fecioare cântând
din tamburine.
26 *Deut. 33.28 Is. 48.1.
26 Binecuvântaţi în adunări pe
Dumnezeu, pe Domnul, voi, cei
din* izvorul lui Israel!
27 *1 Sam. 9.21
27 Acolo este Beniamin*, cel
mic, conducătorul lor; căpeteniile
lui Iuda, ceata lor; căpeteniile lui
Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
28 *Ps. 42.8.
28 ✡ Dumnezeul tău a poruncit*
puterea ta. Întăreşte, Dumnezeule,
ce ai făcut pentru noi!
29 *1Împ.10.10; 10.24,25. 2 Cr. 32.23. Ps. 72.10; 76.11. Is. 60.16,17.
29 Datorită templului Tău, la Ie-
rusalim, împăraţii* Îţi vor aduce
daruri.
30 *Ps. 22.12. **2Sam. 8.2; 8.6.
30 Mustră fiara din trestii, mulţi-
mea* taurilor[m], cu viţeii popoare-
lor: *fiecare* se supune** *oferind* bu-
căţi de argint. Risipeşte popoarele
care îşi găsesc plăcerea în război.
31 *Is. 19.19,21 **Ps. 72.9. Is. 45.14. Ţef. 3.10. Fap. 8.27. †Ps. 44.20.
31 Cei* mari vor veni din Egipt:
Etiopia[n]** se va grăbi să-şi întin-
dă† mâinile spre Dumnezeu.
32 ✡ Cântaţi lui Dumnezeu, îm-
părăţii ale pământului, cântaţi psal-
mi Domnului – Oprire –

[a] *Sau* „ploaie de daruri“ [b] *Sau* „Poporul Tău“ *sau* „Adunarea Ta cea vie“ [c] *Femei care aduc veşti bune sau vestesc victoria* [d] *Sau* „al cărei penaj este verde, gălbui auriu“ [e] *De oasele captivilor* [f] *Sau* „Când Cel Atotputernic a împrăştiat în ea pe împăraţi, ningea pe“ [g] *Munte din Sihem* [h] *Sau* „în sfinţenie“ [i] *Ebr.* „Yah“ [j] *Sau* „ne poartă povara“ [k] *Sau* „Dumnezeu este pentru noi un Dumnezeu al izbăvirilor“ [l] *Lit.* „creştetul păros al“ [m] *Sau* „mulţimea celor puternici“ [n] *Ebr.* „Cuş“

33 *Ps. 18.10; 104.3. Vers. 4. **Ps. 29.3.

33 Celui care* călăreşte pe cerurile cerurilor din vechime! Iată, El face să răsune** glasul Său, un glas puternic.

34 *Ps. 29.1.

34 Recunoaşteţi* puterea[a] lui Dumnezeu: măreţia Lui este peste Israel şi puterea Lui în nori.

35 *Ps. 45.4; 65.5; 66.5; 76.12.

35 Înfricoşător* eşti, Dumnezeule, din sfintele Tale locaşuri! Dumnezeul lui Israel, El dă putere şi tărie poporului. Binecuvântat să fie Dumnezeu!

✱ PSALMUL 69

Către mai-marele muzicii. Ca „Şoşanim[b]“. Al lui David.

1 *Vers. 2, 14,15. Iona 2.5.

1 Salvează-mă, Dumnezeule, pentru că* mi-au pătruns apele până la suflet!

2 *Ps. 40.2.

2 Mă afund* în noroi adânc şi nu este loc de pus piciorul[c]; am intrat în adâncimile apelor şi şuvoiul m-a acoperit!

3 *Ps. 6.6. **Ps. 119.82; 119.123. Is. 38.14.

3 Am obosit* strigând, mi s-a uscat gâtul, mi se topesc** ochii aşteptându-L pe Dumnezeul meu.

4 *Ps. 35.19. Ioan 15.25.

4 Cei care mă urăsc* fără temei sunt mai mulţi decât perii capului meu; cei care vor să mă piardă, care pe nedrept îmi sunt vrăjmaşi, sunt puternici; atunci am dat înapoi ce n-am furat.

5 ✡ Dumnezeule, Tu cunoşti nebunia mea, şi greşelile mele nu-Ţi sunt ascunse.

6 Să nu fie daţi de ruşine din cauza mea cei care Te aşteaptă pe Tine, Doamne Dumnezeul[d] oştirilor! Să nu se ruşineze din cauza mea cei care Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel!

7 Fiindcă pentru Tine am purtat dispreţul; ruşinea mi-a acoperit faţa.

8 *Ps. 31.11. Is. 53.3. Ioan 1.11; 7.5.

8 Am ajuns* un străin pentru fraţii mei şi un necunoscut pentru fiii mamei mele.

9 *Ps. 119.139. Ioan 2.17. **Ps. 89.50; 89.51. Rom. 15.3.

9 Pentru că* râvna casei Tale m-a mistuit şi** insultele celor care Te insultă pe Tine au căzut asupra mea.

10 Şi am plâns, sufletul meu a postit*; şi aceasta a fost spre dispreţul meu. 10 *Ps. 35.13; 35.14.

11 Când mi-am făcut veşmânt de sac, am ajuns un proverb* pentru ei[e]. 11 *1 Împ. 9.7. Ier. 24.9.

12 Cei care stau la poartă vorbesc de mine şi* sunt cântecul[f] beţivilor[g]. 12 *Iov 30.9. Ps. 35.15; 35.16.

13 Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către Tine, *D*oamne, la* timpul potrivit: Dumnezeule, în bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, după adevărul mântuirii Tale! 13 *Is. 49.8; 55.6. 2 Cor. 6.2.

14 Scoate-mă* din noroi, şi să nu mă mai afund! Să fiu scăpat de cei care mă urăsc şi din adâncimile apelor! 14 *Vers. 1,2, 15. Ps. 144.7.

15 Să nu mă acopere şuvoaiele de ape şi să* nu mă înghită adâncul şi groapa[h] să nu-şi închidă gura peste mine! 15 *Num.16.33.

16 Răspunde-mi, *D*oamne, pentru că* bună este bunătatea Ta; după belşugul îndurărilor Tale, întoarce-Te** spre mine 16 *Ps. 63.3. **Ps. 25.16; 86.16.

17 şi nu-Ţi* ascunde faţa de robul Tău, pentru că sunt în strâmtorare. Răspunde-mi degrabă! 17 *Ps. 27.9; 102.2.

18 Apropie-Te de sufletul meu, fii răscumpărătorul[i] lui! Răscumpără-mă din cauza vrăjmaşilor mei!

19 Tu cunoşti ocara* mea şi ruşinea mea şi dispreţul meu: toţi adversarii mei sunt înaintea Ta. 19 *Ps. 22.6,7. Is. 53.3. Ev. 12.2.

20 ✡ Ocara mi-a frânt inima şi sunt copleşit; şi am aşteptat[j] compătimire*, dar degeaba, şi mângâietori**, dar n-am găsit nici unul. 20 *Ps. 142.4. Is. 63.5. **Iov 16.2.

21 Şi mi-au pus fiere în mâncare şi, în* setea mea, mi-au dat să beau oţet. 21 *Mt. 27.34; 27.48. Mc. 15.36. Ioan 19.29.

22 Masa lor să fie o cursă* înaintea lor, şi prosperitatea un laţ; 22 *Rom. 11.9.

23 să li se întunece* ochii, ca să nu vadă, şi coapsele[k] să li se clatine neîncetat. 23 *Is. 6.9,10. Ioan 12.39; 12.40. Rom. 11.10.

[a] *Sau* „Daţi puterea“ [b] *Probabil* „Crinii“ [c] *Sau* „loc de reazem“ [d] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [e] *Sau* „am ajuns de pomină pentru ei“ [f] *Ebr.* „neghinot“ [g] *Sau* „băutorilor de băuturi tari“ [h] *Sau* „abisul“ [i] *Ebr.* „Gahal“, *rudă apropiată cu drept de răscumpărare* [j] *Sau* „căutat“ [k] *Sau* „rărunchii“

24 *1 Tes. 2.16
24 Varsă-Ți* furia peste ei şi să-i
ajungă aprinderea mâniei Tale.
25 *Mt. 23.38. Fap. 1.20.
25 Pustie* să le fie locuința şi ni-
meni să nu locuiască în corturile
lor.
26 *2 Cr. 28.9. Zah. 1.15. **Is. 53.4.
26 Pentru că ei* îl persecută pe**
cel pe care l-ai lovit Tu şi vorbesc
de durerea celor răniți de Tine.
27 *Rom. 1.28. **Is. 26.10. Rom. 9.31.
27 Adaugă* nelegiuire la nele-
giuirea lor, şi** să nu intre în
dreptatea Ta;
28 *Ex. 32.32. Filip. 4.3. Apoc. 3.5; 13.8. **Ezec.13.9 Lc. 10.20. Ev. 12.23.
28 să fie şterşi* din cartea vieții
şi** să nu fie înscrişi cu cei drepți.
29 Dar eu sunt nenorocit şi sufăr[a]:
mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă
ridice pe înălțime!
30 *Ps. 28.7.
30 Voi lăuda* Numele lui Dum-
nezeu în cântare şi îl voi preamări
cu mulțumire[b];
31 *Ps. 50.13; 50.14,23.
31 şi va fi mai* plăcut Domnului
decât un taur, un bou cu coarne şi
cu copita despicată.
32 *Ps. 34.2. **Ps. 22.26.
32 ✡ Cei întristați[c]* vor vedea şi
se vor bucura; voi, care-L căutați
pe Dumnezeu, inima** voastră va
trăi.
33 *Ef. 3.1.
33 Pentru că Domnul îi aude pe
cei săraci şi nu-i disprețuieşte pe
cei încătuşați* ai Săi.
34 *Ps. 96.11; 148.1. Is. 44.23; 49.13. **Is. 55.12.
34 Să-L laude* cerurile şi pămân-
tul, mările şi** tot ce se mişcă în
ele.
35 *Ps. 51.18. Is. 44.26.
35 Pentru că* Dumnezeu va
mântui Sionul şi va zidi cetățile
lui Iuda; şi vor locui acolo şi-l vor
stăpâni;
36 *Ps. 102.28.
36 şi* sămânța slujitorilor Săi îl
va moşteni şi cei care iubesc
Numele Său vor locui în el.

PSALMUL 70

Către mai-marele muzicii. Al lui David. Spre aducere-aminte.

1 *Ps. 40.13; 71.12.
1 Grăbeşte-Te*, Dumnezeule, să
mă salvezi; Doamne, să mă ajuți!
2 *Ps.35.4,26; 71.13.
2 Să fie dați de ruşine* şi încur-
cați cei care-mi caută viața; să dea
înapoi şi să se ruşineze cei care
găsesc plăcere în necazul meu;
3 *Ps. 40.15.
3 să se retragă* din cauza ruşi-
nii lor cei care zic: „Ha! Ha!“
4 Toți cei care Te caută să se
veselească şi să se bucure în Tine;
şi cei care iubesc mântuirea Ta să
spună întotdeauna: „Mărit să fie
Dumnezeu!“
5 *Ps. 40.17. **Ps. 141.1.
5 Dar* eu sunt întristat şi sărac:
Dumnezeule, grăbeşte-Te** *să vii*
la mine! Tu eşti ajutorul meu şi sal-
vatorul meu: Doamne, nu întârzia!

PSALMUL 71

1 *Ps. 25.2,3; 31.1.
1 În Tine*, Doamne, mă încred: să
nu fiu dat de ruşine niciodată.
2 *Ps. 17.6.
2 Salvează-mă, în dreptatea Ta,
şi scapă-mă; pleacă-Ți* urechea
spre mine şi mântuieşte-mă;
3 *Ps. 31.2,3. **Ps. 44.4.
3 fii* pentru mine stânca de lo-
cuit, *la care* să alerg întotdeauna;
Tu ai poruncit** să fiu salvat, pen-
tru că Tu eşti stânca mea şi cetă-
țuia mea.
4 *Ps. 140.1,4.
4 ✡ Dumnezeul meu, scapă-mă*
din mâna celui rău, din mâna celui
nedrept şi asupritor.
5 *Ier. 17.7.
5 Pentru că Tu eşti speranța
mea, Doamne Dumnezeule[d], în-
crederea* mea din tinerețea mea.
6 *Ps. 22.9,10. Is. 46.3.
6 Pe* Tine m-am sprijinit de la
naştere; Tu m-ai scos[e] din pân-
tecele mamei mele: pe Tine Te voi
lăuda întotdeauna.
7 *Is. 8.18. Zah. 3.8. 1 Cor. 4.9.
7 Sunt ca* o minune pentru mulți;
dar Tu eşti adăpostul meu tare.
8 *Ps. 35.28.
8 Gura* mea este plină[f] de lauda
Ta, de gloria Ta, toată ziua.
9 *Vers. 18.
9 Nu* mă respinge la bătrânețe;
nu mă părăsi când îmi slăbeşte
puterea.
10 *2Sam. 17.1. Mt. 27.1.
10 ✡ Pentru că vrăjmaşii mei vor-
besc împotriva mea şi cei care-mi
pândesc viața se* sfătuiesc îm-
preună,
11 spunând: „L-a părăsit Dumne-
zeu; urmăriți-l şi prindeți-l, pentru
că nu este nimeni care să-l scape!“
12 *Ps. 22.11; 22.19;35.22; 38.21,22. **Ps. 70.1.
12 Dumnezeule*, nu fi departe de
mine! Dumnezeul meu, grăbeş-
te-Te** să vii în ajutorul meu!

[a] *Sau* „în durere“ [b] *Sau* „laudă“ [c] *Sau* „Cei blânzi“ [d] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [e] *Sau* „Tu ai fost binefăcătorul meu“ [f] *Sau* „să se umple“

13 *Vers. 24. Ps. 35.4,26; 40.14; 70.2.

13 Să* fie daţi de ruşine, să piară
cei care sunt vrăjmaşi ai sufletu-
lui meu! Să fie acoperiţi de ocară
şi de ruşine cei care caută neno-
rocirea mea.
14 Dar eu voi spera întotdeauna
şi Îţi voi aduce neîncetat toate
laudele Tale.

15 *Vers. 8,24. Ps. 35.28. **Ps. 40.5; 139.17,18.

15 Gura* mea va spune toată ziua
dreptatea Ta, mântuirea Ta: pen-
tru că** nu le cunosc măsura.
16 Voi merge în puterea Dom-
nului Dumnezeu[a]; voi aminti
dreptatea Ta, numai a Ta.
17 ✡ Dumnezeule, Tu m-ai învăţat
din tinereţea mea, şi până acum
am vestit lucrările Tale minunate.
18 Şi chiar până la bătrâneţe şi
păr cărunt, Dumnezeule, nu mă
părăsi, până voi face cunoscut bra-
ţul Tău generaţiei *acesteia*, pute-
rea Ta tuturor celor care vor veni.

19 *Ps. 57.10. **Ps. 35.10; 86.8; 89.6,8.

19 ✡ Şi dreptatea* Ta, Dumneze-
ule, este foarte înaltă. Tu ai făcut
lucruri mari: Dumnezeule, cine**
este ca Tine?

20 *Ps. 60.3. **Osea 6.1,2.

20 Tu*, care ne-ai făcut să ve-
dem[b] necazuri multe şi grele, ne[c]
vei da** din nou viaţa şi ne[d] vei
scoate din nou din adâncurile pă-
mântului.
21 Vei spori măreţia mea şi Te
vei întoarce şi mă vei mângâia.

22 *Ps. 92.1-3; 150.3. **2Împ.19.22 Is. 60.9.

22 Şi eu Te voi lăuda cu* lira[e],
voi lăuda adevărul Tău, Dumne-
zeul meu, Îţi voi cânta psalmi cu
harfa, Sfântul** lui Israel!

23 *Ps. 103.4.

23 Buzele mele şi sufletul* meu, pe
care l-ai răscumpărat, vor striga de
bucurie când[f] Îţi voi cânta psalmi.
24 Şi limba mea va spune toată
ziua dreptatea Ta; pentru că vor fi
daţi de ruşine, pentru că vor fi încur-
caţi cei care caută nenorocirea mea.

✸ PSALMUL 72

Al lui[g] Solomon.

1 Dumnezeule, dă judecăţile Tale
împăratului, şi dreptatea Ta fiului
împăratului.

2 *Is. 11.3,4; 32.1.

2 El va judeca* pe poporul Tău
cu dreptate, şi pe întristaţii Tăi cu
nepărtinire.

3 *Ps. 85.10. Is. 32.17; 52.7

3 Munţii* vor aduce pace popo-
rului, ca şi dealurile, prin dreptate.

4 *Is. 11.4.

4 El va face* dreptate întristaţi-
lor poporului, va salva pe fiii să-
racului şi va zdrobi pe asupritor.

5 *Vers. 7,17. Ps. 89.36,37.

5 ✡ Ei se vor teme de Tine, din
generaţie în generaţie, cât* va fi
soarele şi luna[h].

6 *2Sam.23.4. Osea 6.3.

6 ✡ El va coborî* ca ploaia pe
câmpul cosit, ca ploile abundente
care adapă pământul[i].

7 *Is. 2.4. Dan. 2.44. Lc. 1.33.

7 În zilele lui, cel drept va în-
flori; şi* va fi belşug de pace până
nu va mai fi luna.

8 *Ex. 23.31. 1 Împ. 4.21; 4.24. Ps. 2.8; 80.11; 89.25. Zah. 9.10.

8 Şi el va domni* de la *o* mare
la *altă* mare şi de la râu[j] până la
marginile pământului.

9 *Ps.74.14. **Is. 49.23. Mica 7.17.

9 Înaintea lui se vor pleca locui-
torii* pustiului şi** vrăjmaşii săi
vor linge ţărâna.

10 *2 Cr. 9.21 Ps. 45.12; 68.29. Is. 49.7; 60.6,9.

10 Împăraţii* Tarsisului şi ai insu-
lelor vor aduce daruri, împăraţii din
Seba şi Saba vor prezenta tribut.

11 *Is. 49.22,23.

11 Da, toţi împăraţii se vor pleca*
înaintea lui, toate naţiunile îi vor
sluji.

12 *Iov 29.12.

12 Pentru că el va scăpa* pe să-
racul care strigă şi pe întristatul
care n-are ajutor.
13 Va avea milă de cel lipsit şi
de cel sărac şi va salva sufletele
săracilor.

14 *Ps. 116.15.

14 Va răscumpăra sufletul lor din
asuprire şi violenţă şi sângele lor
va fi preţios* în ochii lui.
15 Şi el va trăi şi i se va da din
aurul Sebei şi se vor ruga[k] neînce-
tat pentru el; şi el va fi binecuvân-
tat toată ziua.

16 *1 Împ. 4.20.

16 Va fi belşug[l] de grâne pe pă-
mânt, pe vârful munţilor; rodul lui
se va legăna ca Libanul; şi cei*
din cetate vor înflori ca iarba pă-
mântului.

[a] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [b] *Sau* „m-ai făcut să văd“ [c] *Sau* „îmi“ [d] *Sau* „mă“ [e] *Lit.* „cu un instrument, cu lira“ [f] *Sau* „pentru că“ [g] *Sau* „Pentru“ [h] *Lit.* „cu soarele şi înaintea lunii“ [i] *Sau* „ţara“ [j] *Sau* „Râu“ [k] *Sau* „se va face rugăciune“ [l] *Sau* „mână plină“

17 *Ps. 89.36. **Gen.12.3; 22.18. Ier. 4.2. †Lc. 1.48.

17 Numele* lui va fi pentru
totdeauna; numele lui va dăinui
înaintea soarelui[a]: şi se** vor
binecuvânta în el; toate† naţiunile
îl vor numi fericit.

⋆ ⋆ ⋆

18 *1 Cr. 29.10 Ps. 41.13; 106.48.

18 Binecuvântat* să fie DOMNUL
Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel,
care** singur face lucruri minu-
nate!

18 **Ex. 15.11 Ps. 77.14; 136.4.

19 *Neem. 9.5. **Num.14.21 Zah. 14.9.

19 Şi* binecuvântat să fie Nume-
le Său glorios[b] pentru totdeauna!
Şi tot pământul** să fie plin de
gloria Lui! Amin, da, amin!
20 Rugăciunile lui David, fiul lui
Isai, s-au sfârşit.

CARTEA A TREIA

PSALMUL 73

Un psalm al lui Asaf.

1 În adevăr, Dumnezeu este bun
faţă de Israel, faţă de cei cu inima
curată.
2 ✡ Şi pentru mine, puţin a lipsit
ca să-mi alunece picioarele; a-
proape gata să-mi alunece paşii;

3 *Iov 21.7. Ps. 37.1. Ier. 12.1.

3 pentru că* îi invidiam pe cei
aroganţi, văzând prosperitatea
celor răi.
4 Pentru că n-au tulburări până
la[c] moartea lor şi trupul lor este
sănătos[d].

5 *Iov 21.9.

5 Nu* au parte de necazuri
omeneşti[e] şi nu sunt loviţi ca
oamenii.

6 *Ps. 109.18.

6 De aceea mândria le este ca un
colier, violenţa îi* acoperă ca un
veşmânt;

7 *Iov 15.27. Ps. 17.10; 119.70. Ier. 5.28.

7 le ies ochii* de grăsime; de-
păşesc imaginaţiile inimii lor:

8 *Ps. 53.1. **Osea 7.16 †2 Pet. 2.18 Iuda 16.

8 batjocoresc* şi vorbesc** cu
răutate de asuprire; vorbesc† de sus,

9 *Apoc. 13.6

9 îşi înalţă* gura până la ceruri
şi limba lor cutreieră pământul.

10 *Ps. 75.8.

10 De aceea poporul lui se întoar-
ce spre ei[f] şi li se toarnă* apă din
belşug[g],

11 *Iov 22.13. Ps. 10.11; 94.7.

11 şi ei spun: „Cum* va cunoaşte
Dumnezeu? şi este cunoştinţă la
Cel Preaînalt?“

12 *Vers. 3.

12 Iată, aceştia sunt cei răi şi ei
prosperă* în lume[h], îşi adună
bogăţii.

13 *Iov 21.15; 34.9; 35.3. Mt. 3.14. **Ps. 26.6.

13 ✡ În adevăr, în zadar* mi-am
curăţit inima şi mi-am spălat**
mâinile în nevinovăţie:
14 pentru că am fost lovit toată
ziua şi pedepsit în fiecare dimineaţă.
15 Dacă aş fi zis: „Voi vorbi
astfel[i]“, iată, aş fi fost necredin-
cios generaţiei fiilor Tăi.

16 *Ecl. 8.17.

16 Când m-am gândit* să înţeleg
aceasta, a fost o muncă grea în
ochii mei,

17 *Ps. 77.13. **Ps. 37.38.

17 până am intrat* în locaşurile
sfinte ale lui Dumnezeu: *atunci*
am înţeles[j]** sfârşitul lor.

18 *Ps. 35.6.

18 În adevăr, îi pui* în locuri
alunecoase, îi faci să cadă[k] în ruine.
19 Cum sunt distruşi într-o clipă!
Sunt sfârşiţi, mistuiţi de spaime.

20 *Iov 20.8. Ps. 90.5,6. Is. 29.7,8. **Ps. 78.65.

20 Ca* un vis la deşteptare,
Doamne, le vei dispreţui chipul
când** Te vei trezi.

21 *Vers. 3.

21 ✡ Când mi se* frământa inima
şi mă chinuiam înăuntrul meu,

22 *Ps. 92.6. Pr. 30.2.

22 eram prost* şi nu ştiam, eram
ca o fiară înaintea Ta[l].
23 Dar eu sunt întotdeauna cu Tine:
Tu m-ai apucat de mâna dreaptă,

24 *Ps. 32.8. Is. 58.11.

24 mă vei călăuzi* cu sfatul Tău şi,
după aceea, mă vei primi în glorie[m].

25 *Filip. 3.8.

25 Pe* cine am eu în ceruri? Şi
n-am avut plăcere pe pământ
decât în Tine.

26 *Ps. 84.2; 119.81. **Ps. 16.5; 119.57.

26 Carnea* mea şi inima mea se
topesc; Dumnezeu este stânca
inimii mele şi partea** mea
pentru totdeauna.

---

[a] *Sau* „cât va fi soarele“ [b] *Sau* „Numele gloriei Sale“ [c] *Sau* „în“ [d] *Sau* „gras“ [e] *Sau* „de suferinţe ale muritorilor“ [f] *Lit.* „încoace“ [g] *Sau* „ape din belşug se storc din ei“ [h] *Sau* „sunt întotdeauna liniştiţi“ [i] *Sau* „ca ei“ [j] *Sau* „am privit la“ [k] *Sau* „îi arunci“ [l] *Sau* „cu Tine“, „faţă de Tine“ [m] *Sau* „după glorie, mă vei primi“

27 *Ps. 119.155. **Ex. 34.15. Num. 15.39. Iac. 4.4.

27 ✡ Pentru că, iată, cei care* sunt departe de Tine vor pieri; Tu îi vei nimici pe toţi cei care curvesc** abătându-se de la Tine.

28 *Ev. 10.22. **Ps. 107.22; 118.17.

28 Dar pentru mine este bine să mă apropii* de Dumnezeu: mi-am pus încrederea în Domnul Dumnezeu[a], ca să istorisesc** toate faptele Tale.

PSALMUL 74

Un maschil[b] al lui Asaf.

1 *Ps. 44.9,23; 60.1,10; 77.7 Ier. 31.37; 33.24. **Deut.29.20 †Ps. 95.7; 100.3.

1 Dumnezeule, pentru ce ne-ai respins* pentru totdeauna? Fumegă mânia** Ta împotriva turmei† păşunii Tale?

2 *Ex. 15.16. Deut. 9.29. **Deut. 32.9. Ier. 10.16.

2 Aminteşte-Ţi de adunarea Ta, pe care* ai câştigat-o din vechime, pe care ai răscumpărat-o ca să fie partea** Ta de moştenire[c] – de muntele Sionului, unde ai locuit!

3 Înalţă-Ţi paşii spre locurile pustiite neîncetat: vrăjmaşul a stricat totul în sfântul locaş.

4 *Plân. 2.7. **Dan. 6.27.

4 Adversarii Tăi răcnesc* în mijlocul locurilor Tale de adunare; au pus semnele lor ca semne**.

5 *Un om* se făcea cunoscut când ridica securea în desişul pădurii;

6 *1 Împ. 6.18; 6.29,32,35.

6 şi acum, cu securi şi ciocane, îi zdrobesc toate sculpturile* împreună.

7 *2 Împ. 25.9. **Ps. 89.39.

7 Au pus foc* sfântului Tău locaş, au profanat** până la pământ locuinţa[d] Numelui Tău.

8 *Ps. 83.4.

8 Au spus* în inima lor: „Să-i nimicim pe toţi[e]!“ Au ars toate locurile de închinare ale lui Dumnezeu în ţară.

9 *1 Sam. 3.1. Amos 8.11.

9 Semnele noastre nu le mai vedem; nu* mai este nici un profet şi printre noi nu este nimeni care să ştie până când.

10 Până când, Dumnezeule, va rosti adversarul batjocuri? Va dispreţui vrăjmaşul Numele Tău pentru totdeauna?

11 Pentru ce* Îţi tragi mâna şi dreapta Ta? *Scoate-o* din sânul Tău: nimiceşte-i!

11 *Plân. 2.3.

12 ✡ Totuşi Dumnezeu* este Împăratul meu din vechime, lucrând izbăviri în mijlocul pământului.

12 *Ps. 44.4.

13 Tu ai despicat* marea prin puterea Ta, Tu ai zdrobit** capetele monştrilor în ape.

13 *Ex. 14.21. **Is. 51.9,10 Ezec. 29.3; 32.3.

14 Tu ai sfărâmat capetele leviatanului, l-ai dat ca* hrană celor** care populează[f] deşertul.

14 *Num. 14.9. **Ps. 72.9.

15 Tu ai făcut să ţâşnească* izvorul şi pârâul, Tu ai secat** râurile dintotdeauna curgătoare.

15 *Ex. 17.5,6. Num. 20.11. Ps. 105.41. Is. 48.21. **Ios. 3.13.

16 A Ta este ziua, a Ta şi noaptea; Tu* ai întemeiat luna[g] şi soarele.

16 *Gen. 1.14.

17 Tu ai aşezat* toate marginile pământului; vara** şi iarna, Tu le-ai întocmit.

17 *Fap. 17.26. **Gen.8.22.

18 ✡ Aminteşte-Ţi* de aceasta, că vrăjmaşul L-a batjocorit pe Domnul şi un** popor nebun a dispreţuit Numele Tău.

18 *Vers. 22. Apoc. 16.19. **Ps. 39.8.

19 Nu da fiarei sălbatice sufletul porumbiţei* Tale; nu uita** pentru totdeauna turma[h] întristaţilor Tăi.

19 *Cânt. 2.14. **Ps. 68.10.

20 Ai în vedere* legământul! Pentru că locurile întunecoase ale pământului sunt pline de locuinţe ale violenţei.

20 *Gen. 17.7; 17.8. Lev. 26.44; 26.45. Ps. 106.45. Ier. 33.21.

21 Să nu se întoarcă ruşinat cel asuprit; cel întristat şi săracul să laude Numele Tău!

22 ✡ Ridică-Te, Dumnezeule, apără-Ţi cauza! Aminteşte-Ţi* cum Te insultă cel nebun toată ziua.

22 *Ps. 89.51.

23 Nu uita glasul adversarilor Tăi: agitaţia celor care se ridică împotriva Ta creşte mereu.

PSALMUL 75

Către mai-marele muzicii. „Nu nimici“. Un psalm al lui Asaf. O cântare.

1 Te lăudăm[i], Dumnezeule, Te lăudăm[i]; şi Numele Tău este

[a] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [b] *Probabil o învăţătură* [c] *Sau* „de seminţia moştenirii Tale, pe care ai răscumpărat-o“ [d] *Sau* „cortul“ [e] *Sau* „de tot“ [f] *Fiarelor* [g] *Lit.* „luminătorul“ [h] *Sau* „viaţa“ [i] *Sau* „Îţi mulţumim“

aproape: lucrările Tale minunate[a]
o spun.
2 ✡ Când voi primi adunarea[b],
voi face judecată dreaptă.
3 Pământul[c] şi toţi locuitorii săi
s-au topit: Eu i-am întărit stâlpii.
Oprire.
4 *Zah. 1.21.
4 ✡ Am zis celor mândri: „Nu
vă îngâmfaţi!“ Şi celor răi: „Nu*
ridicaţi cornul!“
5 Nu vă ridicaţi cornul atât de
sus, nu vorbiţi cu mândrie, cu gâ-
tul întins!
6 Pentru că nici de la răsărit, nici
de la apus, nici din pustiu[d] nu
vine înălţarea,
7 *Ps. 50.6; 58.11. **1Sam. 2.7 Dan. 2.21.
7 pentru că Dumnezeu* este
Cel care judecă: El** coboară
pe unul şi înalţă pe altul.
8 *Iov 21.20. Ps. 60.3. Ier. 25.15. Apoc.14.10; 16.19. **Pr. 23.30. †Ps. 73.10.
8 Pentru că în mâna **D**omnului
este un* potir; şi el spumegă[e] de
vin, e plin de** amestecătură. Şi
El varsă din el; da, toţi cei răi
de pe pământ îi vor suge drojdii-
le, le vor bea†.
9 ✡ Dar eu întotdeauna voi is-
torisi *aceste lucruri*, voi cânta
psalmi Dumnezeului lui Iacov.
10 *Ps. 101.8. Ier. 48.25. **Ps. 89.17; 148.14.
10 Şi toate* puterile[f] celor răi le
voi îndepărta; puterile[f]** celor
drepţi vor fi înălţate.

PSALMUL 76

Către mai-marele muzicii. Pe
neghinot[g]. Un psalm al lui Asaf. O
cântare.

1 *Ps. 48.1.
1 Dumnezeu este cunoscut* în
Iuda, Numele Său este mare în
Israel.
2 Şi cortul[h] Său este în Salem[i], şi
locuinţa Lui în Sion;
3 *Ps. 46.9. Ezec. 39.9.
3 acolo El a zdrobit* fulgerele[j]
arcului, scutul şi sabia şi lupta.
Oprire.
4 *Ezec.38.12; 38.13; 39.4.
4 ✡ Tu eşti mai strălucitor, mai
măreţ decât* munţii de pradă.
5 *Is. 46.12.
5 Cei* cu inima tare au fost je-
fuiţi, şi-au dormit** somnul; şi nici
unul dintre viteji nu şi-a putut fo-
losi mâinile[k].
5 **Ps. 13.3. Ier. 51.39.
6 La* mustrarea Ta, Dumnezeul
lui Iacov, şi carul şi calul sunt a-
runcaţi într-un somn de moarte.
6 *Ex. 15.1,21. Ezec. 39.20. Naum 2.13. Zah. 12.4.
7 Tu eşti de temut! Şi cine* poate
sta înaintea Ta, când Te mânii?
7 *Naum 1.6.
8 Ai făcut* să se audă judecata
din ceruri; pământul s-a temut**
şi a tăcut,
8 *Ezec.38.20. **2Cr.20.29; 20.30.
9 când Tu Te-ai ridicat*, Dum-
nezeule, pentru judecată, pentru
mântuirea tuturor celor întristaţi[l]
de pe pământ[m]. Oprire.
9 *Ps. 9.7-9; 72.4.
10 ✡ Pentru că mânia* omului Te
va lăuda; cu rămăşiţa mâniei Te
vei încinge.
10 *Ex. 9.16; 18.11. Ps. 65.7.
11 Faceţi* jurăminte şi împlini-
ţi-le faţă de **D**omnul Dumnezeul
vostru! Toţi** cei din jurul Lui să
aducă daruri Celui de temut.
11 *Ecl. 5.4-6. **2Cr.32.22; 32.23. Ps. 68.29; 89.7.
12 El va zdrobi duhul căpete-
niilor; El este de temut* pentru
împăraţii pământului.
12 *Ps. 68.35.

PSALMUL 77

Către mai-marele muzicii. Pen-
tru Iedutun. Un psalm al lui Asaf.

1 Glasul meu se îndreaptă* către
Dumnezeu şi voi striga; glasul
meu se îndreaptă către Dumnezeu
şi El mă va asculta.
1 *Ps. 3.4.
2 În* ziua necazului meu L-am
căutat** pe Domnul; mâna mea
era întinsă în timpul nopţii şi nu
a obosit; sufletul meu refuza să
fie mângâiat.
2 *Ps. 50.15. **Is. 26.9; 26.16.
3 Îmi aminteam de Dumnezeu
şi gemeam; mă plângeam[n] şi du-
hul* îmi era copleşit. Oprire.
3 *Ps. 142.3; 143.4.
4 ✡ Tu îmi ţii pleoapele deschi-
se; sunt tulburat şi nu pot vorbi.
5 Mă gândesc* la zilele de altă-
dată, la anii de demult.
5 *Deut. 32.7. Ps. 143.5. Is. 51.9.
6 Îmi amintesc noaptea* de cân-
tarea mea; cuget** în inima mea
6 *Ps. 42.8. **Ps. 4.4.

[a] *Sau* „minunile Tale“ [b] *Sau* „Când voi ajunge la timpul potrivit“ [c] *Sau* „Ţara“ [d] *Pustiul este spre sud* [e] *Sau* „este roşu“ [f] *Lit.* „coarnele“ [g] *Probabil instrumente cu coarde* [h] *Sau* „adăpostul“ [i] *Ebr.* „Shalem“, *nume al Ierusalimului de altădată* [j] *Sau* „săgeţile de foc ale“ [k] *Lit.* „nu şi-a găsit mâinile“ [l] *Sau* „blânzi“ [m] *Sau* „din ţară“ [n] *Sau* „mă gândeam“

şi duhul meu caută stăruitor.
7 Va respinge* Domnul pentru
totdeauna? Şi nu-Şi va mai** arăta
El bunăvoinţa?
8 A încetat bunătatea Lui pentru
totdeauna? S-a sfârşit Cuvântul[a]*
din generaţie în generaţie?
9 A uitat* Dumnezeu să fie
îndurător? Sau Şi-a închis îndură-
rile în mânie? Oprire.
10 Şi am zis*: „Aceasta este slăbi-
ciunea mea“. De anii dreptei Celui
Preaînalt
11 îmi voi aminti*, de faptele Dom-
nului[b]; pentru că îmi voi aminti de
minunile Tale de altădată
12 şi voi gândi la toată lucrarea
Ta şi voi cugeta la faptele Tale.
13 ✡ Dumnezeule, calea* Ta este
în sfântul locaş[c]. Cine** este un
dumnezeu măreţ ca Dumnezeu?
14 Tu eşti Dumnezeul care face
minuni; Tu ai făcut cunoscută
puterea Ta printre popoare.
15 Ai răscumpărat* cu braţul pe
poporul Tău, pe fiii lui Iacov şi ai
lui Iosif. Oprire.
16 Apele Te-au văzut*, Dumne-
zeule, apele Te-au văzut, au tre-
murat, şi adâncurile s-au zguduit.
17 Norii au turnat ape; cerurile
au făcut să răsune un glas şi* să-
geţile Tale s-au răspândit.
18 Glasul tunetului Tău era în vâr-
tej, fulgerele* au luminat lumea;
pământul** s-a cutremurat şi s-a
zguduit.
19 Calea Ta era în* mare şi cără-
rile Tale în apele mari; şi**
urmele Tale nu s-au cunoscut.
20 Ai condus* pe poporul Tău ca
pe o turmă, prin mâna lui Moise
şi a lui Aaron.

7 *Ps. 74.1. **Ps. 85.1.
8 *Rom. 9.6.
9 *Is. 49.15.
10 *Ps. 31.22.
11 *Ps. 143.5.
13 *Ps. 73.17. **Ex. 15.11.
15 *Ex. 6.6. Deut. 9.29.
16 *Ex. 14.21. Ios. 3.15,16. Ps. 11.3. Hab. 3.8.
17 *2Sam. 22.15 Hab. 3.11.
18 *Ps. 97.4. **2Sam. 22.8
19 *Hab. 3.15. **Ex. 14.28.
20 *Ex. 13.21; 14.19. Ps. 78.52; 80.1. Is. 63.11,12. Osea 12.13.

PSALMUL 78

Un maschil[d] al lui Asaf.

1 Ascultă*, poporul meu, legea
mea; pleacă-ţi urechea la cuvinte-
le gurii mele.

1 *Is. 51.4.

2 Îmi voi deschide* gura în para-
bolă, voi vesti lucruri ascunse de
demult,
3 pe care* le-am auzit şi le-am
cunoscut şi pe care ni le-au is-
torisit părinţii noştri.
4 Nu* *le* vom ascunde de fiii lor,
vom** istorisi generaţiei care va
veni laudele 𝔇omnului şi puterea
Lui şi lucrările Lui minunate pe
care le-a făcut.
5 ✡ Pentru că El* a aşezat o
mărturie în Iacov şi a pus o lege
în Israel, pe care a poruncit pă-
rinţilor noştri să** le aducă la cu-
noştinţă fiilor lor,
6 pentru ca* generaţia care va
veni, fiii care se vor naşte, să le
cunoască, să se ridice şi să le
istorisească fiilor lor;
7 şi să-şi pună încrederea în
Dumnezeu şi să nu uite faptele lui
Dumnezeu şi să păzească porun-
cile Lui;
8 şi să* nu fie ca părinţii lor, o**
generaţie încăpăţânată şi răzvră-
tită, o generaţie care† nu şi-a
întărit inima şi al cărei duh nu a
fost credincios faţă de Dumnezeu.
9 ✡ Fiii lui Efraim, înarmaţi,
trăgând cu arcul, au dat înapoi în
ziua luptei.
10 N-au* ţinut legământul lui
Dumnezeu şi au refuzat să umble
în legea Lui;
11 şi au uitat* faptele Sale şi lu-
crările Sale minunate pe care li le
arătase.
12 ✡ Sub privirile părinţilor lor
a făcut minuni* în ţara Egiptului,
în** câmpia Ţoanului[e].
13 A despicat* marea şi i-a făcut
să treacă; şi a făcut apele să
stea** ca o grămadă;
14 şi i-a condus* ziua cu un nor
şi toată noaptea cu o lumină de
foc.
15 A despicat* stânci în pustiu şi
le-a dat să bea ca din adâncuri,
din belşug;

2 *Ps. 49.4. Mt. 13.35.
3 *Ps. 44.1.
4 *Deut. 4.9; 6.7. Ioel 1.3. **Ex. 12.26; 12.27; 13.8,14. Ios. 4.6,7.
5 *Ps. 147.19. **Deut. 4.9; 6.7; 11.19.
6 *Ps. 102.18.
8 *2 Împ.17.14 Ezec. 20.18. **Ex. 32.9; 33.3; 34.9. Deut. 9.6,13; 31.27. Ps. 68.6. †Vers. 37. 2 Cr. 20.33.
10 *2 Împ.17.15
11 *Ps. 106.13.
12 *Ex. 7;8; 9;10;11;12. **Gen. 32.3. Num. 13.22. Vers. 43. Is. 19.11,13. Ezec. 30.14.
13 *Ex. 14.21. **Ex. 15.8. Ps. 33.7.
14 *Ex. 13.21; 14.24. Ps. 105.39.
15 *Ex. 17.6. Num. 20.11. 1 Cor. 10.4.

[a] *Sau* „promisiunea“ [b] *Ebr.* „Yah“ [c] *Sau* „este sfântă“ [d] *Probabil o învăţătură* [e] *Sau* „Tanis“, *un oraş în Egiptul de jos*

16 şi a făcut să ţâşnească[a] izvoare din* stâncă şi a făcut să curgă ape ca râuri.

17 ✡ Totuşi, ei au continuat să păcătuiască împotriva Lui, să se răzvrătească* împotriva Celui Preaînalt în pustiu.

18 Şi L-au ispitit* pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare după pofta lor;

19 şi au vorbit* împotriva lui Dumnezeu; au spus: „Ar putea Dumnezeu să întindă[b] o masă în pustiu?“

20 Iată*, El a lovit stânca şi au ţâşnit ape şi s-au revărsat râuri. „Ar putea El să dea şi pâine sau să facă rost de carne pentru poporul Său?“

21 ✡ De aceea, DOMNUL a auzit şi S-a* mâniat şi focul s-a aprins împotriva lui Iacov şi mânia, de asemenea, s-a ridicat împotriva lui Israel,

22 pentru că n-au crezut* în Dumnezeu şi nu şi-au pus încrederea în mântuirea Lui.

23 Totuşi, El a poruncit norilor de sus şi* a deschis uşile cerurilor;

24 şi a plouat* peste ei mană, ca să mănânce, şi le-a dat grâul cerurilor:

25 omul a mâncat pâinea celor puternici[c]; le-a trimis hrană din belşug.

26 ✡ El a făcut* să sufle în ceruri vântul de răsărit şi, prin puterea Sa, a adus vântul de sud;

27 şi a plouat carne peste ei ca pulberea, şi păsări înaripate ca nisipul mării;

28 şi le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, în jurul locuinţelor lor.

29 Ei* au mâncat şi s-au săturat bine: El le-a dat ceea ce pofteau.

30 Nu se abătuseră încă de la pofta lor, mâncarea* lor era încă în gura lor,

31 când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat împotriva lor şi i-a ucis pe cei mai tari[d] ai lor şi i-a doborât pe cei aleşi ai lui Israel.

32 ✡ Cu toate acestea, ei* tot au păcătuit şi** n-au crezut în lucrările Lui minunate.

33 Şi* El le-a curmat zilele în deşertăciune şi anii lor în spaimă.

34 Când* îi ucidea, atunci se interesau de El[e] şi se întorceau şi-L căutau pe Dumnezeu de dimineaţă;

35 şi îşi aminteau iar că Dumnezeu* este stânca lor, iar Dumnezeul cel Preaînalt, Răscumpărătorul[f]** lor.

36 Dar Îl înşelau* cu gura lor şi Îl minţeau cu limba lor;

37 şi inima* lor nu era tare pentru El şi n-au fost credincioşi legământului Său.

38 Dar* El a fost îndurător, a iertat[g] nelegiuirea şi nu a nimicit; ci, de multe ori, Şi-a abătut** mânia şi† nu Şi-a trezit toată furia.

39 Şi Şi-a amintit* că** erau carne, o† suflare care trece şi nu se mai întoarce.

40 ✡ De câte ori s-au răzvrătit împotriva Lui în pustiu şi L-au îndurerat* în pustietate!

41 Şi s-au întors din nou şi L-au ispitit* pe Dumnezeu şi L-au întristat** pe Sfântul lui Israel!

42 Nu şi-au amintit de mâna Lui, de ziua când i-a răscumpărat de la asupritor,

43 când a pus* semnele Sale în Egipt şi minunile Sale în câmpia Ţoanului

44 şi le-a prefăcut* în sânge râurile şi şuvoaiele lor de apă, încât n-au putut să bea;

45 a trimis* împotriva lor muşte[h] care i-au mâncat şi** broaşte care i-au nimicit;

46 şi a dat* roadele lor omizii, şi munca lor lăcustei;

47 le-a distrus* viile cu grindină, iar smochinii[i] lor, cu lapoviţă;

16 *Deut. 9.21. Ps. 105.41.
17 *Deut. 9.22. Ps. 95.8. Ev. 3.16.
18 *Ex. 16.2.
19 *Num. 11.4.
20 *Ex. 17.6. Num. 20.11.
21 *Num. 11.1; 11.10.
22 *Ev. 3.18. Iuda 5.
23 *Gen. 7.11. Mal. 3.10.
24 *Ex. 16.4; 16.14. Ps. 105.40. Ioan 6.31. 1 Cor. 10.3.
26 *Num.11.31
29 *Num.11.10
30 *Num.11.33
32 *Num.14.16; 14.17. **Vers. 22.
33 *Num.14.29; 14.35; 26.64,65.
34 *Osea 5.15.
35 *Deut. 32.4; 32.15,31. **Ex. 15.13. Deut. 7.8. Is. 41.14; 44.6; 63.9.
36 *Ezec. 33.31
37 *Vers. 8.
38 *Num.14.18; 14.20. **Is. 48.9. †1 Împ.21.29
39 *Ps. 103.14; 103.16. **Gen. 6.3. Ioan 3.6. †Iov 7.7,16. Iac. 4.14.
40 *Vers. 17. Ps. 95.9,10. Is. 7.13; 63.10. Ef. 4.30. Ev. 3.16,17.
41 *Num. 14.22 Deut. 6.16. **Vers. 20.
43 *Vers. 12. Ps. 105.27.
44 *Ex. 7.20. Ps. 105.29.
45 *Ex. 8.24. Ps. 105.31. **Ex. 8.6. Ps. 105.30.
46 *Ex.10.13,15 Ps. 105.34; 105.35.
47 *Ex. 9.23,25. Ps. 105.33.

[a] *Sau* „a scos“ [b] *Sau* „să pregătească“ [c] *Sau* „îngerilor“ [d] *Lit.* „graşi“ [e] *Sau* „Îl căutau“ [f] *Ebr.* „Gahal“, *rudă apropiată cu drept de răscumpărare* [g] *Sau* „a acoperit“, „a ispăşit“ [h] *Sau* „tăuni“ [i] *Lit.* „sicomorii“, *pomi exotici asemănători smochinului*

48 şi a dat* vitele lor grindinei, şi turmele lor fulgerelor.
48 *Ex. 9.25. Ps. 105. 32.

49 A aruncat asupra lor mânia Sa aprinsă, furia şi indignarea şi necazul – o ceată[a] de îngeri ai nenorocirii.

50 A deschis o cale mâniei Sale, nu le-a cruţat sufletul de moarte, ci a dat viaţa lor pradă ciumei;

51 şi* i-a lovit pe toţi întâii-născuţi în Egipt, cele dintâi roade ale puterii în corturile** lui Ham.
51 *Ex. 12.29. Ps. 105.36; 136.10. **Ps. 106.22.

52 Şi* a făcut pe poporul Său să plece, ca pe nişte oi, şi i-a condus ca pe o turmă în pustiu;
52 *Ps. 77.20.

53 şi i-a condus* în siguranţă, încât să nu le fie frică, şi** marea i-a acoperit pe vrăjmaşii lor.
53 *Ex. 14.19; 14.20. **Ex. 14.27; 14.28; 15.10.

54 Şi i-a adus* în hotarul Lui cel sfânt, acest munte pe** care dreapta Sa l-a câştigat.
54 *Ex. 15.17. **Ps. 44.3.

55 Şi a alungat* dinaintea lor naţiuni şi le-a împărţit** cu sfoara o moştenire şi a făcut ca seminţiile lui Israel să locuiască în corturile lor.
55 *Ps. 44.2. **Ios. 13.7; 19.51. Ps. 136.21,22

56 ✡ Dar* ei L-au ispitit şi s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu cel Preaînalt[b] şi n-au păzit mărturiile Sale;
56 *Jud. 2.11; 2.12.

57 ci au dat* înapoi şi au lucrat cu necredincioşie, ca părinţii lor; s-au abătut ca** un arc înşelător.
57 *Vers. 41. Ezec. 20.27; 20.28. **Osea 7.16.

58 Şi L-au mâniat* cu înălţimile** lor şi I-au stârnit gelozia cu chipurile lor cioplite.
58 *Deut. 32.16; 32.21. Jud. 2.12,20. Ezec. 20.28. **Deut. 12.2; 12.4. 1 Împ. 11.7; 12.31.

59 Dumnezeu a auzit şi S-a mâniat şi S-a dezgustat foarte mult de Israel.

60 Şi a părăsit* locaşul[c] din Şilo, cortul pe care-l ridicase între oameni;
60 *1 Sam. 4.11. Ier. 7.12,14; 26.6,9.

61 şi a dat* puterea Sa în captivitate, şi frumuseţea Sa în mâna asupritorului.
61 *Jud. 18.30.

62 Şi a dat* sabiei pe poporul Său şi S-a mâniat foarte mult pe moştenirea Sa:
62 *1 Sam. 4.10

63 focul i-a mistuit pe tinerii[d] Săi şi fecioarele* Sale n-au fost sărbătorite cu cântări de nuntă;
63 *Ier. 7.34; 16.9; 25.10.

64 preoţii* Săi au căzut prin sabie şi văduvele** lor n-au plâns[e].
64 *1 Sam.4.11; 22.18. **Iov 27.15. Ezec. 24.23.

65 ✡ Atunci Domnul S-a* trezit ca din somn, ca** un viteaz care strigă însufleţit de vin,
65 *Ps. 44.23. **Is. 42.13.

66 şi* i-a lovit din spate pe vrăjmaşii Săi şi i-a rânduit spre ruşine pentru totdeauna.
66 *1 Sam. 5.6; 5.12; 6.4.

67 Şi a respins cortul lui Iosif şi n-a ales seminţia lui Efraim,

68 ci a ales seminţia lui Iuda, muntele Sion, pe* care l-a iubit.
68 *Ps. 87.2.

69 Şi a zidit* sfântul Său locaş ca locurile preaînalte, ca pământul pe care l-a întemeiat pentru totdeauna.
69 *1 Împ. 6.

70 Şi l-a ales* pe David, slujitorul Său, şi l-a luat de la staulele oilor;
70 *1Sam.16.11; 16.12. 2 Sam. 7.8.

71 l-a adus din urma oilor* care alăptau, ca să păstorească** pe Iacov, poporul Său, şi pe Israel, moştenirea Sa.
71 *Gen. 33.13. Is. 40.11. **2Sam. 5.2. 1 Cr. 11.2.

72 Şi el i-a păstorit după integritatea* inimii lui şi i-a condus cu iscusinţa mâinilor lui.
72 *1 Împ. 9.4.

PSALMUL 79

Un psalm al lui Asaf.

1 Dumnezeule, naţiunile au năvălit în moştenirea* Ta, au profanat** templul Tău cel sfânt, au† transformat Ierusalimul în dărâmături.
1 *Ex. 15.17. Ps. 74.2. **Ps. 74.7. †2 Împ.25.9; 25.10. 2 Cr. 36.19. Mica 3.12.

2 Trupurile* neînsufleţite ale slujitorilor Tăi le-au dat ca hrană păsărilor cerurilor, carnea sfinţilor Tăi fiarelor pământului.
2 *Ier. 7.33; 16.4; 34.20.

3 Le-au vărsat sângele ca apa în jurul Ierusalimului şi* n-a fost nimeni ca să-i înmormânteze.
3 *Ps. 141.7. Ier. 14.16; 16.4. Apoc. 11.9.

4 Am ajuns de* ocară pentru vecinii noştri, de râs şi de batjocură pentru cei din jurul nostru.
4 *Ps. 44.13; 80.6.

5 ✡ Până* când, Doamne? Te vei mânia pentru totdeauna? Va** arde gelozia Ta ca focul?
5 *Ps. 74.1,9; 74.10; 85.5; 89.46. **Ţef. 1.18; 3.8.

6 Varsă-Ţi* mânia peste naţiunile care nu** Te-au cunoscut şi peste împărăţiile care nu† cheamă Numele Tău;
6 *Ier. 10.25. Apoc. 16.1. **Is. 45.4,5. 2 Tes. 1.8. †Ps. 53.4.

7 pentru că au mâncat pe Iacov şi i-au pustiit locuinţa.

[a] *Sau* „trimitere“ [b] *Ebr.* „Elohim Elyon“ [c] *Sau* „cortul“ [d] *Sau* „aleşii“ [e] *Sau* „n-au putut plânge“

8 *Is. 64.9.
**Deut.28.43
Ps. 142.6.
9 *2 Cr. 14.11
**Ier. 14.7;
14.21.
10 *Ps. 42.10;
115.2.
11 *Ps. 102.20.
12 *Gen. 4.15.
Is. 65.6,7.
Ier. 32.18.
Lc. 6.38.
**Ps. 74.18;
74.22.
13 *Ps. 74.1;
95.7; 100.3.
**Is. 43.21.
1 *Ps. 77.20.
**Ex.25.20;
25.22.
1 Sam. 4.4.
2 Sam. 6.2.
Ps. 99.1.
†Deut. 33.2.
Ps. 50.2;
94.1.
2 *Num. 2.
18-23.
3 *Vers. 7,19.
Plân. 5.21.
**Num.6.25
Ps. 4.6;
67.1.
5 *Ps. 42.3;
102.9.
Is. 30.20.
6 *Ps. 44.13;
79.4.

8 Nu-Ţi* aminti împotriva noas-
tră de nelegiuirile strămoşilor; să
ne întâmpine degrabă îndurările
Tale, pentru că suntem foarte în-
josiţi**.
9 Ajută-ne*, Dumnezeul mântui-
rii noastre, pentru gloria Numelui**
Tău! Şi scapă-ne şi iartă-ne[a] pă-
catele, pentru Numele Tău.
10 Pentru ce* să zică naţiunile:
„Unde este Dumnezeul lor?“ Să
fie cunoscută printre naţiuni, îna-
intea ochilor noştri, răzbunarea
sângelui vărsat al slujitorilor Tăi!
11 Să* ajungă înaintea Ta gea-
mătul celui încătuşat! După măre-
ţia[b] braţului Tău, păzeşte pe fiii
morţii;
12 şi întoarce vecinilor noştri
de* şapte ori în sânul lor ocara**
cu care Te-au insultat pe Tine,
Doamne!
13 Şi* noi, poporul Tău şi turma
păşunii Tale, Îţi vom mulţumi
pentru totdeauna; din generaţie în
generaţie vom** vesti lauda Ta.

PSALMUL 80

Către mai-marele muzicii. Ca „Şoşanim Edut[c]“. Un psalm al lui Asaf.

1 Păstor al lui Israel, pleacă ure-
chea, Tu, Cel care-l conduci pe Io-
sif ca* pe o turmă! Tu**, Cel† care
şezi între[d] heruvimi, străluceşte!
2 Trezeşte-Ţi puterea înaintea*
lui Efraim şi Beniamin şi Manase
şi vino să ne salvezi!
3 Dumnezeule, întoarce-ne*! Şi
fă** să strălucească faţa Ta şi vom
fi salvaţi.
4 ✡ Doamne, Dumnezeul oştiri-
lor, până când va fumega mânia Ta[e]
împotriva rugăciunii poporului Tău?
5 I-ai hrănit* cu o pâine de lacrimi
şi i-ai adăpat cu lacrimi din plin[f].
6 Ai făcut* din noi un motiv de
ceartă pentru vecinii noştri şi
vrăjmaşii noştri îşi bat joc de noi.
7 Dumnezeul oştirilor, întoar-
ce-ne! Şi fă să strălucească faţa
Ta şi vom fi salvaţi.
8 ✡ Ai adus o* viţă din Egipt;
ai alungat** naţiunile şi ai sădit-o:
9 ai pregătit* loc înaintea ei şi a
prins rădăcini şi a umplut ţara.
10 Munţii au fost acoperiţi de um-
bra ei şi ramurile ei erau *ca* cedrii
lui Dumnezeu[g].
11 Şi-a întins lăstarii până la mare
şi mlădiţele ei până* la râu[h].
12 Pentru ce i-ai dărâmat* gardu-
rile, încât toţi cei care trec pe drum
o smulg?
13 Mistreţul din pădure o râmă şi
fiara câmpului o mănâncă.
14 Dumnezeul oştirilor, întoar-
ce-Te, Te rugăm; priveşte* din
ceruri şi vezi şi cercetează via a-
ceasta
15 şi răsadul pe care dreapta Ta
l-a sădit şi mlădiţa[i] pe care* Ţi-ai
întărit-o.
16 Ea este arsă de foc, este tăiată;
ei pier la* mustrarea feţei Tale.
17 ✡ Fie* mâna Ta peste omul
dreptei Tale, peste fiul omului pe
care Ţi l-ai întărit.
18 Şi nu ne vom întoarce de la
Tine. Înviorează-ne, şi vom che-
ma Numele Tău.
19 Doamne, Dumnezeul oştirilor,
întoarce-ne*! Fă să strălucească
faţa Ta şi vom fi salvaţi.

PSALMUL 81

Către mai-marele muzicii. Pe ghitit[j]. Al lui Asaf.

1 Cântaţi cu veselie lui Dumne-
zeu, puterea noastră; scoateţi stri-
găte de bucurie către Dumnezeul
lui Iacov.
2 Înălţaţi o cântare, faceţi să ră-
sune tamburina, harfa plăcută, cu
lira.
3 Sunaţi din trâmbiţă la lună

8 *Is. 5.1,7.
Ier. 2.21.
Ezec. 15.6;
17.6; 19.10.
**Ps. 44.2;
78.55.
9 *Ex. 23.28.
Ios. 24.12.
11 *Ps. 72.8.
12 *Ps. 89.40;
89.41.
Is. 5.5.
Naum 2.2.
14 *Is. 63.15.
15 *Is. 49.5.
16 *Ps. 39.11;
76.7.
17 *Ps. 89.21.
19 *Vers. 3,7.

[a] *Sau* „ispăşeşte-ne“, „acopere-ne“ [b] *Sau* „Prin puterea“ [c] *Probabil* „Crinii mărturiei“; *sau* „«Crinii», o mărturie“ [d] *Sau* „mai presus de“ [e] *Lit.* „vei fumega“ [f] *Lit.* „a treia parte din măsură“ [g] *Sau* „cedrii cei mari“ [h] *Sau* „Râu“ [i] *Lit.* „fiul“ [j] *Probabil o cântare sau un instrument muzical din Gat*

nouă, la timpul rânduit[a], în ziua
sărbătorii noastre;
4 *Lev. 23.24. Num. 10.10.
4 pentru că este o lege* pentru
Israel, o poruncă a Dumnezeului
lui Iacov.
5 *Ps. 114.1.
5 El a aşezat-o ca o mărturie în
Iosif, când a ieşit traversând ţara
Egiptului, *unde* am auzit o limbă*
pe care n-o cunoşteam.
6 *Is. 9.4; 10.27. **Ex. 1.14.
6 ✡ Am îndepărtat* povara de
pe umărul său, mâinile sale au fost
eliberate de coş**.
7 *Ex. 2.23; 14.10. Ps. 50.15. **Ex. 19.19. †Ex. 17.6,7. Num. 20.13.
7 Ai strigat* în necaz şi te-am
scăpat; ţi-am răspuns** din locul
ascuns al tunetului; te-am încer-
cat† la apele Meriba. Oprire.
8 *Ps. 50.7.
8 Ascultă*, poporul Meu, şi îţi
voi mărturisi[b]; Israele, dacă M-ai
asculta!
9 *Deut. 32.12. Is. 43.12. **Ex. 20.3,5.
9 Să nu* fie printre voi nici un
dumnezeu străin şi** să nu te în-
chini unui dumnezeu străin.
10 *Ex. 20.2. **Ps. 37.3,4. Ioan 15.7. Ef. 3.20.
10 Eu* sunt **D**omnul Dumnezeul
tău, care te-am scos din ţara Egip-
tului; deschide-ţi** gura larg şi o
voi umple.
11 *Ex. 32.1. Deut. 32.15; 32.18.
11 Dar poporul Meu n-a ascultat de
glasul Meu şi Israel nu* M-a vrut.
12 *Fap. 7.42; 14.16. Rom. 1.24,26
12 Atunci* i-am lăsat[c] în împie-
trirea inimii lor, au umblat după
sfaturile lor.
13 *Deut. 5.29; 10.12,13; 32.29. Is. 48.18.
13 ✡ Dacă* M-ar asculta[d] po-
porul Meu, dacă ar umbla Israel
pe căile Mele!
14 Îndată i-aş supune pe vrăj-
maşii lor şi Mi-aş întoarce mâna
împotriva adversarilor lor.
15 *Ps. 18.45. Rom. 1.30.
15 Cei care-L* urăsc pe **D**omnul
I s-ar supune; şi timpul lor ar ţine
pentru totdeauna.
16 *Deut. 32.13; 32.14. Ps. 147.14. **Iov 29.6.
16 El i-ar* hrăni cu grăsimea
grâului; şi te-aş sătura cu miere
din** stâncă.

PSALMUL 82

Un psalm al lui Asaf.

1 *2 Cr. 19.6. Ecl. 5.8. **Ex. 21.6; 22.28.
1 Dumnezeu stă* în adunarea
lui Dumnezeu; El judecă în mijlo-
cul dumnezeilor[e]**.
2 *Deut. 1.17. 2 Cr. 19.7. Pr. 18.5.
2 ✡ Până când veţi* judeca ne-
drept şi veţi accepta pe cei răi?
Oprire.
3 *Ier. 22.3.
3 Faceţi dreptate celui slab şi
orfanului, faceţi dreptate celui*
întristat şi celui nevoiaş.
4 *Iov 29.12. Pr. 24.11.
4 Salvaţi* pe cel slab şi pe cel
sărac, scăpaţi-i din mâna celor răi.
5 *Mica 3.12. **Ps. 11.3; 75.3.
5 ✡ Ei nu* cunosc, nici nu înţe-
leg, umblă în întuneric; toate**
temeliile pământului se clatină.
6 *Ex. 22.9,28. Vers. 1. Ioan 10.34.
6 Am zis*: „Sunteţi dumnezei
şi toţi sunteţi fii ai Celui Preaînalt.
7 *Iov 21.32. Ps. 49.12. Ezec. 31.14.
7 Dar veţi* muri ca omul[f] şi veţi
cădea ca una din căpetenii".
8 *Mica 7.2,7. **Ps. 2.8. Apoc. 11.15.
8 ✡ Ridică-Te*, Dumnezeule,
judecă pământul; pentru că**
Tu vei moşteni toate naţiunile.

PSALMUL 83

O cântare. Un psalm al lui
Asaf.

1 *Ps. 28.1; 35.22; 109.1.
1 Dumnezeule, nu* păstra tăce-
rea; nu tăcea, Dumnezeule, şi nu
rămâne[g] liniştit!
2 *Ps. 2.1. Fap. 4.25. **Ps. 81.15.
2 Pentru că, iată, vrăjmaşii* Tăi
se agită şi cei care Te** urăsc înal-
ţă capul.
3 *Ps. 27.5; 31.20.
3 Urzesc cu viclenie planuri îm-
potriva poporului Tău şi se sfă-
tuiesc împotriva celor* ascunşi ai
Tăi.
4 *Est. 3.6,9. Ier. 11.19; 31.36.
4 Ei au zis: „Veniţi, şi să-i* ni-
micim ca naţiune şi să nu mai fie
amintit numele lui Israel".
5 Pentru că s-au sfătuit împre-
ună cu o inimă, au făcut o alianţă
împotriva Ta:
6 *2 Cr. 20.1; 20.10,11.
6 corturile* Edomului şi ismae-
liţii, Moabul şi hagareniţii,
7 Ghebal, şi Amon, şi Amalec,
Filistia cu locuitorii Tirului;
8 şi Asiria s-a unit cu ei; ei sunt
un braţ pentru fiii lui Lot. Oprire.
9 *Num. 31.7. Jud. 7.22. **Jud. 4.15; 4.24; 5.21.
9 ✡ Fă-le ca lui Madian*, ca lui
Sisera**, ca lui Iabin, la pârâul
Chison,
10 *2 Împ. 9.37. Ţef. 1.17.
10 care au pierit la En-Dor, care
au devenit* gunoi pentru pământ.

[a] *Sau* „la lună plină" [b] *Sau* „şi voi mărturisi în mijlocul tău" [c] *Lit.* „i-am dat" [d] *Sau la timpul trecut (pentru toate verbele din versetele 13-16)* [e] *Sau* „judecătorilor" [f] *Ebr.* „ca Adam" [g] *Sau* „nu fi"

11 *Jud. 7.25. **Jud. 8.12; 8.21.

11 Fă-le conducătorilor lor ca lui
Oreb* şi Zeeb, şi tuturor căpe-
teniilor[a] lor, ca lui Zebah** şi
Ţalmuna;
12 pentru că au spus: „Să luăm
în stăpânire locuinţele[b] lui Dum-
nezeu“.

13 *Is. 17.13; 17.14. **Ps. 35.5.

13 Dumnezeul* meu, fă-i ca vâr-
tejul, ca** pleava înaintea vân-
tului.

14 *Deut.32.22

14 Ca focul care mistuie pădurea
şi ca flacăra care aprinde* munţii,

15 *Iov 9.17.

15 aşa urmăreşte-i cu* furtuna Ta
şi înspăimântă-i cu vijelia Ta.

16 *Ps. 35.4; 35.26.

16 Acoperă-le* feţele de ruşine,
ca să caute Numele Tău, 𝕯oamne!
17 Să fie daţi de ruşine şi să fie
înspăimântaţi pentru totdeauna,
să fie încurcaţi şi să piară;

18 *Ps. 59.13. **Ex. 6.3. †Ps. 92.8.

18 şi* să ştie că Tu, al cărui
nume** este 𝕯omnul, numai Tu
eşti Cel Preaînalt† peste tot pă-
mântul.

✱ PSALMUL 84

Către mai-marele muzicii. Pe
ghitit[c]. Un psalm al fiilor lui Core.

1 *Ps. 27.4.

1 Cât* de plăcute sunt locaşu-
rile[d] Tale, 𝕯oamne al oştirilor!

2 *Ps. 42.1,2; 63.1; 73.26; 119.20.

2 Sufletul* meu doreşte şi chiar
tânjeşte după curţile 𝕯omnului;
inima mea şi carnea mea strigă
după Dumnezeul cel viu.
3 Chiar vrabia a găsit o casă, şi
rândunica un cuib pentru ea, unde
şi-a pus puii; altarele Tale, 𝕯oam-
ne al oştirilor, Împăratul meu şi
Dumnezeul meu!

4 *Ps. 65.4.

4 Ferice* de cei care locuiesc în
casa Ta; ei Te vor lăuda fără în-
cetare! Oprire.
5 ✡ Ferice de omul a cărui pu-
tere este în Tine: în inima lor sunt
croite drumuri!

6 *2Sam.5.22; 5.25.
7 *Pr. 4.18. 2 Cor. 3.18. **Deut.16.16 Zah. 14.16.

6 Trecând prin valea plângerii[e]*,
ei o fac un izvor; şi ploaia[f] timpu-
rie o acoperă cu binecuvântări.
7 Ei merg din* putere în putere,
se** înfăţişează înaintea lui Dum-
nezeu în Sion.
8 ✡ 𝕯oamne, Dumnezeul oşti-
rilor, ascultă rugăciunea mea; plea-
că urechea, Dumnezeul lui Iacov!
Oprire.

9 *Gen. 15.1. Vers. 11.

9 Tu*, scutul nostru, vezi, Dum-
nezeule, şi priveşte faţa unsului
Tău.
10 Pentru că mai bună este o zi
în curţile Tale decât o mie *în altă*
parte. Aş vrea mai bine să stau în
pragul casei Dumnezeului meu,
decât să locuiesc în corturile
răutăţii.

11 *Is. 60.19. **Ps. 115.9; 115.10,11; 119.114. Pr. 2.7. †Ps. 34.9,10.

11 Pentru că 𝕯omnul Dumnezeu
este un soare* şi un scut**;
𝕯omnul va da har şi glorie; nu
va refuza nici un† bine celor care
umblă în nevinovăţie.

12 *Ps. 2.12.

12 ✡ 𝕯oamne al oştirilor, ferice*
de omul care se încrede în Tine!

PSALMUL 85

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al fiilor lui Core.

1 *Ezra 1.11; 2.1. Ps. 14.7. Ier. 30.18; 31.23. Ezec. 39.25. Ioel 3.1.
2 *Ps. 32.1.

1 𝕯oamne, Tu ai fost binevoitor
ţării Tale, ai adus* înapoi pe
captivii[g] lui Iacov.
2 Ai iertat* nelegiuirea popo-
rului Tău, le-ai acoperit toate
păcatele. Oprire.
3 Ţi-ai abătut toată furia, Te-ai
întors din aprinderea mâniei Tale.

4 *Ps. 80.7.

4 Întoarce-ne*, Dumnezeul mân-
tuirii noastre, şi fă să înceteze
supărarea Ta faţă de noi.

5 *Ps. 74.1; 79.5; 80.4.

5 Te vei mânia* pe noi pentru
totdeauna? Vei face ca mânia Ta
să ţină din generaţie în generaţie?

6 *Hab. 3.2.

6 Nu vrei să ne înviorezi* ia-
răşi, pentru ca poporul Tău să se
bucure în Tine?
7 𝕯oamne, arată-ne bunătatea
Ta şi dă-ne mântuirea Ta.

8 *Hab. 2.1. **Zah. 9.10. †2 Pet. 2.20; 2.21.

8 ✡ Voi* asculta ce va spune
Dumnezeu, 𝕯omnul, pentru că
El** va vorbi de pace poporului
Său şi sfinţilor Săi. Dar ei să†
nu se mai întoarcă la nebunie.

[a] *Lit.* „unşilor“ [b] *Sau* „păşunile“ [c] *Probabil o cântare sau un instrument muzical din Gat* [d] *Sau* „corturile“ [e] *Ebr.* „Baca“ [f] *Ploaia de toamnă, a semănatului* [g] *Lit.* „captivitatea“

9 *Is. 46.13. **Zah. 2.5. Ioan 1.14.

9 Da, mântuirea Lui este aproa-
pe* de cei care se tem de El, pentru
ca** gloria să locuiască în țara
noastră.

10 *Ps. 72.3. Is. 32.17. Lc. 2.14.

10 Bunătatea şi adevărul s-au
întâlnit, dreptatea* şi pacea s-au
sărutat.

11 *Is. 45.8.

11 Adevărul* va răsări din pământ
şi dreptatea va privi din ceruri.

12 *Ps. 84.11. Iac. 1.17. **Ps. 67.6.

12 Şi *D*omnul* va da ce este bine
şi țara** noastră îşi va da rodul.

13 *Ps. 89.14.

13 Dreptatea* va merge înaintea
Lui şi va pune paşii Săi pe cale.

PSALMUL 86

O rugăciune a lui David.

1 *D*oamne, pleacă-Ți urechea,
răspunde-mi, pentru că sunt
întristat şi sărac.

2 *Is. 26.3.

2 Păzeşte-mi sufletul, pentru că
sunt unul dintre sfinți[a]! Tu, Dum-
nezeul meu, salvează pe slujitorul
Tău care* se încrede în Tine.

3 *Ps. 56.1; 57.1.

3 Îndură-Te* de mine, Doamne,
pentru că strig către Tine toată
ziua.

4 *Ps. 25.1; 143.8.

4 Înveseleşte sufletul slujito-
rului Tău, pentru că* spre Tine,
Doamne, îmi înalț sufletul.

5 *Vers. 15. Ps. 130.7; 145.9. Ioel 2.13.

5 Pentru că* Tu, Doamne, eşti
bun şi gata să ierți şi bogat în
bunătate către toți cei care Te
cheamă.

6 ✡ *D*oamne, pleacă urechea la
rugăciunea mea şi ia aminte la
glasul cererilor mele.

7 *Ps. 50.15.

7 În* ziua necazului meu Te voi
chema, pentru că îmi vei răs-
punde.

8 *Ex. 15.11. Ps. 89.6. **Deut. 3.24.

8 Doamne, nimeni nu este ca
Tine între* dumnezei şi nimic**
nu este ca faptele Tale.

9 *Ps. 22.31; 102.18. Is. 43.7. Apoc.15.4.

9 Toate* națiunile pe care le-ai
făcut vor veni şi se vor închina
înaintea Ta, Doamne, şi vor
glorifica Numele Tău.

10 *Ex. 15.11. Ps. 72.18; 77.14. **Deut. 6.4; 32.39. Is. 37.16; 44.6. Mc. 12.29. 1 Cor. 8.4. Ef. 4.6.

10 Pentru că Tu eşti mare şi faci*
lucrări minunate, Tu eşti Dumne-
zeu, numai** Tu.

11 *Ps. 25.4; 27.11; 119.33; 143.8.

11 ✡ *D*oamne, învață-mă* calea
Ta. Voi umbla în adevărul Tău:
fă-mi inima neîmpărțită, ca să
se teamă de Numele Tău.

12 Te voi lăuda[b] din toată inima
mea, Doamne, Dumnezeul meu,
şi voi glorifica Numele Tău pentru
totdeauna.

13 *Ps. 56.13; 116.8.

13 Pentru că mare este bunătatea
Ta față de mine şi Tu mi-ai sal-
vat* sufletul din adânca Locuință
a morților[c].

14 *Ps. 54.3.

14 ✡ Dumnezeule, nişte îngâm-
fați* s-au ridicat împotriva mea
şi adunarea celor violenți îmi cau-
tă viața; şi nu Te-au pus înaintea
lor.

15 *Ex. 34.6. Num. 14.18. Neem. 9.17. Vers. 5. Ps. 103.8; 111.4; 130.4; 130.7; 145.8. Ioel 2.13.

15 Dar* Tu, Doamne, eşti un
Dumnezeu îndurător şi milos, încet
la mânie şi bogat în bunătate şi
adevăr.

16 *Ps. 25.16; 69.16. **Ps. 116.16

16 Întoarce-Te* spre mine şi în-
dură-Te de mine, dă puterea Ta
robului Tău şi salvează pe fiul**
roabei Tale.

17 Arată-mi un semn spre bine,
ca să-*l* vadă cei care mă urăsc şi
să fie dați de ruşine; pentru că Tu,
*D*oamne, m-ai ajutat şi m-ai
mângâiat.

PSALMUL 87

Al fiilor lui Core. Un psalm.
O cântare.

1 *Ps. 48.1.

1 Temelia Lui este în* munții
sfințeniei.

2 *Ps. 78.67; 78.68.

2 *D*omnul* iubeşte porțile Si-
onului mai mult decât toate
locuințele[d] lui Iacov.

3 *Is. 60.

3 ✡ Lucruri glorioase* se spun
despre tine, cetate a lui Dumne-
zeu. Oprire.

4 *Ps. 89.10. Is. 51.9.

4 Voi aminti de Rahav[e]* şi de
Babilon celor care mă cunosc; iată
Filistia şi Tir, cu Etiopia: acesta
s-a născut acolo.

5 Şi despre Sion se va spune:
acesta şi acela s-au născut în el;
şi El, Cel Preaînalt, îl va întări.

[a] *Sau* „evlavios“; *sau* „cel pus deoparte“ [b] *Sau* „Îți voi mulțumi“ [c] *Ebr.* „Şeolul adânc“ [d] *Sau* „corturile“ [e] *Nume poetic pentru Egipt*

6 *Ps. 22.30. **Ezec.13.9

6 Când Domnul* va înscrie**
popoarele, va număra: Acesta s-a
născut acolo. Oprire.
7 Cei care cântă şi joacă[a] *vor*
spune: Toate izvoarele mele sunt
în Tine.

PSALMUL 88

O cântare. Un psalm al fiilor
lui Core. Către mai-marele mu-
zicii. Pe mahalat leanot[b]. Un mas-
chil[c] al lui Heman ezrahitul.

1 *Ps. 27.9; 51.14. **Lc. 18.7.

1 Doamne, Dumnezeul* mântuirii
mele, zi** şi noapte am strigat
înaintea Ta.
2 Să ajungă rugăciunea mea
înaintea Ta, pleacă-Ţi urechea la
strigătul meu.

3 *Ps. 107.18.

3 Pentru că sufletul meu este
sătul de rele şi* viaţa mea se
apropie de Locuinţa morţilor.

4 *Ps. 28.1. **Ps. 31.12.

4 Sunt socotit printre* cei care
coboară în groapă, sunt** ca un
om fără putere,

5 *Is. 53.8.

5 întins printre cei morţi, ase-
menea celor ucişi care sunt cul-
caţi în mormânt, de care nu-Ţi
mai aminteşti şi care sunt înde-
părtaţi[d] de* la mâna Ta[e].
6 M-ai pus în groapa cea mai
adâncă, în locuri întunecoase[f], în
adâncuri.

7 *Ps. 42.7.

7 Mânia Ta apasă greu asupra
mea şi m-ai copleşit cu* toate va-
lurile Tale. Oprire.

8 *Iov 19.13; 19.19. Ps. 31.11; 142.4. **Plân. 3.7.

8 Ai îndepărtat* de la mine pe
cunoscuţii mei, m-ai făcut o urâ-
ciune pentru ei; sunt închis** şi
nu pot ieşi.

9 *Ps. 38.10. **Ps. 86.3. †Iov 11.13. Ps. 143.6.

9 Mi se topeşte ochiul* de în-
tristare; Te-am chemat**, Doam-
ne, în fiecare zi; mi-am întins†
mâinile către Tine.

10 *Ps. 6.5; 30.9; 115.17; 118.17. Is. 38.18.

10 ✡ Vei* face o minune pentru
cei morţi? Sau se vor ridica um-
brele[g] să Te laude? Oprire.
11 Se va istorisi bunătatea Ta în
mormânt, credincioşia Ta în Adânc[h]?

12 *Iov 10.21. Ps. 143.3. **Ps. 31.12. Vers. 5. Ecl. 8.10; 9.5.

12 Se va cunoaşte* minunea Ta în
întuneric şi** dreptatea Ta în ţara
uitării?

13 *Ps. 5.3; 119.147.

13 Dar eu, Doamne, strig către
Tine şi* de dimineaţă Te întâm-
pină rugăciunea mea.

14 *Ps. 43.2. **Iov 13.24. Ps. 13.1.

14 Doamne, pentru ce* îmi res-
pingi sufletul *şi* îmi ascunzi**
faţa Ta?

15 *Iov 6.4.

15 Din tinereţe sunt necăjit şi
trag să mor; sunt cuprins* de spai-
mele Tale, nu ştiu unde sunt.
16 Flăcările mâniei[i] Tale au tre-
cut peste mine, spaimele Tale
m-au nimicit:

17 *Ps. 22.16.

17 m-au* înconjurat ca nişte ape
toată ziua, m-au cuprins toate îm-
preună.

18 *Ps. 38.11.

18 Ai îndepărtat* de la mine pe
prieteni şi tovarăşi, cunoscuţii
mei sunt întuneric.

PSALMUL 89

Un maschil[c] al lui Etan
ezrahitul.

1 *Ps. 101.1. **Ps. 119.90

1 Voi cânta* întotdeauna bu-
nătăţile Domnului; din generaţie
în generaţie voi face cunoscut
credincioşia** Ta cu gura mea.
2 Pentru că am zis: „Bunătatea va
fi întărită pentru totdeauna; chiar
în ceruri vei întări credincioşia Ta“.

3 *1 Împ. 8.16. Is. 42.1. **2Sam.7.11 1 Cr. 17.10. Ier. 30.9. Ezec. 34.23. Osea 3.5.

3 ✡ „Am făcut* legământ cu a-
lesul Meu, i-am jurat** lui David,
slujitorul Meu:

4 *Vers.29,36. **Vers. 1. Lc. 1.32,33.

4 «Îţi voi întări sămânţa* pentru
totdeauna şi îţi voi zidi tronul din
generaţie în generaţie**»“. Oprire.

5 *Ps. 19.1; 97.6. Apoc. 7.10; 7.11,12. **Vers. 7.

5 Şi cerurile* vor lăuda[j] minu-
nea Ta, Doamne, şi credincioşia
Ta în adunarea** sfinţilor.

6 *Ps. 40.5; 71.19; 86.8; 113.5.

6 Pentru că cine* se poate ase-
măna cu Domnul în cer? Cine este
asemenea Domnului între fiii
celor puternici?

7 *Ps. 76.7,11.

7 Dumnezeu* este foarte de te-

[a] *Sau* „cântă din flaut“, „cântă din instrumente“ [b] *Probabil o cântare tristă, cântată cu voce joasă; probabil după melodia* „Suferinţa celui îndurerat“ [c] *Probabil o învăţătură* [d] *Lit.* „tăiaţi“ [e] *De la ajutorul Tău* [f] *Sau* „în întunecimi“ [g] *Sau* „morţii“, *ebr.* „refaim“ [h] *Ebr.* „Abadon“, *pieire* [i] *Lit.* „Mâniile“ [j] *Sau* „vor cânta“

mut în adunarea[a] sfinților și în-
fricoșător în mijlocul tuturor ce-
lor[b] care-L înconjoară.
8 Doamne, Dumnezeul oștirilor,
cine este ca Tine, puternic*,
Doamne[c]? Și credincioșia Ta Te
înconjoară.
9 Tu* stăpânești mândria[d] mă-
rii; când se ridică valurile ei, Tu
le potolești.
10 Tu* ai zdrobit pe Rahav[e] ca
pe un om ucis; cu brațul tăriei
Tale i-ai risipit pe vrăjmașii Tăi.
11 Ale* Tale sunt cerurile și al Tău
pământul; lumea și tot ce cuprinde
ea[f], Tu le-ai întemeiat.
12 Nordul* și sudul, Tu le-ai
creat; Taborul** și Hermonul†
strigă de bucurie în Numele Tău.
13 Al Tău este brațul puterii;
mâna Ta este tare, dreapta Ta este
mult înălțată.
14 Dreptatea* și judecata sunt te-
melia tronului Tău; bunătatea** și
adevărul[g] merg înaintea feței Tale.
15 ✡ Ferice de poporul care
cunoaște strigătul* de bucurie! Ei
umblă în lumina** feței Tale,
Doamne!
16 Ei se bucură toată ziua în Nu-
mele Tău și se înalță în dreptatea
Ta.
17 Pentru că Tu ești gloria puterii
lor și, după* buna Ta plăcere, pu-
terea noastră va fi mult înălțată.
18 Pentru că Domnul este scutul
nostru și Sfântul lui Israel, Îm-
păratul nostru.
19 ✡ Atunci ai vorbit în viziune
despre Sfântul Tău și ai spus:
„Am dat ajutor unui om puternic,
am înălțat mult pe unul* ales[h]
din popor.
20 L-am găsit* pe David, slujito-
rul Meu; l-am uns cu untdelemnul
Meu cel sfânt;
21 mâna* Mea îl va sprijini și
brațul Meu îl va întări;
22 Vrăjmașul* nu-l va supune
și fiul nelegiuirii nu-l va apăsa.

8 *Ex. 15.11. 1 Sam. 2.2. Ps. 35.10. Vers. 6.
9 *Ps. 65.7; 93.3,4; 107.29.
10 *Ex. 14.26; 14.27,28. Ps. 87.4. Is. 30.7; 51.9.
11 *Gen. 1.1. 1 Cr. 29.11. Ps. 24.1,2; 50.12.
12 *Iov 26.7. **Ios. 19.22. †Ios. 12.1.
14 *Ps. 97.2. **Ps. 85.13.
15 *Num.10.10; 23.21. Ps. 98.6. **Ps. 4.6; 44.3.
17 *Vers. 24. Ps. 75.10; 92.10; 132.17.
19 *Vers. 3. 1 Împ. 11.34.
20 *1 Sam. 16.1; 16.12.
21 *Ps. 80.17.
22 *2 Sam. 7.10.

23 Ci voi zdrobi* pe adversarii
săi înaintea feței lui și voi lovi pe
cei care-l urăsc.
24 Și credincioșia* Mea și bună-
tatea Mea vor fi cu el și** puterea
lui se va înălța prin Numele Meu.
25 Și voi pune mâna* lui pe
mare, și dreapta lui pe râuri.
26 El va striga către Mine: «Tu
ești Tatăl* meu, Dumnezeul meu
și stânca** mântuirii mele!»
27 Și Eu îl voi face cel* întâi-
născut, cel mai înălțat** dintre
împărații pământului.
28 Îi voi păstra bunătatea* Mea
pentru totdeauna și legământul**
Meu îi va fi asigurat.
29 Și îi voi face sămânța să
dăinuiască pentru totdeauna și
tronul* său ca** zilele cerurilor.
30 Dacă fiii* săi vor părăsi**
legea Mea și nu vor umbla în
judecățile Mele,
31 dacă vor profana hotărârile
Mele și nu vor păzi poruncile Mele,
32 atunci voi cerceta* fărăde-
legea lor cu nuiaua și nelegiuirea
lor cu lovituri;
33 dar* nu-Mi voi retrage bună-
tatea Mea de la el și nu voi dez-
minți credincioșia Mea,
34 nu-Mi voi călca legământul și
nu voi schimba ce a ieșit de pe
buzele Mele.
35 Am jurat* odată pe sfințenia
Mea, nu-l voi minți pe David.
36 Sămânța* lui va dăinui pentru
totdeauna și tronul lui ca** soa-
rele înaintea Mea;
37 ca luna va fi întărit pentru
totdeauna și martorul în cer este
tare[i]“. Oprire.
38 ✡ Dar* Tu l-ai respins și l-ai
disprețuit**, Te-ai mâniat împo-
triva unsului Tău.
39 Ai nesocotit legământul sluji-
torului Tău, i-ai profanat* coroa-
na până la pământ;
40 i-ai dărâmat* toate zidurile[j],
i-ai ruinat întăriturile.

23 *2 Sam. 7.9.
24 *Ps. 61.7. **Vers. 17.
25 *Ps. 72.8; 80.11.
26 *2 Sam. 7.14 1 Cr. 22.10. **2Sam.22.47
27 *Ps. 2.7. Col. 1.15,18. **Num. 24.7
28 *Is. 55.3. **Vers. 34.
29 *Is. 9.7. Ier. 33.17. **Deut.11.21
30 *2 Sam. 7.14 **Ps. 119.53 Ier. 9.13.
32 *2 Sam. 7.14 1 Împ. 11.31.
33 *2 Sam. 7.15
35 *Amos 4.2.
36 *2 Sam. 7.16 Lc. 1.33. Ioan 12.34. **Ps. 72.5; 72.17. Ier. 33.20.
38 *1 Cr. 28.9. Ps. 44.9; 60.1,10. **Deut.32.19 Ps. 78.59.
39 *Ps. 74.7. Plân. 5.16.
40 *Ps. 80.12.

[a] *Sau* „sfatul tainic al“ [b] *Sau* „peste cei“ [c] *Ebr.* „Yah“ [d] *Sau* „furia“ [e] *Nume poetic pentru Egipt*
[f] *Lit.* „și toată plinătatea ei“ [g] *Sau* „credincioșia“ [h] *Sau* „un tânăr“ [i] *Sau* „credincios“ [j] *Sau* „îngrădirile“

41 *Ps. 44.13; 79.4.

41 Toți care trec pe drum îl jefuiesc; a ajuns de batjocura* vecinilor lui.

42 Ai înălțat dreapta asupritorilor lui, i-ai înveselit pe toți vrăjmașii lui,

43 da, ai întors tăișul sabiei lui și nu l-ai susținut în luptă.

44 *Vers. 39.

44 Ai făcut să înceteze strălucirea lui și i-ai aruncat* tronul la pământ.

45 I-ai scurtat zilele tinereții, l-ai acoperit de rușine. Oprire.

46 *Ps. 79.5. **Ps. 78.63.

46 Doamne, până când* Te vei ascunde pentru totdeauna?** Va arde mânia Ta ca un foc?

47 *Iov 7.7; 10.9; 14.1. Ps. 39.5; 119.84.

47 Adu-Ți aminte* cât de trecător sunt: pentru ce deșertăciune i-ai creat pe toți fiii oamenilor?

48 *Ps. 49.9. **Ev. 11.5.

48 Care* om trăiește și nu** va vedea moartea? Își va salva el sufletul din mâna Locuinței morților? Oprire.

49 *Ps. 54.5. **2Sam.7.15 Is. 55.3.

49 Unde sunt, Doamne, îndurările Tale dintâi, pe care, în* credincioșia Ta, le-ai jurat** lui David?

50 *Ps. 69.9,19.

50 Adu-Ți aminte, Doamne, de* ocara slujitorilor Tăi, *pe care* o port în sânul meu *de la* multe popoare[a],

51 *Ps. 74.22.

51 cu care vrăjmașii Tăi au batjocorit, Doamne, cu care* au batjocorit pașii unsului Tău.

⋆ ⋆ ⋆

52 *Ps. 41.13.

52 Binecuvântat* să fie Domnul pentru totdeauna! Amin, da, amin!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1 *Deut.33.27 Ezec. 11.16.

1 Doamne, Tu ai fost* locuința noastră[b] din generație în generație.

2 *Pr. 8.25; 8.26.

2 ✡ Mai înainte* de a se fi născut munții și ca Tu să fi format[c] pământul și lumea, din eternitate în eternitate Tu ești Dumnezeu.

3 *Gen. 3.19. Ecl. 12.7.

3 Tu îl întorci pe om în țărână și zici: „Întoarceți-vă*, fii ai oamenilor!“

4 *2 Pet. 3.8.

4 Pentru că* o mie de ani, în ochii Tăi, sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă în noapte.

5 *Ps. 73.20. **Ps.103.15 Is. 40.6.

5 Îi duci ca un torent; sunt ca* un somn – dimineața sunt** ca iarba care înverzește:

6 *Iov 14.2. Ps. 92.7.

6 dimineața* înflorește și înverzește, seara este tăiată și se usucă.

7 ✡ Pentru că suntem mistuiți de mânia Ta și înspăimântați de furia Ta.

8 *Ps. 50.21. Ier. 16.17. **Ps. 19.12.

8 Ai pus* nelegiuirile noastre înaintea Ta, *păcatele*** noastre ascunse în lumina feței Tale.

9 Pentru că toate zilele noastre trec[d] sub mânia Ta; ne sfârșim anii ca un gând[e].

10 Zilele anilor noștri ajung la șaptezeci de ani și dacă, datorită puterii, ajung la optzeci de ani, totuși mândria lor este durere și deșertăciune; pentru că trec repede și noi zburăm.

11 Cine cunoaște puterea mâniei Tale și furia Ta, potrivit cu temerea de Tine?

12 *Ps. 39.4.

12 Învață-ne* să ne numărăm astfel zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă.

13 *Deut. 32.36 Ps. 135.14.

13 ✡ Întoarce-Te, Doamne, până când? Și întoarce-Te* cu privire la slujitorii Tăi.

14 *Ps. 85.6; 149.2.

14 Satură-ne dimineața de bunătatea Ta, ca să cântăm de veselie și* să ne bucurăm toate zilele noastre.

15 Bucură-ne, tot atâtea zile cât ne-ai întristat, tot atâția ani cât am văzut răul.

16 *Hab. 3.2.

16 Să se arate slujitorilor Tăi lucrarea* Ta, și fiilor lor măreția Ta.

17 *Ps. 27.4.

17 Și bunăvoința[f]* Domnului Dumnezeului nostru să fie peste

[a] *Sau* „*de la* toate popoarele puternice“ [b] *Sau* „adăpostul nostru“ [c] *Sau* „să fi dat naștere“ [d] *Sau* „pier“ [e] *Sau* „oftat“ [f] *Sau* „frumusețea“

17 **Is. 26.12.

noi; şi întăreşte** lucrarea mâi-
nilor noastre peste noi; da, lu-
crarea mâinilor noastre, întă-
reşte-o.

PSALMUL 91

1 *Ps. 27.5; 31.20; 32.7. **Ps. 17.8.

1 Cel care* locuieşte în locul
ascuns al Celui Preaînalt va
rămâne la** umbra Celui Atotpu-
ternic.

2 *Ps. 142.5.

2 ✡ Spun* despre **D**omnul:
„Adăpostul meu şi cetăţuia mea,
Dumnezeul meu în care mă în-
cred“.

3 *Ps. 124.7.

3 ✡ Pentru că El* te va salva
din laţul păsărarului, de ciuma
distrugătoare.

4 *Ps. 17.8; 57.1; 61.4.

4 El te va acoperi cu penele Sale
şi te vei adăposti sub* aripile Sale;
adevărul Său este scut şi pavăză.

5 *Iov 5.19. Ps. 112.7; 121.6. Pr. 3.23,24. Is. 43.2.

5 Nu* te vei teme de groaza
nopţii, nici de săgeata care zboară
ziua,
6 nici de ciuma care umblă în
întuneric, nici de pieirea care
pustieşte în plină zi.
7 O mie vor cădea alături de tine
şi zece mii la dreapta ta; *dar* de
tine nu se va apropia[a].

8 *Ps. 37.34. Mal. 1.5.

8 Doar vei* privi cu ochii tăi şi
vei vedea răsplătirea celor răi.

9 *Vers. 2. **Ps. 71.3; 90.1.

9 ✡ Pentru că *zici*: „**D**omnul este
adăpostul* meu!“ *şi* faci din Cel
Preaînalt locuinţa** ta,

10 *Pr. 12.21.

10 nici* un rău nu ţi se va întâm-
pla şi nici o rană nu se va apropia
de cortul tău.

11 *Ps. 34.7; 71.3. Mt. 4.6. Lc. 4.10,11. Ev. 1.14.

11 Pentru că* El va porunci
îngerilor Săi pentru tine, ca să te
păzească în toate căile tale:

12 *Iov 5.23. Ps. 37.24.

12 ei te vor purta pe mâini, ca* să
nu-ţi loveşti piciorul de vreo piatră.
13 Vei păşi peste leu şi peste nă-
pârcă, vei călca în picioare leul
tânăr[b] şi şarpele[c].

14 *Ps. 9.10.

14 ✡ „Pentru că Mă iubeşte[d], îl
voi salva, îl voi pune pe înălţime,
pentru că a cunoscut* Numele
Meu.

15 *Ps. 50.15. **Is. 43.2. †1 Sam. 2.30

15 Mă va* chema şi îi voi răs-
punde; voi fi cu** el în strâmto-
rare, îl voi salva şi îl† voi glo-
rifica.
16 Îl voi sătura cu zile îndelunga-
te şi-i voi arăta mântuirea Mea“.

PSALMUL 92

Un psalm. O cântare. Pentru
ziua sabatului.

1 *Ps. 147.1.

1 Bine* este să lăudăm pe **D**om-
nul şi să cântăm psalmi Numelui
Tău, Preaînalte;

2 *Ps. 89.1.

2 să vestim* bunătatea Ta dimi-
neaţa, şi credincioşia Ta, nopţile,

3 *1Cr. 23.5. Ps. 33.2.

3 cu* instrumentul cu zece
coarde şi cu lira; pe higaion[e] cu
harfa.
4 Pentru că Tu, **D**oamne, m-ai
bucurat prin fapta Ta, voi cânta
de bucurie datorită lucrărilor
mâinilor Tale.

5 *Ps. 40.5; 139.17. **Is. 28.29. Rom. 11.33; 11.34.

5 ✡ Cât* de mari sunt lucrările
Tale, **D**oamne! Gândurile Tale
sunt foarte adânci**.

6 *Ps. 73.22; 94.8.

6 Omul* prost nu cunoaşte
aceasta şi nebunul nu înţelege.

7 *Iov 12.6; 21.7. Ps. 37.1,2; 37.35,38. Ier. 12.1,2. Mal. 3.15.

7 Când cei* răi răsar ca iarba şi
toţi lucrătorii nelegiuirii înfloresc,
este ca să fie nimiciţi pentru
totdeauna.

8 *Ps. 83.18.

8 Dar* Tu, **D**oamne, eşti înălţat
pentru totdeauna.

9 *Ps. 68.1; 89.10.

9 Pentru că, iată, vrăjmaşii Tăi,
Doamne, pentru că, iată, vrăjma-
şii Tăi vor pieri, toţi lucrătorii
nelegiuirii vor fi risipiţi*.

10 *Ps. 89.17; 89.24. **Ps. 23.5.

10 Dar Tu vei înălţa cornul* meu
ca pe al bivolului[f]; eu voi fi uns
cu** untdelemn proaspăt.

11 *Ps. 54.7; 59.10; 112.8.

11 Şi ochiul* meu va privi peste
vrăjmaşii mei şi urechile mele vor
auzi despre cei răi care se ridică
împotriva mea.

12 *Ps. 52.8. Is. 65.22. Osea 14.5,6.

12 Cel drept va înverzi ca* palmi-
erul, va creşte ca cedrul din Liban.

13 *Ps. 100.4; 135.2.

13 Cei sădiţi în casa **D**omnului
vor înflori în* curţile Dumnezeu-
lui nostru.

[a] *Sau* „tu nu vei fi atins“ [b] *Sau* „puiul de leu“ [c] *Sau* „monstrul mării“ [d] *Lit.* „şi-a pus iubirea în Mine“
[e] *Probabil instrument muzical sau cântare de meditaţie* [f] *Sau* „unicornului“

14 Ei vor aduce rod şi la bătrâ-
neţe, vor fi plini de sevă şi verzi,
15 *Deut. 32.4. **Rom.9.14
15 pentru ca să arate că Domnul
este drept. El este stânca* mea
şi nu** este nici o nedreptate în
El.

✸ PSALMUL 93

1 *Ps. 96.10; 97.1; 99.1. Is. 52.7. Apoc. 19.6. **Ps. 104.1. †Ps. 65.6.
1 Domnul* împărăţeşte, este
îmbrăcat cu** măreţie; Domnul
S-a îmbrăcat, S-a încins† cu pute-
re: de aceea lumea este tare, nu se
va clătina.
2 *Ps. 45.6. Pr. 8.22.
2 Tronul* Tău este întărit din-
totdeauna, Tu eşti din eternitate.
3 Râurile s-au înălţat, Doamne,
râurile şi-au înălţat glasul, râurile
şi-au înălţat valurile mugind.
4 *Ps. 65.7; 89.9.
4 Domnul*, în locurile înalte,
este mai puternic decât glasul
apelor mari, decât valurile puter-
nice ale mării.
5 Mărturiile Tale sunt foarte si-
gure. Sfinţenia îşi are locul[a] în ca-
sa Ta, Doamne, zile îndelungate.

PSALMUL 94

1 *Deut.32.35 Naum 1.2.
1 Dumnezeul răzbunărilor*,
Doamne, Dumnezeul răzbunări-
lor, să se arate strălucirea Ta!
2 *Ps. 7.6. **Gen.18.25
2 Ridică-Te*, judecător** al pă-
mântului! Răsplăteşte celor mândri!
3 *Iov 20.5.
3 ✡ Până* când cei răi, Doamne,
până când se vor bucura cei răi,
4 *Ps. 31.18. Iuda 15.
4 vor rosti*, vor spune cuvinte
arogante, se vor lăuda toţi lucră-
torii nelegiuirii?
5 Ei calcă pe poporul Tău,
Doamne, şi apasă moştenirea Ta.
6 Ucid pe văduvă şi pe străin şi
omoară pe orfani;
7 *Ps. 10.11; 10.13; 59.7.
7 şi* zic: nu va vedea Domnul[b]
şi nu va lua aminte Dumnezeul lui
Iacov.
8 *Ps. 73.22; 92.6.
8 ✡ Înţelegeţi* voi, cei fără min-
te din popor! Şi voi, nebunilor,
când vă veţi înţelepţi?
9 *Ex. 4.11. Pr. 20.12.
9 Cel* care a sădit urechea nu
va auzi? Cel care a întocmit ochiul
nu va vedea?
10 Cel care învaţă naţiunile nu va
pedepsi, El, care-i* învaţă cunoş-
tinţa pe oameni?
10 *Iov 35.11. Is. 28.26.
11 Domnul* cunoaşte gândurile
omului, că sunt deşertăciune[c].
11 *1 Cor. 3.20.
12 ✡ Ferice* de omul pe care-l
disciplinezi Tu, Doamne[b], şi-l în-
veţi din legea Ta,
12 *Iov 5.17. Pr. 3.11. 1 Cor. 11.32. Ev. 12.5.
13 ca să-l pui la adăpost de zilele
rele, până se va săpa groapa
pentru cel rău!
14 Pentru că* Domnul nu va
lăsa[d] pe poporul Său şi nu va
părăsi moştenirea Sa;
14 *1Sam.12.22 Rom. 11.1,2.
15 pentru că judecata se va în-
toarce la dreptate şi toţi cei drepţi
cu inima o vor urma.
16 ✡ Cine se va ridica pentru
mine împotriva celor răi? Cine va
sta cu mine împotriva lucrători-
lor nelegiuirii?
17 Dacă* n-ar fi fost Domnul
ajutorul meu, puţin ar fi lipsit ca
sufletul meu să locuiască în tăcere.
17 *Ps. 124.1,2.
18 Când am zis: „Mi-alunecă*
piciorul!“, bunătatea Ta, Doamne,
m-a susţinut.
18 *Ps. 38.16.
19 În mulţimea gândurilor dină-
untrul meu, mângâierile Tale au
făcut plăcere sufletului meu.
20 Va fi unit cu Tine tronul*
răutăţii, care** face din asuprire
o lege?
20 *Amos 6.3. **Ps. 58.2. Is. 10.1.
21 ✡ Ei* se strâng contra sufle-
tului celui drept şi condamnă**
sângele nevinovat.
21 *Mt. 27.1. **Ex. 23.7. Pr. 17.15.
22 Dar Domnul va fi turnul* meu
înalt şi Dumnezeul meu, stânca
mea de adăpost[e].
22 *Ps. 59.9; 62.2,6.
23 El* va întoarce asupra lor nele-
giuirea lor şi-i va nimici pentru
răutatea lor; Domnul Dumnezeul
nostru îi va nimici.
23 *Ps. 7.16. Pr. 2.22; 5.22.

PSALMUL 95

1 Veniţi, să cântăm *cu glas* tare
Domnului, să* strigăm de bucurie
1 *Ps. 100.1.

---

[a] *Sau* „se află“, „se potriveşte“ [b] *Ebr.* „Yah“ [c] *Sau* „o suflare“ [d] *Sau* „nu va respinge“ [e] *Sau* „stânca încrederii mele“

1 **Deut.32.15; 2 Sam. 22.47
către stânca** mântuirii noastre!
2 Să venim înaintea Lui cu lau-
dă[a], să strigăm de bucurie către El
în psalmi.
3 *Ps. 96.4; 97.9; 135.5.
3 Pentru că* Domnul este un
Dumnezeu mare şi un Împărat ma-
re, mai presus de toţi dumnezeii.
4 Adâncurile pământului sunt
în mâna Lui şi vârfurile[b] munţilor
sunt ale Lui.
5 *Gen. 1.9,10.
5 A Lui este marea* şi El a fă-
cut-o; şi uscatul, mâinile Lui l-au
întocmit.
6 *1 Cor. 6.20.
6 ✡ Veniţi să ne închinăm şi să
ne plecăm, să* îngenunchem îna-
intea Domnului care ne-a făcut!
7 *Ps. 79.13; 80.1; 100.3. **Ev. 3.7,15; 4.7.
7 Pentru că El este Dumnezeul
nostru; şi noi* suntem poporul
păşunii Lui şi turma mâinii Lui.
Astăzi**, dacă auziţi glasul Lui,
8 *Ex. 17.2,7. Num. 14.22; 20.13. Deut. 6.16.
8 „nu vă împietriţi inima ca* la
Meriba[c], ca în ziua de la Masa[d],
în pustiu,
9 *Ps. 78.18; 78.40,56. 1 Cor. 10.9. **Num.14.22
9 unde părinţii* voştri M-au
ispitit, M-au încercat şi au văzut**
lucrarea Mea.
10 *Ev. 3.10,17.
10 Patruzeci* de ani M-am dez-
gustat de generaţia aceasta şi am zis:
«Este un popor a cărui inimă se rătă-
ceşte[e]; şi n-au cunoscut căile Mele».
11 *Num. 14.23; 14.28,30. Ev. 3.11,18; 4.3,5.
11 Astfel că am jurat[f]* în mânia
Mea: «Nu vor intra în odihna
Mea!»“

PSALMUL 96

1 *1 Cr. 16. 23-33. Ps. 33.3.
1 Cântaţi* Domnului o cântare
nouă; cântaţi Domnului, tot pă-
mântul!
2 Cântaţi Domnului, binecuvân-
taţi Numele Lui, vestiţi din zi în
zi mântuirea Lui!
3 Istorisiţi printre naţiuni gloria
Lui, printre toate popoarele lucră-
rile Sale minunate!
4 *Ps. 145.3. **Ps. 18.3. †Ps. 95.3.
4 ✡ Pentru că mare* este Dom-
nul şi foarte vrednic** de laudă;
El este de temut† mai presus de
toţi dumnezeii.
5 Pentru că toţi* dumnezeii po-
poarelor sunt idoli[g], dar** Domnul
a făcut cerurile.
5 *Ier.10.11,12 **Ps. 115.15 Is. 42.5.
6 Măreţie şi splendoare sunt
înaintea Lui, putere şi frumuseţe
în sfântul Său locaş.
7 Familii de popoare, daţi*
Domnului, daţi Domnului glorie
şi putere!
7 *Ps. 29.1,2.
8 Daţi Domnului gloria Numelui
Său! Aduceţi un dar de mâncare şi
intraţi în curţile Lui!
9 Închinaţi-vă* Domnului în
sfântă splendoare[h], tremuraţi îna-
intea Lui, tot pământul!
9 *Ps. 29.2; 110.3.
10 Spuneţi printre naţiuni: „Dom-
nul* împărăţeşte! De aceea lumea
este tare, nu se va clătina“. El va
judeca popoarele cu dreptate.
10 *Ps. 93.1; 97.1. Apoc. 11.15; 19.6.
11 ✡ Să* se bucure cerurile şi să
se veselească pământul, să** mu-
gească[i] marea şi tot ce o umple[j]!
11 *Ps. 69.34. **Ps. 98.7.
12 Să se bucure câmpia şi tot ce
este pe ea! Atunci toţi copacii pă-
durii vor cânta de bucurie
13 înaintea Domnului, pentru că
El vine, pentru că El vine să jude-
ce pământul. El va judeca* lumea
cu dreptate şi popoarele după
credincioşia Sa.
13 *Ps. 67.4. Apoc. 19.11.

PSALMUL 97

1 Domnul* împărăţeşte: să se ve-
selească pământul, să se bucure
insulele** cele multe!
1 *Ps. 96.10. **Is. 62.2.
2 ✡ Nori* şi negură sunt în jurul
Lui, dreptatea** şi judecata sunt
temelia tronului Său.
2 *1 Împ. 8.12. Ps. 18.11. **Ps. 89.14.
3 Un foc* merge înaintea Lui şi mis-
tuie de jur-împrejur pe adversarii Săi.
3 *Ps. 18.8; 50.3. Dan. 7.10. Hab. 3.5.
4 Fulgerele* Sale luminează lu-
mea; pământul a văzut şi s-a cu-
tremurat.
4 *Ex. 19.18. Ps. 77.18; 104.32.
5 Munţii* s-au topit ca ceara îna-
intea Domnului, înaintea Dom-
nului întregului pământ.
5 *Jud. 5.5. Mica 1.4. Naum 1.5.
6 Cerurile* vestesc dreptatea Sa
şi toate popoarele văd gloria Sa.
6 *Ps. 19.1; 50.6.

[a] *Sau* „mulţumire“ [b] *Sau* „comorile“ [c] *Ceartă* [d] *Ispită* [e] *Sau* „un popor rătăcit în inima lui“ [f] *Sau* „Cărora le-am jurat“ [g] *Sau* „nimicuri“ [h] *Sau* „în splendoarea sfinţeniei“ [i] *Sau* „să tune“ [j] *Lit.* „plinătatea ei“

7 *Ex. 20.4.
Lev. 26.1.
Deut. 5.8;
27.15.
**Ev. 1.6.
9 *Ps. 83.18.
**Ex. 18.11
Ps. 95.3;
96.4.
10 *Ps. 34.14;
37.27; 101.3
Amos 5.15.
Rom. 12.9.
**Ps. 31.23;
37.28;
145.20.
Pr. 2.8.
†Ps. 37.39;
37.40.
Dan. 3.28;
6.22,27.
11 *Iov 22.28.
Ps. 112.4.
Pr. 4.18.
12 *Ps. 33.1.
**Ps. 30.4.

7 Să se ruşineze* toţi cei care
slujesc unui chip cioplit, care se
laudă cu idoli[a]; voi, toţi dumne-
zeii[b], închinaţi-vă** Lui.
8 Sionul a auzit şi s-a bucurat
şi fiicele lui Iuda s-au veselit de
judecăţile Tale, Doamne!
9 Pentru că Tu, Doamne, Tu eşti
Cel Preaînalt* peste tot pământul,
Tu eşti foarte înălţat**, mai presus
de toţi dumnezeii.
10 ✡ Voi, care-L* iubiţi pe Dom-
nul, urâţi răul; El** păzeşte su-
fletele sfinţilor Săi[c], îi scapă din†
mâna celor răi.
11 Lumina* este semănată pentru
cel drept şi bucuria pentru cei
drepţi cu inima.
12 ✡ Voi, cei drepţi*, bucuraţi-vă
în Domnul şi** lăudaţi amintirea
sfinţeniei Sale!

PSALMUL 98

Un psalm.

1 *Ps. 33.3;
96.1.
Is. 42.10.
**Ex. 15.11
Ps. 77.14;
86.10;105.5;
136.4;139.14
†Ex. 15.6.
Is. 59.16;
63.5.
2 *Is. 52.10.
Lc. 2.30,31.
**Is. 62.2.
Rom. 3.25;
3.26.
3 *Lc. 1.54;
1.55,72.
**Is. 49.6;
52.10.
Lc. 3.6.
Fap. 13.47;
28.28.
4 *Ps. 95.1;
100.1.
6 *Num.10.10
1 Cr. 15.28.
2 Cr. 29.27.
7 *Ps. 96.11.

1 Cântaţi* Domnului o cântare
nouă, pentru că a făcut** lucruri
minunate: dreapta† Sa şi braţul
sfinţeniei Sale au lucrat mântuire
pentru El.
2 Domnul* a făcut cunoscut
mântuirea Sa, Şi-a descoperit**
dreptatea în ochii naţiunilor.
3 Şi-a amintit* de bunătatea Sa
şi de credincioşia Sa faţă de casa
lui Israel; toate** marginile
pământului au văzut mântuirea
Dumnezeului nostru.
4 ✡ Strigaţi* de bucurie către
Domnul, tot pământul! Izbucniţi
şi strigaţi cu cântări de triumf
şi cântaţi psalmi!
5 Cântaţi psalmi Domnului cu
harfa, cu harfa şi cu glas de cân-
tare!
6 Cu* trâmbiţe şi sunet de corn,
strigaţi de bucurie înaintea Împă-
ratului, Domnul!
7 Să* mugească marea şi tot ce
o umple[d], lumea şi cei care locu-
iesc în ea,
8 să* bată din palme râurile, să
cânte de bucurie munţii împreună
9 înaintea Domnului! Pentru
că* El vine să judece pământul:
El va judeca lumea cu dreptate şi
popoarele cu nepărtinire.

8 *Is. 55.12.
9 *Ps. 96.10;
96.13.

PSALMUL 99

1 Domnul* împărăţeşte: să tre-
mure popoarele! El** şade între
heruvimi: să se cutremure pă-
mântul!
2 Domnul este mare în Sion şi
înălţat* mai presus de toate po-
poarele.
3 Să laude Numele* Tău cel ma-
re şi înfricoşător – El este sfânt –
4 şi puterea* Împăratului care
iubeşte judecata. Tu întemeiezi
dreptatea, Tu faci judecată şi
dreptate în Iacov.
5 ✡ Înălţaţi* pe Domnul Dum-
nezeul nostru şi închinaţi-vă
înaintea aşternutului** picioa-
relor Sale: El este sfânt†!
6 Moise* şi Aaron, dintre preoţii
Săi, şi Samuel, dintre cei care
cheamă Numele Său, au strigat**
către Domnul şi El le-a răspuns.
7 Le-a vorbit în* stâlpul de nor:
ei au păzit mărturiile Sale şi legea
pe care le-a dat-o.
8 Doamne, Dumnezeul nostru,
Tu le-ai răspuns: Tu ai fost pentru
ei un Dumnezeu* iertător şi răz-
bunător** al faptelor lor.
9 ✡ Înălţaţi* pe Domnul Dum-
nezeul nostru şi închinaţi-vă pe
muntele sfinţeniei Lui: pentru că
Domnul Dumnezeul nostru este
sfânt!

1 *Ps. 93.1.
**Ex. 25.22.
Ps. 18.10;
80.1.
2 *Ps. 97.9.
3 *Deut. 28.58
Apoc. 15.4.
4 *Iov 36.5-7.
5 *Vers. 9.
**1 Cr. 28.2.
Ps. 132.7.
†Lev. 19.2.
6 *Ier. 15.1.
**Ex. 14.15;
15.25.
1 Sam. 7.9;
12.18.
7 *Ex. 33.9.
8 *Num. 14.20
Ier. 46.28.
Ţef. 3.7.
**Ex. 32.2.
Num.20.12,24
Deut.9.12,14.
9 *Vers. 5.
Ex. 15.2.
Ps. 34.3;
118.28.

PSALMUL 100

Un psalm de mulţumire.

1 Strigaţi* de bucurie către
Domnul, tot pământul!
2 Slujiţi Domnului cu bucurie,
veniţi înaintea Lui cu cântări de
triumf!

1 *Ps. 95.1;
98.4.

[a] *Sau* „cu nimic“ [b] *Sau* „îngerii“ [c] *Sau* „celor evlavioşi ai Săi“ [d] *Lit.* „plinătatea ei“

3 Să ştiţi că Domnul este Dum-
nezeu. El* ne-a făcut, şi nu noi[a];
suntem poporul** Lui şi turma
păşunii Lui.
4 Intraţi* pe porţile Lui cu mul-
ţumiri, în curţile Sale cu laude! Lău-
daţi-L, binecuvântaţi-I Numele!
5 Pentru că Domnul este bun;
bunătatea* Lui rămâne pentru
totdeauna şi credincioşia Lui din
generaţie în generaţie.

✸ PSALMUL 101

Un psalm al lui David.

1 Voi* cânta bunătatea şi jude-
cata; Ţie, Doamne, Îţi voi cânta
psalmi.
2 ✡ Mă voi* purta cu înţelepciu-
ne pe o cale desăvârşită: când vei
veni la mine? Voi umbla** în
curăţia inimii mele înăuntrul ca-
sei mele.
3 Nu voi pune înaintea ochilor
mei nici un lucru al lui Belial[b];
urăsc* purtarea** celor care se
abat: ea nu se va lipi de mine.
4 Inima stricată se va depărta de
la mine; nu* voi cunoaşte răul.
5 Pe cel care-l vorbeşte de rău
în ascuns pe aproapele său îl voi
nimici; nu-l voi suferi pe cel* care
are ochi mândri şi inimă îngâmfată.
6 Ochii mei vor fi peste cei
credincioşi din ţară, ca să locuiască
lângă mine: cel care umblă pe o
cale desăvârşită, acela îmi va sluji.
7 Cel care practică înşelăciunea
nu va locui înăuntrul casei mele;
cel care spune minciuni nu va sta
înaintea ochilor mei.
8 În* fiecare dimineaţă îi voi ni-
mici pe toţi cei răi din ţară[c], ca să
stârpesc din** cetatea Domnului
pe toţi lucrătorii nelegiuirii.

3 *Ps. 119.73; 139.13; 149.2 Ef. 2.10. **Ps. 95.7. Ezec. 34.30; 34.31.
4 *Ps. 66.13; 116.17,18,19.
5 *Ps. 136.1.
1 *Ps. 89.1.
2 *1 Sam.18.14 **1 Împ. 9.4; 11.4.
3 *Ps. 97.10. **Ios. 23.6. 1 Sam. 12.20; 12.21. Ps. 40.4; 125.5.
4 *Mt. 7.23. 2 Tim. 2.19.
5 *Ps. 18.27. Pr. 6.17.
8 *Ps. 75.10. Ier. 21.12. **Ps. 48.2,8.

PSALMUL 102

O rugăciune a celui întristat,
când este copleşit şi îşi varsă
plângerea înaintea Domnului.

1 Ascultă-mi rugăciunea, Doam-
ne, şi să* ajungă strigătul meu până
la Tine!
2 Nu-mi* ascunde faţa Ta în
ziua necazului meu, pleacă-Ţi**
urechea spre mine; răspunde-mi
degrabă în ziua când strig.
3 ✡ Pentru că* zilele mele pier
ca fumul şi oasele** îmi ard ca
un tăciune.
4 Inima îmi este lovită şi se
usucă* întocmai ca iarba; pentru
că am uitat să-mi mănânc pâinea.
5 Mi se lipesc* oasele de carne,
de glasul geamătului meu.
6 Am ajuns* ca un pelican**
din pustiu, sunt ca o cucuvea din
dărâmături.
7 Veghez* şi sunt ca o pasăre
singuratică** pe un acoperiş.
8 Vrăjmaşii mei mă batjocoresc
toată ziua; cei* furioşi împotriva
mea jură** pe mine.
9 Pentru că am mâncat cenuşă
ca pâine şi mi-am amestecat bău-
tura cu* lacrimi,
10 din cauza furiei Tale şi a mâ-
niei Tale; pentru că Tu m-ai ridi-
cat* şi m-ai aruncat jos.
11 ✡ Zilele mele sunt ca* o um-
bră care se lungeşte şi mă usuc**
ca iarba.
12 Dar* Tu, Doamne, rămâi pen-
tru totdeauna, şi amintirea** Ta
din generaţie în generaţie.
13 Tu Te vei ridica, Te vei îndu-
ra* de Sion; pentru că este tim-
pul** să Te înduri de el, pentru
că a venit timpul hotărât.
14 Pentru că slujitorilor Tăi le
plac pietrele* sale şi au milă de
ţărâna lui.
15 Şi naţiunile se vor teme* de
Numele Domnului şi toţi împă-
raţii pământului de gloria Ta.
16 ✡ Pentru că Domnul va rezidi
Sionul, Se va arăta în* gloria Sa.
17 ✡ El va privi la* rugăciunea
celui lipsit şi nu va dispreţui ru-
găciunea lor.
18 Aceasta se va scrie* pentru ge-

1 *Ex. 2.23. 1 Sam. 9.16. Ps. 18.6.
2 *Ps. 27.9; 69.17. **Ps. 71.2; 88.2.
3 *Ps. 119.83. Iac. 4.14. **Iov 30.30. Ps. 31.10. Plân. 1.13.
4 *Ps. 37.2. Vers. 11.
5 *Iov 19.20. Plân. 4.8.
6 *Iov 30.29. **Is. 34.11. Ţef. 2.14.
7 *Ps. 77.4. **Ps. 38.11.
8 *Fap. 26.11. **Fap. 23.12
9 *Ps. 42.3; 80.5.
10 *Ps. 30.7.
11 *Iov 14.2. Ps. 109.23; 144.4. Ecl. 6.12. **Vers. 4. Is. 40.6-8. Iac. 1.10.
12 *Vers. 26. Ps. 9.7. Plân. 5.19. **Ps. 135.13
13 *Is. 60.10. **Zah. 1.12. Is. 40.2.
14 *Ps. 79.1.
15 *1 Împ. 8.43. Ps. 138.4,5. Is. 60.3.
16 *Is. 60.1,2.
17 *Neem. 1.6; 1.11; 2.8.
18 *Rom. 15.4. 1 Cor. 10.11.

[a] *Sau* „ai Lui suntem“ [b] *Ceva rău, nimicitor* [c] *Sau* „de pe pământ“

18 **Ps. 22.31. Is. 43.21.
19 *Deut.26.15 Ps. 14.2; 33.13,14.
20 *Ps. 79.11.
21 *Ps. 22.22.
23 *Iov 21.21.
24 *Is. 38.10. **Ps. 90.2. Hab. 1.12.
25 *Gen. 1.1; 2.1. Ev. 1.10.
26 *Is. 34.4; 51.6; 65.17; 66.22. Rom. 8.20. 2 Pet. 3.7; 3.10-12. **Vers. 12.
27 *Mal. 3.6. Ev. 13.8. Iac. 1.17.
28 *Ps. 69.36.

nerația care va veni; și poporul**
care va fi creat va lăuda pe Domnul[a];
19 pentru că a privit* din înălțimea
sfântului Său locaș[b]; Domnul a
privit din ceruri spre pământ,
20 ca* să audă suspinul celui încă-
tușat și să-i dezlege pe fiii morții[c];
21 ca să* fie vestit în Sion Numele
Domnului și lauda Sa în Ierusalim,
22 când se vor aduna popoarele
și împărățiile împreună, ca să slu-
jească Domnului.
23 ✡ El mi-a frânt puterea în
drum, mi-a scurtat* zilele;
24 am zis*: „Dumnezeul meu, nu
mă lua la jumătatea zilelor mele;
anii** Tăi sunt din generație în
generație!
25 Tu ai întemeiat* pământul la
început și cerurile sunt lucrarea
mâinilor Tale;
26 ele* vor pieri, dar Tu** vei
rămâne; și toate se vor învechi
ca o haină, le vei schimba ca pe
un veșmânt și se vor schimba,
27 dar Tu* ești Același[d] și anii
Tăi nu se vor sfârși.
28 Fiii* slujitorilor Tăi vor rămâ-
ne și sămânța lor se va întări
înaintea Ta“.

✸ PSALMUL 103

Al lui David.

1 *Vers. 22. Ps. 104.1; 146.1.
3 *Ps. 130.8. Is. 33.24. Mt. 9.2,6. Mc. 2.5; 2.10,11. Lc. 7.47. **Ex. 15.26 Ps. 147.3. Ier. 17.14.
4 *Ps. 34.22; 56.13. **Ps. 5.12.
5 *Is. 40.31.

1 Binecuvântează*, suflete al
meu, pe Domnul! Și tot ce este în
mine *să binecuvânteze* Numele
Său cel sfânt!
2 Binecuvântează, suflete al
meu, pe Domnul! Și nu uita nici
una din binefacerile Lui:
3 El*, care-ți iartă toate nelegiu-
irile tale, care-ți vindecă** toate
bolile tale,
4 care-ți răscumpără* viața din
groapă, care te încununează** cu
bunătate și îndurări,
5 care-ți satură cu bunătăți bă-
trânețea[e]; tinerețea* ta se înno-
iește ca vulturul.
6 ✡ Domnul face dreptate* și
judecată[f] tuturor celor asupriți.
7 El a făcut cunoscut* căile Sale
lui Moise, faptele Sale fiilor lui
Israel.
8 Domnul este îndurător* și plin
de milă, încet la mânie și plin de
bunătate.
9 El nu* va mustra fără încetare,
nici nu-Și va ține mânia pentru
totdeauna.
10 El nu* ne-a făcut după păca-
tele noastre, nici nu ne-a răsplătit
după nelegiuirile noastre.
11 Pentru că*, pe cât sunt de
înalte cerurile față de pământ, atât
de mare este[g] bunătatea Lui față
de cei care se tem de El;
12 cât este de departe răsăritul de
apus, atât a îndepărtat* El nele-
giuirile noastre de la noi.
13 ✡ Cum* se îndură un tată de
fiii *săi*, așa Se îndură Domnul de
cei care se tem de El.
14 Pentru că El știe din ce suntem
făcuți: Își amintește* că suntem
țărână**.
15 Omul: zilele* lui sunt ca iarba;
înflorește ca** floarea câmpului,
16 pentru că trece vântul peste
ea și nu mai este și locul* său n-o
mai recunoaște.
17 Dar bunătatea Domnului este
dintotdeauna și pentru totdeauna
peste cei care se tem de El și
dreptatea Lui pentru* fiii fiilor *lor*,
18 pentru* cei care păzesc legă-
mântul Său și își amintesc de rân-
duielile Lui ca să le împlinească.
19 ✡ Domnul Și-a întărit tronul*
Său în ceruri și Împărăția** Lui
stăpânește peste tot.
20 Binecuvântați* pe Domnul,
îngerii Săi puternici în tărie, care
împliniți** cuvântul Său[h], ascul-
tând de glasul Cuvântului Său!
21 Binecuvântați* pe Domnul,
toate oștirile Lui, slujitorii** Lui,

6 *Ps. 146.7.
7 *Ps. 147.19.
8 *Ex. 34.6,7. Num. 14.18. Deut. 5.10. Neem. 9.17. Ps. 86.15. Ier. 32.18.
9 *Ps. 30.5. Is. 57.16. Ier. 3.5. Mica 7.18.
10 *Ezra 9.13.
11 *Ps. 57.10. Ef. 3.18.
12 *Is. 43.25. Mica 7.18.
13 *Mal. 3.17.
14 *Ps. 78.39. **Gen. 3.19. Ecl. 12.7.
15 *Ps. 90.5,6. 1 Pet. 1.24. **Iov 14.1,2. Iac. 1.10,11.
16 *Iov 7.10; 20.9.
17 *Ex. 20.6.
18 *Deut. 7.9.
19 *Ps. 11.4. **Ps. 47.2. Dan. 4.25; 4.34,35.
20 *Ps. 148.2. **Mt. 6.10. Ev. 1.14.
21 *Gen. 32.2. Ios. 5.14. Ps. 68.17. **Dan. 7.9; 7.10.

[a] *Ebr.* „Yah“ [b] *Sau* „din înălțimile sfințeniei Sale“ [c] *Sau* „pe cei care erau dați morții“ [d] *Un nume al lui Dumnezeu:* „Cel care este, Cel care nu Se schimbă“ [e] *Unii* „gura“, „podoaba“ [f] *Lit.* „dreptăți și judecăți“ [g] *Sau* „așa s-a înălțat“ [h] *Sau* „porunca Sa“

care faceţi voia Lui!
22 Binecuvântaţi* pe Domnul,
toate lucrările Lui, în toate locurile
stăpânirii Lui! Binecuvântează**,
suflete al meu, pe Domnul!

PSALMUL 104

1 Binecuvântează*, suflete al
meu, pe Domnul! Doamne, Dum-
nezeul meu, Tu eşti foarte mare,
Tu** eşti îmbrăcat în măreţie şi
splendoare!
2 Cel care Se* înveleşte cu lu-
mina ca şi cu o manta; întinde**
cerurile ca un cort[a];
3 Cel care pune* bârnele cămă-
rilor Lui înalte în ape; din** nori
Îşi face car; umblă† pe aripile
vântului;
4 Cel care face* îngerii Săi du-
huri, slujitorii Săi flăcări** de foc.
5 ✡ El a aşezat* pământul pe te-
meliile lui: el nu se va clătina
niciodată.
6 L-ai acoperit* cu adâncul ca
şi cu un veşmânt; apele stăteau
deasupra munţilor:
7 la mustrarea Ta, ele* au fugit,
la glasul tunetului Tău, s-au grăbit
să fugă,
8 munţii* s-au ridicat, văile s-au
coborât, până la locul** pe care
l-ai rânduit Tu pentru ele.
9 Tu ai pus* o margine peste
care nu vor trece; nu se** vor mai
întoarce să acopere pământul.
10 ✡ *El este* Cel care a trimis iz-
voarele în văi, ele curg între munţi,
11 ele adapă toate fiarele câm-
pului; măgarii sălbatici îşi poto-
lesc setea;
12 lângă ele locuiesc păsările
cerului; ele fac să le răsune glasul
între ramuri.
13 *El este* Cel care adapă* mun-
ţii din cămările Sale înalte; pă-
mântul** se satură cu rodul† lu-
crărilor Tale;
14 ✡ Cel care face* să crească
iarbă pentru vite şi plante pentru
a sluji omului, făcând să iasă
pâine** din pământ,
15 şi vin*, care înveseleşte inima
omului; cu untdelemn face să-*i*
strălucească faţa; şi cu pâine întă-
reşte inima omului.
16 Copacii Domnului se satură,
cedrii Libanului, pe care* i-a sădit,
17 unde îşi fac păsările cuiburi;
chiparoşii sunt locuinţa berzei.
18 Munţii cei înalţi sunt pentru
ţapii sălbatici; stâncile*, adăpost
pentru şafani[b].
19 ✡ *El este* Cel care a făcut*
luna pentru anotimpuri; soarele îşi
cunoaşte** apusul.
20 Tu aduci* întuneric şi se face
noapte: atunci ies toate fiarele
pădurii după pradă;
21 puii* de leu[c] răcnesc după pra-
dă şi-şi cer hrana de la Dumnezeu.
22 Soarele răsare, ele se retrag şi
se culcă în vizuinele lor.
23 Omul iese la lucrul* său şi la
munca sa până seara.
24 ✡ Cât* de multe sunt lucrările
Tale, Doamne! Toate le-ai făcut cu
înţelepciune. Pământul este plin
de bogăţiile[d] Tale.
25 ✡Marea aceasta mare şi întinsă
în toate părţile! Acolo se mişcă
vietăţi fără număr, mici şi mari.
26 Acolo umblă corăbiile, levia-
tanul* acela pe care l-ai făcut Tu,
ca să se joace în ea.
27 Toate* aşteaptă de la Tine, ca
să le dai hrana la timp.
28 Tu le dai, ele adună; Tu Îţi
deschizi mâna, ele se satură de bu-
nătăţi.
29 Îţi ascunzi faţa, ele se tulbură;
le iei* suflarea, ele mor şi se întorc
în ţărâna lor.
30 Trimiţi* Duhul Tău[e]: ele sunt
create şi înnoieşti faţa pămân-
tului.
31 ✡Gloria Domnului va fi pen-
tru totdeauna: Domnul Se* va
bucura de lucrările Sale.

22 *Ps. 145.10. **Vers. 1.
1 *Ps. 103.1. Vers. 35. **Ps. 93.1.
2 *Dan. 7.9. **Is. 40.22; 45.12.
3 *Amos 9.6. **Is. 19.1. †Ps. 18.10.
4 *Ev. 1.7. **2Împ. 2.11; 6.17.
5 *Iov 26.7; 38.4,6. Ps. 24.2; 136.6. Ecl. 1.4.
6 *Gen. 7.19.
7 *Gen. 8.1.
8 *Gen. 8.5. **Iov 38.10; 38.11.
9 *Iov 26.10. Ps. 33.7. Ier. 5.22. **Gen. 9.11; 9.15.
13 *Ps. 147.8. **Ps. 65.9,10 †Ier. 10.13; 14.22.
14 *Gen.1.29,30; 3.18; 9.3. Ps. 136.25; 147.8,9.
14 **Iov 28.5.
15 *Jud. 9.13. Ps. 23.5. Pr. 31.6,7.
16 *Num. 24.6.
18 *Pr. 30.26.
19 *Gen. 1.14. **Iov 38.12.
20 *Is. 45.7.
21 *Iov 38.39. Ioel 1.20.
23 *Gen. 3.19.
24 *Pr. 3.19.
26 *Iov 41.1.
27 *Ps. 136.25; 145.15; 147.9.
29 *Iov 34.14; 34.15. Ps. 146.4. Ecl. 12.7.
30 *Is. 32.15. Ezec. 37.9.
31 *Gen. 1.31.

[a] *Sau* „ca o perdea“ [b] *Animal asemănător cu iepurele, necunoscut la noi* [c] *Sau* „leii tineri“ [d] *Sau* „creaturile“ [e] *Sau* „suflarea Ta“

32 *Hab. 3.10. **Ps. 144.5. 32 El priveşte spre pământ, şi el
se* cutremură; atinge** munţii şi
ei fumegă.
33 *Ps. 63.4; 146.2. 33 Voi* cânta Domnului toată via-
ţa mea, voi cânta psalmi Dum-
nezeului meu cât voi fi.
34 Fie plăcută Lui cugetarea mea;
eu mă voi bucura în Domnul.
35 *Ps. 37.38. Pr. 2.22. **Vers. 1. 35 Păcătoşii se vor sfârşi* de pe
pământ şi cei răi nu vor mai fi.
Binecuvântează**, suflete al meu,
pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul![a]

✸ PSALMUL 105

1 *1 Cr. 16. 8-22. Is. 12.4. **Ps. 145.4; 145.5,11. 1 Lăudaţi* pe Domnul, chemaţi
Numele Lui! Faceţi** cunoscut
printre popoare faptele Lui!
2 *Ps. 77.12; 119.27. 2 Cântaţi-I, cântaţi-I psalmi.
Gândiţi-vă[b]* la toate lucrările Lui
minunate!
3 Glorificaţi-vă în sfântul Său
Nume: să se bucure inima celor
care-L caută pe Domnul!
4 *Ps. 27.8. 4 ✡ Căutaţi pe Domnul şi puterea
Lui, căutaţi* neîncetat faţa Lui.
5 *Ps. 77.11. 5 Amintiţi-vă* de lucrările Lui
minunate pe care le-a făcut, de
semnele[c] Lui şi de judecăţile gurii
Lui,
6 voi, sămânţă a lui Avraam,
slujitorul Său, fii ai lui Iacov,
aleşii Săi!
7 *Is. 26.9. 7 El, Domnul este Dumnezeul
nostru; judecăţile* Lui sunt pe tot
pământul.
8 *Lc. 1.72. 8 ✡ El Şi-a amintit* întotdeauna
de legământul Său, de Cuvântul
pe care l-a poruncit pentru o mie
de generaţii,
9 *Gen. 17.2; 22.16; 26.3; 28.13; 35.11 Lc. 1.73. Ev. 6.17. 9 *de legământul* pe* care l-a
făcut cu Avraam şi de jurământul
Său către Isaac.
10 Şi l-a întărit lui Iacov ca ho-
tărâre, lui Israel ca legământ pen-
tru totdeauna,
11 *Gen.13.15; 15.18. 11 spunând: „Ţie* îţi voi da ţara
Canaanului, sorţul[d] moştenirii
voastre“,
12 *Gen. 34.30 Deut. 7.7; 26.5. 12 când* erau un număr mic de oa-
meni, foarte puţini şi** străini în ea, 12 **Ev. 11.9.
13 şi mergeau de la naţiune la
naţiune, de la o împărăţie la un alt
popor,
14 El n-a îngăduit* nimănui să-i 14 *Gen. 35.5. **Gen.12.17; 20.3,7.
asuprească şi a mustrat** împă-
raţi pentru ei,
15 *zicând*: „Nu vă atingeţi de
unşii Mei şi nu faceţi nici un rău
profeţilor Mei!“
16 ✡ Şi a chemat* foamete peste 16 *Gen. 41.54. **Lev. 26.26 Is. 3.1. Ezec. 4.16.
pământ[e]; a frânt** tot toiagul
pâinii.
17 A trimis* un om înaintea lor: 17 *Gen. 45.5; 50.20. **Gen.37.28; 37.36.
Iosif** a fost vândut ca rob.
18 I-au strâns picioarele în* bu- 18 *Gen. 39.20; 40.15.
tuci, sufletul său a intrat în fiare[f],
19 până la timpul când s-a îm- 19 *Gen. 41.25.
plinit ce a spus: Cuvântul* Dom-
nului l-a încercat.
20 Împăratul a trimis* şi l-a dez- 20 *Gen. 41.14.
legat; stăpânitorul popoarelor l-a
eliberat.
21 L-a* pus domn peste casa lui 21 *Gen. 41.40.
şi cârmuitor peste toate avuţiile
lui:
22 ca să lege după plac pe căpe-
teniile lui şi să-i înveţe pe bătrânii
lui înţelepciunea.
23 ✡ Atunci Israel a intrat în 23 *Gen. 46.6. **Ps. 78.51; 106.22.
Egipt* şi Iacov a locuit ca străin[g]
în** ţara lui Ham.
24 Şi El* a înmulţit foarte mult[h] 24 *Ex. 1.7.
pe poporul Său şi l-a făcut mai
puternic decât asupritorii lui.
25 Le-a schimbat* inima ca să 25 *Ex. 1.8.
urască pe poporul Său, ca să
uneltească împotriva slujitorilor
Săi.
26 L-a trimis* pe Moise, slujitorul 26 *Ex. 3.10; 4.12,14. **Num.16.5; 17.5.
Său, pe Aaron, pe** care-l alesese.
27 Ei* au pus semnele Lui între 27 *Ex. 7-12. Ps. 78.43. **Ps. 106.22
ei şi** minuni în ţara lui Ham.
28 A trimis* negură şi s-a făcut 28 *Ex. 10.22. **Ps. 99.7.
întuneric; şi nu** s-au răzvrătit
împotriva Cuvântului Său.
29 Le-a schimbat* apele în sân- 29 *Ex. 7.20. Ps. 78.44.
ge şi le-a omorât peştii.
30 Ţara* lor a forfotit de broaşte, 30 *Ex. 8.6. Ps. 78.45.
până în camerele împăraţilor lor.

[a] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [b] *Sau* „Istorisiţi“ [c] *Sau* „minunile“ [d] *Lit.* „frânghia de măsurat“ [e] *Sau* „peste ţară“ [f] *Sau* „fierul i-a intrat în suflet“ [g] *Sau* „a locuit temporar“ [h] *Sau* „a făcut foarte roditor“

31 *Ex. 8.17,24. Ps. 78.45.
31 El a vorbit*, şi au venit tă-
uni *şi* ţânţari în toate hotarele lor.
32 *Ex. 9.23,25. Ps. 78.48.
32 În* loc de ploaie, le-a dat grin-
dină, flăcări de foc în ţara lor.
33 *Ps. 78.47.
33 Şi a bătut* viile lor şi smo-
chinii lor şi a sfărâmat copacii
din ţinutul lor.
34 *Ex. 10.4; 10.13,14. Ps. 78.46.
34 El a vorbit*, şi au venit lă-
custele şi omizi[a] fără număr;
35 şi au devorat orice verdeaţă
din ţara lor şi au devorat rodul
pământului lor.
36 *Ex. 12.29. Ps. 78.51. **Gen. 49.3.
36 Şi a lovit* pe orice întâi-năs-
cut în ţara lor, cel dintâi[b]** *rod*
al întregii lor puteri.
37 *Ex. 12.35.
37 Şi i-a scos* cu argint şi cu
aur; şi nu era nici unul care să se
clatine în seminţiile lui.
38 *Ex. 12.33.
38 Egiptul* s-a bucurat de ple-
carea lor, pentru că frica de ei
căzuse asupra lor.
39 *Ex. 13.21. Neem. 9.12.
39 ✡ El a întins* un nor drept
acoperământ şi un foc ca să
lumineze noaptea.
40 *Ex. 16.12. Ps. 78.18,27. **Ps. 78.24; 78.25.
40 Ei au cerut*, şi El a adus pre-
peliţe şi i-a săturat cu pâine** din
ceruri.
41 *Ex. 17.6. Num. 20.11. Ps. 78.15,16. 1 Cor. 10.4.
41 A deschis* stânca şi au ţâşnit
ape; au curs ca un râu în locuri
uscate,
42 *Gen. 15.14.
42 pentru că Şi-a amintit de Cu-
vântul* Său cel sfânt, de Avraam,
slujitorul Său.
43 Şi a scos pe poporul Său cu
bucurie, pe aleşii Săi cu strigăt de
bucurie.
44 *Deut. 6.10; 6.11. Ios. 13.7. Ps. 78.55.
44 Şi le-a dat* ţările naţiunilor,
şi au stăpânit munca popoarelor,
45 *Deut. 4.1; 4.40; 6.21-25.
45 ca* să păzească rânduielile
Lui şi să respecte legile Lui.
Lăudaţi pe Domnul![c]

PSALMUL 106

1 *1 Cr. 16.34. Ps. 107.1; 118.1; 136.1.
1 Lăudaţi pe Domnul![c] Lău-
daţi* pe *D*omnul[d], pentru că este
bun, pentru că bunătatea Lui
rămâne pentru totdeauna.
2 *Ps. 40.5.
2 Cine* va spune faptele pu-
ternice ale *D*omnului? Cine va
face să răsune toată lauda Sa?
3 *Ps. 15.2. **Fap. 24.16 Gal. 6.9.
3 Ferice de cei care păzesc ju-
decata, care practică dreptatea*
în** orice timp.
4 *Ps. 119.132
4 Aminteşte-Ţi* de mine, *D*oam-
ne, cu bunăvoinţă faţă de popo-
rul Tău! Cercetează-mă prin mân-
tuirea Ta,
5 ca să văd binele aleşilor Tăi,
să mă bucur de bucuria naţiunii
Tale, să mă laud cu moştenirea
Ta!
6 *Lev. 26.40. 1 Împ. 8.47. Dan. 9.5.
6 ✡ Noi am păcătuit* împreună
cu părinţii noştri, am săvârşit ne-
legiuirea, am lucrat cu răutate.
7 *Ex.14.11,12
7 Părinţii noştri, în Egipt, n-au
fost atenţi la lucrările Tale mi-
nunate[e]; nu şi-au amintit de mul-
ţimea îndurărilor Tale, ci* s-au
răzvrătit lângă mare, la Marea
Roşie.
8 *Ezec. 20.14 **Ex. 9.16.
8 Totuşi El i-a salvat, pentru
Numele* Său, ca** să arate pu-
terea Sa.
9 *Ex. 14.21. Ps. 18.15. Naum 1.4. **Is. 63.11; 63.12-14.
9 Şi a mustrat* Marea Roşie, şi
ea a secat; şi i-a trecut** prin
adâncuri ca prin pustiu.
10 *Ex. 14.30.
10 Şi i-a salvat* din mâna celui
care-i ura şi i-a răscumpărat din
mâna vrăjmaşului.
11 *Ex. 14.27; 14.28; 15.5.
11 Şi apele* i-au acoperit pe asu-
pritorii lor: n-a rămas nici unul
din ei.
12 *Ex. 14.31; 15.1.
12 Atunci* au crezut cuvintele
Lui, au cântat lauda Lui.
13 *Ex. 15.24; 16.2; 17.2. Ps. 78.18.
13 ✡ Au uitat repede* lucrările
Lui, n-au aşteptat sfatul Său.
14 *Num. 11.4; 11.33. 1 Cor. 10.6.
14 Şi* au fost plini de poftă în
pustiu şi L-au ispitit pe Dumnezeu
în pustietate.
15 *Num. 11.31 Ps. 78.29. **Is. 10.16.
15 Şi El* le-a dat ce au cerut,
dar a trimis** uscăciune în sufle-
tele lor.
16 *Num. 16.1.
16 L-au invidiat* pe Moise în
tabără, pe Aaron, sfântul *D*om-
nului:
17 *Num.16.31; 16.32. Deut. 11.6.
17 pământul* s-a deschis şi l-a
înghiţit pe Datan şi a acoperit
ceata lui Abiram.
18 *Num.16.35; 16.46.
18 Şi un foc* s-a aprins în ceata

[a] *Sau* „lăcuste tinere“ [b] *Sau* „începutul“ [c] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [d] *Sau* „Mulţumiţi *D*omnului“
[e] *Sau* „minunile Tale“

lor; o flacără i-a mistuit pe cei răi.
19 ✡ Au făcut un* viţel în Horeb
şi s-au închinat unui chip turnat.
20 Şi au schimbat* gloria lor cu
imaginea unui bou care mănâncă
iarbă.
21 L-au uitat* pe Dumnezeu,
Mântuitorul lor, care făcuse lucruri
mari în Egipt,
22 lucrări minunate în ţara* lui
Ham, lucruri înfricoşătoare la
Marea Roşie.
23 Şi* a spus că i-ar fi omorât,
dacă Moise, alesul Său, n-ar fi
stat** la spărtură înaintea Lui ca
să abată mânia Lui, să nu-i o-
moare.
24 ✡ Şi au dispreţuit ţara* cea
plăcută; n-au** crezut Cuvântul
Său;
25 şi* au murmurat în corturile
lor: n-au ascultat de glasul Dom-
nului.
26 Şi* El Şi-a ridicat** mâna[a]
împotriva lor, că-i va face să cadă
în pustiu
27 şi că* va face să cadă sămânţa
lor printre naţiuni şi-i va împrăştia
prin ţări.
28 ✡ Şi ei* s-au alipit de Baal-
Peor şi au mâncat jertfele mor-
ţilor[b].
29 Şi L-au provocat prin faptele
lor şi a izbucnit o plagă printre
ei.
30 Atunci* s-a ridicat Fineas şi a
făcut judecată şi plaga a fost
oprită.
31 Şi aceasta i s-a socotit ca*
dreptate din generaţie în gene-
raţie, pentru totdeauna.
32 ✡ Şi* L-au mâniat la apele
Meriba şi** a fost rău pentru Moi-
se din cauza lor,
33 pentru că* i-au întărâtat duhul;
şi el a vorbit nechibzuit cu buzele
lui.
34 ✡ N-au* nimicit popoarele,
cum** le spusese Domnul,
35 ci* s-au amestecat cu naţiuni-
le şi au învăţat faptele lor
36 şi* au slujit idolilor lor, iar ei**
le-au fost o cursă.
37 Şi au jertfit* demonilor** pe
fiii lor şi pe fiicele lor
38 şi au vărsat sânge nevinovat,
sângele fiilor lor şi al fiicelor lor,
pe care i-au jertfit idolilor Ca-
naanului; şi ţara* a fost profanată
de sânge.
39 Şi s-au întinat* prin faptele
lor şi au curvit** prin practicile
lor.
40 ✡ Şi mânia Domnului s-a a-
prins* împotriva poporului Său şi
El S-a dezgustat de moştenirea**
Sa.
41 Şi i-a dat* în mâna naţiunilor
şi cei care-i urau au stăpânit pes-
te ei.
42 Şi vrăjmaşii lor i-au asuprit
şi au fost supuşi sub mâna lor.
43 De* multe ori El i-a scăpat,
dar ei L-au întristat prin sfatul lor
şi au fost înjosiţi prin nelegiuirea
lor.
44 Dar El a privit la necazul lor,
când a auzit* strigătul lor.
45 Şi Şi-a* amintit, în favoarea
lor, de legământul Său şi I-a părut
rău**, după† mulţimea îndură-
rilor Sale.
46 Şi a făcut* să găsească milă
înaintea tuturor celor care-i lua-
seră captivi.
47 ✡ Mântuieşte-ne*, Doamne
Dumnezeul nostru, şi adună-ne
dintre naţiuni, ca să lăudăm sfân-
tul Tău Nume, ca să ne glorifi-
căm cu lauda Ta!

★ ★ ★

48 Binecuvântat* să fie Domnul,
Dumnezeul lui Israel, din eter-
nitate şi pentru eternitate! Şi tot
poporul să zică: „Amin! Lăudaţi
pe Domnul![c]“

19 *Ex. 32.4.
20 *Ier. 2.11. Rom. 1.23.
21 *Ps. 78.11.
22 *Ps. 78.51; 105.23,27.
23 *Ex. 32.10; 32.11,32. Deut. 9.19; 9.25; 10.10. Ezec. 20.13. **Ezec.13.5; 22.30.
24 *Deut. 8.7. Ier. 3.19. Ezec. 20.6. **Ev. 3.18.
25 *Num. 14.2; 14.27.
26 *Num.14.28 Ps. 95.11. Ezec. 20.15. Ev. 3.11,18. **Ex. 6.8. Deut. 32.40.
27 *Lev. 26.33. Ps. 44.11. Ezec. 20.23.
28 *Num. 25.2; 25.3; 31.16. Deut. 4.3; 32.17. Osea 9.10. Apoc. 2.14.
30 *Num. 25.7; 25.8.
31 *Num. 25. 11-13.
32 *Num. 20.3; 20.13. Ps. 81.7. **Num.20.12 Deut. 1.37; 3.26.
33 *Num.20.10
34 *Jud. 1.21; 1.27-29.
34 **Deut. 7.2; 7.16. Jud. 2.2.
35 *Jud. 3.5,6. Is. 2.6. 1 Cor. 5.6.
36 *Jud. 2.12; 2.13,17,19; 3.6,7. **Ex. 23.33. Deut. 7.16. Jud. 2.3; 2.14,15.
37 *2 Împ. 16.3. Is. 57.5. Ezec. 16.20; 20.26. **Lev. 17.7. Deut. 32.17. 2 Cr. 11.15. 1 Cor. 10.20.
38 *Num. 35.33
39 *Ezec.20.18; 20.30,31. **Num.15.39
40 *Jud. 14.19. Ps. 78.59,62. **Deut. 9.29
41 *Jud. 2.14. Neem. 9.27.
43 *Jud. 2.16.
44 *Jud. 3.9; 4.3; 6.7; 10.10.
45 *Lev. 26.41; 26.42. **Jud. 2.18. †Ps. 51.1; 69.16. Is. 63.7. Plân. 3.32.
46 *Ezra 9.9. Ier. 42.12.
47 *1 Cr. 16.35; 16.36.
48 *Ps. 41.13.

[a] *Sau* „a jurat“ [b] *Jertfe oferite lui Mot, zeul morţilor printre canaaniţi* [c] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“

CARTEA A CINCEA

PSALMUL 107

1 *Ps. 106.1; 118.1; 136.1 **Ps.119.68 Mt. 19.17.
1 Lăudaţi* pe Domnul, pentru că
este bun**, pentru că bunătatea Lui
rămâne pentru totdeauna!
2 *Ps. 106.10. **Ps. 106.47 Is. 43.5,6. Ier. 29.14; 31.8,10. Ezec. 39.27; 39.28.
2 *Aşa* să spună cei răscumpăraţi
ai Domnului, pe* care i-a răscum-
părat din** mâna asupritorului
3 şi i-a adunat din ţări, de la ră-
sărit şi de la apus, de la nord şi
de la mare.
4 *Vers. 40. **Deut.32.10
4 Ei rătăceau* prin pustiu, pe o
cale neumblată**, nu găseau ce-
tate de locuit.
5 Flămânzi şi însetaţi, sufletul
li se sfârşea în ei.
6 *Vers. 13,19, 28. Ps. 50.15. Osea 5.15.
6 Atunci* au strigat către Dom-
nul în strâmtorarea lor; El i-a
scăpat din necazurile lor
7 *Ezra 8.21.
7 şi i-a condus pe o cale* dreap-
tă, ca să ajungă într-o cetate de
locuit.
8 *Vers. 15,21, 31.
8 O, de L-ar lăuda* pe Domnul[a]
pentru bunătatea Lui şi pentru lu-
crările Lui minunate[b] faţă de fiii
oamenilor!
9 *Ps. 34.10. Lc. 1.53.
9 Pentru că El a săturat* sufle-
tul însetat[c] şi a umplut de bunătăţi
sufletul flămând.
10 *Lc. 1.79. **Iov 36.8.
10 ✡ Cei care locuiau* în întu-
neric şi în umbra morţii *erau* în-
cătuşaţi** în apăsare şi în fiare,
11 *Plân. 3.42. **Ps. 73.24; 119.24. Lc. 7.30. Fap. 20.27.
11 pentru că s-au* răzvrătit îm-
potriva cuvintelor lui Dumnezeu
şi au dispreţuit sfatul** Celui
Preaînalt;
12 *Ps. 22.11. Is. 63.5.
12 şi El le-a smerit inima prin
suferinţă, s-au poticnit şi nu* era
nimeni care să-i ajute.
13 Atunci au strigat către Dom-
nul în strâmtorarea lor; El i-a
scăpat din necazurile lor.
14 *Ps. 68.6; 146.7. Fap. 12.7; 16.26.
14 I-a scos* din întuneric şi din
umbra morţii şi le-a rupt lanţurile.
15 O, de L-ar lăuda pe Domnul
pentru bunătatea Lui şi pentru
lucrările Lui minunate[b] faţă de fiii
oamenilor!
16 Pentru că El a zdrobit* por- 16 *Is. 45.2.
ţile de aramă şi a sfărâmat zăvoa-
rele de fier.
17 ✡ Nebunii, pentru* calea fă- 17 *Plân. 3.39.
rădelegii lor şi din cauza fărăde-
legiuirilor lor, sunt chinuiţi.
18 Sufletul* lor se dezgustase de 18 *Iov 33.20. **Iov 33.22. Ps. 9.13; 88.3.
orice hrană şi se apropiau de**
porţile morţii.
19 Atunci au strigat către Dom-
nul în strâmtorarea lor; El i-a
scăpat din necazurile lor.
20 A trimis* Cuvântul Său şi i-a vin- 20 *2Împ.20.4,5 Ps. 147.15; 147.18. Mt. 8.8. **Ps. 30.2; 103.3. †Iov 33.28; 33.30. Ps. 30.3; 49.15; 56.13; 103.4.
decat** şi i-a† scos din gropile lor.
21 O, de L-ar lăuda pe Domnul
pentru bunătatea Lui şi pentru lu-
crările Lui minunate[b] faţă de fiii
oamenilor!
22 Şi să* aducă jertfe de mul-
ţumire şi să** istorisească lucră-
rile Lui cu strigăt de bucurie. 22 *Lev. 7.12. Ps. 50.14; 116.17. Ev. 13.15. **Ps. 9.11; 73.28; 118.17.
23 ✡ Cei care coboară pe mare în
corăbii, care fac comerţ pe ape mari,
24 aceia văd lucrările Domnului şi
lucrările Lui minunate[b] în adânc.
25 Pentru că El a vorbit şi* a stâr- 25 *Iona 1.4.
nit vânt furtunos, care a ridicat
valurile mării[d].
26 Se ridică spre ceruri, coboară 26 *Ps. 22.14; 119.28. Naum 2.10.
în adâncuri, sufletul* lor se topeş-
te din cauza primejdiei;
27 se întorc şi se clatină ca un
om beat şi toată înţelepciunea lor
ajunge zadarnică.
28 Atunci au strigat către Dom-
nul în strâmtorarea lor; şi El i-a
scos din necazurile lor.
29 El opreşte* furtuna, *schim-* 29 *Ps. 89.9. Mt. 8.26.
bând-o în linişte, şi valurile se
potolesc[e].
30 Şi ei se bucură că s-au liniştit
şi El îi conduce în portul pe care-l
doreau.

[a] *Sau* „Să-L laude pe Domnul“ *(şi în v.15, 21, 31)* [b] *Sau* „minunile Lui“ [c] *Sau* „uscat“ [d] *Lit.* „valurile ei“ [e] *Lit.* „tac“

31 O, de L-ar lăuda pe Domnul
pentru bunătatea Lui şi pentru
lucrările Lui minunate[a] faţă de fiii
oamenilor!
32 Să-L înalţe în* adunarea po-
porului şi să-L laude în sfatul
bătrânilor!
33 ✡ El schimbă* râurile în pus-
tiu şi izvoarele de apă în pământ
uscat,
34 pământul* roditor în pământ
sărat, din cauza răutăţii locui-
torilor lui.
35 El schimbă* pustiul în iaz de
apă şi pământul uscat în izvoare
de apă.
36 Şi acolo El îi face să locuias-
că pe cei flămânzi şi ei întemeia-
ză o cetate de locuit;
37 şi seamănă câmpii şi sădesc
vii, care le aduc rod.
38 Şi El* îi binecuvântează şi ei
se** înmulţesc mult; şi El nu lasă
să li se micşoreze turmele;
39 şi ei sunt împuţinaţi* şi cople-
şiţi prin asuprire, nenorocire şi
suferinţă.
40 El* varsă dispreţ asupra celor
mari şi-i face să rătăcească prin-
tr-un pustiu fără drum,
41 dar* El ridică pe cel sărac din
întristare şi înmulţeşte** familii-
le ca nişte turme.
42 Cei* drepţi vor vedea şi se vor
bucura şi orice nelegiuire** îşi va
închide gura.
43 ✡ Cine* este înţelept va lua
seama la aceste lucruri şi va
înţelege[b] îndurările Domnului.

32 *Ps. 22.22; 22.25; 111.1.
33 *1 Împ.17.1; 17.7.
34 *Gen. 13.10; 14.3; 19.25.
35 *Ps. 114.8. Is. 41.18.
38 *Gen. 12.2; 17.16,20. **Ex. 1.7.
39 *2Împ.10.32
40 *Iov 12.21; 12.24.
41 *1 Sam. 2.8. Ps. 113.7,8. **Ps. 78.52.
42 *Iov 22.19. Ps. 52.6; 58.10. **Iov 5.16. Ps. 63.11. Pr. 10.11. Rom. 3.19.
43 *Ps. 64.9. Ier. 9.12. Osea 14.9.

PSALMUL 108

O cântare. Un psalm al lui David.

1 Inima mea este tare*, Dumne-
zeule! Voi cânta, da, voi cânta
psalmi chiar cu sufletul meu[c].
2 Treziţi-vă*, liră şi harfă! Mă
voi trezi în zori[d].
3 ✡ Te voi lăuda printre popoa-
re, Doamne, şi-Ţi voi cânta psalmi
printre popoare:
4 pentru că bunătatea Ta este
mare, mai presus de ceruri, şi
adevărul Tău până la nori.
5 Înalţă-Te*, Dumnezeule, mai
presus de ceruri şi gloria Ta să fie
peste tot pământul!
6 Pentru ca* preaiubiţii Tăi să
fie scăpaţi, salvează prin dreapta
Ta şi răspunde-mi[e]!
7 ✡ Dumnezeu a vorbit în sfin-
ţenia Sa[f]: „Mă voi bucura mult,
voi împărţi Sihemul şi voi măsu-
ra valea Sucot.
8 Al Meu este Galaadul, al Meu
Manase; şi Efraim este tăria[g] ca-
pului Meu; Iuda* este legiuitorul
Meu;
9 Moab este ligheanul în care
Mă spăl; asupra Edomului Îmi
arunc sandaua; Filistia, scoate
strigăte de bucurie pentru Mine!“
10 ✡ Cine* mă va conduce în
cetatea cea tare? Cine mă va duce
până la Edom?
11 Nu Tu, Dumnezeule, care
ne-ai respins? Şi nu ieşi, Dum-
nezeule, cu oştirile noastre?
12 Dă-ne ajutor împotriva vrăj-
maşului[h], pentru că zadarnic este
ajutorul omului.
13 Cu* Dumnezeu vom face
fapte mari; şi El îi va călca în pi-
cioare pe vrăjmaşii noştri.

1 *Ps. 57.7.
2 *Ps. 57.8-11
5 *Ps. 57.5; 57.11.
6 *Ps. 60.5.
8 *Gen. 49.10
10 *Ps. 60.9.
13 *Ps. 60.12.

PSALMUL 109

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David.

1 Dumnezeul laudei mele, nu*
tăcea!
2 Pentru că gura celui rău şi gura
înşelăciunii s-au deschis împo-
triva mea, vorbesc împotriva mea[i]
cu limbă mincinoasă
3 şi m-au înconjurat cu cuvinte
de ură şi luptă împotriva mea
fără* temei.

1 *Ps. 83.1.
3 *Ps. 35.7; 69.4. Ioan 15.25.

[a] *Sau* „minunile Lui“ [b] *Sau* „să ia seama ... şi să înţeleagă“ [c] *Lit.* „chiar cu gloria mea“ [d] *Sau* „Voi trezi zorile“ [e] *Sau* „răspunde-ne“ [f] *Sau* „din sfântul Său locaş“ [g] *Sau* „coiful“ [h] *Sau* „ca să ieşim din necaz“ [i] *Sau* „îmi vorbesc“

4 Pentru dragostea mea, ei mi-au
fost adversari, dar eu mă rog[a].
5 *Ps. 35.12; 38.20.
5 Şi ei* mi-au întors rău pentru
bine şi ură pentru dragostea mea.
6 *Zah. 3.1.
6 ✡ Pune peste el un nelegiuit,
şi un adversar[b]* să stea la dreap-
ta lui.
7 *Pr. 28.9.
7 Când va fi judecat, să fie găsit
vinovat şi rugăciunea* să-i fie ca
un păcat!
8 *Fap. 1.20.
8 Zilele lui să fie puţine şi sluj-
ba* lui s-o ia altul!
9 *Ex. 22.24.
9 Fiii* lui să rămână orfani şi
soţia lui, văduvă!
10 Fiii lui să fie vagabonzi şi să cer-
şească şi să umble căutându-*şi pâi-
nea* departe de locurile lor pustiite!
11 *Iov 5.5; 18.9.
11 Cămătarul* să arunce plasa
peste tot ce este al lui şi străinii
să-i jefuiască munca!
12 Să nu fie nimeni care să-şi în-
tindă bunătatea peste el şi nimeni
să nu se îndure de orfanii lui!
13 *Iov 18.19. Ps. 37.28. **Pr. 10.7.
13 Urmaşii* lui să fie lepădaţi,
să** li se şteargă numele în gene-
raţia următoare!
14 *Ex. 20.5. **Neem. 4.5. Ier. 18.23.
14 Nelegiuirea* părinţilor lui să
fie amintită înaintea Domnului şi
păcatul** mamei lui să nu se
şteargă!
15 *Iov 18.17. Ps. 34.16.
15 Să fie neîncetat înaintea Dom-
nului, ca să* le şteargă amintirea
de pe pământ,
16 *Ps. 34.18.
16 pentru că nu şi-a amintit să se
îndure, ci a persecutat pe cel în-
tristat şi sărac şi pe cel cu* inima
zdrobită, ca să-l ucidă.
17 *Pr. 14.14. Ezec. 35.6.
17 Şi a iubit* blestemul: să vină
peste el! Şi nu şi-a găsit plăcerea
în binecuvântare: să fie departe
de el!
18 *Num. 5.22.
18 Să fie îmbrăcat cu blestemul
ca haină a lui şi să* intre[c] înă-
untrul lui ca apa, şi în oasele lui
ca untdelemnul!
19 Să-i fie ca un veşmânt cu care
se acoperă şi ca un brâu cu care
să se încingă întotdeauna!
20 Aceasta să fie, de la Domnul,
răsplata adversarilor mei şi a celor
care vorbesc de rău împotriva su-
fletului meu.
21 ✡ Dar Tu, Doamne, Dumne-
zeule[d], lucrează pentru[e] mine, da-
torită Numelui Tău; pentru că în-
durarea Ta este bună, salvează-mă,
22 pentru că sunt întristat şi sărac
şi inima îmi este rănită înăuntrul
meu.
23 Trec ca* o umbră când se
alungeşte, sunt aruncat încoace şi
încolo ca lăcusta.
23 *Ps. 102.11; 144.4.
24 Genunchii* mi se clatină de
post şi carnea mi-a slăbit, *este* fără
grăsime.
24 *Ev. 12.12.
25 Şi eu am ajuns de batjocura*
lor; când mă văd, ei dau** din cap.
25 *Ps. 22.6,7. **Mt. 27.39.
26 Ajută-mă, Doamne, Dumne-
zeul meu! Salvează-mă, după
bunătatea Ta,
27 şi* ei să ştie că aceasta este
mâna Ta, că Tu, Doamne, ai făcut
aceasta!
27 *Iov 37.7.
28 Ei să* blesteme, dar Tu bine-
cuvântează. Dacă se ridică, să se
ruşineze şi slujitorul** Tău să se
bucure.
28 *2Sam.16.11; 16.12. **Is. 65.14.
29 Adversarii* mei să fie îmbră-
caţi cu dispreţ şi să se acopere cu
ruşinea lor ca şi cu o manta.
29 *Ps. 35.26; 132.18.
30 ✡ Voi mulţumi mult Domnu-
lui cu gura mea şi Îl* voi lăuda în
mijlocul mulţimii,
30 *Ps. 35.18; 111.1.
31 pentru că* a stat la dreapta
celui sărac, ca să-l salveze de cei
care-i judecau sufletul.
31 *Ps. 16.8; 73.23; 110.5; 121.5.

PSALMUL 110

Un psalm al lui David.

1 Domnul* a zis Domnului meu:
„Şezi la dreapta Mea, până îi voi
pune pe vrăjmaşii Tăi *ca* aşternut
al picioarelor Tale“.
1 *Ps. 45.6,7. Mt. 22.44. Mc. 12.36. Lc. 20.42. Fap. 2.34. 1 Cor. 15.25. Ev. 1.13. 1 Pet. 3.22.
2 ✡ Domnul va trimite din Sion
sceptrul puterii Tale: „Domneşte
în mijlocul vrăjmaşilor Tăi!“
3 În ziua puterii[f] Tale, poporul*
Tău va fi[g] *un dar* de bunăvoie
în** sfântă splendoare[h]; din sânul
3 *Jud. 5.2. **Ps. 96.9.

[a] *Lit.* „dar eu – rugăciunea“ [b] *Sau* „Satan“ [c] *Sau* „S-a îmbrăcat cu blestemul ca haină a lui, să intre“
[d] *Ebr.* „Yahve Adonai“ [e] *Lit.* „cu“ [f] *Sau* „oştirii“ [g] *Sau* „se va oferi“ [h] *Sau* „în splendorile sfinţeniei“

aurorei *va veni* la Tine roua
tinerilor Tăi.

4 *Num. 23.19 **Zah. 6.13. Ev. 5.6; 6.20; 7.17,21.

4 𝕯omnul a jurat şi nu-I* va
părea rău: „Tu** eşti preot pentru
totdeauna, după rânduiala lui
Melhisedec“.

5 *Ps. 16.8. **Ps. 2.5,12 Rom. 2.5. Apoc. 11.18

5 ✡ Domnul *de* la* dreapta Ta
îi va zdrobi pe împăraţi în** ziua
mâniei Sale.

6 *Ps. 68.21. Hab. 3.13.

6 El va judeca printre naţiuni,
va umple *totul* cu trupuri moarte;
va zdrobi* pe conducătorul[a] unei
ţări mari[b].

7 *Jud. 7.5,6. **Is. 53.12.

7 El va bea din* pârâu pe cale,
de** aceea *îşi* va înălţa capul.

✱ PSALMUL 111[c]

1 *Ps. 35.18; 89.5; 107.32; 109.30; 149.1.

1 Lăudaţi pe Domnul![d] Voi lău-
da* pe 𝕯omnul cu toată inima,
în sfatul celor drepţi şi în
adunare.

2 *Iov 38;39; 40;41. Ps. 92.5; 139.14. Apoc. 15.3. **Ps. 143.5.

2 ✡ Mari* sunt lucrările 𝕯om-
nului, cercetate** de toţi cei care
îşi găsesc plăcerea în ele.

3 *Ps. 145.4; 145.5,10.

3 Lucrarea Lui este glorioasă şi
măreaţă* şi dreptatea Lui rămâne
pentru totdeauna.

4 *Ps. 86.5; 103.8.

4 El a lăsat o aducere-aminte a
lucrărilor Sale minunate[e], 𝕯om-
nul este plin* de îndurare şi milos.

5 *Mt. 6.26; 6.33.

5 El dă* hrană celor care se tem
de El; Îşi aminteşte întotdeauna
de legământul Său.

6 El a arătat poporului Său pu-
terea lucrărilor Sale, ca să le dea
moştenirea naţiunilor.

7 *Apoc. 15.3 **Ps. 19.7.

7 Lucrările mâinilor Sale sunt
adevăr* şi judecată[f]; toate rân-
duielile Lui sunt sigure**,

8 *Is. 40.8. Mt. 5.18. **Ps. 19.9.

8 întărite* pentru totdeauna,
pentru eternitate, făcute** în
adevăr şi dreptate.

9 *Mt. 1.21. Lc. 1.68. **Lc. 1.49.

9 A trimis poporului Său răs-
cumpărarea*, a poruncit legămân-
tul Său pentru totdeauna; Numele
Lui este sfânt** şi înfricoşător.

10 *Deut. 4.6. Iov 28.28. Pr. 1.7; 9.10 Ecl. 12.13.

10 Teama de 𝕯omnul este înce-
putul* înţelepciunii; toţi cei care
le împlinesc[g] vor avea o bună
înţelegere[h]; lauda Lui rămâne
pentru totdeauna.

PSALMUL 112[c]

1 *Ps. 128.1. **Ps.119.16; 119.35,47; 119.70,143.

1 Lăudaţi pe Domnul![d] Ferice*
de omul care se teme de 𝕯omnul,
care** găseşte multă plăcere în
poruncile Lui!

2 *Ps. 25.13; 37.26; 102.28.

2 Sământa lui va fi puternică*
în ţară[i]; generaţia celor drepţi va
fi binecuvântată.

3 *Mt. 6.33.

3 Averea şi bogăţiile* vor fi în
casa lui şi dreptatea lui rămâne
pentru totdeauna.

4 *Iov 11.17. Ps. 97.11.

4 ✡ Lumina* răsare în întuneric
pentru cei drepţi. El este plin de
îndurare şi milos şi drept.

5 *Ps. 37.26. Lc. 6.35. **Ef. 5.15. Col. 4.5.

5 Ferice* de omul care este în-
durător şi dă cu împrumut! El îşi
va susţine cauza** în judecată[j];

6 *Ps. 15.5. **Pr. 10.7.

6 de aceea nu* se va clătina
niciodată. Amintirea** celui drept
va fi pentru totdeauna.

7 *Pr. 1.33. **Ps. 57.7. †Ps. 64.10.

7 Nu se va teme de* o veste rea;
inima** lui este tare, încrezân-
du-se† în 𝕯omnul;

8 *Ps. 59.10; 118.7.

8 inima lui este întărită; el nu se
teme, până când va privi* peste
vrăjmaşii săi.

9 *2 Cor. 9.9. **Deut.24.13 Vers. 3. †Ps. 75.10.

9 El răspândeşte*, dă săracilor;
dreptatea** lui rămâne pentru
totdeauna; cornul† său se va înăl-
ţa în glorie.

10 *Lc. 13.28. **Ps. 37.12. †Ps. 58.7,8. ††Pr. 10.28; 11.7.

10 ✡ Cel rău* va vedea şi se va
mânia, va scrâşni** din dinţi şi
se† va topi. Dorinţa†† celor răi va
pieri.

PSALMUL 113

1 *Ps. 135.1.

1 Lăudaţi pe Domnul![d] Lău-
daţi*, voi, slujitori ai 𝕯omnului,
lăudaţi Numele 𝕯omnului!

2 *Dan. 2.20.

2 Fie* Numele 𝕯omnului bine-
cuvântat, de acum şi pentru tot-
deauna!

3 *Is. 59.19. Mal. 1.11.

3 De la* răsăritul soarelui până

[a] *Lit.* „capul“ [b] *Lit.* „peste o ţară mare“ [c] *În acrostih: litera ebraică iniţială a fiecărei părţi de verset urmează în ordine alfabetică* [d] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [e] *Sau* „a minunilor Sale“ [f] *Sau* „dreptate“ [g] *Rânduielile* [h] *Sau* „pricepere“ [i] *Sau* „pe pământ“ [j] *Sau* „îşi va rândui cuvintele (lucrurile) cu judecată“

la apusul lui, fie Numele Domnu-
lui lăudat!

4 *Ps. 97.9; 99.2. **Ps. 8.1.

4 Domnul este preaînalt*, mai
presus de toate națiunile; gloria
Lui este mai** presus de ceruri.

5 *Ps. 89.6.

5 ✡ Cine* este ca Domnul Dum-
nezeul nostru? El Și-a așezat
locuința în înălțime.

6 *Ps. 11.4; 138.6. Is. 57.15.

6 El* Se pleacă să privească în
ceruri și pe pământ.

7 *1 Sam. 2.8. Ps. 107.41.

7 El* îl ridică din țărână pe cel
sărac, îl înalță din gunoi pe cel lipsit,

8 *Iov 36.7.

8 ca să* șadă cu cei mari, cu cei
mari ai poporului Său.

9 *1 Sam. 2.5. Ps. 68.6. Is. 54.1. Gal. 4.27.

9 El* face ca femeia stearpă
să locuiască într-o casă, *ca* o
mamă veselă în mijlocul copiilor
ei. Lăudați pe Domnul![a]

✸ PSALMUL 114

1 *Ex. 13.3. **Ps. 81.5.

1 Când a ieșit* Israel din Egipt,
casa lui Iacov dintr-un** popor
de limbă străină,

2 *Ex. 6.7; 19.6; 25.8; 29.45,46. Deut. 27.9.

2 Iuda* a fost sfântul Său locaș,
Israel stăpânirea Sa.

3 *Ex. 14.21. Ps. 77.16. **Ios.3.13,16

3 ✡ Marea* a văzut și a fugit,
Iordanul** s-a întors înapoi,

4 *Ps. 29.6; 68.16. Hab. 3.6.

4 munții* au sărit ca berbecii,
dealurile ca mieii.

5 *Hab. 3.8.

5 ✡ Ce* ai tu, mare, de fugi? tu,
Iordanule, de te întorci înapoi?
6 Voi, munților, de săriți ca
berbecii? voi, dealurilor, ca mieii?
7 Cutremură-te înaintea Dom-
nului, pământule, înaintea Dum-
nezeului[b] lui Iacov,

8 *Ex. 17.6. Num. 20.11. Ps. 107.35.

8 care* a schimbat stânca în iaz
de apă, piatra tare[c] în izvor de ape!

PSALMUL 115

1 *Is. 48.11. Ezec. 36.32.

1 Nu nouă*, Doamne, nu nouă,
ci Numelui Tău dă-i glorie, pentru
bunătatea Ta, pentru adevărul
Tău[d]!

2 *Ps. 42.3,10; 79.10. Ioel 2.17.

2 ✡ Pentru ce să zică națiunile:
„Unde* este dar Dumnezeul lor?“

3 *1 Cr. 16.26. Ps. 135.6. Dan. 4.35.

3 Dar Dumnezeul* nostru este
în ceruri: tot ce I-a plăcut a făcut.

4 *Deut. 4.28. Ps.135.15-17 Ier. 10.3.

4 Idolii* lor sunt argint și aur,
lucrarea mâinilor omului.
5 Au gură și nu vorbesc, au ochi
și nu văd,
6 au urechi și nu aud, au nas și
nu miros,
7 au mâini și nu ating, au pi-
cioare și nu umblă, nu scot nici
un sunet din gâtul lor.

8 *Ps. 135.18. Is. 44.9-11. Iona 2.8. Hab. 2.18,19.

8 Da, cei care* i-au făcut, toți
cei care se încred în ei, sunt ca ei.

9 *Ps. 118.2-4; 135.19,20. **Ps. 33.20. Pr. 30.5.

9 ✡ Israele*, încrede-te în Dom-
nul! El este ajutorul** lor și scu-
tul lor.
10 Casă a lui Aaron, încredeți-vă
în Domnul! El este ajutorul lor
și scutul lor.
11 Cei care vă temeți de Domnul,
încredeți-vă în Domnul! El este
ajutorul lor și scutul lor.
12 ✡ Domnul Și-a amintit de
noi: El va binecuvânta, va bine-
cuvânta casa lui Israel, va bine-
cuvânta casa lui Aaron,

13 *Ps. 128.1,4.

13 va* binecuvânta pe cei care
se tem de Domnul, pe cei mici
împreună cu cei mari.
14 Domnul vă va înmulți, pe voi
și pe copiii voștri.

15 *Gen. 14.19. **Gen. 1.1. Ps. 96.5.

15 Voi sunteți binecuvântați* de
Domnul, care** a făcut cerurile
și pământul.
16 ✡ Cerurile sunt cerurile Dom-
nului, dar pământul l-a dat fiilor
oamenilor.

17 *Ps. 6.5; 88.10-12. Is. 38.18.

17 Nu* morții Îl laudă pe Domnul[e],
nici toți cei care coboară în tăcere;

18 *Ps. 113.2. Dan. 2.20.

18 ci* noi Îl vom binecuvânta pe
Domnul[e], de acum și pentru tot-
deauna. Lăudați pe Domnul![a]

PSALMUL 116

1 *Ps. 18.1.

1 Iubesc* pe Domnul, pentru că a
auzit glasul meu, cererile mele.
2 Pentru că Și-a plecat urechea
spre mine, de aceea Îl voi chema
în tot timpul zilelor mele.

3 *Ps. 18.4-6.

3 ✡ Legăturile* morții mă încon-
juraseră și mă ajunseseră spai-
mele Locuinței morților; găsisem
necaz și întristare;
4 dar am chemat Numele Dom-

[a] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [b] *Ebr.* „Eloah“ [c] *Sau* „cremenea“ [d] *Sau* „pentru credincioșia Ta“ [e] *Ebr.* „Yah“

nului: „Te rog, Doamne, scapă-mi
sufletul!“
5 Domnul este plin* de îndurare şi
drept**; şi Dumnezeul nostru este
milos.
6 Domnul păzeşte pe cei simpli;
eram doborât şi El m-a salvat.
7 ✡ Întoarce-te, suflete al meu,
la odihna* ta, pentru că Dom-
nul** ţi-a făcut bine!
8 Pentru că* Tu ai salvat sufletul
meu de la moarte, ochii mei de
lacrimi, picioarele mele de cădere.
9 Voi umbla înaintea Domnului
pe* pământul[a] celor vii.
10 Am crezut*, de aceea am
vorbit. Am fost foarte necăjit.
11 În* neliniştea mea, spuneam:
„Orice** om este mincinos!“
12 Cum voi răsplăti Domnului
toate binefacerile Lui faţă de
mine?
13 Voi înălţa paharul mântuirii[b]
şi voi chema Numele Domnului;
14 îmi voi împlini* jurămintele
faţă de Domnul, înaintea între-
gului Său popor.
15 Scumpă* este în ochii Dom-
nului moartea sfinţilor Săi[c].
16 ✡ Te rog, Doamne, pentru că
sunt cu adevărat robul* Tău; sunt
robul Tău, fiul** roabei Tale; Tu
mi-ai dezlegat legăturile.
17 Ţie Îţi voi aduce o jertfă* de
mulţumire şi voi chema Numele
Domnului.
18 Îmi voi împlini jurămintele
faţă de Domnul, da, înaintea
întregului Său popor,
19 în curţile* casei Domnului, în
mijlocul tău, Ierusalime. Lăudaţi
pe Domnul![d]

5 *Ps. 103.8. **Ezra 9.15. Neem. 9.8. Ps. 119.137; 145.17.
7 *Ier. 6.16. Mt. 11.29. **Ps. 13.6; 119.17.
8 *Ps. 56.13.
9 *Ps. 27.13.
10 *2 Cor. 4.13.
11 *Ps. 31.22. **Rom. 3.4.
14 *Vers. 18. Ps. 22.25. Iona 2.9.
15 *Ps. 72.14.
16 *Ps.119.125; 143.12. **Ps. 86.16.
17 *Lev. 7.12. Ps. 50.14; 107.22.
19 *Ps. 96.8; 100.4; 135.2.

PSALMUL 117

1 Lăudaţi* pe Domnul, toate
naţiunile; măriţi-L, toate po-
poarele!
2 Pentru că mare este bunătatea
Lui faţă de noi şi adevărul* Dom-
nului rămâne pentru totdeauna.
Lăudaţi pe Domnul![d]

1 *Rom.15.11
2 *Ps. 100.5.

PSALMUL 118

1 Lăudaţi* pe Domnul[e], pentru
că este bun, pentru că bunătatea
Lui rămâne pentru totdeauna!
2 Să* spună Israel: „Pentru că
bunătatea Lui rămâne pentru tot-
deauna!“
3 Să spună casa lui Aaron:
„Pentru că bunătatea Lui rămâne
pentru totdeauna!“
4 Să spună cei care se tem de
Domnul: „Pentru că bunătatea Lui
rămâne pentru totdeauna!“
5 ✡ În* necaz L-am chemat pe
Domnul[f], Domnul[f] mi-a răspuns
şi m-a scos la** loc larg.
6 Domnul* este pentru mine, nu
mă voi teme; ce-mi va face omul?
7 Domnul* este pentru mine
între cei care mă ajută; şi eu voi
privi** peste cei care mă urăsc.
8 Mai* bine este să-ţi pui încre-
derea în Domnul, decât să te
încrezi în om;
9 mai* bine este să-ţi pui încre-
derea în Domnul, decât să te
încrezi în cei mari.
10 ✡ Toate naţiunile mă înconju-
raseră; şi în Numele Domnului
le-am nimicit[g].
11 Mă înconjuraseră*, da, mă
înconjuraseră; şi în Numele Dom-
nului le-am nimicit[g].
12 Mă înconjuraseră ca* nişte
albine; s-au stins ca** un foc de
spini: şi în Numele Domnului
le-am nimicit[g].
13 ✡ Tu m-ai împins foarte tare,
ca să cad, dar Domnul m-a ajutat.
14 Domnul[f] este tăria* mea şi
cântarea mea şi El a devenit mân-
tuirea mea.
15 ✡ Strigătul de triumf şi de
salvare este în corturile celor
drepţi: dreapta Domnului face
fapte mari!

1 *1 Cr. 16.8; 16.34. Ps. 106.1; 107.1; 136.1
2 *Ps. 115.9.
5 *Ps. 120.1. **Ps. 18.19.
6 *Ps. 27.1; 56.4,11; 146.5. Is. 51.12. Ev. 13.6.
7 *Ps. 54.4. **Ps. 59.10.
8 *Ps. 40.4; 62.8,9. Ier. 17.5,7.
9 *Ps. 146.3.
11 *Ps. 88.17.
12 *Deut. 1.44. **Ecl. 7.6. Naum 1.10.
14 *Ex. 15.2. Is. 12.2.

[a] *Sau* „pământurile“; *sau* „în ţările“ [b] *Lit.* „mântuirilor“ [c] *Sau* „celor evlavioşi ai Săi“ [d] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [e] *Sau* „Mulţumiţi Domnului“ [f] *Ebr.* „Yah“ [g] *Sau* „le-am tăiat în bucăţi“

16 *Ex. 15.6.
17 *Ps. 6.5. Hab. 1.12. **Ps. 73.28.
18 *2 Cor. 6.9.
19 *Is. 26.2.
20 *Ps. 24.7. **Is. 35.8. Apoc. 21.27; 22.14,15.
21 *Ps. 116.1. **Vers. 14.
22 *Mt. 21.42. Mc. 12.10. Lc. 20.17. Fap. 4.11. Ef. 2.20. 1 Pet. 2.4,7.
26 *Zah. 4.7. Mt. 21.9; 23.39. Mc. 11.9. Lc. 19.38.
27 *Est. 8.16. 1 Pet. 2.9.
28 *Ex. 15.2. Is. 25.1.
29 *Vers. 1.

16 Dreapta* Domnului este înălțată, dreapta Domnului face fapte mari!
17 Nu* voi muri, ci voi trăi şi voi** istorisi faptele Domnului[a].
18 Domnul[a] m-a disciplinat* cu asprime, dar nu m-a dat morții.
19 ✡ Deschideți-mi* porțile dreptății; voi intra prin ele, voi lăuda pe Domnul[a].
20 Aceasta* este poarta Domnului: cei drepți vor intra prin** ea.
21 Îți voi mulțumi pentru că mi-ai* răspuns şi ai devenit** mântuirea mea.
22 ✡ Piatra* pe care au lepădat-o ziditorii a ajuns cap de unghi.
23 De la Domnul a fost aceasta; este minunat[b] în ochii noştri.
24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm şi să ne veselim în ea.
25 Doamne, mântuieşte, Te rog! Doamne, dă prosperitate, Te rog!
26 Binecuvântat* fie cel care vine în Numele Domnului! V-am binecuvântat din casa Domnului.
27 ✡ Domnul este Dumnezeu şi El ne-a dat* lumină. Legați cu funii jertfa până la coarnele altarului.
28 Tu eşti Dumnezeul* meu, şi Te voi lăuda[c]; Dumnezeul meu, Te voi înălța.
29 Lăudați* pe Domnul[d], pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

✸ PSALMUL 119[e]

Alef

1 *Ps. 128.1.
3 *1 Ioan 3.9; 5.18.

1 Ferice de cei fără vină pe cale, care* umblă în legea Domnului.
2 Ferice de cei care păzesc mărturiile Sale, care Îl caută din toată inima,
3 da, care* nu fac nici o nedreptate; ei umblă în căile Sale.
4 Tu ai poruncit rânduielile Tale, ca să fie păzite cu grijă.
5 O, de-ar urmări căile mele să păzească hotărârile Tale!
6 Atunci* nu-mi va fi ruşine când voi lua seama la toate poruncile Tale.
7 Te voi lăuda* cu o inimă dreaptă, când voi învăța judecățile dreptății Tale.
8 Voi păzi hotărârile Tale, nu mă părăsi de tot!

Bet

9 Cum îşi va ține tânărul curată cărarea? Păzindu-se după Cuvântul Tău.
10 Te-am* căutat din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat** de la poruncile Tale.
11 Am ascuns Cuvântul Tău[f] în* inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.
12 Binecuvântat eşti, Doamne, învață-mă* hotărârile Tale.
13 Am istorisit* cu buzele mele toate judecățile gurii Tale.
14 M-am bucurat pe calea mărturiilor Tale ca de toate bogățiile.
15 Voi medita* la rânduielile Tale şi voi lua seama la cărările Tale.
16 Mă voi desfăta* în hotărârile Tale, nu voi uita Cuvântul Tău.

Ghimel

17 Fă* bine slujitorului Tău, *şi* voi trăi şi voi păzi Cuvântul Tău.
18 Deschide-mi ochii, şi voi vedea lucrurile minunate[g] care sunt în legea Ta.
19 Sunt străin* în țară[h]; nu-mi ascunde poruncile Tale.
20 Întotdeauna sufletul îmi este zdrobit* de dor după judecățile Tale.
21 Tu i-ai mustrat pe cei mândri, cei blestemați, care se abat de la poruncile Tale.
22 Ridică* de peste mine batjocura şi dispretul, pentru că am păzit mărturiile Tale.
23 Chiar cei mari s-au aşezat să vorbească împotriva mea; slu-

6 *Iov 22.26. 1 Ioan 2.28.
7 *Vers. 171.
10 *2 Cr. 15.15. **Vers. 21, 110,118.
11 *Ps. 37.31. Lc. 2.19,51.
12 *Vers. 26,33, 64,68,108, 124,135. Ps. 25.4.
13 *Ps. 34.11.
15 *Ps. 1.2. Vers. 23,48, 78.
16 *Vers. 24, 35,47,70, 77,92,111, 143,174.
17 *Ps. 116.7.
19 *Gen. 47.9. 1 Cr. 29.15 Ps. 39.12. 2 Cor. 5.6. Ev. 11.13.
20 *Ps. 42.1,2; 63.1; 84.2. Vers. 40,131
22 *Ps. 39.8.

[a] *Ebr.* „Yah“ [b] *Sau* „ea este minunată“ [c] *Sau* „Îți voi mulțumi“ [d] *Sau* „Mulțumiți Domnului“
[e] *Psalmul este împărțit în 22 paragrafe de câte opt versete, litera ebraică inițială a fiecărui verset dintr-un paragraf fiind aceeaşi, şi urmând în ordine alfabetică* [f] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“
[g] *Sau* „minunile“ [h] *Sau* „pe pământ“

jitorul Tău meditează la hotărârile Tale.

24 Mărturiile Tale, de asemenea, sunt desfătarea mea, sfătuitorii mei.

Dalet

25 *Ps. 44.25. **Vers.37,40, 88,107,149, 154,156,159. Ps. 143.11.
26 *Ps. 27.11; 86.11.
27 *Ps. 145.5,6.

25 Sufletul mi se lipeşte* de ţărână; fă-mă să trăiesc[a]** după Cuvântul Tău.

26 Am istorisit căile mele şi Tu mi-ai răspuns; învaţă-mă* hotărârile Tale.

27 Fă-mă să înţeleg calea rânduielilor Tale şi voi* medita la minunile Tale.

28 *Ps. 107.26.

28 Sufletul* meu se topeşte în lacrimi, din cauza întristării: întăreşte-mă[b], după Cuvântul Tău.

29 Depărtează de la mine calea minciunii şi, în îndurarea Ta, dă-mi legea Ta.

30 Am ales calea credincioşiei, am pus înaintea mea judecăţile Tale.

31 Rămân alipit de mărturiile Tale: 𝔇oamne, nu mă lăsa de ruşine!

32 *1Împ. 4.29 Is. 60.5. 2 Cor. 6.11.

32 Voi alerga pe calea poruncilor Tale, când îmi vei scoate inima la* larg.

He

33 *Vers. 112. Mt. 10.22. Apoc. 2.26.
34 *Vers. 73, 144, 169. Pr. 2.6. Iac. 1.5.

33 Învaţă-mă, 𝔇oamne, calea hotărârilor Tale şi o voi păzi până* la sfârşit.

34 Dă-mi* pricepere şi voi păzi legea Ta şi o voi ţine din toată inima.

35 Fă-mă să umblu pe cărarea poruncilor Tale, pentru că în ea îmi găsesc plăcerea.

36 *Ezec.33.31 Mc. 7.21,22 Lc. 12.15. 1 Tim. 6.10. Ev. 13.5.
37 *Is. 33.15. **Pr. 23.5.
38 *2 Sam.7.25

36 Pleacă-mi inima la mărturiile Tale şi nu la câştig*.

37 Abate-mi* ochii ca să nu privească** deşertăciunea; fă-mă să trăiesc în calea Ta.

38 Întăreşte* Cuvântul Tău[c] pentru slujitorul Tău care se teme de Tine.

39 Depărtează de la mine dispreţul de care mă tem, pentru că judecăţile Tale sunt bune.

40 *Vers. 20.

40 Iată, mi-a fost dor* de rânduielile Tale: fă-mă să trăiesc în dreptatea Ta.

Vav

41 *Ps. 106.4. Vers. 77.

41 Şi să vină* la mine bunătatea Ta, 𝔇oamne, mântuirea Ta, după Cuvântul Tău[c];

42 şi voi avea ce să răspund celui care mă batjocoreşte, pentru că m-am încrezut în Cuvântul Tău;

43 şi nu lua de tot din gura mea Cuvântul adevărului, pentru că am aşteptat[d] judecăţile Tale.

44 Atunci voi păzi legea Ta neîncetat, în vecii vecilor.

45 Şi voi umbla în *loc* larg, pentru că am căutat rânduielile Tale.

46 *Ps. 138.1. Mt.10.18,19 Fap. 26.1,2.

46 Şi voi* vorbi despre mărturiile Tale înaintea împăraţilor şi nu-mi va fi ruşine.

47 Şi îmi voi găsi desfătarea în poruncile Tale pe care le-am iubit.

48 Şi îmi voi ridica mâinile spre poruncile Tale pe care le-am iubit şi voi medita la hotărârile Tale.

Zain

49 *Vers. 74, 81,114,147.
50 *Rom. 15.4.

49 Aminteşte-Ţi de Cuvântul către slujitorul Tău, pe care m-ai făcut să-l* aştept[d].

50 Aceasta este mângâierea* mea în întristarea mea, că al Tău Cuvânt[c] m-a făcut să trăiesc.

51 *Ier. 20.7. **Iov 23.11. Ps. 44.18. Vers. 157.

51 Cei mândri m-au batjocorit* mult: eu nu** m-am abătut de la legea Ta.

52 Mi-am amintit de judecăţile Tale de altădată, 𝔇oamne, şi m-am mângâiat.

53 *Ezra 9.3.

53 O mânie* arzătoare m-a cuprins din cauza celor răi care părăsesc legea Ta.

54 Hotărârile Tale mi-au fost cântări în casa pribegiei mele.

55 *Ps. 63.6.

55 Mi-am amintit* noaptea de Numele Tău, 𝔇oamne, şi am păzit legea Ta.

56 Aceasta mi-a fost pentru că am păzit rânduielile Tale.

Het

57 *Ps. 16.5. Ier. 10.16. Plân. 3.24.

57 Partea* mea, 𝔇oamne, am spus, este să păzesc[e] cuvintele Tale.

---

[a] *Sau* „însufleţeşte-mă“, „înviorează-mă“; *expresia are un sens dublu:* „dă-mi viaţă“ *şi* „păstrează-mă în viaţă“ *(valabil pentru tot psalmul)* [b] *Sau* „ridică-mă“ [c] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [d] *Aşteptare cu dor* [e] *Sau* „Tu eşti partea mea, 𝔇oamne, am spus că voi păzi“

58 *Vers. 41.

58 Am căutat fața Ta din toată
inima: îndură-Te de mine, după*
Cuvântul Tău[a].

59 *Lc. 15.17; 15.18.

59 M-am gândit* la căile mele
şi mi-am întors paşii spre măr-
turiile Tale.
60 M-am grăbit şi n-am întârziat
să păzesc poruncile Tale.
61 Legăturile celor răi m-au
înconjurat; n-am uitat legea Ta.

62 *Fap. 16.25.

62 Mă trezesc la* miezul nopții
ca să Te laud pentru judecățile
dreptății Tale.
63 Sunt tovarăşul tuturor celor
care se tem de Tine şi al celor
care păzesc rânduielile Tale.

64 *Ps. 33.5.

64 Pământul* este plin de bună-
tatea Ta, Doamne; învață-mă
hotărârile Tale!

Tet

65 Tu i-ai făcut bine slujitorului
Tău, Doamne, după Cuvântul
Tău.

66 *Vers. 12,27.

66 Învață-mă* o bună înțelegere
şi cunoştință, pentru că m-am
încrezut în poruncile Tale.

67 *Vers. 71. Ier. 31.18,19. Ev. 12.10,11.

67 Mai înainte* de a fi umilit, ră-
tăceam; dar acum păzesc Cuvân-
tul Tău[a].

68 *Ps. 106.1; 107.1. Mt. 19.17.

68 Tu eşti bun* şi binefăcător; în-
vață-mă hotărârile Tale!

69 *Iov 13.4. Ps. 109.2.

69 Cei mândri au născocit* min-
ciuni împotriva mea; eu voi păzi
rânduielile Tale din toată inima.

70 *Ps. 17.10. Is. 6.10. Fap. 28.27.

70 Inima lor este îngroşată* ca
grăsimea; eu îmi găsesc des-
fătarea în legea Ta.
71 Este bine pentru mine că am
fost smerit, ca să învăț hotărârile
Tale.

72 *Vers. 127. Ps. 19.10. Pr. 8.10; 8.11,19.

72 Legea gurii Tale este mai*
bună pentru mine decât mii de
bucăți de aur şi de argint.

Iod

73 *Iov 10.8. Ps. 100.3; 138.8; 139.14.

73 Mâinile* Tale m-au făcut şi
m-au întocmit: dă-mi pricepere,
şi voi învăța poruncile Tale.

74 *Ps. 34.2.

74 Cei* care se tem de Tine mă
vor vedea şi se vor bucura, pen-
tru că aştept[b] Cuvântul Tău.

75 *Ev. 12.10.

75 Ştiu, Doamne, că judecățile
Tale sunt dreptate şi că din* cre-
dincioşie m-ai smerit.
76 Fie, Te rog, bunătatea Ta mân-
gâierea mea, după Cuvântul Tău[a]
față de slujitorul Tău.
77 Să vină peste mine îndurările
Tale şi voi trăi; pentru că legea
Ta este desfătarea mea.

78 *Ps. 25.3. **Vers. 86.

78 Cei mândri să* fie dați de
ruşine, pentru că** m-au asuprit
fără temei; eu cuget la rânduie-
lile Tale.
79 Cei care se tem de Tine să se
întoarcă la mine şi cei care cunosc
mărturiile Tale.
80 Fie inima mea fără vină în
hotărârile Tale, ca să nu-mi fie
ruşine!

Caf

81 *Ps. 73.26; 84.2.

81 Mi se sfârşeşte* sufletul după
mântuirea Ta; aştept[b] Cuvântul
Tău.

82 *Vers. 123. Ps. 69.3.

82 Mi se topesc* ochii după Cu-
vântul Tău[a]; şi am spus: „Când
mă vei mângâia?“

83 *Iov 30.30.

83 Pentru că am ajuns* ca un
burduf pus în fum; eu nu uit hotă-
rârile Tale.

84 *Ps. 39.4. **Apoc.6.10

84 Câte* sunt zilele slujitorului
Tău? Când** vei face judecată
asupra celor care mă persecută?

85 *Ps. 35.7. Pr. 16.27.

85 Cei mândri mi-au săpat*
gropi; aceasta nu este[c] după legea
Ta.

86 *Ps. 35.19; 38.19.

86 Toate poruncile Tale sunt cre-
dincioşie; ei mă persecută fără*
temei: ajută-mă!
87 Puțin a lipsit să mă şteargă de
pe pământ; dar eu n-am părăsit
rânduielile Tale.
88 Fă-mă să trăiesc după bună-
tatea Ta şi eu voi păzi mărturia
gurii Tale.

Lamed

89 *Ps. 89.2. Mt. 24.34; 24.35. 1 Pet. 1.25.

89 Doamne, Cuvântul Tău este
întărit* în ceruri pentru totdeauna.
90 Credincioşia Ta este din ge-
nerație în generație; Tu ai înte-
meiat pământul şi el rămâne tare.

91 *Ier. 33.25.

91 Prin* judecățile Tale *aceste
lucruri* rămân tari astăzi, pentru
că toate Îți sunt slujitori.
92 Dacă n-ar fi fost legea Ta
desfătarea mea, aş fi pierit în ne-
cazul meu.

---

[a] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [b] *Aşteptare cu dor* [c] *Sau* „ei, care nu sunt“

93 Niciodată nu voi uita rânduie-
lile Tale, pentru că prin ele m-ai
făcut să trăiesc.
94 Al Tău sunt, salvează-mă,
pentru că am căutat rânduielile
Tale.
95 Cei răi mă aşteaptă ca să mă
omoare; eu sunt atent la mărturii-
le Tale.
96 *Mt. 5.18; 24.35.
96 Am văzut sfârşitul* oricărei
perfecţiuni; porunca Ta este
foarte întinsă[a].

Mem

97 *Ps. 1.2.
97 Cât *de mult* iubesc legea Ta!
Toată* ziua cuget la ea.
98 *Deut. 4.6,8.
98 Poruncile* Tale mă fac mai
înţelept decât vrăjmaşii mei,
pentru că ele sunt întotdeauna
cu mine.
99 *2 Tim. 3.15
99 Am mai multă pricepere de-
cât toţi învăţătorii mei, pentru
că* meditez la mărturiile Tale.
100 *Iov 32.7-9.
100 Înţeleg* mai mult decât bă-
trânii, pentru că păzesc rânduie-
lile Tale.
101 *Pr. 1.15.
101 Mi-am păzit* picioarele de
orice cale rea, ca să păzesc Cu-
vântul Tău.
102 Nu m-am abătut de la ju-
decăţile Tale, pentru că Tu m-ai
învăţat.
103 *Ps. 19.10. Pr. 8.11.
103 Ce* dulce este Cuvântul Tău[b]
pentru cerul gurii mele! Mai mult
decât mierea pentru gura mea!
104 *Vers. 128.
104 Prin rânduielile Tale am pri-
mit pricepere, de aceea urăsc*
orice cale a minciunii.

Nun

105 *Pr. 6.23.
105 Cuvântul Tău este o candelă*
pentru piciorul meu şi o lumină
pentru cărarea mea.
106 *Neem.10.29
106 Am jurat*, şi voi ţine, să
păzesc judecăţile dreptăţii Tale.
107 Sunt foarte întristat, *D*oamne,
fă-mă să trăiesc după Cuvântul
Tău.
108 *Osea 14.2. Ev. 13.15.
108 Primeşte, Te rog, *D*oamne, da-
rurile* de bunăvoie ale gurii mele
şi învaţă-mă judecăţile Tale.
109 *Iov 13.14.
109 Sufletul* meu este neîncetat
în mâna mea[c], dar nu uit legea Ta.
110 *Ps. 140.5; 141.9.
110 Cei răi mi-au întins* o cursă,
dar nu m-am rătăcit de la rân-
duielile Tale.
111 *Deut. 33.4.
111 Mărturiile Tale îmi sunt moş-
tenire[d]* pentru totdeauna, pentru
că ele sunt bucuria inimii mele.
112 *Vers. 33.
112 Mi-am plecat inima să îm-
plinesc hotărârile Tale pentru
totdeauna, până* la sfârşit.

Sameh

113 Urăsc pe cei cu inima pre-
făcută, dar iubesc legea Ta.
114 *Ps. 32.7; 91.1.
114 Tu eşti adăpostul* meu şi
scutul meu; aştept[e] Cuvântul Tău.
115 *Ps. 6.8; 139.19. Mt. 7.23.
115 Depărtaţi-vă* de la mine, voi,
care faceţi răul, şi eu voi păzi
poruncile Dumnezeului meu!
116 *Ps. 25.2. Rom. 5.5; 9.33; 10.11.
116 Susţine-mă, după Cuvântul
Tău[b], şi voi trăi şi nu mă lăsa* să
fiu dat de ruşine în aşteptarea mea.
117 Susţine-mă, şi voi fi salvat şi
voi privi neîncetat hotărârile Tale.
118 Tu i-ai respins[f] pe toţi cei care
s-au abătut de la hotărârile Tale,
pentru că viclenia lor este min-
ciună.
119 *Ezec.22.18
119 Ai îndepărtat pe toţi cei răi
de pe pământ, ca* zgura; de aceea
iubesc mărturiile Tale.
120 *Hab. 3.16.
120 Mi se înfioară* carnea de fri-
ca Ta şi mă tem de judecăţile
Tale.

Ain

121 Am făcut judecată şi dreptate;
nu mă lăsa în voia asupritorilor mei.
122 *Ev. 7.22.
122 Fii garantul* slujitorului Tău
spre bine; să nu mă asuprească cei
mândri.
123 *Vers.81,82
123 Mi se topesc ochii* după mân-
tuirea Ta şi după Cuvântul[b] drep-
tăţii Tale.
124 Lucrează pentru slujitorul Tău
după bunătatea Ta şi învaţă-mă
hotărârile Tale.
125 *Ps. 116.16.
125 Eu sunt slujitorul* Tău; dă-mi
pricepere şi voi cunoaşte mărtu-
riile Tale.
126 Este timpul ca *D*omnul să
lucreze; ei au desfiinţat legea Ta.
127 *Vers. 72. Ps. 19.10. Pr. 8.11.
127 De aceea* iubesc poruncile
Tale mai mult decât aurul, da,
mai mult decât aurul fin.
128 De aceea socotesc drepte toa-

[a] *Sau* „fără limită“ [b] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [c] *În pericol* [d] *Sau* „le-am luat ca moştenire“ [e] *Aşteptare cu dor* [f] *Sau* „i-ai călcat în picioare“

te rânduielile cu privire la toate *lucrurile*; urăsc orice cale a minciunii.

Pe

129 Mărturiile Tale sunt minunate, de aceea le păzeşte sufletul meu.

130 Descoperirea[a] cuvintelor Tale luminează, dând pricepere* celor simpli.

130 *Ps. 19.7. Pr. 1.4.

131 Mi-am deschis gura şi am suspinat, pentru că doresc* fierbinte poruncile Tale.

131 *Vers. 20.

132 Întoarce-Te* spre mine şi îndură-Te de mine, cum** obişnuieşti faţă de cei care iubesc Numele Tău.

132 *Ps. 106.4. **2 Tes. 1.6; 1.7.

133 Întăreşte-mi* paşii în Cuvântul Tău[b]; şi** nici o nelegiuire[c] să nu stăpânească peste mine.

133 *Ps. 17.5. **Ps. 19.13. Rom. 6.12.

134 Răscumpără-mă din* asuprirea omului, şi voi păzi rânduielile Tale.

134 *Lc. 1.74.

135 Fă să strălucească faţa* Ta peste slujitorul Tău şi învaţă-mă hotărârile Tale.

135 *Ps. 4.6.

136 Râuri* de apă curg din ochii mei, pentru că nu se păzeşte legea Ta.

136 *Ier. 9.1; 14.17. Ezec. 9.4.

Ţade

137 Tu eşti drept*, Doamne, şi judecăţile Tale sunt drepte[d].

137 *Ezra 9.15. Neem. 9.33. Ier. 12.1. Dan. 9.7.

138 Tu ai poruncit mărturiile* Tale în dreptate şi în nespusă credincioşie[e].

138 *Ps. 19.7-9.

139 Râvna* mea mă mistuie, pentru că asupritorii[f] mei au uitat cuvintele Tale.

139 *Ps. 69.9. Ioan 2.17.

140 Cuvântul Tău[b] este foarte curat[g]* şi slujitorul Tău îl iubeşte.

140 *Ps. 12.6; 18.30; 19.8. Pr. 30.5.

141 Sunt mic şi dispreţuit; nu uit rânduielile Tale.

142 Dreptatea Ta este dreptate pentru totdeauna şi legea Ta este adevăr*.

142 *Vers. 151. Ps. 19.9. Ioan 17.17.

143 Necazul şi strâmtorarea m-au cuprins; poruncile Tale sunt desfătarea mea.

144 Dreptatea mărturiilor Tale este pentru totdeauna; dă-mi pricepere şi voi trăi.

Kof

145 Am strigat din toată inima; răspunde-mi, Doamne! Voi păzi hotărârile Tale.

146 Strig către Tine; salvează-mă şi voi păzi mărturiile Tale.

147 Am întrecut* revărsatul zorilor şi am strigat; am aşteptat[h] Cuvântul Tău.

147 *Ps. 5.3; 88.13; 130.6.

148 Ochii mei au întrecut* străjile nopţii ca să meditez la Cuvântul Tău[b].

148 *Ps. 63.1,6.

149 Ascultă glasul meu, după bunătatea Ta, Doamne! Fă-mă să trăiesc după judecata Ta.

150 Cei care urmăresc răutatea se apropie; ei sunt departe de legea Ta.

151 Doamne, Tu eşti aproape* şi toate poruncile Tale sunt adevăr.

151 *Ps. 145.18.

152 De mult am cunoscut, din mărturiile Tale, că Tu le-ai întemeiat pentru* totdeauna.

152 *Lc. 21.33.

Reş

153 Priveşte* la suferinţa mea şi scapă-mă, pentru că nu am uitat[i] legea Ta.

153 *Plân. 5.1.

154 Apără-mi* cauza şi răscumpără-mă, fă-mă să trăiesc după Cuvântul Tău[b].

154 *1 Sam.24.15 Ps. 35.1. Mica 7.9.

155 Mântuirea este departe* de cei răi, pentru că ei nu caută hotărârile Tale.

155 *Iov 5.4.

156 Multe sunt îndurările Tale, Doamne; fă-mă să trăiesc după judecăţile Tale.

157 Mulţi sunt persecutorii mei şi asupritorii mei; nu* m-am abătut de la mărturiile Tale.

157 *Ps. 44.18. Vers. 51.

158 I-am văzut pe înşelători[j] şi m-am dezgustat*, pentru că ei nu păzesc Cuvântul Tău[b].

158 *Vers. 136. Ezec. 9.4.

159 Vezi cât de mult iubesc rânduielile Tale; Doamne, fă-mă să trăiesc după bunătatea Ta.

160 Tot Cuvântul Tău[k] este adevăr şi orice judecată a dreptăţii Tale este pentru totdeauna.

Şin

161 Cei* mari m-au persecutat

161 *1Sam.24.11; 24.14; 26.18.

[a] *Lit.* „Intrarea“, „Deschiderea“ [b] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [c] *Sau* „deşertăciune“, „idol“ [d] *Sau* „eşti drept în judecăţile Tale“ [e] *Sau* „Tu ai poruncit dreptatea mărturiilor Tale şi credincioşia deplin“ [f] *Sau* „adversarii“ [g] *Sau* „încercat“ [h] *Aşteptare cu dor* [i] *Sau* „nu uit“ [j] *Sau* „trădători“ [k] *Sau* „Suma Cuvântului Tău“

fără temei, dar inima mea tremură la Cuvântul Tău.

162 Mă bucur de Cuvântul Tău[a] ca unul care găseşte o pradă mare.

163 Urăsc minciuna şi n-o pot suferi; iubesc legea Ta.

164 De şapte ori pe zi Te laud pentru judecăţile dreptăţii Tale.

165 Mare* este pacea celor care iubesc legea Ta şi nimic nu-i face să se poticnească.

166 Aştept[b]* mântuirea Ta, *D*oamne, şi împlinesc poruncile Tale.

167 Sufletul meu a păzit mărturiile Tale şi le iubesc foarte mult.

168 Am păzit rânduielile Tale şi mărturiile Tale, pentru că* toate căile mele sunt înaintea Ta.

Tav

169 Să ajungă strigătul meu înaintea Ta, *D*oamne! dă-mi pricepere, după Cuvântul Tău.

170 Să ajungă cererea mea înaintea Ta. Scapă-mă, după Cuvântul Tău[a].

171 Buzele* mele vor revărsa laudă, când[c] mă înveţi hotărârile Tale.

172 Limba mea va vorbi cu putere[d] de Cuvântul Tău[a], pentru că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173 Fie mâna Ta în ajutorul meu, pentru că am ales* rânduielile Tale.

174 Am dorit mult mântuirea Ta, *D*oamne, şi legea Ta este desfătarea mea.

175 Să trăiască sufletul meu, şi Te va lăuda; şi judecăţile Tale să-mi fie ajutor.

176 Rătăcesc* ca o oaie pierdută: caută pe slujitorul Tău, pentru că nu uit poruncile Tale.

165 *Pr. 3.2. Is. 32.17.
166 *Gen. 49.18. Vers. 174.
168 *Pr. 5.21.
171 *Vers. 7.
173 *Ios. 24.22. Pr. 1.29. Lc. 10.42.
176 *Is. 53.6. Lc. 15.4. 1 Pet. 2.25.

✸ PSALMUL 120

O cântare a treptelor.

1 L-am chemat pe *D*omnul în necazul* meu şi mi-a răspuns.

2 *D*oamne, scapă-mi sufletul de buza mincinoasă, de limba înşelătoare.

3 Ce ţi se va da şi ce ţi se va adăuga ţie, limbă înşelătoare?

4 Săgeţi ascuţite ale unui viteaz, cu cărbuni aprinşi de ienupăr.

5 Vai de mine, pentru că stau pentru un timp la Meşec*, locuiesc** în corturile Chedarului†!

6 Sufletul meu a locuit prea mult cu cei care urăsc pacea!

7 Eu sunt pentru pace; dar, când vorbesc eu, ei sunt pentru război.

1 *Ps. 118.5. Iona 2.2.
5 *Gen. 10.2. Ezec. 27.13. **Ier.49.28; 49.29. †Gen. 25.13 1 Sam. 25.1.

PSALMUL 121

O cântare a treptelor.

1 Îmi ridic ochii spre munţi; de unde îmi va veni ajutorul?[e]

2 Ajutorul* meu *vine* de la *D*omnul, care a făcut cerurile şi pământul.

3 ✡ El nu* va îngădui să ţi se clatine piciorul; Cel** care te păzeşte nu va dormita.

4 Iată, Cel care păzeşte pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi.

5 ✡ *D*omnul este Cel care te păzeşte, *D*omnul este umbra* ta pe mâna** ta dreaptă.

6 Soarele* nu te va bate ziua, nici luna noaptea.

7 *D*omnul te va păzi* de orice rău, îţi va păzi sufletul.

8 *D*omnul va păzi* ieşirea ta şi intrarea ta, de acum şi pentru totdeauna.

2 *Ps. 124.8.
3 *1 Sam. 2.9. Pr. 3.23,26. **Ps. 127.1. Is. 27.3.
5 *Is. 25.4. **Ps. 16.8; 109.31.
6 *Ps. 91.5. Is. 49.10. Apoc. 7.16.
7 *Ps. 41.2; 97.10; 145.20.
8 *Deut. 28.6. Pr. 2.8; 3.6.

PSALMUL 122

O cântare a treptelor. A lui David.

1 M-am bucurat când mi-au spus: „Să mergem* la casa *D*omnului!“

2 Picioarele noastre stau în porţile tale, Ierusalime!

3 ✡ Ierusalime, care eşti zidit ca o cetate* strâns unită împreună!

4 Acolo* se suie seminţiile, se-

1 *Is. 2.3. Zah. 8.21.
3 *2 Sam. 5.9.
4 *Ex. 23.17. Deut. 16.16.

[a] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [b] *Sau* „Sper în“ [c] *Sau* „pentru că“ [d] *Sau* „va răspunde la“, „va cânta ca răspuns la“ [e] *Sau* „spre munţi, de unde îmi va veni ajutorul.“

4 **Ex. 16.34 mințiile Domnului[a], o mărturie** pentru Israel, ca să laude Numele Domnului.

5 *Deut. 17.8. 2 Cr. 19.8. 5 Pentru că* acolo sunt aşezate tronurile de judecată, tronurile casei lui David.

6 *Ps. 51.18. 6 ✡ Rugați-vă* pentru pacea Ierusalimului; cei care te iubesc vor prospera.

7 Pacea să fie între zidurile tale, prosperitatea[b] în palatele tale.

8 Pentru frații mei şi tovarăşii mei voi spune: Pacea să fie[c] înăuntrul tău.

9 *Neem. 2.10. 9 Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru voi căuta* binele tău.

PSALMUL 123

O cântare a treptelor.

1 *Ps. 121.1; 141.8. **Ps. 2.4; 11.4; 115.3. 1 Îmi* ridic ochii spre Tine, care locuieşti** în ceruri.

2 ✡ Iată, ca ochii robilor către mâna stăpânilor lor, ca ochii roabei către mâna stăpânei ei, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până Se va îndura de noi.

3 Îndură-Te de noi, Doamne, îndură-Te de noi, pentru că suntem sătui peste măsură de dispreț.

4 Sufletul nostru este sătul peste măsură de batjocura celor fără griji, de disprețul celor mândri.

PSALMUL 124

O cântare a treptelor. A lui David.

1 *Ps. 129.1. 1 De n-ar fi fost Domnul pentru noi, – să spună* Israel –

2 de n-ar fi fost Domnul pentru noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3 *Ps. 56.1,2; 57.3. Pr. 1.12. 3 atunci ne-ar* fi înghițit de vii, când li s-a aprins mânia împotriva noastră,

4 atunci apele ne-ar fi acoperit, un râu ar fi trecut peste sufletul nostru;

5 atunci apele umflate ar fi trecut peste sufletul nostru.

6 Binecuvântat să fie Domnul, care nu ne-a dat pradă dinților lor!

7 Sufletul nostru a scăpat* ca o pasăre din lațul păsărarilor: lațul s-a rupt şi noi am scăpat. 7 *Ps. 91.3. Pr. 6.5.

8 Ajutorul* nostru este în Numele Domnului, care** a făcut cerurile şi pământul. 8 *Ps. 121.2. **Gen. 1.1. Ps. 134.3.

PSALMUL 125

O cântare a treptelor.

1 Cei care se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului, care nu se clatină; el rămâne pentru totdeauna.

2 Ierusalim! Munții sunt în jurul lui şi Domnul este în jurul poporului Său, de acum şi pentru totdeauna.

3 Pentru că toiagul* răutății nu se va odihni în partea celor drepți, pentru ca cei drepți să nu-şi întindă mâinile spre nelegiuire. 3 *Pr. 22.8. Is. 14.5.

4 ✡ Doamne, fă bine celor buni şi celor drepți cu inima.

5 Iar pe cei care se abat pe căile* lor sucite, Domnul îi va face să meargă cu lucrătorii nelegiuirii. Pacea** să fie[c] peste Israel! 5 *Pr. 2.15. **Ps. 128.6. Gal. 6.16.

PSALMUL 126

O cântare a treptelor.

1 Când a întors Domnul pe captivii[d] Sionului, eram ca* cei care visează. 1 *Fap. 12.9.

2 Atunci gura* ne era plină[e] de râs şi limba de strigăte de bucurie. Atunci se spunea printre națiuni: „Domnul a făcut lucruri mari pentru ei!“ 2 *Iov 8.21.

3 Domnul a făcut lucruri mari pentru noi: suntem bucuroşi.

4 ✡ Întoarce, Doamne, pe captivii[d] noştri ca păraiele din sud[f].

[a] *Ebr.* „Yah“ [b] *Sau* „siguranța odihnitoare“ [c] *Sau* „va fi“ [d] *Sau* „captivitatea“ [e] *Sau* „ne-a fost umplută“ [f] *Ebr.* „Neghev“

5 *Ier. 31.9.

5 Cei* care seamănă cu lacrimi vor secera cu cântec de bucurie.

6 Cel care merge plângând, purtând sămânța de semănat, se va întoarce cu cântec de bucurie, purtându-şi snopii.

PSALMUL 127

O cântare a treptelor. A lui Solomon.

1 *Ps. 121.3-5

1 Dacă nu zideşte Domnul casa, în zadar lucrează cei care o zidesc; dacă nu* păzeşte Domnul cetatea, în zadar veghează cel care o păzeşte.

2 *Gen. 3.17; 3.19.

2 În zadar vă treziți de dimineață, vă culcați târziu şi mâncați* pâinea durerilor. Astfel, El dă somn preaiubitului Său.

3 *Gen. 33.5; 48.4. Ios. 24.3,4. **Deut. 28.4

3 ✡ Iată, fiii* sunt o moştenire de la Domnul, rodul** pântecelui este o răsplată.

4 Ca nişte săgeți în mâna unui viteaz, aşa sunt fiii tinereții.

5 *Iov 5.4. Pr. 27.11.

5 Ferice de omul care şi-a umplut tolba cu ele; lor* nu le va fi ruşine când vor vorbi cu vrăjmaşii la poartă.

PSALMUL 128

O cântare a treptelor.

1 *Ps. 112.1; 115.13; 119.1.

1 Ferice* de oricine se teme de Domnul *şi* umblă în căile Lui.

2 *Is. 3.10.

2 Pentru că* vei mânca din munca mâinilor tale, vei fi fericit şi-ți va merge bine[a].

3 *Ezec.19.10 **Ps. 52.8; 144.12.

3 Soția ta va fi ca* o viță roditoare înăuntrul casei tale[b]; fiii** tăi, ca nişte ramuri de măslin în jurul mesei tale.

4 Iată, aşa va fi binecuvântat omul care se teme de Domnul.

5 *Ps. 134.3.

5 Domnul să te binecuvânteze* din Sion! Şi să vezi binele Ierusalimului în toate zilele vieții tale

6 *Gen. 50.23 Iov 42.16. **Ps. 125.5.

6 şi să vezi* pe fiii fiilor tăi! Pacea** să fie peste Israel[c]!

PSALMUL 129

O cântare a treptelor.

1 *Ezec. 23.3. Osea 2.15; 11.1. **Ps. 124.1.

1 Adesea m-au asuprit, din tinerețea* mea, – s-o spună** Israel –

2 adesea m-au asuprit, din tinerețea mea, dar nu m-au învins.

3 Plugarii au arat pe spatele meu, au tras brazdele lor lungi.

4 ✡ Domnul este drept; El a tăiat funiile celor răi.

5 Să fie acoperiți de ruşine şi să dea înapoi toți cei care urăsc Sionul!

6 *Ps. 37.2.

6 Să fie ca iarba* de pe acoperişuri, care se usucă înainte de a fi smulsă,

7 cu care secerătorul nu-şi umple mâna, nici legătorul de snopi brațul,

8 *Rut 2.4. Ps. 118.26.

8 şi trecătorii nu spun: „Binecuvântarea* Domnului să fie peste voi! Vă binecuvântăm în Numele Domnului!“

PSALMUL 130

O cântare a treptelor.

1 *Plân. 3.55. **Ioan 2.2.

1 Din* adâncuri Te chem**, Doamne!

2 Doamne, ascultă glasul meu! Urechile Tale să fie atente la glasul cererilor mele.

3 *Ps. 143.2. Rom. 3.20; 3.23,24.

3 Doamne[d], dacă* vei lua aminte la nelegiuiri, Doamne, cine va rămâne[e]?

4 *Ex. 34.7. **1Împ.8.40 Ps. 2.11. Ier. 33.8,9.

4 Dar la Tine este iertare*, ca să fii de temut**.

5 *Ps. 27.14; 33.20; 40.1. Is. 8.17; 26.8; 30.18. **Ps.119.81

5 ✡ Eu Îl aştept* pe Domnul, sufletul meu aşteaptă, şi sper[f]** în Cuvântul Său.

6 *Ps. 63.6; 119.147.

6 Sufletul* meu *Îl aşteaptă* pe Domnul mai mult decât străjerii dimineața, da, decât străjerii dimineața.

7 *Ps. 131.3. **Ps. 86.5; 86.15. Is. 55.7.

7 Israele, pune-ți speranța* în Domnul; pentru că la** Domnul este bunătate şi la El este belşug de răscumpărare!

[a] *Sau* „vei prospera“ [b] *Sau* „pe lângă casa ta“ [c] *Sau* „pe fiii fiilor tăi *şi* pacea peste Israel“ [d] *Ebr.* „Yah“ [e] *Sau* „cine va sta în picioare“ [f] *Sau* „aştept cu dor“

8 *Ps. 103.3; 103.4. Mt. 1.21.

8 Şi El va răscumpăra* pe Is-
rael din toate nelegiuirile lui.

PSALMUL 131

O cântare a treptelor. A lui
David.

1 *Rom.12.16

1 Doamne, inima mea nu este
mândră şi ochii mei nu se înalţă
şi nu umblu în lucruri* prea mari
şi prea minunate pentru mine.

2 *Mt. 18.3. 1 Cor. 14.20

2 Dar nu mi-am liniştit şi nu
mi-am potolit eu sufletul ca* un
copil înţărcat lângă mama lui?
Sufletul meu este în mine ca un
copil înţărcat.
3 Israele, pune-ţi speranţa în
Domnul, de acum şi pentru tot-
deauna!

PSALMUL 132

O cântare a treptelor.

1 Doamne, aminteşte-Ţi de Da-
vid, de toate necazurile lui!

2 *Ps. 65.1. **Gen.49.24

2 Cum I-a jurat el Domnului, a
făcut* un jurământ Puternicului**
lui Iacov:
3 „Nu voi intra[a] în cortul casei
mele, nu mă voi sui[b] pe aşternutul
patului meu,

4 *Pr. 6.4.

4 nu* voi îngădui ochilor mei
să doarmă, pleoapelor mele să
dormiteze,

5 *Fap. 7.46.

5 până nu voi găsi* un loc
pentru Domnul, locaşuri[c] pentru
Puternicul lui Iacov".

6 *1Sam.17.12 **1 Sam.7.1. †1 Cr. 13.5.

6 ✡ Iată, noi am auzit de el[d]
la* Efrata, l-am găsit** în† câm-
piile Iaar[e].

7 *Ps. 5.7; 99.5.

7 „Să intrăm în locaşurile[c] Lui,
să* ne închinăm înaintea aşter-
nutului picioarelor Lui!

8 *Num. 10.35 2 Cr. 6.41; 6.42. **Ps. 78.61.

8 Ridică-Te*, Doamne, la odih-
na Ta, Tu şi chivotul** puterii
Tale!

9 *Iov 29.14. Vers. 16. Is. 61.10.

9 Preoţii Tăi să se îmbrace*
cu dreptate şi sfinţii Tăi să cânte
de bucurie!
10 Pentru David, slujitorul Tău,
nu întoarce faţa de la unsul Tău!"

11 *Ps. 89.3,4; 89.33; 110.4. **2Sam.7.12 1 Împ. 8.25. 2 Cr. 6.16. Lc. 1.69. Fap. 2.30.

11 ✡ Domnul* i-a jurat lui David
în adevăr, nu Se va întoarce de
la aceasta: „Din** rodul trupului
tău voi pune pe tronul tău.
12 Dacă fiii tăi vor păzi legămân-
tul Meu şi mărturiile Mele, în care
îi voi învăţa, fiii lor vor şedea pen-
tru totdeauna pe tronul tău".

13 *Ps. 48.1,2.

13 ✡ Pentru că* Domnul a ales
Sionul, l-a dorit ca locuinţă a Lui;
şi a zis:

14 *Ps. 68.16.

14 „Acesta* este odihna Mea
pentru totdeauna, aici voi locui,
pentru că l-am dorit.

15 *Ps. 147.14.

15 Voi* binecuvânta din belşug
hrana sa, voi sătura cu pâine pe
săracii săi;

16 *2 Cr. 6.41 Vers. 9. Ps. 149.4.

16 şi-i voi îmbrăca pe preoţii săi
cu* mântuire; şi sfinţii săi vor
izbucni în cântări[f] de bucurie.

17 *Ezec. 29.21. Lc. 1.69. **1Împ.11.36; 15.4. 2 Cr. 21.7.

17 Acolo* voi face să înmugureas-
că puterea lui pentru David, voi pre-
găti** o lumină pentru unsul Meu.

18 *Ps. 35.26; 109.29.

18 Îi voi acoperi* pe vrăjmaşii
săi cu ruşine şi cununa lui va înflo-
ri[g] peste el".

PSALMUL 133

O cântare a treptelor. A lui
David.

1 *Gen. 13.8. Ev. 13.1.

1 Iată ce bine şi ce plăcut este
să locuiască fraţii* uniţi împreună!

2 *Ex. 30.25; 30.30.

2 Este ca untdelemnul* preţios
pe cap, care curge pe barbă, pe
barba lui Aaron, care curge pe
marginea veşmintelor lui;

3 *Deut. 4.48. **Lev. 25.21. Deut. 28.8. Ps. 42.8.

3 ca roua Hermonului*, care
coboară pe munţii Sionului, pen-
tru că acolo** a poruncit Domnul
binecuvântarea, viaţa pentru tot-
deauna.

PSALMUL 134

O cântare a treptelor.

1 *Ps.135.1,2. **1 Cr. 9.33.

1 Iată, binecuvântaţi pe Domnul,
toţi slujitorii* Domnului, care**
staţi nopţile în casa Domnului!

[a] *Sau* „Dacă voi intra" [b] *Sau* „dacă mă voi sui" [c] *Sau* „corturi" [d] *De chivot* [e] *Sau* „câmpiile pădurii"; „Iaar", *formă poetică pentru Chiriat-Iearim* [f] *Lit.* „strigând vor striga" [g] *Sau* „va străluci"

2 *1 Tim. 2.8.
2 Ridicați-vă* mâinile spre sfân-
tul locaș[a] și binecuvântați pe
Domnul!
3 *Ps. 124.8. **Ps. 128.5; 135.21.
3 Domnul, care* a făcut cerurile
și pământul, să te binecuvânteze
din** Sion!

✸ PSALMUL 135

1 *Ps. 113.1; 134.1.
1 Lăudați pe Domnul![b] Lăudați
Numele Domnului; lăudați-*L*,
slujitori* ai Domnului,
2 *Lc. 2.37. **Ps. 92.13; 96.8; 116.19.
2 care* stați în casa Domnului,
în curțile** casei Dumnezeului
nostru!
3 *Ps. 119.68. **Ps. 147.1.
3 Lăudați pe Domnul[b], pentru
că Domnul este bun*; cântați
psalmi Numelui Său, pentru că**
este plăcut.
4 *Ex. 19.5. Deut. 7.6,7; 10.15.
4 Pentru că Domnul[c] Și-a ales
pe Iacov*, pe Israel ca o comoară
deosebită[d] a Lui.
5 *Ps. 95.3; 97.9.
5 ✡ Pentru că eu știu că Dom-
nul este mare* și că Domnul nos-
tru este mai presus de toți dum-
nezeii.
6 *Ps. 115.3.
6 Domnul a făcut tot* ce I-a
plăcut în ceruri și pe pământ,
în mări și în toate adâncurile.
7 *Ier. 10.13; 51.16. **Iov 28.25; 28.26; 38.24; 38.25. Zah. 10.1. †Iov 38.22.
7 El *este Cel* care* face să se
ridice norii de la marginea pă-
mântului, care** face fulgere
pentru ploaie, care face să iasă
vântul din vistieriile† Lui;
8 *Ex. 12.12; 12.29. Ps. 78.51; 136.10.
8 El, care* i-a lovit pe întâii-năs-
cuți ai Egiptului, de la om până
la animal;
9 *Ex. 7; 8;9; 10;14. **Ps. 136.15
9 care* a trimis semne și minuni
în mijlocul tău, Egiptule, îm-
potriva** lui Faraon și împotriva
tuturor slujitorilor lui;
10 *Num.21.24; 21.25,26,34; 21.35. Ps. 136.17.
10 care* a lovit multe națiuni și
a ucis împărați puternici:
11 *Ios. 12.7.
11 pe Sihon, împăratul amoriți-
lor, și pe Og, împăratul Basanului,
și toate împărățiile* Canaanului;
12 *Ps. 78.55; 136.21,22.
12 și* care le-a dat țara de moș-
tenire, de moștenire lui Israel, po-
porul Său.
13 *Ex. 3.15. Ps. 102.12.
13 ✡ Doamne, Numele* Tău este
pentru totdeauna, Doamne, amin-
tirea Ta este din generație în ge-
nerație,
14 *Deut.32.36.
14 pentru că* Domnul va judeca
pe poporul[e] Său și Se va întoarce
cu bunăvoință spre slujitorii Săi.
15 *Ps. 115.4-8.
15 Idolii* națiunilor sunt argint
și aur, lucrare a mâinilor omului:
16 au gură și nu vorbesc, au ochi
și nu văd,
17 au urechi și nu aud, nici nu
este vreo răsuflare în gura lor.
18 Cei care-i fac, toți cei care se
încred în ei, sunt ca ei.
19 *Ps. 115.9.
19 ✡ Casă a lui Israel, binecu-
vântați* pe Domnul! Casă a lui
Aaron, binecuvântați pe Domnul!
20 Casă a lui Levi, binecuvântați
pe Domnul! Voi, care vă temeți
de Domnul, binecuvântați pe
Domnul!
21 *Ps. 134.3.
21 Binecuvântat să fie, din* Sion,
Domnul care locuiește în Ierusa-
lim! Lăudați pe Domnul![b]

PSALMUL 136

1 *Ps. 106.1; 107.1; 118.1. 1 Cr. 16.34. **1 Cr. 16.41 2 Cr. 20.21.
1 Lăudați* pe Domnul, pentru
că este bun[f], pentru că** bu-
nătatea Lui *rămâne* pentru tot-
deauna!
2 *Deut. 10.17.
2 Lăudați pe Dumnezeul* dum-
nezeilor, pentru că bunătatea Lui
rămâne pentru totdeauna!
3 Lăudați pe Domnul domnilor,
pentru că bunătatea Lui *rămâne*
pentru totdeauna!
4 *Ps. 72.18.
4 ✡ Pe Cel care* singur face
minuni mari, pentru că bunătatea
Lui *rămâne* pentru totdeauna!
5 *Gen. 1.1. Pr. 3.19. Ier. 51.15.
5 Care* a făcut cerurile cu
înțelepciune, pentru că bunătatea
Lui *rămâne* pentru totdeauna!
6 *Gen. 1.9. Ps. 24.2. Ier. 10.12.
6 Care* a întins pământul pe
ape, pentru că bunătatea Lui
rămâne pentru totdeauna!
7 *Gen. 1.14.
7 Care* a făcut luminători mari,
pentru că bunătatea Lui *rămâne*
pentru totdeauna!
8 *Gen. 1.16.
8 Soarele*, ca să stăpânească

[a] *Sau* „în locul sfânt“ [b] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [c] *Ebr.* „Yah“ [d] *Sau* „ca stăpânire“ [e] *Sau* „va face dreptate poporului“ [f] *Sau* „bine“

ziua, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

9 Luna şi stelele, ca să stăpânească noaptea, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

10 Care* a lovit Egiptul în întâii săi născuţi, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

11 Şi* a scos pe Israel din mijlocul lor, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

12 Cu mână tare şi cu* braţ întins, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

13 Care* a împărţit în două Marea Roşie, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

14 Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

15 Şi* a aruncat pe Faraon şi oştirea lui în Marea Roşie, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

16 Care* a condus pe poporul Său prin pustiu, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

17 Care* a lovit împăraţi mari, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

18 Şi* a ucis împăraţi puternici, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

19 Pe Sihon*, împăratul amoriţilor, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

20 Şi pe Og*, împăratul Basanului, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

21 Şi* a dat ţara lor de moştenire, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

22 De moştenire lui Israel, slujitorul Său, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

23 ✡ Care Şi-a amintit* de noi în înjosirea noastră, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

24 Şi ne-a scăpat de vrăjmaşii noştri, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

25 Care* dă pâine pentru orice făptură[a], pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

26 Lăudaţi pe Dumnezeul cerurilor, pentru că bunătatea Lui *rămâne* pentru totdeauna!

10 *Ex. 12.29. Ps. 135.8.
11 *Ex. 12.51; 13.3,17.
12 *Ex. 6.6.
13 *Ex. 14.21; 14.22. Ps. 78.13.
15 *Ex. 14.27. Ps. 135.9.
16 *Ex. 13.18; 15.22. Deut. 8.15.
17 *Ps. 135.10; 135.11.
18 *Deut. 29.7.
19 *Num.21.21.
20 *Num.21.33.
21 *Ios. 12.1. Ps. 135.12.
23 *Gen. 8.1. Deut. 32.36. Ps. 113.7.
25 *Ps. 104.27; 145.15; 147.9.

✸ PSALMUL 137

1 Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am aşezat şi am plâns, când ne-am amintit de Sion.

2 În sălciile din mijlocul lui ne-am atârnat harfele.

3 Pentru că acolo, cei care ne luaseră robi ne cereau cântări şi cei* care ne făceau să gemem[b], bucurie: „Cântaţi-ne din cântările Sionului“.

4 ✡ Cum să cântăm o cântare a Domnului pe un pământ străin?

5 Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să-*şi* uite *destoinicia*.

6 Să mi se lipească* limba de cerul gurii mele, dacă nu-mi voi aminti de tine, dacă nu voi înălţa Ierusalimul mai presus de cea dintâi dintre bucuriile mele!

7 Doamne, aminteşte-Ţi de fiii* Edomului care, în ziua Ierusalimului, ziceau: „Radeţi-l, radeţi-l până la temeliile sale!“

8 Fiică a Babilonului, care vei fi distrusă*, ferice de cel care-ţi** va face la fel cum ne-ai făcut tu!

9 Ferice de cel care-i va apuca pe pruncii tăi şi-i va zdrobi* de stâncă!

PSALMUL 138

Al lui David.

1 Te voi lăuda din toată inima mea, voi cânta psalmii Tăi înaintea* dumnezeilor.

2 Mă voi închina* spre templul sfinţeniei Tale şi voi lăuda Numele Tău, pentru bunătatea Ta şi pentru adevărul Tău[c], pentru că** Tu ai înălţat Cuvântul

3 *Ps. 79.1.
6 *Ezec.3.26.
7 *Ier. 49.7. Plân. 4.22. Ezec. 25.12. Obad. 10.
8 *Is. 13.1,6; 47.1. Ier. 25.12; 50.2. **Ier. 50.15; 50.29. Apoc. 18.6.
9 *Is. 13.16.
1 *Ps. 119.46.
2 *Ps. 28.2. 1 Împ. 8.29; 8.30. Ps. 5.7. **Is. 42.21.

[a] *Lit.* „carne“ [b] *Sau* „chinuitorii noştri“ [c] *Sau* „credincioşia Ta“

Tău[a] împreună cu întregul Tău
Nume[b].
3 ✡ În ziua când am strigat, mi-ai
răspuns, m-ai încurajat puternic în
sufletul meu.
4 *Ps. 102.15; 102.22.
4 Toţi* împăraţii pământului
Te vor lăuda, Doamne, când vor
auzi cuvintele gurii Tale;
5 şi vor cânta căile Domnului,
pentru că mare este gloria Dom-
nului.
6 *Ps. 113.5,6. Is. 57.15. **Pr. 3.34. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.
6 ✡ Pentru că Domnul este*
foarte înălţat, dar îi priveşte** pe
cei înjosiţi şi îi cunoaşte de de-
parte pe cei mândri.
7 *Ps. 23.3,4.
7 Dacă* umblu în mijlocul ne-
cazului, Tu mă vei face să trăiesc,
Îţi vei întinde mâna împotriva
mâniei vrăjmaşilor mei şi dreap-
ta Ta mă va salva.
8 *Ps. 57.2. Filip. 1.6. **Iov 10.3; 10.8; 14.15.
8 Domnul* va împlini ceea ce
este pentru mine. Doamne, bună-
tatea Ta este pentru totdeauna;
nu** părăsi lucrările mâinilor
Tale.

PSALMUL 139

Către mai-marele muzicii. Un psalm al lui David.

1 *Ps. 17.3. Ier. 12.3.
1 Doamne, Tu m-ai cercetat* şi
mă cunoşti,
2 *2Împ.19.27 **Mt. 9.4. Ioan 2.24,25
2 Tu ştii* când mă aşez şi când
mă ridic, de departe îmi pătrunzi**
gândul.
3 *Iov 31.4.
3 Tu ştii[c]* când umblu şi când
mă culc şi cunoşti toate căile mele.
Încă nu-mi ajunge cuvântul pe
4 *Ev. 4.13.
4 limbă şi, iată, Doamne, Tu* îl cu-
noşti în totul.
5 Tu mă ţii strâns pe dinapoi
şi pe dinainte şi Ţi-ai pus mâna
peste mine.
6 *Iov 42.3. Ps. 40.5; 131.1.
6 O cunoştinţă* prea minunată
pentru mine! Este atât de înaltă,
că n-o pot ajunge.
7 *Ier. 23.24. Iona 1.3.
7 ✡ Unde* să mă duc de la Du-
hul Tău şi unde să fug de la faţa
Ta?
8 *Amos 9.2; 9.3,4. **Iov 26.6. Pr. 15.11.
8 Dacă* mă sui în ceruri, Tu
eşti acolo; dacă** mă culc în Lo-
cuinţa morţilor, iată, Tu eşti acolo;
9 dacă aş lua aripile zorilor,
dacă aş locui la capătul mării,
10 şi acolo mâna Ta mă va con-
duce şi dreapta Ta mă va apuca.
11 Dacă aş spune: „Cel puţin în-
tunericul mă va acoperi“, – atunci
noaptea va fi lumină în jurul meu;
12 *Iov 26.6: 34.22. Dan. 2.22. Ev. 4.13.
12 chiar întunericul* nu este întu-
necos pentru Tine şi noaptea stră-
luceşte ca ziua, întunericul este ca
lumina.
13 Pentru că Tu mi-ai întocmit
rărunchii[d], Tu m-ai ţesut în pânte-
cele mamei mele.
14 ✡ Te voi lăuda că m-ai făcut
într-un mod uimitor şi admirabil.
Minunate sunt lucrările Tale şi
sufletul meu o ştie foarte bine.
15 *Iov 10.8,9. Ecl. 11.5.
15 Oasele* mele nu au fost as-
cunse de Tine când am fost făcut
în taină, ţesut ca o broderie, în
locurile de jos ale pământului.
16 Ochii Tăi au văzut fiinţa mea
neîntocmită şi în cartea Ta au fost
scrise toate *mădularele mele*:
zi de zi se formau când nu era
încă nici unul.
17 *Ps. 40.5.
17 Şi cât* de scumpe îmi sunt
gândurile Tale, Dumnezeule, cât
de mare este numărul[e] lor!
18 Dacă aş vrea să le număr, sunt
mai numeroase decât nisipul.
Când mă trezesc, sunt tot cu Tine!
19 *Is. 14.4. **Ps.119.115
19 ✡ De l-ai ucide*, Dumnezeu-
le[f], pe cel rău! Şi voi, oameni ai
sângelui, depărtaţi-vă** de mine!
20 *Iuda 15.
20 Ei, care[g] vorbesc* cu răutate[h]
împotriva Ta, vrăjmaşii Tăi, care
iau în deşert *Numele Tău*!
21 *2 Cr. 19.2. Ps. 119.158.
21 Să* nu-i urăsc eu, Doamne, pe
cei care Te urăsc şi să nu-mi fie
scârbă de cei care se ridică împo-
triva Ta?
22 Îi urăsc cu o ură desăvârşită;
sunt vrăjmaşi pentru mine.
23 *Iov 31.6. Ps. 26.2.
23 Cercetează-mă*, Dumnezeule,

[a] *Sau* „ceea ce Tu ai spus“, „promisiunea Ta“ [b] *Sau* „mai presus de tot Numele Tău“ [c] *Lit.* „cerni“ *(cercetezi cu atenţie)* [d] *Sau* „ai Tăi au fost rărunchii mei“ [e] *Lit.* „suma“ [f] *Ebr.* „Eloah“ [g] *Sau* „Pentru că ei“ [h] *Sau* „cu rea intenţie“

şi cunoaşte-mi inima! Încear-
că-mă şi cunoaşte-mi gândurile[a]!
24 *Ps. 5.8; 143.10.
24 Şi vezi dacă este în mine
vreo cale a întristării[b] şi con-
du-mă* pe calea eternă!

PSALMUL 140

Către mai-marele muzicii. Un
psalm al lui David.

1 *Vers. 4.
1 **D**oamne, scapă-mă de omul
rău! Păzeşte-mă* de omul vio-
lent[c],
2 *Ps. 56.6.
2 care cugetă[d] răutăţi în inimă;
în fiecare zi se* strâng pentru
război.
3 *Ps. 58.4. Rom. 3.13.
3 Îşi ascut limba ca un şarpe,
venin de viperă* este sub buzele
lor. Oprire.
4 *Ps. 71.4.
4 **D**oamne, fereşte-mă* de mâi-
nile celui rău, păzeşte-mă de
omul violent[c], care gândeşte să-mi
împiedice paşii!
5 *Ps. 35.7; 57.6; 119.110; 141.9. Ier. 18.22.
5 Cei* mândri mi-au ascuns o
cursă şi laţuri, au întins o plasă
pe cale, mi-au pus capcane.
Oprire.
6 ✡ Am zis **D**omnului: „Tu eşti
Dumnezeul meu. Pleacă urechea,
Doamne, la glasul cererilor mele.
7 Domnul Dumnezeu[e] este tăria
mântuirii mele. Tu mi-ai acoperit
capul în ziua bătăliei.
8 *Deut. 32.27
8 Nu împlini, **D**oamne, dorinţa
celui rău, nu lăsa să-i reuşească
planul: ei se* vor îngâmfa“. Oprire.
9 *Ps. 7.16; 94.23. Pr. 12.13; 18.7.
9 *Cât despre* capul celor care
mă înconjoară, să-i* acopere rău-
tatea buzelor lor!
10 *Ps. 11.6.
10 Cărbuni* aprinşi să cadă asu-
pra lor. Fă-i să cadă în foc, în ape
adânci, ca să nu se mai ridice!
11 Să nu se întărească omul cu
limbă *rea* în ţară[f]; pe omul vio-
lent[g], răul să-l urmărească până
la ruină!
12 *1 Împ. 8.45. Ps. 9.4.
12 Ştiu că **D**omnul va apăra* ca-
uza celui necăjit, dreptul celor
săraci.
13 Da, cei drepţi vor lăuda Nu-
mele Tău, cei integri vor locui
înaintea Ta.

PSALMUL 141

Un psalm al lui David.

1 **D**oamne, Te-am chemat, gră- 1 *Ps. 70.5.
beşte-Te*, *vino* la mine. Pleacă
urechea la glasul meu când strig
către Tine.
2 Rugăciunea* mea să se în- 2 *Apoc. 5.8; 8.3,4. **Ps. 134.2. 1 Tim. 2.8. †Ex. 29.39.
drepte ca tămâia înaintea Ta; ri-
dicarea** mâinilor mele, ca† jert-
fa de seară!
3 ✡ Pune, **D**oamne, o strajă gu-
rii mele, păzeşte uşa buzelor mele.
4 Nu-mi abate inima la vreun
lucru rău, ca să fac fapte rele cu oa- 4 *Pr. 23.6.
menii care sunt lucrători ai nele-
giuirii: şi* să nu mănânc din mân-
cărurile lor gustoase.
5 Să mă lovească cel* drept, 5 *Pr. 9.8; 19.25; 25.12. Gal. 6.1.
aceasta este o favoare; şi să mă
mustre, este untdelemn pe cap;
capul meu nu-l va refuza, pentru
că rugăciunea mea va fi şi îm-
potriva faptelor lor rele.
6 Judecătorii lor vor fi aruncaţi
de pe stâncă şi ei vor auzi cuvin-
tele mele, pentru că sunt plăcute.
7 ✡ Cum se taie şi se despică 7 *2 Cor.1.9.
pământul, oasele* noastre sunt
risipite la gura Locuinţei morţilor.
8 Pentru că ochii* mei sunt spre 8 *2 Cr. 20.12. Ps. 25.15; 123.1,2.
Tine, Doamne Dumnezeule[e], în
Tine mă încred; nu-mi părăsi su-
fletul!
9 Păzeşte-mă de* cursa[h] pe care 9 *Ps.119.110; 140.5; 142.3.
mi-au întins-o ei şi de capcanele
lucrătorilor nelegiuirii.
10 Cei răi să cadă* în plasele lor, 10 *Ps. 35.8.
iar eu să trec pe lângă ele!

PSALMUL 142

Un maschil[i] al lui David;
când era în peşteră: o rugăciune.

1 Cu glasul meu strig către

[a] *Lit.* „gândurile neliniştite“ [b] *Sau* „cale idolatră“ [c] *Lit.* „de omul violenţelor“ [d] *Sau* „plănuieşte“
[e] *Ebr.* „Yahve Adonai“ [f] *Sau* „pe pământ“ [g] *Lit.* „pe omul violenţei“ [h] *Lit.* „de mâinile cursei“
[i] *Probabil o învăţătură*

Domnul; cu glasul meu Îl rog
pe Domnul.

2 *Ps. 102. Is. 26.16.

2 Îmi vărs* plângerea înaintea
Lui, fac cunoscut necazul meu
înaintea Lui.

3 *Ps. 143.4. **Ps. 140.5.

3 ✡ Când* duhul meu era cople-
şit în mine, atunci Tu îmi cunoş-
teai cărarea. Pe** calea pe care
umblam, *ei* mi-au ascuns o cursă.

4 *Ps. 69.20. **Ps. 31.11; 88.8,18.

4 Priveşte* la dreapta şi vezi:
nimeni nu mă cunoaşte, orice
loc de scăpare este pierdut pentru
mine; nimeni** nu se îngrijeşte de
sufletul meu.

5 *Ps. 46.1; 91.2. **Ps. 16.5; 73.26; 119.57. Plân. 3.24. †Ps. 27.13.

5 Am strigat către Tine, Doam-
ne. Am zis: „Tu* eşti adăpostul
meu, partea** mea pe† pământul
celor vii".

6 *Ps. 116.6.

6 Ia aminte la strigătul meu,
pentru că sunt foarte apăsat*, sca-
pă-mă de cei care mă persecută,
pentru că sunt mai tari decât mine.

7 *Ps. 34.2. **Ps. 13.6; 119.17.

7 Scoate sufletul meu din în-
chisoare, ca să laud Numele Tău.
Cei drepţi* mă vor înconjura,
pentru că** Tu îmi vei face bine.

PSALMUL 143

Un psalm al lui David.

1 Doamne, ascultă-mi rugăciu-
nea, pleacă urechea la cererile
mele! În credincioşia Ta, răs-
punde-mi, în dreptatea Ta!

2 *Iov 14.3. **Ex. 34.7. Iov 4.17; 9.2; 15.14; 25.4. Ps. 130.3. Ecl. 7.20. Rom. 3.20. Gal. 2.16.

2 Şi nu* intra la judecată cu
slujitorul tău, pentru că înaintea**
Ta nici un om viu nu este drept.
3 ✡ Pentru că vrăjmaşul urmă-
reşte sufletul meu, îmi calcă
viaţa la pământ: mă face să
locuiesc în locuri întunecoase,
ca cei morţi de demult.

4 *Ps. 77.3.

4 Şi duhul* meu este copleşit
în mine, inima mea este nemân-
gâiată înăuntrul meu.

5 *Ps. 77.5. 77.10,11.

5 Îmi amintesc* de zilele de
altădată, mă gândesc la toate fap-
tele Tale, cuget la lucrarea mâini-
lor Tale.

6 *Ps. 88.9. **Ps. 63.1.

6 Îmi întind* mâinile spre Tine;
sufletul** meu *însetează* după
Tine, ca un pământ uscat. Oprire.

7 *Ps. 28.1.

7 ✡ Doamne, grăbeşte-Te, răs-
punde-mi! Mi se topeşte duhul:
nu-mi ascunde faţa Ta! Altfel*
voi fi ca cei care coboară în groapă.

8 *Ps. 46.5. **Ps. 5.8. †Ps. 25.1.

8 Fă-mă să aud dimineaţa* bu-
nătatea Ta, pentru că mă încred
în Tine. Arată-mi** calea pe care
să umblu, pentru că la Tine îmi
înalţ† sufletul.
9 Scapă-mă de vrăjmaşii mei,
Doamne; în Tine mă ascund.

10 *Ps. 25.4,5; 139.24. **Neem.9.20 †Is. 26.10.

10 Învaţă-mă* să fac voia Ta,
pentru că Tu eşti Dumnezeul meu.
Duhul** Tău cel bun să mă
conducă într-o ţară† a dreptăţii[a].

11 *Ps. 119.25; 119.37,40.

11 Pentru Numele Tău, Doamne,
fă-mă să trăiesc*; în dreptatea Ta,
scoate-mi sufletul din necaz.

12 *Ps. 54.5. **Ps.116.16

12 Şi, în bunătatea Ta, nimiceş-
te-i* pe vrăjmaşii mei şi distruge-i
pe toţi asupritorii sufletului meu,
pentru că eu** sunt slujitorul Tău.

PSALMUL 144

Al lui David.

1 *2Sam.22.35 Ps. 18.34.

1 Binecuvântat să fie Domnul,
stânca mea, care-mi* deprinde
mâinile pentru luptă, degetele
mele pentru bătălie,

2 *2Sam.22.2; 22.3,40,48.

2 Bunătatea* mea[b] şi cetăţuia
mea, turnul meu înalt şi salvatorul
meu, scutul meu şi Cel în care mă
adăpostesc, Cel care-mi supune
poporul meu!

3 *Iov 7.17. Ps. 8.4. Ev. 2.6.

3 ✡ Doamne*, ce este omul ca
să iei cunoştinţă de el, fiul omu-
lui, ca să ţii seama de el?

4 *Iov 4.19; 14.2. Ps. 39.5; 62.9. **Ps.102.11

4 Omul* este ca o suflare, zile-
le** lui sunt ca umbra care trece.

5 *Ps. 18.9. Is. 64.1. **Ps.104.32

5 Doamne, pleacă* cerurile Tale
şi coboară! Atinge** munţii, şi
vor fumega!

6 *Ps. 18.13; 18.14.

6 Fă* să strălucească fulgerul
şi împrăştie-i! Trimite-Ţi săgeţile
şi pune-i pe fugă[c]!

7 *Ps. 18.16. **Vers. 11. Ps. 69.1,2; 69.14. †Ps. 54.3. Mal. 2.11.

7 Întinde-Ţi* mâinile din înăl-
ţime, salvează-mă** şi scapă-mă
din apele mari, din mâna fiilor†
celor străini,

[a] *Sau* „Duhul Tău este bun; condu-mă într-o ţară dreaptă" [b] *Vezi Ps. 59.17* [c] *Sau* „încurcă-i"

8 *Ps. 12.2. 8 a căror gură vorbeşte* deşer-
tăciune[a] şi a căror dreaptă este
o dreaptă a minciunii[b].
9 *Ps. 33.2,3; 40.3. 9 ✡ Dumnezeule, Îţi voi cânta o
cântare* nouă, Îţi voi cânta psalmi
cu lira de zece *coarde*,
10 *Ps. 18.50. 10 Ţie, care* dai mântuire[c] împă-
raţilor, care-l scapi pe David, sluji-
torul Tău, de sabia vătămătoare.
11 *Vers. 7,8. 11 Salvează-mă* şi scapă-mă din
mâna fiilor celor străini, a căror
gură vorbeşte deşertăciune[a] şi a
căror dreaptă este o dreaptă a
minciunii[b].
12 *Ps. 128.3. 12 Pentru ca fiii noştri să fie ca*
nişte plante care cresc în tinere-
ţea lor, fiicele noastre ca nişte
pietre de unghi[d] sculptate[e] în felul
unui palat.
13 Grânarele noastre să fie pline,
dând de toate; turmele noastre să
fie înmulţite cu miile, cu zecile de
mii, în păşunile noastre;
14 vacile noastre să fie pră-
sitoare[f], să nu fie nici o ruptură
şi nici o ieşire şi nici un strigăt pe
străzile noastre.
15 *Deut. 33.29 Ps. 33.12; 65.4; 146.5. 15 Ferice* de un astfel de popor!
Ferice de poporul al cărui Dum-
nezeu este Domnul!

PSALMUL 145[g]

Ps. 100. Un psalm de laudă. Al lui
David.

1 Te voi înălţa, Dumnezeul
meu, Împărate, şi voi binecuvân-
ta Numele Tău în vecii vecilor.
2 În fiecare zi Te voi bine-
cuvânta şi voi lăuda Numele Tău
în vecii vecilor.
3 *Ps. 96.4; 147.5. **Iov 5.9; 9.10. Rom. 11.33. 3 ✡ Mare* este Domnul şi foarte
vrednic de laudă şi măreţia** Sa
este nepătrunsă.
4 *Is. 38.19. 4 Generaţie* către generaţie
va lăuda lucrările Tale şi va is-
torisi faptele Tale puternice.
5 Voi vorbi de glorioasa splen-
doare a măreţiei Tale şi de fap-
tele Tale minunate.
6 Şi ei vor spune puterea fap-
telor Tale înfricoşătoare şi eu
voi vesti faptele Tale cele mari.
7 Ei vor face să răsune aminti-
rea marei Tale bunătăţi şi vor
cânta tare dreptatea Ta.
8 ✡ Domnul este îndurător* şi 8 *Ex. 34.6,7. Num. 14.18. Ps. 86.5,15; 103.8.
milos, încet la mânie şi mare în
bunătate.
9 Domnul este bun* faţă de 9 *Ps. 100.5. Naum 1.7.
toţi şi îndurările Lui sunt peste
toate lucrările Sale.
10 Toate* lucrările Tale Te vor 10 *Ps. 19.1.
lăuda, Doamne, şi sfinţii Tăi Te
vor binecuvânta!
11 Ei vor vorbi despre gloria
împărăţiei Tale şi vor vesti pu-
terea Ta,
12 ca să fie cunoscute fiilor oa-
menilor faptele Sale puternice şi
măreţia glorioasă a împărăţiei
Sale.
13 ✡ Împărăţia* Ta este o îm- 13 *Ps. 146.10. 1 Tim. 1.17.
părăţie a tuturor veacurilor şi stă-
pânirea Ta este în toate gene-
raţiile[h].
14 Domnul îi susţine pe toţi cei 14 *Ps. 146.8.
care cad şi îi ridică* pe toţi cei
încovoiaţi.
15 Ochii* tuturor aşteaptă de la 15 *Ps. 104.27. **Ps. 136.25
Tine şi** Tu le dai hrana lor la
timpul ei.
16 Tu Îţi deschizi mâna şi* saturi 16 *Ps. 104.21; 147.9.
după dorinţă tot ce are viaţă.
17 Domnul este drept în toate
căile Sale şi bun în toate lucrările
Sale.
18 Domnul este aproape* de toţi 18 *Deut. 4.7. **Ioan 4.24.
cei care-L cheamă, de toţi cei
care-L cheamă în** adevăr.
19 El împlineşte dorinţa celor
care se tem de El; le aude strigă-
tul şi-i scapă.
20 Domnul* păzeşte pe toţi cei 20 *Ps. 31.23; 97.10.
care-L iubesc, dar nimiceşte pe
toţi cei răi.

[a] *Sau* „minciună“ [b] *Sau* „a înşelăciunii“ [c] *Sau* „victorie“ [d] *Sau* „coloane de colţ“ [e] *Ornamental* [f] *Sau* „boii noştri să fie încărcaţi“ [g] *În acrostih: litera ebraică iniţială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică (cu excepţii); versetul 13, ultima parte, este omis de cele mai multe ms.* [h] *Unele ms. ad.* „Dumnezeu este credincios faţă de toate promisiunile Sale şi iubitor faţă de tot ce a făcut“

21 ✡ Gura mea va rosti lauda
Domnului şi orice făptură[a] să bine-
cuvânteze Numele Lui cel sfânt, în
vecii vecilor!

✸ PSALMUL 146

1 Lăudaţi pe Domnul![b] Laudă*,
suflete al meu, pe Domnul!
2 Voi lăuda* pe Domnul cât voi
trăi, voi cânta psalmi Dumne-
zeului meu cât voi fi.
3 ✡ Nu* vă încredeţi în cei
mari, în fiul omului, în care nu
este salvare.
4 Suflarea lui iese*, el se întoar-
ce în pământul lui; în aceeaşi zi
planurile** lui pier.
5 Ferice* de acela care-L are pe
Dumnezeul lui Iacov ca ajutor al
lui, a cărui speranţă este în Dom-
nul Dumnezeul său,
6 care* a făcut cerurile şi pă-
mântul, marea şi tot ce este în
ele, care păzeşte adevărul pentru
totdeauna,
7 care* face judecată pentru cei
asupriţi, care** dă pâine celor
flămânzi:
✡ Domnul îi eliberează† pe
cei încătuşaţi.
8 Domnul deschide* ochii orbi-
lor,
Domnul îi ridică** pe cei în-
covoiaţi,
Domnul îi iubeşte pe cei drepţi.
9 Domnul îi păzeşte* pe străini;
susţine pe orfan şi pe văduvă,
dar** suceşte calea celor răi.
10 Domnul* va împărăţi pentru
totdeauna; Dumnezeul tău, Sioa-
ne, este din generaţie în generaţie!
Lăudaţi pe Domnul![b]

PSALMUL 147

1 Lăudaţi pe Domnul[b], pentru
că* este bine! Cântaţi psalmi
Dumnezeului nostru, pentru că**
este plăcut: se cuvine laudă†.
2 ✡ Domnul zideşte* Ierusa-
limul, adună** pe cei risipiţi ai
lui Israel;
3 El îi vindecă* pe cei cu inima
zdrobită şi le leagă rănile.
4 El socoteşte* numărul stelelor:
le dă nume tuturor.
5 Mare* este Domnul nostru,
şi mare** în putere; înţelepciu-
nea† Lui este nemărginită.
6 Domnul îi susţine* pe cei sme-
riţi, El îi înjoseşte până la pământ
pe cei răi.
7 ✡ Răspundeţi Domnului cu
mulţumire, cântaţi psalmi cu har-
fa Dumnezeului nostru,
8 care* acoperă cerurile cu nori,
care pregăteşte ploaie pentru
pământ, care face să răsară iarbă
pe munţi,
9 care* dă vitelor hrana lor,
puilor** de corb care strigă.
10 El nu-Şi* găseşte plăcere
în puterea calului, nu are plăcere
în picioarele omului.
11 Plăcerea Domnului este în
cei care se tem de El, în cei care-şi
pun speranţa în bunătatea Lui.
12 ✡ Ierusalime, laudă pe Dom-
nul! Sioane, laudă pe Dumnezeul
tău!
13 Pentru că El întăreşte ză-
voarele porţilor tale, El binecu-
vântează pe fiii tăi în mijlocul tău,
14 El dă* pace în hotarele tale,
te satură** cu grăsimea grâului[c].
15 El trimite* porunca Sa pe
pământ, Cuvântul Său aleargă
foarte repede.
16 El dă* zăpadă ca lâna, presară
bruma ca cenuşa;
17 El aruncă* gheaţa Sa ca
nişte bucăţi; cine poate sta îna-
intea gerului Său?
18 El trimite* Cuvântul Său şi
le topeşte; face să sufle vântul
Său: apele curg.
19 El descoperă* cuvintele Sale
lui Iacov, hotărârile** Sale şi
judecăţile Sale lui Israel.
20 El n-a* făcut aşa cu nici o
naţiune; şi ele n-au cunoscut ju-

Ps. 146: 1 *Ps. 103.1. 2 *Ps. 104.33. 3 *Ps. 118.8,9. Is. 2.22. 4 *Ps. 104.29. Ecl. 12.7. Is. 2.22. **1 Cor. 2.6 5 *Ps. 144.15. Ier. 17.7. 6 *Gen. 1.1. Apoc. 14.7. 7 *Ps. 103.6. **Ps. 107.9. †Ps. 68.6; 107.10,14. 8 *Mt. 9.30. Ioan 9.7-32. **Ps.145.14; 147.6. Lc. 13.13. 9 *Deut. 10.18 Ps. 68.5. **Ps. 147.6. 10 *Ex. 15.18. Ps. 10.16; 145.13. Apoc. 11.15.

Ps. 147: 1 *Ps. 92.1. **Ps. 135.3. †Ps. 33.1. 2 *Ps. 102.16. **Deut. 30.3 3 *Ps. 51.17. Is. 57.15; 61.1. Lc. 4.18. 4 *Gen. 15.5. Is. 40.26. 5 *1 Cr.16.25. Ps. 48.1; 96.4; 145.3. **Naum 1.3 †Is. 40.28. 6 *Ps. 146.8; 146.9. 8 *Iov 38.26; 38.27. Ps. 104.13; 104.14. 9 *Ps. 104.27; 104.28; 136.25; 145.15. **Iov 38.41. Mt. 6.26. 10 *Ps.33.16-18 Osea 1.7. 14 *Is. 60.17; 60.18. **Ps.132.15 15 *Iov 37.12. Ps. 107.20. 16 *Iov 37.6. 17 *Iov 37.10. 18 *Vers. 15. 19 *Deut. 33.2; 33.3,4. Ps. 76.1; 78.5; 103.7. **Mal. 4.4. 20 *Deut. 4.32; 4.33,34. Rom. 3.1,2.

[a] *Lit.* „carne“ [b] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [c] *Cel mai bun grâu*

decățile Lui. Lăudați pe Domnul![a]

PSALMUL 148

1 Lăudați pe Domnul![a] Lăudați
pe Domnul din ceruri! Lăudați-L
în locurile înalte!
2 Lăudați-L*, toți îngerii Săi!
Lăudați-L, toate oştirile Sale!
3 Lăudați-L, soare şi lună, lău-
dați-L, toate stelele luminii!
4 Lăudați-L, ceruri* ale ceru-
rilor şi voi, ape**, care sunteți
mai presus de ceruri.
5 Să laude Numele Domnului;
pentru că* El a poruncit, şi au
fost create.
6 Şi le-a* aşezat în vecii veci-
lor; a dat o hotărâre şi nu va trece[b].
7 ✡ Lăudați pe Domnul de pe
pământ, voi, monştri* ai mării
şi toate adâncurile;
8 foc şi grindină, zăpadă* şi
abur, vânt al furtunii care îm-
plineşti Cuvântul Său,
9 munți* şi toate dealurile, pomi
roditori şi toți cedrii,
10 fiare şi toate vitele, reptile
şi păsări înaripate,
11 împărați ai pământului şi toa-
te popoarele, cei mari şi toți ju-
decătorii pământului,
12 feciori şi fecioare, bătrâni şi
tineri:
13 să laude Numele Domnului,
pentru că Numele* Său este
foarte înălțat; măreția** Sa este
mai presus de pământ şi de ceruri
14 ✡ şi El a înălțat* cornul
poporului Său, lauda** tuturor
sfinților Săi, a fiilor lui Israel,
poporul† care este aproape de El.
Lăudați pe Domnul![a]

PSALMUL 149

1 Lăudați pe Domnul![a] Cântați*
Domnului o cântare nouă, lauda
Lui în adunarea sfinților!

2 *Ps. 103.20; 103.21.
4 *1 Împ. 8.27. 2 Cor. 12.2. **Gen. 1.7.
5 *Gen. 1.1; 1.6,7. Ps. 33.6,9.
6 *Ps. 89.37; 119.90,91. Ier. 31.35; 31.36; 33.25.
7 *Is. 43.20.
8 *Ps. 147. 15-18.
9 *Is. 44.23; 49.13; 55.12.
13 *Ps. 8.1. Is. 12.4. **Ps. 113.4.
14 *Ps. 75.10. **Ps. 149.9. †Ef. 2.17.
1 *Ps. 33.3. Is. 42.10.

2 Să se bucure Israel de Cel*
care l-a făcut, fiii Sionului să
se veselească de Împăratul** lor!
3 Să* laude Numele Său cu joc,
să-I cânte psalmi cu tamburina şi
cu harfa!
4 Pentru că* Domnul găseşte
plăcere în poporul Său, El îi îm-
podobeşte** pe cei smeriți cu
mântuire.
5 ✡ Să se bucure sfinții în glo-
rie, să* cânte de bucurie în patu-
rile lor!
6 Laudele preaînalte ale lui
Dumnezeu să fie în gura lor şi
o sabie* cu două tăişuri în mâna
lor,
7 ca să împlinească răzbunare
împotriva națiunilor, pedepse
asupra popoarelor;
8 ca să-i lege pe împărații lor cu
lanțuri şi pe aleşii lor cu obezi
de fier;
9 ca* să împlinească împo-
triva lor judecata care este
scrisă. Această** glorie este
pentru toți sfinții Săi. Lăudați
pe Domnul![a]

PSALMUL 150

1 Lăudați pe Domnul![a] Lăudați
pe Dumnezeu în sfântul Său
locaş! Lăudați-L în întinderea
puterii Lui!
2 Lăudați-L* în faptele Sale
puternice! Lăudați-L pentru în-
tinderea** măreției Sale!
3 Lăudați-L* cu sunet de trâm-
biță! Lăudați-L cu lira şi cu har-
fa!
4 Lăudați-L cu* tamburină şi
cu joc! Lăudați-L cu** instru-
mente cu coarde şi cu fluier!
5 Lăudați-L cu* chimvale su-
nătoare, lăudați-L cu chimvale
răsunătoare!
6 Tot ce are suflare să laude pe
Domnul[c]! Lăudați pe Domnul![a]

2 *Iov 35.10. Ps. 100.3. Is. 54.5. **Zah. 9.9. Mt. 21.5.
3 *Ps. 81.2; 150.4.
4 *Ps. 35.27. **Ps. 132.16.
5 *Iov 35.10.
6 *Ev. 4.12. Apoc. 1.16.
9 *Deut. 7.1,2. **Ps. 148.14
2 *Ps. 145.5,6. **Deut. 3.24
3 *Ps. 81.2; 149.3.
4 *Ex. 15.20. **Ps. 33.2; 92.3; 144.9. Is. 38.20.
5 *1 Cr. 15.16; 15.19,28; 16.5; 25.1,6.

[a] *Aleluia!, ebr.* „Halelu-Yah“ [b] *Sau* „nu o vor călca“ [c] *Ebr.* „Yah“

PROVERBE

Rostul proverbelor

1 Proverbele* lui Solomon,
fiul** lui David, împărat al lui
Israel,
2 pentru a cunoaşte înţelepciu-
nea* şi îndrumarea[a], pentru a deo-
sebi** cuvintele priceperii[b],
3 pentru a primi* îndrumare în
prevedere, dreptate**, judecată şi
nepărtinire;
4 ca să dea chibzuinţă celor sim-
pli[c]*, cunoştinţă şi discernământ
celui tânăr;
5 cine este înţelept va auzi şi
va spori* în învăţătură şi cel in-
teligent[d]** va primi sfaturi în-
ţelepte;
6 ca să înţeleagă un proverb şi
o pildă[e], cuvintele înţelepţilor şi
tainele* lor.
7 ✡[f] Temerea* de Domnul este
începutul cunoştinţei; nebunii dis-
preţuiesc înţelepciunea şi îndru-
marea.
8 ✡ Ascultă*, fiul meu, îndruma-
rea tatălui tău şi nu părăsi** în-
văţătura[g] mamei tale.
9 Pentru că ele vor fi o cunu-
nă* de har pentru capul tău şi
lănţişoare în jurul gâtului** tău.

Ferirea de ispite

10 ✡ Fiul meu, dacă nişte păcă-
toşi te vor ademeni, nu te învoi*.
11 Dacă vor zice: „Vino cu noi,
să pândim sânge, să întindem*
curse fără temei celui nevinovat;
12 să-i înghiţim* de vii, ca Locu-
inţa morţilor; şi întregi, ca pe cei
care se coboară** în groapă:
13 vom găsi tot felul de averi scum-
pe, ne vom umple casele cu pradă;
14 aruncă sorţul tău printre noi:
vom avea toţi o pungă“,
15 fiul meu, să nu porneşti la
drum* cu ei, fereşte-ţi piciorul**
de cărarea lor;
16 pentru că picioarele* lor alear-
gă spre rău şi se grăbesc să verse
sânge.
17 Pentru că în zadar se întinde
laţul înaintea ochilor tuturor celor
înaripate[h].
18 Şi aceştia îşi pândesc* sânge-
le lor înşişi, întind cursă pentru
sufletele lor.
19 Aşa sunt cărările oricui este
lacom de câştig*: el ia viaţa stă-
pânilor lui.

Înştiinţările înţelepciunii

20 ✡ Înţelepciunea[i]* strigă afa-
ră, îşi înalţă glasul în locuri largi;
21 cheamă la capătul *străzilor*
zgomotoase, la intrările porţilor,
îşi rosteşte cuvintele în cetate:
22 „Până când, nepricepuţilor,
veţi iubi nepriceperea şi *până
când* batjocoritorii* îşi vor găsi
plăcerea în batjocura lor şi ne-
bunii vor urî cunoştinţa?
23 Întoarceţi-vă la mustrarea
mea! Iată, voi revărsa* duhul meu
peste voi, vă voi face cunoscut
cuvintele mele.
24 ✡ Deoarece eu am chemat* şi
voi aţi refuzat** *să auziţi*, mi-am
întins† mâna şi nimeni n-a luat
seama,
25 ci aţi respins* orice sfat al
meu şi n-aţi vrut** nici o mus-
trare a mea,
26 voi râde* şi eu în nenoroci-
rea** voastră, îmi voi bate joc,
când vă va cuprinde† frica.
27 Când vă va cuprinde frica
deodată, ca o furtună, şi nenoro-
cirea voastră va veni ca o vije-
lie, când necaz şi strâmtorare
vor veni peste voi,
28 atunci mă vor chema*, dar nu

1 *1 Împ. 4.32. Cap. 10.1; 25.1 Ecl. 12.9. **Ecl. 1.1.
2 *Cap. 15.33. **Cap. 4.1.
3 *Cap. 2.1; 19.20. **Cap. 2.9.
4 *Cap. 9.4.
5 *Cap. 9.9. **Cap. 14.6. Ecl. 9.11.
6 *Num. 12.8. Ps. 78.2. Dan. 8.23.
7 *Iov 28.28. Ps. 111.10. Cap. 9.10. Ecl. 12.13.
8 *Cap. 4.1. **Cap. 6.20.
9 *Cap. 4.9. **Cap. 3.22. Dan. 5.29.
10 *Gen. 39.7. Ps. 1.1. Ef. 5.11.
11 *Cap. 12.6. Ier. 5.26.
12 *Ps. 124.3. **Ps. 28.1; 143.7.
15 *Ps. 1.1. Cap. 4.14. **Ps. 119.101
16 *Is. 59.7. Rom. 3.15.
18 *Cap. 11.19.
19 *Cap. 15.27; 28.25. 1 Tim. 6.10.
20 *Cap. 8.1; 9.3. Ioan 7.37.
22 *Ps. 1.1.
23 *Is. 32.15. Ioel 2.28. Ioan 7.39.
24 *Is. 65.12. Ier. 7.13. **Zah. 7.11. †Is. 65.2. Rom. 10.21.
25 *Ps. 107.11. Lc. 7.30. **Cap. 15.10
26 *Ps. 2.4. **Cap. 6.15. †Cap. 10.24.
28 *Iov 27.9. Ier. 11.11. Zah. 7.13.

---

[a] *Sau* „instrucţia“, „corectarea“, „atenţionarea“, „disciplinarea“ *(şi în celelalte locuri)* [b] *Sau* „înţelegerii“ *(şi în celelalte locuri)* [c] *Celor care pot fi uşor ademeniţi şi se pot rătăci* [d] *Cel care poate înţelege mai uşor* [e] *Alegorie* [f] *Vezi nota Ps. 1.4* [g] *Lit.* „legea“; *ebr.* „tora“ [h] *Lit.* „stăpânilor aripilor“ [i] *Lit. plural*

voi răspunde; mă vor căuta în-
dată[a]**, dar nu mă vor găsi,
29 pentru că au urât* cunoştin-
ţa şi n-au ales** temerea de Dom-
nul,
30 n-au vrut* nici un sfat al meu,
au dispreţuit orice mustrare a mea,
31 deci vor mânca* din rodul
căii lor şi se vor sătura cu sfa-
turile lor.
32 Pentru că rătăcirea* celor
simpli îi va ucide şi bunăstarea
nebunilor îi va nimici,
33 dar oricine* mă ascultă va lo-
cui în siguranţă şi va fi liniş-
tit**, fără frică de rău".

Îndemn la căutarea înţelepciunii

2 Fiul meu, dacă vei primi cu-
vintele mele şi vei păstra* la tine
poruncile mele,
2 încât să-ţi pleci urechea la în-
ţelepciune *şi* să-ţi îndrepţi ini-
ma spre pricepere,
3 da, dacă vei striga după pri-
cepere[b] *şi*-ţi vei înălţa glasul
pentru înţelegere,
4 dacă o vei căuta ca* pe argint
şi o vei cerceta ca pe comorile**
ascunse,
5 atunci vei pricepe temerea de
Domnul şi vei găsi cunoştinţa
lui Dumnezeu.
6 Pentru că* Domnul dă înţe-
lepciune; din gura Lui *ies* cu-
noştinţa şi priceperea.
7 El păstrează sfatul sănătos
pentru cei drepţi, El este scut*
celor care umblă în integri-
tate,
8 păzind cărările judecăţii drep-
te şi ţinând* calea celor sfinţi
ai Săi.
9 Atunci vei deosebi* drepta-
tea şi judecata şi nepărtinirea,
orice** cărare bună.
10 ✡ Când înţelepciunea va in-
tra în inima ta şi cunoştinţa va
fi plăcută sufletului tău,
11 discreţia te va susţine*, pri-
ceperea te va păzi,
12 ca să te scape de calea celui
rău, de omul care rosteşte înşe-
lăciuni[c],
13 *de* cei care părăsesc* cărările
dreptăţii, ca să umble pe căile**
întunericului,
14 care se bucură* să facă rău,
se desfătează** în înşelăciunile
celui rău,
15 ale căror cărări* sunt sucite,
şi care sunt stricaţi în căile lor;
16 ca să te scape de femeia*
străină, de străina** care ademe-
neşte prin cuvintele ei,
17 care părăseşte* pe prietenul
tinereţii ei şi uită legământul**
Dumnezeului ei;
18 iar casa* ei se pleacă spre moar-
te şi cărările ei duc la cei morţi[d]:
19 toţi cei care merg la ea* nu
se mai întorc şi nu ajung pe că-
rările** vieţii;
20 ca să umbli pe calea celor
buni şi să ţii cărările* celor drepţi!
21 Pentru că cei drepţi vor lo-
cui* în ţară[e] şi cei integri vor ră-
mâne în ea;
22 dar cei răi* vor fi nimiciţi
din ţară şi cei necredincioşi vor
fi dezrădăcinaţi** din ea.

Răsplătirile înţelepciunii

3 Fiul meu, nu uita* învăţătura
mea şi inima** ta să păzească
poruncile mele;
2 pentru că ele îţi vor adăuga
lungime zilelor şi ani de viaţă şi
pace*.
3 ✡ Bunătatea* şi adevărul să
nu te părăsească. Leagă-le** în
jurul gâtului tău; scrie-le† pe tă-
bliţa inimii tale:
4 şi vei căpăta favoare* şi bună
înţelegere în ochii lui Dumnezeu
şi ai omului.
5 ✡ Încrede-te* în Domnul cu
toată inima ta şi nu te sprijini**
pe priceperea[b] ta!
6 Recunoaşte-L* în toate căile
tale şi El îţi va netezi[f]** cărările.
7 ✡ Nu fi înţelept* în ochii
tăi; teme-te** de Domnul şi
depărtează-te de rău.

28 **Cap. 8.17.
29 *Iov 21.14. **Ps. 119.173
30 *Ps. 81.11.
31 *Iov 4.8. Cap. 14.14. Is. 3.11. Ier. 6.19.
32 *Ier. 2.19.
33 *Ps. 25.12. Cap. 3.24-26. **Ps. 112.7.
1 *Cap. 4.21; 7.1.
4 *Cap. 3.14. **Iov 3.21. Mt. 13.44.
6 *1 Împ. 3.9; 3.12. Iac. 1.5.
7 *Ps. 84.11. Cap. 30.5.
8 *1 Sam. 2.9. Ps. 66.9.
9 *Cap. 8.20. **Cap. 4.18.
11 *Cap. 4.6; 6.22.

13 *Cap. 21.16. **Ps. 82.5. Cap. 4.19. Ioan 3.19,20.
14 *Cap. 10.23. Ier. 11.15. **Osea 7.3. Rom. 1.32.
15 *Ps. 125.5. Cap. 21.8.
16 *Cap. 5.20; 6.24. **Cap. 5.3; 7.5; 23.27.
17 *Mal. 2.14; 2.15. **Gen. 2.24.
18 *Cap. 7.27.
19 *Ecl. 7.26. **Ps. 16.11. Cap. 5.6.
20 *Cap. 4.18.
21 *Ps. 37.29. Cap. 10.30.
22 *Iov 18.17. Ps. 104.35. **Deut. 28.63 Ps. 52.5.
1 *Ps. 119.61. **Ex. 20.6. Deut. 8.1; 30.16,20.
2 *Ps. 119.165.
3 *2 Sam. 15.20 **Ex. 13.9. Deut. 6.8. †Ier. 17.1. 2 Cor. 3.3.
4 *1 Sam. 2.26 Lc. 2.52. Fap. 2.47. Rom. 14.18.
5 *Ps. 37.3,5. **Ier. 9.23.
6 *1 Cr. 28.9. Filip. 4.6. Iac. 1.5. **Is. 45.13. Ier. 10.23.
7 *Rom. 12.16. **Iov 1.1. Cap. 16.6.

[a] *Sau* „stăruitor" [b] *Sau* „discernământ"; *sau* „inteligenţă" [c] *Sau* „lucruri stricate" [d] *Sau* „la umbre" [e] *Sau* „pe pământ" [f] *Sau* „îţi va îndrepta"

8 *Cap. 4.22. **Iov 21.24.
8 Aceasta va fi sănătate* pentru
trupul tău şi înviorare** pentru
oasele tale.
9 *Is. 43.23. **Ex. 22.29. Deut. 26.2. Mal. 3.10.
9 ✡ Onorează* pe *D*omnul cu
avutul tău şi cu cele dintâi roa-
de** din tot venitul tău:
10 *Deut. 28.8. **Ioel 2.24.
10 astfel grânarele* ţi se vor um-
ple cu belşug şi teascurile** tale
se vor revărsa de must.
11 *Iov 5.17. Ps. 94.12. Ev. 12.5,6. Apoc. 3.19.
11 ✡ Fiul meu, nu dispreţui* în-
drumarea *D*omnului şi nici nu
desconsidera[a] mustrarea Lui;
12 *Deut. 8.5.
12 pentru că *D*omnul îl mustră pe
acela pe care îl iubeşte, ca un tată*
pe fiul în care îşi găseşte plăcerea.

Preţuirea înţelepciunii

13 *Cap. 8.34,35.
13 ✡ Ferice* de omul care gă-
seşte înţelepciune şi de omul care
dobândeşte pricepere!
14 *Iov 28.13. Ps. 19.10. Cap. 2.4; 8.11; 8.19; 16.16.
14 Pentru că dobândirea* ei este
mai bună decât câştigarea argin-
tului şi venitul ei *este mai bun*
decât al aurului fin.
15 *Iov 28.18. Mt. 13.44.
15 Este mai de preţ* decât rubinele[b]
şi tot ce-ţi poţi dori nu este egal cu
ea.
16 *Vers. 2. **Cap. 8.18. 1 Tim. 4.8.
16 În dreapta ei este lungime* de
zile; în stânga ei, bogăţii** şi
onoare.
17 *Mt. 11.29. **Ps. 119.165
17 Căile* ei sunt căi plăcute şi
toate cărările ei sunt pace**.
18 *Gen. 2.9; 3.22 Apoc. 2.7.
18 Ea este un pom* al vieţii pen-
tru cei care o îmbrăţişează şi ferice
de cel care se ţine de ea cu tărie.

Înţelepciunea în relaţiile cu alţii

19 *Ps. 104.24; 136.5. Cap. 8.27. Ier. 10.12; 51.15.
19 ✡ *D*omnul a întemeiat* pă-
mântul prin înţelepciune, a întă-
rit cerurile prin pricepere.
20 *Gen. 1.9. **Deut. 33.28 Iov 36.28.
20 Prin cunoştinţa Lui, adâncu-
rile s-au despicat[c]* şi cerurile
picură** rouă.
21 *Cap. 4.21.
21 ✡ Fiul meu, să nu se depărte-
ze* acestea dinaintea ochilor tăi.
Păzeşte înţelepciunea sănătoasă
şi discreţia;
22 *Cap. 1.9.
22 şi ele vor fi viaţă pentru sufle-
tul tău şi podoabă* pentru gâtul tău.
23 *Ps. 37.24; 91.11,12. Cap. 10.9.
23 Atunci vei umbla* în siguran-
ţă pe calea ta şi piciorul tău
nu se va poticni.
24 *Lev. 26.6. Ps. 3.5; 4.8.
24 Când te vei culca*, nu te vei
teme; da, te vei culca şi somnul
îţi va fi dulce.
25 Nu te teme* de spaima neaş- 25 *Ps. 91.5; 112.7. 1 Pet. 3.14. **Iov 5.21.
teptată, nici de pustiirea** celor
răi, când vine;
26 pentru că *D*omnul va fi în-
crederea ta şi-ţi va feri piciorul
să fie prins.
27 ✡ Nu opri binele* de la cei 27 *Rom. 13.7. Gal. 6.10.
cărora li se cuvine, când este în
puterea mâinii tale să-l faci.
28 ✡ Nu zice* aproapelui tău: 28 *Lev. 19.13. Deut. 24.15.
„Pleacă şi vino din nou, şi mâine
îţi voi da“, când ai la tine *ce să dai*.
29 ✡ Nu plănui răul împotriva
aproapelui tău, văzând că locu-
ieşte în siguranţă lângă tine.
30 ✡ Nu te certa* fără motiv cu 30 *Cap. 26.17. Rom. 12.18.
cineva, dacă nu ţi-a făcut nici
un rău.
31 ✡ Nu invidia pe omul violent* 31 *Ps. 37.1; 73.3. Cap. 24.1.
şi nu alege nici una din căile lui.
32 ✡ Pentru că cel stricat este o 32 *Iov 29.4. Ps. 25.14.
urâciune pentru *D*omnul, dar
prietenia* Sa[d] este cu cei drepţi.
33 Blestemul* *D*omnului este în 33 *Lev. 26.14. Deut. 11.28. Zah. 5.3,4. **Iov 8.6. Ps. 1.3.
casa celui rău, dar El binecu-
vântează** locuinţa celor drepţi.
34 El, în adevăr, Îşi bate joc de 34 *Iac. 4.6. 1 Pet. 3.5.
cei batjocoritori, dar dă har* ce-
lor smeriţi.
35 Cei înţelepţi* vor moşteni 35 *Dan. 12.3.
gloria, dar ruşine va fi înălţarea
nebunilor.

Îndemn la înţelepciune

4 Ascultaţi, fiilor, îndrumarea* 1 *Ps. 34.11. Cap. 1.8.
unui tată şi luaţi seama să cu-
noaşteţi priceperea[e];
2 pentru că vă dau o bună în-
văţătură; nu părăsiţi învăţătura[f]
mea.
3 Pentru că eu am fost fiu la ta- 3 *1 Cr. 29.1.
tăl meu, gingaş* şi singur în ochii
mamei mele.
4 Şi el mă învăţa* şi-mi zicea: 4 *1 Cr. 28.9. Ef. 6.4. **Cap. 7.2.
„Inima ta să păstreze cuvintele
mele; păzeşte** poruncile mele şi
trăieşte!
5 Dobândeşte* înţelepciune, do- 5 *Cap. 2.2,3.
bândeşte inteligenţă. Nu uita, nici
nu te abate de la cuvintele gurii
mele.

[a] *Lit.* „nu te scârbi de“ [b] *Sau* „coralii“, *sau* „perlele“ [c] *Sau* „au izbucnit“, „s-au rupt“ [d] *Lit.* „sfatul Său tainic“ [e] *Sau* „discernământul“; *sau* „inteligenţa“ [f] *Lit.* „legea“

6 N-o părăsi, şi ea te va susți-
ne; iubeşte-o*, şi ea te va păzi.
7 Începutul* înțelepciunii este[a]:
dobândeşte** înțelepciune şi, cu
tot ce ai dobândit, dobândeşte
inteligență.
8 Înalț-o*, şi ea te va înălța, ea
te va duce la onoare, dacă o vei
îmbrățişa.
9 Ea va da capului tău o ghir-
landă de har, te va împodobi* *cu*
o coroană de glorie.
10 ✡ Ascultă, fiul meu, şi primeş-
te cuvintele mele, şi anii* vieții
tale se vor înmulți.
11 Te voi învăța calea înțelep-
ciunii, te voi conduce* pe cărări-
le dreptății.
12 Când vei merge, paşii tăi nu
vor fi strâmtorați*; şi când vei
alerga, nu te vei poticni**.
13 Ține cu tărie îndrumarea[b], nu-i
da drumul! Păzeşte-o, pentru că
ea este viața ta!
14 ✡ Nu intra pe cărarea* celor
răi şi nu merge pe calea celor
nelegiuiți.
15 Fereşte-te de ea, nu trece pe
ea, abate-te de la ea şi treci
mai departe!
16 Pentru că ei nu dorm*, dacă
n-au făcut rău, şi nu au somn,
dacă n-au făcut pe cineva să cadă.
17 Pentru că ei mănâncă* pâinea
răutății şi beau vinul violenței[c].
18 Dar cărarea* celor drepți este
ca lumina** strălucitoare, care
luminează tot mai mult†, până
când ziua e deplină††.
19 Calea* celor răi este ca întu-
nericul gros: ei nu ştiu de ce se
poticnesc**.
20 ✡ Fiul meu, ia aminte la cu-
vintele mele, pleacă-ți urechea la
spusele mele!
21 Să nu se depărteze* de ochii
tăi, păstrează-le** în adâncul ini-
mii tale!
22 Pentru că ele sunt viață* pen-
tru cei care le află, şi sănătate**
pentru toată carnea lor.
23 ✡ Păzeşte-ți inima mai mult
decât tot ce se păzeşte[d], pentru
că din* ea ies[e] izvoarele vieții.
24 ✡ Depărtează de la tine înşe-
lăciunea gurii şi alungă de la tine
stricăciunea buzelor.
25 ✡ Ochii tăi să privească drept
şi pleoapele tale să caute drept
înaintea ta.
26 ✡ Cumpăneşte cărarea* pi-
cioarelor tale şi toate** căile tale
să fie bine rânduite[f].
27 Nu te abate* nici la dreapta,
nici la stânga; depărtează-ți**
piciorul de la rău!

Fereşte-te de curvie

5 Fiul meu, ia seama la înțelep-
ciunea mea; pleacă-ți urechea la
priceperea mea,
2 ca să păstrezi discreția*, şi
buzele tale** să păstreze cunoş-
tința.
3 ✡ Pentru că buzele femeii*
străine picură** miere şi cerul gu-
rii ei este mai alunecos[g]† decât
untdelemnul;
4 dar la urmă ea este amară*
ca pelinul, ascuțită** ca o sabie
cu două tăişuri.
5 Picioarele ei coboară* la
moarte, paşii ei conduc în Locu-
ința morților.
6 Ca nu cumva să se gândeas-
că* la cărarea vieții, căile ei rătă-
cesc**: ea nu ştie[h]† *încotro merge*.
7 ✡ Şi acum, fiilor, ascultați-mă
şi nu vă abateți* de la cuvintele
gurii mele.
8 Depărtează-ți* calea de la ea
şi nu te apropia de uşa casei ei,
9 ca nu cumva să dai onoarea
ta altora, şi anii tăi celui nemilos;
10 ca nu cumva străinii să se
sature cu averea ta şi roadele
trudei tale *să intre* în casa altuia[i],
11 şi să jeleşti la sfârşitul tău,
când carnea ta şi trupul tău vor
pieri,

6 *2 Tes. 2.10.
7 *Cap. 8.23. **Cap. 3.13; 3.14; 23.23. Mt. 13.44.
8 *1 Sam. 2.30
9 *Cap. 1.9; 3.22.
10 *Cap. 3.2.
11 *1 Sam. 12.23
12 *Iov 18.7. Ps. 18.36. **Ps. 91.12. Cap. 3.23.
14 *Ps. 1.1. Cap. 1.10,15.
16 *Ps. 36.4. Is. 57.20. Mica 2.1.
17 *Cap. 13.2.
18 *Is. 26.7. **2 Sam. 23.4 Mt. 5.14. Filip. 2.15. †Dan. 12.3. ††Iov 11.17.
19 *1 Sam. 2.9. Iov 18.5,6. Is. 59.9,10. Ier. 23.12. Ioan 12.35. **Ioan 11.10.
21 *Cap. 3.21. **Cap. 7.1,2.
22 *Cap. 3.22. **Cap. 3.8; 12.18.
23 *Mt. 12.34; 15.18,19. Mc. 7.21. Lc. 6.45.
26 *Cap. 5.21. Ev. 12.13. **Ps. 119.5.
27 *Deut. 5.32. **Is. 1.16. Rom. 12.9.
2 *Cap. 3.21. **Mal. 2.7.
3 *Cap. 2.16; 6.24. **Cânt. 4.11. †Ps. 55.21.
4 *Ecl. 7.26. **Ps. 57.4. Ev. 4.12.
5 *Cap. 7.27.
6 *Cap. 4.26. **2 Pet. 2.14 †Cap. 30.20.
7 *Ps. 119.102.
8 *Cap. 7.25.

[a] *Sau* „Înțelepciunea este cel mai important lucru“ [b] *Sau* „învățătura“ [c] *Lit. plural* [d] *Sau* „decât tot ce păzeşti tu“ [e] *Lit.* „sunt“ [f] *Sau* „vor fi bine întărite“ [g] *Lit.* „neted“ [h] *Sau* „Ca nu cumva să te gândeşti la cărarea vieții, căile ei sunt schimbătoare: nu *le* poți cunoaşte“ [i] *Sau* „unui străin“

12 *Cap. 1.29. **Cap. 1.25; 12.1.

12 şi să zici: „Cum am urât* eu
îndrumarea şi a dispreţuit** inima
mea mustrarea,
13 şi n-am ascultat de glasul în-
văţătorilor mei, nici nu mi-am
plecat urechea la cei care mă
îndrumau!
14 Eram deja aproape de orice
rău, în mijlocul mulţimii şi al
adunării!“

15 *Cânt. 4.12; 4.15.

15 ✡ Bea ape din fântâna ta, şi
ape curgătoare* din puţul tău.
16 Să se reverse izvoarele tale
ca pâraiele de apă pe străzi?
17 Să fie numai ale tale, nu şi ale
străinilor *care sunt* cu tine!

18 *Deut. 24.5. Ecl. 9.9. **Mal. 2.14.

18 Izvorul tău să fie binecuvân-
tat şi bucură-te* de soţia tinere-
ţii** tale.

19 *Cânt. 2.9; 4.5; 7.3.

19 Ca o cerboaică* iubită şi o
căprioară plăcută, sânii ei să-ţi
facă plăcere în orice timp, fii
îmbătat neîncetat de dragostea ei.

20 *Cap. 5.3. **Cap. 2.16.

20 Şi de ce, fiul meu, să fii îm-
bătat de o femeie străină* şi să
îmbrăţişezi sânul alteia[a]**?

21 *2 Cr. 16.9. Iov 31.4. Ps. 119.168. Osea 7.2. Ev. 4.13.

21 ✡ Deoarece căile* omului sunt
înaintea ochilor Domnului şi El
cumpăneşte toate cărările lui.

22 *Num. 32.23 Ps. 7.15; 9.15

22 Pe cel rău propriile* lui ne-
legiuiri îl vor prinde şi va fi ţi-
nut cu funiile păcatului său.

23 *Iov 4.21; 36.12.

23 El va muri* din lipsă de în-
drumare şi se va rătăci în mări-
mea nebuniei lui.

Despre garanţie

1 *Cap. 11.15; 17.18; 20.16; 22.26; 27.13.

6 Fiul meu, dacă te-ai pus ga-
rant* pentru aproapele tău, dacă
ai bătut palma cu un străin,
2 eşti prins în cursă prin cuvin-
tele gurii tale, eşti înlănţuit de cu-
vintele gurii tale;
3 fă aceasta acum, fiul meu, şi
eliberează-te, pentru că ai căzut
în mâna aproapelui tău: du-te,
smereşte-te[b] şi insistă pe lângă
aproapele tău.

4 *Ps. 132.4.

4 Nu da somn* ochilor tăi, nici
aţipire pleoapelor tale.

5 *Ps. 91.3; 124.7.

5 Eliberează-te, ca o căprioară
din mâna *vânătorului* şi ca o
pasăre* din mâna păsărarului.

Fereşte-te de lenevie

6 *Iov 12.7. **Cap. 10.26; 13.4; 20.4.

6 ✡ Mergi la furnică*, leneşu-
le**, ia seama la căile ei şi fii
înţelept;

7 *Cap. 30.27.

7 *ea,* care nu are* nici o căpete-
nie, supraveghetor sau conducă-
tor,

8 *Cap. 10.5.

8 îşi pregăteşte pâinea* vara *şi*
îşi adună hrana la seceriş.

9 *Cap. 24.33; 24.34.

9 Până când*, leneşule, vei sta
culcat? Când te vei scula din
somnul tău?
10 Puţin somn, puţină aţipire, pu-
ţină încrucişare a mâinilor pentru
odihnă,

11 *Cap. 10.4; 13.4; 20.4.

11 şi sărăcia* ta va veni ca un
hoţ şi lipsa ta ca un om înarmat.

Fereşte-te de răutate

12 ✡ Un om al lui Belial, un om
rău este cel care umblă cu înşe-
lăciunea gurii;

13 *Iov 15.12. Ps. 35.19. Cap. 10.10.

13 el clipeşte* din ochi, vorbeşte
cu picioarele *lui*, face semne cu
degetele.

14 *Cap. 17.20. **Cap. 3.29. Mica 2.1. †Cap. 16.28.

14 Înşelăciuni* sunt în inima lui;
el unelteşte răul** în orice timp,
seamănă† neînţelegeri.

15 *Cap. 24.22. **Is. 30.13. Ier. 19.11. †2 Cr. 36.16.

15 De aceea nenorocirea* lui va
veni deodată, într-o clipă va fi
zdrobit** şi fără îndreptare†.
16 ✡ Aceste şase *lucruri* le urăşte
Domnul, da, şapte sunt o urâciune
pentru sufletul Său:

17 *Ps. 18.27. **Ps. 31.18; 120.2. †Deut. 19.10 Is. 1.15; 59.7

17 ochii* mândri, o limbă** min-
cinoasă, şi mâini† care varsă sân-
ge nevinovat,

18 *Gen. 6.5. Ps. 36.4. **Rom. 3.15

18 o inimă* care unelteşte pla-
nuri rele, picioare** care se grăbesc
să alerge la rău,

19 *Ps. 27.12. Cap. 19.5.

19 un martor* fals care suflă min-
ciuni şi cel care seamănă neîn-
ţelegeri între fraţi.

Fereşte-te de adulter

20 *Cap. 1.8. Ef. 6.1.

20 ✡ Fiul meu, păzeşte* porunca
tatălui tău şi nu părăsi învăţă-
tura[c] mamei tale!

21 *Cap. 3.3; 7.3.

21 Leagă-le* neîncetat de inima
ta, prinde-le în jurul gâtului tău!

22 *Cap. 3.23; 3.24. **Cap. 2.11.

22 Când vei merge, te va con-
duce*; când vei dormi, te va pă-
zi**; şi *când* te vei trezi, va vor-
bi cu tine.

23 *Ps. 19.8; 119.105.

23 Pentru că porunca* este o
lampă şi învăţătura o lumină; şi

[a] *Sau* „unei străine“ [b] *Sau* „supune-te“ [c] *Lit.* „legea“; *ebr.* „tora“

mustrările îndrumării[a] sunt calea
vieții:
24 *Cap. 2.16; 5.3; 7.5.
24 ca să te păzească* de femeia
rea, de limba lingușitoare a fe-
meii străine.
25 *Mt. 5.28. **2 Împ. 9.30 Ier. 4.30. Ezec. 23.40.
25 Nu-i pofti* frumusețea în
inima ta, nici să nu te prindă cu
pleoapele** ei.
26 *Cap. 29.3. **Gen. 39.14 Cap. 7.23. Ezec. 13.18.
26 Pentru că printr-o* femeie
curvă *omul ajunge* doar la o bu-
cată de pâine și soția altuia vâ-
nează** sufletul scump.
27 ✡ Poate un om să ia foc în sân
și să nu-i ardă hainele?
28 Poate cineva să umble pe
cărbuni aprinși și să nu-și frigă
picioarele?
29 *Ezec. 18.6; 33.26. **Cap. 16.5.
29 Așa și cel care intră* la soția
aproapelui său: oricine se va a-
tinge de ea nu va fi** nevinovat.
30 *Iov 38.39.
30 Nu este disprețuit un hoț, dacă
fură ca să-și sature* sufletul când
este flămând;
31 *Ex. 22.1,4.
31 iar *dacă* este prins, va da*
înapoi înșeptit; va da toată averea
casei lui.
32 *Cap. 7.7. **Cap. 7.22; 7.23.
32 Oricine comite adulter cu o fe-
meie este fără minte[b]*; cel care o fa-
ce își distruge** propriul său suflet.
33 Va căpăta rană și dispreț și
nu i se va șterge rușinea.
34 *Cap. 27.4. Cânt. 8.6. **Cap. 11.4.
34 Pentru că gelozia* este furia
bărbatului și el nu va cruța în
ziua** răzbunării.
35 Nu se va uita la nici un preț
de răscumpărare[c], nici nu va fi
mulțumit, chiar dacă *îți* vei în-
mulți darurile.

Adulterul și urmările lui

1 *Cap. 2.1; 6.20
7 Fiul meu, păzește* cuvintele
mele și păstrează cu tine porun-
cile mele!
2 *Lev. 18.5. Cap. 4.4. Is. 55.3. **Deut. 32.10
2 Păzește* poruncile mele și
trăiește; și învățătura mea, ca lu-
mina** ochiului tău.
3 *Deut. 6.8; 11.18. Cap. 6.21. **Cap. 3.3.
3 Leagă-le* la degetele tale,
scrie-le** pe tăblița inimii tale!
4 Spune înțelepciunii: „Tu ești
sora mea!“ Și numește inteligen-
ța ruda *ta*,
5 *Cap. 2.16; 5.3; 6.24.
5 ca ele să te ferească* de fe-
meia străină, de străina care lin-
gușește prin cuvintele ei.
6 *Jud. 5.28. **Cânt. 2.9.
6 ✡ Pentru că la fereastra* ca-
sei mele am privit printre** ză-
brelele mele
7 *Cap. 6.32; 9.4,16.
7 și am zărit printre cei neîn-
cercați[d], am observat printre fii
un tânăr fără* minte[b],
8 *Vers. 12. **Vers. 27.
8 trecând pe strada apropiată
de colțul* ei și mergea pe cale spre
casa** ei,
9 *Iov 24.15.
9 în amurg*, în seara zilei, în
întunecimea nopții și în întuneric.
10 *Gen. 38.14; 38.15. 1 Tim. 2.9.
10 Și, iată, l-a întâmpinat o fe-
meie având înfățișarea* unei cur-
ve și inima șireată.
11 *Cap. 9.13. **1 Tim. 5.13 Tit 2.5.
11 Era gălăgioasă* și fără as-
tâmpăr; picioarele nu-i stăteau**
acasă:
12 *Cap. 9.14. **Cap. 23.28
12 când afară*, când în piețe; și
pândea** la orice colț.
13 *Cap. 21.29.
13 Și l-a apucat și l-a sărutat *și*
cu față* nerușinată[e] i-a zis:
14 *Lev. 7.16.
14 „*Am* jertfe de pace cu mine;
astăzi* mi-am împlinit promi-
siunile.
15 De aceea am ieșit să te întâl-
nesc, să-ți caut stăruitor[f] fața și
te-am găsit!
16 *Cap. 31.22. **Is. 19.9. Ezec. 27.7.
16 Mi-am împodobit patul cu
cuverturi* tapisate, de in** colo-
rat, din Egipt;
17 *Ps. 45.8.
17 mi-am stropit așternutul cu
mir*, aloe și scorțișoară.
18 Vino să ne îmbătăm de iubi-
re[g] până dimineața, să ne desfă-
tăm cu dezmierdări.
19 Pentru că soțul nu este acasă;
a plecat într-o călătorie lungă,
20 *Gen. 42.35.
20 a luat punga de bani* cu el, va
veni acasă în ziua de lună plină“.
21 *Ps. 12.2. Cap. 5.3.
21 Cu ispitirea ei multă, ea l-a
ademenit; cu lingușirea* buzelor
ei, l-a convins.
22 El a mers deodată după ea,
cum merge un bou la înjunghiere
și ca un cerb care aleargă spre
cursă[h],

[a] *Sau* „disciplinei“ [b] *Fără înțelegere*; *lit.* „fără inimă“ *(și în celelalte locuri)* [c] *Sau* „ispășire“ *sau* „satisfacție“ [d] *Sau* „simpli“ [e] *Lit.* „și-a întărit fața și“ [f] *Sau* „devreme“ [g] *Sau la plural* [h] *Sau* „ca butucii pentru corectarea nebunului“; *sau* „ca un nebun la corectare în butuci“

23 *Ecl. 9.12.
23 până când o săgeată îi străpunge ficatul: cum se grăbeşte o pasăre* spre laţ şi nu ştie că îşi pierde viaţa.

24 *Cap. 5.7.
24 ✡ Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă* şi luaţi aminte la cuvintele gurii mele.

25 *Cap. 5.8.
25 Să nu ţi se abată* inima pe căile ei, să nu rătăceşti pe cărările ei.

26 *Neem. 13.26
26 Pentru că ea a doborât pe mulţi, rănindu-i, şi toţi cei ucişi* de ea au fost puternici[a].

27 *Cap. 2.18; 5.5; 9.18
27 Casa* ei este calea[b] spre Locuinţa morţilor, coborând la cămările morţii.

Strigarea înţelepciunii

1 *Cap. 1.20.
8 Nu strigă înţelepciunea* şi nu face priceperea să i se audă glasul?

2 *Cap. 9.3.
2 Îşi ia locul pe vârful locurilor înalte*, pe drum, la răspântii;

3 *Iov 29.7.
3 lângă* porţi, la intrarea cetăţii, la trecerea spre uşi, ea strigă tare:

4 „Către voi, oamenilor, strig! Şi glasul meu este către fiii oamenilor!

5 *Cap. 1.4. **Cap. 1.22; 1.32; 3.35.
5 Voi, cei simpli*, înţelegeţi chibzuinţa; şi voi, nebunilor**, fiţi înţelegători cu inima!

6 *Cap. 22.20.
6 Ascultaţi, pentru că voi vorbi lucruri* măreţe şi deschiderea buzelor mele va fi *pentru* lucruri drepte;

7 *Ps. 37.30. Ioan 8.14.
7 pentru că cerul gurii mele va rosti adevăr*, iar răutatea este o urâciune pentru buzele mele.

8 Toate cuvintele gurii mele sunt în dreptate, nu este nimic sucit sau stricat în ele.

9 Toate sunt clare pentru cel care pricepe şi drepte pentru cei care găsesc cunoştinţă.

10 *Cap. 3.14; 3.15. Vers. 19.
10 Primiţi îndrumarea mea, şi nu* argintul, şi cunoştinţă mai bine decât aurul ales:

11 *Iov 28.15. Ps. 19.10; 119.127. **Cap. 3.15; 16.16.
11 pentru că înţelepciunea este mai bună* decât rubinele[c] şi toate lucrurile** de dorit nu sunt egale cu ea.

12 ✡ Eu, înţelepciunea, locuiesc cu chibzuinţa şi găsesc cunoştinţa *care vine din* cugetare.

13 Temerea* de DOMNUL este urârea răului. Eu urăsc mândria** şi îngâmfarea şi calea† rea şi gura†† înşelătoare[d].
13 *Cap. 3.7; 16.6. **1 Sam. 2.3 Cap. 16.18. Is. 13.11. †Cap. 15.9. ††Cap. 6.12.

14 Ale mele sunt sfatul şi înţelepciunea sănătoasă: eu sunt inteligenţa; eu am* putere.
14 *Ecl. 7.19; 9.16.

15 Prin mine împărăţesc* împăraţii şi dau hotărâri drepte conducătorii.
15 *2 Cr. 1.10. Dan. 2.21. Rom. 13.1.

16 Prin mine stăpânesc căpeteniile şi cei mari, toţi judecătorii pământului.

17 ✡ Eu iubesc* pe cei care mă iubesc şi cei care mă caută** stăruitor[e] mă vor găsi.
17 *1 Sam. 2.30 Ioan 14.21. **Cap. 2.4. Ioan 7.37. Iac. 1.5.

18 Bogăţii* şi onoare sunt cu mine, bunuri** statornice[f] şi dreptate.
18 *Cap. 3.16. **Mt. 6.33.

19 Rodul meu este mai bun* decât aurul fin, da, decât aurul curat; şi câştigul meu, decât argintul** ales.
19 *Iov 28.15. Cap. 3.14. Vers. 10. **Cap. 10.20

20 Eu umblu pe calea dreptăţii, în mijlocul cărărilor judecăţii,

21 ca să fac pe cei care mă iubesc să moştenească avere; şi le voi umple* vistieriile.
21 *Cap. 24.4.

Originea înţelepciunii

22 ✡ DOMNUL mă avea la începutul* căii Sale, înaintea lucrărilor[g] Sale de demult.
22 *Iov 28.27. Ps. 104.24. Ioan 1.1.

23 Din eternitate am fost unsă*, de la început, înainte** de a fi pământul.
23 *Ps. 2.6. **Ioan 17.5.

24 Când nu erau adâncuri* am fost născută, când nu erau izvoare bogate în apă.
24 *Gen. 1.2. Ex. 15.5. Iov 38.16.

25 Înainte* de a fi fost întemeiaţi munţii, înaintea dealurilor, am fost născută,
25 *Iov 15.7,8.

26 când El încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici începutul pulberii lumii[h].

27 ✡ Când El pregătea* cerurile, eu eram acolo; când trăgea** un cerc pe faţa adâncului,
27 *Cap. 3.19. **Iov 26.10. Is. 40.22.

28 când aşeza norii sus, când

---

[a] *Sau* „sunt mulţi“ [b] *Lit.* „sunt căile“ [c] *Sau* „coralii“, „perlele“ [d] *Sau* „gura înşelăciunilor“ [e] *Sau* „devreme“ [f] *Sau* „strălucitoare“ [g] *Lit.* „facerilor“ [h] *Lit.* „pulberii lumii locuite“

fântânile adâncului deveneau tari,
29 când impunea* mării hotărârea
Sa, ca apele să nu treacă peste
porunca Lui, când stabilea te-
meliile** pământului,
30 atunci eu Îi eram* meşter[a] şi
zilnic eram desfătarea** *Sa*, ve-
selindu-mă întotdeauna înaintea
Lui,
31 veselindu-mă în partea[b] locui-
tă a pământului Său; şi desfătă-
rile* mele erau în fiii oamenilor.
32 ✡ Şi acum, fiilor, asculta-
ţi-mă, şi ferice* de cei care ţin
căile mele!
33 Ascultaţi îndrumarea şi fiţi în-
ţelepţi şi n-o respingeţi.
34 Ferice* de omul care mă as-
cultă, veghind zilnic la porţile
mele, aşteptând[c] la uşorii uşilor
mele.
35 Pentru că cine* mă găseşte,
găseşte viaţa şi va obţine** bu-
năvoinţa *Domnului*.
36 Dar cine păcătuieşte împotri-
va mea[d] îşi face rău* sufletului
său. Toţi cei care mă urăsc** iu-
besc† moartea".

29 *Gen. 1.9. Iov 38.10. Ps. 104.9. **Iov 38.6. Ier. 5.22.
30 *Ioan 1.1,2; 1.18. **Mt. 3.17. Col. 1.13.
31 *Ps. 16.3.
32 *Ps. 119.1,2; 128.1,2. Lc. 11.28.
34 *Cap. 3.13; 3.18.
35 *Cap. 4.22. Ioan 17.3. **Cap. 3.4; 12.2.
36 *Cap. 1.31,32. Iov 35.6. **Cap. 5.12. †Cap. 21.6.

Chemarea prietenoasă a înţelepciunii

9 Înţelepciunea[e] şi-a construit*
casa, a cioplit cei şapte stâlpi ai ei;
2 şi-a înjunghiat* jertfa[f], şi-a
amestecat** vinul, şi-a pregătit†
şi masa.
3 Şi-a trimis* slujnicele; ea stri-
gă** pe vârfurile locurilor înalte
ale cetăţii:
4 „Cine* este nepriceput să vină
aici!" Celui fără minte îi zice:
5 „Veniţi, mâncaţi* din pâinea
mea şi beţi din vinul pe care l-am
amestecat.
6 Lăsaţi nebunia şi trăiţi; şi
mergeţi pe calea inteligenţei!"
7 ✡ Cine corectează pe un bat-
jocoritor îşi dobândeşte ruşine;
şi cine mustră pe cel rău îşi *do-
bândeşte* o pată.
8 Nu mustra* pe un batjocoritor,
ca nu cumva să te urască. Mus-
tră** pe un înţelept, şi te va iubi.
9 Dă unui înţelept, şi el va deve-
ni mai înţelept; învaţă pe un *om*
drept, şi el va spori* în învăţătură.
10 Temerea de *Domnul* este înce-
putul[g]* înţelepciunii şi cunoştin-
ţa Celui Sfânt[h] este inteligenţă.
11 Pentru că prin* mine, zilele ţi
se vor înmulţi şi ţi se vor adăuga
ani de viaţă.
12 Dacă eşti înţelept, pentru tine
însuţi eşti înţelept*; şi *dacă* eşti
batjocoritor**, singur vei suferi.
13 ✡ Femeia nebună este gălă-
gioasă*; ea este proastă şi nu
ştie** nimic.
14 Şi se aşază la intrarea casei
sale, pe un scaun, în locurile înal-
te* ale cetăţii,
15 ca să cheme pe trecătorii care
merg drept pe căile lor:
16 „Cine* este nepriceput să se
abată încoace!" Şi celui fără
minte, ea îi zice:
17 „Dulci sunt apele furate şi
pâinea* *mâncată* pe furiş[i] este
plăcută!"
18 Dar el nu ştie că acolo sunt
morţii[j]; *că* oaspeţii ei sunt în
adâncurile* Locuinţei morţilor.

1 *Mt. 16.18. Ef. 2.20-22. 1 Pet. 2.5.
2 *Mt. 22.4. **Cânt. 8.2. Cap. 23.30. †Ps. 23.5. Lc. 14.16,17.
3 *Rom. 10.15. **Cap. 8.1,2.
4 *Cap. 6.32. Mt. 11.25.
5 *Cânt. 5.1. Is. 55.1. Ioan 6.27.
8 *Cap. 15.12. Mt. 7.6. **Ps. 141.5. Cap. 10.8.
9 *Mt. 13.12.
10 *Iov 28.28. Ps. 111.10. Cap. 1.7.
11 *Cap. 3.16; 10.27.
12 *Iov 35.6,7. Cap. 14.14; 16.26. **Cap. 19.29
13 *Cap. 7.11. **Cap. 5.6.
14 *Vers. 3.
16 *Vers. 4.
17 *Cap. 20.17.
18 *Cap. 2.18; 7.27.

Binecuvântarea dreptăţii, blestemul păcatului

10 ✸ Proverbele lui Solomon.
Un fiu înţelept* îl înveseleş-
te pe tată, dar un fiu nebun** este
mâhnirea mamei sale.
2 Comorile* răutăţii nu folosesc
la nimic, dar dreptatea** scapă
de la moarte.
3 *Domnul* nu va îngădui* să flă-
mânzească sufletul celui drept,
dar respinge** lăcomia celor răi.
4 Cine lucrează cu mână* lene-
şă sărăceşte, dar mâna celor har-
nici** îmbogăţeşte.
5 Cine adună vara este un fiu în-
ţelept, cine doarme la seceriş este
un fiu* care face ruşine.
6 Pe capul* celui drept sunt bi-
necuvântări, dar gura** celor răi
acoperă violenţa[k].

1 *Cap. 15.20. **Cap. 17.25.
2 *Ps. 49.7. Cap. 11.4. Lc. 12.19,20. **Dan. 4.27.
3 *Ps. 34.9,10; 37.25. Cap. 28.25. Mt. 6.33. **Ps. 112.10.
4 *Cap. 12.24. **Cap. 13.4.
5 *Cap. 12.4; 17.2; 19.26.
6 *Est. 6.8. **Vers. 11.

[a] *Sau* „copilaşul dragostei Lui" [b] *Lit.* „lumea" [c] *Sau* „păzind" [d] *Sau* „cine nu mă are" [e] *Lit. plural*
[f] *Lit.* „înjunghierea" [g] *Sau* „principiul" [h] *Sau* „celor sfinte" [i] *Lit.* „pâinea tăinuirilor" [j] *Sau* „umbrele"
[k] *Sau* „violenţa acoperă gura celor răi" *(şi în vers.11)*

7 Amintirea* celui drept va fi
spre binecuvântare, dar numele**
celor răi va putrezi.
8 Cel înțelept* cu inima primeş-
te porunci, dar cel nebun cu buze-
le va cădea.
9 Cine umblă* în integritate
umblă în siguranță, dar cine îşi
suceşte** căile va fi cunoscut.
10 Cine face* cu ochiul provoa-
că mâhnire şi cel nebun cu buzele
va cădea.
11 Gura* celui drept este un izvor
de viață, dar gura** celor răi
acoperă violența.
12 Ura stârneşte certuri, dar dra-
gostea* acoperă toate fărădelegile.
13 Înțelepciunea se găseşte pe
buzele celui inteligent, dar o nu-
ia* este pentru spatele celui fără
minte.
14 Înțelepții păstrează cunoştin-
ța, dar gura* nebunului este dis-
trugere apropiată.
15 Averea* bogatului este ceta-
tea sa tare; distrugerea săracilor[a]
este sărăcia lor.
16 Munca celui drept este pentru
viață; câştigul celui rău *este* pen-
tru păcat.
17 Respectarea îndrumării[b] este
cărarea spre viață, dar cine pără-
seşte mustrarea se rătăceşte.
18 Cine acoperă* ura *are* buze
mincinoase şi cine răspândeşte**
defăimarea este nebun.
19 În mulțimea* vorbelor nu
lipseşte păcatul, dar cine îşi stă-
pâneşte** buzele lucrează înțe-
lept.
20 Limba celui drept este argint
ales; inima celor răi este puțin
lucru.
21 Buzele celui drept păstoresc
pe mulți, dar nebunii mor* din
lipsă de minte.
22 Binecuvântarea* *D*omnului
îmbogățeşte şi El nu adaugă
nici o durere[c] la ea.

7 *Ps. 112.6. **Ps. 9.5,6. Ecl. 8.10.
8 *Cap. 9.8. Mt. 7.24.
9 *Ps. 23.4. Cap. 3.23. Is. 33.15,16. **Mt. 10.26. 1 Tim. 5.25.
10 *Ps. 35.19. Cap. 6.13.
11 *Ps. 37.30. Cap. 13.14; 18.4. **Ps. 107.42.
12 *Cap. 17.9. 1 Cor. 13.4. 1 Pet. 4.8.
13 *Cap. 19.29; 26.3.
14 *Cap. 18.7; 21.23.
15 *Iov 31.24. Ps. 52.7. Cap. 18.11. 1 Tim. 6.17.
18 *Cap. 26.24. **Ps. 15.3.
19 *Iov 11.2. Cap. 18.21. Ecl. 5.3. **Cap. 17.27 Iac. 1.19; 3.2
21 *Cap. 5.23. Osea 4.6.
22 *Gen. 24.35; 26.12. Deut. 8.18. Ps. 37.22.

23 Pentru nebun este ca o joacă*
să facă răutate, dar un om priceput
are înțelepciune.
24 De ce se teme* cel rău, *aceea* i
se va întâmpla, dar dorința** ce-
lor drepți va fi împlinită.
25 Cum[d] trece vârtejul, aşa nu
mai este* cel rău; dar cel drept *are*
o temelie** pentru totdeauna.
26 Ca oțetul pentru dinți şi ca
fumul pentru ochi, aşa este lene-
şul* pentru cei care îl trimit.
27 Temerea* de *D*omnul lungeş-
te zilele, dar anii** celor răi vor
fi scurtați.
28 Speranța* celor drepți este bu-
curie, dar aşteptarea** celor răi
va pieri.
29 Calea *D*omnului este putere
pentru cel integru, dar distrugere
pentru lucrătorii nelegiuirii.
30 Cel drept* niciodată nu se
va clătina, dar cei răi nu vor lo-
cui în țară[e].
31 Gura* celui drept scoate înțe-
lepciune, dar limba înşelătoare**
va fi tăiată.
32 Buzele celui drept cunosc ce*
este plăcut, dar gura celor răi este
înşelăciune[f].

Fericirea celor drepți, nenorocirea celor răi

11 O balanță* falsă este o urâ-
ciune pentru *D*omnul, dar o greu-
tate[g] plină[h] este desfătarea Lui.
2 *Când* vine mândria*, atunci
vine şi ruşinea; dar înțelepciunea
este cu cei smeriți.
3 Integritatea* celor drepți îi
călăuzeşte, dar viclenia** celor
necredincioşi îi distruge.
4 Averea nu foloseşte* în ziua
mâniei, dar dreptatea** scapă de
la moarte.
5 Dreptatea celui integru îi ne-
tezeşte* calea, dar cel rău cade**
prin propria lui răutate.
6 Dreptatea celor drepți îi eli-
berează, dar cei înşelători sunt
prinşi în propria lor lăcomie.
7 Când moare* un om rău, *îi*

23 *Cap. 2.14; 14.9; 15.21.
24 *Iov 15.20. Is. 66.4. **Ps. 145.19 Mt. 5.6. 1 Ioan 5.14.
25 *Iov 21.18. Ps. 37.9,10; 58.9. **Ps. 15.5. Cap. 12.3. Mt. 7.24,25; 16.18.
26 *Cap. 26.6.
27 *Cap. 9.10,11. **Iov 15.32; 15.33; 22.16. Ps. 55.23. Ecl. 7.17.
28 *Cap. 11.23. **Iov 8.13; 11.20. Ps. 1.6; 37.20; 112.10. Cap. 11.7.
30 *Ps. 37.22; 37.29; 125.1. Cap. 2.21.
31 *Ps. 37.30. **Cap. 17.20
32 *Ecl. 12.10.
1 *Lev. 19.35. Deut. 25.13-16 Cap. 16.11.
2 *Cap. 15.33; 16.18; 18.12. Dan. 4.30,31
3 *Cap. 13.6. **Cap. 19.3; 22.12.
4 *Cap. 10.2. Ezec. 7.19. Țef. 1.18. **Gen. 7.1.
5 *Cap. 3.6. **Cap. 5.22. Ecl. 10.8.
7 *Cap. 10.28.

[a] *Neajutorați, istoviți* [b] *Sau* „a disciplinei“ [c] *Sau* „şi truda nu adaugă nimic“ [d] *Sau* „Îndată ce“ [e] *Sau* „pe pământ“ [f] *Lit. plural* [g] *Lit.* „o piatră“ [h] *Sau* „perfectă“

7 **Iov 8.13.
piere aşteptarea, şi speranţa ce-
lor păcătoşi piere**.
8 *Cap. 21.18.
8 Cel drept* este scăpat din
necaz şi cel rău vine în locul lui.
9 Făţarnicul[a] distruge pe aproa-
pele[b] său cu gura *sa*; dar cei
drepţi sunt eliberaţi prin cunoş-
tinţă.
10 *Est. 8.15. Cap. 28.12; 28.28.
10 Când* le merge bine celor
drepţi, cetatea se bucură; şi când
pier cei răi este strigăt de bucurie.
11 *Cap. 29.8.
11 Cetatea* se înalţă prin bine-
cuvântarea celor drepţi, dar se
surpă prin gura celor răi.
12 Cine dispreţuieşte pe aproa-
pele său este fără inimă[c]; dar
omul priceput tace.
13 *Lev. 19.16. Cap. 20.19. 1 Tim. 5.13.
13 Cine umblă cu vorba* dezvă-
luie lucruri ascunse, dar cel cu duh
credincios ascunde lucrul.
14 *1 Împ. 12.1. Cap. 15.22; 24.6.
14 Unde nu este sfat*, poporul
cade; dar mulţimea sfătuitorilor
dă siguranţă[d].
15 *Cap. 6.1.
15 Îi va merge rău celui care se
pune garant* pentru altul[e], dar cel
care îl urăşte pe cel care se pune
garant este în siguranţă.
16 *Cap. 31.28; 31.30.
16 Femeia plăcută* dobândeşte[f]
onoare şi cei violenţi dobândesc
bogăţii.
17 *Mt. 5.7; 25.34.
17 Omul milos* îşi face bine su-
fletului său, dar cel crud îşi tul-
bură propria carne.
18 *Osea 10.12. Gal. 6.8,9. Iac. 3.18.
18 Cel rău face o lucrare înşelă-
toare[g], dar cine seamănă* drepta-
te are o răsplată sigură.
19 *Cap. 10.16; 12.28. **Cap. 21.16 Rom. 6.23. Iac. 1.15.
19 Aşa cum dreptatea* *duce* spre
viaţă, tot aşa cine urmăreşte**
răul *o face* spre moartea sa.
20 *1 Cr. 29.17.
20 Cei stricaţi cu inima sunt o
urâciune pentru 𝔇omnul, dar cei
corecţi* în calea *lor* sunt desfă-
tarea Lui.
21 *Cap. 16.5. **Ps. 112.2.
21 Hotărât[h], cel rău nu va fi
considerat* nevinovat, dar să-
mânţa** celor drepţi va fi salvată.
22 O femeie frumoasă şi fără
minte este *ca* un inel de aur în
râtul unui porc.
23 *Cap. 10.28. Rom. 2.8,9.
23 Dorinţa celor drepţi este nu-
mai bine; aşteptarea* celor răi
este mânie.
24 *Ps. 112.9.
24 Este *unul* care împrăştie* şi
totuşi creşte[i]; şi este *unul* care o-
preşte mai mult decât este drept,
dar numai spre lipsă.
25 *Cap. 3.9,10. 2 Cor. 9.6,7. **Mt. 5.7.
25 Sufletul care binecuvântează*
va fi săturat şi cel care udă**
pe alţii va fi udat şi el.
26 *Cap. 24.24. Amos 8.5,6. **Iov 29.13. †Gen. 42.6.
26 Cel care reţine grâul este
blestemat* de popor; dar binecu-
vântarea** este pe capul celui
care-l vinde†.
27 *Est. 7.10. Ps. 7.15,16; 57.6.
27 Cine caută stăruitor binele cau-
tă bunăvoinţă; dar răul va veni pes-
te cel care-l caută* cu stăruinţă.
28 *Iov 31.24. Ps. 52.7. **Ps. 1.3; 92.12.
28 Cine se încrede* în bogăţiile lui
va cădea, dar cei drepţi** vor
înverzi ca frunza.
29 *Cap. 15.27. **Ecl. 5.16. †Cap. 14.19.
29 Cine îşi tulbură* casa va moş-
teni** vânt; şi nebunul† va fi slu-
jitorul celui înţelept cu inima.
30 *Cap. 3.18. **Dan. 12.3. 1 Cor. 9.19. Iac. 5.20.
30 Rodul celui drept este un
pom* al vieţii şi cel înţelept**
câştigă suflete[j].
31 *2 Sam. 22.21; 22.25. Ier. 25.29. 1 Pet. 4.17; 4.18.
31 Iată, cel drept* va fi răsplătit
pe pământ: cu atât mai mult răul
şi păcătosul!
12 Cine iubeşte disciplina iu-
beşte cunoştinţa, dar cine urăşte
mustrarea este prost.
2 *Cap. 8.35.
2 Cel bun* va primi bunăvoin-
ţa 𝔇omnului, dar pe omul unel-
titor de rele îl va condamna.
3 *Cap. 10.25.
3 Omul nu se va întări prin rău-
tate, dar rădăcina* celor drepţi
nu se va clătina.
4 *Cap. 31.11; 31.23. 1 Cor. 11.7. **Cap. 14.30 Hab. 3.16.
4 Femeia vrednică[k]* este o cu-
nună pentru soţul ei, dar cea care
îi face ruşine este ca putregaiul**
în oasele lui.
5 Gândurile celor drepţi sunt
drepte; sfaturile celor răi sunt în-
şelăciune.
6 *Cap. 1.11; 1.16,18. **Cap. 14.3.
6 Cuvintele* celor răi sunt curse
ca să *verse* sânge, dar gura** ce-
lor drepţi îi va scăpa.
7 *Iov 34.25. Ps. 37.36,37. Cap. 11.21. Mt. 7.24-27.
7 Răsturnaţi-i pe cei răi* şi nu

[a] *Sau* „Cel neevlavios“, „Profanul“ [b] *Sau* „pe prietenul“ [c] *Sau* „minte“ [d] *Sau* „victorie“ [e] *Sau* „pentru un străin“ [f] *Sau* „păstrează“ [g] *Sau* „care îl amăgeşte“ [h] *Lit.* „Mână-n mână“ [i] *Sau* „câştigă“ [j] *Sau* „cine câştigă suflete este înţelept“ [k] *Sau* „virtuoasă“

vor *mai* fi; dar casa celor drepți
va rămâne.
8 Un om este prețuit după înțe-
lepciunea lui, dar cel cu inima[a]*
stricată va fi disprețuit.
9 Mai bine* cel smerit şi care
are un slujitor, decât cel care se
consideră mare şi duce lipsă de
pâine.
10 Un om drept* se îngrijeşte de
viața animalului său, dar, în lăun-
trul lor, cei răi sunt nemiloşi.
11 Cine îşi ară* ogorul se va sătura
cu pâine, dar cine umblă după
deşertăciuni este fără minte.
12 Cel rău doreşte* câştigul[b] ce-
lor răi, dar rădăcina** celor drepți
este roditoare.
13 În greşeala cu buzele este o
cursă* rea, dar cel drept va ieşi**
din strâmtorare.
14 Un om se satură* de bunuri
prin rodul gurii *lui*; şi omului i se
va da răsplata** mâinilor lui.
15 Calea* nebunului este dreap-
tă în ochii săi, dar cel înțelept as-
cultă sfatul.
16 Supărarea* nebunului se cu-
noaşte în ziua *ei*, dar un *om*
chibzuit acoperă ruşinea.
17 Cine rosteşte[c] adevărul* ves-
teşte dreptate, dar un martor fals
vesteşte înşelăciune.
18 Cine vorbeşte cu uşurătate*
este asemenea străpungerilor unei
săbii, dar limba** înțeleptului este
sănătate[d].
19 Buza adevărului va fi întărită
pentru totdeauna, dar limba* min-
ciunii este numai pentru o clipă.
20 Înşelăciunea este în inima ce-
lor care urzesc răul, dar bucuria
este pentru sfătuitorii la pace.
21 Nici un rău* nu se va întâm-
pla celui drept, dar cei răi se vor
umple de rău.
22 Buzele mincinoase sunt o urâ-
ciune* pentru **Domnul**, dar cei
care lucrează după adevăr sunt

8 *1 Sam. 25.17
9 *Cap. 13.7.
10 *Deut. 25.4.
11 *Gen. 3.19. Cap. 6.32; 28.19.
12 *Cap. 21.10. **Cap. 11.30
13 *Cap. 18.7. **2 Pet. 2.9.
14 *Cap. 13.2. **Iov 34.11. Cap. 1.31. Is. 3.10,11. Osea 4.9.
15 *Cap. 3.7. Lc. 18.11.
16 *Cap. 29.11.
17 *Cap. 14.5.
18 *Ps. 57.4; 59.7; 64.3. **Cap. 4.22.
19 *Ps. 52.4,5. Cap. 19.9.
21 *Ps. 91.10; 121.7. Cap. 1.33. 1 Pet. 3.13.
22 *Cap. 6.17; 11.20. Apoc. 22.15.

desfătarea Lui.
23 Un om chibzuit* ascunde cu-
noştința, dar inima nebunilor ves-
teşte nebunia.
24 Mâna celor harnici va con-
duce, dar lenevia* va da tribut.
25 Apăsarea* din inima omului o
face să se plece, dar un cu-
vânt** bun o înveseleşte.
26 Cel drept călăuzeşte pe[e] a-
proapele său, dar calea celor răi
îi rătăceşte.
27 Leneşul nu frige ce a vânat, dar
averea* scumpă omului este pentru
cel harnic.
28 Pe cărarea* dreptății este via-
ță şi pe calea ei nu este moarte.

13 Un fiu* înțelept *ascultă* în-
drumarea[f] tatălui *său*, dar cel bat-
jocoritor** n-ascultă mustrarea.
2 Un om va mânca *ce este* bine
din rodul gurii* *sale*, dar sufletul în-
şelătorilor *are parte de* violență[g].
3 Cine îşi păzeşte* gura îşi pă-
zeşte sufletul; distrugere va fi pen-
tru cine îşi deschide larg buzele.
4 Sufletul leneşului doreşte şi
n-are nimic*, dar sufletul celor
harnici va fi săturat[h].
5 Cel drept urăşte minciuna*,
dar cel rău** se face neplăcut şi
ajunge de ruşine.
6 Dreptatea îl păzeşte* pe cel
care este integru pe cale, dar rău-
tatea îl răstoarnă pe păcătos[i].
7 Unul face pe bogatul* şi *n-are*
nimic; altul face pe săracul** şi
are avere mare.
8 Răscumpărarea pentru viața
unui om este bogăția sa; dar să-
racul n-aude mustrarea.
9 Lumina* celor drepți arde vo-
ioasă[j], dar lampa celor răi se
va stinge.
10 Din mândrie vine numai cear-
tă[k], dar înțelepciunea este cu cei
care se lasă sfătuiți.
11 Averea* *care vine* prin deşer-
tăciune scade, dar cine strânge

23 *Cap. 13.16; 15.2.
24 *Gen. 49.15. Cap. 10.4; 19.15.
25 *Cap. 15.13. **Is. 50.4.
27 *Cap. 13.4.
28 *Deut. 30.15 Ier. 21.8.
1 *1 Sam. 2.25 Cap. 10.1. **Cap. 9.7,8; 15.12.
2 *Cap. 18.20.
3 *Ps. 39.1. Cap. 21.23. Iac. 3.2.
4 *Cap. 10.4; 21.5.
5 *Col. 3.9. **Cap. 3.35.
6 *Cap. 11.3; 11.5,6.
7 *Cap. 11.24; 12.9. Lc. 12.20,21. **Lc. 12.33. 2 Cor. 6.10.
9 *Iov 18.5,6; 21.17. Cap. 24.20.
11 *Cap. 10.2; 20.21.

[a] *Sau* „gândirea“ [b] *Sau* „prada“, „plasa“ [c] *Lit.* „suflă“ [d] *Sau* „alinare“ [e] *Sau* „cercetează mai mult decât“ [f] *Sau* *„este rodul* îndrumării“ [g] *Sau* „dorința necredincioşilor este violență“ [h] *Lit.* „se va îngrăşa“ [i] *Lit.* „păcatul“ [j] *Sau* „se bucură“ [k] *Sau* „Numai din mândrie vine cearta“

12 *Vers. 19.
13 *Num. 15.31
2 Cr. 36.16.
Is. 5.24.
14 *Cap. 10.11;
14.27.
**2 Sam. 22.6
Ps. 18.5.
15 *Ps. 111.10.
Cap. 3.4.
16 *Cap. 12.23;
15.2.
17 *Cap. 25.13.
18 *Cap. 15.5.
19 *Vers. 12.
20 *Cap. 2.20;
15.31.
21 *Ps. 32.10;
54.5.
Is. 47.11.
22 *Iov 27.16;
27.17.
Cap. 28.8.
Ecl. 2.26.
23 *Cap. 12.11.
24 *Cap. 19.18;
22.15; 23.13;
29.15,17.
**Deut. 8.5.
Cap. 3.12.
Ev. 12.7.
25 *Ps. 34.10;
37.3.

prin muncă o va spori.
12 Speranța amânată îmbolnă-
vește inima, dar dorința împlinită*
este un pom al vieții.
13 Cine disprețuiește* cuvântul se
va distruge[a], dar cine se teme de
poruncă va fi răsplătit.
14 Învățătura înțeleptului este un
izvor* de viață, ca să abată de la
lațurile** morții.
15 Buna înțelegere[b]* aduce bu-
năvoință, dar calea celor înșelă-
tori este aspră.
16 Orice *om* chibzuit* lucrează
cu cunoștință, dar nebunul *își* dă
de gol nebunia.
17 Solul rău cade în nenorocire,
dar trimisul credincios* aduce să-
nătate.
18 Sărăcia și rușinea vor fi pentru
cine refuză* îndrumarea, dar cine
ia seama la mustrare va fi onorat.
19 Dorința împlinită* este dulce
pentru suflet; dar este o urâciune
pentru nebuni să se depărteze
de rău.
20 Cine umblă* cu înțelepții de-
vine înțelept, dar cine se însoțeș-
te cu nebunii își va face rău.
21 Răul* urmărește pe păcătoși;
dar binele celor drepți va fi răs-
plătit.
22 Un *om* bun lasă o moștenire
fiilor fiilor săi, dar averea* păcă-
tosului este păstrată pentru cel
drept.
23 Multă* hrană este în arătura
săracilor, dar este pierdere din
lipsă de judecată[c].
24 Cine cruță* nuiaua urăște pe
fiul său, dar cine îl iubește stăruie
în disciplinarea** lui.
25 Cel drept* mănâncă până i se
satură sufletul, dar pântecele ce-
lor răi va duce lipsă.

Lauda înțelepciunii adevărate în viață

1 *Rut 4.11.
Cap. 24.3.

14 Înțelepciunea* femeilor le zi-
dește casa, dar nebunia o surpă
cu mâinile ei.
2 Cine umblă în dreptatea lui
se teme de **D**omnul, dar cel sucit
în căile lui Îl disprețuiește.
3 În gura nebunului este o nuia
a mândriei, dar buzele* înțelep-
ților îi păzesc.
4 Unde nu sunt boi, ieslea este
goală; dar mult câștig este în
puterea boului.
5 Un martor credincios* nu va
minți, dar un martor fals** ros-
tește[d] minciuni.
6 Un batjocoritor caută înțe-
lepciune și nu este, dar cunoștin-
ța* este ușoară pentru cel in-
teligent.
7 Depărtează-te* de cel nebun,
pentru că nu pe buzele lui găsești
cunoștința.
8 Înțelepciunea celui chibzuit
este să-și înțeleagă calea, dar ne-
bunia nebunilor este înșelăciune.
9 Nebunii* își bat joc de păcat,
dar între cei drepți este bună-
voință.
10 Inima își cunoaște propria
amărăciune[e] și un străin nu se
amestecă în bucuria ei.
11 Casa* celor răi va fi răsturnată,
dar cortul celor drepți va înflori.
12 Este o cale* care pare dreap-
tă omului, dar *la* sfârșitul** ei
sunt căile morții.
13 Chiar când râde, inima este
plină de durere; și sfârșitul* bu-
curiei este întristarea.
14 Inima care se abate *de la
Domnul* se va sătura* de proprii-
le căi, iar omul de bine *va fi
satisfăcut* de[f] ce este în el însuși.
15 Cel simplu crede orice vorbă,
dar cel chibzuit ia seama la umblarea
lui.
16 Înțeleptul se teme și se depăr-
tează* de rău, dar nebunul este
îngâmfat și încrezut.
17 Cel iute la mânie se poartă cu
nebunie și omul intrigilor se face
urât.
18 Cei simpli moștenesc nebunie,
dar cei chibzuiți sunt încununați
cu cunoștință.

3 *Cap. 12.6.
5 *Apoc. 1.5;
3.14.
**Ex. 20.16;
23.1.
Cap. 6.19;
12.17.
6 *Cap. 8.9;
17.24.
7 *Cap. 23.9.
9 *Cap. 10.23.
11 *Iov 8.15.
12 *Cap. 12.15;
16.25.
**Rom. 6.21.
13 *Cap. 5.4.
Ecl. 2.2.
14 *Cap. 1.31;
12.14.
16 *Iov 28.28.
Ps. 34.14.
Cap. 22.3.

[a] *Sau* „va trebui să răspundă“ [b] *Sau* „Bunul simț“ [c] *Sau* „este distrusă prin nedreptate“ [d] *Lit.* „suflă“
[e] *Lit.* „amărăciunea sufletului“ [f] *Sau* „din“

19 *1 Sam. 2.36 Cap. 11.29.
20 *Cap. 19.7.
21 *Cap. 11.12. **Ps. 41.1; 112.9. Cap. 19.17.
22 *Cap. 36.4.
25 *Vers. 5.
26 *Cap. 18.10. Is. 33.6.
27 *Cap. 13.14.
29 *Cap. 16.32. Iac. 1.19.
30 *Cap. 15.13. **Ps. 112.10. Cap. 12.4. Hab. 3.16.
31 *Cap. 17.5. Mt. 25.40,45. 1 Ioan 3.17. **Iov 31.15,16 Cap. 22.2.
32 *Cap. 6.15. **Iov 13.15; 19.26. Ps. 23.4; 37.37 2 Cor. 1.9; 5.8. 2 Tim. 4.18.
33 *Cap. 12.16; 29.11.

19 Cei răi se pleacă* înaintea ce-
lor buni; şi cei nelegiuiţi, la porţi-
le celui drept.
20 Săracul* este urât chiar şi de a-
proapele său, dar bogatul are mulţi
prieteni[a].
21 Cine dispreţuieşte* pe aproa-
pele său păcătuieşte, dar ferice
de cine se îndură** de cei în-
tristaţi[b]!
22 Nu se rătăcesc cei care unel-
tesc[c]* răul? Dar bunătatea şi a-
devărul sunt pentru cei care plă-
nuiesc binele.
23 În orice muncă este câştig,
dar vorbăria buzelor *aduce* nu-
mai lipsuri.
24 Bogăţia este cununa înţelep-
ţilor; nebunia celor nebuni este
nebunie.
25 Un martor adevărat scapă
suflete, dar înşelăciunea rosteşte[d]
minciuni*.
26 În temerea* de **D**omnul este
tăria încrederii: şi copiii săi[e] vor
avea un loc de adăpost.
27 Temerea de **D**omnul este un
izvor* de viaţă, ca să abată de
la laţurile morţii.
28 În mulţimea poporului stă
gloria împăratului, dar în lipsa
poporului stă pieirea conducă-
torului.
29 *Să fii* încet* la mânie este ma-
re pricepere, dar cel cu duhul ne-
răbdător înalţă nebunia.
30 O inimă* sănătoasă[f] este via-
ţa cărnii, dar invidia, putrezi-
rea** oaselor.
31 Cine asupreşte* pe sărac jig-
neşte pe Creatorul** său, dar ci-
ne Îl onorează se îndură de cel
nevoiaş.
32 Cel rău este izgonit* prin rău-
tatea lui, dar cel drept** este plin
de încredere *chiar şi* la moartea sa.
33 Înţelepciunea se odihneşte în
inima celui inteligent, dar ce* este
în nebun se face cunoscut.
34 Dreptatea înalţă o naţiune, dar
păcatul este ruşinea popoarelor.
35 Bunăvoinţa împăratului este
pentru un slujitor* înţelept, dar
mânia sa este pentru cel care face
ruşine.

35 *Mt. 24.45; 24.47.

Înţelepciunea aduce fericire; nebunia, nenorocire

1 *Jud. 8.1-3. Cap. 25.15. **1 Sam. 25.10 1 Împ. 12.13; 12.14,16.
3 *Iov 34.21. Cap. 5.21. Ier. 16.17; 32.19. Ev. 4.13.
5 *Vers. 31,32
6 *Cap. 8.21.
8 *Is. 1.11; 61.8; 66.3. Ier. 6.20; 7.22. Amos 5.22.
9 *Cap. 21.21. 1 Tim. 6.11.
10 *1 Împ. 22.8. **Cap. 5.12; 10.17.
11 *Iov 26.6. Ps. 139.8. **1 Sam. 16.7 2 Cr. 6.30. Ps. 7.9; 44.21 Ioan 2.24,25; 21.17.
12 *Amos 5.10. 2 Tim. 4.3.
13 *Cap. 17.22. **Cap. 12.25

15 Un răspuns* blând abate fu-
ria, dar un cuvânt aspru** stâr-
neşte mânia.
2 Limba înţelepţilor foloseşte
drept cunoştinţa, dar gura nebu-
nilor revarsă nebunie.
3 Ochii **D**omnului sunt în ori-
ce* loc, privind la cei răi şi la cei
buni.
4 Blândeţea limbii este un pom
al vieţii, dar strâmbătatea din ea
este o zdrobire a duhului.
5 Nebunul dispreţuieşte îndru-
marea tatălui său, dar cine ia
aminte* la mustrare devine chib-
zuit.
6 În casa celui drept* este o ma-
re comoară, dar în venitul celui
rău este tulburare.
7 Buzele înţelepţilor răspândesc
cunoştinţă, dar nu tot aşa este
inima nebunilor.
8 Jertfa* celor răi este o urâciu-
ne pentru **D**omnul, dar rugăciunea
celor drepţi este desfătarea Sa.
9 Calea celui rău este o urâciu-
ne pentru **D**omnul, dar El iubeşte
pe cel care urmăreşte* dreptatea.
10 O aspră corectare* este pentru
cel care părăseşte cărarea; cine
urăşte** mustrarea va muri.
11 Locuinţa morţilor* şi Adân-
cul[g] sunt înaintea **D**omnului: cu
cât mai mult inimile** fiilor
oamenilor!
12 Un batjocoritor* nu iubeşte pe
unul care-l mustră; el nu va mer-
ge spre cei înţelepţi.
13 O inimă* voioasă înveseleşte
faţa, dar, prin întristarea** inimii,
duhul este înfrânt.
14 Inima unui *om* inteligent cau-
tă cunoştinţă, dar gura nebunilor
se hrăneşte cu nebunie.
15 Toate zilele celui întristat sunt

[a] *Lit.* „care îl iubesc“ [b] *Sau* „blânzi“ [c] *Sau* „gândesc“ [d] *Lit.* „suflă“ [e] *Unii care se tem de* ***D****omnul*
[f] *Sau* „liniştită“, „calmă“ [g] *Ebr.* „Abadon“

15 *Cap. 17.22.
16 *Ps. 37.16. Cap. 16.8. 1 Tim. 6.6.
17 *Cap. 17.1.
18 *Cap. 26.21; 29.22.
19 *Cap. 22.5.
20 *Cap. 10.1; 17.21; 29.3.
21 *Cap. 10.23. **Ef. 5.15.
22 *Cap. 11.14; 20.18.
23 *Cap. 25.11. Is. 50.4.
24 *Filip. 3.20. Col. 3.1,2.
25 *Cap. 12.7; 14.11. **Ps. 68.5,6; 146.9.
26 *Cap. 6.16; 6.18. **Ps. 37.30.
27 *Cap. 1.19. Is. 5.8. Ier. 17.11. **Ex. 23.8.
28 *1 Pet. 3.15.
29 *Ps. 10.1; 18.41; 34.16. **Ps. 145.18; 145.19. Iac. 5.16.
31 *Vers. 5.

rele, dar o inimă* fericită[a] este
un ospăț neîncetat.
16 Mai bine* puțin, cu temere de
*D*omnul, decât o mare avere cu
tulburare[b].
17 Mai bun* este un prânz de
verdețuri și dragoste, decât un
bou îngrășat și ură.
18 Omul mânios* stârnește ceartă,
dar cel încet la mânie potolește
te neînțelegerea.
19 Calea* leneșului este ca un
gard de spini, dar cărarea celor
drepți este netedă.
20 Un fiu* înțelept face bucurie
tatălui, dar un om nebun dispre-
țuiește pe mama lui.
21 Nebunia* este bucurie pentru
cel fără minte, dar un om price-
put își îndreaptă** calea.
22 Fără sfat*, planurile nu iz-
butesc, dar prin[c] mulțimea sfă-
tuitorilor sunt întărite.
23 Un om are bucurie prin răs-
punsul gurii lui și ce bun este un
cuvânt* la timpul lui!
24 Cărarea* vieții duce în sus
pentru cel înțelept, ca să se depăr-
teze de Locuința morților, de jos.
25 *D*omnul va dezrădăcina* casa
celor mândri, dar va întări ho-
tarul** văduvei.
26 Gândurile* rele sunt o urâciu-
ne pentru *D*omnul, dar cuvinte-
le** curate îi sunt plăcute.
27 Cel lacom* de câștig își tul-
bură casa, dar cine urăște mita[d]**
va trăi.
28 Inima celui drept se gândeș-
te* ce să răspundă, dar gura ce-
lor răi revarsă lucruri rele.
29 *D*omnul este departe* de cei
răi, dar aude** rugăciunea celor
drepți.
30 Lumina ochilor înveselește
inima *și* o veste bună întărește[e]
oasele.
31 Urechea* care ascultă mus-
trarea de viață va rămâne printre
înțelepți.
32 Cine refuză îndrumarea își
disprețuiește sufletul, dar cine as-
cultă mustrarea capătă minte[f].
33 Temerea* de *D*omnul este în-
drumarea înțelepciunii și înain-
tea** onoarei *merge* smerenia.

Dumnezeu vede faptele oamenilor

16 Planurile* inimii sunt ale o-
mului, dar răspunsul** limbii este
de la *D*omnul.
2 Toate căile omului sunt cura-
te în* ochii lui, dar *D*omnul cân-
tărește** duhurile.
3 Încredințează-ți[g] *D*omnului
lucrările*, și gândurile tale vor fi
întărite[h].
4 *D*omnul a făcut* orice lucru
pentru scopul său[i], da, chiar** și
pe cel rău pentru ziua nenorocirii.
5 Orice inimă îngâmfată este o
urâciune* pentru *D*omnul; hotă-
rât[j]**, el nu va fi considerat ne-
vinovat.
6 Prin bunătate* și adevăr este
ispășită nelegiuirea și prin te-
merea** de *D*omnul *oamenii* se
abat de la rău.
7 Când Îi plac *D*omnului căile
unui om, îi pune chiar și pe vrăj-
mașii săi în pace* cu el.
8 Mai bine* puțin cu dreptate,
decât mari venituri fără dreptate.
9 Inima* omului își propune
calea, dar *D*omnul îi îndreaptă**
pașii.
10 O hotărâre* inspirată este pe
buzele împăratului: gura lui nu va
greși în judecată.
11 Balanța dreaptă* și cântarul
sunt ale *D*omnului; toate greu-
tățile din sac sunt lucrarea Lui.
12 Este o urâciune pentru împă-
rați să comită răutate, pentru că
tronul se întărește* prin dreptate.
13 Buzele* drepte sunt desfăta-
rea împăraților și ei îl iubesc pe
cel care vorbește drept.
14 Mânia* împăratului este *ca*
solii morții, dar un om înțelept o
va potoli.
15 În lumina feței împăratului

33 *Cap. 1.7. **Cap. 18.12
1 *Cap. 19.21. Ier. 10.23. **Mt. 10.19.
2 *Cap. 21.2. **1 Sam. 16.7
3 *Ps. 37.5; 55.22 Filip. 4.6.
4 *Gen. 1.31. Ecl. 3.11. Is. 43.7. **Iov 21.30. Rom. 9.22.
5 *Cap. 6.17; 8.13. **Cap. 11.21
6 *Dan. 4.27. Lc. 11.41. **Cap. 14.16
7 *Gen. 33.4. 2 Cr. 17.10.
8 *Ps. 37.16. Cap. 15.16.
9 *Cap. 19.21. **Ps. 37.23. Cap. 20.24. Ier. 10.23.
10 *1 Împ. 3.28.
11 *Lev. 19.36. Cap. 11.1; 20.10,23.
12 *Cap. 25.5; 29.14.
13 *Cap. 14.35; 22.11.
14 *Cap. 19.12; 20.2; 28.15.

[a] *Sau* „bună“ [b] *Sau* „neliniște“ [c] *Lit.* „în“ [d] *Lit. plural* [e] *Lit.* „îngrașă“ [f] *Lit.* „inimă“ [g] *Lit.* „Prăvălește-ți“ [h] *Sau* „împlinite“ [i] *Sau* „prin Sine“; *sau* „pentru Sine“ [j] *Lit.* „mână-n mână“

15 *Iov 29.23. Cap. 19.12. Zah. 10.1.
16 *Cap. 8.11; 8.19.
17 *Is. 35.8.
18 *Cap. 11.2; 17.19; 18.12.
19 *Cap. 3.34. Is. 57.15. **Ex. 15.9. Jud. 5.30.
20 *Cap. 19.8. **Ps. 2.12; 34.8; 125.1. Is. 30.18. Ier. 17.7.
22 *Cap. 13.14; 14.27.
23 *Ps. 37.30. Mt. 12.34.
24 *Ps. 19.10. Cap. 15.26. **Cap. 4.22; 17.22.
25 *Cap. 14.12.
26 *Cap. 9.12. Ecl. 6.7.
27 *Cap. 6.12. **Iac. 3.6.
28 *Cap. 6.14; 6.19; 15.18; 26.21; 29.22. **Cap. 17.9.
29 *Cap. 1.10.

este viață şi bunăvoința lui este
ca norul* unei ploi târzii[a].
16 Cu mult[b] mai bine* este să do-
bândeşti înțelepciune decât aur
fin! Şi mai de preț *este* dobândi-
rea inteligenței decât a argintului!
17 Calea* celor drepți este să se
depărteze de rău; acela care ia
aminte la calea sa îşi păzeşte su-
fletul.
18 Mândria* *merge* înaintea pie-
irii, şi un duh îngâmfat înaintea
căderii.
19 Mai bine este să fii într-un
duh smerit* cu cei blânzi[c], decât
să împarți** prada cu cei mândri.
20 Cine ia seama la cuvânt va
găsi* binele şi oricine se încre-
de** în Domnul este fericit!
21 Cel înțelept cu inima este nu-
mit inteligent; şi dulceața buze-
lor sporeşte învățătura.
22 Înțelepciunea* este un izvor
de viață pentru cel care o are,
dar să îndrumi pe nebun este
nebunie.
23 Inima* celui înțelept dă înțe-
lepciune gurii lui şi pe buzele lui
sporeşte ştiința.
24 Cuvintele* plăcute sunt un fa-
gure de miere, dulci pentru suflet
şi sănătate** pentru oase.
25 Este o cale* care pare dreaptă
omului, dar *la* sfârşitul ei sunt
căile morții.
26 Cel[d] care lucrează, pentru* el
lucrează, pentru că gura lui îl
obligă.
27 Un om* al lui Belial[e] sapă
pentru rău şi pe buzele lui este ca
un foc** arzător.
28 Un om înşelător* seamănă
ceartă şi un purtător** de vor-
be dezbină prieteni buni.
29 Un om violent amăgeşte* pe
aproapele său şi-l duce pe o cale
care nu este bună.
30 Cine închide ochii *o face* ca
să plănuiască lucruri înşelătoa-

31 *Cap. 20.29. **Cap. 3.1,2.
32 *Cap. 19.11.
33 *Cap. 18.18. **Cap. 29.26
1 *Cap. 15.17.
2 *Cap. 10.5; 19.26.
3 *Ps. 26.2. Cap. 27.21. Ier. 17.10. Mal. 3.3.
5 *Cap. 14.31. **Iov 31.29. Obad. 12. 1 Cor. 13.6.
6 *Gen. 48.11. Ps. 127.3; 128.3. **Ex. 20.12. Mal. 1.6.
8 *Cap. 18.16; 19.6.
9 *Cap. 10.12. 1 Cor. 13.5-7 Iac. 5.20. 1 Pet. 4.8. **Cap. 16.28
12 *Osea 13.8.

re; muşcându-şi buzele, săvârşeş-
te răul.
31 Perii* albi sunt o cunună de
glorie; ea se găseşte** pe calea
dreptății.
32 Cel încet* la mânie este mai
de preț decât cel viteaz, şi cel care
îşi stăpâneşte duhul, decât cel
care ia o cetate.
33 Se aruncă sorțul* în poală,
dar orice hotărâre** este a Dom-
nului.

Înțelepciune şi nebunie, mai ales în vorbire

17 Mai bine* o bucată *de pâine*
uscată şi linişte, decât o casă pli-
nă de carne[f] *şi* ceartă.
2 Un slujitor înțelept va stăpâ-
ni peste un fiu care face* ruşine
şi va avea parte de moştenire prin-
tre frați.
3 Vasul* topitorului este pentru
argint şi cuptorul pentru aur, dar
Domnul încearcă inimile.
4 Răufăcătorul pleacă urechea
la buze nelegiuite; mincinosul[g]
pleacă urechea la limba stricată.
5 Cine râde* de un sărac jig-
neşte pe Creatorul său. Cine se
bucură** de nenorocire nu va fi
considerat nevinovat[h].
6 Copiii copiilor sunt cununa*
bătrânilor şi gloria** copiilor
sunt părinții lor.
7 Vorbirea[i] aleasă nu se potri-
veşte unui *om* josnic[j], cu atât mai
puțin buzele mincinoase unui om
de seamă.
8 Un dar* este o piatră prețioa-
să[k] în ochii celui care îl are: ori-
încotro se îndreaptă, reuşeşte.
9 Cine acoperă* greşeala caută
dragoste, dar cine o repetă dez-
bină** prieteni buni.
10 O mustrare îl pătrunde pe cel
care are pricepere mai adânc de-
cât o sută de lovituri pe un nebun.
11 Un răzvrătit caută numai
răul[l], dar un sol nemilos va fi tri-
mis împotriva lui.
12 Mai bine* să întâlneşti o ur-

[a] *Sau* „de primăvară“ [b] *Lit.* „Cu cât“ [c] *Sau* „întristați“ [d] *Lit.* „Sufletul celui“ [e] *Un om rău* [f] *Lit.* „*(carne de)* jertfe“ [g] *Lit.* „falsitatea“ [h] *Sau* „nu va rămâne nepedepsit“ [i] *Lit.* „Buza“ [j] *Sau* „unui nebun“ [k] *Lit.* „o piatră de har“ [l] *Sau* „Un *om* rău caută numai răzvrătirea“

soaică lipsită de puii ei, decât
un nebun în nebunia lui.
13 Celui care răsplăteşte* binele
cu rău nu i se va depărta** răul
de casă.
14 Începutul certei este *ca şi* cum
s-ar da drumul apelor; părăseşte*
cearta înainte de a se aprinde.
15 Cine îndreptăţeşte* pe cel rău
şi cine condamnă pe cel drept
sunt amândoi o urâciune pentru
*D*omnul.
16 La ce foloseşte un preţ în
mâna unui nebun ca să cumpere
înţelepciune, când el n-are* min-
te[a] deloc?
17 Prietenul* iubeşte oricând şi un
frate se naşte pentru strâmtorare.
18 Un om fără minte bate* pal-
ma, punându-se garant pentru
aproapele său.
19 Cine iubeşte* greşeala iubeşte
cearta; cine îşi înalţă** poarta
caută pieirea.
20 Cine are o inimă stricată nu
găseşte* nici un bine şi cel cu
limba sucită** cade în rău.
21 Cine naşte* un nebun *îl naşte*
spre durerea lui şi tatăl unui *om*
rău n-are bucurie.
22 O inimă veselă* dă sănătate,
dar un duh zdrobit** usucă oa-
sele.
23 Un *om* rău scoate un dar[b] din
sân*, ca să strice căile** judecăţii.
24 Înţelepciunea este înaintea[c]
celui care are pricepere, dar ochii*
nebunului sunt la marginile pă-
mântului.
25 Un fiu* nebun este supărare
pentru tatăl său şi amărăciune**
pentru cea care l-a născut.
26 Nu este bine să-l pedepseşti*
pe cel drept, nici să-i loveşti pe
mai-mari pentru dreptatea *lor*.
27 Cine are cunoştinţă îşi con-
trolează* cuvintele şi un om pri-
ceput este cu duh calm[d].
28 Chiar un nebun, când tace*,
este considerat înţelept; *şi* cel
care îşi închide buzele, inteli-
gent.

13 *Ps. 109.4,5. Ier. 18.20. Rom. 12.17. **2 Sam. 12.10 1 Împ. 21.22.
14 *Cap. 20.3. 1 Tes. 4.11.
15 *Ex. 23.7. Cap. 24.24. Is. 5.23.
16 *Cap. 21.25; 21.26.
17 *Rut 1.16. Cap. 18.24.
18 *Cap. 6.1; 11.15.
19 *Cap. 29.22. **Cap. 16.18
20 *Cap. 24.20. **Iac. 3.8.
21 *Cap. 10.1; 19.13.
22 *Cap. 12.25; 15.13,15. **Ps. 22.15.
23 *Cap. 21.14. **Ex. 23.8.
24 *Cap. 14.6. Ecl. 2.14;8.1.
25 *Cap. 15.20; 19.13. **Cap. 10.1.
26 *Vers. 15. Cap. 18.5.
27 *Iac. 1.19.
28 *Iov 13.5.

Prietenia şi îngăduinţa

18 Cine se izolează[e] caută plă-
cerea *lui*, este cu totul împo-
triva* oricărei înţelepciuni.
2 Un nebun nu-şi găseşte plăc-
erea în pricepere, ci numai în
descoperirea* inimii sale.
3 Când vine cel rău, vine şi
dispreţul; şi cu dispreţul, ruşinea.
4 Cuvintele gurii unui om sunt
ape* adânci; izvorul înţelepciunii
este un izvor** care ţâşneşte.
5 Nu este bine* să cauţi la faţa[f]
celui rău, ca să-l nedreptăţeşti**
pe cel drept la judecată.
6 Buzele unui nebun stârnesc[g]
ceartă şi gura lui aduce lovi-
turi*.
7 Gura* unui nebun este distru-
gerea lui şi buzele lui sunt un
laţ pentru sufletul său.
8 Cuvintele* unui purtător de
vorbe sunt ca nişte bucate alese
şi coboară în cămările sufletu-
lui[h].
9 Acela care este leneş* în lu-
crul său este frate** cu nimi-
citorul.
10 Numele *D*omnului este un
turn* tare: cel drept aleargă în
el şi se aşază** într-un adăpost
înalt.
11 Bogăţia* celui bogat este ceta-
tea lui tare şi ca un zid înalt în
închipuirea lui.
12 Înainte* de cădere, inima o-
mului este îngâmfată; şi smere-
nia** *merge* înaintea onoarei.
13 A răspunde înainte* să fi as-
cultat, aceasta este nebunie şi ru-
şine pentru cine o *face*.
14 Duhul* omului îi sprijină ne-
putinţa, dar cine poate susţine[i]
un duh zdrobit**?
15 Inima celui inteligent dobân-
deşte cunoştinţă şi urechea înţe-
lepţilor o caută.

1 *Cap. 8.14.
2 *Cap. 12.23. Ecl. 10.3.
4 *Cap. 10.11; 20.5. **Ps. 78.2.
5 *Lev. 19.15. Cap. 24.23; 28.21. **Ex. 23.2,6. Mica 3.9.
6 *Cap. 19.29.
7 *Cap. 10.14; 12.13; 13.3. Ecl. 10.12.
8 *Cap. 12.18; 26.22.
9 *Cap. 10.4. **Cap. 28.24
10 *2 Sam. 22.3. Ps. 18.2; 27.1; 61.3,4; 91.2; 144.2. **Cap. 29.25
11 *Cap. 10.15.
12 *Cap. 11.2; 16.18. **Cap. 15.33
13 *Ioan 7.51.
14 *Cap. 17.22. **Cap. 15.13

[a] *Lit.* „inimă“ [b] *Sau* „mită“ [c] *Sau* „pe faţa“ [d] *Sau* „ales“, „liniştit“ [e] *Sau* „Cel ursuz“, „Cine scrâşneşte din dinţi“ [f] *Sau* „să primeşti după înfăţişare“, „să fii părtinitor faţă de“ [g] *Sau* „aduc“ [h] *Sau* „în părţile cele mai dinăuntru ale pântecelui“ [i] *Sau* „ridica“

16 Darul* unui om îi face loc şi-l
aduce înaintea celor mari.
17 Cine vine întâi în cauza lui
pare drept; *apoi* vine aproapele
său şi-l cercetează.
18 Sorţul* pune capăt certurilor
şi hotărăşte între cei puternici.
19 Un frate jignit[a] este *mai greu*
de câştigat decât o cetate tare şi
certurile sunt ca zăvoarele unui
palat.
20 Cu rodul* gurii sale se satură
pântecele omului; cu rodul** bu-
zelor lui este săturat.
21 Moartea* şi viaţa sunt în pu-
terea limbii şi cei care o iubesc
vor mânca din rodul ei.
22 Cine a găsit o soţie* a găsit
un lucru bun şi a primit har** de
la **D**omnul.
23 Săracul* vorbeşte cu rugă-
minţi[b], dar bogatul** răspunde
cu asprime.
24 Un om cu *mulţi* prieteni se va
ruina, dar există un prieten* mai
apropiat decât un frate.
19 Mai de preţ* este un sărac
care umblă în integritatea lui,
decât cel stricat cu buzele sale
şi nebun.
2 De asemenea, nu este bine ca
un suflet să fie fără cunoştinţă; şi
cel grăbit în umblare face paşi
greşiţi[c].
3 Nebunia omului îi suceşte ca-
lea şi inima* lui se întărâtă îm-
potriva **D**omnului.
4 Bogăţia* aduce mulţi prieteni,
dar săracul este despărţit de prie-
tenul său.
5 Un martor* fals nu va fi con-
siderat nevinovat şi cine rosteşte[d]
minciuni nu va scăpa.
6 Mulţi* caută bunăvoinţa unui
om de seamă şi fiecare** este
prieten cu un om care dăruieşte[e].
7 Toţi* fraţii unui sărac îl urăsc:
cu atât mai mult se depărtează**
de el prietenii săi! El *îi* urmăreşte

16 *Gen. 32.20. 1 Sam. 25.27 Cap. 17.8; 21.14.
18 *Cap. 16.33.
20 *Cap. 12.14; 13.2. **Cap. 14.14
21 *Mt. 12.37.
22 *Gen. 2.18. Cap. 19.14; 31.10. **Cap. 8.35.
23 *Cap. 19.7. **Iac. 2.3,6.
24 *Cap. 17.17. Ioan 15.14; 15.15.
1 *Cap. 28.6.
3 *Ps. 37.7.
4 *Cap. 14.20.
5 *Ex. 23.1. Deut. 19.16. Cap. 6.19; 21.28.
6 *Cap. 29.26. **Cap. 17.8; 18.16; 21.14.
7 *Cap. 14.20. **Ps. 38.11.

prin cuvinte, ... ei[f] nu sunt *de găsit*.
8 Cine dobândeşte minte îşi iu-
beşte sufletul; cine păzeşte pri-
ceperea va găsi* binele.
9 Un martor* fals nu va fi con-
siderat nevinovat şi cine rosteşte[d]
minciuni va pieri.
10 Traiul bun[g] nu se potriveşte
unui nebun, cu atât mai puţin unui
slujitor* să aibă stăpânire peste
căpetenii.
11 Discreţia unui om îl face* în-
cet la mânie şi este glorie** pentru
el să treacă peste o greşeală.
12 Mânia[h] împăratului este ca răc-
netul* unui leu *tânăr*, dar bună-
voinţa sa este ca roua** pe iarbă.
13 Un fiu* nebun este nenoroci-
rea tatălui său şi certurile** unei
soţii sunt ca o streaşină care picu-
ră neîncetat.
14 Casa şi averea sunt o moşte-
nire* de la părinţi, dar o soţie**
chibzuită este de la **D**omnul.
15 Lenea cufundă* într-un somn
adânc şi sufletul leneş va flă-
mânzi**.
16 Cine păzeşte* porunca îşi pă-
zeşte sufletul; cine îşi dispreţu-
ieşte căile va muri.
17 Cine se îndură* de sărac îm-
prumută pe **D**omnul şi El îi va
reda ceea ce a dat**.
18 Cercetează-l* pe fiul tău cât
timp este speranţă, dar să nu-ţi pui
sufletul ca să-l omori[i].
19 Un om aprig la mânie va fi
pedepsit; pentru că, dacă-*l* vei
scăpa, va trebui s-o faci din nou.
20 Ascultă sfatul şi primeşte în-
drumarea, ca să fii înţelept* la
sfârşitul tău[j].
21 Multe* sunt gândurile în ini-
ma omului, dar planul **D**omnului,
acela se împlineşte.
22 Ceea ce face farmecul unui
om este bunătatea lui; şi un sărac
este mai de preţ decât un mincinos.
23 Temerea* de **D**omnul *duce* la

8 *Cap. 16.20.
9 *Vers. 5. Dan. 6.24.
10 *Cap. 30.22. Ecl. 10.6,7.
11 *Cap. 14.29. Iac. 1.19. **Cap. 16.32
12 *Cap. 16.14. **Gen. 27.28 Ps. 133.3. Osea 14.5. Mica 5.7.
13 *Cap. 10.1; 17.25. **Cap. 21.9; 21.19; 27.15.
14 *2 Cor. 12.14 **Cap. 18.22
15 *Cap. 6.9. **Cap. 10.4; 20.13; 23.21
16 *Cap. 13.13. Lc. 10.28; 11.28.
17 *Ecl. 11.1. Mt. 25.40. **Cap. 12.14 Lc. 6.38.
18 *Cap. 13.24; 23.13; 29.17.
20 *Ps. 37.37.
21 *Iov 23.13. Ps. 33.10,11. Is. 14.26,27; 46.10. Fap. 5.39. Ev. 6.17.
23 *1 Tim. 4.8.

[a] *Sau* „rănit“ [b] *Stăruitoare* [c] *Sau* „păcătuieşte“ [d] *Lit.* „suflă“ [e] *Lit.* „un om al darurilor“ [f] *Sau* „ele“ *(cuvintele)* [g] *Sau* „Luxul“ [h] *Sau* „Neplăcerea“ [i] *Sau* „şi nu ţine seama de plânsetul lui“ [j] *Sau* „în viitorul tău“

viață și *cel care o are* se va odih-
ni satisfăcut**, fără să fie vizitat
de rău†.
24 Un leneș* își pune mâna în vas
și nu și-o duce nici măcar la gură.
25 Bate-l* pe batjocoritor, și cel
simplu va lua seama[a]**; mustră-l†
pe cel inteligent, și el va înțelege
cunoștința.
26 Cine ruinează* pe tată și a-
lungă pe mamă este un fiu** care
face rușine și aduce dispreț.
27 Încetează, fiul meu, să asculți
îndrumarea care îndepărtează de
cuvintele cunoștinței.
28 Un martor al lui Belial[b] bat-
jocorește judecata și gura* celor
răi înghite nelegiuirea.
29 Judecățile sunt pregătite pen-
tru batjocoritori* și biciuirile**
pentru spatele nebunilor.

Ferește-te de îmbuibare

20 Vinul* este batjocoritor, bău-
tura tare** este zgomotoasă;
oricine se abate la ele nu este
înțelept.
2 Mânia unui împărat este ca
răcnetul* unui leu *tânăr*: cine îl
provoacă la mânie păcătuiește
împotriva** propriului său suflet.
3 Este o onoare pentru cineva
să se retragă* din ceartă, dar ori-
ce nebun se aruncă în ea.
4 Leneșul* nu va ara din cauza
iernii; la seceriș va cerși și *nu va
avea* nimic.
5 În inima omului, sfatul este o
apă* adâncă și un om priceput
scoate din ea.
6 Mulți oameni își vor vesti*
propria bunătate[c]; dar cine va
găsi un om** credincios?
7 Cel drept umblă în integrita-
tea* lui; ferice** de copiii săi
după el!
8 Un împărat* care șade pe tro-
nul judecății risipește tot răul
cu ochii săi.
9 Cine* poate zice: „Mi-am
curățit inima, sunt curat de pă-

23 **Ps. 25.13. †Ps. 91.10.
24 *Cap. 15.19; 26.13,15.
25 *Cap. 21.11. **Deut. 13.11 †Cap. 9.8.
26 *Cap. 28.24. **Cap. 17.2.
28 *Iov 15.16; 20.12,13; 34.7.
29 *Cap. 9.12. **Cap. 10.13; 26.3.
1 *Gen. 9.21. Is. 28.7. Osea 4.11. **Lev. 10.9. Num. 6.3. Is. 29.9.
2 *Cap. 16.14; 19.12. **Cap. 8.36. Hab. 2.10.
3 *Cap. 17.14.
4 *Cap. 10.4; 19.15,24.
5 *Cap. 18.4.
6 *Cap. 25.14. Mt. 6.2. Lc. 18.11. **Ps. 12.1. Lc. 18.8.
7 *2 Cor. 1.12. **Ps. 37.26; 112.2.
8 *Vers. 26.
9 *1 Împ. 8.46. Iov 14.4. Ps. 51.5. 1 Cor. 4.4. 1 Ioan 1.8.

catul meu"?
10 Greutăți* diferite *și* măsuri di-
ferite[d]: amândouă sunt o urâciune
pentru 𝓓omnul.
11 Chiar un copil se cunoaște*
din faptele lui, dacă purtarea lui
este curată și dacă este dreaptă.
12 Și urechea care aude* și o-
chiul care vede, 𝓓omnul le-a fă-
cut pe amândouă.
13 Nu iubi* somnul, ca nu cum-
va să sărăcești; deschide-ți ochii
și vei fi săturat cu pâine.
14 „Rău! Rău!" zice cumpărăto-
rul, dar se laudă după ce a plecat.
15 Există aur și o mulțime de
rubine, dar buzele cunoștinței sunt
o bijuterie[e]* prețioasă.
16 Ia-i* haina, pentru că s-a pus
garanție *pentru* altul și ține-l ga-
ranție din pricina unor străini[f].
17 Pâinea înșelăciunii este dul-
ce* pentru om, dar după aceea
gura lui se va umple cu pietriș.
18 Planurile sunt întărite prin*
sfat; și fă** războiul cu sfat
bun.
19 Cine* umblă cu vorba desco-
peră lucruri ascunse; de aceea
nu te amesteca cu cel vorbăreț[g]**.
20 Celui care blestemă* pe tatăl
său sau pe mama sa i se va stin-
ge lampa** în mijlocul întune-
ricului[h].
21 O moștenire* căpătată în gra-
bă la început nu va fi binecu-
vântată** la sfârșit.
22 Nu zice*: „Voi răsplăti cu
rău!" Așteaptă** pe 𝓓omnul și
El te va salva!
23 Greutăți diferite sunt o urâ-
ciune pentru 𝓓omnul și o balan-
ță falsă* nu este bună.
24 Pașii* omului sunt de la 𝓓om-
nul; și cum poate un om să-și
înțeleagă propria cale?
25 Este o cursă pentru un om să
spună în grabă: „Este sfințit!" și
să cerceteze *lucrurile* numai

10 *Deut. 25.13. Cap. 11.1. Mica 6.10,11
11 *Mt. 7.16.
12 *Ex. 4.11. Ps. 94.9.
13 *Cap. 6.9; 12.11; 19.15. Rom. 12.11.
15 *Iov 28.12; 28.16-19. Cap. 3.15; 8.11.
16 *Cap. 22.26; 22.27; 27.13.
17 *Cap. 9.17.
18 *Cap. 11.14; 15.22. **Cap. 24.6. Lc. 14.31.
19 *Cap. 11.13. **Rom. 16.18
20 *Ex. 21.17. Lev. 20.9. Mt. 15.4. **Iov 18.5. Cap. 24.20.
21 *Cap. 28.20. **Hab. 2.6.
22 *Deut. 32.35. Cap. 17.13; 24.29. **2 Sam. 16.12 Ps. 27.14.
23 *Cap. 11.1.
24 *Ps. 37.23. Cap. 16.9. Ier. 10.23.
25 *Ecl. 5.4,5.

[a] *Sau* „va deveni chibzuit" [b] *Un martor rău* [c] *Sau* „bunăvoință" [d] *Lit.* „O piatră și o piatră, o efă și o efă" [e] *Sau* „un vas" [f] *Unii* „pentru femeia străină" [g] *Lit.* „cu cel care își deschide buzele" [h] *Lit.* „în ochiul întunericului"

după* ce a promis.
26 *Ps. 101.5. **Is. 28.27.
26 Un împărat* înțelept risipeș-
te pe cei răi și aduce roata** pes-
te ei.
27 *1 Cor. 2.11.
27 Duhul* omului este o lampă a
*D*omnului, cercetând toate cămă-
rile sufletului[a].
28 *Ps. 101.1. Cap. 29.14.
28 Îndurarea[b]* și adevărul îl păs-
trează pe împărat și prin bunătate
își întărește tronul.
29 *Cap. 16.31.
29 Gloria tinerilor este puterea
lor și frumusețea* bătrânilor este
capul cărunt.
30 Bătăile care rănesc curăță răul,
și loviturile, cămările sufletului.

Providența cerească

21 Inima împăratului în mâna
*D*omnului este *ca* niște izvoare de
apă: El o îndreaptă încotro vrea.
2 *Cap. 16.2. **Cap. 24.12 Lc. 16.15.
2 Orice cale a omului este
dreaptă în ochii* săi, dar *D*omnul
cântărește** inimile.
3 *1 Sam. 15.22 Cap. 15.8.
3 A practica dreptatea* și jude-
cata este mai plăcut *D*omnului
decât jertfa.
4 *Cap. 6.17.
4 Ochii* trufași și o inimă în-
gâmfată, lampa celor răi, sunt
păcat.
5 *Cap. 10.4; 13.4.
5 Gândurile* celor harnici *duc*
numai la belșug, dar ale oricui
este grăbit, numai la lipsă.
6 *Cap. 10.2; 13.11; 20.21. 2 Pet. 2.3.
6 Dobândirea* comorilor prin-
tr-o limbă mincinoasă este o
răsuflare trecătoare a celor care
caută moartea.
7 Pustiirea îi mătură pe cei răi,
pentru că refuză să facă ce este
drept.
8 Calea unui om vinovat este
foarte sucită, dar lucrarea celui
curat este dreaptă.
9 *Cap. 19.13; 25.24; 27.15.
9 Este mai bine să locuiești*
într-un colț al acoperișului decât
să ai o femeie certăreață și o casă
în comun.
10 *Iac. 4.5.
10 Sufletul* celui rău dorește
răul, aproapele său nu găsește
bunăvoință în ochii lui.
11 *Cap. 19.25.
11 Când batjocoritorul este pe-
depsit*, cel simplu devine înțe-
lept; și când cel înțelept este în-
vățat, el primește cunoștință.
12 Unul care este drept* privește
cu înțelepciune casa celui rău. El
răstoarnă pe cei răi în nenorocire[c].
12 *Mt. 7.2; 18.30. Iac. 2.13.
13 Cine își astupă urechile la stri-
gătul săracului va striga și el și
nu va fi auzit.
14 Un dar* în ascuns potolește
mânia, și un cadou în sân[d], furia
aprinsă.
14 *Cap. 17.8; 17.23; 18.16.
15 Este bucurie pentru cel drept
să facă ce este drept, dar aceasta
este ruină pentru* lucrătorii ne-
legiuirii.
15 *Cap. 10.29.
16 Omul[e] care rătăcește de la ca-
lea înțelepciunii va locui în a-
dunarea celor morți[f].
17 Cine iubește veselia va fi un
sărac; cine iubește vinul și unt-
delemnul nu va fi bogat.
18 Cel rău este o răscumpărare*
pentru cel drept și cel înșelător
în locul celor drepți.
18 *Cap. 11.8. Is. 43.4.
19 Este mai bine să locuiești* în-
tr-un pământ pustiu[g], decât cu o
femeie certăreață și supărăcioasă.
19 *Vers. 9.
20 O comoară* scumpă și untde-
lemn sunt în locuința unui înțe-
lept, dar un om nebun le în-
ghite**.
20 *Ps. 112.3. Mt. 25.3,4. **Iov 20.15; 20.18.
21 Cine urmează* dreptatea și în-
durarea[b] găsește viață, dreptate
și onoare.
21 *Cap. 15.9. Mt. 5.6.
22 Un înțelept cucerește cetatea*
celor puternici și surpă tăria în-
crederii ei.
22 *Ecl. 9.14.
23 Cine își ține* gura și limba își
păzește sufletul de necazuri.
23 *Cap. 12.13; 13.3; 18.21. Iac. 3.2.
24 Mândru, îngâmfat, batjocori-
tor este numele celui care lucrea-
ză cu mânie și îngâmfare.
25 Pofta leneșului* îl ucide, pen-
tru că mâinile lui refuză să lu-
creze:
25 *Cap. 13.4.
26 poftește cu lăcomie toată
ziua; dar cel drept dă* și nu ține
pentru el.
26 *Ps. 37.26; 112.9.
27 Jertfa* celor răi este urâciune:
cu atât mai mult când este adusă
cu un scop rău!
27 *Ps. 50.9. Cap. 15.8. Ier. 6.20. Amos 5.22.

[a] *Sau* „părțile cele mai dinăuntru ale pântecelui“ [b] *Sau* „Bunătatea“ [c] *Sau* „în rău“ [d] *Pe furiș*
[e] *Ebr.* „Adam“ [f] *Sau* „în adunarea umbrelor“ [g] *Sau* „într-o țară pustie“

28 *Cap. 19.5,9.

28 Un martor* mincinos va pieri, dar omul care ascultă va vorbi întotdeauna.

29 Un om rău își împietrește fața, dar cel drept își întărește[a] calea.

30 *Is. 8.9,10. Ier. 9.23. Fap. 5.39.

30 Nu este* nici înțelepciune, nici pricepere, nici sfat împotriva[b] Domnului.

31 *Ps. 20.7. **Ps. 3.8. Ier. 3.23. 1 Cor. 15.57.

31 Calul* este pregătit pentru ziua luptei, dar izbăvirea** este a Domnului.

Cum se dobândește și cum se pierde numele bun

1 *Cap. 10.7. Ecl. 7.1.

22 Un nume* bun este mai de preț decât mari bogății și bunăvoința *este mai bună* decât argintul și aurul.

2 *Cap. 29.13. 1 Cor. 12.21. **Iov 31.15. Cap. 14.31.

2 Bogatul* și săracul se întâlnesc unul cu altul; Domnul este Cel care i-a făcut** pe toți.

3 *Cap. 14.16; 27.12. Is. 26.20.

3 Un *om* chibzuit* vede răul și se ascunde, dar cei simpli merg înainte și sunt pedepsiți.

4 *Ps. 112.3. Mt. 6.33.

4 Răsplata* smereniei, a temerii de Domnul, este: bogății și onoare și viață.

5 *Cap. 15.19. **1 Ioan 5.18

5 Spini* *și* curse sunt pe calea celui sucit; cine își păzește sufletul se depărtează** de ele.

6 *Ef. 6.4. 2 Tim. 3.15.

6 Crește-l* pe copil după rânduială pe calea sa și, când va fi bătrân, nu se va abate de la ea.

7 *Iac. 2.6.

7 Bogatul* stăpânește peste săraci și datornicul este slujitorul creditorului.

8 *Iov 4.8. Osea 10.13. **Ps. 125.3.

8 Cine seamănă* nedreptate va secera nelegiuire[c] și nuiaua** mâniei lui va avea un sfârșit.

9 *Cap. 19.17. 2 Cor. 9.6. **Lc. 14.13.

9 Cine are ochi binevoitor* va fi binecuvântat, pentru că dă** săracului din pâinea lui.

10 *Gen. 21.9; 21.10. Ps. 101.5.

10 Alungă* pe batjocoritor și cearta se va sfârși, iar neînțelegerea și rușinea vor înceta.

11 *Ps. 24.4; 101.6. Mt. 5.8. **Cap. 14.35; 16.13.

11 Împăratul este prietenul celui care iubește curăția* de inimă, pe ale cărui buze este har**.

12 Ochii Domnului păstrează cunoștința, dar răstoarnă cuvintele celui viclean[d].

13 *Cap. 26.13.

13 Leneșul* zice: „Este un leu afară, voi fi ucis pe străzi!“

14 *Cap. 2.16; 5.3; 7.5; 23.27 **Ecl. 7.26.

14 Gura* femeilor străine este o groapă adâncă; cel care nu este plăcut** Domnului va cădea în ea.

15 *Cap. 13.24; 19.18; 23.13; 23.14; 29.15; 29.17.

15 Nebunia este lipită de inima copilului; nuiaua* disciplinei o va îndepărta de la el.

16 *Ecl. 5.8. Iac. 2.13. **Cap. 28.22

16 Cine asuprește* pe sărac o face ca să se îmbogățească; cine dă celui bogat sigur *va duce*** lipsă.

Cuvintele înțelepților

17 ✷Pleacă-ți urechea și ascultă cuvintele înțelepților și îndreaptă-ți inima la învățătura mea.

18 Pentru că este plăcut dacă le vei păstra înăuntrul tău; ele se vor potrivi împreună pe buzele tale.

19 Pentru ca încrederea ta să fie în Domnul, ți *le*-am făcut cunoscut eu ție astăzi.

20 *Cap. 8.6.

20 Nu ți-am scris eu lucruri minunate[e] în sfaturi* și cunoștință,

21 *Lc. 1.3,4. **Cap. 25.13 1 Pet. 3.15.

21 ca să-ți fac cunoscut* siguranța[f] cuvintelor adevărului, ca să răspunzi** cuvinte ale adevărului celor care te trimit?

22 *Ex. 23.6. Iov 31.16. **Zah. 7.10. Mal. 3.5.

22 ✡ Nu jefui* pe sărac pentru că este sărac, nici nu asupri** la poartă pe cel întristat,

23 *1 Sam. 24.12; 25.39. Ps. 12.5; 35.1; 35.10; 140.12 Cap. 23.11. Ier. 51.36.

23 pentru că Domnul le va apăra* cauza și va prăda sufletul celor care-i prădează.

24 *Cap. 29.22.

24 ✡ Nu te împrieteni cu un om mânios și nu merge cu un om* furios,

25 ca nu cumva să înveți cărările lui și să-ți ajungă o cursă pentru suflet.

26 *Cap. 6.1; 11.15.

26 ✡ Nu fi dintre cei care bat* palma, dintre cei care sunt garanți pentru datorii.

27 *Cap. 20.16.

27 Dacă n-ai nimic să plătești, de ce să-ți ia* patul de sub tine?

28 *Deut. 19.14; 27.17. Cap. 23.10.

28 ✡ Nu muta* vechea piatră de hotar pe care au pus-o părinții tăi.

29 *Gen. 41.46. 1 Împ. 10.8.

29 ✡ Ai văzut un om harnic în lucrul său? El va sta* înaintea împăraților, nu va sta înaintea celor neînsemnați.

23 Când te așezi să mănânci cu un conducător, ia seama bine cine este înaintea ta;

[a] *Sau* „își îndreaptă calea“ [b] *Sau* „în prezența“ [c] *Sau* „deșertăciune“, „necaz“ [d] *Sau* „înșelător“
[e] *Sau* „mai dinainte“ *sau* „pentru a treia oară“ [f] *Sau* „regula“

2 şi pune-ţi un cuţit în gâtlej,
dacă eşti om mâncăcios.
3 Nu pofti bunătăţile lui, pentru
că sunt hrană amăgitoare.
4 ✡ Nu te trudi* să devii bo-
gat; lasă-te** de propria ta iscu-
sinţă:
5 *dacă* îţi vei pune ochii pe ea, s-
a dus; pentru că, în adevăr, îşi fa-
ce* aripi şi zboară ca un vultur spre
ceruri.
6 ✡ Nu mânca* hrana celui care
are un ochi rău**, nici nu pofti
bunătăţile lui,
7 pentru că, aşa cum gândeşte
în sufletul său, aşa este el. „Mă-
nâncă şi bea“, îţi va zice; dar ini-
ma* lui nu este cu tine.
8 Bucăţica pe care ai mâncat-o
o vei vărsa* şi vei irosi cuvinte-
le tale dulci.
9 ✡ Nu vorbi în auzul* unui
nebun, pentru că va dispreţui**
înţelepciunea cuvintelor tale.
10 ✡ Nu muta* vechea piatră de
hotar şi nu intra** în ogoarele
orfanilor,
11 pentru că Răscumpărătorul*
lor este puternic: El le va apă-
ra** cauza împotriva ta.
12 ✡ Pune-ţi inima la învăţătură şi
urechile la cuvintele cunoştinţei.
13 ✡ Nu cruţa* copilul de corec-
tare, pentru că, *dacă*-l vei bate
cu nuiaua, nu va muri.
14 Îl vei bate cu nuiaua, dar îi
vei elibera* sufletul din Locuinţa
morţilor.
15 ✡ Fiul meu, dacă inima* ta va
fi înţeleaptă, inima mea se va
bucura, da, a mea;
16 şi rărunchii mei se vor vese-
li, când buzele tale vor vorbi lu-
cruri drepte.
17 ✡ Inima ta să nu-i invidieze*
pe păcătoşi, ci teme-te** de
Domnul toată ziua.
18 Pentru că sigur este* un vii-
tor[a], iar aşteptarea ta nu va fi
zadarnică.

4 *Cap. 15.27; 28.20. Mt. 6.19. **Cap. 3.5,7. Rom. 12.16.
5 *Cap. 27.24. 1 Tim. 6.17.
6 *Ps. 141.4. **Deut. 15.9. Cap. 28.22.
7 *Ps. 12.2.
8 *Cap. 25.16.
9 *Cap. 9.8. Mt. 7.6. **Cap. 1.7.
10 *Deut. 19.14. **Iov 31.21. Ier. 22.3. Zah. 7.10.
11 *Iov 19.25. Ier. 50.34. **Cap. 22.23
13 *Cap. 13.24; 19.18; 22.15; 29.15,17
14 *1 Cor. 5.5.
15 *Vers. 24,25. Cap. 27.11; 29.3.
17 *Ps. 37.1; 73.3. Cap. 3.31. **Cap. 28.14
18 *Ps. 37.37. Cap. 24.14. Lc. 16.25.

19 ✡ Tu, fiul meu, ascultă şi fii
înţelept şi îndreaptă-ţi* inima
pe cale.
20 Nu fi printre băutorii* de
vin, printre mâncăcioşii** neînfrâ-
naţi.
21 Pentru că beţivul şi mâncă-
ciosul vor sărăci*; şi somnolenţa
îmbracă** în zdrenţe.
22 ✡ Ascultă* pe tatăl tău care
te-a născut şi nu dispreţui** pe
mama ta, când este în vârstă.
23 ✡ Cumpără[b]* adevărul şi
nu-l vinde; *da*, înţelepciunea şi
îndrumarea şi inteligenţa.
24 ✡ Tatăl* celui drept se va bu-
cura mult şi cine a dat naştere
unui înţelept se va bucura de el.
25 Să se bucure tatăl tău şi ma-
ma ta şi să aibă bucurie cea care
te-a născut.
26 ✡ Fiul meu, dă-mi* inima ta,
şi ochii tăi să-şi găsească**
plăcerea în[c] căile mele.
27 Pentru că o curvă este o groa-
pă* adâncă, iar o femeie stră-
nă**, un puţ îngust;
28 de asemenea, ea pândeşte*
ca un hoţ şi înmulţeşte pe cei
vicleni între oameni.
29 ✡ Pentru* cine este „Of!“?
Pentru cine este „Vai de mine!“?
Ale cui certurile? A cui plân-
gerea? Ale cui rănile fără motiv?
A cui roşeaţa[d] ochilor?
30 Ale celor care întârzie* mult
la vin, ale celor care merg să
încerce vinul amestecat.
31 Nu te uita la vin* când este
roşu, când sclipeşte în pahar şi
alunecă uşor.
32 La sfârşit[e] muşcă* asemenea
unui şarpe şi înţeapă ca o vipe-
ră**.
33 Ochii tăi vor privi femei stră-
ine şi inima ta va spune* lucruri
stricate.
34 Şi vei fi asemenea celui cul-
cat în inima mării şi asemenea
celui culcat pe vârful unui catarg:

19 *Cap. 4.23; 9.6.
20 *Is. 5.22. Mt. 24.49. Lc. 21.34. Ef. 5.18. **Deut. 21.20
21 *Cap. 21.17. **Cap. 19.15
22 *Cap. 1.8. Ef. 6.1,2. **Cap. 15.20; 30.17.
23 *Cap. 4.5,7. Mt. 13.44.
24 *Cap. 10.1; 15.20. Vers. 15.
26 *Cap. 3.1; 4.4. **Ps. 1.2; 119.24.
27 *Cap. 22.14. **Cap. 5.20.
28 *Cap. 7.12. Ecl. 7.26.
29 *Gen. 49.12. Is. 5.11,22.
30 *1 Sam. 25.36 Cap. 20.1. Ef. 5.18.
31 *Ps. 75.8. Cap. 9.2.
32 *Iov 20.16. **Ps. 91.13. Is. 11.8.
33 *Cap. 2.12.

[a] *Sau* „un sfârşit“ [b] *Sau* „Dobândeşte“ [c] *Sau* „să ţină“ [d] *Sau* „întunecarea“
[e] *Lit.* „La sfârşitul lui“

35 *Cap. 27.22. **Ef. 4.19. †Deut. 29.19 Is. 56.12.

35 „M-au bătut*, *dar* nu mă doare! m-au lovit, *dar* n-am ştiut**! Când† mă voi trezi? Îl voi căuta din nou!“

Îndemnuri la răbdare şi îngăduinţă

1 *Cap. 23.17. **Cap. 1.15.

24 Nu fi invidios* pe oamenii răi, nici nu dori** să fii cu ei;

2 *Ps. 10.7.

2 pentru că inima lor cugetă la distrugere şi buzele lor vorbesc* despre răutate.

3 ✡ Prin înţelepciune se zideşte o casă şi prin inteligenţă este întărită;

4 şi prin cunoştinţă se umplu cămările cu toate bunurile scumpe şi plăcute.

5 *Cap. 21.22. Ecl. 9.16.

5 ✡ Un om* înţelept este puternic şi un om al cunoştinţei îşi întăreşte puterea;

6 *Cap. 20.18. Lc. 14.31. **Cap. 11.14; 15.22.

6 deoarece cu un sfat* bun vei purta războiul şi în mulţimea** sfătuitorilor este salvare[a].

7 *Ps. 10.5. Cap. 14.6.

7 ✡ Înţelepciunea este prea* înaltă pentru nebun[b], el nu-şi va deschide gura la poartă.

8 *Rom. 1.30.

8 Cine se gândeşte* să facă rău va fi numit răufăcător.

9 Intenţia nebuniei este păcat şi batjocoritorul este o urâciune pentru oameni.

10 ✡ *Dacă* îţi pierzi curajul în ziua necazului, puterea ta este mică[c].

11 *Ps. 82.4. Is. 58.6,7. 1 Ioan 3.16.

11 ✡ Scapă* pe cei care sunt duşi la moarte şi nu te retrage de la cei care merg clătinându-se la măcel.

12 *Ecl. 5.8. **1 Sam. 16.7 Cap. 21.2. †Ps. 121.3-8. ††Iov 34.11. Ps. 62.12. Ier. 32.19. Rom. 2.6. Apoc. 2.23.

12 Dacă zici: „Iată, noi n-am ştiut aceasta!“, nu va lua seama* Cel care cântăreşte** inimile? Şi Cel care îţi păzeşte† sufletul ştie aceasta şi răsplăteşte†† omului după lucrarea sa.

13 *Cânt. 5.1.

13 ✡ Mănâncă* miere, fiul meu, pentru că este bună; şi un fagure este dulce pentru cerul gurii tale.

14 *Ps. 19.10; 119.103. **Cap. 23.18

14 Tot aşa*, cunoaşte înţelepciunea pentru sufletul tău; dacă ai găsit-o, va fi un viitor** şi aşteptarea ta nu va fi zadarnică.

15 *Ps. 10.9,10.

15 ✡ Răule, nu pândi* locuinţa celui drept! Nu pustii locul său de odihnă!

16 *Iov 5.19. Ps. 37.24. Mica 7.8. **Est. 7.10. Ier. 18.17. Amos 5.2.

16 Pentru că cel drept cade de şapte* ori şi iarăşi se ridică, dar cei răi** se afundă în rău.

17 *Iov 31.29. Ps. 35.15,19. Cap. 17.5. Obad. 12.

17 ✡ Nu te bucura* când cade vrăjmaşul tău şi să nu ţi se veselească inima când el se împiedică,

18 pentru ca nu cumva Domnul să vadă aceasta şi să fie rău în ochii Săi şi să-Şi întoarcă mânia de la el!

19 *Ps. 37.1; 73.3.

19 ✡ Nu te nelinişti* din cauza răufăcătorilor, nu fi invidios pe cei răi,

20 *Ps. 11.6. **Iov 18.5,6; 21.17. Cap. 13.9; 20.20.

20 pentru că nu va fi nici un viitor[d]* pentru cel rău; lampa** celor răi se va stinge.

21 *Rom. 13.7. 1 Pet. 2.17.

21 ✡ Fiul meu, teme-te* de Domnul şi de împărat; nu te amesteca cu cei schimbători,

22 pentru că nenorocirea lor va veni deodată; şi cine cunoaşte ruina unora sau a altora?

23 *Lev. 19.15. Cap. 18.5; 28.21. Ioan 7.24.

23 ✡ Aceste lucruri de asemenea vin de la cei înţelepţi:

Nu este bine* să cauţi la înfăţişare în judecată.

24 *Cap. 17.15. Is. 5.23.

24 Cine zice* celui rău: „Eşti drept!“, va fi blestemat de popoare, va fi urât de naţiuni.

25 *Cap. 28.23.

25 Dar cei care *îl* mustră* vor fi plăcuţi şi o bună binecuvântare va veni peste ei.

26 Sărută buzele cine dă un răspuns drept.

27 *1 Împ. 5.17; 5.18. Lc. 14.28.

27 ✡ Pregăteşte-ţi* afară lucrarea şi pune-ţi ogorul în ordine şi după aceea zideşte-ţi casa.

28 *Ef. 4.25.

28 ✡ Nu fi martor* împotriva aproapelui tău fără motiv; ai vrea tu să înşeli cu buzele tale?

29 *Cap. 20.22. Mt. 5.39,44. Rom. 12.17; 12.19.

29 Nu zice*: „Îi voi face cum mi-a făcut, voi răsplăti omului după lucrarea sa“.

30 *Cap. 6.32.

30 ✡ Am trecut pe lângă ogorul unui leneş şi pe lângă via unui om fără* minte.

31 *Gen. 3.18.

31 Şi, iată, peste tot era năpădit de spini* *şi* mărăcinii îl acope-

[a] *Sau* „victorie“ [b] *Sau* „Lucrurile de preţ sunt înţelepciune pentru nebun“ [c] *Lit.* „strâmtă“ [d] *Sau* „nici o răsplată“

riseră şi zidul de piatră era surpat.
32 M-am uitat, am pus la inimă,
am văzut, am primit învăţătură:
33 puţin somn*, puţină aţipire,
puţină încrucişare a mâinilor pen-
tru odihnă
34 şi sărăcia ta va veni ca un
hoţ, iar lipsurile tale, ca un om
înarmat.

33 *Cap. 6.9.

25 ✸ Acestea de asemenea sunt
proverbe* ale lui Solomon, pe
care le-au transcris oamenii lui
Ezechia, împăratul lui Iuda.
2 Gloria lui Dumnezeu este să
ascundă* un lucru, dar gloria îm-
păraţilor este să cerceteze** un
lucru.
3 Cerurile în înălţime şi pămân-
tul în adâncime şi inima împă-
raţilor sunt de nepătruns.
4 Scoate* zgura din argint şi va
ieşi un vas pentru argintar;
5 scoate pe cel rău* dinaintea
împăratului şi tronul** lui se va
întări în dreptate.
6 Nu te considera mare în pre-
zenţa împăratului şi nu te aşeza
în locul celor mari;
7 pentru că mai bine* este să ţi
se zică: „Vino mai sus!“, decât să
fii pus mai jos în prezenţa celui
mare[a] pe care îl văd ochii tăi.
8 Nu participa în grabă* la o
ceartă, ca nu cumva *să nu ştii*
ce să faci la sfârşitul ei, când a-
proapele tău te-ar face de ruşine.
9 Discută-ţi* cauza cu aproa-
pele tău, dar nu dezvălui** se-
cretul altuia,
10 ca nu cumva cel care aude să
te facă de ruşine şi faima ta cea
rea să nu se mai schimbe.
11 *Ca* nişte mere* de aur în co-
şuleţe de[b] argint este un cuvânt
spus la timp[c].
12 *Ca* un cercel de aur şi o po-
doabă de aur fin este un înţelept
care mustră, pentru o ureche
atentă.

1 *1 Împ. 4.32. Cap. 1.1.
2 *Deut. 29.29. Rom. 11.33. **Ezra 6.1. Iov 29.16.
4 *2 Tim. 2.21.
5 *Cap. 20.8. **Cap. 16.12; 29.14.
7 *Lc. 14.8-10.
8 *Cap. 17.14. Mt. 5.25.
9 *Mt. 18.15. **Cap. 11.13
11 *Cap. 15.23. Is. 50.4.

13 Ca frigul* zăpezii în timpul[d]
secerişului este un sol credincios
pentru cei care îl trimit: pentru
că înviorează sufletul stăpânilor
săi.
14 Nori* şi vânt** fără ploaie, *aşa*
este un om care se laudă† cu un
dar fals[e].
15 Prin îndelungă-răbdare* este
convins un conducător şi o limbă
dulce zdrobeşte oase.
16 Ai găsit* miere? Mănâncă atât
cât este suficient pentru tine, ca
nu cumva să te saturi de ea şi
s-o verşi.
17 Pune-ţi rar piciorul în casa a-
proapelui tău, ca nu cumva să se
sature de tine şi să te urască.
18 *Ca* un ciocan[f] şi o sabie şi o
săgeată ascuţită este un om care
depune* mărturie falsă împotri-
va aproapelui său.
19 *Ca* un dinte rupt şi un picior
care se clatină este încrederea
într-un înşelător în ziua necazu-
lui.
20 *Ca* unul care se dezbracă de
haină pe vreme rece *şi ca* oţetul
pe sodă, aşa este cel care cântă
cântece unei inimi triste.
21 Dacă* vrăjmaşul tău este flă-
mând, dă-i pâine să mănânce; şi,
dacă este însetat, dă-i apă să bea:
22 pentru că vei îngrămădi căr-
buni de foc pe capul lui şi Dom-
nul îţi va răsplăti*.
23 Vântul de nord* aduce[g] ploa-
ie; tot aşa, limba** defăimătoa-
re[h], o faţă mânioasă[i].
24 Este mai bine să locuieşti*
într-un colţ al acoperişului, decât
să ai o femeie certăreaţă şi o
casă în comun[j].
25 *Ca* apele reci pentru un suflet
însetat, aşa este o ştire* bună
dintr-o ţară îndepărtată.
26 *Ca* o fântână tulbure* şi un
izvor stricat este cel drept care
se clatină înaintea celui rău.

13 *Cap. 13.17.
14 *Iuda 12. **Ier. 5.13. Mica 2.11. †Cap. 20.6.
15 *Gen. 32.4. 1 Sam. 25.24 Cap. 15.1; 16.14.
16 *Jud. 14.8. 1 Sam. 14.25 Vers. 27.
18 *Ps. 57.4; 120.3,4. Cap. 12.18.
21 *Ex. 23.4. 2 Împ. 6.22. Dan. 6.18. Mt. 5.44. Rom. 12.20.
22 *2 Sam. 16.12
23 *Iov 37.22. **Ps. 101.5.
24 *Cap. 19.13; 21.9,19.
25 *Cap. 15.30.
26 *Ezec. 32.2; 34.18,19.

[a] *Sau* „prinţului“, „stăpânului“ [b] *Sau* „incrustate în“ [c] *Sau* „spus potrivit“ [d] *Sau* „ziua“ [e] *Sau* „care se laudă fals cu dăr-nicia“ [f] *Ciocan de luptă* [g] *Lit.* „naşte“ [h] *Lit.* „limba secretă“ [i] *Sau* „şi faţa mânioasă, o limbă defăimătoare“ [j] *Sau* „într-o casă mare“

27 *Cap. 27.2. **Lc. 14.11.

27 Nu este bine să mănânci* mul-
tă miere; şi a cerceta** lucrurile
grele este o greutate[a].

28 *Cap. 16.32.

28 Cine nu are stăpânire* asupra
duhului său este o cetate dărâmată,
fără ziduri.

1 *1 Sam. 12.17

26 Ca zăpada vara şi ca ploaia* la
seceriş, aşa nu se potriveşte gloria
pentru un nebun.

2 *Num. 23.8. Deut. 23.5. 2 Sam. 16.12

2 Ca vrabia când sare ici şi colo,
ca rândunica atunci când zboa-
ră, aşa şi blestemul* neîntemeiat
nu va veni.

3 *Ps. 32.9. **Cap. 10.13; 19.29.

3 Biciul* *este* pentru cal, frâul
pentru măgar şi nuiaua** pentru
spatele nebunilor.
4 Nu răspunde unui nebun după
nebunia lui, ca să nu fii şi tu a-
semenea lui.

5 *Mt. 16.1-4; 21.24-27. **Cap. 3.7; 28.11. Rom. 12.16.

5 Răspunde* unui nebun după
nebunia lui, ca să nu fie înţelept**
în ochii lui.
6 Cine trimite o ştire prin mâna
unui nebun *îşi* taie picioarele, bea
nedreptate[b].
7 Picioarele ologului atârnă
moale; aşa este un proverb în gura
nebunilor.
8 Ca o pungă de nestemate în-
tr-o grămadă de pietre[c], aşa este
cel care dă onoare unui nebun.
9 *Ca un* spin care intră în mâna
unuia beat, aşa este un proverb în
gura nebunilor.
10 Un stăpân este aspru cu ori-
cine: el angajează şi pe nebun şi
pe trecători[d].

11 *2 Pet. 2.22. **Ex. 8.15.

11 Cum un câine se întoarce* la
vărsătura lui, un nebun îşi re-
petă** nebunia.

12 *Lc. 18.11. Rom. 12.16. Apoc. 3.17. **Cap. 29.20

12 Ai văzut pe cineva înţelept*
în ochii săi? Este mai multă**
speranţă pentru un nebun decât
pentru el.

13 *Cap. 22.13.

13 Leneşul* zice: „Este un leu
fioros pe drum! Un leu este în
mijlocul străzilor!“

14 *Cap. 6.9.

14 *Cum* se întoarce uşa în ba-
lamalele ei, aşa şi leneşul* în
patul lui.

15 *Cap. 19.24.

15 Leneşul îşi pune[e]* mâna în
vas: îi este greu s-o ducă iarăşi la
gură.

16 *Cap. 27.11.

16 Un leneş este mai înţelept în
ochii săi decât şapte care răs-
pund* cu bun simţ.
17 *Ca* unul care apucă un câine
de urechi este trecătorul care se
amestecă într-o ceartă care nu-l
priveşte.

18 *Is. 50.11.

18 Ca un nebun[f] care aruncă tă-
ciuni de foc, săgeţi* şi moarte,

19 *Cap. 24.28. **Ef. 5.4.

19 aşa este un om care-l înşală*
pe aproapele său şi zice: „N-a fost
doar o glumă**?“

20 *Cap. 22.10.

20 Unde nu sunt lemne, focul se
stinge; şi unde nu este purtător*
de vorbe, cearta încetează.

21 *Cap. 15.18; 29.22.

21 Cărbuni pentru jăratic şi lemn
pentru foc, aşa este un om cer-
tăreţ* pentru aprinderea certei.

22 *Cap. 18.8.

22 Cuvintele* unui purtător de
vorbe sunt ca nişte bucate alese
şi care coboară în părţile cele
mai dinăuntru ale pântecelui[g].
23 Buze arzătoare şi o inimă rea
sunt *ca* un vas de pământ acope-
rit cu zgură de argint.
24 Cine urăşte se preface cu bu-
zele lui, dar adună înşelăciune
înăuntrul lui.

25 *Ps. 28.3. Ier. 9.8.

25 Când glasul* lui este plăcut,
nu-l crede, pentru că şapte urâ-
ciuni sunt în inima lui.

26 *Lc. 8.17.

26 Deşi ura este acoperită de
prefăcătorie, răutatea lui se va
arăta* în adunare.

27 *Est. 7.10. Ps. 7.15,16; 9.15; 10.2; 57.6. Ecl. 10.8.

27 Cine sapă* o groapă va cădea
în ea; şi piatra se întoarce peste
cel care o rostogoleşte.

28 *Cap. 29.5.

28 O limbă mincinoasă urăşte
pe cei care sunt răniţi de ea şi o
gură* linguşitoare lucrează ruină.

1 *Lc. 12.19; 12.20. Iac. 4.13.

27 Nu te lăuda cu ziua de mâi-
ne, pentru că nu ştii* ce va adu-
ce o zi.

---

[a] *Sau* „este glorie“, *cuvântul are ambele sensuri; sau* „şi să cauţi propria glorie *nu* este glorie“ [b] *Sau* „violenţă“ [c] *Sau* „ca legarea unei pietre într-o praştie“ [d] *Sau* „Ca un arcaş care răneşte pe toţi, aşa este cel care angajează pe nebun şi cel care angajează pe trecători.“ [e] *Lit.* „îşi îngroapă“ [f] *Sau* „un bufon“ [g] *Lit.* „în cămările sufletului“

2 *Cap. 25.27. 2 Cor. 10.12; 12.11.

2 Altul[a]* să te laude, iar nu gura ta; un străin, şi nu buzele tale.

3 O piatră este grea şi nisipul este greu, dar supărarea unui nebun este mai grea decât amândouă.

4 *Cap. 6.34. 1 Ioan 3.12.

4 Furia este crudă şi mânia este cumplită; dar cine* poate rezista înaintea geloziei?

5 *Cap. 28.23. Gal. 2.14.

5 O mustrare* pe faţă este mai bună decât o dragoste ascunsă.

6 *Ps. 141.5. Cap. 20.30. **Mt. 26.49.

6 Rănile* celui care iubeşte sunt credincioşie, dar sărutările** celui care urăşte sunt înşelătoare[b].

7 *Iov 6.7.

7 Sufletul sătul calcă în picioare fagurele de miere, dar pentru sufletul flămând* orice lucru amar este dulce.

8 *Cap. 26.2. Is. 16.2. **Gen. 21.14

8 Ca o pasăre* care rătăceşte de la cuibul ei, aşa este un om care rătăceşte** de la locul lui.

9 Untdelemnul şi mireasma înveselesc inima; şi bunătatea unui prieten este sfatul care vine din inimă.

10 *Cap. 17.17; 18.24; 19.7.

10 Nu părăsi pe prietenul* tău şi pe prietenul tatălui tău şi nu intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii tale. Mai bine este un vecin aproape decât un frate departe.

11 *Cap. 10.1; 23.15,24. **Ps. 119.42; 127.5.

11 Fii înţelept*, fiul meu, şi înveseleşte-mi inima, ca să am ce să răspund** celui care mă insultă.

12 *Cap. 22.3.

12 Un *om* chibzuit* vede răul *şi* se ascunde; cei simpli trec înainte *şi* sunt pedepsiţi.

13 *Ex. 22.26. Cap. 20.16.

13 Ia-i* haina, pentru că este garanţie *pentru* altul şi ţine-l garant pentru o femeie străină.

14 *Ps. 12.2.

14 Celui care binecuvântează* pe prietenul său cu glas tare, trezindu-se dis-de-dimineaţă, i se va socoti *ca* blestem.

15 *Cap. 19.13.

15 O streaşină care picură* neîncetat într-o zi ploioasă şi o femeie certăreaţă se aseamănă.

16 Cine o va opri opreşte vântul şi dreapta sa apucă[c] untdelemn.

17 Fierul se ascute cu fier; tot aşa, un om ascute înfăţişarea prietenului său.

18 *Cânt. 8.12. Is. 36.16. 1 Cor. 3.8; 9.7,13. 2 Tim. 2.6.

18 Cine îngrijeşte* de smochin va mânca din rodul lui, iar cine îl păzeşte pe stăpânul său va fi onorat.

19 După cum *în* apă faţa *răspunde* feţei, aşa şi inima omului, omului.

20 *Iov 26.6. Cap. 15.11. **Cap. 30.15. Hab. 2.5. †Ecl. 1.8; 4.8

20 Locuinţa* morţilor şi Adâncul sunt nesătule**; aşa şi ochii† omului: nu se satură niciodată.

21 *Cap. 17.3.

21 Vasul* topitorului este pentru argint şi cuptorul pentru aur; aşa şi omul pentru gura care-l laudă.

22 *Cap. 23.35. Is. 1.5. Ier. 5.3.

22 Dacă-l vei pisa pe nebun în piuă* printre grăunţe cu un pisălog, tot nu se va îndepărta nebunia de la el.

23 Ia seama bine la înfăţişarea turmelor tale; uită-te bine[d] la cirezile tale,

24 *Iov 19.9. Ps. 89.39. Ier. 13.18.

24 pentru că averea nu este pentru totdeauna; şi *rămâne* cununa* din generaţie în generaţie?

25 *Ps. 104.14.

25 Fânul* este îndepărtat şi se arată otava şi iarba munţilor este strânsă.

26 Mieii sunt pentru îmbrăcămintea ta şi ţapii sunt preţul unui ogor;

27 şi laptele caprelor este destul pentru hrana ta, pentru hrana casei tale şi pentru viaţa slujnicelor tale.

1 *Lev. 26.17; 26.36. Ps. 53.5.

28 Cel rău fuge* *chiar* când nu-l urmăreşte nimeni, dar cei drepţi îndrăznesc ca un leu *tânăr*.

2 *1 Împ. 16.8. **Cap. 11.11

2 Din pricina fărădelegii unei ţări, capii ei sunt mulţi*, dar printr-un om** priceput în cunoştinţă se prelungeşte statornicia.

3 *Mt. 18.28.

3 Un sărac* care-i asupreşte pe cei neajutoraţi[e] este un şuvoi de ploaie care lasă fără pâine.

4 *Ps. 49.18. Rom. 1.32. **1 Împ. 18.18; 18.21. Neem. 13.11,15 Mt. 3.7; 14.4 Ef. 5.11.

4 Cei care părăsesc legea îi laudă* pe cei răi, dar cei care păzesc legea se luptă** cu ei.

5 *Ps. 92.6. Is. 6.9; 44.18

5 Oamenii răi* nu înţeleg ju-

[a] *Sau* „Un străin“ [b] *Sau* „dese“ [c] *Sau* „dă de“ [d] *Lit.* „pune-ţi inima“ [e] *Sau* „săraci“, „slabi“

5 **Ps. 119.110 Ioan 7.17. 1 Cor. 2.15. 1 Ioan 2.27.
6 *Cap. 19.1.
7 *Cap. 29.3. **Iov 27.16; 27.17. Cap. 13.22. Ecl. 2.26.
8 *Zah. 7.11.
9 *Ps. 66.18; 109.7. Cap. 15.8.
10 *Ps. 7.15. Cap. 26.27. **Mt. 6.33. Ev. 6.12. 1 Pet. 3.9.
12 *Cap. 11.10. **Ecl. 10.5,6
13 *Iov 31.33. Ps. 32.3. **Ps. 32.5. 1 Ioan 1.9.
14 *Cap. 23.17. **Ps. 95.8. Rom. 2.5; 11.20.
15 *1 Pet. 5.8. **Ex. 1.14. Mt. 2.16.
16 *Ecl. 10.16. Is. 3.12.
17 *Gen. 9.6. Ex. 21.14.
18 *Cap. 10.9. **Vers. 6.

decata, dar cei care-L caută**
pe Domnul înţeleg totul.
6 Mai mult preţuieşte* săracul
care umblă în integritate, decât
cel stricat *care umblă strâmb* pe
două căi, deşi este bogat.
7 Cine păzeşte* legea este un
fiu inteligent, dar cine este to-
varăş** cu cei destrăbălaţi adu-
ce ruşine tatălui său.
8 Cine îşi înmulţeşte* averea
prin camătă şi prin câştig ne-
drept o adună pentru cel care
este milos cu cei săraci.
9 Cine îşi întoarce urechea ca
să n-audă legea – chiar* şi rugă-
ciunea lui este o urâciune.
10 Cine face pe cei drepţi să ră-
tăcească pe o cale rea va cădea
el însuşi în groapa* sa; dar cei
integri** vor moşteni binele.
11 Un om bogat este înţelept în
ochii săi, dar săracul care este
inteligent îl cercetează.
12 Când înving* cei drepţi este
mare glorie, dar când se înalţă**
cei răi, oamenii se ascund.
13 Cine îşi acoperă* fărădele-
gile nu va prospera, dar cine *le* măr-
turiseşte** şi *le* părăseşte va că-
păta îndurare.
14 Fericit este omul care se te-
me* întotdeauna, dar cine îşi îm-
pietreşte** inima va cădea în
nenorocire[a].
15 *Ca* un leu* care răcneşte şi un
urs care caută pradă, *aşa* este un
conducător rău** peste un popor
sărac.
16 Conducătorul* lipsit de inteli-
genţă este şi un mare asupritor; cine
urăşte lăcomia[b] *îşi* va lungi zilele.
17 Un om împovărat* de sângele
cuiva[c] va fugi până la groapă; ni-
meni să nu-l oprească.
18 Cine umblă în integritate* va fi
salvat, dar cine este stricat, *um-
blând* pe două** căi, va cădea
deodată[d].

19 Cine îşi ară* ogorul se va să-
tura** cu pâine, dar cine umblă
după oameni[e] de nimic se va
sătura de sărăcie.
20 Un om credincios* prisoseşte
în binecuvântări, dar cine se gră-
beşte** să se îmbogăţească nu
va rămâne nevinovat[f].
21 Nu este bine să cauţi* la în-
făţişare; chiar pentru o bucată**
de pâine, omul va păcătui.
22 Cine are un ochi rău* alear-
gă** după avere[g] şi nu ştie că
sărăcia va veni peste el.
23 Cel care mustră* pe un om
va căpăta după aceea mai multă
bunăvoinţă decât cel care lingu-
şeşte** cu limba.
24 Cine jefuieşte* pe tatăl său şi
pe mama sa şi zice: „Nu este pă-
cat!“ este tovarăş** cu un nimicitor.
25 Cine se îngâmfă[h]* în suflet
stârneşte ceartă, dar cine se încre-
de** în Domnul va prospera[i]†.
26 Cine se încrede* în propria lui
inimă este un nebun, dar cine um-
blă cu înţelepciune va fi eliberat.
27 Cine dă* săracului nu va duce
lipsă, dar cine îşi ascunde ochii
va fi copleşit de blesteme.
28 Când se înalţă* cei răi, oa-
menii se ascund**; dar când pier
cei răi, cei drepţi se înmulţesc.

29 Omul care, *fiind* mustrat[j]*
des, *îşi* înţepeneşte grumazul, va
fi zdrobit** deodată şi fără leac.
2 Când se înmulţesc[k]* cei drepţi,
poporul se bucură; dar când con-
duce cel rău, poporul geme**.
3 Cine iubeşte* înţelepciunea
înveseleşte pe tatăl său, dar un
tovarăş al** desfrânatelor *îşi* ri-
sipeşte averea.
4 Un împărat* întăreşte ţara
prin judecată dreaptă, dar cine
ia mită o răstoarnă.
5 Un om care îl linguşeşte* pe
aproapele său îi întinde un laţ
pentru paşii lui.

19 *Cap. 12.11. **Cap. 20.13
20 *Cap. 10.6. Mt. 24.45; 25.21. **Cap. 20.21 1 Tim. 6.9.
21 *Cap. 18.5; 24.23. **Ezec. 13.19
22 *Cap. 23.6. **Cap. 21.5.
23 *Cap. 27.5,6. **Cap. 29.5.
24 *Cap. 19.26. **Cap. 18.9.
25 *Cap. 13.10. **Cap. 29.25 1 Tim. 6.6. †Cap. 11.25.
26 *Cap. 3.5.
27 *Deut. 15.7. Cap. 19.17; 22.9.
28 *Cap. 29.2. **Iov 24.4.

Înţelepciunea aduce fericire; nebunia, pieire

1 *1 Sam. 2.25 **2 Cr. 36.16 Cap. 1.24-27.
2 *Est. 8.15. Cap. 11.10. **Est. 3.15.
3 *Cap. 27.11. **Cap. 5.9; 5.10; 6.26. Lc. 15.13,30.
4 *2 Cr. 9.8.
5 *Ps. 5.9. Cap. 26.28.

[a] *Sau* „în rău“ [b] *Sau* „câştigul necinstit“ [c] *Lit.* „unui suflet“ [d] *Sau* „odată pentru totdeauna“, *sau* „pe una *din ele*“ [e] *Sau* „lucruri“ [f] *Sau* „nu va fi iertat“ [g] *Sau* „Cine aleargă după avere are un ochi rău“ [h] *Sau* „se umflă de mândrie“ [i] *Lit.* „se va îngrăşa“ [j] *Lit.* „Omul mustrărilor“ [k] *Sau* „Când promovează“

6 În nelegiuirea unui om rău
este o cursă, dar cel drept va cân-
ta[a] şi se va bucura.
7 Cel drept* ia cunoştinţă de
cauza săracilor[b]; cel rău nu are
înţelegere.
8 Oamenii batjocoritori pun*
cetatea pe foc, dar înţelepţii
abat** mânia.
9 Dacă un om înţelept se cear-
tă cu un nebun[c], fie că se mânie,
fie că râde*, n-are odihnă.
10 Cei* însetaţi de sânge[d] urăsc
pe cel integru, dar cei drepţi se
îngrijesc de sufletul lui.
11 Un nebun[e]* îşi arată tot duhul[f],
dar înţeleptul** şi-l stăpâneşte[g].
12 Dacă un conducător ascultă*
de cuvinte mincinoase, toţi slujito-
rii săi sunt răi.
13 Săracul* şi asupritorul se în-
tâlnesc: **D**omnul le luminează**
ochii la amândoi.
14 Un împărat care judecă* pe
săraci cu credincioşie îşi va întări
tronul** pentru totdeauna.
15 Nuiaua* şi mustrarea dau în-
ţelepciune, dar un copil lăsat *în
voia lui* aduce ruşine** mamei lui.
16 Când se înmulţesc cei răi[h],
fărădelegea se înmulţeşte, dar cei
drepţi* vor vedea căderea lor.
17 Corectează-ţi* fiul, şi el îţi
va da odihnă şi va oferi desfătă-
ri** sufletului tău.
18 Când nu este nici* o viziune,
poporul este fără frâu**; dar fe-
rice de cel care respectă† legea.
19 Un slujitor nu este corectat
prin cuvinte: *pentru că* el, în
adevăr, înţelege, dar nu răspunde.
20 Ai văzut pe cineva grăbit* în
cuvintele lui? Este mai multă**
speranţă pentru un nebun decât
pentru el.
21 Cine îşi răsfaţă[i] din copilărie
slujitorul, la urmă îl va avea ca
fiu al casei[j].

7 *Iov 29.16; 31.13. Ps. 41.1. Cap. 31.8,9.
8 *Cap. 11.11. **Ezec. 22.30
9 *Mt. 11.17.
10 *Gen. 4.5,8. 1 Ioan 3.12.
11 *Jud. 16.17. Cap. 12.16; 14.33. **Cap. 19.11
12 *1 Împ. 12.14.
13 *Cap. 22.2. **Ezra 9.8. Ps. 13.3. Mt. 5.45.
14 *Ps. 72.4. Is. 11.4. **Cap. 16.12; 20.8; 25.5.
15 *Cap. 13.24; 22.15. **Cap. 10.1; 17.25.
16 *Ps. 37.36; 58.10; 91.8; 92.11.
17 *Cap. 13.24; 19.18. **Cap. 10.1.
18 *1 Sam. 3.1. Ps. 74.9. Amos 8.11; 8.12. **Ex. 32.25. †Ps. 1.1,2; 106.3; 119.2. Ioan 13.17. Iac. 1.25.
20 *Iac. 1.19. **Cap. 26.12

22 Un om mânios* stârneşte ceartă
şi un om furios prisoseşte în păcat.
23 Mândria* unui om îl înjoseşte,
dar cel smerit** în duh va primi
onoare.
24 Cine împarte cu hoţul îşi u-
răşte sufletul; aude* jurământul,
dar nu spune ceva.
25 Frica* de om întinde o cursă,
dar cine îşi pune încrederea** în
Domnul este apărat[k].
26 Mulţi caută* faţa conducăto-
rului, dar judecata dreaptă a o-
mului este de la **D**omnul.
27 Un om nedrept este o urâciu-
ne pentru cei drepţi şi cine este
drept pe cale este o urâciune pen-
tru cel rău.

Mărturisirea lui Agur

30 ✱ Cuvintele lui Agur, fiul
lui Iache, profeţia* rostită de omul
acesta pentru Itiel, chiar pentru
Itiel şi Ucal:
2 În adevăr*, eu sunt mai prost
decât oricine şi nu am pricepere
de om;
3 n-am învăţat înţelepciune, nici
n-am cunoştinţa* Celui Sfânt[l].
4 ✡ Cine s-a suit* în ceruri şi
s-a coborât? Cine a adunat vân-
tul** în pumnii săi? Cine a legat†
apele într-o manta? Cine a întă-
rit†† toate marginile pământului?
Care este Numele Său şi care este
Numele*† fiului Său, dacă ştii?
5 ✡ Fiecare cuvânt* al lui Dum-
nezeu[m] este curat[n]. El este un
scut** pentru cei care îşi pun în-
crederea în El.
6 Nu adăuga* la cuvintele Lui,
ca să nu te mustre şi să fii găsit
mincinos.
7 ✡ Două *lucruri* Îţi cer; nu mi
le refuza înainte de a muri:
8 depărtează de la mine deşer-
tăciunea şi minciunile; nu-mi da
nici sărăcie, nici bogăţie; hrăneş-
te-mă cu pâinea* de care am ne-
voie zilnic,

22 *Cap. 15.18; 26.21.
23 *Dan. 4.30. Mt. 23.12. **Iov 22.29. Is. 66.2. Lc. 14.11.
24 *Lev. 5.1.
25 *Gen. 12.12. Lc. 12.4. Ioan 12.42. **Ps. 91.1.
26 *Ps. 20.9. Cap. 19.6.
1 *Cap. 31.1.
2 *Ps. 73.22.
3 *Cap. 9.10.
4 *Ps. 68.18. Ioan 3.13. **Ex. 15.10. Ps. 104.3; 135.7. Is. 40.12. †Iov 26.8; 38.8,9. ††Is. 45.18. *†Apoc. 19.12
5 *Ps. 12.6; 18.30. **Ps. 3.3; 84.11; 115.9; 115.10,11.
6 *Deut. 4.2; 12.32. Apoc. 22.18; 22.19.
8 *Iov 23.12. Mt. 6.11.

[a] *Sau* „va striga“ [b] *Lit.* „celor slabi“ [c] *Lit.* „un om, un nebun“ [d] *Lit.* „Oamenii sângelui“ [e] *Cel greu de cap, încăpăţânat, rău* [f] *Sau* „îşi dă afară tot duhul (*sau:* o patimă)“ [g] *Lit.* „şi-l calmează“ [h] *Sau* „Când cei răi promovează“ [i] *Sau* „îşi creşte cu delicateţe“ [j] *Cu pretenţie de moştenire* [k] *Sau* „este aşezat pe loc înalt“ [l] *Sau* „celor sfinţi“, „celor sfinte“ [m] *Ebr.* „Eloah“ [n] *Sau* „încercat“

9 *Deut. 8.12; 31.20; 32.15. Neem. 9.25. Iov 31.24. **Cap. 6.30. †Ex. 20.7.

9 ca nu cumva, fiind sătul*, să
Te tăgăduiesc şi să zic: „Cine este
Domnul?“ Sau ca nu cumva, fiind
sărac**, să fur şi să iau în deşert†
Numele Dumnezeului meu.

Proverbele înţelepte ale lui Agur

10 *Ecl. 7.21.

10 ✡ Nu vorbi prea mult despre
un slujitor stăpânului său, ca nu
cumva să te blesteme* şi să fii
considerat vinovat[a].

11 *Ex. 21.17. Cap. 20.20.

11 Este o generaţie care bleste-
mă* pe tatăl său şi nu binecuvân-
tează pe mama sa.

12 *Is. 65.5. Lc. 18.11. Tit 1.15,16.

12 Este o generaţie care este cu-
rată* în ochii ei, deşi nu este spă-
lată de necurăţia ei.

13 *Ps. 131.1. Is. 2.11; 5.15.

13 Este o generaţie – ce trufaşi*
îi sunt ochii şi cum îşi înalţă
pleoapele! –

14 *Ps. 57.4. **Iov 29.17. †Ps. 14.4. Amos 8.4.

14 o generaţie ai cărei dinţi* sunt
săbii, şi măselele** ei, cuţite, ca
să devoreze† pe cei întristaţi de
pe pământ şi pe cei nevoiaşi din-
tre oameni.

15 ✡ Lipitoarea are două fiice:
„Dă! Dă!“ Sunt trei *lucruri* nicio-
dată sătule, patru care nu zic
„Este de ajuns!“:

16 *Cap. 27.20. Hab. 2.5. **Gen. 30.1.

16 Locuinţa morţilor* şi pânte-
cele steril**, pământul care nu
se satură[b] de apă şi focul care
nu zice: „Este de ajuns!“

17 *Gen. 9.22. **Cap. 20.20 †Deut. 28.26.

17 ✡ Ochiul care-şi bate joc* de
tată şi dispreţuieşte** ascultarea
de mamă va fi scobit de corbii†
din vale şi va fi mâncat de vultu-
rii tineri.

18 ✡ Sunt trei *lucruri* prea minu-
nate pentru mine şi patru pe care
nu le înţeleg:

19 *Deut. 28.49.

19 calea unui vultur* pe cer, ca-
lea unui şarpe pe o stâncă, calea
unei corăbii în mijlocul mării şi
calea unui bărbat la o tânără.

20 *Cap. 5.6.

20 Aşa este calea unei femei*
curve. Ea mănâncă şi îşi şterge
gura şi zice: „N-am făcut ceva
rău“.

21 ✡ Sub trei *lucruri* se cutre-
mură pământul şi sub patru nu
mai poate:

22 *Cap. 19.10. Ecl. 10.7.

22 sub un rob* când el împără-
teşte şi *sub* un nebun[c] când se sa-
tură cu carne;

23 sub o *femeie* dispreţuită[d] când
se mărită şi *sub* o slujnică atunci
când moşteneşte pe stăpâna ei.

24 ✡ Sunt patru *fiinţe* mici pe
pământ şi sunt deosebit de înţe-
lepte:

25 *Cap. 6.6.

25 furnicile*, un popor fără pute-
re, totuşi îşi pregătesc hrana vara;

26 *Ps. 104.18.

26 şafanii[e]* sunt doar un popor
slab, totuşi îşi fac casa în stâncă;

27 *Ioel 2.7.

27 lăcustele n-au împărat, totuşi
pornesc toate* în cete;

28 prinzi păianjenul[f] cu mâinile,
totuşi este în palatele împăraţilor.

29 ✡ Sunt trei care au un pas
măreţ şi patru au un mers frumos:

30 *Jud. 14.18. 2 Sam. 1.23. **Mica 5.8.

30 leul[g] puternic* între animale,
care nu se abate** dinaintea ni-
mănui;

31 un *cal* bine încins la coapse[h]
sau ţapul şi un împărat împotri-
va căruia nimeni nu se poate ri-
dica[i].

32 *Iov 21.5; 40.4 Ecl. 8.3. Mica 7.16.

32 ✡ Dacă ai lucrat nebuneşte,
îngâmfându-te, sau dacă ai gân-
dit rău, *pune* mâna* la gură!

33 *Cap. 10.12; 29.22.

33 ✡ Pentru că baterea laptelui
dă unt şi lovirea nasului dă sânge
şi întărâtarea mâniei* dă ceartă.

Sfaturi date lui Lemuel de mama sa

1 *Cap. 30.1.

31 ✸ Cuvintele împăratului Le-
muel, profeţia* cu care mama lui
îl învăţa:

2 *Is. 49.15. **1 Sam. 1.11

2 ✡ Ce *să-ţi spun,* fiul meu? Şi
ce *să-ţi spun*, fiul* pântecelui
meu? Şi ce *să-ţi spun*, fiul** pro-
misiunilor mele?

3 *Cap. 5.9. **Deut. 17.17 Neem. 13.26. Cap. 7.26.

3 Nu da* femeilor tăria ta, nici
căile tale celor care distrug** pe
împăraţi.

4 *Ecl. 10.17. **Cap. 20.1. Is. 5.22. Osea 4.11.

4 ✡ Lemuele, nu este *demn* pen-
tru împăraţi*, nu este pentru
împăraţi să bea** vin, nici pentru
conducători *să zică*: „Unde este
băutura tare?[j]“

5 Ca nu cumva să bea şi să

---

[a] *Sau* „să suporţi pedeapsa“ [b] *Sau* „nu este plin“ [c] *Greu de cap, încăpăţânat, rău* [d] *Neiubită, urâtă, odioasă* [e] *Animal asemănător cu iepurele, necunoscut la noi* [f] *Sau* „şopârla“ [g] *Sau* „leul bătrân“ [h] *Probabil calul de luptă* [i] *Sau* „când oştirea este cu el“ [j] *Sau* „să dorească băutura tare.“

5 *Ex. 23.6. Deut. 16.19. Cap. 17.15. uite legea şi să sucească* judeca-
ta vreunuia dintre fiii întristării.
6 ✡ Daţi băutură tare celui care
6 *Iov 29.13. Ps. 104.15. **Iov 3.20. Is. 38.15. este gata* să piară şi vin celui
cu sufletul** amărât:
7 să bea şi să-şi uite sărăcia şi
să nu-şi mai amintească de ne-
cazul lui.
8 *1 Sam. 19.4 Est. 4.16. Iov 29.15,16. 8 ✡ Deschide-ţi* gura pentru
cel mut, pentru cauza tuturor ce-
lor părăsiţi[a].
9 *Lev. 19.15. **Iov 29.12. Is. 1.17. 9 Deschide-ţi gura, judecă*
drept şi fă** dreptate celui în-
tristat şi nevoiaş.

Femeia virtuoasă

10 *Rut 3.11. Cap. 12.4; 19.14. **Iov 28.18. Cap. 8.11. **10** ✡ [b]Cine poate găsi o femeie*
virtuoasă? Pentru că preţul ei este
cu mult mai presus de rubine**.
11 Inima soţului ei se încrede în
ea şi el nu va duce lipsă de venit[c].
12 Ea îi face bine şi nu rău, în
toate zilele vieţii ei.
13 Ea caută lână şi in şi lucrea-
ză de bunăvoie cu mâinile ei.
14 *Ezec. 27.25 14 Ea este asemenea corăbiilor*
negustorilor: îşi aduce hrana de
departe.
15 *Cap. 20.13. Rom. 12.11. **Lc. 12.42. 15 Şi ea se trezeşte* când încă
este noapte şi dă** de mâncare
casei ei şi datoria zilei[d] slujitoa-
relor ei.
16 Ea se gândeşte la un ogor şi-l
cumpără; din rodul mâinilor ei
plantează o vie.
17 *1 Împ. 18.46 2 Împ. 4.29. Iov 38.3. 17 Ea îşi încinge* coapsele cu
putere şi îşi întăreşte braţele.
18 Ea vede că este bun câştigul
ei; lumina ei nu se stinge noaptea.
19 Ea pune mâinile pe furcă şi
palmele ei ţin fusul.
20 Ea îşi întinde* mâna către 20 *Ef. 4.28. Ev. 13.16.
cel întristat; şi îşi întinde mâinile
către cel nevoiaş.
21 Ea nu se teme de zăpadă pen- 21 *2 Sam. 1.24
tru casa ei, pentru că toată casa
ei este îmbrăcată* în stacojiu.
22 Ea îşi face singură cuver- 22 *Cap. 7.16. **Gen. 41.42 Apoc. 19.8,14 †Lc. 16.19.
turi*; îmbrăcămintea ei este in**
subţire şi purpură†.
23 Soţul ei este cunoscut la 23 *Deut. 16.18 Rut 4.1,11.
porţi*, când stă între bătrânii ţării.
24 Ea face cămăşi* de in şi le 24 *Jud. 14.12.
vinde şi oferă[e] cingători negusto-
rului.
25 Putere şi demnitate* sunt îm- 25 *1 Tim. 2.9; 2.10.
brăcămintea ei şi ea râde de ziua
care vine.
26 Ea îşi deschide* gura cu în- 26 *Cap. 10.31.
ţelepciune şi pe limba ei este le-
gea bunătăţii.
27 Supraveghează căile casei ei 27 *Cap. 19.15.
şi nu mănâncă pâinea* leneviei.
28 Fiii ei se ridică şi o numesc
fericită şi soţul ei o laudă:
29 „Multe fiice au lucrat cu vred-
nicie, dar tu le întreci pe toate“.
30 Farmecul este înşelător şi fru- 30 *Ps. 112.1. Cap. 22.4.
museţea este deşartă; femeia
temătoare* de Domnul – aceea
va fi lăudată.
31 Daţi-i din rodul mâinilor ei
şi propriile ei lucrări s-o laude
la porţi.

[a] *Lit.* „fiilor celor morţi“ [b] *De la versetul 10 până la sfârşit, în acrostih: litera iniţială în ebraică a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică* [c] *Lit.* „pradă“ [d] *Sau* „porţia zilnică“ [e] *Pentru vânzare*

ECLESIASTUL

Deşertăciunea tuturor lucrurilor pământeşti

1 Cuvintele* Eclesiastului[a], fiul
lui David, împărat** în Ierusalim.
2 Deşertăciunea* deşertăciuni-
lor, zice Eclesiastul, deşertăciunea
deşertăciunilor! Totul** este de-
şertăciune!
3 Ce folos* are omul din toată
truda lui cu care se trudeşte sub
soare?
4 Generaţie trece şi generaţie
vine, dar pământul* rămâne pen-
tru totdeauna.
5 Şi soarele* răsare şi soarele
apune şi se grăbeşte spre locul său
unde răsare.
6 Vântul se duce* spre sud şi
se întoarce spre nord; se duce şi
se întoarce; şi vântul revine la
rotirile[b] lui.
7 Toate* râurile curg în mare şi
marea nu se umple; spre locul de
unde vin râurile, într-acolo merg
iarăşi.
8 Toate lucrurile sunt pline de
frământare, aşa cum nimeni nu
poate spune. Ochiul* nu se satură
văzând, nici urechea nu se mul-
ţumeşte[c] auzind.
9 Ce* a fost, aceea va fi; şi ce
s-a făcut, aceea se va face; şi nu
este nimic nou sub soare.
10 Este ceva despre care s-ar
putea spune: „Iată, acesta este
nou“? Era deja în veacurile care
au fost înainte de noi.
11 Nu este nici o aducere-aminte*
de cele trecute; nici nu va fi
amintire despre cele care vor veni,
pentru cei care vor fi după aceea.
12 Eu, Eclesiastul*, am fost îm-
părat peste Israel în Ierusalim.
13 Şi mi-am pus* inima să caut
şi să cercetez** cu înţelepciune
despre tot ce se face sub ceruri:
aceasta este o preocupare† neplă-

1 *Cap. 7.27; 12.8-10. **Pr. 1.1.
2 *Ps. 39.5,6; 62.9;144.4. **Rom. 8.20.
3 *Cap. 2.22; 3.9; 5.16.
4 *Ps. 104.5; 119.90.
5 *Ps. 19.5,6.
6 *Cap. 11.5. Ioan 3.8.
7 *Iov 38.8. Ps. 104.8,9.
8 *Pr. 27.20. Cap. 4.8.
9 *Cap. 3.15.
11 *Cap. 2.16; 9.5.
12 *Vers. 1.
13 *Vers. 17. **Cap. 3.11; 7.25; 8.16,17 †Gen. 3.19. Cap. 2.23; 3.10.

cută pe care a dat-o Dumnezeu
fiilor oamenilor, ca să fie chinuiţi
14 cu ea. Am văzut toate lucrările
care se fac sub soare; şi, iată, to-
tul este deşertăciune* şi goană
după vânt[d]!
15 Ce este strâmb* nu se poate
îndrepta şi ce lipseşte nu se poate
număra.
16 Am vorbit cu inima mea, zi-
când: „Iată, am ajuns mare şi am
dobândit* înţelepciune mai mult
decât toţi cei care au fost înain-
te de mine peste Ierusalim şi ini-
ma mea a văzut multă înţelep-
17 ciune şi cunoştinţă“. Şi mi-am
pus* inima la cunoaşterea înţe-
lepciunii şi la cunoaşterea** ne-
buniei şi a prostiei; am aflat că
aceasta de asemenea este goană
după vânt.
18 Pentru că în multă* înţelep-
ciune este mult necaz; şi cel care
înmulţeşte cunoştinţa înmulţeş-
te durerea.

Deşertăciunea plăcerilor

2 Am zis în inima* mea: „Vino
acum să te încerc cu bucurie**:
deci bucură-te de plăcere[e]!“ Dar,
iată, aceasta† de asemenea este
2 deşertăciune. Am zis despre râs*:
„Nebunie!“ Şi despre bucurie:
3 „Ce foloseşte aceasta?“ Am cău-
tat* în inima mea cum să-mi în-
veselesc** trupul[f] cu vin, în timp
ce îmi voi conduce inima cu în-
ţelepciune, şi cum să stăpânesc
nebunia, până voi vedea ce† este
bine pentru fiii oamenilor să
facă sub ceruri în toate zilele[g]
vieţii lor.
4 Mi-am făcut lucruri mari:
mi-am construit case*, mi-am
5 plantat vii**. Mi-am făcut gră-
dini* şi parcuri** şi am plantat
pomi în ele, de orice fel de rod.

14 *Cap. 2.11; 2.17; 4.4; 6.9.
15 *Cap. 7.13.
16 *1 Împ. 3.12; 3.13; 4.30; 10.7,23. Cap. 2.9.
17 *Cap. 7.25. **Cap. 2.12; 7.23. 1 Tes. 5.21.
18 *Cap. 2.23; 12.12.
1 *Lc. 12.19. **Cap. 7.4; 8.15. †Cap. 1.2.
2 *Pr. 14.13. Cap. 7.3,6.
3 *Cap. 1.17. **Jud. 9.13. Ps. 104.15. Cap. 10.19. †Cap.3.12,13
4 *1 Împ. 7.1. **Cânt. 8.11.
5 *Cânt. 4.16; 5.1. **Neem. 2.8

[a] *Numele „Eclesiastul“ este în Septuaginta; „Predicatorul“ în Vulgata; cuvântul ebraic înseamnă „unul care face adunări“* [b] *Lit.* „ciclurile“ [c] *Lit.* „nu se umple“ [d] *Sau* „hrănire cu vânt“, „tulburare a duhului“ [e] *Lit.* „vezi binele“ [f] *Lit.* „carnea“ [g] *Lit.* „în numărul zilelor“

6 Mi-am făcut iazuri de apă*, să
ud cu ele pădurea unde cresc
7 arborii. Am dobândit robi şi roa-
be şi am avut robi* născuţi în
casa mea; am avut de asemenea
mari averi de cirezi** şi turme,
mai mult decât toţi cei care au
fost înainte de mine în Ierusalim.
8 Mi-am adunat argint şi aur* şi
comori ca de împăraţi şi de pro-
vincii; mi-am adus cântăreţi**
şi cântăreţe şi desfătările fiilor
9 oamenilor: o soţie şi ţiitoare. Şi
am devenit mare* şi i-am în-
trecut pe toţi cei care au fost
înainte de mine în Ierusalim; to-
tuşi înţelepciunea mea a rămas
cu mine.
10 Şi orice au dorit* ochii mei
nu le-am refuzat, nu mi-am oprit
inima de la nici o bucurie; pentru
că inima mea s-a bucurat de toa-
tă truda mea şi aceasta mi-a
fost partea** din toată truda mea.
11 Apoi am privit la toate lu-
crările pe care mâinile mele le-au
lucrat şi la truda cu care m-am
trudit ca să le fac; şi, iată, totul
era deşertăciune* şi goană după
vânt şi nu am avut nici un fo-
los** sub soare.

Deşertăciunea nebuniei

12 Şi m-am întors să privesc*
înţelepciunea şi nebunia şi pros-
tia. Pentru că ce *va face* omul
care vine după împărat? Ceea**
ce s-a făcut deja!
13 Şi am văzut că înţelepciunea*
întrece cu atât nebunia, cu cât lu-
mina întrece întunericul.
14 Înţeleptul* îşi are ochii în cap,
dar nebunul umblă** în întune-
ric. Dar tot eu am observat că a-
celaşi† lucru se întâmplă tuturor.
15 Şi am zis în inima mea: „Cum
se întâmplă nebunului, aşa mi
se va întâmpla chiar mie; şi*
atunci pentru ce am fost eu
mai[a] înţelept?“ Atunci am zis în
inima mea că aceasta, de aseme-
nea, este deşertăciune.
16 Pentru că nu va fi nici o amin-
tire pentru totdeauna* a înţelep-
tului mai mult decât a nebunului;
pentru că totul se va uita deja
în zilele care vin. Şi cum moare
înţeleptul întocmai ca nebunul?

Deşertăciunea muncii omului

17 Şi am urât* viaţa, pentru că
lucrarea care se face sub soare
mi-a fost o povară; pentru că
totul este deşertăciune şi goană
18 după vânt. Şi am urât toată*
truda mea cu care m-am muncit
sub soare, pentru că trebuie s-o
las** omului care va fi după
19 mine. Şi cine ştie dacă* el va fi
înţelept sau nebun? Totuşi el va
stăpâni peste toată munca mea
cu care m-am trudit şi cu care
am fost înţelept sub soare.
Aceasta de asemenea este deşer-
tăciune.
20 Atunci am ajuns[b] până acolo
că inima mi s-a abătut spre dis-
perare pentru lucrarea cu care
21 m-am trudit sub* soare. Pentru că
este un om a cărui trudă a fost cu
înţelepciune şi cu cunoştinţă şi
cu îndemânare[c] şi lasă *ce a do-*
bândit unui om care nu s-a trudit
cu ea, să fie partea lui. Aceasta
de asemenea este deşertăciune şi
un mare rău.
22 Căci ce are omul din toată
truda* sa şi din străduinţa inimii
sale cu care s-a chinuit sub soare?
23 Pentru că toate zilele lui sunt
dureri, iar osteneala lui, necaz*;
nici chiar noaptea inima lui nu are
odihnă. Aceasta de asemenea este
deşertăciune.
24 Nu este nimic* mai bun pen-
tru om decât să mănânce şi să
bea şi să-şi facă sufletul să se
bucure de truda lui. Am văzut,
de asemenea, că şi aceasta este
25 din mâna lui Dumnezeu. Căci
cine poate mânca şi cine se poate
desfăta mai mult decât mine[d]?
26 Pentru că El dă* unui om care este
bun în ochii Săi înţelepciune şi
cunoştinţă şi bucurie, dar celui
păcătos îi dă grija să strângă şi

6 *Neem. 2.14; 3.15,16.
7 *Gen. 14.14; 15.3. **1 Împ. 4.23.
8 *1 Împ. 9.28; 10.10,14,21. **2 Sam. 19.35
9 *1 Cr. 29.25. Cap. 1.16.
10 *Cap. 6.2. **Cap. 3.22; 5.18; 9.9.
11 *Cap. 1.14. **Cap. 1.3; 3.9; 5.16.
12 *Cap. 1.17; 7.25. **Cap. 1.9; 1.10; 3.15.
13 *Cap.7.11,19; 9.18; 10.10.
14 *Pr. 17.24. Cap. 8.1. **1 Ioan 2.11 †Ps. 49.10. Cap. 3.19; 6.6; 9.2,3.
15 *Cap. 6.8,11.
16 *Cap. 1.11; 9.5.
17 *Cap. 4.2,3.
18 *Cap. 1.3. **Ps. 39.6; 49.10.
19 *1 Împ. 12.13.
20 *Cap. 1.3,9; 1.14.
22 *Cap. 3.9.
23 *Iov 5.7; 14.1.
24 *Cap. 3.12; 3.13,22; 5.18; 8.15. Is. 56.12. Lc. 12.19. 1 Cor. 15.32. 1 Tim. 6.17.
26 *Iov 32.8. Pr. 2.6.

[a] *Sau* „atât de“ [b] *Lit.* „m-am întors“ [c] *Sau* „dreptate“ [d] *După alţii* „fără El“

26 **Iov 27.16; 27.17. Pr. 28.8.

să adune, pentru ca să dea**
celui care este bun înaintea lui
Dumnezeu. Aceasta, de asemenea,
este deşertăciune şi goană după
vânt.

Orice lucru la timpul lui

1 *Vers. 17. Cap. 8.6.
2 *Iov 14.5. Ev. 9.27.
3 *Osea 6.1,2.
4 *Rom. 12.15. **Ps. 126.2.
5 *Ioel 2.16. 1 Cor. 7.5.
7 *Amos 5.13.
8 *Pr. 13.5. Lc. 14.26.
9 *Cap. 1.3.
10 *Cap. 1.13.
11 *Gen. 1.31. **Iov 5.9. Cap. 7.23; 8.17. Rom. 11.33.
12 *Cap. 2.24. Vers. 22.

3 Pentru orice lucru este o vreme
şi pentru orice ocupaţie[a] un timp*
sub ceruri:
2 un timp pentru a se naşte şi
un timp* pentru a muri; un timp
pentru a planta şi un timp pentru
a smulge ce este plantat;
3 un timp pentru a ucide şi un
timp pentru a vindeca*; un timp
pentru a dărâma şi un timp pen-
tru a construi;
4 un timp pentru a plânge* şi
un timp pentru a râde**; un timp
pentru a jeli şi un timp pentru
a sări de bucurie;
5 un timp pentru a arunca pietre
şi un timp pentru a strânge pietre;
un timp pentru a îmbrăţişa şi un
timp pentru a se feri* de îmbră-
ţişare;
6 un timp pentru a căuta şi un
timp pentru a pierde; un timp
pentru a păstra şi un timp pentru
a arunca;
7 un timp pentru a rupe şi un
timp pentru a coase; un timp
pentru a tăcea* şi un timp pentru
a vorbi;
8 un timp pentru a iubi şi un
timp pentru a urî*; un timp pen-
tru război şi un timp pentru pace.
9 Ce folos* are cel care lucrea-
10 ză din ceea ce se trudeşte? Am
văzut grija* pe care a dat-o Dum-
nezeu fiilor oamenilor, ca să se
11 chinuiască în ea. El a făcut* ori-
ce lucru frumos la timpul său; a
pus şi eternitatea[b] în inima lor,
încât omul** nu poate cuprinde
de la început până la sfârşit lu-
crarea pe care o face Dumnezeu.
12 Am înţeles că nu este nimic*
mai bun pentru ei decât să se
bucure şi să facă bine în viaţa
13 lor; şi, de asemenea, ca fiecare
om să mănânce şi să bea şi să
vadă binele în toată truda lui,
acesta este darul* lui Dumnezeu.
14 Am înţeles că tot ce face Dum-
nezeu va fi pentru totdeauna;
nu este nimic* de adăugat la a-
ceasta şi nimic de scăzut din ea;
şi Dumnezeu face *aceasta* ca ei
să se teamă** înaintea Lui.
15 Ceea ce* este a fost de mult
şi ceea ce va fi a fost deja; şi Dum-
nezeu aduce înapoi ce a trecut[c].

13 *Cap. 5.19.
14 *Iac. 1.17. **Cap. 5.7; 7.18; 12.13.
15 *Cap. 1.9.

Despre judecată şi despre viitor

16 *Cap. 1.3; 2.20 **Cap. 5.8.
17 *Cap. 11.9. Rom. 2.6-8. 2 Cor. 5.10. 2 Tes. 1.6,7. **Cap. 8.6.
18 *Ps.49.12,20; 73.22.
19 *Cap. 2.16; 9.12.
20 *Gen. 3.19. Ps. 103.14.
21 *Cap. 12.7.
22 *Cap. 2.24; 5.18; 11.9. **Cap. 2.10. †Cap. 6.12; 8.7; 10.14.

16 Şi, mai mult, am văzut* sub
soare că, în locul pentru judeca-
tă, acolo era răutate; şi că, în
locul** pentru dreptate, acolo era
17 răutate. Am zis în inima mea:
„Dumnezeu va judeca* pe cel
drept şi pe cel rău, pentru că este
rânduit un timp** pentru orice
lucrare şi pentru orice faptă“.
18 Am zis în inima mea: „Aşa
este cu fiii oamenilor, ca Dum-
nezeu să-i încerce şi ca ei să
vadă că nu sunt decât animale*“.
19 Pentru că ce se întâmplă*
fiilor oamenilor se întâmplă şi
animalelor; chiar acelaşi lucru li
se întâmplă: cum moare unul,
aşa moare şi celălalt; şi o sufla-
re[d] au toţi, iar omul n-are nici
un avantaj faţă de animal, pen-
tru că totul este deşertăciune.
20 Toţi merg spre acelaşi loc, toţi
sunt din ţărână* şi toţi se întorc
21 în ţărână. Cine cunoaşte* duhul[d]
fiilor oamenilor? Merge el sus,
şi duhul animalelor merge el[e]
jos, în pământ?
22 Şi am văzut că nimic* nu este
mai bine decât ca omul să se
bucure de ceea ce face, pentru
că aceasta este partea** lui;
pentru că cine-l va aduce† să
vadă ce va fi după el?

Deşertăciunea de sub soare

1 *Iov 35.9. Ps. 12.5. Cap. 3.16; 5.8. Is. 5.7.

4 Şi m-am întors şi am văzut
toate asupririle* care se fac sub
soare: şi iată lacrimile celor asu-

[a] *Sau* „plăcere“ [b] *Sau* „lumea“, „veacul“, „infinitul“ [c] *Sau* „caută ce a fost alungat“ [d] *„Suflare“ şi „duh“ sunt acelaşi cuvânt în ebraică* [e] *Sau* „duhul fiilor oamenilor care merge sus şi duhul animalelor care merge“

priți și nici un mângâietor pentru ei! Și puterea era de partea asupritorilor lor, iar ei n-aveau nici un mângâietor**.

2 Atunci am lăudat* pe cei morți, care au murit deja, mai mult decât pe cei vii, care trăiesc încă.

3 Și mai bine* decât amândoi este cel care încă nu este, care n-a văzut lucrul rău care se face sub soare.

4 Și am văzut toată truda* și toată iscusința[a] la lucru: aceasta este *doar din* gelozia omului față de aproapele său. Aceasta de asemenea este deșertăciune și goană după vânt.

5 Nebunul își încrucișează* mâinile și mănâncă** propria lui carne.

6 Mai bine* un pumn plin de pace[b] decât amândouă mâinile pline de trudă și goană după vânt.

7 Și m-am întors și am văzut *altă* deșertăciune sub soare:

8 este unul și fără un al doilea și n-are nici fiu, nici frate, totuși toată truda lui nu are sfârșit și ochiul* său nu se satură de bogății. Și *nu zice*: „Pentru cine** mă trudesc eu și-mi lipsesc sufletul de bine?“

Aceasta de asemenea este deșertăciune și o preocupare† neplăcută.

9 Mai bine doi decât unul, pentru că au o bună răsplată pentru truda lor.

10 Pentru că, dacă ar cădea, unul va ridica pe tovarășul lui; dar vai de cine este singur când cade și nu are pe altul să-l ridice!

11 Iarăși, dacă se culcă doi împreună, le este cald; dar cum poate unul singur să se încălzească*?

12 Și dacă ar învinge cineva pe unul, doi îi vor rezista; și o funie împletită în trei nu se rupe ușor[c].

13 Mai bine un tânăr sărac* și
înțelept, decât un împărat bătrân
și nebun, care nu primește[d] să
14 fie înștiințat; pentru că din în-
chisoare a ieșit* el ca să împă-
rățească și s-a născut sărac în
15 împărăția lui. Am văzut pe toți
cei vii care umblă sub soare, cu
copilul, urmașul[e] care-i va ocupa
16 locul[f]. Fără sfârșit era tot popo-
rul, toți care stăteau înaintea lor[g];
totuși cei care vor veni după el
nu se vor bucura de el. Cu adevă-
rat, și aceasta este deșertăciune și
goană după vânt.

Temerea de Dumnezeu

5 Păzește-ți* piciorul când
mergi în casa lui Dumnezeu și
apropie-te mai bine să asculți
decât să aduci** jertfa nebuni-
lor; pentru că ei nu știu că fac rău.
2 Nu te pripi* cu gura ta și să
nu ți se grăbească inima să ros-
tească ceva înaintea lui Dumne-
zeu, pentru că Dumnezeu este în
ceruri și tu pe pământ; pentru
aceasta, cuvintele** tale să fie
cumpătate[h]!
3 Pentru că un vis vine din mul-
țimea grijilor, și un glas* al ne-
bunului, din mulțimea cuvintelor.
4 Când faci* o promisiune lui
Dumnezeu, nu întârzia s-o îm-
plinești, pentru că El nu găsește
nici o plăcere în nebuni; împli-
5 nește** ce ai promis! Mai bine*
este să nu promiți decât să pro-
6 miți și să nu împlinești. Nu în-
gădui gurii tale să-ți îndrepte
carnea spre păcat și nu zice
înaintea îngerului[i] că a fost o
greșeală. Pentru ce să Se mânie
Dumnezeu la glasul tău și să ni-
micească lucrarea mâinilor tale?
7 Pentru că în mulțimea visurilor
sunt deșertăciuni, tot așa și în
mulțimea cuvintelor; dar teme-te*
de Dumnezeu!

Deșertăciunea bogăției

8 Dacă vezi asuprirea* celui
sărac și judecata și dreptatea
încălcate prin violență într-o pro-
vincie, să nu te miri** de aceas-

1 **Ier. 16.7. Plân. 1.9.
2 *Iov 3.17.
3 *Iov 3.11,16; 3.21. Cap. 6.3. Lc. 23.29.
4 *Cap. 2.21.
5 *Pr. 6.10; 24.33. **Is. 9.20.
6 *Pr.15.16,17; 16.8.
8 *Pr. 27.20. Cap. 1.8; 5.10. 1 Ioan 2.16. **Ps. 39.6. Cap. 2.21. †Cap. 1.13.
11 *1 Împ.1.1,2
13 *Cap. 7.19; 9.15.
14 *Gen. 41.14.
1 *Ex. 3.5; 30.18-20. Is. 1.12. **1 Sam. 15.22 Pr. 15.8; 21.27
2 *Pr. 20.25. **Pr. 10.19. Mt. 6.7.
3 *Pr. 10.19.
4 *Num. 30.2. Deut. 23.21-23. Ps. 50.14; 76.11. **Ps. 66.13,14.
5 *Pr. 20.25. Fap. 5.4.
7 *Cap. 12.13.
8 *Cap. 3.16; 4.1. **1 Pet. 4.12

[a] *Sau* „succesul“ [b] *Lit.* „liniște“ [c] *Lit.* „repede“ [d] *Lit.* „nu mai știe cum“ [e] *Lit.* „al doilea“ [f] *Al împăratului*
[g] *Sau* „toți înaintea cărora stătea el *(împăratul)*“ [h] *Lit.* „puține“ [i] *Sau* „trimisului“, „mesagerului“

ta; pentru că un mai-mare decât
cel mare veghează şi sunt alţii mai
9 mari decât ei. Mai mult, pământul
este de folos în toate privinţele:
împăratul este dependent de ogor[a].
10 Cel care iubeşte* argintul nu
se va sătura de argint, nici cel
care iubeşte belşugul, de câştig.
Aceasta, de asemenea, este deşer-
tăciune.
11 Când se înmulţesc* bunurile,
se înmulţesc cei care le mănân-
că; şi ce folos are stăpânul lor,
decât că le priveşte cu ochii săi?
12 Dulce* este somnul lucrăto-
rului, fie că a mâncat puţin, fie
mult; dar pe cel bogat, belşugul
nu-l lasă să doarmă.
13 Este un rău dureros pe care
l-am văzut sub soare:
bogăţii* păstrate spre răul ce-
14 lui care le stăpâneşte; sau acele
bogăţii se pierd printr-o întâm-
plare rea; şi dacă a născut un
fiu, nu rămâne nimic în mâna lui.
15 Cum a ieşit* gol din pântece-
le mamei lui, aşa se va întoarce,
cum a venit; şi nu va lua nimic**
din truda lui, să ducă în mâna lui.
16 Şi acesta, de asemenea, este
un rău dureros:
că în toate privinţele, aşa cum
a venit, aşa se va duce; şi ce fo-
los* are el că s-a trudit** pentru
vânt?
17 În toate zilele lui, de aseme-
nea, el mănâncă* în întuneric şi
are mult necaz şi boală şi supă-
rare.

Mulţumirea cu puţin

18 Iată ce am văzut bun* şi fru-
mos: ca *omul* să mănânce şi să
bea şi să vadă binele în toată tru-
da lui cu care se trudeşte sub
soare, în toate zilele vieţii lui
pe care i le-a dat Dumnezeu; pen-
tru că aceasta este partea** lui.
19 De asemenea, orice om căruia i-a
dat* Dumnezeu bogăţii şi bunuri
şi putere, să mănânce din ele şi
să-şi ia partea şi să se bucure
de truda lui: aceasta este un dar al
20 lui Dumnezeu; pentru că nu-şi va
aminti mult de zilele vieţii lui, pentru
că Dumnezeu *îi* dă un răspuns* în
bucuria inimii lui.

10 *Cap. 1.8; 2.10; 4.8.
11 *Cap. 2.9.
12 *Pr. 3.24.
13 *Cap. 6.1,2.
15 *Iov 1.21. **Ps. 49.17. 1 Tim. 6.7.
16 *Cap. 1.3. **Pr. 11.29.
17 *Ps. 127.2.
18 *Cap. 2.24; 3.12,13; 9.7; 11.9. 1 Tim. 6.17. **Cap. 2.10; 3.22.
19 *Cap. 6.2.
20 *Ex. 23.25.

Averea şi onoarea sunt deşertăciuni

6 Este un rău pe care l-am vă-
zut sub* soare şi este des prin-
2 tre oameni[b]: unul căruia îi dă*
Dumnezeu bogăţii, bunuri şi o-
noare şi sufletului său nu-i lipseşte
nimic** din tot ce doreşte,
dar Dumnezeu nu-i dă putere†
să mănânce din ele, ci un străin
mănâncă din ele; aceasta este
deşertăciune şi un rău dureros.
3 Dacă un om naşte o sută *de*
fii şi trăieşte mulţi ani, astfel că
zilele anilor lui sunt multe, dar
nu i se satură sufletul de bine şi
n-are nici înmormântare*, zic: un
născut prematur[c]** este mai bine
4 decât el, pentru că vine în deşer-
tăciune şi pleacă în întuneric şi
numele său este acoperit cu în-
5 tuneric; mai mult, n-a văzut şi
nici n-a cunoscut soarele: acesta
are odihnă mai degrabă decât
6 acela. Şi chiar dacă ar fi trăit de
două ori o mie de ani, tot n-ar fi
văzut nici un bine; nu merg toţi*
spre acelaşi loc?
7 Toată* truda omului este pen-
tru gura lui şi totuşi sufletul nu
se satură.
8 Căci ce avantaj are* înţeleptul
mai mult decât nebunul? Ce *folos*
are săracul care ştie să umble
înaintea celor vii?
9 Mai bine este ce vezi* cu ochii
decât rătăcirea sufletului; aceas-
ta de asemenea este deşertăciune
şi goană după vânt.
10 Ceea ce este, deja i s-a pus
numele, şi ce este omul se cunoaş-
te* şi el nu poate** să se judece
cu cel care este mai puternic de-
cât el.
11 Pentru că sunt multe lucruri
care înmulţesc deşertăciunea, ce
folos are omul?

1 *Cap. 5.13.
2 *Iov 21.10. **Ps. 17.14; 73.7. †Lc. 12.20.
3 *2 Împ. 9.35. Is. 14.19,20. Ier. 22.19. **Iov 3.16. Ps. 58.8. Cap. 4.3.
6 *Cap. 2.14.
7 *Pr. 16.26.
8 *Cap. 2.15.
9 *Cap. 11.9.
10 *Cap. 1.9; 3.15. **Iov 9.32. Is. 45.9. Ier. 49.19.

[a] *Sau* „Dar de folos pentru o ţară, în toate *privinţele*, este un împărat care se ocupă de ogor“ [b] *Sau* „este mare asupra oamenilor“ [c] *Avorton (care nu supravieţuieşte)*

12 *Ps. 102.11. Iac. 4.14. **Ps. 39.6. Cap. 3.22.

12 Pentru că cine ştie ce este
bine pentru om în viaţă, în toate
zilele vieţii lui deşarte pe care o
petrece ca* o umbră? Pentru că
cine poate spune** omului ce va
fi după el sub soare?

Puterea înţelepciunii

1 *Pr. 15.30; 22.1. **Cap. 4.2.

7 Mai mult face un nume* *bun*
decât untdelemnul preţios[a], şi
ziua** morţii decât ziua naşterii.

2 *Cap. 2.14; 3.19; 6.6. **Ps. 90.12.

2 Mai bine să mergi în casa de
jale, decât să mergi în casa de
ospăţ, întrucât acolo *vezi* sfâr-
şitul* oricărui om; şi cel care tră-
ieşte îşi pune** la inimă lucrul
acesta.

3 *Cap. 2.2. **2 Cor. 7.10

3 Mai bună este mâhnirea* de-
cât râsul, pentru că, prin întris-
tarea** feţei, inima se face mai
bună.

4 Inima înţelepţilor este în casa
de jale, dar inima nebunilor în
casa de veselie.

5 *Ps. 141.5. Pr. 13.18; 15.31,32. Cap. 9.17.

5 Mai bine este pentru un om
să asculte* mustrarea înţeleptu-
lui, decât să asculte cântarea ne-
bunilor.

6 *Ps. 118.12. **Cap. 2.2.

6 Pentru că, asemeni pârâitului
spinilor* sub oală, aşa este râ-
sul** nebunului: aceasta de ase-
menea este deşertăciune.

7 *Cap. 4.1; 5.8. **Ex. 23.8. Deut. 16.19. Pr. 17.8,23.

7 Cu siguranţă, asuprirea* îl în-
nebuneşte pe înţelept şi darul[b]**
nimiceşte inima.

8 *Vers. 1. **Pr. 14.29. Gal. 5.22. Ef. 4.2.

8 Mai bun este sfârşitul* unui
lucru decât începutul lui. Mai
bun este un duh răbdător** decât
un duh îngâmfat.

9 *Pr. 14.17; 16.32. Iac. 1.19.

9 Nu te grăbi* să te mânii în
duhul tău, pentru că mânia se
odihneşte în sânul nebunilor.

10 Nu spune: „Cum se face că zi-
lele de mai înainte erau mai bune
decât acestea?“ Pentru că nu cu
înţelepciune întrebi despre lucrul
acesta.

11 *Pr. 8.10,11. Cap. 2.13; 11.7.

11 Înţelepciunea este bună *ca şi*
o moştenire, şi folositoare* celor
care văd soarele.

12 *Cap. 9.18. **Pr. 3.18.

12 Pentru că *cineva* este la um-
bra* înţelepciunii *ca* la umbra
banilor; dar folosul[c] cunoaşterii
este *că* înţelepciunea îi face să
trăiască** pe cei care o au.

13 *Cap. 3.11; 8.17. **Iov 12.14. Cap. 1.15. Is. 14.27.

13 Priveşte lucrarea* lui Dum-
nezeu:
căci cine poate** face drept
ce a făcut El strâmb?

14 *Deut. 28.47. Cap. 3.4. **Deut. 8.5. Iov 2.10. †Cap. 3.22.

14 În ziua* prosperităţii, bucu-
ră-te de bine[d]; şi în ziua** neno-
rocirii ia seama: tot Dumnezeu a
pus pe una alături de cealaltă, ca
omul să nu afle nimic† *din ce va*
fi după el.

15 *Cap. 6.12; 9.9. **Cap. 8.14. †Cap. 8.12,13.

15 Am văzut de toate în zilele*
deşertăciunii mele:
este unul drept** care piere
în[e] dreptatea lui şi este unul
rău† care *îşi* prelungeşte *zilele*
în[e] răutatea lui.

16 *Pr. 25.16. Filip. 3.6. **Rom. 12.3. †Iov 15.32. Ps. 55.23. Pr. 10.27.

16 Nu fi prea* drept, nici nu te
face prea** înţelept! Pentru† ce
să te distrugi pe tine însuţi?

17 *Iov 22.16.

17 Nu fi prea rău, nici nu fi ne-
bun! Pentru ce să mori* înainte
de timpul tău?

18 *Cap. 3.14; 12.13.

18 Este bine să apuci aceasta şi,
de asemenea, nici de la aceea să
nu-ţi opreşti mâna: pentru că cel
care se teme* de Dumnezeu iese
din toate.

19 *Pr. 21.22; 24.5. Cap. 9.16,18.

19 Înţelepciunea* întăreşte pe cel
înţelept mai mult decât zece oameni
puternici care sunt într-o cetate.

20 *1 Împ. 8.46. 2 Cr. 6.36. Pr. 20.9. Rom. 3.23. 1 Ioan 1.8.

20 Cu siguranţă, nu este nici un
om* drept pe pământ, care să facă
binele şi să nu păcătuiască.

21 *Pr. 30.10.

21 De asemenea, nu lua aminte
la toate vorbele care se spun, ca
nu cumva să auzi pe slujitorul*
tău vorbindu-te de rău[f].

22 Pentru că ştie inima ta că şi
tu la fel i-ai vorbit de rău de multe
ori pe alţii.

23 *Cap. 3.11; 8.17. Rom. 1.22.

23 Toate acestea le-am încercat
cu înţelepciune. Am zis: „Voi fi
înţelept!“ Dar aceasta era depar-
te* de mine.

24 *Rom. 11.33. **Iov 28.12; 28.20. 1 Tim. 6.16.

24 Ce era rămâne departe şi foar-
te* adânc[g]: cine** o poate a-
junge?

[a] *Sau* „plăcut mirositor“ [b] *Sau* „mita“ [c] *Sau* „superioritatea“ [d] *Sau* „fii în prosperitate“ [e] *Sau* „prin“
[f] *Sau* „blestemându-te“ *(şi în v. 22)* [g] *Lit.* „Ce este, este departe şi adânc, adânc“

25 *Cap. 1.17; 2.12.

25 M-am întors*, eu şi inima
mea, ca să cunosc şi să cercetez
şi să caut înţelepciunea şi ros-
tul[a] *lucrurilor* şi să cunosc şi
nebunia răutăţii şi rătăcirea pros-
tiei.

26 *Pr. 5.4. **Pr. 7.23. †Pr. 6.24. ††Pr. 22.14.

26 Şi am găsit mai amară* decât
moartea femeia, a cărei inimă
este laţuri** şi curse, ale cărei
mâini sunt lanţuri: cel plăcut lui
Dumnezeu va scăpa† de ea, dar
cel păcătos†† va fi prins de ea.
27 Iată, aceasta am găsit, spune
Eclesiastul, *punând* una lângă

28 *1 Împ. 11.3. Iov 33.23. Ps. 12.1.

28 alta ca să le pătrund rostul, a-
ceasta caută încă sufletul meu şi
n-am găsit: un bărbat între o mie
am găsit, dar n-am găsit o femeie*
între toate acelea.

29 *Gen. 1.27. **Gen. 3.6,7.

29 Iată numai ce am găsit: că
Dumnezeu l-a făcut pe om drept*;
dar ei au căutat** tot felul de
născociri[b].

Nesiguranţa vieţii

1 *Ex.34.29,30 Pr. 4.8,9; 17.24. Fap. 6.15. **Deut.28.50

8 Cine este asemenea celui în-
ţelept? Şi cine cunoaşte explica-
ţia lucrurilor? Înţelepciunea o-
mului face să-i strălucească*
faţa şi asprimea** feţei lui se
schimbă.

2 *Ex. 22.11. 1 Cr. 29.24. Ezec. 17.18. Rom. 13.5.

3 *Cap. 10.4.

4 *Iov 34.18. Dan. 4.35.

2 Eu *zic*: „Păzeşte porunca îm-
păratului şi *aceasta* pentru ju-
3 rământul* lui Dumnezeu. Nu te
grăbi să pleci* dinaintea lui; nu
stărui într-un lucru rău, pentru că el
4 face orice îi place, deoarece cuvân-
tul unui împărat este *plin de* pu-
tere, şi cine-i* va zice: «Ce faci?»“
5 Cel care păzeşte porunca nu va
cunoaşte nici o nenorocire şi inima
omului înţelept cunoaşte timpul şi
judecata[c],

6 *Cap. 3.1.

6 deoarece pentru orice lucru
este un timp* şi o judecată; pentru
că nenorocirea omului este mare
peste el,

7 *Pr. 24.22. Cap. 6.12; 9.12; 10.14.

7 pentru că el nu ştie* ce va
fi; căci cine-i poate spune cum[d]
va fi?

8 *Ps. 49.6,7.

8 Nu este nici un om* care să
aibă stăpânire asupra duhului, să
oprească duhul, şi nimeni nu are
putere asupra zilei morţii; şi nu este
nici o scăpare în *acest* război; şi
răutatea nu va scăpa pe cei
care o făptuiesc.
9 Toate acestea le-am văzut şi
mi-am îndreptat inima spre orice
lucrare care se face sub soare: este
un timp când un om stăpâneşte
peste altul spre nenorocirea lui.

10 *Cap. 2.16; 9.5,15.

10 Şi am mai văzut pe cei răi în-
mormântaţi şi ducându-se; şi cei
care lucrau cu dreptate au plecat
de la locul sfânt şi au fost uitaţi*
în cetate[e]. Aceasta de asemenea
este deşertăciune.

Cei drepţi şi cei răi

11 *Ps. 10.6; 50.21. Is. 26.10. Rom. 2.4. 2 Pet. 3.9. **Cap. 9.3.

12 *Is. 65.20. Rom. 2.5. **Ps. 37.11; 37.18,19. Pr. 1.32,33. Is. 3.10,11. Mt. 25.34,41

11 Pentru că sentinţa* împotriva
unei fapte rele nu se execută
imediat, de aceea, în ei, inima**
fiilor oamenilor este plină ca să
12 facă rău. Deşi un păcătos face*
rău de o sută de ori şi îşi pre-
lungeşte *zilele*, totuşi ştiu că va
fi bine de cei** care se tem de
Dumnezeu, pentru că ei se tem
13 înaintea Lui. Dar nu va fi bine
de cel rău, nici nu-*şi* va prelun-
gi zilele ca o umbră, pentru că el
nu se teme înaintea lui Dumnezeu.

14 *Ps. 73.14. Cap. 7.15. **Iov 21.7. Ps. 73.3,12. Ier. 12.1. Mal. 3.15.

14 Este o deşertăciune care se face
pe pământ: că sunt *oameni* drepţi*
cărora li se întâmplă[f] potrivit cu
fapta celor răi şi sunt *oameni* răi**
cărora li se întâmplă potrivit cu
fapta celor drepţi. Am zis că şi
aceasta este deşertăciune.

15 *Cap. 2.24; 3.12,22; 5.18; 9.7.

15 Şi am lăudat* bucuria, pentru
că nu este nimic *mai* bun pentru
om sub soare decât să mănânce
şi să bea şi să fie vesel; pentru
că aceasta va rămâne cu el din
truda lui în zilele vieţii lui pe care
i le-a dat Dumnezeu sub soare.

16 *Cap. 1.13,14. **Cap. 2.23.

16 Când mi-am pus* inima să
cunosc înţelepciunea şi să mă uit
la lucrarea care se face pe pământ
– pentru că, de asemenea, este
câte unul care nu vede somn** cu
ochii lui nici zi, nici noapte –
17 atunci am văzut că toată lucrarea

[a] *Sau* „planul“ [b] *Sau* „planuri“ [c] *Sau* „modul“ [d] *Sau* „când“ [e] *Sau* „cei care veneau şi plecau de la locul sfânt au fost uitaţi în cetatea în care făceau aşa“ [f] *Sau* „sunt atinşi“, „sunt loviţi“

17 *Iov 5.9.
Cap. 3.11.
**Ps. 73.16.
Rom. 11.33.

este a lui Dumnezeu, că omul nu
poate* înțelege lucrarea care se
face sub soare; pentru că, oricât
s-ar munci omul să caute, totuşi
nu va găsi; şi chiar dacă un înțe-
lept gândeşte că ştie, nu va fi
în stare să înțeleagă**.

Trăieşte acum, pentru că vei muri

1 *Deut. 33.3.
Iov 12.10.
Cap. 8.14.
**Cap. 10.14
†Vers. 6.

2 *Iov 21.7.
Ps. 73.3,12;
73.13.
Mal. 3.15.

3 *Cap. 6.1.
**Ier. 17.10.
†Cap. 8.11.

5 *Iov 14.21.
Is. 63.16.
**Iov 7.8-10.
Is. 26.14.

6 *Cap. 2.10;
3.22.

7 *Cap. 8.15.

8 *Apoc. 3.4.
**Ps. 23.5.

9 *Cap. 6.12;
7.15.

9 Pentru că toate acestea mi
le-am pus la inimă, să cercetez
toate acestea: că cei drepți şi
înțelepții şi faptele lor sunt în
mâna* lui Dumnezeu; omul** nu
cunoaşte nici dragostea†, nici
2 ura. Totul este înaintea lor. Toate
sunt la fel tuturor*: aceeaşi în-
tâmplare celui drept şi celui rău,
celui bun[a], şi celui curat şi celui
necurat, celui care jertfeşte şi ce-
lui care nu jertfeşte.
Cum este cel bun, aşa este
şi cel păcătos; cel care jură, ca şi
cel care se teme de jurământ.
3 Acesta este un rău în tot ce
se face sub* soare, că acelaşi lu-
cru se întâmplă tuturor**; şi, de
asemenea, inima† fiilor oameni-
lor este plină de rău, iar nebunia
este în inima lor cât trăiesc;
şi după aceea *se duc* la cei morți.
4 Deoarece pentru cel care este
unit cu toți cei vii există speran-
ță; desigur, un câine viu este mai
mult decât un leu mort.
5 Pentru că cei vii ştiu că vor
muri, dar cei morți* nu ştiu ni-
mic, nici nu mai au vreo răsplată,
fiindcă amintirea** lor se uită.
6 Dragostea lor de asemenea, şi
ura lor, şi invidia lor au pierit de-
ja şi nu mai au nici o parte* nicio-
dată în tot ce se face sub soare.
7 Mergi, mănâncă-ți* pâinea cu
bucurie şi bea-ți vinul cu inimă
bună, pentru că Dumnezeu a pri-
mit deja lucrările tale.
8 Hainele* să-ți fie albe întot-
deauna şi untdelemnul să nu-ți
lipsească de pe cap**.
9 Bucură-te[b] de viață cu soția
pe care o iubeşti, în toate zilele
vieții deşertăciunii* tale, pe care
El ți-a dat-o sub soare, în toate
zilele deşertăciunii tale; pentru
că aceasta este partea** ta în via-
ță şi în truda ta cu care te obo-
10 seşti sub soare. Tot ce găseşte
mâna ta să facă, fă* cu puterea
ta; pentru că nu este** nici lu-
crare, nici plan, nici cunoştință,
nici înțelepciune în Locuința
morților, unde te duci.
11 M-am întors şi am văzut sub
soare că alergarea* nu este pentru
cei iuți, nici lupta** pentru cei
puternici; nici chiar pâine pentru
cei înțelepți, nici bogății† pentru
cei inteligenți, nici bunăvoință
pentru cei care au cunoştințe;
pentru că timpul şi împrejurările
îi ating†† pe toți.
12 Pentru că, de asemenea, omul
nu-şi cunoaşte* timpul; ca peştii
prinşi în plasa înşelătoare
şi ca păsările** prinse în laț, ca ei
sunt prinşi† în cursă fiii oamenilor
într-un timp al nenorocirii, care
cade deodată asupra lor.
13 Am văzut de asemenea aceas-
ta ca înțelepciune sub soare şi a
14 fost mare pentru mine: era* o
cetate mică şi puțini oameni în
ea; şi a venit un împărat mare
împotriva ei şi a împresurat-o şi
a ridicat întărituri mari împo-
15 triva ei. Şi se afla în ea un om
sărac* *şi* înțelept care a scăpat ce-
tatea prin înțelepciunea lui, dar
nimeni nu şi-a adus aminte** de
16 omul acela sărac. Atunci am zis:
„Înțelepciunea* este mai bună
decât tăria“, dar înțelepciunea**
omului sărac este disprețuită şi
cuvintele lui nu sunt ascultate.
17 Cuvintele* înțelepților sunt as-
cultate în linişte mai mult decât
strigătul celui care stăpâneşte
printre nebuni.
18 Înțelepciunea este mai bună
decât armele de război; dar un
singur* păcătos strică mult bine.
10 Muştele moarte fac să miroa-
să urât *şi* să fermenteze untde-

9 **Cap.2.10,24

10 *Cap. 11.6.
Rom. 12.11.
Col. 3.23.
**Gen. 37.35
Iov 21.13.
Is. 38.10.

11 *Ier. 9.23.
Amos 2.14,15
**2 Cr. 20.15
Ps. 76.5.
Zah. 4.6.
†Deut. 8.17,18
††1 Sam. 6.9

12 *Cap. 8.7.
**Pr. 7.23.
†Pr. 29.6.
Lc. 12.20,39;
17.26.
1 Tes. 5.3.

Înțelepciunea, mai bună decât nebunia

14 *2 Sam. 20.16-22

15 *Cap. 4.13.
**Cap. 2.16;
8.10.

16 *Pr. 21.22;
24.5.
Cap. 7.19.
**Mc. 6.2,3.

17 *Cap. 7.5;
10.12.

18 *Ios. 7.1,11;
7.12.
2 Împ. 21.2,9

[a] *Sept. şi alte ms. ad.* „şi celui rău“ [b] *Lit.* „Vezi“

1 *Ex. 25.6.
lemnul* făcătorului de mir; *tot așa*, puțină nebunie este mai grea decât înțelepciunea *și* onoarea[a].
2 *Mt. 6.33. Col. 3.1.
2 Inima înțeleptului este la dreapta* lui, dar inima nebunului la stânga lui.
3 *Pr. 13.16; 18.2.
3 Şi chiar când cel care este nebun umblă pe cale, îi lipseşte mintea[b] şi spune* oricui[c] că este nebun.
4 *Cap. 8.3. **1Sam.25.24 Pr. 25.15.
4 Dacă duhul stăpânitorului se ridică împotriva ta, nu-ți* părăsi locul, pentru că liniștea** astâmpără păcate mari.
5 Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greșeală care vine de la stăpânitor:
6 *Est. 3.1. Pr. 28.12.
6 nebunia este așezată* în mari demnități, iar cei bogați stau într-o poziție de jos.
7 *Est. 6.8-10. Pr. 19.10; 30.22.
7 Am văzut robi călare* și căpetenii mergând pe jos ca niște robi.
8 *Ps. 7.15. Pr. 26.27. **Amos 5.19
8 Cel care sapă* o groapă va cădea în ea și pe cel care dărâmă un zid îl mușcă** un șarpe.
9 Cel care mută pietre se rănește cu ele; cel care despică lemne se poate lovi cu ele.
10 Dacă fierul este tocit și nu i se ascute tăișul, atunci este nevoie de mai multă putere; dar înțelepciunea este de folos ca să dea reușită.
11 *Ps. 58.4,5. Ier. 8.17.
11 Dacă șarpele mușcă pentru că nu este* descântec, atunci descântătorul[d] nu are nici un folos[e].
12 *Pr. 10.32; 22.11. Lc. 4.22. **Pr. 10.14; 18.7. Cap. 4.5.
13 *Cap. 7.25.
14 *Pr. 15.2. Cap. 5.3. **Cap. 3.22; 6.12; 7.14; 8.7.
12 Cuvintele* din gura înțeleptului sunt plăcute; dar buzele** nebunului îl înghit pe el însuși.
13 Începutul cuvintelor gurii lui este prostie, iar sfârșitul vorbirii
14 lui este nebunie* curată[f]. Și nebunul* înmulțește cuvintele.
Omul nu știe ce va fi; și cine-i va spune ce** va fi după el?
15 Truda nebunilor îi obosește, pentru că ei nu știu cum să meargă spre cetate.

16 *Is. 3.4,5,12; 5.11.
16 Vai de tine, țară, când împăratul tău este un copil[g]* și mai-marii tăi se ospătează dimineața!
17 *Pr. 31.4.
17 Ferice de tine, țară, când împăratul tău este un fiu de neam ales și mai-marii tăi mănâncă la timp, pentru întărire, iar nu pentru* beție!
18 *Pr. 24.30.
18 De multă[h] lene* construcția cade și prin lenevirea mâinilor picură în casă.
19 *Jud. 9.13. Ps. 104.15. Cap. 2.3. **Cap. 7.12.
19 Ospățul se face pentru veselie și vinul* înveselește viața, dar banii** răspund la toate.
20 *Ex. 22.28. Fap. 23.5.
20 Nu blestema pe împărat nici chiar în gândul tău și nu blestema pe cel bogat în dormitorul tău: pentru că pasărea cerurilor va duce glasul și cea care are aripi va da pe față cuvintele.

Pâinea pe ape

1 *Is. 32.20. **Deut. 15.10 Pr. 19.17. Mt. 10.42. Gal. 6.9,10. Ev. 6.10.
2 *Ps. 112.9. Lc. 6.30. 1 Tim. 6.18; 6.19. **Mica 5.5. Ef. 5.16.

11 Aruncă-ți pâinea pe* ape[i], pentru că după multe zile o vei găsi**.
2 Împarte* la șapte și chiar la opt, pentru că nu știi ce rău** va veni peste pământ.
3 Dacă norii sunt plini de ploaie, se golesc pe pământ; și dacă un copac cade spre sud sau spre nord, în locul unde cade copacul, acolo va rămâne.
4 Cel care se uită după vânt nu va semăna și cel care privește la nori nu va secera.
5 *Ioan 3.8. **Ps.139.13-16 †Cap. 1.13; 3.10,11.
5 Cum nu știi care este calea* vântului[j], cum *se fac* oasele** în pântecele celei însărcinate, tot așa nu cunoști† lucrarea lui Dumnezeu, care face totul.
6 *Cap. 9.10.
6 Dimineața seamănă-ți sămânța și seara nu lăsa* să ți se odihnească mâna; pentru că nu știi care va reuși: aceasta sau aceea sau dacă amândouă vor fi la fel de bune.

Bucură-te

7 *Cap. 7.11.
7 Cu adevărat, dulce este lumina și este plăcut pentru ochi să vadă* soarele.
8 Iar dacă un om trăiește mulți

[a] *Sau* „*așa face* puțină nebunie celui prețuit pentru înțelepciune și onoare“ [b] *Lit.* „inima“ [c] *Sau* „despre oricine“ [d] *Lit.* „stăpânul limbii“ [e] *Sau* „cel care are o limbă nu este mai bun“ [f] *Lit.* „rea“ [g] *Sau* „tânăr“ [h] *Lit.* „dublă“ [i] *Lit.* „pe fața apelor“ [j] *Sau* „duhului“

ani, să se bucure* în ei toți; totuşi
să-şi amintească de zilele** de
întuneric, pentru că vor fi multe; tot
ce vine este deşertăciune.
9 Bucură-te, tinere, în tinerețea
ta şi să te înveselească inima
ta în zilele tinereții tale şi umblă
pe căile inimii tale şi după pri-
virea* ochilor tăi; dar să ştii că,
pentru toate acestea, Dumnezeu
te va chema** la judecată.
10 Îndepărtează* deci necazul
din inima ta şi alungă răul din
carnea ta, deoarece tinerețea** şi
zorile vieții sunt deşertăciune.

Înainte de a îmbătrâni

12 Şi adu-ți aminte* de Creato-
rul[a] tău în zilele tinereții tale,
înainte de a veni zilele** cele rele
şi de a se apropia anii despre
care vei zice: „N-am nici o plă-
cere† în ei“,
2 înainte de a se întuneca*
soarele şi lumina şi luna şi stelele
şi de a se întoarce norii după
ploaie,
3 în ziua când tremură paznicii
casei[b] şi se încovoaie* cei tari[c]
şi încetează râşnitorii[d], pentru că
sunt puțini, şi se întunecă cei
care se uită** pe ferestre[e]
4 şi se închid uşile dinspre stra-
dă[f]; când slăbeşte uruitul* râşni-
torilor şi te trezeşti la glasul pă-
sării şi se aud înăbuşit toate fii-
cele** cântării[g];
5 te temi, de asemenea, de ce
este înalt şi spaimele sunt pe
cale şi migdalul este în floare[h] şi
lăcusta este o povară[i] şi dorința[j]
s-a dus, pentru că omul merge
spre casa* lui dintotdeauna şi
bocitorii** cutreieră străzile;
6 înainte ca funia de argint să
se slăbească şi vasul de aur să
se sfărâme* şi urciorul să se spar-
gă la izvor şi roata să se strice
la fântână
7 şi țărâna* să se întoarcă în
pământ, cum era, şi duhul** să
se întoarcă la Dumnezeu, care l-a
dat†.
8 Deşertăciunea* deşertăciuni-
lor, spune Eclesiastul, totul este
deşertăciune!

Teme-te de Dumnezeu

9 Şi mai mult, pentru că Ecle-
siastul a fost înțelept, a mai învă-
țat pe popor cunoaşterea, şi el
a cugetat şi a căutat, a pus în
10 ordine multe* proverbe. Ecle-
siastul a căutat să afle cuvinte
plăcute*; şi ceea ce s-a scris este
drept, cuvinte ale adevărului**.
11 Cuvintele* înțelepților sunt ca
nişte țepuşe**, şi culegerile *lor*[k],
ca nişte piroane înfipte: sunt date
12 de un singur păstor. Şi, pe lângă
aceasta, fiul meu, ia seama la ele;
a face multe* cărți n-are sfârşit
şi mult** studiu este o oboseală
a cărnii.
13 Să ascultăm încheierea tuturor
celor spuse: Teme-te* de Dum-
nezeu şi păzeşte poruncile Lui!
Pentru că aceasta este *datoria*
oricărui om.
14 Pentru că Dumnezeu va adu-
ce* orice faptă la judecată, cu ori-
ce lucru ascuns, fie bun, fie rău.

[a] *Lit. plural* [b] *Mâinile* [c] *Picioarele* [d] *Dinții* [e] *Ochii* [f] *Buzele* [g] *Sunetele* [h] *Perii albi; sau* „migdalul este dispreţuit“ [i] *Sau* „se târăşte“ [j] *Sau* „gustul“ [k] *Sau* „cei care *le* culeg“

11:8 *Cap. 9.7. **Cap. 12.1.
9 *Num. 15.39 Iov 31.7. Cap. 2.10. **Cap. 12.14 Rom. 2.6-11.
10 *2 Cor. 7.1. 2 Tim. 2.22. **Ps. 39.5.
12:1 *2 Cr. 34.3. Pr. 22.6. Plân. 3.27. **Cap. 11.8. †2 Sam. 19.35
2 *Is. 5.30; 13.10. Ezec. 32.7,8.
3 *Ps. 35.14; 38.6. **Gen. 27.1; 48.10. 1 Sam. 3.2.
4 *Ier. 25.10. Apoc. 18.22. **2 Sam. 19.35
5 *Iov 17.13; 30.23. **Gen.50.10. Ier. 9.17.
6 *Zah. 4.2,3.
7 *Gen. 3.19. Ps. 90.3. **Iov 34.14. Cap. 3.21. Lc. 23.46. Fap. 7.59. †Num.16.22.
8 *Ps. 62.9.
9 *1 Împ. 4.32.
10 *Pr. 10.32. **Pr.22.20,21
11 *Pr. 1.6. **Fap. 2.37.
12 *1 Împ. 4.32. **Cap. 1.18.
13 *Deut. 6.2; 10.12. Cap. 8.5.
14 *Cap. 11.9. Mt. 12.36. Fap.17.30,31 Rom. 2.16; 14.10,12. 1 Cor. 4.5. 2 Cor. 5.10.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

Iubirea mirelui şi a miresei

1 *1 Împ. 4.32.
2 *Cap. 4.10.
4 *Osea 11.4. Ioan 6.44; 12.32. **Filip.3.12-14 †Ps. 45.14,15 Ioan 14.2. Ef. 2.6.
5 *Cap. 2.7; 3.5,10. **Ps. 120.5. Is. 60.7.
6 *Ps. 69.8. **Cap. 8.11.
7 *Cap. 2.16; 6.3. **Is. 13.20. Ier. 33.12.
8 *Cap. 5.9; 6.1.
9 *2 Cr.1.16,17
10 *Ezec.16.11-13
12 *Cap. 4.14. Mc. 14.3. Ioan 12.3.

1 Cântarea* Cântărilor, care
este a lui Solomon.
2 Să mă sărute cu sărutările gurii
lui! Pentru că iubirea[a] ta este mai
bună decât* vinul.
3 Miresmele[b] tale au un miros
plăcut. Numele tău este o mireas-
mă vărsată; de aceea te iubesc
fecioarele.
4 Trage-mă*! Să alergăm** după
tine! – Împăratul m-a dus† în ca-
merele sale. – Ne vom veseli şi ne
vom bucura de tine. Ne vom amin-
ti[c] de iubirea[a] ta mai mult decât
de vin; pe drept te iubesc ele.
5 Sunt neagră, dar *sunt* plăcută,
fiice* ale Ierusalimului, ca şi cor-
turile** Chedarului, ca perdelele
lui Solomon.
6 Nu vă uitaţi la mine că sunt
neagră, pentru că m-a privit[d] soa-
rele. Fiii* mamei mele s-au mâ-
niat pe mine: m-au pus păzitoa-
re** la vii; via mea, care este a
mea, nu am păzit-o.
7 [e]✡ Spune-mi, tu, pe care te
iubeşte sufletul meu, unde-*ţi*
paşti* *turma*, unde o odihneşti**
la amiază? Pentru că, de ce să fiu
ca una rătăcită[f] pe lângă turmele
tovarăşilor tăi?
8 Dacă nu ştii unde, tu, cea*
mai frumoasă dintre femei, ieşi pe
urmele turmei şi paşte-ţi iezii lâ-
ngă colibele păstorilor!
9 Iubita[g] mea, te asemăn cu o
iapă[h]* de la carele lui Faraon.
10 Frumoşi sunt obrajii* tăi cu
şiraguri de mărgăritare, gâtul tău
cu lănţişoare de podoabă!
11 Îţi vom face şiraguri de aur cu
stropituri de argint.
12 În timp ce împăratul este la
masa lui, nardul meu îşi răs-
pândeşte* mirosul.
13 Un mănunchi de mir* este
preaiubitul meu pentru mine; el va
petrece noaptea[i] între sânii mei.
14 Preaiubitul meu este pentru
mine un ciorchine de flori* de
hena[j] în viile din En-Ghedi**.
15 Iată, ce frumoasă* eşti, iubita
mea! Iată, ce frumoasă eşti:
ochii** tăi sunt porumbei.
16 Iată, ce frumos eşti, preaiu-
bitul* meu, ce plăcut eşti! Şi patul
nostru este verdeaţă[k].
17 ✡ Grinzile caselor noastre
sunt cedri*; bolţile noastre sunt
chiparoşi**.
2 Eu sunt un trandafir[l]* din
Saron**, un crin† din văi!
2 Ca un crin între spini, aşa este
iubita mea între fete.
3 ✡ Ca mărul* între copacii pă-
durii, aşa este preaiubitul meu
între fii; la umbra lui m-am des-
fătat şi m-am aşezat; şi rodul**
lui este dulce pentru cerul gurii
mele.
4 El m-a adus* în casa vinului,
şi dragostea este steagul** lui pes-
te mine.
5 Întăriţi-mă cu turte* de stru-
guri, învioraţi-mă cu mere**,
pentru că sunt bolnavă† de dra-
goste.
6 Stânga* lui este sub capul meu
şi dreapta lui mă îmbrăţişează.
7 ✡ Vă jur[m]*, fiice ale Ierusa-
limului, pe gazelele** sau pe că-
prioarele† câmpului, nu stârniţi,
nici nu treziţi dragostea, până nu
va voi ea.
8 ✷ Glasul preaiubitului meu!
Iată, el vine sărind* pe munţi,
săltând pe dealuri!
9 Preaiubitul meu este ca o ga-
zelă sau ca un pui* de cerb. Iată,
el stă în spatele zidului nostru,

13 *Ps. 45.8. Cap. 4.6. Ioan 19.39.
14 *Cap. 4.13. **1Sam.23.29
15 *Cap. 2.10. **Cap. 4.1; 5.12.
16 *Cap. 2.3; 2.9,17; 5.2,5.
17 *1Împ.6.9,10 Ier. 22.14. **2 Cr. 3.5.

Dorul miresei după mirele ei

1 *Is. 35.1. **Is. 33.9; 35.2. †Cap. 5.13; 7.2. Osea 14.5.
3 *Cap. 8.5. **Cap. 4.13; 8.11. Apoc. 22.2.
4 *Cap. 1.4. **Ps. 20.5.
5 *2 Sam. 6.19 1 Cr. 16.3. Osea 3.1. **Cap. 7.8. †Cap. 5.8.
6 *Cap. 8.3.
7 *Cap. 3.5; 5.8,9; 8.4. **Pr. 6.5. Cap. 8.14. †Ps. 18.33. Hab. 3.19.

Timpul cântării

8 *Is. 52.7.
9 *Cap. 8.14.

[a] *Lit. plural* [b] *Lit.* „Untdelemnurile“ [c] *Sau* „Vom sărbători“ [d] *Sau* „m-a ars“ [e] *Paragrafele indică succesiunea vorbitorilor, atât cât este posibil* [f] *Sau* „acoperită cu un văl“ [g] *Sau* „Prietena“ [h] *Sau* „cu o pereche de cai“ [i] *Sau* „care rămâne noaptea“ [j] *Arbust cu flori albe* [k] *Sau* „umbros“ [l] *Sau* „o narcisă“ [m] *Sau* „Vă rog stăruitor“

9 **Jud. 5.28.

priveşte prin ferestre, arătându-se[a] printre** zăbrele.

10 ✡ Preaiubitul meu a vorbit şi mi-a zis: „Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea, şi vino!

11 Pentru că, iată, iarna a trecut, ploaia a încetat, s-a dus;

12 *Gen. 15.9. Ps. 74.19.

12 florile se arată pe pământ, timpul cântării a venit şi glasul turturicii* se aude în ţara noastră;

13 *Mt. 24.32. **Cap. 7.12.

13 smochinul* îşi înmiresmează smochinele de iarnă şi viţele** în floare răspândesc miros. Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea, şi vino!“

14 *Cap. 5.2; 6.9. **Ier. 48.28. †Cap. 8.13. ††Cap. 1.5.

14 Porumbiţa* mea din crăpăturile** stâncii, din ascunzişul prăpăstiilor[b], lasă-mă să-ţi văd chipul, lasă-mă să-ţi aud† glasul! Pentru că glasul tău este dulce şi chipul tău este plăcut††.

15 *Ps. 80.13. Ezec. 13.4. Lc. 13.32.

15 ✡ Prindeţi-ne* vulpile, vulpile cele mici, care strică viile; pentru că viile noastre sunt în floare.

16 ✡ Preaiubitul meu este al meu şi eu sunt a lui. El *îşi* paşte *turma* printre crini.

17 *Cap. 4.6.

17 Până* la răcoarea zilei şi până fug umbrele, întoarce-te, preaiubitul meu, fii ca o gazelă sau ca un pui de cerb pe munţii Beter[c]!

Credincioşia miresei

1 *Is. 26.9. **Cap. 1.7. †Cap. 5.6.

3 În patul meu, nopţile*, l-am căutat pe cel pe care-l iubeşte** sufletul meu; l-am căutat†, dar nu l-am găsit.

2 *Ier. 5.1.

2 Mă voi ridica acum şi voi cutreiera cetatea, pe străzi* şi pe drumuri mari[d]; voi căuta pe cel pe care-l iubeşte sufletul meu. L-am căutat, dar nu l-am găsit.

3 *Cap. 5.7. Is. 21.6-8; 21.11,12.

3 ✡ M-au găsit păzitorii* care cutreieră cetatea. „L-aţi văzut pe cel pe care-l iubeşte sufletul meu?“

4 *Pr. 8.17. **Pr. 4.13. Rom.8.35,39 †Cap. 8.2.

4 Abia trecusem de ei[e], că l-am şi găsit* pe cel pe care-l iubeşte sufletul meu; l-am apucat şi nu l-am lăsat** până nu l-am adus† în casa mamei mele şi în camera celei care m-a zămislit.

5 ✡ Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe gazelele sau pe căprioarele câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi dragostea, până nu va voi ea.

Ziua veseliei

6 *Cap. 8.5. **Ex. 13.21. Ioel 2.30. †Cap. 1.13; 4.6,14. Mt. 2.11.

6 ✸ Cine este aceasta* care se suie din pustiu ca nişte stâlpi** de fum înmiresmaţi cu smirnă† şi tămâie, cu toate pudrele[f] negustorului?

7 ✡ Iată lectica lui, chiar a lui Solomon! Şaizeci de viteji o înconjoară, dintre cei puternici ai lui Israel.

8 *Ier. 50.9. **Ps. 45.3. †Ps. 91.5.

8 Ei toţi ţin sabia, fiind deprinşi* la război; fiecare îşi are sabia** la coapsă, din cauza spaimelor† nopţii.

9 ✡ Împăratul Solomon şi-a făcut o lectică din lemnul Libanului.

10 I-a făcut stâlpii din argint, spătarul[g] de aur, scaunul de purpură; mijlocul i-a fost pardosit *cu* dragoste de către fiicele Ierusalimului.

11 *Is. 3.16; 4.4. **Is. 62.5.

11 ✡ Ieşiţi, fiice* ale Sionului, şi priviţi-l pe împăratul Solomon, cu coroana cu care l-a încoronat mama lui în ziua** nunţii lui şi în ziua veseliei inimii lui.

Însuşirile alese ale miresei

1 *Cap. 6.7. **Cap. 6.5. †Mica 7.14.

4 ✡ Iată, ce frumoasă eşti, iubita mea; iată, ce frumoasă eşti! Ochii tăi sunt porumbei, sub* vălul tău, părul** tău este ca o turmă de capre pe povârnişurile muntelui† Galaad.

2 *Cap. 6.6.

2 Dinţii* tăi sunt ca o turmă de oi tunse, se suie din scăldătoare; care toate au gemeni şi nu este nici una sterilă printre ele.

3 *Ios. 2.18. **Cap. 5.16. †Cap. 6.7.

3 Buzele tale sunt ca un fir* de stacojiu şi gura[h]** ta este plăcută; ca o bucată de rodie sunt obrajii† tăi[i] sub vălul tău.

4 *Cap. 7.4. **Neem.3.19 Ezec.27.10,11 †2 Sam. 1.21

4 Gâtul* tău este ca turnul lui David, clădit pentru a fi o casă** de arme. O mie de scuturi atârnă pe el, toate scuturi† de viteji.

[a] *Lit.* „strălucind“; *sau* „privind în treacăt“ [b] *Lit.* „suişului“ [c] *Plini de râpe; sau* „Munţii Despărţirii“
[d] *Sau* „prin pieţe“ [e] *Lit.* „departe de ei“ [f] *Pudre parfumate* [g] *Sau* „partea de jos“ [h] *Sau* „vorbirea“
[i] *Sau* „tâmplele tale“ *(şi în 6.7)*

5 *Pr. 5.19. Cap. 7.3.

5 Sânii* tăi sunt ca doi pui de
cerb, ca gemenii unei gazele, care
pasc printre crini.
6 Până la răcoarea zilei şi până fug
umbrele, voi veni la muntele de
smirnă şi la dealul de tămâie!

7 *Ef. 5.27.

7 ✡ Eşti frumoasă de tot*, iubita
mea, şi fără nici un cusur.

8 *1 Împ. 4.33. Ps. 72.16. **Cap. 5.1. Is. 62.5. †2 Împ. 5.12. ††Deut. 3.9. 1 Cr. 5.23. Ezec. 27.5.

8 *Vino* cu mine din Liban*,
mireaso**, *vino* cu mine din Li-
ban! Vino, priveşte de pe vârful
Amana†, de pe vârful Senir†† şi
Hermon, din vizuinile leilor, din
munţii leoparzilor!

9 *Gen. 41.42. Pr. 1.9. Ezec. 16.11. Dan. 5.7.

9 Mi-ai răpit inima, sora mea,
mireaso! Mi-ai răpit inima numai
cu o privire a ochilor tăi, numai
cu un lănţişor* al gâtului tău!

10 *Cap. 1.2.

10 Ce frumoasă este dragostea
ta, sora mea, mireaso! Cu cât mai
plăcută* este dragostea ta decât
vinul şi mirosul miresmelor tale
decât toate mirodeniile!

11 *Pr. 24.13. Cap. 5.1. **Gen. 27.27 Osea 14.6,7.

11 Buzele tale, mireaso, picură
ca fagurul de miere! Miere* şi
lapte sunt sub limba ta şi miro-
sul** hainelor tale este ca miro-
sul Libanului.

12 *Pr. 5.15. **Gen. 29.3.

12 ✡ *Eşti* o grădină închisă, sora
mea, mireaso! Un izvor închis, o
fântână* pecetluită**!

13 *Ecl. 2.5. **Cap. 6.11. †Cap. 2.13. ††Cap. 1.14.

13 Lăstarii tăi sunt un paradis* de
rodii**, cu roade† scumpe; he-
na†† cu nard,

14 *Cap. 1.12. **Ex. 30.23. †Ps. 45.8. Ioan 19.39.

14 nard* şi şofran, trestie mirosi-
toare şi scorţişoară**, cu tot felul
de arbori de tămâie; smirnă† şi
aloe, cu cele mai alese miresme:

15 *Ioan 4.10; 7.38. Zah. 14.8.

15 o fântână în grădini, un izvor
de ape* vii, care curg din Liban.

16 *Cap. 5.1.

16 Trezeşte-te, vânt de la nord, şi
vino, *vântule* de la sud! Suflă
peste grădina* mea, ca să-i picu-
re miresmele! Să vină preaiubitul
meu în grădina lui şi să mănânce
roadele ei[a] scumpe.

Mireasa aude glasul mirelui

1 *Cap. 4.11. 1 **Lc. 15.7,10 Ioan 3.29; 15.14.

5 Am venit în grădina mea, sora
mea, mireaso! Am cules smirna
mea cu mireasma mea; am mân-
cat* fagurul meu cu mierea mea;
am băut vinul meu cu laptele meu;
mâncaţi, prieteni**; beţi, da, beţi
din belşug, preaiubiţilor!

2 *Apoc. 3.20. **Vers. 11.

2 ✸ Dormeam, dar inima mea
veghea... Glasul preaiubitului
meu! El bate*: „Deschide-mi, sora
mea, iubita mea, porumbiţa
mea, *tu*, desăvârşita mea! Pentru
că-mi este capul plin de rouă,
buclele** mele, de picurii nopţii“.

3 *Lc. 11.7. **Gen. 19.2.

3 ✡ Mi-am dezbrăcat* haina,
cum să mi-o pun? Mi-am spă-
lat** picioarele, cum să mi le
murdăresc?

4 *Ier. 31.20.

4 ✡ Preaiubitul meu şi-a intro-
dus mâna prin deschizătura *zăvo-
rului* şi lăuntrul* meu s-a aprins
de dorul lui.

5 *Vers. 13.

5 M-am ridicat să deschid prea-
iubitului meu, şi mâinile mele
picurau* smirnă, şi de pe degete-
le mele curgea smirnă pe mâne-
rul zăvorului.

6 *Cap. 6.1. **Cap. 3.1. †Pr. 1.28.

6 Am deschis preaiubitului
meu, dar preaiubitul meu se retră-
sese, plecase. Mi se topea sufle-
tul când vorbea* el. L-am cău-
tat**, dar nu l-am găsit; l-am
chemat†, dar nu mi-a dat nici
un răspuns.

7 *Cap. 3.3.

7 Păzitorii* care cutreieră ceta-
tea m-au găsit, m-au bătut, m-au
rănit; păzitorii zidurilor mi-au luat
vălul.

8 *Cap. 2.5.

8 ✡ Vă jur, fiice ale Ierusalimu-
lui, dacă veţi găsi pe preaiubitul
meu, ce-i veţi spune? Că sunt
bolnavă* de dragoste!
9 Cu ce este preaiubitul tău mai
mult decât *un alt* preaiubit, tu,
cea mai frumoasă dintre femei?
Cu ce este preaiubitul tău mai
mult decât *un alt* preaiubit, că
ne rogi astfel?

10 *1Sam.16.12 **Ps. 45.2.

10 ✡ Preaiubitul meu este alb şi
rumen*, cel dintâi[b]** între zece
mii.
11 Capul lui este *ca* aurul cel mai
fin; buclele lui se revarsă[c], negre
cum e corbul;

12 *Cap. 1.15; 4.1

12 ochii* lui sunt ca porumbeii
lângă pâraiele de apă, scăldaţi în

[a] *Sau* „care-i sunt“ [b] *Lit.* „înălţat ca un steag“ [c] *Sau* „sunt un mănunchi de curmale“

lapte, frumos aşezaţi[a];
13 obrajii lui sunt ca un strat* de miresme, rânduri de plante aromate; buzele lui, crini** picurând smirnă curgătoare;
14 mâinile lui, inele de aur, ferecate cu crisolit*; pântecele lui este fildeş strălucitor[b], acoperit *cu* safire**;
15 picioarele lui, stâlpi de marmură, aşezaţi pe postamente de aur fin; înfăţişarea lui, ca Libanul*, măreaţă ca cedrii**;
16 cerul gurii lui este plin de dulceaţă; fiinţa lui este plină de farmec[c]. Acesta este preaiubitul meu, da, acesta este prietenul* meu, fiice ale Ierusalimului!

13 *Cap. 6.2. **Cap. 2.1.
14 *Ex. 28.20. Ezec. 1.16. **Ex. 24.10. Iov 28.16. Is. 54.11.
15 *Cap. 7.4. **1Împ. 4.33 Ps. 80.10. Ezec. 17.23; 31.8.
16 *1 Sam. 18.3 2 Sam. 1.23.

Frumuseţea miresei

6 Unde s-a dus preaiubitul tău, tu, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro s-a îndreptat preaiubitul tău? Şi îl vom căuta cu tine.
2 Preaiubitul meu a coborât în grădina lui, la straturile de miresme, să pască *turma* în grădini şi să culeagă crini.
3 ✡ Eu* *sunt* a preaiubitului meu şi preaiubitul meu *este* al meu. El *îşi* paşte *turma* printre crini.
4 Ce frumoasă eşti, iubita mea, ca Tirţa*, plăcută ca Ierusalimul**, cumplită† ca cetele cu steaguri!
5 Întoarce-ţi ochii de la mine, pentru că mă copleşesc! Părul tău este ca* o turmă de capre pe povârnişurile Galaadului.
6 Dinţii* tăi sunt ca o turmă de oi care se suie din scăldătoare; toate au gemeni şi nu este nici una sterilă printre ele.
7 Ca* o bucată de rodie sunt obrajii tăi sub vălul tău.
8 Sunt şaizeci de împărătese* şi optzeci de ţiitoare şi fecioare** fără număr,
9 *dar* porumbiţa mea, desăvârşita mea, este unică; ea este singură la mama ei, ea este aleasa celei care a născut-o. Fetele* au văzut-o şi au numit-o fericită; *la fel* împărătesele şi ţiitoarele, şi au lăudat-o:
10 ✡ Cine este aceasta care se iveşte ca zorile, frumoasă ca luna*, curată ca soarele**, cumplită† ca cetele cu steaguri?
11 Am coborât în grădina de nuci, să văd verdeaţa din vale, să văd dacă a înmugurit* viţa, *dacă* au înflorit rodiile**.
12 Fără să-mi dau seama, sufletul meu m-a dus la carele poporului meu binevoitor.
13 ✸ Întoarce-te, întoarce-te, o, Sulamita[d]! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim! – Ce vreţi să vedeţi la Sulamita? – Ca şi cum ar fi dansul* a două cete[e]**.

3 *Cap. 2.16; 7.10.
4 *1 Împ.14.17 **Ps. 48.2; 50.2. †Vers. 10.
5 *Cap. 4.1.
6 *Cap. 4.2.
7 *Cap. 4.3.
8 *1 Împ. 11.3. **Cap. 1.3.
9 *Gen. 30.13.
10 *Iov 31.26. **Mt. 17.2. Apoc. 1.16. †Vers. 4.
11 *Cap. 7.12. **Cap. 4.13.
13 *Jud. 21.21. **Gen. 32.2. 2 Sam. 17.24

Mirele vorbeşte miresei

7 Ce frumoşi sunt paşii tăi în sandale, o, fiică* de domn! Rotunjimile coapselor tale sunt ca nişte bijuterii, lucrarea mâinilor unui artist.
2 Buricul tău este un potir rotunjit, din care nu lipseşte vinul amestecat; pântecele tău, un snop de grâu, încins cu crini.
3 Sânii* tăi sunt ca doi pui de cerb, ca gemenii unei gazele.
4 Gâtul* tău este ca un turn de fildeş; ochii tăi, *ca* iazurile din Hesbon**, de lângă poarta Bat-Rabim; nasul tău, ca turnul Libanului care priveşte spre Damasc;
5 capul tău[f] este ca *şi* Carmelul*; şi părul capului tău, ca purpura. Împăratul este înlănţuit de buclele *tale*!
6 Ce frumoasă şi ce plăcută eşti tu, iubita mea, în desfătări!
7 Statura ta este asemenea unui palmier şi sânii tăi, *asemenea* ciorchinilor de struguri.
8 Am zis: „Mă voi sui în pal-

1 *Ps. 45.13.
3 *Cap. 4.5.
4 *Cap. 4.4. **Num.21.26
5 *Is. 35.2.

[a] *Ca pietrele preţioase în ferecăturile lor; sau* „odihnindu-se în mijlocul belşugului“ [b] *Sau* „sculptat“ [c] *Lit.* „este de dorit“ [d] *„Sulamita“ este forma feminină a numelui „Solomon“, „Cea paşnică“, „Cea care a găsit pace“* [e] *Sau* „Mahanaim“ [f] *Lit.* „capul tău pe tine“

8 *Cap. 2.5.

mier, îi voi apuca ramurile“. Şi
sânii tăi vor fi, în adevăr, ca
ciorchinii viţei, şi mirosul răsuflă-
rii tale[a], ca merele*;

9 *Cap. 5.16. **Pr. 23.31.

9 şi cerul gurii* tale, ca vinul cel
mai bun, ... care alunecă** uşor
pentru[b] preaiubitul meu şi se fu-
rişează peste buzele celor care
dorm.

10 *Ps. 45.11. Gal. 2.20.

10 ✡ Eu *sunt* a preaiubitului meu
şi dorinţa* lui *este* pentru mine.
11 Vino, preaiubitul meu, să ie-
şim pe câmpii, să rămânem[c] în
sate!

12 *Cap. 6.11.

12 Să ne suim devreme la vii, să
vedem dacă a înmugurit* viţa,
dacă se deschide floarea şi *dacă*
rodiile sunt în floare. Acolo îţi
voi da dragostele mele.

13 *Gen. 30.14. **Mt. 13.52.

13 Mandragorele* răspândesc
miros şi la porţile noastre sunt
tot felul de roade** alese, noi şi
vechi. Le-am păstrat pentru tine,
preaiubitul meu!

Unirea mirelui şi a miresei în dragoste

8 O, de ai fi fost fratele meu,
care a supt la sânii mamei mele!
Dacă te-aş găsi afară, te-aş să-
ruta şi nimeni nu m-ar dispreţui.

2 *Cap. 3.4. **Pr. 9.2.

2 Te-aş lua, te-aş aduce* în ca-
sa mamei mele: ea m-ar învăţa[d];
te-aş face să bei din vinul** aro-
mat, din sucul rodiei mele.

3 *Cap. 2.6.

3 Stânga* lui ar fi sub capul meu
şi dreapta lui m-ar îmbrăţişa!

4 *Cap. 2.7; 3.5.

4 ✡ Vă jur*, fiice ale Ierusali-
mului, de ce să stârniţi, de ce să
treziţi dragostea până nu va voi
ea?

5 *Cap. 3.6. **Cap. 2.3.

5 ✸ Cine* este aceasta care se
suie din pustiu rezemată de prea-
iubitul ei? Te-am trezit sub măr**:
acolo te-a născut în dureri mama
ta; acolo cea care te-a născut a
fost în munci.

6 *Is. 49.16. Ier. 22.24. Hag. 2.23. **Pr. 6.34.

6 Pune-mă ca o pecete pe inima
ta, ca o pecete* pe braţul tău.
Pentru că dragostea este tare ca
moartea; gelozia** este neîndu-
plecată ca Locuinţa morţilor, ja-
rul[e] ei este jar de foc, o flacără
a Domnului[f].

7 *Pr. 6.35.

7 Ape multe nu pot stinge dra-
gostea, nici şuvoaiele n-o îneacă.
Chiar dacă* cineva ar da toată
averea casei lui pentru dragoste,
ar fi profund dispreţuit.

8 *Ezec. 23.33 **Ezec. 16.7

8 Avem o soră mică* şi n-are**
sâni; ce vom face pentru sora
noastră în ziua când se va vorbi
pentru ea?

9 *1 Împ. 6.15.

9 ✡ Dacă ar fi zid, am construi
un turn de argint pe ea; şi dacă
ar fi uşă, am închide-o cu scân-
duri* de cedru.
10 Eu sunt un zid şi sânii mei *sunt*
ca nişte turnuri. Atunci am fost în
ochii lui ca una care a găsit pace.

11 *Ecl. 2.4. **Mt. 21.33. †Cap. 1.6. ††Cap. 2.3. Is. 7.23.

11 ✡ Solomon avea o vie* la
Baal-Hamon[g]. El a arendat** via
unor păzitori†; fiecare trebuia să
aducă pentru rodul ei o mie de
arginţi††.
12 Via mea, care este a mea, este
înaintea mea: o mie să fie pentru
tine, Solomon, iar două sute pen-
tru cei care păzesc rodul ei.

13 *Cap. 1.7. **Cap. 2.14.

13 Tu, care locuieşti în grădini,
însoţitorii* ascultă de glasul tău:
fă-mă** să-*l* aud!

14 *Apoc.22.17. **Cap. 2.17. †Cap. 4.6.

14 Vino repede*, preaiubitul meu,
şi fii ca** o gazelă sau ca un pui
de cerb pe munţii† de miresme!

[a] *Lit.* „mirosul nasului tău“ [b] *Sau* „care curge drept către“ [c] *Să rămânem noaptea* [d] *Sau* „tu m-ai învăţa“ [e] *Sau* „scânteile“, „săgeţile“ [f] *Ebr.* „Yah“ [g] *Stăpân al unei mulţimi*

ISAIA

Răzvrătire și pedeapsă

1 Viziunea* lui Isaia[a], fiul lui
Amoț, despre Iuda** și Ierusa-
lim, pe care a văzut-o în zilele lui
Ozia†, Iotam, Ahaz și Ezechia,
împărați ai lui Iuda.
2 Auziți*, ceruri, și pleacă ure-
chea, pământule, pentru că Dom-
nul a vorbit: „Am hrănit și am cres-
cut fii** și ei s-au răzvrătit† îm-
potriva Mea.
3 Boul își cunoaște* stăpânul, și
măgarul *cunoaște* ieslea stăpânu-
lui său: *dar* Israel nu *Mă* cunoaște**;
poporul Meu nu are inteligență†“.
4 Oh, națiune păcătoasă, popor
plin[b] de nelegiuire, sământă* de
răufăcători, fii stricați! L-au pă-
răsit pe Domnul, L-au disprețuit
pe Sfântul lui Israel, I-au întors
spatele.
5 De ce să mai fiți loviți*? Veți
spori în răzvrătire! Tot capul este
bolnav** și toată inima slăbită.
6 Din talpa piciorului până în
creștet, nimic nu-i sănătos în el;
răni și vânătăi și bube deschise:
necurățate*, nici legate, nici ali-
nate cu untdelemn.
7 Țara* voastră este pustiită,
cetățile voastre *sunt* arse cu foc;
pământul vostru vi-l mănâncă stră-
inii înaintea ochilor voștri și este
pustiit, ca răsturnat de străini.
8 Și fiica Sionului a rămas ca
o colibă* în vie, ca un acoperiș[c]
într-un câmp de castraveți, ca o
cetate** asediată.
9 Dacă nu ne-ar fi lăsat* Dom-
nul oștirilor o foarte mică ră-
mășiță**, am fi fost ca Sodoma†,
ne-am fi asemănat cu Gomora.

Nu jertfe și sărbători

10 ✡ Ascultați cuvântul Dom-
nului, căpetenii ale Sodomei*!
Plecați urechea la legea Dumne-
zeului nostru, popor al Gomorei!
11 „Ce-Mi trebuie mulțimea jert-
felor* voastre?“ zice Domnul;
„Sunt sătul de arderile-de-tot de
berbeci și de grăsimea vitelor în-
grășate și nu-Mi place sângele
taurilor și al mieilor și al țapilor.
12 Când veniți să vă arătați* îna-
intea feței Mele, cine a cerut aceas-
ta din mâna voastră, ca să călcați
curțile Mele?
13 Nu mai aduceți daruri deșarte.
Tămâia* Îmi este o urâciune, luna
nouă** și sabatul, chemarea adu-
nărilor†. Nu pot suferi†† nelegiu-
irea[d] și adunarea de sărbătoare.
14 Sufletul Meu urăște lunile*
voastre noi și sărbătorile** voas-
tre. Îmi sunt o povară. Am obosit†
purtându-le.
15 Și când vă veți întinde* mâi-
nile, Îmi voi ascunde** ochii de
voi; chiar dacă vă veți înmulți
rugăciunile, nu voi asculta†:
mâinile†† voastre sunt pline de
sânge.

Îndemn la pocăință

16 ✡ Spălați-vă*, curățiți-vă; de-
părtați răutatea faptelor voastre
dinaintea ochilor Mei; încetați**
să faceți rău!
17 Învățați-vă să faceți bine; cău-
tați* judecata dreaptă, faceți bu-
curie celui asuprit[e], judecați**
drept pe orfan, apărați pe văduvă!
18 ✡ Veniți dar să ne judecăm*“,
zice Domnul. „Dacă vor fi păca-
tele voastre cum** este cârmâzul,
se vor face albe ca zăpada; dacă
vor fi roșii ca stacojiul, se vor face
ca lâna.
19 Dacă* veți avea bunăvoință și
veți asculta, veți mânca** bună-
tățile țării[f];
20 dar, dacă veți refuza și vă veți
răzvrăti, veți fi mâncați* de sa-
bie“; pentru că gura** Domnului
a vorbit.
21 ✡ Cum a ajuns o curvă* ce-

1 *Num. 12.6. **Cap. 2.1; 40.9. †2 Cr. 26.1.
2 *Deut. 32.1. Ier. 22.29. Ezec. 36.4. Mica 6.1,2. **Ier. 3.22. †Cap. 30.1,9; 65.2.
3 *Ier. 8.7. **Ier. 9.3,6. †Cap. 5.12; 44.18.
4 *Cap. 57.3,4. Mt. 3.7.
5 *Cap. 9.13. Ier. 2.30; 5.3 **Cap. 33.24
6 *Ier. 8.22.
7 *Deut. 28.51; 28.52.
8 *Iov 27.18. **Ier. 4.17.
9 *Rom. 9.29. **Cap. 10.20; 11.11,16; 37.4; 46.3. †Gen. 19.24.
10 *Deut. 32.32 Ezec. 16.46.
11 *1 Sam. 15.22 Ps. 50.8,9; 51.16. Pr. 15.8; 21.27 Ier. 6.20; 7.21 Amos 5.21; 5.22. Mica 6.7.
12 *Ex. 23.17; 34.23.
13 *Cap. 66.3. **1Cr. 23.31 †Ex. 12.16. ††Ier. 7.9,10.
14 *Num. 28.11 **Lev. 23.2. †Cap. 43.24.
15 *1 Împ. 8.22. Plân. 1.17. **Cap. 8.17; 59.2. †Iov 27.9. Ps. 66.18. ††Cap. 59.3.
16 *Ps. 26.6. Cap. 52.11. Ier. 4.14. **Ps. 34.14. Amos 5.15. 1 Pet. 3.11.
17 *Ier. 22.3. Țef. 2.3. **Ps. 82.3.
18 *Cap. 41.1; 41.21; 43.26 Mica 6.2. **Ps. 51.7. Cap. 44.22. Apoc. 7.14.
19 *Deut. 28.1. **Cap. 55.2.
20 *Cap. 3.25; 65.12. **Num. 23.19 Tit 1.2.
21 *Ier. 2.20,21.

---

[a] *Salvarea lui Yah sau Yah este Salvator* [b] *Lit.* „greu“ [c] *Covergă* [d] *Sau* „falsitatea“ [e] *Sau* „călăuziți pe cel asuprit“ [f] *Lit.* „bunul țării“

tatea cea credincioasă! Era plină
de judecată, dreptatea locuia în ea,
iar acum *locuiesc* ucigaşii.

22 *Ier. 6.28,30 Ezec. 22.18; 22.19.

22 Argintul tău s-a făcut* zgură,
vinul tău este amestecat cu apă;

23 *Pr. 29.24. Osea 5.10; 9.15 **Ier. 22.17. Ezec. 22.12. Osea 4.18. Mica 7.3. †Cap. 10.2. Ier. 5.28. Zah. 7.10.

23 conducătorii* tăi sunt răzvră-
tiţi şi tovarăşi ai hoţilor; fiecare
iubeşte** mita şi umblă după
răsplătiri. Nu judecă† drept pe
orfan şi cauza văduvei nu ajunge
până la ei.

24 *Ps. 132.2. Cap. 49.26. **Deut. 28.63 Ezec. 5.13.

24 ✡ De aceea zice[a] Domnul
Dumnezeul oştirilor[b], Puterni-
cul* lui Israel: „Ah, Mă voi uşura
de potrivnicii Mei şi Mă voi răz-
buna** pe vrăjmaşii Mei.

25 *Ier. 6.29; 9.7 Mal. 3.3.

25 Şi-Mi voi întoarce mâna îm-
potriva ta şi-ţi voi curăţi zgura*
ca *şi* cu leşie[c], şi-ţi voi îndepăr-
ta tot plumbul[d].

26 *Ier. 33.7. **Zah. 8.3.

26 Şi-i voi aşeza din nou pe ju-
decătorii tăi ca* mai înainte şi
pe sfetnicii tăi ca la început.
După aceea te vei numi «Ce-
tatea dreptăţii», «Oraş** credin-
cios»".

27 *Cap. 35.9; 62.12; 63.4.

27 Sionul va fi răscumpărat* prin[e]
judecată, şi cei ai lui care
se întorc[f], prin dreptate.

28 *Iov 31.3. Ps. 1.6; 5.6; 73.27; 92.9; 104.35.

28 Dar nimicirea* *va fi* a celor
răzvrătiţi şi a păcătoşilor laolal-
tă, şi cei care-L părăsesc pe Dom-
nul vor pieri.

29 *Cap. 57.5. **Cap. 65.3; 66.17.

29 Pentru că se vor ruşina de te-
rebinţii[g]* pe care i-aţi dorit; şi
veţi roşi de grădinile** pe care
le-aţi ales;

30 *Cap. 64.6.

30 pentru că veţi fi ca un tere-
bint[h] a cărui frunză se veştejeş-
te* şi ca o grădină care n-are apă.

31 *Cap. 43.17. Ezec. 32.21. **Cap. 66.24 Mt. 3.12.

31 Şi cel tare* va fi ca un câlţ
şi lucrarea lui ca o scânteie, şi a-
mândoi vor arde împreună şi ni-
meni nu-i va stinge**.

Domnia Domnului

2 ✸ Cuvântul lui Isaia, fiul lui
Amoţ, pe care l-a văzut despre
Iuda şi Ierusalim.

2 ✡ Şi va fi *aşa*: la sfârşitul*
zilelor[i], muntele** casei Domnu-
lui va fi întărit în vârful munţi-
lor şi se va înălţa peste dealuri;
şi toate† naţiunile vor veni[j] spre el.

2 *Gen. 49.1. Dan. 2.28. Mica 4.1. Ev. 1.2. **Ps. 68.16. Cap. 27.13; 66.20. †Cap. 56.7.

3 Şi multe popoare vor merge
şi vor zice: „Veniţi* să ne suim la
muntele Domnului, la casa Dum-
nezeului lui Iacov; şi El ne va în-
văţa căile Sale şi vom umbla pe
cărările Sale". Pentru că din Sion**
va ieşi legea, şi din Ierusalim cu-
vântul Domnului.

3 *Ier. 31.6; 50.5. Zah. 8.21,23. **Lc. 24.47.

4 Şi El va judeca între naţi-
uni şi va hotărî între multe po-
poare. Şi îşi vor bate* săbiile în
fiare de plug şi suliţele lor în co-
soare; nici o naţiune nu va ridi-
ca** sabia împotriva altei na-
ţiuni, nici nu vor mai învăţa răz-
boiul.

4 *Ps. 46.9. Osea 2.18. Zah. 9.10. **Ps. 72.3,7.

5 ✡ Veniţi, casă* a lui Iacov, şi
să umblăm în lumina** Dom-
nului!

5 *Cap. 58.1. **Cap. 60.1. Ef. 5.8.

Ziua Domnului

6 ✡ Pentru că ai părăsit* pe po-
porul Tău, pe casa lui Iacov, pen-
tru că ei s-au umplut de *ceea
ce vine din* răsărit** şi fac vră-
jitorii† ca filistenii şi bat†† pal-
ma cu fiii străinilor.

6 *Deut. 31.17. **Num. 23.7 †Deut. 18.14. ††Ps. 106.35. Ier. 10.2.

7 Şi ţara lor este plină de argint
şi de aur, iar comorile lor n-au
sfârşit. Şi ţara lor este plină de
cai*, iar carele lor n-au sfârşit;

7 *Deut. 17.16; 17.17. Cap. 30.16; 31.1 Mica 5.10.

8 şi ţara lor este plină* de i-
doli[k]; se închină la lucrarea**
mâinilor lor, la ceea ce au făcut
degetele lor.

8 *Cap. 10.11. Ier. 2.28. **Ps. 115.4. Cap. 17.8.

9 Şi omul de rând[l] se va pleca,
şi omul cel mare[m] va fi smerit; şi
nu-i vei ierta*.

9 *Neem. 4.5.

10 „Intră în stâncă şi ascun-
de-te* în ţărână dinaintea groa-
zei** Domnului şi dinaintea glo-
riei măreţiei Sale!"

10 *Apoc. 6.15. **2 Tes. 1.9.

11 Ochii cei mândri[n]* ai omu-
lui[l] vor fi smeriţi şi îngâmfarea

11 *Vers. 17. Cap. 5.15,16; 13.11.

[a] *Un cuvânt care introduce o profeţie* [b] *Ebr.* „Adon Yahve Ţebaot" – *vezi 48.2* [c] *Sau* „cu desăvârşire" [d] *Tot ce este amestec în minereul de argint* [e] *Sau* „cu" [f] *Sau* „se pocăiesc" [g] *Sau* „stejarii" [h] *Sau* „ca un ulm" [i] *Expresie ebraică referitoare la sfârşitul perioadei legii, când urma să vină Mesia* [j] *Lit.* „vor curge" [k] *Sau* „lucruri de nimic" [l] *Ebr.* „adam" [m] *Ebr.* „iş" [n] *Sau* „Ochii trufiei"

oamenilor se va pleca; şi Dom-
nul singur va fi înălţat** în ziua
aceea.
12 ✡ Pentru că va fi o zi a Dom-
nului oştirilor peste orice este
mândru* şi falnic şi peste orice
este înălţat – şi se va pleca;
13 şi peste toţi cedrii* falnici şi
înălţaţi ai Libanului şi peste toţi
stejarii** Basanului,
14 şi peste toţi munţii cei falnici*
şi peste toate dealurile înălţate,
15 şi peste orice turn înalt şi pes-
te orice zid întărit*,
16 şi peste toate corăbiile* Tar-
sisului şi peste toate lucrările
plăcute[a].
17 Şi mândria omului va fi sme-
rită şi trufia oamenilor se va ple-
ca şi Domnul singur va fi înălţat
în ziua aceea.
18 Şi idolii* vor pieri cu totul;
19 şi vor intra în peşterile* stân-
cilor şi în crăpăturile pământului
dinaintea groazei Domnului şi di-
naintea gloriei măreţiei Sale,
când Se va ridica să clatine**
cu putere[b] pământul.
20 În ziua aceea*, oamenii îşi
vor arunca la cârtiţe[c] şi la lilieci
idolii de argint şi idolii de aur,
pe care şi-i făcuseră, ca să *li* se
închine.
21 Şi vor intra* în despicătu-
rile stâncilor şi în crăpăturile pie-
trelor, dinaintea groazei Domnului
şi dinaintea gloriei măreţiei Sale,
când Se va ridica să clatine cu
putere pământul.
22 ✡ Terminaţi* cu omul, a cărui
suflare este în nările lui; pentru
că în ce** s-ar ţine seama de el?

Pedepse pentru păcate

3 Pentru că, iată, Domnul Dum-
nezeul oştirilor va îndepărta*
din Ierusalim şi din Iuda spriji-
nul şi toiagul, orice resursă[d] de pâi-
ne şi orice resursă[d] de apă,
2 pe cel viteaz* şi pe bărbatul
de război, pe judecător şi pe pro-
fet şi pe ghicitor şi pe bătrân,
3 pe căpetenia peste cincizeci
şi pe omul onorabil[e] şi pe sfătui-
tor şi pe cel iscusit între meşteri
şi pe cel priceput în descântece.
4 Şi le voi da copii* drept că-
petenii ale lor şi pruncii[f] vor stă-
pâni peste ei.
5 Şi poporul va fi asuprit, omul
de către om şi fiecare de către
aproapele* său. Copilul va fi o-
braznic faţă de cel bătrân, şi cel
de nimic faţă de cel onorabil.
6 Când va apuca* omul pe fra-
tele său, în casa tatălui său, *zi-*
când: „Tu ai o manta, fii condu-
cătorul nostru, iar dărâmătura
aceasta va fi sub mâna ta“,
7 el va ridica *mâna* în ziua
aceea, zicând: „Nu pot să fiu le-
gător* de răni, pentru că în casa
mea nu este nici pâine, nici man-
ta. Nu mă faceţi conducător al
poporului“.
8 Pentru că Ierusalimul* se po-
ticneşte şi Iuda cade, pentru că
limba lor şi faptele lor sunt îm-
potriva Domnului, întărâtând
ochii gloriei Sale.
9 Privirea feţei lor mărturiseşte
împotriva lor şi ei şi-au dat pe fa-
ţă păcatul, ca Sodoma*: nu-l as-
cund. Vai de sufletul lor, pentru
că au făcut** să vină răul asupra
lor înşişi.
10 ✡ „Spuneţi celui* drept că *îi*
va fi bine, pentru că ei vor mân-
ca rodul faptelor lor.
11 Vai de cel rău: *lui îi va fi*
rău, pentru că i se va da* ce au
făcut mâinile lui.
12 *Cât despre* poporul Meu, co-
piii* sunt asupritorii lor iar femei-
le stăpânesc peste ei. Poporul Meu,
cei care te conduc** te rătăcesc
şi pustiesc[g] calea cărărilor tale“.
13 ✡ Domnul Se ridică* să în-
vinuiască şi stă în picioare să ju-
dece popoarele.
14 Domnul va intra* la judecată
cu bătrânii poporului Său şi cu

11 **Ps. 148.13 Cap. 33.5.
12 *Iov 40.11. Cap. 24.4.
13 *Cap. 14.8; 37.24. Ezec. 31.3. **Zah. 11.2.
14 *Cap. 30.25; 40.4.
15 *1 Împ. 10.22
16 *1 Împ. 10.22 Cap. 23.1.
18 *Cap. 21.9. Mica 1.7.
19 *Vers. 10. Osea 10.8. Lc. 23.30. Apoc. 6.16. **Ps. 18.7. Cap. 13.13; 24.1,19,20. Hag. 2.6,7. Ev. 12.26.
20 *Cap. 30.22; 31.7.
21 *Vers. 10,19.
22 *Ps. 146.3. Ier. 17.5. **Ps. 8.4. Cap. 40.15.
1 *Lev. 26.26. Ier. 37.21; 38.9.
2 *2 Împ. 24.4.

4 *Ecl. 10.16.
5 *Cap. 9.19. Ier. 9.3-8.
6 *Cap. 4.1.
7 *Ezec. 34.4. Osea 5.13.
8 *Mica 3.12.
9 *Gen. 13.13; 18.20,21; 19.5. Cap. 1.10-15 **Pr. 8.36; 15.32. Rom. 6.23.
10 *Ps. 128.2. Ecl. 8.12. Cap. 54.17.
11 *Ps. 11.6. Ecl. 8.13.
12 *Vers. 4. **Cap. 9.16; 28.14,15.
13 *Cap. 66.16. Osea 4.1. Mica 6.2.
14 *Iov 22.4. Ps. 143.2.

[a] *Sau* „dorite“, „măreţe“ [b] *Sau* „să îngrozească“ [c] *Lit.* „săpătorul de găuri“ [d] *Lit.* „tot sprijinul“ [e] *Lit.* „cu faţa înălţată“ [f] *Sau* „copilăriile“, „capriciile“ [g] *Lit.* „înghit“

căpeteniile sale: „Voi ați mâncat
via**; prada de la cel sărac† este
în casele voastre.
15 Ce aveți voi de zdrobiți* pe
poporul Meu și sfărâmați[a] fața
săracilor?“ zice Domnul *D*um-
nezeul oștirilor.
16 ✡ Și *D*omnul a zis: „Pentru că
fiicele* Sionului s-au mândrit și
umblă cu gâtul întins și cu ochi
pofticioși și pășesc mărunțel
când merg și zornăie cu verigile
17 de la picioarele lor, de aceea
Domnul va pleșuvi* creștetul ca-
pului fiicelor Sionului și *D*omnul
le va dezgoli** goliciunea“.
18 În ziua aceea, Domnul va în-
lătura podoaba gleznelor și so-
19 rișorii și lunișoarele*, cerceii ca-
re atârnă și brățările și vălurile,
20 podoabele de cap[b] și lănțișoare-
le de la glezne și brâiele și cutiile
21 de parfum și amuletele, inelele și
22 verigile de nas, veșmintele de
sărbătoare și hainele și mantiile și
23 pungile și hainele străvezii[c] și
cămășile subțiri și turbanele și
vălurile fine[d].
24 Și va fi *așa*: în loc de mi-
reasmă* plăcută va fi putrezi-
ciune; și în loc de cingătoare, o
funie; și în loc de păr** încre-
țit[e], chelie†; și în loc de haină
largă, sac†† încins; *un semn de*
înfierare în loc de frumusețe.
25 Bărbații tăi vor cădea* prin
sabie, și vitejii tăi în război.
26 Și porțile* ei vor plânge și
vor jeli; și ea va ședea** dezbră-
cată pe pământ.

O rămășiță va fi salvată

4 Și în ziua aceea* șapte femei
vor apuca un singur** bărbat, zi-
când: „Vom mânca pâinea noas-
tră și vom îmbrăca hainele noas-
tre, numai să fim numite după
numele tău; ridică-ne disprețul†!“
2 În ziua aceea, Odrasla* *D*om-
nului va fi spre frumusețe și glo-
rie, iar rodul pământului spre mă-
reție și strălucire pentru cei scă-
3 pați ai lui Israel. Și va fi *așa*:
cel care va rămâne* în Sion și
cel lăsat în Ierusalim se va numi**
sfânt, oricine este scris† printre
4 cei vii în Ierusalim; după ce va
spăla Domnul murdăria fiicelor
Sionului și va curăți sângele Ie-
rusalimului din mijlocul lui, prin
duhul de judecată* și prin duhul
5 de ardere**. Și *D*omnul va crea
peste orice locuință a muntelui
Sion și peste adunările lui un
nor* și un fum ziua, și străluci-
rea unei flăcări de foc noaptea;
pentru că peste toată gloria**
6 *va fi* un acoperământ. Și ziua va
fi o colibă pentru umbră împo-
triva căldurii și ca refugiu* și ca
loc de ascuns împotriva vijeliei și
a ploii.

Parabola viei

5 ✸ Voi cânta preaiubitului
meu o cântare a iubitului meu de-
spre via* sa.
Preaiubitul meu avea o vie pe
un deal foarte mănos[f].
2 Și a săpat-o și i-a înlăturat
pietrele și a plantat-o cu vița cea*
mai aleasă. Și a construit un turn
în mijlocul ei și a săpat și un teasc
în ea; și aștepta** să facă struguri,
dar a făcut struguri sălbatici.
3 ✡ „Și acum, locuitori ai Ieru-
salimului și bărbați ai lui Iuda,
judecați*, vă rog, între Mine și
via Mea.
4 Ce* mai era de făcut pentru
via Mea și nu i-am făcut[g]? De ce,
când Mă așteptam să facă stru-
guri, a făcut struguri sălbatici?
5 Și acum vă voi face cunos-
cut ce voi face viei Mele: îi voi
smulge gardul și va fi mâncată[h];
îi voi surpa* zidul și va fi căl-
cată** în picioare;
6 și o voi pustii*; va fi netăiată
și nesăpată și vor crește *în ea*
mărăcini și spini; și voi porunci
norilor să nu lase să cadă ploaie[i]

14 **Cap. 5.7. Mt. 21.33. †Pr. 30.14. Iac. 2.6.
15 *Mica 3.2,3.
16 *Cânt. 3.11. Cap. 32.9-15.
17 *Deut. 28.27. **Cap. 47.2,3 Ier. 13.22. Naum 3.5.
18 *Jud. 8.21,26
24 *Est. 2.12. **1 Pet. 3.3. †Cap. 22.12. Ezec. 27.31. Amos 8.10. ††Cap. 15.3. Plân. 2.10.
25 *Cap. 1.20; 65.12.
26 *Ier. 14.2. Plân. 1.4. **Plân. 2.10.
1 *Cap. 2.11,17 **Cap. 13.12 †Gen. 30.23. Cap. 54.4. Lc. 1.25.
2 *Cap. 11.1; 53.2. Ier. 23.5. Zah. 3.8; 6.12
3 *Cap. 28.5. Rom. 11.4,5. **Cap. 60.21. †Ex. 32.32. Lc. 10.20. Apoc. 3.5.
4 *Cap. 28.6. **Cap. 1.31; 9.19. Mal. 3.2,3. Mt. 3.11.
5 *Ex. 13.21,22 Num. 9.15. **Cap. 60.1,2 Zah. 2.5.
6 *Ps. 27.5. Cap. 25.4.
1 *Ps. 80.8. Cânt. 8.12. Cap. 27.2. Mt. 21.33.
2 *Ier. 2.21. **Mt. 21.19. Lc. 13.6.
3 *Rom. 3.4.
4 *2 Cr. 36.16. Ier. 2.5. Mt. 23.37.
5 *Ps. 80.12. **Cap. 10.6. Plân. 1.15. Lc. 21.24. Apoc. 11.2.
6 *2 Cr. 36.19.

[a] *Lit.* „râșniți“ [b] *Sau* „diademele“ [c] *Sau* „oglinzile“ [d] *Șaluri sau eșarfe* [e] *Coafat* [f] *Lit.* „pe un corn al unui fiu al grăsimii“ [g] *Sau* „nu i-am dat“ [h] *Sau* „mâncată de foc“ [i] *Lit.* „să nu plouă ploaie“

peste ea".
7 *Cap. 3.14; 3.15; 30.12. Ps. 80.
7 Pentru că via Domnului oşti-
rilor este casa lui Israel, iar bărba-
ţii lui Iuda, viţa[a] desfătării Lui.
Şi El Se aştepta la judecată şi
iată vărsare* de sânge; la drep-
tate, şi iată un strigăt.
8 *Ier. 22.13. Mica 2.2. Hab. 2.9-12.
8 ✡ Vai de cei care înşiră casă*
lângă casă, care lipesc ogor lângă
ogor, până nu mai este loc, încât
locuiţi voi înşivă singuri în mijlo-
cul ţării!
9 *Cap. 22.14. Mt. 23.38.
9 În auzul meu, Domnul oş-
tirilor *a zis*:
„Cu adevărat, multe case vor
rămâne pustii*; cele mari şi fru-
moase *vor fi* fără locuitori.
10 *Ezec. 45.11.
10 Pentru că zece pogoane[b] de vie
vor da un bat, şi un omer* de
sămânţă va da o efă[c]".
11 *Pr. 23.29; 23.30. Ecl. 10.16. Vers. 22.
11 ✡ Vai de cei care, sculân-
du-se dis-de-dimineaţă, aleargă
după băutură* tare, care întârzie
noaptea, până îi înfierbântă vinul;
12 *Amos 6.5,6. **Iov 34.27. Ps. 28.5.
12 şi harfa* şi lira, tamburina
şi flautul, şi vinul sunt la ospeţe-
le lor, dar la fapta** Domnului
nu se uită şi nu văd lucrarea
mâinilor Lui!
13 *Cap. 1.3. Osea 4.6. Lc. 19.44.
13 De aceea poporul meu este
dus în captivitate din lipsă* de
cunoştinţă: şi căpeteniile lui mor
de foame şi mulţimea lui se usu-
că de sete.
14 De aceea, Locuinţa morţilor
şi-a lărgit dorinţa şi şi-a deschis
gura fără măsură: şi măreţia ei[d]
va coborî *în ea*, şi mulţimea ei şi
vuietul ei şi *tot* ce este vesel în ea.
15 *Cap. 2.9; 2.11,17.
15 Şi omul de rând[e] se va pleca,
şi omul cel mare[f] va fi smerit*, şi
ochii celor mândri vor fi coborâţi;
16 *Cap. 2.11,17; 33.5. **Cap. 8.13. 1 Pet. 3.15.
16 dar Domnul oştirilor este înăl-
ţat* în judecată, şi Dumnezeul cel
sfânt este sfinţit** în dreptate.
17 *Cap. 7.25. Mica 2.12. Ţef. 2.6. **Cap. 10.16
17 Atunci* mieii vor paşte ca
pe păşunea lor şi străinii vor mân-
ca locurile pustiite ale celor bo-
gaţi[g]**.
18 ✡ Vai de cei care trag nele-
giuirea cu funia deşertăciunii, şi
păcatul ca şi cu frânghiile de car;
19 *Ier. 17.15. Amos 5.18. 2 Pet. 3.3,4.
19 ei zic*: „Să Se grăbească
să-Şi facă repede lucrarea, ca s-o
vedem, şi să se apropie şi să vină
sfatul Sfântului lui Israel, ca să-l
cunoaştem!"
20 *Pr. 17.15. Amos 5.7. **Iov 17.12. Mt. 6.22,23.
20 Vai de cei care numesc* răul
bine şi binele rău, care socotesc**
întunericul drept lumină şi lumina
drept întuneric, care dau amarul
drept dulce şi dulcele drept amar!
21 *Pr. 3.7. Rom. 1.22. 1 Cor. 3.18.
21 Vai de cei înţelepţi* în ochii lor
şi care se cred inteligenţi!
22 *Pr. 23.20. Vers. 11. Hab. 2.15.
22 Vai de cei care sunt tari* la
băut vin şi bărbaţi viteji la ames-
tecarea băuturii tari,
23 *Pr. 17.15; 24.24.
23 care îl îndreptăţesc* pe cel
rău pentru mită şi iau dreptatea
celui drept de la el!
24 *Ex. 15.7. **Iov 18.16. Osea 9.16. Amos 2.9.
24 De aceea, cum* mistuie limba
de foc miriştea, şi iarba uscată se
afundă în flacără, tot aşa rădă-
cina** lor va fi ca putreziciunea
şi floarea lor se va înălţa ca pra-
ful, pentru că au nesocotit legea
Domnului oştirilor şi au dispreţuit
cuvântul Sfântului lui Israel.
25 *2 Împ. 22.13; 22.17. Cap. 66.15. **Ps. 18.7. Cap. 64.3. Ier. 4.24. Naum 1.5. †2 Împ. 9.37 ††Cap. 9.12; 9.17. Dan. 9.16.
25 De aceea mânia* Domnului
s-a aprins împotriva poporului
Său şi Şi-a întins mâna împotri-
va lor şi i-a lovit; şi munţii s-au
cutremurat** şi trupurile† lor
moarte au ajuns ca gunoiul în
mijlocul străzilor. Cu toate aces-
tea, mânia Sa nu se abate†† şi
mâna Sa este tot întinsă.
26 *Cap. 11.12. **Cap. 7.18. †Deut. 28.49 Ps. 72.8. Mal. 1.11.
26 ✡ Şi va înălţa* un steag na-
ţiunilor îndepărtate şi va fluiera**
uneia de la marginea† pământu-
lui: şi, iată, va veni repede, uşor.
27 *Ioel 2.7,8. **Dan. 5.6.
27 Nici unul dintre ei[h] nu este
obosit*, nici unul nu se poticneş-
te; ei nici nu dormitează, nici nu
dorm; nici unul nu are brâul**
coapselor dezlegat, nici cureaua
sandalelor ruptă.
28 *Ier. 5.16.
28 Săgeţile* lor sunt ascuţite şi
toate arcurile lor întinse. Copite-
le cailor lor sunt asemenea creme-

[a] *Lit.* „sadul" [b] *Ebr.* „juguri" *(terenul arat de zece perechi de boi într-o zi)* [c] *Un omer=10 efe*
[d] *A cetăţii Ierusalimului* [e] *Ebr.* „adam" [f] *Ebr.* „iş" [g] *Lit.* „graşi" [h] *Lit.* „din ea", *din naţiunea aceea*

nii, şi roţile lor ca un vârtej.
29 Răcnetul lor este ca al leoai-
cei, răcnesc ca puii de leu. Da,
mugesc şi apucă prada şi o duc
şi nu este nimeni care să *o* scape.
30 Şi în ziua aceea vor mugi
împotriva lor ca mugetul mării; şi
se vor uita* la pământ, şi iată
întuneric *şi* strâmtorare, şi lumina
este întunecată de norii lui[a].

30 *Cap. 8.22. Ier. 4.23. Plân. 3.2. Ezec. 32.7,8.

Viziunea lui Isaia şi trimiterea lui

6 ✱ În anul morţii împăratului*
Ozia L-am văzut** pe Domnul
şezând pe un tron, înalt[b] şi ridicat;
şi poalele Lui umpleau templul.
2 Serafimii stăteau[c] deasupra Lui[d];
fiecare avea şase aripi: cu două
îşi acopereau faţa şi cu două îşi
acopereau* picioarele şi cu două
3 zburau. Şi unul striga către altul
şi zicea:
„Sfânt, sfânt, sfânt* este Dom-
nul oştirilor; tot** pământul este
plin de gloria Lui“.
4 Şi temeliile pragurilor se zgu-
duiau de glasul celui care striga
şi casa* s-a umplut de fum.
5 Atunci am zis: „Vai* de mine!
pentru că sunt pierdut; pentru că
sunt un om cu buze** necurate
şi locuiesc în mijlocul unui popor
cu buze necurate; pentru că ochii
mei L-au văzut† pe Împăratul,
Domnul oştirilor!“
6 Şi unul dintre serafimi a zbu-
rat spre mine şi *avea* în mâna lui
un cărbune aprins, pe care-l luase
7 cu cleştele de pe altar*. Şi l-a a-
tins* de gura mea şi a zis: „Iată,
acesta s-a atins de buzele tale, şi
nelegiuirea ta este îndepărtată şi
păcatul tău este ispăşit“.
8 Şi am auzit glasul Domnu-
lui, zicând: „Pe cine să trimit şi
cine va merge pentru* Noi?“
Şi eu am zis: „Iată-mă, tri-
mite-mă!“
9 Şi El a zis: „Mergi şi spune
poporului acestuia:
«Auzind, veţi auzi şi nu veţi
înţelege*, şi, văzând, veţi vedea
şi nu veţi cunoaşte».
10 Împietreşte[e] inima* poporu-
lui acestuia şi astupă-i urechile
şi închide-i[f] ochii**: ca nu cumva
să vadă cu ochii lor şi să audă
cu urechile lor şi inima lor să înţe-
leagă şi să se întoarcă şi să fie
vindecaţi“.
11 Atunci am zis: „Doamne, pâ-
nă* când?“
Şi El a zis: „Până vor rămâne
pustiite** cetăţile, fără locuitori,
şi casele fără oameni, şi ogorul[g]
va fi pustiit cu totul,
12 şi Domnul va îndepărta* pe
om şi singurătatea[h] va fi mare în
mijlocul ţării.
13 Şi a zecea parte tot va fi în
ea, şi se va întoarce şi va fi mân-
cată[i], ca terebintul şi ca stejarul*
a căror rădăcină[j] *rămâne* după
tăiere: trunchiul lui va fi sămân-
ţa** sfântă“.

1 *2 Împ. 15.7. Cap. 1.1. **1 Împ. 22.19 Ioan 12.41. Apoc. 4.2.
2 *Ezec. 1.11.
3 *Apoc. 4.8. **Ps. 72.19.
4 *Ex. 40.34. 1 Împ. 8.10.
5 *Ex. 33.20. Lc. 5.8. **Ex. 4.10; 6.12,30. †Jud. 6.22; 13.22. Ier. 51.57.
6 *Apoc. 8.3.
7 *Ier. 1.9. Dan. 10.16.
8 *Gen. 1.26; 3.22; 11.7.
9 *Cap. 43.8. Mt. 13.14. Rom. 11.8.
10 *Ps. 119.70. Cap. 63.17. Mt. 13.15. **Ier. 5.21.
11 *Ps. 79.5. **Mica 3.12.
12 *2 Împ. 25.21
13 *Iov 14.7. **Ezra 9.2. Mal. 2.15. Rom. 11.5.

Profetul înaintea împăratului Ahaz

7 ✱ Şi a fost *aşa:* în zilele lui
Ahaz*, fiul lui Iotam, fiul lui
Ozia, împăratul lui Iuda, Reţin**,
împăratul Siriei[k], şi Pecah†, fiul
lui Remalia, împăratul lui Israel,
s-au suit la Ierusalim să facă răz-
boi împotriva lui, dar n-au fost
în stare†† să lupte împotriva lui.
2 Şi s-a spus casei* lui David,
zicând: „Siria s-a aliat[l] cu Efra-
im!“ Şi inima lui şi inima popo-
rului său au tremurat cum tremură
copacii pădurii înaintea vântului.
3 Atunci Domnul i-a zis lui Isa-
ia: „Ieşi acum în întâmpinarea lui
Ahaz, tu şi Şear-Iaşub[m]*, fiul tău,
la marginea apeductului** iazu-
lui de sus, pe calea ogorului al-
4 bitorului; şi să-i zici: «Ia seama
şi fii liniştit; nu te teme* şi să nu
îţi slăbească inima înaintea aces-
tor două cozi de tăciuni care fu-
megă, din cauza aprinderii mâni-
ei lui Reţin şi a Siriei, şi a fiului
5 lui Remalia. Pentru că Siria, Efra-

1 *2 Împ. 16.1. **2 Împ. 15.37 †2 Cr. 28.6. ††Vers. 6,7.
2 *Vers. 13. Cap. 22.22.
3 *Cap. 10.21. **2 Împ. 18.17 Cap. 36.2.
4 *Ex. 14.13. Cap. 30.15. Plân. 3.26.

[a] *Lit.* „în cerurile lui“ [b] *Sau* „înălţat“ *(Domnul era înălţat)* [c] *Sau* „slujeau“ [d] *Sau* „lui“, *deasupra tronului* [e] *Lit.* „Fă grasă“ [f] *Lit.* „lipeşte-i“, „murdăreşte-i“ [g] *Lit.* „solul“ [h] *Sau* „părăsirea“ [i] *Sau* „păscută“, „decimată“ [j] *Sau* „butuc“ [k] *Ebr.* „Aramului“ [l] *Lit.* „s-a aşezat pe“ [m] *Înseamnă: O rămăşiţă se va întoarce*

im şi fiul lui Remalia au uneltit
6 rău împotriva ta, zicând: «Să ne
suim împotriva lui Iuda şi să-l
hărţuim şi să facem o spărtură în
el pentru noi şi să-l punem împărat
7 în el pe fiul lui Tabeel»; aşa zice
Domnul Dumnezeu:
„Aceasta nu se va înfăptui*,
nici nu se va întâmpla,
8 deoarece capul* Siriei este
Damascul, şi capul Damascului,
Reţin. Şi, peste şaizeci şi cinci
de ani, Efraim va fi zdrobit şi
nu va *mai* fi un popor.
9 Şi capul lui Efraim este Sa-
maria, şi capul Samariei este fiul
lui Remalia. Dacă nu credeţi*, cu
adevărat nu veţi sta în picioare“.

Emanuel născut din fecioară

10 Şi Domnul i-a vorbit din nou
11 lui Ahaz, zicând: „Cere* pentru
tine un semn de la Domnul Dum-
nezeul tău; cere-l fie în adânc,
12 fie în înaltul de deasupra“. Şi
Ahaz a zis: „Nu voi cere şi nu-L
13 voi ispiti pe Domnul“. Şi el a zis:
„Ascultaţi deci, casă a lui David:
Puţin lucru este pentru voi să-i o-
bosiţi pe oameni, de-L obosiţi* şi
14 pe Dumnezeul** meu? De aceea,
Domnul Însuşi vă va da un semn:
Iată, fecioara* va rămâne însăr-
cinată şi va naşte un Fiu** şi-I
15 va pune numele Emanuel[a]†. El
va mânca smântână[b]* şi miere
până va şti[c] să refuze răul şi să
16 aleagă binele. Pentru că înainte*
de a şti copilul să refuze răul şi
să aleagă binele, ţara celor doi**
împăraţi de care te temi va fi pă-
răsită“.

Venirea asirienilor

17 „Domnul va aduce* asupra ta
şi asupra poporului tău şi asu-
pra casei tatălui tău zile care
n-au venit din ziua când s-a
rupt** Efraim de Iuda: pe împă-
ratul Asiriei.
18 Şi[d], în ziua aceea, Domnul va
fluiera* muştei care este la mar-
ginea râurilor Egiptului şi albi-
19 nei care este în ţara Asiriei. Şi
vor veni şi se vor aşeza toate
în văile pustii şi în crăpăturile*
stâncilor şi pe toţi mărăcinii**
20 şi pe toate păşunile. În ziua aceea,
Domnul va rade cu briciul* toc-
mit de dincolo de râu, cu împă-
ratul Asiriei, capul şi părul pi-
21 cioarelor; şi va lua şi barba. Şi[d],
în ziua aceea, un om va hrăni o
22 juncă şi două oi. Şi[d], de belşugul
laptelui ce-l vor da, va mânca
smântână. Pentru că oricine ră-
mâne în mijlocul ţării va mânca
23 smântână şi miere. Şi[d], în ziua
aceea, orice loc, unde erau o mie
de viţe pentru o mie de arginţi, va
fi *acoperit de* mărăcini* şi spini.
24 Vor veni acolo cu săgeţi şi cu
arcuri, pentru că toată ţara va fi
25 *acoperită de* mărăcini şi spini. Şi
pe toţi munţii care au fost lu-
craţi cu săpăliga – acolo nu vor
veni, de teama mărăcinilor şi
a spinilor; şi vor fi *un loc* unde
vor trimite boii şi unde vor călca
oile“.

Prăbuşirea Asiriei şi a lui Israel

8 Şi Domnul mi-a zis: „Ia-ţi o
tablă mare şi scrie* pe ea cu
condei[e] de om: Pentru Maher-
2 Şalal-Haş-Baz[f]“. Şi mi-am che-
mat martori credincioşi, pe preo-
tul Urie* şi pe Zaharia, fiul lui
Ieberechia.
3 Şi m-am apropiat de profe-
tesă şi ea a rămas însărcinată şi
a născut un fiu. Şi Domnul mi-a
zis: „Pune-i numele*: Maher-Şa-
4 lal-Haş-Baz. Pentru că înainte*
de a şti copilul să strige: «Tatăl
meu!» şi «Mama mea!», bogăţii-
le** Damascului şi prada Sama-
riei vor fi luate dinaintea împă-
ratului Asiriei“.
5 Şi Domnul mi-a vorbit din
nou, zicând:
6 „Pentru că poporul acesta a
respins apele lin-curgătoare din
Siloe* şi se bucură** de Reţin
şi de fiul lui Remalia,
7 de aceea, iată, Domnul va

7 *Pr. 21.30. Cap. 8.10. Fap. 4.25,26.
8 *Gen. 14.15. 2 Sam. 8.6.
9 *2 Cr. 20.20. Cap. 5.24.
11 *Jud. 6.36. 2 Împ. 19.29. Cap. 37.30. Mt. 12.38.
13 *Cap. 1.14. **Cap. 25.1.
14 *Mt. 1.23. Lc. 1.31,34. **Cap. 9.6. †Cap. 8.8.
15 *Vers. 22.
16 *Cap. 8.4. **2 Împ. 15.30; 16.9.
17 *2 Cr. 28.19. **1 Împ. 12.16
18 *Cap. 5.26.
19 *Cap. 2.19. Ier. 16.16. **Cap. 13.5.
20 *2 Împ. 16.7; 16.8. 2 Cr. 28.20; 28.21. Ezec. 5.1.
23 *Cap. 5.6.
1 *Cap. 30.8. Hab. 2.2.
2 *2 Împ. 16.10
3 *Vers. 1.
4 *Cap. 7.16. **2 Împ. 15.29; 16.9. Cap. 17.3.
6 *Neem. 3.15 Ioan 9.7. **Cap. 7.1.

[a] *Dumnezeu cu noi* [b] *Sau* „unt“ [c] *Sau* „pentru a şti“ [d] *Lit.* „Şi va fi“ [e] *Sau* „cu unealtă de gravat“
[f] *Repede la jaf, grăbit la pradă*

7 *Cap. 10.12.
8 *Cap. 30.28. **Cap. 7.14.
9 *Ioel 3.9.
10 *Iov 5.12. **Cap. 7.7. †Cap. 7.14. Fap. 5.38,39. Rom. 8.31.
11 *Ezec. 2.8.
12 *Cap. 7.2; 30.1. **1 Pet. 3.14; 3.15.
13 *Num. 20.12. **Ps. 76.7. Lc. 12.5.
14 *Ezec. 11.16. **Cap. 28.16 Lc. 2.34. Rom. 9.33. 1 Pet. 2.8.
15 *Mt. 21.44. Lc. 20.18. Rom. 9.32; 11.25.
16 *Vers. 1. **Dan. 12.4. †Cap. 50.4.
17 *Cap. 25.9; 30.18. Hab. 2.3. Lc. 2.25,38. **Deut. 31.17 Cap. 1.15; 45.15; 54.8.
18 *Ev. 2.13. **Ps. 71.7. Zah. 3.8. Lc. 2.34.

aduce peste ei apele puternice
şi multe ale râului, pe împăra-
tul* Asiriei şi toată gloria lui.
Şi el se va sui în toată albia lui
şi va trece peste toate maluri-
le lui.
8 Şi va năvăli în Iuda, se va re-
vărsa şi va trece mai departe, va
ajunge* până la gât. Şi întinderea
aripilor sale va umple lărgimea
țării tale, Emanuele**!
9 ✡ Însoțiți-vă[a]*, popoarelor, şi
veți fi zdrobite; şi plecați urechea,
voi toți care locuiți departe de
țară! Încingeți-vă, şi veți fi zdro-
biți! Încingeți-vă, şi veți fi zdrobiți!
10 Faceți un plan[b]*, şi va fi ză-
dărnicit! Spuneți un cuvânt, şi nu
va sta** în picioare, pentru că
Dumnezeu este cu† noi[c]".
11 Pentru că aşa mi-a vorbit
Domnul, cu mână tare, şi m-a în-
vățat să nu umblu* pe calea po-
porului acestuia, zicând:
12 „Să nu numiți uneltire[d]* tot ce
numeşte poporul acesta uneltire.
Şi nu vă speriați** de teama lui,
nici nu vă înfricoşați.
13 Pe **D**omnul* oştirilor, pe El
să-L sfințiți, şi El să fie temerea**
voastră, şi El să fie înfricoşarea
voastră.
14 Şi El va fi locaş* sfânt şi pia-
tră** de poticnire şi stâncă de
cădere pentru amândouă casele
lui Israel, cursă şi laț pentru lo-
cuitorii Ierusalimului.
15 Şi mulți* dintre ei se vor po-
ticni, şi vor cădea, şi vor fi sfă-
râmați, şi vor nimeri în cursă, şi
vor fi prinşi".
16 „Leagă* mărturia, pecetlu-
ieşte** legea între ucenicii† Mei".
17 Şi eu Îl voi aştepta* pe **D**om-
nul, care Îşi ascunde** fața de
casa lui Iacov, şi în El mă voi
încrede.
18 Iată*, eu şi copiii pe care mi
i-a dat **D**omnul, suntem semne**
şi minuni[e] în Israel, de la **D**om-
nul oştirilor care locuieşte† pe
muntele Sion.
19 Şi când vă vor zice: „Întreba-
ți-i pe cei care cheamă* duhurile
morților şi pe ghicitorii care şu-
şotesc** şi bolborosesc" ... Să nu
întrebe† un popor pe Dumnezeul
său? *Să meargă ei* la cei morți††
20 pentru cei vii? *Să meargă* la le-
ge* şi la mărturie! Dacă nu vor-
besc după cuvântul acesta, nu va fi
nici un revărsat** de ziuă pentru ei.
21 Şi vor cutreiera prin ea[f], greu
apăsați şi flămânzi. Şi va fi *aşa*:
când vor flămânzi, se vor mânia
şi vor blestema* pe împăratul lor
şi pe Dumnezeul lor, şi vor privi
22 în sus; şi se vor uita* la pământ,
şi iată necaz şi bezna, întunericul
neliniştii! şi vor fi alungați în în-
tuneric** greu.

Naşterea şi domnia Domnului păcii

9 Totuşi nu va fi întuneric* pen-
tru țara[g] în care era nelinişte. Du-
pă cum în timpurile de altădată**
El a adus dispreț peste țara lui Za-
bulon şi țara lui Neftali, tot aşa
în viitor† va face glorioasă calea
mării de dincolo de Iordan, Gali-
leea națiunilor.
2 Poporul* care umbla în întu-
neric a văzut o lumină mare; cei
care şedeau în țara umbrei mor-
ții ... lumina a strălucit peste ei.
3 Tu ai înmulțit* națiunea, i-ai
mărit bucuria; se bucură înaintea
Ta cu bucuria secerişului, cum se
veselesc când împart** prada.
4 Pentru că Tu ai sfărâmat ju-
gul poverii lui şi toiagul* de pe
umărul lui, nuiaua asupritorului**
lui, ca în ziua Madianului†.
5 Pentru că orice încălțăminte
a celui care s-a încălțat pentru
luptă şi veşmântul tăvălit în
sânge vor fi de ars*, material pen-
tru foc.
6 ✡ Pentru că un Copil* ni S-a
născut, un Fiu** ni S-a dat, şi
domnia† va fi pe umărul Lui; şi-I
vor pune numele: Minunat††,

18 †Ps. 9.11. Zah. 8.3.
19 *Lev. 20.6. 1 Sam. 28.8 Cap. 19.3. **Cap. 29.4. †Cap. 30.2; 45.11. ††Ps. 106.28.
20 *Cap. 1.10. Vers. 16. Lc. 16.29. **Vers. 22. Mica 3.6.
21 *Apoc. 16.11
22 *Cap. 5.30. **Vers. 20.
1 *Cap. 8.22. **2 Împ. 15.29 2 Cr. 16.4. †Lev. 26.24. 2 Împ. 17.5,6 1 Cr. 5.26. Mt. 4.15.
2 *Mt. 4.16. Lc. 1.79. Ef. 5.8,14.
3 *Cap. 26.15. **Jud. 5.30.
4 *Cap. 10.27. **Cap. 14.4; 49.25; 51.13 †Jud. 7.22,25 Ps. 83.9.
5 *Cap. 66.15.
6 *Cap. 7.14; 11.1. Lc. 2.11. **Ioan 3.16. †Cap. 22.22. 1 Cor. 15.25. ††Jud. 13.18. Cap. 28.29.

[a] *Sau* „Scoateți strigăte de război" [b] *Lit.* „Plănuiți un plan" [c] *Ebr.* „Emanuel"
[d] *Sau* „alianță" [e] *Sau* „simboluri", „tipuri" [f] *Prin țară* [g] *Lit.* „ea"

6 *†Deut.10.17 Cap. 10.21. Tit 2.13. †*Cap. 63.16 **†Cap. 54.10 Ef. 2.14.
7 *Dan. 2.44. Lc. 1.32,33. **Cap. 16.5. †Cap. 11.4,5. ††2 Împ. 19.31 Cap. 37.32.

Sfetnic, Dumnezeu puternic*†,
Părinte†* al eternităţii[a], Domn**†
al păcii.
7 Întinderea* domniei *Lui* şi a
păcii va fi fără sfârşit, pe tro-
nul** lui David şi în împărăţia
Sa, ca s-o întărească şi s-o sus-
ţină cu judecată† şi cu dreptate,
de acum şi pentru totdeauna. Râv-
na†† **D**omnului oştirilor va face
aceasta.

Pedepse pentru Israel

8 ✸ Domnul a trimis un cuvânt în
Iacov şi el cade asupra lui Israel.
9 Şi tot poporul *îl* va cunoaşte,
Efraim şi locuitorul Samariei, ca-
re zic în mândria şi în trufia inimii:

10 *Mal. 1.4.

10 „Cărămizile au căzut, dar vom
construi cu pietre cioplite; sico-
morii au fost tăiaţi, dar îi vom în-
locui* cu cedrii“.
11 De aceea **D**omnul îi va ridica
pe potrivnicii lui Reţin împotriva
lui şi-i va întărâta[b] pe vrăjmaşii lui:

12 *Cap. 5.25; 10.4. Ier. 4.8.

12 pe aramei din faţă[c] şi pe filis-
teni din spate[d]; şi vor înghiţi
pe Israel cu gura deschisă. Cu toate
acestea, mânia* Sa nu se abate şi
mâna Sa este tot întinsă.

13 *Ier. 5.3. Osea 7.10. **Cap. 31.1. Osea 3.5.
14 *Cap. 19.15. **Apoc. 18.8

13 ✡ Dar poporul nu se întoar-
ce* la Cel care îl loveşte şi nu-L
caută** pe **D**omnul oştirilor.
14 De aceea **D**omnul va nimici
din Israel capul* şi coada, ramu-
ra de palmier şi papura, într-o
singură** zi.
15 Acesta este capul: bătrânul şi
cel onorabil; iar profetul care în-
vaţă minciuni, el este coada.

16 *Cap. 3.12. Mt. 15.14; 23.16,24.
17 *Ps.147.10,11 Ier. 18.21. **Cap. 27.11 †Cap. 10.6; 32.6. ††Mt. 12.34. *†Cap. 5.25.

16 Pentru că îndrumătorii* po-
porului acestuia îl rătăcesc şi cei
îndrumaţi de ei sunt înghiţiţi,
17 de aceea Domnul nu Se va bu-
cura de tinerii* lui şi nu Se va în-
dura** de orfanii lui şi de vădu-
vele lui. Pentru că fiecare este un
făţarnic† şi un răufăcător şi orice
gură†† vorbeşte nebunie. Pentru
toate acestea, mânia*† Sa nu se
abate şi mâna Sa este tot întinsă.
18 ✡ Pentru că răutatea arde* ca
focul, mistuie mărăcini şi spini şi
aprinde desişurile pădurii, şi se
înalţă rotocol într-un stâlp de fum.
19 De mânia **D**omnului oştirilor
este arsă* ţara, şi poporul este ca
un material pentru foc: omul**
nu-l cruţă pe fratele său.
20 Şi jefuieşte în dreapta, şi este
flămând; şi mănâncă la stânga,
şi nu se satură*. Omul se hră-
neşte** cu carnea braţului său:
21 Manase cu a lui Efraim şi Efra-
im cu a lui Manase, *şi* ei împreună
sunt împotriva lui Iuda. Pentru toa-
te acestea, mânia* Sa nu se abate
şi mâna Sa este tot întinsă.

18 *Ps. 83.14. Cap. 1.7. Naum 1.10.
19 *Cap. 8.22. **Mica 7.2; 7.6.
20 *Lev. 26.26. **Cap. 49.26 Ier. 19.9.
21 *Cap. 5.25. Vers. 12,17. Cap. 10.4.

Pedeapsa judecătorilor nedrepţi

10 Vai de cei care rostesc* hotă-
râri[e] nedrepte şi de cei care scriu[f]
dispoziţii de asuprire,
2 ca să-l îndepărteze* pe sărac de
la judecată şi să răpească dreptul
celor necăjiţi ai poporului Meu,
ca văduvele** să fie prada lor şi
să despoaie pe orfani!
3 „Şi ce* veţi face în ziua**
cercetării şi a nimicirii neaştep-
tate care va veni de departe†? La
cine veţi fugi după ajutor şi unde
vă veţi lăsa gloria?“
4 Ei nu pot decât să se plece[g] sub
cei captivi* şi vor cădea sub cei
ucişi**. Cu toate acestea, mânia Sa
nu se abate şi mâna Sa este tot
întinsă.

1 *Ps. 58.2; 94.20. Cap. 29.21.
2 *Cap. 5.23. **Cap. 1.23.
3 *Iov 31.14. **Cap. 13.6. Ier. 9.9. Osea 9.7. Lc. 19.44. †Cap. 5.26.
4 *Cap. 24.22. **Cap. 22.2.

Obrăznicia şi smerirea asirianului

5 ✡ „Oh, asirianul! nuiaua* mâ-
niei Mele! Şi toiagul din mâna lor
este indignarea Mea.
6 Îl voi trimite împotriva* unei
naţiuni făţarnice[h] şi îi voi da un
ordin** împotriva poporului mâ-
niei Mele, ca să-i prădeze şi să-i
jefuiască[i] şi să-i calce în picioa-
re ca pe noroiul de pe străzi“.
7 Dar el nu judecă* aşa şi ini-
ma lui nu gândeşte astfel; ci în
inima lui este să nimicească şi să
stârpească nu puţine naţiuni.
8 Pentru că el zice*: „Nu sunt

5 *Ier. 51.20.
6 *Cap. 9.17. **Ier. 34.22.
7 *Gen. 50.20. Mica 4.12.
8 *2Împ.18.24; 18.33; 19.10.

[a] *Sau* „Părinte al veacului“ [b] *Sau* „îi va înarma“ [c] *De la răsărit* [d] *De la apus* [e] *Lit.* „de cei care hotărăsc hotărâri“ [f] *Lit.* „de scriitorii care scriu“ [g] *Sau* „Fără Mine se vor pleca“ [h] *Sau* „profane“, „neevlavioase“ [i] *Lit.* „să prădeze o pradă şi să jefuiască un jaf“

toate căpeteniile mele împăraţi?
9 Nu este Calno* ca şi Carche-
mişul**? Nu este Hamatul† ca şi
Arpadul? Nu este Samaria†† ca şi
Damascul?
10 După cum mâna mea a ajuns
împărăţiile* idolilor – şi chipurile
lor cioplite erau mai multe decât
ale Ierusalimului şi ale Samariei –
11 cum am făcut Samariei şi
idolilor ei, nu voi face tot astfel
Ierusalimului şi chipurilor* lui?“
12 Şi va fi *aşa:* după ce Domnul
va împlini toată lucrarea* Sa pes-
te muntele Sion şi peste Ierusa-
lim, voi pedepsi** rodul îngâm-
fării inimii împăratului Asiriei şi
13 gloria ochilor săi trufaşi. Pentru
că a zis*:
„Prin puterea mâinii mele am
făcut-*o* şi prin înţelepciunea mea,
pentru că sunt inteligent; şi am
mutat** hotarele popoarelor şi
le-am prădat comorile şi am dat
jos, ca un viteaz, pe cei care şe-
deau pe tronuri;
14 şi mâna* mea a apucat bogă-
ţia popoarelor ca pe un cuib; şi
cum strânge cineva ouăle părăsite,
aşa am strâns eu tot pământul; şi
n-a fost nimeni care să bată din
aripă sau să-şi deschidă gura şi
să ciripească“.
15 Se va lăuda securea* împo-
triva celui care taie cu ea? Se va
mândri ferăstrăul împotriva celui
care-l mânuieşte? Ca şi cum nu-
iaua l-ar mişca pe cel care o ri-
dică! Ca şi cum toiagul s-ar ridica
de parcă nu ar fi lemn[a]!
16 ✡ De aceea, Domnul 𝔇umne-
zeul oştirilor va trimite slăbi-
ciune* printre cei graşi** ai lui,
şi sub gloria lui va aprinde o ar-
dere, ca arderea focului.
17 Şi lumina* lui Israel va fi un
foc şi Sfântul** său o flacără; şi
va aprinde şi va înghiţi† spinii lui
şi mărăcinii lui într-o singură zi;

9 *Gen. 10.10. **2 Cr. 35.20 †Num. 34.8. ††2 Împ. 16.9; 17.6.
10 *2 Împ. 19.17; 19.18.
11 *Cap. 2.8.
12 *2 Împ. 19.31 Cap. 28.21. **Ier. 50.18.
13 *2 Împ. 19.22 Cap. 37.24. Ezec. 28.4. Dan. 4.30. **Hab. 2.6-11
14 *Iov 31.25.
15 *Ier. 51.20.
16 *Ps. 106.15. **Cap. 17.4.
17 *Cap. 9.18; 30.33. **Cap. 37.23 †Num. 11.1-3 Cap. 27.4. Ier. 4.4.

18 şi va mistui* gloria pădurii lui
şi a mănoasei lui câmpii[b], suflet
şi carne; şi va fi ca un bolnav care
cade în leşin.
19 Şi rămăşiţa* copacilor pădurii
lui va fi mică: şi un copil îi va pu-
tea scrie *numărul*.

Rămăşiţa lui Israel

20 ✡ Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
rămăşiţa lui Israel şi cei salvaţi
ai casei lui Iacov nu se vor mai
rezema* pe cel care i-a lovit, ci
se vor rezema pe 𝔇omnul, Sfân-
tul lui Israel, în adevăr.
21 Rămăşiţa* se va întoarce[c], ră-
măşiţa lui Iacov, la Dumnezeul
cel puternic**.
22 Căci chiar* dacă poporul tău,
Israel, ar fi ca nisipul mării, *nu-
mai* o rămăşiţă din el se va întoar-
ce; nimicirea** hotărâtă[d] se va re-
vărsa în dreptate.
23 Pentru că Domnul* 𝔇umne-
zeul oştirilor va face în mijlocul
întregii ţări o nimicire, da, şi *una*
hotărâtă.
24 ✡ De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeul oştirilor:
„Nu te teme* de asirian, popo-
rul Meu care locuieşti în Sion**.
El te va lovi† cu nuiaua şi va ri-
dica toiagul lui asupra ta, în fe-
lul Egiptului.
25 Pentru că încă foarte puţin*,
şi va fi împlinită furia** şi mânia
Mea, spre nimicirea lor“.
26 Şi 𝔇omnul oştirilor va stârni
un bici împotriva lui, cum l-a lo-
vit* pe Madian la stânca Oreb. Şi
toiagul** său *va fi* asupra mării
şi-l va înălţa în felul† Egiptului.
27 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
povara* lui va fi îndepărtată de
pe umărul tău, şi jugul lui de pe
grumazul tău, şi jugul se va
sfărâma din cauza untdelemnu-
lui[e]**.
28 ✡ El a venit la Aiat, a trecut
prin Migron*, îşi lasă bagajele**
în Micmaş.

18 *2 Împ.19.23
19 *Cap. 21.17.
20 *2 Împ. 16.7. 2 Cr. 28.20.
21 *Cap. 7.3. **Cap. 9.6.
22 *Rom. 9.27. **Cap. 6.13.
23 *Cap. 28.22. Dan. 9.27. Rom. 9.28.
24 *Cap. 7.4; 12.2; 37.6. **Ps. 87.5,6. †Ex. 5.14-16.
25 *Cap. 54.7. **Dan. 11.36
26 *Jud. 7.25. Cap. 9.4. **Ex. 14.16. †Ex. 14.27.
27 *Cap. 9.4; 14.25. **Ps. 105.15. Dan. 9.24. 1 Ioan 2.20.
28 *1 Sam. 14.2 **Jud. 18.21.

[a] *Sau* „toiagul *l*-ar ridica *pe cel care* nu este lemn“ [b] *Sau* „a Carmelului său“ [c] *Ebr.* „Şear-Iaşub“, *vezi Cap. 7.3* [d] *Expresie consacrată pentru judecăţile care preced domnia lui Mesia, vezi Cap. 28.22; Daniel 9.27.* [e] *Sau* „va crăpa de grăsime“

29 *1 Sam.13.23 **Ios. 21.17. 1 Sam. 13.16 †1 Sam.10.26

29 Au trecut defileul*, fac popas
în Gheba**; Rama se cutremură,
Ghibea† lui Saul a fugit.

30 *1 Sam. 25.44 **Jud. 18.7. †Ios. 21.18. Ier. 1.1.

30 Înalţă-ţi glasul, fiică* a Ga-
limului! Ascultă, Laisule**! Săr-
mane Anatot†!

31 *Ios. 15.31.

31 Madmena* fuge; locuitorii
Ghebimului fug căutând adăpost.

32 *1 Sam. 21.1; 22.9. Neem. 11.32. **Cap. 13.2. †Cap. 37.22.

32 Încă o zi de oprire la Nob*.
Ameninţă cu** mâna muntele fi-
icei† Sionului, dealul Ierusali-
mului.

33 *Cap. 37.24. Ezec. 31.3. Amos 2.9.

33 Iată, Domnul Dumnezeul oş-
tirilor taie cu putere[a] ramurile; şi
cele înalte* vor fi tăiate, iar cele
semeţe vor fi date jos:

34 *Cap. 2.13; 33.9; 37.24.

34 şi va face luminiş în desişuri-
le pădurii, cu fierul; şi Libanul*
va cădea sub mâna unuia puternic.

Domnia dreaptă a Odraslei lui Isai

1 *Cap. 4.2; 53.2 **Fap. 13.23. †Cap. 6.13. Ier. 23.5. ††Apoc. 5.5.
2 *Cap. 42.1; 48.16; 61.1. Mt. 3.16. Ioan 1.32. **1 Cor. 1.30 Ef. 1.17,18. †2 Tim. 1.7.
3 *Ioan 2.25; 7.24.

11 Şi o Odraslă* va ieşi din tul-
pina** lui Isai şi o Ramură† din
rădăcinile†† lui va rodi.
2 Şi Duhul* Domnului Se va
odihni peste El, duh de înţelep-
ciune** şi de pricepere, duh de
sfat şi de putere†, duh de cunoş-
tinţă şi de temere de Domnul.
3 Şi plăcerea Lui va fi temerea
de Domnul; şi nu va judeca după*
cele văzute[b] de ochii Săi, nici nu
va hotărî după cele auzite[c] cu
urechile Sale,

4 *Ps. 72.2,4. Apoc. 19.11. **Iov 4.9. Mal. 4.6. 2 Tes. 2.8. Apoc. 1.16; 2.16; 19.15.

4 ci îi va judeca* pe cei săraci cu
dreptate, şi va hotărî cu nepărti-
nire pentru cei blânzi[d] ai pămân-
tului, şi va lovi** pământul cu nu-
iaua gurii Lui, şi-l va ucide pe
cel rău cu suflarea buzelor Sale.

5 *Ef. 6.14. **Cap. 25.1.

5 Şi dreptatea* va fi brâul ră-
runchilor Săi, iar credincioşia**,
brâul coapselor Sale.

6 *Cap. 65.25. Ezec. 34.25. Osea 2.18.

6 Şi lupul* va locui cu mielul şi
leopardul se va culca lângă ied;
şi viţelul şi puiul de leu şi vitele
îngrăşate vor fi împreună, şi le
va mâna un copilaş.
7 Şi vaca va paşte cu ursoaica,
puii lor se vor culca împreună, şi
leul va mânca paie ca boul.
8 Şi pruncul care suge se va juca
la gura scorburii năpârcii, şi copi-
lul înţărcat îşi va întinde mâna în
vizuina viperei.

9 *Iov 5.23. **Ps. 98.2,3. Cap. 45.6; 52.10; 66.18-23 Hab. 2.14.

9 Nu vor face răni*, nici nu vor
nimici pe tot muntele Meu cel
sfânt. Pentru că pământul va fi
plin** de cunoştinţa Domnului,
aşa cum apele acoperă marea.

10 *Vers. 1. Rom. 15.12. **Lc. 2.32. Fap. 11.18. Rom. 15.10. †Ev. 4.1.

10 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
rădăcina* lui Isai[e] va sta ca steag
al popoarelor**; naţiunile o vor
căuta şi locul† său de odihnă
va fi glorios.

11 *Cap. 10.20; 46.3. **Cap. 19.23 Osea 11.11. Zah. 10.10. †Cap. 24.15; 42.4,10.

11 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
Domnul Îşi va întinde din nou
mâna, a doua oară, ca să dobân-
dească rămăşiţa* poporului Său,
care va fi rămas, din Asiria**, şi
din Egipt, şi din Patros[f], şi din
Cuş[g], şi din Elam[h], şi din Şinear,
şi din Hamat, şi din insulele[i]†
mării.

12 *Cap. 56.8. Ioan 7.35. Iac. 1.1.

12 Şi va înălţa un steag pentru
naţiuni şi-i va aduna pe cei alun-
gaţi ai lui Israel şi-i va strânge pe
cei risipiţi* ai lui Iuda, din cele pa-
tru colţuri ale pământului.

13 *Cap. 9.21. Ier. 3.18. Ezec. 37.16; 37.17,22. Osea 1.11.

13 Şi invidia* lui Efraim se va
depărta şi vrăjmaşii lui Iuda vor
fi nimiciţi; Efraim nu-l va invi-
dia pe Iuda şi Iuda nu-l va tul-
bura pe Efraim,

14 *Ier. 48.40. **Cap. 9.12. †Ier. 49.28. ††Cap. 63.1. Dan. 11.41. Ioel 3.19. Amos 9.12.

14 ci vor zbura pe umărul* fi-
listenilor spre apus**. Împreună îi
vor prăda† pe fiii Răsăritului; îşi
vor întinde mâna asupra Edo-
mului†† şi a Moabului, şi fiii lui
Amon vor asculta de ei.

15 *Zah. 10.11. **Apoc. 16.12

15 Şi Domnul va seca* limba
mării Egiptului şi Îşi va mişca
mâna asupra râului cu vântul Său
cel arzător şi-l va despica în şap-
te pâraie, şi-i va face *pe oameni*
să treacă** peste el cu încălţă-
mintea uscată[j].

16 *Cap. 19.23; 35.8. **Ex. 14.29. Cap. 51.10; 63.12,13.

16 Şi va fi o cale* pentru rămă-
şiţa poporului Său, care va fi
rămas din Asiria, cum** a fost
pentru Israel în ziua când s-a suit
din ţara Egiptului.

[a] *Sau* „cu înfricoşare“ [b] *Lit.* „după vederea“ [c] *Lit.* „după auzul“ [d] *Sau* „întristaţi“ [e] *Yah există*
[f] *Egiptul de Sus* [g] *Etiopia* [h] *Persia* [i] *Regiunile maritime* [j] *Sau* „în sandale“

Cântare de mulțumire a celor salvați

12 Și, în ziua aceea*, vei zice:
„Îți voi mulțumi[a], Domnule! Pen-
tru că, deși Te-ai mâniat** pe
mine, mânia Ta a trecut și m-ai
mângâiat“.
2 „Iată, Dumnezeu* este salva-
rea mea; voi avea încredere**
și nu mă voi teme, pentru că Dom-
nul Dumnezeu[b] este tăria† mea și
cântarea *mea* și El a devenit[c] sal-
varea[d] mea“.
3 De aceea veți scoate cu vese-
lie apă* din izvoarele** mântuirii.
4 Și, în ziua aceea, veți zice:
„Mulțumiți* Domnului, chemați
Numele Lui, faceți cunoscut prin-
tre popoare faptele** Lui, dați de
știre că Numele Său este înălțat†.
5 Cântați psalmi* Domnului,
pentru că a făcut lucrări mărețe.
Să știe aceasta tot pământul!
6 Strigă* și chiuie, locuitoare a
Sionului, pentru că mare este în
mijlocul tău Sfântul** lui Israel“.

1 *Cap. 2.11. **Ps. 30.5. Cap. 40.1,2. 54.7-10.
2 *Cap. 32.2; 45.17. **Cap. 26.3. †Ex. 15.2. Ps.118.14.
3 *Ioan 4.10. **Cap. 41.18 Ioan 4.14.
4 *1 Cr. 14.16. Ps. 105.1. **Ps. 145.4-6 †Ps. 34.3.
5 *Ex. 15.1,21. Ps. 98.1.
6 *Cap. 52.9; 54.1. **Ps. 71.22.

Profeție împotriva Babilonului

13 ✱ Profeția[e] despre Babilon*,
pe care a văzut-o Isaia, fiul lui
Amoț.
2 ✡ Ridicați* un steag pe mun-
tele** pleșuv[f]! Înălțați glasul
spre ei, faceți cu mâna†, ca să in-
tre pe porțile celor aleși.
3 „Am poruncit sfinților Mei,
da, i-am chemat pentru mânia
Mea pe vitejii* Mei, pe cei care
se bucură de măreția Mea“.
4 *Se aude* glas* de mulțime pe
munți, ca de mare popor, glas de
vuiet al împărățiilor națiunilor
adunate împreună! Domnul oștiri-
lor cercetează oștirea gata de luptă.
5 Ei vin dintr-o țară îndepărta-
tă, de la marginea cerurilor, Dom-
nul și uneltele mâniei Sale, ca să
nimicească toată țara.
6 ✡ Urlați, pentru că ziua* Dom-
nului este aproape; va veni ca**
o nimicire de la Cel Atotputernic.
7 De aceea toate mâinile vor slă-
bi și orice inimă de om se va topi,
8 și se vor înspăimânta; îi vor
cuprinde dureri și chinuri*, se vor
zvârcoli ca o femeie la naștere;
se vor uita înmărmuriți unul la al-
tul, fețele lor vor fi de flăcări.
9 ✡ Iată, ziua* Domnului vine
nemiloasă, cu furie și cu mânie
aprinsă, ca să pustiască pămân-
tul; și-i va nimici pe păcătoșii**
de pe el.
10 Pentru că stelele* cerurilor și
constelațiile lor nu-și vor da lu-
mina, soarele** se va întuneca la
răsăritul lui și luna nu-și va da
lumina.
11 Și voi pedepsi* lumea pentru
răutatea *ei* și pe cei răi** pentru
nelegiuirea lor. Și voi face să în-
ceteze trufia celor semeți și voi
smeri mândria celor violenți.
12 Voi face ca un muritor[g] să fie mai
de preț* decât aurul fin, și un om[h]
mai mult decât aurul** de Ofir.
13 De aceea voi cutremura* ce-
rurile și pământul** va fi clăti-
nat din locul lui, de furia Domnu-
lui oștirilor și în ziua† aprinderii
mâniei Sale.
14 Și va fi *așa*: ca o căprioară
urmărită și ca o turmă* pe care
n-o adună nimeni, fiecare se va
întoarce** la poporul său și fie-
care va fugi în țara sa.
15 Toți cei care vor fi găsiți vor
fi străpunși* și toți cei prinși[i] vor
cădea prin sabie.
16 Și pruncii* lor vor fi zdrobiți
înaintea ochilor lor, casele lor vor
fi jefuite, iar soțiile lor, violate.
17 ✡ Iată, voi stârni* împotriva
lor pe mezi, care nu se uită la
argint** și nu găsesc plăcere în
aur.
18 Și arcurile *lor* îi vor doborî*
pe tineri și nu vor avea milă de
rodul pântecelui. Ochiul lor nu-i
va cruța pe fii.
19 Și Babilonul*, gloria** împă-
rățiilor, fala mândriei caldeeni-
lor, va fi ca atunci când a nimicit
Dumnezeu Sodoma† și Gomora.

1 *Cap. 14.4; 47.1. Ier. 50.1. Apoc. 14.8.
2 *Cap. 5.26; 18.3. Ier. 50.2. **Ier. 51.25. †Cap. 10.32; 19.16.
3 *Ps. 149.2; 149.5,6. Ioel 3.11.
4 *Cap. 5.30; 17.12. Ioel 3.14.
6 *Cap. 2.12. Amos 5.18. Țef. 1.7. Apoc. 6.17. **Iov 31.23. Ioel 1.15.
8 *Ps. 48.6. Cap. 21.3.
9 *Vers. 6. Mal. 4.1. **Ps. 104.35. Pr. 2.22.
10 *Ezec. 32.7. Ioel 2.31; 3.15 Mt. 24.29. Apoc. 8.12. **Cap. 24.23; 50.3.
11 *Cap. 26.21. **Cap. 3.11.
12 *Cap. 4.1; 6.11,12. **1 Împ. 9.28 Iov 28.16.
13 *Cap. 34.4; 51.6. **Ps. 18.7. Cap. 2.19. Hag. 2.6. †Plân. 1.12.
14 *1 Împ. 22.17 Mt. 9.36. Mc. 6.34. 1 Pet. 2.25. **Ier. 50.16; 51.9.
15 *Cap. 14.19. Ier. 50.25; 51.3,4.
16 *Ps. 137.9. Naum 3.10. Zah. 14.2.
17 *Cap. 21.2. Ier. 51.11,28 Dan.5.28,31. **Pr. 6.34,35
18 *2 Împ. 8.12. 2 Cr. 36.17.
19 *Cap. 21.9; 48.14 **Dan. 4.30. Apoc. 18.11. †Gen. 9.24. Ier. 49.18.

[a] *Sau* „Te voi lăuda“ [b] *Ebr.* „Yah Yahve“ [c] *Sau* „a fost“ [d] *Sau* „eliberarea“ [e] *Lit.* „Povara“ [f] *Sau* „înalt“ [g] *Ebr.* „enoș“ [h] *Ebr.* „adam“ [i] *Sau* „aliații lor“

20 *Cap. 14.23; 34.10-15. Ier. 50.3,39; 51.29,62. **2 Cr. 17.11

20 Niciodată* nu va mai fi locuit
şi nu va rămâne nimeni în el, din
generaţie în generaţie. Şi ara-
bul** nu-şi va mai întinde cortul
acolo, nici păstorii nu-şi vor cul-
ca turmele acolo.

21 *Cap.34.11,15 Ţef. 2.14. Apoc. 18.2.

21 Ci fiarele* pustiului se vor
culca acolo şi bufniţele[a] vor um-
ple casele lor. Şi acolo vor locui
struţii[b] şi acolo se vor juca ţapii
păroşi.

22 *Cap. 25.2; 32.14; 34.13. **Ier. 51.33.

22 Şi şacalii vor urla unul la al-
tul în cetăţuile* lor, şi câinii săl-
batici în palatele *lor* plăcute.
Şi timpul lui este aproape**
să vină şi zilele nu i se vor lungi.

Reîntoarcerea lui Israel

1 *Ps. 102.13. Cap. 49.13; 49.15; 54.7,8 **Cap. 41.8,9 Zah. 1.17; 2.12. †Cap. 56.3,6. Ef. 2.12-19.
2 *Cap. 45.14; 49.23; 54.3. **Cap. 60.10; 61.5. Dan. 7.18,27.

14 Pentru că Domnul va avea
milă* de Iacov şi din nou** va
alege pe Israel şi-i va aşeza în
odihnă în ţara lor; şi străinul†
se va însoţi cu ei şi se vor lipi
de casa lui Iacov.
2 Şi popoarele îi vor lua şi-i
vor aduce la locul lor şi casa* lui
Israel îi va stăpâni[c] în ţara Dom-
nului, ca** robi şi roabe. Şi îi vor
lua captivi pe cei care-i ţinuseră
captivi şi vor stăpâni peste asu-
pritorii lor.

3 *Ezra 9.8. Cap. 11.10; 40.2. Ier. 30.10.
4 *Hab. 2.6. **Cap. 13.19 Apoc. 18.16. †Cap. 9.4; 16.4; 49.26.

3 Şi va fi *aşa*: în ziua când
Domnul îţi va da odihnă* după
necazul tău şi tulburarea ta şi
după robia grea la care ai fost
4 supus, vei rosti* această cântare
cu tâlc[d] asupra împăratului Babi-
lonului**, şi vei zice:
„Cum a încetat asupritorul†,
a încetat stoarcerea aurului.

5 *Ps.125.3.

5 Domnul a sfărâmat toiagul*
celor răi, sceptrul stăpânitorilor!

6 *Cap. 10.14; 47.6.

6 Cel* care lovea popoarele cu
furie, cu o lovitură neîncetată, cel
care stăpânea cu mânie peste na-
ţiuni, este persecutat fără cruţare!

7 *Ps. 47.1-3; 98.1-9; 126.1-3.

7 Tot pământul se odihneşte,
este liniştit; toţi izbucnesc* în
cântece de bucurie.

Căderea celui rău

8 *Cap. 55.12. Ezec. 31.16.

8 ✡ Chiar şi chiparoşii* se bu-
cură de tine, cedrii Libanului,
zicând: «De când ai căzut tu, nici
un tăietor nu s-a suit împotriva
noastră!»

9 *Cap. 5.14. Ezec. 32.21.

9 Locuinţa morţilor* de dede-
subt se mişcă pentru tine, ca să
te întâmpine la venirea ta. Pen-
tru tine trezeşte umbrele[e], pe toa-
te căpeteniile[f] pământului; i-a ri-
dicat de pe tronurile lor pe toţi
împăraţii naţiunilor.
10 Toţi aceştia vor răspunde şi-ţi
vor zice: «Şi tu ai ajuns fără pute-
re ca noi, ai ajuns asemenea nouă!»
11 Mândria ta a coborât în Locu-
inţa morţilor, cu sunetul harfelor
tale. Viermele s-a aşternut sub tine,
şi viermii te acoperă.

Căderea fiului zorilor

12 *Cap. 34.4. Lc. 10.18. Apoc. 8.10; 9.1.
13 *Ezec. 28.2. Mt. 11.23. **Dan. 5.22; 5.23; 8.10. 2 Tes. 2.4.
14 *Ps. 48.2. **2 Tes. 2.4.

12 ✡ Cum ai căzut* din ceruri, lu-
ceafărule[g], fiu al zorilor! Eşti a-
runcat la pământ, tu, cel care
subjugai naţiunile!
13 Şi tu ziceai în inima ta: «Mă
voi înălţa* în ceruri, îmi voi
înălţa** tronul mai presus de
stelele lui Dumnezeu şi voi şedea
pe muntele adunării în adânci-
mile nordului;
14 mă voi sui peste* înălţimile
norilor, voi fi asemenea** Celui
Preaînalt!»

15 *Ezec. 28.8. Mt. 11.23. Lc. 10.15.

15 Dar vei fi coborât* în Locuin-
ţa morţilor, în adâncimile gropii!
16 Cei care te vor vedea se vor
uita ţintă la tine, te vor privi, *zi-
când*: «Acesta este omul care a
făcut să se cutremure pământul,
care făcea să se clatine împărăţii,

17 *Ioel 2.3. **Cap. 45.13

17 care a făcut din lume un pus-
tiu* şi i-a distrus cetăţile, care nu
dădea** drumul acasă captivilor
săi?»
18 Toţi împăraţii naţiunilor, toţi,
stau culcaţi în măreţie, fiecare în
casa lui.

19 *Cap. 22.16. **Ier. 41.7,9.

19 Dar tu eşti azvârlit* afară din
mormântul tău, ca o ramură lepă-
dată, acoperit cu cei ucişi, cu cei
străpunşi de sabie, care coboară
până la pietrele gropii**, ca un trup

---

[a] *Lit.* „făpturi care plâng“ *(cu un glas sinistru)* [b] *Sau* „fiicele struţului“
[c] *Sau* „îi va moşteni“ [d] *De sentinţă* [e] *Sau* „pe cei morţi“ [f] *Lit.* „ţapii“
[g] *Sau* „stea strălucitoare“

19 †Cap. 5.25.
mort călcat† sub picior.

20 *Iov 18.19. Ps. 21.10; 37.28; 109.13 Cap. 1.4; 31.2
20 Nu te vei uni cu ei în înmor-
mântare, pentru că ți-ai pustiit ța-
ra, ți-ai ucis poporul. Despre să-
mânța* răufăcătorilor nu se va
aminti niciodată.

21 *Ex. 20.5. Lev. 26.39. Cap. 13.16. Mt. 23.35.
21 ✡ Pregătiți înjunghierea fii-
lor lui, pentru nelegiuirea* pă-
rinților lor, ca să nu se ridice și să
stăpânească pământul, nici să um-
ple fața lumii cu cetăți".

22 *Pr. 10.7. Ier. 51.62. **1 Împ. 14.10 †Iov 18.19.
22 „Și Eu Mă voi ridica împo-
triva lor", zice *D*omnul oștirilor,
„și voi stârpi din Babilon nume-
le* și rămășița**, și pe fiu† și pe
nepot", zice *D*omnul.

23 *Cap. 34.11. Țef. 2.14.
23 „Și-l voi face o stăpânire* a
ariciului[a] și bălți de apă, și-l
voi mătura cu mătura nimicirii",
zice *D*omnul oștirilor.

Profeție împotriva Asiriei

24 *Iov 23.13. Cap. 46.11; 55.8,9. Fap. 4.28.
24 ✡ *D*omnul oștirilor a jurat,
zicând: „Da, cum am gândit*, așa
va fi; și cum am hotărât, așa
va rămâne:

25 *Cap. 10.12; 30.31; 31.8. **Cap. 9.4; 10.27. Naum 1.13.
25 că-l voi zdrobi* pe asirian în
țara Mea și-l voi călca în picioare
pe munții Mei; și jugul** lui se va
depărta de pe ei și povara lui se va
depărta de pe umerii lor.

26 *Cap. 23.9. Țef. 3.6,8. **Ex. 15.12.
26 Acesta este planul* pe care
l-am hotărât cu privire la tot pămân-
tul și aceasta este mâna** care este
întinsă asupra tuturor națiunilor".

27 *2 Cr. 20.6. Ps. 33.11. Pr. 21.30. Dan.4.31,35.
27 Pentru că *D*omnul oștirilor a
hotărât*; și cine se va împotrivi?
Și mâna Lui este întinsă; și cine
o va întoarce?

Profeție împotriva filistenilor

28 *2 Împ. 16.20 2 Cr. 28.27.
28 ✸ În anul morții împăratului
Ahaz a fost profeția[b] aceasta.

29 *Cap. 2.6. Ier. 47.1-7. **2 Cr. 26.6. †Cap. 11.8. ††Cap. 30.6.
29 ✡ Nu te bucura, toată Filis-
tia*, pentru că s-a sfărâmat nu-
iaua** care te-a lovit. Pentru că
din rădăcina șarpelui va ieși o
năpârcă† și rodul ei va fi un
șarpe arzător care zboară††.

30 *Cap. 8.21; 9.20.
30 Și întâii-născuți ai săracilor
vor mânca[c], și cei nevoiași se vor
culca în siguranță, dar voi omorî
rădăcina ta prin foamete* și ră-
mășița ta va fi ucisă.

31 Urlă, poartă! Țipă, cetate!
Toată Filistia, ești topită, pentru
că un fum vine de la nord și nici
unul nu rămâne deoparte[d] din ce-
tele sale.

32 Și ce se va răspunde trimi-
șilor* națiunii? Că *D*omnul a
întemeiat** Sionul și că săracii†
poporului Său își vor pune încre-
derea[e] în el.
32 *Cap. 37.9. **Ps.102.16. Cap. 28.16; 44.28; 54.11. †Țef. 3.12.

Căderea Moabului

15 ✸ Profeția despre Moab*.
Pentru că în noaptea când
este pustiit, Ar-Moabul** este dis-
trus; pentru că în noaptea când este
pustiit, Chir-Moabul este distrus!
1 *Cap. 11.14. Ier. 48.1. Ezec.25.8-11 Țef. 2.8-11. **Num. 21.28

2 S-a suit la Bait[f] și la Dibon*,
la înălțimi, ca să plângă. Moabul
urlă pentru Nebo și pentru Me-
deba; toate capetele lor sunt che-
le**, orice barbă este tăiată.
2 *Ier. 48.18,22 **Lev. 21.5. Cap. 3.24; 22.12. Ier. 47.5; 48.1 Ezec. 7.18.

3 Pe străzile lor, toți sunt în-
cinși cu sac*, toți urlă pe acoperi-
șurile** lor și în piețele lor, to-
pindu-se de plâns[g]†.
3 *Iona 3.6-8. **Ier. 48.38. †Cap. 22.4.

4 Și Hesbonul* se vaită, și Ele-
aleul: glasul lor se aude până la
Iahaț. De aceea, cei înarmați ai
Moabului bocesc; le tremură su-
fletul în ei.
4 *Num.21.28; 32.3. Ier. 48.34.

5 Inima* mea scoate strigăte
pentru Moab; fugarii lui *aleargă*
până la Țoar**, până la Eglat-
Șelișia[h]; pentru că suie plângând
coasta† Luhitului; pentru că pe
calea Horonaimului înalță strigăt
de nimicire.
5 *Cap. 16.11. Ier. 48.31. **Ier. 48.34. †Ier. 48.5.

6 Pentru că apele Nimrimului*
vor fi pustii[i], pentru că iarba s-a
veștejit, verdeața s-a dus, nu *mai*
este nimic verde.
6 *Num. 32.36

7 De aceea belșugul pe care l-au
câștigat și ceea ce au păstrat, ei
le duc la pârâul sălciilor.

8 Pentru că strigătul înconjoară
hotarele Moabului; urletul său *se*
aude până la Eglaim, și vaietul
lui, până la Beer-Elim.

9 Pentru că apele Dimonului[j]

[a] *Sau* „bâtlanului" [b] *Lit.* „povara" [c] *Lit.* „vor paște" [d] *Sau* „nu lipsește" [e] *Sau* „își vor găsi refugiul" [f] *Sau* „la casă" *(casa dumnezeului lui)* [g] *Sau* „căzând de plâns" [h] *Vițea de trei ani* [i] *Lit.* „pustiiri" [j] *Unele ms.* „Dibonului"

9 *2 Împ.17.25 Ier. 50.17.

sunt pline de sânge; pentru că
voi pune şi mai mult *necaz* asu-
pra Dimonului: un leu* asupra ce-
lor scăpaţi din Moab şi asupra
rămăşiţei ţării.

Profeţie împotriva Moabului

1 *2 Împ. 3.4. Ezra 7.17. **2 Împ. 14.7 Cap. 42.11. †Cap. 10.32.

16 Trimiteţi* mielul stăpânito-
rului ţării de la Sela[a]**, care este
spre pustiu, la muntele† fiicei
Sionului!

2 *Pr. 27.8. **Ier. 48.20,46 †Num.21.13.

2 Şi va fi *aşa*: ca pasărea* care
se rătăceşte, ca un cuib risipit,
aşa vor fi fiicele Moabului** la
vadurile Arnonului†.

3 *Cap. 25.4; 32.2. **1 Împ. 18.4

3 Sfătuieşte-te, fă dreptate[b]; fă-ţi
umbra* ca noaptea în amiaza zi-
lei; ascunde-i** pe cei alungaţi,
nu-l descoperi pe fugar.
4 Cei împrăştiaţi ai Mei să lo-
cuiască temporar cu tine, Moabu-
le; tu să le fii adăpost în faţa pus-
tiitorului; pentru că asupritorul
nu va mai fi, pustiirea va înceta;
cel care calcă în picioare va fi
mistuit din ţară.

5 *Dan. 7.14,27 Mica 4.7. Lc. 1.33. **Ps. 72.2; 96.13; 98.9. Cap. 9.7.

5 Şi un tron* va fi întărit prin
îndurare[c]: şi, în cortul lui David,
în adevăr, va şedea pe el unul**
care judecă şi caută judecata şi
se grăbeşte să facă dreptate.

6 *Ier. 48.29. Ţef. 2.10. **Cap. 28.15

6 ✡ Noi am auzit de îngâmfa-
rea* Moabului – este foarte mân-
dru – de mândria lui şi de aro-
ganţa lui şi de mânia lui: lăudă-
roşiile** lui sunt zadarnice.

7 *Ier. 48.20. **2 Împ. 3.25

7 De aceea Moabul va urla*
pentru Moab. Fiecare din ei va
urla. Veţi jeli turtele** de stru-
guri ale[d] Chir-Haresetului, foarte
îndureraţi.

8 *Num. 32.38. Ier. 48.32.

8 Căci câmpiile Hesbonului se
usucă, viţa Sibmei*. Stăpânitorii
naţiunilor i-au călcat în picioare
butucii ei aleşi: ajungeau până
la Iaezer, rătăceau *prin* pustiu;
ramurile ei se întindeau, treceau
marea.

9 *Cap. 15.4. **Ier. 40.10; 40.12.

9 De aceea voi plânge cu plân-
sul Iaezerului pentru via Sibmei;
vă voi uda cu lacrimile mele,
Hesbonule* şi Elealeule, pentru
că un strigăt a căzut asupra roa-
delor** voastre de vară şi asupra
secerişului vostru.

10 *Cap. 24.8. Ier. 48.33.

10 Şi bucuria şi veselia s-au dus*
din câmpia cea mănoasă[e], şi în
vii nu se cântă, nici nu se chiuie.
Călcătorii nu calcă vin în teascuri:
am făcut să înceteze strigătul de
bucurie.

11 *Cap. 15.5; 63.15. Ier. 48.36. Filip. 2.1.

11 De aceea lăuntrul meu sună*
ca o harfă pentru Moab, şi mărun-
taiele mele pentru Chir-Hares.

12 *Cap. 15.2.

12 Şi va fi *aşa*: când se va înfă-
ţişa Moabul, când va obosi pe
înălţimi* şi va intra în locaşul său
sfânt ca să se roage, nu va reuşi.
13 Acesta este cuvântul pe care
l-a rostit Domnul odinioară de-

14 *Iov 7.1; 14.6. Cap. 21.16.

14 spre Moab. Şi acum Domnul vor-
beşte, zicând: „În trei ani, ca anii
unui lucrător* plătit, gloria Mo-
abului va fi dispreţuită, cu toată
acea mare mulţime; şi rămăşiţa
va fi neînsemnată, micşorată, fă-
ră putere.

Profeţie împotriva Damascului

1 *Gen. 14.15; 15.2. Ier. 49.23. Amos 1.3. Zah. 9.1.

17 ✷ Profeţia despre Damasc.
„Iată, Damascul* încetează
să fie o cetate şi va ajunge o gră-
madă de dărâmături.

2 *Num. 32.34 **Ier. 7.33.

2 Cetăţile Aroerului* sunt pără-
site: vor fi pentru turme; şi ele se
vor culca şi nimeni nu le va face
să se teamă**.

3 *Cap. 7.8,16; 8.4. **Osea 9.11.

3 Şi cetăţuia* va dispărea din
Efraim, şi împărăţia din Damasc,
iar rămăşiţa Siriei va fi ca glo-
ria** fiilor lui Israel“, zice Dom-
nul oştirilor.

4 *Cap. 10.16.

4 ✡ Şi va fi *aşa*: „în ziua aceea,
gloria lui Iacov va păli şi gră-
simea* cărnii lui va slăbi.

5 *Ier. 51.33. Ioel 3.13. Mt. 13.30. **2 Sam. 5.18; 5.22.

5 Şi va fi ca* secerătorul care
strânge grâul şi seceră spicele cu
braţul său; da, va fi ca unul care
adună spice în valea** Refai-
mului.

6 *Deut. 4.27. Cap. 24.13; 27.12. Obad. 5.

6 Dar vor rămâne* în ea după
cules, ca la bătutul măslinului:
două, trei boabe sus, în vârful
pomului, patru, cinci pe crengile
lui roditoare“, zice Domnul Dum-
nezeul lui Israel.

[a] *Stâncă* [b] *Sau* „ia o hotărâre“ [c] *Sau* „bunătate“ [d] *Sau* „temeliile“ [e] *Ebr.* „carmel“

7 *Cap. 10.20. Osea 3.5; 6.1 Mica 7.7.

7 ✡ În ziua aceea omul va pri-
vi* spre Cel care l-a făcut şi o-
chii lui se vor uita la Sfântul lui
Israel.

8 *Cap. 2.8,20; 30.22; 31.7. **Ex. 34.13. Deut. 7.5. Mica 5.14.

8 Şi nu va privi la altare, lu-
crarea mâinilor lui, nici nu se
va uita la ce au făcut degetele*
lui, nici la aşere[a]**, nici la chi-
purile soarelui.
9 În ziua aceea, cetăţile lui în-
tărite vor fi ca locurile goale din-
tr-o pădure deasă şi ca vârful
muntelui pe care l-au părăsit ei
dinaintea fiilor lui Israel. Şi va
fi o pustiire.

10 *Cap. 51.13. **Ps. 68.19. Cap. 12.2; 33.2; 61.10; 62.11. †Deut. 32.4. Cap. 26.4; 30.29; 44.8.

10 Pentru că L-ai uitat* pe Dum-
nezeul** mântuirii tale şi n-ai ţinut
seama de Stânca† puterii tale,
de aceea vei sădi plantaţii plă-
cute şi le vei pune lăstari străini.

11 *Ps. 90.6.

11 În ziua în care le vei sădi, le
vei înconjura cu un gard[b] şi dimi-
neaţa[c]* vei face să-ţi înflorească
sămânţa; *dar* culesul roadelor va
fi o grămadă *adunată* în ziua du-
rerii şi a întristării fără alinare[d].

12 *Cap. 5.30. Ier. 6.23. Ezec. 43.2. Lc. 21.25. **Ps. 18.4.

12 ✡ Ah! vuiet de multe popoa-
re![e] Vuiesc ca vuietul* mărilor! Şi
torent de popoare care năvălesc
ca** talazul apelor mari!

13 *Cap. 33.3. **Ps. 9.5. Cap. 41.11. †Iov 21.18. Ps. 83.13. Cap. 29.5. Osea 13.3.

13 Popoarele* mugesc ca muge-
tul multor ape; dar El le va mus-
tra** şi vor fugi departe. Şi vor fi
alungate ca pleava† de pe munţi
înaintea vântului şi ca vârtejul de
praf înaintea furtunii.
14 Către seară, iată tulburare;
înainte de *a se face* dimineaţă, ele
nu *mai* sunt. Aceasta este partea
celor care ne pradează şi sorţul
celor care ne jefuiesc.

Profeţie împotriva Etiopiei

1 *2 Împ. 19.9. Cap. 20.3-5. Ezec. 30.4; 30.5,9. Ţef. 2.12; 3.10
2 *Ex. 2.3.
2 **Vers. 7.

18 ✱ Vai de *tine*, ţară* care um-
breşti cu aripi, care eşti dincolo
de râurile Etiopiei[f],
2 care trimiţi împuterniciţi pe
mare şi în corăbii de papirus*
pe ape! Mergeţi, soli iuţi, la o
naţiune** împrăştiată şi pustiită,
la un popor înfricoşător de la în-
ceputul lui, la o naţiune care tot
aşteaptă şi este călcată în pi-
cioare, a cărei ţară este brăzdată
de râuri[g].

3 *Ps. 49.1.

3 Voi toţi, locuitori* ai lumii, şi
voi, care locuiţi pe pământ, când
se va înălţa un steag pe munţi,
vedeţi, şi când se va suna din
trâmbiţă, auziţi!

4 *2 Sam. 23.4 **Pr. 19.12. Cap. 26.19. Osea 14.5.

4 Pentru că aşa mi-a spus *D*om-
nul: „Mă voi odihni şi voi privi
din locuinţa Mea, ca arşiţa curată
în lumina* soarelui[h], ca norul de
rouă** în arşiţa secerişului".
5 Pentru că înainte de seceriş,
când înflorirea s-a terminat şi
floarea se face aguridă care se
coace, el va tăia mlădiţele cu co-
soarele şi va îndepărta *şi* va arun-
ca ramurile care se întind.

6 *Cap. 46.11; 56.9. Ier. 7.33.

6 Vor fi lăsate împreună păsă-
rilor* răpitoare ale munţilor şi
fiarelor pământului; şi păsările
răpitoare vor fi vara peste ele, şi
toate fiarele pământului vor ier-
na peste ele.

7 *Ps. 68.31. Cap. 45.14. Ţef. 3.10. **Zah. 14.16; 14.17. Mal. 1.11.

7 În timpul acela I se va aduce*
un dar *D*omnului oştirilor de la
un popor împrăştiat şi pustiit
şi de la poporul cel înfricoşător
de la începutul lui, naţiune care
tot aşteaptă şi este călcată în pi-
cioare, a cărei ţară este brăzdată
de râuri, la locul** *unde este*
Numele[i] *D*omnului oştirilor, la
muntele Sion.

Profeţie împotriva Egiptului

1 *Ier. 46.13. **Ps. 18.10. Mt. 26.64. †Ex. 12.12. Ier. 43.12. ††Ios. 2.11. Cap. 13.7.
2 *Jud. 7.22. Mt. 10.21,36

19 ✱ Profeţia despre Egipt*. Iată,
*D*omnul călăreşte** pe un nor
iute şi vine în Egipt. Şi idolii†
Egiptului se clatină înaintea Lui
şi inima†† Egiptului se topeşte
înăuntrul lui.
2 „Şi-i voi stârni* pe egipteni

[a] *Simboluri din lemn ale zeităţii feminine canaanite* [b] *Sau* „le vei face să crească" [c] *Sau* „mâine" [d] *Sau* „secerişul va fugi în ziua culesului şi întristarea va fi fără alinare" [e] *Sau* „Vai de mulţimea de popoare!" [f] *Ebr.* „Cuş" [g] *Sau* „o naţiune zveltă şi *cu pielea* netedă, la un popor minunat de la începutul lui, la o naţiune care măsoară cu frânghie şi calcă în picioare, a cărei ţară o împart râuri" [h] *Sau* „peste ierburi" [i] *Lit.* „locul Numelui"

împotriva egiptenilor, şi se vor
bate, fiecare împotriva fratelui
său şi fiecare împotriva aproape-
lui său: cetate cu cetate, împărăţie
cu împărăţie.
3 Şi duhul Egiptului va pieri
înăuntrul lui şi-i voi înghiţi pla-
nul; şi îi vor căuta* pe idoli şi pe
vrăjitori şi pe cei care cheamă
duhurile morţilor şi pe ghicitori.
4 Şi-i voi da pe egipteni în mâ-
na unui stăpân* nemilos şi un îm-
părat aspru va împărăţi peste ei",
zice Domnul Dumnezeul oştirilor.
5 ✡ Şi apele* vor seca din mare[a]
şi râul va pieri şi se va usca;
6 şi râurile vor mirosi urât şi
canalele* Egiptului[b] se vor deşer-
ta şi se vor usca, trestia şi papura
se vor veşteji.
7 Livezile de lângă Nil, de pe
malurile Nilului, şi orice este se-
mănat lângă* Nil se va usca, se
va spulbera şi nu va *mai* fi.
8 Şi pescarii* se vor jeli, toţi
cei care aruncă undiţa în Nil vor
plânge şi cei care întind plase pe
suprafaţa apelor vor lâncezi.
9 Şi cei care lucrează inul piep-
tănat şi cei care ţes* bumbac vor
fi daţi de ruşine.
10 Şi stâlpii săi vor fi sfărâmaţi,
toţi lucrătorii cu plată *vor fi* cu
sufletul întristat.
11 ✡ Au ajuns nebuni de tot
mai-marii Ţoanului[c]*, sfătuitorii
înţelepţi ai lui Faraon; sfatul *lor*
s-a prostit. Cum îi spuneţi voi lui
Faraon: „Eu sunt fiul înţelepţi-
lor**, fiul vechilor împăraţi?"
12 Unde* sunt deci înţelepţii tăi?
Să-ţi spună ei acum şi să te facă
să ştii ce a hotărât** Domnul oş-
tirilor asupra Egiptului!
13 Mai-marii Ţoanului au înne-
bunit, mai-marii* Nofului[d] s-au
înşelat şi *cei care sunt* pietrele
din unghi ale seminţiilor lui au
dus în rătăcire Egiptul.
14 Domnul a turnat înăuntrul

3 *1 Cr. 10.13. Cap. 8.19; 47.12. Dan. 2.2.
4 *Cap. 20.4. Ier. 46.26. Ezec. 29.19.
5 *Cap. 50.2. Ier. 51.36. Ezec. 30.12.
6 *2 Împ. 19.24
7 *Cap. 23.3; 23.10.
8 *Ezec. 47.10. Hab. 1.15.
9 *Pr. 7.16. Ezec. 27.7.
11 *Num. 13.22. Ps. 78.12,43 Cap. 30.4. **Gen. 41.38; 41.39. 1 Împ. 4.30. Fap. 7.22.
12 *1 Cor. 1.20. **Cap. 14.24 Rom. 9.17.
13 *Ier. 2.16.

lui un duh de ameţeală*; şi au dus
în rătăcire Egiptul în fiecare fap-
tă a lui, cum se clatină[e] un om
beat în vărsătura lui.
15 Şi nu va fi nici o lucrare pentru
Egipt, pe care s-o poată face ca-
pul* sau coada, ramura de palmi-
er sau papura.

Unirea Egiptului cu Asiria şi cu Israel

16 În ziua aceea, Egiptul va fi ca*
femeile şi va tremura şi se va
teme de mişcarea mâinii Domnu-
lui oştirilor, pe care** o mişcă a-
17 supra lui. Şi ţara lui Iuda va fi o
spaimă pentru Egipt. Oricui i se
va vorbi de ea se va înfricoşa
din cauza planului* Domnului
oştirilor pe care l-a rânduit îm-
potriva lui.
18 În ziua aceea vor fi cinci ce-
tăţi în ţara Egiptului, care vor
vorbi* limba Canaanului şi vor
jura** pe Domnul oştirilor. Una
se va numi: Cetatea Heresului[f].
19 În ziua aceea, va fi un altar*
pentru Domnul în mijlocul ţării
Egiptului şi un stâlp** la hota-
20 rul lui, pentru Domnul. Şi va fi
drept semn şi mărturie pentru
Domnul oştirilor în ţara Egiptu-
lui. Pentru că ei vor striga către
Domnul, din cauza asupritorilor,
şi El le va trimite un salvator*
şi un apărător[g] care-i va elibera.
21 Şi Domnul Se va face cunoscut
egiptenilor şi egiptenii Îl vor cu-
noaşte pe Domnul în ziua aceea;
şi se vor închina cu jertfă* şi dar
de mâncare şi vor face o pro-
misiune Domnului şi o vor îm-
22 plini. Şi Domnul va lovi Egiptul;
El va lovi şi va vindeca*. Şi ei
se vor întoarce** la Domnul, şi
El Se va lăsa înduplecat de ei
şi-i va vindeca.
23 În ziua aceea va fi o cale*
largă din Egipt în Asiria şi asi-
rianul va veni în Egipt şi egiptea-
nul în Asiria; şi Egiptul va sluji**
24 împreună cu Asiria. În ziua aceea
Israel va fi al treilea, alături de

14 *1 Împ.22.22 Cap. 29.10.
15 *Cap. 9.14.
16 *Ier. 51.30. Naum 3.13. **Cap. 11.15
17 *Cap. 14.24. Dan. 4.35.
18 *Ţef. 3.9. **Cap. 45.23; 65.16.
19 *Gen. 28.18. Ex. 24.4. Ios. 22.10. **Ios. 4.20.
20 *Cap. 43.3,11; 45.15,21.
21 *Cap. 56.7; 60.7. Zah. 14.16. Mal. 1.11.
22 *Cap. 30.26; 57.18. Ev. 12.11. **Cap. 27.13; 45.14. Osea 14.1.
23 *Cap. 11.16; 35.8; 49.11; 62.10. **Cap. 27.13

[a] *Aici Nil* [b] *Ebr.* „Maţor", *partea fortificată din nord-estul Egiptului* [c] *Tanis* [d] *Memfis* [e] *Lit.* „se rătăceşte"
[f] *Cetatea distrugerii sau Cetatea soarelui, probabil Heliopolis* [g] *Sau* „o căpetenie"

25 *Cap. 45.14. **Ps. 100.3. Cap. 29.23; 45.11. Osea 2.23. Ef. 2.10.

Egipt şi de Asiria, o binecuvân-
25 tare în mijlocul pământului, pen-
tru că *D*omnul oştirilor îi va bi-
necuvânta, zicând: „Binecuvântat
fie Egiptul*, poporul Meu, şi Asi-
ria, lucrarea** mâinilor Mele, şi
Israel, moştenirea Mea“.

Profeție împotriva Egiptului şi Etiopiei

1 *2 Împ. 18.17
2 *Zah. 13.4. Mt. 3.4. **1 Sam. 19.24 Mica 1.8,11.
3 *Cap. 8.18.
4 *Cap. 19.4. **2 Sam. 10.4 Cap. 3.17. Ier. 13.22,26 Mica 1.11.
5 *2 Împ. 18.21 Cap. 30.3,5; 30.7; 36.6. **Ier. 9.23.
6 *Mt. 23.33. Ev. 2.3.

20 ✷ În anul când* a venit Tar-
tan[a] în Asdod, când l-a trimis
Sargon, împăratul Asiriei, şi a
luptat împotriva Asdodului şi
2 l-a luat, în timpul acela *D*omnul
a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoț,
zicând: „Du-te şi dezleagă-ți sa-
cul de la coapse* şi scoate-ți san-
daua din picior“. Şi el a făcut
aşa, umblând** gol şi desculț.
3 Şi *D*omnul a zis: „Cum a um-
blat robul Meu Isaia gol şi des-
culț, trei ani, drept* semn şi mi-
nune cu privire la Egipt şi cu
4 privire la Etiopia[b], aşa îi va duce
împăratul* Asiriei pe cei captivi
ai Egiptului şi pe cei deportați
ai Etiopiei, tineri şi bătrâni, goi
şi desculți, şi** cu şezutul desco-
5 perit, spre ruşinea Egiptului. Şi se
vor înspăimânta* şi se vor ruşi-
na de Etiopia, încrederea lor, şi
6 de Egipt, mândria** lor“. Şi lo-
cuitorii țărmului[c] acestuia vor
zice în ziua aceea: „Iată, aceasta
este încrederea noastră spre care
am fugit după ajutor, ca să fim
salvați de împăratul Asiriei; şi
noi, cum* vom scăpa?“

Profeție împotriva Babilonului

1 *Zah. 9.14.
2 *Cap. 24.16; 33.1. **Cap. 22.6. Ier. 49.34.

21 ✷ Profeția despre pustiul mă-
rii[d].
Cum* mătură vârtejurile în
sud[e], aşa vine el din pustiu, dintr-o
țară înfricoşătoare.
2 Aspră viziune mi s-a desco-
perit: înşelătorul* lucrează cu în-
şelăciune şi prădătorul pradea-
ză. Suie-te**, Elamule[f]! Impre-
soară, Medio! Am făcut să în-
ceteze tot suspinul lui.
3 De aceea coapsele mi s-au
umplut* de durere, m-au cuprins
chinuri ca** şi chinurile unei fe-
mei la naştere. Sunt îndoit *de du-*
rere, încât nu pot auzi[g]; sunt tul-
burat, încât nu pot vedea[h].
4 Inima mea bate[i], groaza m-a
cuprins: noaptea* plăcerii mele,
El mi-a schimbat-o în tremur.
5 ✡ Ei pregătesc* masa, pun
paza, mănâncă, beau: „Treziți-vă,
căpeteniilor, ungeți scutul!“
6 ✡ Pentru că aşa mi-a zis Dom-
nul: „Du-te, pune o santinelă să
spună* ce vede“.
7 Şi a văzut care[j], călăreți*, doi
câte doi, călăreți pe[k] măgari, că-
lăreți pe cămile. Şi a ascultat
cu luare-aminte, cu mare atenție.
8 Şi a strigat *ca* un leu: „Doam-
ne*, stau mereu la turnul de stra-
jă ziua şi sunt pus de veghe în
toate nopțile!“
9 Şi, iată, vine un car cu oa-
meni, călăreți doi câte doi! Şi *san-*
tinela a răspuns şi a zis: „A că-
zut*, a căzut Babilonul! Şi toate
chipurile** cioplite ale dumnezei-
lor lui, El le-a sfărâmat la pământ!“
10 ✡ O, treieratul* meu, şi ro-
dul[l] ariei mele! Ceea ce am auzit
de la *D*omnul oştirilor, Dumne-
zeul lui Israel, v-am vestit.
11 ✷ Profeția despre Duma*.
Cineva strigă către mine din
Seir**: „Santinelă, cât mai este
din noapte? Santinelă, cât mai este
din noapte?“
12 Santinela a zis: „Vine dimi-
neața, şi este tot noapte[m]. Dacă
vreți să întrebați, întrebați; în-
toarceți-vă, reveniți“.
13 ✷ Profeția împotriva Ara-
biei*. În pădurea[n] Arabiei veți
petrece noaptea, caravane din
Dedan**!
14 Aduceți apă în întâmpinarea
celui însetat. Locuitorii țării Te-
ma* ies cu pâinea lor înaintea

3 *Cap. 13.8; 16.11. **Ps. 48.6. 1 Tes. 5.3.
4 *Deut. 28.67.
5 *Ier. 51.39; 51.57. Dan. 5.1-5.
6 *2 Împ. 9.17.
7 *Vers. 9.
8 *Hab. 2.1.
9 *Cap. 13.19; 47.5,9; 48.14 Ier. 51.8. Apoc. 14.8; 18.2. **Cap. 46.1. Ier. 50.2; 51.44.
10 *Ier. 51.33. Mica 4.13.

Profeție împotriva Edomului şi Arabiei

11 *1 Cr. 1.30. **Gen. 32.3. Ezec. 35.2. Obad. 1.
13 *Ier. 49.28. **Gen. 10.7. 1 Cr. 1.9,32. Ezec. 27.15.
14 *Gen. 25.15. Iov 6.19.

[a] *Probabil titlul generalului asirian* [b] *Ebr.* „Cuş“ [c] *Referitor la Canaan* [d] *În sudul Babilonului* [e] *Neghev* [f] *Persia* [g] *Sau* „de ceea ce am auzit“ [h] *Sau* „de ceea ce am văzut“ [i] *Lit.* „rătăceşte“ [j] *Sau* „cavalerie“ [k] *Sau* „un car cu“ [l] *Lit.* „fiul“ [m] *Lit.* „Vine dimineața, de asemenea şi noaptea“ [n] *Sau* „În locurile necultivate ale“

celui fugar[a],
15 pentru că ei fug* dinaintea să-
biilor, dinaintea sabiei scoase şi
dinaintea arcului întins şi dina-
intea greutăţii războiului.
16 Pentru că aşa mi-a zis Dom-
nul: „Încă un an, după anii unui
lucrător* plătit, şi toată gloria
17 Chedarului** se va duce. Şi rămă-
şiţa numărului arcaşilor – cei
viteji ai fiilor Chedarului – va
fi micşorată, pentru că Domnul
Dumnezeul lui Israel a vorbit.

Valea viziunii

22 ✱ Profeţia despre Valea* vizi-
unii.
Ce ai de te sui toată pe aco-
perişuri,
2 tu, cea plină de vuiet, cetate*
zgomotoasă, cetate voioasă? Oa-
menii tăi ucişi nu sunt ucişi
de sabie, nici morţi în luptă.
3 Toate căpeteniile tale au fugit
împreună, *dar* sunt luaţi captivi
fără arc[b]. Toţi cei care sunt prinşi
în tine sunt luaţi captivi împreună;
ei fugeau departe.
4 De aceea am zis: „Întoarce-
ţi-vă privirile de la mine, lăsa-
ţi-mă să plâng* cu amar. Nu stă-
ruiţi să mă mângâiaţi pentru
pieirea[c] fiicei poporului meu.
5 ✡ Pentru că este o zi* de tul-
burare şi de zdrobire şi de în-
curcătură de** la Domnul Dum-
nezeul oştirilor în Valea viziu-
nii[d]; de surpare a zidului şi de stri-
gare spre munte.
6 Şi Elamul* poartă tolba; *înain-*
tează cu care de bărbaţi *şi* călă-
reţi, şi Chirul** dezveleşte scutul.
7 Şi va fi *aşa*: văile tale cele
mai alese se vor umple de care,
şi călăreţii se vor aşeza în linie de
bătaie, la poartă.
8 Şi El ridică vălul lui Iuda. Şi
tu te-ai uitat în ziua aceea la ar-
ma din casa* pădurii.
9 Şi aţi văzut că spărturile cetă-
ţii lui David sunt multe, şi aţi
adunat* apele iazului de jos.

15 *Cap. 13.14; 13.15.
16 *Cap. 16.14. **Ps. 120.5. Cânt. 1.5. Cap. 42.11; 60.7. Ezec. 27.21.
1 *Ier. 21.13.
2 *Cap. 23.7; 32.13.
4 *Cap. 15.3. Ier. 4.19; 9.1. Lc. 19.41.
5 *Cap. 37.3. **Plân. 1.5; 2.2.
6 *Ier. 49.35. **2 Împ. 16.9 Cap. 15.1.
8 *1 Împ. 7.2; 10.17.
9 *2 Împ. 20.20 2 Cr. 32.4; 32.5,30.

10 Şi aţi numărat casele Ierusa-
limului şi aţi stricat casele, ca să
întăriţi zidul.
11 Şi aţi făcut un şanţ între*
cele două ziduri, pentru apele**
iazului celui vechi; dar n-aţi pri-
vit spre Cel care l-a făcut, nici nu
v-aţi uitat la Cel care din vechi-
me l-a întocmit[e].
12 ✡ Şi, în ziua aceea, Domnul
Dumnezeul oştirilor a chemat la
plâns* şi la bocet şi la raderea**
capului şi la încingere cu sac.
13 Şi iată bucuria şi veselia*, în-
junghierea boilor şi tăierea oilor,
mâncarea cărnii şi băutul vinu-
lui: „Să mâncăm** şi să bem,
pentru că mâine vom muri!“
14 Şi s-a descoperit în auzul
meu de la Domnul oştirilor: „Cu
adevărat*, nu vi se va ierta[f]
nelegiuirea aceasta până veţi
muri“, zice Domnul Dumnezeul
oştirilor.

Şebna înlocuit cu Eliachim

15 Aşa zice Domnul Dumnezeul
oştirilor:
„Du-te, intră la administra-
torul acesta, la Şebna*, care este
mai-mare peste casă *şi spune*:
16 «Ce faci aici? Şi pe cine ai
aici, de ţi-ai săpat aici un mormânt
ca unul care îşi sapă* mormân-
tul sus, tăindu-şi în stâncă o lo-
cuinţă pentru sine?
17 Iată, Domnul te va azvârli
cu puterea unui viteaz şi te va
acoperi cu totul.
18 Te va învârti ca pe un ghem
şi te va azvârli ca pe o minge în-
tr-o ţară largă. Acolo vei muri şi
acolo vor fi carele gloriei tale, tu,
ruşinea casei stăpânului tău!
19 Şi te voi alunga din slujba ta,
şi El te va smulge din starea ta.
20 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea
îl voi chema pe robul Meu, pe
21 Eliachim*, fiul lui Hilchia, şi voi
pune pe el tunica ta, şi-l voi în-
tări cu brâul tău şi voi pune au-
toritatea ta în mâna lui, şi el va

11 *Neem. 3.16 Ier. 39.4. **2 Împ. 20.20 2 Cr. 32.3,4.
12 *Cap. 32.11. Ioel 1.13; 2.17 **Ezra 9.3. Cap. 15.2. Mica 1.16.
13 *Cap. 5.11,22; 28.7,8. Lc. 17.26-29 **Cap. 56.12 1 Cor. 15.32.
14 *1 Sam. 3.14 Cap. 13.11. Ezec. 24.13.
15 *1 Împ. 4.6. 2 Împ. 18.37 Cap. 36.3.
16 *2 Sam. 18.18 2 Cr. 16.14. Mt. 27.60.
20 *2 Împ. 18.18 Cap. 36.3,22; 37.2.

[a] *Sau* „vin în întâmpinarea celui fugar, cu pâine pentru el“ [b] *Sau* „sunt luaţi captivi de arcaşi“ [c] *Sau* „coruperea“ [d] *Sau* „viziunilor“ [e] *Sau* „l-a plănuit“ [f] *Sau* „nu vă va fi ispăşită“, *sau* „nu veţi fi curăţiţi de“

fi un tată pentru locuitorii Ierusa-
22 *Iov 12.14. Apoc. 3.7.
22 limului şi pentru casa lui Iuda. Şi
voi pune pe umărul lui cheia* ca-
sei lui David, şi el va deschide
şi nimeni nu va închide, şi el va
închide şi nimeni nu va deschide.
23 *Ezra 9.8. Zah. 10.4. **1 Sam. 2.8
23 Şi-l voi întări *ca** pe un cui în-
tr-un loc tare şi va fi ca un
tron de glorie** pentru casa ta-
24 tălui său. Şi pe el se va rezema[a]
toată gloria casei tatălui său,
urmaşii şi odrasla, toate vasele
cele mici, de la potire până la
urcioare[b]»“.
25 „În ziua aceea“, zice Domnul
oştirilor, „cuiul care a fost în-
ţepenit într-un loc tare va fi în-
depărtat şi va fi tăiat şi va
cădea, şi povara care era deasu-
pra lui va fi nimicită“, pentru
că Domnul a vorbit.

Căderea Tirului

23 ✷ Profeţia despre Tir*.
1 *Ios. 19.29. 1 Împ. 5.1. Ezec. 26.2. **Cap. 2.16. †Gen. 10.4. Ezec. 27.6.
Urlaţi, corăbii** ale Tarsisu-
lui, pentru că el este pustiit, în-
cât nu *mai* este nici casă, nici in-
trare! Din ţara† Chitim[c] li se des-
coperă *aceasta*.
2 *Cap. 47.5.
2 Amuţiţi*, locuitori ai coas-
tei[d]! Negustorii Sidonului, care
trec peste mare, te-au umplut.
3 *Ios. 13.3. Cap. 19.7-9. **Ezec. 27.3.
3 Şi pe ape mari, sămânţa Şi-
horului[e]*, secerişul Nilului, era
venitul lui; şi el era piaţa** naţiu-
nilor.
4 *Gen. 10.15; 10.19. Ios. 11.8. Jud. 10.6.
4 Ruşinează-te, Sidonule*! Pen-
tru că marea a vorbit, tăria mării,
zicând: „N-am avut dureri de
naştere, nici n-am născut, nici
n-am hrănit tineri, nici n-am cres-
cut fecioare“.
5 *Cap. 19.16.
5 Ca şi la ştirea despre Egipt*,
vor tremura la ştirea despre Tir[f].
6 ✡ Treceţi la Tarsis! Urlaţi, lo-
cuitori ai coastei!
7 *Cap. 22.2; 32.13.
7 Aceasta este *cetatea* voastră
cea veselă*, a cărei obârşie este
din zilele vechi? Picioarele ei o
vor duce să locuiască departe!
8 Cine a hotărât aceasta împo-
8 *Ezec. 28.2; 28.12.
triva Tirului care împărţea* cu-
nuni, ai cărui negustori erau că-
petenii, ai cărui comercianţi erau
cei onoraţi ai pământului?
9 *Cap. 2.11. **Iov 40.11; 40.12. Dan. 4.37.
9 Domnul oştirilor a hotărât*
aceasta, ca să întineze** mândria
oricărei glorii, ca să-i umilească
pe toţi cei onoraţi ai pământului.
10 ✡ Revarsă-te peste ţara ta,
ca Nilul, fiică a Tarsisului. Nu mai
este nici o piedică[g]!
11 *Ex. 14.21. Cap. 14.26. **Cap. 13.13
11 El Şi-a întins* mâna asupra
mării, a clătinat** împărăţiile;
Domnul a dat poruncă în privin-
ţa Canaanului, să i se distrugă
întăriturile.
12 *Ezec. 26.13; 26.14. Apoc. 18.22. **Vers. 1.
12 Şi a zis: „Nu te vei mai bu-
cura*, fecioară asuprită[h], fiică a
Sidonului! Ridică-te, treci la Chi-
tim**; nici acolo nu vei avea
odihnă!
13 *Ps. 72.9.
13 Iată ţara caldeenilor! Poporul
acesta nu mai este. Asirianul l-a
întemeiat pentru locuitorii* pus-
tiului[i]: ei şi-au ridicat turnurile,
i-au surpat palatele; El l-a pre-
făcut în dărâmături.
14 *Cap. 2.16. Ezec. 27.25; 27.30.
14 Urlaţi, corăbii* ale Tarsisului,
pentru că vi s-a pustiit întăritura.
15 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
15 *Ier. 25.11; 25.22.
Tirul va fi dat uitării şaptezeci*
de ani, cât zilele unui împărat. La
sfârşitul celor şaptezeci de ani
va fi pentru Tir ca în cântarea
curvei:
16 „Ia o harfă, dă ocol cetăţii, cur-
vă uitată! Atinge cu măiestrie cor-
zile, cântă multe cântece, ca să-şi
amintească de tine“.
17 Şi va fi *aşa*: la sfârşitul celor
17 *Vers. 15. **Ezec. 16.25 Naum 3.4. Apoc. 17.2.
şaptezeci* de ani, Domnul va
cerceta Tirul; şi el se va întoarce
la câştigul lui; şi el se va pros-
titua** cu toate împărăţiile lumii
18 *Ex. 28.36. Zah. 14.20; 14.21.
18 de pe faţa pământului. Şi marfa
lui şi câştigul lui vor fi sfinte*
pentru Domnul: nu vor fi strânse,
nici păstrate; pentru că marfa lui
va fi pentru cei care locuiesc

[a] *Lit.* „vor atârna pe el“ [b] *Sau* „burdufuri“ [c] *Cipru* [d] *Sau* „insulei“ [e] *Afluent al Nilului* [f] *Sau* „Când a venit ştirea în Egipt, au tremurat la ştirea despre Tir“ [g] *Lit.* „brâu“ [h] *Sau* „dezonorată“ [i] *Fiarele pustiului*

înaintea *D*omnului, ca să mănân-
ce şi să se sature şi să aibă veş-
minte trainice[a].

Iuda pustiit

24 Iată, *D*omnul goleşte ţara[b] şi
o pustieşte şi o răscoleşte[c] şi îi ri-
sipeşte pe locuitorii ei!
2 Şi îi va fi poporului ca şi preo-
tului*, slujitorului ca şi stăpânului
său, slujnicei ca şi stăpânei sale,
cumpărătorului** ca şi vânzătoru-
lui, celui care dă cu împrumut ca
şi celui care ia cu împrumut, ce-
lui care dă cu dobândă ca şi da-
tornicului.
3 Ţara va fi golită de tot şi pus-
tiită de tot, pentru că *D*omnul a
spus cuvântul acesta.
4 Ţara jeleşte, se veştejeşte; lu-
mea lâncezeşte, se veştejeşte; po-
porul mândru al ţării lâncezeşte.
5 Şi ţara* este întinată sub lo-
cuitorii ei, pentru că au călcat
legile, au schimbat rânduielile,
au rupt legământul cel veşnic.
6 Pentru aceasta blestemul* în-
ghite ţara şi locuitorii ei sunt so-
cotiţi vinovaţi[d]; de aceea, locuito-
rii** ţării sunt arşi şi au rămas
puţini oameni.
7 Mustul* jeleşte, viţa lânce-
zeşte, toţi cei care erau cu inima
voioasă suspină.
8 Veselia tamburinelor înce-
tează*, vuietul celor care se ve-
selesc se sfârşeşte, bucuria harfei
încetează.
9 Nu beau vin cântând[e], bău-
tura tare este amară pentru cei
care o beau.
10 Cetatea pustiirii este sfărâ-
mată; fiecare casă este închisă,
nimeni nu intră în ea.
11 Pe străzi se strigă pentru vin[f].
Orice* bucurie este întunecată,
veselia ţării s-a dus.
12 Pustiirea rămâne în cetate şi
poarta este lovită – o dărâmătură,
13 ✡ pentru că aşa va fi în mij-
locul ţării, între popoare, ca* scu-

2 *Osea 4.9. **Ezec. 7.12; 7.13.
5 *Gen. 3.17. Num. 35.33.
6 *Mal. 4.6. **Cap. 1.31; 9.19.
7 *Cap. 16.8,9. Ioel 1.10,12.
8 *Ier. 7.34; 16.9; 25.10. Ezec. 26.13. Osea 2.11. Apoc. 18.22.
11 *Cap. 16.10; 32.13.
13 *Cap. 17.5,6; 27.12.

turatul unui măslin, ca strânge-
rea boabelor după sfârşitul cule-
sului viei.

Babilonul nimicit şi Ierusalimul ridicat

14 ✡ Aceştia[g] îşi vor înălţa gla-
sul, vor chiui; pentru măreţia
*D*omnului, vor striga tare de la
mare.
15 De aceea, glorificaţi* pe *D*om-
nul în răsărit[h], Numele** *D*om-
nului Dumnezeului lui Israel, în
insulele† mării[i].
16 De la marginea[j] pământului[k]
am auzit cântări: „Glorie Celui
Drept!“
Şi eu am zis: „Vai, sunt pier-
dut! Sunt pierdut! Vai de mine!“
Înşelătorii* s-au purtat cu înşe-
lăciune; da, înşelătorii s-au pur-
tat cu multă înşelăciune.
17 Groaza* şi groapa şi cursa
sunt asupra ta, locuitor al ţării[l]!
18 Şi va fi *aşa*: cel care fuge
dinaintea strigătului de groază va
cădea în groapă, şi cel care se
ridică din mijlocul gropii va fi
prins în cursă; pentru că stăvi-
larele* de sus sunt deschise şi
temeliile** pământului se clatină.
19 Pământul este cu totul sfărâ-
mat*, pământul se desface, pă-
mântul este zguduit cu putere.
20 Pământul se clatină* încoace
şi încolo ca un om beat şi se zgu-
duie ca o colibă de noapte; şi
fărădelegea** lui apasă greu asu-
pra lui şi el cade şi nu se mai
ridică.
21 ✡ Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
*D*omnul va pedepsi oştirea* ce-
lor de sus, din înalt, şi pe împă-
raţii** pământului, de pe pământ.
22 Şi vor fi strânşi ca adunare a
celor întemniţaţi pentru groapă
şi vor fi puşi în închisoare şi
după multe zile vor fi pedepsiţi.
23 Şi luna* va roşi, şi soarele se
va ruşina. Pentru că *D*omnul oş-
tirilor va împărăţi** pe muntele
Sion† şi în Ierusalim şi înaintea

15 *Cap. 25.3. **Mal. 1.11. †Cap. 11.11; 42.4.
16 *Cap. 21.2; 33.1. Ier. 3.20; 5.11
17 *1 Împ. 19.17 Ier. 48.43,44. Amos 5.19.
18 *Gen. 7.11. **Ps. 18.7.
19 *Vers. 1. Ier. 4.23.
20 *Cap. 19.14; 28.7. **Cap. 1.28; 43.27.
21 *Cap. 10.12; 13.11. **Ps. 76.12.
23 *Cap. 13.10; 60.19,20. Zah. 14.6,7. **Apoc.19.6 †Mica 4.7. Ev. 12.22.

[a] *Sau* „alese“ [b] *Sau* „pământul“, *în tot paragraful* [c] *Lit.* „o răstoarnă“ [d] *Sau* „sunt pustiiţi“ [e] *Lit.* „cu cântec“ [f] *Sau* „din cauza vinului“ [g] *Oamenii cruţaţi din împrăştierea lui Israel* [h] *Sau* „în ţările luminii“ [i] *Sau* „din apus“ [j] *Lit.* „Din aripa“ [k] *Sau* „ţării“ [l] *Sau* „al pământului“

23 ††Apoc. 22.5

Preamărirea Domnului

1 *Ex. 15.2. Cap. 7.13. **Ps. 40.5; 98.1. †Num. 23.19 Ef. 1.11.
2 *Cap. 21.9; 23.13. Ier. 51.37.
3 *Cap. 24.15. Apoc. 11.13.
4 *Cap. 14.32; 17.10. **Cap. 4.6; 32.2.
6 *Pr. 9.2. Mt. 22.4. **Cap. 2.2,3. †Dan. 7.14. Mt. 8.11.
7 *2 Cor. 3.15. Ef. 4.18.
8 *Osea 13.14. 1 Cor. 15.54. Apoc. 20.14; 21.4. **Cap. 30.19; 35.10; 51.11; 65.19. Apoc. 7.17. †Ps. 69.9; 89.50,51. Cap. 51.7; 54.4.
9 *Gen. 49.18. Tit 2.13. **Ps. 20.5. Cap.35.1,2,10

bătrânilor Săi în glorie[a]††.
25 Doamne, Tu eşti Dumnezeul
meu*; Te voi înălţa, voi lăuda
Numele Tău, pentru că ai făcut**
lucruri minunate, planuri† de de-
mult, *care sunt* credincioşie *şi*
adevăr.
2 Pentru că ai făcut din cetate o
movilă, din cetatea întărită o dă-
râmătură*, ca palatul străinilor să
nu mai fie o cetate; niciodată nu
va mai fi reconstruit.
3 De aceea, poporul cel puternic
Te va glorifica[b]*, cetatea naţiuni-
lor care înspăimântă se va teme
de Tine.
4 Pentru că Tu ai fost o întăritu-
ră* pentru cel sărac, o întăritură
pentru cel nevoiaş în strâmtorarea
lui, un adăpost** împotriva furtu-
nii, o umbră împotriva arşiţei, pen-
tru că suflarea celor asupritori *a fost*
ca furtuna *care se izbeşte de* un zid.
5 Tu ai potolit zarva străinilor
ca pe arşiţa unui loc uscat; *ca* ar-
şiţa la umbra unui nor, *aşa* va fi
smerită cântarea celor asupritori.
6 ✡ Şi Domnul oştirilor va face*
pe muntele** acesta tuturor†
popoarelor un ospăţ cu mânca-
ruri grase, un ospăţ cu vinuri
vechi[c], cu mâncăruri grase, pline
de măduvă, cu vinuri vechi, bine
limpezite.
7 Şi va înghiţi în muntele aces-
ta faţa vălului care înfăşoară toa-
te popoarele şi învelitoarea* care
acoperă toate naţiunile.
8 El va înghiţi* moartea pentru
totdeauna[d]. Şi Domnul Dumne-
zeu va şterge** lacrimile de pe
toate feţele şi va îndepărta dispre-
ţul† poporului Său de pe tot pă-
mântul, pentru că Domnul a vorbit.
9 ✡ Şi, în ziua aceea, se va zice:
„Iată, acesta este Dumnezeul
nostru; pe El L-am aşteptat* şi El
ne va mântui. Acesta este Dom-
nul: L-am aşteptat, ne vom bu-
cura** şi ne vom desfăta în mân-

tuirea Lui“.
10 Pentru că mâna Domnului se
va odihni pe muntele acesta; şi
Moabul* va fi călcat în picioare
sub el, cum se calcă paiele în bă-
legar,
11 şi îşi va întinde* mâinile în
mijlocul lui, cum le întinde îno-
tătorul ca să înoate; şi El le va
doborî** mândria odată cu unel-
tirile mâinilor lor.
12 Şi cetăţuia întăriturilor* zi-
durilor tale, El o va doborî, o va
da jos, o va arunca la pământ,
în ţărână.
26 În ziua aceea, în ţara lui Iuda
se va cânta cântarea aceasta:
„Avem o cetate tare; El a pus
mântuirea* drept ziduri şi întă-
rituri.
2 Deschideţi* porţile şi va intra
naţiunea cea dreaptă, care păzeş-
te credincioşia.
3 Tu vei păzi în pace* desă-
vârşită[e] mintea care se sprijină
pe Tine, pentru că se încrede în
Tine.
4 Încredeţi-vă* în Domnul pen-
tru totdeauna, pentru că în El[f],
Domnul, este stânca** veacurilor.
5 Pentru că El îi coboară pe cei
care locuiesc în înălţime, El sme-
reşte cetatea* cea înălţată, o co-
boară până la pământ, o aruncă
în ţărână.
6 Piciorul o va călca*, picioarele
celor întristaţi, paşii celor săraci.
7 ✡ Calea* celui drept este ne-
tedă; Tu, Cel Drept, netezeşti[g]**
calea celui drept.
8 Da, pe calea judecăţilor* Tale,
Doamne, Te-am aşteptat; sufletul
nostru doreşte Numele** Tău şi
amintirea Ta.
9 Sufletul meu Te doreşte noap-
tea*; da, duhul meu înăuntrul
meu Te caută** devreme; căci
atunci când judecăţile Tale sunt
pe pământ, locuitorii lumii înva-
ţă† dreptatea.

10 *Cap. 16.14. Ier. 48.1. Ezec. 25.8. Amos 2.1-3. Ţef. 2.9.
11 *Cap. 5.25; 14.26. **Iov 40.11.
12 *Cap. 26.5.

Cântare de laudă a poporului lui Dumnezeu

1 *Cap. 60.18.
2 *Ps. 118.19.
3 *Vers. 12. Cap. 27.5; 57.19; 66.12.
4 *Cap. 12.2; 50.10; 51.5. **Cap. 17.10; 30.29; 44.8.
5 *Cap. 25.12; 32.19.
6 *Cap. 28.3.
7 *Cap. 57.2. **Ps. 25.4. Cap. 42.16; 52.12.
8 *Cap. 51.4; 56.1; 64.5. **Cap. 12.4; 24.15; 25.1.
9 *Ps. 63.6; 77.2; 119.62. Cânt. 3.1. Cap. 50.10. Lc. 6.12. **Ps. 63.1. Mt. 6.33. †Cap. 55.6.

[a] *Sau* „şi va fi glorie înaintea bătrânilor Săi“ [b] *Sau* „Te va onora“ [c] *Lit.* „Vinuri care au stat pe drojdii“
[d] *Sau* „prin victorie“ [e] *Lit.* „în pace, pace“ [f] *Ebr.* „Yah“ [g] *Sau* „cântăreşti“

10 *Ecl. 8.12. Rom. 2.4. **Ps. 143.10.
11 *Iov 34.27. Ps. 28.5. Cap. 5.12.
12 *Vers. 3.
13 *2 Cr. 12.8.
14 *Deut. 4.28. Ps. 135.17. Hab. 2.19. **Cap. 10.3.
15 *Cap. 9.3. **Cap. 33.17
16 *Cap. 37.3. Osea 5.15.
17 *Cap. 13.8; 21.3. Ioan 16.21.
18 *Cap. 33.11; 59.4. **Ps. 17.14.
19 *Cap. 25.8. Ezec. 37.1-14 Dan. 12.2. Osea 13.14. **Ef. 5.14.
20 *Ex. 12.22. Ps. 91.1,4.

10 Dacă* se va face îndurare ce-
lui rău, el nu învaţă dreptatea;
în ţara** dreptăţii el va nedrep-
tăţi şi nu se va uita la măreţia
Domnului.
11 Mâna Ta, Doamne, este înăl-
ţată, dar ei n-o văd*; *dar* vor
vedea râvna *Ta pentru* popor*ul*
Tău şi vor fi ruşinaţi[a]; da, focul
îi va mistui pe vrăjmaşii Tăi.
12 ✡ Doamne, Tu vei porunci
pace* pentru noi, pentru că ai şi
împlinit toate lucrurile noastre
pentru noi.
13 Doamne, Dumnezeul nostru,
alţi* domni în afară de Tine au
domnit peste noi; dar numai prin
Tine vom aminti Numele Tău.
14 Cei morţi* nu vor trăi: um-
brele nu se vor ridica, pentru că
Tu i-ai pedepsit** şi i-ai nimicit
şi le-ai şters toată amintirea.
15 Ai înmulţit* naţiunea, Doam-
ne, ai înmulţit naţiunea. Tu ai fost
glorificat, Tu ai lărgit** toate
hotarele ţării[b].
16 Doamne, în strâmtorare* Te-au
căutat, şi-au vărsat în şoaptă
rugăciunea, când pedeapsa Ta
era asupra lor.
17 Ca o femeie însărcinată, a-
proape* de naştere, în dureri,
care strigă în durerile ei, aşa am
fost noi înaintea Ta, Doamne.
18 Am fost însărcinaţi, am fost
în dureri de naştere*, şi parcă
am fi născut vânt; n-am adus
salvare ţării[c] şi locuitorii lumii
n-au căzut**.
19 ✡ Morţii* Tăi vor trăi, tru-
purile mele moarte[d] se vor ridi-
ca. Treziţi-vă** şi cântaţi de
bucurie, locuitori ai ţărânii! Pen-
tru că roua Ta este roua dimi-
neţilor[e] şi pământul[f] va arunca
afară pe cei morţi[g].
20 „Vino, poporul Meu, intră* în
camerele tale şi închide-ţi uşile
după tine. Ascunde-te** pentru
puţine clipe, până va trece mânia†.
21 Pentru că, iată, Domnul iese*
din locul Său ca să pedepseas-
că** nelegiuirea locuitorilor pă-
mântului asupra lor; şi pământul
va da pe faţă† sângele său şi
nu-i va mai acoperi pe ucişii săi".

Restabilirea lui Israel

27 În ziua aceea, Domnul va
pedepsi cu sabia Sa cea grea
şi mare şi tare pe leviatan*, pe
şarpele cel iute, da, pe leviatan,
pe şarpele cel inelat, şi-l va ucide
pe balaurul** din mare.
2 ✡ În ziua aceea va fi o vie*
de vin curat[h]; cântaţi despre ea:
3 „Eu*, Domnul, o păzesc, o voi
uda în orice clipă; o voi păzi**
noapte şi zi, ca nimeni să n-o va-
tăme[i].
4 N-am nici o mânie în Mine.
Oh, dacă mărăcini* *şi* spini Mi-ar
sta împotrivă, aş merge la luptă
împotriva lor, i-aş arde** pe toţi.
5 Sau mai bine să caute* tăria
Mea; să facă** pace cu Mine;
da, să facă pace cu Mine!"
6 ✡ În viitor, Iacov va prinde
rădăcină*, Israel va înflori** şi
va înmuguri şi va umple faţa lu-
mii cu rod.
7 L-a lovit El aşa cum i-a lo-
vit* pe cei care l-au lovit pe el?
A fost el ucis aşa cum au fost
ucişi cei pe care i-a ucis El?
8 Cu măsură* te-ai certat cu
ea[j], când ai alungat-o; El a
îndepărtat-o cu vântul Său pu-
ternic, în ziua vântului** de ră-
sărit.
9 Deci cu aceasta se va ispăşi*
nelegiuirea lui Iacov; şi acesta
este tot rodul îndepărtării păca-
tului său: când va face toate
pietrele altarului ca pietrele de
var care sunt sfărâmate în bucăţi,
aşerele şi chipurile soarelui[k] nu
vor mai sta în picioare.

20 **Ps. 30.5. 2 Cor. 4.17. †Cap. 10.5; 13.5.
21 *Mica 1.3. Iuda 14. **Cap. 13.11 †Iov 16.18. Lc. 11.50.
1 *Iov 3.8. Ps. 74.14. **Cap. 51.9. Ezec. 29.3; 32.2.
2 *Ps. 80.8. Cap. 5.1. Ier. 2.21.
3 *Cap. 58.11. **1 Sam. 2.9 Cap. 31.5. Ioan 10.28.
4 *2 Sam. 23.6 Cap. 9.18. **Cap. 33.12 Mt. 3.12. Ev. 6.8.
5 *Cap. 12.2; 25.4. **Iov 22.21. Rom. 5.1. 2 Cor. 5.20.
6 *Cap. 37.31. **Cap. 35.1. Osea 14.5,6.
7 *Cap. 10.12; 10.17; 30.31.
8 *Iov 23.6. Ps. 6.1; 78.38 Ier. 30.11. 1 Cor. 10.13. **Ier. 4.11. Ezec. 19.12.
9 *Cap. 1.25. Dan. 11.35. Rom. 11.27.

[a] *Sau* „vor vedea şi vor fi ruşinaţi de gelozia *lor* faţă de popor" [b] *Sau* „Tu ai dus-*o* departe, spre toate marginile pământului" [c] *Sau* „pământului" [d] *Sau* „*împreună cu* trupul meu mort, ei" [e] *Lit.* „luminilor" [f] *Sau* „ţara" [g] *Sau* „umbrele" [h] *Sau* „vie plăcută" [i] *Sau* „să n-o pedepsească" [j] *Israel, văzut ca femeie* [k] *Sau* „stâlpii soarelui"

10 *Cap. 17.2; 32.14.

10 Pentru că cetatea întărită a
rămas singură, o locuinţă lăsată
şi părăsită ca un pustiu; acolo*
va paşte viţelul şi acolo se va
culca şi îi va mânca ramurile.

11 *Deut. 32.28 Cap. 1.3. Ier. 8.7. **Deut. 32.18 Cap. 43.1,7; 44.2,21,24.

11 Când crengile ei se vor usca,
se vor rupe; femeile vor veni *şi*
le vor pune pe foc. Pentru că a-
cesta este un popor lipsit* de in-
teligenţă, de aceea Cel care l-a fă-
cut** nu va avea milă de el, şi
Cel care l-a întocmit nu Se va
îndura de el.

12 *Cap. 11.11; 56.8. **Deut. 30.3; 30.4. Neem. 1.9.

12 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
Domnul va scutura* roade de la
cursul râului până la pârâul
Egiptului şi veţi fi adunaţi[a]**
unul câte unul, fii ai lui Israel!

13 *Lev. 25.9. 1 Cr. 15.24. Mt. 24.31. Apoc. 11.15. **Cap. 19.21. Zah. 14.16.

13 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea se
va suna* din trâmbiţa cea mare
şi vor veni cei care piereau[b] în
ţara Asiriei şi cei împrăştiaţi în
ţara Egiptului şi se vor închina**
Domnului pe muntele cel sfânt,
în Ierusalim.

Pedeapsa seminţiilor Efraim şi Iuda

1 *Vers. 7. Osea 7.5.

28 ✱ Vai de cununa mândră a
beţivilor* lui Efraim şi de floarea
ofilită a podoabei lui strălucite,
care este pe culmea văii mănoase[c]
a celor doborâţi de vin!

2 *Cap. 30.30. Ezec. 13.11.

2 Iată, Domnul are pe unul tare
şi puternic, ca* o furtună cu grin-
dină *şi* un vârtej distrugător; ca o
furtună de ape puternice care
năvălesc, o va surpa la pământ cu
mâna.

3 *Cap. 26.6. Vers. 18.

3 Cununa mândră a beţivilor lui
Efraim va fi călcată* în picioare;

4 *Osea 9.10. Mica 7.1.

4 şi floarea ofilită a podoabei
lui strălucite, care este pe culmea
văii mănoase, va fi ca o smo-
chină* timpurie, înaintea verii: de
îndată ce o vede cineva, de-abia
este în mâna lui, că o şi înghite.

5 *Cap. 62.3.

5 ✡ În ziua aceea, Domnul oş-
tirilor va fi o cunună* a gloriei şi
o diademă a frumuseţii pentru
rămăşiţa poporului Său,

6 *1 Împ. 3.28. Cap. 11.2.

6 şi duh* de judecată pentru
cel care şade la judecată, şi tărie
pentru cei care întorc lupta îna-
poi la poartă.

7 *Pr. 20.1. Cap. 5.11; 56.12. Osea 4.11.

7 ✡ Dar şi aceştia se rătăcesc*
de vin şi se clatină din cauza bău-
turii tari. Preotul şi profetul s-au
rătăcit din cauza băuturii tari. Sunt
înghiţiţi de vin, se clatină din
cauza băuturii tari: au rătăcit în
viziune, s-au poticnit în judecată.

8 *Ier. 48.26.

8 Pentru că toate mesele sunt
pline de vărsătură* murdară, în-
cât nu *mai* este nici un loc.

9 *Cap. 2.3. Vers. 26. Ier. 6.10. **Ps. 131.2.

9 Pe cine* să înveţe El cunoş-
tinţa? Şi pe cine să facă El să în-
ţeleagă ce s-a spus? Pe cei înţăr-
caţi** de la lapte, luaţi de la sân?

10 *2 Cr. 36.15. Neem. 9.30.

10 Pentru că este poruncă* peste
poruncă, poruncă peste poruncă,
regulă peste regulă, regulă peste
regulă[c], puţin aici, puţin acolo.

11 *Cap. 33.19. 1 Cor. 14.21

11 Pentru că prin buze gângave
şi printr-o limbă* străină va vor-
bi El poporului acestuia,

12 *Cap. 11.10; 30.15; 32.17. Ier. 6.16. Mt. 11.28,29.

12 căruia i-a zis: „Aceasta este
odihna*! Lăsaţi-l pe cel obosit să
se odihnească. Şi aceasta este
înviorarea!“ Dar ei n-au vrut să
asculte.

13 *Cap. 8.15. Mt. 21.44.

13 De aceea, cuvântul Domnului
va fi pentru ei: poruncă peste po-
runcă, poruncă peste poruncă,
regulă peste regulă, regulă peste
regulă, puţin aici, puţin acolo, ca
să umble şi să cadă* pe spate şi
să fie zdrobiţi şi să cadă în cur-
să şi să fie prinşi.

Legământul cu moartea

14 *Cap. 29.20.

14 ✡ De aceea, ascultaţi cuvân-
tul Domnului, oameni batjoco-
ritori*, conducători ai poporului
acestuia care este în Ierusalim!

15 *Vers. 18. **Cap. 8.8; 30.28. Vers. 2. Dan. 11.22. †Cap. 9.15. Ezec. 13.22. Amos 2.4.

15 Pentru că aţi zis: „Noi am fă-
cut legământ* cu moartea şi am
făcut învoială cu Locuinţa mor-
ţilor: când va trece urgia** care
copleşeşte, nu va veni la noi, pen-
tru că† ne-am făcut din minciună
locul nostru de scăpare şi ne-am
ascuns sub neadevăr“,

16 de aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, pun ca temelie

[a] *Sau* „culeşi *ca rămăşiţa boabelor*“ [b] *Sau* „cei pierduţi“ *sau* „cei care erau gata să piară“ [c] *În ebr., cuvinte formate din câte o silabă, imitând vorbirea unui copil*

16 *Gen. 49.24. Ps. 118.22. Mt. 21.42. Fap. 4.11. Rom. 9.33; 10.11. Ef. 2.20. 1 Pet. 2.6-8.
17 *2 Împ. 21.13 Cap. 5.16. **Vers. 2.

în Sion o piatră*, o piatră încer-
cată, o piatră preţioasă, de unghi,
o temelie sigură[a]; cel care se în-
crede nu se va grăbi[b]!
17 Şi voi face din judecată* o li-
nie de măsurat şi din dreptate un
fir cu plumb. Şi grindina va mă-
tura** locul de scăpare al min-
ciunii şi apele vor năpădi ascun-
zişul.

18 *Vers. 15. **Cap. 7.7; 8.10.

18 Şi legământul* vostru cu moar-
tea va fi desfiinţat** şi învoiala
voastră cu Locuinţa morţilor nu
va sta în picioare; când va trece
urgia care copleşeşte, veţi fi căl-
caţi de ea.
19 Ori de câte ori va trece, vă
va lua. Pentru că dimineaţă după
dimineaţă va trece, zi şi noapte;
şi va fi o groază numai să auzi
ştirea".

20 *Cap. 59.6.

20 Pentru că patul este prea
scurt, ca să te întinzi pe el, şi
învelitoarea* prea îngustă, ca să
te înfăşori în ea.

21 *2 Sam. 5.20 1 Cr. 14.11. **Ios. 10.10; 10.12. 2 Sam. 5.25. 1 Cr. 14.16. †Cap. 10.12. Plân. 3.33. Lc. 19.41-44.

21 Pentru că *D*omnul Se va ridi-
ca *întocmai* ca pe muntele Pe-
raţim*, Se va mânia ca în va-
lea Gabaonului**, ca să-Şi facă
lucrarea† Sa, lucrarea Sa ciu-
dată, şi să îndeplinească fapta
Sa, fapta Sa neobişnuită.

22 *Cap. 10.22. Dan. 9.27.

22 Şi acum, nu fiţi batjocoritori,
ca nu cumva legăturile voastre
să fie făcute mai tari. Pentru că
am auzit de la Domnul *D*umne-
zeul oştirilor despre o nimicire,
şi *una* hotărâtă* asupra întregii
ţări.
23 ✡ Plecaţi urechea şi ascultaţi
glasul meu, fiţi atenţi şi ascultaţi
cuvântul meu!
24 Ară plugarul toată ziua, ca să
semene? *Toată ziua* îşi brăzdea-
ză şi îşi grăpează el pământul?
25 După ce i-a netezit suprafaţa,
nu va arunca el mărar, şi nu va
presăra el chimen, şi nu va pune
grâul în rânduri[c] şi orzul la locul
său şi alacul în brazda sa?
26 Pentru că Dumnezeul lui îl
îndrumă în judecată *şi*-l învaţă.

27 *Amos 1.3.

27 Pentru că mărarul nu se tre-
ieră* în leasă şi roata carului nu
se rostogoleşte peste chimen, ci
mărarul se bate cu băţul şi chi-
menul cu nuiaua.
28 *Grâul pentru* pâine este zdro-
bit, pentru că nu-l va treiera me-
reu; şi nu-l zdrobeşte *dacă* trece
cu roata carului său şi cu caii săi
peste el.

29 *Ps. 92.5. Cap. 9.6. Rom. 11.33.

29 Şi aceasta vine de la *D*omnul
oştirilor. El este minunat* în sfat,
mare în înţelepciune.

Înştiinţări pentru Sion

1 *2 Sam. 5.9.

29 ✸ Vai de Ariel[d], de Ariel, ce-
tatea în care şi-a aşezat* David
tabăra! „Adăugaţi an la an; lăsaţi
sărbătorile să-şi facă ocolul lor.

2 *Cap. 3.26. Plân. 2.5.

2 Dar voi strâmtora Arielul şi
va fi durere şi întristare*; şi-Mi
va fi ca un Ariel.

3 *Lc. 19.43; 19.44.

3 Şi voi aşeza tabăra* împotri-
va ta de jur-împrejur şi te voi în-
conjura cu turnuri[e] şi voi ridica
întărituri împotriva ta.

4 *Cap. 8.19.

4 Şi vei fi coborât, vei vorbi din
pământ*, şi vorbirea ta va fi sla-
bă din ţărână, şi glasul tău va fi
ca al celui care cheamă duhurile
morţilor, din pământ; şi vorbirea
ta va fi o şoaptă[f] din ţărână.

5 *Cap. 25.5. **Iov 21.18. Cap. 17.13. †Cap. 30.13; 47.11. 1 Tes. 5.3.

5 Şi mulţimea vrăjmaşilor* tăi
va fi ca pulberea măruntă, şi mul-
ţimea asupritorilor ca pleava**
care trece; şi *aceasta* va fi într-o
clipă, deodată†".

6 *Cap. 28.2; 30.30. **1 Sam. 2.10 Mt. 24.7. Apoc. 16.18.

6 Vei fi cercetată* de *D*omnul
oştirilor cu tunet** şi cu cutre-
mur şi cu vuiet mare, cu vârtej de
vânt şi furtună, şi flacără de foc
mistuitor.

7 *Mica 4.11; 4.12. Zah. 12.9. **Iov 20.8. Ps. 73.20.

7 Şi mulţimea* tuturor naţiu-
nilor care luptă împotriva lui Ariel
şi toţi care vor lupta împotriva
lui şi împotriva întăriturilor lui
şi-l vor strâmtora vor fi ca visul
unei viziuni** de noapte.
8 Şi va fi ca flămândul care
visează şi, iată, mănâncă, şi se

[a] *Lit.* „o temelie bine întemeiată" [b] *Să fugă de frică* [c] *Sau* „grâul cel mai bun" [d] *Leul lui Dumnezeu*
[e] *Sau* „turnuri de pază" *sau* „maşini de război" [f] *Sau* „un murmur"

trezeşte, şi sufletul lui este gol.
Sau ca cel însetat care visează
şi, iată, bea; şi se trezeşte şi,
iată, este slăbit şi sufletul lui
tânjeşte: aşa va fi mulţimea tutu-
ror naţiunilor care luptă împotriva
muntelui Sion.

9 *Cap. 28.7,8. **Cap. 51.21

9 ✡ „Înmărmuriţi şi înlemniţi,
orbiţi şi fiţi orbi!“ Sunt beţi*, dar
nu de vin; se clatină, dar** nu de
băutură tare.

10 *Ps. 69.23. Cap. 6.10. Mica 3.6. Rom. 11.8. **Cap. 44.18 2 Tes. 2.9-12 †1 Sam. 9.9.

10 Pentru că Domnul a turnat
asupra voastră un duh de somn*
adânc şi v-a închis** ochii; pe
profeţii şi pe capii voştri, pe vă-
zători†, i-a acoperit.

11 *Cap. 8.16. Dan. 12.4,9. Apoc. 5.1-5; 5.9; 6.1.

11 Şi orice viziune[a] a ajuns pen-
tru voi asemenea cuvintelor unei
cărţi[b] pecetluite*, pe care o dai
cuiva care ştie să citească, zi-
când: „Citeşte aceasta, te rog!“ Şi
el zice: „Nu pot, pentru că este
12 pecetluită“. Şi cartea este dată ce-
lui care nu ştie să citească, zi-
când: „Citeşte aceasta, te rog!“ Şi
el zice: „Nu ştiu să citesc“.

Planurile de neschimbat ale lui Dumnezeu

13 *Ezec. 33.31 Mt. 15.8,9. **Col. 2,22.

13 Şi Domnul a zis: „Pentru că
poporul acesta se apropie cu gu-
ra* lor şi Mă onorează cu buzele
lor, dar inima lor este departe de
Mine şi temerea lor de Mine este
o poruncă** învăţată de la oa-
meni,

14 *Cap. 6.9,10; 28.21. Hab. 1.5. **Cap. 44.25 Ier. 49.7. Obad. 8. 1 Cor. 1.19.

14 de aceea, iată, voi face din nou
lucruri minunate* cu poporul a-
cesta, minuni fără asemănare; şi
înţelepciunea** înţelepţilor lui va
pieri, şi înţelegerea celor inteli-
genţi ai lui se va ascunde“.

15 *Ps. 10.11. Cap. 30.1. **Iov 22.13. Cap. 57.12. †Ps. 94.7. Mal. 2.17.

15 ✡ Vai de cei care îşi ascund*
adânc planul, departe de Domnul,
şi faptele** lor sunt în întuneric,
şi zic: „Cine† ne vede? Şi cine
ne cunoaşte?“

16 *Cap. 45.9; 64.8. Ier. 18.1-6. Rom. 9.19.

16 O, stricăciunea voastră!... Va
fi socotit olarul ca lutul, ca* să
zică lucrul făcut despre cel care
l-a făcut: „Nu el m-a făcut“? Sau
va zice lucrul întocmit despre
cel care l-a întocmit: „El n-are
nici o pricepere“?

17 *Cap. 32.15.

17 Nu este încă foarte puţin timp,
şi Libanul se va schimba într-o
câmpie roditoare* şi câmpia ro-
ditoare va fi socotită o pădure?

18 *Cap. 35.5; 42.18,19. Mt. 11.5. Mc. 7.37. **Ps. 119.18. Pr. 20.12.

18 ✡ Şi, în ziua aceea, surzii* vor
auzi cuvintele cărţii şi ochii**
orbilor vor vedea din întuneci-
me şi din întuneric;

19 *Ps. 25.9; 37.11 Cap. 11.4; 61.1 Mt. 5.5; 11.29 **Cap. 14.30 Iac. 1.9; 2.5.

19 şi cei blânzi* îşi vor înmulţi
bucuria în Domnul şi cei nevo-
iaşi** dintre oameni se vor veseli
în Sfântul lui Israel.

20 *Cap. 28.14; 28.22. **Mica 2.1.

20 Pentru că cel asupritor* se va
sfârşi şi cel batjocoritor nu va
mai fi şi toţi cei care pândesc**
să facă rău vor fi nimiciţi,

21 *Amos 5.10; 5.12.

21 cei care-l socotesc vinovat pe
om pentru un cuvânt şi îi întind*
cursă celui care mustră la poartă
şi îl abat pe cel drept prin lucruri
de nimic[c],

22 *Ios. 24.3. **Cap. 45.17

22 de aceea, aşa zice Domnul
casei[d] lui Iacov, El, care l-a răs-
cumpărat* pe Avraam:
„Iacov nu se va ruşina** acum
şi faţa lui nu se va îngălbeni acum.

23 *Cap. 26.12; 45.11; 60.21. Ef. 2.10. **Cap. 5.16; 8.13; 41.20.

23 Pentru că, atunci când îi va
vedea pe copiii săi, lucrarea[e]* mâi-
nilor Mele, în mijlocul lui, vor
sfinţi Numele Meu“; şi-L vor sfin-
ţi** pe Sfântul lui Iacov şi se vor
înfricoşa de Dumnezeul lui Israel.

24 Şi cei rătăciţi cu duhul vor cu-
noaşte priceperea şi cei neascul-
tători[f] vor primi învăţătură[g].

Vai de cei care se adăpostesc la egipteni

1 *Cap. 1.2. **Cap. 29.15

30 ✸ „Vai de fiii răzvrătiţi*“, zice
Domnul, „care primesc sfat,
dar nu de la** Mine, şi care fac
legăminte[h], dar nu prin Duhul
Meu, ca să îngrămădească păcat
peste păcat,

2 *Cap. 31.1. Ier. 43.7. **Num. 27.21 1 Împ. 22.7. Cap. 8.19. Ier. 21.2; 42.2,20. †Cap. 36.9.

2 care, plecând să coboare* în
Egipt, n-au întrebat** gura Mea,
ca să se refugieze† sub tăria[i] lui
Faraon şi să se încreadă în umbra
Egiptului!

3 Pentru că tăria lui Faraon va

[a] *Sau* „întreaga viziune“ [b] *Sau* „asemenea cuvintelor unui sul“ [c] *Sau* „pentru nimic“ [d] *Sau* „despre“
[e] *Sau* „când copiii săi vor vedea lucrarea“ [f] *Sau* „cei care murmură“ [g] *Lit.* „vor învăţa învăţătură“
[h] *Sau* „acoperă cu o acoperitoare“ [i] *Sau* „să fie întăriţi prin tăria“

fi o ruşine* pentru voi şi încre-
derea în umbra Egiptului, o în-
josire.
4 ✡ Pentru că mai-marii lui
au fost la Ţoan* şi solii lui au venit
la Hanes[a].
5 Toţi au rămas de ruşine* cu un
popor care nu le-a folosit**, care
nu le-au fost de nici un ajutor şi
de nici un folos, ci spre ruşine şi,
de asemenea, spre dispreţ".
6 Profeţia despre fiarele* su-
dului.
Prin ţara necazului şi a strâm-
torării**, de unde vin leoaica şi
leul, vipera şi şarpele† zburător,
înfocat, ei îşi duc avuţiile†† pe
spatele măgarilor şi vistieriile pe
cocoaşa cămilelor, la un popor
care nu *le* va folosi.
7 Pentru că Egiptul ajută* în
zadar şi fără folos, de aceea l-am
numit: „Aroganţă[b]** care nu face
nimic".
8 ✡ Acum mergi, scrie* aceas-
ta înaintea lor pe o tablă, gra-
veaz-o într-o carte, ca să fie pen-
tru ziua care va veni, ca mărtu-
rie pentru totdeauna.
9 Pentru că acesta este un po-
por răzvrătit*, fii mincinoşi, fii
care nu vor să audă legea Dom-
nului,
10 care zic către văzători*: „Nu
vedeţi!" şi către profeţi[c]: „Nu ne
profeţiţi** lucruri drepte, spune-
ţi-ne† lucruri plăcute, profeţiţi în-
şelăciuni.
11 Depărtaţi-vă* din cale, daţi-vă
la o parte din cărare, faceţi** să
înceteze dinaintea noastră Sfân-
tul lui Israel!"
12 De aceea, aşa zice Sfântul lui
Israel: „Pentru că* respingeţi cu-
vântul acesta şi vă încredeţi în
asuprire şi în îndărătnicie şi vă
sprijiniţi pe ele,
13 de aceea nelegiuirea aceasta
va fi pentru voi ca o spărtură*

3 *Cap. 20.5; 36.6. Ier. 37.5,7; 42.18,22.
4 *Cap. 19.11.
5 *Ier. 2.36. **Vers. 7. Cap. 31.3.
6 *Gen. 12.9. Cap. 46.1,2. **Ex. 5.10; 5.21. Ier. 11.4. †Deut. 8.15. Cap. 14.29. ††1 Împ. 10.2 Cap. 15.7. Osea 12.1.
7 *Vers. 5. **Iov 9.13. Ps. 87.4. Cap. 51.9.
8 *Cap. 8.1. Hab. 2.2.
9 *Deut. 32.20. Cap. 1.4.
10 *Cap. 29.10. **Cap. 5.20. Ier. 11.21. †1 Împ. 22.8. Ier. 6.14. Ezec. 13.7. Rom. 16.18. 2 Tim. 4.3,4.
11 *Fap. 13.8. **Iov 21.14.
12 *Cap. 5.24.
13 *1 Împ.20.30 Ps. 62.4. Cap. 58.12.

gata să cadă, ca o umflătură în-
tr-un zid înalt, a cărui prăbuşire
va veni deodată**, într-o clipă[d].
14 Şi-l va sfărâma cum se zdro-
beşte vasul* olarului care este
spart fără milă în bucăţi şi nu
se găseşte nici un ciob în sfărâ-
măturile lui cu care să se ia foc din
vatră sau să se scoată apă
din fântână".
15 ✡ Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu, Sfântul lui Israel:
„Revenind* şi rămânând în
odihnă, veţi fi salvaţi, în linişte** şi în încredere va fi puterea
voastră"; dar n-aţi vrut†!
16 Şi aţi zis: „Nu, ci vom fugi pe*
cai!" De aceea veţi fugi. Şi: „Vom
încăleca pe cai iuţi!" De aceea,
cei care vă vor urmări vor fi iuţi.
17 O mie* *vor fugi* la amenin-
ţarea unuia; veţi fugi la amenin-
ţarea a cinci, până când veţi ră-
mâne ca o prăjină pe vârful unui
munte şi ca un steag pe un deal.

Promisiuni de îndurare

18 ✡ Şi de aceea va aştepta*
Domnul, ca să aibă milă de voi,
şi de aceea Se va înălţa[e], ca să
Se îndure[f] de voi, pentru că Dom-
nul este un Dumnezeu al judecă-
ţii drepte. Ferice** de toţi cei care
Îl aşteaptă.
19 Pentru că poporul* va locui
în Sion, la Ierusalim. Nu vei mai
plânge**; El va fi foarte îndură-
tor faţă de tine, la glasul strigă-
tului tău: cum va auzi, îţi va
20 răspunde†. Şi Domnul vă va da
pâinea* necazului şi apa strâm-
torării[g]. Şi învăţătorii tăi nu se
vor mai ascunde[h]**, ci ochii tăi
21 vor vedea pe învăţătorii tăi. Şi
urechile tale vor auzi un cuvânt
în urma ta, zicând: „Aceasta este
calea*, umblaţi pe ea", când veţi
merge** la dreapta sau când veţi
22 merge la stânga. Şi veţi întina*
poleiala de argint a chipurilor
voastre şi învelişul de aur al chi-

13 **Cap. 29.5; 47.11.
14 *Ps. 2.9. Ier. 19.11.
15 *Ps. 116.7. Cap. 28.12. **Cap. 7.4; 32.17. †Mt. 23.37.
16 *Cap. 2.7; 31.1,3.
17 *Lev. 26.8. Deut. 28.25; 32.30. Ios. 23.10.
18 *Cap. 42.14; 42.16; 48.9. Iona 3.4,10. 2 Pet. 3.9. **Ps. 2.12. Pr. 16.20. Ier. 17.7.
19 *Cap. 65.9. Ezec. 37.25; 37.28. **Cap. 25.8; 60.20. †Ps. 50.15. Cap. 58.9; 65.24. Mt. 7.7-11.
20 *1 Împ. 22.27 Ps. 127.2. **Ps. 74.9. Amos 8.11.
21 *Ps. 25.8,9. Pr. 3.6. **Ios. 1.7.
22 *2 Cr. 31.1. Cap. 2.20; 31.7.

[a] *Tahpanes, Heracleopolis, în Egiptul Central* [b] *Ebr.* „Rahav", *un nume al Egiptului* [c] *Lit.* „către cei care au viziuni" [d] *Sau* „pe neaşteptate" [e] *Sau* „va fi înălţat" [f] *Sau* „Se va retrage departe până va avea îndurare" [g] *Sau* „pâinea în necaz şi apa în strâmtorare" [h] *Sau* „nu vor mai fi ascunşi"

22 **Osea 14.8.

purilor voastre turnate; le vei a-
runca departe, ca pe o zdreanță
murdară: „Afară**!“ le vei zice.

23 *Ps. 65.9-13; 104.13,14.

23 Şi El va da* ploaie seminţei
tale, pe care o vei semăna în pă-
mânt, şi pâine, rodul pământului;
şi acesta va fi gras şi bogat[a]. În
ziua aceea, vitele tale vor paşte pe

24 *Mt. 3.12. Lc. 3.17.

24 păşuni întinse. Şi boii şi măgarii
care lucrează pământul vor mân-
ca nutreț sărat, vânturat* cu lopa-

25 *Cap. 2.14; 2.15; 35.6,7; 41.18; 43.19. **Cap. 34.2.

25 ta şi cu vânturătoarea. Şi pe orice
munte înalt şi pe orice deal ridi-
cat vor fi pâraie*, râuri de apă, în
ziua măcelului celui mare**, când

26 *Cap. 24.23; 60.19,20. Apoc. 21.23; 22.5. **Deut. 32.39 Iov 5.18. Cap. 33.24. Ier. 33.6.

26 vor cădea turnurile. Şi lumina* lu-
nii va fi ca lumina soarelui, şi lu-
mina soarelui va fi de şapte ori
pe atât, ca lumina a şapte zile, în
ziua în care *D*omnul va lega spăr-
tura poporului Său şi va vinde-
ca** rana loviturii Sale.

Pedeapsa asupra Asiriei

27 *Cap. 59.19. **Cap. 10.17 †Cap. 66.15.

27 Iată, Numele* *D*omnului vine
de departe, arzând** *în* mânia
Lui, şi într-un fum gros. Buzele
Lui sunt pline de furie şi limba
Lui este ca un foc† mistuitor.

28 *Cap. 11.4. 2 Tes. 2.8. **Cap. 8.8. †2 Împ. 19.28 Cap. 37.29.

28 Şi suflarea* Lui este ca râul
care se revarsă, care ajunge**
chiar până la gât, ca să cearnă
naţiunile cu sita pieirii[b] şi *să pu-
nă* un frâu† al rătăcirii în fălcile
popoarelor.

29 *Ps. 42.4. **Cap. 2.3.

29 Voi veţi avea o cântare ca în
noaptea când se sfinţeşte o săr-
bătoare*, şi bucurie a inimii, ca a
unuia care merge cu fluierul, ca să
vină la muntele** *D*omnului, la
Stânca lui Israel.

30 *Cap. 28.2; 29.6; 32.19.

30 Şi *D*omnul va face să se audă
măreţia glasului Său şi va arăta
coborârea braţului Său, cu mâ-
nie aprinsă şi cu flacără de foc
mistuitor, cu vijelie şi cu furtună
şi cu pietre* de grindină.

31 *Cap.10.5,24; 37.36.

31 Pentru că, prin glasul *D*om-
nului, Asiria* va fi dărâmată; o va
lovi cu toiagul.
32 Şi pe oriunde va trece toiagul
rânduit, pe care-l va pune *D*om-
nul asupra ei, va fi cu tamburine
şi cu harfe; şi în lupte care vu-
iesc[c] El Se va lupta cu ea[d].

33 *2 Împ. 23.10 Ier. 7.31; 19.6.

33 Pentru că Tofetul[e] este de mult
pregătit*; da, este pregătit pen-
tru împărat; el l-a făcut adânc şi
lat. Rugul său are foc şi lemne
din belşug; suflarea *D*omnului îl
aprinde ca pe un şuvoi de pu-
cioasă.

Ajutorul zadarnic al egiptenilor

1 *Cap. 30.2,7. **Deut. 17.16 Ps. 20.7. †Cap. 9.13. Dan. 9.13. Amos 5.4-8.

31 Vai de cei care coboară* în
Egipt după ajutor *şi* se bizuie pe
cai** şi se încred în care, pentru
că sunt multe, şi în călăreţi, pen-
tru că sunt foarte puternici, şi
nu privesc† spre Sfântul lui Isra-
el, nici nu-L caută pe *D*omnul.

2 *Cap. 28.29. Rom. 16.27. **Num. 23.19 Ier. 44.29.

2 Şi totuşi El este înţelept* şi
aduce nenorocirea şi nu-Şi în-
toarce cuvintele**; şi Se ridică
împotriva casei răufăcătorilor şi
împotriva ajutorului lucrătorilor
nelegiuirii.

3 *Ezec. 28.9. 2 Tes. 2.4. **Cap. 36.9. †Cap. 9.17. Ier. 15.6.

3 Şi egiptenii sunt oameni*, iar
nu Dumnezeu, şi caii** lor sunt
carne, iar nu duh. Şi *D*omnul Îşi
va întinde† mâna şi cel care aju-
tă se va poticni şi cel ajutat va
cădea şi amândoi vor pieri îm-
preună.

4 *Num. 24.9. Osea 11.10. Amos 3.8. **Cap. 42.13 Zah. 12.8.

4 ✡ Pentru că aşa mi-a zis *D*om-
nul: „După cum leul* sau puiul
de leu răcneşte asupra prăzii sale,
când s-au adunat împotriva lui o
mulţime de păstori, nu se teme de
glasul lor, nici nu se supune
înaintea strigătului[f] lor, tot aşa
*D*omnul oştirilor va coborî să Se
lupte** pe muntele Sion şi pe
dealul lui.

5 *Deut. 32.11. Ps. 91.4. **Ps. 37.40. Cap. 37.35; 38.6.

5 Ca păsările* cu aripile întin-
se, aşa va acoperi *D*omnul oş-
tirilor Ierusalimul; *îl* va acoperi**
şi *îl* va salva, va trece peste el
şi-*l* va scăpa“.

6 *Cap. 44.22; 55.7. Ier. 3.14,22. Ezec. 18.32. **Osea 9.9.
7 *Cap. 2.20; 30.22.

6 Întoarceţi-vă* la Acela de la
care v-aţi abătut[g]** atât de mult,
7 fii ai lui Israel! Pentru că, în
ziua aceea, fiecare îşi va arunca*
idolii de argint şi idolii de aur

[a] *Sau* „hrănitor“ [b] *Sau* „deşertăciunii“ [c] *Sau* „cu vuietul braţului“ [d] *Sau* „cu ei“ [e] *Locul unde se aduceau jertfe omeneşti lui Moloh (2 Împ. 23.10)* [f] *Sau* „mulţimii“ [g] *Sau* „faţă de care v-aţi răsculat“

7 **1Împ.12.30

pe care vi i-au făcut mâinile voas-
tre pentru** păcat[a].

8 *2 Împ. 19.35; 19.36. Cap. 37.36.

8 Şi Asiria va cădea* prin sabie,
nu a unui om mare; şi sabia, nu a
unui om de rând, o va sfâşia. Şi
va fugi de sabie, iar tinerii ei vor
fi supuşi tributului[b].

9 *Deut. 32.31; 32.37.

9 „Şi, de teamă*, el va trece
spre stânca lui[c] şi căpeteniile lui
se vor înspăimânta înaintea stea-
gului“, zice Domnul, al Cărui foc[d]
este în Sion şi al Cărui cuptor este
în Ierusalim.

Împărăţia dreptăţii

1 *Ps. 45.1. Ier. 23.5. Osea 3.5. Zah. 9.9.

32 Iată, un împărat* va împărăţi
cu dreptate şi căpeteniile vor con-
duce cu judecată.

2 *Cap. 4.6. **Cap. 35.6; 41.18.

2 Şi un om va fi ca un loc de
ascuns* împotriva vântului şi *ca*
un loc de adăpost împotriva fur-
tunii, ca pâraiele de apă** într-un
loc uscat, ca umbra unei stânci
mari pe un pământ însetat.

3 *Cap. 29.18; 35.5,6.

3 Şi ochii* celor care văd nu vor
fi întunecaţi şi urechile celor care
aud vor fi ascultătoare;

4 *Cap. 29.24.

4 şi inima celor grăbiţi* va deo-
sebi cunoştinţa şi limba gân-
gavilor va fi gata să vorbească
lămurit.

5 *1 Sam. 25.25

5 Nebunul* nu se va mai numi
ales, nici zgârcitul nu se va mai
numi darnic.

6 *Pr. 24.7-9.

6 Pentru că nebunul va vorbi
nebunie şi inima* lui va gândi
nelegiuire, ca să lucreze făţăr-
nicie[e] şi să rostească rătăcire îm-
potriva Domnului, ca să lase gol
sufletul celui flămând şi să ia
băutura celui însetat.

7 *Ier. 5.26-28. Mica 7.3.

7 Şi armele[f] zgârcitului sunt
rele: el face planuri* viclene, ca
să-i nimicească pe cei blânzi cu
cuvinte mincinoase, chiar atunci
când cel sărac vorbeşte drept.

8 *Pr. 11.25.

8 Dar cel ales* plănuieşte lucruri
alese şi va stărui în lucruri alese.

Femeile fără grijă

9 *Cap. 47.8. Amos 6.1. Ţef. 2.15.

9 ✡ Ridicaţi-vă, femei fără gri-
jă*, ascultaţi glasul meu! Voi, fii-
ce nepăsătoare, plecaţi urechea
la vorbirea mea!
10 După un an şi câteva zile, veţi
fi neliniştite, voi, cele nepăsă-
toare, căci culesul viilor se va du-
ce, strânsul roadelor nu va veni.
11 Tremuraţi, voi, femei fără gri-
jă! Tulburaţi-vă, nepăsătoarelor!
Dezbrăcaţi-vă şi dezgoliţi-vă şi
încingeţi-vă coapsele!

12 *Naum 2.7.

12 Bateţi-vă* în piept, *plângând*
pentru câmpiile cele plăcute, pen-
tru viile cele roditoare!

Judecată şi speranţe pentru ţară

13 *Cap. 5.6. **Cap. 22.2; 23.9.

13 ✡ Pe pământul* poporului meu
vor răsări spini şi mărăcini, chiar
pe toate casele de bucurie
din cetatea** cea veselă.

14 *Cap. 27.10.

14 Pentru că palatul va fi pără-
sit, cetatea zgomotoasă va fi aban-
donată; dealul[g] şi turnul de pază
vor fi peşteri pentru totdeauna,
o bucurie pentru măgarii sălba-
tici, păşune* pentru turme,

15 *Cap. 11.2; 44.3; 59.21. Ezec. 39.29. Ioel 2.28. **Ps. 107.35 Cap. 29.17.

15 până când Duhul* va fi turnat
de sus peste noi şi pustiul se va
preface în câmpie** roditoare şi
câmpia roditoare va fi socotită
ca o pădure.
16 Şi judecata va locui în pustiu
şi dreptatea va locui în câmpia
roditoare.

17 *Cap. 2.4. Rom. 14.17. Iac. 3.18. **Cap. 30.15

17 Şi lucrarea* dreptăţii va fi
pace; şi rodul dreptăţii, linişte**
şi siguranţă pentru totdeauna.

18 *Cap. 11.10; 14.3. Osea 2.18. Zah. 2.5.

18 Şi poporul meu va trăi într-o lo-
cuinţă a păcii* şi în cămine liniş-
tite şi în locuri de odihnă fără grijă.

19 *Cap. 30.30. Zah. 11.2.

19 Şi va cădea grindină, cobo-
rându-se asupra pădurii, şi ce-
tatea* va fi coborâtă într-o stare
smerită[h].

20 *Ecl. 11.1. Cap. 30.23.

20 ✡ Ferice* de voi, care semă-
naţi lângă toate apele, care daţi
drumul picioarelor boului şi mă-
garului.

Pustiire şi ajutor

1 *Cap. 21.2.

33 ✸ Vai de tine, pustiitorule*,
care n-ai fost pustiit şi care în-
şeli şi n-ai fost înşelat! Când vei

[a] *Sau* „pe care vi i-au făcut mâinile voastre păcătoase“ [b] *Sau* „îşi vor pierde curajul“ [c] *Sau* „stânca lui va trece“ [d] *Lit.* „a Cărui lumină“ [e] *Sau* „neevlavie“ [f] *Sau* „uneltele“ [g] *Sau* „Ofelul“, *numele propriu al dealului fortificat* [h] *Sau* „într-un loc jos“

1 **Cap.10.12; 31.8. Hab. 2.8. Apoc. 13.10.
înceta să pustieşti, vei fi pustiit**;
când vei termina de înşelat, vei
fi înşelat şi tu.
2 *Cap. 25.9.
2 ✡ Doamne, îndură-Te de noi:
pe Tine Te-am aşteptat*! Fii bra-
ţul lor în toate dimineţile şi sal-
varea noastră în timp de strâm-
torare!
3 *Cap. 17.3.
3 ✡ La glasul zarvei, popoarele
au fugit*; la ridicarea Ta, naţiuni-
le s-au împrăştiat.
4 Şi prada voastră va fi adunată
cum strânge omida[a]; cum sar lă-
custele, aşa vor sări asupra ei.
5 *Ps. 97.9.
5 ✡ Domnul este înălţat*; pen-
tru că El locuieşte în înălţime, El
a umplut Sionul cu judecată şi
cu dreptate.
6 Şi El va fi statornicia timpu-
rilor tale, belşug de mântuire, înţe-
lepciune şi cunoştinţă[b]. Temerea
de Domnul va fi comoara lui[c].
7 *2 Împ. 18.18; 18.37.
7 ✡ Iată, vitejii lor strigă afară;
solii* păcii plâng cu amar.
8 *Jud. 5.6. **2 Împ. 18.14
8 Căile* sunt pustii; nu este nici
un călător. El a rupt** legământul,
a dispreţuit cetăţile, nesocoteşte
pe om.
9 *Cap. 24.4.
9 Ţara* jeleşte, lâncezeşte; Li-
banul se ruşinează, se veştejeşte;
Saronul a ajuns ca un pustiu[d], şi
Basanul şi Carmelul s-au scuturat.
10 *Ps. 12.5.
10 „Acum* Mă voi ridica“, zice
Domnul; „acum voi fi înălţat,
acum Mă voi ridica!
11 *Ps. 7.14. Cap. 26.18; 59.4. Iac. 1.15.
11 Veţi zămisli pleavă*, veţi naş-
te mirişte; suflarea[e] voastră este
un foc care vă va mistui.
12 *Cap. 9.18.
12 Şi popoarele vor fi *ca* varul
în cuptorul aprins; *ca* spinii* tă-
iaţi vor fi arse în foc.
13 *Ps. 48.10. Cap. 49.1.
13 Voi, cei de departe, auziţi* ce
am făcut! Şi voi, cei de aproape,
recunoaşteţi puterea Mea!“
14 *Cap.30.27,30 Ev. 12.29.
14 ✡ Păcătoşii se înfricoşează în
Sion, tremurul i-a cuprins pe cei
făţarnici[f]. „Cine dintre noi va
putea locui cu un foc* mistuitor?
Cine dintre noi va putea locui
cu flăcările eterne?“
15 *Ps. 15.2; 24.4. Cap. 58.6-11. **Ps. 119.37.
15 Cel care umblă* drept şi vor-
beşte drept, cel care dispreţuieşte
câştigul din asuprire, cel care
îşi scutură mâinile, ca să nu ia
mită, cel care îşi astupă urechile,
ca să nu audă *vorbindu-se* de sân-
ge şi îşi închide** ochii ca să nu
vadă răul:
16 acela va locui pe înălţime, în-
tăriturile stâncilor vor fi scăpa-
rea lui, pâinea i se va da, apele îi
vor fi asigurate.
17 Ochii tăi Îl vor vedea pe Îm-
părat în frumuseţea Lui; vor privi
ţara întinzându-se[g] departe.
18 *1 Cor. 1.20.
18 Inima ta va cugeta la groază:
Unde este scriitorul? Unde este
cel care cântăreşte*? Unde este
cel care numără turnurile?
19 *Deut. 28.49; 28.50. 2 Împ. 19.32. Cap. 28.11. Ier. 5.15.
19 Nu vei mai vedea pe poporul
cel crunt, pe poporul cu limbă*
încâlcită[h], pe care n-o poţi în-
ţelege, cu limba gângavă, pe care
n-o pricepi.
20 *Ps. 48.12. **Ps. 46.5; 125.1,2. Cap. 32.18. †Cap. 54.2.
20 ✡ Priveşte* Sionul, cetatea
sărbătorilor noastre! Ochii tăi vor
vedea Ierusalimul, locuinţă li-
niştită**, cort† care nu va fi
îndepărtat. Ţăruşii lui nu vor fi
scoşi niciodată şi nici una din
funiile lui nu va fi ruptă;
21 *Cap. 41.18; 43.19.
21 ci acolo Domnul cel măreţ
va fi pentru noi un loc cu râuri*,
cu şuvoaie late; acolo nu vor
intra corăbii cu vâsle, nici nu va
trece pe acolo vreo corabie mă-
reaţă.
22 *Cap. 11.4. **Cap. 1.10; 51.4,7. Iac. 4.12. †Ps. 89.18. Zah. 9.9. ††Cap. 25.9; 35.4.
22 Pentru că Domnul este Ju-
decătorul* nostru, Domnul este
Legiuitorul** nostru, Domnul
este Împăratul† nostru; El†† ne
va salva.
23 ✡ Funiile tale s-au slăbit, nu
mai întăresc piciorul catargului
lor, nu pot întinde pânzele; atunci
se împarte prada unui jaf mare;
ologii iau prada.
24 Şi locuitorul nu va zice: „Sunt

[a] *Lit.* „devoratorul“ [b] *Sau* „înţelepciunea şi cunoştinţa vor fi statornicia timpurilor tale, belşug de mântuire“
[c] *A lui Israel* [d] *Ebr.* „Araba“ [e] *Sau* „mânia“ [f] *Sau* „neevlavioşi“ [g] *Sau* „ţara care este“
[h] *Lit.* „cu buza adâncă“

24 *Cap. 40.2. Ier. 50.20.

bolnav“. Poporului care locuieş-
te în el i se va ierta* nelegiuirea.

Pedepse asupra naţiunilor

1 *Ps. 49.1. **Deut. 32.1.

34 ✷ Apropiaţi-vă*, naţiunilor,
ca să auziţi; şi ascultaţi, popoare!
Să audă pământul** şi tot ce
cuprinde el[a], lumea şi tot ce iese
din ea!

2 *Cap. 26.20. **Cap. 13.5; 24.1.

2 Pentru că mânia* Domnului
este împotriva tuturor naţiunilor,
şi furia *Lui* împotriva tuturor oş-
tirilor lor; le-a dat cu totul ni-
micirii**, le-a dat măcelului.

3 *Cap. 14.19. **Ioel 2.20. Amos 4.10.

3 Şi cei ucişi ai lor vor fi arun-
caţi* şi mirosul lor greu** se va
ridica din trupurile lor moarte şi
munţii se vor topi de sângele lor.

4 *Ps. 102.26. Ezec. 32.7,8. Ioel 2.31; 3.15. Mt. 24.29. 2 Pet. 3.10. **Apoc. 6.14 †Apoc. 6.13.

4 Şi toată* oştirea cerurilor se
va desface şi cerurile se vor în-
făşura ca un sul** *de carte*, şi
toată oştirea lor va cădea cum
cade frunza de viţă şi cum cad
fructele din smochin†.

5 *Deut. 32.41. Ier. 46.10. Ezec. 21.3-5 **Ier. 49.7. Mal. 1.4.

5 Pentru că sabia* Mea s-a îm-
bătat în ceruri, iată, va coborî**
asupra Edomului şi asupra popo-
rului pe care l-am dat cu totul
nimicirii[b], la judecată.

6 *Cap. 63.1. Ier. 49.13. Ţef. 1.7.

6 Sabia Domnului este plină de
sânge, s-a acoperit cu grăsime, cu
sângele mieilor şi al ţapilor, cu
grăsimea rărunchilor berbecilor;
pentru că Domnul are o jertfă
în Boţra* şi o mare înjunghiere
în ţara Edomului.

7 Şi bivolii vor coborî cu ei, şi
boii cu taurii, şi pământul lor se
va adăpa cu sânge, şi ţărâna lor
se va îngrăşa cu grăsime.

8 *Cap. 35.4; 47.3; 61.2; 63.4.

8 Pentru că este ziua răzbună-
rii* Domnului, anul răsplătirilor
pentru cauza Sionului.

9 *Deut. 29.23. Ps. 11.6. Cap. 30.33.

9 ✡ Şi râurile lui[c] se vor prefa-
ce în smoală şi ţărâna lui în pu-
cioasă*; şi ţara lui se va face smoa-
lă care arde.

10 *Cap. 1.31; 66.24. **Apoc.14.11; 18.18; 19.3. †Cap. 13.20; 24.1. Mal. 1.4.

10 Nu se va stinge* noapte şi zi.
Fumul** ei se va înălţa pentru
totdeauna. Din generaţie în gene-
raţie† va rămâne pustie, nimeni
nu va trece prin ea în veci de veci.

11 *Ţef. 2.14. Cap. 14.23. Apoc.18.2. **2 Împ. 21.13 Plân. 2.8.

11 Şi pelicanul* şi ariciul[d] o vor
stăpâni, şi bufniţa şi corbul vor
locui în ea. Şi El** va întinde dea-
supra ei funia pustiirii şi firul cu
plumb[e] al goliciunii.

12 Dintre aleşii săi, care trebuie
să vestească împărăţia[f], nici unul
nu este acolo; şi toate căpeteniile
ei vor fi mai puţin decât nimic.

13 *Cap. 32.13. Osea 9.6. **Cap. 13.21

13 Şi spinii* vor răsări în pala-
tele ei, urzici şi mărăcini în cetă-
ţuile ei, şi ea** va fi locaşul şa-
calilor, curtea fiicelor struţului[g].

14 *Cap. 13.21.

14 Şi fiarele* pustiului se vor în-
tâlni cu şacalii, şi ţapul sălbatic[h]
va striga la tovarăşul său. Acolo
se va adăposti şi năluca nopţii[i]
şi îşi va găsi un loc de odihnă.

15 *Deut. 14.13

15 Acolo va cuibări şarpele de
noapte[j] şi va oua şi va cloci şi
îşi va aduna puii sub umbra sa.
Acolo se vor strânge şi vulturii*
perechi.

16 *Mal. 3.16.

16 Căutaţi în cartea* Domnului
şi citiţi: nici una din acestea nu
va lipsi, nici una nu va trebui să
o caute pe cealaltă; pentru că gu-
ra Mea, ea a poruncit; şi Duhul
Său, El le-a adunat.

17 Pentru că El Însuşi le-a arun-
cat sorţul şi mâna Lui le-a împăr-
ţit *ţara* cu funia: o vor stăpâni pen-
tru totdeauna, vor locui în ea din
generaţie în generaţie.

Starea strălucită a celor răscumpăraţi

1 *Cap. 41.19; 51.3; 55.12.

35 Pustiul şi ţara uscată se vor
bucura, şi pustietatea se va ve-
seli* şi va înflori ca trandafirul[k].

2 *Cap. 32.15. **Cap. 25.9; 66.10,14. †Cap. 60.13. ††Cânt. 7.5.

2 Va înflori din belşug* şi se
va bucura, da, cu bucurie** şi stri-
găt; i se va da gloria† Libanului,
măreţia Carmelului†† şi a Saro-
nului. Vor vedea gloria Domnu-
lui, măreţia Dumnezeului nostru.

3 *Iov 4.3,4. Ev. 12.12.

3 Întăriţi mâinile* slăbite şi
îndreptaţi genunchii care se cla-
tină!

---

[a] *Lit.* „toată plinătatea lui“ [b] *Lit.* „poporului nimicirii Mele“ [c] *Ale Edomului*
[d] *Sau* „bâtlanul“ [e] *Lit.* „greutăţile“ [f] *Sau* „pe care ei i-au chemat la
împărăţie“ [g] *Sau* „bufniţei“ [h] *Sau* „păros“ [i] *Sau* „liliacul“ [j] *Sau* „şarpele
săgeată“, „bufniţa mare“ [k] *Sau* „narcisa“

4 *Ps. 145.19. Cap. 33.22.

4 Spuneți celor slabi de inimă:
„Fiți tari, nu vă temeți! Iată Dum-
nezeul vostru! Vine răzbunarea,
răsplătirea lui Dumnezeu! El* va
veni şi vă va salva“.

5 *Cap. 32.3,4. Mt. 11.5. Ioan 9.6,7. **Mc. 7.32.

5 ✡ Atunci ochii* orbilor se vor
deschide şi urechile** surzilor se
vor destupa.

6 *Mt. 15.30. Ioan 5.8,9. Fap. 3.2; 8.7. **Mt. 9.32. †Cap. 41.18.

6 Atunci şchiopul* va sări ca un
cerb şi limba mutului** va cânta;
pentru că vor ţâşni† ape în pustiu şi
râuri în pustietate.

7 *Cap. 43.19. Ioan 7.38,39. **Cap. 34.13

7 Şi nisipul lucitor[a] se va pre-
face în baltă, şi pământul însetat
în izvoare* de apă; în locuinţa**
şacalilor, unde se culcă ei, va fi
iarbă cu[b] trestii şi papură[c].

8 *Cap. 19.23. **Cap. 52.1. Ioel 3.17. Apoc. 21.27.

8 Şi acolo va fi un drum larg şi o
cale* şi ea se va numi Calea
Sfinţeniei. Cel necurat** nu va tre-
ce pe ea, ci va fi pentru cei *sfinţi*;
cei care merg pe calea *aceasta*,
chiar nebuni, nu se vor rătăci.

9 *Lev. 26.6. Cap. 11.9. Ezec. 34.25. **Cap. 51.11

9 Nici un leu* nu va fi acolo, nici
o fiară răpitoare nu se va sui pe
ea, nici nu se va afla acolo, ci cei
răscumpăraţi** vor umbla *pe ea*.

10 *Cap. 25.8; 30.19; 65.19. Apoc. 7.17; 21.4.

10 Şi cei răscumpăraţi ai 𝔇om-
nului se vor întoarce şi vor veni
cu cântări de bucurie în Sion; şi
o bucurie eternă le va *încununa*
capul; veselia şi bucuria îi vor
ajunge din urmă, iar durerea* şi
suspinul vor fugi.

Năvălirea lui Sanherib în Iuda

1 *2 Împ. 18.13; 18.17. 2 Cr. 32.1.

36 ✸ Şi a fost *aşa*: în al pai-
sprezecelea an al împăratului E-
zechia, Sanherib*, împăratul Asi-
riei, s-a suit împotriva tuturor
cetăţilor întărite ale lui Iuda şi

2 *Cap. 7.3.

2 le-a luat. Şi împăratul Asiriei l-a
trimis pe Rabşache[d] din Lachis
la Ierusalim, la împăratul Eze-
chia, cu oştire mare. Şi el s-a
oprit lângă apeductul iazului de
sus, pe drumul* mare al ogorului
înălbitorului.

3 *Cap. 22.20. **Cap. 22.15

3 Atunci au ieşit la el Eliachim*,
fiul lui Hilchia, care era peste
treburile casei, şi Şebna**, căr-
turarul, şi Ioah, fiul lui Asaf, cro-
nicarul.

4 *2 Împ. 18.19

4 Şi Rabşache* le-a zis: „Spu-
neţi-i acum lui Ezechia:
«Aşa zice împăratul cel mare,
împăratul Asiriei: Ce este încre-
derea aceasta pe care te bazezi?
5 Tu zici[e], *dar* nu sunt decât vorbe
deşarte[f]: «*Am* sfatul şi puterea
pentru război». Acum, în cine te
încrezi, de te-ai răzvrătit îm-
6 potriva mea? Iată, te încrezi în
Egipt, în toiagul acelei trestii*
frânte, pe care, dacă se va rezema
cineva, îi va înţepa mâna şi o va
străpunge; aşa** este Faraon,
împăratul Egiptului, pentru toţi
7 cei care se încred în el. Şi da-
că-mi vei zice: «Ne încredem în
𝔇omnul Dumnezeul nostru!», nu
este El Acela ale cărui înălţimi*
şi altare le-a îndepărtat Ezechia,
zicând lui Iuda şi Ierusalimului:
«Înaintea altarului acestuia să
vă închinaţi»?

6 *Ezec. 29.6,7 **Ps. 146.3. Cap. 30.3,5,7

7 *2 Împ. 18.4; 18.5.

8 Şi acum, te rog, fă o învoială
cu stăpânul meu, împăratul Asi-
riei, şi îţi voi da două mii de cai,
dacă eşti în stare, din partea ta, să
9 pui călăreţi pe ei. Şi cum vei în-
toarce tu faţa dinaintea unei sin-
gure căpetenii dintre cei mai mici
slujitori ai stăpânului meu? Şi tu
te încrezi în Egipt pentru care şi
10 călăreţi! Iar acum, fără 𝔇omnul
m-am suit eu împotriva ţării aces-
teia ca s-o distrug? 𝔇omnul mi-a
zis: «Suie-te împotriva ţării aces-
teia şi distruge-o»“.

11 *Ezra 4.7. Dan. 2.4. **Vers. 13.

11 Atunci Eliachim şi Şebna şi
Ioah i-au zis lui Rabşache:
„Te rugăm, vorbeşte slujitori-
lor tăi în *limba* aramaică*, pen-
tru că o înţelegem[g], şi nu ne vorbi
în *limba* iudaică**, în auzul po-
porului care este pe zid“.

12 Dar Rabşache a zis: „La stă-
pânul tău şi la tine m-a trimis
stăpânul meu să spun cuvintele

[a] *Sau* „mirajul“, *când pustiul arzător pare a fi acoperit de ape* [b] *Sau* „o curte pentru“ [c] *Sau* „papirus“ [d] *Mai-marele paharnicilor* [e] *Sau* „«Eu zic», *spui tu*“ [f] *Lit.* „cuvânt al buzelor“ [g] *Lit.* „o auzim“

acestea? Nu oamenilor care stau
pe zid ca să-şi mănânce fecalele
şi să-şi bea urina cu voi?“
13 *2 Cr. 32.18.
13 Atunci Rabşache a stat şi a
strigat* cu glas tare în *limba* iu-
daică şi a zis:
„Ascultaţi cuvintele împăra-
tului celui mare, împăratul Asi-
14 *Cap. 37.10.
14 riei! Aşa zice împăratul: «Să nu
vă înşele* Ezechia, pentru că nu
15 *Vers. 18. Cap. 37.10.
15 va putea să vă scape. Şi să nu vă
facă Ezechia să vă încredeţi* în
Domnul, zicând: «Domnul ne va
scăpa negreşit, cetatea aceasta
nu va fi dată în mâna împăratu-
lui Asiriei».
16 *1 Împ. 4.25. Mica 4.4. Zah. 3.10. **Pr. 5.15.
16 N-ascultaţi de Ezechia; pen-
tru că aşa zice împăratul Asiriei:
«Faceţi pace[a] cu mine şi ieşiţi la
mine; şi mâncaţi fiecare din viţa*
sa şi fiecare din smochinul său, şi
beţi fiecare apele** fântânii sale,
17 până voi veni şi vă voi lua într-o
ţară ca ţara voastră, ţara grâului şi
a mustului, ţara pâinii şi a viilor».
18 Să nu vă amăgească Ezechia,
zicând: «Domnul ne va scăpa».
Oare a scăpat vreunul din dum-
nezeii naţiunilor ţara sa din mâna
19 *2 Împ. 17.6.
19 împăratului Asiriei? Unde sunt
dumnezeii Hamatului şi ai Arpa-
dului? Unde sunt dumnezeii Se-
farvaimului? Şi au scăpat ei Sa-
20 maria* din mâna mea? Cine din-
tre toţi dumnezeii ţărilor acelora
a scăpat ţara sa din mâna mea, ca
Domnul să scape Ierusalimul din
mâna mea?»“
21 *Pr. 9.7,8.
21 Dar ei au tăcut şi nu i-au
răspuns* un cuvânt, pentru că era
porunca împăratului, zicând:
„Nu-i răspundeţi“.
22 Şi Eliachim, fiul lui Hilchia,
care era peste treburile casei, şi
Şebna, cărturarul, şi Ioah, fiul lui
Asaf, cronicarul, au venit la Eze-
chia cu hainele sfâşiate şi i-au
spus cuvintele lui Rabşache.

Puterea asirienilor este înfrântă

1 *2 Împ. 19.1.
37 Şi a fost *aşa*: când a auzit
împăratul* Ezechia, şi-a sfâşiat
hainele şi s-a acoperit cu sac şi a
2 intrat în casa Domnului. Şi i-a tri- 2 *Cap. 22.20.
mis pe Eliachim*, care era peste
treburile casei, şi pe Şebna, căr-
turarul, şi pe bătrânii preoţilor,
acoperiţi cu sac, la profetul Isaia,
3 fiul lui Amoţ. Şi i-au zis: „Aşa zi- 3 *Cap. 22.5; 26.6.
ce Ezechia: «Ziua aceasta este o
zi de strâmtorare* şi de mustrare
şi de batjocură[b]: pentru că pruncii
au ajuns până la naştere şi nu
4 este putere ca să se nască. Poate
va auzi Domnul Dumnezeul tău
cuvintele lui Rabşache, pe care
l-a trimis împăratul Asiriei, stăpâ-
nul său, să-L batjocorească pe Dum-
nezeul cel viu, şi *El îl* va pedep-
si *pentru* cuvintele pe care Dom-
nul Dumnezeul tău le-a auzit. De
aceea, înalţă o rugăciune pentru
rămăşiţa care încă mai este»“.
5 Şi slujitorii împăratului Eze-
6 chia au venit la Isaia. Şi Isaia le-a
zis: „Aşa să-i spuneţi stăpânului
vostru: Aşa zice Domnul: «Nu te
teme de cuvintele pe care le-ai au-
zit, cu care M-au hulit slujitorii
7 împăratului Asiriei. Iată, voi pune
un duh în el şi va auzi veşti şi se
va întoarce în ţara lui şi-l voi fa-
ce să cadă prin sabie în ţara lui»“.
8 Şi Rabşache s-a întors şi l-a
găsit pe împăratul Asiriei lup- 8 *Num. 33.20 **Ios. 10.31; 10.32.
tând împotriva Libnei*; pentru
că auzise că plecase din Lachis**.
9 Şi a auzit zicându-se despre
Tirhaca, împăratul Etiopiei: „A ie-
şit să facă război cu tine“. Şi când
a auzit *aceasta*, a trimis soli la
10 Ezechia, zicând: „Aşa să-i vorbiţi
lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
zicând: «Să nu te înşele Dumne-
zeul tău în care te încrezi, zicând:
«Ierusalimul nu va fi dat în mâna
11 împăratului Asiriei». Iată, ai au-
zit ce au făcut împăraţii Asiriei
tuturor ţărilor pe care le-au nimi-
12 cit cu totul; şi tu vei scăpa? Oare 12 *2 Împ. 17.6; 18.11. **Gen.11.31
dumnezeii naţiunilor, pe care le-au
nimicit părinţii mei, au scăpat ei
Gozanul* şi Haranul** şi Reţe-
ful şi pe fiii Edenului care erau

[a] *Lit.* „binecuvântare“ [b] *Sau* „respingere“

13 *Ier. 49.23.

13 în Telasar? Unde este împăratul
Hamatului*, şi împăratul Arpadu-
lui, şi împăratul cetăţilor Sefar-
vaim, Hena şi Iva?»“

Rugăciunea lui Ezechia

14 Şi Ezechia a luat scrisoarea
din mâna solilor şi a citit-o; şi
Ezechia s-a suit la casa Domnului
şi a întins-o înaintea Domnului.
15 Şi Ezechia s-a rugat Domnului,

16 *Ex. 25.22. **Deut. 10.17 Ps. 86.10. †Cap. 42.5. Ier. 10.12.

16 zicând: „Doamne al oştirilor,
Dumnezeul lui Israel, care şezi*
între heruvimi, Tu, Acelaşi[a], Tu
singur** eşti Dumnezeul tuturor
împărăţiilor pământului, Tu ai fă-

17 *2 Cr. 6.40. Ps. 17.6. Dan. 9.18. **Ps. 74.22. †Vers. 4.

17 cut† cerurile şi pământul. Doam-
ne, pleacă-Ţi urechea* şi ascultă;
Doamne deschide-Ţi ochii şi vezi;
şi ascultă** toate cuvintele lui
Sanherib, care a trimis să batjo-
corească† pe Dumnezeul cel viu!

18 *2 Împ. 15.29; 16.9; 17.6,24 1 Cr. 5.26.

18 În adevăr, Doamne, împăraţii*
Asiriei au pustiit toate ţările şi

19 *Cap. 2.8; 17.8.

19 pământurile lor şi i-au aruncat în
foc pe dumnezeii lor, pentru că
nu erau dumnezei, ci lucrare a mâi-
nilor* oamenilor, lemn şi piatră;

20 *Cap. 33.22.

20 şi le-au distrus. Şi acum, Doamne
Dumnezeul nostru, salvează-ne*
din mâna lui, ca să cunoască toa-
te împărăţiile pământului că Tu
eşti Domnul, Tu singur“.

Căderea lui Sanherib

21 *Vers. 2.

21 Atunci Isaia*, fiul lui Amoţ, a
trimis la Ezechia, zicând: „Aşa
zice Domnul Dumnezeul lui Isra-
el: «Cu privire la ce te-ai rugat
Mie despre Sanherib, împăratul

22 *Ier. 14.17. Plân. 2.13.

22 Asiriei, acesta este cuvântul pe
care l-a spus Domnul împotriva
lui:

«Fecioara*, fiica Sionului, te
dispreţuieşte, râde de tine în bat-
jocură; fiica Ierusalimului clati-
nă din cap la tine.

23 *Ezec. 39.7. Hab. 1.12.

23 Pe cine ai batjocorit şi ai hu-
lit? Şi împotriva cui ai înălţat gla-
sul şi ţi-ai îndreptat ochii în sus[b]?
Împotriva Sfântului* lui Israel.

24 *Cap. 10.33; 10.34. **Cap. 14.8.

24 L-ai batjocorit pe Domnul
prin slujitorii tăi şi ai zis: «Cu mul-
ţimea carelor mele m-am suit pe
înălţimea munţilor, pe coastele
abrupte ale Libanului*; şi voi tăia
cedrii** lui cei înalţi, chiparoşii
lui cei aleşi, şi voi ajunge pe înălţimea
lui cea mai îndepărtată, *în* pădurea
câmpiei lui roditoare[c].

25 *Deut. 11.10 1 Împ. 20.10

25 Eu am săpat şi am băut apă,
şi cu talpa* picioarelor mele am
secat toate pâraiele Egiptului[d]».

26 *Cap. 25.1; 40.21,28. **Fap. 2.23; 4.27,28.

26 ✡ N-ai auzit tu că de demult*
Eu am făcut aceasta, că din zile
străvechi am întocmit-o[e]**? A-
cum am împlinit-o, ca tu să pre-
faci cetăţi întărite în grămezi de
dărâmături.

27 *Ps. 129.6.

27 De aceea locuitorii lor au fost
fără putere[f], s-au înspăimântat şi
s-au ruşinat. Au fost *ca* iarba
câmpului şi *ca* verdeaţa fragedă,
ca iarba de pe acoperişuri* şi
ca grâul ars de soare înainte de
a fi crescut.

28 *Ps. 139.1.

28 Dar cunosc* şederea ta, şi ie-
şirea ta, şi intrarea ta, şi furia ta
împotriva Mea.

29 *Cap. 10.12. **Ezec. 29.4; 38.4. †Cap. 30.28. ††Vers. 34.

29 Pentru că furia ta împotriva
Mea şi obrăznicia* ta s-au suit la
urechile Mele, de aceea voi pune
veriga** Mea în nasul tău şi ză-
bala† Mea în buzele tale şi te
voi face să te întorci†† pe calea
pe care ai venit.

30 *Lev. 25.5,11

30 ✡ Şi acesta îţi va fi semnul:
anul acesta se va mânca orice
creşte* de la sine, şi în anul al doi-
lea orice va răsări din aceasta;
dar, în anul al treilea, semănaţi
şi seceraţi şi plantaţi vii şi mân-
caţi rodul lor.

31 Şi rămăşiţa care a scăpat din
casa lui Iuda va prinde din nou
rădăcină dedesubt şi va da rod
deasupra.

32 *Vers. 4. **2Împ.19.31 Cap. 9.7; 59.17. Ioel 2.18. Zah. 1.14.

32 Pentru că din Ierusalim va
ieşi o rămăşiţă* şi din muntele
Sion, cei care vor scăpa; râvna**
Domnului oştirilor va face a-
ceasta»“.

33 ✡ De aceea, aşa zice Domnul
despre împăratul Asiriei: „Nu va

[a] „EL“, *un nume al lui Dumnezeu* [b] *Cu mândrie* [c] *Sau* „pădurea Carmelului său“ [d] *Ebr.* „Maţor“, *vezi Cap. 19.6* [e] *Sau* „am rânduit-o“ [f] *Lit.* „fără mână“

intra în cetatea aceasta, nici nu
va trage acolo vreo săgeată, nici
nu va veni înaintea ei cu scutul,
nici nu va ridica* şanţ împotriva ei.
34 Se va întoarce pe aceeaşi cale
pe care a venit şi nu va intra în
cetatea aceasta", zice Domnul.
35 „Pentru că Eu voi apăra* cetatea aceasta, ca s-o salvez, pentru Mine** şi pentru robul Meu
David".
36 Şi îngerul* Domnului a ieşit
şi a lovit o sută optzeci şi cinci
de mii în tabăra asirienilor. Şi
când s-au sculat dis-de-dimineaţă, iată, toţi erau trupuri moarte.
37 Şi Sanherib, împăratul Asiriei, a
plecat şi s-a dus şi s-a întors; şi
a locuit în Ninive*.
38 Şi a fost *aşa*: pe când se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, Adramelec şi Şareţer,
fiii lui, l-au lovit cu sabia, şi au
scăpat în ţara Ararat*. Şi în locul lui a împărăţit Esar-Hadon**, fiul lui.

33 *Ier. 6.6; 32.24.
35 *2 Împ. 20.6. Cap. 31.5; 38.6. **Cap. 43.25; 48.9,11.
36 *2 Împ. 19.35 Cap. 10.12; 10.33,34.
37 *Gen. 10.11.
38 *Gen. 8.4. Ier. 51.27. **Ezra 4.2.

Boala şi însănătoşirea lui Ezechia

38 ✷ În zilele acelea, Ezechia s-a
îmbolnăvit* de moarte. Şi profetul Isaia, fiul lui Amoţ, a venit la
el şi i-a zis: „Aşa zice Domnul:
Pune-ţi casa în rânduială**, pentru că vei muri şi nu vei trăi".
2 Şi Ezechia şi-a întors faţa la
perete şi s-a rugat Domnului şi a
3 zis: „O, Doamne, Te rog, adu-Ţi
aminte* cum am umblat** înaintea Ta în adevăr şi cu o inimă întreagă† şi am făcut ce este bine în
ochii Tăi!" Şi Ezechia a plâns mult[a].
4 Atunci cuvântul Domnului a
5 fost către Isaia, zicând: „Mergi
şi spune-i lui Ezechia: «Aşa zice
Domnul Dumnezeul lui David,
tatăl tău: ţi-am auzit rugăciunea,
ţi-am văzut lacrimile; iată, voi
adăuga cincisprezece* ani la zi-
6 lele tale. Şi te voi scăpa, pe tine
şi cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei; şi voi apăra*
cetatea aceasta»".
7 „Şi acesta îţi va fi semnul*
de la Domnul, că Domnul va face
lucrul acesta pe care l-a spus:
8 iată, voi da înapoi* cu zece trepte umbra treptelor care a coborât
odată cu soarele pe cadranul lui
Ahaz".
Şi soarele** s-a întors zece
trepte pe cadranul pe care coborâse.

1 *2 Împ. 20.1. 2 Cr. 32.24. **2 Sam. 17.23
3 *Neem. 13.14 **2 Împ. 18.5; 18.6. Ps. 26.3. †2 Cr. 29.19; 31.21.
5 *2 Împ. 18.2; 18.13.
6 *Cap. 31.5; 37.35.
7 *Jud. 6.17. 2 Împ. 20.8. Cap. 7.11.
8 *2 Împ. 20.9. **Ios. 10.12.

Recunoştinţa lui Ezechia

9 Scrierea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, când s-a îmbolnăvit
şi s-a vindecat de boala sa:
10 „Ziceam: La amiaza* zilelor
mele mă voi duce la porţile Locuinţei morţilor: sunt lipsit** de
rămăşiţa anilor mei!
11 Ziceam: Nu-L voi vedea pe
Domnul[b], pe Domnul[b] pe pământul* celor vii. Nu-l voi mai
vedea pe om cu locuitorii lumii[c].
12 Locuinţa mea[d] s-a mutat şi
este luată de la mine ca un cort*
de păstor. Mi-am făcut viaţa sul[e]
ca un ţesător**; El mă taie din
ţesătură. Din zi până în noapte îmi vei pune capăt.
13 M-am stăpânit până dimineaţă; ca un leu*, aşa îmi sfărâmă
toate oasele. Din zi până în noapte îmi vei pune capăt.
14 Ca rândunica *sau* cocorul, aşa
ciripeam*; mă văitam** ca o
porumbiţă. Ochii mei se topeau
privind în sus: „Doamne, sunt în
strâmtorare, nu mă lăsa!"
15 Ce să zic? El mi-a vorbit şi
El Însuşi a lucrat; voi merge smerit[f] toţi anii mei în[g] amărăciunea* sufletului meu.
16 „Doamne, prin aceste lucruri
trăiesc *oamenii* şi în toate acestea este viaţa duhului meu; şi Tu
m-ai întărit[h] şi mi-ai dat viaţa.
17 Iată, în loc de pace[i] am avut
amărăciune peste amărăciune;
dar Tu, în dragostea *Ta*, mi-ai
scăpat* sufletul din groapa piei-

10 *Ps. 102.24. **Iov 17.11.
11 *Ps. 27.13; 116.9.
12 *2 Cor. 5.1,4 2 Pet. 1.13. **Iov 7.6.
13 *Iov 10.16.
14 *Cap. 30.29. Ps. 102.6. **Cap. 59.11 Ezec. 7.16. Naum 2.7.
15 *Iov 7.11; 10.1.
17 *Ps. 30.3; 86.13. Iona 2.6.

---

[a] *Lit.* „a plâns cu mare plânset" [b] *Ebr.* „Yah" [c] *Sau* „Cu aceia care locuiesc acolo unde totul a încetat să fie, nu voi mai vedea vreun om" [d] *Sau* „Timpul meu" [e] *Sau* „mi-am tăiat viaţa" [f] *Lit.* „voi păşi uşor" [g] *Sau* „din cauza" [h] *Lit.* „m-ai vindecat" [i] *Sau* „pentru pacea *mea*"

17 **Cap. 43.25 Ier. 31.34. Mica 7.19.
18 *Ps. 6.5; 30.9; 88.11; 115.17. Ecl. 9.10. **Num. 16.33 Ps. 28.1.
19 *Ps. 118.17; 119.175. **Deut. 4.9; 6.7. Ps. 78.3,4.
20 *Ps. 33.1-3; 68.24-26.
22 *2 Împ. 20.8.

rii; pentru că ai aruncat** înapoia
Ta toate păcatele mele.
18 Pentru că nu Locuința morți-
lor* Te va lăuda, nu moartea Te va
preamări; cei care coboară în groa-
pă** nu mai speră în adevărul Tău.
19 Cel care trăiește*, cel care
trăiește Te va lăuda, ca mine as-
tăzi. Tatăl** va face cunoscut co-
piilor adevărul Tău.
20 **D**omnul este *gata* să mă sal-
veze. Și vom cânta* cu instru-
mentele mele cu coarde în toate
zilele vieții noastre, în casa **D**om-
nului“.
21 Și Isaia a zis: „Să se aducă o
turtă de smochine și s-o întindă
peste umflătură și se va vindeca“.
22 Și Ezechia a zis*: „Care este
semnul că mă voi sui la casa
Domnului?“

Ezechia și trimișii din Babilon

1 *2 Împ. 20.12 2 Cr. 32.31.
2 *2 Cr. 32.27; 32.31. Iov 31.25.
3 *2 Sam. 12.1 2 Cr. 16.7. **Deut. 28.49 Ier. 5.15.
5 *1 Sam. 13.13; 13.14.
6 *2 Împ. 24.13; 25.13-15. Ier. 20.5.

39 ✷ În timpul* acela, Merodac-
Baladan, fiul lui Baladan, împă-
ratul Babilonului, a trimis scrisori
și un dar lui Ezechia, pentru că
auzise că a fost bolnav și că s-a
2 vindecat. Și Ezechia s-a bucurat*
de ei și le-a arătat casa lucruri-
lor lui de preț: argintul, și aurul,
și miresmele, și untdelemnul de
preț, și toată casa armelor lui,
și tot ce se afla în vistieriile lui;
n-a fost nimic în casa lui, nici
în tot ținutul lui, pe care Ezechia
să nu li-l fi arătat.
3 Atunci profetul Isaia a venit*
la împăratul Ezechia și i-a
zis: „Ce au spus oamenii aceștia?
Și de unde au venit la tine?“ Și
Ezechia a zis: „Au venit la mine
dintr-o țară** îndepărtată, din
4 Babilon“. Și el a zis: „Ce au vă-
zut în casa ta?“ Și Ezechia a zis:
„Au văzut tot ce este în casa
mea; nu este nimic în vistieriile
mele pe care să nu li-l fi arătat“.
5 Atunci Isaia i-a zis lui Ezechia:
„Ascultă cuvântul* **D**omnului
6 oștirilor: «Iată, vin zile, când tot*
ce este în casa ta și ce au adunat
părinții tăi până în ziua aceasta
va fi dus în Babilon: nu va ră-
7 mâne nimic“, zice **D**omnul. „Și
vor lua* din fiii tăi, care vor ieși
din tine, pe care-i vei naște, și vor
fi fameni în palatul împăratului
Babilonului“.
8 Și Ezechia i-a zis lui Isaia:
„Cuvântul **D**omnului pe care l-ai
spus este bun“. Și a zis: „Pentru că
va fi pace* și adevăr în zilele mele“.

7 *Dan. 1.1-7.
8 *2 Cr. 34.28.

Mângâierea lui Israel

1 *Cap. 12.1; 49.13.
2 *Cap. 35.4. Zah. 1.13. **Cap. 33.24; 53.5,6,11. †Iov 42.10. Cap. 61.7. Ier. 16.18.
3 *Mt. 3.3. **Mal. 3.1. †Ps. 68.4. Cap. 49.11.
4 *Cap. 45.2.
5 *Cap. 6.3. Hab. 2.14. **Cap. 52.10 Ioel 2.28.
6 *Iov 14.2. Ps. 90.5; 102.11; 103.15 Iac. 1.10. 1 Pet. 1.24.
7 *Ps. 103.16.
8 *Ioan 12.34. 1 Pet. 1.25.
9 *Cap. 61.1.

40 ✷ „Mângâiați*, mângâiați pe
poporul Meu“, zice Dumnezeul
vostru.
2 „Vorbiți* inimii Ierusalimului
și strigați către el, că suferința[a]
lui s-a împlinit, că nelegiuirea**
lui a fost iertată[b]; pentru că a pri-
mit din mâna **D**omnului dublu†
pentru toate păcatele lui“.
3 ✡ Glasul* unuia care strigă în
pustiu: „Pregătiți[c]** calea **D**om-
nului, neteziți† în pustiu un drum
pentru Dumnezeul nostru!
4 Orice vale va fi înălțată și ori-
ce munte și deal vor fi coborâte;
și ce este strâmb va fi îndreptat
și locurile zgrunțuroase vor fi
netezite[d]*.
5 Și gloria* **D**omnului se va
descoperi și orice** făptură[e] *o* va
vedea, împreună; pentru că gura
Domnului a vorbit“.
6 ✡ Un glas zice: „Strigă!“ Și
el zice: „Ce să strig?“ „Orice*
făptură[e] este *ca* iarba, și toată
frumusețea ei, ca floarea câm-
pului.
7 Iarba se usucă, floarea se
ofilește[f], pentru că vântul[g]* **D**om-
nului suflă peste ea“. Cu adevă-
rat, poporul este *ca* iarba.
8 Iarba se usucă, floarea se o-
filește[f], dar cuvântul* Dumne-
zeului nostru rămâne pentru tot-
deauna.
9 ✡ Tu, care aduci vești bune*
Sionului, suie-te pe un munte

[a] *Sau* „truda“, „lupta“ [b] *Sau „ispășirea pentru* nelegiuirea lui a fost primită“ [c] *Sau* „Glasul unuia care strigă: «În pustiu pregătiți ...»“ [d] *Sau* „vor fi o câmpie largă“ [e] *Lit.* „carne“ [f] *Sau* „cade“ [g] *Sau* „duhul“; *sau* „suflarea“

9 **Cap. 25.9; 35.2.

înalt; tu, care aduci veşti bune Ie-
rusalimului, înalţă glasul tău cu
putere; înalţă-l, nu te teme; spune
cetăţilor lui Iuda: „Iată** Dum-
nezeul vostru!

10 *Cap. 59.16; 59.18. **Cap. 62.11 Apoc. 22.12.

10 Iată, Domnul Dumnezeu va
veni cu putere* şi braţul Său va
stăpâni pentru El. Iată, plata Lui
este cu El şi răsplătirea[a]** Lui
înaintea Lui.

11 *Cap. 49.10. Ezec. 34.23. Ioan 10.11. Ev. 13.20. Apoc. 7.17.

11 El Îşi va paşte* turma ca
un Păstor, va strânge mieii în
braţul Său şi-i va purta la sânul
Său; El le va călăuzi blând pe
cele care alăptează".

Puterea lui Dumnezeu

12 *Pr. 30.4.

12 ✡ Cine* a măsurat apele în
pumnul mâinii sale şi a măsurat
cerurile cu palma şi a cuprins în-
tr-o măsură ţărâna pământului şi
a cântărit munţii într-o balanţă,
şi dealurile cu cântarul?

13 *Iov 21.22; 36.22,23. Rom. 11.34. 1 Cor. 2.16.

13 Cine* L-a îndrumat pe Duhul
Domnului şi L-a învăţat, *ca* sfă-
tuitor al Său?

14 *Iov 38.4.

14 Cu cine* S-a sfătuit El şi I-a
dat înţelegere, şi L-a învăţat că-
rarea judecăţii, şi L-a învăţat cu-
noştinţa, şi I-a arătat calea pri-
ceperii?

15 *Cap. 41.2.

15 Iată, naţiunile* sunt ca o pi-
cătură din vadră şi ca praful fin
de pe cântar; iată, El ridică in-
sulele ca pe un fir de praf.

16 *Ps. 50.9-13. Ev. 10.5-9.

16 Şi Libanul nu este îndeajuns
pentru ars, nici animalele* lui
nu sunt destule pentru o arde-
re-de-tot.

17 *Dan. 4.35. **Ps. 62.9. Cap. 29.7.

17 Toate naţiunile sunt ca un
nimic* înaintea Sa; sunt socotite
de El mai puţin decât** nimic
şi gol.

18 *Ex. 8.10. 1 Sam. 2.2. Mica 7.18. Fap. 17.29.

18 ✡ Cu cine deci Îl veţi asemă-
na* pe Dumnezeu? Şi cu ce Îl
veţi compara?

19 *Ier. 10.3.

19 Meşterul* toarnă un idol şi
aurarul întinde aurul peste el
şi-*i* toarnă lănţişoare de argint.

20 *Cap. 41.7. Ier. 10.4.

20 Cel prea sărac pentru a aduce
un dar alege un lemn care nu pu-
trezeşte; îşi caută un meşter pri-
ceput ca să facă* un chip cioplit,
care să nu se clatine.

21 *Ps. 19.1. Fap. 14.17. Rom. 1.19. **Cap. 48.13; 51.13.

21 Nu cunoaşteţi*? N-aţi auzit?
Nu vi s-a spus de la început?
N-aţi înţeles întemeierea[b]**
pământului?

22 *Iov 9.8. Ps. 104.2. Cap. 42.5; 44.24; 51.13. Ier. 10.12.

22 *El este* Cel care şade deasu-
pra cercului pământului şi locui-
torii lui sunt ca lăcustele, Cel care
întinde* cerurile ca pe o pânză
uşoară şi le desface ca pe un cort
de locuit,

23 *Iov 12.21. Ps.107.40. Cap. 34.12.

23 Cel care preface căpeteniile
în nimic*, care face o deşertăciu-
ne din judecătorii pământului.

24 De-abia s-au plantat, de-abia
s-au semănat, de-abia li s-a în-
rădăcinat tulpina în pământ, şi
El suflă peste ei şi se usucă şi
vârtejul îi smulge ca pe mirişte.

25 *Deut. 4.15. Vers. 18.

25 „Cu* cine deci Mă veţi ase-
măna sau *cu cine* voi fi deopotri-
vă?" zice Cel Sfânt.

26 *Cap. 51.6. **Cap. 42.5; 48.13. †Ps.147.4.

26 ✡ Ridicaţi-vă* ochii în sus şi
priviţi! Cine** a creat acestea, fă-
când să iasă oştirea lor după nu-
măr? El le cheamă† pe toate pe
nume; prin măreţia priceperii Lui şi
a tăriei puterii, nici una nu lipseşte.

27 *Cap. 54.8.

27 De ce zici, Iacove, şi spui, Is-
raele: „Calea mea este ascunsă*
de Domnul şi cauza[c] mea este
trecută cu vederea de Dumne-
zeul meu"?

28 *Gen. 21.33. Ps. 90.2 **Ps. 147.5. Rom. 11.33.

28 Nu cunoşti? N-ai auzit că
Dumnezeul cel etern*, Domnul,
Creatorul marginilor pământu-
lui, nu oboseşte, nici nu-Şi poa-
te pierde puterea? Priceperea Lui
nu poate fi pătrunsă**.

29 El dă tărie celui obosit şi
măreşte puterea celui lipsit de
puteri.

30 Tinerii vor fi storşi de puteri
şi vor obosi şi bărbaţii tineri se
vor împiedica şi vor cădea,

31 *Ps. 103.5.

31 dar cei care se sprijină pe[d]
Domnul îşi vor înnoi* puterea;
se vor înălţa pe aripi ca vulturii;
vor alerga şi nu-şi vor pierde
puterea; vor umbla şi nu vor
obosi.

[a] *Sau* „lucrarea" [b] *Lit.* „temeliile" [c] *Sau* „judecata", „dreptul" [d] *Sau* „privesc la"

Israel să se încreadă în Domnul

1 *Zah. 2.13. **Cap. 1.18; 43.26.

41 „Tăceţi* înaintea Mea, insule,
şi popoarele să-şi înnoiască puterea.
Să se apropie şi să vorbească! Să
ne apropiem** împreună la jude-
cată!“

2 *Vers. 25. Cap. 45.1-3; 46.11. **Gen. 14.14

2 „Cine l-a ridicat* de la răsărit
pe acela pe care-l însoţeşte drep-
tatea pas cu pas? El a dat na-
ţiunile înaintea lui şi i-a supus**
împăraţi. El le-a dat sabiei sale
ca praful *şi* arcului său ca miriş-
tea smulsă.
3 El îi urmăreşte, trece înainte în
siguranţă pe o cale pe care nu
mersese cu picioarele lui.

4 *Vers. 26. Cap. 44.7; 46.10. **Cap. 43.10; 44.6. Apoc. 1.8,17; 22.13.

4 Cine* a lucrat şi a făcut aceas-
ta, chemând generaţiile de la în-
ceput? Eu, ***D***omnul, *sunt* Cel**
dintâi; şi Eu *sunt* Acelaşi[a] cu cei
din urmă“.
5 ✡ Insulele au văzut şi se tem.
Marginile pământului se cutre-
mură: se apropie şi vin.
6 Ei ajută fiecare pe aproapele
său şi *fiecare* zice fratelui său:
„Fii tare!“

7 *Cap. 44.12; 44.13. **Cap. 40.19 †Cap. 40.20; 46.7.

7 Şi meşterul* îl îmbărbătează
pe argintar**, cel care netezeşte
cu ciocanul pe cel care bate pe
nicovală, zicând despre îmbina-
re: „Este bună“. Şi-l[b] fixează în
cuie, ca să nu se clatine†.

8 *Deut. 7.6. Ps. 135.4. Cap. 43.1; 44.1. **2 Cr. 20.7. Iac. 2.23.

8 ✡ „Dar tu, Israele, robul Meu,
Iacove, pe care te-am ales*,
sămânţa lui Avraam, prietenul**
Meu,

9 *Cap. 43.5-7.

9 tu, pe care te-am luat de la
capătul pământului şi te-am che-
mat de la marginile[c] lui* şi ţi-am
zis: «Tu eşti robul Meu»; te-am
ales şi nu te-am respins,

10 *Deut. 31.6,8 Ps. 27.1. Vers. 13.14. Cap. 43.2,5. Rom. 8.31.

10 nu te teme*, pentru că Eu
sunt cu tine. Nu te uita cu îngri-
jorare, pentru că Eu sunt Dum-
nezeul tău. Eu te voi întări, şi te
voi ajuta, şi te voi sprijini cu mâna
dreaptă a dreptăţii Mele.

11 *Ex. 23.22. Zah. 12.3.

11 Iată, toţi cei care s-au aprins
împotriva ta se vor ruşina* şi
vor fi înjosiţi; cei care se luptă cu
tine vor fi ca un nimic şi vor pieri.
12 Îi vei căuta şi nu-i vei găsi pe
cei care se ceartă cu tine. Cei care
se războiesc împotriva ta vor fi
ca un nimic şi ca un lucru de nimic.

13 *Vers. 10.

13 Pentru că Eu, ***D***omnul Dum-
nezeul tău, îţi voi ţine mâna dreap-
tă, zicându-ţi: «Nu te teme*, Eu
te voi ajuta».

14 *Iov 25.6. Ps. 22.6. **Cap. 35.10

14 ✡ Nu te teme, vierme* al lui
Iacov, voi, bărbaţi[d] ai lui Israel! Eu
te voi ajuta“, zice ***D***omnul
şi Răscumpărătorul** tău, Sfântul
lui Israel.

15 *Mica 4.13. Hab. 3.12. 2 Cor. 10.4,5

15 Iată, te-am făcut o treierătoare
ascuţită, nouă, cu două rânduri de
dinţi: tu vei treiera* munţii
şi-i vei mărunţi şi vei face dea-
lurile ca pleava.

16 *Ier. 51.2. **Cap. 45.25

16 Îi vei vântura* şi-i va lua
vântul şi-i va risipi vârtejul, iar tu
te vei bucura în ***D***omnul, te vei
glorifica** în Sfântul lui Israel.
17 ✡ Cei săraci şi cei lipsiţi caută
apă, şi nu este, li se usucă limba
de sete. Eu, ***D***omnul, le voi
răspunde. Eu, Dumnezeul lui
Israel, nu-i voi părăsi.

18 *Cap. 35.6,7; 43.19. **Ps. 107.35. Cap. 44.3.

18 Voi face să ţâşnească[e] râuri*
pe înălţimile golaşe şi izvoare în
mijlocul văilor. Voi face pustiul**
un iaz de apă şi pământul uscat,
şuvoaie de apă.

19 *Cap. 35.1.

19 Voi face să crească[f] în pustiu
cedrul, salcâmul, mirtul* şi măs-
linul[g]. Voi pune chiparosul în
pustiu, pinul şi bradul împreună,

20 *Iov 12.9. Cap. 66.14.

20 ca să vadă, şi să cunoască, şi
să priceapă, şi să înţeleagă cu
toţii că* mâna ***D***omnului a întoc-
mit aceasta şi Sfântul lui Israel a
creat-o.

21 *Cap. 44.6.

21 ✡ „Aduceţi-vă cauza“, zice
Domnul; „apropiaţi-vă cu argu-
mentele voastre“, zice Împăra-
tul* lui Iacov.

22 *Cap. 45.21. **Cap. 43.9.

22 Să se apropie* şi să ne spu-
nă ce se va întâmpla. Spuneţi
cele** care sunt de mai înainte,
ca să le punem la inimă şi să

[a] *Sau* „Eu *sunt* El“ *(nume al lui Dumnezeu)* [b] *Pe idol* [c] *Sau* „colţurile“ [d] *Sau* „mână de oameni“
[e] *Lit.* „Voi deschide“ [f] *Lit.* „voi da“ [g] *Lit.* „arborele de untdelemn“

le cunoaştem sfârşitul; sau fa-
ceţi-ne să auzim cele viitoare.
23 Spuneţi* cele ce se vor în-
tâmpla pe urmă, ca să cunoaştem
că sunteţi dumnezei. Da, faceţi**
bine sau faceţi rău, ca să ne mi-
nunăm[a] şi să privim împreună.
24 Iată, sunteţi* mai puţin decât
nimic şi lucrarea voastră este de
nimic; cel care vă alege este o
urâciune.
25 Am ridicat pe unul* de la
nord şi va veni de la răsăritul
soarelui, acela care va chema Nu-
mele Meu. Şi va păşi peste căpe-
tenii ca peste lut şi cum calcă ola-
rul lutul.
26 Cine a spus-o* de la început,
ca să cunoaştem? Şi cu mult
înainte, ca să zicem: „*Este* drept!“
Da, nu este nimeni care să spună;
da, nu este nimeni care să isto-
risească; da, nu este nimeni care
să audă cuvintele voastre.
27 *Eu* cel dintâi *am zis* Sionu-
lui: „Iată, iată-le!“ şi voi da* Ieru-
salimului pe unul care aduce veşti
bune.
28 Şi mă uit* şi nu este nimeni –
chiar printre ei – şi nu este nici un
sfătuitor care să răspundă un cu-
vânt când îi întreb.
29 Iată, toţi sunt deşertăciune,
lucrările lor sunt mai puţin decât
nimic*; chipurile lor cioplite sunt
vânt şi deşertăciune.

23 *Cap. 42.9; 44.7,8; 45.3. Ioan 13.19. **Ier. 10.5.
24 *Ps. 115.5. Cap. 44.9. 1 Cor. 8.4.
25 *Ier. 50.3.
26 *Cap. 43.9.
27 *Cap. 40.9; 44.28. Naum 1.15.
28 *Cap. 63.5.
29 *Vers. 24.

Robul Domnului

42 „Iată Robul* Meu pe care-L
sprijin, Alesul** Meu *în care* su-
fletul Meu îşi găseşte plăcerea†.
Am pus Duhul†† Meu peste El.
El va aduce naţiunilor judecata.
2 Nu va striga, nici nu-Şi va ri-
dica glasul, nici nu-l va face să
se audă pe stradă.
3 Nu va rupe trestia frântă şi nu
va stinge mucul care fumegă. El va
aduce judecata* după[b] adevăr.
4 Nu va obosi*, nici nu Se va des-
curaja, până va aşeza judeca-
ta dreaptă pe pământ; şi insulele
vor aştepta legea Lui“.
5 ✡ Aşa zice Dumnezeu Dom-
nul, Cel care a creat* cerurile şi
le-a întins, Cel care a aşternut**
pământul şi ce produce el, Cel
care dă suflare† poporului de pe
el, şi duh celor care umblă pe el:
6 „Eu*, Domnul, Te-am chemat
în dreptate şi-Ţi voi sprijini
mâna** şi Te voi păstra şi Te
voi da ca legământ† al poporu-
lui, ca lumină†† a naţiunilor,
7 ca să deschizi* ochii orbi, ca
să scoţi** din închisoare pe cei
captivi, din temniţă pe cei care
stau în întuneric†.
8 Eu sunt* Domnul; acesta este
Numele Meu, şi nu voi da altuia
gloria** Mea, nici lauda Mea
chipurilor cioplite“.
9 Iată, cele dintâi s-au împlinit
şi spun lucruri noi. Înainte ca ele
să se arate, vă voi face să le auziţi.
10 ✡ Cântaţi Domnului o cânta-
re* nouă, lauda Lui de la** mar-
ginea pământului, voi†, care co-
borâţi pe mare, şi tot ce este
în ea, insulele şi locuitorii lor.
11 Pustiul* şi cetăţile lui să-*şi*
ridice *glasul*, satele în care locu-
ieşte Chedarul**. Să cânte locui-
torii stâncii[c]†, să strige de bucu-
rie din vârful munţilor.
12 Să dea* glorie Domnului şi
să vestească lauda Lui pe insule.
13 Domnul va înainta ca un vi-
teaz, va trezi râvna[d] ca un lup-
tător; va striga* da, va scoate
un strigăt, Se va arăta puternic
împotriva vrăjmaşilor Săi.
14 Mult timp am tăcut; am stat
în tăcere, M-am stăpânit! *Acum*
voi striga, ca femeia la naştere;
voi sfărâma şi voi înghiţi deodată.
15 Voi pustii* munţi şi dealuri
şi voi usca toate ierburile lor şi
voi preface râurile în insule şi
voi usca bălţile.
16 Şi-i voi duce pe orbi pe o ca-
le pe care ei n-o cunosc; îi voi

1 *Cap. 43.10; 49.3; 52.13. Mt. 12.18-21 Filip. 2.7. **1 Pet. 2.6. †Mt. 3.17. ††Mt. 3.16. Lc. 4.18,19. Ioan 3.34.
3 *Ps. 72.2.
4 *Cap. 40.28.
5 *Cap. 44.24. Zah. 12.1. **Ps. 136.6. †Cap. 57.16. Dan. 5.23. Fap. 17.25.
6 *Cap. 43.1. **Cap. 45.1. †Cap. 49.8. Ev. 8.6. ††Cap. 49.6. Lc. 2.32. Fap. 13.47.
7 *Cap. 35.5. **Cap. 61.1. Lc. 4.18. 2 Tim. 2.26. Ev. 2.14,15. †Cap. 9.2.
8 *Ex. 3.15. **Ex. 20.3-5 Cap. 48.11.
10 *Ps. 33.3; 40.3; 98.1. **Cap. 49.6; 62.11. †Ps. 107.23.
11 *Cap. 32.16. **Cap. 21.16 †Cap. 16.1.
12 *Cap. 24.15.
13 *Cap. 31.4.
15 *Ezec. 38.19

[a] *Sau* „să ne privim uimiţi“ *sau căutând ajutor* [b] *Sau* „pentru“ [c] *Ebr.* „Sela“, *stâncă înaltă* [d] *Sau* „gelozia“

16 *Ef. 5.8. **Cap. 40.4. Lc. 3.5.

călăuzi pe cărări pe care nu le cu-
nosc, voi face întunericul* lumi-
nă înaintea lor şi voi îndrepta
*locurile*** strâmbe. Aceste lucruri
le voi face şi nu-i voi părăsi.

17 *Ps. 97.7. Cap. 1.29; 44.11; 45.16.

17 Se vor întoarce înapoi, vor
fi acoperiţi de ruşine* cei care
se încred în chipuri cioplite, care
zic chipurilor turnate: „Voi sunteţi
dumnezeii noştri!“

Israel, orb şi surd

18 ✡ Auziţi, surzilor! Şi priviţi,
orbilor, ca să vedeţi!
19 ✡ Cine este orb în afară de ro-
bul Meu şi surd ca solul Meu
pe care l-am trimis? Cine este orb
ca acela în care M-am încrezut[a]
şi orb ca robul Domnului?

20 *Rom. 2.21.

20 Ai văzut multe, şi* nu iei
seama? Cu urechi deschise, el nu
aude.
21 Domnul S-a desfătat *în el* da-
torită dreptăţii Lui: a făcut mă-
reaţă legea şi vrednică de onoare.
22 Totuşi acesta este un popor
jefuit şi prădat. Toţi sunt prinşi în
peşteri şi ascunşi în închisori;
sunt de pradă şi nimeni nu-i sca-
pă de jaf şi nimeni nu zice: „Dă
înapoi!“
23 Cine dintre voi va pleca ure-
chea la aceasta, va asculta şi
va auzi pentru viitor?
24 Cine a dat pe Iacov jafului
şi pe Israel cotropitorilor? Nu
Domnul, împotriva Căruia noi
am păcătuit? Şi n-au vrut să
umble în căile Lui şi n-au ascultat
de legea Lui.

25 *2 Împ. 25.9. **Osea 7.9.

25 De aceea, El a vărsat asupra
lui mânia Sa aprinsă şi tăria lup-
tei. Şi l-a aprins de jur-împrejur,
dar el n-a cunoscut; şi l-a ars*,
dar el n-a pus** la inimă.

Răscumpărătorul şi Salvatorul lui Israel

1 *Vers. 7,21. Cap. 44.2,21. **Cap. 45.3.
2 *Ps. 66.12; 91.3.

43 Şi acum, aşa zice Domnul,
Cel care te-a creat*, Iacove, şi
Cel care te-a întocmit, Israele:
„Nu te teme, pentru că Eu te-am
răscumpărat, te-am chemat** pe
nume, eşti al Meu.
2 Când vei trece* prin ape, Eu
voi fi** cu tine; şi prin râuri, ele
nu te vor acoperi; când vei um-
bla† prin foc, nu vei fi ars şi fla-
căra nu te va mistui.

2 **Deut.31.6; 31.8. †Dan. 3.25; 3.27.

3 *Ex. 20.2 **Cap. 19.20 †Pr. 21.18. ††Cap. 20.3.

3 Pentru că Eu sunt* Domnul
Dumnezeul tău, Sfântul lui Isra-
el, Salvatorul** tău; Eu am dat
Egiptul pentru răscumpărarea†
ta, Etiopia†† şi Seba[b] în locul tău.

4 *Cap. 63.9.

4 Pentru că ai fost scump în o-
chii Mei, ai fost vrednic de o-
noare şi te-am iubit*, de aceea
voi da oameni pentru tine şi po-
poare pentru viaţa ta[c].

5 *Cap. 41.10; 41.14; 44.2. Ier. 30.10,11; 46.27,28.

5 Nu te teme*, pentru că Eu
sunt cu tine. Îţi voi aduce sămân-
ţa de la răsărit şi te voi aduna de
la apus.

6 *Ps. 107.3. **2 Cor. 6.18 †Cap. 45.22.

6 Voi zice nordului*: „Dă!“ şi
sudului: „Nu opri“, adu-i pe fiii**
Mei de departe şi pe fiicele Me-
le de la marginea† pământului,

7 *Cap. 63.19. Iac. 2.7. **Ps. 100.3. Cap. 29.23. 2 Cor. 5.17. Ef. 2.10.

7 pe oricine este chemat* cu
Numele Meu şi pe care l-am cre-
at** pentru gloria Mea, pe care
l-am întocmit şi l-am făcut.

8 *Cap. 6.9; 42.19. Ezec. 12.2.

8 ✡ Scoate afară pe poporul cel
orb*, care are ochi, şi pe cel surd,
care are urechi.

9 *Cap. 41.21; 41.22,26.

9 Să se adune toate naţiunile
laolaltă şi să se strângă popoare-
le! Care* dintre ele poate spune
aceasta sau ne *poate* face să au-
zim lucrurile dinainte? Să-şi adu-
că martorii lor, ca să se îndrep-
tăţească; sau să audă şi să zică:
„Adevărat!“

10 *Cap. 44.8. **Cap. 42.1; 55.4. †Cap. 41.4; 44.6.

10 Voi* sunteţi martorii Mei“,
zice Domnul, „*voi* şi Robul**
Meu, pe care L-am ales: ca să
cunoaşteţi şi să Mă credeţi şi să
înţelegeţi că Eu *sunt* Acelaşi[d].
Înainte† de Mine n-a fost întoc-
mit nici un Dumnezeu, nici după
Mine nu va fi.

11 *Cap. 45.21. Osea 13.4.

11 Eu, Eu* *sunt* Domnul şi în
afară de Mine nu este Salvator.

12 *Deut. 32.16. Ps. 81.9.

12 Eu am spus şi am salvat şi
am făcut să se audă când nici
un *dumnezeu* străin* nu era prin-

[a] *Sau* „care este desăvârşit“; *lit.* „făcut desăvârşit“ [b] *Meroe, în Etiopia africană (Egiptul de sus)* [c] *Sau* „pentru sufletul tău“ [d] *Sau* „Eu *sunt* El“ *(nume al lui Dumnezeu)*

tre voi; şi voi sunteţi martorii
Mei**“, zice Domnul, „că Eu
sunt Dumnezeu.
13 Da, de când este ziua, Eu* *sunt*
Acelaşi şi nu este nimeni care să
scape din mâna Mea: Eu** voi
lucra, şi cine se poate împotrivi?

Îndurarea lui Dumnezeu

14 ✡ Aşa zice Domnul, Răs-
cumpărătorul* vostru, Sfântul lui
Israel: „Pentru voi am trimis la
Babilon şi i-am coborât pe toţi
ca fugari, chiar şi pe caldeeni, al
căror strigăt se aude în corăbii[a].
15 Eu *sunt* Domnul, Sfântul vos-
tru, Creatorul* lui Israel, Împăra-
tul** vostru“.
16 ✡ Aşa zice Domnul, care face
o cale* în mare şi o cărare în a-
pele puternice,
17 care scoate* carul şi calul, oş-
tirea şi pe cei tari – ei sunt cul-
caţi jos împreună, nu se vor ri-
dica; au trecut, s-au stins ca mu-
cul *de lumânare*.
18 Nu vă mai amintiţi* de cele
de mai înainte şi nu vă mai gândiţi
la cele din vechime.
19 Iată, Eu voi face un lucru*
nou, acum se va ivi; să nu-l cunoaş-
teţi voi? Voi face** chiar un drum
în deşert, râuri în locul secetos.
20 Fiara câmpului Mă va glori-
fica, şacalii* şi struţii, pentru
că voi da ape** în deşert, râuri în
locul secetos, ca să dau apă popo-
rului Meu, alesului Meu.
21 Am întocmit poporul* acesta
pentru Mine; ei vor vesti lauda Mea.
22 Dar tu, Iacove, nu M-ai chemat,
pentru că te-ai săturat* de Mine,
Israele!
23 Nu Mi-ai adus* mieii arderi-
lor tale de tot, nici nu M-ai onorat
cu jertfele tale. Eu nu te-am îm-
povărat cu dar de mâncare, nici
nu te-am obosit cu tămâie.
24 N-ai cumpărat pentru Mine
trestie mirositoare pe argint, nici
nu M-ai îndestulat cu grăsimea
jertfelor tale; ci M-ai împovărat
cu păcatele tale, M-ai obosit* cu
nelegiuirile tale.
25 Eu, Eu *sunt* Acelaşi, care îţi
şterg* fărădelegile, pentru** Mine,
şi nu-Mi voi aminti† de păcatele
tale.
26 ✡ Adu-Mi aminte să ne ju-
decăm împreună. Vorbeşte tu
însuţi, ca să te îndreptăţeşti.
27 Cel dintâi tată* al tău a pă-
cătuit şi cei care ţi-au vorbit[b]
s-au răzvrătit împotriva Mea.
28 De aceea, Eu am profanat*
pe căpeteniile sfântului locaş şi
am dat** nimicirii pe Iacov şi
batjocurii pe Israel.

Promisiunea Duhului

44 Şi acum, ascultă, Iacove, ro-
bul* Meu, şi Israel, pe care l-am
ales!
2 Aşa zice Domnul care* te-a
făcut şi te-a întocmit din pântece,
Cel care te ajută: „Nu te teme**,
robul Meu, Iacov, şi tu, Ieşu-
run[c]†, pe care l-am ales.
3 Pentru că voi turna* apă pes-
te cel însetat şi râuri peste pă-
mântul uscat; voi turna Duhul
Meu peste sămânţa ta şi binecu-
vântarea Mea peste urmaşii tăi;
4 şi vor răsări prin iarbă ca
sălciile lângă pâraiele de apă.
5 Unul va zice: «Al Domnului
sunt». Şi altul se va numi cu nu-
mele lui Iacov. Şi un altul va
scrie cu mâna lui: «Al Domnului!»
Şi se va numi cu numele lui Israel“.

Dumnezeu unic

6 ✡ Aşa zice Domnul, Împă-
ratul lui Israel şi Răscumpără-
torul* lui, Domnul oştirilor: „Eu
sunt Cel** dintâi şi Eu *sunt* Cel
din urmă şi în afară de Mine
nu este Dumnezeu.
7 Şi cine* poate ca Mine să che-
me şi să spună şi să înşire în ordi-
ne lucrurile înaintea Mea, de când
am rânduit pe poporul din vechi-
me? Şi lucrurile viitoare şi cele care
se vor întâmpla, să le spună ei!
8 Nu te teme, nici nu te înspăi-
mânta! Nu te-am făcut Eu să auzi

12 **Cap. 44.8.
13 *Ps. 90.2. Cap. 41.4. Ioan 8.58. **Iov 9.12. Cap. 14.27.
14 *Cap. 41.14.
15 *Vers. 1. **Cap. 41.20
16 *Ex. 14.16. Ios. 3.13,16. Ps. 77.19. Cap. 51.10.
17 *Ex. 14.4-9; 14.25.
18 *Ier. 16.14; 23.7.
19 *Cap. 42.9; 48.6. 2 Cor. 5.17. **Ex. 17.6. Deut. 8.15. Cap. 35.6.
20 *Cap. 13.22. **Cap. 48.21
21 *Ps. 102.18. Cap. 42.12. Lc. 1.74,75. 1 Pet. 2.9.
22 *Mica 6.3. Mal. 1.13; 3.14.
23 *Amos 5.25.
24 *Cap. 1.14; 7.13. Ezec. 6.9. Mal. 2.17.
25 *Cap. 14.22. Ier. 50.20. Fap. 3.19. **Ezec. 36.22 †Cap. 1.18. Ier. 31.34.
27 *Cap. 51.2.
28 *Cap. 47.6. Plân. 2.2,6,7. **Ps. 79.4. Ezec. 5.15.
1 *Cap. 41.8. Ier. 30.10; 46.27,28.
2 *Cap. 43.1,7. **Cap. 43.5. †Deut. 32.15; 33.5,26.
3 *Cap. 35.7. Ioel 2.28. Ioan 7.38. Fap. 2.18.
6 *Cap. 43.1,14 **Cap. 48.12 Apoc. 1.17.
7 *Cap. 41.22.

[a] *Sau* „chiar şi pe caldeeni, în corăbiile în care se aude strigătul lor“ [b] *Lit.* „interpreţii“ *(lui Dumnezeu către popor)* [c] *Nume poetic al lui Israel*

8 *Cap. 42.9; 48.5. **Cap. 43.10 †Deut. 4.35; 4.39; 32.39. 1 Sam. 2.2. 2 Sam. 22.32 Cap. 45.5.

aceasta de demult[a] şi nu ţi-am
spus* Eu *lucrul acesta*? Şi voi
sunteţi** martorii Mei. Este un alt
Dumnezeu[b] în afară† de Mine?
Nu este nici o altă Stâncă, nu
cunosc alta.

9 *Cap. 41.24; 41.29. **Ps. 115.4.

9 ✡ Cei care întocmesc* un chip
cioplit, toţi sunt deşertăciune şi
lucrurile în care se desfată nu fo-
losesc; şi ei înşişi sunt martorii lor
că nu văd**, nici nu cunosc, ca să
se ruşineze.

10 *Ier. 10.5. Hab. 2.18. Fap. 19.26.

10 Cine a întocmit un dumnezeu
sau a turnat un chip cioplit, care
nu este* de nici un folos?

11 *Ps. 97.7. Cap. 1.29; 42.17; 45.16.

11 Iată, toţi tovarăşii lui se vor
ruşina*; şi meşterii nu sunt decât
oameni. Să se adune toţi împre-
ună, să se ridice: se vor teme, se
vor ruşina toţi!

12 *Cap. 40.19; 41.6. Ier. 10.3.

12 Fierarul* are o daltă[c] şi lucrea-
ză cu cărbuni şi-i dă o formă cu
ciocanele şi-l[d] lucrează cu braţul
său cel tare; dar este flămând şi
nu mai are putere; *dacă* nu bea
apă, se simte sfârşit.

13 *Jud. 17.4.

13 Lucrătorul în lemn întinde
sfoara, îi face un semn cu creta
roşie; îl[e] netezeşte cu rindeaua şi
îl înseamnă cu compasul şi-l face
după chipul unui om, după fru-
museţea omului, ca să stea* în-
tr-o casă.
14 Îşi taie cedri sau ia un chipa-
ros sau un stejar şi-l alege[g] pentru
sine dintre copacii pădurii. Plan-
tează un brad şi ploaia îl face să
crească.

15 *2 Cr. 25.14.

15 Şi îi va folosi omului pentru
ars; ia din el şi se încălzeşte; da, îl
aprinde şi coace pâine; şi face şi
un dumnezeu şi i se închină. Îl fa-
ce chip cioplit şi se pleacă* îna-
intea lui!
16 O parte din el o arde în foc;
cu o parte din el mănâncă *apoi*
carne; face[g] friptură şi se satu-
ră şi se încălzeşte şi zice: „Aha,
m-am încălzit, am văzut focul[g]!“

17 *1Împ.18.26; 18.28.

17 Şi cu rămăşiţa din el face un
dumnezeu, chipul său cioplit; se
pleacă înaintea lui şi i se închină şi
i se roagă* şi zice: „Scapă-mă,
pentru că tu eşti dumnezeul meu!“

18 *Ps. 81.12. Cap. 6.9,10.

18 Ei nu cunosc şi nu înţeleg;
pentru că El le-a acoperit[h] ochii*,
ca să nu vadă, şi inimile, ca să
nu înţeleagă.

19 *Cap. 46.8.

19 Şi nici unul nu îşi cercetează*
inima[i]; nu este nici cunoştinţă,
nici înţelegere, ca să zică: „Am
ars o parte din el în foc şi am
şi copt pâine pe cărbunii lui; am
fript carne şi am mâncat-o: şi cu
rămăşiţa din el să fac o urâciune?
Să mă închin înaintea unui butuc
de lemn?“

20 *Ps. 102.9. **Iov 15.31. Osea 4.12. Rom. 1.21,22 2 Tim. 3.13. †Cap. 59.4,13 Rom. 1.25.

20 El se hrăneşte* cu cenuşă: o
inimă amăgită** l-a rătăcit, ca să
nu-şi scape sufletul sau să zică:
„Nu am† o minciună în mâna mea
dreaptă?“

Israel nu este uitat

21 *Vers. 1,2. **Cap. 49.15

21 ✡ „Adu-ţi aminte acestea, Ia-
cove, şi tu, Israele, pentru că tu
eşti robul* Meu. Eu te-am întoc-
mit; tu eşti robul Meu, Israele; nu
vei fi uitat** de Mine.

22 *Ps. 51.1,9. Fap. 3.19. **Cap. 31.6; 55.7. †Cap. 48.20. 1 Cor. 6.20. 1 Pet. 1.18.

22 Eu ţi-am şters* fărădelegile
ca pe un nor gros, şi păcatele ta-
le ca pe un nor. Întoarce-te** la
Mine, pentru că Eu te-am răs-
cumpărat†“.

23 *Ps. 69.34; 96.11,12. Cap. 42.10; 49.13. Ier. 51.48. Apoc. 18.20. **Ps. 98.7,8; 148.7,9. †Cap. 43.1. ††Cap. 49.3.

23 Cântaţi*, ceruri, pentru că
*D*omnul a lucrat! Strigaţi**, a-
dâncimi ale pământului! Izbuc-
niţi în cântare de bucurie, voi,
munţilor, pădurilor şi orice co-
pac al lor! Pentru că *D*omnul a
răscumpărat† pe Iacov şi S-a glo-
rificat†† în Israel.

Ierusalimul va fi locuit

24 *Iov 9.8. Ps. 104.2. Cap. 40.22; 45.12.

24 ✡ Aşa zice *D*omnul, Răs-
cumpărătorul tău, şi Cel care te-a
întocmit din pântece: „Eu sunt
*D*omnul care a făcut toate lucru-
rile; care singur* am desfăşurat
cerurile; care prin Mine Însumi[j]
am aşternut pământul.

25 *Cap. 47.13.

25 Eu zădărnicesc* semnele min-

---

[a] *Sau* „de atunci“ [b] *Ebr.* „Eloah“ [c] *Sau* „foarfeci de apucat cărbuni“ [d] *Chipul* [e] *Lemnul* [f] *Lit.* „creşte“ [g] *Lit.* „frige friptură ..... am văzut lumina“ [h] *Lit.* „le-a tencuit“ [i] *Lit.* „nu pune la inimă“ [j] *Sau* „şi care, nefiind nimeni cu Mine“

cinoşilor şi-i fac nebuni pe ghi-
citori; îi întorc înapoi** pe cei
înţelepţi şi fac din cunoştinţa lor
nebunie;
26 Eu întăresc* cuvântul robului
Meu şi împlinesc sfatul solilor
Mei; Eu zic Ierusalimului: „Vei fi
locuit!“, şi cetăţilor lui Iuda: „Veţi
fi zidite!“ şi voi ridica dărâmă-
turile lor;
27 Eu zic adâncului: „Usucă-te*!“
şi-ţi voi seca râurile;
28 zic despre Cirus: *„El este*
păstorul Meu şi el Îmi va în-
deplini toată plăcerea“ şi zic Ie-
rusalimului: „Vei fi zidit*!“, şi
templului: „Ţi se va pune teme-
lia!“

25 **2Sam. 15.31 Iov 5.12-14. Cap. 29.14. Ier. 50.36; 51.57. 1 Cor. 1.20.
26 *Zah. 1.6. Mt. 5.18.
27 *Ier. 50.38; 51.32,36.
28 *2 Cr. 36.22; 36.23. Ezra 1.1. Cap. 45.13; 54.11.

Cirus, unsul Domnului

45 Aşa zice Domnul către unsul
Său, către Cirus*, a cărui dreap-
tă** am ţinut-o ca să supun†
naţiunile înaintea lui; şi voi dez-
lega coapsele împăraţilor, ca
să deschid uşile[a] înaintea lui şi
porţile să nu se închidă:
2 Eu voi merge înaintea ta şi
voi netezi* locurile înalte[b], voi sfă-
râma** uşile de aramă şi voi tăia
în două zăvoarele de fier;
3 şi-ţi voi da comorile întune-
ricului şi avuţiile ascunse ale lo-
curilor tainice, ca să cunoşti* că
Eu, Domnul, care te chem** pe
nume, sunt Dumnezeul lui Israel.
4 Pentru Iacov*, robul Meu, şi
pentru Israel, alesul Meu, te-am
chemat pe numele tău, te-am numit
cu drag, deşi tu nu Mă cunoşteai**.
5 Eu sunt* Domnul şi nu este
altul! În afară de Mine nu este
Dumnezeu. Eu te-am încins**,
deşi tu nu Mă cunoşteai,
6 ca să ştie* cei de la răsăritul
soarelui şi de la apus că nu este
altul în afară de Mine. Eu sunt
Domnul şi nu este altul,
7 Cel care întocmesc lumina*
şi creez întunericul**, care fac
pacea[c] şi creez nenorocirea†; Eu,
Domnul, fac toate acestea.
8 ✡ Picuraţi* ceruri, de sus! Şi
să reverse norii dreptate! Să se
deschidă pământul şi să rodeas-
că mântuire şi, împreună *cu ea*,
să răsară dreptatea[d]! Eu, Dom-
nul, am creat aceasta.
9 ✡ Vai de cel care se ceartă
cu Acela care l-a făcut! Un ciob
între cioburile pământului! Va zice
lutul* către cel care-l întocmeş-
te: „Ce faci?“ sau lucrarea ta *către*
tine: „El n-are mâini“?
10 Vai de cel care zice tatălui
său: „Ce naşti tu?“ sau femeii: „Ce
ai născut?“
11 Aşa zice Domnul, Sfântul*
lui Israel şi Cel care l-a făcut:
„Întrebaţi-Mă** de cele viitoare,
despre fiii† Mei, şi porunciţi-Mi
cu privire la lucrarea†† mâini-
lor Mele.
12 Eu am făcut* pământul şi l-am
creat pe om pe el. Eu, chiar mâi-
nile Mele au desfăşurat** ceruri-
le şi Eu am poruncit întregii lor
oştiri†.
13 Eu l-am ridicat în dreptate*
şi voi face** toate căile lui drepte.
El va reconstrui† cetatea Mea
şi va da drumul captivilor Mei,
nu pentru†† preţ, nici pentru răs-
plată[e]“, zice Domnul oştirilor.

Domnul, singurul Salvator

14 ✡ Aşa zice Domnul: „Bogă-
ţia[f] Egiptului* şi marfa Etiopiei
şi a sabeenilor, bărbaţi de statu-
ră înaltă, vor trece** la tine şi
vor fi ale tale; ei vor merge după
tine; vor trece în lanţuri† şi se
vor pleca înaintea ta şi te vor
implora, *zicând:* „Cu adevărat,
în tine este Dumnezeu†† şi nu
este altul, nu este alt Dumnezeu!“
15 ✡ Cu adevărat, Tu eşti un
Dumnezeu care Te ascunzi*, Dum-
nezeul lui Israel, Salvatorul!
16 Se vor ruşina şi vor fi umi-
liţi cu toţii, vor pleca ruşinaţi toţi
făuritorii* de idoli[g].
17 Israel va fi salvat* de Dom-
nul printr-o mântuire eternă. Nu

1 *Cap. 44.28. **Ps. 73.23. Cap. 41.13; 42.6. †Cap. 41.2,25 Dan. 5.30.
2 *Cap. 40.4. **Ps. 107.16.
3 *Cap. 41.23. **Ex. 33.12; 33.17. Cap. 43.1; 49.1.
4 *Cap. 44.1. **1 Tes. 4.5.
5 *Deut. 4.35; 4.39; 32.39. Cap. 44.8. **Ps. 18.32; 18.39.
6 *Ps. 102.15. Cap. 37.20. Mal. 1.11.
7 *Cap. 42.16. **Ps. 104.20; 105.28. †Cap. 31.2; 47.11. Amos 3.6.
8 *Ps. 72.3; 85.11
9 *Cap. 29.16; 64.8. Ier. 18.6. Rom. 9.20.
11 *Cap. 43.15; 44.2. **Cap. 8.19. †Ier. 31.9. ††Cap. 29.23; 60.21.
12 *Cap. 42.5. Ier. 27.5. **Ps. 104.2. Cap. 44.24. †Gen. 2.1. Neem. 9.6.
13 *Cap. 41.2. **Vers. 2. †2 Cr. 36.22; 36.23. Ezra 1.1. Cap. 44.28. ††Cap. 52.3.
14 *Ps. 68.31. Cap. 19.21. **Cap. 14.1; 49.23; 54.3. †Ps. 149.8. ††Ier. 16.19. Zah. 8.20-23 1 Cor. 14.25.
15 *Ps. 44.24. Cap. 1.15; 8.17; 57.17.
16 *Cap. 44.11.
17 *Cap. 26.4; 51.6. Rom. 11.26.

[a] *Uşi cu două canaturi* [b] *Sau* „lucrurile înălţate“ [c] *Sau* „prosperitatea“ [d] *Sau* „şi deodată să rodească mântuirea şi să răsară dreptatea“ [e] *Sau* „dar“, „mită“ [f] *Lit.* „Munca“ [g] *Lit.* „de chipuri“

vă veți ruşina, nici nu veți fi
umiliți, în vecii vecilor.

18 *Cap. 42.5. **Vers. 12. †Gen. 1.2,26 Ps. 115.16. ††Vers. 5.

18 ✡ Pentru că aşa zice Domnul care a creat* cerurile, Dum-
nezeu Însuşi care a întocmit**
pământul şi l-a făcut, El, care
l-a întemeiat. Nu l-a creat pus-
tiu[a]†, ci l-a întocmit ca să fie lo-
cuit: „Eu sunt Domnul şi nu††
este altul!

19 *Deut. 30.11 Cap. 48.16. **Ps. 19.8; 119.137,138. Vers. 23. Cap. 63.1.

19 Eu n-am vorbit în ascuns*, în
vreun loc întunecos al pămân-
tului. N-am zis seminției lui Ia-
cov: «Căutați-Mă în zadar!» Eu,
Domnul, spun** ce este drept, fac
cunoscut ce este adevărat“.

20 *Cap. 44.17; 46.7; 48.7. Rom. 1.22; 1.23. **Cap. 41.22; 43.9; 46.10; 48.14.

20 ✡ „Adunați-vă şi veniți! A-
propiați-vă toți, voi, cei care ați
scăpat cu viață dintre națiuni! Nu
au* cunoştință cei care poartă
lemnul chipului lor cioplit şi se
roagă unui dumnezeu care nu-i
poate** salva.

21 *Cap. 44.8; 46.9; 48.3.

21 Spuneți şi aduceți-i aproape;
da, să se sfătuiască unii cu alții.
Cine a arătat aceasta din vechi-
me? Cine a spus-o de demult? Nu
Eu, Domnul? Nu este* alt Dum-
nezeu în afară de Mine: un Dum-
nezeu drept şi un Salvator; nu
este altul în afară de Mine.

22 *Ps. 22.27; 65.5. Zah. 12.10.

22 Priviți[b] la Mine* şi veți fi sal-
vați, toate marginile pământului!
Pentru că Eu sunt Dumnezeu şi
nu este altul.

23 *Cap. 62.8. Ev. 6.13. **Rom. 14.11 †Deut. 6.13. Ps. 63.11. Cap. 19.18; 65.16.

23 Pe Mine Însumi* am jurat,
cuvântul a ieşit din gura Mea *în*
dreptate şi nu se va întoarce:
orice** genunchi se va pleca îna-
intea Mea, orice limbă va jura†
pe Mine.

24 *Ier. 23.5. 1 Cor. 1.30. **Cap. 41.11

24 «Numai în Domnul», Mi se
va zice, «am[c] dreptate[d]* şi pu-
tere»“. La El vor veni; şi toți**
cei care se aprind împotriva Lui
se vor ruşina.

25 *Cap. 53.11. 1 Cor. 1.31. **Cap. 41.16; 60.19.

25 În Domnul va fi îndreptăți-
tă* şi se va glorifica** toată să-
mânța lui Israel.

Răsturnarea idolilor din Babilon

1 *Cap. 21.9. Ier. 50.2; 51.44.

46 Bel[e] se prăbuşeşte*, Nebo[e]
se înclină. Idolii lor sunt puşi pe
animale şi pe vite. Lucrurile pe
care le purtați sunt apăsătoare, o
povară pentru *vita* obosită!

2 *Ier. 48.7.

2 Ele se încovoaie, se pleacă
jos laolaltă: n-au putut salva po-
vara; şi sufletul* lor este dus în
captivitate.

3 *Ex. 17.4. Deut. 1.31; 32.11. Ps. 71.6.

3 ✡ „Ascultați-Mă, casă a lui
Iacov şi toată rămăşița casei lui
Israel, pe care v-am dus din pân-
tece, pe care v-am purtat* de la
naştere:

4 *Ps. 102.27. Cap. 41.4; 43.13. Mal. 3.6. **Ps. 48.14; 71.18.

4 până la bătrânețe Eu* *sunt*
Acelaşi[f], şi până veți încărunți**
Eu *vă* voi purta. Eu *v*-am făcut
şi Eu *vă* voi duce; da, *vă* voi
purta şi *vă* voi scăpa.

5 *Cap. 40.18; 40.25.

5 Cu cine* Mă veți asemăna
şi Mă veți face deopotrivă sau
Mă veți pune alături, ca să fim
deopotrivă?

6 *Cap. 40.19; 41.6; 44.12; 44.19. Ier. 10.3.

6 Ei varsă* aur din sac şi cân-
tăresc argint în balanță; tocmesc
un argintar şi el face un dumne-
zeu: ei se pleacă, da, i se închină.

7 *Cap. 45.20. Vers. 1. Ier. 10.5.

7 Îl ridică* pe umăr, îl poartă
şi-l aşază la locul lui şi el stă
acolo, nu se mişcă din locul lui;
da, *când* strigă cineva la el, el nu
răspunde, nu-l scapă din strâm-
torarea lui“.

8 *Cap. 44.19; 47.4.

8 ✡ „Aduceți-vă aminte* de
aceasta şi fiți oameni[g]! Întoarce-
ți-vă în inimă, voi, răzvrătiților!

9 *Deut. 32.7. Cap. 42.9; 65.17. **Cap. 45.5; 45.21.

9 Aduceți-vă aminte de cele de
mai înainte*, din vechime, pen-
tru că Eu sunt Dumnezeu şi nu
este** altul; *Eu sunt* Dumnezeu
şi nu este nimeni asemenea Mie,

10 *Cap. 45.21. **Ps. 33.11. Pr. 19.21; 21.30. Fap. 5.39. Ev. 6.17.

10 care spun* sfârşitul de la în-
ceput, din timpuri străvechi, cele
nefăcute încă, zicând: Planul**
Meu va sta în picioare şi voi face
toată plăcerea Mea,

11 *Cap. 41.2; 41.25. **Cap. 44.28; 45.13.

11 chemând pasărea răpitoare
de la* răsărit, pe omul** planului
Meu dintr-o țară îndepărtată. Da,

[a] *Ca în Geneza 1.2* [b] *Sau* „Întoarceți-vă spre“ [c] *Sau* „Se va zice despre Mine: «Numai în Domnul este...»“ [d] *Lit.* „dreptăți“ [e] *Idol babilonean* [f] *Sau* „Eu *sunt* El“ *(Nume al lui Dumnezeu)* [g] *Lit.* „bărbați“

11 †Num. 23.19
12 *Ps. 76.5. Zah. 7.11,12. **Cap. 48.1. Rom. 10.3.
13 *Cap. 51.5; 61.11. Rom. 3.21. **Cap. 62.11 1 Pet. 2.6.

Eu am vorbit† şi Eu voi
împlini; Eu am gândit şi Eu
voi face“.
12 ✡ „Ascultaţi-Mă, voi, cei tari
cu inima*, care sunteţi departe**
de dreptate!
13 Eu apropii* dreptatea Mea;
ea nu va fi departe şi salvarea
Mea nu va întârzia. Şi Eu voi
dărui Sionului salvare** *şi* lui Is-
rael gloria Mea“.

Căderea Babilonului

1 *Cap. 3.26. Ier. 48.18. **Ier. 51.33.
2 *Ex. 11.5. Jud. 16,21. Mt. 24.41.
3 *Cap. 3.17; 20.4. Ier. 13.22,26. Naum 3.5. **Rom. 12.19
4 *Cap. 43.3,14 Ier. 50.34.
5 *1 Sam. 2.9. **Cap. 13.19 Vers. 7. Dan. 2.37.
6 *2 Sam. 24.14 2 Cr. 28.9. Zah. 1.15. **Deut. 28.50
7 *Vers. 5. Apoc. 18.7. **Deut. 32.29 Ier. 5.31. Ezec. 7.2,3.
8 *Vers. 10. Ţef. 2.15. **Apoc. 18.7
9 *Cap. 51.19. **Ps. 73.19. 1 Tes. 5.3. Apoc. 18.8.

47 „Coboară-te* şi şezi în ţărână,
fecioară, fiică** a Babilonului!
Şezi pe pământ, fără tron, fiică a
caldeenilor! Pentru că nu te vei mai
numi plăpândă şi gingaşă.
2 Ia* pietrele de moară şi maci-
nă făină! Ridică-ţi vălul, suflecă-ţi
poalele! Dezgoleşte-ţi piciorul,
treci râurile!
3 Goliciunea ta va fi descope-
rită*, da, ruşinea ta se va vedea.
Mă voi răzbuna** şi nu voi cru-
ţa pe nimeni“.
4 Răscumpărătorul nostru, Domnul
oştirilor* este Numele Lui,
Sfântul lui Israel.
5 ✡ „Şezi în tăcere* şi pleacă
în întuneric, fiică a caldeenilor,
pentru că nu te vei mai numi stă-
pâna** împărăţiilor.
6 M-am mâniat* pe poporul
Meu, am pângărit moştenirea
Mea şi i-am dat în mâna ta; tu
nu le-ai arătat îndurare. Ai apă-
sat** foarte mult jugul tău asupra
bătrânului
7 şi ai zis: «Voi fi stăpână* pen-
tru totdeauna», încât nu ţi-ai pus
acestea la inimă, nici nu ţi-ai a-
mintit** de sfârşitul lor.
8 ✡ Acum însă ascultă aceasta,
tu, cea dedată plăcerilor, care
locuieşti fără grijă, care zici în
inima ta: «Eu* sunt şi nu este alta
în afară de mine. Nu voi rămâne
văduvă şi nu voi cunoaşte** pier-
derea copiilor».
9 Dar amândouă* acestea vor
veni asupra ta într-o** clipă, în-
tr-o singură zi: pierderea copii-
lor şi văduvia. Vor veni asupra ta
în plinătatea lor, pentru[a] mulţimea
vrăjitoriilor† tale, pentru[a] marele
număr al descântecelor tale.
10 Pentru că te-ai încrezut* în
răutatea ta, ziceai: «Nu mă vede
nimeni**!» Înţelepciunea ta şi
cunoştinţa ta te-au amăgit şi ai
zis în inima ta: «Eu† sunt şi nu este
alta în afară de mine!»
11 Dar va veni răul* peste tine
tu nu vei şti de unde se ridică;
şi va cădea peste tine nenoroci-
rea pe care n-o vei putea îndepăr-
ta[b] şi va veni deodată** peste tine
pustiirea la care nu te aşteptai.
12 ✡ Stai acum cu descântecele
tale şi cu mulţimea vrăjitoriilor
tale, cu care te-ai ostenit din ti-
nereţea ta; poate vei trage vreun
folos din ele, poate vei aduce
groaza.
13 Eşti obosită* de mulţimea pla-
nurilor tale. Să se ridice acum şi
să te salveze cei care împart ce-
rurile[c]**, privitorii stelelor, care
prezic după lunile noi cele ce
vor veni peste tine!
14 Iată, vor fi ca miriştea*: fo-
cul** îi va arde. Nu-şi vor putea
salva viaţa de sub puterea[d] flă-
cării: nu va fi cărbune la care să
se încălzească, *nici* foc[e], ca să
se aşeze înaintea lui.
15 Aşa îţi vor fi aceia cu care
te-ai ostenit, cu care ai făcut* ne-
goţ din tinereţea ta. Fiecare se va
duce la ale lui, nu este nimeni
care să te scape“.

Mustrarea necredincioşiei lui Israel

48 Ascultaţi aceasta, casă a lui
Iacov, care sunteţi numiţi după
numele lui Israel şi ieşiţi* din a-
pele lui Iuda, care juraţi** pe
Numele Domnului şi mărturisiţi
despre Dumnezeul lui Israel, *dar*
nu† în adevăr, nici în dreptate.
2 Pentru că ei se numesc după
cetatea sfântă* şi se sprijină** pe
Dumnezeul lui Israel: Domnul

9 †Naum 3.4. Apoc. 18.23.
10 *Ps. 52.7; 62.10. **Cap. 29.15 Ezec. 8.12; 9.9. †Vers. 8.
11 *Cap. 57.1. **Cap. 13.6. Ier. 51.8. Lc. 17.27. 1 Tes. 5.3.
13 *Cap. 57.10. Ier. 51.58. **Cap. 8.19; 44.25. Vers. 9. Dan. 2.2,10.
14 *Naum 1.10. Mal. 4.1. **Cap. 10.17
15 *Apoc. 18.11
1 *Ps. 68.26. **Deut. 6.13 Cap. 65.16. Ţef. 1.5. †Ier. 4.2; 5.2.
2 *Cap. 52.1. **Cap. 10.20 Ier. 7.4; 21.2. Mica 3.11. Rom. 2.17.

[a] *Sau* „în ciuda“ [b] *Lit.* „îndepărta prin ispăşire“ [c] *Astrologii* [d] *Lit.* „mâna“
[e] *Lit.* „lumină“

oştirilor este Numele Lui.

3 *Cap. 41.22; 42.9; 43.9; 44.7,8; 46.9,10. **Ios. 21.45.

3 „De mult* am spus[a] cele din-
tâi lucruri şi din gura Mea au
ieşit şi le-am făcut să fie auzite.
Deodată** am lucrat şi ele s-au
împlinit.

4 *Ex. 32.9. Deut. 31.27.

4 Pentru că ştiam că eşti îndă-
rătnic şi că grumazul* tău este un
tendon de fier şi fruntea ta este
de aramă,

5 *Ier. 44.15.

5 de aceea, ţi le-am spus de
atunci; înainte ca să se întâmple,
te-am făcut să *le* auzi, ca nu cum-
va să zici: «Idolul meu le-a făcut
şi chipul* meu cioplit şi chipul
meu turnat le-au poruncit».

6 *Cap. 42.9; 43.19.

6 Tu auzi; priveşte toate aces-
tea; şi voi, nu vreţi voi să le măr-
turisiţi? Te-am făcut să auzi lu-
cruri noi* din timpul acesta şi lu-
cruri ascunse, pe care nu le ştiai.
7 Acum sunt create, şi nu de
demult; şi înaintea zilei *acesteia*
nu le-ai auzit, ca nu cumva să
zici: «Iată, le ştiam!»

8 *Deut. 9.7,24 Ps. 58.3. Cap. 46.8.

8 Da, n-ai auzit, nici n-ai ştiut
şi de demult nu ţi s-a deschis
urechea; pentru că ştiam că în-
totdeauna te vei purta cu necre-
dincioşie* şi din pântece te-ai nu-
mit răzvrătit".

9 *Vers. 11. Ezec. 20.9; 20.14,22,44. **Ps. 78.38; 79.9; 106.8.

9 ✡ „Pentru* Numele Meu, Îmi
voi amâna** mânia şi, pentru lau-
da Mea, Mă stăpânesc cu privire
la tine, ca să nu te nimicesc.

10 *Ps. 66.10. Ier. 9.7. **Deut. 4.20 1 Împ. 8.51.

10 Iată, te-am curăţat[b], dar nu*
ca argintul; te-am ales în cup-
torul** strâmtorării.

11 *1 Sam. 12.22 Ezec. 20.9. **Deut. 32.26 Cap. 42.8.

11 Pentru Mine, pentru* Mine
voi lucra; căci cum să fie profa-
nat Numele Meu? Şi nu voi da
altuia gloria** Mea".

Israel eliberat

12 *Deut. 32.39. Cap. 41.4. Apoc. 1.17.

12 ✡ „Ascultă-Mă, Iacove, şi *tu*,
Israele, cel chemat de Mine! Eu
sunt Acelaşi: Eu* *sunt* Cel dintâi
şi Eu *sunt* Cel din urmă.

13 *Ex. 20.11. Ps. 102.25. Cap. 42.5; 45.12,18. Ev. 1.10-12. **Cap. 40.26

13 Da, mâna Mea a pus teme-
lia* pământului şi dreapta Mea a
întins cerurile: Eu le chem**, ele
se înfăţişează împreună.

14 *Cap. 41.22; 43.9; 44.7; 45.20,21. **Cap. 45.1. †Cap. 44.28.

14 Adunaţi-vă* toţi şi ascultaţi:
care dintre ei a spus aceste lu-
cruri? Acela pe care l-a iubit**
Domnul va împlini plăcerea† Lui
asupra Babilonului şi braţul Său
va fi peste caldeeni.

15 *Cap. 45.1,2.

15 Eu, Eu am vorbit; da, Eu l-am
chemat*; Eu l-am adus şi calea
lui va fi prosperă.

16 *Cap. 45.19. **Cap. 61.1. Zah. 2.8,9,11

16 Apropiaţi-vă de Mine, ascul-
taţi aceasta: de la început n-am
vorbit* în ascuns; de când au fost
aceste lucruri, Eu sunt acolo; şi
acum m-a trimis Domnul** Dum-
nezeu şi Duhul Său".

17 *Cap. 43.14. **Ps. 32.8. Cap. 49.10.

17 ✡ Aşa zice Domnul, Răscum-
părătorul* tău, Sfântul lui Israel:
„Eu sunt Domnul Dumnezeul
tău, care te învaţă ce *îţi* este de
folos, care te călăuzeşte** pe ca-
lea pe care să mergi.

18 *Deut. 32.29. Ps. 81.13. **Ps. 119.165 †Osea 10.12. Amos 5.24.

18 O! dacă ai fi ascultat* de po-
runcile Mele! Atunci pacea** ta
ar fi fost ca un râu şi dreptatea†
ta ca valurile mării.

19 *Gen. 22.17. Osea 1.10.

19 Şi sămânţa* ta ar fi fost ca
nisipul şi urmaşii pântecelui tău
ca prundişul său. Nu li s-ar fi stâr-
pit numele, nici n-ar fi fost nimi-
cit dinaintea Mea!"

20 *Ier. 50.8; 51.6,45. Zah. 2.6,7. Apoc. 18.4. **Cap. 43.1; 44.22,23; 52.9; 63.9.

20 ✡ Ieşiţi* din Babilon, fugiţi
dintre caldeeni! Cu glas de cânta-
re spuneţi, faceţi să se audă a-
ceasta, răspândiţi-o până la ca-
pătul pământului. Spuneţi: „Dom-
nul l-a răscumpărat** pe robul
Său Iacov!

21 *Cap. 30.25; 41.17. **Ex. 17.6. Ps. 78.15,20; 105.41.

21 Şi ei n-au însetat*, când El îi
conducea prin pustiuri; El a făcut
să curgă** apele din stâncă pen-
tru ei; da, a despicat stânca, şi a-
pele au ţâşnit".

22 *Cap. 57.21.

22 ✡ „Pentru cei răi nu este
pace*", zice Domnul.

Lumina naţiunilor

1 *Cap. 41.1. **Ier. 1.5. Mt. 1.20,24. Ioan 10.36. Gal. 1.15.

49 ✸ Ascultaţi-Mă*, insulelor!
Şi auziţi, popoare îndepărtate!
Domnul m-a chemat** din pân-
tece; din pântecele mamei mele a
rostit numele meu

2 *Cap. 11.4. Ev. 4.12. Apoc. 1.16; 2.12,16. **Cap. 51.16

2 şi mi-a făcut gura* ca o sabie
ascuţită. M-a ascuns sub umbra**
mâinii Sale şi m-a făcut o săgeată

[a] *Sau* „am prezis", *vezi şi vers.5,14* [b] *Sau* „topit"

2 †Hab. 3.11.
3 *Zah. 3.8. **Cap. 44.23 Ioan 13.31; 15.8.
4 *Cap. 65.23.
5 *Cap. 44.2.
6 *Cap. 42.6; 60.3. Lc. 2.32. Fap. 13.47; 26.18.
7 *Cap. 48.17. **Ps. 22.6-8; 69.7-9. Cap. 53.3. Mt. 26.67; 27.41. †Cap. 52.15.
8 *Ps. 69.13. 2 Cor. 6.2. **Cap. 42.6.
9 *Cap. 42.7; 61.1. Lc. 4.18. **Cap. 41.18 Zah. 9.12.
10 *Cap. 33.16; 48.21. Apoc. 7.16. **Ps. 121.6.

ascuţită; m-a ascuns în tolba† Lui.
3 Şi mi-a zis: „Tu eşti robul*
Meu, Israele, în care Mă voi glo-
rifica**“.
4 Şi eu am zis: „În zadar* m-am
trudit, mi-am cheltuit puterea
pentru nimic şi fără folos; totuşi
dreptul meu[a] este la Domnul şi
răsplătirea mea la Dumnezeul
meu“.
5 ✡ Şi acum, zice Domnul, care
m-a întocmit* din pântece ca să
fiu robul Lui, ca să întorc la El
pe Iacov (deşi Israel nu este încă
strâns, voi fi glorificat înaintea
Domnului şi Dumnezeul meu va fi
puterea mea).
6 Şi El zice: „Este puţin să fii
robul Meu, ca să ridici seminţiile
lui Iacov şi să întorci pe cei păs-
traţi ai lui Israel; te voi da şi
ca lumină* a naţiunilor, ca să fii
mântuirea Mea, până la capătul
pământului“.
7 ✡ Aşa zice Domnul, Răs-
cumpărătorul* lui Israel, Sfântul
său, celui pe care omul îl dis-
preţuieşte[b]**, celui pe care-l urăş-
te naţiunea, robului celor puter-
nici: „Împăraţii† vor vedea şi se
vor ridica, prinţii de asemenea, şi
se vor închina, datorită Domnului
care este credincios, datorită Sfân-
tului lui Israel, care te-a ales“.

Aşezarea din nou a lui Israel

8 ✡ Aşa zice Domnul: „La tim-
pul îndurării* ţi-am răspuns şi
în ziua mântuirii te-am ajutat.
Şi te voi păzi şi te voi pune[c]**
ca legământ al poporului, ca să
restabileşti ţara[d], ca să-i faci să
stăpânească moştenirile pustiite,
9 zicând celor captivi*: «Ie-
şiţi!», celor care sunt în întuneric:
«Arătaţi-vă!» Vor paşte pe lângă
drumuri şi păşunea lor va fi pe
toate înălţimile** golaşe.
10 Nu vor flămânzi*, nici nu vor
înseta, nici nu-i va bate arşiţa**,
nici soarele, pentru că Acela care
are milă de ei îi va conduce†
şi îi va călăuzi pe lângă izvoa-
rele†† de apă.
11 Şi voi face din toţi munţii*
Mei o cale şi drumurile Mele vor
fi înălţate.
12 Iată, aceştia vor veni de de-
parte; şi, iată, aceştia de la nord
şi de la apus* şi aceştia din ţara
Sinim[e]!“
13 Chiuiţi*, ceruri, şi bucură-te,
pământule, şi izbucniţi în cântări,
munţilor! Pentru că Domnul a
mângâiat pe poporul Său şi va avea
milă de cei întristaţi ai Săi.
14 ✡ Şi Sionul a zis: „Domnul
m-a părăsit şi Domnul m-a uitat!“
15 „Poate* o femeie să-şi uite
copilul pe care-l alăptează, ca să
n-aibă milă de fiul pântecelui
ei? Chiar dacă aceasta** ar putea
uita, totuşi Eu nu te voi uita.
16 Iată, te-am gravat pe palmele
mâinilor* *Mele*. Zidurile** tale
sunt întotdeauna înaintea Mea!
17 Fiii tăi se vor grăbi; cei care
te-au surpat şi cei care te-au
pustiit vor pleca de la tine.
18 Ridică-ţi* ochii în jur şi vezi!
Ei toţi se strâng, vin la tine! Viu
sunt Eu“, zice Domnul, „te vei
îmbrăca într-adevăr cu toţi
aceştia ca şi cu o podoabă** şi te
vei încinge cu ei ca o mireasă.
19 Pentru că locurile tale pără-
site şi ruinele tale şi ţara ta pus-
tiită vor fi* acum prea strâmte
pentru locuitorii tăi şi cei care te
înghiţeau vor fi departe.
20 Fiii de care ai fost lipsită*
vor zice iarăşi[f] în auzul tău: «Lo-
cul este prea strâmt pentru mine;
dă-mi loc să mă aşez».
21 Atunci vei zice în inima ta:
«Cine mi i-a născut pe aceştia,
pentru că îmi pierdusem copiii şi
eram pustie, o deportată, şi pri-
begeam alungată? Şi cine i-a
crescut pe aceştia? Iată, eu ră-
măsesem singură; unde au fost
aceştia?»“

10 †Ps. 23.2. Cap. 40.11. ††Cap. 35.7; 41.17.
11 *Cap. 40.4.
12 *Cap. 43.5,6.
13 *Cap. 44.23.
15 *Ps. 103.13. Mal. 3.17. Mt. 7.11. **Rom. 11.29
16 *Ex. 13.9. Cânt. 8.6. Hag. 2.23. **Ps. 48.12; 48.13. Cap. 62.6.
18 *Cap. 60.4. Ioan 4.35. **Pr. 17.6.
19 *Zah. 2.4; 10.10.
20 *Cap. 60.4. Mt. 3.9. Rom. 11.11; 11.12.

[a] *Sau* „judecata mea“ [b] *Lit.* „Celui dispreţuit de suflet“ [c] *Lit.* „te voi da“ [d] *Sau* „pământul“ [e] *China*
[f] *Lit.* „încă“

22 *Cap. 60.4; 66.20.
23 *Ps. 72.11. Vers. 7. Cap. 52.15; 60.16. **Ps. 72.9. Mica 7.17. †Ps. 34.22. Rom. 5.5; 9.33; 10.11.
24 *Mt. 12.29. Lc. 11.21,22.
26 *Cap. 9.4; 14.4. **Apoc. 14.20; 16.6. †Cap. 45.6. Ezec. 39.7. ††Gen. 49.24

22 ✡ Aşa zice Domnul Dumne-
zeu: „Iată, Îmi voi înălţa mâna că-
tre naţiuni şi voi ridica steagul Meu
către popoare şi ei îi vor aduce*
înapoi pe fiii tăi la sânul lor şi le vor
purta pe fiicele tale pe umăr.
23 Şi împăraţii* vor fi părinţii
tăi adoptivi şi împărătesele lor
te vor alăpta; cu feţele la pământ
se vor pleca înaintea ta şi vor lin-
ge** ţărâna picioarelor tale! Şi vei
cunoaşte că Eu sunt Domnul; cei†
care Mă aşteaptă nu se vor ruşina".
24 ✡ Se poate lua* prada de la cel
tare? Şi vor fi eliberaţi cei care
sunt pe drept captivi?
25 Pentru că aşa zice Domnul:
„Chiar şi celui tare i se vor lua
captivii şi prada celui asupritor
va scăpa: şi Mă voi lupta cu cei
care se luptă cu tine şi îi voi salva
pe fiii tăi.
26 Şi pe cei care te asupresc îi
voi hrăni* cu însăşi carnea lor şi
se vor îmbăta ca de must cu în-
suşi sângele** lor. Şi orice făptu-
ră[a]† va cunoaşte că Eu, Domnul,
sunt Salvatorul tău şi Răscumpă-
rătorul tău, Puternicul†† lui Iacov".

Robul Domnului batjocorit şi ajutat

1 *Deut. 24.1,3 Ier. 3.8. Osea 2.2. **Cap. 54.6. †Deut. 32.30 2 Împ. 4.1. Neem. 5.5. Cap. 52.3.
2 *Pr. 1.24. Cap. 65.12; 66.4. Ier. 7.13. **Num.11.23 Cap. 59.1. †Ps. 106.9. Naum 1.4. ††Ex. 14.21. *†Ex. 7.18. Ios. 3.16.
3 *Ex. 10.21. Cap. 13.10. Apoc. 6.12.

50 Aşa zice Domnul: „Unde este
scrisoarea* de despărţire a mamei
voastre, cu care am alungat-o**?
Sau căruia dintre creditorii Mei
v-am vândut? Iată, pentru nele-
giuirile voastre aţi fost vânduţi†
şi pentru fărădelegile voastre este
alungată mama voastră!
2 ✡ Pentru ce, când am venit,
nu era nimeni? Am chemat şi nu
era nimeni* care să răspundă?
S-a scurtat, în adevăr, mâna**
Mea, încât să nu poată răscum-
păra, sau n-am Eu putere să sal-
vez? Iată, cu mustrarea† Mea Eu
usuc†† marea, prefac râurile*† în
pustiu. Peştii lor se strică şi mor
de sete, pentru că nu este apă.
3 Eu îmbrac cerurile în negru*
şi le învelesc cu sac".
4 ✡ „Domnul Dumnezeu mi-a
dat* limba unui ucenic, ca să ştiu
cum să ajut cu un cuvânt[b] pe cel
obosit**. El îmi trezeşte dimi-
neaţă† după dimineaţă, îmi trezeşte
urechea, ca să ascult ca un ucenic.
5 Domnul Dumnezeu mi-a des-
chis* urechea şi nu m-am împo-
trivit**, nu m-am dat înapoi.
6 Mi-am dat spatele* celor care
mă băteau şi obrajii** celor ca-
re-*mi* smulgeau barba. Nu mi-am
ascuns faţa de batjocură şi de
scuipare†.
7 Pentru că Domnul Dumnezeu
mă va ajuta, de aceea nu m-am
ruşinat; de aceea mi-am făcut*
faţa ca o cremene şi ştiu că nu
voi fi dat de ruşine".
8 Cel care mă îndreptăţeşte
este aproape*; cine se va certa
cu mine? Să ne înfăţişăm** îm-
preună. Cine este potrivnicul
meu? Să se apropie de mine!
9 Iată, Domnul Dumnezeu mă
va ajuta*! Cine mă va condamna?
Iată, toţi se vor învechi ca o hai-
nă; îi va mânca molia**.
10 ✡ Cine este între voi cel care
se teme de Domnul, cel care
ascultă de glasul Robului* Său?
Cel care umblă** în întuneric şi
n-are lumină să se încreadă† în
Numele Domnului şi să se spri-
jine pe Dumnezeul său.
11 Iată, voi toţi, care aprindeţi
un foc, care vă înconjuraţi cu tă-
ciuni[c], umblaţi în lumina focului
vostru şi între tăciunii pe care
i-aţi aprins. Aceasta veţi avea din
mâna Mea: veţi zăcea* în durere.

Salvarea Sionului

51 Ascultaţi-Mă, voi, care urmă-
riţi* dreptatea, cei care-L căutaţi
pe Domnul. Priviţi la stânca** *din*
care sunteţi cioplţi şi la scobitu-
ra gropii *din care* aţi fost săpaţi.
2 Priviţi* la Avraam, tatăl vos-
tru, şi la Sara, care v-a născut[d].
Pentru că Eu l-am chemat** când
era singur[e] şi l-am binecuvântat†
şi l-am înmulţit.

4 *Ex. 4.12. **Mt. 11.28. †Ps. 88.13.
5 *Ps. 40.6. **Mt. 26.39. Ioan 14.31. Ev. 10.5-7.
6 *Mt. 27.26. **Plân. 3.30. Ioan 18.22 †Mt. 26.67. Mc. 15.19.
7 *Ezec. 3.8,9. Lc. 9.51.
8 *Rom. 8.32. **Cap. 1.18; 41.1.
9 *Iov 13.28. Ps. 102.26. Cap. 51.6. **Cap. 51.8.
10 *Cap. 49.2. **Ps. 23.4. Ef. 5.8. †2 Cr. 20.20. Ps. 20.7.
11 *Ps. 16.4.
1 *Vers. 7. Rom. 9.30,31 **Gen. 17.15
2 *Rom. 4.1,16 Ev. 11.11,12. **Gen. 12.1. †Gen. 24.1; 24.35.

[a] *Lit.* „carne" [b] *Sau* „să spun un cuvânt la timpul potrivit" [c] *Sau* „scântei" [d] *Sau* „care a fost în chinurile naşterii pentru voi" [e] *Sau* „numai pe el l-am chemat"

3 *Ps. 102.13. Cap. 40.1; 51.12; 52.9. **Gen. 13.10 Ioel 2.3.

3 Pentru că Domnul va mân-
gâia* Sionul, Se va îndura de
toate locurile lui pustiite; şi va
face pustietatea lui ca Edenul şi
pustiul lui ca** grădina Domnului;
bucurie şi veselie se vor găsi în el,
mulţumire şi glas de cântare.

4 *Deut. 18.18. Cap. 2.3. **Cap. 42.6; 49.6.

4 ✡ „Ascultă-Mă, poporul Meu,
şi pleacă urechea, naţiunea Mea!
Pentru că o lege va ieşi de* la
Mine şi voi pune judecata Mea
ca o lumină** a popoarelor.

5 *Cap. 46.13; 56.1. **Ps. 67.4; 98.9. †Cap. 60.9. ††Rom. 1.16; 1.17.

5 Dreptatea* Mea este aproape;
salvarea Mea a ieşit şi braţele**
Mele vor judeca popoarele; in-
sulele† Mă vor aştepta şi se vor
încrede†† în braţul Meu.

6 *Cap. 40.26. **Ps. 102.25; 102.26. Cap. 13.13; 34.4. Mt. 24.35. Ev. 1.10-12. 2 Pet. 3.10. †Cap. 45.17. Vers. 8.

6 Ridicaţi-vă* ochii spre ceruri
şi priviţi la pământul de sub ele;
pentru că cerurile** vor trece ca
fumul şi pământul se va învechi
ca o haină şi cei care îl locuiesc
vor muri toţi la fel[a], dar mântui-
rea† Mea va fi pentru totdeauna şi
dreptatea Mea nu va fi desfiinţată.

7 *Ps. 37.31. **Cap. 25.8; 54.4. Mt. 5.11. Fap. 5.41.

7 ✡ Ascultaţi-Mă, voi, care cu-
noaşteţi dreptatea, popor în ini-
ma* căruia este legea Mea! Nu
vă temeţi de dispreţul** oameni-
lor şi nu vă înfricoşaţi de bat-
jocurile lor,

8 *Cap. 50.9.

8 pentru că îi va mânca molia*
ca pe o haină şi-i va mânca vier-
mele ca pe lână; dar dreptatea
Mea va fi pentru totdeauna şi
mântuirea Mea, din generaţie în
generaţie".

9 *Ps. 44.23. Cap. 52.1. **Ps. 93.1. Apoc. 11.17. †Ps. 44.1. ††Iov 26.12. Ps. 89.10. Cap. 30.7. *†Ps. 74.13. Cap. 27.1.

9 ✡ Trezeşte-te*, trezeşte-te, îm-
bracă-te** cu putere, braţ al
Domnului! Trezeşte-te ca† în
zilele din vechime, *ca în* gene-
raţiile veacurilor trecute! Nu eşti
tu acela care ai tăiat†† în bucăţi
pe Rahav[b] *şi* ai străpuns ba-
laurul*†?

10 *Ex. 14.21. Cap. 43.16. **Ex. 15.13. Cap. 63.9.

10 Nu eşti tu acela care ai us-
cat* marea, apele adâncului celui
mare, care ai făcut adâncurile
mării o cale de trecere pentru cei
răscumpăraţi**?

11 *Cap. 35.10. **Cap.60.19; 61.7. †Cap. 65.19. Apoc. 7.17; 21.1.

11 Astfel cei răscumpăraţi* ai
Domnului se vor întoarce şi
vor veni cu cântare de bucurie
în Sion. Şi o bucurie** eternă le
va *încununa* capul; veselia şi
bucuria îi vor ajunge din urmă,
durerea şi suspinul vor fugi†.

12 *2 Cor. 1.3. **Ps. 118.6. Cap. 2.22. †Cap. 40.6. 1 Pet. 1.24.

12 Eu, Eu sunt Cel care vă mân-
gâi*; cine eşti tu, ca să te temi
de un om care va muri** şi de fiul
omului care va ajunge ca iarba†

13 *Deut. 6.12; 8.11. Cap. 17.10. **Iov 9.8. Ps. 104.2. Cap. 40.22. †Cap. 7.4. ††Cap. 49.26; 54.14.

13 şi să-L uiţi* pe Domnul, pe Cel
care te-a făcut, care a desfăşu-
rat** cerurile şi a pus temelia pă-
mântului şi să te temi† mereu în
toate zilele de furia asupritorului,
când se pregăteşte să te distrugă?
Şi unde este furia†† asupritorului?

14 *Zah. 9.11.

14 Cel încovoiat *sub lanţuri* va
fi dezlegat curând şi nu va muri*
în groapă, nici nu-i va lipsi pâinea.

15 *Iov 26.12. Ps. 74.13. Ier. 31.35.

15 Pentru că Eu sunt Domnul
Dumnezeul tău, care stârnesc*
marea şi fac să-i vuiască valu-
rile; Domnul oştirilor este Nu-
mele Lui.

16 *Deut. 18.18 Cap. 59.21. Ioan 3.34. **Ex. 33.22. Cap. 49.2. †Cap. 65.17.

16 Şi am pus* cuvintele Mele în
gura ta şi te-am acoperit** cu
umbra mâinii Mele, ca să întind†
cerurile şi să pun temelia pămân-
tului şi să zic Sionului: „Tu eşti po-
porul Meu!"

Paharul mâniei Domnului

17 *Cap. 52.1. **Iov 21.20. Ier. 25.15,16. †Deut. 28.23; 28.34. Ps. 60.3; 75.8. Ezec. 23.32. Zah. 12.2. Apoc. 14.10.

17 ✡ Trezeşte-te*, trezeşte-te, ri-
dică-te, Ierusalime, care ai băut**
din mâna Domnului paharul
mâniei Sale! Ai băut, ai golit†
potirul cel mare al ameţelii.

18 *Ps. 88.18.

18 Nu este cine* s-o călăuzeas-
că dintre toţi fiii pe care i-a năs-
cut şi nu este nici unul care s-o
ia de mână, dintre toţi fiii pe
care i-a crescut.

19 *Cap. 47.9. **Amos 7.2.

19 Aceste două lucruri au venit*
asupra ta; cine te va plânge?
Ruina şi nimicirea şi foametea şi
sabia; cum[c]** să te mângâi?

20 *Plân 2.11; 2.12.

20 Fiii* tăi au leşinat, zac la ca-
pătul tuturor străzilor, ca o anti-
lopă în cursă; sunt plini de mâ-
nia Domnului, de mustrarea Dum-
nezeului tău.

21 Deci ascultă acum aceasta,

[a] *Sau* „ca muştele", *sau* „ca un ţânţar" [b] *Egiptul* [c] *Sau* „prin cine"

21 *Plân. 3.15.

tu, cea întristată şi îmbătată, dar nu*
de vin:
22 Aşa zice Domnul tău, Domnul şi Dumnezeul tău, care apără
cauza* poporului Său: „Iată, am
luat din mâna ta paharul ameţe-
lii, potirul** cel mare al furiei
Mele; nu-l vei mai bea din nou:
23 şi-l voi pune în mâna* celor
care te întristează, care au zis
sufletului tău: «Pleacă-te, ca să
trecem»; şi ţi-ai făcut spatele
ca pământul şi ca o stradă pen-
tru cei care treceau“.

22 *Cap. 3.12; 49.25. Ier. 50.34. **Vers. 17.

23 *Ps. 66.11; 66.12. Ier. 25.17; 25.26,28. Zah. 12.2.

Salvarea Sionului anunţată prin soli ai păcii

1 *Neem. 11.1. Cap. 48.2. Apoc. 21.2. **Cap. 58.8. Naum 1.15.

2 *Cap. 3.26; 29.4. **Cap. 60.1. †Cap. 9.4. Zah. 2.7.

3 *Ps. 44.12. Cap. 45.13. Ier. 15.13.

4 *Gen. 46.6. Fap. 7.14.

5 *Ezec. 36.20; 36.23. Rom. 2.24.

7 *Cap. 40.9; 61.1. Naum 1.15. Rom. 10.15. Ef. 6.15. **Ps. 93.1. Cap. 24.23.

52 Trezeşte-te, trezeşte-te, îm-
bracă-te cu puterea ta, Sioane!
Îmbracă-ţi hainele cele frumoase,
Ierusalime, cetate* sfântă! Pen-
tru că de acum încolo nu va
mai intra** la tine cel necircumcis
şi cel necurat.
2 Scutură-ţi* ţărâna! Ridi-
că-te**, aşază-te, Ierusalime! Dez-
leagă-ţi† legăturile de la gât, tu,
cea captivă, fiică a Sionului!
3 Pentru că, aşa zice Domnul:
„Aţi fost vânduţi pe nimic[a]* şi
veţi fi răscumpăraţi fără argint“.
4 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Poporul Meu a co-
borât la început în Egipt*, ca să
locuiască acolo temporar, şi Asi-
ria i-a asuprit fără motiv.
5 Şi acum, ce am Eu *de făcut*
aici“, zice Domnul, „când poporul
Meu a fost luat pe nimic? Cei care
stăpânesc peste ei îi fac să urle“,
zice Domnul, „şi Numele Meu
este mereu batjocorit*, toată ziua.
6 De aceea poporul Meu va cu-
noaşte Numele Meu; de aceea *va
cunoaşte* în ziua aceea că Eu *sunt*
Acelaşi, Cel care zice: «Iată-Mă!»
7 ✡ Ce frumoase sunt pe munţi
picioarele celui care aduce veşti
bune*, care vesteşte pacea, care
aduce vestea bună, care vesteşte
salvarea, care zice Sionului:
«Dumnezeul tău** împărăţeşte!»“
8 *Se aude* glasul* străjerilor tăi!
Ei înalţă glasul, cântă cu toţii de
bucurie, pentru că vor vedea cu
ochii lor[b] când Domnul va resta-
bili Sionul.
9 Săltaţi* de bucurie, cântaţi
tare împreună, ruine** ale Ierusa-
limului! Pentru că Domnul mân-
gâie pe poporul Său; El a răscum-
părat† Ierusalimul.
10 Domnul Şi-a dezgolit* sfân-
tul Său braţ înaintea ochilor tutu-
ror naţiunilor şi toate** marginile
pământului vor vedea mântuirea
Dumnezeului nostru.
11 Plecaţi*, plecaţi, ieşiţi de aco-
lo! Nu vă atingeţi** de ce este
necurat! Ieşiţi din mijlocul lui! Cu-
răţiţi-vă†, cei care purtaţi vasele
Domnului!
12 Pentru că nu veţi ieşi* cu gra-
bă, nici nu veţi pleca în fugă.
Pentru că Domnul va merge**
înaintea voastră şi Dumnezeul
lui Israel va fi† o gardă în urma
voastră[c].
13 ✸ Iată, Robul* Meu va pros-
pera[d]; va fi înălţat** şi va fi ridi-
cat şi va fi foarte sus.
14 După cum mulţi erau uimiţi
de Tine (atât de desfigurată Îi
era faţa*, mai mult decât a ori-
cărui om, şi înfăţişarea Lui mai
mult decât a fiilor oamenilor),
15 tot aşa El va uimi[e]* multe na-
ţiuni; înaintea Lui împăraţii îşi vor
închide** gura, pentru că vor ve-
dea ceea ce† nu li se istorisise şi
vor înţelege ceea ce nu auziseră.
53 Cine a crezut* ceea ce ni se
vestise? Şi cui i s-a descoperit bra-
ţul** Domnului?
2 ✡ Pentru că El a crescut[f]* îna-
intea Lui ca o odraslă fragedă şi ca
o rădăcină dintr-un pământ uscat. Nu
avea[g]** nici frumuseţe, nici stră-
lucire, ca să ne *atragă* privirile, nici
o înfăţişare ca să-L dorim.
3 El era dispreţuit* şi părăsit[h]

8 *Cap. 62.6.

9 *Ps. 98.4 **Cap. 51.3. †Cap. 48.20.

10 *Ps. 98.2,3. **Lc. 3.6.

11 *Cap. 48.20. 2 Cor. 6.17. Apoc. 18.4. **Num. 19.11; 19.16. †Lev. 22.2. Cap. 1.16.

12 *Ex. 12.11,33 Deut. 16.3. **Cap. 26.7; 42.16. †Ex. 14.19. Cap. 58.8.

Suferinţa şi gloria Robului Domnului

13 *Cap. 42.1; 49.1-7; 53.11 **Cap. 57.15 Filip. 2.9.

14 *Ps. 22.6,7. Mt. 26.67. Ioan 19.3-5.

15 *Ezec. 36.25. **Iov 21.5. †Rom. 15.21. Ef. 3.5,9.

1 *Ioan 12.38. Rom. 10.16. **Cap. 51.9. Rom. 1.16. 1 Cor. 1.18.

2 *Cap. 11.1. **Cap. 52.14 Mc. 9.12.

3 *Ps. 22.6. Cap. 49.7. Mt. 27.30,31 Lc. 18.31-33; 23.18.

[a] *Sau* „pe mai puţin decât nimic“ [b] *Lit.* „ochi către ochi“ [c] *Sau* „Acela care vă strânge“ [d] *Sau* „va lucra cu înţelepciune“ [e] *Lit.* „va face stropirea pentru curăţire“ [f] *Lit.* „va creşte“ [g] *Lit.* „nu are“ [h] *Sau* „ţinut la distanţă“, „respins“

3 **Vers. 10. Ev. 4.15. †Ioan 1.10.

de oameni, om al durerilor şi
obişnuit** cu[a] suferinţa[b] şi ca unul
de care îţi ascunzi faţa; era dispreţuit
şi noi nu L-am preţuit†.

4 *Mt. 8.17. Ev. 9.28. 1 Pet. 2.24. **Ioan 19.7.

4 ✡ Cu siguranţă, El suferinţe-
le[c] noastre le-a purtat* şi durerile
noastre le-a luat asupra Lui; iar
noi, noi L-am socotit pedepsit,
lovit de Dumnezeu** şi chinuit.

5 *Rom. 4.25. 1 Cor. 15.3. 1 Pet. 3.18. **Deut. 11.2. Ev. 5.8. †1 Pet. 2.24.

5 Dar El era străpuns[d] pentru*
fărădelegile noastre, zdrobit pen-
tru nelegiuirile noastre. Pedeap-
sa** care ne dă pacea era asu-
pra Lui şi prin[e] rănile† Lui sun-
tem vindecaţi.

6 *Ps. 119.176. 1 Pet. 2.25.

6 Noi toţi, ca nişte oi, ne-am
rătăcit*, ne-am întors fiecare la
calea lui; şi *D*omnul a făcut să
cadă asupra Lui nelegiuirea noas-
tră a tuturor.

7 *Mt. 26.63; 27.12,14. Mc. 14.61; 15.5. 1 Pet. 2.23. **Ioan 1.29. Fap. 8.32. Apoc. 5.6.

7 ✡ El a fost asuprit şi El a fost
chinuit, dar nu Şi-a deschis* gura.
A fost dus ca un miel la înjunghie-
re** şi ca o oaie mută înaintea
celor care o tund, aşa nu Şi-a
deschis gura.

8 *Dan. 9.26.

8 El a fost luat prin asuprire
de la judecată[f]; şi generaţia Lui,
cine o va spune? pentru că El a
fost şters* de pe pământul celor
vii[g]. Pentru fărădelegea popo-
rului meu a fost lovit.

9 *Mt. 27.57; 27.58,60. **1 Pet. 2.22 1 Ioan 3.5.

9 Şi groapa Lui a fost rânduită
cu cei răi, dar El a fost cu cel bo-
gat* în moartea Lui, pentru că nu
făcuse nici o violenţă, nici nu a
fost** vicleşug în gura Lui.

10 *Fap. 2.23. 2 Cor. 5.21. **Ioan 10.17 †Lev. 14.21; 19.21. 1 Pet. 2.24. ††Ps. 22.30. Cap. 61.9; 66.22. *†Cap. 46.10 Ef. 1.5,9.

10 Totuşi *D*omnului I-a plăcut
să-L zdrobească*; *L*-a supus su-
ferinţei. Dar, după ce Îşi va aduce**
sufletul Său[h] o jertfă† pentru vină,
El va vedea†† o sămânţă, *Îşi* va lun-
gi zilele şi plăcerea*† *D*omnului va
prospera în mâna Lui.

11 *2 Pet. 1.3. **Cap. 42.1. 1 Ioan 2.1. †Rom. 5.18. ††Lc. 22.37. *†Mica 7.18.

11 Va vedea din *rodul* muncii
sufletului Său[i] *şi* va fi satisfăcut.
Prin cunoştinţa* Lui, Robul**
Meu cel drept va îndreptăţi† pe
cei mulţi[j] şi va purta†† nelegiuirile*†
lor.

12 *Ps. 2.8. Filip. 2.9. **Col. 2.15. †Mt. 26.42. ††Mc. 15.28. *†2 Cor. 5.21 †*Lc. 23.34. Rom. 8.34.

12 De aceea Îi voi da partea*
Lui între cei mari şi va împărţi**
prada cu cei puternici, pentru că
Şi-a dat[k]† sufletul la moarte şi a
fost numărat†† cu cei fărădelege;
şi a purtat păcatul*† multora şi a
mijlocit†* pentru cei fărădelege.

Israel reprimit

1 *Ţef. 3.14. Gal. 4.27. **1 Sam. 2.5

54 „Bucură-te, cea sterilă*, tu,
care nu năşteai! Izbucneşte în
cântare de bucurie şi scoate stri-
găte de bucurie, tu, care nu ai fost
în durerile naşterii! Pentru că** mai
mulţi sunt fiii celei părăsite decât
fiii celei măritate“, zice *D*omnul.

2 *Cap. 49.19; 49.20.

2 Lărgeşte-ţi* locul cortului, şi
ei să întindă acoperământul[l] locu-
inţelor tale; nu cruţa, lungeşte-ţi
funiile şi întăreşte-ţi ţăruşii.

3 *Gen. 28.14. **Cap. 61.9.

3 Pentru că te vei întinde* la
dreapta şi la stânga, şi sămânţa**
ta va stăpâni naţiunile, şi va face
să fie locuite cetăţile pustiite.

4 *Ier. 31.19.

4 Nu te teme, pentru că nu te
vei ruşina, nici nu vei roşi; pentru
că nu vei fi dată de ruşine. Pen-
tru că vei uita ruşinea* tinereţii
tale şi nu-ţi vei mai aduce aminte
de dispreţul văduviei tale.

5 *Ier. 3.14. **Zah. 14.9. Rom. 3.29.

5 Pentru că Cel care te-a făcut
este* soţul[m] tău: *D*omnul oştiri-
lor este Numele Lui şi Sfântul lui
Israel este Răscumpărătorul tău.
El Se va numi Dumnezeul**
întregului pământ.

6 *Cap. 62.4.

6 „Pentru că *D*omnul te-a che-
mat ca pe o soţie părăsită şi în-
tristată în duh şi ca pe o soţie
din tinereţe, care a fost alungată[n]“,
zice Dumnezeul tău.

7 *Ps. 30.5. **Cap. 55.3. Ier. 31.3.

7 „Te-am părăsit pentru o scur-
tă clipă*, dar te voi aduna** cu
mari îndurări.

[a] *Sau* „cunoscător al“ [b] *Sau* „întristarea“ [c] *Sau* „bolile“, „neputinţele“ [d] *Sau* „rănit“ [e] *Sau* „cu“
[f] *Lit.* „a fost luat prin constrângere şi de la judecată“ [g] *Sau* „şi cine din generaţia Lui s-a gândit că El a fost şters de pe pământul celor vii?“ [h] *Sau* „Dacă va aduce sufletul Său“ *sau* „Când sufletul Său se va fi făcut“
[i] *Sept. şi ms. de la Marea Moartă*, „După chinurile sufletului Său va vedea lumina“ [j] *Sau* „va învăţa pe cei mulţi în dreptate“ *(pe cei în părtăşie cu El)* [k] *Lit.* „Şi-a turnat“ [l] *Lit.* „covoarele“ [m] *Sau* „stăpânul“, „domnul“ [n] *Sau* „dispreţuită“

8 În revărsarea* mâniei Mi-am ascuns fața de tine pentru o clipă, dar Mă voi îndura de tine cu o bunătate** eternă“, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.

9 „Pentru că aceasta este pentru Mine *ca* apele lui Noe, când am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece* peste pământ: așa am jurat, că nu Mă voi mai mânia** pe tine, nici nu te voi mai mustra.

10 Pentru că munții se vor muta* și dealurile se vor clătina, dar bunătatea** Mea nu se va muta de la tine, nici legământul Meu de pace nu se va clătina“, zice Domnul, Cel care Se îndură de tine.

11 ✡ „Tu, cea întristată, bătută de furtună, nemângâiată*! Iată, voi așeza** pietrele tale în antimoniu și voi pune temeliile tale în safir;

12 și voi face crestele zidurilor tale de rubine, și porțile tale de cristal, și toate marginile tale de pietre scumpe.

13 Și toți fiii tăi vor fi ucenicii* Domnului și mare** va fi pacea fiilor tăi.

14 Vei fi întărită în dreptate*; vei fi departe de asuprire, pentru că nu te vei teme; și de groază, pentru că ea nu se va apropia de tine.

15 Iată, ei se vor aduna laolaltă, *dar aceasta* nu va fi de la Mine; oricine se va aduna laolaltă împotriva* ta va cădea din cauza ta“.

16 „Iată, Eu l-am creat pe fierar, care suflă în focul de cărbuni și scoate o unealtă pentru lucrul său. Și Eu l-am creat pe pustiitor, ca să *o* nimicească.

17 Nici o armă* pregătită împotriva ta nu va reuși; și *pe* orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei condamna.

Aceasta este moștenirea slujitorilor Domnului și dreptatea** lor de la Mine“, zice Domnul.

8 *Cap. 60.10. **Vers. 10.
9 *Gen. 9.11. **Ier. 31.35; 31.36. Ezec. 39.29.
10 *Ps. 46.2; 102.26. Cap. 51.6. Mt. 5.18. **2 Sam. 23.5 Ps. 89.34. Cap. 55.3; 59.21; 61.8.
11 *Cap. 51.18. **1 Cr. 29.2. Apoc. 21.18.
13 *Cap. 11.9. Ier. 31.34. 1 Tes. 4.9. **Ps. 119.165
14 *Cap. 1.26.
15 *Cap. 41.11.
17 *Cap. 29.8. **Cap.45.24; 45.25.

Toate popoarele chemate

55 „Voi, toți cei însetați*, veniți la ape, și cei care n-aveți** bani, veniți, cumpărați și mâncați. Da, veniți, cumpărați† vin și lapte, fără bani și fără plată!

2 De ce cheltuiți* bani[a] pentru *ceea ce* nu este pâine, și munca voastră pentru ceea ce nu satură? Ascultați-Mă cu atenție și mâncați ce este bun; și să vi se desfăteze** sufletul în belșug[b].

3 Plecați-vă urechea și veniți* la Mine; ascultați, și sufletul vostru va trăi**; și voi face un legământ† etern cu voi, *după* îndurările†† cele adevărate ale lui David.

4 ✡ Iată, l-am dat ca martor* popoarelor; conducător** și căpetenie a popoarelor.

5 Iată, vei chema* o națiune pe care n-ai cunoscut-o; și o națiune care nu te cunoștea va alerga** la tine pentru Domnul Dumnezeul tău și pentru Sfântul lui Israel, pentru că El te-a glorificat†“.

6 ✡ „Căutați* pe Domnul cât timp se poate găsi, chemați-L** cât timp este aproape.

7 Să-și părăsească* cel rău calea sa și omul nedrept gândurile** sale și să se întoarcă† la Domnul – și El va avea milă†† de el – și la Dumnezeul nostru, pentru că El nu obosește iertând[c]“.

8 „Pentru că gândurile* Mele nu sunt gândurile voastre, nici căile** voastre, căile Mele“, zice Domnul.

9 „Pentru că* *așa cum* cerurile sunt mai înalte decât pământul, tot așa căile Mele sunt mai înalte decât căile voastre, și gândurile Mele decât gândurile voastre.

10 Pentru că, după* cum ploaia și zăpada coboară din ceruri și nu se mai întorc acolo, ci udă pământul și-l fac să rodească și să înmugurească, ca să dea sămânță** semănătorului și pâine celui care mănâncă,

1 *Ps. 42.1,2. Ioan 4.14. Apoc. 21.6. **Plân. 5.4. †Cânt. 5.1. Apoc. 3.18.
2 *Ecl. 6.2. **Cap. 25.6. Ier. 31.14.
3 *Mt. 11.28. **Amos 5.4. †Cap. 61.8. Ier. 32.40. ††2 Sam. 7.8 Ps. 89.28. Fap. 13.34.
4 *Ioan 18.37. Apoc. 1.5. **Ier. 30.9. Dan. 9.25.
5 *Cap. 52.15. Ef. 2.11,12. **Zah. 8.22. †Cap. 60.9.
6 *Ps. 32.6. Amos 5.6. 2 Cor. 6.1,2. Ev. 3.13. **Cap. 58.9.
7 *Cap. 1.16. **Cap. 32.7. Zah. 8.17. †Cap. 31.6; 44.22. ††Ps. 130.7. Ier. 3.12.
8 *2 Sam. 7.19 **Cap. 53.6.
9 *Ps. 103.11.
10 *Deut. 32.2. **2 Cor. 9.10

[a] *Lit.* „cântăriți argint“ [b] *Lit.* „grăsime“ [c] *Sau* „Își înmulțește iertarea“

11 tot aşa va fi cuvântul* Meu care
iese din gura Mea: nu se va în-
toarce** la Mine fără rod[a], ci va
face† ce-Mi place şi va prospera[b]
în lucrul pentru care l-am trimis.
12 Pentru că veţi ieşi* cu bucu-
rie şi veţi fi călăuziţi în pace. Mun-
ţii şi dealurile vor izbucni** în
cântări înaintea voastră şi toţi
copacii† câmpului vor bate din
palme.
13 În locul spinului* va răsări
chiparosul** şi în locul urzicii†
va răsări mirtul. Şi aceasta va
fi pentru Domnul un nume, un
semn†† pentru totdeauna, care
nu se va stinge".

11 *Cap. 45.23. Mt. 24.35. **Cap. 44.26 †Cap. 46.10.
12 *Ps. 105.43. Cap. 35.10; 65.13,14. Ier. 29.11. **Ps. 98.8. Cap. 35.1,2. †1 Cr. 16.33.
13 *Cap. 7.19. **Cap. 41.19; 60.13. †Cap. 5.6; 32.13. ††Cap. 56.5.

Salvarea pentru străini şi fameni

56 Aşa zice Domnul: „Păziţi ju-
decata şi faceţi dreptate, pentru
că salvarea* Mea este aproape să
vină şi dreptatea Mea *este aproa-
pe* să se descopere.
2 Ferice de omul care face aceas-
ta şi de fiul omului care o ţine cu
tărie, care păzeşte* sabatul ca să
nu-l profaneze şi îşi păzeşte mâna
ca să nu facă nici un rău".
3 Şi fiul străinului* care s-a
alipit de Domnul să nu vorbeas-
că, zicând: „Domnul m-a despăr-
ţit cu totul de poporul Său!" Nici
famenul** să nu zică: „Iată, eu
sunt un copac uscat!"
4 Pentru că aşa zice Domnul:
„Famenilor care păzesc sabatele
Mele, şi aleg ce-Mi este plăcut,
şi ţin cu tărie legământul Meu,
5 le voi da un loc şi un nume,
în casa Mea şi înăuntrul zidurilor
Mele, mai bune decât cel al fiilor
şi al fiicelor. Le voi da un nume*
pentru totdeauna, care nu se va
stinge.
6 Şi pe fiii străinului care se
alipesc de Domnul, ca să-I slu-
jească şi să iubească Numele
Domnului, ca să fie slujitorii Lui,
pe fiecare care păzeşte sabatul,
ca să nu-l profaneze şi ţine cu
tărie legământul Meu,
7 îi voi aduce* şi pe ei la mun-
tele Meu cel sfânt şi-i voi des-
făta în casa Mea de rugăciune.
Arderile** lor de tot şi jertfele
lor vor fi bine primite pe altarul
Meu, căci casa† Mea se va numi
casă de rugăciune pentru toate
popoarele".
8 Domnul Dumnezeu care-i adu-
nă* pe cei alungaţi ai lui Israel
zice: „Voi aduna** încă *şi pe
alţii* la el, la cei adunaţi ai lui".

1 *Cap. 46.13. Mt. 3.2; 4.17. Rom. 13.11; 13.12.
2 *Ex. 20.8-11; 31.13-17. Cap. 58.13. Ier. 17.21,22. Ezec. 20.12,20
3 *Cap. 14.1. **Deut. 23.1. Fap. 8.27.
5 *Cap. 62.2.
7 *Cap. 2.2,3; 60.11. Mica 4.1,2. **Rom. 12.1 Ev. 13.15. 1 Pet. 2.5. †Mt. 21.13.
8 *Cap. 11.12. **Cap. 60.3; 66.18-21. Ioan 10.16.

Mustrări şi mângâieri

9 ✡ „Voi, toate fiarele câmpului,
veniţi să mâncaţi, voi, toate* fia-
rele pădurii!
10 Păzitorii săi sunt orbi*, toţi
sunt lipsiţi de cunoştinţă. Toţi sunt
câini** muţi care nu pot să latre,
visează, stau tolăniţi, le place să
doarmă:
11 da, câinii* sunt lacomi, nu se
mai satură. Şi aceştia sunt păs-
tori care nu ştiu cum să deose-
bească; toţi se întorc la calea lor,
fiecare la câştigul lui, până la
cel din urmă dintre ei.
12 «Veniţi», *zic ei,* «voi aduce
vin[c] şi ne vom îmbăta cu băutură
tare, şi ziua de mâine* va fi ca
aceasta, ba încă şi mai mult»".
57 Piere cel drept şi nimeni nu
ia aminte[d]; şi oamenii* evlavi-
oşi[e] sunt luaţi[f] şi nimeni** nu în-
ţelege că cel drept este luat di-
naintea răului.
2 El intră în pace; ei se odih-
nesc în paturile* lor, oricine a um-
blat în dreptatea lui.
3 ✡ „Dar apropiaţi-vă, voi, fiii
vrăjitoarei*, sământă** a adul-
terului şi a curvei!
4 De cine vă bateţi voi joc?
Împotriva cui deschideţi larg gu-
ra *şi* scoateţi limba? Nu sunteţi
voi copii ai fărădelegii, sământă
a minciunii,
5 care ardeţi de poftă pentru
idoli[g] sub orice* copac verde, ca-
re înjunghiaţi** pe copii în văi,
sub crăpăturile stâncilor?

9 *Ier.12.9.
10 *Mt. 15.14; 23.16. **Filip. 3.2.
11 *Cap. 28.7. Mica 3.5,11.
12 *Ps. 10.6. Pr. 23.35. Cap. 22.13. Lc. 12.19. 1 Cor. 15.32.
1 *Ps. 12.1. Mica 7.2. **1 Împ. 14.13 2 Împ.22.20.
2 *2 Cr. 16.14.
3 *Mal. 3.5. **Cap. 1.4. Mt. 16.4.
5 *2 Împ. 16.4; 17.10. Ier. 2.20. **Lev. 18.21; 20.2. 2 Împ. 16.3; 23.10. Ier. 7.31. Ezec. 16.20; 20.26.

[a] *Lit.* „gol" [b] *Sau* „va împlini" [c] *Sau* „vin fermentat" [d] *Lit.* „nu pune la inimă" [e] *Sau* „miloşi" [f] *Sau* „adunaţi", „strânşi" [g] *Sau* „lângă terebinţi"

6 Partea ta este între *pietrele*
netede ale râului; ele, ele sunt
sorțul tău şi lor le-ai turnat o jert-
fă de băutură, le-ai adus un dar
de mâncare. Să fiu Eu mulțumit
cu privire la acestea?
7 *Ier. 3.6. Ezec. 16.16. **Ezec. 23.41
7 Ți-ai pus patul pe un munte
înalt* şi semeț şi acolo te-ai su-
it** ca să aduci jertfă.
8 *Ezec. 16.26; 16.28; 23.2.
8 Şi ți-ai pus amintirea în spa-
tele uşilor şi al uşorilor. Pentru
că te-ai dezgolit altuia decât
Mie; şi te-ai suit, ți-ai lărgit pa-
tul şi ai făcut legământ cu ei. Ai
iubit* patul lor, le-ai văzut go-
liciunea.
9 *Cap. 30.6. Ezec. 16.33; 23.16. Osea 7.11; 12.1.
9 Şi te-ai dus* la împărat cu
untdelemn şi ți-ai înmulțit mires-
mele şi ți-ai trimis solii departe
şi te-ai înjosit până la Locuința
morților.
10 *Ier. 2.25.
10 ✡ Ai obosit de mulțimea căi-
lor tale[a]; *totuşi* n-ai zis*: «E în
zadar!» Ai găsit o înviorare a pu-
terii tale[b], de aceea nu te-ai dez-
gustat *de ea*.
11 *Pr. 29.25. Cap. 51.12; 51.13. **Ps. 50.21. Cap. 42.14.
11 Şi de cine* te-ai sfiit sau
te-ai temut, de ai mințit şi nu ți-ai
adus aminte de Mine, nici nu
ai pus** la inimă? N-am tăcut Eu
încă de demult[c], şi tu nu te-ai te-
mut de Mine?
12 Îți voi da pe față dreptatea
şi faptele tale; şi ele nu-ți vor fo-
losi.
13 Când vei striga: să te scape
cei adunați de tine[d]! Dar îi va
lua vântul pe toți, o suflare îi va
duce. Dar cel care îşi pune în-
crederea în Mine va moşteni
țara şi va stăpâni muntele Meu
cel sfânt.
14 *Cap. 40.3; 62.10.
14 Şi se va zice: «Înălțați*, înăl-
țați, pregătiți calea, scoateți afară
piedicile din calea poporului
Meu!»“
15 *Iov 6.10. Lc. 1.49. **Ps. 68.4. Zah. 2.13.
15 ✡ Pentru că aşa zice Cel mă-
reț şi Cel înălțat, Cel care locu-
ieşte în eternitate şi al cărui
Nume* este Sfânt: „Eu locuiesc**
în *loc* înalt şi sfânt şi cu cel
cu duhul zdrobit† şi smerit, ca să
înviorez†† duhul celor smeriți şi
să înviorez inima celor zdrobiți.
15 †Ps. 34.18; 51.17; 138.6. ††Ps. 147.3. Cap. 61.1.
16 Pentru că nu voi certa* pentru
totdeauna, nici nu Mă voi mânia
mereu, pentru că ar leşina înaintea
Mea duhul şi sufletele[e] *pe care*
le-am făcut**.
16 *Ps. 85.5; 103.9. Mica 7.18. **Num. 16.22 Iov 34.14. Ev. 12.9.
17 Pentru nelegiuirea lăcomiei*
lui M-am mâniat şi l-am lovit**;
M-am ascuns† şi M-am mâniat,
şi el a continuat să se îndepărteze
pe calea inimii lui.
17 *Ier. 6.13. **Cap. 9.13. †Cap. 8.17; 45.15.
18 I-am văzut căile şi-l voi vin-
deca*. Şi îl voi călăuzi şi-i voi
da din nou mângâieri, lui şi alor lui
care jelesc**.
18 *Ier. 3.22. **Cap. 61.1.
19 Eu creez rodul* buzelor. Pa-
ce**, pace celui de departe† şi
celui de aproape“, zice **𝕯**omnul,
„şi-l voi vindeca.
19 *Cap. 51.16. Ev. 13.15. **Cap. 26.12; 32.17. †Fap. 2.39. Ef. 2.17.
20 Dar cei răi* sunt ca marea
tulburată, care nu se poate linişti,
şi valurile ei aruncă afară noroi şi
mâl“.
20 *Iov 18.5-14. Iuda 13.
21 ✡ „Pentru cei răi nu este*
pace“, zice Dumnezeul meu.
21 *Cap. 48.22.

Adevăratul post

58 ✸ „Strigă tare[f], nu cruța, înal-
ță-ți glasul ca o trâmbiță şi fă
cunoscut poporului Meu fără-
delegea lor şi casei lui Iacov pă-
catele lor.
2 Totuşi ei Mă caută* zi de zi
şi le place să ştie căile Mele, ca o
națiune care ar fi făcut dreptate
şi n-ar fi părăsit rânduiala Dum-
nezeului său. Ei cer de la Mine
judecăți ale dreptății, le place să
se apropie de Dumnezeu.
2 *Cap. 1.11.
3 «De ce am postit* noi», *zic*
ei, «şi Tu nu vezi? *De ce* ne-am
întristat** sufletul, şi Tu nu iei
aminte?»
Iată, în ziua postului vostru
căutați plăcerea *voastră* şi stoar-
ceți tot ce vă este datorat[g]!
3 *Mal. 3.14. Lc. 18.12. **Lev. 16.29; 16.31; 23.27.
4 Iată, postiți* pentru învinui-
re şi ceartă şi ca să loviți cu
pumnul răutății. Nu postiți acum,
4 *1 Împ. 21.9; 21.12,13.

[a] *Lit.* „de lungimea căii tale“ [b] *Lit.* „viața mâinii tale“ [c] *Sau* „dintotdeauna“ [d] *Sau* „mulțimea *idolilor* tăi“ [e] *Lit.* „suflările“ [f] *Lit.* „din gât“ [g] *Toate muncile care vă sunt datorate*

ca să se audă sus glasul vostru.
5 Acesta* este postul pe care
l-am ales Eu? O zi**, ca să-şi
smerească omul sufletul, să-şi
plece capul ca papura şi să-şi
aştearnă† sac şi cenuşă? Vei nu-
mi aceasta post şi zi plăcută
Domnului?

5 *Zah. 7.5. **Lev. 16.29. †Est. 4.3. Iov 2.8. Dan. 9.3. Iona 3.6.

6 Nu este acesta postul pe care
l-am ales Eu: să dezlegi* lanţuri-
le răutăţii, să desfaci legăturile
jugului şi să-i laşi** liberi pe cei
asupriţi şi să sfărâmaţi orice jug?

6 *Neem. 5.10. **Ier. 34.9.

7 Nu este ca să împarţi pâinea*
ta cu cel flămând şi să-i aduci în
casa ta pe săracii[a] care rătăcesc
fără adăpost? când** vezi pe cel
gol, să-l îmbraci şi să nu te as-
cunzi chiar de semenul† tău[b]?

7 *Ezec. 18.7,17 Mt. 25.35. **Iov 31.19. †Gen. 29.14. Neem. 5.5.

8 ✡ Atunci lumina* ta va răsări
ca zorile şi vindecarea ta se va
arăta repede şi dreptatea ta va
merge înaintea ta; gloria** Dom-
nului va fi o gardă în urma ta[c].

8 *Iov 11.17. **Ex. 14.19. Cap. 52.12.

9 Atunci tu vei chema şi Dom-
nul va răspunde; vei striga şi El
va zice: «Iată-Mă!» Dacă vei în-
depărta din mijlocul tău jugul,
arătarea cu degetul şi vorbirea*
păcătoasă[d]

9 *Ps. 12.2.

10 şi îţi vei cheltui sufletul pentru
cel flămând şi vei sătura sufletul
întristat, atunci lumina ta
va răsări în întuneric şi întune-
cimea ta va fi ca miezul zilei;
11 şi Domnul te va călăuzi ne-
încetat şi-ţi va sătura sufletul în
secetă şi-ţi va întări[e] oasele şi vei
fi ca o grădină udată şi ca un iz-
vor de apă ale cărui ape nu înşală.
12 Şi cei *care ies* din tine vor
reconstrui* vechile ruine; vei ri-
dica temeliile din generaţie în
generaţie; şi te vei numi: «Repa-
rator de spărturi», «Cel care res-
tabileşte cărările de mers[f]».

12 *Cap. 61.4.

13 ✡ Dacă îţi vei opri[g]* piciorul
în sabat, nefăcându-ţi plăcerea
ta în ziua Mea sfântă, şi vei nu-
mi sabatul o desfătare, *ziua* sfân-
tă a Domnului, vrednic de onoa-
re, şi-l vei onora, nefăcându-ţi
căile tale, nici căutând plăcerea
ta, nici vorbind cuvinte *deşarte*,

13 *Cap. 56.2.

14 atunci* te vei desfăta în Domnul
şi te voi face să călăreşti**
pe înălţimile pământului[h] şi te
voi hrăni cu moştenirea lui Iacov,
tatăl tău, pentru că gura† Dom-
nului a vorbit".

14 *Iov 22.26. **Deut. 32.13; 33.29. †Cap. 1.20; 40.5. Mica 4.4.

Nelegiuirea poporului

59 Iată, mâna Domnului nu s-a
scurtat*, încât să nu poată salva,
nici** urechea Lui nu s-a îngreu-
nat, încât să nu poată auzi;

1 *Num. 11.23 Cap. 50.2. **Ezec. 8.18

2 ci nelegiuirile voastre au fă-
cut o despărţire între voi şi Dum-
nezeul vostru şi păcatele voastre
v-au ascuns faţa *Lui*, ca să nu
audă.
3 Pentru că mâinile* vă sunt pă-
tate cu sânge şi degetele cu ne-
legiuire. Buzele voastre spun
minciuni, limba voastră şopteşte ne-
dreptate.

3 *Cap. 1.15,21 Ier. 2.30,34. Osea 4.2.

4 Nimeni* nu strigă după drep-
tate, nimeni nu judecă în adevăr.
Se încred** în deşertăciune şi
spun minciuni, zămislesc răutate
şi nasc† nelegiuire.

4 *Cap. 5.7. **Cap. 30.12 Ier. 7.4,8. †Iov 15.35. Ps. 7.14.

5 Clocesc ouă de şarpe şi ţes*
pânză de păianjen; cine mănâncă
din ouăle lor moare şi, dacă se
sparge unul, iese o viperă.

5 *Iov 8.14.

6 Ţesăturile lor nu se vor face
haine, nici nu se vor acoperi* ei
cu lucrările lor. Lucrările lor sunt
lucrări ale nelegiuirii şi fapta
violenţei este în mâinile lor.

6 *Cap. 28.20.

7 Picioarele* lor aleargă la rău
şi se grăbesc să verse sânge ne-
vinovat. Gândurile** lor sunt gân-
duri ale nelegiuirii, pustiirea şi
nimicirea sunt pe cărările lor.

7 *Pr. 1.16. Rom. 3.15. **Cap. 65.2. Mc. 7.21,22.

8 Ei nu cunosc calea* păcii şi
nu este judecată dreaptă în paşii
lor; şi-au sucit** cărările. Oricine
umblă pe ele nu cunoaşte pacea.

8 *Lc. 1.79. **Ps. 125.5. Pr. 2.15.

9 ✡ De aceea judecata este de-
parte de noi şi dreptatea nu ne
ajunge; aşteptăm* lumină şi iată

9 *Ier. 8.15.

---

[a] *Sau* „necăjiţii" [b] *Lit.* „de însăşi carnea ta" [c] *Te va păzi; sau* „te va aduna" [d] *Sau* „nedreaptă" *sau* „deşartă" [e] *Sau* „va face sprintene" [f] *Lit.* „de locuit" [g] *Lit.* „Dacă vei întoarce înapoi" [h] *Sau* „ţării"

întuneric; strălucire, *dar* umblăm
în întuneric gros.
10 Bâjbâim* ca orbii pe lângă
zid, bâjbâim asemenea celor fără
ochi. La amiază ne poticnim ca
în amurg, suntem ca morții prin-
tre cei sănătoși[a].
11 Toți mormăim ca urșii și ne
văităm* ca porumbeii; așteptăm
judecata, și nu este; salvarea, *și* ea
este departe de noi.
12 Deoarece fărădelegile noas-
tre* s-au înmulțit înaintea Ta și
păcatele noastre mărturisesc îm-
potriva noastră; deoarece fără-
delegile noastre sunt cu noi și ne
cunoaștem nelegiuirile:
13 fărădelege și tăgăduire[b] a DOm-
nului și îndepărtare de Dumne-
zeul nostru, rostind asuprire și re-
voltă, cugetând* și scoțând din
inimă cuvinte ale minciunii.
14 Și judecata s-a întors înapoi
și dreptatea stă departe; pentru
că adevărul s-a poticnit pe stra-
dă și dreptatea nu poate să intre.
15 Da, adevărul lipsește și cel care
se depărtează de rău devine* o
pradă. Și DOmnul a văzut și a fost
rău în ochii Săi că nu
era judecată.

Intervenția Domnului

16 ✡ Și a văzut* că nu era nici un
om și S-a mirat** că nu era nici
un mijlocitor; de aceea brațul†
Său I-a adus salvare, și dreptatea
Lui, ea L-a sprijinit.
17 Și S-a îmbrăcat* cu drepta-
tea ca și cu o platoșă și cu un
coif al salvării pe capul Său; și
a îmbrăcat hainele răzbunării,
ca îmbrăcăminte, și S-a înfășu-
rat cu râvna ca într-o manta.
18 După* fapte, așa va răsplă-
ti: *va da* mânie potrivnicilor Săi,
răsplată vrăjmașilor Săi; va da
insulelor plata cuvenită.
19 Și* *cei* de la apus se vor te-
me de Numele DOmnului, și *cei*
de la răsăritul soarelui de gloria
Lui. Când vrăjmașul va năvăli
ca** un râu, Duhul DOmnului va
ridica un steag împotriva lui[c].
20 „Și Răscumpărătorul* va ve-
ni pentru Sion și la cei din Iacov
care se vor întoarce de la fărăde-
lege“, zice DOmnul.
21 „Cât despre Mine, acesta*
este legământul Meu cu ei“, zice
DOmnul: „Duhul Meu care este
peste tine și cuvintele Mele pe
care le-am pus în gura ta nu se
vor depărta din gura ta, nici din
gura seminței tale, nici din gura
seminței seminței tale“, zice
DOmnul, „de acum și pentru tot-
deauna“.

Gloria viitoare a Sionului

60 Ridică-te, strălucește*, pentru
că lumina ta a venit și gloria**
DOmnului a răsărit peste tine!
2 Pentru că, iată, întunericul*
va acoperi pământul, și întunericul
gros popoarele. Dar DOmnul va
răsări peste tine și gloria** Lui se
va vedea peste tine.
3 Și națiunile* vor veni la[d] lumi-
na ta, și împărații la strălucirea
zorilor tale[e].
4 ✡ „Ridică-ți* ochii în jur și
privește! Toți se adună laolaltă,
vin** la tine: fiii tăi vor veni de
departe și fiicele tale vor fi pur-
tate pe brațe.
5 Atunci vei vedea și te vei
lumina și-ți va bate inima și se
va lărgi; pentru că belșugul[f]*
mării se va întoarce la tine, bo-
gățiile națiunilor vor veni la tine.
6 Mulțime de cămile te vor aco-
peri, cămile tinere[g] din Madian
și din Efa*. Toți cei din Seba**
vor veni, vor aduce aur† și tămâ-
ie și vor vesti laudele DOmnului.
7 Toate turmele Chedarului* se
vor aduna la tine. Berbecii Ne-
baiotului îți vor sluji: se vor sui
pe altarul** Meu și vor fi bine
primiți și Eu voi înfrumuseța†
casa măreției Mele.
8 ✡ Cine sunt aceștia care zboa-
ră ca un nor și ca porumbeii

10 *Deut. 28.29 Iov 5.14. Amos 8.9.
11 *Cap. 38.14. Ezec. 7.16.
12 *Cap. 3.9.
13 *Mt. 12.34.
15 *Cap. 5.23; 10.2; 29.21; 32.7.
16 *Cap. 41.28; 63.5. Ezec. 22.30. **Mc. 6.6. †Ps. 98.1.
17 *Ef. 6.14,17. 1 Tes. 5.8.
18 *Cap. 65.6,7.
19 *Ps. 113.3. Mal. 1.11.
19 **Apoc.12.15
20 *Rom. 11.26.
21 *Ev. 8.10; 10.16.
1 *Ef. 5.14. **Mal. 4.2.
2 *Cap. 58.10. Ier. 13.16. **Cap. 4.5.
3 *Cap. 49.6; 49.23. Apoc. 21.24.
4 *Cap. 49.18. **Cap. 49.20; 66.12.
5 *Cap. 23.18; 24.14.
6 *Gen. 25.4. **Gen. 25.3. Ps. 72.10. †Vers. 9. Mt. 2.11.
7 *Gen. 25.13. **Cap.19.19; 56.7. †Vers. 13. Hag. 2.7,9.

[a] *Sau* „în locurile pustii“ [b] *Sau* „minciună împotriva“ [c] *Sau* „îl va pune pe fugă“ [d] *Sau* „vor umbla în“
[e] *Lit.* „răsăritului tău“ [f] *Lit.* „plinătatea“ [g] *Sau* „dromadere“

spre porumbarele lor?
9 *Cap. 11.11; 24.15. **Ps. 48.7. Cap. 2.16. †Cap. 14.2; 43.6. ††Ps. 68.30. Zah. 14.14. *†Cap. 55.5.
9 Da, insulele* Mă vor aştepta
şi mai întâi *vor fi* corăbiile** din Tar-
sis, ca să-i aducă† pe fiii tăi
de departe, argintul†† lor şi aurul
lor cu ei, pentru Numele Dom-
nului Dumnezeului tău şi pentru
Sfântul lui Israel, pentru că El
te-a glorificat*†.
10 *Cap. 14.1,2; 61.5. Zah. 6.15. **Cap. 49.23 Apoc. 21.24. †Cap. 54.7,8.
10 Şi fiii străinului* îţi vor re-
construi zidurile şi împăraţii**
lor îţi vor sluji. Pentru că în mâ-
nia† Mea te-am lovit, dar în bu-
năvoinţa Mea M-am îndurat de
tine.
11 *Apoc. 21.25
11 Şi porţile tale vor fi* mereu
deschise, nu se vor închide nici
zi, nici noapte, ca să se aducă la
tine bogăţiile naţiunilor şi să fie
conduşi împăraţii lor.
12 *Zah. 14.17; 14.19. Mt. 21.44.
12 Pentru că* naţiunea sau împă-
răţia care nu-ţi va sluji va pieri
şi naţiunile acelea vor fi pustiite cu
desăvârşire.
13 *Cap. 35.2; 41.19. **1 Cr. 28.2. Ps. 132.7.
13 Gloria* Libanului va veni la
tine, chiparosul, pinul şi bradul,
laolaltă, ca să împodobească lo-
cul sfântului Meu locaş; şi voi
face glorios locul** picioarelor
Mele.
14 *Cap. 45.23; 49.23. Apoc. 3.9. **Ev. 12.22. Apoc. 14.1.
14 Şi fiii* celor care te-au făcut
să suferi vor veni, plecându-se
înaintea ta; şi toţi cei care te-au
dispreţuit se vor pleca la aşter-
nutul[a] picioarelor tale şi te vor
numi «Cetatea Domnului», «Sio-
nul** Sfântului lui Israel».
15 ✡ În loc să fii părăsită şi pri-
vită cu ură, încât nimeni nu tre-
cea prin *tine*, te voi face o podoa-
bă pentru totdeauna, o bucurie
din generaţie în generaţie.
16 *Cap. 49.23; 61.6; 66.11; 66.12. **Cap. 43.3.
16 Şi vei suge* laptele naţiuni-
lor şi vei suge sânul împăraţilor
şi vei cunoaşte că Eu**, Dom-
nul, sunt Salvatorul tău şi Răs-
cumpărătorul tău, Puternicul lui
Iacov.
17 În loc de aramă voi aduce
aur şi, în loc de fier, voi aduce
argint şi în loc de lemn, aramă, şi
în loc de pietre, fier. Şi voi pune
peste tine ca administratori pa-
cea şi ca domnitori, dreptatea.
18 *Cap. 26.1. Vers. 11.
18 Nu se va mai auzi de violenţă
în ţara ta, de pustiire şi de nimicire
în hotarele tale, ci vei numi zidurile*
tale: «Salvare» şi porţile tale:
«Laudă».
19 *Apoc. 21.23; 22.5. **Cap. 2.5. †Cap. 41.16; 45.25. Zah. 2.5.
19 Soarele* nu va mai fi lumina
ta ziua, nici luna nu te va lumi-
na prin strălucire, ci Domnul**
va fi lumina ta eternă şi Dum-
nezeul† tău, gloria ta.
20 *Amos 8.9. **Cap. 35.10 Apoc. 21.4.
20 Soarele* tău nu va mai apu-
ne, nici luna ta nu se va retrage;
pentru că Domnul va fi lumina
ta eternă şi zilele întristării**
tale se vor sfârşi.
21 *Cap. 52.1. Apoc. 21.27. **Ps. 37.11,22 †Cap. 61.3. Mt. 15.13. ††Cap. 29.23; 45.11. Ef. 2.10.
21 Şi poporul* tău – *ei* toţi vor
fi drepţi: vor stăpâni** pămân-
tul[b] pentru totdeauna, odrasla†
sădirii Mele, lucrarea†† mâinilor
Mele, ca să fiu glorificat.
22 *Cap. 10.22; 51.2.
22 Cel mai mic* va deveni o
mie, şi cel mai neînsemnat, o
naţiune puternică. Eu, Domnul,
voi împlini repede aceasta, la
timpul ei".

Anul de îndurare şi ziua răzbunării

1 *Cap. 11.2. Lc. 4.18. Ioan 1.32; 3.34. **Ps. 45.7. Mt. 11.5. †Ps. 147.3. ††Cap. 42.7. Ier. 34.8.
61 Duhul* Domnului Dumnezeu
este peste Mine, pentru că Dom-
nul M-a uns** ca să aduc o veste
bună celor blânzi. M-a trimis să
leg† rănile celor cu inima zdro-
bită, să vestesc eliberare†† celor
captivi şi deschidere a închiso-
rii celor încătuşaţi;
2 *Lev. 25.9. **Cap. 34.8. Mal. 4.1,3. 2 Tes. 1.7-9. †Cap. 57.18. Mt. 5.4.
2 să vestesc anul* de îndurare
al Domnului şi ziua** răzbunării
Dumnezeului nostru; ca să mân-
gâi† pe toţi cei care jelesc;
3 *Ps. 30.11. **Cap. 60.21 †Ioan 15.8.
3 ca să rânduiesc pentru cei
care jelesc, în Sion, să li se dea*
podoabă în loc de cenuşă, unt-
delemnul de bucurie în loc de
jale, veşmântul de laudă în locul
duhului de mâhnire; ca să
fie numiţi: „Terebinţi ai dreptăţii",
„Răsad** al Domnului", ca El
să fie glorificat†.
4 *Cap. 49.8; 58.12. Ezec. 36.33.
4 ✡ Şi vor reconstrui* vechile
ruine; vor ridica din nou dărâmă-

[a] *Lit.* „tălpile" [b] *Sau* „ţara"

turile de altădată şi vor repara
cetăţile părăsite, locurile pustiite
din generaţie în generaţie.

5 *Cap. 60.10.

5 Şi străinii vor sta şi vor paş-
te turmele voastre. Şi fiii străi-
nului* vor fi plugarii voştri şi vi-
ticultorii voştri,

6 *Ex. 19.6. Cap. 66.21. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6; 5.10. **Cap. 60.5; 60.11,16.

6 iar voi* veţi fi chemaţi: „Preo-
ţi ai Domnului"; se va spune de-
spre voi: „Slujitori ai Dumnezeu-
lui nostru". Veţi mânca** bogă-
ţiile naţiunilor şi veţi intra[a] în glo-
ria lor.

7 *Cap. 40.2. Zah. 9.12.

7 În locul* ruşinii voastre *veţi
primi* dublu; şi în locul dispre-
ţului vor sărbători, bucurându-se
de partea lor. De aceea, în ţara
lor vor stăpâni o parte dublă, vor
avea o bucurie eternă.

8 *Ps. 11.7. **Cap. 1.11; 1.13. †Cap. 55.3.

8 Pentru că Eu*, Domnul, iu-
besc judecata[b], urăsc** jaful şi
nelegiuirea şi cu adevărat le voi
da răsplata şi voi face† un legă-
mânt etern cu ei.

9 *Cap. 65.23.

9 Şi sămânţa lor va fi cunoscu-
tă între naţiuni şi urmaşii lor,
între popoare. Toţi cei care îi vor
vedea îi vor recunoaşte că sunt*
sămânţa pe care a binecuvân-
tat-o Domnul.

10 *Hab. 3.18. **Ps. 132.9; 132.16. †Cap. 49.18. Apoc. 21.2.

10 ✡ Mă voi bucura* mult în
Domnul, mi se va veseli sufletul
în Dumnezeul meu; pentru că**
El m-a îmbrăcat cu hainele mân-
tuirii, m-a acoperit cu mantaua[c]
dreptăţii, cum† îşi împodobeşte
mirele capul ca un preot şi cum
se împodobeşte o mireasă cu bi-
juteriile ei.

11 *Ps. 72.3; 85.11.

11 Pentru că, după cum pământul
face să răsară lăstarul său şi gră-
dina face să crească semănăturile
ei, tot aşa Domnul Dumnezeu va
face să răsară* dreptatea şi lauda
înaintea tuturor naţiunilor.

Siguranţa promisiunilor Domnului

1 *Cap. 1.26. **Cap. 46.13

62 Pentru Sion, nu voi tăcea, şi
pentru Ierusalim, nu Mă voi o-
dihni, până când se va arăta[d]
dreptatea* sa ca strălucirea lu-
minii, şi salvarea** sa, ca o fă-
clie care arde.

2 *Cap. 60.3. **Cap. 56.5. Vers. 4,12. Cap. 65.15.

2 Şi naţiunile* vor vedea drep-
tatea ta, şi toţi împăraţii, gloria
ta. Şi vei fi numit cu un nu-
me** nou, pe care-l va hotărî gura
Domnului.

3 *Cap. 28.5. Zah. 9.16. 1 Tes. 2.19.

3 Şi vei fi o cunună* a frumu-
seţii în mâna Domnului şi o dia-
demă împărătească în mâna Dum-
nezeului tău.

4 *Cap. 54.6,7; 60.15,18. **Osea 2.19; 2.20. †Ier. 32.41. Ţef. 3.17.

4 Nu te vei mai numi: „Pără-
sită*". Nici ţara ta nu se va mai
numi: „Pustiită". Ci te vei numi:
„Plăcerea Mea este în ea". Şi ţa-
ra** ta: „Măritată[e]". Pentru că
Domnul Îşi găseşte† plăcerea
în tine şi ţara ta va fi măritată.

5 *Cap. 65.19.

5 Căci cum se căsătoreşte tână-
rul cu o fecioară, aşa se vor căsă-
tori fiii tăi cu tine; şi cum se bu-
cură mirele de mireasă, aşa Se
va bucura* Dumnezeul tău de tine.

6 *Cap. 52.8. Ier. 6.17. Ezec. 3.17; 33.7. **Ps. 74.2.

6 ✡ Pe zidurile tale, Ierusali-
me, am aşezat păzitori*; nici ziua,
nici noaptea, niciodată ei nu vor
tăcea. Voi, care vă aduceţi** aminte
de Domnul[f], nu tăceţi

7 *Cap. 60.18; 61.11. Ier. 33.9. Ţef. 3.19,20.

7 şi nu-I daţi odihnă, până nu
va întemeia şi până nu va face*
Ierusalimul o laudă pe pământ.

8 *Lev. 26.16. Deut. 28.31. Ier. 5.17. Cap. 65.21; 65.22.

8 Domnul a jurat pe dreapta
Sa şi pe braţul tăriei Sale: „Da,
nu voi mai da* grâul tău hrană
vrăjmaşilor tăi şi fiii străinului nu
vor bea mustul tău, pentru care tu
ai muncit.

9 *Deut. 12.12; 14.23,26; 16.11,14.

9 Ci aceia care l-au adunat îl vor
mânca şi-L vor lăuda pe Domnul şi
aceia care l-au cules îl vor bea în*
curţile locaşului Meu cel sfânt".

10 *Cap. 40.3; 57.14. **Cap. 11.12

10 ✡ Treceţi, treceţi pe porţi!
Pregătiţi calea* poporului! Înăl-
ţaţi, înălţaţi drumul! Scoateţi afa-
ră pietrele! Înălţaţi** un steag
peste popoare!

11 *Cap. 42.10. **Mt. 21.5. Ioan 12.15. †Cap. 51.5. Zah. 9.9. ††Cap. 40.10 Apoc. 22.12.

11 Iată, Domnul a făcut să se
audă până* la capătul pămân-
tului: „Spuneţi** fiicei Sionului:
«Iată, vine mântuirea† ta; iată††,
răsplata Lui este cu El şi răs-

[a] *Sau* „vă veţi lăuda" [b] *Sau* „dreptatea" [c] *Haină largă, purtată pe deasupra, în Orient* [d] *Lit.* „va ieşi"
[e] *Ebr.* „Beula" [f] *Lit.* „care vă gândiţi la Domnul cu voce tare"

plătirea[a] Lui înaintea Lui!»“
12 Şi-i vor numi: „Poporul sfânt*“,
„Răscumpăraţii** Domnului“. Şi
tu te vei numi: „Cea căutată“,
„Cetate† nepărăsită“.

12 *Deut. 7.6. **Cap. 35.9. †Vers. 4.

O zi de răzbunare

63 Cine este acesta care vine din
Edom, cu veşminte roşii[b] din Boţ-
ra*, acesta care este glorios în
haina Sa, mergând[c] în măreţia
puterii Sale? – „Eu, Cel care vor-
besc în dreptate, puternic** ca
să salvez“.

1 *Cap. 34.6. Ier. 49.13. **Ţef. 3.17.

2 De ce Îţi este haina roşie şi
veşmintele Tale ca ale celui care
calcă* în teasc?

2 *Apoc. 19.13

3 „Am călcat singur* în teasc
şi nimeni dintre popoare nu era
cu Mine; da, le-am călcat în mânia
Mea şi le-am zdrobit în furia[d]
Mea; şi sângele[e] lor este stropit pe
hainele Mele şi Mi-am pătat toată
îmbrăcămintea.

3 *Plân. 1.15. Apoc. 14.19; 14.20; 19.15.

4 Pentru că ziua răzbunării* era
în inima Mea şi venise anul celor
răscumpăraţi ai Mei.

4 *Cap. 34.8; 61.2.

5 Şi Mă uitam* şi nu era ni-
meni** care să ajute; şi Mă mi-
ram că nu era nimeni care să
sprijine: de aceea, braţul† Meu
Mi-a adus salvare şi furia Mea
M-a sprijinit.

5 *Cap. 41.28; 59.16. **Ioan 16.32 †Ps. 98.1. Cap. 52.10.

6 Şi am călcat popoarele în mâ-
nia Mea şi le-am îmbătat* în fu-
ria Mea şi le-am vărsat sângele[e]
pe pământ“.

6 *Apoc. 16.16

Laudă pentru salvarea Domnului

7 ✸ Voi aminti îndurările* Dom-
nului, laudele Domnului, după
toate câte a făcut Domnul pentru
noi şi marile binefaceri către casa
lui Israel, pe care le-a făcut, după
bunătăţile Sale şi după mulţimea
îndurărilor Sale.

7 *Ps. 25.6.

8 Şi El a zis: „Cu adevărat, ei
sunt poporul Meu, fii care nu vor
minţi“. Şi El a fost Salvatorul* lor.

8 *Cap. 60.16.

9 În toată strâmtorarea* lor, El a
fost strâmtorat[f] şi Îngerul** *di-
naintea* feţei Lui i-a salvat: în
dragostea† Sa şi în îndurarea Sa i-a
răscumpărat şi i-a ridicat†† şi i-a
purtat în toate zilele din vechime.

9 *Jud. 10.16. Zah. 2.8. Fap. 9.4. **Ex. 14.19; 33.14. Fap. 12.11. †Deut. 7.7,8. ††Deut. 1.31

10 Dar ei s-au răzvrătit* şi au în-
tristat** pe Duhul Său cel Sfânt[g];
de aceea, El S-a schimbat în
vrăjmaş† al lor, El Însuşi a lup-
tat împotriva lor.

10 *Num. 14.11 Ps. 78.56. **Ps. 78.40. Fap. 7.51. †Ex. 23.21.

11 ✡ Dar Şi-a amintit de zilele
din vechime, de Moise, de popo-
rul* Său: „Unde este Acela** care
i-a scos din mare cu păstorii tur-
mei[h] Sale? Unde este Cel care a
pus† Duhul Său cel Sfânt în el[i],

11 *Ps. 106.44; 106.45. **Cap. 51.10 †Num. 11.17; 11.25,29. Neem. 9.20. Dan. 4.8. Hag. 2.5.

12 care conducea dreapta lui
Moise cu braţul Său măreţ*, care
a despicat** apele înaintea lor,
ca să-Şi facă un Nume pentru
totdeauna,

12 *Ex. 15.6. **Ex. 14.21. Ios. 3.16.

13 care i-a călăuzit* prin adân-
curi, ca pe un cal în pustiu, *şi*
nu s-au poticnit?“

13 *Ps. 106.9.

14 Cum coboară o vită în vale,
aşa le-a dat odihnă Duhul Dom-
nului. Aşa ai condus Tu pe po-
porul Tău, ca să-Ţi faci* un Nu-
me măreţ.

14 *2 Sam. 7.23

15 ✡ Priveşte* din ceruri şi vezi
din locuinţa sfinţeniei Tale şi a
gloriei[j] Tale! Unde este râvna Ta
şi puterea Ta, fiorul lăuntrului**
Tău şi îndurările Tale? Sunt ele
reţinute faţă de mine?

15 *Deut. 26.15 Ps. 33.14; 80.14. **Ier. 31.20. Osea 11.8.

16 Pentru că* Tu eşti Tatăl nos-
tru, chiar dacă Avraam nu ne
ştie** şi Israel nu ne cunoaşte. Tu,
Doamne, eşti Tatăl nostru, Răs-
cumpărătorul nostru; din eter-
nitate este Numele Tău.

16 *Deut. 32.6. 1 Cr. 29.10. Cap. 64.8. **Iov 14.21. Ecl. 9.5.

17 De ce, Doamne, ne-ai lăsat
să rătăcim* de la căile Tale *şi*
ne-ai făcut inima nesimţitoare**,
ca să nu se teamă de Tine? Întoar-
ce-Te†, pentru slujitorii Tăi, se-
minţiile moştenirii Tale!

17 *Ps. 119.10. **Cap. 6.10. Ioan 12.40. Rom. 9.18. †Num. 10.36 Ps. 90.13.

18 Poporul Tău cel sfânt* a stă-
pânit puţin timp; vrăjmaşii noş-
tri** au călcat în picioare loca-
şul Tău cel sfânt.

18 *Deut. 7.6; 26.19. Cap. 62.12. Dan. 8.24. **Ps. 74.7.

19 Am ajuns ca aceia peste care

[a] *Sau* „lucrarea“ [b] *Roşu aprins* [c] *Sau* „care Îşi înalţă capul“ [d] *Sau* „aprinderea“ [e] *Lit.* „sucul“ [f] *Sau* „nu a fost vrăjmaş“ [g] *Sau* „Duhul Sfinţeniei Sale“ [h] *Sau* „păstorul turmelor“ [i] *În Moise* [j] *Sau* „a frumuseţii“, *(Ps. 96)*

Tu niciodată n-ai domnit, care
nu s-au numit după Numele Tău.

Rugăciunea rămăşiţei credincioase

(64) Ah, dacă ai despica cerurile,
dacă ai coborî, s-ar topi[a] munţii*
înaintea Ta,
2 cum aprinde focul vreascuri-
le, cum face focul să clocotească
apa: ca să faci Numele Tău cu-
noscut vrăjmaşilor Tăi, ca să tre-
mure naţiunile înaintea Ta!
3 Când făceai* lucruri înfrico-
şătoare *pe care* nu le aşteptam, ai
coborât, munţii s-au topit înain-
tea Ta.
4 Şi niciodată* n-au auzit[b], nici
n-au prins cu urechea, nici ochiul
n-a văzut un Dumnezeu în afară
de Tine, care să lucreze pentru
cel care-L aşteaptă[c].
5 Tu întâmpini pe cel care se
bucură şi face dreptate*, pe cei
care-şi amintesc** de Tine în căile
Tale. Iată, Te-ai mâniat, pentru că
noi am păcătuit†: în ele[d] este trăi-
nicie, şi noi vom fi salvaţi.
6 Pentru că toţi am ajuns ca *ce-
va* necurat* şi toate faptele**
noastre drepte sunt ca o haină
mânjită[e]; şi toţi ne veştejim† ca
frunza şi nelegiuirile†† noastre
ne poartă ca vântul.
7 Şi nu este nimeni* care chea-
mă Numele Tău, care să se tre-
zească şi să se alipească de Ti-
ne; pentru că Ţi-ai ascuns faţa**
de noi şi ne-ai făcut să ne topim
prin nelegiuirile[f] noastre.
8 ✡ Şi acum, Doamne, Tu* eşti
Tatăl nostru. Noi suntem lutul
şi Tu olarul** nostru şi noi toţi
suntem lucrarea† mâinii Tale.
9 Nu Te mânia* prea tare,
Doamne, nici nu-Ţi aduce aminte
la nesfârşit de nelegiuire. Iată,
vezi, Te rugăm, noi suntem** toţi
poporul Tău.
10 Cetăţile Tale sfinte s-au pre-
făcut într-un pustiu, Sionul este un
pustiu, Ierusalimul* o pustietate.
11 Sfânta şi frumoasa noastră*
casă, unde Te-au lăudat părinţii
noştri, este arsă cu foc, şi toate
lucrurile noastre de preţ** sunt
pustiite.
12 După toate acestea, Te vei
opri* Tu, Doamne? Vei tăcea**
Tu şi ne vei întrista peste măsură?

1 *Ex. 19.18. Jud. 5.5. Mica 1.4.
3 *Ex. 34.10. Jud. 5.4,5. Ps. 68.8. Hab. 3.6.
4 *Ps. 31.19. 1 Cor. 2.9.
5 *Fap. 10.35. **Cap. 26.8. †Mal. 3.6.
6 *Cap. 6.5. **Ps. 90.5,6. Cap. 46.12; 48.1. Filip.3.9. †Cap. 1.30. ††Cap. 50.1.
7 *Cap. 59.4. Ezec. 22.30. Osea 7.7. **Deut. 31.17
8 *Cap. 63.16. **Cap. 29.16; 45.9. Ier. 18.6. Rom. 9.20,21 †Ef. 2.10.
9 *Ps. 74.1,2; 79.8. **Ps. 79.13.
10 *Ps. 79.1.
11 *2 Împ. 25.9. 2 Cr. 36.19. Ps. 74.7. **Ezec.24.21; 24.25.
12 *Cap. 42.14. **Ps. 83.1.

Răsplătirile Domnului

65 „Sunt căutat de cei* care nu
întrebau *de Mine*; sunt găsit de
cei care nu Mă căutau. Am zis:
«Iată-Mă! Iată-Mă!», unei naţiuni
care nu se numea** după Nume-
le Meu.
2 Toată ziua Mi-am întins* mâi-
nile spre un popor răzvrătit, care
umblă pe o cale care nu este bună,
după gândurile lor,
3 un popor care mereu Mă pro-
voacă* în faţă la mânie, care jert-
feşte** în grădini şi arde tămâie
pe cărămizi,
4 care se aşază* printre mor-
minte şi petrece noaptea în lo-
curi ascunse[g], mâncând** carne
de porc, şi *în* vasele lor au zea-
mă de lucruri urâcioase,
5 care zice: «Stai* departe, nu
te apropia de mine, pentru că eu
sunt mai sfânt decât tine[h]!» Aceş-
tia sunt fum în nările Mele, foc
care arde toată ziua.
6 ✡ Iată, este scris înaintea
Mea: Nu voi tăcea*, ci voi răs-
plăti**, da, le voi răsplăti în sân",
zice Domnul,
7 „nelegiuirile voastre şi nele-
giuirile* părinţilor voştri laolaltă,
care au ars tămâie** pe munţi şi
M-au hulit† pe dealuri, şi le voi
măsura în sân fapta lor din trecut".
8 ✡ Aşa zice Domnul: „Ca a-
tunci când se găseşte must în stru-
gure şi se zice: «Nu-l nimici, pen-
tru că este o binecuvântare* în
el», aşa voi face pentru slujitorii
Mei, ca să nu-i nimicesc pe toţi.
9 Şi voi scoate o sămânţă din
Iacov şi un stăpânitor al munţi-

1 *Rom. 9.24; 9.30; 10.20. Ef. 2.12,13. **Cap. 63.19
2 *Rom. 10.21.
3 *Deut. 32.21. **Lev. 17.5. Cap. 1.29; 66.17.
4 *Deut. 18.11. **Lev. 11.7.
5 *Mt. 9.11. Lc. 5.30; 18.11. Iuda 19.
6 *Ps. 50.3,21. Cap. 42.14; 64.12. **Ier. 16.18.
7 *Ex. 20.5. **Ezec. 18.6. †Ezec. 20.27; 20.28.
8 *Ioel 2.14.

[a] *Sau* „ar tremura" [b] *Sau* „Chiar din timpul de demult ei n-au auzit" [c] *Sau* „n-a văzut, în afară de Tine, Dumnezeule, ce va face El pentru cel care-L aşteaptă" [d] *Căile Tale* [e] *Sau* „ca o haină plină de menstră" [f] *Lit.* „prin puterea (mâna) nelegiuirilor" [g] *Sau* „cavouri" [h] *Sau* „mă sfinţesc faţă de tine"

9 *Mt. 24.22. Rom. 11.5,7.

lor Mei, din Iuda. Şi aleşii* Mei
vor stăpâni *ţara* şi slujitorii Mei
vor locui în ea.

10 *Cap. 33.9; 35.2. **Ios. 7.26.

10 Şi Saronul* va fi stâna tur-
melor[a] şi valea lui Acor**, locul
de odihnă al cirezilor, pentru po-
porul Meu care Mă va căuta.

11 *Cap. 56.7; 57.13. Vers. 25. **Ezec. 23.41 1 Cor. 10.21.

11 ✡ Dar pe voi, care-L părăsiţi
pe Domnul, care uitaţi muntele
Meu cel sfânt*, care pregătiţi o
masă** *pentru* «Gad[b]» şi turnaţi
vin amestecat *pentru* «Meni[c]»,

12 *2 Cr. 36.15; 36.16. Pr. 1.24. Cap. 66.4. Ier. 7.13. Zah. 7.7. Mt. 21.34-43

12 vă voi rândui[d] pentru sabie şi
toţi vă veţi pleca la înjunghiere.
Pentru că Eu am chemat* şi n-aţi
răspuns, am vorbit şi n-aţi ascultat,
ci aţi făcut ce este rău în ochii Mei
şi aţi ales ceea ce nu-Mi place".
13 ✡ Deci aşa zice Domnul Dum-
nezeu: „Iată, slujitorii Mei vor
mânca, dar voi veţi flămânzi. Iată,
slujitorii Mei vor bea, dar voi veţi
înseta. Iată, slujitorii Mei se vor
bucura, dar voi vă veţi ruşina.

14 *Mt. 8.12. Lc. 13.28.

14 Iată, slujitorii Mei vor cânta tare
în veselia inimii *lor*, dar voi veţi
striga din cauza durerii inimii
voastre şi veţi boci* din cauza
zdrobirii duhului vostru.

15 *Vers. 9,22. **Ier. 29.22. Zah. 8.13. †Cap. 62.2. Fap. 11.26.

15 Şi veţi lăsa numele vostru a-
leşilor* Mei spre** blestem, pen-
tru că Domnul Dumnezeu te va
omorî; şi va da† slujitorilor Săi
alt nume.

16 *Ex. 34.6. Ps. 31.5. **Cap. 19.18; 45.23.

16 Aşa că cine se va binecuvân-
ta pe sine în ţară se va binecuvân-
ta în Dumnezeul* adevărului[e]; şi
cine va jura în ţară va jura** pe
Dumnezeul adevărului, pentru că
strâmtorările de mai înainte vor fi
uitate şi vor fi ascunse de ochii
Mei".

Ceruri noi şi un pământ nou

17 *Cap. 51.16; 66.22. 2 Pet. 3.13. Apoc. 21.1.

17 ✡ „Pentru că, iată, Eu creez
ceruri noi* şi un pământ nou; şi
cele dinainte nu vor mai fi amin-
tite, nici nu vor mai veni în
inimă.
18 ✡ Ci fiţi bucuroşi şi veseli-
ţi-vă pentru totdeauna în ceea
ce fac Eu: pentru că, iată, Eu fac
Ierusalimul o bucurie şi poporul
lui, o desfătare.

19 *Cap. 62.5. Ier. 32.41. **Cap. 25.8; 35.10; 51.11. Apoc. 7.17.

19 Şi Mă voi bucura* de Ieru-
salim şi Mă voi veseli de popo-
rul Meu şi nu se va mai auzi în
el glas** de plânset, nici glas de
ţipăt.

20 *Deut. 4.40. Iov 5.26. **Ecl. 8.12; 8.13. Cap. 3.11; 22.14.

20 Nu va mai fi acolo prunc care
să trăiască puţine zile[f], nici bă-
trân care să nu-şi împlinească*
zilele. Căci cine va muri în vârstă
de o sută de ani va fi tânăr, iar
păcătosul[g]** în vârstă de o sută
de ani va fi blestemat[h].

21 *Lev. 26.16. Deut. 28.30. Cap. 62.8,9. Amos 9.14.

21 Şi vor construi* case şi le vor
locui; şi vor planta vii şi vor
mânca rodul lor.

22 *Ps. 92.12. **Vers. 9,15.

22 Nu vor construi ei şi altul să
le locuiască; nu vor planta ei şi
altul să mănânce. Pentru că zilele
poporului* Meu vor fi ca zilele
copacului şi aleşii** Mei se vor
bucura[i] de lucrarea mâinilor lor.

23 *Deut. 28.41 Osea 9.12. **Cap. 61.9.

23 Nu vor munci în zadar, nici nu
vor naşte* copii *care să fie* spre
groază, pentru că ei sunt sămân-
ţa** celor binecuvântaţi ai Domnu-
lui şi urmaşii lor împreună cu ei.

24 *Ps. 32.5. Dan. 9.21.

24 Şi va fi *aşa*: înainte* de a che-
ma ei, Eu voi răspunde şi, în timp
ce ei încă vor vorbi, Eu îi voi auzi.

25 *Cap. 11.6. **Cap. 11.7; 11.9. †Gen. 3.14. Mica 7.17. ††Vers. 11.

25 Lupul* şi mielul vor paşte îm-
preună[j] şi leul** va mânca paie
ca boul; şi hrana şarpelui va fi
ţărâna†. Nu vor face rău, nici nu
se va distruge nimic, pe tot munte-
le Meu cel sfânt††", zice Domnul.

Judecată şi speranţă

1 *1 Împ. 8.27. 2 Cr. 6.18. Mt. 5.34,35. Fap. 7.48,49; 17.24.

66 Aşa zice Domnul: „Cerurile*
sunt tronul Meu, iar pământul,
aşternutul picioarelor Mele. Ce
casă Îmi veţi construi? Şi care
este locul Meu de odihnă?

2 *Cap. 40.26. **Ps. 34.18. Mt. 5.3,4. Lc. 18.13,14. †Ps. 119.120

2 Şi toate aceste lucruri mâna*
Mea le-a făcut şi toate acestea
şi-au căpătat fiinţa", zice Domnul.
„Dar spre acesta Mă voi uita: spre
cel smerit şi zdrobit** în duh şi
care tremură† la cuvântul Meu.

[a] *Sau* „păşunea oilor" [b] *Noroc sau planeta Jupiter* [c] *Număr, Soartă, sau planeta Venus* [d] *Sau* „vă voi număra" [e] *Lit.* „Amin" [f] *Lit.* „prunc de zile" [g] *Sau* „cel care nu va ajunge" [h] *Sau* „dispreţuit" [i] *Sau* „vor folosi" [j] *Lit.* „ca unul"

3 *Cap. 1.11. **Deut.23.18

3 Cel care înjunghie* un bou
este *ca* acela care ucide un om;
cel care jertfeşte un miel, *ca* ace-
la care rupe gâtul unui câine**;
cel care aduce un dar de mânca-
re, *ca acela care aduce* sânge de
porc; cel care oferă o aducere-a-
minte de tămâie, *ca* acela care bi-
necuvântează pe un idol. După
cum ei şi-au ales căile lor şi sufletul
lor se desfătează în urâciunile lor,

4 *Pr. 1.24. Cap. 65.12. Ier. 7.13.

4 şi Eu voi alege nenorocirea
lor şi voi aduce asupra lor lu-
crurile de care se tem, pentru că
Eu am chemat* şi nimeni n-a răs-
puns; am vorbit şi ei n-au ascultat,
ci au făcut ce este rău în ochii Mei
şi au ales ceea ce nu-Mi place“.

5 *Vers. 2. **Ps. 38.20. Cap. 60.15. †Mt. 5.10-12 Ioan 9.34. ††Cap. 5.19.

5 ✡ Ascultaţi cuvântul Dom-
nului, voi, cei care tremuraţi* la
cuvântul Lui. „Fraţii voştri, care
vă urăsc**, *care* vă alungă† pen-
tru Numele Meu, au zis: «Dom-
nul fie glorificat†† şi să vedem
bucuria voastră!» Dar ei[a] se vor
ruşina“.
6 ✡ Un glas de vuiet din ceta-
te! Un glas din templu! Glas al
Domnului, care răsplăteşte vrăj-
maşilor Săi!
7 ✡ Mai înainte de a suferi du-
rerile naşterii, a născut; înainte de
a-i veni durerile, a dat naştere
unui *copil* de parte bărbătească.
8 Cine a auzit aşa ceva? Cine a
văzut asemenea lucruri? Se naşte
o ţară[b] într-o zi? Se naşte o na-
ţiune deodată? Pentru că îndată
ce a avut durerile naşterii, Sio-
nul şi-a şi născut fiii.
9 „Să aduc Eu până la momen-
tul naşterii şi să nu fac să se nas-
că?“ zice Domnul. „Eu, care fac
să se nască, voi închide Eu *pân-
tecele?*“ zice Dumnezeul tău.

10 *Cap. 65.18. Rom. 15.10.

10 ✡ Veseliţi-vă* cu Ierusalimul
şi bucuraţi-vă pentru el, toţi cei
care-l iubiţi. Săltaţi de bucurie[c] cu
el toţi cei care aţi jelit pentru el.
11 Pentru că veţi suge şi vă veţi
sătura* la sânul mângâierilor lui;
pentru că veţi bea şi vă veţi des-
făta din plinătatea gloriei lui.

11 *Cap. 49.23; 60.16. Ioel 3.18.

12 Pentru că aşa zice Domnul:
„Iată, voi întinde peste el pacea*
ca un râu şi gloria** naţiunilor
ca un pârâu care se revarsă; şi
veţi suge *din el*, veţi fi purtaţi
pe braţe[d]† şi veţi fi dezmierdaţi
pe genunchi.

12 *Ps. 72.3,7. Cap. 48.18. **Cap. 60.5; 61.6. †Cap. 49.22; 60.4.

13 Cum mângâie pe cineva ma-
ma sa, aşa vă voi mângâia Eu; şi
veţi fi mângâiaţi în Ierusalim!
14 Şi veţi vedea şi inima vi se va
bucura şi oasele* voastre vor în-
flori ca iarba“. Şi mâna Domnu-
lui se va face cunoscută faţă
de slujitorii Săi, şi El *Îşi* va văr-
sa mânia asupra vrăjmaşilor Lui.

14 *Ezec. 37.1.

15 ✡ Pentru că, iată, Domnul va
veni cu foc* şi carele Lui sunt
ca un vârtej, ca să-Şi arate mânia
Sa cu furie şi mustrarea Sa cu
flăcări de foc.

15 *Cap. 9.5. 2 Tes. 1.8.

16 Pentru că Domnul va intra la
judecată cu orice carne, cu foc şi
cu sabia* Lui; şi mulţi vor fi
cei ucişi de Domnul.

16 *Cap. 27.1.

17 „Cei care se sfinţesc* şi se
curăţesc în grădini, urmând pe
unul[e] *care este* în mijloc, care mă-
nâncă *şi* carne de porc, şi urâ-
ciune, şi şoareci, vor pieri îm-
preună“, zice Domnul.

17 *Cap. 65.3,4.

18 „Şi Eu *cunosc* faptele lor şi
gândurile* lor. Vine *timpul* când
voi aduna toate naţiunile şi lim-
bile şi ele vor veni şi vor vedea
gloria Mea.

18 *Cap. 59.7; 65.2.

19 Şi voi pune un semn* între ei şi
pe cei scăpaţi dintre ei îi voi tri-
mite la naţiuni: la Tarsis**, la Pul
şi la *cei din* Lud†, care întind ar-
cul; la Tubal şi la Iavan[f], la insu-
lele îndepărtate, care n-au auzit de
faima Mea, nici n-au văzut gloria
Mea: şi vor face cunoscut†† glo-
20 ria Mea printre naţiuni. Şi-i vor
aduce* pe toţi fraţii voştri din
toate naţiunile, ca un dar de mân-

19 *Cap. 11.10. Lc. 2.34. **Cap. 2.16. †Ezec. 27.10. ††Mal. 1.11.

20 *Cap. 49.22. Rom. 15.16.

[a] *Sau* „Dar El va apărea spre bucuria voastră, iar ei“ [b] *Sau* „Poate fi făcută o ţară să nască“ [c] *Lit.* „Bucuraţi-vă cu bucurie“ [d] *Lit.* „coaste“ [e] *Probabil un idol* [f] *Grecia*

care pentru *D*omnul, pe cai şi în
care şi în căruţe acoperite şi pe ca-
târi şi pe dromadere, la muntele Meu
cel sfânt, la Ierusalim“, zice *D*om-
nul, cum aduc fiii lui Israel un dar
de mâncare în vas curat în casa
21 *D*omnului. „Şi voi lua dintre ei ca
preoţi* *şi* leviţi“, zice *D*omnul.
22 „Pentru că, după cum ceru-
rile cele noi* şi pământul cel nou
pe care le voi face vor rămâne
înaintea Mea“, zice *D*omnul, „aşa
vor rămâne sămânţa voastră şi
23 numele vostru“. Şi va fi *aşa*: de
la lună* nouă la lună nouă şi de
la sabat la sabat, orice** om[a] va
veni să se închine înaintea Mea“,
24 zice *D*omnul. „Şi vor ieşi şi vor
privi trupurile* moarte ale oa-
menilor care s-au răzvrătit împo-
triva Mea; pentru că viermele**
lor nu va muri şi focul lor nu se
va stinge; şi vor fi *o pricină de*
dezgust pentru orice făptură[a]“.

21 *Ex. 19.6. Cap. 61.6. Apoc. 1.6.

22 *Cap. 65.17. Ev. 12.27. 2 Pet. 3.13. Apoc. 21.1.

23 *Cap. 1.13; 1.14. Ezec. 46.1. Zah. 14.16. **Ps. 65.2.

24 *Cap. 5.25. Vers. 16. **Mc. 9.44; 9.46,48.

[a] *Lit.* „carne“

IEREMIA

Chemarea lui Ieremia

1 *Ios. 21.18. 1 Cr. 6.60. Cap. 32.7-9.
2 *1 Împ.13.2.
3 *2Împ.23.34 Cap. 25.3. **2Împ.24.17 †Cap. 39.2; 52.12,15. ††2Împ.25.8
5 *Is. 49.1,5. **Ex. 33.12; 33.17. †Lc. 1.15,41. Gal. 1.15,16.
6 *Ex. 4.10; 6.12,30. Is. 6.5. **1 Împ.3.7.
7 *Ezec. 2.3,4. **Num.22.20; 22.38. Mt. 28.20.
8 *Ezec. 2.6; 3.9 **Ex. 3.12. Deut. 31.6,8. Fap. 26.17. Ev. 13.6.
9 *Is. 6.7. **Is. 51.16. Cap. 5.14.
10 *1Împ.19.17 **Cap. 18.7. 2 Cor. 10.4,5

1 Cuvintele lui Ieremia[a], fiul lui
Hilchia, dintre preoţii care erau
în Anatot*, în ţara lui Beniamin,
2 către care a fost cuvântul Dom-
nului în zilele lui Iosia*, fiul lui
Amon, împăratul lui Iuda, în al
treisprezecelea an al împărăţiei
3 lui. Şi a fost *şi* în zilele lui Ioia-
chim*, fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda, până la sfârşitul anului al
unsprezecelea al lui Zedechia**,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda,
până când Ierusalimul a fost
deportat†, în luna a cincea††.
4 Şi cuvântul Domnului a fost
către mine, zicând:
5 „Mai înainte de a te întocmi*
în pântece, te-am cunoscut**; şi
mai înainte de a ieşi tu din pân-
tece, te-am sfinţit† *şi* te-am pus[b]
profet pentru naţiuni“.
6 Şi eu am zis: „Vai, Doamne
Dumnezeule, iată, eu nu ştiu să
vorbesc*, pentru că sunt un co-
pil**!“
7 Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice:
«Sunt un copil», pentru că vei
merge* la toţi aceia la care te voi
trimite şi vei vorbi** orice îţi voi
8 porunci. Nu te teme* de ei; pentru
că Eu sunt cu tine** ca să te scap“,
zice Domnul.
9 Şi Domnul Şi-a întins* mâna
şi mi-a atins gura. Şi Domnul
mi-a zis: „Iată, am pus cuvintele
10 Mele** în gura ta. Vezi, în ziua
aceasta te-am pus* peste naţiuni
şi peste împărăţii, ca să smulgi**
şi să dărâmi şi să distrugi şi să
surpi[c], să zideşti şi să sădeşti“.
11 Şi cuvântul Domnului a fost
către mine, zicând: „Ce vezi, Ie-
remia?“
Şi eu am zis: „Văd un toiag
de migdal[d]“.
12 Şi Domnul mi-a zis: „Bine ai
văzut; pentru că Eu veghez asu-
pra cuvântului Meu, ca să-l îm-
plinesc“.
13 Şi cuvântul Domnului a fost
către mine a doua oară, zicând:
„Ce vezi?“
Şi eu am zis: „Văd un cazan*
fierbând şi faţa lui este dinspre
nord“.
14 Şi Domnul mi-a zis: „De la
nord* va fi vărsat răul peste toţi
15 locuitorii ţării. Pentru că, iată,
Eu chem* toate familiile împără-
ţiilor de la nord“, zice Domnul,
„şi vor veni şi îşi vor aşeza**
fiecare tronul la intrarea porţi-
lor Ierusalimului şi împotriva tu-
turor zidurilor lui, de jur-împre-
jur, şi împotriva tuturor cetăţi-
lor† lui Iuda.
16 Şi voi rosti judecăţile Mele
împotriva lor, din cauza întregii
lor răutăţi, pentru că M-au pără-
sit* şi au ars tămâie altor dum-
nezei şi s-au închinat înaintea
lucrărilor mâinilor lor.
17 Tu deci încinge-ţi* coapsele
şi ridică-te şi spune-le tot ce-ţi
voi porunci. Nu te înspăimânta**
înaintea lor, ca să nu te fac Eu
să te înspăimânţi înaintea lor.
18 Şi Eu, iată, te-am făcut astăzi ca
o cetate întărită* şi ca un stâlp
de fier şi ca *nişte* ziduri de ara-
mă împotriva întregii ţări, îm-
potriva împăraţilor lui Iuda, îm-
potriva căpeteniilor lui, împotri-
va preoţilor lui şi împotriva po-
19 porului ţării. Şi ei vor lupta îm-
potriva ta, dar nu te vor învinge,
pentru că Eu sunt* cu tine ca să
te scap“, zice Domnul.
2 ✸ Şi cuvântul Domnului a
2 fost către mine, zicând: „Mergi
şi strigă* în auzul Ierusalimului,
spunând: Aşa zice Domnul:

13 *Ezec. 11.3; 11.7; 24.3.
14 *Cap. 4.6; 6.1
15 *Cap. 25.9. **Is. 22.7. Cap. 39.3. †Cap. 4.16; 9.11.
16 *Deut. 28.20 Cap. 17.13.
17 *1Împ.18.46 Iov 38.3. Lc. 12.35. **Ex. 3.12. Ezec. 2.6.
18 *Is. 50.7. Cap. 6.27; 15.20.
19 *Num. 14.9. Vers. 8. Cap. 20.11.

Mustrarea poporului

2 *Is. 58.1 Cap.7.2; 11.6

[a] *Yah este înălţat* [b] *Sau* „te-am pus deoparte *şi* te-am dat“ [c] *Sau* „să faci bucăţi“ [d] *Cuvânt care derivă din „veghetor“*

2 **Ezec. 16.8; 16.60. Osea 2.15. †Deut. 2.7. Vers. 6.

«Mi-aduc aminte de tine, de
prietenia tinereții** tale, de dragos-
tea ta când erai logodită, când Mă
urmai† în pustiu, într-un pământ
nesemănat.

3 *Ex. 19.5,6. **Iac. 1.18. Apoc. 14.4. †Cap. 12.14; 50.7.

3 Israel era sfânt[a]* pentru Domnul,
nul, cel dintâi rod** al venitului
Său. Toți cei care îl mănâncă†
sunt vinovați; răul va veni peste
ei»“, zice Domnul.
4 ✡ Ascultați cuvântul Domnu-
lui, casă a lui Iacov și toate fami-
liile casei lui Israel!

5 *Is. 5.4. Mica 6.3. **2 Împ. 17.15 Iona 2.8. Rom. 1.21.

5 Așa zice Domnul:
„Ce nedreptate* au găsit pă-
rinții voștri în Mine, de s-au de-
părtat de Mine și au mers după
deșertăciune** și au ajuns de-
șerți?

6 *Ex. 20.2. Is. 63.9; 63.11,13. Osea 13.4. **Deut. 8.15; 32.10.

6 Și n-au zis: «Unde este Dom-
nul, care ne-a scos* din țara E-
giptului, care ne-a condus prin
pustiu**, printr-un pământ de pus-
tiuri și gropi, printr-un pământ
al secetei și al umbrei morții,
printr-un pământ prin care nu tre-
cuse nici un om și unde nu locui-
se nimeni?»

7 *Num. 13.27; 14.7,8. Deut. 8.7-9. **Lev. 18.25. Ps. 78.58,59; 106.38. Cap. 3.2.

7 Și v-am adus într-o țară rodi-
toare[b]*, ca să mâncați rodul ei și
bunurile[c] ei; și ați intrat și ați în-
tinat** țara Mea și ați prefăcut
moștenirea Mea în urâciune.

8 *Mal. 2.6,7. Rom. 2.20. **Cap. 23.13 †Cap. 16.19. Hab. 2.18.

8 Preoții n-au zis: «Unde este
Domnul?» Și cei care mânuiau
legea* nu M-au cunoscut și păs-
torii s-au răzvrătit împotriva
Mea și profeții** au profețit prin
Baal și au umblat după lucruri
fără† folos.

9 *Vers. 35. Ezec. 20.35,36 Mica 6.2. **Ex. 20.5. Lev. 20.5.

9 De aceea, din nou Mă voi
certa* cu voi“, zice Domnul, „și
Mă voi certa cu fiii** fiilor voștri.

10 *Is. 23.12. **Is. 21.16.

10 Pentru că treceți* în insulele
Chitimului[d] și vedeți; și trimiteți
la Chedar** și luați seama bine
și vedeți dacă a fost așa ceva.

11 *Mica 4.5. **Ps. 115.4. Is. 37.19. Cap. 16.20. †Ps. 106.20. Rom. 1.23.

11 Și-a schimbat* vreo națiune
dumnezeii? Și ei nu sunt** dum-
nezei; dar poporul Meu și-a
schimbat† gloria cu ceea ce este
fără folos!

12 *Is. 1.2. Cap. 6.19.

12 ✡ Mirați-vă* de aceasta, ce-
ruri, și înfiorați-vă; uimiți-vă foar-
te mult“, zice Domnul.

13 *Ps. 36.9. Cap. 17.13; 18.14. Ioan 4.14. **Cap. 14.3

13 „Pentru că poporul Meu a fă-
cut două rele: M-au părăsit pe
Mine, Izvorul apelor vii*, ca să-și
sape fântâni, fântâni** crăpate,
care nu țin apa.

14 *Ex. 4.22.

14 Este Israel un rob*? Este el
un *rob* născut în casă? Pentru ce a
ajuns el de pradă?

15 *Is. 1.7. Cap. 4.7.

15 Puii* de leu au răcnit împo-
triva lui, și-au ridicat glasul și
i-au făcut țara un pustiu. Cetățile
lui sunt arse *și* fără locuitori[e].

16 *Cap. 43.7-9.

16 Chiar și fiii Nofului și ai Tah-
panesului* ți-au zdrobit[f] creștetul
capului.

17 *Cap. 4.18. **Deut. 32.10

17 Nu ți-ai făcut* aceasta sin-
gur, părăsindu-L pe Domnul Dum-
nezeul tău, în timp ce El te con-
ducea** pe cale?

18 *Is. 30.1,2. **Ios. 13.3.

18 Și acum, ce cauți tu pe ca-
lea* Egiptului, ca să bei apele**
Șihorului[g]? Și ce cauți pe ca-
lea Asiriei, ca să bei apele râu-
lui[h]?

19 *Is. 3.9. Osea 5.5.

19 ✡ Răutatea* ta te va corec-
ta și necredința[i] ta te va mustra.
Recunoaște deci și vezi că este
rău și amar că L-ai părăsit pe
Domnul Dumnezeul tău și că nu
este în tine temerea de Mine“,
zice Domnul Dumnezeul oș-
tirilor.

20 *Ex. 19.8. Ios. 24.18. Jud. 10.16. 1 Sam. 12.10 **Deut. 12.2. Is. 57.5,7. †Ex. 34.15,16.

20 „Pentru că de demult ți-ai
sfărâmat[j] jugul, ți-ai rupt[k] legă-
turile și ai zis*: «Nu voi sluji[l]!»
Pentru că pe orice deal** înalt
și sub orice copac verde te pleci,
curvind†.

21 *Ex. 15.17. Ps. 44.2; 80.8 Is. 5.1; 60.21 Mt. 21.33. **Deut. 32.32 Is. 1.21; 5.4.

21 Și Eu, Eu te plantasem viță
aleasă*, sămânță cu totul bună[m].
Cum deci te-ai schimbat față de
Mine în mlădițele** stricate ale
unei vițe străine?

[a] *Lit.* „sfințenie“ [b] *Ebr.* „carmel“ [c] *Lit.* „bunul“ [d] *Regiunile maritime ale Ciprului* [e] *Lit. singular*
[f] *Sau* „ți-au ras“ *sau* „ți-au păscut“ [g] *Un braț al Nilului* [h] *Eufrat* [i] *Lit. plural* [j] *Sau* „ți-am sfărâmat“
[k] *Sau* „ți-am rupt“ [l] *Unii* „Nu mă voi abate“ [m] *Lit.* „adevărată“

22 *Iov 9.30. **Deut. 32.34 Iov 14.17. Osea 13.12.

22 Căci chiar dacă te-ai spăla cu
leşie* şi ai folosi mult săpun, *to-*
tuşi nelegiuirea** ta rămâne îna-
intea Mea“, zice Domnul **D**um-
nezeu.

23 *Pr. 30.12. **Cap. 7.31. †Iov 39.5-8. Cap. 14.6.

23 „Cum* zici: «Nu sunt întinată,
nu m-am dus după baali»? Pri-
veşte-ți calea în vale**, recunoaş-
te ce ai făcut, dromaderă† iute,
care-şi încrucişează căile.
24 Măgăriță sălbatică, deprinsă
cu pustiul, *care* în dorința sufle-
tului ei trage vântul pe nas: cine
o abate în aprinderea ei? Toți câți
o caută nu se vor obosi: o vor
găsi în luna ei.

25 *Cap. 18.12. **Deut. 32.16 Cap. 3.13.

25 ✡ Fereşte-ți piciorul să nu fie
desculț; şi gâtul tău, de la sete!
Dar tu ai zis*: «În zadar; nu, pen-
tru că îi iubesc pe străini** şi
voi merge după ei».
26 Cum se ruşinează hoțul când
este prins, aşa se va ruşina casa
lui Israel, ei, împărații lor, căpete-
niile lor şi preoții lor şi profeții lor,

27 *Jud. 10.10. Ps. 78.34. Is. 26.16.

27 care zic lemnului: «Tu eşti ta-
tăl meu!» şi pietrei: «Tu m-ai năs-
cut!» Pentru că ei şi-au întors spre
Mine spatele, şi nu fața; dar în
timpul necazului* lor vor zice:
«Ridică-Te şi salvează-ne!»

28 *Deut. 32.37. Jud. 10.14. **Is. 45.20. †2 Împ. 17.30; 17.31. Cap. 11.13.

28 Dar unde sunt* dumnezeii tăi
pe care ți i-ai făcut? Să se ridice
ei, dacă pot să te salveze** în
timpul necazului tău! Căci *ca* nu-
mărul† cetăților tale sunt dumne-
zeii tăi, Iuda!

29 *Vers. 23,25. **Cap. 5.1; 6.13. Dan. 9.11.

29 Pentru ce vă certați* cu Mine?
Toți v-ați răzvrătit** împotriva
Mea“, zice **D**omnul.

30 *Is. 1.5; 9.13. Cap. 5.3. **2 Cr. 36.16 Neem. 9.26. Mt. 23.31.

30 „În zadar i-am lovit* pe fiii
voştri; n-au primit nici o învățătu-
ră. Sabia voastră i-a mâncat** pe
profeții voştri ca un leu nimicitor“.

31 *Is. 45.19. **Ps. 12.4. †Deut. 32.15 Vers. 20,25.

31 ✡ Voi, generația *aceasta*, ve-
deți cuvântul **D**omnului! „Am fost
Eu un pustiu pentru Israel
sau o țară a întunericului* gros[a]?
De ce zice poporul Meu: «Noi
înşine ne suntem stăpâni**, nu
vom mai veni† la Tine»?

32 *Ps. 106.21. Cap. 13.25. Osea 8.14.

32 Îşi uită fecioara podoabele
ei? mireasa, găteala ei? Dar po-
porul Meu M-a uitat* de zile fără
număr.
33 Ce bine ştii să-ți întocmeşti
ca-lea ca să cauți dragoste! De
aceea, ți-ai şi obişnuit căile cu cele
rele[b].

34 *Ex. 22.2,3. Ps. 106.38. Cap. 19.4.

34 Da, în poalele tale s-a găsit
sângele sufletelor săracilor* nevi-
novați, pe care nu i-ai prins spăr-
gând; dar *s-a găsit* pe toate a-
cestea[c].

35 *Cap. 25.31. **Pr. 28.13. 1 Ioan 1.8,10

35 Şi tu zici: «Pentru că sunt ne-
vinovată, desigur mânia Lui se va
întoarce de la mine!» Iată, voi
intra* la judecată cu tine, pentru
că zici**: «N-am păcătuit!»

36 *Cap. 31.22. Osea 5.13; 12.1. **Is. 30.3. Cap. 37.7. †2 Cr. 28.16; 28.20,21.

36 De ce umbli* atât de mult în-
coace şi încolo ca să-ți schimbi
calea? Te vei ruşina** şi de Egipt,
cum† te-ai ruşinat de Asiria!

37 *2 Sam. 13.19

37 Vei ieşi şi de acolo şi mâini-
le* tale *vor fi* pe capul tău; pen-
tru că **D**omnul i-a lepădat pe cei
în care te încrezi[d] şi nu vei pros-
pera prin ei.

Îndemn la pocăință

1 *Deut. 24.4. **Cap. 2.7. †Cap. 2.20. Ezec. 16.26; 16.28,29. ††Cap. 4.1. Zah. 1.3.

3 Se zice: «Dacă un bărbat îşi
lasă* soția şi ea pleacă de la el
şi ajunge a altui bărbat, se va
mai întoarce el la ea?» N-ar fi
țara** aceea cu totul întinată?
Dar tu ai curvit† cu mulți iubiți[e];
totuşi întoarce-te†† la Mine“,
zice **D**omnul.

2 *Deut. 12.2. Cap. 7.29. **Gen. 38.14 Pr. 23.28. Ezec. 16.24,25 †Cap. 2.7.

2 „Ridică-ți ochii spre înălțimi-
le* golaşe şi vezi: unde nu te-ai
culcat? Le-ai ținut** calea ca ara-
bul în pustiu şi ai întinat† țara
cu curviile tale şi cu răutatea ta!

3 *Lev. 26.19. Deut. 28.23; 28.24. Cap. 9.12; 14.4 **Ezec. 3.7. Țef. 3.5.

3 De aceea au fost oprite* ploi-
le şi n-a fost ploaie târzie[f], dar
tu ai avut frunte de femeia curvă,
ai refuzat** să te ruşinezi!

4 *Pr. 2.17. **Cap. 2.2. Osea 2.15.

4 Nu vrei să *mai* strigi de acum
către Mine: «Tatăl meu, Tu eşti*
călăuza tinereții** mele»?

[a] *Lit.* „a întunericului lui Yah“ [b] *Sau* „chiar şi pe cele rele le-ai învățat căile tale“ [c] *Sau* „... săracilor nevinovați; nu l-am găsit spărgând prin violență, ci pe toate acestea“ [d] *Lit.* „încrederile tale“ [e] *Sau* „prieteni“ [f] *Sau* „de primăvară“

5 «Îşi va ţine El mânia* pentru
totdeauna? O va păstra El până
la sfârşit?» Iată, *aşa* ai vorbit şi
ai făcut lucruri rele cât ai putut!“
6 Şi Domnul mi-a zis în zilele
împăratului Iosia: „Ai văzut ce a
făcut necredincioasa* Israel? A
mers pe orice** munte înalt şi
sub orice copac verde şi acolo a
7 curvit. Şi ziceam: după ce a fă-
cut* toate aceste *lucruri*, se va
întoarce la Mine. Dar nu s-a
întors. Şi sora** ei cea vicleană,
8 Iuda, a văzut. Şi am văzut*
că, deşi pentru toate lucrurile în
care a comis adulter necredin-
cioasa Israel am alungat-o** şi
i-am dat un act de despărţire,
totuşi vicleana† Iuda, sora ei,
nu s-a temut, ci s-a dus şi a cur-
9 vit şi ea. Şi a fost *aşa*: prin fai-
ma[a] curviei ei, a întinat* ţara şi
a comis adulter cu piatra** şi
10 cu lemnul. Şi, cu toate acestea,
vicleana Iuda, sora ei, nu s-a
întors la Mine cu toată ini-
ma* ei, ci cu prefăcătorie“, zice
Domnul.
11 Şi Domnul mi-a zis: „Necre-
dincioasa Israel s-a arătat pe ea
însăşi[b] mai dreaptă decât vi-
12 cleana* Iuda. Mergi şi strigă
cuvintele acestea spre nord* şi
spune:
«Întoarce-te, tu, necredin-
cioasa Israel!»“ zice Domnul. „Nu-
Mi voi întuneca faţa[c] peste voi,
pentru că Eu sunt** îndurător“,
zice Domnul, „nu voi ţine mânia
pentru totdeauna.
13 Numai recunoaşte-ţi* nele-
giuirea, că te-ai răzvrătit împo-
triva Domnului Dumnezeului
tău şi ţi-ai întors** căile încoace
şi încolo[d] la străini†, sub orice
copac†† verde, şi n-aţi ascultat
de glasul Meu“, zice Domnul.
14 „Întoarceţi-vă, fii răzvră-
tiţi“, zice Domnul, „pentru că
Eu sunt un Soţ* pentru voi, şi

5 *Ps. 77.7; 103.9. Is. 57.16. Vers. 12.
6 *Vers. 11,14. Cap. 7.24. **Cap. 2.20; 17.2. Ezec. 23.4-10
7 *2 Împ. 17.13 **Ezec. 16.46; 23.2,4.
8 *Ezec. 23.9. **2 Împ. 17.6; 17.18. †Ezec. 23.11.
9 *Cap. 2.7. Vers. 2. **Cap. 2.27.
10 *2 Cr. 34.33. Osea 7.14.
11 *Ezec. 16.51; 23.11.
12 *2 Împ. 17.6. **Ps. 86.15; 103.8,9. Vers. 5.
13 *Lev. 26.40. Deut. 30.1,2. Pr. 28.13. **Vers. 2. Ezec. 16.15; 16.24,25. †Cap. 2.25. ††Deut. 12.2.
14 *Cap. 31.32. Osea 2.19,20

vă voi lua pe unul** dintr-o ce-
tate şi pe doi dintr-o familie şi vă
15 voi aduce în Sion. Şi vă voi da
păstori* după inima Mea şi vă
vor paşte** cu cunoştinţă şi în-
ţelegere.
16 Şi va fi *aşa*: când vă veţi
înmulţi şi veţi fi rodnici în ţară,
în zilele acelea“, zice Domnul,
„nu vor mai zice: «Chivotul legă-
mântului Domnului», nici nu le
va veni în gând[e]*, nici nu-şi vor
aduce aminte de el, nici nu-l vor
cerceta, nici nu va mai fi făcut.
17 În timpul acela vor numi Ieru-
salimul: tronul Domnului; şi toa-
te naţiunile se vor aduna la el,
la Ierusalim, pentru* Numele Dom-
nului; şi nu vor mai umbla după
îndărătnicia inimii** lor rele.
18 În zilele acelea, casa* lui Iuda
va umbla cu casa lui Israel şi vor
veni împreună din ţara de la
nord** în ţara† pe care am dat-o
de moştenire părinţilor voştri.
19 Şi Eu am zis: «Cum să te pun
printre fii şi să-ţi dau ţara cea
plăcută*, moştenirea cea mai
frumoasă[f] a naţiunilor?» Şi am
zis: Mă vei numi «Tatăl** meu!»
şi nu te vei abate de la Mine[g].
20 Cu adevărat, *aşa cum* o feme-
ie necredincioasă *pleacă* de la
iubitul ei, tot aşa v-aţi purtat voi
cu necredincioşie* faţă de Mine,
casă a lui Israel“, zice Domnul!
21 ✡ Un glas s-a auzit pe înăl-
ţimile* golaşe, plânsetul cererilor
fiilor lui Israel; pentru că şi-au
sucit calea, L-au uitat pe Domnul
Dumnezeul lor.
22 „Întoarceţi-vă*, fii răzvră-
tiţi, Eu vă voi vindeca** ne-
credinţele voastre ...“ „Iată-ne, noi
venim la Tine, pentru că Tu
eşti Domnul Dumnezeul nos-
tru“.
23 Cu adevărat*, dezamăgirea
vine de la dealuri *şi de la* mul-
ţimea munţilor. Cu adevărat,

14 **Rom. 11.5.
15 *Cap. 23.4. Ezec. 34.23. Ef. 4.11. **Fap. 20.28.
16 *Is. 65.17.
17 *Is. 60.9. **Cap. 11.8.
18 *Is. 11.13. Ezec. 37.16-22 Osea 1.11. **Vers. 12. Cap. 31.8. †Amos 9.15.
19 *Ps. 106.24. Ezec. 20.6. Dan. 8.9; 11.16,41,45. **Is. 63.16.
20 *Is. 48.8. Cap. 5.11.
21 *Is. 15.2.
22 *Vers. 14. Osea 14.1. **Osea 6.1; 14.4.
23 *Ps. 121.1,2.

[a] *Lit.* „uşurătatea“ [b] *Lit.* „sufletul ei“ [c] *Lit.* „Nu voi face să cadă faţa Mea“ [d] *Lit.* „ţi-ai împărţit căile“
[e] *Lit.* „nu li se va sui la inimă“ [f] *Sau* „moştenirea frumoasă a oştirilor“ [g] *Sau* „de la a Mă urma“

în** Domnul Dumnezeul nostru
este salvarea lui Israel.
24 Dar Ruşinea[a]* a mâncat mun-
ca părinţilor noştri, din tinereţea
noastră: turmele lor şi cirezile lor,
pe fiii lor şi pe fiicele lor.
25 Să zăcem în ruşinea noastră
şi să ne acopere înjosirea noas-
tră; pentru că am păcătuit* îm-
potriva Domnului Dumnezeului
nostru, noi şi părinţii noştri, din
tinereţea noastră şi până în
ziua aceasta şi n-am ascultat**
de glasul Domnului Dumnezeu-
lui nostru.

Chemare la pocăinţă

4 „Dacă te vei întoarce, Isra-
ele“, zice Domnul, „întoarce-te*
la Mine; şi dacă vei îndepărta
dinaintea Mea urâciunile tale,
atunci nu vei mai rătăci
2 şi vei jura*: «Viu este Dom-
nul!» în adevăr**, în judecată şi
în dreptate, şi naţiunile† se vor
binecuvânta în El şi se vor glo-
rifica†† în El“.
3 Pentru că aşa zice Domnul
către bărbaţii lui Iuda şi către Ie-
rusalim:
„Desţeleniţi-vă* un pământ
nou[b] şi nu semănaţi între** spini!
4 Circumcideţi-vă* pentru Dom-
nul şi circumcideţi-vă inimile[c],
bărbaţi ai lui Iuda şi locuitori ai
Ierusalimului, ca nu cumva să
izbucnească mânia Mea ca un
foc şi să ardă şi să nu fie cine s-o
stingă, din cauza răutăţii faptelor
voastre!

O năvălire străină de la nord

5 ✡ Faceţi cunoscut în Iuda şi
faceţi să se audă în Ierusalim şi
ziceţi: «Sunaţi din trâmbiţă în
ţară!» Strigaţi cu glas tare şi ziceţi:
«Adunaţi-vă* şi să intrăm în
cetăţile întărite!
6 Înălţaţi un steag spre Sion!
Fugiţi, nu vă opriţi!» Pentru că
Eu aduc răul de la nord* şi o
nimicire[d] mare.
7 Leul s-a ridicat* din tufarul lui
şi nimicitorul** naţiunilor este pe

23 **Ps. 3.8.
24 *Cap. 11.13. Osea 9.10.
25 *Ezra 9.7. **Cap. 22.21
1 *Cap. 3.1,22 Ioel 2.12.
2 *Deut. 10.20. Is. 45.23. **Is. 48.1. Zah. 8.8. †Gen. 22.18. Ps. 72.17. ††Is. 45.25.
3 *Osea 10.12. **Mt. 13.7; 13.22.
4 *Deut. 10.16; 30.6. Cap. 9.26. Rom. 2.28,29 Col. 2.11.
5 *Cap. 8.14.
6 *Cap. 1.13-15; 6.1,22.
7 *2 Împ. 24.1. Cap. 5.6. Dan. 7.4. **Cap. 25.9.

drumul lui; a ieşit din locul său
ca să-ţi prefacă† ţara în pustiu;
cetăţile tale vor fi pustiite, încât
nu va rămâne nici un locuitor[e]“.
8 De aceea, încingeţi-vă* cu
sac, plângeţi şi ţipaţi, pentru că
mânia aprinsă a Domnului nu s-a
abătut de la noi.
9 Şi va fi *aşa*: „În ziua aceea“,
zice Domnul, „inima împăratului
şi inima căpeteniilor se vor pier-
de şi preoţii vor fi uimiţi şi pro-
feţii vor fi înmărmuriţi“.
10 Şi am zis: „Vai, Doamne Dum-
nezeule, cu adevărat Tu ai amă-
git* mult pe poporul acesta şi
Ierusalimul, zicând**: «Veţi avea
pace!», când sabia ajunge până
la suflet“.
11 „În timpul acela se va zice po-
porului acestuia şi Ierusalimului:
«Un vânt* arzător *suflă* din înăl-
ţimile golaşe în pustiu pe calea
fiicei poporului Meu, nu ca să
12 vânture, nici ca să cureţe». Un vânt
mai puternic decât acela va veni
de la[f] Mine! Acum voi rosti* şi
Eu judecăţi împotriva lor!“
13 Iată, el se înalţă ca norii
şi carele* lui sunt ca un vârtej;
caii** lui sunt mai iuţi decât vul-
turii. Vai de noi, pentru că suntem
pustiiţi!
14 ✡ Ierusalime, spală-ţi inima*
de răutate, ca să fii salvat! Până
când vei păstra în tine gândurile
tale deşarte?
15 Pentru că un glas face cunos-
cut din Dan* şi face să se audă
de nenorocirea din ţinutul mun-
tos al lui Efraim.
16 Daţi de ştire naţiunilor; iată,
faceţi să se audă la Ierusalim:
„Vin străjerii dintr-o ţară* înde-
părtată şi îşi înalţă glasul îm-
potriva cetăţilor lui Iuda.
17 Ca paznicii unui ogor*, ei sunt
împotriva lui de jur-împrejur,
pentru că el s-a răzvrătit împotri-
va Mea“, zice Domnul.

7 †Is. 1.7. Cap. 2.15.
8 *Is. 22.12. Cap. 6.26.
10 *Ezec. 14.9. 2 Tes. 2.11. **Cap. 5.12; 14.13.
11 *Cap. 51.1. Ezec. 11.17. Osea 13.15.
12 *Cap. 1.16.
13 *Is. 5.28. **Deut. 28.49 Plân. 4.19. Osea 8.1. Hab. 1.8.
14 *Is. 1.16. Iac. 4.8.
15 *Cap. 8.16.
16 *Cap. 5.15.
17 *2 Împ. 25.1; 25.4.

[a] *Idolul care aduce ruşine* [b] *Lit.* „necultivat“, „părăginit“ [c] *Lit. „*îndepărtaţi prepuţurile inimii voastre“
[d] *Lit.* „rupere“ [e] *Lit.* „fără locuitor“ [f] *Sau* „pentru“

18 *Ps. 107.17. Is. 50.1. Cap. 2.17,19

18 „Calea ta şi faptele tale* au
adus asupra ta aceste *lucruri*.
Aceasta este nenorocirea ta; ce a-
mară este, cum te pătrunde până
la inimă!“

19 *Is. 15.5; 16.11; 21.3; 22.4. Cap. 9.1,10. Lc. 19.42. **Hab. 3.16.

19 ✡ „Măruntaiele* mele! Mă-
runtaiele mele! Sunt în chin. Pe-
reţii inimii mele! Inima mea vu-
ieşte** în mine; nu pot să tac!
Pentru că auzi, suflete al meu, su-
netul trâmbiţei, strigătul de război.

20 *Ps. 42.7. Ezec. 7.26. **Cap. 10.20

20 Se vesteşte nenorocire* peste
nenorocire, pentru că toată ţara
este pustiită; deodată sunt pusti-
ite corturile** mele, într-o clipă,
covoarele mele!

21 Până când voi vedea steagul
şi voi auzi sunetul trâmbiţei?“

22 *Rom. 16.19.

22 ✡ „Pentru că poporul Meu este
nebun, ei nu Mă cunosc. Sunt fii
fără minte şi n-au înţelegere;
sunt pricepuţi* să facă răul, dar
nu ştiu să facă binele“.

23 *Is. 24.19. **Gen. 1.2.

23 ✡ M-am uitat la pământ* şi,
iată, era pustiu** şi gol; şi la ce-
ruri, şi lumina lor nu era!

24 *Is. 5.25. Ezec. 38.20.

24 M-am uitat la munţi* şi, iată,
tremurau, şi toate dealurile se
zguduiau cu putere!

25 *Ţef. 1.3.

25 M-am uitat şi, iată, nu era nici
un om; şi toate păsările ceruri-
lor* fugiseră!

26 M-am uitat şi, iată, câmpul ro-
ditor[a] era un pustiu; şi toate ce-
tăţile lui erau dărâmate înaintea
Domnului, înaintea aprinderii mâ-
niei Sale!

27 *Cap. 5.10; 5.18; 30.11; 46.28.

27 Pentru că aşa zice **D**omnul:
„Toată ţara va fi o pustietate;
dar nu o voi nimici* de tot.

28 *Cap. 12.4; 12.11; 14.2. Osea 4.3. **Is. 5.30; 50.3. Ioel 2.30,31. †Num. 23.19. Cap. 7.16; 23.20; 30.24

28 De aceea pământul* se va je-
li şi cerurile** de deasupra vor
fi negre; pentru că Eu am vorbit,
am hotărât† şi nu-Mi va părea
rău, nici nu Mă voi întoarce de
la aceasta“.

29 Fiecare cetate[b] fuge de vuietul
călăreţilor şi al arcaşilor; ei intră
în tufişuri şi se caţără pe stânci;
fiecare cetate este părăsită şi nici
un om nu locuieşte în ele.

30 *2 Împ. 9.30. Ezec. 23.40. **Cap. 22.20; 22.22. Plân. 1.2,19.

30 „Şi tu, cea pustiită, ce vei
face? Chiar dacă te vei îmbrăca
în stacojiu, chiar dacă te vei găti
cu podoabe de aur, chiar dacă-ţi
vei mări* ochii cu vopsea, în
zadar te vei înfrumuseţa: iubiţii
*tăi*** te dispreţuiesc, îţi caută
viaţa.

31 *Is. 1.15. Plân. 1.17.

31 Pentru că am auzit un glas ca
al unei femei la naştere, strâm-
torare ca a celei care naşte pe în-
tâiul ei născut, glasul fiicei Sio-
nului; ea suspină, îşi întinde* mâi-
nile, *zicând*: «Acum, vai de mine!
Pentru că mi se stinge sufletul din
cauza ucigaşilor!»“

Nelegiuirea Ierusalimului

1 *Ezec. 22.30. **Gen. 18.23 Ps. 12.1. †Gen. 18.26.

5 ✱ „Cutreieraţi străzile Ieru-
salimului şi priviţi acum şi luaţi
seama şi căutaţi* în pieţele lui,
dacă puteţi găsi un om, dacă**
este *vreunul* care să facă jude-
cată, care să caute adevărul; şi
îl[c] voi ierta†.

2 *Tit 1.16. **Cap. 4.2. †Cap. 7.9.

2 *Chiar* dacă* ei zic: «Viu** este
Domnul!», sigur ei jură† fals“.

3 *2 Cr. 16.9. **Is. 1.5; 9.13 Cap. 2.30. †Cap. 7.28. Ţef. 3.2.

3 ✡ „**D**oamne, nu sunt ochii Tăi*
asupra adevărului[d]? Tu i-ai lo-
vit**, dar ei nu simt durere; Tu i-
ai mistuit, *dar* ei au refuzat să
primească disciplinarea; şi-au fă-
cut feţele mai tari decât stânca,
au refuzat† să se întoarcă.

4 *Cap. 8.7.

4 Şi eu am zis: «Iată, ei sunt
sărmani; sunt fără minte, pentru
că ei nu cunosc* calea **D**omnului,
nici judecata Dumnezeului lor!

5 *Mica 3.1. **Ps. 2.3.

5 Mă voi duce la cei mari şi le
voi vorbi; pentru că ei* cunosc
calea **D**omnului, judecata Dum-
nezeului lor!» Dar aceştia au sfă-
râmat** cu totul[e] jugul, au rupt
legăturile.

6 *Cap. 4.7. **Ps. 104.20. Hab. 1.8. Ţef. 3.3. †Osea 13.7.

6 De aceea, un leu* din pădure
îi va lovi, un lup** al pustiurilor[f]
îi va pustii, un pardos† le va pân-
di cetăţile: oricine iese de acolo
va fi sfâşiat, pentru că nelegiu-
irile lor s-au înmulţit, necredin-
cioşiile lor s-au mărit!“

[a] *Sau* „Carmelul“ [b] *Sau* „Toată cetatea“ [c] *Ierusalimul* [d] *Sau* „credincioşiei“ [e] *Sau* „de comun acord“ [f] *Sau* „al serilor“

7 ✡ „Cum să te iert? Fiii tăi M-au părăsit şi jură* pe *cei care* nu sunt** dumnezei. Eu i-am îndestulat† şi ei au comis adulter†† şi s-au adunat în cete la casa curvei!

8 Cai* bine hrăniţi, ei aleargă încoace şi încolo, nechează** fiecare după soţia aproapelui său.

9 Să nu pedepsesc* Eu pentru aceste *lucruri*“, zice Domnul, „şi să nu se răzbune** sufletul Meu pe o naţiune ca aceasta?

10 ✡ Suiţi-vă* pe zidurile lui şi dărâmaţi[a], dar să nu nimiciţi** de tot! Smulgeţi-i crenelurile[b], pentru că acestea nu sunt ale Domnului!

11 Căci casa* lui Israel şi casa lui Iuda s-au purtat cu multă necredincioşie faţă de Mine“, zice Domnul.

12 „Ei L-au tăgăduit* pe Domnul şi au zis: «Nu este** El! Şi nu va veni† nenorocirea asupra noastră; şi nu vom vedea sabie, nici foamete».

13 Şi profeţii se vor face vânt şi cuvântul nu este în ei. Aşa li se va face!“

14 De aceea, aşa zice Domnul Dumnezeul oştirilor:

„Pentru că aţi spus cuvântul acesta, iată, voi face* cuvintele Mele foc în gura ta şi pe poporul acesta lemne, şi-i va mistui.

15 Iată, aduc asupra voastră o naţiune de departe, casă a lui Israel“, zice Domnul, „o naţiune* puternică, o naţiune** străveche, o naţiune a cărei limbă n-o cunoşti, nici nu înţelegi[c] ce zic ei.

16 Tolba lor[d] este ca un mormânt deschis; toţi sunt viteji.

17 Şi-ţi vor[e] mânca secerişul* şi pâinea, îţi vor mânca fiii şi fiicele, îţi vor mânca turmele şi cirezile, îţi vor mânca viile şi smochinii; vor nimici cu sabia cetăţile tale întărite, în care te încredeai.

18 Dar şi în zilele acelea“, zice Domnul, „nu vă voi nimici* de tot.

19 Şi va fi *aşa*: când veţi zice: «Pentru ce* ne-a făcut Domnul Dumnezeul nostru toate acestea?», atunci le vei zice: «După cum voi M-aţi părăsit** şi aţi slujit unor dumnezei străini în ţara voastră, tot aşa veţi sluji† unor străini într-o ţară care nu este a voastră!»

20 Faceţi cunoscut *lucrul* acesta casei lui Iacov şi faceţi-l să se audă în Iuda, zicând:

21 «Ascultaţi acum aceasta, popor* nebun şi fără inimă, care aveţi ochi şi nu vedeţi, care aveţi urechi şi nu auziţi!»

22 Nu vă temeţi* de Mine?“ zice Domnul. „Şi nu tremuraţi înaintea Mea, *Cel* care am pus nisipul ca hotar mării** printr-o hotărâre pentru totdeauna, încât nu se va trece peste ea? Şi valurile ei se agită, dar nu înving; şi mugesc, dar nu-l pot trece.

23 Dar poporul acesta are o inimă îndărătnică şi răzvrătită; s-au abătut şi s-au dus.

24 Şi nu zic în inima lor: «Să ne temem acum de Domnul Dumnezeul nostru, care dă ploaie* timpurie** şi târzie, la timpul ei, care ne păzeşte† săptămânile hotărâte ale secerişului».

25 Nelegiuirile voastre au îndepărtat* aceste *lucruri* şi păcatele voastre v-au lipsit de ce este bun.

26 Pentru că în poporul Meu se află oameni răi; ei stau la pândă* cum se pleacă păsărarii; aşază o capcană, prind oameni.

27 Ca o colivie plină de păsări, aşa sunt casele lor pline de înşelăciune; de aceea au ajuns mari şi s-au îmbogăţit.

28 S-au îngrăşat*, lucesc, da, întrec măsura în fapte ale răutăţii, nu susţin cauza**, cauza orfanului, şi prosperă[f]† şi nu

7 *Ios. 23.7. Ţef. 1.5. **Deut. 32.21 Gal. 4.8. †Deut. 32.15. ††Cap. 7.9.
8 *Ezec. 22.11. **Cap. 13.27
9 *Vers. 29. Cap. 9.9. **Cap. 44.22
10 *Cap. 39.8. **Cap. 4.27. Vers. 18.
11 *Cap. 3.20.
12 *2 Cr. 36.16. Cap. 4.10. **Is. 28.15. †Cap. 14.13.
14 *Cap. 1.9.
15 *Deut. 28.49. Is. 5.26. Cap. 1.15; 6.22. **Is. 39.3. Cap. 4.16.
17 *Lev. 26.16. Deut. 28.31; 28.33.
18 *Cap. 4.27.
19 *Deut. 29.24 1 Împ. 9.8,9. Cap. 16.10; 23.22; **Cap. 2.13. †Deut. 28.48
21 *Is. 6.9. Ezec. 12.2. Mt. 13.14. Osea 7.11.
22 *Apoc. 15.4. **Iov 26.10; 38.10,11. Ps. 104.9. Pr. 8.29.
24 *Ps. 147.8. Cap. 14.22. Mt. 5.45. Fap. 14.17. **Deut. 11.14 Ioel 2.23. †Gen. 8.22.
25 *Cap. 3.3.
26 *Pr. 1.11,17; 1.18. Hab. 1.15.
28 *Deut. 32.15 **Is. 1.23. Zah. 7.10. †Iov 12.6. Ps. 73.12. Cap. 12.1.

[a] *Sau* „Suiţi-vă în viile lui şi distrugeţi“ [b] *Sau* „ramurile“ [c] *Lit.* „nu auzi“ [d] *Lit.* „Tolba ei“ *(a naţiunii)*
[e] *Lit.* „ea îţi va“ *(în tot versetul)* [f] *Sau* „ca să prospere“

apără dreptul celor săraci.
29 Să nu pedepsesc* Eu pentru
aceste *lucruri*“, zice Domnul, „să
nu se răzbune sufletul Meu pe o
națiune ca aceasta?
30 ✡ Ceva înspăimântător[a] şi
respingător* se face în țară.
31 Profeții profețesc minciună*
şi preoții stăpânesc cu ajutorul
lor: şi poporul Meu iubeşte**
aceasta. Dar ce veți face la sfârşit?

29 *Vers. 9. Mal. 3.5.
30 *Cap. 23.14. Osea 6.10.
31 *Cap. 14.14; 23.25,26. Ezec. 13.6. **Mica 2.11.

Amenințarea cu cucerirea Ierusalimului

6 Fii ai lui Beniamin, fugiți din
mijlocul Ierusalimului şi sunați
din trâmbiță în Tecoa şi înălțați
un semnal de foc peste Bet-Ha-
cherem[b]*! Pentru că din nord
apare nenorocirea**, şi o mare
nimicire[c].
2 Voi nimici pe cea frumoasă
şi gingaşă, pe fiica* Sionului!
3 Păstorii şi turmele lor vor ve-
ni la ea; *îşi* vor aşeza corturile*
împotriva ei, de jur-împrejur; vor
paşte fiecare partea lui.
4 Pregătiți[d]* războiul împotriva
ei!“ Ridicați-vă şi să ne suim la
amiază**! Vai de noi, pentru că
ziua s-a plecat, pentru că umbre-
le serii se lungesc!
5 Ridicați-vă şi să ne suim noap-
tea şi să-i dărâmăm palatele!
6 Pentru că aşa a zis Domnul
oştirilor:
„Tăiați copaci şi ridicați o în-
tăritură împotriva Ierusalimului!
Aceasta este cetatea care trebuie
pedepsită[e]. Totul este asuprire în
mijlocul ei.
7 Cum îşi varsă fântâna* apa,
aşa îşi varsă ea răutatea: violen-
ță** şi nimicire se aud în ea;
înaintea feței Mele sunt mereu
suferințe şi răni.
8 Ia învățătură, Ierusalime, ca
nu cumva să Mi se înstrăineze*
sufletul de tine, ca nu cumva să
te fac un pustiu, o țară nelo-
cuită“.
9 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Vor culege în totul, ca pe o vie,
rămăşița lui Israel. Întoarce-ți iar
mâna, ca şi culegătorul la coşuri!“
10 Cui să-i vorbesc şi să-i mărtu-
risesc, ca ei să asculte? Iată, ure-
chea* le este necircumcisă şi nu pot
să audă; iată, cuvântul** Domnului
este pentru ei o mustrare, nu-şi
găsesc nici o plăcere în el.
11 De aceea eu sunt plin* de fu-
ria Domnului, nu mai pot s-o
țin. „Toarn-o** asupra pruncilor
pe stradă şi asupra adunării lao-
laltă a tinerilor; pentru că şi soțul
cu soția vor fi luați, bătrânul cu
cel sătul de zile.
12 Şi casele* lor vor trece în mâ-
na altora, *cu* ogoarele şi soțiile
împreună, pentru că Îmi voi în-
tinde mâna asupra locuitorilor
țării“, zice Domnul.
13 „Pentru că de la cel mai mic
al lor până la cel mai mare al lor,
fiecare este lacom* de câştig jos-
nic; şi de la profet până la preot,
fiecare lucrează cu înşelăciune.
14 Şi au legat cu uşurătate*
rana[c] fiicei poporului Meu, zi-
când**: «Pace! Pace!», şi nu este
pace!
15 S-au ruşinat* ei că au făcut
o urâciune? Nu, nicidecum nu
s-au ruşinat şi nu ştiu să roşească.
De aceea vor cădea printre cei
care cad; la timpul când îi voi
pedepsi, se vor poticni“, zice
Domnul.
16 Aşa zice Domnul:
„Stați pe căi şi vedeți şi în-
trebați de cărările cele vechi*, care
este calea cea bună; şi umblați pe
ea şi veți găsi** odihnă pentru
sufletele voastre!“ Dar ei au zis:
„Nu vrem să umblăm *pe ea*!“
17 Am pus şi păzitori peste voi,
zicând: „Ascultați sunetul trâm-
biței!“ Dar ei au zis: „Nu vrem
să ascultăm*!“
18 „De aceea, ascultați, națiunilor,
şi află, adunare, ce este printre ei!
19 Ascultă*, pământule! Iată, voi
aduce o nenorocire asupra po-
porului acestuia, rodul** gân-

1 *Neem. 3.14. **Cap. 1.14; 4.6.
2 *Is. 1.8. Cap. 4.31.
3 *2 Împ. 25.1; 25.4. Cap. 4.17.
4 *Cap. 51.27. Ioel 3.9. **Cap. 15.8.
7 *Is. 57.20. **Ps. 55.9-11 Cap. 20.8. Ezec. 7.11; 7.23.
8 *Ezec. 23.18. Osea 9.12.
10 *Cap. 7.26. Fap. 7.51. **Cap. 20.8.
11 *Cap. 20 9. **Cap. 9.21.
12 *Deut. 28.30. Cap. 8.10.
13 *Is. 56.11. Cap. 8.10; 23.11. Mica 3.5,11.
14 *Cap. 8.11. Ezec. 13.10. **Cap. 4.10; 14.13; 23.17.
15 *Cap. 3.3; 8.12.
16 *Is. 8.20. Cap. 18.15. Mal. 4.4. Lc. 16.29. **Mt. 11.29.
17 *Is. 21.11; 58.1. Cap. 25.4. Ezec. 3.17. Hab. 2.1.
19 *Is. 1.2. **Pr. 1.31.

[a] *Sau* „uimitor“ [b] *Casa viei* [c] *Sau* „spărtură“ [d] *Lit.* „Sfințiți“ [e] *Sau* „cercetată“

durilor lor; pentru că n-au ascul-
tat de cuvintele Mele şi au respins
legea Mea.

20 *Ps. 40.6; 50.7-9. Is. 1.11; 66.3. Amos 5.21. Mica 6.6. **Is. 60.6. †Cap. 7.21.

20 De ce vine la* Mine tămâie
din Seba** şi trestie mirositoare
dintr-o ţară îndepărtată? Arde-
rile-de-tot† ale voastre nu-Mi
sunt plăcute, *nici* jertfele voas-
tre nu-Mi plac!“
21 De aceea, aşa zice Domnul:
„Iată, voi pune pietre de po-
ticnire înaintea poporului aces-
tuia, şi părinţii şi fiii se vor po-
ticni de ele; vecinul şi prietenul
lui vor pieri“.

22 *Cap. 1.15; 5.15; 10.22; 50.41-43.

22 Aşa zice Domnul:
„Iată, vine un popor dintr-o
ţară de la nord* şi o naţiune mare
va fi trezită de la marginile pă-
mântului.

23 *Is. 5.30.

23 Ei apucă arcul şi suliţa; sunt
cruzi şi nu au milă; glasul lor
mugeşte ca* marea; şi călăresc
pe cai, aşezaţi în rânduri ca un
bărbat pentru luptă, împotriva
ta, fiică a Sionului“.

24 *Cap. 4.31; 13.21; 49.24; 50.43.

24 „Noi am auzit de faima lui;
mâinile ne-au slăbit, strâmtora-
rea* ne-a cuprins, chin ca al unei
femei la naştere“.
25 „Nu ieşiţi la câmp, nici nu
umblaţi pe cale; pentru că sabia
vrăjmaşului, groaza este peste
tot[a]!

26 *Cap. 4.8. **Cap. 25.34 Mica 1.10. †Zah. 12.10.

26 ✡ Fiică a poporului meu, în-
cinge-te cu sac* şi tăvăleşte-te**
în cenuşă; jeleşte† *ca* pentru sin-
gurul fiu, fă pentru tine o plân-
gere amară; pentru că pustiitorul
va veni deodată asupra noastră“.

27 *Cap. 1.18; 15.20.

27 ✡ „Te-am pus *ca* un topitor[b]*
în mijlocul poporului Meu, *ca* o
cetăţuie, ca să le cunoşti şi să le
încerci calea.

28 *Cap. 5.23. **Cap. 9.4. †Ezec. 22.18.

28 Ei toţi sunt răzvrătiţii* răz-
vrătiţilor, umblă cu defăimări**,
sunt aramă† şi fier; toţi sunt co-
rupători.
29 Foalele suflă *tare*; plumbul
este mistuit de foc[c]; în zadar to-
peşte şi iar topeşte, căci cei răi
nu sunt curăţiţi;

30 *Is. 1.22.

30 se vor numi argint* lepădat,
pentru că Domnul i-a lepădat“.

Mustrări şi ameninţări

1 *Cap. 26.2

7 ✱ Cuvântul care a fost de* la
Domnul către Ieremia, zicând:
2 „Stai la poarta casei Domnului
şi strigă acolo cuvântul acesta
şi spune:
«Ascultaţi cuvântul Domnu-
lui, toţi cei din Iuda care intraţi pe
porţile acestea ca să vă închinaţi

3 *Cap. 18.11; 26.13.

3 Domnului!»“ Aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Îndreptaţi-vă* căile şi faptele şi
vă voi lăsa să trăiţi în locul aces-

4 *Mica 3.11.

4 ta. Nu vă încredeţi* în cuvinte
ale minciunii, zicând: «Templul
Domnului, templul Domnului,
templul Domnului sunt acestea[d]!»

5 *Cap. 22.3.

5 Pentru că, dacă vă veţi îndrepta
într-adevăr căile şi faptele, dacă
veţi face cu adevărat judecată*

6 *Deut. 6.14; 6.15; 8.19; 11.28. Cap. 13.10.

6 între om şi aproapele său, *dacă*
nu veţi asupri pe străin, pe orfan
şi pe văduvă şi nu veţi vărsa
sânge nevinovat în locul acesta
şi nu veţi umbla* după alţi dum-
nezei, spre paguba voastră,

7 *Deut. 4.40. **Cap. 3.18.

7 atunci* vă voi lăsa să trăiţi în lo-
cul acesta, în ţara** pe care am
dat-o părinţilor voştri, dintot-

8 *Vers. 4. **Cap. 5.31; 14.13,14.

8 deauna şi pentru totdeauna. Iată,
voi vă încredeţi* în cuvinte ale
minciunii**, care nu folosesc.

9 *1 Împ. 18.21 Osea 4.1,2. Ţef. 1.5. **Ex. 20.3. Vers. 6.

9 *Ce?* Furaţi*, ucideţi şi comi-
teţi adulter şi juraţi strâmb şi ar-
deţi tămâie lui Baal şi mergeţi
după alţi dumnezei** pe care nu-i

10 *Ezec. 23.39 **Vers. 11, 14,30. Cap. 32.34; 34.15.

10 cunoaşteţi!... şi *apoi* veniţi* şi staţi
înaintea Mea în casa aceasta
care se numeşte după Numele
Meu** şi ziceţi: «Suntem scă-
paţi[e]!», ca să faceţi toate urâciuni-

11 *Is. 56.7. **Mt. 21.13. Mc. 11.12. Lc. 19.46.

11 le acestea? Casa aceasta*, care
se numeşte după Numele Meu,
este ea în ochii voştri o peşteră**
de tâlhari? Iată, chiar Eu am vă-
zut *aceasta*“, zice Domnul.
12 „Aşa că mergeţi acum la lo-

[a] *Sau* „din orice parte“*; ebr.* „Magor-Misaviv“ [b] *Ca unul care încearcă metalele; sau* „ca un turn“
[c] *Sau* „din focul lor *iese* plumb“ [d] *Aceste clădiri* [e] *Sau* „ascunşi“

12 *Ios. 18.1. Jud. 18.31. **Deut. 12.11 †1 Sam. 4.10; 4.11. Ps. 78.60. Cap. 26.6.
13 *2 Cr. 36.15. Vers. 25. Cap. 11.7. **Pr. 1.24. Is. 65.12; 66.4
14 *1 Sam. 4.10; 4.11. Ps. 78.60. Cap. 26.6.
15 *2 Împ. 17.23 **Ps. 78.67; 78.68.
16 *Ex. 32.10. Cap. 11.14; 14.11. **Cap. 15.1.
18 *Cap. 44.17; 44.19. **Cap. 19.13
19 *Deut. 32.16; 32.21.
21 *Is. 1.11. Cap. 6.20. Osea 8.13. Amos 5.21.
22 *1 Sam. 15.22 Ps. 51.16,17. Osea 6.6.

cul* Meu care era în Şilo, unde
am făcut** să locuiască Numele
Meu la început, şi vedeţi ce i-am
făcut†, din cauza răutăţii poporului
13 Meu Israel! Şi acum, pentru
că aţi făcut toate aceste lucruri“,
zice Domnul, „şi v-am vorbit,
sculându-Mă de dimineaţă*
şi vorbind, şi n-aţi ascultat, şi
v-am chemat** şi n-aţi răspuns,
14 aşa voi face casei care se nu-
meşte după Numele Meu, în care
vă încredeţi, şi locului pe care
vi l-am dat vouă şi părinţilor
voştri, cum am făcut lui Şilo*.
15 Şi vă voi alunga de la faţa Mea,
cum* i-am alungat pe toţi fraţii
voştri, pe toată sămânţa** lui
Efraim!

16 Şi tu, nu te ruga* pentru po-
porul acesta şi nu ridica strigăt,
nici rugăciune pentru ei; nici nu
mijloci către Mine, pentru că nu
te voi asculta**!

17 Nu vezi ce fac ei în cetăţile
lui Iuda şi pe străzile Ierusali-
18 mului? Fiii* strâng lemne şi pă-
rinţii aprind focul şi femeile fră-
mântă aluatul ca să facă turte îm-
părătesei cerurilor şi să toarne
jertfe de băutură altor dumne-
zei**, ca să Mă întărâte la mâ-
19 nie. Pe Mine Mă întărâtă* ei la
mânie?“ zice Domnul. „Nu pe ei în-
şişi, spre ruşinea feţelor lor?“

20 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, mânia Mea şi
furia Mea se vor vărsa asupra
locului acestuia, asupra omului şi
asupra animalului şi asupra co-
pacului câmpului şi asupra rodu-
lui pământului; şi vor arde şi
nu se vor stinge“.

21 Aşa zice Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Adăugaţi*
arderile-de-tot ale voastre la jert-
fele voastre şi mâncaţi carne!
22 Pentru că n-am vorbit* cu părin-
ţii voştri, nici nu le-am poruncit
cu privire la arderi-de-tot şi jert-
fe, în ziua în care i-am scos din
23 ţara Egiptului, ci le-am poruncit
lucrul acesta, zicând: «Ascultaţi
de glasul* Meu, şi Eu vă voi
fi** Dumnezeu şi voi Îmi veţi
fi popor; şi umblaţi pe toată ca-
lea pe care v-o poruncesc, ca
24 să vă fie bine». Dar ei n-au
ascultat* şi nu şi-au plecat ure-
chea; ci au umblat** după sfa-
turile *lor*, după încăpăţânarea
inimii lor rele; şi au mers îna-
25 poi†, şi nu înainte. Din ziua în
care au ieşit părinţii voştri din
ţara Egiptului până în ziua aceas-
ta, vi i-am trimis* pe toţi slujitorii
Mei, pe profeţi, sculându-Mă
în fiecare zi de** dimineaţă şi
26 trimiţându-i. Dar ei nu M-au
ascultat* şi nu şi-au plecat ure-
chea; şi şi-au înţepenit** gru-
mazul, au făcut† mai rău decât
părinţii lor.

27 Şi tu le vei spune* toate cu-
vintele acestea, dar ei nu te vor
asculta; şi vei striga la ei, dar
28 nu-ţi vor răspunde. Şi le vei zice:
«Aceasta este naţiunea care n-a
ascultat de glasul Domnului
Dumnezeului ei şi care n-a pri-
mit* corectarea; adevărul[a]** s-a
pierdut şi s-a stins din gura lor»“.

29 Tunde-ţi* părul, *Ierusalime*,
şi aruncă-l departe, şi înalţă o
plângere pe înălţimile golaşe!
Pentru că Domnul a lepădat şi
a părăsit generaţia mâniei Sale.

Valea Măcelului

30 „Pentru că fiii lui Iuda au
făcut rău în ochii Mei“, zice
Domnul, „şi-au pus urâciunile*
lor în casa care se numeşte după
Numele Meu, ca s-o întineze.
31 Şi au zidit înălţimile Tofetului*,
care este în Valea Fiului lui Hi-
nom[b], ca să-i ardă** pe fiii lor
şi pe fiicele lor în foc, ceea ce
n-am poruncit† şi nu Mi s-a suit
32 la inimă. De aceea*, iată, vin
zile“, zice Domnul, „când nu se
va mai numi Tofet sau Valea
Fiului lui Hinom, ci Valea Măce-
lului; şi vor înmormânta** în

23 *Ex. 15.26, Deut. 6.3. Cap. 11.4,7. **Ex. 19.5. Lev. 26.12.
24 *Ps. 81.11. Cap. 11.8. **Deut. 29.19 Ps. 81.12. †Cap. 2.27; 32.33. Osea 4.16.
25 *2 Cr. 36.15. Cap. 25.4; 29.19. **Vers. 13.
26 *Vers. 24. Cap. 11.8; 17.23; 25.3,4 **Neem. 9.17; 9.29. Cap. 19.15. †Cap. 16.12.
27 *Ezec. 2.7.
28 *Cap. 5.3; 32.33. **Cap. 9.3.
29 *Iov 1.20. Is. 15.2. Cap. 16.6; 48.37. Mica 1.16.
30 *2 Împ. 21.4; 21.7. 2 Cr. 33.4,5,7 Ezec. 7.20; 8.5,6. Dan. 9.27.
31 *2 Împ. 23.10 **Lev. 18.21. 2 Împ 17.17. Ps. 106.38. †Deut. 17.3.
32 *Cap. 19.6. **2 Împ. 23.10 Cap. 19.11. Ezec. 6.5.

[a] *Sau* „credincioşia“ [b] *Ebr.* „Ben-Hinom“

33 *Deut. 28.26. Ps. 79.2. Cap. 12.9; 16.4; 34.20.

33 Tofet până nu va mai fi loc[a]. Şi
trupurile* moarte ale poporului
acestuia vor fi hrană pentru pă-
sările cerurilor şi pentru fiarele
pământului; şi nu va fi cine să le

34 *Is. 24.7,8. Ezec. 26.13. Osea 2.11. Apoc. 18.23. **Lev. 26.23. Is. 1.7; 3.26.

34 sperie. Şi voi face să înceteze*
din cetăţile lui Iuda şi de pe stră-
zile Ierusalimului glasul bucu-
riei şi glasul veseliei, glasul mi-
relui şi glasul miresei, pentru că
ţara** va ajunge un pustiu!“

Neruşinarea lui Iuda

8 „În timpul acela“, zice Dom-
nul, „vor scoate din mormintele
lor oasele împăraţilor lui Iuda şi
oasele căpeteniilor lui şi oasele
preoţilor şi oasele profeţilor şi
oasele locuitorilor Ierusalimului.

2 *2 Împ. 23.5. Ezec. 8.16. **Cap. 22.19 †2 Împ. 9.36. Ps. 83.10. Cap. 9.22; 16.4.

2 Şi le vor întinde în faţa soarelui
şi a lunii şi a întregii oştiri a ce-
rurilor, pe care le-au iubit ei, şi
cărora le-au slujit*, şi după care
au umblat, şi pe care le-au cău-
tat şi cărora li s-au închinat.
Nu vor fi adunate** şi nu vor fi
înmormântate; vor fi gunoi† pe

3 *Iov 3.21,22; 7.15,16. Apoc. 9.6.

3 suprafaţa pământului. Şi toată
rămăşiţa va alege mai bine moar-
tea* decât viaţa, cei care vor
rămâne din familia aceasta rea,
cei care vor rămâne în toate lo-
curile unde îi vor fi alungat“, zice
Domnul oştirilor.

4 „Şi să le spui: Aşa zice Dom-
nul:
«Vor cădea ei şi nu se vor ridica?
Se va abate el şi nu se va întoarce?

5 *Cap. 7.24. **Cap. 9.6. †Cap. 5.3.

5 De ce poporul acesta al Ieru-
salimului s-a abătut cu o con-
tinuă lepădare de credinţă[b]*? Ei
ţin cu tărie la înşelăciune**, re-
fuză† să se întoarcă».

6 *2 Pet. 3.9.

6 Am ascultat* şi am auzit: ei
nu vorbesc drept. Nici unul nu se
pocăieşte de răutatea lui, zicând:
«Ce am făcut?» Fiecare se întoar-
ce la alergarea lui, ca un cal care
se aruncă în luptă.

7 *Is. 1.3. **Cânt. 2.12. 7 †Cap. 5.4,5.

7 Chiar şi barza* în ceruri îşi
cunoaşte timpurile ei hotărâte; şi
turturica** şi rândunica şi coco-
rul îşi păzesc timpul venirii lor;
dar poporul Meu† nu cunoaşte
judecata Domnului!

8 *Rom. 2.17.

8 ✡ Cum ziceţi: «Suntem înţe-
lepţi şi legea* Domnului este cu
noi»? Când, iată, pana mincinoasă a
cărturarilor a prefăcut-o în minciună.

9 *Cap. 6.15.

9 Înţelepţii* sunt ruşinaţi, sunt
uimiţi şi sunt prinşi. Iată, ei au
respins cuvântul Domnului; şi ce
înţelepciune au ei?

10 *Deut. 28.30 Cap. 6.12. Amos 5.11. Ţef. 1.13. **Is. 56.11. Cap. 6.13.

10 De aceea, pe soţiile* lor le
voi da altora, ogoarele lor celor care
le vor stăpâni; pentru că fiecare, de
la cel mai mic şi până la cel mai
mare, este lacom** de câştig jos-
nic; de la profet şi până la preot,
fiecare lucrează cu înşelăciune!

11 *Cap. 6.14; 14.13,14. Plân. 2.14. Ezec. 13.10.

11 Şi au legat cu uşurătate* rana
fiicei poporului Meu, zicând:
«Pace! Pace!», şi nu este pace.

12 *Cap. 3.3; 6.15.

12 S-au ruşinat* ei că au făcut o
urâciune? Nu, nicidecum nu s-au
ruşinat şi nu ştiu ce este ruşinea.
De aceea, vor cădea printre cei
care cad; la timpul pedepsirii
lor se vor poticni“, zice Domnul.

13 *Is. 5.1. Ioel 1.7. **Mt. 21.19. Lc. 13.6.

13 „Îi voi înlătura cu totul“, zice
Domnul. „Nu vor fi struguri în
viţă*, nici smochine în smo-
chin** şi frunza se va veşteji; şi
le voi da celor care vor trece
peste ei“.

14 *Cap. 4.5. **Cap. 9.15; 23.15.

14 ✡ Pentru ce stăm liniştiţi?
Adunaţi-vă* şi să intrăm în ce-
tăţile întărite şi să tăcem[c] acolo!
Pentru că Domnul Dumnezeul
nostru ne-a adus la tăcere[d] şi
ne-a dat să bem apă cu fiere[e]**,
pentru că am păcătuit împotriva
Domnului.

15 *Cap. 14.19.

15 Am aşteptat pace*, dar nu
este nici un bine; un timp de vin-
decare, şi iată spaimă!

16 *Cap. 4.15. **Jud. 5.22. Cap. 47.3.

16 Nechezatul[f] cailor lui se aude
de la Dan*; toată ţara tremură de
sunetul nechezăturilor** celor pu-
ternici ai lui; şi au venit şi au mân-
cat ţara şi tot ce era în ea[g], ce-
tatea şi pe cei care locuiau în ea.

[a] *Sau* „din lipsa unui alt loc“ [b] *Sau* „ca o continuă rătăcire“ [c] *Sau* „să pierim“ [d] *Sau* „ne-a făcut să pierim“ [e] *Lit.* „apă de fiere“ *(şi în 9.15; 23.15)* [f] *Forăitul* [g] *Lit.* „toată plinătatea ei“

17 *Ps. 58.4,5. Ecl. 10.11.
19 *Is. 39.3. **Deut. 32.21 Is. 1.4.
21 *Cap. 4.19. **Ioel 2.6. Naum 2.10.
22 *Gen. 37.25; 43.11. Cap. 51.8.

17 „Pentru că, iată, voi trimite
printre voi şerpi, vipere, împo-
triva cărora nu este* descântec,
şi vă vor muşca“, zice Domnul.
18 ✡ Mângâierea mea în în-
tristarea mea! Îmi este bolnavă
inima în mine!
19 Iată glasul strigătului fiicei
poporului meu dintr-o ţară* foar-
te îndepărtată. „Nu este Domnul
în Sion? Nu este Împăratul lui
în el?“ „De ce M-au întărâtat**
la mânie cu chipurile lor cioplite,
cu deşertăciuni străine?“
20 Secerişul a trecut, vara s-a
sfârşit şi noi nu suntem salvaţi!
21 Pentru zdrobirea[a] fiicei po-
porului meu sunt eu zdrobit*;
jelesc**, m-a cuprins groaza.
22 Nu este balsam* în Galaad?
Nu este nici un doctor acolo? De
ce deci nu se face vindecarea
fiicei poporului meu?

Plângere pentru stricăciunea poporului

1 *Is. 22.4. Cap. 13.17. Plân. 2.11; 3.48.
2 *Cap. 5.7,8.
3 *Ps. 64.3. Is. 59.4,13; 59.15. **1 Sam. 2.12 Osea 4.1.
4 *Cap. 12.6. Mica 7.5,6. **Cap. 6.28.

9 De mi-ar fi capul* ape şi o-
chiul meu izvor de lacrimi, ca să-i
plâng zi şi noapte pe cei ucişi
ai fiicei poporului meu!
2 De aş avea în pustiu un loc de
poposire pentru călători, ca să las
pe poporul meu şi să mă duc de
la ei! Pentru că toţi sunt adulte-
ri*, o adunare de necredincioşi.
3 „Şi îşi întind* limba, arcul lor
de minciună, şi sunt viteji în ţară,
dar nu pentru adevăr; pentru că
merg din rău în rău şi pe Mine
nu Mă cunosc**“, zice Domnul.
4 „Păziţi-vă* fiecare de aproa-
pele[b] lui şi nu vă încredeţi în
nici un frate. Pentru că orice fra-
te se poartă cu înşelăciune şi ori-
ce prieten umblă** cu defăimări.
5 Şi fiecare îl înşală pe aproape-
le său; şi nu spun adevărul şi îşi
deprind limba să vorbească min-
ciună, se trudesc să facă nelegiuire.
6 Locuinţa ta este în mijlocul
înşelăciunii; din cauza înşelăciu-
nii, ei refuză să Mă cunoască“,
zice Domnul.
7 De aceea, aşa zice Domnul
oştirilor:
„Iată, îi voi topi[c]* şi îi voi în-
cerca. Căci ce altceva aş putea
face** cu fiica poporului Meu?
8 Limba lor este o săgeată uci-
gătoare[d], vorbeşte* amăgire; cu
gura lui el vorbeşte** de pace
cu aproapele său, dar în inima
lui el îşi întinde cursa lui.
9 Să nu-i pedepsesc* Eu pentru
aceste *lucruri*?“ zice Domnul, „să
nu se răzbune sufletul Meu pe o
naţiune ca aceasta?“
10 ✡ Pentru munţi voi ridica o
plângere şi un bocet, iar pentru
păşunile pustiului*, o cântare de
jale[e]. Pentru că sunt arse de tot,
încât nici un om nu trece prin
ele şi nu se aude glasul vitelor.
Atât pasărea cerurilor cât şi
fiara** au fugit, s-au dus.
11 „Şi voi face Ierusalimul gră-
mezi*, o vizuină** de şacali, şi
voi face cetăţile lui Iuda un pus-
tiu fără locuitori“.
12 Cine* este omul înţelept, ca
să înţeleagă aceasta? Şi cui i-a
vorbit gura Domnului, ca s-o spu-
nă? Pentru ce este nimicită ţara,
arsă ca pustiul, încât nimeni nu
trece prin ea?
13 Şi Domnul a zis: „Pentru că
au părăsit legea Mea, pe care
le-am pus-o înainte, şi n-au as-
cultat de glasul Meu, nici n-au
14 umblat după el, ci au umblat*
după încăpăţânarea inimii lor şi
după baali, cum i-au învăţat**
15 părinţii lor“, de aceea, aşa zice
Domnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel: „Iată, voi hrăni* poporul
acesta cu pelin** şi-i voi adăpa
16 cu apă cu fiere; şi-i voi împrăş-
tia* printre naţiunile pe care nu
le-au cunoscut nici ei, nici pă-
rinţii lor. Şi voi trimite** sabia
în urma lor, până când îi voi
nimici“.
17 Aşa zice Domnul oştirilor:

7 *Is. 1.25. Mal. 3.3. **Osea 11.8.
8 *Ps. 12.2; 120.3. Vers. 3. **Ps. 28.3; 55.21.
9 *Cap. 5.9,29.
10 *Cap. 12.4; 23.10. Osea 4.3. **Cap. 4.25.
11 *Is. 25.2. **Is. 13.22; 34.13. Cap. 10.22.
12 *Ps. 107.43. Osea 14.9.
14 *Cap. 3.17; 7.24. **Gal. 1.14.
15 *Ps. 80.5. **Cap. 8.14; 23.15. Plân. 3.15,19
16 *Lev. 26.33. Deut. 28.64. **Cap. 44.27 Ezec. 5.2,12.

[a] *Sau* „spărtura“ [b] *Cuvântul ebr. înseamnă: prieten, aproape, frate, iubit* [c] *A topi în foc, a curăţi* [d] *Sau* „ascuţită“ [e] *Însoţită de instrumente sau de bătăi în piept*

17 *2 Cr. 35.25. Iov 3.8. Ecl. 12.5. Amos 5.16. Mt. 9.23.

„Luați seama și chemați să
vină bocitoarele*! Și trimiteți după
femeile pricepute ca să vină!"

18 *Cap. 14.17.

18 Și să se grăbească și să înalțe
o plângere pentru noi, și ochii
noștri să verse* lacrimi și din ple-
oapele noastre să izvorască ape!

19 *Lev. 18.28; 20.22.

19 Pentru că un glas de jale se
aude din Sion: „Cât suntem de
prădați, foarte rușinați*! Pentru
că am părăsit țara, pentru că
ne-au dărâmat locuințele!"

20 Ascultați deci, femeilor, cu-
vântul **D**omnului și să primească
urechea voastră cuvântul gurii Lui
și învățați-le pe fiicele voastre o
plângere și fiecare pe vecina sa o
cântare de jale!

21 *Cap. 6.11.

21 Pentru că moartea s-a suit prin
ferestrele noastre, a pătruns în pa-
latele noastre, ca să-i nimicească
pe pruncii* din stradă, pe tinerii
de pe drumurile mari.

22 *Cap. 8.2; 16.4.

22 Spune: „Așa zice **D**omnul:
«Da, trupul mort al omului[a]
va cădea ca gunoiul* pe suprafa-
ța câmpului și ca snopul în urma
secerătorului și nu va fi cine
să adune!»"

23 *Ecl. 9.11.

23 Așa zice **D**omnul:
„Să nu se laude înțeleptul* cu
înțelepciunea lui și să nu se laude
cel puternic cu puterea lui; să nu
se laude bogatul cu bogăția lui;

24 *1 Cor. 1.31. 2 Cor. 10.17. **Mica 6.8; 7.18.

24 ci cel* care se laudă, să se lau-
de cu aceasta: că înțelege și că
Mă cunoaște, că Eu sunt **D**omnul,
care fac îndurare, judecată și
dreptate pe pământ, pentru că în
acestea** Îmi găsesc plăcerea",
zice **D**omnul.

25 *Rom. 2.8,9.

25 „Iată, vin zile", zice **D**omnul,
„când îi voi pedepsi* pe toți cei
care sunt circumciși cu cei *care*

26 *Cap. 25.23; 49.32.

26 *sunt* necircumciși[b], pe Egipt și pe
Iuda și pe Edom și pe fiii lui Amon
și pe Moab și pe toți cei care își
taie* laturile *părului*, care locuiesc
în pustiu; pentru că toate națiunile
sunt necircumcise și toată casa lui
Israel este necircumcisă în inimă**".

26 **Lev. 26.41 Ezec. 44.7. Rom. 2.28,29

Deșertăciunea idolilor

10 ✱ Ascultați cuvântul pe care
vi-l spune **D**omnul, casă a lui Is-
2 rael! Așa zice **D**omnul:
„Nu învățați* calea națiunilor
și nu vă înspăimântați de semne-
le cerurilor, pentru că națiunile
se înspăimântă de ele.

2 *Lev. 18.3; 20.23.

3 Pentru că obiceiurile popoa-
relor sunt deșertăciune. Pentru că
unul taie* un copac din pădure;
este lucrat de mâinile meșterului,
cu securea[c];

3 *Is. 40.19,20; 44.9,10; 45.20.

4 îl împodobesc cu argint și
cu aur; îl întăresc* cu cuie și cu
ciocane, ca să nu se miște.

4 *Is. 41.7; 46.7.

5 Ei sunt ca un stâlp de palmier
rotunjit, dar nu vorbesc*; trebuie
să fie cărați**, pentru că nu pot
merge. Nu vă temeți de ei, pentru
că nu pot să facă† rău și nici
nu este în *puterea* lor să facă bine".

5 *Ps. 115.5; 135.16. Hab. 2.19. 1 Cor. 12.2. **Ps. 115.7. Is. 46.1,7. †Is. 41.23.

6 Nimeni nu este asemenea
Ție*, **D**oamne! Tu ești mare și
Numele Tău este mare în putere.

6 *Ex. 15.11. Ps. 86.8,10.

7 Cine* să nu se teamă de Tine,
Împărate al națiunilor? Pentru că
Ție Ți se cuvine *teamă*, pentru
că printre** toți înțelepții națiu-
nilor și în toate împărățiile lor, nu
este nimeni asemenea Ție.

7 *Apoc. 15.4. **Ps. 89.6.

8 Ci cu toții sunt fără minte* și
nebuni; învățătura deșertăciunilor
este lemn[d]!

8 *Ps. 115.8. Is. 41.29. Zah. 10.2. Rom. 1.21.

9 Argintul bătut în plăci se adu-
ce din Tarsis și aurul* din Ufaz
este lucrare de meșter și de mâini
de argintar[e]. Veșmântul lor este al-
bastru și purpuriu; toate sunt lu-
crarea** unor *oameni* iscusiți.

9 *Dan. 10.5. **Ps. 115.4.

10 Dar **D**omnul Dumnezeu este
adevăr, El este Dumnezeul cel
viu* și Împăratul** eternității.
De furia Lui se cutremură pămân-
tul și națiunile nu pot suporta
mânia Lui.

10 *1 Tim. 6.17 **Ps. 10.16.

11 [f]Așa le veți zice: „Dumnezeii*
care n-au făcut cerurile și pă-

11 *Ps. 96.5.

[a] *Ebr.* „adam" [b] *Sau* „pe toți cei circumciși care sunt necircumciși" [c] *Sau* „dalta" [d] *Sau* „lemnul este o învățătură deșartă" [e] *Sau* „topitor *de metale*" *sau* „aurar" [f] *Versetul 11 este în limba aramaică în original*

11 **Is. 2.18. Vers. 15. Zah. 13.2.

mântul, aceştia vor pieri** de
pe pământ şi de sub ceruri“.

12 *Gen. 1.1,6,9 **Ps. 93.1. †Iov 9.8. Ps. 104.2. Is. 40.22.

12 ✡ El a făcut* pământul cu pu-
terea Lui, El a întemeiat** lumea
cu înţelepciunea Lui şi a întins†
cerurile cu priceperea Lui.

13 *Iov 38.34. **Ps. 135.7.

13 Când face să-I răsune* glasul,
un vuiet de ape este în ceruri; şi
El face să se înalţe** aburii de la
capătul pământului; El face ful-
gere pentru ploaie şi scoate vân-
tul din vistieriile Lui.

14 *Pr. 30.2. Cap. 51.17; 51.18. **Is. 42.17; 44.11; 45.16. †Hab. 2.18.

14 Orice* om a ajuns un dobitoc,
lipsit de cunoştinţă; orice argin-
tar[a]** rămâne ruşinat de chipul
cioplit, deoarece chipul† lui tur-
nat este o minciună; şi nu este nici
o suflare în ele.

15 *Vers. 11.

15 Sunt deşertăciune, lucrare amă-
gitoare[b]: vor pieri* la timpul pe-
depsirii lor.

16 *Ps. 16.5. Cap. 51.19. **Deut. 32.9 Ps. 74.2. †Is. 47.4; 51.15; 54.5.

16 Partea* lui Iacov nu este ca
ei, pentru că El este Cel care a
întocmit toate şi Israel** este to-
iagul[c] moştenirii Lui: Numele†
Lui este *D*omnul oştirilor.

Distrugerea care va veni

17 *Cap. 6.1. Ezec. 12.3.

17 ✡ Strânge-ţi lucrurile* tale
din ţară, tu, care locuieşti în îm-
presurare[d]!

18 *1 Sam. 25.29 Cap. 16.13. **Ezec. 6.10.

18 Pentru că aşa zice *D*omnul:
„Iată, de data aceasta voi az-
vârli* pe locuitorii ţării şi-i voi
strâmtora, ca** să poată fi găsiţi“.

19 *Cap. 4.19; 8.21; 9.1. **Ps. 77.10. †Mica 7.9.

19 „Vai* de mine, din cauza ră-
nii[e] mele! Rana mea este greu de
vindecat[f]; şi eu am zis: «Da, a-
ceasta este durerea** *mea* şi o
voi suferi†!

20 *Cap. 4.20. **Ex. 26.

20 Cortul* meu s-a dărâmat şi toa-
te funiile mele s-au rupt. Fiii mei au
ieşit de la mine şi nu mai sunt; nu
mai este cine să-mi întindă cortul şi
să-mi ridice pânzele cortului[g]**!»“

21 Pentru că păstorii sunt fără min-
te şi nu L-au căutat pe *D*omnul; de
aceea n-au lucrat cu înţelepciu-
ne[h] şi toată turma lor s-a risipit.

22 *Cap. 1.15; 4.6; 5.15; 6.22.

22 Iată, vine glasul unui zvon
şi o mişcare mare din ţara de la
nord*, ca să prefacă cetăţile lui
Iuda într-un pustiu, într-o vi-
zuină** de şacali.

22 **Cap. 9.11.

23 *Pr. 16.1; 20.24.

23 ✡ *D*oamne, ştiu că nu în om*
este calea sa; nu ţine de omul care
umblă să-şi îndrepte paşii săi.

24 *Ps.6.1;38.1. Cap. 30.11.

24 Corectează-mă*, *D*oamne,
dar cu măsură[i], nu în mânia Ta,
ca nu cumva să mă nimiceşti!

25 *Ps. 79.6. **Iov 18.21. 1 Tes. 4.5. 2 Tes. 1.8. †Cap. 8.16.

25 Varsă-Ţi* furia asupra na-
ţiunilor care nu Te cunosc** şi a-
supra familiilor care nu cheamă
Numele Tău! Pentru că l-au
mâncat† pe Iacov, da, l-au mân-
cat şi l-au nimicit şi i-au pustiit
locuinţa.

Legământul călcat

11 ✷ Cuvântul care a fost de la
*D*omnul către Ieremia, zicând:
2 „Ascultaţi cuvintele legământului
acestuia şi vorbiţi bărbaţilor lui
Iuda şi locuitorilor Ierusalimului.

3 *Deut. 27.26. Gal. 3.10.

3 Şi spune-le: Aşa zice *D*omnul
Dumnezeul lui Israel: «Bleste-
mat* să fie omul care nu ascultă
de cuvintele legământului aces-

4 *Deut. 4.20. 1 Împ. 8.51. **Lev. 26.3; 26.12. Cap. 7.23.

4 tuia, pe care l-am poruncit pă-
rinţilor voştri în ziua când i-am
scos din ţara Egiptului, din cup-
torul* de fier, zicând: «Ascul-
taţi** de glasul Meu şi faceţi
după toate cele ce vă poruncesc.
Aşa Îmi veţi fi popor şi Eu vă

5 *Deut. 7.12; 7.13. Ps. 105.9,10.

5 voi fi Dumnezeu», ca să împli-
nesc jurământul* pe care l-am
jurat părinţilor voştri, să le dau
o ţară în care curge lapte şi
miere, ca în ziua aceasta». Şi eu
am răspuns şi am zis: „Amin,
*D*oamne!“

6 *Rom. 2.13. Iac. 1.22.

6 Şi *D*omnul mi-a zis: „Să faci
cunoscut toate cuvintele acestea
în cetăţile lui Iuda şi pe străzile
Ierusalimului, zicând: «Ascultaţi
cuvintele legământului acestuia

7 *Cap. 7.13; 7.25; 35.15.

7 şi faceţi-le*». Pentru că mereu i-am
înştiinţat pe părinţii voştri, din
ziua când i-am scos din ţara Egip-
tului şi până în ziua aceasta, scu-
lându-Mă de* dimineaţă şi în-
ştiinţându-i, zicând: «Ascultaţi de
8 glasul Meu!» Dar ei n-au ascul-

[a] *Sau* „topitor *de metale*“ *sau* „aurar“ [b] *Sau* „de batjocură“ [c] *Sau* „seminţia“ [d] *Sau* „în strâmtorare“
[e] *Sau* „spărturii“ [f] *Sau* „gravă“ *sau* „mortală“ [g] *Lit.* „covoarele“ [h] *Sau* „n-au reuşit“ [i] *Lit.* „cu judecată“

tat* şi nu şi-au plecat urechea,
ci fiecare a umblat** după în-
căpăţânarea inimii lui rele; de
aceea am adus asupra lor toate
cuvintele legământului acestuia,
pe care le-am poruncit să le
facă şi pe care ei nu le-au făcut“.
9 Şi Domnul mi-a zis: „Printre
bărbaţii lui Iuda şi printre locui-
torii Ierusalimului s-a găsit o
10 uneltire*. S-au întors* la nelegiu-
irile strămoşilor lor, care au re-
fuzat să asculte cuvintele Mele şi
au umblat după alţi dumnezei,
ca să le slujească. Casa lui Israel
şi casa lui Iuda au rupt legămân-
tul Meu pe care l-am făcut cu
11 părinţii lor“. De aceea, aşa zice
Domnul: „Iată, voi aduce asupra
lor o nenorocire de care nu vor
putea scăpa; şi vor striga* către
12 Mine, dar nu-i voi asculta. Atunci
cetăţile lui Iuda şi locuitorii Ieru-
salimului vor merge şi vor striga*
către dumnezeii cărora le-au ars
tămâie, dar ei nu vor putea să-i
salveze în timpul nenorocirii lor.
13 Căci dumnezeii tăi, Iuda, sunt cât
numărul cetăţilor tale! Şi cât
numărul străzilor Ierusalimului
aţi ridicat altare Ruşinii**, altare
de ars tămâie lui Baal!
14 Şi tu, nu te ruga* pentru po-
porul acesta şi nu înălţa pentru
ei nici strigăt, nici rugăciune, pen-
tru că nu-i voi asculta atunci
când vor striga către Mine pentru
nenorocirea lor.
15 Ce are* *de făcut* preaiubitul
Meu în casa Mea, când cei mai
mulţi îşi împlinesc planurile**
rele, iar carnea cea sfântă este
luată† de la tine? Când†† faci
răul, atunci te bucuri!“
16 Domnul ţi-a pus numele:
„Măslin* verde, frumos, cu rod
plăcut“; cu zgomot de mare vuiet
a aprins focul peste el şi ramu-
rile lui s-au rupt,
17 pentru că Domnul oştirilor,

8 *Cap. 7.26. **Cap. 3.17; 7.24; 9.14.
9 *Ezec. 20.25. Osea 6.9.
10 *Ezec. 20.18.
11 *Ps. 18.41. Pr. 1.28. Is. 1.15. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13.
12 *Deut. 32.37; 32.38.
13 *Cap. 2.28. **Cap. 3.24.
14 *Ex. 32.10. Cap. 7.16; 14.11. 1 Ioan 5.16.
15 *Is. 1.11. **Ezec. 16.25 †Hag. 2.12-14 Tit 1.15. ††Pr. 2.14.
16 *Ps. 52.8. Rom. 11.17.

care te-a plantat*, a rostit răul
împotriva ta, „pentru răul casei lui
Israel şi al casei lui Iuda, pe care
şi l-au făcut, întărâtându-Mă la
mânie, arzând tămâie lui Baal“.

Uneltire împotriva lui Ieremia

18 Şi Domnul mi-a descoperit
şi cunosc; atunci Tu mi-ai arătat
19 faptele lor. Dar eu eram ca un
miel blând, dus la înjunghiere.
Şi n-am ştiut că ei plănuiau[a]
uneltiri* împotriva mea, *zi-
când:*
„Să nimicim pomul cu rodul
lui şi să-l stârpim** din pămân-
tul† celor vii, ca să nu i se mai
amintească numele“.
20 „Dar Tu, Domnul al oştirilor,
care judeci drept, care cercetezi*
rărunchii şi inima, fă-mă să văd răz-
bunarea Ta asupra lor, pentru că
Ţie Ţi-am încredinţat[b] cauza mea“.
21 „De aceea, aşa zice Domnul
despre bărbaţii din Anatot, care
caută viaţa* ta, zicând: «Să nu
profeţeşti** în Numele Dom-
nului, ca să nu mori de mâna
22 noastră!» De aceea, aşa zice
Domnul oştirilor: «Iată, îi voi pe-
depsi[c]. Tinerii vor muri de sabie,
fiii lor şi fiicele lor vor muri de
23 foamete; şi nu va fi nici o rămă-
şiţă din ei, pentru că voi aduce
nenorocirea[d] peste bărbaţii din
Anatot, în anul* pedepsei lor»“.

Rugăciunea lui Ieremia

12 Tu eşti drept*, Doamne, când
mă judec cu Tine[e]. Totuşi voi
vorbi cu Tine despre judecăţi. De
ce prosperă** calea celor răi?
De ce sunt liniştiţi toţi cei care
se poartă în totul cu necredin-
cioşie?
2 I-ai plantat şi au prins rădă-
cină, cresc şi dau rod. Tu eşti a-
proape*, în gura lor, dar departe
de rărunchii lor.
3 Dar Tu, Doamne, mă cunoşti*.
M-ai văzut şi mi-ai încercat**
inima faţă de Tine ... Trage-i ca pe
nişte oi pentru tăiere† şi pune-i
deoparte pentru ziua măcelului!

17 *Is. 5.2. Cap. 3.21.
19 *Cap. 18.18. **Ps. 83.4. †Ps. 27.13; 116.9; 142.5.
20 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9. Ps. 7.9. Cap. 17.10; 20.12. Apoc. 2.23.
21 *Cap. 12.5,6. **Is. 30.10. Amos 2.12; 7.13,16. Mica 2.6.
23 *Cap. 23.12; 46.21; 48.44; 50.27. Lc. 19.44.
1 *Ps. 51.4. **Iov 12.6; 21.7. Ps. 37.1,35; 73.3. Hab. 1.4. Mal. 3.15.
2 *Is. 29.13. Mt. 15.8. Mc. 7.6.
3 *Ps. 17.3; 139.1. **Cap. 11.20 †Iac. 5.5.

[a] *Lit.* „unelteau“ [b] *Sau* „Ţi-am descoperit“ [c] *Cuvântul ebr. înseamnă: „a cerceta“, „a pedepsi“*
[d] *Cuvântul ebr. înseamnă: „rău“, „calamitate“, „nenorocire“* [e] *Sau* „când aduc o cauză înaintea Ta“

4 *Cap. 23.10. Osea 4.3. **Ps. 107.34 †Cap. 4.25; 7.20; 9.10. Osea 4.5.

4 Până când va jeli* țara și se
va usca iarba de pe orice câmp?
De răutatea** locuitorilor ei,
pier† animalele și păsările. Pentru
că ei zic: „El[a] nu va vedea sfâr-
șitul nostru“.

Răspunsul Domnului

5 *Ios. 3.15. 1 Cr. 12.15. Cap. 48.19; 50.44.

5 ✡ „Dacă ai fugit cu cei care
merg pe jos și te-au obosit, a-
tunci cum te vei întrece cu caii?
Și *dacă* într-o țară a păcii te crezi
în siguranță, ce vei face când se
va umfla* Iordanul?[b]

6 *Cap. 9.4; 11.19.21. **Pr. 26.25.

6 Pentru că și frații* tăi și casa
tatălui tău, și ei au lucrat cu ne-
credincioșie față de tine, au stri-
gat tare după tine. Nu-i crede**,
chiar dacă-ți vor vorbi de bine.
7 ✡ Mi-am părăsit casa, Mi-am
lăsat moștenirea, am dat-o pe iu-
bita sufletului Meu în mâna vrăj-
mașilor ei.
8 Moștenirea Mea a ajuns pen-
tru Mine ca un leu în pădure;
și-a ridicat glasul împotriva Mea:
de aceea am urât-o.

9 *Is. 56.9. Cap. 7.33.

9 Moștenirea Mea este pentru
Mine o pasăre răpitoare pestri-
ță[c]. Păsările răpitoare din jur sunt
împotriva ei. Mergeți*, adunați
toate fiarele câmpului, aduceți-le
să mănânce!

10 *Cap. 6.3. **Is. 5.1,5. †Is. 63.18.

10 Mulți* păstori au distrus via**
Mea, au călcat† în picioare par-
tea Mea, au prefăcut partea
Mea plăcută într-un pustiu părăsit.

11 *Vers. 4. Cap. 14.2; 23.10. **Cap. 4.20; 4.27; 25.11. †Is. 42.25.

11 Au prefăcut-o într-o pustie-
tate; pustiită, ea jelește* înaintea
Mea; toată țara este pustiită**,
pentru că nu este nici un om†
care s-o pună la inimă“.
12 Pe toate înălțimile golașe în
pustiu au venit prădători; pentru
că sabia Domnului mistuie de la
o margine a țării și până la *cea-
laltă* margine a țării: nici unul[d]
n-are pace.

13 *Lev. 26.16. Deut. 28.38. Mica 6.15. Hag. 1.6.

13 Au semănat* grâu și au sece-
rat spini; s-au trudit *și* n-au nici
un folos. Rușinați-vă deci de ve-
niturile voastre, din cauza aprin-
derii mâniei Domnului.

14 *Zah. 2.8. **Deut. 30.3. Cap. 32.37.

14 „Așa zice Domnul împotriva
tuturor vecinilor Mei cei răi,
care se ating* de partea pe care
am dat-o poporului Meu Israel s-o
moștenească: «Iată, îi voi smul-
ge** din țara lor și voi smulge
casa lui Iuda din mijlocul lor.

15 *Ezec. 28.25. **Amos 9.14

15 Și va fi *așa*: după* ce îi voi smul-
ge, Mă voi întoarce și voi avea
milă de ei și-i voi aduce înapoi**
pe fiecare la moștenirea lui și pe

16 *Cap. 4.2. Țef. 1.5. **Ios. 23.7. Cap. 5.7. †Ef. 2.20,21. 1 Pet. 2.5.

16 fiecare în țara lui. Și va fi *așa*:
dacă vor învăța cu tot dinadinsul
căile poporului Meu, ca să jure*
pe Numele Meu: «Viu este Dom-
nul!», cum au învățat pe poporul
Meu să jure** pe Baal, atunci vor
fi zidiți† în mijlocul poporului Meu.

17 *Is. 60.12.

17 Și dacă nu vor asculta, voi smul-
ge* cu desăvârșire națiunea aceea
și o voi nimici»“, zice Domnul.

Profețirea captivității

1 *Vers. 11.

13 ✸ Așa mi-a zis Domnul: „Du-te
și cumpără-ți un brâu* de in și
pune-l pe coapsele tale, dar să nu-l

2 *Is. 20.2. Ezec. 2.8.

2 înmoi în apă“. Și am cumpărat
brâul, după cuvântul* Domnului,
și l-am pus pe coapsele mele.
3 Și cuvântul Domnului a fost
către mine a doua oară, zicând:

4 *Cap. 51.63.

4 „Ia brâul pe care l-ai cumpărat,
care este pe coapsele tale, și ri-
dică-te, mergi la Eufrat* și as-
cunde-l acolo în crăpătura stân-

5 *Ex. 39.42; 39.43.

5 cii“. Și m-am dus și l-am ascuns
lângă Eufrat, cum mi-a poruncit*
Domnul.
6 Și a fost *așa*: după multe
zile, Domnul mi-a zis: „Ridică-te,
du-te la Eufrat și ia de acolo
brâul pe care-ți poruncisem să-l
7 ascunzi acolo“. Și m-am dus la
Eufrat și am săpat și am luat brâ-
ul din locul în care-l ascunse-
sem; și, iată, brâul era stricat și
nu era bun de nimic.

9 *Lev. 26.19.

8 Atunci cuvântul Domnului a
9 fost către mine, zicând: Așa zice
Domnul: „În felul acesta voi dis-
truge mândria* lui Iuda și mân-

[a] *Ieremia* [b] *Sau* „Și *dacă* te încrezi într-o țară a păcii, ce vei face la mândria Iordanului“ [c] *Sau* „o hienă lacomă“ [d] *Lit.* „nici o carne“

dria cea mare a Ierusalimului.
10 *Num. 14.11. 2 Cr. 36.15. **Cap. 9.14; 11.8; 16.12.
10 Poporul acesta rău, care refuză*
să asculte cuvintele Mele, care um-
blă** în încăpăţânarea inimii lui
şi merge după alţi dumnezei, ca să
le slujească şi să li se închine, va
fi ca brâul acesta care nu este bun
11 *Ex. 19.5. **Cap. 33.9.
11 de nimic. Căci, cum este lipit
brâul de coapsele omului, aşa Îmi
lipisem Eu toată casa lui Israel şi
toată casa lui Iuda", zice **D**omnul,
„ca să-Mi fie* popor şi nume**
şi lau-dă şi glorie[a]; dar ei n-au
ascultat".
12 „Şi tu le vei spune cuvântul
acesta: Aşa zice **D**omnul, Dum-
nezeul lui Israel: «Orice burduf va
fi umplut cu vin». Şi ei îţi vor zice:
«Nu ştim noi că orice burduf va fi
13 *Is. 51.17; 51.21; 63.6. Cap. 25.27; 51.7.
13 umplut cu vin?» Atunci le vei
spune: Aşa zice **D**omnul: «Iată,
voi umple de beţie* pe toţi locu-
itorii ţării acesteia şi pe împăraţii
care stau pe tronul lui David şi pe
preoţi şi pe profeţi şi pe toţi
14 *Ps. 2.9.
14 locuitorii Ierusalimului. Şi-i voi
zdrobi* pe unul de altul şi pe pă-
rinţi şi pe fii împreună», zice
Domnul. «Nu Mă voi îndura,
nici nu voi cruţa, nici nu voi avea
milă ca să nu-i nimicesc»".
15 *Pr. 16.5.
15 Ascultaţi şi plecaţi urechea,
nu vă îngâmfaţi*, pentru că **D**om-
nul a vorbit.
16 *Ios. 7.19. Ps. 96.8. **Is. 5.30; 8.22. Amos 5.18. †Pr. 4.19. Cap. 23.12. ††Is. 59.9. *†Ps. 44.19; 107.10,14.
16 Daţi* glorie **D**omnului Dum-
nezeului vostru, mai înainte de a
aduce El întunericul** şi mai
înainte de a vi se poticni† picioa-
rele pe munţii nopţii[b]. Şi veţi
aştepta lumina††, dar El o va
schimba în umbra*† morţii şi o
va preface în întuneric adânc.
17 *Cap. 9.1; 14.17. Plân. 1.2,16; 2.18.
17 Şi, dacă nu veţi asculta aceas-
ta, sufletul meu va plânge în lo-
curi ascunse pentru mândria
voastră şi ochiul meu va plânge
amar şi va vărsa* lacrimi, pentru
că turma **D**omnului se va duce în
captivitate.

18 *2 Împ. 24.12 Cap. 22.26.
18 ✡ „Spune împăratului* şi îm-
părătesei[c]: «Smeriţi-vă, şedeţi
jos, pentru că a căzut de pe ca-
petele voastre cununa măreţiei
voastre».
19 Cetăţile de la sud sunt închise
şi nu este cine să deschidă. Tot
Iuda este deportat, este în între-
gime deportat.
20 *Cap. 6.22.
20 ✡ Ridicaţi-vă ochii şi uita-
ţi-vă la cei care vin* din nord.
Unde este turma dată ţie, fru-
moasa ta turmă?
21 *Cap. 6.24.
21 Ce vei zice când te va pe-
depsi, pentru că tu însuţi i-ai
învăţat să fie căpetenii, con-
ducători peste tine[d]? Nu te vor
cuprinde durerile* ca pe o fe-
meie la naştere?
22 *Deut. 7.17 **Cap. 5.19; 16.10. †Cap. 2.17-19 ††Is. 3.17; 47.2,3. Vers. 26. Ezec. 16.37-39 Naum 3.5.
22 Şi dacă vei zice* în inima ta:
«De ce** au venit aceste *lucruri*
peste mine?»: pentru mărimea†
nelegiuirii tale ţi s-au descope-
rit poalele†† *şi* ţi-au fost dezgo-
lite călcâiele cu forţa.
23 *Pr. 27.22. Is. 1.5. **Cap. 4.22; 9.5.
23 Poate etiopianul[e] să-şi schim-
be* pielea, sau leopardul petele?
Atunci aţi putea şi voi să faceţi
bine, voi, care sunteţi deprinşi**
să faceţi rău.
24 *Lev. 26.33. Ps. 1.4. **Cap. 4.11.
24 De aceea îi voi împrăştia* ca
pe pleava luată de vântul** pus-
tiului.
25 *Iov 20.29. Ps. 11.6. **Cap.2.32; 3.21. †Cap. 10.14
25 Acesta este sorţul* tău, partea
măsurată ţie de la Mine", zice
Domnul, „pentru că M-ai uitat**
şi te-ai încrezut† în minciună.
26 *Vers. 22. Plân. 1.8. Ezec. 23.29. Osea 2.10.
26 Şi îţi voi întoarce* şi Eu
poalele peste faţa ta şi ţi se va
vedea ruşinea.
27 *Cap. 5.8. **Is. 65.7. Cap. 2.20; 3.2,6. Ezec. 6.13.
27 Faptele tale de adulter şi ne-
chezăturile* tale, neruşinarea
curviei tale pe dealuri**, pe câmp,
urâciunile tale, le-am văzut! Vai
de tine, Ierusalime! Nu vei fi tu
curăţit? ... Dar după cât timp?"

Secetă, foamete, sabie

14 ✱ Cuvântul **D**omnului care a
fost către Ieremia cu privire la
secetă*.
1 *Cap. 17.8.

[a] *Sau* „frumuseţe", „podoabă" [b] *Sau* „întunecaţi" *sau* „întunericului"
[c] *Împărătesei-mamă* [d] *Sau* „când va pune cap peste tine pe aceia pe care i-ai
învăţat să-ţi fie prieteni apropiaţi" [e] *Lit.* „cuşitul"

2 *Is. 3.26. **Cap. 8.21. †1 Sam. 5.12

2 ✡ „Iuda jeleşte şi porţile* lui
lâncezesc; ele sunt negre[a]**, la
pământ, şi strigătul Ierusalimului se
înalţă†.

3 *Ps. 40.14. **2 Sam. 15.30

3 Şi cei mari ai lor îi trimit pe
cei mici ai lor după apă; vin la gro-
pi, nu găsesc apă; se întorc, vasele
lor sunt goale. Se ruşinează* şi
sunt umiliţi şi îşi acoperă** capul.
4 Pentru că pământul a crăpat,
pentru că n-a fost ploaie în ţară,
plugarii se ruşinează, îşi acoperă
capul.
5 Chiar şi cerboaica naşte pe
câmp şi *îşi* părăseşte *puii*, pentru
că nu este iarbă verde;

6 *Cap. 2.24.

6 şi măgarii sălbatici* stau pe
înălţimile golaşe, trag aerul pe nas
ca şacalii; le slăbesc ochii, pen-
tru că nu este iarbă".

7 *Ps. 25.11.

7 ✡ 𝔇oamne, deşi nelegiuirile
noastre mărturisesc împotriva
noastră, lucrează pentru* Nume-
le Tău, pentru că multe sunt ne-
credincioşiile noastre! Am păcă-
tuit împotriva Ta.

8 *Cap. 17.13. **Ps. 9.9; 50.15.

8 Tu, speranţa* lui Israel, Sal-
vatorul lui în timp** de strâmto-
rare, de ce să fii Tu ca un străin
în ţară şi ca un călător care se aba-
te să rămână *doar* peste noapte?

9 *Is. 59.1. **Ex. 29.45; 29.46. Lev. 26.11; 26.12.

9 De ce să fii Tu ca un om ui-
mit, ca un viteaz care nu poate*
salva? Totuşi Tu, 𝔇oamne, eşti
în mijlocul** nostru şi noi ne
numim după Numele Tău; nu ne
lăsa!

10 *Cap. 2.23-25 **Osea 8.13; 9.9.

10 Aşa zice 𝔇omnul către popo-
rul acesta:
„Le-a plăcut* să rătăcească,
nu şi-au oprit picioarele; de aceea
𝔇omnul n-are plăcere de ei.
Acum Îşi va aduce** aminte de
nelegiuirea lor şi le va pedepsi
păcatele".

11 *Ex. 32.10. Cap. 7.16; 11.14.
12 *Pr. 1.28. Is. 1.15; 58.3. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13. **Cap. 6.20; 7.21,22.

11 Şi 𝔇omnul mi-a zis: „Nu te
ruga* pentru poporul acesta pen-
12 tru binele *lor*. Când vor posti*,
nu le voi asculta strigătul. Şi când
vor aduce** o ardere-de-tot şi
un dar de mâncare, nu le voi
primi; pentru că îi voi nimici†
prin sabie şi prin foamete şi prin

12 †Cap. 9.16.
13 *Cap. 4.10.

13 ciumă". Şi eu am zis*: „Vai,
Doamne 𝔇umnezeule! Iată, pro-
feţii le zic: «Nu veţi vedea sabie,
nici nu veţi avea foamete; pentru
că vă voi da pace adevărată
în locul acesta»".

14 *Cap. 27.10. **Cap. 23.21; 27.15; 29.8,9

14 Şi 𝔇omnul mi-a zis: „Profeţii
profeţesc* minciună în Numele
Meu. Nu Eu i-am trimis**, nici
nu le-am poruncit, nici nu le-am
vorbit. Ei vă profeţesc o viziune
mincinoasă şi ghicire şi un lucru
de nimic şi înşelăciunea inimii lor.

15 *Cap. 5.12; 5.13.

15 De aceea, aşa zice 𝔇omnul despre
profeţii care profeţesc în Numele
Meu şi pe care nu Eu i-am trimis
şi care zic*: «Nu va fi sabie şi
foamete în ţara aceasta». Prin sa-
bie şi prin foamete vor fi nimiciţi

16 *Ps. 79.3.

16 profeţii aceia. Şi poporul căruia
îi profeţesc ei va fi aruncat pe
străzile Ierusalimului din cauza
foametei şi a sabiei şi nu va fi
cine să-i înmormânteze* pe ei,
pe soţiile lor şi pe fiii lor şi pe
fiicele lor; pentru că voi vărsa
răutatea lor asupra lor.

17 *Cap. 9.1. Plân. 1.16; 2.18. **Cap. 8.21.

17 Şi tu să le spui lucrul acesta:
«Ochii mei să verse lacrimi*
noapte şi zi şi să nu înceteze,
pentru că fecioara**, fiica po-
porului meu, este zdrobită cu
mare zdrobire şi cu o lovitură
foarte dureroasă.

18 *Ezec. 7.15.

18 Dacă ies la câmp*, iată: cei
ucişi de sabie! Şi dacă intru în
cetate, iată: cei sfârşiţi de foa-
mete! Pentru că şi profetul şi
preotul vor cutreiera o ţară pe
care n-o cunosc[b]»".

19 *Plân. 5.22. **Cap. 15.18 †Cap. 8.15.

19 Ai lepădat* Tu cu totul pe
Iuda? S-a dezgustat sufletul Tău
de Sion? De ce ne-ai lovit şi
nu este** nici o vindecare pentru
noi? Am aşteptat pace† şi nu
este nici un bine; şi un timp de vin-
decare, şi iată groază!
20 ✡ 𝔇oamne, recunoaştem rău-
tatea noastră, nelegiuirea părin-

[a] *Îndoliate* [b] *Sau* „au cutreierat ţara şi nu ştiu *ce să facă*"

20 *Ps. 106.6. Dan. 9.8.
ţilor noştri, pentru că am păcă-
tuit* împotriva Ta.
21 Pentru Numele Tău, nu dis-
21 *Ps. 74.2,20; 106.45.
preţui, nu dezonora tronul glori-
ei Tale! Adu-Ţi aminte*, nu rupe
legământul Tău cu noi!
22 *Deut. 32.21. Is. 41.29. Cap. 10.3. **Ps. 135.7; 147.8. Is. 30.23. Cap. 5.24; 10.13. †Plân. 3.26.
22 Sunt printre deşertăciunile*
naţiunilor vreunii care să dea**
ploaie? Sau pot cerurile să dea
ploi torenţiale? Nu eşti Tu Ace-
laşi[a], *D*oamne Dumnezeul nostru?
De aceea noi aşteptăm† *ploaie* de
la Tine, pentru că Tu ai făcut toate
acestea.

Durerea profetului

15 Şi *D*omnul mi-a zis: „*Chiar*
dacă* ar sta Moise** sau Samu-
el† înaintea Mea, sufletul Meu
1 *Ezec. 14.14. **Ex. 32.11,12 Ps. 99.6. †1 Sam. 7.9. ††Cap. 7.15.
n-ar fi pentru poporul acesta.
Alungă-*i*†† de la faţa Mea şi să
2 se ducă! Şi va fi *aşa*: dacă-ţi
vor zice: «Încotro să ne ducem?»
2 *Cap. 43.11. Ezec. 5.2,12. Zah. 11.9.
atunci le vei spune: Aşa zice
*D*omnul:
«Cei *rânduiţi* pentru moarte,
la moarte*; şi cei pentru sabie, la
sabie; şi cei pentru foamete, la
foamete; şi cei pentru robie, în
robie».
3 *Lev. 26.16. **Deut. 28.26 Cap. 7.33.
3 Şi voi aduce* asupra lor pa-
tru feluri[b] *de pedepse*“, zice *D*om-
nul: „sabia ca să ucidă, şi câinii
ca să sfâşie[c], şi păsările** ceruri-
lor şi fiarele pământului ca să de-
4 *Deut. 28.25. Cap. 24.9. Ezec. 23.46. **2 Împ. 21.11; 23.26; 24.3,4
4 voreze şi să distrugă. Şi-i voi da*
să fie alungaţi încoace şi încolo[d]
printre toate împărăţiile pămân-
tului, pentru Manase**, fiul lui
Ezechia, împăratul lui Iuda, pen-
tru ceea ce a făcut el în Ierusalim.
5 *Is. 51.19.
5 Căci cine* va avea milă de
tine, Ierusalime? Sau cine va jeli
pentru tine? Şi cine se va abate
să te întrebe de sănătate?
6 *Cap. 2.13. **Cap. 7.24. †Osea 13.14.
6 Tu M-ai părăsit*“, zice *D*om-
nul, „te-ai întors înapoi**; de
aceea Eu Mi-am întins mâna îm-
potriva ta şi te voi distruge; sunt
sătul† de pocăinţă.
7 Şi i-am vânturat cu lopata, la
porţile ţării; i-am lipsit de copii,
am nimicit pe poporul Meu: nu
s-au întors* de la căile lor.
7 *Is. 9.13. Cap. 5.3. Amos 4.10,11
8 Văduvele lor Mi s-au înmulţit
mai mult decât nisipul mărilor;
am adus asupra lor, împotriva
mamei tinerilor, un prădător la
amiază; am făcut să cadă asupra
lor deodată nelinişte şi groază.
9 Cea* care născuse şapte, lân-
9 *1 Sam. 2.5. **Amos 8.9.
cezeşte; îşi dă sufletul, îi apune**
soarele când este încă ziuă; s-a
ruşinat şi este umilită. Şi rămăşi-
ţa lor o voi da sabiei înaintea
vrăjmaşilor lor“, zice *D*omnul.
10 ✡ Vai de mine*, mama mea,
10 *Iov 3.1,3. Cap. 20.14 **Cap. 1.18,19 Vers. 20. †Ex. 22.25.
că m-ai născut om** de ceartă şi
om de neînţelegere pentru întrea-
ga ţară! N-am dat împrumut cu
camătă†, nici ei nu m-au împru-
mutat cu camătă, *totuşi* fiecare
din ei mă blestemă.
11 *D*omnul a zis:
11 *Cap. 21.2; 37.3; 38.14.
„Cu adevărat[e], te voi elibera
pentru bine; cu adevărat[e], voi fa-
ce ca vrăjmaşul să-ţi facă cere-
re* în timpul nenorocirii şi în
timpul strâmtorării.
12 Se va frânge fierul? fierul de
la nord şi arama?
13 Averea ta şi vistieriile tale le
13 *Ps. 44.12. Cap. 17.3.
voi da ca pradă* fără preţ; şi
aceasta pentru toate păcatele tale,
în toate hotarele tale.
14 Şi *te* voi face să treci cu
14 *Cap. 16.13; 17.4. **Deut. 32.22
vrăjmaşii tăi[f] într-o ţară* pe care
n-o cunoşti; pentru că un foc s-a
aprins în mânia** Mea *şi* va
arde împotriva voastră“.
15 ✡ Tu, *D*oamne, ştii*! Adu-Ţi
15 *Cap. 12.3. **Cap. 11.20; 20.12. †Ps. 69.7.
aminte de mine şi cercetează-mă
şi răzbună-mă** pe persecutorii
mei; în îndelunga Ta răbdare[g],
nu mă lua; ştii că pentru Tine
sufăr† dispreţ!
16 Cuvintele Tale au fost gă-
16 *Ezec. 3.1,3. Apoc. 10.9; 10.10. **Iov 23.12. Ps. 119.72; 119.111.
site şi eu le-am mâncat*;
şi cuvântul** Tău a fost pen-
tru mine veselia şi bucuria ini-
mii mele! Pentru că Numele
Tău este chemat peste mine,

[a] *„El“, un nume al lui Dumnezeu* [b] *Lit.* „familii“ [c] *Lit.* „ca să târâie“ [d] *Sau* „să fie de groază“ [e] *Lit.* „De nu“ [f] *Sau* „Şi-i voi face pe vrăjmaşii tăi să te aducă“ [g] *Lit.* „în încetineala mâniei Tale“

Doamne Dumnezeul oştirilor!
17 N-am stat în adunarea[a]* ce-
lor batjocoritori[b], nici nu m-am
veselit. Am stat singur, din cauza
mâinii Tale, pentru că m-ai um-
plut de indignare.
18 De ce este durerea* mea ne-
încetată şi rana mea de nevinde-
cat? Refuză să se vindece. Eşti
Tu, în adevăr, pentru mine ca**
un *izvor* amăgitor, *ca* apele† care
nu ţin[c]?
19 De aceea, aşa zice Domnul:
„Dacă te vei întoarce*, te voi
aduce înapoi *şi* vei sta înaintea**
Mea. Şi dacă vei scoate† ce este
de preţ din ce este fără preţ, vei
fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă
la tine, dar tu să nu te întorci la ei.
20 Şi te voi face un zid* tare de
aramă pentru poporul acesta; şi
se vor lupta cu tine, dar nu te
vor învinge, pentru că Eu sunt**
cu tine ca să te salvez şi să te
scap“, zice Domnul.
21 „Da, te voi scăpa din mâna
celor răi şi te voi răscumpăra
din mâna[d] celor asupritori[e]“.

17 *Ps. 1.1; 26.4,5.
18 *Cap. 30.15. **Cap. 1.18; 1.19. †Iov 6.15.
19 *Cap. 4.1. Zah. 3.7. **1 Împ. 17.1. Vers. 1. †Ezec. 22.26; 44.23.
20 *Cap. 1.18; 1.19; 6.27. Ezec. 3.9. **Ps. 46.7. Cap. 20.11; 20.12.

Anunţarea captivităţii

16 ✸ Şi cuvântul Domnului a
2 fost către mine, zicând: „Să nu-ţi
iei soţie şi să n-ai fii, nici fiice în
3 locul acesta“. Pentru că aşa zice
Domnul despre fiii şi despre fii-
cele care se nasc în locul aces-
ta şi despre mamele lor care
i-au născut şi despre taţii lor
care i-au născut în ţara aceasta:
4 „Vor muri* de boli chinuitoare;
nu vor fi plânşi**, nici nu vor
fi înmormântaţi; vor fi ca gu-
noiul† pe suprafaţa pământului
şi vor fi nimiciţi de sabie şi de
foamete, iar trupurile†† lor moar-
te vor fi hrană pentru păsările ce-
rurilor şi pentru fiarele pămân-
tului“.
5 Pentru că aşa zice Domnul:
„Nu intra într-o casă* de jale, nici
nu te duce să-i plângi sau să-i
jeleşti, pentru că Mi-am tras pa-
cea de la poporul acesta, bunăta-
tea şi îndurările“, zice Domnul.
6 Şi cei mari şi cei mici vor muri
în ţara aceasta; nu vor fi înmor-
mântaţi şi nu-i vor plânge* şi
nu-şi vor face tăieturi**, nici nu
7 se vor rade† pentru ei, nici nu
vor frânge *pâine* pentru ei în jale,
ca să-i mângâie pentru cel mort;
nici nu-i vor adăpa cu paharul*
mângâierilor pentru tatăl lor sau
pentru mama lor.
8 Şi să nu intri într-o casă de
ospăţ, ca să stai cu ei, să mănânci
9 şi să bei“. Pentru că aşa zice Dom-
nul oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Iată, voi face să înceteze* din
locul acesta, înaintea ochilor voş-
tri şi în zilele voastre, glasul
veseliei şi glasul bucuriei, glasul
mirelui şi glasul miresei.
10 Şi va fi *aşa*: când vei spune
poporului acestuia toate cuvinte-
le acestea şi-ţi vor zice: «Pentru
ce* a rostit Domnul tot răul a-
cesta mare împotriva noastră şi
care este nelegiuirea noastră şi
care este păcatul nostru cu care
am păcătuit împotriva Domnului
11 Dumnezeului nostru?», atunci să
le zici: «Pentru că părinţii voştri*
M-au părăsit», zice Domnul, «şi
au umblat după alţi dumnezei
şi le-au slujit şi li s-au închinat,
iar pe Mine M-au părăsit şi n-au
12 păzit legea Mea. Şi voi, voi aţi
făcut mai rău* decât părinţii
voştri; şi, iată-vă, fiecare umblă
după încăpăţânarea** inimii lui
rele†, ca să nu asculte de Mine;
13 de aceea* vă voi arunca din ţara
aceasta într-o ţară** pe care
n-aţi cunoscut-o nici voi, nici pă-
rinţii voştri. Şi acolo veţi sluji
altor dumnezei zi şi noapte, pen-
tru că nu vă voi arăta nici o
favoare».
14 De aceea, iată, vin* zile“, zi-
ce Domnul, „când nu se va mai
zice: «Viu este Domnul care i-a
scos pe fiii lui Israel din ţara
15 Egiptului!», ci: «Viu este Domnul

4 *Cap. 15.2. **Cap. 22.18; 22.19; 25.33. †Ps. 83.10. Cap. 8.2; 9.22 ††Ps. 79.2. Is. 18.6. Cap. 7.33; 34.20.
5 *Ezec. 24.17; 24.22,23.
6 *Cap. 22.18. **Lev. 19.28. Cap. 41.5; 47.5 †Is. 22.12. Cap. 7.29.
7 *Pr. 31.6,7.
9 *Is. 24.7,8. Cap. 7.34; 25.10. Ezec. 26.13. Osea 2.11. Apoc. 18.23.
10 *Deut. 29.24. Cap. 5.19; 13.22; 22.8.
11 *Deut. 29.25. Cap. 22.9.
12 *Cap. 7.26. **1 Sam. 15.23 Cap. 7.24. †Ecl. 9.3; Mc. 7.21.
13 *Deut. 4.26-28; 28.36,63-65. **Cap. 15.14
14 *Is. 43.18. Cap. 23.7,8.

[a] *Sau* „sfatul tainic al“ [b] *Sau* „veseli“ [c] *Sau* „în care nu te poţi încrede“ [d] *Sau* „pumnul“ [e] *Sau* „violenţi“

15 *Cap. 24.6; 30.3; 32.37.
16 *Amos 4.2. Hab. 1.15.
17 *Iov 34.21. Pr. 5.21; 15.3 Cap. 32.19.
18 *Is. 40.2. Cap. 17.18. **Ezec. 43.7; 43.9.
19 *Ps. 18.2. **Cap. 17.17 †Is. 44.10. Cap. 2.11; 10.5.
20 *Is. 37.19. Cap. 2.11. Gal. 4.8.
21 *Ex. 15.3. Cap. 33.2. Amos 5.8.

care i-a scos pe fiii lui Israel din
țara de la nord şi din toate țările
unde i-a alungat». Pentru că îi
voi aduce* din nou în țara lor,
pe care o dădusem părinților lor.
16 Iată, voi trimite mulți pescari*“,
zice Domnul, „şi îi vor pescui;
şi, după aceea, voi trimite mulți
vânători şi ei îi vor vâna de pe
orice munte şi de pe orice deal şi
17 din crăpăturile stâncilor. Pentru că
ochii* Mei sunt asupra tuturor
căilor lor; ele nu sunt ascunse di-
naintea feței Mele, nici nelegiui-
rea lor nu este ascunsă dinaintea
18 ochilor Mei. Dar mai întâi le voi
răsplăti dublu nelegiuirea* lor şi
păcatul lor, pentru că Mi-au pro-
fanat** țara cu trupurile moarte ale
lucrurilor lor întinate şi Mi-au um-
plut moştenirea cu urâciunile lor“.
19 Doamne, puterea* mea şi ce-
tățuia mea şi adăpostul** meu
în zi de strâmtorare! La Tine vor
veni națiunile de la marginile pă-
mântului şi vor zice: „Cu adevă-
rat, părinții noştri au moştenit
minciună *şi* deşertăciune şi în aces-
te *lucruri* nu este† nici un folos.
20 Îşi va face omul dumnezei
care nu sunt* dumnezei?“
21 „De aceea, iată, de data aceas-
ta îi voi face să cunoască, îi voi
face să cunoască mâna Mea şi
puterea Mea; şi vor cunoaşte că
Numele Meu* este Domnul“.

Pedepsirea închinării la idoli

1 *Iov 19.24. **Pr. 3.3. 2 Cor. 3.3.
2 *Cap. 7.18. **Ex. 34.13. Jud. 3.7. 1 Împ. 14.15.
3 *Cap. 15.13.

17 Păcatul lui Iuda este scris cu
o daltă* de fier, cu vârful unui dia-
mant, gravat** pe tăblița inimii
lor şi pe coarnele altarelor voastre,
2 în timp ce fiii* lor îşi amintesc
de altarele lor şi de aşerele** lor,
lângă copacii verzi, pe dealurile
înalte.
3 „Muntele Meu în câmp*, averea
ta, toate vistieriile tale, le voi da ca
pradă *împreună cu* înălțimile tale,
pentru păcatul din toate hotarele tale.
4 Şi tu, de la tine însuți, vei re-
nunța la moştenirea ta pe care ți-o
dădusem; şi te voi face să slujeşti
vrăjmaşilor tăi într-o țară* pe care
n-o cunoşti, pentru că ați aprins
un foc** în mânia Mea; el va arde
pentru totdeauna“.
5 Aşa zice Domnul:
„Blestemat* este omul care se
încrede în om şi *care* îşi face
carnea** braț al său şi a cărui ini-
mă se depărtează de Domnul.
6 Şi va fi ca un tufiş[a]* în pustiu
şi nu va vedea** când va veni
binele; ci va trăi în locurile arse
ale pustiului, într-un pământ† să-
rat şi nelocuit.
7 Binecuvântat* este omul care
se încrede în Domnul şi a cărui
încredere este Domnul!
8 Pentru că el va fi ca un copac*
plantat lângă ape şi care îşi în-
tinde rădăcinile spre râu şi nu
va vedea[b] când va veni arşița, ci
frunza lui va fi verde; şi nu se
va îngrijora în anul de secetă,
nici nu va înceta să dea rod“.
9 ✡ Inima este nespus de înşelă-
toare şi fără nici o speranță de vin-
decare: cine poate s-o cunoască?
10 „Eu, Domnul, cercetez* ini-
ma, Eu încerc rărunchii, ca să
dau** fiecăruia după căile lui,
după rodul faptelor lui“.
11 *Cum* stă potârnichea *pe ouă*
pe care nu ea le-a făcut, *aşa* este
cel care adună bogății, dar pe
nedrept: le va lăsa* la jumătatea
zilelor lui şi la sfârşitul lui va fi
nebun**.
12 ✡ Tron de glorie, înălțat de la
început, este locul sfântului nos-
tru locaş.
13 Doamne, speranța* lui Isra-
el, toți cei care Te părăsesc** se
vor ruşina. „Cei care se depăr-
tează de Mine vor fi scrişi† pe
pământ[c]“, pentru că L-au părăsit
pe Domnul, izvorul†† apelor vii.
14 ✡ Vindecă-mă*, Doamne, şi
voi fi vindecat. Salvează-mă**,
şi voi fi salvat; pentru că Tu eşti
lauda† mea.
15 Iată, aceştia îmi zic: „Unde

4 *Cap. 16.13. **Cap.15.14
5 *Ps. 146.3. Is. 2.22; 30.1,2. Ezec. 29.7. **2 Cr. 32.8. Is. 31.3.
6 *Cap. 48.6. **Iov 20.17. †Deut. 29.23 Iov 39.6.
7 *Ps. 2.12; 34.8; 125.1; 146.5. Pr. 16.20. Is. 30.18.
8 *Iov 8.16. Ps. 1.3.
10 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9. Ps. 139.23,24 Rom. 8.27. **Ps. 62.12. Rom. 2.6.
11 *Ps. 55.23. **Lc. 12.20.
13 *Cap. 14.8. **Ps. 73.27. Is. 1.28. †Lc. 10.20. ††Cap. 2.13.
14 *Cap. 30.17. **Ps. 54.1; 60.5. †Deut. 10.21 Ps. 109.1; 148.14.

[a] *Sau* „ca un despuiat“, „ca un *om* pierdut“ [b] *Sau* „nu se va teme“ [c] *Sau* „în țară“

este* cuvântul **𝓓**omnului? Să vi-
nă acum!“
16 Dar eu nu m-am grăbit* să
încetez să fiu un păstor care Te
urmează[a], nici n-am dorit ziua cea
rea. Tu ştii! Ce a ieşit de pe bu-
zele mele a fost înaintea feţei Tale.
17 Nu fi ca o spaimă pentru mi-
ne: Tu eşti adăpostul* meu în ziua
nenorocirii!
18 Să se ruşineze* cei care mă
persecută, dar să nu mă ruşinez**
eu; să se înspăimânte ei, dar să nu
mă înspăimânt eu. Adu asupra†
lor ziua nenorocirii şi zdrobeşte-i
cu o dublă zdrobire.

15 *Is. 5.19. Ezec. 12.22. Amos 5.18. 2 Pet. 3.4.
16 *Cap. 1.4.
17 *Cap. 16.19.
18 *Ps. 35.4; 40.14; 70.2. **Ps. 25.2. †Ps. 35.8. Cap. 11.20.

Sfinţirea sabatului

19 Aşa mi-a zis **𝓓**omnul:
„Du-te şi stai la poarta fiilor
poporului, prin care intră şi prin
care ies împăraţii lui Iuda, şi la
20 toate porţile Ierusalimului. Şi spu-
ne-le: Ascultaţi* cuvântul **𝓓**om-
nului, împăraţi ai lui Iuda şi tot
Iuda şi toţi locuitorii Ierusali-
mului, care intraţi pe porţile aces-
21 tea. Aşa zice **𝓓**omnul: «Luaţi
seama* la sufletele voastre şi nu
purtaţi nici o povară în ziua saba-
tului şi nu aduceţi nimic pe por-
22 ţile Ierusalimului. Şi nu scoateţi
nici o povară din casele voastre
în ziua sabatului şi nu faceţi
nici o lucrare; ci sfinţiţi ziua sa-
batului, cum am poruncit* părin-
23 ţilor voştri»“. Dar ei n-au ascul-
tat*, nici nu şi-au plecat ure-
chea, ci şi-au înţepenit grumazul
ca să n-audă şi să nu primească
24 învăţătură. „Şi va fi *aşa*: dacă Mă
veţi asculta cu tot dinadinsul“,
zice **𝓓**omnul, „ca să nu aduceţi
nici o povară pe porţile cetăţii
acesteia în ziua sabatului, ci să
sfinţiţi ziua sabatului, nefăcând
25 nici o lucrare în ea, atunci vor in-
tra* pe porţile cetăţii acesteia
împăraţi şi căpetenii care vor sta
pe tronul** lui David, suiţi în car
şi pe cai, ei şi căpeteniile lor, băr-
baţii lui Iuda şi locuitorii Ierusa-
limului; şi cetatea† aceasta va fi
26 locuită pentru totdeauna. Şi vor
veni din cetăţile lui Iuda şi din
împrejurimile* Ierusalimului şi din
ţara lui Beniamin şi de la şes şi
din ţinutul muntos şi de la sud**,
aducând arderi-de-tot şi jertfe
şi daruri de mâncare şi tămâie
şi aducând jertfe de mulţumi-
27 re[b]† în casa **𝓓**omnului. Dar, dacă
nu Mă veţi asculta* ca să sfinţiţi
ziua sabatului şi să nu purtaţi po-
vară şi să nu intraţi pe porţile
Ierusalimului în ziua sabatului,
atunci voi aprinde** un foc la
porţile lui şi va mistui† palatele
Ierusalimului şi nu se va stinge“.

20 *Cap. 19.3; 22.2.
21 *Num. 15.32 Neem. 13.19
22 *Ex. 20.8; 23.12; 31.13. Ezec. 20.12.
23 *Cap. 7.24; 7.26; 11.10.
25 *Cap. 22.4. **2 Sam. 7.16 Lc. 1.32. †Ps. 132.13; 132.14.
26 *Cap. 32.44; 33.13. **Zah. 7.7. †Ps. 107.22; 116.17.
27 *Is. 1.20. Cap. 22.5. **Cap. 21.14 Plân. 4.11. †2 Împ. 25.9. Cap. 52.13. Amos 2.5.

Ieremia în casa olarului

18 ✷ Cuvântul care a fost de la
𝓓omnul către Ieremia, zicând:
2 „Ridică-te şi coboară la casa o-
larului* şi acolo te voi face să
3 auzi cuvintele Mele“. Atunci am
coborât la casa olarului şi, iată,
4 el lucra ceva pe roţi[c]. Şi vasul pe
care-l făcea din lut s-a stricat în
mâna olarului; şi el l-a făcut
din nou, alt vas, aşa cum s-a pă-
rut bine în ochii olarului să facă.
5 Şi cuvântul **𝓓**omnului a fost
6 către mine, zicând: „Casă a lui
Israel, nu pot Eu să fac cu voi
ca olarul acesta?“ zice **𝓓**omnul.
„Iată, ca* lutul în mâna olarului,
aşa sunteţi voi în mâna Mea,
7 casă a lui Israel. În clipa când
vorbesc despre o naţiune sau de-
spre o împărăţie că o voi smulge*
şi că o voi surpa şi că o voi distruge,
8 iar naţiunea aceea, despre care
am vorbit, se va întoarce* de la
răutatea ei, Mă voi întoarce** de
la răul pe care M-am gândit să i-l
9 fac. Şi, în clipa când vorbesc de-
spre o naţiune sau despre o împă-
răţie că o voi zidi şi o voi sădi,
10 iar ea va face rău în ochii Mei, ca
să nu asculte de glasul Meu,
atunci Mă voi întoarce de la bine-
le pe care am zis că i-l voi face“.
11 „Şi acum, vorbeşte bărbaţilor
lui Iuda şi locuitorilor Ierusali-
mului, zicând: Aşa zice **𝓓**omnul:

2 *Cap. 19.1,2.
6 *Is. 45.9; 64.8. Rom. 9.20,21
7 *Cap. 1.10.
8 *Ezec. 18.21; 33.11. **Cap. 26.3. Iona 3.10.

[a] *Lit.* „păstor după Tine“ [b] *Sau* „şi aducând mulţumiri“ [c] *Două discuri de piatră*

11 *2 Împ.17.13 Cap. 7.3; 25.5; 26.13; 35.15.

«Iată, Eu pregătesc o nenorocire
împotriva voastră şi fac[a] un plan
împotriva voastră. Întoarceţi-vă*
deci fiecare de la calea lui cea rea
şi îndreptaţi-vă căile şi faptele»“.

12 *Cap. 2.25.

12 Dar ei zic: „În zadar*; pentru că
noi vom umbla după planurile
noastre şi fiecare va face după
încăpăţânarea inimii lui rele“.

13 *Cap. 2.10. 1 Cor. 5.1. **Cap. 5.30.

13 De aceea, aşa zice Domnul:
„Întrebaţi* acum printre na-
ţiuni: Cine a auzit astfel de lu-
cruri? Fecioara lui Israel a făcut
un lucru foarte** urâcios!
14 Va părăsi zăpada Libanului
stânca de pe câmp? Sau vor
seca[b] apele reci care curg de de-
parte?

15 *Cap. 2.13; 2.32; 3.21. **Is. 65.7. Cap. 7.9; 10.15; 16.19. †Cap. 6.16. ††Is. 57.14; 62.10.

15 Pentru că poporul Meu M-a
uitat*; au ars tămâie** deşertă-
ciunii; şi au fost făcuţi să se potic-
nească pe căile lor, pe cărările† cele
vechi, ca să umble pe cărările
abătute ale unui drum†† neumblat,

16 *Cap. 19.8; 49.13; 50.13. **1 Împ. 9.8. Plân. 2.15. Mica 6.16.

16 ca să facă ţara lor o pustieta-
te[c]*, o *pricină de* fluierare** pen-
tru totdeauna; oricine va trece prin
ea va fi uimit şi va clătina din cap.

17 *Cap. 13.24. **Ps. 48.7. †Cap. 2.27.

17 Ca* vântul de răsărit îi voi
împrăştia** dinaintea vrăjmaşu-
lui; le voi întoarce† spatele, şi nu
faţa, în ziua nenorocirii lor“.

Uneltire împotriva lui Ieremia

18 *Cap. 11.19. **Lev. 10.11. Mal. 2.7. Ioan 7.48,49.

18 Şi ei au zis: „Veniţi* să com-
plotăm[d] împotriva lui Ieremia!
Pentru că legea nu va pieri**
fără preot, nici sfatul fără în-
ţelept, nici cuvântul fără profet.
Veniţi să-l lovim cu vorba[e] şi să
nu luăm seama la nici unul din
cuvintele lui!“
19 Ia seama la mine, Doamne, şi
auzi glasul celor care se ceartă
cu mine!

20 *Ps. 109.4,5. **Ps. 35.7; 57.6. Vers. 22.

20 Va fi răsplătit binele cu rău*?
Pentru că ei au săpat** o groapă
pentru sufletul meu. Adu-Ţi a-
minte cum am stat înaintea Ta
ca să vorbesc bine pentru ei, ca
să întorc mânia Ta de la ei.

21 *Ps. 109.9,10

21 De aceea, dă-i* pe fiii lor
foametei, iar pe ei dă-i puterii[f]
sabiei; şi soţiile lor să fie lipsite
de copii şi văduve; şi bărbaţii lor
să fie ucişi de moarte, tinerii lor
să fie loviţi de sabie în luptă.

22 *Vers. 20.

22 Să se audă un strigăt din case-
le lor, când Tu vei aduce deodată
o oştire împotriva lor! Pentru că
au săpat* o groapă ca să mă
prindă şi au ascuns curse pentru
picioarele mele.

23 *Ps. 35.4; 109.14. Cap. 11.20; 15.15.

23 Şi Tu, Doamne, cunoşti tot
planul lor de moarte împotriva
mea. Nu le ierta* nelegiuirea şi
nu le şterge păcatul dinaintea
Ta; ci să fie făcuţi să cadă înain-
tea Ta. Lucrează împotriva lor
în timpul mâniei Tale!

Anunţarea pustiirii Ierusalimului

2 *Ios. 15.8. 2 Împ. 23.10 Cap. 7.31.

3 *Cap. 17.20. **1 Sam. 3.11 2 Împ. 21.12

19 Aşa zice Domnul: „Du-te şi
cumpără un vas de lut de la olar
şi *ia* dintre bătrânii poporului şi
2 dintre bătrânii preoţilor şi ieşi
în Valea* Fiului lui Hinom[g], care
este la intrarea Porţii Olarilor[h]
şi rosteşte acolo cuvintele pe care
3 ţi le voi spune. Şi zi*: «Ascultaţi
cuvântul Domnului, împăraţi ai
lui Iuda şi locuitori ai Ierusali-
mului!»“ Aşa zice Domnul oşti-
rilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată,
voi aduce asupra locului acestuia
o nenorocire, de care îi vor ţiui

4 *Deut. 28.20 Is. 65.11. Cap. 2.13,17; 2.19; 15.6; 17.13. **Cap. 7.9; 11.13. †2 Împ. 21.16 Cap. 2.34; 7.6.

4 urechile** oricui va auzi. Pentru
că M-au părăsit* şi au înstrăinat
locul acesta şi au ars tămâie în el
altor** dumnezei, pe care nu i-au
cunoscut nici ei, nici părinţii lor,
nici împăraţii lui Iuda, şi au um-
plut locul acesta de sângele† celor

5 *Cap. 7.31; 7.32; 32.35. **Lev. 18.21

5 nevinovaţi. Şi i-au zidit* înălţimi
lui Baal, ca să-i ardă pe fiii lor în
foc, ca arderi-de-tot lui Baal, ceea
ce n-am poruncit**, nici n-am
vorbit, nici la inimă nu Mi s-a

6 *Ios. 15.8.

6 suit. De aceea, iată, vin zile“, zice
Domnul, „când locul acesta nu se
va mai numi Tofet, nici Valea*
Fiului lui Hinom, ci Valea Mă-
celului.
7 Şi voi zădărnici[i] în locul a-

[a] *Lit.* „plănuiesc“ [b] *Sau* „vor fi părăsite“ [c] *Sau* „o uimire“ [d] *Lit.* „şi să uneltim uneltiri“ [e] *Lit.* „limba“
[f] *Lit.* „în mâinile“ [g] *Ebr.* „Ben-Hinom“ [h] *Sau* „Olăritului“ [i] *Sau* „voi goli“

7 *Lev. 26.17. Deut. 28.25. **Ps. 79.2. Cap. 7.33; 16.4; 34.20.

cesta sfatul lui Iuda şi al Ierusa-
limului; şi-i voi face să cadă prin
sabie* înaintea vrăjmaşilor lor
şi prin mâna celor care le caută
viața; şi trupurile** lor moarte le
voi da ca hrană păsărilor cerurilor

8 *Cap. 18.16; 49.17; 50.13.

8 şi fiarelor pământului. Şi voi face
cetatea aceasta o pustietate[a] şi o
pricină de fluierare*: oricine va
trece pe lângă ea va fi uimit şi va

9 *Lev. 26.29. Deut. 28.53. Is. 9.20. Plân. 4.10.

9 fluiera pentru toate plăgile ei. Şi-i
voi face să mănânce carnea* fiilor
lor şi carnea fiicelor lor; şi va
mânca fiecare carnea prietenu-
lui[b] său, în împresurarea şi în strâm-
torarea în care îi vor aduce[c] vrăj-
maşii lor şi cei care le caută viața.

10 *Cap. 51.63; 51.64.

10 Şi să spargi* vasul înaintea
ochilor oamenilor care vor mer-

11 *Ps. 2.9. Is. 30.14. Plân. 4.2. **Cap. 7.32.

11 ge cu tine şi să le zici: Aşa zice
*D*omnul oştirilor: «Aşa voi zdro-
bi* pe poporul acesta şi cetatea
aceasta, cum sparge cineva vasul
olarului, care nu se mai poate
reface. Şi vor înmormânta** în
Tofet, până nu va mai fi loc
12 de înmormântare». Aşa voi face
locului acestuia şi locuitorilor
lui“, zice *D*omnul, „şi voi face ce-

13 *2 Împ. 23.10 **2 Împ. 23.12 Cap. 32.29. Țef. 1.5. †Cap. 7.18.

13 tatea aceasta ca Tofetul. Şi case-
le Ierusalimului şi casele împă-
raților lui Iuda vor fi ca* locul
Tofetului, întinate, toate casele pe
acoperişurile** cărora au ars tă-
mâie întregii oştiri a cerurilor şi
au turnat daruri de băutură† al-
tor dumnezei“.

14 *2 Cr. 20.5.

14 Şi Ieremia s-a întors din To-
fet, unde îl trimisese *D*omnul să
profețească, şi a stat în curtea*
casei *D*omnului şi a zis către

15 *Cap. 7.26; 17.23.

15 tot poporul: Aşa zice *D*omnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Iată, voi aduce asupra cetății
acesteia şi asupra tuturor cetă-
ților ei tot răul pe care l-am ros-
tit împotriva ei, pentru că şi-au
înțepenit grumazul*, ca să nu
asculte cuvintele Mele“.

Ieremia şi preotul Paşhur

20 ✸ Şi Paşhur, fiul lui Imer,
preotul (şi el era supraveghetor
în casa *D*omnului), l-a auzit pe
Ieremia profețind lucrurile aces-
2 tea. Şi Paşhur l-a lovit pe profe-
tul Ieremia şi l-a pus în butucii
care erau la Poarta de Sus a lui
Beniamin, care este la casa *D*om-
3 nului. Şi a fost *aşa*: a doua zi,
Paşhur l-a scos pe Ieremia din
butuci şi Ieremia i-a zis: „*D*om-
nul nu ți-a *mai* pus numele Paş-
4 hur[d], ci Magor-Misaviv[e], pentru
că aşa zice *D*omnul: «Iată, te voi
face o groază, pentru tine şi pen-
tru toți prietenii[f] tăi: şi ei vor
cădea prin sabia vrăjmaşilor lor şi
ochii tăi vor vedea *aceasta*; şi
voi da pe tot Iuda în mâna împă-
ratului Babilonului şi el îi va
duce captivi la Babilon şi-i va lo-

5 *2 Împ. 20.17; 24.12-16; 25.13. Cap. 3.24.

5 vi cu sabia. Şi voi da* toată ave-
rea cetății acesteia şi toate câşti-
gurile ei şi toate cele de preț
ale ei şi toate vistieriile împăra-
ților lui Iuda – le voi da în mâna
vrăjmaşilor lor; şi-i vor prăda şi-i
vor lua şi-i vor duce la Babilon.

6 *Cap. 14.13; 14.14; 28.15; 29.21.

6 Şi tu, Paşhur, şi toți cei care lo-
cuiesc în casa ta veți merge în
captivitate; şi tu vei merge la
Babilon şi acolo vei muri şi aco-
lo vei fi înmormântat, tu şi toți
prietenii tăi, cărora le-ai profe-
țit* minciună»“.

Plângerile profetului

7 M-ai înduplecat[g], *D*oamne, şi
am fost înduplecat. Tu eşti mai
tare* decât mine şi ai învins. Am
ajuns de râs** toată ziua. Fiecare
mă batjocoreşte†.

7 *Cap. 1.6,7. Ezec. 3.14. **Iov 12.4. Plân. 3.14. †Ps. 22.7. Cap. 38.19.

8 Pentru că ori de câte ori vor-
besc, strig, vestesc violență* şi
pradă. Căci cuvântul *D*omnului a
ajuns pentru mine o ruşine şi o
batjocură toată ziua.

8 *Cap. 6.7.

9 Şi am zis: „Nu voi *mai* aminti
de El, nici nu voi mai vorbi în
Numele Lui!“, dar în inima mea
a fost ca un foc* aprins, închis
în oasele mele; şi am obosit pur-
tându-l şi nu mai pot**.

9 *Iov 32.18; 32.19. Ps. 39.3. **Fap. 18.5.

[a] *Sau* „o uimire“ [b] *Sau* „aproapelui“ [c] *Lit.* „îi vor strâmtora“ [d] *Salvare din toate părțile* [e] *Groază din toate părțile* [f] *Sau* „cei iubiți ai tăi“ [g] *Sau* „M-ai amăgit“

10 *Ps. 31.13. **Iov 19.19. Ps. 41.9; 55.13,14. Lc. 11.53,54.

10 Pentru că am auzit* defăimare
de la mulţi: groază din toate
părţile. „Învinuiţi-l, da, să-l învi-
nuim!“ Toţi cei care trăiau în
pace** cu mine[a] pândesc *să vadă*
dacă mă clatin[b], *zicând*: „Poate va
fi înduplecat[c] şi-l vom învinge
şi ne vom răzbuna pe el“.

11 *Cap. 1.8,19. **Cap. 15.20; 17.18. †Cap. 23.40.

11 Dar Domnul este* cu mine ca
un viteaz puternic. De aceea,
persecutorii mei se vor poticni
şi nu vor învinge**. Vor fi foarte
ruşinaţi, pentru că n-au lucrat
cu înţelepciune[d]; va fi o ruşine†
eternă care nu se va uita!

12 *Cap. 11.20; 17.10. **Ps. 54.7; 59.10.

12 Şi Tu, Doamne al oştirilor,
care încerci pe cel drept*, care
vezi rărunchii şi inima, fă-mă**
să văd răzbunarea Ta împotriva
lor! Pentru că Ţie Ţi-am încre-
dinţat[e] cauza mea.

13 *Ps. 35.9,10; 109.30,31.

13 Cântaţi Domnului, lăudaţi
pe Domnul, pentru că El a scăpat*
sufletul celui nevoiaş din mâna
răufăcătorilor!

14 *Iov 3.3. Cap. 15.10.

14 ✡ Blestemată* fie ziua în
care m-am născut! Ziua în care
m-a născut mama mea să nu fie
binecuvântată!
15 Blestemat fie omul care i-a dat
de ştire tatălui meu, bucurându-l
foarte mult, zicând: „Ţi s-a născut
un fiu!“

16 *Gen. 19.25. **Cap. 18.22

16 Şi omul acela să fie ca cetăţi-
le pe care le-a surpat* Domnul şi
nu I-a părut rău; şi să audă di-
mineaţa** plânset şi la amiază
strigăt de luptă,

17 *Iov 3.10,11.

17 pentru că nu m-a ucis* din
pântece; şi mama mea mi-ar fi
fost mormântul şi pântecele ei
m-ar fi purat întotdeauna[f]!

18 *Iov 3.20. **Plân. 3.1.

18 De ce am ieşit* din pântece, ca
să văd** suferinţă şi întristare, ca
să mi se sfârşească zilele în ruşine?

Dărâmarea Ierusalimului profeţită lui Zedechia

1 *Cap. 38.1. **2Împ.25.18 Cap. 29.25; 37.3.
2 *Cap.37.3,7.

21 ✱ Cuvântul care a fost de la
Domnul către Ieremia, când îm-
păratul Zedechia a trimis la el
pe Paşhur*, fiul lui Malchiia,
şi pe preotul Ţefania**, fiul lui
2 Maaseia, zicând: „Întreabă*, te
rog, pe Domnul pentru noi; pen-
tru că Nebucadneţar[g], împăratul
Babilonului, face război împotriva
noastră; poate că Domnul va lu-
cra[h] pentru noi după toate lu-
crările Lui minunate, ca el să se
departeze[i] de la noi“.
3 Şi Ieremia le-a zis: „Aşa să-i
4 spuneţi lui Zedechia: Aşa zice
Domnul Dumnezeul lui Israel:
«Iată, voi întoarce înapoi arme-
le de război care sunt în mâna
voastră, cu care vă luptaţi în afa-
ra zidului împotriva împăratului
Babilonului şi *împotriva* cal-
deenilor care vă împresoară, şi le
voi strânge* în mijlocul cetăţii
5 acesteia. Şi voi lupta Eu Însumi
împotriva voastră cu mână în-
tinsă* şi cu braţ puternic şi cu
mânie şi cu furie şi cu aprindere
6 mare. Şi voi lovi pe locuitorii ce-
tăţii acesteia, şi pe om şi pe ani-
mal, *şi* vor muri de o ciumă cum-
7 plită[j]!»“ „Şi după aceea“, zice Dom-
nul, „voi da* pe Zedechia, împă-
ratul lui Iuda, şi pe slujitorii lui şi
pe popor şi pe cei care au rămas
în cetatea aceasta din ciumă, din
sabie şi din foamete, în mâna lui
Nebucadneţar, împăratul Babi-
lonului, şi în mâna vrăjmaşilor lor
şi în mâna celor care le caută via-
ţa; şi el îi va lovi cu ascuţişul sa-
biei: nu-i va cruţa**, nici nu va
avea milă şi nici nu se va îndura.
8 Şi să zici poporului acestuia:
Aşa zice Domnul: «Iată, vă pun*
înainte calea vieţii şi calea mor-
9 ţii. Cine va rămâne* în cetatea
aceasta va muri de sabie sau de
foamete sau de ciumă; dar cine
va ieşi şi se va preda[k] caldeeni-
lor care vă împresoară va trăi
şi viaţa lui îi va fi drept pradă**.

4 *Is. 13.4.
5 *Ex. 6.6.
7 *Cap. 37.17; 39.5; 52.9. **Deut.28.50. 2 Cr. 36.17.
8 *Deut.30.19.
9 *Cap. 38.2; 38.17,18. **Cap. 39.18; 45.5.

[a] *Lit.* „orice om al păcii mele“ [b] *Sau* „pândesc lângă mine“ [c] *Sau* „amăgit“ [d] *Sau* „n-au prosperat“, „n-au reuşit“ [e] *Sau* „Ţi-am arătat“ [f] *Lit.* „*ar fi rămas* întotdeauna mare“ [g] *Ebr.* „Nebucadreţar“, *deseori în cărţile Ieremia şi Ezechiel* [h] *Sau* „dacă va fi ca Domnul să lucreze“ [i] *Lit.* „să se suie“ [j] *Lit.* „mare“ [k] *Lit.* „şi va cădea la“

10 *Lev. 17.10. Cap. 44.11. Amos 9.4. **Cap. 38.3. †Cap. 34.2; 34.22; 37.10; 38.18,23; 52.13.

10 Pentru că Eu Mi-am îndreptat
fața* împotriva cetății acesteia
spre rău, şi nu spre bine», zice Dom-
nul: «ea va fi dată în mâna**
împăratului Babilonului şi el o
va arde† cu foc»“.
11 Şi despre casa împăratului lui
Iuda, ascultați cuvântul Dom-
12 nului: Casă a lui David, aşa zice
Domnul:

12 *Cap. 22.3. Zah. 7.9. **Ps. 101.8.

„Judecați cu dreptate* dimi-
neața** şi scăpați pe cel prădat
din mâna asupritorului, ca nu
cumva să izbucnească mânia
Mea ca un foc şi să ardă şi să
nu fie cine să-l stingă, din cauza
răutății faptelor voastre.

13 *Ezec. 13.8. **Ps. 125.2. Is. 22.1. †2 Sam. 5.6,7 Cap. 49.4. Plân. 4.12.

13 ✡ Iată, sunt împotriva* ta, lo-
cuitoare a văii**, stânca şesului[a]“,
zice Domnul, „*împotriva* voastră,
care ziceți: «Cine† va coborî
împotriva noastră şi cine va intra
în locuințele noastre?»

14 *Pr. 1.31. Is. 3.10,11. **2 Cr. 36.19 Cap. 52.13.

14 Şi vă voi pedepsi după ro-
dul* faptelor voastre“, zice Dom-
nul, „şi voi aprinde un foc în
pădurea lui şi va mistui toate**
împrejurimile lui“.

Împotriva casei împărăteşti a lui Iuda

22 Aşa zice Domnul: „Coboară
la casa împăratului lui Iuda şi
2 rosteşte acolo cuvântul acesta şi
spune: «Ascultă* cuvântul Dom-
nului, împărate al lui Iuda, care
stai pe tronul lui David, tu şi
slujitorii tăi şi poporul tău care
3 intrați pe porțile acestea»“. Aşa
zice Domnul: „Faceți judecată*
şi dreptate şi scăpați pe cel pră-
dat din mâna asupritorului şi
nu nedreptățiți, nici nu chinuiți[b]**
pe străin, pe orfan şi pe văduvă
şi nu vărsați sânge nevinovat
4 în locul acesta. Pentru că, dacă
veți împlini cu adevărat cuvântul
acesta, atunci vor intra* pe por-
țile casei acesteia împărați care
stau în locul lui David pe tronul
lui, suiți în car şi pe cai – el şi
5 slujitorii lui şi poporul lui. Dar,
dacă nu veți asculta cuvintele

2 *Cap. 17.20.

3 *Cap. 21.12. **Vers. 17.

4 *Cap. 17.25.

5 *Ev. 6.13,17.

acestea, am jurat pe Mine În-
sumi*“, zice Domnul, „că această
casă va ajunge un pustiu“.
6 Pentru că aşa zice Domnul
despre casa împăratului lui Iuda:
„Tu Îmi eşti *ca* un Galaad,
ca vârful Libanului; *totuşi* cu
adevărat te voi face[c] un pustiu
şi cetăți nelocuite.

7 *Is. 37.24. **Cap. 21.14

7 Şi voi pune deoparte[d] nimi-
citori împotriva ta, pe fiecare cu
armele lui, şi vor tăia cedrii tăi
cei aleşi* şi-*i* vor arunca** în foc.

8 *Deut. 29.24; 29.25. 1 Împ. 9.8,9.

8 Şi multe națiuni vor trece pe
lângă cetatea aceasta şi vor zice
fiecare către aproapele său: «Pen-
tru ce a făcut* Domnul astfel a-
9 cestei cetăți mari?» Şi ei vor zice:
«Pentru că* au părăsit legămân-
tul Domnului Dumnezeului lor şi
s-au închinat altor dumnezei
şi le-au slujit».

9 *2 Împ. 22.17. 2 Cr. 34.25.

10 *2 Împ. 22.20. **Cap. 25.27; 44.14.

10 Nu-l plângeți pe cel mort* şi
nu-l jeliți. *Dar* plângeți-l, plânge-
ți-l pe cel care se duce, pentru că
nu se va mai întoarce** şi nu
va mai vedea țara lui de naştere“.

11 *2 Împ. 23.30-34 1 Cr. 3.15. 2 Cr. 36.1-4.

11 Pentru că aşa zice Domnul
despre Şalum[e]*, fiul lui Iosia, îm-
păratul lui Iuda, care a împărățit
în locul lui Iosia, tatăl său, care a
ieşit din locul acesta: „Nu se va
12 mai întoarce aici; pentru că va
muri în locul unde l-au dus captiv
şi nu va mai vedea țara aceasta“.

13 *2 Împ. 23.35 Vers. 18. **Lev. 19.13. Deut. 24.14; 24.15. Mica 3.10. Hab. 2.9. Iac. 5.4.

13 „Vai* de cel care îşi constru-
ieşte casa prin nedreptate şi ca-
merele lui de sus pe nedrept; ca-
re-l pune** pe aproapele său să
lucreze fără plată şi nu-i dă *pen-*
tru munca lui;
14 care zice: «Îmi voi construi o
casă spațioasă şi camere de sus
încăpătoare!» şi îşi taie ferestre;
şi este căptuşită cu cedru şi este
vopsită cu roşu aprins“.

15 *2Împ. 23.25 **Ps. 128.2. Is. 3.10.

15 „Vei împărăți tu pentru că te
întreci cu cedrul? Nu mânca şi bea
tatăl* tău şi nu făcea el judecată şi
dreptate? Atunci îi mergea** bine.

[a] *Ebr.* „Mişor“, *termen utilizat în general pentru ținutul Moabului, dar aici, pentru Ierusalim* [b] *Sau* „nu vă purtați violent“ [c] *Lit.* „de nu te voi face“ [d] *Sau* „voi sfinți“, „voi consacra“ [e] *Ioahaz*

16 El apăra cauza săracului[a] şi
a nevoiaşului *şi* atunci era bine.
Nu *este* aceasta a Mă cunoaşte?“
zice Domnul.

17 *Ezec. 19.6.

17 „Dar[b] ochii* tăi şi inima ta
nu sunt decât la câştigul tău jos-
nic şi la sângele celui nevinovat,
ca să-l verse, şi la asuprire şi la
violenţă, ca să le facă“.

18 *Cap. 16.4,6. **1 Împ. 13.30

18 De aceea, aşa zice Domnul de-
spre Ioiachim, fiul lui Iosia, îm-
păratul lui Iuda:
„Nu-l vor plânge*, *zicând*:
«Vai**, fratele meu!» sau: «Vai,
sora *mea*!» Nu-l vor plânge, *zi-
când*: «Vai, stăpâne!» sau: «Vai,
măria sa!»

19 *2 Cr. 36.6. Cap. 36.30.

19 Va fi înmormântat* cu înmor-
mântare de măgar, târât şi aruncat
dincolo de porţile Ierusalimului“.
20 ✡ „Suie-te în Liban şi strigă!
Şi ridică-ţi glasul în Basan şi
strigă din Abarim, pentru că toţi
iubiţii tăi sunt zdrobiţi.

21 *Cap. 3.25; 7.23.

21 Ţi-am vorbit în prosperitatea
ta. Tu ai zis: «Nu voi asculta!»
Aceasta a fost calea* ta din tine-
reţea ta, că n-ai ascultat de gla-
sul Meu.

22 *Cap. 23.1. **Vers. 20.

22 Vântul îi va paşte pe toţi păs-
torii* tăi şi iubiţii** tăi vor mer-
ge în captivitate; cu adevărat, a-
tunci te vei ruşina şi vei fi umi-
lită pentru toată răutatea ta.

23 *Cap. 6.24.

23 Tu, care locuieşti în Liban,
care îţi faci cuibul în cedri, cum
vei geme[c] când vor veni durerile
asupra ta; chinul*, ca al unei fe-
mei la naştere!“

24 *2 Împ. 24.6; 24.8. 1 Cr. 3.16. Cap. 37.1. **Cânt. 8.6. Hag. 2.23.

24 „Viu sunt Eu“, zice Domnul,
„chiar dacă* Ieconia[d], fiul lui
Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar
fi o pecete** pe mâna Mea dreap-
tă, şi de acolo te-aş smulge.

25 *Cap. 34.20. **2 Împ. 24.15 2 Cr. 36.10.

25 Şi te voi da* în mâna celor ca-
re-ţi caută viaţa şi în mâna ace-
lora de ale căror feţe te temi şi
în mâna lui Nebucadneţar, îm-
păratul Babilonului, şi în mâna**
26 caldeenilor. Şi te voi arunca, pe
tine şi pe mama ta care te-a
născut, într-o altă ţară, în care nu
v-aţi născut, şi veţi muri acolo.
27 Şi în ţara spre care ei îşi vor înăl-
ţa sufletul ca să se întoarcă, acolo
nu se vor *mai* întoarce.

28 *Ps. 31.12. Cap. 48.38. Osea 8.8.

28 Este omul acesta, Ieconia, un
vas de lut dispreţuit, sfărâmat*, un
obiect de care să nu ai plăcere?
De ce sunt azvârliţi, el şi sămân-
ţa lui, şi sunt aruncaţi într-o ţară
pe care n-o cunosc?“

29 *Deut. 32.1. Is. 1.2; 34.1. Mica 1.2.

29 O, ţară*, ţară, ţară[e], ascultă
cuvântul Domnului!

30 *1 Cr. 3.16; 3.17. Mt. 1.12. **Cap. 36.30

30 Aşa zice Domnul:
„Scrieţi-l pe omul acesta *ca* lip-
sit* de copii, *ca* un om care nu va
prospera în zilele lui. Pentru că din
sămânţa lui nu va prospera nici unul
care să stea pe tronul lui David**
şi să mai împărăţească în Iuda“.

Păstorii lui Israel

1 *Cap. 10.21; 22.22. Ezec. 34.2.

2 *Ex. 32.34.

23 „Vai de păstorii* care nimi-
cesc şi risipesc oile păşunii Me-
2 le!“ zice Domnul. „De aceea, aşa
zice Domnul Dumnezeul lui Is-
rael despre păstorii care păsto-
resc pe poporul Meu: «Voi aţi ri-
sipit oile Mele şi le-aţi alungat
şi nu le-aţi îngrijit[f]. Iată, voi
pedepsi[g]* asupra voastră răutatea
faptelor voastre»“, zice Domnul.

3 *Cap. 32.37. Ezec. 34.13.

3 „Şi Eu voi aduna* rămăşiţa oilor
Mele din toate ţările unde le-am
alungat şi le voi aduce din nou
la staulele[h] lor şi vor fi roditoare

4 *Cap. 3.15. Ezec. 34.23.

4 şi se vor înmulţi. Şi voi ridica
peste ele păstori* şi ei le vor păs-
tori. Şi nu se vor mai teme, nici
nu se vor înspăimânta şi nici una
nu va lipsi“, zice Domnul.

5 *Cap.33.14,15 **Is. 11.1. Zah. 3.8; †Is. 9.7; Lc. 1.32,33. ††Ps. 72.2. Is. 9.7; 32.1. Dan. 9.24.

5 „Iată, vin* zile“, zice Domnul,
„când îi voi ridica lui David o
Odraslă** dreaptă şi va împă-
răţi† ca împărat şi va lucra cu
înţelepciune[i] şi va face†† jude-
cată şi dreptate în ţară[j].

6 *Deut. 33.28 Cap. 30.10. Zah. 14.11.

6 În zilele Lui, Iuda va fi mântu-
it şi Israel* va locui în siguranţă.

[a] *Sau* „celui întristat“ [b] *Lit.* „Pentru că“ [c] *Sau* „vei fi de plâns“ [d] *Sau* „Conia“, „Ioiachin“ [e] *Sau* „pământ, pământ, pământ“ [f] *Sau* „nu le-aţi cercetat“ [g] *Sau* „voi cerceta“ [h] *Sau* „păşunile“ [i] *Sau* „va prospera“ [j] *Sau* „pe pământ“

6 **Is. 7.14; 9.6 Mt. 1.21-23 †Is. 45.24. Cap. 33.16. Rom. 3.22.
7 *Cap. 16.14; 16.15.
8 *Is. 43.5,6. Vers. 3.

Şi acesta este Numele** Lui, cu
care Se va numi: «Domnul, Drep-
tatea† noastră».
7 De aceea, iată, vin* zile“, zice
Domnul, „când nu vor mai zice:
«Viu este Domnul care i-a scos
pe fiii lui Israel din ţara Egiptu-
8 lui», ci: «Viu este Domnul care a
scos şi care a adus înapoi sămân-
ţa casei lui Israel din ţara de la
nord» şi din toate ţările* unde-i
alungasem; şi vor locui în ţara lor“.

Falşii profeţi

9 *Hab. 3.16.
10 *Cap. 5.7,8; 9.2. **Osea 4.2,3 †Cap. 9.10; 12.4.
11 *Cap. 6.13. Ţef. 3.4. **Cap. 7.30; 11.15; 32.34. Ezec. 8.11; 23.39.
12 *Ps. 35.6. Pr. 4.19. Cap. 13.16. **Cap. 11.23
13 *Cap. 2.8. **Is. 9.16.
14 *Cap. 29.23. **Vers. 26. †Ezec. 13.22 ††Deut. 32.32 Is. 1.9,10.
15 *Cap. 8.14; 9.15.

9 Despre profeţi:
Inima mea este zdrobită în
mine[a], îmi tremură toate oasele*.
Sunt ca un om beat şi ca un om
învins de vin, din cauza Domnu-
lui şi din cauza cuvintelor sfin-
ţeniei Lui.
10 Pentru că ţara* este plină de
adulteri, pentru că ţara jeleşte**
din cauza blestemului, păşunile†
pustiului s-au uscat; şi alergarea
lor este rea şi puterea lor este cu
nedreptate.
11 Pentru că şi profetul* şi preo-
tul sunt întinaţi[b]. „Chiar şi în**
casa Mea am găsit răutatea lor“,
zice Domnul.
12 „De aceea, calea* lor va fi
pentru ei ca *locurile* alunecoase
în întuneric. Vor fi împinşi şi vor
cădea pe ea. Pentru că voi aduce
asupra lor nenorocirea**, anul
pedepsei lor“, zice Domnul.
13 „Şi am văzut nebunie în pro-
feţii Samariei: au profeţit* prin
Baal şi au rătăcit** pe poporul
Meu Israel.
14 Şi în profeţii Ierusalimului am
văzut un lucru înfricoşător: ei
comit aduter* şi umblă în min-
ciună** şi întăresc† mâinile rău-
făcătorilor, încât nici unul nu se
întoarce de la răutatea lui. Toţi au
ajuns pentru Mine ca Sodoma††,
şi locuitorii lui, ca Gomora“.
15 De aceea, aşa zice Domnul oş-
tirilor despre profeţi:
„Iată, îi voi hrăni cu pelin* şi-i
voi face să bea apă cu fiere[c], pen-
tru că de la profeţii Ierusalimu-
lui s-a răspândit neevlavia[d] în
toată ţara“.
16 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Nu ascultaţi cuvintele profe-
ţilor care vă profeţesc: ei vă duc
la deşertăciune; ei spun* viziu-
nea inimii lor, nu *cea care iese*
din gura Domnului.
17 Ei spun neîncetat celor care
Mă dispreţuiesc: «Domnul a zis:
Veţi avea pace*». Şi spun oricui
umblă în încăpăţânarea inimii
lui: «Nu va veni** nenorocirea
asupra voastră»“.
18 Căci cine a stat* la sfatul
Domnului, ca să fi văzut şi să
fi auzit cuvântul Său? Cine a luat
seama** la cuvântul Său şi l-a
ascultat?
19 Iată, furtuna* Domnului, furia,
izbucneşte; şi un vârtej puternic
se va abate peste[e] capul celor răi.
20 Mânia* Domnului nu se va
potoli[f] până nu va face şi până
nu va împlini gândurile inimii
Sale: în zilele din urmă[g]** o veţi
înţelege lămurit.
21 „Nu Eu i-am trimis* pe pro-
feţii *aceştia*, totuşi ei au alergat;
nu Eu le-am vorbit, totuşi ei au
profeţit.
22 Dar, dacă ar fi stat* la sfatul
Meu, atunci ar fi făcut pe poporul
Meu să asculte cuvintele Mele
şi i-ar fi întors** de la calea lor
cea rea şi de la răutatea faptelor
lor“.
23 ✡ „Sunt Eu un Dumnezeu de
aproape“, zice Domnul, „şi nu
sunt un Dumnezeu de departe?
24 Poate un om să se ascundă*
în locuri tainice, ca să nu-l văd
Eu?“, zice Domnul. „Nu umplu**
Eu cerurile şi pământul?“ zice
Domnul.
25 „Am auzit ce spun profeţii
care profeţesc minciună în Numele
Meu, zicând: «Am visat! Am vi-

16 *Cap. 14.14. Vers. 21.
17 *Cap. 6.14; 8.11. Ezec. 13.10. Zah. 10.2. **Mica 3.11.
18 *Iov 15.8. 1 Cor. 2.16. **Iov 33.31.
19 *Cap. 25.32; 30.23.
20 *Cap. 30.24. **Gen. 49.1.
21 *Cap. 14.14; 27.15; 29.9.
22 *Vers. 18. **Cap. 25.5.
24 *Ps. 139.7. Amos 9.2,3. **1 Împ. 8.27

[a] *Sau* „Inima mea este zdrobită în mine pentru profeţi“ [b] *Sau* „neevlavioşi“ [c] *Lit.* „apă de fiere“ [d] *Sau* „făţărnicia“ [e] *Sau* „va cădea pe“ [f] *Lit.* „nu se va întoarce“ [g] *Sau* „la sfârşitul zilelor“

26 sat!» Până când va fi a-
ceasta în inima profeților care
profețesc minciună și care sunt
profeți ai înșelăciunii inimii lor?
27 *Jud. 3.7; 8.33,34.
27 Ei se gândesc să facă pe popo-
rul Meu să uite Numele Meu
prin visurile lor pe care fiecare le
spune aproapelui său, așa cum
părinții lor au uitat* Numele Meu
28 pentru[a] Baal. Profetul care are
un vis să istorisească visul; și cel
care are cuvântul Meu să spună
cuvântul Meu cu credincioșie. Ce
este pleava pentru grâu?“, zice
29 Domnul. „Nu este cuvântul Meu
ca un foc“, zice Domnul, „și ca
un ciocan care sfărâmă stânca?
30 *Deut. 18.20. Cap. 14.14; 14.15.
30 De aceea, iată, zice Domnul,
Eu sunt împotriva* profeților,
care fură cuvintele Mele, fieca-
31 re de la aproapele său. Iată,
zice Domnul, Eu sunt împotriva
profeților, care își folosesc limba
32 *Țef. 3.4.
32 lor și spun: «El a zis». Iată, zice
Domnul, sunt împotriva celor care
profețesc visuri false și care
le istorisesc și rătăcesc pe popo-
rul Meu cu minciunile lor și
cu lăudăroșia* lor. Și Eu nu
i-am trimis, nici nu le-am po-
runcit și ei nu sunt de nici un
folos poporului acestuia“, zice
Domnul.
33 *Mal. 1.1. **Vers. 39.
33 „Și când poporul acesta, sau
un profet, sau un preot, te va în-
treba, zicând: «Care este pro-
feția[b]* Domnului?», atunci le vei
zice: «Ce profeție?[c]» «Vă voi
34 părăsi**»“, zice Domnul. „Și cât
despre profetul, sau preotul, sau
poporul care va zice: «Profeția
Domnului!», voi pedepsi pe omul
35 acela și casa lui“. Așa să ziceți
fiecare către aproapele său și
fiecare către fratele său: „Ce a
răspuns Domnul?“ sau: „Ce a spus
36 Domnul?“ Și să nu mai amintiți
de profeția Domnului, căci cu-
vântul fiecăruia va fi profeția
lui. Pentru că ați sucit cuvintele
Dumnezeului celui viu, ale Dom-
nului oștirilor, Dumnezeul nos-
37 tru. Așa să zici profetului: „Ce ți-a
răspuns Domnul?“ și: „Ce a spus
38 Domnul?“ Dar pentru că ziceți:
„Profeția Domnului!“, de aceea,
așa zice Domnul: „Pentru că
spuneți cuvântul acesta: «Profe-
ția Domnului!» și Eu am trimis
la voi, spunând: Să nu ziceți:
39 «Profeția Domnului!», de aceea*, 39 *Osea 4.6. **Vers. 33.
iată, vă voi uita cu totul și vă
voi arunca** departe de la fața
Mea, pe voi și cetatea pe care
v-am dat-o vouă și părinților
40 voștri. Și voi aduce asupra voas- 40 *Cap. 20.11.
tră o batjocură* pentru totdeau-
na și o rușine pentru totdeauna,
care nu se vor uita“.

Cele două coșuri cu smochine

24 ✱ Și Domnul m-a făcut să
văd* și iată două coșuri cu smo-
chine puse înaintea templului
Domnului, după ce Nebucadne- 1 *Amos 7.1,4; 8.1.
țar, împăratul** Babilonului, de- **2 Împ. 24.12 2 Cr. 36.10.
portase din Ierusalim pe Ieco- †Cap. 22.24; 29.2.
nia†, fiul lui Ioiachim, împăra-
tul lui Iuda, și pe căpeteniile lui
Iuda și pe tâmplari[d] și pe fierari
2 și-i dusese la Babilon. Un coș
avea smochine foarte bune, ca
smochinele coapte întâi; și celălalt
coș *avea* smochine foarte rele,
care, de rele ce erau, nu puteau
fi mâncate.
3 Și Domnul mi-a zis: „Ce vezi,
Ieremia?“
Și eu am zis: „Smochine; smo-
chinele cele bune, foarte bune; și
cele rele, foarte rele, care nu se
pot mânca de rele ce sunt“.
4 Și cuvântul Domnului a fost
5 către mine, zicând: Așa zice Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: „Ca
smochinele acestea bune, așa îi
voi privi pe cei deportați din Iu-
da, pe care i-am trimis din locul
acesta în țara caldeenilor, spre
6 bine. Și ochiul Meu va veghea a- 6 *Cap. 12.15; 29.10. **Cap. 32.41; 33.7; 42.10.
supra lor spre bine și-i voi adu-
ce* din nou în țara aceasta; și-i
voi zidi** și nu-*i* voi surpa; și-i
voi sădi și nu-*i* voi dezrădăcina.

[a] *Sau* „prin“ [b] *Lit.* „povara“ [c] *Sau* „Voi sunteți povara.“ [d] *Sau* „meșteri“

7 *Deut. 30.6. Cap. 32.39. Ezec. 11.19; 36.26,27. **Cap. 30.22; 31.33; 32.38. †Cap. 29.13.

7 Şi le voi da o inimă* ca să Mă
cunoască pe Mine că Eu sunt
*D*omnul. Şi ei Îmi vor fi popor**
şi Eu le voi fi Dumnezeu, pentru
că se vor întoarce la Mine† cu toa-
tă inima lor.

8 *Cap. 29.17. **Cap. 44.1.

8 Şi ca smochinele cele rele*,
care nu se pot mânca de rele ce
sunt", da, aşa zice *D*omnul, „aşa
voi face pe Zedechia, împăratul
lui Iuda, şi pe căpeteniile lui şi
restul Ierusalimului care rămâne
în ţara aceasta şi pe cei care lo-
9 cuiesc** în ţara Egiptului. Şi îi
voi da să fie alungaţi* încoace şi
încolo[a] printre toate împărăţiile
pământului, spre rău, ca să fie o
ruşine** şi un proverb, de bat-
jocură şi de blestem†, în toate lo-
10 curile unde îi voi alunga. Şi voi
trimite printre ei sabia, foametea
şi ciuma, până vor fi nimiciţi din
ţara pe care le-am dat-o lor şi
părinţilor lor".

9 *Deut. 28.25; 28.37. 1 Împ. 9.7. 2 Cr. 7.20. Cap. 15.4; 34.17. **Ps. 44.13; 44.14. †Cap. 29.18; 29.22.

Captivitatea de şaptezeci de ani

1 *Cap. 36.1.

25 ✸ Cuvântul care a fost către
Ieremia despre tot poporul lui
Iuda, în anul al patrulea* al lui
Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda, care a fost anul întâi al
lui Nebucadneţar, împăratul Ba-
2 bilonului, pe care l-a rostit pro-
fetul Ieremia către tot poporul
lui Iuda şi către toţi locuitorii Ie-
3 rusalimului, zicând: „Din al trei-
sprezecelea* an al lui Iosia, fiul
lui Amon, împăratul lui Iuda, şi
până în ziua aceasta, aceşti două-
zeci şi trei de ani, cuvântul *D*om-
nului a fost către mine şi eu v-am
vorbit, sculându-mă de diminea-
ţă şi vorbind; dar voi n-aţi as-
cultat**.

3 *Cap. 1.2. **Cap. 7.13; 11.7,8,10; 13.10,11; 16.12; 17.23; 18.12; 19.15; 22.21.

4 Şi *D*omnul i-a trimis la voi pe
toţi slujitorii Săi, profeţii, scu-
lându-i de dimineaţă* şi trimi-
ţându-i, dar voi n-aţi ascultat, nici
nu v-aţi plecat urechea ca să au-
5 ziţi, când ei ziceau: «Întoarce-
ţi-vă acum fiecare* de la calea lui
cea rea şi de la răutatea faptelor
voastre şi locuiţi în ţara pe care
v-a dat-o *D*omnul, vouă şi pă-
rinţilor voştri, dintotdeauna şi
6 pentru totdeauna. Şi nu mergeţi
după alţi dumnezei, ca să le slu-
jiţi şi să vă închinaţi lor; şi nu
Mă întărâtaţi la mânie cu lucra-
rea mâinilor voastre, şi nu vă voi
face nici un rău».

4 *Cap. 7.13; 7.25; 26.5; 29.19.

5 *2 Împ. 17.13 Cap. 18.11; 35.15. Iona 3.8.

7 Dar n-aţi ascultat de Mine",
zice *D*omnul, „ca să nu Mă întă-
râtaţi la mânie* cu lucrarea mâi-
nilor voastre, spre răul vostru".

7 *Deut. 32.21. Cap. 7.19; 32.30.

8 De aceea, aşa zice *D*omnul
oştirilor: „Pentru că n-aţi ascultat
9 de cuvintele Mele, iată, voi tri-
mite şi voi lua toate* familiile de
la nord", zice *D*omnul, „şi *voi
trimite* la Nebucadneţar, împă-
ratul Babilonului, robul** Meu,
şi le voi aduce împotriva ţării
acesteia şi împotriva locuitori-
lor ei şi împotriva tuturor na-
ţiunilor acestora de jur-împrejur;
şi le voi nimici cu totul[b] şi le voi
face o pustietate[c]† şi o *pricină
de* fluierare şi pustiiri pentru tot-
10 deauna. Şi voi face să piară de la
ei glasul veseliei* şi glasul bucu-
riei, glasul mirelui şi glasul mi-
resei, uruitul** pietrelor de moa-
11 ră şi lumina lămpii. Şi toată ţara
aceasta va ajunge un pustiu, o
pricină de uimire; şi naţiunile
acestea vor sluji împăratului Ba-
bilonului şaptezeci de ani.

9 *Cap. 1.15. **Is. 44.28; 45.1. Cap. 27.1; 40.2; 43.10. †Cap. 18.16.

10 *Is. 24.7,8. Cap. 7.34. Ezec. 16.13. Osea 2.11. Apoc. 18.23. **Ecl. 12.4.

12 Şi va fi *aşa*: la împlinirea* ce-
lor şaptezeci de ani voi pedepsi
pe împăratul Babilonului, zice
*D*omnul, şi naţiunea aceea, pentru
nelegiuirea lor, şi ţara caldeenilor
şi o voi face pustietăţi** pentru
13 totdeauna. Şi voi aduce asupra ţă-
rii aceleia toate cuvintele Mele pe
care le-am rostit împotriva ei, tot
ce este scris în cartea* aceasta, pe
care a profeţit-o Ieremia împotri-
14 va tuturor** naţiunilor. Pentru că*
multe naţiuni şi împăraţi** mari
le vor înrobi† şi pe ele; şi le voi
răsplăti†† după fapta lor şi după
lucrarea mâinilor lor".

12 *2 Cr. 36.21. Ezra 1.1. Dan. 9.2. **Is. 13.19; 14.23; 21.1; 47.1. Cap.50.3,13; 50.39; 51.25.

13 *Cap. 36.4; 36.29,32. **Cap. 1.5; 1.10; 36.2.

14 *Cap. 50.9; 51.27,28. **Cap.50.41. †Cap. 27.7. ††Cap.50.29; 51.6,24.

[a] *Sau* „să fie de groază" [b] *Sau* „le voi pune sub blestem" [c] *Sau* „o uimire"

Paharul mâniei lui Dumnezeu

15 *Iov 21.20. Ps. 75.8. Is. 51.17.
16 *Cap. 51.7. Ezec. 23.34. Naum 3.11.
18 *Vers. 9,11. **Cap. 24.9.
19 *Cap. 46.2; 46.25.
20 *Vers. 24. **Iov 1.1. †Cap. 47.1,5; 47.7. ††Is. 20.1.
21 *Cap. 49.7. **Cap. 48.1. †Cap. 49.1.
22 *Cap. 47.4. Zah. 9.2-4. **Cap. 31.10
23 *Is. 21.13. Cap. 49.7,8. **Gen. 22.21
24 *2 Cr. 9.14. **Cap. 49.31; 50.37. Ezec. 30.5.
25 *Cap. 49.34.
26 *Cap. 50.9. **Cap. 51.41
27 *Hab. 2.16. **Is. 51.21; 63.6.

15 Pentru că aşa mi-a zis Dom-
nul Dumnezeul lui Israel: „Ia*
potirul vinului acestei mânii din
mâna Mea şi adapă cu el toate
naţiunile la care te voi trimite Eu.
16 Şi vor bea* şi se vor clătina şi
vor înnebuni din cauza sabiei pe
care o voi trimite printre ele“.
17 Atunci am luat potirul din mâ-
na Domnului şi am adăpat toate
naţiunile la care m-a trimis Dom-
18 nul: Ierusalimul şi cetăţile lui Iuda
şi pe împăraţii lui *şi* pe căpete-
niile lui, ca să-i facă un pustiu*,
o *pricină de* uimire *şi de* fluierare
19 şi un blestem**, ca în ziua aceasta;
pe Faraon*, împăratul Egiptului, şi
pe slujitorii lui şi pe căpeteniile
20 lui şi pe tot poporul lui şi pe
tot poporul amestecat[a]* şi pe toţi
împăraţii ţării Uţ** şi pe toţi
împăraţii† ţării filistenilor şi
Ascalonul şi Gaza şi Ecronul şi
21 rămăşiţa†† Asdodului; Edomul* şi
Moabul** şi pe fiii lui Amon†;
22 şi pe toţi împăraţii Tirului* şi pe
toţi împăraţii Sidonului şi pe
împăraţii insulelor[b], care sunt
23 dincolo de mare**; Dedanul* şi
Tema şi Buzul** şi pe toţi cei care
24 au laturile părului tăiate şi pe
toţi împăraţii Arabiei* şi pe toţi
împăraţii poporului amestecat**,
25 care locuiesc în pustiu; şi pe toţi
împăraţii Zimrei şi pe toţi împă-
raţii Elamului* şi pe toţi împăra-
26 ţii mezilor şi pe toţi împăraţii* de
la nord, de aproape şi de departe,
şi pe unul şi pe altul, şi toate
împărăţiile ţărilor care sunt pe
suprafaţa pământului; şi împăra-
tul Şeşacului[c]** va bea după ei.
27 „Şi le vei zice: Aşa zice Dom-
nul oştirilor, Dumnezeul lui Isra-
el: «Beţi* şi îmbătaţi-vă** şi văr-
saţi şi cădeţi şi nu vă mai ridi-
caţi, din cauza sabiei pe care o
28 voi trimite printre voi». Şi va fi
aşa: dacă vor refuza să ia poti-
rul din mâna ta, ca să bea, atunci
să le spui: Aşa zice Domnul oş-
29 tirilor: «Veţi bea negreşit. Pentru
că, iată, Eu încep* să aduc răul
asupra cetăţii** care se numeşte
după Numele Meu; şi voi să fiţi cu
totul nepedepsiţi[d]? Nu veţi fi nepe-
depsiţi; pentru că Eu voi chema†
sabia asupra tuturor locuitorilor
pământului»“, zice Domnul oştirilor.
30 „Şi tu, profeţeşte împotriva lor
toate cuvintele acestea şi spune-le:
«Domnul va răcni* din înăl-
ţime şi va face să răsune glasul
Lui din locuinţa** Lui cea sfân-
tă; va răcni puternic împotriva
staulului† Său[e], va scoate un stri-
găt†† asemenea celor care calcă
în teasc, împotriva tuturor locui-
torilor pământului.
31 Vuietul va ajunge până la mar-
ginea pământului; pentru că Dom-
nul Se socoteşte* cu naţiunile, va
intra** la judecată cu orice făp-
tură[f]; pe cei răi îi va da sabiei»“,
zice Domnul.
32 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Iată, nenorocirea va merge
de la naţiune la naţiune şi o furtu-
nă* mare se va ridica de la mar-
ginile pământului“.
33 Şi în ziua aceea, cei ucişi* de
Domnul vor fi de la o margine a pă-
mântului şi până la *cealaltă* mar-
gine a pământului: nu vor fi plân-
şi**, nici strânşi†, nici înmormântaţi;
vor fi gunoi pe suprafaţa pământului.
34 Gemeţi*, păstorilor, şi striga-
ţi! Şi tăvăliţi-vă *în ţărână*, voi,
stăpâni ai turmei! Pentru că s-au
împlinit zilele înjunghierii voastre
şi vă voi împrăştia şi veţi cădea
ca un vas de preţ.
35 Şi va pieri adăpostul[g] de la păs-
tori şi scăparea de la stăpânii
turmei.
36 Un glas de strigăt al păstori-
lor şi un vaiet al stăpânilor tur-
mei *se aud*, pentru că Domnul

29 *Dan. 9.18; 9.19. **Pr. 11.31. Cap. 49.12. Ezec. 9.6. Obad. 16. Lc. 23.31. 1 Pet. 4.17. †Ezec. 38.21
30 *Is. 42.13. Ioel 3.16. Amos 1.2. **Ps. 11.4. Cap. 17.12. †1 Împ. 9.3. Ps. 132.14. ††Is. 16.9. Cap. 48.33.
31 *Osea 4.1. Mica 6.2. **Is. 66.16. Ezec. 20.35; 20.36. Ioel 3.2.
32 *Cap. 23.19; 30.23.
33 *Is. 66.16. **Cap. 16.4; 16.6. †Ps. 79.3. Cap. 8.2. Apoc. 11.9.
34 *Cap. 4.8; 6.26.

[a] *Sau* „poporul Arabiei“ [b] *Sau* „regiunilor maritime“ [c] *Nume enigmatic pentru „Babel“, format prin inversarea ordinii alfabetului ebraic* [d] *Sau* „nevinovaţi“ [e] *Sau* „locuinţei Sale“ [f] *Lit.* „carne“ [g] *Sau* „fuga“

pustieşte păşunea lor;
37 şi staulele cele paşnice vor fi
pustiite din cauza aprinderii mâ-
niei Domnului.

38 *Ps. 76.2.

38 El Şi-a părăsit vizuina*, ca
un leu; pentru că ţara lor a ajuns
o pustietate din cauza furiei[a] asu-
pritorului şi din cauza aprinderii
mâniei Sale.

Ieremia ameninţat cu moartea

2 *Cap. 19.14. **Ezec. 3.10 Mt. 28.20. †Fap. 20.27.

26 ✸ La începutul împărăţiei lui
Ioiachim, fiul lui Iosia, împăra-
tul lui Iuda, cuvântul acesta a fost
2 de la Domnul, zicând: Aşa zice
Domnul: „Stai în curtea* casei
Domnului şi spune tuturor *celor*
care vin din cetăţile lui Iuda, care
vin să se închine în casa Dom-
nului, toate cuvintele** pe care ţi
le voi porunci să le spui lor; nu

3 *Cap. 36.3. **Cap. 18.8. Iona 3.8,9.

3 lăsa† nici un cuvânt. Poate* că vor
asculta şi se vor întoarce fiecare
de la calea lui cea rea şi Mă
voi întoarce** de la răul pe care
am de gând să li-l fac pentru

4 *Lev. 26.14. Deut. 28.15.

4 răutatea faptelor lor. Şi să le spui:
Aşa zice Domnul: «Dacă nu Mă
veţi asculta*, ca să umblaţi în
legea Mea pe care v-am pus-o

5 *Cap. 7.13; 7.25; 11.7; 25.3,4.

5 înainte, ca să ascultaţi de cuvintele
slujitorilor Mei, profeţii, pe care
i-am trimis* la voi, sculându-i de
dimineaţă şi trimiţându-i – dar voi

6 *1 Sam. 4.10; 4.11. Ps. 78.60. Cap. 7.12,14 **Is. 65.15. Cap. 24.9.

6 n-aţi ascultat –, voi face casa
aceasta ca Şilo* şi voi face ceta-
tea aceasta un blestem** pentru
toate naţiunile pământului»“.
7 Şi preoţii şi profeţii şi tot
poporul l-au auzit pe Ieremia spu-
nând cuvintele acestea în casa
8 Domnului. Şi a fost *aşa*: cum a
terminat Ieremia de spus tot ce-*i*
poruncise Domnul să spună în-
tregului popor, preoţii şi profe-
ţii şi tot poporul l-au apucat,
9 zicând: „Vei muri negreşit! Pen-
tru ce ai profeţit în Numele
Domnului, zicând: «Casa aceasta
va fi ca Şilo şi cetatea aceasta
va fi pustiită, fără locuitori»?“ Şi
tot poporul s-a adunat împotriva
lui Ieremia, în casa Domnului.
10 Şi căpeteniile lui Iuda au
auzit lucrurile acestea şi s-au suit
din casa împăratului la casa
Domnului şi s-au aşezat la in-
trarea Porţii celei Noi a *casei*

11 *Cap. 38.4.

11 Domnului. Şi preoţii şi profeţii
au vorbit căpeteniilor şi întregu-
lui popor, zicând: „Omul acesta
este vrednic de moarte, pentru
că a profeţit* împotriva cetăţii a-
cesteia, cum aţi auzit voi cu ure-
chile voastre“.
12 Atunci Ieremia a vorbit tu-
turor căpeteniilor şi întregului
popor, zicând: „Domnul m-a tri-
mis să profeţesc împotriva casei
acesteia şi împotriva cetăţii aces-
teia toate cuvintele pe care le-aţi

13 *Cap. 7.3. **Vers. 3,19.

13 auzit. Şi acum, îndreptaţi-vă* căile
şi faptele şi ascultaţi de glasul
Domnului Dumnezeului vostru;
şi Domnul Se va întoarce** de la
răul pe care l-a rostit împotriva

14 *Cap. 38.5.

14 voastră. Iar eu, iată, sunt* în mâna
voastră; faceţi cu mine cum este
bine şi cum este drept în ochii
15 voştri. Numai să ştiţi negreşit că,
dacă mă veţi omorî, veţi aduce
sânge nevinovat asupra voastră
şi asupra cetăţii acesteia şi asupra
locuitorilor ei; pentru că în ade-
văr Domnul m-a trimis la voi ca
să spun toate cuvintele acestea
în auzul vostru“.
16 Atunci căpeteniile şi tot po-
porul au zis preoţilor şi profe-
ţilor: „Omul acesta nu este vred-
nic de moarte, pentru că ne-a vor-
bit în Numele Domnului Dum-
nezeului nostru“.

17 *Fap. 5.34.

17 Şi unii din bătrânii ţării s-au
ridicat* şi au vorbit întregii adu-

18 *Mica 1.1. **Mica 3.12.

18 nări a poporului, zicând: „Mica*
din Moreşet profeţea în zilele
lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
şi a vorbit întregului popor al
lui Iuda, zicând: «Aşa zice Dom-
nul oştirilor:
Sionul** va fi arat *ca* un ogor
şi Ierusalimul va ajunge grămezi
de pietre şi muntele casei, ca locurile

[a] *Sau* „sabiei“

înalte ale unei păduri».

19 *2 Cr. 32.26. **Ex. 32.14. 2 Sam. 24.16 †Fap. 5.39.

19 L-a omorât Ezechia, împăra-
tul lui Iuda, şi tot Iuda? Nu s-a
temut* el de Domnul şi a căutat
faţa Domnului şi Domnul S-a în-
tors** de la răul pe care-l rostise
împotriva lor? Şi noi† am face un
rău mare împotriva sufletelor
noastre".
20 Şi a mai fost un om care pro-
feţea în Numele Domnului: Urie,
fiul lui Şemaia, din Chiriat-Iea-
rim; şi el a profeţit împotriva
cetăţii acesteia şi împotriva ţă-
rii acesteia, după toate cuvinte-
21 le lui Ieremia. Şi împăratul Ioia-
chim şi toţi vitejii lui şi toate
căpeteniile au auzit cuvintele lui
şi împăratul a căutat să-l omoare;
dar Urie a auzit şi s-a temut şi a
22 fugit şi s-a dus în Egipt. Şi împă-
ratul Ioiachim a trimis oameni
în Egipt: pe Elnatan, fiul lui Ac-
bor, şi pe alţi bărbaţi împreună
23 cu el, în Egipt. Şi ei l-au scos pe
Urie din Egipt şi l-au adus la îm-
păratul Ioiachim şi el l-a ucis cu
sabia şi a aruncat trupul său mort
în mormintele fiilor poporului[a].

24 *2 Împ. 22.12; 22.14. Cap. 39.14.

24 Dar mâna* lui Ahicam, fiul lui
Şafan, a fost cu Ieremia, ca să
nu-l dea în mâna poporului, ca
să fie omorât.

Sfatul lui Ieremia

1 *Vers. 3,12,20 Cap. 28.1.

2 *Cap. 28.10; 28.12. Ezec. 4.1; 12.3; 24.3.

5 *Ps. 115.15; 146.6. Is. 45.12.

27 ✱ La începutul împărăţiei lui
Ioiachim[b], fiul lui Iosia, împăra-
tul* lui Iuda, a fost cuvântul a-
cesta de la Domnul către Iere-
2 mia, zicând: Aşa îmi zice Dom-
nul: „Fă-ţi legături şi juguri şi
3 pune-le* pe grumazul tău; şi tri-
mite-le împăratului Edomului şi
împăratului Moabului şi împă-
ratului fiilor lui Amon şi împă-
ratului Tirului şi împăratului Si-
donului prin mâna solilor care
vin la Ierusalim, la Zedechia, îm-
4 păratul lui Iuda. Şi porunceşte-le
să spună stăpânilor lor: Aşa zice
Domnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel: Aşa să spuneţi stăpânilor
5 voştri: «Eu am făcut* pământul, pe
om şi pe animal, care sunt pe
suprafaţa pământului, cu puterea
Mea cea mare şi cu braţul Meu
cel întins; şi l-am dat** cui a fost
6 drept în ochii Mei. Şi acum* Eu
am dat toate ţările acestea în
mâna lui Nebucadneţar, împăra-
tul Babilonului, robul** Meu, şi
i-am dat chiar şi fiarele† câmpului
7 ca să-i slujească. Şi toate* naţiu-
nile îi vor sluji, lui şi fiului său şi
fiului fiului său, până când va
veni timpul** ţării lui şi multe
naţiuni şi împăraţi mari îl vor în-
robi† şi pe el.
8 Şi va fi *aşa*: pe naţiunea sau
împărăţia care nu-i va sluji lui
Nebucadneţar, împăratul Babi-
lonului, şi care nu-şi va pleca
grumazul sub jugul împăratului
Babilonului, pe naţiunea aceea o
voi pedepsi[c]», zice Domnul, «cu
sabia şi cu foametea şi cu ciu-
ma, până când îi voi nimici prin
9 mâna lui. Dar voi să nu ascultaţi
de profeţii voştri, nici de ghici-
torii voştri, nici de visurile voas-
tre, nici de prezicătorii voştri, nici
de vrăjitorii voştri, care vă vor-
besc, zicând: «Nu-i veţi sluji îm-
10 păratului Babilonului!» Pentru
că ei vă profeţesc* minciună, ca
să fiţi duşi departe de ţara voas-
tră şi ca Eu să vă alung şi să pie-
11 riţi. Dar pe naţiunea care îşi va
pleca grumazul sub jugul împă-
ratului Babilonului şi-i va sluji, o
voi lăsa să rămână încă în ţara
ei», zice Domnul, «şi o vor lucra
şi vor locui în ea»".
12 Şi i-am vorbit lui Zedechia*,
împăratul lui Iuda, după toate cu-
vintele acestea, zicând: „Pleca-
ţi-vă grumajii sub jugul împă-
ratului Babilonului şi slujiţi-i, lui
13 şi poporului lui, şi trăiţi! De ce
să muriţi*, tu şi poporul tău, de
sabie, de foamete şi de ciumă, cum
a spus Domnul despre naţiunea
care nu-i va sluji împăratului Ba-
14 bilonului? Şi nu ascultaţi de cuvintele

5 **Ps. 115.16 Dan. 4.17; 4.25,32.

6 *Cap. 28.14. **Cap. 25.9. Ezec. 29.18; 29.20. †Cap. 28.14. Dan. 2.38.

7 *2 Cr. 36.20. **Cap. 25.12; 50.27. Dan. 5.26. †Cap. 25.14.

10 *Vers. 14.

12 *Cap. 28.1; 38.17.

13 *Ezec. 18.31

[a] *Oamenilor de rând* [b] *Unele ms.* „Zedechia" [c] *Sau* „o voi cerceta"

14 *Cap. 14.14; 23.21; 29.8; 29.9.

profeţilor care vă vor-besc, zicând:
«Nu-i veţi sluji împăratului
Babilonului!», pentru
că ei vă profeţesc* minciună“.
15 „Deoarece nu Eu i-am trimis“, zice
*D*omnul, „şi ei profeţesc minciună
în Numele Meu, ca să vă alung şi
să pieriţi, voi şi profeţii care vă
profeţesc“.

16 *2 Cr. 36.7; 36.10. Cap. 28.3. Dan. 1.2.

16 Şi am vorbit preoţilor şi la tot
poporul acesta, zicând: Aşa zice
*D*omnul: „Nu ascultaţi de cuvin-
tele profeţilor voştri care vă pro-
feţesc, zicând: «Iată, vasele* ca-
sei *D*omnului vor fi aduse îna-
poi din Babilon, acum, curând»,
pentru că ei vă profeţesc min-
17 ciună. Nu-i ascultaţi: slujiţi îm-
păratului Babilonului şi trăiţi!
De ce să ajungă cetatea aceasta
18 un pustiu? Iar dacă ei sunt pro-
feţi şi dacă este cuvântul *D*om-
nului cu ei, să se roage acum
*D*omnului oştirilor, ca să nu fie
duse la Babilon vasele care au
fost lăsate în casa *D*omnului şi
în casa împăratului lui Iuda şi

19 *2 Împ. 25.13 Cap. 52.17; 52.20,21.

19 în Ierusalim“. Pentru că aşa zice
*D*omnul oştirilor despre stâlpi* şi
despre mare şi despre postamen-
te şi despre celelalte vase care au
fost lăsate în cetatea aceasta,

20 *2 Împ. 24.14; 24.15. Cap. 24.1.

20 pe care nu le-a luat Nebucadne-
ţar, împăratul Babilonului, când
a deportat din Ierusalim* la Ba-
bilon pe Ieconia, fiul lui Ioia-
chim, împăratul lui Iuda, şi pe
toate căpeteniile lui Iuda şi ale
21 Ierusalimului: Pentru că aşa zice
*D*omnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel, despre vasele care au fost
lăsate în casa *D*omnului şi în
casa împăratului lui Iuda şi în

22 *2 Împ. 25.13 2 Cr. 36.18. **2 Cr. 36.21 Cap. 29.10; 32.5. †Ezra 1.7; 7.19

22 Ierusalim: „Ele vor fi duse* la
Babilon şi vor fi acolo până în
ziua când le voi cerceta** Eu“,
zice *D*omnul, „şi le voi sui† din
nou şi le voi aduce înapoi în lo-
cul acesta“.

Împotriva falsului profet Hanania

1 *Cap. 27.1.

28 Şi a fost *aşa*: în acelaşi* an,
la începutul împărăţiei lui Ze-
dechia, împăratul lui Iuda, în anul
al patrulea, în luna a cincea,
Hanania fiul lui Azur, profetul,
care era din Gabaon, mi-a vor-
bit în casa *D*omnului, înaintea
ochilor preoţilor şi ai întregului
2 popor, zicând: Aşa vorbeşte 2 *Cap. 27.12.
*D*omnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel, zicând: „Am sfărâmat
jugul* împăratului Babilonului!
3 Peste doi* ani de zile voi aduce 3 *Cap. 27.16.
înapoi în locul acesta toate va-
sele casei *D*omnului pe care le-a
luat Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, din locul acesta şi
4 le-a dus la Babilon. Şi voi aduce
înapoi în locul acesta pe Ie-
conia, fiul lui Ioiachim, împăra-
tul lui Iuda, şi pe toţi captivii lui
Iuda care s-au dus la Babilon“,
zice *D*omnul, „pentru că voi sfă-
râma jugul împăratului Babi-
lonului“.
5 Şi profetul Ieremia i-a vor-
bit profetului Hanania înaintea
ochilor preoţilor şi înaintea ochi-
lor întregului popor care stătea
6 în casa *D*omnului. Şi profetul 6 *1 Împ. 1.36.
Ieremia a zis: „Amin*! Aşa să
facă *D*omnul! Să împlinească
*D*omnul cuvintele tale pe care
le-ai profeţit tu, ca să aducă
înapoi din Babilon în locul aces-
ta vasele casei *D*omnului şi pe
7 toţi cei deportaţi. Dar, te rog,
ascultă cuvântul acesta pe care-l
rostesc în auzul tău şi în auzul
8 întregului popor: «Profeţii care au
fost înainte de mine şi înainte
de tine, din vechime, au profeţit
şi ei împotriva multor[a] ţări şi
împotriva unor[b] împărăţii mari,
despre război şi despre neno-
9 rocire şi despre ciumă. Profetul 9 *Deut. 18.22.
care profeţeşte* despre pace a-
tunci va fi recunoscut că, în ade-
văr, *D*omnul l-a trimis, când cu-
vântul profetului se va împlini»“.
10 Atunci profetul Hanania a 10 *Cap. 27.2.
luat jugul* de pe grumazul pro-
fetului Ieremia şi l-a sfărâmat.

[a] *Sau* „despre multe“ [b] *Sau* „despre unele“

11 *Cap. 27.7.

11 Şi Hanania a vorbit înaintea o-
chilor întregului popor, zicând:
Aşa zice Domnul: „Aşa voi sfă-
râma jugul lui Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, peste doi
ani de zile, de* pe grumazul tu-
turor naţiunilor“. Şi profetul Ie-
remia a plecat.
12 Şi cuvântul Domnului a fost
către Ieremia, după ce profetul
Hanania sfărâmase jugul de pe
grumazul profetului Ieremia, zi-
13 când: „Mergi şi spune-i lui Hana-
nia, zicând: Aşa zice Domnul:
«Tu ai sfărâmat jugurile de lemn
şi în locul lor ai făcut juguri de
14 fier». Pentru că aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
«Am pus un jug de fier* pe gru-
mazul tuturor naţiunilor acestora
ca să-i slujească lui Nebucadne-
ţar, împăratul Babilonului, şi-i
vor sluji; şi i-am dat** şi fiarele
câmpului»“.

14 *Deut. 28.48. Cap. 27.7. **Cap. 27.6.

15 Atunci profetul Ieremia i-a zis
profetului Hanania: „Ascultă, te
rog, Hanania! Nu Domnul te-a
trimis, ci tu* faci pe poporul
acesta să se încreadă în minciu-
16 nă. De aceea, aşa zice Domnul:
«Iată, te voi arunca de pe faţa pă-
mântului; anul acesta vei muri,
pentru că ai îndemnat la răz-
vrătire* împotriva Domnului»“.
17 Şi profetul Hanania a murit
în anul acela, în luna a şaptea.

15 *Cap. 29.31. Ezec. 13.22.

16 *Deut. 13.5. Cap. 29.32.

Scrisoare către cei din captivitate

29 ✷ Şi acestea sunt cuvintele
scrisorii pe care a trimis-o pro-
fetul Ieremia, din Ierusalim că-
tre rămăşiţa bătrânilor deportaţi
şi către preoţi şi către profeţi şi
către tot poporul pe care îl de-
portase Nebucadneţar din Ieru-
2 salim la Babilon (după ce împă-
ratul Ieconia* şi împărăteasa[a],
şi famenii, căpeteniile lui Iuda
şi ale Ierusalimului, şi tâmplarii[b]
şi fierarii plecaseră din Ierusalim),
3 prin mâna lui Eleasa, fiul lui
Şafan, şi Ghemaria, fiul lui Hil-
chia (pe care Zedechia, împăra-
tul lui Iuda, îi trimisese la Babi-
lon, la Nebucadneţar, împăratul
Babilonului), zicând:

2 *2 Împ. 24.12 Cap. 22.26; 28.4.

4 Aşa zice Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel, către toţi
cei captivi, pe care Eu i-am de-
portat din Ierusalim la Babilon:
5 „Construiţi* case şi locuiţi *în ele*
şi plantaţi grădini şi mâncaţi-le
6 rodul. Luaţi-vă soţii şi naşteţi fii şi
fiice şi luaţi soţii pentru fiii
voştri şi daţi pe fiicele voastre unor
soţi, ca să nască fii şi fiice, şi
înmulţiţi-vă acolo şi nu scădeţi ca
7 număr. Şi căutaţi pacea cetăţii
în care v-am deportat şi ruga-
ţi-vă* Domnului pentru ea, pen-
tru că în pacea ei veţi avea pace“.

5 *Vers. 28.

7 *Ezra 6.10. 1 Tim. 2.2.

8 Pentru că aşa zice Domnul oş-
tirilor, Dumnezeul lui Israel: „Să
nu vă înşele* profeţii voştri, care
sunt în mijlocul vostru, şi ghi-
citorii voştri şi nu ascultaţi de
visurile voastre pe care vă place
9 să le visaţi[c]. Pentru că ei vă pro-
feţesc* minciună în Numele
Meu: nu Eu i-am trimis“, zice
Domnul.

8 *Cap. 14.14; 23.21; 27.14; 27.15. Ef. 5.6.

9 *Vers. 31.

10 Pentru că aşa zice Domnul:
„După ce se vor împlini şapte-
zeci* de ani pentru Babilon, vă
voi cerceta şi voi împlini faţă
de voi cuvântul Meu cel bun, fă-
cându-vă să vă întoarceţi în lo-
11 cul acesta. Pentru că Eu cunosc
gândurile pe care le am[d] cu pri-
vire la voi“, zice Domnul, „gân-
duri de pace, şi nu de rău, ca să
12 vă dau un viitor[e] şi o speranţă. Şi
voi Mă veţi chema* şi veţi merge
şi Mă veţi ruga, şi Eu vă voi
13 asculta. Şi Mă veţi* căuta şi Mă
veţi găsi, pentru că Mă veţi cău-
14 ta cu toată** inima voastră şi voi
fi găsit* de voi“, zice Domnul. „Şi
voi întoarce captivitatea voastră
şi vă voi aduna** dintre toate na-
ţiunile şi din toate locurile unde
v-am alungat“, zice Domnul, „şi

10 *2 Cr. 36.21; 36.22. Ezra 1.1. Cap. 25.12; 27.22. Dan. 9.2.

12 *Dan. 9.3.

13 *Lev. 26.39. Deut. 30.1. **Cap. 24.7.

14 *Deut. 4.7. Ps. 32.6; 46.1 Is. 55.6. **Cap. 23.3; 23.8; 30.3; 32.37.

[a] *Împărăteasa-mamă* [b] *Sau* „meşterii“ [c] *Sau* „pe care voi le faceţi să fie visate“ [d] *Lit.* „gândurile pe care le gândesc“; *sau* „planurile pe care le plănuiesc“ [e] *Sau* „un sfârşit“

vă voi aduce din nou în locul
de unde v-am deportat“.
15 Dacă ziceţi: „Domnul ne-a
ridicat profeţi în Babilon“, da,
16 aşa zice Domnul despre împă-
ratul care stă pe tronul lui David
şi despre tot poporul care lo-
cuieşte în cetatea aceasta, fraţii
voştri care n-au mers cu voi
17 *Cap. 24.10. **Cap. 24.8.
17 în deportare; aşa zice Domnul
oştirilor: „Iată, voi trimite împo-
triva lor sabia*, foametea şi ciu-
ma şi-i voi face ca smochinele**
stricate care, de rele ce sunt, nu se
18 *Deut. 28.25 2 Cr. 29.8. Cap. 15.4; 24.9; 34.17. **Cap. 26.6; 42.18.
18 pot mânca. Şi-i voi urmări* cu sa-
bia, cu foametea şi cu ciuma şi-i
voi da să fie alungaţi încoace şi
încolo[a] în toate împărăţiile pă-
mântului, să fie un blestem** şi
o pustietate[b] şi o *pricină de* flu-
ierare şi o batjocură printre toa-
te naţiunile unde îi voi alunga;
19 *Cap. 25.4; 32.33.
19 pentru că n-au ascultat de cuvin-
tele Mele“, zice Domnul, „cu care
i-am trimis* la ei pe slujitorii Mei,
profeţii, trezindu-i de dimineaţă
şi trimiţându-i. Şi voi n-aţi ascul-
tat“, zice Domnul.
20 „Ascultaţi deci cuvântul Dom-
nului, voi toţi cei deportaţi, pe
care v-am trimis din Ierusalim la
21 Babilon: Aşa zice Domnul oşti-
rilor, Dumnezeul lui Israel, de-
spre Ahab, fiul lui Colaia, şi de-
spre Zedechia, fiul lui Maaseia,
care vă profeţesc minciună în
Numele Meu: «Iată, îi voi da în
mâna lui Nebucadneţar, împă-
ratul Babilonului, şi-i va lovi
22 *Gen. 48.20. Is. 65.15. **Dan. 3.6.
22 înaintea ochilor voştri. Şi din ei
se va face un blestem* de către
toţi cei deportaţi ai lui Iuda, care
sunt în Babilon, zicând: «Să-ţi
facă Domnul ca lui Zedechia şi
ca lui Ahab, pe care i-a fript**
în foc împăratul Babilonului!»
23 *Cap. 23.14.
23 Pentru că au făcut nebunie* în
Israel şi au comis adulter cu soţii-
le celor apropiaţi ai lor şi au
spus cuvinte de minciună în Nu-
mele Meu, ceea ce nu le-am po-
runcit; şi Eu sunt Cel care ştiu şi
sunt martor»“, zice Domnul.
24 Şi-i vei vorbi lui Şemaia ne-
25 helamitul, zicând: Aşa vorbeşte
25 *2 Împ. 25.18 Cap. 21.1.
Domnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel, zicând: „Fiindcă ai trimis
scrisori în numele tău către tot
poporul care este în Ierusalim
şi către Ţefania* fiul lui Maase-
ia, preotul, şi către toţi preoţii, zi-
26 când: «Domnul te-a pus preot
26 *Cap. 20.1. **2 Împ. 9.11 Fap. 26.24. †Cap. 20.2.
în locul preotului Iehoiada (ca
să fie supraveghetori* *în* casa
Domnului), pentru orice om care
este nebun** şi se face singur
profet, ca să-l pui în butuci† şi
27 în fiare pentru gât. Şi acum, de ce
nu l-ai mustrat pe Ieremia din
28 Anatot care vă profeţeşte? Pen-
28 *Vers. 5.
tru că el a trimis la noi, la Babilon,
zicând: «Ea[c] va fi lungă; construi-
ţi* case şi locuiţi *în ele* şi plan-
taţi grădini şi mâncaţi-le rodul»“.
29 Şi preotul Ţefania a citit
scrisoarea aceasta în auzul pro-
30 fetului Ieremia. Şi cuvântul Dom-
nului a fost către Ieremia, zicând:
31 „Trimite la toţi cei deportaţi,
31 *Cap. 28.15.
zicând: Aşa zice Domnul despre
Şemaia nehelamitul: «Fiindcă Şe-
maia v-a profeţit şi Eu nu l-am
trimis* şi v-a făcut să vă încre-
32 deţi în minciună», de aceea, aşa
32 *Cap. 28.16.
zice Domnul: «Iată, voi pedepsi
pe Şemaia nehelamitul şi sămân-
ţa lui; nu va avea nici un om
care să locuiască în poporul
acesta, nici nu va vedea binele
pe care-l voi face poporului
Meu», zice Domnul, «pentru că a
îndemnat la răzvrătire* împo-
triva Domnului»“.

Restabilirea lui Israel

30 ✱ Cuvântul care a fost către
Ieremia de la Domnul, zicând:
2 Aşa vorbeşte Domnul, Dumne-
zeul lui Israel, zicând: „Scrie
într-o carte toate cuvintele pe ca-
3 re ţi le-am spus. Pentru că, iată,
3 *Vers. 18. Cap. 32.44. Ezec. 39.25. Amos 9.14; 9.15.
vin zile“, zice Domnul, „când îi
voi întoarce* pe captivii[d] popo-
rului Meu, pe Israel şi pe Iuda“,

[a] *Sau* „să fie de groază“ [b] *Sau* „o uimire“ [c] *Captivitatea* [d] *Lit.* „captivitatea“

3 **Cap. 16.15

zice *Domnul*; „şi-i voi întoarce în
ţara** pe care am dat-o părinţi-
lor lor şi o vor stăpâni“.
4 Şi acestea sunt cuvintele pe
care le-a spus *Domnul* despre
5 Israel şi despre Iuda; pentru că
aşa zice *Domnul*:
„Glas de groază am auzit, de
spaimă şi nu de pace.

6 *Cap. 4.31; 6.24.

6 Întrebaţi acum şi vedeţi dacă
naşte vreun bărbat! De ce văd
pe orice bărbat cu mâinile pe
coapsele sale, ca o femeie* la
naştere, şi toate feţele au devenit
palide?

7 *Ioel 2.11; 2.31. Amos 5.18. Ţef. 1.14. **Dan. 12.1.

7 Vai, pentru că mare* este zi-
ua aceea! Nici una nu este** a-
semenea ei; şi este timp de necaz
pentru Iacov; dar el va fi salvat
din el.
8 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea“,
zice *Domnul* oştirilor, „voi sfă-
râma jugul lui de pe grumazul
tău şi-ţi voi rupe legăturile; şi
străinii nu-l vor mai înrobi.

9 *Is. 55.3,4. Ezec. 37.24. **Lc. 1.69. Fap. 2.30; 13.23.

9 Ci vor sluji *Domnului* Dum-
nezeului lor* şi lui David, împă-
ratul lor, pe care li-l voi ridica**.

10 *Is. 41.13; 43.5; 44.2. Cap. 46.27; 46.28. **Cap. 3.18.

10 Şi tu, robul Meu Iacov, nu te
teme*“, zice *Domnul*, „nici nu te
înspăimânta, Israele; pentru că,
iată, te voi salva din *ţara* cea
îndepărtată**, şi sămânţa ta din
ţara captivităţii lor. Şi Iacov se
va întoarce şi va avea odihnă şi
va fi în siguranţă şi nimeni nu-l
va înspăimânta.

11 *Amos 9.8. **Cap. 4.27. †Ps. 6.1. Is. 27.8. Cap. 10.24; 46.28.

11 Pentru că Eu sunt cu tine“, zi-
ce *Domnul*, „ca să te salvez; pen-
tru că voi nimici[a]* toate naţiuni-
le unde te-am împrăştiat; dar
pe tine** nu te voi nimici[a], ci te
voi mustra cu judecată† şi nu
te voi lăsa cu totul nepedepsit[b]“.

12 *2 Cr. 36.16. Cap. 15.18.

12 Pentru că aşa zice *Domnul*:
„Lovitura[c]* ta este fără vin-
decare, rana ta este dureroasă[d].
13 Nu este cine să-ţi apere cau-
za, ca să-*ţi* lege *rana*; pentru tine
nu sunt doctorii* de vindecare.

13 *Cap. 8.22.

14 *Plân. 1.2. **Iov 13.24; 16.9; 19.11. †Iov 30.21. ††Cap. 5.6.

14 Toţi iubiţii* tăi te-au uitat:
nu te caută. Pentru că te-am lovit cu
o lovitură de vrăjmaş**, cu o
pedeapsă de *om* nemilos† pentru
mărimea†† nelegiuirii tale: *pentru
că* multe sunt păcatele tale.

15 *Cap. 15.18.

15 De ce strigi* pentru rana[c] ta?
Durerea ta este fără vindecare;
ţi-am făcut acestea pentru mărimea
nelegiuirii tale, *pentru că* multe sunt
păcatele tale.

16 *Ex. 23.22. Is. 33.1; 41.11. Cap. 10.25.

16 ✡ De aceea toţi cei care te
mănâncă* vor fi mâncaţi; şi toţi
vrăjmaşii tăi, toţi vor merge în
captivitate; şi cei care te despoaie
vor fi despuiaţi; şi pe toţi cei care
te pradează îi voi da ca pradă.

17 *Cap. 33.6.

17 Pentru că îţi voi da din nou
sănătate[e]* şi te voi vindeca de
rănile tale“, zice *Domnul*. „Pen-
tru că te-au numit: «Cel alungat»,
zicând: «Acesta este Sionul de
care nu întreabă nimeni»“.

18 *Vers. 3. Cap. 33.7,11. **Ps. 102.13

18 Aşa zice *Domnul*:
„Iată, îi voi întoarce* pe cap-
tivii[f] corturilor lui Iacov şi voi
avea milă** de locuinţele[g] lui; şi
cetatea va fi reconstruită pe
mormanul[h] ei *de ruine* şi palatul
va fi locuit după obiceiul său.

19 *Is. 35.10; 51.11. Cap. 31.4,12; 31.13; 33.10; 33.11. **Zah. 10.8.

19 Şi din* ele se vor înălţa *cân-
tările de* mulţumire şi glasul ce-
lor care se bucură. Şi-i voi înmul-
ţi** şi nu se vor împuţina; şi-i voi
onora şi nu vor fi dispreţuiţi.

20 *Is. 1.26.

20 Şi fiii lui vor fi ca mai înain-
te* şi adunarea lui se va întări
înaintea Mea şi-i voi pedepsi pe
toţi asupritorii lui.

21 *Gen. 49.10. **Num. 16.5

21 Şi căpetenia lui va fi din el
şi conducătorul* lui va ieşi din
mijlocul lui; şi-l voi apropia**, şi
el se va apropia de Mine. Pentru
că cine este cel care îşi predă[i]
inima ca să se apropie de Mine?“
zice *Domnul*.

22 *Cap. 24.7. Ezec. 11.20; 36.28; 37.27.

22 „Şi voi Îmi veţi fi popor* şi
Eu vă voi fi Dumnezeu“.

[a] *Lit.* „voi face nimicire“ [b] *Sau* „nu te voi socoti nicidecum nevinovat“ [c] *Lit.* „spărtura“ [d] *Sau* „greu de vindecat“, „mortală“ [e] *Sau* „îţi voi lega rănile“ [f] *Lit.* „captivitatea“ [g] *Sau* „corturile“ [h] *Sau* „pe dealul“ [i] *Sau* „îşi pune garanţie“

23 *Cap. 23.19; 23.20; 25.32.

23 ✡ „Iată, furtuna* Domnului,
furia, izbucneşte; un vârtej care
mătură tot se va abate peste[a] ca-
pul celor răi.

24 *Gen. 49.1.

24 Aprinderea mâniei Domnului
nu se va întoarce până nu va fa-
ce şi până nu va împlini gându-
rile[b] inimii Sale; în zilele* din
urmă[c] o veţi înţelege".

Israel şi Iuda vor prospera împreună

1 *Cap. 30.24. **Cap. 30.22

31 „În timpul* acela", zice Dom-
nul, „Eu voi fi** Dumnezeul tu-
turor familiilor lui Israel şi ei
Îmi vor fi popor".

2 *Num. 10.33 Ps. 95.11. Is. 63.14.

2 Aşa zice Domnul:
„Poporul cel scăpat de sabie
a căpătat favoare în pustiu: Eu
voi merge* ca să-i dau odihnă
lui Israel".

3 *Deut. 4.37; 7.8. Mal. 1.2. **Rom. 11.28; 11.29. †Osea 11.4.

3 Domnul mi S-a arătat de de-
parte[d], *zicând*:
„Da, te-am iubit* cu o iubi-
re** eternă; de aceea, te-am atras†
cu îndurare[e].

4 *Cap. 33.7. **Ex. 15.20. Jud. 11.34. Ps. 149.3.

4 Te voi zidi* din nou şi vei fi
zidită, fecioară a lui Israel! Te
vei împodobi din nou cu tam-
burinele** tale şi vei ieşi la jo-
cul celor care se veselesc.

5 *Is. 65.21. Amos 9.14.

5 Vei planta* din nou vii pe mun-
ţii Samariei: cei care plantează le
vor planta şi le vor mânca[f] rodul.

6 *Is. 2.3. Mica 4.2.

6 Pentru că va fi o zi când pă-
zitorii vor striga pe muntele lui
Efraim: «Ridicaţi-vă* şi să ne
suim în Sion, la Domnul Dum-
nezeul nostru!»"

7 *Is. 12.5,6.

7 Pentru că aşa zice Domnul:
„Cântaţi* cu bucurie pentru
Iacov şi chiuiţi înaintea căpete-
niei[g] naţiunilor! Strigaţi, cântaţi
laude şi ziceţi: «Salvează, Doam-
ne, pe poporul Tău, pe rămăşiţa
lui Israel!»"

8 *Cap. 3.12; 3.18; 23.8. **Ezec. 20.34; 20.41; 34.13.

8 „Iată, îi voi aduce din ţara* de
la nord şi-i voi aduna** de la
marginile pământului; *şi*, printre
ei, pe orb şi pe şchiop, pe femeia
însărcinată şi pe cea care este în
durerile naşterii, *pe toţi* împreună:
o adunare mare se va întoarce aici!

9 *Ps. 126.5,6. Cap. 50.4. **Is. 35.8; 43.19; 49.10; 49.11. †Ex. 4.22.

9 Vor veni* plângând[h] şi-i voi
conduce cu cereri; îi voi face să
umble pe lângă** pâraiele de
apă, pe o cale dreaptă, pe care
nu se vor poticni. Pentru că Eu
îi voi fi tată lui Israel, iar Efraim
va fi întâiul Meu născut†".

10 *Is. 40.11. Ezec. 34.12-14

10 ✡ Ascultaţi, naţiuni, cuvântul
Domnului! Şi faceţi-l cunoscut în
insulele[i] îndepărtate şi ziceţi: „Cel
care a împrăştiat pe Israel îl va
aduna* şi-l va păzi, ca un păstor
turma sa.

11 *Is. 44.23; 48.20. Cap. 15.21. **Ps. 142.6 Is. 49.24,25.

11 Pentru că Domnul l-a salvat*
pe Iacov şi l-a răscumpărat din
mâna unuia mai tare** decât el".

12 *Ezec. 17.23; 20.40. **Osea 3.5. †Is. 58.11. ††Is. 35.10; 65.19. Apoc. 21.4.

12 „Şi ei vor veni şi vor cânta
pe înălţimea* Sionului; şi vor
alerga împreună la bunătatea**
Domnului, la grâu şi la must şi
la untdelemn, şi la cei tineri din
turmă şi din cireadă[j], iar sufletul
lor va fi ca o grădină† udată şi
nu vor mai lâncezi†† nicidecum.
13 Atunci fecioara se va bucura
la joc, şi tinerii şi bătrânii îm-
preună. Şi le voi schimba jalea în
veselie şi-i voi mângâia şi-i voi
bucura în întristarea lor.
14 Şi voi sătura sufletul preoţi-
lor cu grăsime şi poporul Meu
se va sătura cu bunurile Mele",
zice Domnul.

15 *Mt. 2.17,18. **Ios. 18.25. †Gen. 42.13.

15 Aşa zice Domnul:
„Un glas* s-a auzit în Ra-
ma**, jale *şi* plângeri amare: Ra-
hela, plângându-şi fiii, refuză
să fie mângâiată pentru fiii ei,
pentru că nu mai sunt†".

16 *Vers. 4,5. Ezra 1.5. Osea 1.11.

16 Aşa zice Domnul:
„Opreşte-ţi glasul de la plâns
şi ochii de la lacrimi, pentru că
este o răsplată pentru lucrarea
ta", zice Domnul; „şi ei se vor
întoarce* din ţara vrăjmaşului.
17 Şi este speranţă pentru viito-
rul tău", zice Domnul, „şi fiii tăi
se vor întoarce în ţinutul lor".

[a] *Sau* „va cădea pe" [b] *Sau* „planurile" [c] *Sau* „la sfârşitul zilelor" [d] *Sau* „din vechime" [e] *Sau* „Mi-am prelungit faţă de tine bunătatea" [f] *Lit.* „vor profana" *(Deut.20.6)* [g] *Sau* „în fruntea" [h] *Lit.* „cu plâns" [i] *Regiunile maritime* [j] *Lit.* „fiii turmei şi ai cirezii"

18 *Iov 5.17.
Ps. 94.12.
**Osea 4.16.
†Ps. 80.3,7,19.
Cap. 17.14.
Plân. 5.21.
Fap. 3.26.
19 *Ezec. 36.31.
**Ezec. 21.12
†Cap. 3.25.
20 *Deut. 32.36.
Is. 63.15.
Osea 11.8.
**Is. 57.18.
Osea 14.4.
21 *Cap. 50.5.
**Cap. 3.22.
22 *Cap. 2.18;
2.23,26.
**Cap. 3.6,8;
3.11,12,14,22
23 *Ps. 122.5-8.
Is. 1.26.
**Zah. 8.3.
24 *Cap. 33.12;
33.13.
27 *Ezec. 36.9-11
Osea 2.23.
Zah. 10.9.

18 ✡ Am auzit, în adevăr, pe Efra-
im plângându-se: „Tu m-ai mus-
trat* şi am fost mustrat, ca un
junc** nedeprins *la jug*. Întoar-
ce-mă† Tu, şi mă voi întoarce,
pentru că Tu eşti Domnul Dum-
nezeul meu!
19 Pentru că, după întoarcerea*
mea, m-am pocăit; şi după ce m-am
recunoscut, m-am bătut peste
coapsă**. M-am ruşinat† şi
am fost chiar umilit, pentru că
am purtat dispreţul tinereţii mele“.
20 „Îmi este Efraim un fiu scump?
Este el un copil plăcut[a]? Pentru
că, ori de câte ori vorbesc împo-
triva lui, neîncetat Îmi tot amin-
tesc de el. De aceea Îmi tresaltă*
inima[b] pentru el. Voi avea milă**
de el negreşit“, zice Domnul.
21 ✡ Ridică-ţi semne pe cale,
fă-ţi stâlpi din pietre; îndreap-
tă-ţi* inima spre calea cea bătu-
tă, calea pe care te-ai dus: Întoar-
ce-te**, fecioară a lui Israel, în-
toarce-te la aceste cetăţi ale tale!
22 Până când* vei rătăci, fiică
necredincioasă**? Pentru că
Domnul a făcut un lucru nou pe
pământ: o femeie va peţi pe băr-
bat.
23 Aşa zice Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel: „Din nou
vor spune cuvântul acesta în ţa-
ra lui Iuda şi în cetăţile lui, când
îi voi întoarce pe captivii lor:
«Domnul* să te binecuvânteze,
locuinţă a dreptăţii, munte** al
24 sfinţeniei!» Şi Iuda va locui în el
şi în toate* cetăţile lui împreună,
cei care lucrează pământul şi cei
25 care merg cu turma. Pentru că am
săturat sufletul obosit şi am în-
destulat orice suflet întristat“.
26 La aceasta m-am trezit şi
m-am uitat; şi somnul îmi fusese
dulce.
27 „Iată, vin zile“, zice Domnul,
„când voi semăna* casa lui Israel
şi casa lui Iuda cu sământă de
28 om şi cu sământă de animal. Şi va
fi *aşa*: după cum am vegheat*
asupra lor ca să dezrădăcinez**
şi să dărâm şi să surp şi să dis-
trug şi să întristez[c], tot aşa voi
veghea asupra lor ca să zidesc†
29 şi să sădesc“, zice Domnul. „În
zilele* acelea nu vor mai zice:
«Părinţii au mâncat aguridă
şi fiilor li s-au strepezit dinţii»,
30 pentru că fiecare* va muri pen-
tru nelegiuirea lui; oricărui om care
va mânca aguridă i se vor strepezi
dinţii“.
31 „Iată, vin zile“, zice Domnul,
„când voi încheia un legământ*
nou cu[d] casa lui Israel şi cu casa
lui Iuda:
32 nu ca legământul pe care l-am
făcut cu părinţii lor, în ziua* când
i-am luat de mână ca să-i scot
din ţara Egiptului, legământ al
Meu, pe care ei l-au rupt[e], deşi
Eu le eram soţ“, zice Domnul.
33 „Pentru că acesta este legă-
mântul pe care-l voi încheia cu
casa lui Israel după zilele acelea“,
zice Domnul: „Voi pune* legea
Mea înăuntrul lor şi o voi scrie
în inima lor. Şi Eu le voi fi**
Dumnezeu şi ei Îmi vor fi popor.
34 Şi nu va mai învăţa* fiecare
pe aproapele său sau fiecare pe
fratele său, zicând: «Cunoaşteţi
pe Domnul», pentru că toţi** Mă
vor cunoaşte, de la cel mai mic al
lor şi până la cel mai mare al
lor“, zice Domnul. „Pentru că le
voi ierta† nelegiuirea şi nu-Mi
voi mai aminti†† de păcatul lor“.
35 ✡ Aşa zice Domnul care dă
soarele* ca lumină ziua, legile lu-
nii şi ale stelelor ca lumină noap-
tea; care stârneşte** marea, ca
valurile ei să mugească – Dom-
nul† oştirilor este Numele Lui:
36 „Dacă legile* acestea vor pie-
ri dinaintea Mea“, zice Domnul,
„atunci şi sământa lui Israel va în-
ceta să fie o naţiune înaintea Mea,

28 *Cap. 44.27.
Dan. 9.14.
**Cap. 1.10;
18.7.
†Cap. 24.6.
29 *Ezec. 18.2,3
30 *Gal. 6.5,7.

Legământul cel nou

31 *Ezec. 37.26
Lc. 22.20.
1 Cor 11.25.
Ev. 8.8-12.
32 *Deut. 1.31.
33 *Ps. 40.8.
Ezec. 11.19;
11.20; 36.26;
36.27.
2 Cor. 3.3.
**Cap. 24.7;
30.22; 32.38.
34 *1 Tes. 4.9.
1 Ioan 2.27.
**Is. 54.13.
Cap. 24.7.
Hab. 2.14.
Ioan 6.45.
1 Cor. 2.10.
1 Ioan 2.20.
†Cap. 33.8;
50.20.
Fap. 10.43.
††Is. 43.25.
Ev. 10.17.
35 *Gen. 1.16.
Ps. 72.5,17;
89.2,36,37;
119.91.
**Is. 51.15.
†Cap. 10.16.
36 *Ps. 148.6.
Is. 54.9,10.
Cap. 33.20.

[a] *Sau* „copil al desfătărilor“ [b] *Lit.* „măruntaiele“ [c] *Sau* „să fac rău“ [d] *Sau* „cu privire la“ [e] *Sau* „pentru că ei au rupt legământul Meu“

în toate zilele“.

37 *Cap. 33.22.

37 Aşa zice Domnul:
„Dacă se pot măsura cerurile
sus* şi se pot cerceta temeliile
pământului jos, atunci şi Eu voi
lepăda întreaga sământă a lui
Israel, pentru tot ce au făcut“,
zice Domnul.

38 *Neem. 3.1. Zah. 14.10.

38 „Iată, vin zile“, zice Domnul,
„când cetatea va fi reconstruită
pentru Domnul, de la Turnul lui
Hananeel* până la Poarta Un-

39 *Ezec. 40.8. Zah. 2.1.

39 ghiului. Şi frânghia* de măsurat va
ieşi încă prin dreptul ei până
la dealul Gareb şi se va întoarce

40 *2 Cr. 23.15. Neem. 3.28. **Ioel 3.17.

40 spre Goat. Şi toată valea trupurilor
moarte şi a cenuşii[a] şi toate ogoa-
rele până la pârâul Chedron, până
la unghiul Porţii* Cailor, spre ră-
sărit, vor fi sfinte** pentru Dom-
nul: niciodată nu vor mai fi smul-
se, nici nu vor mai fi surpate“.

Ieremia cumpără un ogor

1 *2 Împ. 25.1,2 Cap. 39.1.

2 *Neem. 3.25 Cap. 33.1; 37.21.

32 ✱ Cuvântul care a fost de la
Domnul către Ieremia, în anul
al zecelea* al lui Zedechia, îm-
păratul lui Iuda: anul acela era
al optsprezecelea an al lui Nebu-
2 cadneţar. Şi oştirea împăratului
Babilonului împresura atunci
Ierusalimul şi profetul Ieremia
era închis în curtea* gărzii care
era la casa împăratului lui Iuda.

3 *Cap. 34.2.

3 Pentru că Zedechia, împăratul lui
Iuda, îl închisese, zicând: „Pen-
tru ce profeţeşti tu spunând: Aşa
zice Domnul: «Iată, voi da* ce-
tatea aceasta în mâna împăratu-
lui Babilonului şi el o va lua;

4 *Cap. 34.3; 38.18,23; 39.5; 52.9.

4 şi Zedechia, împăratul lui Iuda,
nu va scăpa* din mâna caldeeni-
lor, ci va fi dat negreşit în mâna
împăratului Babilonului şi va
vorbi cu el gură către gură şi o-

5 *Cap. 27.22. **Cap. 21.4; 33.5.

5 chii săi vor vedea ochii lui; şi el
îl va duce pe Zedechia la Babi-
lon şi va fi acolo până când* îl
voi cerceta», zice Domnul; «şi
chiar dacă** vă veţi lupta împo-
triva caldeenilor, nu veţi reuşi»?“
6 Şi Ieremia a zis: Cuvântul
Domnului a fost către mine, zi-

7 *Lev. 25.24; 25.25,32. Rut 4.4.

7 când: „Iată, Hanameel, fiul lui Şa-
lum, unchiul tău, va veni la tine,
zicând: «Cumpără pentru tine
ogorul meu care este în Anatot,
pentru că tu ai dreptul* de răs-
8 cumpărare ca să-l cumperi»“. Şi
Hanameel, fiul unchiului meu, a
venit la mine în curtea gărzii,
după cuvântul Domnului, şi mi-a
zis: „Cumpără, te rog, ogorul meu
care este în Anatot, în ţara lui
Beniamin, pentru că tu ai dreptul
de moştenire şi a ta este răs-
cumpărarea; cumpără-l pentru ti-
ne“. Atunci am cunoscut că aces-

9 *Gen. 23.16. Zah. 11.12.

9 ta era cuvântul Domnului. Şi am
cumpărat de la Hanameel, fiul
unchiului meu, ogorul care este în
Anatot şi i-am cântărit* banii,
10 şaptesprezece sicli de argint. Şi
am semnat actul şi l-am pecetluit
şi am luat martori şi am cântărit
11 banii în balanţă. Şi am luat actul
de cumpărare, pe cel care era
pecetluit *după* poruncă şi hotă-
râri, şi pe cel care era deschis;

12 *Cap. 36.4. **Is. 8.2.

12 şi i-am dat actul de cumpărare lui
Baruc*, fiul lui Neriia, fiul lui
Mahseia, înaintea ochilor lui Ha-
nameel, *fiul* unchiului meu, şi
înaintea ochilor martorilor** care
au semnat actul de cumpărare,
înaintea ochilor tuturor iudeilor
care stăteau în curtea gărzii.
13 Şi i-am poruncit lui Baruc
14 înaintea ochilor lor, zicând: „Aşa
zice Domnul oştirilor, Dumne-
zeul lui Israel: «Ia actele acestea,
actul acesta de cumpărare, şi cel
pecetluit şi actul acesta care este
deschis şi pune-le într-un vas
de lut, ca să se păstreze multe

15 *Vers. 37,43.

15 zile»“. Pentru că aşa zice Dom-
nul oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Din nou* se vor cumpăra case
şi ogoare şi vii în ţara aceasta“.
16 Şi după ce i-am dat actul de
cumpărare lui Baruc, fiul lui Ne-
riia, m-am rugat Domnului, zi-
când:
17 „Vai, Doamne Dumnezeule,

[a] *Cenuşă care conţine cărnuri arse, nu cenuşă obişnuită*

iată, Tu ai făcut* cerurile şi pă-
mântul cu puterea Ta cea mare
şi cu braţul Tău cel întins; pentru
Tine nimic nu este prea greu**:
18 Tu, care arăţi îndurare la mii* şi
răsplăteşti nelegiuirea părinţilor
în sânul fiilor lor după ei, Tu,
Dumnezeul cel mare, cel puter-
nic** – Domnul† oştirilor este
19 Numele Lui – măreţ* în sfat şi
puternic[a] în faptă, ai căror ochi**
sunt deschişi asupra tuturor căi-
lor fiilor oamenilor, ca să dai†
fiecăruia după căile lui şi după
20 rodul faptelor lui; care ai făcut
semne şi minuni în ţara Egiptu-
lui până în ziua aceasta, şi în
Israel şi printre oameni şi Ţi-ai
făcut un Nume* ca în ziua aceas-
21 ta. Şi ai scos* pe poporul Tău Is-
rael din ţara Egiptului, cu semne
şi cu minuni şi cu mână tare şi
cu braţ întins şi cu groază mare;
22 şi le-ai dat ţara* aceasta, pe care
ai jurat părinţilor lor că le-o vei
da, ţară în care curge lapte şi
23 miere; şi au intrat şi au stăpâni-
t-o, dar n-au ascultat* de glasul
Tău, nici n-au umblat în legea
Ta; n-au făcut nimic din tot ce
le-ai poruncit să facă, încât Tu
ai adus asupra lor tot răul acesta.
24 Iată, valurile de pământ[b] au
ajuns până la cetate, ca s-o ia; şi
cetatea este dată* în mâna cal-
deenilor, care luptă împotriva ei,
prin sabie** şi foamete şi ciumă.
Şi ce ai vorbit s-a împlinit; şi,
25 iată, Tu vezi aceasta. Şi Tu,
Doamne Dumnezeule, mi-ai zis:
«Cumpără pentru tine cu bani o-
gorul şi ia martori» ... dar cetatea
este dată în mâna caldeenilor!“
26 Atunci cuvântul Domnului a
27 fost către Ieremia, zicând: „Iată,
Eu sunt Domnul Dumnezeul ori-
cărei* făpturi[c]; este ceva prea
28 greu** pentru Mine?“ De aceea,
aşa zice Domnul: „Iată, dau* ce-
tatea aceasta în mâna caldeeni-
lor şi în mâna lui Nebucadneţar,

17 *2 Împ.19.15 **Gen. 18.14 Vers. 27. Lc. 1.37.
18 *Ex. 20.6; 34.7. Deut. 5.9,10. **Is. 9.6. †Cap. 10.16.
19 *Is. 28.29. **Iov 34.21. Ps. 33.13. Pr. 5.21. Cap. 16.17. †Cap. 17.10.
20 *Ex. 9.16. 1 Cr. 17.21. Is. 63.12. Dan. 9.15.
21 *Ex. 6.6. 2 Sam. 7.23. 1 Cr. 17.21. Ps. 136.11,12
22 *Ex. 3.8,17. Cap. 11.5.
23 *Neem. 9.26. Cap. 11.8. Dan. 9.10-14
24 *Vers. 25.36. **Cap. 14.12
27 *Num. 16.22. **Vers. 17.
28 *2 Împ.25.11 Cap. 19.7-12 Vers. 3.

împăratul Babilonului, şi el o va
29 lua. Şi caldeenii care luptă îm-
potriva cetăţii acesteia vor veni
şi vor pune* foc cetăţii acesteia
şi o vor arde, pe ea şi casele pe
acoperişurile** cărora au ars tă-
mâie lui Baal şi au vărsat daruri de
băutură altor dumnezei ca să
Mă întărâte la mânie.
30 Pentru că fiii lui Israel şi fiii
lui Iuda au făcut numai rău* în
ochii Mei, din tinereţea lor; pen-
tru că fiii lui Israel numai M-au
întărâtat la mânie cu lucrarea
31 mâinilor lor“, zice Domnul. „Pen-
tru că cetatea aceasta a fost pen-
tru Mine spre mânia Mea şi spre
furia Mea din ziua în care au
construit-o şi până în ziua aceas-
ta, ca s-o îndepărtez* dinaintea
32 feţei Mele, pentru tot răul pe
care l-au făcut fiii lui Israel şi
fiii lui Iuda, ca să Mă întărâte la
mânie, ei*, împăraţii lor, căpe-
teniile lor, preoţii lor şi profeţii lor
şi bărbaţii lui Iuda şi locuitorii
33 Ierusalimului. Şi *şi*-au întors* spa-
tele spre Mine, şi nu faţa; deşi
i-am învăţat, sculându-Mă de di-
mineaţă şi învăţându-i**, n-au
ascultat, ca să primească învăţă-
34 tură. Şi au pus urâciunile* lor în
casa care se numeşte după Nu-
35 mele Meu, ca s-o întineze. Şi au
zidit înălţimile lui Baal, care sunt
în Valea Fiului lui Hinom, ca să-i
treacă* *prin foc* lui Moloh** pe
fiii lor şi pe fiicele lor, ceea ce
nu le-am poruncit†, nici la inimă
nu Mi s-a suit, ca ei să facă urâ-
ciunea aceasta, să facă pe Iuda
să păcătuiască“.
36 Şi acum deci, aşa zice Domnul
Dumnezeul lui Israel despre ce-
tatea aceasta, despre care voi
ziceţi: „Este dată în mâna îm-
păratului Babilonului prin sabie
şi prin foamete şi prin ciumă“:
37 „Iată, îi voi aduna* din toate ţă-
rile unde i-am alungat în mânia
Mea şi în furia Mea şi în aprin-

29 *Cap. 12.10; 37.8,10; 52.13. **Cap. 19.13
30 *Cap. 2.7; 3.25; 7.22; 7.26; 22.21. Ezec. 20.28.
31 *2 Împ. 23.27; 24.3.
32 *Is. 1.4.6. Dan. 9.8.
33 *Cap. 2.27; 7.24. **Cap. 7.13.
34 *Cap. 7.30; 7.31; 23.11. Ezec. 8.5,6.
35 *Cap. 7.31; 19.5. **Lev. 18.21 †1 Împ. 11.33
37 *Deut. 30.3. Cap. 23.3; 29.14; 31.10. Ezec. 37.21.

[a] *Sau* „bogat“ [b] *Mormanele de pământ ale asediatorilor* [c] *Lit.* „oricărei cărni“

37 **Cap.23.6. Ezec. 34.25; 34.28.
38 *Cap. 24.7; 30.22; 31.33.
39 *Cap. 24.7. Ezec. 11.19; 11.20.
40 *Is. 55.3. Cap. 31.31. **Cap. 31.33
41 *Deut. 30.9. Ţef. 3.17. **Cap. 24.6; 31.28. Amos 9.15.
42 *Cap. 31.28.
43 *Vers. 15. **Cap. 33.10
44 *Cap. 17.26. **Cap. 33.7; 33.11,26.

dere mare; şi-i voi întoarce în
locul acesta şi-i voi face să
38 locuiască în** siguranţă. Şi ei
Îmi vor fi* popor şi Eu le voi fi
39 Dumnezeu. Şi le voi da o inimă* şi
o cale, ca să se teamă de Mine în
toate zilele, pentru binele lor
40 şi al fiilor lor după ei. Şi voi în-
cheia* cu ei un legământ etern,
că nu Mă voi întoarce de la ei,
făcându-le bine; şi voi pune te-
merea** Mea în inima lor, ca să
41 nu se abată de la Mine. Şi Mă
voi bucura* de ei ca să le fac
bine şi-i voi sădi** în ţara aceas-
ta într-adevăr cu toată inima
Mea şi cu tot sufletul Meu".
42 Pentru că aşa zice Domnul:
„După cum* am adus asupra po-
porului acestuia tot răul acesta
mare, tot aşa voi aduce asupra
lor tot binele pe care l-am spus
43 cu privire la ei. Şi se vor cumpă-
ra* ogoare în ţara aceasta de-
spre** care voi ziceţi: «Este o
pustietate, fără om şi animal, este
44 dată în mâna caldeenilor!» *Oa-
menii* vor cumpăra ogoare cu
bani şi vor semna acte şi le vor
pecetlui şi vor lua martori, în ţara*
lui Beniamin şi în împrejurimile
Ierusalimului şi în cetăţile lui
Iuda şi în cetăţile ţinutului mun-
tos şi în cetăţile şesului şi în ce-
tăţile de la sud, pentru că îi voi
întoarce** pe cei captivi[a] ai lor",
zice Domnul.

Vlăstarul lui David

1 *Cap. 32.2.3.
2 *Is. 37.26. **Ex. 15.3. Amos 5.8; 9.6.
3 *Ps. 91.15. Cap. 29.12.

33 Şi cuvântul Domnului a fost
a doua oară către Ieremia, pe
când era încă închis* în curtea
2 gărzii, spunând: Aşa zice Dom-
nul care face* aceasta, Domnul
care o întocmeşte, ca s-o întă-
rească; Domnul** este Numele
3 Lui: „Strigă* către Mine şi-ţi voi
răspunde şi-ţi voi arăta lucruri
mari şi nepătrunse, pe care nu
4 le cunoşti". Pentru că aşa zice
Domnul Dumnezeul lui Israel
despre casele cetăţii acesteia şi de-
spre casele împăraţilor lui Iuda,
care sunt dărâmate din cauza
valurilor de pământ* şi din cauza
5 sabiei: „Ei vin să se lupte* cu
caldeenii şi să umple *casele* cu
trupurile moarte ale oamenilor pe
care i-am lovit în mânia Mea şi
în aprinderea Mea şi pentru a
căror întreagă răutate Mi-am as-
cuns faţa de cetatea aceasta.
6 Iată, îi voi lega rănile şi îi
voi aduce sănătate*, şi-i voi vin-
deca şi le voi descoperi un bel-
7 şug de pace şi adevăr. Şi-i voi în-
toarce* pe cei captivi ai lui Iuda
şi pe cei captivi ai lui Israel şi-i
8 voi rezidi ca la început**. Şi-i
voi curăţi* de toată nelegiuirea
lor cu care au păcătuit împotri-
va Mea şi le voi ierta** toate
nelegiuirile cu care au păcătuit
împotriva Mea şi prin care s-au
9 răzvrătit împotriva Mea. Şi *a-
ceastă cetate* Îmi va fi un nume*
de bucurie, o laudă şi o glorie[b]
înaintea tuturor naţiunilor pă-
mântului, care vor auzi despre tot
binele** pe care li-l fac. Şi se vor
teme† şi se vor cutremura pentru
tot binele şi pentru toată pacea
pe care i-o dau[c]".
10 Aşa zice Domnul: „În locul
acesta, despre* care voi ziceţi:
«Este un pustiu, fără om şi fără
animal!», în cetăţile lui Iuda şi
pe străzile Ierusalimului, care sunt
pustii, fără om şi fără locuitor
şi fără animal, din nou se va
11 auzi glas* de veselie şi glas de
bucurie, glasul mirelui şi glasul
miresei, glasul celor care zic:
«Mulţumiţi** Domnului oştirilor,
pentru că Domnul este bun, pen-
tru că bunătatea Lui *rămâne*
pentru totdeauna!» *şi* al celor
care aduc mulţumiri† ca jertfe în
casa Domnului. Pentru că îi voi
întoarce†† pe cei captivi ai ţării,
ca la început", zice Domnul.
12 Aşa zice Domnul oştirilor:
„În locul* acesta, care este pus-
tiu, fără om şi fără animal, şi în

4 *Cap. 32.24.
5 *Cap. 32.5.
6 *Cap. 30.17.
7 *Cap. 30.3. **Is. 1.26. Cap. 24.6; 30.20; 31.4.
8 *Ezec. 36.25 Zah. 13.1. Ev. 9.13,14. **Cap. 31.34 Mica 7.18.
9 *Is. 62.2,4,7. Cap. 13.11. **Cap. 24.6; 32.42. †Neem. 6.16. Ps. 40.3.
10 *Cap. 32.43.
11 *Cap. 7.34; 16.9; 25.10. Apoc. 18.23. **1 Cr. 16.8; 16.34. 2 Cr. 5.13; 7.3 Ezra 3.11. Ps. 136.1. Is. 12.4. †Lev. 7.12. Ps. 107.22; 116.17. ††Vers. 7.
12 *Is. 65.10. Cap. 31.24; 50.19.

[a] *Lit.* „captivitatea" [b] *Sau* „o podoabă" [c] *Lit.* „i-o fac *(cetăţii)*"

toate cetățile lui, din nou va fi o
locuință de păstori care vor face
13 să se odihnească turma. În cetăți-
le ținutului muntos, în cetățile
șesului și în cetățile de la sud
și în țara lui Beniamin și în îm-
prejurimile Ierusalimului și în
cetățile lui Iuda vor trece din
nou* turmele pe sub mâinile ce-
lui care le numără“, zice Domnul.
14 „Iată, vin* zile“, zice Dom-
nul, „când voi împlini** cuvântul
cel bun pe care l-am spus casei
lui Israel și casei lui Iuda.
15 În zilele acelea și în timpul a-
cela voi face să-i răsară lui Da-
vid o Odraslă* a dreptății și El
va face** judecată și dreptate în
țară[a].
16 În zilele* acelea, Iuda va fi
mântuit și Ierusalimul va locui
în siguranță. Și acesta este Nu-
mele cu care Se va numi: «Dom-
nul, Dreptatea noastră»“.
17 Pentru că așa zice Domnul:
„Nu-i va lipsi* lui David bărbat
care să șadă pe tronul casei lui
18 Israel, nici preoților, leviților, nu
le va lipsi bărbat înaintea Mea,
care să înalțe arderi-de-tot* și să
ardă daruri de mâncare și să a-
ducă[b] jertfe în toate zilele“.
19 Și cuvântul Domnului a fost
20 către Ieremia, zicând: Așa zice
Domnul: „Dacă puteți* să rupeți
legământul Meu cu ziua și legă-
mântul Meu cu noaptea, încât ziua
și noaptea să nu fie la timpul lor,
21 atunci se va rupe și legământul*
Meu cu David, robul Meu, ca să
nu aibă fiu să împărățească pe
tronul lui, și cu leviții, preoții,
22 slujitorii Mei. După cum* oștirea
cerurilor nu se poate număra și
nisipul mării nu se poate măsura,
așa voi înmulți sămânța lui Da-
vid, robul Meu, și pe leviții ca-
re-Mi slujesc“.
23 Și cuvântul Domnului a fost
24 către Ieremia, zicând: „N-ai vă-
zut ce a spus poporul acesta, zi-

13 *Lev. 27.32.
14 *Cap. 23.5. **Is. 32.1,2. Cap. 29.10; 32.42. Ezec. 34.23-25 Hag. 2.6-9.
15 *Is. 4.2; 11.1-5 Cap. 23.5; 30.9. Zah. 3.8; 6.12,13. **Ps. 72.1-5.
16 *Cap. 23.6.
17 *2 Sam. 7.16 1 Împ. 2.4. Ps. 89.29,36. Lc. 1.32,33.
18 *Rom. 12.1; 15.16. 1 Pet. 2.5,9. Apoc. 1.6.
20 *Ps. 89.37. Is. 54.9. Cap. 31.36.
21 *Ps. 89.34.
22 *Gen. 13.16; 15.5; 22.17. Cap. 31.37.

când: «Cele* două familii pe care
Domnul le alesese, El le-a le-
pădat»? Și ei disprețuiesc pe po-
porul Meu, ca și cum n-ar mai fi
25 o națiune înaintea lor“. Așa zice
Domnul: „Dacă nu *rămâne* legă-
mântul* Meu cu ziua și cu noap-
tea, *dacă* n-am așezat** legile
26 cerurilor și ale pământului, a-
tunci voi lepăda* și sămânța lui
Iacov și a lui David, robul Meu,
încât să nu iau din sămânța lui
conducători** peste sămânța lui
Avraam, Isaac și Iacov: pentru
că îi voi întoarce† pe cei captivi
ai lor și voi avea milă†† de ei“.

Înștiințare către Zedechia

34 ✱ Cuvântul care a fost către
Ieremia de la Domnul, când* Ne-
bucadnețar, împăratul Babilo-
nului, și toată oștirea lui și toate
împărățiile** pământului de sub
stăpânirea mâinii lui și toate po-
poarele se luptau împotriva Ie-
rusalimului și împotriva tuturor
2 cetăților lui, zicând: Așa zice
Domnul Dumnezeul lui Israel:
„Mergi și vorbește-i lui Zedechia*,
împăratul lui Iuda, și spune-i:
Așa zice Domnul: «Iată, voi da**
cetatea aceasta în mâna împăra-
tului Babilonului și el o va arde†
3 cu foc. Și tu* nu vei scăpa din
mâna lui, ci vei fi prins negreșit
și vei fi dat în mâna lui și ochii
tăi vor vedea ochii împăratului
Babilonului și gura lui va vorbi
cu gura ta și vei merge la Ba-
bilon»“.
4 Totuși ascultă cuvântul Dom-
nului, Zedechia, împărate al lui
Iuda. Așa zice Domnul despre ti-
5 ne: „Nu vei muri de sabie; vei
muri în pace; și cum au ars* mi-
resme părinților tăi, vechilor îm-
părați care au fost mai înainte de
tine, tot așa îți vor arde** și ție
și te vor plânge†, *zicând:* «Vai,
stăpâne!» pentru că Eu am rostit
cuvântul *acesta*“, zice Domnul.
6 Și profetul Ieremia a spus
toate cuvintele acestea lui Zede-

24 *Vers. 21,22
25 *Gen. 8.22. Cap. 31.35; 31.36. **Ps. 74.16; 74.17; 104.19.
26 *Cap. 31.37. **Gen. 49.10 †Ezra 2.1. ††Is. 14.1. Cap. 31.20. Ezec. 39.25. Osea 1.7.
1 *2 Împ. 25.1. Cap. 39.1; 52.4. **Cap. 1.15.
2 *2 Cr. 36.11; 36.12. **Cap. 21.10; 32.3; 37.8-10 †Cap. 32.29.
3 *Cap. 32.4.
5 *2 Cr. 16.14; 21.19. **Dan. 2.46. †Cap. 22.18.

[a] *Sau* „pe pământ“ [b] *Lit.* „să facă“

chia, împăratul lui Iuda, în Ieru-
7 salim. Şi oştirea împăratului Ba-
bilonului se lupta împotriva Ieru-
salimului şi împotriva tuturor ce-
tăţilor lui Iuda care rămăseseră,
împotriva Lachisului şi împotri-
va Azechei, pentru că aceste ce-
tăţi* întărite rămăseseră neluate
printre cetăţile lui Iuda.

7 *2 Împ. 18.13; 19.8. 2 Cr. 11.5,9.

Eliberarea robilor

8 Cuvântul care a fost către Ie-
remia de la Domnul, după ce
împăratul Zedechia încheiase un
legământ cu tot poporul care era
în Ierusalim, ca să le anunţe eli-
9 berarea*, ca fiecare să lase* liber
pe robul său şi fiecare pe roaba
sa, evreu sau evreică, pentru ca ni-
meni** să nu facă robi din ei, din
10 vreun iudeu, fratele său. Şi toate
căpeteniile şi tot poporul care in-
trase în legământ au ascultat, ca
fiecare să lase liber pe robul său
şi fiecare pe roaba sa, ca să nu-i
mai facă robi: au ascultat şi *le*-au
11 dat drumul. Dar după aceea* s-au
întors şi i-au luat înapoi pe robii
şi pe roabele pe care-i lăsaseră li-
beri şi i-au supus ca robi şi roabe.

8 *Ex. 21.2. Lev. 25.10. Vers. 14.
9 *Neem. 5.11. **Lev. 25.39-46
11 *Vers. 21. Cap. 37.5.

12 Şi cuvântul Domnului a fost
către Ieremia de la Domnul, zi-
13 când: Aşa zice Domnul Dumne-
zeul lui Israel: „Eu am încheiat
un legământ cu părinţii voştri în
ziua când i-am scos din ţara E-
giptului, din casa robilor, zicând:
14 «La sfârşitul a şapte* ani să lăsaţi
să plece, fiecare pe fratele său
evreu care s-a vândut[a] ţie şi ţi-a
slujit şase ani: să-l laşi să plece
liber de la tine». Dar părinţii voştri
nu M-au ascultat, nici nu şi-au
15 plecat urechea. Şi voi, voi v-aţi
întors astăzi şi aţi făcut ce este
drept în ochii Mei, anunţând fie-
care eliberarea aproapelui său;
şi aţi încheiat un legământ* îna-
intea Mea în casa** care se nu-
16 meşte după Numele Meu, dar v-aţi
întors şi aţi profanat* Numele
Meu şi aţi luat înapoi fiecare pe
robul său şi fiecare pe roaba
sa, pe care i-aţi lăsat liberi, după
dorinţa lor, şi i-aţi supus, ca să vă
fie robi şi roabe".

14 *Ex. 21.2. Deut. 15.12.
15 *2 Împ. 23.3. Neem. 10.29. **Cap. 7.10.
16 *Ex. 20.7. Lev. 19.12.

17 De aceea, aşa zice Domnul:
„Voi nu M-aţi ascultat ca să a-
nunţaţi eliberarea*, fiecare frate-
lui său şi fiecare aproapelui său.
Iată", zice Domnul, „Eu vă anunţ
libertatea sabiei**, a ciumei şi a
foametei şi vă voi da să fiţi alun-
gaţi încoace şi încolo[b] printre toa-
18 te împărăţiile† pământului. Şi-i voi
da pe oamenii care au călcat le-
gământul Meu, care n-au împlinit
cuvintele legământului pe care l-au
încheiat înaintea Mea (viţelul
pe care l-au tăiat* în două şi au
19 trecut printre bucăţile lui), pe că-
peteniile lui Iuda şi pe căpetenii-
le Ierusalimului, pe fameni şi pe
preoţi şi pe tot poporul ţării care
a trecut printre bucăţile viţelului;
20 da, îi voi da în mâna vrăjmaşilor
lor şi în mâna celor care le caută
viaţa; şi trupurile* lor moarte vor
fi hrană pentru păsările cerurilor
şi pentru fiarele pământului.

17 *Mt. 7.2. Gal. 6.7. Iac. 2.13. **Lev. 26.33. Cap. 32.24; 38.2. †Cap. 29.18.
18 *Gen. 15.10; 15.17.
20 *Cap. 7.33; 16.4; 19.7.

21 Şi voi da pe Zedechia, împă-
ratul lui Iuda, şi pe căpeteniile lui
în mâna vrăjmaşilor lor şi în mâ-
na celor care le caută viaţa şi
în mâna oştirii împăratului Babi-
lonului care s-a retras* de la voi.
22 Iată, Eu poruncesc", zice Dom-
nul, „şi-i voi aduce* din nou la
cetatea aceasta şi vor lupta îm-
potriva ei şi o vor lua** şi o vor
arde cu foc. Şi voi face† cetăţile lui
Iuda un pustiu fără†† locuitori".

21 *Cap. 37.5; 37.11.
22 *Cap. 37.8; 37.10. **Cap. 39.1; 39.2,8; 52.7. †Cap. 4.7; 9.11 ††Cap. 33.10; 44.22.

Recabiţii

35 ✱ Cuvântul care a fost de la
Domnul către Ieremia, în zilele lui
Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
2 lui Iuda, zicând: „Mergi la casa
recabiţilor* şi vorbeşte cu ei şi
adu-i în casa Domnului într-una
din camere** şi dă-le să bea vin!"
3 Şi am luat pe Iaazania, fiul
lui Ieremia, fiul lui Habaţinia, şi
pe fraţii săi şi pe toţi fiii săi
4 şi toată casa recabiţilor şi i-am
adus în casa Domnului, în came-

2 *2 Împ. 10.15. 1 Cr. 2.55. **1 Împ. 6.5; 6.8.

[a] *Sau* „ţi-a fost vândut" [b] *Sau* „să fiţi de groază"

4 *2 Împ. 12.9; 25.18. 1 Cr. 9.18,19.

ra fiilor lui Hanan, fiul lui Igda-
lia, omul lui Dumnezeu, care era
aproape de camera căpeteniilor,
care era deasupra camerei lui
Maaseia, fiul lui Şalum, păzi-
5 torul* pragului. Şi am pus înain-
tea fiilor casei recabiţilor vase
pline cu vin şi potire şi le-am
zis: „Beţi vin!“

6 *2 Împ. 10.15.

6 Dar ei au zis: „Nu vom bea
vin, pentru că Ionadab*, fiul lui
Recab, tatăl nostru, ne-a porun-
cit, zicând: «Să nu beţi niciodată
7 vin, nici voi, nici fiii voştri; şi să
nu construiţi casă, nici să nu se-
mănaţi sământă, nici să nu plan-
taţi vie, nici să nu le stăpâniţi; ci
să locuiţi în corturi în toate zilele
voastre, ca să trăiţi* multe zile în
8 ţara[a] unde locuiţi temporar». Şi
noi am ascultat de glasul lui Io-
nadab, fiul lui Recab, tatăl nos-
tru, în tot ce ne-a poruncit, ca să
nu bem vin în toate zilele noas-
tre, noi, soţiile noastre, fiii noştri
9 şi fiicele noastre; şi să nu ne con-
struim case ca să le locuim, nici
să nu avem vie sau ogor sau să-
10 mânţă, ci am locuit în corturi şi
am ascultat şi am făcut după toa-
te câte ne-a poruncit Ionadab, ta-
11 tăl nostru. Şi a fost *aşa*: când
s-a suit Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, în ţară, am zis: «Ve-
niţi şi să mergem la Ierusalim di-
naintea[b] oştirii caldeenilor şi di-
naintea[b] oştirii sirienilor!» Şi noi
locuim în Ierusalim“.

7 *Ex. 20.12. Ef. 6.2,3.

12 Şi cuvântul *D*omnului a fost
13 către Ieremia, zicând: Aşa zice
*D*omnul oştirilor, Dumnezeul lui
Israel: „Mergi şi spune bărbaţilor
lui Iuda şi locuitorilor Ierusa-
limului: «Nu veţi primi* voi învă-
ţătură, ca să ascultaţi de cuvintele
14 Mele?»“ zice *D*omnul. „Cuvintele
lui Ionadab, fiul lui Recab, pe
care le-a poruncit fiilor săi, să nu
bea vin, se împlinesc; şi până în
ziua aceasta ei nu beau, pentru că
au ascultat de porunca tatălui lor.

13 *Cap. 32.33.

Dar* Eu v-am vorbit sculân-
du-Mă de dimineaţă** şi vorbind
15 şi nu M-aţi ascultat! Şi i-am tri-
mis* la voi pe toţi slujitorii Mei,
profeţii, trezindu-i de dimineaţă şi
trimiţându-i, zicând: «Întoarce-
ţi-vă** acum fiecare de la calea
lui cea rea şi îndreptaţi-vă fapte-
le şi nu mergeţi după alţi dumne-
zei ca să le slujiţi şi veţi locui în
ţara pe care v-am dat-o vouă şi
părinţilor voştri!» Dar voi nu v-aţi
plecat urechea şi nu M-aţi ascul-
16 tat. Da, fiii lui Ionadab, fiul lui
Recab, au împlinit porunca tatălui
lor pe care le-a dat-o, dar popo-
rul acesta nu M-a ascultat“.

14 *2 Cr. 36.15. **Cap. 7.13; 25.3.

15 *Cap. 7.25; 25.4. **Cap. 18.11; 25.5,6.

17 De aceea, aşa zice *D*omnul
Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel: „Iată, voi aduce asupra
lui Iuda şi asupra tuturor locu-
itorilor Ierusalimului tot răul[c] pe
care l-am rostit împotriva lor;
pentru că le-am vorbit*, dar n-au
ascultat, şi am strigat către ei,
dar n-au răspuns!“

17 *Pr. 1.24. Is. 65.12; 66.4. Cap. 7.13.

18 Şi Ieremia a zis casei reca-
biţilor: Aşa zice *D*omnul oştiri-
lor, Dumnezeul lui Israel: „Pen-
tru că aţi ascultat de porunca lui
Ionadab, tatăl vostru, şi aţi păzit
toate rânduielile lui şi aţi făcut
după toate câte v-a poruncit
19 el, de aceea“, aşa zice *D*omnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Lui Ionadab, fiul lui Recab,
nu-i va lipsi bărbat care să stea*
înaintea Mea, în toate zilele“.

19 *Cap. 15.19.

Cartea lui Ieremia arsă

36 ✱ Şi a fost *aşa*: în anul al
patrulea al lui Ioiachim, fiul lui
Iosia, împăratul lui Iuda, a fost
către Ieremia cuvântul acesta de
2 la *D*omnul, zicând: „Ia-ţi* un sul
de carte şi scrie** pe el toate cu-
vintele pe care ţi le-am spus îm-
potriva lui Israel şi împotriva lui
Iuda şi împotriva tuturor† naţiu-
nilor, din ziua când ţi-am vorbit,
din zilele lui Iosia†† şi până în
3 ziua aceasta. Poate* că va auzi
casa lui Iuda tot răul pe care am

2 *Is. 8.1. Ezec. 2.9. Zah. 5.1. **Cap. 30.2. †Cap. 25.15. ††Cap. 25.3.

3 *Cap. 26.3; Vers. 7.

[a] *Lit.* „pe faţa pământului“ [b] S*au* „din cauza“ [c] *Sau* „toată nenorocirea“

3 **Cap. 18.8. Iona 3.8.
de gând să i-l fac, ca să se întoar-
că** fiecare de la calea lui cea
rea şi ca să le iert nelegiuirea
şi păcatul“.
4 *Cap. 32.12. **Cap. 45.1.
4 Şi Ieremia l-a chemat* pe
Baruc, fiul lui Neriia; şi Baruc a
scris** pe un sul de carte după
cum spunea[a] Ieremia, toate cu-
vintele Domnului, pe care El i le
5 spusese. Şi Ieremia i-a poruncit
lui Baruc, zicând: „Eu sunt închis,
nu pot să intru în casa Domnu-
6 *Lev. 16.29; 23.27-32. Fap. 27.9.
6 lui; dar intră tu şi citeşte de pe
sulul pe care l-ai scris după cum
am spus eu[b] cuvintele Domnu-
lui, în auzul poporului, în casa
Domnului, în ziua* de post; şi să
le citeşti şi în auzul tuturor ce-
lor din Iuda care vin din cetăţile
7 *Vers. 3.
7 lor. Poate* că cererea lor va veni[c]
înaintea Domnului şi se va în-
toarce fiecare de la calea lui cea
rea; pentru că mare este mânia
şi furia pe care a rostit-o Domnul
împotriva poporului acestuia“.
8 Şi Baruc, fiul lui Neriia, a
făcut după toate câte îi porunci-
se profetul Ieremia citind din car-
te cuvintele Domnului, în casa
Domnului.
9 Şi a fost *aşa*: în anul al cinci-
lea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda, în luna a noua,
au anunţat un post înaintea Dom-
nului pentru tot poporul din Ie-
rusalim şi pentru tot poporul care
venea din cetăţile lui Iuda la Ie-
10 *Cap. 26.10.
10 rusalim. Şi Baruc a citit din carte
cuvintele lui Ieremia, în casa
Domnului, în camera lui Ghema-
ria, fiul lui Şafan, cărturarul, în
curtea de sus, la intrarea* Porţii
celei Noi a casei Domnului, în
auzul întregului popor.
11 Şi Mica, fiul lui Ghemaria,
fiul lui Şafan, a auzit toate cu-
12 vintele Domnului din carte şi a
coborât la casa împăratului, în ca-
mera cărturarului; şi, iată, toate
căpeteniile şedeau acolo: Elişama,
cărturarul, şi Delaia, fiul lui Şe-
maia, şi Elnatan, fiul lui Acbor,
şi Ghemaria, fiul lui Şafan, şi
Zedechia, fiul lui Hanania, şi toate
13 căpeteniile. Şi Mica le-a spus toa-
te cuvintele pe care le-a auzit când
citea Baruc din carte în auzul po-
14 porului. Şi toate căpeteniile au tri-
mis la Baruc pe Iehudi, fiul lui
Netania, fiul lui Şelemia, fiul lui
Cuşi, zicând: „Ia în mâna ta sulul
din care ai citit în auzul poporu-
lui şi vino!“ Şi Baruc, fiul lui Ne-
riia, a luat sulul în mâna lui şi a
15 venit la ei. Şi ei i-au zis: „Acum
şezi şi citeşte-l în auzul nostru“.
Şi Baruc a citit în auzul lor.
16 Şi a fost *aşa*: cum au auzit ei
toate cuvintele, s-au uitat înspăi-
mântaţi unul la altul şi i-au zis lui
Baruc: „Vom spune, desigur, îm-
păratului toate cuvintele aces-
17 tea“. Şi l-au întrebat pe Baruc, zi-
când: „Spune-ne acum: Cum ai
scris toate cuvintele acestea după
cum spunea el[a]?“
18 Atunci Baruc le-a zis: „El îmi
spunea cu gura lui toate cuvintele
acestea şi eu scriam cu cerneală
în carte“.
19 Şi căpeteniile i-au zis lui Baruc:
„Mergi, ascunde-te, tu şi Ieremia,
şi să nu ştie nimeni unde sunteţi“.
20 Şi au intrat la împărat, în curte,
dar au lăsat sulul în camera lui
Elişama, cărturarul; şi au spus
toate cuvintele în auzul împăra-
21 tului. Şi împăratul l-a trimis pe
Iehudi să ia sulul şi l-a luat din
camera lui Elişama, cărturarul. Şi
Iehudi l-a citit în auzul împăra-
tului şi în auzul tuturor căpete-
niilor care stăteau lângă împărat.
22 Şi împăratul stătea în casă* de 22 *Amos 3.15.
iarnă, în luna a noua; şi era un
vas cu cărbuni aprinşi, arzând îna-
23 intea lui. Şi a fost *aşa*: când Ie-
hudi citea trei sau patru foi[d], *îm-
păratul* le tăia cu cuţitul cărtu-
rarului şi le arunca în focul care
era în vas, până când a fost mis-
tuit tot sulul în focul care era în

[a] *Lit.* „din gura lui“ [b] *Lit.* „din gura mea“ [c] *Lit.* „va cădea“ [d] *Sau* „coloane“

24 *2 Împ.22.11 Is. 36.22; 37.1.

24 vas. Şi nu s-au înspăimântat, nici
nu şi-au sfâşiat* hainele, *nici*
împăratul, nici vreunul dintre slu-
jitorii lui, care auziseră toate cu-
25 vintele acestea. Totuşi şi Elnatan
şi Delaia şi Ghemaria se rugaseră
de împărat ca să nu ardă sulul,
26 dar el nu i-a ascultat. Şi împăra-
tul a poruncit lui Ierahmeel, fiul
lui Hamelec[a], şi lui Seraia, fiul lui
Azriel, şi lui Şelemia, fiul lui
Abdeel, să-l prindă pe cărturarul
Baruc şi pe profetul Ieremia;
dar Domnul i-a ascuns.
27 Şi cuvântul Domnului a fost
către Ieremia, după ce împăratul
a ars sulul şi cuvintele pe care
le scrisese Baruc după cum spu-
28 nea[b] Ieremia, zicând: „Ia-ţi din
nou un alt sul şi scrie pe el toate
cuvintele dintâi, care au fost pe
sulul dintâi pe care l-a ars Ioia-
29 chim, împăratul lui Iuda. Şi să-i
spui lui Ioiachim, împăratul lui
Iuda: Aşa zice Domnul: «Tu ai
ars sulul acela, zicând: De ce ai
scris pe el, zicând: împăratul
Babilonului va veni negreşit şi
va distruge ţara aceasta şi va ni-
mici din ea pe om şi pe animal?»
30 De aceea, aşa zice Domnul de-
spre Ioiachim, împăratul lui Iuda:
«Nu va avea pe nimeni* care să
şadă pe tronul lui David; şi tru-
pul lui mort va fi aruncat afară,
ziua la căldură** şi noaptea la
31 frig. Şi-l voi pedepsi pe el şi să-
mânţa lui şi pe slujitorii lui pen-
tru nelegiuirea lor; şi voi aduce
asupra lor şi asupra locuitorilor
Ierusalimului şi asupra bărba-
ţilor lui Iuda tot răul pe care
l-am rostit împotriva lor; şi ei
n-au ascultat»".
32 Şi Ieremia a luat un alt sul
şi i l-a dat lui Baruc fiul lui Ne-
riia, cărturarul, şi el a scris pe
el, după cum spunea[b] Ieremia,
toate cuvintele cărţii pe care Io-
iachim, împăratul lui Iuda, o ar-
sese în foc; şi s-au mai adăugat
la ele multe cuvinte asemenea lor.

30 *Cap. 22.30. **Cap. 22.19

Ieremia bătut şi închis

1 *2 Împ. 24.17. 2 Cr. 36.10. **Cap. 22.24

37 ✱ Şi Zedechia*, fiul lui Io-
sia, s-a făcut împărat în locul lui
Ieconia[c]**, fiul lui Ioiachim,
pe care îl făcuse împărat Nebu-
cadneţar, împăratul Babilonului,
2 în ţara lui Iuda. Dar* nici el, nici
slujitorii lui, nici poporul ţării
n-au ascultat de cuvintele Dom-
nului pe care le vorbise prin[d] pro-
fetul Ieremia.
3 Şi împăratul Zedechia a tri-
mis pe Iucal, fiul lui Şelemia, şi
pe preotul Ţefania*, fiul lui Maa-
seia, la profetul Ieremia, zicând:
„Roagă-te acum Domnului Dum-
nezeului nostru pentru noi".
4 Şi Ieremia intra şi ieşea prin
popor, pentru că nu-l puseseră
5 *încă* în închisoare. Şi oştirea* lui
Faraon ieşise din Egipt şi, când
caldeenii** care asediau Ierusa-
limul au auzit ştirea despre ei, s-au
depărtat de Ierusalim.
6 Şi cuvântul Domnului a fost
către profetul Ieremia zicând:
7 Aşa zice Domnul Dumnezeul lui
Israel: Aşa să-i spuneţi împăra-
tului lui Iuda care v-a trimis* la
Mine să Mă întrebaţi: „Iată, oştirea
lui Faraon, care a ieşit în ajuto-
rul vostru, se va întoarce în Egipt,
8 în ţara ei. Şi caldeenii* vor veni
din nou şi vor lupta împotriva ce-
tăţii acesteia şi o vor lua şi o
vor arde cu foc".
9 Aşa zice Domnul: „Nu vă în-
şelaţi[e], zicând: «Desigur, caldee-
nii au plecat de la noi!» pentru că
10 nu au plecat. Căci chiar dacă* aţi
fi bătut toată oştirea caldeenilor
care luptă împotriva voastră şi
ar fi rămas dintre ei *numai* băr-
baţi răniţi, *totuşi* ei s-ar ridica
fiecare din cortul lui şi ar arde
cetatea aceasta cu foc".
11 Şi a fost *aşa*: când s-a retras*
oştirea caldeenilor din Ierusa-
12 lim, din cauza oştirii lui Faraon,

2 *2 Cr. 36.12; 36.14.

3 *Cap. 21.1,2; 29.25; 52.24.

5 *2 Împ. 24.7. Ezec. 17.15. **Cap. 34.21 Vers. 11.

7 *Cap. 21.2.

8 *Cap. 34.22.

10 *Cap. 21.4,5.

11 *Vers. 5.

[a] *Sau* „fiul împăratului", *probabil, titlul cuiva din familia regală* [b] *Lit.* „din gura lui" [c] *Sau* „Conia"
[d] *Lit.* „prin mâna lui" [e] *Lit.* „nu vă înşelaţi sufletele"

Ieremia a ieşit din Ierusalim, ca
să se ducă în ţara lui Beniamin,
prin mijlocul poporului, ca să-şi
13 ia partea *sa* de acolo[a]. Şi a ajuns
la Poarta lui Beniamin, iar acolo era
o căpetenie a gărzii (şi numele
lui era Iriia, fiul lui Şelemia, fiul
lui Hanania). Şi el l-a prins pe
profetul Ieremia zicând: „Tu vrei
să fugi la caldeeni!“
14 Şi Ieremia a zis: „Nu-i adevă-
rat, nu fug la caldeeni!“ Dar nu
l-a ascultat. Şi Iriia l-a apucat pe
Ieremia şi l-a dus la căpetenii.
15 Şi căpeteniile s-au mâniat pe Ie-
remia şi l-au lovit şi l-au pus
în închisoare[b]*, în casa lui Io-
natan, cărturarul; pentru că din
ea făcuseră o închisoare.
16 Şi Ieremia a intrat* în casa
gropii şi în celule; şi Ieremia a
17 rămas acolo multe zile. Şi împă-
ratul Zedechia a trimis şi l-a scos.
Şi împăratul l-a întrebat în ascuns,
în casa lui, şi a zis: „Este vreun
cuvânt de la DOMNUL?“ Şi Iere-
mia a zis: „Este“. Şi a zis: „Vei fi
dat în mâna împăratului Babi-
lonului“.
18 Şi Ieremia a zis împăratului
Zedechia: „*Cu* ce am păcătuit eu
împotriva ta sau împotriva sluji-
torilor tăi sau împotriva poporu-
lui acestuia de m-aţi pus în în-
19 chisoare? Şi unde sunt profeţii
voştri care v-au profeţit, zicând:
«Împăratul Babilonului nu va veni
împotriva voastră şi împotriva
20 ţării acesteia»? De aceea, ascultă
acum, te rog, domnul meu, împă-
rate! Să fie primită[c] înaintea ta,
te rog, cererea mea şi nu mă tri-
mite din nou în casa lui Ionatan,
cărturarul, ca să nu mor acolo!“
21 Atunci împăratul Zedechia a
poruncit şi l-au păzit pe Ieremia
în curtea* gărzii şi-i dădeau în
fiecare zi o pâine din strada bru-
tarilor, până** când s-a terminat
toată pâinea din cetate. Şi Iere-
mia a rămas în curtea gărzii.

15 *Cap. 38.26.
16 *Cap. 38.6.
21 *Cap. 32.2; 38.13,28. **Cap. 38.9; 52.6.

Ieremia aruncat într-o groapă

38 Şi Şefatia, fiul lui Matan, şi
Ghedalia, fiul lui Paşhur, şi Iu-
cal*, fiul lui Şelemia, şi Paşhur**,
fiul lui Malchiia, au auzit† cu-
vintele pe care le spusese Ieremia
2 întregului popor, zicând: Aşa
zice DOMNUL: „Cine* va rămâne în
cetatea aceasta va muri de s-
abie, de foamete sau de ciumă;
dar cine va ieşi la caldeeni, va
trăi; şi va avea viaţa lui ca pradă
3 şi va trăi“. Aşa zice DOMNUL: „Ce-
tatea* aceasta va fi dată negre-
şit în mâna oştirii împăratului Ba-
bilonului şi el o va lua“.
4 Atunci căpeteniile i-au zis îm-
păratului: „Te rugăm, să fie omo-
rât* omul acesta! Căci de ce să
slăbească el mâinile bărbaţilor
de război care au rămas în ceta-
tea aceasta şi mâinile întregului
popor, spunându-le astfel de cu-
vinte? Pentru că omul acesta nu
caută binele poporului acestuia,
ci răul“.
5 Şi împăratul Zedechia a zis:
„Iată-l în mâna voastră; pentru
că împăratul nu poate nimic îm-
potriva voastră!“
6 Atunci l-au luat pe Ieremia şi
l-au aruncat în groapa lui Mal-
chiia, fiul împăratului[d], care era
în curtea* gărzii, şi l-au coborât
pe Ieremia cu frânghii. Şi în groa-
pă nu era apă, ci noroi; şi Iere-
mia s-a afundat în noroi.
7 Şi Ebed-Melec etiopianul[e]*,
un famen care era în casa împăra-
tului, a auzit că l-au pus pe Ieremia
în groapă; şi împăratul şedea la
8 Poarta lui Beniamin. Şi Ebed-
Melec a ieşit din casa împăratului
şi i-a vorbit împăratului, zicând:
9 „Domnul meu, împărate, oamenii
aceştia au făcut rău în tot ce i-au
făcut profetului Ieremia pe care
l-au aruncat în groapă; şi va muri
de foame acolo unde este, pentru
că nu mai este pâine în cetate“.

1 *Cap. 37.3. **Cap. 21.1. †Cap. 21.8.
2 *Cap. 21.9.
3 *Cap. 21.10; 32.3.
4 *Cap. 26.11.
6 *Cap. 37.21.
7 *Cap. 39.16.

[a] *Sau* „şi de acolo să se strecoare prin mijlocul poporului“ [b] *Lit.* „casa în care eşti legat“ [c] *Lit.* „Să cadă“
[d] *Sau* „fiul lui Hamelec“ [e] *Lit.* „cuşitul“

10 Şi împăratul i-a poruncit lui
Ebed-Melec etiopianul, zicând:
„Ia de aici treizeci de oameni cu
tine[a] şi scoate-l pe profetul Iere-
mia din groapă mai înainte de a
muri".
11 Şi Ebed-Melec i-a luat pe acei
oameni cu el[b] şi a intrat în casa
împăratului, dedesubtul vistie-
riei, şi a luat de acolo petice vechi
şi zdrenţe vechi şi le-a cobo-
rât cu funii în groapă la Ieremia.
12 Şi Ebed-Melec etiopianul i-a zis
lui Ieremia: „Pune, te rog, *aceste*
petice şi zdrenţe vechi la sub-
suorile tale, sub funii". Şi Ieremia
13 a făcut aşa. Şi l-au tras pe Iere-
mia cu funiile* şi l-au scos din
groapă; şi Ieremia a rămas în
curtea** gărzii.

13 *Vers. 6. **Cap. 37.21

Zedechia îl întreabă din nou pe Ieremia

14 Şi împăratul Zedechia a tri-
mis şi l-a adus pe profetul Iere-
mia la el, la intrarea a treia care
este în casa Domnului; şi împă-
ratul i-a zis lui Ieremia: „Am să te
întreb ceva; nu-mi ascunde ni-
15 mic!" Şi Ieremia i-a zis lui Ze-
dechia: „Dacă-ţi voi spune, nu
mă vei omorî? Iar dacă te voi
sfătui, nu mă vei asculta".
16 Şi împăratul Zedechia i-a jurat
în ascuns lui Ieremia, zicând: „Viu
este Domnul, care ne-a dat viaţa*
aceasta, că nu te voi omorî, nici
nu te voi da în mâna oamenilor
acestora, care-ţi caută viaţa".

16 *Is. 57.16.

17 Şi Ieremia i-a zis lui Zedechia:
Aşa zice Domnul Dumnezeul oş-
tirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Dacă vei ieşi* de bunăvoie la
căpeteniile** împăratului Babi-
lonului, sufletul tău va trăi şi ce-
tatea aceasta nu va fi arsă cu
18 foc; şi vei trăi, tu şi casa ta. Dar
dacă nu vei ieşi la căpeteniile îm-
păratului Babilonului, cetatea
aceasta va fi dată în mâna cal-
deenilor şi ei o vor arde cu foc;
şi tu nu vei scăpa* din mâna lor".

17 *2 Împ. 24.12 **Cap. 39.3.

18 *Cap. 32.4; 34.3. Vers. 23.

19 Şi împăratul Zedechia i-a zis
lui Ieremia: „Mă tem de iudeii
care au trecut la caldeeni, ca nu
cumva să mă dea în mâna lor
şi să-şi bată joc* de mine".

19 *1 Sam. 31.4

20 Şi Ieremia a zis: „Nu *te* vor
da. Ascultă, te rog, de glasul
Domnului în ceea ce-ţi spun şi-ţi
va fi bine şi sufletul tău va trăi.
21 Dar, dacă vei refuza să ieşi, aces-
ta este cuvântul pe care mi l-a
22 arătat Domnul: «Iată, toate fe-
meile care au rămas în casa îm-
păratului lui Iuda vor fi scoase
la căpeteniile împăratului Babi-
lonului şi ele vor zice:
«Prietenii tăi de aproape[c]
te-au înşelat şi te-au învins; *când*
picioarele ţi s-au afundat în no-
roi, au dat înapoi».
23 Şi vor scoate pe toate soţiile
tale şi pe fiii* tăi la caldeeni şi
tu nu vei scăpa** din mâna lor;
pentru că vei fi luat de mâna
împăratului Babilonului şi tu vei
face să fie arsă[d] cetatea aceasta
cu foc»".

23 *Cap. 39.6; 41.10. **Vers. 18.

24 Şi Zedechia i-a zis lui Ieremia:
„Să nu ştie nimeni despre cu-
vintele acestea şi nu vei muri.
25 Şi dacă vor auzi căpeteniile că am
vorbit cu tine şi vor veni la tine
şi-ţi vor zice: «Spune-ne acum
ce i-ai zis împăratului, nu ascunde
de noi şi nu te vom omorî; şi ce
26 ţi-a zis împăratul?», atunci să le
spui: «Eu mi-am înfăţişat cere-
rea* înaintea împăratului, ca să
nu mă facă să mă întorc în casa
lui Ionatan**, să mor acolo»".

26 *Cap. 37.20. **Cap. 37.15

27 Şi toate căpeteniile au venit la
Ieremia şi l-au întrebat; şi el le-a
spus după toate cuvintele acestea
pe care i le poruncise împăratul.
Şi au plecat în linişte de la el,
pentru că lucrul nu se făcuse cu-
noscut.
28 Şi Ieremia a rămas în curtea*
gărzii până în ziua când a fost
luat Ierusalimul.

28 *Cap. 37.21; 39.14.

Căderea Ierusalimului

39 ✱ Şi a fost *aşa*: când a fost
luat Ierusalimul, în anul al nouă-
lea* al lui Zedechia, împăratul lui

1 *2 Împ. 25.1 Cap. 52.4-7.

[a] *Lit.* „în mâna ta" [b] *Lit.* „în mâna lui" [c] *Lit.* „Oamenii păcii tale" [d] *Lit.* „tu vei arde"

Iuda, în luna a zecea, a venit Ne-
bucadneţar, împăratul Babilo-
nului, şi toată oştirea lui împotri-
va Ierusalimului şi l-au asediat.
2 În anul al unsprezecelea al lui
Zedechia, în luna a patra, la nouă
ale lunii, a fost spartă cetatea.
3 Şi toate căpeteniile* împăratului
Babilonului au intrat şi s-au aşe-
zat la poarta de la mijloc: Ner-
gal-Şareţer, Samgar-Nebu, Sar-
sechim, căpetenia famenilor[a],
Nergal-Şareţer, căpetenia ma-
gilor[b], şi toate celelalte căpetenii
4 ale împăratului Babilonului. Şi a
fost *aşa*: cum* i-au văzut Zede-
chia, împăratul lui Iuda, şi toţi
bărbaţii de război, au fugit şi au
ieşit noaptea din cetate, pe calea
grădinii împăratului, prin poarta
dintre cele două ziduri; şi el a ie-
şit pe calea câmpiei[c].
5 Dar oştirea caldeenilor i-a ur-
mărit şi l-a ajuns* pe Zedechia
în şesurile Ierihonului şi l-a prins
şi l-a suit la Nebucadneţar, îm-
păratul Babilonului, la Ribla**, în
ţara Hamatului; şi el a rostit jude-
6 căţi asupra lui. Şi împăratul Ba-
bilonului i-a înjunghiat pe fiii lui
Zedechia la Ribla, înaintea ochi-
lor lui; şi împăratul Babilonului
a înjunghiat pe toate căpeteniile lui
7 Iuda. Şi i-a scos* ochii lui Zede-
chia şi l-a legat cu două lanţuri
de aramă, ca să-l ducă la Babilon.
8 Şi caldeenii* au ars cu foc
casa împăratului şi casele po-
porului şi au dărâmat zidurile
9 Ierusalimului. Dar pe rămăşiţa
poporului care fusese lăsată în
cetate şi pe cei fugiţi, care au
trecut la el, şi pe celălalt popor
care rămăsese*, Nebuzaradan,
căpetenia gărzii, i-a deportat în
10 Babilon. Dar, din popor, pe cei să-
raci, care n-aveau nimic, Nebu-
zaradan, căpetenia gărzii, i-a lă-
sat în ţara lui Iuda şi în ziua a-
ceea le-a dat vii şi ogoare.
11 Şi Nebucadneţar, împăratul

3 *Cap. 38.17.
4 *2 Împ. 25.4. Cap. 52.7.
5 *Cap. 32.4; 38.18,23. **2 Împ. 23.33
7 *Cap. 32.4. Ezec. 12.13.
8 *2 Împ. 25.9. Cap. 38.18; 52.13.
9 *2 Împ. 25.11 Cap. 52.15.

Babilonului, a poruncit cu privi-
re la Ieremia, prin Nebuzara-
12 dan, căpetenia gărzii, zicând:
„Ia-l pe acesta şi fii cu ochii pe
el şi nu-i face nici un rău; ci, cum
13 îţi va zice, aşa să-i faci“. Şi Ne-
buzaradan, căpetenia gărzii, a
trimis, şi Nebuşazban, căpetenia
famenilor, şi Nergal-Şareţer, că-
petenia magilor, şi toate căpe-
teniile împăratului Babilonului,
14 chiar ei au trimis şi l-au luat pe Ie-
remia din curtea* gărzii şi l-au dat
lui Ghedalia**, fiul lui Ahicam†,
fiul lui Şafan, ca să-l ducă acasă.
Şi a locuit în mijlocul poporului.
15 Şi cuvântul Domnului a fost
către Ieremia pe când era închis
16 în curtea gărzii, zicând: „Mergi
şi spune lui Ebed-Melec* etio-
pianul, zicând: Aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
«Iată, voi aduce** cuvintele Mele
asupra cetăţii acesteia spre rău
şi nu spre bine, şi se vor întâm-
pla înaintea feţei tale în ziua
17 aceea. Şi pe tine te voi scăpa în
ziua aceea», zice Domnul, «şi nu
vei fi dat în mâna oamenilor de
18 care te temi. Pentru că te voi sal-
va negreşit şi nu vei cădea prin
sabie, ci vei avea viaţa* ta ca
pradă, pentru că te-ai încrezut**
în Mine», zice Domnul“.
40 ✷ Cuvântul care a fost de la
Domnul către Ieremia, după ce*
Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îi
dăduse drumul din Rama, când
îl luase; şi el era legat în lanţuri
printre toţi cei captivi din Ieru-
salim şi din Iuda, care erau de-
portaţi în Babilon.
2 Şi căpetenia gărzii l-a luat
pe Ieremia şi i-a zis*: „Domnul
Dumnezeul tău a rostit răul acesta
3 asupra locului acestuia şi Domnul
a adus şi a făcut precum a zis;
pentru că aţi păcătuit* împotriva
Domnului şi n-aţi ascultat de
glasul Lui, de aceea a venit lucrul
4 acesta asupra voastră. Şi acum,

14 *Cap. 38.28. **Cap. 40.5. †Cap. 26.24.
16 *Cap. 38.7; 38.12. **Dan. 9.12.
18 *Cap. 21.9; 45.5. **1 Cr. 5.20. Ps. 37.40.

Ieremia eliberat

1 *Cap. 39.14.
2 *Cap. 50.7.
3 *Deut. 29.24; 29.25. Dan. 9.11.

[a] *Sau* „Rab-saris“ [b] *Sau* „Rab-mag“ [c] *Valea Iordanului* [d] *Lit.* „pune-ţi ochii pe el“

4 *Cap. 39.12. **Gen. 20.15

iată, te dezleg astăzi de lanțurile
care sunt pe mâinile tale. Dacă*
este bine în ochii tăi să vii cu
mine la Babilon, vino, şi eu voi
veghea asupra ta[a]; dar dacă este
rău în ochii tăi să vii cu mine la
Babilon, nu veni[b]. Vezi, toată ța-
ra** este înaintea ta! Unde este
bine şi drept în ochii tăi să mergi,
5 acolo mergi". Şi pe când încă nu
se întorsese *să plece*[c], *i-a zis*:
„Întoarce-te deci la Ghedalia, fiul
lui Ahicam, fiul lui Şafan, pe care
l-a pus* împăratul Babilonului
peste cetățile lui Iuda, şi locuieşte
cu el în mijlocul poporului; sau
mergi oriunde este drept în ochii
tăi să mergi".
Şi căpetenia gărzii i-a dat hra-
nă şi un dar şi i-a dat drumul.
6 Şi Ieremia* a venit la Ghedalia,
fiul lui Ahicam, la Mițpa**, şi a
locuit cu el printre poporul care
rămăsese în țară.

5 *2 Împ. 25.22

6 *Cap. 39.14. **Jud. 20.1.

Ghedalia, căpetenie

7 *2 Împ. 25.23 **Cap. 39.10

8 *Cap. 41.1.

7 Şi toate căpeteniile oştirilor
care erau în câmpii, ei şi oame-
nii lor, auzind* că împăratul Ba-
bilonului îl pusese pe Ghedalia,
fiul lui Ahicam, peste țară şi că-i
încredințase bărbați şi femei şi
copii şi dintre săracii** țării, din-
tre cei care nu fuseseră depor-
8 tați în Babilon, au venit la Ghe-
dalia, la Mițpa: şi Ismael*, fiul
lui Netania, şi Iohanan şi Iona-
tan, fiii lui Careah, şi Seraia, fiul
lui Tanhumet, şi fiii lui Efai ne-
tofatitul şi Iezania, fiul unui maa-
9 catit, ei şi oamenii lor. Şi Ghe-
dalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şa-
fan, le-a jurat, lor şi oamenilor lor,
zicând: „Nu vă temeți să slujiți
caldeenilor; locuiți în țară şi slu-
jiți împăratului Babilonului şi
10 vă va fi bine. Şi eu, iată, voi lo-
cui în Mițpa, ca să stau înaintea
caldeenilor care vor veni la noi.
Dar voi strângeți vin şi fructe de
vară şi untdelemn şi puneți în
vasele voastre şi locuiți în cetă-
țile voastre pe care le-ați luat".

11 Şi de asemenea toți iudeii
care erau în Moab şi printre fiii
lui Amon şi în Edom şi care erau
în toate țările au auzit că împă-
ratul Babilonului lăsase o rămăşi-
ță în Iuda şi că peste ei îl pusese
pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul
12 lui Şafan; şi toți iudeii s-au în-
tors din toate locurile unde fu-
seseră împrăştiați şi au venit în
țara lui Iuda, la Ghedalia, la Miț-
pa şi au strâns vin şi foarte mul-
te fructe de vară.
13 Şi Iohanan, fiul lui Careah, şi
toate căpeteniile oştirilor care erau
în câmpii au venit la Ghedalia
14 la Mițpa şi i-au zis: „Ştii în ade-
văr că Baalis*, împăratul fiilor
lui Amon, l-a trimis pe Ismael, fiul
lui Netania, ca să te lovească de
moarte?" Dar Ghedalia, fiul lui
Ahicam, nu i-a crezut.
15 Şi Iohanan, fiul lui Careah, i-a
vorbit în ascuns lui Ghedalia
la Mițpa, zicând: „Să mă duc, te
rog, şi să-l lovesc pe Ismael, fiul
lui Netania, şi nimeni nu va şti;
de ce să-ți ia el viața şi să fie
împrăştiați toți cei din Iuda care
sunt adunați în jurul tău şi să
piară rămăşița lui Iuda?"
16 Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam,
i-a zis lui Iohanan, fiul lui Careah:
„Să nu faci lucrul acesta; pentru
că tu vorbeşti neadevăr despre
Ismael".
41 Şi a fost *aşa*: în luna a şap-
tea*, Ismael, fiul lui Netania, fiul
lui Elişama, din sămânța împără-
tească şi *unul din* cei mari ai
împăratului, şi zece bărbați cu
el au venit la Ghedalia, fiul lui
Ahicam, la Mițpa, şi au mâncat
pâine împreună acolo, în Mițpa.
2 Şi Ismael, fiul lui Netania, şi cei
zece bărbați care erau cu el s-au
ridicat şi l-au lovit* cu sabia pe
Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui
Şafan, şi l-au omorât pe acela pe
care îl pusese împăratul Babi-
3 lonului peste țară. Şi Ismael i-a

14 *Cap. 41.10.

Omorârea lui Ghedalia

1 *2 Împ. 25.25. Cap. 40.6,8.

2 *2 Împ. 25.25.

[a] *Lit.* „şi îmi voi pune ochiul pe tine" [b] *Lit.* „abține-te" [c] *Sau* „nu răspunsese"

omorât pe toți iudeii care erau
cu el, cu Ghedalia, în Mițpa și pe
caldeenii care se aflau acolo, băr-
bații de război.
4 Și a fost *așa*: a doua zi după
ce l-a omorât pe Ghedalia și ni-
5 meni nu știa, au venit niște băr-
bați din Sihem, din Șilo și din Sa-
maria, optzeci de bărbați, având
bărbile rase* și hainele sfâșiate și
cu tăieturi; și *aveau* un dar de mân-
care și tămâie în mâna lor, ca
să le aducă la casa** Domnului.
6 Și Ismael, fiul lui Netania, a ieșit
din Mițpa în întâmpinarea lor,
mergând și plângând. Și a fost
așa: când i-a întâlnit, le-a zis:
„Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahi-
7 cam!“ Și a fost *așa*: când au in-
trat ei în mijlocul cetății, Ismael,
fiul lui Netania, el și oamenii care
erau cu el, i-au ucis *și i-au arun-*
8 *cat* în mijlocul gropii. Dar s-au
aflat între ei zece oameni care
i-au zis lui Ismael: „Nu ne omorî,
pentru că avem ascunse în câmp
provizii de grâu și de orz și de
untdelemn și de miere“. Și i-a lă-
sat și nu i-a ucis printre frații lor.
9 Și groapa în care a aruncat Is-
mael toate trupurile moarte ale
oamenilor pe care-i ucisese ală-
turi[a] de Ghedalia era aceea pe
care o făcuse* împăratul Asa, de
frica lui Baeșa, împăratul lui
Israel; pe aceasta, Ismael, fiul lui
Netania, a umplut-o cu cei uciși.
10 Și Ismael a luat captivi toată
rămășița poporului care era în
Mițpa, pe fiicele* împăratului și
pe tot poporul** care rămăsese
în Mițpa, pe care Nebuzaradan,
căpetenia gărzii, îi încredințase
lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și
Ismael, fiul lui Netania, i-a luat
captivi și a plecat, ca să treacă†
la fiii lui Amon.
11 Și Iohanan, fiul lui Careah,
și toate căpeteniile* oștirilor care
erau cu el au auzit de tot răul
pe care-l făcuse Ismael, fiul lui
12 Netania, și au luat pe toți oame-
nii și s-au dus să se lupte cu Isma-
el, fiul lui Netania, și l-au găsit a-
proape de apele mari* care sunt
13 în Gabaon. Și a fost *așa*: când a
văzut tot poporul care era cu Is-
mael pe Iohanan, fiul lui Careah,
și pe toate căpeteniile oștirilor
14 care erau cu el, s-au bucurat. Și
tot poporul pe care Ismael îl lua-
se captiv din Mițpa s-a întors și a
venit înapoi și s-a dus la Ioha-
15 nan, fiul lui Careah. Dar Ismael,
fiul lui Netania, a scăpat dinain-
tea lui Iohanan cu opt oameni și
s-a dus la fiii lui Amon.
16 Și Iohanan, fiul lui Careah, și
toate căpeteniile oștirilor care erau
cu el au luat toată rămășița popo-
rului, pe care au adus-o înapoi de
la Ismael, fiul lui Netania, *care ve-*
nea din Mițpa, după ce îl ucisese
pe Ghedalia, fiul lui Ahicam: *adi-*
că pe bărbații de război și pe femei
și pe copii și pe fameni, pe care i-a
17 adus înapoi din Gabaon; și au
mers și au locuit în Gherut-Chim-
ham[b]*, care este lângă Betleem,
18 ca să se ducă în Egipt, din cauza
caldeenilor; pentru că se temeau
de ei, pentru că Ismael, fiul lui
Netania, îl ucisese pe Ghedalia,
fiul lui Ahicam, pe care îl pusese*
împăratul Babilonului peste țară.

Fuga în Egipt

42 Și toate căpeteniile oștirilor
și Iohanan*, fiul lui Careah, și
Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot po-
porul, de la mic până la mare,
2 s-au apropiat și i-au zis profe-
tului Ieremia: „Fie bine primită[c]
acum cererea noastră înaintea
ta și roagă-te* pentru noi Dom-
nului Dumnezeului tău, pentru
toată rămășița aceasta – pentru
că din mulți** am rămas puțini,
3 după cum ne văd ochii tăi – ca
Domnul Dumnezeul tău să ne
arate calea* pe care să umblăm
și lucrul pe care să-l facem“.
4 Și profetul Ieremia le-a zis:
„Am auzit; iată, mă voi ruga

5 *Lev. 19.27; 19.28. Deut. 14.1. Is. 15.2. **1 Sam. 1.7 2 Împ. 25.9.
9 *1 Împ. 15.22 2 Cr. 16.6.
10 *Cap. 43.6. **Cap. 40.7. †Cap. 40.14.
11 *Cap. 40.7; 40.8,13.
12 *2 Sam. 2.13
17 *2 Sam. 19.37; 19.38.
18 *Cap. 40.5.
1 *Cap. 40.8; 40.13; 41.11.
2 *1 Sam. 7.8; 12.19. Is. 37.4. Iac. 5.16. **Lev. 26.22.
3 *Ezra 8.21.

[a] *Sau* „din cauza“ [b] *Sau* „Hanul lui Chimham“ [c] *Lit.* „Să cadă“

Domnului Dumnezeului vostru
după cuvintele voastre. Şi va fi
aşa: orice* cuvânt vă va răspun-
de Domnul, vă voi spune; nu voi
ascunde** nimic de voi“.
5 Şi ei i-au zis lui Ieremia: „Dom-
nul să fie* între noi un martor ade-
vărat şi credincios, dacă nu vom
face după orice cuvânt pentru
care te va trimite Domnul Dum-
6 nezeul tău la noi. Fie bine, fie rău,
vom asculta de glasul Domnului
Dumnezeului nostru la care te tri-
mitem, ca să ne fie bine*, când
vom asculta de glasul Domnului
Dumnezeului nostru“.
7 Şi a fost *aşa*: după trecerea
a zece zile, cuvântul Domnului
8 a fost către Ieremia. Şi el a che-
mat pe Iohanan, fiul lui Careah,
şi pe toate căpeteniile oştirilor
care erau cu el şi pe tot poporul,
9 de la mic până la mare, şi le-a
zis: Aşa zice Domnul Dumnezeul
lui Israel la care m-aţi trimis să
înfăţişez cererea voastră înain-
10 tea Lui: „Dacă veţi locui încă în
ţara aceasta, vă voi zidi* şi nu
vă voi surpa, şi vă voi sădi şi
nu *vă* voi smulge; pentru că Mă
întorc** de la răul pe care vi l-am
11 făcut. Nu vă temeţi de împăratul
Babilonului, de care vă este frică;
nu vă temeţi de el“, zice Domnul,
„pentru că Eu voi fi* cu voi ca
să vă salvez şi să vă scap din
12 mâna lui. Şi vă voi arăta îndurări*,
ca el să aibă milă de voi şi să
vă întoarcă la pământul vostru“.
13 Dar dacă veţi zice*: „Nu vom
locui în ţara aceasta“, aşa ca să
nu ascultaţi de glasul Domnului
14 Dumnezeului vostru, zicând: „Nu,
ci vom merge în ţara Egiptului,
unde nu vom vedea război, nici nu
vom auzi glas de trâmbiţă,
nici nu vom flămânzi de pâine,
15 şi vom locui acolo“; şi acum,
ascultaţi deci cuvântul Domnu-
lui, voi, rămăşiţă a lui Iuda: Aşa zi-
ce Domnul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel: „Dacă vă veţi îndrepta*
în adevăr feţele ca să mear-
gă în Egipt** şi să vă duceţi ca
16 să locuiţi temporar acolo, atunci
va fi *aşa*: sabia de care vă te-
meţi* vă va ajunge acolo, în ţara
Egiptului, şi foametea de care
vă este frică vă va urmări acolo,
17 în Egipt, şi veţi muri acolo. Şi
va fi *aşa*: toţi oamenii care şi-au
îndreptat faţa ca să meargă în
Egipt să locuiască temporar
acolo vor muri* de sabie, de
foamete sau de ciumă; şi nici
unul** din ei nu va rămâne, nici
nu va scăpa de răul pe care-l voi
18 aduce asupra lor“. Pentru că aşa
zice Domnul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel: „După cum mânia Mea
şi furia Mea s-au vărsat* asupra
locuitorilor Ierusalimului, aşa se
va vărsa furia Mea asupra voas-
tră, când veţi merge în Egipt; şi
veţi fi o urâciune şi o groază şi
un blestem** şi o batjocură şi nu
veţi mai vedea locul acesta“.
19 Domnul a zis către voi, rămă-
şiţă a lui Iuda: „Nu mergeţi* în
Egipt! Să ştiţi bine că astăzi v-am
20 înştiinţat“. Pentru că v-aţi înşelat[a]
singuri în sufletele voastre când
m-aţi trimis la Domnul Dum-
nezeul vostru, zicând: „Roagă-te*
pentru noi Domnului Dumne-
zeului nostru şi spune-ne după
toate câte va zice Domnul Dum-
21 nezeul nostru şi vom face“. Şi
eu v-am spus astăzi, dar voi
n-aţi ascultat de glasul Domnu-
lui Dumnezeului vostru în nimic
din cele pentru care m-a trimis
22 El la voi. Şi acum, să ştiţi bine că
veţi muri* de sabie, de foamete
sau de ciumă, în locul unde doriţi
să mergeţi ca să locuiţi temporar.

Ieremia târât în Egipt

43 Şi a fost *aşa*: când a termi-
nat Ieremia de vorbit întregului
popor toate cuvintele Domnului
Dumnezeului lor, cu care îl trimi-
sese Domnul Dumnezeul lor la
2 ei, toate cuvintele acestea, a-

4 *1 Împ. 22.14. **1 Sam. 3.18 Fap. 20.20.
5 *Gen. 31.50.
6 *Deut. 6.3. Cap. 7.23.
10 *Cap. 24.6; 31.28; 33.7. **Deut. 32.36 Cap. 18.8.
11 *Is. 43.5. Rom. 8.31.
12 *Ps. 106.45; 106.46.
13 *Cap. 44.16.
15 *Lc. 9.51. **Deut. 17.16 Cap. 44.12-14
16 *Ezec. 11.8.
17 *Cap. 24.10. Vers. 22. **Cap. 44.14; 44.28.
18 *Cap. 7.20. **Cap. 18.16; 24.9; 26.6; 29.18,22; 44.12. Zah. 8.13.
19 *Deut. 17.16
20 *Vers. 2.
22 *Vers. 17. Ezec. 6.11.

[a] *Sau* „v-aţi rătăcit“

tunci Azaria*, fiul lui Hoşaia,
şi Iohanan, fiul lui Careah, şi
toţi bărbaţii aceia îngâmfaţi au
vorbit, zicându-i lui Ieremia:
„Spui minciună! Domnul Dumne-
zeul nostru nu te-a trimis să zici:
«Nu mergeţi în Egipt ca să lo-
3 cuiţi temporar acolo», ci Baruc,
fiul lui Neriia, te întărâtă împo-
triva noastră, ca să ne dai în mâna
caldeenilor, să ne omoare şi să
ne deporteze în Babilon“.
4 Şi Iohanan, fiul lui Careah, şi
toate căpeteniile oştirilor şi tot
poporul n-au ascultat de glasul
Domnului, ca să locuiască în ţara
5 lui Iuda. Ci Iohanan, fiul lui Ca-
reah, şi toate căpeteniile oştiri-
lor au luat* pe toată rămăşiţa lui
Iuda care se întorsese din toate na-
ţiunile pe unde fuseseră alungaţi,
ca să locuiască temporar în ţara
6 lui Iuda: pe bărbaţi şi pe femei
şi pe copii şi pe fiicele* împăra-
tului şi pe orice** suflet pe care
îl lăsase Nebuzaradan, căpetenia
gărzii, cu Ghedalia, fiul lui Ahi-
cam, fiul lui Şafan, şi pe profe-
tul Ieremia şi pe Baruc, fiul lui
7 Neriia, şi au intrat în ţara Egip-
tului, pentru că n-au ascultat de
glasul Domnului. Şi au venit pâ-
nă la Tahpanes*.
8 Şi cuvântul Domnului a fost
către Ieremia în Tahpanes, zicând:
9 „Ia în mâna ta nişte pietre mari
şi ascunde-le în lut, în cuptorul
de cărămizi care este la intrarea
casei lui Faraon în Tahpanes,
înaintea ochilor bărbaţilor lui Iu-
10 da[a], şi spune-le: Aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
«Iată, voi trimite şi voi lua pe
Nebucadneţar, împăratul Ba-
bilonului, robul* Meu, şi voi pu-
ne tronul lui deasupra pietrelor
acestora pe care le-am ascuns
şi el îşi va întinde cortul împără-
11 tesc deasupra lor. Şi el va veni*
şi va lovi ţara Egiptului: pe cei

2 *Cap. 42.1.
5 *Cap. 40.11; 40.12.
6 *Cap. 41.10. **Cap. 39.10; 40.7.
7 *Cap. 2.16; 44.1.
10 *Cap. 25.9; 27.6. Ezec. 29.18; 29.20.
11 *Cap. 44.13; 46.13.

rânduiţi pentru** moarte, la moar-
te; şi pe cei pentru captivitate, la
captivitate; şi pe cei pentru sa-
12 bie, sabiei! Şi voi aprinde un foc
în casele dumnezeilor* Egiptului
şi el[b] le va arde, iar pe ei îi va
duce captivi; şi se va acoperi cu
ţara Egiptului cum se îmbracă
păstorul cu haina lui, şi va ieşi de
13 acolo în pace. Şi va sfărâma stâl-
pii[c] din Bet-Şemeş[d] – care este în
ţara Egiptului – şi va arde cu foc
casele dumnezeilor Egiptului»“.

Nenorociri din cauza idolatriei iudeilor în Egipt

44 ✷ Cuvântul care a fost către
Ieremia cu privire la toţi iudeii
care locuiau în ţara Egiptului,
care locuiau la Migdol* şi la
Tahpanes** şi la Nof† şi în ţara
2 Patros, zicând: Aşa zice Dom-
nul oştirilor, Dumnezeul lui Isra-
el: „Aţi văzut tot răul pe care
l-am adus asupra Ierusalimului şi
asupra tuturor cetăţilor lui Iuda;
şi, iată, ele sunt în ziua aceasta
un pustiu* şi nimeni nu locuieşte
3 în ele, din cauza răutăţii lor pe
care au făcut-o, întărâtându-Mă
la mânie, ducându-se să ardă
tămâie*, ca să slujească** altor
dumnezei, pe care nu i-au cunos-
cut nici ei, nici voi, nici părinţii
4 voştri. Şi i-am trimis* la voi pe
toţi slujitorii Mei, profeţii, tre-
zindu-i de dimineaţă şi trimi-
ţându-i, zicând: «Nu faceţi lucrul
acesta urâcios, pe care Eu îl
5 urăsc!» Dar ei n-au ascultat, nici
nu şi-au plecat urechea, ca să
se întoarcă de la răutatea lor, ca
să nu ardă tămâie altor dumne-
6 zei. Şi furia Mea şi mânia Mea
s-au vărsat* şi s-au aprins în ce-
tăţile lui Iuda şi pe străzile Ieru-
salimului şi au ajuns o ruină[e],
o pustietate, ca în ziua aceasta“.
7 Şi acum, aşa zice Domnul
Dumnezeul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel: „De ce faceţi un rău
mare împotriva* sufletelor voas-
tre, ca să fie nimiciţi dintre voi,

11 **Cap. 15.2. Zah. 11.9.
12 *Cap. 46.25.
1 *Ex. 14.2. Cap. 46.14. **Cap. 43.7. †Is. 19.13.
2 *Cap. 9.11; 34.22.
3 *Cap. 19.4. **Deut. 13.6; 32.17.
4 *2 Cr. 36.15. Cap. 7.25; 25.4; 26.5; 29.19.
6 *Cap. 42.18.
7 *Num. 16.38 Cap. 7.19.

[a] *Lit.* „bărbaţilor iudei“ [b] *Nebucadneţar* [c] *Sau* „obeliscurile“ [d] *Templul soarelui, numit de greci „Heliopolis“, iar de egipteni, „On“* [e] *Sau* „un pustiu“

din mijlocul lui Iuda, bărbat şi
femeie, copil şi prunc, ca să nu vi se
8 lase nici o rămăşiță, întărâ-
tându-Mă* la mânie cu lucrările
mâinilor voastre, arzând tămâie
altor dumnezei, în țara Egiptului,
unde ați venit să locuiți tempo-
rar, ca să fiți nimiciți şi ca să a-
jungeți un blestem** şi o batjo-
cură printre toate națiunile pă-
9 mântului? Ați uitat răutățile pă-
rinților voştri şi răutățile împă-
raților lui Iuda şi răutățile soții-
lor lor şi răutățile voastre şi rău-
tățile soțiilor voastre, pe care
le-au făcut în țara lui Iuda şi pe
10 străzile Ierusalimului? Ei nu s-au
smerit nici până în ziua aceasta,
nici nu s-au temut*, nici n-au
umblat în legea Mea şi în rân-
duielile Mele, pe care le-am pus
înaintea voastră şi înaintea pă-
rinților voştri".

11 De aceea, aşa zice *D*omnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Iată, Îmi voi întoarce[a]* fața îm-
potriva voastră spre rău şi ca să
12 nimicesc pe tot Iuda. Şi voi lua
rămăşița lui Iuda care şi-a în-
dreptat fața ca să meargă în țara
Egiptului, să locuiască temporar
acolo; şi vor fi nimiciți* toți; vor
cădea în țara Egiptului; vor fi
nimiciți de sabie, de foamete, de
la mic până la mare; vor muri de
sabie sau de foamete şi vor fi
o urâciune, o groază şi un bles-
13 tem** şi o batjocură. Şi voi pe-
depsi* pe cei care locuiesc în țara
Egiptului, cum am pedepsit Ie-
rusalimul, prin sabie, prin foame-
14 te şi prin ciumă. Şi nimeni din ră-
măşița lui Iuda, care a intrat în ța-
ra Egiptului ca să locuiască tem-
porar acolo, nu va scăpa, nici nu
va rămâne, ca să se întoarcă în
țara lui Iuda, unde doreşte sufletul
lor[b] să se întoarcă, să locuiască
acolo; pentru că nu se vor întoar-
ce* decât cei care vor scăpa".

15 Atunci toți bărbații care ştiau
că soțiile lor ardeau tămâie altor
dumnezei şi toate femeile care
erau de față, o adunare mare, şi
tot poporul care locuia în țara
Egiptului, în Patros, i-au răspuns
16 lui Ieremia, zicând: „Nu te vom
asculta* în ce priveşte cuvântul
pe care ni l-ai spus în Numele
17 *D*omnului, ci vom face negreşit
orice cuvânt care a ieşit din gura
noastră*, arzând tămâie împără-
tesei** cerurilor şi turnându-i da-
ruri de băutură, cum† am făcut
noi şi părinții noştri, împărații
noştri şi căpeteniile noastre, în
cetățile lui Iuda şi pe străzile Ie-
rusalimului; şi aveam belşug†† de
pâine şi eram bine şi n-am văzut
18 nici o nenorocire. Dar de când
am încetat să ardem tămâie împă-
rătesei cerurilor şi să-i turnăm da-
ruri de băutură, am dus lipsă
de toate şi pierim de sabie şi de
foamete".

19 „Şi când ardeam tămâie împă-
rătesei cerurilor şi-i turnam daruri
de băutură, *oare* fără soții noştri
îi făceam turte ca să ne închinăm
ei[c], şi-i turnam daruri de băutură?"

20 Şi Ieremia a zis către tot po-
porul, către bărbați şi către femei
şi către tot poporul care-i dăduse
21 *acest* răspuns, zicând: „Nu de tă-
mâia pe care ați ars-o în cetățile
lui Iuda şi pe străzile Ierusali-
mului, voi şi părinții voştri, îm-
părații voştri şi căpeteniile voas-
tre şi poporul țării, Şi-a amintit
22 *D*omnul şi I s-a suit la inimă? Şi
*D*omnul n-a mai putut să îndu-
re*, din cauza răutății faptelor
voastre, din cauza urâciunilor pe
care le-ați făcut; şi țara voastră a
ajuns un pustiu** şi o groază şi
un blestem, fără locuitori, ca în
23 ziua aceasta. Pentru că ați ars tă-
mâie şi pentru că ați păcătuit
împotriva *D*omnului şi n-ați as-
cultat de glasul *D*omnului şi n-ați
umblat în legea Lui şi în rân-
duielile Lui şi în mărturiile Lui,

8 *Cap. 25.6,7. **Cap. 42.18 Vers. 12.
10 *Pr. 28.14.
11 *Lev. 17.10; 20.5,6. Cap. 21.10. Amos 9.4.
12 *Cap. 42.15-17; 42.22. **Vers. 8.
13 *Cap. 43.11.
14 *Vers. 28.
16 *Cap. 6.16.
17 *Num. 30.12 Deut. 23.23. Jud. 11.36. Vers. 25. **2 Împ. 17.16 Cap. 7.18. †Cap. 32.32. Vers. 21. ††Ex. 16.3. Osea 2.5-9. Filip. 3.19.
22 *Is. 7.13. Mal. 2.17. **Gen. 19.13. Ps. 107.33. Cap. 25.11; 25.18,38.

[a] *Sau* „Îmi voi pune" [b] *Lit.* „îşi înalță ei sufletul" [c] *Sau* „după chipul ei"

23 *Dan. 9.11; 9.12.

de aceea* a venit peste voi răul
acesta, ca în ziua aceasta“.

24 *Cap. 43.7. Vers. 15.

24 Şi Ieremia a zis întregului
popor şi tuturor femeilor: As-
cultați cuvântul **D**omnului, tot
Iuda, care sunteți* în țara Egip-

25 *Vers. 15.

25 tului! Aşa vorbeşte **D**omnul oş-
tirilor, Dumnezeul lui Israel, zi-
când: „Voi* şi soțiile voastre ați
şi vorbit cu gura voastră şi ați şi
împlinit cu mâinile voastre, zi-
când: «Vom împlini negreşit pro-
misiunile noastre pe care le-am
făcut[a], ca să ardem tămâie îm-
părătesei cerurilor şi să-i turnăm
daruri de băutură». Vă veți împli-
ni negreşit promisiunile şi vă
veți ține negreşit promisiunile“.

26 *Gen. 22.16. **Ezec. 20.39

26 De aceea, ascultați cuvântul **D**om-
nului, tot Iuda, care locuiți în țara
Egiptului: „Iată, am jurat* pe Nu-
mele Meu cel mare“, zice **D**omnul,
„că Numele** Meu nu va mai fi
chemat de gura nici unui om
din Iuda în toată țara Egiptului,
zicând: «Viu este Domnul **D**um-

27 *Cap. 1.10; 31.28. Ezec. 7.6. **Vers. 12.

27 nezeu!» Iată, voi veghea* asupra
lor spre rău, şi nu spre bine; şi
toți bărbații lui Iuda care sunt
în țara Egiptului vor fi nimiciți**
de sabie şi de foamete până vor

28 *Is. 27.13. Vers. 14. **Vers. 17,25, 26.

28 pieri cu totul. Şi cei care vor scă-
pa* de sabie, puțini la număr[b], se
vor întoarce din țara Egiptului în
țara lui Iuda; şi toată rămăşița lui
Iuda care a venit în țara Egiptului
ca să locuiască temporar acolo
va cunoaşte al cui cuvânt** se
va împlini[c], al Meu sau al lor.

29 *Ps. 33.11.

29 Şi acesta vă va fi semnul“,
zice **D**omnul, „că vă voi pedepsi
în locul acesta, ca să cunoaşteți
că negreşit cuvintele Mele vor
sta* împotriva voastră spre rău“.

30 *Cap. 46.25; 46.26. Ezec. 29.3; 30.21. **Cap. 39.5

30 Aşa zice **D**omnul: „Iată, îl voi da*
pe Faraon Hofra, împăratul Egip-
tului, în mâna vrăjmaşilor lui
şi în mâna celor care îi caută via-
ța, cum l-am dat pe Zedechia**,
împăratul lui Iuda, în mâna lui
Nebucadnețar, împăratul Babi-
lonului, vrăjmaşul său şi cel care îi
căuta viața“.

Mângâiere pentru Baruc

1 *Cap. 36.1; 36.4,32.

45 ✱ Cuvântul* pe care l-a spus
profetul Ieremia lui Baruc, fiul
lui Neriia, când a scris cuvintele
acestea în carte, după cum spu-
nea[d] Ieremia, în anul al patrulea
al lui Ioiachim, fiul lui Iosia,
2 împăratul lui Iuda, zicând: Aşa
zice **D**omnul Dumnezeul lui Is-
3 rael către tine, Baruc: „Tu ai zis:
«Vai de mine! pentru că **D**omnul
a adăugat întristare la durerea
mea; sunt obosit de suspinul meu
şi nu găsesc odihnă!»“

4 *Is. 5.5.

4 „Aşa să-i spui: Aşa zice **D**om-
nul: «Iată, ce am construit* voi
dărâma şi ce am plantat voi
smulge, adică toată țara aceasta.

5 *Cap. 25.26. **Cap. 21.9; 38.2; 39.18.

5 Şi tu cauți pentru tine lucruri
mari? Nu le căuta! Pentru că, iată,
voi aduce* nenorocire peste ori-
ce făptură[e]», zice **D**omnul, «dar
ție îți voi da viața ta ca pradă**,
în toate locurile unde vei merge»“.

Profeție împotriva Egiptului

1 *Cap. 25.15.

46 ✱ Cuvântul **D**omnului care a
fost către profetul Ieremia cu pri-
vire la națiuni*.

2 *2 Împ. 23.29 2 Cr. 35.20.

2 Despre Egipt, cu privire la oş-
tirea* lui Faraon Neco, împăratul
Egiptului, care era lângă râul Eufrat,
la Carchemiş, pe care Nebucadne-
țar, împăratul Babilonului, a bătu-
t-o în anul al patrulea al lui Ioiachim,
fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda:

3 *Cap. 51.11; 51.12. Naum 2.1; 3.14.

3 „Pregătiți scutul* mic şi scutul
mare şi porniți la luptă!
4 Înhămați caii şi încălecați, că-
lăreților, şi înşirați-vă cu coifuri!
Ascuțiți sulițele, îmbrăcați cămă-
şile de zale!...

5 *Cap. 6.25; 49.29.

5 De ce îi văd înspăimântați, dând
înapoi? Şi vitejii lor sunt doborâți
şi fug şi nu se uită înapoi. Groaza*
este din toate părțile“, zice **D**omnul.

6 *Dan. 11.19.

6 „Cel iute să nu fugă şi cel vi-
teaz să nu scape! Spre nord, lângă
râul Eufrat, s-au poticnit* şi au
căzut.

[a] *Lit.* „le-am promis“ [b] *Sau* „care se pot număra“ [c] *Sau* „va sta *în picioare*“ [d] *Lit.* „din gura lui“
[e] *Lit.* „carne“

7 *Is. 8.7,8. Cap. 47.2. Dan. 11.22.
9 *Is. 66.19.
10 *Is. 13.6. Ioel 1.15; 2.1 **Deut. 32.42 Is. 34.6. †Ezec. 39.17. Țef. 1.7.
11 *Cap. 8.22; 51.8. **Is. 47.1. †Ezec. 30.21.
13 *Is. 19.1. Cap. 43.10; 43.11. Ezec. 29; 30; 32.
14 *Vers. 3,4. **Vers. 10.
16 *Lev. 26.27.

7 ✡ Cine este acesta care se
suie ca Nilul, ale cărui ape se
rostogolesc* ca râurile?
8 Egiptul se suie ca Nilul şi
apele *lui* se rostogolesc ca râuri-
le. Şi zice: «Mă voi sui, voi aco-
peri pământul, voi nimici cetatea
şi pe locuitorii ei!»
9 Suiţi-vă, cailor, şi aruncaţi-vă
cu furie, carelor! Şi să iasă vitejii:
Cuş şi Put[a], care mânuiesc scu-
tul, şi ludimii[b], care mânuiesc* *şi*
întind arcul!
10 Pentru că ziua aceasta este a
Domnului Dumnezeului oştirilor,
o zi* de răzbunare, ca să Se răz-
bune pe potrivnicii Săi; şi sabia**
va mânca şi se va sătura şi se va
îmbăta de sângele lor. Pentru că
Domnul Dumnezeul oştirilor are
o jertfă† în ţara dinspre nord,
lângă râul Eufrat.
11 Suie-te în Galaad şi ia bal-
sam*, fecioară**, fiică a Egip-
tului! În zadar îţi înmulţeşti doc-
toriile; nu este vindecare† pen-
tru tine.
12 Naţiunile au auzit de ruşinea
ta şi strigătul tău a umplut pă-
mântul. Pentru că cel viteaz s-a
poticnit de cel viteaz, amândoi
au căzut împreună“.
13 Cuvântul pe care l-a spus
Domnul profetului Ieremia de-
spre venirea lui Nebucadneţar,
împăratul Babilonului, ca să lo-
vească* ţara Egiptului.
14 Spuneţi în Egipt şi daţi de
ştire în Migdol şi daţi de ştire
în Nof şi în Tahpanes! Ziceţi:
„Înşiră-te* şi pregăteşte-te, pen-
tru că sabia** a mâncat împre-
jurul tău“.
15 De ce sunt măturaţi cei pu-
ternici ai tăi? N-au putut sta în
picioare, pentru că Domnul i-a
răsturnat.
16 El i-a făcut pe mulţi să se po-
ticnească, da, au căzut* unul pes-
te altul; şi au zis: „Ridicaţi-vă şi
să ne întoarcem la poporul
nostru şi în ţara noastră de naş-
tere, dinaintea sabiei asupritoare!“
17 Ei au strigat acolo: „Faraon,
împăratul Egiptului, este doar
un vuiet; el a lăsat să treacă tim-
pul hotărât“.
18 „Viu sunt Eu“, zice Împăratul,
al cărui Nume* este Domnul oş-
tirilor, „sigur, cum este Taborul
între munţi şi cum este Carmelul
lângă mare, *aşa* va veni el.
19 Locuitoare*, fiică a Egiptului,
pregăteşte-ţi bagajele pentru**
captivitate, pentru că Noful va
fi un pustiu şi va fi ars, fără lo-
cuitori.
20 ✡ Egiptul este o juncă* foar-
te frumoasă! *Dar* vine tăunul,
vine de la nord**!
21 Şi oamenii lui plătiţi, în mij-
locul lui, sunt ca viţeii îngrăşaţi.
Pentru că şi ei s-au întors îna-
poi, au fugit împreună, n-au ră-
mas în picioare. Pentru că a ve-
nit peste ei ziua* nenorocirii lor,
timpul cercetării lor.
22 Glasul* ei va fi ca al unui
şarpe[c]; pentru că ei vor merge
cu o oştire şi vor veni cu securi
împotriva lui, ca tăietorii de
lemne.
23 Îi vor tăia* pădurea“, zice
Domnul, „deşi este de nepătruns,
pentru că sunt mai mulţi decât
lăcustele** şi nu se pot număra.
24 Fiica Egiptului este dată de
ruşine, este dată în mâna popo-
rului de la nord*“.
25 Domnul oştirilor, Dumnezeul
lui Israel, zice: „Iată, voi pedepsi
pe Amon[d] din No[e]* şi pe Fara-
on şi Egiptul şi pe dumnezeii**
lui şi pe împăraţii lui; da, pe
Faraon şi pe cei care se încred
26 în el; şi-i voi da* în mâna celor
care le caută viaţa şi în mâna
lui Nebucadneţar, împăratul Ba-
bilonului, şi în mâna slujitorilor
lui; şi după aceea va fi locuit**
ca în zilele de demult“, zice
Domnul.

18 *Is. 47.4; 48.2. Cap. 48.15.
19 *Cap. 48.18. **Is. 20.4.
20 *Osea 10.11. **Cap. 1.14; 47.2.
21 *Ps. 37.13. Cap. 50.27.
22 *Is. 29.4.
23 *Is. 10.34. **Jud. 6.5.
24 *Cap. 1.15.
25 *Ezec. 30.14-16 Naum 3.8. **Cap. 43.12; 43.13. Ezec. 30.13.
26 *Cap. 44.30. Ezec. 32.11. **Ezec. 29.11; 29.13,14.

[a] *Etiopia şi Libia* [b] *Lidieni din Africa* [c] *Lit.* „va merge ca şarpele“ [d] *Idol egiptean* [e] *Teba*

27 *Is.41.13,14; 43.5; 44.2. Cap. 30.10; 30.11.

27 „Dar tu, robul Meu Iacov, nu
te teme*, nici nu te înspăimânta,
Israele! Pentru că, iată, te voi sal-
va dintr-o *ţară* îndepărtată şi *voi
întoarce* sămânţa ta din ţara cap-
tivităţii lor. Şi Iacov se va întoar-
ce şi va avea odihnă şi linişte şi
nimeni nu-l va înspăimânta“.

28 *Ps. 46.7,11. Is. 8.10; 43.2. Cap. 1.19. **Cap. 4.27. Amos 9.8,9. †Cap. 10.24; 30.11. Hab. 3.2.

28 „Nu te teme, robul Meu Ia-
cov“, zice Domnul, „pentru că Eu
sunt* cu tine; pentru că voi nimi-
ci cu desăvârşire toate naţiunile
unde te-am împrăştiat, dar pe ti-
ne nu te voi nimici** de tot,
ci te voi mustra† cu judecată şi
nu te voi socoti nicidecum ne-
vinovat“.

Profeţie împotriva filistenilor

1 *Cap. 25.20. Ezec. 25.15; 25.16. Ţef. 2.4,5. **Amos 1.6-8.

47 Cuvântul Domnului care a
fost către profetul Ieremia despre
filisteni*, mai înainte ca** Faraon
să fi lovit Gaza.

2 *Is. 8.7. Cap. 46.7,8. **Cap. 1.14; 46.20.

2 Aşa zice Domnul:
„Iată, se ridică ape* de la
nord** şi ele se vor face un râu
care se revarsă; şi se vor revăr-
sa peste ţară şi peste tot ce este
în ea[a], peste cetate şi peste locui-
torii ei; şi oamenii vor striga şi
toţi locuitorii ţării vor urla

3 *Cap. 8.16. Naum 3.2.

3 la zgomotul tropăitului* co-
pitelor celor puternici[b] ai săi, la
uruitul carelor sale, la scârţâitul
roţilor sale. Părinţii nu se vor
uita înapoi după fiii lor, din cau-
za slăbiciunii mâinilor,

4 *Cap. 25.22. **Ezec. 25.16 Amos 1.8; 9.7. †Gen. 10.14.

4 din cauza zilei care vine ca să-i
pustiască[c] pe toţi filistenii, ca să
nimicească din Tir* şi din Sidon
orice ajutor care rămâne. Pentru
că Domnul îi va nimici pe filis-
teni, rămăşiţa** insulei[d] Caftor†.

5 *Amos 1.7. Mica 1.16. **Cap. 25.20 †Cap. 16.6; 41.5; 48.37.

5 Peste Gaza a venit* pleşu-
via; Ascalonul** este nimicit, *îm-
preună cu* rămăşiţa văii lor!“ Până
când îţi vei face† tăieturi?

6 *Deut. 32.41. Ezec. 21.3-5.

6 Ah, sabie* a Domnului, până
când nu vei fi liniştită? Intră în
teaca ta, odihneşte-te şi fii li-
niştită!

7 *Ezec. 14.17. **Mica 6.9.

7 Cum să fii liniştită? Pentru că
Domnul i-a dat* o poruncă; îm-
potriva** Ascalonului şi împo-
triva ţărmului mării – într-acolo
a rânduit-o.

Profeţie împotriva Moabului

1 *Is. 15;16. Ezec. 25.9. Amos 2.1,2. **Num.32.3; 32.38; 33.47. Is. 15.2. †Num. 32.37

48 Despre Moab*.
Aşa zice Domnul oştirilor,
Dumnezeul lui Israel:
„Vai de Nebo**, pentru că
este prădat! Chiriataimul† este
dat de ruşine, este luat; Misga-
bul[e] este dat de ruşine şi este
dărâmat!

2 *Is. 16.4. **Is. 15.4.

2 Lauda* Moabului nu mai este;
în Hesbon** au plănuit răul îm-
potriva lui: «Veniţi să-l nimicim,
ca *să nu mai fie* o naţiune!» «Şi
tu, Madmenule, vei fi nimicit, sa-
bia te va urmări».

3 *Vers. 5.

3 Glasul unui strigăt* din Horo-
naim: «Pustiire şi nimicire mare!»
4 Moabul este zdrobit! Micuţii
lui au făcut să se audă un strigăt.

5 *Is. 15.5.

5 Pentru că de pe suişul* Luhitu-
lui se vor înălţa plânsete peste
plânsete; pentru că la coborâşul
Horonaimului se aude nelinişţea
strigătului de nimicire.

6 *Cap. 51.6. **Cap. 17.6.

6 Fugiţi*, salvaţi-vă vieţile şi fiţi
ca un despuiat[f]** în pustiu!

7 *Num. 21.29 Jud. 11.24. Is. 46.1,2. Cap. 43.12. **Cap. 49.3.

7 Căci, pentru că te-ai încrezut
în lucrările tale şi în vistieriile ta-
le, vei fi luat şi tu; şi Chemoş[g]*
va merge în captivitate, preoţii**
săi şi căpeteniile sale împreună.

8 *Cap. 6.26. Vers. 18.

8 Şi pustiitorul* va veni asupra
oricărei cetăţi şi nici o cetate nu
va scăpa; şi valea va pieri şi câm-
pia va fi nimicită, cum a spus
Domnul[h].

9 *Ps. 55.6. Vers. 28.

9 ✡ Daţi* aripi Moabului ca să
zboare şi să fugă! Şi cetăţile lui
se vor preface într-un pustiu, fără
locuitori.

10 *Jud. 5.23. 1 Sam. 15.3,9 1 Împ. 20.42.

10 Blestemat* să fie cel care
face cu neglijenţă[i] lucrarea Dom-
nului şi blestemat să fie cel
care îşi trage înapoi sabia de la
sânge!

[a] *Sau* „peste plinătatea ei“ [b] *Cailor* [c] *Sau* „să-i prădeze“ [d] *Sau* „coastei maritime“ [e] *Sau* „cetăţuia înălţată“ [f] *Sau* „ca un trunchi de copac“ [g] *Divinitate moabită* [h] *Sau* „pentru că Domnul a vorbit“ [i] *Sau* „cu înşelătorie“, „cu laşitate“

11 *Ţef. 1.12.

11 ✡ Din tinereţea lui, Moabul
a fost netulburat şi a stat liniş-
tit* pe drojdiile lui. Şi n-a fost
turnat din vas în vas, nici nu s-a
dus în captivitate. De aceea, gus-
tul i-a rămas şi mirosul nu i s-a
schimbat.
12 De aceea, iată, vin zile“, zice
Domnul, „când voi trimite la el
pritocitori care îl vor pritoci; şi-i
vor goli vasele şi-i vor strica
burdufurile.

13 *Jud. 11.24. 1 Împ. 11.7. **Osea 10.6. †1 Împ. 12.29

13 Şi Moabul se va ruşina de
Chemoş*, cum s-a ruşinat** casa
lui Israel de Betel†, încrederea
lor“.

14 *Is. 16.6.

14 ✡ „Cum ziceţi: «Suntem vi-
teji* şi bărbaţi voinici pentru
război»?“

15 *Vers. 8,9,18 **Cap. 50.27 †Cap. 46.18; 51.57.

15 „Moabul* este pustiit şi ce-
tăţile lui s-au înălţat *în fum*[a] şi
tinerii lui cei aleşi au coborât la
înjunghiere**“, zice Împăratul†,
al cărui Nume este Domnul oş-
tirilor.
16 Nenorocirea Moabului este
aproape să vină şi întristarea lui
se grăbeşte mult.

17 *Is. 9.4; 14.4,5.

17 Toţi cei care îl înconjuraţi,
jeliţi-l! Şi toţi cei care îi cunoaş-
teţi numele, ziceţi: „Cum s-a sfă-
râmat* toiagul cel puternic, nu-
iaua cea frumoasă!“

18 *Is. 47.1. Cap. 46.19. **Num. 21.30 Is. 15.2. †Vers. 8.

18 „Coboară din glorie şi şezi în
secetă[b], locuitoare*, fiică a Di-
bonului**. Pentru că prădătorul†
Moabului se suie împotriva ta,
ţi-a sfărâmat întăriturile.

19 *1 Sam. 4.13. **Deut. 2.36. †1 Sam. 4.16.

19 Stai* lângă drum şi veghează,
locuitoare a Aroerului**! Întrea-
bă† pe fugar şi pe cea scăpată.
Spune: «Ce s-a întâmplat?»

20 *Is. 16.7. **Num. 21.13

20 S-a ruşinat Moabul, pentru că
este zdrobit[c]; ţipaţi* şi strigaţi!
Spuneţi în Arnon** că Moabul
este pustiit!

21 *Vers. 8.

21 Şi a venit judecata asupra ţă-
rii câmpiei*, asupra Holonului şi
asupra Iahţahului şi asupra Me-
faatului
22 şi asupra Dibonului şi asupra
lui Nebo şi asupra Bet-Dibla-
taimului
23 şi asupra Chiriataimului şi
asupra Bet-Gamului şi asupra
Bet-Meonului
24 şi asupra Cheriiotului* şi asu-
pra Boţrei şi asupra tuturor cetă-
ţilor ţării Moabului, de departe şi
de aproape.

24 *Vers. 41. Amos 2.2.

25 A fost tăiat cornul* Moabu-
lui şi braţul** lui s-a frânt“, zice
Domnul.

25 *Ps. 75.10. **Ezec. 30.21

26 „Îmbătaţi-l*! Pentru că s-a în-
gâmfat împotriva Domnului. Şi
Moabul se va tăvăli în vărsătura
lui şi va ajunge şi el de râs.

26 *Cap. 25.15; 25.27.

27 Şi nu ţi-a fost Israel* de bat-
jocură? A fost** el găsit printre
hoţi, de clătinai *din cap* ori de
câte ori vorbeai despre el?

27 *Ţef. 2.8. **Cap. 2.26.

28 ✡ Părăsiţi cetăţile şi locuiţi
în stânci*, locuitori ai Moabului,
şi fiţi ca porumbelul** care îşi
face cuibul pe laturile gurii peş-
terii!“

28 *Ps. 55.6-8. Vers. 9. **Cânt. 2.14

29 Noi am auzit de îngâmfarea*
Moabului (este foarte mândru),
de înfumurarea lui şi de trufia
lui şi de mândria lui şi de înălţa-
rea inimii lui!

29 *Is. 16.6.

30 „Eu cunosc furia lui“, zice
Domnul; „lăudăroşiile lui sunt
zadarnice: ei nu fac* cum *spun*“.

30 *Cap. 50.36.

31 De aceea voi urla* pentru
Moab şi voi striga pentru tot
Moabul. Se va jeli pentru bărba-
ţii din Chir-Heres.

31 *Is. 15.5; 16.7,11.

32 O, vie* din Sibma, voi plânge
pentru tine mai mult decât am
plâns pentru Iaezer. Ramurile tale
au trecut dincolo de mare, au
ajuns până la marea Iaezerului.
Pustiitorul a căzut asupra fructelor
tale de vară şi asupra viilor tale.

32 *Is. 16.8,9.

33 Şi a pierit bucuria* şi veselia
din câmpul roditor şi din ţara
Moabului. Şi am făcut să lip-
sească vinul din teascuri. Nu vor
mai călca acolo cu strigăt *de bu-
curie*; strigătul nu va fi strigăt *de
bucurie*!

33 *Is. 16.10. Ioel 1.12.

[a] *Sau* „Pustiitorul Moabului şi al cetăţilor lui s-a suit“ [b] *Sau* „în sete“ [c] *Sau* „îngrozit“

34 *Is. 15.4-6. **Num. 32.3; 32.37. †Gen. 13.10; 14.2.

34 Din cauza strigătului de la
Hesbon*, până la Eleale**, până
la Iahaț şi-au ridicat glasul, de
la Țoar† până la Horonaim, până
la Eglat-Şelişia. Pentru că şi ape-
le Nimrimului vor ajunge uscate.

35 *Is. 15.2; 16.12.

35 „Şi voi face să înceteze din
Moab“, zice Domnul, „cel care
jertfeşte* pe înălțime şi cel care
arde tămâie dumnezeilor lui.

36 *Is. 15.5; 16.11. **Is. 15.7.

36 De aceea inima* mea va suna
pentru Moab ca fluierele şi ini-
ma mea va suna ca fluierele
pentru bărbații din Chir-Heres.
Pentru că belşugul pe care l-a
câştigat** s-a dus.

37 *Is. 15.2,3. Cap. 47.5. **Gen. 37.34

37 Pentru că orice cap este chel*
şi orice barbă, rasă; pe toate
mâinile sunt tăieturi, iar pe coap-
se**, sac.

38 *Cap. 22.28.

38 Pe toate acoperişurile Moa-
bului şi în piețele lui este numai
bocet, pentru că am sfărâmat
Moabul ca pe un vas* de care nu
ai nici o plăcere“, zice Domnul.
39 „Ei țipă: «Cât este de sfărâ-
mat! Cum a întors Moabul spate-
le cu ruşine!» Şi Moabul va fi
de râs şi o groază pentru toți
cei care-l înconjoară“.

40 *Deut. 28.49. Cap. 49.22. Dan. 7.4. Osea 8.1. Hab. 1.8. **Is. 8.8.

40 Pentru că aşa zice Domnul:
„Iată, el va zbura ca un vul-
tur* şi îşi va întinde** aripile
peste Moab.

41 *Vers. 24. **Is. 13.8; 21.3 Cap. 30.6; 49.22,24; 50.43; 51.30. Mica 4.9.

41 Cheriiotul este luat şi întări-
turile* sunt cucerite şi inima vi-
tejilor Moabului va fi în ziua
aceea ca inima unei femei** în
durerile naşterii.

42 *Ps. 83.4. Is. 7.8.

42 Şi Moabul va fi distrus, ca *să
nu mai fie** un popor, pentru că
s-a îngâmfat împotriva Domnului.

43 *Is. 24.17,18.

43 Frică* şi groapă şi cursă vor
fi asupra ta, locuitor al Moabu-
lui“, zice Domnul.

44 *Cap. 11.23.

44 „Cel care va fugi de frică va
cădea în groapă şi cel care va ieşi
din groapă va fi prins în cursă.
Pentru că Eu voi aduce* asupra lui,
asupra Moabului, anul cercetării[a]
lui“, zice Domnul.

45 *Num. 21.28 **Num. 24.17

45 Fugarii stau fără putere la umbra
Hesbonului, pentru că un foc a
izbucnit* din Hesbon şi o flacără din
mijlocul Sihonului şi a mistuit colțul**
Moabului şi creştetul capului fiilor
răzvrătirii.

46 *Num. 21.29

46 Vai de tine*, Moabule! Popo-
rul lui Chemoş a pierit; pentru
că fiii tăi sunt duşi în captivitate şi
fiicele tale sunt captive.

47 *Cap. 49.6; 49.39.

47 ✡ „Totuşi voi aduce înapoi*
pe cei captivi ai Moabului la
sfârşitul zilelor[b]“, zice Domnul.
Până aici este judecata Moa-
bului.

Profeție împotriva fiilor lui Amon

1 *Ezec. 21.28; 25.2. Amos 1.13. Țef. 2.8,9. **1 Împ. 11.33. Amos 1.13; 5.26.

49 Despre fiii* lui Amon.
Aşa zice Domnul:
„Nu are Israel fii? Nu are el
moştenitor? De ce moşteneşte
Malcom[c]** Gadul[d] şi poporul
său locuieşte în cetățile lui?

2 *Ezec. 25.5. Amos 1.14.

2 De aceea, iată, vin zile“, zice
Domnul, „când voi face să se au-
dă un strigăt de război în Raba*
fiilor lui Amon; şi ea va ajunge o
grămadă de ruine şi cetățile[e] ei
vor fi arse cu foc. Şi Israel va avea
de moştenire pe cei care l-au
moştenit“, zice Domnul.

3 *Is. 32.11. Cap. 4.8; 6.26. **Cap. 48.7. Amos 1.15.

3 Țipă, Hesbonule, pentru că
cetatea Ai este pustiită! Strigați,
fiice ale Rabei! Încingeți-vă* cu
sac, jeliți şi umblați încoace şi
încolo înăuntrul împrejmuirilor!
Pentru că Malcom va merge în
captivitate, preoții** lui şi că-
peteniile lui, împreună.

4 *Cap. 3.14; 7.24. **Cap. 21.13

4 De ce te lauzi cu văile? Valea
ta se va scurge, fiică* necredin-
cioasă, care se încrede în vis-
tieriile ei, *zicând***: „Cine va veni
împotriva mea?“
5 „Iată, voi aduce asupra ta
frică de la toți cei din jurul tău“,
zice Domnul Dumnezeul oştiri-
lor, „şi veți fi alungați, fiecare
drept înaintea lui şi nimeni nu-i
va aduna pe fugari.

6 *Cap. 48.47. Vers. 39.

6 ✡ Dar, după aceea*, îi voi în-

[a] *Sau* „pedepsirii“ [b] *Sau* „în zilele de pe urmă“ [c] *Sau* „împăratul lor“ *sau o divinitate amonită (Milcom)*
[d] *Sau* „a luat în stăpânire împăratul lor Gadul?“ [e] *Lit.* „fiicele“

toarce pe cei captivi[a] ai fiilor lui
Amon“, zice Domnul.

Profeţie împotriva Edomului

7 Despre Edom*.
Aşa zice Domnul oştirilor:
„Nu mai este** înţelepciune
în Teman? A pierit† sfatul de la cei
chibzuiţi? S-a dus înţelepciunea lor?
8 Fugiţi*, locuitori ai Dedanu-
lui**! Întoarceţi-vă înapoi, ascun-
deţi-vă în locuri adânci! Pentru că
voi aduce nenorocirea lui Esau
asupra lui, la timpul când îl voi
cerceta.
9 Dacă ar fi venit culegătorii*
de struguri la tine, nu ar fi lăsat
boabe de cules? Dacă *ar fi venit*
hoţii noaptea, ar fi stricat cât ar
fi vrut.
10 Dar* Eu l-am despuiat pe Esau,
am descoperit locurile lui ascun-
se, încât nu se va putea** ascunde.
Sămânţa lui este pustiită, şi fraţii
lui, şi vecinii lui; şi el nu *mai* este.
11 Lasă-i pe orfanii tăi! Eu îi voi
ţine vii; şi văduvele tale să se în-
creadă în Mine“.
12 Pentru că aşa zice Domnul:
„Iată, cei a căror judecată nu era
să bea paharul* îl vor bea negre-
şit. Şi eşti tu acela care să rămâ-
nă cu totul nepedepsit[b]**? Nu
vei rămâne nepedepsit, ci vei bea
13 negreşit. Pentru că am jurat* pe
Mine Însumi“, zice Domnul, „că
Boţra** va ajunge o groază, o bat-
jocură, un pustiu şi un blestem şi
toate cetăţile ei vor fi dărâmături
pentru totdeauna“.
14 Am auzit o ştire* de la Dom-
nul şi un sol este trimis printre
naţiuni: „Adunaţi-vă şi veniţi îm-
potriva ei şi ridicaţi-vă la luptă!“
15 „Pentru că, iată, te-am făcut
mic printre naţiuni, dispreţuit
printre oameni.
16 Groaza[c] ta, mândria inimii ta-
le te-au amăgit, pe tine, care lo-
cuieşti în crăpăturile stâncii, care
te-ai aşezat pe înălţimea dealu-
lui. Chiar* dacă îţi vei face cuibul**
înalt, ca vulturul, de acolo† te voi
da jos“, zice Domnul.
17 „Şi Edomul va fi o groază;
oricine* va trece pe lângă el se va
îngrozi şi va fluiera pentru toate
plăgile lui.
18 Ca* la surparea Sodomei şi
Gomorei şi a *cetăţilor* vecine lor“,
zice Domnul, „nici un om nu va
trăi acolo şi nici un fiu al omu-
lui nu va locui temporar în el.
19 Iată, el se va sui* ca un leu
din umflarea** Iordanului împo-
triva locuinţei tari; pentru că
deodată îl voi face să fugă din
ea[d]. Şi cine este un *om* ales pe
care să-l pun peste el? Pentru că
cine† este ca Mine? Şi cine-Mi va
hotărî timpul? Şi cine este păsto-
rul care să stea†† înaintea Mea?“
20 De aceea ascultaţi* planul
Domnului pe care l-a făcut[e] împo-
triva Edomului şi gândurile Lui pe
care le-a avut[f] împotriva locuito-
rilor Temanului. De nu-i vor trage
cei mici ai turmei! De nu le va
pustii El locuinţa[g], din cauza lor.
21 Se zguduie* pământul de vu-
ietul căderii lor; este un strigăt,
glasul lui se aude la[h] Marea Roşie.
22 Iată, se va sui şi va zbura ca
un vultur* şi îşi va întinde aripile
împotriva Boţrei. Şi în ziua aceea
inima vitejilor Edomului va fi ca ini-
ma unei femei în durerile naşterii.

Profeţie împotriva Damascului

23 Despre Damasc*.
Hamatul şi Arpadul s-au ruşi-
nat; pentru că au auzit o veste rea,
s-au topit. Este frământare pe
mare**; ea nu poate sta liniştită.
24 Damascul a slăbit, se întoarce
să fugă şi l-a cuprins panica;
strâmtorarea* şi durerile au pus
stăpânire pe el, ca pe o femeie
în durerile naşterii.
25 Cum n-a fost cruţat[i] oraşul*
laudei, cetatea bucuriei mele!
26 „De aceea, tinerii* ei vor că-

7 *Ezec. 25.12 **Obad. 8. †Is. 19.11.
8 *Vers. 30. **Cap. 25.23
9 *Obad. 5.
10 *Mal. 1.3. **Is. 17.14.
12 *Cap. 25.15. **Cap. 25.28; 25.29. Obad. 16.
13 *Gen. 22.16. Is. 45.23. Amos 6.8. **Is. 34.6; 63.1.
14 *Obad. 1-3.
16 *Obad. 4. **Iov 39.27. †Amos 9.2.
17 *Cap. 18.16; 50.13.
18 *Gen. 19.24; 19.25. Deut. 29.23. Cap. 50.40. Amos 4.11.
19 *Cap. 50.44. **Cap. 12.5. †Ex. 15.11. ††Iov 41.10.
20 *Cap. 50.45.
21 *Cap. 50.46.
22 *Cap. 4.13; 48.40,41.
23 *Is. 17.1; 37.13. Amos 1.3. Zah. 9.1,2. **Is. 57.20.
24 *Is. 13.8. Cap. 4.31; 6.24; 30.6; 48.41.
25 *Cap. 33.9; 51.41.
26 *Cap. 50.30; 51.4.

[a] *Lit.* „captivitatea“ [b] *Sau* „să fie socotit cu totul nevinovat“ [c] *Conştiinţa că inspiri groază* [d] *Sau* „din el“, *adică din Edom* [e] *Lit.* „l-a plănuit“ [f] *Lit.* „le-a gândit“ [g] *Sau* „păşunea“ [h] *Sau* „în“ [i] *Lit.* „părăsit“

dea pe străzile ei şi toţi bărbaţii
de război vor fi nimiciţi în ziua aceea“,
zice Domnul oştirilor.

27 *Amos 1.4.

27 „Şi voi aprinde un foc* în zi-
dul Damascului şi va mistui pa-
latele lui Ben-Hadad“.

Profeţie împotriva Chedarului şi Haţorului

28 *Is. 21.13. **Jud. 6.3. Iov 1.3.

28 Despre Chedar* şi despre îm-
părăţiile Haţorului, pe care le-a
lovit Nebucadneţar, împăratul
Babilonului.
Aşa zice Domnul:
„Ridicaţi-vă, suiţi-vă împo-
triva Chedarului şi jefuiţi pe fiii**
răsăritului!

29 *Ps. 120.5. **Cap. 6.25; 46.5.

29 Le vor lua corturile* şi tur-
mele, le vor lua covoarele şi toa-
te vasele şi cămilele. Şi vor stri-
ga către ei: «Groază** din toate
părţile!»

30 *Vers. 8.

30 Fugiţi*, duceţi-vă foarte de-
parte, ascundeţi-vă în locuri a-
dânci, locuitori ai Haţorului!“,
zice Domnul. „Pentru că Nebu-
cadneţar, împăratul Babilonului,
a făcut[a] un plan împotriva voas-
tră şi a născocit[b] un gând îm-
potriva voastră.

31 *Ezec. 38.11. **Num. 23.9 Deut. 33.28. Mica 7.14.

31 Ridicaţi-vă, suiţi-vă împotriva
naţiunii* liniştite, care locuieşte în
siguranţă“, zice Domnul, „care nu
are nici porţi, nici zăvoare; ei
locuiesc** singuri.

32 *Vers. 36. Ezec. 5.10. **Cap. 9.26; 25.23.

32 Şi cămilele lor vor fi de pra-
dă şi mulţimea vitelor lor de jaf.
Şi-i voi împrăştia* în toate vântu-
rile pe cei care** au colţurile pă-
rului tăiate şi le voi aduce ne-
norocirea din toate părţile lor“,
zice Domnul.

33 *Cap. 9.21; 10.22. Mal. 1.3. **Vers. 18.

33 „Şi Haţorul* va fi o vizuină
de şacali, un pustiu pentru tot-
deauna. Omul** nu va trăi acolo
şi nici un fiu al omului nu va lo-
cui temporar în el“.

Profeţie împotriva Elamului

34 *Cap. 25.25.

34 Cuvântul Domnului care a fost
către profetul Ieremia despre
Elam*, la începutul împărăţiei
lui Zedechia, împăratul lui Iuda,
zicând:
35 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Iată, voi frânge arcul Ela-
mului*, căpetenia[c] puterii lor.

35 *Is. 22.6.

36 *Vers. 32.

36 Şi voi aduce asupra Elamului
cele patru vânturi de la cele patru
margini ale cerurilor şi-i voi îm-
prăştia în toate aceste vânturi*. Şi
nu va fi nici o naţiune la care să nu
vină cei alungaţi ai Elamului.

37 *Cap. 9.16; 48.2.

37 Şi voi face să se îngrozească
Elamul înaintea vrăjmaşilor lor
şi înaintea celor care le caută via-
ţa. Şi voi aduce nenorocirea a-
supra lor, aprinderea mâniei
Mele“, zice Domnul. „Şi voi tri-
mite* sabia după ei, până când
îi voi nimici.

38 *Cap. 43.10.

38 Şi voi pune tronul Meu în
Elam* şi voi nimici de acolo pe
împărat şi pe căpetenii“, zice
Domnul.

39 *Cap. 48.47. Vers. 6.

39 ✡ „Dar va fi *aşa*: la sfârşi-
tul* zilelor îi voi întoarce pe cap-
tivii Elamului“, zice Domnul.

Nimicirea Babilonului şi salvarea lui Israel

1 *Is. 13.1; 21.1; 47.1.

50 ✸ Cuvântul pe care l-a spus
Domnul despre[d] Babilon*, de-
spre[d] ţara caldeenilor, prin pro-
fetul Ieremia.

2 *Is. 46.1. Cap. 51.44. **Cap. 43.12; 43.13.

2 ✡ Spuneţi printre naţiuni şi
daţi de ştire şi ridicaţi un steag!
Daţi de ştire, nu ascundeţi! Ziceţi:
„Babilonul este luat! Bel[e]* este
dat de ruşine, Merodacul[e] este
sfărâmat[f]! Idolii** lui s-au ru-
şinat, chipurile lui au fost sfă-
râmate!

3 *Is. 13.17; 13.18,20. Vers. 39,40. **Cap. 51.48

3 Pentru că o naţiune* se suie
împotriva lui de la nord**; ea îi
va face ţara un pustiu şi nu va fi
nici un locuitor în ea. De la om şi
până la animal au fugit, s-au dus“.

4 *Osea 1.11. **Ezra 3.12; 3.13. Ps. 126.5,6. Cap. 31.9. Zah. 12.10. †Osea 3.5.

4 ✡ „În zilele acelea şi în tim-
pul acela“, zice Domnul, „fiii lui
Israel vor veni, ei şi fiii lui Iuda*
împreună, vor merge** pe cale
plângând şi-L vor căuta† pe Dom-
nul Dumnezeul lor.

5 *Cap. 31.31; 32.40.

5 Vor întreba de Sion, cu faţa
îndreptată într-acolo, *zicând*:
«Veniţi şi să ne alipim de Dom-
nul cu un legământ* etern, care
nu va fi uitat».
6 Poporul Meu a fost *o turmă*

[a] *Lit.* „a plănuit“ [b] *Lit.* „a gândit“ [c] *Cel dintâi* [d] *Sau* „împotriva“ [e] *Idol babilonean* [f] *Sau* „îngrozit“

de oi* pierdute; păstorii lor i-au
rătăcit, i-au abătut** pe munți[a].
Au mers de la munte la deal,
şi-au uitat locul de odihnă.
7 Toți cei care i-au găsit, i-au
mâncat*; şi vrăjmaşii lor au zis**:
«Nu noi suntem vinovați†, pen-
tru că *ele* au păcătuit împotriva
Domnului, locuința dreptății††, şi
împotriva Domnului, speran-
ța*† părinților lor».
8 ✡ Fugiți* din mijlocul Babilo-
nului şi ieşiți din țara caldeenilor!
Şi fiți ca țapii înaintea turmei!
9 Pentru că, iată, Eu voi ridica*
şi voi face să se suie împotriva
Babilonului o adunătură de nați-
uni mari din țara de la nord şi
se vor rândui** de bătaie împo-
triva lui: el va fi luat de acolo.
Săgețile lor vor fi ca ale vitea-
zului priceput: nici una nu se va
întoarce† goală[b].
10 Şi Caldeea va fi o pradă:
toți* cotropitorii ei se vor în-
destula", zice Domnul.
11 „Pentru că v-ați bucurat*, pen-
tru că v-ați veselit, voi, cotropi-
tori ai moştenirii Mele, pentru
că ați zburdat ca junca** în iarbă
şi ați nechezat ca armăsarii[c],
12 mama voastră se va ruşina
foarte mult, cea care v-a născut
va fi acoperită de dispreț. Iată,
va fi cea mai de pe urmă dintre
națiuni, un pustiu, un pământ
sterp şi o pustietate.
13 Din cauza mâniei Domnului
nu va fi locuită, ci va fi* cu totul
un pustiu. Oricine** va trece pe
lângă Babilon va fi uimit şi va
fluiera pentru toate plăgile lui.
14 ✡ Înşirați-vă* împotriva Ba-
bilonului de jur-împrejur, voi
toți** care încordați arcul! Tra-
geți asupra lui, nu cruțați săgeți-
le, pentru că a păcătuit împotri-
va Domnului.

6 *Is. 53.6. Vers. 17. 1 Pet. 2.25. **Cap. 2.20; 3.6,23.
7 *Ps. 79.7. **Cap. 40.2; 40.3. Zah. 11.5. †Cap. 2.3. Dan. 9.16. ††Ps. 90.1; 91.1. *†Ps. 22.4.
8 *Is. 48.20. Cap. 51.6,45. Zah. 2.6,7. Apoc. 18.4.
9 *Cap. 25.14; 51.27. **Vers. 14,29 †2 Sam. 1.22
10 *Apoc. 17.16
11 *Is. 47.6. **Osea 10.11
13 *Cap. 25.12. **Cap. 49.17
14 *Vers. 9. Cap. 51.2. **Cap.49.35 Vers. 29.

15 Scoateți strigăte împotriva lui
de jur-împrejur. El şi-a ridicat*
mâinile[d], întăriturile lui cad, zi-
durile** lui se dărâmă. Pentru că
aceasta este răzbunarea† Dom-
nului. Răzbunați-vă pe el! Face-
ți-i cum†† v-a făcut el!
16 Nimiciți din Babilon pe se-
mănător şi pe cel care mânuieşte
secera în timpul secerişului! Să
se întoarcă* fiecare la poporul
său şi să fugă fiecare în țara lui,
dinaintea sabiei asupritoare.
17 ✡ Israel este o oaie alunga-
tă[e]*. Leii l-au vânat**. Mai întâi
l-a mâncat împăratul† Asiriei şi
la urmă acest Nebucadnețar††,
împăratul Babilonului, i-a sfărâ-
mat oasele".
18 De aceea, aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Iată, voi pedepsi pe împăra-
tul Babilonului şi țara lui, cum
am pedepsit pe împăratul Asiriei.
19 Şi voi întoarce* pe Israel la
păşunea lui şi va paşte pe Car-
mel şi pe Basan şi sufletul lui se
va îndestula pe muntele lui Efra-
im şi în Galaad.
20 În zilele acelea şi în timpul
acela", zice Domnul, „nelegiui-
rea* lui Israel se va căuta şi nu va
fi; şi păcatele lui Iuda, şi nu se vor
găsi. Pentru că îi voi ierta pe ace-
ia pe care îi voi lăsa rămăşiță**".
21 ✡ „Suie-te împotriva țării de
două ori răzvrătite[f]*, împotriva
ei şi împotriva locuitorilor *țării*
pedepsei[g]. Pustieşte şi nimiceşte
totul după ei", zice Domnul, „şi
fă după tot ce ți-am poruncit**".
22 Un glas* de luptă este în țară
şi nimicire mare!
23 Cum s-a rupt şi s-a sfărâmat
ciocanul* întregului pământ!
Cum a ajuns Babilonul de groa-
ză printre națiuni!
24 „Ți-am întins o cursă şi tu,

15 *1 Cr. 29.24. 2 Cr. 30.8. Plân. 5.6. Ezec. 17.18. **Cap. 51.58 †Cap. 51.6; 51.11. ††Ps. 137.8. Apoc.18.6.
16 *Is. 13.14. Cap. 51.9.
17 *Vers. 6. **Cap. 2.15. †2 Împ. 17.6 ††2 Împ. 24.10; 24.14.
19 *Is. 65.10. Cap. 33.12. Ezec. 34.13; 34.14.
20 *Cap. 31.34. **Is. 1.9.
21 *Ezec. 23.23 **2 Sam. 16.11 2 Împ. 18.25. 2 Cr. 36.23. Is. 10.6; 44.28; 48.14. Cap. 34.22.
22 *Cap. 51.54.
23 *Is. 14.6. Cap. 51.20.

[a] *Sau* „i-au făcut să rătăcească pe munții corupției", *aluzie la idolatria de pe înălțimi* [b] *Fără efect* [c] *Lit.* „ca cei puternici" [d] *S-a predat; lit.* „şi-a dat mâna" [e] *Sau* „o turmă risipită" [f] *Sau* „țării apostaziei"; *ebr.* „Merathaim", *unii îl consideră un nume simbolic al Babilonului apostat* [g] *Sau* „locuitorilor din Pecod" *(„Pedeapsă", ca nume al unei localități)*

24 *Cap. 51.8; 51.31,39,57. Dan. 5.30,31.

Babilonule, ai şi fost prins şi nu
ţi-ai dat seama*. Ai fost găsit şi
ai şi fost prins, pentru că ai luptat
împotriva Domnului".

25 *Is. 13.5.

25 Domnul Şi-a deschis vistieria
şi a scos armele* mâniei Sale;
pentru că Domnul Dumnezeul oştirilor
are o lucrare în ţara caldeenilor.

26 ✡ Veniţi împotriva lui din orice
parte, deschideţi-i grânarele!
Puneţi-l în grămezi, ca snopii, şi
nimiciţi-l cu desăvârşire[a]; să nu
rămână nici o rămăşiţă din el!

27 *Ps. 22.12. Is. 34.7. Cap. 46.21. **Cap. 48.44 Vers. 31.

27 Ucideţi-i toţi taurii*: să coboare
la înjunghiere! Vai de ei!
Pentru că le-a venit ziua, timpul
pedepsirii** lor.

28 *Cap. 51.10; 51.11.

28 Este glasul fugarilor şi al celor
scăpaţi din ţara Babilonului, ca să
vestească* în Sion răzbunarea
Domnului Dumnezeului nostru,
răzbunarea templului Său!

29 *Vers. 14. **Vers. 15. Cap. 51.56. Apoc. 18.6. †Is. 47.10.

29 ✡ Chemaţi împreună arcaşii
împotriva Babilonului, pe toţi*
cei care încordează arcul! Aşezaţi-vă
tabăra împotriva lui de
jur-împrejur! Să nu scape nimeni
din el! Răsplătiţi-i** după
fapta lui, faceţi-i după toate câte
a făcut, pentru că s-a îngâmfat†
împotriva Domnului, împotriva
Sfântului lui Israel.

30 *Cap. 49.26; 51.4.

30 „De aceea tinerii* lui vor cădea
pe străzile lui şi toţi bărbaţii
lui de război vor fi nimiciţi în
ziua aceea", zice Domnul.

31 *Vers. 27.

31 „Iată, Eu sunt împotriva ta,
mândrie[b]!" zice Domnul Dumnezeul
oştirilor, „pentru că ţi-a venit
ziua*, timpul ca să te pedepsesc.

32 *Cap. 21.14.

32 Şi mândria se va poticni şi va
cădea şi nimeni nu o va ridica.
Şi voi aprinde* un foc în cetăţile
lui şi-i va mistui toate împrejurimile".

33 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Fiii lui Israel şi fiii lui Iuda
au fost asupriţi împreună; şi
toţi cei care i-au luat captivi i-au
ţinut; ei au refuzat să le dea drumul".

34 Răscumpărătorul lor este puternic*;
Numele** Lui este Domnul
oştirilor. El le va apăra într-adevăr
cauza, ca să dea odihnă
ţării, şi va aduce nelinişte
locuitorilor Babilonului.

34 *Apoc. 18.8. **Is. 47.4.

35 „O sabie este asupra caldeenilor",
zice Domnul, „şi asupra
locuitorilor Babilonului şi asupra
căpeteniilor* lui şi asupra
înţelepţilor** lui!

35 *Dan. 5.30. **Is. 47.13.

36 O sabie este asupra mincinoşilor*
şi ei vor ajunge nebuni!
O sabie este asupra vitejilor lui
şi ei se vor înspăimânta!

36 *Is. 44.25. Cap. 48.30.

37 O sabie este asupra cailor lui
şi asupra carelor lui şi asupra întregului
popor* amestecat care
este în mijlocul lui şi vor ajunge**
ca femeile! O sabie este asupra
vistieriilor lui şi vor fi jefuite!

37 *Cap. 25.20; 25.24. Ezec. 30.5. **Cap. 51.30 Naum 3.13.

38 Uscăciune* este asupra apelor
lui şi ele vor seca! Pentru că este
o ţară de chipuri** cioplite şi ei
sunt nebuni după idoli înfricoşători.

38 *Is. 44.27. Cap. 51.32; 51.36. Apoc. 16.12. **Vers. 2. Cap. 51.44; 51.47,52.

39 De aceea, fiarele* sălbatice
ale deşertului şi şacalii vor locui
acolo şi struţii[c] vor locui în el;
şi niciodată nu va mai fi locuit**;
şi nu va fi locuit din generaţie
în generaţie".

39 *Is. 13.21; 13.22; 34.14. Cap. 51.37. Apoc. 18.2. **Is. 13.20. Cap. 25.12.

40 „După cum* a surpat Dumnezeu
Sodoma şi Gomora şi *cetăţile*
lor vecine", zice Domnul,
„tot aşa nici un om nu va trăi acolo
şi nici un fiu al omului nu
va locui temporar în el".

40 *Gen. 19.25. Is. 13.19. Cap. 49.18; 51.26.

41 ✡ Iată, un popor* vine de la
nord şi o naţiune mare şi împăraţi
mulţi se vor ridica de la marginile
pământului!

41 *Vers. 9. Cap. 6.22; 25.14; 51.27. Apoc. 17.16.

42 Ei poartă arcul* şi suliţa, sunt
cruzi** şi nu arată milă; glasul†
lor mugeşte ca marea şi ei încalecă
pe cai, înşiraţi ca un bărbat
gata de luptă, împotriva ta, fiică
a Babilonului.

42 *Cap. 6.23. **Is. 13.18. †Is. 5.30.

[a] *Nimicit, ca fiind sub blestem* [b] *Personificare a Babilonului* [c] *Lit.* „fiicele struţului" *sau* „fiicele cucuvelei"

43 *Cap. 49.24.
43 Împăratul Babilonului a auzit
ştirea despre ei şi mâinile lui au
slăbit; l-a cuprins strâmtorarea*,
durerea ca a unei femei la naştere.
44 *Cap. 49.19. **Iov 41.10.
44 „Iată, el se va sui* ca un leu,
din umflarea[a] Iordanului, împo-
triva locuinţei tari; pentru că
deodată îi voi face să fugă din
el. Şi cine este un *om* ales, pe care
să-l pun peste el? Pentru că cine**
este ca Mine? Şi cine Îmi va ho-
tărî timpul? Şi cine este păstorul
care să stea înaintea Mea?“
45 *Is. 14.24. Cap. 51.11.
45 De aceea, ascultaţi planul*
*D*omnului, pe care l-a făcut[b] îm-
potriva Babilonului, şi gându-
rile Lui pe care le-a avut[c] îm-
potriva ţării caldeenilor; cei
mici ai turmei îi vor trage *şi* El
le va pustii locuinţa[d], din cau-
za lor!
46 *Apoc. 18.9.
46 Se zguduie pământul de vu-
ietul* luării Babilonului şi un stri-
găt s-a auzit printre naţiuni.

Babilonul va fi nimicit

1 *2 Împ. 19.7. Cap. 4.11.
51 Aşa zice *D*omnul:
„Iată, voi ridica un vânt* ni-
micitor împotriva Babilonului şi
împotriva celor care locuiesc în
inima împotrivitorilor Mei[e].
2 *Cap. 15.7. **Cap. 50.14
2 Şi voi trimite la Babilon stră-
ini[f] care-l vor vântura* şi-i vor go-
li ţara. Pentru că în ziua** ne-
cazului vor fi împotriva lui de
jur-împrejur!
3 *Cap. 50.14. **Cap. 50.21
3 Să-şi întindă* arcaşul arcul
împotriva celui care îl întinde şi
împotriva celui care se ridică în
cămaşa lui de zale! Şi nu cruţaţi
pe tinerii lui! Nimiciţi cu totul
întreaga** lui oştire!
4 *Cap. 49.26; 50.30,37.
4 Şi cei ucişi vor cădea în ţara
caldeenilor şi cei străpunşi* pe
străzile ei.
5 Pentru că Israel nu este pă-
răsit[g], nici Iuda, de Dumnezeul
său, de *D*omnul oştirilor, deşi ţa-
ra lor este plină de vină împo-
triva Sfântului lui Israel“.
6 *Cap. 50.8. Apoc. 18.4. **Cap. 50.15; 50.28. †Cap. 25.14.
6 Fugiţi* din mijlocul Babilo-
nului şi salvaţi-vă fiecare viaţa;
nu fiţi nimiciţi în nelegiuirea lui!
Pentru că acesta este timpul**
răzbunării *D*omnului: El îi va
da† o răsplată.
7 *Apoc. 17.4. **Apoc. 14.8 †Cap. 25.16.
7 ✡ Babilonul* a fost în mâna
*D*omnului un potir de aur, care
îmbăta tot pământul. Din vinul
lui au băut** naţiunile. De aceea
naţiunile au înnebunit†.
8 *Is. 21.9. Apoc. 14.8. **Cap. 48.20 Apoc. 18.9; 18.11,19. †Cap. 46.11.
8 Deodată a căzut* Babilonul
şi s-a prăbuşit! Plângeţi-l**, adu-
ceţi balsam† pentru durerea lui,
dacă aşa s-ar putea vindeca.
9 *Is. 13.14. Cap. 50.16. **Apoc. 18.5
9 Am căutat să vindecăm Ba-
bilonul, dar nu s-a vindecat. Pă-
răsiţi-l şi să mergem* fiecare în
ţara sa! Pentru că judecata** lui
ajunge până la ceruri şi se înalţă
până la nori.
10 *Ps. 37.6. **Cap. 50.28
10 *D*omnul a scos* *la lumină*
dreptăţile noastre. Veniţi să fa-
cem cunoscut** în Sion fapta
*D*omnului Dumnezeului nostru.
11 *Cap. 46.4. **Is. 13.17. Vers. 28. †Cap. 50.45. ††Cap. 50.28
11 ✡ Ascuţiţi* săgeţile, umpleţi
tolbele[h]! *D*omnul a trezit** duhul
împăraţilor mezilor, pentru că
gândul† Său este împotriva Ba-
bilonului, ca să-l nimicească; pen-
tru că aceasta este răzbunarea††
*D*omnului, răzbunarea pentru tem-
plul Său.
12 *Naum 2.1; 3.14.
12 Ridicaţi* un steag împotriva
zidurilor Babilonului, întăriţi pa-
za, puneţi păzitori, pregătiţi cur-
sele! Pentru că *D*omnul a gândit
şi a şi făcut ce a spus împotriva
locuitorilor Babilonului.
13 *Apoc. 17.1; 17.15.
13 Tu*, cel bogat în comori, care
locuieşti pe ape multe, ţi-a venit
sfârşitul, măsura lăcomiei tale.
14 *Cap. 49.13. Amos 6.8. **Naum 3.15 †Cap. 50.15.
14 *D*omnul oştirilor a jurat* pe
Sine Însuşi[i], *zicând*: „De nu te
voi umple de oameni ca** de lă-
custe[j], şi ei vor scoate† un strigăt
de război împotriva ta!“
15 *Gen. 1.1,6. Cap. 10.12. **Iov 9.8. Ps. 104.2. Is. 40.22.
15 ✡ El a făcut* pământul cu
puterea Sa, a întemeiat lumea
cu înţelepciunea Sa şi a întins**

[a] *Sau* „mândria“ [b] *Lit.* „l-a plănuit“ [c] *Lit.* „le-a gândit“ [d] *Sau* „păşunea“ [e] *Sau* „care locuiesc în Lev-Kamai“ *(probabil un nume enigmatic pentru caldeeni)* [f] *Sau* „vânturători“ [g] *Lit.* „în văduvie“ [h] *Lit.* „umpleţi scuturile“ *cu braţul sau cu trupul* [i] *Lit.* „pe sufletul Său“ [j] *Sau* „de omizi“

cerurile cu priceperea Sa.
16 *Cap. 10.13. **Ps. 135.7.
16 La sunetul* glasului Său este
un vuiet de ape în ceruri şi El ridi-
că** nori de la capătul pământu-
lui; El face fulgere pentru ploaie
şi scoate vântul din vistieriile Lui.
17 *Cap. 10.14. **Cap. 50.2.
17 Orice om* a ajuns fără minte,
încât nu are nici o cunoştinţă; orice
argintar este dat de ruşine
cu chipul lui cioplit. Căci chipul**
lui turnat este o minciună; şi nu este
nici o suflare în ele.
18 *Cap. 10.15.
18 Ele sunt deşertăciune*, lucra-
re care amăgeşte[a], la timpul pe-
depsirii lor vor pieri.
19 *Cap. 10.16.
19 Partea lui Iacov nu este* ca
ele. Pentru că El este Cel care a
întocmit toate *lucrurile* şi *Israel*
este toiagul[b] moştenirii Lui. Nu-
mele Lui este Domnul oştirilor.
20 *Is. 10.5,15. Cap. 50.23.
20 ✡ „Tu* eşti ciocanul Meu, ar-
mele de război; şi prin tine voi
sfărâma naţiunile şi prin tine
voi nimici împărăţiile;
21 şi prin tine voi sfărâma calul
şi pe călăreţul lui; şi prin tine
voi sfărâma carul şi pe cel care
îl conduce;
22 *2 Cr. 36.17.
22 şi prin tine voi sfărâma pe
bărbat şi pe femeie; şi prin tine
voi sfărâma pe bătrân* şi pe tâ-
năr; şi prin tine voi sfărâma pe
fecior şi pe fecioară;
23 şi prin tine voi sfărâma pe
păstor şi turma lui; şi prin tine voi
sfărâma pe plugar şi perechea lui
de boi; şi prin tine voi sfărâma
pe guvernatori şi pe căpetenii[c].
24 *Cap. 50.15; 50.29.
24 Şi voi răsplăti* Babilonului
şi tuturor locuitorilor Caldeii tot
răul lor pe care l-au făcut în Sion,
înaintea ochilor voştri“, zice
Domnul.
25 *Is. 13.2. Zah. 4.7. **Apoc. 8.8.
25 „Iată, zice Domnul, Eu sunt
împotriva ta, munte* nimicitor[d],
care nimiceşti tot pământul. Şi
Îmi voi întinde mâna împotriva
ta şi te voi prăvăli de pe stânci
şi te voi preface** într-un mun-
te ars.
26 Şi nu se va lua din tine piatră
pentru unghi, nici piatră pentru
temelii, pentru că vei fi* pustiuri
pentru totdeauna“, zice Domnul.
26 *Cap. 50.40.
27 ✡ „Înălţaţi* un steag în ţară,
sunaţi din trâmbiţă printre na-
ţiuni, pregătiţi[e]** naţiunile împo-
triva lui, chemaţi împotriva lui
împărăţiile† Araratului, ale Mi-
niului şi ale Aşchenazului! Puneţi
împotriva lui un comandant! Fa-
ceţi să înainteze caii ca lăcustele
zbârlite!
27 *Is. 13.2. **Cap. 25.14 †Cap. 50.41.
28 Pregătiţi[e] împotriva lui na-
ţiunile, pe împăraţii* mezilor, pe
guvernatorii lor şi pe toate căpe-
teniile lor şi toată ţara stăpâni-
rii lor“.
28 *Vers. 11.
29 Şi ţara se cutremură şi este în
chin ca de naştere! Pentru că pla-
nurile Domnului împotriva Babi-
lonului se împlinesc, ca să prefa-
că* pământul Babilonului într-un
pustiu fără locuitori.
29 *Cap. 50.13; 50.39,40. Vers. 43.
30 Vitejii Babilonului au înce-
tat să lupte. Ei stau în întărituri,
le-a pierit puterea, au ajuns ca*
femeile; au dat foc locuinţelor lui;
zăvoarele lui sunt sparte**.
30 *Is. 19.16. Cap. 48.41; 50.37. **Plân. 2.9. Amos 1.5. Naum 3.13.
31 Alergător* aleargă să întâm-
pine pe alergător şi vestitor în-
tâmpină pe vestitor ca să anunţe
împăratului Babilonului că ceta-
tea lui este luată în întregime;
31 *Cap. 50.24.
32 şi trecătorile* sunt luate şi au
ars cu foc păpurişurile şi bărbaţii
de război sunt înspăimântaţi.
32 *Cap. 50.38.
33 Pentru că aşa zice Domnul
oştirilor, Dumnezeul lui Israel:
„Fiica Babilonului este ca* o
arie în timpul când este călca-
tă** în picioare. Încă puţin şi va
veni timpul secerişului† ei“.
33 *Is. 21.10. Amos 1.3. Mica 4.13. **Is. 41.15. Hab. 3.12. †Is. 17.5. Osea 6.11. Apoc. 14.15; 14.18.
34 ✡ „Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, m-a mâncat*, m-a
zdrobit, m-a făcut un vas gol;
m-a înghiţit ca un balaur, şi-a
umplut pântecele cu bunătăţile
mele, m-a aruncat.
34 *Cap. 50.17.
35 Violenţa făcută faţă de mine

[a] *Sau* „de batjocură“ [b] *Sau* „seminţia“ [c] *Cuvântul persan „segan“ înseamnă căpetenie peste o provincie (şi în vers. 28 şi 57)* [d] *Sau* „munte al corupţiei“ [e] *Lit.* „sfinţiţi“ *(puneţi deoparte)*

și față de carnea mea să fie asu-
pra Babilonului“, va zice locui-
toarea Sionului. Și: „Sângele meu
să fie asupra locuitorilor din Cal-
deea“, va zice Ierusalimul.
36 *Cap. 50.34. **Cap. 50.38
36 De aceea așa zice Domnul:
„Iată, îți voi apăra cauza* și
te voi răzbuna negreșit; și-i voi
usca** marea[a] și-i voi seca iz-
vorul.
37 *Is. 13.22. Cap. 50.39. Apoc. 18.2. **Cap. 25.9; 25.18.
37 Și Babilonul* va ajunge o gră-
madă de ruine, o vizuină de șa-
cali, o groază** și o *pricină de*
fluierare, fără nici un locuitor.
38 Vor răcni împreună ca leii ti-
neri, vor striga ca puii de leu.
39 *Vers. 57.
39 Când vor fi înfierbântați, le
voi pregăti băutura și-i voi îm-
băta*, ca să se înveselească și să
doarmă un somn pentru totdea-
una și să nu se mai trezească“,
zice Domnul.
40 „Îi voi coborî ca pe miei la în-
junghiere, ca pe berbeci și țapi“.
41 *Cap. 25.26. **Is. 13.19. Cap. 49.25. Dan. 4.30.
41 ✡ Cum a fost luat* Șeșacul[b]!
Și cum a fost cucerită lauda**
întregului pământ! Cum a ajuns
Babilonul o groază printre na-
țiuni!
42 *Is. 8.7,8.
42 Marea s-a înălțat peste Babi-
lon; a fost acoperit de mulțimea*
valurilor ei.
43 *Cap. 50.39; 50.40. Vers. 29.
43 Cetățile* lui au ajuns o groa-
ză, un pământ uscat și o ruină,
o țară în care nu trăiește nici
un om și prin care nu trece nici
un fiu al omului.
44 *Is. 46.1. Cap. 50.2. **Vers. 58.
44 „Și voi pedepsi* pe Bel în
Babilon și voi scoate din gura
lui ce a înghițit. Și națiunile nu
se vor mai îngrămădi la el; și
zidul** Babilonului va cădea.
45 *Cap. 50.8. Vers. 6. Apoc. 18.4.
45 Ieșiți* din mijlocul lui, popo-
rul Meu! Și salvați-vă fiecare
sufletul de mânia aprinsă a Dom-
nului!
46 *2 Împ. 19.7.
46 Ca nu cumva să vi se înmoaie
inima și să vă temeți de zvonul
care se va auzi pe pământ; pentru
că va veni un zvon* într-un an și
după el un *alt* zvon în *alt* an, și
va fi violență pe pământ, stăpâ-
nitor împotriva *altui* stăpânitor.
47 ✡ De aceea, iată, vin zile când 47 *Cap. 50.2. Vers. 52.
voi pedepsi* chipurile cioplite ale
Babilonului și toată țara lui va
fi dată de rușine și toți cei uciși ai
lui vor cădea în mijlocul lui.
48 Și cerurile și pământul* și tot 48 *Is. 44.23; 49.13. Apoc. 18.20. **Cap. 50.3; 50.41.
ce este în ele vor striga de bucu-
rie asupra Babilonului. Pentru că
pustiitorii** vor veni împotriva
lui de la nord“, zice Domnul.
49 După cum Babilonul a făcut
să cadă cei uciși ai lui Israel, tot
așa vor cădea în Babilon cei u-
ciși ai întregului pământ.
50 Voi, cei scăpați* de sabie, 50 *Cap. 44.28.
fugiți! Nu stați! Aduceți-vă amin-
te de Domnul *în țara* îndepărta-
tă și Ierusalimul să fie[c] în inima
voastră.
51 Suntem rușinați* pentru că 51 *Ps. 44.15; 44.16; 79.4.
am auzit batjocura; rușinea ne-a
acoperit fețele, pentru că străinii
au intrat în[d] locașurile sfinte ale
casei Domnului.
52 „De aceea, iată, vin zile“, zice 52 *Vers. 47.
Domnul, „când* voi pedepsi chi-
purile lui cioplite și în toată țara
lui vor geme cei răniți de moarte.
53 Să se înalțe* Babilonul până 53 *Cap. 49.16. Amos 9.2. Obad. 4.
la ceruri și să-și întărească înăl-
țimea tăriei lui; totuși de la Mi-
ne vor veni pustiitori împotriva
lui“, zice Domnul.
54 ✡ Glasul unui strigăt* *vine* din 54 *Cap. 50.22.
Babilon și nimicire mare din țara
caldeenilor!
55 Pentru că Domnul pustiește
Babilonul și face să piară din el
zgomotul cel mare. Și valurile lor
mugesc ca niște ape mari, vuie-
tul glasului lor răsună.
56 Pentru că pustiitorul a venit 56 *Ps. 94.1. Cap. 50.29. Vers. 24.
împotriva lui, împotriva Babilo-
nului și vitejii lui sunt prinși, ar-
curile lor s-au frânt. Pentru că
Dumnezeul răsplătirilor, Domnul,
va răsplăti* negreșit.

[a] *Eufratul* [b] *„Șeșac“ este o criptogramă pentru Babilon, ca în Cap.25.26.* [c] *Sau* „să se suie“ [d] *Sau* „au venit împotriva“

57 *Vers. 39. **Cap. 46.18; 48.15.

57 „Şi voi îmbăta* pe căpete-
niile lui şi pe înţelepţii lui, pe
guvernatorii lui şi pe conducă-
torii lui şi pe vitejii lui şi vor dor-
mi un somn pentru totdeauna
şi nu se vor trezi", zice Împăra-
tul**; Numele Lui este Domnul
oştirilor.

58 *Vers. 44. **Hab. 2.13.

58 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Zidul* cel lat al Babilonului va
fi ras cu desăvârşire şi porţile lui
cele înalte vor fi arse cu foc; şi
popoarele se vor trudi pentru
deşertăciune**, şi naţiunile pen-
tru foc şi vor fi epuizate".

59 *Acesta este* cuvântul pe care
l-a poruncit profetul Ieremia, lui
Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui
Mahseia, când a mers la Babilon
cu Zedechia, împăratul lui Iuda,
în anul al patrulea al împărăţiei
lui; iar Seraia era mai-mare peste
60 locul de odihnă[a]. Şi Ieremia a scris
într-o carte toată nenorocirea care
va veni asupra Babilonului, toate
cuvintele acestea care sunt scrise
61 împotriva Babilonului. Şi Iere-
mia a zis lui Seraia: „Când vei
ajunge la Babilon, vezi şi citeşte

62 *Cap. 50.3; 50.39. Vers. 29.

62 toate cuvintele acestea. Şi să
zici: «Doamne, Tu ai vorbit împo-
triva locului acestuia că-l vei
nimici, aşa încât să nu fie* lo-
cuitor în el, de la om şi până la
animal, ci să fie pustietăţi pen-

63 *Apoc. 18.21

63 tru totdeauna». Şi va fi *aşa*: când
vei termina de citit cartea aceas-
ta, să legi* de ea o piatră şi s-o

64 *Vers. 58.

64 arunci în mijlocul Eufratului. Şi
să zici: «Aşa se va scufunda Ba-
bilonul şi nu se va ridica din
nenorocirea pe care o voi aduce
asupra lui; şi vor fi epuizaţi*»".
Până aici sunt cuvintele lui
Ieremia.

Căderea Ierusalimului

1 *2 Împ.24.18

52 ✱Zedechia era în vârstă de
douăzeci şi unu* de ani când a
început să împărăţească şi a îm-
părăţit unsprezece ani în Ieru-
salim. Şi numele mamei lui era
Hamutal, fiica lui Ieremia, din
2 Libna. Şi el a făcut rău în ochii
Domnului, în totul cum făcuse
3 Ioiachim. Căci, din cauză că mâ-
nia Domnului era împotriva Ie-
rusalimului şi a lui Iuda, până
când i-a alungat de la faţa Sa,
Zedechia s-a răsculat împotriva
împăratului Babilonului.

4 *2 Împ. 25.1-27 Cap. 39.1. Zah. 8.19.

4 Şi a fost *aşa*: în anul al nouă-
lea* al împărăţiei lui, în luna a
zecea, în a zecea *zi* a lunii, Ne-
bucadneţar, împăratul Babilonu-
lui, a venit, el şi toată oştirea
lui, împotriva Ierusalimului; şi
şi-au aşezat tabăra împotriva lui
şi au ridicat o întăritură împo-
5 triva lui, de jur-împrejur. Şi ce-
tatea a fost asediată până în anul
al unsprezecelea al împăratului
Zedechia.
6 În luna a patra, în a noua
zi a lunii, foametea a învins
în cetate şi nu era pâine pentru
7 poporul ţării. Atunci s-a făcut o
spărtură în cetate şi toţi bărbaţii
de război au fugit şi au ieşit
din cetate, noaptea, pe calea por-
ţii dintre cele două ziduri, care
era aproape de grădina împă-
ratului (şi caldeenii erau îm-
prejurul cetăţii); şi au mers pe
8 calea şesului. Şi oştirea caldee-
nilor l-a urmărit pe împărat şi
l-a ajuns pe Zedechia în şesurile
Ierihonului; şi toată oştirea lui
9 s-a împrăştiat de la el. Şi l-au

9 *Cap. 32.4.

prins pe împărat* şi l-au dus la
împăratul Babilonului, la Ribla,
în ţara Hamatului; şi el a rostit
10 judecăţi asupra lui. Şi împăratul

10 *Cap. 39.6.

Babilonului a înjunghiat* pe fiii
lui Zedechia înaintea ochilor lui
şi a înjunghiat în Ribla şi pe toate
11 căpeteniile lui Iuda. Şi i-a scos
ochii lui Zedechia şi l-a legat
cu două lanţuri de aramă. Şi îm-
păratul Babilonului l-a dus la
Babilon şi l-a pus în închisoare[b]
până în ziua morţii lui.
12 Şi în luna a cincea, în a ze-
cea* *zi* a lunii, care era în al

12 *Zah. 7.5; 8.19.

[a] *Lit.* „prinţ al odihnei" [b] *Lit.* „casa închisorii" *(şi în v. 31)*

12 **Vers. 29. †Cap. 39.9.
nouăsprezecelea** an al împăra-
tului Nebucadnețar, împăratul Ba-
bilonului, a venit† la Ierusalim
Nebuzaradan, căpetenia gărzii,
care stătea înaintea împăratului
13 Babilonului. Şi a ars casa Dom-
nului şi casa împăratului şi toate
casele din Ierusalim; şi a ars
14 cu foc toate casele mari. Şi toată
oştirea caldeenilor care era cu că-
petenia gărzii a dărâmat toate
zidurile Ierusalimului de jur-îm-
15 *Cap. 39.9.
15 prejur. Şi Nebuzaradan*, căpete-
nia gărzii, a deportat pe cei mai
săraci ai poporului şi restul po-
porului care rămăsese în cetate
şi pe cei care fugiseră, care au
trecut[a] la împăratul Babilonului,
16 şi restul mulțimii. Dar dintre să-
racii țării, Nebuzaradan, căpete-
nia gărzii, a lăsat ca viticultori
şi lucrători ai pământului.
17 *1 Împ. 7.15; 7.23,27. Cap. 27.19.
17 Şi caldeenii au sfărâmat stâl-
pii* de aramă care erau la *in-
trarea* casei Domnului, şi posta-
mentele, şi marea de aramă care
era în casa Domnului şi au dus
18 *Ex. 27.3. 2 Împ. 25.14-16
18 toată arama lor la Babilon. Au
luat şi oalele* şi lopețile şi cu-
țitele şi farfuriile[b] adânci şi ceş-
tile şi toate vasele de aramă cu
19 care se făcea slujba. Şi căpete-
nia gărzii a luat şi lighenele şi
tămâietorile[c] şi farfuriile adân-
ci şi oalele şi sfeşnicele şi ceş-
tile şi urcioarele[d] – ce era de aur,
în aur, şi ce era de argint, în ar-
gint.
20 *1 Împ. 7.47.
20 Cei doi stâlpi, marea singură
şi cei doisprezece boi de aramă
care formau postamentele[e], pe
care-i făcuse împăratul Solomon
pentru casa Domnului; pentru a-
rama* tuturor vaselor acestora
nu era greutate.
21 *1 Împ. 7.15. 2 Împ. 25.17. 2 Cr. 3.15.
21 Şi *cât despre* stâlpi*, înălți-
mea unui stâlp era de optspre-
zece coți şi un fir de doisprezе-
ce coți îl cuprindea; şi grosimea
lui era de patru degete; era gol
22 pe dinăuntru. Şi deasupra lui era
un capitel de aramă şi înălțimea
unui capitel era de cinci coți; şi
era o rețea şi rodii pe capitel de
jur-împrejur, totul de aramă; şi
la fel pentru stâlpul al doilea,
23 şi rodii. Şi erau nouăzeci şi şase 23 *1 Împ. 7.20.
de rodii spre cele patru vânturi:
toate rodiile* de pe rețea, de
jur-împrejur erau o sută.
24 Şi căpetenia* gărzii a luat pe 24 *2 Împ. 25.18. **Cap. 21.1; 29.25; 37.3.
Seraia, preotul-căpetenie, şi pe
Țefania**, al doilea preot, şi pe
25 cei trei păzitori ai pragului. Şi a
luat din cetate un famen care
avea supravegherea asupra băr-
baților de război, şi şapte bărbați
dintre cei care vedeau fața îm-
păratului, care se aflau în cetate,
şi pe scriitorul căpeteniei oştirii,
care înscria la oaste poporul
țării, şi şaizeci de bărbați din
poporul țării care se aflau în mij-
26 locul cetății. Şi Nebuzaradan, 26 *2 Împ. 25.20.
căpetenia gărzii, i-a luat* şi i-a
dus la împăratul Babilonului, la
27 Ribla. Şi împăratul Babilonului 27 *Is. 6.11. Cap. 13.19. Ezec. 33.28.
i-a lovit şi i-a omorât la Ribla,
în țara Hamatului. Şi Iuda a fost
deportat* din țara lui.
28 Acesta este poporul* pe care 28 *2 Împ. 24.2. **2 Împ. 24.12 †2 Împ. 24.14.
l-a deportat Nebucadnețar: în
anul al şaptelea**, trei mii două-
29 zeci şi trei† de iudei; în anul al 29 *Cap. 39.9. Vers. 12.
optsprezecelea* al lui Nebucad-
nețar *a luat* din Ierusalim opt
sute treizeci şi două de suflete;
30 în anul al douăzecі şi treilea al
lui Nebucadnețar, Nebuzaradan,
căpetenia gărzii, a deportat din-
tre iudei şapte sute patruzeci
şi cinci de suflete; toate sufletele
au fost patru mii şase sute.

Ioiachin eliberat

31 Şi a fost *aşa*: în al treizeci
şi şaptelea* an al deportării lui
Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a
douăsprezecea lună, în a două- 31 *2 Împ. 25.27; 25.28-30.
zeci şi cincea *zi* a lunii, Evil-
Merodac, împăratul Babilonului,
în anul când a început să împără-

[a] *Lit.* „au căzut“ [b] *Vasele în care se primea sângele pentru stropire* [c] *Sau* „tigăile pentru cărbuni“
[d] *Vasele pentru darurile de băutură* [e] *Sau* „care erau sub postamente“

31 **Gen. 40.13; 40.20. Ps. 3.3; 27.6.

țească, a înălțat** capul lui Ioia-
chin, împăratul lui Iuda, şi l-a scos
32 din închisoare. Şi i-a vorbit cu
bunăvoință şi a pus tronul lui mai
presus de tronul împăraților care
erau cu el în Babilon. Şi i-a
33 schimbat hainele de închisoare; şi
el a mâncat* întotdeauna pâine
înaintea lui, în toate zilele vieții
34 lui. Şi hrana lui zilnică, între-
ținerea lui permanentă, i-a fost
dată de împăratul Babilonului, în
fiecare zi, până în ziua morții lui,
în toate zilele vieții lui.

33 *2 Sam. 9.10; 9.11.

PLÂNGERILE LUI IEREMIA

Nenorocirile Ierusalimului

1 [a]Cum stă singuratică* cetatea
cea plină de popor**! A ajuns
ca† o văduvă, ea, care era mărea-
ță printre națiuni! Cea care era
prințesă[b]†† printre provincii a
ajuns să plătească tribut!
2 Plânge* amarnic noaptea și
lacrimile** ei sunt pe obrajii ei;
din toți iubiții ei nu este nici unul†
care s-o mângâie. Toți prietenii ei
s-au purtat cu necredincioșie††
față de ea; i-au devenit vrăjmași.
3 Iuda s-a dus* în captivitate sub
suferință și muncă grea. El locu-
iește** printre națiuni, nu găsește
odihnă. Toți urmăritorii lui l-au
ajuns în mijlocul strâmtorărilor.
4 Drumurile Sionului sunt pline
de jale, pentru că nu este nimeni*
care să vină la adunarea de săr-
bătoare. Toate porțile lui sunt pus-
tiite**; preoții lui suspină, fe-
cioarele† lui sunt întristate și el
însuși este în amărăciune.
5 Potrivnicii* lui i-au devenit
cap, vrăjmașii lui prosperă, pen-
tru că Domnul l-a întristat, din
cauza mulțimii** fărădelegilor
lui. Pruncii† lui s-au dus în cap-
tivitate înaintea potrivnicului.
6 Și toată splendoarea* ei s-a
dus de la fiica Sionului. Căpete-
niile ei au ajuns ca cerbii *care* nu
găsesc pășune și au fugit fără**
putere înaintea urmăritorului.
7 Ierusalimul, în zilele suferin-
țelor lui și rătăcirilor lui își a-
minteşte de toate lucrurile lui
plăcute care erau în zilele de de-
mult. Când a căzut poporul lui în
mâna vrăjmașului și nu era cine
să-l ajute, l-au văzut vrăjmașii, au
râs de pieirea lui.
8 Ierusalimul a păcătuit* greu[c].
De aceea a ajuns ca un *lucru* ne-
curat. Toți câți l-au onorat îl dis-

1 *Is. 3.26. **Is. 22.2. †Is. 47.7,8. ††Ezra 4.20.
2 *Ps. 6.6. Ier. 13.17. **Iov 7.3. †Ier. 4.30; 30.14. ††Iov 19.13; 19.14. Ps. 31.11. Mica 7.5.
3 *Ier. 13.19; 52.27. **Deut. 28.64; 28.65. Cap. 2.9.
4 *Is. 24.4-6. **Ier. 9.11; 10.22. †Cap. 2.10; 2.21.
5 *Deut. 28.43; 28.44. **Ier. 30.14; 30.15. Dan. 9.7,16. †Ier. 52.28.
6 *Ier. 13.18. **2 Împ. 25.4; 25.5.
8 *I Împ. 8.46.

prețuiesc, pentru că i-au văzut
goliciunea**, și el însuși suspi-
nă și se întoarce cu spatele.
9 Necurăția lui era în poalele
lui. Nu și-a adus aminte* de sfâr-
șitul lui; și s-a înjosit în chip ui-
mitor; nu este cine** să-l mângâ-
ie: „Vezi, Doamne, mâhnirea mea,
pentru că vrăjmașul s-a înălțat!“
10 Vrăjmașul* și-a întins mâna
peste toate lucrurile lui plăcute;
pentru că el a văzut intrând** în
locașul său cel sfânt națiunile
despre care Tu poruncisei să nu
intre† în adunarea Ta!
11 Tot poporul lui suspină, cau-
tă* pâine; și-au dat lucrurile lor
plăcute pentru hrană, ca să-și
înviorezе sufletul[d]. Vezi, Doam-
ne și ia aminte, pentru că am ajuns
de disprețuit.
12 ✡ Nu este nimic aceasta pen-
tru voi toți care treceți pe cale?
Priviți și vedeți dacă este durere*
ca durerea mea care a venit peste
mine, cu care *m*-a întristat Dom-
nul în ziua mâniei** Sale aprinse!
13 El a trimis din înălțime foc
în oasele* mele și le-a cuprins;
a întins o cursă** picioarelor
mele, m-a întors înapoi; mi-a dat
pustiire *și* boală toată ziua.
14 Jugul* nelegiuirilor mele este
legat de mâna Sa; s-au împletit
împreună, s-au suit** pe gruma-
zul meu; a făcut să se piardă
puterea mea. Domnul m-a dat în
mâinile *lor, din care* nu mă pot
ridica.
15 Domnul a doborât pe toți pu-
ternicii mei în mijlocul meu; a
chemat asupra mea o adunare[e],
ca să zdrobească pe tinerii mei.
Domnul a călcat* în teasc pe fe-
cioara, fiica lui Iuda.
16 Pentru aceste *lucruri* plâng;

8 **Ier. 13.22. Ezec. 16.37. Osea 2.10.
9 *Deut. 32.29 Is. 47.7. **Ier. 16.7.
10 *Vers. 7. **Ps. 74.4-8. Ier. 51.51. †Deut. 23.3. Neem. 13.1.
11 *Ier. 38.9; 52.6. Cap. 2.12; 4.4.
12 *Ier. 18.16; 48.27. Dan. 9.12. **Is. 13.13. Ier. 4.8.
13 *Iov 30.30. Ps. 22.14. Hab. 3.16. **Iov 19.6. Ezec. 12.13; 17.20.
14 *Deut. 28.48 Is. 57.6. **Ier. 28.13; 28.14.
15 *Is. 63.3. Apoc. 14.19; 14.20; 19.15.

[a] *În capitolele 1 și 2 litera ebraică inițială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică* [b] *Ebr.* „sara“
[c] *Lit.* „a păcătuit un păcat“ [d] *Sau* „să revină la viață“ [e] *Sau* „o adunare solemnă“

16 *Ier. 13.17; 14.17. Cap. 2.18. **Vers. 2,9.

ochiul meu, ochiul* meu face să
curgă apă; pentru că mângâieto-
rul** care să-mi înviorează sufletul
este departe de mine. Fiii mei sunt
nemângâiați, pentru că vrăjmașul
a învins.

17 *Is. 1.15. Ier. 4.31. **2 Împ. 24.2-4 Ier. 12.9. †Vers. 8.

17 Sionul își întinde mâinile*; și
nu este cine să-l mângâie. Domnul
a poruncit** despre Iacov *ca*
vrăjmașii lui *să fie* cei din jurul
lui; Ierusalimul este printre ei ca
un *lucru* necurat†.

18 *Neem. 9.33. Dan. 9.7,14. **1 Sam. 12.14; 12.15.

18 ✡ Domnul este drept*, pentru
că m-am răzvrătit** împotriva
poruncii[a] Lui. Ascultați, vă rog,
toate popoarele și vedeți durerea
mea! Fecioarele mele și tinerii
mei s-au dus în captivitate.

19 *Iov 19.13-19 Vers. 2. **Ier. 14.15. Cap. 2.20. †Vers. 11.

19 Am chemat* pe iubiții mei, ei
m-au amăgit. Preoții** mei și bă-
trânii mei și-au dat duhul în ce-
tate pe când căutau hrană pentru
ei ca să-și înviorează sufletul[b]†.

20 *Iov 30.27. Is. 16.11. Ier. 4.19; 48.36. Cap. 2.11. Osea 11.8. **Deut. 32.25 Ezec. 7.15.

20 Vezi, Doamne, că sunt în
strâmtorare; îmi ard măruntaie-
le*. Mi se întoarce inima în mine,
pentru că am fost foarte răzvrătit:
afară sabia mă lipsește** de co-
pii; în casă este numai moarte.

21 *Vers. 4,8,22 **Ps. 35.15. Ier. 50.11. Cap. 2.15.

21 M-au auzit suspinând*; nu este
cine să mă mângâie. Toți vrăjma-
șii mei au auzit de nenorocirea
mea; se bucură** că Tu ai făcut-o.
Tu vei face să vină ziua pe care ai
anunțat-o și ei vor ajunge ca mine.

22 *Ps. 109.15. **Cap. 5.17.

22 Să vină înaintea* Ta toată
răutatea lor și fă-le cum mi-ai fă-
cut mie pentru toate fărădele-
gile mele. Pentru că suspinele mele
sunt multe și inima îmi este des-
curajată[c]**.

Ziua mâniei Domnului

1 *Mt. 11.23. **2 Sam. 1.19 †1 Cr. 28.2. Ps. 99.5; 132.7

2 Cum a acoperit Domnul cu un
nor în mânia Sa pe fiica Sionului!
A aruncat* din ceruri pe pământ
frumusețea** lui Israel și nu Și-a
amintit în ziua mâniei Sale de
așternutul† picioarelor Sale!

2 *Ps. 21.9. Cap. 3.43. **Vers. 5. †Ps. 89.39,40 Is. 43.28.

2 Domnul a înghițit* toate lo-
cuințele lui Iacov și n-a cruțat. A
dărâmat** în furia Sa întăriturile
fiicei lui Iuda; *le*-a aruncat la
pământ, a profanat† împărăția și
pe căpeteniile ei.

3 *Ps. 74.11. **Ps. 89.46.

3 În aprinderea mâniei a tăiat
orice tărie[d] a lui Israel; Și-a tras*
înapoi dreapta dinaintea vrăjma-
șului și a ars** în Iacov ca para
focului care mistuie de jur-îm-
prejur.

4 *Is. 63.10. **Ezec. 24.25

4 Și-a întins arcul ca un vrăj-
maș*, a stat cu dreapta Sa ca un
potrivnic și a ucis tot** ce era plă-
cut ochiului în cortul fiicei Sio-
nului. Și-a vărsat furia ca un foc.

5 *Ier. 30.14. **Ier. 52.13. Cap. 5.2.

5 Domnul a ajuns ca un vrăj-
maș*, a înghițit pe Israel; i-a în-
ghițit toate palatele**, i-a dărâmat
întăriturile și a înmulțit suspinul
și plângerea fiicei lui Iuda.

6 *Ps. 80.12; 89.40. Is. 5.5. Ier. 52.13. **Is. 1.8. †Cap. 1.4. Țef. 3.18.

6 Și a răsturnat* cortul Său[e] ca
pe o grădină**, a distrus locul
adunării Sale[f]. Domnul a făcut†
să se uite în Sion sărbătoarea
rânduită[g] și sabatul și, în furia
mâniei Sale, a disprețuit pe împă-
rat și pe preot.

7 *Ps. 74.4.

7 Domnul a îndepărtat altarul
Său, a părăsit locașul Său cel
sfânt; a dat în mâna vrăjmașului
zidurile palatelor lui; ei au scos*
un strigăt în casa Domnului, ca
într-o zi de adunare de sărbătoare.

8 *2 Împ. 21.13 Is. 34.11

8 Domnul Și-a pus în gând să
dărâme zidul fiicei Sionului; a
întins* frânghia de măsurat, nu
Și-a tras mâna de la nimicire[h]; și
a făcut să plângă întăritura și zi-
dul: ele lâncezesc împreună.

9 *Ier. 51.30. **Deut. 28.36 2 Împ. 24.15; 25.7. Cap. 1.3; 4.20 †2 Cr. 15.3. ††Ps. 74.9. Ezec. 7.26.

9 Porțile ei s-au afundat în pă-
mânt; i-a distrus și i-a rupt* ză-
voarele; împăratul** ei și căpe-
teniile ei sunt printre națiuni, nu
mai este lege†; și profeții†† ei nu
găsesc nici o viziune de la Dom-
nul.

10 *Iov 2.13. Is. 3.26. Cap. 3.28. **Is. 15.3. Ezec. 7.18; 27.31.

10 Bătrânii fiicei Sionului șed*
pe pământ, tac; și-au presărat ță-
rână pe cap, sunt încinși** cu
sac. Fecioarele Ierusalimului și-au
plecat capul la pământ.

[a] *Lit.* „gurii“ [b] *Sau* „să revină la viață“ [c] *Sau* „bolnavă“ [d] *Lit.* „corn“ [e] *Sau* „a devastat împrejmuirea Sa“ [f] *Sau* „adunării Sale de sărbătoare“ [g] *Sau* „adunarea de sărbătoare“ [h] *Lit.* „înghițire“

11 *Ps. 6.7. Cap. 3.48. **Cap. 1.20. †Iov 16.13. Ps. 22.14. ††Vers. 19. Cap. 4.4.

11 ✡ Ochii* mi se sting în la-
crimi, măruntaiele** îmi ard, fi-
catul† mi se varsă pe pământ din
cauza ruinei fiicei poporului meu,
deoarece copilul†† şi sugarul au
leşinat pe străzile cetăţii.
12 Ei zic către mamele lor: „Un-
de este grâul şi vinul?“, când le-
şină pe străzile cetăţii asemenea
celor greu răniţi, când îşi dau
sufletul la sânul mamelor lor.

13 *Dan. 9.12.

13 Ce mărturie să-ţi aduc? Cu ce
să te asemăn, fiică a Ierusalimu-
lui? Cu ce* să te compar, ca să te
mângâi, fecioară, fiică a Sionului?
Pentru că ruina ta este întinsă ca
marea: cine te va vindeca?

14 *Ier. 2.8; 5.31; 14.14; 23.16; 27.14; 29.8,9. Ezec. 13.2. **Is. 58.1.

14 Profeţii tăi* au văzut pentru
tine deşertăciune şi nebunie, şi
nu ţi-au dat pe faţă** nelegiuirea,
ca să-ţi cruţe captivitatea; ci au
văzut pentru tine profeţii[a] deşer-
te şi amăgiri.

15 *1 Împ. 9.8. Ier. 18.16. Naum 3.19. **Ezec. 25.6. †2 Împ. 19.21 Ps. 44.14. ††Ps. 48.2; 50.2.

15 Toţi trecătorii* bat din pal-
me** la tine, fluieră şi clatină† din
cap la fiica Ierusalimului, *zicând*:
„Aceasta-i cetatea pe care o nu-
meau «Desăvârşirea frumuse-
ţii††, Bucuria întregului pământ»?“

16 *Iov 16.9,10. Ps. 22.13. Cap. 3.46. **Ps. 56.2; 124.3. †Ps. 35.21.

16 Toţi vrăjmaşii tăi îşi deschid*
gura larg împotriva ta, fluieră
şi scrâşnesc din dinţi, zicând:
„Am înghiţit-o**! Da, aceasta-i
ziua pe care am aşteptat-o! Am
găsit-*o*, am văzut-*o*†!“

17 *Lev. 26.16. Deut. 28.15. **Ps. 38.16; 89.42.

17 Domnul a făcut ce Şi-a pus în
gând*; a împlinit cuvântul Său pe
care l-a poruncit din zilele de
demult. A doborât şi n-a cruţat,
şi a făcut ca vrăjmaşul să se bu-
cure de tine**; a înălţat tăria[b]
potrivnicilor tăi.

18 *Vers. 8. **Ier. 14.17. Cap. 1.16.

18 ✡ Inima lor a strigat către
Domnul. Zid* al fiicei Sionului,
fă să curgă** lacrimi zi şi noapte
ca un pârâu; nu-ţi da odihnă, să
nu înceteze lumina[c] ochiului tău!

19 *Ps. 42.3. Is. 26.9. **1 Sam. 1.15 Ps. 42.4;62.8 †Vers. 11. ††Is. 51.20.

19 Trezeşte-te, strigă noaptea* la
începutul străjilor; varsă-ţi** ini-
ma ca apa înaintea feţei Dom-
nului! Ridică-ţi mâinile spre El
pentru viaţa† pruncilor tăi care
leşină†† de foame la capătul ori-
cărei străzi.

20 *Lev. 26.29. Deut. 28.53. Ier. 19.9. Ezec. 5.10.

20 Vezi, Doamne, şi ia aminte cui
i-ai făcut astfel! Să mănânce* fe-
meile rodul lor, pe pruncii pe
care-i îngrijesc? Să fie ucişi preo-
tul şi profetul în locaşul sfânt al
Domnului?

21 *2 Cr. 36.17. **Cap. 3.43.

21 Tânărul şi bătrânul* zac la
pământ pe străzi, fecioarele mele
şi tinerii mei au căzut prin sabie.
I-ai** ucis în ziua mâniei Tale, ai
înjunghiat, n-ai cruţat.

22 *Ps. 31.13. Ier. 6.25; 46.5. **Osea 9.12; 9.13.

22 Ai chemat spaimele* mele din
toate părţile, ca într-o zi de adu-
nare de sărbătoare; şi nimeni n-a
scăpat, nici n-a rămas în ziua mâ-
niei Domnului. Pe cei pe care i-am
îngrijit** şi i-am crescut i-a ni-
micit vrăjmaşul meu.

Suferinţe şi mângâieri

1 *Ps. 88.7,15; 88.16. 2 *Iov 30.26.

3 ✸ [d]Eu sunt omul care a văzut*
suferinţa sub nuiaua mâniei Lui.
2 El m-a condus şi m-a făcut
să umblu în întuneric*, şi nu în
lumină;

3 *Ps. 38.2.

3 cu adevărat, împotriva mea
Şi-a tot întors mâna* toată ziua.

4 *Iov 16.8. Ps. 6.7; 31.9,10. **Ps. 51.8. Is. 38.13. Ier. 50.17.

4 El a făcut să-mi îmbătrâneas-
că *şi* carnea* şi pielea; mi-a zdro-
bit** oasele.
5 El m-a luat cu asalt şi m-a
înconjurat cu amărăciune* şi chin.

5 *Vers. 19.

6 *Ps. 88.4-6; 143.3. 7 *Iov 3.23; 19.8. Osea 2.6.

6 M-a pus să locuiesc în întu-
neric[e]*, ca pe cei morţi de demult.
7 M-a îngrădit* şi nu pot ieşi,
mi-a îngreunat lanţurile.
8 Chiar şi când chem şi strig
după ajutor, El îmi împiedică*
rugăciunea.

8 *Iov 30.20. Ps. 22.2.

9 Mi-a îngrădit căile cu pietre
cioplite, mi-a strâmbat cărările.

10 *Iov 10.16. Is. 38.13. Osea 5.14; 13.7,8.

10 El este pentru mine *ca* un urs*
la pândă, *ca* un leu în locuri as-
cunse.

11 *Osea 6.1.

11 Mi-a abătut căile şi m-a sfâ-
şiat*; m-a pustiit.

[a] *Lit.* „poveri“ [b] *Lit.* „cornul“ [c] *Lit.* „fiica“ [d] *În acest capitol, pentru fiecare grup de trei versete, litera ebraică iniţială a fiecărui verset rămâne aceeaşi; şi tot capitolul urmează în ordine alfabetică* [e] *Lit.* „în locuri întunecoase“

12 *Iov 7.20; 16.12. Ps. 38.2.
13 *Iov 6.4. Ier. 5.16.
14 *Ps. 22.6,7; 123.4. Ier. 20.7. **Iov 30.9. Vers. 63
15 *Ier. 9.15.
16 *Pr. 20.17.
18 *Ps. 31.22.
19 *Ier. 9.15.
21 *Ps. 130.7.
22 *Ps. 78.38. Ier. 3.12; 30.11. **Mal. 3.6.
23 *Is. 33.2.
24 *Ps. 16.5; 73.26; 119.57 Ier. 10.16.
25 *Ps. 130.6. Is. 30.18. Mica 7.7.
26 *Ps. 37.7.
27 *Ps. 119.71.
28 *Ier. 15.17. Cap. 2.10.
29 *Iov 42.6.
30 *Is. 50.6. Mt. 5.39.
31 *Ps. 94.14.

12 Şi-a încordat arcul şi m-a
pus ca ţintă* săgeţii.
13 A înfipt săgeţile[a] tolbei* Lui în
rărunchii mei.
14 Am ajuns o bătaie de joc*
pentru tot poporul meu, şi cânte-
cul** lor toată ziua.
15 M-a săturat* de amărăciuni,
m-a adăpat cu pelin,
16 şi mi-a zdrobit dinţii cu pie-
tre* din prund; m-a acoperit cu
cenuşă.
17 Şi mi-ai alungat sufletul de-
parte de pace; am uitat fericirea.
18 Şi am zis: «S-a dus* încre-
derea[b] mea şi speranţa mea în
Domnul!»
19 Adu-ţi aminte de necazul meu
şi de rătăcirea mea, de pelin* şi
amărăciune!
20 Sufletul meu îşi aminteşte
mereu *de ele* şi este abătut înăun-
trul meu.
21 De aceasta îmi amintesc în ini-
ma mea, de aceea am speranţă*:
22 este bunătatea[c]* Domnului că
nu suntem nimiciţi de tot, pentru
că îndurările** Lui nu se sfârşesc.
23 Ele sunt noi în fiecare* dimi-
neaţă; mare este credincioşia Ta!
24 „Domnul este partea* mea“,
zice sufletul meu; de aceea Îl
voi aştepta[d].
25 Domnul este bun pentru cei
care Îl aşteaptă*, pentru sufletul
care-L caută.
26 Este bine ca *omul* să aştepte*,
şi aceasta în tăcere, mântuirea
Domnului.
27 Este bine* pentru om să poar-
te un jug în tinereţea lui,
28 să stea* singur şi să tacă, pen-
tru că El l-a pus asupra lui.
29 Să-şi pună gura* în ţărână;
poate este vreo speranţă.
30 Să-şi dea obrazul* celui care
îl loveşte, să se sature de batjo-
cură.
31 Pentru că Domnul nu va res-
pinge* pentru totdeauna;
32 iar dacă întristează, El va avea
milă, după mulţimea îndurărilor
Sale.
33 Pentru că El nu necăjeşte*,
nici nu întristează cu plăcere[e] pe
fiii oamenilor.
34 Să zdrobească *omul* sub pi-
cioarele lui pe toţi cei încătuşaţi
ai pământului[f],
35 să abată dreptul unui om îna-
intea feţei Celui Preaînalt,
36 să nedreptăţească* pe un om
în cauza lui – nu vede Domnul?
37 Cine este acela care zice ceva
şi se împlineşte* fără ca să fi
poruncit Domnul?
38 Nu ies din gura Celui Preaînalt
nenorocirea şi* binele?
39 De ce să se plângă* un om
care trăieşte, un om, pentru pe-
deapsa păcatelor lui[g]?
40 Să ne cercetăm căile noastre
şi să le încercăm şi să ne în-
toarcem la Domnul.
41 Să ne înălţăm* inima cu mâi-
nile spre Dumnezeu în ceruri:
42 Am păcătuit* şi ne-am răz-
vrătit; Tu n-ai iertat!
43 Te-ai învelit cu mânia şi ne-ai
urmărit; ai omorât*, n-ai cruţat.
44 Te-ai învelit cu un nor, ca ru-
găciunea să nu străbată până la
Tine.
45 Ne-ai făcut gunoi* şi lepă-
dătură în mijlocul popoarelor.
46 Toţi vrăjmaşii noştri şi-au
deschis* larg gura împotriva noas-
tră.
47 Frica şi groapa au venit* pes-
te noi, pustiirea** şi ruina.
48 Ochiul meu face să curgă*
râuri de apă din cauza ruinei fii-
cei poporului meu.
49 Ochiul meu varsă *lacrimi* şi
nu încetează*, n-are odihnă,
50 până când Domnul Se va uita
şi va vedea din ceruri*.
51 Ochiul meu îmi mâhneşte su-
fletul din cauza tuturor fiicelor
cetăţii mele.

33 *Ezec. 33.11 Ev. 12.10.
36 *Hab. 1.13.
37 *Ps. 33.9.
38 *Iov 2.10. Is. 45.7. Amos 3.6.
39 *Pr. 19.3. Mica 7.9.
41 *Ps. 86.4.
42 *Dan. 9.5.
43 *Cap. 2.2,17; 2.21.
45 *1 Cor. 4.13.
46 *Cap. 2.16.
47 *Is. 24.17. Ier. 48.43. **Is. 51.19.
48 *Ier. 9.1. Cap. 1.16; 2.11.
49 *Ps. 77.2. Ier. 14.17.
50 *Is. 63.15.

[a] *Lit.* „fiii“ [b] *Sau* „puterea“ [c] *Lit. plural* [d] *Sau* „voi spera în El“ [e] *Lit.* „din inima Lui“ [f] *Sau* „ai ţării“
[g] *Sau* „un om care trăieşte? De păcatele lui *să se plângă* omul“

52 *Ps. 35.7,19; 69.4; 109.3; 119.161.
53 *Ier. 37.16; 38.6,9,10. **Dan. 6.17.
54 *Ps. 69.2; 124.4,5. **Ps. 31.22. Is. 38.10,11.
55 *Ps. 130.1. Iona 2.2.
56 *Ps. 3.4; 6.8; 18.6; 66.19; 116.1.
57 *Iac. 4.8.
58 *Ps. 35.1; 71.23. Ier. 51.36.
59 *Ps. 9.4; 35.23.
60 *Ier. 11.19.
63 *Ps. 139.2.
64 *Ps. 28.4. Ier. 11.20. 2 Tim. 4.14.
66 *Deut. 25.19. Ps. 8.3. Ier. 10.11.

52 Cei care sunt vrăjmaşii mei
fără temei* m-au urmărit[a] aprig
ca pe o pasăre.
53 Mi-au retezat viaţa în groa-
pă* şi au aruncat o piatră** pes-
te mine.
54 S-au vărsat ape* peste capul
meu. Am zis: „Sunt nimicit**!“
55 Eu am chemat* Numele Tău,
*D*oamne, din groapa cea adâncă[b].
56 Tu ai auzit* glasul meu; nu-Ţi
ascunde urechea la suspinul meu,
la strigătul meu!
57 Te-ai apropiat* în ziua când
Te-am chemat. Ai zis: „Nu te
teme!“
58 Doamne, Tu ai apărat* cauza[c]
sufletului meu; mi-ai răscumpă-
rat viaţa.
59 *D*oamne, Tu ai văzut nedrep-
tatea care mi se face; judecă-mi*
cauza!
60 Tu ai văzut toată răzbunarea
lor, toate uneltirile* lor împotriva
mea,
61 Tu ai auzit, *D*oamne, insulta
lor, toate uneltirile lor împotriva
mea,
62 buzele celor care se ridică îm-
potriva mea şi murmurul lor îm-
potriva mea, toată ziua.
63 Priveşte când se aşază* şi când
se ridică ei; eu sunt cântecul lor!
64 Dă-le o răsplată*, *D*oamne, du-
pă fapta mâinilor lor.
65 Dă-le o inimă îndărătnică,
blestemul Tău *să fie* asupra lor!
66 Urmăreşte-i cu mânie şi nimi-
ceşte-i de sub cerurile* *D*omnului.

Necazurile asedierii Ierusalimului

1 *Cap. 2.19.
2 *Is. 30.14. Ier. 19.11. 2 Cor. 4.7.

4 ✷ [d]Cum s-a întunecat aurul!
Aurul cel mai curat s-a schimbat!
Pietrele sfântului locaş sunt îm-
prăştiate la capătul* oricărei
străzi!
2 Fiii cei scumpi ai Sionului, cei
comparaţi cu aurul fin, cum sunt
socotiţi ca vasele de lut*, lucrare
a mâinilor olarului!
3 Chiar şi şacalii îşi apleacă
ţâţele *şi* îşi alăptează puii; fiica
poporului meu a ajuns nemiloasă
ca struţii* din pustiu.
4 Limba sugarului se lipeşte* de
cerul gurii lui, din cauza setei.
Pruncii cer** pâine, nimeni nu
le-o frânge.
5 Cei care se hrăneau cu mân-
căruri alese sunt căzuţi pe străzi.
Cei crescuţi pe purpură îmbrăţi-
şează* grămezile de gunoi.
6 Şi pedeapsa nelegiuirii fiicei
poporului meu este mai mare de-
cât păcatul* Sodomei, care a fost
nimicită într-o clipă, fără să fi
pus cineva mâinile pe ea.
7 ✡ Capii[e] ei erau mai curaţi
decât zăpada, mai albi decât lap-
tele, mai rumeni la trup[f] decât ru-
binele[g], înfăţişarea lor era ca sa-
firul.
8 Faţa lor este mai neagră* de-
cât funinginea, nu mai sunt recu-
noscuţi pe străzi. Pielea** li s-a
lipit de oase; s-a uscat, a ajuns ca
lemnul.
9 Cei ucişi de sabie sunt mai bi-
ne decât cei ucişi de foame, pen-
tru că aceştia se topesc, fiind stră-
punşi de lipsa roadelor câmpului.
10 Mâinile femeilor miloase au
fiert* pe copiii lor. Ei le-au fost
mâncarea în dezastrul fiicei po-
porului meu!
11 ✡ *D*omnul Şi-a satisfăcut* fu-
ria, Şi-a vărsat aprinderea mâniei
Sale şi a aprins** un foc în Sion
şi i-a mistuit temeliile.
12 Împăraţii pământului şi toţi
locuitorii lumii n-au crezut că po-
trivnicul şi vrăjmaşul ar putea in-
tra pe porţile Ierusalimului.
13 *Aceasta* este din cauza păcate-
lor profeţilor* săi, a nelegiuirilor
preoţilor săi, care au vărsat sân-
gele** celor drepţi în mijlocul lui.
14 Ei rătăceau *ca* nişte orbi
pe străzi, erau mânjiţi cu sân-
ge, încât nimeni nu putea* să

3 *Iov 39.14; 39.16.
4 *Ps. 22.15. **Cap. 2.11; 2.12.
5 *Iov 24.8.
6 *Gen. 19.25.
8 *Iov 30.30. Cap. 5.10. **Iov 19.20. Ps. 102.5.
10 *Lev. 26.29. Deut. 28.57. 2 Împ. 6.29. Ier. 19.9. Cap. 2.20.
11 *Ier. 7.20. Cap. 2.17. Ezec. 22.31. **Deut. 32.22 Ier. 17.27.
13 *Ier. 5.31; 6.13. Ezec. 22.26; 22.28. Mt. 23.31. **Ier. 2.30.
14 *Num. 19.16 Ier. 2.34.

[a] *Sau* „Vrăjmaşii mei m-au urmărit fără temei“ [b] *Lit.* „groapa adâncurilor“ [c] *Lit.* „cauzele“ [d] *În acest capitol, litera ebraică iniţială a fiecărui verset urmează în ordine alfabetică* [e] *Lit.* „Nazireii“ [f] *Lit.* „la oase“ *(scheletul trupului)* [g] *Sau* „coralii“

se atingă de hainele lor.
15 *Lev. 13.45. 15 Ei strigau către ei: „Depărta-
ți-vă*, necuraților! Depărtați-vă,
depărtați-vă, nu atingeți!“... Când
fugeau şi rătăceau, se spunea prin-
tre națiuni: „Nu vor mai locui
aici!“
16 *Cap. 5.12. 16 Fața Domnului i-a împrăştiat,
El nu Se va mai uita la ei. Ei n-au
onorat* fața preoților şi n-au arătat
bunăvoință față de bătrâni.
17 *2 Împ. 24.7. Is. 20.5; 30.6,7. Ier. 37.7. Ezec. 29.16. 17 Cât despre noi, ochii noştri
lâncezesc* după ajutorul nostru
zadarnic. În vegherea noastră pri-
veam spre o națiune care nu putea
să *ne* salveze.
18 *2 Împ. 25.4; 25.5. **Ezec. 7.2; 7.3,6. Amos 8.2. 18 Ei ne pândeau[a] paşii* ca să
nu umblăm pe străzile noastre.
Sfârşitul** nostru este aproape,
zilele noastre s-au împlinit, pentru
că sfârşitul nostru a venit.
19 *Deut. 28.49. Ier. 4.13. 19 Urmăritorii noştri erau mai*
iuți decât vulturii cerurilor; ne-au
fugărit pe munți, ne-au pândit
în pustiu.
20 *Gen. 2.7. **2 Sam. 1.14 †Ier. 52.9. ††Dan. 4.12. 20 Suflarea* nărilor noastre, un-
sul** Domnului, a fost prins† în
gropile lor, el, despre care ziceam:
„Vom trăi sub umbra†† lui prin-
tre națiuni!“
21 *Ps. 137.7. Ier. 25.15; 25.21. **Obad. 10. 21 ✡ Bucură-te şi veseleşte-te,
fiică a Edomului*, care locuieşti
în țara Uț! Va trece şi la tine po-
tirul**; te vei îmbăta şi te vei
dezgoli.
22 *Is. 40.2. Ier. 33.7,8. 22 Pedeapsa nelegiuirii tale s-a*
împlinit, fiică a Sionului, El nu te
va mai deporta. El îți va cerceta
nelegiuirea, fiică a Edomului, îți
va da pe față păcatele.

Rugăciune în suferință

5 Adu-Ți aminte*, Doamne, ce
1 *Ps. 89.50; 89.51. **Ps. 79.4. Cap. 2.15. a venit peste noi! Priveşte şi vezi
batjocorirea** noastră.
2 Moştenirea* noastră s-a întors
la străini, casele noastre la cei din
alte țări.
2 *Ps. 79.1.
3 *Ex. 22.24. Ier. 15.8; 18.21. 3 Suntem orfani* şi fără tată; ma-
mele noastre sunt ca nişte văduve.
4 Apa noastră trebuie s-o bem
pe bani. Lemnul nostru ne revine
cu un preț.
5 Urmăritorii noştri sunt la gâ- 5 *Deut. 28.48. Ier. 28.14.
tul* nostru. Suntem obosiți *şi*
n-avem odihnă.
6 Am dat mâna Egiptului* *şi* 6 *Osea 12.1.
Asiriei, ca să ne săturăm cu pâine.
7 Părinții noştri au păcătuit*, 7 *Ier. 31.29. Ezec. 18.2. **Gen. 42.13 Zah. 1.5.
nu mai sunt**, şi noi am purtat
nelegiuirile lor.
8 Robii stăpânesc peste noi; nu
este cine să ne scape din mâna
lor.
9 Ne câştigăm pâinea cu *riscul*
vieții noastre, din cauza[b] sabiei
pustiului.
10 Pielea noastră arde[c]* ca un 10 *Iov 30.30. Ps. 119.83. Cap. 4.8.
cuptor din cauza frigurilor foa-
metei.
11 Au înjosit femeile* în Sion, 11 *Is. 13.16. Zah. 14.2.
fecioarele în cetățile lui Iuda.
12 Căpeteniile au fost spânzurate 12 *Is. 47.6. Cap. 4.16.
de mâna lor. Fețele bătrânilor*
n-au fost onorate,
13 tinerii au purtat* piatra de 13 *Jud. 16.21.
moară şi băieții s-au poticnit sub
lemne.
14 Bătrânii au încetat *să mai fie*
la poartă, tinerii la cântarea lor.
15 A încetat bucuria inimii noas-
tre; jocul nostru s-a prefăcut în
jale.
16 Cununa* capului nostru a că- 16 *Iov 19.9. Ps. 89.39.
zut. Vai de noi, pentru că am pă-
cătuit!
17 De aceea ne este descurajată* 17 *Cap. 1.22. **Ps. 6.7. Cap. 2.11.
inima, de aceea ni s-au întune-
cat** ochii,
18 pentru muntele Sionului care
este pustiit; vulpile se plimbă
pe el.
19 ✡ Doamne, Tu împărățeşti[d]* 19 *Ps. 9.7; 10.16; 90.2. Hab. 1.12. **Ps. 45.6.
pentru totdeauna, tronul Tău
este** din generație în gene-
rație.
20 De ce ne uiți* pentru totdea- 20 *Ps. 13.1.
una *şi* ne părăseşti atât de mult
timp?
21 Întoarce-ne* la Tine, Doamne, 21 *Ps. 80.3,7; 80.19. Ier. 31.18. **Is. 60.20-22
şi ne vom întoarce; înnoieşte-ne**
zilele ca mai înainte!
22 Sau ne-ai respins cu totul?
Te-ai mâniat pe noi foarte mult?

[a] *Lit.* „ne vânau“ [b] *Lit.* „din fața“ [c] *Sau* „este neagră“ [d] *Lit.* „şezi“

EZECHIEL

Arătarea gloriei lui Dumnezeu

1 *Cap. 3.15. **Mt. 3.16. Fap. 7.56. Apoc. 4.1; 19.11 †Ex. 24.10. Num. 12.6. Is. 1.1; 6.1. Dan. 7.1; 8.1.
2 *2 Împ. 24.12; 24.15.
3 *1 Împ. 18.46. 2 Împ. 3.15. Cap. 3.14,22; 8.1.
4 *Is. 21.1. Ier. 23.19. Cap. 13.11; 13.13.
5 *Cap. 10.15; 10.17,20. Apoc. 4.6-8. **Vers. 26.
7 *Dan. 10.6. Apoc. 1.15.
8 *Cap. 10.8; 10.21.
9 *Vers. 11. **Vers. 12. Cap. 10.22.
10 *Apoc. 4.7. **Cap. 10.14
11 *Is. 6.2. Vers. 20.

1 Şi a fost *aşa*: în anul al trei-
zecilea, în *luna* a patra, în a cincea
zi a lunii, pe când eram în cap-
tivitate[a] lângă râul* Chebar, s-au
deschis** cerurile şi am văzut
viziuni† de la Dumnezeu.
2 În a cincea *zi* a lunii, care era
în anul al cincilea al deportării*
3 împăratului Ioiachin, cuvântul
Domnului a fost anume către
Ezechiel[b], preotul, fiul lui Buzi,
în ţara caldeenilor, lângă râul Che-
bar; şi mâna* Domnului a fost
acolo asupra lui.
4 Şi am privit şi iată un vârtej
de vânt* venea de la nord, un nor
mare şi un foc înlănţuindu-se[c];
şi în jurul lui era o strălucire şi
din mijlocul lui ceva asemenea
aramei strălucitoare[d], din mijlocul
5 focului. Şi din mijlocul lui *ieşea*
asemănarea a patru făpturi vii*.
Şi aceasta era înfăţişarea lor:
6 aveau asemănare** de om. Şi fie-
care avea patru feţe şi fiecare din
7 ele avea patru aripi. Şi picioarele
lor erau picioare drepte; şi talpa
picioarelor lor era ca talpa picio-
rului de viţel şi scânteiau* ca ara-
8 ma strălucitoare. Şi *aveau* mâini*
de om sub aripile lor la cele pa-
tru laturi ale lor; şi toate patru
9 aveau feţele lor şi aripile lor. Ari-
pile* lor se atingeau una de alta;
nu se întorceau când mergeau;
mergeau** fiecare drept înainte.
10 Şi asemănarea feţelor lor erau
feţe* de om; şi toate patru aveau
feţe de leu la dreapta; şi toate pa-
tru aveau** feţe de bou la stânga;
şi toate patru aveau feţe de vul-
11 tur[e]. Şi feţele lor şi aripile* lor
erau despărţite sus[f]; fiecare avea
două *aripi* care se atingeau una de
alta şi două care le acopereau
12 trupurile. Şi mergeau* fiecare
drept înainte; mergeau încotro
trebuia duhul** să meargă; nu se
întorceau† când mergeau.
13 Şi asemănarea făpturilor vii,
înfăţişarea lor era asemenea unor
cărbuni de foc* aprinşi, ca înfă-
ţişarea făcliilor[g]; *focul* se suia şi
cobora printre făpturile vii; şi
focul strălucea şi din foc ieşeau
14 fulgere. Şi făpturile vii alergau*
şi se întorceau ca înfăţişarea
strălucirii fulgerului**.
15 Şi am văzut făpturile vii şi,
iată, era o roată[h]* pe pământ lân-
gă făpturile vii, pentru fiecare
16 din cele patru feţe ale lor[i]. Înfă-
ţişarea roţilor şi alcătuirea lor
era asemenea crisolitului[j]*; şi
toate patru aveau o singură ase-
mănare; şi înfăţişarea lor şi alcă-
tuirea lor erau ca şi cum ar fi o
17 roată în mijlocul unei roţi. Când
mergeau*, mergeau pe[k] cele patru
laturi ale lor: nu se întorceau când
18 mergeau. Iar obezile lor erau
înalte şi înfricoşătoare; şi toate
patru aveau obezile lor pline* de
ochi de jur-împrejur.
19 Şi când făpturile vii mergeau*,
roţile mergeau lângă ele; şi când
făpturile vii se înălţau de la pă-
20 mânt, roţile se înălţau. Oriunde
trebuia duhul să meargă*, ele
mergeau încotro trebuia duhul să
meargă; şi roţile se înălţau odată
cu ele, pentru că duhul** făptu-
21 rilor vii[l] era în roţi. Când* mer-
geau acelea, mergeau *şi acestea*;
şi când stăteau acelea, stăteau *şi
acestea*; şi când acelea se înăl-
ţau de la pământ, roţile se înălţau
odată cu ele, pentru că duhul
făpturilor vii era în roţi.
22 Şi deasupra* capetelor făptu-

12 *Vers. 9; Cap. 10.22. **Vers. 20. †Vers. 17.
13 *Apoc. 4.5.
14 *Zah. 4.10. **Mt. 24.27.
15 *Cap. 10.9.
16 *Dan. 10.6.
17 *Vers. 12.
18 *Cap. 10.12. Zah. 4.10. Apoc. 4.6,8.
19 *Cap. 10.16; 10.17.
20 *Vers. 12. **Cap. 10.17
21 *Vers. 19,20. Cap. 10.17.
22 *Cap. 10.1.

[a] *Ezechiel fusese luat captiv odată cu împăratul Ioiachin (2 Împ. 24.14-16)* [b] *Puterea lui Dumnezeu* [c] *Sau* „care se amesteca“ [d] *O substanţă necunoscută, ca un amestec de aur şi de argint incandescent* [e] *În partea din spate* [f] *Sau* „se întindeau în sus“ [g] *Sau* „flăcărilor“ [h] *Sau* „un cerc“ [i] *Sau* „lângă partea din faţă a fiecărui heruvim“ [j] *Sau* „topazului“ [k] *Sau* „spre“ [l] *Sau* „duhul de viaţă“

rii vii era asemănarea unei în-
tinderi ca cristalul, înfricoşător
de privit, întinsă peste capetele
23 lor, deasupra. Şi sub *această* în-
tindere, aripile lor erau drepte[a],
una către cealaltă; fiecare avea
două *aripi* care acopereau de par-
tea aceasta, şi fiecare avea două
care acopereau de partea aceea,
24 trupurile lor. Şi, când mergeau,
am auzit vuietul[b] aripilor lor, ca
vuietul* de ape mari, ca glasul**
Celui Atotputernic, un vuiet pu-
ternic, ca vuietul unei oştiri[c]; când
stăteau, îşi lăsau aripile în jos.
25 Şi era un glas[d] de deasupra
întinderii care era peste capetele
lor; când stăteau, îşi lăsau ari-
pile în jos.
26 Şi deasupra* întinderii care
era peste capetele lor era asemă-
narea unui tron, ca înfăţişarea
unei pietre** de safir; şi deasupra
asemănării tronului era o asemă-
nare, ca înfăţişarea unui om, pe
27 el, deasupra. Şi am văzut ceva
asemenea aramei strălucitoare,
ca* înfăţişarea unui foc, înăuntrul
ei, de jur-împrejur, de la înfă-
ţişarea coapselor lui şi în sus; şi
de la înfăţişarea coapselor lui şi
în jos am văzut ca înfăţişarea unui
foc; şi avea o strălucire de jur-îm-
28 prejur. Ca înfăţişarea curcubeu-
lui* care este în nor într-o zi cu
ploaie, aşa era înfăţişarea strălu-
cirii de jur-împrejur.
Aceasta** era înfăţişarea a-
semănării gloriei 𝔇omnului. Şi,
când am văzut-o, am căzut† cu
faţa la pământ şi am auzit un glas
al Unuia care vorbea.

24 *Cap. 43.2. Apoc. 1.15; 19.6. **Iov 37.4,5 Ps. 29.3,4; 68.33. Dan. 10.6.
26 *Cap. 10.1. **Ex. 24.10. Is. 54.11.
27 *Cap. 8.2.
28 *Apoc. 4.3; 10.1. **Cap. 3.23; 8.4. †Gen. 17.3. Dan. 8.17. Apoc. 1.17.

Chemarea lui Ezechiel

2 Şi El mi-a zis: „Fiu al omu-
lui[e], stai* în picioare şi voi vor-
2 bi cu tine“. Şi, când a vorbit cu
mine, Duhul a intrat* în mine şi
m-a făcut să stau în picioare şi
L-am auzit pe Cel care vorbea cu
mine.
3 Şi mi-a zis: „Fiu al omului, Eu
te trimit la fiii lui Israel, la naţi-
uni răzvrătite, care s-au răzvrătit
împotriva Mea: ei şi părinţii* lor
mi-au fost neascultători până
4 în această zi. Şi fiii *aceştia* sunt
obraznici[f] şi cu inimă îndărăt-
nică*. Eu te trimit la ei şi tu le
vei spune: «Aşa zice Domnul
5 𝔇umnezeu». Şi ei, fie* că vor
asculta, fie că se vor abţine – pen-
tru că sunt o casă răzvrătită – vor
şti[g]** totuşi că a fost un profet
6 printre ei. Şi tu, fiu al omului, nu
te teme* de ei şi nu te teme de
cuvintele lor, pentru că în jurul tău
sunt mărăcini** şi spini, şi locu-
ieşti printre[h] scorpioni; nu te te-
me† de cuvintele lor, nici nu te
înspăimânta de feţele lor, pentru
7 că sunt†† o casă răzvrătită. Şi să
le spui* cuvintele Mele, fie că vor
asculta, fie că se vor abţine; pen-
8 tru că sunt răzvrătiţi. Dar tu, fiu
al omului, ascultă ce-ţi spun: Nu
fi răzvrătit ca această casă răz-
vrătită; deschide-ţi gura şi mă-
nâncă* ce-ţi dau“.
9 Şi m-am uitat şi iată o mână
întinsă spre mine; şi, iată, în ea
10 era un sul de carte. Şi l-a desfă-
şurat înaintea mea; şi era scris
pe dinăuntru şi pe dinafară; şi în
el erau scrise* plângeri şi vaiete
şi gemete.

1 *Dan. 10.11.
2 *Cap. 3.24.
3 *Ier. 3.25. Cap. 20.18; 20.21,30.
4 *Is. 48.4. Ier. 3.5. Cap. 3.7.
5 *Cap. 3.11; 3.27. Mt. 10.12-15 Fap. 13.46. **Cap. 33.33 Lc. 10.10,11. Ioan 15.22.
6 *Ier. 1.8,17. Lc. 12.4. **Is. 9.18. Ier. 6.28. Mica 7.4. †Cap. 3.9. 1 Pet. 3.14. ††Cap. 3.26; 3.27.
7 *Ier. 1.7,17.
8 *Apoc. 10.9.
10 *Is. 3.11. Apoc. 8.13.

Domnul îi dă să mănânce un sul

3 Şi El mi-a zis: „Fiu al omului,
mănâncă ce găseşti *aici*; mănân-
că* sulul acesta şi du-te, vor-
2 beşte casei lui Israel“. Şi mi-am
deschis* gura şi m-a făcut să mă-
nânc sulul acela.
3 Şi mi-a zis: „Fiu al omului, hră-
neşte-ţi pântecele şi umple-ţi
măruntaiele cu sulul acesta pe
care ţi-l dau“. Atunci l-am mân-
cat* şi în gura mea a fost dulce
ca mierea.
4 Şi mi-a zis: „Fiu al omului,
mergi, du-te la casa lui Israel şi
vorbeşte-le cu cuvintele Mele.
5 Pentru că nu eşti trimis* la un po-

1 *Cap. 2.8,9.
2 *Apoc. 10.9.
3 *Ps. 19.10; 119.103. Ier. 15.16. Apoc. 10.9.
5 *Iona 1.2.

[a] *Întinse orizontal* [b] *Lit.* „glasul“ [c] *Sau* „unei tabere“ [d] *Sau* „un tunet“ [e] *Ebr.* „Ben-adam“ [f] *Sau* „cu faţa neînduplecată“ [g] *Sau* „vor recunoaşte“, „vor afla“ [h] *Sau* „tu stai pe“

5 **Is. 28.11.
6 *Mt. 11.21; 11.23.
9 *Is. 50.7. Ier. 1.18; 15.20. Mica 3.8. **Cap. 2.6.
11 *Vers. 27.
12 *1 Împ. 18.12 2 Împ. 2.16. Vers. 14. Fap. 8.39.
14 *2 Împ. 3.15. Cap. 1.3; 8.1,3; 37.1.
15 *Vers. 23. **Iov 2.13. Ps. 137.1.
17 *Is. 52.8; 56.10; 62.6. Ier. 6.17. Cap. 33.7-9.

por cu o vorbire de neînțeles[a]**
şi greoi la limbă, *ci* la casa lui
6 Israel; nu la popoare multe, cu o
vorbire de neînțeles şi greoaie
la limbă, ale căror cuvinte nu le
înțelegi. Dacă* te-aş trimite Eu la
7 ele, nu te-ar asculta? Dar casa lui
Israel nu va voi să te asculte,
pentru că nici unul din ei nu vrea
să Mă asculte; pentru că toată ca-
sa lui Israel este cu frunte tare
8 şi cu inimă neînduplecată. Iată,
ți-am făcut fața tare împotriva
fețelor lor şi fruntea tare împotriva
9 frunților lor. Ți-am făcut fruntea
ca un diamant, mai tare* decât
cremenea; nu te teme de ei şi nu
te înspăimânta de fața lor, pentru
că sunt o casă** răzvrătită".
10 Şi mi-a zis: „Fiu al omului,
toate cuvintele Mele pe care ți le
voi spune, pune-le în inima ta şi
11 ascultă-le cu urechile tale. Şi
mergi, vino la cei din captivita-
te, la fiii poporului tău, şi vorbeş-
te-le şi spune-le: «Aşa* zice
Domnul Dumnezeu», fie că te
vor asculta, fie că se vor abține".
12 Şi Duhul m-a ridicat* şi am
auzit înapoia mea sunetul unui
mare tunet, *zicând*: „Binecuvân-
tată fie gloria Domnului, din lo-
13 caşul Său!" Şi *am auzit* vuietul
aripilor făpturilor vii care se atin-
geau una de alta şi zgomotul roți-
lor de lângă ele şi vuiet de mare
14 tunet. Şi Duhul m-a ridicat şi m-a
luat; şi am mers în amărăciune,
în aprinderea duhului meu, şi
mâna* Domnului era tare peste
15 mine. Atunci am venit la cei din
captivitate din Tel-Abib, care
locuiau lângă râul* Chebar; şi am
stat unde stăteau ei; şi am stat
acolo uimit, în mijlocul** lor,
şapte zile.

Ezechiel este rânduit păzitorul casei lui Israel

16 Şi a fost *aşa*: la sfârşitul celor
şapte zile, cuvântul Domnului a
17 fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, te-am pus[b] păzitor* pes-
te casa lui Israel; şi ascultă cu-
vântul din gura Mea şi înştiințea-
18 ză-i** din partea Mea. Când Eu
zic celui rău: «Vei muri negreşit!»
şi tu nu-l înştiințezi şi nu vorbeşti,
ca să-l înştiințezi pe cel rău de
calea lui cea rea, ca să trăiască,
cel rău va muri* în nelegiuirea lui;
dar sângele lui îl voi cere din
19 mâna ta. Dar, dacă-l vei înştiința
pe cel rău şi el nu se va întoarce
de la răutatea lui şi de la calea lui
cea rea, va muri în nelegiuirea lui,
dar tu* ți-ai salvat sufletul.
20 Şi dacă cel drept* se va abate
de la dreptatea lui şi va face ne-
legiuire şi voi pune o piatră de
poticnire înaintea lui, va muri;
pentru că tu nu l-ai înştiințat, va
muri în păcatul lui, iar faptele lui
drepte[c], pe care le-a făcut, nu vor
fi amintite; dar sângele lui îl voi
21 cere din mâna ta. Şi dacă vei
înştiința* pe cel drept ca să nu
păcătuiască, şi cel drept nu va
păcătui, el va trăi negreşit, pentru
că a primit înştiințarea; şi tu
ți-ai salvat sufletul".
22 Şi mâna* Domnului a fost
acolo peste mine şi mi-a zis: „Ri-
dică-te, ieşi în vale[d]** şi voi vor-
23 bi cu tine acolo". Şi m-am ridicat
şi am ieşit în vale; şi, iată, gloria*
Domnului stătea acolo, ca gloria
pe care o văzusem** lângă râul
Chebar; şi am căzut cu fața la
pământ.
24 Şi Duhul a intrat* în mine şi
m-a făcut să stau în picioare şi
mi-a vorbit şi mi-a zis: „Mergi,
25 închide-te înăuntrul casei tale. Şi
tu, fiu al omului, iată, vor pune
funii asupra* ta şi te vor lega
cu ele şi nu vei ieşi printre ei.
26 Şi-ți voi lipi* limba de cerul gurii
şi vei fi mut şi nu vei fi pentru
ei un om care mustră; pentru că
27 sunt o casă răzvrătită. Dar, când*
voi vorbi cu tine, îți voi deschide
gura şi le vei spune: «Aşa zice

17 **Is. 58.1.
18 *Ioan 8.21; 8.24.
19 *Is. 49.4,5. Fap. 20.26.
20 *Ps. 125.5. Cap. 18.24; 33.18. Țef. 1.6.
21 *Fap. 20.31.
22 *Cap. 1.3. Vers. 14. **Cap. 8.4.
23 *Cap. 1.28. Fap. 7.55. **Cap. 1.1; 10.15,20; 43.3.
24 *Cap. 2.2.
25 *Cap. 4.8.
26 *Lc. 1.20,22
27 *Cap. 24.27; 33.22.

[a] *Lit.* „cu buze adânci" [b] *Lit.* „te-am dat" [c] *Lit.* „dreptățile lui" [d] *Sau* „în câmpie"

27 **Cap. 12.2; 12.3.

Domnul Dumnezeu: cel care aude
să audă, şi cel care se abţine să se
abţină»; pentru că sunt** o casă
răzvrătită“.

Despre împresurarea Ierusalimului

4 „Şi tu, fiu al omului, ia-ţi o că-
rămidă şi pune-o înaintea ta şi
desenează pe ea o cetate, Ierusa-
2 limul. Şi ridică un asediu* îm-
potriva ei şi construieşte întări-
turi[a] împotriva ei şi ridică un val
împotriva ei şi pune tabere împo-
triva ei şi aşază berbeci împotri-
3 va ei de jur-împrejur. Şi ia-ţi o
placă de fier şi pune-o *ca* un zid
de fier între tine şi cetate; şi în-
dreaptă-ţi faţa împotriva ei şi
va fi asediată* şi o vei asedia;
acesta va fi un semn** pentru casa
lui Israel.
4 Şi tu, culcă-te pe coasta stân-
gă şi pune nelegiuirea[b] casei lui
Israel peste ea; *după* numărul
zilelor cât vei sta culcat pe ea, vei
5 purta nelegiuirea lor. Şi Eu am
rânduit peste tine anii nelegiuirii
lor, după numărul zilelor, *adică*
trei sute nouăzeci de zile; şi vei
purta* nelegiuirea casei lui Israel.
6 Şi, când le vei împlini pe a-
cestea, să te culci din nou, pe coas-
ta dreaptă, şi vei purta nelegiuirea
casei lui Iuda patruzeci de zile.
Ţi-am rânduit o zi pentru fiecare
7 an. Şi-ţi vei îndrepta faţa spre
asediul Ierusalimului; şi braţul tău
va fi dezgolit şi vei profeţi împo-
8 triva lui. Şi, iată, am pus* funii
peste tine şi nu te vei întoarce de
pe o coastă pe alta până nu vei
împlini zilele asedierii tale.
9 Şi ia-ţi grâu, şi orz, şi fasole,
şi linte, şi mei şi alac şi pune-le
într-un vas; şi să-ţi faci pâine din
ele, *după* numărul zilelor cât vei
sta culcat pe coasta ta; vei mânca
din ele trei sute nouăzeci de zile.
10 Şi hrana ta pe care o vei mânca
va fi cu cântarul, douăzeci de
sicli[c] pe zi; o vei mânca din când
11 în când. Şi apa o vei bea cu
măsură, o şesime de hin[d]; o vei
12 bea din când în când. Şi o vei
mânca *precum* o turtă de orz, şi
o vei coace înaintea ochilor lor
13 cu fecalele care ies din om“. Şi
Domnul a zis: „Aşa îşi vor mân-
ca fiii lui Israel pâinea, întina-
tă*, printre naţiunile unde îi voi
alunga“.
14 Şi eu am zis: „Vai, Doamne
Dumnezeule, iată, sufletul meu nu
s-a întinat*, şi din tinereţea mea
şi până acum n-am mâncat din
ce a murit de la sine** sau din ce
este sfâşiat, şi nici o carne necu-
15 rată† n-a intrat în gura mea“. Şi
El mi-a zis: „Vezi, ţi-am dat ba-
legă de bou în loc de fecale de
om, şi-ţi vei coace pâinea pe ea“.
16 Şi mi-a zis: „Fiu al omului,
iată, voi sfărâma în Ierusalim to-
iagul pâinii* şi vor mânca pâi-
nea cu cântarul** şi cu îngrijora-
re şi vor bea apa cu măsură şi cu
17 spaimă, pentru că vor duce lipsă
de pâine şi de apă şi vor fi ui-
miţi şi unii şi alţii şi vor pieri*
în[e] nelegiuirea lor“.

Pedepsele lui Dumnezeu asupra Ierusalimului

5 „Şi tu, fiu al omului, ia-ţi un
cuţit[f] ascuţit – să-ţi iei un brici de
bărbier – şi trece-l* pe capul tău
şi pe barba ta; şi ia-ţi balanţe de
2 cântărit şi împarte *perii*: o treime*
s-o arzi în foc[g] în mijlocul cetă-
ţii**, când se vor împlini zilele
asedierii†; şi o treime s-o iei *şi* s-o
loveşti cu cuţitul, împrejur; şi o
treime s-o împrăştii în vânt; şi Eu
voi scoate o sabie după ei. Şi* să
3 iei de acolo puţini la număr şi să-i
4 legi în poalele hainei tale. Şi din-
tre aceştia să mai iei şi să-i arunci
în mijlocul focului şi să-i arzi* în
foc; din ea[h] va ieşi un foc îm-
potriva întregii case a lui Israel“.
5 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Acesta este Ierusalimul. L-am
pus în mijlocul naţiunilor, şi în
6 jurul lui sunt ţări. Şi s-a răzvrătit
împotriva judecăţilor Mele[i], în

2 *Ier. 6.6. Cap. 21.22.
3 *Ier. 39.1,2. Cap. 5.2. **Cap. 12.6; 12.11.
5 *Num. 14.34
8 *Cap. 3.25.
13 *Dan. 1.8. Osea 9.3.
14 *Fap. 10.14. **Lev. 17.15; 22.8. Cap. 44.31. †Deut. 14.3. Is. 65.4; 66.17.
16 *Lev. 26.26. Ps. 105.16. Is. 3.1. Cap. 5.16; 14.13. **Vers. 10. Cap. 12.19.
17 *Lev. 26.39. Cap. 24.23; 33.10.
1 *Lev. 21.5. Is. 7.20. Cap. 44.20.
2 *Vers. 12. **Cap. 4.1. †Cap. 4.8,9.
3 *Ier. 40.6; 52.16.
4 *Ier. 41.1,2; 44.14.

[a] *Sau* „turnuri de asediere“ [b] *Sau* „vina“ [c] *Aproximativ 200 g* [d] *Aproximativ 600 ml* [e] *Sau* „din cauza“
[f] *Lit.* „o sabie“ [g] *Lit.* „lumină“ [h] *Din ultima treime* [i] *Sau* „judecăţilor Mele drepte“

răutate, mai mult decât națiunile,
şi împotriva rânduielilor Mele mai
mult decât țările care sunt în jurul
lui. Pentru că au refuzat judecăți-
le Mele şi n-au umblat în rân-
duielile Mele".
7 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Pentru că ați fost mai
de nestăpânit decât națiunile care
sunt în jurul vostru, *pentru că* n-ați
umblat în rânduielile Mele şi n-ați
împlinit judecățile Mele şi n-ați
făcut nici după judecățile* națiu-
nilor care sunt în jurul vostru,
8 de aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, Eu, chiar Eu
sunt împotriva ta şi voi face ju-
decăți în mijlocul tău, în ochii na-
9 țiunilor. Şi voi face* în tine ce n-am
mai făcut şi ce nu voi mai face la
fel, pentru toate urâciunile tale.
10 De aceea, părinții* vor mânca pe
fii în mijlocul tău, şi fiii îşi vor
mânca părinții; şi voi face jude-
căți în tine şi toată rămăşița ta o
voi împrăştia** în toate vânturile.
11 De aceea, viu sunt Eu", zice
Domnul Dumnezeu, „pentru că
într-adevăr ai întinat locaşul* Meu
cel sfânt cu toate lucrurile** tale
dezgustătoare şi cu toate urâciunile
tale, de aceea Mă voi retrage şi Eu
de la tine; şi ochiul Meu nu va cruța
12 şi Eu nu Mă voi îndura[a]. O treime
din tine va muri de ciumă* şi va
pieri de foamete în mijlocul tău; şi
o treime va cădea prin sabie în jurul
tău; şi o treime o voi împrăştia**
în toate vânturile şi voi scoate† o
sabie după ei.
13 Şi mânia Mea se va împlini*
şi-Mi voi potoli** furia asupra
lor şi Mă voi mângâia†; şi vor
cunoaşte că Eu, Domnul, am
vorbit†† în gelozia[b] Mea, când
Îmi voi potoli furia asupra lor.
14 Şi te voi face* un pustiu şi o
batjocură printre națiunile care
sunt în jurul tău, în ochii oricărui
15 trecător. Şi va fi de batjocură* şi

7 *Ier. 2.10,11. Cap. 16.47.
9 *Plân. 4.6. Dan. 9.12. Amos 3.2. Mt. 24.21.
10 *Lev. 26.29. Ier. 19.9. Plân. 4.10. **Ps. 44.11. Vers. 2,12. Cap. 6.8; 12.14 Amos 9.9. Zah. 2.6; 7.14
11 *2 Cr. 36.14. Cap. 7.20; 8.5; 23.38. **Cap. 11.21 †Cap. 7.4,9; 8.18; 9.10.
12 *Ier. 15.2; 21.9 **Vers. 2,10. Amos 9.9. †Ier. 43.10; 43.11; 44.27. Cap. 12.14.
13 *Plân. 4.11. Cap. 6.12. **Cap. 21.17 †Deut. 32.36. Is. 1.24. ††Cap. 36.6; 38.19.
14 *Lev. 26.31; 26.32. Neem. 2.17.
15 *Deut. 28.37.

de dispreț, de învățătură şi de ui-
mire pentru națiunile care sunt în
jurul tău, când voi face judecăți
asupra ta, în mânie şi în aprinde-
re şi în mustrări aspre**. Eu,
16 Domnul, am vorbit. Când voi tri-
mite asupra lor săgețile cele rele
ale foametei, care vor fi pentru
nimicire, pe care le voi trimite ca
să vă nimicească, voi mări foame-
tea asupra voastră şi vă voi sfă-
17 râma toiagul* pâinii. Şi voi trimite
asupra voastră foamete şi fiare*
sălbatice, care te vor lipsi de copii;
şi ciuma** şi *vărsarea de* sânge vor
trece prin tine şi voi aduce sabia a-
supra ta. Eu, Domnul, am vorbit".

Pustiirea țării pline de idoli

6 Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui*, îndreaptă-ți fața împotriva
munților** lui Israel şi profe-
3 țeşte împotriva lor şi spune:
«Munți ai lui Israel, ascultați cu-
vântul Domnului Dumnezeu. Aşa
zice Domnul Dumnezeu către
munți şi către dealuri, către pâ-
raie[c] şi către văi: Iată, Eu voi a-
duce o sabie asupra voastră şi voi
4 nimici* înălțimile voastre. Şi al-
tarele voastre vor fi pustiite şi
stâlpii voştri închinați soarelui[d]
vor fi sfărâmați şi voi arunca* pe
cei ucişi ai voştri înaintea idoli-
5 lor[e] voştri. Şi voi pune trupurile
moarte ale fiilor lui Israel înain-
tea idolilor lor şi voi împrăştia
osemintele voastre în jurul alta-
6 relor voastre. În toate aşezările
voastre, cetățile vor fi pustiite şi
înălțimile vor fi părăsite, încât
altarele voastre vor fi pustiite şi
părăsite[f]; şi idolii voştri vor fi
sfărâmați şi vor înceta, şi stâlpii
voştri închinați soarelui vor fi
tăiați şi lucrările voastre vor fi
7 şterse. Şi cei ucişi vor cădea în
mijlocul vostru şi veți cunoaşte*
că Eu sunt Domnul.
8 Dar voi lăsa* o rămăşiță, pen-
tru că veți avea *pe unii* care vor

15 **Cap. 25.17
16 *Lev. 26.26. Cap. 4.16; 14.13.
17 *Lev. 26.22. Deut. 32.24. **Cap. 38.22
2 *Cap. 20.46; 21.2; 25.2. **Cap. 36.1.
3 *Lev. 26.30.
4 *Lev. 26.30.
7 *Cap. 7.4,9; 11.10,12; 12.15.
8 *Ier. 44.28. Cap. 5.2,12; 12.16; 14.22.

[a] *Sau* „nu voi avea milă" [b] *Sau* „râvna" [c] *Sau* „văgăuni" [d] *Altare de ars tămâie lui Baal* [e] *Cuvântul ebr. pentru „idol" arată un mare dispreț: „buştean", „buturugă"* [f] *Sau* „îşi vor purta vina"

scăpa de sabie printre națiuni,
când veți fi împrăștiați prin
9 *felurite* țări. Și cei scăpați ai voș-
tri își vor aminti de Mine prin-
tre națiunile unde vor fi duși
captivi, când le voi zdrobi* inima[a]
adulteră, care s-a abătut de la
Mine, și ochii** lor, care au cur-
vit după idolii lor; și le va fi si-
lă† de ei înșiși din cauza relelor
pe care le-au făcut prin toate urâ-
10 ciunile lor. Și vor cunoaște că Eu
sunt *D*omnul». Nu în zadar am
zis[b] că le voi face răul acesta".
11 Așa zice Domnul *D*umnezeu:
„Bate cu mâna* și lovește cu pi-
ciorul și spune: «Vai!» pentru
toate urâciunile nelegiuirilor ca-
sei lui Israel! Pentru că ei vor
cădea** prin sabie, prin foamete
12 și prin ciumă. Cel care este de-
parte va muri de ciumă și cel care
este aproape va cădea prin sabie
și cel care va fi lăsat și va fi
împresurat va muri de foamete;
și Îmi voi potoli* furia asupra
13 lor. Și veți cunoaște* că Eu sunt
*D*omnul, când cei uciși ai lor
vor fi printre idolii lor în jurul al-
tarelor lor, pe orice deal înalt**,
pe toate vârfurile† munților și sub
orice†† copac verde și sub orice
terebint stufos, în locurile unde
aduceau miresme plăcute tuturor
14 idolilor lor. Și-Mi voi întinde*
mâna asupra lor și voi preface
țara într-un pustiu; și va fi mai
părăsită decât pustiul Dibla**, în
toate așezările lor; și vor cunoaș-
te că Eu sunt *D*omnul".

Venirea nenorocirii

7 Și cuvântul *D*omnului a fost
2 către mine, zicând: „Și tu, fiu al
omului", așa zice Domnul *D*um-
nezeu către țara lui Israel: „Un
sfârșit*! Vine sfârșitul peste cele
3 patru colțuri ale țării! Acum sfâr-
șitul este asupra ta și voi trimite
mânia Mea asupra ta și te voi ju-
deca* după căile tale și voi aduce

9 *Ps. 78.40. Is. 7.13; 43.24; 63.10. **Num. 15.39 †Lev. 26.39. Iov 42.6. Cap. 20.43; 36.31.
11 *Cap. 21.14. **Cap. 5.12.
12 *Cap. 5.13.
13 *Vers. 7. **Ier. 2.20. †Osea 4.13. ††Is. 57.5.
14 *Is. 5.25. **Num. 33.46 Ier. 48.22.
2 *Vers. 3,6. Amos 8.2. Mt. 24.6,13; 24.14.
3 *Vers. 8,9.

asupra ta toate urâciunile tale.
4 Și ochiul Meu nu te va cruța*, nici
nu Mă voi îndura, ci voi aduce
căile tale asupra ta și urâciunile
tale vor fi în mijlocul tău; și veți
cunoaște** că Eu sunt *D*omnul".
5 Așa zice Domnul *D*umnezeu:
„Un rău! Un singur rău! Iată, a
6 venit! A venit sfârșitul! A venit
sfârșitul! Se trezește împotriva ta;
7 iată, vine! Ți-a venit rândul*, lo-
cuitor al țării! A venit timpul**,
s-a apropiat ziua – învălmășeala,
și nu strigătul de bucurie din munți!
8 Acum, îndată Îmi voi vărsa furia
asupra ta și Îmi voi potoli mânia*
împotriva ta și te voi judeca**
după căile tale și voi aduce asupra
9 ta toate urâciunile tale. Și ochiul*
Meu nu va cruța, nici nu Mă voi
îndura; îți voi răsplăti după căile
tale, și urâciunile tale vor fi în
mijlocul tău; și veți cunoaște că
Eu sunt *D*omnul care lovesc.
10 Iată ziua, iată, a venit! Rân-
dul *ți*-a venit[c]! Toiagul[d] a înflorit,
11 mândria e în plină floare! Vio-
lența* s-a înălțat ca să fie un to-
iag al răutății! *Nu rămâne* nimic
din ei, nici din mulțimea lor, nici
din bogățiile lor, nici din stră-
12 lucirea din mijlocul lor[e]. A venit
timpul, s-a apropiat ziua! Să nu
se bucure* cel care cumpără și
să nu se jelească cel care vinde!
Pentru că este o mânie arzătoare
13 împotriva întregii ei mulțimi. Pen-
tru că cel care vinde nu se va în-
toarce la ceea ce a vândut, chiar
dacă va fi[f] în viață printre cei vii.
Pentru că viziunea este cu privi-
re la întreaga ei mulțime; nu se
va schimba[g]; și nimeni nu-și va
asigura[h] viața prin nelegiuirea lui.
14 Ei au sunat din trâmbiță și au pre-
gătit totul, dar nimeni nu merge
la luptă; pentru că mânia Mea
este peste întreaga ei mulțime.
15 Afară* este sabia și înăuntru

4 *Cap. 5.11; 8.18; 9.10. **Cap. 6.7; 12.20.
7 *Vers. 10. **Vers. 12. Țef. 1.14,15.
8 *Cap. 20.8,21 **Vers. 3.
9 *Vers. 4.
11 *Ier. 6.7.
12 *1 Cor. 7.29-31
15 *Deut. 32.25. Plân. 1.20. Cap. 5.12.

[a] *Sau* „pentru că sunt zdrobit de inima lor" [b] *Sau* „vor cunoaște că Eu, *D*omnul, nu în zadar am zis" [c] *Lit.* „a ieșit" [d] *Toiagul pedepsei* [e] *Sau* „nici nu se va plânge pentru ei" [f] *Lit.* „vor fi" [g] *Sau* „nu se va întoarce" [h] *Sau* „nu-și va întări"

16 *Cap. 6.8.
17 *Is. 13.7. Ier. 6.24. Cap. 21.7.
18 *Is. 3.24; 15.2,3. Ier. 48.37. Amos 8.10. **Ps. 55.5.
19 *Pr. 11.4. Ţef. 1.18. **Cap. 14.3; 14.4; 44.12.
20 *Ier. 7.30.
23 *2 Împ. 21.16 Cap. 9.9; 11.6
26 *Deut. 32.23. Ier. 4.20. **Ps. 74.9. Plân. 2.9. Cap. 20.1,3.

ciuma şi foametea. Cel care este
la câmp va muri prin sabie şi pe
cel care este în cetate îl vor mânca
16 foametea şi ciuma. Dar fugarii*
lor vor scăpa şi vor fi pe munţi ca
porumbeii văilor, văitându-se toţi,
17 fiecare pentru nelegiuirea lui. Toa-
te mâinile* vor slăbi[a] şi toţi ge-
18 nunchii se vor topi[b] *ca* apa. Şi se
vor încinge* cu sac şi-i va acoperi
groaza**. Şi ruşine va fi pe toate
feţele, şi chelie pe toate capetele
19 lor. Îşi vor arunca argintul pe străzi
şi aurul lor va fi ca un lucru ne-
curat. Argintul* lor şi aurul lor nu
vor putea să-i scape în ziua mâni-
ei Domnului. Nu le vor sătura su-
fletele, nici nu le vor umple pân-
tecele. Pentru că aceasta a fost pia-
tra de poticnire** a nelegiuirii lor.
20 Şi a pus în măreţie frumoasa
Lui podoabă; dar ei au făcut*
în ea[c] chipurile urâciunilor lor *şi*
lucrurile lor dezgustătoare. De a-
ceea Eu le-am făcut-o ca un lucru
21 necurat. Şi am dat-o de pradă în
mâna străinilor şi de jaf celor răi
ai pământului; şi ei o vor întina.
22 Şi-Mi voi întoarce faţa de la ei; şi
ei vor întina *locul* Meu ascuns[d];
şi cei violenţi[e] vor intra în el şi-l
vor întina.
23 Fă lanţul, pentru că ţara* este
plină de crime sângeroase şi ce-
24 tatea este plină de violenţă. De a-
ceea voi aduce pe cele mai rele
dintre naţiuni şi le vor stăpâni
casele; şi voi face să înceteze
mândria celor puternici, şi loca-
şurile lor sfinte vor fi întinate.
25 Vine nimicirea! Şi vor căuta pace,
26 dar ea nu va fi. Va veni nenoroci-
re peste* nenorocire şi va fi zvon
peste zvon; şi vor cere** o viziune
de la un profet; dar legea va pieri
de la preot şi sfatul de la cei bă-
27 trâni. Împăratul va jeli şi căpetenia
se va îmbrăca în spaimă şi mâi-
nile poporului ţării vor tremura;
le voi face după calea lor şi cu ju-
decăţile lor îi voi judeca; şi vor
cunoaşte* că Eu sunt Domnul".

27 *Vers. 4.

Idolatria în templu

8 ✱ Şi a fost *aşa*: în anul al
şaselea, în *luna* a şasea, în a cin-
cea *zi* a lunii, pe când şedeam în
casa mea şi bătrânii* lui Iuda
şedeau înaintea mea, mâna**
Domnului Dumnezeu a căzut aco-
lo peste mine.
2 Şi am privit* şi iată o asemă-
nare ca înfăţişarea focului! De la
înfăţişarea coapselor lui în jos,
foc; şi de la coapsele lui în sus,
ca înfăţişarea unei străluciri, ase-
3 menea aramei** strălucitoare. Şi
El a întins* chipul unei mâini şi
m-a apucat de o buclă a capului
meu. Şi Duhul m-a ridicat** între
pământ şi ceruri şi m-a adus† în
viziunile lui Dumnezeu la Ierusa-
lim, la intrarea porţii dinăuntru,
care priveşte spre nord, unde era
scaunul†† idolului geloziei, care
4 întărâtă*† la gelozie. Şi, iată, glo-
ria Dumnezeului lui Israel era
acolo, ca viziunea pe care o
avusesem* în vale.
5 Şi El mi-a zis: „Fiu al omului,
ridică-ţi acum ochii spre nord". Şi
mi-am ridicat ochii spre nord
şi, iată, la nord de poarta alta-
rului era idolul* acesta al gelozi-
6 ei, la intrare. Şi El mi-a zis: „Fiu
al omului, vezi ce fac ei, urâciu-
nile cele mari pe care le face casa
lui Israel aici, ca să Mă îndepăr-
tez de locaşul Meu cel sfânt? Dar
vei vedea şi alte urâciuni mari".
7 Şi m-a adus la intrarea curţii;
şi am privit şi iată o gaură în pe-
8 rete! Şi El mi-a zis: „Fiu al omu-
lui, sapă acum în perete". Şi am
săpat în perete, şi iată o uşă.
9 Şi mi-a zis: „Intră şi vezi urâ-
ciunile cele rele pe care le fac ei
10 aici". Şi am intrat şi am văzut; şi
iată toate chipurile de târâtoare
şi de animale urâcioase şi toţi
idolii casei lui Israel zugrăviţi[f] pe
11 perete de jur-împrejur. Şi şapte-

1 *Cap. 14.1; 20.1; 33.31. **Cap. 1.3; 3.22.
2 *Cap. 1.26; 1.27. **Cap. 1.4.
3 *Dan. 5.5. **Cap. 3.15. †Cap. 11.1; 11.24; 40.2. ††Ier. 7.30; 32.34. Cap. 5.11. *†Deut. 32.16; 32.21.
4 *Cap. 1.28; 3.22,23.
5 *Ps. 78.58. Ier. 7.30. Vers. 3.

[a] *Lit.* „vor atârna" [b] *Lit.* „se vor duce" [c] *Sau* „din frumoasa Lui podoabă, el (poporul) a făcut mândria lui; şi ei au făcut din ea" [d] *Sau* „comoara mea" [e] *Sau* „tâlharii" [f] *Sau* „gravaţi"

zeci* de bărbați dintre bătrânii
casei lui Israel stăteau înaintea
lor şi în mijlocul lor stătea Ia-
azania, fiul lui Şafan: fiecare băr-
bat *era* cu tămâietoarea lui în
mâna lui; şi un nor gros de tă-
mâie se înălța.
12 Şi El mi-a zis: „Fiu al omului,
ai văzut ce fac în întuneric bătrâ-
nii casei lui Israel, fiecare bărbat
în camerele lui cu chipuri? Pentru
că ei zic: «Nu ne vede* *D*omnul!
13 *D*omnul a părăsit țara[a]»". Şi mi-a
zis: „Vei vedea şi alte urâciuni
mari pe care le fac ei".
14 Şi m-a adus la intrarea por-
ții* casei *D*omnului, care era spre
nord; şi, iată, acolo şedeau nişte
femei, plângându-l pe Tamuz[b].
15 Şi mi-a zis: „Ai văzut, fiu al omu-
lui? Vei vedea şi alte urâciuni
mai mari decât acestea!"
16 Şi m-a adus în curtea inte-
rioară a casei *D*omnului; şi, iată,
la intrarea templului *D*omnului,
între pridvor* şi altar, erau vreo
douăzeci şi cinci** de bărbați cu
spatele† lor spre templul *D*om-
nului şi cu fețele lor spre răsă-
rit; şi se închinau soarelui††, spre
răsărit.
17 Şi mi-a zis: „Ai văzut, fiu al
omului? Este puțin lucru pentru
casa lui Iuda că fac urâciunile pe
care le fac aici, încât au umplut
țara cu violență* şi mereu Mă
provoacă la mânie? Şi, iată, ei
18 îşi pun ramura la nas! De aceea*
şi Eu voi lucra cu furie; ochiul
Meu** nu va cruța, nici nu Mă
voi îndura; şi când vor striga† în
auzul Meu cu glas tare, nu-i voi
asculta".

11 *Num. 11.16; 11.25.
12 *Ps. 14.1. Is. 29.15. Cap. 9.9.
14 *Cap. 44.4; 46.9.
16 *Ioel 2.17. **Cap. 11.1. †Ier. 2.27; 32.33. ††Deut. 4.19. 2 Împ. 23.5; 23.11. Iov 31.26. Ier. 44.17.
17 *Cap. 9.9.
18 *Cap. 5.13; 16.42; 24.13. **Cap. 5.11; 7.4,9; 9.5,10. †Pr. 1.28. Zah. 7.13.

Uciderea celor idolatri din Ierusalim

9 Şi a strigat în auzul meu cu
glas tare, zicând: „Apropiați-vă,
voi, păzitorii[c] cetății, şi fiecare *cu*
arma lui de nimicire în mâna lui!"
2 Şi, iată, şase bărbați veneau de
pe calea porții de sus, care este
spre nord, şi fiecare *cu* arma lui
de măcel[d] în mâna lui; şi în
mijlocul lor, un om* îmbrăcat în
in, cu un corn cu cerneală de
scriitor la brâul lui. Şi au intrat şi
au stat lângă altarul de aramă.
3 Şi gloria* Dumnezeului lui
Israel se înălțase de la heruvimul
deasupra căruia era, la pragul
casei; şi El a strigat la bărbatul
îmbrăcat în in, care avea cornul
4 cu cerneală de scriitor la brâu. Şi
*D*omnul i-a zis: „Treci prin mij-
locul cetății, prin mijlocul Ieru-
salimului, şi fă un semn[e]* pe
frunțile oamenilor care suspină**
şi care strigă din cauza tuturor
urâciunilor care se fac în mijlocul
lui".
5 Şi celorlalți le-a zis în auzul
meu: „Treceți în urma lui prin ce-
tate şi loviți; ochiul* vostru să nu
cruțe, nici să nu vă îndurați!
6 Ucideți* până la nimicire pe bă-
trân, pe tânăr şi pe fecioară şi
pe prunci şi pe femei; dar nu vă
apropiați** de vreun om pe care
este semnul; şi începeți† de la
locaşul Meu cel sfânt". Şi au în-
ceput†† de la bătrânii care erau
în fața casei.
7 Şi le-a zis: „Întinați casa şi
umpleți curțile cu cei ucişi! ... Ie-
şiți!..." Şi au ieşit şi au lovit în
cetate.
8 Şi a fost *aşa*: pe când ei lo-
veau şi eu rămăsesem singur, am
căzut* cu fața la pământ şi am
strigat şi am zis: „Vai, Doamne
*D*umnezeule! Vei nimici** Tu toa-
tă rămăşița lui Israel, vărsându-Ți
furia asupra Ierusalimului?"
9 Şi El mi-a zis: „Nelegiuirea
casei lui Israel şi a lui Iuda este
foarte mare şi țara este plină* de
sânge şi cetatea plină de strică-
ciune[f]. Pentru că ei zic**: «*D*om-
nul a părăsit țara», şi «*D*omnul nu
10 vede!» Şi cât despre Mine*,
ochiul Meu nu va cruța, nici nu
Mă voi îndura; *ci* voi aduce**

2 *Lev. 16.4. Cap. 10.2,6,7 Apoc. 15.6.
3 *Cap. 3.23; 8.4; 10.4,18.
4 *Ex. 12.7. Apoc. 7.3; 9.4; 13.16,17; 20.4 **Ps. 119.53; 119.136. Ier. 13.17. 2 Cor. 12.21. 2 Pet. 2.8.
5 *Cap. 5.11. Vers. 10.
6 *2 Cr. 36.17. **Apoc. 9.4. †Ier. 25.29. 1 Pet. 4.17. ††Cap. 8.11; 8.12,16.
8 *Num. 14.5; 16.4,22,45. Ios. 7.6. **Cap. 11.13
9 *2 Împ. 21.16 Cap. 8.17. ** Ps. 10.11. Is. 29.15. Cap. 8.12.
10 *Cap. 5.11; 7.4; 8.18. **Cap. 11.21

[a] *Sau* „pământul" [b] *Idol sirian şi fenician, cunoscut şi ca Adonis* [c] *Sau* „Faceți să se apropie pedepsele"
[d] *Lit.* „care taie în bucăți" [e] *Ebr.* „tau", *ultima literă a alfabetului ebraic* [f] *Sau* „strâmbare *a judecății*"

faptele lor asupra capului lor“.
11 Şi, iată, bărbatul îmbrăcat în
in, care avea cornul cu cerneală
la brâu, a făcut cunoscut, zicând:
„Am făcut cum mi-ai poruncit“.

Plecarea gloriei din templu

1 *Cap. 1.22; 1.26. **Ex. 24.10.

10 Şi am văzut şi, iată, în întin-
derea* care era peste capul he-
ruvimilor se vedea, deasupra lor,
ca o piatră** de safir[a], ca înfăţi-
şarea asemănării unui tron. Şi El

2 *Cap. 9.2,3. **Cap. 1.13. †Apoc. 8.5.

2 a vorbit bărbatului îmbrăcat* în
in şi a zis: „Intră între roţile[b] de
sub heruvim şi umple-ţi mâinile
cu cărbuni** de foc dintre heruvi-
mi şi împrăştie-i† peste cetate“.
Şi a intrat înaintea ochilor mei.
3 Şi heruvimii stăteau la dreap-
ta casei, când a intrat omul, şi no-

4 *Cap. 1.28; 9.3. Vers. 18. **1 Împ. 8.10; 8.11. Cap. 43.5.

4 rul umplea curtea interioară. Şi
gloria* DOMNULUI s-a înălţat de la
heruvim pe pragul casei; şi casa
s-a umplut** cu norul şi curtea s-a
umplut de strălucirea gloriei

5 *Cap. 1.24. **Ps. 29.3.

5 DOMNULUI. Şi vuietul* aripilor he-
ruvimilor se auzea până în curtea
din afară, precum glasul** Atot-
puternicului Dumnezeu[c], când
vorbeşte.
6 Şi a fost *aşa*: când a poruncit
bărbatului îmbrăcat în in, zicând:
„Ia foc dintre roţi, dintre heru-
vimi“, el a intrat şi a stat lângă
7 roată. Şi heruvimul şi-a întins
mâna dintre heruvimi, spre focul
care era între heruvimi; şi a luat
din el şi l-a pus în mâinile celui
îmbrăcat în in; şi el l-a luat şi a
ieşit.

8 *Cap. 1.8. Vers. 21.

8 Şi s-a văzut o imagine* a unei
mâini de om la heruvimi, sub
aripile lor.

9 *Cap. 1.15. **Cap. 1.16.

9 Şi am văzut şi iată* patru
roţi lângă heruvimi: o roată lângă
un heruvim şi o *altă* roată lângă
alt heruvim; şi înfăţişarea roţilor
10 era ca o piatră** de crisolit[d]. Şi
cât despre înfăţişarea lor, toate
patru aveau o singură asemăna-
re, ca şi când o roată ar fi fost în
11 mijlocul unei roţi. Când mer-

11 *Cap. 1.17.

geau*, mergeau pe cele patru la-
turi ale lor; nu se întorceau când
mergeau, ci spre locul spre care pri-
vea capul, mergeau după el; nu
12 se întorceau când mergeau. Şi tot
trupul[e] lor şi spatele lor şi mâi-
nile lor şi aripile lor şi roţile erau
pline de ochi de jur-împrejur, la

13 *Cap. 1.18.

13 aceşti patru *şi* roţile lor. Cât despre
roţi*, li s-a strigat în auzul meu:

14 *Cap. 1.6,10.

14 „Învârtiţi-vă![f]“ Şi fiecare* avea
patru feţe: faţa întâi era faţă de
heruvim şi a doua faţă era faţă
de om şi a treia, faţă de leu şi a
patra, faţă de vultur.

15 *Cap. 1.5.

15 Şi heruvimii s-au înălţat.
Aceasta era făptura* vie pe care
o văzusem lângă râul Chebar.

16 *Cap. 1.19.

16 Şi când heruvimii mergeau, ro-
ţile mergeau lângă ei; şi când
heruvimii îşi ridicau aripile ca
să se înalţe de pe pământ, roţile
nu se întorceau* nici ele de lângă

17 *Cap. 1.12; 1.20,21.

17 ei. Când* se opreau ei, acestea
se opreau; şi când se înălţau ei,
acestea se înălţau cu ei; pentru
că duhul făpturii vii era în ele.

18 *Vers. 4. Osea 9.12.

18 Şi gloria DOMNULUI a plecat*
de deasupra pragului casei şi a

19 *Cap. 11.22.

19 stat deasupra heruvimilor. Şi he-
ruvimii* şi-au întins aripile şi s-au
înălţat de pe pământ înaintea
ochilor mei, când au ieşit; şi roţi-
le erau lângă ei; şi s-au oprit[g] la
intrarea porţii dinspre răsărit
a casei DOMNULUI; şi gloria Dum-
nezeului lui Israel era peste ei,
deasupra.

20 *Cap. 1.22. Vers. 15. **Cap. 1.1.

20 Aceasta era făptura* vie pe
care o văzusem sub Dumnezeul
lui Israel lângă râul** Chebar;
şi am cunoscut că erau heruvimi.

21 *Cap. 1.6. Vers. 14. **Cap. 1.8. Vers. 8.

21 Fiecare* avea patru feţe şi fieca-
re patru aripi; şi asemănarea**
unor mâini de om era sub aripile

22 *Cap. 1.12.

22 lor. Şi *cât despre* asemănarea
feţelor lor, erau feţele pe care le
văzusem lângă râul Chebar, înfă-
ţişarea lor şi ei înşişi; mergeau*
fiecare drept înaintea lor.

[a] *Sau* „lapislazuli“ [b] *Lit.* „între cele care se învârt“ [c] *Ebr.* „El-Şadai“ [d] *Sau* „piatră de Tarsis“ *sau* „beril“ [e] *Lit.* „carnea“ [f] *Sau* „Vârtej!“ [g] *Lit.* „s-a oprit“

Pedepsirea căpeteniilor lui Israel

1 *Cap. 3.12; 3.14; 8.3. Vers. 24. **Cap. 10.19 †Cap. 8.16.
3 *Cap. 12.22; 12.27. 2 Pet. 3.4. **Ier. 1.13. Cap. 24.3.
5 *Cap. 2.2; 3.24. **Ier. 11.20; 17.10.
6 *Cap. 7.23; 22.3,4.
7 *Cap. 24.3,6; 24.10,11. Mica 3.3. **Vers. 9.
9 *Cap. 5.8.
10 *2 Împ. 25.19-21 Ier. 39.6; 52.10. **1 Împ. 8.65 2 Împ. 14.25. †Ps. 9.16.
12 *Lev. 18.3; 18.24. Deut. 12.30; 12.31. Cap. 8.10; 8.14,16.

11 Şi Duhul m-a ridicat* şi m-a
adus la poarta dinspre răsărit**
a casei Domnului, care priveşte
spre răsărit; şi, iată, la intrarea
porţii† erau douăzeci şi cinci de
bărbaţi; şi am văzut în mijlocul
lor pe Iaazania, fiul lui Azur, şi
pe Pelatia, fiul lui Benaia, căpe-
2 tenii ale poporului. Şi El mi-a zis:
„Fiu al omului, aceştia sunt oame-
nii care uneltesc nelegiuire şi care
dau sfat rău în cetatea aceasta,
3 care zic: «Nu este timpul[a]* ca să
construim case; această *cetate***
4 este cazanul, şi noi carnea». De
aceea, profeţeşte împotriva lor,
profeţeşte, fiu al omului!“
5 Şi Duhul* Domnului a venit
peste mine şi mi-a zis: „Vorbeşte:
Aşa zice Domnul: «Aşa aţi zis,
casă a lui Israel! Şi ştiu** lucru-
6 rile care vă vin în minte! Aţi în-
mulţit* pe cei ucişi ai voştri în
cetatea aceasta şi aţi umplut
străzile ei cu cei ucişi»“.
7 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Cei ucişi* ai voştri,
pe care i-aţi pus în mijlocul ei, ei
sunt carnea, iar această *cetate* este
cazanul; dar pe voi** vă voi scoa-
8 te din mijlocul ei. V-aţi temut de
sabie, şi sabie voi aduce asupra
voastră“, zice Domnul Dumne-
9 zeu. „Şi vă voi scoate din mijlo-
cul ei şi vă voi da în mâna străi-
nilor şi voi împlini* judecăţi
10 împotriva voastră. Veţi cădea*
prin sabie; vă voi judeca** în
hotarele lui Israel şi veţi cunoaş-
11 te† că Eu sunt Domnul. Această
cetate nu va fi cazanul vostru, nici
voi nu veţi fi carnea în mijlocul
ei; vă voi judeca în hotarele lui
12 Israel. Şi veţi cunoaşte că Eu sunt
Domnul, în ale Cărui rânduieli
n-aţi umblat şi pe ale Cărui
judecăţi nu le-aţi împlinit, ci aţi
lucrat* după judecăţile naţiunilor
care sunt în jurul vostru“.
13 Şi a fost *aşa*: pe când profe-
ţeam, a murit* Pelatia, fiul lui
Benaia. Şi am căzut** cu faţa la
pământ şi am strigat cu glas tare
şi am zis: „Vai, Doamne Dumne-
zeule, vei nimici cu totul rămă-
şiţa lui Israel?“
14 Şi cuvântul Domnului a fost
15 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, fraţii tăi, *da,* fraţii tăi, bărbaţii
rudeniei tale[b] şi toată casa lui Isra-
el, ei toţi sunt aceia către care lo-
cuitorii Ierusalimului zic: «Depăr-
taţi-vă de la Domnul; nouă ni s-a
dat ţara aceasta în stăpânire[c]!»“
16 De aceea spune: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: „Deşi[d] i-am
dus departe printre naţiuni şi deşi[d]
i-am împrăştiat prin *felurite* ţări,
totuşi le voi fi* ca un mic locaş
sfânt[e], în ţările unde ei au ajuns“.
17 De aceea spune: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: „Şi vă voi
aduna* dintre popoare şi vă voi
strânge din ţările în care sunteţi
împrăştiaţi şi vă voi da pămân-
tul lui Israel“.
18 „Şi vor veni acolo şi vor în-
depărta* din ea toate lucrurile ei
dezgustătoare şi toate urâciuni-
19 le ei. Şi le voi da* o inimă ne-
împărţită. Şi voi pune în voi un
duh nou**. Şi voi lua inima† de
piatră din carnea lor şi le voi da
20 o inimă de carne, ca să umble*
în rânduielile Mele şi să pă-
zească judecăţile Mele şi să le
facă. Şi ei Îmi vor fi popor** şi
21 Eu le voi fi Dumnezeu. Dar *cât*
despre aceia a căror inimă um-
blă după lucrurile[f] lor dezgus-
tătoare şi urâcioase, le voi răs-
plăti* faptele lor asupra cape-
telor lor“, zice Domnul Dum-
nezeu.
22 Şi heruvimii şi-au înălţat* ari-
pile, şi roţile erau lângă ei; şi glo-
ria Dumnezeului lui Israel era pes-
23 te ei, deasupra. Şi gloria* Dom-
nului s-a suit din mijlocul cetăţii
şi s-a oprit pe muntele[g]** care

13 *Vers. 1. Fap. 5.5. **Cap. 9.8.
16 *Ps. 90.1; 91.9 Is. 8.14.
17 *Ier. 24.5. Cap. 28.25; 34.13; 36.24.
18 *Cap. 37.23.
19 *Ier. 32.39. Cap. 36.26. Ţef. 3.9. **Ps. 51.10. Ier. 31.33. Cap. 18.31. †Zah. 7.12.
20 *Ps. 105.45. **Ier. 24.7. Cap. 14.11; 36.28; 37.27.
21 *Cap. 9.10; 22.31.
22 *Cap. 1.19; 10.19.
23 *Cap. 8.4; 9.3; 10.4,18; 43.4 **Zah. 14.4.

[a] *Lit.* „nu este aproape“ [b] *Lit.* „bărbaţii cu drept de răscumpărare“ [c] *Sau* „de moştenire“ [d] *Sau* „Cu adevărat“ [e] *Sau* „le voi fi un locaş sfânt, pentru puţin timp“ [f] *Sau* „mintea“, „felul“ [g] *Muntele Măslinilor*

23 †Cap. 43.2.
24 *Cap. 8.3.

este pe partea de răsărit† a cetăţii.
24 Şi Duhul m-a ridicat* şi m-a adus
în viziune, prin Duhul lui Dumne-
zeu, în Caldeea, la cei din captivi-
tate; şi viziunea pe care am văzut-o
25 s-a înălţat de la mine. Şi am spus
celor din captivitate toate lucrurile
pe care mi le arătase *D*omnul.

Pregătiri pentru captivitate

2 *Cap. 2.3,6-8; 3.26,27. **Is. 6.9; 42.20. Ier. 5.21. Mt. 13,13,14.
3 *Ier. 26.3. Lc. 20.13. 2 Tim. 2.25.

12 ✱ Şi cuvântul *D*omnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, tu locuieşti în mijlocul unei
case răzvrătite*; ei au ochi** ca
să vadă, şi nu văd; au urechi
ca să audă, şi nu aud; pentru că
sunt o casă răzvrătită.
3 Şi tu, fiu al omului, pregăteş-
te-ţi bagajul[a] de captiv şi pleacă
în captivitate ziua înaintea ochi-
lor lor; şi să te duci în captivita-
te înaintea ochilor lor, din locul
tău într-alt loc; poate* că vor ve-
dea, deşi sunt o casă răzvrătită.
4 Şi scoate-ţi afară lucrurile ziua
înaintea ochilor lor, ca bagajul
unui captiv, şi tu însuţi ieşi seara
înaintea ochilor lor, cum pleacă
cei care se duc în captivitate.
5 Sapă prin zid înaintea ochilor lor,
6 şi scoate-le pe acolo. Le vei pur-
ta pe umăr înaintea ochilor lor, le
vei scoate pe întuneric; îţi vei
acoperi faţa şi nu vei vedea pă-
mântul; pentru că Eu te-am pus
semn[b]* pentru casa lui Israel".

6 *Is. 8.18. Cap. 4.3; 24.24.

7 Şi am făcut aşa cum mi se
poruncise: mi-am scos afară lu-
crurile ziua, ca pe bagajele unui
captiv, şi seara am săpat prin zid
cu mâna mea; le-am scos pe în-
tuneric *şi* le-am purtat pe umăr
înaintea ochilor lor.
8 Şi dimineaţa, cuvântul *D*om-
nului a fost către mine, zicând:
9 „Fiu al omului, nu ţi-a zis casa
lui Israel, casa* cea răzvrătită:
«Ce** faci?»
10 Spune-le: aşa zice Domnul
*D*umnezeu: «Profeţia aceasta *pri-
veşte* pe căpetenia din Ierusalim
şi pe toată casa lui Israel care se
11 află acolo». Spune: «Eu sunt
semnul* vostru. Cum am făcut
eu, aşa li se va face şi lor. Vor
merge** în exil, în captivitate».

9 *Cap. 2.5. **Cap. 17.12; 24.19.

11 *Vers. 6. **2 Împ. 25.4; 25.5,7.
12 *Ier. 39.4.

12 Şi căpetenia* care este în mij-
locul lor le va purta pe umăr, pe
întuneric, şi va ieşi. Vor săpa prin
zid, ca să le scoată prin el. Îşi
va acoperi faţa, ca să nu vadă
13 pământul cu ochii. Şi Îmi voi în-
tinde plasa* peste el şi va fi prins
în cursa Mea şi-l voi duce** la
Babilon, în ţara caldeenilor; dar
el n-o va vedea, deşi va muri
14 acolo. Şi voi împrăştia* în toate
vânturile pe toţi cei care-l încon-
joară ca să-l ajute, şi toate cetele
lui; şi voi scoate** sabia după ei.
15 Şi vor cunoaşte* că Eu sunt
*D*omnul, când îi voi împrăştia
printre naţiuni şi-i voi risipi prin
16 *felurite* ţări. Dar voi lăsa* puţini
oameni dintre ei, *scăpaţi* de sa-
bie, de foamete şi de ciumă, ca să
spună toate urâciunile lor printre
naţiunile unde vor ajunge; şi vor
cunoaşte că Eu sunt *D*omnul".
17 Şi cuvântul *D*omnului a fost
18 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, mănâncă-ţi* pâinea cu tremur
şi bea-ţi apa cu frică şi cu neli-
19 nişte. Şi spune poporului ţării:
Aşa zice Domnul *D*umnezeu
despre locuitorii Ierusalimului, în
ţara lui Israel: «Îşi vor mânca
pâinea cu nelinişte şi îşi vor bea
apa cu groază, pentru că ţara lor
va fi lăsată* pustie de plinătatea
ei, din cauza violenţei** tuturor
20 celor care locuiesc în ea. Şi ce-
tăţile care sunt locuite vor fi pus-
tiite şi ţara va fi un pustiu, şi veţi
cunoaşte că Eu sunt *D*omnul»".
21 Şi cuvântul *D*omnului a fost
22 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, ce este proverbul acesta pe
care-l aveţi în ţara lui Israel, zi-
când: «Zilele se vor prelungi* şi
orice viziune nu se împlineşte»?
23 Spune-le deci: Aşa zice Domnul
*D*umnezeu: «Voi face să înceteze
proverbul acesta şi nu-l vor mai

13 *Iov 19.6. Ier. 52.9. Plân. 1.13. Cap. 17.20. **2 Împ. 25.7 Ier. 52.11. Cap. 17.16.
14 *2 Împ. 25.4; 25.5. Cap. 5.10. **Cap. 5.2; 5.12.
15 *Ps. 9.16. Cap. 6.7,14; 11.10.
16 *Cap. 6.8-10
18 *Cap. 4.16.
19 *Zah. 7.14. **Ps. 107.34
22 *Cap. 11.3. Vers. 27. Amos 6.3. 2 Pet. 3.4.

[a] *Lit.* „vasele" [b] *Sau* „minune"

folosi în Israel ca proverb». Ci
spune-le: «Sunt aproape* zilele şi
24 împlinirea[a] fiecărei viziuni. Pen-
tru că nu va mai fi* nici o vi-
ziune** deşartă[b], nici ghicire lin-
25 guşitoare în casa lui Israel. Pen-
tru că Eu, Domnul, voi vorbi; şi
cuvântul pe care-l voi spune* Eu
se va împlini şi nu va mai fi
amânat. Pentru că în zilele voas-
tre, casă răzvrătită, voi rosti un
cuvânt şi-l voi împlini»“, zice
Domnul Dumnezeu.
26 Şi cuvântul Domnului a fost
27 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui*, iată, cei din casa lui Israel
zic: «Viziunea pe care o vede el
este pentru zile îndepărtate şi
el profeţeşte despre timpuri**
îndepărtate».
28 De aceea spune-le: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: „Nici unul
din cuvintele Mele nu va mai
fi amânat*, ci cuvântul pe care
l-am rostit se va împlini“, zice
Domnul Dumnezeu.

23 *Ps. 37.13. Ioel 2.1. Ţef. 1.14.
24 *Cap. 13.23. **Plân. 2.14.
25 *Is. 55.11. Vers. 28. Dan. 9.12. Lc. 21.33.
27 *Vers. 22. **2 Pet. 3.4.
28 *Vers. 23,25.

Împotriva falşilor profeţi

13 ✵ Şi cuvântul Domnului a
2 fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, profeţeşte împotriva pro-
feţilor lui Israel care profeţesc
şi spune celor care profeţesc din*
inima lor: Ascultaţi cuvântul
3 Domnului! Aşa zice Domnul
Dumnezeu: Vai de profeţii fără
minte care umblă după duhul lor
4 şi n-au văzut nimic! Israele,
profeţii tăi sunt ca vulpile[c]* în
5 locuri pustii. Nu v-aţi suit* în
spărturi, nici n-aţi ridicat zidul
în jurul casei lui Israel, ca să stea
6 la luptă în ziua Domnului. Au
viziuni* deşarte[d] şi ghicire min-
cinoasă cei care spun: «Domnul
zice!», şi Domnul nu i-a trimis.
Şi au făcut *pe oameni* să spere că
7 se va împlini cuvântul. N-aţi vă-
zut o viziune deşartă şi n-aţi ros-
tit ghicire mincinoasă, când spu-
neţi: «Domnul zice!» şi Eu n-am
vorbit?“
8 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Pentru că vorbiţi de-
şertăciune şi aţi văzut minciuni,
de aceea, iată, sunt împotriva
voastră“, zice Domnul Dumne-
9 zeu. „Şi mâna Mea va fi împotri-
va profeţilor care văd deşertăciu-
ne şi ghicesc minciuni. Ei nu vor
fi în sfatul poporului Meu, nici
nu vor fi înscrişi în cartea* ca-
sei lui Israel şi nu vor intra** în
ţara lui Israel. Şi veţi cunoaşte†
că Eu sunt Domnul Dumnezeu.
10 Pentru că, da, pentru că au
amăgit pe poporul Meu, zicând:
«Pace!*», şi nu este pace şi unul
construieşte un zid şi, iată, alţii îl
11 tencuiesc** cu var; spune celor
care l-au tencuit cu var că va că-
dea. Va fi o ploaie* torenţială, şi
voi, pietre mari de grindină, veţi
cădea, şi va izbucni un vânt fur-
12 tunos. Şi, iată, după ce zidul va fi
căzut, nu vi se va zice: «Unde este
varul cu care aţi tencuit?»“
13 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Îl voi rupe cu un vânt
furtunos în furia Mea; şi va fi o
ploaie torenţială în mânia Mea,
şi pietre de grindină în furia Mea,
14 ca să-l nimicească de tot. Şi voi
surpa zidul pe care l-aţi tencuit
cu var şi-l voi doborî la pământ
şi i se vor descoperi temeliile; şi
va cădea şi veţi fi nimiciţi în mij-
locul lui. Şi veţi cunoaşte* că Eu
15 sunt Domnul. Şi Îmi voi potoli
furia asupra zidului şi asupra ce-
lor care l-au tencuit cu var. Şi vă
voi spune: «Zidul nu *mai* este, nici
16 cei care l-au tencuit, profeţii lui
Israel care profeţesc despre Ieru-
salim şi care văd o viziune* de
pace pentru el şi nu este pace»“,
zice Domnul Dumnezeu.
17 „Şi tu, fiu al omului, îndreap-
tă-ţi* faţa împotriva fiicelor po-
porului tău, care profeţesc din**
inima lor, şi profeţeşte împotriva
18 lor şi spune: Aşa zice Domnul
Dumnezeu: Vai de *femeile* care
cos perniţe pentru toate încheie-

2 *Ier. 14.14; 23.16,26. Vers. 17.
4 *Cânt. 2.15.
5 *Ps. 106.23; 106.30. Cap. 22.30.
6 *Vers. 23. Cap. 12.24; 22.28.
9 *Ezra 2.59; 2.62. Neem. 7.5. Ps. 69.28. **Cap. 20.39 †Cap. 11.12.
10 *Ier. 6.14; 8.11. **Cap. 22.28
11 *Cap. 38.22.
14 *Vers. 9,21,23 Cap. 14.8.
16 *Ier. 16.14; 28.9.
17 *Cap. 20.46; 21.2. **Vers. 2.

[a] *Lit.* „cuvântul“ [b] *Sau* „falsă“ [c] *Sau* „şacalii“ [d] *Sau* „false“

turile[a] şi care fac voaluri pentru
cap de orice mărime, ca să vâneze
suflete! Veţi vâna voi sufletele*
poporului Meu şi vă veţi păstra
19 în viaţă sufletele voastre? Şi Mă
veţi profana voi în poporul Meu
pentru *câţiva** pumni plini de orz
şi pentru firimituri de pâine, ca să
ucideţi sufletele care n-ar trebui
să moară şi să păstraţi vii sufletele care n-ar trebui să trăiască, minţind pe poporul Meu care
ascultă minciuni?"
20 De aceea, aşa zice Domnul
*D*umnezeu: „Iată, Eu sunt împotriva perniţelor voastre, ca sufletele pe care le vânaţi cu ele să poată zbura; şi le voi rupe de pe braţele voastre; şi voi lăsa sufletele să plece, ca sufletele pe care voi le vânaţi să poată zbura.
21 Şi voi rupe voalurile voastre şi
voi scăpa* pe poporul Meu din mâna voastră, şi ei nu vor mai fi în mâna voastră, ca să fie vânaţi. Şi veţi cunoaşte că Eu sunt
22 *D*omnul. Pentru că aţi întristat cu
minciună inima celui drept, pe care Eu nu l-am întristat, şi aţi întărit* mâinile celui rău, ca să nu se întoarcă de la calea lui cea
23 rea, ca să-şi salveze viaţa, de a-
ceea nu veţi mai vedea* deşertăciune, nici nu veţi mai rosti ghicire; şi voi scăpa pe poporul Meu din mâna voastră. Şi veţi cunoaşte** că Eu sunt *D*omnul".

18 *2 Pet. 2.14.
19 *Pr. 28.21. Mica 3.5.
21 *Ps. 91.3; 124.7.
22 *Ier. 23.14.
23 *Cap. 12.24. Vers. 6. Mica 3.6. **Cap. 14.8; 15.7.

Împotriva celor care se alipesc de idoli

14 ✱ Şi unii dintre bătrânii lui
Israel au venit* la mine şi s-au
2 aşezat înaintea mea. Şi cuvântul
*D*omnului a fost către mine, zi-
3 când: „Fiu al omului, bărbaţii
aceştia şi-au înălţat idolii în inima lor şi au pus piatra de poticnire* a nelegiuirii lor înaintea feţei lor: să fiu** Eu întrebat de
4 ei? De aceea, vorbeşte-le şi spu-
ne-le: Aşa zice Domnul Dumnezeu: «Orice om din casa lui Israel care îşi va înălţa idoli în inima lui şi va pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feţei lui şi va veni la profet, Eu, *D*omnul, îi voi răspunde potrivit cu aceasta[b],
5 după mulţimea idolilor săi, ca să
prind casa lui Israel prin însăşi inima lor, pentru că toţi s-au înstrăinat de Mine prin idolii lor».
6 De aceea, spune casei lui Israel: Aşa zice Domnul Dumnezeu: «Întoarceţi-vă şi abateţi-vă de la idolii voştri şi întoarceţi-vă feţele de la toate urâciunile* voastre!
7 Pentru că orice om din casa lui Israel şi dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care se va despărţi de Mine şi îşi va înălţa idolii în inima lui şi va pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feţei lui şi va veni la profet, ca să Mă întrebe prin el, Eu, *D*omnul, îi voi răspunde prin
8 Mine Însumi. Şi Îmi voi îndrepta*
faţa împotriva omului aceluia şi-l voi face pustiu[c], ca un semn** şi ca un proverb[d], şi-l voi nimici din mijlocul poporului Meu; şi veţi cunoaşte† că Eu sunt *D*omnul.
9 Şi dacă profetul va fi amăgit şi va spune un cuvânt, Eu, *D*omnul, am amăgit* pe profetul acela; şi-Mi voi întinde mâna împotriva lui şi-l voi nimici din mijlo-
10 cul poporului Meu Israel. Şi ei îşi
vor purta nelegiuirea[e]; nelegiuirea profetului va fi la fel ca ne-
11 legiuirea celui care întreabă, pen-
tru ca să nu se mai abată* de la Mine casa lui Israel şi să nu se mai întineze prin toate fărădelegile lor. Şi ei Îmi vor fi popor** şi Eu le voi fi Dumnezeu»", zice Domnul *D*umnezeu.

1 *Cap. 8.1; 20.1; 33.31.
3 *Cap. 7.19. Vers. 4,7. **2 Împ. 3.13
6 *Cap. 8.6; 14.4.
8 *Lev. 17.10; 20.3,5,6. Ier. 44.11. Cap. 15.7. **Num. 26.10 Deut. 28.37. Cap. 5.15. †Cap. 6.7.
9 *1 Împ. 22.23 Iov 12.16. Ier. 4.10.
11 *2 Pet. 2.15. **Cap. 11.20; 37.23.

Dreptatea pedepselor Domnului

12 ✱ Şi cuvântul *D*omnului a fost
13 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, când o ţară va păcătui împotriva Mea, lucrând cu necredincioşie, şi-Mi voi întinde mâna asupra ei şi-i voi sfărâma toiagul* pâinii şi voi trimite asupra

13 *Lev. 26.26. Is. 3.1. Cap. 4.16.

[a] *Sau* „subsuorii" [b] *Sau* „celui care vine" [c] *Unele traduceri omit* „pustiu" [d] *Lit.* „ca semn şi ca proverbe" [e] *Sau* „pedeapsa nelegiuirii"

ei foametea şi voi nimici din ea
14 pe om şi pe animal, chiar dacă ar
fi* în mijlocul ei aceşti trei băr-
baţi, Noe, Daniel şi Iov, ei şi-ar
scăpa *numai* propriile lor suflete
prin dreptatea** lor“, zice Dom-
nul Dumnezeu.

14 *Ier. 15.1. Vers. 16,18,20 **Pr. 11.4.

15 „Dacă voi face să treacă prin
ţară fiare sălbatice* şi o vor lipsi
de popor şi va ajunge un pustiu,
încât nimeni să nu poată trece
16 prin ea din cauza fiarelor, *chiar
dacă ar fi* aceşti trei bărbaţi în
mijlocul ei, viu sunt Eu“, zice
Domnul Dumnezeu, „ei n-ar scă-
pa nici pe fii, nici pe fiice; numai
ei ar fi scăpaţi şi ţara ar ajunge
un pustiu.

15 *Lev. 26.22.

17 Sau *dacă* voi aduce* sabia
asupra ţării aceleia şi voi zice:
«Sabie, treci prin ţară!» şi voi
nimici** din ea pe om şi pe ani-
18 mal şi ar fi aceşti trei bărbaţi în
mijlocul ei, viu sunt Eu“, zice
Domnul Dumnezeu, „ei n-ar scă-
pa nici pe fii, nici pe fiice, ci
numai ei înşişi ar fi scăpaţi.

17 *Lev. 26.25. Cap. 5.12; 21.3,4; 29.8; 38.21. **Cap. 25.13 Ţef. 1.3.

19 Sau *dacă* voi trimite ciumă*
în ţara aceea şi Îmi voi vărsa**
furia asupra ei în *vărsare de* sân-
ge, ca să nimicesc din ea pe om
20 şi pe animal, şi ar fi* în mijlocul
ei Noe, Daniel şi Iov, viu sunt
Eu“, zice Domnul Dumnezeu, „ei
n-ar scăpa nici pe fiu, nici pe
fiică; *numai* propriile lor suflete
ar scăpa prin dreptatea lor“.

19 *2 Sam. 24.15 Cap. 5.17; 6.11; 7.15; 38.22. **Cap. 7.8.
20 *Vers. 14.

21 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Cu cât mai mult,
când voi trimite* asupra Ierusa-
limului cele patru judecăţi cum-
plite ale Mele: sabia şi foametea
şi fiarele sălbatice şi ciuma, ca
să nimicesc din el pe om şi pe
animal!

21 *Cap. 5.17; 33.27.

22 Dar, iată, vor rămâne* în el
cei care scapă, care vor fi scoşi
din el: fii şi fiice. Iată, ei vor ieşi
la voi şi veţi vedea calea** lor
şi faptele lor şi veţi fi mângâiaţi
pentru răul pe care l-am adus
asupra Ierusalimului cu privire la
23 tot ce am adus asupra lui. Şi ei
vă vor mângâia când veţi vedea
calea lor şi faptele lor şi veţi
cunoaşte că nu fără* temei am
făcut tot ce am făcut în el“, zice
Domnul Dumnezeu.

22 *Cap. 6.8. **Cap. 20.43
23 *Ier. 22.8,9.

Lemnul de viţă nefolositor

15 ✱ Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, ce are lemnul de viţă mai mult
decât alt lemn, mlădiţa de viţă
care este printre copacii pădurii?
3 Se va lua din el lemn ca să se
facă vreun lucru? Vor lua ei din
el un cârlig, ca să atârne în el
4 vreo unealtă? Iată, se dă pentru
foc*: focul îi mistuie amândouă
capetele, şi mijlocul este ars[a].
Este el bun pentru vreo lucrare?
5 Iată, când era întreg, nu era folo-
sit pentru nici o lucrare; cu cât
mai puţin va fi folosit pentru vreo
lucrare când l-a mistuit focul şi
este ars!“

4 *Ioan 15.6.

6 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Ca lemnul de viţă
printre copacii pădurii, pe care
l-am dat pentru foc, aşa voi da
7 pe locuitorii Ierusalimului. Şi
Îmi voi întoarce faţa* împotriva
lor: vor ieşi** din foc, dar fo-
cul îi va mistui. Şi veţi cunoaş-
te† că Eu sunt Domnul, când
Îmi voi întoarce faţa împotri-
8 va lor şi voi face ţara un pustiu,
pentru că au lucrat cu necre-
dincioşie“, zice Domnul Dum-
nezeu.

7 *Lev. 17.10. Cap. 14.8. **Is. 24.18. †Cap. 6.7.

Necredincioşia Ierusalimului

16 ✱ Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, fă cunoscut* Ierusalimului
3 urâciunile lui şi spune-i: Aşa zice
Domnul Dumnezeu Ierusalimu-
lui: «Originea ta şi naşterea* ta
sunt din ţara canaaniţilor. Tatăl**
tău a fost un amorit şi mama ta, o
4 hetită. Şi, la naşterea ta, în ziua*
în care te-ai născut, nu ţi s-a tăiat
buricul, nici n-ai fost spălată în
apă, pentru curăţire; n-ai fost tra-
tată[b] cu sare şi n-ai fost înfăşată

2 *Cap. 20.4; 22.2; 36.7-9.
3 *Cap. 21.30. **Vers. 45.
4 *Osea 2.3.

[a] *Sau* „i se usucă“ [b] *Lit.* „frecată“

5 în scutece. Ochiul nimănui nu s-a
îndurat de tine să-ți facă ceva din
acestea, să aibă milă de tine. Ci
ai fost aruncată în câmp* deschis[a],
atât de dezgustătoare le era viața
ta, în ziua în care ai fost născută.
6 Și Eu am trecut pe lângă tine
și te-am văzut tăvălindu-te[b] în
sângele tău și ți-am zis în sân-
gele tău: «Trăiește!» Da, ți-am zis
7 în sângele tău: «Trăiește!» Te-am
făcut să te înmulțești[c]* ca iarba
câmpului. Și ai crescut și te-ai
făcut mare și ai ajuns podoaba
podoabelor. *Ți* s-au rotunjit sânii
și ți-a crescut părul, dar erai goa-
lă și neînvelită.
8 Și am trecut pe lângă tine și
te-am văzut și, iată, timpul tău
era timpul dragostei. Și Mi-am
întins poalele* peste tine și ți-am
acoperit goliciunea și M-am jurat
ție și am intrat în legământ
cu tine», zice Domnul Dumnezeu;
«și ai ajuns** a Mea.
9 Și te-am spălat cu apă și ți-am
spălat de tot sângele de pe tine
10 și te-am uns cu untdelemn. Și
te-am îmbrăcat cu haine broda-
te* și te-am încălțat cu *sandale
din* piele de vițel de mare și te-am
încins cu in subțire și te-am aco-
11 perit cu mătase. Și te-am gătit cu
podoabe și ți-am pus brățări* la
12 mâini și un lănțișor** la gât. Și
ți-am pus un inel* în nas și cercei
în urechi și o cunună** frumoa-
13 să[d] pe cap. Și ai fost împodobită
cu aur și cu argint și veșmintele
tale erau de in subțire și de măta-
se și *erau* brodate*. Ai mâncat
floarea** făinii și miere și untde-
lemn și te-ai făcut foarte†, foarte
frumoasă, și ai ajuns o împărăție.
14 Și ți s-a dus faima* printre na-
țiuni pentru frumusețea ta, pen-
tru că ea era desăvârșită prin po-
doabele Mele pe care le-am pus
pe tine», zice Domnul Dumnezeu.
15 «Dar tu te-ai încrezut* în fru-

5 *Deut. 32.10.
7 *Ex. 1.7.
8 *Rut 3.9. **Ex. 19.5. Ier. 2.2.
10 *Jud. 5.30.
11 *Gen. 24.22; 24.47. **Pr. 1.9.
12 *Is. 3.21. **Is. 28.5.
13 *Ps. 45.14. **Deut. 32.13; 32.14. †Ps. 48.2.
14 *Plân. 2.15.
15 *Deut. 32.15. Ier. 7.4. Mica 3.11.

musețea ta și ai curvit** din
cauza renumelui tău și ți-ai re-
vărsat curviile la orice trecător;
16 a lui erai. Și ai luat* din hainele
tale și ți-ai făcut înălțimi cu culori
felurite și ai curvit pe ele, *cum*
nu s-a întâmplat și nu va mai
17 fi. Și ți-ai luat podoabele tale cele
mărețe, pe care ți le-am dat din
aurul* Meu și din argintul Meu și
ți-ai făcut chipuri de bărbați
18 și ai curvit cu ele. Și ți-ai luat
hainele tale brodate și le-ai aco-
perit și ai pus înaintea lor untde-
19 lemnul Meu și tămâia Mea. Și
pâinea* Mea, pe care ți-am dat-o,
floarea făinii și untdelemnul și
mierea cu care te-am hrănit, le-ai
pus înaintea lor ca mireasmă plă-
cută. Așa a fost», zice Domnul
Dumnezeu.
20 «Și ai luat* pe fiii tăi și pe
fiicele tale, pe care Mi i-ai năs-
cut, și i-ai jertfit lor ca să-i mă-
nânce. Erau prea puțin lucru cur-
21 viile tale, de ai înjunghiat și pe
copiii Mei și i-ai dat ca să-i treci
22 *prin foc* pentru ele? Și în toate
urâciunile tale și curviile tale nu
ți-ai adus aminte de zilele tinereții*
tale, când erai goală** și neînve-
lită, când te tăvăleai în sângele tău.
23 Și a fost *așa*: după toată rău-
tatea ta (vai, vai de tine!» zice Dom-
24 nul Dumnezeu), ți-ai zidit* un loc
de desfrâu[e] și ți-ai făcut o înăl-
25 țime** în fiecare stradă; ți-ai zi-
dit înălțimea ta la capul* fiecă-
rui drum și ți-ai făcut frumusețea
o urâciune și ți-ai desfăcut pi-
cioarele la orice trecător și ți-ai
26 înmulțit curviile. Și ai curvit cu fiii
Egiptului*, vecinii tăi cei mari
la carne; și ți-ai înmulțit cur-
viile ca să Mă provoci la mânie.
27 De aceea, iată, mi-am întins mâna
asupra ta și ți-am micșorat hra-
na rânduită[f] și te-am dat în
voia celor care te urau, fiicelor
filistenilor*, care se rușinează de

15 **Is. 1.21; 57.8. Ier. 3.2,6. Osea 1.2.
16 *2 Împ. 23.7. Cap. 7.20. Osea 2.8.
17 *1 Cr. 29.2.
19 *Osea 2.8.
20 *2 Împ. 16.3. Ps. 106.37; 106.38. Is. 57.5. Ier. 7.31; 32.35 Cap. 20.26; 23.37.
22 *Ier. 2.2. Cap. 43.60. Osea 11.1. **Vers. 4-6.
24 *Vers. 31. **Is. 57.5,7. Ier. 2.20; 3.2
25 *Pr. 9.14.
26 *Cap. 20.7; 20.8; 23.19-21
27 *2 Cr. 28.18; 28.19. Vers. 57.

[a] *Sau* „pe fața câmpului“ [b] *Sau* „expusă spre a fi călcată în picioare“ [c] *Sau* „te-am făcut zeci de mii“
[d] *Sau* „o cunună a frumuseții“ [e] *Sau* „un loc boltit“ [f] *Sau* „partea hotărâtă“

28 *2 Împ. 16.7; 16.10. 2 Cr. 28.23. Ier. 2.18,36. Cap. 23.12.
29 *Cap. 23.14.
31 *Vers. 24,39.
33 *Is. 30.6. Osea 8.9.
36 *Ier. 2.34. Vers. 20.
37 *Ier. 13.22; 13.26. Plân. 1.8. Cap. 23.9,10; 23.22,29. Osea 2.10. Naum 3.5.
38 *Lev. 20.10. Deut. 22.22. Cap. 23.45.
39 *Vers. 24,31. **Cap. 23.26 Osea 2.3.

28 calea ta destrăbălată. Ai curvit*
şi cu asirienii[a], pentru că erai
nesătulă; da, ai curvit cu ei şi
29 tot nu te-ai săturat. Şi ţi-ai înmul-
ţit curvia cu ţara negustorilor[b],
Caldeea*, şi nici cu aceasta nu
te-ai săturat.
30 Cât de slabă îţi este inima»,
zice Domnul *D*umnezeu, «de faci
toate acestea, fapta unei curve ne-
31 ruşinate, întrucât îţi zideşti* un
loc de desfrâu la capul fiecărui
drum şi-ţi faci înălţime în fiecare
stradă. Şi nici ca o curvă n-ai fost,
pentru că dispreţuieşti plata.
32 Soţie adulteră, care ia pe
33 străini în locul soţului ei! Tutu-
ror curvelor li se dau daruri, dar
tu* dai darurile tale tuturor iu-
biţilor tăi şi-i mituieşti ca să vină
la tine din toate părţile, pentru
34 curviile tale. Şi tu eşti altfel decât
alte femei în curviile tale, prin
aceea că nimeni nu s-a luat după
tine, ca să curvească; ci tu plă-
teşti, şi nu ţi se plăteşte; deci eşti
cu totul alt fel»“.
35 De aceea, ascultă, curvă, cu-
36 vântul *D*omnului! Aşa zice Dom-
nul *D*umnezeu: „Pentru că banii[c]
tăi au fost vărsaţi şi goliciunea
ta dezvelită prin curviile tale cu
iubiţii tăi şi cu toţi idolii urâ-
ciunilor tale, şi din cauza sânge-
lui* copiilor tăi pe care i-ai dat lor,
37 de aceea, iată, voi aduna* pe toţi
iubiţii tăi cu care te-ai dezmier-
dat şi pe toţi câţi i-ai iubit, îm-
preună cu toţi aceia pe care i-ai
urât. Şi îi voi aduna împotriva ta
de jur-împrejur şi-ţi voi dezveli
goliciunea înaintea lor şi-ţi vor
38 vedea toată goliciunea. Şi te voi
judeca după judecăţile femeilor
adultere* şi care varsă sânge; şi
te voi da** furiei sângelui şi a
39 geloziei! Şi te voi da în mâna lor
şi-ţi vor dărâma locul de desfrâu*
şi-ţi vor sfărâma înălţimile; şi te
vor dezbrăca** de hainele tale
şi-ţi vor lua podoabele tale cele
măreţe; şi te vor lăsa goală şi
40 neînvelită. Şi vor aduce* o adu-
nătură împotriva ta şi te vor uci-
de cu pietre** şi te vor străpun-
41 ge cu săbiile lor. Şi-ţi vor arde*
casele cu foc şi vor împlini ju-
decăţi asupra ta** înaintea ochi-
lor multor femei; şi te voi face
să încetezi să fii curvă, şi nici nu
42 vei mai da vreo plată. Şi-Mi voi
potoli* furia împotriva ta şi ge-
lozia Mea se va depărta de la
tine; şi Mă voi linişti şi nu Mă
voi mai mânia.
43 Pentru că nu ţi-ai amintit* de
zilele tinereţii tale, ci M-ai înfu-
riat prin toate acestea, de aceea,
iată, şi Eu voi aduce** calea ta
asupra capului *tău*“, zice Domnul
*D*umnezeu, „şi nu vei *mai* comi-
te această destrăbălare pe lângă
toate urâciunile tale.
44 Iată, toţi cei care folosesc pro-
verbe vor folosi un proverb îm-
potriva ta, zicând: «Cum este ma-
45 ma, *aşa şi* fiica ei!» Tu eşti fiica
mamei tale, care s-a dezgustat de
soţul ei şi de copiii ei. Şi tu eşti
sora surorilor tale, care s-au dez-
gustat de soţii lor şi de copiii lor.
Mama voastră a fost o hetită şi
46 tatăl vostru un amorit. Şi sora ta
mai mare este Samaria, care lo-
cuieşte la stânga ta, ea şi fiicele
ei; şi sora ta mai mică şi care lo-
cuieşte la dreapta ta este Sodo-
47 ma* şi fiicele ei. Şi tu n-ai um-
blat în căile lor şi n-ai făcut după
urâciunile lor: ci, ca şi cum ar fi
fost prea puţin, ai fost mai stri-
cată* decât ele în toate căile tale.
48 Viu sunt Eu“, zice Domnul *D*um-
nezeu, „sora ta Sodoma* n-a făcut
nici ea şi nici fiicele ei cum ai
făcut tu şi fiicele tale.
49 Iată, aceasta a fost nelegiui-
rea surorii tale Sodoma: îngâm-
fare, belşug* de pâine şi lipsă de
grijă erau în ea şi în fiicele ei; şi
n-a întărit mâna celui sărac[d] şi
50 nevoiaş. Şi s-au îngâmfat şi au

40 *Cap. 23.46; 23.47. **Ioan 8.5,7.
41 *Deut. 13.16. 2 Împ. 25.9. Ier. 39.8; 52.13. **Cap. 5.8; 23.10,48.
42 *Cap. 5.13.
43 *Ps. 78.42. Vers. 22. **Cap. 9.10; 11.21; 22.31.
46 *Deut. 32.32. Is. 1.10. Ier. 3.8-11.
47 *2Împ. 21.9. Cap. 5.6,7.
48 *Mt. 10.15; 11.24.
49 *Gen. 13.10.

[a] *Sau* „fiii Asurului“ [b] *Ebr.* „Canaan“ [c] *Lit.* „arama“ [d] *Sau* „necăjit“

50 *Gen. 13.13; 18.20; 19.5. **Gen. 19.24
51 *Ier. 3.11. Mt. 12.41,42.
53 *Is. 1.9. Ier. 20.16. Vers. 60,61.
54 *Cap. 14.22; 14.23.
57 *2 Împ. 16.5. 2 Cr. 28.18. Is. 7.1; 14.28 **Vers. 27.
58 *Cap. 23.49.
59 *Deut. 29.12; 29.14. Cap. 17.13; 17.16.
60 *Ps. 106.45.

făcut urâciune* înaintea Mea. Şi,
când am văzut *aceasta*, le-am în-
51 depărtat**. Şi Samaria n-a păcă-
tuit nici cu jumătate din păcatele
tale. Dar tu ţi-ai înmulţit urâciu-
nile tale mai mult decât ele şi le-ai
îndreptăţit* pe surorile tale prin
toate urâciunile tale pe care le-ai
52 făcut. Tu, care le-ai judecat pe su-
rorile tale, poartă-ţi şi tu ruşinea
pentru păcatele tale pe care le-ai
făcut într-un mod mai urâcios[a]
decât ele: ele sunt mai drepte
decât tine. Deci ruşinează-te şi
tu şi poartă-ţi ruşinea, pentru că
le-ai îndreptăţit pe surorile tale.
53 Şi voi întoarce* din nou cap-
tivitatea lor, captivitatea Sodo-
mei şi a fiicelor ei, şi captivita-
tea Samariei şi a fiicelor ei, şi
captivitatea captivilor tăi, în mij-
54 locul lor; ca să-ţi porţi ruşinea
şi să te ruşinezi de tot ce ai fă-
cut, întrucât le eşti o mângâiere*.
55 Şi surorile tale, Sodoma şi fiicele
ei, se vor întoarce la starea lor
de mai înainte; şi Samaria şi
fiicele ei se vor întoarce la starea
lor de mai înainte; şi tu şi fiicele
tale vă veţi întoarce la starea
56 voastră de mai înainte. Pentru că
Sodoma, sora ta, n-a fost amin-
tită de[b] gura ta în ziua îngâmfă-
57 rii tale, mai înainte de a se fi
descoperit răutatea ta, ca pe
timpul batjocurii* fiicelor Siriei
şi a tuturor celor care o încon-
joară, fiicele filistenilor**, care
te dispreţuiesc, de jur-împrejur.
58 Tu ţi-ai purtat* destrăbălarea şi
urâciunile, zice Domnul[c].
59 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: Îţi voi face şi Eu cum
ai făcut tu, care ai dispreţuit
jurământul* şi ai călcat legă-
mântul.
60 Totuşi Eu Îmi voi aminti* de
legământul Meu cu tine în zilele
tinereţii tale; şi îţi voi întări un
61 legământ** pentru totdeauna. Şi
îţi vei aminti* de căile tale şi te
vei ruşina când le vei primi pe
surorile tale care sunt mai mari
decât tine, împreună cu cele care
sunt mai mici decât tine; şi ţi le
voi da ca fiice**, dar nu prin le-
62 gământul† tău. Şi Eu voi întări*
legământul Meu cu tine şi vei
63 cunoaşte că Eu sunt Domnul, ca
să-ţi aminteşti şi să te ruşinezi
şi să nu-ţi mai deschizi* gura din
cauza ruşinii tale, când îţi voi
ierta[d] tot ce ai făcut", zice Dom-
nul Dumnezeu.

Cei doi vulturi şi viţa

17 ✱ Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, fă o ghicitoare, prezintă o
3 parabolă casei lui Israel şi spu-
ne: Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Un vultur mare, cu aripi mari,
pene lungi, plin de pene pestriţe,
a venit în Liban şi a luat* ramu-
4 ra cea mai de sus a cedrului. A
rupt vârful vlăstarelor lui şi l-a
dus într-o ţară a negustorilor[e]; l-a
pus într-o cetate de negustori.
5 Şi a luat din sămânţa ţării şi
a plantat-o într-un ogor de se-
mănat*. A pus-o lângă ape mari[f],
6 a plantat-o ca** pe o salcie. Şi
ea a crescut şi s-a făcut o viţă
care se întinde, dar mică* de înăl-
ţime; aşa că ramurile ei se în-
dreptau spre el[g] şi rădăcinile ei
erau sub el; şi a ajuns o viţă şi a
făcut ramuri şi a dat mlădiţe.
7 Şi mai era un vultur mare cu
aripi mari şi pene multe. Şi, iată,
din straturile plantării ei, viţa a-
ceasta şi-a plecat rădăcinile spre
el şi şi-a întins ramurile spre el,
8 ca acela s-o adape. Era plantată
într-un ogor bun, lângă ape mul-
te, ca să facă ramuri şi să dea
rod, ca să ajungă o viţă minunată".
9 Spune: Aşa zice Domnul Dum-
nezeu: „Îi va merge bine? Nu-i va
smulge* el[h] rădăcinile şi nu-i va

60 **Ier. 32.40; 50.5.
61 *Cap. 20.43; 36.31. **Is. 54.1; 60.4. †Ier. 31.31.
62 *Osea 2.19; 2.20.
63 *Rom. 3.19.
3 *2 Împ. 24.12
5 *Deut. 8.7-9. **Is. 44.4.
6 *Vers. 14.
9 *2 Împ. 25.7.

[a] *Sau* „te-ai făcut mai urâcioasă" [b] *Sau* „n-a fost o învăţătură în" [c] *Unele ms.* „Domnul Dumnezeu" [d] *Lit.* „voi face ispăşire pentru" *(voi acoperi)* [e] *Ţara Canaanului* [f] *Sau* „multe" [g] *Spre vultur* [h] *Primul vultur*

10 *Cap. 19.12. Osea 13.15.
12 *Cap. 2.5; 12.9. **2 Împ. 24.11-16
13 *2 Împ. 24.17 **2 Cr. 36.13
14 *Vers. 6. Cap. 29.14.
15 *2 Împ. 24.20 2 Cr. 36.13. **Deut. 17.16 Is. 31.1,3; 36.6,9.
16 *Ier. 32.5; 34.3; 52.11. Cap. 12.13.
17 *Ier. 37.7. **Ier. 52.4. Cap. 4.2.
18 *1 Cr. 29.24. Plân. 5.6.

tăia el rodul ca să se usuce? Toa-
te frunzele înverzite ale vlăsta-
relor ei se vor usca, fără ca un
braț puternic și mult popor s-o smul-
10 gă din rădăcinile ei. Și, iată, fiind
plantată, îi va merge bine? Nu
se va usca* de tot când vântul de
răsărit o va atinge? Se va usca în
straturile unde a crescut“.
11 Și cuvântul Domnului a fost
12 către mine, zicând: „Spune acum
casei celei* răzvrătite: «Nu știți
ce înseamnă acestea?» Spune:
«Iată, împăratul** Babilonului a
venit la Ierusalim și a luat pe îm-
păratul lui și pe căpeteniile lui
13 și i-a dus cu el la Babilon. Și a
luat *pe unul** din sămânța împă-
rătească și a făcut legământ cu el
și l-a pus** să jure[a]; și a luat cu
14 sine pe cei puternici ai țării, ca
împărăția să fie umilită*, să nu se
ridice, ci să păzească legământul
15 său, ca să rămână. Dar el s-a
răsculat* împotriva lui, trimițân-
du-și solii în Egipt, ca să-i dea**
cai și popor mult. Îi va merge
bine? Va scăpa cel care face aces-
te lucruri? Va călca el legământul
și va scăpa?
16 Viu sunt Eu“, zice Domnul
Dumnezeu, „că el va muri în
țara[b]* împăratului care l-a pus
împărat, al cărui jurământ l-a
disprețuit și al cărui legământ l-a
călcat, chiar cu el, în mijlocul
17 Babilonului. Nici Faraon* cu o
oștire puternică și cu o mulțime
mare nu va face nimic pentru el
în război, când vor ridica întă-
rituri** și vor zidi turnuri, ca să
18 nimicească multe suflete. Și el a
disprețuit jurământul și a călcat
legământul și, iată, și-a dat mâ-
na*, și totuși a făcut toate aceste
lucruri; nu va scăpa!“
19 De aceea, așa zice Domnul
Dumnezeu: „Viu sunt Eu, că voi
aduce asupra capului său chiar
jurământul Meu pe care l-a dis-

20 *Cap. 12.13; 32.3. **Cap. 20.36
21 *Cap. 12.14.
22 *Is. 11.1. Ier. 23.5. Zah. 3.8. **Is. 53.2. †Ps. 2.6.
23 *Is. 2.2,3. Cap. 20.40. **Dan. 4.12.
24 *Lc. 1.52. **Cap. 22.14; 24.14.

prețuit și legământul Meu pe care
20 l-a călcat. Și Îmi voi întinde* pla-
sa peste el și va fi prins în cursa
Mea; și-l voi aduce la Babilon
și voi intra** la judecată cu el
acolo pentru necredincioșia lui cu
21 care Mi-a fost necredincios. Și
toți fugarii* lui din toate cetele lui
vor cădea prin sabie, iar cei ră-
mași vor fi împrăștiați în toate
vânturile. Și veți cunoaște că Eu,
Domnul, am vorbit“.
22 Așa zice Domnul Dumnezeu:
„Și Eu voi lua *o parte* din ramu-
ra* cea mai de sus a cedrului ce-
lui înalt și o voi planta; voi smulge
din vârful mlădițelor lui tinere una
fragedă** și o voi planta† pe un
23 munte înalt și măreț; pe muntele*
înălțimii lui Israel o voi planta.
Și va face ramuri și va da rod
și se va face un cedru măreț; și
sub el vor locui toate păsările**
de tot felul[c]; vor locui la umbra ra-
24 murilor lui. Și toți copacii câm-
pului vor cunoaște că Eu, Domnul,
am coborât* copacul înalt, am
înălțat copacul de jos, am uscat
copacul verde și am făcut copa-
cul uscat să înflorească[d].
Eu**, Domnul, am vorbit și
voi face“.

Fiecare moare pentru păcatele lui

2 *Ier. 31.29. Plân. 5.7.
4 *Vers. 20. Rom. 6.23.
6 *Cap. 22.9. **Lev. 18.20; 20.10.

18 ✱ Și cuvântul Domnului a
2 fost către mine, zicând: „Ce vreți
voi, care folosiți proverbul aces-
ta despre[e] țara lui Israel, zicând:
«Părinții* au mâncat aguridă
și copiilor li s-au strepezit dinții»?
3 Viu sunt Eu“, zice Domnul
Dumnezeu, „că nu veți mai folo-
4 si proverbul acesta în Israel! Iată,
toate sufletele sunt ale Mele; ca
sufletul[f] tatălui, așa și sufletul
fiului este al Meu; sufletul* care
păcătuiește, acela va muri.
5 Și dacă un om este drept și
face judecată și dreptate:
6 el n-a mâncat pe munți*, nici
nu și-a ridicat ochii spre idolii
casei lui Israel, nici n-a întina-

[a] *Jurământ de blestem* [b] *Lit.* „locul“ [c] *Lit.* „de orice aripă“ [d] *Sau* „să înverzească“ [e] *Sau* „în“
[f] *Sau* „viața“

6 †Lev. 18.19; 20.18.
7 *Ex. 22.21. Lev. 19.15. **Ex. 22.26. †Deut. 15.7,8 Is. 58.7. Mt. 25.35-40
8 *Ex. 22.25. Lev. 25.36; 25.37. Deut. 23.19. Neem. 5.7. Ps. 15.5. **Deut. 1.16. Zah. 8.16.
9 *Cap. 20.11. Amos 5.4.
10 *Gen. 9.6. Ex. 21.12. Num. 35.34.
12 *Cap. 8.6,17.
13 *Lev. 20.9; 20.11-13,16; 20.27. Cap. 3.18; 33.4. Fap. 18.6.
15 *Vers. 6.

t-o** pe soția aproapelui său,
nici nu s-a apropiat de o femeie
în timpul† necurăției ei
7 și n-a asuprit* pe nimeni; a
înapoiat datornicului garanția**
lui, n-a făcut nici o hoție, a dat†
pâinea lui celui flămând și a
acoperit cu o haină pe cel gol,
8 n-a împrumutat cu camătă*,
nici n-a luat dobândă, și-a retras
mâna de la nedreptate, a făcut ju-
decată** dreaptă între om și om,
9 a umblat în rânduielile Mele
și a păzit judecățile Mele, ca să
lucreze cu credincioșie: el este
drept; va trăi* negreșit“, zice
Domnul Dumnezeu.
10 „Și dacă a născut un fiu care
este violent[a], care varsă* sânge și
11 face vreunul din aceste *lucruri*, și
nu face nici una din acele *datorii*,
ci a mâncat și pe munți și a
întinat-o pe soția aproapelui său,
12 a asuprit pe sărac și pe ne-
voiaș, a făcut hoție, n-a înapoiat
garanția și și-a ridicat ochii spre
idoli, a făcut* urâciune,
13 a împrumutat cu camătă și a
luat dobândă,
va trăi el oare? Nu va trăi! A
făcut toate urâciunile acestea, va
muri negreșit! Sângele* lui va fi
asupra lui!
14 Dar, iată, *dacă* a născut un fiu
care vede toate păcatele pe care
le-a făcut tatăl lui și ia seama[b]
și nu face unele ca acestea:
15 el n-a mâncat* pe munți, nici
nu și-a ridicat ochii spre idolii
casei lui Israel, n-a întinat pe so-
ția aproapelui său
16 și n-a asuprit pe nimeni, nici
n-a luat garanție[c], nici n-a făcut
hoție; a dat pâinea lui celui flă-
mând și a acoperit cu o haină pe
cel gol,
17 și-a tras mâna de la cel sărac,
n-a primit camătă, nici dobândă,
a împlinit judecățile Mele, a um-
blat în rânduielile Mele:
el nu va muri pentru nele-
giuirea tatălui său; va trăi negre-
18 șit. *Cât despre* tatăl său, pentru
că a practicat asuprirea, a furat de
la fratele său și a făcut în mijlocul
poporului său ce nu era bine: iată,
el va muri* în nelegiuirea lui!
19 Și voi ziceți: «De ce* nu poar-
tă fiul nelegiuirea tatălui?» Dar
fiul a făcut judecată și dreptate,
a păzit toate rânduielile Mele și
le-a făcut: el va trăi negreșit.
20 Sufletul* care păcătuiește, ace-
la va muri. Fiul** nu va purta ne-
legiuirea tatălui, nici tatăl nu va
purta nelegiuirea fiului: drep-
tatea† celui drept va fi asupra
lui și răutatea†† celui rău va fi
asupra lui.
21 Și cel rău, dacă* se va întoar-
ce de la toate păcatele lui pe care
le-a făcut și va păzi toate rân-
duielile Mele și va face judecată
și dreptate, va trăi negreșit; nu va
22 muri. Nici una* din fărădelegile
pe care le-a făcut nu va fi amin-
tită împotriva lui; va trăi în drep-
tatea lui pe care a făcut-o.
23 Am* Eu în adevăr vreo plă-
cere în moartea celui rău?“ zice
Domnul Dumnezeu. „Nu mai de-
grabă în întoarcerea lui de la ca-
lea lui, ca să trăiască?
24 Și când* cel drept se întoarce
de la dreptatea lui și face ne-
dreptate *și* face după toate urâ-
ciunile pe care le face cel rău, va
trăi el? Nici una din faptele lui
drepte** pe care le-a făcut nu va
fi amintită; în necredincioșia lui
pe care a lucrat-o și în păcatul lui
pe care l-a făcut[e], în ele va muri.
25 Și voi ziceți: «Calea* Dom-
nului nu este dreaptă[d]!» Ascultă
acum, casă a lui Israel: Nu este
calea Mea dreaptă? Oare nu
căile voastre nu sunt drepte?
26 Când cel drept se întoarce de la
dreptatea lui și face nedreptate
și moare pentru ea, va muri în
nedreptatea pe care a făcut-o.
27 Și când cel rău se întoarce de la

18 *Cap. 3.18.
19 *Ex. 20.5. Deut. 5.9. 2 Împ. 23.26; 24.3,4.
20 *Vers. 4. **Deut. 24.16 2 Împ. 14.6. 2 Cr. 25.4. Ier. 31.29,30. †Is. 3.10,11. ††Rom. 2.9.
21 *Vers. 27. Cap. 33.12; 33.19.
22 *Cap. 33.16.
23 *1 Tim. 2.4. 2 Pet. 3.9.
24 *Cap. 3.20; 33.12,13,18. **2 Pet. 2.20
25 *Vers. 29. Cap. 33.17; 33.20.

[a] *Sau* „tâlhar“ [b] *Sau* „se teme“ [c] *Sau* „n-a oprit garanția“ [d] *Sau* „egală“ [e] *Lit.* „prin care a păcătuit“

răutatea lui pe care a făcut-o şi
face judecată şi dreptate, el îşi va
28 *Vers. 14.
28 păstra sufletul viu. Pentru* că ia
seama şi se întoarce de la toate
fărădelegile lui pe care le-a făcut,
29 va trăi negreşit, nu va muri. Dar
casa lui Israel zice: «Calea Dom-
nului nu este dreaptă!» Casă a lui
Israel, nu sunt căile Mele drepte?
Oare nu căile voastre nu sunt
drepte?
30 *Cap. 7.3; 33.20. **Mt. 3.2. Apoc. 2.5.
30 De aceea*, vă voi judeca pe
fiecare după căile lui, casă a lui
Israel“, zice Domnul Dumnezeu.
„Întoarceţi-vă**, da, întoarceţi-vă
de la toate fărădelegile voastre
şi nelegiuirea nu vă va fi o piatră
31 *Ef. 4.22,23 **Ier. 32.39. Cap. 11.19; 36.26.
31 de poticnire! Aruncaţi* de la voi
toate fărădelegile voastre cu care
v-aţi răzvrătit şi faceţi-vă *rost de*
o inimă nouă** şi *de* un duh nou;
pentru ce vreţi să muriţi, casă a
32 *Plân. 3.33. Vers. 23. Cap. 33.11. 2 Pet. 3.9.
32 lui Israel? Pentru că Eu n-am nici
o plăcere* în moartea celui care
moare“, zice Domnul Dumnezeu,
„de aceea, întoarceţi-vă şi trăiţi!“

Israel, o leoaică şi o viţă

19 ✱ „Iar tu, înalţă o plângere*
pentru căpeteniile lui Israel
1 *Cap. 26.17; 27.2.
2 şi spune: Ce a fost mama ta?
O leoaică. Şedea culcată printre
lei, şi-a crescut puii în mijlocul
leilor tineri.
3 *2 Împ. 23.31; 23.32.
3 Şi a crescut pe unul din puii
ei. El s-a făcut leu* tânăr şi s-a
deprins să apuce prada; a mâncat
oameni.
4 *2 Împ. 23.34 2 Cr. 36.4. Ier. 22.11,12.
4 Şi naţiunile au auzit despre el;
a fost prins în groapa lor şi l-au
adus cu verigi de nas în ţara Egip-
tului*.
5 *2 Împ. 23.34
5 Şi când a văzut ea că a aştep-
tat *şi* speranţa ei s-a dus, a luat
pe un altul* dintre puii ei *şi* l-a
făcut leu tânăr.
6 *Ier. 22.13-17
6 Şi el se suia* şi cobora cu leii;
s-a făcut leu tânăr şi s-a deprins
să apuce prada; a mâncat oameni.
7 Şi le-a cunoscut[a] palatele[b] şi
le-a pustiit cetăţile; şi ţara a fost
pustiită, şi toată plinătatea ei, de
sunetul răcnetului său.
8 *2 Împ. 24.2.
8 Atunci naţiunile* s-au înşiruit
împotriva lui din provinciile din jur;
şi au întins plasa lor peste el: el a
fost prins în groapa lor.
9 *2 Cr. 36.6. Ier. 22.18. **Cap. 6.2.
9 Şi l-au pus în cuşcă, cu verigi
de nas, şi l-au adus* la împăratul
Babilonului; l-au adus într-un loc
întărit, ca să nu i se mai audă
glasul pe munţii** lui Israel.
10 *Cap. 17.6. **Deut. 8.7-9
10 ✡ Mama ta* era ca o viţă a-
semenea ţie[c], plantată lângă ape;
era roditoare** şi plină de ra-
muri, datorită mulţimii apelor.
11 *Cap. 31.3. Dan. 4.11.
11 Şi avea nuiele tari[d], pentru
sceptrele celor care stăpânesc.
Şi tulpina ei se înălţa* printre
crengile groase[e] şi se vedea prin
înălţimea ei, cu mulţimea ra-
murilor ei.
12 *Cap. 17.10. Osea 13.15.
12 Dar a fost smulsă cu furie, a
fost aruncată la pământ; şi vân-
tul* de răsărit i-a uscat rodul, nu-
ielele ei tari s-au rupt şi s-au us-
cat; le-a mistuit focul.
13 Şi acum este plantată în pus-
tiu, într-un pământ sec şi însetat.
14 *Jud. 9.15. 2 Împ. 24.20 Cap. 17.18. **Plân. 4.20.
14 Şi a ieşit foc* dintr-o nuia a
ramurilor ei, i-a mistuit rodul;
încât ea nu are nici o nuia tare *ca*
să fie sceptru pentru stăpânire“.
Aceasta este o plângere şi va
fi cântare de jale[f]**.

Neascultarea lui Israel în trecut şi în prezent

20 ✱ Şi a fost *aşa*: în anul al şap-
telea, în *luna* a cincea, în a zecea
1 *Cap. 8.1; 14.1.
zi a lunii, unii dintre bătrânii* lui
Israel au venit să-L întrebe pe
Domnul şi au stat jos înaintea mea.
2 Şi cuvântul Domnului a fost
3 *Cap.14.3. Vers. 31.
3 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, vorbeşte bătrânilor lui Israel
şi spune-le: Aşa zice Domnul Dum-
nezeu: «Aţi venit să Mă între-
baţi? Viu sunt Eu», zice Domnul
Dumnezeu, «că* nu Mă voi lăsa
întrebat de voi!»
4 *Cap. 22.2; 23.36.
4 Îi vei judeca tu? Vei judeca*
tu, fiu al omului? Fă-le cunoscut

[a] *Sau* „le-a dărâmat“ [b] *Sau* „văduvele“ [c] *Sau* „în sângele tău“, „în odihna ta“ [d] *Sau* „nuiele ale puterii“ [e] *Sau* „printre crengile stufoase“; *sau* „printre nori“ [f] *Însoţită de bătăi în piept sau de instrumente*

4 **Cap. 16.2. Mt. 23.32.
5 *Ex. 6.7. Deut. 7.6. **Ex. 3.8; 4.31. Deut. 4.34. †Ex. 20.2.
6 *Deut. 8.7-9. Ier. 32.22. **Ps. 48.2. Vers. 15. Dan. 8.9; 11.16,41. Zah. 7.14.
7 *Cap. 18.31. **2 Cr. 15.8. †Lev. 17.7; 18.3. Deut. 29.16-18 Ios. 24.14.
8 *Cap. 7.8. Vers. 13,21.
9 *Ex. 32.12. Num. 14.13. Deut. 9.28. Vers. 14,22. Cap. 36.21; 36.22.
10 *Ex. 13.18.
11 *Deut. 4.8. Neem. 9.13. Ps. 147.19. **Lev. 18.5. Rom. 10.5. Gal. 3.12.
12 *Ex. 20.8; 31.13; 35.2. Deut. 5.12. Neem. 9.14.
13 *Num. 14.22. Ps.78.40; 95.8-10. **Pr. 1.25. Vers. 16,24. †Is. 56.6. ††Num. 14.29; 26.65. Ps. 106.23.

5 urâciunile** părinților lor, și spu-
ne-le: Așa zice Domnul Dumne-
zeu: «În ziua când l-am ales* pe
Israel, Mi-am ridicat mâna[a] pen-
tru sămânța casei lui Iacov și
M-am făcut cunoscut** lor în țara
Egiptului, când Mi-am ridicat
mâna pentru ei, zicând: «Eu† sunt
6 Domnul Dumnezeul vostru!» În
ziua aceea Mi-am ridicat mâna
pentru ei, că îi voi duce* din țara
Egiptului într-o țară pe care o
căutasem pentru ei, în care curge
lapte și miere, care este po-
7 doaba** tuturor țărilor[b]. Și le-am
zis: «Lepădați* fiecare urâciuni-
le** ochilor voștri și nu vă înti-
nați cu idolii† Egiptului. Eu sunt
Domnul Dumnezeul vostru».
8 Dar ei s-au răzvrătit împotri-
va Mea și n-au vrut să Mă ascul-
te. Nici unul dintre ei n-a lepă-
dat urâciunile ochilor săi, nici n-a
părăsit idolii Egiptului. Atunci
am zis: «Îmi voi vărsa furia* asu-
pra lor, ca să-Mi potolesc mânia
împotriva lor în mijlocul țării
9 Egiptului». Dar am lucrat pen-
tru* Numele Meu, ca să nu fie
profanat în ochii națiunilor prin-
tre care erau, înaintea ochilor că-
rora M-am făcut cunoscut lor,
scoțându-i din țara Egiptului.
10 Și i-am scos* din țara Egiptu-
11 lui și i-am adus în pustiu și le-am
dat* rânduielile Mele și le-am
făcut cunoscut judecățile Mele pe
care, *dacă* omul le face**, va trăi
12 prin ele. Și le-am dat și sabatele
Mele, ca să fie un semn* între
Mine și ei, ca să cunoască ei că
Eu sunt Domnul care-i sfințește[c].
13 Dar casa lui Israel s-a răzvră-
tit împotriva Mea*, în pustiu: n-au
umblat în rânduielile Mele și au
respins judecățile Mele** pe care,
dacă omul le face, va trăi prin ele.
Și au profanat foarte mult sa-
batele† Mele. Atunci am zis: «Îmi
voi vărsa furia asupra lor în pus-
14 tiu††, ca să-i nimicesc». Dar am
lucrat pentru Numele Meu, ca să
nu fie profanat în ochii națiu-
nilor înaintea ochilor cărora îi
scosesem.
15 Și Mi-am ridicat* și mâna
pentru ei în pustiu, că nu-i voi
duce în țara pe care *le*-am dat-o,
în care curge lapte și miere, care
este podoaba** tuturor țărilor.
16 *Și aceasta* pentru că au respins
judecățile Mele și n-au umblat în
rânduielile Mele și au profanat
sabatele Mele, pentru că inima*
17 lor umbla după idolii lor. Dar
ochiul Meu i-a cruțat*, ca să nu-i
nimicesc, și nu i-am nimicit cu
18 totul în pustiu. Și am zis fiilor lor
în pustiu: «Nu umblați în rându-
ielile părinților voștri, nici nu
țineți poruncile lor și nu vă în-
19 tinați cu idolii lor. Eu sunt Dom-
nul Dumnezeul vostru; umblați*
în rânduielile Mele și păziți ju-
decățile Mele și împliniți-le!
20 Și sfințiți sabatele Mele, iar ele
să fie un semn* între Mine și voi,
ca să cunoașteți că Eu sunt Dom-
nul Dumnezeul vostru».
21 Dar fiii s-au răzvrătit* împo-
triva Mea, n-au umblat în rându-
ielile Mele și n-au păzit judecă-
țile Mele, ca să le împlinească,
pe care, *dacă* omul le face, va
trăi** prin ele; au profanat saba-
tele Mele. Și am zis: «Îmi voi
vărsa furia asupra lor, ca să-Mi
potolesc mânia împotriva lor în
22 pustiu». Dar Mi-am tras mâna* și
am lucrat pentru** Numele Meu,
ca să nu fie profanat în ochii
națiunilor în fața cărora îi sco-
sesem.
23 Mi-am ridicat din nou mâna
pentru ei în pustiu, că îi voi îm-
prăștia* printre națiuni și-i voi ri-
24 sipi în *felurite* țări, pentru că n-au
împlinit judecățile Mele și au
respins rânduielile Mele și au pro-
fanat sabatele Mele și ochii* lor
au fost după idolii părinților lor.
25 Și le-am dat și Eu rânduieli* care

15 *Ps. 95.11; 106.26. **Vers. 6.
16 *Num. 15.39. Ps. 78.37. Amos 5.25; 5.26. Fap. 7.42,43.
17 *Ps. 78.38.
19 *Deut. 5.32; 5.33; 6.1; 8.1; 11.1.
20 *Ier. 17.22. Vers. 12.
21 *Num. 25.1; 25.2. Deut. 9.23; 9.24; 31.27. **Vers. 11,13
22 *Ps. 78.38. Vers. 17. **Vers. 9,14.
23 *Lev. 26.33. Deut. 28.64. Ps. 106.27. Ier. 15.4.
24 *Cap. 6.9.
25 *Ps. 81.12. Rom. 1.24. 2 Tes. 2.11.

[a] *Pentru jurământ* [b] *Sau* „o podoabă printre toate țările“ [c] *Sau* „că Eu, Domnul, îi sfințesc“

26 *2 Împ. 17.17; 21.6. 2 Cr. 28.3; 33.6. Ier. 32.35.
27 *Rom. 2.24.
28 *Is. 57.5. Cap. 6.13. **Cap. 16.19
31 *Vers. 26. **Vers. 3.
32 *Cap. 11.5.
33 *Ier. 21.5.

nu erau bune şi judecăţi prin care
26 nu puteau să trăiască. Şi i-am
lăsat să se întineze prin înseşi
darurile lor, întrucât i-au trecut*
prin foc pe toţi întâii lor năs-
cuţi[a], ca să-i pustiesc[b], ca să cu-
noască ei că Eu sunt Domnul.
27 De aceea, fiu al omului, vor-
beşte casei lui Israel şi spune-le:
Aşa zice Domnul Dumnezeu: «De
asemenea şi în aceasta M-au bat-
jocorit* părinţii voştri, că au lu-
crat cu necredincioşie împotriva
28 Mea. Când i-am adus în ţara pen-
tru care Îmi ridicasem mâna că
le-o voi da, ei au privit spre ori-
ce* deal înalt şi spre orice copac
stufos; şi acolo şi-au adus jert-
fele, şi acolo şi-au prezentat da-
rul[c] lor care *M*-a provocat la mâ-
nie[d], şi acolo şi-au adus mireasma
lor plăcută[e]** şi acolo şi-au tur-
29 nat darurile lor de băutură. Atunci
le-am zis: «Ce este înălţimea la
care mergeţi?» Şi până în ziua a-
ceasta i s-a pus numele Bama[f]».

Mustrări şi promisiuni

30 De aceea, spune casei lui Isra-
el: Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Vă întinaţi după calea părinţi-
lor voştri? Şi curviţi după urâ-
31 ciunile lor? Şi când aduceţi da-
rurile* voastre, când treceţi pe
fiii voştri prin foc, vă întinaţi cu toţi
idolii voştri chiar până astăzi; şi
Eu să fiu întrebat de voi, casă
a lui Israel? Viu sunt Eu», zice
Domnul Dumnezeu, «că nu voi
fi** întrebat de voi.
32 Şi ce* vă trece prin gând[g] nu
va fi nicidecum, când ziceţi:
«Vom fi ca naţiunile, ca familiile
ţărilor, slujind lemnului şi pie-
33 trei». Viu sunt Eu», zice Domnul
Dumnezeu, «că Eu voi domni pes-
te voi cu mână puternică şi cu braţ
34 întins* şi cu furie revărsată. Şi vă
voi scoate dintre popoare şi vă voi
aduna din ţările în care aţi fost
împrăştiaţi cu mână puternică şi
35 cu braţ întins şi cu furie revărsa-
tă; şi vă voi aduce în pustiul po-
poarelor şi acolo*, faţă în faţă, voi
36 intra la judecată cu voi! Cum am
intrat la judecată* cu părinţii voş-
tri în pustiul ţării Egiptului, aşa voi
intra la judecată cu voi», zice
37 Domnul Dumnezeu. «Şi vă voi
trece* pe sub toiag[h] şi vă voi aduce
în legătura legământului. Şi voi
38 curăţi* dintre voi pe cei răzvrătiţi
şi pe cei care nu-Mi sunt credin-
cioşi; îi voi scoate din ţara în care
locuiesc ei temporar, dar nu vor in-
tra** pe pământul lui Israel. Şi veţi
cunoaşte† că Eu sunt Domnul»“.
39 Cât despre voi, casă a lui Is-
rael, aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Mergeţi, slujiţi* fiecare idolilor
săi şi de acum înainte, dacă nici
unul dintre voi nu vrea să Mă as-
culte! Dar nu mai profanaţi** Nu-
mele Meu cel sfânt cu darurile
40 voastre şi cu idolii voştri! Pentru
că pe muntele* Meu cel sfânt, pe
muntele înălţimii lui Israel“, zice
Domnul Dumnezeu, „acolo Îmi va
sluji toată casa lui Israel, în între-
gime, în ţară; acolo îi voi primi[i]**
şi acolo voi cere darurile voastre
ridicate şi pârga[j] darurilor voas-
tre, cu toate lucrurile sfinte[k] ale
41 voastre. Vă voi primi* ca mireas-
mă plăcută**, când vă voi scoate
dintre popoare şi vă voi aduna
din ţările în care aţi fost împrăş-
tiaţi; şi voi fi sfinţit[l] în voi înaintea
42 ochilor naţiunilor. Şi veţi cunoaş-
te* că Eu sunt Domnul, când vă
voi aduce** pe pământul lui Israel,
în ţara pentru care Mi-am ridicat
mâna că o voi da părinţilor voştri.
43 Şi acolo vă veţi aminti* de căile
voastre şi de toate faptele voastre
cu care v-aţi întinat. Şi vă va fi
scârbă** de voi înşivă înaintea
ochilor voştri, pentru toate relele

35 *Ier. 2.9,35. Cap. 17.20.
36 *Num. 14.21-23; 14.28,29.
37 *Lev. 27.32. Ier. 33.13.
38 *Cap. 34.17; 34.20. **Ier. 44.14. †Cap. 6.7; 15.7; 23.49.
39 *Jud. 10.14. Ps. 81.12. Amos 4.4. **Is. 1.13. Cap. 23.38; 23.39.
40 *Is. 2.2,3. Cap. 17.23. Mica 4.1. **Is. 56.7; 60.7. Zah. 8.20. Mal. 3.4. Rom. 12.1.
41 *Is. 27.13. Cap. 11.17. **Ef. 5.2. Filip. 4.18.
42 *Vers. 38,44. Cap. 36.23; 38.23. **Cap. 34.13; 36.24.
43 *Cap. 16.61. **Lev. 26.39. Cap. 6.9. Osea 5.15.

[a] *Lit.* „pe toţi cei care deschid pântecele“ [b] *Sau* „ca să-i înspăimânt“ [c] *Ebr.* „corban“ [d] *Lit.* „au prezentat provocarea darului lor“ [e] *Lit.* „mireasma de odihnă“ *(ca în Gen.8.21)* [f] *Înălţime* [g] *Lit.* „duh“ [h] *Cum face păstorul ca să-şi numere oile* [i] *Sau* „voi găsi plăcere în ei“ [j] *Sau* „cele mai alese dintre“ [k] *Sau* „consacrate“ [l] *Sau* „Mă voi arăta sfânt“

44 *Vers. 38. Cap. 24.24. **Cap. 36.22

44 voastre pe care le-ați făcut. Și veți
cunoaște* că Eu sunt Domnul,
când voi fi lucrat cu voi pentru**
Numele Meu, nu după căile voas-
tre rele, nici după faptele voastre
stricate, casă a lui Israel“, zice
Domnul Dumnezeu.
45 ✸ [a]Și cuvântul Domnului a
46 fost către mine, zicând: „Fiu al o-
mului*, îndreaptă-ți fața spre sud[b]
și rostește[c] *cuvântul* împotriva su-
dului[d] și profețește împotriva pă-
47 durii câmpiei din sud[e]. Și spune
pădurii din sud[e]: Ascultă cuvântul
Domnului! Așa zice Domnul Dum-
nezeu: «Iată, voi aprinde* un foc
în tine și va mistui în tine orice**
copac verde și orice copac uscat.
Flacăra arzătoare nu se va stinge,
și tot ce întâlnește[f] va fi ars de ea
48 de la sud† până la nord. Și orice
făptură[g] va vedea că Eu, Domnul,
Eu am aprins-o. Nu se va stinge»“.
49 Și am zis: „Vai, Doamne Dum-
nezeule! Ei zic despre mine: «Nu
vorbește el în parabole?»“

46 *Cap. 6.2; 21.2.

47 *Ier. 21.14. **Lc. 23.31. †Cap. 21.4.

Babilonul, sabia Domnului

2 *Cap. 20.46. **Deut. 32.2. Amos 7.16. Mica 2.6,11.

3 *Iov 9.22.

4 *Cap. 20.47.

5 *Is. 45.23; 55.11.

6 *Is. 22.4.

21 Și cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui*, îndreaptă-ți fața împotriva
Ierusalimului și rostește[c] *cuvân-
tul* împotriva** locurilor sfinte și
profețește împotriva pământului
3 lui Israel. Și spune pământului lui
Israel: Așa zice Domnul: «Iată,
Eu sunt împotriva ta și-Mi voi
scoate sabia din teacă și voi ni-
mici din tine pe cel drept* și pe
4 cel rău. Pentru că voi nimici din
tine pe cel drept și pe cel rău, de
aceea sabia Mea va ieși din tea-
că împotriva oricărei făpturi[g],
5 de la sud* până la nord. Și orice
făptură[g] va cunoaște că Eu, Dom-
nul, Mi-am scos sabia din teacă;
ea nu se va mai întoarce*».
6 Suspină* deci, fiu al omului,
până ți se vor frânge rărunchii, și
suspină cu amar înaintea ochilor
7 lor. Și va fi *așa*: când îți vor zice:
«De ce suspini?», vei zice: «Din
cauza știrii care vine; și orice ini-
mă se va topi și toate mâinile*
vor slăbi și orice duh va lâncezi și
toți genunchii se vor topi ca apa.
Iată, vine; este aici!»“, zice Dom-
nul Dumnezeu.
8 Și cuvântul Domnului a fost
9 către mine, zicând: „Fiu al omului,
profețește și spune: «Așa zice
Domnul». Spune:
«Sabia! Sabia* se ascute și se
și lustruiește.
10 Se ascute pentru înjunghiere,
se lustruiește ca să strălucească
întocmai ca fulgerul.
Să ne bucurăm atunci, *zicând*:
«Toiagul fiului meu disprețuiește
orice lemn»?
11 Și el a dat-o să fie lustruită
ca să fie luată în mână. Sabia a
fost ascuțită și a fost lustruită ca
să fie pusă în mâna celui* care
va ucide».
12 Strigă și urlă, fiu al omului!
Pentru că ea va fi împotriva
poporului Meu, va fi împotriva
tuturor căpeteniilor lui Israel; ei
sunt dați sabiei împreună cu
poporul Meu. De aceea, bate-te
peste coapsă*!
13 Da, este o încercare*; și ce
dacă nici toiagul disprețuitor nu va
mai fi?“, zice Domnul Dumnezeu.
14 „Și tu, fiu al omului, profețeș-
te și bate* din palme[h]; pentru că
lovitura sabiei se va dubla a
treia oară; este sabia celor uciși,
sabia care l-a ucis pe cel mare[i],
care îi înconjoară** pe ei în mod
deosebit[j].
15 Am pus sabia amenințătoare
împotriva tuturor porților lor, ca
să *li* se topească inima și să *li*
se înmulțească poticnirile. Vai,
este făcută* ca fulgerul, este as-
cuțită pentru înjunghiere!
16 Adună-ți* *puterile*, mergi la
dreapta, întoarce-te, mergi la stân-

7 *Cap. 7.17.

9 *Deut. 32.41 Vers. 15,28.

11 *Vers. 19.

12 *Ier. 31.19.

13 *Iov 9.23. 2 Cor. 8.2.

14 *Num. 24.10 Cap. 6.11. Vers. 17. **1 Împ. 20.30

15 *Vers. 10,28.

16 *Cap. 14.17.

[a] *Într-unul din textele ebraice, cap. 21 începe aici* [b] *Ebr.* „teman“ [c] *Lit.* „picură“ [d] *Ebr.* „darom“ [e] *Ebr.* „Neghev“ [f] *Lit.* „fețele“ [g] *Lit.* „carne“ [h] *Lit.* „palmă de palmă“ [i] *Sau* „este sabia celor răniți de moarte; este sabia celui mare care este rănit de moarte“ [j] *Sau* „care este o spaimă pentru ei“

ga, oriîncotro ţi se îndreaptă faţa!
17 Şi Eu voi bate* din palme
şi-Mi voi potoli** furia: Eu,
Domnul, am vorbit“.
18 Şi cuvântul Domnului a fost
19 către mine, zicând: „Şi tu, fiu al
omului, fă-ţi două căi, pe unde
să vină sabia împăratului Babilo-
nului. Amândouă vor ieşi dintr-o
singură ţară. Şi fă-ţi un semn
arătător[a], fă-l la capătul căii cetă-
20 ţii. Fă o cale pe care sabia să vină
la Raba* fiilor lui Amon şi la Iu-
21 da, în Ierusalimul cel întărit. Pen-
tru că împăratul Babilonului a
stat la răspântia[b] drumului, la
capătul celor două căi, ca să ghi-
cească. El a scuturat săgeţile, a
întrebat terafimi[c], a cercetat fica-
22 tul. În dreapta lui era sorţul[d] pen-
tru Ierusalim, ca să pună berbecii
de dărâmare, să deschidă gura
pentru măcel, să înalţe glasul cu
strigăt* de război, să pună ber-
becii** de dărâmare împotriva
porţilor, să ridice întărituri, să
construiască turnuri de asediere.
23 Şi aceasta va fi o ghicire falsă în
ochii lor, pentru cei care au fă-
cut[e] jurăminte*; dar el va aminti
nelegiuirea[f], ca să fie prinşi“.
24 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Pentru că faceţi să
fie amintită nelegiuirea voastră,
întrucât fărădelegile voastre sunt
descoperite, aşa că în toate fap-
tele voastre se văd păcatele voas-
tre, pentru că se aminteşte de voi,
veţi fi prinşi cu mâna.
25 Şi ţie, cel necurat[g], cel rău*,
mai-mare al lui Israel, a cărui
zi** a venit la timpul nelegiuirii
26 de la sfârşit, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Scoateţi mitra[h] şi
luaţi coroana! Ce este nu va *mai*
fi[i]. Înălţaţi pe cel smerit* şi sme-
27 riţi pe cel înălţat! O voi răstur-
na, o voi răsturna, o voi răsturna!
Aceasta de asemenea nu va *mai* fi
până nu va veni* acela căruia

17 *Vers. 14. Cap. 22.13. **Cap. 5.13.
20 *Ier. 49.2. Cap. 25.5. Amos 1.14.
22 *Ier. 51.14. **Cap. 4.2.
23 *Cap. 17.13; 17.15,16,18.
25 *2 Cr. 36.13. Ier. 52.2. Cap. 17.19. **Cap. 35.5.
26 *Cap. 17.24. Lc. 1.52.

îi aparţine dreptatea, şi *lui* i-o
voi da».
28 Şi tu, fiu al omului, profeţeş-
te şi spune: Aşa zice Domnul
Dumnezeu despre fiii lui Amon*
şi despre ruşinea lor. Şi vei
spune:
«Sabia! Sabia este scoasă!
Ea este lustruită pentru măcel,
ca să nimicească, să strălucească
asemenea fulgerului,
29 pe când ei văd* pentru tine
deşertăciune, pe când ei îţi ghi-
cesc minciună, ca să te pună pe
grumazul celor răi care sunt ucişi,
cărora le-a venit ziua**, la timpul
nelegiuirii sfârşitului.
30 Întoarce-o* în teacă! Te voi
judeca în locul unde ai fost fă-
cut, în ţara ta de naştere**.
31 Şi voi vărsa* asupra ta mânia
Mea; voi sufla** asupra ta focul
aprinderii Mele şi te voi da în
mâna unor oameni violenţi, meş-
teri în nimicire.
32 Vei fi pentru foc, ca să fii mis-
tuit. Sângele tău va fi în mijlocul
ţării; nu vei mai fi amintit*, pentru
că Eu, Domnul, am vorbit»“.

Păcatele şi pedepsirea Ierusalimului

22 ✱ Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Şi tu, fiu al
omului, vei judeca*, vei judeca
tu cetatea** sângeroasă? Da, fă-o
să cunoască toate urâciunile ei
3 şi spune: Aşa zice Domnul Dum-
nezeu: «Cetate care varsă sânge
în mijlocul ei, ca să vină timpul
ei, şi care face idoli împotriva
4 ei însăşi, ca să se întineze, te-ai
făcut vinovată prin sângele tău
pe care l-ai vărsat* şi te-ai întinat
cu idolii tăi pe care i-ai făcut;
şi ţi-ai apropiat zilele şi ai ajuns
până la anii tăi. De aceea** te-am
făcut de batjocură pentru naţiuni
5 şi de râs pentru toate ţările. Cei
care sunt aproape şi cei care sunt
departe de tine îşi vor bate joc
de tine, cea cu nume întinat, pli-
nă de tulburare.

27 *Gen. 49.10. Vers. 13. Lc. 1.32,33. Ioan 1.49.
28 *Ier. 49.1. Cap. 25.2,3,6 Ţef. 2.8-10.
29 *Cap. 12.24; 22.28. **Iov 18.20. Ps. 37.13. Vers. 25.
30 *Ier. 47.6. **Gen. 15.14 Cap. 16.3.
31 *Cap. 7.8; 14.19. **Cap. 22.20; 22.21.
32 *Cap. 25.10
2 *Cap. 20.4. **Naum 3.1.
4 *2 Împ. 21.16 **Deut. 28.37 1 Împ. 9.7. Cap. 5.14. Dan. 9.16.

[a] *Lit.* „o mână“ [b] *Lit.* „mama“ [c] *Idoli ai casei* [d] *Lit.* „ghicirea“ [e] *Lit.* „au jurat“ [f] *Sau* „vina“ [g] *Sau* „cel rănit de moarte“ [h] *Sau* „diadema“ [i] *Lit.* „Aceasta nu va fi aceea (*sau* aceeaşi)“

6 *Is. 1.23. Mica 3.1-3. Țef. 3.3.
7 *Deut. 27.16. **Ex. 22.21; 22.22.
8 *Vers. 26. **Lev. 19.30. Cap. 23.38.
9 *Ex. 23.1. Lev. 19.16. **Cap. 18.6; 18.11.
10 *Lev. 18.7,8. 1 Cor. 5.1. **Lev. 18.19; 20.18. Cap. 18.6.
11 *Lev. 18.20. Ier. 5.8. Cap. 18.11. **Lev. 18.15; 20.12. †Lev. 18.9.
12 *Ex. 23.8. Deut. 27.25. **Ex. 22.25. Lev. 25.36. Deut. 23.19. †Deut. 32.18. Ier. 3.21. Cap. 23.35.
13 *Cap. 21.17.
14 *Cap. 21.7. **Cap. 17.24
15 *Deut. 4.27. **Cap. 23.27; 23.48.
16 *Ps. 9.16. Cap. 6.7.
18 *Ps. 119.119. Is. 1.22. Ier. 6.28.

6 Iată, căpeteniile* lui Israel au
fost în tine ca să verse sânge,
7 fiecare după puterea[a] lui. În tine
au disprețuit* ei pe tată și pe
mamă; în mijlocul tău au lucrat
prin asuprire[b] cu străinul**; în
tine au nedreptățit pe orfan și
8 pe văduvă. Tu Mi-ai disprețuit*
lucrurile sfinte și Mi-ai profa-
9 nat** sabatele. În tine au fost
oameni defăimători*, ca să ver-
se sânge; și în tine** au mâncat
pe munți; în mijlocul tău au co-
10 mis desfrâu; în tine au descope-
rit* goliciunea tatălui *lor*; în tine
s-au culcat cu cea care era în pe-
11 rioada** ei. Și unul a făcut urâ-
ciuni cu soția* aproapelui său; și
celălalt a întinat-o prin necurăție
pe nora** lui, iar un altul a înjo-
sit-o în tine pe sora† lui, pe fiica
12 tatălui său. În tine au luat mită*
pentru vărsare de sânge; ai luat
camătă** și dobândă și ai avut
câștig necinstit de la aproapele
tău prin asuprire și pe Mine M-ai
uitat†», zice Domnul Dumnezeu.
13 «Și, iată, am bătut* din mână[c]
la câștigul tău necinstit pe care
l-ai făcut și la vărsarea ta de sân-
ge care a fost în mijlocul tău.
14 Va putea inima* ta să îndure, vor
fi mâinile tale tari în zilele în
care voi lucra împotriva ta? Eu,
Domnul, am vorbit** și voi face.
15 Și te voi împrăștia* printre nați-
uni și te voi risipi în *felurite* țări
și-ți voi mistui** necurăția din
16 tine. Și te vei întina prin tine însuți
înaintea ochilor națiunilor și vei
cunoaște* că Eu sunt Domnul»“.
17 Și cuvântul Domnului a fost
18 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, casa lui Israel a ajuns* pen-
tru Mine ca o zgură; toți sunt a-
ramă și cositor și fier și plumb în
mijlocul cuptorului; au ajuns zgu-
19 ră de argint“. De aceea, așa zice
Domnul Dumnezeu: „Pentru că
toți ați ajuns zgură, de aceea, ia-
tă, vă voi aduna în mijlocul Ie-
20 rusalimului. *Cum* se adună argin-
tul și arama și fierul și plumbul
și cositorul în mijlocul cuptoru-
lui, ca să sufle focul asupra lor,
să le topească, așa vă voi aduna
în mânia Mea și în furia Mea și
vă voi pune acolo și vă voi topi.
21 Da, vă voi aduna și voi sufla*
asupra voastră focul mâniei Mele
și vă veți topi în mijlocul lui[d].
22 Cum se topește argintul în mij-
locul cuptorului, așa vă veți topi
voi în mijlocul lui și veți cunoaș-
te că Eu, Domnul, Mi-am vărsat*
furia asupra voastră“.
23 Și cuvântul Domnului a fost
24 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, spune-i: «Tu ești o țară care
nu s-a curățit, peste care n-a plouat
25 în ziua mâniei». Este o uneltire*
a profeților[e] lui în mijlocul lui,
ca un leu care răcnește sfâșiind
prada; ei devorează** suflete,
iau† bogății și lucruri de preț,
înmulțesc văduvele lui în mijlo-
26 cul lui. Preoții* lui încalcă le-
gea Mea și profanează** lucruri-
le Mele sfinte. Nu fac deosebi-
re† între ce este sfânt și ce nu
este sfânt, nici nu fac cunoscut
deosebirea între necurat și cu-
rat, și își ascund ochii de la sa-
batele Mele și sunt profanat între
27 ei. Căpeteniile* lui în mijlocul lui
sunt ca niște lupi care sfâșie pra-
da, ca să verse sânge, să piardă
suflete, ca să aibă câștig[f] necin-
28 stit. Și profeții* lui i-au tencuit cu
var, văzând deșertăciune** și
ghicindu-le minciuni, spunând:
«Așa zice Domnul Dumnezeu!»
29 și Domnul n-a vorbit. Poporul*
țării folosește asuprirea și practi-
că hoția; da, asupresc** pe sărac
și pe nevoiaș, și asupresc pe străin
pe nedrept.
30 Și am căutat* printre ei un om
care să repare** zidul și să stea
la spărtură† înaintea Mea pentru

21 *Cap. 21.31.
22 *Cap. 20.8; 20.33.
25 *Osea 6.9. **Mt. 23.14. †Mica 3.11. Țef. 3.3,4.
26 *Mal. 2.8. **Lev. 22.2. 1 Sam. 2.29. †Lev. 10.10. Ier. 15.19. Cap. 44.23.
27 *Is. 1.23. Vers. 6. Mica 3.2,3; 3.9-11. Țef. 3.3.
28 *Cap. 13.10. **Cap. 13.6; 13.7; 21.29.
29 *Ier. 5.26-28 **Ex. 23.9. Lev. 19.33. Vers. 7.
30 *Ier. 5.1. **Cap. 13.5. †Ps. 106.23.

[a] *Lit.* „brațul“ [b] *Sau* „prin stoarcere *de bani*“ *(și în v. 29)* [c] *Lit.* „am bătut din mâna Mea“ *(ca semn de revoltă)* [d] *Ierusalimului* [e] *Sau* „a căpeteniilor“ [f] *Lit.* „ca să câștige câștig“

țară, ca să n-o distrug, dar n-am
31 găsit nici unul. Şi Îmi voi vărsa*
mânia asupra lor; îi voi mistui
în focul mâniei Mele, voi aduce**
calea lor asupra capului lor“, zice
Domnul Dumnezeu.

Samaria şi Ierusalimul, două curve

23 Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, erau două* femei, fiice ale
3 aceleiaşi mame. Şi au curvit* în
Egipt, au curvit în tinerețea**
lor. Acolo le-au fost strânşi sâ-
nii şi acolo a fost atins sânul fe-
4 cioriei lor. Şi numele lor erau:
Ohola[a], cea mai mare, şi Oholi-
ba[b], sora ei. Şi erau* ale Mele; şi
au născut fii şi fiice. Cât despre
numele lor: Samaria este Ohola,
şi Ierusalimul, Oholiba.
5 Şi Ohola a curvit când era a
Mea[c]. Şi prin poftă s-a aprins după
iubiții ei, după asirieni*, vecinii
6 *ei*, îmbrăcați în albastru, guver-
natori şi stăpânitori[d], toți tineri
plăcuți[e], cavaleri, călărind pe cai.
7 Şi ea s-a dedat curviei cu ei,
toți cei aleşi ai fiilor Asiriei[f]. Şi
cu toți aceia după care se aprin-
dea de poftă, cu toți idolii lor
8 se întina. Nici nu şi-a părăsit
curviile din Egipt; pentru că în
tinerețea ei s-au culcat cu ea şi au
atins sânul fecioriei ei şi şi-au
vărsat curvia lor peste ea.
9 De aceea am dat-o în mâna
iubiților ei, în mâna fiilor Asi-
riei*, după care se aprinsese de
10 poftă. Aceştia i-au descoperit go-
liciunea, au luat* pe fiii ei şi pe
fiicele ei, iar pe ea au ucis-o cu
sabia; şi ea a ajuns un nume în-
tre femei; şi ei au executat jude-
căți asupra ei.
11 Şi sora* ei, Oholiba, a văzut
aceasta şi a fost mai stricată**
decât ea în patima ei; şi curviile
ei au întrecut curviile surorii ei.
12 S-a aprins de poftă după fiii
Asiriei*, vecinii *ei*, guvernatori

31 *Vers. 22. **Cap. 9.10.
2 *Ier. 3.7,8,10 Cap. 16.46.
3 *Lev. 17.7. Ios. 24.14. Cap. 20.8. **Cap. 16.22
4 *Cap. 16.8; 16.20.
5 *2 Împ. 15.19; 16.7; 17.3. Osea 8.9.
9 *2 Împ. 17.3-5; 18.9-11.
10 *Cap. 16.37; 16.41.
11 *Ier. 3.8. **Ier. 3.11. Cap. 16.47; 16.51.
12 *2 Împ. 16.7; 16.10. 2 Cr. 28.16-23 Cap. 16.28.

şi stăpânitori îmbrăcați în mă-
reție, cavaleri călărind pe cai,
13 toți tineri plăcuți. Şi am văzut că
s-a întinat; amândouă *au apucat*
aceeaşi cale.
14 Şi ea şi-a înmulțit curviile,
pentru că a văzut bărbați zugră-
viți pe perete, chipuri de calde-
15 eni, zugrăviți cu roşu, încinşi cu
brâie peste coapsele lor, cu turba-
ne în falduri pe capetele lor, toți
cu înfățişarea unor căpetenii[g],
după asemănarea fiilor Babilo-
nului, din Caldeea, țara lor de
16 naştere. Şi, când i-a văzut cu ochii
ei, s-a aprins de poftă după ei şi a
trimis soli după ei în Caldeea.
17 Şi fiii Babilonului au venit la ea
în patul de dragoste şi au întina-
t-o cu curvia lor; şi ea s-a întinat
cu ei şi sufletul ei s-a înstrăinat*
18 de ei. Şi ea şi-a dat pe față cur-
viile ei şi şi-a descoperit goli-
ciunea; şi Mi s-a înstrăinat su-
fletul* de ea, cum Mi se înstrăi-
19 nase sufletul de sora ei. Mai mult,
ea şi-a înmulțit curviile ei, amin-
tindu-şi de zilele tinereții ei, când
20 curvea în țara* Egiptului. Şi ea
s-a aprins de poftă după iubiții ei,
a căror carne* este *ca şi* carnea
de măgar şi a căror scurgere este
21 *ca şi* scurgerea de armăsar. Şi ai
privit înapoi la destrăbălarea ti-
nereții tale, când se atingeau egip-
tenii de pieptul tău, pentru sânii
tinereții tale“.
22 De aceea, Oholiba, aşa zice
Domnul Dumnezeu: „Iată, voi ri-
dica împotriva* ta pe iubiții tăi,
de care ți s-a înstrăinat sufletul,
şi-i voi aduce împotriva ta din
23 toate părțile: pe fiii Babilonului
şi pe toți caldeenii, Pecodul* şi
Şoa şi Coa[h], pe toți fiii Asiriei
cu ei, toți tineri** plăcuți, gu-
vernatori şi stăpânitori, căpete-
nii[g] şi oameni cu renume, toți
24 călărind pe cai. Şi vor veni îm-

17 *Vers. 22,28.
18 *Ier. 6.8.
19 *Vers. 3.
20 *Cap. 16.26.
22 *Cap. 16.37. Vers. 28.
23 *Ier. 50.21. **Vers. 12.

[a] *Cortul ei* [b] *Cortul Meu este în ea* [c] *Sau* „în loc să rămână cu Mine“ [d] *Cuvântul persan „sagan“* [e] *Sau* „aleşi“ [f] *Sau* „Asurului“ [g] *Viteji în care de război sau conducători de rangul al treilea* [h] *Triburi aramaice de la gura fluviului Tigru*

potriva ta *cu* arme, care şi căruţe
şi cu o adunătură de popoare; se
vor înşirui împotriva ta *cu* scut
şi pavăză[a] şi coif, de jur-împre-
jur; şi voi pune judecata înaintea
lor, şi te vor judeca după jude-
25 căţile lor. Şi Îmi voi arăta gelo-
zia împotriva ta; şi ei se vor purta
cu tine cu furie. Îţi vor tăia nasul
şi urechile, şi rămăşiţa ta va cădea
prin sabie. Vor lua pe fiii tăi şi pe
fiicele tale, şi rămăşiţa ta va fi
26 mistuită prin foc. Te vor şi dez-
brăca* de hainele tale şi-ţi vor
lua podoabele tale cele mărețe.
27 Şi voi face* să înceteze în tine
destrăbălarea ta şi curvia ta din
ţara** Egiptului; şi nu-ţi vei mai
ridica ochii spre ei, nici nu-ţi vei
mai aminti de Egipt".
28 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, te voi da în
mâna acelora pe care-i urăşti*,
în mâna acelora de care ţi s-a
29 înstrăinat** sufletul. Şi se vor pur-
ta cu tine cu ură; şi-ţi vor lua toa-
tă munca ta şi te vor lăsa goală*
şi neînvelită, şi ţi se va descoperi go-
liciunea faptelor tale de adulter
şi destrăbălarea ta şi curviile tale.
30 Acestea ţi se vor face, pentru că
ai curvit* după naţiuni, pentru că
31 te-ai întinat cu idolii lor. Ai um-
blat pe calea surorii tale şi voi
pune potirul* ei în mâna ta".
32 Aşa zice Domnul **Dumnezeu**:
„Vei bea din potirul surorii
tale, care este adânc şi larg; vei
fi de râs* şi de batjocură; el con-
ţine mult.
33 Te vei umple de beţie şi de
durere, cu potirul de groază şi de
pustiire, cu potirul surorii tale
Samaria.
34 Da, îl vei bea* şi-l vei goli şi
îi vei roade cioburile şi-ţi vei sfâ-
şia sânii,
pentru că Eu am vorbit", zice
Domnul **Dumnezeu**.
35 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Pentru că M-ai ui-
tat* şi M-ai aruncat** înapoia
spatelui tău, de aceea poartă-ţi
şi tu destrăbălarea ta şi curviile
tale".
36 Şi **Domnul** mi-a zis: „Fiu al
omului, vei judeca* tu pe Ohola şi
pe Oholiba? Da, fă-le cunoscut
37 urâciunile** lor. Pentru că ele au
comis adulter şi este sânge* în
mâinile lor; şi au comis adulter
cu idolii lor, şi chiar pe copiii lor
pe care Mi** i-au născut, i-au tre-
cut *prin foc* pentru ei, ca să fie
38 mâncaţi. Mi-au făcut şi aceasta:
în aceeaşi zi au întinat locaşul
Meu cel sfânt şi au profanat*
39 sabatele Mele. Pentru că atunci
când au înjunghiat pe copiii lor
pentru idolii lor, în aceeaşi zi au
intrat în locaşul Meu cel sfânt, ca
să-l profaneze. Şi, iată, aşa* au
făcut în mijlocul casei Mele.
40 Şi mai mult, au trimis după
bărbaţi care vin de departe, la care
au trimis un sol*, şi, iată, au venit.
Pentru ei te-ai spălat**, ţi-ai vop-
sit ochii† şi te-ai gătit cu po-
41 doabe. Şi te-ai aşezat pe un pat
măreţ*, cu masa pregătită înain-
tea lui, pe care ai pus** tămâia
Mea şi untdelemnul Meu.
42 Şi glasul unei mulţimi nepă-
sătoare era cu ea; şi *odată* cu
oamenii din mulţimea oamenilor
de rând au fost aduşi sabeeni[b]
din pustiu şi ei le-au pus brăţări
pe mâinile lor[c] şi cununi frumoa-
43 se pe capetele lor. Şi am zis des-
pre cea îmbătrânită în adulter:
«Acum vor curvi *cu ea*, şi ea
44 *cu ei*?» Şi ei au intrat la ea
cum intră la o femeie curvă;
aşa au intrat la Ohola şi la Oho-
liba, femeile cele destrăbălate.
45 Şi bărbaţi drepţi le vor judeca*
după judecata femeilor adul-
tere şi cu judecata femeilor care
varsă sânge, pentru că sunt
adultere şi este sânge** în mâi-
nile lor".
46 Pentru că aşa zice Domnul

26 *Cap. 16.39.
27 *Cap. 16.41. **Vers. 3,19.
28 *Cap. 16.37. **Vers. 17.
29 *Cap. 16.39. Vers. 26.
30 *Cap. 6.9.
31 *Ier. 25.15.
32 *Cap. 22.4,5.
34 *Ps. 75.8. Is. 51.17.
35 *Ier. 3.21. Cap. 22.12. **1 Împ. 14.9 Neem. 9.26.
36 *Cap. 20.4; 22.2. **Is. 58.1.
37 *Cap. 16.38. Vers. 45. **Cap. 16.20; 16.21,36,45; 20.26.
38 *Cap. 22.8.
39 *2 Împ. 21.4.
40 *Is. 57.9. **Rut 3.3. †2 Împ. 9.30. Ier. 4.30.
41 *Est. 1.6. Is. 57.7. Amos 2.8; 6.4 **Pr. 7.17. Cap. 16.18; 16.19. Osea 2.8.
45 *Cap. 16.38. **Vers. 37.

[a] *Sau* „scut mare şi scut mic" [b] *Unii* „beţivi" [c] *Celor două surori*

46 *Cap. 16.40.

Dumnezeu: „Voi aduce* o adună-
tură împotriva lor şi le voi da să
fie mânate încoace şi încolo şi

47 *Cap. 16.40. **2 Cr. 36.17; 36.19. Cap. 24.21.

47 prădate. Şi adunătura le va uci-
de* cu pietre şi le va tăia cu să-
biile lor; vor ucide** pe fiii lor
şi pe fiicele lor şi le vor arde
casele cu foc.

48 *Cap. 22.15. Vers. 27. **Deut. 13.11 2 Pet. 2.6.

48 Şi voi face* să înceteze des-
trăbălarea din ţară, ca** să ia în-
văţătură toate femeile şi să nu
facă după destrăbălarea voastră.
49 Şi vor răsplăti destrăbălarea
voastră asupra voastră şi veţi
purta păcatele idolilor voştri. Şi
veţi cunoaşte că Eu sunt Domnul
Dumnezeu".

Oala care fierbe

24 ✷ Şi în anul al nouălea, în
luna a zecea, în ziua a zecea a
lunii, cuvântul Domnului a fost

2 *2 Împ. 25.1. Ier. 39.1; 52.4.

2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, scrie-ţi numele zilei, al zilei
acesteia: chiar în ziua* aceasta
împăratul Babilonului se apro-

3 *Cap.17.12. **Ier. 1.13. Cap. 11.3.

3 pie de Ierusalim. Şi propune o
parabolă înaintea casei* răzvră-
tite şi spune-le: Aşa zice Domnul
Dumnezeu:
«Pune oala**, pune-o şi toarnă
şi apă în ea.
4 Strânge în ea bucăţile ei, toa-
te bucăţile bune, coapsa şi umă-
rul; umple-o cu oase alese,
5 ia din cele mai alese ale tur-
mei şi *pune* şi o grămadă de lem-
ne sub ea, pentru oase[a]. Fă-o să
clocotească şi oasele din ea să
fiarbă în ea».

6 *Cap. 22.3; 23.37. Vers. 9. **2 Sam. 8.2. Ioel 3.3. Obad. 11. Naum 3.10.

6 ✡ De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Vai de cetatea sân-
geroasă*, de oala a cărei rugină[b]
este în ea şi a cărei rugină nu
se dezlipeşte de ea! Scoateţi din
ea bucată cu bucată; să nu cadă**
nici un sorţ[c] pe ea.

7 *Lev. 17.13. Deut. 12.16; 12.24.

7 Pentru că sângele ei este în
mijlocul ei: l-a pus pe stânca go-
laşă, nu l-a vărsat* pe pământ ca
să-l acopere cu ţărână.

8 *Mt. 7.2.

8 Ca să se stârnească furia, să
se facă răzbunare*, am pus sân-
gele ei pe stânca golaşă, ca să
nu fie acoperit».

9 *Naum 3.1. Hab. 2.12.

9 De aceea aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Vai* de cetatea sân-
geroasă! Îi voi mări şi rugul.
10 Îngrămădeşte lemnele, aprin-
de focul, fierbe bine carnea, şi
săreaz-o bine[d] şi să ardă oasele.

11 *Cap. 22.15.

11 Apoi pune-o goală pe cărbu-
nii ei, ca să se înfierbânte, şi ara-
ma ei să ardă, ca să i se topeas-
că* necurăţia din ea, ca să i se
ducă rugina.
12 Ea s-a trudit muncind, totuşi
rugina ei mare nu iese din ea;
rugina ei *nu iese* cu foc[e].

13 *Cap. 5.13; 8.18; 16.42.

13 În necurăţia ta este destră-
bălare; pentru că Eu te-am cu-
răţit şi tu nu eşti curată. Nu te
vei mai curăţi de necurăţia ta,
până nu-Mi voi potoli[f]* furia
asupra ta.

14 *1 Sam. 15.29 **Cap. 5.11.

14 Eu*, Domnul, am vorbit: «*V*a
fi şi Eu o voi face; nu Mă voi
întoarce, nici nu voi cruţa**, nici
nu-Mi va părea rău. Vei fi judeca-
tă după căile tale şi după faptele
tale»", zice Domnul Dumnezeu.

Moartea soţiei profetului

15 Şi cuvântul Domnului a fost
16 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, iată, cu o lovitură voi lua de
la tine plăcerea ochilor tăi. Totuşi
să nu jeleşti şi să nu plângi

17 *Ier. 16.5-7. **Lev. 10.6; 21.10. †2 Sam. 15.30 ††Mica 3.7. *†Deut. 26.14. Ier. 16.7.

17 şi să nu-ţi curgă lacrimile. Suspi-
nă în tăcere, nu face plângere*
pentru morţi; leagă-ţi podoaba**
pe tine şi pune-ţi sandalele† în
picioare şi nu-ţi acoperi†† barba
şi nu mânca*† pâinea[g] oame-
nilor".
18 Şi am vorbit poporului dimi-
neaţa, şi soţia mea a murit seara.
Şi dimineaţa am făcut cum mi
se poruncise.

19 *Cap. 12.9; 37.18.

19 Şi poporul mi-a zis: „Nu ne
vei spune* ce sunt pentru noi
aceste *lucruri* pe care le faci?"

[a] *Sau* „şi *pune* şi oasele într-o grămadă pe fundul ei" [b] *Sau* „murdărie" [c] *Aşa încât unii să fie cruţaţi* [d] *Sau* „fă fiertura deasă" [e] *Sau* „rugina ei *rezistă* la foc" [f] *Lit.* „Îmi voi odihni" [g] *Pâinea pe care o frângeau pentru a arăta că participă la tristeţea casei*

20 Şi le-am zis: „Cuvântul Domnului a fost către mine, zicând:
21 Spune casei lui Israel: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: «Iată, voi
profana* locaşul Meu cel sfânt,
mândria puterii voastre, plăce-
rea** ochilor voştri şi dorinţa
sufletului vostru! Şi fiii† voştri şi
fiicele voastre, pe care i-aţi lăsat
în urmă, vor cădea prin sabie».
22 Şi veţi face cum am făcut eu: nu
vă veţi acoperi* barba, nici nu
23 veţi mânca pâinea oamenilor. Şi
podoabele voastre vor fi pe ca-
petele voastre şi sandalele voas-
tre în picioarele voastre. Nu veţi
jeli*, nici nu veţi plânge, ci vă
veţi sfârşi** în nelegiuirile voas-
tre şi veţi geme unul faţă de
24 altul. «Astfel Ezechiel* vă va fi un
semn[a]: după toate câte a făcut
el, veţi face şi voi. Când se vor
împlini** aceste lucruri, veţi cu-
noaşte† că Eu sunt Domnul Dum-
nezeu».
25 «Şi tu, fiu al omului, în ziua
când voi lua de la ei puterea[b]*
lor, bucuria gloriei lor, plăcerea
ochilor lor şi spre ce îşi înalţă ei
sufletul, pe fiii lor şi pe fiicele lor,
26 în ziua aceea cel care va scăpa*
va veni la tine, ca să te facă să
27 auzi *aceasta* cu urechile *tale*. În
ziua* aceea gura ta se va deschide
către cel care a scăpat şi vei vorbi
şi nu vei mai fi mut; astfel vei fi
un semn** pentru ei, şi vor
cunoaşte că Eu sunt Domnul»".

21 *Ier. 7.14. Cap. 7.20-22. **Ps. 27.4. †Cap. 23.47.
22 *Ier. 16.6,7. Vers. 17.
23 *Iov 27.15. Ps. 78.64. **Lev. 26.39. Cap. 33.10.
24 *Is. 20.3. Cap. 4.3; 12.6,11. **Ier. 17.15. Ioan 13.19; 14.29. †Cap. 6.7; 25.5
25 *Vers. 21.
26 *Cap. 33.21; 33.22.
27 *Cap. 3.26; 3.27; 29.21; 33.22. **Vers. 24.

Profeţie împotriva fiilor lui Amon

25 ✹ Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, îndreaptă-ţi* faţa împotriva
fiilor** lui Amon şi profeţeşte
3 împotriva lor. Şi spune fiilor lui
Amon: Ascultaţi cuvântul Dom-
nului Dumnezeu: Aşa zice Dom-
nul Dumnezeu: «Pentru că ai zis*:
«Ha! Ha!» împotriva locaşului
Meu cel sfânt, când[c] a fost pro-
fanat, şi împotriva pământului
lui Israel, când[c] a fost pustiit, şi
împotriva casei lui Iuda, când[c]
4 s-au dus în captivitate, de aceea,
iată, te voi da în stăpânire fiilor
răsăritului; şi ei îşi vor aşeza ta-
berele[d] în tine şi îşi vor face lo-
cuinţele în tine. Îţi vor mânca roa-
5 dele şi îţi vor bea laptele. Şi voi
face Raba* o păşune[e]** pentru
cămile şi pe fiii lui Amon o stână
de oi. Şi veţi cunoaşte† că Eu
sunt Domnul».
6 Căci aşa zice Domnul Dum-
nezeu: «Pentru că ai bătut* din
palme şi ai tropăit din picior, şi
te-ai bucurat** cu tot dispreţul
sufletului tău împotriva pămân-
7 tului lui Israel, de aceea, iată, Îmi
voi întinde* mâna asupra ta şi te
voi da de pradă naţiunilor; şi te
voi nimici dintre popoare şi te
voi face să pieri dintre ţări; te
voi nimici şi vei cunoaşte că Eu
sunt Domnul».

2 *Cap. 6.2; 35.2. **Ier. 49.1. Amos 1.13. Ţef. 2.9.
3 *Pr. 17.5. Cap. 26.2.
5 *Cap. 21.20. **Is. 17.2; 32.14. Ţef. 2.14,15. †Cap. 24.24; 26.6; 35.9.
6 *Iov 27.23. Plân. 2.15. Ţef. 2.15. **Cap. 36.5. Ţef. 2.8,10.
7 *Cap. 35.3.

Profeţie împotriva Moabului

8 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Pentru că Moabul* şi Seirul**
zic: «Iată, casa lui Iuda este ca
9 toate naţiunile!», de aceea, iată,
voi deschide latura[f]* Moabului
dinspre cetăţi, dinspre cetăţile lui,
chiar până la ultima dintre ele[g],
gloria ţării: Bet-Ieşimot, Baal-
10 Meon şi Chiriataim, fiilor* răsă-
ritului, cu *ţara* fiilor lui Amon. Şi
le-o voi da lor în stăpânire, ca să
nu se *mai* amintească** de fiii lui
11 Amon printre naţiuni. Şi voi face
judecăţi asupra Moabului, şi vor
cunoaşte că Eu sunt Domnul».

8 *Is. 15.1. Ier. 48.1. Amos 2.1. **Cap. 35.2; 35.5,12.
10 *Vers. 4. **Cap. 21.32

Profeţie împotriva Edomului

12 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Pentru că Edomul* s-a purtat
cu răzbunare împotriva casei
lui Iuda şi s-a făcut foarte vino-
13 vat şi s-a răzbunat pe ei», de
aceea, aşa zice Domnul Dumne-
zeu: «Îmi voi întinde şi Eu mâna
asupra Edomului şi voi nimici
din el pe om şi pe animal şi-l voi
face pustiu: de la Teman şi până
14 la Dedan vor cădea prin sabie. Şi
voi împlini răzbunarea* Mea a-

12 *2 Cr. 28.17. Ps. 137.7. Ier. 49.7,8. Cap. 35.2. Amos 1.11. Obad. 10.
14 *Is. 11.14. Ier. 49.2.

[a] *Sau* „o minune" [b] *Sau* „încrederea" [c] *Sau* „pentru că" [d] *Îngrădituri pentru vite sau sate de corturi*
[e] *Sau* „un staul" [f] *Lit.* „umărul" [g] *Sau* „*care sunt* la hotarele lui"

supra Edomului prin mâna popo-
rului Meu Israel; şi ei vor face
în Edom după mânia Mea şi după
furia Mea. Şi vor cunoaşte răzbu-
narea Mea», zice Domnul Dum-
nezeu.

Profeţie împotriva filistenilor

15 *2 Cr. 28.18. Ier. 25.20; 47.1. Ioel 3.4. Amos 1.6.

15 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Pentru că* filistenii s-au purtat
cu răzbunare şi s-au răzbunat
cu dispreţ în suflet, ca să nimi-
16 cească din vrăjmăşie veche[a]», de
aceea, aşa zice Domnul Dumne-
zeu: «Iată, Îmi voi întinde mâna*
asupra filistenilor şi voi nimici
pe cheretiţi[b]** şi voi face să
piară rămăşiţa† de pe coasta mă-
17 rii. Şi voi aduce* răzbunare mare
asupra lor, cu mustrări furioase.
Şi vor cunoaşte că Eu sunt Dom-
nul, când voi aduce răzbunarea
Mea asupra lor»".

16 *Ţef. 2.4. **1 Sam. 30.14 †Ier. 47.4.

17 *Cap. 5 15.

Profeţie împotriva Tirului

26 Şi a fost *aşa*: în al unspre-
zecelea an, în *ziua* întâi a lunii,
cuvântul Domnului a fost către
2 mine, zicând: „Fiu al omului,
pentru că Tirul* a zis împotriva
Ierusalimului: «Ha, ha!** s-a sfă-
râmat poarta popoarelor! s-a
întors la mine; eu mă voi umple,
pentru că ea a ajuns pustie»,
3 de aceea, aşa zice Domnul Dum-
nezeu: «Iată, sunt împotriva ta,
Tirule! Şi voi ridica multe na-
ţiuni împotriva ta, cum îşi ridică
4 marea valurile. Şi ele vor distru-
ge zidurile Tirului şi-i vor surpa
turnurile. Şi-i voi rade pulberea
de pe el şi-l voi face o stâncă*
5 golaşă. Va fi *un loc* pentru întin-
derea plaselor* în mijlocul mării,
pentru că Eu am vorbit», zice
Domnul Dumnezeu. «Şi va ajun-
6 ge o pradă pentru naţiuni. Şi fii-
cele[c] ei care sunt în câmp vor fi
ucise de sabie; şi vor cunoaşte*
că Eu sunt Domnul».
7 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Iată, voi aduce de la
nord, împotriva Tirului, pe Nebu-
cadneţar, împăratul Babilonului,
împăratul* împăraţilor, cu cai şi
cu care şi cu călăreţi şi o adună-
8 tură şi mult popor. El va ucide cu
sabia pe fiicele tale care sunt în
câmp şi va face turnuri* împotriva
ta şi va ridica o întăritură împo-
triva ta şi va înălţa pavăza împo-
9 triva ta. Şi va pune berbecii lui
de dărâmare[d] împotriva zidurilor
tale şi-ţi va surpa turnurile cu
10 armele lui. Din cauza mulţimii
cailor lui, ţărâna lor te va acope-
ri; zidurile tale se vor clătina de
vuietul călăreţilor şi al roţilor şi
al carelor, când va intra prin
porţile tale, cum se intră într-o ce-
tate în care s-a făcut o spărtură[e].
11 Îţi va călca toate străzile cu co-
pitele cailor lui, va omorî pe po-
porul tău cu sabia, iar stâlpii[f] tă-
riei tale vor fi trântiţi la pământ.
12 Şi-ţi vor prăda bogăţiile şi-ţi vor
jefui mărfurile şi-ţi vor dărâma
zidurile şi vor distruge casele tale
plăcute; şi-ţi vor arunca[g] pietrele
şi lemnele şi ţărâna în mijlocul
13 apelor. Şi voi face* să înceteze
zgomotul** cântărilor tale şi su-
netul harfelor tale nu se va mai
14 auzi. Şi te voi face o stâncă gola-
şă; vei fi *un loc* pentru întinde-
rea plaselor; nu vei mai fi recon-
struit. Pentru că Eu, Domnul, am
vorbit», zice Domnul Dumnezeu.
15 Aşa zice Domnul Dumnezeu
către Tir: «Nu vor tremura* insu-
lele[h] la vuietul căderii tale, când
vor geme răniţii, când se va face
16 măcel în mijlocul tău? Atunci
toate căpeteniile mării* vor co-
borî** de pe tronurile lor şi îşi vor
pune deoparte mantiile lor şi îşi
vor dezbrăca hainele lor brodate;
se vor îmbrăca în spaimă, vor şe-
dea† pe pământ şi vor tremura††
mereu, şi se vor îngrozi de tine*†.
17 Şi vor înălţa o plângere* pentru
tine şi-ţi vor zice:

2 *Is. 23. Ier. 25.22; 47.4. Amos 1.9. Zah. 9.2. **Cap. 25.3; 36.2.
4 *Vers. 14.
5 *Cap. 27.32.
6 *Cap. 25.5.
7 *Ezra 7.12. Dan. 2.37.
8 *Cap. 21.22.
13 *Is. 14.11; 24.8. Ier. 7.34; 16.9; 25.10. **Is. 23.16. Cap. 28.13. Apoc. 18.22.
15 *Ier. 49.21. Vers. 18. Cap. 27.28; 31.16.
16 *Is. 23.8. **Iona 3.6. †Iov 2.13. ††Cap. 32.10 *†Cap. 27.35
17 *Cap. 27.32. Apoc. 18.9.

[a] *Sau* „prin ură neîncetată" [b] *Probabil pe cei din Creta* [c] *Oraşele din jurul ei* [d] *Sau* „maşinile lui de asediere" [e] *Ca un marş într-un oraş dărâmat* [f] *Idolii închinaţi lui Baal* [g] *Lit.* „şi-ţi vor pune" [h] *Regiunile maritime*

17 **Is. 23.4.
«Cum ai pierit tu, care erai lo-
cuită *de cei care veneau* de pe
mări, cetate renumită, care erai
puternică** pe mare – ea şi lo-
cuitorii ei care insuflau groaza
de ei tuturor celor care locuiesc
în ea[a]!»
18 *Vers. 15.
18 Acum insulele vor tremura*
în ziua căderii tale; şi insulele ca-
re sunt în mare vor fi tulburate
de plecarea ta».
19 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Când te voi face o
cetate pustie, ca pe cetăţile care
nu sunt locuite, când voi aduce
adâncul asupra ta şi apele cele
20 *Cap. 32.18; 32.24. **Cap. 32.23; 32.26,27,32.
20 mari te vor acoperi, atunci te
voi coborî cu cei* care coboară
în groapă la poporul străvechi şi
te voi face să locuieşti în părţile
cele mai de jos ale pământului,
în locuri părăsite din vechime,
cu cei care coboară în groapă,
ca să nu *mai* fii locuit; şi Eu voi
aşeza gloria în ţara[b]** celor vii.
21 *Cap. 27.36; 28.19. **Ps. 37.36.
21 Te voi face o groază[c], şi nu vei
mai fi*; şi vei fi căutat** şi nu
vei mai fi găsit niciodată»", zice
Domnul **D**umnezeu.

Cântare de jale pentru Tir

27 Şi cuvântul **D**omnului a fost
2 *Cap. 19.1; 26.17; 28.12; 32.2.
2 către mine, zicând: „Şi tu, fiu al
omului, înalţă o plângere[d]* pen-
3 *Cap. 28.2. **Is. 23.3. †Cap. 28.12. ††Ps. 50.2.
3 tru Tir. Şi spune Tirului: «Tu,
cel care locuieşti* la intrările mă-
rii şi faci negoţ** cu popoarele
din multe insule, aşa zice Dom-
nul **D**umnezeu:
«Tirule, tu ai zis: Eu† sunt de-
săvârşit†† în frumuseţe!
4 Hotarele tale sunt în inima
mărilor, ziditorii tăi ţi-au desă-
vârşit frumuseţea.
5 *Deut. 3.9.
5 Din chiparoşi din Senir[e]*
ţi-au construit toată lemnăria; au
luat cedri din Liban ca să facă
pentru tine catarge.
6 Din stejarii Basanului ţi-au
făcut vâslele; ţi-au făcut puntea[f]
din fildeş prins în tisă[g], din in-
sulele* Chitimului[h]. 6 *Ier. 2.10.
7 Pânzele tale erau din in sub-
ţire cu broderie*, din Egipt, şi-ţi 7 *Cap. 16.10.
erau ca steag; acoperământul
tău era din *material* albastru şi
purpură, din insulele Elişei.
8 Locuitorii Sidonului şi ai Ar-
vadului erau vâslaşii tăi; înţelep-
ţii tăi care erau în tine, Tirule, erau
cârmacii tăi.
9 Bătrânii* Ghebalului[i] şi înţe- 9 *1 Împ. 5.18. Ps. 83.7.
lepţii lui[j] erau în tine reparân-
du-ţi spărturile; toate corăbiile
mării cu marinarii lor erau în tine
ca să facă schimb cu tine.
10 Persia şi Lud şi Put[k]* erau în
oştirea ta, bărbaţii tăi de război; 10 *Ier. 46.9. Cap. 30.5; 38.5.
ei îşi atârnau în tine pavăza
şi coiful; ei îţi dădeau strălucire.
11 Fiii Arvadului cu oştirea ta
erau pe zidurile tale de jur-îm-
prejur, şi gamadimii[l] erau în tur-
nurile tale; îşi atârnau pavezele
pe zidurile tale de jur-împrejur;
ei îţi desăvârşeau frumuseţea.
12 Tarsisul* făcea negoţ cu tine, 12 *Gen. 10.4. 2 Cr. 20.36.
datorită belşugului tuturor bu-
nurilor; cu argint, fier, cositor şi
plumb îţi aprovizionau pieţele.
13 Iavanul[m]*, Tubalul şi Meşe- 13 *Gen. 10.2. **Apoc. 18.13
cul[n] erau negustorii tăi: furnizau
pentru schimb sufletele oame-
nilor[o] şi vase de aramă**.
14 Cei din casa Togarmei[p]* îţi 14 *Gen. 10.3. Cap. 38.6.
aprovizionau pieţele cu cai şi
călăreţi şi catâri.
15 Fiii Dedanului* erau negus- 15 *Gen. 10.7.
torii tăi; multe insule erau târ-
gul mâinii tale, aduceau la tine
ca plată colţi de fildeş şi aba-
nos.
16 Siria[q] făcea negoţ cu tine da-
torită mulţimii produselor tale:
ei îţi aprovizionau pieţele cu sma-
ralde, purpură şi lucruri brodate

[a] *Sau* „care o vizitează" [b] *Sau* „pe pământul" [c] *Lit.* „groaze" [d] *Sau* „cântare de jale" [e] *Nume dat de amoriţi muntelui Hermon (Deut.3.9)* [f] *Sau* „băncile" [g] *Sau* „larice" [h] *Sau* „Ciprului" [i] *Probabil* „Biblos" [j] *Sau* „oamenii lui pricepuţi" [k] *Libia* [l] *Sau* „luptătorii" [m] *Grecia* [n] *Triburi între Marea Neagră şi Marea Caspică* [o] *Sau* „furnizau pentru schimb sclavi" [p] *Probabil Armenia* [q] *Popor din Siria şi Mesopotamia; unii* „Edom"

şi in subţire şi corali[a] şi rubine.

17 *1 Împ. 5.9; 5.11. Ezra 3.7. Fap. 12.20. **Jud. 11.33. †Ier. 8.22.

17 Iuda şi ţara lui Israel erau
negustorii tăi; ei furnizau pentru
schimb grâu* de Minit** şi tur-
te dulci şi miere şi untdelemn şi
balsam†.
18 Damascul făcea negoţ cu ti-
ne, datorită mulţimii produselor
tale, datorită belşugului tuturor
bunurilor, cu vin de Helbon şi
lână albă[b].
19 Vedanul[c] şi Iavanul din Uzal[d]
îţi aprovizionau pieţele: fier lu-
crat, casie şi trestie mirositoare
erau furnizate pentru schimb.

20 *Gen. 25.3.

20 Dedanul* era negustorul tău,
cu învelitori de preţ pentru care.

21 *Gen. 25.13. Is. 60.7.

21 Arabia şi toate căpeteniile
Chedarului* erau negustorii mâi-
nii tale; cu miei şi berbeci şi ţapi,
cu acestea făceau ei negoţ cu tine.

22 *Gen. 10.7. 1 Împ. 10.1,2 Ps. 72.10,15. Is. 60.6.

22 Negustorii din Seba* şi din
Raama[e] erau negustorii tăi; ei îţi
aprovizionau pieţele cu cele mai
alese dintre toate mirodeniile şi
cu tot felul de pietre preţioase
şi aur.

23 *Gen. 11.31. 2 Împ. 19.12. **Gen. 25.3.

23 Haranul* şi Canehul şi Ede-
nul, negustorii Sebei**, ai Asiri-
ei[f] şi ai Chilmadului făceau ne-
24 goţ cu tine. Aceştia făceau negoţ
cu tine cu haine scumpe, cu veş-
minte din albastru şi broderie şi
cu lăzi pline cu stofe de multe
culori, legate cu funii şi făcute
din cedru, printre mărfurile tale[g].

25 *Ps. 48.7. Is. 2.16; 23.14 **Vers. 4.

25 Corăbiile* Tarsisului erau ca-
ravanele tale pentru schimbul
tău; şi erai umplut şi foarte ono-
rat în inima** mărilor.

26 *Ps. 48.7.

26 Vâslaşii tăi te-au adus în ape
mari; vântul* de răsărit te-a sfă-
râmat în inima mărilor.

27 *Pr. 11.4. Apoc. 18.9.

27 Bogăţia* ta şi pieţele tale,
schimbul tău de bunuri, marina-
rii tăi şi cârmacii tăi, cei care îţi
reparau spărturile şi cei care fur-
nizau pentru schimb şi toţi băr-
baţii tăi de război care sunt în ti-
ne împreună cu toată mulţimea[h]
ta care este în mijlocul tău vor
cădea în inima mărilor în ziua
căderii tale.

28 *Cap. 26.15; 26.18.

28 Locurile deschise se vor zgu-
dui* la vuietul strigătului cârma-
cilor tăi.

29 *Apoc. 18.17

29 Şi toţi cei care mânuiesc vâs-
la*, marinarii, toţi cârmacii mării
vor coborî din corăbiile lor; vor
sta pe uscat

30 *Iov 2.12. Apoc. 18.19. **Est. 4.1,3. Ier. 6.26.

30 şi vor face să se audă glasul
lor asupra ta şi vor striga cu amar
şi îşi vor arunca ţărână* pe cape-
te, se vor tăvăli** în cenuşă.

31 *Ier. 16.6; 47.5. Mica 1.16.

31 Şi îşi vor rade* capul de tot
pentru tine şi se vor încinge cu
sac şi te vor plânge cu amărăciu-
ne de suflet, cu plângere amară.

32 *Cap. 26.17. Vers. 2. **Apoc. 18.18

32 Şi în vaietul lor vor înălţa*
o plângere pentru tine şi te vor
plânge, *zicând*: «Cine este** ca
Tirul, ca acela care este distrus[i]
în mijlocul mării?»

33 *Apoc. 18.19

33 Când* mărfurile tale treceau
mările, săturai multe popoare; ai
îmbogăţit pe împăraţii pământu-
lui cu belşugul bunurilor tale şi al
schimbului tău de bunuri.

34 *Cap. 26.19. **Vers. 27.

34 La timpul *când* ai fost sfă-
râmat* de mări, în adâncurile a-
pelor, schimbul** tău de bunuri
şi toată mulţimea[h] ta au căzut
în mijlocul tău.

35 *Cap. 26.15; 26.16.

35 Toţi locuitorii* insulelor se
îngrozesc de tine şi împăraţii
lor tremură cumplit, *li* se tulbură
faţa.

36 *Ier. 18.16. **Cap. 26.21

36 Negustorii dintre popoare flu-
ieră* la tine; ai ajuns o groază şi
niciodată nu vei mai fi**»".

Profeţie împotriva împăratului Tirului

28 Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, vorbeşte căpeteniei Tirului:
Aşa zice Domnul Dumnezeu:

2 *Is. 14.14. **Vers. 9. 2 Tes. 2.4. †Cap. 27.3,4.

«Pentru că ţi s-a înălţat* ini-
ma şi ai zis: «Eu sunt un dumne-
zeu[j], stau** *pe* scaunul lui Dum-
nezeu, în inima† mărilor!» (şi tu

[a] *Sau* „perle" [b] *Sau* „lână de Ţahar" [c] *Sau* „Şi Danul" [d] *Probabil Sanaa, capitala Yemenului (vezi Gen. 10.27)* [e] *În sud-estul Arabiei* [f] *Lit.* „Asurului" [g] *Sau* „pe pieţele tale" [h] *Sau* „adunarea" [i] *Sau* „a amuţit" [j] *Sau* „Eu sunt Dumnezeu"

2 ††Is. 31.3.
eşti om††, şi nu Dumnezeu) şi-ţi
pui inima[a] ca inima lui Dum-
nezeu:
3 *Zah. 9.2.
3 iată, tu eşti mai înţelept* de-
cât Daniel! Nici o taină nu este
ascunsă pentru tine;
4 prin înţelepciunea ta şi prin
priceperea ta ţi-ai făcut avere
şi ai adunat aur şi argint în vistieriile
tale;
5 *Ps. 62.10. Zah. 9.3.
5 prin înţelepciunea* ta cea mare,
prin negoţul tău ţi-ai înmulţit bogăţiile
şi ţi s-a înălţat inima din cauza
bogăţiilor tale».
6 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu:
«Pentru că ţi-ai pus inima ca
inima lui Dumnezeu,
7 *Cap. 30.11; 31.12; 32.12.
7 de aceea, iată, voi aduce asu-
pra ta pe străini, pe cei mai nemi-
loşi* dintre naţiuni; şi ei îşi vor
scoate săbiile împotriva frumuseţii
înţelepciunii tale şi-ţi vor întina
strălucirea.
8 Te vor coborî în groapă şi vei
muri de moartea celor ucişi în
inima mărilor.
9 *Vers. 2.
9 Vei mai zice tu înaintea celui
care te va ucide: «Eu sunt Dum-
nezeu»? Dar tu vei fi un om*, şi
nu Dumnezeu, în mâna celui care
te străpunge.
10 *Cap. 31.18; 32.19,21,25; 32.27.
10 Vei muri de moartea celor ne-
circumcişi*, de mâna străinilor,
pentru că Eu am vorbit»“,
zice Domnul Dumnezeu.
11 Şi cuvântul Domnului a fost
12 *Cap. 27.2. **Cap. 27.3. Vers. 3.
12 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, înalţă o plângere* asupra
împăratului Tirului şi spune-i:
Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Tu, care pecetluieşti mă-
sura desăvârşirii, plin de înţe-
lepciune** şi desăvârşit în fru-
museţe,
13 *Cap. 31.8,9.
13 tu erai în Eden*, grădina lui
Dumnezeu; toate pietrele pre-
ţioase te împodobeau[b]: sardo-
nixul, topazul şi diamantul, cri-
solitul, onixul şi iaspisul, safi-
rul, rubinul şi smaraldul şi aurul.
Măiestria tobelor tale şi a flaute-
lor tale era în tine; în ziua când
ai fost făcut, ele erau pregătite.
14 Erai uns ca un heruvim* o- 14 *Ex. 25.20. Vers. 16. **Cap. 20.40
crotitor[c] şi *aşa* te-am rânduit;
erai pe muntele** cel sfânt al
lui Dumnezeu; umblai prin mijlo-
cul pietrelor de foc.
15 Erai desăvârşit în căile tale,
din ziua când ai fost făcut, până
când s-a găsit nedreptate în
tine.
16 Prin belşugul negoţului tău
ţi-au umplut lăuntrul[e] cu violenţă
şi ai păcătuit; de aceea te-am
aruncat, ca necurat, de pe muntele
lui Dumnezeu; şi te-am distrus,
heruvim ocrotitor, din mijlocul
pietrelor de foc!
17 Ţi s-a înălţat* inima din cau-
za frumuseţii tale; ţi-ai stricat** 17 *Vers. 2,5. **Is. 19.11.
înţelepciunea din cauza strălucirii
tale[d]; te-am aruncat la pământ,
te-am dat înaintea împăraţilor ca
să te privească.
18 Prin mulţimea nelegiuirilor ta- 18 *Mal. 4.3.
le, prin nedreptatea negoţului
tău, ţi-ai profanat locaşurile tale
sfinte; şi Eu am scos un foc din
mijlocul tău; el te-a mistuit, şi
te-am prefăcut în cenuşă* pe pă-
mânt, înaintea ochilor tuturor ce-
lor care te priveau.
19 Toţi cei care te cunosc între 19 *Cap. 26.21; 27.36.
popoare vor fi uimiţi de tine; ai
ajuns o groază şi niciodată nu
vei mai fi*»“.

Profeţie împotriva Sidonului

20 ✷ Şi cuvântul Domnului a fost
21 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, îndreaptă-ţi* faţa spre Si-
don** şi profeţeşte împotriva 21 *Cap. 6.2; 25.2; 29.2. **Is. 23.4; 23.12. Ier. 25.22; 27.3 Cap. 32.30.
22 lui şi spune: Aşa zice Domnul
Dumnezeu:
«Iată, sunt* împotriva ta, Si-
donule, şi voi fi glorificat în
mijlocul tău». Şi ei vor cunoaş- 22 *Ex. 14.4,17. Cap. 39.13. **Ps. 9.16. †Cap. 20.41; 36.23.
te** că Eu sunt Domnul, când
voi face judecăţi în el şi Mă
voi sfinţi† în el.
23 Şi voi trimite ciuma* în el, şi 23 *Cap. 38.22.
sânge pe străzile lui; şi cei ucişi

[a] *Sau* „mintea“ [b] *Lit.* „erau acoperitoarea ta“ [c] *Lit.* „care acoperă“ [d] *Sau* „cu strălucirea ta“

vor cădea în mijlocul lui prin sa-
bia care va fi asupra lui din toate
părțile. Şi vor cunoaşte că Eu sunt
Domnul.

24 *Num. 33.55. Ios. 23.13.

24 Şi nu va mai fi pentru casa
lui Israel nici un spin* care să
rănească şi nici un mărăcine
aducător de dureri printre toți
cei care erau în jurul lor, care îi
disprețuiau. Şi vor cunoaşte că
Eu sunt Domnul Dumnezeu.

25 *Is. 11.12. Cap. 11.17; 20.41; 34.13; 34.27. **Vers. 22.

25 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Când voi aduna* casa lui Israel
dintre popoarele între care sunt
împrăştiați şi voi fi sfințit** în
ei înaintea ochilor națiunilor, a-
tunci vor locui în țara lor, pe
care am dat-o robului Meu Iacov.

26 *Ier. 23.6. Cap. 36.28. **Is. 65.21. Amos 9.14. †Ier. 31.5.

26 Şi vor locui* în ea în siguranță
şi vor construi** case şi vor plan-
ta† vii; şi vor locui în siguran-
ță, când Îmi voi fi împlinit jude-
cățile asupra tuturor celor din
jurul lor care-i disprețuiau. Şi
vor cunoaşte că Eu sunt Domnul
Dumnezeul lor»“.

Profeție împotriva Egiptului

2 *Cap. 28.21. **Is. 19.1. Ier. 25.19; 46.2,25.

29 ✷ În anul al zecelea, în *luna*
a zecea, în a douăsprezecea *zi* a
lunii, cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, îndreaptă-ți fața* împotriva
lui Faraon, împăratul Egiptului,
şi profețeşte împotriva lui şi
împotriva întregului** Egipt.

3 *Ier. 44.30. Cap. 28.22. **Ps. 74.13; 74.14. Is. 27.1; 51.9. Cap. 32.2. †Cap. 28.2.

3 Vorbeşte şi spune: Aşa zice Dom-
nul Dumnezeu:
«Iată, sunt* împotriva ta, Fa-
raon, împărat al Egiptului, balau-
rul cel mare** care stă culcat în
mijlocul râurilor[a] lui, care zice†:
«Râul meu este al meu şi pentru
mine însumi l-am făcut!»

4 *Is. 37.29. Cap. 38.4.

4 Şi-ți voi pune* cârlige în fălci
şi voi lipi de solzii tăi peştii
râurilor tale; şi te voi scoate din
mijlocul râurilor tale, şi toți peş-
tii râurilor tale se vor lipi de
solzii tăi.

5 *Ier. 8.2; 16.4; 25.33. **Ier. 7.33; 34.20.

5 Şi te voi arunca în deşert, pe
tine şi pe toți peştii râurilor tale.
Vei cădea pe fața câmpului, nu
vei fi adunat*, nici nu vei fi strâns.
Te voi da** de mâncare fiarelor
pământului şi păsărilor cerurilor.

6 *2 Împ. 18.21. Is. 36.6.

6 Şi toți locuitorii Egiptului vor
cunoaşte că Eu sunt Domnul,
pentru că ei au fost un toiag de
trestie* pentru casa lui Israel.

7 *Ier. 37.5,7; 37.11. Cap. 17.17.

7 Când te-au apucat de mână*, tu
te-ai frânt şi le-ai sfâşiat tot
umărul. Şi când s-au rezemat de
tine, te-ai rupt şi ai făcut să le
tremure toate coapsele[b]».

8 *Cap. 14.17; 32.11-13.

8 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Iată, voi aduce* o sa-
bie asupra ta şi voi nimici din
9 tine pe om şi pe animal. Şi țara
Egiptului va fi o pustietate şi un
deşert. Şi vor cunoaşte că Eu
sunt Domnul.

10 *Cap. 30.12. **Cap. 30.6.

Pentru că a zis: «Râul este al
10 meu şi eu l-am făcut», de aceea,
iată, sunt împotriva ta şi împo-
triva râurilor tale. Şi voi face* ța-
ra Egiptului pustiuri aride şi
părăsite, de la** Migdol până la
Siene[c], chiar până la hotarul Eti-

11 *Cap. 32.13.

11 opiei. Nici picior* de om nu va
trece prin ea, nici picior de ani-
mal nu va trece prin ea şi nici
nu va fi locuită, patruzeci de ani.

12 *Cap. 30.7; 30.26.

12 Şi voi face* țara Egiptului o pus-
tietate în mijlocul țărilor pustiite,
iar cetățile ei vor fi o pustietate
timp de patruzeci de ani în mijlo-
cul cetăților părăsite. Şi-i voi îm-
prăştia pe egipteni printre națiuni
şi-i voi risipi prin țări».

13 *Is. 19.23. Ier. 46.26.

13 Totuşi, aşa zice Domnul Dum-
nezeu: «La sfârşitul* celor patru-
zeci de ani voi aduna pe egipteni
dintre popoarele unde au fost

14 *Cap. 17.6; 17.14.

14 împrăştiați; şi voi întoarce capti-
vitatea Egiptului şi-i voi face să
se întoarcă în țara Patros[d], în țara
lor de naştere; şi acolo vor fi o
15 împărăție* neînsemnată. Va fi cea
mai neînsemnată dintre împără-
ții şi nu se va mai înălța peste
națiuni; şi-i voi micşora, ca să nu

16 *Is. 30.2,3; 36.4,6.

16 mai stăpânească peste națiuni. Şi
el nu va mai fi încrederea* casei

[a] *Sau* „canalelor“ [b] *Sau* „i-ai adus în impas“ [c] *În apropierea Asuanului* [d] *În țara Egiptului*

lui Israel, amintind de nelegiuire,
când se întorc după ei; şi vor cu-
noaşte că Eu sunt Domnul Dum-
nezeu»".
17 Şi a fost *aşa*: în al douăzeci
şi şaptelea an, în *luna* întâi, în
întâia *zi* a lunii, cuvântul Domnu-
lui a fost către mine, zicând: „Fiu
18 *Ier. 27.6. Cap. 26.7,8.
18 al omului, Nebucadneţar*, împă-
ratul Babilonului, a făcut ca oşti-
rea lui să îndeplinească slujbă
grea împotriva Tirului; orice cap a
chelit şi orice umăr a fost jupuit;
dar n-a avut nici o plată de la Tir,
nici el, nici oştirea lui, pentru sluj-
ba pe care a făcut-o împotriva lui".
19 De aceea, aşa zice Domnul Dum-
nezeu: „Iată, voi da ţara Egiptului
lui Nebucadneţar, împăratul Ba-
bilonului; şi el îi va lua mulţimea[a]
şi-i va răpi prada şi-i va lua
jaful; şi aceasta va fi plata oştirii
20 *Ier. 25.9.
20 lui. I-am dat ţara Egiptului pen-
tru truda lui cu care a slujit îm-
potriva lui[b], pentru că au lucrat
pentru Mine*", zice Domnul Dum-
nezeu.
21 *Ps. 132.17. **Cap. 24.27
21 „În ziua aceea voi face să în-
florească tăria[c]* casei lui Israel
şi-ţi voi deschide** gura în mijlo-
cul lor. Şi vor cunoaşte că Eu sunt
Domnul".

Plângere pentru Egipt

30 Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, profeţeşte şi spune: Aşa zice
2 *Is. 13.6.
Domnul Dumnezeu:
«Urlaţi*! Vai, ce zi!
3 *Ioel 2.1. Ţef. 1.7.
3 Pentru că ziua este aproape*,
da, ziua Domnului este aproape,
o zi de nori; va fi timpul naţiu-
nilor.
4 *Cap. 29.19. **Ier. 50.15.
4 Şi sabia va veni asupra Egip-
tului şi va fi nelinişte în Etiopia[d],
când cei ucişi vor cădea în Egipt
şi mulţimea lui va fi luată* şi te-
meliile lui vor fi surpate**.
5 *Ier. 52.20; 52.24.
5 Etiopia şi Put şi Lud şi tot*
poporul amestecat[e] şi Cub şi fiii
ţării legământului vor cădea cu
ei prin sabie».

6 *Cap. 29.10.
6 Aşa zice Domnul: «Vor cădea
şi cei care sprijină Egiptul; şi
mândria puterii lui va fi cobo-
râtă. De la* Migdol până la Siene
vor cădea în el prin sabie», zice
Domnul Dumnezeu.
7 *Cap. 29.12.
7 «Şi vor fi pustiiţi* în mijlo-
cul ţărilor pustiite, iar cetăţile lui
vor fi în mijlocul cetăţilor pustiite.
8 Şi vor cunoaşte că Eu sunt
Domnul, când voi pune un foc în
Egipt şi când vor fi sfărâmaţi toţi cei
care-l ajutau.
9 *Is. 18.1,2.
9 În ziua aceea vor ieşi soli*
dinaintea Mea în corăbii, ca să
înspăimânte Etiopia cea fără gri-
jă; şi va veni nelinişte asupra
lor[f], ca în ziua Egiptului. Pentru
că, iată, vine!»
10 *Cap. 29.19.
10 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Voi face* să înceteze şi mulţi-
mea[g] Egiptului, prin mâna lui
Nebucadneţar, împăratul Babi-
lonului.
11 *Cap. 28.7.
11 El şi poporul lui împreună cu
el, cei* mai nemiloşi dintre naţiuni,
vor fi aduşi ca să distrugă ţara; şi
îşi vor scoate săbiile împotriva Egip-
tului şi vor umple ţara de cei ucişi.
12 *Is. 19.5,6. **Is. 19.4.
12 Şi voi seca* râurile şi voi
vinde ţara** în mâna celor răi şi
voi pustii ţara şi tot ce este în
ea[h], prin mâna străinilor. Eu, Dom-
nul, am vorbit!»
13 *Is. 19.1. Ier. 43.12; 46.25. Zah. 13.2. **Zah. 10.11 †Is. 19.16.
13 ✡ Aşa zice Domnul Dumne-
zeu: «Voi nimici* şi idolii şi voi
face să înceteze chipurile din Nof[i];
şi nu va mai fi** stăpânitor din
ţara Egiptului; şi voi răspândi†
groaza în ţara Egiptului!
14 *Cap. 29.14. **Ps. 78.12; 78.43. †Naum 3.8-10
14 Şi voi pustii Patrosul* şi voi
pune un foc în Ţoan** şi voi îm-
plini† judecăţi în No[j]!
15 *Ier. 46.25.
15 Şi Îmi voi vărsa furia asupra
Sinului, cetăţuia Egiptului; şi voi
nimici* mulţimea din No.
16 *Vers. 8.
16 Şi voi pune un foc* în Egipt.
Sinul va fi în mare chin şi No
va fi despicat şi la Nof *vor fi*
vrăjmaşi, în plină zi[k].

[a] *Sau* „bogăţia" [b] *Împotriva Tirului* [c] *Lit.* „cornul" [d] *Ebr.* „Cuş" [e] *Sau* „Arabia" [f] *Sau* „va fi nelinişte în mijlocul lor" [g] *Sau* „bunăstarea" [h] *Lit.* „şi plinătatea ei" [i] *Memfis* [j] *Teba* [k] *Sau* „în fiecare zi"

17 Tinerii Avenului[a] şi ai Pi-Be-
setului[b] vor cădea prin sabie, iar
aceste *cetăţi* se vor duce în cap-
tivitate.
18 Şi în Tahpanes* se va întune-
ca ziua când voi sfărâma acolo
jugurile Egiptului şi mândria pu-
terii lui va înceta în el; cât despre
el, un nor îl va acoperi, iar fiicele
lui se vor duce în captivitate.
19 Astfel voi împlini judecăţi în
Egipt şi vor cunoaşte că Eu sunt
Domnul»“.
20 Şi a fost *aşa*: în al unspre-
zecelea an, în *luna* întâi, în a
şaptea *zi* a lunii, cuvântul Dom-
nului a fost către mine, zicând:
21 „Fiu al omului, am frânt* braţul
lui Faraon, împăratul Egiptului.
Şi, iată, nu va fi legat** ca să se
vindece, să-i pună un bandaj ca
să-l lege, ca să-l facă tare, să
22 ţină sabia“. De aceea, aşa zice
Domnul Dumnezeu: „Iată, sunt
împotriva lui Faraon, împăratul
Egiptului, şi-i voi frânge* braţe-
le, pe cel tare şi pe cel frânt, şi
voi face să cadă sabia din mâna
23 lui. Şi voi împrăştia* pe egipteni
printre naţiuni şi-i voi risipi
24 prin *felurite* ţări. Şi voi întări
braţele împăratului Babilonului
şi voi pune sabia Mea în mâna
lui; şi voi frânge braţele lui Fa-
raon, iar el va suspina înaintea lui
cu gemetele celui rănit de moar-
25 te. Şi voi întări braţele împăra-
tului Babilonului, iar braţele lui
Faraon vor cădea; şi vor cunoaş-
te că Eu sunt Domnul, când voi
pune sabia Mea în mâna împă-
ratului Babilonului şi o va în-
26 tinde* asupra ţării Egiptului. Şi
voi împrăştia* pe egipteni prin-
tre naţiuni şi-i voi risipi prin
felurite ţări. Şi vor cunoaşte că
Eu sunt Domnul“.

18 *Ier. 2.16.
21 *Ier. 48.25. **Ier. 46.11.
22 *Ps. 37.17.
23 *Cap. 29.12. Vers. 26.
25 *1 Cr. 21.16.
26 *Cap. 29.12. Vers. 23.

Un cedru în Liban

31 Şi a fost *aşa*: în al unspreze-
celea an, în *luna* a treia, în *ziua*
întâi a lunii, cuvântul Domnului
2 a fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, spune lui Faraon, împăratul
Egiptului, şi mulţimii lui:
«Cu cine* te asemeni tu în
măreţia ta?
3 Iată, Asiria era un cedru* din
Liban cu crengi frumoase şi frun-
ziş umbros, şi de statură înaltă;
şi vârful lui era în mijlocul ramu-
rilor dese[c].
4 Apele* îl făceau mare, adân-
cul[d] l-a făcut înalt[e]; râurile lui cur-
geau în jurul trunchiului său şi îşi
trimitea pâraiele la toţi copacii
câmpului;
5 de aceea înălţimea* lui s-a
ridicat mai presus de toţi copa-
cii câmpului şi crengile i s-au în-
mulţit şi ramurile i s-au lungit,
întinzându-se, datorită mulţimii
apelor.
6 Toate păsările* cerurilor îşi
făceau cuiburile în ramurile lui;
şi toate fiarele câmpului năşteau
sub crengile lui; şi la umbra lui
şedeau toate naţiunile mari.
7 Şi era frumos în măreţia lui,
în lungimea ramurilor lui; pentru
că rădăcina lui era lângă ape mari.
8 Cedrii din grădina* lui Dum-
nezeu nu-l puteau ascunde; chi-
paroşii nu se asemănau cu cren-
gile lui şi platanii nu erau ca
ramurile lui; nici un copac din
grădina lui Dumnezeu nu-i era
asemenea în frumuseţe.
9 Îl făcusem frumos prin mul-
ţimea ramurilor lui şi toţi copa-
cii Edenului care erau în grădina
lui Dumnezeu îl invidiau».
10 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Pentru că te-ai înăl-
ţat* în statură – şi el şi-a pus vâr-
ful în mijlocul ramurilor dese şi
inima i se mândrea cu înălţimea lui,
11 l-am dat în mâna unuia puternic
dintre naţiuni; el se va purta cu el
după plac: l-am alungat pentru rău-
12 tatea lui. Şi străinii, cei mai nemilo-
şi* dintre naţiuni, l-au tăiat şi l-au

2 *Vers. 18.
3 *Is. 10.33. Cap. 17.3,4; 17.22. Dan. 4.10,22.
4 *Ier. 51.36.
5 *Dan. 4.11.
6 *Cap. 17.23. Dan. 4.12.
8 *Gen. 2.8; 13.10. Cap. 28.13.
10 *Dan. 5.20.
12 *Cap. 28.7.

[a] *Sau* „On“ *(Heliopolis)* [b] *Bubastis, în Egiptul de jos* [c] *Unele ms.* „în mijlocul norilor“ [d] *Sau* „apele subterane“ [e] *Sau* „l-a hrănit“

12 **Cap. 32.5; 35.8. părăsit; crengile** lui au căzut pe
munţi şi în toate văile, şi ramurile
lui s-au rupt în toate pâraiele[a]
ţării[b]. Şi toate popoarele pămân-
tului au coborât de la umbra lui
13 *Is. 18.6. Cap. 32.4. 13 şi l-au părăsit. Toate păsările
cerurilor locuiesc pe* *trunchiul* lui
căzut şi toate fiarele câmpului
14 *Ps. 82.7. **Cap. 32.18 14 sunt pe ramurile lui, ca nici unul
dintre copacii de lângă ape să nu
se înalţe în statura lor, nici să
nu-şi pună vârful în mijlocul ra-
murilor dese, şi ca nici unul dintre
cei care se adapă cu ape să nu
se ridice în înălţimea lui prin el
însuşi[c]. Pentru că toţi* sunt daţi
morţii, în** părţile cele mai de jos
ale pământului[d], în mijlocul fiilor
oamenilor, cu cei care coboară în
groapă».
15 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«În ziua când a coborât în Lo-
cuinţa morţilor, am făcut o jelire.
Am acoperit adâncul pentru el
şi am oprit râurile lui; şi apele
cele mari s-au oprit. Şi am făcut
Libanul să se jelească[e] pentru el;
şi toţi copacii câmpului s-au veş-
16 *Cap. 26.15. **Is. 14.15. †Is. 14.8. 16 tejit pentru el. Am făcut să se
zguduie* naţiunile la vuietul că-
derii lui, când l-am aruncat** în
Locuinţa morţilor cu cei care co-
boară în groapă. Şi toţi copacii†
Edenului, cei mai aleşi şi cei mai
buni ai Libanului, toţi cei care
se adăpau cu ape[f], s-au mângâiat
în părţile cele mai de jos ale pă-
17 *Plân. 4.20. 17 mântului! Şi au coborât şi ei cu
el în Locuinţa morţilor, la cei u-
cişi cu sabia, şi *care erau* braţul
lui, care locuiau* la umbra lui, în
mijlocul naţiunilor.
18 *Ier. 9.25,26. Cap. 28.10; 32.19,21. 18 Deci cu cine te asemeni tu în
glorie şi în măreţie între copacii
Edenului? Totuşi vei fi coborât
cu[g] copacii Edenului în părţile
cele mai de jos ale pământului;
te vei culca în mijlocul celor ne-
circumcişi*, cu cei ucişi de sabie.
Acesta** este Faraon şi toată 18 **Ps. 52.7.
mulţimea lui»", zice Domnul Dum-
nezeu.

Plângere pentru Faraon

32 Şi a fost *aşa*: în al doispre-
zecelea an, în a douăsprezecea
lună, în întâia *zi* a lunii, cuvântul
Domnului a fost către mine, zi-
2 când: „Fiu al omului, înalţă o plân- 2 *Cap. 27.2. Vers. 16. **Cap. 19.3; 19.6; 38.13. †Cap. 29.3. ††Cap. 34.18
gere* pentru Faraon, împăratul
Egiptului, şi spune-i:
«Semănai** cu un leu tânăr
printre naţiuni şi erai† ca un ba-
laur în mări[h]; şi te aruncai în râu-
rile tale şi tulburai†† apele cu pi-
cioarele tale şi le murdăreai râu-
rile».
3 ✡ Aşa zice Domnul Dumne- 3 *Osea 7.12.
zeu: «Îmi voi întinde şi Eu plasa*
peste tine, cu o mulţime de multe
popoare, şi ele te vor trage în
plasa Mea.
4 Şi te voi lăsa[i]* pe pământ, te 4 *Cap. 29.5. **Cap. 31.13
voi azvârli pe faţa câmpului şi
voi face să se aşeze** pe tine toa-
te păsările cerurilor; şi voi sătura
cu tine fiarele întregului pământ.
5 Şi voi azvârli carnea ta pe 5 *Cap. 31.12.
munţi* şi voi umple văile cu mor-
manul tău *de oase*.
6 Şi cu sângele tău voi adăpa
ţara în care înoţi, chiar până la
munţi; şi pâraiele[j] se vor umple
cu tine.
7 Şi, când te voi stinge, voi aco- 7 *Is. 13.10. Amos 8.9. Apoc. 6.12; 6.13.
peri* cerurile şi voi întuneca ste-
lele. Voi acoperi soarele cu un nor
şi luna nu-şi va mai da lumina.
8 Voi face să se întunece dea-
supra ta toţi luminătorii strălu-
citori[k] ai cerurilor şi voi aduce
întuneric peste ţara ta», zice Dom-
nul Dumnezeu.
9 «Şi voi tulbura inima multor
popoare, când voi aduce *ştirea*
despre nimicirea ta printre na-
ţiuni, în ţările pe care nu le-ai cu-
noscut.
10 Şi voi face ca multe popoare 10 *Cap. 27.35.
să se îngrozească* de tine şi îm-

[a] *Sau* „râpele" [b] *Sau* „pământului" [c] *Sau* „prin ei înşişi" [d] *Lit.* „în ţara a ceea ce este dedesubt" *(şi în celelalte locuri)* [e] *Sau* „să fie întunecat" [f] *Lit.* „băutori de ape" [g] *Sau* „la" [h] *Sau* „ape", *expresie folosită deseori pentru râuri mari* [i] *Sau* „te voi împrăştia" [j] *Sau* „râpele" [k] *Lit.* „luminătorii de lumină"

10 **Cap. 26.16
păraţii lor vor tremura de groa-
ză din cauza ta, când Îmi voi în-
vârti sabia înaintea lor. Şi vor tre-
mura** în orice clipă, fiecare pen-
tru viaţa lui, în ziua căderii tale».

11 *Ier. 46.26. Cap. 30.4.
11 ✡ Pentru că aşa* zice Domnul
Dumnezeu: «Sabia împăratului
Babilonului va veni asupra ta.

12 *Cap. 28.7. **Cap. 29.19
12 Prin săbiile celor viteji voi
face să cadă mulţimea ta: ei toţi
sunt cei nemiloşi* ai naţiunilor. Şi
vor prăda** mândria Egiptului
şi toată mulţimea lui va fi nimi-
cită.

13 *Cap. 29.11.
13 Şi voi nimici toate animalele
lui, de lângă apele cele mari; şi
nici picior* de om nu le va mai
tulbura, nici copite despicate de
animale nu le vor *mai* tulbura.
14 Atunci voi face apele lor li-
niştite[a] şi voi face să curgă râu-
rile lor ca untdelemnul», zice
Domnul Dumnezeu.

15 *Ex. 7.5; 14.4,18. Cap. 6.7.
15 «Când voi face ţara Egiptului
un pustiu, iar ţara va fi lăsată pus-
tie de tot ce este în ea[b], când voi
lovi pe toţi cei care locuiesc în
ea, atunci vor cunoaşte* că Eu
sunt Domnul.

16 *2 Sam. 1.17 2 Cr. 35.25. Cap. 26.17. Vers. 2.
16 Aceasta este o plângere; şi
aşa îl vor plânge*; fiicele na-
ţiunilor o vor spune plângând;
o vor spune plângând pentru E-
gipt şi pentru toată mulţimea
lui»", zice Domnul Dumnezeu.
17 Şi a fost *aşa*: în al doispre-
zecelea an, în a cincisprezecea
zi a lunii, cuvântul Domnului a

18 *Cap. 26.20; 31.14.
18 fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, suspină pentru mulţimea
Egiptului; şi aruncă-i* jos, pe ea
şi pe fiicele naţiunilor mărețe,
în părţile cele mai de jos ale pă-
mântului, cu cei care coboară în

19 *Cap. 31.2. **Cap. 28.10 Vers. 21,24.
19 groapă. «Pe cine* întreci tu în
frumuseţe? Coboară** şi culcă-te
20 între cei necircumcişi!» Vor cădea
în mijlocul celor ucişi de sabie;
sabia a fost dată[c]! Trageţi-l afa-
ră, pe el şi toate mulţimile lui!

21 *Is. 1.31; 14.9,10.
21 Cei puternici* dintre viteji, îm-
preună cu cei care l-au ajutat, îi
vor vorbi[d] din mijlocul Locuin-
ţei morţilor: «Au coborât, sunt
culcaţi, cei necircumcişi, ucişi
de sabie».

22 *Vers. 24,26, 29,30.
22 Acolo este Asiria* şi toată
mulţimea ei; mormintele ei sunt
în jurul ei; toţi ucişi, căzuţi prin

23 *Is. 14.15. **Cap. 26.17 Vers. 24-27.
23 sabie. Mormintele* lor sunt puse
în laturile gropii, iar mulţimea ei
este împrejurul mormântului ei;
toţi ucişi, căzuţi prin sabie, ei
care răspândeau** groaza în ţara[e]
celor vii.

24 *Ier. 49.34. **Vers. 21. †Vers. 23.
24 Acolo este Elamul[f]* şi toată
mulţimea lui, în jurul mormân-
tului său, toţi ucişi, căzuţi prin sa-
bie; ei au coborât** necircumcişi
în părţile cele mai de jos ale pă-
mântului, ei care răspândeau†
groaza în ţara celor vii. Totuşi ei
şi-au purtat ruşinea cu cei care
25 coboară în groapă. I s-a pus un
pat în mijlocul celor ucişi, cu
toată mulţimea lui. Mormintele
lor sunt în jurul lui, toţi necir-
cumcişi, ucişi de sabie, deşi groa-
za de ei era răspândită în ţara ce-
lor vii; şi şi-au purtat ruşinea cu
cei care coboară în groapă; el
este pus în mijlocul celor ucişi.

26 *Gen. 10.2. Cap. 27.13; 38.2. **Vers. 19,20
26 Acolo sunt Meşec*, Tubal şi
toată mulţimea lor, mormintele
lor sunt în jurul lor; toţi necir-
cumcişi**, ucişi de sabie, deşi
răspândeau groaza în ţara celor

27 *Is. 14.18,19. Vers. 21.
27 vii. Şi ei nu sunt culcaţi* cu cei
viteji, căzuţi dintre cei necir-
cumcişi, care au coborât în Lo-
cuinţa morţilor cu armele lor de
război şi ale căror săbii sunt puse
sub capetele lor, şi ale căror ne-
legiuiri sunt asupra osemintelor
lor, deşi ei erau groaza celor vi-
teji în ţara celor vii.
28 Vei fi şi tu zdrobit în mijlocul
celor necircumcişi şi vei fi culcat
cu cei ucişi cu sabia.
29 Acolo este Edomul, împăraţii

[a] *Sau* „limpezi" [b] *Lit.* „de plinătatea ei" [c] *Împăratul Babilonului (vezi Cap. 31.11)* [d] *Sau* „vor vorbi despre el" [e] *Sau* „pe pământul" [f] *Provincie persană cu capitala la Susa*

lui şi toate căpeteniile lui, care,
în puterea lor, sunt puşi cu cei ucişi
de sabie: sunt culcați cu cei necir-
cumcişi şi cu cei care coboară
în groapă.
30 Acolo* sunt cei unşi de la
nord, ei toți şi toți sidonienii**
care au coborât cu cei ucişi, ru-
şinați de groaza pe care o răs-
pândeau prin puterea lor; şi sunt
culcați, necircumcişi, cu cei ucişi
de sabie, şi îşi poartă ruşinea cu
cei care coboară în groapă.
31 Faraon îi va vedea şi se va
mângâia* pentru toată mulțimea
lui, da, Faraon şi toată oştirea
lui, ucişi de sabie“, zice Domnul
32 Dumnezeu. „Pentru că Eu am răs-
pândit groaza Mea[a] în țara celor
vii, şi el va fi culcat în mijlocul
celor necircumcişi, cu cei ucişi
de sabie, Faraon şi toată mulțimea
lui“, zice Domnul Dumnezeu.

30 *Cap. 38.6; 38.15; 39.2. **Cap. 28.21
31 *Cap. 31.16.

Ezechiel ca o santinelă

33 ✱ Şi cuvântul Domnului a
2 fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, vorbeşte fiilor* poporu-
lui tău şi spune-le: «Când** voi
aduce sabia asupra vreunei țări,
şi poporul țării va lua un om din
hotarele lor şi-l va pune ca san-
3 tinelă† a lor: dacă el va vedea sa-
bia venind asupra țării şi va suna
din trâmbiță şi va înştiința po-
4 porul, atunci oricine va auzi su-
netul trâmbiței şi nu se va lăsa în-
ştiințat, dacă sabia va veni şi-l va
lua, sângele* lui va fi asupra ca-
5 pului său. A auzit sunetul trâmbi-
ței şi nu s-a lăsat înştiințat: sân-
gele lui va fi asupra lui. Dacă s-ar
fi lăsat înştiințat, şi-ar fi salvat
6 sufletul. Dar dacă santinela vede
sabia venind şi nu sună din trâm-
biță şi poporul nu va fi înştiințat,
dacă sabia va veni şi va lua pe
vreunul[b] dintre ei, el este luat în[c]
nelegiuirea* lui; dar sângele lui îl
voi cere din mâna santinelei».
7 Şi pe tine, fiu al omului*,
te-am pus santinelă pentru casa
lui Israel. Şi tu să asculți cuvân-
tul din gura Mea şi să-i înştiin-
8 țezi din partea Mea. Când îi zic
celui rău: «Răule, vei muri negre-
şit!» şi tu nu *îi* vei vorbi, ca să-l
înştiințezi pe cel rău *să se abată*
de la calea lui, răul acela va muri
în[c] nelegiuirea lui, dar sângele lui
9 îl voi cere din mâna ta. Dar dacă
tu vei înştiința pe cel rău de ca-
lea lui, ca să se întoarcă de la
ea, şi el nu se va întoarce de la ca-
lea lui, va muri în nelegiuirea lui,
dar tu ți-ai salvat sufletul.
10 Şi tu, fiu al omului, spune ca-
sei lui Israel: Voi vorbiți aşa, zi-
când: «Fărădelegile noastre şi
păcatele noastre sunt asupra noas-
tră, şi noi pierim în ele; cum*
11 să trăim deci?» Spune-le: «Viu
sunt Eu», zice Domnul Dumne-
zeu, «n-am* nici o plăcere în
moartea celui rău; ci cel rău să
se întoarcă de la calea lui şi
să trăiască. Întoarceți-vă, întoar-
ceți-vă de la căile voastre rele!
Căci pentru ce vreți să muriți,
casă a lui Israel?»
12 Şi tu, fiu al omului, spune fii-
lor poporului tău: «Dreptatea*
celui drept nu-l va salva în ziua
fărădelegii lui; şi *cât despre* rău-
tatea celui rău, el nu va cădea**
prin ea[d] în ziua în care se va în-
toarce de la răutatea lui; nici cel
drept nu va putea trăi prin drep-
tatea lui[e], în ziua în care va
13 păcătui. Când zic celui drept că
va trăi negreşit, şi el se încrede*
în dreptatea lui şi face nedrep-
tate, nici una din faptele lui drep-
te[f] nu va fi amintită, ci în[c] ne-
dreptatea lui, pe care a făcut-o,
în[c] ea va muri.
14 Şi când* zic celui rău: «Vei
muri negreşit!» şi el se întoarce
de la păcatul lui şi face judecată
15 şi dreptate, *dacă* cel rău va îna-
poia* garanția, va întoarce** lu-
crul furat, va umbla† în rându-

2 *Cap. 3.11. **Cap. 14.17 †2 Sam. 18.24; 18.25. 2 Împ. 9.17. Osea 9.8.
4 *Cap. 18.13.
6 *Vers. 8.
7 *Cap. 3.17.
10 *Is. 49.14. Cap. 24.23; 37.11.
11 *2 Sam. 14.14 Cap. 18.23; 18.32. 2 Pet. 3.9.
12 *Cap. 3.20; 18.24,26,27. **2 Cr. 7.14.
13 *Cap. 3.20; 18.24.
14 *Cap. 3.18; 3.19; 18.27.
15 *Cap. 18.7. **Ex. 22.2,4. Lev. 6.2,4,5. Num. 5.6,7. Lc. 19.8. †Lev. 18.5. Cap. 20.11.

[a] *Sau* „Eu am pus groaza de el“ [b] *Sau* „un suflet“ [c] *Sau* „pentru“ [d] *Sau* „în ea“ [e] *Lit.* „prin ea“; *sau* „în ea“ [f] *Lit.* „dreptățile lui“

ielile vieții, nefăcând nimic ne-
drept, va trăi negreşit, nu va
16 muri. Nici unul* din păcatele lui
pe care le-a făcut nu va fi amintit
împotriva lui; a făcut judecată şi
dreptate: va trăi negreşit».
17 Totuşi fiii* poporului tău
zic: «Calea Domnului nu este
dreaptă!» Dar calea lor nu este
dreaptă.
18 Când* cel drept se întoarce
de la dreptatea lui şi face ne-
19 dreptate, va muri în ea. Şi când
cel rău se întoarce de la răutatea
lui şi face judecată şi dreptate,
el va trăi pentru aceste lucruri.
20 Totuşi voi ziceți: «Calea* Dom-
nului nu este dreaptă». Casă a lui
Israel, vă voi judeca pe fiecare
după căile lui!"

16 *Cap. 18.22.
17 *Cap. 18.25; 18.29. Vers. 20.
18 *Cap. 18.26; 18.27.
20 *Cap. 18.25; 18.29. Vers. 17.

Cauza căderii Ierusalimului

21 ✷ Şi a fost *aşa*: în al doispre-
zecelea an* al deportării noas-
tre, în *luna* a zecea, în a cincea
zi a lunii, unul** care scăpase din
Ierusalim a venit la mine, zicând:
22 „Cetatea† a fost lovită!" Şi mâ-
na* **D**omnului fusese asupra mea
seara, mai înainte de a veni cel
care scăpase, şi îmi deschisese**
gura înainte de a veni el la mine
dimineața; şi gura îmi era deschi-
să şi n-am mai fost mut.
23 ✷ Şi cuvântul **D**omnului a
24 fost către mine, zicând: „Fiu al
omului, cei* care locuiesc în ace-
le locuri pustii**, în țara lui Is-
rael, vorbesc zicând: «Avraam†
a fost unul singur şi a moştenit
țara, şi noi†† suntem mulți; țara
25 ni s-a dat în stăpânire[a]». De aceea
spune-le: Aşa zice Domnul **D**um-
nezeu: «Voi mâncați* cu sânge şi
vă ridicați** ochii spre idolii voş-
tri şi vărsați† sânge; şi voi să stă-
26 pâniți țara? Vă bizuiți pe sabia
voastră, faceți urâciune şi pân-
găriți* fiecare pe soția aproapelui
său; şi voi să stăpâniți țara?»
27 Aşa să le spui: Aşa zice Dom-
nul **D**umnezeu: «Viu sunt Eu, că
cei* care sunt în locurile pustii

21 *Cap. 1.2. **Cap. 24.26 †2 Împ. 25.4.
22 *Cap. 1.3. **Cap. 24.27
24 *Cap. 34.2. **Vers. 27. Cap. 36.4. †Is. 51.2. Fap. 7.5. ††Cap. 11.15
25 *Gen. 9.4. Lev. 3.17. **Cap. 18.6. †Cap. 22.6; 22.9.
26 *Cap. 18.6; 22.11.
27 *Vers. 24.

vor cădea prin sabie şi pe cel
care este în câmp deschis îl voi
da fiarelor** ca să fie mâncat şi
cei care sunt în întărituri şi în
28 peşteri† vor muri de ciumă! Şi
voi face* țara un pustiu şi o
groază, şi mândria** puterii ei
va înceta şi munții† lui Israel
vor fi pustiiți, încât nimeni nu
29 va trece prin ei. Şi vor cunoaşte
că Eu sunt **D**omnul, când voi
face țara un pustiu şi o groază,
pentru toate urâciunile lor pe
care le-au făcut».
30 Şi cât despre tine, fiu al omu-
lui, fiii poporului tău vorbesc
despre tine pe la ziduri şi pe la
intrările caselor şi vorbesc* unul
către altul, fiecare către fratele
său, zicând: «Veniți, vă rog, şi
auziți care este cuvântul care a
31 ieşit de la **D**omnul!» Şi vin* la
tine, cum vine poporul[b], şi stau
înaintea** ta *ca* popor al Meu
şi ascultă cuvintele tale, dar nu
le împlinesc; căci cu gura† lor
arată multă dragoste, *dar* inima††
lor umblă după câştigul lor ne-
32 drept. Şi, iată, tu eşti pentru ei
ca o cântare foarte plăcută, un
glas plăcut, şi unul care cântă bi-
ne la un instrument; şi ei ascultă
cuvintele tale, dar nu le împlinesc.
33 Şi când* se va întâmpla aceas-
ta (iată, va veni), atunci vor cu-
noaşte** că a fost un profet în
mijlocul lor.

27 **Cap. 39.4. †Jud. 6.2. 1 Sam. 13.6.
28 *Ier. 44.2,6; 44.22. Cap. 36.34; 36.35. **Cap. 7.24; 24.21; 30.6,7 †Cap. 6.2,3,6
30 *Is. 29.13.
31 *Cap. 14.1; 20.1. **Cap. 8.1. †Ps. 78.36,37 Is. 29.13. ††Mt. 13.22.
33 *1 Sam. 3.20 **Cap. 2.5.

Păstorii şi oile

34 Şi cuvântul **D**omnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, profețeşte împotriva păsto-
rilor* lui Israel, profețeşte şi spu-
ne-le lor, păstorilor: Aşa zice
Domnul **D**umnezeu: «Vai** de
păstorii lui Israel care se pasc pe
ei înşişi! Nu trebuie păstorii să
3 pască turma? Voi mâncați* gră-
simea şi vă îmbrăcați cu lâna;
înjunghiați** pe cele îngrăşate,
4 *dar* turma n-o paşteți. Pe cele
slabe* nu le-ați întărit, nici nu
le-ați vindecat pe cele bolnave;

2 *Cap. 33.24. **Ier. 23.1. Zah. 11.17.
3 *Is. 56.11. Zah. 11.16. **Mica 3.1-3 Zah. 11.5.
4 *Vers. 16.

[a] *Sau* „de moştenire" [b] *Lit.* „ca venirea unui popor"

4 **Lc. 15.4.
†1 Pet. 5.3.
5 *1 Împ. 22.17.
Cap. 33.21;
33.28.
Mt. 9.36.
**Is. 56.9.
Ier. 12.9.
8 *Vers. 5,6.
**Vers. 2,10.
10 *Cap. 3.18.
Ev. 13.17.
12 *Cap. 30.3.
Ioel 2.2.
13 *Is. 65.9,10.
Ier. 23.3.
Cap. 28.25;
36.24; 37.21;
37.22.
14 *Ps. 23.2.

şi n-aţi legat *ce era* frânt, nici
n-aţi adus înapoi ce era alungat,
nici n-aţi căutat** ce era pierdut,
ci le-aţi stăpânit† cu asprime şi cu
5 stricteţe. Şi ele s-au împrăştiat*,
pentru că nu era nici un păstor;
şi au ajuns** mâncare pentru
toate fiarele câmpului şi s-au îm-
6 prăştiat. Oile Mele au rătăcit pe
toţi munţii şi pe orice deal înalt
şi oile Mele s-au împrăştiat pe
toată faţa pământului şi n-a fost
nimeni care să cerceteze sau care
să *le* caute»".
7 De aceea, păstorilor, ascul-
8 taţi cuvântul Domnului: „Viu sunt
Eu", zice Domnul Dumnezeu, „cu
adevărat, fiindcă oile Mele au
ajuns de pradă şi oile Mele au
ajuns* mâncare pentru orice fia-
ră a câmpului, pentru că nu
era nici un păstor, şi păstorii Mei
nu căutau oile Mele, ci păstorii
se păşteau** pe ei înşişi şi nu
9 păşteau oile Mele", de aceea, păs-
torilor, ascultaţi cuvântul Domnu-
10 lui! Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Iată, sunt împotriva păstorilor!
Şi voi cere* oile Mele din mâna
lor şi voi face să înceteze să
mai pască turma, ca păstorii să
nu se mai pască pe ei înşişi; şi
voi scăpa oile Mele din gura lor,
ca să nu *mai* fie hrană pentru ei".
11 Pentru că aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, Eu Însumi,
chiar Eu voi căuta oile Mele şi
12 le voi îngriji. Ca un păstor care
îşi îngrijeşte turma în ziua când
este printre oile sale împrăştiate,
aşa voi îngriji Eu oile Mele şi le
voi scăpa din toate locurile în
care au fost împrăştiate în ziua
13 cea înnorată* şi întunecată[a]. Şi le
voi scoate* dintre popoare şi le
voi aduna din ţări şi le voi adu-
ce în ţara[b] lor; şi le voi paşte pe
munţii lui Israel, lângă râuri[c] şi
în toate părţile locuite ale ţării.
14 Le voi paşte* în păşune bună şi
stâna lor va fi pe munţii cei înalţi
ai lui Israel. Acolo** se vor o-
dihni în staul bun şi vor paşte
într-o păşune grasă pe munţii
15 lui Israel. Eu Însumi voi paşte
oile Mele şi Eu le voi face să se o-
dihnească", zice Domnul Dum-
16 nezeu. „Voi căuta* pe cea pierdu-
tă şi voi aduce înapoi pe cea alun-
gată şi voi lega pe cea rănită şi
voi întări pe cea bolnavă; dar
voi nimici pe cea grasă** şi pe cea
tare; le voi paşte† cu judecată[d].
17 Şi *cât despre* voi, turma Mea",
aşa zice Domnul Dumnezeu: „Iată,
voi judeca* între oaie şi oaie, în-
18 tre berbeci şi între ţapi. Este prea
puţin lucru pentru voi că aţi mân-
cat păşunea cea bună, iar restul
păşunilor voastre l-aţi călcat cu
picioarele voastre? şi aţi băut din
apele liniştite[e], iar pe cele rămase
le-aţi tulburat cu picioarele voas-
19 tre? Şi oile Mele mănâncă ce aţi
călcat voi cu picioarele voastre
şi beau ce aţi tulburat voi cu pi-
cioarele voastre!"
20 De aceea, aşa le zice Domnul
Dumnezeu: „Iată, Eu Însumi voi
judeca între oaia cea grasă şi oaia
21 cea slabă. Pentru că loviţi cu
coasta şi cu umărul şi împungeţi
cu coarnele voastre pe toate cele
slabe până le împrăştiaţi peste
22 tot; Eu voi salva oile Mele, ca
să nu mai fie de pradă, şi voi
judeca între oaie şi oaie.
23 Şi voi ridica un singur păs-
tor* peste ele, şi el le va paşte
– chiar pe robul** Meu David.
El le va paşte şi va fi păstorul
24 lor. Şi Eu*, Domnul, le voi fi
Dumnezeu, şi robul Meu David,
o căpetenie** în mijlocul lor. Eu,
Domnul, am vorbit!
25 Şi voi face* un legământ de
pace cu ele şi voi face să înce-
teze** din ţară fiarele sălbatice;
şi vor locui în siguranţă† în pus-
26 tiu şi vor dormi în păduri. Şi le

14 **Ier. 33.12.
16 *Is. 40.11.
Vers. 4.
Mica 4.6.
Mt. 18.11.
Mc. 2.17.
Lc. 5.32.
**Is. 10.16.
Amos 4.1.
†Ier. 10.24.
17 *Cap. 20.37;
20.38.
Vers. 20,22.
Zah. 10.3.
Mt. 25.32,33
23 *Is. 40.11.
Ier. 23.4,5.
Ioan 10.11.
**Ier. 30.9.
Osea 3.5.
24 *Ex. 29.45.
Vers. 30.
Cap. 37.27.
**Cap. 37.22
Lc. 1.32,33.
25 *Cap. 37.26.
**Lev. 26.5.
Is. 11.6-9;
35.9.
Osea 2.18.
†Ier. 23.6.

[a] *Lit.* „în ziua norului şi a întunericului adânc" [b] *Sau* „pe pământul" [c] *Sau* „în văi" [d] *Sau* „cu dreptate" [e] *Sau* „adânci", „limpezi"

26 *Is. 56.7. **Gen. 12.2. Is. 19.24. Zah. 8.13. †Lev. 26.4. ††Ps. 68.9. Mal. 3.10.
27 *Lev. 26.4. Ps. 85.12. Is. 4.2. **Lev. 26.13 Ier. 2.20. †Ier. 25.14.
28 *Vers. 8. Cap. 36.4. **Ier. 30.10; 46.27.
29 *Is. 11.1. Ier. 23.5. **Cap. 36.3; 36.6,15.
30 *Vers. 24. Cap. 37.27.
31 *Ps. 100.3. Ioan 10.11.

voi face, pe acestea şi împreju-
rimile dealului* Meu, o binecu-
vântare**; şi voi face să cadă†
ploaia la timpul ei; vor fi ploi††
27 de binecuvântare. Şi pomul* de
pe câmp îşi va da rodul şi pă-
mântul îşi va da venitul. Şi ei vor
fi în siguranţă în ţara lor şi vor
cunoaşte că Eu sunt Domnul, când
voi sfărâma** legăturile jugului
lor şi-i voi scăpa din mâna celor†
28 care i-au ţinut în robie. Şi nu vor
mai fi* de pradă naţiunilor, nici
fiarele pământului nu-i vor mân-
ca; şi vor locui** în siguranţă şi
29 nimeni nu-i va înspăimânta. Şi le
voi ridica un vlăstar[a]* de renume
şi nu vor mai fi mistuiţi de foame
în ţară, nici nu vor mai purta**
30 ruşinea naţiunilor. Şi vor cunoaş-
te că Eu*, Domnul Dumnezeul
lor, sunt cu ei; şi ei, casa lui Is-
rael, sunt poporul Meu", zice
31 Domnul Dumnezeu. „Şi voi, oile*
Mele, turma păşunii Mele, sunteţi
oameni; şi Eu sunt Dumnezeul
vostru", zice Domnul Dumnezeu.

Profeţie împotriva muntelui Seirului

2 *Cap. 6.2. **Deut. 2.5. †Ier. 49.7,8. Cap. 25.12. Amos 1.11. Obad. 10.
3 *Cap. 6.14.
4 *Vers. 9.
5 *Cap. 25.12. Obad. 10. **Ps. 137.7. Cap. 21.25,29 Dan. 9.24. Obad. 11.
6 *Ps. 109.17.
7 *Jud. 5.6.

35 Şi cuvântul Domnului a fost
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui, îndreaptă-ţi* faţa împotriva
muntelui** Seir şi profeţeşte† îm-
3 potriva lui şi spune-i: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu
sunt împotriva ta, munte al Sei-
rului! Şi Îmi voi întinde* mâna
asupra ta şi te voi face un pustiu
4 şi o groază. Voi pustii* cetăţile
tale şi tu vei fi un pustiu. Şi vei
cunoaşte că Eu sunt Domnul.
5 Pentru că ai avut o ură* neîn-
cetată şi ai dat pe fiii lui Israel pu-
terii sabiei în timpul nenorocirii
lor, în timpul nelegiuirii** sfâr-
6 şitului, de aceea viu sunt Eu»,
zice Domnul Dumnezeu, «că te voi
rândui negreşit pentru sânge, şi
sângele te va urmări. Pentru că*
n-ai urât sângele, sângele te va
7 urmări. Şi voi face muntele Seir
un pustiu şi o groază şi voi nimi-
ci din el pe cel care iese* şi pe
8 cel care se întoarce. Şi-i voi um-
ple* munţii cu cei ucişi ai lui;
cei ucişi cu sabia vor cădea
pe dealurile tale şi în văile tale
9 şi în toate pâraiele tale. Te voi
face* pustietăţi pentru totdeauna
şi cetăţile tale nu vor fi locuite;
şi veţi cunoaşte** că Eu sunt
Domnul.
10 Pentru că ai zis: «*Aceste* două
naţiuni şi *aceste* două ţări vor
fi ale mele şi noi le vom stăpâ-
ni*», deşi Domnul era** acolo,
11 de aceea, viu sunt Eu», zice Dom-
nul Dumnezeu, «voi face chiar
după mânia* ta şi după invidia
ta, cum ai făcut tu din ura ta
împotriva lor; şi Mă voi face cu-
noscut printre ei[b], când te voi
12 judeca. Şi vei cunoaşte* că Eu,
Domnul, am auzit toate batjo-
curile tale pe care le-ai rostit
împotriva munţilor lui Israel, zi-
când: «Au ajuns pustii, ne sunt
13 daţi spre mâncare!» Şi v-aţi înăl-
ţat împotriva Mea cu gura* voas-
tră şi v-aţi înmulţit cuvintele
împotriva Mea; *şi* Eu am auzit!»
14 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Când* tot pământul se va bu-
cura, pe tine te voi face un pustiu.
15 Cum te-ai bucurat* de moşteni-
rea casei lui Israel, pentru că a
fost pustiită, aşa-ţi voi face: vei
ajunge** un pustiu, munte al Sei-
rului, şi tot Edomul, *da*, tot; şi
vor cunoaşte că Eu sunt Domnul»".

8 *Cap. 31.12; 32.5.
9 *Ier. 49.17,18. Cap. 25.13. Vers. 4. Mal. 1.3,4. **Cap. 6.7; 7.4,9; 36.11.
10 *Ps. 83.4,12. Obad. 13. **Ps. 48.1,3; 132.13,14. Cap. 48.35.
11 *Mt. 7.2. Iac. 2.13.
12 *Ps. 9.16. Cap. 6.7.
13 *1 Sam. 2.3. Apoc. 13.6.
14 *Is. 65.13,14.
15 *Obad. 12,15 **Vers. 3,4.

Restabilirea lui Israel

1 *Cap. 6.2,3.
2 *Cap. 25.3; 26.2. **Deut. 32.13 †Cap. 35.10.
3 *Deut. 28.37. 1 Împ. 9.7. Plân. 2.15. Dan. 9.16.

36 „Şi tu, fiu al omului, profe-
teşte munţilor* lui Israel şi spu-
ne: Munţi ai lui Israel, ascultaţi
2 cuvântul Domnului! Aşa zice
Domnul Dumnezeu: «Pentru că*
vrăjmaşul a zis împotriva voas-
tră: «Ha, ha!» şi: «Înălţimile**
cele vechi au ajuns în stăpânirea[c]†
3 noastră!» de aceea, profeţeşte şi
spune: Aşa zice Domnul Dumne-
zeu: «Da, pentru că v-au pustiit
şi v-au înghiţit[d] din toate părţile,
ca să fiţi o stăpânire pentru ră-
măşiţa naţiunilor, şi sunteţi luaţi*

[a] *Lit.* „o plantaţie" [b] *Sau* „lor" [c] *Sau* „moştenirea" [d] *Lit.* „au râvnit mult după voi"

pe buzele vorbăreților[a] şi de bat-
4 *Cap. 34.28. **Ps. 79.4.
4 jocura poporului, de aceea, munți
ai lui Israel, ascultați cuvântul
Domnului Dumnezeu». Aşa zice
Domnul Dumnezeu munților şi
dealurilor, pâraielor[b] şi văilor, şi
dărâmăturilor pustiite şi cetăți-
lor părăsite, care au ajuns de
pradă* şi de râs** pentru rămă-
şița națiunilor care sunt împre-
5 *Deut. 4.24. Cap. 38.19. **Cap. 35.10; 35.12.
5 jur; de aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Cu adevărat, în* fo-
cul geloziei Mele am vorbit îm-
potriva rămăşiței națiunilor şi îm-
potriva întregului Edom, care
şi-au însuşit** țara Mea ca stăpâ-
nire, cu bucuria întregii *lor* inimi,
cu dispreț în suflet ca s-o ia în
stăpânire ca pradă[c]».
6 *Ps. 123.3,4. Cap. 34.29. Vers. 15.
6 Profețeşte deci despre țara lui
Israel şi spune munților şi dealu-
rilor, pâraielor şi văilor: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: «Iată, am
vorbit în gelozia Mea şi în furia
Mea, pentru că ați purtat* batjo-
7 *Cap. 20.5.
7 cura națiunilor». De aceea, aşa
zice Domnul Dumnezeu: «Mi-am
ridicat* mâna, *zicând*: Îşi vor
purta ruşinea națiunile care sunt
în jurul vostru!
8 Şi voi, munți ai lui Israel, veți
da crengi şi veți face rod pentru
poporul Meu Israel; pentru că ele[d]
9 vor veni curând. Pentru că, iată,
Eu sunt pentru voi şi Mă voi în-
toarce la voi şi veți fi lucrați şi
10 *Is. 58.12; 61.4. Vers. 33. Amos 9.14.
10 veți fi semănați. Şi voi înmulți oa-
menii pe voi, toată casa lui Israel,
toată! Şi cetățile vor fi locuite şi
11 *Ier. 31.27; 33.12. **Cap. 35.9; 37.6,13.
11 locurile pustii* vor fi zidite. Şi voi
înmulți* pe voi oamenii şi animale-
le şi se vor înmulți şi vor rodi şi vă
voi face să fiți locuiți ca *în* timpu-
rile voastre de mai înainte, da, o
voi face mai bine decât la începu-
turile voastre; şi veți cunoaşte**
12 *Obad. 17. **Ier. 15.7.
12 că Eu sunt Domnul. Şi voi face
să umble pe voi oameni, chiar popo-
rul Meu Israel. Şi te vor stăpâni*
şi vei fi moştenirea lor, şi de acum
nu-i vei mai lipsi** de copii».
13 Aşa zice Domnul Dumnezeu: 13 *Num. 13.32
«Pentru că ei vă zic: «Tu* *eşti o*
țară care mănânci pe oameni şi
14 ți-ai lipsit națiunea de copii!», de
aceea nu vei mai mânca oameni,
nici nu-ți vei mai lipsi națiunea de
copii[e]», zice Domnul Dumnezeu.
15 «Nici nu te voi mai face* să auzi 15 *Cap. 34.29.
disprețul națiunilor. Şi nu vei mai
purta batjocura popoarelor, nici
nu vei mai face să cadă națiunea
ta»", zice Domnul Dumnezeu.
16 Şi cuvântul Domnului a fost
17 către mine, zicând: „Fiu al omu- 17 *Lev. 18.25; 18.27,28. Ier. 2.7. **Lev. 15.19
lui, când casa lui Israel locuia în
țara lor, ei au întinat-o* prin ca-
lea lor şi prin faptele lor. Calea lor
a fost înaintea mea ca necură-
ția** unei femei în perioada ei.
18 Şi Mi-am vărsat furia asupra lor 18 *Cap. 16.36; 16.38; 23.37.
pentru sângele* pe care l-au văr-
sat în țară şi pentru că au întina-
19 t-o cu idolii lor. Şi i-am împrăş-
tiat* printre națiuni şi au fost ri- 19 *Cap. 22.15. **Cap. 7.3; 18.30; 39.24.
sipiți prin *felurite* țări; i-am ju-
decat** după calea lor şi după
20 faptele lor. Şi când au ajuns la 20 *Is. 52.5. Rom. 2.24.
națiunile la care s-au dus, ei au
profanat* Numele Meu cel sfânt,
când se zicea despre ei: «Aceştia
sunt poporul Domnului şi au ie-
21 şit din țara Lui». Dar M-am îndu-
rat pentru Numele* Meu cel sfânt 21 *Cap. 20.9; 20.14.
pe care l-a profanat casa lui Israel
printre națiunile la care s-au dus.
22 De aceea, spune casei lui Is-
rael: Aşa zice Domnul Dumne- 22 *Ps. 106.8.
zeu: «Nu pentru voi, casă a lui Is-
rael, fac Eu *aceasta*, ci pentru
Numele* Meu cel sfânt, pe care
l-ați profanat printre națiunile la
23 care v-ați dus. Şi voi sfinți Nu- 23 *Cap. 20.41; 28.22.
mele Meu cel mare care a fost pro-
fanat printre națiuni, pe care l-ați
profanat în mijlocul lor. Şi nați-
unile vor cunoaşte că Eu sunt
Domnul», zice Domnul Dumne-
zeu, «când voi fi sfințit* în voi
înaintea ochilor lor[f].

[a] *Lit.* „luați pe buza limbii" [b] *Sau* „vâlcelelor" [c] *Sau* „s-o jefuiască prin jaf" [d] *Crengile şi roadele*
[e] *Sau* „nu vei mai face să cadă națiunea ta" [f] *Unele ms.* „voştri"

24 Şi vă voi lua* dintre naţiuni şi
vă voi aduna din toate ţările şi vă
25 voi aduce în ţara voastră[a] şi voi
stropi* peste voi apă curată şi veţi
fi curaţi. Vă voi curăţi** de toate
necurăţiile voastre şi de toţi ido-
26 lii voştri. Şi vă voi da* o inimă
nouă şi voi pune un duh nou în
voi; şi voi lua inima de piatră din
carnea voastră şi vă voi da o ini-
27 mă de carne. Şi voi pune Duhul*
Meu în voi şi vă voi face să
umblaţi în rânduielile Mele şi să
păziţi judecăţile Mele şi să le
28 faceţi. Şi veţi locui* în ţara pe
care am dat-o părinţilor voştri
şi-Mi** veţi fi popor şi Eu vă
29 voi fi Dumnezeu. Şi vă voi salva*
din toate necurăţiile voastre; şi voi
chema** grâul şi-l voi înmulţi şi
nu voi trimite† foametea peste
30 voi. Şi voi înmulţi* rodul pomi-
lor şi venitul câmpului, ca să nu
mai purtaţi ruşinea foametei
31 printre naţiuni. Şi vă veţi aminti*
de căile voastre rele şi de faptele
voastre care nu erau bune; şi vă
va fi scârbă** de voi înşivă pen-
tru nelegiuirile voastre şi pentru
32 urâciunile voastre. Nu* pentru voi
fac Eu *aceasta*», zice Domnul
Dumnezeu, «să ştiţi. Ruşinaţi-vă şi
roşiţi pentru căile voastre, casă a
lui Israel!»
33 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«În ziua când vă voi curăţi de
toate nelegiuirile voastre, voi face
şi cetăţile să fie locuite şi dărâ-
34 măturile să fie reconstruite. Şi
pământul pustiit va fi lucrat, în
loc să fie un pustiu înaintea o-
35 chilor tuturor trecătorilor. Şi vor
zice: «Ţara aceasta care a fost
pustiită a ajuns ca grădina Ede-
nului*; şi cetăţile cele dărâmate
şi pustiite şi surpate sunt întări-
36 te *şi* locuite». Şi naţiunile care
vor rămâne în jurul vostru vor
cunoaşte că Eu, Domnul, am re-
construit locurile surpate *şi* am
plantat ce era pustiit: Eu*, Dom-
nul, am vorbit, şi voi face».
37 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
«Voi mai fi căutat* de casa lui
Israel, ca să le fac *acest lucru;* le
voi înmulţi** oamenii ca pe o
38 turmă. Ca turma cea sfântă, ca
turma Ierusalimului, în adunările
lui de sărbătoare, aşa vor fi um-
plute cetăţile pustiite cu turme de
oameni. Şi vor cunoaşte că Eu
sunt Domnul».

24 *Cap. 34.13; 37.21.
25 *Is. 52.15. Ev. 10.22. **Ier. 33.8.
26 *Ier. 32.39. Cap. 11.19.
27 *Cap. 11.19; 37.14.
28 *Cap. 28.25; 37.25. **Ier. 30.22. Cap. 11.20; 37.27.
29 *Mt. 1.21. Rom. 11.26. **Ps. 105.16 †Cap. 34.29.
30 *Cap. 34.27.
31 *Cap. 16.61; 16.63. **Lev. 26.39 Cap. 6.9; 20.43.
32 *Deut. 9.5. Vers. 22.
35 *Is. 51.3. Cap. 28.13. Ioel 2.3.
36 *Cap. 17.24; 22.14; 37.14.
37 *Cap. 14.3; 20.3,31. **Vers. 10.

Oasele uscate aduse la viaţă

37 ✷ Mâna* Domnului a fost
peste mine şi Domnul m-a adus
în Duhul** şi m-a aşezat jos în
mijlocul unei văi[b]; şi ea era plină
2 de oase. Şi m-a făcut să trec
pe lângă ele de jur-împrejur; şi,
iată, erau foarte multe pe faţa
văii; şi, iată, erau foarte uscate.
3 Şi El mi-a zis: „Fiu al omului,
vor trăi oasele acestea?“ Şi eu
am zis: „Doamne Dumnezeule,
Tu ştii*“.
4 Şi El mi-a zis: „Profeţeşte a-
supra oaselor acestora şi spu-
ne-le: Oase uscate, ascultaţi cu-
5 vântul Domnului! Aşa zice Dom-
nul Dumnezeu oaselor acestora:
«Iată, Eu voi face* să intre duh[c]
6 în voi şi veţi trăi. Şi voi pune
tendoane pe voi şi voi face să
crească *şi* carne pe voi şi vă voi
acoperi cu piele şi voi pune duh
în voi şi veţi trăi; şi veţi cunoaş-
te* că Eu sunt Domnul»“.
7 Şi am profeţit cum mi se po-
runcise: şi, pe când profeţeam, a
fost un glas[d] şi iată un tremur şi
oasele s-au apropiat *unele de al-*
8 *tele*, os de osul său. Şi am privit
şi, iată, au crescut tendoane şi
carne pe ele, şi pielea le-a aco-
perit pe deasupra; dar nu era
duh în ele.
9 Şi El mi-a zis: „Profeţeşte du-
hului, profeţeşte, fiu al omului, şi
spune duhului: Aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Vino* din cele pa-
tru vânturi, duhule[e], şi suflă peste

1 *Cap. 1.3. **Cap. 3.14; 8.3; 11.24. Lc. 4.1.
3 *Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Ioan 5.21. Rom. 4.17. 2 Cor. 1.9.
5 *Ps. 104.30.
6 *Cap. 6.7; 35.12. Ioel 2.27; 3.17.
9 *Ps. 104.30. Vers. 5.

[a] *Sau* „pe pământul vostru“ [b] *Sau* „unei câmpii“ [c] *Sau* „suflare“ [d] *Sau* „zgomot“ [e] *Sau* „Duhule, vino din cele patru vânturi“

morţii aceştia, ca să trăiască!»“
10 *Apoc. 11.11
10 Şi am profeţit cum îmi porun-
cise El şi duhul a intrat* în ele;
şi au trăit şi au stat în picioare:
o oştire foarte mare.
11 *Ps. 141.7. Is. 49.14.
11 Şi El mi-a zis: „Fiu al omului,
oasele acestea sunt toată casa
lui Israel. Iată, ei zic: «Ni s-au us-
cat oasele* şi s-a dus speranţa
12 *Is. 26.19. Osea 13.14. **Cap. 36.24 Vers. 25.
12 noastră, suntem nimiciţi!» De a-
ceea, profeţeşte şi spune-le: Aşa
zice Domnul Dumnezeu: «Iată,
Eu voi deschide mormintele voas-
tre şi vă voi face să ieşiţi din mor-
mintele voastre, popor al Meu*, şi
vă voi aduce** pe pământul lui
13 Israel!» Şi veţi cunoaşte că Eu
sunt Domnul, când voi deschide
mormintele voastre şi vă voi face
să ieşiţi din mormintele voastre,
14 *Cap. 36.27.
14 popor al Meu! Şi voi pune Duhul*
Meu în voi şi veţi trăi; şi vă voi
aşeza în ţara voastră[a] şi veţi cu-
noaşte că Eu, Domnul, am vorbit
şi am şi făcut“, zice Domnul.

Un singur popor şi un singur împărat

15 Şi cuvântul Domnului a fost
16 *Num. 17.2. **2 Cr. 11.12; 11.13,16; 15.9; 30.11,18.
16 către mine, zicând: „Şi tu, fiu
al omului, ia-ţi* un toiag şi scrie
pe el: «Pentru Iuda şi pentru fiii**
lui Israel, tovarăşii lui». Şi ia un
alt toiag şi scrie pe el: «Pentru
Iosif, toiagul lui Efraim, şi pen-
tru toată casa lui Israel, tovarăşii
17 *Vers. 22,24.
17 lui». Şi uneşte-le* unul de altul
într-un singur toiag, ca să fie[b]
unul singur în mâna ta.
18 *Cap. 12.9; 24.19.
18 Şi când fiii poporului tău îţi
vor vorbi, zicând: «Nu ne vei
spune* ce sunt acestea pentru
19 *Zah. 10.6. **Vers. 16,17
19 tine?», spune-le*: Aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Iată, Eu voi lua to-
iagul** lui Iosif, care este în mâna
lui Efraim, şi seminţiile lui Isra-
el, tovarăşii săi, şi le voi pune
cu acesta, cu toiagul lui Iuda, şi le
voi face un singur toiag, şi vor
20 *Cap. 12.3.
20 fi unul singur în mâna Mea». Şi
toiegele pe care ai scris vor fi
în mâna ta înaintea ochilor* lor.
21 *Cap. 36.24.
21 Şi spune-le: Aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Iată, Eu voi lua* pe
fiii lui Israel dintre naţiunile unde
s-au dus şi-i voi aduna din toate
părţile şi-i voi aduce pe pămân-
22 *Is. 11.13. Ier. 3.18; 50.4 Osea 1.11. **Cap. 34.23; 34.24. Ioan 10.16.
22 tul lor. Şi-i voi face* o singură
naţiune în ţară, pe munţii lui Is-
rael; şi un singur** împărat va fi
împărat pentru ei toţi; şi nu vor
mai fi două naţiuni, nici nu vor
mai fi despărţiţi în două împără-
23 *Cap. 36.25.
23 ţii. Şi nu se vor mai întina cu ido-
lii lor sau cu lucrurile lor dezgus-
tătoare sau cu vreuna din fără-
delegile lor; şi-i voi salva* din
toate locuinţele lor în care au pă-
cătuit şi-i voi curăţi; şi ei Îmi vor
fi popor şi Eu le voi fi Dumnezeu.
24 *Is. 40.11. Ier. 23.5; 30.9. Cap. 34.23. Osea 3.5. Lc. 1.32. **Cap. 36.27
24 Şi David, robul* Meu, va fi
împărat peste ei. Şi toţi vor avea
un singur păstor şi vor umbla
în judecăţile Mele şi vor păzi**
rânduielile Mele şi le vor face.
25 *Cap. 36.28. **Ioan 12.34 †Is. 60.21. Ioel 3.20. Amos 9.15.
25 Şi vor locui* în ţara pe care am
dat-o lui Iacov, robul Meu, în care
au locuit părinţii voştri; şi vor
locui în ea, ei şi fiii lor şi fiii fii-
lor lor, pentru totdeauna. Şi Da-
vid, robul** Meu, va fi căpetenia
26 *Num. 25.12 Is. 54.10; 55.3. Ier. 32.40. Cap. 34.25. **Cap. 36.37 †2 Cor. 6.16.
26 lor pentru† totdeauna. Şi voi în-
cheia un legământ de pace* cu ei,
va fi un legământ etern cu ei. Şi-i
voi aşeza şi-i voi înmulţi** şi voi
pune locaşul† Meu cel sfânt în
mijlocul lor pentru totdeauna.
27 *Lev. 26.11. Cap. 43.7. Ioan 1.14. **Cap. 11.20; 14.11; 36.28.
27 Şi cortul* Meu va fi peste[c] ei;
şi Eu le voi fi Dumnezeu**, şi ei
28 *Cap. 36.23. **Cap. 20.12
28 Îmi vor fi popor. Şi naţiunile vor
cunoaşte* că Eu, Domnul, sunt
Cel care sfinţesc** pe Israel,
când locaşul Meu cel sfânt va fi
în mijlocul lor pentru totdea-
una»“.

Profeţie despre năvălirea lui Gog

38 ✱ Şi cuvântul Domnului a fost
2 *Cap. 39.1. **Cap. 35.2,3 †Apoc. 20.8. ††Cap. 32.26
2 către mine, zicând: „Fiu al omu-
lui*, îndreaptă-ţi** faţa împotri-
va lui Gog†, din ţara lui Magog,
căpetenia Roşului, a Meşecului††
şi a Tubalului, şi profeţeşte îm-
3 potriva lui, şi spune: Aşa zice
Domnul Dumnezeu: «Iată, sunt
împotriva ta, Gog, căpetenie a
Roşului, a Meşecului şi a Tu-

[a] *Sau* „pe pământul vostru“ [b] *Sau* „şi ele vor deveni“ [c] *Sau* „cu“

4 balului! Şi te voi întoarce[a]* şi-ţi
voi pune cârlige în fălci; şi te
voi scoate, pe tine şi toată oştirea
ta, cai şi călăreţi, toţi** echipaţi
complet, o mulţime mare cu scu-
turi şi paveze, toţi mânuind să-
5 biile: Persia, Cuş şi Put cu ei, toţi
6 cu scut şi coif; Gomerul* şi toate
cetele lui; casa Togarmei** din
adâncurile nordului, şi toate cete-
le sale, multe popoare cu tine.
7 Fii gata, şi pregăteşte-te*, tu
şi toată mulţimea ta adunată
8 la tine şi fii căpetenia[b] lor! După
multe* zile vei fi cercetat[c]**; la
sfârşitul anilor vei intra în ţara
care este eliberată de sabie *şi*
adunată† dintre multe popoare,
pe munţii†† lui Israel care au
fost o pustietate mult timp; dar
ea este scoasă dintre popoare şi
ei toţi vor locui*† în siguranţă[d].
9 Şi tu te vei sui, vei veni ca o
furtună*, vei fi ca un nor** care
să acopere ţara, tu şi toate ce-
tele tale, şi multe popoare cu tine».
10 Aşa zice Domnul *D*umnezeu:
«Şi va fi *aşa*: în ziua aceea îţi
vor veni lucruri în minte şi vei
11 gândi un plan[e] rău. Şi vei zice:
«Mă voi sui în ţara cu sate fără
ziduri; voi merge* la cei care
sunt liniştiţi, care locuiesc** în
siguranţă, toţi în locuinţe fără
ziduri şi care n-au nici zăvoare,
12 nici porţi», ca să iei jaf şi să iei
pradă, ca să-ţi întorci mâna îm-
potriva locurilor pustiite* care
sunt locuite *acum*, şi împotriva
unui popor** adunat dintre na-
ţiuni, care şi-a câştigat vite şi bu-
nuri, care locuieşte în mijlocul[f]
13 ţării[g]. Seba* şi Dedanul** şi ne-
gustorii Tarsisului†, cu toţi leii††
lui cei tineri[h] îţi vor zice: «Ai ve-
nit să iei pradă? Ţi-ai adunat mul-
ţimea ca să iei pradă, ca să duci
cu tine argint şi aur, ca să iei vite
şi bunuri, ca să iei o pradă mare?»
14 De aceea, profeţeşte, fiu al
omului, şi spune lui Gog: Aşa zice
Domnul *D*umnezeu: «În ziua*
aceea, când poporul Meu Israel
va locui** în siguranţă, nu vei şti
15 tu acest lucru? Şi vei veni* din
locul tău, din adâncurile nordului,
tu şi multe popoare cu tine, toţi
călărind pe cai, o mulţime mare şi
16 o oştire puternică. Şi te vei sui*
împotriva poporului Meu Israel ca
un nor, acoperind ţara. Aceasta
va fi la sfârşitul** zilelor; şi te
voi aduce împotriva ţării Mele,
ca să Mă cunoască† naţiunile,
când voi fi sfinţit în tine, Gog,
înaintea ochilor lor».
17 Aşa zice Domnul *D*umnezeu:
«Nu eşti tu acela despre care am
vorbit în zilele de mai înainte
prin robii Mei, profeţii lui Israel,
care au profeţit în zilele acelea,
ani de zile, că te voi aduce îm-
18 potriva lor? Şi va fi *aşa*: în ziua
aceea, în ziua când Gog va veni
împotriva ţării lui Israel», zice
Domnul *D*umnezeu, «furia Mea
19 se va sui în nările Mele. Pentru
că în gelozia* Mea, în focul mâ-
niei** Mele am vorbit; cu ade-
vărat, în ziua aceea† va fi un cutre-
mur mare pe pământul lui Israel,
20 aşa încât peştii* mării şi păsările
cerurilor şi fiarele câmpului şi toa-
te târâtoarele care se târăsc pe
pământ şi toată omenirea de pe
faţa pământului vor tremura îna-
intea Mea. Şi munţii** se vor pră-
buşi şi locurile prăpăstioase[i] se
vor surpa şi orice zid va cădea
21 la pământ. Şi voi chema* o sabie
împotriva lui pe toţi munţii Mei»,
zice Domnul *D*umnezeu. «Sa-
bia** oricărui om va fi împotriva
22 fratelui său. Şi voi intra la jude-
cată* cu el cu ciumă şi cu *văr-
sare de* sânge. Şi voi ploua** pes-
te el şi peste cetele lui şi peste
popoarele cele multe care sunt cu
el, o ploaie torenţială şi pietre
mari de grindină, foc şi pucioasă.

4 *2 Împ. 19.28. Cap. 29.4; 39.2. **Cap. 23.12
6 *Gen. 10.2. **Cap. 27.14
7 *Is. 8.9,10. Ier. 46.3,4; 46.14; 51.12.
8 *Gen. 49.1. Deut. 4.30. **Is. 29.6. †Cap. 34.13. Vers. 12. ††Cap. 36.1; 36.4,8. *†Ier. 23.6. Cap. 28.26; 34.25,28.
9 *Is. 28.2. **Ier. 4.13. Vers. 16.
11 *Ier. 49.31. **Vers. 8.
12 *Cap. 36.34; 36.35. **Vers. 8.
13 *Cap. 27.22; 27.23. **Cap. 27.15; 27.20. †Cap. 27.12. ††Cap. 19.3; 19.5.
14 *Is. 4.1. **Vers. 8.
15 *Vers. 6. Cap. 39.2.
16 *Vers. 9. **Vers. 8. †Ex. 14.4. Cap. 36.23; 39.21.
19 *Cap. 36.5,6; 39.25. **Ps. 89.46. †Hag. 2.6,7. Apoc. 16.18.
20 *Osea 4.3. **Ier. 4.24. Naum 1.5,6.
21 *Ps. 105.16. **Jud. 7.22. 1 Sam. 14.20. 2 Cr. 20.23. Cap. 14.17.
22 *Is. 66.16. Ier. 25.31. **Ps. 11.6. Is. 29.6; 30.30 Apoc. 16.21.

[a] *Sau* „te voi conduce“ [b] *Sau* „garda“ [c] *Sau* „Cu multe zile în urmă ai fost rânduit“ [d] *Sau* „în tihnă“ [e] *Sau* „un gând“ [f] *Lit.* „buricul“ [g] *Sau* „pământului“ [h] *Stăpânitorii doritori de pradă* [i] *Sau* „stâncile înalte“

23 *Cap. 36.23. **Ps. 9.16. Cap. 37.28; 39.7.

23 Și Mă voi preamări și Mă voi
sfinți* și Mă voi face cunoscut**
în ochii multor națiuni. Și vor
cunoaște că Eu sunt Domnul»".

Profeție împotriva lui Gog

39 „Și tu, fiu al omului*, profe-
țește împotriva lui Gog și spune:
Așa zice Domnul Dumnezeu:
«Iată, Eu sunt împotriva ta, Gog,
căpetenie a Roșului, a Meșecului
2 și a Tubalului! Și te voi întoarce
și te voi duce[a] și te voi face să te
sui din nordul îndepărtat* și te
3 voi aduce pe munții lui Israel. Și-ți
voi lovi arcul din stânga ta și
voi face să-ți cadă săgețile din
4 dreapta ta. Vei cădea pe munții lui
Israel, tu* și toate cetele tale și
popoarele care sunt cu tine. Te voi
da** de mâncare păsărilor răpi-
toare de orice fel[b] și fiarelor câm-
5 pului. Vei cădea în câmp deschis,
pentru că Eu am vorbit», zice
6 Domnul Dumnezeu. «Și voi tri-
mite* un foc asupra Magogului
și printre cei care locuiesc liniș-
tiți în insule**; și vor cunoaște
că Eu sunt Domnul.
7 Și voi face cunoscut* Nume-
le Meu cel sfânt în mijlocul po-
porului Meu Israel și nu voi mai
lăsa să fie profanat** Numele
Meu cel sfânt. Și națiunile vor
cunoaște† că Eu sunt Domnul, Cel
Sfânt în Israel».
8 «Iată*, aceasta vine și se împli-
nește», zice Domnul Dumnezeu.
«Aceasta este ziua despre care**
am vorbit.
9 Și cei care locuiesc în cetățile lui
Israel vor ieși și vor aprinde un foc
și vor arde arme și scuturi și pave-
ze, arcuri și săgeți și ciomege și su-
lițe; și vor face focuri cu ele șapte
10 ani. Și nici un lemn nu va fi luat de
pe câmp, nici nu va fi tăiat din pă-
duri, pentru că vor face focul cu
armele. Și vor prăda* pe cei care
i-au prădat și vor jefui pe cei care
i-au jefuit», zice Domnul Dumnezeu.
11 «Și va fi *așa*: în ziua aceea,
voi da lui Gog un loc de înmormân-
tare acolo în Israel, valea celor
care trec spre răsăritul mării; și *ca-
lea* va fi închisă pentru trecă-
tori, și acolo vor înmormânta pe
Gog și toată mulțimea *lui*, și o
vor numi Valea lui Hamon-Gog[c].
12 Și șapte luni îi va înmormân-
ta casa lui Israel, ca să curețe*
13 țara. Și tot poporul țării *îi* va în-
mormânta; și va fi un renume pen-
tru ei în ziua în care voi fi glori-
ficat*», zice Domnul Dumnezeu.
14 «Și vor pune deoparte oa-
meni care să nu facă altceva de-
cât să cutreiere țara, și care îm-
preună cu trecătorii să înmor-
mânteze pe cei rămași pe fața
țării, ca s-o curețe; la sfârșitul celor
15 șapte luni vor cerceta. Și trecăto-
rii vor cutreiera țara și, când *vreu-
nul* va vedea un os de om, va
ridica un semn lângă el, până îl
vor înmormânta groparii în Va-
16 lea lui Hamon-Gog. Și chiar nu-
mele unei cetăți va fi Hamona.
Așa vor curăți țara.
17 Și tu, fiu al omului», așa zice
Domnul Dumnezeu: «Vorbește*
păsărilor de orice fel[b] și tuturor
fiarelor câmpului: Adunați-vă**
și veniți, strângeți-vă din toate
părțile la jertfa Mea pe care o
jertfesc pentru voi, o jertfă mare
pe munții lui Israel, ca să mân-
18 cați carne și să beți sânge! Să
mâncați* carnea celor viteji și să
beți sângele căpeteniilor pămân-
tului – a berbecilor, a mieilor și a
țapilor, a taurilor, toate, vite îngră-
19 șate** ale Basanului. Și veți mân-
ca grăsime până vă veți sătura
și veți bea sânge până vă veți îm-
băta, din jertfa Mea pe care o
20 jertfesc pentru voi. Și vă veți să-
tura* la masa Mea cu cai și con-
ducători de care, cu viteji și cu
tot felul de oameni[d]** de război»,
zice Domnul Dumnezeu.
21 «Și voi așeza* gloria Mea

1 *Cap. 38.2,3.
2 *Cap. 38.15.
4 *Cap. 38.21. Vers. 17. **Cap. 33.27
6 *Cap. 38.22. Amos 1.4. **Ps. 72.10.
7 *Vers. 22. **Lev. 18.21. Cap. 20.39. †Cap. 38.16; 38.23.
8 *Apoc. 16.17; 21.6. **Cap. 38.17
10 *Is. 14.2.
12 *Deut. 21.23 Vers. 14,16.
13 *Cap. 28.22.
17 *Apoc. 19.17 **Is. 18.6; 34.6. Ier. 12.9. Țef. 1.7.
18 *Apoc. 19.18 **Deut. 32.14 Ps. 22.12.
20 *Ps. 76.6. Cap. 38.4. **Apoc. 19.18
21 *Cap. 38.16; 38.23.

[a] *Sau* „te voi împărți în șase" *sau* „voi lăsa a șasea parte din tine" [b] *Lit.* „de orice aripă" [c] *Mulțimea lui Gog* [d] *Sau* „cu toți oamenii"

21 **Ex. 7.4.
între națiuni, şi toate națiunile vor
vedea judecata Mea pe care am
făcut-o şi mâna** Mea pe care
22 *Vers. 7,28.
22 am pus-o asupra lor. Şi casa lui
Israel va cunoaşte* că Eu sunt
Domnul Dumnezeul lor, din ziua
23 *Cap. 36.18-20; 36.23. **Deut. 31.17 Is. 59.2. †Lev. 26.25.
23 aceea înainte. Şi națiunile* vor
cunoaşte că *ea*, casa lui Israel, a
mers în captivitate pentru nele-
giuirea ei, pentru că Mi-au fost
necredincioşi; şi Mi-am ascuns**
fața de la ei şi i-am dat† în mâ-
na vrăjmaşilor lor astfel că au
24 *Cap. 36.19.
24 căzut toți prin sabie. Le-am făcut
după necurăția* lor şi după fără-
delegile lor şi Mi-am ascuns fața
de la ei».
25 *Ier. 30.3,18. Cap. 34.13; 36.24. **Cap. 20.40 Osea 1.11.
25 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: «Acum* voi întoarce
captivitatea lui Iacov şi Mă voi
îndura de toată** casa lui Israel,
şi voi fi gelos pentru Numele Meu
26 *Dan. 9.16. **Lev. 26.5; 26.6.
26 cel sfânt. Şi îşi vor purta[a]* ruşi-
nea şi toate necredincioşiile lor
prin care au fost necredincioşi
față de Mine, când vor locui în
siguranță** pe pământul lor şi
27 *Cap. 28.25; 28.26. **Cap. 36.23; 36.24; 38.16.
27 nimeni nu-i va înfricoşa, când îi
voi întoarce* dintre popoare şi-i
voi aduna din țările vrăjmaşilor
lor. Şi voi fi sfințit** în ei înaintea
28 *Cap. 34.30. Vers. 22.
28 ochilor multor națiuni. Şi vor
cunoaşte* că Eu sunt Domnul
Dumnezeul lor, pentru că i-am
dus în captivitate printre națiuni, şi
i-am adunat pe pământul lor.
Şi nu voi mai lăsa acolo pe nici
29 *Is. 54.8. **Ioel 2.28. Zah. 12.10. Fap. 2.17.
29 unul dintre ei. Şi nu-Mi voi mai
ascunde* fața de la ei, pentru
că voi turna** Duhul Meu peste
casa lui Israel»", zice Domnul
Dumnezeu.

Viziunea noului templu. Porțile şi curțile

1 *Cap. 33.21. **Cap. 1.3.
40 ✸ În al douăzeci şi cincilea
an al deportării noastre, la înce-
putul anului, în a zecea *zi* a lunii,
în anul al paisprezecelea după
ce a fost lovită* cetatea, tocmai
în ziua aceea mâna** Domnului a
fost peste mine şi m-a dus aco-
2 *Cap. 8.3. **Apoc. 21.10
2 lo. În viziuni* ale lui Dumnezeu
m-a adus în țara lui Israel şi m-a
aşezat** pe un munte foarte înalt;
şi pe el[b] era ceva asemenea con-
strucției unei cetăți, spre sud.
3 *Cap. 1.7. Dan. 10.6. Apoc. 1.15. **Cap. 47.3. Zah. 2.1,2. †Apoc. 11.1; 21.15.
3 Şi m-a dus acolo; şi, iată, acolo era
un om a cărui înfățişare era ca
înfățişarea* aramei. Şi în mâna lui
era o sfoară** de in şi o trestie†
de măsurat; şi el stătea la poartă.
4 *Cap. 44.5. **Cap. 43.10
4 Şi omul acela mi-a zis: „Fiu
al omului*, priveşte cu ochii tăi
şi ascultă cu urechile tale şi în-
dreaptă-ți inima spre tot ce-ți
voi arăta. Pentru că ai fost adus
aici ca să ți *le* arăt. Fă cunos-
cut** casei lui Israel tot ce vezi".
5 *Cap. 42.20.
5 Şi, iată, era un zid* pe dina-
fara casei de jur-împrejur; şi în
mâna omului era o trestie de mă-
surat de şase coți, *fiecare cot* de
un cot[c] şi un lat de palmă. Şi a
măsurat grosimea construcției[d]: o
trestie; şi înălțimea: o trestie.
6 *Vers. 20. Cap. 43.1.
6 Şi a venit la poarta care priveş-
te spre[e] răsărit* şi s-a suit pe trep-
tele ei; şi a măsurat pragul porții,
o trestie în lățime[f]; şi pragul
7 *Vers. 10,21, 29.
7 celălalt, o trestie în lățime[f]. Şi
fiecare încăpere[g]* era lungă de o
trestie şi lată de o trestie; şi între
încăperi erau cinci coți; şi pragul
porții de lângă pridvorul porții
dinăuntru[h] era de o trestie.
8 Şi a măsurat pridvorul porții
9 dinăuntru, o trestie[i]. Şi a măsurat
pridvorul porții: opt coți; şi stâl-
pii ei, doi coți; şi pridvorul porții
era spre interior[j].
10 Şi încăperile porții dinspre
răsărit erau trei de o parte şi trei
de cealaltă parte; toate trei erau
de aceeaşi măsură; şi stâlpii de
o parte şi de alta aveau aceeaşi
11 măsură. Şi a măsurat lățimea in-
trării porții, zece coți; lungimea
12 porții, treisprezece coți. Şi înain-
tea încăperilor era o deschizătu-
ră[k] de un cot, şi de cealaltă parte

[a] *Sau* „după ce îşi vor fi purtat" [b] *Sau* „lângă el" [c] *Aproximativ 50 cm* [d] *Zidului* [e] *Lit.* „a cărei față era spre drumul către" [f] *Sept.* „adâncime" *sau* „grosime" [g] *Sau* „căsuță a paznicului" [h] *Sau* „care priveşte spre casă" [i] *Sept. şi alte ms.* „o trestie adâncime" [j] *Sau* „spre casă" [k] *Sau* „un chenar"

o deschizătură de un cot; şi fie-
care încăpere era de şase coţi de
o parte şi de şase coţi de cealaltă
13 parte. Şi a măsurat poarta de la
acoperişul *unei* încăperi până la
acoperişul *celeilalte*; *era* o lă-
ţime de douăzeci şi cinci de coţi; o
14 *Is. 62.9. 14 intrare în dreptul altei intrări. Şi
Cap. 8.7; 42.1 a măsurat[a] stâlpii, şaizeci de coţi,
şi lângă stâlp era curtea porţii*
15 de jur-împrejur[b]. Şi dinaintea
porţii de la intrare până înaintea
pridvorului porţii dinăuntru erau
16 *1 Împ. 6.4. 16 cincizeci de coţi. Şi erau ferestre*
**1 Împ 6.29; îngrădite[c] la încăperi, şi la stâl-
6.32,35. pii lor, pe dinăuntrul porţii, de
jur-împrejur; şi la fel la ieşituri[d]:
şi ferestrele de jur-împrejur erau
înăuntru; şi pe *fiecare* stâlp erau
palmieri[e]**.
17 *Apoc. 11.2. **17** Şi m-a dus în curtea* din afa-
1 Împ. 6.5. ră; şi, iată, erau camere şi un
†Cap. 45.5. pavaj făcut pentru curte de jur-
împrejur; erau treizeci† de came-
18 re pe pavaj. Şi pavajul era pe la-
turile[f] porţilor, de-a lungul por-
19 ţilor – pavajul de jos. Şi a măsu-
rat lăţimea *începând* dinaintea
porţii de jos până în faţa curţii
interioare, pe dinafară, o sută de
coţi spre răsărit şi spre nord.
20 *Vers. 6. **20** Şi a măsurat poarta curţii* din
afară care priveşte spre nord, lun-
21 gimea ei şi lăţimea ei. Şi încă-
perile ei erau trei de o parte şi
trei de cealaltă parte; şi stâlpii ei
şi ieşiturile ei erau după măsura
porţii dintâi; lungimea ei era de
cincizeci de coţi şi lăţimea de
22 douăzeci şi cinci de coţi. Şi fe-
restrele ei şi ieşiturile ei şi pal-
mierii ei erau după măsura porţii
care priveşte spre răsărit; şi se
suiau la ea pe şapte trepte; şi ie-
23 *Vers. 19,27. 23 şiturile ei erau înaintea lor. Şi
poarta curţii interioare era în
dreptul porţii dinspre nord şi
dinspre răsărit; şi a măsurat de
la poartă la poartă o sută* de coţi.
24 Şi m-a dus spre sud; şi, iată,
era o poartă spre sud; şi a măsu-
rat stâlpii ei şi ieşiturile ei, după
25 aceste măsuri. Şi erau ferestre
la ea şi la ieşiturile ei de jur-îm-
prejur, ca celelalte ferestre; lun-
gimea era de cincizeci de coţi şi
lăţimea de douăzeci şi cinci de
26 coţi. Şi erau şapte trepte* de suit 26 *Vers. 6,22.
la ea; şi ieşiturile ei erau înaintea
lor; şi avea palmieri pe stâlpii
ei, unul de o parte şi altul de cea-
27 laltă parte. Şi era o poartă la cur-
tea interioară spre sud; şi a mă-
surat de la poartă la poartă spre
sud, o sută de coţi.
28 Şi m-a adus în curtea inte- 28 *Vers. 32,35
rioară prin poarta dinspre sud; şi
a măsurat poarta dinspre sud
29 după* aceste măsuri. Şi încăperi-
le ei şi stâlpii ei şi ieşiturile ei
erau după aceste măsuri; şi erau
ferestre la ea şi la ieşiturile ei,
de jur-împrejur: lungimea era de
cincizeci de coţi şi lăţimea de
30 douăzeci şi cinci de coţi. Şi erau 30 *Vers. 13,21
ieşituri de jur-împrejur, lungi de
douăzeci şi cinci* de coţi şi late
31 de cinci coţi. Şi ieşiturile ei erau
spre curtea din afară; şi erau
palmieri pe stâlpii ei; şi scara ei
avea opt trepte.
32 Şi m-a adus în curtea interi-
oară, dinspre răsărit; şi a măsu-
33 rat poarta după aceste măsuri. Şi
încăperile ei şi stâlpii ei şi ieşi-
turile ei *erau* după aceste măsuri;
şi erau ferestre la ea şi la ieşiturile
ei de jur-împrejur: şi lungimea
era de cincizeci de coţi şi lăţimea
34 de douăzeci şi cinci de coţi. Şi ie-
şiturile ei erau spre curtea din
afară; şi erau palmieri pe stâlpii
ei, de o parte şi de cealaltă; şi
scara ei avea opt trepte.
35 Şi m-a adus la poarta dinspre
nord, şi a măsurat-*o* după aceste
36 măsuri: încăperile ei, stâlpii ei
şi ieşiturile ei; şi erau ferestre la
ea de jur-împrejur; lungimea era
de cincizeci de coţi şi lăţimea de

[a] *Lit.* „a făcut *măsurătoarea*“ [b] *Sau* „lângă stâlp era curtea, de jur-împrejurul porţii“ [c] *Sau* „cu rame fixe“, „cu zăbrele“ [d] *Posibil contraforţi* [e] *Sau* „ramuri de palmier“ [f] *Sau* „pe umerii“

37 douăzeci şi cinci de coţi. Şi stâl-
pii ei erau spre curtea din afară;
şi erau palmieri pe stâlpii ei de
o parte şi de cealaltă; şi scara
ei avea opt trepte.
38 Şi era o cameră, şi intrarea ei
lângă stâlpii porţilor; acolo spă-
39 lau arderea-de-tot. Şi în pridvo-
rul porţii erau două mese* de o
parte şi două mese de altă parte,
pentru înjunghierea pe ele a ar-
derii-de-tot** şi a jertfei pentru
păcat† şi a jertfei pentru vină††.
40 Şi pe latura[a] din afară, la suişul
spre intrarea porţii dinspre nord,
erau două mese; şi pe cealaltă
latură, care era la pridvorul porţii,
41 erau două mese: patru mese
de o parte şi patru mese de cea-
laltă parte, pe latura porţii – opt
42 mese, pe care înjunghiau; şi la
suiş, patru mese[b] de piatră cio-
plită, lungi de un cot şi jumătate
şi late de un cot şi jumătate şi
înalte de un cot; pe ele puneau
de asemenea uneltele cu care în-
junghiau arderea-de-tot şi jertfa.
43 Şi cârligele cu doi colţi late de o
palmă erau prinse de jur-împre-
jur pe dinăuntru; şi pe mese *se
punea* carnea jertfei.
44 Şi în partea din afară a porţii
dinăuntru erau două camere*, în
curtea interioară, una pe latura
porţii dinspre nord şi cu faţa spre
sud; alta era pe latura porţii
45 dinspre sud[c], cu faţa spre nord. Şi
el mi-a zis: „Camera aceasta, a
cărei faţă este spre sud, este pen-
tru preoţii care păzesc* cele de pă-
46 zit ale casei. Şi camera a cărei faţă
este spre nord este pentru preoţii
care păzesc* cele de păzit ale
altarului. Aceştia sunt fiii lui Ţa-
doc**, dintre fiii lui Levi, care
se apropie de **D**omnul, ca să-I
slujească“.
47 Şi a măsurat curtea: lungimea
de o sută de coţi şi lăţimea de o
sută de coţi, pătrată; şi altarul
era în faţa casei.
48 Şi m-a adus la pridvorul casei
şi a măsurat stâlpul pridvorului,
cinci coţi de o parte şi cinci coţi
de cealaltă parte; şi lăţimea por-
ţii, trei coţi pe o parte şi trei
49 coţi pe cealaltă parte. Lungimea*
pridvorului era de douăzeci de
coţi şi lăţimea de unsprezece[d]
coţi; şi se suiau la el pe trepte[e]:
şi erau stâlpi** lângă uşori, unul
de o parte şi altul de cealaltă parte.

39 *Vers. 42. **Lev. 1.3. Cap. 46.2. †Lev. 4.3. ††Lev. 7.1.
44 *1 Cr. 6.31.
45 *Num. 3.27; 3.28,32,38. 1 Cr. 9.23. 2 Cr. 13.11. Ps. 134.1.
46 *Num. 18.5. Cap. 44.15. **1 Împ. 2.35 Cap. 43.19; 44.15,16.
49 *1 Împ. 6.3. **1 Împ. 7.21

Templul

41 Şi m-a adus* la templu şi a
măsurat stâlpii, şase coţi în lăţi-
me pe o parte şi şase coţi în lăţi-
me pe cealaltă parte – lăţimea cor-
2 tului[f]. Şi lăţimea intrării era de
zece coţi şi laturile[g] intrării erau
de cinci coţi de o parte şi de cinci
coţi de cealaltă parte; şi a măsu-
rat lungimea lui, patruzeci de coţi,
şi lăţimea, douăzeci de coţi.
3 Şi a intrat înăuntru şi a mă-
surat stâlpul intrării, doi coţi, şi
intrarea, şase coţi, şi lăţimea in-
4 trării, şapte coţi. Şi a măsurat*
lungimea lui, douăzeci de coţi, şi
lăţimea, douăzeci de coţi, înain-
tea templului. Şi mi-a zis: „Aceas-
ta este Sfânta Sfintelor“.
5 Şi a măsurat zidul casei, şase
coţi; şi lăţimea *fiecărei* camere
laterale, patru coţi, împrejurul ca-
6 sei, de fiecare parte. Şi camerele*
laterale erau *câte* trei, cameră pes-
te cameră, şi *aceasta* de treizeci de
ori; şi ele intrau în zidul pe care-l
avea casa pentru camerele laterale,
împrejur, ca să fie susţinute; dar
ele nu erau susţinute în zidul casei.
7 Şi, pentru camerele laterale, lăr-
girea mergea împrejur, crescând
în sus*; pentru că în jurul casei
lărgimea *camerelor* creştea în
sus, împrejurul casei; de aceea lăr-
gimea casei *era mai mare* în sus

1 *Cap. 40.2,3; 40.17.
4 *1 Împ. 6.20. 2 Cr. 3.8.
6 *1 Împ. 6.5,6
7 *1 Împ. 6.8.

[a] *Lit.* „umărul“ [b] *Unii* „şi patru mese pentru arderea-de-tot“ [c] *Sau* „erau camerele cântăreţilor, în curtea interioară, care era pe latura porţii dinspre nord; şi faţa lor era spre sud; una era pe latura porţii dinspre răsărit“ [d] *Sept.* „doisprezece“ [e] *Sept.* „pe zece trepte“ [f] *Aşa este în textul ebraic. Sept.* „stâlpilor“, „pridvorului“ *(JND)* [g] *Lit.* „umerii“

și astfel suia *de la nivelul* de jos
la cel de sus prin cel din mijloc.
8 *Cap. 40.5.
8 Și am văzut la casă o înălți-
me împrejur: temeliile camerelor
laterale, *de* o trestie* întreagă, șa-
9 se coți până la îmbinare[a]. Grosi-
mea zidului, care era pentru ca-
merele laterale din afară, era de
cinci coți, ca și *locul* care era lă-
sat liber de-a lungul clădirii camere-
10 lor laterale care erau spre casă[b]. Și
între camere *și casă* era o lăr-
gime de douăzeci de coți împreju-
11 rul casei, de fiecare parte. Și in-
trarea camerelor laterale era spre
locul lăsat liber, o intrare spre
nord și o intrare spre sud; și lă-
țimea spațiului lăsat liber era
de cinci coți împrejur.
12 Și clădirea care era în fața
locului despărțit, pe latura din-
spre apus era lată de șaptezeci
de coți; și zidul clădirii era gros
de cinci coți împrejur și lun-
gimea lui era de nouăzeci de coți.
13 Și a măsurat casa: o sută de
coți lungime; și locul despărțit,
și clădirea, și zidurile ei, o sută
14 de coți lungime; și lățimea feței
casei și a locurilor despărțite[c]
spre răsărit, o sută de coți.
15 Și a măsurat lungimea clădi-
rii din fața locului despărțit care
era în spatele ei, cu coridoarele
ei de pe o parte și de pe alta, o
sută de coți; și templul dinăun-
16 *Cap. 40.16. Vers. 26.
16 tru[d], și pridvoarele curții. Pragu-
rile, și ferestrele* îngrădite, și
coridoarele dimprejur, cele trei
(dincolo de praguri era căptușit
cu lemn de jur-împrejur, și de la
pământ până la ferestre, și fe-
17 restrele erau acoperite), deasu-
pra, peste intrare, chiar până la
casa dinăuntru și din afară și tot
zidul de jur-împrejur, pe dină-
untru și pe dinafară, *totul era*
18 *1 Împ. 6.29.
18 după măsură. Și era făcut cu*
heruvimi și palmieri; și un pal-
mier era între doi heruvimi; și
19 heruvimul avea două fețe: fața de
om* era spre palmierul dintr-o
19 *Cap. 1.10.
parte, și fața de leu tânăr spre
palmierul din cealaltă parte; *așa*
era făcut pe toată casa de jur-
20 împrejur. De la pământ până dea-
supra intrării erau sculptați
heruvimi și palmieri, și *pe* zidul
templului.
21 Cât despre templu, ușorii ușii
erau pătrați; și fațada locașului
sfânt avea aceeași înfățișare[e].
22 *Ex. 30.1. **Cap. 44.16 Mal. 1.7,12. †Ex. 30.8.
22 Altarul* era din lemn, înalt de
trei coți, și lungimea lui de doi
coți; și coarnele lui și lungimea
lui și pereții lui erau din lemn.
Și mi-a zis: „Aceasta este masa**
care este înaintea† *Domnului*".
23 *1 Împ. 6.31-35
23 Și templul* și locașul sfânt
24 aveau două uși. Și ușile aveau
două canaturi, două canaturi pli-
ante, două pentru o ușă și două
25 canaturi pentru cealaltă. Și erau
sculptați pe ele, pe ușile tem-
plului, heruvimi și palmieri, așa
cum erau sculptați pe ziduri; și
era un portal[f] de lemn pe fațada
26 *Cap. 40.16. Vers. 16.
26 pridvorului, în afară, și ferestre*
îngrădite și palmieri, pe o parte
și pe cealaltă parte pe laturile[g]
pridvorului, și camerele laterale
ale casei și portalurile.

Camerele curții

1 *Cap. 41.12; 41.15.
42 Și m-a scos în curtea de afa-
ră pe calea dinspre nord; și m-a
adus la camera* care era în fața
locului despărțit și care era în
2 fața clădirii, spre nord, în fața
lungimii de o sută de coți; intra-
rea era la nord și lățimea era de
3 *Cap. 41.16.
3 cincizeci de coți. În dreptul celor
douăzeci *de coți* ai curții inte-
rioare și în dreptul pavajului cur-
ții din afară era un coridor* în
dreptul altui coridor, în al trei-
4 *Cap. 46.19.
4 lea *etaj*. Și în fața camerelor*
era un loc de trecere de zece

[a] *Lit.* „până la subsuoară"; *până la nivelul unde începeau camerele laterale*
[b] *Sau* „care erau pe partea interioară" [c] *Erau două, câte unul de fiecare parte a casei* [d] *Sau* „templul *curții* interioare" [e] *Sau* „ca și în fața locașului sfânt: aveau aceeași înfățișare" [f] *Sau* „prag", „trepte" [g] *Sau* „umerii"

coți lățime: o cale de o sută de
coți[a], în interior; și intrările lor
5 erau spre nord. Și camerele de
sus erau mai strâmte decât cele
de jos și decât cele din mijlocul
clădirii, deoarece coridoarele luau
6 din ele: pentru că erau pe trei
etaje și n-aveau stâlpi ca stâlpii
curților; de aceea *cel de sus* era
mai îngust decât cele de jos și de-
cât cele din mijloc, de la pământ.

7 *Vers. 10,12.

7 Și zidul[b] care era pe dinafară* în
dreptul camerelor, spre curtea din
afară, în fața camerelor, lungimea
8 lui era de cincizeci de coți, pentru
că lungimea camerelor care erau
în dreptul curții din afară era de
cincizeci de coți; și, iată, în fața
9 templului erau o sută de coți. Și
dedesubtul camerelor acestora era
intrarea[c] dinspre răsărit, cum se
intră în ele din curtea din afară.
10 În grosimea zidului curții din-
spre sud[d], în fața locului despăr-
țit și în fața clădirii erau came-

11 *Vers. 4.

11 re; și o cale *era* în fața lor, ca în-
fățișarea* camerelor care erau
spre nord, după lungimea lor,
după lățimea lor și toate ieșirile
lor, și după întocmirile lor și după
12 intrările lor. Și, potrivit cu intrările
camerelor care erau spre sud, era
o intrare la capătul căii, a căii
din dreptul zidului corespunzător
dinspre răsărit, cum intri în ele.

13 *Vers. 1,10. **Ex. 29.31. Lev. 7.6. †Lev. 10.3. Cap. 40.46. ††Lev. 6.25; 6.29; 14.13. Num. 18.9; 18.10.

13 Și el mi-a zis: „Camerele din-
spre nord *și* camerele dinspre
sud, care sunt în fața locului* des-
părțit, sunt camere sfinte** unde
preoții care se apropie† de Domnul
vor mânca cele preasfinte††; acolo
vor pune cele preasfinte, și darul de
mâncare, și jertfa pentru păcat, și
jertfa pentru vină, pentru că locul

14 *Cap. 44.19.

14 este sfânt. Când vor intra preoții, nu
vor ieși din locul sfânt în curtea de
afară; ci își vor pune* acolo
hainele în care slujesc: pentru că
sunt sfinte; și ei vor îmbrăca alte
haine și se vor apropia de ceea ce
este pentru popor“.
15 Și, când a terminat de măsurat
casa dinăuntru, m-a scos spre
poarta a cărei față era spre răsă-
rit și a măsurat de jur-împrejur.
16 A măsurat latura dinspre răsărit
cu trestia de măsurat: cinci sute
de trestii[e], cu trestia de măsurat,
17 de jur-împrejur. A măsurat latura
dinspre nord, cinci sute de trestii,
cu trestia de măsurat, de jur-îm-
18 prejur. A măsurat latura dinspre
sud, cinci sute de trestii, cu trestia
19 de măsurat. S-a întors spre latura
dinspre apus *și* a măsurat cinci
sute de trestii, cu trestia de măsu-

20 *Cap. 40.5. **Cap. 45.2.

20 rat. A măsurat-o pe cele patru la-
turi. Avea un zid* de jur-împrejur
lung de cinci sute și lat de cinci
sute**, ca să facă o despărțire
între ce era sfânt și ce nu era sfânt.

Gloria Domnului umple templul

1 *Cap. 10.19; 44.1; 46.1.
2 *Is. 6.3. Cap. 1.28; 3.23; 10.18,19 **Cap.11.23. †Cap. 1.24. ††Cap.10.4. Apoc. 18.1.
3 *Cap. 1.4,28; 8.4. **Ier. 1.10. †Cap. 1.3; 3.23
4 *Cap. 10.19; 44.2.
5 *Cap. 3.12; 3.14; 8.3. **1 Împ. 8.10; 8.11. Cap. 44.4.
6 *Cap. 40.3.

43 Și m-a adus la poartă, la poar-
2 ta care privește spre răsărit*. Și,
iată, gloria* Dumnezeului lui Is-
rael venea pe calea dinspre răsă-
rit**; și glasul Său era ca glasul†
unor ape mari[f]; și pământul era
3 luminat†† de gloria Sa. Și în-
fățișarea* viziunii pe care am vă-
zut-o era potrivit cu viziunea pe
care o văzusem când am venit
să distrug** cetatea. Și viziunile
erau ca viziunea pe care am vă-
zut-o la râul† Chebar; și am căzut
4 cu fața la pământ. Și gloria* Dom-
nului a intrat în casă pe calea
porții a cărei față era spre răsă-
5 rit. Și Duhul m-a ridicat* și m-a
adus în curtea interioară și, iată,
6 gloria Domnului umplea casa**. Și
am auzit pe unul vorbindu-mi din
casă, și un om* stătea lângă mine.

7 *Ps. 99.1. **1 Cr. 28.2. †Ex. 29.45. Ps. 68.16; 132.14. Ioel 3.17. Ioan 1.14.

7 Și El mi-a zis: „Fiu al omu-
lui, *acesta este* locul* tronului
Meu și locul** tălpilor picioare-
lor Mele, unde voi locui† în mij-
locul fiilor lui Israel pentru tot-
deauna. Și casa lui Israel nu va

[a] *Așa este în Sept; în textul ebraic* „un cot“ [b] *Sau* „împrejmuirea“ [c] *Alții* „Și dedesubtul lui (*adică* dedesubtul zidului) erau camerele acestea; intrarea era“ [d] *Unele ms.* „răsărit“ [e] *Sept. omite* „trestii“ *și are* „coți“ *în vers. 17* [f] *Sau* „multe“

7 ††Cap. 39.7. *†Lev. 26.30. Ier. 16.18.
8 *2 Împ. 16.14; 21.4,5,7. Cap. 8.3; 23.39; 44.7.
10 *Cap. 40.4.
12 *Cap. 40.2.
13 *Cap. 40.5; 41.8.

mai întina†† Numele Meu cel
sfânt, nici ei, nici împărații lor
cu curvia lor și cu trupurile*†
moarte ale împăraților lor, *pe*[a]
8 înălțimile[b] lor, punând pragul* lor
lângă pragul Meu și ușorul lor
lângă ușorul Meu, și *numai* un
zid între Mine și ei; și au întinat
Numele Meu cel sfânt cu urâ-
ciunile lor pe care le-au făcut; și
Eu i-am mistuit în mânia Mea.
9 Acum să îndepărteze de la Mine
curvia lor și trupurile moarte ale
împăraților lor, și voi locui în
mijlocul lor pentru totdeauna.
10 Tu, fiu al omului, arată* casei
lui Israel casa, ca să se rușineze
de nelegiuirile lor; și să-i măsoare
11 planul. Și dacă se vor rușina de
tot ce au făcut, fă-le cunoscut
forma casei și întocmirea ei, și
ieșirile ei, și intrările ei, și toate
formele ei, și toate rânduielile ei;
da, toate formele ei și toate le-
gile ei. Și scrie-le înaintea ochilor
lor, ca să păzească toată forma
ei și toate rânduielile ei, și să
le facă.
12 Aceasta este legea casei: pe
vârful muntelui*, tot hotarul ei
de jur-împrejur este preasfânt.
Iată, aceasta este legea casei.

Altarul

13 Și acestea sunt măsurile alta-
rului în coți: cotul* este un cot și
un lat de palmă[c]; partea de jos[d]
era de un cot *în înălțime*, și lă-
țimea de un cot; și marginea lui
pe muchia lui de jur-împrejur,
de o palmă[e]; și aceasta era baza[f]
14 altarului. Și de la partea de jos
de pe pământ[g] până la pervazul
de jos erau doi coți, și lățimea
de un cot; și de la pervazul cel
mic până la pervazul cel mare,
patru coți, și lățimea de un cot.
15 Și partea de sus a altarului[h] era
de patru coți, și de la vatra lui
Dumnezeu[i] în sus erau patru
16 coarne. Și vatra lui Dumnezeu

17 *Ex. 20.26.
18 *Lev. 1.5.
19 *Cap. 44.15. **Ex. 29.10; 29.12. Lev. 8.14,15. Cap. 45.18; 45.19.
21 *Ex. 29.14. **Ev. 13.11.
24 *Lev. 2.13.
25 *Ex. 29.35; 29.36. Lev. 8.23.
27 *Lev. 9.1.

era de doisprezece *coți* în lungi-
me, pe doisprezece în lățime, pă-
17 trată pe cele patru laturi ale ei. Și
pervazul era de paisprezece în
lungime pe paisprezece *coți* în
lățime, pe cele patru laturi ale lui;
și marginea de jur-împrejurul lui,
de o jumătate de cot; și partea de
jos a lui *era* de un cot de jur-îm-
prejur; și treptele* lui priveau spre
răsărit“.
18 Și mi-a zis: „Fiu al omului, așa
zice Domnul Dumnezeu: Acestea
sunt rânduielile altarului în ziua
în care-l vor face ca să aducă
pe el arderi-de-tot și să stropeas-
19 că* sânge pe el. Și să dai preo-
ților*, leviților, care sunt din să-
mânța lui Țadoc, care se apropie
de Mine ca să-Mi slujească“, zice
Domnul Dumnezeu, „un vițel**
tânăr din cireadă[j], ca jertfă pen-
20 tru păcat. Și să iei din sângele
lui și să pui pe cele patru coarne
ale lui și pe cele patru colțuri ale
pervazului, și pe margine, de jur-
împrejur; și să-l cureți[k] și să faci
21 ispășire pentru el. Și să iei vițelul
jertfei pentru păcat; și să fie ars*
în locul rânduit al casei, afară**
din locașul sfânt.
22 Și în ziua a doua să aduci un
țap fără cusur ca jertfă pentru
păcat, și să curețe altarul, cum
23 l-au curățit cu vițelul. Și când vei
termina curățirea lui, să aduci un
vițel tânăr din cireadă fără cu-
sur și un berbec din turmă fără
24 cusur. Și să-i aduci înaintea Dom-
nului; și preoții* să arunce sare
pe ei și să-i aducă ardere-de-tot
Domnului.
25 Șapte* zile să aduci în fiecare
zi un țap ca jertfă pentru păcat;
să aducă și un vițel tânăr din
cireadă și un berbec din turmă
26 fără cusur. Șapte zile să facă is-
pășire pentru altar și să-l curețe
27 și să-l consacre[l]. Și, după ce* se

[a] *Sau* „cu“ [b] *Sau* „*în* moartea“ [c] *Aproximativ 8 cm* [d] *Lit.* „pieptul“ [e] *Aproximativ 22 cm* [f] *Lit.* „spatele“, *groapa pentru cenușă* [g] *Sau* „de pământ“ [h] *Ebr.* „Harel“, *munte al lui Dumnezeu* [i] *Ebr.* „Ariel“, *leu al lui Dumnezeu* [j] *Lit.* „un vițel, fiu al cirezii“ [k] *Sau* „să-l curеți de păcat“ [l] *Lit.* „să-i umple mâinile“

27 **Iov 42.8. Cap. 20.40; 20.41. Rom. 12.1. 1 Pet. 2.5.

vor împlini zilele acestea, va fi
aşa: din ziua a opta şi mai de-
parte preoţii să aducă pe altar
arderile-de-tot ale voastre şi
jertfele voastre de pace; şi vă
voi primi**", zice Domnul Dum-
nezeu.

Căpetenia, leviţii, preoţii

1 *Cap. 43.1.
2 *Cap. 43.4.

44 Şi m-a adus înapoi spre poar-
ta din afară a locaşului sfânt, care
priveşte spre răsărit*; şi ea era
2 închisă. Şi Domnul mi-a zis:
„Poarta aceasta să fie închisă; să
nu se deschidă şi nimeni să nu
intre pe ea; pentru că* Domnul
Dumnezeul lui Israel a intrat pe

3 *Gen. 31.54. 1 Cor. 10.18. **Cap. 46.2; 46.8.

3 ea; şi să rămână închisă. Cât de-
spre căpetenie, el, căpetenia, să
stea jos, în ea, ca să mănânce*
pâine înaintea Domnului; el** să
intre pe calea pridvorului porţii şi
să iasă tot pe calea lui".

4 *Cap. 3.23; 43.5. **Cap. 1.28.

4 Şi m-a adus pe calea porţii
de nord, în faţa casei; şi am
privit şi, iată, gloria* Domnului
umplea casa Domnului: şi am
căzut** cu faţa la pământ.

5 *Cap. 40.4.

5 Şi Domnul mi-a zis: „Fiu al
omului*, fii cu luare-aminte[a] şi
priveşte cu ochii tăi şi ascultă cu
urechile tale toate câte îţi voi
spune despre toate rânduielile
casei Domnului şi despre toate
legile ei; şi fii cu luare-aminte la
intrarea casei, la toate ieşirile

6 *Cap. 2.5. **Cap. 45.9. 1 Pet. 4.3.

6 locaşului sfânt. Şi să spui celor
răzvrătiţi*, casei lui Israel: Aşa
zice Domnul Dumnezeu: «Să vă
fie de ajuns** cu toate urâciunile

7 *Cap. 43.8. Fap. 21.28. **Lev. 22.25 †Lev. 26.41. Deut. 10.16. Fap. 7.51. ††Lev. 21.6; 21.8,17,21. *†Lev. 3.16; 17.11.

7 voastre, casă a lui Israel, că aţi
adus* străini**, necircumcişi în
inimă† şi necircumcişi în carne,
ca să fie în locaşul Meu cel sfânt,
să-l profaneze, în casa Mea, când
aduceaţi pâinea†† Mea, gră-
simea*† şi sângele; şi ei au călcat
legământul Meu pe lângă[b] toate

8 *Lev. 22.2.

8 urâciunile voastre. Şi n-aţi păzit*
cele de păzit ale lucrurilor Mele
sfinte[c]; ci aţi pus pentru voi în-
şivă păzitori ale celor de păzit în
locaşul Meu cel sfânt»".

9 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Nici un străin, necircumcis în
inimă şi necircumcis în carne să
nu intre în locaşul Meu cel sfânt,
dintre toţi străinii care sunt printre
fiii lui Israel.

10 *2 Împ. 23.8. 2 Cr. 29.4,5. Cap. 48.11.

10 Iar leviţii* care s-au depărtat
de Mine când Israel rătăcea, ră-
tăcind de la mine după idolii

11 *1 Cr. 26.1. **2 Cr. 29.34 †Num. 16.9.

11 lor, să-şi poarte nelegiuirea. Dar
să fie slujitori în locaşul Meu cel
sfânt, având supravegherea* la
porţile casei, şi făcând slujba ca-
sei; ei să înjunghie** pentru po-
por arderea-de-tot şi jertfa, şi să
stea† înaintea lor, ca să le slu-

12 *Is. 9.16. Mal. 2.8. **Ps. 106.26.

12 jească. Pentru că ei le-au slujit
înaintea idolilor lor şi au fost o
piatră de poticnire* ca să cadă
în păcat casa lui Israel, de aceea
Mi-am ridicat mâna** împotriva
lor", zice Domnul Dumnezeu, „că

13 *Num. 18.3. 2 Împ. 23.9. **Cap. 32.30; 36.7.

13 îşi vor purta nelegiuirea. Şi să nu
se apropie* de Mine, ca să-Mi
facă slujba de preot, nici să nu se
apropie de vreunul din lucrurile
Mele sfinte, de cele preasfinte; ci
să-şi poarte** ruşinea şi urâciu-

14 *Num. 18.4. 1 Cr. 23.28; 23.32.

14 nile lor pe care le-au făcut. Şi îi
voi pune* să păzească cele de
păzit ale casei, pentru toată slujba
ei şi pentru tot ce trebuie să se
facă în ea.

15 *Cap. 40.46; 43.19. **1 Sam. 2.35 †Deut. 10.8. ††Vers. 7.

15 Dar preoţii*, leviţii, fiii** lui
Ţadoc, care au păzit cele de pă-
zit ale locaşului Meu cel sfânt
când fiii lui Israel s-au rătăcit
de la Mine, ei să se apropie de
Mine, ca să-Mi slujească; şi să
stea† înaintea Mea ca să-Mi adu-
că grăsimea†† şi sângele", zice

16 *Cap. 41.22.

16 Domnul Dumnezeu. „Ei să intre în
locaşul Meu cel sfânt şi să se
apropie de masa* Mea ca să-Mi
slujească şi să păzească cele de
păzit ale Mele.

17 *Ex. 28.39; 28.40,43; 39.27,28.

17 Şi va fi *aşa*: când vor intra
în porţile curţii interioare, să se
îmbrace* în haine de in; şi să nu
pună lână pe ei când vor sluji în
porţile curţii interioare şi spre

[a] *Lit.* „pune-ţi inima" [b] *Sau* „cu" [c] *Sau* „ale locaşului Meu cel sfânt"

18 *Ex. 28.40; 28.42; 39.28.
19 *Ex. 29.37; 30.29. Lev. 6.27. Mt. 23.17,19.
20 *Lev. 21.5.
21 *Lev. 10.9.
22 *Lev. 21.7; 21.13,14.
23 *Lev. 10.10; 10.11. Cap. 22.26. Mal. 2.7.
24 *Deut. 17.8. 2 Cr. 19.8,10. **Cap. 22.26
25 *Lev. 21.1.
26 *Num. 6.10; 19.11.
27 *Vers. 17. **Lev. 4.3.
28 *Num. 18.20. Deut. 10.9; 18.1,2. Ios. 13.14,33.
29 *Lev. 6.18; 6.29; 7.6.

18 casă. Să aibă podoabe de in pe
capetele* lor şi să aibă pantaloni
de in pe coapsele lor; să nu se
încingă cu ceva care să-i facă să
19 transpire. Şi, când vor ieşi în cur-
tea de afară, în curtea de afară la
popor, să se dezbrace de hainele*
lor în care au slujit şi să le pună
în camerele sfinte; şi să se îmbra-
ce în alte haine, ca să nu sfinţeas-
că poporul cu hainele lor.
20 Şi să nu-şi radă* capetele, nici
să nu-şi lase buclele să crească
lung; ei să-şi tundă la timp ca-
21 petele. Şi nici un preot* să nu
bea vin când intră în curtea in-
22 terioară. Şi să nu-şi ia de soţie
pe văduvă*, nici pe cea alungată,
ci să ia fecioare din sămânţa ca-
sei lui Israel sau o văduvă care
23 este văduvă de preot. Şi să înve-
ţe* pe poporul Meu *deosebirea*
între ce este sfânt şi ce nu este
sfânt şi să-i facă să deosebească
între necurat şi curat.
24 Şi, în neînţelegeri*, să stea să
judece; să judece după judecă-
ţile Mele. Şi să păzească legile
Mele şi rânduielile Mele în toa-
te adunările Mele solemne şi să
sfinţească** sabatele Mele.
25 Şi să nu intre la nici un om
mort*, ca să se întineze[a]; numai
pentru tată sau pentru mamă sau
pentru fiu sau pentru fiică, pen-
tru frate sau pentru soră care n-a
26 avut soţ, se pot întina. Şi, după
ce se va curăţi*, să-i numere şap-
27 te zile. Şi, în ziua când va intra
în locaşul sfânt, în curtea* in-
terioară, ca să slujească în loca-
şul sfânt, să-şi aducă** jertfa
sa pentru păcat", zice Domnul
Dumnezeu.
28 „Şi aceasta le va fi de moşte-
nire: Eu sunt* moştenirea lor. Şi
să nu le daţi nici o stăpânire în
29 Israel; Eu sunt stăpânirea lor. Ei
vor mânca* darul de mâncare şi
jertfa pentru păcat şi jertfa pen-
tru vină; şi orice lucru închinat**
30 în Israel va fi al lor. Şi pârga* din
toate roadele dintâi de orice *fel*
şi orice dar ridicat din orice, din
toate darurile ridicate ale voastre,
vor fi ale preoţilor; să daţi de ase-
menea preotului cea dintâi** din
plămădeala voastră, ca să facă să
se odihnească binecuvântarea†
31 peste casa voastră. Preoţii să nu
mănânce din ceva care a murit*
de la sine sau din ceva sfâşiat,
fie pasăre, fie animal.

Împărţirea ţării

45 Şi, când veţi împărţi* ţara spre
moştenire prin sorţ, să aduceţi
un dar ridicat** pentru Domnul,
o parte sfântă din ţară; lungimea
va fi de douăzeci şi cinci de mii
de coţi[b] în lungime, şi lăţimea de
zece mii[c]. Aceasta va fi sfântă în
toate hotarele ei de jur-împrejur.
2 Din aceasta să fie pentru locaşul
sfânt cinci sute* *de trestii*[d] pe
cinci sute, un pătrat de jur-îm-
prejur; şi cincizeci de coţi de jur-
împrejur, pentru împrejurimile
3 lui[e]. Şi din această măsură să
măsori o lungime de douăzeci şi
cinci de mii şi o lăţime de zece
mii; şi în ea va fi* locaşul sfânt,
4 Sfânta Sfintelor. Aceasta este
partea sfântă a ţării; să fie pen-
tru preoţii care fac slujba locaşu-
lui sfânt, care se apropie să slu-
jească Domnului; şi să fie un loc
pentru casele lor şi un loc sfânt
pentru locaşul sfânt.
5 Şi douăzeci şi cinci de mii*
în lungime şi zece mii în lăţime
să aibă pentru ei leviţii care fac
slujba casei, ca stăpânire**, pen-
tru locuinţele lor[f].
6 Şi să daţi* ca stăpânire a cetă-
ţii, cinci mii în lăţime şi douăzeci
şi cinci de mii în lungime, de-a
lungul darului ridicat al *părţii*
sfinte; aceasta să fie pentru toată
casa lui Israel.
7 Şi căpetenia să aibă* *partea*
lui de o parte şi de alta a darului

29 **Lev. 27.21; 27.28. Num. 18.14.
30 *Ex. 13.2; 22.29,30; 23.19 Num. 3.13; 18.12,13. **Num. 15.20 Neem. 10.37 †Pr. 3.9,10. Mal. 3.10.
31 *Ex. 22.31. Lev. 22.8.
1 *Cap. 47.22. **Cap. 48.8.
2 *Cap. 42.20.
3 *Cap. 48.10.
5 *Cap. 48.13. **Cap. 40.17
6 *Cap. 48.15.
7 *Cap. 48.21.

[a] *Sau* „să se facă necuraţi" [b] *Sau* „trestii" [c] *Sept.* „douăzeci de mii" [d] *Vezi cap. 42.16* [e] *Sau* „pentru el, ca loc deschis" [f] *Lit.* „ca porţi de locuit"

ridicat al *părţii* sfinte, şi a stă-
pânirii cetăţii, în faţa darului ri-
dicat al *părţii* sfinte şi în faţa
stăpânirii cetăţii, din partea de
apus spre apus şi din partea de
răsărit spre răsărit; şi în lungime
să fie cât una dintre părţile *se-
minţiilor*, de la hotarul dinspre
apus până la hotarul dinspre ră-
8 sărit. Să fie ca pământ al lui spre
stăpânire în Israel; şi căpeteniile*
Mele să nu mai asuprească pe
poporul Meu, ci să dea ţara casei
lui Israel, după seminţiile lor".

8 *Ier. 22.17. Cap. 22.27.

9 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Destul*, căpetenii ale lui Israel!
Depărtaţi** violenţa şi jaful şi
faceţi judecată şi dreptate; înce-
taţi să mai alungaţi din stăpânirea
lui pe poporul Meu", zice Domnul
10 Dumnezeu. „Să aveţi balanţe*
drepte şi o efă dreaptă şi un bat[a]
11 drept. Efa şi batul să fie de ace-
eaşi măsură, încât batul să cuprin-
dă a zecea parte dintr-un omer, şi
efa a zecea parte dintr-un omer;
12 măsura lor să fie după omer. Şi
siclul* să fie douăzeci de ghere;
douăzeci de sicli, *plus* douăzeci şi
cinci de sicli, *plus* cincisprezece
sicli să fie mina[b] voastră.

9 *Cap. 44.6. **Ier. 22.3.

10 *Lev. 19.35; 19.36. Pr. 11.1.

12 *Ex. 30.13. Lev. 27.25. Num. 3.47.

Jertfele şi zilele de sărbătoare

13 Acesta este darul ridicat pe
care-l veţi aduce: a şasea parte din
efă dintr-un omer de grâu; şi să
daţi a şasea parte din efă dintr-un
14 omer de orz. Şi partea hotărâtă
de untdelemn, după batul de unt-
delemn, a zecea parte din bat din-
tr-un cor *care este* un omer de
zece baţi; pentru că zece baţi sunt
15 un omer. Şi din turmă un miel[c],
din două sute, din păşunile bine
adăpate ale lui Israel, ca dar de
mâncare şi ca ardere-de-tot şi
ca jertfe de pace, ca să facă ispă-
şire* pentru ei", zice Domnul
16 Dumnezeu. „Tot poporul ţării să
fie *obligat* la acest dar ridicat
17 pentru căpetenia din Israel. Şi să
fie partea căpeteniei *să dea* arderi-
le-de-tot şi darul de mâncare şi
darul de băutură la sărbători şi la
lunile noi şi la sabate, la toate
adunările de sărbătoare ale casei
lui Israel; el să pregătească[d] jert-
fa pentru păcat şi darul de mân-
care şi arderea-de-tot şi jertfele
de pace, ca să facă ispăşire pen-
18 tru casa lui Israel". Aşa zice Dom-
nul Dumnezeu: „În *luna* întâi, la
întâi ale lunii, să iei un viţel tânăr
din cireadă, fără cusur, şi să cu-
19 reţi* locaşul sfânt. Şi preotul* să
ia din sângele jertfei pentru pă-
cat şi să pună pe uşorii casei şi
pe cele patru colţuri ale pervazu-
lui altarului şi pe uşorii porţii cur-
20 ţii interioare. Aşa să faci şi în a
şaptea *zi* a lunii* pentru oricine
s-a rătăcit sau pentru cel neîn-
cercat şi să faceţi ispăşire pen-
tru casă.

15 *Lev. 1.4.

18 *Lev. 16.16.

19 *Cap. 43.20.

20 *Lev. 4.27.

21 În *luna* întâi*, în a paisprezece-
cea zi a lunii, să fie pentru voi
Paştele, o sărbătoare de şapte zile;
22 să se mănânce azime. Şi în ziua
aceea, căpetenia să aducă pentru
sine şi pentru tot poporul ţării
un viţel* ca jertfă pentru păcat.
23 Şi în cele şapte* zile ale sărbăto-
rii să aducă o ardere-de-tot pen-
tru Domnul: şapte viţei şi şapte
berbeci fără cusur, în fiecare**
zi, în cele şapte zile, şi un ţap ca
jertfă pentru păcat în fiecare zi.
24 Şi să aducă* un dar de mâncare
dintr-o efă pentru un viţel şi o efă
pentru un berbec, şi untdelemn,
un hin pentru o efă.

21 *Ex. 12.18. Lev. 23.5,6. Num. 9.2,3. Deut. 16.1.

22 *Lev. 4.14.

23 *Lev. 23.8. **Num. 28.15; 28.22,30; 29.5,11,16; 29.19.

24 *Cap. 46.5,7.

25 În *luna* a şaptea, în ziua a
cincisprezecea a lunii, la sărbă-
toare*, să facă la fel şapte zile,
pentru jertfa pentru păcat, pen-
tru arderea-de-tot, pentru darul
de mâncare şi pentru untdelemn".

25 *Lev. 23.34. Num. 29.12. Deut. 16.13.

Jertfa căpeteniei

46 Aşa zice Domnul Dumnezeu:
„Poarta curţii interioare care pri-
veşte spre răsărit să fie închisă
în cele şase zile lucrătoare; dar în
ziua sabatului să fie deschisă, şi în

[a] *Efa era o măsură pentru cereale, batul pentru lichide* [b] *A şaizecea parte dintr-un talant; aici avea 60 de sicli; mina de aur avea 50 sicli (1 Împ.10.17)* [c] *Sau* „un ied" [d] *Sau* „să aducă"

ziua de lună nouă să fie des-
2 chisă. Şi căpetenia* să intre pe
2 *Cap. 44.3.
calea pridvorului porţii din afa-
ră şi să stea lângă uşorul porţii.
Şi preoţii să aducă arderea-de-tot
a sa şi jertfele sale de pace, şi el să
se închine pe pragul porţii şi
să iasă; dar poarta să nu se închi-
3 dă până seara. Şi poporul ţării să
se închine la intrarea porţii aces-
teia înaintea *Domnului*, la saba-
4 te şi la lunile noi. Iar arderea-
4 *Cap. 45.17.
de-tot, pe care căpetenia* o va
aduce *Domnului* în ziua sabatului,
să fie: şase miei fără cusur şi un
5 berbec fără cusur. Şi darul* de
5 *Cap. 45.24. Vers. 7,11.
mâncare să fie o efă pentru ber-
bec; şi darul de mâncare pentru
miei să fie cât îi va da mâna[a];
şi untdelemn, un hin pentru o
6 efă. Şi în ziua lunii noi, un viţel
tânăr din cireadă, fără cusur şi
şase miei şi un berbec: să fie fără
7 cusur. Şi să aducă un dar de mân-
care, o efă pentru viţel şi o efă
pentru berbec, şi pentru miei du-
pă cât îi va da mâna; şi untde-
lemn, un hin pentru o efă.
8 Şi, când va intra căpetenia, să
intre pe calea pridvorului porţii
şi să iasă pe calea lui.
9 Şi, când poporul ţării va in-
9 *Ex. 23.14-17 Deut. 16.16.
tra* înaintea *Domnului* la adu-
nările de sărbătoare[b], cel care va
intra pe calea porţii de la nord, ca
să se închine, să iasă pe calea
porţii de la sud; şi cel care va in-
tra pe calea porţii de la sud, să
iasă pe calea porţii de la nord; să
nu se întoarcă pe calea porţii pe
care a intrat, ci să iasă drept îna-
10 intea lui. Şi căpetenia să intre în
mijlocul lor când vor intra ei; şi,
când vor ieşi ei, să iasă *împreună*.
11 Şi la sărbători şi la adunările
11 *Vers. 5.
de sărbătoare, darul de mâncare*
să fie o efă pentru viţel şi o efă
pentru berbec; şi pentru miei, cât
îi va da mâna; şi untdelemn, un
hin pentru o efă.
12 Şi când căpetenia va aduce o
ardere-de-tot de bunăvoie sau
12 *Cap. 44.3. Vers. 2.
jertfe de pace de bunăvoie pentru
Domnul, să i se deschidă* poarta
care priveşte spre răsărit şi să a-
ducă arderea-de-tot a sa şi jertfele
sale de pace, cum a făcut în ziua
sabatului; şi apoi să iasă; şi, după
ce a ieşit, să se închidă poarta.
13 Şi să aduci* în fiecare zi un
13 *Ex. 29.38. Num. 28.3.
miel de un an fără cusur ca arde-
re-de-tot pentru *Domnul*; să-l
pregăteşti în fiecare dimineaţă[c].
14 Şi să pregăteşti un dar de mân-
care cu el, în fiecare dimineaţă,
a şasea parte dintr-o efă, şi din
untdelemn, a treia parte dintr-un
hin, ca să moi floarea făinii:
un dar de mâncare pentru *Dom*-
nul, neîncetat, printr-o rânduială
15 pentru totdeauna. Ei să aducă mie-
lul şi darul de mâncare şi unt-
delemnul, în fiecare dimineaţă,
pentru o ardere-de-tot neîncetată".
16 Aşa zice Domnul *Dumnezeu*:
„Dacă va da căpetenia un dar unu-
ia dintre fiii săi, să fie ca moşte-
nirea cuiva pentru fiii săi, să fie
17 stăpânirea lor prin moştenire. Dar
dacă va da un dar din moştenirea
17 *Lev. 25.10.
sa unuia dintre slujitorii săi, să
fie al lui până în anul* eliberării;
şi să se întoarcă la căpetenie.
Moştenirea lui să rămână numai
18 fiilor săi, pentru ei. Şi căpetenia*
să nu ia din moştenirea poporului
18 *Cap. 45.8.
ca să-i alunge prin asuprire din
stăpânirea lor; să dea moştenire
fiilor săi din propria lui stăpânire,
ca poporul Meu să nu se risi-
pească, fiecare din stăpânirea lui".
19 Apoi m-a adus prin intrarea
care era în latura porţii, în ca-
merele sfinte care erau pentru
preoţi, cele care priveau spre nord;
şi, iată, acolo era un loc în capăt,
20 spre apus. Şi mi-a zis: „Acesta
este locul unde vor fierbe* preoţii
20 *2 Cr. 35.13. **Lev. 2.4;
jertfa pentru vină şi jertfa pentru
păcat, unde vor coace** darul
de mâncare, ca să nu le scoată
afară în curtea de afară, ca să

[a] *Lit.* „darul mâinii lui" [b] *Sau* „la sărbătorile rânduite" [c] *Lit.* „dimineaţă de dimineaţă"

2.5,7.
20 †Cap. 44.19.

sfințească† poporul“.
21 Şi m-a scos în curtea de afară
şi m-a făcut să trec prin cele pa-
tru colțuri ale curții; şi, iată, în
fiecare colț al curții era o curte.
22 În cele patru colțuri ale curții erau
curți îngrădite, lungi de patruzeci
de coți şi late de treizeci; acestea
patru, din colțuri, erau de aceeaşi
23 măsură[a]. Şi era câte un rând *de*
clădiri de jur-împrejur, în ele, de
jur-împrejurul acestora patru, şi
era făcut cu vetre pentru gătit,
24 de jur-împrejur, sub rânduri. Şi
mi-a zis: „Acestea sunt bucătăriile
unde vor fierbe* jertfele poporului
cei care fac slujba casei“.

24 *Vers. 20.

Izvor de binecuvântare ieşind din templu

47 Şi m-a adus înapoi la intrarea
casei şi, iată, ieşeau ape* de sub
pragul casei spre răsărit; pentru
că fața casei era spre răsărit. Şi
apele curgeau de dedesubt, de la
latura dreaptă a casei spre sud
2 de altar. Şi m-a scos pe calea por-
ții dinspre nord şi m-a dus îm-
prejur, pe afară, până la poarta
din afară, spre *poarta* care pri-
veşte spre răsărit; şi, iată, apele
curgeau din latura dreaptă.
3 Când omul* a ieşit spre răsă-
rit, era o măsură în mâna lui şi a
măsurat o mie de coți şi m-a făcut
să trec prin ape; apele erau până
4 la glezne. Şi a măsurat o mie *de*
coți şi m-a făcut să trec prin ape;
apele erau până la genunchi. Şi a
măsurat o mie *de coți* şi m-a făcut
să trec; apele erau până la coapse.
5 Şi a măsurat o mie *de coți*; era un
râu prin care nu puteam trece,
pentru că apele crescuseră; erau
ape de înotat, un râu prin care nu
se putea trece.
6 Şi mi-a zis: „Ai văzut, fiu al
omului?“ Şi m-a luat şi m-a adus
7 înapoi pe malul râului. Când
m-am întors, iată, pe malul râului
erau foarte mulți pomi* pe o parte
8 şi pe alta. Şi mi-a zis: „Apele
acestea ies spre ținutul dinspre

1 *Ioel 3.18. Zah. 13.1; 14.8. Apoc. 22.1.
3 *Cap. 40.3.
7 *Vers. 12.

răsărit şi coboară în câmpie[b] şi se
varsă în mare[c]; când se vor vărsa
9 în mare, apele se vor vindeca. Şi
va fi *aşa*: orice făptură vie care
mişună oriîncotro va curge râul
dublu[d] va trăi; şi va fi o mulțime
foarte mare de peşti, pentru că a-
pele acestea vor curge pe acolo,
şi *apele mării* se vor vindeca; şi
totul va trăi pe unde va curge râul.
10 Şi va fi *aşa*: pescarii vor sta pe
el; de la En-Ghedi chiar până la
En-Eglaim va fi *un loc* pentru
întins plasele; peştii lor vor fi
după speciile lor, ca peştii Mă-
11 rii* celei Mari[e], foarte mulți. Dar
mlaştinile ei şi bălțile ei nu se
vor vindeca; vor fi date pentru
12 sare. Şi lângă* râu, pe malul lui,
pe o parte şi pe alta, vor creşte
tot felul de pomi pentru hrană;
frunza** lor nu se va veşteji, nici
rodul lor nu va lipsi; el va da rod
nou[f], după lunile lui, pentru că
apele lui ies din locaşul sfânt; şi
rodul lui va fi pentru hrană, şi
frunza lui pentru† vindecare“.

Apoc. 22.2.
10 *Num. 34.6. Ios. 23.4. Cap. 48.28.
12 *Vers. 7. **Iov 8.16. Ps. 1.3. Ier. 17.8. †Apoc. 22.2.

Hotarele țării

13 ✸ Aşa zice Domnul *D*umne-
zeu: „Acesta va fi hotarul în care
veți da țara de moştenire după
cele douăsprezece seminții ale lui
Israel; Iosif* *va avea două* părți.
14 Şi s-o moşteniți unul ca şi celă-
lalt, *țara* cu privire la care Mi-am
ridicat mâna* că o voi da părin-
ților voştri; şi țara aceasta vă va
fi[g] de** moştenire.
15 Şi acesta va fi hotarul țării:
spre latura dinspre nord, de la
Marea cea Mare, calea* Hetlo-
nului, cum mergi spre Țedad**;
16 Hamat, Berota*, Sibraim, care
este între hotarul Damascului şi
hotarul Hamatului; Hațer-Hati-
con, care este lângă hotarul Hau-
17 ranului. Şi hotarul de la mare va
fi Hațar-Enon*, hotarul Damas-
cului, şi la nord, spre nord, hota-
rul Hamatului. Aceasta este latura
dinspre nord.

13 *Gen. 48.5. 1 Cr. 5.1. Cap. 48.4,5.
14 *Gen. 12.7; 13.1 5; 15.7; 17.8; 26.3; 28.13. Cap. 20.5,6; 20.28,42. **Cap. 48.29
15 *Cap. 48.1. **Num. 34.8
16 *2 Sam. 8.8.
17 *Num. 34.9. Cap. 48.1.

[a] *Lit.* „o măsură“ [b] *Ebr.* „Araba“ [c] *Marea Moartă* [d] *Sau* „cele două râuri“ [e] *Marea Mediterană*
[f] *Sau* „rod copt“ [g] *Lit.* „vă va cădea“

18 Și pe latura dinspre răsărit veți
măsura între Hauran și Damasc
și Galaad și țara lui Israel, *de-a
lungul* Iordanului, de la[a] hotar
până la Marea de Răsărit: aceas-
ta este latura dinspre răsărit.
19 Și latura dinspre sud, spre sud:
de la Tamar până la apele Meri-
ba-Cades*, pe lângă pârâul *E-
giptului*, până la Marea cea Mare.
Aceasta este latura dinspre sud,
spre sud.

19 *Num. 20.13 Deut. 32.51. Ps. 81.7. Cap. 48,28.

20 Și latura dinspre apus va fi
Marea cea Mare, de la hotar până
în dreptul intrării Hamatului.
Aceasta este latura dinspre apus.
21 Și să împărțiți țara aceasta în-
tre voi după semințiile lui Israel.
22 Și va fi *așa*: o veți împărți prin
sorț spre moștenire vouă și stră-
inilor* care locuiesc temporar în
mijlocul vostru, care vor naște fii
în mijlocul vostru; și ei să vă fie
ca băștinașul** între fiii lui Isra-
el; ei să-*și* aibă moștenirea cu voi
prin sorț între semințiile lui Israel.

22 *Ef. 3.6. Apoc. 7.9,10. **Rom. 10.12 Gal. 3.28. Col. 3.11.

23 Și va fi *așa*: în seminția în care
va locui temporar străinul, acolo
să-*i* dați moștenirea lui", zice
Domnul Dumnezeu.

Împărțirea țării

48 „Și acestea sunt numele se-
mințiilor. De la marginea* de
nord, de-a lungul[b] căii Hetlonu-
lui, cum intri în Hamat, Hațar-
Enan, hotarul Damascului spre
nord, până aproape[c] de Hamat –
răsăritul și latura de apus ale lui
– Dan va avea o *parte*.

1 *Cap. 47.15.

2 Și lângă hotarul lui Dan, de
la latura de răsărit până la latura
de apus, *lui* Așer, una.
3 Și lângă hotarul lui Așer, de
la latura de răsărit până la latura
de apus, *lui* Neftali, una.
4 Și lângă hotarul lui Neftali,
de la latura de răsărit până la la-
tura de apus, *lui* Manase, una.
5 Și lângă hotarul lui Manase, de
la latura de răsărit până la latura
de apus, *lui* Efraim, una.
6 Și lângă hotarul lui Efraim,
de la latura de răsărit până la la-
tura de apus, *lui* Ruben, una.
7 Și lângă hotarul lui Ruben, de
la latura de răsărit până la latura
de apus, *lui* Iuda, una.
8 Și lângă hotarul lui Iuda, de
la latura de răsărit până la latura
de apus, va fi darul* ridicat pe
care-l veți aduce, douăzeci și cinci
de mii *de coți*[d] în lățime, și în lun-
gime ca una din părțile *semin-
țiilor*, de la latura de răsărit până
la latura de apus; și locașul sfânt
va fi în mijlocul său.

8 *Cap. 45.1-6

9 Darul ridicat pe care-l veți
aduce Domnului va fi de douăzeci
și cinci de mii *de coți* în lungime
10 și de zece mii în lățime. Și pentru
ei, pentru preoți, va fi darul ridicat
al *părții* sfinte: spre nord, două-
zeci și cinci de mii; și spre apus,
zece mii în lățime; și spre răsărit,
zece mii în lățime; și spre sud,
douăzeci și cinci de mii în lungime;
și locașul sfânt al Domnului va
11 fi în mijlocul lui. *Să fie** pentru
preoții care sunt sfințiți dintre fiii
lui Țadoc, care au păzit cele de
păzit ale Mele și nu s-au rătăcit**
când fiii lui Israel s-au rătăcit,
12 cum s-au rătăcit leviții. Și acest
dar ridicat din darul ridicat al
țării le va fi preasfânt, lângă ho-
tarul leviților.

11 *Cap. 44.15. **Cap. 44.10

13 Și în dreptul hotarului preo-
ților, leviții vor avea douăzeci și
cinci de mii *de coți* în lungime și
zece mii în lățime; toată lungimea
va fi de douăzeci și cinci de mii
14 și lățimea de zece mii. Și să nu
vândă* din el, nici să nu-l schim-
be, nici să nu înstrăineze pârga
țării, pentru că este sfântă pentru
Domnul.

14 *Ex. 22.29. Lev. 27.10; 27.28,33.

15 Și cele cinci mii* care rămân
în lățime, în dreptul celor două-
zeci și cinci de mii să fie *un loc***
care nu este sfânt, pentru cetate,
pentru locuințe și pentru împre-

15 *Cap. 45.6. **Cap. 42.20

[a] *Sau* „Și pe latura dinspre răsărit, între Hauran, Damasc și Galaad și țara lui Israel, este Iordanul; veți măsura de la" [b] *Lit.* „mâna" [c] *Lit.* „pâna la mâna" [d] *Sau* „trestii"

jurimi[a]: şi cetatea să fie în mij-
16 locul său. Şi acestea să fie măsu-
rile lui: latura de nord, patru mii
cinci sute; şi latura de sud, patru
mii cinci sute *de coţi*; şi latura de
răsărit, patru mii cinci sute; şi
latura de apus, patru mii cinci
17 sute. Şi împrejurimile[b] cetăţii să
fie: spre nord, două sute cincizeci;
şi spre sud, două sute cincizeci; şi
spre răsărit, două sute cincizeci;
şi spre apus, două sute cincizeci.
18 Şi ceea ce rămâne în lungime de-a
lungul darului ridicat al *părţii*
sfinte să fie zece mii spre răsărit şi
zece mii spre apus; să fie de-a
lungul darului ridicat al *părţii*
sfinte; şi venitul lui să fie pentru
19 hrana lucrătorilor cetăţii. Şi lucră-
torii* cetăţii, din toate seminţiile lui (19 *Cap. 45.6.)
Israel, îl vor cultiva.

20 Tot darul ridicat să fie de
douăzeci şi cinci de mii *de coţi*
pe douăzeci şi cinci de mii; să
aduceţi darul ridicat al *părţii*
sfinte, un pătrat, împreună cu stă-
pânirea cetăţii.

21 Şi restul* să fie pentru căpe- (*Cap. 45.7. **Vers. 8,10.)
tenie, de o parte şi de alta a daru-
lui ridicat al *părţii* sfinte şi a
stăpânirii cetăţii, în faţa celor
douăzeci şi cinci de mii ale daru-
lui ridicat, spre hotarul de răsărit
şi, spre apus, în faţa celor două-
zeci şi cinci de mii, spre hotarul
de apus, în dreptul părţilor *se-
minţiilor*: să fie pentru căpetenie.
Şi darul ridicat al *părţii* sfinte
şi locaşul** sfânt al casei să fie
22 în mijlocul lui. Şi de la stăpâni-
rea leviţilor şi de la stăpânirea
cetăţii, în mijlocul a ceea ce va
fi al căpeteniei, între hotarul lui
Iuda şi hotarul lui Beniamin, să
fie pentru căpetenie.

23 Şi cât despre celelalte seminţii,
de la latura de răsărit până la
latura de apus: *lui* Beniamin, una.

24 Şi lângă hotarul lui Beniamin, 21
de la latura de răsărit până la
latura de apus: *lui* Simeon, una.

25 Şi lângă hotarul lui Simeon,
de la latura de răsărit până la latura
de apus: *lui* Isahar, una.

26 Şi lângă hotarul lui Isahar, de
la latura de răsărit până la latura
de apus: *lui* Zabulon, una.

27 Şi lângă hotarul lui Zabulon, de
la latura de răsărit până la latura
de apus: *lui* Gad, una.

28 Şi lângă hotarul lui Gad, pe
latura de sud, spre sud; hotarul să 28 *Cap. 47.19.
fie de la Tamar, apele Meriba*
Cades, pe lângă pârâul *Egiptului*,
până la Marea cea Mare.

29 Aceasta* este ţara pe care o
veţi împărţi prin sorţ seminţiilor 29 *Cap. 47.14; 47.21,22.
lui Israel spre moştenire, şi aces-
tea sunt părţile lor", zice Domnul
Dumnezeu.

30 ✸ „Şi acestea sunt ieşirile ce-
tăţii: pe latura de nord, patru
mii cinci sute *de coţi* după măsu-
31 ră. Şi porţile* cetăţii vor fi după
numele seminţiilor lui Israel: trei 31 *Apoc. 21.12
porţi spre nord: poarta lui Ruben,
una; poarta lui Iuda, una; poarta
lui Levi, una.

32 Şi pe latura de răsărit, patru
mii cinci sute *de coţi*, şi trei
porţi: poarta lui Iosif, una; poar-
ta lui Beniamin, una; poarta lui
Dan, una.

33 Şi pe latura de sud, patru
mii cinci sute după măsură şi trei
porţi: poarta lui Simeon, una;
poarta lui Isahar, una; poarta lui
Zabulon, una.

34 Pe latura de apus, patru mii
cinci sute; cele trei porţi ale lor:
poarta lui Gad, una; poarta lui
Aşer, una; poarta lui Neftali, una".

35 De jur-împrejur erau optspre-
zece mii *de coţi*. Şi numele* ce- 35 *Ier. 33.16. **Ier. 3.17. Ioel 3.21. Zah. 2.10. Apoc. 21.3; 22.3.
tăţii din ziua *aceea va fi*:
Domnul** este acolo[c].

[a] *Sau* „păşune"   [b] *Sau* „locurile deschise", „păşunile"   [c] *Ebr.* „Yahve Şama"

DANIEL

Tinerii evrei în palatul lui Nebucadnețar

1 În al treilea an al împărăției
lui Ioiachim, împăratul lui Iuda,
Nebucadnețar, împăratul Babilo-
nului, a venit* la Ierusalim și l-a
2 asediat. Și Domnul a dat în mâ-
na lui pe Ioiachim, împăratul lui
Iuda, și parte* din vasele casei
lui Dumnezeu; și el le-a dus în ța-
ra Șinear**, în casa dumnezeului
său; și a dus† vasele în casa vis-
tieriei dumnezeului său.
3 Și împăratul i-a zis lui Așpe-
naz, căpetenia famenilor săi, să a-
ducă dintre fiii lui Israel și din să-
mânța împărătească și dintre cei
4 de neam ales*, tineri care să nu
aibă* nici un cusur și frumoși la
față și instruiți în toată înțelepciu-
nea** și care să aibă cunoștință și
să priceapă știința și care să fie
în stare să stea în palatul împăra-
tului; și să-i învețe scrierea și lim-
5 ba† caldeenilor. Și împăratul le-a
rânduit o parte zilnică din mâncă-
rurile alese* ale împăratului și din
vinul pe care-l bea el, ca să-i hră-
nească trei ani, și la sfârșitul lor
să poată sta** înaintea împăratului.
6 Și printre ei erau dintre fiii
lui Iuda: Daniel[a], Hanania, Mișael
7 și Azaria. Și căpetenia famenilor
le-a pus nume*; lui Daniel** i-a
pus *numele* Beltșațar; și lui Ha-
nania, Șadrac; și lui Mișael, Me-
șac; și lui Azaria, Abed-Nego.
8 Dar Daniel a hotărât în inima
lui să nu se întineze cu mâncăru-
rile* alese ale împăratului și cu vi-
nul pe care-l bea el și a cerut voie
de la căpetenia famenilor să nu se
9 întineze. Și Dumnezeu a făcut* ca
Daniel să capete bunăvoință și în-
durare înaintea căpeteniei fame-
10 nilor. Și căpetenia famenilor i-a
zis lui Daniel: „Mă tem de domnul
meu, împăratul, care a rânduit
hrana voastră și băutura voastră;
căci de ce să vadă el fețele voas-
tre arătând mai rău decât ale ti-
nerilor care sunt de vârsta voas-
tră? Și ați pune capul meu în pri-
mejdie înaintea împăratului“.
11 Atunci Daniel i-a zis îngriji-
torului[b], pe care îl rânduise căpe-
tenia famenilor peste Daniel, Ha-
12 nania, Mișael și Azaria: „Încear-
că, te rog, pe slujitorii tăi zece
zile și să ni se dea să mâncăm le-
13 gume și să bem apă; și să fie vă-
zute fețele noastre înaintea ta, și
fața tinerilor care mănâncă din
mâncărurile alese ale împăratu-
lui; și fă cu slujitorii tăi după
14 cum vei vedea“. Și el i-a ascultat
în lucrul acesta și i-a încercat zece
zile.
15 Și, la sfârșitul celor zece zile,
fețele lor arătau* mai frumoase
și mai grase[c] decât toți tinerii care
mâncau din mâncărurile alese
16 ale împăratului. Deci îngrijitorul
a luat mâncarea lor aleasă și vi-
nul pe care trebuia să-l bea și
le-a dat legume.
17 Și acestor patru tineri, Dum-
nezeu le-a dat* cunoștință, și pri-
cepere în toate scrierile, și în-
țelepciune**; și Daniel a avut pri-
cepere în toate viziunile† și vi-
sele.
18 Și, la sfârșitul zilelor pe care
le poruncise împăratul pentru
aducerea lor, căpetenia fameni-
lor i-a adus înaintea lui Nebu-
19 cadnețar. Și împăratul a vorbit
cu ei; și printre toți nu s-a gă-
sit nici unul ca Daniel, Hanania,
Mișael și Azaria; și ei au stat*
20 înaintea împăratului. Și în orice*
lucru de înțelepciune *și* de price-
pere de care i-a întrebat împăra-
tul, i-a găsit de zece ori mai buni

1 *2 Împ. 24.1. 2 Cr. 36.6.
2 *Ier. 27.19; 27.20. Cap. 5.2. **Gen. 10.10; 11.2. Is. 11.11. Zah. 5.11. †2 Cr. 36.7. Ier. 50.2.
3 *2 Împ. 24.15. Est. 1.3; 6.9.
4 *Lev. 24.19; 24.20. **Vers. 17. Fap. 7.22. †Cap. 2.4; 3.8; 4.7.
5 *Vers. 15. Cap. 11.26. **Gen. 41.46 1 Împ. 10.8. Vers. 19.
7 *Gen. 41.45. 2 Împ. 24.17. **Cap. 4.8; 5.12.
8 *Deut. 32.38. Ezec. 4.13. Osea 9.3.
9 *Gen. 39.21. Ps. 106.46. Pr. 16.7.
15 *Pr. 10.27.
17 *1 Împ. 3.12. Iac. 1.5,17. **Fap. 7.22. †Num. 12.6. 2 Cr. 26.5. Cap. 5.11; 5.12,14; 10.1.
19 *Gen. 41.46. Vers. 5.
20 *1 Împ. 10.1.

[a] *Dumnezeu este judecător;sau Judecător al lui Dumnezeu; sau Judecătorul meu este Dumnezeu* [b] *Sau* „lui Melțar“ [c] *Lit.* „grase la carne“

20 **Gen. 41.8. Ex. 7-11. Cap. 2.2.

decât pe toţi cărturarii[a] *şi* des-
cântătorii** care erau în toată îm-
părăţia lui.

21 *Cap. 6.28; 10.1.

21 Şi Daniel a fost acolo* până
în anul întâi al împăratului Cirus.

Visul lui Nebucadneţar

2 Şi în anul al doilea al împă-
răţiei lui Nebucadneţar, Nebu-
cadneţar a visat vise; şi duhul i
s-a tulburat* şi somnul** lui a fu-
2 git de la el. Şi împăratul a po-
runcit* să cheme pe cărturari
şi pe descântători şi pe vrăjitori
şi pe caldeeni, ca să spună îm-
păratului visele lui. Şi au venit şi
3 au stat înaintea împăratului. Şi
împăratul le-a zis: „Am visat un
vis şi duhul meu este tulburat, ca
să cunoască visul“.

1 *Gen. 41.8. Cap. 4.5. **Est. 6.1. Cap. 6.18.
2 *Gen. 41.8. Ex. 7.11. Cap. 5.7.

4 Şi caldeenii au vorbit împă-
ratului în *limba* aramaică: [b]„Veş-
nic* să trăieşti, împărate! Spune
slujitorilor tăi visul, şi noi vom
5 arăta interpretarea“. Împăratul a
răspuns şi a zis caldeenilor: „Ho-
tărârea[c] a ieşit de la mine: dacă
nu-mi veţi face cunoscut visul
şi interpretarea lui, veţi fi tăiaţi*
în bucăţi, iar casele voastre vor
fi făcute o grămadă de gunoi.
6 Dar* dacă-mi veţi arăta visul şi
interpretarea lui, veţi primi de la
mine daruri şi răsplătiri şi mare
onoare; deci arătaţi-mi visul şi
7 interpretarea lui“. Ei au răspuns a
doua oară şi au zis: „Să spună
împăratul visul către slujitorii
săi şi vom arăta interpretarea“.
8 Împăratul a răspuns şi a zis:
„Cu adevărat, ştiu că vreţi să
câştigaţi[d] timp, pentru că vedeţi
că porunca a ieşit de la mine.
9 Dar, dacă nu-mi veţi face cunos-
cut visul, o singură* hotărâre este
pentru voi; pentru că v-aţi pregă-
tit să spuneţi înaintea mea cuvin-
te mincinoase şi stricate, până se
va schimba timpul. Spuneţi-mi
deci visul şi voi cunoaşte că pu-
teţi să-mi arătaţi interpretarea lui“.

4 *1 Împ. 1.31. Cap. 3.9; 5.10; 6.6,21.
5 *2 Împ. 10.27 Ezra 6.11. Cap. 3.29.
6 *Cap. 5.16.
9 *Est. 4.11.

10 Caldeenii au răspuns înaintea
împăratului şi au zis: „Nu este
nici un om pe pământ care să
poată arăta lucrul *acesta* împă-
ratului; pentru că nu este nici un
împărat, oricât de mare şi pu-
ternic, care să fi cerut un astfel
de lucru de la vreun cărturar
sau descântător sau caldeean.
11 Pentru că lucrul pe care-l cere
împăratul este greu[e] şi nu este
nimeni în stare să-l arate înain-
tea împăratului, decât dumne-
zeii* a căror locuinţă nu este
printre muritori[f]“.

11 *Vers. 28. Cap. 5.11.

12 Pentru aceasta împăratul s-a
mâniat şi s-a înfuriat foarte mult;
şi a poruncit să-i nimicească pe
13 toţi înţelepţii Babilonului. Şi a
ieşit hotărârea ca să-i omoare pe
înţelepţi. Şi i-au căutat pe Daniel
şi pe tovarăşii lui, ca să-i omoare.
14 Atunci Daniel a răspuns cu
înţelepciune şi chibzuinţă lui Ari-
oc, căpetenia gărzilor împăratului,
care ieşise să-i omoare pe înţelep-
15 ţii Babilonului. A răspuns şi a zis
lui Arioc, împuternicitul împăra-
tului: „Pentru ce *această* hotărâ-
re aspră[g] din partea împăratu-
lui?“ Şi Arioc a făcut cunoscut lui
16 Daniel situaţia. Atunci Daniel a
intrat şi a cerut de la împărat ca
să-i dea timp, să poată arăta îm-
păratului interpretarea.
17 Şi Daniel s-a dus acasă şi
a făcut cunoscut lucrul *acesta* lui
Hanania, lui Mişael şi lui Azaria,
18 tovarăşii săi, ca să ceară* în-
durare de la Dumnezeul[h] ceru-
rilor cu privire la taina aceasta,
ca să nu fie nimiciţi Daniel şi to-
varăşii lui cu ceilalţi înţelepţi ai
19 Babilonului. Atunci taina a fost
descoperită lui Daniel într-o vi-
ziune* de noapte. Şi Daniel L-a
binecuvântat pe Dumnezeul ce-
20 rurilor. Daniel a răspuns şi a
zis:

18 *Mt. 18.19.
19 *Num. 12.6. Iov 33.15,16.

[a] *Sau* „cunoscătorii hieroglifelor“ [b] *De aici până la sfârşitul capitolului 7, în original este folosit dialectul aramaic* [c] *Sau* „Cuvântul“ [d] *Lit.* „să răscumpăraţi“ [e] *Sau* „rar“ [f] *Lit.* „nu este cu carnea“ [g] *Sau* „grăbită“ [h] *Aram.* „Elah“, *corespunzător cu* „Eloah“, *în ebr.*

20 *Ps. 113.2; 115.18. **Ier. 32.19.
21 *1 Cr. 29.30. Est. 1.13. Cap. 7.25; 11.6. **Iov 12.18. Ps. 75.6,7. Ier. 27.5. Cap. 4.17. †Iac. 1.5.
22 *Iov 12.22. Ps. 25.14. **Ps. 139.12. †Cap. 5.11; 5.14. Iac. 1.17.
23 *Vers. 18.

„Binecuvântat* fie Numele lui
Dumnezeu din eternitate pentru
eternitate,
pentru că ale Lui** sunt înțe-
lepciunea şi puterea!
21 Şi El schimbă timpurile* şi
evenimentele[a].
El dă jos** pe împărați şi *El*
ridică pe împărați.
El dă înțelepciune† înțelepților
şi cunoştință celor care cunosc
priceperea.
22 El descoperă* cele adânci şi
ascunse.
El cunoaşte** ce este în întu-
neric şi lumina† locuieşte cu El.
23 Ție, Dumnezeul părinților mei,
Îți mulțumesc şi Îți aduc laude,
Ție, care mi-ai dat înțelep-
ciune şi putere,
şi mi-ai făcut cunoscut deja
ce am cerut* noi de la Tine:
pentru că Tu ne-ai făcut cu-
noscut lucrul cerut de împărat[b]“.

Daniel explică visul împăratului

24 Deci Daniel a intrat la Arioc,
pe care îl rânduise împăratul să-i
nimicească pe înțelepții Babi-
lonului; a intrat şi i-a vorbit ast-
fel: „Nu nimici pe înțelepții Ba-
bilonului; du-mă înaintea împă-
ratului şi eu voi arăta împăratu-
25 lui interpretarea“. Atunci Arioc
l-a dus în grabă pe Daniel înain-
tea împăratului şi i-a vorbit ast-
fel: „Am găsit un bărbat dintre
fiii captivității lui Iuda, care va
face cunoscut împăratului inter-
26 pretarea“. Împăratul a răspuns şi
i-a zis lui Daniel, al cărui nume
era Beltşațar: „Eşti tu în stare
să-mi faci cunoscut visul pe care l-
am avut[c] şi interpretarea lui?“
27 Daniel a răspuns înaintea împă-
ratului şi a zis: „Taina pe care a
cerut-o împăratul nu pot s-o ara-
te împăratului înțelepții, descân-
tătorii, cărturarii *şi* astrologii.

28 *Gen. 40.8; 41.16. Vers. 18,47. Amos 4.13.

28 Dar* este un Dumnezeu în ceruri
care descoperă tainele şi face
cunoscut împăratului Nebucad-
nețar ce va fi** la sfârşitul zi- 28 **Gen. 49.1.
lelor[d]. Visul tău şi viziunile din
capul tău, în patul tău, iată-le:
29 Ție, împărate, în patul tău, 29 *Vers. 22,28.
gândurile ți s-au înălțat la ce va
fi după acestea; şi Descoperi-
torul* tainelor ți-a făcut cunoscut
30 ce va fi. Şi mie, taina aceasta 30 *Gen. 41.16. Fap. 3.12. **Vers. 47.
mi-a fost descoperită* nu printr-o
înțelepciune pe care o am eu mai
mult decât orice vietuitor, ci pen-
tru ca interpretarea să fie făcută
cunoscut împăratului şi ca să
cunoşti** gândurile inimii tale.
31 Tu, împărate, priveai, şi iată
un chip[e] mare; chipul acesta era
foarte mare şi strălucirea lui era
măreață. El stătea înaintea ta şi
înfățişarea lui era înfricoşătoare.
32 Capul acestui chip era de aur* fin,
pieptul lui şi brațele lui erau de 32 *Vers. 38.
argint, pântecele lui şi coapsele lui
33 erau de aramă; pulpele lui de
fier, picioarele lui, parte de fier
34 şi parte de lut. Tu priveai, până 34 *Cap. 8.25. Zah. 4.6. 2 Cor. 5.1. Ev. 9.24.
când o piatră s-a desprins, fără
mâini*, şi a lovit chipul peste pi-
cioarele lui de fier şi de lut şi
35 le-a sfărâmat. Atunci fierul, lutul, 35 *Ps. 1.4. Osea 13.3. **Ps. 37.10; 37.36. †Is. 2.2,3. ††Ps. 80.9.
arama, argintul şi aurul s-au sfă-
râmat la un loc şi s-au făcut ca
pleava* din arie, vara; şi vântul
le-a spulberat şi nu s-a găsit nici
o urmă** din ele. Şi piatra care a
lovit chipul s-a făcut un munte†
mare şi a umplut†† tot pământul.
36 Acesta este visul; şi îi vom spu-
ne interpretarea înaintea împă-
ratului.
37 Tu, împărate*, eşti împăratul 37 *Ezra 7.12. Is. 47.5. Ier. 27.6,7. Osea 8.10. **Ezra 1.2.
împăraților, căruia Dumnezeul
cerurilor** ți-a dat împărăția,
38 puterea şi tăria şi gloria. Şi ori-
unde* locuiesc fiii oamenilor, 38 *Cap. 4.21; 4.22. Ier. 27.6. **Vers. 32.
fiarele câmpului şi păsările ce-
rurilor, El le-a dat în mâna ta
şi te-a făcut stăpân peste toate.
Tu** eşti capul de aur.
39 Şi după tine se va ridica o 39 *Cap. 5.28; 5.31.
altă* împărăție, mai neînsemna-

[a] *Un timp hotărât pentru împlinirea unor evenimente* [b] *Lit.* „lucrul împăratului“ [c] *Lit.* „pe care l-am văzut“ [d] *Sau* „în zilele din urmă“ [e] *Sau* „o statuie“

tă** decât a ta, şi o a treia împă-
răţie, de aramă, care va stăpâni
40 peste tot pământul. Şi a patra*
împărăţie va fi tare ca fierul;
după cum fierul sfărâmă şi zdro-
beşte tot, şi ca fierul care fărâ-
miţează toate acestea, aşa va
41 zdrobi şi va fărâmiţa ea. Şi după
cum ai văzut picioarele* şi dege-
tele, parte de lut de olar şi parte
de fier, împărăţia va fi împărţită,
dar va fi încă în ea din tăria[a] fie-
rului, după cum ai văzut fierul
42 amestecat cu lutul noroios. Şi *după*
cum degetele picioarelor erau
parte de fier şi parte de lut, îm-
părăţia va fi în parte tare şi în
43 parte fărâmicioasă. Şi după cum
ai văzut fierul amestecat cu lut no-
roios, se vor amesteca între ei cu
sămânţa oamenilor, dar nu se vor
lipi unul de altul, după cum fierul
nu se amestecă la un loc cu lutul.
44 Şi, în zilele împăraţilor aces-
tora, Dumnezeul cerurilor* va ri-
dica o împărăţie care nu va fi ni-
micită niciodată**; şi împărăţia
aceea nu va trece la alt popor; ea
va sfărâma† şi va nimici toate
acele împărăţii, dar ea va rămâne
45 pentru totdeauna. Şi după cum ai
văzut că din munte s-a desprins
o piatră*, fără mâini, şi a sfărâmat
fierul, arama, lutul, argintul şi
aurul, Dumnezeul cel mare a fă-
cut cunoscut împăratului ce va fi
după aceasta. Şi visul este ade-
vărat şi interpretarea lui sigură".
46 Atunci împăratul* Nebucad-
neţar a căzut cu faţa *la pământ* şi
s-a închinat înaintea lui Daniel şi
a poruncit să i se aducă o jertfă de
mâncare şi miresme** plăcute.
47 Împăratul a răspuns lui Daniel şi
a zis: „Cu adevărat, Dumnezeul vos-
tru este Dumnezeul dumnezeilor
şi Domnul împăraţilor şi Desco-
peritorul* tainelor, pentru că ai
putut să descoperi taina aceasta".
48 Atunci împăratul l-a ridicat[b] pe
Daniel şi i-a dat multe daruri*
mari şi l-a pus conducător peste
toată provincia Babilonului şi
căpetenie** a guvernatorilor peste
49 toţi înţelepţii Babilonului. Şi Da-
niel a cerut de la împărat şi el i-a
pus pe Şadrac, Meşac şi Abed-
Nego peste treburile* provinciei
Babilonului. Şi Daniel era la
curtea[c]** împăratului.

39 **Vers. 32.
40 *Cap. 7.7,23.
41 *Vers. 33.
44 *Vers. 28. **Cap. 4.3; 4.34; 6.26; 7.14,27. Mica 4.7. Lc. 1.32,33. †Ps. 2.9. Is. 60.12. 1 Cor. 15.24.
45 *Is. 28.16. Vers. 35.
46 *Fap. 10.25; 14.13; 28.6. **Ezra 6.10.
47 *Vers. 28.
48 *Vers. 6. **Cap. 4.9; 5.11.
49 *Cap. 3.12. **Est. 2.19; 2.21; 3.2.

Cei trei tineri în cuptorul cu foc

3 ✸ Împăratul Nebucadneţar a
făcut un chip[d]* de aur; înălţimea
lui era de şaizeci de coţi *şi* lăţi-
mea lui de şase coţi[e]; l-a ridicat
în câmpia Dura, în provincia Ba-
2 bilonului. Şi împăratul Nebu-
cadneţar a trimis să-i adune pe
satrapi*, pe căpetenii şi pe gu-
vernatori, pe judecători, pe vistier-
nici, pe consilieri, pe legiuitori şi
pe toţi conducătorii provinciilor, să
vină la dedicarea chipului pe care-l
ridicase împăratul Nebucadneţar.
3 Atunci satrapii, căpeteniile şi gu-
vernatorii, judecătorii, vistierni-
cii, consilierii, legiuitorii şi toţi
conducătorii provinciilor s-au adu-
nat la dedicarea chipului pe care-l
ridicase împăratul Nebucadneţar;
şi au stat înaintea chipului pe
care-l ridicase Nebucadneţar.
4 Şi crainicul a strigat cu putere:
„Popoarelor*, naţiunilor[f]** şi
5 limbilor, vi se porunceşte: Când
veţi auzi sunetul cornului, al ca-
valului, al lăutei, al lirei[g], al psal-
terionului, al cimpoiului şi al tu-
turor instrumentelor muzicale, să
cădeţi la pământ şi să vă închinaţi
chipului de aur pe care l-a ridicat
6 împăratul Nebucadneţar. Şi cine
nu va cădea la pământ şi nu se
va închina va fi aruncat* în ace-
laşi ceas în mijlocul unui cuptor
care arde cu foc".
7 De aceea, la timpul acela, când
au auzit toate popoarele sunetul
cornului, al cavalului, al lăutei, al
lirei, al psalterionului şi a tot fe-
lul de instrumente muzicale, toate

1 *Cap. 2.31. Osea 2.8.
2 *Vers. 27. Cap. 6.1-7.
4 *Cap. 4.1; 6.25. **Ezra 4.10.
6 *Ier. 29.22. Apoc. 13.15.

[a] *Sau* „durabilitatea" [b] *L-a ridicat în onoare* [c] *La poarta* [d] *Sau* „o statuie" [e] *Probabil 27 metri înălţime şi 2,70 metri lăţime* [f] *Sau* „triburi ale popoarelor" [g] *Liră triunghiulară*

popoarele, naţiunile şi limbile au
căzut la pământ *şi* s-au închinat
chipului de aur pe care-l ridicase
împăratul Nebucadneţar.
8 *Cap. 6.12. **Iov 19.22.
8 De aceea, în acel timp, câţiva
bărbaţi caldeeni s-au apropiat*
9 *Cap. 2.4; 5.10; 6.6,21.
9 şi i-au acuzat[a]** pe iudei. Ei au
răspuns şi au zis împăratului Ne-
bucadneţar: „Veşnic* să trăieşti,
10 împărate! Tu, împărate, ai dat o
hotărâre ca orice om care va auzi
sunetul cornului, al cavalului, al
lăutei, al lirei, al psalterionului
şi al cimpoiului şi a tot felul de
instrumente muzicale să cadă la
pământ şi să se închine chipului
11 de aur. Şi oricine nu va cădea la
pământ şi nu se va închina să fie
aruncat în mijlocul unui cuptor
12 *Cap. 2.49.
12 care arde cu foc. Sunt câţiva* băr-
baţi iudei pe care i-ai pus peste
treburile provinciei Babilonului:
Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. Oa-
menii aceştia, împărate, n-au ţinut
seama de tine; ei nu slujesc[b] dum-
nezeilor tăi şi nu se închină chi-
pului de aur pe care l-ai ridicat tu“.
13 Atunci Nebucadneţar, cu mâ-
nie şi furie, a poruncit să-i aducă
pe Şadrac, Meşac şi Abed-Nego.
Atunci au adus pe oamenii aceş-
14 tia înaintea împăratului. Nebucad-
neţar a răspuns şi le-a zis: „Îna-
dins, Şadrac, Meşac şi Abed-Ne-
go, nu slujiţi voi dumnezeilor mei
şi nu vă închinaţi chipului de aur
15 *Ex. 32.31. Lc. 13.9. **Ex. 5.2. 2 Împ. 18.35.
15 pe care l-am ridicat? Acum, dacă
sunteţi gata în clipa când veţi
auzi sunetul cornului, al cavalului,
al lăutei, al lirei, al psalterionului
şi al cimpoiului şi a tot felul de
instrumente muzicale, să cădeţi
la pământ şi să vă închinaţi*
chipului pe care l-am făcut, *bine*;
iar dacă nu vă veţi închina, veţi fi
aruncaţi în acelaşi ceas în mijlocul
unui cuptor care arde cu foc; şi
cine** este dumnezeul acela care
vă va scăpa din mâinile mele?“
16 *Mt. 10,19.
16 Şadrac, Meşac şi Abed-Nego
au răspuns şi au zis împăratului:
„O, Nebucadneţar, noi* n-avem
nevoie să-ţi răspundem asupra a-
17 cestui lucru. Dacă este *aşa*, Dum-
nezeul nostru, căruia Îi slujim,
poate să ne scape din cuptorul
care arde cu foc; şi ne va scăpa din
18 mâna ta, împărate! Şi dacă
nu, să ştii, împărate, că nu vom
sluji dumnezeilor tăi şi nu ne
vom închina chipului de aur pe
care l-ai ridicat“.
19 Atunci Nebucadneţar s-a um- 19 *Est. 7.7.
plut de mânie* şi chipul feţei lui
s-a schimbat împotriva lui Şa-
drac, Meşac şi Abed-Nego; el a
vorbit şi a poruncit să înfierbân-
te cuptorul de şapte ori mai mult
decât se obişnuia[c] să fie înfier-
20 bântat. Şi a poruncit celor mai pu-
ternici bărbaţi care erau în oşti-
rea lui să-i lege pe Şadrac, Meşac
şi Abed-Nego *şi* să-i arunce în
21 cuptorul care ardea cu foc. Atunci
bărbaţii aceştia au fost legaţi cu
pantalonii[d] lor, tunicile lor şi man-
talele lor şi veşmintele lor şi au
fost aruncaţi în mijlocul cup-
22 torului care ardea cu foc. Şi pen-
tru că porunca împăratului era as-
pră şi cuptorul foarte fierbinte,
flacăra focului i-a omorât pe bărba-
ţii aceia care-i ridicaseră pe Şadrac,
23 Meşac şi Abed-Nego. Şi aceşti
trei bărbaţi, Şadrac, Meşac şi A-
bed-Nego, au căzut legaţi în mij-
locul cuptorului care ardea cu foc.
24 Atunci împăratul Nebucadne- 24 *Vers. 27. Cap. 4.36; 6.7.
ţar a rămas uimit şi s-a ridicat în
grabă, a vorbit şi a zis consilieri-
lor* săi: „N-am aruncat noi în mij-
locul focului trei bărbaţi legaţi?“
Ei au răspuns şi au zis împăra-
25 tului: „Adevărat, împărate!“ El a 25 *Is. 43.2. **Iov 1.6; 38.7. Ps. 34.7. Vers. 28.
răspuns şi a zis: „Iată, eu văd pa-
tru bărbaţi dezlegaţi umblând*
în mijlocul focului şi n-au nici o
vătămare; şi înfăţişarea celui de-al
patrulea este ca a unui fiu** de
dumnezei“.

[a] *Lit.* „au mâncat bucăţi“ [b] *Sau* „nu se roagă“ [c] *Lit.* „decât se văzuse“ [d] *Obiect de îmbrăcăminte larg care acoperea coapsele şi picioarele, folosit în special de perşi*

26 Atunci Nebucadnețar s-a a-
propiat de gura cuptorului care
ardea cu foc, a vorbit și a zis:
„Șadrac, Meșac și Abed-Nego,
slujitorii Dumnezeului celui Prea-
înalt, ieșiți și veniți!“
Atunci Șadrac, Meșac și A-
bed-Nego au ieșit din mijlocul fo-
27 cului. Și satrapii, căpeteniile și
guvernatorii și consilierii împăra-
tului s-au adunat și i-au văzut pe
bărbații aceștia, asupra* trupuri-
lor cărora focul n-avusese nici o
putere, și nici un păr de pe capul
lor nu se pârlise și pantalonii lor
nu se schimbaseră, nici miros de
foc nu trecuse asupra lor.
28 Nebucadnețar a vorbit și a
zis: „Binecuvântat fie Dumnezeul
lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego,
care a trimis pe Îngerul Său și
a scăpat pe slujitorii Săi care
s-au încrezut* în El și care au
schimbat cuvântul împăratului
și și-au dat trupurile, ca să nu
slujească și nici să nu se închi-
ne vreunui alt dumnezeu decât
29 Dumnezeului lor. De aceea* dau
o hotărâre ca în orice popor,
națiune și limbă, cine va vorbi
ceva rău împotriva Dumnezeu-
lui lui Șadrac, Meșac și Abed-
Nego să fie tăiat** în bucăți și
casa lui să fie făcută o grămadă
de gunoi, pentru că nu este un alt
Dumnezeu care să poată salva†
în felul acesta“.
30 Atunci împăratul i-a avansat
pe Șadrac, pe Meșac și pe Abed-
Nego în provincia Babilonului.

Visul despre copacul cel mare

4 ✸ „Nebucadnețar, împăratul,
către toate* popoarele, națiunile
și limbile care locuiesc pe tot
pământul:
Pacea să vi se înmulțească!
2 Mi-a plăcut să vă arăt semne-
le și minunile pe care le-a făcut*
Dumnezeul cel Preaînalt față de
mine.
3 Ce* mari sunt semnele Lui! Și
ce puternice sunt minunile Lui!
Împărăția Lui este o împără-
ție** eternă și stăpânirea Lui este
din generație în generație.
4 [a]Eu, Nebucadnețar, eram liniș-
tit în casa mea și înfloream în pa-
5 latul meu. Am văzut un vis care
m-a înfricoșat; și gândurile în
patul meu și viziunile* din capul
6 meu m-au tulburat**. De aceea
am dat o hotărâre să se aducă
înaintea mea toți înțelepții Ba-
bilonului, ca să-mi poată face
cunoscut interpretarea visului.
7 Atunci au intrat* cărturarii, des-
cântătorii, caldeenii și astrologii.
Și eu am spus visul înaintea lor,
dar ei nu mi-au făcut cunoscut
8 interpretarea lui. Dar la urmă a
intrat înaintea mea Daniel, al că-
rui nume* este Beltșațar, după
numele dumnezeului meu, și în
care** este duhul dumnezeilor
sfinți; și am spus înaintea lui vi-
9 sul: „Beltșațare, căpetenia* cărtu-
rarilor, pentru că știu că duhul
dumnezeilor sfinți este în tine și
nici o taină nu este prea grea
pentru tine[b], spune-mi viziunile
visului meu pe care l-am văzut și
10 interpretarea lui. Iată viziunile
din capul meu, în patul meu: Pri-
veam și iată un copac* în mij-
locul pământului, și înălțimea lui
11 era mare. Copacul a crescut și
s-a întărit și înălțimea lui ajun-
gea până la ceruri și se vedea
până la marginea întregului pă-
12 mânt. Frunzele lui erau frumoase
și roadele lui îmbelșugate și în
el era hrană pentru toți; fiarele*
câmpului găseau umbră sub el
și păsările cerurilor locuiau în
ramurile lui și orice făptură[c] se
hrănea din el.
13 Priveam în viziunile din capul
meu, în patul meu și, iată, un ve-
ghetor*, unul sfânt**, a coborât
14 din ceruri. El a strigat tare și a
zis așa: «Doborâți* copacul și
tăiați-i ramurile, scuturați-i frun-
zele și risipiți-i roadele; să fugă

27 *Ev. 11.34.
28 *Ps. 34.7,8. Ier. 17.7. Cap. 6.22,23.
29 *Cap. 6.26. **Cap. 2.5. †Cap. 6.27.
1 *Cap. 3.4; 6.25.
2 *Cap. 3.26.
3 *Cap. 6.27.
3 **Vers. 34. Cap. 2.44; 6.26.
5 *Cap. 2.28; 2.29. **Cap. 2.1.
7 *Cap. 2.2.
8 *Cap. 1.7. **Is. 63.11. Vers. 18. Cap. 2.11; 5.11,14.
9 *Cap. 2.48.
10 *Ezec. 31.3. Vers. 20.
12 *Plân. 4.20. Ezec. 17.23; 31.6.
13 *Vers. 17,23. **Deut. 33.2. Ps. 89.7. Cap. 8.13.
14 *Mt. 3.10.

[a] *În unele traduceri, aici începe capitolul 4* [b] *Lit.* „nu te învinge“ [c] *Lit.* „carne“

14 **Ezec. 31.12
16 *Cap. 11.13; 12.7.
17 *Cap. 2.21; 5.21. **Ier. 27.5-7. Vers. 25. Cap. 5.18,19. †1 Sam. 2.8. Cap. 11.21.
18 *Gen. 41.8; 41.15. Cap. 5.8,15. **Vers. 8.
19 *Vers. 8. **2 Sam. 18.32 Ier. 29.7.
20 *Vers. 10-12.
22 *Cap. 2.38. **Ier. 27.6-8

fiarele** de sub el şi păsările de
15 pe ramurile lui! Dar lăsaţi butucul
rădăcinilor lui în pământ, cu o
legătură de fier şi de aramă în
iarba verde a câmpului, şi să fie
scăldat de roua cerurilor; şi par-
tea lui să fie cu fiarele în iarba
16 pământului. Inima să i se schimbe
din *inimă* de om şi să i se dea
o inimă de fiară; şi să treacă
şapte timpuri* peste el.
17 Hotărârea aceasta este prin
porunca veghetorilor, şi cererea
este prin cuvântul sfinţilor, ca să
cunoască* cei vii că Cel Prea-
înalt stăpâneşte peste împărăţia
oamenilor şi o dă** oricui vrea
şi ridică peste ea pe cel mai de
jos† dintre oameni».
18 Acest vis l-am văzut eu, Ne-
bucadneţar, împăratul; şi tu, Belt-
şaţare, spune interpretarea lui,
pentru că* toţi înţelepţii împă-
răţiei mele nu-mi pot face cunos-
cut interpretarea, dar tu eşti în
stare, pentru că duhul** dum-
nezeilor sfinţi este în tine".
19 Atunci Daniel, al cărui nume
este Beltşaţar, a rămas înmărmu-
rit un ceas şi gândurile lui l-au
tulburat. Împăratul a vorbit şi a
zis: „Beltşaţare*, să nu te tulbure
visul şi interpretarea lui".
Beltşaţar a răspuns şi a zis:
„Domnul meu, visul** să fie pen-
tru cei care te urăsc şi interpre-
tarea lui pentru vrăjmaşii tăi.
20 Copacul* pe care l-ai văzut cres-
când şi întărindu-se, a cărui înăl-
ţime ajungea până la ceruri şi
21 se vedea pe tot pământul, ale
cărui frunze erau frumoase, şi
roadele lui îmbelşugate, şi în
care era hrană pentru toţi, sub
care locuiau fiarele câmpului şi
pe ramurile căruia îşi aveau lo-
22 cuinţa păsările cerurilor, eşti tu*,
împărate, care ai ajuns mare şi
puternic; pentru că mărimea ta a
crescut şi ajunge până la ceru-
ri, şi stăpânirea** ta până la
capătul pământului.
23 Şi că împăratul a văzut un
veghetor, unul sfânt, coborând
din ceruri şi zicând: «Doborâţi
copacul şi distrugeţi-l, totuşi lă-
saţi butucul rădăcinilor lui în
pământ, cu o legătură de fier şi
de aramă în iarba verde a câm-
pului şi să fie scăldat de roua
cerurilor şi partea lui să fie cu
fiarele* câmpului, până vor trece
24 peste el şapte timpuri», aceasta
este interpretarea, împărate, şi
aceasta este hotărârea Celui Prea-
înalt, care vine peste domnul
25 meu, împăratul: Te vor alunga*
dintre oameni şi locuinţa ta va fi
cu fiarele câmpului şi te vor fa-
ce să mănânci iarbă** ca boii şi
te vor scălda cu roua cerurilor;
şi şapte timpuri vor trece peste
tine, până vei cunoaşte† că Cel
Preaînalt stăpâneşte peste împă-
răţia oamenilor şi o dă†† oricui
26 vrea. Şi că s-a poruncit să se
lase butucul rădăcinilor copa-
cului: împărăţia ta îţi va rămâne
ţie, după ce vei cunoaşte că ce-
27 rurile* stăpânesc. De aceea, îm-
părate, să-ţi fie plăcut sfatul meu
şi rupe-o* cu păcatele tale prin
dreptate[a], şi cu nelegiuirile tale
prin îndurare faţă de cei săraci;
poate** că aceasta îţi va prelun-
gi† pacea".
28 Toate acestea au venit asupra
29 împăratului Nebucadneţar. După
trecerea a douăsprezece luni, se
plimba pe palatul împărăţiei
30 Babilonului. Împăratul* a vorbit
şi a zis: „Nu este acesta Babilo-
nul cel mare, pe care l-am con-
struit eu pentru casa împărăţiei[b],
prin tăria puterii mele şi spre
gloria măreţiei mele?"
31 Cuvântul* era încă în gura
împăratului *şi* a venit[c] un glas**
din ceruri, *zicând*: „Ţie ţi se spu-
ne, împărate Nebucadneţar: ţi s-a
32 luat împărăţia! Şi te vor alunga*
dintre oameni şi locuinţa ta va fi

23 *Cap. 5.21.
25 *Vers. 32. Cap. 5.21. **Ps. 106.20 †Ps. 83.18. Vers. 17,32. ††Ier. 27.5.
26 *Mt. 21.25. Lc. 15.18,21.
27 *1 Pet. 4.8. **Ps. 41.1. †1 Împ. 21.29
30 *Pr. 16.18. Cap. 5.20.
31 *Cap. 5.5. Lc. 12.20. **Vers. 24.
32 *Vers. 25.

[a] *Sept.* „prin milostenii" [b] *Reşedinţa imperială* [c] *Lit.* „a căzut"

cu fiarele câmpului; te vor face să
mănânci iarbă ca boii şi şapte
timpuri vor trece peste tine, până
vei cunoaşte că Cel Preaînalt
stăpâneşte peste împărăţia oa-
menilor şi că o dă oricui vrea".
33 Şi în acelaşi ceas s-a împlinit
cuvântul asupra lui Nebucadne-
ţar: şi a fost alungat dintre oameni
şi a mâncat iarbă ca boii şi i s-a
scăldat trupul cu roua cerurilor,
până i-au crescut perii ca *penele*
vulturilor şi unghiile ca *ghearele*
păsărilor.

34 *Vers. 26. **Cap. 12.7. Apoc. 4.10. †Ps. 10.16. Cap. 2.44; 7.14. Mica 4.7. Lc.1.31-33.

34 „Şi, la sfârşitul* zilelor, eu,
Nebucadneţar, mi-am ridicat o-
chii spre ceruri şi cunoştinţa[a] mea
s-a întors la mine; şi L-am bine-
cuvântat pe Cel Preaînalt şi L-am
lăudat şi L-am onorat pe Cel care
trăieşte** etern,

a cărui stăpânire† este o stă-
pânire eternă şi a cărui împărăţie
este din generaţie în generaţie.

35 *Is. 40.15,17. **Ps. 115.3; 135.6. †Iov 34.29. ††Iov 9.12. Is. 45.9. Rom. 9.20.

35 Şi toţi* locuitorii pământului
sunt socotiţi ca o nimica;

şi El face după voia** Sa în
oştirea cerurilor şi între locuito-
rii pământului;

şi nimeni† nu poate să-I o-
prească mâna sau să-I zică:
«Ce†† faci?»

36 *Vers. 26. **Iov 42.12; 42.13. Pr. 22.4. Mt. 6.33.

36 În timpul acela, cunoştinţa
mea s-a întors la mine; şi, spre
gloria* împărăţiei mele, străluci-
rea mea şi măreţia mea s-au în-
tors la mine; şi consilierii mei şi
cei mai-mari ai mei m-au căutat;
şi am fost restabilit în împărăţia
mea şi mi s-a adăugat** o măreţie

37 *Ps. 33.4. Apoc. 15.3; 16.7. **Ex. 18.11. Cap. 5.20.

37 deosebită. Acum, eu, Nebucad-
neţar, laud şi înalţ şi preamăresc
pe Împăratul cerurilor, pentru că
toate* lucrările Lui sunt adevăr
şi căile Lui sunt judecată[b] şi El
poate** smeri pe cei care um-
blă cu mândrie".

Ospăţul lui Belşaţar

5 ✸ Împăratul Belşaţar a făcut
un mare ospăţ pentru o mie din
mai-marii săi şi a băut vin înaintea

2 *Ier. 52.19. Cap. 1.2.

2 celor o mie. Pe când gusta vinul,
Belşaţar a poruncit să se aducă va-
sele de aur şi de argint pe care
le luase* Nebucadneţar, tatăl său,
din templul care era la Ierusalim,
ca să bea cu ele împăratul şi mai-
marii săi, soţiile sale şi concubi-
3 nele sale. Atunci au adus vasele
de aur care fuseseră luate din tem-
plul casei lui Dumnezeu care era în
Ierusalim; şi împăratul şi mai-ma-
rii săi, soţiile sale şi concubinele

4 *Apoc. 9.20.

4 sale au băut cu ele. Au băut vin şi
au lăudat* pe dumnezeii de aur şi
de argint, de aramă, de fier, de lemn
şi de piatră.

Scrierea pe perete

5 *Cap. 4.31.

5 În clipa* aceea[c] au apărut nişte
degete de mână de om şi au scris
în faţa lămpii[d], pe tencuiala zi-
dului palatului împăratului; şi
împăratul a văzut partea[e] mâinii

6 *Naum 2.10.

6 care scria. Atunci faţa împăra-
tului s-a schimbat şi gândurile
sale l-au tulburat; şi încheietu-
rile coapselor sale s-au dezlegat
şi genunchii* săi s-au izbit unul
de altul.

7 *Cap. 2.2; 4.6. **Is. 47.13. †Cap. 6.2.

7 Împăratul a strigat* tare să i
se aducă descântătorii**, caldee-
nii şi astrologii. Împăratul a vorbit
şi le-a zis înţelepţilor Babilonu-
lui: „Oricine va citi scrierea aceas-
ta şi-mi va arăta interpretarea ei
va fi îmbrăcat cu purpură şi va
avea un lanţ de aur la gâtul lui şi
va fi al treilea† guvernator în îm-
părăţie".

8 *Cap. 2.27; 4.7.

8 Atunci au intrat toţi înţelepţii
împăratului, dar n-au putut* să
citească scrierea, nici să spună
împăratului interpretarea ei.

9 *Cap. 2.1.

9 Atunci împăratul Belşaţar s-a
tulburat* mult şi i s-a schimbat
faţa şi mai-marii săi au încremenit.

10 *Cap. 2.4; 3.9.

10 Împărăteasa[g], la *auzul* cuvin-
telor împăratului şi ale mai-mari-
lor lui, a intrat în casa ospăţului;
împărăteasa a vorbit şi a zis:
„Veşnic* să trăieşti, împărate! Să
nu te tulbure gândurile tale şi să nu

[a] *Sau* „înţelegerea" [b] *Judecată dreaptă* [c] *Sau* „ceasul acela" [d] *Sau* „candelabrului" [e] *Sau* „palma"
[f] *Lit.* „strălucirea (*sau* lumina) feţei lui s-a schimbat pe el" [g] *Împărăteasa-mamă*

11 *Cap. 4.8; 4.9,18. **Cap. 2.48.
11 ți se schimbe fața. Este* un om în
împărăția ta în care este duhul
dumnezeilor sfinți; şi în zilele ta-
tălui tău s-au găsit în el lumină şi
pricepere şi înțelepciune, ca înțe-
lepciunea dumnezeilor; şi împă-
ratul Nebucadnețar, tatăl tău
– tatăl tău, împăratul – l-a făcut
căpetenie** a cărturarilor, a des-
cântătorilor, a caldeenilor *şi* a
12 *Cap. 6.3. **Cap. 1.7.
12 astrologilor. Pentru că un duh*
deosebit de ales şi cunoştință şi
pricepere, interpretarea viselor şi
arătarea celor ascunse şi rezol-
varea lucrurilor dificile s-au găsit
în el, în Daniel, pe care împăra-
tul** l-a numit Beltşațar. Acum să
fie chemat Daniel şi-ți va arăta in-
terpretarea".
13 Atunci Daniel a fost adus îna-
intea împăratului. Împăratul a
vorbit şi i-a zis lui Daniel: „Tu
eşti acel Daniel, dintre fiii capti-
vității lui Iuda, pe care i-a adus
împăratul, tatăl meu, din Iuda?
14 *Vers. 11,12.
14 Şi am auzit despre tine că du-
hul* dumnezeilor este în tine, şi
lumină şi pricepere şi înțelep-
ciune aleasă se găsesc în tine.
15 *Vers. 7,8.
15 Şi acum, înțelepții* *şi* descântă-
torii au fost aduşi înaintea mea
ca să citească scrierea aceasta şi
să-mi spună interpretarea ei, dar
n-au putut să arate interpretarea
16 *Vers. 7.
16 cuvintelor. Dar am auzit despre
tine că poți să dai interpretări
şi să rezolvi lucrurile dificile.
Acum*, dacă poți să citeşti scrie-
rea şi să-mi faci cunoscut inter-
pretarea ei, vei fi îmbrăcat cu pur-
pură şi vei avea un lanț de aur
la gâtul tău şi vei fi al treilea
guvernator în împărăție".
17 Atunci Daniel a răspuns şi a
zis înaintea împăratului: „Daru-
rile tale să fie ale tale şi dă altu-
ia răsplătirile tale; totuşi eu voi
citi împăratului scrierea şi-i voi
face cunoscut interpretarea.
18 *Cap. 2.37; 2.38; 4.17; 4.22,25.
18 Împărate! Dumnezeul* cel
Preaînalt i-a dat lui Nebucad-
nețar, tatăl tău, împărăția şi mări-
19 re şi glorie şi măreție. Şi, din cauza 19 *Ier. 27.7. Cap. 3.4.
măririi pe care i-a dat-o, toate*
popoarele, națiunile şi limbile tre-
murau şi se temeau înaintea lui; el
omora pe cine voia şi lăsa în
viață pe cine voia şi înălța pe cine
20 voia şi cobora pe cine voia. Dar, 20 *Cap. 4.30; 4.37.
când* i s-a înălțat inima şi i s-a
împietrit duhul până la mândrie, a
fost aruncat de pe tronul împă-
răției sale şi gloria a fost luată
21 de la el. Şi a fost alungat* dintre 21 *Cap. 4.32. **Cap. 4.17; 4.25.
fiii oamenilor şi inima lui s-a fă-
cut ca a fiarelor şi locuința lui
era cu măgarii sălbatici; îl hră-
neau cu iarbă ca pe boi şi trupul
lui era scăldat de roua cerurilor,
până când a cunoscut** că Dum-
nezeul cel Preaînalt stăpâneşte
peste împărăția oamenilor şi că
pune peste ea pe cine vrea.
22 Şi tu, fiul lui, Belşațar, nu 22 *2 Cr. 33.23; 36.12.
ți-ai smerit* inima, deşi ai ştiut
23 toate acestea; ci te-ai înălțat* 23 *Vers. 3,4. **Ps. 115.5; 115.6. †Ier. 10.23.
împotriva Domnului cerurilor; şi
au adus vasele casei Lui înaintea
ta şi ați băut vin cu ele, tu şi mai-
marii tăi, soțiile tale şi concubine-
le tale, şi ai lăudat pe dumnezeii
de argint şi de aur, de aramă, de
fier, de lemn şi de piatră, care**
nu văd, nici nu aud, nici nu cu-
nosc[a]; iar pe Dumnezeu, în mâna†
căruia este suflarea ta şi ale că-
ruia sunt toate căile tale, nu L-ai
24 glorificat. Atunci dinaintea Lui
s-a trimis partea *aceea* de mână
şi s-a scris inscripția aceasta.
25 Şi aceasta este inscripția care
s-a scris:
«Mene, Mene, Techel, Ufarsin»[b].
26 Aceasta este interpretarea cu-
vintelor:
«Mene»: Dumnezeu a numărat
zilele împărăției tale şi i-a pus capăt;
27 «Techel»: ai fost cântărit* în 27 *Iov 31.6. Ps. 62.2. Ier. 6.30.
balanță şi ai fost găsit prea uşor[c];
28 «Peres»: împărăția ta a fost
împărțită şi a fost dată mezilor* 28 *Is. 21.2. Vers. 31. Cap. 9.1. **Cap. 6.28.
şi perşilor**".

[a] *Sau* „nu simt" [b] *Numărat, numărat, cântărit şi împărțit* [c] *Fără greutate*

29 *Vers. 7.

29 Atunci Belşaţar a poruncit[a] şi
l-au îmbrăcat pe Daniel cu pur-
pură şi *au pus* un lanţ de aur la
gâtul lui şi au dat de ştire despre
el că va fi al treilea* guvernator
în împărăţie.

30 *Ier. 51.31; 51.39,57.

30 În noaptea* aceea, Belşaţar,
împăratul caldeenilor, a fost ucis.

31 *Cap. 9.1.

31 Şi Darius* medul a primit împă-
răţia, *fiind* în vârstă cam de şai-
zeci şi doi de ani.

Daniel în groapa cu lei

1 *Est. 1.1.

6 ✱ I-a plăcut lui Darius să
pună* peste împărăţie o sută
douăzeci de satrapi[b], care să fie
2 în toată împărăţia. Şi, peste a-
ceştia, trei căpetenii, dintre care
unul era Daniel, cărora să le dea
socoteală aceşti satrapi, ca îm-
păratul să nu sufere nici o pa-
3 gubă. Şi acest Daniel a întrecut
pe căpetenii şi pe satrapi, pentru
că în el era un duh* deosebit de
ales; şi împăratul s-a gândit să-l
pună peste toată împărăţia.

3 *Cap. 5.12.

4 *Ecl. 4.4.

4 Atunci* căpeteniile şi satrapii
au căutat să găsească ceva îm-
potriva lui Daniel privitor la îm-
părăţie; dar n-au putut să găseas-
că nimic, nici o greşeală[c], pentru
că el era credincios şi nu se gă-
sea în el nici vină, nici greşeală[c].
5 Atunci oamenii aceştia au zis:
„Nu vom găsi nimic împotriva a-
cestui Daniel, afară doar dacă nu
vom găsi *ceva* împotriva lui cu
privire la legea Dumnezeului său".

6 *Neem. 2.3. Vers. 21. Cap. 2.4.

6 Atunci căpeteniile şi satrapii
aceştia s-au adunat grămadă la
împărat şi i-au vorbit aşa: „Împă-
rate Darius, veşnic* să trăieşti!
7 Toţi mai-marii împărăţiei, căpe-
teniile şi satrapii, consilierii şi gu-
vernatorii s-au sfătuit împreună să
aşeze o hotărâre împărătească şi
să se dea o interdicţie fermă, că
oricine va face cerere unui dum-
nezeu sau unui om treizeci de zi-
le, altuia decât ţie, împărate, ace-
la să fie aruncat în groapa leilor.
8 Acum, împărate, întăreşte inter-
dicţia şi semnează înscrisul, ca să
nu fie schimbat, după legea* me-
zilor şi a perşilor, care nu poate
9 fi desfiinţată". De aceea împăratul
Darius a semnat înscrisul şi inter-
dicţia.

8 *Est. 1.19; 8.8. Vers. 12,15.

10 Şi, când a aflat Daniel că s-a
semnat înscrisul, a intrat în casa
lui; şi ferestrele îi erau deschise
în camera lui de sus, către* Ieru-
salim; şi îngenunchea pe genun-
chii lui de trei** ori pe zi şi se
ruga şi aducea mulţumiri înaintea
Dumnezeului său, cum făcea mai
11 înainte. Atunci oamenii aceia s-au
adunat grămadă şi l-au găsit pe
Daniel rugându-se şi făcând ce-
rere înaintea Dumnezeului său.
12 Atunci s-au apropiat* şi au vor-
bit înaintea împăratului despre
interdicţia împăratului: „N-ai sem-
nat tu o interdicţie, ca orice om
care va cere *ceva* unui dumne-
zeu sau unui om treizeci de zile,
altuia decât ţie, împărate, să fie
aruncat în groapa leilor?"

10 *1 Împ. 8.44; 8.48. Ps. 5.7. Iona 2.4. **Ps. 55.17. Fap. 2.42; 3.1; 10.9.

12 *Cap. 3.8. **Vers. 8.

Împăratul a răspuns şi a zis:
„Adevărat este lucrul *acesta*, după
legea** mezilor şi a perşilor, care
nu poate fi desfiinţată".

13 *Cap. 1.6; 5.13. **Cap. 3.12.

13 Atunci au răspuns şi au zis
înaintea împăratului: „Daniel a-
cela, care este dintre* fiii capti-
vităţii lui Iuda, nu ţine seama**
de tine, împărate, nici de inter-
dicţia pe care ai semnat-o, ci îşi
face cererea de trei ori pe zi".

14 *Mc. 6.26.

14 Atunci împăratul, când a auzit
aceste cuvinte, s-a mâhnit* foarte
mult şi *şi*-a pus inima pentru
Daniel, ca să-l salveze; şi până la
apusul soarelui s-a străduit ca să-l
scape.

15 *Vers. 8.

15 Atunci oamenii aceştia s-au
adunat grămadă la împărat şi au
zis împăratului: „Să ştii, împărate,
că legea* mezilor şi a perşilor
este că nici o interdicţie sau ho-
tărâre pe care o statorniceşte îm-
păratul nu poate fi schimbată".
16 Atunci împăratul a poruncit şi
au adus pe Daniel şi l-au aruncat

[a] *Sau* „a zis"   [b] *Guvernatori ai unor grupuri de provincii persane*   [c] *Sau* „stricăciune"

în groapa leilor.
Împăratul a vorbit şi i-a zis lui
Daniel: „Dumnezeul tău, căruia Îi
slujeşti neîncetat, El te va scăpa“.
17 Şi s-a adus* o piatră şi s-a pus
pe gura gropii şi împăratul a pe-
cetluit-o** cu inelul său şi cu ine-
lul mai-marilor săi, ca să nu se
schimbe nimic în privinţa lui Da-
18 niel. Atunci împăratul s-a dus în
palatul său şi a petrecut noaptea
postind, şi nu i s-au adus ţiitoare[a],
şi somnul său a fugit* de la el.
19 Atunci împăratul s-a sculat
odată cu lumina, în revărsatul
zorilor, şi s-a dus în grabă la groa-
20 pa leilor. Şi, pe când se apropia
de groapă, l-a strigat cu glas plân-
gător pe Daniel. Împăratul a vor-
bit şi i-a zis lui Daniel: „Daniele,
slujitorul Dumnezeului celui viu!
Te-a putut scăpa de lei Dumne-
zeul* tău, căruia Îi slujeşti ne-
încetat?“
21 Atunci Daniel a vorbit împă-
ratului: „Veşnic* să trăieşti, îm-
22 părate, Dumnezeul* meu a trimis
pe îngerul Său şi a închis** gura
leilor, încât nu mi-au făcut nici
un rău; pentru că s-a găsit nevi-
novăţie în mine înaintea Lui; şi
chiar înaintea ta, împărate, n-am
făcut nici un rău“.
23 Atunci împăratul s-a bucurat
foarte mult şi a poruncit să-l scoa-
tă pe Daniel din groapă. Şi Daniel
a fost scos din groapă şi nu s-a
găsit nici o rană pe el, pentru că
se încrezuse* în Dumnezeul său.
24 Şi împăratul a poruncit şi au
adus* pe oamenii aceia care-l acu-
zaseră[b] pe Daniel şi i-au aruncat
în groapa leilor, pe ei, pe fiii**
lor şi pe soţiile lor; şi, înainte de
a ajunge ei în fundul gropii, leii
i-au apucat şi le-au fărâmiţat toa-
te oasele.
25 Atunci împăratul Darius a
scris către toate* popoarele, naţiu-
nile şi limbile care locuiesc pe
tot pământul:

17 *Plân. 3.53. **Mt. 27,66.
18 *Cap. 2.1.
20 *Cap. 3.15.
21 *Cap. 2.4.
22 *Cap. 3.28. **Ev. 11.33.
23 *Ev. 11.33.
24 *Deut. 19.19. **Deut. 24.16. 2 Împ. 14.6. Est. 9.10.
25 *Cap. 4.1.

„Pacea să vi se înmulţească!
26 Dau o hotărâre*, ca în toată în-
tinderea împărăţiei mele, oame-
nii să tremure şi să se teamă**
înaintea Dumnezeului lui Daniel:
pentru că† El este Dumnezeul
cel viu şi statornic întotdeauna
şi împărăţia†† Lui nu va fi
nimicită şi stăpânirea Lui nu va
avea sfârşit.
27 El salvează şi scapă şi El face
semne* şi minuni în ceruri şi pe
pământ,
El, care l-a salvat pe Daniel
de puterea leilor“.
28 Şi acest Daniel a prosperat în
împărăţia* lui Darius şi în îm-
părăţia lui Cirus** persanul.

Prima viziune a lui Daniel: cele patru fiare

7 ✱ În anul întâi al lui Belşa-
ţar, împăratul Babilonului, Dani-
el a văzut* un vis şi viziuni în
mintea lui, în patul său. Atunci a
scris visul *şi* a istorisit lucrurile
cele mai însemnate.
2 Daniel a vorbit şi a zis: „Pri-
veam în viziunea mea de noapte
şi, iată, cele patru vânturi ale ce-
rurilor s-au dezlănţuit asupra Mă-
3 rii celei Mari. Şi patru fiare mari,
deosebite una de alta, s-au ridi-
cat* din mare.
4 Cea dintâi era ca un leu* şi
avea aripi de vultur; am privit
până i s-au smuls aripile. Şi a fost
înălţată de la pământ şi făcută să
stea pe două picioare ca un om,
şi i s-a dat o inimă de om.
5 Şi iată o altă fiară, a doua*,
asemenea unui urs, şi s-a ridicat
pe o coastă. Şi *avea* trei coaste în
gura ei, între dinţii ei; şi i se zi-
cea aşa: «Ridică-te, mănâncă
multă carne».
6 După aceasta am privit şi iată
alta, ca un leopard, şi avea patru
aripi de pasăre pe spatele ei; şi
fiara avea patru capete*, şi i s-a
dat stăpânire.
7 După aceea am privit în vi-
ziunile de noapte şi iată o a pa-
tra* fiară, înspăimântătoare şi în-

26 *Cap. 3.29. **Ps. 99.1. †Cap. 4.34. ††Cap. 2.44; 4.3,34; 7.14; 7.27. Lc. 1.33.
27 *Cap. 4.3.
28 *Cap. 1.21. **Ezra 1.1,2
1 *Num. 12.6. Cap. 2.28. Amos 3.7.
3 *Apoc. 13.1.
4 *Deut. 28.49 2 Sam. 1.23. Ier. 4.7,13; 48.40. Ezec. 17.3. Hab. 1.8.
5 *Cap. 2.39.
6 *Cap. 8.8,22.
7 *Cap. 2.40. Vers. 19,23.

[a] *Sau* „dansatoare“ *sau* „instrumente muzicale“ [b] *Lit.* „mâncaseră bucăţi din“ *(vezi Cap. 3.8)*

grozitoare şi nemaipomenit de pu-
ternică; şi avea dinţi mari de fier,
mânca şi sfărâma şi călca în pi-
cioare ce rămânea; şi ea era deo-
sebită de toate fiarele care au fost
înaintea ei şi avea zece** coarne.
8 Priveam atent coarnele şi, iată,
un alt* corn mic s-a ridicat prin-
tre ele şi trei din coarnele dintâi
au fost smulse dinaintea lui; şi,
iată, în cornul acesta erau ochi
ca ochii de om** şi o gură† care
vorbea lucruri mari.
9 Am privit* până au fost puse
nişte tronuri, şi Cel Bătrân** de
zile S-a aşezat.
Veşmântul† Lui era alb ca
zăpada şi perii capului Său ca
lâna curată;
tronul Lui *era* flăcări de foc
şi roţile†† lui, foc arzător.
10 Un râu* de foc se vărsa şi ie-
şea dinaintea Lui;
mii de mii Îi slujeau şi zece
mii** de ori zece mii stăteau
înaintea Lui.
Judecata† s-a ţinut şi cărţile††
s-au deschis.
11 Am privit* atunci, din cauza
glasului cuvintelor mari pe care
le rostea cornul. Am privit până
a fost ucisă fiara; şi trupul ei a
fost distrus şi a fost dat ca să fie
12 ars în foc. Cât despre celelalte
fiare, li s-a luat stăpânirea; totuşi
vieţile li s-au prelungit pentru
un anumit timp şi ceas.
13 Am privit în viziunile de
noapte şi, iată, *Unul** ca un Fiu al
Omului venea cu norii ceruri-
lor; şi s-a apropiat de Cel Bătrân
de zile şi L-au adus înaintea Lui.
14 Şi I s-a dat* stăpânire şi glorie şi
o împărăţie, pentru ca toate po-
poarele, naţiunile şi limbile să-I slu-
jească. Stăpânirea Lui este o stă-
pânire** eternă, care nu va trece,
şi împărăţia Lui nu va fi nimicită.

Interpretarea viziunii

15 Cât despre mine, Daniel, du-
hul meu a fost întristat* înăuntrul
trupului *meu*[a] şi viziunile capului
16 meu m-au tulburat. M-am apro-
piat de unul dintre aceia care stă-
teau de faţă şi l-am întrebat de-
spre adevărul tuturor acestora.
Şi el mi-a spus şi m-a făcut
să cunosc interpretarea *acestor*
17 lucruri. «Aceste* fiare mari, care
sunt patru, sunt patru împăraţi
care se vor ridica din pământ.
18 Dar* sfinţii *locurilor* preaînalte[b]
vor primi împărăţia şi vor stă-
pâni împărăţia pentru totdeauna
şi în vecii vecilor».
19 Atunci am dorit să cunosc
adevărul despre fiara a patra*,
care era deosebită de toate cele-
lalte, peste măsură de înspăimân-
tătoare, ai cărei dinţi erau de fier
şi unghiile ei de aramă; care mân-
ca, sfărâma şi călca în picioare
20 ce rămânea; şi despre cele zece
coarne, care erau pe capul ei, şi
despre celălalt *corn* care a ieşit şi
dinaintea căruia au căzut trei;
despre cornul acela care avea
ochi şi o gură care vorbea lucruri
mari şi a cărui înfăţişare era
mai mare decât a semenilor săi.
21 Am privit, şi cornul* acela a fă-
cut război cu sfinţii şi i-a învins,
22 până* a venit Cel Bătrân de zile
şi judecata a fost dată** sfinţi-
lor *locurilor* preaînalte[b] şi a sosit
timpul hotărât şi sfinţii au luat
în stăpânire împărăţia.
23 El a zis astfel: «Fiara a patra
va fi o a patra împărăţie* pe pă-
mânt, care va fi deosebită de toa-
te împărăţiile şi va sfâşia tot pă-
mântul şi-l va călca în picioare
24 şi-l va sfărâma în bucăţi. Şi cele
zece coarne* sunt zece împăraţi
care se vor ridica din împărăţia
aceasta; şi după ei se va ridica un
altul, şi el se va deosebi de cei
dintâi şi va supune[c] trei împăraţi.
25 Şi el va rosti* cuvinte împotriva
Celui Preaînalt şi va asupri[d]**
pe sfinţii *locurilor* preaînalte şi

[a] *Lit.* „înăuntrul tecii *lui*“ [b] *Sau* „sfinţii Celui Preaînalt“ [c] *Sau* „va umili“
[d] *Sau* „va epuiza“; *sau* „va distruge“

7 **Cap. 2.41. Apoc. 13.1.
8 *Vers. 20,21, 24. Cap. 8.9. **Apoc. 9.7. †Ps. 12.3. Vers. 25. Apoc. 13.5.
9 *Apoc. 20.4. **Ps. 90.2. Vers. 13,22. †Ps. 104.2. Apoc. 1.14. ††Ezec. 1.15; 1.16.
10 *Ps. 50.3; 97.3 Is. 30.33; 66.15. **1 Împ. 22.19 Ps. 68.17. Ev. 12.22. Apoc. 5.11. †Vers. 22,26. Apoc. 20.4. ††Apoc. 20.12
11 *Apoc. 19.19; 19.20.
13 *Ezec. 1.26. Mt. 24.30; 26.64. Apoc. 1.7,13; 14.14.
14 *Ps. 2.6-8; 8.6; 110.1,2. Mt. 11.27; 28.18. Ef. 1.21,22. **Ps. 145.13. Cap. 2.44. Mica 4.7.
15 *Vers. 28.
17 *Vers. 3.
18 *Is. 60.12-14 2 Tim. 2.11. Apoc. 2.26; 2.27; 3.21; 20.4.
19 *Vers. 7.
21 *Cap. 8.12. Apoc. 11.7; 13.7; 17.14; 19.19.
22 *Vers. 9. **Vers. 18. 1 Cor. 6.2. Apoc. 1.6; 5.10; 20.4.
23 *Cap. 2.40.
24 *Vers. 7,8,20 Apoc. 17.12.
25 *Is. 37.23. Cap. 8.24,25; 11.28,30,31; 11.36. Apoc. 13.5,6. **Apoc. 17.6; 18.24.

25 †Cap. 2.21. ††Apoc. 13.7 *†Cap.12.7. Apoc.12.14.

va gândi† să schimbe timpurile
hotărâte şi legea; şi ei vor fi daţi††
în mâna lui până la un timp*† şi
timpuri şi o jumătate de timp.

26 *Vers. 10,22.

27 *Vers. 14,18, 22. **Cap. 2.44. Lc. 1.33. Ioan 12.34. Apoc. 11.15. †Is. 60.12.

26 Şi se va ţine judecata* şi îi
vor lua stăpânirea, ca s-o distru-
gă şi s-o facă să piară până la
27 sfârşit. Şi împărăţia* şi stăpâni-
rea şi măreţia împărăţiilor de sub
toate cerurile se vor da poporu-
lui sfinţilor *locurilor* preaînalte.
Împărăţia Lui** este o împărăţie
eternă; şi toate stăpânirile† Îi
vor sluji şi-L vor asculta».

28 *Vers. 15. Cap. 8.27; 10.8,16. **Lc. 2.19,51

28 Aici *este* sfârşitul vorbirii[a]. Cât
despre mine, Daniel, gândurile*
mele m-au tulburat mult şi mi
s-a schimbat culoarea *feţei*; dar
am păstrat** cuvintele în inima mea.

A doua viziune: berbecul şi ţapul

1 *Cap. 7.1.

2 *Est. 1.2.

8 ✱ În al treilea an al împără-
ţiei împăratului Belşaţar mi s-a
arătat o viziune, mie, lui Daniel,
după aceea care mi se arătase la
2 început*. Şi am văzut în viziune
şi a fost *aşa*: când am văzut,
eram în palatul[b] Susa*, care este în
provincia Elam. Şi am văzut în
viziune şi eram lângă râul Ulai.
3 Şi mi-am ridicat ochii şi am vă-
zut şi, iată, înaintea râului stătea
un berbec care avea două coarne;
şi cele două coarne erau înalte şi
unul era mai înalt decât celălalt;
şi cel mai înalt crescuse cel din
4 urmă. Am văzut berbecul împun-
gând spre apus şi spre nord şi
spre sud, şi nici o fiară nu putea
să stea înaintea lui şi nimeni nu
putea să scape din mâna lui; şi fă-
cea ce voia* şi a ajuns mare.

4 *Cap. 5.19; 11.3,16.

5 *Vers. 21.

5 Şi priveam atent şi, iată, un
ţap venea de la apus peste faţa
întregului pământ şi nu atingea
pământul; şi ţapul avea un corn*
6 însemnat[c] între ochii lui. Şi a ve-
nit la berbecul care avea cele
două coarne, pe care-l văzusem
stând înaintea râului, şi s-a repe-
zit asupra lui în furia puterii lui.
7 Şi l-am văzut apropiindu-se de
berbec şi s-a mâniat pe el şi a lo-
vit pe berbec şi i-a frânt cele
două coarne ale lui; şi nu era nici o
putere în berbec ca să stea îna-
intea lui; şi l-a aruncat la pământ
şi a călcat peste el şi nu era ni-
meni care să-l scape pe berbec
din mâna lui.

8 *Cap. 7.6; 11.4. Vers. 22.

8 Şi ţapul a ajuns nespus de
mare; şi, când s-a întărit, i s-a
frânt cornul cel mare. Şi în locul
lui s-au ridicat patru *coarne* în-
semnate*, spre cele patru vânturi
ale cerurilor.

9 *Cap. 7.8; 11.21. **Cap. 11.25 †Ps. 48.2. Ezec. 20.6; 20.15.

10 *Cap. 11.28. **Is. 14.13. †Apoc. 12.4.

11 *Ier. 48.26. Cap. 11.36. **Ios. 5.14. †Cap. 11.31. ††Ex. 29.38. Ezec. 46.13.

12 *Cap. 11.31. **Ps. 119.43; 119.142. Is. 59.14. †Vers. 4. Cap. 11.28; 11.36.

9 Şi dintr-unul* din ele a ieşit
un corn mic, care a ajuns nespus
de mare către sud** şi către ră-
sărit şi către frumuseţea[d]† *pă-*
10 *mântului*. Şi s-a făcut* mare până
la oştirea cerurilor** şi a aruncat†
la pământ din oştire şi din stele
11 şi le-a călcat în picioare. Şi s-a
mărit* chiar până la căpetenia**
oştirii; şi i s-a luat† *jertfa* ne-
încetată†† şi locul locaşului său
12 sfânt a fost aruncat jos. Şi un timp
de necaz a fost rânduit pentru
jertfa neîncetată[e] din cauza fără-
delegii*. Şi el a aruncat adevă-
rul** la pământ şi a făcut† lucruri
mari şi a prosperat.

13 *Cap. 4.13; 12.6. 1 Pet. 1.12.

13 Şi am auzit un sfânt* vor-
bind; şi un alt sfânt îi spunea celui
care vorbea: «Până când va fi vi-
ziunea despre *jertfa* neîncetată şi
despre fărădelegea pustiitoare[f],
spre a da şi sfântul locaş şi oşti-
rea să fie călcate în picioare?»
14 Şi mi-a zis: «Până la două mii
trei sute de seri şi dimineţi; atunci
sfântul locaş va fi curăţit[g]».

Gabriel explică viziunea

15 *Cap. 12.8. 1 Pet. 1.10. **Ezec. 1.26

16 *Cap. 12.6,7. **Cap. 9.21. Lc. 1.19,26.

15 Şi a fost *aşa*: când eu, Daniel,
am văzut viziunea, am căutat*
înţelesul *ei*; şi, iată, a stat înain-
tea mea ca înfăţişarea unui om**.
16 Şi am auzit* un glas de om între
malurile Ulaiului; şi a strigat şi
a zis: «Gabriele[h]**, fă-l pe aces-

[a] *Sau* „cuvântului“ [b] *Sau* „capitala“ [c] *Sau* „care atrăgea atenţia“ [d] *Sau* „cea frumoasă“ *(poate fi ţara sau templul)* [e] *Sau* „Şi o oştire *i*-a fost dată împotriva *jertfei* neîncetate“ [f] *Sau* „care pustieşte“ [g] *Lit.* „îndreptăţit“ [h] *Cel puternic al lui Dumnezeu*

17 *Ezec. 1.28. Apoc. 1.17.
18 *Cap. 10.9; 10.10. Lc. 9.32. **Ezec. 2.2.
19 *Cap. 9.27; 11.27,35,36; 12.7. Hab. 2.3.
20 *Vers. 3.
21 *Vers. 5. **Cap. 11.3.
22 *Vers. 8. Cap. 11.4.
23 *Vers. 6. **Deut. 28.50
24 *Apoc. 17.13; 17.17. **Vers. 12. Cap. 11.36. †Cap. 7.25. Vers. 10.
25 *Cap. 11.21; 11.23,24. **Vers. 11. †Cap. 11.36. ††Iov 34.20. Plân. 4.6. Cap. 2.34,45.
26 *Cap. 10.1. **Ezec. 12.27 Cap. 10.14; 12.4,9. Apoc. 22.10.
27 *Cap. 7.28; 10.8,16.

ta să înțeleagă viziunea[a]!»
17 Şi el s-a apropiat de locul
unde eram; şi, când a venit, eu
m-am înfricoşat şi am căzut* cu
fața la pământ. Şi el mi-a zis: «În-
țelege, fiu al omului, că viziunea
este pentru timpul sfârşitului».
18 Şi, pe când* vorbea cu mine,
am fost într-o adâncă amețeală
cu fața la pământ. Şi el m-a
atins** şi m-a făcut să stau în
picioare pe locul unde eram.
19 Şi el a zis: «Iată, te voi face
să cunoşti ce va fi la sfârşitul
mâniei; pentru că sfârşitul* va fi
20 la un timp hotărât. Berbecul* pe
care l-ai văzut având cele două
coarne sunt împărații Mediei şi
21 ai Persiei. Şi țapul* cel păros
este împăratul Greciei; şi cornul
cel mare care era între ochii lui
22 este cel dintâi** împărat. Şi că
s-a frânt* şi s-au ridicat patru
în locul lui: patru împărății se
vor ridica din *această* națiune,
dar nu cu puterea lui.
23 Şi în timpul din urmă al îm-
părăției lor, când cei fărădelege
vor umple măsura, se va ridica un
împărat* neînduplecat** la înfă-
24 țişare şi priceput în uneltiri. Şi
puterea lui va fi mare, dar* nu
prin propria lui putere: şi va pus-
tii în chip uimitor şi va prospera**
şi va face lucruri mari; şi va nimi-
ci† pe cei puternici şi pe poporul
25 sfinților. Şi prin viclenia* lui va
face să prospere înşelăciunea în
mâna lui; şi se va înălța** în inima
lui; şi prin prosperitate va corupe[b]
pe mulți; şi se va ridica† împotri-
va Căpeteniei căpeteniilor, dar va
fi frânt fără mână†† *omenească*.
26 Şi viziunea* serilor şi a di-
mineților care a fost spusă este
adevărată; dar tu pecetluieşte**
viziunea, pentru că este pentru
multe zile *în viitor*».
27 Şi eu*, Daniel, am leşinat şi
am fost bolnav *câteva* zile; apoi
m-am ridicat şi mi-am văzut de
treburile** împăratului. Şi eram
uimit de viziune şi nu era† nimeni
care s-o înțeleagă[c].

Rugăciunea lui Daniel

9 În anul întâi* al lui Darius,
fiul lui Ahaşveroş, din sămânța me-
zilor, care a împărățit peste împă-
2 răția caldeenilor, în anul întâi al
împărăției lui, eu, Daniel, am înțe-
les din cărți că numărul anilor pen-
tru care fusese cuvântul Domnului
către profetul Ieremia*, pentru îm-
plinirea pustiirilor[d] Ierusalimului
3 era şaptezeci de ani. Şi mi-am în-
dreptat* fața către Domnul Dum-
nezeu, ca să-L caut prin rugăciune
şi cereri, cu post şi sac şi cenuşă.
4 Şi m-am rugat Domnului Dum-
nezeului meu şi mi-am făcut măr-
turisirea şi am zis: «Vai, Doam-
ne*, Dumnezeule[e] mare şi înfri-
coşător, care păstrezi legămân-
tul şi îndurarea către cei care Te
iubesc şi păzesc poruncile Tale!
5 Noi* am păcătuit şi am făcut ne-
legiuire şi am făcut ce este rău şi
ne-am răzvrătit, abătându-ne de
la poruncile Tale şi de la judecățile
6 Tale. Şi n-am ascultat* de slujitorii
Tăi, profeții, care au vorbit în
Numele Tău către împărații noştri,
căpeteniile noastre şi părinții noştri
şi către tot poporul țării.
7 A Ta*, Doamne, este drepta-
tea, iar a noastră *este* ruşinea fe-
ței, cum *se arată* în ziua aceasta
bărbaților lui Iuda şi locuitori-
lor Ierusalimului şi întregului Is-
rael, celor de aproape şi celor de
departe, în toate țările unde i-ai
alungat din cauza necredincioşiei
lor, cu care au fost necredincioşi
8 împotriva Ta. Doamne[f], a noastră
este ruşinea feței, a împăraților
noştri, a căpeteniilor noastre şi a
părinților noştri, pentru că am pă-
9 cătuit împotriva Ta. La Domnul
Dumnezeul nostru* sunt îndurări şi

27 **Cap. 6.2,3. †Vers. 16.
1 *Cap. 5.31; 6.28; 11.1.
2 *2 Cr. 36.21. Ier. 25.11,12; 29.10.
3 *Neem. 1.4. Ier. 29.12,13. Cap. 6.10. Iac. 4.8-10.
4 *Ex. 20.6. Deut. 7.9. Neem. 1.5; 9.32.
5 *1 Împ. 8.47; 8.48. Neem. 1.6,7; 9.33,34. Is. 64.5-7. Ier. 14.7. Vers. 15.
6 *2 Cr. 36.15; 36.16. Vers. 10.
7 *Neem. 9.33.
9 *Neem. 9.17. Ps. 130.4,7.

[a] *Sau* „arătarea“ [b] *Sau* „în siguranța *lor* va distruge“ [c] *Sau* „s-o explice“ [d] *Sau* „dărâmării“ [e] *Sau* „Dumnezeul cel mare şi înfricoşător, care păstrează legământul şi îndurarea către cei care Îl iubesc şi păzesc poruncile Lui“ [f] *Sau* „Doamne“

10 *Vers. 6.

11 *Is. 1.4-6. Ier. 8.5,10. **Lev. 26.14. Deut. 27.15; 28.15; 29.20; 30.17,18; 31.17; 32.19. Plân. 2.17.

12 *Zah. 1.6. **Plân. 1.12; 2.13. Ezec. 5.9. Amos 3.2.

13 *Lev. 26.14. Deut. 28.15. Plân. 2.17. **Is. 9.13. Ier. 2.30; 5.3. Osea 7.7,10.

14 *Ier. 31.28; 44.27. **Neem. 9.33 Vers. 7. †Vers. 10.

15 *Ex. 6.1,6; 32.11. Neem. 1.10. Ier. 32.21. **Ex. 14.18. Neem. 9.10. Ier. 32.20.

16 *1 Sam. 12.7 Ps. 31.1; 71.2 Mica 6.4,5. **Vers. 20. Zah. 8.3. †Ex. 20.5. ††Plân. 2.15; 2.16. *†Ps. 44.13; 44.14; 79.4.

10 iertări; pentru că ne-am răzvrătit
împotriva Lui. Şi n-am ascultat*
de glasul *D*omnului Dumnezeului
nostru, ca să umblăm în legile Lui,
pe care ni le-a pus înainte prin
11 slujitorii Săi, profeţii. Şi tot Israe-
lul* a călcat legea Ta şi s-a abă-
tut, ca să nu asculte de glasul Tău.
Şi s-au vărsat peste noi blestemul
şi jurământul care este scris în
legea** lui Moise, slujitorul lui
Dumnezeu, pentru că am păcătuit
12 împotriva Lui. Şi El a împlinit*
cuvintele Sale, pe care le-a spus
împotriva noastră şi împotriva
judecătorilor noştri, care ne-au
judecat, aducând asupra noas-
tră un rău mare, încât nu s-a întâm-
plat** sub toate cerurile cum s-a
întâmplat asupra Ierusalimului.
13 Cum* este scris în legea lui Moi-
se, tot răul acesta a venit asupra
noastră; cu toate acestea, noi
n-am căutat** faţa *D*omnului Dum-
nezeului nostru, ca să ne întoar-
cem de la nelegiuirile noastre şi
14 să înţelegem adevărul Tău. Şi
*D*omnul a vegheat* asupra răului
şi l-a adus peste noi; pentru că
*D*omnul Dumnezeul nostru este
drept** în toate faptele Sale pe
care le-a făcut[a] şi noi n-am as-
cultat† de glasul Lui.
15 Şi acum, Doamne Dumnezeul
nostru, care ai scos* pe poporul
Tău din ţara Egiptului cu mână
tare şi Ţi-ai făcut un Nume**, ca
în ziua aceasta: noi am păcătuit,
16 noi am făcut rău. Doamne, după
toate dreptăţile[b]* Tale, să se în-
toarcă, Te rog, mânia Ta şi furia
Ta de la cetatea Ta, Ierusalim,
muntele** Tău cel sfânt; căci pen-
tru păcatele noastre şi pentru ne-
legiuirile† părinţilor noştri, Ieru-
salimul†† şi poporul Tău *au ajuns*
o batjocură*† pentru toţi cei din
jurul nostru.
17 Şi acum, Dumnezeul nostru,
ascultă rugăciunea robului Tău
şi cererile lui şi, pentru Domnul,
fă* să strălucească faţa Ta peste
locaşul Tău cel sfânt care este
18 pustiit**. Pleacă-Ţi* urechea,
Dumnezeul meu, şi ascultă; des-
chide-Ţi ochii şi vezi** pustiirile
noastre şi cetatea care este numi-
tă după Numele† Tău! Pentru
că noi nu aducem[c] rugăciunile
noastre înaintea Ta pentru drep-
tăţile noastre, ci pentru multele
19 Tale îndurări. Doamne, ascultă!
Doamne, iartă! Doamne, auzi şi
lucrează; nu întârzia, pentru*
Tine, Dumnezeul meu, pentru că
cetatea Ta şi poporul Tău se nu-
mesc după Numele Tău».

Răspunsul la rugăciune: Cele şaptezeci de săptămâni

20 Şi, pe când* vorbeam şi mă
rugam şi mărturiseam păcatul
meu şi păcatul poporului meu
Israel şi aduceam cererea mea
înaintea *D*omnului Dumnezeului
meu pentru muntele cel sfânt al
21 Dumnezeului meu, pe când încă
vorbeam în rugăciune, bărbatul
Gabriel*, pe care-l văzusem în
viziune mai înainte, zburând re-
pede, s-a atins** de mine cam în
22 timpul† jertfei de seară[d]. Şi m-a
făcut să înţeleg şi mi-a vorbit
şi a zis: «Daniele, am ieşit acum
ca să-ţi dau înţelepciune *şi* pri-
23 cepere. La începutul cererilor tale
a ieşit cuvântul şi eu am venit*
să *ţi-l* fac cunoscut, pentru că tu
eşti foarte mult iubit**. De aceea
înţelege† cuvântul şi pricepe vi-
ziunea!
24 Şaptezeci de săptămâni* au fost
hotărâte asupra poporului tău şi a-
supra cetăţii tale sfinte pentru a
înceta[e] fărădelegea şi pentru a pune
capăt păcatelor[f]** şi pentru a is-
păşi[g] nelegiuirea şi pentru a adu-
ce dreptatea† eternă şi pentru a pe-
cetlui viziunea şi profetul şi pen-
tru a unge†† pe Sfântul Sfinţilor.
25 Ia aminte* deci şi înţelege:
de la ieşirea** cuvântului pentru
aşezarea din nou şi pentru recon-

17 *Num. 6.25. Ps. 67.1; 80.3,7,19. Vers. 19. Ioan 16.24. **Plân. 5.18.

18 *Is. 37.17. **Ex. 3.7. Ps. 80.14. †Ier. 25.29.

19 *Ps. 79.9,10; 102.15,16.

20 *Ps. 32.5. Is. 65.24.

21 *Cap. 8.16. **Cap. 8.18; 10.10,16. †1 Împ. 18.36

23 *Cap. 10.12. **Cap. 10.11; 10.19. †Mt. 24.15.

24 *Lev. 25.8. Num. 14.34. Ezec. 4.5,6. **Is. 53.10. Rom. 5.10. †Is. 53.11. Ier. 23.5,6. Rom. 3.21. Ev. 9.12. Apoc. 14.6. ††Ps. 45.7. Lc. 1.35. Ioan 1.41. Ev. 9.11.

25 *Mt. 24.15. **Ezra 4.24; 6.1,15; 7.1. Neem. 2.1,3; 2.5-8.

[a] *Sau* „le face“ [b] *După arătarea dreptăţii* [c] *Lit.* „nu facem să cadă“ [d] *Jertfei de mâncare de seară*
[e] *Sau* „a termina cu“ [f] *Sau* „a pecetlui păcatele“ [g] *Sau* „a ierta“

25 †Ioan 1.41; 4.25. ††Is. 55.4. *†Neem. 4.8; 4.16-18; 6.1-15.
26 *Is. 53.8. Mc. 9.12. Lc. 24.46. 1 Pet. 2.21; 3.18. **Mt. 22.7. †Lc. 19.44. ††Mt. 24.2. *†Mt. 24.6; 24.14. †*Is. 8.7,8. Naum 1.8.
27 *Cap. 7.25. Apoc. 11.2. **Cap. 11.31; 12.11. Apoc. 13.8. †Apoc. 13.14. ††Is. 10.22; 10.23; 28.22.

struirea Ierusalimului până la Un-
sul[a]†, Conducătorul††, sunt şap-
te săptămâni şi şaizeci şi două de
săptămâni; strada şi şanţul vor fi
construite din nou, chiar în tim-
26 puri*† de strâmtorare. Şi, după ce-
le şaizeci şi două de săptămâni,
Unsul* va fi nimicit şi nu va avea
nimic; şi poporul** unui condu-
cător care va veni va distruge† ce-
tatea şi sfântul locaş†† şi sfârşi-
tul*† ei *va fi* cu un potop†*; şi
până la sfârşit va fi război: pus-
27 tiirile hotărâte. Şi el va întări un
legământ cu cei mulţi[b], o săptă-
mână; şi la jumătatea[c] săptămâ-
nii* va face să înceteze** jertfa
şi darul de mâncare; şi pe aripa
protectoare a urâciunilor† *va
veni* un pustiitor[d], până când ni-
micirea†† şi ce este hotărât se
vor vărsa asupra pustiitorului[e]»“.

A treia viziune

1 *Cap. 1.7. **Cap. 8.26. Apoc. 19.9. †Cap. 1.17; 8.16.
3 *Mt. 6.17.
4 *Gen. 2.14.
5 *Ios. 5.13. **Cap. 12.6. †Apoc. 1.13. ††Ier. 10.9.
6 *Ezec. 1.16. **Ezec. 1.14. †Apoc. 1.14; 19.12. ††Ezec. 1.7. Apoc. 1.15. *†Ezec. 1.24.

10 ✱ În anul al treilea al lui Ci-
rus, împăratul Persiei, un cuvânt a
fost descoperit lui Daniel, care
este chemat cu numele* Beltşaţar;
şi cuvântul** este adevărat, dar
timpul hotărât al încercării[f] este
lung. Şi el a înţeles cuvântul şi a
avut înţelegerea† viziunii.
2 „În zilele acelea, eu, Daniel,
am fost în jale trei săptămâni de
3 zile. N-am mâncat pâine plăcută,
şi carne şi vin n-au intrat în gura
mea; şi nu m-am uns* deloc, pâ-
nă la împlinirea celor trei săp-
tămâni de zile.
4 Şi, în ziua a douăzeci şi patra
a lunii întâi, eram pe malul râului
celui mare, care este Hidechel[g]*.
5 Şi mi-am ridicat* ochii şi am vă-
zut şi iată un om** îmbrăcat în in,
şi coapsele sale *erau* încinse† cu
6 aur†† curat de Ufaz, şi trupul lui
era ca crisolitul*, şi faţa lui ca în-
făţişarea fulgerului**, şi ochii†
lui ca făcliile de foc, şi braţele
lui şi picioarele†† lui, asemenea ara-
mei lustruite, şi glasul*† cuvin-
telor lui, ca glasul unei mulţimi.
7 Şi numai* eu, Daniel, am vă-
zut viziunea; şi oamenii care erau
cu mine n-au văzut viziunea, dar
un mare tremur a căzut peste ei şi
8 au fugit ca să se ascundă. Şi am
rămas singur şi am văzut viziunea
aceasta mare şi n-a rămas* pute-
re în mine. Şi culoarea feţei mi
s-a schimbat**, stricându-se, şi
9 am pierdut orice vlagă. Totuşi am
auzit glasul cuvintelor lui; şi,
când* am auzit glasul cuvintelor
lui, am fost *cuprins* de o mare a-
meţeală[h] pe faţa mea, şi cu faţa la
pământ.
10 Şi, iată, o mână* m-a atins şi
m-a aşezat[i] pe genunchii mei şi
11 pe palmele mâinilor mele. Şi el
mi-a zis: «Daniele, om preaiubit*,
înţelege cuvintele pe care ţi le voi
spune şi stai în picioare[j], pentru
că acum sunt trimis la tine». Şi,
când mi-a spus cuvântul acesta,
am stat în picioare tremurând.
12 Atunci mi-a zis: «Nu te teme*,
Daniele, pentru că din ziua întâi,
de când ţi-ai îndreptat inima ca
să înţelegi şi să te smereşti îna-
intea Dumnezeului tău, cuvintele
tale au fost auzite** şi eu am venit
13 datorită cuvintelor tale. Dar căpe-
tenia* împărăţiei Persiei mi s-a
împotrivit douăzeci şi una de zi-
le; şi, iată, Mihail**, una dintre că-
peteniile cele mai de seamă, a ve-
nit să mă ajute, şi am rămas[k] a-
14 colo, cu împăraţii Persiei. Acum
am venit să te fac să înţelegi ce se
va întâmpla poporului tău la sfâr-
şitul* zilelor, pentru că viziu-
nea** este tot pentru acele zile».
15 Şi, pe când vorbea cu mine,
după cuvintele acestea, mi-am în-
tors faţa* la pământ şi am amu-
16 ţit. Şi, iată, *unul** după asemă-
narea fiilor oamenilor s-a atins**
de buzele mele. Atunci mi-am
deschis gura şi am vorbit şi am

7 *2 Împ. 6.17. Fap. 9.7.
8 *Cap. 8.27. **Cap. 7.28.
9 *Cap. 8.18.
10 *Ier. 1.9. Cap. 9.21. Apoc. 1.17.
11 *Cap. 9.23.
12 *Apoc. 1.17. **Cap. 9.3,4; 9.22,23. Fap. 10.4.
13 *Vers. 20. **Vers. 21. Cap. 12.1. Iuda 9. Apoc. 12.7.
14 *Gen. 49.1. Cap. 2.28. **Cap. 8.26. Vers. 1. Hab. 2.3.
15 *Cap. 8.18. Vers. 9.
16 *Cap. 8.15. **Ier. 1.9. Vers. 10.

[a] *Ebr.* „Mesia“ [b] *Din poporul Israel* [c] *Lit.* „în împărţirea“ [d] *Sau* „şi urâciunile (idolii) pustiitorului vor fi pe vârful *templului*“ [e] *Sau* „asupra celei pustiite“ [f] *Sau* „necazului“, „suferinţei“ [g] *Tigru* [h] *Sau* „într-un somn adânc“ [i] *Lit.* „m-a scuturat“ [j] *Sau* „stai în picioare unde eşti“ [k] *Sau* „am învins“

16 †Vers. 8.
zis celui care stătea înaintea mea:
«Domnul meu, din cauza viziunii
au venit[a] asupra mea durerile†
17 mele şi am pierdut orice vlagă. Şi
cum poate slujitorul domnului
meu să vorbească domnului meu?
Pentru că, în ce mă priveşte a-
cum, n-a *mai* rămas putere în
mine, nici nu mi-a fost lăsată su-
flare în mine».
18 Şi din nou s-a atins de mine
unul ca înfăţişarea unui om şi
19 *Vers. 11. **Jud. 6.23.
19 m-a întărit. Şi a zis*: «Nu te
teme**, om preaiubit; pace ţie, fii
tare, da, fii tare!»
Şi, pe când vorbea cu mine,
am fost întărit şi am zis: «Să vor-
bească domnul meu, pentru că
m-ai întărit».
20 *Vers. 13.
20 Şi el a zis: «Ştii de ce am ve-
nit la tine? Şi acum mă voi întoar-
ce ca să lupt împotriva căpete-
niei* Persiei; şi, când voi ieşi,
iată, va veni căpetenia Greciei[b].
21 *Vers. 13. Iuda 9. Apoc. 12.7.
21 Totuşi îţi voi face cunoscut ce este
scris în scriptura adevărului. Şi
nici unul nu rămâne tare alături
de mine împotriva acestora[c], de-
cât Mihail*, căpetenia voastră.

Prezentarea profeţiei

1 *Cap. 9.1. **Cap. 5.31.
(11) Şi, în anul* întâi al lui Da-
rius** Medul, am stat lângă el
ca să-l ajut şi să-l întăresc.
2 Şi acum îţi voi face cunoscut
adevărul. Iată, încă trei împăraţi
se vor ridica în Persia şi al patru-
lea se va îmbogăţi cu mari bogă-
ţii, mai mult decât toţi; şi, după
ce se va întări prin bogăţiile lui,
îi va ridica pe toţi împotriva
împărăţiei Greciei.
3 *Cap. 7.6; 8.5. **Cap. 8.4. Vers. 16,36.
3 Şi se va ridica un împărat
viteaz* şi va stăpâni cu putere
mare şi va lucra după voia** sa.
4 *Cap. 8.8. **Cap. 8.22.
4 Şi, după ce se va ridica, împără-
ţia* lui va fi sfărâmată şi va fi
împărţită în cele patru vânturi
ale cerurilor; dar nu pentru ur-
maşii lui, nici după autoritatea**
lui cu care a stăpânit el, pentru
că împărăţia lui va fi smulsă şi
va fi a altora, în afară de aceştia.
5 Şi împăratul sudului[d], care este
unul dintre mai-marii lui[e], va fi
puternic; dar *un altul* va fi mai
puternic decât el şi va avea stăpâ-
nire; stăpânirea lui va fi o stăpâ-
6 nire mare. Şi, după *câţiva* ani,
se vor uni şi fiica împăratului
sudului va veni la împăratul nor-
dului ca să facă o alianţă; dar ea
nu va păstra puterea braţului
şi nici el[f] nu va rezista, nici braţul
lui; şi ea va fi părăsită, ea şi
cei care au adus-o şi cel care a
născut-o şi cel care o întărea în
acele timpuri.
7 Dar dintr-un vlăstar al rădăci-
nilor ei se va ridica *unul* în lo-
cul lui şi va veni împotriva oşti-
rii şi va intra în cetăţuia împă-
ratului nordului şi va lupta îm-
potriva lor şi va fi învingător. Şi
8 va duce captivi în Egipt şi pe
dumnezeii lor, cu unşii lor[g], cu
vasele lor de preţ, de argint şi de
aur; şi va rezista mai mulţi ani
9 decât împăratul nordului. Şi *a-
cesta* va intra în ţinutul împă-
ratului sudului, dar se va întoar-
ce în ţara lui.
10 Şi fiii lui se vor pregăti de răz- 10 *Is. 8.8. Cap. 9.26. **Vers. 7.
boi şi vor aduna o mulţime de
oştiri mari; şi *unul*[h] va veni
negreşit şi se va revărsa* şi va
trece peste *el*; şi se va întoarce
şi va duce războiul până la ce-
tăţuia** lui.
11 Şi împăratul sudului se va
înfuria şi va ieşi şi se va lupta
cu el, cu împăratul nordului, care
va ridica o mulţime mare; dar
mulţimea va fi dată în mâna lui[i].
12 Şi, după ce va fi luată[j] mulţimea,
inima i se va înălţa[k] şi va doborî
zeci de mii, dar nu va învinge[l].
13 Pentru că împăratul nordului se
va întoarce şi va ridica o mulţime
mai mare decât cea dintâi;

[a] *Lit.* „s-au întors“ [b] *Ebr.* „Iavan“ [c] *Sau* „în aceste lucruri“ [d] *Ebr.* „Neghev“ *(în tot contextul)* [e] *Ai împăratului din v.3 şi 4* [f] *Împăratul sudului* [g] *Sau* „cu chipurile lor turnate“ [h] *Dintre fii* [i] *A împăratului Egiptului sau al sudului* [j] *Sau* „ridicată“ [k] *Îi va creşte curajul* [l] *Sau* „nu va fi întărit“

şi după un răstimp de câţiva ani
va înainta cu o oştire mare şi cu
multe bogăţii.
14 Şi, în timpurile acelea, mulţi
se vor ridica împotriva împăra-
tului sudului şi fiii violenţi ai
poporului tău se vor ridica să
împlinească viziunea, dar vor că-
15 dea[a]. Şi împăratul nordului va
veni şi va ridica o întăritură şi
va lua cetatea întărită. Şi oştirile
sudului nu se vor împotrivi, nici
cei mai aleşi oameni ai lui, pentru
că nu va fi putere de împotrivire.
16 Şi cel care vine împotriva lui va
face* după voia lui şi nu va fi
cine** să stea înaintea lui; şi va
sta în ţara frumuseţii şi în mâna
17 lui va fi nimicire. Şi îşi va îndrep-
ta faţa* ca să vină cu puterea în-
tregii sale împărăţii, şi cei drepţi
împreună cu el[b]; şi va face lucruri
mari; şi-i va da pe fiica femeilor,
ca s-o corupă; dar ea nu va sta,
18 nici nu va fi** pentru el. Apoi îşi
va întoarce faţa către insule[c] şi va
lua multe; şi o căpetenie va face
să înceteze pentru el ruşinea lui;
el *o* va întoarce asupra lui, fără
19 ruşine din partea lui. Şi îşi va în-
toarce faţa către locurile întărite
ale ţării lui şi se va poticni şi va
cădea şi nu va mai fi văzut*.
20 Şi, în locul său, se va ridica
unul care va face să treacă un colec-
tor de taxe prin podoaba împără-
ţiei; dar în câteva zile va fi nimi-
cit, nu prin mânie, nici prin război.
21 Şi, în locul său, se va ridica*
un *om* dispreţuit, căruia nu-i vor
da onoarea împărăţiei, dar va in-
tra paşnic şi va dobândi împără-
22 ţia prin intrigi. Şi oştirile[d]* năvă-
litoare vor fi cotropite dinaintea
lui şi vor fi zdrobite, chiar şi căpe-
23 tenia** legământului[e]. Şi după
alianţa făcută cu el va lucra* cu
viclenie; şi se va ridica şi va
deveni puternic cu puţin popor.

16 *Cap. 8.4,7; Vers. 3,36. **Ios. 1.15.
17 *2 Cr. 20.3. **Cap. 9.26.
19 *Iov 20.8. Ps. 37.36. Ezec. 26.21.
21 *Cap. 7.8; 8.9,23,25.
22 *Vers. 10. **Cap. 8.10; 8.11,25.
23 *Cap. 8.25.

24 În plină pace va intra chiar şi
în locurile cele mai bogate[f] ale
provinciei şi va face ce n-au fă-
cut părinţii lui, nici părinţii părin-
ţilor lui: va împărţi între ei prada
şi jaful şi bogăţia; şi va plănui[g]
uneltirile lui împotriva locurilor
întărite, dar pentru un timp.
25 Şi îşi va stârni puterea şi cu-
rajul împotriva împăratului sudu-
lui cu o oştire mare; şi împăratul
sudului se va ridica la război cu
o oştire foarte mare şi puternică,
dar nu va putea sta împotrivă,
pentru că vor plănui[g] uneltiri îm-
26 potriva lui. Şi cei care mâncau
din mâncărurile lui alese îl vor
frânge şi oştirea lui va fi risipită[h]*
27 şi mulţi vor cădea ucişi. Şi cei doi
împăraţi vor avea pe inimă să
facă rău şi vor spune minciuni la
aceeaşi masă, dar aceasta nu va
reuşi, pentru că sfârşitul* va fi to-
28 tuşi la timpul hotărât. Şi el se va
întoarce în ţara lui cu mari bogăţii
şi inima* lui va fi împotriva le-
gământului sfânt şi va face lucruri
mari şi se va întoarce în ţara lui.
29 La timpul hotărât se va în-
toarce şi va veni în sud; dar a-
tunci* nu va fi ca mai înainte**.
30 Căci corăbiile Chitimului[i]* vor
veni împotriva lui; şi el va fi des-
curajat şi se va întoarce şi se va
înfuria împotriva legământului
sfânt** şi va face lucruri mari;
şi el se va reîntoarce şi îşi va în-
drepta atenţia spre cei care au
părăsit legământul sfânt.
31 Şi oştiri[j] vor sta de partea lui
şi vor profana* locaşul sfânt, ce-
tăţuia, şi vor înlătura *jertfa* ne-
încetată şi vor aşeza urâciunea
32 care pustieşte. Şi pe cei care se
poartă rău împotriva legământu-
lui îi va corupe[k] prin linguşiri;
dar cei din popor care-L cunosc
pe Dumnezeul lor vor fi tari şi
vor face lucruri mari.

26 *Vers. 10,22.
27 *Cap. 8.19. Vers. 29,35,40
28 *Vers. 22.
29 *Vers. 25. **Vers. 23.
30 *Num. 24.24. Ier. 2.10. **Vers. 28.
31 *Cap. 8.11; 12.11.

[a] *Sau* „se vor poticni“ [b] *Sau* „şi va face o alianţă cu el“ [c] *Regiunile maritime* [d] *Lit.* „braţele“ [e] *Sau* „căpetenia aliată“ [f] *Lit.* „grase“ [g] *Lit.* „unelti“ [h] *Sau* „se va revărsa“ [i] *Ciprului* [j] *Lit.* „braţe“ [k] *Sau* „îi va profana“

33 *Mal. 2.7.
**Ev. 11.35.

35 *Cap. 12.10.
1 Pet. 1.7.
**Cap. 8.17; 8.19.
†Vers. 29.

36 *Cap. 7.8,25.
2 Tes. 2.4.
**Cap. 8.24; 8.25.
†Cap. 9.27.

37 *1 Tim. 4.3.
**Is. 14.13.
2 Tes.2.4.

40 *Vers. 35.
**Is. 21,1.
Zah. 9.14.
†Ezec. 38.4; 38.15.
Apoc. 9.16.
††Vers. 10,22

41 *Is. 11.14.

33 Şi cei înţelepţi* din popor
vor învăţa pe mulţi[a]; *totuşi* vor
cădea de sabie** şi de flacără,
de captivitate şi de jaf, *multe*
34 zile. Şi, când vor cădea, vor fi
ajutaţi cu puţin ajutor; dar mulţi
se vor lipi de ei cu făţărnicie.
35 Şi dintre cei înţelepţi vor cădea
unii, ca să fie încercaţi* şi cură-
ţiţi şi albiţi, până la timpul sfâr-
şitului**, pentru că aceasta va
fi totuşi pentru un timp† hotărât.
36 Şi împăratul va face după
voia sa şi se va înălţa* şi se va
mări mai presus de orice dumne-
zeu şi va rosti lucruri uimitoare
împotriva** Dumnezeului dum-
nezeilor[b]; şi va reuşi, până când se
va împlini mânia; pentru că
37 ce este hotărât† se va face. Şi
nu va ţine seama de dumnezeii
părinţilor săi, nici de dorinţa* fe-
meilor, nici nu va ţine seama**
de vreun dumnezeu[c]; pentru că se
va înălţa pe sine mai presus de
38 toţi. Dar va onora în locul Lui
pe dumnezeul cetăţuilor; şi
pe un dumnezeu pe care părinţii
săi nu l-au cunoscut îl va onora
cu aur şi cu argint şi cu pietre
39 preţioase şi cu lucruri plăcute. Şi
va lucra[d] în întăriturile[e] cetăţuilor
cu un dumnezeu străin; cui îl va
recunoaşte îi va mări gloria şi-l
va face să stăpânească peste cei
mulţi şi *le* va împărţi ţara drept
răsplată.
40 Şi, la timpul sfârşitului*, îm-
păratul sudului se va împunge cu
el; şi împăratul nordului va veni
împotriva lui ca un vârtej**, cu
care şi călăreţi† şi cu multe co-
răbii; şi va intra în ţări şi se va
revărsa†† şi va trece peste ele.
41 Şi va intra în ţara frumuseţii[f] şi
multe *ţări* vor fi răsturnate, dar
numai acestea vor scăpa din
mâna lui: Edomul* şi Moabul şi
42 căpetenia fiilor lui Amon. Şi el
îşi va întinde mâna peste ţări şi
43 ţara Egiptului nu va scăpa. Şi el
va stăpâni peste comorile de aur şi
de argint şi peste toate lucrurile
de preţ ale Egiptului; şi libienii
şi etiopienii[g] *vor fi* pe urmele*
44 lui. Dar nişte ştiri de la răsărit şi
de la nord îl vor tulbura; şi el va
ieşi cu mânie mare, ca să nimi-
cească şi să distrugă cu totul pe
45 mulţi. Şi va întinde corturile pa-
latului său între mare[h] şi munte-
le* frumuseţii sfinte; *astfel* va ajun-
ge** la sfârşitul său şi nu va fi
cine să-l ajute.

Profeţie despre timpul sfârşitului

12 Şi, în timpul acela, se va ridica
Mihail, căpetenia cea mare, care
stă pentru fiii poporului tău; şi
va fi un timp de strâmtorare* cum
n-a fost niciodată de când există
o naţiune, până în timpul acela.
Şi, în timpul acela, poporul tău**
va fi salvat, oricine va fi găsit
2 scris† în carte. Şi mulţi dintre cei
care dorm în ţărâna pământului
se vor trezi: unii pentru viaţa*
eternă şi alţii pentru ruşine[i], pen-
3 tru dispreţ** etern. Şi înţelepţii*
vor străluci** ca strălucirea în-
tinderii cereşti, şi cei care întorc†
pe cei mulţi spre dreptate, ca
stelele††, pentru totdeauna şi pen-
tru eternitate.
4 Şi tu*, Daniele, ascunde[j]**
cuvintele *acestea* şi pecetluieş-
te cartea până la timpul sfârşi-
tului†. Mulţi vor alerga încoace
şi încolo[k] şi cunoştinţa va creşte».

A patra viziune

5 Atunci eu, Daniel, am privit
şi, iată, alţi doi stăteau, unul din-
coace, pe malul râului, şi unul
6 dincolo, pe malul râului*. Şi *unul*
a zis omului* îmbrăcat în in
care era deasupra apelor râului:
«Cât** de mult este *până la*
sfârşitul minunilor acestora?»
7 Şi l-am auzit pe omul îmbră-
cat în in, care era deasupra ape-
lor râului; şi el şi-a ridicat dreap-

43 *Ex. 11.8.
Jud. 4.10.

45 *Ps. 48.2.
2 Tes. 2.4.
**2 Tes. 2.8.
Apoc. 19.20.

1 *Is. 26.20.
Ier. 30.7.
Mt. 24.21.
**Rom. 11.26
†Ex. 32.32.
Ps. 56.8; 69.28.
Ezec. 13.9.
Lc. 10.20.

2 *Mt. 25.46.
Ioan 5.28,29.
Fap. 24.15.
**Is. 66.24.
Rom. 9.21.

3 *Cap. 11.33; 11.35.
**Pr. 4.18.
Mt. 13.43.
†Iac. 5.20.
††1 Cor. 15.41; 15.42.

4 *Cap. 8.26.
**Apoc. 10.4; 22.10.
†Cap. 10.1.

5 *Cap. 10.4.

6 *Cap. 10.5.
**Cap. 8.13.

7 *Deut. 32.40
Apoc. 10.5,6

[a] *Din poporul Israel (şi în vers. 39 şi cap. 12.3)* [b] *Ebr.* „El Elim“ [c] *Ebr.* „eloah“ [d] *Va face lucruri mari* [e] *Sau* „împotriva celor puternici ai“ [f] *Sau* „desfătării“ *sau* „cea frumoasă“ [g] *Lit.* „cuşiţii“ [h] *Marea Mediterană* [i] *Plinătatea ruşinii* [j] *Sau* „închide“ [k] *Sau* „vor cerceta cu sârguinţă“

7 **Cap. 4.34. †Cap. 7.25; 11.13. Apoc. 12.14. ††Lc. 21.24. Apoc. 10.7. *†Cap. 8.24.

ta* şi stânga lui spre ceruri şi a
jurat pe Cel care este viu pen-
tru totdeauna** că aceasta va fi
pentru un timp†, timpuri şi o
jumătate *de timp*; şi când se va
sfârşi†† zdrobirea puterii[a] po-
porului sfânt*†, toate acestea
se vor sfârşi.
8 Şi am auzit, dar n-am înţeles,
şi am zis: «Domnul meu, care va
fi sfârşitul acestor *lucruri*?»
9 Şi el a zis: «Mergi, Daniele,
căci cuvintele *acestea* sunt as-
cunse şi pecetluite până* la tim-
10 pul sfârşitului. Mulţi* vor fi cu-
răţiţi şi vor fi albiţi şi vor fi
purificaţi, dar cei răi vor lucra
cu răutate** şi nimeni dintre cei
răi nu va înţelege, dar cei înţe-
lepţi† vor înţelege.
11 Şi, din timpul* în care *jertfa*
neîncetată va fi desfiinţată şi
se va ridica urâciunea pustiirii[b],
vor fi o mie două sute nouăzeci
12 de zile. Ferice de cel care aşteap-
tă şi ajunge la o mie trei sute
treizeci şi cinci de zile.
13 Dar tu, mergi* pe drumul tău
până la sfârşit; şi tu te vei odih-
ni** şi te vei ridica† în partea
ta[c] *de moştenire*, la sfârşitul
zilelor»".

9 *Vers. 4.

10 *Cap. 11.35. Zah. 13.9.

10 **Osea 14.9. Apoc. 9.20; 22.11. †Cap. 11.33. Ioan 7.17.

11 *Cap. 8.11; 11.31.

13 *Vers. 9. **Is. 57.2. Apoc. 14.13. †Ps. 1.5.

[a] *Lit.* „mâinii" [b] *Sau* „care pustieşte" [c] *Lit.* „în sorţul tău"

OSEA

Soția și copiii lui Osea ca imagine a lui Israel

1 Cuvântul Domnului care a
fost către Osea[a], fiul lui Beeri, în
zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz, Eze-
chia, împărați ai lui Iuda, și în
zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas,
împăratul lui Israel.

2 *Cap. 3.1. **Deut. 31.16 Ps. 73.27. Ier. 2.13. Ezec. 23.3.

2 Începutul cuvântului Dom-
nului prin Osea. Și Domnul a zis
lui Osea: „Du-te*, ia-ți o soție
curvă și copii din curvie, pentru
că țara** s-a dedat în totul adul-
3 terului, departe de Domnul“. Și el
a mers și a luat pe Gomer, fiica
lui Diblaim; și ea a rămas însăr-
cinată și i-a născut un fiu.

4 *2 Împ. 10.11 **2 Împ. 15.10; 15.12.

4 Și Domnul i-a zis: „Pune-i
numele Izreel[b], pentru că încă pu-
țin și voi cerceta* vărsările de sân-
ge ale Izreelului asupra casei lui
Iehu și voi face să înceteze**

5 *2 Împ. 15.29.

5 împărăția casei lui Israel. Și va fi
așa: în ziua aceea* voi frânge
arcul lui Israel în valea Izreelului“.

6 *2 Împ. 17.6; 17.23.

6 Și ea a rămas din nou în-
sărcinată și a născut o fiică. Și
Domnul i-a zis: „Pune-i numele
Lo-Ruhama[c], pentru că* nu voi
mai avea îndurare pentru casa

7 *2 Împ. 19.35. **Zah. 4.6; 9.10.

7 lui Israel, ca să-i iert[d]. Dar de ca-
sa lui Iuda Mă voi îndura* și-i
voi salva prin Domnul Dumnezeul
lor; și nu-i voi salva** prin arc,
nici prin sabie, nici prin luptă,
prin cai, sau prin călăreți“.
8 Și ea a înțărcat pe Lo-Ruha-
ma; și a rămas din nou însărci-
9 nată și a născut un fiu. Și *Dom-
nul* a zis: „Pune-i numele Lo-
Ami[e], pentru că voi nu-Mi sunteți
popor și Eu nu voi fi pentru voi[f].

10 *Gen. 32.12. Rom. 9.27,28 **Rom. 9.25; 9.26. 1 Pet. 2.10. †Cap. 2.23.

10 Totuși numărul* fiilor lui Is-
rael va fi ca nisipul mării care
nu se poate măsura, nici număra.
Și va fi *așa*: în locul** unde li
s-a zis: «Nu sunteți† poporul
Meu!» li se va zice: «Fii ai Dum-
11 nezeului celui viu!» Și* fiii lui
Iuda și fiii lui Israel se vor adu-
na la un loc și își vor pune o
singură căpetenie și se vor sui
afară din țară, pentru că ziua
Izreelului va fi mare“.

11 *Is. 11.12,13 Ier. 3.18. Ezec. 34.23; 37.16-24.

Israel pedepsit și restabilit

2 ✷ „Ziceți fraților voștri: «A-
mi[g]»; și surorilor voastre: «Ru-
hama[h]».

2 *Is. 50.1. **Ezec. 16.25

2 Acuzați pe[i] mama voastră,
acuzați! pentru că* ea nu este soția
Mea și Eu nu sunt soțul ei; și
să depărteze** curviile ei de la
fața ei și faptele ei de adulter ei
dintre sânii ei,

3 *Ier. 13.22; 13.26. Ezec. 16.37. **Ezec. 16.4 †Ezec. 19.13 ††Amos 8.11; 8.13.

3 ca să n-o dezbrac* de tot[j] și
s-o las ca în ziua în care s-a născut**
și s-o fac asemenea unui pustiu și
s-o fac asemenea unui pământ[k]
uscat† și s-o ucid prin sete††.

4 *Ioan 8.41.

4 Și nu Mă voi îndura de copiii
ei, pentru că sunt copii din curvie*.

5 *Is. 1.21. Ier. 3.1,6,8,9 Ezec. 16.15; 16.16. **Ier. 44.17. Vers. 8,12.

5 Pentru că mama* lor a comis
adulter; cea care i-a zămislit a fă-
cut *fapte de* rușine. Pentru că a
zis: «Voi merge după iubiții mei,
care-mi dau pâinea** mea și apa
mea, lâna mea și inul meu, unt-
delemnul meu și băutura mea».

6 *Iov 3.23; 19.8. Plân. 3.7,9.

6 «De aceea, iată, îți voi în-
grădi* calea cu spini!» Și *o* voi
împrejmui cu un zid, ca să nu-și
poată găsi cărările.

7 *Cap. 5.15. Lc. 15.18. **Ezec. 16.8

7 Și va alerga după iubiții ei și
nu-i va ajunge; și-i va căuta și nu-i
va găsi. Și va zice: «Voi merge și mă
voi întoarce* la soțul** meu cel
dintâi, pentru că mi-era mai bine
atunci decât acum».

8 *Is. 1.3. **Ezec. 16.17-19

8 Și ea n-a cunoscut* că Eu**
îi dădeam grâul și mustul și unt-
delemnul și-i înmulțeam argintul
și aurul; ei l-au folosit pentru Baal.
9 De aceea Mă voi întoarce și

---

[a] *Ebr.* „Hoșea“, *Eliberare* [b] *Dumnezeu seamănă (sau va semăna)* [c] *Cea fără îndurare* [d] *Sau* „ci îi voi înlătura cu totul“ [e] *Nu-i poporul Meu* [f] *Sau* „nu voi fi al vostru“ [g] *Poporul Meu* [h] *Cea care a primit îndurare* [i] *Sau* „Certați-vă cu“ [j] *Lit.* „goală“ [k] *Sau* „asemenea unei țări“

9 *Vers. 3.
Îmi voi lua* înapoi grâul la tim-
pul lui şi mustul la timpul rânduit
şi voi smulge lâna Mea şi inul
Meu, care i-ar fi acoperit goli-
ciunea.
10 *Ezec. 16.37; 23.29.
10 Şi acum îi voi descoperi* des
trăbălarea[a] înaintea ochilor iubi-
ţilor ei şi nimeni n-o va scăpa din
mâna Mea.
11 *Amos 8.10. **1 Împ. 12.32 Amos 8.5.
11 Şi voi face* să înceteze toată
veselia ei, sărbătorile** ei, lunile
cele noi ale ei şi sabatele ei şi
toate adunările ei de sărbătoare.
12 *Vers. 5. **Ps. 80.12; 80.13. Is. 5.5.
12 Şi voi nimici viţa ei şi smo-
chinul ei despre care a zis*: «A-
ceştia sunt plăţile mele, pe care
mi le-au dat iubiţii mei!» Şi le
voi face** o pădure şi fiarele câm-
pului le vor mânca.
13 *Ezec. 23.40; 23.42.
13 Şi voi cerceta asupra ei zilele
baalilor, în care le ardea tămâie
şi se împodobea* cu inelele[b] ei şi
cu bijuteriile ei şi mergea după
iubiţii ei, iar pe Mine M-a uitat“,
zice *D*omnul.
14 *Ezec. 20.35.
14 ✡ „De aceea, iată, o voi ade-
meni şi o voi duce* în pustiu şi
voi vorbi inimii ei.
15 *Ios. 7.26. Is. 65.10. **Ier. 2.2. Ezec. 16.8. †Ex. 15.1.
15 Şi de acolo îi voi da viile ei,
şi valea Acor* ca uşă a speranţei;
şi va cânta[c] acolo ca în zilele ti-
nereţii** ei şi ca în ziua când s-a
suit† din ţara Egiptului“.
16 „Şi va fi *aşa*: în ziua aceea“,
zice *D*omnul, „Îmi vei zice: «So-
ţul meu[d]» şi nu Mă vei mai
numi: «Stăpânul meu[e]»“.
17 *Ex. 23.13. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Zah. 13.2.
17 „Pentru că voi îndepărta*
numele baalilor din gura ei şi nu
vor mai fi amintiţi pe numele lor.
18 *Iov 5.23. Is. 11.6-9. Ezec. 34.25. **Ps. 46.9. Is. 2.4. Ezec. 39.9,10 Zah. 9.10. †Lev. 26.5. Ier. 23.6.
18 ✡ Şi în ziua aceea voi face
legământ* pentru ei cu fiarele
câmpului şi cu păsările cerurilor
şi *cu* târâtoarele pământului.
Şi voi zdrobi din ţară arcul** şi
sabia şi războiul; şi-i voi face
să locuiască† în siguranţă“.
19 „Şi te voi logodi cu Mine pen-
tru totdeauna; şi te voi logodi cu
Mine în dreptate şi în judecată
şi în bunătate şi în îndurări.
20 Şi te voi logodi cu Mine în 20 *Ier. 31.33; 31.34. Ioan 17.3.
credincioşie şi vei cunoaşte* pe
*D*omnul“.
21 „Şi în ziua aceea voi ascul- 21 *Zah. 8.12.
ta*“, zice *D*omnul, „voi asculta
cerurile, şi ele vor asculta pămân-
tul.
22 Şi pământul va asculta grâul 22 *Cap. 1.4.
şi mustul şi untdelemnul, şi
acestea* vor asculta pe Izreel[f].
23 Şi o voi semăna* pentru 23 *Ier. 31.27. Zah. 10.9. **Cap. 1.6. †Cap. 1.10. Zah. 13.9.
Mine în ţară; şi Mă voi îndura**
de Lo-Ruhama şi voi zice† lui
Lo-Ami: «Tu eşti poporul Meu!»
Şi ei vor zice: «Dumnezeul
meu!»“

Păcatul lui Israel, îndreptăţirea şi iertarea

3 Şi *D*omnul mi-a zis: „Du-te* 1 *Cap. 1.2. **Ier. 3.20.
din nou, iubeşte o femeie iubită de
un prieten** şi adulteră, aşa
cum este iubirea *D*omnului pen-
tru fiii lui Israel, deşi ei se întorc
spre alţi dumnezei şi iubesc tur-
tele de stafide“.
2 Şi mi-am cumpărat-o cu cinci-
sprezece arginţi şi un omer de orz
şi un letec[g] de orz.
3 Şi i-am zis: „Rămâi* pentru 3 *Deut. 21.13.
mine multe zile, să nu comiţi adul-
ter şi să nu fii a altuia, şi voi fi şi
eu pentru tine“.
4 „Pentru că fiii lui Israel vor 4 *Cap. 10.3. **Ex. 28.6. †Jud. 17.5.
rămâne multe zile fără împărat*
şi fără căpetenie şi fără jertfă şi
fără stâlp[h] şi fără efod** sau
terafimi†.
5 După aceea fiii lui Israel se 5 *Ier. 50.4,5. Cap. 5.6. **Ier. 30.9. Ezec. 37.24.
vor întoarce şi-L vor căuta* pe
*D*omnul Dumnezeul lor şi pe Da-
vid, împăratul** lor, şi se vor în-
toarce cu frică[i] la *D*omnul şi la
bunătatea Lui, la sfârşitul zilelor“.

Neştiinţa şi nelegiuirea poporului

4 ✱ Ascultaţi cuvântul *D*omnu- 1 *Is. 1.18; 3.13,14. Ier. 25.31. Cap. 12.2. Mica 6.2. **Ier. 4.22; 5.4
lui, fii ai lui Israel! Pentru că
*D*omnul are o judecată* cu locui-
torii ţării; pentru că în ţară nu
este adevăr, nici îndurare, nici
cunoştinţă** de Dumnezeu.

[a] *Sau* „nebunia“ [b] *Sau* „inelele de nas“ *sau* „cerceii“ [c] *Sau* „va răspunde“
[d] *Ebr.* „Işi“ [e] *Ebr.* „Baali“ [f] *Dumnezeu seamănă sau Sămânţa lui Dumnezeu*
[g] *Jumătate de omer* [h] *Sau* „statuie“ [i] *Sau* „tremurând“

2 Jurământul[a] şi minciuna şi
uciderea şi furtul şi adulterul
s-au răspândit şi sângele atinge
sânge.
3 Pentru aceasta țara jeleşte* şi
oricine locuieşte în ea va lân-
cezi**, cu fiarele câmpului şi cu
păsările cerurilor. Da, chiar peş-
tii mării vor fi îndepărtați.
4 ✡ Dar nimeni să nu se certe
şi nimeni să nu mustre, pentru că
poporul tău este asemenea celor
care se ceartă* cu preotul.
5 Şi tu te vei poticni ziua*
şi profetul se va poticni cu tine
noaptea; şi o voi nimici pe ma-
ma ta.
6 ✡ „Poporul Meu* este nimicit
din lipsa cunoştinței. Pentru că ai
respins cunoştința şi Eu te voi res-
pinge, ca să nu-Mi fii preot; pen-
tru că ai uitat legea Dumnezeului
tău, voi uita şi Eu pe fiii tăi.
7 Cu cât* s-au înmulțit, cu atât
au păcătuit împotriva Mea: le
voi schimba gloria** în ruşine.
8 Ei se hrănesc cu păcatul
poporului Meu şi sufletul lor
doreşte nelegiuirea lor.
9 Şi ca poporul, aşa va fi şi preo-
tul*; şi voi cerceta căile lor împo-
triva lor şi le voi răsplăti faptele.
10 Şi vor mânca* şi nu se vor
sătura; vor curvi şi nu se vor în-
mulți, pentru că au încetat să țină
seama de Domnul.
11 Curvia şi vinul şi mustul iau
mintea[b]*.
12 ✡ Poporul Meu îşi întreabă
lemnul* şi toiagul lor le vorbeşte,
pentru că duhul curviei** *îi* ră-
tăceşte şi au comis adulter, de-
parte de Dumnezeul lor.
13 Ei jertfesc* pe vârfurile mun-
ților şi ard tămâie pe dealuri, sub
stejar şi plop şi terebint, pentru
că umbra lor este bună; de ace-
ea** fiicele voastre curvesc şi
nurorile[c] voastre comit adulter.

3 *Ier. 4.28; 12.4. Amos 5.16; 8.8. **Țef. 1.3.
4 *Deut. 17.12.
5 *Ier. 6.4,5; 15.8.
6 *Is. 5.13.
7 *Cap. 13.6. **1 Sam. 2.30 Mal. 2.9. Filip. 3.19.
9 *Is. 24.2. Ier. 5.31.
10 *Lev. 26.26. Mica 6.14. Hag. 1.6.
11 *Ecl. 7.7. Is. 28.7.
12 *Ier. 2.27. Hab. 2.19. **Is. 44.20. Cap. 4.5.
13 *Is. 1.29; 57.5,7. Ezec. 6.13; 20.28. **Amos 7.17 Rom. 1.28.

14 Nu voi pedepsi pe fiicele
voastre când curvesc, nici pe nu-
rorile voastre când comit adulter;
pentru că ei înşişi se trag la o
parte cu curvele şi jertfesc cu
prostituatele. Şi poporul care nu
înțelege* aleargă spre distrugere[d].
15 ✡ Chiar dacă tu, Israele,
curveşti, măcar Iuda să nu se
facă vinovat! Şi nu vă duceți* la
Ghilgal, nici nu vă suiți la Bet-A-
ven[e]**, nici nu jurați†: «Viu este
Domnul!»
16 Pentru că Israel s-a împotri-
vit* ca o juncană îndărătnică.
Acum Domnul îi va paşte ca pe
un miel în loc larg.
17 Efraim s-a alipit de idoli: lă-
sați-l*!
18 Băutura lor este acră; se de-
dau în totul curviei, conducătorii[f]*
lui iubesc cu patimă ruşinea.
19 Vântul* l-a învăluit în ari-
pile lui, şi ei se vor ruşina** de
jertfele lor.

Amândouă împărățiile sunt amenințate

5 ✱ Ascultați aceasta, preoților,
şi luați aminte, casă a lui Israel!
Şi pleacă urechea, casă a împă-
ratului! Pentru că asupra[g] voastră
este judecata *aceasta*; pentru că
ați fost un laț* la Mițpa şi o
cursă întinsă pe Tabor.
2 Şi ei s-au cufundat* în strică-
ciunea necredinței[h], dar Eu îi voi
mustra pe toți.
3 Eu cunosc* pe Efraim, şi Is-
rael nu este ascuns de Mine; pen-
tru că acum, Efraime, tu ai
curvit**, Israel s-a întinat.
4 Faptele lor nu-i lasă să se în-
toarcă la Dumnezeul lor; pentru
că duhul curviei* este în mijlocul
lor şi ei nu cunosc pe Domnul.
5 Şi mândria* lui Israel mărtu-
riseşte înaintea feței lui, de aceea
Israel şi Efraim vor cădea prin
nelegiuirea lor; chiar şi Iuda va
cădea cu ei.
6 Vor merge* cu turmele lor şi

14 *Vers. 1,6.
15 *Cap. 9.15; 12.11. Amos 4.4; 5.5. **1 Împ. 12.29 Cap. 10.5. †Amos 8.14. Țef. 1.5.
16 *Ier. 3.6; 7.24; 8.5. Zah. 7.11.
17 *Mt. 15.14.
18 *Mica 3.11; 7.3.
19 *Ier. 4.11,12. **Is. 1.29. Ier. 2.26.
1 *Cap. 6.9.
2 *Is. 29.15.
3 *Amos 3.2. **Ezec. 23.5 Cap. 4.17.
4 *Cap. 4.12.
5 *Cap. 7.10.
6 *Pr. 1.28. Is. 1.15. Ier. 11.11. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Ioan 7.34.

[a] *Probabil jurământul strâmb* [b] *Lit.* „răpesc inima“ [c] *Sau* „miresele“
[d] *Sau* „va cădea“ [e] *Casă a idolilor* [f] *Lit.* „scuturile“ [g] *Sau* „împotriva“
[h] *Sau „cu* jertfe ei merg departe *(sau* adânc) în revoltă“

cu cirezile lor să-L caute pe
Domnul, dar nu-L vor găsi; El S-a
retras de la ei.

7 *Is. 48.8. Ier. 3.20; 5.11. Cap. 6.7. Mal. 2.11. **Zah. 11.8.

7 S-au purtat cu necredincio-
şie* împotriva Domnului, pentru
că au născut copii străini! Acum
luna** nouă îi va înghiţi cu moş-
tenirile lor.

8 *Cap. 8.1. Ioel 2.1. **Is. 10.30. †Ios. 7.2. Cap. 4.15. ††Jud. 5.14.

8 Sunaţi* din trâmbiţă în Ghibea,
din corn în Rama! Sunaţi** tare în
Bet-Aven†: înapoia ta††, Be-
niamine!
9 Efraim va fi un pustiu în ziua
mustrării; am făcut cunoscut prin-
tre seminţiile lui Israel ce este
sigur.

10 *Deut. 19.14; 27.17.

10 Căpeteniile lui Iuda sunt ase-
menea celor care mută* semnele
de hotar; voi vărsa mânia Mea
asupra lor ca apa.

11 *Deut. 28.33. **1 Împ. 12.28 Mica 6.16.

11 Efraim este asuprit*, sfărâmat
prin judecată, pentru că de bună-
voie a umblat după porunca**
omului.

12 *Pr. 12.4.

12 De aceea Eu sunt ca molia
pentru Efraim şi ca putrezirea*
pentru casa lui Iuda.

13 *Ier. 30.12. **2 Împ. 15.19 Cap. 7.11; 12.1. †Cap. 10.6.

13 ✡ Când Efraim şi-a văzut boa-
la şi Iuda rana*, atunci Efraim a
mers în Asiria** şi a trimis la îm-
păratul† Iareb; dar acela n-a pu-
tut să vă vindece, nici să vă în-
depărteze rana voastră.

14 *Plân. 3.10. Cap. 13.7,8. **Ps. 50.22.

14 Pentru că voi fi* ca un leu
pentru Efraim şi ca un pui de leu
pentru casa lui Iuda; Eu, chiar
Eu voi sfâşia** şi Mă voi înde-
părta; voi răpi şi nu va fi cine
să *vă* scape.

15 *Lev. 26.40. Ier. 29.12,13. Ezec. 6.9; 20.43; 36.31. **Ps. 78.34.

15 Mă voi duce, Mă voi întoarce
la locul Meu, până îşi vor re-
cunoaşte* vina şi vor căuta faţa
Mea. În strâmtorarea** lor Mă
vor căuta stăruitor[a]“.

Îndemn la pocăinţă

1 *Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6. Iov 5.18. Cap. 5.14. **Ier. 30.17.

6 „Veniţi şi să ne întoarcem la
Domnul! Pentru că El a sfâşiat*,
şi El ne va vindeca**; El a lovit,
şi El ne va lega rana.

2 *1 Cor. 15.4.

2 În două zile ne va reda viaţa[b];
a treia zi ne va ridica* şi vom trăi
înaintea feţei Lui.

3 *Is. 54.13. **2 Sam. 23.4 †Ps. 72.6. ††Iov 29.23.

3 Şi vom cunoaşte*, vom căuta
să-L cunoaştem pe Domnul; ară-
tarea Lui este sigură ca zorile** şi
El va veni† la noi ca ploaia††, ca
ploaia târzie care adapă pământul“.

4 *Cap. 11.8. **Cap. 13.3.

4 ✸ „Ce* să-ţi fac, Efraime? Ce
să-ţi fac, Iudo? Pentru că bună-
tatea voastră este ca norul** de
dimineaţă şi ca roua care trece
curând.

5 *Ier. 1.10; 5.14. **Ier. 23.29. Ev. 4.12.

5 De aceea i-am cioplit[c] prin
profeţi*; i-am ucis prin cuvintele**
gurii Mele, şi judecata Mea se ara-
tă *ca* lumina[d].

6 *Mica 6.8. Mt. 9.13. **Ps. 50.8,9. Is. 1.11. †Ier. 22.16. Ioan 17.3.

6 Pentru că bunătatea[e]* Îmi
place, şi nu jertfa**; şi cunoştin-
ţa† lui Dumnezeu, mai mult decât
arderile-de-tot!

7 *Cap. 8.1. **Cap. 5.7.

7 Dar ei, ca Adam, au călcat*
legământul; acolo s-au purtat cu
necredincioşie** împotriva Mea.

8 *Cap. 12.11.

8 ✡ Galaad* este cetatea lucră-
torilor nelegiuirii, ea este plină de
urme de sânge.

9 *Ier. 11.9. Ezec. 22.25. Cap. 5.1,2.

9 Şi cum pândeşte o ceată de
hoţi pe cineva, aşa ucide tagma
preoţilor* pe drumul Sihemului;
da, ei comit necurăţii.

10 *Ier. 5.30. **Cap. 4.12; 4.13,17.

10 Am văzut un lucru înfiorător*
în casa lui Israel: curvia** lui Efra-
im este acolo, Israel s-a întinat.

11 *Ier. 51.33. Apoc. 14.15. **Ps. 126.1.

11 Şi pentru tine, Iudo, este hotă-
rât* un seceriş, când voi întoar-
ce** captivitatea poporului Meu.

Mustrarea stricăciunii poporului

1 *Cap. 5.1; 6.10.

7 Când am vrut să vindec pe
Israel, atunci s-a descoperit ne-
legiuirea lui Efraim şi răutatea
Samariei. Pentru că ei practică
înşelăciune*; şi hoţul intră *şi* cea-
ta tâlharilor jefuieşte afară.

2 *Ier. 17.1. **Ps. 9.16. Pr. 5.22. †Ps. 90.8.

2 Şi ei nu-şi zic în inima lor că
Eu ţin minte* toată răutatea lor.
Acum faptele** lor îi împresoa-
ră; ele sunt înaintea† feţei Mele“.

3 *Rom. 1.32.

3 Ei desfată pe împărat cu rău-
tatea lor şi pe căpetenii cu minciu-
nile* lor.

4 *Ier. 9.2.

4 Toţi* comit adulter, ca un cup-
tor încălzit de brutar: el încetează

[a] *Sau* „devreme“ [b] *Sau* „ne va reînsufleţi“ [c] *Sau* „sculptat“ [d] *Sau* „şi judecăţile Tale sunt *ca* o lumină care se arată“ [e] *Sau* „îndurarea“

să ațâțe *focul* după ce a frămân-
tat aluatul până s-a dospit.
5 În ziua împăratului nostru, că-
peteniile s-au îmbolnăvit de a-
prinderea vinului; el a întins mâna
sa batjocoritorilor.
6 Pentru că inima le este ca un
cuptor, când stau la pândă. Bruta-
rul lor doarme toată noaptea; di-
mineața arde ca un foc învăpăiat.
7 „Toți sunt aprinși ca un cup-
tor și sfâșie pe judecătorii lor.
Toți împărații* lor au căzut**;
nimeni† dintre ei nu strigă către
Mine.
8 ✡ Efraim se amestecă* împre-
ună cu popoarele; Efraim este o
turtă neîntoarsă.
9 Străinii* i-au mâncat puterea
și el nu știe; da, peri albi s-au ivit
ici și colo pe el și el nu știe.
10 Și mândria* lui Israel mărtu-
risește înaintea feței lui. Și, cu toa-
te acestea, ei nu se întorc** la
*D*omnul Dumnezeul lor, nici nu-L
caută.
11 Și Efraim* a ajuns ca o porum-
biță proastă, fără pricepere[a]. Ei
cheamă Egiptul**, merg în Asiria.
12 Când vor merge, Îmi voi în-
tinde* plasa asupra lor, îi voi do-
borî ca pe păsările cerurilor; îi
voi pedepsi, după cum a auzit**
adunarea lor.
13 ✡ Vai de ei, pentru că au ră-
tăcit de la Mine! Pierzare lor!
pentru că s-au răzvrătit împotriva
Mea. Și Eu voiam să-i răscum-
păr*, dar ei spun minciuni împo-
triva Mea.
14 Și n-au strigat* către Mine în
inima lor, când urlau în paturile
lor. Se adună pentru grâu și must;
s-au abătut de la Mine.
15 Eu i-am deprins, în adevăr,
le-am întărit brațele, dar ei plănu-
iesc răul împotriva Mea.
16 Se întorc*, *dar* nu la Cel Prea-
înalt; sunt ca un arc** înșelător.
Căpeteniile lor vor cădea prin
sabie, din cauza furiei† limbii
lor; aceasta va fi batjocura lor
în țara Egiptului††.

8 ✱*Pune* trâmbița* la gura ta!
El vine ca un vultur** împotriva
casei *D*omnului, pentru că au
călcat† legământul Meu și s-au
răzvrătit împotriva legii Mele.
2 Vor striga* către Mine: «Dum-
nezeul meu, noi Te cunoaștem**,
noi, Israel!»
3 Israel a lepădat binele; vrăj-
mașul îl va urmări.
4 Și-au pus* împărați, dar nu
prin Mine; au făcut căpetenii și
Eu n-am știut; și-au făcut idoli
din argintul** lor și din aurul
lor, ca să fie nimiciți.
5 Samario, vițelul tău *te*-a lepă-
dat; mânia Mea s-a aprins îm-
potriva lor; până când* vor fi ei
incapabili de curăție[b]?
6 Pentru că din Israel este și
acesta: un meșter l-a făcut, și el
nu este Dumnezeu; pentru că vițe-
lul Samariei va fi sfărâmat.
7 Pentru că au semănat* vânt
și vor secera furtună. Nu este nici
un fir de grâu; dacă ar răsări, n-ar
da făină; *și* dacă ar da, străinii**
o vor înghiți negreșit.
8 Israel este înghițit*: acum sunt
printre națiuni ca un vas** în care
nu-ți găsești plăcerea.
9 ✡ Pentru că s-au suit* în Asi-
ria *ca* un măgar sălbatic**, sin-
guratic; Efraim și-a tocmit† iu-
biți[c].
10 Da, deși au dat ei daruri prin-
tre națiuni, acum îi voi aduna* și
vor începe să fie strâmtorați sub[d]
asuprirea împăratului căpete-
niilor**.
11 ✡ Pentru că Efraim a înmul-
țit* altarele, ca să păcătuiască, al-
tarele** îi vor fi pentru a păcătui.
12 I-am scris mulțimea* de lu-
cruri ale legii Mele; ele sunt so-
cotite *ca* un lucru străin.
13 Ei înjunghie* carne *pentru*

7 *Cap. 8.4. **2 Împ. 15.10; 15.14,25,30. †Is. 64.7.
8 *Ps. 106.35.
9 *Cap. 8.7.
10 *Cap. 5.5. **Is. 9.13.
11 *Cap. 11.11. **2 Împ. 15.19; 17.4. Cap. 5.13; 9.3.
12 *Ezec. 12.13. **Lev. 26.14. Deut. 28.15. 2 Împ. 17.13; 17.18.
13 *Mica 6.4.
14 *Iov 35.9,10. Ps. 78.36. Ier. 3.10. Zah. 7.5.
16 *Cap. 11.7. **Ps. 78.57.
16 †Ps. 73.9. ††Cap. 9.3,6

Israel seceră furtună

1 *Cap. 5.8. **Deut. 28.49 Ier. 4.13. Hab. 1.8. †Cap. 6.7.
2 *Ps. 78.34. Cap. 5.15. **Tit 1.16.
4 *2 Împ. 15.13; 15.17,25. **Cap. 2.8; 13.2.
5 *Ier. 13.27.
7 *Pr. 22.8. Cap. 10.12; 10.13. **Cap. 7.9.
8 *2 Împ. 17.6. **Ier. 22.28; 48.38.
9 *2 Împ. 15.19 **Ier. 2.24. †Is. 30.6.
10 *Ezec. 16.37; 22.20. **Is. 10.8. Ezec. 26.7. Dan. 2.37.
11 *Cap. 10.1. **Cap. 12.11
12 *Deut. 4.6,8. Ps. 119.18; 147.19,20.
13 *Ier. 7.21. Zah. 7.6.

[a] *Lit.* „fără inimă“ [b] *Sau* „nevinovăție“ [c] *Sau* „au dat daruri pentru iubire“
[d] *Sau* „vor fi eliberați puțin de“

jertfele darurilor Mele şi o mă-
nâncă; Domnul nu găseşte plă-
cere** în ele; acum El Îşi va
aminti† de nelegiuirea lor şi va
cerceta păcatele lor; ei se vor în-
toarce†† în Egipt.
14 Dar* Israel a uitat pe Crea-
torul** său şi construieşte† pa-
late[a]; şi Iuda a înmulţit cetăţile
întărite. Dar Eu voi trimite†† foc
asupra cetăţilor lui şi va mistui
palatele lor".

Păcatele lui Israel şi urmările lor

9 „Nu te bucura, Israele, săltând
de veselie, ca popoarele; pentru
că tu ai curvit*, depărtându-te
de Dumnezeul tău; ai iubit plata
unei curve** în toate ariile de grâu.
2 Aria* şi teascul nu-i vor hrăni
şi mustul le va lipsi[b].
3 Nu vor rămâne în ţara* Dom-
nului, ci Efraim** se va întoarce
în Egipt; şi vor mânca† ce este
necurat în Asiria††.
4 Nu vor turna* daruri de vin
Domnului şi jertfele** lor nu-I
vor fi plăcute; le vor fi ca pâi-
nea† celor îndureraţi. Toţi cei care
vor mânca din ea se vor întina;
pentru că pâinea lor va fi pentru††
sufletul lor; nu va intra în casa
Domnului.
5 ✡ Ce veţi face în ziua de
adunare* şi în ziua sărbătorii
Domnului?
6 Pentru că, iată, au plecat din
cauza nimicirii: Egiptul* îi va a-
duna, Moful[c] îi va înmormânta.
Urzica va stăpâni lucrurile lor
plăcute de argint**; spini vor fi
în corturile lor.
7 Au venit zilele cercetării, au
venit zilele răsplătirii. Israel va
cunoaşte *aceasta*: profetul este
un nebun, omul inspirat[d]* este ie-
şit din minţi, din cauza mărimii ne-
legiuirii tale şi a vrăjmăşiei tale
celei mari.
8 Efraim este un paznic* alături
de Dumnezeul meu. Profetul este
un laţ de păsărar pe toate căile
lui, vrăjmăşie în casa Dumne-
zeului său.
9 S-au stricat* profund, ca în
zilele Ghibei**. El Îşi va aminti†
de nelegiuirea lor, le va cerceta
păcatele".
10 ✡ „Ca pe nişte struguri în
pustiu, aşa am găsit pe Israel; ca
pe cele dintâi roade* ale smochi-
nului am văzut pe părinţii voştri
la început**; ei au mers la Baal-
Peor† şi s-au consacrat†† acestei
ruşini*† şi au ajuns†* urâciuni
ca şi iubitul lor.
11 Cât despre Efraim, gloria lor
va zbura ca o pasăre; nu va fi
nici naştere, nici sarcină, nici ză-
mislire!
12 Chiar dacă* şi-ar creşte co-
piii, totuşi Eu îi voi lipsi** de
ei, *ca* nici un bărbat *să nu rămâ-
nă*; şi vai† de ei, când Mă voi
depărta†† de ei!
13 Efraim, cum am văzut, era ca
Tirul* sădit în loc plăcut[e]; dar
Efraim îşi va aduce** copiii îna-
intea ucigaşului".
14 ✡ „Dă-le, Doamne! ... Ce să
le dai? ... Dă-le pântece* care să
piardă sarcina şi sâni seci!"
15 „Toată răutatea lor este în
Ghilgal*; pentru că acolo i-am
urât. Din cauza răutăţii** fapte-
lor lor îi voi alunga din casa
Mea; nu-i voi mai iubi; toate
căpeteniile† lor sunt răzvrătite.
16 Efraim este bătut*. Rădăcina
lor s-a uscat; nu vor face rod. Şi
chiar dacă ar naşte**, voi omorî
rodul iubit† al pântecelui lor".
17 „Dumnezeul meu i-a lepădat,
pentru că nu L-au ascultat; şi
ei vor rătăci* printre naţiuni.

Nelegiuirea lui Israel

10 Israel este o viţă necurăţită*
de uscături, el aduce rod pentru
sine[f]; după belşugul rodului său
şi-a înmulţit altarele**; după bu-
nătatea pământului său şi-au fă-
cut stâlpi† frumoşi[g].
2 Inima lor este împărţită*;

13 **Ier. 6.20; 14.12. Cap. 5.6; 9.4 Amos 5.22. †Ier. 14.10. Cap. 9.9. Amos 8.7. ††Deut. 28.68
14 *Deut. 32.18 **Is. 29.23. Ef. 2.10. †1 Împ. 12.31 ††Ier. 17.27. Amos 2.5.
1 *Cap. 4.12; 5.4,7. **Ier. 44.17. Cap. 2.12.
2 *Cap. 2.9,12.
3 *Lev. 25.23. Ier. 2.7. **Cap. 8.13. †Ezec. 4.13. Dan. 1.8. ††2 Împ. 17.6
4 *Cap. 3.4. **Ier. 6.20. Cap. 8.13. †Deut. 26.14. ††Lev. 17.11.
5 *Cap. 2.11.
6 *Cap. 7.16. Vers. 3. **Is. 5.6; 32.13; 34.13. Cap. 10.8.
7 *Ezec. 13.3. Mica 2.11. Ţef. 3.4.
8 *Ier. 6.17; 31.6. Ezec. 3.17; 33.7.
9 *Is. 31.6. Cap. 10.9. **Jud. 19.22. †Cap. 8.13.
10 *Is. 28.4. Mica 7.1. **Cap. 2.15. †Num. 25.3. Ps. 106.28. ††Cap. 4.14. *†Ier. 11.13. Jud. 6.32. †*Ps. 81.12. Ezec. 20.8. Amos 4.5.
12 *Iov 27.14. **Deut. 28.41; 28.62. †Deut. 31.17. 2 Împ. 17.18. ††1 Sam. 28.15 Cap. 5.6.
13 *Ezec. 26; 27; 28. **Vers. 16. Cap. 13.16.
14 *Lc. 23.29.
15 *Cap. 4.15; 12.11. **Cap. 1.6; 4.9; 7.2. †Is. 1.23. Cap. 5.2.
16 *Cap. 5.11. **Vers. 13. †Ezec. 24.21.
17 *Deut. 28.64; 28.65.
1 *Naum 2.2. **Cap. 8.11; 12.11. †Cap. 8.4.
2 *1 Împ. 18.21. Mt. 6.24.

[a] *Sau* „temple" [b] *Lit.* „îi va înşela" [c] *Memfis* [d] *Lit.* „omul duhului" [e] *Sau* „păşune" [f] *Sau* „potrivit cu ce este el" [g] *Sau* „statui frumoase"

acum vor fi găsiţi vinovaţi. El
le va dărâma altarele, le va distruge
stâlpii.

3 *Cap. 3.4; 11.5. Mica 4.9.

3 Pentru că acum* ei zic: «Noi
n-avem împărat, pentru că nu
ne-am temut de Domnul. Şi ce
poate face împăratul pentru noi?»

4 *Deut. 29.18. Amos 5.7; 6.12.

4 ✡ Ei rostesc cuvinte, jură fals
când fac un legământ[a]. De aceea
şi judecata răsare* ca o cucută
în brazdele ogorului.

5 *1 Împ. 12.28; 12.29. Cap. 8.5,6. **Cap. 4.15. †2 Împ. 23.5. ††1 Sam. 4.21; 4.22. Cap. 9.11.

5 Locuitorii Samariei se vor te-
me de viţelul[b]* din Bet-Aven**;
pentru că poporul său va plânge
pentru el şi preoţii lui idolatri†
vor tremura pentru el, pentru
gloria†† lui, pentru că s-a depăr-
tat de la el.

6 *Cap. 11.5. **Cap. 5.13. †Cap. 4.7. ††Is. 30.3. Ier. 7.24. Cap. 11.6.

6 Da, el însuşi va fi dus în Asi-
ria*, *ca* tribut împăratului** Ia-
reb. Efraim va fi acoperit† de ru-
şine şi Israel se va ruşina de
sfatul†† său.

7 *Cap. 13.11.

7 ✡ *Cât despre* Samaria*, îm-
păratul ei va pieri ca spuma[c] pe
suprafaţa apei.

8 *Cap. 4.15. **Deut. 9.21. 1 Împ. 12.30. †Cap. 9.6. ††Is. 2.19. Lc. 23.30. Apoc. 6.16; 9.6.

8 Şi înălţimile* din Aven, pă-
catul** lui Israel, vor fi nimicite;
spinul† şi ciulinul vor creşte pe
altarele lor. Şi vor zice munţi-
lor††: «Acoperiţi-ne!» şi dealu-
rilor: «Cădeţi peste noi!»"

9 *Cap. 9.9. **Jud. 20.

9 ✡ „Din[d] zilele Ghibei* ai pă-
cătuit, Israele! Acolo au stat ei;
lupta** împotriva fiilor nelegiui-
rii nu i-a ajuns în Ghibea.

10 *Deut. 28.63. **Ier. 16.16. Ezec. 23.46; 23.47.

10 Îi voi pedepsi după plăcerea
Mea*; şi popoarele se vor adu-
na** împotriva lor, când vor fi le-
gaţi pentru cele două nelegiuiri
ale lor[e].

11 *Ier. 50.11. Mica 4.13.

11 Şi Efraim este o juncană*
dresată, căreia îi place să treiere[f]
grâul; am trecut *un jug* peste
grumazul ei frumos: voi face pe
Efraim să tragă, Iuda va ara, Ia-
cov va sfărâma bulgării lui.

12 *Pr. 11.18. **Ier. 4.3.

12 Semănaţi* pentru voi înşivă
în dreptate, seceraţi potrivit cu în-
durarea; desţeleniţi-vă** un pă-
mânt nou[g]! Pentru că este timpul
să căutaţi pe Domnul, până va
veni şi va ploua dreptate peste voi.

13 *Iov 4.8. Pr. 22.8. Gal. 6.7,8.

13 Aţi arat* răutate, aţi secerat
nedreptate, aţi mâncat rodul min-
ciunii, pentru că te-ai încrezut în
calea ta, în mulţimea vitejilor tăi.

14 *Cap. 13.16. **2 Împ. 18.34; 19.13.

14 De aceea* o zarvă se va ridi-
ca printre popoarele tale şi toate
cetăţuiele tale vor fi dărâmate,
cum a dărâmat Şalman Bet-Ar-
belul** în ziua luptei: mama a
fost sfărâmată în bucăţi împreună
cu copiii.

15 *Vers. 7.

15 Aşa vă va face vouă Betelul
pentru răutatea voastră cea ma-
re[h]. În zorii dimineţii, împăratul
lui Israel va fi nimicit* cu desă-
vârşire.

Iubirea lui Dumnezeu pentru Israel

1 *Cap. 2.15. **Mt. 2.15. †Ex. 4.22,23

11 ✱ Când Israel* era tânăr, l-am
iubit, şi am chemat** pe fiul Meu†
din Egipt.

2 *2 Împ. 17.16 Cap. 2.13; 13.2.

2 Cu cât îi chemau *profeţii*,
cu atât se depărtau de ei: jert-
feau* baalilor şi ardeau tămâie
chipurilor cioplite.

3 *Deut. 1.31; 32.10-12. Is. 46.3. **Ex. 15.26.

3 Totuşi Eu l-am învăţat* pe E-
fraim să umble – El îi lua în braţe
– dar ei n-au cunoscut că Eu** îi
vindecam.

4 *Ier. 31.2,3. **Lev. 26.13 †Ex. 16.32. Ps. 78.25. Cap. 2.8.

4 I-am tras* cu legături ome-
neşti, cu funii de iubire. Şi le-am
fost asemenea celor care ridică**
jugul de pe grumazurile[i] lor şi cu
blândeţe le-am dat† să mănânce.

5 *Cap. 8.13; 9.3. **2 Împ. 17.13; 17.14.

5 El nu se va întoarce în ţara*
Egiptului, ci asirianul va fi împă-
ratul lui, pentru că au refuzat să
se întoarcă** *la Mine*.

6 *Cap. 10.6.

6 Şi sabia va da ocol în cetă-
ţile lui şi-i va strica zăvoarele şi
le va mistui, din cauza sfaturi-
lor* lor.

7 *Ier. 3.6; 8.5. Cap. 4.16. **Cap. 7.16.

7 Şi poporul Meu este încli-
nat* să se depărteze de Mine;
deşi sunt chemaţi** la Cel Prea-
înalt, nimeni nu-*L* înalţă.

8 *Ier. 9.7. Cap. 6.4.

8 ✡ Cum* să te părăsesc[j], Efrai-

[a] *Sau* „jură fals, fac un legământ" [b] *Sau* „viţeii" [c] *Sau* „ca o aşchie" [d] *Sau* „Mai mult decât în" [e] *Sau* „cei doi ochi ai lor" [f] *Sau* „să zdrobească" [g] *Sau* „necultivat" [h] *Lit.* „pentru răutatea răutăţii voastre" [i] *Lit.* „fălcile" [j] *Sau* „Ce să fac cu tine"

8 **Gen. 14.8; 19.24,25. Deut. 29.23. Amos 4.11. †Deut. 32.36 Is. 63.15. Ier. 31.20.

me? *Cum* să te predau, Israele?
Cum să te fac ca Adma**? *Cum*
să te așez ca Țeboimul? Inima†
Mea s-a întors[a] în Mine, îndură-
rile Mele s-au aprins toate îm-
preună.

9 *Num. 23.19 Is. 55.8,9. Mal. 3.6.

9 Nu voi împlini aprinderea
mâniei Mele, nu voi mai distruge
pe Efraim, pentru că Eu sunt
Dumnezeu*, și nu om, Cel Sfânt
în mijlocul tău, și nu voi veni cu
mânie[b].

10 *Is. 31.4. Ioel 3.16. Amos 1.2. **Zah. 8.7.

10 Ei vor merge după Domnul;
El va răcni* ca un leu; când El
va răcni, fiii vor veni tremurând[c]
de la apus[d]**.

11 *Is. 60.8. Cap. 7.11. **Ezec. 28.25; 28.26; 37.21; 37.25.

11 Vor veni tremurând[c] din E-
gipt, ca o pasăre și ca o porum-
biță* din țara Asiriei. Și-i voi fa-
ce să locuiască** în casele lor",
zice Domnul.

12 *Cap. 12.1.

12 [e]✡ „Efraim* Mă înconjoară
cu minciună și casa lui Israel cu
înșelăciune; dar Iuda încă umblă
cu Dumnezeu și cu lucrurile sfin-
te ale adevărului[f].

Necredincioșia lui Efraim

1 *Cap. 8.7. **2 Împ. 17.4 Cap. 5.13; 7.11. †Is. 30.6; 57.9

(12) Efraim* se hrănește cu vânt
și urmărește vântul de răsărit;
toată ziua înmulțește minciunile
și pustiirea; și ei fac legământ**
cu Asiria, și untdelemnul† este
dus în Egipt.

2 *Cap. 4.1. Mica 6.2.

2 Domnul* are o judecată și cu
Iuda și va cerceta pe Iacov după
căile lui; îi va răsplăti după fap-
tele lui.

3 *Gen. 25.26. **Gen. 32.24

3 În pântece, el a apucat căl-
câiul* fratelui său și în tăria lui
s-a luptat** cu Dumnezeu.

4 *Gen. 28.12; 28.19; 35.9; 35.10,15.

4 Da, s-a luptat cu Îngerul și a
învins; el a plâns și i-a făcut ce-
rere. L-a găsit în Betel* și acolo
El a vorbit cu noi,

5 *Ex. 3.15.

5 chiar Domnul Dumnezeul oștiri-
or; Domnul este amintirea* lui.

6 *Cap. 14.1. Mica 6.8.

6 Iar tu*, întoarce-te la Dumne-
zeul tău! Păzește îndurarea și ju-
decata și așteaptă** pe Dumne-
zeul tău neîncetat!

6 **Ps. 37.7.

7 *Pr. 11.1. Amos 8.5.

7 ✡ *El este* negustor[g], în mâna
lui sunt cântare* ale înșelăciunii; îi
place să asuprească[h].

8 *Zah. 11.5. Apoc. 3.17.

8 Și Efraim a zis: «Totuși am
ajuns bogat*, mi-am dobândit
avere; în toate ostenelile mele
nu vor găsi nici o nelegiuire sau
păcat».

9 *Cap. 13.4. **Lev. 23.42; 23.43. Neem. 8.17. Zah. 14.16.

9 Dar Eu*, Domnul Dumnezeul
tău, din țara Egiptului, te voi face
din nou să locuiești** în corturi,
ca în zilele adunării de sărbătoare.

10 *2 Împ. 17.13

10 Și Eu am vorbit* profeților și
am înmulțit viziunile și prin pro-
feți[i] am vorbit în asemănări.

11 *Cap. 6.8. **Cap. 4.15; 9.15. Amos 4.4; 5.5. †Cap. 8.11; 10.1,2.

11 Dacă *în* Galaad* este nele-
giuire, cu adevărat ei sunt deșer-
tăciune[j]. În Ghilgal** jertfesc tauri,
și altarele† lor sunt ca niște grămezi
de pietre în brazdele ogorului.

12 *Gen. 28.5. Deut. 26.5. **Gen. 29.20; 29.28.

12 Și Iacov a fugit* în ținutul Si-
riei[k] și Israel a slujit pentru o feme-
ie; și pentru o femeie** a păzit *oi*.

13 *Ex. 12.50; 12.51; 13.3. Ps. 77.20. Is. 63.11. Mica 6.4.

13 Și printr-un profet* a scos
Domnul pe Israel din Egipt și prin-
tr-un profet a fost păstrat[l].

14 *2 Împ. 17.11-18 **Deut. 28.37 Dan. 11.18.

14 Efraim* *L*-a întărâtat la mânie
foarte amar; Domnul său va lăsa
sângele lui asupra lui și îi va răs-
plăti** rușinea.

Păcatul și pedeapsa lui Israel

1 *2 Împ. 17.16; 17.18. Cap. 11.2.

13 Când vorbea Efraim, era spai-
mă; el se înălța în Israel. Dar s-a
făcut vinovat* prin Baal și a murit.

2 *Cap. 2.8; 8.4. **1 Împ. 19.18

2 Și acum ei păcătuiesc tot mai
mult și și-au făcut chipuri tur-
nate din argintul* lor, idoli după
priceperea[m] lor, toate sunt lucra-
rea meșterilor. Ei zic despre ele:
«Oamenii care jertfesc să sărute**
vițeii».

3 *Cap. 6.4. **Dan. 2.35.

3 De aceea vor fi ca norul de
dimineață* și ca roua care trece
curând, ca pleava** spulberată
de vârtejul din arie și ca fumul
printre zăbrele.

[a] *Sau* „s-a schimbat" [b] *Sau* „în cetate" [c] *Sau* „vor alerga" [d] *Sau* „de la mare" [e] *În textele ebraice cap.12 începe aici* [f] *Sau* „Și Iuda este încă nehotărât față de Dumnezeu și față de Cel cu adevărat sfânt" [g] *Lit.* „Canaan" [h] *Sau* „să înșele" [i] *Lit.* „prin mâna profeților" [j] *Sau* „Este Galaadul nelegiuire? Ei sunt în totul deșertăciune" [k] *Ebr.* „Aram", *în nord-vestul Mesopotamiei* [l] *Sau* „păzit" *(ca în vers. 12)* [m] *Sau* „meșteșugul"

4 Totuşi Eu* sunt Domnul Dum-
nezeul tău, din ţara Egiptului, şi
tu n-ai cunoscut alt** Dumnezeu
decât pe Mine; şi nu este salvator
în afară de Mine.
5 Eu te-am cunoscut* în pustiu, în
ţara** uscăciunii.
6 Cât despre păşunea* lor, ei
s-au săturat; s-au săturat şi li s-a
înălţat inima. De aceea M-au
uitat**.
7 Şi Eu le voi fi ca un leu*; îi
voi pândi ca un leopard** pe cale.
8 Îi voi întâmpina ca o ursoai-
că* lipsită de *puii* ei şi le voi sfâ-
şia învelitoarea inimii; şi acolo îi
voi înghiţi ca o leoaică. Fiarele
câmpului îi vor sfâşia.
9 ✡ Este *spre* distrugerea* ta,
Israele, că eşti împotriva Mea, îm-
potriva ajutorului** tău.
10 Unde este deci împăratul tău,
ca să te salveze* în toate cetăţile
tale? Şi *unde sunt* judecătorii tăi,
despre care ai zis**: «Dă-mi
împărat şi căpetenii»?
11 Ţi-am dat un împărat* în
mânia Mea şi l-am luat în furia
Mea.
12 ✡ Nelegiuirea* lui Efraim este
strânsă, păcatul lui este păstrat.
13 Durerile unei femei la naşte-
re* vor veni peste el; este un fiu**
neînţelept; pentru că la timpul
naşterii[a] copiilor, el nu era acolo.
14 Îi voi scăpa din mâna Lo-
cuinţei* morţilor, îi voi răscum-
păra din moarte. Moarte, unde**
sunt plăgile[b] tale?[c] Locuinţă a
morţilor, unde este distrugerea
ta?[d] Pocăinţa† va fi ascunsă de
ochii Mei!
15 ✡ Deşi va fi roditor* între
fraţii lui, un vânt de răsărit**
va veni, vântul Domnului se va
ridica din pustiu şi izvorul lui se
va usca şi fântâna lui va seca;
el va prăda comoara tuturor
vaselor de preţ.
16 Samaria îşi va purta vina[e],
pentru că s-a răzvrătit* împo-
triva Dumnezeului ei. Vor cădea
prin sabie**; pruncii lor vor fi
sfărâmaţi în bucăţi şi femeile
lor însărcinate vor fi spintecate".

4 *Is. 43.11. Cap. 12.9. **Is. 45.21.
5 *Deut. 2.7. **Deut. 8.15; 32.10.
6 *Deut. 8.12; 8.14; 32.15. **Cap. 8.14.
7 *Plân. 3.10. Cap. 5.14. **Ier. 5.6.
8 *2 Sam. 17.8 Pr. 17.12.
9 *Pr. 6.32. Cap. 14.1. Mal. 1.9. **Vers. 4.
10 *Deut. 32.38. Cap. 10.3. Vers. 4. **1 Sam. 8.5; 8.19.
11 *1 Sam. 8.7; 10.19; 15.22; 15.23; 16.1. Cap. 10.3.
12 *Deut. 32.34. Iov 14.17.
13 *Is. 13.8. Ier. 30.6. **Pr. 22.3.
14 *Is. 25.8. Ezec. 37.12. **1 Cor. 15.54; 15.55. †Ier. 15.6. Rom. 11.29.
15 *Gen. 41.52; 48.19. **Ier. 4.11. Ezec. 17.10; 19.12. Cap. 4.19.
16 *2 Împ. 18.12 **2 Împ. 8.12; 15.16. Is. 13.16. Cap. 10.14. Amos 1.13.

Întoarcerea lui Israel şi binecuvântarea viitoare

14 ✱ Israele, întoarce-te* la
Domnul Dumnezeul tău! Pentru
că ai căzut** prin nelegiuirea ta.
2 Luaţi cu voi cuvinte şi întoar-
ceţi-vă la Domnul. Ziceţi-I: „Iar-
tă* toată nelegiuirea şi primeş-
te-*ne* cu milă[f] şi-Ţi vom aduce
lauda buzelor** noastre[g].
3 Asiria* nu ne va salva; nu
vom călări** pe cai şi nu vom
mai zice† către lucrarea mâinilor
noastre: «Dumnezeul nostru!»,
pentru că†† la Tine găseşte în-
durare orfanul".
4 ✡ „Voi vindeca necredinţa*
lor, îi voi iubi** nestingherit; pen-
tru că mânia Mea s-a întors de
la el.
5 Voi fi ca roua* pentru Israel;
va înflori ca un crin şi îşi va în-
tări rădăcinile ca Libanul.
6 Ramurile lui se vor întinde şi
măreţia lui va fi ca măslinul* şi
mireasma** lui ca Libanul.
7 Ei se vor întoarce şi vor şe-
dea* la umbra lui; vor reînvia
ca grâul şi vor înflori ca viţa,
faima lor va fi ca a vinului din
Liban.
8 ✡ Efraim *va zice*: «Ce mai
am* eu *a face* cu idolii?» – Eu
îi voi răspunde** şi voi privi
spre el. – «Eu sunt ca un chiparos
verde!» – «Din Mine vine rodul†
tău»".
9 ✡ Cine este înţelept* şi va
înţelege acestea? priceput şi le
va cunoaşte? Căci căile Domnului
sunt drepte** şi cei drepţi vor
umbla pe ele, dar cei răzvrătiţi
vor cădea[h] pe ele.

1 *Cap. 12.6. Ioel 2.13. **Cap. 13.9.
2 *Mica 7.18,19 **Ps. 51.16; 51.17. Ev. 13.15.
3 *Ier. 31.18. **Deut. 17.16 Ps. 33.17. Is. 30.2,16; 31.1. †Cap. 2.17. ††Ps. 10.14; 68.5.
4 *Ier. 5.6; 14.7. Cap. 11.7. **Ef. 1.6.
5 *Iov 29.19. Pr. 19.12.
6 *Ps. 52.8; 128.3. **Gen. 27.27 Cânt. 4.11.
7 *Ps. 91.1.
8 *Vers. 3. **Ier. 31.18. †Iac. 1.17.
9 *Ps. 107.43. Ier. 9.12. Dan. 12.10. Ioan 8.47; 18.37. **Pr. 10.29. Ţef. 3.5. Lc. 2.34.

[a] *Lit.* „ieşirii" [b] *Sau* „ţepuşele" [c] *Sau* „Eu voi fi plaga ta." [d] *Sau* „Eu voi fi distrugerea ta." [e] *Sau* „va fi pustiită" [f] *Sau* „primeşte ce este bun" [g] *Lit.* „taurii buzelor noastre" [h] *Sau* „se vor poticni"

IOEL

Invazia de lăcuste

1 Cuvântul Domnului care a fost
către Ioel[a], fiul lui Petuel.
2 Ascultați aceasta, bătrânilor!
Și plecați urechea, voi toți locui-
torii țării! A fost aceasta* în zile-
le voastre sau chiar în zilele pă-
rinților voștri?

2 *Cap. 2.2.

3 Spuneți-o* fiilor voștri; și fiii
voștri, fiilor lor; și fiii lor, unei alte
generații:

3 *Ps. 78.4.

4 ce a lăsat lăcusta* rozătoare
a mâncat lăcusta cea mare; și ce
a lăsat lăcusta cea mare a mâncat
lăcusta târâtoare; și ce a lăsat lă-
custa târâtoare a mâncat omida[b].

4 *Deut. 28.38. Cap. 2.25.

5 ✡ „Treziți-vă, bețivilor, și
plângeți; și urlați, toți băutorii de
vin, din cauza mustului, pentru că
vi s-a luat* de la gură!

5 *Is. 32.10.

6 Pentru că o națiune* s-a ridi-
cat asupra țării Mele, puternică și
fără număr. Dinții ei sunt dinți**
de leu și are măsele de leoaică.

6 *Pr. 30.25-27 Cap. 2.2,11; 2.25. **Apoc. 9.8.

7 Mi-a făcut* via un pustiu și
Mi-a cojit smochinul; l-a jupuit de
tot de coajă și l-a aruncat: ramu-
rile lui au devenit albe.

7 *Is. 5.6.

8 Gemi* ca o fecioară încinsă cu
sac după soțul** tinereții ei!“

8 *Is. 22.12. **Pr. 2.17. Ier. 3.4.

9 Au încetat* darul de mâncare
și darul de băutură din casa
Domnului; preoții, slujitorii Dom-
nului, se jelesc.

9 *Vers. 13. Cap. 2.14.

10 Câmpia este pustiită, pămân-
tul* jelește, pentru că grâul este
pustiit, mustul** a secat[c], untde-
lemnul lâncezește.

10 *Ier. 12.11; 14.2. **Is. 24.7. Vers. 12.

11 ✡ Rușinați-vă*, lucrători ai
pământului, urlați, viticultorilor,
pentru grâu și pentru orz, pen-
tru că secerișul câmpului este
pierdut!

11 *Ier. 14.3,4.

12 Via* s-a uscat și smochinul
lâncezește, rodiul, palmierul de
asemenea, și mărul; toți copacii
câmpului s-au uscat, pentru că a
încetat[d] bucuria** din mijlocul
fiilor oamenilor.

12 *Vers. 10. **Ps. 4.7. Is. 9.3;24.11. Ier. 48.33.

13 ✡ Încingeți-vă* *cu sac* și plân-
geți, preoților! Urlați, slujitori ai
altarului! Veniți, petreceți noap-
tea în sac, slujitori ai Dumne-
zeului meu! Pentru că darul de
mâncare** și darul de băutură au
fost îndepărtate din casa Dum-
nezeului vostru.

13 *Ier. 4.8. Vers. 8. **Vers. 9.

14 Sfințiți un post*, anunțați o
adunare solemnă**, adunați pe
bătrâni, pe toți† locuitorii țării la
casa Domnului Dumnezeului
vostru și strigați către Domnul.

14 *2 Cr. 20.3,4 Cap. 2.15,16 **Lev. 23.36 †2 Cr. 20.13.

15 ✡ „Vai, ce zi*!“ Pentru că
ziua** Domnului este aproape și
va veni ca o nimicire de la Cel
Atotputernic.

15 *Ier. 30.7. **Is. 13.6,9. Cap. 2.1.

16 Nu ni s-a luat hrana dinain-
tea ochilor noștri, bucuria* și
veselia din casa Dumnezeului
nostru?

16 *Deut. 12.6; 12.7; 16.11; 16.14,15.

17 Semințele putrezesc sub bul-
gării lor; grânarele sunt pustiite,
hambarele sunt surpate, pentru
că grâul s-a uscat.
18 Cum gem* animalele! Cire-
zile de vite rătăcesc, pentru că nu
este pășune pentru ele; se chinuie
și turmele de oi.

18 *Osea 4.3.

19 Către* Tine, Doamne, voi
striga, pentru că focul** a mistuit
pășunile pustiului și flacăra a ars
toți copacii câmpului.

19 *Ps. 50.15. **Ier. 9.10. Cap. 2.3.

20 Chiar și fiarele câmpului stri-
gă* către Tine, pentru că au se-
cat** pâraiele de apă și focul a
mistuit pășunile pustiului.

20 *Iov 38.41. Ps. 104.21; 145.15. **1 Împ. 17.7; 18.5.

Apropierea zilei Domnului

2 ✸ „Sunați* din trâmbiță[e] în
Sion și sunați** alarma pe mun-
tele Meu cel sfânt; să tremure
toți locuitorii țării, pentru că vine
ziua† Domnului, pentru că se
apropie!

1 *Ier. 4.5. Vers. 15. **Num. 10.5,9 †Cap. 1.15. Obad. 15. Țef. 1.14,15.

2 O zi de întuneric* și de întu-

2 *Amos 5.18; 5.20.

---

[a] *Yahve este Dumnezeu* [b] *Diferite specii de lăcuste sau diferite stadii de creștere ale lăcustei* [c] *Sau* „a ajuns de rușine“ [d] *Lit.* „s-a uscat“ [e] *Sau* „corn“

2 **Cap. 1.6. Vers. 5,11,25. †Ex. 10.14.
3 *Cap. 1.19,20 **Gen. 2.8; 13.10. Is. 51.3. †Zah. 7.14.
4 *Apoc. 9.7.
5 *Apoc. 9.9. **Vers. 2.
6 *Ier. 8.21. Plân. 4.8. Naum 2.10.
9 *Ier. 9.21. **Ioan 10.1.
10 *Ps. 18.7. **Is. 13.10. Ezec. 32.7. Cap. 2.31; 3.15. Mt. 24.29.
11 *Ier. 25.30. **Vers. 25. †Ier. 50.34. Apoc. 18.8. ††Ier. 30.7. Amos 5.18. Ţef. 1.15. *†Num. 24.23 Mal. 3.2.

Întoarceţi-vă la Mine!

12 *Deut. 4.29; 30.2 Ier. 4.1. Plân. 3.40. Ezec. 33.11. Osea 12.6.
13 *Ps. 34.18; 51.17.

necime, o zi de nori şi de negură
deasă; ca zorile se revarsă peste
munţi un popor numeros** şi
puternic, cum† n-a mai fost
niciodată şi nici nu va mai fi după
el, generaţii şi generaţii“.
3 ✡ Focul* mistuie înaintea lui
şi flacăra arde înapoia lui; ţara
este ca grădina Edenului** înaintea
lui şi un pustiu† părăsit[a]
înapoia lui; da, şi nimic nu scapă
de el.
4 Înfăţişarea lor este ca* înfăţişarea
cailor şi, ca nişte călăreţi,
aşa aleargă,
5 sar ca vuietul* de care pe
vârfurile munţilor, ca zgomotul
flăcării de foc care mistuie miriştea,
ca un popor puternic**
aşezat în linie de bătaie.
6 Înaintea lor popoarele tremură,
toate feţele pălesc*.
7 Aleargă ca vitejii, se suie pe
zid ca bărbaţii de război şi merg
fiecare pe căile lui şi nu rup rândurile
lor
8 şi nu se împing unul pe altul.
Fiecare merge pe calea lui; şi se
aruncă[b] printre săgeţi şi nu se
rănesc[c].
9 Dau năvală asupra cetăţii,
aleargă pe zid, se suie în case,
intră* pe ferestre ca un hoţ**.
10 Pământul* se cutremură înaintea
lor, cerurile se zguduie, soarele**
şi luna se întunecă şi stelele
îşi retrag strălucirea.
11 Şi Domnul face să se audă*
glasul Lui înaintea oştirii Sale**,
pentru că tabăra Lui este foarte
mare; pentru că cel care împlineşte
cuvântul Său este puternic†;
pentru că ziua†† Domnului
este mare şi foarte înfricoşătoare
şi cine*† o poate îndura?
12 ✡ „Totuşi chiar şi acum“, zice
Domnul, „întoarceţi-vă* la
Mine cu toată inima voastră şi
cu post şi cu plâns şi cu jale!“
13 Şi sfâşiaţi-vă inima*, şi nu
hainele**, şi întoarceţi-vă la
Domnul Dumnezeul vostru, pentru
că El este milos† şi plin de îndurare,
încet la mânie şi de o mare
bunătate şi Se întoarce de la rău.
14 Cine ştie* dacă nu Se va întoarce
şi-I va părea rău şi va lăsa
după El o binecuvântare**, un
dar de mâncare† şi un dar de
băutură pentru Domnul Dumnezeul
vostru?
15 ✡ Sunaţi* din trâmbiţă[d] în
Sion! Sfinţiţi un post**, anunţaţi
o adunare solemnă!“
16 Adunaţi poporul, sfinţiţi* adunarea,
strângeţi** laolaltă pe bătrâni,
adunaţi† pe copii şi pe
pruncii de la sân! Să iasă†† mirele
din camera lui şi mireasa din
camera ei!
17 Să plângă preoţii, slujitorii
Domnului, între pridvor* şi altar,
şi să zică: „Cruţă**, Doamne, pe
poporul Tău şi nu da batjocurii
moştenirea Ta, ca să-i stăpânească
naţiunile[e]! De ce† să se zică
printre popoare: «Unde este Dumnezeul
lor?»“
18 ✡ Atunci Domnul va fi gelos*
pentru ţara Lui şi va avea milă**
de poporul Său.
19 Şi Domnul va răspunde şi
va zice poporului Său: „Iată, Eu
vă trimit grâu* şi must şi untdelemn
şi vă veţi sătura de ele. Şi
nu vă voi mai face de batjocură
printre naţiuni.
20 Şi voi îndepărta* de la voi pe
cel de la nord** şi-l voi împinge
în ţara cea stearpă şi pustie, cu
faţa spre† marea dinspre răsărit
şi cu spatele spre marea de la
apus††. Şi duhoarea lui se va ridica
şi mirosul lui respingător se
va sui, pentru că s-a înălţat pe
sine, ca să facă lucruri mari“.
21 Nu te teme, ţară! Bucură-te
şi veseleşte-te: pentru că Domnul
face lucruri mari.
22 Nu vă temeţi, animale ale

13 **Gen. 37.34 2 Sam. 1.11. Iov 1.20. †Ex. 34.6. Ps. 86.5,15. Iona 4.2.
14 *Ios. 14.12. 2 Sam. 12.22 2 Împ. 19.4. Amos 5.15. Iona 3.9. Ţef. 2.3. **Is. 65.8. Hag. 2.19. †Cap. 1.9,13.
15 *Num. 10.3. Vers. 1. **Cap. 1.14.
16 *Ex. 19.10,22 **Cap. 1.14. †2 Cr. 20.13. ††1 Cor. 7.5.
17 *Ezec. 8.16. Mt. 23.35. **Ex. 32.11; 32.12. Deut. 9.26-29 †Ps. 42.10; 79.10; 115.2. Mica 7.10.

Promisiuni

18 *Zah. 1.14; 8.2. **Deut. 32.36 Is. 60.10.
19 *Cap. 1.10. Mal. 3.10-12
20 *Ex. 10.19. **Ier. 1.14. †Ezec. 47.18. Zah. 14.8. ††Deut. 11.24

[a] *Lit.* „pustiit“ [b] *Sau* „cad“ [c] *Sau* „nu se despart“ [d] *Sau* „corn“ [e] *Sau* „ca să fie o batjocură a naţiunilor“

22 *Cap. 1.18,20 **Cap. 1.19. Zah. 8.12.
23 *Is. 41.16; 61.10. Hab. 3.18. Zah. 10.7. **Lev. 26.4. Deut. 11.14; 28.12. †Iac. 5.7.
25 *Cap.1.4. **Vers.11.
26 *Lev. 26.5,26 Ps. 22.26. Mica 6.14.
27 *Cap. 3.17. **Lev. 26.11; 26.12. Ezec. 37.26-28 †Is. 45.5,21. Ezec. 39.22; 39.28.

câmpului*: pentru că păşunile**
pustiului înverzesc, pentru că po-
mul îşi poartă rodul, smochinul
şi viţa îşi dau tăria[a].
23 Şi voi, fii ai Sionului, bucu-
raţi-vă* şi veseliţi-vă în Domnul
Dumnezeul vostru, pentru că El
vă dă ploaia** timpurie în drep-
tate[b] şi face să cadă pentru voi
ploaia, ploaia† timpurie şi ploaia
târzie[c], la începutul *anotimpului*[d].
24 Şi ariile se vor umple de grâu
şi teascurile se vor revărsa de must
şi de untdelemn.
25 „Şi vă voi da înapoi anii pe
care* i-a mâncat lăcusta cea ma-
re, cea târâtoare, şi omida, şi cea
rozătoare, oştirea** Mea cea ma-
re, pe care am trimis-o printre voi.
26 Şi veţi mânca* din belşug şi
vă veţi sătura şi veţi lăuda Nume-
le Domnului Dumnezeului vostru,
care a lucrat minunat cu voi; şi
poporul Meu nu se va mai ruşina
niciodată!
27 Şi veţi cunoaşte* că Eu sunt
în mijlocul** lui Israel şi Eu†,
Domnul, sunt Dumnezeul vos-
tru şi nu este altul; şi poporului
Meu nu-i va mai fi ruşine nicio-
dată.

Ziua Domnului

28 *Is. 44.3. Ezec. 39.29. Fap. 2.17-21. **Zah. 12.10 Ioan 7.39. †Is. 54.13. ††Fap. 21.9.
29 *1 Cor. 12.13 Gal. 3.28.
30 *Mt. 24.29.
31 *Is. 13.9,10. Cap. 3.15. Mt. 24.29. Apoc. 6.12. **Mal. 4.5.
32 *Rom. 10.13. **Is. 46.13; 59.20. Obad. 17. Rom. 11.26.

28 ✡ Şi va fi *aşa*: după aceea*
voi turna** Duhul Meu peste
orice făptură[e]. Şi fiii† voştri şi
fiicele†† voastre vor profeţi, bă-
trânii voştri vor visa vise, tinerii
voştri vor avea viziuni.
29 Şi chiar şi peste robi şi peste
roabe* voi turna Duhul Meu, în
zilele acelea.
30 Şi voi arăta minuni[f]* în ce-
ruri şi pe pământ, sânge şi foc şi
stâlpi de fum.
31 Soarele* se va schimba în în-
tuneric şi luna în sânge, înainte**
de a veni ziua Domnului cea mare
şi înfricoşătoare".
32 ✡ Şi va fi *aşa*: oricine* va
chema Numele Domnului va fi
mântuit: pentru că în muntele**
Sionului şi în Ierusalim va fi eli-
berare[g], după cum a zis Domnul,
printre cei rămaşi† pe care îi
va chema Domnul.

32 †Is. 11.11,16 Ier. 31.7. Mica 4.7. Rom. 9.27.

Pedepsirea naţiunilor

3 „Pentru că, iată, în zilele ace-
lea* şi în timpul acela, când voi
întoarce pe captivii[h] lui Iuda şi
ai Ierusalimului,
2 voi aduna* toate naţiunile şi
le voi coborî în Valea** lui Io-
safat; şi acolo voi intra† la jude-
cată cu ele pentru poporul Meu
şi pentru moştenirea Mea, Israel,
pe care l-au împrăştiat printre
naţiuni; şi ele şi-au împărţit ţara
Mea.
3 Şi au aruncat sorţ* pentru po-
porul Meu şi au dat un băiat
pentru o prostituată şi au vândut
o fată pentru vin şi *l*-au băut.
4 Şi voi, ce aveţi voi cu Mine,
tu, Tirule*, şi tu, Sidonule, şi toa-
te ţinuturile Filistiei? Vreţi să-Mi
daţi** o răsplată? Şi dacă vreţi
să-Mi răsplătiţi, Eu îndată, repe-
de voi întoarce răsplata voastră
5 asupra capului vostru, pentru că
aţi luat argintul Meu şi aurul
Meu şi aţi dus în templele voas-
tre comorile Mele cele preţioase.
6 Şi aţi vândut pe fiii lui Iuda
şi pe fiii Ierusalimului fiilor gre-
cilor, ca să-i îndepărtaţi de hota-
rul lor.
7 Iată, Eu îi voi ridica* din lo-
cul unde i-aţi vândut şi voi în-
toarce răsplata voastră asupra
8 capului vostru. Şi voi vinde pe
fiii voştri şi pe fiicele voastre
în mâna fiilor lui Iuda, şi ei îi
vor vinde sabeenilor*, o naţiune
îndepărtată**; pentru că Domnul
a vorbit".
9 ✡ Daţi* de ştire aceasta prin-
tre naţiuni! Pregătiţi[i] războiul!
Treziţi pe viteji! Să se apropie
şi să se ridice toţi bărbaţii de
război!
10 Bateţi fiarele* voastre de
plug în săbii şi cosoarele voas-

1 *Ier. 30.3. Ezec. 38.14.
2 *Zah. 14.2-4 **2 Cr. 20.26 Vers. 12. †Is. 66.16. Ezec. 38.22.
3 *Obad. 11. Naum 3.10.
4 *Amos 1.6,9. **Ezec. 25.15-17
7 *Is. 43.5,6; 49.12. Ier. 23.8.
8 *Ezec. 23.42 **Ier. 6.20.
9 *Is. 8.9,10. Ier. 46.3,4. Ezec. 38.7.
10 *Is. 2.4. Mica 4.3.

[a] *Sau* „bogăţiile" [b] *Sau* „cu măsură"; *sau* „din belşug" [c] *Ploaia de toamnă şi cea de primăvară* [d] *Sau* „în prima *lună*" [e] *Lit.* „carne" [f] *Sau* „voi da semne" [g] *Sau* „o scăpare" [h] *Lit.* „captivitatea" [i] *Lit.* „Sfinţiţi"

10 **Zah. 12.8.
tre în sulițe! Cel slab** să zică:
„Sunt tare!“
11 Grăbiți-vă* și veniți, voi, toa-
te națiunile de jur-împrejur și
adunați-vă! Acolo coboară-i pe
războinicii** Tăi, Doamne!

11 *Vers. 2. **Ps. 103.20. Is. 13.3.

12 „Să se ridice națiunile și să se
suie în Valea lui Iosafat! Pentru
că acolo voi ședea, ca să judec*
toate națiunile de jur-împrejur“.

12 *Ps. 96.13; 98.9; 110.6. Is. 2.4; 3.13. Mica 4.3.

13 ✡ Puneți* secera, pentru că
secerișul** este copt! Veniți, co-
borâți, pentru că teascul† este
plin, tocitoarele[a] se revarsă, pen-
tru că mare este răutatea lor!

13 *Mt. 13.39. Apoc. 14.15; 14.18. **Ier. 51.33. Osea 6.11. †Is. 63.3. Plân. 1.15. Apoc. 14.15; 14.18-20.

14 Mulțimi, mulțimi în Valea
Hotărârii! Pentru că ziua* Dom-
nului este aproape, în Valea Ho-
tărârii.

14 *Cap. 2.1.

15 Soarele* și luna se vor întu-
neca și stelele își vor retrage stră-
lucirea.

15 *Cap. 2.10; 2.31.

Binecuvântări pentru Ierusalim

16 ✡ Și Domnul va răcni* din
Sion și va face să se audă glasul
Lui din Ierusalim. Și cerurile**
și pământul se vor cutremura și
Domnul va fi† un adăpost pen-
tru poporul Său și cetățuia[b] fii-
lor lui Israel.

16 *Ier. 25.30. Cap. 2.11. Amos 1.2. **Hag. 2.6. †Is. 51.5,6.

17 „Și veți cunoaște* că Eu sunt
Domnul Dumnezeul vostru, care
locuiește în Sion, muntele Meu
cel sfânt**. Și Ierusalimul va fi
sfânt; și străinii† nu vor mai trece
prin el.

17 *Cap. 2.27. **Dan. 11.45 Obad. 16. Zah. 8.3. †Is. 35.8; 52.1 Naum 1.15. Zah. 14.21. Apoc. 21.27.

18 ✡ Și va fi *așa*: în ziua aceea,
munții vor picura must* și dea-
lurile vor face să curgă lapte și
toate pâraiele** lui Iuda vor cur-
ge pline cu apă. Și un izvor† va
ieși din casa Domnului și va uda
Valea Sitimului[c]††.

18 *Amos 9.13. **Is. 30.25. †Ps. 46.4. Ezec. 47.1. Zah. 14.8. Apoc. 22.1. ††Num. 25.1

19 Egiptul* va fi un pustiu și E-
domul** va ajunge un pustiu
părăsit, din cauza violenței împo-
triva fiilor lui Iuda, pentru că le-au
vărsat sângele nevinovat în țara
lor.

19 *Is. 19.1. **Ier. 49.17. Ezec. 25.12; 25.13. Amos 1.11. Obad. 10.

20 Dar Iuda va rămâne pentru
totdeauna* și Ierusalimul din ge-
nerație în generație.

20 *Amos 9.15.

21 Și îi voi curăți* de sângele de
care nu i-am curățit, pentru că
Domnul locuiește** în Sion“.

21 *Is. 4.4. **Ezec. 48.35 Vers. 17. Apoc. 21.3.

[a] *Vas mare de lemn în care se pun fructele la fermentat în vederea fabricării vinului* [b] *Sau* „refugiul“ [c] *Sau* „Valea Acaciei *(salcâmilor)*“

AMOS

Judecățile lui Dumnezeu asupra popoarelor din jur

1 Cuvintele lui Amos[a], care era*
dintre păstorii[b] din Tecoa**, pe
care le-a văzut despre Israel în zi-
lele† lui Ozia, împăratul lui Iuda,
şi în zilele lui Ieroboam, fiul lui
Ioas, împăratul lui Israel, *cu* doi
ani înaintea cutremurului††.
2 Şi a zis: „Domnul răcneşte*
din Sion şi face să se audă glasul
Său din Ierusalim. Şi păşunile[c]
păstorilor jelesc şi vârful Carme-
lului** se veştejeşte“.
3 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale Damascului* şi
pentru patru, nu Mă voi întoar-
ce; pentru că au treierat** Galaa-
dul cu treierătoarea de fier.
4 Şi voi trimite* un foc în casa
lui Hazael şi va mistui palatele lui
Ben-Hadad.
5 Şi voi frânge zăvorul Damas-
cului* şi voi nimici pe locuitorul
din valea Aven[d] şi pe cel care
ține sceptrul din casa Edenului[e].
Şi poporul Siriei** va fi dus în
captivitate la Chir†“, zice Domnul.
6 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale Gazei* şi pen-
tru patru, nu Mă voi întoarce;
pentru că au dus în captivitate
pe toți captivii[f], ca să-*i* predea
Edomului**.
7 Şi voi trimite* un foc pe zi-
dul Gazei şi-i va mistui palatele.
8 Şi voi nimici pe locuitorul din
Asdod* şi pe cel care ține sceptrul
din Ascalon; şi-Mi voi întoarce
mâna împotriva Ecronului** şi
rămăşița† filistenilor va pieri“,
zice Domnul Dumnezeu.
9 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale Tirului* şi pen-
tru patru, nu Mă voi întoarce;
pentru că au predat Edomului pe
toți captivii[f] şi nu şi-au amintit de
legământul frățesc.

1 *Cap. 7.14. **2 Sam. 14.2 2 Cr. 20. 20. †Osea 1.1. ††Zah. 14.5.
2 *Ier. 25.30. Ioel 3.16. **1 Sam. 25.2. Is. 33.9.
3 *Is. 8.4;17.1. Ier. 49.23. Zah. 9.1. **2 Împ. 10.32; 10.33; 13.7.
4 *Ier. 17.27; 49.27. Vers. 7,10,12 Cap. 2.2,5.
5 *Ier. 51.30. Plân. 2.9. **2 Împ. 16.9 †Cap. 9.7.
6 *2 Cr. 28.18. Is. 14.29. Ier. 47.4,5. Țef. 2.4. **Vers. 9.
7 *Ier. 47.1.
8 *Țef. 2.4. Zah. 9.5,6. **Ps. 81.14. †Ier. 47.4. Ezec. 25.16.
9 *Is. 23.1. Ier. 47.4. Ezec. 26.2-4. Ioel 3.4,5.

10 Şi voi trimite un foc pe
zidul Tirului şi-i va mistui pa-
latele“.
11 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale Edomului* şi
pentru patru, nu Mă voi întoarce;
pentru că a urmărit pe fratele**
său cu sabia†, şi şi-a înăbuşit toa-
tă mila, şi mânia†† lui a sfâşiat
neîncetat şi şi-a ținut mânia pentru
totdeauna.
12 Şi voi trimite* un foc peste Te-
man şi va mistui palatele Boțrei“.
13 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale fiilor lui Amon*
şi pentru patru, nu Mă voi întoar-
ce, pentru că au spintecat** fe-
meile însărcinate din Galaad, ca†
să-şi lărgească hotarul.
14 Şi voi aprinde un foc în zidul
Rabei* şi-i va mistui palatele, cu
strigăte** în ziua luptei, cu fur-
tună în ziua vârtejului.
15 Şi împăratul* lor va merge în
captivitate, el şi căpeteniile lui
împreună“, zice Domnul.

Mustrarea lui Moab, a lui Iuda şi a lui Israel

2 Aşa zice Domnul: „Pentru trei
fărădelegi ale Moabului* şi pentru
patru, nu Mă voi întoarce; pentru
că a ars** oasele împăratului
Edomului până le-a făcut var.
2 Şi voi trimite un foc în Moab
şi va mistui palatele Cheriotului*,
şi Moabul va muri în mijlocul
vuietului, în mijlocul strigătelor**
de război, în sunetul trâmbiței.
3 Şi voi nimici pe judecător* din
mijlocul lui şi voi ucide pe toate
căpeteniile lui, împreună cu el“,
zice Domnul.
4 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale lui Iuda şi pen-
tru patru, nu Mă voi întoarce;
pentru că au dispreţuit* legea
Domnului şi n-au păzit rânduie-
lile Lui; şi minciunile** lor, după

11 *Is. 21.11. Ier. 49.8. Ezec. 25.12. Ioel 3.19. Obad. 1. Mal. 1.4. **Gen. 27.41 Deut. 23.7. Mal. 1.2. †2 Cr. 28.17. ††Ezec. 35.5
12 *Obad. 9,10.
13 *Ier. 49.1,2. Ezec. 15.2. Țef. 2.9. **Osea 13.16 †Ier. 49.1.
14 *Deut. 3.11. 2 Sam. 12.26 Ier. 49.2. Ezec. 25.5. **Cap. 2.2.
15 *Ier. 49.3.
1 *Is. 15;16. Ier. 48. Ezec. 25.8. Țef. 2.8,9. **2 Împ. 3.27
2 *Ier. 48.41. **Cap. 1.14.
3 *Num.24.17. Ier. 48.7.
4 *Lev.26.14,15 Neem. 1.7. Dan 9.11.

[a] *Purtător de poveri* [b] *Sau* „stăpânii de oi“ [c] *Sau* „locuințele“ [d] *Valea idolilor* [e] *Casa desfătării*
[f] *Lit.* „întreaga captivitate“

care au umblat† părinţii lor, i-au
făcut să rătăcească.
5 Şi voi trimite* un foc în Iuda
şi va mistui palatele Ierusali-
mului".
6 ✡ Aşa zice Domnul: „Pentru
trei fărădelegi ale lui Israel şi pen-
tru patru, nu Mă voi întoarce,
pentru că au vândut* pe cel drept
pentru argint şi pe cel nevoiaş
pentru o pereche de încălţăminte,
7 dorind *să vadă* ţărâna pă-
mântului pe capul săracilor şi
abătând* calea celor blânzi; şi un
bărbat** şi tatăl lui intră la *a-*
ceeaşi fată, ca să profaneze† Nu-
mele Meu cel sfânt.
8 Şi se culcă lângă orice altar*
pe haine luate drept garanţie** şi
în casa dumnezeilor lor beau vinul
celor condamnaţi.
9 Totuşi Eu am nimicit* di-
naintea lor pe amoriţi, a căror înăl-
ţime** era ca înălţimea cedrilor
şi ei erau tari ca stejarii; totuşi
am nimicit rodul† lor de deasupra
şi rădăcinile lor de dedesubt.
10 Şi v-am scos* din ţara Egip-
tului şi v-am călăuzit** patruzeci
de ani în pustiu, ca să stăpâniţi ţara
amoriţilor.
11 Şi am ridicat dintre fiii voştri
profeţi şi dintre tinerii voştri na-
zirei*. Nu este aşa, fii ai lui Is-
rael?" zice Domnul.
12 „Dar voi aţi dat nazireilor să
bea vin şi aţi poruncit* profeţilor,
zicând: «Nu profeţiţi!»
13 Iată, voi apăsa* asupra voas-
tră[a], cum apasă o căruţă plină de
snopi[b].
14 Şi fuga[c] va pieri* de la cel iute
şi cel tare** nu-şi va întări pute-
rea şi cel viteaz nu-şi va scăpa
viaţa.
15 Şi cel care mânuieşte arcul
nu va sta în picioare şi cel iute de
picior nu va scăpa şi cel care
călăreşte* pe cal nu-şi va scăpa
viaţa.

4 **Is. 28.15. Ier. 16.19,20. Rom. 1.25. †Ezec. 20.13; 20.16,18,24.
5 *Ier. 17.27. Osea 8.14.
6 *Is. 29.21. Cap. 8.6.
7 *Is. 10.2. Cap. 5.12. **Ezec. 22.11. †Lev. 20.3. Ezec. 36.20. Rom. 2.24.
8 *Ezec. 23.41. 1 Cor. 8.10; 10.21. **Ex. 22.26.
9 *Num. 21.24. Deut. 2.31. Ios. 24.8. **Num. 13.28; 13.32,33. †Is. 5.24. Mal. 4.1.
10 *Ex. 12.51. Mica 6.4. **Deut. 2.7; 8.2.
11 *Num. 6.2. Jud. 13.5.
12 *Is. 30.10. Ier. 11.21. Cap. 7.12,13. Mica 2.6.
13 *Is. 1.14.
14 *Ier. 9.23. Cap. 9.1. **Ps. 33.16.
15 *Ps. 33.17.

16 Şi cel cu inima îndrăzneaţă
printre viteji va fugi gol în ziua
aceea", zice Domnul.

Mustrări şi ameninţări

3 ✷ Ascultaţi cuvântul acesta,
pe care l-a rostit Domnul îm-
potriva voastră, fii ai lui Israel,
„împotriva întregii familii pe care
am scos-o din ţara Egiptului, zi-
când:
2 Numai* pe voi v-am cunoscut
dintre toate familiile pământului,
de aceea voi cerceta** asupra
voastră toate nelegiuirile voastre.
3 Pot să meargă împreună doi,
fără să se fi învoit?
4 Va răcni leul în pădure când
n-are pradă? Va face puiul de leu
să se audă glasul său din vizuina
lui, dacă n-a prins nimic?
5 Poate pasărea să cadă în laţ
pe pământ, când nu este *pusă*
cursă pentru ea? Va sări laţul de
pe pământ, când nu s-a prins
nimic?
6 Se va suna din trâmbiţă în ce-
tate şi nu se va teme poporul? Va
fi vreun rău* într-o cetate şi
să nu-l fi făcut[d] Domnul?
7 Dar Domnul Dumnezeu nu va
face nimic fără să descopere*
taina Sa slujitorilor Săi, profeţii.
8 ✡ Leul* a răcnit; cine** nu se
va teme? Domnul Dumnezeu a
vorbit; cine nu va profeţi?
9 ✡ Faceţi să se audă în palatele
din Asdod şi în palatele din ţara
Egiptului şi spuneţi: „Adunaţi-vă
pe munţii Samariei şi priviţi
marea agitaţie din mijlocul ei şi
asupririle care sunt în ea!
10 Şi ei nu ştiu* să lucreze drept",
zice Domnul, „cei care strâng
violenţa şi jaful în palatele lor".
11 De aceea, aşa zice Domnul
Dumnezeu: „Un vrăjmaş* *va fi*
chiar împrejurul ţării. Şi el îţi va
doborî puterea şi palatele tale
vor fi jefuite!"
12 Aşa zice Domnul: „Cum sal-
vează păstorul din gura leului

2 *Gen. 18.19. Ex. 19.5,6. Deut. 4.32; 7.6; 10.15. **Ier. 14.10. Dan. 9.12. Mt. 11.22. Lc. 12.47. Rom. 2.9. 1 Pet. 4.17.
6 *Is. 45.7.
7 *Gen. 6.13; 18.17. Ps. 25.14. Ioan 15.15.
8 *Cap. 1.2. **Fap. 4.20; 5.20,29. 1 Cor. 9.16.
10 *Ier. 4.22.
11 *2 Împ. 17.3; 17.6; 18.9-11

[a] *Lit.* „asupra locului vostru" [b] *Sau* „Sunt apăsat sub voi (păcatele voastre) aşa cum o căruţă este încărcată cu snopi" [c] *Sau* „adăpostul" [d] *Sau* „să nu fi lucrat"

două picioare sau un vârf de ure-
che, aşa vor fi salvaţi fiii lui Israel
care stau în Samaria în colţul[a] pa-
tului şi pe aşternuturile de damasc
ale unui pat!
13 ✡ Ascultaţi şi mărturisiţi îm-
potriva casei[b] lui Iacov", zice
Domnul Dumnezeu, Dumnezeul[c]
oştirilor
14 „că în ziua în care voi cerceta
fărădelegile lui Israel asupra lui,
voi pedepsi şi altarele din Betel;
şi coarnele altarului vor fi tăiate şi
vor cădea la pământ.
15 Şi voi lovi casa de iarnă* îm-
preună cu casa de vară**; şi casele
de fildeş vor pieri şi multe case† vor
înceta să mai fie", zice Domnul.

15 *Ier. 36.22. **Jud. 3.20. †1 Împ. 22.39

4 Ascultaţi cuvântul acesta, voi,
vaci* din Basan, care sunteţi pe
muntele Samariei: *femei* care a-
supresc pe cei săraci, care zdro-
besc pe cei nevoiaşi, care zic dom-
nilor lor: „Aduceţi şi să bem!"
2 Domnul Dumnezeu a jurat*
pe sfinţenia Sa că, iată, vor veni
zile asupra voastră în care vă vor
prinde cu cârlige** şi pe urmaşii
voştri cu undiţe de pescari.
3 „Şi veţi ieşi* prin spărturi,
fiecare drept înaintea ei; şi veţi
fi aruncate spre Harmon[d]", zice
Domnul.
4 ✡ Veniţi* la Betel şi lucraţi
fărădelege! La Ghilgal** înmulţiţi
fărădelegea şi aduceţi† jertfele
voastre dimineaţa *şi* zeciuielile††
voastre la fiecare trei zile[e]!
5 Şi aduceţi prin ardere[f] o jert-
fă de mulţumire* din ce este cu
aluat şi daţi de ştire, vestiţi da-
ruri de bunăvoie**! pentru că
aceasta† vă place, fii ai lui Isra-
el", zice Domnul Dumnezeu.
6 Şi v-am dat şi Eu curăţie
a dinţilor[g] în toate cetăţile voastre
şi lipsă de pâine în toate locuri-
le voastre; totuşi nu v-aţi întors*
la Mine", zice Domnul.

1 *Ps. 22.12. Ezec. 39.18.
2 *Ps. 89.35. **Ier. 16.16. Hab. 1.15.
3 *Ezec. 12.5; 12.12.
4 *Ezec. 20.39. **Osea 4.15; 12.11. Cap. 5.5. †Num. 28.3; 28.4. ††Deut. 14.28.
5 *Lev. 7.13; 23.17. **Lev. 22.18-21 Deut. 12.6. †Ps. 81.12.
6 *Is. 26.11. Ier. 5.3. Vers. 8,9. Hag. 2.17.

7 „Şi Eu de asemenea am oprit
ploaia pentru voi, când nu mai erau
decât trei luni până la seceriş; şi
peste o cetate am făcut să plouă
şi peste altă cetate n-am făcut să
plouă; peste o parte *de câmp* a
plouat şi partea peste care n-a
plouat s-a uscat.
8 Şi două, trei cetăţi rătăceau
spre altă cetate, ca să bea apă şi
nu se săturau; totuşi nu v-aţi în-
tors* la Mine", zice Domnul.
9 „V-am lovit* cu tăciune în
grâu şi cu mană[h]; omida** a
mâncat mulţimea grădinilor voas-
tre şi a viilor voastre şi a smochi-
nilor voştri şi a măslinilor voştri;
totuşi nu v-aţi întors la Mine",
zice Domnul.
10 „Am trimis printre voi ciumă,
asemenea* celei din Egipt; am
ucis pe tinerii voştri cu sabia şi
v-am luat caii[i] captivi; şi am ri-
dicat mirosul urât al taberelor
voastre până la nările voastre;
totuşi nu v-aţi întors la Mine",
zice Domnul.
11 „Am răsturnat *pe unii* dintre
voi, cum a răsturnat Dumnezeu So-
doma şi Gomora*, şi aţi fost ca un
tăciune** smuls din foc; totuşi nu
v-aţi întors la Mine", zice Domnul.
12 „De aceea îţi voi face astfel,
Israele, *şi* pentru că îţi voi face
astfel, pregăteşte-te* să întâlneşti
pe Dumnezeul tău, Israele!"
13 Pentru că, iată, Cel care întoc-
meşte munţii şi creează vântul şi
spune* omului care este gândul
lui, Cel care face zorile** întu-
neric şi calcă† pe înălţimile pă-
mântului – Domnul††, Dumne-
zeul oştirilor, este Numele Lui.

8 *Vers.6,10,11
9 *Deut. 28.22 Hag. 2.17. **Ioel 1.4; 2.25.
10 *Ex. 9.3,6; 12.29. Deut. 28.27; 28.60. Ps. 78.50.
11 *Gen. 19.24. Is. 13.19. Ier. 49.18. **Zah. 3.2. Iuda 23.
12 *Ezec. 13.5; 22.30. Lc. 14.31,32.
13 *Ps. 139.2. Dan. 2.28. **Cap. 5.8; 8.9. †Deut. 32.13; 33.29. Mica 1.3. ††Is. 47.4. Ier. 10.16.

Chemare la pocăinţă

5 ✸ Ascultaţi cuvântul acesta,
o plângere pe care o înalţ* îm-
potriva voastră, casă a lui Israel!
2 A căzut, nu se va mai ridica, fe-
cioara lui Israel; este aruncată pe
pământul ei *şi* nu este cine s-o ridice.

1 *Ier.7.29. Ezec.19.1; 27.2.

[a] *Cel mai bun loc* [b] *Sau* „în casa" [c] *Ebr.* „Adonai Yahve Elohim" [d] *Sau* „spre munţi", „spre cetăţuia *vrăjmaşului*" *sau* „spre palat" [e] *Sau* „ani" [f] *Ca tămâia* [g] *Foamete* [h] *Mana viţei de vie* [i] *Lit.* „şi cu captivitatea cailor voştri"

3 Pentru că aşa zice Domnul
*D*umnezeu: „Cetatea care ieşea cu
o mie va rămâne cu o sută şi cea
care ieşea cu o sută, va rămâne
cu zece, pentru casa lui Israel“.
4 ✡ Pentru că aşa zice *D*omnul
către casa lui Israel: „Căutaţi-Mă*
şi veţi trăi**!

4 *2 Cr. 15.2. Ier. 29.13. Vers. 6. **Is. 55.3.

5 Dar nu căutaţi Betelul* şi nu
mergeţi la Ghilgal şi nu treceţi la
Beer-Şeba**; pentru că Ghilgalul
va fi dus în captivitate şi Betelul
va ajunge deşertăciune[a]†“.

5 *Cap. 4.4. **Cap. 8.14. †Osea 4.15; 10.8.

6 Căutaţi* pe *D*omnul şi veţi
trăi, ca nu cumva El să izbuc-
nească în casa lui Iosif ca focul
şi s-o mistuie şi să nu fie nimeni
în Betel care să-l stingă.

6 *Vers. 4.

7 Voi, care prefaceţi* judecata
în pelin şi aruncaţi la pământ
dreptatea,

7 *Cap. 6.12.

8 *căutaţi* pe Cel care a făcut
Pleiadele* şi Orionul, pe Cel care
preface umbra morţii în dimineaţă
şi întunecă ziua ca noaptea**, pe
Cel care cheamă† apele mării şi
le varsă pe faţa pământului: *D*om-
nul este Numele Lui.

8 *Iov 9.9; 38.31. **Ps. 104.20. †Iov 38.34. Cap. 9.6.

9 El face să izbucnească deo-
dată nimicirea asupra celui tare
şi aduce nimicire asupra cetăţu-
iei.
10 ✡ Ei urăsc* pe cel care-i mus-
tră la poartă şi le este scârbă**
de cel care vorbeşte drept.

10 *Is. 29.21. **1 Împ. 22.8

11 De aceea, pentru că voi călcaţi
în picioare pe sărac şi luaţi daruri
de grâu de la el, aţi construit* case
de piatră cioplită, dar nu veţi lo-
cui în ele; aţi plantat vii plăcute
şi nu veţi bea vinul lor!

11 *Deut. 28.30; 28.38,39. Mica 6.15. Ţef. 1.13. Hag. 1.6.

12 Ştiu că fărădelegile voastre
sunt multe şi păcatele voastre
mari[b]: ei întristează[c]* pe cel
drept, iau mită şi abat** *dreptul*
celor nevoiaşi la poartă.

12 *Cap. 2.6. **Is. 29.21. Cap. 2.7.

13 De aceea, cel chibzuit* va tă-
cea în timpul acesta, pentru că este
un timp rău.

13 *Cap. 6.10.

14 ✡ Căutaţi binele şi nu răul,
ca să trăiţi! Şi aşa *D*omnul Dum-
nezeul oştirilor va fi cu voi, după
cum* ziceţi voi.

14 *Mica 3.11.

15 Urâţi* răul şi iubiţi binele şi
întăriţi judecata la poartă; poa-
te** că *D*omnul Dumnezeul oş-
tirilor Se va îndura de rămăşiţa
lui Iosif.

15 *Ps. 34.14; 97.10. Rom. 12.9. **Ex. 32.30. 2 Împ. 19.4. Ioel 2.14.

16 De aceea, aşa zice *D*omnul
Dumnezeul oştirilor, Domnul: „Va-
iet va fi în toate pieţele; şi pe
toate străzile vor zice: «Vai! Vai!»
Şi vor chema pe plugar la jelire
şi, pentru bocet, pe cei pricepuţi
la plângere* .

16 *Ier. 9.17.

17 Şi în toate viile va fi jelire,
pentru că voi trece* prin mijlocul
tău“, zice *D*omnul.

17 *Ex. 12.12. Naum 1.12.

Ziua Domnului

18 ✡ „Vai* de voi care doriţi ziua
*D*omnului! Ce este ea pentru voi?
Ziua *D*omnului va fi întuneric**
şi nu lumină,

18 *Is. 5.19. Ier. 17.15. Ezec. 12.22; 12.27. 2 Pet. 3.4. **Ier. 30.7. Ioel 2.2. Ţef. 1.15.

19 ca şi cum ar fugi un om* di-
naintea leului şi l-ar întâmpina un
urs sau ar intra în casă şi şi-ar
sprijini mâna de perete şi l-ar
muşca un şarpe!

19 *Ier. 48.44.

20 Nu va fi ziua *D*omnului în-
tuneric şi nu lumină? Chiar întu-
neric adânc şi nici o strălucire în
ea?“
21 „Urăsc*, dispreţuiesc sărbăto-
rile voastre şi nu voi mirosi** *un
miros plăcut* la adunările voastre
de sărbătoare!

21 *Pr. 21.27. Is. 1.11-16. Ier. 6.20. Osea 8.13. **Lev. 26.31.

22 Pentru că, dacă-Mi veţi adu-
ce[d]* arderile-de-tot şi darurile
voastre de mâncare, nu le voi pri-
mi; şi nu voi privi la jertfele voas-
tre de pace din vitele cele îngră-
şate ale voastre.

22 *Is. 66.3. Mica 6.6,7.

23 Depărtează de la Mine zgo-
motul cântărilor tale; şi nu voi as-
culta muzica lirelor tale;
24 ci să curgă judecata* ca apele
şi dreptatea ca un pârâu care nu
seacă niciodată.

24 *Osea 6.6. Mica 6.8.

25 Mi-aţi adus* voi jertfe şi da-
ruri de mâncare patruzeci de ani
în pustiu, casă a lui Israel?

25 *Deut. 32.17. Ios. 24.14. Is. 43.23. Ezec. 20.8. Fap. 7.42,43.

26 Da, aţi ridicat cortul lui Mo-
loc[a]* al vostru şi pe Chiun, idolii

26 *1 Împ.11.33

[a] *Ebr.* „Aven“, *ca în Osea 4.15.* [b] *Lit.* „puternice“ [c] *Sau* „asupresc“ [d] *Lit.* „veţi înălţa“

voştri[b], steaua dumnezeilor voş-
tri[c], pe care i-aţi făcut pentru voi
înşivă.

27 *2 Împ. 17.6. **Cap. 4.13.

27 De aceea vă voi duce în cap-
tivitate dincolo* de Damasc“, zice
Domnul, al cărui Nume** este
Dumnezeul oştirilor!

Ameninţarea celor fără grijă

1 *Lc. 6.24. **Ex. 19.4-6.

6 ✸ Vai de cei care sunt fără*
grijă[d] în Sion şi care sunt în si-
guranţă pe muntele Samariei,
cei renumiţi ai celei dintâi** din-
tre naţiuni, la care vine casa lui Is-
rael!

2 *Is. 10.9. **2 Împ. 18.34 †2 Cr. 26.6. ††Naum 3.8.

2 Treceţi la Calne* şi vedeţi! Şi de
acolo duceţi-vă la Hamatul** cel
mare şi coborâţi la Gatul† filiste-
nilor! Sunt ele mai bune†† decât
împărăţiile acestea? Ori este ho-
tarul lor mai mare decât hotarul
vostru?

3 *Ezec. 12.27. **Cap. 5.18; 9.10. †Cap. 5.12. Vers. 12. ††Ps. 94.20.

3 Voi* care îndepărtaţi ziua cea
rea** şi faceţi să se apropie†
scaunul violenţei††;
4 care vă culcaţi pe paturi de
fildeş şi vă întindeţi pe aşter-
nuturile lor şi mâncaţi mieii din
turmă şi viţeii din mijlocul graj-
dului;

5 *Is. 5.12. **1 Cr. 23.5.

5 care cântaţi* după sunetul lirei
şi inventaţi pentru voi instrumen-
te muzicale, ca David**;

6 *Gen. 37.25.

6 care beţi vin în cupe adânci[e] şi
vă ungeţi cu mirurile cele dintâi,
dar nu vă întristaţi de spărtura[f]*
lui Iosif!
7 De aceea, acum vor fi duşi
captivi în fruntea captivilor şi vor
înceta ospeţele celor care stau
întinşi.

8 *Ier. 51.14. Ev. 6.13,17. **Ps. 47.4. Ezec. 24.12. Cap. 8.7.

8 ✡ Domnul **Dumnezeu** a jurat*
pe sufletul Său“, zice **Domnul**
Dumnezeul oştirilor:
„Nu pot suferi mândria** lui
Iacov şi-i urăsc palatele; de a-
ceea, voi da cetatea şi tot ce este
în ea“.
9 Şi va fi *aşa*: dacă vor rămâne
zece oameni într-o casă, vor muri.

*Cap. 5.13.

10 Şi unchiul[g] unui om, cel care îl
va arde, îl va ridica, ca să scoată
oasele din casă şi va zice celui
care va fi în părţile dinăuntru
ale casei: „Mai este cineva cu
tine?“ şi el va zice: „Nimeni“. Şi el
va zice: „Tăcere*! Pentru că nu
putem** aminti Numele **Dom**-
nului!“

**Cap. 8.3.

11 *Is. 55.11. **Cap. 3.15.

11 Pentru că, iată, **Domnul** porun-
ceşte* şi va lovi cu spărturi casa
cea mare** şi cu crăpături casa
cea mică.

12 *Osea 10.4. Cap. 5.7.

12 Vor alerga caii pe stâncă? Vor
ara *acolo* cu boii? Pentru că aţi
schimbat judecata în fiere* şi
rodul dreptăţii în pelin,
13 voi, care vă bucuraţi pentru
lucruri de nimic, care ziceţi: „Nu
ne-am luat noi putere[h] prin tăria
noastră?“

14 *Ier. 5.15. **Num. 34.8 1 Împ. 8.65.

14 „Pentru că, iată, casă a lui
Israel“, zice **Domnul** Dumnezeul
oştirilor, „voi ridica* împotriva
voastră o naţiune şi vă vor asupri
de la intrarea Hamatului** până
la pârâul pustiului[i]“.

Lăcustele, focul şi firul cu plumb

7 ✸ Aşa mi-a arătat Domnul
Dumnezeu; şi, iată, El a făcut
lăcuste, când începea să crească
otava; şi, iată, era otava după
2 cositul împăratului. Şi a fost *aşa*:
după ce au terminat de mâncat
iarba ţării, am zis: „Doamne Dum-
nezeule, iartă, Te rog! Cum se va
ridica* Iacov? Pentru că este
mic!“

2 *Is. 51.19. Vers. 5.

3 **Domnului** I-a părut rău de a-
ceasta: „Nu va fi“, a zis **Domnul**.

4 *Deut. 32.36 Iona 3.10. Iac. 5.16.

4 Aşa mi-a arătat* Domnul
Dumnezeu; şi, iată, Domnul **Dum**-
nezeu a chemat judecata prin foc;
şi a mistuit adâncul cel mare şi
a mistuit partea de moştenire.
5 Atunci am zis: „Doamne **Dumne**-
zeule, încetează, Te rog! Cum se
va ridica* Iacov? Pentru că este
mic!“

5 *Vers .2,3.

[a] *Sau* „împăratului vostru“ [b] *Sau* „aţi purtat cortul împăraţilor voştri şi piedestalul idolului vostru“; *sau* „aţi purtat pe Sicut, împăratul vostru şi pe Chiun (*Kaiwan = Saturn)* idolul vostru“ [c] *Sau* „Chiun, steaua dumnezeului vostru, Refan“ [d] *Sau* „nepăsători“ *(ca în Is. 32.9)* [e] *Vase pentru primirea sângelui stropirii* [f] *Sau* „nimicirea“ [g] *Sau* „ruda apropiată“ [h] *Lit.* „coarne“ [i] *Araba*

6 Domnului I-a părut rău de
aceasta. „Nici aceasta nu va fi“, a
zis Domnul Dumnezeu.
7 Aşa mi-a arătat; şi, iată, Dom-
nul stătea pe un zid făcut cu firul
cu plumb, cu un fir cu plumb în

8 *2 Împ. 21.13 Is. 28.17; 34.11. Plân. 2.8. **Cap. 8.2. Mica 7.18.

8 mâna Sa. Şi Domnul mi-a zis: „Ce
vezi, Amos?“ Şi eu am zis: „Un
fir cu plumb“. Şi Domnul a zis:
„Iată, voi pune* un fir cu plumb
în mijlocul poporului Meu Israel,
şi nu voi mai trece** pe lângă ei.

9 *Gen. 26.23; 46.1. Cap. 5.5; 8.14. **2 Împ. 15.10

9 Şi înălţimile* lui Isaac vor fi
pustiite şi locaşurile sfinte ale lui
Israel vor fi lăsate pustii; şi Mă
voi ridica** împotriva casei lui
Ieroboam cu sabia“.

Amos şi Amaţia

10 *1 Împ. 12.32 **2 Împ. 14.23

10 Atunci Amaţia, preotul din
Betel*, a trimis la Ieroboam**,
împăratul lui Israel, zicând:
„Amos a uneltit împotriva ta în
mijlocul casei lui Israel; ţara nu
poate suferi toate cuvintele lui!
11 Pentru că aşa zice Amos:
«Ieroboam va muri prin sabie
şi Israel va pleca negreşit din ţara
lui în captivitate!»
12 Şi Amaţia a zis lui Amos:
„Văzătorule, pleacă, fugi în ţara
lui Iuda şi mănâncă pâine acolo

13 *Cap. 2.12. **1 Împ. 12.32; 13.1.

13 şi profeţeşte acolo. Dar nu mai
profeţi în Betel*, pentru că este**
locaşul sfânt al împăratului şi este
casa împărăţiei“.

14 *1 Împ. 20.35 2 Împ. 2.5; 4.38; 6.1. **Cap. 1.1. Zah. 13.5.

14 Atunci Amos a răspuns şi a zis
lui Amaţia: „Eu nu eram profet,
nici fiu* de profet; ci eram păs-
tor** şi culegător de roade ale si-
15 comorului[a]. Şi Domnul m-a luat
dinapoia turmei şi Domnul mi-a
zis: «Mergi, profeţeşte poporului

16 *Ezec. 21.2. Mica 2.6.

16 Meu Israel». Şi acum ascultă
cuvântul Domnului. Tu zici:
«Nu profeţi* împotriva lui
Israel şi nu rosti[b] *cuvântul tău*

17 *Ier. 28.12; 29.21,25,31,32 **Is. 13.16. Plân. 5.11. Osea 4.13. Zah. 14.2.

17 împotriva casei lui Isaac». De
aceea*, aşa zice Domnul:
„Soţia** ta va comite adulter
în cetate şi fiii tăi şi fiicele tale vor
cădea prin sabie şi ţara ta va fi
împărţită cu funia; şi tu vei muri
într-o ţară care este necurată şi
Israel va pleca negreşit din ţara
lui în captivitate!“

Foamea după cuvântul Domnului

2 *Ezec. 7.2. **Cap. 7.8.

8 ✸ Aşa mi-a arătat Domnul
Dumnezeu; şi, iată, un coş cu fructe
2 de vară. Şi a zis: „Ce vezi, Amos?“
Şi eu am zis: „Un coş cu fructe de
vară“. Şi Domnul mi-a zis: „A venit
sfârşitul* asupra poporului Meu
Israel: nu voi mai trece** pe lângă

3 *Cap. 5.23. **Cap. 6.9; 6.10.

3 ei. Şi cântările templului[c]* vor fi
urlete în ziua aceea“, zice Domnul
Dumnezeu. „Trupurile moarte vor
fi multe; în orice loc vor fi arun-
cate** afară. Tăcere!“

4 *Ps. 14.4. Pr. 30.14.

4 Ascultaţi aceasta, voi care
înghiţiţi* pe cei nevoiaşi, ca să
nimiciţi pe cei săraci[d] ai ţării,

5 *Neem. 13.15. **Mica 6.10.

5 zicând: „Când va trece luna
nouă, ca să vindem grâu? şi sa-
batul*, ca să deschidem grâna-
rele? făcând mică efa** şi mare
siclul, şi falsificând cântarele,
pentru înşelăciune:

6 *Cap. 2.6.

6 ca să cumpărăm pe cei săraci
pentru argint* şi pe cei nevoiaşi
pentru o pereche de încălţăminte
şi să vindem codina de grâu“.

7 *Cap. 6.8. **Osea 8.13; 9.9.

7 Domnul S-a jurat pe gloria*
lui Iacov: „De voi uita** vreodată
vreuna din faptele lor!

8 *Osea 4.3. **Cap. 9.5.

8 Să nu se cutremure ţara* din
cauza aceasta, şi să nu se jelească
oricine care locuieşte în ea? Da,
se va umfla toată ca Nilul; şi se
va ridica şi va descreşte din nou,
ca râul** Egiptului.

9 *Iov 5.14. Is. 13.10; 59.9,10. Ier. 15.9. Mica 3.6.

9 ✡ Şi va fi *aşa*: în ziua aceea“,
zice Domnul Dumnezeu, „voi face
ca soarele* să apună la amiază
şi voi întuneca pământul[d] în pli-
nă zi.

10 *Is. 15.2,3. Ier. 48.37. Ezec. 7.18; 27.31. **Ier. 6.26. Zah. 12.10.

10 Şi voi preface sărbătorile
voastre în jale şi toate cântările
voastre în plângere; şi voi pune
sac* pe toate coapsele şi chelie
pe orice cap; şi o voi face ca
jalea** pentru singurul *fiu*, şi
sfârşitul ei ca o zi amară“.

11 *1 Sam. 3.1.

11 „Iată, vin zile“, zice Domnul
Dumnezeu, „când voi trimite foa-

[a] *Pom asemănător smochinului* [b] *Lit.* „nu picura“ [c] *Sau* „palatului“ [d] *Sau* „blânzi“ [e] *Sau* „ţara“

Ps. 74.9. Ezec. 7.26.

mete în țară; nu foamete de pâi-
ne, nici sete de apă, ci de auzire*
a cuvintelor Domnului.
12 Şi vor rătăci de la mare până
la mare şi de la nord până la
răsărit; vor cutreiera încoace şi
încolo, ca să caute cuvântul Dom-
nului şi nu-l vor găsi.
13 În ziua aceea fecioarele cele
frumoase şi tinerii se vor topi de
sete.

14 *Osea 4.15. **Deut. 9.21. †Cap. 5.5.

14 Ei, care jură* pe păcatul**
Samariei şi zic: «Viu este dum-
nezeul tău[a], Dane!» şi: «Vie este
calea† Beer-Şebei!» chiar ei vor
cădea şi nu se vor mai ridica“.

Israel pedepsit

1 *Ps. 68.21. Hab. 3.13. **Cap. 2.14.

9 ✸ Am văzut pe Domnul stând
pe altar. Şi El a zis: „Loveşte ca-
pitelul, ca să se clatine pragurile
şi zdrobeşte-l* în bucăți peste
capetele tuturor; şi voi ucide cu
sabia pe ultimul dintre ei[b]; ace-
la** dintre ei care fuge nu va
scăpa prin fugă şi acela dintre ei
care scapă, nu va fi scăpat.

2 *Ps. 139.8. **Iov 20.6. Ier. 51.53. Obad. 4.

2 Chiar dacă ar pătrunde până
în Locuința morților*, de acolo îi
va lua mâna Mea; şi dacă s-ar sui
până la ceruri**, de acolo îi voi
coborî.

3 *Lev. 26.33. Deut. 28.65. Ezec. 5.12.

3 Chiar dacă s-ar ascunde pe
vârful Carmelului, voi cerceta şi-i
voi lua de acolo; şi chiar dacă
s-ar ascunde de ochii Mei în a-
dâncul mării, acolo* voi porunci
şarpelui şi-i va muşca.

4 *Lev. 17.10. Ier. 44.11.

4 Şi, chiar dacă vor merge în
captivitate înaintea vrăjmaşilor
lor, acolo voi porunci sabiei şi-i
va omorî. Şi Îmi voi îndrepta
ochii* asupra lor pentru rău şi nu
pentru bine“.

5 *Mica 1.4. **Cap. 8.8.

5 Şi Domnul Dumnezeul oşti-
rilor este Cel care atinge țara şi
ea se topeşte* şi toți cei care lo-
cuiesc în ea vor jeli**; şi se va
umfla toată ca Nilul şi va des-
creşte ca râul Egiptului.

6 *Ps.104.3,13 **Cap. 5.8. 6

6 El este Cel care Îşi constru-
ieşte camerele* de sus în ceruri;
şi El a întemeiat bolta Sa peste
pământ; El este Cel care cheamă
apele** mării şi le varsă pe su-
prafața pământului. Domnul† este
Numele Lui!

†Cap. 4.13.

7 *Ier. 47.4. **Deut. 2.23. †Cap. 1.5.

7 ✡ „Nu-Mi sunteți voi ca fiii
etiopienilor[c], voi, fii ai lui Israel?“
zice Domnul. „N-am scos Eu pe
Israel din țara Egiptului şi pe fi-
listeni* din Caftor** şi pe sirieni[d]
din Chir†?“

8 *Vers. 4. **Ier. 30.11; 31.35,36. Obad. 16,17.

8 „Iată, ochii Domnului Dum-
nezeu sunt asupra* împărăției
păcătoase şi o voi nimici** de
pe fața pământului: numai că nu
voi nimici de tot casa lui Iacov“,
zice Domnul.
9 „Pentru că, iată, poruncesc şi
voi vântura casa lui Israel printre
toate națiunile, cum se vântură
grâul în ciur, dar nu va cădea nici
cel mai mic grăunte pe pământ!

10 *Cap. 6.3.

10 Toți păcătoşii poporului Meu
vor muri prin sabie, cei care zic:
«Nu ne va atinge*, nici nu ne va
ajunge răul»“.

Israel restaurat

11 *Fap. 15.16.

11 ✡ „În ziua aceea*, voi ridica
locaşul cel căzut al lui David şi-i
voi închide spărturile şi-i voi
ridica dărâmăturile şi-l voi con-
strui ca în zilele din vechime,

12 *Obad. 19. **Num. 24.18

12 ca ei să stăpânească* rămăşi-
ța Edomului** şi a tuturor națiu-
nilor peste care este chemat Nu-
mele Meu“, zice Domnul, care
face aceasta.

13 *Lev. 26.5. **Ioel 3.18.

13 ✡ „Iată, vin* zile“, zice Dom-
nul, „când plugarul va ajunge pe
secerător şi cel care calcă stru-
guri pe semănător şi munții vor
picura** must şi toate dealurile se
vor topi.

14 *Ier. 30.3. **Is. 61.4; 65.21. Ezec. 36.33-36

14 Şi voi întoarce* captivitatea
poporului Meu Israel; şi ei vor
reconstrui cetățile** pustiite şi le
vor locui; şi vor planta vii şi vor
bea vinul lor; şi vor face grădini
şi le vor mânca rodul.

15 *Is. 60.21. Ier. 32.41. Ezec. 34.28. Ioel 3.20.

15 Şi-i voi sădi în țara lor şi nu
vor mai fi smulşi* din țara lor pe
care le-am dat-o“, zice Domnul
Dumnezeul tău!

[a] *Lit.* „Vii sunt dumnezeii tăi“ [b] *Sau* „pe urmaşii lor“ [c] *Lit.* „cuşiților“ [d] *Ebr.* „aramei“

OBADIA

Păcatele şi pedepsirea Edomului

1 Viziunea lui Obadia[a].
Aşa zice Domnul Dumnezeu
despre Edom*:
Noi am auzit o ştire** de la
Domnul şi un sol este trimis
printre naţiuni:
„Ridicaţi-vă, şi să ne ridicăm
împotriva lui la război!“
2 „Iată, te-am făcut mic printre
naţiuni. Eşti foarte dispreţuit.
3 Mândria inimii tale te-a în-
şelat, pe tine, care locuieşti în
crăpăturile stâncii*, a cărui lo-
cuinţă este sus; cel care zice** în
inima lui: «Cine mă va coborî pe
pământ?»
4 Chiar dacă te vei înălţa* ca
vulturul şi chiar dacă îţi vei aşeza
cuibul** printre stele, de acolo te
voi coborî“, zice Domnul.
5 „Dacă ar fi venit* la tine hoţi
sau tâlhari de noapte (cât eşti de
pustiit!), n-ar fi furat ei *până* ar fi
avut de ajuns? Dacă ar fi venit la
tine culegători de vie, n-ar fi
lăsat** ei *măcar* câteva boabe?
6 Cât de răscolit este Esau!
Cum îi sunt căutate comorile
ascunse!
7 ✡ Toţi aliaţii tăi[b]* te-au îm-
pins până la hotar; oamenii care
erau în pace cu tine[c] te-au înşe-
lat, te-au învins; *cei care mănân-
că* pâinea ta au întins** o cursă
sub tine. În el nu este pricepere!
8 În ziua aceea“, zice Domnul,
„nu voi nimici* Eu pe cei înţe-
lepţi din Edom şi priceperea de
pe muntele lui Esau?
9 Şi vitejii* tăi, Temane**, se
vor înspăimânta, pentru ca orice
om din muntele lui Esau să fie
nimicit prin înjunghiere.
10 Din cauza violenţei* împo-
triva fratelui tău Iacov, te va a-
coperi ruşinea şi vei fi nimicit**
pentru totdeauna.
11 În ziua când stăteai de cealaltă
parte, în ziua în care străinii îi luau
în captivitate averea[d] şi cei din
altă naţiune intrau pe porţile lui
şi aruncau sorţul* asupra Ierusa-
limului, şi tu erai ca unul din ei!
12 Dar tu nu trebuia să fi privit*
ziua fratelui tău, ziua** nenoro-
cirii lui, nici nu trebuia să te fi
bucurat† de fiii lui Iuda în ziua
nimicirii lor, nici nu trebuia să-ţi
deschizi larg gura în ziua strâm-
torării.
13 Nu trebuia să fi intrat pe poar-
ta poporului Meu în ziua neno-
rocirii lor, nici nu trebuia să fi
privit chiar tu la necazul lor, în
ziua nenorocirii lor, şi nu trebuia
să fi pus *mâna* pe avutul lor în
ziua nenorocirii lor!
14 Şi nu trebuia să fi stat la
răspântii, ca să nimiceşti pe aceia
dintre ai lui care reuşiseră să scape
şi nu trebuia să fi predat pe cei
rămaşi dintre ai lui în ziua strâm-
torării.
15 ✡ Pentru că ziua Domnului
este aproape* asupra tuturor
naţiunilor: cum** ai făcut, ţi se
va face; răsplata ta se va întoar-
ce asupra capului tău.
16 Pentru că, după cum aţi băut*
pe muntele Meu cel sfânt, tot aşa
vor bea toate naţiunile neîncetat,
da, vor bea şi vor sorbi şi vor fi
ca şi cum n-ar fi fost.
17 Dar* pe muntele Sionului va
fi eliberare[e], şi el va fi sfânt; şi
casa** lui Iacov va stăpâni po-
sesiunile lor.
18 Şi casa lui Iacov va fi* un
foc; şi casa lui Iosif, o flacără; şi
casa lui Esau, mirişte şi vor arde

1 *Is. 21.11; 34.5. Ezec. 25.12-14 Ioel 3.19. Mal. 1.3. **Ier. 49.14.
3 *2 Împ. 14.7. Ier. 49.16. **Is. 14.13-15 Apoc. 18.7.
4 *Iov 20.6. Ier. 49.16; 51.53. Amos 9.2. **Hab. 2.9.
5 *Ier. 49.9. **Deut. 24.21 Is. 17.6; 24.13.
7 *Ier. 38.22. **Is. 19.11; 19.12.
8 *Iov 5.12,13. Is. 29.14. Ier. 49.7.
9 *Ps. 76.5. Amos 2.16. **Ier. 49.7.
10 *Gen. 27.41. Ps. 137.7. Ezec. 25.12; 35.5. Amos 1.11.
10 **Ezec. 35.9 Mal. 1.4.
11 *Ioel 3.3. Naum 3.10.
12 *Ps. 22.17; 54.7; 59.10. Mica 4.11; 7.10. **Ps. 37.13; 137.7. †Iov 31.29. Pr. 17.5; 24.17,18. Mica 7.8.
15 *Ezec. 30.3. Ioel 3.14. **Ezec. 35.15 Hab. 2.8.
16 *Ier. 25.28; 25.29; 49.12. Ioel 3.17. 1 Pet. 4.17.
17 *Ioel 2.32. **Amos 9.8.
18 *Is. 10.17. Zah. 12.6.

[a] *Slujitor (închinător) al lui Yah* [b] *Lit.* „oamenii alianţei tale“ [c] *Lit.* „oamenii păcii tale“ [d] *Sau* „forţele“ [e] *Sau* „vor fi cei eliberaţi (*sau* scăpaţi)“

între ei şi-i vor mistui şi nu
va rămâne nici unul din casa
lui Esau“, pentru că **D**omnul a
vorbit!
19 Şi cei de la sud vor stăpâni*
muntele lui Esau; şi cei** de la
şes, pe filisteni; da, vor stăpâni
câmpia lui Efraim şi câmpia
Samariei; şi Beniamin *va stăpâni*
Galaadul.

20 Şi cei deportaţi[a] ai acestei
oştiri a fiilor lui Israel *vor stăpâ-*
ni ce era al canaaniţilor până la
Sarepta[b]*. Şi cei deportaţi ai Ie-
rusalimului, care erau în Sefarad,
vor stăpâni cetăţile de la sud[c].
21 Şi cei* care îi vor salva se
vor sui pe muntele Sionului, ca
să judece muntele lui Esau. Şi
împărăţia** va fi a **D**omnului.

[a] *Lit.* „captivitatea“ [b] *Ebr.* „Zarefat“ [c] *Din Neghev*

19 *Amos 9.12. **Ţef. 2.7.

20 *1 Împ. 17.9; 17.10. Ier. 32.44.

21 *Neem. 9.27. 1 Tim. 4.16. Iac. 5.20. **Ps. 22.28. Dan. 2.44; 7.14,27. Zah. 14.9. Lc. 1.33. Apoc. 11.15; 19.6.

IONA

Fuga lui Iona de fața Domnului

1 Şi cuvântul Domnului a fost
către Iona[a]*, fiul lui Amitai, zi-
2 când: „Ridică-te, du-te la Nini-
ve, cetatea cea mare*, şi strigă
împotriva ei; pentru că răuta-
tea** lor s-a suit înaintea Mea“.
3 Dar Iona s-a ridicat ca să fu-
gă la Tarsis*, departe** de fața
Domnului; şi a coborât la Iafo†
şi a găsit o corabie care mergea
la Tarsis; şi a plătit costul că-
lătoriei şi a coborât în ea ca să
meargă cu ei la Tarsis, *departe*
de fața Domnului.
4 Dar Domnul a trimis* un vânt
tare pe mare şi a fost o furtună
puternică pe mare şi corabia era
5 amenințată să fie sfărâmată. A-
tunci corăbierii s-au înspăimântat
şi au strigat fiecare către dumne-
zeul lui şi au aruncat* în mare
încărcătura care era în corabie, ca
să fie uşurată de ea. Iar Iona co-
borâse în partea** de jos a co-
rabiei şi se culcase şi dormea a-
6 dânc. Şi comandantul vasului[b]
s-a apropiat de el şi i-a zis: „Ce
faci tu, dormi? Ridică-te, chea-
mă* pe Dumnezeul tău; poate**
că Dumnezeu Îşi va aminti de
noi şi nu vom pieri!“
7 Şi au zis unul către altul: „Ve-
niți şi să aruncăm sorți*, ca să
ştim din cauza cui a venit asupra
noastră nenorocirea aceasta!“ Şi
au aruncat sorți şi sorțul a căzut
8 pe Iona. Atunci ei i-au zis: „Spu-
ne-ne*, te rugăm, din cauza cui a
venit asupra noastră nenorocirea
aceasta? Care-ți este meseria? Şi
de unde vii? Care este țara ta? Şi
9 din ce popor eşti?“ Şi el le-a zis:
„Eu sunt evreu şi mă tem de
Domnul Dumnezeul cerurilor
care* a făcut marea şi uscatul“.
10 Atunci oamenii s-au înfricoşat
foarte tare[c] şi i-au zis: „Ce ai fă-
cut?“ Pentru că oamenii *aceia*
ştiau că fugea *departe* de fața
Domnului, pentru că el le spuse-
11 se. Şi i-au zis: „Ce să-ți facem, ca
să se liniştească marea față de
noi?“ Pentru că marea se înfuria
12 tot mai mult. Şi el le-a zis: „Lua-
ți-mă* şi aruncați-mă în mare şi
marea se va linişti față de voi;
pentru că ştiu că din cauza mea
a venit asupra voastră furtuna
13 aceasta mare“. Dar oamenii vâs-
leau din greu ca să ajungă la us-
cat şi nu puteau*, pentru că ma-
rea se înfuria tot mai mult împo-
14 triva lor. Şi au strigat către Dom-
nul şi au zis: „O, Doamne, Te ru-
găm, să nu pierim din cauza vie-
ții omului acestuia şi nu pune asu-
pra* noastră sânge nevinovat!
pentru că Tu, Doamne, ai făcut**
15 cum ai vrut“. Şi l-au luat pe Iona
şi l-au aruncat în mare şi furia
16 mării* a încetat . Atunci oamenii
aceia s-au temut* de Domnul cu
temere mare şi au adus o jertfă
Domnului şi au făcut promisiuni.
17 [d]Şi Domnul pregătise un peş-
te mare care să-l înghită pe Iona;
şi Iona a fost* în pântecele peş-
telui trei zile şi trei nopți.

Rugăciunea lui Iona

(2) Şi Iona s-a rugat Domnului
Dumnezeului său din pântecele
peştelui
2 şi a zis: „Am strigat* în strâm-
torarea mea către Domnul şi El
mi-a răspuns**; am strigat din
pântecele Locuinței morților *şi* Tu
mi-ai auzit glasul.
3 Pentru că m-ai aruncat* în
adânc, în inima mărilor, şi apele
m-au înconjurat; toate valurile**
Tale şi talazurile Tale au trecut
peste mine.
4 Şi ziceam*: «Sunt lepădat
dinaintea ochilor Tăi; totuşi, din
nou voi privi spre templul** Tău

1 *2 Împ. 14.25.
2 *Gen. 10.11; 10.12. Cap. 3.2,3; 4.11. **Gen. 18.20; 18.21. Ezra 9.6.
3 *Is. 23.1,6,10 Cap. 4.2. **Gen. 4.16. Ps. 139.7,9. †Ios. 19.46. 2 Cr. 2.16. Fap. 9.36.
4 *Ps. 107.25.
5 *Fap. 27.18; 27.19,38. **1 Sam. 24.3
6 *Ps. 107.28. **Ioel 2.14.
7 *Ios. 7.14,16. 1 Sam. 10.20; 10.21; 14.41; 14.42. Pr. 16.33. Fap. 1.26.
8 *Ios. 7.19. 1 Sam. 14.43
9 *Ps. 146.6. Fap. 17.24.
12 *Ioan 11.50.
13 *Pr. 21.30.
14 *Deut. 21.8. **Ps. 115.3.
15 *Ps. 89.9. Lc. 8.24.
16 *Mc. 4.41. Fap. 5.11.
17 *Mt. 12.40; 16.4. Lc. 11.30.
2 *Ps. 120.1; 130.1; 142.1. Plân. 3.55,56 **Ps. 65.2.
3 *Ps. 88.6. **Ps. 42.7.
4 *Ps. 31.22. **1 Împ. 8.38.

[a] *Porumbel* [b] *Lit.* „mai-marele vâslaşilor“ [c] *Lit.* „s-au înfricoşat cu mare frică“ [d] *Aici începe cap. 2 în ebr.*

cel sfânt».
5 *Ps. 69.1. Plân. 3.54.
5 Apele mi-au cuprins sufle-
tul[a]*; adâncul m-a învăluit; pa-
pura s-a împletit în jurul capu-
lui meu.
6 *Ps. 16.10.
6 Am coborât până la temelii-
le munților; zăvoarele pământu-
lui *se închiseseră* după mine
pentru totdeauna. Dar Tu mi-ai ri-
dicat viața* din groapă, Doamne,
Dumnezeul meu!
7 *Ps. 18.6.
7 Pe când mi se sfârşea sufletul
în mine, mi-am amintit de Dom-
nul şi rugăciunea* mea a ajuns[b]
la Tine, în templul Tău cel sfânt.
8 *2 Împ. 17.15 Ps. 31.6. Ier. 10.8; 16.19.
8 Cei care se uită la deşertă-
ciuni* mincinoase[c] îndepărtează
îndurarea de la ei[d].
9 *Ps. 50.14,23; 116.17,18. Osea 14.2. Ev. 13.15. **Ps. 3.8.
9 Dar eu Îți voi jertfi* cu glas
de mulțumire, voi împlini ce am
promis. Salvarea** este de la
Domnul“.
10 Şi Domnul a poruncit peşte-
lui şi el l-a vărsat pe Iona pe uscat.

Iona în Ninive

3 Şi cuvântul Domnului a fost
către Iona a doua oară, zicând:
2 „Ridică-te, du-te la Ninive, ce-
tatea cea mare, şi strigă împo-
triva ei strigarea pe care ți-o voi
spune“.
3 Şi Iona s-a ridicat şi a mers la
Ninive după cuvântul Domnului.
Şi Ninive era o cetate mare înain-
tea lui Dumnezeu, cât o călătorie
4 *Deut. 18.22.
4 de trei zile. Şi Iona a început să
pătrundă în cetate cale de o zi şi a
strigat şi a zis*: „Încă patruzeci
de zile şi Ninive va fi răsturnată!“
5 *Mt. 12.41. Lc. 11.32.
5 Şi oamenii din Ninive L-au
crezut* pe Dumnezeu şi au vestit
un post şi s-au îmbrăcat în sac, de
la cel mai mare al lor până la
6 *Iov 2.8.
6 cel mai mic al lor. Şi cuvântul a
ajuns la împăratul din Ninive; şi
el s-a ridicat de pe tronul lui şi
şi-a scos mantia de pe el şi s-a
acoperit cu sac şi s-a aşezat* în
7 *2 Cr. 20.3. Ioel 2.15.
7 cenuşă. Şi a făcut să se audă şi
să se vestească* în Ninive, prin
hotărârea împăratului şi a mai-
marilor săi, zicând: „Nici un om,
nici animal, *din* cireadă sau *din*
turmă, să nu guste nimic, nici să
8 nu pască, nici să nu bea apă; ci
8 *Is. 58.6. **Is. 59.6.
şi om şi animal să se acopere cu
sac şi să strige tare către Dumne-
zeu şi să se întoarcă* fiecare de
la calea lui cea rea şi de la vio-
lența** care este în mâinile lor.
9 Cine* ştie dacă Dumnezeu nu Se
9 *2 Sam. 12.22 Ioel 2.14.
va întoarce şi Îi va părea rău şi
Se va întoarce de la aprinderea
mâniei Sale, ca să nu pierim?“
10 Şi Dumnezeu a văzut* faptele
10 *Ier. 18.8. Amos 7.3,6
lor, că s-au întors de la calea lor
cea rea; şi Dumnezeu S-a întors
de la răul pe care zisese că li-l va
face şi nu l-a făcut.

Mânia lui Iona şi îndurarea Domnului

4 Şi aceasta nu i-a plăcut deloc
2 lui Iona şi s-a mâniat. Şi s-a rugat
Domnului şi a zis: „O, Doamne,
nu era acesta cuvântul meu, când
eram încă în țara mea? De aceea
2 *Cap. 1.3. **Ex. 34.6. Ps. 86.5. Ioel 2.13.
am căutat să fug la Tarsis*, pen-
tru că ştiam că eşti un Dumne-
zeu milos** şi îndurător, încet la
mânie şi de o mare bunătate şi
3 Te întorci de la rău. Şi acum*,
3 *1 Împ. 19.4. **Vers. 8.
Doamne, Te rog, ia-mi viața,
pentru că este mai bine pentru
mine să mor** decât să trăiesc“.
4 Şi Domnul a zis: „Bine faci tu
că te mânii?“
5 Şi Iona a ieşit din cetate şi
s-a aşezat spre răsăritul cetății.
Şi acolo şi-a făcut o colibă şi
stătea la umbră în ea, până va
vedea ce se va întâmpla cu ceta-
6 tea. Şi Domnul Dumnezeu a pre-
gătit o plantă[e] şi a făcut-o să creas-
că peste Iona, ca să-i fie ca um-
bră deasupra capului său, ca să-l
scape de întristarea lui. Şi Iona
s-a bucurat de acea plantă cu ma-
7 re bucurie. Dar Dumnezeu a pre-
gătit un vierme la revărsatul zo-
rilor în ziua următoare şi a lovit
8 planta şi ea s-a uscat. Şi a fost
8 *Ezec. 19.12.
aşa: când a răsărit soarele, Dum-
nezeu a pregătit un vânt* arză-

[a] *Lit.* „m-au împresurat până la suflet“ [b] *Lit.* „a intrat“ [c] *Sau* „idoli deşerți“ [d] *Lit.* „îşi părăsesc îndurarea“ [e] *Ebr.* „chicaion“

8 **Ps. 121.6.
†Vers. 3.

tor de răsărit; şi soarele a bătut**
peste capul lui Iona şi el a leşi-
nat; şi cerea pentru sine să moa-
ră şi zicea: „Mai bine este pentru
mine să mor† decât să trăiesc!“
9 Şi Dumnezeu i-a zis lui Iona:
„Bine faci tu că te mânii din cauza
plantei?“ Şi el a zis: „Bine fac
eu că mă mânii, până la moarte!“
10 Şi **D**omnul a zis: „Ţie ţi-a
fost milă de planta pentru care
n-ai muncit, nici n-ai făcut-o să
crească; ea într-o noapte s-a
născut şi într-o noapte a pierit.
11 Şi Eu nu trebuia să Mă îndur
de Ninive, cetatea* cea mare, în
care sunt mai mult de o sută
douăzeci de mii de oameni care
nu ştiu** să deosebească dreapta
lor de stânga lor, şi multe† vite?“

11 *Cap. 1.2;
3.2,3.
**Deut. 1.39
†Ps. 36.6;
145.9.

MICA[a]

Anunțarea judecății asupra Samariei și Ierusalimului

1 *Ier. 26.18. **Amos 1.1.

1 Cuvântul Domnului care a
fost către Mica* din Moreșet, în
zilele lui Iotam, ale lui Ahaz *și*
ale lui Ezechia, împărați ai lui
Iuda, ce a văzut despre Sama-
ria** și Ierusalim.

2 *Deut. 32.1. Is. 1.2. **Ps. 50.7. Mal. 3.5. †Ps. 11.4. Iona 2.7. Hab. 2.20.

2 Ascultați, voi, toate popoarele!
Ia aminte, pământule*, și tot ce
este pe tine! Și Domnul Dumne-
zeu să fie** martor împotriva
voastră, Domnul din templul Său
cel sfânt†!

3 *Is. 26.21. **Ps. 115.3. †Amos 4.13.

3 Pentru că, iată, Domnul iese*
din locul** Său și va coborî și
va călca† pe înălțimile pământului.

4 *Jud. 5.5. Ps. 97.5. Is. 64.1-3. Amos 9.5. Hab. 3.6,10.

4 Și munții se vor topi* sub El și
văile vor crăpa ca ceara înaintea
focului, ca apele revărsate pe
un povârniș.
5 Toate acestea, pentru fărăde-
legea lui Iacov și pentru păcatele
casei lui Israel. Care este fără-
delegea lui Iacov? Nu este Sama-
ria? Și care sunt înălțimile lui Iu-
da? Nu sunt ele Ierusalimul?

6 *2 Împ. 19.25 Cap. 3.12. **Ezec. 13.14

6 „De aceea, voi face Samaria
ca o grămadă* de pe câmp, ca
niște plantații de vie; și-i voi ros-
togoli pietrele în vale și-i voi dez-
goli temeliile**.

7 *Osea 2.5,12

7 Și toate chipurile ei cioplite
vor fi sfărâmate și toate darurile
ei din curvie vor fi arse cu foc; și
pe toți idolii ei îi voi pustii. Pen-
tru că din plata* unei curve *i*-a
adunat și ca plată a curvei se
vor întoarce“.

Plângerea profetului

8 *Is. 21.3; 22.4 **Is. 20.2-4. †Iov 30.29. Ps. 102.6.

8 ✡ Pentru aceasta voi plânge*
și voi urla; voi umbla** desculț[b]
și gol; voi face† o plângere ca
șacalii și o jelire ca struții.

9 *2 Împ. 18.13 Is. 8.7,8.

9 Pentru că rana ei este fără
vindecare; pentru că a venit* chiar
până la Iuda, ajunge până la poar-
ta poporului meu, chiar până la
Ierusalim.

10 *2 Sam. 1.20 **Ier. 6.26.

10 Nu spuneți* aceasta în Gat, nu
plângeți nicidecum[c]; la Bet-Lea-
fra[d] rostogolește-te în țărână**.

11 *Is. 20.4; 47.2,3. Ier. 13.22. Naum 3.5.

11 Treci, locuitoare din Șafir[e], în
goliciune* *și* rușine. Locuitoarea
din Țaanan[f] nu a ieșit *la* plânge-
rea Bet-Ețelului[g]: el va lua[h] de la
voi adăpostul[i] său.

12 *Amos 3.6.

12 Pentru că locuitoarea din Ma-
rot[j] aștepta cu îngrijorare binele,
dar răul a coborât* de la Domnul
la poarta Ierusalimului.

13 *2 Împ. 18.14; 18.17.

13 Înhamă caii cei iuți la car, lo-
cuitoare din Lachis*. Ea a fost
începutul păcatului fiicei Sio-
nului, pentru că în tine s-au găsit
fărădelegile lui Israel.

14 *2 Împ. 18.14-16 **Ios. 15.44. †Ier. 15.18.

14 De aceea vei da daruri[k]* Mo-
reșet-Gatului[l]; casele din Ac-
zib[m]** vor fi o minciună† pentru
împărații lui Israel.

15 *Ios. 15.44. **2 Cr. 11.7.

15 Îți voi aduce totuși un stăpâ-
nitor[n], locuitoare din Mareșa[o]*;
gloria lui Israel va ajunge chiar
până la Adulam[p]**.

16 *Iov 1.20. Is. 15.2 Ier. 7.29; 16.6; 47.5. **Plân. 4.5.

16 Fă-te pleșuv și tunde-te* pen-
tru copiii** desfătărilor tale! Lăr-
gește-ți pleșuvia ca vulturul, pen-
tru că ei au plecat în captivi-
tate, departe de tine!

Partea celor care nedreptățesc

1 *Osea 7.6. **Ps. 36.4. †Gen. 31.29.

2 Vai de cei care plănuiesc* ne-
legiuire și pregătesc** răul în
paturile lor! Când se luminează
dimineața o înfăptuiesc, pentru
că† este în puterea mâinii lor[r].

2 *Is. 5.8.

2 Și poftesc* ogoare și le iau
prin violență; și case, și le răpesc;
și asupresc[s] pe om[t] și casa lui,
chiar pe om și moștenirea lui.

3 *Ier. 8.3.

3 De aceea, așa zice Domnul:
„Iată, împotriva familiei* aceste-
ia plănuiesc un rău, de la care nu

---

[a] *Sau* „MICHEEA“: *Cine este ca Domnul (Cap. 7.18)* [b] *Sau* „dezbrăcat“ [c] *Sau* „nu plângeți în Aco *(plâns)*“ [d] *Casa țărânii* [e] *Frumos (referitor la oraș)* [f] *Ieșire* [g] *Casa învecinată* [h] *Sau* „nu a ieșit. Plângerea Bet-Ețelului va lua“ [i] *Sau* „sprijinul“ [j] *Amărăciune* [k] *Probabil de renunțare* [l] *Proprietatea lui Gat* [m] *Minciună* [n] *Sau* „un moștenitor“ [o] *Stăpânire, Moștenire* [p] *Retragere sau Ascunzătoare* [r] *Sau* „pentru că pentru ei mâna lor este Dumnezeu“ [s] *Sau* „fură“ [t] *Ebr.* „gever“ *(omul puternic)*

3 **Amos 5.13 Ef. 5.16.

vă veți îndepărta grumajii; și nu
veți *mai* umbla cu capul sus, pen-
tru că este un timp** rău.

4 *Hab. 2.6. **2 Sam. 1.17 †Cap. 1.15.

4 În ziua aceea vor face un pro-
verb* despre voi și vor plânge**
cu o plângere dureroasă, zicând:
«Suntem jefuiți de tot! A schim-
bat† partea de moștenire a po-
porului meu! Cum mi-a luat-o! El
a împărțit ogoarele noastre celor
răzvrătiți!»“

5 *Deut. 32.8,9

5 De aceea nu vei avea pe ni-
meni care să arunce* funia de
măsurat peste[a] un sorț în aduna-
rea Domnului.

Falșii profeți

6 *Is. 30.10. Amos 2.12; 7.16.

6 ✡ „Nu profețiți[b]*!“ profețesc
ei. „Dacă nu vor profeți acestora,
batjocura nu se va îndepărta“.
7 „Tu, care te numești casa lui
Iacov, este Domnul nerăbdător?[c]
Sunt acestea faptele Sale? Nu
fac bine cuvintele Mele celui care
umblă cu dreptate?
8 Dar de curând poporul Meu
s-a ridicat ca un vrăjmaș: voi ră-
piți mantaua de pe haină de la cei
care trec în siguranță, care sunt
fugari din[d] război.
9 Voi alungați pe femeile popo-
rului Meu din casele lor plăcute;
voi luați de la copiii lor măreția
Mea pentru totdeauna.

10 *Deut. 12.9. **Lev. 18.25; 18.28. Ier. 3.2.

10 Ridicați-vă și plecați! pentru
că acesta nu este locul de odih-
nă*, din cauza întinăciunii** ca-
re[e] aduce nimicire, chiar o nimi-
cire grozavă.

11 *Ezec. 13.3.

11 Dacă un om care umblă după
vânt* și înșelăciune minte, *zi-
când*: «Îți voi profeți despre vin
și despre băutură tare!», el va fi
profetul poporului acestuia.

12 *Cap. 4.6,7. **Ier. 31.10. †Ezec. 36.37.

12 Voi aduna* negreșit, Iacove,
pe toți ai tăi; voi strânge negreșit
rămășița lui Israel; îi voi pune la
un loc ca pe oile din Boțra[f]**, ca
o turmă în mijlocul pășunii lor.
Vor face mare zarvă† din cauza
mulțimii oamenilor“.

13 *Osea 3.5. **Is.52.12.

13 Unul care răzbate s-a suit îna-
intea lor: au răzbit și au trecut
spre poartă și au ieșit pe ea. Și
împăratul lor* a trecut înaintea
lor, și Domnul în fruntea** lor.

Mustrări pentru căpetenii și profeți

3 ✸ Și am zis: „Ascultați, vă rog,
capi ai lui Iacov și căpetenii ale
casei lui Israel! Nu este* *datoria*
voastră să cunoașteți judecata[g]?

1 *Ier. 5.4,5.

2 Voi, care urâți binele și iubiți
răul, care le smulgeți pielea de
pe ei și carnea de pe oasele lor

3 *Ps. 14.4. **Ezec. 11.3; 11.7.

3 și care mâncați* carnea po-
porului Meu și le jupuiți pielea
de pe ei și le sfărâmați oasele
și le faceți bucăți ca pentru oală,
ca și carnea în cazan**!

4 *Ps. 18.41. Pr. 1.28. Is. 1.15. Ezec. 8.18. Zah. 7.13.

4 Atunci vor striga* către Dom-
nul, dar El nu le va răspunde; și
Își va ascunde fața de la ei în
timpul acela, după cum au făcut
rău prin faptele lor.

5 *Is. 56.10,11. Ezec. 13.10; 22.25. **Cap. 2.11. Mt. 7.15. †Ezec. 13.18; 13.19.

5 ✡ „Așa zice Domnul despre
profeții* care rătăcesc pe poporul
Meu, care cu dinții lor mușcă** și
strigă: «Pace!», dar oricui nu pu-
ne *nimic* în gurile† lor, ei îi pre-
gătesc[h] război împotrivă.

6 *Is. 8.20,22. Ezec. 13.23. Zah. 13.4. **Amos 8.9.

6 De aceea veți avea noapte*
fără viziune; și va fi întuneric
pentru voi, fără ghicire; și soarele
va apune** asupra profeților și
ziua va fi neagră deasupra lor.

7 *Ps. 74.8. Amos 8.11.

7 Și văzătorii vor fi făcuți de
rușine și ghicitorii vor fi umiliți
și toți își vor acoperi buzele, pen-
tru că nu va fi* nici un răspuns
de la Dumnezeu.

8 *Is. 58.1.

8 Dar cu adevărat eu sunt plin de
putere prin Duhul Domnului, și de
judecată, și de tărie, ca să fac
cunoscut lui Iacov fărădelegea*
lui, iar lui Israel, păcatul lui.
9 Ascultați aceasta, vă rog, capi
ai casei lui Iacov și căpetenii ale
casei lui Israel, care urâți judeca-
ta și suciți toată dreptatea,

10 *Ier. 22.13. Ezec. 22.27. Hab. 2.12.

10 care zidiți* Sionul cu sânge
și Ierusalimul cu nedreptate!

[a] *Sau* „ca“, *sau* „prin“ [b] *Lit.* „Nu picurați“ [c] *Sau* „este Duhul Domnului mărginit (*lit.* scurtat)?“ [d] *Sau* „când se întorc de la“ [e] *Sau* „pentru că este întinat; el“ [f] *Sau* „ca oile într-un țarc“ [g] *Judecata dreaptă* [h] *Lit.* „sfințesc“

11 *Is. 1.23. Ezec. 22.12. Osea 4.18. Cap. 7.3. **Ier. 6.13. †Is. 48.2. Ier. 7.4.

11 Capii* lui judecă pentru răs-
plată şi preoţii** lui învaţă pen-
tru plată şi profeţii lui ghicesc
pentru bani; totuşi se reazemă†
pe Domnul şi zic: «Nu este
Domnul în mijlocul nostru? Nici
un rău nu va veni asupra noas-
tră!»

12 *Ier. 26.18. Cap. 1.6. **Ps. 79.1. †Cap. 4.2.

12 De aceea, din cauza voastră,
Sionul va fi arat* *ca* un ogor şi
Ierusalimul va ajunge** grămezi
şi muntele† casei ca înălţimile
unei păduri“.

Viitoarea stăpânire a Domnului

1 *Is. 2.2. Ezec. 17.22; 17.23.

4 Şi va fi *aşa*: la sfârşitul* zile-
lor, muntele casei Domnului va fi
întemeiat pe vârful munţilor şi se
va înălţa peste dealuri şi popoa-
rele vor curge spre el.
2 Şi multe naţiuni vor merge
şi vor zice: „Veniţi, şi să ne suim
la muntele Domnului şi la casa
Dumnezeului lui Iacov! Şi El ne
va învăţa despre căile Lui şi vom
umbla pe cărările Lui; pentru că
din Sion va ieşi legea şi din Ie-
rusalim cuvântul Domnului“.

3 *Is. 2.4. Ioel 3.10. **Ps. 72.7.

3 Şi El va judeca între multe
popoare[a] şi va mustra naţiuni
puternice, până departe. Şi îşi vor
făuri din săbii fiare de plug* şi din
suliţe cosoare; o naţiune nu va
ridica sabia împotriva altei na-
ţiuni, nici nu vor mai învăţa**
războiul.

4 *1 Împ. 4.25. Zah. 3.10.

4 Şi vor şedea fiecare* sub viţa
lui şi sub smochinul lui şi nu va fi
cine să-i înspăimânte; pentru că
gura Domnului oştirilor a vorbit.

5 *Ier. 2.11. **Zah. 10.12

5 Pentru că toate popoarele vor
umbla fiecare în numele dum-
nezeilor* săi, dar noi vom um-
bla** în Numele Domnului Dum-
nezeului nostru pentru totdeauna
şi întotdeauna.

Fiica Sionului eliberată

6 *Ezec. 34.16. Ţef. 3.19. **Ps. 147.2. Ezec. 34.13; 37.21.

6 ✡ „În ziua aceea“, zice Dom-
nul, „voi aduna pe cea[b] şchioapă*
şi voi strânge pe cea** alungată
şi pe cea pe care am întristat-o.

7 *Cap. 2.12; 5.3,7,8; 7.18.

7 Şi o voi face pe cea şchioapă
o rămăşiţă*, iar pe cea care a fost
alungată departe, o naţiune tare“.
Şi Domnul va împărăţi** peste ei
pe[c] muntele Sion de acum şi pen-
tru totdeauna.

7 **Is. 9.6; 24.23. Dan. 7.14,27 Lc. 1.33. Apoc. 11.15.

8 Şi tu, turn al turmei[d], deal[e] al
fiicei Sionului, la tine va veni, da,
cea dintâi stăpânire va veni –
împărăţia, la fiica Ierusalimului.

9 *Ier. 8.19. **Is. 13.8; 21.3. Ier. 30.6; 50.43.

9 ✡ De ce strigi tare acum? Nu
este împărat* în tine? A pierit sfă-
tuitorul tău, de te-au cuprins**
dureri ca pe o femeie la naştere?
10 Fii în durere şi chinuieşte-te
să naşti, fiică a Sionului, ca o fe-
meie la naştere! Pentru că acum
vei ieşi din cetate şi vei locui în
câmp şi vei merge chiar la Ba-
bilon. Acolo vei fi eliberată, aco-
lo Domnul te va răscumpăra din
mâna vrăjmaşilor tăi.

11 *Plân. 2.16. **Obad. 12. Cap. 7.10.

11 Şi acum* s-au adunat îm-
potriva ta multe naţiuni, care zic:
„Să fie întinată şi ochiul** nostru
să privească asupra Sionului!“

12 *Is. 55.8. Rom. 11.33. **Is. 21.10.

12 Dar ei nu cunosc gândurile*
Domnului, nici nu înţeleg sfatul
Lui; pentru că El i-a adunat ca**
pe nişte snopi în arie.

13 *Is. 41.15,16 Ier. 51.33. **Ier. 51.20-23 Dan. 2.44. †Is. 23.18; 60.6,9. ††Zah. 4.14.

13 Ridică-te* şi treieră, fiică a
Sionului! Pentru că voi face cor-
nul tău fier şi voi face copitele ta-
le aramă; şi vei sfărâma** multe
popoare; şi voi închina† câştigul
lor Domnului şi averea lor Dom-
nului întregului†† pământ.

Cel care va ieşi din Betleem

1 *Plân. 3.30. Mt. 5.39; 27.30.

5 Acum, strânge-te în cete, fiică
a cetelor! El a pus asediu împo-
triva noastră; ei vor lovi* pe ju-
decătorul lui Israel cu o nuia pes-
te obraz.

2 *Gen. 35.19. Mt. 2.6. **Ex. 18.25. 1 Sam. 23.23 †Is. 11.1. Lc. 2.4. ††Gen. 49.10 Is. 9.6. *†Ps. 90.2. Ioan 1.1.

2 „[f]Şi tu, Betleeme*, Efrata,
deşi eşti mic între miile** lui
Iuda, din tine† Îmi va ieşi cel care
va fi Stăpânitor†† în Israel, ale că-
rui origini[g]*† sunt din vechime,
din zilele eternităţii“.

3 *Cap. 4.10 **Cap. 4.7.

3 De aceea îi va lăsa până la
timpul când cea care este în dureri
va naşte*, iar rămăşiţa** fraţilor
săi se va întoarce la fiii lui Israel.

[a] *Sau* „popoare mari“ [b] *Oaia* [c] *Lit.* „în“ [d] *Ebr.* „Migdal-Eder“ *(Gen.35.21)* [e] *Ebr.* „Ofel“ [f] *În unele traduceri, cap. 5 începe aici* [g] *Lit.* „ieşiri“

4 *Is. 40.11; 49.10. Ezec. 34.23. Cap. 7.14. **Ps. 72.8. Is. 52.13. Zah. 9.10. Lc. 1.32.

4 Şi el va sta[a] şi va paşte* *tur-*
ma sa în puterea Domnului, în
măreţia Numelui Domnului Dum-
nezeului său; şi ei vor rămâne[b],
pentru că acum el va fi mare**
chiar până la marginile pămân-
tului[c].

5 *Ps. 72.7. Is. 9.6. Zah. 9.10. Lc. 2.14. Ef. 2.14.

5 Şi Acesta va fi pacea*; când
va veni asirianul în ţara noastră şi
când va călca în palatele noastre,
atunci vom ridica împotriva lui
şapte păstori şi opt căpetenii ale
oamenilor[d].

6 *Gen. 10.8; 10.10,11. **Lc. 1.71.

6 Şi ei vor pustii[e] ţara Asiriei
cu sabia şi ţara lui Nimrod* în
intrările ei; şi *ne* va scăpa** de
asirian, când va veni în ţara noas-
tră şi când va călca în hotarele
noastre.

7 *Vers. 3. **Deut. 32.2. Ps. 72.6; 110.3.

7 Şi rămăşiţa* lui Iacov va fi
în mijlocul multor popoare ca
roua** de la Domnul, ca ploile
mărunte pe iarbă, care nu întârzie
din cauza omului, nici nu aşteap-
tă pe fiii oamenilor.
8 Şi rămăşiţa lui Iacov va fi în-
tre naţiuni, în mijlocul multor
popoare, ca un leu între fiarele
pădurii, ca un leu tânăr între tur-
mele de oi: care, dacă trece, calcă
în picioare şi sfâşie şi nu este
nimeni care să salveze.
9 Mâna ta se va înălţa peste
potrivnicii tăi şi toţi vrăjmaşii
tăi vor fi nimiciţi.

10 *Zah. 9.10.

10 ✡ Şi va fi *aşa*: „În ziua aceea“,
zice Domnul, „voi nimici* caii tăi
din mijlocul tău şi-ţi voi distruge
carele.
11 Şi voi nimici cetăţile ţării tale
şi-ţi voi surpa locurile întărite.

12 *Is. 2.6.

12 Şi voi nimici vrăjitoriile din
mâna ta şi nu vei avea ghici-
tori*.

13 *Zah. 13.2. **Is. 2.8.

13 Voi nimici* şi chipurile tale
cioplite şi stâlpii[f] tăi din mijlocul
tău. Şi nu te vei mai pleca** îna-
intea lucrării mâinilor tale.
14 Şi voi smulge aşerele tale din
mijlocul tău şi-ţi voi distruge
cetăţile.

15 *Ps. 149.7. Vers. 8. 2 Tes. 1.8.

15 Şi voi face răzbunare* asupra
naţiunilor cu mânie şi cu furie,
cum n-au *mai* auzit[g]“.

Judecata Domnului cu poporul Său

6 ✸ Ascultaţi acum[h] ce zice
Domnul: „Ridică-te, apără-te îna-
intea munţilor, şi dealurile să-ţi
audă glasul!“

2 *Deut. 32.1. Ps. 50.1,4. Is. 1.2. **Osea 12.2. †Is. 1.18; 5.3,4; 43.26. Osea 4.1.

2 Ascultaţi*, munţilor, acuza-
ţia** Domnului şi voi, temelii ne-
clintite ale pământului! Pentru
că† Domnul are o judecată cu po-
porul Său şi vrea să-Şi apere cau-
za faţă de Israel.

3 *Ier. 2.5,31.

3 „Poporul Meu, ce* ţi-am fă-
cut? Şi cu ce te-am obosit? Măr-
turiseşte împotriva Mea!

4 *Ex. 12.51; 14.30; 20.2. Deut. 4.20. Amos 2.10.

4 Pentru că te-am scos* din ţa-
ra Egiptului şi te-am răscumpă-
rat din casa robilor şi am trimis
înaintea ta pe Moise, pe Aaron şi
pe Maria.

5 *Num. 22.5; 23.7; 24.10,11 Deut. 23.4,5. Ios. 24.9,10. Apoc. 2.14. **Num. 25.1; 33.49. Ios. 4.19; 5.10 †Jud. 5.11.

5 Poporul Meu, adu-ţi aminte
acum ce a întrebat Balac*, împă-
ratul Moabului, şi ce i-a răspuns
Balaam, fiul lui Beor, de la Si-
tim** până la Ghilgal, ca să re-
cunoaşteţi dreptăţile† Domnului“.
6 ✡ Cu ce voi veni înaintea
Domnului *şi* mă voi pleca înaintea
Dumnezeului Cel înălţat? Voi veni
înaintea Lui cu arderi-de-tot, cu
viţei de un an?

7 *Ps. 50.9; 51.16. Is. 1.11. **Iov 29.6. †2 Împ. 16.3; 21.6; 23.10. Ier. 7.31; 19.5 Ezec. 23.37.

7 Va avea Domnul plăcere* de
miile de berbeci, de zecile de mii
de râuri** de untdelemn? Voi da
eu pe întâiul† meu născut pentru
fărădelegea mea, rodul pântecelui
meu pentru păcatul sufletului meu?

8 *Deut.10.12. 1 Sam. 15.22 Osea 6.6; 12.6 **Gen. 18.19 Is. 1.17.

8 El ţi-a arătat*, omule, ce este
bine. Şi ce *altceva* cere Domnul
de la tine, decât să faci ce este
drept** şi să iubeşti bunătatea[i]
şi să umbli smerit cu Dumnezeul
tău?

Răsplătirea păcatului

9 ✡ Glasul Domnului strigă că-
tre cetate şi înţelepciunea[j] priveş-
te Numele Tău. Ascultaţi de nuia

[a] *Va sta în picioare* [b] *Sau* „vor locui *în siguranţă*“ [c] *Sau* „ţării“ [d] *Lit.* „bărbaţi unşi“ [e] *Sau* „vor mânca“ *sau* „vor conduce“ [f] *Sau* „statuile“ [g] *Sau* „cu mânie şi cu furie, asupra naţiunilor care n-au ascultat“ [h] *Sau* „vă rog“ [i] *Sau* „îndurarea“, „mila“ [j] *Cel înţelept*

şi de Cel care a rânduit-o.
10 Mai sunt comori ale răutăţii
în casa celui rău şi o blestemată*
efă mică ?
11 Voi fi eu curat, cu cântarul*
nedrept şi cu sacul cu greutăţi în-
şelătoare?
12 „Pentru că bogaţii lui sunt
plini de violenţă şi locuitorii lui
spun minciuni şi limba* lor este
înşelătoare în gura lor,
13 de aceea şi Eu te voi lovi*
până *te* voi îmbolnăvi, *te* voi pus-
tii din cauza păcatelor tale.
14 Vei mânca* şi nu te vei sătu-
ra şi foametea[a] ta va fi în mijlo-
cul tău. Şi vei lua, dar nu vei sal-
va; şi ce vei salva, voi da sabiei.
15 Vei semăna*, dar nu vei se-
cera; vei călca măslinele, dar
nu te vei unge cu untdelemn; şi
va fi must, dar nu vei bea vin.
16 Pentru că rânduielile lui Om-
ri* sunt păzite**, şi toate lucră-
rile casei lui Ahab†, şi pentru că
umblaţi în sfaturile lor, te voi face
o pustiire[b]†† şi pe locuitorii tăi o
pricină de fluierare[c]; şi veţi pur-
ta dispreţul*† poporului Meu".

Stricăciunea din ţară

7 Vai de mine! Pentru că sunt
ca după adunatul fructelor de
vară, ca bobiţele rămase după
culesul* strugurilor. Nu este nici
un ciorchine de mâncare, nici un
fruct** timpuriu *pe care* îl dorea
sufletul meu[d].
2 Cel evlavios* a pierit din ţa-
ră[e] şi nu este nici unul drept
printre oameni. Toţi pândesc *să*
verse sânge; fiecare** vânează
pe fratele său cu o cursă.
3 Amândouă mâinile sunt pen-
tru rău, ca să-l facă bine. Căpe-
tenia* cere şi judecătorul** *jude-*
că pentru răsplată; şi cel mare îşi
spune pofta cea rea a sufletului
său: şi *astfel* ei merg mână-n mână.
4 Cel mai bun dintre ei este* ca
un mărăcine; cel mai drept *este*
mai rău decât un gard de spini;
ziua străjerilor tăi, cercetarea
ta, a venit. Acum va fi uimirea lor.
5 Nu vă încredeţi* într-un prie-
ten, nu vă puneţi încrederea
într-un prieten apropiat; păzeşte-ţi
uşile gurii tale de cea care stă
culcată la sânul tău.
6 Pentru că fiul* îşi dezono-
rează tatăl, fiica se ridică împo-
triva mamei sale, nora împotri-
va soacrei sale; vrăjmaşii omului
sunt oamenii din casa lui.
7 Dar eu voi privi* spre **D**om-
nul, voi aştepta pe Dumnezeul
mântuirii mele. Dumnezeul meu
mă va auzi.

Israel se va ridica

8 ✡ Nu te bucura* de mine, vrăj-
maşa mea. Chiar dacă am că-
zut**, mă voi ridica; dacă stau în
întuneric, **D**omnul va fi† o lumi-
nă pentru mine.
9 Voi suferi* mânia **D**omnului,
pentru că am păcătuit împotriva
Lui, până când îmi va apăra
cauza şi va face judecată pentru
mine; El mă va scoate la lumină**
şi voi privi dreptatea Lui.
10 Şi vrăjmaşa mea va vedea
aceasta şi va fi acoperită de ru-
şine*, ea care-mi zicea: „Unde**
este **D**omnul Dumnezeul tău?"
Ochii mei† o vor privi; acum ea
va fi călcată în picioare ca no-
roiul†† de pe străzi.
11 ✡ În ziua* când zidurile tale
vor fi construite, în ziua** aceea
limita stabilită va fi dată înapoi[f].
12 În ziua aceea vor veni la tine
din Asiria şi cetăţile Egiptului şi
de la Maţor[g] până la râu[h] şi de
la mare până la mare şi de la
munte până la munte.
13 Dar ţara va fi pustiită, din
cauza locuitorilor ei, pentru rodul
faptelor* lor.

Rugăciune şi laudă

14 ✡ Paşte cu toiagul Tău pe po-
porul Tău, turma moştenirii Tale,
care locuieşte singuratică în pă-
dure*, în mijlocul Carmelului; să
pască în Basan şi Galaad ca în

10 *Deut. 25.13-16 Pr. 11.1; 20.10,23.
11 *Osea 12.7.
12 *Ier. 9.3,5; 9.6,8.
13 *Lev. 26.16. Ps. 107.17; 107.18.
14 *Lev. 26.26. Osea 4.10.
15 *Deut. 28.38-40 Amos 5.11. Ţef. 1.13. Hag. 1.6.
16 *1 Împ. 16.25. **Osea 5.11. †1 Împ. 16.30 ††1 Împ. 9.8. Ier. 19.8. *†Is. 25.8. Ier. 51.51. Plân. 5.1.
1 *Is. 17.6; 24.13. **Is. 28.4. Osea 9.10.
2 *Ps. 12.1; 14.1,3. Is. 57.1. **Hab. 1.15.
3 *Osea 4.18. **Is. 1.23. Cap. 3.11.
4 *2 Sam. 23.6; 23.7. Is. 55.13. Ezec. 2.6.
5 *Ier. 9.4.
6 *Ezec. 22.7. Mt. 10.21; 10.35,36. 2 Tim. 3.2,3.
7 *Is. 8.17.
8 *Pr. 24.17. Plân. 4.21. **Ps. 37.24. Pr. 24.16. †Ps. 27.1.
9 *Plân. 3.39. **Ps. 37.6.
10 *Ps. 35.26. **Ps. 42.3; 42.10; 79.10; 115.2. Ioel 2.17. †Cap. 4.11. ††2 Sam. 22.43 Zah. 10.5.
11 *Amos 9.11. **Is. 11.16; 19.23; 27.13. Osea 11.11.
13 *Ier. 21.14. Cap. 3.12.
14 *Is. 37.24.

[a] *Sau* „doborârea" [b] *Sau* „o groază" [c] *De batjocură* [d] *Sau* „sufletul meu dorea o smochină timpurie"
[e] *Sau* „de pe pământ" [f] *Sau* „hotărârea va fi îndepărtată" [g] *Nume al Egiptului* [h] *Râul Eufrat*

15 *Ps. 68.22; 78.12.
16 *Is. 26.11. **Iov 21.5; 29.9.
17 *Ps. 72.9. Is. 49.23. **Ps. 18.45. †Ier. 33.9.

zilele din vechime.
15 „Ca în zilele* ieşirii tale din
ţara Egiptului, le voi arăta lucruri
minunate“.
16 Naţiunile vor vedea* şi se vor
ruşina pentru toată puterea lor.
Vor pune mâna** la gură *şi*
urechile lor vor fi surde.
17 Vor linge ţărâna* ca şarpele;
ca târâtoarele pământului vor ieşi
tremurând** din locurile lor în-
chise[a]. Se vor întoarce† cu frică
la **D**omnul Dumnezeul nostru; şi
se vor înspăimânta din cauza Ta.
18 ✡ Cine* este Dumnezeu ase-
menea Ţie, care iartă** nelegiui-
rea şi trece† cu vederea fărădele-
gea rămăşiţei moştenirii Sale? El
nu-Şi ţine†† mânia pentru totdea-
una, pentru că Îi place îndurarea.
19 El va avea din nou milă de
noi, va călca sub picioare nelegiu-
irile noastre; şi vei arunca toate
păcatele lor în adâncurile mării.
20 Vei împlini[b]* lui Iacov adevă-
rul, *şi* lui Avraam îndurarea, pe
care le-ai jurat** părinţilor noştri
din zilele din vechime.

18 *Ex. 15.11. **Ex. 34.6,7. Ier. 50.20. †Cap. 4.7; 5.3,7,8. ††Ps. 103.9. Is. 57.16. Ier. 3.5.
20 *Lc. 1.72,73. **Ps. 105.9; 105.10.

[a] *Sau* „întărite“ [b] *Lit.* „vei da“

NAUM[a]

Judecata asupra cetății Ninive

1 *Țef. 2.13.
2 *Ex. 20.5; 34.14. Deut. 4.24. Ios. 24.19. **Deut. 32.35 Ps. 94.1. Is. 59.18.
3 *Ex. 34.6,7. Ps. 103.8. Iona 4.2. **Iov 9.4. †Ps. 118.7; 97.2. Hab. 3.5,11; 3.12.
4 *Ps. 106.9. Is. 50.2. Mt. 8.26. **Is. 33.9.
5 *Ps. 68.8. **Jud. 5.5. Ps. 97.5. Mica 1.4. †2 Pet. 3.10.
6 *Mal. 3.2. **Apoc. 16.1
7 *1 Cr. 16.34. Ps. 100.5. Ier. 33.11. Plân. 3.25. **Ps. 1.6. 2 Tim. 2.19.
8 *Dan. 9.26; 11.10,22,40.
9 *Ps. 2.1. **1 Sam. 3.12
10 *2 Sam. 23.6; 23.7. **Cap. 3.11. †Mal. 4.1.
11 *2 Împ. 19.22; 19.23.

1 Profeție* despre Ninive[b].
Cartea viziunii lui Naum din
Elcoş.
2 Domnul este un Dumnezeu
gelos* şi răzbunător**; Domnul
este răzbunător şi plin de furie;
Domnul Se răzbună pe potrivni-
cii Săi şi păstrează *mânie* pen-
tru vrăjmaşii Săi.
3 ✡ Domnul este încet la mâ-
nie* şi mare** în putere; şi nu
socoteşte nicidecum nevinovat *pe
cel rău*. Domnul – calea† Lui este
în vârtej şi în furtună şi norii sunt
țărâna picioarelor Lui.
4 El mustră* marea şi o usucă
şi seacă toate râurile. Basanul**
şi Carmelul se veştejesc, de ase-
menea floarea Libanului se veş-
tejeşte.
5 Munții se clatină* înaintea Lui
şi dealurile** se topesc; şi pă-
mântul† se ridică înaintea feței Lui,
şi lumea şi toți locuitorii ei.
6 Cine va sta înaintea indignă-
rii* Lui şi cine va rămâne înain-
tea mâniei Lui aprinse? Furia Lui
se varsă** ca focul şi stâncile cra-
pă înaintea Lui.
7 ✡ Domnul este bun*, un loc
întărit în ziua necazului; şi El cu-
noaşte** pe cei care se încred în El.
8 Dar* cu o revărsare de ape va
mistui deplin locul ei[c], şi întune-
ricul va urmări pe vrăjmaşii Săi.
9 Ce plănuiți* împotriva Dom-
nului? El va mistui** deplin: ne-
cazul nu se va ridica de două ori.
10 Deşi vor fi încurcați *ca* spi-
nii* şi vor fi ca beți** de vinul
lor, vor fi mistuiți† ca miriştea
uscată, cu totul.
11 Din tine a ieşit unul care plă-
nuieşte* răul împotriva Domnu-
lui, un sfătuitor al lui Belial[d].
12 Aşa zice Domnul: „Deşi vor
fi în număr complet şi oricât de
mulți vor fi, chiar şi aşa, ei vor fi
doborâți* şi vor trece**. Şi, deşi
te-am întristat, nu te[e] voi mai
întrista.
13 Şi acum voi sfărâma* jugul lui
de pe tine şi-ți voi rupe legăturile“.
14 Şi Domnul a dat poruncă
despre tine[f]: „Nu vei mai avea ur-
maşi care să-ți poarte numele[g];
voi nimici din casa dumnezeilor
tăi chipul cioplit şi chipul tur-
nat; îți voi pregăti* mormântul,
pentru că eşti josnic“.
15 ✡ [h]Iată* pe munți picioarele
celui care aduce vestea bună, ca-
re vesteşte pacea! Ține-ți sărbă-
torile, Iudo, împlineşte-ți promi-
siunile: pentru că Belial** nu va
mai trece prin tine, este nimicit†
cu desăvârşire.

12 *2 Împ. 19.35; 19.37. **Is. 8.8. Dan. 11.10.
13 *Ier. 2.20; 30.8.
14 *2 Împ. 19.37
15 *Is. 52.7. Rom. 10.15. **Vers. 11, 12 †Vers. 14.

Profeție despre dărâmarea cetății Ninive

1 *Ier. 50.23. **Ier. 51.11; 51.12. Cap. 3.14.
2 *Is. 10.12. Ier. 25.29. **Ps. 80.12 Osea 10.1.
3 *Is. 63.2,3.

2 ✱ Cel care sfărâmă* în bucăți
s-a suit împotriva feței tale. Pă-
zeşte** cetatea întărită! Ia seama
la drum! Încinge-*ți* coapsele! Întă-
reşte-*ți* mult puterea!
2 Pentru că Domnul a adus* din
nou[i] măreția lui Iacov, ca măreția
lui Israel[j]; pentru că i-au pustiit**
jefuitorii şi le-au stricat vițele.
3 Scutul vitejilor* săi s-a făcut
roşu, bărbații de război sunt în
stacojiu; carele *fulgeră* de focul
oțelului în ziua pregătirii lui şi
sulițele de chiparos se învârtesc.
4 Carele năvălesc cu furie pe
străzi, se lovesc unul de altul în
piețe; înfățişarea lor este ca fă-
cliile, aleargă ca fulgerele.
5 El[f] se gândeşte la cei puternici
ai săi; ei se poticnesc în mersul
lor, se grăbesc spre zidul ei şi

[a] *Sau* „NAHUM“: *Mângâiere, Liniştire* [b] *Lit.* „Povara Ninivei“ [c] *Al cetății Ninive* [d] *Un sfătuitor rău* [e] *Iuda (vezi vers. 15)* [f] *Asirianul, Belial din Cap. 1.15* [g] *Lit.* „Nu se va mai semăna din numele tău“ [h] *Aici începe cap. 2 în ebr.* [i] *Sau* „S-a întors la“ [j] *Sau* „a îndepărtat mândria lui Iacov, ca mândria lui Israel“

adăpostul[a] este pregătit.
6 Porțile râurilor sunt deschise
și palatul se prăbușește!
7 *Is. 38.14; 59.11.
7 Și s-a hotărât: ea va fi[b] dez-
golită, va fi dusă; și slujnicele ei
vor jeli cu glas ca de porumbițe*,
bătându-se în piept[c].
8 ✡ Dar din ziua în care a exis-
tat Ninive a fost ca un lac de apă;
totuși ei fug! „Stați! Stați!“ Dar
nimeni nu privește înapoi.
9 „Prădați argintul! Prădați au-
rul! Pentru că fără sfârșit este
comoara splendidă a tuturor
vaselor de preț!“
10 *Is. 13.7,8. **Dan. 5.6. †Ier. 30.6. ††Ioel 2.6.
10 *Ea este* golită și nelocuită și
pustiită! Și i se topește inima* și-i
tremură genunchii** și o durere
ascuțită este în toate coapsele†;
și toate fețele†† lor au pălit.
11 *Iov 4.10,11. Ezec. 19.2-7.
11 ✡ Unde este vizuina* leilor
și locul unde se hrăneau leii tineri?
unde se plimbau leul, leoaica,
puiul de leu și nimeni nu-i înspăi-
mânta?
12 Leul sfâșia cât îi trebuia pen-
tru puii săi și sugruma pentru
leoaicele sale; și umplea cu pra-
dă ascunzișurile sale și cu fiare
sfâșiate, vizuinile sale.
13 *Ezec. 29.3; 38.3; 39.1. Cap. 3.5. **2 Împ. 18.17; 19.9,23.
13 „Iată*, Eu sunt împotriva ta“,
zice **D**omnul oștirilor, „și voi arde
carele ei în fum; și sabia va mis-
tui pe leii tăi tineri și voi nimici
prada ta de pe pământ și nu se va
mai auzi glasul solilor** tăi“.

Ninive este distrusă

1 *Ezec. 22.3; 24.6,9. Hab. 2.12.
2 *Ier. 47.3.

3 ✸ Vai de cetatea* sângeroa-
să! Este plină toată de minciuni
și de violență! Jaful n-o părăsește.
2 Pocnetul biciului și zgomotul
uruitului* roților și al tropăitului
cailor și al carelor gonind!...
3 Călărețul care se aruncă, și
sclipirea sabiei, și strălucirea su-
liței, și o mulțime de uciși, și o
grămadă de cadavre, și trupuri
fără sfârșit: se împiedică de tru-
purile lor!
4 Din cauza mulțimii curviilor
curvei atrăgătoare, stăpâna vră-
jitoriilor* care vinde națiunile
prin curviile ei și familiile prin
vrăjitoriile ei,
4 *Is. 47.9,12. Apoc. 18.2,3.
5 „iată*, Eu sunt împotriva ta“,
zice **D**omnul oștirilor, „și-ți voi
ridica poalele** peste fața ta și
voi arăta† națiunilor goliciunea
ta și împărățiilor rușinea ta.
5 *Cap. 2.13. **Is. 47.2,3. Ier. 13.22,26. Ezec. 16.37. Mica 1.11. †Hab. 2.16.
6 Și voi arunca peste tine mur-
dării dezgustătoare și te voi în-
josi* și te voi pune ca priveliște**.
6 *Mal. 2.9. **Ev. 10.33.
7 Și va fi *așa*: toți cei care te
vor vedea* vor fugi de tine și
vor zice: «Ninive este pustiită!
Cine o va plânge**?» Unde să-ți
caut mângâietori?
7 *Apoc. 18.10 **Ier. 15.5.
8 ✡ Ești* tu mai bună decât
No-Amon[d]**, care era situată
între râuri[e], cu ape în jurul ei, a
cărei întăritură era marea *și* al
cărei zid era marea?
8 *Amos 6.2. **Ier. 46.25; 46.26. Ezec. 30.14-16
9 Etiopia[f] era tăria ei, și Egip-
tul, și era fără sfârșit. Put și libie-
nii erau[g] ajutoarele ei[h].
10 Ea de asemenea a fost depor-
tată, a mers în captivitate; prun-
cii* ei de asemenea au fost zdro-
biți în bucăți la colțurile** tutu-
ror străzilor. Și au aruncat sorțul†
pentru fruntașii ei și toți cei mari
ai ei au fost puși în lanțuri.
10 *Ps. 137.9. Is. 13.16. Osea 13.16. **Plân. 2.19. †Ioel 3.3. Obad. 11.
11 Tu[i] de asemenea te vei îm-
băta*, te vei ascunde; tu de ase-
menea vei căuta un loc de scăpa-
re dinaintea vrăjmașului!
11 *Ier. 25.17; 25.27. Cap. 1.10.
12 Toate locurile tale întărite sunt
ca niște smochini* cu cele dintâi
smochine coapte. Dacă sunt scu-
turate, ele cad în gura celui care
le mănâncă.
12 *Apoc. 6.13.
13 Iată, poporul* tău în mijlocul
tău este *ca* femeile: porțile țării
tale sunt deschise larg înaintea
vrăjmașilor tăi; focul îți mistuie**
zăvoarele!
13 *Ier. 50.37; 51.30. **Ps. 147.13. Ier. 51.20.
14 Scoate-ți apă pentru asediu!
Întărește-ți* cetățuiele, intră în
pământul cleios și calcă lutul,
14 *Cap. 2.1.

[a] *Adăpostul pentru cei asediați* [b] *Sau* „Și Huțab va fi“; *după Targum, Huțab ar fi numele împărătesei asiriene* [c] *Lit.* „în inimi“ [d] *Zeul Amon din No (Teba), în Egipt* [e] *Sau* „canale“ [f] *Ebr.* „Cuș“ [g] *Sau* „erau dintre“ [h] *Lit.* „tale“ *(No-Amon)* [i] *Ninive*

15 *Ioel 1.4.
17 *Apoc. 9.7.

întăreşte cuptorul pentru cără-
mizi!
15 Acolo te va mistui focul, te va
nimici sabia, te va mistui ca omi-
da*; înmulţeşte-te ca omida, în-
mulţeşte-te ca lăcusta!
16 Ţi-ai înmulţit negustorii mai
mult decât stelele cerurilor; omida
se răspândeşte, apoi zboară.
17 Aleşii* tăi sunt ca lăcustele şi
căpitanii tăi ca nişte roiuri de lă-
custe[a] care se aşază în desişuri
în ziua cea rece: când răsare soa-
rele, ele zboară şi nu se cunoaş-
te locul unde sunt.
18 Păstorii* tăi dormitează, îm-
părate** al Asiriei, vitejii tăi stau
culcaţi, poporul tău este împrăş-
tiat† pe munţi şi nu-i strânge ni-
meni.
19 Nu este nici o vindecare pen-
tru rana[b] ta, lovitura* ta este foarte
dureroasă. Toţi câţi** vor auzi
despre tine vor bate din palme la
tine, pentru că peste cine n-a tre-
cut răutatea ta neîncetat?"

18 *Ex. 15.16. Ps. 76.6. **Ier. 50.18. Ezec. 31.3. †1 Împ. 22.17
19 *Mica 1.9. **Is. 14.8. Plân. 2.15. Ţef. 2.15.

[a] *Lit.* „lăcusta lăcustelor" [b] *Lit.* „spărtura"

HABACUC[a]

1 Profeția[b] pe care a văzut-o
profetul Habacuc.

Plângerea profetului

2 *Plân. 3.8.

2 𝔇oamne, până când voi stri-
ga şi Tu nu vei auzi*? Strig că-
tre Tine: „Violență!“ şi Tu nu sal-
vezi.
3 De ce mă faci să văd nele-
giuire şi Te uiți la nedreptate?
Pentru că jaful şi violența sunt
înaintea mea şi este ceartă şi
izbucneşte neînțelegere.

4 *Iov 21.7. Ps. 94.3. Ier. 12.1.

4 De aceea legea este fără pu-
tere şi dreptatea[c] nu se arată nicio-
dată, pentru că cel rău* împresoa-
ră pe cel drept; de aceea judecata
iese strâmbă.

Răspunsul Domnului

5 *Is. 29.14. Fap. 13.41.

5 ✡ „Priviți* printre națiuni şi
vedeți şi minunați-vă cu uimire;
pentru că fac o lucrare în zilele
voastre pe care n-o veți crede
chiar dacă *vi* s-ar istorisi.

6 *Deut. 28.49; 28.50. Ier. 5.15,16.

6 Pentru că, iată, ridic pe cal-
deeni*, națiunea *aceea* amarnică
şi năvalnică ce străbate lățimea
pământului, ca să stăpânească lo-
cuințe care nu sunt ale lor.
7 Ei sunt înspăimântători şi în-
grozitori; de la ei înşişi vine jude-
cata lor şi onoarea lor.

8 *Ier. 5.6. Țef. 3.3. **Ier. 4.13.

8 Şi caii lor sunt mai iuți decât
leoparzii şi sunt mai repezi decât
lupii de seară*; şi călăreții lor se
avântă cu mândrie[d]; şi călăreții
lor vin de departe: zboară** ca
un vultur care se repede să sfâşie.
9 Ei toți vin pentru violență:
mulțimea[e] fețelor lor priveşte îna-
inte[f] şi adună captivi ca nisipul.
10 Da, el[g] îşi bate joc de împă-
rați şi căpeteniile sunt demne de
dispreț pentru el; râde de orice
întăritură, pentru că îngrămădeş-
te țărână, şi o ia.

11 *Dan. 5.4.

11 ✡ Atunci gândul[h] lui se va
schimba şi va trece înainte şi va fi
vinovat[i]: această putere* a lui a
devenit dumnezeul[j] lui“.

A doua plângere a profetului

12 *Ps. 90.2; 93.2. Plân. 5.19. **2 Împ. 19.25 Ps. 17.13. Is. 10.5-7. Ezec. 30.25.

12 ✡ Nu eşti Tu* din eternitate,
𝔇oamne, Dumnezeul meu, Sfân-
tul meu? Noi nu vom muri. 𝔇oam-
ne, Tu l-ai hotărât pentru jude-
cată**. Şi Tu, Stâncă, l-ai rânduit
pentru mustrare.

13 *Ps. 5.5. **Ier. 12.1.

13 Tu ai ochi prea curați* ca să
privească răul şi nu Te poți uita
la răutate. Pentru ce Te uiți** la
cei care lucrează cu necredin-
cioşie *şi* taci când cel rău înghite
pe unul mai drept decât el?
14 Şi îi faci pe oameni ca peştii
mării, ca târâtoarele care n-au nici
un stăpân peste ele.

15 *Ier. 16.16. Amos 4.2.

15 El îi scoate* pe toți cu undi-
ța, îi prinde în plasa lui şi-i adună
în năvodul său: de aceea se bucu-
ră şi se veseleşte.

16 *Deut. 8.17. Is. 10.13; 37.24,25.

16 De aceea aduce jertfe* plasei
lui şi arde tămâie năvodului său;
pentru că, prin ele, partea lui a
devenit grasă şi hrana lui, aleasă[k].
17 Va goli el pentru aceasta plasa
lui şi va înjunghia el neîncetat
națiunile fără crutare?

1 *Is. 21.8,11. **Ps. 85.8.

2 ✱ Voi sta de strajă şi mă voi
aşeza în turn şi voi căuta* să
văd** ce-mi va zice şi ce să răs-
pund la plângerea mea.

Răspunsul Domnului

2 *Is. 8.1; 30.8.

2 ✡ Şi 𝔇omnul mi-a răspuns şi
a zis: „Scrie* viziunea şi gravea-
z-o pe tăblițe, ca să poată alerga
cel care o citeşte.

3 *Dan. 10.14; 11.27,35. **Ev. 10.37.

3 Pentru că viziunea este încă
pentru un timp hotărât*, dar se
grăbeşte spre[l] sfârşit şi nu va min-
ți. Chiar dacă va întârzia, aşteap-
t-o, pentru că va veni negreşit**,
nu va fi amânată[m].

4 *Ps. 49.18. Is. 13.11. **Rom. 1.17

4 Iată, sufletul său se îngâmfă*,
nu este drept înăuntrul său; dar
cel drept** va trăi prin credința lui.

---

[a] *Sau* „AVACUM“: *Cel care îmbrățişează* [b] *Lit.* „Povara“ [c] *Sau* „judecata“ [d] *Sau* „se răspândesc“ [e] *Sau* „dorința“ [f] *Sau* „spre răsărit“ [g] *Poporul caldeean* [h] *Sau* „duhul“, „starea de suflet“ [i] *Sau* „Atunci el va mătura *totul ca* vântul şi va trece înainte şi se va face vinovat“ [j] *Ebr.* „eloah“ [k] *Sau* „îmbelşugată“ [l] *Sau* „vorbeşte despre“ [m] *Sau* „nu va întârzia“

Cele cinci vaiuri asupra caldeenilor

5 *Pr. 27.20; 30.16.

5 ✡ Şi, mai mult, vinul înşală
pe bărbatul mândru, încât acesta
nu stă liniştit, îşi lărgeşte dorinţa[a]
ca Locuinţa* morţilor şi este ca
moartea şi nu poate fi săturat; şi
adună la el toate naţiunile şi strân-
ge la el toate popoarele.

6 *Mica 2.4.

6 Nu vor face toţi aceştia un
proverb despre el şi o ghicitoare
batjocoritoare* împotriva lui? Şi
vor zice: «Vai de cel care adună
ce nu este al lui! Până când? Şi
de cel care se împovărează cu ga-
ranţii!»
7 Nu se vor ridica deodată cei
care te vor muşca[b]? şi nu se vor
trezi cei care te vor tulbura, şi
vei fi pradă pentru ei?

8 *Is. 33.1. **Vers. 17.

8 Pentru că* ai prădat multe
naţiuni, şi pe tine te va prăda toa-
tă rămăşiţa popoarelor, pentru
sângele** oamenilor şi pentru
violenţa *făcută* ţării, cetăţii şi
tuturor celor care locuiesc în ea.

9 *Ier. 22.13. **Ier. 49.16. Obad. 4.

9 ✡ Vai de cel care strânge[c]
câştig* nelegiuit pentru casa lui,
ca să-şi aşeze cuibul** sus, ca
să scape din mâna nenorocirii[d]!
10 Ai croit ruşine casei tale, ni-
micind multe popoare, şi ai pă-
cătuit împotriva sufletului[e] tău!
11 Pentru că piatra din zid va
striga şi bârna din acoperiş îi va
răspunde.

12 *Ier. 22.13. Ezec. 24.9. Mica 3.10. Naum 3.1.

12 Vai de cel care construieşte
un oraş cu sânge* şi întemeiază
o cetate prin nedreptate!“

13 *Ier. 51.58.

13 Iată, nu este de la **D**omnul
oştirilor că popoarele trudesc*
pentru foc şi mulţimile se oste-
nesc pentru nimic?

14 *Ps. 22.27. Is. 11.9. Zah. 14.9.

14 Pentru că pământul se va um-
ple* de cunoştinţa gloriei **D**omnu-
lui, cum acoperă apele *fundul*
mării.

15 *Osea 7.5. **Gen. 9.22.

15 Vai de cel care dă băutură
aproapelui său – căruia îi torni*
otrava[f] ta şi-l îmbeţi şi pe el –
ca să-i[g] priveşti** goliciunea!

16 *Ier. 25.26; 25.27; 51.57.

16 Eşti plin de ruşine în loc de[h]
glorie! Bea* şi tu şi descoperă-ţi
necircumcizia[i]. Potirul mâinii drep-
te a **D**omnului se va întoarce spre
tine şi o vărsătură ruşinoasă va
fi asupra gloriei tale.

17 *Vers. 8.

17 Pentru că violenţa *făcută*
Libanului te va acoperi şi nimi-
cirea fiarelor te va înspăimân-
ta, din cauza sângelui* oameni-
lor şi a violenţei *făcute* ţării[j], ce-
tăţii şi tuturor celor care locuiesc
în ea.

18 *Is. 44.9,10; 46.2. **Ier. 10.8; 10.14. Zah. 10.2. †Ps. 115.5. 1 Cor. 12.2.

18 La ce foloseşte* chipul cioplit,
pe care l-a cioplit făcătorul lui,
chipul turnat şi învăţătorul** min-
ciunii? Pentru ca făcătorul lucră-
rii lui să se încreadă în ea, când
face idoli† muţi?

19 *Ps. 135.17.

19 Vai de cel care zice lemnu-
lui: „Trezeşte-te!“, pietrei mute:
„Ridică-te!“ Te va învăţa el? Iată,
este acoperit cu aur şi argint
şi nu este* nici o suflare înăun-
trul lui.

20 *Ps. 11.4. **Ţef. 1.7. Zah. 2.13.

20 Dar **D**omnul este* în templul
Său cel sfânt. Tot pământul să
tacă** înaintea Lui!

Psalmul profetului

1 *Ps. 7 titlu.

3 ✸ O rugăciune a profetului
Habacuc, pe şighionot[k]*.

2 *Iov 42.5. **Ps. 71.20; 85.6. †Num. 14.19 Is. 54.8.

2 „**D**oamne, am auzit* ce ai spus
Tu şi, m-am temut. **D**oamne, însu-
fleţeşte** lucrarea Ta în mijlo-
cul anilor! În mijlocul anilor, fă-o
cunoscut! În mânie, aminteşte-Ţi
de îndurare†!“

3 *Deut. 33.2. Jud. 5.4. Ps. 68.7.

3 Dumnezeu[l] a venit din Teman
şi Cel Sfânt* de pe muntele Pa-
ran. Oprire. Gloria Lui acoperă ce-
rurile şi pământul este[m] plin de
lauda Sa.

4 *Ps. 18.22. **Iov 26.14.

4 Şi strălucirea* *Lui* era ca lu-
mina. Raze[n] *ieşeau* din mâna Lui;
şi acolo era ascunsă puterea[o]**
Lui.

5 *Naum 1.3. **Ps. 18.8.

5 Înaintea Lui mergea* ciuma
şi o flacără arzătoare** ieşea la

---

[a] *Lit.* „sufletul“ [b] *Sau* „îţi vor cere camătă“ [c] *Lit.* „care câştigă“ [d] *Sau* „răului“ [e] *Sau* „ai pus în pericol sufletul“ [f] *Sau* „furia“, *sau* „din sticla“ [g] *Lit.* „să le“ [h] *Sau* „mai mult decât de“ [i] *Sau* „fii ca unul necircumcis“ [j] *Sau* „pământului“ [k] *Plural de la şigaion (titlul Psalmului 7)* [l] *Ebr.* „Eloah“ [m] *Sau* „era“ [n] *Lit.* „Coarne“ [o] *Lit.* „era ascunderea puterii“

picioarele Lui.
6 El a stat şi a măsurat[a] pământul; El a privit şi a tulburat naţiu-
nile; şi munţii* cei de veacuri s-au
risipit, dealurile străvechi s-au a-
fundat; căile Lui sunt eterne**.
7 ✡ Am văzut corturile Cuşa-
nului[b] în durere; covoarele ţării
Madianului au tremurat.
8 S-a mâniat *D*omnul pe râuri?
Era mânia Ta împotriva râurilor?
Era vuietul Tău împotriva mării,
de ai călărit* pe caii Tăi *şi Te-ai*
suit în carele Tale de biruinţă[c]?
9 Arcul Tău s-a dezgolit, nuie-
lele *disciplinării* jurate după cu-
vântul *Tău.* Oprire. Ai despicat
pământul cu râuri*.
10 Munţii Te-au văzut, erau în
durerile naşterii*; şuvoaie de apă
au trecut. Adâncul a făcut să i se
audă glasul; şi-a ridicat** mâini-
le în sus.
11 Soarele* *şi* luna s-au oprit în
locuinţa lor, la lumina săgeţilor**
Tale care zburau, la strălucirea
suliţei Tale scânteietoare.
12 Ai păşit cu indignare prin
ţară[d]; ai treierat[e] naţiunile cu
mânie*.
13 Ai ieşit pentru salvarea po-
porului Tău, pentru salvarea un-
sului Tău, ai zdrobit* capul din
casa celui rău, ai dezvelit temelia
până la gât. Oprire.
14 Ai străpuns chiar cu suliţele
lui capul căpeteniilor lui[f]; ei au ie-
şit ca un vârtej să mă risipească;
veselia lor era ca şi cum ar fi
vrut să înghită în ascuns pe cel în-
tristat.
15 Ai umblat* cu caii Tăi prin
mare – grămada apelor mari.
16 ✡ Am auzit şi lăuntrul[g] mi s-a
cutremurat*; buzele mele tremu-
rau la *acest* glas; mi-a intrat pu-
trezirea în oase şi am tremurat
înăuntrul[h] meu, ca să mă odihnesc
în ziua strâmtorării, când inva-
datorul lor[i] se va sui împotriva
poporului[j].
17 ✡ Pentru că, deşi smochinul*
nu va înmuguri şi rod nu va fi în
viţe, rodul[k] măslinului** va lipsi şi
ogoarele nu vor da hrană, turma†
va fi nimicită din staul şi nu va
fi nici o cireadă†† în grajduri,
18 eu tot mă voi bucura* în *D*om-
nul, mă voi veseli în Dumne-
zeul salvării** mele.
19 Dumnezeu, Domnul[l] este tă-
ria* mea; şi El îmi face picioarele
ca ale cerboaicelor** şi mă va
face să umblu pe înălţimile† mele“.

Către mai-marele muzicii. Pe
instrumentele mele cu coarde.

6 *Gen. 49.26. Naum 1.5. **Cap. 1.12.
8 *Deut. 33.26; 33.27. Ps. 68.4; 104.3. Vers. 15.
9 *Ps. 78.15; 78.16; 105.41.
10 *Ex. 19.16; 19.18. Jud. 5.4,5. Ps. 68.8; 77.18; 114.4. **Ex. 14.22. Ios. 3.16.
11 *Ios. 10.12; 10.13. **Ios. 10.11. Ps. 18.14; 77.17,18.
12 *Ier. 51.33. Amos 1.3. Mica 4.13.
13 *Ios. 10.24; 11.8,12. Ps. 68.21.
15 *Ps. 77.19.
16 *Ps. 119.120 Ier. 23.9.
17 *Ioel 1.10-12 Amos 4.9. **Mica 6.15. †Ioel 1.18. ††Ier. 5.17.
18 *Iov 13.15. Is. 41.16; 61.10. **Ps. 25.5. Is. 12.2.
19 *Ps. 27.1. **2 Sam. 22.34 Ps. 18.33. †Deut. 32.13; 33.29.

[a] *Sau* „a făcut să tremure“ [b] *Etiopiei* [c] *Sau* „victorioase“; *sau* „de salvare“ [d] *Sau* „pe pământ“ [e] *Sau* „ai călcat în picioare“ [f] *Sau* „pe căpeteniile hoardelor lui“ [g] *Sau* „pântecele“ [h] *Lit.* „pe locul“ [i] *Sau* „învingătorul lui“ [j] *Sau* „când se va sui împotriva poporului care ne invadează“ s*au* „când cel care năvăleşte în cete asupra noastră se va sui împotriva poporului“ [k] *Sau* „lucrarea“ [l] *Ebr.* „Yahve, Adonai“

ȚEFANIA[a]

Ziua mâniei

1 *2 Împ. 22.1; 22.2. Ier. 1.2.
3 *Osea 4.3. **Ezec. 7.19; 14.3,4,7. Mt. 13.41.
4 *2 Împ. 23.4; 23.5. **Osea 10.5.
5 *2 Împ. 23.12 Ier. 19.13. **1 Împ. 18.21 2 Împ. 17.33. †Is. 48.1. Osea 4.15. ††Ios. 23.7. 1 Împ. 11.33.
6 *Is. 1.4. Ier. 2.13,17; 15.6. **Osea 7.7.
7 *Hab. 2.20. Zah. 2.13. **Is. 13.6. †Is. 34.6. Ier. 46.10. Ezec. 39.17. Apoc. 19.17.
8 *Ier. 39.6.

1 Cuvântul Domnului, care a
fost către Țefania, fiul lui Cuşi,
fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria,
fiul lui Ezechia, în zilele lui Io-
sia*, fiul lui Amon, împăratul lui
Iuda.
2 „Voi şterge cu desăvârşire to-
tul de pe fața pământului“, zice
Domnul.
3 „Voi nimici* pe om şi pe ani-
mal; voi nimici păsările cerurilor
şi peştii mării, şi pietrele de po-
ticnire** împreună cu cei răi; şi
voi nimici omenirea de pe fața
pământului“, zice Domnul.
4 „Şi Îmi voi întinde mâna
asupra lui Iuda şi asupra tuturor
locuitorilor Ierusalimului; şi voi
nimici din locul acesta rămăşița*
lui Baal *şi* numele chemarimi-
lor[b]** împreună cu preoții
5 şi pe cei care se închină* îna-
intea oştirii cerurilor pe acope-
rişuri şi pe cei care se închină**
Domnului, care jură† pe *El* şi
jură şi pe Malcam††,
6 şi pe cei care se întorc* de la
a-L urma pe Domnul şi nu-L cau-
tă** pe Domnul, nici nu întrea-
bă de El“.
7 ✡ Taci* înaintea Domnului
Dumnezeu[c]! Pentru că ziua**
Domnului este aproape, pentru
că Domnul a pregătit† o jertfă,
Şi-a sfințit oaspeții.
8 „Şi va fi *aşa*: în ziua jertfei
Domnului voi pedepsi pe căpe-
tenii* şi pe fiii împăratului şi
pe toți câți se îmbracă în haine
străine.
9 Şi în ziua aceea voi pedepsi
pe toți câți sar pragul, care umplu
casele stăpânilor[d] lor cu violență
şi înşelăciune.
10 Şi în ziua aceea“, zice Dom-
nul, „va fi zgomotul unui strigăt de
la Poarta Peştilor* şi un urlet din
Mişne[e] şi un trosnet mare dinspre
dealuri.
11 Urlați, locuitori din Macteş[f],
pentru că tot poporul Canaanului[g]
este distrus; toți cei încărcați cu
argint* sunt nimiciți.
12 Şi va fi *aşa*: în timpul acela
voi cerceta Ierusalimul cu lămpi
şi voi pedepsi pe oamenii care
stau pe gunoaiele* lor, care zic**
în inima lor: «Domnul nu va face
bine, nici nu va face rău».
13 Şi averea lor va fi de pradă
şi casele lor o pustietate; şi vor
construi case şi nu le vor locui*
şi vor planta vii şi nu vor bea**
vinul lor“.
14 ✡ Ziua cea mare a Domnului
este aproape*, este aproape şi se
grăbeşte foarte mult. *Este* glasul
zilei Domnului: omul viteaz va stri-
ga acolo cu amar.
15 Ziua* aceea este o zi de mâ-
nie, o zi de necaz şi de strâmtora-
re, o zi de ruină şi de pustiire, o zi
de întuneric şi de întunecime, o
zi de nor şi de negură deasă,
16 o zi de trâmbiță* şi de alarmă,
împotriva cetăților întărite şi îm-
potriva turnurilor înalte.
17 „Şi voi aduce strâmtorare pes-
te oameni şi vor umbla ca orbii*“,
pentru că au păcătuit împotriva
Domnului; şi sângele** lor va fi
vărsat ca țărâna, şi carnea lor ca
gunoiul†.
18 Argintul* lor şi aurul lor nu-i
vor putea scăpa în ziua mâniei
Domnului; ci toată** țara[h] va fi
mistuită de focul geloziei Lui,
pentru că va aduce un sfârşit[i] de-
plin, da, *un sfârşit* năprasnic†
tuturor locuitorilor țării[j].

10 *2 Cr. 33.14.
11 *Iac. 5.1.
12 *Ier. 48.11. Amos 6.1. **Ps. 94.7.
13 *Deut. 28.30; 28.39. Amos 5.11. **Mica 6.15.
14 *Ioel 2.1,11.
15 *Is. 22.5. Ier. 30.7. Ioel 2.2,11. Amos 5.18. Vers. 18.
16 *Ier. 4.19.
17 *Deut. 28.29 Is. 59.10. **Ps. 79.3. †Ps. 83.10. Ier. 9.22; 16.4.
18 *Pr. 11.4. Ezec. 7.19. **Cap. 3.8. †Gen. 6.7. Ezec. 7.5-7.

[a] *Sau* „SOFONIE“: *Cel ascuns de Yah* [b] *Închinători idolatri* [c] *Ebr.* „Adonai Yahve“ [d] *Sau* „casa stăpânului“ [e] *Sau* „din al doilea *cartier*“ *(ca în 2 Împ.22.14)* [f] *Mortar, probabil nume al unui cartier de jos al Ierusalimului* [g] *Sau* „poporul negustorilor“ [h] *Sau* „tot pământul“ [i] *Sau* „o mistuire“ [j] *Sau* „pământului“

Îndemn la pocăință

1 *Ioel 2.16.
2 *Iov 21.18. Ps. 1.4. Is. 17.13. Osea 13.3. **2 Împ. 23.26

2 Strângeți-vă* și adunați-vă,
națiune fără rușine,
2 înainte de a se da hotărârea,
înainte de a trece ziua ca pleava*,
înainte de a veni asupra voastră
mânia** aprinsă a Domnului, îna-
inte de a veni asupra voastră ziua
mâniei Domnului!

3 *Ps. 105.4. Amos 5.6. **Ps. 76.9. †Ioel 2.14. Amos 5.15. Iona 3.9.

3 Căutați-L* pe Domnul, voi
toți cei blânzi** ai țării[a], voi care
ați împlinit judecata Sa! Căutați
dreptatea, căutați smerenia! Poa-
te† că veți fi ascunși în ziua mâ-
niei Domnului.

Profeție împotriva filistenilor

4 *Ier. 47.4,5. Ezec. 25.15. Amos 1.6-8. Zah. 9.5,6. **Ier. 6.4; 15.8.
5 *Ezec. 25.16. **Ios. 13.3.

4 ✡ „Căci Gaza* va fi părăsită
și Ascalonul va fi un pustiu. As-
dodul va fi alungat ziua** în a-
miaza mare și Ecronul va fi dez-
rădăcinat.
5 Vai de cei care locuiesc pe
malul mării*, națiunea chereti-
ților[b]! Cuvântul Domnului este îm-
potriva voastră, Canaanule**, țară
a filistenilor! Și te voi nimici în-
cât nu va mai fi nici un locuitor.

6 *Is. 17.2. Vers. 14.

6 Și țărmul mării va fi un loc de
pășune, cu peșteri pentru păstori
și stâne* pentru oi.

7 *Is. 11.11. Mica 4.7. Hag. 1.12; 2.2. **Ex. 4.31. Lc. 1.68. †Ps. 126.1. Ier. 29.14. Cap. 3.20.

7 Și țărmul va fi al rămășiței*
casei lui Iuda; ei îl vor paște; sea-
ra se vor culca în casele Ascalo-
nului; pentru că Domnul Dumne-
zeul lor îi va cerceta** și-i va în-
toarce† pe captivii lor[c]“.

Profeție împotriva lui Moab și Amon

8 *Ier. 48.27. Ezec. 25.8. **Ezec. 25.3; 25.6. †Ier. 49.1.
9 *Is. 15.1-9. Ier. 48.1-47. Amos 2.1-3. **Amos 1.13 †Gen. 19.25. Deut. 29.23. Is. 13.19; 34.13. Ier. 49.18; 50.40.
10 *Is. 16.6. Ier. 48.29.

8 ✡ „Am auzit* insulta Moa-
bului și batjocurile** fiilor lui
Amon, cu care au insultat pe po-
porul Meu și s-au ridicat† cu
mândrie împotriva hotarului lor.
9 De aceea, viu sunt Eu“, zice
Domnul oștirilor, Dumnezeul lui
Israel, „Moabul* va fi negreșit ca
Sodoma și fiii lui Amon** ca
Gomora, o stăpânire† a urzicilor
și ocne de sare și un pustiu pen-
tru totdeauna. Rămășița poporu-
lui Meu îi va prăda, și cei rămași
ai națiunii Mele îi vor stăpâni“.
10 Aceasta vor avea ei în schimb
pentru mândria* lor, pentru că au
batjocorit și s-au înălțat împotri-
va poporului Domnului oștirilor.

11 *Gen. 10.5. **Mal. 1.11. Ioan 4.21-24.

11 Domnul va fi înfricoșător pen-
tru ei, pentru că va face pe toți
dumnezeii pământului să piară de
foame; și toate insulele* națiunilor
se vor închina** înaintea Lui, fie-
care din locul unde este.

Profeție împotriva Etiopiei și a Asiriei

12 *Is. 18.1; 20.4 Ier. 46.9. Ezec. 30.9. **Ps. 17.13.
13 *Is. 10.12. Ezec. 31.3. Naum 1.1; 2.10; 3.15,18
14 *Is. 34.11,14. **Ier. 22.14.

12 ✡ „Voi, etiopienilor[d]*, și voi
veți fi ucișii sabiei** Mele“.
13 ✡ Și El Își va întinde mâna
împotriva nordului și va nimici
Asiria*; și va face Ninive o pustie-
tate, un loc al secetei, ca un pustiu.
14 Și turme[e] se vor culca în mij-
locul ei, tot felul de animale; și
pelicanul* și ariciul vor petrece
noaptea pe capetele stâlpilor ei.
Un glas va cânta la ferestre, pustii-
rea va fi pe praguri, pentru că El a
dezgolit[f] lucrarea** de cedru.

15 *Is. 47.8. **Apoc. 18.7 †Iov 27.23. Plân. 2.15. Ezec. 27.36. ††Naum 3.19.

15 Aceasta este cetatea care se
veselea, care locuia* în siguran-
ță[g], care zicea** în inima ei: „Eu,
și nici una în afară de mine!“
Cum a devenit un pustiu, un cul-
cuș pentru fiare! Oricine va trece
pe lângă ea va fluiera†, va face††
semn cu mâna.

Mustrarea păcatelor iudeilor

2 *Ier. 22.21. **Ier. 5.3.

3 Vai de cea care este răzvrătită
și stricată, de cetatea asupritoare!
2 N-a ascultat* glasul, n-a pri-
mit** corectarea, nu s-a încrezut
în Domnul, nu s-a apropiat de
Dumnezeul ei!

3 *Ezec. 22.27. Mica 3.9-11. **Hab. 1.8.

3 Căpeteniile* ei în mijlocul ei
sunt lei care răcnesc; judecătorii
ei sunt lupi de seară**, care nu
lasă nimic pentru dimineață.

4 *Ier. 23.11; 23.32. Plân. 2.14. Osea 9.7. **Ezec. 22.26

4 Profeții ei sunt mândri*, oa-
meni înșelători. Preoții ei profa-
nează locașul sfânt, încalcă**
legea.

5 *Deut. 32.4. **Vers. 15,17 Mica 3.11. †Ps. 92.15. ††Iov 7.18. *†Ier. 3.3; 6.15; 8.12.

5 Domnul cel drept* este[h] în
mijlocul** ei; El nu face nici o
nedreptate†. Dimineață de dimi-
neață†† scoate la lumină judeca-
ta Sa; ea[i] nu lipsește; dar cel ne-
drept nu știe*† de rușine.
6 „Am nimicit națiuni, turnurile

[a] *Sau* „ai pământului“ [b] *Probabil din Creta* [c] *Lit.* „captivitatea lor“ [d] *Lit.* „cușiților“ [e] *Sau* „cirezi“
[f] *Sau* „a sfărâmat“ [g] *Sau* „fără grijă“ [h] *Sau* „Domnul este drept“ [i] *Sau* „El“

lor sunt pustiite; le-am pustiit
străzile, încât nimeni nu trece *pe*
ele. Cetăţile lor sunt distruse, în-
cât nu este nici un om, nu este
nici un locuitor.

7 *Ier. 8.6. **Gen. 6.12.

7 Am zis*: «Numai teme-te[a] de
Mine, primeşte corectarea»; ast-
fel locuinţa ei nu va fi nimicită,
oricum aş pedepsi-o. Dar s-au
sculat devreme *şi* şi-au stricat**
toate faptele lor.

Viitorul Ierusalimului

8 *Ps. 27.14; 37.34. Pr. 20.22. **Ioel 3.2. †Cap. 1.18.

8 ✡ De aceea, aşteptaţi-Mă*“,
zice Domnul, „până în ziua în care
Mă voi ridica pentru pradă. Pen-
tru că hotărârea[b] Mea este să
adun** naţiunile, să strâng împă-
răţiile, să-Mi vărs furia asupra lor,
toată mânia Mea aprinsă; pentru
că tot pământul va fi mistuit† de
focul geloziei Mele.

9 *Is. 19.18.

9 Pentru că atunci voi da[c] popoa-
relor o buză curată*, ca toate să
cheme Numele Domnului, să-I
slujească într-un gând[d].

10 *Ps. 68.31. Is. 18.1,7; 60.4. Mal. 1.11. Fap. 8.27.

10 De dincolo* de râurile din Cuş
Îmi vor aduce un dar de mâncare
cei care se roagă Mie, fiica ce-
lor risipiţi ai Mei.

11 *Ier. 7.4. Mica 3.11. Mt. 3.9.

11 În ziua aceea nu te vei ruşina
de toate faptele tale, cu care ai
păcătuit împotriva Mea. Pentru
că atunci voi îndepărta din mij-
locul tău pe cei care se veselesc
de mândria* ta şi nu te vei mai
îngâmfa datorită[e] muntelui Meu
celui sfânt.

12 *Is. 14.32. Zah. 11.11. Mt. 5.3. 1 Cor. 1.27,28 Iac. 2.5.

12 Şi voi lăsa în mijlocul tău un
popor smerit* şi sărac, şi îşi vor
pune încrederea în Numele Dom-
nului.

13 *Mica 4.7. Cap. 2.7. **Is. 60.21.

13 Rămăşiţa* lui Israel nu va lu-
cra** nedreptate, nici nu va vor-
bi minciuni†, nici nu se va găsi în
gura lor o limbă înşelătoare; ci ei
vor paşte†† şi se vor culca şi ni-
meni nu-i va înspăimânta“.

13 †Is. 63.8. Apoc. 14.5. ††Ezec. 34.28 Mica 4.4; 7.14.

14 *Is. 12.6; 54.1. Zah. 2.10; 9.9.

14 ✡ Saltă* de bucurie, fiică a
Sionului! Strigă de veselie, Isra-
ele! Bucură-te şi veseleşte-te din
toată inima, fiică a Ierusalimului!

15 *Ioan 1.49. **Ezec. 48.35 Vers. 5,17. Apoc. 7.15; 21.3,4.

15 Domnul a îndepărtat jude-
căţile tale, a alungat pe vrăjma-
şul tău. Împăratul* lui Israel,
Domnul, este în mijlocul** tău:
nu vei mai vedea răul!

16 *Is. 35.4. **Is. 35.3. Ev. 12.12.

16 În ziua aceea se va zice* Ieru-
salimului: „Nu te teme!“ Sionu-
lui: „Să nu-ţi slăbească** mâi-
nile!“

17 *Is. 63.1. **Deut. 30.9 Is. 62.5; 65.19. Ier. 32.41.

17 Domnul Dumnezeul tău este
în mijlocul tău *ca* un viteaz* care
va salva; El Se va bucura** de
tine cu bucurie: va tăcea în dra-
gostea Lui, Se va veseli de tine
cu cântare de bucurie.

18 *Plân. 2.6.

18 „Voi strânge pe cei care se
întristează* pentru[f] adunările de
sărbătoare[g], care erau din tine:
dispreţul era o povară *asupra lor*.

19 *Ezec. 34.16 Mica 4.6,7.

19 Iată, în timpul acela voi lucra
împotriva tuturor acelora care te
întristează; şi voi salva pe cea
şchioapă* şi voi aduna pe cea
alungată; şi le voi face o laudă şi
un nume în toate ţările unde au
fost făcute de ruşine[h].

20 *Is. 11.12; 27.12; 56.8. Ezec. 28.25; 34.13; 37.21 Amos 9.14.

20 La timpul acela vă voi adu-
ce* înapoi, da, la timpul când vă
voi strânge; pentru că vă voi
face un nume şi o laudă printre
toate popoarele pământului, când
voi aduce înapoi pe captivii voş-
tri[i], înaintea ochilor voştri“, zice
Domnul.

[a] *Sau* „Te vei teme negreşit“ [b] *Sau* „judecata“ [c] *Lit.* „voi întoarce“ [d] *Lit.* „cu un umăr“ [e] *Sau* „pe“
[f] *Sau* „că nu au parte de“ [g] *Sau* „sărbătorile rânduite“ [h] *Lit.* „în fiecare ţară a ruşinii lor“
[i] *Lit.* „captivitatea voastrăr“

HAGAI[a]

Îndemn pentru construirea casei Domnului

1 *Ezra 4.24; 5.1. Zah. 1.1. **1 Cr. 3.17; 3.19. Ezra 3.2. Mt. 1.12. Lc. 3.27. †Ezra 3.2; 5.2 ††1 Cr. 6.15.
3 *Ezra 5.1.
4 *2 Sam. 7.2. Ps. 132.3.
5 *Plân. 3.40. Vers. 7.
6 *Deut. 28.38. Osea 4.10. Mica 6.14,15 Cap. 2.16. **Zah. 8.10.
9 *Cap. 2.16. **Cap. 2.17.
10 *Lev. 26.19. Deut. 28.23. 1 Împ. 8.35.
11 *1 Împ. 17.1. 2 Împ. 8.1.

1 În anul* al doilea al împă-
ratului Darius, în luna a şasea,
în ziua întâi a lunii, cuvântul
Domnului a fost prin[b] profetul
Hagai către Zorobabel**, fiul lui
Şealtiel, guvernatorul lui Iuda, şi
către Iosua†, fiul lui Ioţadac††,
marele preot, zicând:
2 Aşa vorbeşte Domnul oşti-
rilor, zicând: „Poporul acesta
spune: «N-a venit timpul, timpul
pentru reconstruirea casei Dom-
nului!»“
3 Şi cuvântul Domnului a fost
prin profetul* Hagai, zicând:
4 „Pentru voi este timpul să locui-
ţi* în casele voastre îmbrăcate cu
lemn[c], când casa aceasta stă pus-
tiită?“
5 Şi acum aşa zice Domnul oş-
tirilor: „Luaţi aminte[d]* la căile
6 voastre. Aţi semănat* mult şi adu-
naţi puţin; mâncaţi, dar nu vă
săturaţi; beţi, dar nu vă îndestu-
laţi cu băutură; vă îmbrăcaţi, dar
nimănui nu-i este cald. Şi cine
câştigă** un venit, câştigă venit
pentru o pungă spartă“.
7 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Luaţi aminte[d] la căile voastre!
8 Suiţi-vă la munte şi aduceţi lemn
şi construiţi casa! Şi Eu Îmi voi
găsi plăcerea în ea şi voi fi glo-
9 rificat“, zice Domnul. „Vă aştep-
taţi* la mult şi, iată, a fost puţin;
şi când l-aţi adus acasă, Eu l-am
suflat**. Pentru ce?“ zice Dom-
nul oştirilor. „Din cauza casei Me-
le care stă pustiită, în timp ce voi
alergaţi fiecare pentru propria
10 lui casă. De aceea, deasupra[e]
voastră, cerurile* îşi opresc roua
11 şi pământul îşi opreşte rodul. Şi
am chemat* o secetă peste ţară şi
peste munţi şi peste grâu şi peste
must şi peste untdelemn şi peste
ce dă pământul şi peste om[f] şi
peste vite şi peste toată** lucra-
rea mâinilor[g] *voastre*“.
12 Şi Zorobabel*, fiul lui Şeal-
tiel, şi Iosua, fiul lui Ioţadac, ma-
rele preot, şi toată rămăşiţa po-
porului au ascultat de glasul Dom-
nului Dumnezeului lor şi de cu-
vintele profetului Hagai, după
cum l-a trimis Domnul Dumne-
zeul lor; şi poporul s-a temut îna-
intea Domnului.
13 Atunci Hagai, solul Domnu-
lui, a vorbit prin mesajul Dom-
nului către popor, zicând: „Eu
14 sunt* cu voi, zice Domnul“. Şi
Domnul a trezit* duhul lui Zoro-
babel, fiul lui Şealtiel, guverna-
torul** lui Iuda, şi duhul lui Io-
sua, fiul lui Ioţadac, marele preot,
şi duhul întregii rămăşiţe a po-
porului; şi au venit† şi au lucrat
la casa Domnului oştirilor, Dumne-
15 zeul lor, în ziua a douăzeci şi pa-
tra a lunii a şasea, în anul al doi-
lea al împăratului Darius.

11 **Cap. 2.17.
12 *Ezra 5.2.
13 *Mt. 28.20. Rom. 8.31.
14 *2 Cr. 36.22. Ezra 1.1. **Cap. 2.21. †Ezra 5.2,8.

Gloria viitoare a casei Domnului

2 ✷ În *luna* a şaptea, în *ziua*
a douăzeci şi una a lunii, cuvân-
tul Domnului a fost prin profe-
2 tul Hagai, zicând: „Vorbeşte acum
lui Zorobabel, fiul lui Şealtiel,
guvernatorul lui Iuda, şi lui Io-
sua, fiul lui Ioţadac, marele preot,
şi rămăşiţei poporului, zicând:
3 „Cine* a rămas între voi dintre
cei care au văzut casa aceasta
în gloria ei dintâi? Şi cum o vedeţi
acum? Nu este ea** ca nimic
4 în ochii voştri? Dar acum, fii ta-
re*, Zorobabel!“, zice Domnul.
„Şi fii tare, Iosua, fiu al lui Io-
ţadac, marele preot! Şi fiţi tari,
voi, tot poporul ţării“, zice Dom-
nul, „şi lucraţi, pentru că Eu sunt
cu voi!“, zice Domnul oştirilor.
5 „Cuvântul* prin care am făcut

3 *Ezra 3.12. **Zah. 4.10.
4 *Zah. 8.9.
5 *Ex. 29.45; 29.46.

[a] *Sau* „AGHEU“ *(Sărbătoarea Domnului)* [b] *Lit.* „prin mâna lui“ [c] *Sau* „în casele voastre cu acoperiş“
[d] *Lit.* „Puneţi-vă inima“ [e] *Sau* „din cauza“ [f] *Sau* „omenire“ [g] *Lit.* „palmelor“

legământ cu voi când ați ieșit
din Egipt și Duhul** Meu rămân
în mijlocul vostru; nu vă temeți!“
6 Pentru că așa zice Domnul
oștirilor: „Încă o dată* – este pu-
țin timp – și voi clătina** ceruri-
le și pământul și marea și usca-
7 tul. Și voi clătina toate națiuni-
le și dorința tuturor națiunilor va
veni*; și voi umple** casa aceasta
cu glorie“, zice Domnul oștirilor.
8 „Al Meu este argintul și al Meu
este aurul“, zice Domnul oștirilor.
9 „Gloria* de la urmă a casei aces-
teia va fi mai mare decât cea**
dintâi“, zice Domnul oștirilor; „și
în locul acesta voi da pace†“, zice
Domnul oștirilor.

Binecuvântarea promisă

10 În *ziua* a douăzeci și patra
a *lunii* a noua, în anul al doilea
al lui Darius, cuvântul Domnu-
lui a fost prin profetul Hagai, zi-
11 când: Așa zice Domnul oștirilor:
„Întreabă* acum pe preoți *de-*
12 *spre* lege, zicând: «Dacă cineva
poartă carne sfântă în poala hai-
nei lui și atinge cu poala sa pâi-
ne, sau mâncare gătită, sau vin,
sau untdelemn, sau orice hrană,
va deveni *aceasta* sfântă?»“
Și preoții au răspuns și au
13 zis: „Nu“. Și Hagai a zis: „Dacă
cineva care este necurat printr-un
trup mort* atinge vreuna din a-
cestea, va deveni *aceasta* necu-
rată?“ Și preoții au răspuns și au
14 zis: „Va fi necurată“. Atunci Ha-
gai a răspuns și a zis: „Așa* este
poporul acesta și așa este națiu-
nea aceasta înaintea Mea“, zice
Domnul, „și așa este orice lucrare
a mâinilor lor; și ceea ce ei aduc[a]
acolo este necurat!

5 **Neem. 9.20 Is. 63.11.
6 *Ev. 12.26. **Ioel 3.16. Vers. 21.
7 *Is. 60.4-9. **1 Împ. 8.11 Is. 60.7.
9 *Zah. 2.5. **Vers. 3. †Is. 9.6; 66.12.
11 *Lev. 10.10; 10.11. Deut. 33.10. Mal. 2.7.
13 *Num. 19.11.
14 *Tit 1.15.

15 Și acum, vă rog, luați amin-
te[b]*, din ziua aceasta și de acum
încolo[c], înainte de a se pune pia-
tră pe piatră în templul Domnu-
16 lui, înainte de a fi acele *zile*, când
unul venea la o grămadă de două-
zeci *de măsuri și* acolo erau* doar
zece; când unul venea la teasc ca
să scoată cincizeci de măsuri *și*
17 acolo erau doar douăzeci. V-am
lovit* cu tăciune în grâu și cu
mană[d] și cu grindină în toată lu-
crarea mâinilor** voastre; și nu†
v-*ați întors* la Mine“, zice Dom-
18 nul. „Luați aminte, vă rog, din
ziua aceasta și de acum încolo,
din a douăzeci și patra zi a *lunii*
a noua, din ziua* când s-a pus
temelia templului Domnului, luați
19 aminte! Este sămânța* încă în
grânar? Da, vița și smochinul și
rodiul și măslinul n-au dat rod:
din ziua aceasta *vă* voi binecu-
vânta“.

Binecuvântarea lui Zorobabel

20 Și cuvântul Domnului a fost a
doua oară către Hagai, în a două-
zeci și patra *zi* a lunii, zicând:
21 „Vorbește lui Zorobabel, guver-
natorul* lui Iuda, zicând: «Voi
22 clătina** cerurile și pământul; și
voi răsturna tronul împărățiilor
și voi sfărâma puterea împărăți-
ilor națiunilor și voi răsturna*
carele și pe călăreții lor; și caii
și călăreții lor se vor prăbuși**,
fiecare prin sabia fratelui său.
23 În ziua aceea», zice Domnul
oștirilor, «te voi lua, Zorobabel,
slujitorul Meu, fiu al lui Șeal-
tiel», zice Domnul, «și te voi
face ca o pecete*; pentru că Eu
te-am ales**»“, zice Domnul
oștirilor.

15 *Cap. 1.5.
16 *Cap. 1.6,9. Zah. 8.10.
17 *Deut. 28.22. 1 Împ. 8.37. Amos 4.9. Cap. 1.9. **Cap. 1.11. †Ier. 5.3. Amos 4,6-10.
18 *Zah. 8.9.
19 *Zah. 8.12.
21 *Cap. 1.14. **Vers. 6,7. Ev. 12.26.
22 *Dan. 2.44. Mt. 24.7. **Mica 5.10. Zah. 4.6; 9.10
23 *Cânt. 8.6. Ier. 22.24. **Is. 42.1; 43.10.

[a] *Lit.* „ei prezintă“ *(aduc jertfă)* [b] *Lit.* „puneți-vă inima“ [c] *Sau* „în urmă“ [d] *Mana viței de vie*

ZAHARIA

Chemare la pocăință

1 În luna a opta, în anul al doi-
lea al lui Darius*, cuvântul Dom-
nului a fost către profetul Zaha-
ria[a]**, fiul lui Berechia, fiul lui
Ido†, zicând:
2 „Domnul S-a mâniat cu mare
3 mânie pe părinții voştri. Şi tu le
vei spune: Aşa zice Domnul oşti-
rilor: Întoarceți-vă* la Mine, zice
Domnul oştirilor, şi Eu Mă voi
întoarce la voi, zice Domnul
4 oştirilor. Nu fiți ca părinții voştri,
la care au strigat* profeții de mai
înainte, zicând: Aşa zice Domnul
oştirilor: Întoarceți-vă** acum de
la căile voastre cele rele şi de la
faptele voastre cele rele! dar n-au
auzit, nici n-au ascultat de Mine“,
5 zice Domnul. „Părinții voştri,
unde sunt ei? Şi profeții, trăiesc
6 ei pentru totdeauna? Dar cuvin-
tele* Mele şi rânduielile Mele
pe care le-am poruncit slujitori-
lor Mei, profeții, n-au ajuns ele la
părinții voştri?“
Şi ei s-au întors şi au zis:
„Cum** a gândit să ne facă Dom-
nul oştirilor, după căile noastre
şi după faptele noastre, aşa ne-a
făcut»“.

Viziunea omului dintre mirți

7 În ziua a douăzeci şi patra a
lunii a unsprezecea, care este lu-
na Şebat, în anul al doilea al lui
Darius, cuvântul Domnului a fost
către profetul Zaharia, fiul lui
8 Berechia, fiul lui Ido, zicând: Am
văzut în noaptea *aceea* şi, iată,
un om* călărea pe un cal roşu
şi stătea între mirții[b] care erau
într-o vale joasă; şi în urma lui
9 erau cai** roşii, murgi şi albi. Şi
eu am zis: „Ce sunt aceştia, domnul
meu?“ Şi îngerul care vorbea
cu mine mi-a zis: „Îți voi arăta
10 ce sunt aceştia“. Şi omul care stă-
tea între mirți a răspuns şi a zis:

1 *Ezra 4.24. Hag. 1.1. **Ezra 5.1. Cap. 7.1. Mt. 23.35. †Neem. 12.4; 12.16.
3 *Ier. 25.5. Mica 7.19. Mal. 3.7. Lc. 15.20. Iac. 4.8.
4 *2 Cr. 36.15; 36.16. **Is. 31.6. Ier. 3.12; 18.11. Ezec. 18.30. Osea 14.1.
6 *Is. 55.1. **Plân. 1.18; 2.17.
8 *Ios. 5.13. Apoc. 6.4. **Cap. 6.2-7.

„Aceştia* sunt cei pe care i-a
trimis Domnul ca să cutreiere
11 pământul“. Şi ei au răspuns În-
gerului Domnului care stătea în-
tre mirți şi au zis: „Noi am cu-
treierat* pământul şi, iată, tot
pământul este în pace şi linişte“.
12 Şi Îngerul Domnului a răspuns şi
a zis: „Doamne al oştirilor*, până
când nu Te vei îndura de Ierusa-
lim şi de cetățile lui Iuda, pe care
Te-ai mâniat aceşti şaptezeci**
13 de ani?“ Şi Domnul a răspuns în-
gerului care vorbea cu mine cu-
vinte bune*, cuvinte mângâie-
14 toare. Şi îngerul care vorbea cu
mine mi-a zis: „Strigă şi spune:
Aşa zice Domnul oştirilor: «Sunt
gelos* pentru Ierusalim şi pentru
15 Sion cu mare gelozie şi M-am
mâniat cu mare mânie pe națiu-
nile cele liniştite; pentru că Eu Mă
mâniasem numai puțin* şi ei au
16 dat ajutor răului». De aceea, aşa
zice Domnul: «M-am întors* cu
îndurări spre Ierusalim; casa Mea
va fi construită în el», zice Dom-
nul oştirilor, «şi funia** de măsu-
rat se va întinde peste Ierusa-
17 lim». Strigă din nou şi spune: Aşa
zice Domnul oştirilor: «Cetățile
Mele din nou se vor revărsa de
prosperitate şi Domnul din nou
va mângâia Sionul* şi din nou**
va alege Ierusalimul»“.

Viziunea cu patru coarne şi patru fierari

18 [c]Şi mi-am ridicat ochii şi am
19 văzut şi iată patru coarne. Şi am
zis îngerului care vorbea cu mi-
ne: „Ce sunt acestea?“ Şi el mi-a
zis: „Acestea* sunt coarnele care
au risipit pe Iuda, pe Israel şi
Ierusalimul“.
20 Şi Domnul mi-a arătat patru
21 fierari[d]. Şi eu am zis: „Ce vin a-
ceştia să facă?“ Şi el a vorbit,
zicând: „Acelea sunt coarnele ca-

10 *Ev. 1.14.
11 *Ps. 103.20; 103.21.
12 *Ps. 102.13. Apoc. 6.10. **Ier. 25.11; 25.12. Dan. 9.2. Cap. 7.5.
13 *Ier. 29.10.
14 *Ioel 2.18. Cap. 8.2.
15 *Is. 47.6.
16 *Is. 12.1; 54.8. Cap. 2.10; 8.3. **Cap. 2.1,2.
17 *Is. 51.3. **Is. 14.1. Cap. 2.12; 3.2.
19 *Ezra 4.1,4; 4.7; 5.3.

[a] *De care Îşi aminteşte Yah* [b] *Arbust ornamental cu flori mici, albe şi parfumate* [c] *Aici începe capitolul 2 în textele ebraice* [d] *Sau* „meşteri“, *sau* „tâmplari“

re au risipit pe Iuda, încât nimeni
nu şi-a ridicat capul; dar aceştia
au venit să le înspăimânte, ca să
dea jos coarnele naţiunilor care
au înălţat cornul* împotriva ţării
lui Iuda ca s-o risipească“.

21 *Ps. 75.4,5.

Viziunea omului cu funia de măsurat

2 Şi mi-am ridicat ochii şi am
văzut şi iată un om* cu o funie
2 de măsurat în mâna lui. Şi eu am
spus: „Unde te duci?“ Şi el mi-a
zis: „Să măsor* Ierusalimul, ca să
văd care este lăţimea lui şi care
este lungimea lui“.
3 Şi, iată, îngerul care vorbea
cu mine a ieşit şi un alt înger i-a
4 venit în întâmpinare şi i-a zis:
„Aleargă, vorbeşte tânărului aces-
tuia, spunând: «Ierusalimul* va fi
locuit ca nişte cetăţi fără ziduri,
din cauza mulţimii oamenilor şi
5 a vitelor din el»“. „Şi Eu“, zice
Domnul, „îi voi fi un zid* de foc
de jur-împrejur şi voi fi gloria**
lui în mijlocul lui“.
6 „Vai, vai! fugiţi* din ţara de la
nord“, zice *Domnul*, „pentru că
Eu v-am risipit** ca pe cele
patru vânturi ale cerurilor“, zice
Domnul.
7 „Ah! scapă*, Sioane, tu, care
locuieşti cu fiica Babilonului!“
8 Pentru că aşa zice *Domnul* oş-
tirilor: „După glorie* m-a trimis
El la naţiunile care v-au prădat,
pentru că cine se atinge de voi se
atinge** de lumina ochilor Săi.
9 „Pentru că, iată, Îmi voi scutura*
mâna peste ele şi vor ajunge de
pradă celor care le slujeau“. Şi
veţi cunoaşte** că *Domnul* oş-
tirilor m-a trimis.
10 „Cântă şi bucură-te*, fiică a
Sionului, pentru că, iată, Eu vin
şi voi locui** în mijlocul tău“,
11 zice *Domnul*. Şi multe naţiuni[a]*
se vor alipi de *Domnul* în ziua
aceea**. „Şi Îmi vor fi popor;
şi Eu voi locui în mijlocul tău“
şi vei cunoaşte† că *Domnul* oşti-
12 rilor m-a trimis la tine. Şi *Domnul*
va moşteni* pe Iuda *ca* partea

1 *Ezec. 40.3.
2 *Apoc. 11.1; 21.15,16.
4 *Ier. 31.27. Ezec. 36.10; 36.11.
5 *Is. 26.1. Cap. 9.8. **Is. 60.19. Apoc. 21.23.
6 *Is. 48.20; 52.11. Ier. 1.14; 50.8; 51.6,45. **Deut. 28.64 Ezec. 17.21.
7 *Apoc. 18.4.
8 *Is. 60.7-9. **Deut. 32.10. Ps. 17.8. 2 Tes. 1.6.
9 *Is. 11.15; 19.16. **Cap. 4.9.
10 *Is. 12.6; 54.1 Ţef. 3.14. **Lev. 26.12. Ezec. 37.27. Cap. 8.3.
11 *Is. 2.2,3; 49.22; 60.3. Cap. 8.22,23. **Cap. 3.10. †Ezec. 33.33
12 *Deut. 32.9.

Lui de moştenire în ţara sfântă
şi din nou va alege** Ierusali-
13 mul. Orice făptură[b] să tacă* îna-
intea *Domnului*, pentru că El S-a
ridicat[c] din locuinţa** Lui cea
sfântă.

12 **Cap. 1.17.
13 *Hab. 2.20. Ţef. 1.7. **Ps. 68.5. Is. 57.5.

Viziunea hainelor curate pentru marele preot

3 ✷ Şi mi-a arătat pe Iosua*,
marele preot, stând înaintea În-
gerului *Domnului* şi pe Satan**
stând la dreapta lui, ca să i se
2 împotrivească. Şi *Domnul* i-a zis
lui Satan: „*Domnul* să te mus-
tre*, Satan! Da, să te mustre
Domnul care a ales** Ierusalimul!
Nu este acesta un tăciune† smuls
din foc?“
3 Şi Iosua era îmbrăcat* cu
haine murdare şi stătea înaintea
4 Îngerului. Şi el a vorbit şi a spus
celor care stăteau înaintea lui, zi-
când: „Luaţi* de pe el hainele
murdare!“ Şi lui i-a zis: „Iată, am
făcut ca nelegiuirea ta să se
ducă** de la tine şi te îmbrac†
cu haine de sărbătoare“.
5 Şi eu am zis: „Puneţi-i o mi-
tră[d] curată pe cap*“. Şi i-au pus
mitra cea curată pe cap şi l-au
îmbrăcat cu haine; şi Îngerul *Dom-
nului* stătea de faţă.
6 Şi Îngerul *Domnului* a mărtu-
7 risit lui Iosua, zicând: „Aşa zice
Domnul oştirilor: «Dacă vei umbla
pe căile Mele şi dacă vei păzi*
cele de păzit ale Mele, atunci vei
judeca şi tu casa** Mea şi de
asemenea vei păzi curţile Mele
şi-ţi voi da un loc ca să umbli în-
tre aceştia care stau† aici».
8 Ascultă acum, Iosua, mare
preot, tu şi tovarăşii tăi care stau
înaintea ta – pentru că ei sunt oa-
meni ca nişte semne* – pentru că,
iată, voi aduce pe Robul** Meu,
9 Odrasla†! Pentru că iată piatra*
pe care am pus-o înaintea lui Io-
sua: pe această singură piatră sunt
şapte** ochi; iată, Eu voi grava
inscripţia ei“, zice *Domnul* oşti-
rilor, „şi voi îndepărta nelegiuirea
ţării acesteia într-o singură zi†.

1 *Hag. 1.1. **Ps. 109.6. Apoc. 12.10.
2 *Iuda 9. **Rom. 8.33; 11.5. †Amos 4.11. Iuda 23.
3 *Is. 64.6.
4 *Is. 43.25. Ezec. 36.25. **Mica 7.18. Cap. 3.9. †Is. 61.10. Lc. 15.22. Apoc. 19.8.
5 *Ex. 29.6. Cap. 6.11.
7 *Lev. 8.35. 1 Împ. 2.3. Ezec. 44.16. **Deut. 17.9. Mal. 2.7. †Cap. 4.14; 6.5.
8 *Is. 8.18; 20.3. **Is. 42.1. Ezec. 34.23. †Is. 4.2; 11.1. Ier. 23.5. Cap. 6.12. Lc. 1.78.
9 *Ps. 118.22. Is. 28.16. **Cap. 4.10. Apoc. 5.6. †Ier. 31.34. Mica 7.18,19 Cap. 13.1.

[a] *Sau* „naţiuni mari“ [b] *Lit.* „carne“ [c] *Sau* „S-a trezit“ [d] *Sau* „o diademă“

10 *Cap. 2.11. **1 Împ. 4.25. Is. 36.1. Mica 4.4,6.

10 În ziua aceea*", zice Domnul
oştirilor, „veţi invita fiecare pe
aproapele său sub viţă** şi sub
smochin".

Viziunea sfeşnicului de aur şi a celor doi măslini

1 *Cap. 2.3. **Dan. 8.18.
2 *Ex. 25.31. Apoc. 1.12. **Ex. 25.37. Apoc. 4.5.
3 *Vers. 11,12. Apoc. 11.4.

4 ✱ Şi îngerul* care vorbea cu
mine a venit din nou şi m-a tre-
zit, ca pe un om** care este tre-
2 zit din somnul lui. Şi el mi-a zis:
„Ce vezi?" Şi eu am spus: „Văd,
şi iată un sfeşnic* cu totul de aur
cu un potir[a] în vârful lui şi cele
şapte** candele ale lui pe el;
şapte *candele* şi şapte ţevi pen-
tru candelele care sunt în vârful
3 lui, şi doi măslini* lângă el, unul
la dreapta potirului şi altul la
stânga lui".
4 Şi am răspuns şi am spus în-
gerului care vorbea cu mine, zi-
când: „Ce sunt acestea, domnul
5 meu?" Şi îngerul care vorbea cu
mine a răspuns şi mi-a zis: „Nu
ştii ce sunt acestea?" Şi eu am zis:
6 „Nu, domnul meu!" Şi el a răs-
puns şi mi-a vorbit, zicând: „Aces-
ta este cuvântul Domnului către
Zorobabel, zicând: «Nu prin pu-
tere, nici prin tărie*, ci prin Du-
hul Meu», zice Domnul oştirilor.
7 «Cine eşti tu, munte mare*? Îna-
intea lui Zorobabel vei fi un şes;
şi el va scoate piatra** cea mai
de sus a colţului cu strigăte†: «În-
durare, îndurare pentru ea!»"
8 Şi cuvântul Domnului a fost
9 către mine, zicând: „Mâinile lui
Zorobabel au pus* temelia casei
acesteia şi mâinile lui o vor ter-
mina**". Şi vei cunoaşte† că
Domnul oştirilor†† m-a trimis la voi.
10 Pentru că, cine a dispreţuit ziua
lucrurilor* mici? Da, ei se vor
bucura – cei şapte – şi vor vedea
firul cu plumb în mâna lui Zoro-
babel: aceştia sunt ochii** Dom-
nului, care cutreieră tot pământul".
11 Şi am răspuns şi i-am zis: „Ce
sunt aceşti doi măslini din dreap-
ta sfeşnicului şi din stânga lui?"

6 *Osea 1.7.
7 *Ier. 51.25. Mt. 21.21. **Ps. 118.22. †Ezra 3.11; 3.13.
9 *Ezra 3.10. **Ezra 6.15. †Cap. 2.9,11; 6.15. †† Is. 48.16. Cap. 2.8.
10 *Hag. 2.3. **2 Cr. 16.9. Pr. 15.3. Cap. 3.9.

12 Şi am răspuns a doua oară şi
i-am zis: „Ce sunt cele două ra-
muri* de măslin, care sunt lângă
cele două ţevi de aur, care var-
13 să[b] aurul[c] din ele?" Şi el mi-a
vorbit, zicând: „Nu ştii ce sunt
acestea?" Şi eu am spus: „Nu,
14 domnul meu". Şi el a zis: „Aces-
tea sunt cei* doi unşi[d] care stau**
înaintea Domnului întregului† pă-
mânt".

12 *Vers. 3.
14 *Apoc. 11.4. **Cap. 3.7. †Ios. 3.11,13 Mica 4.13.

Viziunea sulului care zboară

1 *Ezec. 2.9.

5 ✱ Şi din nou mi-am ridicat
ochii şi am văzut şi iată un sul*
care zbura.
2 Şi el mi-a zis: „Ce vezi?" Şi eu
am spus: „Văd un sul zburând;
lungimea lui este de douăzeci de
coţi şi lăţimea lui de zece coţi".
3 Şi el mi-a zis: „Acesta este
blestemul* care se răspândeşte
pe faţa întregului pământ[e], pentru
că oricine fură va fi nimicit, după
cum este *scris* pe partea aceas-
ta; şi oricine jură va fi nimicit,
după cum este *scris* pe partea a-
4 ceea". „Îl voi face să se răspân-
dească", zice Domnul oştirilor,
„şi va intra în casa hoţului şi în
casa celui care jură fals* pe Nu-
mele Meu; şi va locui în mijlo-
cul casei lui şi o va mistui** cu
lemnele ei şi cu pietrele ei".

3 *Mal. 4.6.
4 *Lev. 19.12. Cap. 8.17. Mal. 3.5. **Lev. 14.45

Viziunea femeii din efă

5 Şi îngerul care vorbea cu mi-
ne a apărut şi mi-a zis: „Ridi-
că-ţi acum ochii şi vezi: Ce este
6 aceasta care iese la iveală?" Şi
eu am zis: „Ce este aceasta?" Şi
el a zis: „Aceasta este efa care
iese la iveală". Şi a zis: „Aceasta este
înfăţişarea[f] lor pe tot pământul[g]".
7 Şi, iată, s-a ridicat o placă ro-
tundă de plumb; şi era o femeie care
8 şedea în mijlocul efei. Şi el a zis:
„Aceasta este răutatea". Şi a arun-
cat-o în mijlocul efei; şi a aruncat
greutatea de plumb peste gura ei[h].
9 Şi mi-am ridicat ochii şi am
văzut şi, iată, au ieşit două femei;
şi vântul *bătea* în aripile lor; şi

[a] *Sau* „potirul lui"; *sau* „un izvor" [b] *Sau* „care, prin cele două ţevi de aur, varsă" [c] *Untdelemnul auriu*
[d] *Lit.* „fii ai untdelemnului ungerii" [e] *Sau* „întregii ţări" [f] *Sau* „nelegiuirea" [g] *Sau* „în toată ţara"
[h] *Gura efei*

ele aveau aripi ca aripile berzei;
şi ele au ridicat efa între pământ
10 şi ceruri. Şi am zis îngerului care
vorbea cu mine: „Unde duc aces-
11 tea efa?“ Şi el mi-a zis: „În ţara*
Şinearului, ca să-i construiesc*
o casă; şi va fi aşezată şi pusă
acolo pe temelia ei“.

Viziunea celor patru care

6 ✱ Şi mi-am ridicat ochii din
nou şi am văzut şi, iată, ieşeau
patru care dintre doi munţi; şi
2 munţii erau munţi de aramă. La
primul car erau cai roşii*; şi la
3 carul al doilea, cai negri**; şi la
carul al treilea, cai albi*; şi la ca-
rul al patrulea, cai bălţaţi, vân-
4 joşi[a]. Şi eu am răspuns şi am zis*
îngerului care vorbea cu mine:
„Ce sunt aceştia, domnul meu?“
5 Şi îngerul a răspuns şi mi-a
zis: „Acestea* sunt cele patru
duhuri ale cerurilor care ies din
locul unde stăteau** înaintea Dom-
6 nului întregului pământ. *Carul* la
care sunt caii cei negri iese spre
ţara de la nord*; şi cei albi ies
după ei, şi cei bălţaţi înaintează
spre ţara de la sud.
7 Şi cei vânjoşi ies şi caută să
meargă ca să cutreiere pământul“.
Şi el a zis: „Duceţi-vă, cutreieraţi
pământul!“ Şi au cutreierat* pă-
mântul.
8 Şi a strigat către mine şi mi-a
vorbit, zicând: „Vezi, aceştia care
ies spre ţara de la nord mi-au
potolit duhul[b]* în ţara de la nord“.

O cunună pentru marele preot Iosua

9 Şi cuvântul Domnului a fost
10 către mine, zicând: „Ia *daruri* de
la cei din captivitate, de la Hel-
dai, de la Tobia şi de la Iedaia,
care au venit din Babilon, şi vino
în aceeaşi zi şi intră în casa
11 lui Iosia, fiul lui Ţefania. Şi ia ar-
gint şi aur şi fă cununi[c]* şi pu-
ne-*le* pe capul lui Iosua, fiul lui Io-
12 ţadac, marele preot. Şi vorbeşte-i,
spunând: «Aşa vorbeşte Dom-
nul oştirilor, zicând: Iată un om*
al cărui Nume este Odrasla**!

11 *Ier. 29.5,28. **Gen. 10.10
2 *Cap. 1.8. Apoc. 6.4. **Apoc. 6.5.
3 *Apoc. 6.2.
4 *Cap. 5.10.
5 *Ps. 104.4. Ev. 1.7,14. **1 Împ. 22.19 Dan. 7.10. Cap. 4.14. Lc. 1.19.
6 *Ier. 1.14.
7 *Gen. 13.17. Cap. 1.10.
8 *Jud. 8.3. Ecl. 10.4.
11 *Ex. 28.36; 29.6. Lev. 8.9. Cap. 3.5.
12 *Lc. 1.78. Ioan 1.45. **Cap. 3.8.

Şi El va odrăsli din locul Lui şi
va construi templul Domnului.
13 Da, El va construi templul Dom-
nului şi El va purta* gloria şi va
şedea şi va împărăţi** pe tronul
Său; şi va fi preot† pe tronul Său;
şi sfatul de pace va fi între ei doi.
14 Şi cununile vor fi pentru Helem şi
pentru Tobia şi pentru Iedaia şi
pentru Hen, fiul lui Ţefania, spre
amintire* în templul Domnului»“.
15 Şi cei care sunt departe* vor veni
şi vor construi la templul Dom-
nului şi veţi cunoaşte** că Dom-
nul oştirilor m-a trimis la voi. Şi
va fi *aceasta*, dacă voi veţi as-
culta cu credincioşie de glasul
Domnului Dumnezeului vostru.

Dreptate şi îndurare, nu post de formă

7 ✱ Şi a fost *aşa*: în anul al pa-
trulea al împăratului Darius, cu-
vântul Domnului a fost către Za-
haria, în *ziua* a patra a lunii a noua,
2 în *luna* Chislev, când Betelul a
trimis[d] pe Şareţer şi pe Reghem-
Melec şi pe oamenii lui ca să ceară
3 de la faţa Domnului *şi* să vor-
bească* preoţilor, care erau în ca-
sa Domnului oştirilor, şi profe-
ţilor, zicând: „Trebuie să plâng în
luna a cincea**, despărţindu-mă,
cum am făcut de atâţia ani?“
4 Şi cuvântul Domnului oştiri-
lor a fost către mine, zicând:
5 „Vorbeşte către tot poporul ţării
şi către preoţi, zicând: când aţi
postit* şi aţi bocit în *luna* a cin-
cea şi în *luna* a şaptea**, în a-
ceşti şaptezeci† de ani, cu adevă-
rat aţi postit pentru Mine, *chiar*
6 pentru Mine††? Şi, când aţi mân-
cat şi aţi băut, nu eraţi voi cei
7 care mâncau şi beau? Nu sunt
acestea cuvintele pe care le-a stri-
gat Domnul prin profeţii de mai
înainte, când Ierusalimul era lo-
cuit şi în pace[e], cu cetăţile lui de
jur-împrejurul lui, când partea*
de sud şi câmpia erau locuite?“
8 Şi cuvântul Domnului a fost
9 către Zaharia, zicând: „Aşa vor-

13 *Is. 9.6; 11.10; 22.24. **Is. 9.7. †Ps. 110.1,4.
14 *Ex. 12.14. Mc. 14.9.
15 *Is. 57.19; 60.10. Ef. 2.13,19. **Cap. 2.9; 4.9.
3 *Deut. 17.9-11; 33.10. Mal. 2.7. **Ier. 52.12. Cap. 8.19.
5 *Is. 58.5. **Ier. 41.1. †Cap. 1.12. ††Rom. 14.6.
7 *Ier. 17.26.

[a] *Sau* „roşii“ [b] *Sau* „mânia“ [c] *Sau* „o cunună“ [d] *Sau* „când au trimis la casa lui Dumnezeu“ [e] *Sau* „şi prosper“

beşte Domnul oştirilor, zicând:
«Faceți[a]* judecată adevărată şi
arătați îndurare şi milă unul al-
10 tuia[b]. Şi nu asupriți pe văduvă
şi pe orfan*, pe străin şi pe cel în-
tristat! Şi nici unul dintre voi să
nu plănuiască răul în inima**
lui, împotriva fratelui său»“.
11 Dar ei au refuzat să asculte şi
au întors* spatele cu încăpățâna-
re şi şi-au astupat[c] urechile**, ca
12 să n-audă. Da, şi-au făcut inima*
ca diamantul, ca să nu asculte**
legea şi cuvintele pe care le-a
trimis Domnul oştirilor prin Du-
hul Său, prin profeții de mai îna-
inte. De aceea a fost mare mânie†
de la Domnul oştirilor.
13 Şi a fost *aşa*: după cum El
striga şi ei n-au vrut să audă, tot
aşa, „ei au strigat şi Eu n-am vrut
să aud*“, zice Domnul oştirilor;
14 „şi i-am risipit* printr-un vârtej
de vânt printre toate națiunile
pe care nu le cunoşteau**. Şi ța-
ra† a fost pustie în urma lor, încât
nimeni nu trecea prin ea, nici nu
se întorcea din ea; şi au făcut
pustie țara cea plăcută††“.

Binecuvântarea viitoare a Sionului

8 Şi cuvântul Domnului oştirilor
2 a fost *către mine*, zicând: Aşa zice
Domnul oştirilor: „Sunt gelos*
pentru Sion cu mare gelozie şi sunt
gelos pentru el cu mare furie“.
3 Aşa zice Domnul: „M-am în-
tors spre Sion* şi voi locui** în
mijlocul Ierusalimului. Şi Ierusali-
mul† se va numi: «Cetatea Adevă-
rului»; şi muntele†† Domnului oş-
tirilor: «Muntele*† cel sfânt»“.
4 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Bărbați bătrâni şi femei bătrâne*
vor şedea din nou pe străzile Ieru-
salimului, fiecare cu toiagul în mâ-
5 nă[d], din cauza mulțimii zilelor *lor*. Şi
străzile cetății vor fi pline de băieți
şi de fete, jucându-se pe străzile ei“.
6 Aşa zice Domnul oştirilor:
„Dacă este un lucru prea greu[e] în
ochii rămăşiței poporului acestu-
ia în zilele acelea, va fi el prea
greu[e]* şi în ochii Mei?“ zice Dom-
nul oştirilor.
7 Aşa zice Domnul oştirilor: „Iată,
Eu voi salva* pe poporul Meu din
țara răsăritului de soare şi din țara
8 apusului de soare. Şi-i voi aduce
şi vor locui în mijlocul Ierusali-
mului; şi ei Îmi* vor fi popor şi
Eu le voi fi Dumnezeu, în adevăr
şi în dreptate**“.
9 Aşa zice Domnul oştirilor: „În-
tăriți-vă mâinile[f]*, voi, care auziți
în zilele acestea cuvintele acestea
prin gura profeților** care erau
în ziua† când s-a pus temelia
casei Domnului oştirilor, ca să se
10 construiască templul! Pentru că
înainte de acele zile nu era plată*
pentru om, nici plată pentru vită;
şi nu era pace pentru cel care
ieşea** sau pentru cel care intra,
din cauza necazului[g]: pentru că Eu
îi întărâtam pe toți oamenii, pe fie-
care împotriva aproapelui său.
11 Dar acum nu voi fi pentru rămăşi-
ța poporului acestuia ca în zilele de
mai înainte“, zice Domnul oştirilor.
12 „Pentru că sămânța* va pros-
pera[h], vița îşi va da rodul şi pă-
mântul** îşi va da venitul şi ce-
rurile† îşi vor da roua şi voi face
ca rămăşița poporului acestuia
să moştenească toate acestea.
13 Şi va fi *aşa*: aşa cum ați fost
un blestem* printre națiuni, casă
a lui Iuda şi casă a lui Israel, tot
aşa vă voi salva şi veți fi o bine-
cuvântare**! Nu vă temeți, ci în-
tăriți-vă mâinile[f]†!“
14 Pentru că aşa zice Domnul
oştirilor: „Aşa cum* am gândit să
vă fac rău, când Mă provocau
la mânie părinții voştri“, zice
Domnul oştirilor, „şi nu Mi-a pă-
15 rut rău**, tot aşa am gândit din
nou în zilele acestea să fac bine
Ierusalimului şi casei lui Iuda. Nu

9 *Is. 58.6,7. Mica 6.8. Mt. 23.23.
10 *Ex. 22.21; 22.22. Deut. 24.17. Is. 1.17. Ier. 5.28. **Ps. 36.4. Mica 2.1. Cap. 8.17.
11 *Neem. 9.29. Ier. 7.24. Osea 4.16. **Fap. 7.57.
12 *Ezec. 11.19; 36.26. **Neem. 9.29; 9.30. †2 Cr. 36.16. Dan. 9.11.
13 *Pr. 1.24-28. Is. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Mica 3.4.
14 *Deut. 4.27; 28.64. Ezec. 36.19. Cap. 2.6. **Deut. 28.33 †Lev. 26.22. ††Dan. 8.9.
2 *Naum 1.2. Cap. 1.14.
3 *Cap. 1.16. **Cap. 2.10. †Is. 1.21,26. ††Is. 2.2,3. *†Ier. 31.23.
4 *1 Sam. 2.31 Is. 65.20,22. Plân. 2.20; 5.11-14.
6 *Gen. 18.14. Lc. 1.37; 18.27. Rom. 4.21.
7 *Is. 11.11,12; 43.5,6. Ezec. 27.21. Amos 9.14; 9.15.
8 *Ier. 30.22; 31.1,33. Cap. 13.9. **Ier. 4.2.
9 *Hag. 2.4. Vers. 18. **Ezra 5.1,2 †Hag. 2.18.
10 *Hag. 1.6,9; 1.10; 2.16. **2 Cr. 15.5.
12 *Osea 2.21; 2.22. Ioel 2.22. Hag. 2.19. **Ps. 67.6. †Hag. 1.10.
13 *Ier. 42.18. **Gen. 12.2. Rut 4.11,12. Is. 19.24,25. Țef. 3.20. Hag. 2.19. †Vers. 9.
14 *Ier. 31.28. **2 Cr. 36.15 Cap. 1.6.

[a] *Lit.* „Judecați“ [b] *Sau* „fiecare fratelui său“ [c] *Sau* „şi-au îngreunat“ [d] *Lit.* „cu toiagul său în mâna sa“ [e] *Sau* „minunat“ [f] *Lit.* „Mâinile voastre să fie tari“ [g] *Sau* „din cauza asupritorului“ [h] *Sau* „va fi o sămânță de pace“

16 *Cap. 7.9. Vers. 19. Ef. 4.25.
17 *Pr. 3.29. Cap. 7.10. **Cap. 5.3,4.

16 vă temeți! Acestea sunt lucrurile
pe care să le faceți: Fiecare să
spună adevărul* aproapelui[a] său;
judecați *după* adevăr și o jude-
17 cată a păcii în porțile voastre. Și
nici unul din voi să nu plănuias-
că* răul în inima lui împotriva a-
proapelui său; și nu iubiți** jură-
mântul fals, pentru că pe toate a-
cestea Eu le urăsc“, zice Domnul.
18 Și cuvântul Domnului oștiri-
19 lor a fost către mine, zicând: Așa
zice Domnul oștirilor: „Postul *lu-*
nii a patra* și postul *lunii* a
cincea** și postul *lunii* a șaptea†
și postul *lunii* a zecea†† vor fi
pentru casa lui Iuda bucurie și
veselie*† și adunări fericite. Deci
iubiți adevărul†* și pacea“.
20 Așa zice Domnul oștirilor:
„Vor veni din nou popoare și lo-
21 cuitori ai multor cetăți. Și locui-
torii unei *cetăți* vor merge la alta,
zicând: «Să mergem repede, să
cerem* favoarea Domnului și să-L
căutăm pe Domnul oștirilor! Voi
22 merge și eu!»“ Și multe* popoare și
națiuni puternice vor veni să-L
caute pe Domnul oștirilor în Ierusa-
lim și să se roage Domnului.
23 Așa zice Domnul oștirilor: „În
zilele acelea, zece* oameni din
toate limbile națiunilor vor apuca,
da, vor apuca poala aceluia care
este iudeu, zicând: «Vom merge
cu voi, pentru că noi am auzit că
Dumnezeu este** cu voi»“.

19 *Ier. 52.6,7. **Ier. 52.12; 52.13. Cap. 7.3,5. †2 Împ. 25.25 Ier. 41.1,2. ††Ier. 52.4. *†Est. 8.17. Is. 35.10. †*Vers. 16.
21 *Is. 2.3. Mica 4.1,2.
22 *Is. 60.3; 66.23.
23 *Is. 3.6; 4.1. **1 Cor. 14.25

Judecata asupra națiunilor din jurul Ierusalimului

1 *Ier. 23.33. **Amos 1.3. †2 Cr. 20.12. Ps. 145.15.
2 *Ier. 49.23. **Ezec. 28.2-5 †Ezec. 28.21.
3 *Iov 27.16. Ezec. 28.4,5.

9 ✸ Profeția[b]* cuvântului Dom-
nului în țara Hadrac; și Damas-
cul** va fi locul lui de odihnă
(pentru că Domnul are ochii† a-
supra oamenilor și asupra tutu-
ror semințiilor lui Israel[c])
2 și, de asemenea, Hamatul*,
care se mărginește cu el, Tirul**
și Sidonul†, deși este foarte în-
țelept.
3 Și Tirul și-a construit o cetă-
țuie și și-a îngrămădit* argint ca
țărâna și aur fin ca noroiul străzilor.
4 Iată, Domnul va pune* stă-
pânire pe el și îi va zdrobi pu-
terea** în mare și va fi mistuit
de foc.
5 Ascalonul* va vedea *aceasta*
și se va teme; Gaza, de asemenea,
și se va chinui mult; și Ecronul,
pentru că așteptarea lui va fi
făcută de rușine; și împăratul va
pieri din Gaza și Ascalonul nu va
fi locuit.
6 Și în Asdod* va locui un fiu
nelegitim; „și voi nimici mândria
filistenilor.
7 Și voi îndepărta sângele lui
din gura lui și urâciunile lui din-
tre dinții lui“; dar cel care va
rămâne va fi și el al Dumnezeu-
lui nostru și va fi ca un condu-
cător[d] în Iuda, și Ecronul, ca un
iebusit.
8 „Și Îmi voi așeza tabăra* în
jurul casei Mele, din cauza oști-
rii, din cauza celor care trec și se
întorc; și asupritorul nu va mai
trece** peste ei, pentru că acum
am văzut† *aceasta* cu ochii Mei“.

4 *Is. 23.1. **Ezec. 26.17
5 *Ier. 47.1,5. Țef. 2.4.
6 *Amos 1.8.
8 *Ps. 34.7. Cap. 2.5. **Is. 60.18. Ezec. 28.24. †Ex. 3.7.

Promisiunea unui Împărat smerit

9 *Țef. 3.14,15 **Ps. 110.1. Is. 9.6,7. Ier. 23.5,6. Mt. 21.5. Ioan 12.15. †Țef. 3.5. ††Is. 43.3,11. *†Is. 57.15.
10 *Osea 1.7; 2.18. Mica 5.10. Hag. 2.22. **Ef. 2.14,17 †Ps. 72.8.
11 *Is. 42.7; 51.14; 61.1.
12 *Is. 49.9.

9 ✡ Bucură-te* foarte mult, fii-
că a Sionului! Strigă de bucurie,
fiică a Ierusalimului! Iată, Împă-
ratul** tău vine la tine; El este
drept† și aduce†† mântuire, *este*
smerit*† și călare pe un măgar,
chiar pe un măgăruș, mânzul unei
măgărițe.
10 „Și voi nimici* carul din Efra-
im și calul din Ierusalim și arcul
de război va fi nimicit“. Și El va
vorbi națiunilor de pace**; și
stăpânirea Lui va fi de la mare†
până la mare și de la râu[e] până
la marginile pământului[f].
11 „Cât despre tine, prin sângele
legământului tău voi da drumul
prizonierilor* tăi din groapa în
care nu este apă.
12 Întoarceți-vă la locul întărit,
voi, prizonieri* ai speranței! Chiar
astăzi o spun, îți voi răsplăti
dublu.

---

[a] *Lit.* „Vorbiți adevăr fiecare cu aproapele“ [b] *Lit.* „Povara“ [c] *Sau* „când ochii oamenilor și ai tuturor semințiilor lui Israel vor fi asupra Domnului“ [d] *Sau* „guvernator“ [e] *Eufrat* [f] *Sau* „țării“

13 Pentru că Mi l-am încordat
pe Iuda *ca arc* şi cu Efraim am
umplut arcul; şi voi trezi pe fiii
tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi,
Grecia[a], şi te voi face ca sabia
unui viteaz“.
14 Şi **D**omnul va fi văzut dea-
supra lor şi săgeata* Sa va ieşi
ca fulgerul: şi Domnul **D**umne-
zeu va suna din trâmbiţă şi va
înainta în vârtejurile** de la sud.
15 **D**omnul oştirilor îi va apăra
şi ei vor mistui şi vor călca în
picioare pietrele de praştie; şi
vor bea *şi* vor vui ca de la vin;
şi se vor umple ca o farfurie[b], ca
şi colţurile* altarului.
16 Şi **D**omnul Dumnezeul lor îi
va salva în ziua aceea, ca pe tur-
ma poporului Său; pentru că *vor
fi ca* pietrele* unei cununi, strălu-
cind** peste ţara Sa.
17 Pentru că, ce* mare este bu-
nătatea Sa! Şi ce mare frumuse-
ţea Sa! Grâul** îi va face pe ti-
neri să înflorească, şi mustul pe
fecioare.

14 *Ps. 18.14; 77.17; 144.6. **Is. 21.1.
15 *Lev. 4.18,25 Deut. 12.27.
16 *Is. 62.3. Mal. 3.17. **Is. 11.12.
17 *Ps. 31.19. **Ioel 3.18. Amos 9.14.

Domnul va binecuvânta pe Iuda

10 ✷ Cereţi* de la **D**omnul ploa-
ie** la timpul† ploii târzii[c]. **D**om-
nul va face fulgere şi El le va da
ploaie îmbelşugată, verdeaţă în
câmp, pentru fiecare *om*.
2 Pentru că terafimii* au vor-
bit deşertăciune** şi ghicitorii au
văzut minciună şi au istorisit vi-
se false; ei mângâie în zadar.
De aceea merg pe calea lor ca o
turmă, sunt necăjiţi, pentru că
n-au păstor.
3 „Mânia Mea s-a aprins îm-
potriva păstorilor şi-i voi pedep-
si* pe ţapi!“ Pentru că **D**omnul
oştirilor a cercetat** turma Sa,
casa lui Iuda, şi-o va face† calul
Său cel măreţ în luptă.
4 Din el va ieşi Piatra de un-
ghi*, din el cuiul**, din el arcul
de luptă, din el toţi conducătorii
laolaltă.
5 Şi vor fi ca vitejii care cal-
că* noroiul străzilor în luptă; şi
se vor lupta, pentru că **D**omnul
este cu ei; şi călăreţii pe cai vor
fi daţi de ruşine.
6 „Şi voi întări casa lui Iuda şi
voi salva casa lui Iosif, şi-i voi
aduce înapoi[d]*, pentru că voi
avea** milă de ei; şi vor fi ca
şi cum nu i-aş fi alungat, pentru
că Eu sunt **D**omnul Dumnezeul
lor, şi le voi răspunde†.
7 Şi Efraim va fi ca un viteaz;
şi inimile* li se vor bucura ca de
vin; da, fiii lor vor vedea şi se
vor bucura; inima le va fi voioa-
să în **D**omnul.
8 Voi fluiera* după ei şi-i voi
aduna, pentru că Eu i-am răs-
cumpărat. Şi se vor înmulţi** cum
se înmulţeau *înainte*.
9 Şi-i voi semăna* printre po-
poare şi îşi vor aduce aminte**
de Mine în ţări îndepărtate; şi
vor trăi, ei şi copiii lor, şi se vor
întoarce.
10 Şi-i voi aduce* din nou din
ţara Egiptului şi-i voi aduna din
Asiria şi-i voi duce în ţara Ga-
laadului şi în Liban şi nu se va
găsi** *destul loc* pentru ei.
11 Şi El va trece* prin marea
întristării[e] şi va lovi valurile în
mare şi toate adâncurile Nilului
se vor usca; şi mândria Asiriei**
va fi coborâtă şi sceptrul† Egip-
tului se va îndepărta.
12 Şi-i voi face tari în **D**omnul şi
vor umbla în* Numele Lui“, zice
Domnul.

1 *Ier. 14.22. **Deut. 11.14 †Iov 29.23. Ioel 2.23.
2 *Ier. 10.8. Hab. 2.18. **Iov 13.14.
3 *Ezec. 34.17. **Lc. 1.68. †Cânt. 1.9.
4 *Num. 24.17. 1 Sam. 14.38. Is. 19.13. **Is. 22.23.
5 *Ps. 18.42.
6 *Ier. 3.18. Ezec. 37.21. **Osea 1.7. †Cap. 13.9.
7 *Ps. 104.15. Cap. 9.15.
8 *Is. 5.26. **Is. 49.19. Ezec. 36.37.
9 *Osea 2.23. **Deut. 30.1
10 *Is. 11.11,16 Osea 11.11. **Is. 49.20.
11 *Is. 11.15,16 **Is. 14.25. †Ezec. 30.13
12 *Mica 4.5.

Israel pustiit de păstori răi

11 ✷ Deschide-ţi, Libanule, por-
ţile*, ca focul să-ţi mistuie cedrii!
2 Urlă, chiparosule! pentru că
a căzut cedrul, pentru că cei măreţi
sunt despuiaţi. Urlaţi, stejari ai
Basanului! pentru că a fost* dată
jos pădurea cea deasă[f].
3 Un glas de urlet al păstorilor! –
pentru că gloria lor este pus-
tiită; un glas de răcnet de lei
tineri – pentru că mândria Iorda-

1 *Cap. 10.10.
2 *Is. 32.19.

[a] *Ebr.* „Iavan“ [b] *Vas în care se adună sângele stropirii (1 Împ.7.40)* [c] *Sau* „de primăvară“ [d] *Sau* „îi voi face să locuiască“ [e] *Sau* „prin mare cu întristare“ [f] *Sau* „de nepătruns“

nului este nimicită.
4 *Vers. 7.
4 Aşa zice Domnul Dumnezeul
meu: „Paşte oile* de înjunghiere,
5 *Ier. 2.3; 50.7. **Deut. 29.19 Osea 12.8.
5 pe care le înjunghie stăpânii lor
fără a fi socotiţi vinovaţi[a]; şi cei
care le vând zic**: «Binecuvântat
fie Domnul, pentru că m-am îm-
bogăţit!» Şi păstorii lor nu le cru-
6 ţă. Pentru că nu voi mai cruţa
pe locuitorii ţării“, zice Domnul.
„Şi, iată, voi da pe oameni, pe
fiecare în mâna aproapelui său
şi în mâna împăratului său; şi
vor sfărâma ţara, şi nu-*i* voi scă-
pa din mâna lor“.
7 *Ţef. 3.12. Mt. 12.8.
7 Şi am păscut oile de înjun-
ghiere, în adevăr pe cele* sărace[b]
din turmă! Şi mi-am luat două
toiege; pe unul l-am numit „Fru-
museţe“ şi pe celălalt l-am numit
„Legături“; şi păşteam turma.
8 *Osea 5.7.
8 Şi într-o* lună i-am nimicit pe cei
trei păstori; pentru că sufletul meu
era chinuit de ei şi, de asemenea,
sufletul lor s-a dezgustat de mine.
9 *Ier. 15.2; 43.11.
9 Şi am zis: „Nu vă voi mai paşte!
Ce moare* să moară şi ce piere
să piară şi cele care vor rămâne
să-şi mănânce carnea una alteia“.
10 Şi mi-am luat toiagul „Frumu-
seţe“ şi l-am frânt, ca să rup le-
gământul meu pe care l-am făcut
11 *Ţef. 3.12. Vers. 7.
11 cu toate popoarele. Şi s-a rupt
în ziua aceea: şi astfel, cei săraci*
ai turmei care luau seama la mine
au cunoscut că acesta era cuvân-
tul Domnului.
12 *Mal. 3.5. **Ex. 21.32. Lev. 27.4. Mt. 26.15.
12 Şi le-am zis: „Dacă este bine
în ochii voştri, daţi-*mi* plata*; iar
dacă nu, nu mi-o daţi“. Şi mi-au
cântărit ca plată treizeci** de
13 *Mt. 27.9,10. Fap. 1.18; 1.19.
13 arginţi. Şi Domnul mi-a zis: «A-
runcă-l olarului*: un preţ frumos
cu care am fost preţuit de ei!“
Şi am luat cei treizeci de arginţi
şi i-am aruncat olarului, în casa
14 Domnului. Şi mi-am frânt toia-
gul al doilea, „Legături“, ca să
rup înfrăţirea dintre Iuda şi Is-
rael.

15 *Ezec. 34.2-4
15 Şi Domnul mi-a zis: „Ia-ţi* şi
16 uneltele unui păstor nebun. Pen-
tru că, iată, voi ridica în ţară un
păstor care nu va cerceta pe cele
gata să piară, nici nu va căuta
pe cea rătăcită[c]; nici nu va vin-
deca pe cele rănite, nici nu va
paşte pe cele sănătoase, ci va mân-
ca *şi* carnea celor îngrăşate şi le
va rupe copitele în bucăţi.
17 *Ier. 23.1. Ezec. 34.2. Ioan 10.12; 10.13.
17 Vai* de păstorul cel netreb-
nic[d], care părăseşte turma! Sabia
va fi peste braţul lui şi peste
ochiul lui cel drept; braţul lui se
va usca de tot şi ochiul lui cel
drept se va întuneca de tot“.

Puterea viitoare a lui Iuda

12 ✷ Profeţia cuvântului Dom-
nului despre Israel.
1 *Is. 42.5. Ier. 51.15. **Iov 26.7. Ps. 102.25. †Is. 57.16. Ev. 12.9.
Aşa zice Domnul care întinde*
cerurile şi pune temelia** pă-
mântului şi întocmeşte† duhul
2 *Is. 51.17; 51.22,23.
2 omului înăuntrul lui: „Iată, voi
face Ierusalimul un potir* de a-
meţire pentru toate popoarele de
jur-împrejur; şi va fi de asemenea
împotriva lui Iuda la asediul
3 *Vers. 4,6,8, 9,11. Cap. 13.1; 14.4,6,8,9; 14.13. **Mt. 21.44. †Cap. 14.2.
3 împotriva Ierusalimului. Şi va fi
aşa: în ziua aceea* voi face Ie-
rusalimul o piatră grea pentru
toate popoarele. Toţi câţi se vor
împovăra cu ea vor fi greu**
răniţi; şi toate naţiunile pămân-
tului se vor aduna† împotriva lui.
4 *Ps. 76.6. Ezec. 38.4.
4 În ziua aceea“, zice Domnul, „voi
lovi* orice cal cu groază şi pe
călăreţul lui cu nebunie. Şi-Mi
voi deschide ochii peste casa lui
Iuda şi voi lovi cu orbire orice
5 cal al popoarelor. Şi căpeteniile
lui Iuda vor zice în inima lor:
«Locuitorii Ierusalimului vor fi
tăria mea, prin Domnul oştirilor,
Dumnezeul lor».
6 *Obad. 18.
6 În ziua aceea voi face pe că-
peteniile lui Iuda ca* o vatră de
foc între lemne şi ca o făclie de
foc într-un snop; şi vor mistui
toate popoarele de jur-împrejur,
la dreapta şi la stânga, şi Ierusa-
limul va fi locuit[e] din nou în lo-

[a] *Sau* „şi nu suferă pentru aceasta“ [b] *Sau* „necăjite“ [c] *Sau* „pe cele risipite“ [d] *Sau* „idolatru“
[e] *Sau* „va locui“

cul său, în Ierusalim“.
7 Şi Domnul va salva corturile
lui Iuda întâi, pentru ca gloria
casei lui David şi gloria locui-
torilor Ierusalimului să nu se ri-
dice peste Iuda.

8 *Ioel 3.10.

8 În ziua aceea Domnul va apăra
pe locuitorii Ierusalimului; şi cel
care se clatină[a]* între ei va fi în
ziua aceea ca David; şi casa lui
David va fi ca Dumnezeu, ca În-
9 gerul Domnului înaintea lor. „Şi
va fi *aşa*: în ziua aceea voi căuta
să nimicesc* toate naţiunile care
vor veni împotriva Ierusalimului.

9 *Hag. 2.22. Vers. 3.

Plângere pentru Cel pe care L-au străpuns

10 *Is. 44.3. Ier. 31.9; 50.4 Ezec. 39.29. **Ioan 19.34; 19.37. Apoc. 1.7. †Ier. 6.26. Amos 8.10.

11 *Fap. 2.37. **2 Împ. 23.29 2 Cr. 35.24.

12 *Mt. 24.30. Apoc. 1.7. **2 Sam. 5.14 Lc. 3.31.

10 Şi voi turna* peste casa lui
David şi peste locuitorii Ierusa-
limului duhul îndurării şi al ce-
rerilor; şi vor privi** spre Mine,
Acela pe care L-au străpuns“; şi
vor boci pentru El, cum boceş-
te† cineva pentru singurul *lui fiu*,
şi se vor amărî pentru El, cum
este cineva în amărăciune pentru
11 întâiul *său* născut. În ziua aceea
va fi plângere mare* în Ierusalim,
ca plângerea din Hadadrimon în
12 valea[b] Meghidonului**. Şi ţara va
boci, fiecare familie în parte*;
familia casei lui David deoparte
şi soţiile lor deoparte; familia ca-
sei lui Natan** deoparte, şi soţiile
13 lor deoparte; familia casei lui Levi
deoparte, şi soţiile lor deoparte;
familia şimeiţilor deoparte, şi so-
14 ţiile lor deoparte; toate celelalte
familii, fiecare familie deoparte
şi soţiile lor deoparte.

Curăţirea de păcate

1 *Cap. 12.3. **Ier. 2.13. †Ps. 51.2,7. Is. 1.16-18. Ioan 1.29. ††Num. 19.17 Is. 4.4. Ezec. 36.25. Ev. 9.14.

2 *Ex. 23.13. Ios. 23.7. Ps. 16.4. Ezec. 30.13. Osea 2.17. Mica 5.12,13 **2 Pet. 2.1.

3 *Deut. 13.6; 13.8; 18.20.

13 În ziua aceea* se va deschi-
de** un izvor casei lui David şi
locuitorilor Ierusalimului, pentru
păcat† şi pentru necurăţie††.
2 Şi va fi *aşa*: „În ziua aceea“,
zice Domnul oştirilor, „voi ni-
mici* din ţară numele idolilor şi
ei nu vor mai fi amintiţi; şi voi
scoate, de asemenea, din ţară pe
3 profeţi** şi duhul necurat“. Şi va
fi *aşa*: dacă va mai profeţi cine-
va, tatăl său şi mama sa, care l-au
născut, îi vor zice: „Nu vei trăi,
pentru că vorbeşti minciuni în
Numele Domnului“. Şi tatăl său
şi mama sa, ei, care l-au născut, îl
vor străpunge* când va profeţi.

4 *Mica 3.6,7. **2 Împ. 1.8. Is. 20.2. Mt. 3.4.

5 *Amos 7.14.

4 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea,
profeţii se vor ruşina* fiecare de
viziunea lui, când vor profeţi, şi
nu se vor mai îmbrăca în manta
5 de păr**, ca să înşele. Şi el* va
zice: „Nu sunt profet, sunt lucră-
tor al pământului, pentru că un
om m-a cumpărat *ca rob* din ti-
6 nereţea mea“. Şi i se va zice: „Ce
sunt rănile acestea în mâinile
tale?“ Şi el va zice: „Acelea cu
care am fost rănit în casa prie-
tenilor mei“.

Suferinţele păstorului Domnului

7 *Is. 40.11. Ezec. 34.23; **Ioan 10.30; 14.10,11. Filip. 2.6. †Mt. 26.31. ††Mt. 18.10. Lc. 12.32.

8 *Rom. 11.5.

9 *Is. 48.10. **1 Pet. 1.6,7 †Ps. 50.15; 91.15. Cap. 10.6. ††Ps. 144.15 Ier. 30.22. Ezec. 11.20. Osea 2.23. Cap. 8.8.

7 „Trezeşte-te, sabie, împotriva
păstorului* Meu şi împotriva
omului care este tovarăşul**
Meu“, zice Domnul oştirilor; „lo-
veşte† păstorul, şi oile se vor ri-
sipi; şi-Mi voi întoarce mâna a-
supra celor†† mici“.
8 Şi va fi *aşa*: „În toată ţara“,
zice Domnul, „două părţi din ea
vor fi nimiciţi, vor muri, dar a
treia* *parte* va rămâne în ea.
9 Şi voi duce *această* a treia par-
te în foc* şi îi voi lămuri cum se
lămureşte argintul şi îi voi încer-
ca** aşa cum se încearcă aurul. Ei
vor chema† Numele Meu şi Eu le
voi răspunde. Eu voi zice††: «Aces-
ta este poporul Meu!» Şi ei vor zice:
«Domnul este Dumnezeul meu!»“

Domnul vine să împărăţească

1 *Is. 13.9. Ioel 2.31. Fap. 2.20.

2 *Ioel 3.2. Cap. 12.2,3. **Is. 13.16.

14 Iată, vine o zi* a Domnului,
şi prada ta va fi împărţită în
mijlocul tău.
2 „Şi voi aduna* toate naţiunile
la luptă împotriva Ierusalimului;
şi cetatea va fi luată, şi casele**
vor fi jefuite, şi femeile batjoco-
rite; şi jumătate din cetate va
merge în captivitate şi rămăşiţa
poporului nu va fi nimicită din
cetate“.
3 Şi Domnul va ieşi şi va lupta cu
naţiunile acelea, ca atunci când
4 a luptat în ziua bătăliei. Şi picioa-
rele Lui vor sta în ziua aceea pe

[a] *Sau* „se poticneşte“ [b] *Sau* „câmpia“

muntele* Măslinilor, care este
înaintea Ierusalimului, spre răsă-
rit. Şi muntele Măslinilor se va
despica** în mijlocul său spre
răsărit şi spre apus: – va fi o vale
foarte mare; şi jumătate din mun-
te se va retrage spre nord şi ju-
5 mătate din el spre sud. „Şi voi veţi
fugi *prin* valea munţilor Mei, pen-
tru că valea munţilor se va întinde
până la Aţel; şi veţi fugi, cum aţi
fugit dinaintea cutremurului* în zi-
lele lui Ozia, împăratul lui Iuda“.
Şi **Domnul** Dumnezeul meu va ve-
ni**, *şi* toţi sfinţii† împreună cu El[a].
6 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea
nu va fi lumină*; cei care strălu-
7 cesc se vor întuneca[b]. Şi va fi o
zi* deosebită cunoscută** **Dom**-
nului, nu va fi nici zi, nici noapte;
şi în timpul serii va fi† lumină.
8 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea vor
izvorî ape* vii din Ierusalim: ju-
mătate din ele spre marea de ră-
sărit şi jumătate din ele spre marea
de apus; aşa va fi şi vara şi iarna.
9 Şi **Domnul** va fi Împărat*
peste tot pământul. În ziua aceea
va fi un singur **Domn**** şi Numele
Lui, unul singur.
10 Toată ţara, de la Gheba până
la Rimon, la sud de Ierusalim, se
va face ca Araba[c]*; şi *Ierusalimul*
va fi înălţat şi va fi locuit** pe[d]
locul său, de la Poarta lui Beni-
amin până la locul porţii întâi,
până la Poarta Unghiului şi de
la Turnul† lui Hananeel până la
11 teascurile împăratului. Şi *oa-*
meni vor locui în el şi nu va mai
fi blestem*, ci Ierusalimul va locui
în siguranţă**.
12 Şi aceasta va fi plaga cu care
va lovi **Domnul** pe toate popoa-
rele care au luptat împotriva Ie-
rusalimului: carnea le[e] va putrezi,
stând ei încă pe picioarele lor, şi

4 *Ezec. 11.23. Fap. 1.12. **Is. 64.1. Ezec. 47.1-10 Mica 1.4. Hab. 3.6. Cap. 4.7; 14.8.
5 *Amos 1.1. **Ps. 96.13. Mt. 16.27; 24.30,31; 25.31. †Iuda 14. Apoc. 1.7.
6 *Ioel 2.30,31
7 *Apoc. 22.5. **Mt. 24.36. †Is. 30.26; 60.19,20. Apoc. 21.23.
8 *Ezec. 47.1. Ioel 3.18. Apoc. 22.1.
9 *Dan. 2.44. Apoc. 11.15. **Ef. 4.5,6.
10 *Is. 40.4. **Cap. 12.6. †Neem. 3.1; 12.39. Ier. 31.38.
11 *Ier. 31.40. **Ier. 23.6.

ochii le vor putrezi în orbitele lor,
şi limba le va putrezi în gura lor.
13 Şi va fi *aşa*: în ziua aceea va
fi de la **Domnul** o panică* mare
printre ei; şi vor apuca** fiecare
mâna aproapelui său, şi mâna lui
se va ridica împotriva mâinii aproa-
14 pelui său. Şi Iuda va lupta şi el la
Ierusalim[f]; şi vor fi adunate* bo-
găţiile tuturor naţiunilor din jur,
aur şi argint şi haine foarte multe.
15 Şi aşa va fi plaga* calului, a ca-
târului, a cămilei şi a măgarului
şi a tuturor vitelor care vor fi în
taberele acelea, ca plaga aceasta.
16 Şi va fi *aşa*: toţi câţi vor ră-
mâne din toate naţiunile care au
venit împotriva Ierusalimului se
vor sui* din an în an, ca să se în-
chine Împăratului, **Domnului** oşti-
rilor, şi să ţină sărbătoarea**
17 Corturilor. Şi va fi *aşa*: cine nu se
va sui la Ierusalim din *toate* fa-
miliile* pământului, ca să se în-
chine Împăratului, **Domnului** oşti-
rilor, peste aceia nu va fi ploaie.
18 Şi, dacă familia Egiptului nu se
va sui şi nu va veni, nici* peste
ei nu va fi: va fi plaga cu care va
lovi **Domnul** naţiunile care nu se
vor sui să ţină sărbătoarea Cor-
19 turilor. Aceasta va fi pedeapsa[g]
Egiptului şi pedeapsa tuturor na-
ţiunilor care nu se vor sui să ţină
sărbătoarea Corturilor.
20 În ziua aceea va fi *scris* pe
zurgălăii[h] cailor: „Sfinţenie* **Dom**-
nului!“ Şi oalele** din casa **Dom**-
nului vor fi ca farfuriile adânci[i]
21 înaintea altarului. Da, orice oală în
Ierusalim şi în Iuda va fi sfântă
pentru **Domnul** oştirilor. Şi toţi
cei care jertfesc vor veni şi vor
lua din ele şi vor fierbe în ele.
Şi în ziua aceea nu va mai fi*
nici un canaanit[j] în casa **Domnu**-
lui oştirilor.

13 *1 Sam. 14.15; 14.20. **Jud. 7.22. 2 Cr. 20.23. Ezec. 38.21.
14 *Ezec. 39.10; 39.17.
15 *Vers. 12.
16 *Is. 60.6,7,9; 66.23. **Lev. 23.34; 23.43. Neem. 8.14. Osea 12.9. Ioan 7.2.
17 *Is. 60.12.
18 *Deut. 11.10.
20 *Ex. 28.36-38 Is. 23.18. **Ezec. 46.20
21 *Is. 35.8. Ioel 3.17. Ţef. 1.11. Apoc. 21.27; 22.15.

[a] *Lit.* „cu Tine“ [b] *Sau* „strălucirea se va micşora“; *sau* „lumina nu va fi strălucire şi întuneric“ [c] *Sau* „o câmpie“ [d] *Sau* „va rămâne la“ [e] *Lit.* „îi“ *(în tot versetul)* [f] *Sau* „împotriva Ierusalimului“ [g] *Sau* „păcatul“, „vina“ [h] *Sau* „frâul“ [i] *Vase în care se aduna sângele stropirii* [j] *Sau* „negustor“

MALEAHI[a]

Dragostea Domnului pentru Israel

1 Profeția[b] cuvântului Domnu-
lui către Israel prin[c] Maleahi.
2 „Eu v-am iubit*“, zice Dom-
nul, „dar voi ziceți: «În ce ne-ai
iubit?» Nu era Esau fratele lui
Iacov?“ zice Domnul, „totuşi Eu
3 l-am iubit pe Iacov** şi l-am urât
pe Esau şi am făcut munții* lui o
pustietate şi moştenirea lui *am
dat-o* şacalilor pustiului“.
4 Dacă Edomul va zice: „Sun-
tem sfărâmați, dar vom construi
din nou locurile dărâmate!“, aşa
zice Domnul oştirilor: „Ei vor
construi, iar Eu voi surpa. Şi *oa-
menii* îi vor numi: «Ținutul rău-
tății!» şi «Poporul împotriva că-
ruia Domnul S-a mâniat pentru
5 totdeauna!»“ Şi ochii voştri vor
vedea şi veți zice: „Mărit* este
Domnul dincolo de hotarul lui
Israel!“

Jertfe neprimite

6 „Un fiu onorează* pe tatăl *său*
şi un slujitor pe stăpânul său.
Dacă deci Eu sunt Tată**, unde
este onoarea Mea? Şi dacă sunt
Domn, unde este temerea de
Mine? zice Domnul oştirilor că-
tre voi, preoților, care disprețuiți
Numele Meu şi ziceți†: «Cu ce
7 am disprețuit Numele Tău?» Voi
aduceți pâine* întinată pe alta-
rul Meu şi ziceți: «Prin ce Te-am
întinat?» Prin aceea că ziceți:
«Masa** Domnului este de dis-
8 prețuit!» Şi când aduceți* pe cea
oarbă ca jertfă, nu este rău? Şi
când aduceți pe cea şchioapă şi
bolnavă, nu este rău? Ia du-o
guvernatorului tău: îi vei fi tu
plăcut? sau te va primi** el?“ zice
Domnul oştirilor.
9 Şi acum deci rugați pe Dumne-
zeu ca să Se îndure de noi.
„Aceasta a fost* din mâna voas-
tră; va primi El pe vreunul din
voi?“ zice Domnul oştirilor.

2 *Deut. 7.8; 10.15. **Rom. 9.13.
3 *Ier. 49.18. Ezec. 35.3,4; 35.7,9,14,15. Obad. 10.
5 *Ps. 35.27.
6 *Ex. 20.12. **Lc. 6.46. †Cap. 2.14; 2.17; 3.7,8; 3.13.
7 *Deut. 15.21 **Ezec. 41.22 Vers. 12.
8 *Lev. 22.22. Deut. 15.21. Vers. 14. **Iov 42.8.
9 *Osea 13.9.

10 „Cine este între voi care mă-
car uşile să le închidă? şi voi n-ați
aprinde *foc* în zadar pe altarul
Meu! N-am plăcere* de[d] voi“, zice
Domnul oştirilor, „nici nu voi
primi un dar de mâncare** din
mâna voastră.
11 Pentru că, de la răsăritul* soa-
relui chiar până la apusul lui, Nu-
mele Meu va fi mare** printre
națiuni şi în orice loc† se va aduce
tămâie†† Numelui Meu şi un
dar de mâncare curat*†, pentru
că Numele Meu va fi mare prin-
tre națiuni“, zice Domnul oştirilor.
12 „Dar voi îl profanați prin a-
ceea că ziceți: «Masa* Domnului
este întinată; şi rodul ei, mânca-
13 rea ei, de disprețuit!» Şi ziceți:
«Iată, ce osteneală *zadarnică*!»
şi ați disprețuit-o[e]“, zice Domnul
oştirilor, „şi ați adus *ce era*
sfâşiat[f]* şi pe cea şchioapă şi pe
cea bolnavă; aşa aduceți voi darul
de mâncare! Să primesc** Eu
aceasta din mâna voastră?“ zice
14 Domnul. „Da, blestemat fie înşe-
lătorul care are în turma sa o
parte bărbătească şi face o pro-
misiune şi jertfeşte Domnului ce
este stricat*! Pentru că Eu sunt un
împărat** mare“, zice Domnul
oştirilor, „şi Numele Meu este în-
fricoşător† printre națiuni“.

Mustrare împotriva preoților

2 „Şi acum voi, preoților, po-
runca aceasta este pentru voi.
2 Dacă nu veți asculta* şi dacă
nu veți pune la inimă să dați glo-
rie Numelui Meu“, zice Domnul
oştirilor, „voi trimite chiar bles-
temul asupra voastră şi voi bles-
tema binecuvântările voastre. Da,
le-am şi blestemat, pentru că nu
puneți *aceasta* la inimă.
3 Iată, voi mustra sămânța voas-
tră şi voi presăra balegă pe fețele
voastre, balega sărbătorilor voas-

10 *Ier. 14.10. **Is. 1.11,13 Ier. 6.20; 14.12. Amos 5.21.
11 *Ps. 113.3. Is. 45.6; 59.19. **Is. 60.3,5; 66.19,20. †Ioan 4.21,23 1 Tim. 2.8. ††Apoc. 8.3. *†Is. 66.20.
12 *Vers. 7.
13 *Lev. 6.4. **Lev. 22.20
14 *Vers. 8. **Ps. 47.2. Zah. 14.9. 1 Tim. 6.15. †Țef. 2.11.
2 *Lev. 26.14. Deut. 28.15.

[a] *Sau* „MALACHI“: *Solul Meu* [b] *Lit.* „Povara“ [c] *Lit.* „prin mâna lui“ [d] *Lit.* „în“ [e] *Lit.* „ați suflat deasupra“ [f] *Sau* „luat cu sila“

4 tre; și veți fi luați* cu ea! Și veți
cunoaște că Eu v-am trimis po-
runca aceasta, pentru ca legă-
mântul Meu să fie cu Levi“, zice
5 Domnul oștirilor. „Legământul*
Meu cu el era de viață și de
pace. Și le-am dat lui ca să se
teamă; și el s-a temut** de Mine
și a tremurat înaintea Numelui
6 Meu. Legea* adevărului era în
gura lui și nedreptate nu s-a gă-
sit pe buzele lui; el a umblat cu
Mine în pace și dreptate și a în-
tors pe mulți** de la nelegiuire.
7 Pentru că buzele* preotului
trebuie să păstreze cunoștința și
din gura lui se așteaptă legea,
pentru că el** este solul Domnu-
8 lui oștirilor. Dar voi v-ați abătut
din cale; i-ați făcut pe mulți*
să se poticnească de lege. Ați
stricat** legământul lui Levi“,
9 zice Domnul oștirilor. „Și v-am
făcut* și Eu de disprețuit și înjo-
siți înaintea întregului popor,
pentru că n-ați păzit căile Mele,
ci ați fost părtinitori în *adminis-*
trarea legii“.

Necredincioșie în închinare și în căsătorie

10 Nu avem toți* un singur Tată?
Nu ne-a creat** un singur Dum-
nezeu? De ce ne purtăm cu ne-
credincioșie fiecare împotriva
fratelui său, profanând legămân-
tul părinților noștri?
11 Iuda s-a purtat cu necredin-
cioșie și o urâciune se comite în
Israel și în Ierusalim, pentru că
Iuda a profanat locașul sfânt al
Domnului, pe care El l-a iubit, și
s-a căsătorit* cu fiica unui dum-
12 nezeu străin. Domnul va nimici
din corturile lui Iacov pe omul
care face* aceasta, pe cel care
strigă[a] și pe cel care răspunde și
pe cel care aduce un dar de
mâncare Domnului oștirilor.
13 Și acesta este un alt *lucru*[b]
pe care îl faceți: voi acoperiți al-
tarul Domnului cu lacrimi, cu
plâns și cu suspine, încât El nu Se
mai uită la darul de mâncare și
nu-l primește cu satisfacție din
14 mâna voastră. Totuși ziceți: „De
ce?“ Pentru că Domnul a fost mar-
tor între tine și soția tinereții* tale,
față de care te-ai purtat cu necre-
dincioșie**, deși ea este tovarășa
ta și soția† legământului tău.
15 Și nu Unul singur i-a făcut*?[c]
Și rămășița Duhului era a Sa. Și
de ce Unul singur?[d] El căuta o
sământă** a lui Dumnezeu. Deci
luați seama la duhul vostru; și
nimeni să nu se poarte cu necre-
dincioșie† față de soția tinereții lui.
16 „Pentru că Eu urăsc* despăr-
țirea[e]“, zice Domnul Dumnezeul
lui Israel; „și el își acoperă cu
violență haina“, zice Domnul oș-
tirilor; deci luați seama la duhul
vostru, ca să nu vă purtați cu
necredincioșie.
17 Voi L-ați obosit* pe Domnul
cu vorbele voastre și ziceți: „Cu
ce *L*-am obosit?“ Prin aceea că
ziceți: „Oricine face rău este bun
în ochii Domnului și în ei Își
găsește plăcerea“; sau: „Unde
este Dumnezeul judecății?“

Înaintemergătorul lui Mesia. Vestirea zilei Domnului

3 ✸ „Iată, trimit* pe solul[f] Meu
și el va pregăti** calea înaintea
Mea. Și Domnul pe care-L căutați
va veni deodată la templul Său;
și Îngerul† legământului în Care
găsiți plăcere: iată††, vine“, zice
Domnul oștirilor.
2 Dar cine va putea îndura[g] ziua
venirii* Lui și cine va sta** în
picioare când Se va arăta El?
Pentru că El† va fi ca focul topi-
3 torului și ca leșia albitorilor; și
El va ședea* *ca* acela care to-
pește și purifică argintul; și va
purifica pe fiii lui Levi și-i va
curăți ca aurul și argintul, și vor
aduce** Domnului un dar de
4 mâncare în dreptate. Atunci da-
rul de mâncare al lui Iuda și al
Ierusalimului va fi plăcut* Dom-
nului, ca în zilele din vechime,

3 *1 Împ. 14.10.
5 *Num. 25.12 Ezec. 34.25; 37.26. **Deut. 33.8; 33.9.
6 *Deut. 33.10. **Ier. 23.22. Iac. 5.20.
7 *Lev. 10.11. Deut. 17.9; 17.10; 24.8. Ezra 7.10. Hag. 2.11,12. **Gal. 4.14.
8 *1 Sam. 2.17 Ier. 18.15. **Neem. 13.29
9 *1 Sam. 2.30
10 *Is. 63.16; 64.8. Ier. 31.9. 1 Cor. 8.6. Ef. 4.6. **Iov 31.15.
11 *Ezra 9.1; 10.2. Neem. 13.23.
12 *Neem. 13.28; 13.29.
14 *Is. 54.6. Pr. 5.18. **Ier. 9.2. Cap. 3.5. †Pr. 2.17.
15 *Gen. 2.24. Mt. 19.4,5. **Rut 4.12. 1 Sam. 2.20. Ezra 9.2. 1 Cor. 7.14. †Ex. 20.14. Lev. 20.14.
16 *Deut. 24.1. Mt. 5.32; 19.8.
17 *Is. 43.24. Amos 2.13. Cap. 3.13-15.
1 *Mt. 11.10. **Is. 40.3. †Is. 63.9. ††Hag. 2.7.
2 *Cap. 4.1. **Apoc. 6.17 †Is. 4.4. Mt. 3.10-12.
3 *Is. 1.25. Zah. 13.9. **1 Pet. 2.5.
4 *Cap. 1.11.

[a] *Lit.* „trezește“ [b] *Sau* „un al doilea *lucru*“ [c] *Sau* „Și nu i-a făcut El una?“ [d] *Sau* „Și de ce una?“ [e] *Sau* „alungarea“ [f] *Sau* „îngerul“ [g] *Sau* „va fi bun pentru“

şi ca în anii de mai înainte.
5 „Şi Eu Mă voi apropia de voi
la judecată şi voi fi un martor
grabnic împotriva vrăjitorilor şi
împotriva adulterilor şi împo-
triva celor care jură* fals şi îm-
potriva celor care asupresc[a] pe
salariat, în plata *lui*, pe văduvă şi
pe orfan şi pe cei care nedrep-
tăţesc pe străin[b] şi nu se tem de
Mine“, zice Domnul oştirilor.

5 *Zah. 5.4. Iac. 5.4,12.

Zeciuiala şi binecuvântarea

6 „Pentru că Eu, Domnul, nu
Mă schimb*; de aceea** voi, fii
ai lui Iacov, nu sunteţi nimiciţi
7 de tot. Din zilele părinţilor voştri*
voi v-aţi abătut de la rânduielile
Mele şi nu le-aţi păzit. Întoar-
ceţi-vă** la Mine şi Eu Mă voi
întoarce la voi“, zice Domnul oş-
tirilor. „Dar voi ziceţi†: «În ce *fel*
să ne întoarcem?»
8 Va înşela[c] un om pe Dumne-
zeu? Totuşi voi Mă înşelaţi şi zi-
ceţi: «În ce Te înşelăm?» *În* zeciu-
ieli şi în darurile* ridicate. Sunteţi
9 blestemaţi cu blestem şi pe Mine
Mă înşelaţi voi, naţiunea aceasta
10 întreagă! Aduceţi* toată zeciuiala
în casa vistieriei**, ca să fie hrană
în casa Mea; şi puneţi-Mă la în-
cercare acum prin aceasta“, zice
Domnul oştirilor, „dacă nu vă voi
deschide† ferestrele cerurilor şi nu
voi turna†† peste voi o binecu-
vântare până nu va mai fi loc pen-
11 tru ea. Şi voi mustra pentru voi
pe cel care mănâncă*, şi el nu va
distruge roadele pământului vos-
tru, nici viţa voastră nu-şi va le-
păda rodul înainte de vreme în
12 câmp“, zice Domnul oştirilor. „Şi
toate naţiunile vă vor numi feri-
ciţi, pentru că veţi fi o ţară* a
desfătării“, zice Domnul oştirilor.
13 „Cuvintele* voastre s-au înăs-
prit împotriva Mea“, zice Dom-
nul. „Dar voi ziceţi: «Ce am vor-
bit noi împotriva Ta?»
14 Voi ziceţi: «În zadar slujeşte
cineva lui Dumnezeu; şi ce câştig
este să păzim cele de păzit ale
Lui şi să umblăm cu jale înaintea
15 Domnului oştirilor? Şi acum îi soco-
tim fericiţi* pe cei mândri; da, cei care
lucrează răutate sunt zidiţi; da, ei Îl
ispitesc** pe Dumnezeu şi scapă»“.

6 *Num. 23.19. Rom. 11.29. Iac. 1.17. **Plân. 3.22.
7 *Fap. 7.51. **Zah. 1.3. †Cap. 1.6.
8 *Neem. 13.10; 13.12.
10 *Pr. 3.9,10. **1 Cr. 26.20 2 Cr. 31.11. Neem. 10.38; 13.13. †Gen. 7.11. 2 Împ. 7.2. ††2 Cr. 31.10
11 *Amos 4.9.
12 *Dan. 8.9.
13 *Cap. 2.17.
15 *Ps. 73.12. Cap. 2.17. **Ps. 95.9.

O carte de aducere-aminte

16 Atunci cei care se temeau* de
Domnul vorbeau adesea unul cu
altul; şi Domnul a luat aminte şi a
ascultat**; şi o carte† de aducere-
aminte a fost scrisă înaintea Lui
pentru cei care se temeau de Dom-
nul şi se gândeau la Numele Lui.
17 „Şi ei vor fi* ai Mei, o comoa-
ră** deosebită“, zice Domnul oş-
tirilor, „în ziua pe care o pregă-
tesc. Şi-i voi cruţa†, cum cruţă un
om pe propriul său fiu care-i slu-
18 jeşte. Şi vă veţi întoarce* şi veţi
deosebi[d] între cel drept şi cel
rău, între cel care-I slujeşte lui
Dumnezeu şi cel care nu-I slujeşte“.

16 *Ps. 66.16. Cap. 4.2. **Ev. 3.13. †Ps. 56.8. Is. 65.6. Apoc. 20.12.
17 *Ex. 19.5. Ps. 135.4. Tit 2.14. 1 Pet. 2.9. **Is. 62.3. †Ps. 103.13.
18 *Ps. 58.11.

4 „Pentru că, iată, vine ziua* care
va arde ca un cuptor; şi toţi
cei mândri şi toţi cei care lucrea-
ză răutate** vor fi mirişte; şi
ziua care vine îi va arde“, zice
Domnul oştirilor, „încât nu le va
lăsa nici rădăcină, nici ramură.
2 Şi vouă, care vă temeţi* de Nu-
mele Meu, vă va răsări Soarele
dreptăţii** cu vindecarea în ari-
pile Lui; şi veţi ieşi şi veţi zbur-
3 da ca viţeii de îngrăşat[e]. Şi veţi
călca* în picioare pe cei răi,
pentru că ei vor fi cenuşă sub
tălpile picioarelor voastre în ziua
pe care o pregătesc Eu“, zice
Domnul oştirilor.
4 „Aduceţi-vă aminte de legea
lui Moise*, slujitorul Meu, pe care
i-am poruncit-o în Horeb** pen-
tru tot Israelul†, de rânduieli şi
de judecăţi.
5 Iată, Eu vi-l trimit pe profetul
Ilie*, înainte** de a veni ziua
Domnului cea mare şi înfricoşă-
6 toare. Şi el va întoarce* inima
părinţilor către copii şi inima co-
piilor către părinţii lor, ca nu cum-
va să vin şi să lovesc** ţara cu
blestem“.

1 *Ioel 2.31. Cap. 3.2. 2 Pet. 3.7. **Cap. 3.18.
2 *Cap. 3.16. **Lc. 1.78. Ef. 5.14. 2 Pet. 1.19. Apoc. 2.28.
3 *2 Sam. 22.43 Mica 7.10. Zah. 10.5.
4 *Ex. 20.1. **Deut. 4.10 †Lev. 26.46. Ps. 78.5.
5 *Mt. 11.14; 17.11,12. Mc. 9.11-13. **Ioel 2.31.
6 *Lc. 1.17. **Is. 11.4. Zah. 14.12.

[a] *Sau* „înşală“ [b] *Sau* „sucesc judecata străinului“ [c] *Lit.* „Va fura“ [d] *Sau* „veţi deosebi din nou“ [e] *Sau* „din grajd“

NOUL

TESTAMENT

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

Genealogia lui Isus Hristos (Lc. 3.23-38)

1 Cartea genealogiei lui Isus
Hristos, fiu* al lui David, fiu** al
lui Avraam.
2 Avraam* a născut pe Isaac; şi
Isaac** a născut pe Iacov; şi
Iacov† a născut pe Iuda şi pe fraţii
3 lui; şi Iuda* a născut pe Fares şi pe
Zara, din Tamar; şi Fares** a
născut pe Esrom; şi Esrom a născut
4 pe Aram; şi Aram a născut pe
Aminadab; şi Aminadab a născut
pe Naason; şi Naason a născut pe
5 Salmon; şi Salmon a născut pe
Boaz, din Rahav; şi Boaz a născut
pe Obed, din Rut; şi Obed a născut
6 pe Iese; şi Iese* a născut pe David,
împăratul.
Şi David[a]** a născut pe So-
lomon, din cea *care fusese soţie* a
7 lui Urie; şi Solomon* a născut pe
Roboam; şi Roboam a născut pe
Abia; şi Abia a născut pe Asa;
8 şi Asa a născut pe Iosafat; şi Iosafat
a născut pe Ioram; şi Ioram a năs-
9 cut pe Ozia; şi Ozia a născut pe
Ioatam; şi Ioatam a născut pe Ahaz;
şi Ahaz a născut pe Ezechia;
10 şi Ezechia* a născut pe Manase; şi
Manase a născut pe Amon; şi
11 Amon a născut pe Iosia; şi Iosia*
a născut pe Iehonia şi pe fraţii lui,
pe timpul deportării** în Babilon.
12 Şi, după deportarea în Babilon,
Iehonia* a născut pe Salatiel; şi
Salatiel a născut pe Zorobabel**;
13 şi Zorobabel a născut pe Abiud;
şi Abiud a născut pe Eliachim; şi
14 Eliachim a născut pe Azor; şi Azor
a născut pe Sadoc; şi Sadoc a
născut pe Achim; şi Achim a
15 născut pe Eliud; şi Eliud a născut
pe Eleazar; şi Eleazar a născut pe
Matan; şi Matan a născut pe
16 Iacov; şi Iacov a născut pe Iosif,
bărbatul Mariei, din care S-a
născut Isus, care Se numeşte
Hristos.
17 Deci toate generaţiile de la
Avraam până la David *sunt* pai-
sprezece generaţii; şi de la David
până la deportarea în Babilon,
paisprezece generaţii; şi de la
deportarea în Babilon până la
Hristos, paisprezece generaţii.

1 *Ps. 132.11. Is. 11.1. Ier. 23.5. Cap. 22.42. Ioan 7.42. Fap. 2.30; 13.23. Rom. 1.3. **Gen. 12.3; 22.18. Gal. 3.16.
2 *Gen. 21.2,3. **Gen. 25.26 †Gen. 29.35.
3 *Gen. 38.27. **Rut 4.18. 1 Cr. 2.5,9.
6 *1 Sam.16.1; 17.12. **2Sam.12.24
7 *1 Cr. 3.5,10.
10 *2 Împ.20.21 1 Cr. 3.13.
11 *1 Cr.3.15,16 **2 Împ. 24. 14-16; 25.11. 2 Cr.36.10,20 Ier. 27.20; 39.9; 52.11; 52.15,28-30. Dan. 1.2.
12 *1Cr. 3.17,19 **Ezra 3.2; 5.2. Neem. 12.1. Hag. 1.1.

Naşterea lui Isus Hristos (Lc. 1.26-38; 2.1-7)

18 Iar naşterea lui Isus Hristos[b]
a fost aşa: fiind logodită mama
Lui, [c]Maria, cu Iosif, înainte de a
fi ei împreună, s-a aflat însărci-
19 nată[d] de la* Duhul Sfânt. Dar
Iosif, soţul ei, fiind drept şi ne-
vrând s-o expună* public, şi-a
20 propus s-o lase pe ascuns. Dar în
timp ce se gândea el la acestea,
iată, un înger al Domnului i s-a
arătat în vis, spunând: „Iosife, fiu
al lui David, nu te teme să iei pe
Maria, soţia ta, pentru că ce s-a
zămislit în ea este de la Duhul
21 Sfânt. Şi ea va naşte* un Fiu şi-I
vei pune numele Isus; pentru că
El** va mântui pe poporul Său de
22 păcatele sale[e]“. Iar toate acestea
au avut loc ca să se împlinească
ce a fost spus de Domnul prin
23 profetul care zice: „Iată*, fecioara
va fi însărcinată şi va naşte un
Fiu şi-I vor pune numele Emanuel“,
care tradus este: Dumnezeu cu noi.
24 Şi Iosif, trezindu-se din somn, a
făcut cum îi poruncise îngerul Dom-
25 nului; şi a luat *la el* pe soţia sa şi
n-a cunoscut-o până când ea L-a
născut pe Fiul* ei cel întâi-năs-
cut[f]; şi el I-a pus numele Isus.

18 *Lc. 1.35.
19 *Deut. 24.1.
21 *Lc. 1.31. **Fap. 4.12; 5.31; 13.23,38.
23 *Is. 7.14.
25 *Ex. 13.2. Lc. 2.7,21.

Vizita magilor

2 Iar după ce S-a născut* Isus în
Betleemul din Iudeea, în zilele
împăratului Irod, iată, *nişte* magi
de la răsărit** au venit la

1 *Lc. 2.4,6,7. **Gen. 10.30; 25.6. 1 Împ. 4.30.

---

[a] *Unele ms. ad.* „împăratul“ [b] *Unele ms.* „Iar naşterea Hristosului“; *alte ms.* „Iar naşterea lui Hristos, Isus“; *alte ms.* „Iar naşterea Hristosului, Isus“ [c] *Unele ms. ad.* „adică“ [d] *Lit.* „având în pântece“ [e] *Lit.* „de păcatele lor“ [f] *Unele ms. omit* „cel întâi-născut“

2 *Lc. 2.11. **Num. 24.17. Is. 60.3.

2 Ierusalim, spunând: „Unde* este
Împăratul iudeilor care *tocmai* S-a
născut?[a] pentru că I-am văzut
steaua** în răsărit şi am venit să
ne închinăm Lui“.
3 Dar Irod, împăratul, auzind,
s-a tulburat, şi tot Ierusalimul îm-

4 *2 Cr.36.14. **2 Cr.34.13. †Mal. 2.7.

4 preună cu el. Şi, adunând pe toţi
preoţii* de seamă şi pe cărturarii**
poporului, a căutat să afle† de la ei
unde urma să Se nască Hristosul[b].
5 Şi ei i-au spus: „În Betleemul din
Iudeea, pentru că aşa este scris

6 *Mica 5.2. Ioan 7.42. **Apoc.2.27.

6 prin profetul: «Şi tu, Betleeme*, ţară
a lui Iuda, nu eşti nicidecum cea mai
neînsemnată dintre căpeteniile lui
Iuda; pentru că din tine va ieşi un
Conducător care va păstori** pe
poporul Meu, Israel»“.
7 Atunci Irod, chemând pe magi
în ascuns, a aflat întocmai de la
ei timpul când se arătase steaua[c].
8 Şi, trimiţându-i la Betleem, a
spus: „Mergeţi, cercetaţi exact
despre Copilaş; şi, când *Îl* veţi
găsi, daţi-mi de ştire, ca să vin
9 şi eu să mă închin Lui“. Şi ei,
ascultând pe împăratul, au plecat;
şi, iată, steaua pe care o văzuseră
în răsărit mergea înaintea lor,
până când a venit şi a stat dea-
10 supra, unde era Copilaşul. Şi,
când au văzut steaua, s-au bucurat

11 *Ps. 72.10. Is. 60.6.

11 cu bucurie foarte mare. Şi, in-
trând în casă, au văzut[d] Copilaşul
cu Maria, mama Lui, şi, căzând la
pământ, I s-au închinat; şi, des-
chizându-şi comorile, I-au adus

12 *Cap. 1.20.

12 daruri*: aur şi tămâie şi smirnă. Şi,
fiind divin înştiinţaţi în vis* să nu
se întoarcă la Irod, au plecat în
ţara lor pe alt drum.

Fuga în Egipt

13 Iar după ce au plecat ei, iată,
un înger al Domnului se arată în
vis lui Iosif, spunând: „Ridică-te,
ia Copilaşul şi pe mama Lui şi
fugi în Egipt şi rămâi[e] acolo până
când îţi voi spune; pentru că Irod
va căuta Copilaşul ca să-L omoa-
14 re“. Şi, ridicându-se, a luat Co-
pilaşul şi pe mama Lui, noaptea,

15 *Osea 11.1.

15 şi a plecat în Egipt şi a rămas[f]
acolo până la moartea lui Irod,
ca să se împlinească ce a fost
spus de Domnul prin profetul care
zice: „Am* chemat pe Fiul Meu
din Egipt“.

Omorârea copilaşilor

16 Atunci Irod, văzând că fusese
înşelat de magi, s-a mâniat foarte
tare; şi a trimis şi a omorât pe toţi
băieţii care *erau* în Betleem şi
în toate ţinuturile[g] lui, de la doi
ani în jos, după timpul pe care îl
17 aflase întocmai de la magi. Atunci
s-a împlinit ce a fost spus prin[h]

18 *Ier. 31.15.

18 profetul Ieremia, care zice: „Un*
glas s-a auzit în Rama, [i]plâns şi
jale mare: Rahela plângându-şi
copiii şi nevrând[j] să fie mângâia-
tă, pentru că nu *mai* sunt“.

Întoarcerea la Nazaret (Lc. 2.39)

19 Dar, după ce a murit Irod, iată,
un înger al Domnului se arată în
20 vis lui Iosif în Egipt, spunând:
„Ridică-te, ia Copilaşul şi pe ma-
ma Lui şi mergi în ţara lui Israel;
pentru că au murit cei care căutau
21 viaţa[k] Copilaşului“. Şi el, ridicân-
du-se, a luat Copilaşul şi pe mama
Lui şi a venit în ţara lui Israel.

22 *Cap. 3.13. Lc. 2.39.

22 Dar, auzind că Arhelau împără-
ţeşte peste Iudeea în locul lui Irod,
tatăl său, s-a temut să meargă a-
colo; şi, fiind divin înştiinţat în

23 *Ioan 1.45. **Jud. 13.5. 1 Sam. 1.11.

23 vis, a plecat în părţile* Galileii şi
a venit şi a locuit într-o cetate nu-
mită Nazaret*, ca să se împlineas-
că ceea ce s-a spus** prin profeţi:
El Se va chema Nazarinean.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul (Mc. 1.1-8; Lc. 3.1-18; Ioan 1.6-8; 1.19-28)

1 *Ios. 14.10. 2 *Cap. 4.17;

3 Şi în zilele acelea ·a venit Ioan
Botezătorul, predicând în* pustiul
2 Iudeii şi[l] spunând: „Pocăiţi-vă,
pentru că s-a apropiat Împărăţia*
3 cerurilor“. Pentru că acesta este
cel despre care s-a spus prin pro-

[a] *Sau „Unde este Cel care S-a născut Împărat al Iudeilor?“* [b] *Articulat, se referă la Mesia, Unsul: atribut sau caracter al Domnului Isus; apare frecvent în evanghelii. Nearticulat, „Hristos“, se referă la Numele Său; apare frecvent în epistole.* [c] *Lit.* „timpul stelei care se arăta“ [d] *Unele ms.* „au găsit“ [e] *Lit.* „fii“ [f] *Lit.* „a fost“ [g] *Lit.* „hotarele“ [h] *Unele ms.* „de către“ [i] *Unele ms. ad.* „tânguire şi“ [j] *Lit.* „nu vroia“ [k] *Sau* „sufletul“; *în gr. acelaşi cuvânt înseamnă şi viaţă şi suflet* [l] *Unele ms. omit* „şi“

3 *Is. 40.3. Mc. 1.3. Lc. 3.4. Ioan 1.23. **Lc. 1.76.
4 *Mc. 1.6. **2 Împ. 1.8. Zah. 13.4. †Lev. 11.22. ††1Sam.14.25; 14.26.
5 *Mc. 1.5. Lc. 3.7.
6 *Fap. 19.4; 19.18.
7 *Cap. 12.34; 23.33. Lc. 3.7-9. **Rom. 5.9. 1 Tes. 1.10.
9 *Ioan 8.33; 8.39. Fap. 13.26. Rom. 4.1,11; 4.16.
10 *Cap. 7.19. Lc. 13.7,9. Ioan 15.6.
11 *Mc. 1.8. Lc. 3.16. Ioan 1.15,26; 1.33. Fap. 1.5; 11.16; 19.4. **Is.4.4;44.3. Mal. 3.2. Fap. 2.3,4. 1 Cor. 12.13.
12 *Mal. 3.3. **Mal. 4.1. Cap. 13.30.

fetul Isaia, care zice: „Glas* al ce-
lui[a] care strigă în pustiu: «Pregă-
tiţi** calea Domnului, neteziţi-I
4 cărările[b]»“. Şi acest Ioan* îşi
avea** îmbrăcămintea din păr de
cămilă şi un brâu din piele în ju-
rul mijlocului său; şi hrana lui era
lăcuste† şi miere†† sălbatică.
5 Atunci Ierusalimul* şi toată
Iudeea şi tot ţinutul din jurul Ior-
6 danului ieşeau la el; şi erau bote-
zaţi* de el în[c] Iordan, mărturisin-
du-şi păcatele.
7 Dar, văzând pe mulţi dintre
farisei şi dintre saduchei venind
pentru botezul lui, le-a spus: „Pui
de năpârci*, cine v-a înştiinţat să
8 fugiţi de mânia** viitoare? Faceţi
9 deci rod vrednic[d] de pocăinţă; şi nu
vă gândiţi să ziceţi în voi înşivă:
«Avem* pe Avraam ca tată!»;
pentru că vă spun că Dumnezeu
poate din pietrele acestea să ridice
10 copii lui Avraam. Şi securea este
deja înfiptă[e] chiar la rădăcina
pomilor; deci orice pom* care nu
face rod bun este tăiat şi aruncat
11 în foc. Eu, în adevăr, vă* botez în
apă spre pocăinţă; dar Cel care
vine după mine este mai puternic
decât mine şi eu nu sunt vrednic
să-I duc sandalele; El** vă va
12 boteza cu[f] Duh Sfânt şi cu foc: Cel
a cărui vânturătoare *este* în mâna
Sa*; şi Îşi va curăţa în întregime
aria şi Îşi va aduna grâul în grâ-
nar, iar pleava o va arde** cu
foc de nestins“.

Botezul lui Isus (Mc. 1.9-11; Lc. 3.21-22; Ioan 1.29-34)

13 *Cap. 2.22.

13 Atunci ·a venit Isus din Ga-
lileea* la Iordan, la Ioan, ca să fie
14 botezat de el; dar Ioan Îl oprea,
spunând: „Eu am nevoie să fiu bo-
tezat de Tine, şi Tu vii la mine?“
15 Şi Isus, răspunzând, i-a zis: „Lasă
acum; pentru că aşa se cuvine,
să împlinim toată dreptatea“.
16 Atunci ·L-a lăsat. Şi Isus, după
ce a fost botezat, a ieşit îndată din
apă; şi, iată, cerurile I s-au deschis
şi a văzut Duhul* lui Dumnezeu
coborând ca un porumbel şi venind
17 peste El; şi iată un glas* din ceruri
spunând: „Acesta** este Fiul Meu
Preaiubit[g], în care Îmi găsesc
plăcerea“.

16 *Is. 11.2; 42.1.
17 *Ioan 12.28. **Ps. 2.7. Cap. 12.18; 17.5. Lc. 9.35. Ef. 1.6. Col. 1.13. 2 Pet. 1.17.

Ispitirea lui Isus (Mc. 1.12-13; Lc. 4.1-13)

1 *1Împ. 18.12 Ezec. 3.14; 8.3; 11.1,24; 40.2; 43.5. Fap. 8.39.
4 *Deut. 8.3.
5 *Neem.11.1; 11.18. Is. 48.2; 52.1 Cap. 27.53. Apoc. 11.2.
6 *Ps.91.11,12
7 *Deut. 6.16.
10 *Deut. 6.13; 10.20. Ios. 24.14. 1 Sam. 7.3.
11 *Ev. 1.14.

4 Atunci Isus a fost dus de[f] Du-
hul* în pustiu, ca să fie ispitit de
2 diavolul. Şi, după ce a postit pa-
truzeci de zile şi patruzeci de
3 nopţi, la urmă a flămânzit. Şi is-
pititorul, apropiindu-se de El, I-a
spus[h]: „Dacă eşti Fiu al lui Dum-
nezeu, spune ca pietrele acestea
4 să se facă pâini[i]“. Dar El, răspun-
zând, i-a spus: „Este scris: «Omul*
nu va trăi numai cu pâine, ci cu
orice cuvânt care iese din[j] gura lui
Dumnezeu»“.
5 Atunci diavolul ·L-a luat în
sfânta* cetate şi ·L-a pus pe strea-
6 şina templului[k] şi ·I-a spus: „Dacă
eşti Fiu al lui Dumnezeu, arun-
că-Te jos, pentru că este scris:
«Va* porunci îngerilor Săi pentru
Tine şi Te vor purta pe mâini, ca
nu cumva să-Ţi loveşti piciorul
7 de vreo piatră»“. Isus i-a spus:
„Din nou este scris: «Să* nu ispi-
teşti pe Domnul Dumnezeul tău»“.
8 Din nou diavolul ·L-a luat pe[l]
un munte foarte înalt şi ·I-a arătat
toate împărăţiile lumii şi gloria
9 lor şi ·I-a spus: „Toate acestea Ţi
le voi da Ţie, dacă vei cădea la
pământ şi Te vei închina mie“.
10 Atunci Isus ·i-a spus: „Pleacă[m],
Satan, pentru că este scris: «Dom-
nului* Dumnezeului tău să te în-
chini şi numai Lui să-I slujeşti»“.
11 Atunci diavolul ·L-a lăsat; şi, iată,
îngeri* s-au apropiat şi Îi slujeau.

Isus în Capernaum (Mc. 1.14-15; Lc. 4.14-15)

12 Şi[n], auzind* că Ioan a fost în-
13 chis[o], a plecat în Galileea; şi, pă-
răsind Nazaretul, a venit şi a lo-

[a] *Sau* „unuia“ [b] *Lit.* „faceţi drepte cărările Lui“ [c] *Unele ms. ad.* „râul“ [d] *Unele ms.* „roade vrednice“ [e] *Lit.* „stă deja“ [f] *Lit* „în“, *cu sensul de „în puterea Duhului Sfânt“, având natura sau caracterul Duhului Sfânt* [g] *Sau* „cel Preaiubit“ [h] *Unele ms.* „apropiindu-se, I-a zis“ [i] *Sau* „pâine“ [j] *Lit.* „prin“ [k] *Gr.* „hieron“, *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului* [l] *Lit.* „spre“ [m] *Unele ms.* „Înapoia Mea“; *alte ms.* „Pleacă înapoia Mea“ [n] *Unele ms. ad.* „Isus“ [o] *Lit.* „predat“

12 *Mc. 1.14. Lc. 3.20; 4.14,31. Ioan 4.43.

cuit în Capernaum, care *este* lân-
gă mare[a], în ținuturile[b] lui Za-
14 bulon şi Neftali, ca să se împli-
nească ceea ce s-a spus prin pro-
15 fetul Isaia, care zice: „Țara* lui
Zabulon şi țara lui Neftali, pe
calea mării, dincolo de Iordan,
16 Galileea națiunilor: poporul* care
stătea în întuneric a văzut o lu-
mină mare şi celor care stăteau în
ținutul şi în umbra morții le-a ră-
sărit lumină“.
17 De atunci* a început Isus să
predice şi să spună: „Pocăiți-vă**,
pentru că s-a apropiat Împărăția†
cerurilor“.

15 *Is. 9.1,2.
16 *Is. 42.7. Lc. 2.32.
17 *Mc.1.14,15. **Cap. 3.2; 10.7. †Dan. 2.44.

Chemarea primilor ucenici (Mc. 1.16-20; Lc. 5.1-11; Ioan 1.40-42)

18 Şi[c], umblând pe lângă Marea
Galileii, a văzut doi frați: pe
Simon, care se numeşte Petru, şi
pe Andrei, fratele lui, aruncând
un năvod în mare, pentru că erau
19 pescari. Şi ·le-a spus: „Veniți
după Mine şi vă voi face pescari
20 de oameni“. Şi ei, lăsând îndată*
21 plasele, L-au urmat. Şi, mergând
de acolo mai departe, a văzut alți
doi frați: pe Iacov, al lui Zebedei,
şi pe Ioan, fratele lui, în corabie
cu Zebedei, tatăl lor, reparân-
22 du-şi plasele; şi i-a chemat. Şi ei,
lăsând îndată corabia şi pe tatăl
lor, L-au urmat.

20 *Mc. 10.28. Lc. 18.28.

Lucrarea în Galileea (Mc. 3.7-12; Lc. 6.17-19)

23 Şi Isus străbătea toată[d] Ga-
lileea, învățându*-i** în sinagogile
lor şi predicând Evanghelia[e]**
Împărăției şi vindecând† orice
boală şi orice slăbiciune trupească
24 în popor. Şi faima Lui s-a răs-
pândit în toată Siria; şi au adus la
El pe toți cei care erau bolnavi,
suferind de felurite boli şi chinuri,
şi[f] pe demonizați şi pe lunatici
şi pe paralitici; şi El îi vindeca.
25 Şi mari mulțimi L-au urmat* din
Galileea şi din Decapole şi din Ie-
rusalim şi din Iudeea şi de dincolo
de Iordan.

23 *Cap. 9.35. Mc. 1.21,39. Lc. 4.15,44. **Cap. 24.14 Mc. 1.14. †Mc. 1.34.
25 *Mc. 3.7.

PREDICA DE PE MUNTE

5 Şi, văzând mulțimile, *El* S-a
suit* pe munte şi, aşezându-Se,
2 ucenicii Săi au venit la El; şi,
deschizându-Şi gura, îi învăța,
spunând:

1 *Mc. 3.13.

Fericirile (Lc. 6.20-23)

3 „Ferice de cei săraci în duh,
pentru că* a lor este Împărăția
4 cerurilor. Ferice* de cei care
plâng, pentru că** ei vor fi mân-
5 gâiați. Ferice* de cei blânzi,
pentru că ei vor moşteni** pă-
6 mântul[g]. Ferice de cei flămânzi şi
însetați după dreptate, pentru că*
7 ei vor fi săturați. Ferice de cei
miloşi, pentru că* ei vor găsi milă.
8 Ferice* de cei cu inima curată,
pentru că** ei vor vedea pe
9 Dumnezeu. Ferice de cei care fac
pace, pentru că ei vor fi chemați
10 fii ai lui Dumnezeu. Ferice* de cei
persecutați pentru dreptate, pen-
tru că** a lor este Împărăția ce-
11 rurilor. Fericiți* sunteți *voi* când
vă vor defăima şi vă vor persecu-
ta şi, mințind[f], vor spune împotri-
va voastră orice lucru[f] rău, din
12 cauza Mea. Bucurați-vă* şi vese-
liți-vă[h], pentru că răsplata voastră
este mare în ceruri; pentru că
aşa** i-au persecutat pe profeții
care au fost mai înainte de voi.

3 *Ps. 51.17. Pr. 16.19; 29.23. Is. 57.15; 66.2.
4 *Is. 61.2,3. **Ioan 16.20 2 Cor. 1.7. Apoc. 21.4.
5 *Ps. 37.11. **Rom. 4.13.
6 *Is. 55.1; 65.13.
7 *Ps. 41.1. Cap. 6.14. Mc. 11.25. 2 Tim. 1.16. Ev. 6.10. Iac. 2.13.
8 *Ps. 15.2; 24.4. **1Cor.13.12 Ev. 12.14. 1 Ioan 3.2,3.
10 *1 Pet. 3.14. **2Cor. 4.17 2 Tim. 2.12.
11 *1 Pet. 4.14.
12 *Fap. 5.41. Rom. 5.3. Iac. 1.2. 1 Pet. 4.13. **2Cr. 36.16 Neem. 9.26. Cap.23.34,37 Fap. 7.52. 1 Tes. 2.15.

Sarea pământului şi lumina lumii (Lc. 11.33-36)

13 Voi sunteți sarea pământului[i];
dar, dacă sarea* îşi pierde gustul,
cu ce va fi sărată? Nu mai este
bună de nimic, decât să fie arun-
cată afară şi să fie călcată în pi-
14 cioare de oameni. Voi* sunteți lu-
mina lumii; o cetate aşezată pe
vârful unui munte nu poate fi
15 ascunsă; nici nu se aprinde* o
lumină şi se pune sub baniță, ci
în sfeşnic, şi luminează pentru toți
16 cei care sunt în casă. Astfel
să lumineze lumina voastră îna-
intea oamenilor, încât să* vadă
lucrările voastre cele bune şi să-L
glorifice** pe Tatăl vostru care
este în ceruri.

13 *Mc. 9.50. Lc. 14.34,35.
14 *Pr. 4.18. Filip. 2.15.
15 *Mc. 4.21. Lc. 8.16.
16 *1 Pet. 2.12. **Ioan 15.8. 1 Cor. 14.25.

Împlinirea legii şi a profeților

17 Să* nu gândiți că am venit
să desființez legea sau profeții:
n-am venit să desființez, ci să

[a] *Aici, Marea Galileii (Lacul Tiberiada sau Ghenezaret)* [b] *Lit.* „hotarele“ [c] *Unele ms. ad.* „Isus“
[d] *Unele ms. omit* „toată“; *alte ms. omit* „Isus“ [e] *Gr.* „vestea bună a“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „țara“
[h] *Lit.* „Bucurați-vă şi săltați de bucurie“ [i] *Sau* „țării“

17 *Rom. 3.31; 10.4. Gal. 3.24.
18 *Lc. 16.17.
19 *Iac. 2.10.
20 *Rom. 9.31; 10.3.

18 împlinesc[a]. Pentru că adevărat vă
spun: până* nu va trece cerul şi
pământul, nicidecum nu va trece
o singură iotă sau o singură
frântură de literă din lege, până nu
19 se vor împlini toate. Deci oricine*
va desfiinţa[b] una din cele mai mici
din aceste porunci şi-i va învăţa pe
oameni în felul acesta va fi chemat
cel mai mic în Împărăţia cerurilor;
dar oricine le va împlini şi *îi* va în-
văţa *pe alţii aşa,* acela va fi chemat
20 mare în Împărăţia cerurilor. Pentru
că vă spun că, dacă dreptatea voas-
tră n-o va întrece* pe cea a cărtu-
rarilor şi a fariseilor, nicidecum nu
veţi intra în Împărăţia cerurilor.

Uciderea

21 *Ex. 20.13. Deut. 5.17. **1 Ioan 3.15
22 *Gen. 2.20.
23 *Cap. 8.4; 23.19.
24 *Iov 42.8. Cap. 18.19. 1 Tim. 2.8. 1 Pet. 3.7.
25 *Pr. 25.8. Lc. 12.58,59. **Ps. 32.6. Is. 55.6.

21 Aţi auzit că s-a spus celor din
vechime: «Să* nu ucizi[c]»; iar
oricine** va ucide va fi supus
22 judecăţii; dar Eu vă spun că
oricine se mânie[d] pe fratele său
va fi supus judecăţii; iar oricine*
va spune fratelui său: «Raca[e]», va
fi supus *judecăţii* sinedriului[f]; iar
oricine va spune: «Nebunule», va
23 fi supus gheenei focului[g]. Deci,
dacă* îţi vei aduce darul la altar
şi acolo îţi vei aminti că fratele
24 tău are ceva împotriva ta, lasă-ţi*
darul acolo, înaintea altarului, şi
du-te, întâi împacă-te cu fratele
tău şi apoi vino şi adu-ţi darul.
25 Învoieşte-te* cu împotrivitorul tău
repede, cât** eşti pe drum cu el,
ca nu cumva împotrivitorul să te dea
pe mâna judecătorului şi jude-
cătorul să te predea executorului şi
26 să fii aruncat în închisoare. Ade-
vărat îţi spun, nicidecum nu vei
ieşi de acolo până nu vei plăti cel
din urmă bănuţ[h].

Adulterul şi divorţul (Mt. 19.1-12; Mc. 10.1-12; Lc. 16.18)

27 *Ex. 20.14. Deut. 5.18.
28 *Gen. 34.2. 2 Sam. 11.2. Iov 31.1. Pr. 6.25.
29 *Cap. 18.8,9. Mc. 9.43-47 **Rom. 8.13 1 Cor. 9.27. Col. 3.5.

27 Aţi auzit că s-a spus[i]: «Să*
28 nu comiţi adulter»; dar Eu vă spun
că oricine se uită* la o femeie ca
s-o poftească a şi comis adulter
29 cu ea în inima lui. Iar dacă* ochiul
tău cel drept te face să te potic-
neşti, scoate-l** şi aruncă-l de la
tine; pentru că îţi este de folos să
piară unul din mădularele tale şi
să nu-ţi fie aruncat tot trupul în
30 gheenă. Şi, dacă mâna ta cea
dreaptă te face să te poticneşti,
taie-o şi arunc-o de la tine; pentru
că îţi este de folos să piară unul
din mădularele tale, şi să nu-ţi
fie aruncat tot trupul în gheenă.

31 *Deut. 24.1. Ier. 3.1,8.
32 *Cap. 19.9. Rom. 7.3. 1 Cor. 7.10; 7.11.

31 De asemenea s-a spus: «Ori-
cine* îşi va lăsa soţia, să-i dea o
32 scrisoare de despărţire»; dar Eu
vă spun că oricine* îşi va lăsa
soţia, în afară de *motiv de* curvie,
o face să comită adulter; şi oricine
se căsătoreşte cu cea lăsată *de
bărbat* comite adulter.

Jurământul (Mt. 23.16-22)

33 *Ex. 20.7. Lev. 19.12. Num. 30.2. Deut. 5.11. **Deut.23.23
34 *Iac. 5.12. **Is. 66.1.
35 *Ps. 48.2; 87.3.
37 *Col. 4.6. Iac. 5.12.

33 Din nou aţi auzit că s-a spus
celor din vechime: «Să* nu juri
strâmb, ci să** împlineşti faţă de
34 Domnul jurămintele tale»; dar Eu
vă spun: Nu juraţi* deloc; nici pe
cer**, pentru că este tronul lui
35 Dumnezeu; nici pe pământ, pentru
că este aşternutul picioarelor Sale;
nici pe Ierusalim, pentru că este
36 cetatea* marelui Împărat; nici pe
capul tău să nu juri, pentru că nu
poţi face un singur păr alb sau
37 negru. Ci cuvântul* vostru să fie:
«Da, da», «nu, nu»; iar ce este mai
mult decât acestea este de la cel rău.

Iubirea vrăjmaşilor (Lc. 6.27-36)

38 *Ex. 21.24. Lev. 24.20. Deut. 19.21.
39 *Pr. 20.22; 24.29. Rom. 12.17; 12.19. 1 Cor. 6.7. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **Is. 50.6. Plân. 3.30.
41 *Cap. 27.32. Mc. 15.21.
42 *Deut. 15.8; 15.10.

38 Aţi auzit că s-a spus: «Ochi*
pentru ochi şi dinte pentru dinte»;
39 dar Eu vă spun: Nu* vă împo-
triviţi răului; ci, oricui** te
loveşte[j] peste obrazul drept, în-
40 toarce-i şi pe celălalt; şi celui care
vrea să meargă la judecată cu tine
41 şi să-ţi ia cămaşa, lasă-i şi haina;
şi oricine te va obliga* să mergi
42 o milă, mergi cu el două. Celui
care îţi cere, dă-i; şi nu te întoarce
de la cel care doreşte să se
împrumute* de la tine.

---

[a] *„Să arăt plinătatea“; Hristos vine ca o revelare a plinătăţii lui Dumnezeu prefigurată în lege şi în profeţi* [b] *Sau* „va dezlega“, „va încălca“ [c] *Să nu comiţi crimă* [d] *Unele ms. ad.* „degeaba“ [e] *Aram.* „om de nimic“, „prost“ [f] *Consiliul şi tribunalul suprem evreiesc* [g] *De la cuvântul ebr.* „Ge-Hinnom“ *(valea Tofet – 2 Împ. 23.10)* [h] *Gr.* „kodrantes“, *un sfert dintr-un „asarion“* [i] *Unele ms. ad.* „celor din vechime“ [j] *Unele ms.* „te va lovi“

43 *Lev. 19.18. **Deut. 23.6. Ps. 41.10.
44 *Lc. 6.27,35. Rom. 12.14; 12.20. **Lc. 23.34. Fap. 7.60. 1 Cor.4.12,13 1 Pet. 2.23; 3.9.
45 *Iov 25.3.
46 *Lc. 6.32.
48 *Gen. 17.1. Lev. 11.44; 19.2. Col. 1.28; 4.12. Iac. 1.4. 1Pet. 1.15,16 **Ef. 5.1.

43 Aţi auzit că s-a spus: «Să*
iubeşti pe aproapele tău şi să**
44 urăşti pe vrăjmaşul tău»; dar Eu
vă spun: Iubiţi* pe vrăjmaşii voş-
tri, binecuvântaţi pe cei care vă
blestemă, faceţi bine celor care vă
urăsc[a] şi rugaţi-vă** pentru cei
care se poartă rău cu voi şi[b] vă
45 persecută, ca să fiţi fii ai Tatălui
vostru care este în ceruri: pentru
că El face să răsară* soarele Său
peste cei răi şi peste cei buni şi
trimite ploaie peste cei drepţi şi
46 peste cei nedrepţi. Pentru că, dacă
iubiţi* pe cei care vă iubesc, ce
răsplată aveţi? Nu fac şi vameşii[c]
47 la fel? Şi, dacă salutaţi numai pe
fraţii voştri, ce *lucru* neobişnuit
faceţi? Nu fac şi naţiunile[d] la fel[e]?
48 Voi deci fiţi* desăvârşiţi, după
cum** Tatăl vostru cel ceresc[f] este
desăvârşit.

Milostenia şi rugăciunea

2 *Rom. 12.8.
4 *Lc. 14.14.
6 *2 Împ. 4.33.

6 Fiţi atenţi, nu faceţi miloste-
nia[g] voastră înaintea oamenilor, ca
să fiţi văzuţi de ei; altfel, nu aveţi
răsplată la Tatăl vostru care este
2 în ceruri. Deci, când faci* milos-
tenie, nu trâmbiţa înaintea ta, cum
fac făţarnicii[h] în sinagogi şi pe
străzi, ca să aibă glorie de la
oameni; adevărat vă spun, şi-au
3 luat răsplata. Dar tu, când faci
milostenie, să nu ştie stânga ta ce
4 face dreapta ta, astfel încât
milostenia ta să fie în ascuns; şi
Tatăl tău, care vede în ascuns, [i]îţi
va răsplăti[j]*.
5 Şi, când te rogi, să nu fii[k] ca
făţarnicii, pentru că lor le place
să se roage stând în picioare în
sinagogi şi la colţurile străzilor,
ca să se arate oamenilor; adevărat
6 vă spun, şi-au luat răsplata. Dar
tu, când te rogi, intră* în cămă-
ruţa ta şi, după ce ţi-ai închis uşa,
roagă-te Tatălui tău care este în
ascuns; şi Tatăl tău, care vede în
ascuns, îţi va răsplăti[j].

Tatăl nostru (Lc. 11.1-4)

7 *Ecl. 5.2. **1Împ.18.26; 18.29.
10 *Cap. 26.39; 26.42. Fap. 21.14. **Ps. 103.20; 103.21.
11 *Iov 23.12. Pr. 30.8.
12 *Cap. 18.21.
13 *Cap. 26.41. Lc. 22.40,46. 1 Cor. 10.13. 2 Pet. 2.9. Apoc. 3.10. **Ioan 17.15
14 *Mc. 11.25; 11.26. Ef. 4.32. Col. 3.13.
15 *Cap. 18.35. Iac. 2.13.

7 Iar când vă rugaţi, nu spuneţi*
aceleaşi *vorbe* fără rost, ca cei
dintre naţiuni; pentru că** ei
gândesc că prin vorbirea lor multă
8 vor fi ascultaţi. Deci nu vă asemă-
naţi cu ei; pentru că Tatăl vostru
ştie de ce aveţi nevoie mai înainte
9 de a-I cere voi. Voi deci rugaţi-vă
astfel: «Tatăl nostru care eşti în
ceruri, sfinţească-se Numele Tău;
10 vie[l] Împărăţia Ta; facă-se* voia
Ta, precum** în cer, aşa şi pe
11 pământ; pâinea* noastră zil-
12 nică[m] dă-ne-o nouă astăzi; şi ne
iartă* nouă greşelile[n] noastre,
după cum şi noi iertăm celor care
13 ne-au greşit; şi* nu ne duce în
ispită, ci scapă-ne** de rău[o]».
14 Pentru că, dacă* iertaţi oameni-
lor greşelile lor, şi vouă vi le va
15 ierta Tatăl vostru cel ceresc; dar
dacă nu* iertaţi oamenilor greşe-
lile lor[p], nici Tatăl vostru nu vă va
ierta greşelile voastre.

Postul

16 *Is. 58.5.
17 *Rut 3.3. Dan. 10.3.

16 Iar când postiţi*, nu fiţi ca
făţarnicii, posomorâţi; pentru că
îşi schimonosesc feţele ca să se
arate oamenilor că postesc; adevă-
17 rat vă spun, şi-au luat răsplata. Dar
tu, când posteşti, unge-ţi* capul
18 şi spală-ţi faţa, ca să nu te arăţi
oamenilor că posteşti, ci Tatălui
tău, care este în ascuns; şi Tatăl
tău, care vede în ascuns, îţi va
răsplăti[j].

Comori în cer (Lc. 11.34-36; 12.33-34)

19 *Pr. 23.4. 1 Tim. 6.17. Ev. 13.5. Iac. 5.1.
20 *Cap. 19.21. Lc. 18.22. 1 Pet. 1.4.

19 Nu vă strângeţi* comori pe
pământ, unde molia şi rugina stri-
20 că şi unde hoţii sparg[q] şi fură; ci*
strângeţi-vă comori în cer, unde
nici molia, nici rugina nu strică, şi
unde hoţii nu sparg[q], nici nu fură.
21 Pentru că unde este comoara ta[r],

[a] *Unele ms. omit* „binecuvântaţi pe cei care vă blestemă, faceţi bine celor care vă urăsc“ [b] *Unele ms. omit* „se poartă rău cu voi şi“ [c] *Perceptori de tributuri cuvenite autorităţii romane de ocupaţie* [d] *Unele ms.* „vameşii“ [e] *Unele ms.* „astfel“ [f] *Unele ms.* „care este în ceruri“ [g] *Unele ms.* „dreptatea“ [h] *Gr.* „hipokritees“, *actori care jucau mai multe roluri într-o piesă de teatru* [i] *Unele ms. ad.* „El“ [j] *Unele ms. ad.* „pe faţă“ [k] *Unele ms.* „când vă rugaţi, să nu fiţi“ [l] *Să vină* [m] *Sau* „cea necesară *până mâine*“ [n] *Sau* „datoriile“ [o] *Unele ms. ad.* „Pentru că a Ta este Împărăţia şi puterea şi gloria pentru totdeauna. Amin“ *(1 Cr. 29.11)* [p] *Unele ms. omit* „lor“ [q] *Sau* „sapă“ [r] *Unele ms.* „voastră“

22 acolo va fi şi inima ta[a]. Lumina
trupului este ochiul; deci, dacă
ochiul tău este curat[b], tot trupul
23 tău va fi plin de lumină; dar, dacă
ochiul tău este rău, tot trupul tău
va fi plin de întuneric. Deci,
dacă lumina care este în tine este
întuneric, ce mare *este* întuneri-

24 *Lc. 16.13. **Gal. 1.10. 1 Tim. 6.17. Iac. 4.4. 1 Ioan 2.15.

24 cul! Nimeni* nu poate sluji[c] la doi
stăpâni; pentru că, sau va urî pe
unul şi va iubi pe celălalt, sau se
va alipi de unul şi va dispreţui
pe celălalt. Nu** puteţi sluji[c] lui
Dumnezeu şi lui Mamona.

Îngrijorările (Lc. 12.22-31)

25 *Ps. 55.22. Filip. 4.6. 1 Pet. 5.7.

25 De aceea vă spun: Nu* vă în-
grijoraţi pentru viaţa voastră, ce
veţi mânca şi ce veţi bea; nici pen-
tru trupul vostru, ce veţi îmbrăca.
Nu este viaţa mai mult decât hra-
na, şi trupul *mai mult* decât îm-

26 *Iov 38.41. Ps. 147.9.

26 brăcămintea? Uitaţi-vă* la păsă-
rile cerului, că nu seamănă, nici
nu seceră, nici nu adună în grânare
şi Tatăl vostru cel ceresc le hră-
neşte; nu sunteţi voi cu mult mai
27 de preţ decât ele? Dar cine dintre
voi, îngrijorându-se, poate să ada-
uge un singur cot la statura[d] lui?
28 Şi de ce vă îngrijoraţi de îmbrăcă-
minte? Priviţi cu atenţie[e] crinii
câmpului cum cresc: ei nu trudesc,
29 nici nu torc; dar vă spun că nici
chiar Solomon, în toată gloria lui,
nu s-a îmbrăcat ca unul dintre
30 aceştia. Iar dacă astfel îmbracă
Dumnezeu iarba câmpului, care
astăzi este şi mâine se aruncă în
cuptor, oare nu cu mult mai mult
vă va îmbrăca pe voi, puţin-cre-
31 dincioşilor? Deci nu vă îngrijo-
raţi, spunând: «Ce vom mânca?»
sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce
32 ne vom îmbrăca?», pentru că toate
acestea naţiunile le caută; pentru
că Tatăl vostru cel ceresc ştie că
aveţi nevoie de toate acestea.

33 *1 Împ.3.13. Ps. 37.25. Mc. 10.30. 1 Tim. 4.8.

33 Căutaţi* dar întâi Împărăţia lui
Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate
acestea vi se vor da pe deasupra[f].
34 Nu vă îngrijoraţi deci pentru ziua
de mâine, pentru că ziua de mâine
se va îngrijora de ea însăşi[g].
Ajunge zilei necazul ei.

Judecarea altora (Lc. 6.37-38; 6.41-42)

1 *Rom. 2.1; 14.3,4,10,13. 1 Cor. 4.3,5. Iac. 4.11,12.
2 *Mc. 4.24.

7 Nu* judecaţi, ca să nu fiţi
2 judecaţi; deoarece, cu ce judecată
judecaţi, veţi fi judecaţi; şi* cu ce
măsură măsuraţi, vi se va mă-
3 sura[h]. Dar de ce vezi paiul care
este în ochiul fratelui tău, şi nu
zăreşti bârna care este în ochiul
4 tău? Sau cum vei spune fratelui
tău: «Lasă să scot paiul din ochiul
tău», şi, iată, bârna *este* în ochiul
5 tău? Făţarnicule, scoate întâi
bârna din ochiul tău şi atunci vei
vedea limpede să scoţi paiul din
ochiul fratelui tău.

6 *Pr. 9.7,8; 23.9. Fap. 13.45; 13.46.

6 Nu* daţi ce este sfânt câinilor;
nici nu aruncaţi perlele voastre îna-
intea porcilor, ca nu cumva să le
calce în picioare şi, întorcându-se,
să vă sfâşie.

Cerere în rugăciune (Lc. 11.9-13)

7 *Cap. 21.22. Mc. 11.24. Lc. 18.1. Ioan 14.13; 15.7; 16.23,24. Iac. 1.5,6. 1 Ioan 3.22; 5.14,15.
8 *Pr. 8.17. Ier.29.12,13.
11 *Gen. 6.5; 8.21.

7 Cereţi[i]* şi vi se va da! Căutaţi
şi veţi găsi! Bateţi şi vi se va des-
8 chide! Pentru că oricine* cere
primeşte; şi cine caută găseşte; şi
celui care bate i se va deschide.
9 Sau cine este omul *acela* dintre
voi care, dacă îi va cere fiul său
10 pâine[j], *el* îi va da o piatră? şi, dacă
îi va cere un peşte, îi va da un
11 şarpe? Deci dacă voi, fiind* răi,
ştiţi să daţi daruri bune copiilor
voştri, cu cât mai mult Tatăl vos-
tru care este în ceruri va da lu-
cruri bune celor care Îi cer?

12 *Lc. 6.31. **Lev. 19.18 Cap. 22.40. Rom.13.8-10 Gal. 5.14. 1 Tim. 1.5.

12 Toate deci* câte doriţi să vă facă
vouă oamenii, faceţi-le şi voi la
fel; pentru că în aceasta** este
legea şi profeţii.

Poarta cea strâmtă (Lc. 13.24)

13 Intraţi pe poarta cea strâmtă!
pentru că lată *este* poarta şi largă
este calea care duce la pieire şi
mulţi sunt cei care intră pe ea;
14 pentru că strâmtă *este* poarta şi
îngustă *este* calea care duce la
viaţă şi puţini sunt cei care o
găsesc.

[a] *Unele ms.* „voastră“ [b] *Lit.* „simplu“ [c] *Slujire de rob* [d] *Sau* „creşterea“, „vârsta“ [e] *Ca să învăţaţi de la* [f] *Lit.* „vi se vor adăuga“ [g] *Unele ms.* „de ale sale“ [h] *Unele ms. ad.* „în schimb“ [i] *Cereţi stăruitor* [j] *Lit.* „Sau cine este omul dintre voi, de la care, dacă fiul său va cere pâine“

Falşii profeţi (Lc. 6.43-44)

15 *Deut. 13.3. Ier. 23.16. Cap. 24.4,11. Mc. 13.22. Rom. 16.17. Ef. 5.6. Col. 2.8. 2 Pet. 2.1-3. 1 Ioan 4.1. **Mica 3.5. 2 Tim. 3.5. †Fap. 20.29.
16 *Cap. 12.33.
17 *Ier. 11.19.
19 *Cap. 3.10. Lc. 3.9. Ioan 15.2,6.

15 Dar păziţi-vă* de falşii pro-
feţi, care** vin la voi în haine de
oi, dar pe dinăuntru sunt lupi†
16 răpitori. După* roadele lor îi veţi
cunoaşte; oare se culeg struguri
din spini sau smochine din mără-
17 cini? Astfel, orice* pom bun face
roade bune, dar pomul rău[a] face
18 roade rele. Un pom bun nu poate
să facă roade rele, nici un pom
19 rău[a] să facă roade bune. Orice*
pom care nu face rod bun este tă-
20 iat şi aruncat în foc. Astfel, după
roadele lor îi veţi cunoaşte.

21 *Osea 8.2. Cap.25.11,12 Lc. 13.25. Fap. 19.13. Rom. 2.13. Iac. 1.22.
22 *Num. 24.4. Ioan 11.51. 1 Cor. 13.2.
23 *2 Tim. 2.19. **Ps. 5.5; 6.8. Cap. 25.41.

21 Nu oricine Îmi zice «Doam-
ne*, Doamne!» va intra în Împă-
răţia cerurilor, ci cel care face voia
Tatălui Meu care este în ceruri.
22 Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea:
«Doamne, Doamne! nu în Numele
Tău am* profeţit şi nu în Numele
Tău am scos demoni şi nu în
Numele Tău am făcut multe
23 lucrări de putere?» Şi atunci* le
voi spune deschis: «Niciodată nu
v-am cunoscut; plecaţi** de la
Mine, lucrători ai fărădelegii».

Casa zidită pe stâncă (Lc. 6.46-49)

24 Deci pe oricine aude aceste
cuvinte ale Mele şi le face, îl voi
asemăna cu un om chibzuit, care
25 şi-a zidit casa pe stâncă; şi a că-
zut ploaia şi au venit şuvoaiele şi
au suflat vânturile şi au bătut în
casa aceea şi nu a căzut, pentru
că fusese întemeiată pe stâncă.
26 Şi oricine aude aceste cuvinte ale
Mele şi nu le face va fi asemănat
cu un om nechibzuit, care şi-a
27 zidit casa pe nisip; şi a căzut
ploaia şi au venit şuvoaiele şi au
suflat vânturile şi au izbit în casa
aceea şi *ea* a căzut şi căderea ei a
fost mare".

28 *Cap. 13.54. Mc. 1.22; 6.2. Lc. 4.32.
29 *Ioan 7.46.

28 Şi a fost că, atunci când Isus a
sfârşit cuvintele acestea, mulţimi-
le erau uimite* de învăţătura Lui;
29 pentru că* El îi învăţa ca având
autoritate[b] şi nu precum cărturarii
lor[c].

Vindecarea unui lepros (Mc. 1.40–45; Lc. 5.12–16)

4 *Cap. 9.30. Mc. 5.43. **Lev. 14.3; 14.4,10. Lc. 17.14.

8 Iar când a coborât de pe mun-
2 te, mari mulţimi L-au urmat. Şi
iată, un lepros a venit la El[d] şi I
s-a închinat, spunând: „Doamne,
dacă vrei, poţi să mă curăţeşti".
3 Şi Isus[e], întinzând mâna, l-a atins,
spunând: „Vreau, fii curăţit!"
Şi îndată a fost curăţit de lepra lui.
4 Şi Isus ·i-a spus: „Vezi* să nu spui
nimănui; ci mergi, arată-te** preo-
tului şi adu darul pe care l-a rân-
duit Moise, ca mărturie pentru ei".

Vindecarea slujitorului unui centurion (Lc. 7.1-10; Ioan 4.43-54)

8 *Lc. 15.19. **Ps. 107.20.

5 Şi, după ce a intrat[f] în Caper-
naum, a venit la El un centurion,
6 rugându-L şi spunând: „Doamne,
slujitorul meu zace în casă pa-
ralizat, chinuindu-se cumplit".
7 Şi Isus ·i-a spus: „Voi veni şi îl
8 voi vindeca". Şi centurionul, răs-
punzând, a spus: „Doamne, nu*
sunt vrednic să intri sub acope-
rişul meu; ci numai rosteşte**
un cuvânt, şi slujitorul meu se
9 va vindeca. Pentru că şi eu sunt
om sub autoritate, având în sub-
ordinea mea ostaşi; şi-i zic aces-
tuia: «Du-te!» şi se duce; şi al-
tuia: «Vino!» şi vine; şi robului
meu: «Fă aceasta!» şi face".
10 Şi Isus, auzind, S-a minunat şi le-a
spus celor care-*L* urmau: „Ade-
vărat vă spun, nici chiar în Israel
11 n-am găsit atâta credinţă. Dar vă
spun că vor veni mulţi* de la
răsărit şi de la apus şi vor sta
la masă cu Avraam şi Isaac şi
Iacov în Împărăţia cerurilor;
12 iar* fiii Împărăţiei vor** fi arun-
caţi în întunericul de afară[g]; acolo
vor fi plânsul şi scrâşnirea din-
13 ţilor". Şi Isus i-a spus centurionu-
lui: „Du-te şi[e] fie-ţi după cum ai
crezut". Şi slujitorul lui a fost
vindecat în ceasul acela.

11 *Gen. 12.3. Is. 2.2,3; 11.10. Mal. 1.11. Lc. 13.29. Fap. 10.45; 11.18; 14.27. Rom. 15.9. Ef. 3.6.
12 *Cap. 21.43. **Cap.13.42; 13.50; 22.13; 24.51; 25.30. Lc. 13.28. 2 Pet. 2.17. Iuda 13.

Vindecări în casa lui Petru (Mc. 1.29-39; Lc. 4.38-44)

14 *1 Cor. 9.5.

14 Şi, când a venit Isus în casa
lui Petru, a văzut-o pe soacra*
15 acestuia zăcând şi cu febră; şi i-a
atins mâna şi a lăsat-o febra; şi
ea s-a ridicat şi I-a slujit[h].

[a] *Sau* „stricat", „putred" [b] *Sau* „putere" [c] *Unele ms. omit* „lor"; *alte ms.* „cărturarii şi fariseii lor" [d] *Unele ms. omit* „la El"; *alte ms.* „venind, I se închina" [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. ad.* „Isus" [g] *Sau* „cel mai din afară" [h] *Unele ms.* „le-a slujit"

16 Şi, când s-a făcut seară, au
adus la El mulţi demonizaţi. Şi
El a scos duhurile prin cuvânt[a] şi
i-a vindecat pe toţi care erau
17 bolnavi; ca să se împlinească
ceea ce s-a spus prin profetul Isa-
ia, care zice: „El* Însuşi a luat
neputinţele noastre şi a purtat bo-
lile noastre“.

17 *Is. 53.4. 1 Pet. 2.24.

Cum să-L urmăm pe Isus (Lc. 9.57-62)

18 Şi Isus, văzând mari mulţimi în
jurul Său, a poruncit[b] să treacă de
19 partea cealaltă. Şi un cărturar,
apropiindu-se, I-a spus: „Învăţă-
torule, Te voi urma oriunde vei
20 merge“. Şi Isus ·i-a spus: „Vulpile
au vizuini şi păsările cerului
au cuiburi, dar Fiul Omului n-are
21 unde să-Şi plece capul“. Iar un
altul, dintre ucenicii Săi[c], I-a spus:
„Doamne, dă-mi* voie întâi să
merg şi să-l înmormântez pe tatăl
22 meu“. Dar Isus i-a spus: „Urmea-
ză-Mă! şi lasă morţii să-şi în-
mormânteze morţii“.

21 *1 Împ.19.20

Potolirea furtunii (Mc. 4.35-41; Lc. 8.22-25)

23 Şi, după ce a intrat în corabie,
24 ucenicii Săi L-au urmat. Şi, iată,
s-a stârnit o furtună puternică
pe mare, încât corabia era aco-
perită de valuri; iar El dormea.
25 Şi ucenicii[d] s-au apropiat şi L-au
trezit, spunând: „Doamne, sal-
26 vează-ne, pierim!“ Şi El ·le-a
spus: „De ce sunteţi fricoşi, pu-
ţin-credincioşilor?“ Apoi, ridi-
cându-Se*, a mustrat vânturile şi
marea şi s-a făcut linişte mare.
27 Iar oamenii se mirau, spunând:
„Ce fel *de Om* este Acesta, că şi
vânturile şi marea ascultă de El?“

26 *Ps. 65.7; 89.9; 107.29.

Vindecarea a doi demonizaţi (Mc. 5.1-17; Lc. 8.26-37)

28 Şi, când a venit El de partea
cealaltă, în ţinutul ghergheseni-
lor[e], L-au întâmpinat doi demoni-
zaţi, ieşind din morminte, foarte
furioşi, încât nimeni nu putea
29 trece pe drumul acela; şi, iată, ei
au strigat, spunând: „Ce avem noi
a face cu Tine, [f]Fiu al lui Dumne-
zeu? Ai venit aici ca să ne chinu-
30 ieşti înainte de vreme?“ Şi, depar-
te de ei, era o turmă cu mulţi porci
31 păscând. Şi demonii Îl rugau,
spunând: „Dacă ne scoţi afară,
32 trimite-ne[g] în turma de porci“. Şi
El le-a spus: „Duceţi-vă!“ Şi ei,
ieşind, s-au dus în turma de[h]
porci; şi, iată, toată turma[i] s-a
repezit de pe malul abrupt în mare;
33 şi a pierit în ape. Dar cei care îi
păşteau au fugit şi s-au dus în
cetate şi au spus tot, şi cele cu
34 demonizaţii. Şi, iată, toată cetatea
a ieşit în întâmpinarea lui Isus;
şi, văzându-L, L-au* rugat să ple-
ce din ţinuturile[j] lor.

34 *Deut. 5.25. 1 Împ. 17.18. Lc. 5.8. Fap. 16.39.

Vindecarea unui paralitic (Mc. 2.1-12; Lc. 5.17-26)

(9) Şi, intrând în corabie, a trecut
de cealaltă parte şi* a venit în
2 cetatea Sa. Şi, iată, I-au adus un
paralitic, zăcând pe pat. Şi Isus,
văzându-le* credinţa, i-a spus
paraliticului: „Îndrăzneşte, copi-
le; iertate [k]sunt păcatele tale“.
3 Şi, iată, unii dintre cărturari au
zis în ei înşişi: „Acesta huleşte“.
4 Şi Isus, ştiindu-le* gândurile, le-a
spus: „De ce gândiţi voi rele în
5 inimile voastre? Pentru că ce este
mai uşor, a spune: «Iertate-ţi sunt
păcatele[l]», sau a spune: «Ridi-
6 că-te şi umblă»? Dar, ca să ştiţi
că Fiul Omului are autoritate[m]
pe pământ să ierte păcatele“, a-
tunci ·i-a spus paraliticului: „Ridi-
că-te, ia-ţi patul şi du-te acasă!“
7 Şi, după ce s-a ridicat, a plecat
8 acasă. Iar mulţimile, văzând *aceas-*
ta, s-au temut[n] şi L-au glorificat pe
Dumnezeu care a dat oamenilor o
astfel de autoritate[m].

1 *Cap. 4.13.
2 *Cap. 8.10.
4 *Ps. 139.2. Cap. 12.25. Mc. 12.15. Lc. 6.8; 9.47; 11.17.

Chemarea lui Matei (Mc. 2.13-17; Lc. 5.27-32)

9 Şi Isus, trecând de acolo mai
departe, a văzut un om, numit Ma-
tei, şezând la vamă şi ·i-a spus:
„Urmează-Mă!“ Şi el s-a ridicat şi
10 L-a urmat. Şi a fost că, pe când
stătea[o] El la masă în casă, iată,

[a] *Sau* „cu un cuvânt“ [b] *Ucenicilor* [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms. ad.* „Săi“; *alte ms. omit* „ucenicii“ [e] *Unele ms.* „gadarenilor“; *alte ms.* „gherasenilor“ [f] *Unele ms. ad.* „Isuse“ [g] *Unele ms.* „dă-ne voie să mergem“ [h] *Unele ms. omit* „turma de“ [i] *Unele ms. ad.* „de porci“ [j] *Lit.* „hotarele“ [k] *Unele ms. ad.* „îţi“ [l] *Unele ms.* „Iertate sunt păcatele tale“ [m] *Sau* „putere“ [n] *Unele ms.* „s-au minunat“ [o] *Stătea întins*

mulți vameşi şi păcătoşi au venit
şi au stat la masă cu Isus şi cu
11 ucenicii Săi. Şi fariseii, văzând
acestea, au spus ucenicilor Săi:
„De ce mănâncă Învăţătorul vos-
tru cu vameşii* şi cu păcătoşii**?“
12 Iar Isus[a], auzind, le-a spus[b]: „Nu
cei sănătoşi[c] au nevoie de doctor,
13 ci cei care sunt bolnavi. Mergeți
dar şi învățați ce înseamnă[d]:
«Milă* voiesc, şi nu jertfă»; pen-
tru că n-am venit să chem pe *cei*
drepți, ci** pe păcătoşi[e]“.

11 *Cap. 11.19. Lc. 5.30. **Lc. 15.2. Gal. 2.15.
13 *Osea 6.6. Mica 6.6-8. Cap. 12.7. **1 Tim.1.15

Postul (Mc. 2.18-22; Lc. 5.33-39)

14 Atunci ucenicii lui Ioan ·au ve-
nit la El, spunând: „De ce* noi şi
fariseii postim adesea, iar ucenicii
15 Tăi nu postesc?“ Şi Isus le-a spus:
„Se pot întrista prietenii* mirelui[f]
în timp ce mirele este cu ei? Dar
vor veni zile când mirele va fi luat
de la ei şi atunci** vor posti.
16 Nimeni dar nu pune un petic de
stofă nouă la o haină veche;
pentru că peticul ei rupe din haină
şi se face o ruptură mai rea.
17 Nici nu se pune vin nou în burdu-
furi vechi; dacă s-ar pune, se
sparg[g] burdufurile şi vinul se var-
să şi burdufurile se vor strica; ci
se pune vin nou în burdufuri noi şi
amândouă se păstrează împreună“.

14 *Lc. 18.12.
15 *Ioan 3.29. **Fap.13.2,3; 14.23. 1 Cor. 7.5.

Vindecarea unei femei şi învierea unei fetițe (Mc. 5.21-43; Lc. 8.40-56)

18 În timp ce le vorbea acestea,
iată, un mai-mare *al sinagogii*,
venind[h], I s-a închinat, spunând:
„Fiica mea tocmai a murit; dar
vino şi pune-Ţi mâna peste ea, şi
19 va trăi“. Şi Isus, ridicându-Se, l-a
20 urmat şi *la fel şi* ucenicii Săi. Şi,
iată, o femeie care avea de doispre-
zece ani hemoragie, venind pe di-
napoi, a atins marginea[i] hainei
21 Lui; pentru că zicea în sinea ei:
„Dacă voi atinge numai haina Lui,
22 voi fi vindecată[j]“. Dar Isus, întor-
cându-Se şi văzând-o, a spus: „În-
drăzneşte, fiică; credința* ta te-a
vindecat[k]“. Şi femeia a fost vin-
decată din ceasul acela.
23 Şi, când a venit Isus la casa
mai-marelui* *sinagogii* şi a văzut
pe cei care cântau din fluier şi mul-
24 țimea tulburată, le-a spus[l]: „De-
părtați-vă*, pentru că fetița n-a
murit, ci doarme“. Şi râdeau de
25 El. Dar, când mulțimea a fost scoasă
afară, El a intrat, a apucat-o de
26 mână şi fetița s-a ridicat. Şi vestea
aceasta a ieşit în tot ținutul acela.

22 *Lc. 7.50; 17.19; 18.42
23 *2 Cr. 35.25.
24 *Fap. 20.10.

Vindecarea a doi orbi

27 Şi, pe când trecea Isus de acolo
mai departe, doi orbi L-au urmat,
strigând şi spunând: „Ai milă de
28 noi, Fiu* al lui David!“ Şi, când a
intrat în casă, orbii au venit la El şi
Isus ·le-a spus: „Credeți că pot
face aceasta?“ Ei ·I-au spus: „Da,
29 Doamne“. Atunci le-a atins ochii,
spunând: „Fie-vă după credința
30 voastră!“ Şi ochii lor s-au deschis;
şi Isus le-a poruncit cu tărie, spu-
nând: „Vedeți*, nimeni să nu ştie!“
31 Dar* ei, când au ieşit, L-au făcut
cunoscut în tot ținutul acela.

27 *Cap. 15.22; 20.30,31. Mc.10.47,48. Lc. 18.38,39.
30 *Cap. 8.4; 12.16; 17.9. Lc. 5.14.
31 *Mc. 7.36.

Vindecarea unui mut posedat

32 Şi, pe* când ieşeau ei, iată,
I-au adus un om mut, demonizat.
33 Şi, după ce a fost scos demonul,
mutul a vorbit; şi mulțimile se
minunau, spunând: „Niciodată nu
s-a văzut aşa ceva în Israel!“
34 Dar fariseii spuneau: „El* scoate
demonii prin căpetenia demo-
nilor“.

32 *Cap. 12.22. Lc. 11.14.
34 *Cap. 12.24. Mc. 3.22. Lc. 11.15.

Nevoia de lucrători

35 Şi Isus străbătea* toate cetă-
țile şi satele, învățând*u-i*** în
sinagogile lor şi predicând Evan-
ghelia Împărăției şi vindecând
orice boală şi orice neputință tru-
36 pească[m]. Dar, când* a văzut mul-
țimile, I s-a făcut milă de ele, pentru
că erau necăjite[n] şi risipite ca**
nişte oi fără păstor.
37 Atunci El ·a spus ucenicilor
Săi: „Secerişul*, în adevăr, *este*
38 mare, dar lucrătorii, puțini; rugați
deci* pe Domnul secerişului să
scoată lucrători la secerişul Său“.

35 *Mc. 6.6. Lc. 13.22. **Cap. 4.23.
36 *Mc. 6.34. **Num.27.17 1 Împ. 22.17. Ezec. 34.5. Zah. 10.2.
37 *Lc. 10.2. Ioan 4.35.
38 *2 Tes. 3.1.

Trimiterea celor doisprezece (Mc. 6.7-11; Lc. 9.1-6)

10 Şi, chemând la *Sine* pe cei
doisprezece ucenici ai Săi, le-a
dat autoritate[o] asupra duhurilor

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „a spus“ [c] *Sau* „tari“ [d] *Lit.* „ce este“ [e] *Unele ms. ad.* „la pocăință“ [f] *Lit.* „fiii camerei de nuntă“ [g] *Lit.* „altfel se sparg“ [h] *Sau* „intrând“ [i] *Sau* „ciucurele“ [j] *Sau* „mântuită“ [k] *Sau* „te-a mântuit“ [l] *Unele ms.* „le spune“ [m] *Unele ms. ad.* „în popor“ [n] *Unele ms.* „obosite“ [o] *Sau* „putere“

necurate, ca să le scoată afară
şi să vindece orice boală şi orice
neputinţă trupească.
2 Iar numele celor doisprezece*
apostoli sunt acestea: primul,
Simon**, care se numeşte Petru, şi
Andrei, fratele lui; Iacov al lui
3 Zebedei şi Ioan, fratele lui; Filip
şi Bartolomeu; Toma şi Matei,
vameşul; Iacov al lui Alfeu
4 şi Lebeu, zis Tadeu; Simon*
Canaanitul[a] şi Iuda** Iscario-
teanul, care L-a şi vândut[b].
5 Pe aceştia doisprezece i-a
trimis Isus, când le-a poruncit,
spunând*: „Nu mergeţi pe vreo
cale a naţiunilor[c] şi nu intraţi în
vreo cetate a samaritenilor[d]**,
6 ci* mergeţi mai degrabă la oile**
7 pierdute ale casei lui Israel. Şi,
mergând, predicaţi, spunând:
«Împărăţia cerurilor este a-
8 proape!» Vindecaţi pe bolnavi,
înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe
leproşi[e], scoateţi demoni; fără*
plată aţi primit, fără plată daţi.
9 Nu* vă luaţi[f] aur, nici argint, nici
10 aramă[g] la brâiele voastre, nici
traistă pentru drum, nici două
haine[h], nici încălţăminte[i], nici
toiag; pentru că* vrednic este
11 lucrătorul de hrana lui. Dar în*
orice cetate sau sat intraţi, cer-
cetaţi cine este vrednic acolo; şi
acolo rămâneţi până când veţi
12 pleca. Şi, când intraţi în casă,
13 salutaţi-o. Şi* dacă, în adevăr,
casa este vrednică, pacea voastră
să vină peste ea; dar** dacă nu
este vrednică, pacea voastră să se
14 întoarcă la voi. Şi*, dacă cineva[j]
nu vă va primi, nici nu va asculta
cuvintele voastre, când plecaţi
din casa sau din cetatea aceea,
scuturaţi** praful de pe picioa-
15 rele voastre. Adevărat vă spun *că*
va fi mai* uşor pentru ţinutul

2 *Mc. 3.14. Lc. 6.13. **Ioan 1.42.
4 *Lc. 6.15. Fap. 1.13. **Ioan 13.26
5 *Cap. 4.15. **2Imp.17.24. Ioan 4.9,20.
6 *Cap. 15.24. Fap. 13.46. **Is. 53.6. Ier. 50.6,17. Ezec. 34.5; 34.6,16. 1 Pet. 2.25.
7 *Cap. 3.2; 4.17. Lc. 10.9.
8 *Fap. 8.18; 8.20.
9 *1 Sam. 9.7. Lc. 10.4; 22.35.
10 *Lc. 10.7. 1 Cor. 9.7. 1 Tim. 5.18.
11 *Lc. 10.8.
13 *Lc. 10.5. **Ps. 35.13.
14 *Lc. 10.10; 10.11. **Neem.5.13 Fap. 13.51; 18.6.
15 *Cap.11.22; 11.24.

Sodomei şi al Gomorei în ziua
judecăţii, decât pentru cetatea
aceea.

Anunţarea persecuţiilor (Lc. 12.2-12)

16 Iată*, Eu vă trimit ca *pe nişte*
oi în mijlocul lupilor; fiţi** dar
prudenţi ca şerpii şi nevinovaţi[k]†
17 ca porumbeii. Dar păziţi-vă de
oameni; pentru că vă* vor preda
sinedriilor şi vă** vor biciui în si-
18 nagogile lor; şi veţi* fi aduşi îna-
intea guvernatorilor şi a împăraţi-
lor pentru Mine, spre mărturie
19 pentru ei şi pentru naţiuni. Iar* când
vă vor preda, nu vă îngrijoraţi
cum sau ce veţi vorbi, pentru că
vi** se va da în ceasul acela ce să
20 vorbiţi; pentru că* nu voi sunteţi
cei care vorbiţi, ci Duhul Tatălui
vostru care vorbeşte în voi.
21 Şi frate* va da la moarte pe
frate, şi tată pe copil; şi copiii se
vor ridica împotriva părinţilor şi
22 vor face să fie omorâţi[l]. Şi veţi fi
urâţi de toţi, pentru Numele Meu;
dar* cine va răbda până la sfârşit,
acela va fi mântuit.
23 Iar, când* vă vor persecuta în
cetatea aceasta, fugiţi în alta;
pentru că, adevărat vă spun, nu
veţi sfârşi cetăţile lui Israel,
până** când va veni Fiul Omului.
24 Nu* este ucenic mai presus decât
învăţătorul său, nici rob mai pre-
25 sus decât stăpânul său. Ajunge
ucenicului să fie ca învăţătorul
său, şi robului ca stăpânul său.
Dacă pe* stăpânul casei L-au
numit[m] Beelzebul[n], cu cât mai mult
26 pe cei din casa Lui? Deci nu vă
temeţi de ei; pentru că* nu este ni-
mic acoperit care nu va fi desco-
perit, nici ascuns care nu va fi cu-
27 noscut. Ce vă spun Eu la întuneric,
vorbiţi la lumină; şi ce auziţi la ure-
che, predicaţi de pe acoperişuri.
28 Şi nu* vă temeţi de cei[o] care
ucid trupul, dar nu pot ucide su-

16 *Lc.10.3. **Rom.16.19 Ef. 5.15. †1 Cor.14.20 Filip. 2.15.
17 *Cap. 24.9. Mc. 13.9. Lc. 21.12. **Fap. 5.40.
18 *Fap. 12.1; 24.10; 25.7; 25.23. 2 Tim. 4.16.
19 *Mc. 13.11. Lc. 21.14,15. **Ex. 4.12. Ier. 1.7.
20 *2 Sam.23.2. Fap. 4.8;6.10 2 Tim. 4.17.
21 *Mica 7.6. Lc. 21.16.
22 *Dan. 12.12; 12.13. Cap. 24.13. Mc. 13.13.
23 *Cap. 2.13; 4.12; 12.15. Fap. 8.1; 9.25; 14.6. **Cap.16.28.
24 *Lc. 6.40. Ioan 13.16; 15.20.
25 *Cap. 12.24. Mc. 3.22. Lc. 11.15. Ioan 8.48,52.
26 *Mc. 4.22. Lc. 8.17.
28 *Is. 8.12,13. 1 Pet. 3.14.

[a] *Foarte probabil cuvântul ebraic pentru termenul grecesc* „Zelotul“ [b] *Lit.* „predat“ [c] *Gr. nearticulat: se referă la oricare dintre naţiuni* [d] *Sau* „de samariteni“ [e] *Unele ms. pun* „curăţiţi pe leproşi“ *înainte de* „înviaţi pe cei morţi“; *alte ms. omit* „înviaţi pe cei morţi“ [f] *Sau* „Nu faceţi rost de“ [g] *Bani de aramă* [h] *Sau* „cămăşi“ [i] *Lit.* „sandale“ [j] *Lit.* „Şi oricine“ [k] *Lit.* „fără amestec“ [l] *Prin instanţe juridice* [m] *Unele ms.* „supranumit“ [n] *Sau* „Beelzebub“, *căpetenia demonilor* [o] *Lit.* „nu daţi înapoi de teama celor“

30 *1Sam. 14.45
2 Sam. 14.11
Lc. 21.18.
Fap. 27.34.
32 *Rom. 10.9;
10.10.
**Apoc. 3.5.
33 *Mc. 8.38.
Lc. 9.26.
2 Tim. 2.12.
34 *Lc. 12.49;
12.51-53.
35 *Mica 7.6.
36 *Ps. 41.9;
55.13.
Ioan 13.18.
37 *Lc. 14.26.
38 *Cap. 16.24.
Mc. 8.34.
Lc. 9.23;
14.27.
39 *Cap. 16.25.
Lc. 17.33.
Ioan 12.25.
40 *Cap. 18.5.
Lc. 9.48;
10.16.
Ioan 12.44;
13.20.
Gal. 4.14.
41 *1Împ.17.10;
18.4.
2 Împ. 4.8.
42 *Cap. 18.5,6;
25.40.
Mc. 9.41.
Ev. 6.10.

fletul; ci temeți-vă mai degrabă de
Acela care poate să omoare şi
29 sufletul şi trupul în gheenă. Nu se
vând oare două vrăbii cu un ban[a]?
Şi nici una din ele nu va cădea pe
pământ fără *ştirea* Tatălui vostru;
30 dar vouă chiar perii* capului, toți
31 *vă* sunt numărați. Deci nu vă te-
meți! Voi sunteți mai de preț decât
32 multe vrăbii. Deci* pe oricine Mă
va mărturisi înaintea oamenilor, îl
voi mărturisi** şi Eu înaintea Ta-
tălui Meu care este în ceruri.
33 Dar* pe oricine Mă va tăgădui
înaintea oamenilor, pe acela îl voi
tăgădui şi Eu înaintea Tatălui Meu
care este în ceruri.
34 Să nu* gândiți că am venit să
aduc[b] pace pe pământ; n-am ve-
35 nit să aduc[b] pace, ci sabie. Pentru
că am venit să* întorc pe om
împotriva tatălui său şi pe fiică
împotriva mamei sale şi pe noră
36 împotriva soacrei sale; şi vrăj-
maşi* ai omului *vor fi* cei din casa
37 lui. Cine* iubeşte pe tată sau pe
mamă mai mult decât pe Mine
nu este vrednic de Mine; şi cine
iubeşte pe fiu sau pe fiică mai
mult decât pe Mine nu este vred-
38 nic de Mine. Şi cine* nu-şi ia
crucea sa şi vine după Mine nu
39 este vrednic de Mine. Cine* îşi
găseşte viața o va pierde; şi cine
îşi pierde viața pentru Mine o va
40 găsi. Cine* vă primeşte pe voi pe
Mine Mă primeşte; şi cine Mă
primeşte pe Mine primeşte pe Cel
41 care M-a trimis pe Mine. Cine*
primeşte un profet în numele unui
profet va primi răsplata unui
profet; şi cine primeşte un *om*
drept în numele unui *om* drept va
42 primi răsplata unui *om* drept. Şi*
oricine va da de băut numai un
pahar cu *apă* rece unuia din
micuții aceştia, în numele unui
ucenic, adevărat vă spun, nicide-
cum nu-şi va pierde răsplata".

Mărturia lui Isus despre Ioan Botezătorul (Lc. 7.18-35)

11 Şi a fost că, atunci când Isus
terminase de poruncit celor doi-
sprezece ucenici ai Săi, a plecat de
acolo, ca să-*i* învețe şi să predice
în cetățile lor.
2 Iar Ioan, auzind în* închisoa-
re *despre* lucrările lui Hristos[c],
3 a trimis prin ucenicii săi şi I-a
spus[d]: „Tu eşti Cel* care vine, sau
4 să aşteptăm pe altul?" Şi Isus, răs-
punzând, le-a spus: „Mergeți şi
spuneți lui Ioan ce auziți şi vedeți:
5 orbii[e]* văd şi şchiopii umblă, le-
proşii sunt curățiți şi surzii aud
şi[f] morții înviază şi săracilor** li
6 se vesteşte Evanghelia; şi fericit
este oricine nu se va* poticni de
7 Mine". Iar pe când plecau, Isus a
început să vorbească mulțimilor
despre Ioan: „Ce ați ieşit să priviți
în pustiu? o trestie* clătinată de
8 vânt? Dar ce ați ieşit să vedeți?
un om îmbrăcat în haine[f] fine? Iată,
cei care poartă cele fine sunt în
9 casele împăraților. Dar ce ați ieşit
să vedeți? un profet?[g] Da, vă spun,
şi* mai mult decât un profet;
10 pentru că[h] acesta este cel despre
care este scris: «Iată*, Eu[f] trimit
înaintea feței Tale pe solul Meu,
care[i] Îți va pregăti calea înaintea
11 Ta». Adevărat vă spun că, între cei
născuți din femei, nu s-a ridicat
unul mai mare decât Ioan Bote-
zătorul; dar cine *este* mai mic[j] în
Împărăția cerurilor este mai mare
12 decât el. Iar din* zilele lui Ioan
Botezătorul până acum, Împărăția
cerurilor este luată cu năvală şi
13 cei năvalnici o apucă. Pentru că
toți* profeții şi legea au profețit
14 până la Ioan; şi, dacă vreți să
primiți, el este Ilie* care trebuie
15 să vină[k]. Cine* are urechi de auzit
16 să audă. Dar cu* cine voi asemăna

2 *Cap. 14.3.
3 *Gen. 49.10.
Num. 24.17.
Dan. 9.24.
Ioan 6.14.
5 *Is. 29.18;
35.4-6; 42.7.
Ioan 2.23;
3.2; 5.36;
10.25,38;
14.11.
**Ps. 22.26.
Is. 61.1.
Lc. 4.18.
Iac. 2.5.
6 *Is. 8.14,15.
Cap. 13.57;
24.10; 26.31.
Rom. 9.32,33
1 Cor. 1.23;
2.14.
Gal. 5.11.
1 Pet. 2.8.
7 *Ef. 4.14.
9 *Cap. 14.5;
21.26.
10 *Mal. 3.1.
Mc. 1.2.
Lc. 1.76;
7.27.
12 *Lc. 16.16.
13 *Mal. 4.6.
14 *Mal. 4.5.
Cap. 17.12.
Lc. 1.17.
15 *Cap. 13.9.
Lc. 8.8.
Apoc. 2.7,11;
2.17,29;
3.6,13,22.
16 *Lc. 7.31.

[a] *Gr.* „asarion", *o monedă cu valoare foarte mică* [b] *Lit.* „să arunc" [c] *Sau* „Hristosului" [d] *Unele ms.* „trimițând pe doi dintre ucenicii săi, I-a spus" [e] *Toate substantivele din v.5 în gr. sunt nearticulate* [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „Dar pentru ce ați ieşit? să vedeți un profet?" [h] *Unele ms. omit* „pentru că" [i] *Unele ms.* „şi" [j] *Sau* „cel mai mic" [k] *Acela care avea această caracteristică pentru evrei, conform profeției.*

generația aceasta? Este asemenea
unor copii[a] stând în piețe și
strigând către tovarășii lor[b] și
17 spunând[c]: «V-am cântat din fluier
și n-ați jucat; v-am cântat[d] de jale
18 și nu v-ați jelit[e]». Pentru că a venit
Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei
19 *Cap. 9.10.
19 spun: «Are demon!» A venit Fiul
Omului, mâncând și bând, și ei spun:
«Iată un om mâncăcios și băutor de
vin, prieten* al vameșilor și al păcă-
toșilor». Și înțelepciunea a fost
îndreptățită de copiii[f] ei“.

Mustrarea cetăților nepocăite (Lc. 10.13-15)

20 Atunci a început să mustre
cetățile în care avuseseră loc cele
mai multe din lucrările Lui de
putere, pentru că nu se pocăiseră.
21 *Ioan 8.7,8.
21 „Vai de tine, Horazine! Vai de
tine, Betsaida! Pentru că, dacă în
Tir și în Sidon ar fi avut loc
lucrările de putere care au avut loc
în voi, de mult s-ar fi pocăit* în
22 *Cap. 10.15.
22 sac și cenușă. Dar vă spun că mai*
ușor va fi pentru Tir și Sidon în
ziua judecății, decât pentru voi.
23 *Is. 14.13. Plân. 2.1.
23 Și tu, Capernaume, care ai fost
înălțat* până la cer[g], vei fi cobo-
râț[h] până la Locuința morților[i],
pentru că, dacă lucrările de putere
care au avut loc în tine ar fi avut
loc în Sodoma, ar fi rămas până
24 astăzi. Dar vă spun că mai ușor
va fi pentru pământul Sodomei în
ziua judecății, decât pentru tine“.

Isus laudă pe Tatăl. Chemarea la odihnă (Lc. 10.21-22)

25 *Ps. 8.2. 1 Cor. 1.19; 1.27; 2.8. 2 Cor. 3.14.
27 *Ioan 3.35; 13.3; 17.2. 1 Cor. 15.27. **Ioan 1.18; 6.46; 10.15.

25 În timpul acela, Isus, răspun-
zând, a spus: „Te laud, Tată, Domn
al cerului și al pământului, pentru
că* ai ascuns acestea de *cei* înțe-
lepți și pricepuți și le-ai descoperit
26 pruncilor. Da, Tată, pentru că așa
27 a fost plăcut înaintea Ta. Toate*
Mi-au fost date de Tatăl Meu; și
nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul,
în afară de Tatăl; nici** pe Tatăl
nu-L cunoaște deplin cineva, în
afară de Fiul și de acela căruia
28 vrea Fiul să i-*L* descopere. Veniți
la Mine toți cei trudiți și împovă-
29 rați și Eu vă voi da odihnă. Luați
jugul Meu asupra voastră și* în-
vățați de la Mine, pentru că Eu sunt
blând și smerit** cu inima; și† veți
găsi odihnă pentru sufletele voas-
30 tre. Pentru că* jugul Meu este bun[j]
și sarcina Mea este ușoară“.

29 *Ioan 13.15. Filip. 2.5. 1 Pet. 2.21. 1 Ioan 2.6. **Zah. 9.9. Filip. 2.7,8. †Ier. 6.16.
30 *1 Ioan 5.3.

Isus, Domn al sabatului (Mc. 2.23-28; Lc. 6.1-5)

12 În timpul acela, Isus mergea*
în sabat prin semănături; și uceni-
cii Săi erau flămânzi și au început
2 să smulgă spice și să mănânce. Iar
fariseii, văzând *aceasta,* I-au spus:
„Iată, ucenicii Tăi fac ce nu este
3 permis a face în sabat“. Dar El le-a
spus: „N-ați citit ce* a făcut David
când a flămânzit, el[k] și cei *care*
4 *erau* cu el? cum a intrat în casa lui
Dumnezeu și a mâncat pâinile*
punerii înainte, pe care nu era per-
mis să le mănânce nici el, nici cei
împreună cu el, ci** numai preoții?
5 Sau n-ați citit în lege* că, în sa-
bat, preoții din templu[l] profanează
6 sabatul și sunt nevinovați? Dar vă
spun că *Unul* [m]* mai mare decât
7 templul[l] este aici. Dar, dacă ați fi
cunoscut ce înseamnă[n]: «Milă* voiesc,
și nu jertfă», nu i-ați fi condamnat pe
8 cei nevinovați. Pentru că Fiul
Omului este Domn[o] al sabatului“.

1 *Deut.23.25.
3 *1 Sam.21.6.
4 *Ex. 25.30. Lev. 24.5. **Ex.29.32; 29.33. Lev. 8.31; 24.9.
5 *Num.28.9. Ioan 7.22.
6 *2 Cr. 6.18. Mal. 3.1.
7 *Osea 6.6. Mica 6.6-8. Cap. 9.13.

Omul cu mâna paralizată (Mc. 3.1-6; Lc. 6.6-11)

9 Și, plecând de acolo, a intrat
10 în sinagoga lor. Și, iată, era un om
având mâna paralizată[p]; și L-au
întrebat, spunând: „Este permis*
a vindeca în sabat?“, ca să-L poată
11 acuza. Dar El le-a spus: „Cine este
omul dintre voi care are o singură
oaie și, dacă* aceasta cade în
groapă în sabat, n-o va apuca și
12 n-o va ridica? Cu atât mai de preț
este deci un om decât o oaie[q]! Așa
că este permis a face bine în
13 sabat“. Atunci ·i-a spus omului:
„Întinde-ți mâna!“ Și el a întins-*o*

10 *Lc. 13.14; 14.3. Ioan 9.16.
11 *Ex. 23.4,5. Deut. 22.4.

[a] *Unele ms.* „copilași“ [b] *Unele ms. omit* „lor“ [c] *Unele ms.* „stând în piețe, care, strigând către tovarășii lor, spun“ [d] *Unele ms.* „am cântat“ [e] *Sau* „nu v-ați bătut în piept“ [f] *Unele ms.* „din lucrările“ [g] *Unele ms.* „Și tu, Capernaume, ai fost înălțat până la cer?“ [h] *Unele ms.* „vei coborî“ [i] *Gr.* „hades“, *ebr.* „șeol“, *loc distinct de gheenă (loc al chinului)* [j] *Lit.* „ușor de purtat“ [k] *Unele ms. ad.* „însuși“ [l] *Gr.* „hieron“ [m] *Unele ms.* „Cel care este“ [n] *Lit.* „ce este“ [o] *Unele ms. ad.* „și“ [p] *Lit.* „uscată“ [q] *Sau* „Cât de mult se deosebește deci un om de o oaie“

14 *Cap. 27.1. Mc. 3.6. Lc. 6.11. Ioan 5.18; 10.39; 11.53.

şi s-a făcut sănătoasă ca cealal-
14 tă. Dar fariseii*, ieşind, s-au
sfătuit împotriva Lui cum să-L
omoare.

Robul ales şi preaiubit al lui Dumnezeu

15 *Cap. 10.23. Mc. 3.7. **Cap. 19.2.
16 *Cap. 9.30.
18 *Is. 42.1. **Cap. 3.17; 17.5.

15 Dar Isus, cunoscând *aceasta*,
a plecat* de acolo; şi** mari
mulţimi L-au urmat şi i-a vindecat
16 pe toţi; şi le-a poruncit* cu tărie
să nu-L facă *să fie* cunoscut pu-
17 blic, ca să se împlinească ce a fost
spus prin profetul Isaia, care zice:
18 „Iată* Robul Meu pe care L-am
ales, Preaiubitul Meu în** care
sufletul Meu Îşi găseşte plăcerea.
Voi pune Duhul Meu peste El şi
19 va vesti judecată naţiunilor. Nu Se
va certa, nici nu va striga, nici nu-I
va auzi cineva glasul pe străzi.
20 Nu va rupe o trestie frântă şi nu
va stinge un fitil care fumegă,
până va aduce[a] biruinţa judecăţii.
21 Şi naţiunile vor spera în Numele
Lui“.

Vindecarea unui demonizat orb şi mut (Mc. 3.20-30; Lc. 11.14-23; 12.10)

22 *Cap. 9.32. Mc. 3.11.
24 *Cap. 9.34.
25 *Cap. 9.4. Ioan 2.25. Apoc. 2.23.

22 Atunci* I s-a adus un demoni-
zat orb şi mut; şi El l-a vindecat,
încât mutul vorbea şi vedea[b].
23 Şi toate mulţimile erau uimite şi
spuneau: „Oare Acesta este Fiul
24 lui David?“ Dar fariseii, auzind,
au spus*: „Acesta nu scoate
demonii decât prin Beelzebul[c],
25 căpetenia demonilor“. Dar El[d],
ştiindu-le* gândurile, le-a spus:
„Orice împărăţie dezbinată împo-
triva ei însăşi este pustiită; şi orice
cetate sau casă dezbinată îm-
potriva ei însăşi nu va dăinui.
26 Şi, dacă Satan scoate afară pe
Satan, el este dezbinat împotriva
lui însuşi; deci cum va dăinui
27 împărăţia lui? Şi, dacă Eu scot
demonii prin Beelzebul[c], fiii
voştri prin cine-*i* scot? De aceea,
28 ei vor fi judecătorii voştri. Dar,
dacă Eu scot demonii prin Duhul
lui Dumnezeu, atunci Împărăţia*
lui Dumnezeu a venit peste voi.
29 Sau* cum poate cineva să intre în
casa celui tare şi să-i jefuiască

28 *Dan. 2.44; 7.14. Lc. 1.33; 17.20,21.
29 *Is. 49.24. Lc.11.21-23.

bunurile, dacă nu va lega întâi
pe cel tare? Şi atunci îi va jefui
30 casa. Cine nu este cu Mine este
împotriva Mea; şi cine nu adună
31 cu Mine risipeşte. De aceea vă
spun: Orice* păcat şi orice hulă
vor fi iertate oamenilor; dar**
hula împotriva Duhului nu va
32 fi iertată oamenilor[e]. Şi oricui
va rosti* un cuvânt împotriva
Fiului Omului, i se va ierta**;
dar oricui va vorbi împotriva
Duhului Sfânt, nu i se va ierta
nici în veacul acesta, nici în cel
33 viitor. Ori faceţi pomul* bun şi
rodul lui bun, ori faceţi pomul
rău[f] şi rodul lui rău[f]; pentru că
după rod se cunoaşte pomul.
34 Pui* de năpârci, cum puteţi voi
să vorbiţi cele bune, fiind răi?
Pentru că** din prisosul inimii
35 vorbeşte gura. Omul bun scoate
cele bune din comoara bună[g]; şi
omul rău scoate cele rele din
36 comoara rea. Dar vă spun că de
orice cuvânt nefolositor, pe care-l
vor rosti oamenii, vor da so-
37 coteală în ziua judecăţii. Pentru
că din cuvintele tale vei
fi îndreptăţit şi din cuvintele tale
vei fi condamnat“.

31 *Ev. 6.4; 10.26,29. 1 Ioan 5.16. **Fap. 7.51.
32 *Cap. 11.19; 13.55. Ioan 7.12,52. **1 Tim.1.13
33 *Cap. 7.17. Lc. 6.43,44.
34 *Cap. 3.7; 23.33. **Lc. 6.45.

Semnul lui Iona (Lc. 11.29-32)

38 *Cap. 16.1. Mc. 8.11. Lc. 11.16. Ioan 2.18. 1 Cor. 1.22.
39 *Is. 57.3. Cap. 16.4. Mc. 8.38. Ioan 4.48.
40 *Iona 1.17.

38 Atunci* unii dintre cărturari
şi dintre farisei I-au răspuns[h], zi-
când: „Învăţătorule, dorim să ve-
39 dem un semn de la Tine“. Dar El,
răspunzând, le-a spus: „O gene-
raţie rea şi adulteră* cere un
semn; şi nu i se va da un *alt* semn,
decât semnul profetului Iona.
40 Pentru că*, aşa cum Iona a
fost în pântecele peştelui celui
mare trei zile şi trei nopţi, aşa
va fi Fiul Omului în inima pă-
mântului trei zile şi trei nopţi.
41 Bărbaţi niniviteni se vor ridica
la judecată cu generaţia aceasta
şi* o vor condamna: pentru
că** ei s-au pocăit la vestirea lui
Iona; şi, iată, aici este mai mult

41 *Ier. 3.11. Ezec. 16.52. Rom. 2.27. **Iona 3.5.

[a] *Sau* „va arăta“ *(după ce a fost ţinută ascunsă un timp)* [b] *Unele ms.* „cel orb şi mut şi vorbea şi vedea“ [c] *Sau* „Beelzebub“ [d] *Unele ms.* „Isus“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Sau* „stricat“, „putred“ [g] *Unele ms. ad.* „a inimii“ [h] *Unele ms.* „au răspuns“

42 *1 Împ.10.1.
2 Cr. 9.1.

42 decât Iona. O împărăteasă* din
sud se va ridica la judecată cu
generaţia aceasta şi o va con-
damna: pentru că ea a venit de la
marginile pământului ca să audă
înţelepciunea lui Solomon; şi,
iată, aici este mai mult decât
Solomon.

Duhul necurat (Lc. 11.24-26)

43 *Iov 1.7.
1 Pet. 5.8.

43 Iar când duhul necurat a ieşit
din om, umblă* prin locuri fără
apă, căutând odihnă, şi nu găseşte.
44 Atunci spune: «Mă voi întoarce
în casa mea, de unde am ieşit»;
şi, venind, *o* găseşte neocupată[a],
45 măturată şi împodobită. Atunci
merge şi ia cu sine alte şapte du-
huri mai rele decât el şi, intrând,
locuiesc acolo; şi* starea din urmă
a acelui om devine mai rea decât
cea dintâi. Astfel va fi şi cu gene-
raţia aceasta rea".

45 *Ev. 6.4;
10.26.
2 Pet.2.20-22

Mama şi fraţii lui Isus (Mc. 3.31-35; Lc. 8.19-21)

46 Iar pe când vorbea El încă
mulţimilor, iată, mama şi fraţii
Lui stăteau afară, căutând să-I
47 vorbească. Atunci cineva I-a spus:
„Iată, mama Ta şi fraţii* Tăi stau
afară, căutând să-Ţi vorbească".
48 Dar El, răspunzând, a spus celui
care I-a vorbit: „Cine este mama
Mea şi cine sunt fraţii Mei?"
49 Şi, întinzându-Şi[b] mâna spre
ucenicii Săi, a spus: „Iată mama
50 Mea şi fraţii Mei. Pentru că ori-
cine* va face voia Tatălui Meu
care este în ceruri, acela Îmi este
frate sau soră sau mamă".

47 *Cap. 13.55.
Mc. 6.3.
Ioan 2.12;
7.3,5.
Fap. 1.14.
1 Cor. 9.5.
Gal. 1.19.

50 *Ioan 15.14.
Gal. 5.6;6.15.
Col. 3.11.
Ev. 2.11.

Parabola semănătorului (Mc. 4.1-20; Lc. 8.4-15)

13 Şi, în ziua aceea, Isus a ieşit
din casă şi şedea lângă mare.
2 Şi s-au adunat la El mari mulţimi,
încât El, intrând* în corabie,
S-a aşezat; şi toată mulţimea
3 stătea pe ţărm. Şi le-a vorbit multe
în parabole, spunând: „Iată,
4 semănătorul a ieşit să semene. Şi,
pe când semăna el, unele *seminţe*
au căzut lângă drum; şi au venit
5 păsările şi le-au mâncat. Şi altele
au căzut pe locurile stâncoase,
unde nu aveau mult pământ; şi
îndată au răsărit, pentru că nu
6 aveau pământ adânc; dar, când
a răsărit soarele[c], au fost arse
şi, pentru că nu aveau rădăcină,
7 s-au uscat. Şi altele au căzut între
spini şi spinii au crescut şi le-au
8 înăbuşit. Şi altele au căzut pe
pământul cel bun şi au dat rod:
una o sută*, alta şaizeci şi alta
9 treizeci. Cine* are urechi[d] să
audă".

2 *Lc. 5.3.

8 *Gen. 26.12.

9 *Cap. 11.15.

10 Şi ucenicii s-au apropiat şi
I-au spus: „De ce le vorbeşti în
11 parabole?" Iar El, răspunzând,
le-a spus: „Pentru că vouă* vă
este dat să cunoaşteţi tainele
Împărăţiei cerurilor, dar lor nu le
12 este dat; pentru că* oricui are i
se va da şi va avea din belşug;
iar oricui nu are, şi ceea ce are i
13 se va lua. De aceea le vorbesc în
parabole, pentru că, văzând, ei nu
văd şi, auzind, nu aud, nici nu
14 înţeleg. Şi în ei se împlineşte
profeţia lui Isaia care zice: «Cu
urechile veţi* auzi şi nicidecum
nu veţi înţelege; şi cu ochii veţi
vedea şi nicidecum nu veţi cu-
15 noaşte. Pentru că inima acestui
popor s-a împietrit şi au auzit
greu* cu urechile şi şi-au închis
ochii; ca nu cumva să vadă cu
ochii şi să audă cu urechile şi să
înţeleagă cu inima şi să se întoar-
16 că[e] şi să-i vindec». Dar ferice* de
ochii voştri, pentru că văd; şi de
urechile voastre, pentru că aud.
17 Pentru că, adevărat vă spun,
mulţi* profeţi şi *oameni* drepţi au
dorit să vadă ceea ce vedeţi voi
şi n-au văzut; şi să audă ceea ce
18 auziţi voi şi n-au auzit. Voi deci
ascultaţi parabola semănătorului.
19 Când aude cineva Cuvântul Împă-
răţiei* şi nu-l înţelege, cel rău vine
şi răpeşte ceea ce a fost semănat
în inima lui; acesta este cel semă-
20 nat lângă drum. Iar cel semănat pe
locurile stâncoase, acesta este cel
care aude Cuvântul şi îndată îl
21 primeşte* cu bucurie; dar nu are

11 *Cap. 11.25;
16.17.
1 Cor. 2.10.
1 Ioan 2.27.

12 *Cap. 25.29.
Mc. 4.25.
Lc. 8.18;
19.26.

14 *Is. 6.9.
Ezec. 12.2.
Ioan 12.40.
Fap. 28.26.
Rom. 11.8.
2 Cor. 3.15.

15 *Ev. 5.11.

16 *Cap. 16.17.
Lc. 10.23,24.
Ioan 20.29.

17 *Ev. 11.13.
1 Pet. 1.10.

19 *Cap. 4.23.

20 *Is. 58.2.
Ezec.33.32.
Ioan 5.35.

[a] *Goală* [b] *Unele ms.* „întinzând" [c] *Unele ms.* „răsărind soarele" [d] *Unele ms. ad.* „de auzit" [e] *Să se întoarcă la Dumnezeu*

21 *Cap. 11.6. 2 Tim. 1.15.

rădăcină în el însuşi, ci este numai
pentru un timp; şi când vine necaz
sau persecuţie din cauza Cu-
vântului, îndată se* poticneşte.

22 *Cap. 19.23. Mc. 10.23. Lc. 18.24. 1 Tim. 6.9. 2 Tim. 4.10. **Ier. 4.3.

22 Şi cel semănat* între** spini,
acesta este cel care aude Cu-
vântul; şi grija veacului[a] acestuia[b]
şi înşelăciunea bogăţiei înăbuşă
Cuvântul şi el devine neroditor.
23 Dar cel semănat pe pământul cel
bun, acesta este cel care aude Cu-
vântul şi-l înţelege; care, în adevăr,
rodeşte şi face: unul o sută, altul
şaizeci şi altul treizeci".

Parabola neghinei

24 Le-a pus înainte altă parabolă,
spunând: „Împărăţia cerurilor se
aseamănă cu un om care seamă-
nă sământă bună în ogorul lui;
25 dar, în timp ce oamenii dormeau,
vrăjmaşul lui a venit şi a semănat
neghină[c] printre grâu şi a plecat.
26 Iar când a crescut firul şi a făcut
rod, atunci s-a arătat şi neghina.
27 Şi robii stăpânului casei au venit
şi i-au spus: «Domnule, n-ai
semănat sământă bună în ogorul
tău? De unde are atunci neghi-
28 nă[d]?» Şi el le-a spus: «Un vrăjmaş
a făcut aceasta». Şi robii i-au spus:
«Vrei deci să mergem şi să o

29 *Cap. 3.12.

29 adunăm?» Dar el a spus: «Nu, ca
nu cumva, adunând neghina, să
smulgeţi şi grâul* odată cu ea.
30 Lăsaţi-le să crească amândouă îm-
preună până la seceriş; şi, la timpul
secerişului, voi spune secerăto-
rilor: culegeţi întâi neghina şi le-
gaţi-o în snopi, ca să fie arsă; iar
grâul adunaţi-l în grânarul meu»".

Parabola grăuntelui de muştar (Mc. 4.30-32; Lc. 13.18-19)

31 *Is. 2.2,3. Mica 4.1.

31 Le-a pus înainte altă parabolă,
spunând: „Împărăţia* cerurilor
este asemenea unui grăunte de
muştar, pe care l-a luat un om şi
32 l-a semănat în ogorul lui: el este,
în adevăr, mai mic decât toate se-
minţele, dar, după ce a crescut,
este mai mare decât verdeţurile
şi se face un copac, astfel încât
păsările cerului vin şi se cuibăresc
în ramurile lui".

Parabola aluatului (Lc. 13.20-21)

33 Le-a spus altă parabolă: „Îm-
părăţia cerurilor este asemenea
unui aluat pe care l-a luat o feme-
ie şi l-a ascuns în trei măsuri
de făină, până s-a dospit tot".

34 *Mc. 4.33; 4.34.

34 Toate acestea* le-a vorbit Isus
mulţimilor în parabole şi fără

35 *Ps. 78.2. **Rom.16.25; 16.26. 1 Cor. 2.7. Ef. 3.9. Col. 1.26.

35 parabolă nu le vorbea[e], ca să se
împlinească ce a fost spus prin
profetul care zice: „Îmi voi* des-
chide gura în parabole, voi** rosti
lucruri ascunse de la întemeierea
lumii[b]".

Explicarea parabolei neghinei

36 Apoi, dând drumul mulţimi-
lor, El[f] a intrat în casă; şi ucenicii
Săi au venit la El, spunând:
„Explică-ne parabola neghinei din
37 ogor". Iar El, răspunzând, le-a
spus[g]: „Cel care seamănă sămânţa

38 *Cap. 24.14; 28.19. Mc.16.15,20. Lc. 24.47. Rom. 10.18. Col. 1.6. **Gen. 3.15. Ioan 8.44. Fap. 13.10. 1 Ioan 3.8.

38 bună este Fiul Omului; şi ogorul*
este lumea; şi sămânţa bună, aceş-
tia sunt fiii Împărăţiei; iar neghina

39 *Ioel 3.13. Apoc.14.15.

39 sunt fiii** celui rău; şi vrăjmaşul
care a semănat-o este diavolul; şi
secerişul* este sfârşitul veacului[h];
40 şi secerătorii sunt îngerii. Deci,
după cum se adună neghina şi se
arde în foc, aşa va fi la sfârşitul

41 *Cap. 18.7. 2 Pet. 2.12.

41 veacului[i]. Fiul Omului va trimite
pe îngerii Săi şi* ei vor aduna din
Împărăţia Sa toate prilejurile de
poticnire şi pe cei care practică

42 *Cap. 3.12. Apoc. 19.20; 20.10. **Cap. 8.12.

42 nelegiuirea şi* îi vor arunca în
cuptorul de foc; acolo** va fi plân-
43 sul şi scrâşnirea dinţilor. Atunci*
cei drepţi vor străluci ca soarele
în Împărăţia Tatălui lor. Cine are
urechi[j] să audă.

43 *Dan. 12.3. 1 Cor. 15.42; 15.43,53.

Parabola comorii ascunse

44 *Filip. 3.7,8. **Is. 55.1. Apoc. 3.18.

44 [k]Împărăţia cerurilor este ase-
menea unei comori ascunse în
ogor, pe care un om, găsind-o, a
ascuns-o; şi, de bucuria ei[l], merge
şi vinde* tot ce are şi cumpără**
ogorul acela.

Parabola perlei

45 Din nou, Împărăţia cerurilor
este asemenea unui negustor care

[a] *Cu sensul de „curs al evenimentelor"* [b] *Unele ms. omit* [c] *Gr.* „zizania" [d] *Unele ms.* „neghina" [e] *Unele ms. ad.* „nimic" [f] *Unele ms.* „Isus"; *alte ms. omit* [g] *Unele ms.* „a spus" [h] *Gr.* „aion", *perioadă de timp nedeterminată, având înţeles profetic* [i] *Unele ms.* „acestui veac" [j] *Unele ms. ad.* „de auzit" [k] *Unele ms. ad.* „Din nou:" [l] *Unele ms.* „lui"

46 *Pr. 2.4; 3.14,15; 8.10,19.

46 caută perle frumoase; şi, găsind[a]
o* perlă de mare valoare, a mers
şi a vândut tot ce avea şi a cum-
părat-o.

Parabola năvodului

47 *Cap. 22.10.

47 Din nou, Împărăţia cerurilor
este asemenea unui năvod aruncat
în mare şi care a adunat* de toate;
48 *din* care, când s-a umplut, tră-
gându-l pe ţărm şi stând jos, au
adunat în vase pe cele bune şi au
aruncat afară pe cele rele.

49 *Cap. 25.32.

49 Aşa va fi la sfârşitul veacului:
îngerii vor ieşi şi vor despărţi* pe
cei răi din mijlocul celor drepţi;

50 *Vers. 42.

50 şi* îi vor arunca în cuptorul de
foc: acolo va fi plânsul şi scrâş-
nirea dinţilor".
51 Isus le-a spus[b]: „Aţi înţeles
toate acestea?" Ei ·I-au spus: „Da,

52 *Cânt. 7.13.

52 Doamne[c]". Şi El le-a spus: „De
aceea, orice cărturar care a fost
făcut ucenic pentru[d] Împărăţia
cerurilor este asemenea unui
stăpân al casei care scoate din
comoara lui *lucruri* noi* şi vechi".

Necredinţă la Nazaret (Mc. 6.1-6; Lc. 4.16-30)

54 *Cap. 2.23.

53 Şi a fost că, atunci când Isus a
sfârşit parabolele acestea, a plecat
54 de acolo; şi*, venind în patria Sa,
îi învăţa în sinagoga lor, astfel
încât ei erau uimiţi şi spuneau:
„De unde are Acesta înţelepciu-
nea aceasta şi lucrările de putere?

55 *Is. 49.7. Lc. 3.23. Ioan 6.42. **Cap.12.46. †Mc. 15.40.

55 Nu* este Acesta fiul tâmplarului?
Nu se numeşte mama Lui Maria,
iar fraţii** Lui, Iacov† şi Iosif[e] şi
56 Simon şi Iuda? Şi surorile Lui, nu
sunt toate la noi? De unde are El

57 *Cap. 11.6. **Ioan 4.44.

57 atunci toate acestea?" Şi se potic-
neau* de El. Dar Isus le-a spus:
„Un profet** nu este dispreţuit de-
58 cât în patria lui şi în casa lui". Şi
n-a făcut multe lucrări de putere
acolo, din cauza necredinţei lor.

Uciderea lui Ioan Botezătorul (Mc. 6.14-29; Lc. 3.19-20; 9.7-9)

14 În timpul acela, tetrarhul
2 Irod a auzit de faima lui Isus; şi
spunea slujitorilor săi: „Acesta
este Ioan Botezătorul; el a înviat
dintre cei morţi şi de aceea lucră-
rile de putere se manifestă prin el".
3 Pentru că Irod îl prinsese pe
Ioan şi îl legase şi-l pusese în în-
chisoare, din cauza Irodiadei, so-

4 *Lev. 18.16; 20.21.

4 ţia fratelui său, Filip[c]; pentru că
Ioan îi spunea: „Nu-ţi* este per-

5 *Cap. 21.26. Lc. 20.6.

5 mis s-o ai". Şi, dorind să-l omoa-
re, se temea de mulţime, pentru
că* ei îl considerau profet.
6 Dar, când s-a sărbătorit ziua
naşterii[f] lui Irod, fiica Irodiadei a
dansat în mijlocul *lor* şi a plăcut
7 lui Irod. De aceea el a promis cu
jurământ să-i dea orice ar cere.
8 Dar ea, îndemnată de mama ei,
·a spus: „Dă-mi aici, pe o farfurie,
capul lui Ioan Botezătorul".
9 Şi împăratul s-a întristat, dar, din
cauza jurămintelor şi a celor care
stăteau la masă împreună cu *el*, a
10 poruncit să-i fie dat; şi a trimis şi
a tăiat capul lui Ioan în închisoa-
11 re. Şi capul lui a fost adus pe o
farfurie şi a fost dat fetei; şi ea l-a
12 dus mamei sale. Şi ucenicii lui au
venit şi au luat trupul şi l-au în-
mormântat; şi au venit şi au dat de
ştire lui Isus.

Prima înmulţire a pâinilor (Mc. 6.30-44; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-13)

13 *Cap. 10.23; 12.15.
14 *Cap. 9.36.

13 Şi Isus, când a auzit*, a plecat
de acolo într-o corabie, spre un
loc pustiu, deoparte; şi mulţimile,
auzind, L-au urmat pe jos, din ce-
14 tăţi. Şi, ieşind, El[g] a văzut o mare
mulţime şi I* s-a făcut milă de ei
15 şi a vindecat pe bolnavii lor. Iar
când s-a făcut seară, ucenicii[h] au
venit la El, spunând: „Locul este
pustiu şi timpul deja trecut; dă
drumul[i] mulţimilor, ca să mear-
gă în sate şi să-şi cumpere mân-
16 care". Dar Isus le-a spus: „N-au
nevoie să meargă; daţi-le voi să
17 mănânce". Dar ei ·I-au spus:
„N-avem aici decât cinci pâini şi
18 doi peşti". Şi El le-a spus: „Adu-

19 *Cap. 15.36.

19 ceţi-le aici la Mine". Şi, poruncind
mulţimilor să stea jos pe iarbă şi[c]
luând cele cinci pâini şi cei doi
peşti, privind spre cer, a bine-
cuvântat* şi, frângând pâinile,

[a] *Unele ms.* „care, găsind" [b] *Unele ms. omit* „Isus le-a spus"; *în greacă verbul este la timpul prezent* [c] *Unele ms. omit* [d] *Sau* „în" [e] *Unele ms.* „Iose"; *alte ms.* „Ioan" [f] *Unele ms.* „Dar, când a venit sărbătoarea naşterii" [g] *Unele ms.* „Isus" [h] *Unele ms. ad.* „Săi" [i] *Unele ms. ad.* „deci"

le-a dat ucenicilor, şi ucenicii
20 mulţimilor. Şi toţi au mâncat şi
s-au săturat; şi au ridicat prisosul
de firimituri, douăsprezece coş-
21 niţe[a] pline. Iar cei care mâncaseră
erau cam cinci mii de bărbaţi, în
afară de femei şi de copii.

Isus umblă pe mare (Mc. 6.45-52; Ioan 6.16-21)

22 Şi îndată El[b] i-a obligat pe
ucenicii Săi[c] să intre în corabie şi
să treacă înaintea Lui de cealaltă
parte, până va da[d] drumul mulţi-
23 milor. Şi, după ce a dat[e] drumul
mulţimilor, S-a suit pe munte,
deoparte, ca să Se roage; şi, când
s-a făcut seară, era singur acolo,
24 iar corabia era acum în mijlocul
mării, bătută de valuri, pentru că
25 vântul era împotrivă. Dar, la a
patra strajă din noapte, El[b] a
pornit spre ei, umblând* pe mare.
26 Şi ucenicii, văzându-L umblând
pe mare, s-au tulburat, spunând:
„Este o nălucă[f]!“; şi, de frică, au
27 strigat. Dar Isus le-a vorbit îndată,
spunând: „Îndrăzniţi; Eu sunt, nu
28 vă temeţi!“ Şi Petru, răspunzân-
du-I, a spus: „Doamne, dacă eşti
Tu, porunceşte-mi să vin la Tine
29 pe ape“. Şi El i-a spus: „Vino!“ Şi
Petru, coborând din corabie,
umbla pe ape, ca să vină la Isus.
30 Dar, văzând vântul puternic, s-a
temut; şi, începând să se afunde,
a strigat, spunând: „Doamne,
31 scapă-mă!“ Şi îndată Isus a întins
mâna şi l-a apucat şi ·i-a spus:
„Puţin-credinciosule, pentru ce
32 te-ai îndoit?“ Şi, când au intrat[g]
ei în corabie, vântul s-a potolit;
33 iar cei din corabie au venit şi I
s-au* închinat, spunând: „Cu
adevărat eşti Fiu al lui Dum-
nezeu!“

25 *Iov 9.8.

33 *Ps. 2.7. Cap. 16.16; 26.63. Mc. 1.1. Lc. 4.41. Ioan 1.49; 11.27. Fap. 8.37. Rom. 1.4.

Vindecări la Ghenezaret (Mc. 6.53-56)

34 Şi, trecând dincolo, au venit
35 în ţinutul Ghenezaretului. Şi, când
oamenii din locul acela L-au
recunoscut, au trimis în tot ţinutul
acela şi au adus la El pe toţi aceia
36 care erau bolnavi; şi Îl rugau ca
numai să-I atingă marginea[h] hainei;
şi toţi câţi* s-au atins au fost
vindecaţi deplin.

36 *Cap. 9.20. Mc. 3.10. Lc. 6.19. Fap. 19.12.

Fariseii şi tradiţia (Mc. 7.1-13)

15 Atunci cărturarii şi fariseii din
Ierusalim ·au venit la Isus, spu-
2 nând: „De ce ucenicii Tăi încalcă
tradiţia* bătrânilor[i]? pentru că nu
îşi spală mâinile când mănâncă
3 pâine“. Iar El, răspunzând, le-a
spus: „Dar voi, de ce încălcaţi
porunca lui Dumnezeu pentru
4 tradiţia voastră? Pentru că Dum-
nezeu a poruncit, spunând[j]: «Ono-
rează* pe tată şi pe mamă[k]»; şi:
«Cine** vorbeşte de rău[l] pe tată
sau pe mamă să moară negreşit[m]»;
5 dar voi spuneţi: «Oricine va spune
tatălui său[c] sau mamei: Orice ai
putea folosi de la mine *este* con-
6 sacrat[n] *lui Dumnezeu*!, [o]nu va
onora[p] nicidecum pe tatăl său
sau pe mama sa»; şi aţi desfiinţat
porunca[q] lui Dumnezeu pentru
7 tradiţia voastră. Făţarnicilor, bine
a profeţit Isaia despre voi, spu-
8 nând: «Poporul* acesta[r] Mă ono-
rează cu buzele, dar inima lui[s] este
9 departe de Mine; dar în zadar Mi
se închină ei, învăţând* *ca* în-
văţături porunci ale oamenilor»“.

2 *Col. 2.8.

4 *Ex. 20.12. Lev. 19.3. Deut. 5.16. Pr. 23.22. Ef. 6.2. **Ex. 21.17. Lev. 20.9. Deut. 27.16. Pr. 20.20; 30.17.

8 *Is. 29.13. Ezec. 33.31.

9 *Col. 2.18; 2.22. Tit 1.14.

Lucrurile care întinează pe om (Mc. 7.14-23)

10 Şi, chemând la *Sine* mulţimea,
le-a spus: „Ascultaţi şi înţelegeţi:
11 Nu* ceea ce intră în gură întinează
pe om[t], ci ceea ce iese din gură,
12 aceea întinează pe om[t]“. Atunci
ucenicii Săi[c], apropiindu-se, ·I-au
spus: „Ştii că fariseii, auzind
cuvântul acesta[c], s-au poticnit?“
13 Iar El, răspunzând, a spus: „Ori-
ce* plantă pe care n-a plantat-o
Tatăl Meu cel ceresc va fi dez-
14 rădăcinată. Lăsaţi-i; sunt* călăuze
oarbe ale orbilor: iar dacă un orb

11 *Fap. 10.15. Rom. 14.14; 14.17,20. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.

13 *Ioan 15.2. 1 Cor. 3.12.

14 *Is. 9.16. Mal. 2.8. Cap. 23.16. Lc. 6.39.

---

[a] *Coş de mână, pentru călătorie, în care poartă un om hrana pentru o zi* [b] *Unele ms.* „Isus“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Lit.* „va fi dat“ [e] *Unele ms. ad.* „deci“ [f] *Gr.* „fantasma“ [g] *Unele ms.* „s-au suit“ [h] *Sau* „ciucurii“ [i] *Sau* „ceea ce a fost dat de bătrâni“ [j] *Unele ms.* „Pentru că Dumnezeu a spus“ [k] *Unele ms.* „pe tatăl tău şi pe mama ta“ [l] *Sau* „blestemă“ [m] *Lit.* „de moarte să moară“ [n] *Ebr.* „corban“ – *Lev. 1.2* [o] *Unele ms. ad.* „şi“ [p] *Unele ms.* „nu onorează“ [q] *Unele ms.* „legea“; *alte ms.* „Cuvântul“ [r] *Unele ms. ad.* „se apropie de Mine cu gura lor şi“ [s] *Lit.* „lor“ [t] *Lit.* „omul“

călăuzeşte pe un orb, amândoi
15 vor cădea în groapă“. Şi Petru,
răspunzând, I-a spus: „Explică-ne
16 *Cap. 16.9.
16 parabola aceasta[a]“. Iar El[b] a spus:
„Şi* voi sunteţi tot fără pricepe-
17 *1 Cor. 6.13.
17 re? Încă[a] nu înţelegeţi că orice*
intră în gură trece în pântece şi se
18 *Iac. 3.6.
18 aruncă în hazna? Dar* ceea ce iese
din gură vine din inimă şi acestea
19 *Gen. 6.5; 8.21. Pr. 6.14. Ier. 17.9.
19 întinează pe om[c]. Pentru că* din
inimă ies gânduri rele, ucideri,
adultere, curvii, furturi, mărturii
20 false, hule; acestea sunt cele care
întinează pe om[c]; dar a mânca
având mâini nespălate nu înti-
nează pe om[c]“.

Femeia canaanită (Mc. 7.24-30)

21 Şi Isus, ieşind de acolo, a
plecat în părţile[d] Tirului şi
22 ale Sidonului. Şi, iată, o femeie
canaanită, ieşind din acele ţi-
nuturi[e], a strigat[f], spunându-I: „Ai
milă de mine, Doamne, Fiu al lui
David! Fiica mea este chinuită
23 rău de un demon“. Dar El nu i-a
răspuns nici un cuvânt. Şi ucenicii
Săi s-au apropiat şi-L rugau,
spunând: „Dă-i drumul, pentru că
24 *Cap. 10.5,6. Fap. 3.25,26; 13.46. Rom. 15.8.
24 strigă după noi“. Dar El, răs-
punzând, a spus*: „Nu sunt trimis
decât la oile pierdute ale casei
25 lui Israel“. Dar ea a venit şi I
s-a închinat, spunând: „Doamne,
26 *Cap. 7.6. Filip. 3.2.
26 ajută-mă!“ Iar El, răspunzând, a
spus: „Nu este bine[g] să iei pâi-
nea copiilor şi s-o arunci la
27 căţei[h]*“. Dar ea a spus: „Da,
Doamne, dar şi căţeii mănâncă
din firimiturile care cad de la
28 masa stăpânilor lor“. Atunci Isus,
răspunzând, i-a spus: „O, femeie,
mare *este* credinţa ta; fie-ţi după
cum doreşti!“ Şi fiica ei a fost
vindecată din ceasul acela.

A doua înmulţire a pâinilor (Mc. 8.1-9)

29 Şi Isus*, plecând de acolo, a
venit lângă** Marea Galileii; şi
29 *Mc. 7.31. **Cap. 4.18.
S-a suit pe munte şi a stat jos
30 acolo. Şi* mari mulţimi au venit
30 *Is. 35.5,6. Lc. 7.22.
la El, având cu ei şchiopi, orbi,
muţi, ciungi şi mulţi alţii, şi i-au
aruncat la picioarele Lui[i] şi El i-a
31 vindecat; astfel că mulţimile[j] se
minunau văzând pe muţi vorbind,
pe ciungi sănătoşi, [k]pe şchiopi
umblând şi pe orbi văzând; şi-L
glorificau pe Dumnezeul lui Is-
32 rael. Dar Isus, chemând la *Sine*
pe ucenicii Săi, a spus: „Mi-e
milă de mulţime, pentru că stau
deja de trei zile cu Mine şi n-au
ce să mănânce; şi nu vreau să le
dau drumul flămânzi, ca nu cum-
33 va să leşine pe drum“. Şi uceni-
33 *2 Împ. 4.43.
cii* Săi[a] ·I-au spus: „De unde să
avem noi atâtea pâini în pustiu,
încât să săturăm o mulţime atât
34 de mare?“ Şi Isus ·le-a spus:
„Câte pâini aveţi?“ Iar ei au spus:
35 „Şapte şi câţiva peştişori“. Şi El
a poruncit mulţimilor să se aşeze
36 pe pământ; şi, luând* cele şapte
36 *Cap. 14.19. **1 Sam. 9.13 Lc. 22.19.
pâini şi peştii, a mulţumit**, *le*-a
frânt şi *le*-a dat ucenicilor Săi[a],
37 şi ucenicii, mulţimii. Şi toţi au
mâncat şi s-au săturat; şi au ri-
dicat prisosul de firimituri, şapte
38 coşuri[l] pline; iar cei care au
mâncat erau patru mii de bărbaţi,
39 în afară de femei şi de copii. Şi*,
39 *Mc. 8.10.
dând drumul mulţimilor, a intrat
în corabie şi a venit în ţinuturile[m]
Magdala[n].

Aluatul fariseilor şi al saducheilor (Mc. 8.11-21; Lc. 11.29)

16 Şi fariseii* şi saducheii, apro-
piindu-se, I-au cerut, ispitindu-L,
2 să le arate un semn din cer. Iar El,
răspunzând, le-a spus: „Când se
1 *Cap. 12.38. Lc. 11.16; 12.54-56. 1 Cor. 1.22.
face seară, voi spuneţi: «Timp bun,
pentru că cerul este roşu»; şi dimi-
3 neaţa: «Furtună astăzi, pentru că
cerul este roşu-întunecat»; [o]înfăţi-
şarea cerului ştiţi să o deosebiţi,
dar semnele timpurilor nu le puteţi
4 *deosebi*?[p] O generaţie* rea şi
4 *Cap. 12.39.
adulteră cere un semn; şi nu i se
va da un *alt* semn, decât semnul

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „Isus“ [c] *Lit.* „omul“ [d] *În vecinătatea* [e] *Lit.* „hotare“ [f] *Unele ms. ad.* „către El“ [g] *Unele ms.* „drept“; *alte ms.* „potrivit“ [h] *Gr. expresie mai dispreţuitoare decât „câini“* [i] *Unele ms.* „lui Isus“ [j] *Unele ms.* „mulţimea“ [k] *Unele ms. ad.* „şi“ [l] *Coş mai mare, purtat de două persoane, folosit pentru a transporta peşte* [m] *Lit.* „hotarele“ [n] *Unele ms.* „Magadan“; *alte ms.* „Magdalan“ [o] *Unele ms. ad.* „făţarnicilor“ [p] *Unele ms. omit de la* „Când“ *din v.2 până la sfârşitul v.3.*

lui Iona[a]“. Şi i-a lăsat şi a plecat.
5 Şi, când ucenicii Săi[b] au venit
pe celălalt ţărm, uitaseră să ia
6 pâine. Şi Isus le-a spus: „Vedeţi*
şi fiţi atenţi[c] la aluatul fariseilor
7 şi al saducheilor“. Şi ei se gândeau
în ei înşişi, spunând: „Pentru că
8 n-am luat pâine“. Şi Isus, ştiind
aceasta, le-a spus[d]: „Pentru ce vă
gândiţi în voi înşivă, puţin-cre-
dincioşilor, că nu aţi luat pâine?
9 Tot nu* înţelegeţi, nici nu vă
amintiţi de cele cinci pâini ale
celor cinci mii şi câte coşniţe aţi
10 luat? Nici* de cele şapte pâini ale
celor patru mii şi câte coşuri aţi
11 luat? Cum nu înţelegeţi că nu
despre pâine v-am spus: «Fiţi[e]
atenţi la aluatul fariseilor şi al
12 saducheilor»?“ Atunci au înţeles
că nu le-a spus să fie atenţi la alua-
tul de pâine[f], ci la învăţătura fa-
riseilor şi a saducheilor.

6 *Lc. 12.1.
9 *Cap. 14.17. Ioan 6.9.
10 *Cap. 15.34.

Mărturia lui Petru despre Isus (Mc. 8.27-30; Lc. 9.18-21)

13 Iar când a venit Isus în părţile
Cezareii lui Filip, i-a întrebat pe
ucenicii Săi, spunând: „Cine zic
oamenii că sunt Eu, Fiul Omu-
14 lui[g]?“ Şi ei* au spus: „Unii, Ioan
Botezătorul; iar alţii, Ilie; iar alţii,
Ieremia sau unul dintre profeţi“.
15 El ·le-a spus: „Dar voi, cine ziceţi
16 că sunt Eu?“ Şi Simon Petru,
răspunzând, a spus: „Tu* eşti
Hristosul, Fiul Dumnezeului celui
17 viu“. Şi Isus, răspunzând, i-a spus:
„Ferice de tine, Simone, fiul lui
Iona, pentru că* nu carnea şi sân-
gele ţi-au descoperit *aceasta*, ci
Tatăl** Meu care este în ceruri.
18 Şi Eu de asemenea îţi spun că tu*
eşti Petru[h] şi pe** această stâncă[i]
voi zidi Adunarea Mea şi† porţile
Locuinţei morţilor[j] nu o vor învin-
19 ge. Şi îţi* voi da cheile Împărăţiei
cerurilor; şi orice vei lega pe pă-
mânt va fi legat[k] în ceruri şi orice
vei dezlega pe pământ va fi dezle-
20 gat[l] în ceruri“. Atunci* a poruncit
ucenicilor Săi[m] să nu spună ni-
mănui că El este[n] Hristosul.

14 *Cap. 14.2. Lc. 9.7-9.
16 *Cap. 14.33. Ioan 6.69; 11.27. Fap. 8.37; 9.20. Ev. 1.2,5. 1 Ioan 4.15; 5.5.
17 *Ef. 2.8. **1 Cor.2.10 Gal. 1.16.
18 *Ioan 1.42. **Ef. 2.20. Apoc. 21.14. †Iov 38.17. Ps. 9.13; 107.18. Is. 38.10.
19 *Cap. 18.18. Ioan 20.23.
20 *Cap. 17.9.

Primul anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mc. 8.31-9.1; Lc. 9.22-27)

21 De atunci, Isus a început să le
arate* ucenicilor Săi că El trebuie
să meargă la Ierusalim şi să su-
fere multe de la bătrâni şi de la
preoţii de seamă şi de la cărturari
şi să fie omorât şi a treia zi să
22 învieze. Şi Petru, luându-L deopar-
te, a început să-L mustre, spunând:
„*Dumnezeu* să Se îndure de Tine,
Doamne! Nicidecum să nu Ţi se
23 întâmple aşa ceva[o]!“ Dar, întor-
cându-Se, i-a spus lui Petru: „Plea-
că înapoia Mea, Satan*! Tu** eşti
un prilej de poticnire pentru Mine,
pentru că gândurile tale nu sunt la
cele ale lui Dumnezeu, ci la cele
24 ale oamenilor“. Atunci* Isus le-a spus
ucenicilor Săi: „Dacă vrea cineva
să vină după Mine, să se lepede
de sine însuşi şi să-şi ia crucea şi
25 să Mă urmeze; pentru că oricine*
va vrea să-şi salveze viaţa o va
pierde; dar oricine îşi va pierde
26 viaţa pentru Mine o va găsi; căci
ce i-ar folosi unui om dacă ar
câştiga toată lumea şi şi-ar
pierde sufletul? Sau ce* va da un
om în schimb pentru sufletul său?
27 Pentru că Fiul* Omului va veni în
gloria Tatălui Său, cu** îngerii
Săi, şi† atunci va da fiecăruia
28 după faptele lui. Adevărat vă spun,
sunt unii dintre cei care stau aici
care nicidecum nu vor gusta moar-
tea până nu vor vedea pe Fiul
Omului venind în Împărăţia Sa“.

21 *Cap. 20.17. Mc. 9.31; 10.33. Lc. 18.31; 24.6,7.
23 *2Sam.19.22 **Rom. 8.7.
24 *Cap. 10.38. Lc. 14.27. Fap. 14.22. 1 Tes. 3.3. 2 Tim. 3.12.
25 *Lc. 17.33. Ioan 12.25.
26 *Ps. 49.7,8.
27 *Cap. 26.64. **Dan. 7.10. Zah. 14.5. Cap. 25.31. Iuda 14. †Iov 34.11. Ps. 62.12. Pr. 24.12. Ier. 17.10; 32.19. Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. 1 Pet. 1.17. Apoc. 2.23; 22.12.

Transfigurarea (Mc. 9.2-13; Lc. 9.28-36)

17 Şi, după şase zile, Isus ·i-a luat
cu *Sine* pe Petru şi pe Iacov şi
pe Ioan, fratele lui, şi ·i-a dus pe
2 un munte înalt, deoparte. Şi a fost
transfigurat[p] înaintea lor şi faţa
Lui a strălucit ca soarele, iar hai-
nele Lui au devenit albe ca lumi-
3 na. Şi, iată, Moise şi Ilie li s-au

[a] *Unele ms. ad.* „profetul“ [b] *Unele ms. omit* „Săi“; *un singur ms. omite* „ucenicii Săi“ [c] *Vegheaţi, ca să vă păziţi de* [d] *Unele ms.* „a spus“ [e] *Unele ms.* „Să fiţi“ [f] *Unele ms.* „aluatul fariseilor şi al saducheilor“ [g] *Unele ms.* „că este Fiul Omului“ [h] *Gr.* „petros“ *sau* „o piatră“ [i] *Gr.* „petra“ [j] *Gr.* „hades“ [k] *Sau* „a fost deja legat“ [l] *Sau* „a fost deja dezlegat“ [m] *Unele ms. omit* [n] *Unele ms. ad.* „Isus“ [o] *Sau* „să nu-Ţi fie aceasta“ [p] *Sau* „S-a schimbat la faţă“

5 *2 Pet. 1.17.
**Cap. 3.17.
Mc. 1.11.
Lc. 3.22.
†Is. 42.1.
††Deut.18.15;
18.19.
Fap. 3.22,23.
6 *2 Pet. 1.18.
7 *Dan. 8.18;
9.21;
10.10,18.
9 *Cap. 16.20.
Mc. 8.30.
10 *Mal. 4.5.
Cap. 11.14.
11 *Mal. 4.6.
Lc. 1.16,17.
Fap. 3.21.
12 *Cap. 11.14.
**Cap.14.3,10
†Cap. 16.21.

arătat, vorbind cu El. Şi Petru,
răspunzând, I-a spus lui Isus:
„Doamne, este bine ca noi să fim
aici; dacă vrei, să facem aici trei
corturi[a]: pentru Tine unul şi pentru
Moise unul şi unul pentru Ilie“.
5 Pe când* vorbea el încă, iată, un
nor luminos[b] i-a umbrit; şi iată un
glas din nor, spunând: „Acesta**
este Fiul Meu Preaiubit[c] în† care
Îmi găsesc plăcerea; de†† El să
6 ascultaţi!“ Şi* ucenicii, auzind, au
căzut cu faţa la pământ şi s-au
7 temut foarte mult. Şi Isus, apro-
piindu-Se, i-a atins* şi le-a spus:
„Ridicaţi-vă şi nu vă temeţi!“
8 Şi, ridicându-şi ochii, n-au văzut
pe nimeni, decât pe Isus singur.
9 Şi, pe când coborau de pe munte,
Isus* le-a poruncit, zicând: „Nu
spuneţi nimănui viziunea, până va
învia Fiul Omului dintre morţi“.
10 Şi ucenicii[d] L-au întrebat, zi-
când: „Atunci de ce* spun cărtu-
rarii că trebuie să vină întâi Ilie?“
11 Şi El[e], răspunzând, le-a spus[f]:
„În adevăr, Ilie vine întâi[g] şi va
12 restabili* toate. Dar* Eu vă spun
că Ilie a venit deja şi ei nu l-au
cunoscut, ci** i-au făcut ce au
vrut; tot astfel şi† Fiul Omului are
13 să sufere din partea lor“. Atunci
ucenicii au înţeles că le vorbea
despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui lunatic (Mc. 9.14-29; Lc. 9.37-43)

14 Şi, pe când veneau spre mul-
ţime, s-a apropiat de El un om, a
căzut în genunchi înaintea Lui şi
15 a spus: „Doamne, ai milă de fiul
meu, pentru că este lunatic şi
suferă rău[h]; pentru că deseori cade
16 în foc şi deseori în apă. Şi l-am
adus la ucenicii Tăi şi ei n-au
17 putut să-l vindece“. Şi Isus, răs-
punzând, a spus: „O, generaţie
necredincioasă şi stricată, până
când voi fi cu voi? până când vă
voi îngădui? Aduceţi-l aici la
18 Mine!“ Şi Isus l-a mustrat şi de-
monul a ieşit din el şi băiatul a
fost vindecat din ceasul acela.
19 Atunci ucenicii, apropiindu-se de
Isus, deoparte, au spus: „Noi de
ce n-am putut să-l scoatem?“
20 Şi El[e] ·le-a spus: „Din cauza ne-
credinţei voastre. Pentru că, ade-
vărat vă spun, dacă* veţi avea
credinţă cât un grăunte de muştar,
veţi zice muntelui acestuia: «Mu-
tă-te de aici acolo!», şi se va
muta; şi nimic nu vă va fi impo-
21 sibil. Dar acest fel *de demoni* nu
iese decât prin rugăciune şi post“.[i]

Al doilea anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mc. 9.30-32; Lc. 9.43-45)

22 Şi, pe când* locuiau[j] ei în Ga-
lileea, Isus le-a spus: „Fiul Omului
23 va fi dat în mâinile oamenilor; şi ei
Îl vor omorî şi a treia zi va învia“.
Şi ei s-au întristat foarte mult.

Taxa pentru templu

24 Şi, când au venit în Caperna-
um, cei care strângeau didrah-
mele[k] au venit la Petru şi i-au
spus: „Învăţătorul vostru nu plăteş-
25 te didrahmele?“ El ·a spus: „Ba
da!“ Şi, când a intrat în casă, Isus
i-a luat-o înainte, spunând: „Ce gân-
deşti, Simone? Împăraţii pămân-
tului de la cine primesc vamă sau
taxă? De la fiii lor, sau de la stră-
26 ini?“ Petru[l] ·I-a spus: „De la stră-
ini“. Isus i-a zis: „Deci fiii sunt
27 scutiţi. Dar, ca să nu-i facem să
se poticnească, mergi la mare şi
aruncă o undiţă şi ia primul peşte
care vine; şi, deschizându-i gura,
vei găsi un stater[m]; ia-l şi dă-li-l
lor pentru Mine şi pentru tine“.

Mai mare în Împărăţia cerurilor (Mc. 9.33-37; Lc. 9.46-48)

18 În ceasul acela*, ucenicii au
venit la Isus, spunând: „Cine este
deci mai mare în Împărăţia ce-
2 rurilor?“ Şi Isus[n], chemând la
Sine un copilaş, l-a pus în mijlocul
3 lor şi a spus: „Adevărat vă spun,
dacă* nu vă veţi întoarce şi nu

20 *Cap. 21.21.
Mc. 11.23.
Lc. 17.6.
1 Cor. 12.9;
13.2.
22 *Cap. 16.21;
20.17.
Mc. 8.31; 10.33
Lc. 9.22;
18.31; 24.6,7.
1 *Lc. 22.24.
3 *Ps. 131.2.
Lc. 18.16.
1 Cor. 14.20.
1 Pet. 2.2.

[a] *Unele ms.* „voi face aici trei corturi“; *sau* „trei colibe“ [b] *Cuvânt folosit şi referitor la norul care acoperea şi umplea de glorie Cortul Întâlnirii* [c] *Lit.* „Fiul Meu cel Preaiubit“ [d] *Unele ms. ad.* „Săi“ [e] *Unele ms.* „Isus“ [f] *Unele ms.* „a spus“ [g] *Unele ms. omit* „întâi“; *alte ms. pun* „întâi“ *după* „va restabili“ [h] *Unele ms.* „este într-o stare rea“ [i] *Unele ms. omit v. 21* [j] *Sau* „străbăteau“ [k] *Două drahme constituiau taxa personală anuală pentru templu (cf. Ex. 30.13,16)* [l] *Unele ms.* „el“ [m] *Monedă de argint grecească, echivalentă cu două didrahme* [n] *Unele ms.* „El“

veți fi precum copilașii, nici-
decum nu veți intra în Împărăția
4 cerurilor. Oricine* deci se va smeri
ca acest copilaș, acela este mai
5 mare în Împărăția cerurilor. Și ori-
cine* va primi un astfel de copilaș
în Numele Meu, pe Mine Mă
primește.

Prilejuri de poticnire (Mc. 9.42-48; Lc. 17.1,2)

6 Dar oricui va face să se potic-
nească unul singur din acești micuți
care cred în Mine, îi este de folos
să i se atârne de gât o piatră mare
de moară[a] și să fie scufundat în
7 adâncul[b] mării. Vai de lume, din
cauza prilejurilor* de poticnire;
pentru că trebuie să vină prilejuri
de poticnire; dar vai** de omul
acela[c] prin care vine prilejul de
8 poticnire! Și, dacă* mâna ta
sau piciorul tău te fac să te po-
ticnești, taie-le[d] și aruncă-*le* de la
tine; este *mai* bine pentru tine să
intri în viață ciung sau șchiop,
decât, având două mâini sau două
picioare, să fii aruncat în focul
9 etern. Și, dacă ochiul tău te face
să te poticnești, scoate-l și arun-
că-*l* de la tine; este *mai* bine pen-
tru tine să intri în viață cu un
singur ochi, decât, având doi ochi,
să fii aruncat în gheena focului.

Parabola oii rătăcite (Lc. 15.4-7)

10 Vedeți să nu disprețuiți pe
vreunul din acești micuți; pentru
că vă spun că îngerii* lor, în
ceruri, privesc** neîncetat fața
Tatălui Meu care este în ceruri.
11 Pentru că* Fiul Omului a venit să
mântuiască ce era pierdut.[e]
12 Ce gândiți? Dacă un om ar avea o
sută de oi și una dintre ele s-ar
rătăci, nu merge el și o caută pe
cea care s-a rătăcit, lăsându-le pe
cele nouăzeci și nouă pe munți?
13 Și, dacă ar fi să o găsească, ade-
vărat vă spun că se bucură de
ea mai mult decât de cele nouă-
zeci și nouă care nu s-au rătăcit.
14 Tot așa, nu este voia[f] Tatălui vos-

4 *Cap. 20.27; 23.11.
5 *Cap. 10.42.
7 *1 Cor.11.19. **Cap.26.24.
8 *Cap. 5.29; 5.30.
10 *Ps. 34.7. Zah. 13.7. Ev. 1.14. **Est. 1.14. Lc. 1.19.
11 *Lc. 9.55; 19.10. Ioan 3.17; 12.47.

tru care este în ceruri ca unul din-
tre acești micuți să piară.

Disciplinarea fratelui

15 Iar* dacă fratele tău va păcă-
tui împotriva ta[g], mergi și[c] mus-
tră-l[h] între tine și el singur. Dacă
va asculta de tine, ai** câștigat pe
16 fratele tău. Dar, dacă nu te[c] va as-
culta, ia cu tine încă unul sau doi,
ca* «prin gura a doi martori sau a
17 trei» să fie întărită orice vorbă.
Iar dacă nu va asculta de ei, spu-
ne-*l* adunării; și, dacă nu va asculta
nici de adunare, să-ți* fie ca unul
18 dintre națiuni sau vameș. Adevă-
rat vă spun, orice* veți lega pe pă-
mânt va fi legat[i] în cer; și orice
veți dezlega pe pământ va fi dez-
19 legat[j] în cer. Din nou vă* spun că,
dacă doi dintre voi se vor învoi
pe pământ asupra oricărui lucru,
orice ar cere, li se va face[k]** de
la Tatăl Meu care este în ceruri.
20 Pentru că unde sunt doi sau trei
adunați în[l] Numele Meu, acolo
Eu sunt în mijlocul lor".
21 Atunci Petru, venind la El, I-a
spus: „Doamne, de câte ori va pă-
cătui fratele meu împotriva mea,
și eu îl voi ierta? până* la șapte
22 ori?" Isus îi spune: „Nu îți spun
până la șapte ori, ci* până la
șaptezeci de ori câte șapte.

Etapele corectării unui frate

23 De aceea, Împărăția cerurilor
se aseamănă cu un împărat care a
vrut să se socotească cu robii săi.
24 Și, începând să facă socoteala, i-a
fost adus unul care îi datora zece
25 mii de talanți. Dar, neavând *cu ce*
să plătească, domnul lui[c] a porun-
cit să* fie vânduți el și soția lui și
copiii lui[c] și tot ce avea și să se
26 plătească *datoria*. Robul[m] deci,
căzând la pământ, i s-a închinat,
spunând: «Doamne[c], ai răbdare cu
27 mine și îți voi plăti tot». Și dom-
nul acelui rob, făcându-i-se milă,
i-a dat drumul și i-a iertat datoria.
28 Dar robul acela, ieșind, a găsit pe

15 *Lev. 19.17. Lc. 17.3. **Iac. 5.20. 1 Pet. 3.1.
16 *Deut. 17.6; 19.15. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. Ev. 10.28.
17 *Rom. 16.17. 1 Cor. 5.9. 2 Tes. 3.6,14. 2 Ioan 10.
18 *Cap. 16.19. Ioan 20.23. 1 Cor. 5.4.
19 *Cap. 5.24. **1Ioan3.22; 5.14.
21 *Lc. 17.4.
22 *Cap. 6.14. Mc. 11.25. Col. 3.13.
25 *2 Împ. 4.1. Neem. 5.8.

---

[a] *Piatră de moară învârtită cu ajutorul unui măgar, mai mare decât piatra de moară învârtită manual*
[b] *Unele ms.* „adâncurile" [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „taie-l" [e] *Unele ms. omit v.11* [f] *Lit.* „nu este voie înaintea" ; *și unele ms.* „Tatălui Meu" [g] *Sau* „fața de tine"; *unele ms. omit* „împotriva ta" [h] *Dovedește-i vina*
[i] *Sau* „a fost deja legat" [j] *Sau* „a fost deja dezlegat" [k] *Sau* „le va fi" [l] *Lit.* „pentru" [m] *Unele ms. ad.* „acela"

unul dintre *cei* împreună-robi cu
el, care îi datora o sută de dinari.
Şi, apucându-l, îl strângea de gât,
spunând: «Plăteşte-mi[a] ce eşti
29 dator[b]!» Deci *cel* împreună-rob cu
el, căzând la pământ, la picioa-
rele lui[c], îl ruga, spunând: «Ai
răbdare[d] cu mine şi îţi voi plăti[e]!»
30 Dar el nu a vrut, ci a mers şi l-a a-
runcat în închisoare, până va plăti
31 ce datora. Dar *cei* împreună-robi
cu el, văzând cele întâmplate, s-au
întristat foarte mult şi au venit şi
i-au istorisit domnului lor tot ce se
32 întâmplase. Atunci domnul lui,
chemându-l la *sine*, ·i-a spus:
«Rob rău, eu ţi-am iertat toată da-
toria aceea, pentru că m-ai rugat;
33 n-ar fi trebuit ca şi tu să ai milă
de *cel* împreună-rob cu tine, după
cum şi eu am avut milă de tine?»
34 Şi domnul său, mâniindu-se, l-a
predat chinuitorilor, până va plăti
35 tot ce îi datora. Tot astfel* vă va
face şi Tatăl Meu cel ceresc, dacă
nu veţi ierta, din inimile voastre,
fiecare fratelui său[f]".

35 *Pr. 21.13. Cap. 6.12. Mc. 11.26. Iac. 2.13.

Despre căsătorie, divorţ, necăsătorie (Mc. 10.1-12)

19 Şi a fost că, atunci* când Isus
a sfârşit cuvintele acestea, a ple-
cat din Galileea şi a venit în ţi-
nuturile[g] Iudeii, dincolo de Iordan.
2 Şi* mari mulţimi L-au urmat şi
El i-a vindecat acolo.
3 Şi au venit la El fariseii[h], is-
pitindu-L şi spunând[i]: „Este per-
mis unui om să-şi lase soţia pentru
4 orice motiv?" Iar El, răspunzând,
a spus[j]: „Nu aţi citit că* Cel care
i-a făcut, de la început i-a făcut[k]
5 bărbat şi femeie, şi a spus: «De
aceea* va lăsa omul pe tatăl *său*
şi pe mama *sa* şi se va lipi de
soţia sa şi cei** doi vor fi un sin-
6 gur trup[l]»? astfel că nu mai sunt
doi, ci un singur trup; deci ce a
unit[m] Dumnezeu, omul să nu des-
7 parte". Ei ·I-au spus: „Atunci de
ce* a poruncit Moise să-*i* dea o
carte de despărţire şi să o[n] lase?"
8 El ·le-a spus: „Din cauza împie-
tririi inimii voastre v-a permis
Moise să vă lăsaţi soţiile, dar de
9 la început nu a fost aşa. Dar Eu*
vă spun că oricine îşi va lăsa
soţia în afară de *motiv de* curvie
şi se va căsători cu alta, comite
adulter; şi cine se căsătoreşte cu
una lăsată *de bărbat* comite adul-
10 ter". Ucenicii Săi[n] I-au spus[x]:
„Dacă* astfel este situaţia omului
cu soţia lui[n], nu este de folos[o] să
11 se căsătorească". Şi El le-a spus:
„Nu* toţi pot primi cuvântul aces-
12 ta, ci aceia cărora le este dat; pen-
tru că sunt fameni care au fost năs-
cuţi aşa din pântecele mamei; şi
sunt fameni care au fost făcuţi fa-
meni de către oameni; şi sunt fa-
meni* care singuri s-au făcut
fameni pentru Împărăţia cerurilor.
Cine poate primi, să primească".

1 *Ioan 10.40.
2 *Cap. 12.15.
4 *Gen. 1.27; 5.2. Mal. 2.15.
5 *Gen. 2.24. Ef. 5.31. **1 Cor. 6.16; 7.2.
7 *Deut. 24.1. Cap. 5.31.
9 *Cap. 5.32. Lc. 16.18. 1 Cor. 7.10; 7.11.
10 *Pr. 21.19.
11 *1 Cor. 7.2; 7.7,9,17.
12 *1 Cor. 7.32; 7.34; 9.5,15.

Isus şi copilaşii (Mc. 10.13-16; Lc. 18.15-17)

13 Atunci I-au fost aduşi copilaşi
ca să-Şi pună[p] mâinile peste ei şi
să Se roage; iar ucenicii i-au
14 mustrat. Dar Isus a spus[j]: „Lăsaţi
copilaşii şi nu-i opriţi să vină la
Mine, pentru că Împărăţia ceru-
15 rilor este a* unora ca ei". Şi, după
ce Şi-a pus[q] mâinile peste ei, a
plecat de acolo.

14 *Cap. 18.3.

Isus şi bogatul (Mc. 10.17-31; Lc. 18.18-30)

16 Şi, iată, un om, apropiindu-se,
I-a spus: „Învăţătorule[r]*, ce bine[s]
să fac ca să am viaţă eternă?"
17 Şi El i-a zis: „Ce Mă întrebi de-
spre bunătate? Unul singur este
bun[t]. Dar, dacă vrei să intri în
18 viaţă, ţine poruncile". El ·I-a spus:
„Care?" Şi Isus i-a spus: „Să* nu
ucizi, să nu comiţi adulter, să nu
19 furi, să nu mărturiseşti fals; ono-

16 *Lc. 10.25.
18 *Ex. 20.13. Deut. 5.17.

[a] *Unele ms*. „Plăteşte" [b] *Unele ms*. „Plăteşte-mi, dacă *(sau* „pentru că") eşti dator" [c] *Unele ms. omit* „la picioarele lui" [d] *Lit*. „îndelungă-răbdare" *(şi în v. 26)* [e] *Unele ms. ad*. „tot" [f] *Unele ms. ad*. „greşelile lor" [g] *Lit*. „hotarele" [h] *Unele ms*. „farisei" [i] *Unele ms*. „spunându-I" [j] *Unele ms*. „le-a spus" [k] *Sau* „Cel care *i*-a făcut de la început, i-a făcut" [l] *Lit*. „spre o singură carne" [m] *Lit*. „ce a înjugat împreună" [n] *Unele ms. omit* [o] *Sau* „nu este avantajos", „nu este convenabil" [p] *Unele ms*. „să pună" [q] *Unele ms*. „a pus" [r] *Unele ms*. „Bunule Învăţător" [s] *Sau* „ce *lucru* bun" [t] *Unele ms*. „Pentru ce Mă numeşti bun? Nimeni nu este bun, decât Unul singur, Dumnezeu"; *alte ms*. „Unul singur este Cel bun"

19 *Cap. 15.4. **Lev.19.18. Cap. 22.39. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.
21 *Cap. 6.20. Lc. 12.33; 16.9. Fap. 2.45; 4.34,35. 1 Tim. 6.18; 6.19.
23 *Cap. 13.22. 1 Cor. 1.26. 1 Tim. 6.9; 6.10.
26 *Gen. 18.14. Iov 42.2. Ier. 32.17. Zah. 8.6. Lc. 1.37.
27 *Deut. 33.9. Cap. 4.20. Lc. 5.11.
28 *Cap. 20.21. Lc. 22.28-30. 1 Cor. 6.2,3. Apoc. 2.26.
30 *Cap. 20.16; 21.31,32. Lc. 13.30.

rează* pe tatăl tău şi pe mama
ta[a]; şi să** iubeşti pe aproapele
20 tău ca pe tine însuţi!“ Tânărul
·I-a spus: „Toate acestea le-am
21 ţinut[b]; ce-mi mai lipseşte?“ Isus
i-a spus: „Dacă vrei să fii desăvâr-
şit, du-te*, vinde ce ai şi dă la să-
raci şi vei avea comoară în cer;
22 şi vino, urmează-Mă!“ Dar tână-
rul, când a auzit cuvântul acesta, a
plecat întristat, pentru că avea mul-
23 te proprietăţi. Şi Isus le-a spus
ucenicilor Săi: „Adevărat vă spun:
Cu greu* va intra un bogat în Îm-
24 părăţia cerurilor. Şi din nou vă spun:
Mai uşor este să treacă[c] o cămilă
printr-o ureche de ac, decât să
intre[d] un bogat în Împărăţia lui
25 Dumnezeu“. Şi ucenicii[e], când au
auzit, au fost foarte uimiţi, spu-
nând: „Cine deci poate fi mântuit?“
26 Dar Isus, privind la *ei*, le-a spus:
„La oameni, aceasta este imposi-
bil, dar* la Dumnezeu toate sunt
27 posibile“. Atunci Petru, răspun-
zând, I-a spus: „Iată, noi* am lăsat
toate şi Te-am urmat; ce va fi deci
28 cu noi?“ Şi Isus le-a spus: „Ade-
vărat vă spun că voi, care M-aţi
urmat, când Fiul Omului va şedea
pe tronul Său de glorie, la în-
noirea[f] *tuturor lucrurilor*, veţi*
şedea şi voi pe douăsprezece
tronuri, judecând cele douăspre-
29 zece seminţii ale lui Israel. Şi ori-
cine[g] a lăsat case, sau fraţi, sau su-
rori, sau tată, sau mamă, sau soţie[h],
sau copii, sau ogoare, pentru Nu-
mele Meu, va primi însutit[i] şi va
30 moşteni viaţa eternă. Dar* mulţi
din cei dintâi vor fi *cei din* urmă
şi *cei* din urmă *vor fi cei* dintâi.

Parabola lucrătorilor viei

(20) Pentru că Împărăţia cerurilor
este asemenea unui stăpân al
casei[j] care a ieşit dis-de-dimi-
neaţă ca să angajeze lucrători
2 pentru via sa. Şi, învoindu-se cu
lucrătorii pentru un dinar pe zi, i-a
3 trimis în via sa. Şi, ieşind pe la
ceasul al treilea[k], a văzut pe alţii
4 stând în piaţă fără lucru; şi lor
le-a spus: «Mergeţi şi voi în vie şi
vă voi da ce este drept». Şi ei
5 s-au dus. Din nou, ieşind pe la cea-
sul al şaselea şi al nouălea, a fă-
6 cut la fel. Ieşind iar pe la ceasul[l]
al unsprezecelea, a găsit pe alţii
stând[m] şi ·le-a spus: «De ce staţi
7 aici toată ziua fără lucru?» Ei ·i-au
spus: «Pentru că nu ne-a angajat
nimeni». El ·le-a spus: «Mergeţi
şi voi în vie şi veţi primi ce este
8 drept[n]». Dar, când s-a făcut seară,
stăpânul viei ·i-a spus administra-
torului său: «Cheamă pe lucrători
şi dă-le plata[o], începând de la
cei din urmă, până la cei dintâi».
9 Şi, când au venit cei de pe la
ceasul al unsprezecelea, au primit
10 fiecare câte un dinar. Şi, când au
venit cei dintâi, gândeau că vor
primi mai mult şi au primit şi ei
11 câte un dinar. Şi, când l-au primit,
murmurau împotriva stăpânului
12 casei, spunând: «Aceştia din urmă
au lucrat un ceas şi i-ai făcut egali
cu noi, care am dus greul zilei şi ar-
13 şiţa». Dar el, răspunzând, i-a spus
unuia dintre ei: «Prietene, nu te
nedreptăţesc; nu te-ai învoit cu
14 mine pentru un dinar? Ia ce este
al tău şi pleacă! Dar vreau[p] să dau
15 acestuia din urmă ca şi ţie. Nu-mi
este permis* să fac ce vreau cu
ale mele? [q]Este** ochiul tău rău
16 pentru că eu sunt bun?» Astfel*
vor fi cei din urmă întâi, şi cei din-
tâi în urmă, pentru că** mulţi sunt
chemaţi, dar puţini aleşi[r]“.

Al treilea anunţ al morţii şi al învierii (Mc.10.32-34; Lc.18.31-34)

17 Şi* Isus, suindu-Se la Ierusa-
lim, a luat la *Sine* pe cei doispre-
zece ucenici[l] deoparte, pe drum,

15 *Rom. 9.2. **Deut. 15.9. Pr. 23.6. Cap. 6.23.
16 *Cap. 19.30. **Cap.22.14.

[a] *Lit.* „pe tatăl şi pe mama“; *alte ms.* „pe tatăl tău şi pe mama“ [b] *Unele ms. ad.* „din tinereţea mea“ [c] *Unele ms.* „să intre“ [d] *Unele ms. omit* „să intre“ [e] *Unele ms. ad.* „Săi“ [f] *Renaşterea* [g] *Lit.* „oricine care“ [h] *Unele ms. omit* „sau soţie“ [i] *Unele ms.* „mult mai mult“ [j] *Lit.* „om stăpân de casă“ [k] *Unele ms.* „pe la al treilea ceas“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms. ad.* „fără lucru“ [n] *Unele ms. omit* „şi veţi primi ce este drept“ [o] *Unele ms.* „dă plata“ [p] *Sau* „este voia mea“ [q] *Unele ms. ad.* „Sau“ [r] *Unele ms. omit* „pentru că mulţi sunt chemaţi, dar puţini aleşi“

17 *Ioan 12.12.
18 *Cap. 16.21.
19 *Cap. 27.2. Mc. 15.1,16. Lc. 23.1. Ioan 18.28. Fap. 3.13.

18 şi le-a spus: „Iată*, ne suim la
Ierusalim şi Fiul Omului va fi
predat preoţilor de seamă şi căr-
turarilor; şi Îl vor condamna la
19 moarte şi* Îl vor preda naţiunilor
ca să-L batjocorească şi să-L bi-
ciuiască şi să-L răstignească; şi
a treia zi va învia“.

Cererea mamei fiilor lui Zebedei (Mc. 10.35-45)

20 *Cap. 4.21.
21 *Cap. 19.28.
22 *Cap. 26.39; 26.42. Mc. 14.36. Lc. 22.42. Ioan 18.11.
23 *Fap. 12.2. Rom. 8.17. 2 Cor. 1.7. Apoc. 1.9. **Cap. 25.34.
24 *Mc. 10.41. Lc. 22.24.
26 *1 Pet. 5.3. **Cap. 23.11. Mc. 9.35.
27 *Cap. 18.4.
28 *Ioan 13.4. **Filip. 2.7. †Lc. 22.27. Ioan 13.14. ††Is.53.10,11 Dan. 9.24,26. Ioan 11.51,52 1 Tim. 2.6. Tit 2.14. 1 Pet. 1.19. *†Cap.26.28. Rom.5.15,19. Ev. 9.28.

20 Atunci a venit la El mama
fiilor* lui Zebedei împreună cu fiii
ei, închinându-se şi cerându-I ce-
21 va. Şi El i-a spus: „Ce vrei?“ Ea
·I-a zis: „Spune ca să şadă* aceşti
doi fii ai mei, unul la dreapta Ta[a]
şi altul la stânga Ta[a], în Împără-
22 ţia Ta“. Şi Isus, răspunzând, a
spus: „Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi să
beţi paharul* pe care îl voi bea
23 Eu[b]?“ Ei ·I-au spus: „Putem“. Şi[a]
El ·le-a zis: „În adevăr*, veţi bea
paharul Meu[c], dar a şedea la
dreapta Mea şi la stânga Mea[a]
nu este al Meu să** dau, ci *se va
da acelora* pentru care a fost
24 pregătit de Tatăl Meu“. Şi cei
zece, auzind*, s-au supărat pe cei
25 doi fraţi. Dar Isus, chemându-i la
Sine, a spus: „Ştiţi că stăpânitorii
naţiunilor domnesc peste ele şi
cei mari exercită autoritate asu-
26 pra lor. [d]Între* voi nu va fi aşa,
ci oricine** va fi[e] mare între voi
27 va fi[f] slujitorul vostru; şi* oricine
va fi cel dintâi între voi să fie
28 robul vostru; după* cum Fiul**
Omului n-a venit ca să I se slu-
jească, ci† ca El să slujească şi
să-Şi†† dea viaţa *ca* răscumpăra-
re pentru*† mulţi“.

Doi orbi vindecaţi (Mc. 10.46-52; Lc. 18.35-43)

30 *Cap. 9.27.

29 Şi, pe când ieşeau din Ierihon,
30 o mare mulţime Îl urma. Şi, iată,
doi* orbi, şezând lângă drum,
auzind că trece Isus, au strigat,
spunând: „Ai milă de noi, Doam-
31 ne, Fiu al lui David!“ Iar mulţi-
mea îi mustra, ca să tacă. Dar ei
strigau şi mai tare, spunând: „Ai
milă de noi, Doamne, Fiu al lui
32 David!“ Şi Isus, oprindu-Se, i-a
chemat şi le-a zis: „Ce vreţi să vă
33 fac?“ Ei ·I-au spus: „Doamne, să
34 ni se deschidă ochii!“ Şi Isus, fă-
cându-I-se milă, le-a atins ochii;
şi îndată ochii lor şi-au primit
vederea[g]; şi L-au urmat.

Intrarea în Ierusalim (Mc. 11.1-11; Lc. 19.28-40; Ioan 12.12-19)

1 *Zah. 14.4.
5 *Is. 62.11. Zah. 9.9.
7 *2 Împ. 9.13.
8 *Lev. 23.40.
9 *Ps. 118.25. **Ps.118.26. Cap. 23.39.
10 *Mc. 11.15. Lc. 19.45. Ioan 2.13,15.
11 *Cap. 2.23. Lc. 7.16. Ioan 6.14; 7.40; 9.17.

21 Şi, când s-au apropiat de Ie-
rusalim şi au venit la Betfaghe,
spre Muntele* Măslinilor, atunci
2 Isus a trimis doi ucenici, spunân-
du-le: „Mergeţi în satul dinaintea
voastră şi îndată veţi găsi o
măgăriţă legată şi un măgăruş
cu ea; dezlegaţi-*i* şi aduceţi-*i* la
3 Mine. Şi, dacă vă va zice cineva
ceva, veţi spune: «Domnul are
nevoie de ei»; şi îndată îi va
4 trimite“. Dar aceasta[h] s-a făcut ca
să se împlinească ce a fost spus
5 prin profetul care zice: „Spuneţi*
fiicei Sionului: «Iată, Împăratul
tău vine la tine blând şi călare
pe măgar, chiar pe[i] măgăruş,
6 mânzul unei măgăriţe[j]»“. Iar
ucenicii, mergând şi făcând cum
7 le poruncise Isus, au adus măgări-
ţa şi măgăruşul, şi peste ei au*
pus hainele lor, şi El S-a aşezat[k]
8 peste ele. Iar o mare parte din
mulţime şi-a aşternut hainele pe
drum şi alţii* tăiau ramuri din
copaci şi le aşterneau pe drum.
9 Şi mulţimile care mergeau înain-
tea Lui[a] şi cele care mergeau
după *El* strigau, spunând: „Osa-
na[l]* Fiului lui David; binecuvân-
tat** *fie* Cel care vine în Numele
Domnului; Osana în cele[m] prea-
10 înalte!“ Şi, pe când* intra în
Ierusalim, toată cetatea a fost
pusă în mişcare, spunând: „Cine
11 este Acesta?“ Şi mulţimile spu-
neau: „Acesta este Isus, Pro-
fetul*, Cel din Nazaretul Ga-
lileii“.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „şi (*alte ms.* „sau“) să fiţi botezaţi cu botezul* cu care sunt botezat Eu“ *(*Lc. 12.50)* [c] *Unele ms. ad.* „şi (*alte ms.* „sau“) veţi fi botezaţi cu botezul cu care sunt botezat Eu“ [d] *Unele ms. ad.* „Dar“ [e] *Sau* „ar vrea să fie“ [f] *Sau* „să fie“ [g] *Sau* „îndată au văzut“; *alte ms.* „îndată ochii lor au văzut“ [h] *Unele ms. ad.* „toată“ [i] *Lit.* „şi pe“; *unele ms. omit* „pe“ [j] *Lit.* „fiul celei de sub jug“ [k] *Unele ms.* „ei L-au aşezat“ [l] *Ebr.* „Mântuieşte acum“ [m] *Cerurile*

Curățirea templului (Mc. 11.15-19; Lc. 19.45-47; Ioan 2.14-16)

12 Și Isus a intrat în templul[a] lui
Dumnezeu[b] și i-a scos afară pe
toți cei care vindeau și cumpărau
în templu[a] și a răsturnat mesele
schimbătorilor* de bani și scaune-
le celor care vindeau porumbei.
13 Și ·le-a spus: „Este scris: «Casa*
Mea va fi numită casă de rugă-
ciune», dar** voi ați făcut[c] din ea
14 «peșteră de tâlhari»“. Și au venit la
El, în templu[a], orbi și șchiopi,
15 și El i-a vindecat. Și, când preo-
ții de seamă și cărturarii au văzut
minunile pe care le făcea și pe
copii strigând în templu[a] și spu-
nând: „Osana Fiului lui David!“,
16 s-au indignat; și I-au zis: „Auzi
ce spun aceștia?“ Și Isus ·le-a
spus: „Da! N-ați citit niciodată:
«Din* gura pruncilor și a sugarilor
17 Ți-ai pregătit laudă»?“ Și, lăsân-
du-i, a ieșit afară din cetate, spre
Betania*, și a înnoptat acolo.

12 *Deut. 14.25
13 *Is. 56.7. **Ier. 7.11.
16 *Ps. 8.2.
17 *Mc. 11.11. Ioan 11.18.

Smochinul neroditor (Mc. 11.12-14; 11.20-24)

18 Iar dis-de-dimineață, pe când
Se întorcea în cetate, a flămânzit;
19 și, văzând un smochin lângă drum,
a venit la el și n-a găsit nimic în
el decât numai frunze. Și ·i-a zis:
„[d]Să nu mai fie rod din tine nicio-
dată!“ Și smochinul s-a uscat în-
20 dată. Și, când au văzut ucenicii a-
cest lucru, s-au minunat, spunând:
„Cum s-a uscat smochinul îndată?“
21 Și Isus, răspunzând, le-a spus:
„Adevărat vă spun, dacă* aveți cre-
dință și nu** vă îndoiți, veți face nu
numai ce *s-a făcut* smochinului, ci†
chiar dacă ați zice muntelui acestuia:
«Ridică-te și aruncă-te în mare», se
22 va face. Și toate* câte veți cere în
rugăciune, crezând, veți primi“.

21 *Cap. 17.20. Lc. 17.6. **Iac. 1.6. †1 Cor. 13.2.
22 *Cap. 7.7. Mc. 11.24. Lc. 11.9. Iac. 5.16. 1 Ioan 3.22; 5.15.

Autoritatea lui Isus (Mc. 11.27-33; Lc. 20.1-8)

23 Și, când a venit în templu[a], *pe
când îi* învăța, preoții de seamă
și bătrânii poporului s-au apropiat
de El, spunând*: „Cu ce autorita-
te[e] faci acestea? și cine Ți-a dat
24 autoritatea aceasta?“ Și Isus, răs-
punzând, le-a spus: „Vă voi între-
ba și Eu un singur lucru și, dacă
Îmi veți răspunde, vă voi spune și
Eu cu ce autoritate fac aceste lu-
25 cruri: Botezul lui Ioan de unde
era? din cer, sau de la oameni?“ Și
ei se gândeau în ei înșiși, spunând:
„Dacă vom zice: «Din cer», ne va
spune: «Atunci de ce nu l-ați cre-
26 zut?» Iar dacă vom zice: «De la
oameni», ne temem de mulțime,
pentru că* toți *îl* consideră pe Ioan
27 profet“. Și, răspunzând lui Isus,
I-au spus: „Nu știm“. El, de aseme-
nea, le-a zis: „Nici Eu nu vă spun
cu ce autoritate fac aceste lucruri.

23 *Ex. 2.14. Fap. 4.7; 7.27.
26 *Cap. 14.5. Mc. 6.20.

Parabola celor doi fii

28 Dar ce gândiți? Un om avea
doi copii și, venind la cel dintâi, a
spus: «Copile, du-te astăzi, lucrea-
29 ză în via mea[f]». Și el, răspunzând,
a spus: «Nu vreau»; dar după
30 aceea, părându-i rău, s-a dus. Și,
venind la al doilea, a spus la fel;
și el, răspunzând, a zis: «Eu,
domnule, *mă duc*», și nu s-a dus.
31 Care dintre cei doi a făcut voia
tatălui?“ Ei ·I-au spus[g]: „Cel din-
tâi“. Isus ·le-a spus: „Adevărat*
vă spun că vameșii și curvele merg
înaintea voastră în Împărăția
32 lui Dumnezeu. Pentru că Ioan* a
venit la voi pe[h] calea dreptății și
nu l-ați crezut, dar** vameșii și
curvele l-au crezut; iar voi ați vă-
zut lucrul acesta și nu v-ați căit
după aceea, ca să-l credeți.

31 *Lc. 7.29,50.
32 *Cap. 3.1. **Lc. 3.12; 3.13.

Parabola viticultorilor (Mc. 12.1-12; Lc. 20.9-19)

33 Ascultați o altă parabolă. Era un
stăpân al casei[i] care* a plantat o
vie și a împrejmuit-o cu gard
și a săpat un teasc în ea și a zidit
un turn și a arendat-o unor viti-
34 cultori și a plecat** din țară. Iar
când s-a apropiat timpul roade-
lor, a trimis pe robii săi la viticul-
tori, ca* să primească roadele lui.
35 Și viticultorii* au luat pe robii lui,
și pe unul l-au bătut, pe altul l-au
omorât și pe altul l-au ucis cu
36 pietre. A trimis din nou alți robi,
mai mulți decât cei dintâi, și le-au
37 făcut la fel. Și, la urmă, l-a trimis

33 *Ps. 80.9. Cânt. 8.11. Is. 5.1. Ier. 2.21. **Cap.25.14; 25.15.
34 *Cânt. 8.11; 8.12.
35 *2 Cr. 24.21; 36.16. Neem. 9.26. Cap. 5.12; 23.34,37. Fap. 7.52. 1 Tes. 2.15. Ev. 11.36,37.

[a] *Gr.* „hieron“ [b] *Unele ms. omit* „lui Dumnezeu“ [c] *Unele ms.* „faceți“ [d] *Unele ms. ad.* „De acum înainte“ [e] *Sau* „putere“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Unele ms.* „spun“ [h] *Lit.* „în“ [i] *Lit.* „un om stăpân de casă“

la ei pe fiul său, spunând: «Îl vor
38 respecta pe fiul meu». Dar viticul-
torii, văzând pe fiul, au zis între
ei: «Acesta* este moştenitorul;
veniţi**, să-l omorâm şi să luăm
în stăpânire[a] moştenirea lui!»
39 Şi* l-au luat şi l-au scos afară
40 din vie şi l-au omorât. Deci, când
va veni stăpânul viei, ce va face
41 el viticultorilor acelora?“ Ei ·I-au
spus: „Pe cei răi, îngrozitor îi va
omorî*, iar** via o va arenda altor
viticultori, care îi vor da roadele
42 la timpul lor“. Isus ·le-a spus:
„N-aţi* citit niciodată în Scripturi:
«Piatra pe care au lepădat-o
ziditorii, aceasta a ajuns[b] cap de
unghi; aceasta a fost de la Domnul
şi este minunată în ochii noştri»?
43 De aceea vă spun că* Împărăţia
lui Dumnezeu va fi luată de la voi
şi va fi dată unei naţiuni care va
44 face roadele ei. Şi cine va* cădea
pe piatra aceasta va** fi sfărâmat;
iar pe acela peste care va cădea
45 ea, îl va spulbera“. Şi preoţii de
seamă şi fariseii, auzind parabo-
lele Lui, au înţeles că despre ei
46 vorbeşte. Şi, căutând să-L prindă,
s-au temut de mulţimi, pentru că*
Îl considerau profet.

Parabola nunţii fiului de împărat (Lc. 14.16-24)

22 Şi Isus, răspunzând, le-a vor-
bit* din nou în parabole, spunând:
2 „Împărăţia cerurilor se aseamănă
cu un împărat care a făcut nuntă[c]
3 fiului său; şi a trimis pe robii săi
să cheme pe cei invitaţi la nuntă[c].
4 Şi ei n-au vrut să vină. A trimis
din nou alţi robi, zicând: «Spuneţi
celor invitaţi: Iată, am pregătit
masa mea; boii* mei şi vitele mele
cele îngrăşate sunt înjunghiate şi
toate *sunt* gata; veniţi la nuntă».
5 Dar ei, nesocotind aceasta, au
plecat: unul la ogorul lui şi altul
6 la negustoria lui. Iar ceilalţi,
punând mâna pe robii săi, s-au
purtat rău cu ei şi i-au omorât.
7 Şi împăratul[d] s-a mâniat şi, tri-
miţând armatele* sale, i-a omorât

38 *Ps. 2.8. Ev. 1.2. **Ps. 2.2. Cap. 26.3,4; 27.1. Ioan 11.53. Fap. 4.27.
39 *Cap. 26.50. Mc. 14.46. Lc. 22.54. Ioan 18.12. Fap. 2.23.
41 *Lc. 21.24. Ev. 2.3. **Fap. 13.46; 15.7; 18.6; 28.28. Rom. 10.19; 11.11.
42 *Ps. 118.22. Is. 28.16. Fap. 4.11. Ef. 2.20. 1 Pet. 2.6,7.
43 *Cap. 8.12.
44 *Is. 8.14,15. Zah. 12.3. Rom. 9.33. 1 Pet. 2.8. **Is. 60.12. Dan. 2.44.
46 *Vers. 11. Lc. 7.16. Ioan 7.40.
1 *Apoc.19.7,9
4 *Pr. 9.2,3.
7 *Dan. 9.26. Lc. 19.27.

pe ucigaşii aceia şi le-a ars cetatea.
8 Atunci ·le-a spus robilor săi: «Nun-
ta este gata, dar cei invitaţi n-au
9 fost vrednici*. Mergeţi deci la răs-
pântiile drumurilor[e] şi, pe câţi îi
10 veţi găsi, invitaţi-i la nuntă». Şi
robii aceia au ieşit la drumuri[e] şi
i-au* adunat pe toţi pe care i-au
găsit, şi răi, şi buni, şi sala de
11 nuntă[f] s-a umplut cu oaspeţi. Şi
împăratul, intrând să privească
oaspeţii, a văzut acolo un om care
nu era îmbrăcat* în haină de nuntă.
12 Şi ·i-a spus: «Prietene, cum ai
intrat aici neavând haină de nun-
13 tă?» Iar el a amuţit. Atunci împă-
ratul le-a spus slujitorilor: «Le-
gaţi-i picioarele şi mâinile şi luaţi-l[g]
şi aruncaţi-l* în întunericul de afară!
Acolo va fi plânsul şi scrâşnirea
14 dinţilor. Pentru că* mulţi sunt
chemaţi, dar puţini aleşi»“.

Tributul Cezarului (Mc. 12.13-17; Lc. 20.20-26)

15 Atunci fariseii au mers şi s-au
sfătuit cum să-L prindă cu vorba.
16 Şi ·au trimis la El pe ucenicii lor
cu irodianii, spunând: „Învăţătoru-
le, ştim că eşti adevărat şi că *îi*
înveţi calea lui Dumnezeu în ade-
văr şi că nu-Ţi pasă de nimeni,
pentru că nu priveşti la înfăţişarea
17 oamenilor. Spune-ne deci ce gân-
deşti: se cuvine să dăm tribut
18 Cezarului, sau nu?“ Dar Isus, cu-
noscându-le răutatea, a spus: „Pen-
tru ce Mă ispitiţi, făţarnicilor? Ară-
19 taţi-mi moneda pentru tribut“. Şi I-au
20 adus un dinar. Şi El ·le-a spus: „Ale
cui *sunt* chipul acesta şi inscripţia?“
21 Ei ·I-au spus: „Ale Cezarului“. A-
tunci El ·le-a zis: „Daţi* deci Ceza-
rului cele ale Cezarului şi lui Dum-
nezeu cele ale lui Dumnezeu!“
22 Şi, când au auzit, s-au minunat; şi
L-au lăsat şi au plecat.

Despre înviere (Mc. 12.18-27; Lc. 20.27-40)

23 În ziua aceea au venit la El
nişte saduchei, care* zic că nu
există înviere; şi L-au întrebat,
24 spunând: „Învăţătorule, Moise* a
spus: «Dacă va muri cineva ne-
având copii, fratele său să ia în

8 *Cap. 10.11; 10.13. Fap. 13.46.
10 *Cap. 13.38; 13.47.
11 *2 Cor. 5.3. Ef. 4.24. Col. 3.10,12. Apoc. 3.4; 16.15; 19.8.
13 *Cap. 8.12.
14 *Cap. 20.16.
21 *Cap. 17.25. Rom. 13.7.
23 *Fap. 23.8.
24 *Deut. 25.5.

[a] *Unele ms.* „să avem noi“ [b] *Sau* „a fost făcută“ [c] *Lit.* „sărbătoare de nuntă“ [d] *Unele ms. ad.* „auzind“ [e] *Drumuri mari* [f] *Lit.* „şi nunta“ [g] *Unele ms. omit* „şi luaţi-l“

căsătorie pe soția lui şi să-*i* ridi-
25 ce urmaş[a] fratelui său». Şi erau la
noi şapte frați; şi cel dintâi, după
ce s-a căsătorit, a murit; şi, ne-
având urmaş, a lăsat pe soția lui
26 fratelui său. În acelaşi fel şi al
doilea, şi al treilea, până la al
27 şaptelea. Şi la urma tuturor a
28 murit şi femeia. Deci, la înviere,
căruia dintre cei şapte îi va fi so-
29 ție? pentru că toți au avut-o". Şi
Isus, răspunzând, le-a spus: „Vă
rătăciți, necunoscând* Scripturile,
30 nici puterea lui Dumnezeu. Pentru
că la înviere nici nu se însoară,
nici nu se mărită, ci sunt* ca în-
31 gerii[b] lui Dumnezeu[c] în cer. Iar de-
spre învierea morților, n-ați citit
ce vi s-a spus de către Dumnezeu,
32 care zice: «Eu* sunt Dumnezeul lui
Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi
Dumnezeul lui Iacov»? Dumne-
zeu[d] nu este Dumnezeu al celor
33 morți, ci al celor vii". Şi, când
mulțimile au auzit *aceasta*, au*
fost uimite de învățătura Lui.

29 *Ioan 20.9.
30 *1 Ioan 3.2.
32 *Ex. 3.6,16. Fap. 7.32. Ev. 11.16.
33 *Cap. 7.28.

Porunca cea mare (Mc. 12.28-34; Lc. 10.25-28)

34 Dar fariseii, auzind că El a
închis gura saducheilor, s-au adu-
35 nat. Şi unul dintre ei, învățător al
legii, L-a întrebat, ispitindu-L şi
36 spunând[e]: „Învățătorule, care po-
runcă este *cea* mare în lege?"
37 Şi El[f] i-a spus: «Să* iubeşti pe
Domnul Dumnezeul tău cu toată
inima ta şi cu tot sufletul tău şi
38 cu tot cugetul[g] tău». Aceasta este
porunca *cea* mare şi *cea* dintâi[h].
39 Şi o a doua asemenea ei este: «Să*
iubeşti pe aproapele tău ca pe tine
40 însuți». De aceste* două porunci
depind toată legea şi profeții".

37 *Deut. 6.5; 10.12; 30.6.
39 *Lev. 19.18. Cap. 19.19. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.
40 *Cap. 7.12. 1 Tim. 1.5.

Al cui fiu este Hristosul (Mc. 12.35-37; Lc. 20.41-44)

41 Şi fariseii fiind adunați, Isus
42 i-a întrebat, spunând: „Ce gândiți
voi despre Hristos? Al cui fiu
este?" Ei ·I-au spus: „Al lui Da-
43 vid". El ·le-a spus: „Cum atunci
David, *vorbind* în Duh, Îl numeşte
44 Domn, spunând: «Domnul* a zis
Domnului meu: Şezi la dreapta
Mea până voi pune pe vrăjmaşii
45 Tăi sub picioarele[i] Tale»? Deci,
dacă David Îl numeşte Domn,
46 cum este El fiu al lui?" Şi nimeni*
nu I-a putut răspunde un cuvânt;
nici n-a** îndrăznit cineva, din
ziua aceea, să-L mai întrebe.

44 *Ps. 110.1. Fap. 2.34. 1 Cor. 15.25. Ev. 1.13; 10.12,13.
46 *Lc. 14.6. **Mc. 12.34. Lc. 20.40.

Mustrarea cărturarilor şi a fariseilor (Mc. 12.38-40; Lc.20.45-47)

(23) Atunci Isus a vorbit mulțimi-
2 lor şi ucenicilor Săi, spunând: „Pe
scaunul lui Moise s-au aşezat
3 cărturarii* şi fariseii. Deci toate
câte vă spun ei, faceți şi țineți[j], dar
nu faceți după faptele lor, pentru
4 că ei* spun şi nu fac, ci[k]* leagă
poveri grele şi greu de purtat şi *le*
pun pe umerii oamenilor, dar ei
nici cu degetul lor nu vor să le
5 mişte. Şi toate faptele lor le fac*
ca să fie priviți de oameni; pentru
că[l] îşi** lățesc filacteriile[m] şi *îşi*
lărgesc marginile[n] hainelor lor[o];
6 şi iubesc* locul de seamă la mese
şi scaunele de seamă în sinagogi
7 şi saluturile în piețe şi să fie nu-
8 miți de oameni: Rabi[p], Rabi; dar
voi* să nu fiți numiți Rabi, pen-
tru că** unul singur este Îndru-
mătorul[q] vostru[r]; şi voi toți sun-
9 teți frați. Şi nu numiți tatăl vostru
pe nimeni pe pământ, pentru că
Unul singur este Tatăl vostru:
10 Acela care este în ceruri; nici să
nu vă numiți îndrumători, pentru
că Unul singur este Îndrumătorul
11 vostru: Hristosul. Iar cine* este
mai mare între voi va fi[s] slujitorul
12 vostru. Şi oricine* se va înălța pe
sine va fi smerit; şi oricine se va
smeri pe sine va fi înălțat.
13 Dar vai* de voi, cărturari şi
farisei, fățarnicilor! pentru că voi
închideți Împărăția cerurilor îna-
intea oamenilor; pentru că nici voi

2 *Neem. 8.4,8 Mal. 2.7.
3 *Rom. 2.21.
4 *Lc. 11.46. Fap. 15.10. Gal. 6.13.
5 *Cap. 6.1; 6.2,5,16. **Num.15.38 Deut. 6.8; 22.12. Pr. 3.3.
6 *Lc. 11.43. 3 Ioan 9.
8 *2 Cor. 1.24. Iac. 3.1. 1 Pet. 5.3. **Mal. 1.6.
11 *Cap. 20.26; 20.27.
12 *Iov 22.29. Pr. 15.33; 29.23. Lc. 14.11; 18.14. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.
13 *Lc. 11.52.

[a] *Lit.* „sământă" [b] *Lit.* „îngeri ai" [c] *Unele ms. omit* „lui Dumnezeu" [d] *Unele ms.* „El" [e] *Unele ms. omit* „şi spunând" [f] *Unele ms.* „Isus" [g] *Minte, gândire, înțelegere* [h] *Unele ms.* „*cea* dintâi şi *cea* mare" [i] *Unele ms.* „*ca* aşternut al picioarelor" [j] *Unele ms.* „toate câte vă spun ei să țineți, țineți şi faceți" [k] *Unele ms.* „pentru că ei" [l] *Unele ms.* „şi" [m] *Cutii conținând texte din Scriptură (Deut. 6.8; 11.18)* [n] *Sau* „ciucurii" [o] *Unele ms. omit* „hainelor lor"; *alte ms.* „marginile hainei" [p] *Lit.* „Rabi, stăpânul meu"; *unele ms. omit* [q] *Unele ms.* „Învățătorul" [r] *Unele ms. ad.* „Hristosul" [s] *Sau* „să fie"

14 *2 Tim. 3.6. Tit 1.11.
16 *Cap. 15.14. **Cap. 5.33; 5.34.
17 *Ex. 30.29.
19 *Ex. 29.37.
21 *1 Împ. 8.13. 2 Cr. 6.2. Ps. 26.8; 132.14.
22 *Ps. 11.4. Cap. 5.34. Fap. 7.49.
23 *Lc. 11.42. **1Sam.15.22 Osea 6.6. Mica 6.8. Cap. 9.13; 12.7.
25 *Mc. 7.4. Lc. 11.39.

nu intrați, nici pe cei care intră
14 nu-i lăsați să intre. Vai de voi,
cărturari şi farisei, fățarnicilor!
pentru că* devorați casele văduvelor şi, de ochii lumii, vă rugați
îndelung; de aceea, veți primi mai
15 aspră sentință.[a] Vai de voi, cărturari şi farisei, fățarnicilor!
pentru că înconjurați marea şi
uscatul ca să faceți un singur
prozelit şi, când s-a făcut, îl faceți
fiu al gheenei de două ori mai
16 mult decât voi. Vai de voi, călăuze* oarbe, care spuneți: «Oricine** va jura pe templu[b] nu este
nimic; dar oricine va jura pe aurul
17 templului[b] este dator[c]»! Nebuni şi
orbi! pentru că ce este mai mare,
aurul, sau* templul[b] care sfințeşte
18 aurul? Şi: «Oricine va jura pe altar
nu este nimic; dar oricine va jura
pe darul care este deasupra lui
19 este dator». Nebuni şi orbi![d] pentru
că ce este mai mare, darul, sau al-
20 tarul* care sfințeşte darul? Deci cine
jură pe altar jură pe el şi pe toate
21 câte sunt deasupra lui. Şi cine jură
pe templu[b] jură pe el şi pe Cel*
22 care locuieşte[e] în el. Şi cine jură
pe cer jură pe tronul* lui Dum-
23 nezeu şi pe Cel care stă pe el. Vai
de voi, cărturari şi farisei, fățarnicilor! pentru că* dați zeciuială
din mentă şi din anason şi din
chimion şi ați lăsat** deoparte
cele mai grele *lucruri* ale legii:
judecata şi mila şi credința; pe
acestea trebuia să le faceți, şi
pe acelea să nu le lăsați *nefăcu-*
24 *te*. Călăuze oarbe, care strecurați
țânțarul, dar înghițiți cămila!
25 Vai de voi, cărturari şi farisei,
fățarnicilor! pentru că* voi curățați exteriorul paharului şi al
farfuriei, dar în interior sunt pline
de jefuire şi de necumpătare[f].
26 Fariseu orb! curăță întâi interiorul paharului şi al farfuriei, pentru
ca şi exteriorul lor să fie curat.
27 Vai de voi, cărturari şi farisei,
fățarnicilor! pentru că* sunteți
ca mormintele văruite, care în
afară se arată frumoase, dar înăuntru sunt pline de oasele morților
28 şi de orice necurăție. Aşa şi voi,
în afară vă arătați drepți oamenilor, dar înăuntru sunteți plini de
29 fățărnicie şi de nelegiuire. Vai de
voi, cărturari şi farisei, fățarnicilor! pentru că* voi zidiți mormintele profeților şi împodobiți
30 monumentele celor drepți şi spuneți: «Dacă am fi fost noi în zilele părinților noştri, n-am fi fost
părtaşi cu ei la sângele profeților».
31 Astfel dar mărturisiți despre voi
înşivă că sunteți* fii ai celor care
32 i-au omorât pe profeți; şi voi*
umpleți măsura părinților voştri!
33 Şerpi, pui* de năpârci! cum veți
scăpa de judecata gheenei?
34 De aceea*, iată, Eu trimit la
voi profeți şi înțelepți şi cărturari;
şi[g] *pe*** *unii* dintre ei *îi* veți ucide
şi *îi* veți răstigni şi *pe*† *unii* dintre ei *îi* veți biciui în sinagogile
voastre şi-*i* veți persecuta din ce-
35 tate în cetate; ca* să vină asupra
voastră tot sângele nevinovat[h]
vărsat pe pământ, de la** sângele
lui Abel, cel drept, până la sângele† lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între
36 templu[b] şi altar. Adevărat vă spun,
toate acestea vor veni peste generația aceasta.

Isus plânge pentru Ierusalim

37 Ierusalime*, Ierusalime, *cetate* care omoară pe profeți şi**
ucide cu pietre pe cei trimişi la
ea! De câte ori am vrut să† adun
pe copiii tăi cum îşi adună o
găină puii sub†† aripi, şi n-ați
38 vrut! Iată, vi se lasă casa pustie.
39 Pentru că vă spun: Nicidecum nu
Mă veți mai vedea de acum,
până când veți zice: «Binecuvântat* *fie* Cel care vine în Numele
Domnului!»"

27 *Lc. 11.44. Fap. 23.3.
29 *Lc. 11.47.
31 *Fap. 7.51; 7.52. 1 Tes. 2.15.
32 *Gen. 15.16. 1 Tes. 2.16.
33 *Cap. 3.7; 12.34.
34 *Cap. 21.34; 21.35. Lc. 11.49. **Fap. 7.58; 7.59. †Cap. 10.17. Fap. 5.40; 22.19. 2 Cor. 11.24; 11.25.
35 *Apoc.18.24 **Gen. 4.8. 1 Ioan 3.12. †2 Cr. 24.20; 24.21.
37 *Lc. 13.34. **2 Cr.24.21 †Deut.32.11; 32.12. ††Ps. 17.8; 91.4.
39 *Ps. 118.26. Cap. 21.9.

[a] *Unele ms. omit v.14* [b] *Gr.* „naos", *templul propriu-zis* [c] *Obligat să țină jurământul* [d] *Unele ms.* „Orbilor!" [e] *Unele ms.* „Şi-a stabilit locuința" [f] *Unele ms.* „nedreptate"; *alte ms.* „necurăție" [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „drept"

Dărâmarea templului şi începutul durerilor (Mc. 13.1-37; Lc. 21.5-36)

2 *1 Împ. 9.7. Ier. 26.18. Mica 3.12. Lc. 19.44.
3 *1 Tes. 5.1.
4 *Ef. 5.6. Col. 2.8,18. 2 Tes. 2.3. 1 Ioan 4.1.
5 *Ier. 14.14; 23.21,25. Ioan 5.43.
7 *2 Cr. 15.6. Is. 19.2. Hag. 2.22. Zah. 14.13.
9 *Cap. 10.17. Ioan 15.20; 16.2. Fap. 4.2,3; 7.59; 12.1. 1 Pet. 4.16. Apoc.2.10,13
10 *Cap. 11.6; 13.57. 2 Tim. 1.15; 4.10,16.
11 *Cap. 7.15. Fap. 20.29. 2 Pet. 2.1. **1 Tim. 4.1.
13 *Cap. 10.22. Ev. 3.6,14. Apoc. 2.10.
14 *Cap. 4.23; 9.35. **Rom.10.18 Col. 1.6,23.

24 Şi Isus a ieşit şi a plecat de
la templu[a]; şi ucenicii Săi s-au
apropiat ca să-I arate clădirile
2 templului. Şi El, răspunzând, le-a
spus[b]: „Nu vedeţi voi toate aces-
tea? Adevărat vă spun*, nu va fi
lăsată aici piatră pe piatră care
3 nu va fi dărâmată“. Şi, pe când şe-
dea El pe Muntele Măslinilor,
ucenicii au venit la El, deoparte,
spunând: „Spune-ne* când vor fi
acestea şi care *este* semnul venirii
Tale şi al sfârşitului veacului[c]“.
4 Şi Isus, răspunzând, le-a spus:
„Vedeţi* să nu vă amăgească
5 cineva! Pentru că* mulţi vor veni
în Numele Meu, spunând: «Eu
sunt Hristosul»; şi vor amăgi pe
6 mulţi. Şi veţi auzi de războaie şi
de zvonuri de războaie; vedeţi să
nu vă tulburaţi, pentru că toate[d]
trebuie să fie. Dar nu este încă
7 sfârşitul. Pentru că se va ridica*
naţiune contra naţiune şi împă-
răţie contra împărăţie; şi vor fi
foamete şi epidemii[e], şi cutremure
8 în diferite locuri. Dar toate acestea
9 *vor fi* începutul durerilor. Atunci*
vă vor da necazului şi vă vor
ucide; şi veţi fi urâţi de toate
naţiunile pentru Numele Meu.
10 Şi atunci mulţi se vor* poticni şi
se vor vinde unii pe alţii şi se
11 vor urî unii pe alţii. Şi mulţi* falşi
profeţi se vor** ridica şi vor
12 amăgi pe mulţi. Şi, din cauză că
se va înmulţi nelegiuirea, dragos-
tea celor mai mulţi se va răci;
13 dar* cine rabdă până la sfârşit,
14 acela va fi mântuit. Şi această
Evanghelie* a Împărăţiei va** fi
predicată în toată lumea[f], spre
mărturie pentru toate naţiunile; şi
atunci va veni sfârşitul.

Urâciunea pustiirii

15 *Mc. 13.14. Lc. 21.20. **Dan. 9.27; 12.11. †Dan.9.23,25

15 Când* veţi vedea deci urâciu-
nea pustiirii, despre care s-a spus
prin profetul Daniel**, stând în
loc sfânt (cine† citeşte să înţelea-
16 gă), atunci cei care *sunt* în Iudeea
17 să fugă în munţi; cine este pe
acoperiş să nu coboare ca să ia
18 cele[g] din casa lui; şi cine este la
câmp să nu se întoarcă înapoi ca
19 să-şi ia haina[h]. Dar vai* de cele
însărcinate şi de cele care alăp-
20 tează în acele zile! Rugaţi-vă însă
ca fuga voastră să nu fie iarna,
21 nici în sabat; pentru că* atunci va
fi necaz mare, aşa cum nu a fost
de la începutul lumii până acum,
22 nici nu va mai fi *vreodată*. Şi,
dacă n-ar fi fost scurtate zilele
acelea, n-ar fi fost mântuită nici o
făptură[i]; însă*, datorită celor
aleşi, zilele acelea vor fi scurtate.
23 Atunci*, dacă cineva vă va spune:
«Iată, aici *este* Hristosul», sau:
24 «Aici», să nu credeţi. Pentru că se*
vor ridica falşi Hristoşi şi falşi
profeţi şi vor face[j] semne mari şi
minuni, ca să amăgească, dacă**
25 este posibil, chiar pe cei aleşi. Iată,
26 v-am spus dinainte. Deci, dacă ei
vă spun: «Iată, este în pustiu!», să
nu ieşiţi; «Iată-*L* în cămăruţe as-
cunse[k]!», să nu credeţi.

19 *Lc. 23.29.
21 *Dan. 9.26; 12.1. Ioel 2.2.
22 *Is. 65.8,9. Zah. 14.2,3.
23 *Mc. 13.21. Lc. 17.23; 21.8.
24 *Deut. 13.1. 2 Tes.2.9-11. Apoc. 13.13. **Ioan 6.37; 10.28,29. Rom.8.28-30 2 Tim. 2.19.

Venirea Fiului Omului

27 *Lc. 17.24.
28 *Iov 39.30. Lc. 17.37.
29 *Dan.7.11,12 **Is. 13.10. Ezec. 32.7. Ioel 2.10,31; 3.15. Amos 5.20; 8.9. Mc. 13.24. Lc. 21.25. Fap. 2.20. Apoc. 6.12.
30 *Dan. 7.13. **Zah.12.12. †Cap. 16.27. Mc. 13.26. Apoc. 1.7.
31 *Cap. 13.41. 1 Cor. 15.52. 1 Tes. 4.16.

27 Pentru că*, aşa cum iese ful-
gerul de la răsărit şi se arată până
la apus, aşa va fi[l] venirea Fiului
28 Omului. Pentru că[m] oriunde* este
cadavrul, acolo se vor aduna
29 vulturii. Iar îndată* după necazul
acelor zile, soarele** se va întu-
neca şi luna nu-şi va da lumina
şi stelele vor cădea din cer şi pu-
30 terile cerurilor vor fi clătinate. Şi
atunci* se va arăta semnul Fiului
Omului în cer şi atunci toate**
seminţiile pământului se vor jeli
şi† vor vedea pe Fiul Omului
venind pe norii cerului cu putere
31 şi cu glorie mare. Şi* va trimite
pe îngerii Săi cu sunet puternic
de trâmbiţă şi vor strânge pe
aleşii Săi din cele patru vânturi,
de la *o* margine a cerurilor până

[a] *Gr.* „hieron“ [b] *Unele ms.* „Şi Isus le-a spus“ [c] *Gr.* „aion“, *vezi adn. din Mt. 13.39* [d] *Unele ms. omit; alte ms.* „acestea“; *alte ms. ad.* „acestea“ [e] *Unele ms. omit* „şi epidemii“ [f] *Lit.* „în tot pământul locuit“ [g] *Unele ms.* „ceva“ [h] *Unele ms.* „hainele“ [i] *Lit.* „carne“ [j] *Lit.* „vor da“ [k] *Unele ms. omit* [l] *Unele ms. ad.* „şi“ [m] *Unele ms. omit* „Pentru că“

la *cealaltă* margine a lor.
32 Dar de* la smochin învăţaţi pa-
rabola: când ramura lui este deja
fragedă şi dă frunze, cunoaşteţi că**
33 vara este aproape. Aşa şi voi, când
veţi vedea toate acestea, să ştiţi că
34 este[a] aproape, la uşi. Adevărat vă
spun: Nicidecum nu* va trece
această generaţie, până nu vor avea
35 loc toate acestea. Cerul* şi pământul
vor trece, dar cuvintele Mele nicide-
cum nu vor trece.

32 *Lc. 21.29. **Iac. 5.9.
34 *Cap. 16.28; 23.36. Mc. 13.30. Lc. 21.32.
35 *Ps. 102.26. Is. 51.6. Ier. 31.35,36. Cap. 5.18. Mc. 13.31. Lc. 21.33. Ev. 1.11.

Îndemn la veghere

36 Dar despre* ziua aceea şi
despre ceasul acela[b], nimeni nu
ştie, nici îngerii cerurilor[c], ci
37 numai** Tatăl[d]. Şi cum *au fost*
zilele lui Noe, aşa va fi şi venirea
38 Fiului Omului. Pentru că, aşa
cum* erau *oamenii* în zilele
dinainte de potop, mâncând şi
bând, însurându-se şi măritân-
du-se, până în ziua când a intrat
39 Noe în corabie, şi n-au ştiut până
a venit potopul şi i-a luat pe
toţi, aşa va fi şi venirea Fiului O-
40 mului. Atunci* doi vor fi la câmp:
unul este luat şi unul este lăsat;
41 două măcinând la moară: una
42 este luată şi una este lăsată. Ve-
gheaţi* deci, pentru că nu ştiţi
în care ceas[e] vine Domnul vostru.
43 Dar să ştiţi* aceasta că, dacă ar fi
ştiut stăpânul casei la care strajă
din noapte vine hoţul, ar fi vegheat
şi n-ar fi lăsat să i se spargă[f] casa.
44 De aceea* şi voi fiţi gata, pentru
că în ceasul în care nu gândiţi
45 vine Fiul Omului. Cine este atunci
robul* credincios şi chibzuit, pe
care l-a pus stăpânul său[g] peste
servitorii săi[h], ca să le dea hrana
46 la timp? Fericit* este robul acela
pe care stăpânul lui, când va veni,
47 îl va găsi făcând aşa. Adevărat
vă spun că* îl va pune peste toată
48 averea lui. Dar, dacă robul acela
rău va zice în inima lui: «Stăpânul
49 meu întârzie să vină[i]», şi va în-
cepe să-i bată pe cei împreu-
nă-robi cu el şi va mânca şi va
50 bea[j] cu beţivii, domnul acelui rob
va veni într-o zi în care el nu aş-
teaptă şi într-un ceas pe care nu-l
51 ştie; şi îl va tăia în două şi îi va rân-
dui partea cu cei făţarnici; acolo*
va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor.

36 *Mc. 13.32. Fap. 1.7. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. **Zah. 14.7.
38 *Gen. 6.3-5; 7.5. Lc. 17.26. 1 Pet. 3.20.
40 *Lc. 17.36.
42 *Cap. 25.13. Mc. 13.33. Lc. 21.36.
43 *Lc. 12.39. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
44 *1 Tes. 5.6.
45 *Lc. 12.42. Fap. 20.28. 1 Cor. 4.2. Ev. 3.5.
46 *Apoc.16.15.
47 *Cap. 25.21; 25.23. Lc. 22.29.
51 *Cap. 8.12; 25.30.

Parabola celor zece fecioare

25 Atunci Împărăţia cerurilor se
va asemăna cu zece fecioare
care, luându-şi candelele[k], au ieşit
2 în întâmpinarea mirelui*. Şi
cinci* dintre ele erau chibzuite, şi
3 cinci nechibzuite[l]. Cele nechibzui-
te şi-au luat candelele şi n-au
4 luat untdelemn cu ele, dar cele
chibzuite au luat untdelemn în
vasele lor, *odată* cu candelele lor.
5 Dar mirele întârziind, ele au*
6 aţipit toate şi au adormit. Dar la
miezul nopţii a fost un* strigăt:
«Iată mirele[m], ieşiţi-i în întâm-
7 pinare!» Atunci toate fecioarele
acelea s-au ridicat şi şi-au* pre-
8 gătit candelele. Şi cele nechib-
zuite au spus celor chibzuite:
«Daţi-ne din untdelemnul vostru,
pentru că ni se sting candelele».
9 Dar cele chibzuite le-au răspuns,
zicând: «*Nu*, ca nu cumva să nu
ne ajungă nici nouă, nici vouă;
[n]mergeţi mai bine la cei care vând
10 şi cumpăraţi-vă». Dar, pe când
mergeau ele să cumpere, a venit
mirele; şi cele *care erau* gata au
intrat cu el la nuntă[o] şi uşa a
11 fost* închisă. După aceea au
venit[x] şi celelalte fecioare, spu-
nând: «Doamne*, Doamne, des-
12 chide-ne!» Dar el, răspunzând, a
zis: «Adevărat vă spun, nu* vă
13 cunosc». Vegheaţi* deci, pentru
că nu ştiţi ziua, nici ceasul[p].

1 *Ef. 5.29,30. Apoc. 19.7; 21.2,9.
2 *Cap. 13.47; 22.10.
5 *1 Tes. 5.6.
6 *Cap. 24.31. 1 Tes. 4.16.
7 *Lc. 12.35.
10 *Lc. 13.25.
11 *Cap.7.21-23 *Ps. 5.5.
12 Hab. 1.13. Ioan 9.31. *Mc. 13.33;
13 13.35. Lc. 21.36. 1 Cor. 16.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 5.8. Apoc. 16.15.

Parabola talanţilor

14 Pentru că* *este* ca un om *care*,
plecând din ţară, i-a chemat pe ro-
bii săi şi le-a încredinţat averea

14 *Cap. 21.33. Lc. 19.12.

---

[a] *Sau* „El este“ [b] *Unele ms. omit* „acela“ [c] *Unele ms. ad.* „nici Fiul“ [d] *Unele ms.* „Tatăl Meu“ [e] *Unele ms.* „zi“ [f] *Lit.* „să i se sape“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Gospodăria sa* [i] *Unele ms. omit* „să vină“ [j] *Unele ms.* „să mănânce şi să bea“ [k] *Sau* „torţele“ [l] *Unele ms.* „cinci dintre ele erau nechibzuite, şi cinci chibzuite“ [m] *Unele ms. ad.* „vine“ [n] *Unele ms. ad.* „ci“ [o] *Lit.* „sărbătoarea de nuntă“ [p] *Unele ms. ad.* „în care vine Fiul Omului“

15 *Rom. 12.6. 1 Cor. 12.7; 12.11,29. Ef. 4.11.
21 *Cap. 24.47. Vers. 34,46. Lc. 12.44; 22.29,30. **2Tim.2.12. Ev. 12.2. 1 Pet. 1.8.
29 *Cap. 13.12. Mc. 4.25. Lc. 8.18; 19.26. Ioan 15.2.

15 lui; şi unuia i-a dat cinci talanţi,
altuia doi şi altuia unul: fiecăruia*
după puterea lui; şi îndată a plecat
16 din ţară. Şi cel care primise cei
cinci talanţi s-a dus, a lucrat cu ei
şi a câştigat[a] alţi cinci talanţi[b].
17 Tot astfel şi cel care *primise* cei
18 doi a câştigat[c] alţi doi. Dar cel
care primise unul s-a dus şi a să-
pat în pământ şi a ascuns banul[d]
19 stăpânului său. Şi, după mult timp,
stăpânul robilor acelora vine şi se
20 socoteşte cu ei. Şi cel care primise
cei cinci talanţi s-a apropiat şi a
adus alţi cinci talanţi, spunând:
«Doamne, mi-ai încredinţat cinci
talanţi; iată, am câştigat alţi cinci
21 talanţi[e]». [f]Stăpânul său i-a spus:
«Bine, rob bun şi credincios, ai
fost credincios peste* puţine, te
voi pune peste multe; intră în
22 bucuria** domnului tău». Şi cel
care primise[b] cei doi talanţi s-a
apropiat şi el şi a spus: «Doamne,
mi-ai încredinţat doi talanţi; iată,
am câştigat alţi doi talanţi[e]».
23 Stăpânul său i-a spus: «Bine, rob
bun şi credincios, ai fost cre-
dincios peste puţine, te voi pune
peste multe; intră în bucuria dom-
24 nului tău». Şi cel care primise un
talant, apropiindu-se şi el, a spus:
«Doamne, te ştiam că eşti om
aspru, care seceri unde n-ai se-
mănat şi aduni de unde n-ai
25 vânturat; şi, temându-mă, m-am
dus şi am ascuns talantul tău în
pământ; iată, ai ce este al tău».
26 Şi stăpânul său, răspunzând, i-a
spus: «Rob rău şi leneş, ştiai că
secer unde n-am semănat şi adun
27 de unde n-am vânturat; se cuve-
nea deci ca tu să depui banul[d]
meu la schimbătorii de bani şi eu,
venind, aş fi luat ce este al meu
28 cu dobândă. Luaţi-i deci talantul
şi daţi-l celui care are cei zece
29 talanţi. Pentru că* oricui are i se
va da şi va avea din belşug, dar
de la cel care nu are, şi ceea ce
30 are i se va lua. Şi aruncaţi pe ro-
bul nefolositor în* întunericul de
afară. Acolo va fi plânsul şi
scrâşnirea dinţilor».

Judecata naţiunilor

31 Dar, când* va veni[g] Fiul
Omului în gloria Sa, şi toţi îngerii[h]
cu El, atunci va şedea pe tronul
32 gloriei Sale; şi toate naţiunile vor*
fi adunate înaintea Lui şi** le va
despărţi pe unele de altele, aşa
cum desparte păstorul oile de
33 capre; şi va pune oile la dreapta
34 Sa şi caprele la stânga. Atunci
Împăratul va spune celor de la
dreapta Sa: «Veniţi, binecuvân-
taţii Tatălui Meu, moşteniţi*
Împărăţia** pregătită pentru voi
35 de la întemeierea lumii. Pentru
că* am fost flămând şi Mi-aţi dat
să mănânc; am fost însetat şi
Mi-aţi dat să beau; am fost stră-
36 in** şi M-aţi primit; dezbrăcat*
şi M-aţi îmbrăcat; am fost bolnav
şi M-aţi vizitat; am fost în**
închisoare şi aţi venit la Mine».
37 Atunci cei drepţi Îi vor răspun-
de, spunând: «Doamne, când
Te-am văzut noi flămând şi Te-am
hrănit? sau însetat şi Ţi-am dat
38 să bei? Şi când Te-am văzut
noi străin şi Te-am primit? sau
dezbrăcat şi Te-am îmbrăcat?
39 Şi când Te-am văzut noi bolnav
sau în închisoare şi am venit la
40 Tine?» Şi Împăratul, răspunzând,
le va zice: «Adevărat vă spun,
întrucât* aţi făcut acestea unuia
dintre aceşti foarte mici fraţi ai
41 Mei, Mie Mi-aţi făcut». Atunci va
spune şi celor de la stânga: «Ple-
caţi* de la Mine, blestemaţilor,
în** focul etern, pregătit pentru dia-
42 volul† şi îngerii lui. Pentru că am
fost flămând şi nu Mi-aţi dat să
mănânc; am fost însetat şi nu Mi-aţi
43 dat să beau; am fost străin şi
nu M-aţi primit; dezbrăcat şi nu
M-aţi îmbrăcat; bolnav şi în
închisoare şi nu M-aţi vizitat».
44 Atunci[i] vor răspunde şi ei, zicând:

30 *Cap. 8.12; 24.51.
31 *Zah. 14.5. Cap. 16.27; 19.28. Mc. 8.38. Fap. 1.11. 1 Tes. 4.16. 2 Tes. 1.7. Iuda 14. Apoc. 1.7.
32 *Rom. 14.10. 2 Cor. 5.10. Apoc. 20.12. **Ezec.20.38; 34.17,20. Cap. 13.49.
34 *Rom. 8.17. 1 Pet. 1.4,9; 3.9. Apoc. 21.7. **Cap.20.23. Mc. 10.40. 1 Cor. 2.9. Ev. 11.16.
35 *Is. 58.7. Ezec. 18.7. Iac. 1.27. **Ev. 13.2. 3 Ioan 5.
36 *Iac.2.15,16. **2Tim.1.16.
40 *Pr. 14.31; 19.17. Cap. 10.42. Mc. 9.41. Ev. 6.10.
41 *Ps. 6.8. Cap. 7.23. Lc. 13.27. **Cap.13.40; 13.42. †2 Pet. 2.4. Iuda 6.

[a] *Unele ms.* „a făcut“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. ad.* „şi el“ [d] *Sau* „argintul“ [e] *Unele ms. ad.* „pe lângă ei“ [f] *Unele ms. ad.* „Iar“ [g] *Sau* „va fi venit“ [h] *Unele ms.* „sfinţii îngeri“ [i] *Unele ms. ad.* „Îi“

«Doamne, când Te-am văzut noi
flămând, sau însetat, sau străin,
sau dezbrăcat, sau bolnav, sau în
închisoare şi nu Ţi-am slujit?»

45 *Pr. 14.31; 17.5. Zah. 2.8. Fap. 9.5.

45 Atunci El le va răspunde, zicând:
«Adevărat vă spun, întrucât* n-aţi
făcut unuia dintre aceştia foarte
mici, nici Mie nu Mi-aţi făcut».

46 *Dan. 12.2. Ioan 5.29. Rom. 2.7,8.

46 Şi aceştia[a] vor* merge la pedeap-
să eternă, iar cei drepţi la viaţă
eternă“.

Sfat împotriva lui Isus (Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2; Ioan 11.45-53)

2 *Ioan 13.1.

3 *Ps. 2.2. Ioan 11.47. Fap. 4.25; 4.26.

26 Şi a fost că, atunci când a
sfârşit Isus toate cuvintele acestea,
2 a spus ucenicilor Săi: „Ştiţi*
că după două zile este Paştele
şi Fiul Omului va fi dat[b] să fie
3 răstignit“. Atunci* preoţii de seamă[c]
şi bătrânii poporului s-au adunat
în curtea palatului marelui preot
4 care se numea Caiafa; şi au ţinut
sfat împreună, ca să-L prindă pe
Isus prin viclenie şi să-L omoare.
5 Dar spuneau: „Nu în sărbătoare,
ca să nu fie tulburare în popor“.

Ungerea lui Isus la Betania (Mc. 14.3-9; Ioan 12.1-8)

6 *Ioan 11.1,2; **Cap.21.17.

6 Iar* Isus fiind în Betania**, în
7 casa lui Simon Leprosul, a venit
la El o femeie având un vas de
alabastru cu mir foarte scump şi
l-a turnat pe capul Lui, pe când
8 stătea la masă. Dar, când au văzut
ucenicii[d] acest lucru, s-au supărat,
spunând: „Pentru ce risipa aceas-
9 ta? Pentru că[e] acesta se putea vinde
10 cu mult şi să se dea săracilor“. Dar
Isus, cunoscând *aceasta*, le-a spus:
„De ce faceţi supărare femeii? Pen-
tru că ea a făcut o lucrare bună

11 *Deut. 15.11. Ioan 12.8. **Cap.18.20; 28.20. Ioan 13.33; 14.19; 16.5,28; 17.11.

11 faţă de Mine. Pentru că* pe săraci
întotdeauna îi aveţi cu voi, dar**
pe Mine nu Mă aveţi întotdeauna.
12 Pentru că ea, turnând acest mir
pe trupul Meu, a făcut-o pentru
13 înmormântarea Mea. Adevărat vă
spun, oriunde va fi predicată
Evanghelia aceasta, în toată lu-
mea, se va vorbi şi despre ce a
făcut *femeia* aceasta, spre amin-
tirea ei“.

Trădarea lui Iuda (Mc. 14.10-11; Lc. 22.3-6)

14 *Ioan13.2,30 **Cap. 10.4.
15 *Zah. 11.12. Cap. 27.3.

14 Atunci* unul din cei doisprezece,
zece, cel numit Iuda** Iscariotea-
15 nul, a mers la preoţii de seamă şi
le-a spus: „Ce* vreţi să-mi daţi,
şi eu vi-L voi preda?“ Şi ei i-au
16 hotărât[f] treizeci de arginţi. Şi de
atunci căuta o ocazie potrivită ca
să-L predea.

Sărbătorirea Paştelui (Mc.14.12-21; Lc. 22.7-13; 22. 21-23; Ioan 13.21-30)

17 *Ex. 12.6,18.

17 Iar în* cea dintâi *zi* a Azime-
lor, ucenicii au venit la Isus, spu-
nând[g]: „Unde vrei să-Ţi pregătim
18 să mănânci paştele?“ Şi El a
spus: „Mergeţi în cetate la cutare
om şi spuneţi-i: «Învăţătorul zice:
Timpul Meu este aproape; voi
face[h] Paştele în casa ta[i], cu uce-
19 nicii Mei»“. Şi ucenicii au făcut
cum le poruncise Isus şi au pre-
gătit paştele.

Descoperirea trădătorului (Mc. 14.17-21; Lc. 22.21-23; Ioan 13.21-30)

20 Şi, când s-a făcut seară, El a
stat la masă cu cei doisprezece[j].
21 Şi, pe când mâncau, El a zis:
„Adevărat vă spun că unul dintre
22 voi Mă va preda“. Şi ei, întristân-
du-se foarte mult, au început să-I
spună fiecare: „Nu cumva sunt
23 eu, Doamne?“ Iar El, răspunzând,
a spus: „Cel* care a înmuiat[k] cu
Mine mâna în farfurie, acela Mă
24 va preda. Fiul Omului Se duce, în
adevăr, după cum* este scris de-
spre El; dar vai** de omul acela
prin care este vândut Fiul Omului!
Bine ar fi fost pentru omul acela
25 dacă nu s-ar fi născut“. Şi Iuda, cel
care L-a predat, răspunzând,
I-a zis: „Nu cumva sunt eu, Rabi?“
El ·i-a spus: „Tu ai zis“.

23 *Ps. 41.9.

24 *Ps. 22. Is. 53. Dan. 9.26. Mc. 9.12. Lc. 24.25; 24.26,46. Fap. 17.2,3; 26.22,23. 1 Cor. 15.3. **Ioan 17.12

Instituirea Cinei Domnului (Mc. 14.22-25; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

26 *1 Cor.11. 23-25. **1Cor.10.16
28 *Ex. 24.8. Lev. 17.11. **Ier. 31.31. †Cap. 20.28. Rom. 3.15. Ev. 9.22.

26 Şi, pe când mâncau ei, Isus,
luând* pâine[l] şi binecuvântând[m],
a frânt-*o* şi a dat-*o* ucenicilor şi a
spus: „Luaţi, mâncaţi; acesta** este
27 trupul Meu“. Şi, luând paharul[n] şi
mulţumind, le-a dat, spunând:
28 „Beţi toţi din el; pentru că acesta*
este sângele Meu, al** noului le-
gământ[o], cel care se varsă pentru†
29 mulţi spre iertarea păcatelor. Dar

[a] *Cei de la stânga* [b] *Lit.* „este predat“ [c] *Unele ms. ad.* „şi cărturarii“ [d] *Unele ms. ad.* „Săi“ [e] *Unele ms. ad.* „mirul“ [f] *Sau* „cântărit“ [g] *Unele ms.* „spunându-I“ [h] *Unele ms.* „fac“ [i] *Unele ms.* „la tine“ [j] *Unele ms. ad.* „ucenici“ [k] *Sau* „înmoaie“ [l] *Unele ms.* „pâinea“ [m] *Sau* „mulţumind“ [n] *Unele ms.* „un pahar“ [o] *Unele ms.* „al legământului“

29 *Fap. 10.41.
vă spun că de acum nicidecum nu
voi bea din acest rod al viţei,
până* în ziua aceea când îl voi bea
cu voi nou[a], în Împărăţia Tatălui
30 *Mc. 14.26.
30 Meu“. Şi, după ce* au cântat o
cântare de laudă[b], au ieşit spre
Muntele Măslinilor.

Înştiinţarea ucenicilor (Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

31 *Ioan 16.32. **Cap. 11.6. †Zah. 13.7.
32 *Cap. 28.7; 28.10,16. Mc. 16.7.

31 Atunci Isus ·le-a spus: „În noap-
tea aceasta toţi* vă veţi** poticni
de Mine, pentru că este scris: «Voi
bate† păstorul şi oile turmei se vor
32 risipi». Dar, după învierea Mea,
voi* merge înaintea voastră în
33 Galileea“. Şi Petru, răspunzând, I-a
spus: „Dacă[c] toţi se vor poticni de
Tine, eu niciodată nu mă voi potic-
34 ni“. Isus i-a zis: „Adevărat îţi spun
că, în noaptea aceasta, mai înainte
de a cânta cocoşul[d], de trei ori Mă
35 vei tăgădui“. Petru ·I-a spus: „*Chiar*
dacă ar trebui să mor împreună cu
Tine, nicidecum nu Te voi tăgădui“.
Şi toţi ucenicii spuneau la fel.

Ghetsimani (Mc. 14.32-42; Lc. 22.39-46)

36 *Ioan 18.1.
36 Atunci* Isus ·a venit cu ei
într-un loc numit Ghetsimani şi
·le-a spus ucenicilor[e]: „Şedeţi aici
până voi merge să Mă rog acolo“.
37 *Cap. 4.21.
37 Şi, luând cu *Sine* pe Petru şi pe*
cei doi fii ai lui Zebedei, a început
să Se întristeze şi să Se tulbure
38 *Ioan 12.27.
38 adânc. Atunci El[f] ·le-a spus: „Su-
fletul Meu este foarte întristat*,
până la moarte; rămâneţi aici şi
39 *Ev. 5.7. **Cap.20.22. †Ioan 5.30; 6.38. Filip. 2.8.
39 vegheaţi împreună cu Mine“. Şi,
mergând puţin mai înainte, a căzut
cu faţa la pământ, rugându-Se* şi
spunând: „Tatăl Meu, dacă este
posibil, să treacă** de la Mine
paharul acesta; însă nu† cum vreau
40 Eu, ci cum *vrei* Tu“. Şi ·a venit la
ucenici şi ·i-a găsit dormind şi ·i-a
spus lui Petru: „Aşa, n-aţi fost în
stare un singur ceas să vegheaţi
41 *Mc. 13.33. Ef. 6.18.
41 împreună cu Mine? Vegheaţi* şi
rugaţi-vă, ca să nu intraţi în ispită;
duhul, în adevăr, *este* plin de râvnă[g],
42 dar carnea, fără putere“. Mergând
din nou, a doua oară, Se ruga, spu-
nând: „Tatăl Meu, dacă nu se poate
să treacă[h] acesta[i] fără să-l beau, fa-
43 că-se voia Ta“. Şi, venind, i-a găsit[j]
din nou[k] dormind, pentru că ochii
44 le erau îngreuiaţi. Şi, lăsându-i, a
mers din nou şi S-a rugat a treia
oară, spunând acelaşi cuvânt.
45 Atunci ·a venit la ucenici[l] şi ·le-a
spus: „Dormiţi de acum şi odih-
niţi-vă; iată, s-a apropiat ceasul, şi
Fiul Omului este dat în mâinile pă-
46 cătoşilor. Ridicaţi-vă, să mergem!
Iată, s-a apropiat cel care Mă vinde“.

Arestarea lui Isus (Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-11)

47 Şi, pe când* vorbea El încă,
iată, a venit Iuda, unul din cei doi-
sprezece, şi cu el o mare mulţime
cu săbii şi cu ciomege, de la preo-
ţii de seamă şi de la bătrânii po-
47 *Fap. 1.16.
48 porului. Iar cel care L-a vândut le
dăduse un semn, spunând: „Pe
care-L voi săruta, Acela este; a-
49 pucaţi-L!“ Şi îndată, apropiin-
49 *2 Sam.20.9.
du-se de Isus, a spus: „Salutare[m],
50 Rabi!“; şi L-a* sărutat mult[n]. Dar
Isus i-a spus: „Prietene, pentru ce
ai venit?“ Atunci ei, apropiin-
du-se, au pus mâinile pe Isus şi
51 L-au apucat. Şi, iată, unul dintre
cei *care erau* cu Isus a întins
mâna, şi-a scos sabia şi, lovind pe
robul marelui preot, i-a tăiat ure-
52 chea. Atunci Isus ·i-a spus: „Pu-
52 *Gen. 9.6. Apoc. 13.10.
ne-ţi sabia la locul ei, pentru că*
toţi cei care iau sabia, de sabie vor
53 pieri. Sau gândeşti că nu pot să
53 *2 Împ. 6.17. Dan. 7.10.
rog acum pe Tatăl Meu, şi să-Mi
pună la îndemână mai* mult de
douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Atunci cum se vor împlini Scrip-
54 *Is. 53.7. Vers. 24. Lc. 24.25; 24.44,46.
turile, *care zic* că* aşa trebuie să
55 fie?“ În ceasul acela, Isus a spus
mulţimilor: „Aţi ieşit ca împotriva
unui tâlhar, cu săbii şi cu ciomege,
ca să Mă prindeţi? În fiecare zi
şedeam cu voi[o] învăţându-*vă* în
56 templu[p] şi nu M-aţi prins. Dar

[a] *Nu din nou, ci într-un fel nou* [b] *Un psalm* [c] *Unele ms.* „Chiar dacă“ [d] *Lit.* „cocoş“ *(şi în v.74, 75)* [e] *Unele ms. ad.* „Săi“ [f] *Unele ms.* „Isus“ [g] *Lit.* „gata“ [h] *Unele ms. ad.* „de la Mine“ [i] *Unele ms.* „acest pahar“ [j] *Unele ms.* „îi găseşte“ [k] *Unele ms.* „Şi, venind din nou, i-a găsit“ [l] *Unele ms.* „ucenicii Săi“ [m] *Lit.* „Bucură-Te“, *formulă prescurtată de salut; aici cu sens dispreţuitor* [n] *Sau* „L-a acoperit cu sărutări“ [o] *Unele ms. omit* „cu voi“ [p] *Gr.* „hieron“

56 *Plân. 4.20. Vers. 54. **Ioan 18.15.

toate acestea au avut loc ca să
se împlinească Scripturile* profe-
ţilor“. Atunci** toţi ucenicii L-au
părăsit şi au fugit.

Judecata înaintea sinedriului (Mc. 14.53-65; Lc. 22.54,55; 22.63-71; Ioan 18.12,13; 18.19-24)

57 Iar cei care-L apucaseră pe Isus
L-au dus la Caiafa, marele preot,
unde erau adunaţi cărturarii şi
58 bătrânii. Şi Petru Îl urma de de-
parte până la curtea marelui preot
şi, intrând înăuntru, şedea cu slu-
59 jitorii, ca să vadă sfârşitul. Şi pre-
oţii de seamă şi bătrânii[a] şi tot
sinedriul căutau mărturie falsă
împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

60 *Ps. 27.12; 35.11. Mc. 14.55. Fap. 6.13. **Deut.19.15
61 *Cap. 27.40. Ioan 2.19.

60 Şi n-au găsit nici una[b], deşi au ve-
nit mulţi* martori falşi. Dar la urmă
61 au venit doi** martori falşi şi au
spus: „Acesta a zis: «Eu pot* să dă-
râm templul[c] lui Dumnezeu şi în
62 trei zile să-l zidesc»“. Şi marele
preot, ridicându-se, I-a spus: „Nu
răspunzi nimic? Ce mărturisesc

63 *Is. 53.7. Cap.27.12,14 **Lev. 5.1. 1 Sam.14.24; 14.26.
64 *Dan. 7.13. Cap. 16.27; 24.30; 25.31. Lc. 21.27. Ioan 1.51. Rom. 14.10. 1 Tes. 4.16. Apoc. 1.7. **Ps. 110.1. Fap. 7.55.
65 *2Împ.18.37; 19.1.
66 *Lev. 24.16. Ioan 19.7.
67 *Is. 50.6; 53.3. Cap. 27.30. **Ioan 19.3.

63 aceştia împotriva Ta?“ Dar Isus*
tăcea. Şi marele preot, răspunzând,
I-a spus: „Te** jur pe Dumnezeul
cel viu, să ne spui dacă Tu eşti
Hristosul, Fiul lui Dumnezeu“.
64 Isus ·i-a spus: „Tu ai zis. Mai
mult, vă spun: de* acum veţi vedea
pe Fiul Omului şezând** la dreapta
puterii şi venind pe norii cerului“.
65 Atunci* marele preot şi-a sfâşiat
hainele, zicând: „A hulit! Ce nevo-
ie mai avem de martori? Iată, acum
66 aţi auzit hula[d]. Ce gândiţi?“ Şi ei,
răspunzând, au spus*: „Este vino-
67 vat de moarte!“ Atunci* L-au
scuipat în faţă şi L-au bătut cu
pumnii şi unii L-au** pălmuit[e],
68 spunând: „Profeţeşte-ne, Hristoa-
se, cine este cel care Te-a lovit?“

Tăgăduirea lui Petru (Mc. 14.66-72; Lc. 22.56-62; Ioan 18.15-18; 18.25-27)

69 Dar Petru şedea afară, în cur-
tea palatului; şi o servitoare a
venit la el, spunând: „Şi tu erai
70 cu Isus Galileeanul“. Dar el a tă-
găduit înaintea tuturor[f], spunând:
71 „Nu ştiu ce zici“. Şi, când a ieşit
în pridvor, l-a văzut alta şi ·a spus
celor de acolo: „Şi acesta era cu
72 Isus Nazarineanul“. Şi din nou el
a tăgăduit cu jurământ: „Nu cu-
73 nosc pe Omul acesta“. Şi puţin
după aceea, cei care stăteau *acolo*
au venit şi i-au spus lui Petru: „Cu
adevărat şi tu eşti dintre ei, pentru
că şi vorbirea ta te dă pe faţă“.
74 Atunci el a început să se blesteme
şi să se jure: „Nu cunosc pe Omul
acesta“. Şi îndată a cântat cocoşul.
75 Şi Petru şi-a adus aminte de cu-
vântul lui Isus, care[g] spusese:
„Mai înainte* de a cânta cocoşul,
de trei ori Mă vei tăgădui“. Şi a
ieşit afară şi a plâns cu amar.

75 *Vers. 34. Mc. 14.30. Ioan 13.38.

Isus dus la Pilat (Mc. 15.1; Lc. 23.1; Ioan 18.28-38)

1 *Ps. 2.2. Lc. 22.66.
2 *Cap. 20.19. Fap. 3.13.

27 Şi, când s-a făcut dimineaţă,
toţi* preoţii de seamă şi bătrânii
poporului au ţinut sfat împotriva[h]
2 lui Isus, ca să-L omoare. Şi, le-
gându-L, L-au dus şi L-au dat *în*
mâna lui Ponţiu[i] Pilat, guverna-
torul*.

Sinuciderea lui Iuda (Fap. 1.16-19)

3 *Cap. 26.14; 26.15.

3 Atunci* lui Iuda, care L-a vân-
dut, văzând că a fost condamnat,
i-a părut rău şi a restituit cei trei-
zeci de arginţi preoţilor de seamă
4 şi bătrânilor, spunând: „Am păcă-
tuit, dând sânge nevinovat“. Dar
ei i-au spus: „Ce ne *pasă* nouă? Te
5 priveşte!“ Şi el, aruncând arginţii
în templu[c], a plecat; şi* s-a dus şi
6 s-a spânzurat. Şi preoţii de seamă
au luat arginţii şi au spus: „Nu
este permis să-i punem[j] în vis-
tierie[k], pentru că sunt preţ de
7 sânge“. Şi, ţinând sfat, au cumpărat
cu ei „Ogorul olarului“, ca loc de
8 înmormântare pentru străini. De
aceea, ogorul* acela a fost numit
„Ogorul sângelui“, până astăzi.
9 Atunci s-a împlinit ce a fost spus
prin profetul Ieremia, care zice: „Şi
am luat[l] cei treizeci de arginţi, pre-
ţul Celui preţuit, pe care L-au*
10 preţuit unii din fiii lui Israel, şi i-am
dat[m] pentru «Ogorul olarului», după
cum mi-a poruncit Domnul“.

5 *2Sam.17.23 Fap. 1.18.
8 *Fap. 1.19.
9 *Zah. 11.12; 11.13.

---

[a] *Unele ms. omit* „şi bătrânii“ [b] *Unele ms. ad.* „şi“, *repetând* „n-au găsit nici una“ *după* „falşi“ [c] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [d] *Unele ms. ad.* „Lui“ [e] *Sau* „L-au lovit cu nuiele“ [f] *Unele ms.* „înaintea lor, a tuturor“ [g] *Unele ms. ad.* „îi“ [h] *Sau* „cu privire la“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Sau* „să-i aruncăm“ [k] *Gr.* „corban“ [l] *Sau* „au luat“ [m] *Unele ms.* „i-au dat“

Judecata înaintea lui Pilat (Mc. 15.2-15; Lc. 23.2-7; 23.13-25; Ioan 18.28-40; 19.1-16)

11 Iar Isus stătea înaintea guver-
natorului; şi guvernatorul L-a în-
trebat, spunând: „Tu eşti Împăratul
iudeilor?“ Şi Isus i-a spus*: „Tu
12 zici“. Şi, când era acuzat de preo-
ţii de seamă şi de bătrâni, nu
13 răspundea nimic*. Atunci Pilat ·I-a
spus: „Nu auzi* câte mărturisesc
14 ei împotriva Ta?“ Şi El nu i-a
răspuns nici măcar un singur cu-
vânt, încât guvernatorul se mira
15 foarte mult. Şi, la sărbătoare, gu-
vernatorul obişnuia să elibereze
mulţimii un întemniţat, pe care-l
16 voiau ei. Şi aveau atunci un în-
temniţat vestit, numit Baraba.
17 Ei deci fiind adunaţi împreună,
Pilat le-a spus: „Pe care vreţi să
vi-l eliberez, pe Baraba, sau pe
18 Isus, Cel numit Hristos?“ pentru că
ştia că din invidie Îl dăduseră *în*
19 *mâna* lui. Iar pe când stătea el pe
scaun la judecată, soţia lui a trimis
la el, spunând: „Să n-ai nimic *a*
face cu *Omul* Acela drept, pentru
că am suferit mult astăzi
20 în vis pentru El“. Dar preoţii* de
seamă şi bătrânii au convins mul-
ţimile să ceară pe Baraba, iar
21 pe Isus să-L omoare. Şi guverna-
torul, răspunzând, le-a spus: „Pe
care din cei doi vreţi să vi-l eli-
berez?“ Şi ei au spus: „Pe Baraba!“
22 Pilat ·le-a spus: „Ce să fac deci
cu Isus, care Se numeşte Hristos?“
Ei toţi ·i-au[a] spus: „Să fie răstig-
23 nit!“ Şi el[b] a spus: „Dar ce rău a
făcut?“ Iar ei şi mai tare strigau,
24 spunând: „Să fie răstignit!“ Şi Pi-
lat, văzând că nimic nu foloseşte,
ci se face mai mare tulburare, a
luat* apă, şi-a spălat mâinile îna-
intea mulţimii şi a spus: „Sunt
nevinovat de sângele[c] acestui
25 Drept. Vă priveşte!“ Şi tot popo-
rul, răspunzând, a spus: „Sângele*

11 *1 Tim.6.13.
12 *Cap. 26.63. Ioan 19.9.
13 *Cap. 26.62. Ioan 19.10.
20 *Mc. 15.11. Lc. 23.18. Ioan 18.40. Fap. 3.14.
24 *Deut. 21.6.
25 *Deut. 19.10. Ios. 2.19. 2 Sam. 1.16. 1 Împ. 2.32. Fap. 5.28.

Lui *fie* asupra noastră şi asupra co-
26 piilor noştri!“ Atunci le-a eliberat
pe Baraba, iar pe Isus, după ce *L*-a
biciuit*, L-a dat ca să fie răstignit.

Isus batjocorit de ostaşi (Mc. 15.16-20; Ioan 19.2-3)

27 Atunci ostaşii guvernatorului,
luând pe Isus cu *ei* în pretoriu[d],
au adunat în jurul Lui toată ceata[e];
28 şi, dezbrăcându-L de haina Lui,
L-au* îmbrăcat cu[f] o mantie sta-
29 cojie. Şi, împletind* o cunună de
spini, I-au pus-o pe cap, şi o tres-
tie în mâna dreaptă. Şi îngenun-
cheau înaintea Lui şi îşi băteau
joc de El, spunând: „Salutare[g],
30 Împărate al iudeilor!“ Şi, scui-
pându-L*, luau trestia şi-L băteau
31 peste cap. Şi, după ce şi-au bătut
joc de El, L-au dezbrăcat de
mantie şi L-au îmbrăcat cu hai-
nele Lui şi* L-au dus să-L răstig-
nească.

Răstignirea (Mc. 15.21-32; Lc. 23.26-35; Ioan 19.17-24)

32 Şi, pe când* ieşeau, au găsit
un om, un cirenean, cu numele
Simon; pe el l-au obligat să
meargă *cu ei*, ca să-I ducă crucea.
33 Şi, venind la un loc numit Gol-
gota, care înseamnă[h] „Locul Că-
34 păţânii“, I-au* dat să bea oţet[i]
amestecat cu fiere; şi, gustând,
35 n-a vrut să bea. Şi, după ce L-au
răstignit, au împărţit* hainele Lui
36 între ei, aruncând sorţi[j]. Şi*, stând
37 jos, Îl păzeau acolo. Şi au pus
deasupra capului Său acuzaţia
Lui scrisă: „Acesta este Isus, Împă-
38 ratul iudeilor“. Atunci ·au fost răs-
tigniţi împreună* cu El doi tâlhari,
unul la dreapta şi unul la stânga.
39 Iar trecătorii* Îl huleau, dând din
40 cap[k] şi spunând: „Tu*, Cel care
dărâmi templul[l] şi îl zideşti în trei
zile, mântuieşte-Te pe Tine Însuţi!
Dacă** eşti Fiu al lui Dumnezeu,
41 coboară de pe cruce!“ Şi[m] la fel
şi preoţii[n] de seamă, bătându-şi
joc *de El*, cu cărturarii şi cu

26 *Is. 53.5.
28 *Lc. 23.11.
29 *Ps. 69.19. Is. 53.3.
30 *Is. 50.6. Cap. 26.67.
31 *Is. 53.7.
32 *Num. 15.35. 1 Împ. 21.13. Fap. 7.58. Ev. 13.12.
34 *Ps. 69.21. Vers. 48.
35 *Ps. 22.18.
36 *Vers. 54.
38 *Is. 53.12.
39 *Ps. 22.7; 109.25.
40 *Cap. 26.61. Ioan 2.19. **Cap.26.63.

[a] *Unele ms.* „au“ [b] *Unele ms.* „guvernatorul“ [c] *Unele ms. ad.* „acesta“ *şi omit* „acestui Drept“ [d] *Sala în care judeca guvernatorul roman* [e] *Lit.* „cohorta“ [f] *Lit.* „I-au pus împrejur“ [g] *Lit.* „Bucură-Te“, *formulă prescurtată de salut; aici cu sens dispreţuitor* [h] *Lit.* „se numeşte“ [i] *Unele ms.* „vin“; *băutura ostaşilor romani era vinul acrit* [j] *Unele ms. ad.* „ca să se împlinească ce a fost spus prin profetul: «Au împărţit hainele mele între ei şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi»“ [k] *Lit.* „clătinându-şi capetele“ [l] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [m] *Unele ms. omit* „Şi“ [n] *Unele ms.* „La fel preoţii“

42 bătrânii[a], spuneau: „Pe alţii
i-a mântuit, pe Sine Însuşi nu Se
poate mântui! [b]Este Împăratul lui
Israel: să coboare acum de pe
43 *Ps. 22.8.
43 cruce şi vom crede în El[c]! S-a* în-
crezut în Dumnezeu: să-L scape
acum, dacă-L vrea! Pentru că a
spus: «Sunt Fiu al lui Dumnezeu»".
44 *Mc. 15.32. Lc. 23.39.
44 Şi tâlharii care fuseseră răstig-
niţi împreună cu El Îi aruncau
aceleaşi* insulte[d].

Moartea lui Isus (Mc. 15.33-41; Lc. 23.44-49; Ioan 19.30)

45 *Amos 8.9.
46 *Ev. 5.7. **Ps. 22.1.

45 Iar de la* ceasul al şaselea s-a
făcut întuneric peste toată ţara[e]
46 până la ceasul al nouălea. Şi, pe
la ceasul al nouălea, Isus a* stri-
gat cu glas tare, spunând: „Eli**,
Eli, lama sabactani?", adică: „Dum-
nezeul Meu, Dumnezeul Meu,
47 pentru ce M-ai părăsit?" Şi unii
dintre cei care stăteau acolo, când
au auzit, au spus: „Pe Ilie îl chea-
48 *Ps. 69.21. Lc. 23.36. Ioan 19.29.
48 mă Acesta!" Şi unul dintre ei,
alergând îndată şi luând un bure-
te, după ce l-a umplut* cu oţet şi
l-a pus într-o trestie, Îi dădea să
49 bea. Dar ceilalţi spuneau: „Lasă,
să vedem dacă vine Ilie să-L
50 mântuiască!" Şi Isus, strigând din
nou cu glas tare, Şi-a dat duhul.
51 *Ex. 26.31. 2 Cr. 3.14.
51 Şi, iată, perdeaua* templului[f] s-a
rupt în două, de sus până jos, şi
pământul s-a cutremurat şi stân-
52 cile s-au despicat; şi mormintele
s-au deschis şi multe trupuri ale
sfinţilor care adormiseră au în-
53 viat[g]; şi, ieşind din morminte,
după învierea Lui, au intrat în
sfânta cetate şi s-au arătat multo-
54 *Vers. 36.
54 ra. Iar centurionul* şi cei care-L
păzeau pe Isus împreună cu el,
văzând cutremurul şi cele ce s-au
întâmplat, s-au temut foarte mult,
spunând: „Cu adevărat, Acesta
era Fiu al lui Dumnezeu!"
55 *Lc. 8.2,3.
55 Şi erau acolo multe femei,
privind de departe, care-L* urma-
seră pe Isus din Galileea, slujin-
56 du-I, între care erau Maria din
Magdala şi Maria, mama lui Ia-
cov şi a lui Iose, şi mama fiilor
lui Zebedei.

Înmormântarea lui Isus (Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

57 Şi, când s-a făcut seară, a venit
un om bogat din Arimateea, cu
numele Iosif, care era şi el ucenic
58 al lui Isus. Acesta, venind la Pilat,
a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat
59 a poruncit să-*i* fie dat trupul[h]. Şi
Iosif, luând trupul, l-a înfăşurat
60 într-o pânză curată de in şi l-a*
60 *Is. 53.9.
pus în mormântul său nou, pe
care-l săpase în stâncă. Şi, prăvă-
lind o piatră mare la uşa mormân-
61 tului, a plecat. Şi erau acolo Maria
din Magdala şi cealaltă Marie,
stând în faţa mormântului.

Păzirea mormântului

62 Şi, a doua zi, care este după
Pregătire, preoţii de seamă şi
63 fariseii s-au adunat la Pilat, spu-
63 *Cap. 16.21; 17.23; 20.19; 26.61. Mc. 8.31; 10.34. Lc. 9.22; 18.33;24.6,7. Ioan 2.19.
nând: „Domnule, ne-am amintit
că înşelătorul Acela, când era încă
în viaţă, a spus: «După* trei zile
64 înviez». Porunceşte deci ca mor-
mântul să fie bine păzit până a
treia zi, ca nu cumva să vină
ucenicii Lui[i] şi să-L fure şi să
spună poporului: «A înviat dintre
cei morţi!», şi înşelăciunea din
urmă să fie mai rea decât cea
65 dintâi". Şi[h] Pilat le-a spus: „Aveţi
o pază; mergeţi, asiguraţi-*o* cum
66 ştiţi". Şi au mers şi au asigurat*
66 *Dan. 6.17.
mormântul cu paza, după ce au
pecetluit piatra.

Învierea lui Isus (Mc. 16.1-11; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-18)

1 *Cap. 27.56.

28 Iar târziu, în sabat, pe când se
însera spre ziua întâi a săptămâ-
nii[j], Maria din Magdala şi* cea-
laltă Marie au venit să vadă
mormântul.
2 Şi, iată, s-a făcut un mare cu-
tremur; pentru că un înger al
Domnului, coborând din cer, a ve-
nit şi a răsturnat piatra[k] şi şedea
3 deasupra ei. Şi înfăţişarea* lui era
3 *Dan. 10.6.
ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui,
4 albă ca zăpada. Şi, de frica lui,
paznicii s-au cutremurat şi au fost

---

[a] *Unele ms. ad.* „şi cu fariseii" [b] *Unele ms. ad.* „Dacă" [c] *Unele ms*. „Îl vom crede" [d] *Unele ms*. „Îl batjocoreau în acelaşi fel" [e] *Sau* „peste tot pământul" [f] *Gr.* „naos" [g] *Sau* „s-au ridicat" [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms. omit* „Lui"; *alte ms. ad.* „noaptea" [j] *Sau* „pe când era crepusculul zilei următoare după sabat" [k] *Unele ms. ad.* „de la uşa mormântului"; *alte ms. ad.* „de la uşă"

6 *Cap. 12.40; 16.21; 17.23; 20.19.
7 *Cap. 26.32. Mc. 16.7.
10 *Ioan 20.17. Rom. 8.29. Ev. 2.11.

5 ca morți. Şi îngerul, răspunzând,
le-a spus femeilor: „Nu vă temeți;
pentru că ştiu că voi Îl căutați pe
6 Isus cel răstignit. Nu este aici,
pentru că a înviat, după cum* a
spus. Veniți, vedeți locul unde era
7 pus Domnul[a]. Şi mergeți repede
şi spuneți ucenicilor Săi că a
înviat dintre cei morți. Şi, iată, El
merge* înaintea voastră în Gali-
leea; acolo Îl veți vedea. Iată,
8 v-am spus“. Şi, plecând repede de
la mormânt, cu teamă şi cu mare
bucurie, ele au alergat să dea de
9 veste ucenicilor Săi. Şi[b] iată, Isus
le-a şi întâmpinat, spunând: „Bu-
curați-vă[c]!“ Şi ele, apropiindu-se,
I-au cuprins picioarele şi I s-au
10 închinat. Atunci Isus ·le-a spus:
„Nu vă temeți; mergeți, dați de ves-
te fraților* Mei ca să meargă în
Galileea şi acolo Mă vor vedea“.
11 Și, pe când mergeau ele, iată,
unii din pază au venit în cetate şi
au vestit preoților de seamă toate
12 cele petrecute. Şi, după ce s-au
adunat cu bătrânii şi au ținut sfat,
13 au dat mulți bani ostaşilor, zi-
când: „Spuneți: «Ucenicii Săi, ve-
nind noaptea, L-au furat pe când
14 dormeam noi». Şi, dacă se va auzi
aceasta la guvernator, îl vom con-
vinge noi şi vă vom scăpa de
15 orice grijă“. Şi ei au luat banii şi
au făcut după cum fuseseră învă-
țați. Şi s-a răspândit vorba aceas-
ta printre iudei până astăzi.

Isus în Galileea

16 *Cap. 26.32.
18 *Dan 7.13,14 Cap. 11.27; 16.28. Lc. 1.32. Ioan 5.22. Fap. 2.36. Rom. 14.9. Ef. 1.10,21. Filip. 2.9,10. Ev. 1.2; 2.8. 1 Pet. 3.22. Apoc. 17.14.
19 *Is. 52.10. Lc. 24.47. Fap. 2.38,39 Rom. 10.18. Col. 1.23.
20 *Fap. 2.42.

16 Dar cei unsprezece ucenici au
mers în Galileea, la muntele unde*
17 le rânduise Isus. Şi, când L-au
văzut, I[d] s-au închinat, dar unii
18 s-au îndoit[e]. Şi Isus, apropiin-
du-Se, le-a vorbit, spunând: „Toa-
tă* puterea[f] Mi-a fost dată în cer
19 şi pe pământ. Mergeți[g] şi faceți
ucenici* din toate națiunile, bote-
zându-i pentru Numele Tatălui şi
20 al Fiului şi al Sfântului Duh, în-
vățându-i* să păzească toate câte
v-am poruncit! Şi, iată, Eu sunt
cu voi în toate zilele, până la sfâr-
şitul veacului[h]“. Amin[d].

[a] *Unele ms.* „El“ [b] *Unele ms. ad.* „pe când mergeau ele să dea de veste ucenicilor Săi“ [c] *Formulă prescurtată de salut* [d] *Unele ms. omit* [e] *Sau* „nu ştiau ce să creadă“, „ezitau“ [f] *Sau* „autoritatea“ [g] *Unele ms. ad.* „deci“ [h] *Gr.* „aion“, *vezi adn. Mt. 13.39*

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Lucrarea lui Ioan Botezătorul (Mt. 3.1-12; Lc. 3.1-18; Ioan 1.19-28)

1 *Mt. 14.33. Lc. 1.35. Ioan 1.34.
2 *Mal. 3.1. Mt. 11.10. Lc. 7.27.
3 *Is. 40.3. Ioan 1.15,23.
4 *Ioan 3.23.
6 *Mt. 3.4. **Lev. 11.22.
7 *Mt. 3.11. Ioan 1.27. Fap. 13.25.
8 *Fap. 1.5; 11.16; 19.4. **Is. 44.3. Ioel 2.28. Fap. 2.4; 10.45; 11.15,16. 1 Cor. 12.13.

1 Începutul Evangheliei lui
Isus Hristos, Fiu* al lui Dumne-
2 zeu[a], după cum este scris în
Isaia profetul[b]: „Iată*, Eu trimit
înaintea feței Tale pe solul Meu,
3 care Îți va pregăti calea[c]; glas*
al unuia care strigă în pustiu:
«Pregătiți calea Domnului, nete-
ziți-I cărările[d]»“.
4 A venit Ioan* botezând în
pustiu și predicând[e] *un* botez al
pocăinței spre iertarea păcatelor.
5 Și tot ținutul Iudeii și toți cei
din Ierusalim ieșeau la el și erau
botezați de el în râul Iordan,
6 mărturisindu-și păcatele. Și Ioan
era îmbrăcat* cu *o haină din* păr
de cămilă și cu un brâu din piele
în jurul mijlocului său și mânca
lăcuste** și miere sălbatică.
7 Și predica, spunând: „După
mine vine* Cel care este mai
puternic decât mine, căruia nu
sunt vrednic să mă plec să-I
8 dezleg cureaua sandalelor. Eu*,
în adevăr, v-am botezat în apă,
dar El vă va boteza cu[f]** Duh
Sfânt“.

Botezul lui Isus (Mt. 3.13-17; Lc. 3.21-22; Ioan 1.29-34)

11 *Ps. 2.7. Mt. 3.17. Cap. 9.7.

9 Și a fost că, în zilele acelea,
Isus a venit din Nazaretul Gali-
leii și a fost botezat de Ioan în
10 Iordan. Și îndată, ieșind din apă,
a văzut cerurile deschise[g] și pe
Duhul, ca un porumbel, cobo-
11 rând peste El. Și a venit un glas
din ceruri: „Tu* ești Fiul Meu
Preaiubit[h], în Tine[i] Îmi găsesc
plăcerea“.

Ispitirea lui Isus (Mt. 4.1-11; Lc. 4.1-13)

13 *Mt. 4.11.

12 Și îndată Duhul L-a dus[j] afa-
13 ră, în pustiu. Și a fost[k] în pustiu
patruzeci de zile, fiind ispitit de
Satan; și era cu fiarele sălbati-
ce; și îngerii Îi* slujeau.

Chemarea primilor ucenici (Mt. 4.12-22; Lc. 4.14-15; 5.1-11; Ioan 1.40-42)

14 *Mt. 4.23.
15 *Dan. 9.25. Gal. 4.4. Ef. 1.10. **Mt. 3.2; 4.17.
18 *Mt. 19.27.
19 *Mt. 4.21.

14 Și, după ce Ioan a fost în-
chis[l], Isus a venit în Galileea
predicând* Evanghelia Împără-
15 ției[m] lui Dumnezeu și spunând:
„S-a* împlinit timpul și s-a
apropiat** Împărăția lui Dum-
nezeu; pocăiți-vă și credeți în
Evanghelie!“
16 Și, trecând[n] pe lângă Marea
Galileii, i-a văzut pe Simon și pe
Andrei, fratele lui Simon[m], a-
runcând un năvod în mare, pen-
17 tru că erau pescari. Și Isus le-a
spus: „Veniți după Mine și vă
voi face să deveniți pescari de
18 oameni“. Și îndată, lăsându-și*
19 plasele, L-au urmat. Și* mer-
gând de acolo puțin[o] mai de-
parte, i-a văzut pe Iacov, al lui Ze-
bedei, și pe Ioan, fratele lui; și
ei *erau* în corabie, reparând pla-
20 sele. Și îndată i-a chemat; și,
lăsându-l pe tatăl lor, Zebedei, în
corabie, cu cei tocmiți, au mers
după El.

Isus scoate un duh necurat (Lc. 4.31-37)

21 *Mt. 4.13.
22 *Mt. 7.28.
23 *Lc. 4.33.
24 *Mt. 8.29.
25 *Vers. 34.
26 *Cap. 9.20.

21 Și ei* ·au mers în Capernaum.
Și îndată, în sabat, intrând în
22 sinagogă, *îi* învăța[p]. Și* erau
uimiți de învățătura Lui, pentru
că El îi învăța ca având auto-
ritate[q], și nu în felul cărturari-
23 lor. Și era în* sinagoga lor un
om cu[r] duh necurat și el striga,
24 spunând: „Ah![m] Ce* avem noi
a face cu Tine, Isuse, Nazari-
neanule? Ai venit ca să ne dis-
trugi? Te știu Cine ești: Sfântul
25 lui Dumnezeu“. Și Isus l-a*
mustrat, spunând: „Taci și ieși
26 din el!“ Și duhul necurat, după
ce l-a scuturat* și a strigat cu
27 glas tare, a ieșit din el. Și toți
erau uimiți, încât se întrebau

[a] *Unele ms. omit* „Fiu al lui Dumnezeu“ [b] *Unele ms.* „în profeți“ [c] *Unele ms. ad.* „înaintea Ta“ [d] *Lit.* „faceți drepte cărările Lui“ [e] *Unele ms.* „A venit Ioan Botezătorul în pustiu, predicând“ [f] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea Duhului Sfânt“, având natura sau caracterul Duhului Sfânt* [g] *Sau* „despărțite“ [h] *Sau* „cel Preaiubit“ [i] *Unele ms.* „în care“ [j] *Lit.* „Îl duce“; *sau* „Îl mână“ [k] *Unele ms. ad.* „acolo“ [l] *Lit.* „predat“ [m] *Unele ms. omit* [n] *Unele ms.* „umblând“ [o] *Unele ms. omit* „puțin“; *alte ms. omit* „de acolo“ [p] *Unele ms.* „El, în sinagogă, *îi* învăța“ [q] *Sau* „putere“ [r] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea“ (și în 5.2)*

între ei, spunând: „Ce este
aceasta? ce învăţătură nouă *este*
aceasta? pentru că El porunceşte
cu autoritate şi duhurilor necurate[a]
28 şi ele Îl ascultă!“ Şi faima Lui s-a
răspândit îndată în tot ţinutul din
jur al Galileii.

Vindecări în casa lui Petru (Mt. 8.14-17; Lc. 4.38-44)

29 Şi îndată, ieşind din sinago-
gă, au intrat în casa lui Simon şi a
lui Andrei, cu Iacov şi cu Ioan.
30 Şi soacra lui Simon zăcea cu fe-
bră; şi îndată ·I-au vorbit despre
31 ea; şi El S-a apropiat şi a ridica-
t-o, apucând-o de mână; şi îndată[b]
a lăsat-o febra; şi ea le slujea.

32 *Mt. 8.16. Lc. 4.40.

32 Şi, când s-a făcut seară*, când
a apus soarele, au adus la El pe
toţi cei care erau bolnavi şi pe cei
33 demonizaţi; şi toată cetatea era

34 *Cap. 3.12. Lc. 4.41. Fap. 16.17; 16.18.

34 adunată la uşă. Şi a vindecat pe
mulţi care sufereau de felurite
boli; şi a scos mulţi demoni şi
nu-i* lăsa pe demoni să vorbeas-
că, pentru că Îl ştiau.

35 *Lc. 4.42.

35 Şi, trezindu-Se* dis-de-dimi-
neaţă, pe când era încă noapte,
a ieşit şi a mers într-un loc pustiu
36 şi Se ruga acolo. Şi Simon şi cei
care erau cu el au mers după
37 El; şi, găsindu-L, ·I-au spus: „Toţi

38 *Lc. 4.43. **Is. 61.1. Ioan 16.28; 17.4.

38 Te caută“. Şi El ·le-a spus: „Să*
mergem în altă parte[c], prin aşe-
zările învecinate, ca să predic şi
acolo, fiindcă pentru** aceasta am

39 *Mt. 4.23. Lc. 4.44.

39 ieşit“. Şi predica* în sinagogile
lor, în toată Galileea, şi scotea
demonii.

Vindecarea unui lepros (Mt. 8.1-4; Lc. 5.12-16)

40 Şi ·a venit la El un lepros, ru-
gându-L şi îngenunchind înaintea
Lui şi spunându-I: „Dacă vrei,
41 poţi să mă curăţeşti“. Iar Isus,
făcându-I-se milă, întinzând mâ-
na, l-a atins[d] şi ·i-a spus: „Vreau,
42 fii curăţit!“ Şi, pe când vorbea El[e],
îndată s-a depărtat lepra de la el
43 şi a fost curăţit. Şi, poruncindu-i

44 *Lev. 14.3; 14.4,10. Lc. 5.14.

44 cu tărie, îndată l-a trimis şi ·i-a zis:
„Vezi să nu spui nimănui nimic, ci
mergi, arată-te preotului şi adu
pentru curăţirea ta ceea ce* a
rânduit Moise, ca mărturie pentru

45 *Lc. 5.15. **Cap. 2.13.

45 ei“. Dar* el, ieşind, a început să
vestească multe şi să răspân-
dească lucrul acesta, încât El nu
mai pu-tea să intre pe faţă în cetate,
ci era afară, în locuri pustii; şi**
veneau la El din toate părţile.

Vindecarea unui paralitic (Mt. 9.1-8; Lc. 5.17-26)

2 Şi a intrat din nou în Ca-
pernaum, după *câteva* zile, şi s-a
2 auzit că este în casă. Şi îndată s-au
adunat mulţi, încât nu mai era loc
nici la uşă; şi El le vestea Cu-
3 vântul. Şi ·au venit la El *nişte*
oameni aducând un paralitic pur-
4 tat de patru *inşi*; şi, neputând să
se apropie de El, prin mulţime, au
descoperit acoperişul unde era
El şi, desfăcându-*l*, au coborât
patul[f] pe care zăcea paraliticul.
5 Iar Isus, văzându-le credinţa, ·i-a
spus paraliticului: „Copile, păca-
6 tele tale[g] sunt iertate“. Dar erau
acolo unii dintre cărturari, şezând

7 *Iov 14.4. Is. 43.25.

7 şi gândind în inimile lor: „Pentru
ce vorbeşte Acesta astfel? Hu-
leşte![h] Cine* poate să ierte pă-
catele, decât Unul singur, Dum-

8 *Mt. 9.4.

8 nezeu?“ Şi îndată Isus, cunos-
când* în duhul Său că astfel gân-
desc ei în sinea lor, le-a spus:
„De ce gândiţi acestea în inimile

9 *Mt. 9.5.

9 voastre? Ce* este mai uşor, a spu-
ne paraliticului: «Iertate îţi[b] sunt
păcatele», sau a spune: «Ridi-
că-te şi[b] ia-ţi patul şi umblă»?
10 Dar, ca să ştiţi că Fiul Omului
are autoritate[i] pe pământ să ierte
păcatele“, ·i-a zis paraliticului:
11 „Ţie îţi spun: «Ridică-te, [j]ia-ţi pa-
12 tul şi du-te acasă!»“ Şi s-a ri-
dicat îndată şi, luându-şi[k] patul,
a ieşit înaintea tuturor, încât
toţi erau uimiţi şi-L glorificau pe
Dumnezeu, spunând: „Niciodată

[a] *Multe ms.* „O învăţătură nouă? El porunceşte şi duhurilor necurate cu autoritate“; *sau* „O învăţătură nouă cu autoritate? El porunceşte şi duhurilor necurate“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. omit* „în altă parte“ [d] *Unele ms.* „Şi, făcându-I-se milă, întinzând mâna, El l-a atins“ [e] *Unele ms. omit* „pe când vorbea El“ [f] *Lit.* „patul mic“ [g] *Unele ms. ad.* „îţi“ [h] *Unele ms.* „Pentru ce vorbeşte El hule astfel?“ [i] *Sau* „putere“ [j] *Unele ms. ad.* „şi“ [k] *Unele ms.* „luând“

n-am văzut aşa ceva!“

Chemarea lui Levi (Mt. 9.9-13; Lc. 5.27-32)

13 Şi El a ieşit din nou lângă
mare şi toată mulţimea venea
14 la El şi El îi învăţa. Şi, trecând
pe acolo, l-a văzut pe Levi, al lui
Alfeu, şezând la vamă, şi ·i-a spus:
„Urmează-Mă!“ Şi el s-a ridicat
15 şi L-a urmat. Şi a fost că, pe* când
stătea la masă în casa lui, mulţi
vameşi şi păcătoşi erau la masă
cu Isus şi cu ucenicii Săi; pentru
16 că erau mulţi şi Îl urmau. Şi
cărturarii şi fariseii, văzându-L
mâncând cu păcătoşii şi cu
vameşii[a], au spus ucenicilor Săi:
„De ce mănâncă şi bea[b] cu vame-
17 şii şi păcătoşii?“ Şi Isus, auzind,
·le-a spus: „Nu* cei sănătoşi[c]
au nevoie de doctor, ci cei care
sunt bolnavi. N-am venit să chem
pe *cei* drepţi, ci pe păcătoşi[d]“.

15 *Mt. 9.10.
17 *Mt. 9.12; 9.13; 18.11. Lc. 5.31,32; 19.10. 1 Tim. 1.15.

Postul (Mt. 9.14-17; Lc. 5.33-39)

18 Şi ucenicii lui Ioan şi fariseii[e]
posteau; şi ei ·au venit şi ·I-au
spus: „De ce ucenicii lui Ioan şi
ucenicii fariseilor[f] postesc, iar
19 ucenicii Tăi nu postesc?“ Şi Isus
le-a spus: „Pot să postească prie-
tenii mirelui[g] în timp ce mirele
este cu ei? Cât timp îl au pe mire
20 cu ei, nu pot să postească. Dar vor
veni zile când mirele va fi luat de
la ei şi atunci vor posti în ziua
21 aceea[h]. Nimeni nu coase un petic
de stofă nouă la o haină veche; *dacă
ar coase*[i], peticul nou rupe din cea
veche şi se face o ruptură mai rea.
22 Şi nimeni nu pune vin nou în bur-
dufuri vechi; *dacă ar pune*[i], vinul[j]
sparge burdufurile şi vinul se varsă[k]
şi burdufurile se vor distruge[l]; ci vi-
nul nou se pune în burdufuri noi[m]“.

Isus, Domn şi al sabatului (Mt. 12.1-8; Lc. 6.1-5)

23 Şi a fost că, în sabat, El mer-
gea prin semănături; şi ucenicii
Săi, făcându-şi drum, au început
24 să smulgă* spice[n]. Şi fariseii I-au
spus: „Iată, de ce fac ei în sabat
25 ce nu este permis?“ Şi El le-a
spus: „N-aţi citit niciodată ce* a
făcut David, când a avut nevoie
şi a flămânzit, el şi cei *care erau*
26 cu el? cum a intrat în casa lui
Dumnezeu, în *zilele lui* Abiatar,
marele preot[o], şi a mâncat pâinile
punerii înainte, pe care* nu este
permis să le mănânce decât preo-
ţii, şi a dat chiar şi celor care erau
27 împreună cu el?“ Şi le-a spus: „Sa-
batul a fost făcut pentru om, nu
28 omul pentru sabat; aşa că Fiul O-
mului este Domn* şi al sabatului“.

23 *Deut. 23.25.
25 *1 Sam.21.6.
26 *Ex. 29.32; 29.33. Lev. 24.9.
28 *Mt. 12.8.

Omul cu mâna paralizată (Mt. 12.9-14; Lc. 6.6-11)

3 Şi a intrat din nou în sinago-
gă; şi acolo era un om având mâna
2 paralizată[p]. Şi Îl pândeau dacă-l
va vindeca în sabat, ca să-L poată
3 acuza. Şi El ·a spus omului care
avea mâna paralizată[p]: „Ridică-te
4 *şi vino* în mijloc!“ Şi ·le-a zis:
„Este permis în sabat a face bine,
sau a face rău? a salva un suflet,
sau a omorî?“ Dar ei tăceau.
5 Şi, privind împrejur la ei cu mâ-
nie, foarte întristat de împietri-
rea inimii lor, ·a spus omului: „În-
tinde-ţi mâna!“ Şi a întins-*o*, şi
6 mâna lui s-a refăcut[q]. Şi fariseii*,
ieşind îndată, au ţinut sfat cu iro-
dianii** împotriva Lui, cum să-L
omoare.

6 *Mt. 12.14. **Mt. 22.16.

Felurite vindecări (Mt. 4.23-25; Lc. 6.17-19)

7 Şi Isus S-a retras cu ucenicii
Săi spre mare; şi o mare mulţime
din Galileea Îl urma[r], şi din Iude-
8 ea, şi din Ierusalim, şi din Idume-
ea şi de dincolo de Iordan; şi cei
din jurul Tirului şi Sidonului, o
mare mulţime, auzind ce făcea, au
9 venit la El. Şi le-a spus ucenicilor
Săi să-I ţină la îndemână o cora-
bioară, din cauza mulţimii, ca să
10 nu-L îmbulzească; pentru că vin-
decase pe mulţi, încât toţi câţi
aveau boli[s] Îl împresurau, ca să-L
11 atingă. Şi duhurile* necurate, când

11 *Cap. 1.23; 1.24. Lc. 4.41.

[a] *Unele ms.* „cu vameşii şi păcătoşii“ [b] *Unele ms. omit* „şi bea“ [c] *Sau* „tari“ [d] *Unele ms. ad.* „la pocăinţă“ [e] *Unele ms.* „şi cei ai fariseilor“ [f] *Unele ms.* „şi ai fariseilor“ [g] *Lit.* „fiii camerei de nuntă“ [h] *Unele ms.* „în zilele acelea“ [i] *Lit.* „altfel“ [j] *Unele ms. ad.* „nou“ [k] *Unele ms.* „se pierde“ [l] *Unele ms.* „şi vinul se pierde, şi burdufurile“ [m] *Unele ms. omit* „ci vinul nou se pune în burdufuri noi“ [n] *Sau* „au început să meargă, smulgând spice“ [o] *Unele ms.* „mare preot“ [p] *Lit.* „uscată“ [q] *Unele ms.* „s-a făcut sănătoasă ca cealaltă“ [r] *Unele ms. omit* „Îl“; *alte ms. omit* „Îl urma“ [s] *Sau* „răni“

11 **Mt. 14.33. Cap. 1.1.
12 *Mt. 12.16. Cap. 1.25,34.

Îl vedeau, cădeau înaintea Lui şi
strigau, spunând: „Tu** eşti Fiul
12 lui Dumnezeu!“ Şi le* mustra mult,
ca să nu-L facă să fie cunoscut.

Rânduirea celor doisprezece (Mt. 10.1-4; Lc. 6.12-16)

13 *Lc. 9.1.
16 *Ioan 1.42.

13 Şi* ·S-a suit la munte şi ·a
chemat *la Sine* pe cine a vrut
14 El. Şi au venit la El; şi a rânduit
doisprezece ca să fie cu El şi ca
15 să-i trimită să predice şi să aibă
autoritate[a] să vindece bolile şi[b]
16 să scoată demonii. Şi *a rânduit*
pe Simon, căruia i-a* dat numele
17 Petru; şi pe Iacov, al lui Zebedei,
şi pe Ioan, fratele lui Iacov, şi
le-a dat numele Boanerghes, a-
18 dică: „Fii ai tunetului“; şi pe An-
drei şi pe Filip şi pe Barto-
lomeu şi pe Matei şi pe Toma
şi pe Iacov, al lui Alfeu, şi pe
Tadeu şi pe Simon Canaanitul[c]
19 şi pe Iuda Iscarioteanul, care L-a
şi vândut.

Isus şi Beelzebul (Mt. 12.22-37; Lc. 11.14-23; 12.10)

20 *Cap. 6.31.
21 *Ioan 7.5; 10.20.
22 *Mt. 9.34; 10.25. Ioan 7.20; 8.48,52; 10.20.
23 *Mt. 12.26.
27 *Is. 49.24. Mt. 12.29.

20 Şi ·au intrat în casă. Şi din
nou mulţimea[d] ·s-a adunat, în-
cât* ·nu puteau nici pâine să
21 mănânce. Şi, când au auzit ai
Săi[e], au venit ca să-L prindă,
pentru că* spuneau: „Şi-a ieşit
22 din minţi!“ Şi cărturarii, care co-
borâseră de la Ierusalim, spu-
neau: „Are* *pe* Beelzebul[f]“ şi:
„Prin căpetenia demonilor scoate
23 demonii“. Şi*, chemându-i *la
Sine*, le-a spus în parabole: „Cum
poate Satan să-l scoată afară pe
24 Satan? Şi dacă o împărăţie este
dezbinată împotriva ei însăşi, îm-
părăţia aceea nu poate dăinui.
25 Şi dacă o casă este dezbinată
împotriva ei însăşi, casa aceea
26 nu poate dăinui. Şi dacă Satan
se ridică împotriva lui însuşi şi
este dezbinat, nu poate dăinui,
27 ci are un sfârşit. Dar[g] nimeni*
nu poate să jefuiască bunurile
celui tare, intrând în casa lui,
dacă nu va lega întâi pe cel tare;
28 şi atunci îi va jefui casa. Ade-
vărat* vă spun că toate păcatele
vor fi iertate fiilor oamenilor şi
orice hule[h] cu care vor huli;
29 dar oricine va huli împotriva
Duhului Sfânt nu va avea iertare
niciodată, ci este vinovat de un
30 păcat etern[i]“ (pentru că spuneau:
„Are duh necurat“).

28 *Mt. 12.31. Lc. 12.10. 1 Ioan 5.16.

Mama şi fraţii lui Isus (Mt. 12.46-50; Lc. 8.19-21)

31 Şi[j] ·au venit fraţii Lui şi
mama Lui[k] şi, stând afară, au
32 trimis la El ca să-L cheme. Şi
mulţimea şedea împrejurul Lui.
Şi I-au spus[l]: „Iată, afară, mama
33 Ta şi fraţii Tăi[m], Te caută“. Şi
El le-a răspuns, zicând: „Cine
este mama Mea sau fraţii Mei?“
34 Şi, privind în jur la cei care
şedeau împrejurul Lui, ·a spus:
„Iată mama Mea şi fraţii Mei:
35 pentru că oricine va face voia lui
Dumnezeu, acela Îmi este frate
sau[n] soră[o] sau[n] mamă“.

Parabola semănătorului (Mt. 13.1-23; Lc. 8.4-15)

2 *Cap. 12.38.
8 *Ioan 15.5. Col. 1.6.

4 Şi din nou a început să-*i* în-
veţe lângă mare. Şi s-a adunat
la El o mare mulţime, încât El,
intrând în corabie, S-a aşezat
în ea, pe mare; şi toată mulţimea
era aproape de mare, pe ţărm.
2 Şi îi învăţa multe în parabole şi,
în* învăţătura Sa, le spunea:
3 „Ascultaţi! Iată, semănătorul a
4 ieşit să semene. Şi a fost că, pe
când semăna, una a căzut lângă
drum, şi au venit păsările[p] şi au
5 mâncat-o. Şi alta a căzut pe locul
stâncos, unde nu avea mult pă-
mânt, şi îndată a răsărit, pentru că
6 nu avea pământ adânc; şi, când
a răsărit soarele[q], a fost arsă şi,
pentru că nu avea rădăcină,
7 s-a uscat. Şi alta a căzut între
spini; şi spinii au crescut şi au înă-
8 buşit-o şi n-a dat rod. Şi alta
a căzut pe pământul cel bun şi
a dat* rod, răsărind şi crescând;
şi a adus: una treizeci, şi una

---

[a] *Sau* „putere“ [b] *Unele ms. omit* „să vindece bolile şi“ [c] *Foarte probabil cuvântul ebraic pentru termenul grecesc* „Zelotul“ [d] *Unele ms.* „o mulţime“ [e] *Sau* „rudele Sale“ [f] *Sau* „Beelzebub“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Sau* „toate hulele“ [i] *Unele ms.* „ci este supus la judecată eternă“ [j] *Unele ms.* „Atunci“ [k] *Unele ms.* „mama Lui şi fraţii Lui“; *alte ms. omit* „Lui“ [l] *Unele ms.* „Îi spun“ [m] *Unele ms. ad.* „şi surorile Tale“ [n] *Lit.* „şi“ [o] *Unele ms.* „sora Mea“ [p] *Unele ms. ad.* „cerului“ [q] *Unele ms.* „răsărind soarele“

9 şaizeci, şi una o sută“. Şi le-a
spus[a]: „Cine are urechi de auzit,
10 să audă“. Şi, când* a fost singur,
cei din jurul Lui împreună cu cei
doisprezece L-au întrebat *despre*
11 parabole[b]. Şi le-a spus: „Vouă
vă este dat să cunoaşteţi[c] taina
Împărăţiei lui Dumnezeu; dar
pentru cei* de afară, toate sunt
12 date în parabole; pentru ca*, vă-
zând, să vadă şi să nu cunoască;
şi, auzind, să audă şi să nu înţe-
leagă, ca nu cumva să se întoarcă[d]
13 şi să li se ierte păcatele[e]“. Şi ·le-a
spus: „Nu înţelegeţi parabola
aceasta? Şi cum veţi cunoaşte
14 toate parabolele? Semănătorul*
15 seamănă Cuvântul. Şi aici
sunt cei de lângă drum, unde Cu-
vântul este semănat; şi, când aud,
îndată vine Satan şi ia Cuvântul
16 care a fost semănat în ei[f]. Şi, la
fel, sunt cei semănaţi pe locurile
stâncoase sunt cei care, când aud
Cuvântul, îndată îl primesc cu
17 bucurie, şi nu au rădăcină în ei
înşişi, ci sunt numai pentru un
timp; apoi, când vine necaz
sau persecuţie din cauza Cuvân-
18 tului, îndată se poticnesc. Şi alţii[g]
sunt cei semănaţi între spini:
aceştia sunt cei care au auzit[h]
19 Cuvântul; şi grijile veacului[i] şi
înşelăciunea* bogăţiei şi poftele
după alte lucruri, intrând *în ei*,
înăbuşă Cuvântul, şi el devine
20 neroditor. Şi cei care sunt semănaţi
pe pământul cel bun sunt cei care
aud Cuvântul şi îl primesc şi
rodesc: unul treizeci, şi unul şai-
zeci, şi unul o sută“.

Lumina (Lc. 8.16-18)

21 Şi* le-a spus: „Oare este adusă
lumina ca să fie pusă sub baniţă sau
sub pat? nu ca să fie aşezată în
22 sfeşnic? Pentru că* nu este nimic
ascuns care nu va fi descoperit, nici
nu a fost ceva tăinuit, decât ca să

10 *Mt. 13.10. Lc. 8.9.
11 *1 Cor. 5.12. Col. 4.5. 1 Tes. 4.12. 1 Tim. 3.7.
12 *Is. 6.9. Mt. 13.14. Lc. 8.10. Ioan 12.40. Fap. 28.26. Rom. 11.8.
14 *Mt. 13.19.
19 *1 Tim. 6.9; 6.17.
21 *Mt. 5.15. Lc. 11.33.
22 *Mt. 10.26. Lc. 12.2.

23 vină la lumină. Dacă* are cineva
24 urechi de auzit, să audă“. Şi le-a
spus: „Fiţi atenţi *la* ce auziţi! Cu*
ce măsură măsuraţi, vi se va mă-
25 sura şi vi se va adăuga[j]. Pentru că*
oricui are i se va da; şi celui care
nu are, şi ceea ce are i se va lua“.

Parabola seminţei

26 Şi a spus: „Aşa* este Împără-
ţia lui Dumnezeu, ca şi cum un
om aruncă sămânţa pe pământ;
27 şi doarme şi se trezeşte, noapte şi
zi, şi sămânţa încolţeşte şi creşte,
28 fără să ştie el cum. [k]Pământul ro-
deşte de la sine: întâi fir, apoi
29 spic, apoi grâu deplin în spic. Iar
când rodul este copt, îndată trimite*
secera, pentru că a sosit secerişul“.

Parabola grăuntelui de muştar (Mt. 13.31-32; Lc. 13.18-19)

30 Şi a spus: „Cu ce[l]* să ase-
mănăm Împărăţia lui Dumnezeu?
sau în ce parabolă s-o arătăm?
31 Cu un grăunte de muştar care,
când este semănat pe pământ, este
mai mic decât toate seminţele care
32 sunt pe pământ; şi, când a fost se-
mănat, creşte şi se face mai mare
decât toate verdeţurile şi face
ramuri mari, încât păsările ceru-
lui se pot cuibări sub umbra lui“.
33 Şi* cu multe asemenea para-
bole le vestea Cuvântul, după
34 cum puteau ei să audă; iar fără
parabolă nu le vorbea; şi, deo-
parte, le explica ucenicilor Săi
pe toate.

Potolirea furtunii (Mt. 8.23-27; Lc. 8.22-25)

35 Şi, în* ziua aceea, când s-a fă-
cut seară, ·le-a spus: „Să trecem
36 dincolo!“ Şi, dând drumul mulţi-
mii, ei ·L-au luat, aşa cum era, în
corabie. Dar erau şi alte corăbii[m]
37 cu El. Şi ·s-a făcut o furtună pu-
ternică de vânt şi valurile loveau[n]
în corabie, încât era aproape să
38 se umple. Şi El era la cârmă[o], dor-
mind pe căpătâi. Şi ei Îl trezesc
şi-I spun: „Învăţătorule, nu-Ţi
39 pasă că pierim?“ Şi, trezindu-Se,
a mustrat vântul şi a spus mării:

23 *Mt. 11.15. Vers. 9.
24 *Mt. 7.2. Lc. 6.38.
25 *Mt. 13.12; 25.29. Lc. 8.18; 19.26.
26 *Mt. 13.24.
29 *Apoc.14.15
30 *Fap. 2.41; 4.4; 5.14; 19.20.
33 *Mt. 13.34. Ioan 16.12.
35 *Mt. 8.18.

[a] *Unele ms.* „a spus“ [b] *Unele ms.* „parabolă“ [c] *Unele ms. omit* „să cunoaşteţi“ [d] *Să se întoarcă la Dumnezeu* [e] *Unele ms. omit* „păcatele“ [f] *Unele ms.* „în inimile lor“ [g] *Unele ms.* „aceştia“ [h] *Unele ms.* „aud“ [i] *Unele ms. ad.* „acestuia“ [j] *Unele ms. ad.* „vouă, celor care auziţi“ [k] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [l] *Unele ms.* „Cum“ [m] *Unele ms.* „corăbioare“ [n] *Sau* „se prăvăleau peste“ [o] *Sau* „pupa“, *partea din urmă a corăbiei*

„Linişte! Taci!" Şi vântul a stat
40 şi s-a făcut linişte mare. Şi le-a
spus: „Pentru ce sunteţi fricoşi[a]?
Cum *de* nu aveţi credinţă?[b]"
41 Şi s-au temut cu mare teamă şi
ziceau unii către alţii: „Cine deci
este Acesta, că şi vântul şi marea
ascultă de El?"

Vindecarea unui demonizat (Mt. 8.28-34; Lc. 8.26-39)

5 Şi au venit de cealaltă parte
a mării, în ţinutul gadarenilor[c].
2 Şi îndată ce a ieşit din corabie,
L-a întâmpinat, din morminte, un
3 om cu duh necurat, care îşi avea
locuinţa în morminte; şi nimeni nu
putea să-l lege nici chiar cu lan-
4 ţuri; pentru că fusese deseori le-
gat cu obezi şi cu lanţuri, şi lanţu-
rile fuseseră rupte de el, şi obezile
sfărâmate; şi nimeni nu putea să-l
5 stăpânească. Şi tot timpul, noapte
şi zi, era în morminte şi în munţi[d],
strigând şi tăindu-se cu pietre.
6 Dar, văzându-L pe Isus de departe,
7 a alergat şi I s-a închinat şi, stri-
gând cu glas tare, a spus[e]: „Ce am
eu *a face* cu Tine, Isuse, Fiu al
Dumnezeului celui Preaînalt? Te
jur[f] pe Dumnezeu, nu mă chinui".
8 Pentru că *El* îi spunea: „Ieşi din
9 acest om, duh necurat!" Şi îl între-
ba: „Care-ţi este numele?" Şi el I-a
spus[g]: „«Legiune» este numele meu,
10 pentru că suntem mulţi". Şi L-a
rugat mult să nu-i trimită[h] afară
11 din ţinut. Şi acolo, lângă munte[i],
era o turmă mare de porci păscând.
12 Şi ei[j] L-au rugat, spunând: „Trimi-
te-ne în porci, ca să intrăm în ei!"
13 Şi Isus[k] le-a dat voie îndată[l]. Şi
duhurile necurate, ieşind, au intrat
în porci şi turma s-a repezit de pe
malul abrupt în mare (şi erau[m]
cam două mii) şi s-au înecat în
14 mare. Şi cei care îi păşteau[n] au fu-
git şi au vestit[o] în cetate şi în ţinut.
Şi au ieşit[p] să vadă ce s-a întâm-
15 plat. Şi ei ·au venit la Isus şi ·l-au
văzut pe cel demonizat, care avu-
sese legiunea, şezând[q] îmbrăcat
16 şi întreg la minte; şi s-au temut. Şi
cei care văzuseră *acele lucruri* le-au
istorisit cum se întâmplase cu de-
17 monizatul şi despre porci. Şi au*
început să-L roage să plece din
18 ţinuturile[r] lor. Şi, pe când intra El
în corabie, cel* care fusese demo-
19 nizat Îl ruga să fie cu El. Dar Isus[s]
nu l-a lăsat, ci ·i-a spus: „Du-te
acasă, la ai tăi, şi spune-le tot ce
ţi-a făcut Domnul şi *cum* a avut
20 milă de tine". Şi a plecat şi a înce-
put să vestească în Decapole tot
ce îi făcuse Isus; şi toţi se minunau.

17 *Mt. 8.34. Fap. 16.39.

18 *Lc. 8.38.

Vindecarea unei femei şi învierea fiicei lui Iair (Mt. 9.18-26; Lc. 8.40-56)

21 Şi*, trecând Isus din nou cu
corabia de cealaltă parte, o mare
mulţime s-a adunat la El; şi El
22 era lângă mare. Şi, iată[l], ·a venit
unul din mai-marii sinagogii, cu
numele Iair. Şi, văzându-L, ·a că-
23 zut la picioarele Lui; şi L-a
rugat mult, spunând: „Fetiţa mea
este pe moarte; *Te rog* să vii şi
să-Ţi pui[t] mâinile peste ea, ca să
se vindece şi să trăiască[u]".
24 Şi a plecat cu el; şi o mare mulţi-
me Îl urma şi-L îmbulzea.
25 Şi o femeie care de doispre-
26 zece ani avea* hemoragie şi *care*
suferise mult de la mulţi doctori
şi cheltuise tot ce avea şi nu-*i*
folosise *la* nimic, ba încă îi
27 mergea mai rău, auzind despre
Isus, venind prin mulţime pe
28 dinapoi, I-a atins haina. Pentru că
spunea: „Dacă voi atinge numai
29 hainele Lui, voi fi vindecată[v]". Şi
îndată izvorul sângelui ei a secat
şi a cunoscut în trupul ei[w] că a
30 fost vindecată de boală[x]. Şi în-
dată Isus, cunoscând în Sine

21 *Mt. 9.1.

25 *Lev. 15.25. Mt. 9.20.

[a] *Unele ms.* „aşa de fricoşi" [b] *Unele ms.* „N-aveţi credinţă încă?" [c] *Unele ms.* „gherasenilor"; *alte ms.* „gherghesenilor" [d] *Unele ms.* „în munţi şi în morminte" [e] *Unele ms.* „spune" [f] *Lit.* „Te conjur", *cu sensul de implorare* [g] *Lit.* „Îi spune"; *unele ms.* „a răspuns"; *alte ms.* „a răspuns, zicând" [h] *Unele ms.* „să nu îl trimită" [i] *Unele ms.* „munţi" [j] *Unele ms.* „toţi demonii"; *alte ms.* „demonii" [k] *Unele ms. omit; alte ms.* „Domnul Isus" [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms. omit* „şi erau" [n] *Unele ms.* „cei care păşteau porcii" [o] *Unele ms.* „au spus aceasta" [p] *Unele ms.* „s-au dus" [q] *Unele ms. ad.* „şi" [r] *Lit.* „hotarele" [s] *Unele ms.* „Şi El" [t] *Unele ms.* „să pui" [u] *Unele ms.* „şi va trăi" [v] *Sau* „mântuită" [w] *Unele ms.* „în trup" [x] *Lit.* „rană" *(şi în v. 34)*

30 *Lc. 6.19; 8.46.
că* ieşise putere din El[a], întor-
cându-Se în mulţime, a spus:
31 „Cine Mi-a atins hainele?“ Şi
ucenicii Săi I-au spus: „Vezi mul-
ţimea care Te îmbulzeşte, şi spui:
32 «Cine M-a atins?»“ Şi El privea
în jur, s-o vadă pe aceea care fă-
33 cuse aceasta. Dar femeia, temân-
du-se şi tremurând, ştiind ce se
petrecuse în ea, a venit şi a căzut
înaintea Lui şi I-a spus tot ade-
34 *Mt. 9.22. Cap. 10.52. Fap. 14.9.
34 vărul. Şi El i-a spus: „Fiică, cre-
dinţa* ta te-a vindecat[b]; mergi în
pace şi fii vindecată de boala ta“.
35 *Lc. 8.49.
35 Pe când vorbea El încă*, vin
unii de la mai-marele sinagogii,
spunând: „Fiica ta a murit; pentru
36 ce-L mai superi pe Învăţătorul?“ Iar
Isus[c], auzind cuvântul rostit, ·i-a
spus mai-marelui sinagogii: „Nu te
37 teme; crede numai“. Şi n-a lăsat pe
nimeni să-L însoţească, decât pe
Petru şi pe Iacov şi pe Ioan, fratele
38 lui Iacov. Şi a venit[d] la casa mai-
marelui sinagogii şi ·a văzut tulbu-
rare şi[e] *oameni* plângând şi bocind
39 *Ioan 11.11.
39 mult. Şi, intrând, ·le-a spus: „Pen-
tru ce faceţi tulburare şi plângeţi?
40 *Fap. 9.40.
40 Copila n-a murit, ci* doarme“. Şi
râdeau de El. Dar* El, scoţându-i
pe toţi afară, ·a luat cu *Sine* pe tatăl
copilei şi pe mama *ei* şi pe cei *care*
erau cu El şi ·a intrat acolo unde
41 era întinsă[e] copila. Şi, apucând mâ-
na copilei, ·i-a spus: „Talita cumi“,
care tradus înseamnă: „Fetiţo, ridi-
42 că-te îţi spun!“ Şi îndată fetiţa s-a
ridicat şi umbla, pentru că avea doi-
43 *Mt. 8.4; 9.30; 12.16; 17.9. Cap. 3.12. Lc. 5.14.
sprezece ani. Şi s-au uimit cu mare
43 uimire. Şi El le-a* poruncit cu tărie
ca nimeni să nu ştie aceasta şi a spus
să i se dea *copilei* să mănânce.

Isus la Nazaret (Mt. 13.54-58; Lc. 4.16-30)

6 Şi a ieşit de acolo şi a venit
în patria Sa; şi ucenicii Săi Îl ur-
2 mau. Şi, când a venit sabatul, a în-
ceput să-*i* înveţe în sinagogă; şi
mulţi, auzind, erau uimiţi, spu-
2 *Ioan 6.42.
nând: „De* unde *are* El aceste lu-
cruri şi ce *este* înţelepciunea dată
Lui? şi cum se fac astfel de lucrări
3 *Mt. 12.46. Gal. 1.19. **Mt. 11.6.
3 de putere prin mâinile Lui? Nu
este Acesta tâmplarul, fiul Mariei
şi frate* al lui Iacov, şi al lui Iose,
şi al lui Iuda, şi al lui Simon? şi
nu sunt surorile Lui aici, la noi?“
4 *Mt. 13.57. Ioan 4.44.
4 Şi se poticneau** de El. Dar
Isus le-a spus: „Un profet nu* este
dispreţuit decât în patria lui şi
între rudele lui[e] şi în casa lui“.
5 *Gen. 19.22; 32.25. Mt. 13.58. Cap. 9.23.
5 Şi n-a* putut să facă nici o lucra-
re de putere acolo, decât că, pu-
nându-Şi[f] mâinile peste câţiva
6 *Is. 59.16. **Mt. 9.35. Lc. 13.22.
6 bolnavi, *i*-a vindecat. Şi S-a* mi-
rat de necredinţa lor. Şi străbă-
tea** satele din jur, învăţându-*i*.

Trimiterea celor doisprezece (Mt. 10.1-15; Lc. 9.1-6)

7 *Cap. 3.13; 3.14.
7 Şi* ·a chemat la *Sine* pe cei
doisprezece şi a început să-i trimi-
tă doi câte doi şi le-a dat autori-
tate[g] asupra duhurilor necurate.
8 Şi le-a poruncit să nu ia nimic
pentru drum, decât toiag; nici trais-
9 *Fap. 12.8.
9 tă, nici pâine, nici bani la brâu; ci
să* fie încălţaţi cu sandale; şi
10 *Mt. 10.11. Lc. 9.4; 10.7,8.
10 să nu îmbrace[h] două haine[i]. Şi*
le-a spus: „Oriunde veţi intra în
casă, acolo rămâneţi, până când
11 *Mt. 10.14. Lc. 10.10. **Fap. 13.51; 18.6.
11 veţi ieşi de acolo. Şi* *în* orice loc
în care nu vă vor primi, nici nu
vă vor asculta[j], plecând de acolo,
scuturaţi** praful de pe picioarele
12 voastre, ca mărturie pentru ei[k]“. Şi
au plecat şi predicau ca *oamenii* să
13 *Iac. 5.14.
13 se pocăiască. Şi scoteau mulţi
demoni şi ungeau* cu untdelemn pe
mulţi bolnavi şi îi vindecau.

Uciderea lui Ioan Botezătorul (Mt. 14.1-12; Lc. 3.19-20; 9.7-9)

14 Şi a auzit împăratul Irod (pen-
tru că Numele Său se făcuse cu-
noscut) şi a spus: „Ioan Botezăto-
rul a înviat dintre morţi şi de
aceea se manifestă lucrările de
15 *Mt. 16.14. Cap. 8.28.
15 putere prin el“. Şi[e] alţii* spuneau:
„Este Ilie“. Şi alţii spuneau: „Este
un profet [l]ca unul dintre profeţi“.
16 *Mt. 14.2.
16 Dar* Irod, când a auzit, spunea:

---

[a] *Sau* „cunoscând în Sine puterea ieşită din El“ [b] *Sau* „te-a mântuit“ [c] *Unele ms. ad.* „îndată“ [d] *Lit.* „vine“; *unele ms.* „ei vin“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „punând“ [g] *Sau* „putere“ [h] *Unele ms.* „şi, *a zis El*, nu îmbrăcaţi“ [i] *Sau* „cămăşi“ [j] *Unele ms.* „pentru câţi nu vă vor primi, nici nu vă vor asculta“ [k] *Unele ms. ad.* „adevărat vă spun, mai uşor va fi pentru Sodoma şi Gomora în ziua judecăţii, decât pentru cetatea aceea“ [l] *Unele ms. ad.* „sau“

„Ioan, căruia eu i-am tăiat capul,
el este; el a înviat dintre morţi[a]“.
17 Pentru că Irod însuşi trimisese şi
îl prinsese pe Ioan şi-l legase în
închisoare, din cauza Irodiadei,
soţia lui Filip, fratele său, pentru
18 *Lev. 18.16; 20.21. 18 că se căsătorise cu ea. Pentru că
Ioan îi spunea lui Irod: „Nu-ţi*
este permis s-o ai pe soţia frate-
19 lui tău“. Iar Irodiada îl ura şi voia
20 *Mt. 14.5; 21.26. 20 să-l omoare şi nu putea, pentru
că Irod se* temea de Ioan, ştiin-
du-l om drept şi sfânt, şi-l ocro-
tea; şi, auzindu-l, stătea pe gân-
21 *Mt. 14.6. **Gen. 40.20 21 duri[b] şi-l asculta cu plăcere. Şi*
a venit o zi potrivită, când Irod,
de ziua** naşterii sale, a dat o
masă celor mari ai săi şi ofi-
ţerilor[c] şi căpeteniilor Galileii.
22 Şi, intrând fiica Irodiadei însăşi
şi dansând, a plăcut lui Irod şi
celor care stăteau împreună cu
el la masă. Şi împăratul i-a spus
fetei: „Cere-mi orice vrei şi-ţi
23 *Est. 5.3,6; 7.2. 23 voi da“; şi i-a jurat: „Orice-mi*
vei cere, îţi voi da, până la jumă-
24 tate din împărăţia mea“. Şi ea a
ieşit şi i-a spus mamei sale: „Ce
să cer?“ Şi ea i-a zis: „Capul lui
25 Ioan Botezătorul“. Şi îndată, in-
trând cu grabă la împărat, i-a ce-
rut, spunând: „Vreau să-mi dai
imediat pe o farfurie capul lui
26 *Mt. 14.9. 26 Ioan Botezătorul“. Şi împăratul*
s-a întristat foarte mult; *dar*, din
cauza jurămintelor şi a celor care
stăteau la masă împreună cu *el*,
n-a vrut să-şi încalce cuvântul
27 faţă de ea[d]. Şi îndată împăratul,
trimiţând pe unul din gardă, a
ordonat să fie adus capul lui. Şi a
mers şi i-a tăiat capul în închi-
28 soare şi a adus capul lui pe o far-
furie şi i l-a dat fetei; şi fata i l-a dat
29 mamei sale. Şi ucenicii lui, auzind,
au venit şi i-au luat trupul şi l-au
pus într-un mormânt.

Prima înmulţire a pâinilor (Mt. 14.13-21; Lc. 9.10-17; Ioan 6.1-13)

30 Şi apostolii s-au adunat la
Isus şi I-au spus toate, atât ce
făcuseră, cât şi ce *îi* învăţaseră *pe*
31 *oameni*. Şi El le-a spus: „Veniţi
voi înşivă deoparte, într-un loc
pustiu, şi odihniţi-vă puţin“. Pen- 31 *Cap. 3.20.
tru că* erau mulţi care veneau şi
care plecau şi ei nu aveau timp
32 nici să mănânce. Şi au plecat cu co-
rabia deoparte, într-un loc pustiu.
33 Şi mulţi i-au văzut plecând şi i-au
recunoscut[e] şi au alergat împreu-
nă acolo, pe jos, din toate cetăţile,
34 şi au ajuns înaintea lor[f]. Şi*, ieşind
din corabie, Isus[g] a văzut o mare 34 *Mt. 9.36; 14.14. **Lc. 9.11.
mulţime şi I s-a făcut milă de ei,
pentru că erau ca *nişte* oi fără
păstor; şi a** început să-i înveţe
35 multe. Şi*, ceasul fiind deja târziu, 35 *Mt. 14.15. Lc. 9.12.
ucenicii Săi, venind la El, ·*I*-au
spus: „Locul este pustiu şi ceasul
36 *este* deja târziu; dă-le drumul, ca să
meargă în ţinutul şi în satele
din jur şi să-şi cumpere pâine,
37 pentru că n-au ce să mănânce[h]“. Şi 37 *Num.11.13; 11.22. 2 Împ. 4.43.
El, răspunzând, le-a spus: „Daţi-le
voi să mănânce“. Şi ei ·I-au spus:
„Să* mergem şi să cumpărăm pâini[i]
de două sute de dinari şi să le dăm
38 să mănânce?“ Şi El ·le-a spus: 38 *Mt. 15.34. Cap. 8.5.
„Câte pâini aveţi? Mergeţi şi[j] ve-
deţi“. Şi, când au ştiut, ei ·au spus:
39 „Cinci*, şi doi peşti“. Şi El le-a
poruncit să-i pună pe toţi să stea
40 jos, în grupuri[k], pe iarba verde. Şi
s-au aşezat în rânduri[l] de câte o sută
41 şi de câte cincizeci. Şi, luând cele 41 *1 Sam. 9.13 Mt. 26.26.
cinci pâini şi cei doi peşti, privind
spre cer, a binecuvântat* şi a frânt
pâinile, şi *le*-a dat ucenicilor Săi[j],
ca să *le* pună înaintea lor; şi a
42 împărţit tuturor cei doi peşti; şi toţi
43 au mâncat şi s-au săturat; şi au
ridicat douăsprezece coşniţe[m] pline
cu firimituri şi *cu rămăşiţele* de la
44 peşti. Şi cei care mâncaseră din
pâini erau[n] cinci mii de bărbaţi.

[a] *Unele ms. omit* „dintre morţi“ [b] *Lit.* „făcea multe“ [c] *Comandanţi peste o mie de oameni* [d] *Sau* „n-a vrut s-o refuze“ [e] *Unele ms.* „şi mulţimile i-au văzut plecând şi mulţi L-au recunoscut“ [f] *Unele ms. ad.* „şi s-au adunat la El“ [g] *Unele ms. omit* „Isus“ *sau îl plasează în alt loc în verset* [h] *Unele ms.* „şi să-şi cumpere ceva să mănânce“ [i] *Unele ms.* „pâine“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Lit.* „grupuri-grupuri“ [l] *Lit.* „rânduri-rânduri“ [m] *Coş de mână, pentru călătorie, în care poartă un om hrana pentru o zi* [n] *Unele ms. ad.* „cam“

Isus umblă pe mare (Mt. 14.22-33; Ioan 6.16-21)

45 Şi îndată El i-a obligat pe uce-
nicii Săi să intre în corabie şi să
treacă înainte de cealaltă parte,
spre Betsaida, în timp ce El ·dă-
46 dea drumul[a] mulţimii. Şi, după
ce le-a dat drumul[b], a mers pe
47 munte ca să Se roage. Şi, când
s-a făcut seară, corabia era în mijlo-
cul mării, iar El singur pe ţărm.

48 *Lc. 24.28.

48 Şi, văzându-i[c] chinuindu-se cu vâs-
lirea, pentru că vântul le era îm-
potrivă, pe la a patra strajă din
noapte ·a venit la ei, umblând pe
mare, şi voia* să treacă pe lângă
49 ei. Dar ei, văzându-L umblând pe
mare, au gândit că este o nălucă[d]
50 şi au strigat; pentru că toţi L-au
văzut şi s-au tulburat. Şi îndată
El a vorbit cu ei şi ·le-a spus: „În-
drăzniţi; Eu sunt, nu vă temeţi!"
51 Şi S-a suit la ei în corabie, şi vân-
tul s-a potolit. Şi erau peste măsură
de[e] uimiţi în ei înşişi şi se minu-

52 *Cap. 8.17; 8.18. **Cap. 3.5; 16.14.

52 nau[f]; pentru că nu* înţeleseseră
nimic prin *minunea cu* pâinile,
deoarece inima** le era împietrită.

Vindecări la Ghenezaret (Mt. 14.34-36)

53 Şi, după ce au trecut dincolo,
au venit în ţinutul Ghenezaretului
54 şi au tras la mal. Şi, la ieşirea lor
din corabie, *oamenii*, recunoscân-
55 du-L îndată, au alergat prin tot
ţinutul acela şi au început să aducă
pe paturi pe cei care erau bolnavi,
acolo unde auzeau că este El.

56 *Mt. 9.20. Cap. 5.27,28. Fap. 19.12.

56 Şi oriunde intra, în sate sau în
cetăţi sau în cătune, îi puneau pe
cei bolnavi în pieţe şi Îl rugau ca*
numai marginea[g] hainei Lui să
o atingă; şi toţi câţi Îl atingeau
erau vindecaţi.

Fariseii şi tradiţia (Mt. 15.1-9)

7 Şi fariseii şi unii dintre cărtu-
rari, venind din Ierusalim, s-au a-
2 dunat la El; şi, văzându-i pe unii din-
tre ucenicii Săi mâncând pâine cu
mâinile necurate, adică nespălate,
3 îi condamnau[h] (pentru că fariseii şi
toţi iudeii, dacă nu-şi spală mâinile
cu grijă, nu mănâncă, ţinând tradiţia
4 bătrânilor[i]; şi, *când vin* de la piaţă,
dacă nu se îmbăiază[j], nu mănâncă;
şi sunt multe altele pe care le-au
primit ca să le ţină: spălarea[k] pa-
harelor şi a urcioarelor şi a vaselor

5 *Mt. 15.2.

5 de aramă şi a paturilor); atunci* fa-
riseii şi cărturarii ·L-au întrebat:
„De ce nu umblă ucenicii Tăi po-
trivit tradiţiei bătrânilor, ci mănâncă

6 *Is. 29.13. Mt. 15.8.

6 pâinea cu mâini necurate[l]?" Dar El,
răspunzând[h], le-a spus: „Bine a pro-
feţit Isaia despre voi, făţarnicilor,
după cum este scris: «Poporul*
acesta Mă onorează cu buzele, dar
inima lui[m] este departe de Mine.
7 Dar în zadar Mi se închină ei,
învăţând *ca* învăţături porunci ale
8 oamenilor». Pentru că[n], părăsind
porunca lui Dumnezeu, ţineţi tra-
diţia oamenilor: spălarea[k] urcioa-
relor şi a paharelor, şi faceţi multe
9 altele ca acestea". Şi El le-a spus:
„Bine mai înlăturaţi porunca lui
Dumnezeu, ca să ţineţi tradiţia

10 *Ex. 20.12. Deut. 5.16. Mt. 15.4. **Ex. 21.17. Lev. 20.9. Pr. 20.20.

11 *Mt. 15.5; 23.18.

10 voastră. Pentru că Moise a spus:
«Onorează* pe tatăl tău şi pe mama
ta»; şi: «Cine** vorbeşte de rău[o] pe
tată sau pe mamă să moară negre-
11 şit[p]». Dar voi spuneţi: «Dacă un om
spune tatălui său[h] sau mamei sale[h]:
Orice ai putea folosi de la mine *este*
corban* (adică: consacrat *lui*
12 *Dumnezeu*)», şi nu-l mai lăsaţi să
facă nimic pentru tatăl său sau pentru
13 mama sa, desfiinţând Cuvântul lui
Dumnezeu prin tradiţia voastră, pe
care aţi dat-o; şi faceţi multe de felul
acesta".

Lucruri care întinează pe om (Mt. 15.10-20)

14 Şi, chemând din nou la *Sine*[q]
mulţimea, le-a spus: „Ascultaţi-Mă
15 toţi şi înţelegeţi. Nu este nimic din
afara omului care, intrând în el,
să-l poată întina; ci acelea care ies
din el[r] sunt cele care-l întinează

[a] *Unele ms.* „până dă drumul" [b] *Sau* „după ce Şi-a luat rămas bun de la ei" [c] *Unele ms.* „i-a văzut ... şi pe la a patra" [d] *Gr.* „fantasma" [e] *Unele ms. omit* „peste măsură de" [f] *Unele ms. omit* „şi se minunau" [g] *Sau* „ciucurele" [h] *Unele ms. omit* [i] *Sau* „ceea ce a fost dat de bătrâni (datina)" [j] *Lit.* „botează" [k] *Lit.* „botezul" [l] *Unele ms.* „nespălate" [m] *Lit.* „lor" [n] *Unele ms. omit* „Pentru că" *şi ultima parte a versetului, începând cu* „spălarea" [o] *Sau* „blestemă" [p] *Lit.* „de moarte să moară" [q] *Unele ms.* „chemând la *Sine* toată" [r] *Unele ms.* „din om"

16 *Mt. 11.15.
17 *Mt. 15.15.

16 pe om[a]. Dacă* are cineva urechi
17 de auzit, să audă“.[b] Şi, când* a
intrat în casă, *ieşind* din mulţime,
ucenicii Săi L-au întrebat despre
18 parabola *aceea*. Şi El ·le-a spus:
„Şi voi sunteţi fără pricepere?
Nu înţelegeţi că orice intră din
afară în om nu-l poate întina,
19 pentru că nu intră în inima lui,
ci în pântece şi iese în hazna?“
Aceasta a zis, făcând curată orice
20 hrană. Şi a spus: „Ce iese din om,
21 aceea îl întinează pe om. Pentru
că* dinăuntru, din inima oame-
nilor, ies gânduri rele, adultere,
22 curvii, ucideri, furturi, lăcomii, rău-
tăţi, înşelăciuni, destrăbălări, un
23 ochi rău, hulă, trufie, nebunie; toa-
te aceste rele ies dinăuntru şi îl
întinează pe om“.

21 *Gen. 6.5; 8.21. Mt. 15.19.

Femeia siro-feniciană (Mt. 15.21-28)

24 Şi El S-a ridicat şi a plecat
de acolo în ţinuturile[c] Tirului şi
ale Sidonului[d]. Şi, intrând într-o
casă[e], dorea să nu ştie nimeni; şi
25 n-a putut fi ascuns. Ci îndată[f] o
femeie, a cărei fetiţă avea un duh
necurat, auzind despre El, a venit
26 şi a căzut la picioarele Lui (şi fe-
meia era grecoaică, de origine si-
ro-feniciană) şi L-a rugat să scoa-
27 tă demonul din fiica ei. Dar Isus[g]
i-a spus: „Lasă să se sature întâi
copiii[h], pentru că nu este bine[i] să
iei pâinea copiilor[h] şi s-o arunci la
28 căţei[j]“. Dar ea a răspuns şi ·I-a zis:
„Da, Doamne, dar şi căţeii de sub
masă mănâncă din firimiturile
29 copiilor[k]“. Şi El i-a spus: „Pentru
acest cuvânt, du-te; a ieşit demo-
30 nul din fiica ta“. Şi, ducându-se
acasă, a găsit *că* demonul ieşise,
iar fiica *ei era* culcată pe pat.

Vindecarea unui surdomut

31 *Mt. 15.29.

31 Şi*, plecând din nou din ţinu-
turile[c] Tirului şi ale Sidonului[d], a
venit[l] lângă Marea Galileii, prin
32 mijlocul ţinuturilor[c] Decapolei. Şi
·I-au adus* un surd care nu putea
vorbi bine şi ·L-au rugat să-Şi
33 pună[m] mâna[n] peste el. Şi, luându-l
deoparte din mulţime, Şi-a pus
degetele pe urechile lui şi, scui-
34 pând*, i-a atins limba; şi, privind*
spre cer, a suspinat** şi ·i-a
zis: „Efata“, adică: „Deschide-te“.
35 Şi îndată* i s-au deschis urechile,
şi i s-a dezlegat legătura limbii
36 şi vorbea corect. Şi le-a* porun-
cit să nu spună nimănui; dar, cu
cât le poruncea El[g], cu atât ei[g] *Îl*
37 vesteau mai mult. Şi erau uimiţi
peste măsură, spunând: „Toate le
face[o] bine; El îi face pe surzi să
audă şi pe muţi să vorbească“.

32 *Mt. 9.32. Lc. 11.14.
33 *Cap. 8.23. Ioan 9.6.
34 *Cap. 6.41. Ioan 11.41; 17.1. **Ioan 11.33; 11.38.
35 *Is. 35.5,6. Mt. 11.5.
36 *Cap. 5.43.

A doua înmulţire a pâinilor (Mt. 15.32-39)

8 În zilele acelea fiind din nou
o mare[p] mulţime şi neavând ce
să mănânce, Isus[q] i-a chemat la
Sine pe ucenicii Săi[g] şi ·le-a spus:
2 „Mi-e milă de mulţime, pentru că
stau deja de trei zile cu Mine şi
3 n-au ce să mănânce; şi, dacă le voi
da drumul la casele lor flămânzi,
vor leşina pe drum; pentru că[r] unii
4 dintre ei au venit de departe“. Şi
ucenicii Săi I-au răspuns: „De unde
va putea cineva să-i sature pe a-
ceştia cu pâine, aici, într-un loc
5 pustiu?“ Şi El i-a întrebat*: „Câte
pâini aveţi?“ Şi ei au spus: „Şap-
6 te“. Şi El a poruncit mulţimii să se
aşeze pe pământ; şi, luând cele şap-
te pâini, a mulţumit, *le*-a frânt şi
le-a dat ucenicilor Săi, ca să *le*
pună înainte; şi ei *le*-au pus îna-
7 intea mulţimii. Şi aveau câţiva
peştişori; şi, după ce i-a binecuvân-
tat*, a dorit ca şi aceştia să fie puşi
8 înaintea lor[g]. Şi au mâncat şi s-au
săturat. Şi au ridicat prisosul de
9 firimituri: şapte coşuri[s]. Şi[t] erau
cam patru mii; şi le-a dat drumul.

5 *Mt. 15.34. Cap. 6.38.
7 *Mt. 14.19. Cap. 6.41.

[a] *Lit.* „omul“, *la fel în v.20 şi 23* [b] *Unele ms. omit v.16* [c] *Lit.* „hotarele“ [d] *Unele ms. omit* „şi ale Sidonului“ [e] *Unele ms.* „în casă“ [f] *Unele ms.* „Pentru că“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Aici,* „copiii“ *în sensul de apartenenţă la o familie* [i] *Unele ms.* „drept“ [j] *Gr. cuvânt cu sens mai dispreţuitor decât „câini“* [k] *Aici,* „copiii“ *în sens general* [l] *Unele ms.* „plecând din nou din ţinuturile Tirului, a venit prin Sidon“ [m] *Unele ms.* „să pună“ [n] *Unele ms.* „mâinile“ [o] *Sau* „le-a făcut“ [p] *Unele ms.* „fiind o foarte mare“ [q] *Unele ms. omit* „Isus“ [r] *Unele ms.* „şi“ [s] *Coş mai mare, purtat de două persoane, folosit pentru a transporta peşte* [t] *Unele ms. ad.* „cei care mâncaseră“

10 *Mt. 15.39.

10 Şi îndată*, intrând în corabie cu
ucenicii Săi, a venit în părţile
Dalmanutei.

Aluatul fariseilor şi al lui Irod (Mt. 16.1-12; Lc. 11.29)

11 *Mt. 12.38. Ioan 6.30.

11 Şi fariseii au ieşit* şi au înce-
put să discute aprins împotriva Lui,
cerând de la El un semn din cer,
12 ca să-L ispitească. Şi, suspinând[a]
în duhul Său, ·a zis: „Pentru ce cere
generaţia aceasta un semn? Ade-
vărat vă spun: Nicidecum nu i se
va da[b] un semn acestei generaţii“.
13 Şi i-a lăsat şi, intrând din nou în
corabie, a plecat spre partea
cealaltă.

14 *Mt. 16.5.
15 *Mt. 16.6. Lc. 12.1.
16 *Mt. 16.7.
17 *Cap. 6.52.

14 Şi* au uitat să ia pâini şi nu
aveau decât o pâine cu ei în co-
15 rabie. Şi El le-a* poruncit, spu-
nând: „Fiţi atenţi, feriţi-vă de a-
luatul fariseilor şi de aluatul lui
16 Irod!“ Şi ei se gândeau în ei înşişi,
spunând[c]: „Pentru că* nu avem
17 pâini“. Şi Isus[d], ştiind *aceasta*,
·le-a spus: „Pentru ce vă gândiţi
că nu aveţi pâini? Nu* pricepeţi
încă, nici nu înţelegeţi? Aveţi ini-
18 ma[e] împietrită? Având ochi, nu ve-
deţi? şi, având urechi, nu auziţi?

19 *Mt. 14.20. Cap. 6.43. Lc. 9.17. Ioan 6.13.
20 *Mt. 15.37. Vers. 8.

19 şi nu vă amintiţi? Când* am frânt
cele cinci pâini pentru cei cinci
mii, câte coşniţe pline cu firimituri
aţi ridicat?“ Ei ·I-au spus: „Două-
20 sprezece“. „Şi când* *am frânt* cele
şapte pentru cei patru mii, câte co-
şuri pline cu firimituri aţi ridicat?“
21 Şi ei au spus: „Şapte“. Şi El le-a
spus: „Cum nu înţelegeţi încă[f]?“

Vindecarea unui orb la Betsaida

23 *Cap. 7.33.

22 Şi El a venit[g] la Betsaida. Şi
·I-au adus un orb şi ·L-au rugat să-l
23 atingă. Şi, luându-l de mână
pe orb, l-a scos afară din sat şi, scui-
pând* pe ochii lui, Şi-a pus[h] mâi-
nile peste el şi l-a întrebat dacă
24 zăreşte ceva[i]. Şi el, privind în sus, a
spus: „Zăresc oameni, pentru că *îi*
văd[j] ca nişte copaci umblând“.
25 Apoi Şi-a pus din nou mâinile pe
ochii lui şi el a văzut limpede[k].
Şi a fost vindecat şi vedea totul[l]
26 desluşit. Şi l-a trimis la el acasă,
spunând: „Nu intra în sat[m]“.

Mărturia lui Petru despre Isus (Mt. 16.13-20; Lc. 9.18-21)

28 *Mt. 14.2.
29 *Mt. 16.16. Ioan 6.69; 11.27.
30 *Mt. 16.20.

27 Şi Isus şi ucenicii Săi au ple-
cat în satele din Cezareea lui Fi-
lip; şi pe drum i-a întrebat pe
ucenicii Săi, spunându-le: „Cine zic
28 oamenii că sunt Eu?“ Şi ei I-au
răspuns, zicând[n]: „Ioan* Boteză-
torul; şi alţii, Ilie; iar alţii, unul din-
29 tre profeţi“. Şi El i-a întrebat[o]: „Dar
voi, cine ziceţi că sunt Eu?“ Şi Pe-
tru, răspunzând, I-a spus[x]: „Tu* eşti
30 Hristosul“. Şi* El le-a poruncit cu
tărie să nu spună nimănui despre El.

Primul anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mt. 16.21-28; Lc. 9.22-27)

31 *Mt. 17.22.

31 Şi a* început să-i înveţe că
Fiul Omului trebuie să sufere mul-
te şi să fie respins de bătrâni şi de
preoţii[p] de seamă şi de cărturari şi
să fie omorât şi după trei zile
32 să învieze. Şi El le vorbea deschis
despre acest lucru. Şi Petru, lu-
ându-L deoparte, a început să-L
33 mustre. Iar El, întorcându-Se şi vă-
zându-i pe ucenicii Săi, l-a certat
pe Petru, spunând[q]: „Pleacă înapo-
ia Mea, Satan! pentru că gândurile
tale nu sunt la cele ale lui Dumne-
zeu, ci la cele ale oamenilor“.

Urmarea lui Isus

34 *Mt. 10.38; 16.24. Lc. 9.23; 14.27.
35 *Ioan 12.25.

34 Şi, chemând la *Sine* mulţimea,
împreună cu ucenicii Săi,
le-a spus: „Oricine* vrea să vină
după Mine, să se lepede de sine
însuşi şi să-şi ia crucea şi să Mă
35 urmeze. Pentru că oricine* va
vrea să-şi salveze viaţa, şi-o va
pierde; dar oricine îşi va pierde via-
ţa[r] pentru Mine şi pentru Evanghelie,
36 [s]şi-o va salva. Pentru că, ce
i-ar folosi unui om dacă ar câştiga
toată lumea, şi şi-ar pierde sufletul?
37 Pentru că, ce va da[t] un om
în schimb pentru sufletul său?

[a] *Unele ms. ad.* „adânc“; *alte ms. ad.* „cu glas tare“ [b] *Lit.* „dacă se va da“ - *o formă ebraică uzuală, ca în Ev. 3.11; Ps. 95.7-11* [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „El“ [e] *Unele ms. ad.* „încă“ [f] *Unele ms. omit* „încă“; *alte ms. omit* „Cum“ [g] *Lit.* „El vine“; *unele ms.* „ei vin“ [h] *Unele ms.* „a pus“, *la fel în v. 25* [i] *Unele ms.* „l-a întrebat: «Zăreşti ceva?»“ [j] *Unele ms. omit* „pentru că *îi* văd“ [k] *Unele ms.* „l-a făcut să privească în sus“ [l] *Unele ms.* „pe toţi oamenii“ [m] *Unele ms. ad.* „nici nu spune cuiva în sat“ [n] *Unele ms.* „Şi ei I-au vorbit, spunând“; *alte ms.* „Şi ei au răspuns“ [o] *Unele ms.* „le spune“ [p] *Unele ms. nearticulat* [q] *Unele ms.* „şi spune“ [r] *Unele ms. ad.* „proprie“ [s] *Unele ms. ad.* „acela“ [t] *Unele ms.* „ce ar da“

38 *Mt. 10.33. Lc. 9.26; 12.9. **Rom. 1.16 2 Tim. 1.8; 2.12.

38 Pentru că* de oricine se** va ru-
şina de Mine şi de cuvintele Mele,
în această generaţie adulteră şi
păcătoasă, şi Fiul Omului Se va
ruşina de el când va veni în gloria
Tatălui Său, cu sfinţii îngeri".

1 *Mt. 16.28. Lc. 9.27. **Mt. 24.30; 25.31. Lc. 22.18.

(9) Şi le-a spus: „Adevărat* vă spun,
sunt unii dintre cei care stau aici
care nicidecum nu vor gusta moar-
tea până nu vor vedea Împărăţia**
lui Dumnezeu venită în putere".

Transfigurarea (Mt. 17.1-13; Lc. 9.28-36)

3 *Dan. 7.9. Mt. 28.3.

2 Şi, după şase zile, Isus ·i-a luat
cu *Sine* pe Petru şi pe Iacov şi
pe Ioan şi ·i-a dus pe un munte
înalt, singuri, deoparte; şi a fost
3 transfigurat[a] înaintea lor şi haine-
le Lui au devenit strălucitoare,
foarte albe[b]*, aşa cum *nici un*
înălbitor de pe pământ nu poate
4 înălbi[c]. Şi li s-a arătat Ilie, împre-
ună cu Moise, şi vorbeau cu Isus.
5 Şi Petru, răspunzând, ·I-a spus lui
Isus: „Rabi, este bine ca noi să
fim aici şi să facem trei corturi[d]:
pentru Tine unul şi pentru Moise
6 unul şi pentru Ilie unul". Pentru că
nu ştia ce să spună, pentru că
7 erau plini de teamă. Şi a venit un
nor umbrindu-i[e]; şi a venit un glas
din nor[f]: „Acesta este Fiul Meu
Preaiubit[g], de El să ascultaţi!"
8 Şi deodată, privind în jur, n-au
mai văzut pe nimeni, decât pe

9 *Mt. 17.9.

9 Isus singur cu ei. Şi, pe* când
coborau de pe munte, le-a porun-
cit să nu spună nimănui ce au
văzut, decât atunci când Fiul
Omului va fi înviat dintre morţi.
10 Şi au păstrat cuvântul acela, în-
trebându-se între ei ce este în-

11 *Mal. 4.5. Mt. 17.10.

11 vierea dintre morţi. Şi L-au între-
bat, spunând: „Pentru ce spun căr-
turarii[h] că* trebuie să vină întâi
12 Ilie?" Şi El, răspunzând, le-a spus:
„Ilie, în adevăr, venind întâi, res-
tabileşte toate. Şi cum* este
scris despre Fiul Omului că trebuie
să sufere multe şi să** fie dis-
13 preţuit[i]? Dar Eu vă spun că Ilie* a
şi venit şi ei i-au făcut ce au vrut,
după cum este scris despre el".

12 *Ps. 22.6. Is. 53.2,3. Dan. 9.26. **Lc. 23.11. Filip. 2.7.
13 *Mt. 11.14; 17.12. Lc. 1.17.

Vindecarea unui lunatic (Mt. 17.14-21; Lc. 9.37-43)

14 Şi, când a venit[j] la ucenici, a
văzut o mare mulţime în jurul lor,
şi pe cărturari discutând aprins
15 cu ei. Şi îndată toată mulţimea,
văzându-L, a fost uimită şi, aler-
16 gând la *El*, Îl saluta. Şi El i-a în-
trebat[k]: „Despre ce discutaţi cu
17 ei?" Şi unul din mulţime I-a răs-
puns[l]: „Învăţătorule, l-am adus la
Tine pe fiul meu, care are un duh
18 mut. Şi oriunde îl apucă, îl trân-
teşte; şi face spumă şi scrâşneşte
din dinţi şi rămâne nemişcat[m]; şi
le-am spus ucenicilor Tăi să-l scoa-
19 tă şi n-au putut". Iar El, răspunzân-
du-le[n], ·a spus: „O, generaţie ne-
credincioasă, până când voi fi cu
voi? până când vă voi îngădui?
20 Aduceţi-l la Mine". Şi l-au adus la
El; şi, când L-a văzut, îndată du-
hul* l-a scuturat cu putere şi, că-
zând la pământ, se zvârcolea, fă-
21 când spumă. Şi El l-a întrebat pe
tatăl lui: „Cât timp este de când i se
întâmplă aceasta?" Şi el a spus:
22 „Din copilărie; şi deseori l-a arun-
cat şi în foc şi în apă, ca să-l dis-
trugă; dar, dacă poţi *să faci* ceva,
23 ai milă de noi şi ajută-ne!" Şi Isus
i-a spus: „«Dacă* poţi!» Toate sunt
posibile pentru acela care crede[o]".
24 Şi îndată tatăl copilului, strigând, a
spus[p]: „Cred, Doamne[q], ajută ne-
25 credinţei mele!" Iar Isus, văzând că
mulţimea se aduna alergând, a mus-
trat duhul necurat, spunându-i: „Duh
mut şi surd, Eu îţi poruncesc: Ieşi
afară din el şi să nu mai intri în el".
26 Şi, strigând şi scuturându-l[r]

20 *Cap. 1.26. Lc. 9.42.
23 *Mt. 17.20. Cap. 11.23. Lc. 17.6. Ioan 11.40.

[a] *Sau* „S-a schimbat la faţă" [b] *Unele ms. ad.* „ca zăpada" [c] *Unele ms. ad.* „astfel" [d] *Sau* „colibe" [e] *În sensul că i-a înconjurat şi i-a acoperit; era un nor luminos, „gloria minunată"; cuvânt folosit şi referitor la norul care acoperea şi umplea de glorie Cortul Întâlnirii.* [f] *Unele ms. ad.* „spunând" [g] *Sau* „cel Preaiubit" [h] *Sau* „Cărturarii spun" [i] *Sau* „socotit drept nimic" [j] *Unele ms.* „când au venit ... au văzut" [k] *Unele ms.* „a întrebat pe cărturari" [l] *Unele ms.* „răspunzând, a spus" [m] *Sau* „rigid", „epuizat" [n] *Unele ms.* „răspunzându-i" [o] *Unele ms.* „Dacă poţi crede, toate sunt posibile pentru acela care crede." [p] *Unele ms. ad.* „cu lacrimi" [q] *Unele ms.omit* „Doamne" [r] *Unele ms.* „scuturând"

mult, *duhul* a ieşit. Şi el[a] a devenit
ca mort, încât mulţi spuneau: „A
27 murit!“ Dar Isus, apucându-l de
mână, l-a ridicat; şi el a stat în
picioare.

28 *Mt.17.19.

28 Şi, când* a intrat în casă, uce-
nicii Săi L-au întrebat deoparte:
„Noi de ce n-am putut să-l scoa-
29 tem?“ Şi le-a spus: „Acest fel *de
demoni* nu poate ieşi prin nimic,
decât prin rugăciune şi post[b]“.

Al doilea anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mt. 17.22-23; Lc. 9.43-45)

30 Şi, ieşind de acolo, treceau
prin Galileea; şi El nu voia să ştie
31 cineva *unde era*. Pentru că îi
învăţa pe ucenicii Săi şi le spunea:
„Fiul Omului Se dă în mâinile oa-
menilor şi ei Îl vor omorî; şi, după
ce va fi omorât, după trei zile[c] va
32 învia“. Dar ei nu înţelegeau vorbirea
aceasta şi se temeau să-L întrebe.

Mai mare în Împărăţia cerurilor (Mt. 18.1-5; Lc. 9.46-50)

33 Şi *El* a venit[d] la Capernaum;
şi, fiind în casă, i-a întrebat:
„Despre ce discutaţi[e] pe drum?“
34 Şi ei tăceau, pentru că pe drum
se întrebaseră unul pe altul cine
35 *să fie* mai mare. Şi, stând jos, i-a
chemat pe cei doisprezece şi ·le-a
spus: „Dacă vrea cineva* să fie
cel dintâi, să fie cel din urmă
dintre toţi şi slujitor al tuturor“.
36 Şi, luând* un copilaş, l-a pus în
mijlocul lor; şi, luându-l în braţe,
37 le-a spus: „Oricine va primi pe
unul singur dintre aceşti copilaşi
în Numele Meu, pe Mine Mă
primeşte; şi oricine* Mă va primi
pe Mine, nu pe Mine Mă primeşte,
ci pe Cel care M-a trimis pe
38 Mine“. Şi Ioan* I-a răspuns, zi-
când: „Învăţătorule, noi am văzut
pe cineva[f] scoţând demoni în Nu-
mele Tău; şi l-am oprit, pentru că
39 nu ne urma[g]“. Dar Isus le-a spus:
„Nu-l opriţi; pentru că* nu este
nimeni care să facă o minune în
Numele Meu şi îndată să poată

35 *Mt. 20.26; 20.27. Cap. 10.43. Lc. 22.26.
36 *Mt. 18.2. Cap. 10.16.
37 *Mt. 10.40. Lc. 9.48.
38 *Num. 11.28. Lc. 9.49.
39 *1 Cor.12.3.

40 să Mă vorbească de rău. Pentru
că, cine* nu este împotriva noas-
41 tră[h], este pentru noi[i]. Pentru că ori-
cine* vă va da să beţi un pahar
cu apă în Numele Meu[j], pentru
că sunteţi ai lui Hristos, adevărat
vă spun, nicidecum nu-şi va pier-
de răsplata.

40 *Mt. 12.30.
41 *Mt. 10.42.

Prilejuri de poticnire (Mt. 18.6-9; Lc. 17.1-2)

42 Şi oricine va face să se potic-
nească unul singur dintre micuţii[k]
care cred în Mine[l], este mai bine
pentru el dacă i se pune o piatră
de moară[m] în jurul gâtului şi este
43 aruncat în mare. Şi dacă* mâna
ta te face să te poticneşti, taie-o;
este *mai* bine pentru tine să intri
în viaţă ciung, decât, având cele
două mâini, să te duci în gheenă,
44 în focul nestins, unde* viermele
lor nu moare şi focul nu se stin-
45 ge.[n] Şi dacă piciorul tău te face
să te poticneşti, taie-l; este *mai*
bine pentru tine să intri în viaţă
şchiop, decât, având cele două
picioare, să fii aruncat în gheenă,
46 în focul nestins[o], unde viermele
lor nu moare şi focul nu se stin-
47 ge.[n] Şi dacă* ochiul tău te face să
te poticneşti, scoate-l; este *mai*
bine pentru tine să intri în Îm-
părăţia lui Dumnezeu cu un sin-
gur ochi, decât, având doi ochi,
să fii aruncat în gheena focului,
48 unde viermele lor nu moare şi
49 focul nu se stinge. Pentru că fie-
care va fi sărat cu foc şi orice*
50 jertfă va fi sărată cu sare[p]. Sarea
este bună*; dar, dacă sarea îşi
pierde gustul, cu ce o veţi drege?
Să aveţi** sare în voi înşivă şi
fiţi† în pace unii cu alţii“.

43 *Deut. 13.6; 13.9. Mt. 5.30; 18.8.
44 *Is. 66.24.
47 *Mt. 5.29; 18.9.
49 *Lev. 2.13. Ezec. 43.24.
50 *Mt. 5.13. Lc. 14.34. **Ef. 4.29. Col. 4.6. †Rom.12.18; 14.19. 2 Cor. 13.11. Ev. 12.14.

Căsătoria şi divorţul (Mt. 19.1-12)

10 Şi, suindu-Se* de acolo, ·a ve-
nit în ţinuturile[q] Iudeii şi[j] de[r] cea-
laltă parte a Iordanului; şi din nou
·s-au strâns mulţimi la El şi, după
cum obişnuia, din nou îi învăţa.

1 *Ioan 10.40; 11.7.

[a] *Copilul* [b] *Unele ms. omit* „şi post“ [c] *Unele ms.* „a treia zi“ [d] *Unele ms.* „au venit“ [e] *Unele ms. ad.* „între voi“ [f] *Unele ms. ad.* „care nu ne urmează“ [g] *Unele ms. omit* „pentru că nu ne urma“ [h] *Sau* „voastră“ [i] *Sau* „voi“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Unele ms.* „aceşti micuţi“ [l] *Unele ms. omit* „în Mine“ [m] *Sau* „piatră mare de moară“ *învârtită cu ajutorul unui măgar; mai mare decât piatra de moară învârtită manual.* [n] *Unele ms. omit tot versetul* [o] *Unele ms. omit* „în focul nestins“ [p] *Unele ms. omit* „şi orice jertfă va fi sărată cu sare“ [q] *Lit.* „hotarele“ [r] *Unele ms.* „prin“

2 Şi, venind* la *El* fariseii[a], Îl
întrebau, ispitindu-L: „Este per-
mis unui bărbat să-*şi* lase soţia?“
3 Iar El, răspunzând, le-a spus: „Ce
4 v-a poruncit Moise?“ Şi ei au
spus: „Moise* a permis să-*i* scrie
o carte de despărţire şi s-*o* lase“.
5 Şi Isus, răspunzând, le-a spus:
„Din cauza împietririi inimii voas-
tre v-a scris el această poruncă.
6 Dar, de la începutul creaţiei,
«Dumnezeu[b] i-a* făcut bărbat şi
7 femeie. De aceea* va lăsa omul
pe tatăl său şi pe mama *sa* şi se
8 va lipi de soţia sa, şi cei doi vor
fi un singur trup[c]»; astfel că nu
mai sunt doi, ci un singur trup.
9 Deci ce a unit[d] Dumnezeu, omul
10 să nu despartă“. Şi din nou, în
casă, ucenicii[e] L-au întrebat de-
11 spre aceasta[f]. Şi El ·le-a spus:
„Oricine* îşi va lăsa soţia şi se
va căsători cu alta, comite adulter
12 faţă de ea. Şi dacă o femeie îşi
va lăsa soţul şi[g] se va căsători[h]
cu altul, comite adulter“.

2 *Mt. 19.3.
4 *Deut. 24.1. Mt. 5.31; 19.7.
6 *Gen. 1.27; 5.2.
7 *Gen. 2.24. 1 Cor. 6.16. Ef. 5.31.
11 *Mt. 5.32; 19.9. Lc. 16.18. Rom. 7.3. 1 Cor. 7.10; 7.11.

Isus şi copilaşii (Mt. 19.13-15; Lc. 18.15-17)

13 Şi aduceau copilaşi la El, ca
să-i atingă. Dar ucenicii i-au mus-
trat pe cei care *îi* aduceau[i].
14 Dar Isus, văzând *aceasta*, s-a
mâhnit şi le-a spus: „Lăsaţi copi-
laşii să vină la Mine şi[j] nu-i o-
priţi, pentru că Împărăţia lui Dum-
15 nezeu este a unora* ca ei. Ade-
vărat vă spun: Oricine* nu va primi
Împărăţia lui Dumnezeu ca un
copilaş, nicidecum nu va intra în
16 ea“. Şi, luându-i în braţe, punân-
du-Şi[k] mâinile peste ei, i-a bine-
cuvântat[l].

14 *1 Cor. 14.20 1 Pet. 2.2.
15 *Mt. 18.3.

Isus şi bogatul (Mt. 19.16-30; Lc. 18.18-30)

17 Şi, pe când ieşea la drum, un
om a alergat la El şi, îngenunchind
înaintea Lui, Îl întreba: „Bunule
Învăţător, ce să fac ca să moş-
18 tenesc viaţa eternă?“ Iar Isus i-a
spus: „Pentru ce Mă numeşti bun?
Nimeni nu *este* bun, decât Unul
19 singur, Dumnezeu. Ştii poruncile:
nu* comite adulter; nu ucide[m]; nu
fura; nu mărturisi fals;
nu înşela; onorează pe tatăl tău şi
20 pe mama ta“. Şi el, răspunzând,
I-a spus: „Învăţătorule, toate aces-
tea le-am ţinut din tinereţea
21 mea“. Şi Isus, uitându-Se la el,
l-a iubit şi i-a spus: „Un singur
lucru îţi lipseşte: mergi, vinde ce
ai şi dă săracilor şi vei avea
comoară* în cer; şi vino, urmea-
22 ză-Mă[n]“. Dar el, întristat de *acest*
cuvânt, a plecat mâhnit, pentru că
23 avea multe proprietăţi. Şi Isus,
privind* în jur, ·le-a spus ucenici-
lor Săi: „Cât de greu vor intra în
Împărăţia lui Dumnezeu cei care
24 au bogăţii!“ Şi ucenicii erau ui-
miţi de cuvintele Lui. Şi Isus,
răspunzând din nou, ·le-a spus:
„Copii, cât de greu este pentru
cei* care se încred în bogăţii[o] să
intre în Împărăţia lui Dumnezeu!
25 Mai uşor este să treacă[p] o cămilă
prin urechea acului, decât să intre
un bogat în Împărăţia lui Dumne-
26 zeu“. Şi erau foarte uimiţi, zicând
unii către alţii: „Şi cine poate fi
27 mântuit?“ Dar Isus, privind la ei,
·a spus: „La oameni este imposi-
bil, dar nu la* Dumnezeu; pentru
că toate sunt posibile la Dum-
28 nezeu“. [q] Petru* a început să-I spu-
nă: „Iată, noi am lăsat toate
29 şi Te-am urmat“. [r] Isus, răspun-
zând[j], a spus: „Adevărat vă spun,
nu este nimeni care a lăsat casă,
sau fraţi, sau surori, sau tată, sau
mamă[s], sau copii, sau ogoare,
pentru Mine şi[t] pentru Evan-
30 ghelie, care* să nu primească
însutit acum, în timpul acesta: case
şi fraţi şi surori şi mame şi copii şi
ogoare, cu persecuţii, şi, în veacul

19 *Ex. 20. Rom. 13.9.
21 *Mt. 6.19; 6.20; 19.21. Lc. 12.33; 16.9.
23 *Mt. 19.23. Lc. 18.24.
24 *Iov 31.24. Ps. 52.7; 62.10. 1 Tim. 6.17.
27 *Ier. 32.17. Mt. 19.26. Lc. 1.37.
28 *Mt. 19.27. Lc. 18.28.
30 *2 Cr. 25.9. Lc. 18.30.

[a] *Unele ms.* „farisei“ [b] *Unele ms.* „El“ [c] *Lit.* „spre o singură carne“ [d] *Lit.* „a înjugat împreună“ [e] *Unele ms. ad.* „Săi“ [f] *Unele ms.* „acelaşi lucru“ [g] *Unele ms.* „Şi dacă, după ce şi-a lăsat soţul“ [h] *Unele ms.* „va fi căsătorită“ [i] *Unele ms. omit* „pe cei care *îi* aduceau“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Unele ms.* „punând“ [l] *Unele ms.* „îi binecuvântează“ [m] *Nu comite crimă* [n] *Unele ms. ad.* „luând crucea“ [o] *Unele ms. omit* „pentru cei care se încred în bogăţii“ [p] *Unele ms.* „să intre“ [q] *Unele ms. ad.* „Şi“ [r] *Unele ms. ad.* „Dar“; *alte ms. ad.* „Şi“ [s] *Unele ms. ad.* „sau soţie“ [t] *Unele ms. omit* „pentru Mine şi“

31 *Mt. 19.30; 20.16. Lc. 13.30.

31 care vine, viață eternă. Dar mulți*
din cei dintâi vor fi *cei* din urmă
și *cei* din urmă *vor fi cei* dintâi“.

Al treilea anunț al morții și al învierii Sale (Mt. 20.17-19; Lc. 18.31-34)

32 *Cap. 8.31; 9.31. Lc. 9.22.

32 Și erau pe drum, suindu-se la
Ierusalim, și Isus mergea înaintea
lor; și se minunau și, urmându-L,
se temeau. Și, luându-i* din nou
la *Sine* pe cei doisprezece, a
început să le spună ce urma să I
33 se întâmple: „Iată, ne suim la
Ierusalim, și Fiul Omului va fi
predat preoților de seamă și căr-
turarilor și Îl vor condamna la
moarte și Îl vor da în mâna nați-
34 unilor și Îl vor batjocori și Îl vor
biciui și Îl vor scuipa și Îl vor omo-
rî; și după trei zile[a] va învia“.

Cererea fiilor lui Zebedei (Mt. 20.20-28)

35 Și ·au venit la El Iacov și Ioan,
fiii lui Zebedei, spunând[b]: „Învă-
țătorule, vrem să ne faci ce Îți[c]
36 vom cere“. Și El le-a spus: „Ce
37 vreți să fac pentru voi?“ Și ei I-au
spus: „Dă-ne ca să ședem unul la
dreapta Ta și unul la stânga Ta[d],
38 în gloria Ta[e]“. Dar Isus le-a spus:
„Nu știți ce cereți. Puteți să beți
paharul pe care îl beau Eu sau[f] să
fiți botezați cu botezul cu care
39 sunt botezat Eu?“ Și ei I-au spus:
„Putem“. Și Isus le-a spus: „Paha-
rul pe care-l beau Eu îl veți bea[g];
și cu botezul cu care sunt botezat
40 Eu veți fi botezați; dar a ședea la
dreapta Mea sau[f] la stânga Mea[d]
nu este al Meu să dau, ci *se va da*
acelora pentru care s-a pregătit“.

41 *Mt. 20.24.

41 Și cei zece, auzind*, au început
să se supere pe Iacov și pe Ioan.

42 *Lc. 22.25.

42 Dar Isus, chemându-i la *Sine*, ·le-a
spus: „Știți* că cei care sunt con-
siderați că stăpânesc peste nați-
uni domnesc peste ele; și cei mari
ai lor exercită autoritate asupra lor.

43 *Mt. 20.26; 20.27. Cap. 9.35. Lc. 9.48.

43 Dar* între voi nu este[h] așa; ci
oricine ar vrea să fie mare între
44 voi va fi[i] slujitorul vostru; și ori-
cine ar vrea să fie cel dintâi în-
45 tre voi va fi[i] robul tuturor; pentru
că și Fiul* Omului n-a venit ca să
I se slujească, ci ca El să slujeas-
că și** să-Și dea viața *ca* răscum-
părare pentru mulți“.

45 *Ioan 13.14. Filip. 2.7. **Mt. 20.28. 1 Tim. 2.6. Tit 2.14.

Vindecarea orbului Bartimeu (Mt. 20.29-34; Lc. 18.35-43)

46 Și ei ·au venit la Ierihon; și,
pe când ieșea din Ierihon cu uce-
nicii Săi și cu o mare mulțime,
fiul[j] lui Timeu, Bartimeu, orbul, șe-
47 dea lângă drum cerșind[k]. Și, au-
zind că este Isus Nazarineanul, a
început să strige și să spună:
„Fiu al lui David, Isuse, ai milă de
48 mine!“ Și mulți îl mustrau ca să
tacă; dar el striga și mai tare: „Fiu
49 al lui David, ai milă de mine!“ Și
Isus, oprindu-Se, a spus ca el să
fie chemat[l]; și ei ·l-au chemat pe
orb, spunându-i: „Îndrăznește; ri-
50 dică-te, te cheamă“. Și el, arun-
cându-și haina, a sărit în sus[m] și a
51 venit la Isus. Și Isus, răspunzând,
i-a spus[n]: „Ce vrei să-ți fac?“ Și
orbul I-a spus: „Rabuni, să văd!“

52 *Mt. 9.22.

52 Și Isus i-a spus: „Mergi! Credin-
ța* ta te-a vindecat[o]“. Și îndată a
văzut și L-a urmat[p] pe drum.

Intrarea în Ierusalim (Mt. 21.1-11; Lc. 19.28-40; Ioan 12.12-19)

11 Și, când ·se apropiau ei de Ie-
rusalim, de Betfaghe și Betania,
spre Muntele Măslinilor, El ·i-a
trimis pe doi dintre ucenicii Săi
2 și ·le-a spus: „Mergeți în satul
dinaintea voastră; și îndată ce veți
intra în el, veți găsi un măgăruș
legat, pe care nimeni dintre oa-
meni nu s-a așezat încă[d]; dezlega-
3 ți-l și aduceți-l. Și, dacă vă va
spune cineva: «Pentru ce faceți
aceasta?», să ziceți: «Domnul are
nevoie de el»; și îndată îl va
4 trimite[q] aici“. Și au mers și au gă-
sit un măgăruș[r] legat la ușă, afară,
la cotitura drumului, și ·l-au

[a] *Unele ms.* „a treia zi“ [b] *Unele ms.* „spunându-I“ [c] *Unele ms. omit* „Îți“; *alte ms. omit tot ce urmează după* „Învățătorule, vrem“ *până la* „ca să ședem unul la ...“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Sau* „ca în gloria Ta să ședem unul la dreapta Ta și unul la stânga Ta“; *sau* „ca să stăm în gloria Ta“ [f] *Unele ms.* „și“ [g] *Unele ms. ad.* „în adevăr“ [h] *Unele ms.* „să nu fie“ [i] *Sau* „să fie“ [j] *Unele ms.* „un fiu al“ [k] *Unele ms.* „un cerșetor orb ședea lângă drum“; *alte ms.* „ședea orb și cerșetor lângă drum“ [l] *Unele ms.* „Isus, oprindu-Se, a spus: «Chemați-l!»“ [m] *Unele ms.* „s-a ridicat“ [n] *Unele ms.* „îi spune“ [o] *Sau* „te-a mântuit“ [p] *Unele ms. ad.* „pe Isus“ [q] *Unele ms.* „îl trimite“ [r] *Unele ms.* „măgărușul“

5 dezlegat. Şi unii dintre cei care
stăteau acolo le-au spus: „Ce fa-
6 ceţi de dezlegaţi măgăruşul?“ Şi
ei le-au spus cum le poruncise[a]
7 Isus; şi i-au lăsat. Şi au adus
măgăruşul la Isus şi îşi aruncau[b]
8 hainele pe el; şi S-a aşezat pe el.
Şi mulţi* îşi aşterneau hainele pe
drum şi alţii tăiau ramuri din co-
9 paci[c]. Şi cei care mergeau înainte
şi cei care urmau strigau[d]: „Osana!
Binecuvântat* *fie* Cel care vine în
10 Numele Domnului! Binecuvântată
fie Împărăţia care vine[e], a tatălui
nostru, David! Osana* în cele[f]
11 preaînalte!“ Şi[g]* a intrat în Ierusa-
lim şi[h] în templu[i]; şi, privind în
jur la toate, ceasul fiind deja târ-
ziu[j], a plecat la Betania cu cei
doisprezece.

Smochinul neroditor (Mt. 21.18-19)

12 Şi a doua zi, când ieşeau din
13 Betania, *Isus* a flămânzit; şi, văzând
de departe[k] un smochin care avea
frunze, a mers *să vadă* dacă va
găsi[l] ceva în el; şi, ajungând la el,
n-a găsit nimic decât frunze, pentru
că nu era timpul smochinelor.
14 Şi[g], luând cuvântul, a zis: „Nimeni
să nu mai mănânce rod din tine
niciodată!“ Şi ucenicii Săi au auzit.

Curăţirea templului (Mt. 21.12-17; Lc. 19.45-47; Ioan 2.14-16)

15 Şi ei ·au venit la Ierusalim; şi
El[m], intrând în templu[i], a început
să-i scoată afară pe cei care vin-
deau şi cumpărau în templu[i]; şi a
răsturnat mesele schimbătorilor
de bani şi scaunele celor care vin-
16 deau porumbei; şi nu permitea
nimănui să poarte vreun vas[n]
17 prin templu[i]. Şi *îi* învăţa, spunân-
du-le[o]: „Nu este scris: «Casa*
Mea va fi numită casă de rugă-
ciune pentru toate naţiunile»? Dar
voi** aţi făcut din ea «peşteră de
18 tâl-hari»“. Şi preoţii de seamă şi
cărturarii[p] au* auzit şi căutau cum

8 *Mt. 21.8.
9 *Ps. 118.26.
10 *Ps. 148.1.
11 *Mt. 21.12.
17 *Is. 56.7. **Ier. 7.11.
18 *Mt. 21.45; 21.46. Lc. 19.47.

să-L omoare; pentru că se temeau
de El, deoarece toată** mulţimea
era uimită de învăţătura Lui.
19 Şi, când se făcea seară, El ieşea
afară din cetate.

Puterea credinţei (Mt. 21.20-22)

20 Şi dis-de-dimineaţă*, pe când
treceau, au văzut smochinul uscat
21 din rădăcini. Şi Petru, amintindu-şi
ce se întâmplase, ·I-a spus: „Rabi,
iată, smochinul pe care l-ai bles-
22 temat s-a uscat“. Şi Isus, răspun-
zând, ·le-a spus: „Aveţi credinţă în
23 Dumnezeu. [q]Adevărat* vă spun că
oricine va zice muntelui acestuia:
«Ridică-te şi aruncă-te în mare», şi
nu se va îndoi în inima lui, ci va
crede că ceea ce spune se face, va
24 avea orice va spune[r]. De aceea vă
spun: Tot* ce veţi cere rugându-vă,
credeţi că aţi primit[s], şi veţi avea[t].
25 Şi, când staţi în rugăciune, să
iertaţi*, dacă aveţi ceva împotriva
cuiva, pentru ca şi Tatăl vostru care
este în ceruri să vă ierte greşelile
26 voastre. Dar, dacă* voi nu iertaţi,
nici Tatăl vostru care este în ceruri
nu va ierta greşelile voastre“.[u]

Autoritatea lui Isus (Mt. 21.23-27; Lc. 20.1-8)

27 Şi ei ·au venit din nou la Ieru-
salim. Şi, pe când mergea El prin
templu[i], preoţii de seamă şi cărtu-
28 rarii şi bătrânii ·au venit la El şi
·I-au spus: „Cu ce autoritate[v] faci
acestea? şi cine Ţi-a dat autorita-
tea aceasta, ca să faci acestea?“
29 Şi Isus, răspunzând[h], le-a spus:
„Vă voi întreba şi Eu un singur
lucru şi răspundeţi-Mi şi vă voi
spune cu ce autoritate fac acestea:
30 „Botezul lui Ioan era din cer, sau
31 de la oameni? Răspundeţi-Mi!“ Şi
se gândeau în ei înşişi, spunând:
„Dacă vom zice: «Din cer», va
spune: «Atunci[h] de ce nu l-aţi cre-
32 zut?» Iar dacă vom zice: «De la
oameni»“– se temeau de popor;

18 **Mt. 7.28. Cap. 1.22. Lc. 4.32.
20 *Mt. 21.19.
23 *Mt. 17.20; 21.21. Lc. 17.6.
24 *Mt. 7.7. Lc. 11.9. Ioan 14.13; 15.7; 16.24. Iac. 1.5,6.
25 *Mt. 6.14. Col. 3.13.
26 *Mt. 18.35.

[a] *Unele ms.* „le spusese“ [b] *Unele ms.* „îşi aruncă“ [c] *Unele ms.* „şi alţii *aşterneau* ramuri, tăindu-le de pe câmpuri“; *alte ms. ad.* „şi le aşterneau pe drum“ [d] *Unele ms. ad.* „spunând“ [e] *Unele ms. ad.* „în Numele Domnului“ [f] *Cerurile* [g] *Unele ms. ad.* „Isus“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Gr.* „hieron“, *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului* [j] *Sau* „fiind deja pe înserat“ [k] *Unele ms.* „văzând departe“ [l] *Lit.* „dacă poate va găsi“ [m] *Unele ms.* „Isus“ [n] *Sau* „pachet“, „unealtă“ [o] *Unele ms.* „şi le spunea“ [p] *Unele ms.* „Şi cărturarii şi preoţii de seamă“ [q] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [r] *Sau* „va cere“ [s] *Unele ms.* „că veţi primi“ [t] *Lit.* „se va face pentru voi“ [u] *Unele ms. omit v. 26* [v] *Sau* „putere“

32 *Mt. 3.5; 14.5. Cap. 6.20.

pentru că toţi* considerau că Ioan
33 era, în adevăr, profet. Şi ei, răs-
punzând, ·I-au spus lui Isus: „Nu
ştim“. Şi Isus, răspunzând[a], ·le-a
spus: „Nici Eu nu vă spun cu ce
autoritate fac acestea“.

Parabola viticultorilor (Mt. 21.33-46; Lc. 20.9-19)

12 Şi a început să le vorbească
în parabole: „Un om a plantat o
vie şi a împrejmuit-o cu gard şi a
săpat o groapă pentru teasc şi a
zidit un turn şi a arendat-o unor
viticultori şi a plecat din ţară.
2 Şi, la timpul potrivit, a trimis la
viticultori un rob, ca să primească
de la viticultori din roadele viei.
3 Dar ei l-au luat şi l-au bătut şi l-au
4 trimis înapoi fără nimic. Şi a
trimis din nou la ei un alt rob; şi
pe acela[b] l-au rănit la cap şi *l*-au
5 trimis înapoi cu insulte[c]. Şi a
trimis din nou[d] un altul; şi pe
acela l-au omorât; şi pe mulţi
alţii, pe unii bătându-i, iar pe alţii
6 omorându-i. Mai având[e] un singur
fiu preaiubit[f], l-a trimis şi pe el[g]
la ei, la urmă, spunând: «Îl vor res-
7 pecta pe fiul meu». Dar viticul-
torii aceia au zis între ei: «Acesta
este moştenitorul; veniţi, să-l o-
morâm, şi moştenirea va fi a noas-
8 tră!» Şi l-au luat şi l-au omorât şi
9 l-au scos afară din vie. Ce va face
deci[a] stăpânul viei? Va veni şi-i
va omorî pe viticultori şi via o va
10 da altora. N-aţi citit nici Scriptura
aceasta: «Piatra* pe care au lepă-
dat-o zidítorii, aceasta a ajuns[h]
11 cap de unghi. Aceasta a fost de la
Domnul şi este minunat în ochii
12 noştri»?“ Şi* căutau să-L prindă
şi s-au temut de mulţime; pentru
că au înţeles că despre ei[i] spusese
parabola; şi L-au lăsat şi au plecat.

10 *Ps. 118.22.

12 *Mt. 21.45; 21.46. Cap. 11.18. Ioan 7.25; 7.30,44.

Tributul Cezarului (Mt. 22.15-22; Lc. 20.20-26)

13 Şi ·au trimis la El pe unii din-
tre farisei şi dintre irodiani, ca
14 să-L prindă cu vorba. Şi ei, ve-
nind, ·I-au spus: „Învăţătorule,
ştim că eşti adevărat şi că nu-Ţi
pasă de nimeni, pentru că nu pri-
veşti la înfăţişarea oamenilor, ci
îi înveţi cu adevărat calea lui
Dumnezeu. Se cuvine să dăm tri-
but Cezarului, sau nu? Să dăm,
15 sau să nu dăm?“ Dar El, cunos-
cându-le făţărnicia, le-a spus:
„Pentru ce Mă ispitiţi? Aduce-
16 ţi-Mi un dinar, ca să-*l* văd“. Şi
I-au adus. Şi El ·le-a spus: „Ale cui
sunt chipul acesta şi inscripţia?“ Şi
ei I-au spus: „Ale Cezarului“. Şi
17 Isus, răspunzând[a], le-a spus[j]: „Daţi
Cezarului cele ale Cezarului şi lui
Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu!“
Şi se minunau de El.

Întrebarea saducheilor despre înviere (Mt. 22.23-33; Lc. 20.27-40)

18 *Fap. 23.8.
19 *Deut. 25.5.

18 Şi ·au venit la El nişte sa-
duchei, care zic că nu este învie-
19 re; şi-L întrebau, spunând: „Învă-
ţătorule, Moise* ne-a scris că,
dacă va muri fratele cuiva şi va
lăsa o soţie în urmă şi nu va lăsa
copii, fratele său s-o ia pe soţia lui
şi să-*i* ridice urmaş[k] fratelui său.
20 Erau[l] şapte fraţi; şi cel dintâi a
luat o soţie şi, murind, n-a lăsat
21 urmaş; şi al doilea a luat-o şi a
murit şi nici el n-a lăsat[m] urmaş;
22 şi al treilea la fel. Şi cei şapte[n]
n-au lăsat urmaş. La urma tuturor
23 a murit şi femeia. La înviere[l], când
vor învia[o], căruia dintre ei îi va fi
soţie? pentru că cei şapte au avut-o
24 de soţie“. Şi Isus, răspunzând[a],
le-a spus: „Nu pentru aceasta vă
rătăciţi voi, necunoscând nici
Scripturile, nici puterea lui Dum-
25 nezeu? Pentru că, atunci când vor
învia dintre morţi, nici nu se în-
soară, nici nu se mărită, ci sunt*
26 ca îngerii[p] în ceruri. Iar despre cei
morţi, că înviază, n-aţi citit în car-
tea lui Moise, la *textul despre*
rug[q], cum i-a vorbit Dumnezeu, spu-
nând: «Eu* sunt Dumnezeul lui
Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi

25 *1 Cor. 15.42; 15.49,52.
26 *Ex. 3.6.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „în acela au aruncat pietre şi“ [c] *Unele ms.* „şi l-au insultat“; *alte ms.* „l-au trimis înapoi, insultându-*l*“ [d] *Unele ms. omit* „din nou“ [e] *Unele ms.* „avea“; *alte ms. ad.* „deci“ [f] *Unele ms* „preaiubitul său“ [g] *Unele ms. omit* „şi pe el“ [h] *Sau* „a fost făcută“ [i] *Sau* „împotriva lor“ [j] *Unele ms.* „a spus“ [k] *Lit.* „sământă“ *(şi în v.20-22)* [l] *Unele ms. ad.* „deci“ [m] *Unele ms.* „nelăsând“ [n] *Unele ms. ad.* „au luat-o şi“ [o] *Unele ms. omit* „când vor învia“ [p] *Unele ms. ad.* „care sunt“ [q] *Arbust spinos*

27 Dumnezeul lui Iacov»? El[a] nu este
Dumnezeul celor morți, ci al celor
vii[b]. Voi deci[c] vă rătăciți mult".

Porunca cea mare (Mt. 22.34-40; Lc. 10.25-28)

28 Și, apropiindu-se unul dintre
cărturarii care îi auzise discutând
împreună, văzând[d] că le-a răspuns
bine, L-a întrebat: „Care este *cea*
dintâi poruncă dintre toate?"

29 *Deut. 6.4.

29 Și Isus i-a răspuns: „*Cea* dintâi
poruncă dintre toate[e] *este*: «Ascul-
tă*, Israele! Domnul Dumnezeul
nostru este un singur Domn»,
30 și: «Să-L iubești pe Domnul Dum-
nezeul tău din toată inima ta și din
tot sufletul tău și cu[f] tot cugetul tău
și din toată puterea ta». Aceasta
31 *este cea* dintâi poruncă[g]. Și o a
doua, asemenea ei[h], *este* aceasta:
«Să-l* iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuți». Nu este altă
poruncă mai mare decât acestea".

31 *Lev. 19.18. Mt. 22.39. Rom. 13.9. Gal. 5.14. Iac. 2.8.

32 Și cărturarul I-a spus: „Bine,
Învățătorule, ai vorbit potrivit
adevărului, pentru că* El[a] este
Unul singur și nu este altul afară
33 de El. Și a-L iubi din toată inima
și cu[f] toată priceperea și din tot
sufletul[i] și cu[f] toată puterea, și a-l
iubi pe aproape ca pe sine este*
mai mult decât toate arderile-de-
34 tot și jertfele". Și Isus, văzând că
a răspuns cu pricepere, i-a spus:
„Tu nu ești departe de Împărăția
lui Dumnezeu". Și* nimeni nu
mai îndrăznea să-L întrebe.

32 *Deut. 4.39. Is. 45.6,14; 46.9.

33 *1 Sam.15.22 Osea 6.6. Mica 6.6,7,8.

34 *Mt. 22.46.

Al cui fiu este Hristosul (Mt. 22.41-46; Lc. 20.41-44)

35 Și Isus, răspunzând, spunea,
învățându*-i* în templu[j]: „Cum spun
cărturarii că Hristosul este fiu al
36 lui David? Pentru că[k] David însuși
a spus prin* Duhul Sfânt:
«Domnul** a zis Domnului meu:
Șezi la dreapta Mea până voi pune
pe vrăjmașii Tăi *ca* așternut al
37 picioarelor Tale[l]». David însuși
deci[m] Îl numește Domn; și cum
este El fiu al lui?" Și marea
mulțime Îl asculta cu bucurie.

36 *2 Sam. 23.2. **Ps. 110.1.

Mustrarea cărturarilor (Mt. 23.5-7,14; Lc. 20.45-47)

38 Și în* învățătura Sa le spunea:
„Feriți-vă** de cărturarii cărora le
place să umble în haine lungi, *căro-*
39 *ra le plac* și saluturile în piețe și
scaunele de seamă în sinagogi și
40 locurile de seamă la mese, care de-
vorează casele văduvelor și de
ochii lumii se roagă îndelung. Aceș-
tia vor primi mai aspră sentință".

38 *Cap. 4.2. **Lc.11.43.

Văduva săracă (Lc. 21.1-4)

41 Și Isus, stând jos în fața vis-
tieriei, privea cum mulțimea arun-
ca bani în* vistierie; și mulți bo-
42 gați aruncau mult. Și o văduvă
săracă a venit și a aruncat doi
43 bănuți[n], care fac un ban[o]. Și, che-
mând la *Sine* pe ucenicii Săi,
le-a zis[p]: „Adevărat vă spun, aceas-
tă* văduvă săracă a aruncat mai
mult decât toți cei care au arun-
44 cat în vistierie. Pentru că toți au
aruncat din prisosul lor, dar ea,
din sărăcia ei, a aruncat tot* ce
avea, tot ce-i rămăsese ca să
trăiască".

41 *2 Împ. 12.9

43 *2 Cor. 8.12.

44 *Deut. 24.6. 1 Ioan 3.17.

Dărâmarea templului și începutul durerilor (Mt. 24.1-51; Lc. 21.5-36)

13 Și, pe când ieșea din templu[j],
unul din ucenicii Săi ·I-a spus:
„Învățătorule, privește ce pietre
2 și ce clădiri!" Și Isus, răspun-
zând[c], i-a spus: „Vezi aceste clă-
diri mari? Nu* va fi lăsată piatră
pe piatră care nu va fi dărâmată".
3 Și, pe când ședea El pe Muntele
Măslinilor, în fața templului[j],
Petru și Iacov și Ioan și Andrei
4 L-au întrebat deoparte: „Spu-
ne-ne* când vor fi acestea și care
este semnul când se vor împlini
5 toate acestea". Și Isus, răspunzân-
du-le[c], a început să spună: „Ve-
deți* să nu vă amăgească cineva.
6 Pentru că[k] vor veni mulți în Nu-
mele Meu, spunând: «Eu sunt»; și
7 vor amăgi pe mulți. Iar când veți

2 *Lc. 19.44.

4 *Mt. 24.3. Lc. 21.7.

5 *Ier. 29.8. Ef. 5.6. 2 Tes. 2.3.

---

[a] *Unele ms.* „Dumnezeu" [b] *Unele ms.* „El nu este Dumnezeu al celor morți, ci Dumnezeu al celor vii" [c] *Unele ms. omit* [d] *Sau* „știind" [e] *Unele ms.* „*Cea* dintâi dintre toate poruncile"; *alte ms.* „*Cea* dintâi este"; *alte ms.* „*Cea* dintâi dintre toate" [f] *Lit.* „din" [g] *Unele ms. omit* „Aceasta *este cea* dintâi poruncă" [h] *Unele ms. omit* „asemenea ei" [i] *Unele ms. omit* „și din tot sufletul" [j] *Gr.* „hieron" [k] *Unele ms. omit* „Pentru că" [l] *Unele ms.* „pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale" [m] *Unele ms. omit* „deci"; *alte ms.* „Dacă deci David" [n] *Gr.* „lepton", *cea mai mică monedă evreiască (de aramă)* [o] *Gr.* „kodrantes", *un sfert dintr-un „asarion"* [p] *Unele ms.* „le zice"

auzi de războaie şi de zvonuri de
războaie, să nu vă tulburaţi; pen-
tru că[a] trebuie să fie *toate acestea*,
8 dar nu *va fi* încă sfârşitul. Pentru
că se va ridica naţiune contra na-
ţiune şi împărăţie contra împă-
răţie; şi[b] vor fi cutremure în dife-
rite locuri, şi vor fi foamete şi
tulburări[c]. Acestea* *vor fi* începu-
9 turi ale durerilor. Dar voi luaţi sea-
ma* la voi înşivă, pentru că[a] vă vor
da *pe mâna* sinedriilor şi
sinagogilor; veţi fi bătuţi şi veţi
fi aduşi înaintea guvernatorilor şi
a împăraţilor pentru Mine, ca
10 mărturie pentru ei. Şi Evanghelia
trebuie să fie vestită întâi* tuturor
11 naţiunilor. Dar, când* vă vor duce
ca să vă dea *în mâinile lor*, nu vă
îngrijoraţi dinainte cu privire la ce
veţi spune[d]; ci orice vi se va da în
ceasul acela, aceea vorbiţi; pentru
că nu voi sunteţi cei care vorbiţi,
12 ci** Duhul Sfânt. Şi frate va* da la
moarte pe frate şi tatăl pe copil; şi
copiii se vor ridica împotriva
părinţilor şi vor face să fie omo-
13 râţi[e]; şi veţi* fi urâţi de toţi pentru
Numele Meu; dar cine** va răbda
până la sfârşit, acela va fi mântuit.

8 *Mt. 24.8.
9 *Mt. 10.17; 10.18; 24.9. Apoc. 2.10.
10 *Mt. 24.14.
11 *Mt. 10.19. Lc. 12.11; 21.14. **Fap. 2.4; 4.8,31.
12 *Mica 7.6. Mt. 10.21; 24.10. Lc. 21.16.
13 *Mt. 24.9. Lc. 21.17. **Dan.12.12. Mt. 10.22; 24.13.

Urâciunea pustiirii

14 Dar, când* veţi vedea urâciu-
nea pustiirii[f] stând** unde nu tre-
buie (cine citeşte să înţeleagă), a-
tunci cei† din Iudeea să fugă în
15 munţi; şi cine este pe acoperişul
casei să nu coboare în casă[g], nici
să nu intre ca să ia ceva din casa
16 lui; şi cine este la câmp să nu se
întoarcă înapoi ca să-şi ia haina.
17 Dar vai* de cele însărcinate şi de
cele care alăptează în acele zile!
18 Şi rugaţi-vă ca[h] să nu fie iarna;
19 pentru că* *în* zilele acelea va fi
necaz aşa cum n-a mai fost de
la începutul creaţiei pe care a cre-
at-o Dumnezeu, până acum, şi
20 niciodată nu va mai fi. Şi, dacă
n-ar fi scurtat Domnul zilele ace-
lea[b], n-ar fi fost mântuită nici o
făptură[j]; dar, datorită celor aleşi,
pe care i-a ales El, a scurtat zilele
21 acelea[b]. Şi atunci*, dacă cineva
vă va spune: «Iată, aici *este* Hris-
tosul!», sau[i]: «Iată acolo!», să nu
22 credeţi. Pentru că se vor ridica
falşi Hristoşi şi falşi profeţi şi vor
face[k] semne şi minuni, ca să amă-
gească, dacă este posibil, chiar[b]
23 pe cei aleşi. Dar voi luaţi seama*!
Iată[b], v-am spus toate dinainte.

14 *Mt. 24.15. **Dan. 9.27. †Lc. 21.21.
17 *Lc. 21.23; 23.29.
19 *Dan. 9.26; 12.1. Ioel 2.2. Mt. 24.21.
21 *Mt. 24.23. Lc. 17.23; 21.8.
23 *2 Pet. 3.17.

Venirea Fiului Omului

24 Iar în* zilele acelea, după[l] ne-
cazul acela, soarele se va întune-
25 ca, şi luna nu-şi va da lumina şi
stelele vor cădea din cer şi pu-
terile care sunt în ceruri vor fi clă-
26 tinate. Şi atunci* Îl vor vedea pe
Fiul Omului venind în nori cu ma-
27 re putere şi glorie. Şi atunci îi va
trimite pe îngerii Săi[b] şi îi va strân-
ge pe aleşii Săi[b] din cele patru
vânturi, de la marginea pământului
28 până la marginea cerului. Dar de*
la smochin învăţaţi parabola: când
ramura lui este deja fragedă şi
dă frunze, cunoaşteţi că vara este
29 aproape; aşa şi voi, când veţi ve-
dea întâmplându-se acestea, să
30 ştiţi că este[m] aproape, la uşi. Ade-
vărat vă spun că nicidecum nu va
trece această generaţie, până nu
31 vor avea loc toate acestea. Cerul
şi pământul vor trece, dar cuvinte-
le* Mele nicidecum nu vor trece.

24 *Dan. 7.10. Ţef. 1.15. Mt. 24.29. Lc. 21.25.
26 *Dan. 7.13; 7.14. Mt. 16.27; 24.30. Cap. 14.62. Fap. 1.11. 1 Tes. 4.16. 2 Tes. 1.7,10 Apoc. 1.7.
28 *Mt. 24.32. Lc. 21.29.
31 *Is. 40.8.

Îndemn la veghere

32 Dar, despre ziua aceea sau[n]
despre ceasul acela[o], nimeni nu
ştie: nici îngerii care sunt[p] în cer,
33 nici Fiul, ci *numai* Tatăl. Luaţi
seama*, vegheaţi şi rugaţi-vă[q];
pentru că nu ştiţi când este timpul:
34 *este** ca un om care pleacă din
ţară, îşi lasă casa şi dă robilor săi
autoritate şi[b] fiecăruia lucrarea

33 *Mt. 24.42; 25.13. Lc. 12.40; 21.34. Rom. 13.11. 1 Tes. 5.6.
34 *Mt. 24.45; 25.14.

---

[a] *Unele ms. omit* „pentru că" [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. omit* „în diferite locuri, şi vor fi foamete şi tulburări"; *alte ms. omit numai* „şi tulburări" [d] *Unele ms. ad.* „nici nu vă pregătiţi vorbirea" [e] *Prin instanţe juridice* [f] *În sensul: care pustieşte; unele ms. ad.* „despre care s-a spus prin profetul Daniel" [g] *Unele ms. omit* „în casă" [h] *Unele ms. ad.* „fuga voastră" [i] *Unele ms.* „şi"; *alte ms. omit* [j] *Lit.* „carne" [k] *Lit.* „vor da" [l] *Sau* „cu" [m] *Sau* „El este" [n] *Unele ms.* „şi" [o] *Unele ms.* „sau ceasul" [p] *Unele ms. omit* „care sunt" [q] *Unele ms. omit* „şi rugaţi-vă"

35 *Mt. 24.42; 24.44.

lui; şi i-a poruncit portarului să
35 vegheze. Vegheaţi* deci, pentru
că nu ştiţi când vine stăpânul ca-
sei: seara, sau la miezul nopţii,
sau la cântatul cocoşului, sau di-
36 mineaţa; ca nu cumva, venind pe
neaşteptate, să vă găsească dor-
37 mind. Iar ce vă spun vouă, spun
tuturor: vegheaţi!“

Sfat împotriva lui Isus (Mt. 26.3-5; Lc. 22.1,2; Ioan 11.45-53)

1 *Mt. 26.2. Ioan 11.55; 13.1.

14 Iar după două* zile erau Paş-
tele şi Azimele; şi preoţii de
seamă şi cărturarii căutau cum
să-L prindă prin viclenie şi să-L
2 omoare; pentru că[a] spuneau: „Nu
în sărbătoare, ca nu cumva să fie
tulburare în popor“.

Ungerea lui Isus la Betania (Mt. 26.6-13; Ioan 12.1-8)

3 *Lc. 7.37.

3 Şi*, când era în Betania, în
casa lui Simon Leprosul, pe când
stătea la masă, a venit o femeie
având un vas de alabastru cu mir
de nard curat, foarte scump; şi[b],
spărgând vasul de alabastru, a
4 turnat *mirul* pe capul Lui. Şi erau
unii supăraţi în ei înşişi şi spu-
neau[c]: „Pentru ce s-a făcut această
5 risipă de mir? Pentru că mirul
acesta[d] se putea vinde cu mai mult
de trei sute de dinari şi să se dea
săracilor“; şi vorbeau cu multă
6 mânie împotriva ei. Dar Isus a
spus: „Lăsaţi-o; de ce îi faceţi su-
părare? Ea a făcut o lucrare bună

7 *Deut. 15.11.

7 faţă de Mine. Pentru că pe* săraci
întotdeauna îi aveţi cu voi şi,
oricând vreţi, le puteţi face bine,
dar pe Mine nu Mă aveţi întot-
8 deauna. Ea a făcut ce a putut: Mi-a
uns trupul mai înainte pentru înmor-
9 mântare. Şi[b] adevărat vă spun:
oriunde va fi predicată Evanghe-
lia aceasta[b], în toată lumea, se va
vorbi şi despre ce a făcut *femeia*
aceasta, spre amintirea ei“.

Trădarea lui Iuda (Mt. 26.14-16; Lc. 22.3-6)

10 Şi Iuda Iscarioteanul, unul din
cei doisprezece, a mers la preoţii
de seamă, ca să-L dea *în mâinile*
11 lor. Şi ei, când au auzit, s-au bucu-
rat şi au promis să-i dea bani; şi
el căuta cum să-L dea *în mâinile*
lor la timp potrivit.

Sărbătorirea Paştelui (Mt. 26.17-24; Lc. 22.7-13; 22. 21-23; Ioan 13.21-30)

12 Şi, în cea dintâi zi a Azimelor,
când jertfeau paştele, ucenicii Săi
·I-au spus: „Unde vrei să mergem
şi să pregătim, ca să mănânci paş-
13 tele?“ Şi ·i-a trimis pe doi dintre
ucenicii Săi şi ·le-a spus: „Mergeţi
în cetate; şi vă va întâmpina un om
ducând un urcior cu apă; urmaţi-l.
14 Şi unde va intra el, spuneţi stă-
pânului casei: «Învăţătorul zice:
Unde este camera Mea[b] de oas-
peţi, în care să mănânc paştele cu
15 ucenicii Mei?» Şi el vă va arăta o
cameră mare de sus, aşternută gata;
16 [e]acolo pregătiţi pentru noi“. Şi
ucenicii Săi[b] au plecat şi au ajuns
în cetate şi au găsit după cum le
spusese El; şi au pregătit paştele.

Descoperirea trădătorului (Mt. 26.20-25; Lc. 22.21-23; Ioan 13.21-30)

17 Şi, când s-a făcut seară, ·a ve-
18 nit cu cei doisprezece. Şi, pe când
stăteau ei la masă şi mâncau, Isus
a spus: „Adevărat vă spun că unul
dintre voi Mă va preda, cel care
19 mănâncă împreună cu Mine“. Şi au
început să se întristeze şi să-I spu-
nă unul câte unul: „Nu cumva *sunt*
20 eu?[f]“ Dar El a răspuns şi[g] le-a zis:
„*Este* unul din cei doisprezece, cel
care[h] înmoaie cu Mine în farfurie.

21 *Mt. 26.24. Lc. 22.22.

21 Fiul* Omului Se duce, în adevăr,
după cum este scris despre El,
dar vai de omul acela prin care
este vândut Fiul Omului! Bine
era[b] pentru omul acela dacă nu
s-ar fi născut“.

Instituirea Cinei Domnului (Mt. 26.26-30; Lc. 22.15-20; 1 Cor. 11.23-25)

22 *Lc. 22.19. 1 Cor. 11.23.

22 Şi, pe când* mâncau ei, Isus[i],
luând pâine, binecuvântând, a
frânt-o şi le-a dat-o şi a spus:
„Luaţi,[j] acesta este trupul Meu“.
23 Şi, luând paharul[k], mulţumind,
24 le-a dat; şi au băut toţi din el. Şi
le-a spus: „Acesta este sângele
Meu, al noului legământ[l], cel care
25 se varsă pentru mulţi. Adevărat vă
spun că nicidecum nu voi mai bea
din rodul viţei, până în ziua aceea

[a] *Unele ms.* „şi“ *sau* „dar“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. omit* „şi spuneau“ [d] *Unele ms. omit* „mirul“; *alte ms. omit* „acesta“ [e] *Unele ms. ad.* „şi“ [f] *Unele ms. ad.* „şi altul: «Nu cumva *sunt* eu?»“ [g] *Unele ms. omit* „a răspuns şi“ [h] *Sau* „unul care“ [i] *Unele ms.* „El“ [j] *Unele ms. ad.* „mâncaţi“ [k] *Unele ms.* „un pahar“ [l] *Unele ms.* „al legământului“

26 *Mt. 26.30.

când îl voi bea nou[a] în Împărăția
26 lui Dumnezeu“. Și, după ce* au
cântat o cântare de laudă[b], au ie-
șit spre Muntele Măslinilor.

Înștiințarea ucenicilor (Mt. 26.31-35; Lc. 22.31-34; Ioan 13.36-38)

27 Și Isus ·le-a spus: „Toți vă veți
poticni[c], pentru că este scris:
«Voi* bate păstorul, și oile se
28 vor risipi». Dar, după* învierea
Mea, voi merge înaintea voastră
29 în Galileea“. Iar Petru I-a spus:
„Chiar dacă toți se vor poticni,
30 totuși eu nu“. Și Isus ·i-a zis:
„Adevărat îți spun că tu[d], astăzi,
în noaptea aceasta, mai înainte de
a cânta de două ori cocoșul[e], Mă
31 vei tăgădui de trei ori“. Dar el[f]
spunea cu mai multă tărie: „*Chiar*
dacă ar trebui să mor cu Tine,
nicidecum nu Te voi tăgădui“. Și
toți spuneau la fel.

27 *Zah. 13.7.
28 *Cap. 16.7.

Isus în Ghetsimani (Mt. 26.36-46; Lc. 22.39-46)

32 Și* ei ·au venit într-un loc al
cărui nume *este* Ghetsimani; și ·le-a
spus ucenicilor Săi: „Ședeți aici,
33 până Mă voi ruga“. Și ·i-a luat cu
Sine pe Petru și pe Iacov și pe
Ioan. Și a început să Se întristeze
34 și să Se tulbure adânc[g]. Și ·le-a
spus: „Sufletul* Meu este foarte
întristat, până la moarte; rămâneți
35 aici și vegheați“. Și, mergând pu-
țin mai înainte, a căzut la pământ;
și Se ruga ca, dacă este posibil,
să treacă de la El ceasul *acela*.
36 Și spunea: „Ava*, Tată, la Tine
toate** *sunt* posibile; depărtează
paharul acesta de la Mine; dar†
nu ce vreau Eu, ci ceea ce *vrei* Tu
37 *fie*“. Și ·a venit și ·i-a găsit dor-
mind și ·i-a spus lui Petru: „Si-
mone, dormi? N-ai fost în stare un
38 singur ceas să veghezi? Vegheați
și rugați-vă, ca să nu intrați în
ispită. Duhul*, în adevăr, *este* plin
de râvnă[h], dar carnea, fără pu-
39 tere“. Și, mergând din nou, S-a
40 rugat, spunând același cuvânt. Și,
întorcându-Se, i-a găsit din nou
dormind, pentru că ochii le erau

32 *Ioan 18.1.
34 *Ioan 12.27.
36 *Rom. 8.15. Gal. 4.6. **Ev. 5.7. †Ioan 5.30; 6.38.
38 *Rom. 7.23. Gal. 5.17.

îngreuiați; și nu știau ce să-I răs-
41 pundă. Și ·a venit a treia oară și
·le-a zis: „Dormiți de acum și
odihniți-vă. Destul; a* venit cea-
sul; iată, Fiul Omului este dat în
42 mâinile păcătoșilor. Ridicați-vă*,
să mergem; iată, s-a apropiat cel
care Mă vinde“.

41 *Ioan 13.1.
42 *Mt. 26.46. Ioan 18.1,2.

Arestarea lui Isus (Mt. 26.47-56; Lc. 22.47-53; Ioan 18.3-11)

43 Și îndată, pe când vorbea El
încă, vine Iuda[i], [j]unul din cei doi-
sprezece, și cu el o mare[d] mul-
țime cu săbii și cu ciomege, de la
preoții de seamă și de la cărturari
44 și de la bătrâni. Iar cel care L-a
vândut le dăduse un semn, spu-
nând: „Pe care-L voi săruta, Ace-
la este; apucați-L și duceți-*L*
45 sub pază“. Și, venind, apropiin-
du-se îndată de El, ·a spus: „Ra-
46 bi![k]“; și L-a sărutat mult[l]. Și au
pus mâinile pe El și L-au apucat.
47 Iar unul din cei care stăteau pe
lângă El, scoțându-și sabia, l-a
lovit pe robul marelui preot și
48 i-a tăiat urechea. Și Isus*, răs-
punzând, le-a spus: „Ați ieșit ca
împotriva unui tâlhar, cu săbii și
49 cu ciomege, ca să Mă prindeți? În
fiecare zi eram cu voi în templu[m],
învățându-*vă*, și nu M-ați prins.
Dar *aceasta este* ca să* se împli-
50 nească Scripturile“. Și* toți L-au
51 părăsit și au fugit. Și un tânăr Îl
urma, cu o învelitoare de in arun-
cată pe *trupul* gol; și ei[n] ·l-au
52 apucat; dar el, lăsând învelitoa-
rea de in în urmă, a fugit[o] gol.

48 *Mt. 26.55. Lc. 22.52.
49 *Ps. 22.6. Is. 53.7. Lc. 22.37; 24.44.
50 *Ps. 88.8. Vers. 27.

Isus înaintea sinedriului (Mt. 26.57-68; Lc. 22.54-55; 22.63-71; Ioan 18.12-13; 18.19-24)

53 Și L-au dus pe Isus la marele
preot; și ·s-au adunat la el toți
preoții de seamă și bătrânii și căr-
54 turarii. Și Petru, de departe, L-a
urmat până înăuntru, în curtea
marelui preot; și ședea cu slujito-
55 rii și se încălzea la foc[p]. Și preo-
ții* de seamă și tot sinedriul cău-
tau mărturie împotriva lui Isus, ca
56 să-L omoare, și nu găseau. Pentru
că mulți mărturiseau fals împo-

55 *Mt. 26.59.

[a] *Nu din nou, ci într-un fel nou* [b] *Un psalm* [c] *Unele ms. ad.* „de Mine în noaptea aceasta“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Lit.* „cocoș“ *(și în v. 68, 72)* [f] *Unele ms.* „Petru“ [g] *Sau* „să Se tulbure în duh“ [h] *Lit.* „*este* gata“ [i] *Unele ms. ad.* „Iscarioteanul“ [j] *Unele ms. ad.* „fiind“ [k] *Unele ms. ad.* „Rabi“ [l] *Sau* „L-a acoperit cu sărutări“ [m] *Gr.* „hieron“ [n] *Unele ms.* „tinerii“ [o] *Unele ms. ad.* „de ei“ [p] *Lit.* „la lumina *focului*“

triva Lui şi mărturiile lor nu se
57 potriveau. Şi unii s-au ridicat şi
au mărturisit fals împotriva Lui,
58 *Cap. 15.29. Ioan 2.19.
58 spunând: „Noi L-am auzit spunând:
«Eu* voi dărâma templul[a] acesta,
care este făcut de mâini, şi în trei
zile voi zidi altul, care nu este făcut
59 de mâini»“. Şi nici aşa nu se potri-
60 *Mt. 26.62.
60 vea mărturia lor. Şi* marele preot,
ridicându-se în mijloc, L-a întrebat
pe Isus, spunând: „Nu răspunzi ni-
mic? Ce mărturisesc aceştia împo-
61 *Is. 53.7. **Mt. 26.63.
61 triva Ta?“ Dar* El tăcea şi nu răs-
pundea nimic. Marele** preot L-a
întrebat din nou şi ·I-a spus: „Tu eşti
Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?“
62 *Mt. 24.30; 26.64. Lc. 22.69.
62 Şi Isus a spus: „Eu sunt. Şi-L* veţi
vedea pe Fiul Omului şezând la
dreapta puterii şi venind cu norii
63 cerului“. Şi marele preot, sfâşiin-
du-şi hainele, ·a zis: „Ce nevoie mai
64 avem de martori? Aţi auzit hula. Ce
gândiţi?“ Şi ei toţi L-au condam-
65 nat ca fiind vinovat de moarte. Şi
unii au început să-L scuipe şi să-I
acopere faţa şi să-L bată cu pumnii
şi să-I spună: „Profeţeşte!“ Iar
slujitorii Îl loveau cu palmele[b].

Tăgăduirea lui Petru (Mt. 26.69-75; Lc. 22.54-62; Ioan 18.15-18; 18.25-27)

66 *Mt. 26.58.
66 Şi* Petru fiind jos, în curte, ·a
venit una dintre servitoarele mare-
67 lui preot; şi, văzându-l pe Petru
încălzindu-se, ·s-a uitat la el şi ·i-a
spus: „Şi tu erai cu Nazarineanul
68 Isus“. Dar el a tăgăduit, spunând:
„Nu ştiu, nici nu înţeleg ce spui“.
Şi a ieşit în pridvor; şi a cântat co-
69 *Mt. 26.71. Lc. 22.58. Ioan 18.25.
69 coşul. Şi* servitoarea, văzându-l, a
început să spună din nou celor care
stăteau acolo: „Acesta este dintre
70 *Mt. 26.73. Lc. 22.59. Ioan 18.26. **Fap. 2.7.
70 ei“. Şi el a tăgăduit din nou. Şi, puţin
după* aceea, cei care stăteau acolo
i-au spus din nou lui Petru: „Cu
adevărat eşti dintre ei, pentru că**
71 şi tu eşti galileean[c]“. Dar el a început
să se blesteme şi să se jure: „Nu-L
cunosc pe Omul acesta despre care
72 *Mt. 26.75.
72 vorbiţi“. Şi* a doua oară a cântat
cocoşul. Şi Petru şi-a amintit
cuvântul pe care i l-a spus Isus:
„Mai înainte de a cânta cocoşul
de două ori, Mă vei tăgădui de trei
ori“; şi, gândindu-se la aceasta,
plângea.

Isus înaintea lui Pilat (Mt. 27.1,2; 27.11-26; Lc. 23.1-7; 23.13-25; Ioan 18.28-40; 19.1-16)

15 Şi* îndată, dimineaţa, preoţii de
seamă, ţinând sfat cu bătrânii
şi cu cărturarii şi cu tot sinedriul,
L-au legat pe Isus şi *L*-au dus şi
2 *L*-au dat *în mâna* lui Pilat. Şi Pi-
lat L-a întrebat: „Tu* eşti Împă-
ratul iudeilor?“ Şi El, răspunzând,
1 *Ps. 2.2. Lc. 22.66. Fap. 3.13; 4.26.
3 i-a spus: „Tu zici“. Şi preoţii de
4 seamă Îl acuzau de multe. Şi Pi-
2 *Mt. 27.11.
lat L-a întrebat din nou, spunând:
4 *Mt. 27.13.
„Nu răspunzi nimic? Iată* câte
mărturisesc ei împotriva Ta[d]!“
5 Dar Isus* n-a mai răspuns nimic,
5 *Is. 53.7. Ioan 19.9.
6 încât Pilat se mira. Iar la* săr-
6 *Mt. 27.15. Lc. 23.17. Ioan 18.39.
bătoare le elibera un întemniţat,
7 pe oricare-l cereau ei. Şi era *unul*
numit Baraba, legat cu cei răs-
culaţi[e] care comiseseră omor în
8 răscoală. Şi mulţimea, strigând[f],
a început să-i ceară *să le facă* aşa
9 cum obişnuia pentru ei. Dar Pilat
le-a răspuns, zicând: „Vreţi să vi-L
eliberez pe Împăratul iudeilor?“
10 Pentru că ştia că preoţii de seamă
din invidie Îl dăduseră *în mâna*
11 *Mt. 27.20. Fap. 3.14.
11 *lui*. Dar preoţii* de seamă au agi-
tat mulţimea, ca să le elibereze mai
12 bine pe Baraba. Şi Pilat, răspun-
zând, le-a spus din nou: „Ce vreţi
deci să fac cu Acela pe care Îl nu-
13 miţi[g] Împărat[h] al iudeilor?“ Şi ei
au strigat din nou: „Răstigneşte-L!“
14 Şi Pilat le-a spus: „Dar ce rău a
făcut?“ Dar ei au strigat şi mai
15 *Mt. 27.26. Ioan 19.1,16.
15 tare[i]: „Răstigneşte-L!“ Şi Pilat*,
dorind să facă pe plac mulţimii,
le-a eliberat pe Baraba; şi, după
ce L-a biciuit, L-a dat pe Isus ca
să fie răstignit.

Isus batjocorit de ostaşi (Mt. 27.27-31; Ioan 19.2,3)

16 Şi ostaşii L-au dus înăuntru, în
curtea palatului, care este preto-
riu[j]; şi ei ·au adunat toată ceata[k].
17 Şi ·L-au îmbrăcat în purpură şi,

[a] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [b] *Sau* „cu nuielele“ *(vezi Mica 5.1); alte ms.* „L-au primit cu bătăi“ [c] *Unele ms. ad.* „şi vorbirea ta este aşa“ [d] *Unele ms.* „Iată de câte Te învinuiesc ei“ [e] *Unele ms. ad.* „împreună cu el“ [f] *Unele ms.* „suindu-se“ [g] *Unele ms. omit* „Acela pe care Îl numiţi“ [h] *Unele ms.* „Împăratul“ [i] *Unele ms.* „şi mai mult“ [j] *Sala în care judeca guvernatorul roman* [k] *Lit.* „cohorta“

împletind o cunună de spini, ·I-au
18 pus-o *pe cap*. Şi au început să-L
salute: „Salutare[a], Împărate al
19 iudeilor!“ Şi Îl băteau peste cap cu
o trestie şi Îl scuipau şi, plecân-
20 d*u-şi* genunchii, I se închinau. Şi,
după ce şi-au bătut joc de El,
L-au dezbrăcat de purpură şi L-au
îmbrăcat cu hainele Lui; şi ·L-au
dus afară ca să-L răstignească.

Răstignirea lui Isus (Mt. 27.32-44; Lc. 23.26-43; Ioan 19.17-24)

21 Şi ·l-au obligat pe un trecător
care venea de la câmp, pe un oare-
care Simon, un cirenean, tatăl lui
Alexandru şi al lui Ruf, să meargă
22 *cu ei*, ca să-I ducă crucea. Şi ·L-au
dus* la locul[b] *numit* Golgota, care
23 tradus este „Locul Căpăţânii“. Şi
I-au* dat să bea[c] vin amestecat
24 cu smirnă, dar El n-a luat. Şi, după
ce L-au răstignit, au* împărţit[d]
hainele Lui între ei, aruncând sorţi
pentru ele, *ca să ştie* ce să ia fie-
25 care. Şi era* al treilea ceas, şi L-au
26 răstignit. Şi inscripţia acuzaţiei
Lui era scrisă* deasupra: „Împăra-
27 tul iudeilor“. Şi împreună* cu El
·au răstignit doi tâlhari: unul la
dreapta Lui[e] şi unul la stânga Lui.
28 Şi s-a împlinit Scriptura care zice:
«Şi a* fost socotit printre cei fără
29 de lege».[f] Şi trecătorii* Îl huleau,
dând din cap[g] şi spunând: „Uă,
Cel** care dărâmi templul[h] şi în trei
30 zile îl zideşti; mântuieşte-Te pe Tine
31 Însuţi şi coboară de pe cruce!“ [i]La
fel şi preoţii de seamă, bătându-şi
joc *de El* între ei, cu cărturarii,
spuneau: „Pe alţii i-a mântuit; pe
Sine Însuşi nu Se poate mântui!
32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să co-
boare acum de pe cruce, ca să
vedem şi să credem!“ Şi cei* răs-
tigniţi împreună cu El Îl insultau.

22 *Mt. 27.33. Lc. 23.33. Ioan 19.17.
23 *Mt. 27.34.
24 *Ps. 22.18. Lc. 23.34. Ioan 19.23.
25 *Mt. 27.35. Lc. 23.33. Ioan 19.18.
26 *Mt. 27.37. Ioan 19.19.
27 *Mt. 27.38.
28 *Is. 53.12. Lc. 22.37.
29 *Ps. 22.7. **Cap. 14.58 Ioan 2.19.
32 *Mt. 27.44. Lc. 23.39.

Moartea lui Isus (Mt. 27.45-56; Lc. 23.44-49; Ioan 19.30)

33 Şi, când a venit ceasul al şa-
selea, s-a făcut întuneric peste toa-
tă ţara[j], până la ceasul al nouălea.
34 Şi, la ceasul al nouălea, Isus a stri-
gat cu glas tare, spunând[e]: „Eloi*,
Eloi, lama sabactani?“, care tradus
înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dum-
nezeul Meu, pentru ce M-ai pără-
35 sit?“ Şi unii dintre cei care stăteau
acolo, când au auzit *aceste cuvinte*,
au spus: „Iată, îl cheamă pe Ilie!“
36 Şi unul, alergând* şi umplând un bu-
rete cu oţet, l-a pus într-o trestie şi[k]
Îi dădea** să bea, spunând: „Lăsaţi,
să vedem dacă vine Ilie să-L ia jos!“
37 Şi* Isus, scoţând un strigăt
38 tare, Şi-a dat duhul. Şi perdeaua*
templului[h] s-a rupt în două de sus
39 până jos. Şi* centurionul, care
stătea în faţa Lui, când a văzut
că Şi-a dat duhul strigând astfel,
a spus: „Cu adevărat, Omul aces-
40 ta era Fiu al lui Dumnezeu!“ Şi
erau* şi *nişte* femei privind de**
departe, printre care erau şi Maria
din Magdala, şi Maria, mama lui
Iacov cel mic şi a lui Iose, şi Sa-
41 lome, care, de asemenea, când era
El în Galileea, Îl urmau* şi-I slu-
jeau, şi multe altele, care s-au suit
cu El la Ierusalim.

34 *Ps. 22.1. Mt. 27.46.
36 *Mt. 27.48. Ioan 19.29. **Ps. 69.21.
37 *Mt. 27.50. Lc. 23.46. Ioan 19.30.
38 *Mt. 27.51. Lc. 23.45.
39 *Mt. 27.54. Lc. 23.47.
40 *Mt. 27.55. Lc. 23.49. **Ps. 38.11.
41 *Lc. 8.2,3.

Înmormântarea lui Isus (Mt. 27.57-61; Lc. 23.50-56; Ioan 19.38-42)

42 Şi, când se făcuse deja seară,
pentru că era Pregătirea, care este
43 înainte de sabat, venind[l] Iosif din
Arimateea, un consilier[m] onorabil,
care aştepta* şi el Împărăţia lui
Dumnezeu, a îndrăznit şi a intrat
la Pilat şi a cerut trupul lui Isus.
44 Şi Pilat s-a mirat că era deja mort;
şi, chemându-l la *sine* pe centu-
rion, l-a întrebat dacă a murit de
45 mult; şi, când a aflat de la centu-
rion, i-a dăruit lui Iosif trupul[n].
46 Şi*, după ce a cumpărat pânză
de in, [o]L-a luat jos, L-a înfăşurat
în pânza de in şi L-a pus într-un
mormânt care era săpat în stâncă;
şi a prăvălit o piatră la uşa mor-
47 mântului. Şi Maria din Magdala
şi Maria, *mama* lui Iose[p], priveau
unde L-au pus.

43 *Lc. 2.25,38.
46 *Mt. 27.59; 27.60. Lc. 23.53. Ioan 19.40.

[a] *Lit.* „Bucură-Te“, *formulă prescurtată de salut; aici cu sens dispreţuitor* [b] *Unele ms.* „la un loc“ [c] *Unele ms. omit* „să bea“ [d] *Unele ms.* „împart“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. omit v. 28* [g] *Lit.* „clătinându-şi capetele“ [h] *Gr.* „naos“ [i] *Unele ms. ad.* „Şi“ *sau* „Iar“ [j] *Sau* „peste tot pământul“ [k] *Unele ms.* „şi, punându-l într-o trestie“ [l] *Unele ms.* „a venit“ [m] *Membru al sinedriului* [n] *Unele ms.* „trupul mort“ [o] *Unele ms. ad.* „şi“ [p] *Sau* „Iosif“

Învierea lui Isus (Mt. 28.1-8; Lc. 24.1-12; Ioan 20.1-18)

1 *Lc. 23.56.
2 *Lc. 24.1. Ioan 20.1.
5 *Lc. 24.3. Ioan 20.11; 20.12.
6 *Mt. 28.5-7.
7 *Mt. 26.32. Cap. 14.28.

16 Şi, după ce a trecut sabatul,
Maria din Magdala, şi Maria,
mama lui Iacov, şi Salome au*
cumpărat miresme, ca să vină
2 să-L ungă. Şi dis-de-dimineaţă,
în* întâia *zi* a săptămânii, ele ·au
venit la mormânt, pe când răsărea
3 soarele. Şi ziceau între ele: „Cine
ne va răsturna piatra de la uşa mor-
4 mântului?“ Şi, privind în sus, ·au
văzut că piatra fusese răsturnată;
5 pentru că era foarte mare. Şi*,
intrând în mormânt, au văzut pe
un tânăr şezând în dreapta, îmbră-
cat în veşmânt lung, alb; şi s-au în-
6 spăimântat; dar el* ·le-a spus: „Nu
vă înspăimântaţi! Îl căutaţi pe
Isus Nazarineanul, Cel răstignit.
El a înviat! Nu este aici. Iată locul
7 unde fusese pus . Dar duceţi-vă,
spuneţi ucenicilor Săi şi lui Petru
că El merge înaintea voastră în
Galileea; acolo Îl veţi vedea, după
8 cum* v-a spus“. Şi au ieşit[a] şi au
fugit de la mormânt; şi le-a cuprins
tremur şi uimire; şi n-au spus
nimănui nimic, pentru că se te-
meau.

Isus după înviere (Mt. 28.9-10; 28.16-20; Lc. 24.13-53)

9 *Ioan 20.14. **Lc. 8.2.
10 *Lc. 24.10. Ioan 20.18.

9 [b]Iar după ce a înviat dis-de-
dimineaţă, în întâia *zi* a săptămâ-
nii, S-a* arătat întâi Mariei din
Magdala, din** care scosese şapte
10 demoni. Ea* a mers şi a vestit *aces-*
tea celor care fuseseră cu El, care
11 jeleau şi plângeau. Şi ei*, auzind
că este viu şi că a fost văzut de ea,
12 n-au crezut. Şi, după acestea, li
S-a arătat cu altă înfăţişare la* doi
dintre ei, pe când erau pe drum,
13 ducându-se la câmp. Şi ei au mers
şi au vestit celorlalţi; nici pe ei nu
14 i-au crezut. [c]După aceea*, pe când
stăteau la masă, li S-a arătat celor
unsprezece şi i-a mustrat pentru
necredinţa lor şi împietrirea inimii
lor, pentru că nu i-au crezut pe cei
15 care-L văzuseră înviat[d]. Şi* le-a
spus: „Mergeţi în toată lumea şi**
predicaţi Evanghelia la toată
16 creaţia. Cine* va crede şi va fi
botezat va fi mântuit; şi** cine nu
17 va crede va fi condamnat. Şi aceste
semne îi vor însoţi pe cei care vor
crede: în* Numele Meu vor scoate
demoni; vor** vorbi în limbi noi;
18 vor ridica *în mână* şerpi*; şi, dacă
vor bea ceva de moarte, [e]nu-i va
vătăma; vor** pune mâinile peste
cei bolnavi, şi *ei* se vor face bine“.

Înălţarea lui Isus

19 Domnul[f] deci, după* ce le-a
vorbit, a** fost înălţat[g] la cer şi
S-a† aşezat la dreapta lui Dum-
20 nezeu. Şi ei, plecând, au predicat
pretutindeni, Domnul lucrând cu
ei şi* întărind cuvântul prin sem-
nele care-*l* urmau. Amin[h].

11 *Lc. 24.11.
12 *Lc. 24.13.
14 *Lc. 24.36. Ioan 20.19. 1 Cor. 15.5.
15 *Mt. 28.19. Ioan 15.16. **Col. 1.23.
16 *Ioan 3.18; 3.36. Fap. 2.38; 16.30-32. Rom. 10.9. 1 Pet. 3.21. **Ioan 12.48
17 *Lc.10.17. Fap. 5.16; 8.7; 16.18; 19.12. **Fap. 2.4; 10.46; 19.6. 1 Cor. 12.10; 12.28.
18 *Lc. 10.19. Fap. 28.5. **Fap. 5.15; 5.16; 9.17; 28.8. Iac. 5.14,15.
19 *Fap. 1.2,3. **Lc. 24.51. †Ps. 110.1. Fap. 7.55.
20 *Fap. 5.12; 14.3. 1 Cor. 2.4,5. Ev. 2.4.

[a] *Unele ms. ad.* „în grabă“ [b] *Unele ms. omit versetele 9-20* [c] *Unele ms. ad.* „Şi“ *sau* „Dar“ [d] *Unele ms. ad.* „dintre morţi“ [e] *Unele ms. ad.* „nicidecum“ [f] *Unele ms. ad.* „Isus“; *alte ms. omit* „Domnul“ [g] *Lit.* „primit sus“ [h] *Unele ms. omit* „Amin“

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Introducere

1 Întrucât mulți au încercat să
alcătuiască o istorisire a faptelor
2 deplin crezute printre noi, așa
cum* ni *le*-au transmis cei care de
la** început au fost martori oculari
3 și slujitori ai Cuvântului, mi s-a
părut* bine și mie, care am
cercetat de la început toate *acestea*
cu exactitate, să ți *le* scriu în or-
4 dine**, preaalesule† Teofil, ca* să
cunoști certitudinea lucrurilor[a] în
care ai fost învățat.

Vestirea nașterii lui Ioan Botezătorul

5 Era în* zilele lui Irod, împă-
ratul Iudeii, un preot cu numele
Zaharia, din** ceata lui Abia, și
soția lui *era* dintre fiicele lui Aa-
ron, și numele ei *era* Elisabeta.
6 Și amândoi erau drepți* înaintea
lui Dumnezeu, umblând fără vină
în toate poruncile și rânduielile
7 Domnului. Și nu aveau copil, pen-
tru că Elisabeta era sterilă; și a-
mândoi erau înaintați în vârstă.
8 Și a fost că, pe când slujea el *ca
preot* înaintea lui Dumnezeu, la
9 rândul cetei lui, i-a căzut la* sorți,
după obiceiul preoției, să intre în
templul[b] Domnului, ca să ardă**
10 tămâie. Și toată mulțimea popo-
rului se ruga afară, la* ceasul tă-
11 mâierii. Și un înger al Domnului i
s-a arătat, stând la dreapta alta-
12 rului* tămâierii. Și Zaharia, vă-
zându-*l*, s-a* tulburat și l-a cu-
13 prins teama[c]. Dar îngerul i-a zis:
„Nu te teme, Zaharia, pentru că
cererea ta a fost ascultată și soția
ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și
14 îi vei* pune numele Ioan[d]. Și el
îți va fi[e] bucurie și veselie și
mulți* se vor bucura de nașterea
15 lui. Pentru că va fi mare înaintea
Domnului și nu* va bea
nici vin, nici băutură tare; și va fi
umplut de Duh Sfânt chiar** din

2 *Ev. 2.3. 1 Pet. 5.1. 2 Pet. 1.16. 1 Ioan 1.1. **Mc. 1.1. Ioan 15.27.
3 *Fap. 15.19; 15.25,28. 1 Cor. 7.40. **Fap. 11.4. †Fap. 1.1.
4 *Ioan 20.31.
5 *Mt. 2.1. **1Cr. 24.10; 24.19. Neem. 12.4; 12.17.
6 *Gen. 7.1; 17.1. 1 Împ. 9.4. 2 Împ. 20.3. Iov 1.1. Fap. 23.1; 24.16. Filip. 3.6.
9 *1 Cr. 24.19 2 Cr. 8.14; 31.2. **Ex. 30.7,8. 1 Sam. 2.28. 1 Cr. 23.13. 2 Cr. 29.11.
10 *Lev. 16.17. Apoc. 8.3,4.
11 *Ex. 30.1.
12 *Jud. 6.22; 13.22. Dan. 10.8. Vers. 29. Cap. 2.9. Fap. 10.4. Apoc. 1.17.
13 *Vers. 60,63.
14 *Vers. 58.
15 *Num. 6.3. Jud. 13.4. Cap. 7.33. **Ier. 1.5. Gal. 1.15.

16 pântecele mamei sale. Și* pe
mulți din fiii lui Israel îi va în-
toarce la Domnul Dumnezeul lor.
17 Și el va* merge înaintea Lui în
duhul[f] și puterea[f] lui Ilie, ca să
întoarcă inimile părinților spre
copii și pe cei neascultători la[g] în-
țelepciunea[h] celor drepți, ca să
pregătească pentru Domnul un
18 popor binevoitor“. Și Zaharia i-a
zis îngerului: „După ce* voi
cunoaște aceasta? Pentru că eu
sunt bătrân și soția mea *este* îna-
19 intată în vârstă“. Și îngerul, răs-
punzând, i-a spus: „Eu sunt Ga-
briel[i]*, care stau[j] înaintea lui Dum-
nezeu, și am fost trimis să-ți
vorbesc și să-ți aduc această veste
20 bună[k]. Și, iată, vei* fi mut și nu
vei putea vorbi, până în ziua în
care vor fi acestea, pentru că n-ai
crezut cuvintele mele, care se vor
21 împlini la timpul lor“. Și poporul
îl aștepta pe Zaharia și se mira de
22 întârzierea lui în templu[b]. Iar când
a ieșit, nu putea să le vorbească;
și au înțeles că văzuse o viziune
în templu[b]. Și el le făcea semne și
23 a rămas mut. Și a fost că, după ce
s-au încheiat zilele* slujirii sale,
a plecat acasă.
24 Și, după aceste zile, Elisabeta,
soția lui, a rămas însărcinată și s-a
25 ascuns cinci luni, spunând: „Așa
mi-a făcut mie Domnul în zilele în
care a privit spre *mine*, ca să-mi*
ridice rușinea dintre oameni“.

Vestirea nașterii lui Isus

26 Și, în luna a șasea, îngerul
Gabriel a fost trimis de la Dum-
nezeu într-o cetate a Galileii, al
27 cărei nume *era* Nazaret, la o fe-
cioară logodită* cu un bărbat al
cărui nume *era* Iosif, din casa lui
David; și numele fecioarei *era*
28 Maria. Și îngerul a venit la ea și

16 *Mal. 4.5,6.
17 *Mt. 11.14. Mc. 9.12.
18 *Gen. 17.17.
19 *Dan. 8.16; 9.21-23. Mt. 18.10. Ev. 1.14.
20 *Ezec. 3.26; 24.27.
23 *2 Împ. 11.5. 1 Cr. 9.25.
25 *Gen. 30.23. Is. 4.1; 54.1,4.
27 *Mt. 1.18. Cap. 2.4,5.

[a] *Sau* „cuvintelor“ [b] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [c] *Lit.* „teamă a căzut peste el“ [d] *Înseamnă „Domnul este îndurător“* [e] *Sau* „Și vei avea“ [f] *Lit. nearticulat* [g] *Sau* „după“ [h] *Înțelepciune practică* [i] *Înseamnă „Puternicul lui Dumnezeu“* [j] *Sau* „cel care stă“ [k] *Sau* „Evanghelie“; *sau* „să-ți aduc vestea bună a acestor lucruri“

28 *Dan. 9.23; 10.19. **Jud. 6.12.
29 *Vers. 12.
31 *Is. 7.14. Mt. 1.21. **Cap. 2.21.
32 *Mc. 5.7. **2Sam.7.11; 7.12. Ps. 132.11. Is. 9.6,7; 16.5. Ier. 23.5. Apoc. 3.7.
33 *Dan. 2.44; 7.14,27. Obad. 21. Mica 4.7. Ioan 12.34. Ev. 1.8.
35 *Mt. 1.20. **Mt. 14.33; 26.63,64. Mc. 1.1. Ioan 1.34; 20.31. Fap. 8.37. Rom. 1.4.
37 *Gen. 18.14. Ier. 32.17. Zah. 8.6. Mt. 19.26. Mc. 10.27. Cap. 18.27. Rom. 4.21.
39 *Ios. 21.9,10; 21.11.
42 *Jud. 5.24. Vers. 28.

i-a spus: „Bucură-te[a]*, cea căreia i
s-a dat har! Domnul** *este* cu
tine, binecuvântată *eşti* tu între
29 femei[b]!“ Dar ea[c] s-a tulburat* mult
la cuvântul lui[d] şi se gândea în
sine ce fel de salut să fie acesta.
30 Şi îngerul i-a spus: „Nu te teme,
Maria, pentru că ai găsit har la
31 Dumnezeu! Şi*, iată, vei zămisli
în pântece şi vei naşte un Fiu şi Îi
32 vei pune** numele Isus[e]. El va fi
mare şi* Se va chema Fiu al Celui
Preaînalt; şi** Domnul Dum-
nezeu Îi va da tronul lui David,
33 tatăl Său; şi va* împărăţi peste
casa lui Iacov pentru totdeauna
şi împărăţia Lui nu va avea
34 sfârşit“. Dar Maria i-a zis înge-
rului: „Cum va fi aceasta, pentru
35 că eu nu cunosc bărbat?“ Şi înge-
rul, răspunzând, i-a spus: „Duh
Sfânt* va veni peste tine şi pu-
terea Celui Preaînalt te va umbri,
de aceea şi Sfântul care Se va
naşte[f] Se va chema Fiu** al lui
36 Dumnezeu. Şi, iată, Elisabeta, ru-
da ta, a zămislit şi ea un fiu la bă-
trâneţea ei şi aceasta este a şasea
lună pentru ea, cea numită sterilă;
37 pentru că* nici un lucru nu va
38 fi imposibil la Dumnezeu[g]“. Şi
Maria a spus: „Iată roaba Dom-
nului; fie-mi după cuvântul tău!“
Şi îngerul a plecat de la ea.

Vizita Mariei la Elisabeta

39 Şi Maria, ridicându-se în zi-
lele acelea, a plecat în grabă în*
ţinutul muntos, spre o cetate a lui
40 Iuda, şi a intrat în casa lui Zaharia
41 şi a salutat-o pe Elisabeta. Şi a
fost că, auzind Elisabeta salutul
Mariei, pruncul a săltat în pânte-
cele ei; şi Elisabeta s-a umplut de
42 Duh Sfânt şi a strigat cu glas tare
şi a spus: „Binecuvântată* *eşti* tu
între femei şi binecuvântat *este*
43 rodul pântecelui tău! Şi de unde
aceasta pentru mine, ca să vină la
44 mine mama Domnului meu? Pentru
că, iată, cum mi-a răsunat[h] în
urechi glasul salutului tău, pruncul
a săltat de bucurie în pântecele
45 meu. Şi ferice de aceea care a
crezut, pentru că va fi o împlinire a
celor vorbite ei de la Domnul“.

Cântarea Mariei

46 Şi Maria a spus: „Sufletul meu
47 preamăreşte* pe Domnul şi duhul
mi s-a bucurat în Dumnezeu,
48 Mântuitorul meu, pentru că a
privit* la starea smerită a roabei
Sale. Pentru că, iată, de acum toa-
te generaţiile mă** vor numi feri-
49 cită, pentru că Cel Puternic mi-a*
făcut lucruri mari; şi sfânt** *este*
50 Numele Său; şi îndurarea* Lui
este pentru generaţii şi generaţii[i],
51 pentru cei care se tem de El. El
a lucrat putere* cu braţul Său; i-a
risipit** pe cei mândri în gândul
52 inimii lor. I-a dat jos* pe cei pu-
ternici de pe tronuri şi i-a înălţat
53 pe cei smeriţi. Pe* cei flămânzi
i-a umplut de bunătăţi şi pe cei
bogaţi i-a scos afară fără nimic.
54 L-a ajutat pe Israel, slujitorul Său,
ca să-Şi aducă aminte* de îndu-
55 rare (după cum* le-a vorbit pă-
rinţilor noştri), faţă de Avraam şi
56 sămânţa lui, pentru totdeauna“. Şi
Maria a rămas împreună cu ea
cam trei luni; şi s-a întors acasă.

Naşterea lui Ioan Botezătorul

57 Iar Elisabetei i s-a împlinit
timpul să nască şi a născut un
58 fiu. Şi vecinii şi rudele ei au auzit
că Domnul Şi-a mărit îndurarea
faţă de ea şi se* bucurau împreu-
59 nă cu ea. Şi a fost că, în* ziua a
opta, au venit să-i facă circum-
cizie copilaşului şi-l numeau Zaha-
60 ria, după numele tatălui său. Şi
mama lui, răspunzând, a spus:
61 „Nu*, ci se va chema Ioan“. Şi ei
i-au zis: „Nu este nimeni dintre[j]
rudele tale care se cheamă cu acest
62 nume“. Şi i-au făcut semne tatălui
său, cum ar vrea să fie numit.
63 Şi, cerând o tăbliţă de scris, a

46*1 Sam. 2.1. Ps. 34.2,3; 35.9. Hab. 3.18.
48*1 Sam.1.11. Ps. 138.6. **Mal. 3.12. Cap. 11.27.
49*Ps. 71.19; 126.2,3. **Ps. 111.9.
50*Gen. 17.7. Ex. 20.6. Ps.103.17,18.
51*Ps. 98.1; 118.15. Is. 40.10; 51.9; 52.10. **Ps. 33.10. 1 Pet. 5.5.
52*1 Sam. 2.6. Iov 5.11. Ps. 113.7.
53*1 Sam. 2.5. Ps. 34.10.
54*Ps. 98.3. Ier. 31.3,20.
55*Gen. 17.19. Ps. 132.11. Rom. 11.28. Gal. 3.16.
58*Vers. 14.
59*Gen. 17.12. Lev. 12.3.
60*Vers. 13.

[a] *Formulă prescurtată de salut* [b] *Unele ms. omit* „binecuvântată *eşti* tu între femei“ [c] *Unele ms. ad.* „văzându-*l*“ [d] *Unele ms. omit* „lui“; *alte ms. omit* „la cuvântul lui“ [e] YAHVE MÂNTUITOR [f] *Unele ms. ad.* „din tine“ [g] *Sau* „nici un cuvânt de la Dumnezeu nu va fi fără putere“ [h] *Lit.* „a venit“ [i] *Unele ms.* „pentru generaţiile generaţiilor“; *sau* „din generaţii în generaţii“ [j] *Unele ms.* „între“

scris, spunând: „Ioan este nume-
64 le lui". Şi toţi s-au minunat. Şi
gura* i s-a deschis îndată, şi lim-
ba lui, şi vorbea, binecuvântân-
65 du-L pe Dumnezeu. Şi teama i-a
cuprins pe toţi cei care locuiau
împrejurul lor; şi în tot ţinutul*
muntos al Iudeii se vorbea despre
66 toate cuvintele acestea. Şi toţi
cei care le auzeau le puneau* în
inima lor, spunând: „Ce va fi oare
copilaşul acesta?" Şi mâna**
Domnului era cu el.

64 *Vers. 20.
65 *Vers. 39.
66 *Cap.2.19,51 **Gen. 39.2. Ps. 80.17; 89.21. Fap. 11.21.

Profeţia lui Zaharia

67 Şi Zaharia, tatăl său, s-a* um-
plut de Duh Sfânt şi a profeţit,
68 spunând: „Binecuvântat* *este*
Domnul, Dumnezeul lui Israel,
pentru că** a cercetat şi a făcut
răscumpărare pentru poporul Său;
69 şi* ne-a ridicat un corn[a] de mân-
tuire în casa lui David, slujitorul
70 Său, după cum* a vorbit prin gura
sfinţilor Săi profeţi care au fost
71 de la început[b]: «Mântuire de vrăj-
maşii noştri şi din mâna tuturor
72 celor care ne urăsc», ca* să
împlinească[c] îndurare cu părinţii
noştri şi să-Şi aducă aminte de
73 legământul Său cel sfânt, de ju-
rământul* pe care i l-a jurat lui
74 Avraam, tatăl nostru, ca, salvaţi
din mâna vrăjmaşilor noştri[d], să
ne dea să-I slujim* fără teamă,
75 în* sfinţenie şi dreptate înaintea
76 Lui, *în* toate zilele[e] noastre. Şi tu,
copilaşule, vei fi chemat profet al
Celui Preaînalt, pentru că* vei
merge înaintea feţei Domnului,
77 ca să-I pregăteşti căile, ca să dai
poporului Său cunoştinţa mân-
tuirii prin[f]* iertarea păcatelor
78 lor, datorită adâncului[g] îndurării
Dumnezeului nostru, în care ne-a
cercetat răsăritul[h]* din înălţime,
79 ca să-i* lumineze pe cei care stau
în întuneric şi în umbra morţii, ca
să ne conducă picioarele pe ca-
lea păcii".

67 *Ioel 2.28.
68 *1 Împ. 1.48. Ps. 41.13; 72.18; 106.48. **Ex. 3.16; 4.31. Ps. 111.9. Cap. 7.16.
69 *Ps. 132.17.
70 *Ier. 23.5,6; 30.10. Dan. 9.24. Fap. 3.21. Rom. 1.2.
72 *Lev. 26.42. Ps. 98.3; 105.8,9; 106.45. Ezec. 16.60.
73 *Gen. 12.3; 17.4; 22.16,17. Ev. 6.13,17.
74 *Rom. 6.18; 6.22. Ev. 9.14.
75 *Ier.32.39,40 Ef. 4.24. 2 Tes. 2.13. 2 Tim. 1.9. Tit 2.12. 1 Pet. 1.15. 2 Pet. 1.4.
76 *Is. 40.3. Mal. 3.1; 4.5. Mt. 11.10.
77 *Mc. 1.4. Cap. 3.3.
78 *Ier. 23.5.
79 *Is. 9.2; 42.7; 49.9. Mt. 4.16. Fap. 26.18.

80 Şi copilaşul* creştea şi se în-
tărea în duh. Şi a fost** în pus-
tiuri până în ziua arătării lui îna-
intea lui Israel.

80 *Cap. 2.40. **Mt. 3.1; 11.7.

Naşterea lui Isus (Mt. 1.18-25)

2 Dar a fost că, în zilele acelea,
a ieşit un decret de la Cezar Au-
gust, ca să se facă un recensă-
2 mânt pe tot pământul locuit. Re-
censământul acesta* s-a făcut pri-
ma dată[i] pe când era Quirinius
3 guvernator al Siriei. Şi toţi se
duceau ca să fie înscrişi, fiecare
4 în cetatea lui; şi s-a suit şi Iosif
din Galileea, din cetatea Nazaret,
spre Iudeea, în cetatea* lui Da-
vid[j], care se numeşte Betleem,
pentru că** el era din casa şi din
5 familia lui David, ca să se înscrie
împreună cu Maria, care era lo-
godită* cu el[k], ea fiind însărci-
6 nată. Şi a fost că, pe când erau
ei acolo, s-au împlinit zilele ca
7 ea să nască; şi L-a* născut pe
Fiul ei cel întâi-născut şi L-a în-
făşat în scutece şi L-a culcat în
iesle, pentru că nu era loc pentru
ei în han.

2 *Fap. 5.37.
4 *1Sam. 16.1; 16.4. Ioan 7.42. **Mt. 1.16. Cap. 1.27.
5 *Mt. 1.18. Cap. 1.27.
7 *Mt. 1.25.

Păstorii şi îngerii

8 Şi în ţinutul acela erau păstori,
stând în câmp şi făcând de strajă,
9 noaptea, la turma lor. Şi, iată[d], un
înger al Domnului a stat *deodată*
lângă ei şi gloria Domnului a
strălucit împrejurul lor şi ei s-au
10 temut cu mare teamă. Şi îngerul
le-a spus: „Nu vă temeţi; pentru
că, iată, vă aduc o veste bună, de
mare bucurie, care va fi pentru*
11 tot poporul; pentru că astăzi*, în
cetatea lui David, vi S-a născut *un*
Mântuitor**, care† este Hristos
12 Domnul. Şi acesta vă *este* sem-
nul: veţi găsi un Prunc înfăşat în
scutece şi[l] culcat în iesle".
13 Şi* deodată a fost împreună cu
îngerul o mulţime de oştire ce-
rească, lăudând pe Dumnezeu şi
14 spunând: „Glorie* lui Dumnezeu
în cele[m] preaînalte şi pe pământ

10 *Gen. 12.3. Mt. 28.19. Mc. 1.15. Cap. 24.47. Col. 1.23.
11 *Is. 9.6. **Mt. 1.21. †Mt. 1.16; 16.16. Fap. 2.36; 10.36. Filip. 2.11.
13 *Gen. 28.12; 32.1,2. Ps. 103.20; 103.21; 148.2. Dan. 7.10. Ev. 1.14. Apoc. 5.11.
14 *Cap. 19.38. Ef. 1.6; 3.10; 3.21. Apoc. 5.13.

[a] *Simbol al tăriei – 1 Sam. 2.10* [b] *Lit.* „din veac" [c] *Sau* „să facă", „să lucreze" [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms. ad.* „vieţii" [f] *Lit.* „în" [g] *Lit.* „lăuntrului" [h] *Răsăritul soarelui* [i] *Unele ms.* „Acesta a fost primul recensământ care s-a făcut" [j] *Sau* „o cetate a lui David" [k] *Unele ms. ad.* „ca soţia lui" [l] *Unele ms. omit* „şi"; *alte ms. omit* „şi culcat" [m] *Cerurile*

14 **Is. 57.19. Rom. 5.1. Ef. 2.17. Col. 1.20. †Ioan 3.16. Ef. 2.4,7. 2 Tes. 2.13. 1 Ioan 4.9,10

pace**, în oameni bună plăce-
15 re†!“ Şi a fost că, după ce îngerii
au plecat de la ei în cer, păstorii
au zis unii către alţii: „Să mergem
deci până la Betleem şi să vedem
lucrul[a] acesta care a avut loc, pe
care Domnul ni l-a făcut cunos-
16 cut“. Şi au venit în grabă şi i-au
găsit şi pe Maria şi pe Iosif şi
17 Pruncul culcat în iesle. Şi, după ce
L-au văzut, au făcut cunoscut[b] cu-
vântul care le fusese spus despre
18 acest Copilaş. Şi toţi cei care au-
zeau se mirau de cele spuse lor

19 *Gen. 37.11. Cap. 1.66. Vers. 51.

19 de către păstori. Dar Maria* păs-
tra *în minte* toate cuvintele aces-
20 tea, cumpănind*u-le* în inima ei. Şi
păstorii s-au întors, glorificându-L
şi lăudându-L pe Dumnezeu pentru
toate câte auziseră şi văzuseră în-
tocmai cum li se spusese.

Isus adus la templu

21 *Gen. 17.12. Lev. 12.3. Cap. 1.59. **Mt.1.21,25 Cap. 1.31.

21 Şi, când* s-au împlinit opt zile
pentru circumcizia Lui[c], I-au pus
numele Isus**, numit *aşa* de în-
ger înainte să fi fost El zămislit în
pântece.

22 *Lev. 12.2-4; 12.6.

22 Şi, când s-au împlinit zilele*
pentru curăţirea lor[d], după legea
lui Moise, L-au adus la Ierusa-
lim, ca să-L înfăţişeze Domnului

23 *Ex. 13.2; 22.29; 34.19. Num. 3.13; 8.17; 18.15.
24 *Lev. 12.2; 12.6,8.

23 (după cum este scris în legea
Domnului: „Orice* întâi-născut
de parte bărbătească[e] se va numi
24 sfânt pentru Domnul“) şi ca să
aducă jertfă, după cum* este spus
în legea Domnului: „o pereche de
turturele sau doi pui de porumbel“.

Profeţia lui Simeon

25 *Is. 40.1. Mc. 15.43.
26 *Ps. 89.48. Ev. 11.5.
27 *Mt. 4.1.

25 Şi, iată, era un om în Ierusa-
lim, cu numele Simeon; şi omul
acesta *era* drept şi evlavios, aştep-
tând* mângâierea lui Israel; şi
26 Duh Sfânt era peste el. Şi a fost
divin înştiinţat prin Duhul Sfânt că
nu* va vedea moartea înainte de
a-*L* vedea pe Hristosul Domnului.
27 Şi a venit în* Duhul în templu[f].
Şi, când părinţii L-au adus înă-
untru pe Copilaşul Isus, ca să facă
pentru El după obiceiul legii,
28 el L-a primit[g] în braţele sale şi L-a
binecuvântat pe Dumnezeu şi a

29 *Gen. 46.30. Filip. 1.23.
30 *Is. 52.10. Cap. 3.6.
32 *Is. 9.2; 42.6; 49.6; 60.1-3. Mt. 4.16. Fap. 13.47; 28.28.

29 spus: „Acum*, lasă pe robul Tău
să plece, Stăpâne, după cuvântul
30 Tău, în pace, pentru că au văzut*
31 ochii mei mântuirea Ta, pe care
ai pregătit-o înaintea feţei tutu-
32 ror popoarelor: o lumină* spre
descoperire naţiunilor şi glorie
33 poporului Tău, Israel“. Şi tatăl
Său[h] şi mama Sa se minunau de
34 ceea ce se vorbea despre El. Şi

34 *Is. 8.14. Osea 14.9. Mt. 21.44. Rom.9.32,33. 1Cor.1.23,24 2 Cor. 2.16. 1 Pet. 2.7,8. **Fap. 28.22.
35 *Ps. 42.10. Ioan 19.25.

Simeon i-a binecuvântat şi
i-a spus Mariei, mama Lui: „Iată,
Acesta este rânduit spre căde-
rea* şi ridicarea multora în Israel
şi ca un semn** de împotrivire[i]
35 (şi chiar* sufletul tău va fi stră-
puns de o sabie), ca să fie desco-
perite gânduri din multe inimi“.

Profetesa Ana

36 Şi era o profetesă, Ana, fiica
lui Fanuel, din seminţia lui Aşer
(ea era mult înaintată în vârstă
şi trăise cu soţul *ei* şapte ani de

37 *Fap. 26.7. 1 Tim. 5.5.
38 *Mc. 15.43. Cap. 24.21.

37 la fecioria ei, ea însăşi fiind văduvă
până la[j] optzeci şi patru de ani), şi
nu se depărta de la templu[f], slujind*
noapte şi zi cu posturi şi cu ru-
38 găciuni; şi ea, suindu-se *la templu*
în acelaşi ceas, Îl lăuda pe Domnul[k]
şi vorbea despre El tuturor acelo-
ra care aşteptau* răscumpărarea[l]
în Ierusalim[m].

Întoarcerea la Nazaret

40 *Cap. 1.80.

39 Şi, după ce au împlinit tot ce
era după legea Domnului, s-au
întors în Galileea, în cetatea lor,
40 Nazaret. Şi* Copilaşul creştea
şi Se întărea[n], umplându-Se de
înţelepciune, şi harul lui Dum-
nezeu era peste El.

Isus la templu

41 *Ex. 23.15; 23.17; 34.23. Deut.16.1,16.

41 Şi părinţii Săi mergeau în*
fiecare an la Ierusalim, de sărbă-
42 toarea Paştelui. Şi, când a fost de
doisprezece ani, şi s-au suit ei la
Ierusalim[o], după obiceiul sărbă-

---

[a] *Sau* „cuvântul“ [b] *Unele ms. ad.* „prin ţinut“ [c] *Unele ms.* „Copilaşului“ [d] *Unele ms.* „ei“ [e] *Lit.* „Orice parte bărbătească care deschide pântecele“ [f] *Gr.* „hieron“, *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului* [g] *Sau* „L-a primit şi el“ [h] *Unele ms.* „Şi Iosif“ [i] *Lit.* „împotriva Căruia se va vorbi“ [j] *Unele ms. omit* „până la“; *alte ms.* „*în vârstă* de aproape“ [k] *Unele ms.* „Dumnezeu“ [l] *Mântuirea* [m] *Unele ms.* „Ierusalimului“ [n] *Unele ms. ad.* „în duh“ [o] *Unele ms. omit* „la Ierusalim“

43 torii, şi *se* împliniseră zilele, pe
când se întorceau, băiatul Isus a
rămas în urmă în Ierusalim, şi
44 părinţii Săi[a] nu ştiau; dar, pre-
supunând că era cu cei cu care că-
lătoreau împreună, au mers cale
de o zi şi L-au căutat printre rude
45 şi cunoscuţi şi, negăsindu-L, s-au
46 întors la Ierusalim, căutându-L. Şi
a fost că, după trei zile, L-au găsit
în templu[b], şezând în mijlocul în-
văţătorilor şi ascultându-i şi în-

47 *Mt. 7.28. Mc. 1.22. Cap. 4.22,32. Ioan 7.15,46.

47 trebându-i. Şi toţi care-L auzeau
se minunau* de priceperea şi de
48 răspunsurile Lui. Şi, când L-au
văzut, au fost uimiţi; şi mama
Lui I-a zis: „Copile, de ce ne-ai
făcut astfel? Iată, tatăl Tău şi eu

49 *Ioan 2.16.

49 Te-am căutat îngrijoraţi[c]“. Şi El
le-a zis: „De ce M-aţi căutat? Nu
ştiaţi că trebuie să fiu în* cele

50 *Cap. 9.45; 18.34.

50 ale Tatălui Meu?“ Şi ei* n-au
înţeles cuvântul pe care li l-a spus.

51 *Dan. 7.28. Vers. 19.

51 Şi a coborât cu ei şi a venit la
Nazaret şi le era supus. Şi mama
Lui păstra* toate cuvintele acestea

52 *1 Sam. 2.26. Vers. 40.

52 în inima ei. Şi Isus creştea* în în-
ţelepciune şi în statură şi în har
înaintea lui Dumnezeu şi a oa-
menilor.

Lucrarea lui Ioan Botezătorul (Mt. 3.1-12; Mc. 1.1-8; Ioan 1.19-28)

3 Şi, în anul al cincisprezecelea
al guvernării lui Tiberiu Cezar,
Ponţiu Pilat fiind guvernator al
Iudeii, şi Irod, tetrarh[d] al Galileii,
şi Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei
şi al regiunii Trahonita, şi Lisania,

2 *Ioan 11.49; 11.51; 18.13. Fap. 4.6.

2 tetrarh al Abilenei, Ana şi Caiafa
fiind* mari preoţi[e], Cuvântul lui
Dumnezeu a fost către Ioan, fiul

3 *Cap. 1.77.

3 lui Zaharia, în pustiu. Şi el a venit
în tot ţinutul din împrejurimile
Iordanului, predicând *un* botez
al pocăinţei spre* iertarea păca-

4 *Is. 40.3.

4 telor, după cum este scris în car-
tea cuvintelor profetului Isaia[f]:
„Glas* al unuia care strigă în pus-
tiu: «Pregătiţi calea Domnului,
5 neteziţi-I cărările[g]! Orice vale va
fi umplută, şi orice munte şi orice
deal vor fi coborâte, şi cele
strâmbe se vor face drepte, şi cele
6 denivelate, căi netede, şi orice*

6 *Ps. 98.2. Is. 52.10. Cap. 2.10.

făptură[h] va vedea mântuirea lui
7 Dumnezeu»“. Deci spunea mulţi-

7 *Mt. 3.7.

milor care ieşeau să fie botezate
de el: „Pui* de năpârci, cine v-a
înştiinţat să fugiţi de mânia vii-
8 toare? Faceţi deci roade vrednice
de pocăinţă şi nu începeţi să ziceţi
în voi înşivă: «Noi avem pe Avra-
am ca tată!», pentru că vă spun
că Dumnezeu poate din pietrele
acestea să ridice copii lui Avraam.
9 Şi securea este deja pusă[i] chiar

9 *Mt. 7.19.

la rădăcina pomilor; deci* orice
pom care nu face rod bun este
10 tăiat şi aruncat în foc“. Şi mulţimi-

10 *Fap. 2.37.

le îl întrebau, spunând: „Atunci* ce
11 să facem?[j]“ Şi el, răspunzând,

11 *Cap. 11.41. 2 Cor. 8.14. Iac. 2.15,16. 1 Ioan 3.17; 4.20.

·le-a spus: „Cine* are două cămăşi
să-i dea[k] celui care nu are; şi cine
12 are mâncare să facă la fel“. Şi

12 *Mt. 21.32. Cap. 7.29.

au* venit şi vameşi ca să fie bote-
zaţi şi i-au spus: „Învăţătorule, ce
13 să facem?[j]“ Şi el le-a spus: „Nu*

13 *Cap. 19.8.

luaţi nimic mai mult peste ce
14 vă este rânduit“. Şi îl întrebau şi

14 *Ex. 23.1. Lev. 19.11.

unii ostaşi, spunând: „Şi noi, ce
să facem?[j]“ Şi el le spunea: „Nu
asupriţi pe nimeni, nici* nu acu-
zaţi fără temei şi fiţi mulţumiţi
cu solda voastră“.
15 Iar pe când poporul era în
aşteptare şi toţi se gândeau în ini-
mile lor cu privire la Ioan, dacă
16 n-ar fi el Hristosul, Ioan a răspuns

16 *Mt. 3.11.

tuturor, zicând: „Eu*, în adevăr,
vă botez cu apă; dar vine Cel care
este mai puternic decât mine,
căruia nu sunt vrednic să-I dezleg
cureaua sandalelor; El vă va bo-
17 teza cu[l] Duh Sfânt şi cu foc: *Cel* a

17 *Mica 4.12.

cărui vânturătoare *este* în mâna
Sa; şi* Îşi va curăţa în întregime
aria şi va aduna grâul în grânarul
Său, iar pleava o va arde cu foc

[a] *Unele ms.* „Iosif şi mama Sa“ [b] *Gr.* „hieron“ [c] *Lit.* „chinuindu-ne“ [d] *Guvernator al unui sfert dintr-un ţinut* [e] *Lit.* „în *timpul* marii preoţii a lui Ana şi a lui Caiafa“ [f] *Unele ms. ad.* „care zice“ [g] *Lit.* „faceţi drepte cărările Lui“ [h] *Lit.* „carne“ [i] *Lit.* „stă deja“ [j] *Unele ms.* „ce vom face?“ [k] *Lit.* „să împartă“ [l] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea Duhului Sfânt“, având natura sau caracterul Duhului Sfânt.*

18 de nestins“. Deci, dând încă multe
alte îndemnuri, el predica popo-

19 *Mt. 14.3. Mc. 6.17.

19 rului Evanghelia. Iar* Irod, te-
trarhul, fiind mustrat de el pentru
Irodiada, soția fratelui său[a], și pen-
tru toate relele pe care le făcuse
20 Irod, a adăugat la toate și aceasta,
că l-a închis pe Ioan în închisoare.

Botezul lui Isus (Mt. 3.13-17; Mc. 1.9-11; Ioan 1.29-34)

21 Și a fost că, după ce a fost
botezat tot poporul, fiind botezat
și Isus, și rugându-Se, cerul s-a
22 deschis și Duhul Sfânt a coborât
peste El în chip trupesc, ca un
porumbel; și a venit un glas din
cer[b]: „Tu ești Fiul Meu Preaiubit[c],
în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

Genealogia lui Isus (Mt. 1.1-17)

23 *Num. 4.3; 4.35,39,43; 4.47. **Mt. 13.55. Ioan 6.42.

23 Și Isus Însuși era de aproape*
treizeci de ani când a început *să*
predice, fiind, după cum se pre-
supunea, fiu** al lui Iosif, al lui
24 Eli, al lui Matat, al lui Levi, al lui
Melhi, al lui Iana, al lui Iosif,
25 al lui Matatia, al lui Amos, al lui
Naum, al lui Esli, al lui Nagai,
26 al lui Maat, al lui Matatia, al lui
Semei, al lui Iosif, al lui Iuda,
27 al lui Ioanan, al lui Resa, al lui
Zorobabel, al lui Salatiel, al lui
28 Neri, al lui Melhi, al lui Adi, al
lui Cosam, al lui Elmodam, al lui
29 Er, al lui Iose, al lui Eliezer, al lui
Iorim, al lui Matat, al lui Levi,
30 al lui Simeon, al lui Iuda, al lui
Iosif, al lui Ionan, al lui Eliachim,

31 *Zah. 12.12. **2 Sam.5.14 1 Cr. 3.5.
32 *Rut 4.18-22. 1 Cr.2.10-12.

31 al lui Melea, al lui Mena, al lui
Matata, al lui Natan*, al lui**
32 David, al* lui Iese, al lui Obed, al
lui Boaz, al lui Salmon, al lui
33 Naason, al lui Aminadab, al lui
Aram, al lui Arni[d], al lui Esrom,

34 *Gen. 11.24; 11.26.

34 al lui Fares, al lui Iuda, al lui
Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam,
35 al* lui Tara, al lui Nahor, al lui
Saruh, al lui Ragau, al lui Falec,
36 al lui Eber, al lui Sala, al lui

36 *Gen. 11.12.
36 **Gen. 5.29.

Cainan, al* lui Arfaxad, al lui
Sem, al** lui Noe, al lui Lameh,
37 al lui Matusala, al lui Enoh, al lui
Iared, al lui Maleleel, al lui Cai-

38 *Gen. 5.1,2.

38 nan, al lui Enos, al lui Set, al lui
Adam, al* lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Isus (Mt. 4.1-11; Mc. 1.12-13)

1 *Cap. 2.27.
2 *Ex. 34.28. 1 Împ. 19.8.

4 Iar Isus, plin de Duh Sfânt, S-a
întors de la Iordan și a fost dus*
2 de[e] Duhul în pustiu patruzeci de
zile, fiind ispitit de diavolul; și
n-a mâncat nimic* în acele zile și,
3 când s-au împlinit, [f]a flămânzit. Și
diavolul I-a spus: „Dacă ești Fiu al
lui Dumnezeu, spune pietrei aceste-

4 *Deut. 8.3.

4 ia să se facă pâine“. Și Isus i-a răs-
puns, zicând: „Este scris: «Omul*
nu va trăi numai cu pâine, ci cu ori-
ce cuvânt al lui Dumnezeu[g]»“.
5 Și[h], ducându-L sus pe un mun-
te înalt[i], I-a arătat într-o clipă toate

6 *Ioan 12.31; 14.30. Apoc. 13.2,7.

6 împărățiile pământului locuit. Și
diavolul I-a spus: „Ție Îți voi da
toată stăpânirea[j] aceasta și gloria
lor, pentru că mie mi-a fost dată*
7 și o dau oricui vreau. Deci, dacă
Te vei închina înaintea mea, toată

8 *Deut. 6.13; 10.20.

8 va fi a Ta[k]“. Și Isus, răspun-
zându-i, a spus: „[l]Este scris: «Să*
te închini Domnului Dumnezeului
tău și numai Lui să-I slujești»“.

9 *Mt. 4.5.

9 Și* L-a dus la Ierusalim și L-a
pus pe streașina templului[m] și I-a
spus: „Dacă ești Fiu[n] al lui Dum-

10 *Ps. 91.11.

10 nezeu, aruncă-Te de aici jos, pentru
că este scris: «Va* porunci îngerilor
Săi pentru Tine, ca să Te păzească»
11 și: «Te vor purta pe mâini, ca nu
cumva să-Ți lovești piciorul de

12 *Deut. 6.16.

12 vreo piatră»“. Și Isus, răspunzând,
i-a spus: „Este spus: «Să* nu ispi-
tești pe Domnul Dumnezeul tău!»“

13 *Ioan 14.30. Ev. 4.15.

13 Și diavolul, sfârșind orice ispită,
a plecat de la El pentru* un timp[o].

Isus în Galileea (Mt. 4.12-17; Mc. 1.14-15)

14 *Ioan 4.43. **Fap. 10.37.

14 Și Isus*, în puterea Duhului,
S-a întors în Galileea**; și ves-
tea despre El s-a răspândit în tot
15 ținutul din jur; și El *îi* învăța

[a] *Unele ms. ad.* „Filip“ [b] *Unele ms. ad.* „spunând“ [c] *Lit.* „Fiul Meu cel Preaiubit“ [d] *Unele ms. omit* „al lui Arni“ [e] *Sau* „în“, *vezi adn. de la 3.16* [f] *Unele ms. ad.* „la urmă“ [g] *Unele ms. omit* „ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu“ [h] *Unele ms. ad.* „diavolul“ [i] *Unele ms. omit* „pe un munte înalt“ [j] *Lit.* „autoritatea“ [k] *Unele ms.* „toate vor fi ale Tale“ [l] *Unele ms. ad.* „Pleacă înapoia Mea, Satan!“; *alte ms. ad. și* „pentru că“ [m] *Gr.* „hieron“ [n] *Unele ms.* „Fiul“ [o] *Sau* „până la o vreme“

în sinagogile lor, fiind glorificat
de toți.

Isus la Nazaret (Mt. 13.54-58; Mc. 6.1-6)

16 *Mt. 2.23; **Fap.13.14; 17.2.

16 Și a venit în Nazaret*, unde
crescuse; și** a intrat, după
obiceiul Său, în ziua sabatului în
sinagogă și S-a ridicat să citeas-
17 că. Și I s-a dat cartea profetului
Isaia; și, derulând cartea, a găsit

18 *Is. 61.1,2.

18 locul unde era scris: „Duhul*
Domnului *este* peste Mine, pentru
că M-a uns să vestesc săracilor
Evanghelia; M-a trimis[a] să ves-
tesc captivilor eliberare și orbilor
vedere, să pun pe cei zdrobiți în
19 libertate, să vestesc anul plăcut al
20 Domnului“. Și, rulând cartea, dân-
du-i-o îngrijitorului, S-a așezat; și
ochii tuturor celor din sinagogă
21 erau ațintiți asupra Lui. Și a în-
ceput să le spună: „Astăzi s-a
împlinit Scriptura aceasta pe care

22 *Ps. 45.2. Cap. 2.47. **Ioan 6.42.

22 ați auzit-o[b]“. Și toți mărturiseau
pentru El și se* minunau de cu-
vintele de har care ieșeau din
gura Lui. Și spuneau: „Nu** este

23 *Mt. 4.13; 11.23.

23 Acesta fiul lui Iosif?“ Și El le-a
zis: „Cu siguranță Îmi veți spune
parabola aceasta: «Doctore, vin-
decă-te pe tine însuți! Câte am
auzit că s-au făcut în Capernaum*

24 *Mt. 13.57. Mc. 6.4. Ioan 4.44.

24 fă și aici, în patria Ta»“. Și a spus:
„Adevărat vă spun că nici un
profet* nu este primit bine în

25 *1 Împ. 17.9; 18.1. Iac. 5.17.

25 patria lui. Dar adevărat vă spun:
multe* văduve erau în Israel, în
zilele lui Ilie, când a fost închis
cerul pentru trei ani și șase luni,
astfel încât a fost foamete mare
26 peste toată țara; și la nici una
din ele n-a fost trimis Ilie, decât
la o femeie văduvă din Sarepta

27 *2 Împ. 5.14.

27 Sidonului[c]. Și* mulți leproși
erau în Israel în timpul profetului
Elisei; și nici unul din ei n-a fost
curățit, decât Naaman Sirianul“.
28 Și toți s-au umplut de furie în si-
29 nagogă, auzind acestea; și, ridi-
cându-se, L-au scos afară din ce-
tate și L-au dus până pe sprân-
ceana muntelui pe care era zidită
cetatea lor, ca să-L arunce în

30 *Ioan 8.59; 10.39.

30 prăpastie; dar El, trecând* prin
mijlocul lor, a plecat.

Vindecarea unui demonizat (Mc.1.21-28)

31 *Mt. 4.13.
32 *Mt. 7.28; 7.29. Tit 2.15.
33 *Mc. 1.23.

31 Și a* coborât la Capernaum,
cetate a Galileii, și îi învăța în
32 sabat. Și erau uimiți de învățătu-
ra Lui, deoarece* cuvântul Lui era
cu autoritate[d].
33 Și, în* sinagogă, era un om
având duh de demon necurat, și a
strigat cu glas tare, spunând[e]:

34 *Ps. 16.10. Dan. 9.24. Cap. 1.35.

34 „Ah! Ce avem noi cu Tine, Isuse,
Nazarineanule? Ai venit ca să ne
distrugi? Te știu Cine ești: Sfân-
35 tul* lui Dumnezeu“. Și Isus l-a
mustrat, spunând: „Taci și ieși din
el!“ Și demonul, aruncându-l în
mijloc, a ieșit din el, nevătă-
36 mându-l cu nimic. Și toți au fost
cuprinși de uimire și vorbeau unii
către alții, spunând: „Ce *este*
cuvântul acesta, pentru că El po-
runcește cu autoritate și cu putere
37 duhurilor necurate și ele ies?“ Și
vestea despre El se răspândea în
orice loc din împrejurime.

Vindecări în casa lui Petru (Mt. 8.14-17; Mc. 1.29-39)

38 Și, ridicându-Se din sinagogă,
a intrat în casa lui Simon. Iar
soacra lui Simon era cuprinsă de
febră mare; și L-au rugat pentru
39 ea. Și, aplecându-Se asupra ei, a
mustrat febra și *febra* a lăsat-o.
Și, ridicându-se îndată, ea le slu-
40 jea. Și, apunând soarele, toți câți
aveau bolnavi cu diferite boli i-au
adus la El; și El, punându-Și
mâinile pe fiecare dintre ei, i-a

41 *Mc. 3.11.

41 vindecat. Și din* mulți ieșeau și
demoni, strigând și spunând: „Tu
ești[f] Fiul lui Dumnezeu!“ Și El,
mustrându-i, nu îi lăsa să vor-
bească, pentru că știau că El este
Hristosul.
42 Și, făcându-se ziuă, a ieșit și
a mers într-un loc pustiu; și mul-
țimile Îl căutau și au venit până
la El și-L țineau, ca să nu plece
43 de la ei. Dar El le-a zis: „Trebuie
să vestesc Evanghelia Împărăției
lui Dumnezeu și altor cetăți,

[a] *Unele ms. ad.* „să vindec pe cei zdrobiți cu inima“ [b] *Lit.* „înaintea urechilor voastre“ [c] *Unele ms.* „Sidoniei“ [d] *Sau* „putere“ [e] *Unele ms. omit* „spunând“ [f] *Unele ms. ad.* „Hristosul“

fiindcă pentru aceasta am fost
44 *Mc. 1.39.
44 trimis[a]“. Şi* predica în sinago-
gile Galileii.

Pescuirea minunată (Mt. 4.18-22; Mc. 1.16-20; Ioan 1.40-42)

5 Şi a fost că, pe când Îl îm-
bulzea mulţimea, ca să audă Cu-
vântul lui Dumnezeu, El stătea
2 lângă lacul Ghenezaret; şi a vă-
zut două corăbii lângă lac, iar
pescarii ieşiseră din ele şi spălau
3 plasele. Şi, intrând într-una din
corăbii, care era a lui Simon, l-a
rugat s-o depărteze puţin de
la mal; şi S-a aşezat şi, din cora-
4 *Ioan 21.6.
4 bie, învăţa mulţimile. Iar când a
încetat să vorbească, i-a zis lui
Simon: „Depărtează-o* la adânc şi
coborâţi-vă plasele pentru pes-
5 cuire“. Şi Simon, răspunzând, I-a
spus: „Stăpâne, *după ce* toată
noaptea ne-am trudit, nimic n-am
prins; dar, la cuvântul Tău, voi
6 coborî plasele“. Şi, făcând ei a-
ceasta, au prins o mare mulţime
de peşti; şi li se rupeau plasele.
7 Şi au făcut semn tovarăşilor *lor*,
celor care erau în cealaltă corabie,
să vină şi să-i ajute; şi au venit şi
au umplut amândouă corăbiile,
8 *2 Sam. 6.9. 1 Împ. 17.18.
8 încât se afundau. Iar Simon Petru,
văzând aceasta, a căzut la genun-
chii lui Isus, spunând: „Doamne,
pleacă[b]* de la mine, pentru că
9 sunt om păcătos“. Pentru că îl cu-
prinsese uimirea, pe el şi pe toţi
cei împreună cu el, din cauza
pescuirii peştilor pe care o fă-
10 *Mt. 4.19. Mc. 1.17.
10 cuseră; şi, la fel, şi pe Iacov şi pe
Ioan, fiii lui Zebedei, care erau
părtaşi cu Simon. Şi Isus i-a zis lui
Simon: „Nu te teme; de acum* vei
11 *Mt. 4.20; 19.27. Mc. 1.18. Cap. 18.28.
11 fi pescar de[c] oameni“. Şi, după ce
au tras corăbiile la mal, lăsând*
totul, L-au urmat.

Vindecarea unui lepros (Mt. 8.1-4; Mc.1.40-45)

12 Şi a fost că, pe când era El în-
tr-una din cetăţi, iată un om plin
de lepră; şi, văzându-L pe Isus,
a căzut cu faţa la pământ şi
L-a rugat, spunând: „Doamne,
dacă vrei, poţi să mă curăţeşti“.
13 Şi, întinzându-Şi[d] mâna, l-a
atins, spunând: „Vreau, fii curăţit!“
Şi îndată lepra a plecat de la el.
14 Şi El i-a poruncit să nu spună
14 *Lev. 14.4; 14.10,21,22.
nimănui: „Ci mergi, arată-te preo-
tului şi adu* pentru curăţirea ta
după cum a rânduit Moise, ca măr-
15 turie pentru ei“. Dar vestea despre
15 *Mt. 4.25. Mc. 3.7. Ioan 6.2.
El se răspândea şi mai mult şi
mari* mulţimi se adunau ca să-*L*
asculte şi să fie vindecate[e] de ne-
16 putinţele lor. Şi* El Se retrăgea
16 *Mt. 14.23. Mc. 6.46.
în pustiuri şi Se ruga.

Vindecarea unui om paralizat (Mt. 9.1-8; Mc. 2.1-12)

17 Şi a fost că, într-una din zile,
El *îi* învăţa; şi stăteau jos *nişte*
farisei şi învăţători ai legii, care
veniseră din toate satele Galileii
şi Iudeii şi din Ierusalim; şi pute-
rea Domnului[f] era *acolo* ca să-i
18 vindece. Şi iată *nişte* oameni adu-
când pe pat[g] un om care era pa-
ralizat; şi căutau să-l ducă înăun-
19 tru şi să-*l* pună înaintea Lui; şi,
negăsind pe unde să-l ducă înăun-
tru, prin mulţime, urcându-se pe
acoperiş, l-au coborât cu patul
printre cărămizi, în mijloc, înain-
20 tea lui Isus. Şi, văzându-le credin-
ţa, El a spus[h]: „Omule, iertate-ţi
21 sunt păcatele tale!“ Şi cărturarii
21 *Ps. 32.5. Is. 43.25.
şi fariseii au început să gândeas-
că, spunând: „Cine* este Acesta
care vorbeşte hule? Cine poate să
ierte păcatele, decât singur Dum-
22 nezeu?“ Dar Isus, cunoscându-le
gândurile, răspunzând, le-a zis:
„Ce[i] gândiţi în inimile voastre?
23 Ce este mai uşor, a spune: «Ier-
tate-ţi sunt păcatele tale!» sau a
24 spune: «Ridică-te şi umblă»? Dar,
ca să ştiţi că Fiul Omului are au-
toritate[j] pe pământ să ierte pă-
catele“, i-a spus celui paralizat:
„Ţie îţi spun: «Ridică-te şi ia-ţi
25 patul şi du-te acasă!»“ Şi îndată,
ridicându-se înaintea lor, luând
patul pe care zăcuse, a plecat
acasă, glorificându-L pe Dumne-
26 zeu. Şi toţi au fost cuprinşi de ui-

[a] *Unele ms.* „sunt trimis“ [b] *Lit.* „ieşi“ [c] *Sau* „vei prinde vii“ [d] *Unele ms.* „întinzând“ [e] *Unele ms. ad.* „de către El“ [f] *Puterea lui Dumnezeu* [g] *Lit.* „pat mic“ [h] *Unele ms. ad.* „paralizatului“; *alte ms.* „i-a spus“ [i] *Sau* „De ce“ [j] *Sau* „putere“

mire şi Îl glorificau pe Dumnezeu
şi s-au umplut de teamă, spunând:
„Am văzut lucruri neobişnuite
astăzi“.

Chemarea lui Levi (Mt. 9.9-13; Mc. 2.13-17)

27 Şi, după acestea, a ieşit şi a
văzut pe un vameş cu numele
Levi şezând la vamă şi i-a spus:
28 „Urmează-Mă!“ Şi, lăsând toate,
29 ridicându-se, L-a urmat. Şi Levi
I-a făcut un ospăţ mare în casa lui;
şi era mulţime mare de vameşi
şi *de* alţii care stăteau* cu ei la
30 masă. Şi cărturarii lor şi fariseii[a]
murmurau către ucenicii Săi, spu-
nând: „De ce mâncaţi şi beţi cu
31 vameşii şi păcătoşii[b]?“ Şi Isus,
răspunzând, le-a zis: „Nu cei
sănătoşi au nevoie de doctor, ci
32 cei care sunt bolnavi. N-am* ve-
nit să chem la pocăinţă pe *cei*
drepţi, ci pe păcătoşi“.

29 *Cap. 15.1.
32 *1 Tim. 1.15.

Despre post (Mt. 9.14-17; Mc. 2.18-22)

33 Şi ei I-au zis: „De ce[c] ucenicii
lui Ioan postesc adesea şi fac
cereri, la fel şi ai fariseilor, iar ai
34 Tăi mănâncă şi beau?“ Şi El[d] le-a
zis: „Puteţi să-i faceţi pe prietenii
mirelui[e] să postească în timp ce
35 mirele este cu ei? Dar vor veni
zile când şi mirele va fi luat de la
ei; atunci vor posti în acele zile“.
36 Şi le-a spus şi o parabolă: „Ni-
meni nu pune un petic de la o hai-
nă nouă la o haină veche; *dacă ar*
pune[f], o va rupe[g] şi pe cea nouă[h],
şi peticul de la cea nouă nu se va
37 potrivi[i] cu cea veche. Şi nimeni nu
pune vin nou în burdufuri vechi;
dacă ar pune[f], vinul nou va spar-
ge burdufurile şi se va vărsa,
şi burdufurile se vor distruge;
38 ci vinul nou trebuie pus în bur-
dufuri noi şi amândouă se păs-
39 trează[j]. Şi nimeni, după ce a băut
vin vechi, nu doreşte[k] *vin* nou,
pentru că zice: «Cel vechi este
mai[l] bun»“.[m]

Isus, Domn şi al sabatului (Mt. 12.1-8; Mc. 2.23-28)

6 Şi a fost că, în [n]sabat, El
trecea prin semănături; şi ucenicii
Săi smulgeau spice şi mâncau,
2 frecându-*le* cu mâinile. Dar unii
dintre farisei le-au spus[o]: „De ce
faceţi ce* nu este permis a face[p]
3 în sabat?“ Şi Isus, răspunzând,
le-a spus: „Nici aceasta n-aţi
citit, ce* a făcut David, când a flă-
mânzit, el şi cei care erau cu el?
4 Cum[l] a intrat în casa lui Dum-
nezeu şi a luat pâinile punerii îna-
inte şi a mâncat şi a dat şi celor
care erau cu el ceea* ce nu este
permis decât numai preoţilor să
5 mănânce?“ Şi le-a spus: „Fiul Omu-
lui este Domn şi al sabatului“.

2 *Ex. 20.10.
3 *1 Sam.21.6.
4 *Lev. 24.9.

Omul cu mâna paralizată (Mt. 12.9-14; Mc. 3.1-6)

6 Şi a fost că şi[l] într-un* alt
sabat, El a intrat în sinagogă şi
îi învăţa; şi acolo era un om şi
mâna lui dreaptă era paralizată[q].
7 Şi cărturarii şi fariseii [r]pândeau,
dacă va vindeca în sabat, ca să-I
8 găsească vină. Dar El le ştia
gândurile şi i-a spus omului care
avea mâna paralizată: „Ridică-te
şi stai în mijloc!“ Şi el s-a ridicat
9 şi a stat *acolo*. Isus deci le-a zis:
„Vă voi întreba[s] dacă este per-
mis în sabat: a face bine, sau a
face rău? A salva un suflet, sau
10 a-l pierde?“ Şi, privind împrejur
la toţi, i-a spus[t]: „Întinde-ţi
mâna!“ Şi el a făcut aşa[l] şi mâna
11 lui s-a refăcut[u] ca cealaltă[v]. Dar
ei s-au umplut de furie şi vorbeau
între ei ce să-I facă lui Isus.

6 *Cap. 13.14; 14.3. Ioan 9.16.

Alegerea celor doisprezece (Mt. 10.1-4; Mc. 3.13-19)

12 Şi a fost că, în* zilele acelea,
El a ieşit la munte, ca să Se roa-
ge; şi a petrecut noaptea în ru-

12 *Mt.14.23.

[a] *Unele ms.* „şi fariseii şi cărturarii lor“ [b] *Vameşii şi păcătoşii sunt o singură categorie. Unele ms.* „cu vameşi şi păcătoşi“; *alte ms. omit* „şi păcătoşii“ [c] *Unele ms. omit* „De ce“ [d] *Unele ms.* „Isus“ [e] *Lit.* „fiii camerei de nuntă“ [f] *Lit.* „altfel“ [g] *Sau* „va tăia“, *sau* „şi cea nouă se va rupe“; *alte ms.* „o rupe“ [h] *Sau* „Nimeni, tăind un petic dintr-o haină nouă, nu *îl* pune la o haină veche; altfel, va tăia şi pe cea nouă“ [i] *Unele ms.* „nu se potriveşte“ [j] *Unele ms. omit* „şi amândouă se păstrează“ [k] *Unele ms. ad.* „îndată“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms. omit v. 39* [n] *Unele ms. ad.* „al doilea *după* primul“ *(potrivit sărbătorilor iudaice din Lev. 23)* [o] *Unele ms.* „au spus“ [p] *Unele ms. omit* „a face“ [q] *Lit.* „uscată“ [r] *Unele ms. ad.* „Îl“ [s] *Unele ms.* „Vă voi întreba ceva: «Este permis ...?»“; *alte ms.* „Vă voi întreba: «Ce este permis ...?»“; *alte ms.* „Întreb“ [t] *Unele ms.* „i-a spus omului“ [u] *Unele ms. ad.* „întreagă“; *alte ms.* „s-a făcut sănătoasă“ [v] *Unele ms. omit* „ca cealaltă“

13 găciune către Dumnezeu. Şi, când
s-a făcut ziuă, i-a chemat la *Sine*
pe ucenicii Săi şi a ales dintre
ei doisprezece, pe care i-a numit
14 şi apostoli: pe Simon, pe* care l-a
numit şi Petru[a], şi pe Andrei,
fratele lui, şi[b] pe Iacov şi Ioan,
15 şi[b] pe Filip şi Bartolomeu, şi[b] pe
Matei şi Toma, şi pe Iacov, al lui
Alfeu, şi pe Simon, numit Zelotul,
16 şi[b] pe Iuda, *frate** al lui Iacov,
şi pe Iuda Iscarioteanul, care s-a
făcut şi[b] trădător.

14 *Ioan 1.42.
16 *Iuda 1.

Felurite vindecări (Mt. 4.23-25; Mc. 3.7-12)

17 Şi, coborând împreună cu ei,
a stat pe un loc şes, *El* şi o mulţime
de ucenici ai Săi, şi o mare mul-
ţime de popor din toată Iudeea, şi
din Ierusalim, şi de pe ţărmul Tiru-
lui şi al Sidonului, care veniseră ca
să-L asculte şi să fie vindecaţi de
18 bolile lor; şi cei chinuiţi de duhuri
19 necurate erau vindecaţi[c]. Şi toată
mulţimea căuta* să-L atingă, pen-
tru că o putere ieşea** din El şi îi
vindeca pe toţi.

19 *Mt. 14.36. **Mc. 5.30. Cap. 8.46.

Fericiri şi vaiuri (Mt. 5.1-12)

20 Şi El, ridicându-Şi ochii spre
ucenicii Săi, spunea: „Ferice* de
voi, cei săraci, pentru că a voastră
este Împărăţia lui Dumnezeu.
21 Ferice* de *voi*, cei flămânzi acum,
pentru că veţi fi săturaţi. Ferice**
de *voi*, cei care plângeţi acum,
22 pentru că veţi râde. Fericiţi* sun-
teţi *voi* când oamenii vă vor urî şi
când vă** vor alunga[d] *dintre*
ei şi *vă* vor defăima şi vor lepăda
numele vostru ca rău, din cauza
23 Fiului Omului. Bucuraţi-vă* în
ziua aceea şi săltaţi de bucurie,
pentru că, iată, răsplata voastră
este mare în cer; pentru că la fel**
24 le făceau părinţii lor profeţilor. Dar*
vai de voi, bogaţilor**, pentru că
25 vă† primiţi mângâierea. Vai* de
voi, care sunteţi sătui[e], pentru că
veţi flămânzi. Vai** de voi[f], care
râdeţi acum, pentru că vă veţi jeli
26 şi veţi plânge. Vai* de voi[f] când
toţi oamenii vor vorbi bine de voi,
pentru că la fel le făceau părinţii
lor falşilor profeţi.

20 *Mt. 11.5. Iac. 2.5.
21 *Is. 55.1; 65.13. **Is. 61.3.
22 *1 Pet. 2.19; 3.14; 4.14. **Ioan 16.2.
23 *Fap. 5.41. Col. 1.24. Iac. 1.2. **Fap. 7.51.
24 *Amos 6.1. Iac. 5.1. **Cap.12.21. †Mt. 6.2; 6.5,16. Cap. 16.25.
25 *Is. 65.13. **Pr. 14.13.
26 *Ioan 15.19. 1 Ioan 4.5.

Iubirea vrăjmaşilor (Mt. 5.38-48)

27 Dar vouă, care ascultaţi, vă
spun: Iubiţi* pe vrăjmaşii voştri,
faceţi bine celor care vă urăsc,
28 binecuvântaţi pe cei care vă bles-
temă, [g]rugaţi-vă* pentru cei care
29 se poartă rău cu voi. Celui care
te loveşte peste un obraz, dă-i-l şi
pe celălalt. Şi de la cel* care îţi ia
haina, nici cămaşa nu o opri.
30 [h]Oricui* îţi cere, dă-i; şi de la cel
care îţi ia ale tale, nu cere înapoi.
31 Şi cum* voiţi să vă facă vouă
oamenii, faceţi-le şi voi lor la fel.
32 Şi dacă* iubiţi pe aceia care vă
iubesc, ce mulţumire[i] aveţi? Pen-
tru că şi păcătoşii iubesc pe aceia
33 care îi iubesc pe ei. Şi dacă fa-
ceţi bine celor care vă fac bine, ce
mulţumire[i] aveţi? Pentru că şi
34 păcătoşii fac la fel. Şi* dacă îm-
prumutaţi celor de la care speraţi
să primiţi înapoi, ce mulţumire[i]
aveţi? [j]Şi păcătoşii împrumută
păcătoşilor, ca să primească[k] la
35 fel. Însă iubiţi pe vrăjmaşii voştri
şi faceţi bine şi împrumutaţi*,
nesperând nimic înapoi, şi răspla-
ta voastră va fi mare şi veţi** fi
fii ai Celui Preaînalt; pentru că El
este bun cu cei nemulţumitori şi
36 răi. Fiţi* deci[b] îndurători, după
cum şi Tatăl vostru este îndurător.

27 *Ex. 23.4. Pr. 25.21. Rom. 12.20.
28 *Cap. 23.34. Fap. 7.60.
29 *1 Cor. 6.7.
30 *Deut. 15.7; 15.8,10. Pr. 21.26.
31 *Mt. 7.12.
32 *Mt. 5.46.
34 *Mt. 5.42.
35 *Ps. 37.26. **Mt. 5.45.
36 *Mt. 5.48.

Judecarea altora

37 Şi nu* judecaţi, şi nicidecum
nu veţi fi judecaţi; nu condam-
naţi, şi nicidecum nu veţi fi con-
damnaţi; iertaţi, şi vi se va ierta.
38 Daţi*, şi vi se va da; o măsură
bună, îndesată şi clătinată şi văr-
sându-se pe deasupra vă vor da
în sân**, deoarece, cu† aceeaşi
măsură cu care măsuraţi, vi se va
măsura[k]".

37 *Mt. 7.1.
38 *Pr. 19.17. **Ps. 79.12. †Mt. 7.2. Mc. 4.24. Iac. 2.13.

Parabola cu paiul şi bârna (Mt. 7.1-5)

39 Şi le-a spus şi[b] o parabolă:
„Poate* oare un orb să călăuzeas-
că pe un orb? Nu vor cădea amân-
40 doi în groapă? Nu* este ucenic
mai presus decât învăţătorul său;

39 *Mt. 15.14.
40 *Mt. 10.24. Ioan 13.16; 15.20.

[a] *Piatră* [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms.* „şi cei chinuiţi de duhuri; şi erau vindecaţi" [d] *Vă vor despărţi de ei, vă vor exclude* [e] *Unele ms. ad.* „acum" [f] *Unele ms. omit* „de voi" [g] *Unele ms. ad.* „şi" [h] *Unele ms. ad.* „Şi" [i] *Lit.* „har", „favoare" [j] *Unele ms. ad.* „Pentru că" [k] *Înapoi*

dar oricine, *când va fi împlinit,*
41 va fi ca învăţătorul său. Dar de*
ce vezi paiul care *este* în ochiul
fratelui tău şi nu zăreşti bârna
42 care *este* în ochiul tău? Sau[a] cum
poţi spune fratelui tău: «Frate,
lasă-mă să scot paiul care *este*
în ochiul tău», nevăzând tu însuţi
bârna *care este* în ochiul tău?
Făţarnicule, scoate* întâi bârna din
ochiul tău şi atunci vei vedea
limpede să scoţi paiul care *este*
în ochiul fratelui tău.

41 *Mt. 7.3.
42 *Pr. 18.17.

Parabola celor doi pomi (Mt. 7.15-20; 12.33-37)

43 Pentru că nu este pom bun care
să facă rod rău[b], [c]nici pom rău[b]
44 care să facă rod bun; pentru că
fiecare pom se cunoaşte după ro-
dul lui; pentru că nu se culeg smo-
chine din spini, nici nu se adună
45 struguri din mărăciniş. Omul bun,
din comoara bună a inimii lui,
scoate ce *este* bun şi omul[a] rău
din comoara rea[d] scoate ce *este*
rău: pentru că din prisosul inimii
vorbeşte gura lui.

Parabola celor două case (Mt. 7.21-27)

46 Şi pentru* ce Mă chemaţi:
«Doamne, Doamne!», şi nu faceţi
47 ce spun? Vă voi arăta cu cine se
aseamănă oricine vine la Mine şi
aude cuvintele Mele şi le face.
48 Este asemenea unui om care,
zidind o casă, a săpat şi a adân-
cit şi a pus temelia pe stâncă; şi,
venind apă mare, şuvoiul s-a nă-
pustit peste casa aceea şi n-a
putut s-o clatine, pentru că fusese
49 întemeiată pe stâncă[e]. Şi cine a
auzit şi nu a făcut este asemenea
unui om care a zidit o casă pe
pământ, fără temelie, peste care
s-a năpustit şuvoiul, şi îndată a
căzut, şi prăbuşirea acelei case
a fost mare".

46 *Mal. 1.6. Mt. 25.11. Cap. 13.25.

Vindecarea robului unui centurion (Mt. 8.5-13; Ioan 4.43-54)

7 Şi, când a sfârşit toate cuvintele
Sale în auzul poporului, a intrat în
2 Capernaum. Şi un rob al unui
centurion, care îi era drag[f] *acestuia,*
era bolnav şi aproape să moară;
3 şi, auzind despre Isus, a trimis la
El pe *nişte* bătrâni ai iudeilor, ru-
gându-L să vină şi să-l vindece pe
4 robul lui. Iar ei, venind la Isus,
L-au rugat stăruitor, spunând:
„Este vrednic să-i faci[g] aceasta,
5 pentru că iubeşte naţiunea noas-
6 tră şi el ne-a zidit sinagoga". Şi
Isus mergea împreună cu ei. Dar
deja, pe când El nu era departe
de casă, centurionul a trimis la El
pe *nişte* prieteni, spunându-I:
„Doamne, nu Te osteni, pentru că
nu sunt vrednic să intri sub aco-
7 perişul meu. De aceea nici pe
mine însumi nu m-am socotit vred-
nic să vin la Tine. Ci spune un cu-
vânt şi slujitorul meu se va vin-
8 deca. Pentru că şi eu sunt om
pus sub autoritate, având în subor-
dinea mea ostaşi, şi zic acestuia:
«Du-te!», şi se duce; şi altuia:
«Vino!», şi vine; şi robului meu:
9 «Fă aceasta!», şi face". Şi Isus,
auzind acestea, S-a minunat de el
şi, întorcându-Se spre mulţimea
care Îl urma, a zis: „Vă spun: nici
chiar în Israel n-am găsit atâta
10 credinţă". Şi cei trimişi, întorcân-
du-se acasă, l-au găsit sănătos pe
robul care era bolnav[h].

Învierea fiului văduvei din Nain

11 Şi a fost că, după aceea[i], El a
mers într-o cetate numită Nain, şi
cu El mergeau mulţi[a] ucenici ai
12 Săi şi o mare mulţime. Şi, când
S-a apropiat de poarta cetăţii,
iată, duceau afară un mort, singu-
rul fiu al mamei lui, şi ea *era*
văduvă; şi o mulţime foarte mare
13 din cetate era[j] împreună cu ea. Şi,
când a văzut-o Domnul, I s-a făcut
milă de ea şi i-a spus: „Nu plânge!"
14 Şi, apropiindu-Se, a atins sicriul şi
cei care-l duceau s-au oprit. Şi El a
spus: „Tinere, ţie îţi spun: ridi-
15 că-te*!" Şi mortul s-a ridicat[k] şi a
început să vorbească. Şi l-a dat
16 mamei lui. Şi toţi* au fost cuprinşi

14 *Cap. 8.54. Ioan 11.43. Fap. 9.40. Rom. 4.17.
16 *Cap. 1.65.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Sau* „stricat", „putred" [c] *Unele ms. ad.* „tot astfel" [d] *Unele ms.* „din cea rea"; *alte ms. ad.* „a inimii lui" [e] *Unele ms.* „pentru că fusese bine zidită" [f] *Sau* „în onoare" [g] *Unele ms.* „să i se facă" [h] *Unele ms. omit* „care era bolnav"; *alte ms. omit* „robul" [i] *Sau* „în *ziua* următoare" [j] *Unele ms. pun* „era" *înainte de* „văduvă"; *alte ms. omit* „era" [k] *În capul oaselor*

16 **Cap.24.19. Ioan 4.19; 6.14; 9.17. †Cap. 1.68.

de teamă şi Îl glorificau pe Dum-
nezeu, spunând: „Un mare profet
S-a** ridicat[a] între noi“; şi:
„Dumnezeu† a cercetat pe popo-
17 rul Său“. Şi vestea aceasta despre
El s-a răspândit în toată Iudeea
şi în tot ţinutul din jur.

Isus şi Ioan Botezătorul (Mt. 11.2-19)

18 Şi ucenicii lui Ioan i-au spus
19 despre toate acestea: şi, chemând
la *sine* pe doi dintre ucenicii
săi, Ioan *i*-a trimis la Isus[b], spu-
nând: „Tu eşti Cel care vine, sau
20 să aşteptăm pe altul?“ Şi, venind
la El, oamenii *aceştia* au spus:
„Ioan Botezătorul ne-a trimis la
Tine, spunând: «Tu eşti Cel care
vine, sau să aşteptăm pe altul?»“
21 În ceasul acela[c] El i-a vindecat pe
mulţi de boli şi de răni şi de du-
huri rele, şi multor orbi le-a dă-

22 *Mt. 11.4. **Is. 35.5. †Cap. 4.18.

22 ruit vederea[d]. Şi* Isus[e], răspun-
zând, le-a spus: „Mergeţi şi spu-
neţi-i lui Ioan ce aţi văzut şi aţi
auzit: că[e] orbii** văd, şchiopii
umblă, leproşii sunt curăţiţi, sur-
zii aud, morţii înviază, săracilor†
23 li se vesteşte Evanghelia; şi fericit
este oricine nu se va poticni de

24 *Mt. 11.7.

24 Mine“. Şi, după ce* trimişii lui
Ioan au plecat, a început să vor-
bească mulţimilor despre Ioan:
„Ce aţi ieşit să priviţi în pustiu?
25 o trestie clătinată de vânt? Dar ce
aţi ieşit să vedeţi? un om îmbră-
cat în haine fine? Iată, cei în haine
alese şi care trăiesc în lux sunt
26 în curţile[f] împăraţilor. Dar ce aţi
ieşit să vedeţi? un profet? Da, vă
spun, şi mai mult decât un profet.

27 *Mal. 3.1.

27 Acesta este cel* despre care este
scris: «Iată, Eu[e] trimit înaintea fe-
ţei Tale pe solul Meu, care Îţi va
pregăti calea înaintea Ta». Pentru
28 că vă spun[g]: Între cei născuţi din
femei nu este nici unul[h] mai mare
decât Ioan[i]; dar cine *este* mai mic[j]
în Împărăţia lui Dumnezeu este

29 *Mt. 3.5,6. Cap. 3.12.

29 mai mare decât el. (Şi tot poporul
care a auzit şi vameşii au dat
dreptate lui Dumnezeu, fiind*

30 *Fap. 20.27.

30 botezaţi cu botezul lui Ioan; dar
fariseii şi învăţătorii legii au res-
pins[k] pentru ei înşişi hotărârea*
lui Dumnezeu, nefiind botezaţi

31 *Mt. 11.16.

31 de el.) [l]Deci cu* cine îi voi asemă-
na pe oamenii acestei generaţii
32 şi cu cine sunt ei asemenea? Sunt
asemenea unor copii stând în pia-
ţă şi strigând unii către alţii şi
spunând: «V-am cântat din fluier,
şi n-aţi jucat; v-am cântat[m] de

33 *Mt. 3.4. Mc. 1.6. Cap. 1.15.

33 jale, şi n-aţi plâns». Pentru că a
venit Ioan* Botezătorul, nici
mâncând pâine, nici bând vin,
34 şi voi spuneţi: «Are demon!» A
venit Fiul Omului, mâncând şi
bând, şi voi spuneţi: «Iată un om
mâncăcios şi băutor de vin, prie-
ten al vameşilor şi al păcătoşi-

35 *Mt. 11.19.

35 lor!» Şi* înţelepciunea a fost în-
dreptăţită de toţi copiii ei“.

Isus în casa lui Simon

36 *Mt. 26.6. Mc. 14.3. Ioan 11.2.

36 Dar unul* dintre farisei Îl ruga
să mănânce cu el. Şi, intrând în
casa fariseului, a stat la masă.
37 Şi, iată, o femeie din cetate, care
era păcătoasă, şi[e] care ştia că El
stătea la masă în casa fariseului,
luând un vas de alabastru cu mir
38 şi stând la spate, la picioarele Lui,
plângând, a început să-I stropeas-
că picioarele cu lacrimi, şi I le
ştergea cu părul capului ei şi Îi să-
ruta[n] picioarele şi *le* ungea cu

39 *Cap. 15.2.

39 mir. Şi, văzând *aceasta*, fariseul
care-L invitase şi-a zis în sine,
spunând: „Acesta*, dacă ar fi
profet, ar cunoaşte cine şi ce fel
de femeie *este* cea care-L atinge,
40 pentru că este păcătoasă“. Şi Isus,
răspunzând, i-a zis: „Simone, am
să-ţi spun ceva“. Şi el a zis[o]:
41 „Spune, Învăţătorule!“ „Erau doi
datornici ai unui creditor: unul îi
datora cinci sute de dinari şi

[a] *Unele ms.* „Se ridică“ [b] *Unele ms.* „Domnul“; *alte ms.* „acel Isus“ [c] *Unele ms.* „Şi, în acelaşi ceas“; *alte ms.* „În ziua aceea“ [d] *Unele ms.* „le-a dat să vadă“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Sau* „palatele“ [g] *Unele ms. omit* „Pentru că“; *alte ms.* „Adevărat vă spun“ [h] *Unele ms.* „nici un profet“ [i] *Unele ms. ad.* „Botezătorul“ [j] *Sau* „cel mai mic“ [k] *Au făcut fără efect* [l] *Unele ms. ad.* „Şi Domnul a spus:“ [m] *Unele ms.* „am cântat“ [n] *Sau* „Îi acoperea cu sărutări“ [o] *Unele ms.* „zice“

42 celălalt cincizeci. Dar[a], neavând
ei *cu ce* să plătească, i-a iertat
pe amândoi; [b]deci care dintre ei îl
43 va iubi mai mult?“ Şi Simon, răs-
punzând, I-a spus: „Presupun că
acela căruia i-a iertat mai mult“.
Şi El i-a spus: „Drept ai judecat“.
44 Şi, întorcându-Se spre femeie,
i-a spus lui Simon: „Vezi tu aceas-
tă femeie? Am intrat în casa ta;
apă pentru picioarele Mele nu
Mi-ai dat, dar ea Mi-a stropit
picioarele cu lacrimile ei şi le-a
45 şters cu părul capului[a] ei. Sărutare
nu Mi-ai dat, dar ea, de când am
intrat, n-a încetat să-Mi sărute[c]
46 picioarele. Cu* untdelemn capul
nu Mi l-ai uns, dar ea cu mir Mi-a
47 uns picioarele. De aceea* îţi spun:
Iertate sunt păcatele ei cele mul-
te, pentru că a iubit mult; dar cel
căruia i se iartă puţin, iubeşte pu-
48 ţin“. Şi ei i-a spus: „Iertate* sunt
49 păcatele tale“. Şi cei care stăteau
cu *El* la masă au început să spună
în ei înşişi: „Cine* este Acesta
50 care iartă şi păcatele?“ Dar *El* i-a
zis femeii: „Credinţa* ta te-a
mântuit; du-te în pace“.

46 *Ps. 23.5.
47 *1 Tim. 1.14.
48 *Mt. 9.2. Mc. 2.5.
49 *Mt. 9.3. Mc. 2.7.
50 *Mt. 9.22. Mc. 5.34; 10.52. Cap. 8.48; 18.42.

Isus vesteşte Evanghelia

8 Şi a fost că, după aceea, El
umbla din cetate în cetate şi din
sat în sat, predicând şi vestind
Evanghelia Împărăţiei lui Dum-
nezeu; şi cei doisprezece *erau*
2 împreună cu El, şi unele* femei
care fuseseră vindecate de duhuri
rele şi de neputinţe: Maria, numită
Magdalena[d], din** care ieşiseră
3 şapte demoni, şi Ioana, soţia lui
Cuza, administratorul lui Irod, şi
Suzana şi multe altele, care Îi[e]
slujeau din bunurile lor.

2 *Mt. 27.55; 27.56. **Mc. 16.9.

Parabola semănătorului (Mt. 13.1-23; Mc. 4.1-20)

4 Şi, adunându-se o mare mul-
ţime şi aceia care veneau la El din
fiecare cetate, El le-a vorbit prin
5 parabolă: „Semănătorul a ieşit
să-şi semene sămânţa. Şi, pe când
semăna el, o parte a căzut lângă
drum şi a fost călcată în picioare,
şi păsările cerului au mâncat-o.
6 Şi alta a căzut pe stâncă; şi,
crescând, s-a uscat, pentru că nu
7 avea umezeală. Şi alta a căzut în
mijlocul spinilor; şi spinii, cres-
când împreună cu *ea*, au înăbu-
8 şit-o. Şi alta a căzut în[f] pământul
cel bun şi, crescând, a făcut rod
însutit“. Spunând acestea, striga:
„Cine are urechi de auzit să au-
9 dă“. Şi ucenicii* Săi Îl întrebau,
spunând[a]: „Ce să fie parabola
10 aceasta?“ Şi El a spus: „Vouă vă
este dat să cunoaşteţi tainele
Împărăţiei lui Dumnezeu, dar ce-
lorlalţi *li se vorbeşte* în parabo-
le, pentru ca, văzând*, să nu
vadă şi, auzind, să nu înţeleagă“.
11 Iar parabola* este aceasta: Să-
mânţa este Cuvântul lui Dum-
12 nezeu. Iar cele de lângă drum sunt
cei care aud, apoi vine diavolul şi
ia Cuvântul din inima lor, ca nu
cumva, crezând, să fie mântuiţi.
13 Iar cele de pe stâncă sunt cei
care, când aud, primesc Cuvântul
cu bucurie; şi aceştia nu au ră-
dăcină: cei care cred pentru un
timp şi, la vreme de încercare, se
14 leapădă. Iar ceea ce a căzut între
spini[g], aceştia sunt cei care, au-
zind, merg mai departe şi sunt
înăbuşiţi sub griji şi bogăţie şi
plăceri ale vieţii[h], şi nu aduc rod
15 la desăvârşire[i]. Iar ceea ce *este* în
pământul bun, aceştia sunt cei
care, auzind Cuvântul, îl păstrează
într-o inimă curată şi bună şi
rodesc în răbdare.

9 *Mt. 13.10. Mc. 4.10.
10 *Is. 6.9. Mc. 4.12.
11 *Mt. 13.18. Mc. 4.14.

Lumina (Mc. 4.21-25)

16 Şi nimeni*, aprinzând o lu-
mină, n-o acoperă cu un vas, nici
n-o pune sub pat, ci o aşază în
sfeşnic, pentru ca cei care intră să
17 vadă lumina. Pentru că* nu este
nimic ascuns care nu va fi des-
coperit, nici tăinuit care nu va fi
cunoscut şi nu va veni la lumină.
18 Luaţi seama deci cum auziţi;
pentru că* oricui are i se va da; şi
oricui nu are, i se va lua şi ceea
ce i se pare că are“.

16 *Mt. 5.15. Cap. 11.33.
17 *Mt. 10.26. Cap. 12.2.
18 *Mt. 13.12; 25.29. Cap. 19.26.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „spune“ [c] *Sau* „să-Mi acopere cu sărutări“ [d] *Sau* „din Magdala“ [e] *Unele ms.* „le“ [f] *Unele ms.* „pe“ [g] *Sau* „unde erau spini“ [h] *Din lumea aceasta* [i] *Sau* „nu aduc rod la coacere“

Mama și frații lui Isus (Mt. 12.46-50; Mc. 3.31-35)

19 Și au venit la El mama Lui[a]
și frații Lui și nu puteau să ajungă
20 la El, din cauza mulțimii. Și I s-a
spus[b]: „Mama Ta și frații Tăi stau
21 afară, dorind să Te vadă“. Dar El,
răspunzând, le-a zis: „Mama Mea
și frații Mei sunt aceia care aud
Cuvântul lui Dumnezeu și îl[a] îm-
plinesc“.

Potolirea furtunii (Mt. 8.23-27; Mc. 4.35-41)

22 Și a fost că, într-una din zile,
S-a suit într-o corabie împreună cu
ucenicii Săi și le-a zis: „Să trecem
de cealaltă parte a lacului“. Și au
23 pornit. Și, pe când vâsleau ei, El a
adormit; și o furtună de vânt s-a lă-
sat pe lac, și luau apă[c], și erau în
24 primejdie. Și, venind la *El*, L-au
trezit, spunând: „Stăpâne, Stăpâne,
pierim!“ Iar El, ridicându-Se, a
mustrat vântul și furia apei; și au
25 încetat și s-a făcut liniște. Și le-a
spus: „Unde vă este credința?“ Și
ei s-au temut și s-au mirat, zicând
unii către alții: „Deci cine este
Acesta care poruncește chiar și
vânturilor și apei, și ele Îl ascultă?“

Vindecarea unui demonizat (Mt. 8.28-34; Mc. 5.1-20)

26 Și au ajuns în ținutul gadare-
nilor[d], care este de partea cealaltă
27 a Galileii. Și, când a ieșit pe uscat,
L-a întâmpinat un om din cetate,
care avea demoni de mult timp, și
nu purta haină și nu locuia în casă,
28 ci în morminte. Și, văzându-L pe
Isus, a strigat și a căzut[e] înaintea
Lui și a spus cu glas tare: „Ce am
eu *a face* cu Tine, Isuse, Fiu al
Dumnezeului celui Preaînalt? Te
29 rog, nu mă chinui“. Pentru că *El*
poruncea duhului necurat să iasă din
om; pentru că de mult timp[f] îl apuca-
se și *omul* era ținut sub pază, legat
cu lanțuri și cu obezi, și *el*, rupând
legăturile, era dus de demon în
30 pustiuri. Și Isus l-a întrebat, spu-
nând: „Care-ți este numele?“ Și el
a spus: „Legiune“, pentru că mulți
31 demoni intraseră în el. Și ei
Îl rugau să nu le poruncească[g] 31 *Apoc. 20.3.
32 să plece în* Adânc. Și era acolo
o turmă cu mulți porci, păscând
pe[h] munte; și L-au rugat să le îngă-
duie să intre în ei. Și le-a îngăduit.
33 Și demonii, ieșind din om, au in-
trat în porci; și turma s-a repezit de
pe malul abrupt în lac și s-a înecat.
34 Dar cei care îi pășteau, văzând ce
s-a întâmplat, au fugit și[i] au dat de
35 știre în cetate și în ținut. Și au ieșit
să vadă ce s-a întâmplat; și au ve-
nit la Isus și l-au găsit pe omul din
care ieșiseră[j] demonii șezând la pi-
cioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg
36 la minte; și s-au temut. Și cei care
văzuseră[k] *cele întâmplate* le-au
spus cum fusese vindecat demoni-
37 zatul. Și toată* mulțimea din împre- 37 *Mt. 8.34.
jurimea gadarenilor L-a** rugat să **Fap. 16.39.
plece de la ei, pentru că erau cu-
prinși de mare frică; și El, intrând
38 în corabie, S-a întors. Iar omul* din 38 *Mc. 5.18.
care ieșiseră demonii Îl ruga să
fie împreună cu El. Dar Isus[l] l-a tri-
39 mis, spunând: „Întoarce-te la tine
acasă și istorisește tot ce ți-a făcut
Dumnezeu“. Și a plecat, vestind prin
toată cetatea tot ce îi făcuse Isus.

Vindecarea unei femei și învierea fiicei lui Iair (Mt. 9.18-26; Mc. 5.21-43)

40 Și a fost că, atunci când S-a
întors Isus, mulțimea L-a primit
cu bucurie[m], pentru că toți Îl aș-
41 teptau. Și, iată, a venit un bărbat,
al cărui nume *era* Iair, și el era
mai-mare al sinagogii și, căzând
la picioarele lui Isus, L-a rugat să
42 intre în casa lui, pentru că avea
o singură fiică, de vreo doispre-
zece ani, și ea era pe moarte.
Și, pe când mergea El, mulțimile
43 Îl îmbulzeau. Și* o femeie, care 43 *Mt. 9.20.
de doisprezece ani avea hemo-
ragie care cheltuise cu doctorii
tot ce avea[n], neputând fi vinde-
44 cată de nici unul, venind pe dina-
poi, a atins marginea[o] hainei Lui;
și îndată s-a oprit hemoragia ei.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „zicând“ [c] *Lit.* „se umpleau“ [d] *Au acostat în ținutul gadarenilor; unele ms.* „gherasenilor“; *alte ms.* „gherghesenilor“ [e] *Unele ms.* „văzându-L pe Isus și strigând, a căzut“ [f] *Sau* „deseori“ [g] *Unele ms.* „el Îl ruga să nu-i poruncească“ [h] *Lit.* „în“ [i] *Unele ms. ad.* „plecând“ [j] *Sau* „fuseseră scoși“ [k] *Unele ms. ad.* „de asemenea“ [l] *Unele ms.* „El“; *alte ms. omit* „Isus“ [m] *Sau* „bine“ [n] *Pentru întreținerea vieții; unele ms. omit* „care cheltuise cu doctorii tot ce avea“ [o] *Sau* „ciucurele“

45 Şi Isus a spus: „Cine M-a atins?“
Şi, toţi tăgăduind, Petru şi cei *care*
erau cu El au spus: „Stăpâne,
mulţimile Te împresoară şi Te
îmbulzesc, şi zici: «Cine M-a a-
46 *Mc. 5.30. Cap. 6.19.
46 tins?»“ Şi Isus a spus: „M-a atins
cineva, pentru că Eu am cunoscut
că a ieşit putere* din Mine“.
47 Şi femeia, văzând că nu a rămas
ascunsă, a venit tremurând şi,
căzând înaintea Lui, a spus[a]
înaintea întregului popor din ce
cauză Îl atinsese şi cum fusese
48 vindecată îndată. Şi El i-a spus[b]:
„Îndrăzneşte[c], fiică, credinţa ta
te-a vindecat[d]; du-te în pace“.
49 *Mc. 5.35.
49 Pe* când vorbea El încă, vine
cineva de la mai-marele sinago-
gii, spunându-i: „Fiica ta a murit;
nu-L mai supăra pe Învăţătorul“.
50 Dar Isus, auzind, i-a răspuns[e]: „Nu
te teme; crede numai, şi ea va fi
51 salvată“. Şi, când a venit acasă[f],
n-a lăsat pe nimeni să intre, decât
pe Petru şi pe Ioan şi pe Iacov[g] şi
pe tatăl copilei şi pe mama *ei*.
52 *Ioan 11.11; 11.13.
52 Şi toţi plângeau şi o jeleau. Dar
El a spus: „Nu plângeţi; pentru că[h]
53 n-a murit, ci* doarme“. Şi râdeau
54 *Cap. 7.14. Ioan 11.43.
54 de El, ştiind că murise. Dar El,
scoţându-i pe toţi afară şi[i] apu-
când-o de mână, a strigat, spunând:
55 „Copilă, ridică-te[j]*!“ Şi duhul ei
s-a întors şi ea s-a ridicat îndată;
şi El a poruncit să i se dea *copilei*
56 *Mt. 8.4; 9.30. Mc. 5.43.
56 să mănânce. Şi părinţii ei erau
uimiţi. Dar El* le-a poruncit să nu
spună nimănui ce se întâmplase.

Trimiterea celor doisprezece (Mt. 10.1-15; Mc. 6.7-13)

1 *Mc. 3.13.
2 *Mt. 10.7,8. Mc. 6.12. Cap. 10.1,9.
3 *Mt. 10.9. Cap. 10.4; 22.35.

9 Şi, după* ce i-a chemat pe cei
doisprezece[k], le-a dat putere şi
autoritate peste toţi demonii şi
2 să vindece boli. Şi i-a* trimis să
vestească Împărăţia lui Dumne-
zeu şi să-i vindece pe cei bolnavi.
3 Şi le-a* zis: „Nu luaţi nimic pen-
tru drum: nici toiag[l], nici traistă,
nici pâine, nici bani[m], nici să
4 *Mt. 10.11. Mc. 6.10.
4 nu aveţi câte două haine[n]. Şi în*
orice casă veţi intra, acolo rămâneţi
5 *Mt. 10.14. **Fap. 13.51
5 şi de acolo ieşiţi. Şi*, *cât despre* cei
care nu vă primesc, plecând din
cetatea aceea, scuturaţi** şi[c] praful
de pe picioarele voastre, ca mărtu-
6 rie împotriva lor“. Şi ei, plecând,
treceau prin sate, vestind Evanghelia
şi vindecând pretutindeni.

Irod şi Ioan Botezătorul (Mt. 14.1-2; Mc. 6.14-16)

7 Şi tetrarhul Irod a auzit despre
toate cele care se făceau[o]; şi era
nedumerit, pentru că se spunea de
către unii că Ioan a înviat dintre
8 morţi, şi de alţii că s-a arătat Ilie,
şi de alţii că a înviat un profet,
9 *Cap. 23.8.
9 unul din vechime. Şi Irod spunea:
„Lui Ioan, eu i-am tăiat capul;
dar cine este Acesta despre care
aud[p] astfel de lucruri?“ Şi* căuta
să-L vadă.

Prima înmulţire a pâinilor (Mt. 14.13-21; Mc. 6.30-44; Ioan 6.1-13)

10 Şi apostolii, întorcându-se,
I-au istorisit tot ce au făcut. Şi,
luându-i cu *Sine*, S-a retras deo-
parte, într-un loc pustiu al unei
11 cetăţi numite Betsaida[q]. Iar mul-
ţimile, aflând, L-au urmat; şi El
i-a primit[r] şi le vorbea despre Îm-
părăţia lui Dumnezeu şi îi vindeca
pe cei care aveau nevoie de vin-
12 *Mt. 14.15. Mc. 6.35. Ioan 6.1,5.
12 decare. Şi* ziua a început să se
plece *spre seară*; şi cei doispre-
zece au venit şi I-au spus: „Dă
drumul mulţimii, ca să meargă în
satele şi cătunele din jur şi să
găzduiască şi să găsească hrană;
pentru că aici suntem într-un loc
13 pustiu“. Şi El le-a zis: „Daţi-le voi
să mănânce!“ Şi ei au spus: „Nu
avem mai mult de cinci pâini şi
doi peşti, afară numai dacă noi
am merge şi am cumpăra hrană
14 pentru tot poporul acesta“. Pen-
tru că erau cam cinci mii de băr-
baţi. Şi El le-a zis ucenicilor Săi:
„Puneţi-i să stea jos, în cete de
15 câte cincizeci“. Şi au făcut aşa şi
i-au pus pe toţi să stea jos.

[a] *Unele ms.* „I-a spus“ [b] *Unele ms.* „a spus“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Sau* „te-a mântuit“ [e] *Unele ms. ad.* „zicând“ [f] *Unele ms.* „a intrat în casă“ [g] *Unele ms.* „şi pe Iacov şi pe Ioan“ [h] *Unele ms. omit* „pentru că“ [i] *Unele ms. omit* „scoţându-i pe toţi afară şi“ [j] *Sau* „trezeşte-te“ [k] *Unele ms. ad.* „ucenici ai Săi“ [l] *Unele ms.* „toiege“ [m] *Bani de argint* [n] *Sau* „cămăşi“ [o] *Unele ms. ad.* „prin El“ [p] *Unele ms. ad.* „eu“ [q] *Unele ms.* „într-o cetate numită Betsaida“; *alte ms.* „un loc pustiu care este Betsaida“ [r] *I-a primit bine*

16 Şi, luând cele cinci pâini şi cei
doi peşti, privind spre cer, le-a
binecuvântat şi *le*-a frânt şi *le*-a
dat ucenicilor ca să *le* pună
17 înaintea mulţimii. Şi toţi au mâncat
şi s-au săturat; şi s-a ridicat ce le-a
prisosit, douăsprezece coşniţe[a] de
firimituri[b].

Mărturia lui Petru despre Isus (Mt. 16.13-20; Mc. 8.27-30)

18 Şi a fost că, pe când Se ruga
singur, ucenicii erau cu El; şi El
i-a întrebat, spunând: „Cine zic
19 mulţimile că sunt Eu?“ Şi ei,
răspunzând, au spus: „Ioan* Bote-
zătorul; iar alţii, Ilie; iar alţii, că
a înviat un profet din vechime“.
20 Şi le-a spus: „Dar voi, cine ziceţi
că sunt Eu?“ Şi Petru*, răspunzând,
a spus: „Hristosul lui Dumnezeu“.

19 *Mt. 14.2. Vers. 7,8.
20 *Mt. 16.16. Ioan 6.69.

Primul anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mt.16.21-28; Mc. 8.31-9.1)

21 Şi*, impunându-le, *le*-a po-
runcit să nu spună nimănui aceas-
22 ta, zicând: „Trebuie ca Fiul* O-
mului să sufere multe[c] şi să fie
respins de bătrâni şi de preoţii
de seamă şi de cărturari şi să fie
omorât şi a treia zi să învieze“.
23 Şi* le spunea tuturor: „Dacă vrea
cineva să vină după Mine, să se
lepede de sine însuşi şi să-şi ia
zilnic[d] crucea şi să Mă urmeze.
24 Pentru că oricine va vrea să-şi
salveze viaţa o va pierde; dar
oricine îşi va pierde viaţa pentru
25 Mine, acela o va salva. Pentru că*,
ce i-ar folosi unui om dacă ar
câştiga toată lumea şi s-ar distru-
26 ge sau s-ar pierde pe sine? Pentru
că* de oricine se va ruşina de Mi-
ne şi de cuvintele Mele, de acela
Se va ruşina Fiul Omului când va
veni în gloria Sa şi a Tatălui şi a
27 sfinţilor îngeri. Dar vă spun, în
adevăr*, sunt unii dintre cei care
stau aici care nicidecum nu vor
gusta moartea până nu vor ve-
dea Împărăţia lui Dumnezeu“.

21 *Mt. 16.20.
22 *Mt. 17.22.
23 *Mt. 10.38; 16.24. Mc. 8.34. Cap. 14.27.
25 *Mt. 16.26. Mc. 8.36.
26 *Mt. 10.33. Mc. 8.38. 2 Tim. 2.12.
27 *Mt. 16.28. Mc. 9.1.

Transfigurarea (Mt. 17.1-9; Mc. 9.2-10)

28 Şi a fost că, la aproape opt zile
după cuvintele acestea, luându-i cu
Sine pe Petru şi pe Ioan şi pe Ia-
cov, S-a suit pe munte ca să Se
29 roage. Şi a fost că, pe când Se ruga
El, chipul feţei Lui s-a făcut altul[e],
şi îmbrăcămintea Lui, albă strălu-
30 citoare. Şi, iată, vorbeau cu El doi
bărbaţi, care erau Moise şi Ilie,
31 care, arătându-se în glorie, vor-
beau despre plecarea Lui, pe care
urma s-o împlinească în Ierusa-
32 lim. Iar Petru şi cei împreună cu
el erau* îngreuiaţi de somn; şi,
trezindu-se deplin, au văzut gloria
Lui şi pe cei doi bărbaţi care stă-
33 teau cu El. Şi a fost că, pe când
se despărţeau de El, Petru I-a zis
lui Isus: „Stăpâne, este bine ca noi
să fim aici şi să facem trei cor-
turi[f]: unul pentru Tine şi unul pen-
tru Moise şi unul pentru Ilie“, ne-
34 ştiind ce spune. Şi, pe când spunea
el acestea, a venit un nor şi i-a
umbrit[g]; şi s-au temut când ei[h] au
35 intrat în nor. Şi a venit un glas din
nor, spunând: „Acesta* este Fiul
Meu Preaiubit[i]; de** El să as-
36 cultaţi!“ Şi, pe când era glasul[j]
acesta, Isus S-a aflat singur. Şi ei*
au tăcut şi n-au spus nimănui nimic
în acele zile despre ce văzuseră.

32 *Dan. 8.18; 10.9.
35 *Mt. 3.17. **Fap. 3.22.
36 *Mt. 17.9.

Vindecarea unui demonizat (Mt. 17.14-21; Mc. 9.14-29)

37 Şi a fost că, în ziua următoare,
când au coborât de pe munte, L-a
întâmpinat o mare mulţime.
38 Şi, iată, un om din mulţime a stri-
gat, spunând: „Învăţătorule, Te
rog, uită-Te la fiul meu, pentru că
39 este singurul meu copil; şi, iată,
un duh îl apucă şi deodată strigă
şi-l scutură cu spume şi cu greu
pleacă de la el, după ce l-a zdrobit.
40 Şi i-am rugat pe ucenicii Tăi să-l
41 scoată şi n-au putut“. Şi Isus,
răspunzând, a spus: „O, generaţie
necredincioasă şi stricată, până
când voi fi cu voi şi vă voi în-
gădui? Adu-l aici pe fiul tău!“
42 Şi, pe când venea el, demonul l-a
trântit şi l-a zguduit puternic; şi
Isus a mustrat duhul necurat şi a

[a] *Vezi adn. Mt. 14.20.* [b] *Sau* „ce le-a prisosit ca firimituri, douăsprezece coşniţe“ [c] *Sau* „să sufere mult“ [d] *Unele ms. omit* „zilnic“ [e] *De alt fel* [f] *Sau* „colibe“ [g] *Cuvânt folosit şi referitor la norul care acoperea şi umplea de glorie Cortul Întâlnirii* [h] *Unele ms.* „aceia“ *(probabil Moise şi Ilie)* [i] *Sau* „Fiul Meu cel Preaiubit“; *unele ms.* „Fiul Meu cel Ales“ [j] *Sau* „după ce a fost glasul“

vindecat copilul şi l-a dat înapoi
43 tatălui său. Şi toţi erau uimiţi de
măreţia lui Dumnezeu.

Al doilea anunţ al morţii şi al învierii Sale (Mt. 17.22-23; Mc. 9.30-32)

Şi, *pe când* toţi se minunau
de tot ce făcea[a] Isus[b], le-a zis uce-
44 nicilor Săi: „Să pătrundă în ure-
chile voastre cuvintele acestea;
pentru că Fiul Omului va fi dat în
45 mâinile oamenilor“. Dar* ei nu
înţelegeau vorbirea aceasta şi le
era ascunsă, ca să nu o priceapă;
şi se temeau să-L întrebe despre
vorbirea aceasta.

45 *Mc. 9.32. Cap. 2.50; 18.34.

Cine este mai mare (Mt. 18.1-5; Mc. 9.33-40)

46 Şi a pătruns în[c] ei un gând: cine
47 ar fi mai mare între ei. Şi Isus, cu-
noscând[d] gândul inimii lor, a luat
un copilaş şi l-a pus lângă El;
48 şi le-a spus: „Oricine* va primi pe
acest copilaş în Numele Meu, pe
Mine Mă primeşte; şi oricine Mă
va primi pe Mine Îl primeşte
pe Cel care M-a trimis pe Mine;
pentru că** cine este mai mic
între voi toţi acela este[e] mare“.
49 Şi Ioan*, răspunzând, a spus:
„Stăpâne, am văzut pe cineva
scoţând demoni[f] în Numele Tău
şi l-am oprit, pentru că nu *Te*
50 urmează cu noi“. Şi Isus i-a zis:
„Nu-*l* opriţi; pentru că cine* nu
este împotriva voastră este pentru
voi[g]“.

48 *Mt. 10.40; 18.5. Mc. 9.37. Ioan 12.44; 13.20. **Mt. 23.11; 23.12.
49 *Mc. 9.38. Num. 11.28.
50 *Mt. 12.30. Cap. 11.23.

Isus respins de samariteni

51 Şi a fost că, pe când se împli-
neau zilele înălţării* Sale[h], El
Şi-a îndreptat faţa hotărât să
52 meargă la Ierusalim şi a trimis soli
înaintea feţei Sale; şi ei, ducân-
du-se, au intrat într-un sat de sa-
mariteni, ca să facă pregătiri pen-
53 tru El. Şi* nu L-au primit, pentru
că faţa Lui era *îndreptată* să
54 meargă la Ierusalim. Şi ucenicii
Săi, Iacov şi Ioan, văzând *aceasta*,
au spus: „Doamne, vrei să spunem
să coboare foc din cer şi
să-i mistuie, cum a făcut şi Ilie[i]*?“
55 Dar El, întorcându-Se, i-a mustrat
şi a spus: „Nu ştiţi de ce duh sun-
teţi *însufleţiţi*; pentru că Fiul*
Omului n-a venit ca să piardă vie-
ţile oamenilor, ci ca să *le* mântu-
56 iască“[j]. Şi au mers în alt sat.

51 *Mc. 16.19. Fap. 1.2.
53 *Ioan 4.4,9.
54 *2 Împ. 1.10; 1.12.
55 *Ioan 3.17; 12.47.

Cum să-L urmăm pe Isus (Mt. 8.18-22)

57 Şi[k], pe când mergeau pe drum,
cineva I-a zis: „Te voi urma ori-
58 unde vei merge, Doamne[l]“. Şi
Isus i-a spus: „Vulpile au vizuini
şi păsările cerului *au* cuiburi, dar
Fiul Omului nu are unde să-Şi
59 plece capul“. Şi a zis altuia: „Ur-
mează-Mă!“ Dar* el a spus:
„Doamne, dă-mi voie întâi să
merg ca să-l înmormântez pe tatăl
60 meu“. Dar Isus[m] i-a spus: „Lasă
morţii să-şi înmormânteze morţii
lor, iar tu mergi şi vesteşte Îm-
61 părăţia lui Dumnezeu“. Şi un altul,
de asemenea, a spus: „Te* voi
urma, Doamne; dar întâi dă-mi voie
să-mi iau rămas bun de la
62 cei din casa mea“. Dar Isus i-a
zis: „Nimeni, care şi-a pus mâna
pe plug şi priveşte înapoi, nu este
potrivit pentru Împărăţia lui
Dumnezeu“.

59 *Mt. 8.21.
61 *1Împ.19.20

Trimiterea celor şaptezeci

10 Iar după acestea, Domnul a
rânduit şi pe alţi şaptezeci[n] şi
i-a trimis* câte doi, înaintea feţei
Sale, în fiecare cetate şi loc unde
2 urma El să vină. Şi[o] le zicea: „Se-
cerişul*, în adevăr, *este* mare,
dar** lucrătorii *sunt* puţini; rugaţi
deci pe Domnul secerişului să
scoată lucrători la secerişul Său.
3 Mergeţi; iată*, Eu[l] vă trimit ca
pe nişte miei în mijlocul lupilor.
4 Nu* purtaţi pungă, nici traistă,
nici încălţăminte[p]; şi nu** salutaţi
5 pe nimeni pe drum. Şi, în* orice
casă veţi intra, întâi spuneţi: «Pace
6 casei acesteia!» Şi, dacă[q] este
acolo un fiu al păcii, pacea voastră
se va odihni peste el; dar, dacă

1 *Mt. 10.1. Mc. 6.7.
2 *Mt. 9.37; 9.38. Ioan 4.35. **2 Tes. 3.1.
3 *Mt. 10.16.
4 *Mt. 10.9; 10.10. Mc. 6.8. Cap. 9.3. **2Împ.4.29.
5 *Mt. 10.12.

---

[a] *Unele ms.* „tot ce făcuse“ [b] *Unele ms.* „El“ [c] *Sau* „printre“ [d] *Unele ms.* „văzând“ [e] *Unele ms.* „va fi“ [f] *Unele ms.* „demonii“ [g] *Unele ms.* „împotriva noastră, este pentru noi“ [h] *Lit.* „primirii Sale sus“ [i] *Unele ms. omit* „cum a făcut şi Ilie“ [j] *Unele ms. omit* „şi a spus: «Nu ştiţi de ce duh sunteţi *însufleţiţi*; pentru că Fiul Omului n-a venit ca să piardă vieţile oamenilor, ci ca să *le* mântuiască».“ [k] *Unele ms. ad.* „a fost că“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms.* „El“ [n] *Unele ms.* „şaptezeci şi doi“ [o] *Unele ms.* „Deci“ [p] *Lit.* „sandale“ [q] *Unele ms. ad.* „în adevăr“

7 *Mt. 10.11. **1Cor.10.27 †Mt. 10.10. 1 Cor. 9.4. 1 Tim. 5.18.
9 *Cap. 9.2. **Mt. 3.2; 4.17; 10.7.
11 *Mt. 10.14. Cap. 9.5. Fap. 13.51; 18.6.
12 *Mt. 10.15. Mc. 6.11.
13 *Mt. 11.21. **Ezec. 3.6.
15 *Mt. 11.23. **Gen. 11.4. Deut. 1.28. Is. 14.13. Ier. 51.53. †Ezec.26.20; 32.18.
16 *Mt. 10.40. Mc. 9.37. Ioan 13.20. **1 Tes. 4.8. †Ioan 5.23.

7 nu, se va întoarce la voi. Şi*
rămâneţi în aceeaşi casă, mâncând**
şi bând cele ce au ei[a]; pentru că
vrednic† este lucrătorul de plata
lui. Nu vă mutaţi din casă în casă.
8 Şi, în orice cetate veţi intra, şi ei
vă primesc, mâncaţi ce vi se pune
9 înainte şi* vindecaţi pe bolnavii
din ea şi spuneţi-le: «Împărăţia**
lui Dumnezeu s-a apropiat de
10 voi». Dar, în orice cetate veţi in-
tra[b] şi ei nu vă primesc, ieşiţi
11 pe străzile ei şi spuneţi: «Chiar*
praful care s-a lipit de noi[c] din
cetatea voastră îl scuturăm îm-
potriva voastră; totuşi să ştiţi
aceasta, că s-a apropiat[d] Împărăţia
12 lui Dumnezeu». Dar[e] vă spun că
în* ziua aceea mai uşor va fi
pentru Sodoma decât pentru ce-
13 tatea aceea. Vai* de tine, Hora-
zine! Vai de tine, Betsaida! pentru
că**, dacă în Tir şi în Sidon ar fi
avut loc lucrările de putere care
au avut loc în voi, de mult s-ar fi
pocăit, şezând în sac şi cenuşă.
14 Dar mai uşor va fi pentru Tir şi
pentru Sidon la judecată, decât
15 pentru voi. Şi* tu, Capernaume,
care ai fost înălţat** până la cer[f],
vei fi coborât până† la Locuinţa
16 morţilor[g]. Cine* vă ascultă pe voi,
pe Mine Mă ascultă; şi** cine
vă respinge pe voi, pe Mine Mă
respinge; iar† cine Mă respinge
pe Mine, respinge pe Cel care
M-a trimis pe Mine".

Întoarcerea celor şaptezeci

17 *Vers. 1.
18 *Ioan 12.31; 16.11. Apoc. 9.1; 12.8,9.
19 *Mc. 16.18. Fap. 28.5.

17 Şi cei şaptezeci s-au* întors cu
bucurie, spunând: „Doamne, chiar
demonii ni se supun în Numele
18 Tău". Şi El le-a spus: „Am* văzut
pe Satan căzând din cer ca un ful-
19 ger. Iată, vă* dau[h] autoritate să
călcaţi peste şerpi şi peste scor-
pioni şi peste toată puterea vrăj-
maşului; şi nimic nu vă va vătăma
20 nicidecum. Totuşi nu vă bucuraţi

20 *Ex. 32.32. Ps. 69.28. Is. 4.3. Dan. 12.1. Filip. 4.3. Ev. 12.23. Apoc. 13.8; 20.12; 21.27.
21 *Mt. 11.25.
22 *Mt. 28.18. Ioan 3.35; 5.27; 17.2. **Mt. 11.27 Ioan 1.18; 6.44,46.
23 *Mt. 13.16.
24 *1 Pet. 1.10.

de aceasta, că duhurile vi se su-
pun; ci bucuraţi-vă[i] că numele*
voastre sunt scrise în ceruri".
21 În* acelaşi ceas, Isus[j] S-a bucurat
în duh[k] şi a spus: „Te laud, Tată,
Domn al cerului şi al pământului,
pentru că ai ascuns acestea de
cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai
descoperit pruncilor; da, Tată,
pentru că aşa a fost plăcut înain-
22 tea Ta. [l]Toate* Mi-au fost date de
Tatăl Meu; şi** nimeni nu cunoaş-
te cine este Fiul, în afară de Ta-
tăl, şi cine este Tatăl, în afară de
Fiul şi de acela căruia vrea
23 Fiul să i-*L* descopere". Şi, întor-
cându-Se spre ucenici, le-a spus
deoparte: „Ferice* de ochii care
24 văd ce vedeţi voi! Pentru că vă
spun că* mulţi profeţi şi împăraţi
au dorit să vadă ceea ce vedeţi
voi, şi n-au văzut; şi să audă ceea
ce auziţi voi, şi n-au auzit".

Parabola samariteanului (Mt. 22.34-40; Mc. 12.28-34)

25 *Mt. 19.16.
27 *Deut. 6.5. **Lev. 19.18
28 *Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11; 20.13,21. Rom. 10.5.
29 *Cap. 16.15.
31 *Ps. 38.11.

25 Şi, iată, un învăţător* al legii
s-a ridicat, ispitindu-L şi spunând:
„Învăţătorule, ce să fac ca să
26 moştenesc[m] viaţa eternă?" Şi El
i-a zis: „Ce este scris în lege? Cum
27 citeşti?" Iar el, răspunzând, a
spus: „Să-L* iubeşti pe Domnul
Dumnezeul tău din toată inima
ta şi din tot sufletul tău şi din
toată puterea ta şi cu[n] tot cuge-
tul tău; şi** pe aproapele tău, ca
28 pe tine însuţi". Şi El i-a spus:
„Drept ai răspuns; fă* aceasta
29 şi vei trăi". Dar el, dorind să* se
îndreptăţească, I-a zis lui Isus: „Şi
30 cine este aproapele meu?" Şi Isus,
răspunzând, a spus: „Un om cobo-
ra de la Ierusalim la Ierihon şi a
căzut între tâlhari, care l-au dez-
brăcat şi l-au rănit[o], şi au plecat,
31 lăsându-*l* pe jumătate mort. Şi, din
întâmplare, un preot cobora pe
drumul acela; şi, văzându-l, a*
trecut înainte[e] pe partea cealaltă.

[a] *Sau* „ce *vă oferă* ei" [b] *Unele ms.* „aţi intra" [c] *Unele ms. ad.* „pe picioare"; *alte ms. ad.* „pe picioarele noastre" [d] *Unele ms. ad.* „de voi" [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „Şi tu, Capernaume, vei fi înălţat până la cer?" [g] *Gr.* „hades" [h] *Unele ms.* „v-am dat" [i] *Unele ms. ad.* „mai degrabă" [j] *Unele ms.* „El" [k] *Unele ms.* „în Duhul Sfânt" [l] *Unele ms. ad.* „Şi, întorcându-Se spre ucenici, a spus:" [m] *Lit.* „făcând ce *anume*, voi moşteni" [n] *Unele ms.* „din" [o] *Lit.* „i-au făcut răni"

33 *Ioan 4.9.

32 Şi tot astfel şi un levit, ajungând
la locul acela, a venit şi a văzut şi
a trecut înainte[a] pe partea cealal-
33 tă. Dar un samaritean* care călăto-
rea a venit la el şi, văzându-l[b],
34 i s-a făcut milă. Şi s-a apropiat şi
i-a legat rănile, turnând pe ele
untdelemn şi vin; şi, punându-l pe
animalul lui, l-a dus la un han şi a
35 îngrijit de el. Şi *a doua zi* dimi-
neaţa, pe când pleca[c], scoţând
doi dinari, *i*-a dat hangiului şi i-a
spus[d]: «Ai grijă de el; şi orice vei
mai cheltui, eu îţi voi da înapoi
36 la întoarcerea mea». Care[e] dintre
aceştia trei ţi se pare că a fost
aproapele celui căzut între tâl-
37 hari?" Şi el a spus: „Cel care a
avut milă de el[f]". Şi Isus[g] i-a spus:
„Mergi şi fă şi tu la fel".

Marta şi Maria

38 *Ioan 11.1; 12.2,3.
39 *1 Cor. 7.32. **Cap. 8.35. Fap. 22.3.

38 Şi a fost că, pe când mergeau,
El a intrat într-un sat. Şi o femeie
cu numele Marta* L-a primit în
39 casa ei. Şi ea avea o soră, numită
Maria, care*, aşezându-se şi ea
la** picioarele lui Isus[h], asculta
40 cuvântul Său. Marta însă era
ocupată cu multă slujire; şi,
apropiindu-se, a spus: „Doamne,
nu-Ţi pasă că sora mea m-a lăsat
să slujesc singură? Spune-i deci
41 să mă ajute". Dar Isus[i], răspun-
zând, i-a spus: „Marto, Marto,
pentru multe te îngrijorezi şi te
42 tulburi tu; dar un* singur lucru
este necesar: şi Maria a ales partea
cea bună, care nu i se va lua".

42 *Ps. 27.4.

Tatăl nostru (Mt. 6.9-13)

11 Şi a fost că, pe când Se ruga
El într-un loc, când a încetat, unul
dintre ucenicii Săi I-a zis: „Doam-
ne, învaţă-ne să ne rugăm, cum
i-a învăţat şi Ioan pe ucenicii
2 lui". Şi El le-a spus: „Când vă
rugaţi, spuneţi: «Tată[j], sfinţeas-
că-se Numele Tău; vie[k] Împărăţia
3 Ta;[l] pâinea noastră cea necesară,
4 dă-ne-o nouă zilnic. Şi ne iartă
nouă păcatele noastre, pentru că
şi noi iertăm oricui ne este dator.
Şi nu ne duce în ispită[m]»".

Stăruinţa în rugăciune (Mt. 7.7-11)

5 Şi le-a zis: „Cine dintre voi,
având un prieten, va merge la el
la miezul nopţii şi îi va spune:
«Prietene, împrumută-mi trei
6 pâini, pentru că un prieten de-al
meu a venit la mine din călătorie
şi n-am nimic să-i pun înainte»;
7 şi cel dinăuntru, răspunzând, va
spune: «Nu mă supăra[n]; uşa este
deja închisă şi copiii mei sunt cu
mine în pat; nu pot să mă ridic
8 să-ţi dau»? Vă spun: chiar* dacă
nu se va ridica să-i dea pentru că
este prietenul său, totuşi, pentru
stăruinţa lui supărătoare, se va
ridica şi îi va da oricâte are nevoie.
9 Şi* Eu vă spun: Cereţi[o], şi vi se
va da; căutaţi, şi veţi găsi; bateţi,
10 şi vi se va deschide. Pentru că ori-
cine cere primeşte; şi cine caută
găseşte; şi celui care bate i se va
11 deschide. Şi cine dintre voi, care
este tată, *dacă îi* va cere fiul pâine,
el îi va da o piatră? sau[p] un peşte
şi, în loc de peşte, îi va da un şarpe?
12 sau, de asemenea, dacă *îi* va cere
13 un ou, îi va da un scorpion? Deci,
dacă voi, fiind răi, ştiţi să daţi da-
ruri bune copiilor voştri, cu cât mai
mult Tatăl cel din cer va da[q] Duh
Sfânt celor care-L cer de la El?"

8 *Cap. 18.1.

9 *Mt. 21.22. Mc. 11.24. Ioan 15.7. Iac. 1.6. 1 Ioan 3.22.

Vindecarea unui demonizat mut (Mt. 12.22-30; Mc. 3.22-27)

14 Şi* scotea un demon, şi acesta
era mut; şi a fost că, demonul
ieşind, mutul a vorbit. Şi mulţimi-
15 le se minunau. Dar unii dintre ei
au spus: „Prin* Beelzebul[r], căpe-
tenia demonilor, scoate El demo-
16 nii". Şi alţii, ispitindu-*L*, cereau*
17 de la El un semn din cer. Dar El*,
ştiindu-le** gândurile, le-a spus:
„Orice împărăţie dezbinată împo-
triva ei însăşi este pustiită; şi o

14 *Mt. 9.32.
15 *Mt. 9.34.
16 *Mt. 12.38; 16.1.
17 *Mt. 12.25. Mc. 3.24. **Ioan 2.25.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „văzând" [c] *Unele ms. omit* „pe când pleca" [d] *Unele ms.* „a spus" [e] *Unele ms. ad.* „deci" [f] *Lit.* „şi-a făcut milă cu el" [g] *Unele ms.* „Isus deci" [h] *Unele ms.* „la picioarele Domnului" [i] *Unele ms.* „Dar Domnul" [j] *Unele ms.* „Tatăl nostru"; *alte ms. ad.* „care *eşti* în ceruri" [k] *Să vină* [l] *Unele ms. ad.* „facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ" [m] *Unele ms. ad.* „ci scapă-ne de rău" *sau* „ci scapă-ne de cel rău" [n] *Lit.* „Nu-mi face supărare" [o] *Cereţi stăruitor* [p] *Unele ms.* „dacă" [q] *Sau* „Tatăl, care din cer va da" [r] *Sau* „Beelzebub"

casă *dezbinată* împotriva ei în-
18 săşi cade; iar dacă şi Satan este
dezbinat împotriva lui însuşi, cum
va dăinui împărăţia lui? Pentru
că voi spuneţi că Eu scot demonii
19 prin Beelzebul. Dar, dacă Eu scot
demonii prin Beelzebul, fiii voş-
tri prin cine-*i* scot? De aceea, ei
20 vor fi judecătorii voştri. Dar, dacă
Eu scot demonii cu* degetul lui
Dumnezeu, atunci Împărăţia lui
Dumnezeu a venit peste voi.
21 Când* cel tare îşi păzeşte casa[a]
înarmat, bunurile lui sunt în pace.
22 Dar*, când *unul* mai tare decât
el, venind asupra *lui*, îl răpune, îi
ia toată armura în care se încrezuse
şi împarte prăzile *luate* de la
23 el. Cine* nu este cu Mine este îm-
potriva Mea; şi cine nu adună cu
Mine risipeşte.

20 *Ex. 8.19.
21 *Mt. 12.29. Mc. 3.27.
22 *Is. 53.12. Col. 2.15.
23 *Mt. 12.30.

Duhul necurat (Mt.12.43-45)

24 Când duhul necurat a ieşit din
om, umblă prin locuri fără apă,
căutând odihnă; şi, negăsind, spu-
ne: «Mă voi întoarce în casa mea,
25 de unde am ieşit». Şi, venind, *o*
găseşte măturată şi împodobită.
26 Atunci merge şi ia cu *sine* alte
şapte duhuri, mai rele decât el, şi,
intrând, locuiesc acolo; şi starea
din urmă* a acelui om devine mai
27 rea decât cea dintâi“. Şi a fost că,
pe când spunea El acestea, o
femeie, ridicând glasul din mulţi-
me, I-a spus: „Ferice* de pântecele
care Te-a purtat şi de sânii pe care
28 i-ai supt!“ Dar El a spus: „Mai de-
grabă ferice* de cei care aud Cu-
vântul lui Dumnezeu şi-l păzesc[b]“.

26 *Ioan 5.14. Ev. 6.4; 10.26. 2 Pet. 2.20.
27 *Cap. 1.28; 1.48.
28 *Mt. 7.21. Cap. 8.21. Iac. 1.25.

Semnul lui Iona (Mt.12.38-42)

29 Şi, cum mulţimile se îngrămă-
deau, a început să spună: „Gene-
raţia aceasta este o generaţie rea[c];
cere un semn, şi nu i se va da un
alt semn, decât semnul lui Iona[d].
30 Pentru că, după cum Iona* a fost[e]
un semn pentru niniviteni, astfel
va fi şi Fiul Omului pentru gene-
31 raţia aceasta. O împărăteasă* din
sud se va ridica la judecată cu
bărbaţii acestei generaţii şi îi va
condamna: pentru că ea a venit de
la marginile pământului ca să audă
înţelepciunea lui Solomon; şi, iată,
mai mult decât Solomon *este* aici.
32 Bărbaţi din Ninive se vor ridica
la judecată cu generaţia aceasta
şi o vor condamna, pentru că ei*
s-au pocăit la vestirea lui Iona; şi,
iată, mai mult decât Iona *este* aici.

30 *Iona 1.17; 2.10.
31 *1 Împ. 10.1.
32 *Iona 3.5.

Lumina (Mt. 5.15; 6.22-23)

33 Dar nimeni*, aprinzând o lu-
mină, n-o pune într-un loc ascuns,
nici sub baniţă, ci în sfeşnic, pentru
ca cei care intră să vadă lumina.
34 Lumina trupului este ochiul[f]; când[g]
ochiul tău este curat[h], tot trupul
tău este, de asemenea, plin de
lumină; iar când *ochiul* este rău,
şi trupul tău *este* plin de întuneric.
35 Ia seama deci ca lumina care *este*
36 în tine să nu fie întuneric. Deci,
dacă tot trupul tău *este* plin de
lumină, neavând nici o parte
întunecată, va fi plin de lumină în
totul, ca atunci când te luminează
lumina cu strălucirea *ei*“.

33 *Mc. 4.21. Cap. 8.16.

Mustrarea fariseilor şi a cărturarilor (Mt. 23.4-7; 23.23-36)

37 Iar pe când vorbea, un fariseu
L-a rugat să prânzească la el; şi,
intrând, El S-a aşezat la masă.
38 Iar fariseul* s-a mirat, văzând că
El nu S-a spălat întâi, înainte de
39 masă. Domnul însă* i-a zis: „Acum
voi, fariseilor, curăţaţi exteriorul
paharului şi al farfuriei, dar lăun-
trul** vostru este plin de jefuire
40 şi de răutate. Nebunilor, oare Cel
care a făcut exteriorul, n-a făcut
41 şi interiorul? Dar mai bine[i] daţi*
milostenie *din* cele dinăuntru[j]; şi,
iată, toate vor fi curate pentru
42 voi. Dar* vai de voi, fariseilor,
pentru că daţi zeciuială din men-
tă şi din rută şi din orice verdea-
ţă şi lăsaţi deoparte judecata şi
dragostea de Dumnezeu; pe aces-
tea trebuia să le faceţi şi pe ace-
43 lea să nu le lăsaţi deoparte. Vai*
de voi, fariseilor, pentru că iubiţi
scaunul de seamă în sinagogi şi

38 *Mc. 7.3.
39 *Mt. 23.25. **Tit 1.15.
41 *Is. 58.7. Dan. 4.27. Cap. 12.33.
42 *Mt. 23.23.
43 *Mt. 23.6. Mc. 12.38; 12.39.

[a] *Sau* „curtea“ [b] *Unele ms.* „şi păzesc“ [c] *Unele ms.* „Această generaţie este rea“ [d] *Unele ms.ad.* „profetul“ [e] *Sau* „a devenit“ [f] *Unele ms. ad.* „tău“ [g] *Unele ms. ad.* „deci“ [h] *Lit.* „simplu“ [i] *Unele ms. omit* „mai bine“ [j] *Sau* „*din* ce aveţi“

44 *Mt. 23.27. **Ps. 5.9.

44 saluturile în pieţe. Vai* de voi[a],
pentru că** sunteţi ca mormintele
care nu se arată, şi oamenii care
umblă pe deasupra nu ştiu *aceas-*
45 *ta*“. Şi unul dintre învăţătorii le-
gii, răspunzând, I-a spus: „Învă-
ţătorule, spunând acestea, ne

46 *Mt. 23.4.

46 înfrunţi şi pe noi“. Şi El a spus:
„Vai şi de voi, învăţători ai legii,
pentru că* împovăraţi oamenii
cu poveri greu de purtat, iar voi
înşivă nu atingeţi poverile nici cu

47 *Mt. 23.29.

47 unul din degetele voastre. Vai* de
voi, pentru că zidiţi mormintele
profeţilor, şi părinţii voştri i-au
48 ucis. Voi mărturisiţi deci şi încu-
viinţaţi faptele părinţilor voştri,
pentru că ei i-au ucis, iar voi le

49 *Mt. 23.34.

49 zidiţi mormintele[b]. De aceea şi
înţelepciunea lui Dumnezeu a zis:
«Le voi trimite* profeţi şi apos-
toli, şi *pe unii* dintre ei *îi* vor uci-
50 de şi *îi* vor persecuta, ca să se
ceară de la generaţia aceasta sân-
gele tuturor profeţilor, care a fost
vărsat de la întemeierea lumii:

51 *Gen. 4.8. **2 Cr.24.20; 24.21,22.

51 de la* sângele lui Abel până la
sângele** lui Zaharia, care a pie-
rit între altar şi casă»; da, vă
spun, se va cere de la generaţia

52 *Mt. 23.13.

52 aceasta. Vai* de voi, învăţători
ai legii, pentru că aţi luat cheia cu-
noştinţei: voi înşivă n-aţi intrat,
şi pe cei care intrau i-aţi oprit“.
53 Şi, pe când le zicea acestea[c], căr-
turarii şi fariseii au început să-*L*
constrângă[d] şi să-L facă să vor-
bească despre *tot mai* multe,

54 *Mc. 12.13.

54 pândindu-L şi căutând[e] să* prindă
ceva din gura Lui, de care să-L
poată acuza[f].

Atenţionări şi încurajări (Mt. 10.26-33; 16.6)

1 *Mt. 16.12. Mc. 8.15.
2 *Mc. 4.22. Cap. 8.17.

12 În timpul acela, adunându-se
mulţimile cu miile, încât se căl-
cau unii pe alţii, El a început să
zică întâi[g] ucenicilor Săi: „Fiţi*
atenţi la[h] aluatul fariseilor, care
2 este făţărnicia; şi nu* este nimic
acoperit[i] care nu va fi descope-
rit, nici ascuns, care nu va fi cu-
3 noscut; de aceea, orice aţi spus
la întuneric va fi auzit la lumi-
nă şi ce aţi vorbit la ureche, în
cămăruţe, va fi predicat de pe

4 *Is. 51.7,8; 51.12,13. Ier. 1.8. Mt. 10.28. **Ioan15.14; 15.15.

4 acoperişuri. Dar vă* spun vouă,
prietenii** Mei: Nu vă temeţi de
cei[j] care ucid trupul şi, după a-
ceasta, altceva nu mai pot face.
5 Vă voi arăta însă de cine să vă
temeţi: Temeţi-vă de Acela care,
după ce a ucis, are autoritate să
arunce în gheenă; da, vă spun, de
6 El temeţi-vă! Nu se vând cinci
vrăbii cu doi bani[k]? Şi nici una
din ele nu este uitată înaintea lui
7 Dumnezeu. Ci chiar perii capului
vostru, toţi sunt număraţi. Nu vă
temeţi deci[l], voi sunteţi mai de

8 *Mt. 10.32. Mc. 8.38. 2 Tim. 2.12. 1 Ioan 2.23.

8 preţ decât multe vrăbii. Dar vă*
spun: Pe oricine Mă va mărturisi
înaintea oamenilor, şi Fiul Omu-
lui îl va mărturisi înaintea îngeri-
9 lor lui Dumnezeu; dar cine Mă va
tăgădui înaintea oamenilor, va fi
tăgăduit înaintea îngerilor lui

10 *Mt. 12.31; 12.32. Mc. 3.28,29. 1 Ioan 5.16.

10 Dumnezeu; şi* oricui va spune un
cuvânt împotriva Fiului Omului,
i se va ierta; dar celui care va
huli împotriva Duhului Sfânt, nu

11 *Mt. 10.19. Mc. 13.11. Cap. 21.14.

11 i se va ierta. Iar când* *ei* vă aduc
înaintea sinagogilor şi a stăpâ-
nirilor şi a autorităţilor, nu vă
îngrijoraţi cum sau ce veţi răs-
12 punde sau ce veţi spune; pentru
că Duhul Sfânt vă va învăţa chiar
în acel ceas ce trebuie să spuneţi“.

Parabola bogatului nebun

13 Şi cineva din mulţime I-a
spus: „Învăţătorule, spune-i fratelui
meu să împartă moştenirea cu

14 *Ioan 18.36.

14 mine“. Dar El i-a spus: „Omule*,
cine M-a pus judecător sau îm-

15 *1 Tim. 6.7. **Ef. 5.3.

15 părţitor peste voi?“ Şi le-a zis:
„Luaţi seama* şi păziţi-vă de ori-
ce[l] lăcomie** de bani, pentru că
viaţa cuiva nu este în belşugul

[a] *Unele ms. ad.* „cărturari şi farisei, făţarnicilor“ [b] *Unele ms.* „iar voi zidiţi“ [c] *Unele ms.* „Şi, pe când ieşea de acolo“; *alte ms. ad.* „înaintea poporului“ [d] *Să se poarte aspru* [e] *Unele ms. omit* „şi căutând“ [f] *Unele ms. omit* „de care să-L poată acuza“; *alte ms.* „ca să găsească de ce să-L acuze“ [g] *Unele ms. omit aici* „întâi“, *punând:* „Întâi fiţi atenţi“ [h] *Vegheaţi, ca să vă păziţi de* [i] *Bine acoperit* [j] *Aici cu sensul* „Nu daţi înapoi de teama celor“ [k] *Gr.* „asarion“, *o valoare foarte mică* [l] *Unele ms. omit*

16 averilor lui". Şi le-a spus o para-
bolă, zicând: „Ogorul unui om
17 bogat a rodit din belşug. Şi el se
gândea în sine, zicând: «Ce voi
face, pentru că nu mai am unde
18 să-mi adun roadele?» Şi a spus:
«Aceasta voi face: îmi voi dărâ-
ma grânarele şi le voi zidi mai mari,
şi voi aduna acolo toate roadele
19 mele şi bunurile mele; şi-i voi spu-
ne sufletului meu: Suflete*, ai mul-
te bunuri, strânse pentru mulţi
ani; odihneşte-te, mănâncă, bea,
20 veseleşte-te!» Dar Dumnezeu i-a
spus: «Nebunule, în noaptea a-
ceasta ţi se va* cere[a] sufletul; şi**
cele pe care le-ai pregătit, ale cui
21 vor fi?» Astfel *este* cel care
strânge pentru sine însuşi şi* nu
este bogat faţă de Dumnezeu".

19 *Ecl. 11.9. 1 Cor. 15.32. Iac. 5.5.
20 *Iov 20.22; 27.8. Ps. 52.7. Iac. 4.14. **Ps. 39.6. Ier. 17.11.
21 *Mt. 6.20. 1 Tim. 6.18; 6.19. Iac.2.5.

Îngrijorare şi grijă (Mt. 6.19-21; 6.25-34)

22 Şi El le-a zis ucenicilor Săi:
„De aceea vă spun: Nu vă îngrijo-
raţi pentru viaţă[b], ce să mâncaţi,
nici pentru trup, ce să îmbrăcaţi.
23 Viaţa este mai mult decât hrana,
şi trupul decât îmbrăcămintea.
24 Priviţi cu atenţie corbii, că[c] nu
seamănă, nici nu seceră, nu au
cămară, nici grânar, şi Dumne-
zeu* îi hrăneşte. Cu cât mai de
25 preţ sunteţi voi decât păsările! Şi
cine dintre voi, îngrijorându-se,
poate să adauge un singur[d] cot la
26 statura[e] lui? Deci, dacă nu puteţi
face nici cel mai mic lucru, pentru
27 ce vă îngrijoraţi de celelalte? Pri-
viţi cu atenţie crinii, cum cresc:
ei nu trudesc, nici nu torc; dar vă
spun: Nici chiar Solomon, în toată
gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul
28 dintre aceştia. Iar dacă astfel îm-
bracă Dumnezeu iarba de pe
câmp, care astăzi este şi mâine se
aruncă în cuptor, cu cât mai mult
vă va îmbrăca El pe voi, puţin-
29 credincioşilor! Şi voi, nu căutaţi
ce să mâncaţi şi ce să beţi, şi nu
30 fiţi îngrijoraţi; pentru că pe toate
acestea, naţiunile lumii le caută,
şi Tatăl vostru ştie că aveţi ne-
31 voie de ele; ci căutaţi* Împărăţia
Lui[f], şi toate[d] acestea vi se vor da
32 pe deasupra[g]. Nu te teme, turmă
mică, pentru că* Tatăl vostru a
găsit plăcere să vă dea Împără-
33 ţia. Vindeţi* ce aveţi şi daţi milos-
tenie; faceţi-vă** pungi care nu se
învechesc, o comoară care nu se
pierde, în ceruri, unde hoţul nu se
34 apropie, nici molia nu strică. Pen-
tru că, unde este comoara voas-
tră, acolo va fi şi inima voastră.

24 *Iov 38.41. Ps. 147.9.
31 *Mt. 6.33.
32 *Mt. 11.25; 11.26.
33 *Mt. 19.21. Fap. 2.45; 4.34. **Mt. 6.20. Cap. 16.9. 1 Tim. 6.19.

Îndemn la veghere (Mt. 24.42-44)

35 Mijlocul* să vă fie încins, şi
36 luminile** aprinse; şi voi *fiţi* ase-
menea oamenilor care-*l* aşteaptă
pe stăpânul lor, oricând se va
întoarce[h] de la nuntă[i], ca, atunci
când va veni şi va bate, să-i des-
37 chidă îndată. Ferice* de robii ace-
ia pe care, venind, stăpânul îi va
găsi veghind. Adevărat vă spun că
se va încinge şi îi va pune să stea
la masă şi, apropiindu-se, le va
38 sluji. Şi dacă va veni[d] la a doua
strajă[d], şi dacă va veni la a treia
strajă, şi *îi* va găsi astfel, fericiţi
39 sunt robii[d] aceia. Dar să* ştiţi
aceasta, că, dacă ar fi ştiut stă-
pânul casei în ce ceas vine hoţul,
ar fi vegheat şi n-ar fi lăsat să i
40 se spargă[j] casa. Şi* voi deci[d] fiţi
gata, pentru că Fiul Omului vine
în ceasul în care nu gândiţi".

35 *Ef. 6.14. 1 Pet. 1.13. **Mt. 25.1.
37 *Mt. 24.46.
39 *1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
40 *Mt. 25.13. Mc. 13.33. Cap.21.34,36 1 Tes. 5.6. 2 Pet. 3.12.

Parabola administratorului credincios (Mt. 24.45-51)

41 Şi Petru I-a spus[k]: „Doamne,
către noi zici parabola aceasta sau
42 şi către toţi?" Şi Domnul a spus:
„Cine* este atunci administratorul
credincios şi chibzuit pe care stă-
pânul îl va pune peste servitorii
săi[l], ca să dea măsura de grâu la
43 timp? Fericit este robul acela pe
care, venind, stăpânul lui îl va găsi
44 făcând aşa. Adevărat* vă spun că
îl va pune peste toată averea lui.
45 Dar*, dacă robul acela va zice
în inima lui: «Stăpânul meu întâr-

42 *Mt. 25.21. 1 Cor. 4.2.
44 *Mt. 24.47.
45 *Mt. 24.48.

[a] *Sau* „îţi vor cere" [b] *Unele ms. ad.* „voastră" [c] *Sau* „pentru că" [d] *Unele ms. omit* [e] *Sau* „creşterea", „vârsta" [f] *Unele ms.* „lui Dumnezeu" [g] *Lit.* „vi se vor adăuga" [h] *Unele ms.* „oricând va pleca"; *alte ms.* „oricând ar pleca" [i] *Lit.* „sărbătoarea de nuntă" [j] *Lit.* „să i se sape" [k] *Unele ms.* „a spus" [l] *Gospodăria sa*

zie să vină», şi va începe să-i bată
pe servitori şi pe servitoare şi să
mănânce şi să bea şi să se îmbe-
46 te, stăpânul acelui rob va veni
într-o zi în care el nu aşteaptă şi
într-un ceas pe care nu-l ştie şi-l
va tăia în două şi îi va rândui
47 partea cu cei necredincioşi. Iar ro-
bul* acela care a ştiut voia stă-
pânului său şi nu *s*-a pregătit, nici
n-a făcut după voia lui, va fi bă-
48 tut cu multe *lovituri*; iar* cine n-a
ştiut şi a făcut *lucruri* vrednice de
lovituri va fi bătut cu puţine. Şi
oricui i s-a dat mult, i se va cere
mult; şi cui i s-a încredinţat mult,
i se va cere mai mult.

47 *Num. 15.30. Deut. 25.2. Ioan 9.41; 15.22. Fap. 17.30. Iac. 4.17.
48 *Lev. 5.17. 1 Tim. 1.13.

Dezbinare din pricina lui Isus (Mt. 10.34-36)

49 Eu am venit să arunc un foc
pe pământ; şi cât aş dori să fie
50 deja aprins! Dar am un botez
cu* care să Mă botez[a], şi cât de
mult aştept să se împlinească[b]!
51 Gândiţi că am venit să dau pace
pe pământ? Vă spun: nu, ci* mai
52 degrabă dezbinare; pentru că, de
acum, cinci vor fi dezbinaţi într-o
singură casă; trei vor fi dezbinaţi
împotriva a doi şi doi împotriva
53 a trei: tatăl[c] împotriva fiului şi
fiul împotriva tatălui; mama împo-
triva fiicei şi fiica împotriva ma-
mei; soacra împotriva nurorii ei şi
nora împotriva soacrei ei“.

50 *Mt. 20.22. Mc. 10.38.
51 *Mica 7.6. Ioan 7.43; 9.16; 10.19.

Semnele timpurilor (Mt. 16.1-3)

54 Şi spunea şi mulţimilor: „Când
vedeţi un nor[d] ridicându-se de la
apus, îndată spuneţi: «Vine ploa-
55 ie»; şi aşa se întâmplă. Şi când
suflă vântul de sud, spuneţi: «Va
56 fi arşiţă», şi *aşa* se întâmplă. Fă-
ţarnicilor, înfăţişarea pământului şi
a cerului ştiţi să o deosebiţi, dar tim-
pul acesta, cum de nu-l deosebiţi?

Împăcarea (Mt. 5.25-26)

57 Şi de ce nu judecaţi chiar de la
58 voi înşivă ce este drept? Pentru că,
pe când* mergi cu împotrivitorul
tău înaintea unei autorităţi, pe
drum** străduieşte-te să scapi de
el, ca nu cumva să te târască la
judecător şi judecătorul să te dea[e]
pe mâna gardianului şi gardianul să
59 te arunce[f] în închisoare. Îţi spun *că*
nicidecum nu vei ieşi de acolo până
nu vei plăti şi cel din urmă bănuţ[g]“.

58 *Pr. 25.8. **Ps. 32.6. Is. 55.6.

Necesitatea pocăinţei

13 Şi în acelaşi timp erau pre-
zenţi unii care I-au spus despre ga-
lileenii al căror sânge Pilat îl a-
2 mestecase cu jertfele lor. Şi El[h],
răspunzând, le-a spus: „Gândiţi voi
că galileenii aceştia au fost mai
păcătoşi decât toţi galileenii, pen-
3 tru că au suferit acestea? Vă spun:
nu, ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi
4 pieri la fel. Sau acei optsprezece
peste care a căzut turnul din Si-
loam şi i-a omorât, gândiţi că ei[i]
au fost mai vinovaţi[j] decât toţi
oamenii care locuiesc în Ierusa-
5 lim? Vă spun: nu, ci, dacă nu vă
pocăiţi, toţi veţi pieri la fel“.

Parabola smochinului neroditor

6 Şi a spus parabola aceasta:
„Cineva* avea un smochin plantat
în via sa. Şi a venit şi a căutat rod
7 în el, dar n-a găsit. Şi i-a zis viti-
cultorului: «Iată, de trei ani vin şi
caut rod în acest smochin şi nu
găsesc: Taie-l; de ce cuprinde şi
8 pământul degeaba?» Dar el, răs-
punzând, îi spune: «Domnule, la-
să-l şi anul acesta, până voi săpa
în jurul lui şi îi voi pune gunoi;
9 şi, dacă va face rod, *bine*, iar
dacă nu, după aceea îl vei tăia»“.

6 *Is. 5.2. Mt. 21.19.

Vindecarea unei femei gârbove

10 Şi *îi* învăţa într-una din sina-
11 gogi în sabat. Şi iată, era[k] o femeie
care de optsprezece ani avea un
duh de neputinţă şi era gârbovă şi
nu putea nicidecum să se ridice.
12 Şi Isus, văzând-o, a chemat-*o* şi
i-a spus: „Femeie, eşti dezlegată
13 de neputinţa ta“. Şi a* pus mâinile
peste ea; şi îndată s-a îndreptat şi
14 Îl glorifica pe Dumnezeu. Dar
mai-marele sinagogii, indignat că
Isus vindecase în sabat, răspun-
zând, a spus mulţimii: „Sunt şase*
zile în care trebuie să lucreze

13 *Mc. 16.18. Fap. 9.17.
14 *Ex. 20.9.

[a] *Sau* „cu care să fiu botezat“ [b] *Lit.* „cât de strâmtorat sunt până când se va împlini“ [c] *Unele ms.* „trei împotriva a doi şi doi împotriva a trei: va fi dezbinat tată“ [d] *Unele ms.* „norul“ [e] *Unele ms.* „te va da“ [f] *Unele ms.* „te va arunca“ [g] *Gr.* „lepton“, *cea mai mică monedă evreiască (este de aramă)* [h] *Unele ms.* „Isus“ [i] *Unele ms.* „aceştia“ [j] *Lit.* „mai datori“ [k] *Unele ms. omit*

14 **Mt. 12.10. Mc. 3.2. Cap. 6.7; 14.3.
15 *Cap. 14.5.

oamenii; veniți deci în acestea[a] și
fiți vindecați, și nu** în ziua sabatu-
15 lui!“ Domnul deci[b] i-a răspuns și a
zis: „Fățarnicilor[c], fiecare* dintre
voi, în sabat, oare nu-și dezleagă
boul sau măgarul de la iesle și-l du-
16 ce și-l adapă? Și aceasta, care* este
o fiică a lui Avraam, pe care Satan
o legase, iată, de optsprezece ani,
nu trebuia să fie dezlegată de legă-
17 tura aceasta în ziua sabatului?“ Și,
pe când spunea El acestea, toți ad-
versarii Săi se rușinau; și toată mul-
țimea se bucura de toate lucrurile
glorioase pe care le făcea El.

16 *Cap. 19.9.

Parabola grăuntelui de muștar (Mt. 13.31-32; Mc. 4.30-32)

18 Și El a spus: „Cu ce este ase-
menea Împărăția lui Dumnezeu
19 și cu ce o voi asemăna? Este ase-
menea unui grăunte de muștar pe
care l-a luat un om și l-a aruncat
în grădina lui; și a crescut și s-a
făcut un copac mare și păsările ce-
rului s-au cuibărit în ramurile lui“.

Parabola aluatului (Mt. 13.33)

20 Și din nou a spus: „Cu ce voi
asemăna Împărăția lui Dumne-
21 zeu? Este asemenea unui aluat pe
care l-a luat o femeie și l-a ascuns
în trei măsuri de făină, până s-a
dospit tot“.

Ușa strâmtă (Mt. 7.13-14)

22 *Mt. 9.35. Mc. 6.6.
24 *Ioan 7.34; 8.21; 13.33. Rom. 9.31.
25 *Ps. 32.6. Is. 55.6. **Mt. 25.10. †Cap. 6.46. ††Mt. 7.23; 25.12.

22 Și El* străbătea cetăți și sate,
învățându*-i* și călătorind spre
23 Ierusalim. Și cineva I-a spus:
„Doamne, *sunt* puțini cei care
vor fi mântuiți?“ Dar El le-a zis:
24 „Străduiți-vă să intrați pe ușa[d] cea
strâmtă; pentru că, vă spun, mulți*
vor căuta să intre și nu vor putea.
25 Îndată* ce Stăpânul casei Se va
ridica și va** închide ușa, și veți
începe să stați afară și să bateți la
ușă, spunând: «Doamne†,[e] deschi-
de-ne», și El, răspunzând, vă va
spune: «Nu†† vă știu de unde
26 sunteți», atunci veți începe să
spuneți: «Am mâncat înaintea Ta
și am băut, și pe străzile noastre
27 *ne*-ai învățat». Și El va zice:
«Vă spun: nu vă[f] cunosc[g] de
unde sunteți; depărtați-vă* de la
Mine, *voi* toți lucrătorii nedrep-
28 tății». Acolo va* fi plânsul și
scrâșnirea dinților, când** veți
vedea pe Avraam și pe Isaac și
pe Iacov și pe toți profeții în
Împărăția lui Dumnezeu, iar pe
29 voi aruncați afară. Și vor veni de
la răsărit și apus, și de la[h] nord și
sud, și vor sta la masă în Împărăția
30 lui Dumnezeu. Și, iată*, sunt *unii*
din urmă care vor fi întâi și sunt
unii dintâi care vor fi în urmă“.

27 *Ps. 6.8. Mt. 25.41.
28 *Mt. 8.12; 13.42; 24.51. **Mt. 8.11.
30 *Mt. 19.30; 20.16. Mc. 10.31.

Durerea Domnului pentru Ierusalim

31 În același ceas[i] au venit la *El*
unii dintre farisei, spunându-I:
„Ieși și pleacă de aici, pentru că
32 Irod vrea să Te omoare“. Și El le-a
spus: „Mergeți și spuneți-i vulpii
aceleia: «Iată, scot demoni și fac
vindecări astăzi și mâine, iar a treia
33 *zi* voi sfârși*». Totuși, trebuie să
umblu astăzi și mâine și în ziua ur-
mătoare[j], pentru că nu se poate ca
un profet să piară în afara Ierusa-
34 limului. Ierusalime*, Ierusalime,
care omori pe profeți și-i ucizi cu
pietre pe cei trimiși la tine, de câte
ori am vrut să-i adun pe copiii tăi
cum își *adună* o găină puii sub ari-
35 pile *sale*, și n-ați vrut! Iată, vi* se lasă
casa pustie[k]; și[l] vă spun că nicidecum
nu Mă veți mai vedea până când veți
zice: „Binecuvântat** *este* Cel care
vine în Numele Domnului!“

32 *Ev. 2.10.
34 *Mt. 23.37.
35 *Lev. 26.31; 26.32. Ps. 69.25. Is. 1.7. Dan. 9.27. Mica 3.12. **Ps. 118.26. Mt. 21.9. Mc. 11.10. Cap. 19.38. Ioan 12.13.

Vindecarea unui bolnav de ascită

14 Și a fost că, pe când a intrat
în casa unuia dintre mai-marii
fariseilor, în sabat, ca să mănân-
2 ce pâine, ei Îl pândeau. Și, iată,
înaintea Lui era un om bolnav
3 de ascită. Și Isus, răspunzând, a
vorbit învățătorilor legii și fari-
seilor, spunând: „Este* permis a
4 vindeca în sabat, sau nu[m]?“ Dar
ei tăceau. Și, luându*-l*, l-a vin-
5 decat și *i*-a dat drumul. Și, răspun-
zând, le-a zis: „Cine* dintre voi,

3 *Mt. 12.10.
5 *Ex. 23.5. Deut. 22.4. Cap. 13.15.

[a] *Unele ms.* „în ele“ [b] *Unele ms. omit* „deci“; *alte ms.* „Dar Domnul“ [c] *Unele ms.* „Fățarnicule“
[d] *Unele ms.* „poarta“ [e] *Unele ms. ad.* „Doamne“ [f] *Unele ms. omit* „vă“ [g] *Unele ms. ad.* „nici nu știu“
[h] *Unele ms. omit* „de la“ [i] *Unele ms.* „În aceeași zi“ [j] *Lit.* „în cea următoare“ [k] *Unele ms. omit* „pustie“
[l] *Unele ms. ad.* „adevărat“ [m] *Unele ms. omit* „sau nu“

dacă-i cade un măgar[a] sau un bou
într-o fântână, nu-l va scoate în-
6 dată afară în ziua sabatului?“ Şi
n-au putut să-I răspundă la acestea.

Smerenia la ospețe

7 Şi, observând cum îşi alegeau
locurile de seamă, le-a spus celor
invitați o parabolă, zicându-le:
8 „Când vei fi invitat de cineva la
nuntă[b], nu te aşeza la masă în
locul de seamă, ca nu cumva unul
mai de seamă decât tine să fie
9 invitat de el şi, venind cel care v-a
invitat pe tine şi pe el, să-ți spună:
«Dă-i acestuia locul»; şi atunci
vei începe cu ruşine să iei cel din
10 urmă loc. Ci, când vei fi invitat,
mergi şi aşază-te în cel din urmă
loc, pentru ca, atunci când va
veni cel care te-a invitat, să-ți
spună: «Prietene, mută-te mai sus»;
atunci vei avea onoare înaintea
tuturor[c] celor care stau la masă cu
11 tine. Pentru că* oricine se înalță
pe sine va fi smerit şi cine se
smereşte va fi înălțat“.

11 *Iov 22.29. Ps. 18.27. Pr. 29.23. Mt. 23.12. Cap. 18.14. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5.

12 Şi spunea şi celui care-L in-
vitase: „Când faci un prânz sau o
cină, nu chema pe prietenii tăi,
nici pe frații tăi, nici pe rudele tale,
nici pe vecinii bogați, ca nu
cumva să te invite şi ei, la rândul
13 lor, şi să ai răsplată. Ci, când faci
un ospăț, cheamă pe săraci*, pe
14 infirmi, pe şchiopi, pe orbi, şi vei
fi fericit, pentru că ei n-au *cu ce*
să-ți răsplătească; pentru că ți se
va răsplăti la învierea celor
drepți“.

13 *Neem. 8.10; 8.12.

Parabola celor invitați la cină (Mt. 22.2-10)

15 Şi unul dintre cei care stăteau
la masă cu *El*, auzind acestea, I-a
spus: „Ferice* de cel care va
mânca pâine în Împărăția lui
16 Dumnezeu!“ Şi El i-a spus: „Un
om oarecare a făcut o cină mare
17 şi i-a invitat pe mulți; şi l-a* tri-
mis pe robul său, la ceasul cinei,
să spună celor invitați: «Veniți,
pentru că acum toate sunt gata».
18 Şi au început, într-un *gând*, să
se scuze toți. Cel dintâi i-a spus:
«Am cumpărat un ogor şi trebuie
să merg să-l văd; te rog, scu-
19 ză-mă». Şi altul a spus: «Am
cumpărat cinci perechi de boi
şi merg să-i încerc; te rog, scu-
20 ză-mă». Şi altul a spus: «M-am
căsătorit şi de aceea nu pot veni».
21 Şi robul[d], venind, i-a spus stăpâ-
nului său acestea. Atunci stăpânul
casei, mâniat, i-a spus robului său:
«Ieşi repede în piețele şi străzile
cetății şi adu-i aici pe săraci şi pe
infirmi şi pe şchiopi şi pe orbi[e]!»
22 Şi robul a spus: «Doamne, s-a
făcut cum ai poruncit şi mai este
23 loc». Şi stăpânul i-a zis robului:
«Ieşi la drumuri şi la garduri şi
sileşte-*i* să intre, ca să mi se umple
24 casa; pentru că vă spun că nici*
unul din oamenii aceia care au fost
invitați nu va gusta din cina mea»“.

15 *Apoc. 19.9.

17 *Pr. 9.2,5.

24 *Mt. 21.43; 22.8. Fap. 13.46.

Condiții pentru a fi ucenic al lui Isus (Mt. 10.37-39)

25 Şi mari mulțimi mergeau cu
El; şi, întorcându-Se, le-a zis:
26 „Dacă* vine cineva la Mine şi**
nu-şi urăşte tatăl, şi mama, şi so-
ția, şi copiii, şi frații, şi surorile,
şi† chiar propria sa viață, nu poa-
27 te fi ucenic al Meu; şi oricine*
nu-şi poartă crucea sa şi vine după
Mine nu poate fi ucenic al Meu.
28 Pentru că, cine* dintre voi, vrând
să zidească un turn, nu stă întâi
şi socoteşte costul, dacă are cu ce
29 să-l sfârşească? Pentru ca nu
cumva, punându-i o temelie şi ne-
putând să-l termine, toți cei care-*l*
vor vedea să înceapă să râdă de
30 el, spunând: «Omul acesta a în-
ceput să zidească şi n-a putut
31 termina». Sau care împărat, mer-
gând la război împotriva altui
împărat, nu stă întâi să se sfătu-
iască dacă poate să-l întâmpine
cu zece mii pe cel care vine îm-
potriva lui cu douăzeci de mii?
32 Iar dacă nu, pe când *acela* este
încă departe, trimite solie şi cere
33 *condițiile* pentru pace. Astfel deci
oricine dintre voi care nu renunță
la tot ce are nu poate fi ucenic al

26 *Deut. 13.6; 33.9. **Rom.9.13. †Apoc.12.11
27 *Mt. 16.24. Mc. 8.34. Cap. 9.23. 2 Tim. 3.12.
28 *Pr. 24.27.

---

[a] *Unele ms.* „un fiu“ [b] *Lit.* „la o sărbătoare de nuntă“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms. ad.* „acela“
[e] *Unele ms. inversează:* „şi pe orbi şi pe şchiopi“

34 *Mt. 5.13. Mc. 9.50.

34 Meu. Sarea[a]* *este* bună, dar,
dacă[b] sarea îşi pierde gustul, cu
35 ce va fi dreasă? Nu este bună nici
pentru pământ, nici pentru gunoi;
oamenii o aruncă afară. Cine are
urechi de auzit să audă“.

Parabola oii rătăcite (Mt. 18.11-13)

1 *Mt. 9.10. 2 *Fap. 11.3. Gal. 2.12.

15 Şi toţi vameşii şi păcătoşii se
apropiau* de El ca să-L asculte.
2 Şi fariseii şi cărturarii[c] murmurau,
spunând: „Acesta îi primeşte pe
păcătoşi şi* mănâncă împreună cu
3 ei“. Şi le-a spus parabola aceasta,
4 zicând: „Care om dintre voi, a-
vând o sută de oi şi pierzând pe
una din ele, nu le lasă pe cele
nouăzeci şi nouă în pustiu[d] şi mer-
ge după cea* pierdută, până o va
5 găsi? Şi, după ce a găsit-*o*, *o* pune
pe umerii săi, bucurându-se;
6 şi, venind acasă, cheamă prietenii
şi vecinii, spunându-le: «Bucura-
ţi-vă împreună cu mine, pentru că
7 mi-am găsit oaia pierdută!» Vă
spun că astfel va fi* *mai multă* bu-
curie în cer pentru un singur păcă-
tos care se pocăieşte, decât pentru
nouăzeci şi nouă de *oameni* drepţi
care n-au nevoie de pocăinţă.

4 *1 Pet. 2.10; 2.25.
7 *Cap. 5.32.

Parabola drahmei pierdute

8 Sau care femeie, având zece
drahme, dacă va pierde o singură
drahmă, nu aprinde o lumină şi nu
mătură casa şi nu caută cu grijă,
9 până când *o* va găsi? Şi, după ce a
găsit-*o*, cheamă prietenele şi ve-
cinele, spunând: «Bucuraţi-vă îm-
preună cu mine, pentru că am găsit
10 drahma pe care o pierdusem». Ast-
fel, vă spun, este bucurie înaintea
îngerilor lui Dumnezeu pentru un
singur păcătos care se pocăieşte“.

Parabola fiului risipitor

11 Şi El a spus: „Un om oarecare
12 avea doi fii. Şi cel mai tânăr din-
tre ei i-a spus tatălui: «Tată, dă-mi
partea de avere care *îmi* revine».
13 Şi el le-a împărţit averea. Şi nu
după multe zile, fiul mai tânăr,
adunând totul, a plecat într-o ţară
îndepărtată şi acolo şi-a risipit
14 averea*, trăind în destrăbălare. Iar 13 *Mc. 12.44.
după ce a cheltuit totul, a venit o
foamete mare în ţara aceea şi el a
15 început să ducă lipsă. Şi a mers şi
s-a alipit de unul din cetăţenii ţării
aceleia şi el l-a trimis pe ogoarele
16 lui să pască porcii. Şi dorea mult
să se sature cu roşcovele[e] pe care
le mâncau porcii, şi nimeni nu i *le*
17 dădea. Dar, venindu-şi în fire, a
spus: «Câţi argaţi ai tatălui meu au
belşug de pâine, şi eu mor de
18 foame aici[f]! Mă voi ridica şi voi
merge la tatăl meu şi-i voi spune:
Tată, am păcătuit împotriva ceru-
19 lui şi înaintea ta; şi[f] nu mai sunt
vrednic să fiu numit fiul tău; fă-mă
20 ca pe unul din argaţii tăi». Şi s-a 20 *Fap. 2.39. Ef. 2.13,17.
ridicat şi a venit la tatăl său. Dar,
pe când era el încă* departe, tatăl
său l-a văzut şi i s-a făcut milă şi
a alergat şi a căzut pe gâtul lui şi
21 l-a sărutat mult[g]. Şi fiul i-a spus: 21 *Ps. 51.4.
«Tată, am păcătuit împotriva ce-
rului şi* înaintea ta; şi[f] nu mai sunt
22 vrednic să fiu numit fiul tău». Dar
tatăl le-a zis robilor săi: «Aduceţi[h]
haina cea mai bună[i] şi îmbrăcaţi-l
şi puneţi-i un inel în deget[j] şi în-
23 călţăminte[k] în picioare; şi aduceţi
viţelul cel îngrăşat şi înjunghiaţi-*l*,
şi să mâncăm şi să ne veselim;
24 pentru că* acest fiu al meu era 24 *Vers. 32. Ef. 2.1; 5.14. Apoc. 3.1.
mort şi a înviat,[b] era pierdut şi a
fost găsit». Şi au început să se ve-
25 selească. Şi fiul său mai mare era
la câmp. Şi, când a venit şi s-a a-
propiat de casă, a auzit muzică şi
26 jocuri şi, chemând la *sine* pe unul
dintre slujitori, a întrebat ce să fie
27 acestea. Şi el i-a spus: «Fratele tău
a venit; şi tatăl tău a înjunghiat vi-
ţelul cel îngrăşat, pentru că l-a pri-
28 mit sănătos şi bine». Dar el s-a
mâniat şi nu voia să intre; şi[l] tatăl
29 său a ieşit şi-l ruga *să intre*. Dar el,
răspunzând, i-a spus tatălui său[f]:
«Iată, eu de atâţia ani îţi slujesc şi

[a] *Unele ms. ad.* „deci“ [b] *Unele ms. ad.* „şi“ [c] *Unele ms.* „Şi, atât fariseii, cât şi cărturarii“ [d] *Loc necultivat*
[e] *Roşcovele („Pâinea sfântului Ioan“) erau mâncate de animale şi uneori de oamenii foarte săraci*
[f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „l-a acoperit cu sărutări“ [h] *Unele ms. ad.* „repede“ [i] *Lit.* „cea dintâi“, *manta lungă până la pământ* [j] *Lit.* „daţi inel pentru mâna lui“ [k] *Lit.* „sandale“ [l] *Unele ms.* „deci“

niciodată nu ți-am călcat vreo
poruncă; şi mie niciodată nu mi-ai
dat un ied, ca să mă veselesc cu
30 prietenii mei; iar când a venit acest
fiu al tău, care ți-a mâncat averea
cu desfrânatele, ai înjunghiat pen-
31 tru el vițelul cel îngrăşat!» Dar el
i-a spus: «Copile, tu întotdeauna
eşti cu mine şi tot ce este al meu
32 *Vers. 24.
32 este al tău. Dar trebuia să ne vese-
lim şi să ne bucurăm, pentru că*
acest frate al tău era mort şi a în-
viat, şi era pierdut şi a fost găsit»".

Parabola administratorului nedrept

16 Şi le zicea şi ucenicilor Săi[a]:
„Era un om bogat, care avea un
administrator; şi acesta a fost
acuzat înaintea lui că-i risipea
2 averea. Şi, chemându-l, i-a spus:
«Ce *este* aceasta ce aud despre
tine? Dă socoteală de adminis-
trarea ta, pentru că nu mai poți
3 fi administrator». Şi administra-
torul şi-a zis: «Ce voi face, pentru
că stăpânul meu îmi ia adminis-
trația? Să sap, nu pot; să cerşesc,
4 mi-e ruşine. Ştiu ce voi face, pen-
tru ca, atunci când voi fi scos din
administrație, să mă primească în
5 casele lor». Şi, chemând la *sine*
pe fiecare dintre datornicii stăpâ-
nului său, i-a spus celui dintâi:
6 «Cât îi datorezi stăpânului meu?»
Şi el a spus: «O sută de bați[b] de
untdelemn». Şi el i-a spus: «Ia-ți în-
scrisul şi aşază-te şi scrie repede
7 cincizeci». Apoi i-a spus altuia: «Şi
tu, cât îi datorezi?» Şi el a spus:
«O sută de cori[c] de grâu». Şi el i-a
spus: «Ia-ți înscrisul şi scrie opt-
8 *Ioan 12.36. Ef. 5.8. 1 Tes. 5.5.
8 zeci». Şi stăpânul l-a lăudat pe ad-
ministratorul nedrept, pentru că
lucrase cu chibzuință. Pentru că
fiii veacului acestuia sunt mai
chibzuiți față de generația lor
9 *Dan. 4.27. Mt. 6.19; 19.21. Cap. 11.41. 1 Tim. 6.17; 6.18,19.
9 decât fiii* luminii. Şi Eu vă spun:
Faceți-vă* prieteni prin[d] bogăția[e]
nedreptății, pentru ca, atunci când
se vor termina[f], să fiți primiți[g]
10 *Mt. 25.21. Cap. 19.17.
10 în corturile eterne. Cine* *este* cre-
dincios în foarte puțin este cre-
dincios şi în mult; şi cine în foarte
puțin *este* nedrept, şi în mult este
11 nedrept. Deci, dacă în bogăția
nedreaptă n-ați fost credincioşi,
pe cea adevărată cine v-o va în-
12 credința? Şi, dacă în ceea ce *este*
al altuia n-ați fost credincioşi, cine
vă va da ceea ce *este* al vostru?
13 *Mt. 6.24.
13 Nici* un servitor[h] nu poate sluji[i]
la doi stăpâni; pentru că, sau îl va
urî pe unul şi-l va iubi pe celălalt,
sau se va alipi de unul şi-l va dis-
prețui pe celălalt. Nu puteți sluji[i]
lui Dumnezeu şi lui Mamona".

Acuzarea fariseilor

14 *Mt. 23.14.
15 *Cap. 10.29. **Ps. 7.9. †1 Sam.16.7.
14 Şi fariseii, care* erau iubitori
de bani, auzeau şi ei[j] toate aces-
15 tea şi-şi băteau joc de El. Şi El
le-a spus: „Voi sunteți cei care vă
îndreptățiți* pe voi înşivă înain-
tea oamenilor, dar Dumnezeu**
vă cunoaşte inimile; pentru că ce†
este înălțat între oameni este o
urâciune înaintea lui Dumnezeu.
16 *Mt. 4.17; 11.12,13. Cap. 7.29.
16 Legea* şi profeții *au fost* până la
Ioan; de atunci Evanghelia Împă-
răției lui Dumnezeu se vesteşte şi
fiecare dă năvală *să intre* în ea.
17 *Ps. 102.26; 102.27. Is. 40.8; 51.6. Mt. 5.18. 1 Pet. 1.25.
17 Dar mai uşor este* să treacă cerul
şi pământul, decât să cadă o
singură frântură de literă din lege.
18 *Mt. 5.32; 19.9. Mc. 10.11. 1 Cor. 7.10; 7.11.
18 Oricine* îşi lasă soția şi se că-
sătoreşte cu alta comite adulter;
şi oricine se căsătoreşte cu cea lă-
sată de bărbat comite adulter".

Parabola despre bogatul şi Lazăr

19 „Şi era un om bogat care se
îmbrăca în purpură şi in subțire,
20 veselindu-se zilnic în lux. Iar un
om sărac, numit Lazăr, era pus[k]
21 la poarta lui, plin de răni, şi dorea
mult să se sature cu firimiturile[a]
care cădeau de la masa bogatului;
chiar şi câinii veneau şi-i lingeau ră-
22 nile. Şi a fost că săracul a murit şi a
fost dus de îngeri în sânul lui
Avraam. Şi a murit şi bogatul şi a
23 fost înmormântat. Şi, în Locuința
morților[l], fiind în chinuri, ridicân-
du-şi ochii, ·i-a văzut de departe pe

---

[a] *Unele ms omit* [b] *1 bat= aproximativ 35 litri* [c] *1 cor= 10 bați* [d] *Lit.* „din" [e] *Lit.* „Mamona", *personificare a bogăției* [f] *Unele ms.* „se vor fi terminat"; *alte ms.* „vă veți sfârşi" [g] *Unele ms.* „*ei* să vă primească" [h] *De casă* [i] *Slujire de rob* [j] *Unele ms. omit* „şi ei" [k] *Lit.* „aruncat"; *unele ms. omit* [l] *Gr.* „hades"

Avraam, şi pe Lazăr în sânul lui.
24 Şi, strigând, a spus: „Părinte Avra-
ame, ai milă de mine şi trimite-l
pe Lazăr ca să-şi înmoaie vârful
degetului în apă şi să-mi răco-
rească* limba, pentru că sunt
25 chinuit** în văpaia aceasta“. Dar
Avraam a spus: „Copile, adu-ţi
aminte* că tu ţi-ai primit deplin
cele bune în timpul vieţii tale şi
Lazăr, la fel, pe cele rele; iar
acum, el este mângâiat aici[a] şi tu
26 eşti chinuit. Şi, pe lângă toate
acestea, între noi şi voi este întă-
rită o prăpastie mare, astfel încât
cei care vor să treacă de aici la
voi să nu poată, nici cei de acolo
27 să treacă la noi“. Şi el a spus:
„Te rog atunci, părinte, să-l trimiţi
28 în casa tatălui meu, pentru că
am cinci fraţi, ca să-i înştiinţeze,
ca să nu vină şi ei în acest loc de
29 chin“. Dar[a] Avraam i-a spus[b]: „Au*
pe Moise şi pe profeţi; să ascul-
30 te de ei“. Dar el a spus: „Nu, pă-
rinte Avraame, ci, dacă va merge
la ei cineva dintre cei morţi, se
31 vor pocăi“. Şi el i-a spus: „Dacă
nu ascultă de Moise şi de profeţi,
nu se vor lăsa convinşi nici dacă*
ar învia cineva dintre morţi“.

24 *Zah. 14.12. **Is. 66.24. Mc. 9.44.
25 *Iov 21.13. Cap. 6.24.
29 *Is. 8.20; 34.16. Ioan 5.39,45. Fap. 15.21; 17.11.
31 *Ioan 12.10; 12.11.

Prilejuri de poticnire (Mt. 18.6-7; 18.15; Mc. 9.42)

17 Şi le-a zis ucenicilor Săi[a]: „Nu
se* poate să nu vină prilejuri de
poticnire; dar vai de acela prin
2 care vin. Ar fi *mai* de folos pentru
el dacă i s-ar pune o piatră de
moară[c] în jurul gâtului şi ar fi a-
runcat în mare, decât să facă să
se poticnească unul din aceşti mi-
3 cuţi. Fiţi atenţi la voi înşivă!
[d]Dacă* fratele tău va păcătui[e],
mustră-l**; şi dacă se va pocăi,
4 iartă-l. Şi dacă de şapte ori pe zi
va păcătui împotriva ta şi de şap-
te ori[f] se va întoarce la tine, spu-
nând: «Mă pocăiesc», să-l ierţi“.
5 Şi apostolii I-au spus Dom-
nului: „Măreşte-ne credinţa“.
6 Dar* Domnul a spus: „Dacă aţi
avea[g] credinţă cât un grăunte
de muştar, aţi zice sicomorului[h]
acestuia: «Dezrădăcinează-te şi
plantează-te în mare!», şi v-ar
7 asculta. Dar cine dintre voi, având
un rob care ară sau paşte oile, îi
va spune[i], când va veni de la câmp:
«Vino îndată şi stai la masă»?[j]
8 Nu-i va spune mai degrabă: «Pre-
găteşte-mi* să cinez şi încinge-te,
şi slujeşte-mi cât timp mănânc şi
beau; şi după aceea vei mânca şi
9 vei bea tu»? Este el îndatorat[k]
robului aceluia[a] pentru că a făcut
ce i s-a poruncit[l]? Consider că
10 nu[m]. Aşa şi voi, când veţi face
toate cele poruncite vouă, spuneţi:
«Suntem nişte robi* nevrednici;
[n]am făcut ce eram datori să fa-
cem»“.

1 *1 Cor.11.19.
3 *Mt. 18.21. **Lev.19.17. Pr. 17.10. Iac. 5.19.
6 *Mt. 17.20; 21.21. Mc. 9.23; 11.23.
8 *Cap. 12.37.
10 *Iov 22.3; 35.7. Ps. 16.2. Mt. 25.30. Rom. 3.12; 11.35. 1 Cor. 9.16; 9.17. Filim. 11.

Cei zece leproşi

11 Şi a fost că, pe când mergea*
El spre Ierusalim, trecea prin Sa-
12 maria şi Galileea[o]. Şi, pe când in-
tra într-un sat, L-au întâmpinat
zece leproşi, care* stăteau departe.
13 Şi ei au ridicat glasul, spunând:
„Isuse, Stăpâne, ai milă de noi!“
14 Şi El, văzându-i, le-a spus: „Mer-
geţi*, arătaţi-vă preoţilor!“ Şi a
fost că, pe când mergeau ei, au
15 fost curăţiţi. Şi unul dintre ei, vă-
zând că a fost vindecat, s-a întors
înapoi, glorificându-L pe Dumnezeu
16 cu glas tare. Şi a căzut cu faţa la
picioarele Lui, mulţumindu-I; şi[p]
17 era un samaritean. Şi Isus, răs-
punzând, a spus: „N-au fost curăţiţi
cei zece? Dar cei nouă, unde *sunt*?
18 Nu s-a găsit decât străinul acesta
să se întoarcă să-I dea glorie lui
19 Dumnezeu?“ Şi* El i-a spus:

11 *Cap. 9.51; 9.52. Ioan 4.4.
12 *Lev. 13.46.
14 *Lev. 13.2; 14.2. Mt. 8.4. Cap. 5.14.
19 *Mt. 9.22. Mc. 5.34; 10.52. Cap. 7.50; 8.48; 18.42.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Lit.* „îi spune“; *unele ms.* „Dar Avraam spune“ [c] *Sau* „piatră mare de moară“ *învârtită cu ajutorul unui măgar; mai mare decât piatra de moară învârtită manual* [d] *Unele ms. ad.* „Şi“ [e] *Unele ms. ad.* „împotriva ta“ [f] *Unele ms. ad.* „pe zi“ [g] *Unele ms.* „Dacă aţi fi avut“ [h] *Gr.* „sikaminos“, *arbore exotic mare, cu lemn tare şi cu fructe comestibile, asemănătoare cu smochinele* [i] *Unele ms.* „va spune“ [j] *Sau* „îi va spune îndată ...: «Vino şi stai la masă»?“ [k] *Sau* „Mulţumeşte el“ [l] *Unele ms.* „ce s-a poruncit“ [m] *Unele ms. omit* „Consider că nu“ [n] *Unele ms. ad.* „pentru că“ [o] *Lit.* „prin mijlocul Samariei şi al Galileii“ [p] *Unele ms. ad.* „acela“

„Ridică-te şi mergi. Credinţa ta
te-a vindecat[a]“.

Venirea Împărăţiei

20 Şi, fiind întrebat de farisei
când vine Împărăţia lui Dum-
nezeu, El le-a răspuns şi a zis:
„Împărăţia lui Dumnezeu nu vine
21 în mod văzut. Nici nu vor spune:
«Iat-o aici» sau: «Iat-o[b] acolo»,
pentru că, iată, Împărăţia* lui
Dumnezeu este în mijlocul[c]**
22 vostru“. Şi le-a zis ucenicilor:
„Vor* veni[d] zile când veţi dori să
vedeţi una din zilele Fiului Omu-
23 lui, şi n-*o* veţi vedea. Şi vă* vor
spune: «Iată aici» sau «Iată acolo».
Nu vă duceţi, nici nu-*i* urmaţi!
24 Pentru că, aşa* cum fulgerul
care fulgeră străluceşte dintr-*un*
capăt de sub cer până la *celălalt*
capăt de sub cer, aşa va fi şi[e]
25 Fiul Omului în ziua Sa. Dar* întâi
trebuie ca El să sufere multe şi să
fie respins de generaţia aceasta.
26 Şi, cum* a fost în zilele lui Noe,
tot astfel va fi şi în zilele Fiului
27 Omului: mâncau, beau, se în-
surau, se măritau, până în ziua
când a intrat Noe în corabie; şi a
venit potopul şi i-a omorât pe toţi.
28 Şi, la fel, cum* a fost în zilele lui
Lot: mâncau, beau, cumpărau,
29 vindeau, plantau, zideau; dar*, în
ziua când a ieşit Lot din Sodoma,
a plouat cu foc şi pucioasă din cer
30 şi i-a omorât pe toţi; la fel va fi în
ziua când Se* va descoperi Fiul
31 Omului. În ziua aceea, cine* va fi
pe acoperiş, iar bunurile lui în
casă, să nu coboare să le ia; şi tot
aşa, cine este la câmp să nu se în-
32 toarcă înapoi. Amintiţi-vă* de
33 soţia lui Lot. Oricine* va căuta
să-şi salveze viaţa o va pierde; şi
oricine o va pierde o va păstra.
34 Vă spun*: în noaptea aceea vor fi
doi pe un singur pat: unul va fi luat
35 şi celălalt va fi lăsat; vor fi două
măcinând împreună: una va fi
36 luată şi cealaltă va fi lăsată; vor

21 *Rom. 14.17 **Mt. 23.26.
22 *Mt. 9.15. Ioan 17.12.
23 *Mt. 24.23. Mc. 13.21. Cap. 21.8.
24 *Mt. 24.27.
25 *Mc. 8.31; 9.31; 10.33. Cap. 9.22.
26 *Gen. 7. Mt. 24.37.
28 *Gen. 19.
29 *Gen. 19.16; 19.24.
30 *2 Tes. 1.7.
31 *Mt. 24.17. Mc. 13.15.
32 *Gen. 19.26.
33 *Mt. 10.39; 16.25. Mc. 8.35. Cap. 9.24. Ioan 12.25.
34 *Mt. 24.40; 24.41. 1 Tes. 4.17.

fi doi la câmp: unul va fi luat şi
37 celălalt va fi lăsat“.[f] Şi ei, răspun-
zând, Îi spun: „Unde, Doamne?“
Şi El le-a spus: „Unde* este tru-
pul, acolo se vor aduna [g]vulturii“.

Parabola judecătorului nedrept

(18) Şi le-a spus şi o parabolă, ca
să le arate că trebuie să se roage*
neîncetat şi să nu obosească[h],
2 zicând: „Într-o cetate era un ju-
decător care de Dumnezeu nu se
3 temea şi pe om nu-l respecta. Şi
era o văduvă în cetatea aceea, şi ea
venea la el, spunând: «Răzbu-
nă-mă faţă de împotrivitorul
4 meu»! Şi el n-a vrut pentru un
timp, dar după aceea şi-a zis în
sine: «Chiar dacă de Dumnezeu
nu mă tem şi pe om nu-l respect,
5 totuşi, pentru că* văduva aceasta
îmi face supărare, îi voi face
dreptate, ca să nu mai vină mereu
6 să mă necăjească»“. Şi Domnul a
spus: „Auziţi ce zice judecătorul
7 nedrept! Şi Dumnezeu* nu-i va
răzbuna pe aleşii Săi, care strigă
către El zi şi noapte, deşi rabdă
8 îndelung pentru ei[i]? Vă spun că*
le va face dreptate curând. Dar,
când va veni Fiul Omului, va găsi
El credinţă pe pământ?“

Parabola fariseului şi a vameşului

9 Şi a zis şi parabola aceasta
unora care* se încredeau în ei
înşişi că sunt drepţi şi îi dispreţu-
10 iau pe ceilalţi: „Doi oameni s-au
suit la templu[j] ca să se roage: unul
11 fariseu şi celălalt vameş. Fariseul,
stând* în picioare, se ruga în sine
astfel: «Dumnezeule**, Îţi mul-
ţumesc că nu sunt ca ceilalţi oa-
meni *care sunt* lacomi, nedrepţi,
adulteri sau chiar ca acest vameş.
12 Eu postesc de două ori pe săptă-
mână, dau zeciuială din toate câte
13 dobândesc». Şi vameşul, stând la
distanţă, nu voia nici ochii să şi-i
ridice spre cer, ci se bătea în piept,
spunând: «Dumnezeule, ai milă de
14 mine, păcătosul!» Vă spun, mai
degrabă acesta a coborât acasă

37 *Iov 39.30. Mt. 24.28.
1 *Cap. 11.5; 21.36. Rom. 12.12. Ef. 6.18. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17.
5 *Cap. 11.8.
7 *Apoc. 6.10.
8 *Ev. 10.37. 2 Pet. 3.8,9.
9 *Cap. 10.29; 16.15.
11 *Ps. 135.2. **Is. 1.15; 58.2. Apoc. 3.17.

[a] *Sau* „te-a mântuit“ [b] *Unele ms. omit* „Iat-o“ [c] *Sau* „printre voi“ [d] *Sau* „Vin“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. omit v. 36; alte ms. omit şi v. 35* [g] *Unele ms. ad.* „şi“ [h] *Sau* „să nu se descurajeze“ [i] *Sau* „şi pentru care rabdă îndelung“ [j] *Gr.* „hieron“

14 *Iov 22.29. Mt. 23.12. Cap. 14.11. Iac. 4.6. 1 Pet. 5.5,6.

îndreptățit, decât celălalt. Pentru
că* oricine se înalță pe sine va fi
smerit; şi cel care se smereşte va
fi înălțat".

Isus şi copilaşii (Mt. 19.13-15; Mc. 10.13-16)

16 *1Cor. 14.20 1 Pet. 2.2.
17 *Mc. 10.15.

15 Şi Îi aduceau şi nişte copilaşi,
ca să Se atingă de ei, dar ucenicii,
16 văzând *aceasta*, îi mustrau. Dar
Isus, chemându-i la *Sine*, a spus:
„Lăsați copilaşii să vină la Mine şi
nu-i opriți, pentru că Împărăția lui
17 Dumnezeu este a* unora ca ei. Ade-
vărat* vă spun, oricine nu va primi
Împărăția lui Dumnezeu ca un co-
pilaş, nicidecum nu va intra în ea".

Isus şi bogatul (Mt. 19.16-30; Mc. 10.17-31)

20 *Ex.20.12-16 Deut.5.16-20 Rom. 13.9. Ef. 6.2. Col. 3.20.
22 *Mt. 6.19; 6.20; 19.21. 1 Tim. 6.19.
24 *Pr. 11.28. Mt. 19.23. Mc. 10.23.
27 *Ier. 32.17. Zah. 8.6. Mt. 19.26. Cap. 1.37.
28 *Mt. 19.27.
29 *Deut. 33.9.

18 Şi un mai-mare *al poporului*
L-a întrebat, spunând: „Bunule
Învățător, ce să fac ca să moşte-
19 nesc viața eternă?" Dar Isus i-a
spus: „Pentru ce Mă numeşti bun?
Nimeni nu *este* bun, decât Unul
20 singur, Dumnezeu. Ştii poruncile:
«Nu* comite adulter, nu ucide, nu
fura, nu mărturisi fals, onorează pe
21 tatăl tău şi pe mama ta»". Şi el a
spus: „Toate acestea le-am ținut din
22 tinerețea mea[a]". Şi, când a auzit Isus
aceasta[a], i-a spus: „Un singur
lucru îți lipseşte: vinde* tot ce ai
şi împarte la săraci, şi vei avea
comoară în ceruri[b]; şi vino, ur-
23 mează-Mă!" Dar el, când a auzit
acestea, s-a întristat foarte mult,
24 pentru că era foarte bogat. Iar Isus,
văzând că s-a întristat foarte mult,
a spus: „Cât* de greu vor intra în
Împărăția lui Dumnezeu cei care
25 au bogății! Pentru că mai uşor este
să intre o cămilă printr-o ureche
de ac, decât să intre un bogat în
26 Împărăția lui Dumnezeu". Şi cei
care L-au auzit au spus: „Şi cine
27 poate fi mântuit?" Iar El a spus:
„Cele* imposibile la oameni sunt
28 posibile la Dumnezeu". Şi* Petru
a spus: „Iată, noi am lăsat toate şi
29 Te-am urmat[c]". Şi El le-a spus:
„Adevărat vă spun, nu este ni-
meni* care a lăsat casă[d], sau
părinți, sau frați, sau soție, sau
copii, pentru Împărăția lui Dum-
30 nezeu, care nu* va primi mult mai
mult în timpul acesta, iar în veacul
care vine, viață eternă".

30 *Iov 42.10.

Al treilea anunț al morții şi al învierii Sale (Mt. 20.17-19; Mc. 10.32-34)

31 *Ps. 22.1-22. Is. 53.
32 *Mt. 27.2. Cap. 23.1. Ioan 18.28. Fap. 3.13.
34 *Mc. 9.32. Ioan 10.6; 12.16.

31 Şi, luându-i la *Sine* pe cei
doisprezece, le-a zis: „Iată, ne suim
la Ierusalim şi toate cele* scrise
prin profeți despre Fiul Omului
32 se vor împlini. Pentru că El va*
fi dat *în mâinile* națiunilor şi va fi
batjocorit şi va fi insultat şi va fi
33 scuipat şi Îl vor biciui şi Îl vor o-
34 morî şi a treia zi va învia". Şi ei*
n-au înțeles nimic din acestea; şi
cuvântul acesta le era ascuns şi nu
cunoşteau cele spuse.

Vindecarea unui orb (Mt. 20.29-34; Mc. 10.46-52)

42 *Cap.17.19.
43 *Cap. 5.26. Fap. 4.21; 11.18.

35 Şi a fost că, pe când Se apro-
pia El de Ierihon, un orb şedea
36 lângă drum, cerşind. Şi, când a
auzit mulțimea trecând, a întrebat
37 ce să fie aceasta. Şi i-au spus că
38 trece Isus Nazarineanul. Şi el a
strigat, spunând: „Isuse, Fiu al lui
39 David, ai milă de mine!" Şi cei
care mergeau înainte îl mustrau ca
să tacă; dar el striga şi mai tare:
„Fiu al lui David, ai milă de
40 mine!" Şi Isus, oprindu-Se, a po-
runcit să fie adus la El; şi, când
41 s-a apropiat, l-a întrebat[e]: „Ce vrei
să-ți fac?" Şi el a spus: „Doamne,
42 să văd!" Şi Isus i-a spus: „Vezi!
43 Credința* ta te-a vindecat[f]". Şi în-
dată el a văzut şi Îl urma, glo-
rificându-L* pe Dumnezeu. Şi tot
poporul, când a văzut *acest lucru*,
I-a dat laudă lui Dumnezeu.

Isus la Zacheu

19 Şi El a intrat şi trecea prin
2 Ierihon. Şi iată un om chemat cu
numele Zacheu: şi el era şef al
3 vameşilor, şi era bogat. Şi căuta
să-L vadă pe Isus, cine este, şi nu
putea din cauza mulțimii, pentru
4 că era mic de statură. Şi, aler-
gând înainte, s-a suit într-un si-
comor[g], ca să-L vadă, pentru că
5 pe acolo urma să treacă. Şi Isus,
când a ajuns la locul acela, a pri-
vit în sus, l-a văzut şi i-a zis: „Za-
chee, grăbeşte-te şi coboară, pen-
tru că astăzi trebuie să rămân

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „în cer" [c] *Unele ms.* „lăsând ce era al nostru, Te-am urmat" [d] *Sau* „care şi-a lăsat casa" [e] *Unele ms. ad.* „spunând" [f] *Sau* „te-a mântuit" [g] *Gr.* „sikomoraia"

6 în casa ta!“ Şi *el*, grăbindu-se,
a coborât şi L-a primit cu bucu-
7 *Mt. 9.11. Cap. 5.30.
7 rie. Şi, văzând *aceasta*, toţi mur-
murau, spunând: „A* intrat să
găzduiască la un om păcătos!“
8 *Cap. 3.14. **Ex. 22.1. 1 Sam. 12.3. 2 Sam. 12.6.
8 Dar Zacheu, stând în picioare,
I-a zis Domnului: „Iată, Doamne,
jumătate din averea mea o dau
săracilor; şi, dacă am luat ceva*
de la cineva prin învinuire
9 *Cap. 13.16. **Rom.4.11; 4.12,16. Gal. 3.7.
9 falsă, *îi* restitui** împătrit“. Şi
Isus i-a zis: „Astăzi a venit mân-
tuirea în casa aceasta, pentru că şi*
el este un fiu** al lui Avraam.
10 *Mt. 10.6; 15.24; 18.11.
10 Pentru că* Fiul Omului a venit să
caute şi să mântuiască ce era
pierdut“.

Parabola minelor

11 *Fap. 1.6.
11 Dar, auzind ei acestea, El a
adăugat şi a spus o parabolă,
pentru că era aproape de Ieru-
salim, şi ei* gândeau că Împărăţia
lui Dumnezeu urma să se arate
12 *Mt. 25.14. Mc. 13.34.
12 îndată. Deci* a spus: „Un om de
neam ales a plecat într-o ţară
îndepărtată, ca să primească o
13 împărăţie şi să se întoarcă. Şi,
chemând zece robi ai săi, le-a
dat zece mine[a] şi le-a zis: «Fa-
ceţi comerţ *cu ele* până când
14 *Ioan 1.11.
14 vin». Dar* cetăţenii lui îl urau şi
au trimis solie după el, spunând:
«Nu vrem ca acesta să împă-
15 răţească peste noi». Şi a fost că,
la venirea lui din nou, după ce
primise împărăţia, a spus să fie
chemaţi la el robii aceia cărora le
dăduse banii, ca să ştie ce a
16 câştigat fiecare prin comerţ. Şi cel
dintâi a venit, spunând: «Doam-
17 *Mt. 25.21. Cap. 16.10.
17 ne, mina ta a adus zece mine». Şi
el i-a spus: «Bine, rob bun; pentru
că ai fost credincios* în foarte
puţin, primeşte autoritate peste
18 zece cetăţi». Şi al doilea a venit,
spunând: «Doamne, mina ta a făcut
19 cinci mine». Şi i-a spus şi
acestuia: «Şi tu, fii peste cinci
20 cetăţi». Şi un altul a venit, spu-
nând: «Doamne, iată mina ta, pe
care am păstrat-o învelită într-un
21 *Mt. 25.24.
21 ştergar; pentru că* mă temeam
de tine, fiindcă eşti om aspru: iei
ce n-ai pus şi seceri ce n-ai se-
22 *2 Sam.1.16. Iov 15.6. Mt. 12.37. **Mt. 25.26.
22 mănat». Şi[b] el i-a spus[c]: «Din*
cuvintele tale[d] te voi judeca, rob
rău. Ştiai** că eu sunt om aspru,
luând ce n-am pus şi secerând
23 ce n-am semănat; şi de ce n-ai
dat argintul meu la bancă, şi eu,
venind, l-aş fi cerut cu dobândă?»
24 Şi le-a spus celor care stăteau de
faţă: «Luaţi de la el mina şi da-
ţi-i-o celui care are zece mine!»
25 Şi ei i-au spus: «Doamne, el are
26 *Mt. 13.12; 25.29. Mc. 4.25. Cap. 8.18.
26 zece mine». «Pentru că, vă spun*,
oricui are i se va da; dar de la
cel care nu are, şi ceea ce are i se
27 va lua. Mai mult, pe vrăjmaşii
aceia ai mei, care n-au vrut ca
eu să împărăţesc peste ei, aduce-
ţi-i aici şi tăiaţi-i înaintea mea!»“

Intrarea în Ierusalim (Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-11; Ioan 12.12-19)

28 *Mc. 10.32.
28 Şi, spunând acestea, mergea*
înainte, suindu-Se la Ierusalim.
29 Şi a fost că, pe când Se apro-
pia de Betfaghe şi de Betania,
spre muntele numit al Măslinilor,
i-a trimis pe doi dintre ucenicii
30 Săi, spunând: „Mergeţi în satul di-
nainte, în care, intrând, veţi găsi un
măgăruş legat, pe care nimeni
dintre oameni nu s-a aşezat vreo-
31 dată: dezlegaţi-l şi aduceţi-l! Şi,
dacă vă va întreba cineva: «De
ce *îl* dezlegaţi?», veţi spune aşa:
«Pentru că Domnul are nevoie de
32 el»“. Şi cei trimişi au mers şi au
33 găsit aşa cum le spusese. Şi, pe
când dezlegau măgăruşul, stăpâ-
nii lui le-au zis: „Pentru ce dez-
34 legaţi măgăruşul?“ Şi ei au spus:
„Pentru că[e] Domnul are nevoie
35 *2 Împ. 9.13. Mt. 21.7. Mc. 11.7. Ioan 12.14.
35 de el“. Şi l-au adus la Isus. Şi*,
aruncându-şi hainele pe măgă-
ruş, L-au pus pe Isus deasupra.
36 *Mt. 21.8.
36 Şi, pe când* mergea El, îşi aşter-
neau hainele pe drum.
37 Şi, pe când Se apropia deja
de coborâşul Muntelui Măslini-
lor, toată mulţimea ucenicilor, bu-
curându-se, a început să-L laude

[a] *Monede de argint* [b] *Unele ms. omit* [c] *Lit.* „îi spune“; *unele ms.* „a spus“ [d] *Lit.* „Din gura ta“ [e] *Unele ms. omit* „Pentru că“

pe Dumnezeu cu glas tare pentru
toate lucrările de putere pe care
38 *ei* le văzuseră, spunând: „Bine-
cuvântat* *fie* Împăratul care vine
în Numele Domnului! Pace** în
cer şi glorie în cele[a] preaînalte!“
39 Şi unii dintre fariseii din mulţi-
me I-au zis: „Învăţătorule, mus-
40 tră-Ţi ucenicii!“ Şi El, răspun-
zând, le-a zis: „Vă spun, dacă vor
tăcea aceştia, pietrele* vor striga“.

38 *Ps. 118.26. Cap. 13.35. **Cap. 2.14. Ef. 2.14.

40 *Hab. 2.11.

Isus plânge pentru Ierusalim

41 Şi, când S-a apropiat, văzând
42 cetatea, a* plâns pentru ea, spu-
nând: „Dacă ai fi cunoscut şi tu,
măcar în această zi a ta, cele *care*
sunt spre pacea ta! Dar acum
43 sunt ascunse de ochii tăi. Pentru că
vor veni peste tine zile când vrăj-
maşii tăi vor face întărituri în
jurul* tău, şi te vor încercui, şi te
44 vor strânge din toate părţile şi te*
vor face una cu pământul, şi pe
copiii tăi *care sunt* în tine; şi nu**
vor lăsa în tine piatră pe piatră,
pentru că† n-ai cunoscut timpul
cercetării tale“.

41 *Ioan 11.35.

43 *Is. 29.3,4. Ier. 6.3,6. Cap. 21.20.

44 *1 Împ.9.7,8. Mica 3.12. **Mt. 24.2. Mc. 13.2. Cap. 21.6. †Dan. 9.24. Cap. 1.68,78. 1 Pet. 2.12.

Curăţirea templului (Mt. 21.12-13; Mc. 11.15-18; Ioan 2.14-16)

45 Şi*, intrând în templu[b], a înce-
put să-i scoată afară pe cei care
46 vindeau în el şi cumpărau, spu-
nându-le: „Este scris*: «Casa Mea
este casă de rugăciune», dar voi**
aţi făcut din ea «peşteră de tâlhari»“.
47 Şi El *îi* învăţa zi de zi în tem-
plu[b]. Dar preoţii de seamă* şi căr-
turarii şi cei dintâi ai poporului
48 căutau să-L omoare; şi nu găseau
ce să-I facă, pentru că tot popo-
rul se ţinea după El, ascultându-L.

45 *Mc. 11.11.
46 *Is. 56.7. **Ier. 7.11.
47 *Mc. 11.18. Ioan 7.19; 8.37.

Autoritatea lui Isus (Mt. 21.23-27; Mc. 11.27-33)

20 Şi a fost că, într-una din[c] zile,
pe când învăţa El poporul în
templu[b] şi vestea Evanghelia, au
venit deodată la El preoţii[d] şi căr-
turarii, împreună cu bătrânii,
2 şi I-au vorbit, zicând: „Spune-ne,
cu* ce autoritate[e] faci acestea sau
cine este Cel care Ţi-a dat auto-
3 ritatea aceasta?“ Şi El, răspun-
zând, le-a zis: „Vă voi întreba şi
Eu un singur lucru[f], şi spuneţi-Mi:
4 Botezul lui Ioan era din cer, sau
5 de la oameni?“ Şi ei gândeau în
sinea lor, spunând: „Dacă vom
zice: «Din cer», va spune: «Atunci[g]
6 de ce nu l-aţi crezut?» Iar dacă vom
zice: «De la oameni», tot poporul
ne va ucide cu pietre, pentru că* sunt
7 convinşi că Ioan era profet“. Şi au
8 răspuns că nu ştiu de unde. Şi Isus
le-a spus: „Nici Eu nu vă spun cu
ce autoritate fac acestea“.

2 *Fap. 4.7; 7.27.

6 *Mt. 14.5; 21.26. Cap. 7.29.

Parabola viticultorilor (Mt. 21.33-46; Mc. 12.1-12)

9 Şi a început să spună popo-
rului parabola aceasta: „Un om a
plantat o vie şi a arendat-o unor
viticultori şi a plecat din ţară
10 pentru mult timp. Şi, la timpul
potrivit, a trimis la viticultori un
rob, ca să-i dea din rodul viei.
Dar viticultorii, după ce l-au bătut,
11 *l*-au trimis înapoi fără nimic. Şi a
mai trimis un alt rob; dar ei, după
ce *l*-au bătut şi pe acela şi l-au
batjocorit, *l*-au trimis înapoi fără
12 nimic. Şi a mai trimis un al treilea;
şi ei, rănindu-l şi pe el, l-au scos
13 afară. Şi stăpânul viei a spus: «Ce
să fac? Îl voi trimite pe fiul meu
cel preaiubit; poate că, văzân-
14 du-l[h], îl vor respecta». Dar viti-
cultorii, când l-au văzut, s-au sfă-
tuit între ei, spunând: «Acesta este
moştenitorul; veniţi[g] să-l omorâm,
pentru ca moştenirea să fie a
15 noastră». Şi, după ce l-au scos afară
din vie, l-au omorât. Deci ce le va
16 face stăpânul viei? Va veni şi-i va
omorî pe viticultorii aceia şi via o
va da altora“. Şi ei, când au auzit,
17 au spus: „Nicidecum!“ Dar El, pri-
vindu-i, a spus: „Ce este atunci
aceasta, ce este scris: «Piatra pe
care au lepădat-o zidiorii, aceas-
18 ta a ajuns[i] cap de unghi»? Oricine
va cădea pe piatra aceea va fi
sfărâmat, iar* pe acela peste care
va cădea ea, îl va spulbera“.
19 Şi preoţii de seamă şi cărturarii
au căutat să pună mâna pe El chiar
în ceasul acela, dar s-au temut de
popor, pentru că au înţeles că de-
spre ei[j] spusese parabola aceasta.

18 *Dan.2.34,35 Mt. 21.44.

[a] *Cerurile* [b] *Gr.* „hieron“ [c] *Unele ms. ad.* „acele“ [d] *Unele ms. ad.* „de seamă“ [e] *Sau* „putere“ [f] *Unele ms.* „ceva“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Unele ms. omit* „văzându-l“ [i] *Sau* „a fost făcută“ [j] *Sau* „împotriva lor“

Tributul Cezarului (Mt. 22.15-22; Mc. 12.13-17)

20 Şi, urmărindu-L, au trimis is-
coade, care se prefăceau că sunt
oameni drepţi, ca să-L prindă cu
vorba, pentru ca să-L predea pu-
terii şi autorităţii guvernatorului.
21 Şi L-au întrebat, spunând: „Învă-
ţătorule, ştim că vorbeşti şi înveţi
drept şi nu primeşti după înfăţi-
şare, ci *îi* înveţi *pe oameni* cu
22 adevărat calea lui Dumnezeu: «Se
cuvine pentru noi să dăm tribut Ce-
23 zarului, sau nu?»“ Dar El, înţele-
gându-le viclenia, le-a zis: „Pentru
ce Mă ispitiţi? Arătaţi-Mi un dinar.
24 Al cui chip şi *a cui* inscripţie are?
„Şi ei, răspunzând[a], au spus: „Ale
25 Cezarului“. Şi El le-a spus: „Daţi
deci Cezarului cele ale Cezarului,
şi lui Dumnezeu cele ale lui Dumne-
26 zeu“. Şi nu L-au putut prinde cu vor-
ba înaintea poporului şi, minunân-
du-se de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere (Mt. 22.23-33; Mc. 12.18-27)

27 *Fap. 23.6,8

28 *Deut. 25.5.

27 Şi, venind la *El* unii dintre
saducheii care* tăgăduiesc că
există înviere, L-au întrebat,
28 spunând: „Învăţătorule, Moise*
ne-a scris: «Dacă va muri fratele
cuiva, având soţie, şi acela va
muri fără copii, fratele lui să-*i* ia
soţia şi să-*i* ridice urmaş[b] fratelui
29 său». Erau deci şapte fraţi: şi cel
dintâi, luând o soţie, a murit fără
30 copii. Şi al doilea a luat femeia şi
31 a murit *şi el* fără copii; şi al treilea
a luat-o[c]; şi tot aşa, şi cei şapte [d]nu
32 au lăsat copii şi au murit; şi,
la urma tuturor, a murit şi femeia.
33 Deci, la înviere, căruia dintre ei îi
va fi soţie? pentru că cei şapte au
34 avut-o de soţie“. Şi Isus[e] le-a spus:
„Fiii veacului acestuia se însoară
35 şi se mărită, dar cei socotiţi
vrednici să aibă parte de veacul
acela şi de învierea dintre morţi
nici nu se însoară, nici nu se
36 mărită; pentru că ei nici nu mai
pot muri, pentru că sunt* ca îngerii
şi sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind**

36 *1 Cor.15.42; 15.49,52. 1 Ioan 3.2. **Rom. 8.23.

37 fii ai învierii. Dar, că morţii în-
viază, chiar Moise a* arătat în
textul despre rug[f], când Îl nu-
meşte pe Domnul: «Dumnezeul
lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac
38 şi Dumnezeul lui Iacov». Dar El
nu este Dumnezeu al celor morţi,
ci al celor vii, pentru că toţi* sunt
39 vii pentru El“. Şi unii dintre căr-
turari, răspunzând, au spus: „În-
40 văţătorule, bine ai vorbit“. Şi[g]
nu mai îndrăzneau să-L întrebe
nimic.

37 *Ex. 3.6.

38 *Rom. 6.10; 6.11.

Al cui fiu este Hristosul (Mt. 22.41-45; Mc. 12.35-37)

42 *Ps. 110.1. Fap. 2.34.

41 Şi El le-a zis: „Cum spun ei
că Hristosul este fiu al lui David,
42 iar David însuşi spune în Cartea
Psalmilor: «Domnul a zis* Dom-
nului meu: Şezi la dreapta Mea
43 până voi pune pe vrăjmaşii Tăi
ca aşternut al picioarelor Tale»?
44 David deci Îl numeşte Domn; şi
cum este El fiu al lui?“

Mustrarea cărturarilor (Mt. 23.5-7,14; Mc. 12.38-40)

45 *Mt. 23.1.

46 *Cap. 11.43.

45 Şi, pe când* tot poporul as-
culta, le-a spus ucenicilor Săi[a]:
46 „Păziţi-vă de cărturarii cărora le
place să umble în haine lungi
şi care iubesc* saluturile în pie-
ţe şi scaunele de seamă în si-
nagogi şi locurile de seamă la
47 mese[h], care devorează casele
văduvelor şi, de ochii lumii, se
roagă îndelung. Aceştia vor pri-
mi mai aspră sentinţă“.

Văduva săracă (Mc. 12.41-44)

3 *2 Cor. 8.12.

21 Şi a ridicat privirea şi i-a vă-
zut pe bogaţi aruncându-şi daru-
2 rile în vistierie. Şi a văzut şi o vă-
duvă săracă aruncând acolo doi
3 bănuţi[i]. Şi a spus: „În adevăr, vă
spun că* această văduvă săracă a
4 aruncat mai mult decât toţi; pentru
că toţi aceştia din prisosul lor au
aruncat la darurile lui Dumnezeu[j],
dar ea, din sărăcia ei, a aruncat
tot ce avea ca să trăiască“.

Dărâmarea Ierusalimului şi semnele sfârşitului (Mt. 24.1-51; Mc. 13.1-37)

5 Şi, pe când vorbeau unii despre
templu[k], că este împodobit cu pie-
tre frumoase şi cu daruri consacra-
6 te, El a spus: „*Cât despre* acestea

[a] *Unele ms. omit* [b] *Lit.* „sămânţă“ [c] *Unele ms.* „Şi al doilea, şi al treilea a luat-o“ [d] *Unele ms. ad.* „şi“ [e] *Unele ms. ad.* „răspunzând“ [f] *Arbust spinos* [g] *Unele ms.* „Pentru că“ [h] *Sau* „la ospeţe“ [i] *Gr.* „lepton“, *cea mai mică monedă evreiască (este de aramă)* [j] *Unele ms. omit* „lui Dumnezeu“ [k] *Gr.* „hieron“

6 *Cap. 19.44.
8 *Mt. 24.4. Mc. 13.5. Ef. 5.6. 2 Tes. 2.3.
10 *Mt. 24.7.
12 *Mc. 13.9. Apoc. 2.10. **Fap. 4.3; 5.18; 12.4; 16.24. †Fap. 25.23. ††1Pet. 2.13.
13 *Filip. 1.28. 2 Tes. 1.5.
14 *Mt. 10.19. Mc. 13.11. Cap. 12.11.
15 *Fap. 6.10.
16 *Mica 7.6. Mc. 13.12. **Fap. 7.59; 12.2.
17 *Mt. 10.22.
18 *Mt. 10.30.
20 *Mt. 24.15. Mc. 13.14.

pe care le priviți, vor veni zile în
care nu va* fi lăsată piatră pe
7 piatră, care să nu fie dărâmată“. Şi
ei L-au întrebat, spunând: „Învăță-
torule, când deci vor fi acestea şi
care *este* semnul când vor avea loc
8 acestea?“ Şi El a spus: „Luați sea-
ma* să nu fiți amăgiți, pentru că
mulți vor veni în Numele Meu, spu-
nând: «Eu sunt», şi: «Timpul este
aproape»[a]. Nu vă duceți[b] după ei!
9 Şi, când veți auzi de războaie şi
de tulburări, nu vă înspăimântați,
pentru că acestea trebuie să fie
întâi, dar nu *este* îndată sfârşitul“.
10 Apoi* le-a spus: „Se va ridica
națiune contra națiune şi împărăție
11 contra împărăție. Vor fi şi cutre-
mure mari în diferite locuri, şi
foamete şi epidemii; şi vor fi ară-
tări înspăimântătoare şi semne
12 mari din cer. Dar* înainte de toate
acestea vor pune mâna[c] pe voi
şi vă vor persecuta, predându-vă
sinagogilor şi** închisorilor, a-
ducându-vă† înaintea împărați-
lor şi a guvernatorilor pentru††
13 Numele Meu; dar aceasta vi* se va
14 întoarce spre mărturie. Puneți-vă*
deci în inimi să nu vă gândiți
15 dinainte la apărarea *voastră*, pen-
tru că Eu vă voi da o gură şi
o înțelepciune, căreia nu-i* vor
putea răspunde, nici[d] rezista[e] toți
16 adversarii voştri. Dar veți* fi
predați chiar de părinți şi de frați
şi de rude şi de prieteni, şi *îi* vor
17 omorî** *pe unii* dintre voi, şi
veți* fi urâți de toți pentru Nu-
18 mele Meu. Şi* un păr de pe capul
vostru nu va pieri nicidecum.
19 Prin răbdarea voastră vă veți
20 câştiga sufletele. Iar când* veți ve-
dea Ierusalimul înconjurat de
oştiri, atunci să ştiți că pustiirea
21 lui este aproape. Atunci cei din
Iudeea să fugă în munți şi cei din
mijlocul lui să plece afară şi cei
22 din câmpuri să nu intre în el; pentru
că acestea sunt zile de răzbunare,
ca să* se împlinească toate cele
23 scrise. Dar[f] vai* de cele în-
sărcinate şi de cele care alăp-
tează în acele zile, pentru că va fi
necaz mare în țară şi mânie asu-
24 pra[g] acestui popor. Şi vor cădea
de tăişul sabiei şi vor fi duşi cap-
tivi printre toate națiunile; şi Ie-
rusalimul va fi călcat în picioare
de națiuni, până* se vor împlini
timpurile națiunilor.

Venirea Fiului Omului

25 Şi vor* fi semne în soare, şi
în lună, şi în stele, şi pe pământ
necaz al națiunilor în nedumerire,
auzind urletul mării şi al valu-
26 rilor[h], oamenii murind de frică şi
în aşteptarea celor care vin peste
pământul locuit, pentru că* pu-
27 terile cerurilor vor fi clătinate. Şi
atunci* Îl vor vedea pe Fiul Omu-
lui venind în nor cu putere şi cu
28 glorie mare. Dar când vor începe
să fie acestea, priviți în sus şi ridi-
cați-vă capetele, pentru că răscum-
părarea* voastră se apropie“.
29 Şi* le-a spus o parabolă: „Iată
30 smochinul şi toți copacii; când
înfrunzesc deja, voi înşivă, pri-
vind, cunoaşteți că vara este deja
31 aproape. Aşa şi voi, când veți ve-
dea întâmplându-se acestea, să
ştiți că Împărăția lui Dumnezeu
32 este aproape. Adevărat vă spun
că nicidecum nu va trece această
generație până nu vor avea loc
toate *acestea*.

Îndemn la veghere

33 Cerul* şi pământul vor trece,
dar cuvintele Mele nicidecum
34 nu vor trece. Fiți dar atenți* la
voi înşivă, ca nu cumva inimile
voastre să fie împovărate de
mâncare şi de băutură şi de
îngrijorările vieții, şi ziua aceea
să vină peste voi pe neaşteptate.
35 Pentru că ea va veni ca* un laț
peste toți cei care locuiesc pe
36 fața întregului pământ. Vegheați*
deci[i], rugându-vă** în orice timp[a],

22 *Dan.9.26,27 Zah. 11.1.
23 *Mt. 24.19.
24 *Dan. 9.27; 12.7. Rom. 11.25.
25 *Mt. 24.29. Mc. 13.24. 2 Pet.3.10,12
26 *Mt. 24.29.
27 *Mt. 24.30. Apoc. 1.7; 14.14.
28 *Rom. 8.19; 8.23.
29 *Mt. 24.32. Mc. 13.28.
33 *Mt. 24.35.
34 *Rom. 13.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 4.7.
35 *1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
36 *Mt. 24.42; 25.13. Mc. 13.33. **Ps. 1.5. Cap. 18.1. Ef. 6.13.

[a] *Unele ms. omit* „şi «Timpul este aproape»“ [b] *Unele ms. ad.* „deci“ [c] *Lit.* „îşi vor pune mâinile“ [d] *Unele ms.* „sau“ [e] *Unele ms.* „nu-i vor putea rezista, nici răspunde“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Unele ms.* „în mijlocul“ [h] *Unele ms.* „în nedumerire, marea şi valurile urlând“ [i] *Unele ms.* „Dar vegheați“

ca să fiţi socotiţi vrednici să
scăpaţi de toate acestea care
vor avea loc şi să staţi înaintea
Fiului Omului“.

37 *Ioan 8.1,2. **Cap.22.39.

37 Şi ziua *îi* învăţa* în templu[b],
iar** noaptea ieşea şi rămânea pe
38 muntele numit al Măslinilor. Şi tot
poporul venea dis-de-dimineaţă
la El, în templu[b], ca să-L asculte.

Sfat împotriva lui Isus (Mt. 26.3-5; 26. 14-16; Mc. 14.1-2; 14. 10-11; Ioan 11.45-53)

1 *Mt. 26.2. 2 *Ps. 2.2. Ioan 11.47. Fap. 4.27. 3 *Ioan13.2,27 5 *Zah. 11.12.

22 Şi se* apropia sărbătoarea
2 Azimelor, numită Paşti, şi preoţii
de seamă şi cărturarii căutau*
cum să-L omoare, pentru că se te-
3 meau de popor. Şi* Satan a intrat
în Iuda, zis[c] Iscarioteanul, care era
din numărul celor doisprezece.
4 Şi el a mers şi a vorbit cu preoţii
de seamă[d] şi cu căpitanii[e] cum să-L
5 dea *în mâinile* lor. Şi ei s-au bucu-
6 rat şi au convenit* să-i dea bani. Şi
el a promis şi căuta o ocazie ca
să-L predea lor fără ştirea mulţimii.

Sărbătorirea Paştelui (Mt. 26.17-20; 26.29; Mc. 14.12-17; 14.25)

7 Şi a venit ziua Azimelor, în
8 care trebuia jertfit paştele. Şi El
i-a trimis pe Petru şi pe Ioan, spu-
nând: „Mergeţi şi pregătiţi-ne
9 paştele, ca să mâncăm“. Dar ei
I-au spus: „Unde vrei să pregă-
10 tim?“ Şi El le-a spus: „Iată, când
veţi intra în cetate, vă va întâm-
pina un om ducând un urcior cu
apă; urmaţi-l în casa în care va
11 intra; şi-i veţi spune stăpânului
casei: «Învăţătorul îţi zice: Unde
este camera de oaspeţi, în care
să mănânc paştele cu ucenicii
12 Mei?» Şi el[f] vă va arăta o cameră
mare de sus, aşternută; acolo pre-
13 gătiţi“. Şi au plecat şi au găsit
după cum le spusese El; şi au pre-
gătit paştele.
14 Şi, când a venit ceasul, El a
stat la masă, şi apostolii[g] îm-
15 preună cu El. Şi le-a zis: „Am
dorit mult[h] să mănânc paştele
acesta cu voi înainte de a pătimi;

16 *Cap. 14.15. Fap. 10.41. Apoc. 19.9.

16 pentru că vă spun că nicidecum nu
voi mai mânca din el, până* când
va fi împlinit în Împărăţia lui
17 Dumnezeu“. Şi, primind un pahar,
a mulţumit şi a spus: „Luaţi
paharul acesta şi împărţiţi-l între
18 voi; pentru că vă spun că nici-
decum nu voi bea din rodul viţei
până când nu va veni Împărăţia lui
Dumnezeu“.

Instituirea Cinei Domnului (Mt. 26.26-28; Mc. 14.22-24; 1Cor.11.23-25)

20 *1 Cor.10.16

19 Şi, luând pâine, mulţumind,
a frânt şi le-a dat, spunând:
„Acesta este trupul Meu, care se
dă pentru voi; faceţi aceasta
20 în amintirea Mea!“ Tot astfel şi
paharul, după cină, spunând:
„Acest* pahar *este* noul legământ
în sângele Meu, care se varsă
pentru voi.

Descoperirea trădătorului (Mt. 26.21-25; Mc. 14.18-21; Ioan 13.21-30)

21 *Ps. 41.9. 22 *Fap. 2.23; 4.28. 23 *Ioan 13.22; 13.25.

21 Dar* iată, mâna celui care
Mă vinde *este* cu Mine la masă.
22 Şi[i] Fiul Omului, în adevăr, Se
duce după cum* a fost hotărât;
dar vai de omul acela prin care
23 este vândut!“ Şi* aceştia au în-
ceput să se întrebe unul pe altul
care deci dintre ei ar fi acela care
va face aceasta.

Cine este mai mare

24 *Mc. 9.34. Cap. 9.46. 25 *Mt. 20.25. Mc. 10.42. 26 *Mt. 20.26. 1 Pet. 5.3. **Cap. 9.48. 27 *Cap. 12.37. **Mt. 20.28. Ioan 13.13; 13.14. Filip. 2.7. 28 *Ev. 4.15. 29 *Mt. 24.47. Cap. 12.32. 2 Cor. 1.7. 2 Tim. 2.12. 30 *Mt. 8.11. Cap. 14.15. Apoc. 19.9. **Ps. 49.14. Mt. 19.28. 1 Cor. 6.2. Apoc. 3.21.

24 Şi a* fost şi o ceartă între ei:
care dintre ei să fie considerat a fi
25 mai mare. Şi El le-a* spus: „Îm-
păraţii naţiunilor domnesc peste
ele şi cei care exercită autoritate
asupra lor se numesc binefăcă-
26 tori. Dar voi* nu *veţi fi* aşa; ci**
cel mai mare între voi să fie ca
cel mai tânăr; şi conducătorul, ca
27 cel care slujeşte. Pentru că* cine
este mai mare, cel care stă la
masă, sau cel care slujeşte? Nu
cel care stă la masă? Iar Eu**
sunt în mijlocul vostru ca Cel care
28 slujeşte. Iar voi sunteţi aceia care
aţi rămas mereu cu Mine în în-
29 cercările[j]* Mele. Şi Eu vă* rân-
duiesc o împărăţie, după cum
30 Tatăl Meu Mi-a rânduit Mie, ca*
să mâncaţi şi să beţi la masa
Mea, în Împărăţia Mea, şi să**
staţi pe tronuri, judecându-le pe
cele douăsprezece seminţii ale lui
Israel“.

[a] *Sau* „Vegheaţi deci în orice timp, rugându-vă“ [b] *Gr.* „hieron“ [c] *Unele ms.* „numit“ [d] *Unele ms. ad.* „şi cu cărturarii“ [e] *Unele ms. nearticulat* [f] *Sau* „acela“ [g] *Unele ms.* „cei doisprezece apostoli“; *alte ms.* „cei doisprezece“ [h] *Lit.* „Am dorit cu dor“ [i] *Unele ms.* „Pentru că“ [j] *Sau* „ispitele“

Înştiinţarea lui Petru (Mt. 26.33-35; Mc. 14.29-31; Ioan 13.36-38)

31 *1 Pet. 5.8. **Amos 9.9.
32 *Ioan 17.9; 17.11,15. **Ps. 51.13. Ioan 21.15-17

31 Şi Domnul a spus[a]: „Simone,
Simone, iată, Satan* v-a cerut ca
32 să *vă* cearnă** ca pe grâu. Dar
Eu* M-am rugat pentru tine, ca
să nu slăbească credinţa ta; şi tu,
când te** vei întoarce, să-i întă-
33 reşti pe fraţii tăi". Şi el I-a spus:
„Doamne, cu Tine sunt gata să
merg şi la închisoare şi la moarte".
34 Şi El a spus: „Petru, îţi spun, nici-
decum nu va cânta astăzi coco-
şul[b], mai înainte ca tu să tăgădu-
ieşti de trei ori că Mă cunoşti".

35 *Mt. 10.9. Cap. 9.3; 10.4.

35 Şi* le-a spus: „Când v-am
trimis fără pungă şi fără traistă şi
fără încălţăminte[c], v-a lipsit
36 ceva?" Şi ei au spus: „Nimic". El
le-a spus deci: „Dar acum, cine
are o pungă, s-o ia; tot astfel şi
o traistă; şi cine nu are sabie,
să-şi vândă haina şi să-şi cum-
37 pere. Pentru că, vă spun, mai[d]
trebuie să se împlinească în Mine
ceea ce este scris: «Şi* a fost
socotit printre cei fără de lege»:
pentru că şi cele despre Mine au
38 un sfârşit". Şi ei au spus: „Doam-
ne, iată aici două săbii". Şi El le-a
spus: „Destul!"

37 *Is. 53.12. Mc. 15.28.

Rugăciunea de pe munte (Mt. 26.30; 26.36-46; Mc. 14.26; 14.32-42)

39 *Ioan 18.1. **Cap.21.37.
40 *Mt. 6.13.
42 *Ioan 5.30; 6.38.
43 *Mt. 4.11.
44 *Ioan 12.27. Ev. 5.7.

39 Şi*, ieşind, a** mers, după
obiceiul Său[d], la Muntele Mă-
slinilor, şi L-au urmat şi ucenicii
40 Săi[d]. Şi, când* a ajuns la locul
acela, le-a spus: „Rugaţi-vă ca să
41 nu cădeţi în ispită". Şi El S-a
depărtat de ei cam la o aruncătură
de piatră şi a îngenuncheat şi
42 Se ruga, spunând: „Tată, dacă
vrei, depărtează paharul acesta de
la Mine! Însă nu* voia Mea, ci a
43 Ta să se facă". Şi I s-a arătat un
înger* din cer, întărindu-L.
44 Şi*, fiind în luptă *grea*, Se ruga
mai stăruitor. Şi sudoarea Lui s-a
făcut ca picături mari de sânge,
45 căzând pe pământ.[e] Şi, ridicân-
du-Se de la rugăciunea Sa[d], a venit
la ucenicii Săi[d] şi i-a găsit dor-
46 mind de întristare. Şi le-a spus:
„Pentru ce dormiţi? Ridicaţi-vă şi
rugaţi-vă* ca să nu cădeţi în ispită".

46 *Vers. 40.

Arestarea lui Isus (Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Ioan 18.3-11)

47 Dar[d], pe când vorbea El încă,
iată o mulţime, şi cel care se
numeşte Iuda, unul din cei doi-
sprezece, mergea înaintea lor; şi
s-a apropiat de Isus ca să-L
48 sărute. Şi Isus i-a spus: „Iuda,
cu o sărutare Îl dai tu pe Fiul
Omului?"

49 Şi cei care erau în jurul Lui,
văzând ce avea să urmeze, I-au
spus[f]: „Doamne, să lovim cu sa-
50 bia?" Şi unul* dintre ei l-a lovit pe
robul marelui preot şi i-a tăiat
51 urechea dreaptă. Şi Isus, răs-
punzând, a spus: „Lăsaţi, până
aici!" Şi, atingându-i[g] urechea, l-a
52 vindecat. Şi Isus* a zis către
preoţii de seamă şi către căpitanii
templului[h] şi către bătrânii care
veniseră împotriva Lui: „Aţi ieşit
ca împotriva unui tâlhar, cu săbii
53 şi cu ciomege? În fiecare zi când
eram cu voi în templu[h], n-aţi
întins mâinile împotriva Mea;
dar* acesta este ceasul vostru şi
puterea[i] întunericului".

50 *Mt. 26.51. Mc. 14.47. Ioan 18.10.
52 *Mt. 26.55. Mc. 14.48.
53 *Ioan 12.27.

Tăgăduirea lui Petru (Mt. 26.57-58; 26.69-75; Mc. 14.53-54; 14.66-72; Ioan 18.13-18; 18.25-27)

54 Şi, apucându-L, L-au luat şi
L-au dus în casa marelui preot. Şi
55 Petru *Îl* urma de departe. Şi,
aprinzând un foc în mijlocul curţii
şi aşezându-se ei împreună, Petru
56 s-a aşezat între ei. Şi o servitoare,
văzându-l stând la foc[j] şi privin-
du-l ţintă, a spus: „Şi acesta era
57 împreună cu El". Dar el a tăgă-
duit[k], spunând: „Femeie, nu-L
58 cunosc". Şi, la scurt timp, un altul,
văzându-l, a spus: „Şi tu eşti din-
tre ei". Dar Petru a spus: „Omule,
59 nu sunt". Şi, după aproape un ceas,
un altul întărea *acelaşi lucru*,
spunând: „În adevăr, şi acesta era
cu El, pentru că şi el este ga-
60 lileean". Şi Petru a spus: „Omule,
nu ştiu ce spui". Şi îndată, pe când
vorbea el încă, a cântat cocoşul.
61 Şi Domnul, întorcându-Se, a privit

---

[a] *Unele ms. omit* „Şi Domnul a spus" [b] *Lit.* „cocoş" *(şi în v.61)* [c] *Lit.* „sandale" [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms. omit v. 43 şi 44* [f] *Unele ms.* „au spus" [g] *Unele ms.* „atingând" [h] *Gr.* „hieron" [i] *Lit.* „autoritatea" [j] *Lit.* „la lumina *focului*" [k] *Unele ms.* „L-a tăgăduit"

61 *Mt. 26.34. Ioan 13.38.

la Petru. Şi Petru şi-a amintit
cuvântul Domnului, cum îi
spusese: „Mai înainte* de a cânta
cocoşul[a], Mă vei tăgădui de
62 trei ori“. Şi Petru[b], ieşind afară, a
plâns cu amar.

Isus înaintea sinedriului (Mt. 26.59-68; Mc. 14.53-65; 15.1; Ioan 18.19-24)

63 *Mt. 26.67; 26.68. Mc. 14.65.
66 *Mt. 27.1. **Fap. 4.26; 22.5.

63 Şi oamenii* care-L ţineau pe
Isus[c] Îl batjocoreau şi-L băteau.
64 Şi, acoperindu-I *ochii*, [d]Îl în-
trebau, spunând: „Profeţeşte, cine
65 este cel care Te-a lovit?“ Şi Îi
spuneau multe altele, hulindu-L.
66 Şi, când* s-a făcut ziuă, bă-
trânii poporului şi preoţii de
seamă şi cărturarii s-au** adunat
şi L-au dus în sinedriul lor, spu-
67 nând: „Dacă* Tu eşti Hristosul,
spune-ne!“ Şi El le-a spus:
„Dacă vă voi spune, nicidecum
68 nu veţi crede; şi dacă[e] *vă* voi
întreba, nicidecum nu-Mi veţi
răspunde, nici nu-Mi veţi da dru-
69 mul[f]. Dar[g] de acum* Fiul Omului
va şedea la dreapta puterii lui
70 Dumnezeu“. Şi toţi au spus: „Tu
deci eşti Fiul lui Dumnezeu?“
Şi El le-a zis: „Voi ziceţi că Eu
71 sunt“. Şi* ei au spus: „Ce nevoie
mai avem de mărturie? Pentru că
noi înşine am auzit-*o* din gura
Lui“.

67 *Mt. 26.63. Mc. 14.61.
69 *Mt. 26.64. Mc. 14.62. Ev. 1.3; 8.1.
71 *Mt. 26.65. Mc. 14.63.

Isus înaintea lui Pilat (Mt. 27.2; 27.11-14; Mc. 15.1-5; Ioan 18.28-38)

2 *Fap. 17.7. **Mt. 17.27; 22.21. Mc. 12.17. †Ioan 19.12.
3 *1 Tim. 6.13.
4 *1 Pet. 2.22.

(23) Şi toată mulţimea lor, ridi-
cându-se, L-au dus la Pilat.
2 Şi au început să-L acuze,
spunând: „Pe acesta L-am găsit
abătând* naţiunea noastră[g], o-
prind** a da tribut Cezarului,
spunând† că El este Hristos, un
3 împărat“. Şi Pilat* L-a întrebat,
spunând: „Tu eşti Împăratul iu-
deilor?“ Şi El, răspunzându-i, a
4 spus: „Tu zici“. Şi Pilat a zis
preoţilor de seamă şi mulţimii:
„Eu nu* găsesc nici o vină în Omul
5 acesta“. Dar ei insistau, spunând:
„Agită poporul, învăţându-*i* prin
toată Iudeea, începând din
Galileea şi până aici“. Dar Pilat,
6 auzind de Galileea, a întrebat dacă
7 Omul *acesta* este galileean. Şi,
aflând că este de sub jurisdicţia[h]*
lui Irod, L-a trimis la Irod, care
se afla şi el în Ierusalim în acele
zile.

7 *Cap. 3.1.

Isus înaintea lui Irod

8 *Cap. 9.9. **Mt. 14.1. Mc. 6.14.
11 *Is. 53.3.
12 *Fap. 4.27.

8 Şi Irod, când L-a văzut pe
Isus, s-a bucurat foarte mult,
pentru că de mult dorea* să-L
vadă, fiindcă auzise[i]** despre El;
şi spera să vadă vreun semn făcut
9 de El. Şi L-a întrebat multe lu-
cruri, dar El nu i-a răspuns nimic.
10 Şi preoţii de seamă şi cărturarii
stăteau şi-L acuzau cu putere.
11 Şi Irod*, împreună cu ostaşii lui,
purtându-se cu El cu dispreţ şi
batjocorindu-L, îmbrăcându-L cu
o haină strălucitoare, L-a trimis
12 înapoi la Pilat. Şi, în aceeaşi zi,
Pilat* şi Irod au devenit prieteni
unul cu altul, pentru că înainte era
vrăjmăşie între ei.

Condamnarea lui Isus (Mt. 27.15-26; Mc. 15.6-15; Ioan 18.39-40; 19.1-16)

13 *Mt. 27.23. Mc. 15.14. Ioan 18.38; 19.4.
14 *Vers. 1,2. **Vers. 4.
16 *Mt. 27.26. Ioan 19.1.
17 *Mt. 27.15. Mc. 15.6. Ioan 18.39.

13 Şi Pilat*, chemând pe preoţii
de seamă şi pe mai-mari şi po-
14 porul, le-a zis: „Mi L-aţi* adus pe
Omul acesta ca pe unul care aba-
te poporul. Şi, iată, eu, cerce-
tându-L** înaintea voastră, n-am
găsit în Omul acesta nici o vină
din cele de care-L acuzaţi voi.
15 Şi nici Irod, pentru că v-am trimis
la el[j]; şi, iată, nimic vrednic de
moarte n-a fost făcut de El.
16 Deci*, după ce-L voi pedepsi, Îl
17 voi elibera“. (Şi la sărbătoare
trebuia* să le elibereze pe unul.)[k]
18 Dar ei au strigat cu toţii, spunând:
„Ia-L pe Acesta şi eliberează-ne
19 pe Baraba“, unul care era aruncat
în închisoare pentru o răscoală
făcută în cetate şi pentru omor.
20 Pilat deci[l] li s-a adresat din
nou, dorind să-L elibereze pe Isus.
21 Dar ei strigau, spunând: „Răstig-
22 neşte, răstigneşte-L!“ Şi el le-a zis
a treia oară: „Dar ce rău a făcut
Acesta? Eu n-am găsit nici o vină

[a] *Unele ms. ad.* „astăzi“ [b] *Unele ms.* „el“ [c] *Unele ms. omit* „pe Isus“ [d] *Unele ms. ad.* „Îl loveau peste faţă şi“ [e] *Unele ms. ad.* „de asemenea“ [f] *Unele ms. omit* „nici nu-Mi veţi da drumul“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „autoritatea“ [i] *Unele ms. ad.* „multe“ [j] *Unele ms.* „pentru că ni L-a trimis înapoi“ [k] *Unele ms. omit v. 17; alte ms. pun v.17 după v.19* [l] *Unele ms.* „Şi Pilat“

de moarte în El. Deci Îl voi pe-
23 depsi şi Îl voi elibera". Dar ei
stăruiau cu strigăte puternice,
cerând ca El să fie răstignit. Şi
strigătele lor şi ale preoţilor de
24 seamă[a] au învins. Şi Pilat* a ho-
tărât să li se împlinească cererea[b].
25 Şi l-a eliberat[c] pe cel care fusese
aruncat în închisoare pentru răs-
coală şi omor, pe care-l cereau ei,
şi pe Isus L-a lăsat[d] în voia lor.

24 *Mt. 27.26. Mc. 15.15. Ioan 19.16.

Răstignirea (Mt. 27.32-44; Mc. 15.21-32; Ioan 19.17-24)

26 Şi, pe când Îl duceau, au pus
mâna pe un oarecare Simon, un
cirenean, care venea de la câmp, şi
au pus crucea asupra lui, ca s-o
27 ducă în urma lui Isus. Şi Îl urma
o mare mulţime de popor şi de
femei care[e] se băteau în piept şi
28 Îl jeleau. Şi Isus, întorcându-Se
spre ele, a spus[f]: „Fiice ale Ieru-
salimului, nu Mă plângeţi pe
Mine, ci plângeţi-vă pe voi şi pe
29 copiii voştri; pentru că*, iată, vin
zile în care vor zice: «Ferice de
cele sterile şi de pântecele care
n-au născut şi de sânii care n-au
30 alăptat». Atunci* vor începe să
spună munţilor: «Cădeţi peste
noi!», şi dealurilor: «Acoperi-
31 ţi-ne!» Pentru că*, dacă se fac[g]
acestea cu copacul verde, ce va fi
32 cu cel uscat?" Şi erau duşi şi alţii,
doi răufăcători*, împreună
33 cu El, ca să fie omorâţi. Şi, când
au ajuns la locul numit „Căpăţâ-
na", L-au răstignit acolo, pe El şi
pe răufăcători: pe unul la dreap-
34 ta şi pe altul la stânga. Şi Isus
spunea: „Tată, iartă-i*, pentru că
ei nu** ştiu ce fac"[h]. Şi, împăr-
ţind† hainele Lui între ei, au arun-
35 cat sorţi. Şi poporul* stătea pri-
vind; şi îşi băteau joc *de El* şi
mai-marii[i]**, zicând: „Pe alţii i-a
mântuit; să Se mântuiască pe Sine

29 *Mt. 24.19. Cap. 21.23.
30 *Is. 2.19. Osea 10.8. Apoc. 6.16; 9.6.
31 *Pr. 11.31. Ier. 25.29. Ezec. 20.47; 21.3,4. 1 Pet. 4.17.
32 *Is. 53.12. Mt. 27.38.
34 *Mt. 5.44. Fap. 7.60. 1 Cor. 4.12. **Fap. 3.17. †Mt. 27.35. Mc. 15.24. Ioan 19.23.
35 *Ps. 22.17. Zah. 12.10. **Mt. 27.41. Mc. 15.31.

Însuşi, dacă Acesta este Hristosul,
36 Alesul lui Dumnezeu!" Şi îşi
băteau joc de El şi ostaşii, apropi-
37 indu-se[j], dându-I oţet şi spu-
nând: „Dacă Tu eşti Împăratul
iudeilor, mântuieşte-Te pe Tine
38 Însuţi!" Şi deasupra Lui era şi o
inscripţie scrisă[k] cu litere greceşti,
latineşti şi evreieşti[l]: „Acesta este
Împăratul iudeilor".
39 Şi unul* dintre răufăcătorii
răstigniţi Îl hulea, spunând[k]: „Nu
eşti Tu[m] Hristosul? Mântuieşte-Te
pe Tine Însuţi şi *mântuieşte-ne şi*
40 pe noi". Dar celălalt, răspunzând,
l-a mustrat, zicând: „Nu te temi tu
de Dumnezeu, tu, care eşti sub
41 aceeaşi sentinţă? Şi noi, în ade-
văr, pe drept *suntem aici*, pentru
că primim ce ni se cuvine pentru
ceea ce am făcut, dar Acesta
42 n-a făcut nimic rău[n]". Şi I-a spus
lui Isus: „Aminteşte-Ţi de mine,
Doamne[k], când vei veni în Îm-
43 părăţia Ta!" Şi Isus[k] i-a spus:
„Adevărat îţi spun, astăzi vei fi
cu Mine în paradis".

39 *Mt. 27.44. Mc. 15.32.

Moartea lui Isus (Mt. 27.45-56; Mc. 15.33-41; Ioan 19.30)

44 Şi era cam pe la ceasul al
şaselea şi s-a făcut întuneric peste
toată ţara[o] până la ceasul al
45 nouălea. Şi soarele s-a întunecat[p]
şi perdeaua* templului[q] s-a rupt
46 prin mijloc. Şi Isus, strigând cu
glas tare, a spus: „Tată*, în mâi-
nile Tale Îmi încredinţez[r] du-
hul!" Şi**, spunând aceasta,
47 Şi-a dat duhul. Şi centurionul*,
văzând ce s-a întâmplat, Îl glori-
fica pe Dumnezeu, spunând: „În
adevăr, Omul acesta era drept".
48 Şi toate mulţimile care au venit
împreună la priveliştea aceasta,
după ce au văzut[s] cele întâm-
plate[t], se întorceau bătându-se în
49 piept. Şi toţi* cunoscuţii Lui şi

45 *Mt. 27.51. Mc. 15.38.
46 *Ps. 31.5. 1 Pet. 2.23. **Mt. 27.50. Mc. 15.37. Ioan 19.30.
47 *Mt. 27.54. Mc. 15.39.
49 *Ps. 38.11. Ioan 19.25.

[a] *Unele ms. omit* „şi ale preoţilor de seamă" [b] *Lit.* „să se facă ce cereau ei" [c] *Unele ms.* „le-a eliberat" [d] *Lit.* „L-a predat" [e] *Unele ms. ad.* „de asemenea" [f] *Sau* „întorcându-Se, le-a spus" [g] *Unele ms.* „fac ei" [h] *Unele ms. omit* „Şi Isus spunea: «Tată, iartă-i, pentru că ei nu ştiu ce fac»" [i] *Unele ms. ad.* „împreună cu ei" [j] *Unele ms. ad.* „şi" [k] *Unele ms. omit* [l] *Unele ms. omit* „cu litere greceşti, latineşti şi evreieşti" [m] *Unele ms.* „Dacă eşti Tu" [n] *Sau* „necuvenit", „nepotrivit" [o] *Sau* „peste tot pământul" [p] *Unele ms.* „soarele n-a mai strălucit" [q] *Gr.* „naos", *templul propriu-zis* [r] *Unele ms.* „Îmi voi încredinţa" [s] *Unele ms.* „văzând" [t] *Unele ms. omit* „după ce au văzut cele întâmplate"

femeile care-L urmaseră din Ga-
lileea stăteau departe, privind
acestea.

Înmormântarea lui Isus (Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Ioan 19.38-42)

50 Şi, iată, un om cu numele Iosif,
care era consilier[a], un om bun şi
51 drept (acesta nu fusese de acord
cu hotărârea şi cu fapta lor), din
Arimateea, o cetate a iudeilor, şi*
care aştepta[b] Împărăţia lui Dum-
52 nezeu, acesta, mergând la Pilat,
53 a cerut trupul lui Isus. Şi, luân-
du-L* jos, L-a înfăşurat în pânză
de in şi L-a pus într-un mormânt
săpat în stâncă, unde nu fusese
54 pus nimeni niciodată. Şi era* ziua
Pregătirii şi se însera spre sabat.
55 Şi femeile[c] care* veniseră cu El
din Galileea, mergând în urmă,
priveau** mormântul şi cum a fost
56 pus trupul Său. Şi, întorcându-se,
au* pregătit miresme şi miruri. Şi
în sabat s-au odihnit, după**
poruncă.

51 *Cap.2.25,38
53 *Mt. 27.59. Mc. 15.46.
54 *Mt. 27.62.
55 *Cap. 8.2. **Mc. 15.47.
56 *Mc. 16.1. **Ex. 20.10.

Învierea lui Isus (Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Ioan 20.1-10)

(24) Dar, în ziua întâi a săptă-
mânii[d], dis-de-dimineaţă, ele au
venit la mormânt, aducând mi-
resmele pe care le pregătiseră[e].
2 Şi au* găsit piatra răsturnată
3 de la mormânt şi, intrând*, n-au
4 găsit trupul Domnului Isus[f]. Şi a
fost că, pe când* erau ele nedu-
merite despre aceasta, iată, doi
bărbaţi au stat *deodată* lângă ele
5 în veşminte strălucitoare. Şi ele
fiind înfricoşate şi plecându-şi
feţele la pământ, ei le-au zis:
„Pentru ce-L căutaţi pe Cel viu în-
6 tre cei morţi? Nu este aici, ci a în-
viat. Amintiţi-vă* cum v-a vorbit,
7 pe când era încă în Galileea, spu-
nând: «Fiul Omului trebuie să
fie dat în mâinile oamenilor pă-
cătoşi şi să fie răstignit şi a treia
8 zi să învieze»“. Şi ele şi-au* adus
9 aminte de cuvintele Lui. Şi*, întor-
cându-se de la mormânt, au dat de
ştire toate acestea celor unspre-
10 zece şi tuturor celorlalţi. Şi erau:
Maria din Magdala şi Ioana* şi
Maria, *mama* lui Iacov, şi cele-
lalte împreună cu ele, care ziceau
11 acestea către apostoli. Şi cuvin-
tele* lor păreau un basm înaintea
12 lor şi nu le credeau. Dar* Petru,
ridicându-se, a alergat la mormânt
şi, plecându-se, a văzut[g] numai
fâşiile de pânză pe jos şi a plecat
acasă, minunându-se de cele pe-
trecute.[h]

2 *Mt. 28.2. Mc. 16.4.
3 *Mc. 16.5. Vers. 23.
4 *Ioan 20.12. Fap. 1.10.
6 *Mt. 16.21; 17.22,23. Mc. 8.31; 9.31. Cap. 9.22.
8 *Ioan 2.22.
9 *Mt. 28.8. Mc. 16.10.
10 *Cap. 8.3.
11 *Mc. 16.11. Vers. 25.
12 *Ioan 20.3,6.

Isus pe drumul spre Emaus

13 Şi, iată, doi* dintre ei mergeau
în aceeaşi zi spre un sat, al cărui
nume *era* Emaus, la şaizeci de
14 stadii[i] de Ierusalim, şi vorbeau
între ei despre toate acestea care
15 se petrecuseră. Şi a fost că, pe
când vorbeau ei şi discutau, Isus*
Însuşi, apropiindu-Se, mergea
16 împreună cu ei. Dar ochii* lor
erau ţinuţi ca să nu-L cunoască.
17 Şi El le-a zis: „Ce sunt cuvintele
acestea pe care le schimbaţi între
voi pe când mergeţi şi sunteţi
18 trişti?[j]“ Şi unul din ei, cu numele*
Cleopa, răspunzând, I-a zis: „Tu
singur *eşti* străin în Ierusalim
şi[k] nu cunoşti cele petrecute în
19 el în zilele acestea?“ Şi El le-a
spus: „Ce lucruri?“ Şi ei I-au spus:
„Cele despre Isus Nazarineanul[l],
care* era profet puternic** în
faptă şi în cuvânt înaintea lui
Dumnezeu şi a întregului popor,
20 şi cum* preoţii de seamă şi mai-
marii noştri L-au dat ca să fie
condamnat[m] la moarte şi L-au
21 răstignit. Dar noi speram că El este
Acela* care va răscumpăra pe
Israel; dar[n], cu toate acestea, iată
că astăzi este a treia zi de când
22 s-au petrecut acestea. Ba încă
nişte* femei de-ale noastre ne-au
uimit: ducându-se dis-de-dimi-
23 neaţă la mormânt şi, negăsindu-I
trupul, au venit zicând că au vă-

13 *Mc. 16.12.
15 *Mt. 18.20. Vers. 36.
16 *Ioan 20.14; 21.4.
18 *Ioan 19.25.
19 *Mt. 21.11. Cap. 7.16. Ioan 3.2; 4.19; 6.14. Fap. 2.22. **Fap. 7.22.
20 *Cap. 23.1. Fap. 13.27; 13.28.
21 *Cap. 1.68; 2.38. Fap. 1.6.
22 *Mt. 28.8. Mc. 16.10. Vers. 9,10. Ioan 20.18.

---

[a] *Membru al sinedriului* [b] *Unele ms. ad.* „şi el“ [c] *Unele ms. ad.* „de asemenea“ [d] *Sau* „a doua zi după sabat“ [e] *Unele ms. ad.* „şi altele împreună cu ele“ [f] *Unele ms. omit* „Domnului Isus“ [g] *Lit.* „vede“ [h] *Unele ms. omit v. 12* [i] *La aproximativ 11 km* [j] *Sau* „«...pe când mergeţi?» Şi s-au oprit abătuţi.“ [k] *Sau* „Tu singur eşti în trecere prin Ierusalim de“ [l] *Unele ms.* „Nazareanul“ [m] *Lit.* „L-au predat condamnării“ [n] *Unele ms. ad.* „de asemenea“

24 *Vers. 12.
26 *Fap. 17.3. 1 Pet. 1.11.
27 *Gen. 3.15; 22.18; 26.4; 49.10. Num. 21.9. Deut. 18.15. **Ps.16.9,10; 22; 132.11. Is. 7.14; 9.6; 40.10,11; 50.6; 53. Ier. 23.5; 33.14,15. Ezec. 34.23; 37.25. Dan. 9.24. Mica 7.20. Mal. 3.1; 4.2.
28 *Gen. 32.26; 42.7. Mc. 6.48.
29 *Gen. 19.3. Fap. 16.15.
30 *Mt. 14.19.
34 *1 Cor. 15.5.
36 *1 Cor. 15.5.
37 *Mc. 6.49.

zut şi o viziune de îngeri, care ·spu-
24 neau că El este viu. Şi unii dintre
cei *care erau* împreună cu noi
au* mers la mormânt şi au găsit
aşa cum au spus şi femeile, dar
25 pe El nu L-au văzut“. Şi El le-a
zis: „O, nepricepuţilor şi înceţi cu
inima ca să credeţi toate câte au
26 spus profeţii! Nu* trebuia să pă-
timească Hristosul acestea şi să
27 intre în gloria Sa?“ Şi, începând
de la Moise* şi de la toţi** pro-
feţii, le-a explicat în toate Scrip-
28 turile cele despre El. Şi s-au a-
propiat de satul unde mergeau
şi El* S-a făcut că merge mai
29 departe. Şi ei* L-au rugat stărui-
tor[a], spunând: „Rămâi cu noi, pen-
tru că este spre seară şi ziua s-a
plecat“. Şi a intrat ca să rămână
30 împreună cu ei. Şi a fost că, pe
când stătea la masă cu ei, luând*
pâinea, a binecuvântat şi a frânt
31 şi le-a dat. Şi li s-au deschis ochii
şi L-au recunoscut; şi El S-a fă-
32 cut nevăzut dinaintea lor. Şi au
zis unul către altul: „Nu ne ardea
oare inima în noi când ne vorbea
pe drum şi[b] când ne deschidea
33 Scripturile?“ Şi, ridicându-se chiar
în ceasul acela, s-au întors la Ieru-
salim. Şi i-au găsit adunaţi pe cei
unsprezece şi pe cei împreună cu
34 ei, spunând: „Domnul a înviat
cu adevărat şi S-a arătat lui Si-
35 mon*“. Şi ei au istorisit cele *pe-
trecute* pe drum şi cum li S-a fă-
cut cunoscut la frângerea pâinii.

Isus Se arată ucenicilor (Mc. 16.14; Ioan 20.19-23)

36 Şi, pe* când vorbeau ei aces-
tea, Isus[b] Însuşi a stat în mijlocul
37 lor şi ·le-a spus: „Pace vouă!“[c] Dar
ei, fiind înspăimântaţi şi înfricoşaţi,
38 credeau că văd un duh*. Şi El le-a
spus: „De ce sunteţi tulburaţi? Şi
pentru ce se ridică *astfel de* gân-
39 duri în inima voastră? Priviţi
mâinile Mele şi picioarele Mele,
că sunt Eu Însumi; atingeţi-Mă* şi
vedeţi, pentru că un duh n-are carne
şi oase, după cum Mă vedeţi pe
40 Mine că am“. Şi, spunând aceasta,
le-a arătat mâinile şi picioarele
41 Sale.[d] Dar, în timp ce ei încă nu*
credeau de bucurie şi se minunau,
le-a spus: „Aveţi** ceva de mân-
42 care aici?“ Şi I-au dat o bucată de
peşte fript şi dintr-un fagure de
43 miere[e]. Şi El* a luat şi a mâncat
44 înaintea lor[f]. Şi le-a spus: „Aces-
tea* sunt cuvintele[g] pe care vi le-am
spus pe când eram încă împreună
cu voi, că trebuie să fie împlinite
toate cele scrise despre Mine în
legea lui Moise şi în profeţi şi în
45 psalmi“. Atunci le-a* deschis min-
tea, ca să înţeleagă Scripturile.
46 Şi le-a spus: „Aşa* este scris şi
aşa trebuia să pătimească Hris-
tosul[h] şi să învieze dintre morţi a
47 treia zi şi să se predice în Nu-
mele Său pocăinţa şi[i] iertarea* de
păcate la toate naţiunile**, înce-
48 pând de la Ierusalim. Şi voi* sun-
49 teţi martori ai acestor lucruri. Şi,
iată*, Eu trimit peste voi promi-
siunea Tatălui Meu; dar voi ră-
mâneţi în cetate[j], până veţi fi îm-
brăcaţi cu putere de sus“.

Înălţarea lui Isus (Mc. 16.19; Fap. 1.9-11)

50 Şi i-a condus până* spre
Betania şi, ridicându-Şi mâinile,
51 i-a binecuvântat. Şi a fost că,
pe când îi binecuvânta El, a fost*
despărţit de ei şi a fost ridicat la
52 cer[k]. Şi ei, după ce I s-au închi-
nat, s-au întors la Ierusalim cu
53 mare bucurie. Şi erau mereu* în
templu[l], lăudând[m] şi binecu-
vântând pe Dumnezeu. Amin[n].

39 *Ioan 20.20; 20.27.
41 *Gen. 45.26. **Ioan 21.5.
43 *Fap. 10.41.
44 *Mt. 16.21; 17.22; 20.18. Mc. 8.31. Cap. 9.22; 18.31. Vers. 6.
45 *Fap.16.14.
46 *Ps. 22. Is. 50.6; 53.2 Fap. 17.3.
47 *Dan. 9.24. Fap.13.38,46 1 Ioan 2.12. **Ps. 22.27. Is. 48.6,22. Ier. 31.34. Osea 2.23. Mica 4.2. Mal. 1.11. Fap. 2.38.
48 *Ioan 15.27. Fap. 1.8,22; 2.32; 3.15.
49 *Is. 44.3. Ioel 2.28. Ioan 14.16; 14.26; 15.26; 16.7. Fap. 1.4; 2.1.
50 *Fap. 1.12.
51 *2 Împ. 2.11. Ioan 20.17. Ef. 4.8.
53 *Fap. 2.46; 5.42.

[a] *Lit.* „L-au constrâns“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. omit* „şi le spune: «Pace vouă!»“ [d] *Unele ms. omit v.40* [e] *Unele ms. omit* „şi dintr-un fagure de miere“ [f] *Sau* „a luat înaintea lor şi a mâncat“ [g] *Unele ms. ad.* „Mele“ [h] *Unele ms.* „aşa este scris, că Hristosul să pătimească“ [i] *Unele ms.* „spre“ [j] *Unele ms.* „în cetatea Ierusalimului“ [k] *Unele ms. omit* „şi a fost ridicat la cer“ [l] *Gr.* „hieron“ [m] *Unele ms. omit* „lăudând şi“; *alte ms. omit* „şi binecuvântând“ [n] *Unele ms. omit* „Amin“

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

Întruparea Cuvântului

1 La început era* Cuvântul şi
Cuvântul era cu** Dumnezeu şi†
Cuvântul era Dumnezeu[a]††.
2 Acesta era la început cu Dum-
3 nezeu. Toate* au fost făcute[b] prin
El, şi fără El n-a fost făcut ni-
mic *din* ce a fost făcut.
4 În El* era viaţa şi** viaţa era
5 lumina oamenilor. Şi lumina* lu-
minează în întuneric şi întuneri-
cul n-a cuprins-o.
6 A fost* un om trimis de la
Dumnezeu; numele lui *era* Ioan.
7 Acesta* a venit spre mărturie, ca
să mărturisească despre lumină,
8 ca toţi să creadă prin el. Nu era
el lumina, ci *a venit* ca să mărtu-
9 risească despre lumină. Lumina*
adevărată era aceea care, venind
în lume**, luminează[c] pe orice
10 om[d]. *El* era în lume şi lumea prin
El a fost făcută şi lumea nu L-a
11 cunoscut. A venit* la ai Săi[e] şi ai
12 Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor
care* L-au primit, le-a dat dreptul
să fie[f] copii ai lui Dumnezeu: celor
13 care cred în Numele Lui, care au
fost născuţi* nu din sânge, nici
din voia cărnii, nici din voia omu-
lui[g], ci din Dumnezeu.
14 Şi* Cuvântul S-a făcut car-
ne** şi a† locuit[h] printre noi (şi
noi am†† privit gloria Lui, glorie
ca a Singurului[i] de la Tatăl), plin
15 de har*† şi de adevăr; (Ioan* ·a
mărturisit despre El şi a strigat,
spunând: „Acesta era Cel despre
care am zis: «Cel** care vine
după mine este înaintea mea[j],
pentru că† era mai înainte de
16 mine»“.) Pentru că[k] noi toţi am
primit din plinătatea* Lui, şi har
17 peste har; pentru că legea* a fost
dată prin Moise; harul** şi ade-
vărul† au venit[l] prin Isus Hristos.
18 Nimeni* nu L-a văzut vreodată
pe Dumnezeu; singurul** Fiu,
care este în sânul[m] Tatălui, Acela
L-a făcut cunoscut.

Mărturia lui Ioan Botezătorul (Mt. 3.1-12; Mc. 1.1-8; Lc. 3.1-18)

19 Şi aceasta este mărturia* lui
Ioan, când iudeii au trimis din Ie-
rusalim preoţi şi leviţi, ca să-l
20 întrebe: „Tu cine eşti?“ Şi a măr-
turisit* şi n-a tăgăduit, şi a măr-
21 turisit: „Nu sunt eu Hristosul“. Şi
ei l-au întrebat: „Atunci cine[n] *eşti*?
Eşti tu Ilie*?“ Şi el ·a spus: „Nu
sunt!“ „Eşti tu profetul**?“ Şi a
22 răspuns: „Nu!“ I-au spus deci:
„Cine eşti? Ca să dăm un răspuns
celor care ne-au trimis. Ce spui
23 despre tine însuţi?“ El a* spus:
„Eu *sunt* glas al unuia care strigă
în pustiu: «Neteziţi calea Dom-
nului», după cum a** spus profe-
24 tul Isaia“. Şi ei erau trimişi[o] din-
25 tre farisei. Şi l-au întrebat şi i-au
spus: „Atunci de ce botezi, dacă tu
nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici pro-
26 fetul?“ Ioan le-a răspuns, zicând:
„Eu* botez cu[p] apă. [q]În mijlocul
vostru este[r] *Unul* pe care voi nu-L
27 cunoaşteţi, Cel* care vine după
mine[s], căruia eu nu sunt vrednic
să-I dezleg cureaua sandalei“.
28 Acestea se petreceau în Betania[t]*,

1 *Pr. 8.22,23. Col. 1.17. 1 Ioan 1.1. Apoc. 1.2; 19.13. **Pr. 8.30. Cap. 17.5. 1 Ioan 1.2. †Filip. 2.6. 1 Ioan 5.7. ††Gen. 1.1.
3 *Ps. 33.6. Vers. 10. Ef. 3.9. Col. 1.16. Ev. 1.2. Apoc. 4.11.
4 *Cap. 5.26. 1 Ioan 5.11. **Cap. 8.12; 9.5;12.35,46.
5 *Cap. 3.19.
6 *Mal. 3.1. Mt. 3.1. Lc. 3.2. Vers. 33.
7 *Fap. 19.4.
9 *Vers. 4. Is. 49.6. 1 Ioan 2.8. **Vers. 3. Ev. 1.2; 11.3.
11 *Lc. 19.14. Fap. 3.26; 13.46.
12 *Is. 56.5. Rom. 8.15. Gal. 3.26. 2 Pet. 1.4. 1 Ioan 3.1.
13 *Cap. 3.5. Iac. 1.18. 1 Pet. 1.23.
14 *Mt. 1.16,20. Lc. 1.31,35; 2.7. 1 Tim. 3.16. **Rom. 1.3. Gal. 4.4. †Ev. 2.11; 2.14,16,17. ††Is. 40.5. Mt. 17.2. Cap. 2.11; 11.40. 2 Pet. 1.17. *†Col. 1.19; 2.3,9.
15 *Vers. 32. Cap. 3.32; 5.33. **Mt. 3.11. Mc. 1.7. Lc. 3.16. Vers. 27,30. Cap. 3.13. †Cap. 8.58. Col. 1.17.
16 *Cap. 3.34. Ef. 1.6-8. Col. 1.19; 2.9,10.
17 *Ex. 20.1. Deut. 4.44; 5.1; 33.4. **Rom.3.24; 5.21; 6.14. †Cap. 8.32; 14.6.
18 *Ex. 33.20. Deut. 4.12. Mt. 11.27. Lc. 10.22. Cap. 6.46. 1 Tim. 1.17; 6.16. 1 Ioan 4.12; 4.20. **Cap. 3.16; 3.18. 1 Ioan 4.9.
19 *Cap. 5.33.
20 *Lc. 3.15. Cap. 3.28. Fap. 13.25.
21 *Mal. 4.5. Mt. 17.10. **Deut.18.15; 18.18.
23 *Mt. 3.3. Mc. 1.3. Lc. 3.4. Cap. 3.28. **Is. 40.3.
26 *Mt. 3.11.
27 *Fap.19.4.
28 *Jud. 7.24. Cap. 10.40.

---

[a] *Unele ms.* „Dumnezeu era Cuvântul“ [b] *Sau* „au luat fiinţă“ [c] *Sau* „îşi răspândeşte lumina peste“, „este lumină pentru“ [d] *Sau* „care luminează pe orice om, venind în lume“ [e] *Sau* „la ale Sale“ [f] *Sau* „autoritatea să ia acel loc, de“ [g] *Cuvântul grecesc înseamnă şi „om“ şi „bărbat“* [h] *Lit.* „Şi-a ridicat cort“ [i] *Unic de acest fel* [j] *Are întâietate faţă de mine* [k] *Unele ms.* „Şi“ [l] *Lit.* „a venit“ *(singular), având sensul că harul şi adevărul, care existau mai înainte, în Dumnezeu, sunt identificate cu o singură persoană, Isus Hristos, care a venit în lume* [m] *Arată locul sau starea* [n] *Lit.* „Atunci ce?“ [o] *Unele ms.* „Şi cei care fuseseră trimişi erau“ [p] *Lit.* „în“ [q] *Unele ms. ad.* „Dar“, *iar la începutul v.27 ad.* „Acesta este“ [r] *Şi-a luat locul şi stă* [s] *Unele ms. ad.* „care este înaintea mea“ *(care are întâietate faţă de mine)* [t] *Unele ms.* „Betabara“

dincolo de Iordan, unde boteza
Ioan.

Mielul lui Dumnezeu (Mt. 3.13-17; Mc. 1.9-11; Lc. 3.21-22)

29 A doua zi, el[a] ·L-a văzut pe
Isus venind la el şi ·a spus: „Iată
Mielul* lui Dumnezeu, Cel care**
30 ridică păcatul lumii! Acesta este
Cel despre care spuneam eu:
«După mine vine un Om care este
înaintea mea[b], pentru că era mai
31 înainte de mine». Şi eu nu-L
ştiam, dar ca *El* să fie arătat lui
Israel, de aceea* am venit eu,
32 botezând cu[c] apă“. Şi Ioan* a
mărturisit, spunând: „Am văzut
Duhul coborând, din cer, ca un
33 porumbel şi a rămas peste El. Şi
eu nu-L ştiam; dar Cel care m-a
trimis să botez cu[c] apă, Acela
mi-a spus: «*Cel* peste care vei ve-
dea Duhul coborând şi rămânând
peste El, Acesta este Cel* care
34 botează cu[d] Duh Sfânt». Şi eu am
văzut şi am mărturisit că Acesta
este Fiul lui Dumnezeu“.

Chemarea primilor ucenici

35 A doua zi, Ioan stătea din
nou[e] cu[f] doi dintre ucenicii lui.
36 Şi, privind la Isus, care umbla, ·a
spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu!“
37 Şi cei doi ucenici l-au auzit
38 vorbind şi L-au urmat pe Isus. Iar
Isus, întorcându-Se şi văzându-i
că-L urmează, ·le-a spus: „Ce
căutaţi?“ Şi ei I-au spus: „Rabi
(care, tradus, înseamnă: Învă-
39 ţătorule), unde locuieşti?“ El ·le-a
spus: „Veniţi şi vedeţi[g]“. Au ve-
nit deci[h] şi au văzut unde ·locuia;
şi au rămas la El în ziua aceea.
40 [i]Era pe la ceasul al zecelea. An-
drei*, fratele lui Simon Petru, era
unul dintre cei doi care auziseră de
41 la Ioan şi L-au urmat. Acesta ·l-a
găsit întâi pe fratele său, Simon, şi
·i-a spus: „Noi L-am găsit pe Me-
sia“ (care, tradus, înseamnă: Hris-
42 tos[j]). Şi l-a dus la Isus. [i]Isus, privin-
du-l, a spus: „Tu eşti Simon, fiul

29 *Ex. 12.3. Is. 53.7. Fap. 8.32. 1 Pet. 1.19. Apoc. 5.6. **Is. 53.11. 1 Cor. 15.3. Gal. 1.4. Ev. 1.3;2.17; 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. 1 Ioan 2.2; 3.5; 4.10. Apoc. 1.5.
31 *Mal. 3.1. Mt. 3.6. Lc. 1.17,76; 1.77; 3.3,4.
32 *Mt. 3.16. Mc. 1.10. Lc. 3.22. Cap. 5.32.
33 *Mt. 3.11. Fap. 1.5;2.4; 10.44; 19.6.
40 *Mt. 4.18.

lui Iona; tu* vei fi numit Chifa“
(care se traduce: Piatră[k]).
43 A doua zi, El[l] a vrut să mear-
gă în Galileea; şi Isus[h] ·l-a găsit
pe Filip* şi ·i-a spus: „Urmea-
44 ză-Mă“. Şi Filip era din Betsaida,
din cetatea lui Andrei şi a lui Petru.
45 Filip ·l-a găsit pe Natanael* şi ·i-a
spus: „Noi L-am găsit pe Acela
despre care au scris Moise** în
lege şi profeţii†: pe Isus, fiul lui
46 Iosif, care *este* din Nazaret††“. Şi
Natanael i-a spus: „Poate fi ceva
bun din Nazaret*?“ Filip ·i-a spus:
47 „Vino şi vezi!“ Isus l-a văzut pe
Natanael venind spre El şi ·a spus
despre el: „Iată*, cu adevărat, *un*
israelit în care nu este viclenie“.
48 Natanael ·I-a spus: „De unde mă
cunoşti?“ Isus a răspuns şi i-a zis:
„Înainte ca Filip să te cheme,
te-am văzut, când erai sub smo-
49 chin“. Natanael a răspuns şi I-a
zis[m]: „Rabi, Tu eşti Fiul* lui Dum-
nezeu, Tu eşti Împăratul** lui
50 Israel!“ Isus a răspuns şi i-a zis:
„Pentru că ţi-am spus: «Te-am
văzut sub smochin», crezi? *Lu-
cruri* mai mari decât acestea vei
51 vedea“. Şi El ·i-a spus: „Adevă-
rat, adevărat vă spun, *că* de acum[n]*
veţi vedea cerul deschis şi pe în-
gerii lui Dumnezeu urcând şi co-
borând peste Fiul Omului“.

Nunta din Cana

2 Şi a treia zi a avut loc o nuntă
în Cana* din Galileea şi mama
2 lui Isus era acolo. Şi au fost invi-
taţi şi Isus şi ucenicii Săi la nun-
3 tă. Şi, sfârşindu-se vinul, mama
4 lui Isus ·I-a zis: „Nu au vin“. Isus
·i-a spus: „Ce* am Eu *a face* cu
tine, femeie**? N-a† sosit încă cea-
5 sul Meu“. Mama Sa ·a spus slu-
jitorilor: „Orice vă va zice, faceţi!“
6 Şi erau acolo şase vase de piatră
pentru apă, puse pentru* curăţirea[o]
iudeilor, încăpând în fiecare

42 *Mt. 16.18.
43 *Cap. 12.21.
45 *Cap. 21.2. **Gen. 3.15; 49.10. Deut. 18.18. Lc. 24.27. †Is. 4.2; 7.14; 9.6; 53.2. Mica 5.2. Zah. 6.12; 9.9. ††Mt. 2.23. Lc. 2.4.
46 *Cap. 7.41; 7.42,52.
47 *Ps. 32.2; 73.1. Cap. 8.39. Rom. 2.28; 2.29; 9.6.
49 *Mt. 14.33. **Mt. 21.5; 27.11,42. Cap. 18.37; 19.3.
51 *Gen. 28.12. Mt. 4.11. Lc. 2.9,13; 22.43; 24.4. Fap. 1.10.
1 *Ios. 19.28.
4 *2Sam.16.10; 19.22. **Cap. 19.26 †Cap. 7.6.
6 *Mc. 7.3.

[a] *Unele ms.* „Ioan“ [b] *Are întâietate faţă de mine* [c] *Lit.* „în“ [d] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea Duhului Sfânt“, având natura sau caracterul Duhului Sfânt* [e] *Sau* „Tot a doua zi, Ioan stătea“ [f] *Lit.* „şi“ [g] *Unele ms.* „veţi vedea“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms. ad.* „Şi“ [j] *Unele ms.* „Hristosul“, *Unsul* [k] *Sau* „Petru“ [l] *Unele ms.* „Isus“ [m] *Unele ms.* „I-a răspuns şi a zis“; *alte ms.* „a răspuns şi a zis“; *alte ms.* „a răspuns şi zice“; *alte ms.* „I-a răspuns“ [n] *Unele ms. omit* „de acum“ [o] *Potrivit obiceiului curăţirii*

7 câte două sau trei măsuri[a]. Isus
·le-a spus: „Umpleţi vasele cu
8 apă“. Şi le-au umplut până sus. Şi
·le-a spus: „Scoateţi acum şi du-
ceţi mai-marelui mesei“. Şi au
9 dus. Iar când a gustat mai-marele
mesei apa* făcută vin şi nu ştia
de unde este (dar slujitorii care
scoseseră apa ştiau), mai-marele
10 mesei ·l-a chemat pe mire şi ·i-a
spus: „Orice om pune întâi vinul
cel bun; şi, după ce au băut bine,
atunci *pune* pe cel mai puţin bun;
tu ai ţinut vinul cel bun până
11 acum“. Acest început al semnelor
l-a făcut Isus în Cana din Galileea
şi Şi-a* arătat gloria; şi ucenicii
12 Săi au crezut în El. După aceasta
a coborât la Capernaum, El şi
mama Sa şi fraţii* Săi şi ucenicii
Săi; şi acolo au rămas nu multe zile.

Curăţirea templului

13 Şi Paştele* iudeilor era aproa-
pe; şi Isus S-a suit la Ierusalim.
14 Şi i-a găsit* în templu[b] pe cei care
vindeau boi şi oi şi porumbei şi
pe schimbătorii de bani şezând.
15 Şi, făcând un bici din frânghii,
i-a scos pe toţi afară din templu,
şi oile şi boii; şi a vărsat banii
schimbătorilor şi a răsturnat me-
16 sele, şi celor care vindeau po-
rumbei le-a spus: „Luaţi acestea
de aici; nu faceţi *din* casa* Tată-
17 lui Meu casă de negustorie!“ Şi[c]
ucenicii Săi şi-au amintit că este
scris: „Râvna* casei Tale Mă
18 mistuie[d]“. Iudeii deci au răspuns
şi I-au zis: „Ce* semn ne arăţi că
19 faci acestea?“ Isus a răspuns şi
le-a zis: „Dărâmaţi* templul
acesta[e] şi în trei zile îl voi ridica“.
20 Iudeii deci au spus: „În patruzeci
şi şase de ani a fost zidit templul[e]
acesta, şi Tu îl vei ridica în trei
21 zile?“ Dar El vorbea despre*
22 templul[e] trupului Său. Deci, când
a înviat dintre morţi, ucenicii Săi
şi-au* amintit că le[c] spusese
aceasta şi au crezut Scrip-

9 *Cap. 4.46.
11 *Cap. 1.14.
12 *Mt. 12.46.
13 *Ex. 12.14. Deut.16.1,16. Cap. 5.1;6.4; 11.55.
14 *Mt. 21.12. Mc. 11.15. Lc. 19.45.
16 *Lc. 2.49.
17 *Ps. 69.9.
18 *Mt. 12.38. Cap. 6.30.
19 *Mt. 26.61; 27.40. Mc. 14.58; 15.29.
21 *Col. 2.9. Ev. 8.2. 1 Cor. 3.16; 6.19. 2 Cor. 6.16.
22 *Lc. 24.8.

tura şi cuvântul pe care îl spusese
Isus.

Isus la Ierusalim

23 Şi, când era în Ierusalim, la
Paşti, la sărbătoare, mulţi au
crezut în Numele Lui, privind
24 semnele pe care le făcea El. Dar
Isus Însuşi nu Se încredea în ei,
25 pentru că îi cunoştea pe toţi şi
pentru că nu avea nevoie să-I
mărturisească cineva despre om,
fiindcă El* Însuşi cunoştea ce
era în om.

Isus şi Nicodim

3 Dar era un om dintre farisei,
cu numele Nicodim, un mai-mare
2 al iudeilor. Acesta* a venit la El[f]
noaptea şi I-a spus: „Rabi, ştim
că ai venit Învăţător de la Dum-
nezeu, pentru că nimeni** nu poa-
te face aceste semne pe care le faci
Tu, dacă nu este† Dumnezeu cu
3 el“. Isus a răspuns şi i-a zis: „Ade-
vărat, adevărat îţi spun: Dacă*
cineva nu este născut din nou[g],
nu poate vedea Împărăţia lui
4 Dumnezeu“. Nicodim ·i-a zis:
„Cum poate un om să se nască,
fiind bătrân? poate el să intre a
doua oară în pântecele mamei sale
5 şi să se nască?“ Isus a răspuns:
„Adevărat, adevărat îţi spun:
dacă* cineva nu este născut din
apă şi *din* Duh, nu poate intra în
6 Împărăţia lui Dumnezeu. Ce este
născut din carne este carne şi ce
este născut din Duhul este duh.
7 Nu te mira că ţi-am spus: «Trebuie
8 să fiţi născuţi din nou[g]». Vântul*
suflă încotro vrea şi-i auzi vuie-
tul, dar nu ştii de unde vine şi unde
se duce: aşa este oricine[h] este năs-
9 cut din Duhul“. Nicodim a răspuns
şi I-a zis: „Cum* pot fi acestea?“
10 Isus a răspuns şi i-a zis: „Tu eşti
învăţătorul lui Israel şi nu cunoşti
11 aceste lucruri? Adevărat*, adevă-
rat îţi spun: noi vorbim ce ştim şi
mărturisim ce am văzut, şi voi**
12 nu primiţi mărturia noastră. Dacă
v-am spus cele pământeşti şi nu

25 *1 Sam.16.7. 1 Cr. 28.9. Mt. 9.4. Mc. 2.8. Cap. 6.64; 16.30. Fap. 1.24. Apoc. 2.23.
2 *Cap. 7.50; 19.39. **Cap. 9.16; 9.33. Fap. 2.22. †Fap. 10.38.
3 *Cap. 1.13. Gal. 6.15. Tit 3.5. Iac. 1.18. 1 Pet. 1.23. 1 Ioan 3.9.
5 *Mc. 16.16. Fap. 2.38.
8 *Ecl. 11.5. 1 Cor. 2.11.
9 *Cap. 6.52; 6.60.
11 *Mt. 11.27. Cap. 1.18; 7.16; 8.28; 12.49; 14.24. **Vers. 32.

[a] *O măsură avea aproximativ 39 de litri* [b] *Gr.* „hieron“, *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului* [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „M-a mistuit“ [e] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [f] *Unele ms.* „Isus“ [g] *Sau* „de sus“ *(ca în v. 31), dintr-un izvor nou de viaţă, de la început (vezi Lc.1.3)* [h] *Lit.* „oricine care“

credeţi, cum veţi crede dacă vă
13 voi spune cele cereşti? Şi nimeni*
nu s-a suit în cer, decât Cel care
a coborât din cer, Fiul Omului,
14 care este în cer. Şi*, cum a înălţat
Moise şarpele în pustiu, aşa tre-
buie** să fie înălţat Fiul Omu-
15 lui, pentru ca oricine[a] crede în El
să nu piară, ci[b] să aibă viaţă*
16 eternă. Pentru că* atât de mult[c] a
iubit Dumnezeu lumea, încât L-a
dat pe singurul[d] Său Fiu, pentru
ca oricine crede în El să nu piară,
17 ci să aibă viaţă eternă. Pentru că
Dumnezeu nu* L-a trimis pe Fiul
Său în lume ca să judece lumea,
ci ca lumea să fie mântuită prin
18 El. Cel care* crede în El nu este
judecat; dar cel care nu crede a şi
fost judecat, pentru că nu a crezut
în Numele singurului[d] Fiu al lui
19 Dumnezeu. Şi aceasta este ju-
decata: că* lumina a venit în lume
şi oamenii au iubit mai mult întu-
nericul decât lumina, pentru că fap-
20 tele lor erau rele. Pentru că ori-
cine* face rău[e] urăşte lumina şi nu
vine la lumină, pentru ca faptele
21 lui să nu fie condamnate. Dar cel
care practică adevărul vine la lu-
mină, ca faptele lui să se arate, pen-
tru că sunt lucrate în Dumnezeu“.

O altă mărturie a lui Ioan Botezătorul

22 După acestea, Isus şi ucenicii
Săi au venit în ţinutul Iudeii; şi
acolo stătea cu ei şi boteza*.
23 Şi boteza şi Ioan în Enon, aproape
de Salim*, pentru că erau multe
ape acolo; şi** veneau şi erau
24 botezaţi, pentru că* Ioan nu fusese
25 încă aruncat în închisoare. Dar a
fost o discuţie a ucenicilor lui
Ioan cu un iudeu[f], despre curăţire.
26 Şi au venit la Ioan şi i-au spus:
„Rabi, Cel care era cu tine dincolo
de Iordan, despre* care ai măr-
turisit tu, iată, Acesta botează
27 şi toţi vin la El“. Ioan a răspuns şi
a zis: „Un om* nu poate primi
nimic, dacă nu-i este dat din cer.
28 Voi înşivă îmi sunteţi martori că
am spus: «Nu* sunt eu Hristosul»,
ci: «Sunt** trimis înaintea Lui».
29 Cine* are mireasa este mire; iar
prietenul** mirelui, care stă şi-l
ascultă, se bucură foarte mult[g]
de glasul mirelui. Deci această
bucurie a mea este împlinită.
30 El trebuie să crească, iar eu să
31 mă micşorez. Cine* vine de sus
este** mai presus de toţi. Cine†
este de pe[h] pământ[i], de pe[h] pământ
este şi de pe[h] pământ vorbeşte.
Cine†† vine din cer este mai pre-
32 sus de toţi şi[j], ceea ce* a văzut şi
a auzit, aceea mărturiseşte; şi ni-
meni nu primeşte mărturia Lui.
33 Cine a primit[k] mărturia Sa a pe-
cetluit* că Dumnezeu este adevărat.
34 Pentru că* Acela pe care L-a trimis
Dumnezeu vorbeşte cuvintele lui
Dumnezeu, pentru că Dumnezeu[l]
nu dă Duhul cu** măsură.
35 Tatăl* iubeşte pe Fiul şi a dat
36 toate în mâna Lui. Cine* crede în
Fiul are viaţă eternă; şi cine nu se
supune Fiului[m] nu va vedea viaţa,
ci mânia lui Dumnezeu rămâne
peste el“.

Isus în Samaria

4 Deci, când a cunoscut Domnul
că fariseii au auzit că Isus face şi
botează* mai mulţi ucenici decât
2 Ioan (deşi Isus nu boteza El Însuşi,
3 ci ucenicii Săi), a părăsit Iudeea
şi a mers din nou[n] în Galileea.
4 Şi trebuia ca El să treacă prin
5 Samaria. ·A venit deci la o cetate
a Samariei, numită Sihar, aproa-
pe de ogorul pe* care Iacov l-a dat
6 lui Iosif, fiul său. Şi acolo era
izvorul lui Iacov. Isus deci, fiind
obosit de călătorie, S-a aşezat
astfel lângă izvor. Era pe la ceasul
7 al şaselea. ·A venit o femeie din
Samaria să scoată apă. Isus ·i-a
8 spus: „Dă-Mi să beau“ (pentru
că ucenicii Săi plecaseră în ceta-

13 *Pr. 30.4. Cap. 6.33,38; 6.51,62; 16.28. Fap. 2.34. 1 Cor. 15.47. Ef. 4.9,10.
14 *Num. 21.9. **Cap. 8.28; 12.32.
15 *Cap. 6.47.
16 *Rom. 5.8. 1 Ioan 4.9.
17 *Lc. 9.55. Cap. 5.45; 8.15; 12.47. 1 Ioan 4.14.
18 *Cap. 5.14; 6.40,47; 20.31.
19 *Cap. 1.4; 1.9-11; 8.12.
20 *Iov 24.13; 24.17. Ef. 5.13.
22 *Cap. 4.2.
23 *1 Sam. 9.4. **Mt. 3.5,6.
24 *Mt. 14.2.
26 *Cap. 1.7,15; 1.27,34.
27 *1 Cor. 4.7. Ev. 5.4. Iac. 1.17.
28 *Cap. 1.20; 1.27. **Mal. 3.1. Mc. 1.2. Lc. 1.17.
29 *Mt. 22.2. 2 Cor. 11.2. Ef. 5.25,27. Apoc. 21.9. **Cânt. 5.1.
31 *Cap. 8.23. **Mt. 28.18. Cap. 1.15,27. Rom. 9.5. †1Cor. 15.47 ††Cap. 6.33. 1 Cor. 15.27. Ef. 1.21. Filip. 2.9.
32 *Vers. 11. Cap. 8.26; 15.15.
33 *Rom. 3.4. 1 Ioan 5.10.
34 *Cap. 7.16. **Cap. 1.16.
35 *Mt. 11.27; 28.18. Lc. 10.22. Cap. 5.20,22; 13.3; 17.2. Ev. 2.8.
36 *Hab. 2.4. Cap. 1.12; 6.47. Rom. 1.17. 1 Ioan 5.10.
1 *Cap. 3.22; 3.26.
5 *Gen. 33.19; 48.22. Ios. 24.32.

[a] *Lit.* „oricine care“, *expresie des întâlnită în Evanghelia după Ioan* [b] *Multe ms. omit* „să nu piară, ci“ [c] *Lit.* „Pentru că aşa“ [d] *Unic de acest fel* [e] *Lit.* „rele“ [f] *Unele ms.* „cu *nişte* iudei“ [g] *Lit.* „se bucură cu bucurie“ [h] *Lit.* „din“ [i] *Sau* „îşi are originea din pământ“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Sau* „primeşte“ [l] *Unele ms.* „El“ [m] *Sau* „nu crede în Fiul“ [n] *Unele ms. omit* „din nou“

te ca să cumpere de mâncare).
9 *2 Împ. 17.24 Lc. 9.52,53. Fap. 10.28.
9 Femeia samariteancă ·I-a spus
deci: „Cum, Tu, iudeu fiind, ceri
să bei de la mine, care sunt fe-
meie samariteancă?“ pentru că iu-
deii* nu au relaţii cu samaritenii.
10 *Is. 12.3; 44.3. Ier. 2.13. Zah. 13.1; 14.8.
10 Isus a răspuns şi i-a zis: „Dacă ai
fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu
şi Cine este Cel care-ţi zice:
«Dă-Mi să beau!», tu ai fi cerut
de la El şi ţi-ar fi dat apă* vie“.
11 Femeia ·I-a spus: „Doamne[a], nu
ai cu ce să scoţi şi fântâna este
adâncă; de unde ai deci apa cea
12 vie? Eşti Tu mai mare decât pă-
rintele nostru Iacov, care ne-a dat
fântâna şi a băut din ea el însuşi
13 şi fiii lui şi vitele lui?“ Isus a răs-
puns şi i-a zis: „Oricine[b] bea din
14 apa aceasta va înseta din nou; dar
14 *Cap. 6.35; 6.58. **Cap. 7.38.
cine* va bea din apa pe care i-o
voi da Eu nicidecum nu va înseta
niciodată, ci apa pe care i-o voi
da Eu va** deveni în el izvor de
apă, ţâşnind spre viaţă eternă“.
15 *Cap. 6.34; 17.2,3. Rom. 6.23. 1 Ioan 5.20.
15 Femeia ·I-a zis*: „Doamne[a], dă-mi
această apă, ca să nu mai însetez
16 şi nici să nu mai vin aici să scot“.
Isus[c] ·i-a spus: „Mergi, cheamă-l pe
17 bărbatul tău şi vino aici“. Femeia a
răspuns şi a zis: „Nu am bărbat“.
Isus ·i-a spus: „Bine ai zis: «Nu
18 am bărbat», pentru că cinci băr-
baţi ai avut şi acela pe care-l ai
acum nu-ţi este bărbat. Aceasta ai
19 *Lc. 7.16; 24.19. Cap. 6.14; 7.40.
19 spus adevărat“. Femeia ·I-a spus:
„Doamne[a], văd* că Tu eşti profet.
20 *Jud. 9.7. **Deut. 12.5; 12.11. 1 Împ. 9.3. 2 Cr. 7.12.
20 Părinţii noştri s-au închinat pe
muntele* acesta şi voi spuneţi că
în Ierusalim** este locul unde
trebuie să se închine *oamenii*“.
21 *Mal. 1.11. 1 Tim. 2.8.
21 Isus ·i-a spus: „Femeie, crede-Mă,
vine un ceas când* nici pe mun-
tele acesta, nici în Ierusalim nu
22 *2 Împ. 17.29 **Is. 2.3. Lc. 24.47. Rom. 9.4,5.
22 vă veţi închina Tatălui. Voi vă
închinaţi la ce* nu cunoaşteţi; noi
ne închinăm la ce ştim, pentru
că** mântuirea este de la[d] iudei.
23 Dar vine un ceas, şi acum este,
când adevăraţii închinători se
vor închina Tatălui în duh* şi** 23 *Filip. 3.3. **Cap.1.17.
în adevăr; pentru că şi Tatăl cau-
tă astfel de închinători *ai* Lui.
24 Dumnezeu* *este* Duh şi cei care I 24 *2 Cor. 3.17.
se închină trebuie să I se închine
25 în duh şi *în* adevăr“. Femeia ·I-a
spus: „Ştiu că vine Mesia, care Se
numeşte Hristos; când va veni El[e],
26 ne va spune toate“. Isus ·i-a spus: 26 *Mt. 26.63; 26.64. Mc. 14.61; 14.62. Cap. 9.37.
„Eu* sunt, Cel care vorbesc cu
27 tine“. Şi atunci[f] au venit uce-
nicii Săi şi se mirau că vorbea cu
o femeie. Totuşi nici unul n-a
spus: „Ce cauţi?“ sau: „De ce vor-
28 beşti cu ea?“ Atunci femeia şi-a
lăsat vasul de apă şi a plecat în
29 cetate şi ·le-a spus oamenilor: „Ve-
niţi *să* vedeţi un Om care mi-a
spus toate câte am făcut: nu cumva
30 Acesta este Hristosul?“ Ei au ie-
şit[g] din cetate şi veneau spre El.
31 Dar[h], între timp, ucenicii Îl ru-
gau, spunând: „Rabi, mănâncă!“
32 Dar El le-a spus: „Eu am de
mâncat o mâncare pe care voi nu
33 o cunoaşteţi“. Ucenicii spuneau
deci unii altora: „Nu cumva
I-a adus cineva să mănânce?“
34 Isus ·le-a spus: „Mâncarea* Mea 34 *Iov 23.12. Cap. 6.38; 17.4; 19.30.
este să fac voia Celui care M-a
trimis şi să sfârşesc[i] lucrarea Lui.
35 Nu spuneţi voi că mai sunt patru 35 *Mt. 9.37. Lc. 10.2.
luni şi vine secerişul? Iată, Eu vă
spun: Ridicaţi-vă ochii şi priviţi
ogoarele, că* sunt deja albe pen-
36 tru seceriş. [j]Secerătorul* primeşte 36 *Dan. 12.3.
plată şi adună rod spre viaţă
eternă, pentru ca şi semănătorul
şi secerătorul să se bucure îm-
37 preună. Pentru că în aceasta este
adevărat[k] cuvântul: «Unul este se-
mănătorul şi altul secerătorul».
38 Eu v-am trimis să seceraţi ceea
ce nu voi aţi muncit; alţii au mun-
cit, şi voi aţi intrat în munca lor“.
39 Dar mulţi dintre samaritenii
din cetatea aceea au crezut în El,
datorită cuvântului femeii care
mărturisea: „Mi-a spus toate câte
40 am făcut“. Deci, când au venit

[a] *Sau* „Domnule“ [b] *Lit.* „oricine care“ [c] *Unele ms.* „El“ [d] *Sau* „din“ [e] *Sau* „Acela“ [f] *Lit.* „Şi la aceasta“ [g] *Unele ms. ad.* „deci“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Sau* „să împlinesc“ [j] *Unele ms. ad.* „Şi“ [k] *Unele ms.* „adeverit“

samaritenii la El, L-au rugat să
rămână cu ei; şi El a rămas acolo
41 două zile. Şi mult mai mulţi au
crezut datorită cuvântului Său;

42 *Cap. 17.8. 1 Ioan 4.14.

42 şi-i spuneau femeii: „Nu numai
datorită spuselor tale credem, *ci*
pentru că noi înşine* am auzit şi
ştim că Acesta este cu adevărat
Mântuitorul lumii[a]“.

Vindecarea fiului unui slujitor împărătesc

43 Dar, după cele două zile, El a
ieşit de acolo şi a plecat[b] în
44 Galileea, pentru că* Isus Însuşi
mărturisea că un profet nu este

44 *Mt. 13.57. Mc. 6.4. Lc. 4.24.
45 *Cap. 2.23; 3.2. **Deut.16.16

45 onorat în patria lui. Când a venit
deci în Galileea, L-au primit
galileenii, cei care văzuseră* tot
ce făcuse în Ierusalim în timpul
sărbătorii; pentru că** şi ei ve-
niseră la sărbătoare.

46 *Cap. 2.1,9.

46 El[c] a venit deci din nou în
Cana Galileii, unde* făcuse apa
vin. Şi era un slujitor împărătesc,
al cărui fiu era bolnav, în Ca-
47 pernaum. El[d], auzind că Isus ve-
nise din Iudeea în Galileea, a mers
la El şi L-a rugat să coboare şi
să-l vindece pe fiul său, pentru că

48 *1 Cor. 1.22.

48 era pe moarte. Isus deci ·i-a zis:
„Dacă* nu vedeţi semne şi minuni,
49 nicidecum nu credeţi!“ Slujitorul
împărătesc ·I-a zis: „Doamne[e],
coboară mai înainte de a muri
50 copilul meu“. Isus ·i-a spus:
„Mergi, fiul tău trăieşte“. Şi[f] omul
a crezut cuvântul pe care i l-a spus
51 Isus şi a plecat. Dar deja, pe când
cobora el, robii[g] lui[f] l-au în-
tâmpinat şi i-au adus vestea,
spunând: „Fiul tău[h] trăieşte“.
52 El căuta deci să afle de la ei cea-
sul în care i-a fost mai bine. Şi
ei i-au spus: „Ieri, la ceasul al
53 şaptelea, l-a lăsat febra“. Ta-
tăl a cunoscut deci că în cea-
sul acela Isus îi spusese:
„Fiul tău trăieşte“. Şi a crezut,
54 el şi toată casa lui. Din nou, Isus a
făcut acest al doilea semn, venind
din Iudeea în Galileea.

Vindecarea paraliticului de la Betesda

1 *Lev. 23.2. Deut. 16.1. Cap. 2.13.
2 *Neem. 3.1; 12.39.

5 După acestea* era o sărbă-
toare a iudeilor şi Isus S-a suit
2 la Ierusalim. Şi este în Ierusalim,
lângă Poarta* Oilor, o scăl-
dătoare, numită în evreieşte
Betesda[i], având cinci pridvoare.
3 În acestea zăceau o mulţime[j] de
bolnavi, orbi, şchiopi, para-
lizaţi[k], aşteptând mişcarea apei[l].
4 Pentru că un înger[m] cobora
câteodată în scăldătoare şi tul-
bura apa. Deci cine intra cel
dintâi după tulburarea apei se
făcea sănătos, orice boală ar fi
5 avut. Dar era un om acolo, care
era în suferinţă[n] de treizeci şi opt
6 de ani. Isus, văzându-l zăcând şi
ştiind că era deja de mult timp
aşa, ·i-a spus: „Vrei să fii
7 sănătos?“ Bolnavul I-a răspuns:
„Doamne[e], nu am pe nimeni[o] ca
să mă arunce în scăldătoare când
se tulbură apa; şi, până când vin
eu, coboară altul înaintea mea“.

8 *Mt. 9.6. Mc. 2.11. Lc. 5.24.
9 *Cap. 9.14.

8 Isus ·i-a spus: „Ridică-te*, ia-ţi
9 patul şi umblă“. Şi îndată[f] omul
s-a făcut sănătos şi şi-a luat
patul şi umbla. Şi ziua aceea

10 *Ex. 20.10. Neem. 13.19. Ier. 17.21. Mt. 12.2. Mc. 2.24; 3.4. Lc. 6.2; 13.14.

10 era* sabat. Deci iudeii îi spuneau
celui vindecat: „Este sabat,
nu-ţi* este permis să-ţi iei
11 patul“. El le-a răspuns: „Cel
care m-a făcut sănătos, El[p] mi-a
12 spus: «Ia-ţi patul şi umblă»“. Ei
l-au întrebat[q]: „Cine este Omul
care ţi-a spus: «Ia-ţi patul şi
13 umblă[r]»?“ Dar cel vindecat nu
ştia cine este, pentru că Isus Se
retrăsese, fiind mulţime în acel

14 *Mt. 12.45. Cap. 8.11.

14 loc. După acestea, Isus ·l-a găsit
în templu[s] şi i-a spus: „Iată, te-ai
făcut sănătos; nu* mai păcătui,
ca să nu ţi se întâmple ceva mai
15 rău!“ Omul a plecat şi le-a spus
iudeilor că Isus este Cel care l-a

[a] *Unele ms. ad.* „Hristosul“ [b] *Unele ms. omit* „şi a plecat“ [c] *Unele ms.* „Isus“ [d] *Sau* „Acesta“ [e] *Sau* „Domnule“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „slujitorii“ [h] *Unele ms.* „că fiul lui“, *şi omit* „spunând“ [i] *Casa milei* [j] *Unele ms.* „zăcea o mare mulţime“ [k] *Lit.* „uscaţi“ [l] *Multe ms. omit* „aşteptând mişcarea apei“, *precum şi tot versetul 4* [m] *Unele ms. ad.* „al Domnului“ [n] *Sau* „slăbiciune“, „neputinţă“; *unele ms.* „în suferinţa sa“ [o] *Lit.* „nu am om“ [p] *Sau* „Acela“ [q] *Unele ms. ad.* „deci“ [r] *Unele ms.* „Ia-*l* şi umblă“ [s] *Gr.* „hieron“

16 făcut sănătos. Şi, pentru aceasta,
iudeii Îl persecutau pe Isus şi
căutau să-L omoare[a], pentru că
făcea acestea în sabat.

Mărturia lui Isus şi despre Isus

17 Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl*
Meu până acum lucrează, şi Eu
18 lucrez“. Pentru aceasta deci
căutau* iudeii şi mai mult să-L
omoare, nu numai pentru că nu
respecta[b] sabatul, dar şi pentru că
spunea că Dumnezeu este Tatăl
Său, făcându-Se** pe Sine Însuşi
19 egal cu Dumnezeu. Isus a răspuns
deci şi le-a zis: „Adevărat, ade-
vărat vă spun: Fiul* nu poate face
nimic de la Sine Însuşi, decât ceea
ce-L vede pe Tatăl făcând; pentru
că orice face El[c], acestea le face
20 şi Fiul la fel. Pentru că* Tatăl Îl
iubeşte pe Fiul şi Îi arată toate câte
face El; şi Îi va arăta lucrări mai
mari decât acestea, pentru ca voi
21 să vă minunaţi. Pentru că, după
cum Tatăl înviază morţii şi dă
viaţă, tot aşa* şi Fiul dă viaţă cui
22 vrea. Pentru că Tatăl nici nu ju-
decă pe nimeni, ci toată judecata
23 I-a* dat-o Fiului, pentru ca toţi
să-L onoreze pe Fiul, după cum Îl
onorează pe Tatăl. Cine* nu-L ono-
rează pe Fiul, nu-L onorează pe
24 Tatăl care L-a trimis. Adevărat,
adevărat vă spun că cine* aude cu-
vântul Meu şi crede în Cel care M-a
trimis are viaţă eternă şi nu vine la
judecată, ci** a trecut din moarte
25 la viaţă. Adevărat, adevărat vă
spun că vine un ceas şi acum este,
când cei morţi* vor auzi glasul Fiu-
lui lui Dumnezeu şi cei care-l vor
26 auzi vor trăi. Pentru că, după cum
Tatăl are viaţă în Sine, tot aşa a
dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine.
27 Şi I-a* dat autoritate să facă[d] ju-
decată, pentru că** este Fiu al
28 Omului. Nu vă minunaţi de aceas-
ta, pentru că vine un ceas în care
toţi cei din morminte vor auzi
29 glasul Lui şi* vor ieşi: cei care
au făcut cele bune, spre învierea
vieţii, şi cei** care au făcut cele
30 rele, spre învierea judecăţii. Eu nu
pot face nimic de la Mine Însumi;
judec după cum aud şi judecata
Mea este dreaptă, pentru că nu* caut
voia Mea, ci voia Celui[e] care M-a
31 trimis. Dacă* Eu mărturisesc
despre Mine Însumi, mărturia
32 Mea nu este adevărată. Este Al-
tul* care mărturiseşte despre
Mine şi ştiu că este adevărată
mărturia pe care o dă despre
33 Mine. Voi aţi trimis la Ioan şi* el
34 a mărturisit pentru adevăr. Dar
Eu nu de la om primesc mărtu-
ria, ci spun acestea ca voi să fiţi
35 mântuiţi. Acela era lumina[f] care
arde şi* luminează, şi voi** aţi do-
rit să vă veseliţi pentru un timp în
36 lumina lui. Dar Eu* am mărturia
care este mai mare decât a lui
Ioan; pentru că lucrările pe care
Mi le-a dat Tatăl ca să le îm-
plinesc, lucrările** acestea pe
care le fac Eu[g], mărturisesc
despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Şi Tatăl, care M-a trimis, El
Însuşi[g] a* mărturisit despre Mine.
Voi nici nu** I-aţi auzit vreodată
glasul, nici nu I-aţi văzut înfă-
38 ţişarea; şi nu aveţi Cuvântul Său
rămânând în voi, pentru că pe
Acela pe care L-a trimis El, voi
39 nu-L credeţi. Voi cercetaţi* Scrip-
turile, pentru că gândiţi că în ele
aveţi viaţă eternă, şi ele** sunt
acelea care mărturisesc despre
40 Mine; şi* nu vreţi să veniţi la
41 Mine, ca să aveţi viaţă! Eu* nu
42 primesc glorie de la oameni, dar
vă cunosc, că n-aveţi în voi înşivă
43 dragostea lui Dumnezeu. Eu am
venit în Numele Tatălui Meu şi nu
Mă primiţi; dacă va veni un altul,
în numele lui însuşi, pe acela îl
44 veţi primi. Cum* puteţi crede voi,
care primiţi glorie unul de la altul
şi nu căutaţi gloria** care *vine* de
45 la singurul[h] Dumnezeu? Să nu gân-
diţi că Eu vă voi învinui la Tatăl;

17 *Cap. 9.4; 14.10.
18 *Cap. 7.19. **Cap.10.30; 10.33. Filip. 2.6.
19 *Cap. 8.28; 9.4; 12.49; 14.10.
20 *Mt. 3.17. Cap. 3.35. 2 Pet. 1.17.
21 *Lc. 7.14; 8.54. Cap.11.25,43
22 *Mt. 11.27; 28.18. Cap. 3.35; 17.2. Fap. 17.31. 1 Pet. 4.5.
23 *1 Ioan 2.23.
24 *Cap. 3.16; 3.18; 6.40; 6.47; 8.51; 20.31. **1 Ioan 3.14
25 *Ef. 2.1,5; 5.14. Col. 2.13.
27 *Fap. 10.42; 17.31. **Dan. 7.13; 7.14.
29 *Is. 26.19. 1 Cor. 15.52. 1 Tes. 4.16.
29 **Dan. 12.2. Mt. 25.32; 25.33,46.
30 *Mt. 26.39. Cap. 4.34; 6.38.
31 *Cap. 8.14. Apoc. 3.14.
32 *Mt. 3.17; 17.5. Cap. 8.18. 1 Ioan 5.6; 5.7,9.
33 *Cap. 1.15; 1.19,27,32.
35 *2 Pet. 1.19. **Mt. 13.20; 21.26. Mc. 6.20.
36 *1 Ioan 5.9. **Cap. 3.2; 10.25; 15.24.
37 *Cap. 6.27. **Deut.4.12. Cap. 1.18. 1 Tim. 1.17. 1 Ioan 4.12.
39 *Is. 8.20; 34.16. Lc. 16.29. Vers. 46. Fap. 17.11. **Deut.18.15; 18.18. Lc. 24.27. Cap. 1.45.
40 *Cap.1.11; 3.19.
41 *1 Tes. 2.6.
44 *Cap. 12.43. **Rom.2.29.

[a] *Unele ms. omit* „şi căutau să-L omoare“ [b] *Lit.* „pentru că dezlega“ [c] *Sau* „Acela“ [d] *Unele ms. ad.* „şi“
[e] *Unele ms.* „Tatălui“ [f] *Lit.* „lampa“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Sau* „numai de la“

45 *Rom. 2.12.
46 *Gen. 3.15; 12.3; 18.18; 22.18; 49.10. Deut. 18.15; 18.18. Cap. 1.45. Fap. 26.22.

este* cine să vă învinu-
iască, Moise, în care voi ați spe-
46 rat. Pentru că, dacă l-ați crede
pe Moise, M-ați crede şi pe
Mine, pentru că* el a scris de-
47 spre Mine. Dar, dacă nu credeți
scrierile lui, cum veți crede cu-
vintele Mele?“

Înmulțirea pâinilor (Mt.14.13-21; Mc. 6.32-44; Lc. 9.10-17)

4 *Lev. 23.5,7. Deut. 16.1. Cap. 2.13; 5.1.
7 *Num. 11.21; 11.22.
9 *2 Împ. 4.43.
14 *Gen. 49.10. Deut. 18.15; 18.18. Mt. 11.3. Cap. 1.21; 4.19,25; 7.40

6 După acestea, Isus a mers
dincolo de marea Galileii, *sau* a
2 Tiberiadei, şi o mare mulțime Îl
urma, pentru că vedea sem-
nele[a] pe care le făcea cu cei bol-
3 navi. Şi Isus S-a suit pe munte[b] şi
S-a aşezat acolo cu ucenicii Săi.
4 Şi Paştele*, sărbătoarea iudeilor,
5 era aproape. Isus deci, ridicân-
du-Şi[c] ochii şi văzând că o mare
mulțime ·venea spre El, ·i-a zis
lui Filip: „De unde să cumpărăm
6 pâini ca să mănânce aceştia?“ Dar
spunea aceasta ca să-l încerce, pen-
tru că El ştia ce avea *de gând* să
7 facă. Filip I-a răspuns: „Pâini de*
două sute de dinari nu le ajung ca
8 să ia fiecare[d] câte puțin“. Unul
dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele
9 lui Simon Petru, ·I-a spus: „Este
aici un băiețel care are cinci pâini
de orz şi doi peştişori; dar* ce
10 sunt acestea la atâția?“ Şi[e] Isus a
spus: „Puneți oamenii să se aşe-
ze“. Şi era multă iarbă în acel loc.
Deci oamenii[f] s-au aşezat, în
11 număr de aproape cinci mii. Şi
Isus[g] a luat pâinile şi, mulțumind,
a împărțit[h] celor care şedeau; şi,
la fel, din peştişori, cât au vrut.
12 Şi, când s-au săturat, ·le-a spus
ucenicilor Săi: „Strângeți prisosul
de firimituri, ca să nu se piardă
13 ceva“. Le-au strâns deci şi au
umplut douăsprezece coşnițe cu
firimituri, care au prisosit din cele
cinci pâini de orz, de la cei care
14 mâncaseră. Oamenii deci, văzând
semnul pe care l-a făcut Isus[e],
spuneau: „Acesta este cu adevărat
15 Profetul* care vine în lume“. Isus
deci, cunoscând că au *de gând* să
vină şi să-L ia[i] ca să-L facă[j] îm-
părat, S-a retras din nou în munte,
El singur.

Isus umblă pe mare (Mt.14.22-33; Mc. 6.45-52)

16 Dar, când s-a făcut seară,
ucenicii Săi au coborât la mare
17 şi, intrând în corabie, treceau ma-
rea spre Capernaum. Şi se făcuse
deja întuneric şi Isus încă nu ve-
18 nise la ei şi marea era agitată
de un vânt puternic care sufla.
19 După ce au vâslit deci cam două-
zeci şi cinci sau treizeci de stadii,
Îl zăresc pe Isus umblând pe mare
şi apropiindu-Se de corabie; şi
20 s-au temut. Dar El ·le-a spus:
21 „Eu sunt, nu vă temeți!“ Voiau
deci să-L primească în corabie; şi
îndată corabia a ajuns la țărmul
spre care mergeau.

Isus, pâinea vieții

27 *Vers. 51. Cap. 4.14. **Mt. 3.17; 17.5. Mc. 1.11; 9.7. Lc. 3.22; 9.35. Cap. 1.33; 5.37; 8.18. Fap. 2.22. 2 Pet. 1.17.

22 A doua zi, mulțimea care stătea
de cealaltă parte a mării, văzând[k]
că nu era altă corăbioară acolo
decât[l] aceea în care intraseră
ucenicii Săi şi că Isus nu intrase
în corabie[m] cu ucenicii Săi, ci
ucenicii Săi plecaseră singuri
23 (dar alte corăbioare din Tiberiada
veniseră aproape de locul unde
mâncaseră pâinea, după ce mul-
24 țumise Domnul), deci când a vă-
zut mulțimea că Isus nu este aco-
lo, nici ucenicii Săi, au intrat[n] în
corăbioare şi au venit la Caper-
25 naum, căutându-L pe Isus. Şi, gă-
sindu-L dincolo de mare, I-au
spus: „Rabi, când ai ajuns aici?“
26 Isus le-a răspuns şi a zis: „Ade-
vărat, adevărat vă spun: Mă că-
utați nu pentru că ați văzut sem-
ne, ci pentru că ați mâncat din
27 pâini şi v-ați săturat. Lucrați nu
*pentru** mâncarea care piere, ci
pentru mâncarea care rămâne spre
viață eternă, pe care v-o va da
Fiul Omului; pentru că pe** El
L-a pecetluit Tatăl, Dumnezeu“.

[a] *Unele ms. ad.* „Lui“ [b] *Un loc muntos* [c] *Lit.* „ridicând“ [d] *Unele ms. ad.* „dintre ei“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Sau* „bărbații“ [g] *Unele ms.* „Isus deci“ [h] *Unele ms. ad.* „ucenicilor, şi ucenicii“ [i] *Cu forța* [j] *Unele ms.* „ca să facă“ [k] *Unele ms.* „a văzut“ [l] *Unele ms. ad.* „una“; *alte ms. omit* „aceea“; *alte ms.* „decât una, şi că Isus ...“ [m] *Unele ms.* „corăbioară“ [n] *Unele ms. ad.* „şi ei“

28 Ei deci I-au zis: „Ce să facem ca
să lucrăm lucrările lui Dum-
29 nezeu?“ Isus a răspuns şi le-a zis:
„Aceasta* este lucrarea lui Dum-
nezeu, ca să credeţi în Acela pe
30 care L-a trimis El“. Ei deci I-au
spus: „Ce* semn faci Tu deci, ca
să vedem şi să credem în Tine?
31 Ce lucrezi Tu? Părinţii* noştri
au mâncat mana în pustiu, după
cum este scris: «Le-a dat să mă-
32 nânce pâine** din cer»“. Isus deci
le-a spus: „Adevărat, adevărat vă
spun, nu Moise v-a dat pâinea
din cer, ci Tatăl Meu vă dă pâi-
33 nea din cer, cea adevărată; pentru
că pâinea lui Dumnezeu este
aceea care coboară din cer şi dă
34 viaţă lumii“. Ei deci I-au zis:
„Doamne*, dă-ne întotdeauna
35 această pâine“. [a]Isus le-a spus:
„Eu sunt pâinea vieţii. Cine* vine
la Mine nicidecum nu va flă-
mânzi şi cine crede în Mine nici-
decum nu va înseta, niciodată.
36 Dar* v-am spus că M-aţi şi văzut,
37 şi nu credeţi. Tot ce-Mi dă Tatăl
va veni la Mine, şi* pe cel care
vine la Mine nicidecum nu-l voi
38 scoate afară; pentru că am co-
borât din cer nu* ca să fac voia
Mea, ci** voia Celui care M-a
39 trimis. Şi aceasta este voia Celui[b]
care M-a trimis, ca din tot ce
Mi-a dat să* nu pierd nimic, ci să-l
40 înviez în ziua de apoi. Pentru că[c]
aceasta este voia Tatălui Meu[d],
ca* oricine[e] Îl vede[f] pe Fiul şi
crede în El să aibă viaţă eternă; şi
41 Eu îl voi învia în ziua de apoi“. Iu-
deii murmurau deci împotriva[g]
Lui, pentru că spusese: „Eu sunt
pâinea care a coborât din cer“.
42 Şi spuneau: „Nu* este acesta
Isus, fiul lui Iosif, pe ai cărui tată
şi mamă noi îi cunoaştem? Cum
spune El deci[h]: «Am coborât din

29 *1 Ioan 3.23.
30 *Mt. 12.38; 16.1. Mc. 8.11. 1 Cor. 1.22.
31 *Ex. 16.15. Num. 11.7. Neem. 9.15. 1 Cor. 10.3. **Ps. 78.24; 78.25.
34 *Cap. 4.15.
35 *Cap. 4.14; 7.37.
36 *Vers. 26,64.
37 *Mt. 24.24. Cap. 10.28,29 2 Tim. 2.19. 1 Ioan 2.19.
38 *Mt. 26.39. Cap. 5.30. **Cap. 4.34.
39 *Cap. 10.28; 17.12; 18.9.
40 *Cap. 3.15; 3.16; 4.14.
42 *Mt. 13.55. Mc. 6.3. Lc. 4.22.

43 cer»?“ Isus deci[i] a răspuns şi le-a
zis: „Nu murmuraţi între voi.
44 Nimeni* nu poate veni la Mine,
dacă nu-l atrage Tatăl care M-a
trimis, şi Eu îl voi învia în ziua
45 de apoi. Este scris în* profeţi:
«Şi toţi vor fi învăţaţi de Dum-
nezeu». Oricine[j] a auzit de la Ta-
tăl şi a învăţat *de la El* vine la
46 Mine; nu* că L-a văzut cineva pe
Tatăl, în afară de** Cel care este
de la Dumnezeu: Acesta L-a văzut
47 pe Tatăl. Adevărat, adevărat vă
spun: Cine* crede în Mine[k] are
48 viaţă eternă. Eu sunt pâinea vieţii.
49 Părinţii voştri au mâncat mana în
50 pustiu şi au murit. Aceasta este
pâinea care coboară din cer: ca
cineva să mănânce din ea şi să nu
51 moară. Eu sunt pâinea* cea vie
care** a coborât din cer; dacă mă-
nâncă cineva din această pâine,
va trăi etern; şi[l] pâinea pe care Eu
o voi da este carnea Mea, pe care
Eu o voi da[m] pentru viaţa lumii“.
52 Iudeii deci discutau* între ei,
spunând: „Cum** poate Acesta să
ne dea carnea Lui să o mâncăm[n]?“
53 Isus deci le-a spus: „Adevărat,
adevărat vă spun, dacă nu veţi
mânca* *deci* carnea Fiului Omu-
lui şi nu veţi bea sângele Lui, nu a-
54 veţi viaţă în voi înşivă. Cine*
mănâncă *deci* carnea Mea şi bea
sângele Meu are viaţă eternă, şi
Eu îl voi învia în ziua de apoi,
55 deoarece carnea Mea este adevă-
rată[o] hrană şi sângele Meu este
56 adevărată[o] băutură. Cine mănân-
că *deci* carnea Mea şi bea sângele
Meu rămâne* în Mine şi Eu în el.
57 După cum M-a trimis pe Mine Ta-
tăl cel viu şi Eu trăiesc datorită[p]
Tatălui, tot aşa, cel care Mă mă-
nâncă pe Mine va trăi şi el datori-
58 tă[p] Mie. Aceasta este pâinea care
a coborât din cer, nu cum au mân-

44 *Cânt. 1.4. Vers. 65.
45 *Is. 54.13. Ier. 31.34. Mica 4.2. Ev. 8.10; 10.16.
46 *Cap. 1.18; 5.37. **Mt. 11.27. Lc. 10.22. Cap. 7.29; 8.19.
47 *Cap. 3.16; 3.18, 36.
51 *Ev. 10.5,10. **Cap. 3.13.
52 *Cap. 7.43; 9.16; 10.19. **Cap. 3.9.
53 *Mt. 26.26; 26.28.
54 *Cap. 4.14.
56 *1 Ioan 3.24; 4.15,16.

[a] *Unele ms. ad.* „Şi“ [b] *Unele ms.* „Tatălui“ [c] *Unele ms.* „Şi“ [d] *Unele ms.* „Celui care M-a trimis“; *alte ms.* „Tatălui Meu care M-a trimis“ [e] *Lit.* „oricine care“ [f] *Sau* „priveşte“ [g] *Lit.* „la adresa“ [h] *Unele ms.*„Cum spune El acum“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Lit.* „Oricine care“; *unele ms. ad.* „deci“ [k] *Unele ms. omit* „în Mine“ [l] *Lit.* „şi de asemenea“ [m] *Unele ms. omit* „pe care Eu o voi da“ [n] *Sau* „să ne dea această carne să o mâncăm“; *sau* „să ne dea carne să mâncăm“ [o] *Unele ms. omit; alte ms.* „cu adevărat“ [p] *Sau* „prin“

cat părinţii voştri[a] mana[b] şi au
murit: cine mănâncă această pâi-
59 ne va trăi etern“. A spus acestea
în sinagogă, pe când *îi* învăţa în
Capernaum.

Unii ucenici Îl părăsesc

60 Deci mulţi* dintre ucenicii
Săi, când au auzit *aceasta*, au
60 *Mt. 11.6.
spus: „Greu[c] este acest cuvânt; cine
61 poate să-l asculte?“ Dar Isus,
cunoscând în Sine că ucenicii Săi
·murmurau cu privire la acest lu-
cru, le-a spus: „Aceasta vă face să
62 *Mc. 16.19. Cap. 3.13. Fap. 1.9. Ef. 4.8.
62 vă poticniţi? Dar* dacă L-aţi ve-
dea pe Fiul Omului suindu-Se
63 *2 Cor. 3.6.
63 unde era mai înainte? Duhul* este
cel care dă viaţă, carnea nu folo-
seşte la nimic; cuvintele pe care Eu
vi le-am vorbit[d] sunt duh şi sunt
64 *Vers. 36. **Cap. 2.24; 2.25; 13.11.
64 viaţă. Dar sunt* unii dintre voi
care nu cred“. Pentru că Isus**
ştia de la început cine sunt cei
care nu cred şi cine este cel care Îl
65 *Vers. 44,45.
65 va vinde. Şi spunea: „De aceea
v-am* spus că nimeni nu poate să
vină la Mine, dacă nu-i este dat
66 de la Tatăl[e]“. De atunci, mulţi
dintre ucenicii Săi s-au întors şi
67 nu mai umblau cu El. Isus le-a
spus deci celor doisprezece: „Şi
68 *Fap. 5.20.
68 voi vreţi să plecaţi?“ Simon Pe-
tru[f] I-a răspuns: „Doamne, la cine
69 *Mt. 16.16. Mc. 8.29. Lc. 9.20. Cap. 1.49; 11.27.
să ne ducem? Tu ai cuvintele*
69 vieţii eterne şi* noi am crezut şi
am cunoscut că Tu eşti Sfântul[g]
70 *Lc. 6.13. **Cap. 13.27
70 lui Dumnezeu[h]“. Isus le-a răspuns:
„Nu* v-am ales Eu pe voi, cei
doisprezece? Şi unul** dintre voi
71 este diavol“. Şi vorbea despre
Iuda, al lui Simon, Iscariotea-
nul; pentru că acesta urma să-L
vândă, el fiind unul din cei doi-
sprezece.

Isus şi fraţii Săi

7 Şi, după acestea, Isus umbla
prin Galileea, pentru că nu voia
1 *Cap.5.16,18
să umble prin Iudeea, pentru că*
2 *Lev. 23.34.
2 iudeii căutau să-L omoare. Şi*
3 *Mt. 12.46. Mc. 3.31. Fap. 1.14.
Corturile, sărbătoarea iudeilor, era
3 aproape. Fraţii* Săi I-au zis deci:
„Pleacă de aici şi mergi în Iude-
ea, pentru ca şi ucenicii Tăi să
vadă lucrările Tale pe care le
4 faci; pentru că nimeni nu face
ceva pe ascuns, ci caută el însuşi
să fie cunoscut; dacă faci acestea,
arată-Te pe Tine Însuţi lumii“;
5 pentru că nici* fraţii Săi nu cre-
5 *Mc. 3.21.
6 deau în El. Isus deci ·le-a spus:
6 *Cap. 2.4; 8.20. Vers. 8,30.
„Timpul* Meu n-a venit încă, dar
timpul vostru întotdeauna este
7 gata. Lumea nu* vă poate urî
7 *Cap. 15.19. **Cap. 3.19.
pe voi; dar pe Mine Mă urăşte,
pentru că** Eu mărturisesc de-
spre ea că lucrările ei sunt rele.
8 Suiţi-vă voi la sărbătoarea a-
ceasta. Eu nu Mă sui încă[b] la săr-
bătoarea aceasta, pentru că tim-
pul Meu nu s-a împlinit încă“.
9 [i]Spunându-le acestea, a rămas
în Galileea.

Isus la sărbătoarea Corturilor

10 Dar, după ce s-au suit fraţii
Săi la sărbătoare, atunci S-a suit
şi El, nu pe faţă, ci ca pe ascuns.
11 Iudeii* deci Îl căutau la sărbătoa-
11 *Cap. 11.56.
re şi spuneau: „Unde este Acela?“
12 Şi era mult murmur* cu privire la
12 *Cap. 9.16; 10.19. **Mt. 21.46. Lc. 7.16. Cap. 6.14. Vers. 40.
El printre mulţimi. Unii** spu-
neau: „Este bun“; [j]alţii spuneau:
13 „Nu, ci amăgeşte mulţimea“. To-
tuşi, nimeni nu vorbea deschis
13 *Cap. 9.22; 12.42; 19.38.
despre El, de* frica iudeilor.
14 Dar, când era la mijlocul săr-
bătorii, Isus S-a suit în templu[k]
15 şi-*i* învăţa. [l]Iudeii* deci se mi-
15 *Mt. 13.54. Mc. 6.2. Lc. 4.22. Fap. 2.7.
nunau, spunând: „Cum ştie Aces-
16 ta carte, fără să fi învăţat?“ Isus
deci[b] le-a răspuns şi a zis: „Învă-
16 *Cap. 3.11; 8.28; 12.49; 14.10,24.
ţătura* Mea nu este a Mea, ci
17 a Celui care M-a trimis. Dacă*
17 *Cap. 8.43.
doreşte cineva să facă voia Lui,
va cunoaşte despre învăţătura
aceasta, dacă este de la Dumne-
zeu sau dacă Eu vorbesc de la
18 Mine Însumi. Cine* vorbeşte de
18 *Cap. 5.41; 8.50.
la sine însuşi caută gloria lui
însuşi; dar Cine caută gloria Celui
care L-a trimis, Acela este ade-

[a] *Unele ms. omit* „voştri“; *alte ms.* „noştri“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Sau* „Aspru“ [d] *Unele ms.* „vi le vorbesc“ [e] *Unele ms. ad.* „Meu“ [f] *Unele ms. ad.* „deci“ [g] *Unele ms.* „Hristosul, Fiul“; *alte ms.* „Hristosul, Sfântul“ [h] *Unele ms.* „Dumnezeului celui viu“ [i] *Unele ms. ad.* „Şi“ [j] *Unele ms. ad.* „dar“ [k] *Gr.* „hieron“ [l] *Unele ms. ad.* „Şi“, *omiţând* „deci“

19 *Ex. 24.3. Deut. 33.4. Cap. 1.17. Fap. 7.38. **Mt. 12.14. Mc. 3.6. Cap. 5.16,18; 10.31,39; 11.53.
20 *Cap. 8.48; 8.52; 10.20.
22 *Lev. 12.3. **Gen. 17.10
23 *Cap. 5.8,9; 5.16.
24 *Deut. 1.16; 1.17. Pr. 24.23. Cap. 8.15. Iac. 2.1.
26 *Vers. 48.
27 *Mt. 13.55. Mc. 6.3. Lc. 4.22.
28 *Cap. 8.14. **Cap. 5.43; 8.42. †Cap. 5.32; 8.26. Rom. 3.4. ††Cap. 1.18; 8.55.
29 *Mt. 11.27. Cap. 10.15.
30 *Mc. 11.18. Lc. 19.47; 20.19. Cap. 8.37. **Cap. 8.20.
31 *Mt. 12.23. Cap. 3.2; 8.30.

vărat şi în El nu este nedreptate.
19 Nu* v-a dat Moise legea? şi nici
unul dintre voi nu practică legea.
De** ce căutaţi să Mă omorâţi?“
20 Mulţimea a răspuns[a]: „Ai demon*.
21 Cine caută să Te omoare?“ Isus a
răspuns şi le-a zis: „O singură
lucrare am făcut şi toţi
22 vă minunaţi. De aceea Moise* v-a
dat[b] circumcizia (nu pentru că este
de la Moise, ci de** la părinţi),
şi *voi* faceţi circumcizie unui om
23 în sabat. Dacă un om primeşte cir-
cumcizia în sabat, ca să nu fie
încălcată legea lui Moise, vă mâ-
niaţi pe Mine pentru că am* fă-
cut sănătos pe un om întreg în sa-
24 bat? Nu* judecaţi după înfăţişa-
re, ci judecaţi judecată dreaptă“.
25 Deci unii dintre cei din Ierusalim
spuneau: „Nu este Acesta Cel pe
26 care caută ei să-L omoare? şi, iată,
El vorbeşte deschis, şi ei nu-I
spun nimic. Oare au cunoscut* cu
adevărat mai-marii că Acesta
27 este[c] Hristosul? Dar* pe Acesta
Îl ştim de unde este. Însă Hris-
tosul, când va veni, nimeni nu ·va
28 şti de unde este“. Isus deci a stri-
gat în templu[d], învăţându-*i* şi spu-
nând: „Mă* ştiţi şi pe Mine şi
ştiţi şi de unde sunt! Şi Eu**
n-am venit de la Mine Însumi, ci
Cel care M-a trimis este† ade-
vărat, Cel pe care voi†† nu-L ştiţi.
29 Dar[e] Eu* Îl cunosc, pentru că de
30 la El sunt, şi El M-a trimis“. Ei
căutau* deci să-L prindă; dar
nimeni** n-a pus mâna pe El,
pentru că nu-I venise încă ceasul.
31 Dar mulţi* din mulţime au crezut
în El şi spuneau: „Hristosul, când
va veni, oare va face mai multe
semne decât cele[f] pe care le-a
32 făcut Acesta?“ Fariseii au auzit
mulţimea murmurând acestea
despre El; şi fariseii şi preoţii de
seamă au trimis slujitori ca să-L
33 prindă. Isus deci a spus[g] : „Puţin*
timp mai sunt cu voi şi Mă duc
34 la Cel care M-a trimis. Mă* veţi
căuta şi nu *Mă* veţi găsi; şi unde
35 sunt Eu, voi nu puteţi veni“. Iudeii
spuneau deci între ei: „Unde Se
va duce Acesta, încât noi nu-L
vom găsi? Nu cumva Se va duce
la cei* împrăştiaţi[h] printre greci
36 şi *îi* va învăţa pe greci? Ce este
acest cuvânt pe care l-a spus:
«Mă veţi căuta şi nu *Mă* veţi
găsi; şi, unde sunt Eu, voi nu
puteţi veni»?“

Isus, apa vieţii

37 Şi, în* cea din urmă *zi*, ziua
cea mare[i] a sărbătorii, Isus stătea
şi striga, spunând: „Dacă** înse-
tează cineva, să vină la Mine şi
38 să bea. Cine* crede în Mine,
după cum a spus Scriptura, din**
inima[j] lui vor curge râuri de apă
39 vie“. Dar a spus* aceasta despre
Duhul pe care urmau să-L pri-
mească cei care au crezut în El;
pentru că nu era încă Duh Sfânt[e],
deoarece Isus nu fusese încă glo-
40 rificat**. Deci unii[k] din mulţime,
auzind cuvântul acesta[l], spuneau:
„Acesta este cu adevărat Pro-
41 fetul*“. Alţii spuneau: „Acesta*
este Hristosul“. [m]Alţii spuneau:
„Atunci, din Galileea** vine
42 Hristosul? N-a spus* Scriptura
că Hristosul vine din sămânţa lui
David şi de la Betleem, satul de
43 unde** era David?“ S-a* făcut
deci dezbinare în mulţime din
44 cauza Lui. Iar unii dintre ei ar fi
vrut să-L prindă, dar nici unul n-
45 a pus mâinile pe El. Slujitorii deci
au venit la preoţii de seamă şi la
farisei, şi aceştia le-au spus: „De
46 ce nu L-aţi adus?“ Slujitorii au
răspuns: „Niciodată* n-a vorbit
vreun om aşa, ca Omul acesta[n]“.
47 Fariseii deci[e] le-au răspuns: „Şi

33 *Cap. 13.33; 16.16.
34 *Osea 5.6. Cap. 8.21.
35 *Is. 11.12. Iac. 1.1. 1 Pet. 1.1.
37 *Lev. 23.36. **Is. 55.1. Cap. 6.35. Apoc.22.17.
38 *Deut. 18.15 **Pr. 18.4. Is. 12.3; 44.3. Cap. 4.14.
39 *Ioel 2.28. Cap. 16.7. Fap. 2.17,33; 2.38. **Cap.12.16.
40 *Deut.18.15; 18.18. Cap. 1.21; 6.14.
41 *Cap. 4.42; 6.69. **Cap. 1.46. Vers. 52.
42 *Ps. 132.11. Ier. 23.5. Mica 5.2. Mt. 2.5. Lc. 2.4. **1Sam.16.1; 16.4.
43 *Vers. 12. Cap. 9.16; 10.19.
46 *Mt. 7.29.

[a] *Unele ms. ad.* „şi a zis“ [b] *Sau* „şi toţi vă minunaţi de aceasta. Moise v-a dat“ [c] *Unele ms. ad.* „cu adevărat“ [d] *Gr.* „hieron“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „acestea“ [g] *Unele ms.* „le-a spus“ [h] *Diaspora* [i] *Unele ms.* „cea din urmă zi, cea mare“ [j] *Sau* „lăuntrul“ [k] *Unele ms.* „mulţi“ [l] *Lit.* „auzind cuvântul“; *unele ms.* „cuvintele acestea“ [m] *Unele ms. ad.* „Iar“ [n] *Unele ms.* „cum vorbeşte Omul acesta“; *alte ms. omit* „ca Omul acesta“

48 *Cap. 12.42. Fap. 6.7. 1 Cor. 1.20; 1.26; 2.8.
50 *Cap. 3.2.
51 *Deut. 1.17; 17.8; 19.15.
52 *Is. 9.1,2. Mt. 4.15. Cap. 1.46. Vers. 41.

48 voi aţi fost amăgiţi? A* crezut în
El vreunul dintre mai-mari sau
49 dintre farisei? Dar mulţimea a-
ceasta, care nu cunoaşte legea,
50 este blestemată!“ Nicodim (cel
care* venise noaptea[a] la El, fiind
51 unul dintre ei) ·le-a zis: „Judecă*
legea noastră pe un om dacă nu
a auzit întâi de la el şi nu a cu-
52 noscut ce face?“ Ei au răspuns şi
i-au zis: „Şi tu eşti din Galileea?
Cercetează şi vezi că nici un pro-
fet nu se ridică[b] din* Galileea“.
53 [c]Şi fiecare a mers acasă la el.

Femeia adulteră adusă la Isus

5 *Lev. 20.10. Deut. 22.22.
7 *Deut. 17.7. Rom. 2.1.
9 *Rom. 2.22.

(8) Dar Isus a mers la Muntele
Măslinilor.
2 Şi dis-de-dimineaţă a venit din
nou în templu[d] şi tot poporul ve-
nea la El; şi El, stând jos, îi învă-
3 ţa. Şi cărturarii şi fariseii ·au adus
la El[e] o femeie prinsă în adulter
4 şi, punând-o în mijloc, ·I-au spus:
„Învăţătorule, această femeie a
fost prinsă chiar asupra faptu-
5 lui, săvârşind adulterul. Iar Moi-
se*, în lege, ne-a poruncit să uci-
dem cu pietre pe unele ca aces-
6 tea: Tu deci ce zici?“ Şi spuneau
aceasta ispitindu-L, ca să aibă
de ce să-L acuze. Dar Isus, ple-
cându-Se, scria cu degetul pe[f]
7 pământ. Şi, cum ei continuau
să-L întrebe, S-a ridicat şi le-a
zis: „Cel* fără păcat dintre voi să
arunce cel dintâi cu piatra în ea“.
8 Şi, plecându-Se din nou, scria pe
9 pământ. Dar ei, după ce au auzit[g]*
aceste cuvinte, ieşeau unul câte
unul, începând de la cei mai
bătrâni, până la cei din urmă. Şi a
rămas Isus singur şi femeia stând[h]
10 în mijloc. Şi Isus, ridicându-Se şi
nevăzând pe nimeni decât pe fe-
meie, i-a spus: „Femeie, unde sunt
aceia, acuzatorii tăi?[i] Nimeni nu
11 te-a condamnat?“ Şi ea a spus:
„Nimeni, Doamne[j]“. Şi Isus i-a
spus: „Nici* Eu nu te condamn.
Mergi şi[k] să nu** mai păcătuieşti“.

11 *Lc. 9.55; 12.14 Cap. 3.17. **Cap. 5.14.

Isus, lumina lumii

12 *Cap. 1.4,5,9; 3.19; 9.5; 12.35,36,46.
13 *Cap. 5.31.
14 *Cap. 7.28; 9.29.
15 *Cap. 7.24. **Cap. 3.17; 12.47; 18.36.
16 *Vers. 29. Cap. 16.32.
17 *Deut. 17.6; 19.15. Mt. 18.16. 2 Cor. 13.1. Ev. 10.28.
18 *Cap. 5.37.
19 *Vers. 55. Cap. 16.3. **Cap. 14.7.
20 *Mc. 12.41. **Cap. 7.30. †Cap. 7.8.
21 *Cap. 7.34; 13.33.
23 *Cap. 3.31. **Cap. 15.19; 17.16. 1 Ioan 4.5.

12 Isus deci le-a vorbit din nou,
spunând: „Eu* sunt lumina lumii;
cine Mă urmează pe Mine nicide-
cum nu va umbla în întuneric, ci va
13 avea lumina vieţii“. Fariseii
I-au spus deci: „Tu* mărturiseşti
despre Tine Însuţi; mărturia Ta
14 nu este adevărată“. Isus a răspuns
şi le-a zis: „Chiar dacă Eu măr-
turisesc despre Mine Însumi, măr-
turia Mea este adevărată, pentru
că Eu ştiu de unde am venit şi
unde Mă duc; dar voi* nu ştiţi de
15 unde vin şi[l] unde Mă duc. Voi*
judecaţi după înfăţişare[m]; Eu**
16 nu judec pe nimeni. Şi, dacă judec
şi Eu, judecata Mea este ade-
vărată, pentru că Eu nu* sunt singur,
17 ci Eu şi Tatăl care M-a trimis. Şi
este scris şi în* legea voastră că
mărturia a doi oameni este adevă-
rată; Eu sunt Cel care mărturisesc*
18 despre Mine Însumi; şi Tatăl, Cel
care M-a trimis, de asemenea
19 mărturiseşte despre Mine“. Ei deci
Îi spuneau: „Unde este Tatăl Tău?“
Isus a răspuns: „Voi* nu Mă cu-
noaşteţi nici pe Mine, nici pe Tatăl
Meu. Dacă** M-aţi cunoaşte pe
Mine, L-aţi cunoaşte şi pe Tatăl
20 Meu“. Aceste cuvinte El[n] le-a
vorbit în vistierie*, pe când *îi* învăţa
în templu[d]; şi nimeni** nu L-a prins,
pentru că nu-I venise încă† ceasul.
21 El[n] deci le-a spus din nou: „Eu
Mă duc şi Mă* veţi căuta şi veţi
muri în păcatul vostru; unde Mă
22 duc Eu, voi nu puteţi veni“. Iudeii
deci spuneau: „Oare Se va omorî
El Însuşi, că spune: «Unde Mă
duc Eu, voi nu puteţi veni»?“
23 Şi El le-a spus: „Voi* sunteţi de
jos[o]; Eu sunt de sus[p]. Voi** sun-
teţi din lumea aceasta; Eu nu sunt
24 din lumea aceasta. V-am spus

[a] *Unele ms. omit* „cel care venise noaptea“; *alte ms.* „cel care venise mai înainte“ [b] *Unele ms.* „nu s-a ridicat“ [c] *Unele ms. omit textul de la 7.53 până la 8.11* [d] *Gr.* „hieron“ [e] *Unele ms. omit* „la El“ [f] *Unele ms.* „în“ [g] *Unele ms. ad.* „şi, fiind mustraţi de conştiinţa lor“ [h] *Lit.* „fiind“ [i] *Unele ms. omit* „aceia, acuzatorii tăi?“; *alte ms. omit* „aceia“ [j] *Sau* „Domnule“ [k] *Unele ms. ad.* „de acum“ [l] *Unele ms.* „sau“ [m] *Lit.* „carne“ [n] *Unele ms.* „Isus“ [o] *Sau* „din cele de jos“ [p] *Sau* „din cele de sus“

24 *Vers. 21. **Mc. 16.16.
26 *Cap. 7.28. **Cap. 3.32; 15.15.
28 *Cap. 3.14; 12.32. **Rom. 1.4. †Cap.5.19,30 ††Cap. 3.11.
29 *Cap. 14.10; 14.11. **Vers. 16. †Cap. 4.34; 5.30; 6.38.

deci* că veți muri în păcatele
voastre; pentru că**, dacă nu
credeți că Eu sunt, veți muri în
25 păcatele voastre“. I-au spus deci:
„Tu cine ești?“ [a]Isus le-a spus: „În-
tocmai ceea ce vă și spun[b].
26 Am multe de spus și de judecat
despre voi; dar Cel* care M-a tri-
mis este adevărat și Eu**, ce am
auzit de la El, acestea le spun[c]
27 lumii“. Ei n-au înțeles că le vor-
28 bea despre Tatăl. Isus deci le-a
spus[d]: „Când Îl veți înălța*
pe Fiul Omului, atunci** veți
cunoaște că Eu sunt și *că*† nu
fac nimic de la Mine Însumi, ci,
cum†† M-a învățat Tatăl[e], *așa*
29 spun aceste lucruri. Și Cel* care
M-a trimis este cu Mine; El[f]** nu
M-a lăsat singur, pentru că† Eu
fac întotdeauna cele plăcute Lui“.

Adevărata libertate prin adevăr

30 *Cap. 7.31; 10.42; 11.45.
32 *Rom. 6.14; 6.18,22; 8.2. Iac. 1.25; 2.12.
33 *Lev. 25.42. Mt. 3.9.
34 *Rom. 6.16; 6.20. 2 Pet. 2.19.
35 *Gal. 4.30.
36 *Rom. 8.2. Gal. 5.1.
37 *Cap. 7.19.
38 *Cap. 3.32; 5.19,30; 14.10,24.
39 *Mt. 3.9.

30 Pe când spunea acestea, mulți*
31 au crezut în El. Isus le spunea
deci iudeilor care crezuseră
în El: „Dacă rămâneți în cuvân-
tul Meu, sunteți cu adevărat
32 ucenicii Mei; și veți cunoaște
adevărul*, și adevărul vă va
33 elibera“. Ei I-au răspuns: „*Noi*
suntem* sămânța lui Avraam și
n-am fost robi niciodată ni-
mănui; cum spui Tu: «Veți fi li-
34 beri»?“ Isus le-a răspuns: „Ade-
vărat, adevărat vă spun: Oricine[g]*
practică păcatul este rob al pă-
35 catului. Și robul* nu rămâne în
casă pentru totdeauna; fiul
36 rămâne pentru totdeauna. Deci,
dacă* Fiul vă va elibera, veți fi
37 cu adevărat liberi. Știu că sunteți
sămânța lui Avraam, dar căutați*
să Mă omorâți, deoarece cuvân-
tul Meu nu pătrunde în voi.
38 Eu* vorbesc ceea ce am văzut la
Tatăl Meu[h], și voi deci faceți
ceea ce ați văzut[i] la tatăl vostru“.
39 Ei au răspuns și I-au zis: „Tatăl
nostru este Avraam*“. Isus ·le-a
spus: „Dacă** ați fi copii ai lui
Avraam, ați face faptele lui Avra-
40 am. Dar acum căutați să Mă omo-
râți pe Mine, un Om care v-am
vorbit adevărul pe care l-am auzit
de la Dumnezeu. Aceasta Avraam
41 n-a făcut. Voi faceți faptele tatălui
vostru“. Ei I-au spus deci[h]: „Noi
nu suntem născuți din curvie;
avem un* singur Tată, pe Dum-
42 nezeu“. Isus le-a spus[j]: „Dacă*
Dumnezeu ar fi Tatăl vostru,
M-ați iubi, pentru că** Eu de la
Dumnezeu am ieșit și am venit;
pentru că n-am† venit de la Mine
43 Însumi, ci El M-a trimis. De* ce
nu înțelegeți vorbirea Mea? Pen-
tru că nu puteți auzi Cuvântul
44 Meu. Voi* sunteți din tatăl *vostru*,
diavolul[k], și vreți să faceți poftele
tatălui vostru. El a fost ucigaș de la
început și n-a** stat în adevăr,
pentru că nu este adevăr în el.
Când vorbește minciuna, vorbește
din ale sale, pentru că este min-
45 cinos și tatăl minciunii: și, pentru
că Eu spun adevărul, nu Mă cre-
46 deți. Cine dintre voi Mă dovedeș-
te de păcat? Dacă[l] spun adevărul,
47 de ce nu Mă credeți? Cine* este
din Dumnezeu ascultă cuvintele
lui Dumnezeu; voi de aceea nu
ascultați, pentru că nu sunteți din
Dumnezeu“.

39 **Rom.2.28; 9.7. Gal. 3.7,29.
41 *Is. 63.16; 64.8. Mal. 1.6.
42 *1 Ioan 5.1. **Cap.16.27; 17.8,25. †Cap. 5.43; 7.28,29.
43 *Cap. 7.17.
44 *Mt. 13.38. 1 Ioan 3.8. **Iuda 6.
47 *Cap. 10.26; 10.27. 1 Ioan 4.6.

Întâietatea lui Isus

48 *Cap. 7.20; 10.20.
50 *Cap. 5.41; 7.18.
51 *Cap. 5.24; 11.26.
52 *Zah. 1.5. Ev. 11.13.

48 Iudeii[j] au răspuns și I-au zis:
„Nu spunem noi bine că Tu ești
49 samaritean și că ai* demon?“ Isus
a răspuns: „Eu nu am demon, ci
Îl onorez pe Tatăl Meu, și voi Mă
50 dezonorați pe Mine. Dar Eu* nu
caut gloria Mea: este *Unul* care *o*
51 caută și judecă. Adevărat, adevă-
rat vă spun: dacă* va păzi cineva
cuvântul Meu, nicidecum nu va ve-
52 dea moartea, niciodată“. Iudeii
deci[h] I-au spus: „Acum cunoaștem
că ai demon: Avraam* a murit, *la*
fel și profeții, și Tu spui: «Dacă va

[a] *Unele ms. ad.* „Și“ [b] *Unele ms. ad.* „de la început“ [c] *Unele ms.* „le vorbesc“ [d] *Unele ms.* „a spus“ [e] *Unele ms. ad.* „Meu“ [f] *Unele ms.* „Tatăl“ [g] *Lit.* „Oricine care“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms.* „ați auzit“ [j] *Unele ms. ad.* „deci“ [k] *Unele ms.* „din diavolul, ca tată *al vostru*“ [l] *Unele ms.* „Iar dacă“

păzi cineva cuvântul Meu, nici-
decum nu va gusta moartea, nicio-
53 dată». Eşti Tu mai mare decât tatăl
nostru Avraam, care a murit? Şi
profeţii au murit; cine Te faci Tu
54 pe Tine Însuţi?“ Isus a răspuns:
„Dacă* Eu Mă glorific pe Mine
Însumi, gloria Mea nu este ni-
mic: Este Tatăl** Meu care Mă
glorifică, despre care voi spuneţi:
55 «Este Dumnezeul nostru»[a]; şi nu
L-aţi* cunoscut; dar Eu Îl cu-
nosc; şi, dacă aş spune că nu-L
cunosc, aş fi ca voi, mincinos.
56 Dar Îl cunosc şi păzesc Cuvântul
Lui. Avraam*, tatăl vostru, a săl-
tat de bucurie că va vedea ziua
Mea şi a** văzut-o şi s-a bucu-
57 rat“. Iudeii deci I-au zis: „Nu ai
încă cincizeci de ani şi l-ai văzut
58 pe Avraam?“ Isus le-a spus: „Ade-
vărat, adevărat vă spun: Mai înain-
te de a fi fost Avraam, Eu sunt*“.
59 Deci au* luat pietre ca să arunce
în El. Dar Isus S-a ascuns şi a ie-
şit din templu[b], trecând** prin
mijlocul lor; şi astfel a plecat[c].

54 *Cap. 5.31. **Cap. 5.41; 16.14; 17.1. Fap. 3.13.
55 *Cap. 7.28; 7.29.
56 *Lc. 10.24. **Ev. 11.13.
58 *Ex. 3.14. Is. 43.13. Cap. 17.5,24. Col. 1.17. Apoc. 1.8.
59 *Cap. 10.31; 10.39; 11.8. **Lc. 4.30.

Vindecarea orbului din naştere

9 Şi, pe când trecea, a văzut pe
2 un om orb din naştere. Şi ucenicii
Săi L-au întrebat, spunând: „Ra-
bi, cine* a păcătuit: acesta, sau
părinţii lui, că s-a născut orb?“
3 Isus a răspuns: „Nici acesta n-a
păcătuit, nici părinţii lui, ci* *a-
ceasta este* pentru ca să se arate
în el lucrările lui Dumnezeu.
4 Eu trebuie* să lucrez[d] lucrările
Celui care M-a trimis, cât timp
este zi; vine noaptea, când nimeni
5 nu poate să lucreze. Cât sunt în
6 lume, sunt* lumină a lumii“. Spu-
nând acestea, a* scuipat pe pă-
mânt şi a făcut tină din salivă şi a
7 uns cu tină ochii lui[e]. Şi i-a spus:
„Du-te *şi* spală-te în* scăldătoarea
Siloamului“, care înseamnă: Tri-
mis. S-a dus** deci şi s-a spălat
8 şi a venit văzând. Vecinii deci şi
cei care îl văzuseră mai înain-
te că era cerşetor[f] spuneau: „Nu
este acesta cel care şedea şi cer-
9 şea?“ Unii spuneau: „Acesta este“.
[g]Alţii spuneau: „Nu, ci[h] seamănă
10 cu el“. El spunea: „Eu sunt“. Deci
îi spuneau: „[i]Cum ţi s-au deschis
11 ochii?“ El a răspuns[j]: „Un Om
numit Isus a făcut tină şi mi-a
uns ochii şi mi-a spus: «Du-te la[k]
Siloam şi spală-te!» Şi, după ce
m-am dus[l] şi m-am spălat, am
12 văzut“. Ei i-au spus deci[m]: „Unde
este Acela?“ El ·a spus: „Nu ştiu“.
13 ·L-au adus la farisei pe cel
14 *care fusese* altădată orb. Şi era
sabat când Isus a făcut tina şi
15 i-a deschis ochii. Din nou deci îl
întrebau şi fariseii cum a văzut.
Şi el le-a spus: „Mi-a pus tină pe
16 ochi şi m-am spălat şi văd“. Deci
unii dintre farisei spuneau: „Omul
acesta nu este de la Dumnezeu,
pentru că nu ţine sabatul“. Alţii[n]
spuneau: „Cum* poate un om
păcătos să facă asemenea sem-
ne?“ Şi** era dezbinare între ei.
17 ·I-au spus deci[m] din nou orbului:
„Tu ce spui despre El, că ţi-a des-
chis ochii?“ Şi el a spus: „Este*
18 profet“. Iudeii n-au crezut deci de-
spre el că fusese orb şi vedea, până
n-au chemat pe părinţii celui care
19 vedea. Şi i-au întrebat, spunând:
„Acesta este fiul vostru, despre
care voi spuneţi că s-a născut orb?
20 Cum deci vede acum?“ Părinţii
lui au răspuns[o] şi au zis: „Ştim că
acesta este fiul nostru şi că s-a năs-
21 cut orb; dar cum vede acum, nu
ştim; sau cine i-a deschis ochii,
noi nu ştim. El are o vârstă: în-
trebaţi-l pe el; el va vorbi despre
22 sine“. Părinţii lui au spus acestea,

2 *Vers. 34.
3 *Cap. 11.4.
4 *Cap. 4.34; 5.19,36; 11.9; 12.35; 17.4.
5 *Cap. 1.4,9; 3.19; 8.12; 12.46.
6 *Mc. 7.33; 8.23.
7 *Neem. 3.15. **2Împ.5.14.
16 *Vers. 33. Cap. 3.2. **Cap. 7.12; 7.43; 10.19.
17 *Cap. 4.19; 6.14.

[a] *Unele ms.* „spuneţi că este Dumnezeul vostru“ [b] *Gr.* „hieron“ [c] *Unele ms. omit* „trecând prin mijlocul lor; şi astfel a plecat“ [d] *Unele ms.* „Noi trebuie să lucrăm“ [e] *Unele ms.* „ochii orbului“; *alte ms.* „şi l-a uns cu tină pe ochi“ [f] *Unele ms.* „orb“ [g] *Unele ms. ad.* „Iar“ [h] *Unele ms. omit* „spuneau: «Nu, ci»“ [i] *Unele ms. ad.* „Atunci“ [j] *Unele ms. ad.* „şi a zis“ [k] *Unele ms. ad.* „scăldătoarea“ [l] *Unele ms. ad.* „deci“ [m] *Unele ms. omit* [n] *Unele ms.* „Dar alţii“ [o] *Unele ms.* „le-au răspuns“

22 *Cap. 7.13; 12.42; 19.38. Fap. 5.13. **Cap. 16.2.
24 *Ios. 7.19. 1 Sam. 6.5. **Vers. 16.
29 *Cap. 8.14.
30 *Cap. 3.10.
31 *Iov 27.9; 35.12. Ps. 18.41; 34.15; 66.18. Pr. 1.28; 15.29; 29.9. Is. 1.15. Ier. 11.11; 14.12. Ezec. 8.18. Mica 3.4. Zah. 7.13.
33 *Vers. 16.
34 *Vers. 2.
35 *Mt. 14.33; 16.16. Mc. 1.1. Cap. 10.36. 1 Ioan 5.13.
37 *Cap. 4.26.

pentru că se* temeau de iudei;
pentru că iudeii se învoiseră deja
ca, dacă Îl va mărturisi cineva
ca fiind Hristosul, *acela* să** fie
23 exclus din sinagogă. De aceea au
spus părinţii lui: „El are o vârstă,
întrebaţi-l pe el“.
24 L-au chemat deci a doua oară
pe omul care fusese orb şi i-au
spus: „Dă* glorie lui Dumnezeu:
noi** ştim că Omul acesta este
25 păcătos“. El a răspuns deci[a]: „Dacă
este păcătos, nu ştiu; eu una ştiu:
că, orb fiind, acum văd“.
26 Şi i-au spus din nou[b]: „Ce ţi-a
făcut? cum ţi-a deschis ochii?“
27 El le-a răspuns: „V-am spus deja,
şi n-aţi auzit. De ce vreţi să auziţi
din nou? vreţi şi voi să vă faceţi
28 ucenici ai Săi?“ Ei[c] l-au insultat
şi au spus: „Tu eşti ucenic al Lui,
dar noi suntem ucenici ai lui
29 Moise. Noi ştim că Dumnezeu i-a
vorbit lui Moise, dar pe Acesta
30 nu-L* ştim de unde este“. Omul
a răspuns şi le-a zis: „În aceasta*
dar este minunea, că voi nu ştiţi
de unde este şi El mi-a deschis
31 ochii. [d]Ştim că Dumnezeu* nu-i
ascultă pe păcătoşi, ci, dacă este
cineva temător de Dumnezeu şi
face voia Lui, pe acela îl ascultă.
32 Niciodată nu s-a auzit să fi des-
chis cineva ochii *unuia* născut orb.
33 Dacă* Acesta n-ar fi de la Dum-
34 nezeu, n-ar putea face nimic“. Ei
au răspuns şi i-au zis: „Tu eşti
născut cu totul în* păcate şi tu ne
înveţi pe noi?“ Şi l-au dat afară.
35 Isus a auzit că l-au dat afară
şi, găsindu-l, i-a spus[e]: „Crezi
tu în Fiul* lui Dumnezeu[f]?“
36 El a răspuns şi a zis: „Şi[g] cine este,
Doamne, ca să cred în El?“
37 Şi[g] Isus i-a spus: „L-ai şi văzut, şi
Cel* care vorbeşte cu tine, Acela
38 este“. Şi el a spus: „Cred, Doam-
39 ne“, şi I s-a închinat. Şi Isus a
spus: „Spre* judecată am venit
Eu în lumea aceasta, ca** cei care
nu văd să vadă, şi cei care văd
40 să fie orbi“. Şi[g] aceia dintre fa-
riseii care erau cu El au auzit a-
cestea şi I-au* spus: „Şi noi sun-
41 tem orbi?“ Isus le-a spus: „Dacă*
aţi fi orbi, n-aţi avea păcat; dar
acum spuneţi: «Vedem», deci[g]
păcatul vostru rămâne.

Isus, Păstorul

(10) Adevărat, adevărat vă spun:
Cel care nu intră pe[h] uşă în stau-
lul oilor, ci sare pe altă parte, ace-
2 la este hoţ şi tâlhar. Dar cine in-
tră pe[h] uşă este păstor al oilor.
3 Acestuia, portarul îi deschide şi
oile aud glasul lui; şi el îşi chea-
mă oile pe nume şi le duce afară.
4 [i]După ce a scos toate oile[j] sale,
merge înaintea lor; şi oile îl ur-
mează, pentru că îi cunosc glasul.
5 Dar pe un străin nicidecum nu-l
vor urma, ci vor fugi de el, pentru
că nu cunosc glasul străinilor“.
6 Această asemănare le-a spus-*o*
Isus, dar ei n-au înţeles ce era
ceea ce le vorbea.

Isus, uşa oilor

7 Isus deci le-a spus din nou:
„Adevărat, adevărat vă spun: Eu
8 sunt uşa oilor. Toţi care au venit
mai înainte de Mine sunt hoţi şi
tâlhari; dar oile nu i-au ascultat.
9 Eu* sunt uşa: Dacă va intra cine-
va prin Mine, va fi mântuit; şi va
intra şi va ieşi şi va găsi păşune.
10 Hoţul nu vine decât ca să fure
şi să înjunghie şi să omoare. Eu
am venit ca ele să aibă viaţă, şi
să *o* aibă din belşug.

Isus, Păstorul cel bun

11 Eu* sunt păstorul cel bun. Păs-
torul cel bun Îşi dă viaţa pentru
12 oi, dar cel plătit şi care nu este
păstor, ale cărui oi nu sunt ale
lui, vede lupul venind şi lasă* oile
şi fuge; şi lupul le răpeşte şi îm-
13 prăştie oile[k]. Iar cel plătit fuge[l],
pentru că este plătit şi nu-i pasă
14 de oi. Eu sunt păstorul cel bun şi

39 *Cap.5.22,27 Cap. 3.17; 12.47. **Mt. 13.13.
40 *Rom. 2.19.
41 *Cap. 15.22; 15.24.
9 *Cap. 14.6. Ef. 2.18.
11 *Is. 40.11. Ezec. 34.12; 34.23; 37.24. Ev. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.4.
12 *Zah. 11.16; 11.17.

[a] *Unele ms. ad.* „şi a zis“; *alte ms.* „El a spus deci“ [b] *Unele ms.* „I-au spus deci“ [c] *Unele ms. ad.* „deci“ [d] *Unele ms. ad.* „Dar“ [e] *Unele ms.* „a spus“ [f] *Unele ms.* „Fiul Omului“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „prin“ [i] *Unele ms. ad.* „Şi“ [j] *Unele ms.* „Şi, când îşi scoate oile“; *unele ms. omit* „toate“; *alte ms. omit* „oile“ [k] *Unele ms.* „şi le împrăştie“ [l] *Unele ms. omit* „Iar cel plătit fuge“

le cunosc pe ale* Mele şi sunt
15 cunoscut de ale Mele[a], cum* Mă
cunoaşte pe Mine Tatăl şi Eu Îl
cunosc pe Tatăl; şi** Îmi dau[b]
16 viaţa pentru oi. Şi am alte* oi,
care nu sunt din staulul acesta;
şi pe acelea trebuie să le aduc, şi
vor auzi glasul Meu; şi** va fi[c] o
singură turmă, un singur păstor.
17 Pentru aceasta Mă iubeşte Tatăl,
pentru că* Eu Îmi dau viaţa,
18 ca din nou să o iau. Nimeni nu
Mi-o ia, ci Eu o dau de la Mine
Însumi. Am* putere[d] s-o dau şi
am putere s-o iau iarăşi. Aceas-
tă** poruncă am primit-o de la
19 Tatăl Meu". A fost[e] din nou*
dezbinare între iudei, din cauza
20 acestor cuvinte; dar mulţi[f] dintre
ei spuneau: „Are* demon şi este
21 nebun; de ce-L ascultaţi?" Alţii
spuneau: „Cuvintele acestea nu
sunt ale unui demonizat. Poate*
un demon să** deschidă ochii
orbilor?"

Isus la sărbătoarea templului

22 Şi la Ierusalim era sărbătoarea
înnoirii[g]* *templului* şi[h] era iarna.
23 Şi Isus umbla prin templu[i], în*
24 pridvorul lui Solomon. Deci L-au
împresurat iudeii şi Îi spuneau:
„Până când ne ţii sufletul în
încordare? Dacă Tu eşti Hristo-
25 sul, spune-ne deschis!" Isus le-a
răspuns: „V-am spus, şi nu cre-
deţi. Lucrările* pe care le fac Eu
în Numele Tatălui Meu, acestea
26 mărturisesc despre Mine. Dar*
voi nu credeţi, pentru că nu sunteţi
dintre oile Mele, cum v-am spus[j].
27 Oile* Mele aud[k] glasul Meu, şi
Eu le cunosc şi *ele* Mă urmează.
28 Şi Eu le dau viaţă eternă; şi
nicidecum nu* vor pieri niciodată
şi nimeni nu le va smulge[l] din
29 mâna Mea. Tatăl* Meu, care**
Mi *le*-a dat, este mai mare decât
toţi şi nimeni nu *le* poate smulge[l]

14 *2 Tim. 2.19.
15 *Mt. 11.27. **Cap.15.13.
16 *Is. 56.8. **Ezec.37.22 Ef. 2.14. 1 Pet. 2.25.
17 *Is.53.7,8,12. Ev. 2.9.
18 *Cap. 2.19. **Cap. 6.38; 15.10. Fap. 2.24,32.
19 *Cap. 7.43; 9.16.
20 *Cap. 7.20; 8.48,52.
21 *Ex. 4.11. Ps. 94.9; 146.8. **Cap. 9.6,7; 9.32,33.
22 *Ezra 6.16. Neem. 12.27.
23 *Fap. 3.11; 5.12.
25 *Cap. 3.2; 5.36.
26 *Cap. 8.47. 1 Ioan 4.6.
27 *Vers. 4,14.
28 *Cap. 6.37; 17.11,12; 18.9.
29 *Cap. 14.28. **Cap.17.2,6

30 din mâna Tatălui Meu[h]. Eu* şi
31 Tatăl una suntem". Deci din nou
iudeii* au luat pietre, ca să-L uci-
32 dă cu pietre. Isus le-a răspuns:
„Multe lucrări bune v-am arătat
de la Tatăl Meu[h]; pentru care
din aceste lucrări Mă ucideţi cu
33 pietre?" Iudeii I-au răspuns[m]: „Nu
pentru o lucrare bună Te ucidem
cu pietre, ci pentru hulă şi pen-
tru că Tu, Om fiind, Te* faci pe
34 Tine Însuţi Dumnezeu". Isus le-a
răspuns: „Nu* este scris în legea
voastră: «Eu am spus: Sunteţi
35 dumnezei»? Dacă *i*-a numit
«dumnezei» pe* aceia la care a
venit[n] Cuvântul lui Dumnezeu (şi
Scriptura nu poate fi desfiinţa-
36 tă), voi spuneţi despre Acela pe
care* Tatăl L-a sfinţit[o] şi L-a tri-
mis** în lume: «Tu huleşti», pen-
tru că† am spus: «Sunt Fiu†† al
37 lui Dumnezeu»? Dacă* nu fac lu-
crările Tatălui Meu, să nu Mă cre-
38 deţi; dar, dacă *le* fac, chiar dacă
nu Mă credeţi*, credeţi[p] lucrările,
ca să înţelegeţi şi să cunoaşteţi[q]
că** Tatăl *este* în Mine, şi Eu în
39 El[r]". Căutau deci din* nou să-L
prindă: dar El a scăpat din mâna
40 lor. Şi a plecat din nou dincolo de
Iordan, spre locul unde* boteza
Ioan la început; şi a rămas acolo.
41 Şi mulţi au venit la El şi spuneau:
„Ioan, în adevăr, n-a făcut nici un
semn; dar* toate câte le-a spus Ioan
despre Acesta erau adevărate".
42 Şi* mulţi au crezut în El acolo.

Învierea lui Lazăr

11 Şi era un oarecare *om* bolnav,
Lazăr din Betania, din satul* Ma-
2 riei şi al Martei, sora ei. [s]Maria
era* aceea care L-a uns pe Domnul
cu mir şi I-a şters picioarele cu pă-
rul *capului* ei, al cărei frate, La-
3 zăr, era bolnav. Surorile deci au
trimis la El, spunând: „Doamne,
iată, acela pe care-l iubeşti este

30 *Cap. 17.11; 17.22.
31 *Cap. 8.59.
33 *Cap. 5.18.
34 *Ps. 82.6.
35 *Rom.13.1.
36 *Cap. 6.27. **Cap. 3.17; 5.36,37;8.42. †Cap. 5.17; 5.18. ††Lc. 1.35. Cap. 9.35,37.
37 *Cap. 15.24.
38 *Cap. 5.36; 14.10,11. **Cap.17.21.
39 *Cap. 7.30; 7.44; 8.59.
40 *Cap. 1.28.
41 *Cap. 3.30.
42 *Cap. 8.31; 11.45.
1 *Lc. 10.38; 10.39.
2 *Mt. 26.7. Mc. 14.3. Cap. 12.3.

[a] *Unele ms.* „şi ale Mele Mă cunosc" [b] *Lit.* „Îmi pun" [c] *Unele ms.* „vor fi" [d] *Sau* „autoritate" [e] *Unele ms. ad.* „deci" [f] *Unele ms.* „mulţi deci" [g] *Sau* „dedicării", „sfinţirii" [h] *Unele ms. omit* [i] *Gr.* „hieron" [j] *Unele ms. omit* „cum v-am spus" [k] *Unele ms.* „ascultă de" [l] *Sau* „răpi" [m] *Unele ms. ad.* „zicând" [n] *Lit.* „a fost" [o] *Lit.* „pus deoparte" [p] *Unele ms.* „credeţi în" [q] *Unele ms.* „să credeţi" [r] *Unele ms.* „în Tatăl" [s] *Unele ms. ad.* „Şi"

4 *Cap. 9.3.
4 bolnav“. Şi Isus, când a auzit, a
spus: „Boala aceasta nu este spre
moarte, ci* pentru gloria lui Dum-
nezeu, ca să fie glorificat Fiul lui
5 Dumnezeu prin ea“. Şi Isus iubea
pe Marta şi pe sora ei şi pe La-
6 *Cap. 10.40.
6 zăr. Când a auzit deci că *el* este
bolnav, atunci a* rămas două zile
7 în locul în care era. Apoi, după
aceasta, ·le-a spus ucenicilor[a]:
8 *Cap. 10.31.
8 „Să mergem din nou în Iudeea“.
Ucenicii ·I-au spus: „Rabi, acum*
căutau iudeii să Te ucidă cu pie-
9 *Cap. 9.4.
9 tre, şi din nou Te duci acolo?“ Isus
a răspuns: „Nu sunt douăsprezece
ceasuri în zi? Dacă* umblă cine-
va ziua, nu se împiedică, pentru
10 *Cap. 12.35.
10 că vede lumina acestei lumi, dar,
dacă* umblă cineva noaptea, se
împiedică, pentru că lumina nu
11 *Deut. 31.16. Dan. 12.2. Mt. 9.24. Fap. 7.60. 1 Cor. 15.18; 15.51.
11 este în el“. A spus acestea; şi,
după aceea, ·le-a zis: „Lazăr, prie-
tenul nostru, a adormit*, dar merg
12 ca să-l trezesc din somn“. Uce-
nicii deci I-au spus[b]: „Doamne,
dacă a adormit, se va face bine“.
13 Dar Isus vorbise despre moartea
lui, iar ei gândeau că vorbeşte
14 despre odihna somnului. Atunci
deci Isus le-a spus deschis: „Lazăr
15 a murit. Şi mă bucur pentru voi
că nu eram acolo, ca să credeţi.
16 Dar să mergem la el“. Toma deci,
cel numit Geamăn[c], le-a spus celor
împreună-ucenici cu el: „Să mer-
gem şi noi, ca să murim cu El!“
17 Isus deci, când a venit, l-a
găsit fiind deja[d] de patru zile în
18 mormânt. Şi Betania era aproape
de Ierusalim, cam la cincisprezece
19 stadii[e]. Şi mulţi dintre iudei ve-
niseră la Marta şi la Maria, ca să
20 le mângâie pentru fratele lor. Mar-
ta deci, când a auzit că vine Isus,
L-a întâmpinat; iar Maria şedea în
21 casă. Marta deci I-a spus lui Isus:
„Doamne, dacă ai fi fost aici,
22 *Cap. 9.31.
22 fratele meu n-ar fi murit; dar[d] şi
acum ştiu că oricâte* vei cere de la
Dumnezeu, Dumnezeu Îţi va da“.
23 Isus ·i-a spus: „Fratele tău
24 va învia“. Marta ·I-a spus: „Ştiu* 24 *Lc. 14.14. Cap. 5.29.
că va învia la înviere, în ziua
25 de apoi“. Isus i-a spus: „Eu sunt 25 *Cap. 5.21; 6.39,40,44. **Cap. 1.4; 6.35; 14.6. Col. 3.4. 1 Ioan 1.1,2; 5.11. †Cap. 3.36. 1 Ioan 5.10.
învierea* şi viaţa**; cine† crede
în Mine, chiar dacă va muri, va
26 trăi; şi oricine[f] trăieşte şi crede în
Mine nicidecum nu va muri, nici-
27 odată[g]. Crezi aceasta?“ Ea ·I-a 27 *Mt. 16.16. Cap. 4.42; 6.14,69.
spus: „Da, Doamne, eu am crezut*
că Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dum-
28 nezeu, care vine în lume“. Şi,
spunând acestea, a plecat şi a
chemat-o pe Maria, sora ei, pe as-
cuns, zicând: „Învăţătorul este aici
29 şi te cheamă“. Aceea, când a auzit,
·s-a ridicat repede şi ·a venit la
30 El. Şi Isus nu venise încă în sat, ci
era în locul unde Îl întâmpinase
31 Marta. Iudeii deci, care erau cu ea
în casă şi o mângâiau, văzând-o
pe Maria că s-a ridicat în grabă
şi a ieşit, au urmat-o, spunând:
„S-a dus la mormânt, ca să plângă
32 acolo“. Maria deci, când a venit
unde era Isus, văzându-L, a căzut
la picioarele Lui, spunându-I:
„Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar
33 fi murit fratele meu“. Isus deci,
când a văzut-o plângând, şi pe
iudeii care veniseră cu ea plân-
gând, a suspinat[h] în duh şi S-a
34 tulburat în Sine. Şi a spus: „Unde
l-aţi pus?“ Ei ·I-au spus: „Doam-
35 ne, vino şi vezi“. Isus plângea*. 35 *Lc. 19.41.
36 Iudeii deci spuneau: „Iată cât îl
37 iubea!“ Iar unii dintre ei spuneau: 37 *Cap. 9.6.
„Nu putea oare Acesta, care* a
deschis ochii orbului, să facă
aşa ca şi acesta să nu moară?“
38 Isus deci, suspinând[i] din nou în
Sine, ·a venit la mormânt. Şi era o
peşteră şi o piatră era aşezată
39 peste ea. Isus ·a spus: „Ridicaţi
piatra!“ Marta, sora celui mort,
·I-a spus: „Doamne, deja miroase
greu, pentru că este *mort* de patru
40 zile“. Isus ·i-a spus: „Nu ţi-am
spus că, dacă vei crede, vei vedea
41 gloria lui Dumnezeu?“ Au ridicat

[a] *Unele ms. ad.* „Săi“ [b] *Unele ms.* „Ucenicii Săi deci au spus“ [c] *Gr.* „Didymos“ [d] *Unele ms. omit*
[e] *Cam la 3 km de Ierusalim* [f] *Lit.* „oricine care“ [g] *Lit.* „în veac“ [h] *Sau* „a gemut“ [i] *Lit.* „mâhnindu-Se“

deci piatra[a]. Şi Isus a ridicat ochii
în sus şi a spus: „Tată, Îţi mulţu-
42 mesc că M-ai ascultat; Eu dar
42 *Cap. 12.30.
ştiam că întotdeauna Mă asculţi,
însă pentru mulţimea* care stă îm-
prejur am spus, ca să creadă că
43 Tu M-ai trimis“. Şi, spunând
acestea, a strigat cu glas tare:
44 „Lazăre, vino afară!“ Şi[b] mortul a
44 *Cap. 20.7.
ieşit, legat la picioare şi la mâini
cu fâşii de pânză: şi faţa* îi era
înfăşurată cu un ştergar. Isus ·le-a
45 spus: „Dezlegaţi-l şi lăsaţi-*l* să
45 *Cap. 2.23; 10.42; 12.11,18.
meargă“. Deci mulţi dintre iudeii
care veniseră la Maria şi văzu-
46 seră* ce făcuse Isus[c] au crezut în
El. Dar unii dintre ei au mers la
farisei şi le-au spus ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăşte să-L omoare pe Isus (Mt. 26.3-5; Mc. 14.1-2; Lc. 22.1-2)

47 Deci preoţii* de seamă şi fa-
riseii au adunat sinedriul şi spu-
neau: „Ce** facem? pentru că
Omul acesta face multe semne.
48 Dacă-L lăsăm aşa, toţi vor crede
în El şi vor veni romanii şi ne vor
49 lua şi locul şi naţiunea“. Dar unul
47 *Ps. 2.2. **Cap.12.19. Fap. 4.16.
dintre ei, Caiafa*, fiind mare preot
49 *Lc. 3.2. Cap. 18.14. Fap. 4.6.
în anul acela, le-a spus: „Voi nu
50 ştiţi nimic, nici nu* gândiţi că este
50 *Cap. 18.14.
de folos pentru noi[d] să moară un
singur om pentru popor şi să nu
51 piară toată naţiunea“. Dar aceasta
n-a spus-o de la sine, ci, fiind mare
preot în anul acela, a profeţit că
Isus urma să moară pentru naţi-
52 une; şi* nu numai pentru naţiune,
52 *Is. 49.6. 1 Ioan 2.2. **Cap.10.16. Ef. 2.14-17.
ci** şi ca să-i adune într-unul sin-
gur pe copiii lui Dumnezeu cei
53 risipiţi. Din ziua aceea deci au ţi-
54 nut sfat[e], ca să-L omoare. Isus
54 *Cap. 4.1,3; 7.1. **2Cr. 13.19
deci* nu mai umbla pe faţă printre
iudei, ci a plecat de acolo în ţinu-
tul de lângă pustiu, într-o cetate
numită Efraim**, şi acolo a rămas
cu ucenicii Săi[b].
55 Iar Paştele* iudeilor era aproa-
55 *Cap. 2.13; 5.1; 6.4.
pe şi mulţi s-au suit de la ţară la
Ierusalim, înainte de Paşti, ca să
56 se curăţească. Îl căutau* deci pe
56 *Cap. 7.11. Vers. 8.
Isus şi vorbeau între ei, stând în
templu[f]: „Ce gândiţi? că nici-
decum nu va veni la sărbătoare?“
57 Şi[b] preoţii de seamă şi fariseii
dăduseră porunci[g] ca, dacă ştie
cineva unde este[h], să *le* arate, ca
să-L prindă.

Maria Îi unge picioarele cu mir (Mt. 26.6-13; Mc. 14.3-9)

12 Isus deci, cu şase zile înainte
de Paşti, a venit la Betania, unde*
1 *Cap.11.1,43
era Lazăr cel mort[i], pe care îl
2 înviase Isus[c] dintre morţi. I-au pre-
gătit deci o cină acolo şi Marta
slujea, iar Lazăr era unul dintre cei
3 care stăteau la masă cu El. Maria*
3 *Lc.10.38,39 Cap. 11.2.
deci, luând o măsură[j] de mir de
nard curat, de mare preţ, i-a uns
picioarele lui Isus şi I-a şters
picioarele cu părul ei; şi s-a um-
4 plut casa de mirosul mirului.
Atunci unul dintre ucenicii Săi,
Iuda, al lui Simon, Iscarioteanul,
5 care urma să-L vândă, ·a spus:
„De ce nu s-a vândut acest mir cu
trei sute de dinari şi să se fi dat
6 săracilor?“ Dar a spus aceasta nu
6 *Cap. 13.29.
pentru că avea grijă de să-
raci, ci pentru că era hoţ şi avea*
7 punga şi lua cele puse în *ea*. Isus
deci a spus: „Las-o: ea l-a păstrat
pentru ziua pregătirii Mele pentru
8 înmormântare; pentru că pe* să-
8 *Mt. 26.11. Mc. 14.7.
raci îi aveţi cu voi întotdeauna,
dar pe Mine nu Mă aveţi întot-
9 deauna“. O mare mulţime de iu-
9 *Cap. 11.43; 11.44.
dei au aflat deci că El este aco-
lo şi au venit nu numai pentru
Isus, ci ca să-l vadă şi pe Lazăr, pe*
10 care-l înviase dintre morţi. Dar
10 *Lc. 16.31.
preoţii de seamă* s-au sfătuit ca
11 să-l omoare şi pe Lazăr, pentru
11 *Cap. 11.45. Vers. 18.
că*, din cauza lui, mulţi dintre iu-
dei plecau şi credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim (Mt. 21.1-11; Mc. 11.1-10; Lc. 19.28-40)

12 A doua zi, o mare mulţime
care venise la sărbătoare, auzind
13 că Isus vine la Ierusalim, au luat
ramuri de palmier şi I-au ieşit în
întâmpinare, şi strigau: „Osana*!
Binecuvântat *este* Cel care vine în
13 *Ps.118.25.
Numele Domnului, Împăratul lui
14 Israel!“ Şi Isus, găsind* un măgăruş[k],
14 *Mt. 21.7.

[a] *Unele ms. ad.* „*de* unde era pus mortul“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms.* „El“ [d] *Unele ms.* „pentru voi“; *alte ms. omit* [e] *Unele ms. ad.* „împreună“ [f] *Gr.* „hieron“ [g] *Unele ms.* „poruncă“ [h] *Unele ms. ad.* „Isus“ [i] *Unele ms. omit* „cel mort“ [j] *Aproximativ 327g* [k] *Lit.* „măgar tânăr“

S-a aşezat pe el, după
15 cum este scris: „Nu* te teme, fiica
Sionului; iată, Împăratul tău vine
şezând pe mânzul unei măgăriţe“.
16 [a]Ucenicii Săi n-au* înţeles aces-
tea la început; dar**, când Isus a
fost glorificat, atunci şi-au† amin-
tit că aceste lucruri erau scrise
despre El şi că ei Îi făcuseră a-
17 cestea. Deci mulţimea care era cu
El mărturisea că[b] El îl chemase pe
Lazăr din mormânt şi el îl înviase
18 dintre morţi. Pentru aceasta L-a şi
întâmpinat mulţimea*, pentru că
19 a auzit că făcuse semnul acesta.
Fariseii au spus deci între ei: „Ve-
deţi* că nu vă foloseşte la nimic:
iată, lumea a plecat după El!“

Isus vorbeşte despre moartea Sa

20 Şi erau nişte* greci dintre cei
care** se suie ca să se închine la
21 sărbătoare; aceştia deci au venit
la Filip, cel care* era din Betsai-
da Galileii, şi l-au rugat, spunând:
„Domnule, dorim să-L vedem pe
22 Isus“. Filip ·a venit şi ·i-a spus lui
Andrei, şi Andrei şi Filip ·au venit
23 şi I-au spus[c] lui Isus. Dar Isus le-a
răspuns, zicând: „A* venit ceasul
ca să fie glorificat Fiul Omului.
24 Adevărat, adevărat vă spun: dacă
grăuntele* de grâu căzut în pă-
mânt nu moare, rămâne singur;
dar, dacă moare, aduce mult rod.
25 Cine* îşi iubeşte viaţa, o va pier-
de; şi cine îşi urăşte viaţa în lu-
mea aceasta, o va păstra pentru
26 viaţa eternă. Dacă Îmi slujeşte
cineva, să Mă urmeze; şi unde*
sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul
Meu. Şi[d], dacă cineva Îmi slujeş-
27 te, Tatăl îl va onora. Acum* su-
fletul Meu este tulburat. Şi ce
voi spune? «Tată, salvează-Mă
din ceasul acesta»? Dar** pentru
aceasta am venit la ceasul acesta.
28 Tată, glorifică Numele Tău!“ A
venit deci un glas din* cer: „*L*-am
şi glorificat şi din nou *Îl* voi
29 glorifica!“ Deci mulţimea care

15 *Zah. 9.9.
16 *Lc. 18.34. **Cap. 7.39. †Cap. 14.26.
18 *Vers. 11.
19 *Cap. 11.47; 11.48.
20 *Fap. 17.4. **1Imp.8.41; 8.42. Fap. 8.27.
21 *Cap. 1.44.
23 *Cap. 13.32; 17.1.
24 *1 Cor.15.36.
25 *Mt. 10.39; 16.25. Mc. 8.35. Lc. 9.24; 17.33.
26 *Cap. 14.3; 17.24. 1 Tes. 4.17.
27 *Mt. 26.38; 26.39. Lc. 12.50. Cap. 13.21. **Lc. 22.53. Cap. 18.37.
28 *Mt. 3.17.

stătea acolo şi care auzise spunea:
„A fost tunet“. Alţii spuneau: „Un
30 înger I-a vorbit!“ Isus a răspuns şi
a zis: „Nu pentru Mine a venit
31 glasul acesta*, ci pentru voi. Acum
este judecata lumii acesteia; acum
stăpânitorul* lumii acesteia va fi
32 aruncat afară. Şi Eu, când* voi fi
înălţat de pe pământ, îi voi atra-
33 ge pe** toţi la Mine“. Iar aceasta
o spunea* arătând cu ce moarte ur-
34 ma să moară. Mulţimea I-a răs-
puns: „Noi* am auzit din lege că
Hristosul rămâne pentru totdeau-
na; şi cum spui Tu că Fiul Omului
trebuie să fie înălţat? Cine
35 este Acesta, Fiul Omului?“ Isus
deci le-a spus: „Încă puţin timp
este* lumina printre[e] voi. Um-
blaţi** cât *timp* aveţi lumina, ca
să nu vă cuprindă[f] întunericul; şi
cine† umblă în întuneric nu ştie
36 încotro merge. Cât *timp* aveţi lu-
mina, credeţi în lumină, ca să fiţi
fii* ai luminii“. Isus a vorbit aces-
tea şi, plecând, S-a** ascuns de ei.

Necredinţa iudeilor

37 Şi, deşi El făcuse atâtea sem-
ne înaintea lor, nu credeau în
38 El, ca să fie împlinit cuvântul
profetului Isaia, pe care l-a zis:
„Doamne*, cine a crezut mărtu-
risirea noastră? şi cui i-a fost des-
39 coperit braţul Domnului?“ De
aceea nu puteau să creadă, pen-
40 tru că din nou Isaia a spus: „Le-a*
orbit ochii şi le-a împietrit inima,
ca să nu vadă cu ochii şi să nu
înţeleagă cu inima şi să nu se
41 întoarcă[g] şi să-i vindec“. Isaia a
spus acestea* când[h] a văzut
gloria Lui şi a vorbit despre El.
42 Totuşi, în adevăr, chiar dintre
mai-mari, mulţi au crezut în El;
dar, din cauza fariseilor*, nu
mărturiseau, ca să nu fie excluşi
43 din sinagogă; pentru că* au iubit
mai mult gloria oamenilor decât
gloria lui Dumnezeu.
44 Dar Isus a strigat şi a spus:

30 *Cap. 11.42.
31 *Mt. 12.29. Lc. 10.18. Cap. 14.30; 16.11. Fap. 26.18. 2 Cor. 4.4. Ef. 2.2; 6.12.
32 *Cap. 3.14; 8.28. **Rom.5.18. Ev. 2.9.
33 *Cap. 18.32.
34 *Ps. 89.36; 89.37; 110.4. Is. 9.7; 25.8. Ezec. 37.25. Dan. 2.44; 7.14,27. Mica 4.7.
35 *Cap. 1.9; 8.12; 9.5. Vers. 46. **Ier. 13.16. Ef. 5.8. †Cap. 11.10. 1 Ioan 2.11.
36 *Lc. 16.8. Ef. 5.8. 1 Tes. 5.5. 1Ioan 2.9-11 **Cap. 8.59; 11.54.
38 *Is. 53.1. Rom. 10.16.
40 *Is. 6.9,10. Mt. 13.14.
41 *Is. 6.1.
42 *Cap. 7.13; 9.22.
43 *Cap. 5.44.

[a] *Unele ms. ad.* „Şi“ [b] *Sau* „pentru că“; *alte ms.* „când“ [c] *Lit.* „spun“; *unele ms.* „şi din nou Andrei şi Filip Îi spun“; *alte ms.* „din nou Andrei vine, şi Filip, şi Îi spun“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms.* „cu“ [f] *Sau* „stăpânească“ [g] *La Dumnezeu* [h] *Unele ms.* „pentru că“

„Cine crede în Mine nu crede în
Mine, ci în Cel care M-a trimis
45 pe Mine. Şi cine* Mă vede pe
Mine, Îl vede pe Cel care M-a tri-
46 mis pe Mine. Eu* am venit *ca* lu-
mină în lume, pentru ca oricine
crede în Mine să nu rămână în în-
47 tuneric; şi dacă cineva aude cu-
vintele Mele şi nu le păzeşte[a], nu*
Eu îl judec; pentru că n-am** ve-
nit ca să judec lumea, ci ca să
48 mântuiesc lumea. Pe cine* Mă
respinge pe Mine şi nu primeşte
cuvintele Mele, are cine să-l jude-
ce: Cuvântul** pe care l-am spus,
acela îl va judeca în ziua de apoi.
49 Pentru că Eu* n-am vorbit de la
Mine Însumi, ci Tatăl, care M-a
trimis, El Însuşi Mi-a dat** po-
runcă ce să spun şi ce să vorbesc;
50 şi ştiu că porunca Lui este viaţă
eternă. Deci cele ce vorbesc Eu,
aşa vorbesc, cum Mi-a spus Tatăl“.

45 *Cap. 14.9.
46 *Cap. 3.19; 8.12; 9.5,39. Vers. 35,36.
47 *Cap. 5.45; 8.15,26. **Cap.3.17.
48 *Lc. 10.16. **Deut.18.19 Mc. 16.16.
49 *Cap. 8.38; 14.10. **Deut.18.18

Isus spală picioarele ucenicilor

13 Iar înainte* de sărbătoarea
Paştelui, Isus, ştiind că I-a** venit
ceasul ca să plece din lumea a-
ceasta la Tatăl, iubindu-i pe ai Săi,
care *erau* în lume, i-a iubit până
2 la capăt[b]. Şi, în timpul[c] cinei, după
ce diavolul* pusese deja în inima
lui Iuda, al lui Simon, Iscariotea-
3 nul, *gândul* să-L vândă, Isus[d],
ştiind că Tatăl* Îi dăduse toate
în mâini şi că** de la Dumnezeu
a ieşit şi la Dumnezeu Se duce,
4 ·S-a* ridicat de la cină şi ·*Şi*-a
pus deoparte hainele şi, luând un
5 ştergar, S-a încins. Apoi ·a turnat
apă în lighean şi a început să
spele picioarele ucenicilor şi să *le*
şteargă cu ştergarul cu care era
6 încins. ·A venit deci la Simon
Petru; şi[e] el[f] ·I-a spus: „Doamne,
Tu* să-mi speli mie picioarele?“
7 Isus a răspuns şi i-a zis: „Ce fac
Eu, tu nu ştii acum, dar vei înţele-
8 ge după acestea“. Petru ·I-a spus:
„Nicidecum nu-mi vei spăla pi-
cioarele, niciodată!“ Isus i-a răs-
puns: „Dacă* nu te spăl Eu, nu ai
9 parte cu Mine“. Simon Petru ·I-a
spus: „Doamne, nu numai pi-
cioarele mele, ci şi mâinile şi ca-
10 pul!“ Isus ·i-a spus: „Cine s-a
scăldat nu are nevoie să i se spele
decât picioarele[g], pentru că este
în totul curat; şi voi* sunteţi curaţi,
11 dar nu toţi“. Pentru că-*l* ştia* pe
cel care avea să-L vândă, de aceea
a spus: „Nu toţi sunteţi curaţi“.
12 Deci, după ce le-a spălat picioa-
rele şi Şi-a luat hainele, aşezân-
du-Se[h] din nou *la masă*, le-a spus:
13 „Înţelegeţi ce v-am făcut? Voi*
Mă numiţi «Învăţătorul» şi «Dom-
nul» şi bine ziceţi, pentru că sunt.
14 Deci*, dacă Eu, Domnul şi Învă-
ţătorul, v-am spălat picioarele, şi
voi sunteţi datori** să vă spălaţi
15 picioarele unii altora; căci v-am*
dat un exemplu, pentru ca, aşa
cum v-am făcut Eu, să faceţi şi
16 voi. Adevărat*, adevărat vă spun:
Nu este rob mai mare decât stă-
pânul său, nici trimis[i] mai mare de-
17 cât cel care l-a trimis. Dacă* ştiţi
acestea, fericiţi sunteţi dacă le veţi
18 face. Nu vorbesc despre voi toţi;
Eu *îi* ştiu pe cei pe care i-am ales;
ci, ca să se împlinească Scriptu-
ra: «Cel* care mănâncă pâinea cu
Mine şi-a ridicat călcâiul împo-
19 triva Mea». Vă spun de pe acum*,
mai înainte de a se împlini, pentru
ca, atunci când se va împlini, să
20 credeţi că Eu sunt. Adevărat*,
adevărat vă spun: Cel care pri-
meşte pe oricine voi trimite Eu,
pe Mine Mă primeşte; iar cine Mă
primeşte pe Mine, Îl primeşte pe
Cel care M-a trimis pe Mine“.

1 *Mt. 26.2. **Cap.12.23; 17.1,11.
2 *Lc. 22.3. Vers. 27.
3 *Mt. 11.27; 28.18. Cap. 3.35; 17.2. Fap. 2.36. 1 Cor. 15.27. Ev. 2.8. **Cap. 8.42; 16.28.
4 *Lc. 22.27. Filip. 2.7,8.
6 *Mt. 3.14.
8 *Cap. 3.5. 1 Cor. 6.11. Ef. 5.26. Tit 3.5. Ev. 10.22.
10 *Cap. 15.3.
11 *Cap. 6.64.
13 *Mt. 23.8,10. Lc. 6.46. 1 Cor. 8.6; 12.3. Filip. 2.11.
14 *Lc. 22.27. **Rom.12.10 Gal. 6.1,2. 1 Pet. 5.5.
15 *Mt. 11.29. Filip. 2.5. 1 Pet. 2.21. 1 Ioan 2.6.
16 *Mt. 10.24. Lc. 6.40. Cap. 15.20.
17 *Iac. 1.25.
18 *Ps. 41.9. Mt. 26.23.
19 *Cap. 14.29; 16.4.
20 *Mt. 10.40; 25.40. Lc. 10.16.

Descoperirea trădătorului (Mt. 26.21-25; Mc. 14.17-21; Lc. 22.21-23)

21 După ce a spus acestea, Isus
S-a* tulburat în duh şi a mărtu-
risit şi a spus: „Adevărat, adevă-
rat vă spun că unul** dintre voi
22 Mă va vinde“. Ucenicii se uitau[j]

21 *Cap. 12.27. **Fap. 1.17. 1 Ioan 2.19.

[a] *Unele ms.* „nu crede“ [b] *În mod deplin* [c] *Unele ms.* „La sfârşitul“ [d] *Unele ms.* „El“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „acesta“ [g] *Unele ms.* „nu are nevoie să se spele“ [h] *Unele ms.* „Şi-a luat hainele şi, aşezându-Se“ [i] *Gr.* „apostol“ [j] *Unele ms. ad.* „deci“

unii la alții, neînțelegând despre
23 *Cap. 19.26; 20.2; 21.7; 21.20,24.
23 cine ·vorbea. Și[a] la masă era cul-
cat* la sânul lui Isus unul dintre
ucenicii Săi, pe care-l iubea Isus.
24 Simon Petru deci ·i-a făcut semn[b]
să întrebe cine este acela despre care
25 vorbește. Iar el[c], plecându-se[d] pe
pieptul lui Isus, ·I-a spus: „Doamne,
26 cine este?“ Isus ·a răspuns: „Acela
este, căruia Eu, după ce voi înmuia
bucățica, i-o voi da“. Și[e], înmuind
bucățica, ·i-a dat-o lui Iuda, al lui
27 *Lc. 22.3. Cap. 6.70.
27 Simon, Iscarioteanul. Și, după*
bucățică, atunci a intrat Satan în el.
Isus ·i-a spus deci: „Ceea ce faci,
28 fă repede“. Dar nici unul dintre cei
care stăteau la masă n-a înțeles de
29 *Cap. 12.6.
29 ce i-a spus aceasta. Pentru că unii
gândeau că, fiindcă Iuda* avea pun-
ga, Isus ·îi spusese: „Cumpără
cele de care avem nevoie pentru
sărbătoare“, sau să dea ceva săra-
30 cilor. Deci, primind acela bucăți-
ca, îndată a ieșit. Și era noapte.

Porunca iubirii

31 *Cap. 12.23. **Cap. 14.13 1 Pet. 4.11.
32 *Cap. 17.1; 17.4-6. **Cap. 12.23
33 *Cap. 7.34; 8.21.
34 *Lev. 19.18. Cap.15.12,17 Ef. 5.2. 1 Tes. 4.9. Iac. 2.8. 1 Pet. 1.22. 1 Ioan 2.7,8; 3.11,23; 4.21.
35 *1 Ioan 2.5; 4.20.

31 Deci[a], când a ieșit el, Isus ·a
spus: „Acum* este glorificat Fiul
Omului și Dumnezeu** este glo-
32 rificat în El. Dacă* Dumnezeu
este glorificat în El[f], și Dumnezeu
Îl va glorifica în Sine Însuși și Îl
33 va glorifica îndată**. Copilașilor,
mai sunt puțin cu voi. Mă veți
căuta și*, așa cum le-am spus iu-
deilor: «Unde Mă duc Eu, voi nu
puteți veni», și vouă vă spun acum.
34 Vă dau o poruncă* nouă: să vă
iubiți unii pe alții; cum v-am iubit
Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe
35 alții. Prin aceasta* vor cunoaște
toți că Îmi sunteți ucenici, dacă
aveți dragoste unii față de alții“.

Înștiințarea lui Petru (Mt. 26.31-35; Mc. 14.27-31; Lc. 22.31-34)

36 *Cap. 21.18. 2 Pet. 1.14.

36 Simon Petru ·I-a spus: „Doam-
ne, unde Te duci?“ Isus i-a răs-
puns[g]: „Unde Mă duc Eu, tu
nu Mă poți urma acum, dar
37 mai târziu* Mă vei urma“. Petru
·I-a spus: „Doamne, de ce nu Te
pot urma acum? Eu îmi voi da
38 viața pentru Tine“. Isus a răspuns[h]:
„Tu îți vei da viața pentru Mine?
Adevărat, adevărat îți spun: Nici-
decum nu va cânta cocoșul[i] până
când nu Mă vei tăgădui de trei ori!

Casa Tatălui

1 *Vers. 27. Cap. 16.22; 16.23.
2 *Cap. 13.33; 13.36.
3 *Vers. 18,28 Fap. 1.11. **Cap.12.26; 17.24. 1 Tes. 4.17.

14 Să nu* vi se tulbure inima;
credeți în Dumnezeu, credeți
2 și în Mine. În casa Tatălui Meu
sunt multe locuințe. Dacă nu *ar fi*
așa, v-aș fi spus; pentru că[j]
Mă duc* să vă pregătesc un loc;
3 și, dacă Mă voi duce și vă
voi pregăti un loc, vin din nou*
și vă voi primi la Mine Însumi,
ca**, acolo unde sunt Eu, să fiți
4 și voi. Și știți unde Mă duc Eu
5 și știți calea[k]“. Toma ·I-a spus:
„Doamne, nu știm unde Te duci și
6 *Ev. 9.8. **Cap. 1.14; 8.32. †Cap. 1.4; 11.25. ††Cap. 10.9.
6 cum putem ști[l] calea?“ Isus
·i-a spus: „Eu sunt calea* și ade-
vărul** și viața†. Nimeni†† nu
vine la Tatăl decât prin Mine.
7 *Cap. 8.19.
7 Dacă* M-ați fi cunoscut pe Mi-
ne, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl
Meu; și de acum Îl cunoașteți
8 și L-ați văzut“. Filip ·I-a spus:
„Doamne, arată-ni-L pe Tatăl și ne
9 *Cap. 12.45. Col. 1.15. Ev. 1.3.
9 este de ajuns“. Isus ·i-a spus: „De
atâta timp sunt cu voi și nu M-ai
cunoscut, Filipe? Cine* M-a
văzut pe Mine L-a văzut pe Ta-
tăl; și cum spui tu: «Arată-ni-L pe
10 *Cap. 10.38; 17.21,23. Vers. 20. **Cap. 5.19; 7.16; 8.28; 12.49.
10 Tatăl»? Nu crezi că Eu* *sunt* în
Tatăl și Tatăl este în Mine? Cu-
vintele pe care Eu vi le spun
nu** le vorbesc de la Mine În-
sumi; ci Tatăl, care locuiește în
Mine, El face lucrările *acestea*.
11 *Cap. 5.36; 10.38.
11 Credeți-Mă că Eu *sunt* în Tatăl
și Tatăl în Mine; iar dacă nu,
credeți-Mă[m]* pentru lucrările
12 *Mt. 21.21. Mc. 16.17. Lc. 10.17.
12 acestea[n]. Adevărat*, adevărat
vă spun: Cine crede în Mine
va face și el lucrările pe care le

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „și îi zice: «Spune (*alte ms.* «Întreabă») cine este *cel* despre care vorbește»“ [c] *Unele ms. omit* „Iar“; *alte ms. omit* „el“; *alte ms. omit* „Iar el“ [d] *Unele ms. omit* „plecându-se“; *alte ms.* „plecându-se astfel“ [e] *Unele ms.* „Deci“ [f] *Unele ms. omit* „Dacă Dumnezeu este glorificat în El“ [g] *Unele ms.* „a răspuns“ [h] *Unele ms.* „i-a răspuns“; *lit.* „răspunde“ [i] *Lit.* „cocoș“ *(și la Ioan 18.27)* [j] *Unele ms. omit* „pentru că“ [k] *Unele ms.* „calea unde Mă duc Eu știți“ [l] *Unele ms.* „cum știm“ [m] *Unele ms.* „credeți“ [n] *Lit.* „datorită lucrărilor înseși“

13 *Mt. 7.7; 21.22. Mc. 11.24. Lc. 11.9. Cap.15.7,16; 16.23,24. Iac. 1.5. 1 Ioan 3.22; 5.14.

fac Eu; şi mai mari decât acestea
va face, pentru că Eu Mă duc la
13 Tatăl[a]. Şi* orice veţi cere în Nu-
mele Meu, aceea voi face, ca
Tatăl să fie glorificat în Fiul.
14 Dacă veţi cere ceva în Numele
Meu, Eu voi face.

Promisiunea privind Duhul Sfânt

15 *Vers. 21,23. Cap. 15.10; 15.14. 1 Ioan 5.3.
16 *Cap. 15.26; 16.7. Rom.8.15,26
17 *Cap. 16.13. 1 Ioan 4.6. **1Cor.2.14. †1 Ioan 2.27.
18 *Mt. 28.20.
19 *Cap. 16.16. **1Cor.15.20
20 *Cap. 10.38; 17.21,23,26. Vers. 10.
21 *1 Ioan 2.5; 5.3.
22 *Lc. 6.16.
23 *1 Ioan 2.24. Apoc. 3.20.
24 *Cap. 5.19; 5.38; 7.16; 8.28; 12.49.
26 *Lc. 24.49. Cap. 15.26; 16.7. **Cap. 2.22; 12.16; 16.13. 1 Ioan 2.20; 2.27.
27 *Filip. 4.7. Col. 3.15. **Vers. 1.
28 *Vers. 3,18. **Cap.16.16; 20.17.

15 Dacă* Mă iubiţi, ţineţi porun-
16 cile Mele. Şi Eu Îl voi ruga pe Ta-
tăl, şi vă va da un alt* Mângâie-
tor[b], ca să fie[c] cu voi pentru tot-
17 deauna, pe Duhul* adevărului,
pe** care lumea nu-L poate primi,
pentru că nu-L vede, nici nu-L cu-
noaşte; dar[d] voi Îl cunoaşteţi, pen-
tru că rămâne la voi şi† va fi în
18 voi. Nu* vă voi lăsa orfani: vin la
19 voi. Încă puţin şi lumea nu Mă ·va
mai vedea; dar voi* Mă ·veţi
vedea; pentru că** Eu trăiesc, şi
20 voi veţi trăi. În ziua aceea veţi cu-
noaşte că Eu* *sunt* în Tatăl Meu şi
21 voi în Mine şi Eu în voi. Cine* are
poruncile Mele şi le ţine, acela este
cel care Mă iubeşte; iar cine Mă
iubeşte pe Mine va fi iubit
de Tatăl Meu şi Eu îl voi iubi
22 şi Mă voi arăta lui“. Iuda*, nu
Iscarioteanul, ·I-a spus: „Doamne,
[e]cum se face că Te vei arăta nouă
23 şi nu lumii?“ Isus a răspuns şi i-a
zis: „Dacă Mă iubeşte cineva, va
păzi Cuvântul Meu şi Tatăl Meu
îl va iubi; şi Noi vom veni la el
24 şi* vom locui la el[f]. Cine nu Mă
iubeşte nu păzeşte cuvintele Mele;
şi Cuvântul* pe care-l auziţi nu
este al Meu, ci al Tatălui care M-a
25 trimis. V-am vorbit acestea, când
26 încă sunt cu voi. Dar Mângâ-
ietorul*, Duhul Sfânt, pe care-L va
trimite Tatăl în Numele Meu,
Acela vă** va învăţa toate şi vă
va aminti toate câte v-am
27 spus. Vă las pacea; vă dau pacea*
Mea: Eu nu vă dau cum dă lumea.
Să** nu vi se tulbure inima, nici
28 să nu se înspăimânte. Aţi auzit că
Eu v-am* spus: «Plec** şi vin la
voi». Dacă M-aţi fi iubit, v-aţi
fi bucurat că[g] Mă duc la Tatăl;
pentru că Tatăl[a]† este mai mare
29 decât Mine. Şi acum* v-am spus
mai înainte de a se împlini, pentru
ca, atunci când se va împlini, să
30 credeţi. Nu voi mai vorbi mult
cu voi, pentru că* vine stăpâni-
torul[h] lumii şi el nu are nimic
31 în Mine; dar ca să cunoască lu-
mea că Eu Îl iubesc pe Tatăl şi
cum* Mi-a poruncit Tatăl, aşa
fac. Ridicaţi-vă, să plecăm de aici!

28 †Cap. 5.18; 10.30. Filip. 2.6.
29 *Cap. 13.19; 16.4.
30 *Cap. 12.31; 16.11.
31 *Cap. 10.18. Filip. 2.8. Ev. 5.8.

Isus, viţa

15 Eu sunt viţa cea adevărată
2 şi Tatăl Meu este viticultorul. Pe
orice* mlădiţă în Mine care nu
aduce rod, o îndepărtează; şi pe
oricare aduce rod, o curăţă, ca să
3 aducă mai mult rod. Deja voi*
sunteţi curaţi, datorită Cuvântului
4 pe care vi l-am spus. Rămâneţi*
în Mine şi Eu în voi. După cum
mlădiţa nu poate aduce rod de la
sine, dacă nu rămâne în viţă, tot
aşa nici voi *nu puteţi aduce rod*,
5 dacă nu rămâneţi în Mine. Eu sunt
viţa, voi mlădiţele. Cine rămâne în
Mine şi Eu în el, acela aduce mult
rod*; pentru că fără Mine nu pu-
6 teţi face nimic. Dacă cineva nu ră-
mâne în Mine, este* aruncat afară
ca mlădiţa şi se usucă; şi *ei* le adu-
nă şi le aruncă[i] în foc[j] şi sunt arse.
7 Dacă rămâneţi în Mine şi cu-
vintele Mele rămân în voi, ce-
reţi orice* vreţi şi vi se va face.
8 În aceasta* este glorificat Tatăl
Meu: că aduceţi mult rod şi Îmi
veţi** fi ucenici.
9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl,
v-am iubit şi Eu pe voi. Rămâneţi
10 în dragostea Mea. Dacă* ţineţi
poruncile Mele, veţi rămâne în
dragostea Mea, aşa cum Eu am
ţinut poruncile Tatălui Meu şi
11 rămân în dragostea Lui. V-am
vorbit acestea pentru ca bucuria
Mea să fie[c] în voi şi bucuria*
voastră să fie deplină.

2 *Mt. 15.3.
3 *Cap. 13.10; 17.17. Ef. 5.26. 1 Pet. 1.22.
4 *Col. 1.23. 1 Ioan 2.6.
5 *Osea 14.8. Filip. 1.11; 4.13.
6 *Mt. 3.10; 7.19.
7 *Cap. 14.13; 14.14; 16.23. Vers. 16.
8 *Mt. 5.16. Filip. 1.11. **Cap. 8.31; 13.35.
10 *Cap. 14.15; 14.21,23.
11 *Cap. 16.24; 17.13. 1 Ioan 1.4.

[a] *Unele ms. ad.* „Meu“ [b] *Ajutor, Susţinător* [c] *Unele ms.* „să rămână“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms. ad.* „şi“ [f] *Lit.* „şi ne vom face locuinţă la el“ [g] *Unele ms. ad.* „am spus:“ [h] *Unele ms. ad.* „acestei“ [i] *Sau* „sunt strânse şi se aruncă“ [j] *Unele ms.* „focul“

Prietenii lui Isus

12 Aceasta* este porunca Mea:
să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am
13 iubit Eu. Nimeni nu are iubire*
mai mare decât aceasta, ca cineva
să-şi dea viaţa pentru prietenii săi.
14 Voi* sunteţi prietenii Mei, dacă
faceţi ceea ce Eu vă poruncesc.
15 Nu vă mai numesc robi, pentru
că robul nu ştie ce face stăpânul
său; ci v-am numit prieteni, pen-
tru că* toate câte am auzit de la
Tatăl Meu vi le-am făcut cunos-
16 cut. Nu* voi M-aţi ales pe Mine,
ci Eu v-am ales pe voi şi v-am**
rânduit ca voi să mergeţi şi să
aduceţi rod, şi rodul vostru să ră-
mână, pentru ca orice† veţi cere
de la Tatăl în Numele Meu, să
17 vă dea. Vă poruncesc acestea, ca
să vă iubiţi unii pe alţii.

12 *Cap. 13.34. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.11; 4.21.
13 *Cap. 10.11; 10.15. Rom. 5.7,8. Ef. 5.2. 1 Ioan 3.16.
14 *Mt. 26.50. Cap. 14.15; 14.23.
15 *Gen. 18.17. Cap. 17.26. Fap. 20.27.
16 *Cap. 6.70; 13.18. 1 Ioan 4.10; 4.19. **Mt. 28.19. Mc. 16.15. Col. 1.6. †Cap. 14.13. Vers. 7.

Ura din partea lumii

18 Dacă* vă urăşte lumea, ştiţi[a]
că pe Mine M-a urât mai înainte
19 decât pe voi. Dacă* aţi fi din
lume, lumea ar iubi ce este al ei;
dar, pentru că** nu sunteţi din
lume, ci Eu v-am ales din lume,
20 de aceea vă urăşte lumea. Amin-
tiţi-vă de cuvântul pe care vi l-am
spus Eu: «Nu* este rob mai mare
decât stăpânul său». Dacă** M-au
persecutat pe Mine, şi pe voi vă
vor persecuta; dacă au păzit
cuvântul Meu, şi pe al vostru îl
21 vor păzi. Dar* vă vor face toate
acestea din cauza Numelui Meu,
pentru că *ei* nu-L cunosc pe Cel care
22 M-a trimis. Dacă* n-aş fi venit şi
nu le-aş fi vorbit, nu ar avea pă-
cat; dar** acum nu au dezvino-
23 văţire pentru păcatul lor. Cine*
Mă urăşte pe Mine, Îl urăşte şi pe
24 Tatăl Meu. Dacă n-aş fi făcut în-
tre ei lucrări* pe care nimeni altul
nu le-a făcut, nu ar avea păcat;
dar acum M-au şi văzut şi M-au
urât, şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25 Ci *aceasta este* ca să se îm-
plinească cuvântul scris în legea
26 lor: «M-au* urât fără temei». Când*
va veni Mângâietorul, pe care
Eu vi-L voi trimite de la Tatăl,
Duhul adevărului, care iese de la
Tatăl, Acela** va mărturisi despre
27 Mine. Şi* mărturisiţi şi voi, pentru
că de** la început sunteţi cu Mine.

18 *1 Ioan 3.1; 3.13.
19 *1 Ioan 4.5. **Cap. 17.14
20 *Mt. 10.24. Lc. 6.40. Cap. 13.16. **Ezec. 3.7.
21 *Mt. 10.22; 24.9. Cap. 16.3.
22 *Cap. 9.41. **Rom. 1.20. Iac. 4.17.
23 *1 Ioan 2.23.
24 *Cap. 3.2; 7.31; 9.32.
25 *Ps. 35.19; 69.4.
26 *Lc. 24.49. Cap. 14.17; 14.26; 16.7,13. **Fap. 2.23. 1 Ioan 5.7.
27 *Lc. 24.48. Fap. 1.8,22; 2.32; 3.15; 4.20,33;5.32; 10.39; 13.31. 1 Pet. 5.1. 2 Pet. 1.16. **Lc. 1.2. 1 Ioan 1.1,2.

Persecutarea ucenicilor (Mt. 24.9-10; Lc. 21.16-19)

16 V-am spus acestea, ca să* nu
2 vă poticniţi. Vă vor* exclude din
sinagogi; ba vine un ceas când
oricine** vă ·va ucide va gândi că
face slujbă pentru Dumnezeu.
3 Şi[b] vor face acestea* pentru că
n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici
4 pe Mine. Dar v-am spus acestea*
pentru ca, atunci când le[c] va veni
ceasul, să vă amintiţi de ele[c], că
Eu vi le-am spus[d]. Dar nu** v-am
spus acestea de la început, pen-
tru că eram cu voi.

1 *Mt. 11.6; 24.10; 26.31.
2 *Cap. 9.22; 9.34; 12.42. **Fap. 8.1; 9.1; 26.9-11.
3 *Cap. 15.21. Rom. 10.2. 1 Cor. 2.8. 1 Tim. 1.13.
4 *Cap. 13.19; 14.29. **Mt. 9.15.

Lucrarea Mângâietorului

5 Dar acum Mă* duc la Cel care
M-a trimis şi nimeni dintre voi nu
Mă întreabă: «Unde Te duci?»
6 Dar, pentru că v-am vorbit aces-
tea, întristarea* v-a umplut inima.
7 Dar Eu vă spun adevărul: Vă este
de folos ca Eu să Mă duc; pentru
că, dacă nu Mă voi duce, Mân-
gâietorul* nu va veni la voi; dar,
dacă** Mă voi duce, vi-L voi tri-
8 mite. Şi, când va veni Acela, va
convinge[e] lumea de păcat şi de
9 dreptate şi de judecată: de* păcat,
10 pentru că ei nu cred în Mine; de
dreptate*, pentru că** Mă duc la
11 Tatăl[f] şi nu Mă mai vedeţi; şi
de* judecată, pentru că stăpâni-
torul** acestei lumi este judecat.
12 Am încă multe să vă spun, dar*
13 nu le puteţi purta acum. Dar, când
va veni Acela, Duhul* adevăru-
lui, El vă va** călăuzi în tot[c] ade-
vărul; pentru că nu va vorbi de la
Sine Însuşi, ci va vorbi ce va auzi
şi vă va face cunoscut cele viitoa-
14 re. Acela Mă va glorifica, pentru
că va primi din *ce este* al Meu şi
15 vă va face cunoscut. Tot* ce are
Tatăl este al Meu; de aceea am
spus că va primi[g] din *ce este* al
16 Meu şi vă va face cunoscut. Pu-
ţin* *timp*, şi nu Mă *mai* vedeţi; şi

5 *Cap. 7.33; 13.3; 14.28.
6 *Cap. 14.1.
7 *Cap. 7.39; 14.16,26; 15.26. **Fap. 2.33. Ef. 4.8.
9 *Fap. 2. 22-38.
10 *Fap. 2.32. **Cap. 3.14; 12.32.
11 *Fap. 26.18. **Lc. 10.18. Cap. 12.31. Ef. 2.2. Col. 2.15. Ev. 2.14.
12 *Mc. 4.33. 1 Cor. 3.2. Ev. 5.12.
13 *Cap. 14.17; 15.26. **Cap.14.26. 1 Ioan 2.20; 2.27.
15 *Mt. 11.27. Cap. 3.35; 13.3; 17.10.
16 *Cap. 7.33; 13.33; 14.19.

[a] *Sau* „să ştiţi“ [b] *Unele ms. ad.* „vă“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „că Eu v-am spus“ [e] *Sau* „va conştientiza“ [f] *Unele ms. ad.* „Meu“ [g] *Unele ms.* „primeşte“

din nou puțin *timp*, și Mă veți
vedea, pentru că** Eu Mă duc la
17 Tatăl[a]“. Deci *unii* dintre ucenicii
Săi au spus unii către alții: „Ce
este aceasta ce ne spune: «Puțin
timp, și nu Mă *mai* vedeți; și din
nou puțin *timp* și Mă veți vedea»?
și: «Pentru că Eu[b] Mă duc la Ta-
18 tăl»?“ Spuneau deci: „Ce este a-
ceasta ce spune: «Puțin *timp*»? Nu
19 știm ce vorbește“. Isus a cunoscut
deci[b] că voiau să-L întrebe și le-a
spus: „Despre aceasta vă întrebați
între voi, că am spus: «Puțin *timp*,
și nu Mă *mai* vedeți; și din nou pu-
20 țin *timp*, și Mă veți vedea»? Ade-
vărat, adevărat vă spun că voi
veți plânge și vă veți jeli, iar lu-
mea se va bucura; și voi[c] vă veți în-
trista, dar întristarea voastră se va
21 schimba în bucurie. Femeia*, când
naște, se întristează, pentru că i-a
venit ceasul; dar, după ce a născut
copilul, nu-și mai aduce aminte de
necaz, pentru bucuria că s-a năs-
22 cut *un* om în lume. Și voi deci* sun-
teți, în adevăr, întristați acum; dar
vă voi vedea din nou și inima
voastră se** va bucura și nimeni nu
va lua de la voi bucuria voastră.
23 Și, în ziua aceea, nu Mă veți între-
ba nimic. Adevărat*, adevărat vă
spun: Orice veți cere de la Tatăl în
24 Numele Meu, vă va da[d]. Până
acum n-ați cerut nimic în Numele
Meu: cereți și veți primi, pentru
ca* bucuria voastră să fie deplină.
25 V-am spus acestea în asemănări;
vine[e] ceasul când nu vă voi mai
vorbi în asemănări, ci vă voi face
26 cunoscut deschis despre Tatăl. În
ziua aceea veți cere în Numele
Meu; și nu vă spun că Eu Îl voi ru-
27 ga pe Tatăl pentru voi, pentru că*
Tatăl Însuși vă iubește, pentru că voi
M-ați iubit și ați** crezut că Eu
28 am ieșit de la Dumnezeu. Am ie-
șit* de la Tatăl și am venit în lu-
me; din nou las lumea și Mă duc

16 **Cap. 13.3.
21 *Is. 26.17.
22 *Vers. 6. **Lc. 24.41; 24.52. Cap. 14.1,27; 20.20. Fap. 2.46; 13.52. 1 Pet. 1.8.
23 *Mt. 7.7. Cap. 14.13; 15.16.
24 *Cap. 15.11.
27 *Cap. 14.21; 14.23. **Cap. 3.13; 17.8.
28 *Cap. 13.3.

29 la Tatăl“. Ucenicii Săi I-au spus[f]:
„Iată, acum vorbești deschis și nu
30 spui nici o asemănare. Acum știm
că* știi toate și că nu ai nevoie
să Te întrebe cineva; de aceea cre-
dem că ai ieșit de la Dumnezeu“.
31 Isus le-a răspuns: „Acum credeți?
32 Iată*, vine ceasul, și acum[b] a ve-
nit, ca să fiți risipiți fiecare** la
ale lui și pe Mine să Mă lăsați
singur; dar† nu sunt singur, pentru
33 că Tatăl este cu Mine. V-am spus
acestea ca să aveți pace* în Mine.
În** lume aveți[g] necaz, dar† în-
drăzniți: Eu am învins†† lumea“.

Rugăciunea lui Isus

17 Isus a vorbit acestea și Și-a
ridicat ochii spre cer și a spus:
„Tată, a* venit ceasul! Glorifică-L
pe Fiul Tău, ca[h] Fiul Tău să Te
2 glorifice pe Tine, după cum* I-ai
dat autoritate peste orice făptură[i],
ca să dea viață eternă tuturor ace-
3 lora pe** care Tu i-ai dat Lui. Și
aceasta este viața* eternă, să Te
cunoască pe Tine, singurul** Dum-
nezeu adevărat, și pe Isus Hristos
4 pe care† L-ai trimis Tu. Eu* Te-am
glorificat pe pământ, am** sfâr-
șit[j] lucrarea pe care† Mi-ai dat-o
5 s-o fac; și acum glorifică-Mă Tu,
Tată, la Tine Însuți, cu gloria pe*
care o aveam la Tine mai înainte de
6 a fi lumea. Am* făcut cunoscut
Numele Tău oamenilor pe care**
Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau
și Mie Mi i-ai dat și au păzit Cu-
7 vântul Tău. Acum au cunoscut că
toate câte Mi-ai dat sunt de la Ti-
8 ne; pentru că le-am dat cuvintele
pe care* Mi le-ai dat Tu, și ei *le*-au
primit și au cunoscut cu adevărat
că de la Tine am ieșit și** au cre-
9 zut că Tu M-ai trimis. Eu pentru
ei cer; nu* cer pentru lume, ci pen-
tru aceia pe care Mi i-ai dat, pen-
10 tru că sunt ai Tăi (și toate ale Mele
sunt ale Tale și ale Tale* *sunt* ale
Mele) și Eu sunt glorificat în ei.
11 Și Eu* nu mai sunt în lume, dar

30 *Cap.21.17.
32 *Mt. 26.31. Mc. 14.27. **Cap. 20.10 †Cap. 8.29; 14.10,11.
33 *Is. 9.6. Cap. 14.27. Rom. 5.1. Ef. 2.14. Col. 1.20. **Cap. 15. 19-21. 2 Tim. 3.12. †Cap. 14.1. ††Rom. 8.37. 1 Ioan 4.4; 5.4.
1 *Cap. 12.23; 13.32.
2 *Dan. 7.14. Mt. 11.27; 28.18. Cap. 3.35; 5.27. 1 Cor. 15.25; 15.27. Filip. 2.10. Ev. 2.8. **Cap. 6.37.
3 *Is. 53.11. Ier. 9.24. **1 Cor. 8.4. 1 Tes. 1.9. †Cap. 3.34; 5.36,37; 6.29,57; 7.29; 10.36; 11.42.
4 *Cap. 13.31; 14.13. **Cap. 4.34; 5.36; 9.3; 19.30. †Cap. 14.31; 15.10.
5 *Cap. 1.1,2; 10.30; 14.9. Filip. 2.6. Col. 1.15,17. Ev. 1.3,10.
6 *Ps. 22.22. Vers. 26. **Cap. 6.37; 6.39; 10.29; 15.19.
8 *Cap. 8.28; 12.49; 14.10. **Cap. 16.27
9 *1 Ioan 5.19.
10 *Cap. 16.15.
11 *Cap. 13.1; 16.28.

[a] *Unele ms. omit* „pentru că Eu Mă duc la Tatăl“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. ad.* „în adevăr“ [d] *Unele ms.* „Orice veți cere de la Tatăl, vă va da în Numele Meu“ [e] *Unele ms.* „dar vine“ [f] *Lit.* „Îi spun“; *unele ms.* „spun“ [g] *Unele ms.* „veți avea“ [h] *Unele ms. ad.* „și“ [i] *Lit.* „carne“ [j] *Unele ms.* „sfârșind“

acestia sunt în lume, şi Eu vin
la Tine. Sfinte Tată, păzeşte[a]**
în Numele Tău pe aceia pe care
Mi i-ai dat, ca să fie una ca† Noi.
12 Când eram cu ei[b], îi păzeam[c] Eu în
Numele Tău; pe aceia pe care Mi
i-ai dat[d], i-am* păzit şi** nici unul
dintre ei n-a pierit, decât†
fiul pieirii, ca†† să se împlinească
13 Scriptura. Dar acum vin la Tine. Şi
vorbesc acestea în lume, ca ei să
aibă bucuria Mea deplină în
14 ei. Eu le-am* dat Cuvântul Tău
şi** lumea i-a urât, pentru că ei
nu sunt din lume, după cum† Eu
15 nu sunt din lume. Nu cer să-i
iei din lume, ci să-i* păzeşti
16 de *cel* rău. Ei nu sunt din lume,
după cum Eu nu sunt din lume.
17 Sfinţeşte-i* în adevărul Tău[e]:
Cuvântul** Tău este adevărul.
18 Cum* M-ai trimis pe Mine în
lume, şi Eu i-am trimis pe ei în
19 lume; şi* pentru ei Eu Mă sfin-
ţesc pe Mine Însumi, ca şi ei să
20 fie sfinţiţi în adevăr. Şi nu cer
numai pentru aceştia, ci şi pentru
cei care vor crede[f] în Mine prin cu-
21 vântul lor; pentru ca* toţi să fie una,
după cum Tu**, Tată, *eşti* în Mine
şi Eu în Tine; ca şi ei să fie una[e] în
Noi, ca lumea să creadă că Tu M-ai
22 trimis. Şi Eu le-am dat gloria pe care
Mi-ai dat-o Tu, pentru ca* ei să
23 fie una, cum Noi suntem una: Eu
în ei şi Tu în Mine; pentru ca* ei să
fie *făcuţi* desăvârşiţi spre *a fi* una,
ca[g] să cunoască lumea că Tu
M-ai trimis şi că i-ai iubit, cum
24 M-ai iubit pe Mine. Tată*, doresc
ca aceia pe care Mi i-ai dat Tu să
fie şi ei cu Mine unde sunt Eu, ca
să privească gloria Mea pe care
Mi-ai dat-o Tu, pentru că** M-ai
iubit mai înainte de întemeierea
25 lumii. Tată drept, lumea[h]* nu
Te-a cunoscut, dar Eu** Te-am
cunoscut şi aceştia† au cunoscut
26 că Tu M-ai trimis. Şi* le-am făcut
cunoscut Numele Tău şi *Îl* voi face
cunoscut, ca dragostea cu** care M-ai
iubit Tu să fie în ei şi Eu în ei“.

11 **1 Pet. 1.5. Iuda 1. †Cap. 10.30.
12 *Cap. 6.39; 10.28. Ev. 2.13. **Cap. 18.9. 1 Ioan 2.19. †Cap. 6.70; 13.18. ††Ps. 109.8. Fap. 1.20.
14 *Vers. 8. **Cap.15.18; 15.19. 1 Ioan 3.13. †Cap. 8.23.
15 *Mt. 6.13. Gal. 1.4. 2 Tes. 3.3. 1 Ioan 5.18.
17 *Cap. 15.3. Fap. 15.9. Ef. 5.26. 1 Pet. 1.22. **2Sam.7.28 Ps. 119.142; 119.151.
18 *Cap. 20.21.
19 *1 Cor. 1.2; 1.30. 1 Tes. 4.7. Ev. 10.10.
21 *Cap. 10.16. Rom. 12.5. Gal. 3.28. **Cap.10.38; 14.11.
22 *Cap. 14.20. 1 Ioan 1.3; 3.24.
23 *Col. 3.14.
24 *Cap. 12.26; 14.3. 1 Tes. 4.17. **Vers. 5.
25 *Cap. 15.21; 16.3. **Cap. 7.29; 8.55; 10.15. †Cap. 16.27.
26 *Cap.15.15. Vers. 6. **Cap.15.9.

Arestarea lui Isus (Mt. 26.47-56; Mc. 14.43-50; Lc. 22.47-53)

(18) După ce a spus aceste lucruri,
Isus a* ieşit împreună cu ucenicii
Săi dincolo de pârâul** Chedron,
unde era o grădină, în care au intrat
2 El şi ucenicii Săi. Şi Iuda, care Îl
vindea, ştia şi el locul, pentru că*
Isus fusese deseori acolo împreună
3 cu ucenicii Săi. Iuda deci*, după ce
a luat ceata ostaşilor şi slujitori de
la preoţii de seamă şi de la farisei,
·a venit acolo cu felinare şi cu fă-
4 clii[i] şi cu arme. Isus deci, ştiind
toate cele care urmau să vină asu-
pra Lui, a ieşit înainte şi le-a spus:
5 „Pe cine căutaţi?“ Ei I-au răspuns:
„Pe Isus din Nazaret“. Isus[e] ·le-a
spus: „Eu sunt[j]!“ Şi Iuda, care-L
6 vindea, stătea şi el cu ei. Deci,
când le-a spus: „Eu sunt!“, s-au dat
7 înapoi şi au căzut la pământ. Din
nou deci i-a întrebat: „Pe cine
căutaţi?“ Şi ei au spus: „Pe Isus
8 din Nazaret“. Isus a răspuns:
„V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă
Mă căutaţi pe Mine, lăsaţi-i pe
9 aceştia să se ducă“, pentru ca să
se împlinească cuvântul pe care-l
spusese: „N-am pierdut pe* nici
unul din cei pe care Mi i-ai dat
10 Tu“. Simon Petru* deci, având sa-
bie, a scos-o şi l-a lovit pe robul
marelui preot şi i-a tăiat urechea
11 dreaptă; şi numele robului era
Malhus. Isus i-a spus deci lui Petru:
„Pune[k] sabia în teacă. Paharul* pe
care Mi l-a dat Tatăl, să nu-l beau?“

Isus înaintea lui Ana şi Caiafa (Mt. 26.57-70; Mc. 14.53-68; Lc. 22.63-71)

12 Deci ceata ostaşilor şi coman-
dantul[l] şi slujitorii iudeilor L-au apu-
13 cat pe Isus şi L-au legat. Şi L-au
dus întâi la Ana*, pentru că era so-
crul lui Caiafa, care era mare preot
14 în anul acela. Iar* Caiafa era cel care
îi sfătuise pe iudei că este de folos să
moară[m] un singur om pentru popor.

1 *Mt. 26.36. Mc. 14.32. Lc. 22.39. **2Sam.15.23
2 *Lc. 21.37.
3 *Fap. 1.16.
9 *Cap. 17.12.
10 *Mt. 26.51. Mc. 14.47. Lc. 22.49,50.
11 *Mt. 20.22; 26.39,42.
13 *Lc. 3.2.
14 *Cap. 11.50.

[a] *Sau* „păstrează“ [b] *Unele ms. ad.* „în lume“ [c] *Sau* „îi păstram“ [d] *Unele ms.* „îi păzeam Eu, în Numele Tău, pe care Mi l-ai dat, şi“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „cred“ [g] *Unele ms.* „şi ca“ [h] *Unele ms.* „şi lumea“; *alte ms.* „Iar lumea, Tată drept“ [i] *Unele ms.* „cu făclii şi cu felinare“ [j] *Unele ms. ad.* „Isus“, *omiţând la început* [k] *Unele ms.* „Pune-ţi“ [l] *Comandant peste o mie de oameni* [m] *Unele ms.* „să piară“

15 Şi Simon Petru şi celălalt ucenic
Îl urmau pe Isus. Iar ucenicul ace-
la îi era cunoscut marelui preot şi
a intrat cu Isus în curtea[a] marelui
16 *Mt. 26.69. Mc. 14.66. Lc. 22.54.
16 preot. Iar Petru* stătea afară, la
uşă. Deci celălalt ucenic, care îi era
cunoscut marelui preot, a ieşit
şi i-a vorbit portăresei şi l-a adus
17 pe Petru înăuntru. Servitoarea,
portăreasa, ·i-a spus deci lui Pe-
tru: „Nu eşti şi tu dintre ucenicii O-
mului acestuia?“ El ·a spus: „Nu
18 sunt“. Iar robii şi slujitorii, după
ce făcuseră jăratic (pentru că era
frig), stăteau şi se încălzeau; Pe-
tru dar stătea[b] cu ei şi se încălzea.
19 Atunci marele preot L-a întrebat pe
Isus despre ucenicii Săi şi despre
20 *Mt. 26.55. Lc. 4.15. Cap. 7.14; 7.26,28; 8.2.
20 învăţătura Lui. Isus i-a răspuns:
„Eu* am vorbit deschis lumii; Eu
întotdeauna *i*-am învăţat în sina-
gogă şi în templu[c], unde se adună
întotdeauna[d] iudeii, şi n-am vor-
21 bit nimic în ascuns. De ce Mă
întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei
care au auzit ce le-am vorbit; iată,
22 *Ier. 20.2. Fap. 23.2.
22 aceştia ştiu ce am spus Eu“. Iar
când a spus acestea, unul dintre
slujitorii care stăteau acolo L-a
lovit cu palma[e]* pe Isus[f], spunând:
„Aşa răspunzi marelui preot?“
23 Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit
rău, mărturiseşte despre răul *aces-*
ta; iar dacă *am vorbit* bine, de
24 ce Mă loveşti?“ [g]Ana L-a trimis
legat la Caiafa, marele preot.

Tăgăduirea lui Petru (Mt. 26.69-75; Mc.14.66-72; Lc. 22.54-62)

25 Şi Simon Petru stătea şi se încăl-
zea. I-au spus deci: „Nu eşti şi tu
dintre ucenicii Săi?“ El a tăgăduit
26 şi a spus: „Nu sunt“. Unul dintre
robii marelui preot, care era rudă cu
27 *Mt. 26.74. Mc. 14.72. Lc. 22.60. Cap. 13.38.
cel căruia Petru îi tăiase urechea, ·a
spus: „Nu te-am văzut eu în grădină
27 cu El?“ Din nou deci Petru a tă-
găduit; şi îndată* a cântat cocoşul.

Isus înaintea lui Pilat (Mt. 27.11-31; Mc.15.1-20; Lc. 23.1-5; 23.13-25)

28 *Mt. 27.2. Fap. 3.13. **Fap.10.28; 11.3.
28 Ei ·L-au dus* deci pe Isus de la
Caiafa în pretoriu; şi era dis-de-
dimineaţă. Şi ei** nu au intrat în
pretoriu, ca să nu se întineze, ci[h]
29 să mănânce paştele. Pilat a ieşit
deci afară[i] la ei şi a spus: „Ce acu-
zaţie aduceţi împotriva Omului
30 acestuia?“ Ei au răspuns şi i-au
zis: „Dacă Acesta n-ar fi fost un
răufăcător, nu L-am fi dat *în mâi-*
31 *nile tale*“. Pilat deci le-a spus:
„Luaţi-L voi şi judecaţi-L după
legea voastră“. Iudeii deci i-au
spus: „Nouă nu ne este permis să
32 omorâm pe nimeni“, ca* să se
32 *Mt. 20.19. Cap. 12.32; 12.33.
împlinească cuvântul lui Isus pe
care-l spusese, arătând cu ce
33 moarte avea El să moară. Pilat*
33 *Mt. 27.11.
deci a intrat din nou în pretoriu şi
L-a chemat pe Isus şi I-a spus:
34 „Eşti Tu Împăratul iudeilor?“ Isus
i-a răspuns[j]: „De la tine însuţi spui
aceasta, sau alţii ţi-au spus-*o* de-
35 spre Mine?“ Pilat a răspuns: „Oare
sunt eu iudeu? Naţiunea Ta şi
preoţii de seamă mi Te-au pre-
36 dat: ce ai făcut?“ Isus a răspuns*:
36 *1 Tim. 6.13. **Dan. 2.44; 7.14. Lc. 12.14. Cap. 6.15; 8.15. †Cap. 8.47. 1 Ioan 3.19; 4.6.
„Împărăţia** Mea nu este din lu-
mea aceasta; dacă Împărăţia Mea
ar fi fost din lumea aceasta, slu-
jitorii Mei ar fi luptat ca să nu
fiu predat iudeilor; dar acum
Împărăţia Mea nu este† de aici“.
37 Pilat deci I-a spus: „Atunci, eşti
Tu Împărat?“ Isus a răspuns: „Tu
zici că Eu sunt Împărat. Eu pen-
tru aceasta M-am născut şi pen-
tru aceasta am venit în lume, ca
să mărturisesc pentru adevăr.
Oricine[k] este din adevăr ascultă
38 glasul Meu“. Pilat ·I-a spus: „Ce
38 *Mt. 27.24. Lc. 23.4. Cap. 19.4,6.
este adevărul?“ Şi, spunând a-
ceasta, din nou a ieşit la iudei
şi ·le-a spus: „Eu* nu găsesc nici
39 o vină în El. Dar* voi aveţi un obi-
39 *Mt. 27.15. Mc. 15.6. Lc. 23.17.
cei ca, de Paşti, să vă eliberez
pe unul; vreţi deci să vi-L eli-
berez pe Împăratul iudeilor?“
40 Toţi deci au strigat din nou, spu-
40 *Fap. 3.14. **Lc. 23.19.
nând*: „Nu pe Acesta, ci pe Ba-
raba!“ Iar Baraba** era un tâlhar.

---

[a] *Curtea palatului* [b] *Unele ms.* „stătea dar şi Petru“ [c] *Gr.* „hieron“ [d] *Unele ms.* „toţi“ [e] *Sau* „cu nuiaua“ [f] *Sau* „I-a dat o palmă lui Isus“ [g] *Unele ms. ad.* „Atunci“ [h] *Unele ms. ad.* „ca“ [i] *Unele ms. omit* „afară“ [j] *Unele ms.* „a răspuns“ [k] *Lit.* „Oricine care“

19 Atunci* deci Pilat L-a luat pe
2 Isus şi *L*-a biciuit. Şi ostaşii, împletind
o cunună de spini, I-au
pus-*o* pe cap şi L-au îmbrăcat cu
3 o haină de purpură şi veneau la
El[a] şi spuneau: „Salutare[b], Împăratul
iudeilor!“ Şi-L loveau cu
4 palmele[c]. Şi[d] Pilat a ieşit din nou
afară şi ·le-a spus: „Iată, vi-L aduc
afară, ca* să ştiţi că nu găsesc
5 nici o vină în El“. (Isus deci a ieşit
afară, purtând cununa de spini şi
haina de purpură.) Şi *Pilat* ·le-a
6 spus: „Iată Omul!“ Când L-au
văzut deci preoţii de seamă şi slujitorii,
au strigat, spunând: „Răstigneşte!
Răstigneşte-L![e]“ Pilat
·le-a spus*: „Luaţi-L voi şi răstigniţi-*L*,
pentru că eu nu găsesc
7 vină în El“. Iudeii i-au răspuns:
„Noi avem o lege* şi, după legea
noastră[f], El trebuie să moară,
pentru că S-a** făcut pe Sine
Însuşi Fiu al lui Dumnezeu“.
8 Deci, când a auzit Pilat acest cu-
9 vânt, mai mult s-a temut şi a intrat
din nou în pretoriu, şi ·I-a
spus lui Isus: „De unde eşti Tu?“
Dar* Isus nu i-a dat nici un răs-
10 puns. Pilat deci[g] ·I-a spus: „Mie
nu-mi vorbeşti? Nu ştii că am autoritate[h]
să Te eliberez[i] şi am au-
11 toritate să Te răstignesc?“ Isus a
răspuns[j]: „N-ai* avea nici o autoritate
asupra Mea, dacă nu ţi-ar fi
fost dată de sus. De aceea, cel care
M-a predat ţie are mai mare pă-
12 cat“. De atunci Pilat căuta să-L
elibereze; dar iudeii strigau, spunând:
„Dacă* Îl eliberezi pe
Acesta, nu eşti prieten al Cezarului.
Oricine** se face pe sine împărat
13 este împotriva Cezarului“. Deci
Pilat, auzind cuvintele acestea[k], L-a
dus afară pe Isus şi s-a aşezat pe
scaunul[l] de judecată, în locul numit
„Pardosit cu pietre“, iar în
14 evreieşte: „Gabata“. (Şi era* Pregătirea
Paştelui; era[m] cam pe la
ceasul al şaselea.) Şi *Pilat* ·le-a
spus iudeilor: „Iată Împăratul vos-
15 tru!“ Dar ei au strigat: „Ia-*L*, ia-*L*,
răstigneşte-L!“ Pilat ·le-a spus:
„Să-L răstignesc pe Împăratul vostru?“
Preoţii de seamă au răspuns:
„Nu avem* împărat decât pe Ce-
16 zarul!“ Atunci* deci L-a dat *în
mâinile* lor[n], ca să fie răstignit. Şi
L-au luat pe Isus şi L-au dus[o].

Răstignirea lui Isus (Mt. 27.32-50; Mc. 15.21-37; Lc. 23.26-49)

17 Şi, purtându-Şi crucea, El a*
ieşit la locul numit „al Căpăţânii“,
care în evreieşte se numeşte
18 „Golgota“, unde L-au răstignit,
şi cu El pe alţi doi, de o parte şi
19 de alta, şi în mijloc pe Isus. Şi
Pilat* a scris şi un titlu şi l-a pus
pe cruce. Şi era scris: „Isus din
Nazaret, Împăratul iudeilor“.
20 Deci mulţi dintre iudei au citit
acest titlu, pentru că locul unde a
fost răstignit Isus era aproape de
cetate[p]; şi era scris în evreieşte,
21 în greceşte, în latineşte[q]. Preoţii
de seamă ai iudeilor i-au spus
deci lui Pilat: „Nu scrie: «Împăratul
iudeilor», ci *scrie* că Acela a
spus: «Sunt Împărat al iudeilor»“.
22 Pilat a răspuns: „Ce am scris, am
23 scris“. Ostaşii* deci, după ce L-au
răstignit pe Isus, au luat hainele Lui
şi le-au făcut patru părţi: fiecărui
ostaş o parte, şi cămaşa; iar cămaşa
era fără cusătură, ţesută în în-
24 tregime de sus *până jos*. Au spus
deci între ei: „Să n-o sfâşiem, ci să
aruncăm sorţi pentru ea, a cui să
fie“; aceasta, ca să se împlinească
Scriptura, care zice[r]: „Şi-au împărţit*
hainele Mele între ei şi pentru
cămaşa Mea au aruncat sorţ“.
Ostaşii deci au făcut aceste lucruri.
25 Iar lângă* crucea lui Isus

1 *Mt. 20.19; 27.26. Mc. 15.15. Lc. 18.33.
4 *Cap. 18.38.
6 *Fap. 3.13.
7 *Lev. 24.16. **Mt. 26.65. Cap. 5.18; 10.33.
9 *Is. 53.7. Mt. 27.12,14.
11 *Lc. 22.53. Cap. 7.30.
12 *Lc. 23.2. **Fap. 17.7.
14 *Mt. 27.62.
15 *Gen. 49.10.
16 *Mt. 27.26; 27.31. Mc. 15.15. Lc. 23.25.
17 *Num. 15.36 Ev. 13.12.
19 *Mt. 27.37. Mc. 15.26. Lc. 23.38.
23 *Mt. 27.35. Mc. 15.24. Lc. 23.34.
24 *Ps. 22.18.
25 *Mt. 27.55. Mc. 15.40. Lc. 23.49.

[a] *Unele ms. omit* „şi veneau la El“ [b] *Lit.* „Bucură-Te“, *formulă prescurtată de salut; aici cu sens dispreţuitor* [c] *Sau* „cu nuielele“ *(vezi Mica 5.1); sau* „Şi Îi dădeau palme“ [d] *Unele ms.* „deci“; *alte ms. omit* „şi“ [e] *Unele ms.* „Răstigneşte! Răstigneşte!“ [f] *Unele ms.* „după lege“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Sau* „putere“ [i] *Unele ms. inversează* „eliberez“ cu „răstignesc“ [j] *Unele ms.* „i-a răspuns“ [k] *Unele ms.* „cuvântul acesta“ [l] *Unele ms. nearticulat* [m] *Unele ms.* „şi“ [n] *Sau* „li L-a predat“ [o] *Unele ms. omit* „şi L-au dus“ [p] *Unele ms.* „locul din cetate unde a fost răstignit Isus era aproape“ [q] *Unele ms.* „în evreieşte, în latineşte, în greceşte“ [r] *Unele ms. omit* „care zice“

25 **Lc. 24.18.
stăteau mama Lui şi sora mamei
Lui, Maria a lui Clopa**, şi Maria
26 *Cap.13.23; 20.2; 21.7,20,24. **Cap. 2.4.
26 din Magdala. Isus deci, văzând
pe mama *Sa* şi pe* ucenicul pe
care-l iubea stând alături, ·i-a spus
mamei Sale: „Femeie**, iată fiul
27 *Cap. 1.11; 16.32.
27 tău!“ Apoi ·i-a spus ucenicului:
„Iată mama ta!“ Şi, din ceasul ace-
la, ucenicul a luat-o la el *acasă**.

Moartea lui Isus

28 *Ps. 69.21.
28 După aceasta, Isus, ştiind că
acum toate s-au sfârşit[a], ca* să se
împlinească Scriptura, ·a spus:
29 *Mt. 27.48.
29 „Mi-e sete“. Acolo era[b] un vas
plin cu oţet. Şi ei, umplând un bu-
rete cu oţet şi punându-*l** într-un
30 *Cap. 17.4.
30 isop, I l-au dus la gură. Deci, când
a luat Isus oţetul, a spus: „S-a*
sfârşit!“; şi, plecându-Şi capul,
31 *Deut. 21.23. **Mc. 15.42.
31 Şi-a dat duhul. Iudeii deci, ca să*
nu rămână trupurile pe cruce în
sabat, fiindcă** era Pregătirea
(pentru că acea zi de Sabat era
mare[c]), i-au cerut lui Pilat să le
zdrobească fluierele picioarelor şi
32 să fie luaţi. Deci au venit ostaşii
şi au zdrobit fluierele picioarelor
celui dintâi şi ale celuilalt răs-
33 tignit împreună cu el; dar, venind
la Isus, când au văzut că Acesta
murise deja, nu I-au zdrobit
34 *1 Ioan 5.6,8
34 fluierele picioarelor, ci unul dintre
ostaşi I-a străpuns coasta cu o
35 suliţă şi îndată a* ieşit sânge şi
apă. Şi cel care a văzut *acestea* a
mărturisit, şi mărturia lui este ade-
vărată, şi el ştie că spune adevă-
36 *Ex. 12.46. Num. 9.12. Ps. 34.20.
36 rul, ca şi[d] voi să credeţi. Pentru
că acestea au avut loc ca* să se
împlinească Scriptura: „Nici un os
37 *Ps.22.16,17. Zah. 12.10. Apoc. 1.7.
37 nu I se va zdrobi“. Şi din nou o
altă Scriptură zice: „Vor* privi
spre Cel pe care L-au străpuns“.

Înmormântarea lui Isus (Mt. 27.57-61; Mc. 15.42-47; Lc. 23.50-56)

38 Şi[e], după acestea, Iosif din
Arimateea, fiind ucenic al lui Isus,
dar pe ascuns, de* frica iudeilor,
l-a rugat pe Pilat să ia trupul lui
38 *Cap. 9.22; 12.42.
Isus; şi Pilat i-a dat voie. A venit
39 *Cap. 3.1,2; 7.50.
39 deci şi a luat trupul lui Isus[f]. Şi a
venit şi Nicodim*, care venise la
Isus[g] întâi noaptea, şi a adus un
amestec de smirnă şi aloe, cam o
40 sută de măsuri[h]. Au luat deci trupul
40 *Fap. 5.6.
lui Isus şi l-au* legat în fâşii de
pânză de in, cu miresmele, cum este
obiceiul la iudei să pregătească
pentru înmormântare.
41 Iar în locul unde a fost răstignit
era o grădină, şi în grădină un
mormânt nou, în care nimeni nu
42 fusese pus vreodată. Deci, din
42 *Is. 53.9.
cauza Pregătirii iudeilor, pentru că
mormântul era aproape, L-au* pus
pe Isus acolo.

Învierea lui Isus (Mt. 28.1-10; Mc. 16.1-8; Lc. 24.1-12)

20 Şi, în *ziua* întâi a săptămânii,
Maria din Magdala ·a venit dis-
de-dimineaţă la mormânt, pe când
era încă întuneric, şi ·a văzut pia-
2 tra luată de pe mormânt. ·A aler-
2 *Cap. 13.23; 19.26; 21.7,20,24.
gat deci şi ·a venit la Simon Petru
şi la celălalt* ucenic, pe care-l
iubea Isus, şi ·le-a spus: „L-au luat
pe Domnul din mormânt şi nu
3 ştim unde L-au pus“. Petru* deci a
3 *Lc. 24.12.
ieşit, şi celălalt ucenic, şi veneau
4 la mormânt. Şi cei doi alergau îm-
preună şi celălalt ucenic a alergat
înainte, mai repede decât Petru şi
5 a ajuns cel dintâi la mormânt. Şi,
5 *Cap. 19.40.
plecându-se, ·a văzut fâşiile* de
6 pânză pe jos; totuşi nu a intrat. ·A
venit deci Simon Petru, urmân-
du-l, şi a intrat în mormânt şi ·a
7 văzut fâşiile de pânză pe jos; şi
7 *Cap. 11.44.
ştergarul* care era pe capul Lui
nu era jos cu fâşiile de pânză, ci
la o parte, înfăşurat într-un loc.
8 Atunci deci a intrat şi celălalt
ucenic, care a ajuns cel dintâi la
mormânt, şi a văzut şi a crezut;
9 pentru că încă nu ştiau Scrip-
9 *Ps. 16.10. Fap. 2.25-31; 13.34,35.
tura*, că El trebuia să învieze
10 dintre morţi. Ucenicii deci au
plecat din nou la ei *acasă*.

Isus Se arată Mariei

11 Dar Maria stătea afară lângă
mormânt, plângând. Deci, pe când
plângea, s-a plecat spre mormânt
12 şi* ·a văzut doi îngeri în alb, stând
12 *Mc.16.5.
unul la cap şi unul la picioare,

[a] *Sau* „s-au împlinit“ *(şi la v.30)* [b] *Unele ms. ad.* „deci“ [c] *Unele ms.* „pentru că ziua sabatului aceluia era mare“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Sau* „Iar“ [f] *Unele ms. omit* „Isus“; *alte ms. omit* „trupul lui Isus“ *şi citesc* „L-a luat“; *alte ms. omit de la* „şi Pilat“ *până la* „trupul lui Isus“ [g] *Unele ms.* „El“ [h] *Însumând aproximativ 32,7 kg.*

unde fusese pus trupul lui Isus.
13 Şi aceştia ·i-au spus: „Femeie, de
ce plângi?“ Ea ·le-a spus: „Pentru
că L-au luat pe Domnul meu şi nu

14 *Mt. 28.9. Mc. 16.9. **Lc. 24.16; 24.31. Cap. 21.4.

14 ştiu unde L-au pus“. Şi[a]*, spunând
acestea, s-a întors înapoi şi L-a
văzut[b] pe Isus stând în picioare şi**
15 nu ştia că este Isus. Isus ·i-a spus:
„Femeie, de ce plângi? Pe cine
cauţi?“ Ea, gândind că este grădinarul, ·I-a spus: „Domnule, dacă
tu L-ai luat de aici, spune-mi unde
16 L-ai pus, şi eu Îl voi lua“. Isus ·i-a
spus: „Maria!“ Ea, întorcându-se,
·I-a spus în evreieşte[c]: „Rabuni!“,
17 care înseamnă: „Învăţătorule!“ Isus

17 *Ps. 22.22. Mt. 28.10. Rom. 8.29. Ev. 2.11. **Cap. 16.28 †Ef. 1.17.

·i-a spus: „Nu Mă atinge, pentru
că încă nu M-am suit la Tatăl
Meu[d]; ci mergi la fraţii* Mei şi
spune-le: «Mă** sui la Tatăl Meu
şi Tatăl vostru, şi *la* Dumnezeul†
18 Meu şi Dumnezeul vostru»“. Maria din Magdala ·a venit*, dând

18 *Mt. 28.10. Lc. 24.10.

de ştire ucenicilor că L-a văzut
pe Domnul şi că El i-a spus acestea.

Isus Se arată ucenicilor (Mc. 16.14; Lc. 24.36-49)

19 Fiind deci seară, în* ziua
aceea, cea dintâi a săptămânii, şi
uşile fiind închise *acolo* unde
erau[e] ucenicii, de frica iudeilor,

19 *1 Cor. 15.5.

Isus a venit şi a stat în mijloc,
20 şi ·le-a spus: „Pace vouă!“ Şi,

20 *Cap. 16.22.

spunând aceasta, le-a arătat mâinile şi coasta Sa. Ucenicii* deci s-au
bucurat, văzându-L pe Domnul.
21 Isus[d]* deci le-a spus din nou:

21 *Mt. 28.18. **Cap.17.18; 17.19. 2 Tim. 2.2. Ev. 3.1.

„Pace vouă! Cum** M-a trimis pe
Mine Tatăl, vă trimit şi Eu pe voi“.
22 Şi, spunând aceasta, a suflat[f]
asupra *lor* şi ·le-a spus: „Primiţi
23 Duh Sfânt! Celor cărora* le iertaţi păcatele, iertate le sunt[g]. Celor

23 *Mt. 16.19; 18.18.

cărora le ţineţi, ţinute sunt[h]“.

Isus Se arată lui Toma

24 Dar Toma*, unul din cei doisprezece, cel numit Geamăn, nu

24 *Cap. 11.16.

25 era cu ei când a venit Isus. Ceilalţi ucenici îi spuneau deci:
„L-am văzut pe Domnul!“ Dar el
le-a spus: „Dacă nu voi vedea în
mâinile Lui semnul cuielor şi dacă
nu voi pune degetul meu în semnul[i] cuielor şi dacă nu voi pune
mâna mea în coasta Lui, nici-
26 decum nu voi crede“. Şi, după opt
zile, din nou erau înăuntru ucenicii Săi, şi Toma *era* cu ei. ·A
venit Isus, uşile fiind închise, şi a
stat în mijloc şi *le*-a spus: „Pace
27 vouă!“ Apoi ·i-a spus lui Toma: 27 *1 Ioan 1.1.
„Adu* degetul tău aici şi vezi
mâinile Mele; şi adu mâna ta şi
pune-*o* în coasta Mea şi nu fi
28 necredincios, ci credincios“. Şi[d]
Toma a răspuns şi I-a zis: „Domnul
29 meu şi Dumnezeul meu!“ Isus ·i-a 29 *2 Cor. 5.7. 1 Pet. 1.8.
spus: „Pentru că M-ai văzut[j], ai
crezut; ferice* de cei care n-au
văzut şi au crezut“.
30 Isus deci a făcut şi multe* alte 30 *Cap. 21.25.
semne înaintea ucenicilor Săi[d],
care nu sunt scrise în cartea aceas-
31 ta. Dar* acestea sunt scrise ca voi 31 *Lc. 1.4. **Cap. 3.15; 3.16; 5.24. 1 Pet. 1.8,9.
să credeţi că Isus este Hristosul,
Fiul lui Dumnezeu, şi**, crezând,
să aveţi viaţă în Numele Lui.

Arătarea la Marea Tiberiadei

21 După acestea, Isus[d] S-a arătat
din nou ucenicilor, la Marea
Tiberiadei. Şi S-a arătat astfel:
2 erau împreună Simon Petru şi 2 *Cap. 1.45. **Mt. 4.21.
Toma, cel numit Geamăn, şi Natanael*, cel din Cana Galileii, şi
ai** lui[k] Zebedei şi alţi doi din-
3 tre ucenicii Săi. Simon Petru ·le-a
spus: „Mă duc să pescuiesc“. Ei
·i-au spus: „Venim şi noi cu tine“.
Au ieşit şi s-au suit[l] în corabie; şi
în noaptea aceea n-au prins nimic.
4 Dar, făcându-se deja dimineaţă, 4 *Cap. 20.14.
Isus a stat pe ţărm; totuşi ucenicii
5 nu* ştiau că este Isus. Isus* deci 5 *Lc. 24.41.
·le-a spus: „Copilaşilor, aveţi ceva
de mâncare?“ Ei I-au răspuns:
6 „Nu“. Şi El le-a spus*: „Aruncaţi 6 *Lc. 5.4,6,7.
plasa în partea dreaptă a corăbiei
şi veţi găsi“. Au aruncat deci şi
n-o mai puteau trage de mulţimea
7 peştilor. Ucenicul* acela, pe care-l 7 *Cap. 13.23; 20.2.
iubea Isus, ·i-a spus deci lui Petru:
„Este Domnul!“ Simon Petru deci,

[a] *Unele ms. omit; alte ms.* „Dar“ [b] *Lit.* „Îl vede“ [c] *Unele ms. omit* „în evreieşte“ [d] *Unele ms. omit*
[e] *Unele ms. ad.* „adunaţi“ [f] *Ca în Gen. 2.7.* [g] *Sau* „le-au fost deja iertate“ [h] *Sau* „au fost deja ţinute“
[i] *Unele ms.* „locul“ [j] *Puţine ms. ad.* „Toma“ [k] *Fiii lui* [l] *Unele ms. ad.* „îndată“

auzind că este Domnul, *şi*-a încins
haina (pentru că era dezbrăcat) şi
8 s-a aruncat în mare. Şi ceilalţi
ucenici au venit cu corăbioara –
pentru că nu erau departe de mal,
ci cam la două sute de coţi – tră-
9 gând plasa cu peşti. Când au ieşit
deci la mal, ·au văzut acolo jăra-
tic şi peşte pus deasupra şi pâine.
10 Isus ·le-a spus: „Aduceţi din peştii
11 pe care i-aţi prins acum“. Simon
Petru[a] s-a suit *în corabie* şi a tras
plasa la mal, plină cu peşti mari,
o sută cincizeci şi trei şi, deşi
12 erau atâţia, plasa nu s-a rupt. Isus
·le-a spus: „Veniţi*, mâncaţi[b]“. Şi
nici unul dintre ucenici nu îndrăz-
nea să-L întrebe: „Tu cine eşti?“,
13 ştiind că este Domnul. [c]Isus a ·ve-
nit şi ·a luat pâinea şi ·le-a dat,
14 la fel şi peştele. Acum aceasta *a*
fost a* treia oară când S-a arătat
Isus ucenicilor Săi[d], după ce a
înviat dintre morţi.

Discuţia lui Isus cu Petru

15 Deci, după ce au mâncat[b], Isus
·i-a spus lui Simon Petru: „Simone,
al lui Iona[e], Mă iubeşti tu mai
mult decât aceştia?“ El ·I-a spus:
„Da, Doamne, Tu ştii că Te iu-
besc[f]“. El ·i-a spus: „Paşte mielu-
16 şeii Mei“. El ·i-a spus din nou, a
doua oară: „Simone, al lui Iona[e],
Mă iubeşti?“ El ·I-a spus: „Da,
Doamne, Tu ştii că Te iubesc[f]“. El
·i-a spus*: „Păstoreşte oile Mele“.
17 El ·i-a spus a treia oară: „Simone,
al lui Iona[e], Mă iubeşti[g]?“ Petru s-a
întristat că i-a spus a treia oară:
„Mă iubeşti[g]?“ şi I-a spus: „Doam-
ne, Tu* ştii toate: Tu cunoşti că
Te iubesc[f]“. Isus ·i-a spus: „Paşte
18 oile Mele! Adevărat*, adevărat
îţi spun: Când erai mai tânăr, te
încingeai singur şi umblai unde
voiai; dar, când vei îmbătrâni,
îţi vei întinde mâinile şi altul te
va încinge şi te va duce unde
19 nu voieşti“. Dar a spus aceasta,
arătând cu* ce moarte Îl va glori-
fica el pe Dumnezeu. Şi, după ce
a spus aceasta, ·i-a zis: „Urmea-
20 ză-Mă!“ [h]Petru, întorcându-se, ·l-a
văzut venind în urmă pe ucenicul
pe* care-l iubea Isus şi care se
rezemase la cină pe pieptul
Lui şi spusese: „Doamne, cine
21 este cel care Te ·va vinde?“ Pe-
tru[a], văzându-l, ·I-a spus lui Isus:
„Doamne, dar *cu* acesta ce *va*
22 *fi*?“ Isus ·i-a spus: „Dacă vreau
ca el să rămână până* vin, ce-ţi
23 *pasă* ţie? Tu urmează-Mă“. A ie-
şit deci cuvântul acesta între fraţi:
„Ucenicul acela nu va muri“. Dar
Isus nu i-a spus: „Nu va muri“, ci:
„Dacă vreau ca el să rămână
până vin, ce-ţi *pasă* ţie?“
24 Acesta este ucenicul care măr-
turiseşte despre acestea şi care a
scris acestea; şi ştim* că mărturia
25 lui este adevărată. Şi* sunt şi
multe alte lucruri pe care le-a făcut
Isus, care, dacă s-ar fi scris unul
câte unul, gândesc** că nici chiar
lumea însăşi n-ar cuprinde cărţile
scrise. Amin[i].

12 *Fap. 10.41.
14 *Cap. 20.19; 20.26.
16 *Fap. 20.28. Ev. 13.20. 1 Pet. 2.25; 5.2,4.
17 *Cap. 2.24; 2.25; 16.30.
18 *Cap. 13.36. Fap. 12.3,4.
19 *2 Pet. 1.14.
20 *Cap. 13.23; 13.25; 20.2.
22 *Mt. 16.27; 16.28; 25.31. 1 Cor. 4.5; 11.26. Apoc. 2.25; 3.11; 22.7,20.
24 *Cap. 19.35. 3 Ioan 12.
25 *Cap. 20.30. **Amos 7.10

[a] *Unele ms. ad.* „deci“ [b] *Masa de dimineaţă* [c] *Unele ms. ad.* „Deci“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms.* „Ioan“ [f] *Lit.* „Îţi sunt prieten“ [g] *Lit.* „Îmi eşti prieten“ [h] *Unele ms. ad.* „Dar“ [i] *Unele ms. omit* „Amin“

FAPTELE APOSTOLILOR

Introducere

1 Am alcătuit cea dintâi is-
torisire, Teofile*, despre toate
câte a început Isus să facă şi să
2 înveţe, până* în ziua în care a
fost înălţat[a], după ce, prin Duhul
Sfânt, dăduse** porunci apos-
3 tolilor pe care i-a ales, cărora,
după patimile Sale, li S-a şi ară-
tat El Însuşi viu*, cu multe do-
vezi, fiind văzut de ei timp de pa-
truzeci de zile şi vorbind cele
despre Împărăţia lui Dumnezeu;
4 şi, fiind* împreună[b] cu *ei*, le-a
poruncit să nu se depărteze de
Ierusalim, ci să aştepte promisiu-
nea Tatălui: „pe care** aţi auzit-o
5 de la Mine; pentru că* Ioan, în
adevăr, a botezat cu apă, dar voi,
nu după multe zile, veţi** fi bo-
tezaţi cu[c] Duh Sfânt“.

Înălţarea lui Isus la cer

6 Ei deci, fiind adunaţi îm-
preună, L-au întrebat, spunând:
„Doamne*, în acest timp resta-
bileşti** Împărăţia pentru Isra-
7 el?“ Şi El le-a zis: „Voi nu* tre-
buie[d] să cunoaşteţi timpurile sau
vremurile pe care Tatăl le-a
aşezat sub[e] propria Sa autoritate;
8 ci* veţi primi putere, când va
veni** Duhul Sfânt peste voi, şi
veţi† fi martorii Mei atât în Ie-
rusalim, cât şi în toată Iudeea
şi Samaria şi până la marginea pă-
9 mântului“. Şi, spunând* acestea,
pe când priveau ei, a fost înălţat[f]
şi un nor L-a luat[g] dinaintea ochi-
lor lor[h].
10 Şi, pe când priveau ei ţintă
spre cer în timp ce El Se ducea,
iată, au stat lângă ei şi doi bărbaţi
11 în* veşminte albe, care au şi spus:
„Bărbaţi galileeni*, de ce staţi pri-
vind la cer? Acest Isus, care a fost
înălţat[a] de la voi în cer, aşa va**
veni, în felul în care L-aţi văzut
12 mergând spre cer“. Atunci* s-au
întors la Ierusalim de la muntele
numit al Măslinilor, care este
aproape de Ierusalim, cât un drum
13 de sabat. Şi, când au intrat, s-au
suit în* camera de sus, unde stă-
teau atât Petru**, cât şi Ioan, şi
Iacov[i], şi Andrei, Filip şi Toma,
Bartolomeu şi Matei, Iacov al
lui Alfeu, şi Simon† Zelotul, şi Iu-
14 da††, *frate* al lui Iacov. Toţi aceş-
tia* stăruiau într-un gând în ru-
găciune[j], împreună cu femeile**,
şi cu Maria, mama lui Isus, şi îm-
preună cu fraţii† Lui.

Alegerea lui Matia

15 Şi, în zilele acelea, Petru, ri-
dicându-se în mijlocul fraţilor[k] (şi
mulţimea* celor adunaţi[l] *era* de
aproape o sută douăzeci), a spus:
16 „Fraţilor[m], trebuia să se împli-
nească Scriptura[n]* pe care Duhul
Sfânt a spus-o mai înainte, prin
gura lui David, despre Iuda, care**
a devenit călăuză celor care L-au
17 prins pe Isus, pentru că el* era nu-
mărat între[o] noi şi a luat sorţul
18 slujbei** acesteia. Deci, în ade-
văr, acesta* a dobândit un ogor
din plata** nelegiuirii[p] şi, căzând
cu capul în jos, a plesnit prin
mijloc şi i s-au vărsat toate mărun-
19 taiele. Şi *lucrul acesta* a ajuns cu-
noscut tuturor locuitorilor din Ie-
rusalim, astfel că ogorul acela a
fost numit în limba[q] lor[r]: „Achel-
dama“, adică „Ogorul sângelui“.
20 Pentru că în Cartea Psalmilor
este scris: «Locuinţa lui să ajungă*
pustie şi să nu fie locuitor în ea»
şi: «Slujba** lui de supraveghe-
21 tor[s] s-o ia altul». Deci trebuie ca,

1 *Lc. 1.3.
2 *Mc. 16.19. Lc. 9.51; 24.51. 1 Tim. 3.16. **Mt. 28.19. Mc. 16.15. Ioan 20.21. Cap.10.41,42
3 *Mc. 16.14. Lc. 24.36. Ioan 20.19; 20.26; 21.1,14. 1 Cor. 15.5.
4 *Lc.24.43,49 **Ioan 14.16; 14.26,27; 15.26; 16.7. Cap. 2.33.
5 *Mt. 3.11. Cap.11.15,16; 19.4. **Ioel 3.18. Cap. 2.4.
6 *Mt. 24.3. **Is. 1.26. Dan. 7.27. Amos 9.11.
7 *Mt. 24.36. Mc. 13.32. 1 Tes. 5.1.
8 *Cap. 2.1-4. **Lc. 24.49. †Lc. 24.48. Ioan 15.27. Vers. 22. Cap. 2.32.
9 *Ioan 6.62.
10 *Mt. 28.3. Mc. 16.5. Lc. 24.4. Ioan 20.12. Cap. 10.3,30.
11 *Cap. 2.7; 13.31.
11 **Dan. 7.13. Mt. 24.30. Mc. 13.26. Lc. 21.27. Ioan 14.3. 1 Tes. 1.10; 4.16. 2 Tes. 1.10. Apoc. 1.7.
12 *Lc. 24.52.
13 *Cap.9.37,39; 20.8. **Mt. 10.2-4 †Lc. 6.15. ††Iuda 1.
14 *Cap. 2.1,46. **Lc. 23.49; 23.55; 24.10. †Mt. 13.55.
15 *Apoc. 3.4.
16 *Ps. 41.9. Ioan 13.18. **Lc. 22.47. Ioan 18.3.
17 *Mt. 10.4. Lc. 6.16. **Vers. 25. Cap. 12.25; 20.24; 21.19.
18 *Mt.27.5,7,8 **Mt. 26.15. 2 Pet. 2.15.
20 *Ps. 69.25. **Ps. 109.8.

[a] *Lit.* „primit sus“, „luat sus“ [b] *Lit.* „fiind adunat“ [c] *Lit.* „în“, *vezi adn. Mt. 3.11* [d] *Lit.* „Nu este al vostru“ [e] *Lit.* „în“ [f] *Lit.* „ridicat“ [g] *Lit.* „L-a luat sus“, „L-a luat înăuntru“ [h] *Lit.* „de la ochii lor“ [i] *Unele ms.* „şi Iacov şi Ioan“ [j] *Unele ms. ad.* „şi cerere“ [k] *Unele ms.* „ucenicilor“ [l] *Lit.* „mulţimea numelor adunate împreună“ [m] *Lit.* „Bărbaţi fraţi“ *(şi în 2.29; 2.37)* [n] *Unele ms. ad.* „aceasta“ [o] *Unele ms.* „împreună cu“ [p] *Sau* „nedreptăţii“ [q] *Gr.* „dialektos“ [r] *Unele ms. ad.* „proprie“ [s] *Gr.* „episkope“

unul dintre bărbații care au mers
împreună cu noi în tot timpul în
care Domnul Isus intra și ieșea în-
22 tre noi, începând* de la botezul
lui Ioan până în ziua când a fost
înălțat[a]** de la noi, unul† dintre
aceștia să fie împreună cu noi
martor al învierii Lui“.
23 Și au pus înainte pe doi: pe
Iosif, numit Barsaba*, zis Iust, și
24 pe Matia. Și s-au rugat și au spus:
„Tu, Doamne, cunoscător* al ini-
milor tuturor, arată pe care dintre
25 aceștia doi l-ai ales ca să pri-
mească sorțul[b] acestei slujbe și al
apostoliei de la care Iuda s-a a-
bătut, ca să meargă la locul lui“.
26 Și au tras la sorți pentru ei[c]; și sor-
țul a căzut pe Matia și a fost numă-
rat cu cei unsprezece apostoli.

22 *Mc. 1.1. **Vers. 9. †Ioan 15.27. Vers. 8. Cap. 4.33.
23 *Cap. 15.22.
24 *1 Sam. 16.7 1 Cr. 28.9; 29.17. Ier. 11.20; 17.10. Cap. 15.8. Apoc. 2.23.

Coborârea Duhului Sfânt

2 Și, pe când se împlinea ziua*
Cincizecimii, erau** toți împreu-
2 nă[d] la un loc. Și a venit deodată
un sunet din cer, ca vuietul unui
suflu puternic, și a* umplut toată
3 casa unde ședeau. Și li s-au arătat
limbi împărțite, ca de foc, și s-au
4 așezat[e] peste fiecare dintre ei. Și
toți s-au* umplut de Duh Sfânt
și au început să vorbească** în
alte limbi, după cum le dădea
Duhul să vorbească.
5 Și locuiau[f] în Ierusalim iudei,
bărbați evlavioși din orice națiu-
6 ne a celor de sub cer. Și zvonul
despre aceasta răspândindu-se[g],
mulțimea s-a adunat și era nedu-
merită, pentru că fiecare îi auzea
vorbind în propria lui limbă[h].
7 Și toți erau uimiți și se minu-
nau, zicând[i]: „Iată, toți aceștia
care vorbesc, nu sunt ei galileeni?
8 Și cum *îi* auzim noi pe fiecare în
propria noastră limbă[h] în care
9 am fost născuți? Parți, și mezi, și
elamiți, și cei care locuiesc în
Mesopotamia, și în Iudeea, și în
Capadocia, în Pont și în Asia,
10 și în Frigia și în Pamfilia, în E-
gipt și în părțile Libiei care *sunt*
lângă Cirene, și romani în trecere,
11 și iudei, și prozeliți, cretani și
arabi, îi auzim vorbind în limbile
noastre lucrurile mari[j] ale lui
12 Dumnezeu!“ Și toți erau uimiți și
nedumeriți, zicând unul altuia:
13 „Ce să fie aceasta?“ Dar alții
spuneau în batjocură: „Sunt plini
de must!“

1 *Lev. 23.15. Deut. 16.9. Cap. 20.16. **Cap. 1.14.
2 *Cap. 4.31.
4 *Cap. 1.5. **Mc. 16.17. Cap. 10.46; 19.6. 1 Cor. 12.10; 12.28,30; 13.1; 14.2.

Cuvântarea lui Petru

14 Dar Petru, stând împreună cu
cei unsprezece, și-a ridicat glasul
și le-a vorbit: „Bărbați iudei și voi
toți cei care locuiți în Ierusalim,
să știți aceasta și plecați urechea
15 la cuvintele mele: pentru că aceș-
tia nu sunt beți, cum gândiți voi,
fiindcă* este al treilea ceas al
16 zilei, ci aceasta este ceea ce s-a
17 spus prin profetul Ioel: «Și va fi
în zilele din urmă, zice Dumne-
zeu, *că* voi* turna din Duhul
Meu peste** orice făptură[k]; și
fiii voștri și fiicele† voastre vor
profeți; și tinerii voștri vor vedea
viziuni și bătrânii voștri vor avea
18 vise[l]; da, chiar și peste robii Mei
și peste roabele Mele voi turna
în zilele acelea din Duhul Meu,
19 și* vor profeți. Și voi* face[m] mi-
nuni sus în cer și semne jos pe pă-
mânt, sânge și foc și negură de
20 fum. Soarele* se va preface în
întuneric și luna în sânge, mai îna-
inte de a veni ziua Domnului cea
21 mare și glorioasă[n]. Și va fi că
oricine* va chema Numele Dom-
22 nului va fi mântuit». Bărbați isra-
eliți, ascultați cuvintele acestea:
pe Isus Nazarineanul, Om ade-
verit de Dumnezeu înaintea voas-
tră prin* lucrări de putere și
minuni și semne, pe care le-a fă-
cut Dumnezeu prin El în mijlocul
vostru, după cum[o] voi înșivă știți,
23 pe Acesta, dat* după planul ho-
tărât și preștiința lui Dumnezeu,

15 *1 Tes. 5.7.
17 *Is. 44.3. Ezec. 11.19; 36.27. Ioel 2.28,29. Zah.12.10. Ioan 7.38. **Cap. 10.45 †Cap. 21.9.
18 *Cap. 21.4; 21.9,10. 1 Cor. 12.10; 12.28; 14.1.
19 *Ioel 2.30-32
20 *Mt. 24.29. Mc. 13.24. Lc. 21.25.
21 *Rom. 10.13.
22 *Ioan 3.2; 14.10,11. Cap. 10.38. Ev. 2.4.
23 *Mt. 26.24. Lc. 22.22; 24.44. Cap. 3.18; 4.28.

[a] *Lit.* „primit sus“, „luat sus“ [b] *Unele ms.* „locul“ [c] *Unele ms.* „au tras sorții lor“ [d] *Unele ms.* „cu un gând“; *alte ms. omit* „împreună“ [e] *Unele ms.* „s-a așezat“ [f] *Vremelnic* [g] *Sau* „Și după ce s-a făcut acest sunet“ [h] *Gr.* „dialektos“ [i] *Unele ms. ad.* „unul altuia“ [j] *Mărețe, minunate* [k] *Lit.* „carne“ [l] *Lit.* „vor visa cu vise“; *unele ms. omit* „cu“ [m] *Lit.* „voi da“ [n] *Unele ms. omit* „și glorioasă“ [o] *Unele ms. ad.* „și“

23 **Cap. 5.30.
24 *Vers. 32. Cap. 3.15; 4.10; 10.40; 13.30,34; 17.31. Rom. 4.24; 8.11. 1 Cor. 6.14; 15.15. 2 Cor. 4.14. Gal. 1.1. Ef. 1.20. Col. 2.12. 1 Tes. 1.10. Ev. 13.20. 1 Pet. 1.21.
25 *Ps. 16.8.
29 *1 Împ. 2.10. Cap. 13.36.
30 *2Sam.7.12; 7.13. Ps. 132.11. Lc. 1.32,69. Rom. 1.3. 2 Tim. 2.8.
31 *Ps. 16.10. Cap. 13.35.
32 *Cap. 1.8.
33 *Cap. 5.31. Filip. 2.9. Ev. 10.12. **Ioan 14.26; 15.26; 16.7,13. Cap. 1.4. †Cap. 10.45. Ef. 4.8.
34 *Ps. 110.1. Mt. 22.44. 1 Cor. 15.25. Ef. 1.20. Ev. 1.13.

voi[a]**, prin mâna celor nele-
giuiţi[b], L-aţi răstignit[c] şi L-aţi o-
24 morât, pe* Care Dumnezeu L-a
înviat, dezlegându-*I* durerile mor-
ţii[d], pentru că nu era posibil ca
25 El să fie ţinut de ea[e]. Pentru că
David spune despre El: «Îl
aveam[f]* întotdeauna pe Domnul[g]
înaintea mea, pentru că El este la
dreapta mea, ca să nu fiu clătinat.
26 De aceea mi s-a bucurat inima şi
mi s-a veselit limba; da, chiar şi
carnea mi se va odihni în speran-
27 ţă, pentru că nu vei lăsa sufletul
meu în[h] Locuinţa morţilor[i], nici
nu vei da pe Sfântul Tău să vadă
28 putrezirea. Mi-ai făcut cunoscut
căile vieţii, Mă vei umple de bu-
29 curie cu faţa Ta». Fraţilor, să-mi
fie îngăduit să vă spun deschis
despre* patriarhul David că a
murit şi a fost şi înmormântat, şi
mormântul lui este între noi
30 până în ziua aceasta. Fiind deci
profet şi* ştiind că Dumnezeu i-a
jurat cu jurământ ca din rodul
coapselor lui[j] să stea pe tronul
31 său, văzând mai dinainte, el a vor-
bit despre învierea lui Hristos:
că[k]* n-a fost lăsat în Locuinţa
morţilor[i], nici carnea Lui n-a vă-
32 zut putrezirea. Dumnezeu L-a în-
viat pe acest Isus, pentru care noi*
33 toţi suntem martori. Fiind deci
înălţat[l]* prin dreapta lui Dum-
nezeu şi primind** de la Tatăl pro-
misiunea Duhului Sfânt†, a turnat
34 ceea ce voi[m] vedeţi şi auziţi. Pen-
tru că David nu s-a suit în ceruri,
ci el însuşi spune: «Domnul a zis*
35 Domnului meu: Şezi la dreapta
Mea, până voi pune pe vrăjmaşii
Tăi *ca* aşternut al picioarelor
36 Tale». Să ştie deci sigur toată
casa lui Israel că Dumnezeu L-a*
făcut şi[n] Domn şi Hristos pe acest
Isus, pe care voi L-aţi răstignit".

Cei dintâi credincioşi

37 Şi, auzind acestea, ei au*
fost străpunşi în inimă şi le-au zis
lui Petru şi celorlalţi apostoli:
38 „Ce să facem, fraţilor?" Şi Petru
le-a zis: „Pocăiţi-vă* şi fiecare
dintre voi să fie botezat în Nu-
mele lui Isus Hristos, spre iertarea
păcatelor voastre[n], şi veţi primi
39 darul Duhului Sfânt. Căci pentru
voi este promisiunea şi pentru*
copiii voştri şi pentru** toţi
cei de departe, pe câţi îi va che-
ma Domnul Dumnezeul nostru".
40 Şi cu multe alte cuvinte mărtu-
risea şi îi[n] îndemna, spunând:
„Salvaţi-vă din generaţia aceasta
41 perversă". Aceia deci care au
primit[o] cuvântul lui au fost
botezaţi; şi în[n] ziua aceea s-au
adăugat cam trei mii de suflete.

Începutul Adunării

42 Şi* ei stăruiau în învăţătura
şi în comuniunea apostolilor[p], [q]în
frângerea pâinii şi în rugăciuni.
43 Şi fiecare suflet a fost cuprins de
teamă şi multe* minuni şi semne
44 se făceau prin apostoli. Şi toţi cei
care credeau erau împreună şi
45 aveau* toate în comun; şi îşi vin-
deau proprietăţile şi bunurile şi le
împărţeau* la toţi, după cum avea
46 cineva nevoie. Şi în* fiecare zi,
stăruind într-un gând în templu[r]
şi frângând** pâinea acasă[s], îşi
luau hrana cu bucurie şi curăţie
47 de inimă, lăudând pe Dumnezeu
şi fiind plăcuţi* întregului[t] popor.
Iar Domnul** adăuga[u] în fiecare
zi pe cei care erau mântuiţi[v].

Vindecarea ologului din naştere

3 Şi Petru şi Ioan se suiau îm-
preună la templu[r], la* ceasul ru-
2 găciunii, al nouălea. Şi un om*

36 *Cap. 5.31.
37 *Zah. 12.10. Lc. 3.10. Cap. 9.6; 16.30.
38 *Lc. 24.47. Cap. 3.19.
39 *Ioel 2.28. Cap. 3.25. **Cap.10.45; 11.15,18; 14.27; 15.3,8,14. Ef. 2.13,17.
42 *Cap. 1.14. Vers. 46. Rom. 12.12. Ef. 6.18. Col. 4.2. Ev. 10.25.
43 *Mc. 16.17. Cap. 4.33; 5.12.
44 *Cap.4.32,34
45 *Is. 58.7.
46 *Lc. 24.53. Cap. 5.42. **Cap. 20.7.
47 *Lc. 2.52. Cap. 4.33. Rom. 14.18. **Cap. 5.14; 11.24.
1 *Ps. 55.17.
2 *Cap. 14.8.

[a] *Unele ms. ad.* „luându-L" [b] *Unele ms.* „cu mâini nelegiuite" [c] *Lit.* „L-aţi pironit" [d] *Lit.* „legăturile morţii"; *sau* „durerile naşterii" [e] *Sau* „de puterea ei" [f] *Lit.* „Priveam" [g] *Unele ms. ad.* „meu" [h] *Lit.* „spre" [i] *Gr.* „hades" [j] *Unele ms. ad.* „să ridice după carne pe Hristosul, ca" [k] *Unele ms. ad.* „sufletul Lui" [l] *Lit.* „glorificat" [m] *Unele ms. ad.* „acum" [n] *Unele ms. omit* [o] *Unele ms. ad.* „cu bucurie" [p] *Sau* „în învăţătura apostolilor şi în comuniune" [q] *Unele ms. ad.* „şi" [r] *Gr.* „hieron", *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului* [s] *Sau* „în casele *lor*" [t] *Lit.* „având har la întregul" [u] *Unele ms. ad.* „Adunării" [v] *Rămăşiţa lui Israel – evreii pe care Dumnezeu îi mântuia atunci şi îi adăuga Adunării*

2 **Ioan 9.8.

care era olog din pântecele ma-
mei sale, era adus şi pus în fie-
care zi la poarta templului[a], nu-
mită „Frumoasă“, ca să** ceară
milostenie de la cei care intrau în
3 templu[a]. Acesta, văzând pe Petru
şi pe Ioan că vor să intre în
templu[a], le-a cerut milostenie.
4 Şi Petru, uitându-se ţintă la el,
împreună cu Ioan, a spus: „Uită-te
5 la noi!“ Şi el îi privea atent,
aşteptând să primească ceva de

6 *Cap. 4.10.

6 la ei. Dar Petru a spus: „Argint şi
aur n-am, dar ce am, aceasta îţi
dau: În* Numele lui Isus Hristos
Nazarineanul, ridică-te şi[b] um-
7 blă!“ Şi, apucându-l de mâna
dreaptă, l-a ridicat; şi îndată i
s-au întărit picioarele şi glez-

8 *Is. 35.6.

8 nele[c]; şi, sărind*, a stat în picioare
şi umbla, şi a intrat împreună
cu ei în templu[a], umblând şi
sărind şi[d] lăudând pe Dumnezeu.

9 *Cap.4.16,21

9 Şi tot poporul l-a* văzut umblând
10 şi lăudând pe Dumnezeu; şi îl re-
cunoşteau că el era cel care şedea
pentru milostenie la poarta „Fru-
moasă“ a templului; şi s-au um-
plut de mirare şi de uimire pentru

11 *Ioan 10.23. Cap. 5.12.

11 ceea ce i se întâmplase. Şi, pe
când se ţinea el[e] de Petru şi de
Ioan, tot poporul, foarte mirat, a
alergat la ei în pridvorul numit*
al lui Solomon.

Cuvântarea lui Petru în templu

12 Şi Petru, văzând *aceasta*, a
răspuns poporului: „Bărbaţi israe-
liţi, de ce vă miraţi de aceasta?
sau de ce vă uitaţi lung la noi, ca
şi cum prin propria noastră pu-
tere sau evlavie l-am fi făcut să

13 *Cap. 5.30. **Ioan 7.39; 12.16; 17.1. †Mt. 27.2.

13 umble? Dumnezeul* lui Avraam şi
al lui Isaac şi al lui Iacov, Dum-
nezeul părinţilor noştri L-a glo-
rificat** pe Slujitorul Său, Isus,
pe care voi L-aţi predat† şi L-aţi
tăgăduit în faţa lui Pilat, când
acesta hotărâse să-I dea drumul.

14 *Mt. 27.20. Mc. 15.11. Lc. 23.18; 23.20,21. Ioan 18.40; 19.15. Cap.13.28. **Ps.16.10. Mc.1.24. Lc. 1.35. Cap. 2.27; 4.27. †Cap. 7.52; 22.14.
15 *Cap. 2.24. **Cap. 2.32.
16 *Mt. 9.22. Cap. 4.10; 14.9.
17 *Lc. 23.34. Ioan 16.3. Cap. 13.27. 1 Cor. 2.8. 1 Tim. 1.13.
18 *Lc. 24.44. Cap. 26.22. **Ps.22.1-21 Is. 50.6; 53.5 Dan. 9.26. 1 Pet.1.10,11
19 *Cap. 2.38.

14 Dar voi* L-aţi tăgăduit pe Cel**
Sfânt şi Drept† şi aţi cerut să vi
15 se dăruiască un ucigaş; şi L-aţi
omorât pe Domnul[f] vieţii, pe*
care Dumnezeu L-a înviat dintre
morţi, pentru care noi** suntem
16 martori. Şi, prin credinţa în*
Numele Lui, Numele Lui l-a în-
tărit pe acesta, pe care-l vedeţi
şi-l ştiţi; şi credinţa care *este* prin
El i-a dat sănătatea aceasta de-
plină înaintea voastră, a tuturor.
17 Şi acum, fraţilor, ştiu că în* ne-
ştiinţă aţi lucrat, ca şi mai-marii
18 voştri; dar Dumnezeu a împlinit
astfel ceea ce anunţase mai îna-
inte* prin** gura tuturor profe-
ţilor[g], că Hristosul Său[d] va pă-
19 timi. Pocăiţi-vă* deci şi întoar-
ceţi-vă[h], ca să vi se şteargă pă-
catele, ca să vină timpuri de în-
20 viorare de la faţa[i] Domnului şi
să-L trimită pe Acela care a fost
rânduit dinainte pentru voi[j], pe

21 *Cap. 1.11. **Mt. 17.11. †Lc. 1.70.

21 Isus Hristos, pe* care cerul tre-
buie, în adevăr, să-L primească,
până la timpuri de restabilire** a
tuturor *lucrurilor*, despre care a†
vorbit Dumnezeu prin gura[k]
sfinţilor Săi profeţi din vechime.

22 *Deut.18.15; 18.18,19. Cap. 7.37.

22 [l]Moise, în adevăr, a zis[m]: «Domnul
Dumnezeul vostru[n] vă va ridica
dintre fraţii voştri un Profet* ca
mine; de El să ascultaţi în toate
23 câte vă va vorbi. Şi va fi că orice
suflet care nu va asculta de Pro-
fetul acela va fi nimicit din po-
24 por». Şi, în adevăr, toţi profeţii
de la Samuel şi cei care au ur-
mat, atâţi câţi au vorbit, au şi a-

25 *Cap. 2.39. Rom. 9.4,8; 15.8. Gal. 3.26. **Gen. 12.3; 18.18; 22.18; 26.4; 28.14. Gal. 3.8.

25 nunţat[o] zilele acestea. Voi* sunteţi
fiii[p] profeţilor şi ai legământului
pe care l-a făcut Dumnezeu cu
părinţii noştri, zicând lui Avraam:
«Şi în sămânţa** ta vor fi bi-
necuvântate toate familiile pă-
26 mântului». Dumnezeu, înviindu-L

[a] *Gr.* „hieron“ [b] *Unele ms. omit* „ridică-te şi“ [c] *Lit.* „oasele de la gleznă“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms.* „ologul care fusese vindecat“ [f] *Lit.* „Iniţiatorul“ [g] *Unele ms. ad.* „Săi“ [h] *La Dumnezeu* [i] *Sau* „prezenţa“ [j] *Unele ms.* „care v-a fost vestit dinainte“ [k] *Unele ms. ad.* „tuturor“ [l] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [m] *Unele ms. ad.* „părinţilor“ [n] *Unele ms.* „nostru“ [o] *Unele ms.* „de asemenea au prezis“ [p] *Unele ms.* „fii ai“

26 *Mt. 10.5; 15.24. Lc. 24.47. Cap. 13.32; 13.33,46. **Mt. 1.21.

pe Slujitorul Său[a], vi L-a trimis*
întâi vouă, ca să vă binecuvânteze,
întorcând** pe fiecare de la răutățile voastre“.

Petru şi Ioan înaintea sinedriului

1 *Mt. 22.23. Cap. 23.8.

4 Şi, pe când vorbeau ei po-
porului, au venit la ei *pe neaş-
teptate* preoţii şi căpitanul tem-
2 plului[b] şi saducheii*, supăraţi că
aceştia învaţă poporul şi vestesc
3 în Isus învierea dintre morţi. Şi au
pus mâinile pe ei şi i-au pus sub
pază până a doua zi, pentru că era
deja seară.
4 Însă mulţi dintre cei care au
auzit cuvântul au crezut; şi nu-
mărul bărbaţilor a ajuns cam la[c]
cinci mii.
5 Şi a fost că, a doua zi, mai-
marii lor şi bătrânii şi cărturarii
6 s-au adunat în Ierusalim, şi
Ana*, marele preot, şi Caiafa şi
Ioan şi Alexandru şi câţi erau
7 din familia marilor preoţi. Şi,
după ce i-au pus în mijloc, au
întrebat: „Cu* ce putere sau în
numele cui aţi făcut voi aceasta?“
8 Atunci* Petru, umplut de Duh
Sfânt, le-a zis: „Mai-mari ai popo-
9 rului şi bătrâni ai lui Israel[d]! Dacă
astăzi suntem cercetaţi pentru o
binefacere *făcută* unui om bol-
10 nav, cum[e] a fost el vindecat[f], să
ştiţi voi toţi şi tot poporul lui Israel
că, în* Numele lui Isus Hristos
Nazarineanul, pe** care voi L-aţi
răstignit, pe care Dumnezeu L-a
înviat dintre morţi, prin El[g] stă
acesta înaintea voastră sănătos.
11 El* este «Piatra dispreţuită de voi,
ziditorii, care a ajuns[h] cap de
12 unghi». Şi în nimeni altul nu este
mântuire, pentru că nu* este sub cer
nici un alt Nume dat între oameni
în care trebuie să fim mântuiţi“.
13 Dar, văzând îndrăzneala lui
Petru şi a lui Ioan şi înţelegând
că* sunt oameni fără carte şi ne-
învăţaţi, se mirau; şi i-au recunos-
cut că fuseseră împreună cu Isus.
14 Şi[i], privind pe omul vindecat stând
împreună cu* ei, nu aveau nimic de
15 spus împotrivă; dar, după ce le-au
poruncit să iasă afară din sinedriu,
16 s-au sfătuit între ei, spunând: „Ce*
să le facem acestor oameni? Pentru
că, în adevăr, un semn evident**
s-a făcut prin ei, arătat tuturor
locuitorilor din Ierusalim, şi nu-l
17 putem tăgădui. Dar, pentru ca
aceasta să nu se răspândească mai
departe în popor, să-i ameninţăm
cu asprime[j] să nu mai vorbească
în Numele acesta nici unui om“.
18 Şi, chemându-i*, le-au poruncit[k]
să nu vorbească deloc, nici să nu
înveţe *pe alţii* în Numele lui Isus.
19 Dar Petru şi Ioan, răspunzând,
le-au zis: „Judecaţi voi dacă* este
drept înaintea lui Dumnezeu să
ascultăm mai mult de voi decât de
20 Dumnezeu; pentru că* noi nu pu-
tem să nu spunem ceea ce am**
21 văzut şi am auzit“. Dar ei, tot
ameninţând, le-au dat drumul,
negăsind deloc cum să-i pedep-
sească, din cauza* poporului,
pentru că** toţi Îl glorificau pe
Dumnezeu pentru ceea ce se fă-
22 cuse; pentru că omul căruia i[l] se
făcuse acest semn al vindecării
avea peste patruzeci de ani.

Rugăciunea celor credincioşi

23 Şi*, fiind lăsaţi să plece, au
venit la ai lor şi au istorisit tot ce
le spuseseră preoţii de seamă şi
24 bătrânii. Şi ei, când au auzit, într-un
gând *şi*-au ridicat glasul către
Dumnezeu şi au spus: „Stăpâne,
Tu *eşti* Dumnezeul[m] care* ai fă-
cut cerul şi pământul şi marea şi
25 toate câte *sunt* în ele, care ai spus
prin Duhul Sfânt[n], prin gura slu-
jitorului Tău, David, tatăl nostru[o]:
«Pentru ce* s-au dezlănţuit naţiu-
nile şi s-au gândit popoarele la

6 *Lc. 3.2. Ioan 11.49; 18.13.
7 *Ex. 2.14. Mt. 21.23. Cap. 7.27.
8 *Lc.12.11,12
10 *Cap. 3.6,16. **Cap. 2.23.
11 *Ps. 118.22. Is. 28.16. Mt. 21.42.
12 *Mt. 1.21. Cap. 10.43. 1 Tim. 2.5,6.
13 *Mt. 11.25. 1 Cor. 1.27.
14 *Cap. 3.11.
16 *Ioan 11.47. **Cap.3.9,10
18 *Cap. 5.40.
19 *Cap. 5.29.
20 *Cap. 1.8; 2.32. **Cap. 22.15 1 Ioan 1.1,3.
21 *Mt. 21.26. Lc. 20.6,19; 22.2. Cap. 5.26. **Cap. 3.7,8.
23 *Cap. 12.12.
24 *2 Împ.19.15
25 *Ps. 2.1.

[a] *Unele ms. ad.* „Isus“ [b] *Gr.* „hieron“ [c] *Unele ms. omit* „cam la“ [d] *Unele ms. omit* „ai lui Israel“ [e] *Lit.* „în cine“ [f] *Sau* „mântuit“ [g] *Lit.* „în Acela“ [h] *Sau* „a fost făcută“ [i] *Unele ms.* „Dar“ [j] *Lit.* „cu ameninţare“; *unele ms. omit* [k] *Unele ms.* „au poruncit“ [l] *Sau* „în care“ [m] *Sau* „Dumnezeu“; *unele ms.* „Tu *eşti* Acela“ [n] *Unele ms. omit* „prin Duhul Sfânt“ [o] *Unele ms.* „prin gura lui David, slujitorul Tău“; *alte ms. omit* „prin Duhul sfânt“ *şi* „tatăl nostru“

27 *Mt. 26.3. Lc. 22.2; 23.1,8. **Lc. 1.35. †Lc. 4.18. Ioan 10.36.
28 *Cap. 2.23; 3.18.
29 *Vers. 13,31. Cap. 9.27; 13.46; 14.3; 19.8; 26.26; 28.31. Ef. 6.19.
30 *Cap. 2.43; 5.12. **Cap.3.6,16 †Vers. 27.
31 *Cap. 2.2,4; 16.26.

26 cele deşarte? Împărații pămân-
tului s-au ridicat şi mai-marii s-au
adunat împreună împotriva Dom-
nului şi împotriva Hristosului
27 Său». Pentru că, într-adevăr*, s-au
adunat împreună în această ce-
tate[a] împotriva Sfântului** Tău
Slujitor, Isus, pe† care L-ai uns,
atât Irod cât şi Ponțiu Pilat, îm-
preună cu națiunile şi cu popoare-
28 le lui Israel, ca* să facă tot ceea
ce mâna Ta şi planul Tău hotă-
29 râseră dinainte[b] să fie. Şi acum,
Doamne, priveşte la amenințările
lor şi dă robilor Tăi să* *poată*
vesti Cuvântul Tău cu toată în-
30 drăzneala, întinzându-Ți Tu mâna,
spre vindecare şi spre a*
se face semne şi minuni prin**
Numele Sfântului Tău Slujitor†,
31 Isus“. Şi, după ce s-au rugat ei,
s-a* cutremurat locul în care erau
adunați şi toți s-au umplut de
Duh Sfânt şi vesteau Cuvântul lui
Dumnezeu cu îndrăzneală.

Unirea şi dragostea credincioşilor

32 *Cap. 5.12. Rom. 15.5,6. 2 Cor. 13.11. Filip. 1.27; 2.2. 1 Pet. 3.8. **Cap. 2.44.
33 *Cap. 1.8. **Cap. 1.22. †Cap. 2.47.
34 *Cap.2.45.
35 *Vers. 37. Cap. 5.1,2. **Cap. 6.1.

32 Iar inima şi sufletul mulțimii
celor care crezuseră erau* una. Şi
nici** unul nu spunea că ceva din
ceea ce avea era al lui, ci toate le
33 aveau în comun. Şi apostolii dă-
deau mărturie cu mare* putere
despre** învierea Domnului Isus[c]
34 şi mare har† era peste toți. Pentru
că printre ei nici unul nu ducea
lipsă de nimic: pentru că* toți câți
erau proprietari de ogoare sau
case, vânzându-le, aduceau prețu-
35 rile celor vândute şi le* puneau la
picioarele apostolilor; şi se** îm-
părțea fiecăruia după cum avea
nevoie.
36 Şi Iosif[d], numit de apostoli şi
Barnaba (care tradus înseamnă:
Fiul mângâierii), un levit, cipriot
37 prin naştere, având un ogor, l-a
vândut şi a adus banii şi i-a pus la
picioarele apostolilor.

Anania şi Safira

5 Dar un bărbat cu numele Ana-
nia, împreună cu Safira, soția
2 lui, a vândut o proprietate şi a
oprit din preț pentru sine, ştiind
şi soția[e]; şi, aducând o parte, a
pus-o la picioarele apostolilor.
3 Dar Petru* a spus: „Anania, de ce
ți-a** umplut Satan inima, ca să
minți pe Duhul Sfânt şi să opreşti
pentru tine o parte din prețul
4 ogorului? Dacă rămânea *nevân-
dut*, nu rămânea al tău? Şi, fiind
vândut, nu era *prețul lui* în pute-
rea ta? Pentru ce ți-ai pus în inimă
fapta aceasta? N-ai mințit pe oa-
5 meni, ci pe Dumnezeu“. Şi Anania,
auzind cuvintele acestea, a căzut*
jos şi a murit. Şi mare frică i-a
cuprins pe toți cei care au auzit[f].
6 Şi cei mai tineri, ridicându-se,
l-au* înfăşurat[g] şi, ducându-l afară,
l-au înmormântat.
7 Şi a fost că, după aproape trei
ore, a intrat şi soția lui, neştiind
8 ce se întâmplase. Şi Petru i-a
răspuns: „Spune-mi dacă ați vân-
dut ogorul cu atât“. Şi ea a spus:
9 „Da, cu atât“. Şi Petru i-a zis:
„Pentru ce v-ați înțeles împreună
să* ispitiți pe Duhul Domnului?
Iată, picioarele celor care l-au în-
mormântat pe soțul tău *sunt* la
10 uşă şi te vor duce afară“. Şi ea a
căzut îndată la picioarele lui şi a
murit. Şi tinerii, intrând, au găsit-o
moartă; şi, ducând-o afară, au în-
mormântat-o lângă soțul ei.
11 Şi mare* frică a cuprins toată
adunarea şi pe toți cei care auzeau
aceasta.

3 *Num. 30.2. Deut. 23.21. Ecl. 5.4. **Lc. 22.3.
5 *Vers.10,11.
6 *Ioan 19.40.
9 *Mt. 4.7. Vers. 3.
11 *Cap. 2.43; 19.17.

Semne şi minuni prin apostoli

12 Şi prin* mâinile apostolilor se
făceau multe semne şi minuni în
popor (şi erau toți** într-un gând
13 în pridvorul lui Solomon, dar*
din ceilalți nici unul nu îndrăznea
să li se alăture; însă** poporul îi
14 preamărea. Şi tot mai mulți cre-
dincioşi se adăugau la Domnul,
mulțimi şi de bărbați şi de femei),
15 încât scoteau pe cei bolnavi pe
străzi şi îi puneau pe paturi şi pe

12 *Cap. 2.43; 14.3; 19.11. Rom. 15.19. 2 Cor. 12.12. Ev. 2.4. **Cap. 3.11; 4.32.
13 *Ioan 9.22; 12.42; 19.38. **Cap. 2.47; 4.21.

[a] *Unele ms. omit* „în această cetate“; *alte ms. omit* „această“ [b] *Sau* „predestinaseră“ [c] *Unele ms. ad.* „Hristos“; *alte ms.* „Isus Hristos, Domnul“ [d] *Unele ms.* „Iose“ [e] *Unele ms. ad.* „lui“ [f] *Unele ms. ad.* „acestea“ [g] *Pentru înmormântare*

15 *Mt. 9.21; 14.36. Cap. 19.12.
16 *Mc.16.17,18 Ioan 14.12.

aşternuturi, pentru ca, venind*
Petru, măcar umbra lui să treacă
16 peste[a] câte unul dintre ei. Şi se a-
duna şi mulţimea din cetăţile din
jur la Ierusalim[b], aducând bolnavi
şi pe cei* chinuiţi de duhuri ne-
curate, şi toţi erau vindecaţi.

Persecutarea apostolilor

17 *Cap.4.1,2,6.
18 *Lc. 21.12.
19 *Cap. 12.7; 16.26.
20 *Ioan 6.68; 17.3. 1 Ioan 5.11.
21 *Cap. 4.5,6. Lc. 22.4.

17 Şi*, ridicându-se marele preot
şi toţi cei împreună cu el, adică
partida saducheilor, s-au umplut
18 de invidie şi au* pus mâinile[c] pe
apostoli şi i-au pus în închisoarea
19 publică. Dar un înger* al Domnu-
lui, în timpul nopţii, a deschis
uşile închisorii şi, scoţându-i
20 afară, le-a zis: „Mergeţi, şi staţi
şi vorbiţi poporului în templu[d]
toate* cuvintele Vieţii acesteia“.
21 Şi, auzind ei *aceasta*, au intrat
dis-de-dimineaţă în templu[d] şi-*i*
învăţau. Şi, venind marele* preot
şi cei împreună cu el, au adunat
sinedriul şi întregul sfat al bă-
trânilor fiilor lui Israel şi au
trimis la închisoare după ei.
22 Şi slujitorii, venind, nu i-au găsit
în închisoare. Şi, întorcându-se,
23 au dat de ştire, spunând: „Am gă-
sit închisoarea[e] încuiată în toată
siguranţa şi pe paznici stând la
uşi[f]; dar, când am deschis, n-am
24 găsit pe nimeni înăuntru“. Şi,
când au auzit cuvintele acestea,
atât preotul cât[g] şi căpitanul*
templului şi preoţii de seamă
erau nedumeriţi cu privire la ei,
25 ce ar putea să fie aceasta. Şi a ve-
nit cineva şi le-a dat de ştire[h]:
„Iată, oamenii pe care i-aţi pus în
închisoare sunt în templu[d], stând
26 şi învăţând poporul“. Atunci că-
pitanul, plecând împreună cu
slujitorii, i-au adus, nu cu forţa,
pentru că* se temeau de popor, să
27 nu-i ucidă cu pietre. Şi i-au adus
şi i-au pus în sinedriu. Şi mare-
le preot i-a întrebat, spunând:

24 *Cap. 4.1.
26 *Mt. 21.26.

28 *Cap. 4.18. **Cap. 2.23; 2.36; 3.15; 7.52. †Mt. 23.35; 27.25.

28 „V-am* poruncit[i] cu stricteţe să
nu-*i* învăţaţi în Numele acesta. Şi,
iată, aţi umplut Ierusalimul de
învăţătura voastră şi vreţi** să
aduceţi asupra noastră sângele†
Omului acestuia“.

Apărarea apostolilor

29 *Cap. 4.19.
30 *Cap. 3.13; 3.15; 22.14. **Cap.10.39; 13.29. Gal. 3.13. 1 Pet. 2.24.
31 *Cap.2.33,36 Filip. 2.9. Ev. 2.9;12.2 **Cap. 3.15. †Mt. 1.21. ††Lc. 24.47. Cap.3.26; 13.38 Ef. 1.7. Col. 1.14.
32 *Ioan 15.26; 15.27. **Cap. 2.4; 10.44.
33 *Cap.2.37; 7.54

29 Dar Petru şi apostolii, răspun-
zând, au spus: „Trebuie* să ascul-
tăm de Dumnezeu mai mult decât
30 de oameni. Dumnezeul* părinţilor
noştri L-a înviat pe Isus, pe care
voi L-aţi omorât, atârnându-L**
31 pe lemn. Pe Acesta*, Dumnezeu
L-a înălţat prin dreapta Sa ca
Domn[j]** şi Mântuitor†, ca să††
dea pocăinţă lui Israel şi iertare
32 de păcate. Şi noi* suntem martori[k]
ai acestor lucruri, ca şi Duhul
Sfânt, pe** care Dumnezeu L-a
33 dat celor care ascultă de El“. Dar
ei, când* au auzit, îi tăia la ini-
mă şi se sfătuiau să-i omoare.

Apărarea lui Gamaliel

34 *Cap. 22.3.

34 Dar un fariseu numit Gama-
liel*, învăţător al legii, onorat de
tot poporul, s-a ridicat în sine-
driu şi a poruncit să-i scoată puţin
35 afară pe oameni[l]. Şi le-a zis: „Băr-
baţi israeliţi, luaţi seama la voi
înşivă cu privire la oamenii aceş-
36 tia, ce aveţi de gând să faceţi. Pen-
tru că înainte de aceste zile s-a
ridicat Teuda, spunând că el este
cineva, căruia i s-au alăturat un
număr de bărbaţi, cam patru sute.
El a fost omorât şi toţi câţi ascul-
tau de el au fost risipiţi şi n-au
37 ajuns la nimic. După el s-a ridicat
Iuda galileeanul, în zilele recensă-
mântului, şi a atras[m] popor după
el; şi el a pierit, şi toţi câţi ascultau
38 de el au fost risipiţi. Şi acum vă
spun: „Depărtaţi-vă de oamenii a-
ceştia şi lăsaţi-i, deoarece, dacă*
planul acesta sau lucrarea aceasta
este de la oameni, va fi nimicită;
39 dar*, dacă este de la Dumnezeu,
nu-i veţi putea nimici[n]; ca nu cum-

38 *Pr. 21.30. Is. 8.10. Mt. 15.13.
39 *Lc. 21.15. 1 Cor. 1.25.

[a] *Lit.* „să umbrească pe“ [b] *Unele ms.* „din cetăţile dimprejurul Ierusalimului“ [c] *Unele ms. ad.* „lor“ [d] *Gr.* „hieron“ [e] *Unele ms. ad.* „în adevăr“ [f] *Unele ms.* „stând afară în faţa uşilor“ [g] *Unele ms. omit* „atât preotul cât“ [h] *Unele ms. ad.* „spunând“ [i] *Unele ms.* „Nu v-am poruncit noi...?“ [j] *Lit.* „Iniţiator“ [k] *Unele ms. ad.* „ai Săi“ [l] *Unele ms.* „pe apostoli“ [m] *Unele ms. ad.* „mult“ [n] *Unele ms.* „n-o veţi putea nimici“; *alte ms.* „n-o puteţi nimici“

va să fiţi găsiţi şi luptând** împo-
40 triva lui Dumnezeu". Şi ei au as-
cultat de sfatul lui. Şi, chemându-i*
pe apostoli, i-au bătut** şi le-au
poruncit să nu vorbească în Nu-
mele lui Isus şi le-au dat drumul.
41 Ei deci au plecat dinaintea sine-
driului, bucurându-se* că au fost
socotiţi vrednici să fie dispreţuiţi
42 pentru Numele Lui[a]. Şi în fiecare
zi, în* templu[b] şi prin case, nu în-
cetau** să înveţe şi să predice
Evanghelia că Isus *este* Hristosul[c].

39 **Cap. 7.51; 9.5; 23.9.
40 *Cap. 4.18. **Mt. 10.17; 23.34. Mc. 13.9.
41 *Mt. 5.12. Rom. 5.3. 2 Cor. 12.10. Filip. 1.29. Ev. 10.34. Iac. 1.2. 1 Pet.4.13,16
42 *Cap. 2.46. **Cap. 4.20; 4.29.

Cei şapte slujitori

6 Iar în zilele acelea, numărul*
ucenicilor înmulţindu-se, s-a fă-
cut un murmur al elenıştilor[d]**
împotriva evreilor, pentru că vă-
duvele lor erau trecute cu vederea
2 în slujirea[e]† zilnică. Şi cei doi-
sprezece, chemând la *ei* mulţimea
ucenicilor, au spus: „Nu* este po-
trivit[f] ca noi, lăsând Cuvântul lui
3 Dumnezeu, să slujim la mese. De
aceea, fraţilor, căutaţi* şapte băr-
baţi dintre voi, cu mărturie bună,
plini de Duh Sfânt[a] şi de înţelep-
ciune, pe care îi vom pune[g] la a-
4 ceastă lucrare. Iar noi vom* stărui
în rugăciune şi în slujirea Cuvân-
5 tului". Şi cuvântul *acesta* a plăcut
înaintea întregii mulţimi; şi au
ales pe Ştefan, bărbat* plin de
credinţă şi de Duh Sfânt, şi pe
Filip**, şi pe Prohor, şi pe Nica-
nor, şi pe Timon, şi pe Parmena,
şi pe Nicolae†, un prozelit din
6 Antiohia, pe care* i-au pus îna-
intea apostolilor; şi, după ce s-au
rugat, şi-au** pus mâinile peste
7 ei. Şi Cuvântul* lui Dumnezeu
sporea şi numărul ucenicilor se
înmulţea foarte mult în Ierusalim
şi o mare mulţime de** preoţi
ascultau de credinţă.

1 *Cap. 2.41; 4.4; 5.14; Vers. 7. **Cap. 9.29; 11.20. †Cap. 4.35.
2 *Ex. 18.17.
3 *Deut. 1.13. Cap. 1.21; 16.2. 1 Tim. 3.7.
4 *Cap. 2.42.
5 *Cap. 11.24. **Cap. 8.5; 8.26; 21.8. †Apoc.2.6,15
6 *Cap. 1.23. **Cap. 8.17; 9.17; 13.3. 1 Tim. 4.14; 5.22. 2 Tim. 1.6.
7 *Cap. 12.24; 19.20. Col. 1.6. **Ioan 12.42

Acuzarea lui Ştefan

8 Şi Ştefan, plin de har[h] şi de
putere, făcea minuni şi semne
mari[i] în popor.
9 Şi s-au ridicat unii din sina-
goga numită a libertinilor[j] şi a
cireneenilor şi a alexandrinilor şi
a celor din Cilicia şi Asia, având
10 o dispută cu Ştefan. Şi* nu erau
în stare să se împotrivească înţe-
lepciunii şi Duhului cu[k] care vor-
11 bea el. Atunci* au pus nişte oa-
meni să spună: „L-am auzit ros-
tind cuvinte de hulă împotriva lui
Moise şi a lui Dumnezeu".
12 Şi au întărâtat poporul şi pe
bătrâni şi pe cărturari. Şi, venind
asupra *lui*, l-au prins[l] şi l-au dus
13 la sinedriu. Şi au pus martori falşi,
care spuneau: „Omul acesta nu
încetează să spună cuvinte[m] îm-
potriva locaşului[n] sfânt şi a legii.
14 Pentru că* l-am auzit spunând:
Acest Isus, Nazarineanul, va dă-
râma** locul acesta şi va schim-
ba obiceiurile pe care ni le-a lă-
15 sat Moise". Şi, privind ţintă la el,
toţi cei care stăteau în sinedriu
i-au văzut faţa ca o faţă de înger.

10 *Lc. 21.15. Cap. 5.39. Ex. 4.12. Is. 54.17.
11 *1Împ.21.10; 21.13. Mt.26.59,60
14 *Cap. 25.7. **Dan. 9.26.

Mărturia lui Ştefan

7 Şi marele preot a spus: „Aşa
2 sunt deci[a] aceste lucruri?" Iar el
a spus: „Fraţi[o]* şi părinţi, ascul-
taţi! Dumnezeul gloriei S-a arătat
părintelui nostru, Avraam, când
era în Mesopotamia, mai înainte
3 de a locui el în Haran, şi i-a zis:
«Ieşi* din ţara ta şi din rudenia
ta şi intră în ţara[p] pe care ţi-o voi
4 arăta». Atunci*, ieşind din ţara
caldeenilor, a locuit în Haran şi,
de acolo, după ce a murit tatăl său,
l-a strămutat în ţara aceasta în
5 care locuiţi voi acum. Şi nu i-a dat
moştenire în ea nici cât să-şi pună
piciorul[q]; şi a promis* că lui i-o
va da în stăpânire şi seminţei
lui după el, pe când nu avea co-
6 pil. Şi Dumnezeu a vorbit astfel:
«Sămânţa* lui va locui temporar
într-o ţară străină şi o vor înrobi
şi o vor asupri patru** sute de ani.

2 *Cap. 22.1.
3 *Gen. 12.1.
4 *Gen. 11.31; 12.4,5.
5 *Gen. 12.7; 13.15; 15.3,8; 17.8; 26.3.
6 *Gen.15.13; 15.16. **Ex.12.40. Gal. 3.17.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Gr.* „hieron" [c] *Unele ms.* „Evanghelia lui Isus, Hristosul" [d] *Evrei care vorbeau greceşte* [e] *De ajutorare* [f] *Sau* „drept" [g] *Unele ms.* „să-i punem" [h] *Unele ms.* „credinţă"; *alte ms. ad.* „şi de credinţă" [i] *Sau* „mari minuni şi semne" [j] *Din Libertum (o cetate din Africa)* [k] *Sau* „prin" [l] *Sau* „l-au târât cu forţa" [m] *Unele ms. ad.* „de hulă" [n] *Unele ms. ad.* „acestuia" [o] *Lit.* „Bărbaţi fraţi" [p] *Unele ms.* „într-o ţară" [q] *Lit.* „nici o urmă de picior"

7 *Ex. 3.12.
8 *Gen.17.9-11 **Gen.21.2-4 †Gen. 25.26. ††Gen.29.31; 30.5; 35.18,23.
9 *Gen. 37.4; 37.11,28. Ps. 105.17. **Gen. 39.2; 39.21,23.
10 *Gen. 41.37; 42.6.
11 *Gen. 41.54.
12 *Gen. 42.1.
13 *Gen.45.4,16
14 *Gen. 45.9; 45.27. **Gen. 46.27 Deut. 10.22.
15 *Gen. 46.5. **Gen. 49.33 Ex. 1.6.
16 *Ex. 13.19. Ios. 24.32. **Gen.23.16; 33.19.
17 *Gen. 15.13. Vers. 6. **Ex. 1.7-9. Ps. 105.24,25
19 *Ex. 1.22.
20 *Ex. 2.2. **Ev. 11.23.

7 Şi Eu voi judeca naţiunea căreia
îi vor fi robi», a spus Dumnezeu.
«Şi, după acestea, vor ieşi şi Îmi
8 vor* sluji în locul acesta». Şi i-a
dat* legământul circumciziei; şi
astfel** l-a născut pe Isaac şi l-a
circumcis în ziua a opta; şi Isaac†
pe Iacov şi Iacov†† pe cei doi-
9 sprezece patriarhi. Şi* patriarhii,
invidiindu-l pe Iosif, l-au vândut
în[a] Egipt. Şi** Dumnezeu era cu
10 el şi l-a scăpat din toate necazuri-
le lui; şi i-a dat har* şi înţelepciune
înaintea lui Faraon, împăratul
Egiptului, şi l-a făcut conducător
peste Egipt şi peste toată casa lui.
11 Dar a venit* foamete peste toată
ţara Egiptului şi în Canaan, şi
mare necaz; şi părinţii noştri nu
12 găseau hrană. Dar Iacov*, auzind
că sunt grâne în Egipt, i-a trimis
13 întâi pe părinţii noştri acolo; şi*,
a doua oară, Iosif a fost făcut
cunoscut fraţilor săi şi familia lui
Iosif a ajuns cunoscută lui Faraon.
14 Şi* Iosif a trimis şi a chemat la el
pe tatăl său, Iacov, şi pe toate**
rudele lui[b], şaptezeci şi cinci de su-
15 flete. Şi Iacov* a coborât în Egipt
şi a murit** *acolo*, el şi părinţii
16 noştri. Şi* au fost duşi la Sihem
şi aşezaţi în mormântul** pe care
îl cumpărase Avraam cu preţ în
argint, de la fiii lui Emor, în[c]
17 Sihem. Dar, cum timpul* promi-
siunii pe care Dumnezeu o fă-
cuse[d] lui Avraam se apropia, po-
porul a** crescut şi s-a înmulţit
18 în Egipt, până când peste Egipt[e]
s-a ridicat un alt împărat, care nu-l
19 ştia pe Iosif. El a uneltit împotriva
neamului nostru şi a asuprit pe
părinţii noştri[b], încât să-şi* arunce
pruncii, ca să nu trăiască.
20 În* timpul acela s-a născut
Moise şi era** frumos[f] *înaintea*
lui Dumnezeu. El a fost crescut
21 trei luni în casa tatălui său. Şi,
când a fost* aruncat, fiica lui Fa-
raon l-a luat şi l-a crescut ca fiu al
22 ei. Şi Moise a fost instruit în toată
înţelepciunea egiptenilor şi era
puternic* în cuvintele lui[b] şi în
23 fapte. Şi*, când era aproape de[g]
patruzeci de ani, i-a venit în inimă
să-i viziteze pe fraţii săi, pe fiii
24 lui Israel. Şi, văzând pe unul ne-
dreptăţit, l-a apărat şi l-a răzbunat
pe cel asuprit, omorându-l pe e-
25 giptean. Pentru că gândea că fraţii
lui vor înţelege că Dumnezeu prin
mâna lui le dă eliberare[h]; dar ei
26 n-au înţeles. Şi a* doua zi li s-a
arătat, pe când se băteau, şi i-a
îndemnat la pace, spunând: «Voi
sunteţi fraţi; de ce vă nedreptăţiţi
27 unul pe altul?» Dar cel care-l ne-
dreptăţea pe aproapele său l-a
îmbrâncit, spunând: «Cine* te-a
pus căpetenie şi judecător peste
28 noi? Vrei tu să mă omori şi pe
mine cum l-ai omorât ieri pe egip-
29 tean?» Şi, la* cuvântul acesta,
Moise a fugit şi a fost un locuitor
temporar în ţara Madian, unde a
30 născut doi fii. Şi*, când s-au îm-
plinit patruzeci de ani, i s-a arătat
un înger[i] în pustiul muntelui
Sinai, într-o flacără a unui rug[j]
31 aprins. Şi Moise, văzând *aceasta*,
s-a minunat de viziune; şi, când
s-a apropiat să privească, a auzit[k]
32 un glas al Domnului[l]: «Eu* sunt
Dumnezeul părinţilor tăi, Dum-
nezeul lui Avraam şi[m] al lui Isaac
şi[m] al lui Iacov». Şi Moise, tre-
murând, n-a îndrăznit să pri-
33 vească. Şi Domnul* i-a spus: «Dez-
leagă sandaua picioarelor tale,
pentru că locul pe care stai este
34 pământ sfânt. Privind, am* văzut
asuprirea poporului Meu care este
în Egipt şi le-am auzit geamătul
şi am coborât să-i scot[n] *de acolo*.
Şi acum, vino, te voi trimite[o] în
35 Egipt». Pe acest Moise, pe care ei

21 *Ex. 2.3-10
22 *Lc. 24.19.
23 *Ex. 2.11,12
26 *Ex. 2.13.
27 *Lc. 12.14. Cap. 4.7.
29 *Ex.2.15,22; 4.20; 18.3,4.
30 *Ex. 3.2.
32 *Mt. 22.32. Ev. 11.16.
33 *Ex. 3.5. Ios. 5.15.
34 *Ex. 3.7.

[a] *Lit.* „către“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Sau „tată* al lui“ [d] *Unele ms.* „o jurase“ [e] *Unele ms. omit* „peste Egipt“ [f] *Lit.* „era de o frumuseţe divină“ [g] *Lit.* „când i s-a împlinit o perioadă de“ [h] *Sau* „mântuire“ [i] *Unele ms. ad.* „al Domnului“ [j] *Arbust spinos* [k] *Lit.* „a fost“ [l] *Unele ms. ad.* „către el“ [m] *Unele ms. ad.* „Dumnezeul“ [n] *Să-i iau cu sau pentru Mine* [o] *Unele ms.* „te trimit“

l-au respins[a], spunând: «Cine te-a
pus căpetenie şi judecător?», pe
acesta, Dumnezeu l-a trimis că-
petenie şi răscumpărător, cu[b]
mâna* îngerului care i se arătase
36 în rug. El* i-a scos, făcând** mi-
nuni şi semne în ţara Egiptului,
şi în† Marea Roşie, şi†† în pus-
37 tiu patruzeci de ani. Acesta este
Moise, cel care a spus fiilor lui
Israel: «Dumnezeu[c] vă va ridica
dintre fraţii voştri un Profet* ca
38 mine[d]**». Acesta* este cel care a
fost în adunarea din pustiu cu
îngerul** care îi vorbea pe[e] mun-
tele Sinai şi cu părinţii noştri;
care a† primit cuvinte†† vii, ca
39 să ni le dea nouă; de care părinţii
noştri n-au vrut să asculte, ci l-au
înlăturat, şi în inimile lor s-au
40 întors în Egipt, spunând* lui
Aaron: «Fă-ne dumnezei care să
meargă înaintea noastră; pentru
că nu ştim ce s-a întâmplat cu
acest Moise care ne-a scos din ţara
41 Egiptului». Şi* au făcut un viţel în
zilele acelea şi au oferit jertfă
idolului şi se bucurau de lucrările
42 mâinilor lor. Dar Dumnezeu S-a*
întors *de la ei* şi i-a dat să slu-
jească oştirii** cerului, după cum
este scris în cartea profeţilor:
«Mi-aţi oferit voi Mie vite înjun-
ghiate şi jertfe timp de patruzeci
de ani în pustiu, casă† a lui Israel?
43 Da, aţi purtat cortul lui Moloh şi
steaua dumnezeului[f] Remfan, chi-
purile pe care le-aţi făcut, ca să
vă închinaţi lor; şi Eu vă voi stră-
muta dincolo de Babilon».
44 Părinţii noştri aveau cortul
mărturiei[g] în pustiu, după cum a
poruncit Cel care i-a vorbit lui
Moise, ca să-l* facă după mode-
45 lul pe care-l văzuse; pe* care pă-
rinţii noştri, primindu-l de la cei
dinainte, l-au şi adus, cu Iosua,
când au intrat în stăpânirea na-
ţiunilor pe** care Dumnezeu le-a
alungat dinaintea părinţilor noştri,
46 până în zilele lui David, care* a
găsit har înaintea lui Dumnezeu
şi** a cerut să găsească un cort[h]
47 pentru Dumnezeul lui Iacov; iar*
48 Solomon I-a zidit o casă. Dar* Cel
Preaînalt nu locuieşte în cele[i] fă-
cute de mâini, după cum spune
49 profetul: «Cerul* *este* tronul Meu,
şi pământul aşternutul picioarelor
Mele. Ce fel de casă Îmi veţi zidi
Mie? spune Domnul, sau care *este*
50 locul odihnei Mele? N-a făcut
mâna Mea toate acestea?»
51 Voi, cu grumazul înţepenit* şi
necircumcişi** în inimă[j] şi în
urechi, voi întotdeauna vă împo-
triviţi Duhului Sfânt; şi voi, ca şi
52 părinţii voştri. Pe* care dintre
profeţi nu i-au persecutat părinţii
voştri? Şi au omorât pe aceia care
au vestit mai înainte despre venirea
Celui** Drept, ai cărui trădători şi
53 ucigaşi v-aţi făcut voi acum; voi,
care* aţi primit legea prin rân-
duiala îngerilor şi n-aţi păzit-o!“

Ştefan omorât cu pietre

54 Şi, auzind* ei acestea, îi tăia
la inimă şi scrâşneau din dinţi
55 împotriva lui. Dar el, fiind plin*
de Duh Sfânt, privind ţintă spre
cer, a văzut gloria lui Dumnezeu
şi pe Isus stând în picioare la
56 dreapta lui Dumnezeu; şi a spus:
„Iată, văd* cerurile deschise şi pe
Fiul** Omului stând la dreapta
57 lui Dumnezeu“. Dar ei au strigat
cu glas tare şi şi-au astupat ure-
chile şi s-au năpustit într-un
58 gând asupra lui; şi, scoţându-l*
afară din cetate, îl loveau** cu
pietre. Şi martorii† şi-au pus hai-
nele la picioarele unui tânăr nu-
59 mit Saul. Şi-l loveau cu pietre pe
Ştefan, care* se ruga[k] şi spunea:
„Doamne Isuse, primeşte** duhul
60 meu“. Şi, îngenunchind*, a strigat
cu glas tare: „Doamne**, nu le

35 *Ex. 14.19. Num. 20.16.
36 *Ex. 12.41; 33.1. **Ex.7-11,14 Ps. 105.27. †Ex. 14.21; 14.27-29. ††Ex.16.1,35
37 *Deut. 18.15; 18.18. Cap. 3.22. **Mt. 17.5.
38 *Ex. 19.3,17 **Is. 63.9. Gal. 3.19. Ev. 2.2. †Ex. 21.1. Deut.5.27,31; 33.4. Ioan 1.17. ††Rom. 3.2.
40 *Ex. 32.1.
41 *Deut. 9.16. Ps. 106.19.
42 *Ps. 81.12. Ezec. 20.25; 20.39. Rom. 1.24. 2 Tes. 2.11. **Deut. 4.19; 17.3. 2 Împ. 17.16; 21.3. Ier. 19.13. †Amos 5.25; 5.26.
44 *Ex. 25.40; 26.30. Ev. 8.5.
45 *Ios. 3.14.
45 **Neem.9.24 Ps. 44.2; 78.55. Cap. 13.19.
46 *1 Sam. 16.1 2 Sam. 7.1. Ps. 89.19. Cap. 13.22. **1Împ. 8.17 1 Cr. 22.7. Ps. 132.4,5.
47 *1 Împ. 6.1; 8.20. 1 Cr. 17.12. 2 Cr. 3.1.
48 *1 Împ. 8.27. 2 Cr. 2.6; 6.18. Cap. 17.24.
49 *Is. 66.1,2. Mt. 5.34,35; 23.22.
51 *Ex. 32.9; 33.3. Is. 48.4. **Lev. 26.41 Deut. 10.16. Ier. 4.4;6.10; 9.26. Ezec. 44.9.
52 *2 Cr. 36.16. Mt. 21.35; 23.34,37. 1 Tes. 2.15. **Cap. 3.14.
53 *Ex. 20.1. Gal. 3.19. Ev. 2.2.
54 *Cap. 5.33.
55 *Cap. 6.5.
56 *Ezec. 1.1. Mt. 3.16. Cap. 10.11. **Dan. 7.13.
58 *1Împ. 21.13 Lc. 4.29. Ev. 13.12. **Lev. 24.16 †Deut.13.9; 13.10; 17.7. Cap. 8.1; 22.20.
59 *Cap. 9.14. **Ps. 31.5. Lc. 23.46.
60 *Cap. 9.40; 20.36; 21.5. **Mt. 5.44. Lc. 6.28; 23.34.

[a] *Sau* „l-au tăgăduit“ [b] *Unele ms.* „prin“ [c] *Unele ms.* „Domnul Dumnezeul vostru“; *alte ms.* „Domnul Dumnezeul nostru“; *alte ms.* „Domnul Dumnezeu“ [d] *Unele ms. ad.* „de El să ascultaţi“ [e] *Lit.* „în“ [f] *Unele ms. ad.* „vostru“ [g] *Unele ms.* „Cortul mărturiei era în mijlocul părinţilor voştri“ [h] *Sau* „locaş“ [i] *Unele ms.* „temple“ [j] *Unele ms.* „în inimi“ [k] *Lit.* „chema“, „invoca“

ține în seamă păcatul acesta“. Și,
spunând aceasta, a adormit[a].

Persecutarea adunării

8 Și Saul* încuviința uciderea
lui.
Și, în ziua aceea, a început
o mare persecuție împotriva
adunării care *era* în Ierusalim și
toți** în afară de apostoli au fost
împrăștiați prin ținuturile Iudeii
2 și ale Samariei. Și niște bărbați
evlavioși l-au înmormântat pe
Ștefan și au* jelit mult pentru el.
3 Dar Saul pustia* adunarea, in-
trând prin case, și, târând pe băr-
bați și pe femei, îi preda la în-
chisoare.

1 *Cap. 7.58; 22.20. **Cap. 11.19
2 *Gen. 23.2; 50.10. 2 Sam. 3.31.
3 *Cap. 9.1,13; 9.21; 22.4; 26.10,11. 1 Cor. 15.9. Gal. 1.13. Filip. 3.6. 1 Tim. 1.13.

Evanghelia în Samaria

4 Deci cei împrăștiați* stră-
băteau *ținuturile*, vestind Cuvân-
5 tul Evangheliei. Și Filip*, cobo-
rând într-o cetate[b] a Samariei,
6 le-a predicat pe Hristos[c]; și mul-
țimile luau aminte într-un gând la
cele spuse de Filip, când auzeau
și vedeau semnele pe care le fă-
7 cea. Pentru că din mulți care aveau
duhuri* necurate, acestea ieșeau,
strigând cu glas tare; și mulți para-
lizați și șchiopi au fost vindecați.
8 Și a fost mare bucurie în cetatea
aceea.
9 Și un om cu numele Simon
era dinainte în cetate, practicând
magia* și uimind** poporul[d] Sa-
mariei, spunând că el însuși este
10 cineva mare: căruia toți, de la
mic la mare, îi dădeau atenție,
spunând: „Aceasta este puterea
11 lui Dumnezeu, [e]cea mare“. Și îi
dădeau atenție, pentru că de mult
12 timp îi uimise cu magia lui. Dar,
când l-au crezut pe Filip, care
vestea Evanghelia[f]* despre Îm-
părăția lui Dumnezeu și Numele
lui Isus Hristos, au fost botezați,
13 atât bărbați, cât și femei. Și Si-
mon, chiar el a crezut și, fiind bo-
tezat, stăruia *să fie* alături de Fi-
lip și era uimit, văzând semnele
și lucrările mari de putere[g] care
14 se făceau. Și apostolii care erau
în Ierusalim, auzind că Samaria
primise Cuvântul lui Dumnezeu,
i-au trimis la ei pe Petru și pe
15 Ioan care, coborând, s-au rugat
pentru ei, ca să* primească Duh
16 Sfânt. Pentru că El nu coborâse[h]
încă* peste nici unul dintre ei, ci
erau numai** botezați pentru
17 Numele† Domnului Isus. Atunci au
pus* mâinile peste ei, și ei au pri-
18 mit Duh Sfânt. Dar Simon, văzând
că prin punerea mâinilor aposto-
lilor era dat Duhul Sfânt[i], le-a ofe-
19 rit bani, spunând: „Dați-mi și mie
autoritatea aceasta, ca peste ori-
cine voi pune mâinile să primeas-
20 că Duh Sfânt“. Și Petru i-a zis:
„Argintul tău să fie împreună cu
tine spre pieire, pentru că ai* gân-
dit că darul** lui Dumnezeu se
21 obține cu bani. Tu n-ai parte, nici
sorț în lucrul acesta, pentru că ini-
ma ta nu este dreaptă înaintea lui
22 Dumnezeu. Pocăiește-te deci de
această răutate a ta și cere Dom-
nului[j], dacă, în adevăr, ți se* poa-
23 te ierta gândul inimii tale; pentru
că te văd că ești în fierea amă-
răciunii* și în legătura nedrep-
24 tății“. Și Simon, răspunzând, a
spus: „Rugați-vă[k]* voi Domnului
pentru mine, astfel încât nimic să
nu vină peste mine din cele
ce ați vorbit“.
25 Ei deci, după ce au mărturisit
și au vestit Cuvântul Domnului,
s-au întors la Ierusalim și pre-
dicau Evanghelia în multe sate
ale samaritenilor.

4 *Mt. 10.23. Cap. 11.19.
5 *Cap. 6.5.
7 *Mc. 16.17.
9 *Cap. 13.6. **Cap. 5.36.
12 *Cap. 1.3.
15 *Cap. 2.38.
16 *Cap. 19.2. **Mt. 28.19. †Cap. 10.48; 19.5.
17 *Cap. 6.6; 19.6. Ev. 6.2.
20 *Mt. 10.8. 2 Împ. 5.16. **Cap. 2.38; 10.45; 11.17.
22 *Dan. 4.27. 2 Tim. 2.25.
23 *Ev. 12.15.
24 *Gen. 20.7; 20.17. Ex. 8.8. Num. 21.7. 1 Împ. 13.6. Iov 42.8. Iac. 5.16.

Filip și etiopianul

26 Dar un înger al Domnului i-a
vorbit lui Filip, spunând: „Ridi-
că-te și mergi spre sud, pe drumul
care coboară de la Ierusalim la
27 Gaza, care este pustiu“. Și s-a
ridicat și a plecat. Și, iată, un*
etiopian[l], un famen, unul cu pu-

27 *Țef. 3.10.

---

[a] *A murit* [b] *Unele ms.* „în cetatea“ [c] *Lit.* „pe Hristosul“ [d] *Lit.* „națiunea“ [e] *Unele ms. ad.* „numită“ [f] *Unele ms. ad.* „lucrurilor“ [g] *Unele ms.* „văzând lucrările de putere și semnele mari“; *alte ms. omit* „mari“ [h] *Lit.* „nu căzuse“ [i] *Unele ms. omit* „Sfânt“ [j] *Unele ms.* „cere lui Dumnezeu“ [k] *Lit.* „Cereți“ [l] *Lit.* „un om, un etiopian“

27 **Ioan 12.20
32 *Is. 53.7,8.
35 *Lc. 24.27. Cap. 18.28.
36 *Cap. 10.47.
37 *Mt. 28.19. Mc. 16.16. **Mt. 16.16. Ioan 6.69; 9.35,38; 11.27. Cap. 9.20. 1 Ioan 4.15; 5.5,13.
39 *1Împ. 18.12 2 Împ. 2.16. Ezec.3.12,14

tere la împărăteasa Candace
a etiopienilor, care era peste toa-
tă vistieria ei, care venise** la
Ierusalim ca să se închine, se
28 întorcea şi şedea în carul lui şi
29 citea din profetul Isaia. Şi Duhul
i-a spus lui Filip: „Apropie-te şi
30 alătură-te carului acestuia!“ Şi
Filip, alergând, l-a auzit citind
din profetul Isaia şi i-a spus: „Înțe-
31 legi, în adevăr, ce citeşti?“ Şi el a
spus: „Cum aş putea *înţelege*,
dacă nu mă va călăuzi cineva?“ Şi
l-a rugat pe Filip să se suie şi să
32 şadă împreună cu el. Şi locul din
Scriptură din care citea era acesta:
„El* a fost dus ca o oaie la înjun-
ghiere; şi, fără glas, ca un miel îna-
intea celui care-l tunde, aşa nu
33 ·Şi-a deschis gura; în smerirea Lui,
judecata I-a fost luată; şi cine va
descrie generaţia Lui? Pentru că
viaţa ·I-a fost luată de pe pământ“.
34 Şi famenul, răspunzând lui Filip,
a spus: „Te rog, despre cine spune
profetul aceasta? Despre sine, sau
35 despre un altul?“ Şi Filip, deschi-
zând gura şi începând* de la
Scriptura aceasta, i-a vestit Evan-
36 ghelia lui Isus. Şi, pe când mer-
geau pe drum, au ajuns la o apă
şi famenul ·a spus: „Iată apă; ce*
mă împiedică să fiu botezat?“
37 ([a]Şi Filip i-a spus: „Dacă* crezi
din toată inima, se poate“. Şi, răs-
punzând, i-a spus: „Cred** că Isus
Hristos este Fiul lui Dumnezeu“.)
38 Şi a poruncit să stea carul. Şi au
coborât amândoi la apă, atât Fi-
lip, cât şi famenul, şi l-a botezat.
39 Iar când au ieşit din apă, Duhul*
Domnului l-a răpit pe Filip şi fa-
menul nu l-a mai văzut, ci mer-
gea pe drumul său, bucurându-se.
40 Şi Filip a fost găsit la Azot[b] şi,
străbătând *ţinutul*, vestea Evan-
ghelia tuturor cetăţilor, până a
ajuns în Cezareea.

9 Dar Saul*, suflând încă ame-
ninţare şi ucidere împotriva uce-
nicilor Domnului, a venit la ma-
2 rele preot şi a cerut de la el scri-
sori către Damasc, către sinagogi,
pentru ca, dacă va găsi pe vreunii
care sunt ai Căii, atât bărbaţi, cât
şi femei, să-i aducă legaţi la Ie-
3 rusalim. Dar, pe când* călătorea,
a fost că s-a apropiat de Damasc
şi deodată a strălucit în jurul lui
4 o lumină din cer. Şi, căzând la
pământ, a auzit un glas, spunân-
du-i: „Saule, Saule, pentru ce
5 Mă* persecuţi?“ Iar el a zis: „Cine
eşti, Doamne?“ Şi El[c] a spus[d]:
„Eu sunt Isus, pe care tu Îl per-
6 secuţi[e]. Ridică-te dar[f] şi intră în
cetate şi ţi se va spune ce trebuie
7 să faci“. Iar oamenii* care călă-
toreau cu el stăteau încremeniţi,
auzind glasul[g], dar nevăzând pe
8 nimeni. Şi Saul s-a ridicat de la
pământ şi, având ochii deschişi,
nu vedea pe nimeni[h]. Şi, ducându-l
de mână, l-au adus în Damasc.
9 Şi a fost fără vedere trei zile şi
10 n-a mâncat, nici n-a băut. Şi în
Damasc era un ucenic cu numele*
Anania. Şi Domnul i-a zis într-o
viziune: „Anania!“ Şi el a spus:
11 „Iată-mă, Doamne!“ Şi Domnul
i-a zis: „Ridică-te şi mergi pe stra-
da care se cheamă «Dreaptă» şi
caută în casa lui Iuda pe unul cu
numele Saul, din Tars*. Pentru
12 că, iată, el se roagă; şi a văzut
într-o viziune[i] pe un om cu nu-
mele Anania intrând şi punân-
du-şi mâna[j] peste el, ca să vadă
13 *din nou*“. Şi Anania a răspuns:
„Doamne, am auzit de la mulţi
despre omul acesta, câte* rele a
făcut sfinţilor Tăi în Ierusalim;
14 şi aici are autoritate de la preo-
ţii de seamă ca să-i lege pe toţi
15 care* cheamă Numele Tău“. Şi
Domnul i-a zis: „Du-te, pentru că

Întoarcerea lui Saul

1 *Cap. 8.3. Gal. 1.13. 1 Tim. 1.13.
3 *Cap. 22.6; 26.12. 1 Cor. 15.8.
4 *Mt. 25.40.
7 *Dan. 10.7. Cap. 22.9; 26.13.
10 *Cap. 22.12.
11 *Cap. 21.39; 22.3.
13 *Vers. 1.
14 *Vers. 21. Cap. 7.59; 22.16. 1 Cor. 1.2. 2 Tim. 2.22.

[a] *Verset adăugat numai în unele manuscrise târzii* [b] *Ebr.* „Ashdod“ [c] *Unele ms.* „Domnul“ [d] *Unele ms. omit* „a spus“ [e] *Unele ms. ad.* „«Îţi este greu să dai cu piciorul în ţepuşe». (6) Şi, tremurând şi înspăimântat, a spus: «Doamne, ce vrei să fac?» Şi Domnul a zis către el:“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „sunetul“ [h] *Unele ms.* „nimic“ [i] *Unele ms. omit* „într-o viziune“ [j] *Unele ms.* „mâinile“

15 *Cap. 13.2; 22.21; 26.17. Rom. 1.1. 1 Cor. 15.10. Gal. 1.15. Ef. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Rom. 1.5; 11.13. Gal. 2.7,8. †Cap.25.22; 25.23; 26.1.
16 *Cap. 20.23; 21.11. 2 Cor. 11.23.
17 *Cap. 22.12; 22.13. **Cap. 8.17. †Cap. 2.4; 4.31; 8.17; 13.52.
19 *Cap. 26.20.
20 *Cap. 8.37.
21 *Cap. 8.3. Vers. 1. Gal. 1.13,23.

acesta* Îmi este un vas ales[a], ca
să poarte Numele Meu înaintea
națiunilor** şi a împăraților[b]† şi
16 a fiilor lui Israel; pentru că Eu
îi* voi arăta câte trebuie să su-
17 fere pentru Numele Meu“. Şi A-
nania* a mers şi a intrat în casă; şi,
punându-şi[c]** mâinile peste
el, a spus: „Frate Saul, Domnul
m-a trimis, Isus care ți S-a arătat
pe drumul pe care veneai, ca să
vezi *din nou* şi să† fii umplut de
18 Duh Sfânt“. Şi îndată au căzut
de pe ochii lui ca nişte solzi şi[d]
a văzut şi, ridicându-se, a fost
19 botezat; şi, mâncând, s-a întărit.
Şi* el[e] a fost cu ucenicii din
20 Damasc câteva zile. Şi îndată L-a
predicat în sinagogi pe Isus[f],
că* El este Fiul lui Dumnezeu.
21 Şi toți care auzeau erau uimiți
şi spuneau: „Nu este acesta* cel
care nimicea în Ierusalim pe
cei care chemau Numele acesta
şi a venit aici pentru aceasta,
ca să-i ducă legați la preoții de
seamă?“

Saul în Damasc şi la Ierusalim

22 *Cap. 18.28.
23 *Cap. 23.12; 25.3. 2 Cor. 11.26.
24 *2 Cor. 11.32
25 *Ios. 2.15. 1 Sam. 19.12
26 *Cap. 22.17. Gal. 1.17,18.
27 *Cap. 4.36; 13.2. **Vers.20,22

22 Dar Saul se întărea tot mai
mult şi îi punea în încurcătură*
pe iudeii care locuiau în Damasc,
dovedind că Acesta este Hristo-
23 sul. Şi, după ce s-au împlinit mul-
te zile, iudeii s-au* sfătuit îm-
24 preună să-l omoare; dar complo-
tul* lor a fost adus la cunoştința
lui Saul. Şi păzeau şi[g] porțile, şi
25 zi şi noapte, ca să-l omoare. Dar
ucenicii l-au luat noaptea şi l-au*
coborât prin zid, lăsându-l jos
într-un coş.
26 Şi[h], ajungând* la Ierusalim,
încerca să se alăture ucenicilor şi
toți se temeau de el, necrezând
27 că era ucenic. Dar* Barnaba l-a
luat şi l-a adus la apostoli şi le-a
istorisit cum pe drum Îl văzuse
pe Domnul şi că El îi vorbise, şi
cum** în Damasc a vorbit cu
îndrăzneală în Numele lui Isus.
28 Şi era cu ei intrând* şi ieşind la
29 Ierusalim şi vorbind cu îndrăz-
neală în Numele Domnului[i]. Şi
vorbea şi discuta cu elenişti[j]*,
dar** ei căutau să-l omoare.
30 Şi frații, aflând *aceasta*, l-au
coborât la Cezareea şi l-au trimis
31 la Tars. Deci Adunarea[k]*, în toată
Iudeea şi Galileea şi Samaria,
avea pace, zidindu-se şi umblând
în frica Domnului; şi creştea prin
mângâierea Duhului Sfânt.

28 *Gal. 1.18.
29 *Cap. 6.1; 11.20. **Vers. 23. 2 Cor. 11.26.
31 *Cap. 8.1.

Vindecarea lui Enea

32 Şi a fost că Petru, trecând
prin* toate *ținuturile*, a coborât şi
la sfinții care locuiau în Lida.
33 Şi acolo a găsit un om, cu numele
Enea, care era paralizat, de opt
34 ani zăcând în pat. Şi Petru i-a
spus: „Enea, Isus, Hristosul, te*
vindecă; ridică-te şi fă-ți patul!“
35 Şi îndată s-a ridicat. Şi l-au vă-
zut toți cei care locuiau în Lida
şi în Saron*, care s-au** şi întors
la Domnul.

32 *Cap. 8.14.
34 *Cap.3.6,16; 4.10.
35 *1 Cr. 5.16. **Cap. 11.21

Învierea Tabitei

36 Şi în Iope era o ucenică nu-
mită Tabita, care tradus înseamnă
Dorca[l]. Ea era plină de* lucrări
bune şi de milosteniile pe care le
37 făcea. Şi a fost că, în zilele ace-
lea, s-a îmbolnăvit şi a murit. Şi,
după ce au spălat-o, au pus-o în
38 camera de sus*. Iar Lida fiind
aproape de Iope, ucenicii, auzind
că Petru este acolo, au trimis doi
oameni la el, rugându-l: „Nu în-
39 târzia să vii la noi[m]!“ Şi, ridicân-
du-se, Petru a plecat cu ei; pe
care, atunci când a sosit, l-au dus
în camera de sus; şi toate vădu-
vele stăteau lângă el, plângând şi
arătându-i cămăşile şi hainele pe
care le făcea Dorca pe când era
40 cu ele. Iar Petru, scoțându-i* pe toți
afară şi[g] îngenunchind**, s-a ru-
gat; şi, întorcându-se spre trup, a
spus†: „Tabita, ridică-te!“ Şi ea
şi-a deschis ochii şi, văzându-l pe

36 *1 Tim. 2.10 Tit 3.8.
37 *Cap. 1.13.
40 *Mt. 9.25. **Cap. 7.60. †Mc. 5.41,42 Ioan 11.43.

[a] *Lit.* „al alegerii“ [b] *Unele ms.* „atât înaintea națiunilor, cât şi a împăraților“ [c] *Unele ms.* „punând“ [d] *Unele ms. ad.* „îndată“ [e] *Unele ms.* „Saul“ [f] *Unele ms.* „Hristos“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Unele ms. ad.* „Saul“ [i] *Unele ms. ad.* „Isus“; *alte ms.* „în Numele lui Isus“ [j] *Evrei care vorbeau greceşte* [k] *Puține ms.* „adunările“ [l] *Aram.* „Tabita“ (*gr.* „Dorca“) *înseamnă Gazelă* [m] *Unele ms.* „la ei“

41 Petru, s-a aşezat[a]. Şi, dându-i
mâna, a ridicat-o şi, chemându-i
pe sfinţi şi pe văduve, le-a înfă-
42 *Ioan 11.45; 12.11.
42 ţişat-o vie. Şi s-a făcut cunos-
cut *lucrul acesta* prin toată *ce-*
tatea Iope şi* mulţi au crezut
43 *Cap. 10.6.
43 în Domnul. Şi a fost că el a ră-
mas multe zile în Iope la un
oarecare Simon*, un tăbăcar.

Centurionul Corneliu

10 Dar[b] în Cezareea, un om cu
numele Corneliu, un centurion din
2 *Vers. 22. Cap. 8.2; 22.12. **Vers. 35.
2 cohorta numită „Italica“, evla-
vios* şi temător** de Dumnezeu
împreună cu toată casa lui, şi[c]
care făcea multe milostenii po-
porului şi se ruga neîncetat lui
3 *Vers. 30. Cap. 11.13.
3 Dumnezeu, a văzut* clar într-o vi-
ziune, pe la ceasul al nouălea al
zilei, un înger al lui Dumnezeu
intrând la el şi spunându-i: „Cor-
4 neliu!“ Iar el, uitându-se ţintă la
el şi fiind înfricoşat, a spus: „Ce
este, Doamne?“ Şi el i-a spus:
„Rugăciunile tale şi milosteniile
tale s-au suit spre aducere-amin-
5 te înaintea lui Dumnezeu. Şi acum
trimite oameni la Iope şi adu-l pe
Simon, care se numeşte şi Petru.
6 El găzduieşte la un oarecare
Simon, un tăbăcar, a cărui casă
7 este lângă mare[d]“. Şi, când a ple-
cat îngerul care-i vorbise[e], el i-a
chemat pe doi dintre servitorii
săi şi pe un ostaş evlavios dintre
8 aceia care erau mereu lângă el şi,
istorisindu-le toate, i-a trimis la
9 *Cap. 11.5.
9 Iope. Şi a doua zi, pe când aceştia
călătoreau şi se apropiau de ce-
tate, Petru s-a suit* pe acoperiş să
se roage, pe la ceasul al şaselea.
10 Şi i s-a făcut foame şi voia să
mănânce. Dar, pe când pregăteau
11 *Cap. 7.56. Apoc. 19.11.
11 ei, l-a cuprins un extaz[f]. Şi ·a vă-
zut* cerul deschis şi un vas co-
borând[g] ca o pânză mare, legată[c]
în patru colţuri şi[c] care se lăsa
12 pe pământ, în care erau toate pa-
trupedele[h] şi reptilele pământului
13 şi păsările cerului. Şi a venit un
glas către el: „Ridică-te, Petru, în-
14 junghie şi mănâncă!“ Şi Petru a
14 *Lev. 11.4; 20.25. Deut. 14.3,7. Ezec. 4.14.
spus: „Nicidecum, Doamne, pen-
tru că* niciodată n-am mâncat
15 ceva întinat sau[i] necurat“. Şi din
15 *Mt. 15.11. Vers. 28. Rom. 14.14; 14.17,20. 1Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.
nou *a venit* un glas, a doua oară,
către el: „Ce* a curăţit Dumne-
16 zeu, tu să nu numeşti întinat“. Şi
aceasta a avut loc de trei ori şi
îndată[j] vasul a fost ridicat[k] la
17 cer. Şi cum Petru era nedumerit
în sine ce ar putea fi viziunea pe
care o văzuse, iată şi oamenii
trimişi de Corneliu, întrebând de
casa lui Simon, au stat la poartă;
18 şi, strigând, au întrebat dacă
Simon, numit şi Petru, găzduia
19 acolo. Dar, pe când Petru se gân-
19 *Cap. 11.12.
dea la viziune, Duhul i-a* spus:
20 „Iată, te caută trei bărbaţi; ridi-
20 *Cap. 15.7.
că-te* dar, coboară şi mergi îm-
preună cu ei, neîndoindu-te de
nimic, pentru că Eu i-am trimis“.
21 Şi Petru, coborând la oamenii[l]
aceia, a spus: „Iată, Eu sunt acela
pe care-l căutaţi; care *este* moti-
vul pentru care sunteţi aici?“
22 Şi ei au spus: „Corneliu*, un centu-
22 *Vers. 1,2. **Cap. 22.12
rion, om drept şi temător de Dum-
nezeu şi cu mărturie** de la în-
treaga naţiune a iudeilor, a fost
divin înştiinţat, printr-un înger
sfânt, să trimită după tine *să vii*
acasă la el şi să audă cuvinte de
23 la tine“. Chemându-i deci înăun-
23 *Vers. 45. Cap. 11.12.
tru, i-a găzduit. Şi a doua zi, ridi-
cându-se[c], el[m] a plecat împreună
cu ei şi unii dintre fraţii din Iope
24 au* venit cu el. Şi a doua zi au
intrat în Cezareea. Iar Corneliu îi
aştepta, după ce chemase pe ru-
dele lui şi pe prietenii apropiaţi.
25 Şi, pe când intra Petru, Corneliu,
întâmpinându-l, a căzut la picioa-
26 rele *lui* şi *i* s-a închinat. Dar Petru

[a] *În capul oaselor* [b] *Unele ms. ad.* „era“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms. ad.* „el îţi va spune ce trebuie să faci“ [e] *Unele ms.* „care-i vorbea lui Corneliu“ [f] *Unele ms.* „a căzut în extaz“ [g] *Unele ms. ad.* „peste el“ [h] *Unele ms. ad.* „şi fiarele sălbatice“; *alte ms.* „patrupedele pământului şi fiarele sălbatice şi reptilele şi păsările“ [i] *Unele ms.* „şi“ [j] *Unele ms.* „din nou“ [k] *Lit.* „primit sus“, „luat sus“ [l] *Unele ms.* „la oamenii trimişi la el de Corneliu“; *alte ms.* „la oamenii trimişi de Corneliu“ [m] *Unele ms.* „Petru“

26 *Cap. 14.14; 14.15. Apoc. 19.10; 22.9.
28 *Ioan 4.9; 18.28. Cap. 11.3. Gal. 2.12,14. **Cap.15.8,9 Ef. 3.6.
30 *Cap. 1.10. **Mt. 28.3. Mc. 16.5. Lc. 24.4.
31 *Dan. 10.12. Vers. 4. **Ev. 6.10.
34 *Deut. 10.17. 2 Cr. 19.7. Iov 34.19. Rom. 2.11. Gal. 2.6. Ef. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.
35 *Cap. 15.9. Rom.2.13,27; 3.22,29; 10.12,13. 1 Cor. 12.13. Gal. 3.28. Ef. 2.13,18; 3.6.
36 *Is. 57.19. Ef.2.14,16,17 Col. 1.20. **Mt. 28.18. Rom. 10.12. 1 Cor. 15.27. Ef. 1.20,22. 1 Pet. 3.22. Apoc. 17.14; 19.16.
37 *Lc. 4.14.
38 *Lc. 4.18. Cap. 2.22; 4.27. Ev. 1.9.

l-a ridicat, spunând: „Ridică-te*;
27 şi eu sunt om!" Şi a intrat vorbind
cu el şi i-a găsit[a] pe mulţi adunaţi
28 *acolo*. Şi le-a zis: „Voi ştiţi că* nu
este permis unui iudeu să se uneas-
că sau să vină la unul de neam
străin; dar mie Dumnezeu** mi-a
arătat să nu numesc pe nici un
29 om întinat sau necurat. De aceea,
fiind chemat, am şi venit fără îm-
potrivire; întreb deci: cu ce gând
30 aţi trimis după mine?" Şi Corne-
liu a spus: „Acum patru zile posti-
sem până la ceasul acesta şi în
al nouălea ceas mă rugam[b] a-
casă; şi, iată, un* bărbat în** veş-
mânt strălucitor a stat înaintea
31 mea şi a spus: «Corneliu, rugă-
ciunea* ta a fost ascultată şi**
milosteniile tale au fost amintite
32 înaintea lui Dumnezeu. Trimite
deci la Iope şi cheamă pe Simon,
care se numeşte şi Petru. El găz-
duieşte în casa lui Simon, un tă-
băcar, lângă mare; când va veni
33 el, îţi va vorbi[c]». Îndată deci
am trimis la tine şi tu bine ai
făcut că ai venit. Acum deci noi
toţi suntem prezenţi înaintea lui
Dumnezeu, ca să auzim tot ce ţi-a
34 fost poruncit de Domnul[d]". Şi
Petru, deschizându-şi gura, a
spus: „Cu* adevărat, înţeleg că
35 Dumnezeu nu este părtinitor, ci,
în* orice naţiune, cine se teme de
El şi lucrează dreptate este pri-
36 mit de El[e]. Cuvântul pe care El
l-a trimis fiilor lui Israel, ves-
tind* Evanghelia păcii prin Isus
Hristos (El este** Domn al tutu-
37 ror), voi *îl* ştiţi: mărturia care s-a
răspândit[f] prin toată Iudeea, în-
cepând* din Galileea, după bote-
38 zul pe care l-a predicat Ioan – pe
Isus din Nazaret, cum* L-a uns
Dumnezeu cu Duh Sfânt şi cu
putere; *pe El,* care umbla din loc
în loc făcând bine şi vindecând
pe toţi cei asupriţi de diavolul,

pentru că** Dumnezeu era cu El;
39 (şi noi* *suntem* martori ai tuturor
lucrurilor pe care le-a făcut, atât
în ţara iudeilor, cât şi în Ierusa-
lim;) pe care L-au** şi[g] omorât,
40 atârnându-L pe lemn; – pe Acesta
Dumnezeu L-a înviat* a treia zi şi
41 I-a dat să Se arate nu* la tot po-
porul, ci martorilor care au fost
aleşi dinainte de Dumnezeu, nouă,
care** am mâncat şi am băut îm-
preună cu El, după învierea Lui
42 dintre morţi. Şi *El* ne-a* poruncit
să predicăm poporului şi să măr-
turisim că** El este Cel rânduit
de Dumnezeu Judecător al celor
43 vii† şi al celor morţi. Toţi profeţii
mărturisesc despre El* că, prin
Numele Său, oricine** crede în
El primeşte iertarea păcatelor".
44 Pe când vorbea încă Petru cu-
vintele acestea, Duhul Sfânt a*
venit peste toţi cei care ascultau
45 Cuvântul. Şi credincioşii din cir-
cumcizie erau uimiţi*, toţi câţi au
venit cu Petru, că** şi peste na-
ţiuni a fost turnat darul Duhului
46 Sfânt; pentru că îi auzeau vor-
bind în limbi şi preamărind pe
Dumnezeu. Atunci Petru a răs-
47 puns: „Oare poate opri cineva apa,
ca să nu fie botezaţi aceştia care
au primit Duhul Sfânt ca* şi noi?"
48 Şi a* poruncit ca aceştia să fie
botezaţi în** Numele Domnului[h].
Atunci l-au rugat să rămână *acolo*
câteva zile.

Explicaţia lui Petru

11 Şi apostolii şi fraţii care erau
în Iudeea au auzit că şi naţiunile
au primit Cuvântul lui Dumnezeu.
2 Şi, când s-a suit Petru la Ierusa-
lim, cei din circumcizie i se îm-
3 potriveau, spunând: „Ai* intrat
la oameni necircumcişi şi** ai
4 mâncat cu ei". Dar Petru a început
şi le-a arătat *lucrurile* pe* rând,
5 spunând: „Eram în cetatea* Iope
rugându-mă şi am văzut într-un
extaz o viziune, un vas coborând

38 **Ioan 3.2.
39 *Cap. 2.32. **Cap. 5.30.
40 *Cap. 2.24.
41 *Ioan 14.17; 14.22. Cap. 13.31. **Lc. 24.30; 24.43. Ioan 21.13.
42 *Mt. 28.19; 28.20. Cap. 1.8. **Ioan 5.22; 5.27. Cap. 17.31. †Rom. 14.9; 14.10. 2 Tim. 4.1. 1 Pet. 4.5.
43 *Is. 53.11. Ier. 31.34. Dan. 9.24. Mica 7.18. Zah. 13.1. Mal. 4.2. Cap. 26.22. **Cap. 15.9; 26.18. Rom. 10.11. Gal. 3.22.
44 *Cap. 4.31; 8.15-17; 11.15.
45 *Vers. 23. **Cap. 11.18 Gal. 3.14.
47 *Cap. 11.17; 15.8,9. Rom. 10.12.
48 *1 Cr. 1.17. **Cap. 2.38; 8.16.
3 *Cap. 10.28. **Gal. 2.12.
4 *Lc. 1.3.
5 *Cap. 10.9.

[a] *Lit.* „găseşte" [b] *Unele ms.* „Acum patru zile până în ceasul acesta, al nouălea, mă rugam" [c] *Unele ms. omit* „când va veni el, îţi va vorbi" [d] *Unele ms.* „de Dumnezeu" [e] *Sau* „Îi este plăcut" [f] *Lit.* „a fost" [g] *Unele ms. omit* [h] *Unele ms. ad.* „Isus Hristos"; *alte ms.* „în Numele lui Isus Hristos"

ca o pânză mare, lăsată în jos din
cer de patru colţuri, şi a venit până
6 la mine; şi, privind ţintă la ea, am
luat seama şi am văzut patrupede-
le pământului şi fiarele sălbatice şi
7 reptilele şi păsările cerului. Şi am
auzit şi[a] un glas, spunându-mi:
«Ridică-te, Petru, înjunghie şi mă-
8 nâncă!» Şi eu am spus: «Nicide-
cum, Doamne, pentru că nimic[a]
întinat sau necurat n-a intrat vreo-
9 dată în gura mea!» Şi un glas a
răspuns[b] a doua oară din cer: «Ce
a curăţit Dumnezeu, tu să nu nu-
10 meşti întinat». Şi aceasta a avut
loc de trei ori; şi din nou au fost
11 retrase toate în cer. Şi, iată, îndată
trei oameni trimişi din Cezare-
ea la mine au stat în dreptul ca-

12 *Ioan 16.13. Cap. 10.19; 15.7. **Cap. 10.23

12 sei[c] în care eram. Şi Duhul mi-a*
spus să merg cu ei, neîndoin-
du-mă de nimic. Şi au mers îm-
preună cu mine şi aceşti** şase
fraţi şi am intrat în casa omului

13 *Cap. 10.30.

13 *acestuia*; şi* el ne-a istorisit cum a
văzut îngerul în casa lui, stând şi
spunându-i[d]: «Trimite[e] la Iope şi
adu-l pe Simon, care se numeşte
14 şi Petru, care îţi va vorbi cuvinte
prin care vei fi mântuit tu şi toată

15 *Cap. 2.4.

15 casa ta». Şi, când am început eu
să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut
peste ei, ca* şi peste noi la înce-

16 *Mt. 3.11. Ioan 1.26,33. Cap. 1.5; 19.4. **Is. 44.3. Ioel 2.28; 3.18.

16 put. Şi mi-am amintit cuvântul
Domnului, cum spunea: «Ioan* a
botezat cu apă, dar voi** veţi fi
17 botezaţi cu[f] Duh Sfânt». Deci*,
dacă Dumnezeu le-a dat acelaşi

17 *Cap. 15.8,9. **Cap. 10.47

dar ca şi nouă, care am crezut în
Domnul Isus Hristos, cine** deci
eram eu, ca să-L pot opri pe Dum-

18 *Rom. 10.12; 10.13; 15.9,16.

18 nezeu?“ Şi, când au auzit ei aces-
tea, s-au liniştit şi L-au glorificat
pe Dumnezeu, spunând: „Deci*,
în adevăr, Dumnezeu a dat şi
naţiunilor pocăinţa spre viaţă“.

Adunarea din Antiohia

19 *Cap. 8.1.

19 Cei* împrăştiaţi din cauza ne-
cazului care a avut loc cu ocazia
lui Ştefan au ajuns[g] până în
Fenicia şi în Cipru şi în Antiohia,
nevestind Cuvântul nimănui, de-

20 *Cap. 6.1; 9.29.

20 cât numai iudeilor. Dar erau unii
dintre ei, ciprioţi şi cireneeni care,
intrând în Antiohia, vorbeau şi[a]
grecilor[h]*, vestind Evanghelia

21 *Lc. 1.66. Cap. 2.47. **Cap. 9.35.

21 Domnului Isus. Şi mâna* Domnu-
lui era cu ei şi un mare număr au
crezut şi s-au** întors la Domnul.

22 *Cap. 9.27.

22 Şi vestea[i] despre ei a ajuns
la urechile adunării care *era* în
Ierusalim şi l-au trimis pe Bar-

23 *Cap. 13.43; 14.22.

23 naba[j]* până în Antiohia; care,
ajungând şi văzând harul[k] lui
Dumnezeu, s-a bucurat şi-i îndem-
na* pe toţi, cu hotărâre de inimă,

24 *Cap. 6.5. **Vers. 21. Cap. 5.14.

24 să rămână cu Domnul; pentru că
era om bun şi plin* de Duh
Sfânt şi de credinţă; şi** o mare
mulţime a fost adăugată la Dom-

25 *Cap. 9.30.

25 nul. Şi el[l] s-a dus la Tars*, ca să-*l*
26 caute pe Saul; şi, când l-a găsit,
l-a adus la Antiohia. Şi a fost că,
un an întreg, ei s-au strâns în adu-
nare şi au învăţat o mare mulţime.
Şi ucenicii au fost numiţi creştini
pentru întâia dată în Antiohia.

27 *Cap. 2.17; 13.1; 15.32; 21.9. 1 Cor. 12.28. Ef. 4.11.

27 Şi, în aceste zile, au coborât
profeţi* de la Ierusalim la Antio-

28 *Cap. 21.10.

28 hia; şi unul dintre ei, cu numele
Agab*, s-a ridicat şi a arătat, prin
Duhul, că va fi o foamete mare
peste tot pământul locuit, ceea ce a

29 *Rom. 15.26. 1 Cor. 16.1. 2 Cor. 9.1.

29 şi fost sub Claudiu[m]. Şi ucenicii au
hotărât ca, după prosperitatea
fiecăruia, să trimită fiecare *ceva*,
spre slujire*, fraţilor care locuiau

30 *Cap. 12.25.

30 în Iudeea, ceea ce* au şi făcut,
trimiţând *acestea* bătrânilor prin
mâna lui Barnaba şi a lui Saul.

Uciderea lui Iacov

12 Şi, în timpul acela, Irod, împă-
ratul, a pus mâinile pe unii din ai

2 *Mt. 4.21; 20.23.

2 adunării, ca să le facă rău; şi l-a ucis
pe Iacov, fratele* lui Ioan, cu sa-

3 *Ex. 12.14; 12.15; 23.15.

3 bia. Şi, văzând că *aceasta* place iu-
deilor, l-a mai luat[n] şi pe Petru (şi
4 erau zilele[o]* Azimelor), pe care,

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „mi-a răspuns“ [c] *Lit.* „la casa“ [d] *Unele ms.* „spunând“ [e] *Unele ms. ad.* „oameni“ [f] *Lit.* „în“ *(vezi adn. Lc. 3.16)* [g] *Lit.* „au străbătut“ [h] *Unele ms.* „elenîştilor“ [i] *Lit.* „vorba“ [j] *Unele ms. ad.* „să străbată“ [k] *Unele ms. ad.* „care era al“ [l] *Unele ms.* „Barnaba“ [m] *Unele ms. ad.* „Cezar“ [n] *Lit.* „a adăugat că l-a luat“ [o] *Unele ms. nearticulat*

4 *Ioan 21.18.

prinzându-l*, l-a[a] pus în închi-
soare, dându-l la patru cete de
câte patru ostaşi ca să-l păzească,
hotărât ca, după Paşti, să-l scoată
5 înaintea poporului. Deci Petru era
păzit în închisoare; dar adunarea
făcea rugăciuni stăruitoare la
Dumnezeu pentru el.

Eliberarea lui Petru din închisoare

6 Şi, când Irod urma să-l scoată
afară, în noaptea aceea, Petru dor-
mea între doi ostaşi, legat cu
două lanţuri; şi gărzile, înaintea
7 uşii, păzeau închisoarea. Şi, iată,
un înger* al Domnului a stat lângă
el şi o lumină a strălucit în încă-
pere; şi, lovind coasta lui Petru,
l-a trezit, spunând: „Ridică-te
repede!“ Şi lanţurile i-au căzut de
8 la mâini. Şi îngerul i-a zis : „În-
cinge-te şi leagă-ţi sandalele!“
Şi el a făcut aşa. Şi i-a spus:
„Aruncă-ţi haina pe tine şi ur-
9 mează-mă!“ Şi, ieşind, îl[b] urma; şi*
nu ştia că este adevărat ceea ce se
făcea prin înger, ci i se părea că
10 vede** o viziune. Şi, trecând de
prima gardă şi de a doua, au ajuns
la poarta de fier, care duce în ce-
tate, care* li s-a deschis singură; şi,
ieşind, au străbătut o stradă;
şi îndată îngerul a plecat de la el.
11 Şi Petru, revenindu-şi, a spus:
„Acum ştiu cu adevărat că Dom-
nul a* trimis pe îngerul Său şi
m-a** scos din mâna lui Irod şi
din toată aşteptarea poporului
12 iudeilor“. Şi, după ce şi-a dat
bine seama, a* venit la casa Ma-
riei, mama lui Ioan**, numit şi
Marcu, unde erau adunaţi mulţi
13 şi se rugau†. Şi, când[c] a bătut la
uşa porţii, o servitoare cu nume-
14 le Roda a venit să asculte; şi, re-
cunoscând glasul lui Petru, de
bucurie n-a deschis poarta, ci,
alergând înăuntru, a dat de ştire
15 că Petru stă înaintea porţii. Şi
ei i-au zis: „Eşti nebună!“ Dar
ea stăruia că aşa este; iar ei spu-
16 neau: „Este* îngerul lui!“ Dar
Petru continua să bată. Şi, când
au deschis, l-au văzut şi au fost
17 uimiţi. Şi, făcându-le* semn cu
mâna să tacă, le-a istorisit[d] cum
Domnul l-a scos din închisoare;
şi a zis: „Spuneţi acestea lui Iacov
şi fraţilor“. Şi a ieşit şi a plecat
18 într-alt loc. Şi, când s-a făcut ziuă,
era nu puţină tulburare printre
ostaşi, ce s-a făcut oare *cu* Petru.
19 Şi Irod, după ce l-a căutat şi nu
l-a găsit, cercetând gărzile, a po-
runcit să fie omorâţi[e]. Şi a cobo-
rât din Iudeea la Cezareea şi a
rămas *acolo*.

7 *Cap. 5.19.

9 *Ps. 126.1. **Cap. 10.3; 10.17; 11.5.

10 *Cap. 16.26.

11 *Ps. 34.7. Dan. 3.28; 6.22. Ev. 1.14. **Iov 5.19. Ps. 33.18,19; 34.22; 41.2; 97.10. 2 Cor. 1.10. 2 Pet. 2.9.

12 *Cap. 4.23. **Cap. 15.37 †Vers. 5.

15 *Gen. 48.16. Mt. 18.10.

17 *Cap. 13.16; 19.33; 21.40.

Moartea lui Irod

20 Şi[f] era foarte mâniat pe tirieni
şi pe sidonieni. Iar ei au venit la
el într-un gând şi, câştigând
pe Blast, cameristul împăratului,
cereau pace, pentru că ţara* lor se
hrănea de la cea a împăratului.
21 Şi, într-o zi anume, Irod, îmbră-
când veşmânt împărătesc şi aşe-
zându-se pe locul înălţat, le ţinea
22 *un* discurs. Şi poporul striga:
„Glas de dumnezeu, şi nu de om!“
23 Şi îndată l-a* lovit un înger al
Domnului, pentru că** nu a dat
glorie lui Dumnezeu; şi, fiind
mâncat de viermi, a murit.
24 Dar Cuvântul* lui Dumnezeu
25 creştea şi se înmulţea. Şi Barnaba
şi Saul, după ce şi-au împlinit
slujba, s-au întors de la Ierusalim,
luând* cu ei şi pe Ioan**, care era
numit Marcu.

20 *1 Împ. 5.9; 5.11. Ezec. 27.17.

23 *1Sam.25.38 2 Sam. 24.17 **Ps. 115.1.

24 *Is. 55.11. Cap. 6.7; 19.20. Col. 1.6.

25 *Cap. 13.5; 13.13; 15.37. **Vers. 12.

Barnaba şi Saul în prima călătorie misionară

13 Şi erau unii[b] profeţi şi învă-
ţători în* Antiohia, în adunarea
care era *acolo*: Barnaba**, şi
Simeon, numit Niger[g], şi Luciu†
cireneanul, şi Manaen, care fusese
crescut împreună cu Irod, tetrar-
2 hul, şi Saul. Şi, pe când slujeau
ei Domnului şi posteau, Duhul
Sfânt a zis: „Puneţi-Mi deoparte*
acum[a] pe Barnaba şi pe Saul pen-
tru lucrarea** la care i-am che-
3 mat“. Atunci, după ce au postit şi*
s-au rugat şi au pus mâinile peste
ei, le-au dat drumul.

1 *Cap. 11.27; 14.26; 15.35. **Cap. 11.22 †Rom. 16.21

2 *Num. 8.14. Cap. 9.15. Rom. 1.1. Gal. 1.15; 2.9 **Mt. 9.38. Cap. 14.26. Rom. 10.15. Ef. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. Ev. 5.4.

3 *Cap. 6.6.

[a] *Unele ms. ad.* „şi“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. ad.* „Petru“ [d] *Unele ms.* „a istorisit“ [e] *Lit.* „să fie duşi la moarte“ [f] *Unele ms. ad.* „Irod“ [g] *Sau* „Negru“

În Cipru

4 Ei[a] deci, fiind trimişi de Duhul
Sfânt, au coborât la Seleucia şi de
acolo au plecat cu corabia spre
5 Cipru*. Şi, fiind în Salamina, au
vestit* Cuvântul lui Dumnezeu în
sinagogile iudeilor. Şi aveau şi
6 pe Ioan**, ca slujitor. Şi, după ce
au străbătut toată[b] insula până
la Pafos, au găsit un om[c], un*
magician, un fals profet, un iudeu,
7 al cărui nume *era* Bar-Isus, care
era împreună cu proconsulul Ser-
gius Paulus, un om inteligent.
Acesta, chemând la *sine* pe Bar-
naba şi pe Saul, a dorit să audă
8 Cuvântul lui Dumnezeu. Dar Eli-
ma*, magicianul (pentru că aşa
se traduce numele lui), li se împo-
trivea, căutând să-l întoarcă pe
9 proconsulul de la credinţă. Dar Saul,
care *este* şi Pavel, fiind plin* de
10 Duh Sfânt şi[b] privindu-l ţintă, a
spus: „*Om* plin de toată viclenia
şi de toată răutatea, fiu* al dia-
volului, vrăjmaş al oricărei drep-
tăţi, nu încetezi să strâmbi căile
11 drepte ale Domnului? Şi acum,
iată, mâna* Domnului *este* asu-
pra ta şi vei fi orb, nevăzând
soarele până la un timp“. Şi în-
dată au căzut peste el ceaţă şi în-
tuneric şi, bâjbâind, căuta *pe ci-
neva care* să-l ducă de mână.
12 Atunci proconsulul, văzând ce se
întâmplase, a crezut, fiind uimit de
învăţătura Domnului.

În Perga şi în Antiohia Pisidiei

13 Şi, mergând cu corabia de la
Pafos, Pavel şi cei cu el au venit
la Perga Pamfiliei. Şi Ioan* s-a
despărţit de ei şi s-a întors la Ie-
14 rusalim. Iar ei, plecând de la Per-
ga, au ajuns în Antiohia Pisidiei
şi, intrând* în sinagogă, în ziua
15 sabatului, au stat jos. Şi, după*
citirea legii şi a profeţilor, mai-
marii sinagogii au trimis la ei,
spunând: „Fraţilor[d], dacă aveţi
vreun[b] cuvânt** de îndemn[e] pen-

4 *Cap. 4.36.
5 *Vers. 46. **Cap.12.25; 15.37.
6 *Cap. 8.9.
8 *Ex. 7.11. 2 Tim. 3.8.
9 *Cap. 4.8.
10 *Mt. 13.38. Ioan 8.44. 1 Ioan 3.8.
11 *Ex. 9.3. 1 Sam. 5.6.
13 *Cap. 15.38.
14 *Cap. 16.13; 17.2; 18.4.
15 *Lc. 4.17. Vers. 27. **Ev. 13.22.

16 tru popor, vorbiţi“. Şi Pavel, ridi-
cându-se şi făcând* semn cu
mâna, a spus: „Bărbaţi israeliţi
şi cei care** vă temeţi de Dum-
17 nezeu, ascultaţi: Dumnezeul aces-
tui popor, Israel[b], a* ales pe pă-
rinţii noştri şi a înălţat poporul**
în timpul şederii lor[f] în ţara Egip-
tului şi cu braţ înălţat i-a† scos
18 din ea şi, timp* de aproape pa-
truzeci de ani, i-a îngrijit[g] în
19 pustiu. Şi, după ce a nimicit*
şapte naţiuni în ţara Canaanului,
le-a** împărţit lor spre moştenire[h]
20 ţara acelora. Şi, după acestea,
aproape patru sute cincizeci de
ani a* dat judecători, până** la
21 profetul Samuel. Şi apoi* au
cerut un împărat; şi Dumnezeu
le-a dat timp de patruzeci de ani
pe Saul, fiul lui Chis, om din se-
22 minţia lui Beniamin ; şi, după ce
l-a înlăturat*, le-a** ridicat pe
David ca împărat, despre care,
mărturisind, a şi spus[i]: „Am† găsit
pe David, fiul lui Iese[j], om†† după
inima Mea, care va face toată
23 voia Mea[k]“. Din* sămânţa acestui
om, Dumnezeu, potrivit promi-
siunii**, a adus[l] lui Israel un
24 Mântuitor†, pe Isus, după ce*,
mai înainte de venirea Lui[m],
Ioan predicase botezul pocăinţei,
întregului popor al lui Israel.
25 Şi, pe când îşi împlinea Ioan
alergarea, a spus: «Cine* con-
sideraţi că sunt? Nu sunt eu
Acela, ci, iată, vine după mine
Unul căruia eu nu sunt vrednic
să-I dezleg sandaua picioarelor».
26 Fraţilor[d], fii ai neamului lui
Avraam şi cei dintre voi care vă
temeţi de Dumnezeu, vouă* vi s-a
trimis[n] Cuvântul mântuirii aces-
27 teia: pentru că cei care locuiesc în
Ierusalim şi mai-marii lor, ne-
cunoscându-L* pe El şi cuvinte-
le[o] profeţilor care** se citesc în

16 *Cap. 12.17. **Vers. 26, 42,43. Cap. 10.35.
17 *Deut. 7.6,7. **Ex. 1.7. Ps.105.23,24. Cap. 7.17. †Ex. 6.6; 13.14,16.
18 *Ex. 16.35. Num.14.33,34 Ps. 95.9,10. Cap. 7.36.
19 *Deut. 7.1. **Ios. 14.1,2. Ps. 78.55.
20 *Jud. 2.16. **1Sam.3.20
21 *1Sam. 8.5; 10.1.
22 *1Sam.15.23; 15.26,28; 16.1. Osea 13.11. **1Sam.16.13. 2 Sam. 2.4; 5.3. †Ps. 89.20. ††1Sam.13.14 Cap. 7.46.
23 *Is. 11.1. Lc. 1.32,69. Cap. 2.30. Rom. 1.3. **2Sam.7.12 Ps. 132.11. †Mt. 1.21. Rom. 11.26.
24 *Mt. 3.1. Lc. 3.3.
25 *Mt. 3.11. Mc. 1.7. Lc. 3.16. Ioan 1.20,27.
26 *Mt. 10.6. Lc. 24.47. Cap. 3.26. Vers. 46.
27 *Lc. 23.34. Cap. 3.17. 1 Cor. 2.8. **Cap.15.21.

[a] *Unele ms.* „Aceştia“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms.* „pe unul“ [d] *Lit.* „Bărbaţi fraţi“ [e] *Sau* „mângâiere“ [f] *Vremelnice* [g] *Unele ms.* „le-a suportat atitudinile“ [h] *Unele ms.* „le-a dat prin sorţi“ [i] *Sau* „căruia, mărturisind, i-a şi spus“ [j] *Unele ms.* „David, al lui Iese“ [k] *Lit.* „toate voile Mele“ [l] *Unele ms.* „a ridicat“ [m] *Lit.* „înaintea feţei intrării Sale“ [n] *Unele ms.* „nouă ni s-a trimis“ [o] *Lit.* „glasurile“

fiecare sabat, le-au împlinit†,
28 judecându-L. Şi*, negăsind nici o
vină de moarte *în El*, i-au** cerut
29 lui Pilat ca El să fie omorât. Şi*,
după ce au împlinit toate cele scrise
despre El, L-au luat jos** de pe
lemn şi L-au pus într-un mormânt.
30 Dar* Dumnezeu L-a înviat dintre
31 morţi; El* S-a arătat mai multe
zile celor care s-au suit împreună
cu El din** Galileea la Ierusalim,
care† acum[a] sunt martorii Lui îna-
32 intea poporului. Şi noi vă vestim
Evanghelia promisiunii* făcute pă-
33 rinţilor, că Dumnezeu a împlinit
aceasta pentru noi, copiii lor[b], în-
viindu-L pe Isus, după cum este
scris şi în psalmul al doilea[c]: «Tu*
eşti Fiul Meu, Eu astăzi Te-am năs-
34 cut». Dar, că L-a înviat dintre
morţi, ca să nu Se mai întoarcă la
putrezire, a spus astfel: «Vă voi*
da cele sfinte[d], cele de crezut ale
35 lui David». De aceea, şi în altul
spune: «Nu* vei îngădui ca[e] Sfân-
tul Tău să vadă putrezirea».
36 Pentru că David, în adevăr, după
ce a slujit voii lui Dumnezeu în
generaţia lui[f], a adormit* şi a
fost adăugat la părinţii săi şi a
37 văzut putrezirea. Dar Cel pe care
Dumnezeu L-a înviat n-a văzut
38 putrezirea. Să vă fie cunoscut deci,
fraţilor[g], că prin Acesta* vi se
39 vesteşte iertarea păcatelor; şi de
toate de care n-aţi putut fi în-
dreptăţiţi în legea lui Moise,
oricine[h] crede este îndreptăţit în
40 El*. Deci fiţi atenţi să nu vină asu-
pra voastră[a] ceea ce s-a spus în pro-
41 feţi*: «Priviţi, dispreţuitorilor, şi
miraţi-vă şi pieriţi; pentru că Eu fac
o lucrare în zilele voastre, o lucrare
pe care nicidecum n-o veţi crede,
dacă v-o va spune cineva»“.
42 Şi, pe când ieşeau ei, îi rugau[i]
ca în sabatul următor să li se vor-
43 bească aceste cuvinte. Şi, după ce
s-a împrăştiat adunarea din sina-
gogă[j], mulţi dintre iudei şi dintre
prozeliţii închinători i-au urmat
pe Pavel şi pe Barnaba, care, vor-
bindu-le, îi* îndemnau să stăruie
44 în harul** lui Dumnezeu. Şi în sa-
batul următor, aproape toată ceta-
tea s-a adunat ca să audă Cuvân-
45 tul lui Dumnezeu[k]. Dar iudeii, vă-
zând mulţimile, s-au umplut de
invidie şi contraziceau cele spu-
46 se* de Pavel, [l]hulind. Şi Pavel şi
Barnaba au vorbit cu îndrăznea-
lă şi au spus: „Vouă trebuia* să
vi se vestească întâi Cuvântul lui
Dumnezeu; dar**, fiindcă voi îl
respingeţi şi vă judecaţi voi în-
şivă nevrednici de viaţa eternă,
iată, ne întoarcem† spre naţiuni;
47 pentru că aşa ne-a poruncit Dom-
nul: «Te-am* pus să fii lumină a
naţiunilor, ca să fii spre mântuire
până la marginea pământului»“.
48 Şi, auzind *aceasta*, naţiunile se bu-
curau şi glorificau Cuvântul Dom-
nului; şi* atâţia câţi erau rânduiţi
49 la viaţă eternă au crezut. Şi Cu-
vântul Domnului se răspândea
50 prin tot ţinutul. Dar iudeii le-au
provocat pe femeile cu vază,
[m]care se închinau, şi pe bărbaţii
de seamă ai cetăţii şi au stârnit*
o persecuţie împotriva lui Pavel
şi a lui Barnaba şi i-au scos din
51 ţinuturile[n] lor. Dar ei*, scuturând
praful de pe picioare[o] împotriva
52 lor, au venit în Iconia. Şi uceni-
cii erau umpluţi* de bucurie şi
de Duh Sfânt.

Pavel şi Barnaba în Iconia

14 Şi a fost că, în Iconia, ei au
intrat împreună în sinagoga
iudeilor şi au vorbit astfel în-
cât a crezut o mare mulţime,
atât de iudei, cât şi de greci.
2 Dar iudeii necredincioşi[p] au
întărâtat şi au înrăit sufletele

27 †Lc.24.20,44 Cap. 26.22; 28.23.
28 *Mt. 27.22. Mc. 15.13,14 Lc. 23.21,22. Ioan 19.6,15. **Cap.3.13,14
29 *Lc. 18.31; 24.44. Ioan 19.28; 19.30,36,37. **Mt. 27.59. Mc. 15.46. Lc. 23.53. Ioan 19.38.
30 *Mt. 28.6. Cap. 2.24; 3.13,15,26; 5.30.
31 *Mt.28.16,17 Cap. 1.3. 1 Cor. 15.5-7 **Cap. 1.11. †Cap. 1.8; 2.32; 3.15; 5.32.
32 *Gen. 3.15; 12.3; 22.18. Cap. 26.6. Rom. 4.13. Gal. 3.16.
33 *Ps. 2.7. Ev. 1.5; 5.5.
34 *Is. 55.3.
35 *Ps. 16.10. Cap. 2.31.
36 *1 Împ.2.10. Cap. 2.29.
38 *Ier. 31.34. Dan. 9.24. Lc. 24.47. 1 Ioan 2.12.
39 *Is. 53.11. Rom. 3.28; 8.3. Ev. 7.19.
40 *Is. 29.14. Hab. 1.5.
43 *Cap. 11.23; 14.22. **Tit 2.11. Ev. 12.15. 1 Pet. 5.12.
45 *Cap. 18.6. 1 Pet. 4.4. Iuda 10.
46 *Mt. 10.6. Cap. 3.26. Vers. 26. Rom. 1.16. **Ex. 32.10 Deut. 32.21. Is. 55.5. Mt. 21.43. Rom. 10.19. †Cap. 18.6; 28.28.
47 *Is. 42.6; 49.6. Lc. 2.32.
48 *Cap. 2.47.
50 *2 Tim. 3.11
51 *Mt. 10.14. Mc. 6.11. Lc. 9.5. Cap. 18.6.
52 *Mt. 5.12. Ioan 16.22. Cap. 2.46.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „pentru copiii noştri“ [c] *Unele ms.* „întâi“ [d] *Sau* „harurile“, „îndurările“ [e] *Lit.* „Nu vei da pe“ [f] *Sau* „a slujit generaţiei lui prin planul lui Dumnezeu“ [g] *Lit.* „bărbaţi fraţi“ [h] *Lit.* „oricine care“ [i] *Unele ms.* „Şi, pe când ieşeau iudeii din sinagogă, naţiunile au cerut“ [j] *Lit.* „după ce s-a împrăştiat sinagoga“ [k] *Unele ms.* „Cuvântul Domnului“ [l] *Unele ms. ad.* „contrazicând şi“ [m] *Unele ms. ad.* „şi“ [n] *Lit.* „hotarele“ [o] *Unele ms.* „picioarele lor“ [p] *Sau* „neascultători“

3 naţiunilor[a] împotriva fraţilor. Ei
au rămas deci mult timp *acolo*,
vorbind cu îndrăzneală în Domnul,
care* mărturisea pentru Cuvântul
harului Său, dând[b] să se facă semne
4 şi minuni prin mâinile lor. Şi
mulţimea din cetate s-a împărţit, şi
unii erau cu iudeii, şi unii cu
5 apostolii*. Şi, când s-a făcut o
împotrivire, atât a naţiunilor, cât şi
a iudeilor, împreună cu mai-marii
lor, ca să-i* insulte şi să-i ucidă cu
6 pietre, ei, dându-şi seama, au fugit*
în cetăţile Licaoniei, Listra şi
7 Derbe, şi în ţinutul din jur; şi acolo
vesteau Evanghelia.

În Listra şi în Derbe

8 Şi în* Listra şedea un om ne-
putincios de picioare, [c]olog din
pântecele mamei lui, care nu um-
9 blase niciodată. Acesta îl asculta
pe Pavel când vorbea, care, ui-
tându-se ţintă la el şi văzând* că
are credinţă ca să fie vindecat[d],
10 a spus cu glas tare: „[e]Ridică-te*
drept pe picioarele tale!“ Şi el a
11 sărit şi umbla. Iar mulţimile, vă-
zând ce făcuse Pavel, şi-au ridi-
cat glasurile[f], spunând în licaonă:
„Zeii*, asemănându-se oameni-
12 lor, au coborât la noi!“ Şi îl nu-
meau pe Barnaba, Jupiter[g], iar pe
Pavel, Mercur[h], pentru că el era
13 purtătorul de cuvânt. Şi preotul lui
Jupiter, care era în faţa cetăţii[i],
aducând tauri şi ghirlande la
porţi, împreună cu mulţimile,
14 voia* să aducă jertfe. Dar, când
au auzit *acestea* apostolii Barna-
ba şi Pavel, şi-au* sfâşiat hainele
15 şi s-au repezit spre[j] mulţime, stri-
gând şi spunând: „Oamenilor, de
ce* faceţi acestea? Şi noi suntem**
oameni de aceeaşi fire cu[k] voi,
vestindu-vă Evanghelia ca să vă
întoarceţi de la aceste deşertăciuni[l]†
la†† Dumnezeul cel viu, care*† a
făcut cerul şi pământul şi marea
şi toate cele *care sunt* în ele;
16 care*, în generaţiile trecute, a lăsat
toate naţiunile să meargă pe căile
17 lor, deşi*, în adevăr, nu S-a lăsat
fără mărturie, făcând bine şi dân-
du-vă[m]** din cer ploi şi timpuri
roditoare, umplându-vă[n] inimile
18 de hrană şi bucurie“. Şi, spunând
acestea, cu greu au oprit mulţi-
mile să nu le aducă jertfe.
19 Dar au venit iudei de la* An-
tiohia şi Iconia şi, după ce au
convins mulţimile şi l-au lovit**
cu pietre pe Pavel, l-au târât afară
din cetate, gândind că a murit.
20 Dar, când l-au înconjurat ucenicii,
el s-a ridicat şi a intrat în cetate.
Şi a doua zi a plecat împreună
cu Barnaba la Derbe.

Întoarcerea în Antiohia Siriei

21 Şi, după ce au vestit Evanghe-
lia în cetatea aceea şi* au făcut
mulţi ucenici, s-au întors la Lis-
tra şi la[o] Iconia şi la[o] Antiohia, în-
22 tărind sufletele ucenicilor, îndem-
nându-i* să stăruie în credinţă şi
spunând că prin multe necazuri
trebuie** să intrăm în Împărăţia
23 lui Dumnezeu. Şi, după ce le-au
ales* bătrâni în fiecare adunare,
rugându-se cu posturi, i-au încre-
dinţat Domnului, în care crezuse-
24 ră. Şi, străbătând Pisidia, au ve-
25 nit în Pamfilia; şi, după ce au ves-
tit Cuvântul[p] în Perga, au coborât
26 la Atalia. Şi de* acolo au plecat cu
corabia spre Antiohia, de unde
fuseseră încredinţaţi** harului lui
Dumnezeu pentru lucrarea pe care
27 o împliniseră. Şi, când au ajuns şi
au strâns adunarea, le-au* istorisit
tot ce făcuse Dumnezeu cu ei şi
că deschisese** naţiunilor o uşă
28 a credinţei. Şi au rămas nu puţin
timp[q] împreună cu ucenicii.

Consiliul de la Ierusalim

15 Şi unii*, coborând din Iudeea,
îi învăţau pe fraţi: „Dacă** nu sun-
teţi[r] circumcişi după† obiceiul

3 *Mc. 16.20. Ev. 2.4.
4 *Cap. 13.3.
5 *2 Tim. 3.11.
6 *Mt. 10.23.
8 *Cap. 3.2.
9 *Mt. 8.10; 9.28,29.
10 *Is. 35.6.
11 *Cap. 8.10; 28.6.
13 *Dan. 2.46.
14 *Mt. 26.65.
15 *Cap. 10.26. **Iac. 5.17. Apoc. 19.10. †1Sam.12.21 1 Împ. 16.13. Ier. 14.22. Amos 2.4. 1 Cor. 8.4. ††1 Tes. 1.9. *†Gen. 1.1. Ps. 33.6; 146.6.
16 *Ps. 81.12. Cap. 17.30. 1 Pet. 4.3.
17 *Cap. 17.27. Rom. 1.20. **Lev. 26.4. Deut. 11.14; 28.12. Iov 5.10. Ps. 65.10; 68.9; 147.8. Ier. 14.22. Mt. 5.45.
19 *Cap. 13.45. **2Cor.11.25 2 Tim. 3.11.
21 *Mt. 28.19.
22 *Cap. 11.23; 13.43. **Mt. 10.38; 16.24. Lc. 22.28,29 Rom. 8.17. 2 Tim. 2.11; 2.12; 3.12.
23 *Tit 1.5.
26 *Cap. 13.1,3. **Cap. 15.40
27 *Cap.15.4; 15.12; 21.19. **1Cor. 16.9 2 Cor. 2.12. Col. 4.3. Apoc. 3.8.

[a] *Celor dintre naţiuni* [b] *Unele ms.* „şi dădea“ [c] *Unele ms. ad.* „fiind“ [d] *Sau* „mântuit“ [e] *Unele ms. ad.* „În Numele Domnului Isus Hristos îţi spun:“ [f] *Unele ms.* „glasul“ [g] *Gr.* „Zeus“ [h] *Gr.* „Hermes“ [i] *Unele ms. ad.* „lor“ [j] *Unele ms.* „în“ [k] *Lit.* „cu aceleaşi patimi ca“ [l] *Referitoare la zeităţi* [m] *Unele ms.* „dându-ne“ [n] *Unele ms.* „umplându-ne“ [o] *Unele ms. omit* [p] *Unele ms. ad.* „Domnului“ [q] *Unele ms. ad.* „acolo“ [r] *Unele ms.* „veţi fi“

1 *Gal. 2.12. **Ioan 7.22. Vers. 5. Gal. 5.2. Filip. 3.2. Col. 2.8; 2.11,16. †Gen. 17.10. Lev. 12.3.
2 *Gal. 2.1.
3 *Rom. 15.24. 1Cor. 16.6,11 **Cap. 14.27.
7 *Cap. 10.20; 11.12.
8 *1 Cr. 28.9. Cap. 1.24. **Cap. 10.44.
9 *Rom. 10.12. **Cap.10.15; 10.28,43. 1 Cor. 1.2. 1 Pet. 1.22.
10 *Mt. 23.4. Gal. 5.1.
11 *Rom. 3.24. Ef. 2.8. Tit 2.11; 3.4,5.

lui Moise, nu puteţi fi mântuiţi“.
2 Deci, făcându-se tulburare şi nu pu-
ţină discuţie din partea lui Pavel şi
a lui Barnaba împotriva lor, au
hotărât ca Pavel şi Barnaba şi alţi
câţiva dintre ei să* se suie la Ie-
rusalim, la apostoli şi la bătrâni,
3 pentru această întrebare. Ei deci,
trimişi* de adunare, străbăteau
Fenicia şi Samaria, istorisind**
întoarcerea[a] naţiunilor; şi făceau
mare bucurie tuturor fraţilor.
4 Şi, când au ajuns la Ierusalim, au
fost primiţi bine[b] de adunare şi
de apostoli şi de bătrâni şi au
istorisit tot ce făcuse Dumnezeu
5 cu ei. Şi unii dintre cei din parti-
da[c] fariseilor, care crezuseră, s-au
ridicat dintre ei, spunând că tre-
buie să-i circumcidă şi să le ceară
să ţină legea lui Moise.
6 Şi apostolii şi bătrânii s-au
strâns împreună, ca să vadă ce
7 este de făcut[d]. Şi, făcându-se
multă discuţie, Petru, ridicân-
du-se, le-a zis: „Fraţilor[e]*, voi ştiţi
că, din zilele de la început, Dum-
nezeu a ales între voi[f] ca, prin
gura mea, naţiunile să audă cu-
vântul Evangheliei şi să creadă.
8 Şi Dumnezeu, cunoscătorul* ini-
milor, a mărturisit pentru ei, dân-
du-le[g]** Duhul Sfânt ca şi nouă.
9 Şi n-a făcut nici* o deosebire
între noi şi ei, curăţindu-le** ini-
10 mile prin credinţă. Acum deci, de
ce ispitiţi pe Dumnezeu, punând*
pe grumazul ucenicilor un jug pe
care nici părinţii noştri, nici noi
11 n-am fost în stare să-l purtăm? Ci
noi credem* că suntem[h] mântuiţi
prin harul Domnului Isus[i], în ace-
12 laşi fel ca şi ei“. Şi toată mulţimea
a tăcut; şi-i ascultau pe Barnaba
şi pe Pavel istorisind toate semne-
le şi minunile pe care le făcuse
Dumnezeu printre naţiuni prin ei.
13 Şi, după ce au tăcut ei, Iacov* a
răspuns, zicând: „Fraţilor[e], ascul-
14 taţi-mă! Simon* a istorisit cum
întâi Dumnezeu a căutat[j] să ia[k]
dintre naţiuni un popor pentru
15 Numele Său. Şi cu aceasta se po-
trivesc cuvintele profeţilor, după
16 cum este scris: «După* acestea Mă
voi întoarce şi voi zidi din
nou cortul cel căzut al lui David şi
voi zidi din nou ruinele lui
17 şi-l voi întări, pentru ca rămăşiţa
de oameni să-L caute pe Domnul,
şi toate naţiunile peste care este
18 chemat Numele Meu, spune Dom-
nul, care face acestea», cunos-
19 cute dintotdeauna[l]. De aceea, eu*
socotesc să nu-i tulburăm pe cei
dintre naţiuni care se** întorc la
20 Dumnezeu, ci să le scriem să se
ferească de* întinările idolilor
şi de** curvie şi de cele sugru-
21 mate şi† de sânge. Pentru că, din
generaţiile din vechime, Moise are
în fiecare cetate pe cei care-l
predică, fiind citit* în sinagogi
în fiecare sabat“.

Scrisoare către credincioşii dintre naţiuni

22 Atunci li s-a părut potrivit
apostolilor şi bătrânilor, împreună
cu întreaga adunare, să trimită
bărbaţi aleşi dintre ei la Antiohia
împreună cu Pavel şi Barnaba: pe
Iuda, numit[m] Barsaba*, şi pe Sila,
bărbaţi conducători între fraţi,
23 scriind prin mâna lor astfel[n]:
„Apostolii şi bătrânii şi fraţii[o], că-
tre fraţii dintre naţiuni care sunt
la Antiohia şi *în* Siria şi *în* Cili-
24 cia: Salutare! Fiindcă am auzit că
unii*, ieşind dintre noi, cărora nu
le-am dat poruncă, v-au tulburat
prin cuvinte, zdruncinându-vă su-
fletele, spunând că *trebuie* să fiţi
25 circumcişi şi să păziţi legea[p], ni
s-a părut potrivit, fiind *toţi* într-un

13 *Cap. 12.17.
14 *Vers. 7.
16 *Amos 9.11,12.
19 *Vers. 28. **1 Tes. 1.9.
20 *Gen. 35.2. Ex. 20.3,23. Ezec. 20.30. 1 Cor. 8.1; 10.20,28. Apoc.2.14,20 **1 Cor. 6.9. Gal. 5.19. 1 Tes. 4.3. 1 Pet. 4.3. †Gen. 9.4. Lev. 3.17.
21 *Cap. 13.15.
22 *Cap. 1.23.
24 *Vers. 1. Gal. 2.4; 5.12. Tit 1.10,11.

[a] *La Dumnezeu* [b] *Sau* „cu bucurie“ [c] *Secta* [d] *Lit.* „să vadă despre acest lucru“ [e] *Lit.* „Bărbaţi fraţi“ [f] *Unele ms.* „între noi“ [g] *Unele ms.* „dând“ [h] *Unele ms.* „că vom fi“ [i] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [j] *Sau* „a cercetat“ [k] *Sau* „să scoată“ [l] *Unele ms.* „care face toate acestea». Cunoscute lui Dumnezeu dintotdeauna Îi sunt toate lucrările Lui“; *alte ms.* „care face acestea». Cunoscută lui Dumnezeu dintotdeauna este lucrarea Lui“ [m] *Unele ms. ad.* „şi“ [n] *Unele ms. omit* [o] *Unele ms.* „Apostolii şi fraţii bătrâni“ [p] *Unele ms. omit* „spunând că *trebuie* să fiţi circumcişi şi să păziţi legea“

26 *Cap. 13.50; 14.19. 1 Cor. 15.30. 2 Cor. 11.23; 11.26.
29 *Vers. 20. Cap. 21.25. **Lev. 17.14.
32 *Cap. 14.22; 18.23.
33 *1 Cor. 16.11 Ev. 11.31.
35 *Cap. 13.1.

gând, să trimitem la voi bărbați
anume aleși, împreună cu preaiu-
26 biții noștri Barnaba și Pavel, oa-
meni* care și-au expus viețile pen-
tru Numele Domnului nostru Isus
27 Hristos. Am trimis deci pe Iuda și
pe Sila, care și ei înșiși vă vor spu-
ne, prin cuvânt, aceleași *lucruri*.
28 Pentru că s-a părut potrivit Duhului
Sfânt și nouă să nu se pună
peste voi nici o greutate mai mare de-
29 cât aceste[a] lucruri necesare: să* vă
feriți de cele jertfite idolilor și de
sânge** și de cele sugrumate
și de curvie; de care, păzindu-vă, bine
veți face. Fiți sănătoși!“
30 Ei deci, când li s-a dat drumul,
au venit[b] la Antiohia și, strângând
31 mulțimea, au dat epistola. Și, după
ce au citit-o, s-au bucurat pentru
32 mângâiere. Și Iuda și Sila, fiind
și ei profeți, prin multe cuvinte
au* îndemnat pe frați și i-au
33 întărit. Și, rămânând *acolo* un
timp, li s-a* dat drumul în pace
de la frați la cei care i-au trimis[c].
34 Dar lui Sila i s-a părut potrivit să
35 rămână acolo.[d] Și Pavel* și Barna-
ba au stat în Antiohia, învățând*u-i*
și vestind Cuvântul Evangheliei
Domnului, împreună cu mulți alții.

Pavel în a doua călătorie misionară

36 *Cap. 13.4; 13.13,14,51; 14.1,6,24,25.
37 *Cap. 12.12; 12.25; 13.5. Col. 4.10. 2 Tim. 4.11. Filim. 24.
38 *Cap. 13.13.

36 Dar, după câteva zile, Pavel
i-a zis lui Barnaba: „Să ne întoar-
cem acum și să-i vizităm pe frații[e]
din* fiecare cetate în care am ves-
tit Cuvântul Domnului *și să ve-*
37 *dem* cum se află“. Și Barnaba își
propunea să-l ia cu *ei* și[a] pe
38 Ioan*, numit Marcu; dar Pavel
considera că nu este bine să-l ia
cu *ei* pe acela care îi* părăsise din
Pamfilia și nu mersese cu ei în
39 lucrare. [f]A apărut deci o astfel de
neînțelegere[g] *între ei*, încât s-au
despărțit unul de altul; și Barnaba,
luând cu sine pe Marcu, a plecat
40 cu corabia spre Cipru; iar Pavel,
alegând pe Sila, a plecat, încredin-
țat* de frați harului lui Dumnezeu[h].
41 Și străbătea Siria și Cilicia, în-
tărind* adunările.

40 *Cap. 14.26.
41 *Cap. 16.5.

Timotei

1 *Cap. 14.6. **Cap. 19.22 Rom. 16.21. 1 Cor. 4.17. Filip. 2.19. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2. †2 Tim. 1.5.
2 *Cap. 6.3.
3 *1 Cor. 9.20. Gal. 2.3; 5.2.
4 *Cap. 15.28; 15.29.

16 Și a ajuns la Derbe* și la Lis-
tra. Și, iată, acolo era un ucenic cu
numele** Timotei, fiu† al unei
iudeice credincioase, dar al unui
2 tată grec. El* avea *bună* mărturie
de la frații din Listra și din Iconia.
3 Pe el îl voia Pavel ca să plece îm-
preună cu el; și, luându-l*, l-a cir-
cumcis, din cauza iudeilor care
erau în acele locuri, pentru că toți
4 știau că tatăl lui era grec. Și, când
străbăteau cetățile, îi învățau[i] să
țină hotărârile* rânduite de apos-
5 tolii și bătrânii din Ierusalim. Adu-
nările deci erau întărite în credință
și creșteau la număr în fiecare zi.

Macedonia

8 *2 Cor. 2.12. 2 Tim. 4.13.
9 *Cap. 10.30. **2Cor. 2.13

6 Și au străbătut Frigia și ținu-
tul Galatiei, fiind opriți de Duhul
Sfânt să vestească Cuvântul în
7 Asia; coborând spre Misia, încer-
cau să meargă spre Bitinia, și nu
8 i-a lăsat Duhul lui Isus[j]; și, tre-
când pe lângă Misia, au* coborât
9 la Troa. Și noaptea i s-a arătat
lui Pavel o viziune: un* bărbat
din** Macedonia, stând și[a] ru-
gându-l și spunând: „Treci în Ma-
10 cedonia și ajută-ne!“ Și, când
a văzut viziunea, îndată am cău-
tat să plecăm în Macedonia,
înțelegând că Domnul ne-a che-
mat să le vestim Evanghelia.

Filipi

12 *Filip. 1.1.

11 Plecând deci cu corabia din
Troa, am mers drept la Samotra-
cia și a doua zi la Neapolis și
12 de acolo la Filipi*, care este cea
dintâi cetate a *acelei* părți a Ma-
cedoniei, o colonie. Și am stat în
13 această cetate câteva zile. Și, în
ziua sabatului, am ieșit în afara
porții[k], la râu, unde de obicei era
un loc de rugăciune[l], și am stat jos
și am vorbit femeilor care erau
14 adunate. Și o femeie cu numele
Lidia, care se închina lui Dum-

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „au coborât“ [c] *Unele ms.* „către apostoli“ [d] *Unele ms. omit v. 34* [e] *Unele ms. ad.* „noștri“ [f] *Unele ms. ad.* „Și“, *omițând* „deci“ [g] *Sau* „o încordare foarte mare“ [h] *Unele ms.* „harului Domnului“ [i] *Sau* „le dădeau“ [j] *Unele ms. omit* „lui Isus“ [k] *Unele ms.* „în afara cetății“ [l] *Unele ms.* „unde gândeam că este un loc de rugăciune“

nezeu, vânzătoare de purpură, din
cetatea Tiatira, asculta; Domnul
i-a* deschis inima ca să ia aminte
15 la cele vorbite de Pavel. Şi, după
ce a fost botezată ea şi casa ei,
ne-a rugat stăruitor, spunând:
„Dacă voi considerați că sunt cre-
dincioasă Domnului, intrați şi
16 rămâneți în casa mea“. Şi ne-a*
reținut[a]. Şi a fost că, pe când mer-
geam la rugăciune[b], ne-a întâm-
pinat o sclavă*, având un duh al
lui Piton, care aducea mult câş-
tig** stăpânilor ei prin ghicire.
17 Ea, urmându-l pe Pavel şi pe noi,
striga, spunând: „Oamenii aceştia
sunt robi ai Dumnezeului celui
Preaînalt, care vă[c] vestesc calea
18 mântuirii“. Şi ea făcea aceasta de
multe zile. Dar Pavel, fiind necă-
jit*, s-a întors şi a zis duhului: „Îți
poruncesc în Numele lui Isus Hris-
tos să ieşi din ea!“ Şi** a ieşit
19 *chiar* în ceasul acela. Şi stăpânii
ei, văzând* că s-a dus speranța
câştigului lor, apucând** pe Pavel
şi pe Sila, *i*-au† târât în piață,
20 înaintea autorităților; şi, aducân-
du-i la pretori[d], au spus: „Oamenii
aceştia, iudei fiind, tulbură* ce-
21 tatea noastră şi vestesc obiceiuri
pe care nouă, romani fiind, nu ne
este permis să le primim, nici să
22 le practicăm“. Şi s-a ridicat şi
mulțimea împotriva lor; şi pretorii,
rupându-le hainele, au* poruncit
23 să-*i* bată cu nuiele. Şi, după
ce le-au dat multe lovituri, *i*-au
aruncat în închisoare, poruncind
temnicerului să-i păzească bine;
24 acesta, primind o astfel de po-
runcă, i-a aruncat în închisoarea
dinăuntru şi le-a strâns picioarele
25 în butuci. Şi, la miezul nopții, Pa-
vel şi Sila, rugându-se, lăudau pe
Dumnezeu prin cântări, iar cei
26 întemnițați îi ascultau. Şi deoda-
tă* s-a făcut un cutremur mare,
încât s-au clătinat temeliile în-
chisorii, şi** îndată s-au deschis
toate uşile şi lanțurile tuturor s-au
desfăcut.

Temnicerul din Filipi

27 Şi temnicerul, trezindu-se din
somn şi văzând deschise uşile
închisorii, scoțând sabia, era să se
omoare, gândind că cei întem-
28 nițați au fugit. Dar Pavel a strigat
cu glas tare, spunând: „Nu-ți face
nici un rău, pentru că toți suntem
29 aici!“ Şi, cerând lumini, s-a repe-
zit înăuntru şi, tremurând, a căzut
30 înaintea lui Pavel şi a lui Sila. Şi,
aducându-i afară, a spus: „Dom-
nilor*, ce trebuie să fac ca să fiu
31 mântuit?“ Şi ei au spus: „Crede*
în Domnul Isus[e] şi vei fi mântuit,
32 tu şi casa ta“. Şi i-au vestit Cu-
vântul Domnului, lui şi tuturor
33 celor[f] din casa lui. Şi i-a luat la el
chiar în ceasul acela din noapte
şi le-a spălat rănile; şi a fost
34 botezat îndată, el şi toți ai lui. Şi,
aducându-i în casa lui, *le*-a* pus
masa şi, crezând în Dumnezeu,
35 s-a bucurat cu toată casa lui. Şi,
când s-a făcut ziuă, pretorii au
trimis lictorii[g], spunând: „Elibe-
36 rează pe oamenii aceia“. Şi temni-
cerul a spus cuvintele acestea lui
Pavel: „Pretorii au trimis ca să vi
se dea drumul. Acum deci ieşiți şi
37 mergeți în pace“. Dar Pavel
le-a zis: „După ce ne-au bătut în
public necondamnați, pe noi,
care* suntem romani, ne-au arun-
cat în închisoare şi acum ne scot
pe ascuns? Nu aşa, ci să vină ei
38 înşişi să ne scoată“. Şi lictorii au
adus la cunoştința pretorilor aces-
te cuvinte. Şi ei s-au temut, au-
39 zind că sunt romani. Şi au venit
şi i-au rugat şi, după ce i-au scos
afară, le-au* cerut să plece din
40 cetate. Şi, ieşind din închisoare,
au* venit la Lidia; şi, văzând pe
frați, i-au mângâiat[h] şi au plecat.

Tesalonic

17 Şi, după ce au străbătut Am-
fipolis şi Apolonia, au venit la

14 *Lc. 24.45.
15 *Gen. 19.3; 33.11. Jud. 19.21. Lc. 24.29. Ev. 13.2.
16 *1 Sam. 28.7. **Cap. 19.24.
18 *Mc. 1.25,34 **Mc. 16.17.
19 *Cap. 19.25; 19.26. **2 Cor. 6.5. †Mt. 10.18.
20 *1 Împ. 18.17 Cap. 17.6.
22 *2Cor. 11.23; 11.25. 1 Tes. 2.2.
26 *Cap. 4.31.
26 **Cap. 5.19; 12.7,10.
30 *Lc. 3.10. Cap. 2.37; 9.6.
31 *Ioan 3.16; 3.36; 6.47. 1 Ioan 5.10.
34 *Lc. 5.29; 19.6.
37 *Cap. 22.25.
39 *Mt. 8.34.
40 *Vers. 14.

[a] *Lit.* „ne-a constrâns“ [b] *Unele ms.* „locul de rugăciune“ [c] *Unele ms.* „ne“ [d] *Sau* „magistrați“ *(ai ocupației romane)* [e] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [f] *Unele ms.* „cu toți cei“ [g] *Ofițeri romani care purtau nuiele* [h] *Sau* „îndemnat“

Tesalonic, unde era sinagoga iu-
2 *Lc. 4.16. Cap. 9.20; 13.5,14; 14.1; 16.13; 19.8.
2 deilor. Şi Pavel, după obiceiul
său, a* intrat la ei şi, în trei saba-
te, a stat de vorbă cu ei din Scrip-
3 *Lc. 24.26; 24.46. Cap. 18.28. Gal. 3.1.
3 turi, descoperind şi lămurind că*
Hristosul trebuia să pătimească
şi să învieze dintre morţi şi că
„Acesta este Hristosul, Isus pe
4 *Cap. 28.24. **Cap.15.22; 15.27,32,40.
4 care vi-L vestesc eu“. Şi unii* din-
tre ei au fost convinşi şi li s-au
alăturat lui Pavel şi lui Sila**, şi
dintre grecii închinători o mare
mulţime, şi dintre femeile de sea-
5 mă nu puţine. Dar iudeii[a], fiind
plini de invidie şi[b] luând cu *ei* pe
nişte oameni răi *din rândul celor*
de jos şi strângând o mulţime,
tulburau cetatea. Şi, venind la casa
lui Iason, căutau să-i aducă afară
6 *Rom.16.21. **Cap.16.20.
6 la popor. Şi, negăsindu-i, îi târau
pe Iason* şi pe unii fraţi înaintea
magistraţilor[c], strigând: „Aceştia**,
care au răscolit lumea, au venit
7 *Lc. 23.2. Ioan 19.12. 1 Pet. 2.13.
7 şi aici; pe aceştia Iason i-a pri-
mit; şi toţi aceştia lucrează îm-
potriva decretelor Cezarului, spu-
nând* că este un alt împărat:
8 Isus“. Şi au tulburat mulţimea
şi pe magistraţi, când au auzit
9 acestea. Şi, după ce au luat ga-
ranţie de la Iason şi de la ceilalţi,
le-au dat drumul.

Bereea

10 *Cap. 9.25. Vers. 14.
10 Dar fraţii* îndată i-au trimis,
noaptea, la Bereea, pe Pavel şi pe
Sila, care, ajungând, au intrat în
11 *Is. 34.16. Lc. 16.29. Ioan 5.39.
11 sinagoga iudeilor. Şi aceştia erau
mai aleşi decât cei din Tesalonic;
ei au primit Cuvântul cu toată bu-
năvoinţa, cercetând* zilnic Scrip-
turile, *să vadă* dacă aceste lucruri
12 erau aşa. Deci mulţi dintre ei au
crezut, şi dintre femeile grecoaice
13 cu vază şi nu puţini bărbaţi. Dar,
când iudeii din Tesalonic au aflat
că şi în Bereea a fost vestit de
Pavel Cuvântul lui Dumnezeu, au
venit şi acolo, agitând[d] mulţimile.
14 *Mt. 10.23.
14 Şi atunci îndată* fraţii l-au trimis
pe Pavel să meargă spre mare;
dar Sila şi Timotei au rămas acolo.

Atena

15 Iar cei care-l însoţeau pe Pa-
vel l-au dus până la Atena. Şi,
primind poruncă* pentru Sila şi
15 *Cap. 18.5.
Timotei, ca să vină cât mai cu-
rând[e] la el, au plecat.
16 Dar, pe când Pavel îi aştepta
16 *2 Pet. 2.8.
în Atena, i se* întărâta duhul în
el, văzând cetatea plină de idoli.
17 Stătea deci de vorbă în sinago-
gă cu iudeii şi cu cei care se în-
chinau, şi în piaţă, în fiecare zi,
18 cu aceia pe care îi întâlnea. Dar
şi[f] unii dintre filosofii epicurieni
şi stoici i se împotriveau. Şi unii
ziceau: „Ce vrea să spună vor-
băreţul[g] acesta?“ Şi alţii: „Pare
că este vestitor al unor zei[h]
străini“, pentru că le[f] vestea Evan-
19 ghelia lui Isus şi învierea. Şi, lu-
ându-l cu *ei*, l-au dus la Areo-
pag[i], spunând: „Putem să ştim ce
este această învăţătură nouă pe
20 care o vesteşti[j] tu? Pentru că tu
aduci lucruri ciudate la urechile
noastre. Vrem deci să ştim ce ar
21 putea să fie acestea“. Iar toţi
atenienii şi străinii în trecere pe
acolo nu-şi petreceau timpul cu
nimic altceva decât să spună şi să
22 audă noutăţi[k]. Şi Pavel, stând în
picioare în mijlocul Areopagului,
a spus: „Bărbaţi atenieni, în toate
23 vă văd foarte religioşi[l]. Pentru că,
trecând *pe aici* şi privind de a-
proape lucrurile la care vă închi-
naţi voi, am găsit şi un altar pe
care este înscris: «Unui dumnezeu
necunoscut!» Pe Acela deci, pe
care voi, necunoscându-L, Îl ono-
24 raţi, pe El vi-L vestesc eu[m]. Dumne-
24 *Cap. 14.15. **Mt. 11.25. †Cap. 7.48.
zeul* care a făcut lumea şi toate
cele care sunt în ea, El fiind
Domn** al cerului şi al pământu-
lui, nu† locuieşte în temple făcute
25 de mâini, nici nu este slujit de
25 *Ps. 50.9.
mâini omeneşti, ca* având nevoie

[a] *Unele ms. ad.* „care n-au crezut“ [b] *Unele ms. omit* „fiind plini de invidie şi“ [c] *Gr.* „politarhi“, *nume al judecătorilor din Tesalonic* [d] *Unele ms. ad.* „şi tulburând“ [e] *Lit.* „cât mai repede“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Lit.* „semănător de cuvinte“ [h] *Lit.* „demoni“ [i] *Sau* „colina lui Marte“ [j] *Lit.* „vorbeşti“ [k] *Lit.* „ceva mai nou“ [l] *Lit.* „dedaţi închinării faţă de demoni“ [m] *Unele ms.* „ceea ce voi, necunoscând, onoraţi, aceasta vă vestesc eu“

25 **Gen. 2.7. Num. 16.22. Iov 12.10; 27.3; 33.4. Is. 42.5; 57.16. Zah. 12.1.
26 *Deut. 32.8.
27 *Cap. 13.47. **Rom. 1.20.
28 *Col. 1.17. Ev. 1.3.
29 *Is. 40.18.
30 *Cap. 14.16. Rom. 3.25. **Lc. 24.47. Tit 2.11,12. 1 Pet. 1.14; 4.3.
31 *Cap. 10.42. Rom. 2.16; 14.10. **Cap. 2.24.

de ceva, El** Însuşi dând tuturor
26 viaţă şi suflare şi toate; şi a făcut
dintr-un singur sânge[a] orice na-
ţiune de oameni, ca să locuiască pe
toată faţa pământului, hotărând
timpuri[b] rânduite şi hotarele*
27 locuirii lor, ca* ei să-L caute pe
Dumnezeu[c], dacă, în adevăr, ar pu-
tea cumva să-L atingă bâjbâind şi
să-L găsească, deşi** nu este de-
28 parte de fiecare dintre noi; pentru
că în* El trăim şi ne mişcăm şi sun-
tem, după cum au spus şi unii din-
tre poeţii voştri: «Pentru că şi noi
29 suntem neam[d] al Lui». Fiind deci
neam[d] al lui Dumnezeu, nu* trebu-
ie să gândim că Dumnezeirea ar
fi asemenea aurului sau a argintu-
lui sau a pietrei, formă sculptată
după arta şi imaginaţia omului.
30 Dumnezeu deci, trecând cu vede-
rea timpurile* de neştiinţă, porun-
ceşte acum** oamenilor ca toţi, de
pretutindeni[e], să se pocăiască,
31 pentru că a rânduit o zi în care
va* judeca pământul locuit, cu
dreptate, prin Omul pe care L-a
rânduit, dând tuturor dovadă *prin
aceea că* L-a înviat** dintre morţi".
32 Şi, când au auzit ei de învierea
morţilor, unii îşi băteau joc şi alţii
spuneau: „Te vom asculta altă dată
33 despre aceasta". [f]Astfel, Pavel a
34 ieşit din mijlocul lor. Dar unii băr-
baţi, alăturându-se lui, au crezut,
între care şi Dionisie areopagitul
şi o femeie cu numele Damaris
şi alţii împreună cu ei.

Corint

2 *Rom. 16.3. 1 Cor. 16.19. 2 Tim. 4.19.
3 *Cap. 20.34. 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8.

18 Şi, după acestea, plecând din
2 Atena, el[g] a venit la Corint. Şi, gă-
sind pe un iudeu cu numele
Acuila*, de neam din Pont, venit
de curând din Italia, şi pe Priscila,
soţia lui (deoarece Claudiu porun-
cise ca toţi iudeii să plece din
3 Roma), a venit la ei; şi fiindcă
erau de aceeaşi meserie, a rămas
cu ei şi* lucrau: pentru că meseria
4 lor era facerea corturilor. Şi* el
stătea de vorbă în sinagogă în fie-
care sabat şi îi convingea pe iudei
5 şi pe greci. Dar, când şi Sila şi
Timotei au coborât* din Macedo-
nia, Pavel era** dedicat în totul
Cuvântului[h], mărturisind iudeilor că
6 Isus este Hristosul. Dar, cum ei se
împotriveau* şi huleau, el şi-a
scuturat** hainele şi le-a zis:
„Sângele† vostru *să fie* asupra ca-
pului vostru: eu†† *sunt* curat; de
acum*† mă voi duce la naţiuni".
7 Şi, plecând de acolo, a venit la
casa unuia cu numele [i]Iust, care se
închina lui Dumnezeu, a cărui casă
8 era vecină[j] cu sinagoga. Dar
Crisp*, mai-marele sinagogii, a
crezut în Domnul, împreună cu
toată casa lui. Şi mulţi dintre co-
rinteni, auzind, au crezut şi au fost
9 botezaţi. Şi Domnul* i-a spus prin
viziune, în noapte, lui Pavel: „Nu
te teme, ci vorbeşte şi nu tăcea,
10 pentru că* Eu sunt cu tine şi ni-
meni nu va pune mâna pe tine ca
să-ţi facă rău, fiindcă am mult po-
11 por în cetatea aceasta". Şi a rămas
un an şi şase luni, învăţând între
ei Cuvântul lui Dumnezeu.
12 Dar, pe când Gallio era pro-
consul al Ahaiei, iudeii s-au ridi-
cat într-un gând împotriva lui Pa-
vel şi l-au dus la scaunul de jude-
13 cată, spunând: „Acesta îi convinge
pe oameni să se închine lui Dum-
14 nezeu împotriva legii". Dar, pe
când Pavel era gata să deschidă
gura, Gallio le-a zis iudeilor: „Da-
că*, în adevăr, ar fi vreo nedrep-
tăţire sau vreo faptă rea, iudeilor,
15 după cuviinţă v-aş asculta! Dar,
dacă sunt neînţelegeri[k] despre
cuvinte[l] şi nume şi legea pe care o
aveţi, vă priveşte; pentru că[m] eu nu
vreau să fiu judecător al acestor
16 lucruri". Şi i-a alungat de la scaunul
17 de judecată. Şi, punând toţi[n] mâna

4 *Cap.17.2.
5 *Cap.17.14; 17.15. **Iov 32.18. Cap. 17.3. Vers. 28.
6 *Cap. 13.45. 1 Pet. 4.4. **Neem.5.13 Mt. 10.14. Cap. 13.51. †Lev. 20.9; 20.11,12. 2 Sam.1.16. Ezec.18.13; 33.4. ††Ezec.3.18; 3.19; 33.9. Cap. 20.26. *†Cap.13.46; 28.28.
8 *1 Cor.1.14.
9 *Cap. 23.11.
10 *Ier. 1.18,19. Mt. 28.20.
14 *Cap. 23.29; 25.11,19.

[a] *Dintr-unul singur* [b] *Unele ms. ad.* „dinainte" [c] *Unele ms.* „Domnul" [d] *Rudă (în sensul dreptului de răscumpărare)* [e] *Unele ms.* „toţi oamenii de pretutindeni" [f] *Unele ms. ad.* „Şi" [g] *Unele ms.* „Pavel" [h] *Unele ms.* „era dedicat în duh" [i] *Unele ms. ad.* „Titus" *sau* „Tiţius" [j] *Lit.* „lipită" [k] *Unele ms.* „dacă este o neînţelegere" [l] *Lit.* „un cuvânt" [m] *Unele ms. omit* „pentru că" [n] *Unele ms. ad.* „grecii"

17 *1 Cor. 1.1.

pe Sosten*, mai-marele sinagogii,
îl băteau înaintea scaunului de
judecată; şi lui Gallio nu-i păsa
de nimic din acestea.

Ierusalim şi Antiohia

18 *Num. 6.18. Cap. 21.24. **Rom. 16.1.

18 Şi Pavel, după ce a stat încă
multe zile, şi-a luat rămas bun de
la fraţi şi a plecat cu corabia
spre Siria – şi împreună cu el Pris-
cila şi Acuila – după ce şi-a tuns*
capul în Chencreea**, pentru că
19 făcuse un jurământ. Şi a ajuns[a] la
Efes şi i-a lăsat acolo, iar el în-
suşi, intrând în sinagogă, a stat de
20 vorbă cu iudeii. Şi când aceştia
l-au rugat să rămână mai mult
21 timp[b], el nu a voit, ci şi-a luat ră-
mas bun de la ei, spunând: „Tre-
buie* neapărat să ţin sărbătoarea
viitoare la Ierusalim[c]; dar[d]** mă
voi întoarce din nou la voi, dacă
va vrea Dumnezeu“. Şi a plecat
22 din Efes pe mare. Şi, ajungând la
Cezareea, suindu-se şi salutând
adunarea, a coborât la Antiohia.

21 *Cap. 19.21; 20.16. **1 Cor. 4.19 Ev. 6.3. Iac. 4.15.

Pavel în a treia călătorie misionară. Apolo

23 Şi, după ce a stat câtva timp, a
plecat, străbătând pe rând ţinutul
Galatiei* şi al Frigiei, întărin-
du-i** pe toţi ucenicii.
24 Iar un* iudeu cu numele Apo-
lo, de origine din Alexandria, om
cu darul vorbirii şi puternic în
25 Scripturi, a venit la Efes. El era
învăţat în Calea Domnului şi, fiind
înflăcărat* în duh, vorbea şi *îi*
învăţa cu exactitate cele despre
Isus[e], cunoscând** numai botezul
26 lui Ioan. Şi a început să vorbească
plin de îndrăzneală în sinagogă. Şi
Acuila şi Priscila[f], auzindu-l, l-au
luat la *ei* şi i-au arătat mai exact
27 Calea lui Dumnezeu. Şi, când el
şi-a propus să treacă în Ahaia,
fraţii le-au scris ucenicilor, în-
demnându-i să-l primească bine;
când a venit el, i-a* ajutat mult pe
28 cei care crezuseră prin har[g]. Pentru
că îi înfrunta cu mare putere pe

23 *Gal.1.2;4.14 **Cap.14.22; 15.32, 41.
24 *1 Cor. 1.12; 3.5, 6; 4.6. Tit 3.13.
25 *Rom. 12.11. **Cap. 19.3.
27 *1 Cor. 3.6.

iudei în public, dovedind* prin
Scripturi că Isus este Hristosul.

28 *Cap. 9.22; 17.3 Vers.5.

Efes

19 Şi a fost că, pe când Apolo era
în Corint, Pavel, după ce a stră-
bătut ţinuturile de sus, a venit la
Efes şi, găsind câţiva ucenici,
2 le-a zis: „Aţi primit voi Duh Sfânt
când aţi crezut?“ Şi ei i-au zis[h]:
„Nici măcar n-am* auzit dacă
3 este Duh Sfânt“. Şi el a zis[i]: „Dar
atunci pentru ce aţi fost botezaţi?“
Şi ei au spus: „Pentru botezul lui
4 Ioan“. Şi Pavel a spus: „Ioan*, în
adevăr, a botezat *cu un* botez al
pocăinţei, spunând poporului să
creadă în Cel care venea după
5 el, adică în Isus[j]“. Şi, când au
auzit, au fost botezaţi pentru*
6 Numele Domnului Isus. Şi, după
ce* Pavel a pus mâinile peste ei,
Duhul Sfânt a venit asupra lor şi
vorbeau** în limbi şi profeţeau.
7 Şi erau toţi cam doisprezece
8 bărbaţi. Şi*, intrând în sinagogă,
vorbea cu îndrăzneală, timp de
trei luni discutând şi înduple-
cându-i cu privire la** Împărăţia
9 lui Dumnezeu. Dar, pentru că*
unii erau împietriţi şi nu cre-
deau[k], vorbind de rău Calea**
înaintea mulţimii, a plecat de
la ei şi i-a separat pe ucenici,
stând de vorbă zilnic în şcoala
10 lui[l] Tiran. Şi aceasta* a ţinut doi
ani, încât toţi cei care locuiau în
Asia au auzit Cuvântul Dom-
11 nului[m], şi iudei, şi greci. Şi Dum-
nezeu făcea* lucrări de putere
neobişnuite prin mâinile lui Pa-
12 vel, încât* peste cei bolnavi erau
aduse de la trupul[n] lui chiar şter-
gare sau şorţuri, şi-i lăsau bolile
13 şi ieşeau[o] duhurile rele. Şi unii*
dintre exorciştii iudei[p], care
umblau din loc în loc, au** în-
cercat să cheme Numele Dom-
nului Isus peste cei care aveau

2 *1 Sam.3.7. Cap. 8.16.
4 *Mt. 3.11. Ioan 1.15; 1.27,30. Cap. 1.5; 11.16; 13.24,25.
5 *Cap. 8.16.
6 *Cap. 6.6; 8.17. **Cap. 2.4; 10.46.
8 *Cap. 17.2; 18.4. **Cap. 1.3; 28.23.
9 *2 Tim.1.15. 2 Pet. 2.2. Iuda 10. **Cap. 9.2; 22.4; 24.14. Vers. 23.
10 *Cap.20.31.
11 *Mc. 16.20. Cap. 14.3.
12 *2 Împ. 4.29. Cap. 5.15.
13 *Mt. 12.27. **Mc. 9.38. Lc. 9.49.

[a] *Unele ms.* „au ajuns“ [b] *Unele ms. ad.* „la ei“ [c] *Unele ms. omit* „Trebuie neapărat să ţin sărbătoarea viitoare la Ierusalim“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms.* „despre Domnul“ [f] *Multe ms.* „Priscila şi Acuila“ [g] *Sau* „i-a ajutat mult, prin har, pe cei care crezuseră“ [h] *Unele ms. omit* „i-au zis“ [i] *Unele ms.* „le-a zis“ [j] *Unele ms. ad.* „Hristosul“ [k] *Unele ms.* „nu se supuneau“ [l] *Unele ms.* „unuia“ [m] *Unele ms. ad.* „Isus“ [n] *Sau* „pielea“ [o] *Unele ms. ad.* „din ei“ [p] *Unele ms. ad.* „de asemenea“

duhuri rele, spunând: „Vă jur[a] pe
14 Isus, pe care-L predică Pavel!“ Şi
erau unii, şapte fii ai lui Sceva,
mare preot iudeu, care făceau
15 aceasta. Dar duhul rău, răspun-
zând, le-a spus[b]: „Pe Isus Îl cu-
nosc, şi pe Pavel îl ştiu; dar voi,
16 cine sunteţi?“ Şi omul în care era
duhul rău, sărind asupra lor şi
stăpânindu-i pe amândoi[c], a avut
putere împotriva lor, încât au
fugit din casa aceea dezbrăcaţi şi
17 răniţi. Şi aceasta a ajuns cunos-
cut tuturor, atât iudeilor cât şi
grecilor care locuiau în Efes, şi*
toţi s-au umplut de teamă[d]; şi
Numele Domnului Isus era prea-
18 mărit. Şi mulţi dintre cei care
crezuseră veneau mărturisind* şi
19 făcându-şi cunoscute faptele. Şi
mulţi dintre cei care practicaseră
vrăjitoria au adus cărţile şi le
ardeau înaintea tuturor. Şi au
socotit preţurile lor şi au găsit
20 cincizeci de mii de arginţi. Astfel,
cu* putere creştea şi se întărea
Cuvântul Domnului.

17 *Lc. 1.65; 7.16. Cap. 2.43; 5.5,11.
18 *Mt. 3.6.
20 *Cap. 6.7; 12.24.

Răscoala argintarului Dimitrie

21 Şi, după ce s-au împlinit aces-
tea, Pavel şi-a* propus în duh să
meargă la Ierusalim, străbătând
Macedonia şi Ahaia, spunând:
„După ce voi fi fost acolo, tre-
22 buie** să văd şi Roma“. Şi, tri-
miţând în Macedonia pe doi
dintre* cei care-i slujeau, pe Ti-
motei şi pe Erast**, el însuşi a
23 rămas un timp în Asia. Şi s-a fă-
cut în timpul acela* nu puţină
24 tulburare despre Cale[e]**. Pentru
că unul cu numele Dimitrie, un
argintar, făcând temple de argint
ale Dianei[f], aducea meşterilor nu
25 puţin* câştig; adunându-i pe
aceştia şi pe lucrătorii în unele
meşteşuguri ca acestea, a spus:
„Oamenilor, ştiţi că bunăstarea
noastră vine din câştigul acesta;
26 şi vedeţi şi auziţi că acest Pavel
nu numai în Efes, dar aproape în
toată Asia, a înduplecat şi a abătut
o mare mulţime, spunând că nu*
sunt dumnezei aceia făcuţi de
27 mâini. Iar pentru noi, pericolul nu
este numai acesta, să ajungă de
dispreţ meseria noastră, ci şi să
fie socotit de nimic templul marii
zeiţe Diana şi să fie nimicită
măreţia aceleia căreia i se închină
toată Asia şi pământul locuit“.
28 Şi, auzind şi umplându-se de
mânie, strigau, spunând: „Mare
29 *este* Diana efesenilor!“ Şi toată[g]
cetatea s-a tulburat; şi s-au repe-
zit într-un gând spre teatru, du-
când cu ei pe Gaiu* şi *pe* Aris-
tarh**, macedoneni, însoţitori ai lui
30 Pavel în călătorie. Dar, pentru că
Pavel intenţiona să intre în *mijlo-
cul* poporului, ucenicii nu l-au lăsat.
31 Chiar şi unii dintre conducătorii
Asiei[h], care-i erau prieteni, au tri-
mis la el şi îl rugau să nu se ducă
32 la teatru. Unii deci strigau una,
alţii altceva, pentru că adunarea
era tulburată şi cei mai mulţi nu
33 ştiau pentru ce se adunaseră. Dar,
din mulţime, l-au scos în faţă pe
Alexandru, iudeii împingându-l
înainte. Şi Alexandru*, făcând**
semn cu mâna, voia să se apere
34 înaintea poporului. Dar, recu-
noscându-l că era iudeu, au strigat
toţi într-un glas, aproape două
ceasuri: „Mare *este* Diana efese-
35 nilor!“ Şi secretarul cetăţii, după
ce a potolit mulţimea, ·a spus:
„Bărbaţi efeseni, cine este omul
care nu ştie că cetatea efesenilor
este păzitoare a templului marii[i]
Diana şi a ceea ce a căzut din cer[j]?
36 Deci acestea fiind de netăgăduit,
trebuie să fiţi calmi şi să nu faceţi
37 nimic în grabă; pentru că i-aţi adus
pe oamenii aceştia *care nu sunt* nici
jefuitori de temple, nici nu hulesc
38 pe zeiţa voastră[k]. Deci, dacă
Dimitrie şi meşterii *care sunt*
împreună cu el au ceva împotriva

21 *Rom.15.25. Gal. 2.1. Cap. 20.22. **Cap.18.21; 23.11. Rom.15.24-28
22 *Cap. 13.5. **Rom.16.23 2 Tim. 4.20.
23 *2 Cor. 1.8. **Cap. 9.2.
24 *Cap.16.16,19
26 *Ps. 115.4. Is. 44.10-20. Ier. 10.3.
29 *Rom.16.23. 1 Cor. 1.14. **Cap. 20.4; 27.2. Col. 4.10. Filim. 24.
33 *1 Tim.1.20. 2 Tim.4.14. **Cap.12.17.

[a] *Unele ms.* „Vă jurăm“ [b] *Unele ms.* „a spus“ [c] *Unele ms.* „pe toţi“ [d] *Lit.* „teama a căzut peste ei toţi“ [e] *Lit.* „Calea“ [f] *Gr.* „Artemis“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „asiarhi“, *magistraţi care deschideau sărbătorile publice* [i] *Unele ms. ad.* „zeiţe“ [j] *Sau* „de la Jupiter“ [k] *Unele ms.* „noastră“

cuiva, sunt tribunale şi există pro-
consuli: să se acuze unii pe alţii.
39 Dar dacă altceva[a] cereţi, se va
40 lămuri în adunarea legală. Pentru
că suntem şi în pericol să fim acu-
zaţi de răscoală, pentru cea de
astăzi, neexistând nici un motiv
pentru care am putea îndreptăţi tul-
41 burarea aceasta“. Şi, spunând
acestea, a dat drumul adunării.

Macedonia şi Grecia

20 Dar, după ce a încetat agitaţia,
Pavel, chemând la *sine* pe ucenici
şi îndemnându-i[b] şi luându-şi ră-
mas bun, a* plecat ca să meargă
2 spre Macedonia. Şi, după ce a
străbătut părţile acelea şi i-a
îndemnat cu multe cuvinte, a ve-
3 nit în Grecia. Şi, după ce a stat
trei luni *acolo*, iudeii* făcând
un complot împotriva lui[c], când
urma să plece cu corabia spre Si-
ria, a hotărât să se întoarcă prin
4 Macedonia. Şi l-au însoţit până
în Asia: Sopater din Bereea, fiul
lui Pir[d], şi dintre tesaloniceni,
Aristarh* şi Secund, şi Gaiu** şi
Timotei† din Derbe[e], şi din Asia,
5 Tihic†† şi Trofim*†. Aceştia, ple-
când înainte, ne-au aşteptat în
6 Troa. Iar noi, după zilele* Azi-
melor, am plecat cu corabia din
Filipi şi în cinci zile am venit la
ei în** Troa, unde am rămas şap-
te zile.

1 *1 Cor. 16.5. 1 Tim. 1.3.
3 *Cap. 9.23; 23.12; 25.3. 2 Cor. 11.26.
4 *Cap.19.29. **Cap.19.29. †Cap. 16.1. ††Ef. 6.21. Col. 4.7. 2 Tim. 4.12. Tit 3.12. *†Cap.21.29. 2 Tim. 4.20.
6 *Ex.12.14,15; 23.15. **Cap. 16.8. 2 Cor. 2.12. 2 Tim. 4.13.

Troa

7 Şi, în *ziua* întâi* a săptămânii,
noi[f] fiind adunaţi să** frângem
pâine, Pavel a stat de vorbă cu ei,
urmând să plece a doua zi; şi a
prelungit cuvântul lui până la mie-
8 zul nopţii. Şi erau multe lumini[g]
în* camera de sus, unde eram[h] adu-
9 naţi. Şi un tânăr cu numele Eutih,
stând pe fereastră, copleşit de
somn adânc, pe când Pavel stătea
de vorbă cu ei de mult *timp*, fiind
copleşit de somn, a căzut jos de
la al treilea etaj şi a fost ridicat
10 mort. Dar Pavel, coborând, s-a*
aplecat[i] asupra lui şi, îmbrăţi-
şându-l, a spus: „Nu** vă tulbu-
raţi, pentru că sufletul[j] lui este în
11 el“. Şi, după ce s-a suit şi a frânt
pâinea[k] şi a mâncat[l] şi a vorbit
mult cu ei până în zori, a plecat.
12 Şi l-au adus pe băiat viu şi nu
puţin au fost mângâiaţi.

7 *1 Cor. 16.2. Apoc. 1.10. **Cap.2.42,46 1 Cor. 10.16; 11.20.
8 *Cap.1.13.
10 *1Împ. 17.21 2 Împ. 4.34. **Mt. 9.24.

Milet

13 Şi noi, mergând înainte la
corabie, am plecat spre Asos,
având de gând să-l luăm de acolo
pe Pavel; pentru că aşa rânduise,
el însuşi voind să meargă pe jos.
14 Şi, când s-a întâlnit cu noi la
Asos, luându-l *în corabie*, am ve-
15 nit la Mitilene. Şi, plecând cu
corabia de acolo, a doua zi am
ajuns în dreptul lui Chios. Şi, în
ziua următoare, am trecut spre
Samos şi, rămânând la Troghilion,
16 a doua zi am venit la Milet; pentru
că Pavel se gândea să meargă cu
corabia pe lângă Efes, ca să nu fie
nevoit să întârzie[m] în Asia, pentru
că* se grăbea ca, dacă i-ar fi
posibil, să** fie la Ierusalim de
17 ziua† Cincizecimii. Iar din Milet,
trimiţând la Efes, a chemat pe bă-
18 trânii adunării. Şi, când au venit
la el, le-a spus: „Voi ştiţi cum am
fost cu voi tot timpul, din* cea
dintâi zi în care am sosit în Asia,
19 slujind[n] Domnului cu toată sme-
renia şi cu [o]lacrimi şi încercări
care* au venit asupra mea prin
20 uneltirile iudeilor; cum nu am*
ascuns nimic din ceea ce este de
folos, ca să vă vestesc şi să vă
21 învăţ în public şi prin case, măr-
turisind* şi iudeilor şi grecilor
pocăinţa** faţă de Dumnezeu şi
credinţa faţă de Domnul nostru
22 Isus Hristos[p]. Şi acum, iată, [q]mâ-
nat[r]* în duhul meu[p], merg la Ie-
rusalim, neştiind cele ce mi se
23 vor întâmpla acolo, decât că

16 *Cap.18.21; 19.21; 21.4,12. **Cap.24.17. †Cap. 2.1. 1 Cor. 16.8.
18 *Cap.18.19; 19.1,10.
19 *Vers. 3.
20 *Vers. 27.
21 *Cap. 18.4. **Mc. 1.15. Lc. 24.47. Cap. 2.38.
22 *Cap. 19.21.

---

[a] *Unele ms.* „ceva despre altele“ [b] *Unele ms. omit* „şi îndemnându-i“ [c] *Unele ms.* „împotriva lor“ [d] *Unele ms. omit* „fiul lui Pir“ [e] *Sau* „Gaiu din Derbe şi Timotei“ [f] *Unele ms.* „ucenicii“ [g] *Făclii* [h] *Unele ms.* „erau“ [i] *Lit.* „a căzut“ [j] *Sau* „viaţa“ [k] *Unele ms.* „pâine“ [l] *Lit.* „şi a gustat“ [m] *Lit.* „să petreacă timp“ [n] *Slujire de rob* [o] *Unele ms. ad.* „multe“ [p] *Unele ms. omit* [q] *Unele ms. ad.* „eu“ [r] *Lit.* „legat“

23 *Cap.21.4,11 1 Tes. 3.3.
24 *Cap. 21.13. Rom. 8.35. 2 Cor. 4.16. **2 Tim. 4.7. †Cap. 1.17. 2 Cor. 4.1. ††Gal. 1.1. Tit 1.3.
25 *Vers. 38. Rom. 15.22.
26 *Cap. 18.6. 2 Cor. 7.2.
27 *Vers. 20. **Lc. 7.30. Ioan 15.15. Ef. 1.11.
28 *1 Tim. 4.16. 1 Pet. 5.2. **1Cor.12.28 †Ef. 1.7,14. Col. 1.14. Ev. 9.12. 1 Pet. 1.19. Apoc. 5.9. ††Ev. 9.14.
29 *Mt. 7.15. 2 Pet. 2.1.
30 *1 Tim.1.20. 1 Ioan 2.19.
31 *Cap.19.10.
32 *Ev. 13.9. **Cap. 9.31. †Cap. 26.18. Ef. 1.18. Col. 1.12; 3.24. Ev. 9.15. 1 Pet. 1.4.
33 *1 Sam. 12.3. 1 Cor. 9.12. 2 Cor. 7.2; 11.9; 12.17.
34 *Cap. 18.3. 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8.
35 *Rom. 15.1. 2 Cor. 11.12; 12.13. Ef. 4.28. 1 Tes. 4.11; 5.14.

Duhul Sfânt* îmi[a] mărturiseşte
în fiecare cetate, spunând că mă
24 aşteaptă lanţuri şi necazuri. Dar
eu nu* consider viaţa mea[a] scum-
pă pentru mine[b], numai** să-mi
sfârşesc alergarea[c] şi† slujba
pe†† care am primit-o de la Dom-
nul Isus, de a mărturisi Evanghelia
25 harului lui Dumnezeu. Şi acum,
iată, eu ştiu* că voi toţi, printre
care am umblat predicând Îm-
părăţia lui Dumnezeu[d], nu-mi
26 veţi mai vedea faţa. De aceea, vă
mărturisesc în ziua de astăzi că[e]
sunt curat de sângele* tuturor,
27 pentru că* nu m-am ferit să vă fac
cunoscut tot planul** lui Dum-
28 nezeu. Luaţi seama* deci[a] la voi
înşivă şi la toată turma[f] în care
v-a** pus Duhul Sfânt suprave-
ghetori, ca să păstoriţi Adunarea
lui Dumnezeu[g], pe care† a cumpă-
rat-o cu†† sângele Propriului Său
29 *Fiu*[h]. [i]Eu ştiu aceasta[a], că, după
plecarea mea, vor* intra între voi
lupi îngrozitori, care nu cruţă
30 turma; şi dintre* voi înşivă se vor
ridica oameni vorbind lucruri
stricate, ca să-i tragă pe ucenici
31 după ei. De aceea vegheaţi, amin-
tindu-vă că trei* ani, noapte şi
zi, n-am încetat îndemnând cu la-
32 crimi pe fiecare. Şi acum[j] vă în-
credinţez lui Dumnezeu şi Cuvân-
tului* harului Său, care poate** să
vă[a] zidească şi să vă[a] dea o moş-
33 tenire† între toţi cei sfinţiţi. N-am
poftit argint*, nici aur, nici îmbră-
34 căminte de la nimeni. [k]Voi înşivă
cunoaşteţi că* aceste mâini au
slujit trebuinţelor mele şi celor
35 care erau cu mine. În toate v-am
arătat că*, lucrând astfel, trebuie
să-i ajutăm pe cei slabi şi să ne
amintim de cuvintele Domnului
Isus, că El Însuşi a spus: «Este mai
ferice să dai, decât să primeşti»".
36 Şi, după ce a spus acestea, a în-
genuncheat* şi s-a rugat împreună
37 cu ei toţi. Şi toţi au plâns îndure-
raţi[l] şi, căzând* pe gâtul lui Pavel,
38 îl sărutau mult[m], întristaţi mai
ales de cuvântul pe care îl spu-
sese, că nu-i vor mai vedea faţa.
Şi l-au însoţit până la corabie.
21 Şi când, despărţindu-ne de ei[n],
în sfârşit am plecat cu corabia
mai departe, am venit drept la Cos
şi a doua zi la Rodos şi de acolo la
2 Patara. Şi, găsind o corabie care
trecea în Fenicia, ne-am urcat în ea
3 şi am plecat; şi, zărind Cipru şi
lăsându-l la stânga, am mers spre
Siria şi am acostat în Tir, pentru că
acolo corabia urma să descarce
4 încărcătura. Şi, găsindu-i pe uce-
nici, am rămas acolo şapte zile;
aceştia* îi spuneau lui Pavel, prin
Duhul, să nu se suie la Ierusalim.
5 Dar, când am împlinit zilele, am
plecat şi ne-am reluat călătoria,
însoţindu-ne toţi, cu soţii şi copii,
până afară din cetate. Şi, înge-
nunchind pe ţărm, ne-am rugat.
6 Şi, după ce ne-am îmbrăţişat unii
pe alţii, noi ne-am suit în corabie
şi ei s-au întors la ale lor*.
7 Şi noi, sfârşind călătoria, am
ajuns din Tir la Ptolemaida şi,
după ce i-am salutat pe fraţi, am
8 rămas cu ei o zi. Şi, plecând a
doua zi[o], am venit la Cezareea; şi,
intrând în casa lui Filip evan-
ghelistul*, care** era unul din cei
9 şapte, am rămas la el. Şi acesta
avea patru fiice fecioare care*
10 profeţeau. Şi, rămânând noi *aco-
lo* multe zile, a coborât unul din
Iudeea, un profet cu numele
11 Agab*; şi, venind la noi şi luând
brâul lui Pavel şi legându-şi
mâinile şi picioarele, a zis: „Aşa

36 *Cap. 7.60; 21.5.
37 *Gen. 45.14; 46.29.
Spre Ierusalim
4 *Cap. 20.23. Vers. 12.
6 *Ioan 1.11.
Pavel la Ptolemaida şi la Cezareea
8 *Ef. 4.11. 2 Tim. 4.5. **Cap. 6.5; 8.26,40.
9 *Ioel 2.28. Cap. 2.17.
10 *Cap. 11.28.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „Dar de nimic nu ţin seama, nici nu pun preţ pe viaţa mea" [c] *Unele ms. ad.* „cu bucurie"; *sau* „să-mi împlinesc calea" [d] *Unele ms. omit* „lui Dumnezeu" [e] *Unele ms. ad.* „eu" [f] *Lit.* „turma mică" [g] *Unele ms.* „Adunarea Domnului"; *alte ms.* „Adunarea lui Hristos" [h] *Lit.* „cu sângele Celui al Său" [i] *Unele ms. ad.* „Pentru că" [j] *Unele ms. ad.* „fraţilor" [k] *Unele ms. ad.* „Şi" [l] *Unele ms.* „Şi a fost mult plâns al tuturor" [m] *Sau* „l-au acoperit cu sărutări" [n] *Sau* „smulgându-ne dintre ei" [o] *Unele ms. ad.* „Pavel şi noi care eram cu el"; *alte ms. ad.* „Pavel şi cei care erau cu el au venit"

11 *Cap. 20.23. Vers. 33.
13 *Cap. 20.24.
14 *Mt. 6.10; 26.42. Lc. 11.2; 22.42.

spune Duhul Sfânt: astfel* vor
lega iudeii în Ierusalim pe omul
al cărui brâu este acesta şi-l vor
12 da în mâinile naţiunilor“. Şi, când
am auzit acestea, atât noi, cât şi
localnicii, îl rugam să nu se suie
13 la Ierusalim. Dar Pavel a răspuns:
„Ce* faceţi plângând şi frângân-
du-mi inima? Pentru că eu sunt
gata nu numai să fiu legat, dar să
şi mor la Ierusalim pentru Numele
14 Domnului Isus“. Şi cum el nu se
lăsa înduplecat, am tăcut, spu-
nând: „Facă-se voia* Domnului!“
15 Şi, după aceste zile, pregătindu-ne
de plecare, ne-am suit la Ierusalim.
16 Şi au venit şi dintre ucenicii din
Cezareea împreună cu noi, adu-
când pe[a] Mnason, un cipriot, un
vechi ucenic, la care să găzduim.

La Ierusalim, în templu

17 *Cap. 15.4.
18 *Cap. 15.13. Gal.1.19; 2.9
19 *Cap. 15.12. Rom.15.18,19. **Cap. 1.17; 20.24.
20 *Cap. 22.3. Rom. 10.2. Gal. 1.14.
24 *Num. 6.2; 6.13,18. Cap. 18.18.

17 Şi când* am ajuns noi la
Ierusalim, fraţii ne-au primit cu
18 bucurie. Şi a doua zi, Pavel a in-
trat împreună cu noi la Iacov* şi
19 toţi bătrânii au venit acolo. Şi,
după ce i-a salutat, au istorisit*,
unul câte unul, cele ce a făcut
Dumnezeu între naţiuni, prin**
20 lucrarea lui. Şi ei, auzind, Îl glorifi-
cau pe Dumnezeu[b]; şi i-au spus:
„Vezi, frate, câte mii de iudei au
crezut şi toţi sunt zeloşi* pentru
21 lege. Şi ei au fost înştiinţaţi despre
tine că *îi* înveţi lepădarea de
Moise pe toţi iudeii dintre naţiuni,
spunând că ei nu trebuie să-şi cir-
cumcidă copiii, nici să umble
22 potrivit obiceiurilor. Ce este deci
de făcut? Negreşit, trebuie să se
adune mulţime, pentru că[c] vor auzi
23 că ai venit. Deci fă ceea ce-ţi spu-
nem: avem patru bărbaţi care sunt
24 sub jurământ; ia-i şi curăţeşte-te
împreună cu ei şi plăteşte-le chel-
tuielile, ca să-şi radă* capul. Şi
toţi vor cunoaşte[d] că nu este nimic
din ceea ce au fost înştiinţaţi
despre tine; ci că şi tu însuţi umbli
după rânduială, păzind legea.

25 *Cap. 15.20; 15.29.
26 *Cap. 24.18. **Num. 6.13.

25 Iar cu privire la *cei dintre* naţiu-
nile care au crezut, noi* am scris,
hotărând ca ei[e] să se ferească şi
de ceea ce este jertfit idolilor şi
de sânge şi de ce este sugrumat,
26 şi de curvie“. Atunci Pavel, luând
cu sine pe oamenii *aceia*, în ziua
următoare, curăţindu-se, a* intrat
împreună cu ei[f] în templu[g], anun-
ţând** timpul de împlinire a zi-
lelor curăţirii, până când se adu-
cea darul pentru fiecare dintre ei.

Arestarea lui Pavel

27 *Cap. 24.18. **Cap.26.21.
28 *Cap. 24.5,6.
29 *Cap. 20.4.
32 *Cap. 23.27; 24.7.
33 *Cap. 20.23.

27 Şi, când erau aproape să se
împlinească cele şapte zile, iu-
deii* din Asia, văzându-l în tem-
plu[g], au întărâtat toată mulţimea
28 şi au** pus mâinile pe el, stri-
gând: „Bărbaţi israeliţi, ajutor!
Acesta este omul care* învaţă pe
toţi de pretutindeni împotriva
poporului şi a legii şi a locului
acestuia, chiar a adus şi greci în
templu[g] şi a întinat acest loc
29 sfânt“. Pentru că îl văzuseră mai
înainte pe Trofim*, efeseanul,
împreună cu el în cetate, pe care
gândeau că Pavel l-a adus în
30 templu[g]. Şi toată cetatea a fost
pusă în mişcare şi poporul a aler-
gat din toate părţile; şi, apucân-
du-l pe Pavel, îl trăgeau afară
din templu[g] şi îndată au fost în-
31 chise uşile. Şi, pe când căutau să-l
omoare, a venit vestea la coman-
dantul cohortei că tot Ierusalimul
32 este tulburat; acesta*, luând cu *sine*
îndată ostaşi şi centurioni, a alergat
jos la ei. Iar ei, văzând pe coman-
dant şi pe ostaşi, au încetat să-l bată
33 pe Pavel. Atunci comandantul s-a
apropiat şi l-a* apucat şi a porun-
cit să fie legat cu două lanţuri; şi
a întrebat cine este şi ce a făcut.
34 Şi, în mulţime, unii strigau una,
alţii altceva. Şi neputând cunoaşte
ceva sigur, din cauza agitaţiei, a
poruncit să-l ducă în fortăreaţă.
35 Dar, când a ajuns pe trepte, a tre-
buit ca el să fie purtat de ostaşi,

[a] *Sau* „ducându-ne la“ [b] *Unele ms.* „pe Domnul“ [c] *Unele ms.* „sigur“ [d] *Unele ms.* „să cunoască“ [e] *Unele ms. ad.* „să nu ţină altceva decât“ [f] *Sau* „după ce s-a curăţit împreună cu ei, a intrat“ [g] *Gr.* „hieron“

36 din cauza violenței mulțimii; pen-
tru că mulțimea poporului venea
37 în urmă, strigând: „Luați-l*!“ Dar
când era să fie dus în fortăreață,
Pavel ·i-a spus comandantului:
„Îmi este permis să-ți spun ceva?“
38 Și el a spus: „Știi grecește? Nu*
ești deci egipteanul acela care,
înainte de aceste zile, s-a răsculat
și a scos în pustiu pe cei patru
39 mii de ucigași?“ Dar Pavel a spus:
„Eu* sunt iudeu[a] din Tars, cetățean
al unei cetăți nu fără însemnătate
din Cilicia, și te rog, dă-mi voie
40 să vorbesc poporului“. Și, după ce
el i-a dat voie, Pavel, stând pe
trepte, a* făcut semn poporului cu
mâna; și, făcându-se liniște mare,
le-a vorbit în limba[b] evreiască,
spunând:

Mărturia lui Pavel

(22) „Frați[c]* și părinți, asculta-
ți-mi acum apărarea față de voi!“
2 Și, auzind ei că le vorbea în lim-
ba[b] evreiască, au făcut și mai
3 multă liniște. Și el a spus: „Eu*
sunt iudeu născut în Tarsul Cili-
ciei, dar crescut în cetatea aceas-
ta, la** picioarele lui Gamaliel†,
educat[d] după†† exactitatea legii
părinților, fiind*† zelos pentru
Dumnezeu, cum†* sunteți și voi
4 toți astăzi. Eu am* persecutat a-
ceastă Cale până la moarte, legând
și trimițând în închisori și bărbați
5 și femei; după cum și marele preot
îmi este martor și toți* bătrânii[e],
de la care**, primind și scrisori
către frați, am mers la Damasc, ca
să aduc legați la Ierusalim și pe
cei care erau acolo, ca să fie pe-
6 depsiți. Și a fost că, pe când* că-
lătoream și mă apropiam de Da-
masc, pe la amiază, deodată din
cer a strălucit o lumină mare îm-
7 prejurul meu. Și am căzut la pă-
mânt și am auzit un glas, spunân-
du-mi: «Saule, Saule, pentru ce
8 Mă persecuți?» Și eu am răspuns:
«Cine ești, Doamne?» Și El mi-a
zis: «Eu sunt Isus Nazarineanul,
9 pe care tu Îl persecuți». Iar cei*
care erau împreună cu mine au
văzut, în adevăr, lumina și s-au
umplut de frică[f], dar n-au auzit gla-
10 sul Celui care-mi vorbea. Și am
spus: «Ce să fac, Doamne?» Și
Domnul mi-a zis: «Ridică-te și
mergi la Damasc și acolo ți se va
spune despre toate care-ți sunt
11 rânduite să le faci». Și, pentru că
nu vedeam, datorită gloriei acelei
lumini, fiind dus de mână de cei
care erau cu mine, am venit la
12 Damasc. Și un* oarecare Anania,
om evlavios după lege, cu mărtu-
rie** bună de la toți iudeii† care
13 locuiesc *acolo*, venind la mine și
stând lângă mine, mi-a spus: «Fra-
te Saul, primește-ți vederea[g]!» Și
eu, în același ceas, am privit în
14 sus la el. Și el a spus: «Dumne-
zeul* părinților noștri te-a** ales
dinainte ca să cunoști voia Lui și
să-L vezi pe†† Cel Drept și să*†
15 auzi glas din gura Lui; pentru că*
Îi vei fi martor către toți oamenii
despre ceea ce** ai văzut și ai
16 auzit. Și acum, ce zăbovești? Ri-
dică-te și fii botezat și fii spălat*
de păcatele tale, chemând**
17 Numele Lui[h]». Și a fost că*, după
ce m-am întors la Ierusalim și mă
rugam în templu[i], am fost în extaz;
18 și L-am* văzut spunându-mi:
«Grăbește-te** și ieși repede din
Ierusalim, pentru că nu vor primi
19 mărturia ta despre Mine». Și eu
am spus: «Doamne, ei* înșiși știu
că eu puneam în închisoare și bă-
team** prin sinagogi pe cei care
20 cred în Tine; și* când se vărsa
sângele martorului Tău Ștefan,
stăteam și eu acolo și încuviin-
țam** uciderea lui[j] și păzeam hai-
21 nele celor care-l omorau». Și El
mi-a zis: «Du-te, pentru că* Eu te
voi trimite departe, la națiuni»“.
22 Și l-au ascultat până la cuvân-

36 *Lc. 23.18. Ioan 19.15. Cap. 22.22.
38 *Cap. 5.36.
39 *Cap. 9.11; 22.3.
40 *Cap. 12.17.
1 *Cap. 7.2.
3 *2Cor. 11.22 Filip. 3.5. **Deut. 33.3. 2 Împ. 4.38. Lc. 10.39. †Cap. 5.34. ††Cap. 26.5. *†Cap.21.20. Gal. 1.14. †*Rom.10.2.
4 *Cap. 8.3; 26.9-11. Filip. 3.6. 1 Tim. 1.13.
5 *Lc. 22.66. Cap. 4.5. **Cap. 9.2; 26.10,12.
6 *Cap. 9.3; 26.12,13.
9 *Dan. 10.7. Cap. 9.7.
12 *Cap. 9.17. **1 Tim. 3.7 †Cap. 10.22.
14 *Cap. 3.13; 5.30. **Cap. 9.15; 26.16. †1 Cor. 9.1; 15.8. ††Cap. 3.14; 7.52. *†1Cor.11.23 Gal. 1.12.
15 *Cap. 23.11. **Cap. 4.20; 26.16.
16 *Cap. 2.38. Ev. 10.22. **Cap. 9.14. Rom. 10.13.
17 *Cap. 9.26. 2 Cor. 12.2.
18 *Vers. 14. **Mt. 10.14.
19 *Cap. 8.3. Vers. 4. **Mt. 10.17.
20 *Cap. 7.58. Lc. 11.48. **Cap. 8.1. Rom. 1.32.
21 *Cap. 9.15; 13.2,46,47; 18.6; 26.17. Rom. 1.5; 11.13; 15.16. Gal. 1.15,16; 2.7,8. Ef. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.

[a] *Lit.* „bărbat iudeu“ [b] *Gr.* „dialektos“ [c] *Lit.* „Bărbați frați“ [d] *Unele ms.* „educat la picioarele lui Gamaliel“ [e] *Lit.* „și toată bătrânimea“ [f] *Unele ms. omit* „și s-au umplut de frică“ [g] *Sau* „privește în sus“ [h] *Unele ms.* „Numele Domnului“ [i] *Gr.* „hieron“ [j] *Unele ms. omit* „uciderea lui“

22 *Cap. 21.36. **Cap. 25.24

tul acesta şi şi-au ridicat glasul,
spunând: „Ia* de pe pământ pe
unul ca acesta, pentru că** nu
23 trebuie să trăiască!“ Şi, pe când
strigau ei şi-şi aruncau hainele
24 şi aruncau praf în aer, coman-
dantul a poruncit să fie dus în
fortăreaţă, spunând să fie cer-
cetat, cu biciuire, ca să afle pen-
tru ce motiv strigau astfel împo-
25 triva lui. Dar, când l-au întins[a]
pentru *bicele de* curele, Pavel i-a
zis centurionului care stătea lângă
el: „Vă* este permis să biciuiţi un
cetăţean roman şi necondamnat?“
26 Şi centurionul, auzind *aceasta*, a
mers şi a raportat comandantului,
spunând: „[b]Ce ai de gând să faci?
Pentru că omul acesta este ro-
27 man“. Şi comandantul, venind, i-a
zis: „Spune-mi, [c]tu eşti roman?“
28 Şi el a spus: „Da“. Şi comandantul
a răspuns: „Eu cu o mare sumă
de bani am cumpărat cetăţenia
aceasta“. Şi Pavel a spus: „Iar eu
29 sunt chiar născut *roman*“. Îndată
deci cei care erau gata să-l cer-
ceteze au plecat de la el; şi coman-
dantul de asemenea s-a temut,
când a aflat că este roman şi pen-
tru că-l legase.

25 *Cap. 16.37.

Pavel înaintea sinedriului

30 Şi, a doua zi, dorind să cu-
noască sigur pentru ce este acuzat
de iudei, l-a eliberat[d] şi a porun-
cit să se adune[e] preoţii de seamă
şi tot sinedriul[f]; şi, aducând pe
Pavel jos, l-a pus înaintea lor.

1 *Cap. 24.16. 1 Cor. 4.4. 2 Cor. 1.12; 4.2. 2 Tim. 1.3. Ev. 13.18.
2 *1 Împ. 22.24. Ier. 20.2. Ioan 18.22.

23 Şi Pavel, privind ţintă la si-
nedriu, a spus: „Fraţilor[g], eu* am
umblat[h] cu toată buna conştiinţă
înaintea lui Dumnezeu, până în
2 ziua aceasta“. Dar marele preot
Anania a poruncit celor care stă-
teau lângă el să-l* bată peste
3 gură. Atunci Pavel i-a zis: „Te va
bate Dumnezeu, perete văruit! Şi
tu stai să mă judeci după lege
şi, încălcând legea, porunceşti*
4 să fiu bătut?“ Şi cei care stăteau
lângă el au spus: „Insulţi tu pe
marele preot al lui Dumnezeu?“
5 Şi Pavel a spus: „Nu* ştiam, fra-
ţilor, că este mare preot; pentru
că este scris: «Nu vorbi de rău
pe** mai-marele poporului tău»“.
6 Dar Pavel, cunoscând că o parte
erau saduchei şi cealaltă farisei,
a strigat în sinedriu: „Fraţilor[g],
eu* sunt fariseu, fiu de farisei[i];
pentru speranţă** şi[j] învierea mor-
7 ţilor sunt eu judecat“. Şi, când a
spus el aceasta, s-a făcut tulbura-
re între farisei şi saduchei; şi mul-
8 ţimea s-a împărţit. Pentru că*
saducheii zic că nu există învie-
re, nici înger, nici duh, dar fari-
seii le mărturisesc pe amândouă.
9 Şi s-a făcut mare agitaţie; şi căr-
turarii[k] din partida fariseilor[l],
ridicându-se, se certau, spunând:
„Nu găsim* nimic rău în omul
acesta; şi dacă** i-a vorbit un duh
10 sau un înger?[m]†“ Şi, stârnindu-se
mare tulburare, comandantul, te-
mându-se ca Pavel să nu fie sfâ-
şiat de ei, a poruncit trupei să
coboare şi să-l ia *cu forţa* din
mijlocul lor şi să-l ducă în for-
11 tăreaţă. Dar, în* noaptea următoare,
Domnul a stat lângă el şi a spus:
„Îndrăzneşte[n], pentru că, după
cum ai mărturisit cele despre
Mine la[o] Ierusalim, aşa trebuie să
mărturiseşti şi la[o] Roma“.

3 *Lev. 19.35. Deut. 25.1,2. Ioan 7.51.
5 *Cap. 24.17. **Ex. 22.28. Ecl. 10.20. 2 Pet. 2.10. Iuda 8.
6 *Cap. 26.5. Filip. 3.5. **Cap. 24.15; 24.21; 26.6; 28.20.
8 *Mt. 22.23. Mc. 12.18. Lc. 20.27.
9 *Cap. 25.25; 26.31. **Cap. 22.7; 22.17,18. †Cap. 5.39.
11 *Cap. 18.9; 27.23,24.

Pavel dus la Cezareea

12 *Vers. 21,30. Cap. 25.3.

12 Şi, când s-a făcut ziuă, iudeii[p],
unindu-se* într-o ceată, s-au legat
cu blestem, spunând că nu vor
mânca, nici nu vor bea, până când
13 nu-l vor omorî pe Pavel. Şi erau
mai mult de patruzeci cei care se
14 legaseră prin acest jurământ; şi
au venit la preoţii de seamă şi la
bătrâni şi au spus: „Noi ne-am
legat cu blestem[q] să nu gustăm

[a] *Unele ms.* „l-a întins“ [b] *Unele ms. ad.* „Ia seama la“ [c] *Unele ms. ad.* „dacă“ [d] *Unele ms. ad.* „din lanţuri“ [e] *Unele ms.* „să vină“ [f] *Unele ms. ad.* „lor“ [g] *Lit.* „Bărbaţi fraţi“ [h] *Unele ms.* „m-am purtat“ [i] *Unele ms.* „fiu al unui fariseu“ [j] *Sau* „pentru speranţa în“ [k] *Unele ms.* „unii dintre cărturari“ [l] *Unele ms.* „şi unii dintre farisei“ [m] *Unele ms. ad.* „să nu ne luptăm cu Dumnezeu ...“ [n] *Unele ms. ad.* „Pavele“ [o] *Lit.* „către“ [p] *Unele ms.* „unii dintre iudei“ [q] *Lit.* „cu blestem ne-am blestemat“

nimic până nu-l vom omorî pe
15 Pavel. Acum deci voi, împreună
cu sinedriul, faceți cunoscut co-
mandantului să-l aducă[a] jos la
voi, ca şi cum ați vrea să cercetați
mai exact cele despre el; şi noi,
mai înainte de a se apropia el,
16 suntem gata să-l omorâm“. Dar
fiul surorii lui Pavel, auzind de-
spre cursa *lor*, a venit şi a intrat
în fortăreață şi i-a spus lui Pavel.
17 Şi Pavel, chemând la *sine* pe
unul dintre centurioni, i-a spus:
„Du-l pe tânărul acesta la coman-
dant, pentru că are să-i spună
18 ceva“. Deci el, luându-l, l-a dus la
comandant şi ·a spus: „Deținutul
Pavel m-a chemat la *sine* şi m-a
rugat să-l aduc la tine pe acest
tânăr, care are să-ți spună ceva“.
19 Şi comandantul, luându-l de mână
şi retrăgându-se deoparte, l-a
20 întrebat: „Ce ai să-mi spui?“ Şi el
a spus: „Iudeii* s-au înțeles să te
roage ca mâine să-l aduci pe
Pavel jos în sinedriu, ca şi cum
ai vrea să cercetezi[b] mai exact
21 despre el. Tu deci nu te lăsa con-
vins de ei, pentru că mai mult de
patruzeci de bărbați dintre ei,
care s-au legat cu blestem nici să
nu mănânce, nici să nu bea, până
când nu-l vor omorî, i-au întins
o cursă; şi acum ei sunt gata,
aşteptând promisiunea de la tine.
22 Atunci comandantul a dat drumul
tânărului, poruncindu-i: „Nu spu-
ne nimănui că mi-ai făcut cunos-
23 cut acestea“. Şi, chemând la *sine*
pe doi dintre centurioni, a spus:
„De la ceasul al treilea din noap-
te pregătiți două sute de ostaşi
ca să meargă până la Cezareea
şi şaptezeci de călăreți şi două
24 sute de sulițaşi“. Şi *a poruncit* să
aducă animale, ca să-l aşeze pe
Pavel deasupra şi să-l ducă teafăr
25 la Felix, guvernatorul, scriind o
scrisoare cu acest conținut:
26 „Claudius Lisias, către preaalesul

20 *Vers. 12.

27 guvernator Felix: Salut! Pe acest*
om, fiind prins de iudei şi aproa-
pe să fie omorât de ei, venind
eu cu trupele, l-am scăpat, aflând
28 că este roman. Şi, dorind* să
cunosc motivul pentru care-l acu-
zau, l-am adus jos la sinedriul
29 lor; am găsit că era acuzat
pentru* întrebări ale legii lor,
dar** neavând împotriva lui nici
o învinuire vrednică de moarte
30 sau de lanțuri. Dar, fiind înştiin-
țat* că va fi un complot[c] împo-
triva omului *acestuia*, îndată l-am
trimis la tine, poruncind** şi a-
cuzatorilor lui să spună înaintea
31 ta ce au împotriva lui[d]“. Deci os-
taşii, după cum le fusese poruncit,
l-au luat pe Pavel şi l-au dus noap-
32 tea la Antipatrida şi, a doua zi, lă-
sând călăreții să meargă împreună
33 cu el, s-au întors la fortăreață. Şi
aceştia, intrând în Cezareea şi dând
guvernatorului scrisoarea, i l-au pre-
34 zentat şi pe Pavel. Şi[e], după ce a
citit-o şi a întrebat din ce provincie
35 este şi a aflat că din Cilicia*, a spus:
„Te* voi asculta amănunțit când vor
sosi şi acuzatorii tăi“. Şi a poruncit
să fie păzit în pretoriul** lui Irod.

Pavel înaintea lui Felix

24 Şi, după cinci* zile, marele
preot** Anania a coborât cu bă-
trânii[f] şi cu un orator, unul Tertul,
şi au adus plângere împotriva lui
2 Pavel, înaintea guvernatorului. Şi
el fiind chemat, Tertul a început
să-l acuze, spunând: „Întrucât ne
bucurăm de multă pace prin tine şi
sunt luate măsuri excelente pentru
această națiune prin prevederea
3 ta, le primim bine întotdeauna şi
pretutindeni, preaalesule Felix, cu
4 toată mulțumirea. Dar, ca să nu te
rețin mai mult, te rog, în bunătatea
5 ta, să ne asculți pe scurt. Pentru că
·l-am găsit* pe omul acesta *ca* o ciu-
mă şi stârnind răzvrătire printre toți
iudeii din lume şi *fiind* un condu-
6 cător al sectei nazarinenilor, care a
încercat să profaneze şi templul[g] şi

27 *Cap. 21.33; 24.7.
28 *Cap. 22.30.
29 *Cap. 18.15; 25.19. **Cap. 26.31
30 *Vers. 20. **Cap. 24.8; 25.6.
34 *Cap. 21.39.
35 *Cap. 24.1; 24.10; 25.16. **Mt. 27.27.
1 *Cap. 21.27. **Cap. 23.2; 23.30,35; 25.2.
5 *Lc. 23.2. Cap. 6.13; 16.20; 17.6; 21.28. 1 Pet.2.12,15

[a] *Unele ms. ad.* „mâine“ [b] *Unele ms.* „ei ar vrea să cerceteze“ [c] *Unele ms. ad.* „din partea iudeilor“
[d] *Unele ms. ad.* „Cu bine!“ [e] *Unele ms. ad.* „guvernatorul“ [f] *Unele ms.* „unii bătrâni“ [g] *Gr.* „hieron“

pe care l-am prins şi am vrut
să-l judecăm* după legea noastră;
7 dar*, venind comandantul Lisias,
l-a scos cu forţa din mâinile noas-
8 tre, poruncind* acuzatorilor lui
să vină la tine[a]; cercetându-l, vei
putea tu însuţi să cunoşti exact
toate lucrurile de care noi îl acu-
9 zăm“. Şi s-au alăturat şi iudeii
împotriva lui *Pavel*, spunând că
10 aşa este. Iar Pavel, după ce guver-
natorul i-a făcut semn să vor-
bească, a răspuns: „Ştiind că de
mulţi ani eşti judecător al acestei
naţiuni, bucuros[b] mă apăr în cele
11 referitoare la mine. Pentru că poţi
cunoaşte că nu sunt mai mult de
douăsprezece zile de când m-am
suit ca să* mă închin la Ierusalim;
12 şi nici în templu[c] nu* m-au găsit
stând de vorbă cu cineva sau fă-
când agitaţie în mulţime, nici în
13 sinagogi, nici prin cetate; nici nu
pot dovedi cele de care mă acuză
14 acum. Dar îţi mărturisesc aceasta,
că, după Calea* pe care ei o nu-
mesc sectă, aşa slujesc Dumne-
zeului** părinţilor mei, crezând
toate cele scrise în lege† şi în
15 profeţi, având* în Dumnezeu spe-
ranţa, pe care şi ei înşişi o au, că**
va fi o înviere[d] atât a celor drepţi,
16 cât şi a celor nedrepţi. În aceasta
şi eu mă* deprind să am în totul[e]
o conştiinţă fără vină[f] faţă de
17 Dumnezeu şi faţă de oameni. Şi,
după mulţi ani, am* venit să
aduc milostenii naţiunii mele şi
18 daruri. Atunci* m-au găsit curăţit
în templu[c], nici cu mulţime, nici
19 cu agitaţie. Dar *erau* nişte iudei
din Asia[g], care* ar trebui să se
înfăţişeze înaintea ta şi să mă
acuze, dacă ar avea ceva împotriva
20 mea; sau chiar aceştia să spună ce
rău au găsit[h] în mine[i], când am stat
21 înaintea sinedriului, în afară de
acest singur cuvânt[j] pe care l-am
strigat stând între ei: «Pentru
învierea morţilor sunt eu judecat
22 astăzi înaintea voastră»“. Şi [k]Fe-
lix, cunoscând mai exact cele de-
spre Cale, i-a amânat, spunând:
„Când va coborî comandantul*
Lisias, voi hotărî cele despre voi“.
23 Şi[l] i-a poruncit centurionului să-l
păzească[m] şi* să aibă libertate şi
să nu-l oprească pe nici unul din-
tre ai lui să-i slujească[n].
24 Şi, după câteva zile, Felix,
venind împreună cu Drusila, soţia
lui, care era iudeică, a trimis după
Pavel şi l-a ascultat despre cre-
25 dinţa în Hristos. Şi, pe când vorbea
el despre dreptate şi înfrânare şi
judecata viitoare, Felix, plin de
teamă, a răspuns: „Acum mergi şi,
când voi avea o ocazie, te voi
26 chema“, sperând[o], în acelaşi timp,
că Pavel îi* va da bani[p]; de aceea
şi trimitea după el mai des şi vor-
27 bea cu el. Iar când s-au împlinit
doi ani, Felix a fost înlocuit de
succesorul său, Porcius Festus. Şi
Felix, dorind* să câştige favoarea
iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

Pavel înaintea lui Festus

25 Festus deci, venind în provin-
cie, după trei zile s-a suit de la Ce-
2 zareea la Ierusalim. Şi preoţii de
seamă[q]* şi conducătorii iudeilor
au făcut o plângere înaintea lui
3 împotriva lui Pavel şi îl rugau, ce-
rând ca o favoare, împotriva lui,
să trimită să-l aducă la Ierusalim,
pregătind* o cursă, ca să-l omoare
4 pe drum. Festus deci a răspuns că
Pavel este păzit în Cezareea şi că
el însuşi urmează să plece *acolo*
5 în curând. „Deci cei cu autoritate
între voi“, ·a zis el, „coborând *cu*

6 *Ioan 18.31.
7 *Cap. 21.33.
8 *Cap. 28.30.
11 *Cap. 21.26. Vers. 17.
12 *Cap. 25.8; 28.17.
14 *Amos 8.14. Cap. 9.2. **2 Tim.1.3. †Cap. 26.22; 28.23.
15 *Cap. 23.6; 26.6,7; 28.20. **Dan. 12.2. Ioan 5.28,29.
16 *Cap. 23.1.
17 *Cap. 11.29; 11.30; 20.16. Rom. 15.25. 2 Cor. 8.4. Gal. 2.10.
18 *Cap. 21.26; 21.27; 26.21.
19 *Cap. 23.30; 25.16.
22 *Vers. 7.
23 *Cap. 27.3; 28.16.
26 *Ex. 23.8.
27 *Ex. 23.2. Cap. 12.3; 25.9,14.
2 *Cap. 24.1. Vers. 15.
3 *Cap. 23.12; 23.15.

[a] *Unele ms. omit* „şi am vrut să-l judecăm după legea noastră; dar, venind comandantul Lisias, l-a scos cu forţa din mâinile noastre, poruncind acuzatorilor lui să vină la tine“ [b] *Unele ms.* „cu atât mai bucuros“ [c] *Gr.* „hieron“ [d] *Unele ms. ad.* „a morţilor“ [e] *Unele ms.* „să am întotdeauna“ [f] *Lit.* „fără poticnire“ [g] *Unele ms. omit* „Dar“; *alte ms.* „Atunci nişte iudei din Asia m-au găsit“ [h] *Unele ms.* „dacă au găsit vreun rău“ [i] *Unele ms. omit* „în mine“ [j] *Lit.* „glas“ [k] *Unele ms. ad.* „auzind acestea“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms. ad.* „pe Pavel“ [n] *Unele ms. ad.* „sau să vină la el“ [o] *Unele ms. ad.* „de asemenea“ [p] *Unele ms. ad.* „ca să-l lase să plece“ [q] *Unele ms.* „marele preot“

5 *Cap. 18.14. Vers. 18.

mine, să-l acuze, dacă* este ceva
6 nepotrivit în omul acesta“. Şi,
după ce a rămas printre ei nu mai
mult de opt sau[a] zece zile, a
coborât la Cezareea. Şi a doua zi,
stând pe scaunul de judecată, a

7 *Mc. 15.3. Lc. 23.2,10. Cap. 24.5,13.

7 poruncit să fie adus Pavel. Şi,
când a venit el, iudeii care cobo-
râseră de la Ierusalim l-au încon-
jurat, aducând multe* şi grele
învinuiri[b], pe care nu le puteau

8 *Cap. 6.13; 24.12; 28.17.

8 dovedi. [c]Pavel[d], apărându-se, *a
spus:* „N-am greşit cu nimic nici*
împotriva legii iudeilor, nici
împotriva templului[e], nici împo-

9 *Cap. 24.27. **Vers. 20.

9 triva Cezarului“. Dar Festus,
dorind* să câştige favoarea iude-
ilor, răspunzând lui Pavel, a spus:
„Vrei** să te sui la Ierusalim, să fii
judecat acolo înaintea mea pentru
10 aceste lucruri?“ Iar Pavel a spus:
„Eu stau înaintea scaunului de
judecată al Cezarului, unde trebuie
să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut
nici un rău, după cum foarte bine[f]

11 *Vers. 25. Cap.18.14; 23.29; 26.31. **Cap.26.32; 28.19.

11 ştii şi tu. Deci[g], dacă* am făcut
vreun rău şi am săvârşit ceva
vrednic de moarte, nu mă feresc să
mor; dar, dacă nu este nimic din cele
de care mă acuză ei, nimeni nu mă
poate da[h] lor. Apelez** la Cezar“.
12 Atunci Festus, după ce a discutat cu
consiliul, a răspuns: „Ai apelat la
Cezar, la Cezar vei merge!“

Pavel înaintea împăratului Agripa

13 Şi, după ce au trecut câteva
zile, Agripa, împăratul, şi Berenice
au sosit la Cezareea, ca să-l salute
14 pe Festus. Şi, după ce au stat
acolo mai multe zile, Festus i-a
spus împăratului cele despre Pa-
vel, zicând: „Este *aici* un* om

14 *Cap. 24.27.

15 *Vers. 2,3.

15 lăsat de Felix în închisoare, de-
spre* care, când am fost la Ieru-
salim, preoţii de seamă şi bătrânii
iudeilor au făcut plângere, cerând o

16 *Vers. 4,5.

16 sentinţă împotriva lui. Le-am* răs-
puns că nu este obiceiul romani-
lor să dea[i] pe vreun om mai îna-
inte ca acuzatul să îi aibă de faţă
pe acuzatori şi să aibă ocazia de
a se apăra cu privire la acuzaţie.
17 Deci, când au venit ei împreună 17 *Vers. 6.
aici, fără întârziere*, a doua zi am
stat pe scaunul de judecată şi am
poruncit să fie adus omul cu privire
18 la care acuzatorii, când s-au în-
făţişat, nu aduceau nici o învinuire
din aceea pe care o bănuiam eu.
19 Dar* aveau împotriva lui nişte în- 19 *Cap. 18.15; 23.29.
trebări cu privire la religia lor[j] şi
la un oarecare Isus, mort, despre
20 care Pavel spunea că este viu. Şi
eu însumi, fiind nedumerit cu pri-
vire la cercetarea acestor lucruri[k],
am întrebat dacă ar vrea să meargă
la Ierusalim şi să fie judecat acolo
21 cu privire la acestea. Dar Pavel
făcând apel să fie reţinut pentru
judecata lui Augustus, am poruncit
să fie ţinut până îl voi trimite la
22 Cezar“. Şi Agripa* i-a zis[l] lui Fes- 22 *Cap. 9.15.
tus: „Aş vrea să-l aud şi eu pe acest
om“. „Mâine“, a spus el, „îl vei auzi“[m].
23 A doua zi deci, când Agripa şi
Berenice au venit cu mare fast şi
au intrat în sala de audiere, îm-
preună cu comandanţii şi cu oame-
nii de seamă ai cetăţii, a fost adus
24 Pavel, la porunca lui Festus. Şi 24 *Vers. 2,3,7. **Cap. 22.22
Festus ·a spus: „Împărate Agripa
şi toţi bărbaţii care sunteţi de faţă
cu noi, priviţi pe acesta, despre
care toată* mulţimea iudeilor mi-a
cerut, atât în Ierusalim, cât şi aici,
strigând împotrivă, că** nu trebu-
25 ie să mai trăiască. Dar eu, înţele- 25 *Cap. 23.9; 23.29; 26.31.
gând că n-a făcut* nimic vrednic
de moarte, şi el însuşi apelând la
Augustus, am hotărât să-l trimit *pe*
26 *acest om,* despre care n-am nimic
sigur de scris domnului meu. De
aceea l-am adus înaintea voastră
şi mai ales înaintea ta, împărate
Agripa, ca, după ce se va face cer-
27 cetare, să am ce să scriu. Pentru
că mi se pare fără sens ca, trimi-

[a] *Unele ms. omit* „opt sau“ [b] *Unele ms. ad.* „împotriva lui Pavel“ [c] *Unele ms. ad.* „Iar“ [d] *Unele ms.* „el“ [e] *Gr.* „hieron“ [f] *Sau* „mai bine“ [g] *Unele ms.* „De aceea“ [h] *Lit.* „dărui“ [i] *Unele ms. ad.* „nimicirii“ [j] *Lit.* „închinarea lor faţă de demoni“ [k] *Unele ms.* „cercetarea aceasta“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms.* „Şi el spune: «Mâine îl vei auzi».“

Mărturia lui Pavel înaintea lui Agripa

ţând un întemniţat, să nu arăt şi
acuzaţiile împotriva lui".
26 Şi Agripa i-a zis lui Pavel: „Ai
voie să vorbeşti pentru tine în-
suţi!" Atunci Pavel, întinzând mâ-
2 na, şi-a prezentat apărarea: „Mă
socotesc fericit, împărate Agripa,
că mă voi apăra astăzi înaintea
ta cu privire la toate de câte sunt
3 acuzat de iudei, mai ales pentru
că tu cunoşti toate obiceiurile şi
neînţelegerile dintre iudei. De
aceea, te rog să mă asculţi cu răb-
4 dare. Deci felul meu de viaţă din
tinereţe, care de la început a fost
5 în naţiunea mea în Ierusalim, îl
ştiu toţi iudeii, care mă cunosc
mai dinainte – dacă vor să aducă
mărturie – că am trăit ca fariseu,
după cea mai strictă sectă* a reli-
6 giei noastre. Şi* acum m-am înfă-
ţişat să fiu judecat pentru speran-
ţa promisiunii** făcute de Dum-
7 nezeu părinţilor noştri[a], la care spe-
ră să ajungă cele douăsprezece*
seminţii ale noastre, slujind neîn-
cetat, noapte** şi zi. Pentru a-
ceastă speranţă†, împărate[b], sunt
8 acuzat de iudei. De ce vi se pare
de necrezut că Dumnezeu înviază
9 morţii? În adevăr*, eu m-am gân-
dit în mine însumi că trebuie să
fac multe împotriva Numelui lui
10 Isus Nazarineanul, ceea ce* am şi
făcut în Ierusalim; şi pe mulţi din-
tre sfinţi eu i-am închis în închi-
sori, primind autoritate de la**
preoţii de seamă; şi, când erau
11 omorâţi, îmi dădeam votul. Şi, pe-
depsindu-i deseori prin toate sina-
gogile*, îi obligam să hulească. Şi
fiind peste măsură de furios împo-
triva lor, îi persecutam, chiar până
12 în cetăţile din afară. Şi*, pe când
călătoream pentru aceasta spre
Damasc, cu autoritate şi împuter-
13 nicire de la preoţii de seamă, la
amiază, pe drum, am văzut, împă-
rate, o lumină mai presus de stră-

5 *Cap. 22.3; 23.6; 24.14. Filip. 3.5.
6 *Cap. 23.6. **Gen. 3.15; 22.18; 26.4; 49.10. Deut. 18.15. 2 Sam. 7.12. Ps. 132.11. Is. 4.2; 7.14; 9.6; 40.10. Ier. 23.5. 33.14-16. Ezec. 34.23; 37.24. Dan. 9.24. Mica 7.20. Cap. 13.32. Rom. 15.8. Tit 2.13.
7 *Iac. 1.1. **Lc. 2.37. 1 Tes. 3.10. 1 Tim. 5.5. †Filip. 3.11.
9 *Ioan 16.2. 1 Tim. 1.13.
10 *Cap. 8.3. Gal. 1.13. **Cap. 9.14; 9.21; 22.5.
11 *Cap. 22.19.
12 *Cap. 9.3; 22.6.

lucirea soarelui, strălucind din
cer în jurul meu şi al celor care călă-
14 toreau împreună cu mine. Şi, când
am căzut noi toţi la pământ, eu am
auzit un glas vorbindu-mi şi spu-
nând[c] în limba[d] evreiască: «Saule,
Saule, pentru ce Mă persecuţi? Îţi
este greu să dai cu piciorul în
15 ţepuşe». Şi eu am spus: «Cine eşti,
Doamne?» Şi Domnul[e] a spus: «Eu
sunt Isus, pe care tu Îl persecuţi.
16 Ridică-te dar şi stai pe picioarele
tale; căci pentru aceasta M-am
arătat ţie, ca* să te rânduiesc slu-
jitor şi martor, atât al celor ce ai
văzut, cât şi al celor în care Mă voi
17 arăta ţie, scoţându-te din poporul
şi din naţiunile la* care Eu te
18 trimit[f], ca să* le deschizi ochii, ca
să** se întoarcă de la întuneric la
lumină şi de sub puterea[g] lui Satan
la Dumnezeu, ca să primească†
iertarea păcatelor şi moştenire††
între cei*† care sunt sfinţiţi prin cre-
19 dinţa în Mine». De aceea, împărate
Agripa, n-am fost neascultător
20 viziunii cereşti, ci am* vestit mai
întâi, atât celor din Damasc şi celor
din Ierusalim şi în tot ţinutul Iudeii,
cât şi naţiunilor, să se pocăiască şi
să se întoarcă la Dumnezeu, făcând
lucrări** vrednice de pocăinţă.
21 Pentru acestea, iudeii*, apucân-
du-mă în templu[h], încercau să mă
22 omoare. Primind deci ajutor de la
Dumnezeu, am stat până în ziua
aceasta, mărturisind şi celor mici şi
celor mari, nespunând nimic altceva
decât ceea ce* şi profeţii şi Moi-
23 se** au spus că trebuie să fie: că*
Hristosul trebuia să pătimească *şi*
că** El, Cel dintâi din învierea
morţilor, va† vesti lumină, atât[i]
24 poporului, cât şi naţiunilor". Şi, pe
când răspundea în apărarea lui cu
aceste *lucruri*, Festus a spus[j] cu glas
tare: „Eşti* nebun, Pavele; învăţă-
tura ta multă te duce la nebunie".
25 Dar Pavel[k] a spus: „Nu sunt nebun,

16 *Cap. 22.15.
17 *Cap. 22.21.
18 *Is. 35.5; 42.7. Lc. 1.79. Ioan 8.12. 2 Cor. 4.4. Ef. 1.18. 1 Tes. 5.5. **2 Cor. 6.14 Ef. 4.18; 5.8. Col. 1.13. 1 Pet. 2.9,25. †Lc. 1.77. ††Ef. 1.11. Col. 1.12. *†Cap. 20.32
20 *Cap. 9.20; 9.22,29; 11.26; 13.14; 13.16-21. **Mt. 3.8.
21 *Cap.21.30,31
22 *Lc.24.27,44 Cap. 24.14; 28.23. Rom. 3.21. **Ioan 5.46.
23 *Lc.24.26,46 **1Cor.15.20 Col. 1.18. Apoc. 1.5. †Lc. 2.32.
24 *2 Împ. 9.11. Ioan 10.20. 1 Cor. 1.23; 2.13,14; 4.10

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „Agripa" [c] *Unele ms. omit* „şi spunând" [d] *Gr.* „dialektos" [e] *Unele ms.* „El" [f] *Unele ms. ad.* „acum" *şi omit* „Eu" [g] *Sau* „autoritatea" [h] *Gr.* „hieron" [i] *Unele ms. omit* „atât ... cât" [j] *Unele ms.* „spune" [k] *Unele ms.* „el"

preaalesule Festus, ci rostesc
cuvinte ale adevărului şi ale
26 înţelepciunii; pentru că împăratul,
căruia îi şi vorbesc cu îndrăz-
neală, ştie despre acestea, pentru
că sunt convins că nimic din aceste
lucruri nu-i este ascuns, fiindcă
aceasta nu s-a petrecut într-un colţ.
27 Crezi tu în profeţi, împărate
28 Agripa? Ştiu că crezi“. Şi Agripa
i-a zis[a] lui Pavel: „Mă vei con-
vinge în curând[b] să devin creştin!“

29 *1 Cor. 7.7.

29 Iar Pavel a spus[a]: „Să dea Dum-
nezeu ca nu numai tu, ci toţi cei
care mă ascultă astăzi, în orice
fel[c]*, să deveniţi aşa cum sunt eu,
30 în afară de aceste lanţuri“. Şi[d] îm-
păratul s-a ridicat, şi guvernatorul
şi Berenice şi cei care şedeau cu

31 *Cap. 23.9; 23.29; 25.25.

31 ei; şi, plecând, vorbeau* unii către
alţii, spunând: „Omul acesta ·n-a
făcut nimic vrednic de moarte sau

32 *Cap. 25.11.

32 de lanţuri“. Şi Agripa i-a spus lui
Festus: „Omului acestuia i s-ar fi
putut da drumul, dacă* n-ar fi
apelat la Cezar“.

Călătoria lui Pavel la Roma

1 *Cap. 25.12; 25.25.
2 *Cap. 19.29.

27 Dar, când s-a hotărât* ca noi
să plecăm cu corabia spre Italia,
pe Pavel şi pe alţi întemniţaţi
i-au predat unui centurion numit
2 Iulius, din cohorta Augusta. Şi
suindu-ne într-o corabie din Adra-
mit, care urma să treacă prin lo-
curile de pe coasta Asiei, am
pornit, fiind împreună cu noi Aris-
tarh*, un macedonean din Tesa-
3 lonic. Şi a doua zi am ajuns la
Sidon. Şi Iulius se purta* îngă-
duitor cu Pavel şi i-a dat voie să
meargă la prietenii săi[a] şi să pri-
4 mească îngrijire. Şi, pornind de
acolo, am plutit adăpostiţi de Ci-
pru[e], pentru că vânturile ne erau
5 potrivnice. Şi, după ce am trecut
de apele Ciliciei şi ale Pamfiliei, am
6 ajuns la Mira, în Licia. Şi acolo
centurionul, găsind o corabie din
Alexandria care pleca spre Italia,

3 *Cap. 24.23; 28.16.

7 ne-a suit în ea. Şi mergând încet
mai multe zile şi ajungând cu greu
în dreptul Cnidului, nelăsându-ne
vântul, am înaintat la adăpostul
8 Cretei, pe lângă Salmona. Şi tre-
când cu greu de-a lungul coastei,
am ajuns la un loc numit „Lima-
nuri Bune“, de care era aproape
9 cetatea Laseea. Şi trecând mult
timp şi călătoria pe mare fiind deja
primejdioasă, pentru că* trecuse
deja şi postul, Pavel îi îndemna,
10 spunând: „Oamenilor, călătoria
văd că va fi cu primejdie şi mul-
tă pierdere, nu numai pentru în-
cărcătură şi pentru corabie, ci şi
11 pentru vieţile noastre“. Dar centu-
rionul asculta mai mult de cârmaci
şi de proprietarul corăbiei, decât
12 de cele spuse de Pavel. Şi portul
nefiind bun pentru iernat, cei mai
mulţi au dat sfatul să se plece cu
corabia de acolo, dacă ar putea
ajunge să ierneze la Fenix, un port
al Cretei, privind spre nord-est şi
spre sud-est[f].

9 *Lev.23.27; 23.29.

Furtună pe mare

13 Şi, vântul de sud suflând uşor,
gândind că erau stăpâni pe ţintă,
au ridicat ancora şi au mers a-
proape de coastă, de-a lungul
14 Cretei. Dar nu mult după *aceea*
s-a dezlănţuit de pe ea[g] un vânt
15 furtunos, numit Eurachilon[h]. Şi
corabia fiind luată de el şi ne-
putând să se opună vântului,
16 ne-am lăsat duşi în voia lui. Dar,
trecând repede[i] sub ocrotirea unei
insule numite Clauda, cu greu am
17 putut stăpâni barca, pe care, după
ce au ridicat-o[j], întrebuinţau aju-
toare[k], încingând corabia[l]; şi,
temându-se să nu fie aruncaţi pe
Sirta[m], au coborât pânzele şi
18 aşa erau purtaţi. Dar, fiind puter-
nic bătuţi de furtună, a doua zi
au aruncat încărcătura peste
19 bord; şi a treia zi, cu mâinile lor,
au[n]* aruncat uneltele corăbiei.

19 *Iona 1.5.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Lit.* „în puţin *timp*“ [c] *Lit.* „fie în puţin, fie în mult“ [d] *Unele ms. ad.* „după ce a spus el acestea“ [e] *Lit.* „am mers cu corabia sub Cipru“ [f] *Sau* „privind spre vântul de sud-vest şi spre vântul de nord-vest“ [g] *Creta* [h] *Unele ms.* „Euroclidon“ [i] *Lit.* „alergând“ [j] *La bord* [k] *Mijloace de ajutor* [l] *Cu un odgon, pe sub corpul corăbiei* [m] *Banc de nisip pe coasta africană* [n] *Unele ms.* „cu mâinile noastre am“

20 Şi nearătându-se nici soare, nici
stele timp de[a] mai multe zile, şi
ameninţând nu mică furtună, de
acum ne-a fost luată orice spe-
21 ranţă de a ne putea salva. Şi, fiind
de mult fără hrană, atunci Pavel,
stând în mijlocul lor, a spus: „Băr-
baţilor, trebuia să mă fi ascultat şi
să nu fi plecat din Creta şi să fi
evitat această primejdie şi pier-
22 dere. Şi acum vă îndemn să fiţi cu
voie bună, pentru că nu va fi nici
o pierdere a vieţii *vreunuia* din-
23 tre voi, ci numai a corăbiei. Pen-
23 *Cap. 23.11. **Dan. 6.16. Rom. 1.9. 2 Tim. 1.3.
tru că un înger* al Dumnezeului al
căruia sunt eu şi căruia** Îi slu-
jesc a stat lângă mine *în* noaptea
24 aceasta, spunând: «Nu te teme,
Pavele! Tu trebuie să stai înain-
tea Cezarului; şi, iată, Dumnezeu
ţi i-a dăruit pe toţi cei care sunt
25 în corabie cu tine». De aceea, băr-
25 *Lc. 1.45. Rom.4.20,21. 2 Tim.1.12.
baţilor, fiţi cu voie bună, pentru
că* am încredere în Dumnezeu,
26 că va fi aşa cum mi s-a spus. Dar
26 *Cap. 28.1.
trebuie să naufragiem pe* o in-
27 sulă“. Şi, când a fost a paispre-
zecea noapte, pe când eram purtaţi
încoace şi încolo pe Adriatica, pe
la miezul nopţii, marinarii gân-
28 deau că se apropie de pământ[b]. Şi,
măsurând adâncimea, au găsit
douăzeci de stânjeni[c]; şi, înaintând
puţin şi măsurând din nou, au găsit
29 cincisprezece stânjeni. Şi, temân-
du-se să nu fie[d] aruncaţi pe locuri
stâncoase, aruncând patru ancore
de la pupă[e], doreau să se facă ziuă.
30 Dar marinarii căutând să fugă
din corabie şi coborând barca
spre mare, sub motiv că ar urma
să arunce ancore de la proră[f],
31 Pavel a spus centurionului şi os-
taşilor: „Dacă aceştia nu rămân
în corabie, voi nu puteţi fi sal-
32 vaţi“. Atunci ostaşii au tăiat fu-
niile bărcii şi au lăsat-o să cadă.
33 Şi, până să se facă ziuă, Pavel îi
îndemna pe toţi să ia din mâncare,
spunând: „Astăzi este a paispreze-
cea zi de când vegheaţi în aştep-
34 tare, fără să mâncaţi[g]“. De aceea
34 *1 Împ. 1.52. Mt. 10.30. Lc. 12.7; 21.18.
vă îndemn să luaţi mâncare, pen-
tru că aceasta este spre salvarea
voastră; pentru că* un păr nu
va cădea[h] de pe capul nici unuia
35 dintre voi“. Şi, după ce a spus a-
35 *1 Sam. 9.13 Mt. 15.36. Mc. 8.6. Ioan 6.11. 1 Tim. 4.3,4.
cestea şi a luat pâine, a* mulţumit
lui Dumnezeu înaintea tuturor şi,
după ce a frânt-o, a început să mă-
36 nânce. Şi toţi fiind cu voie bună,
37 au luat şi ei mâncare. Şi în corabie
37 *Cap. 2.41; 7.14. Rom. 13.1. 1 Pet. 3.20.
eram toţi două sute şaptezeci şi
38 şase de suflete*. Şi, săturându-se
cu mâncare, au uşurat corabia,
39 aruncând grâul în mare. Şi, când
s-a făcut ziuă, nu cunoşteau pă-
mântul, dar zăreau un golf având
un ţărm, spre care s-au gândit,
dacă ar putea, să îndrepte corabia.
40 Şi, desfăcând ancorele, le-au lă-
sat în mare, slăbind în acelaşi
timp funiile cârmelor; şi, ridicând
pânza din faţă în vânt, se îndreptau
41 spre ţărm. Şi, căzând pe un loc
41 *2 Cor.11.25
scăldat din două părţi de mare[i],
au împotmolit corabia*; şi prora,
împlântându-se, a rămas nemiş-
cată, iar pupa se sfărâma de forţa
42 valurilor[j]. Şi sfatul ostaşilor a fost
să-i omoare pe întemniţaţi, ca nu
cumva vreunul, înotând, să sca-
43 pe. Dar centurionul, dorind să-l
salveze pe Pavel, le-a împiedicat
planul şi a poruncit celor care pot
înota să iasă la ţărm, aruncân-
44 du-se primii; şi ceilalţi, unii pe
44 *Vers. 22.
scânduri, alţii pe lucruri din cora-
bie; şi aşa a fost că toţi au* ajuns
în siguranţă la ţărm.

Pavel în Malta

28 Şi, după ce am fost salvaţi, am
aflat[k] că insula se numeşte Malta.
2 Dar barbarii* ne arătau o bună-
2 *Rom. 1.14. 1 Cor. 14.11. Col. 3.11.
voinţă neobişnuită, pentru că, a-
prinzând un foc, ne-au primit pe
toţi, din cauza ploii care era şi din

[a] *Lit.* „pentru“ [b] *Lit.* „că un pământ se apropie de ei“ [c] *Un stânjen marin = 1,83 metri* [d] *Unele ms.* „să nu fim“ [e] *Partea dinapoi a corăbiei* [f] *Partea dinainte a corăbiei* [g] *Unele ms.* „de când staţi în aşteptare nemâncaţi, neluând nimic“ [h] *Unele ms.* „nu va pieri“ [i] *Sau* „pe un loc unde se întâlnesc două mări“ [j] *Unele ms. omit* „valurilor“ [k] *Unele ms.* „au fost salvaţi, au aflat“

3 cau-za frigului. Şi, strângând Pa-
vel o grămadă de vreascuri şi
punân-d-o pe foc, o viperă, ieşind
4 de[a] căldură, s-a prins de mâna lui.
Şi barbarii, când au văzut vipera[b]
atârnând de mâna lui, ziceau unii
către alţii: „Sigur, omul acesta este
un ucigaş, pe care, *deşi* a scăpat
din mare, Dreptatea[c] nu-l lasă să
5 trăiască“. El însă, scuturând vipera
6 în foc, n-a suferit nici un rău. Iar
ei aşteptau ca el să se umfle sau
să cadă deodată mort; dar, după
ce au aşteptat mult şi au văzut
că nu i se întâmplă nimic* neo-
bişnuit, schimbându-şi părerea,
spuneau** că este un zeu.

6 *Mc. 16.18. Lc. 10.19. **Cap.14.11.

7 Iar în împrejurimi erau tere-
nurile mai-marelui insulei, cu nu-
mele Publius, care ne-a primit şi
ne-a găzduit prietenos trei zile.
8 Şi a fost că tatăl lui Publius ză-
cea bolnav de friguri[d] şi dizente-
rie; Pavel a intrat la el şi, rugân-
du-se* şi punându-şi** mâinile
9 peste el, l-a vindecat. Şi, după
aceasta[e], şi ceilalţi din insulă
care aveau boli veneau şi erau vin-
10 decaţi. Aceştia ne-au şi onorat*
cu multe onoruri şi, la plecarea
noastră, ne-au dăruit cele necesare.

8 *Iac.5.14,15 **Mc. 6.5; 7.32; 16.18. Lc. 4.40. Cap.19.11,12 1 Cor.12.9,28

10 *Mt. 15.6. 1 Tim. 5.17.

Pavel la Roma

11 Şi, după trei luni, am plecat
cu o corabie alexandrină, cu sem-
nul Dioscurilor[f], care iernase în
12 insulă. Şi, ajungând la Siracuza,
13 am rămas trei zile. De acolo,
mergând ocolit, am ajuns la Re-
gium; şi, după o zi, vântul schim-
bându-se spre sud, a doua zi am
14 ajuns la Puteoli[g], unde, găsind
fraţi, am fost rugaţi să rămânem
la ei şapte zile. Şi astfel am ajuns
15 la Roma. Şi de acolo, fraţii, au-
zind cele despre noi, au venit în
întâmpinarea noastră până la
„Forul lui Appius“ şi la „Trei Ta-
verne“; şi, când i-a văzut Pavel,
a mulţumit lui Dumnezeu şi a
prins curaj.
16 Şi, când am ajuns la Roma, cen-
turionul i-a predat pe întemniţaţi
comandantului gărzii pretoriului,
iar[h] lui* Pavel i s-a dat voie să ră-
mână singur cu ostaşul care-l pă-
17 zea. Şi a fost că, după trei zile, el[i]
i-a chemat împreună pe cei care
erau conducători ai iudeilor; şi,
când s-au adunat ei, le-a zis: „Fra-
ţilor[j], deşi eu n-am făcut* nimic
împotriva poporului sau a obice-
iurilor părinteşti, din Ierusalim
am** fost predat ca întemniţat în
18 mâinile romanilor, care, după ce*
m-au cercetat, voiau să-mi dea dru-
mul, pentru că nici o vină de moarte
19 nu era în mine. Dar iudeii împo-
trivindu-se, am* fost nevoit să
apelez la Cezar, neavând de adus
nici o acuzaţie împotriva naţiunii
20 mele. Deci pentru acest motiv v-am
chemat: să vă văd şi să *vă* vorbesc;
căci pentru* speranţa lui Israel sunt
21 legat cu acest** lanţ“. Şi ei i-au zis:
„În ce ne priveşte, nici n-am primit[k]
scrisori din Iudeea despre tine, nici
n-a venit vreunul dintre fraţi ca să
ne înştiinţeze sau să vorbească ceva
22 rău despre tine. Dar cerem[l] să au-
zim de la tine ce gândeşti, pentru
că, în ce priveşte secta aceasta, ne
este cunoscut că pretutindeni se
23 vorbeşte* împotriva ei“. Şi, hotă-
rându-i o zi, veneau la el, la locuinţa
lui, mai mulţi. El le vorbea de di-
mineaţa până seara, mărturisind*
despre Împărăţia lui Dumnezeu şi
căutând să-i încredinţeze[m] cu pri-
vire la Isus, atât din** legea lui
24 Moise, cât şi din profeţi. Şi unii*
erau convinşi de cele spuse, dar alţii
25 nu credeau. Şi, neînţelegându-se
între ei, au plecat, Pavel spunând
un singur cuvânt: „Bine a vorbit
Duhul Sfânt prin profetul Isaia către

16 *Cap. 24.23; 27.3.

17 *Cap. 24.12; 24.13; 25.8. **Cap.21.33.

18 *Cap. 22.24; 24.8; 25.10; 26.32.

19 *Cap. 25.11.

20 *Cap. 26.6,7. **Cap.26.29. Ef. 3.1; 4.1; 6.20. 2 Tim. 1.16; 2.9. Filim. 10,13.

22 *Lc. 2.34. Cap.24.5,14. 1 Pet. 2.12; 4.14.

23 *Lc. 24.27. Cap. 17.3; 19.8. **Cap.26.6; 26.22.

24 *Cap. 14.4; 17.4; 19.9.

[a] *Unele ms.* „din“ [b] *Lit.* „fiara sălbatică“ [c] *Gr.* „Dike“, *lat.* „Nemesis“, *zeiţa răzbunării* [d] *Boală care îşi reînnoieşte atacurile* [e] *Unele ms. ad.* „deci“ [f] *Fiii lui Zeus, Castor şi Pollux* [g] *Gr.* „Potiolus“ [h] *Unele ms. omit* „centurionul i-a predat pe întemniţaţi comandantului gărzii pretoriului, iar“ [i] *Unele ms.* „Pavel“ [j] *Lit.* „Bărbaţi fraţi“ [k] *Unele ms.* „Noi nici n-am primit“ [l] *Sau* „am considera potrivit“ [m] *Unele ms. ad.* „despre cele“

26 *Is. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mt. 13.14,15 Mc. 4.12. Lc. 8.10. Ioan 12.40. Rom.11.8.

26 părinţii noştri[a], spunând: «Mergi*
la poporul acesta şi spune: Au-
zind, veţi auzi şi nicidecum nu
veţi înţelege; şi, văzând, veţi
vedea şi nicidecum nu veţi
27 cunoaşte. Pentru că inima acestui
popor s-a îngroşat şi aud greu cu
urechile şi şi-au închis ochii, ca
nu cumva să vadă cu ochii şi să
audă cu urechile şi să înţeleagă
cu inima şi să se întoarcă[b] şi să-i
28 vindec». Deci să vă fie cunoscut
că mântuirea aceasta[c] a lui Dum-
nezeu a fost trimisă naţiunilor*; şi
29 ele vor auzi". Şi, după ce a spus
el acestea, iudeii au plecat, discu-
30 tând mult între ei.[d] Şi el[e] a rămas
doi ani întregi în locuinţa
lui închiriată şi îi primea bine pe
31 toţi cei care veneau la el, predi-
când* Împărăţia lui Dumnezeu şi
învăţându-*i* cele despre Domnul
Isus Hristos, cu toată îndrăzneala,
fără piedică.

28 *Mt.21.41,43 Cap. 13.46; 13.47; 18.6; 22.21; 26.17,18. Rom. 11.11.

31 *Cap. 4.31. Ef. 6.19.

[a] *Unele ms.* „voştri" [b] *La Dumnezeu* [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms. omit v.29* [e] *Unele ms.* „Pavel"

EPISTOLA CĂTRE ROMANI

Salut introductiv

1 Pavel, rob al lui Isus Hristos,
apostol chemat*, pus deoparte**
pentru Evanghelia lui Dumnezeu
2 (pe care a* promis-o mai înainte
prin** profeţii Săi în scrieri sfin-
3 te) despre Fiul Său (născut* din
sămânţa lui David, după carne,
4 rânduit* Fiu al lui Dumnezeu în
putere, după** Duhul de sfinţenie,
prin† învierea morţilor), Isus
5 Hristos, Domnul nostru, prin care
am* primit har şi apostolie, în**
Numele Lui, spre ascultarea†
credinţei, între toate naţiunile,
6 printre care sunteţi şi voi, che-
7 maţi ai lui Isus Hristos: către toţi
preaiubiţii lui Dumnezeu care
sunt în Roma, sfinţi chemaţi*:
Har** vouă şi pace de la Dum-
nezeu Tatăl nostru şi *de la* Dom-
nul Isus Hristos.

Mulţumirea lui Pavel pentru credincioşii din Roma

8 Întâi mulţumesc* Dumne-
zeului meu, prin Isus Hristos,
pentru voi toţi, deoarece cre-
dinţa** voastră este vestită în
9 toată lumea. Pentru că* martor
îmi este Dumnezeu, căruia Îi slu-
jesc** în duhul meu, în Evan-
ghelia Fiului Său, că neîncetat
10 amintesc de voi, cerând întot-
deauna* în rugăciunile mele, dacă
măcar acum, în sfârşit, prin
voia** lui Dumnezeu, îmi va fi
11 îngăduit să vin la voi. Pentru că
doresc mult să vă văd, ca să* vă
fac parte de vreun dar de har
12 spiritual, ca să fiţi întăriţi, adică
să fim mângâiaţi împreună între
voi, fiecare prin credinţa* *care
este* în celălalt, atât a voastră, cât
13 şi a mea. Dar nu doresc să fiţi în
necunoştinţă, fraţilor, că deseori
mi-am propus să vin la voi (şi* am
fost împiedicat până acum),
ca să am vreun rod** şi printre
voi, ca şi printre celelalte naţiuni.
14 Eu* sunt dator şi grecilor şi bar-
barilor, şi celor înţelepţi şi celor
15 nepricepuţi. Astfel, atât cât depin-
de de mine, eu sunt gata să vă
vestesc Evanghelia şi vouă, celor
din Roma.

Evanghelia lui Dumnezeu

16 Pentru că* mie nu-mi este ru-
şine de Evanghelie[a]; pentru că**
ea este puterea lui Dumnezeu
spre mântuire, pentru oricine
crede: atât† iudeu, întâi, cât şi
17 grec; pentru că în* ea se des-
coperă o dreptate a lui Dum-
nezeu din credinţă, spre credin-
ţă, după cum este scris: „Dar
cel drept** va trăi din credinţă“.

Acuzarea naţiunilor

18 Pentru că mânia* lui Dum-
nezeu se descoperă din cer îm-
potriva oricărei neevlavii şi ne-
dreptăţi a oamenilor, care înă-
buşă adevărul în nedreptate.
19 Fiindcă* ce se poate cu-
noaşte despre Dumnezeu este
arătat în[b] ei, pentru că Dum-
20 nezeu** le-a arătat – fiindcă, de
la creaţia lumii, lucrurile Sale
nevăzute* se văd, fiind înţelese
de minte prin lucrurile făcute,
la fel şi eterna Sa putere şi di-
vinitate – încât ei să fie fără
scuză.
21 Fiindcă, după ce L-au cunos-
cut pe Dumnezeu, nu L-au glo-
rificat ca Dumnezeu, nici nu I-au
mulţumit; ci au ajuns deşerţi* în
gândurile lor şi inima lor fără
22 pricepere a fost întunecată. Sus-
ţinând* că sunt înţelepţi, au ajuns
23 nebuni şi au schimbat gloria ne-
pieritorului Dumnezeu* în asemă-
narea imaginii omului pieritor[c]
şi a păsărilor şi a patrupedelor şi
24 a reptilelor. De aceea* Dumnezeu
i-a[d] lăsat *pradă* poftelor inimilor
lor spre necurăţie, ca** să-şi de-
zonoreze trupurile între ei înşişi†,

1 *Fap. 22.21. 1 Cor. 1.1. Gal. 1.1. 1 Tim. 1.11; 2.7 2 Tim. 1.11. **Fap. 9.15; 13.2. Gal. 1.15.
2 *Fap. 26.6. Tit 1.2. **Gal. 8.8.
3 *Mt. 1.6,16. Lc. 1.32. Fap. 2.30. 2 Tim. 2.8.
4 *Ioan 1.14. Gal. 4.4. **Ev. 9.14. †Fap. 13.33.
5 *Cap. 15.15. 1 Cor. 15.10. Gal. 1.15; 2.9. Ef. 3.8. **Fap. 9.15. †Fap. 6.7. Cap. 16.26.
7 *Cap. 9.24. 1 Tes. 4.7. **2 Cor. 1.2. Gal. 1.3.
8 *1 Cor. 1.4. Filip. 1.3. Col. 1.3,4. 1 Tes. 1.2. Filim. 4. **Cap. 16.19 1 Tes. 1.8.
9 *Cap. 9.1. 2 Cor. 1.23. Filip. 1.8. 1 Tes. 2.5. **Fap. 27.23 2 Tim. 1.3.
10 *Cap. 15.23; 15.32. 1 Tes. 3.10. **Iac. 4.15.
11 *Cap. 15.29.
12 *Tit 1.4. 2 Pet. 1.1.
13 *1 Tes. 2.18. Fap. 16.7. **Filip. 4.17.
14 *1 Cor. 9.16.
16 *Ps. 40.9,10. Mc. 8.38. 2 Tim. 1.8. **1Cor.1.18. †Lc.2.30-32; 24.47. Fap. 3.26; 13.26,46. Cap. 2.9.
17 *Cap. 3.21. **Hab. 2.4. Ioan 3.36. Gal. 3.11. Filip. 3.9. Ev. 10.38.
18 *Fap. 17.31. Ef. 5.6. Col. 3.6.
19 *Fap. 14.17. **Ioan 1.9.
20 *Ps. 19.1 Fap. 17.27.
21 *2Împ. 17.15 Ier. 2.5. Ef. 4.17,18.
22 *Ier. 10.14.
23 *Deut. 4.16. Ps. 106.20. Is. 40.18,25. Ier. 2.11. Ezec. 8.10. Fap. 17.29.
24 *Ps. 81.12. Fap. 7.42. Ef. 4.18,19. 2Tes.2.11,12 **1Cor. 6.18 1 Tes. 4.4. 1 Pet. 4.3. †Lev. 18.22.

[a] *Unele ms.* „de Evanghelia lui Hristos“ [b] *Sau* „între“ [c] *Sau* „putrezitor“
[d] *Unele ms. ad.* „şi“

25 *1 Tes. 1.9. 1 Ioan 5.20. **Is. 44.20. Ier. 10.14; 13.25. Amos 2.4.
26 *Lev.18.22; 18.23. Ef. 5.12. Iuda 10.
28 *Ef. 5.4.
32 *Cap. 2.2. **Cap. 6.21. †Ps. 50.18. Osea 7.3.

25 ca unii care au schimbat adevă-
rul* lui Dumnezeu în minciună**
şi s-au închinat şi au slujit creatu-
rii în locul Creatorului, care este
binecuvântat pentru totdeauna!
26 Amin. De aceea, Dumnezeu i-a lă-
sat *pradă* unor patimi* josnice;
pentru că şi femeile lor au schim-
bat întrebuinţarea naturală în cea
27 împotriva naturii; şi în acelaşi fel
şi bărbaţii, părăsind întrebuinţa-
rea naturală a femeii, s-au aprins
în pofta lor unii pentru alţii, băr-
baţi cu bărbaţi făcând *lucruri de*
ruşine şi primind în ei înşişi răs-
28 plata cuvenită abaterii lor. Şi, fiind-
că nu au socotit *că este* bine să-L
aibă pe Dumnezeu în cunoştinţă[a],
Dumnezeu i-a lăsat *pradă* unei
minţi nechibzuite[b], ca să practice
29 lucruri neîngăduite*, fiind plini
de orice nedreptate,[c] răutate, lă-
comie, intenţii rele; plini de invi-
die, ucidere, ceartă, viclenie, atitu-
30 dini rele; şoptitori, defăimători,
urâtori de Dumnezeu, obraznici, or-
golioşi, lăudăroşi, născocitori de
31 rele, neascultători de părinţi, fără
pricepere, călcători de cuvânt, fără
afectivitate naturală, [d]fără milă.
32 Ca unii care cunosc* judecata
dreaptă a lui Dumnezeu, că cei
care fac asemenea lucruri sunt**
vrednici de moarte, *ei* nu numai
că le practică, dar îşi şi găsesc
plăcerea† în cei care le fac.

Acuzarea iudeilor

1 *Cap. 1.20. **2Sam.12.5; 12.6,7. Mt. 7.1,2. Ioan 8.9.

2 De aceea, nu te poţi scuza*,
omule, oricine *ai fi tu*, care judeci,
pentru că**, în ceea ce judeci pe
altul, pe tine însuţi te condamni,
fiindcă tu, care judeci, faci ace-
2 leaşi lucruri. Dar ştim că judecata
lui Dumnezeu este după adevăr
asupra celor care fac astfel de
3 lucruri. Şi socoteşti[e], omule, care
judeci pe cei care fac astfel de
lucruri şi pe care *tu însuţi* le prac-
tici, că tu vei scăpa de judecata
4 lui Dumnezeu? Sau dispreţuieşti
tu bogăţiile* bunătăţii Lui, şi ale
îngăduinţei** şi ale îndelungii†
răbdări, necunoscând că bună-
tatea lui Dumnezeu te conduce la
5 pocăinţă? Dar, după împietrirea
ta şi după inima ta nepocăită, îţi*
aduni mânie, în zi de mânie şi de
descoperire a dreptei judecăţi a
6 lui Dumnezeu, care* va răsplăti
7 fiecăruia după lucrările lui: celor
care, prin stăruinţă în lucrare bu-
nă, caută glorie şi onoare şi ne-
8 putrezire: viaţă eternă; dar celor
care sunt certăreţi şi nu se su-
pun* adevărului, ci ascultă de ne-
dreptate: mânie şi indignare[f];
9 necaz şi strâmtorare peste orice
suflet de om care lucrează răul,
şi* al iudeului, întâi, şi al gre-
10 cului; dar glorie* şi onoare şi
pace oricui[g] face binele, şi iu-
11 deului, întâi, şi grecului; pentru
că* Dumnezeu nu primeşte după
12 înfăţişare. Pentru că toţi câţi au
păcătuit fără lege vor şi pieri[h]
fără lege; şi toţi câţi au păcătuit
sub lege vor fi judecaţi prin lege
13 (pentru că nu* cei care aud legea
sunt drepţi înaintea lui Dum-
nezeu, ci cei care împlinesc le-
14 gea vor fi îndreptăţiţi[i]. Deoarece,
când naţiunile, care nu au lege,
practică din fire cele ale legii,
aceştia, neavând lege, îşi sunt lor
15 înşişi lege, ca unii care arată lu-
crarea legii scrisă în inimile lor,
conştiinţa lor mărturisind şi gân-
durile lor acuzându-se sau apă-
16 rându-se între ele), în* ziua când
Dumnezeu va judeca lucrurile
ascunse ale oamenilor, după Evan-
ghelia** mea, prin† Isus Hristos.

Iudeii şi legea

17 Dar dacă[j] tu* te numeşti iu-
deu, şi te** bazezi[k] pe lege, şi† te
18 lauzi cu[l] Dumnezeu, şi cunoşti*

4 *Cap. 9.23. Ef. 1.7; 2.4,7 **Cap. 3.25. †Ex. 34.6. Is. 30.18. 2 Pet. 3.9,15.
5 *Deut. 32.34 Iac. 5.3.
6 *Iov 34.11. Ps. 62.12. Pr. 24.12. Ier. 17.10; 32.19. Mt. 16.27. Cap. 14.12. 1 Cor. 3.8. 2 Cor. 5.10. Apoc. 2.23; 20.12;22.12.
8 *Iov 24.13. Cap. 1.18. 2 Tes. 1.8.
9 *Amos 3.2. Lc. 12.47,48 1 Pet. 4.17.
10 *1 Pet. 1.7.
11 *Deut. 10.17 2 Cr. 19.7. Iov 34.19. Fap. 10.34. Gal. 2.6. Ef. 6.9. Col. 3.25. 1 Pet. 1.17.
13 *Mt. 7.21. Iac. 1.22; 1.23,25. 1 Ioan 3.7.
16 *Ecl. 12.14. Mt. 25.31,32 Ioan 12.48. Cap. 3.6. 1 Cor. 4.5. Apoc. 20.12. **Cap.16.25. 1 Tim. 1.11. 2 Tim. 2.8. †Ioan 5.22. Fap. 10.42; 17.31. 2 Tim. 4.1,8. 1 Pet. 4.5.
17 *Mt. 3.9. Ioan 8.33. Cap. 9.6,7. 2 Cor. 11.22. **Mica 3.11. †Is. 45.25; 48.2. Ioan 8.41.
18 *Deut. 4.8. Ps.147.19,20

[a] *Cunoştinţă deplină* [b] *Fără discernământ moral* [c] *Unele ms. ad.* „curvie“ [d] *Unele ms. ad.* „neînduplecaţi“ [e] *Lit.* „socoteşti aceasta“ [f] *Unele ms.* „indignare şi mânie“ [g] *Lit.* „oricui care“ [h] *Gr. cuvânt exprimând existenţă nefericită, nu nimicirea fiinţei* [i] *Lit.* „declaraţi drepţi“, *în sens juridic* [j] *Unele ms.* „iată“ [k] *Sau* „te odihneşti“ [l] *Lit.* „în“

18 **Filip. 1.10.
19 *Mt. 15.14; 23.16,17,19; 23.24; Ioan 9.34; 9.40,41.
20 *Cap. 6.17. 2 Tim.1.13; 3.5.
22 *Ps. 50.16. Mt. 23.3. **Mal. 3.8.
23 *Vers. 17.
24 *2Sam.12.14 Is. 52.5. Ezec. 36.20; 36.23.
25 *Gal. 5.3.
26 *Fap. 10.34; 10.35.
27 *Mt. 12.41; 12.42.
28 *Mt. 3.9. Ioan 8.39. Cap. 9.6,7. Gal. 6.15. Apoc. 2.9.
29 *1 Pet .3.4. **Filip. 3.3. Col. 2.11. †Cap. 7.6. 2 Cor. 3.6. ††1 Cor. 4.5. 2 Cor. 10.18. 1 Tes. 2.4.

voia *Lui*, şi ştii să deosebeşti**
lucrurile foarte bune, fiind învă-
19 ţat din lege, şi* eşti convins că tu
însuţi eşti călăuză a orbilor, lu-
20 mină celor în întuneric, îndru-
mător al celor fără minte, învăţă-
tor al copiilor, având* forma cu-
noştinţei şi a adevărului în lege:
21 tu deci, care înveţi pe altul, pe
tine însuţi nu te înveţi? tu, care
22 predici: „Nu fura“, furi? tu*, care
zici: „Nu comite adulter“, comiţi
adulter**? tu, care urăşti idolii,
23 jefuieşti temple? tu*, care te lauzi
cu legea, Îl dezonorezi pe Dum-
nezeu prin încălcarea legii?
24 pentru că „din cauza voastră este
hulit Numele lui Dumnezeu prin-
tre naţiuni“*, după cum este scris.
25 Pentru că circumcizia* foloseş-
te, în adevăr, dacă împlineşti
legea; dar, dacă eşti călcător de
lege, circumcizia ta a devenit ne-
26 circumcizie. Deci, dacă* necir-
cumcizia[a] păzeşte cerinţele legii,
necircumcizia sa nu va fi soco-
27 tită drept circumcizie? şi ne-
circumcizia din fire, împlinind
legea, nu te* va judeca pe tine,
care, cu[b] literă şi circumcizie, *eşti*
28 călcător de lege? Pentru că iudeu
nu* *este* cel în afară, nici cir-
cumcizie, aceea în afară, în car-
29 ne; ci iudeu *este* acela* în lăun-
tru[c], şi circumcizie**, *aceea* a
inimii, în duh†, nu în literă; a
cărui laudă†† *este* nu de la oa-
meni, ci de la Dumnezeu.

Întâietatea iudeului

2 *Deut. 4.7,8. Ps.147.19,20. Cap.2.18;9.4.
3 *Cap. 10.16. Ev. 4.2. **Num.23.19 Cap. 9.6; 11.29. 2 Tim. 2.13.
4 *Iov 40.8. **Ioan 3.33. †Ps. 62.9; 116.11.

3 Deci care *este* întâietatea
iudeului sau care *este* folosul
2 circumciziei? Mare, oricum: întâi
că, în adevăr, * lor le-au fost în-
credinţate cuvintele lui Dum-
3 nezeu. Şi ce dacă unii* n-au
crezut[d], oare necredinţa** lor va
desfiinţa[e] credincioşia lui Dum-
4 nezeu? Nicidecum*! Ci Dumne-
zeu** să fie adevărat şi orice†
om, mincinos, după cum este
scris: „Ca†† să fii îndreptăţit în
cuvintele Tale şi să învingi când
5 vei fi în judecată[f]“. Dar, dacă
nedreptatea noastră arată drep-
tatea lui Dumnezeu, ce vom spu-
ne? Este nedrept Dumnezeu care
Îşi revarsă mânia? Vorbesc* ca
6 un om. Nicidecum! Altfel, cum*
va judeca Dumnezeu lumea?
7 Pentru că, dacă prin minciuna
mea, adevărul lui Dumnezeu a
prisosit spre gloria Lui, de ce mai
sunt şi eu judecat ca păcătos?
8 Şi *de ce* nu*, după cum suntem
defăimaţi[g] şi după cum afirmă
unii că spunem noi: „Să facem
cele rele, ca să vină cele bune“?
Condamnarea lor este dreaptă.

4 ††Ps. 51.4.
5 *Cap. 6.19. Gal. 3.15.
6 *Gen. 18.25. Iov 8.3; 34.17.
8 *Cap. 5.20; 6.1,15.

Universalitatea păcatului

9 Atunci ce, suntem noi mai
buni? Nicidecum: pentru că mai
înainte i-am acuzat şi pe iudei
şi pe greci, că toţi* sunt sub păcat,
10 după cum este scris: „Nu este *nici*
unul drept, nici unul măcar;
11 nu* este *nici unul* care înţelege, nu
este *nici unul* care-L caută pe
12 Dumnezeu. Toţi s-au abătut, au
ajuns toţi împreună nefolositori;
nu este *nici unul* care practică
bunătatea, nu este nici unul mă-
13 car; gâtlejul* lor *este* un mormânt
deschis; cu limbile lor înşelau;
sub buzele lor *este* venin** de
14 aspidă[h]; gura* lor este plină de
15 blestem şi de amărăciune; pi-
cioarele* lor *sunt* grabnice să
16 verse sânge; pustiire şi necaz
17 *sunt* în căile lor şi n-au cunoscut
18 calea păcii: nu* este teamă de
Dumnezeu înaintea ochilor lor“.
19 Ştim însă că orice* zice legea
vorbeşte celor de sub lege[i], pen-
tru ca orice** gură să fie închisă
şi toată† lumea să fie sub judecată
20 înaintea lui Dumnezeu. De aceea,
din* faptele legii, nici o făptură[j]
nu va fi îndreptăţită înaintea
Lui, pentru că prin** lege *vine*
cunoştinţa păcatului.

9 *Vers. 23. Gal. 3.22.
11 *Ps. 14.1-3; 53.1.
13 *Ps. 5.9. Ier. 5.16. **Ps. 140.3.
14 *Ps. 10.7.
15 *Pr. 1.16. Is. 59.7,8.
18 *Ps. 36.1.
19 *Ioan 10.34; 15.25. **Iov 5.16. Ps. 107.42. Ezec. 16.63. Cap. 1.20; 2.1. †Cap. 2.2.
20 *Ps. 143.2. Fap. 13.39. Gal. 2.16; 3.11. Ef. 2.8,9. Tit 3.5. **Cap. 7.7.

[a] *Cel necircumcis* [b] *Sau* „prin“ [c] *Sau* „în ascuns“ [d] *Lit.* „au fost necredincioşi“ [e] *Sau* „va face fără efect“ [f] *Unele ms.* „vei fi judecat“ [g] *Sau* „huliţi“ [h] *Gr.* „aspis“, *şarpe mic veninos* [i] *Lit.* „celor în lege“ [j] *Lit.* „carne“

Îndreptățirea din credință

21 *Fap. 15.11. Cap. 1.17. Filip. 3.9. Ev. 11.4. **Ioan 5.46. Fap. 26.22. †Cap. 1.2. 1 Pet. 1.10.
22 *Cap. 10.12. Gal. 3.28. Col. 3.11.
23 *Cap. 11.32. Gal. 3.22.
24 *Cap. 4.16. Ef. 2.8. Tit 3.5,7. **Mt. 20.28. Ef. 1.7. Col. 1.14. 1 Tim. 2.6. Ev. 9.12. 1 Pet.1.18,19.
25 *Lev. 16.15. 1 Ioan 2.2; 4.10. **Col. 1.20. †Fap. 13.38; 13.39; 17.30. 1 Tim. 1.15. Ev. 9.15.
27 *Cap. 2.17; 2.23; 4.2. 1Cor. 1.29,31 Ef. 2.9.
28 *Cap. 8.3. Gal. 2.16.
30 *Cap. 10.12; 10.13. Gal. 3.8,20; 3.28.

21 Dar acum, fără lege, s-a ară-
tat o dreptate* a lui Dumnezeu,
mărturisită** de lege și† de pro-
22 feți; o dreptate a lui Dumnezeu
prin credința în[a] Isus Hristos, pen-
tru toți și peste toți[b] cei care
cred: pentru că nu* este deosebire;
23 pentru că toți* au păcătuit și sunt
lipsiți[c] de gloria lui Dumnezeu,
24 fiind îndreptățiți, fără plată, prin*
harul Său, prin** răscumpărarea
25 care *este* în Hristos Isus, pe care
Dumnezeu L-a rânduit* *ca* is-
pășire[d], prin credința în sângele**
Lui, pentru arătarea dreptății Sale,
datorită† trecerii peste păcatele
făcute mai înainte, în îngăduința
26 lui Dumnezeu, spre arătarea drep-
tății Sale în timpul de acum, ast-
fel încât El să fie drept și să-l în-
dreptățească pe acela care *este*
27 din credința în[a] Isus. Deci* unde
este lauda? A fost înlăturată. Prin
care lege? A faptelor? Nu, ci prin
28 legea credinței; pentru că[e] *noi*
socotim că omul este îndreptățit
prin* credință, fără faptele legii.
29 Este Dumnezeu numai al iudeilor?
Nu *este* și al națiunilor? Da, și al
30 națiunilor: deoarece, în adevăr,
este un* singur Dumnezeu care
va îndreptăți circumcizia[f] din
credință, și necircumcizia[g] prin
31 credință. Deci desființăm noi le-
gea prin credință? Nicidecum: ci
noi întărim legea.

Pilda lui Avraam

1 *Is. 51.2. Mt. 3.9. Ioan 8.33,39. 2 Cor. 11.22.
2 *Cap. 3.20; 3.27,28.
3 *Gen. 15.6. Gal. 3.6. Iac. 2.23.
4 *Cap. 11.6.

4 Deci ce vom spune că a găsit,
după carne, Avraam*, tatăl[h] nos-
2 tru? Pentru că, dacă Avraam a fost
îndreptățit* din fapte, are cu ce să
se laude, dar nu înaintea lui
3 Dumnezeu. Pentru că, ce spune
Scriptura? „Și Avraam* L-a crezut
pe Dumnezeu și i s-a socotit ca
4 dreptate“. Însă celui* care lucrea-
ză, plata nu i se socotește după
5 har, ci după datorie; dar celui
care nu lucrează, ci crede în Cel
care-l îndreptățește[i]* pe cel ne-
evlavios, credința lui i se socotește
6 ca dreptate. După cum și David
vorbește despre fericirea omului
căruia Dumnezeu îi socotește
7 dreptatea fără fapte: „Ferice* de
cei ale căror nelegiuiri au fost ier-
tate și ale căror păcate au fost
8 acoperite. Ferice de omul căruia
Domnul nicidecum nu-i va socoti
păcatul[j]!“
9 Deci această fericire *este*
pentru circumcizie sau și pentru
necircumcizie? Pentru că spunem
că lui Avraam credința „i s-a so-
10 cotit ca dreptate“. Deci cum *i* s-a
socotit? Când era *el* în circum-
cizie, sau în necircumcizie? Nu în
circumcizie, ci în necircumcizie.
11 Și a* primit semnul circumciziei,
ca pecete a dreptății credinței, pe
care *o avea* fiind în necircumcizie,
ca** el să fie tată al tuturor celor
care cred, fiind în necircumcizie,
spre a li se socoti și[k] lor dreptate[l],
12 și tată al circumciziei, pentru aceia
care nu numai *că sunt* din cir-
cumcizie, dar și umblă pe urmele
credinței tatălui nostru Avraam,
când era în necircumcizie.

5 *Ios. 24.2.
7 *Ps. 32.1,2.
11 *Gen. 17.10. **Lc. 19.9. Gal. 3.7.

Moștenirea promisă prin credință

13 *Gen. 17.4. Gal. 3.29.
14 *Gal. 3.18.
15 *Cap. 3.20; 5.13,20; 7.8,10,11. 1 Cor. 15.56. 2 Cor. 3.7,9. Gal. 3.10,19. 1 Ioan 3.4.
16 *Gal. 3.22.

13 Pentru că nu prin lege *a fost*
făcută promisiunea către Avraam
sau către sămânța lui, că el va fi
moștenitor* al lumii, ci prin
14 dreptatea credinței. Pentru că*,
dacă cei care *sunt* din lege *sunt*
moștenitori, credința este făcută
zadarnică și promisiunea este
15 desființată. Pentru că legea*
lucrează mânie; dar[m], unde nu
este lege, *nu este* nici călcare de
16 lege. De aceea *ea*[n] *este* din cre-
dință, ca *să fie* potrivit harului,
pentru ca* promisiunea să fie
sigură pentru toată sămânța, nu
numai pentru aceea din lege, ci și

[a] *Lit.* „lui“ [b] *Unele ms. omit* „și peste toți“ [c] *Sau* „nu ajung la“ [d] *Lit.* „scaun al îndurării“ [e] *Unele ms.* „deci“ [f] *Pe cei circumciși* [g] *Pe cei necircumciși* [h] *Unele ms.* „strămoșul“ [i] *Sau* „declară drept“ [j] *Unele ms.* „al cărui păcat Domnul nu-l va socoti deloc“ *sau* „socotit de Domnul ca neavând nici un păcat“ [k] *Unele ms. omit* [l] *Unele ms.* „dreptatea“ [m] *Unele ms.* „pentru că“ [n] *Promisiunea (moștenirea)*

pentru aceea** din credința lui
Avraam, care este tată al nostru,
17 al tuturor (după cum este scris:
„Te-am* rânduit tată al multor
națiuni“) înaintea lui Dumnezeu,
pe care L-a crezut, care** dă viață
celor morți și cheamă cele† care
18 nu sunt ca și cum ar fi; el, împo-
triva speranței, a crezut cu spe-
ranță, ca să devină tată al multor
națiuni, potrivit cu ceea ce s-a
spus: „Așa* va fi sămânța ta“;
19 și, nefiind slab în credință, nu s-a*
uitat la propriul său trup, deja
neputincios, având aproape o sută
de ani, și nici la pântecele *ca și*
20 mort al Sarei, și nu s-a îndoit de
promisiunea lui Dumnezeu, prin
necredință, ci a fost întărit prin
credință, dând glorie lui Dum-
21 nezeu și fiind deplin convins că,
ceea ce a promis, El poate[a]* să și
22 facă; de aceea, *aceasta* i s-a și
23 socotit ca dreptate. Și nu* s-a scris
24 numai pentru el că i s-a socotit, ci
și pentru noi, cărora ni se va so-
coti, cei care credem în Cel* care
L-a înviat dintre morți pe Isus,
25 Domnul nostru, care* a fost dat pen-
tru greșelile noastre și a fost în-
viat** pentru îndreptățirea noastră.

16 **Is. 51.2. Cap. 9.8.
17 *Gen. 17.5. **Cap. 8.11. Ef. 2.1,5. †Cap. 9.26. 1 Cor. 1.28. 1 Pet. 2.10.
18 *Gen. 15.5.
19 *Gen. 17.17; 18.11. Ev.11.11,12.
21 *Ps. 115.3. Lc. 1.37,45. Ev. 11.19.
23 *Cap. 15.4. 1 Cor.10.6,11
24 *Fap. 2.24; 13.30.
25 *Is. 53.5,6. Cap. 3.25; 5.6; 8.32. 2 Cor. 5.21. Gal. 1.4. Ev. 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. **1Cor.15.17 1 Pet. 1.21.

Consecințele îndreptățirii din credință

5 Deci, fiind îndreptățiți[b] din
credință*, avem pace** cu Dum-
nezeu prin† Domnul nostru Isus
2 Hristos, prin care am și avut[c]
intrare, prin credință, în acest har
în* care stăm și ne lăudăm** în
speranța gloriei lui Dumnezeu.
3 Și nu numai *atât*, dar ne*
lăudăm și în necazuri, știind** că
necazul lucrează răbdare și răb-
4 darea experiență[d] și experiența
5 speranță; și speranța* nu înșală,
pentru că** dragostea lui Dum-
nezeu a fost turnată în inimile
noastre prin Duhul Sfânt, care
6 ne-a fost dat. Pentru că, pe când
eram noi încă fără putere, la
timpul potrivit, Hristos a* murit
7 pentru cei neevlavioși. Deoarece,
pentru un *om* drept, abia dacă va
muri cineva; pentru că, pentru cel
bun, poate ar îndrăzni cineva chiar
8 să moară; dar Dumnezeu* Își
arată propria Lui dragoste față de
noi prin aceea că, pe când eram
noi încă păcătoși, Hristos a murit
9 pentru noi. Deci cu atât mai mult,
fiind îndreptățiți acum prin[e]*
sângele Lui, vom fi mântuiți prin
El de** mânia *lui Dumnezeu*.
10 Pentru că, dacă*, fiind vrăjmași,
am fost împăcați cu Dumnezeu
prin** moartea Fiului Său, cu atât
mai mult, fiind împăcați, vom fi
mântuiți prin[e]† viața Lui.
11 Și nu numai *atât*, dar ne* și
lăudăm în Dumnezeu, prin Dom-
nul nostru Isus Hristos, prin care
am primit acum împăcarea.

1 *Is. 32.17. Cap. 3.28,30. **Ef. 2.14. Ioan 16.33. Col. 1.20. †Ioan 10.9; 14.6. Ef. 2.18; 3.12 Ev. 10.19.
2 *1 Cor. 15.1. **Ev. 3.6.
3 *Mt. 5.11,12. Fap. 5.41. 2 Cor. 12.10. Filip. 2.17. Iac. 1.2,12. 1 Pet. 3.14. **Iac. 1.3.
5 *Filip. 1.20. **2 Cor.1.22. Gal. 4.6. Ef. 1.13,14.
6 *Cap. 4.25.
8 *Ioan 15.13. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 3.16; 4.9,10.
9 *Cap. 3.25. Ef. 2.13. Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7. **Cap. 1.18. 1 Tes. 1.10.
10 *2 Cor.5.18; 5.19. Ef. 2.16. Col. 1.20,21. **Cap. 8.32. †Ioan 5.26; 14.19. 2 Cor. 4.10; 4.11.
11 *Cap. 2.17; 3.29,30. Gal. 4.9.

Adam și Hristos

12 De aceea, după cum prin-
tr-un* singur om păcatul a intrat
în lume, și prin** păcat moartea,
și astfel moartea a trecut asupra
tuturor oamenilor, pentru că toți
13 au păcătuit (deoarece, până la
lege, era păcat în lume; dar
păcatul* nu se socotește când
14 nu este lege; dar moartea a dom-
nit de la Adam până la Moise,
chiar peste cei care nu păcătui-
seră după asemănarea încălcării
lui Adam, care* este o imagine a
15 Celui care avea să vină. Dar darul
de har[f] nu *este* ca și greșeala.[g]
Pentru că, dacă prin greșeala unu-
ia singur, cei mulți au murit, cu
atât mai mult harul lui Dumnezeu
și darul în har, care *este* al unui
singur Om, Isus Hristos, au pri-
16 sosit[h] pentru cei* mulți. Și nu
este darul ca printr-unul singur
care a păcătuit?[i] Pentru că jude-
cata *a fost* din unul singur spre
condamnare, iar darul de har
este din multe greșeli, spre în-
17 dreptățire. Pentru că, dacă prin
greșeala unuia singur, moartea a

12 *Gen. 3.6. 1 Cor. 15.21. **Gen. 2.17. Cap. 6.23.
13 *Cap. 4.15. 1 Ioan 3.4.
14 *1Cor.15.22; 15.45.
15 *Is. 53.11. Mt. 20.28; 26.28.

[a] *Lit.* „este puternic“ [b] *Lit.* „declarați drepți“, *în sens juridic* [c] *Am primit și avem* [d] *Sau* „încercare“; *caracter încercat, aprobat* [e] *Lit.* „în“, *cu sensul de* „în puterea“ [f] *Act de favoare* [g] *Sau* „Nu este greșeala ca și darul de har?“ [h] *Lit.* „a prisosit“ [i] *Sau* „Și darul nu *este* ca printr-unul singur care a păcătuit.“

domnit printr-unul singur, cu atât
mai mult cei care primesc plină-
tatea harului şi a darului dreptăţii
vor domni în viaţă printr-Unul
18 singur, Isus Hristos): deci, după
cum printr-o singură greşeală *a*
venit judecată către toţi oamenii
spre condamnare, tot astfel, prin-
tr-o singură dreptate împlinită,
consecinţele au fost către* toţi
oamenii spre o îndreptăţire a
19 vieţii. Pentru că, după cum prin
neascultarea unui singur om cei
mulţi au fost făcuţi păcătoşi, tot
aşa şi prin ascultarea Unuia sin-
gur, cei mulţi vor fi făcuţi drepţi.
20 Dar legea* a intervenit, ca să pri-
sosească greşeala; dar** unde
păcatul a prisosit, harul a prisosit
21 şi mai mult, pentru ca, după cum
păcatul a domnit în moarte[a], tot
aşa şi harul să domnească prin
dreptate spre viaţă eternă, prin
Isus Hristos, Domnul nostru.

18 *Ioan 12.32. Ev. 2.9.
20 *Ioan 15.22. Cap. 3.20; 4.15; 7.8. Gal. 3.19,23. **Lc. 7.47. 1 Tim. 1.14.

Morţi faţă de păcat

6 Deci ce vom spune? Să rămâ-
nem* în păcat, ca să prisosească
2 harul? Nicidecum! Noi, care am*
murit faţă de păcat, cum să mai
3 trăim în el? Sau nu ştiţi că toţi
câţi* am fost botezaţi pentru
Hristos Isus, am fost botezaţi
4 pentru** moartea Lui? Deci am fost
înmormântaţi* cu El prin botez,
pentru moarte, pentru ca, după
cum** Hristos a fost înviat dintre
morţi prin gloria† Tatălui, tot
aşa†† şi noi să umblăm în înnoi-
5 rea vieţii. Pentru că, dacă* ne-am
făcut una[b] cu *El* în asemănarea
morţii Lui, tot aşa vom fi şi *în* a
6 învierii *Lui*, ştiind aceasta, că
omul* nostru cel vechi a fost răs-
tignit cu *El*, pentru ca trupul**
păcatului să fie desfiinţat, ca noi
să nu mai fim robi ai păcatului.
7 Pentru că cine* a murit a fost în-
8 dreptăţit[c] faţă de păcat. Acum,
dacă* am murit împreună cu Hris-
tos, credem că vom şi trăi împre-
9 ună cu El, ştiind că Hristos*, fiind
înviat dintre morţi, nu mai moare:
moartea nu mai are stăpânire a-
10 supra Lui. Pentru că, în ceea ce a*
murit, a murit faţă de păcat o-
dată pentru totdeauna; iar în
ceea ce trăieşte, trăieşte** faţă de
11 Dumnezeu. Tot aşa şi voi, socoti-
ţi-vă pe voi înşivă[d] morţi faţă de
păcat şi vii* faţă de Dumnezeu,
12 în Hristos Isus[e]. Deci* păcatul să
nu domnească în trupul vostru
muritor, ca să ascultaţi de[f] poftele
13 lui[g]. Nici să nu daţi păcatului mă-
dularele* voastre, ca unelte ale ne-
dreptăţii, ci daţi-vă[h]** pe voi înşi-
vă lui Dumnezeu, ca vii, dintre
morţi[i]; şi *daţi* mădularele voastre
lui Dumnezeu, ca unelte ale dreptă-
14 ţii. Pentru că* păcatul nu va avea
stăpânire asupra voastră, pentru
că nu sunteţi sub lege, ci sub har.

1 *Cap. 3.8. Vers. 15.
2 *Vers. 11. Cap. 7.4. Gal. 2.19; 6.14. Col. 3.3. 1 Pet. 2.24.
3 *Gal. 3.27. **1Cor.15.29
4 *Col. 2.12. **Cap. 8.11. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 13.4. †Ioan 2.11; 11.40. ††Gal. 6.15. Ef. 4.22-24. Col. 3.10.
5 *Filip. 3.10; 3.11.
6 *Gal. 2.20; 5.24; 6.14. Col. 3.5,9. **Col. 2.11.
7 *1 Pet. 4.1.
8 *2 Tim. 2.11.
9 *Apoc. 1.18.
10 *Ev. 9.27,28 **Lc. 20.38.
11 *Gal. 2.19.
12 *Ps. 19.13; 119.133.
13 *Cap. 7.5. Col. 3.5. Iac. 4.1. **Cap. 12.1. 1 Pet. 2.24; 4.2.
14 *Cap. 7.4,6; 8.2. Gal. 5.18.

Robi ai dreptăţii

15 Atunci ce, să păcătuim, pen-
tru că* nu suntem sub lege, ci sub
16 har? Nicidecum! Nu ştiţi că,
*dacă** vă daţi pe voi înşivă robi
cuiva spre ascultare, sunteţi robi
ai aceluia de care ascultaţi, fie ai
păcatului, spre moarte, fie ai
17 ascultării, spre dreptate? Dar
mulţumiri[j] *fie* lui Dumnezeu că
eraţi robi ai păcatului, dar aţi
ascultat din inimă de modelul*
învăţăturii în care aţi fost instruiţi.
18 Şi, fiind eliberaţi* de păcat, aţi
19 devenit robi ai dreptăţii. Vorbesc
omeneşte, din cauza slăbiciunii
cărnii voastre. Pentru că, după cum
aţi dat mădularele voastre în ro-
bie necurăţiei şi nelegiuirii, spre
nelegiuire, tot aşa, acum daţi[h]
mădularele voastre în robie drep-
20 tăţii, spre sfinţire[k]. Pentru că, a-
tunci când eraţi robi* ai păcatu-
lui, eraţi liberi faţă de dreptate.
21 Deci ce* rod aveaţi atunci în acele
lucruri de care acum vă este ruşine?

15 *1 Cor. 9.21.
16 *Mt. 6.24. Ioan 8.34. 2 Pet. 2.18; 2.19.
17 *2 Tim.1.13.
18 *Ioan 8.32. 1 Cor. 7.22. Gal. 5.1. 1 Pet. 2.16.
20 *Ioan 8.34.
21 *Cap. 7.5.

[a] *Sau* „în puterea morţii“ [b] *În sensul de* „a creşte împreună“ [c] *Sau* „eliberat de“ [d] *Unele ms. ad.* „a fi“ [e] *Unele ms. ad.* „Domnul nostru“ [f] *Unele ms. ad.* „el în“ [g] *Unele ms. omit* „poftele lui“ [h] *Sau* „v-aţi dat odată pentru totdeauna“ [i] *Lit.* „ca din morţi, vii“ [j] *Lit.* „har“ [k] *Sau* „sfinţenie“

pentru că sfârşitul** acelora *este*
22 moarte. Dar acum, eliberaţi* de
păcat şi devenind robi ai lui Dum-
nezeu, aveţi rodul vostru spre
sfinţire[a], şi sfârşitul: viaţa eternă.
23 Pentru că plata* păcatului *este*
moartea, însă darul** de har al
lui Dumnezeu *este* viaţă eternă
în Hristos Isus, Domnul nostru.

Eliberarea de lege

7 Nu ştiţi, fraţilor (pentru că
vorbesc celor care cunosc legea),
că legea are stăpânire asupra
omului atât timp cât trăieşte el?
2 Pentru că femeia* măritată[b] este
legată prin lege de soţul ei cât
timp trăieşte el; dar**, dacă soţul
ar muri, este dezlegată de legea
3 soţului. Astfel deci, cât timp tră-
ieşte soţul, ea se va numi adul-
teră, dacă va fi a altui bărbat; dar,
dacă soţul moare, ea este liberă
faţă de lege, astfel că nu este
adulteră, chiar dacă ar fi a altui
4 bărbat. Astfel că şi voi, fraţii mei,
aţi* fost făcuţi morţi faţă de lege,
prin trupul lui Hristos, ca să fiţi ai
Altuia, care a fost înviat dintre
morţi, ca să aducem rod** lui
Dumnezeu.
5 Pentru că, atunci când eram în
carne, pasiunile păcatelor care
erau prin lege lucrau* în mă-
dularele noastre spre** a aduce
6 rod pentru moarte; dar acum am
fost dezlegaţi de lege, fiind morţi
faţă de ceea ce ne ţinea, ca să
slujim[c] în* înnoirea duhului, şi nu
în învechirea literei.
7 Deci ce vom spune? Este le-
gea păcat? Nicidecum! Dar eu nu
aş* fi cunoscut păcatul dacă nu *ar*
fi fost legea; pentru că n-aş fi avut
nici conştiinţa poftei, dacă legea
8 nu ar fi spus: „Nu** pofti!“ Dar
păcatul*, găsind prilej prin porun-
că, a lucrat în mine tot felul de pof-
te; pentru că, fără lege, păcatul
9 *este* mort. Iar eu odinioară eram
viu fără* lege; însă, venind porunca,

21 **Cap. 1.32.
22 *Ioan 8.32.
23 *Gen. 2.17. Cap. 5.12. Iac. 1.15. **Cap. 2.7; 5.17,21. 1 Pet. 1.4.
2 *1 Cor. 7.39. **Mt. 5.32.
4 *Cap. 8.2. Gal. 2.19; 5.18. Ef. 2.15. Col. 2.14. **Gal. 5.22.
5 *Cap. 6.13. **Cap. 6.21. Gal. 5.19. Iac. 1.15.
6 *Cap. 2.29. 2 Cor. 3.6.
7 *Cap. 3.20. **Ex. 20.17. Deut. 5.21. Fap. 20.33. Cap. 13.9.
8 *Cap. 4.15; 5.20.
9 *1 Cor.15.56.

păcatul a prins viaţă, şi eu am
10 murit. Şi porunca, ea, care* *era*
spre viaţă, s-a dovedit pentru mine
11 spre moarte: pentru că păcatul,
găsind prilej prin poruncă, m-a
12 amăgit şi, prin ea, *m*-a ucis. Astfel
că, în adevăr, legea* *este* sfântă
şi porunca *este* sfântă şi dreaptă
13 şi bună. Deci ceea ce *este* bun
devine[d] moarte pentru mine?
Nicidecum! Dar păcatul, ca să se
arate păcat, a lucrat moarte pentru
mine prin ceea ce *este* bun, pentru
ca păcatul, prin poruncă, să devină
14 peste măsură de păcătos. Pentru
că ştim că legea este spirituală,
dar eu sunt carnal[e], vândut* păcatu-
15 lui[f]. Pentru că ceea ce fac nu
recunosc: pentru că* ceea ce nu
vreau, aceasta fac; iar ceea ce
16 urăsc, aceasta practic. Iar dacă
ceea ce nu vreau, aceea practic,
recunosc că legea este dreaptă.
17 Atunci însă nu mai fac eu aceasta,
ci păcatul care locuieşte în mine.
18 Pentru că ştiu că în* mine, adică
în carnea mea, nu locuieşte *nimic*
bun: pentru că voinţa[g] este cu mi-
ne, dar înfăptuirea binelui[h], nu[i].
19 Pentru că nu binele pe care-l
vreau îl practic, ci răul pe care nu-l
20 vreau, pe acela îl fac. Iar dacă
ceea ce eu nu vreau, aceea practic,
nu mai fac eu aceasta, ci păcatul
21 care locuieşte în mine. Găsesc deci
legea *aceasta* că, pentru mine,
care vreau să practic binele, răul
22 este cu mine. Pentru că, după*
omul dinăuntru, îmi** place legea
23 lui Dumnezeu, dar văd o lege dife-
rită în mădularele mele, luptând
împotriva legii minţii mele şi du-
cându-mă în robia legii păcatului,
24 care este în mădularele mele. O,
nenorocit om *ce sunt*! Cine mă va
elibera din acest trup al morţii[j]?
25 Mulţumesc* lui Dumnezeu, prin
Isus Hristos, Domnul nostru. Astfel
deci eu însumi, cu mintea, slujesc[c]

10 *Lev. 18.5. Ezec. 20.11; 20.13,21. 2 Cor. 3.7.
12 *Ps. 19.8; 119.39,137. 1 Tim. 1.8.
14 *1Împ.21.20; 21.25. 2 Împ. 17.17.
15 *Gal. 5.17.
18 *Gen. 6.5; 8.21.
22 *2 Cor. 4.16. Ef. 3.16. Col. 3.9,10. **Ps. 1.2.
25 *1Cor. 15.57

[a] *Sau* „sfinţenie“ [b] *Lit.* „sub autoritatea bărbatului“ [c] *Slujire de rob* [d] *Unele ms.* „a devenit“ [e] *Unele ms.* „de carne“ [f] *Lit.* „vândut sub păcat“ [g] *Lit.* „a voi“ [h] *Lit.* „a face binele“ [i] *Unele ms.* „n-*o* găsesc“ [j] *Sau* „din trupul morţii acesteia“

Trăirea prin Duhul

2 *Ioan 8.36. Cap. 6.18,22. Gal.2.19;5.1. **1Cor.15.45 2 Cor. 3.6. †Cap.7.24,25
3 *Fap. 13.39. Cap. 3.20. Ev. 7.18,19; 10.1,2. **2 Cor.5.21 Gal. 3.13. Ev. 10.10,14.
5 *Ioan 3.6. 1 Cor. 2.14. **Gal.5.22,25
6 *Cap. 6.21. Vers. 13. Gal. 6.8.
7 *Iac. 4.4. **1Cor.2.14.
9 *1 Cor. 3.16; 6.19. **Ioan 3.34. Gal. 4.6. Filip. 1.19. 1 Pet. 1.11.
11 *Fap. 2.24. **Cap. 6.4,5. 1 Cor. 6.14. 2 Cor. 4.14. Ef. 2.5.
12 *Cap. 6.7,14.

legii lui Dumnezeu, dar, cu car-
nea[a], legii păcatului.
8 Deci acum *nu este* nici o con-
damnare pentru cei în Hristos
2 Isus[b]. Pentru că legea* Duhului**
de viață în Hristos Isus m-a eli-
berat de legea† păcatului și a
3 morții. Pentru că, ceea ce* legea
nu putea să facă[c], întrucât era
slabă prin carne, Dumnezeu**,
trimițând pe propriul Său Fiu,
în asemănare cu carnea păcatu-
lui[d] și pentru păcat, a condamnat
4 păcatul în carne, pentru ca ce-
rința dreaptă a legii să fie împli-
nită în noi, care umblăm nu po-
trivit cărnii, ci potrivit Duhului.
5 Pentru că, cei* care sunt potrivit
cărnii gândesc cele ale cărnii; și
cei** *care sunt* potrivit Duhului,
6 cele ale Duhului. Pentru că gân-
direa[e]* cărnii *este* moarte; iar
gândirea[e] Duhului, viață și pace.
7 Pentru că gândirea[e]* cărnii *este*
vrăjmășie împotriva lui Dumne-
zeu, pentru că nu se supune legii
lui Dumnezeu; pentru că** nici
8 nu poate. Și cei care sunt în carne
nu pot să-I placă lui Dumnezeu.
9 Dar voi nu sunteți în carne, ci
în Duh, dacă, în adevăr, Duhul*
lui Dumnezeu locuiește în voi;
dar, dacă cineva nu are Duhul**
lui Hristos, acela nu este al Lui.
10 Dar, dacă Hristos *este* în voi,
trupul *este* muritor[f] din cauza pă-
catului, dar duhul este viață, da-
11 torită dreptății. Dar, dacă Duhul
Celui* care L-a înviat pe Isus din-
tre morți locuiește în voi, Cel**
care L-a înviat pe Hristos[g] dintre
morți va face vii și trupurile voas-
tre muritoare, datorită Duhului[h]
12 Său care locuiește în voi. Astfel*
deci, fraților, suntem datori nu căr-
13 nii, ca să trăim potrivit cărnii; pen-
tru că, dacă trăiți potrivit cărnii,
veți muri; dar, dacă *trăiți* prin Duh,
omorâți* faptele trupului și veți
14 trăi. Pentru că toți cei care sunt
conduși* de Duhul lui Dumnezeu,
aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu.
15 Pentru că voi nu* ați primit un
duh de robie, din nou spre frică**,
ci ați primit un duh† de înfiere,
prin care strigăm: „Ava††, Tată!“
16 Însuși* Duhul mărturisește cu
duhul nostru că suntem copii ai
17 lui Dumnezeu. Și, dacă *suntem*
copii, *suntem* și moștenitori*:
moștenitori ai lui Dumnezeu și
împreună-moștenitori cu Hristos,
dacă, în adevăr, suferim** împreu-
nă *cu El*, ca să fim și glorificați
împreună *cu El.*

Gloria viitoare

18 Deoarece socotesc că sufe-
rințele* din timpul de acum nu
sunt vrednice *să fie comparate*
cu gloria viitoare, care va fi des-
19 coperită față de noi. Pentru că
și creația* așteaptă cu dorință
vie[i] descoperirea** fiilor lui
20 Dumnezeu. Deoarece creația* a
fost supusă deșertăciunii nu de
bunăvoie, ci din cauza celui care
21 a supus-*o*, în speranța că și creația
însăși va fi eliberată de robia
stricăciunii, pentru *a se bucura*
de libertatea gloriei copiilor lui
22 Dumnezeu. Pentru că știm că toată
creația suspină* împreună și este
împreună în dureri de naștere până
23 acum. Și nu numai *atât*, ci și noi
înșine, care avem cele dintâi roade
ale Duhului, și noi înșine suspi-
năm* în sinea noastră, așteptând**
înfierea, răscumpărarea trupului†
24 nostru. Pentru că am fost mântuiți
în speranță*; dar o speranță care se
vede nu este speranță; pentru că
ceea ce vede cineva, de ce să și spe-
25 re? Dar, dacă sperăm ceea ce nu
26 vedem, așteptăm cu răbdare. Și în
același fel și Duhul vine în ajutor
slăbiciunii[j] noastre, pentru că noi
nu* știm ce să cerem așa cum ar

13 *Ef. 4.22. Col. 3.5.
14 *Gal. 5.18.
15 *1 Cor. 2.12. Ev. 2.15. **2 Tim.1.7. 1 Ioan 4.18. †Is. 56.5. Gal. 4.5,6. ††Mc. 14.36.
16 *2 Cor. 1.22; 5.5. Ef.1.13; 4.30
17 *Fap. 26.18. Gal. 4.7. **Fap. 14.22 Filip. 1.29. 2Tim.2.11,12
18 *2 Cor. 4.17. 1 Pet. 1.6,7; 4.13.
19 *2 Pet. 3.13. **1 Ioan 3.2.
20 *Gen. 3.18. Vers. 22.
22 *Ier. 12.11.
23 *2Cor. 5.2,4. **Lc. 20.36. †Lc. 21.28. Ef. 4.30.
24 *2 Cor.5.7. Ev.11.1.
26 *Mt. 20.22. Iac. 4.3.

[a] *Sau* „firea“ [b] *Unele ms. ad.* „care umblăm nu potrivit cărnii, ci potrivit Duhului“ [c] *Sau* „Pentru că legea *fiind* fără putere“ [d] *Sau* „în asemănare de carne de păcat“ [e] *Înclinația, tendința* [f] *Lit.* „mort“ [g] *Unele ms.* „Hristosul“; *alte ms.* „Hristos Isus“; *alte ms.* „Isus Hristos“ [h] *Unele ms.* „prin Duhul“ [i] *Lit.* „Pentru că dorința stăruitoare a creației așteaptă“ [j] *Unele ms.* „slăbiciunilor“

trebui, dar Duhul Însuşi** mijlo-
27 ceşte[a] cu suspine de nespus. Dar
Cel* care cercetează inimile ştie
care *este* gândirea[b] Duhului, pen-
tru că *El* mijloceşte pentru sfinţi
potrivit** cu *voia lui* Dumnezeu.
28 Dar ştim că toate lucrurile lucrează
împreună spre bine pentru cei care
Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru
cei* care sunt chemaţi potrivit pla-
29 nului *Său*. Pentru că, pe aceia pe
care i-a cunoscut* dinainte, i-a şi
rânduit** dinainte[c] *să† fie* ase-
menea chipului Fiului Său, pentru
ca†† El să fie *Cel* întâi-născut[d]
30 între mulţi fraţi. Iar pe cei pe care
i-a rânduit dinainte[c], pe aceştia i-a
şi chemat*; şi pe cei pe care i-a
chemat, pe aceştia i-a şi îndreptă-
ţit**; iar pe cei pe care i-a îndrep-
tăţit, pe aceştia i-a şi glorificat†.

Mai mult decât învingători

31 Ce vom spune deci faţă de
aceste lucruri? Dacă Dumnezeu
este pentru noi, cine *este* împotri-
32 va noastră? El*, care, în adevăr, nu
L-a cruţat pe propriul Său Fiu, ci
L-a** dat pentru noi toţi, cum nu
ne va dărui, de asemenea, toate
33 împreună cu El? Cine va aduce
acuzaţie împotriva aleşilor lui
Dumnezeu? Dumnezeu* *este* Cel
34 care îndreptăţeşte. Cine* *este* cel
care condamnă? Hristos *este* Cel
care a murit şi, mai mult, a şi[e] fost
înviat, Cel care şi este** la dreapta
lui Dumnezeu, Cel care şi† mijlo-
35 ceşte pentru noi. Cine ne va des-
părţi pe noi de dragostea lui Hris-
tos? Necaz sau strâmtorare sau
persecuţie sau foamete sau lipsă de
îmbrăcăminte sau primejdie sau
36 sabie? După cum este scris:
„Pentru* Tine suntem daţi morţii
toată ziua; suntem socotiţi ca oi
37 de înjunghiere“. Dar*, în toate
acestea, *suntem* mai mult decât
învingători prin Acela care ne-a
38 iubit. Pentru că sunt convins că
nici moarte, nici viaţă, nici în-
geri, nici stăpâniri*, nici cele
39 prezente, nici cele viitoare, nici
puteri[f], nici înălţime, nici adân-
cime, nici o altă creatură nu va
putea să ne despartă de dragostea
lui Dumnezeu, care *este* în Hris-
tos Isus, Domnul nostru.

Alegerea lui Israel

9 Spun* adevărul[g] în Hristos, nu
mint, conştiinţa mea mărturisind
împreună cu mine în Duhul[h] Sfânt,
2 că* am mare întristare şi necur-
3 mată durere în inima mea, pentru
că aş* fi dorit să fiu eu însumi
anatema[i] de la Hristos, pentru fra-
ţii mei, rudele mele după carne,
4 care* sunt israeliţi, ale cărora
sunt: înfierea**, şi gloria†, şi le-
gămintele††, şi darea legii*†, şi
slujba[j]†*, şi promisiunile**†, ai
5 cărora *sunt* părinţii* şi din**
care, după carne, *este* Hristosul,
care† este mai presus de toate,
Dumnezeu[k] binecuvântat pentru
totdeauna! Amin.
6 Totuşi, *aceasta* nu* *este* ca şi
cum Cuvântul lui Dumnezeu a fost
fără putere[l]; pentru că nu** toţi
7 cei din Israel *sunt* Israel; nici* *nu*
sunt toţi copii, pentru că sunt să-
mânţa lui Avraam; ci: „În Isaac**
8 ţi se va numi sămânţa“. Adică nu
copiii cărnii *sunt* copii ai lui
Dumnezeu, ci copiii* promisiunii
9 sunt socotiţi ca sămânţă. Pentru că
acesta *este* cuvânt de promisiune:
„Pe vremea aceasta* voi veni şi
10 Sara va avea un fiu“. Şi nu numai
atât, ci şi Rebecăi*, fiind însărci-
nată de la unul singur, de la Isaac,
11 tatăl nostru, *copiii*, în adevăr,
nefiind încă născuţi şi nefăcând
ceva bine sau rău (ca planul lui
Dumnezeu, potrivit alegerii, să
rămână nu din fapte, ci de la*
12 Cel care cheamă), i s-a spus: „Cel*
mai mare va fi rob celui mai mic“;
13 după cum este scris: „Pe Iacov*

26 **Zah.12.10. Ef. 6.18.
27 *1 Cr. 28.9. Ps. 7.9. Pr. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fap. 1.24. 1 Tes. 2.4. Apoc. 2.23. **1Ioan 5.14
28 *Cap. 9.11; 9.23,24. 2 Tim. 1.9.
29 *Ex.33.12,17 Ps. 1.6. Ier. 1.5. Mt. 7.23. Cap. 11.2. 2 Tim. 2.19. 1 Pet. 1.2. **Ef. 1.5,11. †Ioan 17.22. 2 Cor. 3.18. Filip. 3.21. 1 Ioan 3.2. ††Col. 1.15; 1.18. Ev. 1.6. Apoc. 1.5.
30 *Cap. 1.6; 9.24. Ef. 4.4. Ev. 9.15. 1 Pet. 2.9. **1 Cor.6.11. †Ioan 17.22. Ef. 2.6.
32 *Cap. 5.6,10. **Cap. 4.25.
33 *Is. 50.8,9. Apoc.12.10,11
34 *Iov 34.29. **Mc. 16.19. Col. 3.1. Ev. 1.3; 8.1; 12.2. 1 Pet. 3.22. †Ev. 7.25; 9.24. 1 Ioan 2.1.
36 *Ps. 44.22. 1 Cor. 15.30; 15.31. 2 Cor. 4.11.
37 *1Cor.15.57. 2 Cor. 2.14. 1 Ioan 4.4; 5.4,5. Apoc. 12.11.
38 *Ef. 1.21; 6.12. Col. 1.16; 2.18. 1 Pet. 3.22.

1 *Cap. 1.9. 2 Cor. 1.23; 11.31; 12.19. Gal. 1.20. Filip. 1.8. 1 Tim. 2.7.
2 *Cap. 10.1.
3 *Ex. 32.32.
4 *Deut. 7.6. **Ex. 4.22. Deut. 14.1. Ier. 31.9. †1 Sam.4.21. 1 Împ. 8.11. Ps. 63.2; 78.61. ††Fap. 3.25. Ev. 8.8-10. *†Ps.147.19. †*Ev. 9.1. **†Fap.13.32 Cap. 3.2. Ef. 2.12.
5 *Deut.10.15. Cap. 11.28. **Lc. 3.23. Cap. 1.3. †Ier. 23.6. Ioan 1.1. Fap. 20.28. Ev. 1.8. 1 Ioan 5.20.
6 *Num.23.19. Cap. 3.3. **Ioan 8.39. Cap.2.28,29; 4.12,16. Gal. 6.16.
7 *Gal. 4.23. **Gen.21.12. Ev. 11.18.
8 *Gal. 4.28.
9 *Gen. 18.10; 18.14.
10 *Gen. 25.21.
11 *Cap. 4.17.
12 *Gen. 25.23.
13 *Deut.21.15. Pr. 13.24. Mal. 1.2,3. Mt. 10.37. Lc. 14.26. Ioan 12.25.

[a] *Unele ms. ad.* „pentru noi“ [b] *Înclinaţia, tendinţa* [c] *Sau* „i-a predestinat“ [d] *Cel care are întâietate* [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. schimbă ordinea*: „nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare“ [g] *Lit.* „Spun adevăr“ [h] *Lit. nearticulat* [i] *Blestemat; exclus, ca să fie judecat de Dumnezeu* [j] *Divină* [k] *Sau* „este Dumnezeu peste toate“ [l] *Lit.* „a căzut“

14 *Deut. 32.4. 2 Cr. 19.7. Iov 8.3; 34.10. Ps. 92.15.
15 *Ex. 33.19.
17 *Gal. 3.8,22. **Ex. 9.16.
19 *2 Cr. 20.6. Iov 9.12; 23.13. Dan. 4.35.
20 *Is. 29.16; 45.7; 64.8.
21 *Pr. 16.4. Ier. 18.6. **2Tim.2.20.
22 *1 Tes. 5.9. **1 Pet. 2.8. Iuda 4.
23 *Cap. 2.4. Ef. 1.7. Col. 1.27. **Cap.8.28-30
24 *Cap. 3.29.
25 *Osea 2.23. 1 Pet. 2.10.
26 *Osea 1.10.
27 *Is. 10.22,23

l-am iubit, iar pe Esau l-am urât“.
14 Deci ce vom spune? *Este**
nedreptate la Dumnezeu? Nici-
15 decum! Pentru că El spune lui
Moise: „Mă voi* îndura de cine
Mă îndur; şi voi avea milă de cine
16 am milă“. Aşadar, nu *este* de la
cine vrea, nici de la cine aleargă,
ci de la Dumnezeu, care Se
17 îndură. Pentru că Scriptura* spune
lui Faraon: „Tocmai pentru a-
ceasta** te-am ridicat[a], ca să arăt
în tine puterea Mea şi pentru
ca Numele Meu să fie vestit pe[b]
18 tot pământul“. Astfel deci, El Se
îndură de cine vrea şi împietreşte
pe cine vrea.
19 Atunci îmi vei zice: „De ce mai
găseşte vină? Pentru că* cine
20 rezistă voii Sale?“ Dar, mai degra-
bă, cine eşti tu, omule, care răs-
punzi împotriva lui Dumnezeu? Va*
spune lucrul întocmit Celui care
l-a întocmit: „Pentru ce m-ai făcut
21 astfel?“ Sau nu are olarul* autori-
tate asupra lutului, să facă din a-
ceeaşi frământătură un** vas spre
onoare şi altul spre dezonoare?
22 Şi *ce să spunem* dacă Dumne-
zeu, voind să-Şi arate mânia şi
să-Şi descopere puterea, a îngă-
duit cu multă îndelungă-răbdare
nişte vase* ale mâniei, pregătite**
23 pentru distrugere; – şi ca să desco-
pere bogăţiile* gloriei Sale peste
nişte vase ale îndurării, pe care
le pregătise** dinainte pentru glo-
24 rie, pe noi, pe care ne-a şi chemat,
nu* numai dintre iudei, ci şi dintre
25 naţiuni? După cum spune şi în
Osea: „Pe* «Nu-*i* poporul Meu»
îl voi numi «Popor al Meu»; şi
pe «Nu *e* preaiubită», «Preaiubită».
26 Şi* va fi: În locul unde li s-a spus:
«Voi nu *sunteţi* poporul Meu»,
acolo vor fi numiţi fii ai Dum-
27 nezeului *celui* viu“. Iar Isaia strigă
despre Israel: „Chiar* dacă nu-
mărul fiilor lui Israel ar fi ca
nisipul mării, rămăşiţa** va fi
28 mântuită. Pentru că El duce *cu-
vântul* la bun sfârşit* şi îl grăbeş-
te în dreptate, deoarece[c] Domnul
va împlini în grabă cuvântul pe
29 pământ“. Şi, după cum a spus Isaia
mai înainte: „Dacă* nu ne-ar fi lăsat
Domnul oştirilor o sămânţă, am fi
ajuns ca** Sodoma şi ne-am fi
asemănat cu Gomora“.
30 Deci ce vom spune? Că na-
ţiunile* care nu umblau după
dreptate au obţinut dreptate, dar o
dreptate care** *este* din credinţă;
31 iar Israel, umblând* după o lege
a dreptăţii, n-a** ajuns la *acea*
32 lege[d]. De ce? Pentru că nu *era* din
credinţă, ci ca din fapte[e]. [f]Ei s-au*
împiedicat de piatra de poticnire,
33 după cum este scris: „Iată*, pun
în Sion o piatră de poticnire şi o
stâncă de cădere; şi cine** crede
în El nu va fi dat de ruşine“.

Necredinţa lui Israel

10 Fraţilor, plăcerea inimii mele
şi cererea mea către Dumnezeu
pentru ei[g] este spre mântuire.
2 Pentru că le mărturisesc că* au
râvnă pentru Dumnezeu, dar nu
3 potrivit cunoştinţei[h]. Pentru că,
necunoscând dreptatea lui Dum-
nezeu* şi căutând să-şi stabileas-
că propria** lor dreptate[i], nu s-au
supus dreptăţii lui Dumnezeu.
4 Pentru că Hristos* *este* sfârşit[j] al
legii, spre dreptate, pentru oricine
crede.
5 Pentru că Moise scrie despre
dreptatea care *este* din lege:
„Omul* care practică acestea va
6 trăi prin ele[k]“. Dar dreptatea care
este din credinţă vorbeşte astfel:
„Nu* spune în inima ta: „Cine se
va sui în cer?“, adică să-L coboare
7 pe Hristos. Sau: „Cine va coborî în
Adânc?“, adică să-L ridice pe Hris-
8 tos dintre morţi. Dar ce spune ea?
„Cuvântul este aproape* de tine,

27 **Cap. 11.5.
28 *Is. 28.21; 28.22.
29 *Is. 1.9. Plân. 3.22. **Is. 13.19. Ier. 50.40.
30 *Cap. 4.11; 10.20. **Cap. 1.17.
31 *Cap. 10.2; 11.7. **Gal. 5.4.
32 *Lc. 2.34. 1 Cor. 1.23.
33 *Ps. 118.22. Is. 8.14; 28.16. Mt. 21.42. 1 Pet. 2.6-8. **Cap.10.11.
2 *Fap. 21.20; 22.3. Gal. 1.14; 4.17. Cap. 9.31.
3 *Cap. 1.17; 9.30. **Filip. 3.9.
4 *Mt. 5.17. Gal. 3.24.
5 *Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11; 20.13,21. Gal. 3.12.
6 *Deut.30.12; 30.13.
8 *Deut.30.14.

[a] *Lit.* „te-am ridicat dintre *oameni*“ [b] *Lit.* „în“ [c] *Unele ms. omit* „îl grăbeşte în dreptate, deoarece“ [d] *Unele ms.* „o lege a dreptăţii“ [e] *Unele ms. ad.* „ale legii“ [f] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [g] *Unele ms.* „Israel“ [h] *Cunoştinţă deplină* [i] *Unele ms. omit* [j] *Sau* „scop final“ [k] *Unele ms.* „prin ea“

în gura ta şi în inima ta“: acesta
este cuvântul credinţei, pe care-l
9 predicăm: că, dacă* vei mărturisi
cu gura ta pe Isus ca Domn[a] şi vei
crede în inima ta că Dumnezeu
L-a înviat dintre morţi, vei fi mân-
10 tuit. Deoarece cu inima se crede
spre dreptate şi cu gura se măr-
11 turiseşte spre mântuire, pentru că
Scriptura spune: „Oricine* crede
12 în El nu va fi dat de ruşine“. Pen-
tru că nu* este deosebire între
iudeu şi grec; pentru că acelaşi**
Domn al tuturor *este*† bogat
13 faţă de toţi care-L cheamă. Pen-
tru că* „oricine va chema Nume-
14 le** Domnului va fi mântuit“. Deci
cum vor chema pe Acela în care
n-au crezut? şi cum vor crede în
Acela despre care n-au auzit? şi
cum vor auzi fără *cineva* care să
15 predice? şi cum vor predica dacă
nu vor fi trimişi? După cum este
scris: „Ce* frumoase *sunt* picioa-
rele celor care vestesc Evanghelia
păcii[b], ale celor care vestesc
16 Evanghelia lucrurilor bune!“ Dar
nu* toţi au ascultat de Evanghe-
lie. Pentru că Isaia spune: „Doam-
ne**, cine a crezut cele auzite de
17 la noi?“ Astfel credinţa *este* din
auzire, iar auzirea, prin Cuvântul
18 lui Dumnezeu[c]. Dar eu spun:
„Oare n-au auzit?“ Da, desigur.
„Glasul lor a ieşit pe* tot pămân-
tul şi** cuvintele lor până la mar-
ginile pământului locuit“. Dar eu
19 spun: „N-a cunoscut Israel?“ În-
tâi, Moise spune: „Eu vă* voi pro-
voca la gelozie *prin aceia care* nu
sunt o naţiune; vă voi întărâta
printr-o naţiune** fără pricepere“.
20 Iar Isaia îndrăzneşte şi spune:
„Am fost* găsit de cei care nu Mă
căutau, M-am arătat celor care nu
21 se interesau de Mine“. Dar lui Is-
rael îi zice: „Toată* ziua Mi-am în-
tins mâinile către un popor neas-
cultător şi împotrivitor cu vorba“.

9 *Mt. 10.32. Lc. 12.8. Fap. 8.37.
11 *Is. 28.16; 49.23. Ier. 17.7. Cap. 9.33.
12 *Fap. 15.9. Cap. 3.22. Gal. 3.28. **Fap. 10.36. Cap. 3.29. 1 Tim. 2.5. †Ef.1.7; 2.4,7
13 *Ioel 2.32. Fap. 2.21. **Fap. 9.14.
15 *Is. 52.7. Naum 1.15.
16 *Cap. 3.3. Ev. 4.2. **Is. 53.1. Ioan 12.38.
18 *Ps. 19.4. Mt. 24.14; 28.19. Mc. 16.15. Col. 1.6,23. **1Împ.18.10 Mt. 4.8.
19 *Deut. 32.21. Cap. 11.11. **Tit 3.3.
20 *Is. 65.1. Cap. 9.30.
21 *Is. 65.2.

Rămăşiţa lui Israel

11 Spun deci: A lepădat Dum-
nezeu pe poporul Său? Nici-
decum! Pentru că şi* eu sunt is-
raelit, din sămânţa lui Avraam,
2 din seminţia lui Beniamin. Dum-
nezeu* n-a lepădat pe poporul
Său, pe care l-a** cunoscut dina-
inte. Nu ştiţi ce spune Scriptura
despre Ilie? Cum se roagă lui
Dumnezeu împotriva lui Israel[d]:
3 „Doamne*, au omorât pe profeţii
Tăi, [e]au surpat altarele Tale; şi eu
am rămas singur şi-mi vor[f] viaţa!“
4 Dar ce-i spune răspunsul divin?
„Mi-am* păstrat şapte mii de băr-
baţi care nu şi-au plecat genun-
5 chiul *înaintea* lui Baal“. Astfel
deci*, şi în timpul de acum este o
rămăşiţă potrivit unei alegeri a
6 harului. Iar dacă* *este* prin har,
nu mai *este* din fapte; altfel, harul
nu mai este har[g].
7 Ce este deci? Ceea ce caută
Israel*, nu a obţinut; iar cei a-
leşi[h] au obţinut, şi ceilalţi au fost
8 împietriţi, după cum este scris:
„Dumnezeu* le-a dat un duh de
adormire, ochi** ca să nu vadă
şi urechi ca să nu audă, până în
9 ziua aceasta“. Şi David spune:
„Masa lor să* *le* fie ca o cursă şi
ca o capcană şi ca un prilej de
poticnire şi ca o răsplată pentru
10 ei; să* li se întunece ochii, ca să
nu vadă; şi îndoaie-le spatele
întotdeauna!“

Mântuirea lui Israel

11 Spun deci: s-au poticnit ei ca
să cadă? Nicidecum! Ci, prin*
greşeala[i] lor, *a venit* mântuire pen-
tru naţiuni, ca să-i provoace la ge-
12 lozie. Dacă însă greşeala lor *este*
o bogăţie a lumii şi paguba lor, o
bogăţie a naţiunilor, cu cât mai
13 mult este plinătatea lor? Pentru că
vouă vă vorbesc, naţiunilor: În-
trucât eu sunt* apostol al na-
ţiunilor, îmi glorific slujba mea;
14 poate, în vreun fel, *îi* voi provoca
la gelozie *pe cei care sunt* carnea

1 *2 Cor.11.22 Filip. 3.5.
2 *1Sam.12.22 Ier. 31.37. **Cap. 8.29.
3 *1Împ.19.10; 19.14.
4 *1Împ.19.18.
5 *Cap. 9.27.
6 *Deut. 9.4,5. Cap. 4.4,5. Gal. 5.4.
7 *Cap. 9.31; 10.9.
8 *Is. 29.10. **Deut.29.4. Is. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mt. 13.14. Ioan 12.40. Fap.28.26,27
9 *Ps. 69.22.
10 *Ps. 69.23.
11 *Fap. 13.46; 18.6; 22.18; 22.21; 28.24; 28.28. Cap. 10.19.
13 *Fap. 9.15; 13.2; 22.21. Cap. 15.16. Gal. 1.16; 2.2,7-9. Ef. 3.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.

[a] *Sau* „pe Domnul Isus“ [b] *Unele ms. omit* „celor care vestesc Evanghelia păcii“ [c] *Unele ms*. „Cuvântul lui Hristos“ [d] *Unele ms. ad*. „spunând“ [e] *Unele ms. ad*. „şi“ [f] *Lit*. „caută“ [g] *Unele ms. ad*. „dar, dacă *este* din fapte, nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă“ [h] *Lit*. „alegerea“ [i] *Sau* „alunecarea“

14 *1 Cor. 7.16; 9.22. 1 Tim. 4.16. Iac. 5.20.

mea şi îi voi* salva pe unii dintre
15 ei. Pentru că, dacă lepădarea lor
este împăcare a lumii, ce *va fi*
primirea *lor*, decât viaţă dintre
morţi?

16 *Lev. 23.10. Num.15.18-21

16 Iar dacă cel dintâi rod* *este*
sfânt, plămădeala de asemenea;
şi, dacă rădăcina *este* sfântă, ra-
17 murile de asemenea. Iar dacă
unele* dintre ramuri au fost rupte
şi tu**, fiind un măslin sălbatic,
ai fost altoit printre ele şi ai deve-
nit împreună-părtaş al rădăcinii şi
18 grăsimii măslinului, nu* te lăuda
faţă de ramuri; iar dacă te lauzi,
nu tu ţii rădăcina, ci rădăcina pe
19 tine. Vei spune deci: „Au fost rup-
te ramurile[a], ca să fiu altoit eu“.
20 Bine: au fost rupte prin necredinţa
21 *lor*, şi tu stai prin credinţă. Nu* te
îngâmfa, ci teme-te**: pentru că,
dacă Dumnezeu nu a cruţat ra-
murile fireşti, nu te va cruţa nici
pe tine[b].

17 *Ier. 11.16. **Fap. 2.39. Ef. 2.12,13.

18 *1 Cor. 10.12

20 *Cap. 12.16. **Pr. 28.14. Is. 66.2. Filip. 2.12.

Atenţionarea naţiunilor

22 *1 Cor. 15.2. Ev. 3.6,14. **Ioan 15.2.

23 *2 Cor. 3.16.

22 Priveşte deci la bunătatea şi la
asprimea lui Dumnezeu: asprime
peste cei care au căzut şi bunătate
a lui Dumnezeu[c] peste tine, dacă*
vei stărui în bunătate; altfel, şi**
23 tu vei fi tăiat. Şi ei, de asemenea,
dacă* nu vor stărui în necredin-
ţă, vor fi altoiţi, pentru că Dum-
nezeu poate[d] să-i altoiască din
24 nou. Fiindcă, dacă tu ai fost tă-
iat din măslinul sălbatic din fire
şi, împotriva firii, ai fost altoit
într-un măslin bun, cu cât mai
mult acestea, care *sunt ramuri*
fireşti, vor fi altoite în propriul
25 lor măslin? Pentru că nu doresc
să nu ştiţi, fraţilor, taina aceasta,
ca să nu fiţi înţelepţi* în voi
înşivă: pentru că lui Israel i s-a
făcut orbire[e]** în parte, până†
va intra plinătatea naţiunilor;

25 *Cap. 12.16. **Vers. 7. 2 Cor. 3.14. †Lc. 21.24. Apoc. 7.9.

26 şi astfel, tot Israelul va fi mântuit,
după cum este scris: „Salvatorul
va veni* din Sion şi[f] va îndepărta
27 neevlavia de la Iacov. Şi acesta*
este legământul din partea Mea
pentru ei, când voi înlătura pă-
28 catele lor“. În ce priveşte Evan-
ghelia, *ei sunt* vrăjmaşi, din cauza
voastră; dar, în ce priveşte ale-
gerea, *sunt* preaiubiţi*, datorită
29 părinţilor. Pentru că darurile de
har şi chemarea lui Dumnezeu
30 *sunt** fără părere de rău. Pentru
că, după cum şi[f] voi odinioară*
n-aţi crezut[g] în Dumnezeu, iar
acum, prin necredinţa[h] acestora,
31 aţi primit îndurare, tot aşa şi
aceştia n-au crezut[i] acum în în-
durarea dată vouă[j], ca să pri-
32 mească şi ei îndurare. Pentru că
Dumnezeu* i-a închis împreună
pe toţi în necredinţă[k], ca să arate
îndurare tuturor.

26 *Ps. 14.7. Is. 59.20.

27 *Is. 27.9. Ier. 31.31. Ev. 8.8; 10.16.

28 *Deut. 7.8; 9.5; 10.15.

29 *Num. 23.19

30 *Ef. 2.2. Col. 3.7.

32 *Cap. 3.9. Gal. 3.22.

Gloria lui Dumnezeu

33 O, adânc al bogăţiilor şi al
înţelepciunii şi al cunoştinţei lui
Dumnezeu![l] Cât* de nepătrunse[m]
sunt judecăţile Lui şi de neînţe-
34 lese** căile Lui! Pentru că*
„cine a cunoscut gândul Domnu-
35 lui? sau cine** a fost sfătuitorul
Lui? sau cine* I-a dat Lui întâi,
36 şi să-i fie răsplătit?“ Pentru că
din El* şi prin El şi pentru El
sunt toate lucrurile. A Lui** *fie*
gloria pentru totdeauna! Amin.

33 *Ps. 36.6. **Iov 11.7. Ps. 92.5.

34 *Iov 15.8. Is. 40.13. Ier. 23.18. 1 Cor. 2.16. **Iov 36.22.

35 *Iov 35.7; 41.11.

36 *1 Cor. 8.6. Col. 1.16. **1 Tim. 1.17 2 Tim. 4.18. 1 Pet. 5.11. 2 Pet. 3.18. Iuda 25.

Consacrarea pentru Dumnezeu

12 Vă îndemn* deci, fraţilor, prin
îndurările lui Dumnezeu, să**
aduceţi trupurile voastre *ca o*
jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dum-
nezeu; *aceasta este* slujirea voas-
2 tră înţeleaptă. Şi* nu vă confor-
maţi veacului acestuia, ci fiţi
transformaţi**, prin înnoirea min-
ţii[n], ca să deosebiţi† care *este* voia
lui Dumnezeu, cea bună şi plăcută

1 *2 Cor. 10.1. **1 Pet. 2.5. Ps. 50.13,14. Cap. 6.13; 6.16,19. 1 Cor. 6.13; 6.20. Ev. 10.20.

2 *1 Pet. 1.14. 1 Ioan 2.15. **Ef. 1.18; 4.23. Col. 1.21; 1.22; 3.10. †Ef. 5.10,17. 1 Tes. 4.3.

[a] *Unele ms.* „ramuri“ [b] *Unele ms.* „nu cumva să nu te cruţe nici pe tine“ [c] *Unele ms. omit* „a lui Dumnezeu“ [d] *Lit.* „este puternic“ [e] *Sau* „împietrire“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „n-aţi ascultat“ [h] *Sau* „prin neascultarea“ [i] *Sau* „n-au ascultat“ [j] *Sau* „îndurarea voastră“ [k] *Sau* „în neascultare“ [l] *Sau* „O, adânc al bogăţiilor lui Dumnezeu, şi al înţelepciunii, şi al cunoştinţei!“ [m] *Care nu pot fi cercetate* [n] *Unele ms. ad.* „voastre“

3 şi desăvârşită. Pentru că, prin
harul* care mi-a fost dat, spun
fiecăruia care este între voi să**
nu aibă gânduri înalte, peste ceea
ce trebuie să gândească, ci să gân-
dească aşa ca să fie cumpătat[a],
după cum Dumnezeu a împărţit
fiecăruia† o măsură de credinţă.
4 Pentru că, după cum* într-un trup
avem multe mădulare, iar mă-
dularele n-au toate aceeaşi funcţie,
5 aşa *şi* noi*, cei mulţi, suntem un
singur trup în Hristos, şi fiecare,
6 mădulare unii altora; dar având*
diferite daruri de har, după harul
care ne-a fost dat: fie profeţie**,
să profeţim potrivit măsurii de
7 credinţă; fie slujbă, *să stăruim*
în slujire; fie cel care* învaţă *pe*
8 *alţii*, în învăţătură; fie cel care*
îndeamnă, în îndemnare; cel ca-
re** împarte, în simplitate[b]; cel
care† conduce, cu sârguinţă; cel
care arată îndurare, cu†† bucurie.
9 Dragostea* *să fie* neprefăcută;
fie-vă** groază de rău, lipiţi-vă
10 de bine; în dragoste frăţească,
iubindu-vă cu* căldură unii pe
alţii; în onoare**, fiecare dând
11 întâietate altuia; în sârguinţă,
fără ezitare; în duh, fierbinţi, slu-
12 jind ca robi Domnului. În speran-
ţă, bucurându-vă*; în necaz, răb-
dând**; în rugăciune, stăruind†;
13 la nevoile sfinţilor, participând*;
14 urmărind** ospitalitatea. Binecu-
vântaţi* pe cei care vă persecută;
binecuvântaţi şi nu blestemaţi.
15 Bucuraţi-vă* cu cei care se bu-
cură; [c]plângeţi cu cei care plâng.
16 Gândiţi* acelaşi *lucru* unii faţă
de alţii, nu** gândind la cele înalte,
ci însoţindu-vă cu cei smeriţi[d];
nu† fiţi înţelepţi în ochii voştri,
17 neîntorcând* nimănui rău pentru
rău; îngrijind** de ceea ce este
bine înaintea tuturor oamenilor;
18 dacă *este* posibil, atât cât depinde
de voi, trăind* în pace cu toţi oa-
19 menii; nu vă răzbunaţi* singuri,
preaiubiţilor, ci daţi loc mâniei[e],
pentru că este scris: „A Mea *este*
răzbunarea**, Eu voi răsplăti“,
20 spune Domnul. „Deci, dacă* vrăj-
maşului tău îi este foame, dă-i să
mănânce; dacă îi este sete, dă-i să
bea; pentru că, făcând aceasta,
vei îngrămădi cărbuni aprinşi pe
21 capul lui“. Nu fi învins de rău, ci
învinge răul prin bine.

Supunerea faţă de autorităţi

13 Orice suflet să* fie supus au-
torităţilor *care sunt* mai presus de
el. Pentru că nu este autoritate
decât de la Dumnezeu; şi**
cele[f] care există sunt rânduite de
2 Dumnezeu. De aceea, cine se
opune autorităţii se împotriveşte
rânduielii lui Dumnezeu; şi cei
care se împotrivesc îşi vor primi
3 judecata. Deoarece stăpânitorii nu
sunt de temut pentru o faptă bună,
ci pentru una rea[g]. Doreşti deci să
nu te temi de autoritate? Practică*
binele şi vei avea laudă de la ea;
4 pentru că aceasta este un slujitor
al lui Dumnezeu pentru tine spre
bine. Dar, dacă practici răul, te-
mete, pentru că nu degeaba poartă
sabia; pentru că este un slujitor al
lui Dumnezeu, un răzbunător
spre mânie, celui care face răul.
5 De aceea trebuie* să fiţi supuşi nu
numai din cauza mâniei[h], ci** şi
6 datorită conştiinţei. Deoarece
pentru aceasta plătiţi şi taxe; pen-
tru că ei sunt slujitori ai lui Dum-
nezeu, ocupându-se neîncetat toc-
7 mai cu aceasta. Daţi[i]* tuturor ce le
datoraţi: cui *îi datoraţi* taxă, taxă;
cui vamă, vamă; cui teamă, teamă;
cui onoare, onoare.

Iubirea aproapelui

8 Să nu datoraţi nimănui nimic,
decât să vă iubiţi unii pe alţii; pen-
tru că, cine* iubeşte pe altul a împli-
9 nit legea. Pentru că: „Să nu* comiţi
adulter, să nu ucizi, să nu furi, [j] să

[a] *În gândire* [b] *Sau* „fără ezitare“, „cu dărnicie“ [c] *Unele ms. ad.* „şi“
[d] *Sau* „cu ceea ce este smerit“ [e] *Mâniei Lui* [f] *Unele ms.* „autorităţile“
[g] *Unele ms.* „nu pentru fapte bune, ci rele“ [h] *Pedepsei* [i] *Unele ms. ad.*
„deci“ [j] *Unele ms. ad.* „să nu mărturiseşti fals“

3 *Cap.1.5;15.15 1 Cor. 3.10; 15.10. Gal. 2.9. Ef. 3.2,7,8. **Pr. 25.27. Ecl. 7.16. †1 Cor. 12.7. Ef. 4.7.
4 *1Cor. 12.12. Ef. 4.16.
5 *1Cor.10.17; 12.20,27. Ef. 1.23; 4.25
6 *1 Cor. 12.4. 1 Pet.4.10,11 **Fap. 11.27. 1 Cor. 12.10; 12.28; 13.2; 14.1,6,29,31.
7 *Fap. 13.1. Gal. 6.6. Ef. 4.11. 1 Tim. 5.17.
8 *Fap. 15.32. 1 Cor. 14.3. **Mt. 6.1-3. †Fap. 20.28. 1 Tim. 5.17. Ev. 13.7,24. 1 Pet. 5.2. ††2 Cor. 9.7.
9 *1 Tim. 1.5. 1 Pet. 1.22. **Ps. 34.14; 36.4; 97.10. Amos 5.15.
10 *Ev. 13.1. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8. 2 Pet. 1.7. **Filip. 2.3. 1 Pet. 5.5.
12 *Lc. 10.20. Cap.5.2;15.13 Filip. 3.1; 4.4 1 Tes. 5.16. Ev. 3.6. 1 Pet. 4.13. **Lc. 21.19. 1 Tim. 6.11. Ev.10.36;12.1 Iac. 1.4; 5.7. 1 Pet.2.19,20 †Lc. 18.1. Fap.2.42;12.5 Ef. 6.18. Col. 4.2. 1 Tes. 5.17.
13 *1 Cor. 16.1. 2 Cor. 9.1,12. Ev.6.10;13.16 1 Ioan 3.17. **1 Tim.3.2. Tit 1.8. Ev. 13.2. 1 Pet. 4.9.
14 *Mt. 5.44. Lc.6.28;23.34 Fap. 7.60. 1 Cor. 4.12. 1Pet.2.23;3.9
15 *1 Cor.12.26
16 *Cap. 15.5. 1 Cor. 1.10. Filip.2.2;3.16 1 Pet. 3.8.

16 **Ps.131.1,2 Ier. 45.5. †Pr.3.7;26.12 Is. 5.21. Cap. 11.25.
17 *Pr. 20.22. Mt. 5.39,44. 1 Tes. 5.15. 1 Pet. 3.9. **2 Cor.8.21
18 *Mc. 9.50. Ev. 12.14.
19 *Lev. 19.18. Pr. 24.29. **Deut.32.35 Ev. 10.30.
20 *Ex. 23.4,5. Pr. 25.21,22.

1 *Tit 3.1. 1 Pet. 2.13. **Pr. 8.15,16 Dan. 2.21; 4.32. Ioan 19.11.
3 *1 Pet. 2.14; 3.13.
5 *Ecl. 8.2. **1 Pet. 2.19
7 *Mt. 22.21. Mc. 12.17. Lc. 20.25.
8 *Vers. 10. Gal. 5.14. Col. 3.14. 1 Tim. 1.5. Iac. 2.8.
9 *Ex. 20.13. Deut. 5.17. Mt. 19.18.

9 **Lev. 19.18 Mt. 22.39. Mc. 12.31.
10 *Mt. 22.40.

nu pofteşti“ şi orice altă poruncă *ar*
mai fi, este cuprinsă în acest cuvânt,
şi anume: „Iubeşte** pe aproapele
10 tău ca pe tine însuţi“. Dragostea nu
face rău aproapelui; dragostea* *este*
deci împlinirea[a] legii.

Veghere şi curăţie

11 *1 Cor.15.34 Ef. 5.14. 1 Tes. 5.5,6.
12 *Ef. 5.11. Col. 3.8. **Ef. 6.13. 1 Tes. 5.8.
13 *Filip. 4.8. 1 Tes. 4.12. 1 Pet. 2.12. **Pr. 23.20. Lc. 21.34. 1 Pet. 4.3. †1 Cor. 6.9. Ef. 5.5. ††Iac. 3.14.
14 *Gal. 3.27. Ef. 4.24. Col. 3.10. **Gal. 5.16. 1 Pet. 2.11.

11 Şi aceasta, cunoscând timpul,
că *este* deja ceasul ca noi să ne*
trezim din somn, pentru că acum
mântuirea *este* mai aproape de noi
decât atunci când am crezut.
12 Noaptea este mult înaintată şi ziua
este aproape; să* lepădăm deci
faptele întunericului şi să**
13 îmbrăcăm armura luminii. Să*
umblăm cum se cuvine, ca în
timpul zilei, nu** în chefuri şi în
beţii, nu† în desfrâu şi în des-
trăbălare, nu†† în ceartă şi în in-
14 vidie. Ci îmbrăcaţi-vă* în Domnul
Isus Hristos şi nu purtaţi grijă**
de carne, ca să-i *treziţi* poftele.

Îngăduinţa creştină

1 *Cap. 15.1,7. 1 Cor. 8.9; 8.11; 9.22.
2 *Vers. 14. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.
3 *Col. 2.16.
4 *Iac. 4.12.
5 *Gal. 4.10.
6 *1Cor. 10.31 1 Tim. 4.3.
7 *1 Cor. 6.19; 6.20. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.

14 Iar pe cel slab* în credinţă
primiţi-l, nu pentru hotărârea în-
2 trebărilor *îndoielnice*. Unul este
convins că poate* să mănânce de
toate, însă cel slab mănâncă
3 verdeţuri. Cine mănâncă să nu
dispreţuiască pe cine nu mănâncă;
şi cine* nu mănâncă să nu judece
pe cine mănâncă, pentru că Dum-
4 nezeu l-a primit. Cine eşti tu*,
care judeci pe slujitorul altuia?
Pentru stăpânul lui stă *în picioare*
sau cade. Şi va sta, pentru că
Domnul[b] poate[c] să-l facă să stea.
5 Unul* consideră[d] o zi mai presus
decât alta; altul consideră fiecare
zi *la fel*. Fiecare să fie deplin
6 convins în mintea lui. Cine ţine o
zi, pentru Domnul o ţine[e]. Şi[f] cine
mănâncă, pentru Domnul mă-
nâncă, pentru că Îi mulţumeşte*
lui Dumnezeu. Şi cine nu mănâncă,
pentru Domnul nu mănâncă,
şi Îi mulţumeşte lui Dumnezeu[g].
7 Pentru că nici unul* dintre noi nu
trăieşte pentru sine şi nici unul nu
8 moare pentru sine. Pentru că, şi
dacă trăim, pentru Domnul trăim;
şi dacă murim, pentru Domnul
murim: deci, şi dacă trăim, şi dacă
murim, *noi* suntem ai Domnului.
9 Pentru că Hristos* pentru aceasta
a [h]murit şi a înviat[i], ca să aibă
stăpânire** şi peste morţi şi peste
10 vii. Dar tu, de ce-l judeci pe fratele
tău? Sau, de asemenea, tu de ce-l
dispreţuieşti pe fratele tău? Pen-
tru că toţi* ne vom înfăţişa înain-
tea scaunului de judecată al lui
11 Dumnezeu[j]. Pentru că este scris:
„«Viu* *sunt* Eu», spune Domnul,
«că orice genunchi se va pleca
înaintea Mea şi orice limbă Îl va
12 mărturisi pe Dumnezeu»“. Astfel
deci fiecare* dintre noi va da
socoteală despre sine însuşi lui
13 Dumnezeu. Să nu ne mai judecăm
deci unii pe alţii; ci mai bine ju-
decaţi aceasta, să* nu puneţi îna-
intea fratelui *vostru* o piatră de
poticnire sau un prilej de cădere.
14 Ştiu şi sunt convins în Domnul
Isus că* nimic nu *este* necurat în
sine; numai pentru acela** care
socoteşte ceva ca fiind necurat,
15 pentru acela *este* necurat. Pentru
că[k], dacă din cauza mâncării,
fratele tău se întristează, nu mai
umbli potrivit dragostei. Nu*
nimici, prin mâncarea ta, pe acela
pentru care a murit Hristos!
16 Deci binele vostru să nu* fie
17 vorbit de rău[l]. Pentru că* Împă-
răţia lui Dumnezeu nu este mân-
care şi băutură, ci dreptate şi
pace şi bucurie în Duhul[m] Sfânt.
18 Pentru că cine slujeşte ca rob lui
Hristos[n], în aceasta[o] *este* plăcut*
lui Dumnezeu şi aprobat de oa-
meni.
19 Astfel deci*, să urmărim
cele ale păcii şi cele ale zidirii

9 *2 Cor. 5.15. **Fap. 10.36
10 *Mt. 25.31; 25.32. Fap. 10.42; 17.31. 2 Cor. 5.10. Iuda 14,15.
11 *Is. 45.23. Filip. 2.10.
12 *Mt. 12.36. Gal. 6.5. 1 Pet. 4.5.
13 *1 Cor. 8.9; 8.13; 10.32.
14 *Fap. 10.15. Vers. 2,20. **1 Cor.8.7; 8.10.
15 *1 Cor. 8.11.
16 *Cap. 12.17.
17 *1 Cor. 8.8.
18 *2 Cor. 8.21.
19 *Ps. 34.14. Cap. 12.18.

[a] *Sau* „plinătatea“ [b] *Unele ms.* „Dumnezeu“ [c] *Lit.* „este puternic“ [d] *Lit.* „preţuieşte“ [e] *Unele ms. ad.* „şi cine nu ţine ziua, pentru Domnul n-o ţine“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Unele ms. omit ultima frază a vers.6* [h] *Unele ms. ad.* „şi“ [i] *Unele ms.* „a murit şi a înviat şi a trăit din nou“; *alte ms.* „a murit şi a trăit“ [j] *Unele ms.* „al lui Hristos“ [k] *Unele ms.* „Dar“ [l] *Lit.* „hulit“ [m] *Lit. nearticulat* [n] *Unele ms.* „Hristosului“ [o] *Unele ms.* „în acestea“

19 **Cap. 15.2. 1 Cor. 14.12. 1 Tes. 5.11.
20 *Vers. 15. **Mt. 15.11. Fap. 10.15. Tit 1.15. †1Cor.8.9-12
21 *1 Cor.8.13.
22 *1 Ioan 3.21.
1 *Gal. 6.1. **Cap. 14.1.
2 *1Cor. 9.19; 9.22; 10.24; 10.33; 13.5. Filip. 2.4,5. **Cap.14.19.
3 *Mt. 26.39. Ioan 5.30; 6.38. **Ps. 69.9.
4 *Cap.4.23,24 1 Cor. 9.9; 9.10; 10.11. 2 Tim. 3.16; 3.17.
5 *Cap. 12.16. 1 Cor. 1.10. Filip. 3.16.
6 *Fap. 4.24; 4.32.
7 *Cap. 14.1,3. **Cap. 5.2.
8 *Mt.15.24. Ioan 1.11. Fap.3.25,26; 13.46. **2 Cor. 1.20

20 unuia** de către altul. Nu dărâma
lucrarea lui Dumnezeu din cauza*
mâncării. Toate** lucrurile, în
adevăr, *sunt* curate. Dar† *este* rău
pentru omul care mănâncă poticnin-
21 du-se. Bine *este* să nu mănânci
carne*, nici să bei vin, nici *să faci*
ceva de[a] care fratele tău se împie-
dică, sau se poticneşte, sau *în care*
22 *el* este slab. Ai tu credinţă? Să ai
pentru tine însuţi, înaintea lui Dum-
nezeu. Ferice* de cine nu se judecă
pe sine însuşi în ceea ce aprobă.
23 Dar cine se îndoieşte[b], dacă mă-
nâncă, este condamnat, pentru că
nu *este* din credinţă. Iar orice nu
este din credinţă este păcat.[c]

15 Iar noi*, cei tari, suntem datori
să purtăm slăbiciunile** celor
fără putere şi să nu ne plăcem
2 nouă înşine. [d]Fiecare* dintre noi
să placă aproapelui său spre bine,
3 pentru zidire**. Pentru că* şi
Hristos nu Şi-a plăcut Lui Însuşi,
ci după cum este scris: „In-
sultele** celor care Te insultă pe
4 Tine au căzut asupra Mea“. Deoa-
rece toate câte au fost* scrise mai
înainte au fost scrise[e] spre învăţă-
tura noastră, pentru ca, prin răbda-
rea şi prin[f] încurajarea Scripturi-
5 lor, să avem speranţă. Iar Dumne-
zeul* răbdării şi al mângâierii să
vă dea aceeaşi gândire unii faţă
de alţii, potrivit lui Hristos Isus,
6 pentru ca, într-un gând*, cu o gură,
să-L glorificaţi pe Dumnezeul şi
Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.
7 Aşadar, primiţi-vă* unii pe alţii
cum** v-a primit şi pe voi[g] Hris-
tos, spre gloria lui Dumnezeu.

Evanghelia către naţiuni

8 Pentru că[h] eu spun că Isus
Hristos[i]* a devenit un slujitor al
circumciziei pentru adevărul lui
Dumnezeu, ca să** întărească pro-
9 misiunile părinţilor; şi ca naţiu-
nile să-L glorifice pe Dumnezeu
pentru* îndurare, după cum este
scris: „De aceea** Te voi măr-
turisi între naţiuni şi voi cânta
10 psalmi Numelui Tău“. Şi spune din
nou: „Veseliţi-vă*, naţiuni, cu
11 poporul Său!“ Şi din nou: „Lău-
daţi* pe Domnul, toate naţiunile,
şi să-L laude toate popoarele!“
12 Şi din nou Isaia spune: „Va* fi
Rădăcina lui Iese şi Cel care Se
ridică să conducă naţiunile: în El
13 vor spera naţiunile“. Şi Dum-
nezeul speranţei să vă umple cu
toată bucuria* şi pacea, în cre-
dinţă[j], ca să prisosiţi în speranţă,
în puterea Duhului Sfânt.

Apostolia lui Pavel

14 Dar sunt* convins, fraţii mei,
şi eu însumi cu privire la voi, că
şi voi sunteţi plini** de bunătate,
umpluţi cu toată cunoştinţa, capa-
bili să vă şi îndemnaţi unii pe
15 alţii. Dar, în parte, v-am scris mai
cu îndrăzneală, fraţilor[f], ca să vă
aduc aminte, datorită harului*
care mi-a fost dat de Dumnezeu,
16 ca să* fiu slujitor al lui Hristos
Isus[k] pentru naţiuni, împlinind
preoţia în Evanghelia lui Dumne-
zeu, pentru ca jertfa** naţiuni-
lor să fie bine primită, fiind sfin-
17 ţită prin Duhul[l] Sfânt. Am deci cu
ce mă lăuda în* Hristos Isus, în
cele privitoare la Dumnezeu.
18 Pentru că nu voi îndrăzni să
vorbesc despre ceva ce* n-a lucrat
Hristos prin mine, spre** ascul-
tarea naţiunilor, prin cuvânt şi
19 faptă, în* puterea semnelor şi a
minunilor, în puterea Duhului lui
Dumnezeu[m]; astfel că de la Ieru-
salim şi în jur, până în Iliria, am
predicat din plin Evanghelia lui
20 Hristos; şi astfel am căutat să
vestesc Evanghelia nu unde era
cunoscut[n] Hristos, ca* să nu zi-
21 desc pe temelia altuia, ci, după
cum este scris: „Aceia cărora* nu

9 *Cap. 9.23. **Ps. 18.49. Ioan 10.16.
10 *Deut. 32.43
11 *Ps. 117.1.
12 *Is. 11.1,10. Apoc. 5.5; 22.16.
13 *Cap. 12.12; 14.17.
14 *2 Pet. 1.12. 1 Ioan 2.21. **1 Cor. 8.1; 8.7,10.
15 *Cap. 1.5; 12.3. Gal. 1.15. Ef. 3.7,8.
16 *Cap. 11.13. Gal. 2.7-9. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Is. 66.20. Filip. 2.17.
17 *Ev. 5.1.
18 *Fap. 21.19. Gal. 2.8. **Cap. 1.5; 16.26.
19 *Fap. 19.11. 2 Cor. 12.12.
20 *2Cor.10.13; 10.15,16.
21 *Is. 52.15.

[a] *Lit.* „în“ [b] *Lit.* „face deosebire“ [c] *Unele ms. pun aici versetele 25-27 din cap. 16; alte ms. le pun în amândouă locurile* [d] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [e] *Unele ms. ad.* „mai înainte“ [f] *Unele ms. omit* [g] *Unele ms.* „cum ne-a primit şi pe noi“ [h] *Unele ms.* „Dar“ [i] *Unele ms. omit* „Isus“; *alte ms.* „Hristos Isus“ [j] *Lit.* „în a crede“ [k] *Unele ms.* „al lui Isus Hristos“ [l] *Lit. nearticulat* [m] *Unele ms.* „în puterea Duhului Sfânt“ [n] *Lit.* „numit“

li s-a spus despre El vor vedea
şi cei care n-au auzit vor înțe-
22 lege". De aceea am* şi fost dese-
23 ori împiedicat să vin la voi. Dar
acum, nemaiavând loc în aceste
ținuturi şi* având de mulți ani o
24 mare dorință să vin la voi, când
ar fi să merg în Spania, voi veni
la voi[a]; pentru că sper să vă văd
în trecere şi* să mă conduceți în-
tr-acolo, după ce mai întâi mă
25 voi bucura puțin de voi; dar acum
mă duc* la Ierusalim, slujind
26 sfinților; pentru că Macedonia şi
Ahaia au* binevoit să facă o
contribuție[b] pentru cei săraci din-
tre sfinții care *sunt* în Ierusalim.
27 Pentru că au binevoit şi le sunt
datoare; pentru că, dacă* națiunile
au avut parte de cele spirituale ale
lor, sunt** şi ele datoare să le
slujească în cele pământeşti[c].
28 Deci, după ce voi sfârşi aceasta
şi după ce le voi pecetlui[d] acest
rod*, voi porni spre Spania, *tre-*
29 *când* pe la voi. Şi ştiu* că, ve-
nind la voi, voi veni în plinătatea
30 binecuvântării[e] lui Hristos. Dar vă
îndemn, fraților, prin Domnul nos-
tru Isus Hristos şi prin* dragostea
Duhului, să** luptați împreună cu
mine în rugăciunile *voastre* pen-
31 tru mine către Dumnezeu, ca* să
fiu scăpat de cei din Iudeea care
nu cred[f] şi ca slujba** mea, care
este pentru Ierusalim, să fie bine
32 primită de sfinți; ca să vin la
voi cu bucurie, prin voia* lui
Dumnezeu, şi să** mă înviorez
33 împreună cu voi. Şi Dumnezeul*
păcii *fie* cu voi toți! Amin.

Saluturi pentru sfinți

16 Şi vă recomand pe Fivi, sora
noastră, care este slujitoare a
2 adunării din Chencrea*, ca s-o*
primiți în Domnul, într-un mod
vrednic de sfinți, şi s-o ajutați în
orice lucru *în care* ar avea ne-
voie de voi; pentru că şi ea a fost
un ajutor multora şi mie însumi.
3 Salutați pe Prisca[g]* şi pe Acuila,
împreună-lucrătorii mei în Hristos
4 Isus (care, pentru viața mea, şi-au
pus[h] capul[i]; cărora le mulțumesc
nu numai eu, ci şi toate adunările
5 națiunilor), precum şi adunarea*
din casa lor. Salutați pe Epenet,
preaiubitul meu, care este cel din-
tâi rod** al Asiei[j] pentru Hristos.
6 Salutați pe Maria, care s-a ostenit
7 mult pentru voi[k]. Salutați pe An-
dronic şi pe Iunia, rudele mele şi
împreună-întemnițați cu mine, care
sunt vestiți între apostoli, care au*
şi fost în Hristos mai înainte de
8 mine. Salutați pe Ampliat, preaiu-
9 bitul meu în Domnul. Salutați pe
Urban, împreună-lucrătorul nostru
în Hristos, şi pe Stache, preaiubitul
10 meu. Salutați pe Apele, cel încer-
cat[l] în Hristos. Salutați pe cei dintre
11 ai lui Aristobul. Salutați pe Iero-
dion, ruda mea. Salutați pe cei ai
lui Narcis, care sunt în Domnul.
12 Salutați pe Trifena şi pe Trifosa,
care se ostenesc în Domnul. Salu-
tați pe Persida, preaiubita, care s-a
13 ostenit mult în Domnul. Salutați
pe Ruf, cel ales* în Domnul, şi
14 pe mama lui şi a mea. Salutați pe
Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe
Patroba, pe Herma şi pe frații *care*
15 *sunt* împreună cu ei. Salutați pe
Filolog şi pe Iulia, pe Nereu şi pe
sora lui şi pe Olimpa şi pe toți
sfinții *care sunt* împreună cu ei.
16 Salutați-vă* unii pe alții cu o să-
rutare sfântă. Toate[m] adunările
lui Hristos vă salută.
17 Dar vă îndemn, fraților, să luați
seama[n] la cei care* fac dezbinări
şi prilejuri de poticnire împotriva
învățăturii pe care ați primit-o; şi
18 depărtați-vă** de ei. Pentru că unii
ca aceştia nu slujesc[o] Domnului
nostru[p] Hristos, ci pântecelui* lor;
şi, prin** cuvinte dulci şi vorbiri

15:22 *Cap. 1.13. 1 Tes.2.17,18
23 *Fap. 19.21. Cap. 1.11. Vers. 32.
24 *Fap. 15.3.
25 *Fap. 19.21; 20.22; 24.17.
26 *1 Cor. 16.1; 16.2. 2 Cor. 8.1.
27 *2 Cor. 9.2; 9.12. Cap. 11.17. **1 Cor. 9.14 Gal. 6.6.
28 *Filip. 4.17.
29 *Cap. 1.11.
30 *Filip. 2.1. **2 Cor. 1.11 Col. 4.12.
31 *2 Tes. 3.2. **2 Cor. 8.4.
32 *Cap. 1.10. Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. **1Cor.16.18 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Filim. 7,20.
33 *Cap. 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. Filip. 4.9. 1 Tes. 5.23. 2 Tes. 3.16. Ev. 13.20.
16:1 *Fap. 18.18.
2 *Filip. 2.29. 3 Ioan 5,6.
3 *Fap. 18.2; 18.18,26. 2 Tim. 4.19.
5 *1 Cor.16.19 Col. 4.15. Filim. 2. **1Cor.16.15
7 *Gal. 1.22.
13 *2 Ioan 1.
16 *1Cor. 16.20 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.
17 *Fap. 15.1; 15.5,24. 1 Tim. 6.3. **1 Cor. 5.9; 5.11. 2 Tes. 3.6,14 2 Tim. 3.5. Tit 3.10. 2 Ioan 10.
18 *Filip. 3.19. 1 Tim. 6.5. **Col. 2.4. 2 Tim. 3.6. Tit 1.10. 2 Pet. 2.3.

[a] *Unele ms. omit.* „voi veni la voi" [b] *De ajutoare* [c] *Lit.* „carnale" [d] *Le voi încredința* [e] *Unele ms. ad.* „Evangheliei" [f] *Lit.* „nu ascultă" [g] *Unele ms.* „Priscila" [h] *Sau* „riscat" [i] *Lit.* „gâtul" [j] *Unele ms.* „Ahaiei" [k] *Unele ms.* „noi" [l] *Sau* „aprobat" [m] *Unele ms. omit* [n] *Sau* „să aveți ochiul" [o] *Slujire de rob* [p] *Unele ms. ad.* „Isus"

frumoase, amăgesc inimile celor
19 fără răutate. Pentru că *vestea*
despre ascultarea* voastră a ajuns
la toți. Mă bucur deci de voi,
dar doresc să fiți înțelepți** față
de bine şi simpli în ce priveşte răul.
20 Iar Dumnezeul* păcii va** zdrobi
în curând pe Satan sub picioarele
voastre. Harul† Domnului nostru
Isus Hristos *fie* cu voi. Amin[a].

Încheiere şi adorare

21 Vă salută Timotei*, cel împre-
ună-lucrător cu mine, şi Luciu**,
şi Iason†, şi Sosipater††, rudele
mele.
22 Vă salut în Domnul eu, Terțiu,
care am scris epistola *aceasta*.
23 Vă salută Gaiu*, gazda mea şi a
întregii adunări. Vă salută Erast**,
administratorul cetății, şi fratele
24 Cuart. Harul Domnului nostru Isus
Hristos *fie* cu voi toți. Amin.[b]
25 Iar Aceluia* care poate să vă
întărească, după** Evanghelia mea
şi predicarea lui Isus Hristos,
potrivit cu† descoperirea tainei
ținute†† ascunsă timp de veacuri,
26 dar* arătată acum şi prin scrieri
profetice, potrivit poruncii eter-
nului Dumnezeu, făcută cunoscut
tuturor națiunilor, spre ascul-
27 tarea** credinței – singurului*
Dumnezeu înțelept, Lui fie glorie,
prin Isus Hristos, pentru tot-
deauna! Amin.

19 *Cap. 1.8. **Mt. 10.16. 1 Cor. 14.20.
20 *Cap. 15.33. **Gen. 3.15. †1 Cor. 16.23 2 Cor. 13.14. Filip. 4.23. 1 Tes. 5.28. 2 Tes. 3.18. Apoc. 22.21.
21 *Fap. 16.1. Filip. 2.19. Col. 1.1. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. Ev. 13.23. **Fap. 13.1. †Fap. 17.5. ††Fap. 20.4.
23 *1 Cor. 1.14. **Fap. 19.22 2 Tim. 4.20.
25 *Ef. 3.20. 1 Tes. 3.13. 2 Tes. 2.17; 3.3. Iuda 24. **Cap.2.16. †Ef. 1.9; 3.3-5. Col. 1.27. ††1 Cor. 2.7. Ef. 3.5,9. Col. 1.26.
26 *2 Tim. 1.10 Tit 1.2,3. 1 Pet. 1.20. **Fap. 6.7. Cap. 1.5; 15.18.
27 *1 Tim.1.17; 6.16. Iuda 25.

[a] *Unele ms. omit* „Amin“; *alte ms. omit* „Harul Domnului nostru Isus Hristos *fie* cu voi. Amin“ [b] *Unele ms. omit versetul 24; alte ms. omit versetele 25-27 – vezi adn. de la 14.23.*

EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE CORINTENI

Salut introductiv

1 Pavel, apostol chemat* de
Isus Hristos prin** voia lui Dum-
2 nezeu, şi fratele Sosten†, către a-
dunarea lui Dumnezeu care este
în Corint, către cei* sfinţiţi** în
Hristos Isus, sfinţi chemaţi[a]†, îm-
preună cu toţi cei care, în orice
loc, cheamă†† Numele Domnu-
lui*† nostru Isus Hristos, *Domn*
3 şi al lor şi†* al nostru: Har* vouă
şi pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru şi *de la* Domnul Isus Hris-
tos!

1 *Rom. 1.1. **2 Cor. 1.1. Col. 1.1. †Fap. 18.17.
2 *Iuda 1. **Ioan 17.19 Fap. 15.9. †Rom. 1.7. 2 Tim. 1.9. ††Fap. 9.14; 9.21; 22.16. 2 Tim. 2.22. *†Cap. 8.6. †*Rom. 3.22
3 *Rom. 1.7.

Mulţumirea apostolului

4 Mulţumesc* Dumnezeului
meu[b] întotdeauna cu privire la
voi, pentru harul lui Dumnezeu
care v-a fost dat în Hristos Isus;
5 pentru că în* toate aţi fost îmbo-
găţiţi în El, în orice cuvânt şi în
6 orice cunoştinţă (după cum măr-
turia* lui Hristos a fost întărită
7 în[c] voi), astfel încât nu vă lipseşte
nici un dar al harului, aşteptând*
descoperirea Domnului nostru
8 Isus Hristos, care vă* va şi întări
până la sfârşit, *ca** să fiţi* de ne-
învinuit în ziua Domnului nostru
9 Isus Hristos. Credincios* *este* Dum-
nezeu, prin care aţi fost chemaţi
la comuniunea** cu Fiul Său
Isus Hristos, Domnul nostru.

4 *Rom. 1.8.
5 *Cap. 12.8. 2 Cor. 8.7.
6 *Cap. 2.1. 2 Tim. 1.8. Apoc. 1.2.
7 *Filip. 3.20. Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.
8 *1 Tes. 3.13. **Col. 1.22. 1 Tes. 5.23.
9 *Is. 49.7. Cap. 10.13. 1 Tes. 5.24. 2 Tes. 3.3. Ev. 10.23. **Ioan 15.4; 17.21; 1 Ioan 1.3; 4.13.

Îndemn la unitate deplină

10 Vă îndemn[d] dar, fraţilor, pen-
tru Numele Domnului nostru Isus
Hristos, să* vorbiţi toţi în acelaşi
fel şi să nu fie dezbinări între
voi, ci să fiţi desăvârşit uniţi în a-
celaşi gând şi în aceeaşi părere.
11 Pentru că mi s-a arătat despre voi,
fraţii mei, prin ai Cloei, că între
12 voi sunt certuri. Vorbesc dar de-
spre aceasta, că fiecare* dintre
voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!“
„Şi eu, al lui Apolo!“** „Şi eu, al
lui Chifa!“† „Şi eu, al lui Hristos!“
13 Este Hristos* împărţit? Pavel a
fost răstignit pentru voi? Sau
pentru numele lui Pavel aţi fost
14 botezaţi? Mulţumesc lui Dum-
nezeu că n-am botezat pe nici
unul dintre voi, afară de Crisp*
15 şi de Gaiu**, pentru ca nimeni să
nu spună că am botezat[e] pentru
16 numele meu. Da, am botezat şi
casa lui Ştefana*; încolo, nu ştiu
dacă am mai botezat pe altcineva.

10 *Rom.12.16; 15.5. 2 Cor. 13.11. Filip. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8.
12 *Cap. 3.4. **Fap. 18.24; 19.1. Cap. 16.12. †Ioan 1.42.
13 *2 Cor. 11.4. Ef. 4.5.
14 *Fap. 18.8. **Rom.16.23
16 *Cap.16.15; 16.17.

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi nebunia lumii

17 Pentru că Hristos nu m-a tri-
mis să botez, ci să vestesc Evan-
ghelia; nu* în înţelepciunea cu-
vântului, ca să nu fie făcută
zadarnică crucea lui Hristos.
18 Deoarece cuvântul crucii[f] este
nebunie* pentru cei** care pier;
dar pentru noi, care† suntem
mântuiţi, este puterea†† lui Dum-
19 nezeu. Pentru că este scris: „Voi
nimici* înţelepciunea înţelepţilor
şi voi înlătura priceperea celor
20 pricepuţi“. Unde* *este* înţeleptul?
Unde *este* cărturarul? Unde *este*
certăreţul veacului acestuia?
N-a** făcut Dumnezeu nebună în-
21 ţelepciunea lumii acesteia[h]? Pen-
tru că*, întrucât, în înţelepciunea
lui Dumnezeu, lumea prin înţelep-
ciune nu L-a cunoscut pe Dumne-
zeu, Dumnezeu a binevoit, prin
nebunia predicării[g], să-i mântu-
22 iască pe cei care cred. Pentru că iu-
deii*, în adevăr, cer semne[h] şi gre-
23 cii caută înţelepciune, dar noi
Îl predicăm pe Hristos răstignit:
pentru iudei*, poticnire; şi pentru
24 naţiuni[i], nebunie; dar pentru cei
chemaţi, şi iudei şi greci, Hristos
este puterea* lui Dumnezeu şi în-
25 ţelepciunea** lui Dumnezeu. Pen-
tru că nebunia lui Dumnezeu este
mai înţeleaptă decât oamenii şi slă-
biciunea lui Dumnezeu este mai
26 puternică decât oamenii. Pentru

17 *Cap.2.1,4,13 2 Pet. 1.16.
18 *Fap. 17.18. Cap. 2.14. **2Cor.2.15. †Cap. 15.2. ††Rom.1.16.
19 *Iov 5.12,13. Is. 29.14. Ier. 8.9.
20 *Is. 33.18. **Iov 12.17; 12.20,24. Is. 44.25. Rom. 1.22.
21 *Mt. 11.25. Lc. 10.21. Rom.1.20; 1.21,28.
22 *Mt. 12.38; 16.1. Mc. 8.11. Lc. 11.16. Ioan 4.48.
23 *Is. 8.14. Mt. 11.6; 13.57. Lc. 2.34. Ioan 6.60,66. Rom. 9.32. Gal. 5.11. 1 Pet. 2.8.
24 *Rom. 1.4. **Col. 2.3.

---

[a] *Prin chemare divină* [b] *Unele ms. omit* [c] *Sau* „între“ [d] *Vă rog* [e] *Unele ms.* „aţi fost botezaţi“
[f] *Sau* „cuvântul care *vorbeşte* despre cruce“ [g] *Aici: mesajul, lucrul predicat* [h] *Unele ms.* „un semn“
[i] *Unele ms.* „greci“

26 *Ioan 7.48.
27 *Ps. 8.2. Mt. 11.25. Iac. 2.5.
28 *Rom. 4.17. **Cap. 2.6.
29 *Rom. 3.27. Ef. 2.9.
30 *Vers. 24. **Ier. 23.5,6. Rom. 4.25. 2 Cor. 5.21. Filip. 3.9. †Ioan 17.19. ††Ef. 1.7.
31 *Ier. 9.23,24. 2 Cor. 10.17.

că, uitaţi-vă la chemarea voastră,
fraţilor: că nu* *sunt* mulţi înţelepţi
potrivit cărnii, nu mulţi puternici,
27 nu mulţi de neam ales. Dar Dum-
nezeu a ales lucrurile* nebune ale
lumii, ca să facă de ruşine pe cei
înţelepţi. Şi Dumnezeu a ales pe
cele slabe ale lumii, ca să facă
28 de ruşine pe cele tari; şi Dumne-
zeu a ales lucrurile de jos ale lumii
şi pe cele dispreţuite şi[a] pe cele
care* nu sunt, ca** să desfiinţeze
29 pe cele care sunt; ca* nici o făp-
tură[b] să nu se laude înaintea lui
30 Dumnezeu[c]. Iar din El, voi sunteţi
în Hristos Isus, care a fost făcut
pentru noi înţelepciune* de la
Dumnezeu şi dreptate** şi sfin-
ţenie[d]† şi răscumpărare††, pen-
31 tru ca, după cum este scris,
„Cine* se laudă să se laude în
Domnul“.

Mărturia lui Pavel la Corint

1 *2Cor.10.10; 11.6. **Cap. 1.6.
2 *Gal. 6.14. Filip. 3.8.
3 *Fap. 18.1; 18.6,12. **2 Cor. 4.7; 10.1,10; 11.30;12.5,9. Gal. 4.13.
4 *2 Pet. 1.16. **Rom.15.19 1 Tes. 1.5.
5 *2 Cor. 4.7; 6.7.
6 *Cap. 14.20. Ef. 4.13. Filip. 3.15. Ev. 5.14. **Cap. 3.19. 2 Cor. 1.12. Iac. 3.15. †Cap. 1.28.
7 *Rom.16.25; 16.26. Ef. 3.5,9. Col. 1.26. 2 Tim. 1.9.
8 *Mt. 11.25. Ioan 7.48. Fap. 13.27. 2 Cor. 3.14.

2 Şi eu, când am venit la voi,
fraţilor, n-am* venit cu superio-
ritatea cuvântului sau a înţe-
lepciunii, vestindu-vă mărturia**
2 lui Dumnezeu. Pentru că m-am
hotărât să nu ştiu între voi altceva
decât* pe Isus Hristos şi pe El
3 răstignit. Şi eu am* fost la voi
în** slăbiciune şi în teamă şi în
4 mare tremur; şi cuvântul meu şi
predicarea mea nu* *stăteau* în
cuvintele convingătoare ale înţe-
lepciunii[e], ci** în dovada Duhului
5 şi a puterii, încât credinţa voastră
să nu fie în înţelepciunea oameni-
lor, ci în puterea* lui Dumnezeu.
6 Şi vorbim înţelepciune între
cei* desăvârşiţi[f]; însă înţelep-
ciune** nu a veacului acestuia,
nici a stăpânitorilor veacului
acestuia, care† vor fi desfiinţaţi.
7 Ci vorbim înţelepciunea lui Dum-
nezeu *care este* în taină, ascunsă,
pe care* Dumnezeu a rânduit-o
mai înainte[g] de veacuri spre gloria
8 noastră: pe care* nici unul din
stăpânitorii acestui veac n-a cu-
noscut-o (pentru că, dacă** ar fi
cunoscut-o, nu L-ar fi răstignit
9 pe Domnul gloriei). Dar, după
cum este scris: „Ceea* ce ochiul
nu a văzut şi urechea nu a auzit
şi la inima omului nu s-a suit *este*
ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru
10 aceia care-L iubesc“. Iar nouă
Dumnezeu ni* le-a descoperit prin
Duhul Său[a], pentru că Duhul cer-
cetează toate, chiar adâncimile lui
11 Dumnezeu. Pentru că cine dintre
oameni ştie lucrurile omului, de-
cât* duhul omului, care este în
el? Astfel** şi lucrurile lui Dum-
nezeu, nimeni nu le cunoaşte,
12 decât Duhul lui Dumnezeu. Dar
noi am primit nu duhul lumii, ci
Duhul* care *este* de la Dumne-
zeu, ca să cunoaştem lucrurile
care ne-au fost dăruite de Dum-
13 nezeu: despre care şi vorbim,
nu în cuvinte învăţate prin înţe-
lepciune omenească, ci în cele în-
văţate prin Duhul[h], explicând
cele spirituale prin *mijloace* spi-
14 rituale. Dar *omul natural[i] nu pri-
meşte lucrurile Duhului lui Dum-
nezeu, deoarece** sunt nebunie
pentru el; şi† nu *le* poate cunoaş-
te, pentru că *ele* se judecă spi-
15 ritual; dar cel spiritual* judecă
toate lucrurile şi el nu este jude-
16 cat de nimeni. Pentru că* „cine a
cunoscut gândul Domnului, ca
să-I poată da învăţătură?“ Noi**
însă avem gândul lui Hristos.

8 **Lc. 23.34. Ioan 16.3. Fap. 3.17.
9 *Is. 64.4.
10 *Mt. 13.11; 16.17. Ioan 14.26; 16.13. 1 Ioan 2.27.
11 *Pr. 20.27; 27.19. Ier. 17.9. **Rom.11.33; 11.34.
12 *Rom. 8.15.
14 *Mt. 16.23. **Cap.1.18,23 †Rom. 8.5-7. Iuda 19.
15 *Pr. 28.5. 1 Tes. 5.21. 1 Ioan 4.1.
16 *Iov 15.8. Is. 40.13. Ier. 23.18. Rom. 11.34. **Ioan 15.15

Lucrarea şi responsabilitatea lucrătorilor

1 *Ev. 5.12,13.
2 *1 Pet. 2.2. **Ioan 16.12
3 *Cap. 1.11; 11.18. Gal. 5.20,21. Iac. 3.16.

3 Şi eu, fraţilor, n-am putut să
vă vorbesc ca *unora* spirituali, ci
ca *unora* carnali, ca unor prunci*
2 în Hristos. V-am dat lapte* să beţi,
[j]nu hrană tare, pentru că** încă
n-o puteaţi *primi*, şi încă nici
3 acum nu puteţi, pentru că tot car-
nali sunteţi. Pentru că, atunci
când* între voi *este* invidie şi
ceartă[k], nu sunteţi voi carnali şi

[a] *Unele ms. omit* [b] *Lit.* „carne“ [c] *Unele ms.* „înaintea Lui“ [d] *Sau* „sfinţire“ [e] *Unele ms. ad.* „omeneşti“ [f] *Sau* „maturi în credinţă“ [g] *Sau* „a predestinat-o“ [h] *Lit. nearticulat; unele ms. ad.* „Sfânt“ [i] *Sufletesc, omul animat numai de sufletul său creat, fără învăţătura şi puterea Duhului Sfânt* [j] *Unele ms. ad.* „şi“ [k] *Unele ms. ad.* „şi neînţelegeri“

nu umblați voi în felul omului?
4 Deoarece, când unul spune: „Eu*
sunt al lui Pavel!“ şi altul: „Eu,
al lui Apolo!“, nu sunteți voi oa-
5 meni[a]? Ce este deci Apolo? şi ce
este Pavel[b]? Slujitori* prin care
ați crezut şi după cum** i-a dat
6 fiecăruia Domnul. Eu* am plan-
tat, Apolo** a udat, dar† Dum-
7 nezeu a dat creştere. Aşa că nici*
cel care plantează nu este nimic,
nici cel care udă, ci Dumnezeu,
8 care dă creştere. Dar cel care plan-
tează şi cel care udă sunt una;
însă* fiecare va primi propria lui
răsplată după propria lui muncă.
9 Pentru că* noi suntem împreună-
lucrători ai lui Dumnezeu; voi
sunteți ogorul lui Dumnezeu,
10 zidirea[c]** lui Dumnezeu. Potri-
vit* harului lui Dumnezeu care
mi-a fost dat, ca un arhitect
înțelept, am pus temelia**, iar
altul zideşte deasupra. Dar fiecare
să† ia seama cum zideşte dea-
11 supra. Pentru că nimeni nu poate
să pună altă temelie decât cea*
pusă, care** este Isus Hristos[d].
12 Iar dacă cineva zideşte deasupra
pe această[e] temelie: aur, argint, pie-
13 tre prețioase, lemne, fân, paie, lu-
crarea fiecăruia* va fi arătată, pen-
tru că ziua o va face cunoscut, pen-
tru că se descoperă** în foc†; şi
focul va dovedi[f] cum este lucrarea
14 fiecăruia. Dacă lucrarea pe care a
zidit-o cineva deasupra va ră-
15 mâne, el va primi o răsplată. Dacă
lucrarea cuiva va fi mistuită, el va
suferi pierdere; însă el va fi mân-
16 tuit, dar* aşa, ca prin foc. Nu*
ştiți că voi sunteți templul[g] lui
Dumnezeu şi că Duhul lui Dumne-
17 zeu locuieşte în voi? Dacă cineva
distruge[h] templul[g] lui Dumnezeu,
pe acela îl va distruge[h] Dumne-
zeu; pentru că templul lui Dum-
nezeu este sfânt şi aşa sunteți voi.

4 *Cap. 1.12.
5 *Cap. 4.1. 2 Cor. 3.3. **Rom.12.3,6 1 Pet. 4.11.
6 *Fap. 18.4; 18.8,11. Cap. 4.15; 9.1; 15.1. 2 Cor. 10.14; 10.15. **Fap.18.24; 18.27; 19.1. †Cap. 1.30; 15.10. 2 Cor. 3.5.
7 *2 Cor.12.11 Gal. 6.3.
8 *Ps. 62.12. Rom. 2.6. Gal. 6.4,5. Apoc. 2.23; 22.12.
9 *Fap. 15.4. 2 Cor. 6.1. **Ef. 2.20. Col. 2.7. Ev. 3.3,4. 1 Pet. 2.5.
10 *Rom. 1.5; 12.3. **Rom.15.20 Apoc. 21.14. †1 Pet. 4.11.
11 *Is. 28.16. Mt. 16.18. 2 Cor. 11.4. Gal. 1.7. **Ef. 2.20.
13 *Cap. 4.5. **Lc. 2.35. †1 Pet. 1.7; 4.12.
15 *Iuda 23.
16 *Cap. 6.19. 2 Cor. 6.16. Ef. 2.21,22. Ev. 3.6. 1 Pet. 2.5.

18 Nimeni* să nu se înşele pe sine
însuşi: dacă cineva dintre voi gân-
deşte că este înțelept în veacul
acesta, să se facă nebun, ca să fie
19 înțelept. Pentru că* înțelepciunea
lumii acesteia este nebunie îna-
intea lui Dumnezeu; pentru că
este scris: „Cel** care prinde pe
20 înțelepți în viclenia lor“. Şi din
nou: „Domnul* cunoaşte gândurile
celor înțelepți, că sunt deşarte“.
21 De aceea nimeni* să nu se laude
cu[i] oameni, pentru că toate sunt
22 ale voastre: fie Pavel, fie Apolo,
fie Chifa, fie lume, fie viață, fie
moarte, fie cele prezente, fie cele
23 viitoare, toate* sunt ale voastre; şi
voi, ai* lui Hristos, iar Hristos, al
lui Dumnezeu.

4 Aşa să ne socotească cineva[j]:
ca slujitori* ai lui Hristos şi ca
administratori** ai tainelor lui
2 Dumnezeu. [k]În rest, se cere[l] admi-
nistratorilor ca fiecare[m] să fie gă-
3 sit credincios. Dar pentru mine
este ceva foarte neînsemnat să
fiu judecat[n] de voi sau de ju-
decata[o] omului. Ba încă nici
4 chiar eu nu mă judec. Pentru că
nu sunt conştient de nimic *rău*
despre mine însumi; însă* nu
prin aceasta sunt îndreptățit:ci
Cel care mă judecă este Domnul.
5 Aşa că* nu judecați nimic înainte
de vreme, până va veni Domnul,
care** va şi aduce la lumină cele
ascunse ale întunericului şi va
arăta sfaturile inimilor; şi atunci†
fiecare îşi va avea lauda de la
Dumnezeu.
6 Iar acestea, fraților*, le-am
spus despre[p] mine şi Apolo, pen-
tru voi, ca** să învățați în noi să
nu treceți peste ceea ce este scris,
ca să† nu vă lăudați unul cu altul[q]
7 împotriva celuilalt. Pentru că cine
te face deosebit? Şi ce* lucru ai
tu, pe care să nu-*l* fi primit? Iar

18 *Pr. 3.7. Is. 5.21.
19 *Cap. 1.20; 2.6. **Iov 5.13.
20 *Ps. 94.11.
21 *Cap. 1.12; 4.6. Vers. 4-6.
22 *2Cor.4.5,15
23 *Rom. 14.8. Cap. 11.3. 2 Cor. 10.7. Gal. 3.29.

Lucrarea apostolilor

1 *Mt. 24.45. 2 Cor. 6.4. Col. 1.25. **Lc. 12.42. Cap. 9.17. Tit 1.7. 1 Pet. 4.10.
4 *Iov 9.2. Ps. 130.3; 143.2. Pr. 21.2. Rom. 3.20; 4.2.
5 *Mt. 7.1. Rom. 2.1,16; 14.4,10,13. Apoc. 20.12. **Cap. 3.13. †Rom. 2.29.
6 *Ioan 1.12; 3.4. **Rom. 12.3 †Cap. 3.21; 5.2,6.
7 *Ioan 3.27. Iac. 1.17. 1 Pet. 4.10.

[a] *Unele ms.* „carnali“ [b] *Unele ms.* „Cine deci este Pavel şi cine Apolo, decât ...?“ [c] *Clădirea* [d] *Unele ms.* „Hristosul“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „focul însuşi va dovedi (*sau* va pune la încercare)“ [g] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [h] *Sau* „strică“ [i] *Lit.* „în“ [j] *Lit.* „un om“ [k] *Unele ms. ad.* „Aici“ [l] *Unele ms.* „cereți“ [m] *Lit.* „cineva“ [n] *Sau* „cercetat“ [o] *Lit.* „de ziua“ [p] *Lit.* „le-am transpus la“ [q] *Sau* „unul *ca acesta*“

dacă ai şi primit, de ce te lauzi ca
8 şi cum n-ai fi primit? Sunteţi deja
sătui; sunteţi deja* îmbogăţiţi;
aţi împărăţit fără noi; şi chiar
aş fi vrut ca voi să împărăţiţi, ca
şi noi să împărăţim împreună cu
9 voi. Pentru că gândesc că Dum-
nezeu ne-a pus pe noi, apostolii,
să fim cei din urmă, ca* rânduiţi
la moarte. Pentru că am ajuns** o
privelişte pentru lume şi pentru
10 îngeri şi pentru oameni; noi
suntem nebuni* pentru Hristos,
iar voi cu judecată în Hristos;
noi** slabi, iar voi puternici; voi
11 onoraţi, iar noi dezonoraţi. Până*
în ceasul acesta flămânzim şi în-
setăm; şi suntem fără îmbrăcă-
minte[a]** şi loviţi† cu pumnii şi
12 pribegim fără casă; şi trudim*,
lucrând cu mâinile noastre. Insul-
taţi**, binecuvântăm; persecutaţi,
13 răbdăm; vorbiţi de rău, ne ru-
găm: am ajuns ca* gunoiul lumii,
lepădătura tuturor până acum.
14 Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă
ruşinez, ci vă sfătuiesc[b] ca* pe
15 copiii mei preaiubiţi. Pentru că,
dacă aţi avea zece mii de îndru-
mători în* Hristos, totuşi nu *aveţi*
mulţi părinţi; pentru că eu v-am
născut în Hristos Isus prin Evan-
16 ghelie. Vă rog[c] deci, fiţi imitatori
ai* mei.
17 Pentru aceasta vi l-am trimis
pe Timotei*, care** este copilul
meu preaiubit şi credincios în Dom-
nul, care vă va aminti† căile mele
care *sunt* în Hristos[d], după cum
dau învăţătură†† pretutindeni, în*†
18 fiecare adunare. Dar unii s-au în-
gâmfat, ca şi cum n-aş veni la voi.
19 Dar* voi veni în curând la voi,
dacă Domnul** va vrea; şi voi cu-
noaşte nu vorba celor care s-au
20 îngâmfat, ci puterea *lor.* Pentru
că Împărăţia* lui Dumnezeu nu
21 *este* în cuvânt, ci în putere. Ce
vreţi? Să vin la voi cu* o nuia,
sau cu dragoste şi *cu* duh de
blândeţe?

Disciplinarea imoralităţii în Corint

5 Se aude pretutindeni că este
curvie între voi, şi o astfel de
curvie cum nu este[e] nici chiar
între* naţiuni, astfel încât** ci-
neva să aibă pe soţia tatălui său.
2 Şi*voi v-aţi îngâmfat şi nu v-aţi**
mâhnit, mai degrabă, pentru ca
acela care a făcut lucrul acesta să
fie dat afară din mijlocul vostru.
3 Pentru că eu*, [f]*fiind* absent în
trup, dar prezent în duh, am ju-
decat deja, ca *fiind* prezent, pe
acela care a înfăptuit astfel acest
4 lucru; în Numele Domnului nos-
tru Isus Hristos[g] (fiind adunaţi
împreună, voi şi duhul meu, cu*
puterea Domnului nostru Isus
5 Hristos[g]): să-l* daţi pe unul ca a-
cesta lui Satan**, spre nimici-
rea cărnii, pentru ca duhul să fie
mântuit în ziua Domnului Isus[h].
6 Lauda* voastră nu *este* bună. Nu
ştiţi că puţin** aluat dospeşte toa-
7 tă plămădeala? Îndepărtaţi[i] alua-
tul vechi, ca să fiţi o plămădeală
nouă, după cum voi sunteţi fără
aluat. Pentru că şi paştele* nostru,
8 Hristos**, a fost jertfit[j]; de aceea
să* ţinem sărbătoarea nu** cu
aluat vechi, nici cu† aluat de rău-
tate şi de viclenie, ci cu azimele
curăţiei şi ale adevărului.
9 V-am scris în epistolă să*
10 nu vă însoţiţi cu curvari; [k]nu cu
curvarii lumii* acesteia, sau
cu cei lacomi de bani şi[l] hrăpă-
reţi, sau idolatri, fiindcă atunci
ar trebui să ieşiţi din** lume.
11 Dar acum v-am scris să nu vă
însoţiţi cu* vreunul care, numit
frate, *este* curvar, sau lacom de
bani, sau idolatru, sau defăimă-
tor, sau beţiv, sau hrăpăreţ; cu**
unul ca acesta nici *măcar* să nu
12 mâncaţi. Pentru că ce am eu să-i
judec[k] pe cei* de afară? Nu-i
judecaţi voi pe cei** dinăuntru?

8 *Apoc. 3.17.
9 *Ps. 44.22. Rom. 8.36. Cap.15.30,31 2 Cor. 4.11; 6.9. **Ev. 10.33.
10 *2 Împ. 9.11. Fap. 17.18; 26.24. Cap. 1.18; 2.14; 3.18. **Cap. 2.3. 2 Cor. 13.9.
11 *2 Cor. 4.8; 11.23-27. Filip. 4.12. **Iov 22.6. Rom. 8.35. †Fap. 23.2.
12 *Fap. 18.3; 20.34. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8. 1 Tim. 4.10. **Mt. 5.44. Lc. 6.28; 23.34. Fap. 7.60. Rom.12.14,20 1 Pet. 2.23; 3.9.
13 *Plân. 3.45.
14 *1 Tes. 2.11.
15 *Fap. 18.11. Rom. 15.20. Cap. 3.6. Gal. 4.19. Filim. 10. Iac. 1.18.
16 *Cap. 11.1. Filip. 3.17. 1 Tes. 1.6. 2 Tes. 3.9.
17 *Fap. 19.22. Cap. 16.10. Filip. 2.19. 1 Tes. 3.2. **1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2. †Cap. 11.2. ††Cap. 7.17. *†Cap.14.33.
19 *Fap. 19.21. Cap. 16.5. 2Cor.1.15,23 **Fap. 18.21. Rom. 15.32. Ev. 6.3. Iac. 4.15.
20 *Cap. 2.4. 1 Tes. 1.5.
21 *2 Cor. 10.2; 13.10.

1 *Ef. 5.3. **Lev. 18.8. Deut. 22.30; 27.20. 2 Cor. 7.12.
2 *Cap. 4.18. **2Cor.7.7; 7.10.
3 *Col. 2.5.
4 *Mt. 16.19; 18.18. Ioan 20.23. 2 Cor. 2.10; 13.3,10.
5 *Iov 2.6. Ps. 109.6. 1 Tim. 1.20. **Fap. 26.18
6 *Cap. 3.21; 4.19. Iac. 4.16. **Cap. 15.33 Gal. 5.9. 2 Tim. 2.17.
7 *Ioan 19.14 **Is. 53.7. Ioan 1.29. Cap. 15.3. 1 Pet. 1.19. Apoc.5.6,12.
8 *Ex. 12.15; 13.6. **Deut.16.3. †Mt.16.6,12. Mc. 8.15. Lc. 12.1.
9 *2 Cor. 6.14. Ef. 5.11. 2 Tes. 3.14.
10 *Cap. 1.20. **Ioan 17.15 1 Ioan 5.19.
11 *Mt. 18.17. Rom.16.17. 2 Tes.3.6,14. 2 Ioan 10. **Gal. 2.12.
12 *Mc. 4.11. Col. 4.5. 1 Tes. 4.12. 1 Tim. 3.7. **Cap.6.1-4.

[a] *Lit.* „goi“ [b] *Sau* „mustrându-vă“ [c] *Sau* „Vă îndemn“ [d] *Unele ms. ad.* „Isus“ [e] *Unele ms. ad.* „numită“ [f] *Unele ms. ad.* „ca“ [g] *Unele ms. omit* „Hristos“ [h] *Unele ms. omit* „Isus“ [i] *Lit.* „Curăţaţi“; *unele ms. ad.* „deci“ [j] *Unele ms. ad.* „pentru noi“ [k] *Unele ms. ad.* „şi“ [l] *Unele ms.* „sau“

13 Dar pe cei de afară îi judecă[a]
Dumnezeu. [b]Înlăturați pe cel rău*
dintre voi înşivă!

13 *Deut. 13.5; 17.7; 21.21; 22.21, 22,24.

Judecăți între frați

6 Îndrăzneşte vreunul dintre
voi, având ceva împotriva altuia,
să se judece înaintea celor ne-
drepți şi nu înaintea sfinților?
2 Sau nu ştiți că sfinții* vor judeca
lumea? Şi dacă lumea este jude-
cată de voi, sunteți voi nevrednici
de cele mai neînsemnate jude-
3 căți? Nu ştiți că noi îi vom jude-
ca* pe îngeri? Cu atât mai mult
4 lucrurile acestei vieți.[c] Deci*, dacă
aveți judecăți pentru lucrurile
vieții acesteia, voi puneți *jude-
cători* pe cei puțin prețuiți în
5 adunare. Spre ruşinea voastră
vorbesc. Astfel, nu este nici un în-
țelept între voi, nici măcar unul,
care să poată decide între frații
6 săi? Ci frate cu frate se judecă,
şi aceasta înaintea necredincio-
7 şilor! Deci, în adevăr, oricum este
deja în[d] voi o greşeală, că aveți
judecăți între voi. De ce* nu su-
feriți mai bine nedreptate? De ce
nu, mai degrabă, să fiți păgubiți?
8 Ci voi înşivă nedreptățiți şi pă-
gubiți, şi aceasta pe[e]* frați!
9 Nu ştiți că cei nedrepți nu vor
moşteni Împărăția lui Dumne-
zeu? Nu vă amăgiți: nici* cur-
varii, nici idolatrii, nici adulterii,
nici cei care se masturbează, nici
10 homosexualii, nici hoții, nici la-
comii de bani, nici bețivii, nici
defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor
moşteni Împărăția lui Dumnezeu.
11 Şi aşa erați unii* dintre voi.
Dar** ați fost spălați, dar ați fost
sfințiți, dar ați fost îndreptățiți în
Numele Domnului Isus[f] şi prin[g]
Duhul Dumnezeului nostru.

2 *Ps. 49.14. Dan. 7.22. Mt. 19.28. Lc. 22.30. Apoc. 2.26; 3.21; 20.4.
3 *2 Pet. 2.4. Iuda 6.
4 *Cap. 5.12.
7 *Pr. 20.22. Mt. 5.39,40. Lc. 6.29. Rom.12.17,19 1 Tes. 5.15.
8 *1 Tes. 4.6.
9 *Cap. 15.50. Gal. 5.21. Ef. 5.5. 1 Tim. 1.9. Ev. 12.14; 13.4. Apoc. 22.15.
11 *Cap. 12.2. Ef. 2.2; 4.22; 5.8. Col. 3.7. Tit 3.3. **Cap. 1.30. Ev. 10.22.

Sfințenia în trup

12 Toate* îmi sunt îngăduite, dar
nu toate folosesc; toate îmi sunt
îngăduite, dar eu nu mă voi lăsa
13 stăpânit de nimic. Mâncărurile*
sunt pentru pântece şi pântecele
pentru mâncăruri, iar Dumnezeu
le va nimici şi pe acesta şi pe ace-
lea. Dar trupul nu *este* pentru
curvie, ci pentru** Domnul, şi†
14 Domnul, pentru trup. Şi Dum-
nezeu* şi pe Domnul L-a înviat,
şi pe noi ne va învia[h] prin** pu-
15 terea Sa. Nu ştiți că trupurile*
voastre sunt mădulare ale lui
Hristos? Luând deci mădularele
lui Hristos, *le* voi face mădulare
16 ale unei curve? Nicidecum! Sau
nu ştiți că cel care se lipeşte de
o curvă este un singur trup *cu
ea*? Pentru că spune: „Cei doi
17 vor* fi[i] un singur trup[j]“. Dar* cel
care se lipeşte de Domnul este
18 un singur Duh *cu El*. Fugiți* de
curvie! Orice păcat pe care l-ar
face un om este în afara trupu-
lui; dar cel care curveşte păcă-
tuieşte** împotriva propriului
19 trup. Sau nu* ştiți că trupul vos-
tru este templul[k] al Duhului Sfânt,
care *este* în voi, pe care Îl aveți de
la Dumnezeu, şi** voi nu sunteți
20 ai voştri? Pentru că* ați fost cum-
părați cu un preț, glorificați deci
pe Dumnezeu în trupul vostru[l]!

12 *Cap. 10.23.
13 *Mt. 15.17. Rom. 14.17. Col.2.22,23. **1 Tes. 4.4; 4.7. †Ef. 5.23.
14 *Rom. 6.5,8; 8.11. 2 Cor. 4.14. **Ef.1.19,20
15 *Rom. 12.5. Cap. 12.27. Ef. 4.12,15; 4.16; 5.30.
16 *Gen. 2.24. Mt. 19.5. Ef. 5.31.
17 *Ioan 17.21-23 Ef. 4.4.
18 *Rom.6.12,13 Ev. 13.4. **Rom. 1.24 1 Tes. 4.4.
19 *Cap. 3.16. 2 Cor. 6.16. **Rom.14.7,8
20 *Fap. 20.28. Cap. 7.23. Gal. 3.13. Ev. 9.12. 1Pet.1.18,19 2 Pet. 2.1. Apoc. 5.9.

Despre căsătorie

7 Dar referitor la cele despre
care ați scris[m], bine* *este* pentru
om să nu se atingă de femeie.
2 Dar, din cauza curviilor, fiecare
să-şi aibă soția lui şi fiecare să-şi
3 aibă soțul ei. Soțul* să-i dea soției
ce îi datorează[n] şi, tot astfel, şi
4 soția, soțului. Soția nu este stă-
până pe trupul ei, ci soțul; de ase-
menea, nici soțul nu este stăpân
5 pe trupul lui, ci soția. Nu* vă lip-
siți unul de altul decât, poate, prin
înțelegere, pentru un timp, ca să
vă dedicați [o]rugăciunii; şi fiți[p]
din nou împreună, ca să** nu vă
ispitească Satan, din cauza neîn-

1 *Vers. 8,26.
3 *Ex. 21.10. 1 Pet. 3.7.
5 *Ex. 19.15. 1Sam.21.4,5. Ioel 2.16. Zah. 7.3. **1 Tes.3.5.

---

[a] *Unele ms.* „îi va judeca“ [b] *Unele ms. ad.* „Şi“ [c] *Sau* „Şi lucrurile acestei vieți, nu?“ [d] *Unele ms.* „printre“ [e] *Unele ms.* „acestea față de“ [f] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [g] *Lit.* „în“ [h] *Unele ms.* „şi pe voi vă va învia“ [i] *Sau* „vor deveni“ [j] *Lit.* „spre o singură carne“ [k] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [l] *Unele ms. ad.* „şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu“ [m] *Unele ms.* „mi-ați scris“ [n] *Unele ms.* „bunăvoința datorată“ [o] *Unele ms. ad.* „postului şi“ [p] *Unele ms.* „veniți“

6 frânării voastre. Dar spun aceasta
ca îngăduință, nu* ca poruncă.
7 Pentru că[a] aş* dori ca toți oamenii
să fie ca şi** mine, dar† fiecare are
darul[b] său de la Dumnezeu: unul
într-un fel şi altul în alt fel[c].
8 Spun dar celor necăsătoriți şi
văduvelor: este bine* pentru ei să
9 rămână[d] ca şi mine. Dar, dacă* nu
se pot înfrâna, să se căsătoreas-
că, pentru că este mai bine să se
căsătorească, decât să ardă.

Despre divorț

10 Dar celor căsătoriți le porun-
cesc nu eu, ci Domnul: soția* să
11 nu se despartă de soț. (Dar chiar
dacă este despărțită, să rămână
necăsătorită sau să se împace cu
soțul ei.) Şi soțul să nu-*şi* pără-
12 sească soția. Dar celorlalți le spun
eu, nu Domnul: dacă vreun frate
are o soție necredincioasă şi ea
vrea să locuiască *mai departe* cu
13 el, să n-o părăsească. Şi o femeie
care are un soț necredincios şi el
vrea să locuiască *mai departe* cu
14 ea, să nu-*şi* părăsească soțul[e]. Pen-
tru că soțul necredincios este[f] sfin-
țit prin[g] soție şi soția necredin-
cioasă este sfințită prin[g] fratele[h];
pentru că, *altfel*, în adevăr, copiii
voştri ar* fi necurați, dar acum sunt
15 sfinți. Dar, dacă cel necredincios se
desparte, să se despartă; în astfel
de cazuri, fratele sau sora nu sunt
legați[i], ci Dumnezeu ne-a[j] chemat
16 la[g]* pace. Pentru că, ce ştii tu, so-
ție, dacă vei mântui* pe soțul tău?
Sau ce ştii tu, soțule, dacă vei
17 mântui pe soția ta? Totuşi, aşa
cum Domnul[k] a împărțit fiecăruia,
aşa cum Dumnezeu[l] a chemat pe
fiecare, aşa să umble. Şi aşa*
rânduiesc eu în toate adunările.
18 A fost cineva chemat *fiind* cir-
cumcis? Să nu se facă necircum-
cis. A fost cineva chemat în ne-
circumcizie? Să nu se facă cir-
19 cumcis*. Circumcizia* nu este
nimic şi necircumcizia nu este
nimic, ci** ținerea poruncilor lui
20 Dumnezeu. Fiecare să rămână în
chemarea aceea în care a fost
chemat. Ai fost chemat *fiind* rob?
21 Nu te nelinişti de aceasta; totuşi,
dacă poți deveni liber, mai cu-
rând foloseşte-te *de aceasta*.
22 Pentru că robul chemat în Domnul
este un eliberat* al Domnului; tot
astfel, [m]cel care a fost chemat liber
23 este rob** al lui Hristos. Ați fost
cumpărați cu* *un* preț; nu vă
24 faceți robi ai oamenilor. Fiecare,
fraților, în ce a fost chemat, în
aceea să rămână cu Dumnezeu.

Despre feciorie

25 Iar despre fecioare[n], nu am*
poruncă de la Domnul; dar îmi
dau o părere, ca unul care** am
primit îndurare de la Domnul ca
să† fiu vrednic de crezare.
26 Gândesc deci că aceasta este
bine, din cauza necesității pre-
zente: *este* bine pentru om să fie
27 aşa *cum este*. Eşti legat de
soție? Nu căuta dezlegare. Eşti
dezlegat de soție? Nu căuta soție.
28 Dar şi dacă te vei căsători, nu
păcătuieşti. Şi dacă fecioara se
căsătoreşte, nu păcătuieşte. Dar
unii ca aceştia vor avea necaz în
carne; eu însă *aş vrea să* vă cruț.
29 Dar spun aceasta*, fraților[o]: timpul
s-a scurtat. De acum, şi cei care
au soții să fie ca şi cum n-ar avea;
30 şi cei care plâng, ca şi cum n-ar
plânge; şi cei care se bucură, ca şi
cum nu s-ar bucura; şi cei care
31 cumpără, ca şi cum n-ar stăpâni; şi
cei care se folosesc de lume[p], ca
şi cum nu s-ar folosi* deplin de
ea[q]; deoarece** chipul lumii aces-
32 teia trece. Dar eu aş vrea să fiți
fără grijă. Cel* necăsătorit se în-
grijeşte de lucrurile Domnului, cum
33 să placă Domnului. Dar cel căsă-
torit se îngrijeşte de lucrurile lumii,
34 cum să placă soției. Şi[r] între soție

6 *Vers. 12,25 2 Cor. 8.8; 11.17.
7 *Fap. 26.29. **Cap. 9.5. †Mt. 19.12. Cap. 12.11.
8 *Vers. 1,26.
9 *1Tim. 5.14
10 *Mal. 2.14; 2.16. Mt. 5.32; 19.6,9. Mc.10.11,12 Lc. 16.18.
14 *Mal. 2.15.
15 *Rom.12.18; 14.19. Cap. 14.33. Ev. 12.14.
16 *1 Pet. 3.1.
17 *Cap. 4.17. 2 Cor. 11.28.
18 *Fap. 15.1,5; 15.19,24,28. Gal. 5.2.
19 *Gal. 5.6; 6.15.
19 **Ioan 15.14 1 Ioan 2.3; 3.24.
22 *Ioan 8.36. Rom.6.18,22 Filim. 16. **Cap. 9.21. Gal. 5.13. Ef. 6.6. 1 Pet. 2.16.
23 *Lev. 25.42. Cap. 6.20. 1 Pet.1.18,19
25 *2 Cor. 8.10. **1Tim.1.16 †Cap. 4.2. 1 Tim. 1.12.
29 *Rom. 13.11 1 Pet. 4.7. 2 Pet. 3.8,9.
31 *Cap. 9.18. **Ps. 39.6. Iac. 1.10; 4.14. 1 Pet. 1.7,24. 1 Ioan 2.17.
32 *1 Tim.5.5.

[a] *Unele ms.* „Iar eu“ [b] *Dar de har* [c] *Lit.* „unul aşa şi altul aşa“ [d] *Sau* „dacă rămân“ [e] *Unele ms.* „să nu-l părăsească“ [f] *Sau* „a fost“ [g] *Lit.* „în“ [h] *Unele ms.* „soțul“ [i] *Lit.* „nu este robit“ [j] *Unele ms.* „v-a“ [k] *Unele ms.* „Dumnezeu“ [l] *Unele ms.* „Domnul“ [m] *Unele ms. ad.* „şi “ [n] *Se referă şi la feciori şi la fecioare* [o] *Unele ms. ad.* „că“ [p] *Unele ms.* „lumea aceasta“ [q] *Lit.* „ca şi cum nu s-ar folosi de *ea* ca de a lor“ [r] *Unele ms. omit*

şi fecioară este o deosebire: cea
necăsătorită se* îngrijeşte de cele
ale Domnului, ca să fie sfântă, şi
în trup şi în duh, dar cea care
s-a căsătorit se îngrijeşte de lu-
crurile lumii, cum să placă so-
35 ţului. Dar spun aceasta spre fo-
losul vostru, nu ca să vă prind în-
tr-un laţ, ci pentru ce *este* po-
trivit şi ca să slujiţi Domnului
36 fără piedici. Dar dacă cineva gân-
deşte că se poartă nepotrivit faţă
de fecioria lui, dacă trece de floa-
rea vârstei, şi aşa trebuie să fie,
să facă ce vrea, nu păcătuieşte: să
37 se căsătorească. Dar cine stă tare
în inima lui, neavând nevoie, ci
are stăpânire[a] peste voinţa sa şi a
hotărât aceasta în inima lui, să-şi
38 păstreze fecioria, bine face. Ast-
fel*, cel care se căsătoreşte[b] bine
face, şi[c] cel care nu se căsătoreşte
39 mai bine face. O soţie* este lega-
tă[d] atât timp cât trăieşte soţul ei;
dar, dacă soţul[e] a murit[f], este li-
beră să se căsătorească cu cine
40 vrea, numai în** Domnul. Dar,
după* părerea mea, este mai ferici-
tă dacă rămâne aşa; şi** gândesc
că şi eu am Duhul lui Dumnezeu.

Libertatea creştină

8 Iar despre* cele jertfite[g] idolilor
ştim (pentru că toţi avem cu-
noştinţă**: cunoştinţa† îngâmfă,
2 dar dragostea zideşte. [h]Dacă* ci-
neva gândeşte că ştie ceva, încă[i]
nu cunoaşte nimic cum trebuie să
3 cunoască; dar dacă cineva Îl iu-
beşte pe Dumnezeu, este* cunoscut
4 de El), deci despre mâncarea ce-
lor jertfite idolilor ştim că, în lu-
me, un idol* *nu este* nimic şi** că
nu *este* alt[i] Dumnezeu decât numai
5 Unul singur. Pentru că, şi dacă
sunt aşa-numiţi* „dumnezei“, fie
în cer, fie pe pământ (ca şi cum
ar fi mulţi „dumnezei“ şi mulţi

34 *Lc. 10.40.
38 *Ev. 13.4.
39 *Rom. 7.2. **2 Cor.6.14
40 *Vers. 25. **1 Tes. 4.8.
1 *Fap.15.20,29 Cap. 10.19. **Rom.14.14; †Rom.14.3,10
2 *Cap. 13.8,9; 13.12. Gal. 6.3. 1 Tim. 6.4.
3 *Ex.33.12,17 Zah. 1.7. Mt. 7.23. Gal. 4.9. 2 Tim. 2.19.
4 *Is. 41.24. Cap. 10.19. **Deut. 4.39. Is. 44.8. Mc. 12.29. Ef. 4.6 . 1 Tim.2.5.
5 *Ioan 10.34.

6 „domni“), totuşi pentru noi* *este*
un singur Dumnezeu: Tatăl, din**
care *sunt* toate, şi noi pentru El,
şi† un singur Domn: Isus Hristos,
prin†† care *sunt* toate, şi noi prin
7 El. Dar cunoştinţa nu *este* în
toţi; ci unii, până acum, cu con-
ştiinţa idolului[j], mănâncă dintr-un
lucru ca jertfit idolilor; şi conşti-
inţa* lor, fiind slabă, se întinează.
8 Dar nu mâncarea* ne apropie[k] de
Dumnezeu; [l]nici dacă nu mâncăm,
nu avem lipsă, nici dacă mâncăm,
9 nu câştigăm ceva. Luaţi seama*
însă ca nu cumva această liber-
tate[m] a voastră să fie un prilej
de poticnire** pentru cei slabi.
10 Pentru că, dacă te va vedea cineva
pe tine, care ai cunoştinţă, stând
la masă într-un templu de idoli,
conştiinţa* lui, fiind slabă, nu va
fi încurajată să mănânce cele jert-
11 fite idolului? Şi[n] cel slab, fratele
pentru care a murit Hristos, va pieri
12 prin* cunoştinţa ta. Şi astfel*, pă-
cătuind împotriva fraţilor şi ră-
nind conştiinţa lor slabă, păcă-
13 tuiţi împotriva lui Hristos. De
aceea, dacă* o mâncare face pe
fratele meu să se poticnească, nu
voi mânca niciodată carne, ca
să nu fac pe fratele meu să se
poticnească.

Dreptul şi datoria unui apostol

9 Nu* sunt eu liber? Nu** sunt
eu apostol?[o] Nu L-am văzut eu pe
Isus Hristos[i], Domnul nostru? Nu†
sunteţi voi lucrarea mea în Dom-
2 nul? Dacă nu sunt apostol
pentru alţii, sunt totuşi cel puţin
pentru voi: pentru că voi sunteţi
pecetea* apostoliei mele în Dom-
3 nul! Aceasta este apărarea mea faţă
4 de cei care mă cercetează! Nu avem*
5 dreptul să mâncăm şi să bem? Nu
avem dreptul de a *ne* lua *în călăto-
riile noastre* soţia[p], ca şi ceilalţi

6 *Mal. 2.10. **Fap. 17.28 Rom. 11.36. †Ioan 13.13. Fap. 2.36. Cap. 12.3. Ef. 4.5. Filip. 2.11. ††Ioan 1.3. Col. 1.16. Ev. 1.2.
7 *Cap. 10.28; 10.29. Rom. 14.14; 14.23.
8 *Rom. 14.17
9 *Gal. 5.13. **Rom.14.13; 14.20.
10 *Cap. 10.32.
11 *Rom. 14.15
12 *Mt. 25.40; 25.45.
13 *Rom. 14.21 2 Cor. 11.29.
1 *Fap. 9.17; 13.2; 26.7. 2 Cor. 12.12. Gal. 2.7,8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Fap. 9.3; 9.15; 18.9; 22.14,18; 23.11. Cap. 15.8. †Cap. 3.6;
2 *2 Cor. 3.2; 12.12.
4 *1 Tes. 2.6. 2 Tes. 3.9.

[a] *Lit.* „autoritate“ [b] *Unele ms.* „îşi căsătoreşte fecioria“ [c] *Unele ms.* „iar“ [d] *Unele ms. ad.* „prin lege“ [e] *Unele ms. ad.* „ei“ [f] *Lit.* „a adormit“ [g] *Lit.* „înjunghiate“ [h] *Unele ms. ad.* „Dar“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Unele ms.* „fiind obişnuiţi cu idolul“ [k] *Unele ms.* „ne va apropia“ [l] *Unele ms. ad.* „pentru că“ *şi pun propoziţia afirmativă înaintea celei negative* [m] *Sau* „autoritate“ [n] *Unele ms.* „Deci“ *sau* „Pentru că“ [o] *Unele ms.* „Nu sunt eu apostol? Nu sunt eu liber?“ [p] *Lit.* „soră *ca* soţie *(creştină)*“

apostoli şi fraţii* Domnului şi
6 Chifa?** Ori numai eu şi Barna-
ba nu avem* dreptul să nu lu-
7 crăm? Cine merge* la război pe
cheltuiala sa? Cine plantează** o
vie şi nu mănâncă din[a] rodul ei?
Sau cine paşte† o turmă şi nu
mănâncă din laptele turmei?
8 Vorbesc eu ca un om aceste lucruri,
sau nu le spune şi legea? Pentru
9 că în legea lui Moise este scris:
„Nu* lega gura boului care treieră
grâu“. De boi are grijă Dum-
10 nezeu? Sau spune anume pentru
noi? Deoarece pentru noi s-a scris
că plugarul* trebuie să are cu[b]
speranţă; şi cel care treieră *grâu*,
în speranţa că va avea parte[c].
11 Dacă* v-am semănat cele spiri-
tuale, *este* mare lucru dacă vom
secera cele materiale[d] ale
12 voastre? Dacă alţii au parte de
acest drept asupra voastră, nu cu
atât mai mult noi? Dar* nu ne-am
folosit de dreptul acesta, ci supor-
tăm toate, ca** să nu punem nici o
piedică Evangheliei lui Hristos.
13 Nu* ştiţi că cei care se ocupă cu
lucrurile sfinte[e] mănâncă de la
templu[f] *şi că* cei care slujesc la al-
14 tar au parte de la altar? Tot aşa a
rânduit şi Domnul* celor** care
vestesc Evanghelia: să trăiască din
15 Evanghelie. Dar eu nu m-am* folosit
de nimic din acestea. Şi n-am scris
acestea ca să se facă aşa cu mine;
pentru că este bine** pentru mine
mai degrabă să mor, decât să-mi
facă cineva zadarnică lauda.
16 Pentru că, dacă vestesc Evan-
ghelia, nu am de ce să mă laud;
pentru că este *pusă* asupra
mea o datorie*; şi[g] este vai de
mine dacă nu vestesc Evanghelia.
17 Pentru că, dacă fac aceasta de
bunăvoie, am* o plată; iar dacă
nu de bunăvoie, îmi este încre-
18 dinţată o administrare**. Care
este deci plata mea? *Este* ca*,
vestind Evanghelia, să scutesc
Evanghelia[h] de cheltuială, nefolo-
sindu-mă** de dreptul meu în Evan-
ghelie ca şi cum mi-ar aparţine.
19 Pentru că, fiind liber* faţă de toţi,
m-am făcut rob tuturor**, ca† să-i
20 câştig pe cei mai mulţi. Şi m-am
făcut faţă de iudei* ca iudeu, ca
să-i câştig pe iudei; faţă de cei de
sub lege, ca *fiind* sub lege, eu în-
sumi nefiind sub lege[i], ca să-i câştig
21 pe cei de sub lege; faţă de cei* fără
lege**, ca *fiind eu* fără lege (nu
fiind eu fără† legea[j] lui Dumnezeu,
ci supus legii lui Hristos), ca să-i
22 câştig *pe cei* fără lege. Faţă de cei*
slabi m-am făcut slab, ca să-i câştig
pe cei slabi. M-am făcut tuturor**
toate, ca†, oricum, să mântuiesc pe
23 unii. Şi fac toate[k] pentru Evanghelie,
ca să mă fac împreună-părtaş cu ea.

Premiu şi disciplină

24 Nu ştiţi că cei care aleargă pe
stadion, toţi aleargă, dar unul singur
primeşte premiul? Astfel* alergaţi,
25 ca să câştigaţi! Iar orice* luptător
pentru premiu se înfrânează în
toate; ei deci, în adevăr, ca să pri-
mească o cunună care se veştejeşte[l],
iar noi, una care** nu se veştejeşte[m].
26 Eu deci alerg în felul acesta, nu ca
în nesiguranţă; lupt în felul acesta,
27 nu ca lovind în aer. Ci* îmi discipli-
nez trupul şi-l** ţin în supunere, ca
nu cumva, după ce am predicat al-
tora, eu însumi să† fiu dezaprobat[n].

Învăţăminte din istoria lui Israel

10 Pentru că[o] nu vreau, fraţilor, să
fiţi neştiutori că părinţii noştri toţi
erau sub nor* şi toţi au trecut prin
2 mare**; şi toţi au fost botezaţi[p]
pentru Moise în nor şi în mare;
3 şi toţi au mâncat aceeaşi hrană*
4 spirituală; şi toţi au băut aceeaşi
băutură* spirituală, pentru că beau

[a] *Unele ms. omit* [b] *Sau* „în“ [c] *Unele ms. ad.* „de speranţa lui“ [d] *Lit.* „carnale“ [e] *Sau* „îndeplinesc ritualurile sfinte“ [f] *Gr.* „hieron“, *ansamblul curţilor şi al clădirilor templului; sau* „din ce este sfinţit“ [g] *Unele ms.* „pentru că“ [h] *Unele ms. ad.* „lui Hristos“ [i] *Unele ms. omit* „eu însumi nefiind sub lege“ [j] *Sau* „fără lege înaintea“ [k] *Unele ms.* „aceasta“ [l] *Lit.* „pieritoare“ [m] *Lit.* „nepieritoare“ [n] *Respins în urma încercării* [o] *Unele ms.* „Dar“; *alte ms.* „Mai mult“ [p] *Unele ms.* „s-au botezat“

5 *Mt. 13.55. Mc. 6.3. Lc. 6.15. Gal. 1.19. **Mt. 8.14.
6 *2 Tes.3.8,9.
7 *2 Cor. 10.4. 1 Tim.1.18; 6.12. 2 Tim. 2.3; 4.7. **Deut. 20.6. Pr. 27.18. Cap. 3.6-8. †Ioan 21.15. 1 Pet. 5.2.
9 *Deut. 25.4. 1 Tim. 5.18.
10 *2 Tim. 2.6.
11 *Rom. 15.27; Gal. 6.6.
12 *Fap. 20.33. 2 Cor. 11.7,9; 12.13. 1 Tes. 2.6. **2Cor.11.12
13 *Lev. 6.16; 6.26; 7.6. Num. 5.9,10; 18.8-20. Deut. 10.9; 18.1.
14 *Mt. 10.10. Lc. 10.7. **Gal. 6.6. 1 Tim. 5.17.
15 *Fap. 18.3; 20.34. Cap. 4.12. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8. **2Cor.11.10
16 *Rom. 1.14.
17 *Cap. 3.8,14.
17 **Cap. 4.1. Gal. 2.7. Filip. 1.16. Col. 1.25.
18 *Cap. 10.33. 2 Cor. 4.5; 11.7. **Cap. 7.31.
19 *Vers. 1. **Gal. 5.13. †Mt. 18.15. 1 Pet. 3.1.
20 *Fap. 16.3; 18.18; 21.23.
21 *Gal. 3.2. **Rom.2.12; 2.14. †Cap. 7.22.
22 *Rom. 1.11; 1.12. 2 Cor. 11.29. **Cap.10.33. †Rom.14.15. Cap. 7.16.
24 *Gal. 2.2; 5.7 Filip. 2.16; 3.14. 2 Tim. 4.7. Ev. 12.1.
25 *Ef. 6.12. 1 Tim. 6.12. 2Tim.2.5;4.7 **2 Tim.4.8. Iac. 1.12. 1 Pet. 1.4; 5.4. Apoc. 2.10; 3.11.
27 *Rom. 8.13. Col. 3.5. **Rom. 6.18 †Ier. 6.30. 2 Cor.13.5,6.
1 *Ex. 13.21; 40.34. Num. 9.18; 14.14. Deut. 1.33. Neem.9.12,19 Ps. 78.14; 105.39. **Ex. 14.22. Num. 33.8. Ios. 4.23.
3 *Ex.16.15,35 Neem.9.15,20 Ps. 78.24.
4 *Ex. 17.6. Num. 20.11.

dintr-o stâncă spirituală care îi
urma (şi stânca era Hristosul).
5 Totuşi cei mai mulţi dintre ei nu
I-au plăcut lui Dumnezeu, pentru
6 că au fost ucişi* în pustiu. Şi aces-
tea au devenit pilde[a] pentru noi,
ca să nu fim poftitori de rele, cum*
7 au poftit şi ei. Nici nu* fiţi idola-
tri, ca unii dintre ei, după cum
este scris: „Poporul** s-a aşezat
să mănânce şi să bea şi s-au ri-
8 dicat să joace“. Nici să* nu cur-
vim, cum au curvit unii dintre ei
şi, într-o singură zi, au** căzut
9 douăzeci şi trei de mii. Nici să*
nu-L ispitim pe Hristos[b], cum
L-au ispitit[c] unii dintre ei şi au**
10 pierit prin şerpi. Nici să* nu mur-
muraţi, cum au murmurat[c] unii
dintre ei şi au** pierit prin Ni-
11 micitorul†. Şi toate[d] acestea li se
întâmplau *ca* pilde[a] şi au* fost
scrise pentru avertizarea noastră,
peste care** au ajuns sfârşiturile
12 veacurilor. Aşa că cel* care gân-
deşte că stă în picioare să fie
13 atent să nu cadă. Nu v-a ajuns nici
o ispită care să nu fi fost ome-
nească; şi credincios* este Dum-
nezeu, care nu** va îngădui să
fiţi ispitiţi peste ce puteţi, ci, îm-
preună cu ispita, va pregăti[e]† şi
scăparea, ca voi[d] să *o* puteţi răbda.

Masa Domnului

14 De aceea, preaiubiţii mei,
15 fugiţi* de idolatrie. Vorbesc ca
unora cu judecată[f]*: judecaţi voi
16 ce spun. Paharul* binecuvântării,
pe care-l binecuvântăm, nu este
el comuniune cu sângele lui
Hristos? Pâinea**, pe care o frân-
gem, nu este ea comuniune cu
17 trupul lui Hristos? Pentru că noi*,
cei mulţi, suntem o singură pâine,
un singur trup, pentru că toţi luăm
18 parte dintr-o singură pâine. Uita-
ţi-vă la Israelul* după carne**: cei
care mănâncă jertfele, nu sunt ei†
19 părtaşi cu altarul? Deci ce spun
eu? Că* ceea ce este jertfit unui
idol este ceva? Sau că un idol este
20 ceva?[g] Dar ceea ce jertfesc ei[h],
jertfesc* demonilor, şi nu lui Dum-
nezeu. Şi eu nu vreau ca voi să
21 fiţi părtaşi cu demonii. Nu* puteţi
bea paharul Domnului şi
paharul** demonilor; nu puteţi lua
parte la masa Domnului şi la
22 masa demonilor. Sau* Îl provo-
căm pe Domnul la gelozie? Sun-
tem** noi mai tari decât El?

Conştiinţă şi libertate spre folos

23 Toate[i]* sunt îngăduite, dar nu
toate sunt de folos. Toate[i] sunt
îngăduite, dar nu toate zidesc.
24 Nimeni* să nu caute *folosul* său,
25 ci[j] pe al altuia. Mâncaţi orice* se
vinde în măcelărie, necercetând
26 ceva din cauza conştiinţei. Pentru
că „al* Domnului *este* pământul
27 şi tot ce cuprinde el[k]“. Dar, dacă
cineva dintre cei necredincioşi vă
invită, şi vreţi să mergeţi, mâncaţi
tot ce* vă este pus înainte, necer-
cetând ceva din cauza conştiinţei.
28 Iar dacă cineva vă spune: „Aceas-
ta este jertfită[l]“, nu mâncaţi, din
cauza* celui care v-a atenţionat şi
29 din cauza conştiinţei[m]. Spun însă
nu de conştiinţa ta, ci a altuia.
Pentru că de ce* să fie judecată
libertatea mea de conştiinţa al-
30 tuia? Dacă[n] eu iau parte cu mul-
ţumire, de ce sunt insultat[o] pentru
aceea pentru care* eu mulţumesc?
31 Deci*, fie că mâncaţi, fie că beţi,
fie orice faceţi, faceţi toate pentru
32 gloria lui Dumnezeu. Nu* daţi
prilej de poticnire nici iudeilor,
nici grecilor, nici Adunării** lui
33 Dumnezeu, după cum şi eu* *caut*
să plac tuturor în toate, căutând
nu folosul meu, ci pe al celor
mulţi, ca să fie mântuiţi.

5 *Num. 14.29; 14.32,35; 26.64,65. Ps. 106.26. Ev. 3.17. Iuda 5.
6 *Num. 11.4; 11.33,34. Ps. 106.14.
7 *Vers. 14. **Ex. 32.6.
8 *Cap. 6.18. Apoc. 2.14. **Num.25.1,9 Ps. 106.28.
9 *Ex. 17.2,7. Num. 21.5. Deut. 6.16. Ps. 78.18,56; 95.9; 106.14. **Num. 21.6.
10 *Ex. 16.2; 17.3. Num. 14.2; 14.29; 16.41. **Num.14.37; 16.49. †Ex. 12.23. 2 Sam. 24.16. 1 Cr. 21.15.
11 *Rom. 15.4. Cap. 9.10. **Cap. 7.29. Filip. 4.5. Ev. 10.25,37. 1 Ioan 2.18.
12 *Rom. 11.20.
13 *Cap. 1.9. **Ps. 125.3. 2 Pet. 2.9. †Ier. 29.11.
14 *2 Cor. 6.17. 1 Ioan 5.21.
15 *Cap. 8.1.
16 *Mt.26.26-28 **Fap. 2.42; 2.46. Cap. 11.23; 11.24.
17 *Rom. 12.5. Cap. 12.27.
18 *Rom. 4.12. Gal. 6.16. **Rom. 4.1; 9. 3,5. 2 Cor. 11.18. †Lev. 3.3; 7.15.
19 *Cap. 8.4.
20 *Lev. 17.7. Deut. 32.17. Ps. 106.37. Apoc. 9.20.
21 *2 Cor. 6.15; 6.16. **Deut.32.38
22 *Deut.32.21. **Ezec.22.14
23 *Cap. 6.12.
24 *Rom.15.1,2 Cap. 13.5. Filip. 2.4,21.
25 *1 Tim. 4.4.
26 *Ex. 19.5. Deut. 10.14. Ps. 24.1; 50.12.
27 *Lc. 10.7.
28 *Cap.8.10,12
29 *Rom. 14.16
30 *Rom. 14.6. 1 Tim. 4.3,4.
31 *Col. 3.17. 1 Pet. 4.11.
32 *Rom. 14.13 Cap. 8.13. 2 Cor. 6.3. **Fap. 20.28 Cap. 11.22. 1 Tim. 3.5.
33 *Rom. 15.2. Cap. 9.19; 9.22.

[a] *Sau* „tipuri“, „imagini“ [b] *Unele ms.* „Domnul“ [c] *Unele ms. ad.* „şi“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Lit.* „va face“ [f] *Sau* „chibzuiţi“ [g] *Unele ms. inversează ordinea întrebărilor; alte ms. omit* „Sau că un idol este ceva?“ [h] *Unele ms.* „naţiunile“ [i] *Unele ms. ad.* „îmi“ [j] *Unele ms. ad.* „fiecare“ [k] *Lit.* „plinătatea lui“ [l] *Unele ms. ad.* „unui dumnezeu“; *alte ms.* „unui idol“ [m] *Unele ms. ad.* „pentru că «al Domnului *este* pământul şi plinătatea lui»“ [n] *Unele ms.* „Iar dacă“ [o] *Sau* „hulit“

1 *Ef. 5.1 1 Tes. 1.6. 2 Tes. 3.9.

Ordine în ținută

2 *Cap. 4.17. **Cap. 7.17.
3 *Ef. 5.23. **Gen. 3.16. 1 Tim. 2.11; 2.12. 1 Pet. 3.1,5; 3.6. †Ioan 14.28; Cap. 3.23; 15.27,28 Filip. 2.7-9.
4 *Cap. 12.10; 12.28; 14.1.
5 *Fap. 21.9. **Deut.21.12
6 *Num. 5.18. Deut. 22.5.
7 *Gen. 1.26; 1.27; 5.1; 9.6
8 *Gen. 2.21; 2.22.
9 *Gen. 2.18; 2.21,23.
10 *Ecl. 5.6. **Gen. 24.65
11 *Gal. 3.28.
12 *Rom. 11.36.
16 *1 Tim. 6.4. **Cap. 7.17; 14.33.

11 Fiți imitatorii* mei, cum și eu
sunt al lui Hristos.
2 Vă laud dar,[a] că* în toate vă
aduceți aminte de mine și țineți**
rânduielile[b], așa cum vi le-am dat.
3 Dar vreau să știți că Hristos[c]* este
Capul oricărui bărbat, și capul**
femeii *este* bărbatul, și Capul† lui
4 Hristos *este* Dumnezeu. Orice
bărbat care se roagă sau profe-
țește* având *ceva* pe cap își de-
5 zonorează Capul. Iar orice feme-
ie* care se roagă sau profețește cu
capul neacoperit își dezonorează
capul, pentru că este ca și cum ar
6 fi rasă**. Pentru că, dacă o femeie
nu se acoperă, să se și tundă[d]; iar
dacă *este* rușinos* pentru o femeie
să se tundă[d] sau să se radă, să se
7 acopere. Pentru că un bărbat, în
adevăr, nu trebuie să-și acopere
capul, fiind* chipul și gloria lui
Dumnezeu; dar femeia este gloria
8 bărbatului. Pentru că nu* bărbatul
este din femeie, ci femeia din băr-
9 bat; pentru că și bărbatul nu* a
fost creat pentru[e] femeie, ci femeia
10 pentru[e] bărbat. De aceea, din cau-
za îngerilor*, femeia trebuie să**
aibă *un semn de* autoritate pe capul
11 *ei*. Totuși*, în Domnul, *nu este* nici
femeie fără bărbat, nici bărbat fără
12 femeie[f]. Pentru că, după cum feme-
ia *este* din bărbat, tot așa și bărba-
tul *este* prin femeie, iar toate* lu-
13 crurile, de la Dumnezeu. Judecați
în voi înșivă: se cuvine ca o femeie
să se roage lui Dumnezeu neaco-
14 perită? Nu vă învață chiar firea că
este o dezonoare pentru bărbat dacă
15 are părul lung? Dar dacă o femeie
are părul lung, este glorie pentru
ea; pentru că părul lung îi[g] este
16 dat drept voal. Dar dacă* cineva
gândește să fie certăreț, noi nu
avem asemenea obicei, nici**
adunările lui Dumnezeu.
17 Dar, poruncind aceasta, nu vă
laud – pentru că vă adunați nu spre
18 mai bine, ci spre mai rău. Pentru că,
întâi, când voi veniți împreună în
adunare, aud* că sunt dezbinări în-
19 tre voi; și în parte cred. Pentru că
trebuie* să fie și partide între
voi, ca** să se arate între voi cei
20 aprobați. Când voi vă adunați deci
în același loc, nu este ca să mâncați
21 Cina Domnului; pentru că fiecare,
mâncând, își ia mai înainte propria
cină, și unul este flămând, iar altul*
22 se îmbată. Nu aveți deci case ca să
mâncați și să beți? Sau disprețuiți
Adunarea* lui Dumnezeu și faceți
de rușine** pe cei care nu au? Ce
să vă spun? Să vă laud? În aceasta
23 nu *vă* laud. Pentru că eu am* primit
de la Domnul ce v-am și dat, că**
Domnul Isus, în noaptea în care
24 a fost vândut, a luat pâine și, mul-
țumind, a frânt și a spus: „[h]Acesta
este trupul Meu, care *este* frânt[i]
pentru voi: faceți aceasta spre
25 amintirea Mea[j]“. Tot astfel și pa-
harul, după cină, spunând: „Acest
pahar este noul legământ în sângele
Meu: faceți aceasta, ori de câte ori
26 *îl* beți, spre amintirea Mea[j]“. Pentru
că, ori de câte ori mâncați pâinea
aceasta și beți paharul[k], vestiți
moartea Domnului, până* vine El.
27 Astfel că* oricine mănâncă pâinea[l]
sau bea paharul Domnului în chip
nevrednic va fi vinovat *față* de tru-
28 pul și sângele Domnului. Să se cer-
cetezem[m] dar omul* pe sine și așa să
mănânce din pâine și să bea din pa-
29 har. Pentru că cine mănâncă și bea[n]
își mănâncă și își bea judecata[o],
30 dacă nu deosebește trupul[p]. De
aceea *sunt* mulți între voi slabi și
31 bolnavi și mulți[q] adorm. Pentru că[r],
dacă* ne-am judeca noi înșine, n-am

Cina Domnului

18 *Cap.1.10-12; 3.3.
19 *Mt. 18.7. Lc. 17.1. Fap. 20.30. 1 Tim. 4.1. 2 Pet. 2.1,2. **Deut. 13.3 Lc. 2.35. 1 Ioan 2.19.
21 *2 Pet. 2.13 Iuda 12.
22 *Cap. 10.32. **Iac. 2.6.
23 *Cap. 15.3. Gal. 1.1,11; 1.12. **Mt. 26.26 Mc. 14.22. Lc. 22.19.
26 *Ioan 14.3; 21.22. Fap. 1.11. Cap. 4.5; 15.23. 1 Tes. 4.16. 2 Tes. 1.10. Iuda 14. Apoc. 1.7.
27 *Num.9.10,13 Ioan 6.51,63; 6.64; 13.27. Cap. 10.21.
28 *2 Cor. 13.5 Gal. 6.4.
31 *Ps. 32.5. 1 Ioan 1.9.

[a] *Unele ms. ad.* „fraților“ [b] *Sau* „tradițiile“, *adică învățăturile transmise oral sau în scris în acel timp* [c] *Lit.* „Hristosul“, *Unsul* [d] *Să se tundă de tot* [e] *Lit.* „datorită“ [f] *Unele ms. inversează ordinea* [g] *Unele ms. omit* [h] *Unele ms. ad.* „Luați, mâncați“ [i] *Unele ms. omit* „frânt“ [j] *Sau* „spre a vă aminti de Mine“ [k] *Unele ms. ad.* „acesta“ [l] *Unele ms. ad.* „aceasta“ [m] *Sau* „Să se încerce“ [n] *Unele ms. ad.* „în chip nevrednic“ [o] *Vina sau motivul condamnării* [p] *Unele ms. ad.* „Domnului“ [q] *Lit.* „destul de mulți“ [r] *Unele ms.* „Dar“

32 fi judecați. Dar când suntem*
judecați, suntem disciplinați de
Domnul, ca să nu fim condamnați
33 împreună cu lumea. Astfel, frații
mei, când vă adunați ca să mân-
cați, așteptați-vă unii pe alții.
34 Dacă[a] cineva este flămând*, să
mănânce acasă**, încât să nu vă
adunați spre judecată. Iar celelalte
le voi† rândui când voi†† veni.

32 *Ps. 94.12,13 Ev. 12.5-11.
34 *Vers. 21. **Vers. 22. †Cap. 7.17. Tit 1.5. ††Cap. 4.19.

Darurile spirituale

12 Dar despre* cele spirituale,
fraților, nu doresc să fiți neștiutori.
2 Știți că, atunci când[b]* erați *dintre*
națiuni[c], *erați* duși spre idolii**
cei muți, ca și cum ați fi fost
3 mânați[d]. De aceea vă fac cunoscut
că* nimeni, vorbind prin[e] Duhul[f]
lui Dumnezeu, nu spune: „Isus *să*
fie anatema[g]!“ Și nimeni** nu
poate spune: „Isus *este* Domn!“,
4 decât prin[e] Duhul[f] Sfânt. Dar
sunt* deosebiri ale darurilor[h], însă
5 *este* același** Duh; și sunt* deo-
sebiri ale slujbelor, și același Domn;
6 și sunt deosebiri ale lucrărilor, dar
este[i] același Dumnezeu, care lu-
7 crează* toate în toți. Dar* fiecă-
ruia i se dă arătarea Duhului spre
8 folos[j]. Pentru că unuia i se dă, prin
Duhul, cuvânt* de înțelepciune; și
altuia, cuvânt** de cunoștință, po-
9 trivit aceluiași Duh; și altuia, cre-
dință*, în același Duh; și altuia,
daruri[h]** de vindecare, în același
10 Duh; și altuia, lucrări* de putere; și
altuia, profeție**; și altuia, deose-
birea† duhurilor; și altuia, felu-
rite[k]†† limbi; și altuia, interpretarea
11 limbilor. Dar toate acestea le lu-
crează unul și același Duh, împăr-
țind* fiecăruia în parte cum** vrea.

1 *Cap.14.1,37
2 *Cap. 6.11. Ef. 2.11,12. 1 Tes. 1.9. Tit 3.3. 1 Pet. 4.3. **Ps. 115.5.
3 *Mc. 9.39. 1 Ioan 4.2,3. **Mt. 16.17. Ioan 15.26. 2 Cor. 3.5.
4 *Rom. 12.4. Ev. 2.4. 1 Pet. 4.10. **Ef. 4.4.
5 *Rom.12.6-8. Ef. 4.11.
6 *Ef. 1.23.
7 *Cap. 14.26. Ef. 4.7.
8 *Cap. 2.6,7. **Cap. 1.5; 13.2. 2 Cor. 8.7.
9 *Mt.17.19,20 2 Cor. 4.13. **Mc. 16.18. Iac. 5.14.
10 *Mc. 16.17. Gal. 3.5. **Rom.12.6. †Cap. 14.29. 1 Ioan 4.1. ††Fap. 2.4; 10.46.
11 *Rom. 12.6. Cap. 7.7. 2 Cor. 10.13. **Ioan 3.8. Ev. 2.4.

Trupul spiritual

12 Pentru că, după cum* trupul
este unul singur și are multe mă-
dulare, iar toate mădularele tru-
pului[l], fiind multe, sunt un singur
trup, tot așa** *este* și Hristosul.
13 Pentru că, de asemenea, noi toți
am fost botezați de un[m]* singur
Duh într-un singur trup, fie** iudei,
fie greci, fie robi, fie liberi; și
tuturor† ni s-a dat să bem dintr-
14 un[n] singur Duh. Pentru că și trupul
nu este un singur mădular, ci multe.
15 Dacă piciorul ar spune: „Fiindcă nu
sunt mână, nu sunt din trup“, nu este
16 pentru aceasta din trup? Și dacă
urechea ar spune: „Fiindcă nu sunt
ochi, nu sunt din trup“, nu este
17 pentru aceasta din trup? Dacă tot
trupul *ar fi* ochi, unde *ar fi* auzul?
Dacă totul *ar fi* auz, unde *ar fi*
18 mirosul? Dar acum Dumnezeu a
pus mădularele, pe fiecare din
19 ele, în trup, după cum* a dorit. Iar
dacă toate ar fi un singur mădu-
20 lar, unde *ar fi* trupul? Dar acum
sunt multe mădulare și un singur
21 trup. [o]Ochiul nu poate spune mâi-
nii: „Nu am nevoie de tine“; sau,
din nou, capul, picioarelor: „Nu
22 am nevoie de voi“. Ba mai mult,
mădularele trupului care par a fi
23 mai slabe sunt necesare. Și pe
cele ale trupului, pe care le con-
siderăm a fi de mai puțină onoare,
pe acestea le înconjurăm cu mai
multă onoare; și cele ale noastre
lipsite de frumusețe au mai multă
24 frumusețe; dar cele plăcute ale
noastre nu au nevoie *de împo-*
dobire. Dar Dumnezeu a întocmit
trupul dând mai multă onoare ce-
25 lor lipsite *de onoare*, ca să
nu fie dezbinare în trup, ci
pentru ca mădularele să în-
grijească deopotrivă unele de
26 altele. Și, dacă un mădular
suferă, toate mădularele suferă
împreună; dacă un mădular este
glorificat, toate mădularele se
27 bucură împreună. Iar voi* sunteți
trup al lui Hristos, și mădulare *ale*
28 *Sale fiecare* în parte. Și Dum-
nezeu* a pus pe unii în adunare:
întâi, apostoli**; al doilea,
profeți†; al treilea, învățători;

12 *Rom. 12.4,5 Ef. 4.4,16. **Gal. 3.16.
13 *Rom. 6.5. **Gal. 3.28. Ef. 2.13; 2.14,16. Col. 3.11. †Ioan 6.63; 7.37-39.
18 *Rom. 12.3. Cap. 3.5.
27 *Rom. 12.5. Ef. 1.23; 4.12; 5.23,30 Col. 1.24.
28 *Ef. 4.11. **Ef. 2.20; 3.5. †Fap. 13.1.

[a] *Unele ms.* „Iar dacă“ [b] *Unele ms. omit* „atunci când“ [c] *Păgâni* [d] *Sau* „după cum erați îndrumați“ [e] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea“* [f] *Lit. nearticulat* [g] *Blestemat; exclus, ca să fie judecat de Dumnezeu* [h] *Daruri de har* [i] *Unele ms. omit* [j] *Sau* „spre folosul tuturor“ [k] *Lit.* „feluri de“ [l] *Unele ms.* „unui trup“ [m] *Sau* „în puterea unui“ [n] *Unele ms.* „într-un“ [o] *Unele ms. ad.* „Și“ *sau* „Dar“

28 ††Num.11.17 *†Rom. 12.8 1 Tim. 5.17. Ev. 13.17,24

apoi puteri miraculoase; apoi
daruri[a] de vindecări, ajutorări††,
29 cârmuiri*†, felurite limbi. Toți
sunt apostoli? Toți, profeți? Toți,
învățători? Toți *au* puteri mira-
30 culoase? Toți au daruri[a] de vinde-
cări? Toți vorbesc în limbi? Toți

31 *Cap.14.1,39.

31 interpretează? Să* doriți deci stă-
ruitor darurile[a] mai mari[b]; şi vă şi
arăt o cale nespus mai bună.

Dragostea

13 Dacă vorbesc în limbile oa-
menilor şi ale îngerilor, dar nu am
dragoste, sunt aramă sunătoare

2 *Cap. 12. 8-10; 12.28. Mt. 7.22. **Mt. 17.20. Mc. 11.23. Lc. 17.6.

2 sau chimval răsunător. Şi dacă am
profeție* şi ştiu toate tainele şi
toată ştiința şi dacă am toată
credința încât** să mut munți,
dar nu am dragoste, nu sunt nimic.

3 *Mt. 6.1,2.

3 Şi dacă* voi împărți ca hrană
toată averea mea şi dacă-mi voi
da trupul, ca să fiu ars[c], dar nu am
dragoste, nu-mi foloseşte la nimic.

4 *Pr. 10.12. 1 Pet. 4.8.

4 Dragostea* este îndelung-răbdă-
toare, plină de bunătate[d]; dragos-
tea nu invidiază; dragostea nu se

5 *Cap. 10.24. Filip. 2.4.

5 laudă, nu se îngâmfă, nu se poartă
necuviincios, nu* caută ale sale, nu
este iute la mânie, nu socoteşte răul,

6 *Ps. 10.3. Rom. 1.32. **2 Ioan 4.

6 nu* se bucură de nedreptate, ci
7 se** bucură cu adevărul, suportă[e]

7 *Rom. 15.1. Gal. 6.2. 2 Tim. 2.24.

toate, crede toate, speră toate, rab-
8 dă toate*. Dragostea nu piere
niciodată. Dar, fie profeții: se vor
sfârşi; fie limbi: vor înceta; fie

9 *Cap. 8.2.

9 cunoştință: va fi desființată. Deoa-
rece* cunoaştem în parte şi profe-
10 țim în parte; dar, când va veni ce
este desăvârşit, [f]ceea ce este în
11 parte va fi desființat. Când eram
copil, vorbeam ca un copil, gân-
deam[g] ca un copil, judecam ca un
copil; [h]când am devenit bărbat,
le-am înlăturat pe cele ale

12 *2 Cor. 3.18; 5.7. Filip. 3.12. **Mt. 18.10. 1 Ioan 3.2.

12 copilului. Pentru că acum vedem*
neclar, *ca* prin geam[i] întunecat, dar
atunci, față** către față; acum
cunosc în parte, dar atunci voi
cunoaşte[j] după cum şi eu am fost
13 cunoscut[j]. Acum dar rămân aceste
trei lucruri: credință, speranță,
dragoste, iar dintre acestea, mai
mare *este* dragostea.

Vorbirea, rugăciunea şi cântarea în adunare

1 *Cap. 12.31. **Num.11.25; 11.29.
2 *Fap. 2.4; 10.46.

14 Urmăriți* dragostea şi râvniți
cele spirituale, dar** mai ales să
2 profețiți. Pentru că cine vorbeşte*
într-o limbă nu vorbeşte oamenilor,
ci lui Dumnezeu; pentru că nimeni
nu înțelege[k]; dar, în duh, el vorbeş-
3 te taine. Însă cine profețeşte vorbeşte
oamenilor *spre* zidire şi încurajare
4 şi mângâiere. Cine vorbeşte într-o
limbă se zideşte pe sine; dar cine
5 profețeşte zideşte adunarea. Iar eu
doresc ca toți să vorbiți în limbi,
dar mai ales să profețiți. Dar[l] cine
profețeşte este mai mare decât cine
vorbeşte în limbi, afară numai
dacă interpretează, pentru
ca adunarea să primească zidire.

6 *Vers. 26.

6 Şi acum, fraților, dacă vin la voi
vorbind în limbi, cu ce v-aş fi de
folos, dacă nu v-aş vorbi fie în des-
coperire*, fie în cunoştință, fie în
7 profeție, fie în învățătură? Chiar
cele neînsuflețite, care dau sunet, fie
fluier, fie harfă, dacă nu vor da
deosebire sunetelor, cum se va cu-
noaşte ce este cântat din fluier sau
8 din harfă? Pentru că şi trâmbița,
dacă va da un sunet neclar, cine
9 se va pregăti de luptă? Aşa şi
voi, prin vorbire[m], dacă nu rostiți
un cuvânt clar, cum se va şti ce se
vorbeşte? Pentru că veți vorbi
10 în vânt. Există, poate, atât de mul-
te glasuri în lume, însă nici unul
din ele[n] nu este lipsit de sunet clar.
11 Deci, dacă nu cunosc înțelesul[o] su-
netului, voi fi un barbar pentru
cel care vorbeşte, iar cel care vor-
beşte *va fi* un barbar pentru mine.
12 Astfel şi voi, deoarece sunteți do-
ritori de cele spirituale, căutați
să le aveți din belşug, pentru

---

[a] *Daruri de har* [b] *Unele ms.* „mai bune“ [c] *Unele ms.* „ca să mă laud“ [d] *Lit.* „bună“ [e] *Sau* „acoperă“ [f] *Unele ms. ad.* „atunci“ [g] *Aveam gânduri* [h] *Unele ms. ad.* „dar“ [i] *De calitate inferioară, semitransparent; acelaşi cuvânt are şi sensul de oglindă obținută prin şlefuirea fină a unui metal, în care imaginile se vedeau neclar* [j] *Deplin* [k] *Lit.* „nu aude“ [l] *Unele ms.* „Pentru că“ [m] *În limbi* [n] *Unele ms. omit* „din ele“ [o] *Lit.* „puterea“

13 zidirea adunării. De aceea, cine
vorbeşte într-o limbă, să se roage
14 ca să o *şi* interpreteze. Pentru că,
dacă mă rog într-o limbă, duhul
meu se roagă, dar mintea mea este
15 neroditoare. Ce este deci *de făcut*?
Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi
ruga şi cu mintea; voi* cânta[a] cu
duhul, dar[b] voi cânta[a] şi cu**
16 mintea. Altfel, dacă binecuvântezi
cu duhul[c], cel care ocupă locul celui
neştiutor cum va spune „amin“
la* mulţumirile tale, dacă nu ştie
17 ce spui? Pentru că, în adevăr, tu
mulţumeşti bine, dar celălalt nu
18 este zidit. Mulţumesc lui Dumnezeu[d]
că eu vorbesc în limbi[e] mai
19 mult decât voi toţi. Dar, în adunare,
doresc să vorbesc cinci cuvinte
cu mintea mea, ca să-i învăţ
şi pe alţii, decât zece mii de cu-
20 vinte într-o limbă. Fraţilor, nu* fiţi
copii la minte: ci fiţi prunci la
răutate, iar la minte fiţi maturi.
21 Este scris în* lege: „Prin** alte
limbi şi prin buze străine voi vorbi
poporului acestuia, şi nici aşa
nu Mă vor asculta, spune Dom-
22 nul“. Aşa că limbile sunt ca semn
nu pentru cei care cred, ci pentru
cei necredincioşi; iar profeţia, nu
pentru cei necredincioşi, ci pen-
23 tru cei care cred. Deci, dacă toată
adunarea s-ar strânge într-un loc
şi toţi ar vorbi în limbi şi ar intra
oameni neştiutori sau necredincioşi,
nu ar* spune ei că sunteţi
24 nebuni? Dar dacă toţi profeţesc şi
ar intra vreun necredincios sau
unul neştiutor, el este convins de toţi,
25 este judecat de toţi, [f]tainele inimii
lui sunt arătate; şi astfel, căzând cu
faţa *la pământ*, I se va închina lui
Dumnezeu, spunând că* Dumnezeu
este cu adevărat între voi.

Ordine în lucrare

26 Ce este deci *de făcut*, fraţilor?
Când vă strângeţi, fiecare dintre
voi[g] are un psalm, are o învă-
ţătură*, are o *vorbire într-o* limbă,
are o descoperire, are o interpretare:
toate** să fie făcute spre
27 zidire. Dacă cineva vorbeşte
într-o limbă, *să fie* câte doi sau
cel mult trei, şi pe rând: şi unul să
28 interpreteze. Iar dacă nu este cineva
care să interpreteze, să tacă în adunare
şi să-şi vorbească lui însuşi şi
29 lui Dumnezeu. Şi doi sau trei profeţi
să vorbească, iar* ceilalţi să
30 judece. Iar dacă *i se va face* o descoperire
altuia care stă jos, cel*
31 dintâi să tacă. Pentru că puteţi toţi
să profeţiţi, câte unul, pentru ca toţi
32 să înveţe şi toţi să fie încurajaţi. Şi
duhurile* profeţilor sunt supuse
33 profeţilor; pentru că Dumnezeu nu
este al dezordinii, ci al păcii, ca* în
toate adunările sfinţilor.
34 Femeile[h]* să tacă în adunări,
pentru că nu le este permis să
vorbească; ci să** fie supuse, aşa
35 cum spune şi legea†. Iar dacă
doresc să înveţe ceva, să întrebe
pe soţii lor acasă; pentru că este
ruşine pentru femeie[i] să vorbeas-
36 că în adunare. De la voi a ieşit
Cuvântul lui Dumnezeu? Sau nu-
37 mai până la voi a ajuns? Dacă*
cineva se consideră a fi profet
sau *om* spiritual, să recunoască
cele ce vă scriu, că sunt poruncă[j]
38 a Domnului. Iar dacă cineva este
39 neştiutor, să fie neştiutor![k] Astfel,
fraţilor, doriţi* stăruitor profeţia
şi nu interziceţi vorbirea în limbi.
40 Dar[b] toate* să se facă aşa cum se
cuvine şi cu ordine.

Învierea lui Isus

15 Şi vă fac cunoscut, fraţilor,
Evanghelia pe care* v-am vestit-o,
pe care aţi şi primit-o**, în
2 care şi staţi, prin* care şi sunteţi
mântuiţi (dacă ţineţi cu tărie
cuvântul pe care vi l-am vestit[l]),
afară numai dacă n-aţi** crezut
3 în zadar. Pentru că v-am*
dat întâi ce** am şi primit:

15 *Ef. 5.19. Col. 3.16. **Ps. 47.7.
16 *Cap. 11.24.
20 *Ps. 131.2. Mt. 11.25; 18.3; 19.14. Rom. 6.19. Cap. 3.1. Ef. 4.14. Ev. 5.12,13. 1 Pet. 2.2.
21 *Ioan 10.34. **Is. 28.11; 28.12.
23 *Fap. 2.13.
25 *Is. 45.14. Zah. 8.23.
26 *Vers. 6. Cap. 12.8-10 **Cap. 12.7. 2 Cor. 12.19. Ef. 4.12.
29 *Cap. 12.10.
30 *1 Tes. 5.19; 5.20.
32 *1 Ioan 4.1.
33 *Cap. 11.16.
34 *1 Tim. 2.11; 2.12. **Cap. 11.3. Ef. 5.22. Col. 3.18. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1. †Gen. 3.16.
37 *2 Cor. 10.7. 1 Ioan 4.6.
39 *Cap. 12.31. 1 Tes. 5.20.
40 *Vers. 33.
1 *Gal. 1.11. **Rom. 5.2.
2 *Rom. 1.16. Cap. 1.21. **Gal. 3.4.
3 *Cap. 11.2; 11.23. **Gal. 1.12.

[a] *Lit.* „a cânta psalmi“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms.* „cu duh“ [d] *Unele ms.* „Dumnezeului meu“ [e] *Unele ms.* „într-o limbă“; *alte ms.* „în toate limbile voastre“ [f] *Unele ms. ad.* „şi astfel“ [g] *Unele ms. omit* „dintre voi“ [h] *Unele ms. nearticulat*; *alte ms.* „Femeile voastre“ [i] *Unele ms.* „femei“ [j] *Unele ms.* „porunci“; *alte ms. omit* [k] *Sau* „Iar dacă cineva nu *vrea să* ştie, să nu ştie!“ [l] *Vestit ca evanghelie*

3 †Ps. 22.15. Is. 53.5,6. Dan. 9.26. Zah. 13.7. Lc. 24.26,46. Fap. 3.18; 26.23. 1 Pet. 1.11; 2.24.
4 *Ps.2.7;16.10 Is. 53.10. Osea 6.2. Fap. 2.25-31; 13.33-35; 26.22,23.
5 *Lc. 24.34. **Mt. 28.17. Mc. 16.14. Ioan 20.26. Fap. 10.41.
7 *Lc. 24.50. Fap. 1.3,4.
8 *Fap. 9.4,17; 22.14,18. Cap. 9.1.
9 *Ef. 3.8. **Fap.8.3;9.1
10 *Ef. 3.7,8. **2Cor.11.23; 12.11. †Mt. 10.20. Rom.15.18,19 2 Cor. 3.5. Gal. 2.8. Filip. 2.13.
13 *1 Tes. 4.14.
15 *Fap. 2.24; 2.32; 4.10; 4.33; 13.30.
17 *Rom. 4.25.
19 *2 Tim.3.12.

că† Hristos a murit pentru păca-
4 tele noastre, după Scripturi; şi că
a fost înmormântat; şi că* a înviat
5 a treia zi, după Scripturi; şi* că
S-a arătat lui Chifa, apoi celor**
6 doisprezece. Apoi S-a arătat la
peste cinci sute de fraţi deodată,
dintre care cei mai mulţi trăiesc
până acum, iar unii au şi adormit.
7 După aceea S-a arătat lui Iacov,
8 apoi tuturor* apostolilor. Şi, la
urma* tuturor, ca unei stârpituri,
9 mi S-a arătat şi mie. Pentru că eu
sunt cel mai* neînsemnat dintre
apostoli, *eu*, care nu sunt vrednic
să fiu numit apostol, pentru că
am** persecutat Adunarea lui
10 Dumnezeu. Dar prin* harul lui
Dumnezeu sunt ceea ce sunt; şi ha-
rul Lui faţă de mine n-a fost za-
darnic, ci am** lucrat mult mai
mult decât ei toţi; dar† nu eu, ci
harul lui Dumnezeu care *este* cu
11 mine. Deci, fie eu, fie ei, noi aşa
predicăm şi voi aşa aţi crezut.

Învierea morţilor

12 Iar dacă se predică *despre*
Hristos că a fost înviat dintre
morţi, cum spun unii dintre voi că
13 nu este înviere a morţilor? Iar dacă
nu este înviere a morţilor, nici*
14 Hristos nu a fost înviat. Iar dacă
Hristos nu a fost înviat, atunci, în
adevăr[a], zadarnică *este* şi[b] predi-
carea noastră şi zadarnică şi cre-
15 dinţa voastră. Şi suntem găsiţi şi
martori falşi ai lui Dumnezeu,
pentru că am mărturisit* cu pri-
vire la Dumnezeu că a înviat pe
Hristos, pe care nu L-a înviat,
dacă, în adevăr, morţii nu învia-
16 ză. Pentru că, dacă morţii nu în-
viază, nici Hristos nu a fost înviat.
17 Iar* dacă Hristos nu a fost înviat,
credinţa voastră *este* zadarnică,
voi sunteţi încă în păcatele voas-
18 tre; atunci, în adevăr[a], şi cei care
au adormit în Hristos sunt pierduţi.
19 Dacă* numai în viaţa aceasta
avem speranţă în Hristos, suntem
mai nenorociţi decât toţi oamenii.

20 Dar acum, Hristos* a fost în-
viat dintre morţi, [c]cel dintâi rod**
21 al celor care au adormit. Pentru
că, întrucât prin* om *este* moartea,
prin** om şi învierea morţilor.
22 Pentru că, după cum în Adam toţi
mor, aşa şi în Hristos, toţi vor fi
23 făcuţi vii, dar fiecare* la rândul
lui: cel dintâi rod, Hristos, apoi
cei ai lui Hristos, la venirea Lui;
24 atunci *va fi* sfârşitul, când El va
da Împărăţia* Celui care *este*
Dumnezeu şi Tată, când va fi
desfiinţat orice stăpânire şi orice
25 autoritate şi putere. Pentru că El
trebuie să împărăţească până* va
pune pe toţi vrăjmaşii sub picioa-
26 rele Sale. Cel din urmă vrăjmaş*
27 desfiinţat *va fi* moartea. Pentru că
El „a* supus toate sub picioarele
Lui“. Dar, când spune că toate au
fost supuse, se înţelege că în afară
28 de Cel care I-a supus toate. Dar,
când* Îi va supune toate, atunci
şi** Fiul Însuşi va fi supus Celui
care I-a supus toate, pentru ca
Dumnezeu să fie totul în toţi.
29 Altfel, ce vor face cei care sunt
botezaţi pentru cei[d] morţi, dacă
morţii nu înviază nicidecum? De
ce mai sunt botezaţi pentru ei[e]?
30 De ce* suntem şi noi în primejdie
31 în fiecare ceas? Pentru lauda* cu
voi, pe care o am în Hristos Isus,
Domnul nostru, zilnic** mor.
32 Dacă, *vorbind* în felul omului,
m-am* luptat cu fiarele în Efes,
ce-mi foloseşte? Dacă morţii nu
înviază, „să** mâncăm şi să
bem, pentru că mâine vom muri“.
33 Nu vă amăgiţi: Tovărăşiile* rele
34 strică obiceiurile bune! Trezi-
ţi-vă* cum se cuvine şi nu păcă-
tuiţi! Pentru că** unii nu au cu-
noştinţă de Dumnezeu: spre† ru-
şinea voastră vorbesc.
35 Dar va spune cineva: „Cum*
înviază morţii? Şi cu ce trup vin
36 ei?“ Nebunule, ce* semeni tu nu
este adus la viaţă[f], dacă nu moare;

20 *1 Pet. 1.3. **Fap. 26.23 Col. 1.18. Apoc. 1.5.
21 *Rom. 5.12; 5.17. **Ioan 11.25 Rom. 6.23.
23 *1 Tes. 4. 15-17.
24 *Dan. 7.14; 7.27.
25 *Ps. 110.1. Fap. 2.34,35. Ef. 1.22. Ev. 1.13; 10.13.
26 *2 Tim. 1.10 Apoc. 20.14.
27 *Ps. 8.6. Mt. 28.18. Ev. 2.8. 1 Pet. 3.22.
28 *Filip. 3.21. **Cap. 3.23; 11.3.
30 *2Cor.11.26. Gal. 5.11.
31 *1 Tes. 2.19. **Rom. 8.36 Cap. 4.9. 2 Cor. 4.10; 4.11; 11.23.
32 *2 Cor. 1.8. **Ecl. 2.24. Is. 22.13; 56.12. Lc. 12.19.
33 *Cap. 5.6.
34 *Rom. 13.11 Ef. 5.14. **1 Tes. 4.5. †Cap. 6.5.
35 *Ezec. 37.3.
36 *Ioan 12.24.

[a] *Unele ms. omit* „în adevăr“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms. ad.* „a devenit“ [d] *Sau* „în locul celor“ [e] *Unele ms.* „pentru cei morţi“ [f] *Nu este făcut viu*

42 *Dan. 12.2,3 Mt. 13.43.
43 *Filip. 3.21.
45 *Gen. 2.7. **Rom. 5.14 †Ioan 5.21; 6.33,39,40; 6.54,57. Col. 3.4.
47 *Ioan 3.31. Gen. 2.7; 3.19. **Ioan 3.13; 3.31.
48 *Filip.3.20,21
49 *Gen. 5.3. **Rom. 8.29 2 Cor. 3.18; 4.11. 1 Ioan 3.2.
50 *Mt. 16.11. Ioan 3.3,5.

37 şi ce semeni, semeni nu trupul
care va fi, ci doar un simplu gră-
unte, poate de grâu sau de altceva
38 din celelalte; şi Dumnezeu îi dă
un trup, după cum a vrut, şi fie-
căreia dintre seminţe, propriul ei
39 trup. Nu orice carne *este* aceeaşi
carne, ci una[a] [b]a oamenilor, şi altă
carne este a animalelor, şi alta[c] a
40 păsărilor, şi alta a peştilor[d]. Şi
sunt trupuri cereşti şi trupuri pă-
mânteşti; dar una este gloria celor
cereşti şi alta a celor pământeşti;
41 una *este* gloria soarelui şi alta
gloria lunii, şi alta gloria stelelor;
pentru că o stea se deosebeşte în
42 glorie de *altă* stea. Aşa* *este* şi
învierea morţilor. Este semănat în
putrezire, înviază în neputrezire;
43 este* semănat în dezonoare, în-
viază în glorie; este semănat în
44 slăbiciune, înviază în putere; este
semănat trup natural[e], înviază trup
spiritual: dacă[f] este trup natural[e],
45 este şi unul[g] spiritual. Aşa şi este
scris: „Cel dintâi om, Adam, a
devenit* un suflet viu"; cel din
urmă Adam**, un duh† dătător de
46 viaţă. Dar întâi nu *este* cel spi-
ritual, ci cel natural[e]; apoi cel
47 spiritual; cel* dintâi om *este* din
pământ, *făcut* din ţărână; al**
48 doilea om,[h] din cer. Asemenea ce-
lui din ţărână, aşa *sunt* şi cei din
ţărână; şi asemenea* Celui ceresc,
49 aşa *sunt* şi cei cereşti; şi, după
cum* am purtat chipul celui din
ţărână, vom** purta şi chipul
50 Celui ceresc. Dar aceasta spun,
fraţilor, că nu pot carnea* şi sân-
gele să moştenească Împărăţia lui
Dumnezeu, nici putrezirea nu
moşteneşte neputrezirea.

Victoria asupra morţii

51 *1Tes.4.15-17
52 *Zah. 9.14. Mt. 24.31. Ioan 5.25.

51 Iată, vă spun o taină: nu* toţi
vom adormi, dar toţi vom fi
52 schimbaţi, într-o clipă, într-o
clipeală de ochi, la cea din urmă
trâmbiţă. Pentru că trâmbiţa* va
suna şi morţii vor învia nesupuşi
putrezirii[i] şi noi vom fi schim-
53 baţi. Pentru că putrezirea aceasta
trebuie să se îmbrace în nepu-
trezire şi ceea ce* este muritor să
54 se îmbrace în nemurire. Dar când
putrezirea aceasta se va îmbrăca
în neputrezire şi ceea ce este
muritor se va îmbrăca în nemurire,
atunci va fi *împlinit* cuvântul scris:
„Moartea* a fost înghiţită de
55 victorie". „Unde îţi este boldul[j],
moarte? Unde îţi este victoria,
56 moarte[k]*?[l]" Dar boldul morţii
este păcatul, şi puterea* păcatului,
57 legea; dar* mulţumiri *fie* lui Dum-
nezeu, care** ne dă victoria prin
Domnul nostru Isus Hristos.
58 De aceea*, fraţii mei preaiubiţi,
fiţi tari, neclintiţi, prisosind întot-
deauna în lucrarea Domnului,
ştiind că** osteneala voastră nu
este zadarnică în Domnul.

53 *2 Cor. 5.4.
54 *Is. 25.8. Ev. 2.14,15. Apoc. 20.14.
55 *Osea 13.14.
56 *Rom. 4.15; 5.13; 7.5,13.
57 *Rom. 7.25 **1 Ioan 5.4; 5.5.
58 *2 Pet. 3.14. **Cap. 3.8.

Colecta pentru sfinţi

1 *Fap. 11.29; 24.17. Rom. 15.26. 2 Cor. 8.4; 9.1,12. Gal. 2.10.
2 *Fap. 20.7. Apoc.1.10.
3 *2 Cor. 8.19.
4 *2 Cor. 8.4.

16 Iar despre colecta* pentru
sfinţi, cum am rânduit adunărilor
2 Galatiei, aşa faceţi şi voi. În* ziua
întâi a săptămânii, fiecare din voi
să pună deoparte la el *acasă*,
adunând *din* ce va fi câştigat[m], ca
să nu se strângă colecte când voi
3 veni. Şi, când voi sosi, pe cei* pe
care îi veţi aproba, pe aceştia îi
voi trimite cu scrisori, ca să ducă
4 darul vostru la Ierusalim. Şi dacă*
este potrivit să merg şi eu, vor mer-
ge împreună cu mine.

Intenţii de călătorie

5 *Fap. 19.21. 2 Cor. 1.16.
6 *Fap. 15.3; 17.15; 21.5. Rom. 15.24. 2 Cor. 1.16.
7 *Fap. 18.21. Cap. 4.19. Iac. 4.15.
9 *Fap. 14.27. 2 Cor. 2.12. Col. 4.3. Apoc. 3.8. **Fap. 19.9.

5 Voi veni însă la voi când* voi
trece prin Macedonia, pentru că
6 trec prin Macedonia. Dar poate
voi rămâne sau voi şi ierna la voi,
ca să mă conduceţi* oriunde ar fi
7 să merg. Pentru că nu doresc să vă
văd acum în treacăt; pentru că[n]
sper să rămân la voi un timp, dacă*
8 Domnul va îngădui. Dar voi rămâne
9 în Efes până la Cincizecime, pentru
că mi* s-a deschis o uşă mare şi cu
folos, şi** adversari *sunt* mulţi.

[a] *Lit.* „alta" [b] *Unele ms. ad.* „este carne" [c] *Unele ms. ad.* „carne" [d] *Unele ms. inversează* „păsărilor" *cu* „peştilor" [e] *Lit.* „sufletesc" [f] *Unele ms. omit* [g] *Unele ms.* „un trup" [h] *Unele ms. ad.* „Domnul," [i] *Lit.* „nepieritori" [j] *Ţepuşă cu care se mânau vitele* [k] *Unele ms.* „Locuinţă a morţilor" [l] *Unele ms. schimbă ordinea întrebărilor* [m] *Sau* „prosperat" [n] *Unele ms.* „dar"

10 *Fap. 19.22. Cap. 4.17. **Rom.16.21 Filip.2.20.22 1 Tes. 3.2.
11 *1 Tim. 4.12. **Fap. 15.33
12 *Cap. 1.12; 3.5.

10 Dar, dacă* va veni Timotei,
vedeți să fie fără frică între voi,
pentru că** el lucrează lucrarea
11 Domnului, ca şi mine. Nimeni*
deci să nu-l disprețuiască, ci**
conduceți-l în pace, ca să vină la
mine, pentru că îl aştept cu frații.
12 Cât despre fratele Apolo*, l-am
rugat mult[a] să vină la voi cu
frații; însă nu a voit deloc să vină
acum, dar va veni când va avea
o ocazie potrivită.

Îndemnuri şi saluturi

13 *Mt. 24.42; 25.13. 1 Tes. 5.6. 1 Pet. 5.8. **Cap. 15.1. Filip.1.27;4.1 1 Tes. 3.8. 2 Tes. 2.15. †Ef. 6.10. Col. 1.11.
14 *1 Pet. 4.8.
15 *Cap. 1.16. **Rom. 16.5. †2 Cor. 8.4; 9.1. Ev. 6.10.
16 *Ev. 13.17.

13 Vegheați*, stați tari în credin-
ță, îmbărbătați-vă**, întăriți-vă†!
14 Toate* *faptele* voastre să se facă
în dragoste.
15 Vă rog dar, fraților (ştiți casa*
lui Ştefana, că este cel dintâi rod**
al Ahaiei şi că s-au dedicat ei
16 înşişi sfinților† spre slujire), ca
şi voi să fiți supuşi* unora ca
aceştia şi fiecăruia care lucrează
17 împreună şi se osteneşte. Mă
bucur însă de venirea lui Ştefana
şi a lui Fortunat şi a lui Ahaic,
pentru că ei* au împlinit ce lipsea
18 din partea voastră, pentru că* au
înviorat duhul meu şi al vostru:
recunoaşteți** deci pe unii ca
19 aceştia. Adunările din Asia vă
salută. Acuila şi Priscila[b], împreu-
nă* cu adunarea din casa lor, vă
20 salută mult în Domnul. Toți frații
vă salută. Salutați-vă* unii pe alții
cu o sărutare sfântă.
21 Salutul* *este* cu mâna mea:
22 Pavel. Dacă nu-L* iubeşte cineva
pe Domnul Isus Hristos[c], să** fie
23 anatema[d]! Maran-atha[e]†! Harul*
Domnului Isus Hristos[f] să fie cu
24 voi! Dragostea mea este cu voi
toți, în Hristos Isus. Amin[g].

17 *2 Cor.11.9. Filip. 2.30. Filim. 13.
18 *Col. 4.8. **Filip. 2.29. 1 Tes. 5.12.
19 *Rom.16.5,15 Filim. 2.
20 *Rom. 16.16
21 *Col. 4.18. 2 Tes. 3.17.
22 *Ef. 6.24. **Gal. 1.8,9. †Iuda 14,15.
23 *Rom. 16.20

[a] *Sau* „de multe ori“ [b] *Sau* „Prisca“ [c] *Unele ms. omit* „Isus Hristos“ [d] *Blestemat; exclus, ca să fie judecat de Dumnezeu* [e] *Aram.* „Domnul vine“ [f] *Unele ms. omit* „Hristos“ [g] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI

Salut introductiv

1 *1 Cor. 1.1. Ef. 1.1. 2 Tim. 1.1. **Filip. 1.1. Col. 1.2.
2 *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.3. 1 Tes. 1.1. 2 Tes. 1.2. Filim. 3.

1 Pavel, apostol* al lui Isus
Hristos prin voia lui Dumnezeu,
şi fratele Timotei, către adunarea
lui Dumnezeu care este în Corint,
împreună** cu toţi sfinţii care
2 sunt în toată Ahaia: Har* vouă
şi pace de la Dumnezeu Tatăl
nostru şi *de la* Domnul Isus
Hristos!

Mângâierile apostolului

3 *Ef. 1.3. 1 Pet. 1.3.
5 *Fap. 9.4. Cap. 4.10. Col. 1.24.
6 *Cap. 4.11.
7 *Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12.
8 *Fap. 19.23. 1 Cor. 15.32; 16.9.
9 *Ier. 17.5,7.
10 *2 Pet. 2.9.

3 Binecuvântat* *fie* Dumne-
zeul şi Tatăl Domnului nostru
Isus Hristos, Părintele îndurărilor
şi Dumnezeul oricărei mângâieri[a],
4 Cel care ne mângâie în orice ne-
caz al nostru, pentru ca noi să-i pu-
tem mângâia pe cei care *se află*
în orice necaz, prin mângâierea cu
care noi înşine suntem mângâiaţi
5 de Dumnezeu. Pentru că, după
cum prisosesc suferinţele* lui Hris-
tos[b] faţă de noi, tot aşa, prin Hris-
tos[c], prisoseşte şi mângâierea
6 noastră. Dar, fie că suntem în ne-
caz, *aceasta este* pentru mângâ-
ierea şi mântuirea voastră, lucrate
în răbdarea aceloraşi suferinţe* pe
7 care le suferim şi noi (şi speranţa
noastră pentru voi *este* sigură)[d];
fie că suntem mângâiaţi, *este*
pentru mângâierea şi mântuirea
voastră, ştiind că, după cum*
sunteţi părtaşi ai suferinţelor, tot
8 aşa şi ai mângâierii. Pentru că nu
dorim, fraţilor, să fiţi în necunoş-
tinţă despre necazul* nostru pe
care l-am avut în Asia, că am fost
apăsaţi peste măsură de mult,
peste puterea *noastră*, până la dez-
9 nădejdea chiar de a mai trăi. Dar
noi aveam sentinţa morţii în noi
înşine, ca să nu* ne încredem în
noi înşine, ci în Dumnezeu care în-
10 viază morţii, care* ne-a scăpat şi
ne scapă din aşa mare primejdie de
moarte, în care ne încredem că ne
11 va mai scăpa încă, lucrând* şi voi
împreună pentru noi, prin cerere,
încât darul** de har pentru noi prin
multe persoane[e] să facă să fie aduse
mulţumirile multora pentru noi.

11 *Rom. 15.30 Filip. 1.19. Filim. 22. **Cap. 4.15.

Mărturia apostolului

12 *Cap. 2.17; 4.2. **1 Cor. 2.4; 2.13.
14 *Cap. 5.12. **Filip.2.16; 4.1. 1 Tes. 2.19; 2.20.
15 *1 Cor. 4.19 **Rom. 1.11
16 *1 Cor. 16.5; 16.6.
17 *Cap. 10.2.
19 *Mc. 1.1. Lc. 1.35. Fap. 9.20. **Ev. 13.8.
20 *Rom. 15.8; 15.9.

12 Pentru că lauda noastră este
aceasta: mărturia conştiinţei
noastre, că ne-am purtat în lume,
şi mai ales faţă de voi, în simpli-
tate[f] şi sinceritate[g]* de *la* Dum-
nezeu (nu** în înţelepciune fi-
rească[h], ci în harul lui Dumnezeu).
13 Pentru că nu vă scriem altele
decât cele ce bine ştiţi[i] şi re-
cunoaşteţi; şi sper că veţi[j] recu-
14 noaşte până la sfârşit, cum ne-aţi
şi recunoscut în parte, că* noi
suntem lauda voastră, după cum
şi voi** *sunteţi* a noastră, în ziua
15 Domnului[k] Isus. Şi cu această
încredere voiam* să vin mai întâi
la voi, ca să aveţi o** a doua fa-
16 voare; şi să trec pe la voi *în drum*
spre Macedonia şi din nou* din
Macedonia să vin la voi şi să fiu
condus de voi spre Iudeea.
17 Aceasta deci voind, oare m-am
purtat eu uşuratic? Sau, ce hotă-
răsc, hotărăsc potrivit firii[l]*, ca să
fie în mine „da“, da şi „nu“, nu?
18 Dar credincios *este* Dumnezeu că,
faţă de voi, cuvântul nostru nu
19 este[m] da şi nu. Pentru că Fiul*
lui Dumnezeu, Isus Hristos, Cel
predicat de noi între voi (prin
mine şi Silvan şi Timotei) nu a
fost da şi nu, ci** în El este da.
20 Pentru că*, oricâte promisiuni ale
lui Dumnezeu *ar fi*, în El *este*
da-ul şi în El Amin-ul, pentru
gloria lui Dumnezeu prin noi[n].

---

[a] *Sau* „încurajări“, *în acest verset şi în următoarele* [b] *Lit.* „Hristosului“, *vezi adn. de la Matei 2.4*
[c] *Unele ms.* „prin Hristosul“ [d] *Unele ms. inserează cuvintele din paranteză înaintea cuvântului* „ştiind“ *din v. 7*; *alte ms. pun cuvintele* „fie că suntem mângâiaţi, *este* pentru mângâierea şi mântuirea voastră“ *în v. 6, înainte de* „lucrate“ [e] *Lit.* „feţe“ [f] *Sau* „sfinţenie“ [g] *Sau* „curăţie“ [h] *Lit.* „carnală“
[i] *Sau* „citiţi“ [j] *Unele ms. ad.* „şi“ [k] *Unele ms. ad.* „nostru“ [l] *Lit.* „cărnii“ [m] *Unele ms.* „nu era“
[n] *Sau* „înaintea lui Dumnezeu, pentru glorie, prin noi“

21 *1 Ioan 2.20; 2.27.
22 *Ef. 1.13; 4.30 2 Tim. 2.19. Apoc. 2.17. **Ef. 1.14.
23 *Rom. 1.9. Cap. 11.31. Gal. 1.20. Filip. 1.8. **1 Cor.4.21. Cap. 2.3; 12.20;13.2,10
24 *1 Cor. 3.5. 1 Pet. 5.3. **Rom.11.20 1 Cor. 15.1.

21 Iar Cel care ne întăreşte împreu-
nă cu voi în[a] Hristos şi ne-a* uns
22 *este* Dumnezeu, care ne-a* şi
pecetluit şi a** pus arvuna Du-
hului în inimile noastre.
23 Dar chem* pe Dumnezeu ca
martor pentru[b] sufletul meu, că**
pentru a vă cruța n-am venit încă
24 la Corint. Nu că* stăpânim peste
credința voastră, ci suntem împre-
ună-lucrători la bucuria voastră:
pentru că voi stați prin** credință.

Aprecierea (judecata) apostolului

1 *Cap. 1.23; 12.21; 13.10.
3 *Cap. 7.16; 8.22. Gal. 5.10.
4 *Cap. 7.8; 7.9,12.

2 Dar am judecat aceasta în
mine însumi, să* nu vin din nou
2 la voi cu întristare. Pentru că, dacă
eu vă întristez, şi cine este[c] cel care
mă şi înveseleşte, dacă nu cel
3 întristat de mine? Şi vă scriu[d]
aceasta, ca la venirea *mea* să nu
am întristare din partea acelora de
la care trebuia să am bucurie, în-
crezându-mă* în voi toți, că bu-
curia mea este a voastră, a tuturor.
4 Pentru că din mult necaz şi cu
strângere de inimă v-am scris, cu
multe lacrimi, nu* ca să fiți întris-
tați, ci ca să cunoaşteți dragostea
pe care o am cu prisosință pentru
voi.

Iertarea celui pedepsit

5 *1 Cor. 5.1. **Gal. 4.12.
6 *1 Cor. 5.4,5. 1 Tim. 5.20.
7 *Gal. 1.6.
9 *Cap. 7.15; 10.6.

5 Dar dacă* cineva a adus în-
tristare, nu** pe mine m-a întristat,
ci în parte (ca să nu vă împovă-
6 rez) pe voi toți. *Este* destul pen-
tru unul ca acesta pedeapsa aceas-
ta care *i s-a dat* de* către cei mai
7 mulți; încât*, dimpotrivă, *este*
mai bine să iertați şi să mângâiați,
ca nu cumva unul ca acesta să
fie copleşit de prea multă întris-
8 tare. De aceea, vă îndemn să-i ară-
9 tați dragoste. Pentru că de aceea
am şi scris, ca să cunosc, punân-
du-vă la încercare, dacă sunteți*
10 ascultători în toate. Iar cui iertați
voi ceva, *iert* şi eu; pentru că şi
eu, ce am iertat[e], dacă am iertat[e]
ceva[f], *este* pentru voi, în fața
11 lui Hristos, ca să nu dăm câştig
lui Satan asupra noastră; pentru
că nu suntem necunoscători ai
planurilor[g] lui.

Parfumul credinței

12 *Fap. 16.8; 20.6. **1 Cor.16.9
13 *Cap. 7.5,6.
14 *Cânt. 1.3.
15 *1 Cor. 1.18. **Cap. 4.3.
16 *Lc. 2.34. Ioan 9.39. 1 Pet. 2.7,8. **1Cor.15.10 Cap. 3.5,6.
17 *Cap. 4.2; 11.13. 2 Pet. 2.3.

12 Iar când am venit* la Troa
pentru Evanghelia lui Hristos,
şi o uşă** îmi era deschisă în
13 Domnul, n-am* avut odihnă în
duhul meu, negăsind pe Tit,
fratele meu; ci, luându-mi rămas
bun de la ei, am plecat în Mace-
14 donia. Dar mulțumiri *fie aduse*
lui Dumnezeu, care întotdeauna
ne conduce la victorie în Hris-
tos şi descoperă prin noi în orice
loc parfumul* cunoştinței Lui.
15 Pentru că noi suntem o mireas-
mă a lui Hristos către Dum-
nezeu, printre[h]* cei mântuiți şi
16 printre[h]** cei care pier: unora*,
un parfum de moarte pentru
moarte; iar altora, un parfum de
viață pentru viață; şi cine** este
17 suficient pentru acestea? Pentru
că noi nu stricăm*, ca cei mulți,
Cuvântul lui Dumnezeu, ci vor-
bim ca din curăție, ca din Dum-
nezeu, înaintea lui Dumnezeu, în
Hristos.

Credincioşii, epistolă apostolică

1 *Cap. 5.12; 10.8,12;12.11 **Fap. 18.27
2 *1 Cor. 9.2.
3 *1 Cor. 3.5. **Ex. 24.12; 34.1. †Ps. 40.8. Ier. 31.33. Ezec. 11.19; 36.26. Ev. 8.10.
5 *Ioan 15.5. Cap. 2.16.

3 Începem* din nou să ne re-
comandăm singuri? Sau[i] avem
nevoie, ca unii, de scrisori** de
recomandare către voi sau[j] de
2 la voi? Voi* sunteți epistola
noastră, scrisă în inimile noastre,
cunoscută şi citită[k] de toți oa-
3 menii, fiind arătați că sunteți
epistolă a lui Hristos, alcătuită
prin slujba noastră, scrisă* nu
cu cerneală, ci cu Duhul[l] Dum-
nezeului *celui* viu; nu pe** table
de piatră, ci pe† table de carne,
4 ale inimii. Şi avem o astfel de
încredere, prin Hristos, către
5 Dumnezeu: nu* că suntem capa-
bili prin noi înşine să gândim un lu-
cru ca *venind* de la noi înşine, ci

---

[a] *Lit.* „spre“, „ne leagă strâns de“ [b] *Lit.* „asupra“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „am scris“ [e] *Gr. verbul indică o acțiune trecută care continuă în prezent* [f] *Unele ms.* „pentru că şi eu, dacă am iertat ceva, cui i-am iertat“ [g] *Sau* „gândurilor“ [h] *Lit.* „în“, „între“ [i] *Unele ms.* „Numai dacă nu“ [j] *Unele ms. ad.* „de recomandare“ [k] *Sau* „bine cunoscută“ [l] *Lit. nearticulat*

5 **Filip. 2.13.
6 *1 Cor. 3.5; 15.10. Cap. 5.18. Ef. 3.7. Col. 1.25,29. 1Tim.1.11,12 2 Tim. 1.11. **Ier. 31.31. Mt. 26.28. Ev. 8.6,8. †Rom. 2.27; 2.29; 7.6. ††Rom. 3.20; 4.15; 7.9-11. Gal. 3.10. *†Ioan 6.63. Rom. 8.2.
7 *Rom. 7.10. **Ex. 34.1; 34.28. Deut. 10.1. †Ex. 34.29; 34.30,35.
8 *Gal. 3.5.
9 *Rom. 1.17; 3.21.
12 *Cap. 7.4. Ef. 6.19.
13 *Ex.34.33,35 **Rom. 10.4. Gal. 3.23,25.
14 *Is. 6.10. Mt. 13.11,14 Ioan 12.40. Fap. 28.26. Rom. 11.7; 11.8,25. Cap. 4.4.
16 *Ex. 34.34. Rom. 11.23; 11.26. **Is. 25.7.
17 *1 Cor.15.45.
18 *1 Cor.13.12. **Cap. 4.4,6. 1 Tim. 1.11. †Rom. 8.29. 1 Cor. 15.49. Col. 3.10.

destoinicia** noastră *este* de la
6 Dumnezeu, care ne-a şi făcut capabili, *ca* slujitori* ai unui** nou[a]
legământ; nu ai literei†, ci ai
Duhului; pentru că litera†† omoa-
7 ră, dar*† Duhul dă viaţă. (Dar
dacă slujba* morţii, săpată** în
litere pe pietre, a fost adusă[b] cu
glorie, încât† fiii lui Israel nu-şi
puteau aţinti privirea la faţa lui
Moise, datorită gloriei feţei lui,
glorie care urma să fie desfiin-
8 ţată, cu atât mai mult slujba*
Duhului va dăinui în glorie!
9 Pentru că, dacă slujba condam-
nării *a avut* glorie, cu atât mai
mult prisoseşte în glorie slujba*
10 dreptăţii! Pentru că şi ceea ce a
fost glorificat[c] n-a fost glorificat
în această privinţă, datorită glo-
11 riei care *o* întrece cu mult. Pentru
că, dacă ceea ce urma să încete-
ze *a fost introdus* cu glorie, cu atât
mai mult ceea ce rămâne *dăinuie*
12 în glorie! Având deci o astfel de
speranţă, ne* folosim de multă
13 îndrăzneală, şi nu cum* îşi punea
Moise un văl pe faţă, pentru ca fiii
lui Israel să nu-şi aţintească pri-
virea la sfârşitul a ceva *ce urma să*
14 *fie* desfiinţat**. Dar gândurile lor
au* fost împietrite, pentru că,
până astăzi, la citirea vechiului
legământ, acelaşi văl rămâne ne-
ridicat, pentru că el este[d] desfiinţat
15 în Hristos; dar până astăzi, când
Moise este citit, vălul stă pe inima
16 lor. Dar, când* se vor întoarce la
17 Domnul, vălul va fi înlăturat**.) Şi
Domnul* este Duhul, iar unde *este*
18 Duhul Domnului, [e]*este* libertate. Iar
noi toţi, privind ca* într-o oglindă,
cu faţa descoperită, gloria** Dom-
nului, suntem† transformaţi în ace-
laşi chip, din glorie spre glorie, în-
tocmai ca de la Duhul Domnului[f].

Slujba apostolică

4 De aceea, având această sluj-
bă, după cum ni s-a arătat îndu-
2 rare*, nu cădem de oboseală[g]. Ci
am respins cele ascunse ale ruşi-
nii, neumblând în înşelăciune,
nici stricând* Cuvântul lui Dum-
nezeu, ci**, prin arătarea adevă-
rului, recomandându-ne† pe noi
înşine către orice conştiinţă ome-
nească, înaintea lui Dumnezeu.
3 Iar dacă şi Evanghelia noastră
este acoperită[h]*, este acoperită[h]
4 pentru[i] cei care pier[j], în care
dumnezeul* veacului acestuia a
orbit** gândurile necredincio-
şilor, ca lumina Evangheliei glo-
riei lui Hristos, care† este chipul
lui Dumnezeu, să nu strălucească
5 pentru ei[k]. Pentru că* noi nu ne
predicăm pe noi înşine, ci pe Hris-
tos Isus *ca* Domn, iar pe noi**
înşine *ca* robi ai voştri, pentru Isus.
6 Pentru că Dumnezeul care a spus:
„Lumină* să strălucească din
întuneric“, El a** strălucit în ini-
mile noastre, pentru† *a da* lumi-
na cunoştinţei gloriei lui Dumne-
zeu pe[i] faţa lui Isus[l] Hristos.

Comoara în vas de lut

7 Dar avem comoara aceasta în
vase* de lut, pentru ca** măreţia
puterii să fie de la Dumnezeu, şi
8 nu de la noi: *suntem* în necaz* de
orice *fel*, dar nu strâmtoraţi; în
9 încurcătură, dar nu fără ieşire; per-
secutaţi, dar nu părăsiţi; trântiţi
10 jos*, dar nu nimiciţi; purtând*
întotdeauna în trup omorârea lui[m]
Isus, pentru ca** şi viaţa lui Isus
să fie arătată în trupul nostru;
11 pentru că noi, cei care trăim, întot-
deauna* suntem daţi morţii dato-
rită lui Isus, pentru ca şi viaţa lui
Isus să fie arătată în carnea noastră
12 cea muritoare, astfel că în noi* lu-
crează moartea, iar în voi viaţa.
13 Şi, având acelaşi* duh de credinţă,
după cum este scris: „Am crezut**,
de aceea am vorbit“, şi noi credem,
14 de aceea şi vorbim, ştiind că Cel*
care L-a înviat pe Domnul[l] Isus ne

1 *1 Cor.7.25. 1 Tim. 1.13.
2 *Cap. 2.17. 1 Tes. 2.3,5. **Cap.6.4,7; 7.14. †Cap. 5.11.
3 *1 Cor. 1.18. Cap. 2.15. 2 Tes. 2.10.
4 *Ioan 12.31; 14.30; 16.11 Ef. 6.12. **Cap. 3.14. †Ioan 1.18; 12.45; 14.9. Filip. 2.6. Col. 1.15. Ev. 1.3.
5 *1 Cor. 1.13; 1.23; 10.33. **1Cor. 9.19 Cap. 1.24.
6 *Gen. 1.3. **2 Pet.1.19 †Vers. 4. 1 Pet. 2.9.
7 *Cap. 5.1. **1 Cor. 2.3. Cap. 12.9.
8 *Cap. 7.5.
9 *Ps. 37.24.
10 *1Cor.15.31. Cap. 1.5,9. Gal. 6.17. Filip. 3.10. **Rom.8.17. 2 Tim. 2.11; 2.12. 1 Pet. 4.13.
11 *Ps. 44.22. Rom. 8.36. 1 Cor. 15.49.
12 *Cap. 13.9.
13 *Rom. 1.12. 2 Pet. 1.1. **Ps.116.10.
14 *Rom. 8.11. 1 Cor. 6.14.

[a] *Nou calitativ, nu temporal* [b] *Lit.* „introdusă“ [c] *Unele ms. ad.* „nici“ [d] *Unele ms.* „neridicat, care este“ [e] *Unele ms. ad.* „acolo“ [f] *Lit.* „Domnul Duh“ [g] *Sau* „nu ne descurajăm“ [h] *Lit.* „învăluită“ [i] *Lit.* „în“ [j] *Sau* „cei pierduţi“ [k] *Unele ms. omit* „pentru ei“; *sau* „să nu îi ilumineze“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Unele ms.* „Domnului“

15 *1 Cor. 3.21. Cap. 1.6. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10. **Cap. 1.11; 8.19; 9.11,12
16 *Rom. 7.22. Ef. 3.16. Col. 3.10. 1 Pet. 3.4.
17 *Mt. 5.12. Rom. 8.18. 1 Pet. 1.6; 5.10.
18 *Rom. 8.24. Cap. 5.7. Ev. 11.1.

va învia şi pe noi cu[a] Isus şi *ne*
15 va înfăţişa împreună cu voi. Pentru
că toate* *sunt* pentru voi, pentru
ca harul**, prisosind prin cei mai
mulţi, să facă să prisosească mul-
ţumirea, spre gloria lui Dumnezeu.
16 De aceea, nu cădem de oboseală[b],
ci chiar dacă omul nostru cel din
afară se trece, totuşi cel dinăun-
17 tru* se înnoieşte zi de zi. Pentru
că necazul nostru uşor* de o clipă[c]
lucrează pentru noi, mai presus
de orice măsură, o greutate eternă
18 de glorie, noi privind[d]* nu la cele
văzute, ci la cele nevăzute; pentru
că cele văzute *sunt* trecătoare,
dar cele nevăzute *sunt* eterne.

O zidire nouă

1 *Iov 4.19. Cap. 4.7. 2 Pet. 1.13; 1.14.
2 *Rom. 8.23.
3 *Apoc. 3.18; 16.15.
4 *1 Cor.15.53; 15.54.
5 *Is. 29.23. Ef. 2.10. **Rom. 8.23. Cap. 1.22. Ef. 1.14; 4.30
7 *Rom. 8.24; 8.25. 1 Cor. 13.12. Cap. 4.18.
8 *Filip. 1.23.

5 Pentru că ştim că, dacă ar fi
desfăcută casa* noastră pămân-
tească a cortului *acestuia*, avem
o clădire de la Dumnezeu, o casă
nefăcută de mâini, eternă, în ce-
2 ruri. Pentru că, în adevăr, gemem*
în acesta, dorind *fierbinte* să fim
îmbrăcaţi cu locuinţa noastră cea
3 din cer, dacă, în adevăr, când vom
fi şi îmbrăcaţi*, nu vom fi găsiţi
4 dezbrăcaţi[e]. Pentru că, în adevăr,
noi, care suntem în cort, gemem
împovăraţi, pentru că nu dorim să
fim dezbrăcaţi, ci îmbrăcaţi*, pentru
ca ceea ce *este* muritor să fie
5 înghiţit de viaţă. Şi Cel* care
ne-a făcut chiar pentru aceasta
este Dumnezeu, care ne-a** şi[g]
6 dat arvuna Duhului. *Suntem*
încrezători deci întotdeauna şi
ştim[h] că, fiind acasă[i] în acest trup,
suntem departe[j] de Domnul
7 (pentru că umblăm* prin credinţă,
8 nu prin vedere). Suntem încre-
zători, spun, şi ne place* mai bine
să fim departe de casă, afară din
trup, şi să fim acasă la Domnul[k].
9 De aceea ne şi străduim[l] să-I fim
plăcuţi, fie că suntem acasă, fie
10 că suntem departe de casă[m]. Pen-
tru că* noi toţi trebuie să fim ară-
taţi înaintea scaunului de judecată
al lui Hristos, pentru ca** fiecare
să primească cele *făcute* în[n] trup,
potrivit cu cele ce a făcut, fie bine,
fie rău.
11 Cunoscând deci frica* de Dom-
nul, îi înduplecăm pe oameni;
dar** am fost arătaţi[o] lui Dum-
nezeu şi de asemenea sper că am
fost arătaţi[o] şi în conştiinţele
12 voastre. Pentru că[p] noi înşine nu*
ne recomandăm din nou vouă, ci vă
dăm** prilej de laudă pentru noi,
ca să-*l* aveţi faţă de cei care se
laudă în înfăţişare, şi nu în inimă.
13 Pentru că, dacă* ne-am ieşit din
fire, *este* pentru Dumnezeu; sau,
dacă suntem întregi la minte, *este*
14 pentru voi. Pentru că dragostea lui
Hristos ne constrânge, *noi* jude-
când aceasta: că, dacă[g] Unul a mu-
rit* pentru toţi, toţi deci au mu-
15 rit[q]; şi El a murit pentru toţi, pen-
tru ca* cei care trăiesc să nu mai
trăiască pentru ei înşişi, ci pentru
Cel care pentru ei a murit şi a înviat.
16 Astfel încât* noi, de acum, nu cu-
noaştem pe nimeni potrivit cărnii;
şi chiar dacă L-am cunoscut pe
Hristos potrivit cărnii, totuşi**
acum nu-*L* mai cunoaştem *astfel*.
17 Încât, dacă *este** cineva în Hris-
tos, *este*** o creaţie nouă; cele†
vechi s-au dus; iată, toate s-au
18 făcut noi. Şi toate *sunt* de la Dum-
nezeul[r] care* ne-a împăcat cu
Sine prin Isus[g] Hristos şi ne-a dat
19 slujba împăcării: anume că Dum-
nezeu* era în Hristos, împăcând
lumea cu Sine, nesocotindu-le
greşelile lor şi punând în noi
20 cuvântul împăcării. Suntem deci
ambasadori* pentru Hristos; ca şi
cum** Dumnezeu ar îndemna prin

10 *Mt. 25.31; 25.32. Rom. 14.10. **Rom. 2.6. Gal. 6.7. Ef. 6.8. Col. 3.24,25. Apoc. 22.12.

Slujba împăcării

11 *Iov 31.23. Ev. 10.31. Iuda 23. **Cap. 4.2.
12 *Cap. 3.1. **Cap. 1.14.
13 *Cap. 11.1; 11.16,17; 12.6,11.
14 *Rom. 5.15.
15 *Rom. 6.11; 6.12; 14.7,8. 1 Cor. 6.19. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.
16 *Mt. 12.50. Ioan 15.14. Gal. 5.6. Filip. 3.7,8. Col. 3.11. **Ioan 6.63.
17 *Rom. 8.9; 16.7. Gal. 5.6. **Gal. 6.15. †Is. 43.18; 43.19; 65.17. Ef. 2.15. Apoc. 21.5.
18 *Rom. 5.10. Ef. 2.16. Col. 1.20. 1 Ioan 2.2; 4.10.
19 *Rom.3.24,25
20 *Iov 33.23. Mal. 2.7. Cap. 3.6. Ef. 6.20. **Cap. 6.1.

[a] *Lit.* „prin“ [b] *Sau* „nu ne descurajăm“ [c] *Lit.* „uşurinţa de o clipă a necazului nostru“ [d] *Sau* „dând atenţie“ [e] *Lit.* „goi“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „ştiind“, *arătând starea* [i] *Sau* „prezenţi“ [j] *Sau* „absenţi“; *lit.* „departe de casă“ [k] *Sau* „să fim absenţi din trup şi prezenţi cu Domnul“ [l] *Sau* „căutăm“ [m] *Sau* „fie prezenţi, fie absenţi“ [n] *Lit.* „prin“ [o] *Gr: verbul indică o acţiune trecută cu efect continuu* [p] *Unele ms. omit* „Pentru că“ [q] *Sau* „muriseră“; *nu ca o consecinţă, ci ca o stare a lor firească, dovedită astfel prin moartea lui Hristos.* [r] *Sau* „ale lui Dumnezeu“

noi, *vă* rugăm, pentru Hristos:
21 Împăcați-vă cu Dumnezeu! [a]Pe*
Cel care n-a cunoscut păcat, L-a
făcut păcat pentru noi, ca** noi
să devenim dreptate a lui Dumne-
zeu în El.

21 *Is. 53.6,9,12 Gal. 3.13. 1 Pet.2.22,24 1 Ioan 3.5. **Rom. 1.17; 5.19; 10.3.

Greutățile lucrării apostolului

1 *1 Cor. 3.9. **Cap. 5.20. †Ev. 12.15.
2 *Is. 49.8.
3 *Rom. 14.13. 1 Cor. 9.12; 10.32.
4 *1 Cor. 4.1.
5 *Cap. 11.23.
7 *Cap. 4.2; 7.14. **1 Cor. 2.4. †Cap. 10.4. Ef. 6.11,13. 2 Tim. 4.7.
8 *Cap. 5.11; 11.6.
9 *1 Cor. 4.9. Cap. 1.9; 4.10,11. **Ps. 118.18.
11 *Cap. 7.3.
12 *Cap. 12.15.
13 *1 Cor. 4.14.

6 Și*, lucrând împreună, vă**
și îndemnăm să† nu primiți harul
2 lui Dumnezeu în zadar (pentru
că *El* spune: „La* timp potrivit
te-am ascultat și într-o zi de mân-
tuire te-am ajutat“. Iată, acum *este*
timpul potrivit; iată, acum *este*
3 ziua mântuirii): nedând* nici un
prilej de poticnire în nimic, pentru
4 ca slujba să nu fie defăimată; ci,
în totul, recomandându-ne pe noi
înșine ca slujitori* ai lui Dumne-
zeu, în multă răbdare, în necazuri,
5 în nevoi, în strâmtorări, în* bătăi,
în închisori, în tulburări, în oste-
6 neli, în vegheri, în posturi, în cu-
răție, în cunoștință, în îndelungă-
răbdare, în bunătate, în Duh Sfânt,
7 în dragoste neprefăcută, în* cuvânt
al adevărului, în putere** a lui
Dumnezeu; prin armele† dreptății,
8 cele din dreapta și din stânga, prin
glorie și prin dezonoare, prin
vorbire de rău și prin vorbire de
bine: ca înșelători, deși adevărați*;
9 ca necunoscuți, deși bine-cunos-
cuți[b]; ca* murind, deși, iată, trăim;
ca** pedepsiți, dar nu omorâți;
10 ca întristați[c], dar întotdeauna bu-
curându-ne; ca săraci, dar îmbogă-
țind pe mulți; ca neavând nimic,
dar stăpânind toate.
11 Gura noastră este deschisă
către voi, corintenilor, inima*
12 noastră este largă. Voi nu sunteți
strâmtorați în noi, ci sunteți
strâmtorați înăuntrul* vostru.
13 Dar, ca răsplată dreaptă (vorbesc*
ca și copiilor mei), lărgiți-vă și voi!

Credincioșii și necredincioșii

14 *Deut. 7.2,3. 1 Cor. 5,9; 7.39. **1Sam.5.2,3 1 Împ. 18.21. 1 Cor. 10.21. Ef. 5.7,11.

14 Nu* vă înjugați nepotrivit[d] cu
cei necredincioși; pentru că ce**
legătură *este* între dreptate și
fărădelege sau[e] ce comuniune
15 *are* lumina cu întunericul? și ce
înțelegere *are* Hristos cu Belial[f]
sau ce parte *are* un credincios cu
16 un necredincios? Și ce înțelegere
are templul[g] lui Dumnezeu cu i-
dolii? Pentru că voi* sunteți un
templu[g] al Dumnezeului *celui*
viu, după cum a spus Dumnezeu:
„Voi** locui în ei și voi umbla
între *ei*; și voi fi Dumnezeul
lor, iar ei vor fi poporul Meu“.
17 De aceea: „Ieșiți* din mijlocul lor
și fiți despărțiți[h]“, spune Domnul;
și „nu atingeți *ce este* necurat, și
18 Eu vă voi primi; și vă* voi fi
Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice“,
spune Domnul Cel Atotputernic.
7 Având deci* aceste promi-
siuni, preaiubiților, să ne curățim
pe noi înșine de orice întinare a
cărnii și a duhului, desăvârșind
sfințenia în teamă de Dumnezeu.

16 *1 Cor. 3.16; 6.19. Ef. 2.21,22. Ev. 3.6. **Ex. 29.45. Lev. 26.12. Ier. 31.33; 32.38. Ezec. 11.20; 36.28; 37.27. Zah. 8.8; 13.9.
17 *Is. 52.11. Cap. 7.1. Apoc.18.4.
18 *Ier. 31.1,9. Apoc. 21.7.
1 *1 Ioan 3.3.

Bucuria lui Pavel

2 *Fap. 20.33. Cap. 12.17.
4 *Cap. 3.12. **1 Cor. 1.4. Cap. 1.14. †Cap. 1.4. Filip. 2.17. Col. 1.24.
5 *Cap. 2.13. **Cap. 4.8. †Deut. 32.25
6 *Cap. 1.4.
7 *Cap. 2.13.

2 Primiți-ne: n-am* nedreptă-
țit pe nimeni, n-am vătămat[i] pe
nimeni, n-am înșelat pe nimeni.
3 Nu vorbesc spre condamnare,
pentru că am spus deja că sunteți
în inimile noastre, spre a muri
împreună și a trăi împreună.
4 Mare* *este* îndrăzneala[j] mea față
de voi, mare lauda mea cu voi;
sunt umplut** de mângâiere†,
sunt copleșit de bucurie, cu tot
5 necazul nostru. Pentru că, și după
ce am venit* noi în Macedonia,
carnea noastră n-a avut odihnă,
ci *am*** *fost* necăjiți în orice
fel: din† afară lupte, dinăuntru
6 temeri. Dar Cel* care îi mângâie
pe cei smeriți, Dumnezeu, ne-a
mângâiat prin venirea lui Tit;
7 și nu numai prin venirea* lui, ci
și prin mângâierea cu care a
fost mângâiat el la voi, istori-
sindu-ne dorul vostru, lacrimile
voastre, râvna voastră pentru
mine, încât m-am bucurat și mai

[a] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [b] *Sau* „recunoscuți“ [c] *Sau* „îndurerați“ [d] *Lit.* „inegal“, „diferit“ [e] *Unele ms.* „și“ [f] *Unele ms.* „Beliar“ [g] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [h] *Sau* „deosebiți“ [i] *Sau* „stricat“ [j] *Sau* „încrederea“

8 *Cap. 2.4.
9 *2 Sam.12.13
Mt. 26.75.
10 *Pr. 17.22.
12 *Cap. 2.4.
13 *Rom. 15.32.
15 *Cap. 2.9.
Filip. 2.12.
16 *2 Tes. 3.4.
Filim. 8,21.

8 mult. Pentru* că, şi dacă v-am
întristat prin epistolă, nu-mi pare
rău, chiar dacă mi-a părut rău;
pentru că văd că epistola aceea
v-a întristat, chiar dacă numai
9 pentru un timp[a]. Acum mă bucur,
nu pentru că aţi fost întristaţi,
ci pentru că aţi fost întristaţi*
spre pocăinţă; pentru că aţi fost
întristaţi potrivit lui Dumnezeu,
pentru ca în nimic să nu fiţi pă-
10 gubiţi de noi. Pentru că întristarea
potrivit lui Dumnezeu lucrează
pocăinţă spre mântuire, de care
nu-ţi pare rău; dar* întristarea lu-
11 mii lucrează moarte. Pentru că,
iată, tocmai aceasta, întristarea
voastră potrivit lui Dumnezeu,
ce sârguinţă a lucrat în voi! Şi
ce dezvinovăţire, şi *ce* indignare,
şi *ce* teamă, şi *ce* dor, şi *ce* râv-
nă, şi *ce* răzbunare! În toate pri-
vinţele aţi dovedit că voi înşivă
sunteţi curaţi în acest lucru!
12 Astfel deci, deşi v-am şi scris, *a*
fost nu pentru cel care a nedrep-
tăţit, nici pentru cel care a fost
nedreptăţit, ci* pentru ca sârgu-
inţa noastră pentru voi[b] să fie
arătată către voi, înaintea lui
13 Dumnezeu. De aceea am fost
mângâiaţi. Şi[c] mai mult ne-am
bucurat de[d] mângâierea noas-
tră[e], mult mai mult, datorită bu-
curiei lui Tit, pentru că duhul
lui a* fost înviorat de voi toţi.
14 Pentru că, dacă m-am lăudat
faţă de el cu ceva despre voi,
n-am fost dat de ruşine; dar, cum
noi v-am vorbit toate în adevăr,
aşa şi lauda noastră faţă de Tit
15 a fost adevărată. Şi inima[f] lui
este cu prisosinţă pentru voi,
amintindu-şi de ascultarea* voas-
tră, a tuturor, cum l-aţi primit
16 cu teamă şi tremur. Mă bucur[g]
că în* toate am încredere cu pri-
vire la voi.

Dărnicia macedonenilor

2 *Mc. 12.44.
4 *Fap. 11.29; 24.17.
Rom. 15.25; 15.26.
1 Cor. 16.1; 16.3,4.
Cap. 9.1.
6 *Vers. 17.
Cap. 12.18.
7 *1 Cor. 1.5; 12.13.
**Cap. 9.8.
8 *1 Cor. 7.6.
9 *Mt. 8.20.
Lc. 9.58.
Filip. 2.6,7.
10 *1 Cor. 7.25.
**Pr. 19.17.
Mt. 10.42.
1 Tim. 6.18; 6.19.
Ev. 13.16.
†Cap. 9.2.
12 *Mc. 12.43; 12.44.
Lc. 21.3.
15 *Ex. 16.18.

8 Dar vă facem cunoscut, fra-
ţilor, harul lui Dumnezeu, cel dat
2 în adunările Macedoniei: că, în
mare încercare de necaz, belşugul
bucuriei lor şi sărăcia lor lucie*
au prisosit spre bogăţia dărniciei
3 lor. Pentru că *eu* mărturisesc că, de
bunăvoia lor, după putere şi peste
4 putere, ne-au cerut cu multă stă-
ruinţă harul şi comuniunea slujbei*
5 pentru sfinţi. Şi nu după cum am
sperat *noi*, ci întâi s-au dat pe ei
înşişi Domnului şi nouă, prin voia
6 lui Dumnezeu, încât* noi l-am în-
demnat pe Tit ca, după cum a în-
ceput mai înainte, aşa să şi desă-
vârşească între voi şi harul aces-
7 ta. Dar, după cum prisosiţi în* ori-
ce, în credinţă şi în cuvânt şi în cu-
noştinţă şi în orice sârguinţă şi în
dragostea voastră către noi, să**
8 prisosiţi şi în acest har. Nu* ca po-
runcă vorbesc, ci pentru sârguinţa
altora, încercând şi sinceritatea dra-
9 gostei voastre[h]. Deoarece cunoaş-
teţi harul Domnului nostru Isus
Hristos, că El*, bogat fiind, S-a
făcut sărac pentru voi, ca, prin să-
10 răcia Lui, voi să fiţi îmbogăţiţi. Şi
îmi dau* o părere în aceasta; pen-
tru că aceasta** vă este de folos
vouă, care, încă de acum un an, aţi
început nu numai să faceţi, ci să†
11 şi voiţi. Dar acum împliniţi şi fap-
ta; ca, aşa după cum *a fost* bună-
voinţa de a vrea, aşa *să fie* şi de a
12 împlini din ceea ce aveţi. Pentru
că*, dacă este bunăvoinţă, *este* bine
primit, potrivit cu ce are cineva[i],
13 nu potrivit cu ce nu are. Iar aceasta,
nu ca *să fie* uşurare pentru alţii şi
apăsare pentru voi, ci potrivire:
14 în timpul de acum, belşugul vos-
tru *să fie* pentru lipsa lor, pentru
ca şi belşugul lor să fie pentru
lipsa voastră, încât să fie potrivire,
15 după cum este scris: „Cine* *a*
strâns mult n-a avut de prisos şi

[a] *Sau* „pentru un ceas“ [b] *Unele ms.* „sârguinţa voastră pentru noi“ [c] *Unele ms. omit* „Şi“; *alte ms.* „Am fost mângâiaţi de mângâierea voastră; şi, cu atât ne-am bucurat mai mult, datorită bucuriei lui Tit“ [d] *Sau* „pe lângă“ [e] *Unele ms.* „voastră“ [f] *Lit.* „lăuntrul“ [g] *Unele ms. ad.* „deci“ [h] *Unele ms.* „noastre“ [i] *Unele ms.* „el“

cine *a strâns* puțin n-a dus lipsă“.

A doua trimitere a lui Tit

16 Dar mulțumire *fie adusă* lui
Dumnezeu, care pune în inima lui
Tit aceeași sârguință pentru voi,
17 pentru că a primit, în adevăr, în-
demnul*, dar, fiind mai zelos, a
18 plecat spre voi de bunăvoie. Și
am trimis împreună cu el pe frate-
le*, a cărui laudă în Evanghelie *este*
19 prin toate adunările; și nu numai
atât, dar *a fost* și ales* de adunări
ca însoțitor[a] al nostru cu harul a-
cesta, administrat[b] de noi spre**
gloria Domnului Însuși, și ca *măr-*
20 *turie a* bunăvoinței noastre[c], evi-
tând ca cineva să ne învinuiască
în acest belșug administrat[b] de
21 noi; pentru că îngrijim[d]* de ceea
ce este bine[e] nu numai înaintea
Domnului, ci și înaintea oamenilor.
22 Și l-am trimis împreună cu ei pe
fratele nostru, pe care l-am pro-
bat[f] deseori în multe ca fiind ze-
los și mult mai zelos acum, dato-
rită marii încrederi cu privire la
23 voi. Fie referitor la Tit, părtaș al
meu și împreună-lucrător pentru
voi, fie la frații noștri, *ei sunt*
trimiși* ai adunărilor, gloria lui
24 Hristos. Arătați[g] deci față de ei,
[h]înaintea adunărilor, dovada dra-
gostei voastre și a laudei *noastre
cu privire la voi.

17 *Vers. 6.
18 *Cap. 12.18.
19 *1Cor. 16.3,4 **Cap. 4.15.
21 *Rom. 12.17. Filip. 4.8. 1 Pet. 2.12.
23 *Filip. 2.25.
24 *Cap. 7.14; 9.2.

Răsplata dărniciei

9 Pentru că, despre slujirea* că-
tre sfinți, îmi este de prisos să vă
2 scriu. Pentru că știu bunăvoința*
voastră, cu** care mă laud cu
privire la voi către macedoneni,
că Ahaia† este gata de acum un
an. Și râvna voastră i-a însuflețit
3 pe cei mai mulți. Am* trimis
dar pe frați, pentru ca lauda
noastră cu privire la voi să nu
fie zădărnicită în această pri-
vință, ca să fiți gata, după cum am
4 spus; ca nu cumva, când mace-
donenii vor veni împreună cu
mine și vă vor găsi nepregătiți,
noi să fim dați de rușine (ca să nu
spunem voi) în încrederea aceas-
5 ta[i]. Am considerat deci necesar să-i
îndemn pe frați să vină mai îna-
inte la voi și să pregătească di-
nainte binecuvântarea voastră
promisă[j] dinainte, ca aceasta să fie
gata așa, ca binecuvântare, și nu
6 ca o zgârcenie. Dar aceasta *spun:*
cine* seamănă cu zgârcenie va și
secera cu zgârcenie; și cine seamă-
nă cu binecuvântări va și secera cu
7 binecuvântări; fiecare *să dea* după
cum s-a hotărât în inimă, nu* cu
părere de rău sau de nevoie, pen-
tru că „Dumnezeu** îl iubește pe
8 acela care dă bucuros“. Și Dumne-
zeu poate[k]* să facă să prisoseas-
că orice har către voi, pentru ca, a-
vând întotdeauna toată îndestu-
larea în orice, să prisosiți în orice
9 lucrare bună, după cum este scris:
„A împărțit*, a dat săracilor,
dreptatea lui rămâne pentru tot-
10 deauna“. Iar Cel care dă* semă-
nătorului sământă și pâine pentru
hrană va asigura[l] și va înmulți
semănătura voastră și va spori
11 roadele dreptății** voastre, *fiind*
îmbogățiți în orice, pentru orice
dărnicie care* lucrează prin
noi mulțumire către Dumnezeu.
12 Pentru că administrarea[m] acestei
slujbe nu numai că împlinește*
lipsurile sfinților, ci și prisosește
în multe mulțumiri către Dum-
13 nezeu; *ei* Îl glorifică* pe Dumne-
zeu prin dovada acestei slujiri,
pentru supunerea voastră, prin
mărturisire[n], față de Evanghelia
lui Hristos, și pentru** dărni-
cia participării *voastre* față de
14 ei și față de toți; și, în cererea
lor pentru voi, *sunt* plini de iubi-
re arzătoare pentru voi, datorită
harului* nemăsurat al lui Dum-
nezeu *care este* asupra voastră.
15 Mulțumire[o] *fie adusă* lui Dumne-

1 *Fap. 11.29. Rom. 15.26. 1 Cor. 16.1. Cap. 8.4. Gal. 2.10.
2 *Cap. 8.19. **Cap. 8.24. †Cap. 8.10.
3 *Cap. 8.6,17; 8.18,22.
6 *Pr. 11.24; 19.17; 22.9. Gal. 6.7,9.
7 *Deut. 15.7. **Ex. 25.2; 35.5. Pr. 11.25. Rom. 12.8. Cap. 8.12.
8 *Pr. 28.27. Filip. 4.19.
9 *Ps. 112.9.
10 *Is. 55.10. **Osea10.12 Mt. 6.1.
11 *Cap. 1.11; 4.15.
12 *Cap. 8.14.
13 *Mt. 5.16. **Ev. 13.16.
14 *Cap. 8.1.

[a] *Lit.* „împreună-călător cu noi“ [b] *Lit.* „slujit“ [c] *Unele ms.* „voastre“ [d] *Unele ms.* „îngrijind“ *și omit* „pentru că“ [e] *Sau* „frumos“ [f] *Sau* „încercat“ [g] *Unele ms.* „Arătând“ [h] *Unele ms. ad.* „și“ [i] *Unele ms. ad.* „a laudei“ [j] *Sau* „anunțată“ [k] *Lit.* „este puternic“ [l] *Unele ms. au verbele la timpul prezent* [m] *Lit.* „slujirea“ [n] *Lit.* „pentru supunerea, prin mărturisirea voastră“ [o] *Unele ms. ad.* „dar“

15 *Iac. 1.17.

zeu pentru* darul Său de nespus!

Pavel își apără lucrarea

1 *Rom. 12.1. **Vers. 10. Cap. 12.5; 12.7,9.
2 *1 Cor. 4.21. Cap. 13.2,10.
4 *Ef. 6.13. 1 Tes. 5.8. **1Tim.1.18. 2 Tim. 2.3. †Fap. 7.22. 1 Cor. 2.5. Cap. 6.7; 13.3,4. ††Ier. 1.10.
5 *1 Cor. 1.19; 3.19.
6 *Cap. 2.9; 7.15.
7 *Ioan 7.24. Cap. 5.12; 11.18. **1Cor.14.37 1 Ioan 4.6. †1 Cor. 3.23; 9.1. Cap. 11.23.
8 *Cap. 13.10. **Cap. 7.14; 12.6.
10 *1 Cor. 2.3,4. Gal. 4.13. **1 Cor.1.17; 2.1,4. Cap. 11.6.
12 *Cap. 3.1; 5.12.

10 Vă* îndemn dar, prin blân-
dețea și bunătatea lui Hristos, eu,
Pavel, care, prezent[a], *sunt*** smerit
între voi, însă, absent[b], îndrăznesc
2 față de voi; *vă* rog dar ca, fiind
prezent, să* nu îndrăznesc cu
încrederea cu care socotesc să
îndrăznesc împotriva unora care
socotesc că noi am umbla potrivit
3 cărnii. Pentru că, *deși* umblăm în
carne, nu ne luptăm potrivit căr-
4 nii. Pentru că* armele luptei**
noastre nu *sunt* firești[c], ci† puter-
nice, potrivit lui Dumnezeu[d],
spre†† dărâmarea întăriturilor,
5 dărâmând* raționamente și orice
înălțime care se ridică împotriva
cunoștinței lui Dumnezeu și în-
robind orice gând ascultării de
6 Hristos și fiind gata să pedep-
sim[e] orice neascultare, când* as-
cultarea voastră va fi făcută de-
7 plină. La* înfățișare vă uitați?
Dacă** are cineva încredere în
sine însuși că este al lui Hristos,
să mai socotească în sine însuși
aceasta: că, după cum el *este* al
8 lui Hristos, așa† și noi[f]. Pentru că
și dacă m-aș lăuda chiar ceva
mai mult cu* autoritatea noastră,
pe care Domnul a dat-o[g] spre zi-
direa și nu spre dărâmarea voastră,
9 nu** voi fi dat de rușine, ca să nu
par că v-aș înfricoșa prin epistole:
10 „Pentru că epistolele *lui*, se spu-
ne, *sunt* cu greutate și cu putere;
dar* prezența trupului *lui*, slabă,
și vorbirea** *lui*, de disprețuit".
11 Un astfel de om să socotească
aceasta, că, așa cum suntem în
cuvânt, prin epistole, absenți *fiind*,
așa și cu fapta, prezenți *fiind.*
12 Pentru că* nu îndrăznim să ne
numărăm sau să ne comparăm
pe noi înșine cu unii care se re-
comandă[h] pe ei înșiși. Dar ei, mă-
surându-se cu ei înșiși și com-
parându-se cu ei înșiși, nu sunt
13 pricepuți. Noi* dar nu ne vom
lăuda în afara măsurii[i], ci după
măsura câmpului de lucru[j] pe care
ne-a împărțit-o nouă Dumnezeul
măsurii, ca să ajungem[k] și până
14 la voi. Pentru că nu ne întindem
peste *măsură*, ca și cum n-am fi
ajuns la voi (pentru că* am ajuns și
până la voi în Evanghelia lui
15 Hristos); nu lăudându-ne în afara
măsurii *noastre*, în* ostenelile al-
tora, ci, având speranță, credința
voastră crescând, ne vom lărgi
între voi, potrivit câmpului nos-
16 tru de lucru[j], cu prisosință, ca să
vestim Evanghelia și dincolo de
voi, nu ca să ne lăudăm în câm-
pul de lucru[j] al altuia, cu lucruri
17 gata făcute. Iar „cine* se laudă,
18 să se laude în Domnul". Pentru că
nu* cine se recomandă pe sine în-
suși este aprobat[l], ci acela pe**
care Domnul îl recomandă.

13 *Vers. 15.
14 *1 Cor. 3.5; 3.10; 4.15; 9.1.
15 *Rom. 15.20
17 *Is. 65.16. Ier. 9.24. 1 Cor. 1.31.
18 *Pr. 27.2. **Rom. 2.29 1 Cor. 4.5.

Falșii apostoli

1 *Vers. 16. Cap. 5.13.
2 *Gal. 4.17; 4.18. **Osea 2.19; 2.20. 1 Cor. 4.15. †Col. 1.28. ††Lev.21.13.
3 *Gen. 3.4. Ioan 8.44. **Ef. 6.24. Col.2.4,8,18. 1 Tim. 1.3; 4.1. Ev.13.9. 2 Pet. 3.17.
4 *Gal. 1.7,8.
5 *1 Cor.15.10 Cap. 12.11. Gal. 2.6.
6 *1 Cor. 1.17; 2.1,13. Cap. 10.10.

11 Aș dori să-mi îngăduiți o mică
nebunie*! Da, în adevăr, îngădui-
2 ți-mi[m]. Pentru că sunt gelos față
de voi* cu o gelozie a lui Dumne-
zeu, pentru că v-am** logodit cu
un singur bărbat, ca să† *vă* înfăți-
șez *ca pe o* fecioară†† curată lui
3 Hristos. Dar mă tem ca nu cumva,
după cum șarpele* a amăgit pe
Eva în viclenia lui, așa și[n] gându-
rile voastre să fie stricate**, *înde-
părtându-se* de la simplitatea[o] față
4 de Hristos. Pentru că, în adevăr,
dacă ar veni cineva și ar predica
un alt Isus, pe care noi nu l-am pre-
dicat, sau ați primi alt duh[p], pe
care nu l-ați primit, sau altă evan-
ghelie[q]*, pe care n-ați primit-o,
5 l-ați îngădui bine! Deoarece soco-
tesc că în* nimic nu sunt în urma
6 acelor apostoli nespus de mari. Dar
chiar dacă *sunt** simplu în vorbire,

[a] *Sau* „de față", „după înfățișare" [b] *Sau* „în lipsă" [c] *Lit.* „carnale" [d] *Sau* „divin puternice" [e] *Sau* „răzbunăm" [f] *Unele ms. ad.* „*suntem* ai lui Hristos" [g] *Unele ms.* „ne-a dat-o" [h] *Sau* „se laudă" [i] *Vezi și v.15 și 16* [j] *Lit.* „prăjinii de măsurare" [k] *Unele ms.* „să ajungă" [l] *Aprobat după încercare* [m] *Unele ms.* „Dar îmi și îngăduiți" [n] *Unele ms. omit* „așa și" [o] *Unele ms. ad.* „și curăția", *vezi v. 2* [p] *Lit.* „un duh diferit" [q] *Lit.* „o evanghelie diferită"

6 **Ef. 3.4. †Cap. 4.2; 5.11; 12.12.
7 *Fap. 18.3. 1 Cor. 9.6,12. Cap. 10.1.
9 *Fap. 20.33. Cap. 12.13. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8,9. **Filip. 4.10; 4.15,16. †Cap. 12.14; 12.16.
10 *Rom. 9.1. **1 Cor.9.15.
11 *Cap. 6.11; 7.3; 12.15.
12 *1 Cor. 9.12.
13 *Fap. 15.24. Rom. 16.18. Gal. 1.7;6.12. Filip. 1.15. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 4.1. Apoc. 2.2. **Cap. 2.17. Filip. 3.2. Tit 1.10,11.
14 *Gal. 1.8.
15 *Cap. 3.9. **Filip. 3.19.
16 *Vers. 1. Cap. 12.6,11.
17 *1 Cor. 7.6; 7.12. **Cap. 9.4.
18 *Filip. 3.3,4.
19 *1 Cor. 4.10.
20 *Gal. 2.4; 4.9.

totuşi nu *şi* în** cunoştinţă, ci, în
orice, arătând[a]† *adevărul* în toate,
7 faţă de voi[b]. Sau am făcut păcat,
coborându-mă pe mine însumi*,
ca voi să fiţi înălţaţi, pentru că
v-am vestit în dar Evanghelia lui
8 Dumnezeu? Am luat de la alte adu-
nări[c], primind plată, ca să vă *pot*
9 sluji vouă. Şi, fiind prezent la voi
şi în nevoie, n-am* împovărat pe
nimeni (pentru că** nevoia mea
a fost deplin umplută de fraţii
veniţi din Macedonia) şi, în orice,
m-am ferit şi mă voi feri să† vă
10 fiu povară. Adevărul[d]* lui Hristos
este în mine, că** lauda aceasta
nu-mi va fi oprită[e] în ţinuturile
11 Ahaiei. De ce*? Pentru că nu vă iu-
12 besc? Ştie Dumnezeu! Dar, ceea ce
fac, voi şi face, ca* să tai ocazia
celor care vor o ocazie, ca, în ceea
ce se laudă ei, să fie găsiţi ca şi
13 noi. Pentru că unii ca aceştia *sunt**
falşi apostoli, lucrători** vicleni,
prefăcându-se în apostoli ai lui
14 Hristos. Şi nu este de mirare, pen-
tru că însuşi Satan se preface în
15 înger* al luminii. Nu *este* deci
mare lucru dacă şi slujitorii lui se
prefac în slujitori* ai dreptăţii,
al** căror sfârşit va fi potrivit lu-
crărilor lor.

Suferinţele apostolului

16 Din nou* spun: nimeni să nu
mă considere a fi nebun. Iar dacă
nu, primiţi-mă chiar ca pe un ne-
bun, ca să mă laud şi eu cât de
17 puţin. Ce vorbesc, nu* vorbesc
după Domnul, ci ca în nebunie,
în** această încredere a laudei.
18 Deoarece* mulţi se laudă potrivit
19 cărnii, mă voi lăuda şi eu. Pentru
că, *voi** fiind înţelepţi, îngăduiţi
20 cu plăcere pe nebuni. Pentru că
îngăduiţi, dacă* cineva vă robeş-
te, dacă cineva *vă* mănâncă[f], dacă
cineva ia *ce este al vostru,* dacă
cineva se înalţă, dacă cineva vă
21 loveşte peste faţă! Spre dezonoa-
re vorbesc, ca şi cum noi am* fi
fost slabi; dar, în orice** îndrăz-
neşte cineva (vorbesc în nebunie),
22 îndrăznesc şi eu. Sunt* ei evrei?
Şi eu! Sunt ei israeliţi? Şi eu!
Sunt ei sămânţă a lui Avraam? Şi
23 eu! Sunt ei slujitori ai lui Hristos?
(vorbesc ca un ieşit din minţi) eu,
peste măsură; în osteneli*, mult
mai mult; în lovituri**, peste mă-
sură; în închisori, mult mai mult;
deseori† în pericol de moarte[g].
24 De la iudei, de cinci ori am primit
patruzeci* *de lovituri* fără una.
25 De trei ori am fost bătut* cu nu-
iele, o dată am fost lovit** cu
pietre, de trei ori am naufragiat†,
am petrecut o noapte şi o zi în a-
26 dânc[h], în călătorii deseori, în pe-
ricole pe ape[i], în pericole din
cauza tâlharilor, în* pericole de la
neamul *meu*, în pericole de la
naţiuni, în** pericole în cetate, în
pericole în pustiu, în pericole pe
mare, în pericole între fraţi falşi;
27 în osteneală şi trudă, în vegheri*
deseori, în foame** şi sete, în
posturi deseori, în frig şi fără
28 îmbrăcăminte[j]. Pe lângă cele de
afară, *este* ceea ce mă apasă zil-
nic, preocuparea[k]* pentru toate
29 adunările. Cine* *este* slab şi eu
să nu fiu slab? Cine se poticneşte
30 şi eu să nu ard? Dacă trebuie să
mă laud, mă* voi lăuda cu cele
privitoare la slăbiciunea mea.
31 Dumnezeul* şi Tatăl Domnului[l]
Isus[m], Cel care** este binecu-
vântat în veci, ştie că nu mint.
32 În* Damasc, guvernatorul[n] împă-
ratului Areta păzea cetatea da-
mascienilor, dorind să mă prindă;
33 şi am fost coborât, într-un coş,
printr-o fereastră, prin zid, şi am
scăpat din mâinile lui.

Descoperirile lui Pavel

12 În adevăr, nu-mi foloseşte să
mă laud[o], pentru că[p] voi veni la
viziuni şi la descoperiri ale Dom-

21 *Cap. 10.10. **Filip. 3.4.
22 *Fap. 22.3. Rom. 11.1. Filip. 3.5.
23 *1Cor.15.10. **Fap. 9.16; 20.23; 21.11. Cap. 6.4,5. †1 Cor. 15. 30-32. Cap. 1.9,10; 4.11; 6.9.
24 *Deut. 25.3.
25 *Fap. 16.22. **Fap. 14.19 †Fap. 27.41.
26 *Fap. 9.23; 13.50; 14.5; 17.5; 20.3; 21.31; 23.10; 23.11; 25.3. **Fap. 14.5; 19.23.
27 *Fap. 20.31. Cap. 6.5. **1Cor. 4.11
28 *Fap. 20.18 Rom. 1.14.
29 *1 Cor. 8.13; 9.22.
30 *Cap. 12.5; 12.9,10.
31 *Rom. 1.9; 9.1. Cap. 1.23. Gal. 1.20. 1 Tes. 2.5. **Rom. 9.5.
32 *Fap. 9.24; 9.25.

[a] *Unele ms.* „în orice fel am arătat“ [b] *Sau* „către voi“ [c] *Lit.* „Am prădat alte adunări“ [d] *Lit. nearticulat* [e] *Lit.* „pecetluită“ [f] *Lit.* „*vă* devorează“ [g] *Lit.* „deseori în morţi“ [h] *Adâncul mării* [i] *Lit.* „râuri“ [j] *Lit.* „şi goliciune“ [k] *Sau* „grija“ [l] *Unele ms. ad.* „nostru“ [m] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [n] *Gr.* „etnarh“ [o] *Unele ms.* „Trebuie să mă laud; nu-mi foloseşte“ [p] *Unele ms.* „dar“

2 nului. Ştiu un om în* Hristos, *care*
acum paisprezece ani (fie în trup,
nu ştiu, fie în afara trupului, nu
ştiu; Dumnezeu ştie), unul ca aces-
ta a fost** răpit chiar până la al
3 treilea cer. Şi ştiu că un aseme-
nea om (fie în trup, fie în afara
trupului, nu ştiu; Dumnezeu ştie),
4 a fost răpit în paradis* şi a auzit
lucruri[a] de nespus, pe care nu-i
este îngăduit[b] omului să *le* vor-
5 bească. Cu unul ca acesta mă voi
lăuda, dar*, cu mine însumi, nu
mă voi lăuda decât în slăbiciunile
6 mele. Pentru că, dacă aş dori* să
mă laud, n-aş fi nebun, pentru că
voi spune adevărul; dar mă feresc,
ca să nu mă socotească cineva
mai presus decât ceea ce mă vede
a fi sau ceea ce aude de la mine.
7 Şi, ca să nu mă înalţ prin măreţia
descoperirilor, mi s-a dat un ţe-
puş* pentru carne, un sol[c]** al lui
Satan, ca să mă pălmuiască[d], pen-
8 tru ca să nu mă înalţ. Pentru a-
ceasta de trei* ori L-am rugat pe
Domnul ca să-l depărteze de la
9 mine. Şi El mi-a spus: „Harul
Meu îţi este de ajuns; pentru că
puterea Mea[e] se desăvârşeşte în
slăbiciune". Deci foarte bucuros
mă* voi lăuda mai degrabă în
slăbiciunile mele, ca** să locu-
iască peste mine puterea lui Hris-
10 tos. De aceea, am plăcere* în
slăbiciuni, în insulte, în nevoi, în
persecuţii, în strâmtorări, pentru
Hristos; deoarece**, când sunt
slab, atunci sunt puternic.
11 Am devenit nebun[f]*. Voi
m-aţi constrâns; pentru că eu tre-
buia să fiu recomandat de voi;
pentru că în nimic** nu am fost
în urma acelor apostoli nespus de
mari, chiar dacă† *eu* nu sunt ni-
12 mic. În adevăr, semnele* aposto-
lului au fost lucrate între voi în
toată răbdarea, în[e] semne şi mi-
13 nuni şi lucrări de putere. Pentru
că, în* ce aţi fost mai prejos faţă
de celelalte adunări, decât că eu**
însumi nu v-am fost povară? Ier-
taţi-mi nedreptatea† aceasta!
14 Iată[g]*, a treia oară sunt gata să
vin la voi şi nu vă[e] voi fi povară,
pentru că nu** caut ale voastre, ci
pe voi; pentru că nu copiii sunt
datori să strângă pentru părinţi, ci
15 părinţii pentru copii. Eu, dar,
foarte bucuros voi* cheltui şi mă
voi cheltui *în totul* pentru** sufle-
tele voastre, chiar dacă, iubindu-vă
mai mult, sunt† iubit mai puţin.
16 Fie şi aşa! Eu nu v-am împo-
vărat, ci, fiind iscusit, v-am luat cu
17 iscusinţă. Am* avut eu câştig de la
voi prin vreunul dintre aceia pe
18 care i-am trimis la voi? L-am* ru-
gat pe Tit şi l-am trimis împreună
cu *el* pe** fratele: a avut Tit vreun
câştig de la voi? n-am umblat noi în
acelaşi duh? nu pe aceleaşi urme?
19 De mult* gândiţi[h] că ne apă-
răm faţă de voi; *noi* vorbim îna-
intea** lui Dumnezeu, în Hristos;
şi toate†, preaiubiţilor, pentru
20 zidirea voastră. Pentru că mă
tem ca nu cumva, venind, să vă
găsesc nu aşa cum doresc, şi eu*
să fiu găsit de voi aşa cum nu
doriţi: ca nu cumva *să fie* certuri,
gelozii, mânii, intrigi, vorbiri de
rău, insinuări, îngâmfări, tulburări;
21 ca nu cumva Dumnezeul meu să*
mă smerească între voi[i], când voi
veni din nou, şi să plâng pe mulţi
dintre cei care** au păcătuit mai
înainte şi nu s-au pocăit de necurăţia
şi curvia† şi destrăbălarea pe care
le-au practicat.

A treia vizită

Ultimele îndemnuri

13 Această a* treia oară vin la
voi. „Pe** cuvântul[j] a doi sau
trei martori va fi întemeiat orice
2 lucru[k]". Am spus mai înainte, când
eram prezent a doua oară, şi spun
mai dinainte, fiind acum absent,
[l]celor care au păcătuit mai înainte
şi tuturor celorlalţi că, dacă voi

2 *Rom. 16.7. Cap. 5.17. Gal. 1.22. **Fap. 22.17.
4 *Lc. 23.43.
5 *Cap. 11.30.
6 *Cap. 10.8; 11.16.
7 *Ezec.28.24. Gal. 4.13,14. **Iov 2.7. Lc. 13.16.
8 *Deut. 3. 23-27. Mt. 26.44.
9 *Cap. 11.30. **1 Pet. 4.14
10 *Rom. 5.3. Cap. 7.4. **Cap. 13.4.
11 *Cap. 11.1; 11.16,17. **Cap. 11.5. Gal. 2.6-8. †1 Cor. 3.7; 15.8,9. Ef. 3.8.
12 *Rom. 15.18; 15.19. 1 Cor. 9.2. Cap. 4.2; 6.4; 11.6.
13 *1 Cor. 1.7. **1 Cor.9.12 Cap. 11.9. †Cap. 11.7.
14 *Cap. 13.1. **Fap. 20.33 1 Cor. 4.14; 4.15.
15 *Filip. 2.17. 1 Tes. 2.8. **Ioan 10.11 Cap. 1.6. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10. †Cap. 6.12; 6.13.
17 *Cap. 7.2.
18 *Cap. 8.6,16. **Cap. 8.18; 8.22.
19 *Cap. 5.12. **Rom. 9.1. Cap. 11.31. †1 Cor.10.33
20 *1 Cor. 4.21. Cap. 10.2; 13.2,10.
21 *Cap. 2.1,4. **Cap. 13.2. †1 Cor. 5.1.
1 *Cap. 12.14. **Num.35.30 Deut. 17.6; 19.15. Mt. 18.16. Ioan 8.17. Ev. 10.28.

[a] *Lit.* „vorbiri", „lucruri spuse" [b] *Sau* „posibil" [c] *Sau* „un înger" [d] *Sau* „să mă bată cu pumnii" [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. ad.* „lăudându-mă" [g] *Unele ms. ad.* „această" [h] *Unele ms.* „Din nou gândiţi" [i] *Sau* „cu privire la voi" [j] *Lit.* „gura" [k] *Sau* „vorbă" [l] *Unele ms. ad.* „scriu"

2 *Cap. 1.23.
3 *Mt. 10.20. 1 Cor. 5.4. Cap. 2.10. **1 Cor. 9.2.
4 *Filip. 2.7,8. **Rom. 6.4. †Cap. 10.3,4.
5 *1 Cor.11.28. **Rom. 8.10. Gal. 4.19. †1 Cor. 9.27.
7 *Cap. 6.8.

veni din nou, nu* voi cruța.
3 Pentru că voi căutați o dovadă că
în* mine vorbeşte Hristos (care nu
este slab față de** voi, ci este pu-
ternic între voi, pentru că, în ade-
4 văr, dacă* a fost răstignit în[a] slă-
biciune, totuşi trăieşte** din pu-
terea lui Dumnezeu; pentru că, în
adevăr, [b]noi† suntem slabi în El,
dar vom trăi împreună cu El din
puterea lui Dumnezeu față de
5 voi), pe* voi înşivă cercetați-vă,
dacă sunteți în credință; pe voi
înşivă încercați-vă: nu recunoaş-
teți cu privire la voi înşivă[c] că**
Isus Hristos[d] este în voi? Numai
dacă, în adevăr, sunteți† dezapro-
6 bați[e]. Dar sper că veți cunoaşte
că noi nu suntem dezaprobați.
7 Şi ne rugăm[f] lui Dumnezeu *ca* să
nu faceți nimic rău; nu pentru
ca noi să* apărem aprobați, ci
ca voi să faceți ceea ce *este*
bine[g], şi noi să fim ca dezapro-
8 bați. Pentru că nu putem[h] *face*
ceva împotriva adevărului, ci pen-
9 tru adevăr. Pentru că ne bucurăm
când* noi suntem slabi şi voi sun-
teți puternici. Dar[i]** pentru aceas-
ta ne şi rugăm: desăvârşirea voas-
10 tră. De aceea* scriu acestea, fiind
absent, pentru ca, fiind prezent,
să** nu folosesc asprime, potri-
vit† autorității[j] pe care Domnul
mi-a dat-o spre zidire, şi nu spre
dărâmare.

Salutul de încheiere

11 Încolo, fraților, bucurați-vă[k]*,
desăvârşiți-vă, fiți încurajați[l],
gândiți la fel, fiți în** pace; şi
Dumnezeul dragostei şi al păcii
12 va fi cu voi. Salutați-vă* unii pe
13 alții cu o sărutare sfântă. Toți
14 sfinții vă salută. Harul* Domnului
Isus Hristos şi dragostea lui Dum-
nezeu şi comuniunea** Sfântului
Duh *fie* cu voi toți! Amin[m].

9 *1 Cor. 4.10. Cap. 11.30; 12.5,9,10. **1Tes.3.10.
10 *1 Cor. 4.21. Cap.2.3;10.2; 12.20,21. **Tit 1.13. †Cap. 10.8.
11 *Rom.12.15; 12.16; 15.5. 1 Cor. 1.10. Filip. 2.2; 3.16 1 Pet. 3.8. **Rom.12.18; 15.33.
12 *Rom.16.16. 1 Cor. 16.20. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.
14 *Rom.16.24. **Filip. 2.1.

[a] *Lit.* „din“ [b] *Unele ms. ad.* „şi“ [c] *Lit.* „nu vă recunoaşteți pe voi înşivă“ [d] *Unele ms.* „Hristos Isus“ [e] *Respinşi în urma încercării* [f] *Unele ms.* „mă rog“ [g] *Sau* „frumos“ [h] *Lit.* „nu avem nici o putere“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Sau* „puterii“ [k] *Sau* „rămâneți cu bine“ [l] *Sau* „fiți mângâiați“ [m] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA CĂTRE GALATENI

Introducere

1 Pavel, apostol nu de la oa-
meni, nici prin om, ci prin* Isus
Hristos şi Dumnezeu Tatăl,
care** L-a înviat dintre morţi,
2 şi toţi fraţii care* *sunt* împreună
cu mine, către adunările** Ga-
3 latiei: Har* vouă şi pace de la
Dumnezeu Tatăl şi *de la* Dom-
4 nul nostru Isus Hristos, care*
S-a dat pe Sine Însuşi pentru
păcatele noastre, ca să ne scoată
din** veacul rău de acum, după
voia lui Dumnezeu şi a Tatălui
5 nostru, a căruia *fie* gloria în vecii
vecilor! Amin.

1 *Fap. 9.6; 22.10,15,21; 26.16. Tit 1.3. **Fap. 2.24.
2 *Filip. 2.22; 4.21. **1 Cor. 16.1
3 *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.3. Ef. 1.2. Filip. 1.2. Col. 1.2. 1 Tes. 1.1.
4 *Mt. 20.28. Rom. 4.25. Cap. 2.20. Tit 2.14. **Is. 65.17. Ioan 15.19; 17.14. Ev. 2.5; 6.5. 1 Ioan 5.19.

O singură Evanghelie

6 Mă mir că treceţi aşa de re-
pede de la Cel* care v-a chemat
în harul lui Hristos, la o evanghe-
7 lie diferită, care nu* este o altă
Evanghelie; dar sunt unii care** vă
tulbură şi doresc să strice[a] Evan-
8 ghelia lui Hristos. Dar chiar dacă
noi sau un înger din cer vă va
vesti altă evanghelie decât[b] Evan-
ghelia pe care v-am vestit-o noi,
9 să* fie anatema[c]. Cum am spus
mai înainte, spun şi acum din
nou: Dacă vă vesteşte cineva
altă* evanghelie decât[b] ceea ce aţi
10 primit, să fie anatema. Caut* eu
acum să-i mulţumesc pe oameni,
sau pe Dumnezeu? Sau caut să
plac oamenilor? [d]Dacă aş mai
plăcea oamenilor, n-aş fi robul lui
Hristos.

6 *Cap. 5.8.
7 *2 Cor. 11.4. **Fap. 15.1; 15.24. 2 Cor. 2.17; 11.13. Cap. 5.10,12.
8 *1Cor. 16.22.
9 *Deut. 4.2; 12.32. Pr. 30.6. Apoc. 22.18.
10 *1 Sam. 24.7 Mt. 28.14. 1 Tes. 2.4. Iac. 4.4. 1 Ioan 3.19.

Chemarea lui Pavel

11 Dar vă fac cunoscut, fraţilor*,
că Evanghelia care a fost vestită
de mine nu este în felul omului,
12 pentru că nici eu n-am primit-o
de la om, nici n-am învăţat-o, ci*
am primit-o prin descoperirea lui
13 Isus Hristos. Pentru că aţi auzit
de purtarea mea de altădată, în
iudaism, că persecutam peste* mă-
sură Adunarea lui Dumnezeu şi o
14 devastam**; şi înaintam în iudaism
mai mult decât mulţi de o vârstă
cu mine din naţiunea mea, fiind
peste măsură de zelos* pentru
15 tradiţiile** părinţilor mei. Dar, când
Dumnezeu[e], care* m-a pus deopar-
te[f] din pântecele mamei mele şi
16 *m*-a chemat prin harul Său, a bi-
nevoit să-L* descopere pe Fiul Său
în mine, ca să-L vestesc** printre
naţiuni, îndată, nu am primit sfat
17 de la carne† şi sânge, nici nu m-am
suit la Ierusalim, la cei *care erau*
apostoli mai înainte de mine, ci
am plecat în Arabia; şi m-am
18 întors din nou la Damasc. Apoi,
după trei ani, m-am suit* la Ie-
rusalim, ca să fac cunoştinţă cu
Petru[g] şi am rămas la el cinci-
19 sprezece zile; dar n-am văzut pe*
un altul dintre apostoli, decât pe**
20 Iacov, fratele Domnului; şi, în ceea
ce vă scriu, iată, înaintea* lui
21 Dumnezeu, nu mint. Apoi* am ve-
nit în ţinuturile Siriei şi ale Cili-
22 ciei. Dar eram necunoscut la înfăţi-
şare adunărilor* Iudeii care *sunt* în
23 Hristos**; auzeau numai că „cel
care ne persecuta odată, acum
vesteşte Evanghelia[h]: credinţa pe
24 care altădată o nimicea“; şi Îl glo-
rificau pe Dumnezeu datorită mie[i].

11 *1 Cor. 15.1.
12 *Ef. 3.3.
13 *1 Tim. 1.13. Fap. 9.1; 22.4; 26.11. **Fap. 8.3.
14 *Fap. 22.3; 26.9. Filip. 3.6. **Ier. 9.14. Mt. 15.2. Mc. 7.5.
15 *Is. 49.1,5. Ier. 1.5. Fap. 9.15; 13.2; 22.14; 22.15. Rom. 1.1.
16 *2 Cor. 4.6. **Fap. 9.15; 22.21; 26.17; 26.18. Rom. 11.13. Ef. 3.8. †Mt. 16.17. 1 Cor. 15.50. Ef. 6.12.
18 *Fap. 9.26.
19 *1 Cor. 9.5. **Mt. 13.55. Mc. 6.3.
20 *Rom. 9.1.
21 *Fap. 9.30.
22 *1 Tes. 2.14. **Rom. 16.7

Confirmarea apostolilor din Ierusalim

2 Apoi, după paisprezece ani,
m-am* suit din nou la Ierusalim
cu Barnaba, luându-l cu *mine* şi
2 pe Tit. Şi m-am suit potrivit unei
descoperiri şi le-am* prezentat
Evanghelia pe care o predic prin-
tre naţiuni, dar în special[j] celor
mai de seamă, ca nu cumva să
alerg sau să fi alergat** în za-
3 dar; (dar nici Tit, care era împre-
ună cu mine, fiind grec, n-a fost
4 obligat să se circumcidă) şi *a-*
ceasta din cauza fraţilor falşi*

1 *Fap. 15.2.
2 *Fap. 15.12. **Filip. 2.16. 1 Tes. 3.5.
4 *Fap. 15.1,24 2 Cor. 11.26.

---

[a] *Sau* „să strâmbe“ [b] *Sau* „alături de“, „împotriva“ [c] *Blestemat; exclus, ca să fie judecat de Dumnezeu* [d] *Unele ms. ad.* „Pentru că“ [e] *Unele ms.* „Dumnezeul“; *alte ms.* „El“ [f] *Unele ms. ad.* „chiar“ [g] *Unele ms.* „Chifa“ [h] *Lit.* „aduce vestea bună“ [i] *Lit.* „în mine“ [j] *Sau* „deoparte“

introduşi pe ascuns, care veniseră
pe furiş să iscodească libertatea**
noastră pe care o avem în Hristos
Isus, ca să† ne aducă în robie,
5 cărora nici măcar pentru un ceas
nu le-am cedat prin supunere,
pentru ca adevărul* Evangheliei
6 să rămână cu voi. Dar de la cei*
care erau considerați ca fiind ceva
(orice ar fi putut fi ei, pentru mine
nu este deosebire: Dumnezeu**
nu are în vedere fața omului), mie
sigur cei considerați *a fi ceva* nu†
7 mi-au comunicat nimic în plus; ci,
dimpotrivă, după ce au văzut* că
mie mi-a** fost încredințată
Evanghelia necircumciziei, după
8 cum lui Petru *cea* a circumciziei
(pentru că Cel care a lucrat în
Petru pentru apostolia circum-
ciziei a lucrat* şi în mine
9 față de națiuni**) şi după ce au
cunoscut harul* care mi-a fost
dat mie, Iacov şi Chifa şi Ioan,
cei considerați a fi stâlpi**, mi-
au dat mie şi lui Barnaba mâna
dreaptă[a] a comuniunii, ca noi *să
mergem* la națiuni, iar ei la cir-
10 cumcizie; numai să ne amintim
de săraci, ceea ce* m-am şi stră-
duit să fac.

4 **Cap. 3.25; 5.1,13. †2 Cor. 11.20 Cap. 4.3,9.
5 *Cap. 3.1; 4.16.
6 *Cap. 6.3. **Fap. 10.34. Rom. 2.11. †2 Cor. 12.11
7 *Fap. 13.46. Rom. 1.5; 11.13. 1 Tim. 2.7. 2 Tim.1.11. **1 Tes. 2.4.
8 *Fap. 9.15; 13.2; 22.21; 26.17,18. 1 Cor. 15.10. Cap. 1.16. Col. 1.29. **Cap. 3.5.
9 *Rom. 1.5; 12.3,6; 15.15 1 Cor. 15.10. Ef. 3.8. **Mt. 16.18. Ef. 2.20. Apoc. 21.14.
10 *Fap. 11.30; 24.17. Rom. 15.25. 1 Cor. 16.1. 2 Cor. 8.4; 9.1.

Pavel în dezacord cu Petru în Antiohia

11 Dar*, când a venit Chifa[b] la
Antiohia, m-am opus lui pe față,
12 pentru că era de condamnat. Pen-
tru că, mai înainte de a veni unii de
la Iacov, el mânca* împreună cu
națiunile; dar, când au venit aceş-
tia, el se retrăgea şi se separa, te-
mându-se de cei din circumcizie.
13 Şi împreună cu el s-au prefăcut şi
ceilalți iudei, încât şi Barnaba
a fost atras de prefăcătoria lor.
14 Iar când am văzut că ei nu umblă
drept, după adevărul Evanghe-
liei, i-am spus lui Chifa[b] înaintea*
tuturor: „Dacă tu, iudeu fiind,
trăieşti ca națiunile şi nu ca iu-
deii, de ce[c] obligi națiunile să se
iudaizeze?“

11 *Fap. 15.35.
12 *Fap. 10.28; 11.3.
14 *1 Tim. 5.20.

Îndreptățiți în Hristos

15 Noi*, din fire, *suntem* iudei,
şi nu păcătoşi** dintre națiuni,
16 dar[d], ştiind* că omul nu este în-
dreptățit din faptele legii, ci**
prin credința în[e] Isus Hristos, am
crezut şi noi în Hristos Isus,
ca să fim îndreptățiți din cre-
dința în[e] Hristos, şi nu† din fap-
tele legii; pentru că din faptele
legii nimeni[f] nu va fi îndreptățit.
17 Dacă însă, căutând să fim în-
dreptățiți în Hristos, am fost
găsiți şi noi înşine păcătoşi*,
este oare Hristos slujitor al pă-
18 catului? Nicidecum! Pentru că,
dacă zidesc din nou ceea ce am
dărâmat, mă dovedesc pe mine
19 însumi călcător *de lege*. Pentru
că eu, prin* lege, am** murit
față de lege, ca să trăiesc† pen-
20 tru Dumnezeu. Am fost răstig-
nit* cu Hristos şi nu mai trăiesc
eu[g], ci Hristos trăieşte în mine;
şi ceea ce trăiesc acum în carne,
trăiesc prin[h] credință, aceea în
Fiul[i] lui Dumnezeu, care m-a
iubit** şi S-a dat pe Sine Însuşi
21 pentru mine. Nu resping harul
lui Dumnezeu; pentru că, dacă*
dreptatea *este* prin lege, atunci
degeaba a murit Hristos.

15 *Fap. 15.10; 15.11. **Mt. 9.11. Ef. 2.3,12.
16 *Fap. 13.38; 13.39. **Rom.1.17; 3.22,28; 8.3. Cap. 3.24. Ev. 7.18,19. †Ps. 143.2. Rom. 3.20. Cap. 3.11.
17 *1 Ioan 3.8,9
19 *Rom. 8.2. **Rom.6.14; 7.4,6. †Rom. 6.11. 2 Cor. 5.15. 1 Tes. 5.10. Ev. 9.14. 1 Pet. 4.2.
20 *Rom. 6.6. Cap. 5.24; 6.14. **Cap. 1.4. Ef. 5.2. Tit 2.14.
21 *Rom. 11.6. Cap. 3.21; 5.4. Ev. 7.11.

Credința sau faptele legii

3 O, galateni fără minte! Cine*
v-a fermecat[j]** pe voi, înaintea
ochilor cărora Isus Hristos a fost
2 arătat răstignit? Numai aceasta
doresc să aflu de la voi: din fap-
tele legii ați primit* Duhul, sau**
3 din auzirea credinței? Aşa de
fără minte sunteți? După ce ați în-
ceput în Duh, acum sfârşiți în car-
4 ne*? În zadar* ați suferit atâtea?
dacă, în adevăr, chiar în zadar!
5 Cel care* vă dă deci Duhul şi face
lucrări de putere între voi, *face
acestea* din fapte ale legii, sau din
6 auzirea credinței? Aşa cum „Avra-
am* L-a crezut pe Dumnezeu şi i
7 s-a socotit ca dreptate“. Să ştiți
deci că cei* din credință, aceştia

1 *Cap. 5.7. **Cap. 2.14.
2 *Fap. 2.38; 8.15; 10.47; 15.8. Ef. 1.13. Ev. 6.4. **Rom.10.16; 10.17.
3 *Ev. 7.16; 9.10.
4 *Ev. 10.34; 10.35,36. 2 Ioan 8.
5 *2 Cor. 3.8.
6 *Gen. 15.6. Rom. 4.3,9; 4.21,22. Iac. 2.23.
7 *Ioan 8.39. Rom. 4.11; 4.12,16.

[a] *Lit.* „dreptele“ [b] *Unele ms.* „Petru“ [c] *Unele ms.* „cum“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Lit.* „lui“ [f] *Lit.* „nici o carne“ [g] *Sau* „dar trăiesc, nu eu“ [h] *Lit.* „în“ [i] *Lit.* „cea a Fiului“ [j] *Unele ms. ad.* „ca să nu ascultați de adevăr,“

8 *Rom. 9.17. **Gen. 12.3; 18.18; 22.18. Fap. 3.25.
10 *Deut. 27.26 Ier. 11.3.
11 *Cap. 2.16. **Hab. 2.4. Rom. 1.17. Ev. 10.38.
12 *Rom. 4.4,5; 10.5,6; 11.6. **Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11. Rom. 10.5.
13 *Rom. 8.3. 2 Cor. 5.21. Cap. 4.5. **Deut.21.23
14 *Rom. 4.9,16 **Is. 32.15; 44.3. Ier. 31.33; 32.40. Ezec. 11.19; 36.27. Ioel 2.28,29. Zah. 12.10. Ioan 7.39. Fap. 2.33.
15 *Ev. 9.17.
16 *Gen. 12.3,7; 17.7. **1Cor.12.12
17 *Ex. 12.40; 12.41. **Rom. 4.13; 4.14.
18 *Rom. 8.17.
19 *Ioan 15.22. Rom. 4.15; 5.20; 7.8,13. 1 Tim. 1.9.

8 sunt fii ai lui Avraam; şi Scrip-
tura, prevăzând* că Dumnezeu va
îndreptăţi naţiunile din credinţă,
i-a vestit dinainte lui Avraam
Evanghelia: „În** tine vor fi bi-
necuvântate toate naţiunile“.
9 Deci cei din credinţă sunt binecu-
vântaţi împreună cu credinciosul
10 Avraam. Pentru că toţi cei care
sunt din faptele legii sunt sub
blestem, pentru că este scris:
„Blestemat* este oricine[a] nu stă-
ruie în toate cele scrise în cartea
11 legii, ca să le facă“; iar că* prin
lege nimeni nu este îndreptăţit
înaintea lui Dumnezeu *este* lă-
murit, pentru că „cel** drept va
12 trăi din credinţă“; iar* legea nu
este din credinţă; ci: „acela[b]** care
va face acestea va trăi prin ele“.
13 Hristos* ne-a răscumpărat din
blestemul legii, făcându-Se bles-
tem pentru noi (pentru că este
scris: „Blestemat** *este* oricine[a]
14 *este* atârnat pe lemn“), pentru ca
binecuvântarea* lui Avraam să
ajungă la naţiuni în Hristos Isus,
ca să primim, prin credinţă, pro-
misiunea Duhului**.

Promisiunea şi legea

15 Fraţilor (vorbesc în felul omu-
lui), nimeni nu desfiinţează un
legământ* confirmat, chiar al unui
16 om, nici nu adaugă la el. Iar
promisiunile au fost rostite „lui*
Avraam şi seminţei lui“. Nu spune:
„şi seminţelor“, ca multora, ci ca
uneia: „şi Seminţei tale“, care este
17 Hristos**. Dar eu spun aceasta,
că legea care a venit[c] după* patru
sute treizeci de ani nu anulea-
ză** un legământ confirmat mai
înainte de Dumnezeu[d], astfel în-
cât să facă promisiunea fără pu-
18 tere. Pentru că, dacă moştenirea*
este din lege, nu mai *este* din pro-
misiune; dar Dumnezeu i-a dă-
ruit-o lui Avraam prin promisiu-
19 ne. Atunci pentru ce *este* legea?
Ea* a fost adăugată din cauza
călcărilor *de lege*, până când
urma să vină „Sămânţa“ căreia I
s-a făcut promisiunea, rânduită**
prin îngeri, în mâna unui Mij-
20 locitor†. Iar Mijlocitorul nu este
al unuia singur, însă* Dumnezeu
este Unul singur.
21 *Este* deci legea împotriva
promisiunilor lui Dumnezeu?
Nicidecum! Pentru că, dacă* ar fi
fost dată o lege care să poată
da viaţă, cu adevărat dreptatea
22 ar fi din lege; dar Scriptura a în-
chis toate* sub păcat, pentru ca**
promisiunea să fie dată din cre-
dinţa în[e] Isus Hristos, celor care
23 cred. Dar, mai înainte de a veni
credinţa, eram păziţi sub lege,
închişi pentru credinţa care urma
24 să fie descoperită. Astfel că le-
gea* a fost îndrumătorul nostru
spre Hristos, pentru ca** să fim
25 îndreptăţiţi din credinţă. Însă,
după ce a venit credinţa, nu mai
26 suntem sub îndrumător; pentru
că toţi* sunteţi fii ai lui Dumne-
zeu, prin credinţa în Hristos Isus.
27 Pentru că* toţi câţi aţi fost bote-
zaţi pentru Hristos v-aţi îmbră-
28 cat** cu Hristos. Nu* este nici iu-
deu, nici grec; nu este nici rob,
nici liber; nu este bărbat şi feme-
ie; pentru că toţi sunteţi una**
29 în Hristos Isus: iar dacă voi *sun-
teţi* ai lui Hristos, sunteţi deci
„sămânţa“* lui Avraam, [f]moş-
tenitori potrivit promisiunii.

Înfierea

4 Spun dar: cât timp moşte-
nitorul este copil, nu se deose-
beşte cu nimic de rob, deşi este
2 stăpân peste toate; ci este sub
păzitori şi administratori, până
3 la timpul rânduit de tatăl. Aşa şi
noi, când eram* copii, eram în-
robiţi sub cunoştinţele elemen-
4 tare[g] ale lumii; dar când* a venit
împlinirea timpului, Dumnezeu
L-a trimis pe Fiul Său, venit[h]**
din femeie†, venit[h] sub†† lege,

19 **Fap. 7.53. Ev. 2.2. †Ex. 20.19; 20.21,22. Deut. 5.5,22; 5.23,27,31. Ioan 1.17. Fap. 7.38. 1 Tim. 2.5.
20 *Rom. 3.29; 3.30.
21 *Cap. 2.21.
22 *Rom. 3.9; 3.19,23; 11.32. **Rom.4.11; 4.12,16.
24 *Mt. 5.17. Rom. 10.4. Col. 2.17. Ev. 9.9,10. **Fap. 13.39 Cap. 2.16.
26 *Ioan 1.12. Rom.8.14-16 Cap. 4.5. 1 Ioan 3.1,2.
27 *Rom. 6.3. **Rom.13.14
28 *Rom. 10.12 1 Cor. 12.13. Cap. 5.6. Col. 3.11. **Ioan10.16; 17.20,21. Ef. 2.14-16; 4.4,15.
29 *Gen.21.10,12 Rom. 8.17; 9.7. Cap. 4.7,28. Ef. 3.6. Ev. 11.18.
3 *Col. 2.8,20. Ev. 9.10.
4 *Gen. 49.10. Dan. 9.24. Mc. 1.15. Ef. 1.10. **Ioan 1.14. Rom. 1.3. Filip. 2.7. Ev. 2.14. †Gen. 3.15. Is. 7.14. Mica 5.3. Mt. 1.23. Lc. 1.31; 2.7. ††Mt. 5.17. Lc. 2.27.

[a] *Lit.* „oricine care“ [b] *Unele ms.* „omul“; *alte ms. omit* [c] *Sau* „a intervenit“ [d] *Unele ms. ad.* „lui Hristos“ [e] *Lit.* „lui“ [f] *Unele ms. ad.* „şi“ [g] *Lit.* „sub elementele“ [h] *Sau* „născut“

5 *Mt. 20.28.
Ef. 1.7.
Tit 2.14.
Ev. 9.12.
1 Pet.1.18,19
**Ioan 1.12.
Ef. 1.5.
6 *Rom. 5.5;
8.15.
7 *Rom. 8.16;
8.17.

Întoarcerea în robie

8 *Ef. 2.12.
1 Tes. 4.5.
**Rom. 1.25.
1 Cor. 12.2.
Ef. 2.11.
1 Tes. 1.9.
9 *1 Cor. 8.3;
13.12.
2 Tim. 2.19.
**Cap. 3.3.
Col. 2.20.
†Rom. 8.3.
10 *Rom. 14.5.
Col. 2.16.
11 *Cap. 2.2;
5.2,4.
1 Tes. 3.5.
12 *2 Cor. 2.5.
13 *1 Cor. 2.3.
2 Cor. 11.30;
12.7,9.
**Cap. 1.6.
14 *2Sam.19.27
Zah. 12.8.
Mal. 2.7.
**Mt. 10.40.
Lc. 10.16.
Ioan 13.20.
1 Tes. 2.13.
16 *Cap. 2.5,14.
17 *Rom. 10.2.
2 Cor. 11.2.
19 *1 Cor. 4.15.
Filim. 10.
Iac. 1.18.

5 ca să-i* răscumpere pe cei de
sub lege, ca** să primim înfierea.
6 Dar, pentru că sunteți fii, Dum-
nezeu a trimis de la Sine în ini-
mile noastre[a] pe Duhul* Fiului
Său, care strigă: „Ava, Tată!“.
7 Astfel, nu mai ești rob, ci fiu;
iar dacă* *ești* fiu, *ești* și moșteni-
tor prin Dumnezeu[b].
8 Atunci însă, în adevăr, necu-
noscându-L* pe Dumnezeu, erați
robi** acelora care, din fire, nu
9 sunt dumnezei[c]. Dar acum, după
ce* L-ați cunoscut pe Dumnezeu
sau, mai degrabă, după ce ați fost
cunoscuți de Dumnezeu, cum**
vă întoarceți din nou la cunoș-
tințele elementare[d]† slabe și să-
race, cărora încă doriți să le fiți
10 robi din nou? Voi respectați zile*
11 și luni și timpuri și ani! Mă tem
pentru voi, ca nu cumva să* mă
fi ostenit în zadar pentru voi.
12 Vă rog, fraților, fiți ca mine,
pentru că și eu sunt ca voi:
nu* m-ați nedreptățit cu nimic.
13 Dar știți că* în slăbiciunea căr-
nii v-am vestit Evanghelia la în-
14 ceput**; și n-ați disprețuit, nici
n-ați respins cu dezgust[e] ispita
mea[f], care *era* în carnea mea, ci
m-ați primit ca* pe un înger al
lui Dumnezeu, ca** pe Hristos
15 Isus. Care era[g] deci fericirea voas-
tră? Pentru că vă mărturisesc că,
dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos
16 ochii voștri și mi i-ați fi dat. Am
devenit deci vrăjmașul vostru,
17 vorbindu-vă* adevărul? Nu *în
mod* drept* sunt ei zeloși pentru
voi, ci doresc să vă[h] despartă *de
mine*, ca să fiți zeloși pentru ei.
18 Dar *este* bine să fiți zeloși întot-
deauna în ceea ce este bine, și nu
numai când sunt eu prezent la voi.
19 Copilașii mei*, pentru care din nou
simt durerile nașterii, până când
20 Hristos va lua chip în voi: și aș
dori să fiu prezent la voi acum și
să-mi schimb glasul, pentru că sunt
nedumerit cu privire la voi.
21 Spuneți-mi, voi, care doriți să
fiți sub lege, nu ascultați de lege?
22 Pentru că este scris că Avraam
a avut doi fii: unul* din cea roabă
23 și unul** din cea liberă. Dar cel
din femeia roabă a* fost născut
după carne, iar** cel din femeia
24 liberă, prin promisiune; lucrurile
acestea sunt spuse în pilde[i], pen-
tru că acestea sunt două[j] legămin-
te: unul de la Muntele Sinai*, năs-
când pentru robie, care este Agar.
25 Pentru că Agar este Muntele Sinai,
în Arabia, și corespunde Ierusalimu-
lui de acum, și[k] ea este în robie cu
26 copiii ei; dar Ierusalimul* de sus este
cea liberă, care este mama noastră[l].
27 Pentru că este scris: „Bucu-
răte*, tu, cea stearpă, care nu
naști! Izbucnește de bucurie și
strigă, tu, care nu ai durerile naș-
terii! Pentru că mulți sunt copiii
celei părăsite, mai mulți decât ai
celei care are soț“.
28 Iar voi, fraților, sunteți[m] copii*
29 ai promisiunii, ca Isaac. Dar, după
cum atunci cel* care a fost născut
după carne îl persecuta pe cel *care
era născut* după Duh, așa** și
30 acum. Dar ce spune Scriptura*?
„Izgonește** pe femeia roabă și pe
fiul ei, pentru că fiul† celei roabe
nu va moșteni nicidecum cu fiul
31 celei libere“. Astfel deci, fraților,
noi nu suntem copii ai celei roabe,
ci* ai celei libere.
5 Hristos ne-a pus în libertate;
rămâneți deci tari[n]* și nu vă prin-
deți din nou într-un** jug al robiei!
2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă*
veți fi circumciși, Hristos nu vă va
3 folosi la nimic. Și mărturisesc din
nou oricărui om circumcis că* este

Agar și Sara

22 *Gen. 16.15.
**Gen. 21.2.
23 *Rom. 9.7,8.
**Gen.18.10;
18.14; 21.1,2
Ev. 11.11.
24 *Deut. 23.2.
26 *Is. 2.2.
Ev. 12.22.
Apoc. 3.12;
21.2,10.
27 *Is. 54.1.
28 *Fap. 3.25.
Rom. 9.8.
Cap. 3.29.
29 *Gen. 21.9.
**Cap. 5.11;
6.12.
30 *Cap. 3.8,22
**Gen.21.10;
21.12.
†Ioan 8.35.
31 *Ioan 8.36.
Cap. 5.1,13.

Libertatea în Hristos

1 *Ioan 8.32.
Rom. 6.18.
1 Pet. 2.16.
**Fap. 15.10
Cap. 2.4;
4.9.
2 *Fap. 15.1;
16.3.
3 *Cap.3.10.

[a] *Unele ms.* „voastre“ [b] *Unele ms.* „moștenitor al lui Dumnezeu prin Isus Hristos“ [c] *Vezi 2 Cr.13.9* [d] *Lit.* „la elementele“ [e] *Lit.* „n-ați scuipat“ [f] *Unele ms.* „voastră“ [g] *Unele ms.* „Unde este“ [h] *Unele ms.* „ne“ [i] *Lit.* „prezentate alegoric“ [j] *Unele ms.* „cele două“ [k] *Unele ms.* „pentru că“ [l] *Unele ms. ad.* „a tuturor“ [m] *Unele ms.* „noi ... suntem“ [n] *Unele ms.* „stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a eliberat“; *alte ms.* „rămâneți deci tari în această libertate“

dator să împlinească[a] toată legea.
4 Voi, cei *care vă* îndreptățiți prin
lege, sunteți* lipsiți de orice folos
de la Hristos; ați căzut din** har.
5 Pentru că noi, prin Duh, din cre-
dință, așteptăm* speranța dreptății.
6 Pentru că*, în Hristos Isus, nici
circumcizia nu are vreo putere, nici
necircumcizia, ci credința** care
7 lucrează prin dragoste. Voi aler-
gați* bine; cine** v-a oprit[b], ca să
8 nu fiți supuși adevărului? Con-
vingerea *aceasta* nu *vine* de la Cel
9 care* vă cheamă. Puțin* aluat
10 dospește toată plămădeala. Eu*
am încredere în Domnul cu privire
la voi, că nimic altceva nu veți
gândi; și cel** care vă tulbură
va† suporta judecata[c], oricine ar fi.
11 Dar eu*, fraților, dacă mai
predic circumcizia, pentru ce**
mai sunt persecutat? Atunci po-
ticnirea† crucii a fost înlăturată.
12 De* s-ar tăia chiar de tot[d] cei
13 care** vă tulbură! Pentru că voi
ați fost chemați la libertate*, fra-
ților; numai nu *folosiți* libertatea
ca un prilej pentru carne, ci**
slujiți[e] unii altora prin dragoste.
14 Pentru că întreaga* lege este îm-
plinită într-un singur cuvânt, în aces-
ta**: „Iubește-l pe aproapele tău
15 ca pe tine însuți!“ Dar, dacă vă
mușcați și vă mâncați unii pe alții,
vedeți să nu fiți mistuiți unii de alții.

Faptele cărnii

16 Spun dar: umblați* în[f] Duh
și nicidecum nu veți împlini pof-
17 ta cărnii. Deoarece carnea* pof-
tește împotriva Duhului și Duhul
împotriva cărnii; și acestea se
împotrivesc unul altuia, ca** să
18 nu faceți ceea ce ați dori. Dar,
dacă* sunteți călăuziți de Duhul[g],
19 nu sunteți sub lege. Și sunt arăta-
te faptele* cărnii, care sunt: [h]cur-
20 vie, necurăție, destrăbălare, idola-
trie, vrăjitorie, vrăjmășii, certuri,
gelozii, mânii, neînțelegeri, dezbi-
21 nări, secte, invidii, ucideri[i], bețiii,
chefuri și cele asemenea acestora,
despre care vă spun dinainte, după
cum am și spus mai înainte, că cei*
care fac unele ca acestea nu vor
moșteni Împărăția lui Dumnezeu.

Roada Duhului

22 Dar roada* Duhului este: dra-
goste, bucurie, pace, îndelun-
gă-răbdare, bunătate**, facere de
23 bine[j]†, credincioșie††, blândețe,
înfrânare; împotriva* unora ca
24 acestea nu este lege. Iar cei ai lui
Hristos[k] au răstignit* carnea îm-
preună cu patimile și cu poftele
25 *ei*. Dacă* trăim în Duh, în Duh să
26 și umblăm. Să* nu căutăm glorie
deșartă, provocându-ne unii pe
alții, invidiindu-ne unii pe alții.

Îndemnuri cu privire la relațiile frățești

6 Fraților, chiar dacă* va fi
căzut un om în vreo greșeală, voi,
cei spirituali**, îndreptați pe
unul ca acesta cu† duhul blânde-
ții, fiind atent la tine însuți, ca††
să nu fii ispitit și tu.
2 Purtați-vă* poverile unii altora
și împliniți astfel legea** lui
3 Hristos. Pentru că, dacă* se soco-
tește cineva a fi ceva, nefiind
nimic**, se înșală pe sine însuși;
4 dar fiecare* să-și încerce propria
faptă și atunci va avea laudă
numai față de sine însuși și nu**
5 față de altul. Pentru că fiecare*
își va purta propria povară.
6 Cel care* primește învățătură
în Cuvânt să-i facă parte celui
care-l învață, din toate bunurile.
7 Nu* vă amăgiți: „Dumnezeu**
nu Se lasă[l] batjocorit“; pentru că
ce† seamănă omul, aceea va și
8 secera. Pentru că cine* seamănă
în[m] carnea sa, din carne va sece-
ra putrezire; dar cine seamănă în
Duhul, din Duhul va secera viață
9 eternă. Dar să* nu obosim[n] fă-
când binele, pentru că, la timpul

[a] *Lit.* „să facă“ [b] *Unele ms.* „v-a împiedicat“ *sau* „v-a tăiat calea“ [c] *Sau* „vina“ [d] *În sens de scrijelare, mutilare* [e] *Slujire de rob* [f] *Sau* „prin“ [g] *Lit. nearticulat* [h] *Unele ms. ad.* „adulter“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Sau* „bunăvoință“ [k] *Unele ms. ad.* „Isus“ [l] *Lit.* „nu este“ [m] *Lit.* „pentru“ [n] *Sau* „să nu ne descurajăm“

4 *Rom. 9.31; 9.32. Cap. 2.21. **Ev. 12.15.
5 *Rom. 8.24; 8.25. 2 Tim. 4.8.
6 *1 Cor. 7.19. Cap. 3.28; 6.15. Col. 3.11. **1 Tes. 1.3. Iac. 2.18; 2.20,22.
7 *1 Cor. 9.24. **Cap. 3.1.
8 *Cap. 1.6.
9 *1 Cor. 5.6; 15.33.
10 *2 Cor. 2.3; 8.22. **Cap. 1.7. †2 Cor. 10.6.
11 *Cap. 6.12. **1Cor.15.30 Cap. 4.29; 6.17. †1 Cor. 1.23.
12 *Ios. 7.25. 1 Cor. 5.13. Cap. 1.8,9.
13 **Fap. 15.1; 15.2,24.
13 *1 Cor. 8.9. 1 Pet. 2.16. 2 Pet. 2.19. Iuda 4. **1 Cor. 9.19 Cap. 6.2.
14 *Mt. 7.12; 22.40. Iac. 2.8. **Lev. 19.18. Mt. 22.39. Rom. 13.8,9.
16 *Rom. 6.12; 8.1,4,12; 13.14. 1 Pet. 2.11.
17 *Rom. 7.23; 8.6,7. **Rom. 7.15; 7.19.
18 *Rom. 6.14; 8.2.
19 *1 Cor. 3.3. Ef. 5.3. Col. 3.5. Iac. 3.14,15.
21 *1 Cor. 6.9. Ef. 5.5. Col. 3.6. Apoc. 22.15.
22 *Ioan 15.2. Ef. 5.9. **Col. 3.12. Iac. 3.17. †Rom. 15.14 ††1Cor.13.7
23 *1 Tim. 1.9.
24 *Rom. 6.6; 13.14. Cap. 2.20. 1 Pet. 2.11.
25 *Rom. 8.4,5.
26 *Filip. 2.3.
1 *Rom. 14.1; 15.1. Ev. 12.13. Iac. 5.19. **1Cor.2.15; 3.1. †1 Cor. 4.21. 2 Tes. 3.15. 2 Tim. 2.25. ††1 Cor. 7.5; 10.12.
2 *Rom. 15.1. 1 Tes. 5.14. **Ioan13.14; 13.15,34; 15.12. Iac. 2.8. 1 Ioan 4.21.
3 *Rom. 12.3. 1 Cor. 8.2. **2 Cor. 3.5; 12.11.
4 *1Cor. 11.28 2 Cor. 13.5. **Lc. 18.11.
5 *Rom. 2.6. 1 Cor. 3.8.
6 *Rom. 15.27 1Cor.9.11,14
7 *1 Cor. 6.9; 15.33. **Iov 13.9. †Lc. 16.25. Rom. 2.6. 2 Cor. 9.6.
8 *Iov 4.8. Pr. 11.18; 22.8 Osea 8.7; 10.12,13. Rom. 8.13. Iac. 3.18.
9 *1Cor. 15.58 2 Tes. 3.13.

potrivit, vom secera, dacă** nu
10 vom cădea de oboseală[a]. Aşadar*,
când avem ocazia, să** facem
bine tuturor, dar mai ales celor din
casa† credinţei.

Lauda apostolului

11 Vedeţi cu ce litere mari[b] v-am
12 scris cu mâna mea! Toţi câţi
doresc să aibă o înfăţişare bună
în carne, aceştia vă* obligă să fiţi
circumcişi, numai** ca să nu fie
persecutaţi† pentru crucea lui
13 Hristos. Pentru că nici ei înşişi, cei
circumcişi, nu păzesc legea, ci
doresc ca voi să fiţi circumcişi,
ca să se laude ei în carnea voastră.
14 Dar departe de mine* să mă laud
cu altceva decât cu crucea Dom-
nului nostru Isus Hristos, prin
care lumea este răstignită** faţă
15 de mine şi eu faţă de lume. Pentru
că*, în Hristos Isus[c], nici circum-
cizia nu este[d] ceva, nici necircum-
16 cizia, ci o nouă** creaţie. Şi* cât
despre toţi cei care vor umbla[e]
după** această regulă, pace şi în-
durare peste ei şi peste Israelul†
lui Dumnezeu!

Încheiere

17 În rest, nimeni să nu-mi facă su-
părare, pentru că eu port* în trupul
18 meu semnele Domnului Isus[f]. Ha-
rul* Domnului nostru Isus Hristos
fie cu duhul vostru, fraţilor! Amin.

9 **Mt. 24.13. Ev. 3.6,14; 10.36; 12.3,5 Apoc. 2.10.
10 *Ioan 9.4; 12.35. **1 Tes. 5.15 1 Tim. 6.18. Tit 3.8. †Ef. 2.19.
12 *Cap. 2.3,14. **Filip. 3.18. †Cap. 5.11.
14 *Filip. 3.3; 3.7,8. **Rom. 6.6. Cap. 2.20.
15 *1 Cor. 7.19. Cap. 5.6. Col. 3.11. **2 Cor.5.17
16 *Ps. 125.5. **Filip. 3.16 †Rom. 2.29; 4.12; 9.6-8. Cap.3.7,9,29 Filip. 3.3.
17 *2 Cor. 1.5; 4.10; 11.23. Cap. 5.11. Col. 1.24.
18 *2 Tim. 4.22 Filim. 25.

[a] *Sau* „dacă nu vom deznădăjdui“ [b] *Sau* „ce scrisoare lungă“ [c] *Unele ms. omit* „în Hristos Isus“ [d] *Unele ms.* „nu foloseşte la“ [e] *Unele ms.* „umblă“ [f] *Unele ms.* „semnele lui Isus“; *alte ms.* „semnele Domnului Hristos Isus“

EPISTOLA CĂTRE EFESENI

Salut introductiv

1 Pavel, apostol al lui Isus
Hristos[a] prin* voia lui Dumne-
zeu, către sfinţii** şi credincioşii†
în Hristos Isus care sunt în Efes[b]:
2 Har vouă* şi pace de la Dumne-
zeu Tatăl nostru şi *de la* Domnul
Isus Hristos.

Bogăţiile harului

3 Binecuvântat* *fie* Dumne-
zeul şi Tatăl Domnului nostru
Isus Hristos, care ne-a binecu-
vântat cu orice binecuvântare
spirituală în cele cereşti, în
4 Hristos; după cum ne-a* ales în
El mai înainte** de întemeierea
lumii, ca să fim† sfinţi şi fără
pată înaintea Lui, în dragoste;
5 *El* ne-a rânduit dinainte[c]* pentru
înfiere**, pentru Sine, prin Isus
Hristos, după† buna plăcere a
6 voii Sale, spre lauda gloriei ha-
rului Său, în* care ne-a făcut
7 plăcuţi[d] în Cel Preaiubit[e]**; în*
El[f] avem răscumpărarea prin sân-
gele Lui, iertarea greşelilor, după
8 bogăţiile** harului Său, pe care
l-a făcut să prisosească faţă de
noi în toată înţelepciunea şi pri-
9 ceperea, făcându-ne cunoscut*
taina voii Sale, după buna Sa
plăcere pe care** Şi-a propus-o
10 în Sine Însuşi, pentru adminis-
trarea împlinirii* timpurilor,
ca** să adune din nou, împreu-
nă[g], toate† în Hristos, [h]cele din
11 ceruri şi cele de pe pământ; în
El, în* care am şi primit o moş-
tenire, fiind rânduiţi dinainte[i],
după** planul[j] Celui care lu-
crează toate după sfatul voii
12 Sale, ca* să fim spre lauda glo-
riei Sale, noi, care am sperat
13 dinainte în Hristos; în care şi
voi, auzind cuvântul* adevărului,
Evanghelia mântuirii voastre,
în care, de asemenea, crezând,
aţi fost pecetluiţi cu Duhul Sfânt
14 al promisiunii, care* este arvună
a moştenirii noastre, pentru[k]**
răscumpărarea posesiunii† do-
bândite, spre†† lauda gloriei
Sale.

Rugăciunea lui Pavel

15 De aceea şi eu, auzind* de
credinţa în Domnul Isus care
este în voi şi de dragostea
voastră faţă de toţi sfinţii,
16 nu* încetez să mulţumesc pen-
tru voi, amintind de voi[l] în
17 rugăciunile mele, ca Dumne-
zeul* Domnului nostru Isus
Hristos, Tatăl gloriei, să** vă
dea duh de înţelepciune şi de
descoperire în cunoaşterea[m] Lui,
18 luminând ochii* inimii[n] voas-
tre, ca să ştiţi ce este speranţa**
chemării Lui, [h]ce *este* bogăţia
gloriei moştenirii Lui în sfinţi
19 şi ce *este* nemărginita mărime a
puterii Lui faţă de noi, care
credem, după* lucrarea puterii
20 tăriei Lui, care a lucrat în Hris-
tos, înviindu-L* dintre morţi, şi
L-a aşezat** la dreapta Sa, în
21 cele cereşti, mai* presus de
orice stăpânire** şi autoritate
şi putere şi domnie şi de orice
nume *care este* numit, nu numai
în veacul acesta, ci şi în cel
22 viitor; şi a pus toate* sub picioa-
rele Lui şi L-a dat Cap** peste
23 toate, Adunării, care* este Tru-
pul Său, plinătatea** Celui care
umple totul în toţi;

Mântuirea prin har

(2) şi voi* eraţi morţi în greşe-
2 lile şi în păcatele voastre[o], în*
care aţi umblat odinioară, po-
trivit veacului lumii acesteia,

1 *2 Cor. 1.1. **Rom. 1.7. †1 Cor. 4.17. Cap. 6.21. Col. 1.2.
2 *Gal. 1.3. Tit 1.4.
3 *2 Cor. 1.3. 1 Pet. 1.3.
4 *Rom. 8.28. 2 Tes. 2.13. 2 Tim. 1.9. Iac. 2.5. 1 Pet. 1.1;2.9 **1 Pet. 1.20 †Lc. 1.75. Col. 1.22. 1 Tes. 4.7. Tit 2.12.
5 *Rom.8.29,30 **Ioan 1.12. Rom. 8.15. 2 Cor. 6.18. Gal. 4.5. 1 Ioan 3.1. †Mt. 11.26. Lc. 12.32. 1 Cor. 1.21.
6 *Rom. 3.24; 5.15. **Mt. 3.17; 17.5. Ioan 3.35; 10.17.
7 *Fap. 20.28. Col. 1.14. Ev. 9.12. 1 Pet.1.18,19 Apoc. 5.9. **Rom. 2.4; 9.23. Filip. 4.19.
9 *Rom. 16.25. Col. 1.26. **2 Tim. 1.9.
10 *Gal. 4.4. Ev. 1.2; 9.10. 1 Pet. 1.20. **1 Cor.3.23; 11.3. †Filip.2.9,10. Col. 1.20.
11 *Fap. 20.32; 26.18. Rom. 8.17. Col. 1.12; 3.24. Tit 3.7. Iac. 2.5. 1 Pet. 1.4. **Is.46.10,11
12 *2 Tes. 2.14.
13 *Ioan 1.17. 2 Cor. 6.7. Iac. 1.18.

14 *2Cor. 1.22; 5.5. **Lc. 21.28. Rom. 8.32. †Fap. 20.28. ††1 Pet. 2.9.
15 *Col. 1.4. Filim. 5.
16 *Rom. 1.9. Filip. 1.3,4. Col. 1.3. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.
17 *Ioan 20.17. **Col. 1.9.
18 *Fap. 26.18. **Cap. 2.12; 4.4.
19 *Col. 1.29; 2.12.
20 *Fap.2.24,32 **Ps. 110.1. Fap. 7.55,56. Col. 3.1. Ev.1.3;10.12
21 *Filip.2.9,10 Col. 2.10. Ev. 1.4. **Rom. 8.38 Col. 1.16; 2.15.
22 *Ps. 8.6. Mt. 28.18. 1 Cor. 15.27. Ev. 2.8. **Ev. 2.7.
23 *Rom. 12.5. 1 Cor. 12.12; 12.27. Col. 1.24. **Col. 1.19.
1 *Ioan 5.24. Col. 2.13.
2 *1 Cor. 6.11. Col. 1.21; 3.7. 1 Ioan 5.19.

[a] *Unele ms.* „Hristos Isus“ [b] *Unele ms. omit* „în Efes“ [c] *Lit.* „rânduindu-ne dinainte“; *sau* „predestinându-ne“ [d] *Unele ms.* „pe care ni l-a dăruit“; *sau* „în care ne-a pus într-o poziţie de har şi favoare“; *sau* „în care ne-a primit în har, prin favoare“ [e] *Unele ms.* „în Preaiubitul Său“ [f] *Lit.* „în care“ [g] *Sub un cap* [h] *Unele ms. ad.* „şi“ [i] *Sau* „fiind predestinaţi“ [j] *Sau* „scopul“ [k] *Sau* „până la“ [l] *Unele ms. omit* „de voi“ [m] *Cunoştinţă deplină* [n] *Unele ms.* „minţii“ [o] *Unele ms. omit* „voastre“

după căpetenia** autorității văz-
duhului, a duhului care lucrează
3 acum în fiii† neascultării; prin-
tre* care şi noi toți trăiam odi-
nioară în poftele** cărnii noas-
tre, făcând voia[a] cărnii şi a
gândurilor şi eram†, din fire, co-
pii ai mâniei, ca şi ceilalți.
4 Dar Dumnezeu, fiind bogat* în
îndurare, pentru dragostea Lui
5 mare cu care ne-a iubit (fiind şi
noi* morți[b] în greşeli), *ne*-a**
adus la viață împreună cu Hristos
6 (prin har sunteți mântuiți) şi *ne*-a
înviat împreună şi *ne*-a aşezat
împreună în cele cereşti, în Hris-
7 tos Isus, ca să arate în veacurile
viitoare nemărginitele bogății ale
harului Său, în bunătate* față de
8 noi, în Hristos Isus. Pentru că
prin* har[c] sunteți mântuiți, prin
credință; şi aceasta nu de la[d]
voi; *este* darul** lui Dumnezeu:
9 nu* din fapte, ca să nu se laude
10 nimeni. Pentru că suntem lucra-
rea[e]* Sa, creați în Hristos Isus
pentru fapte bune, pe care Dum-
nezeu le-a pregătit dinainte, ca
să umblăm în ele.

Națiunile şi iudeii uniți în Hristos

11 De aceea, amintiți-vă că voi,
odinioară națiuni* în carne, care
erați numiți necircumcizie de că-
tre cei numiți circumcizie, făcută
12 de mână în carne**, erați fără[f]
Hristos în timpul acela*, înstră-
inați** de cetățenia lui Israel şi
străini de legămintele† promisiu-
nii, neavând†† speranță şi fără*†
13 Dumnezeu[g] în lume. Dar acum*, în
Hristos Isus, voi, care odinioară
erați departe**, v-ați apropiat[h]
14 prin sângele lui Hristos. Pentru că
El* este pacea noastră, care din
cei doi a** făcut unul şi a surpat
15 zidul din mijloc al îngrădirii, după
ce a desființat* în carnea Sa vrăj-
măşia**, legea poruncilor *cuprin-*
să în rânduieli, pentru ca pe cei
doi să-i creeze în Sine într-un sin-
16 gur om† nou, făcând pace; şi ca
să-i împace pe amândoi cu Dum-
nezeu, într-un singur trup, prin cru-
ce, după ce, prin ea, a omorât*
17 vrăjmăşia. Şi, venind*, a vestit
Evanghelia: pace[i] vouă celor de
departe şi pace[j] celor** de aproa-
18 pe. Pentru că, prin* El, avem şi
unii şi alții intrare la Tatăl, într-un
19 singur** Duh. Aşadar nu mai
sunteți străini şi locuitori tem-
porari, ci sunteți[j] împreună-ce-
tățeni* cu sfinții şi ai casei** lui
20 Dumnezeu, fiind zidiți* pe**
temelia apostolilor† şi a profe-
ților, piatra†† de unghi fiind
21 Isus Hristos Însuşi, în care toată
zidirea, îmbinată împreună, creşte
spre *a fi* un templu[k]* sfânt în
22 Domnul, în care şi voi sunteți zi-
diți împreună, pentru *a fi* o locu-
ință a lui Dumnezeu în Duh.

Taina chemării națiunilor

3 Pentru aceasta, eu, Pavel,
întemnițatul* lui Hristos Isus[l]
2 pentru voi**, națiunile (dacă, în
adevăr, ați auzit de administra-
rea* harului lui Dumnezeu care**
3 mi-a fost dată pentru voi: că
prin* descoperire mi-a fost fă-
cută cunoscut[m] taina** – după
cum am scris mai înainte pe scurt,
4 din care, citind, puteți înțelege
priceperea mea în* taina lui
5 Hristos – care* în alte generații
n-a fost făcută cunoscut fiilor
oamenilor, *aşa* cum a fost desco-
perită acum sfinților Săi apostoli
6 şi profeți prin[n] Duh; că națiunile*
sunt împreună-moştenitoare şi
din acelaşi trup şi împreună-păr-
taşe** ale promisiunii în Hristos
7 Isus[j], prin Evanghelie, al cărei*
slujitor am fost făcut eu, după**
darul harului lui Dumnezeu dat
mie, după lucrarea† puterii Lui.

[a] *Lit.* „dorințele“ [b] *Sau* „chiar când eram noi morți“ [c] *Sau* „datorită harului“ [d] *Lit.* „din“ [e] *O lucrare de artă; creație* [f] *Sau* „despărțiți de“ [g] *Sau* „şi atei“ [h] *Lit.* „ați fost aduşi aproape“ [i] *Unele ms.* „a vestit Evanghelia păcii“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [l] *Sau* „Isus Hristos“ [m] *Unele ms.* „El mi-a făcut cunoscut taina“ [n] *Lit.* „în“

2 **Cap. 6.12. †Cap. 5.6. Col. 3.6.
3 *Tit 3.3. 1 Pet. 4.3. **Gal. 5.16. †Ps. 51.5. Rom. 5.12,14
4 *Rom. 10.12.
5 *Rom. 5.6,8; 5.10. **Rom. 6.4,5 Col. 2.12,13; 3.1.
7 *Tit 3.4. Rom. 3.24.
8 *Rom. 4.16. 2 Tim. 1.9. **Mt. 16.17. Ioan 6.44,65. Rom. 10.14; 10.15,17. Filip. 1.29.
9 *Rom. 3.20; 3.27,28; 4.2; 9.11; 11.6. 1Cor.1.29-31 2 Tim. 1.9.
10 *Deut. 32.6. Ps. 100.3. Is. 19.25; 29.23; 44.21. Ioan 3.3,5. 1 Cor. 3.9. 2 Cor. 5.5,17 Tit 2.14.
11 *1 Cor. 12.2. Cap. 5.8. Col. 2.11,13. **Rom. 2.28; 2.29.
12 *Cap. 4.18. **Ezec. 13.9. Ioan 10.16. Col. 1.21. †Rom. 9.4,8. ††1 Tes. 4.13 *†Gal. 4.8. 1 Tes. 4.5.
13 *Gal. 3.28. **Fap. 2.39.
14 *Mica 5.5. Ioan 16.33. Fap. 10.36. Rom. 5.1. Col. 1.20. **Ioan 10.16
15 *Col.2.14,20 **Col. 1.21. †2 Cor. 5.17. Gal. 6.15. Cap. 4.24.
16 *Rom. 6.6; 8.3.
17 *Is. 57.19. Zah. 9.10. Fap. 2.39; 10.36. Rom. 5.1. **Ps. 148.14
18 *Ioan 10.9; 14.6. Ev. 4.16; 10.19,20. 1 Pet. 3.18. **1Cor.12.13
19 *Filip. 3.20. Ev. 12.22,23. **Gal. 6.10.
20 *1Cor.3.9,10 1 Pet. 2.4,5. **Mt. 16.18. Gal. 2.9. Apoc. 21.14. †1Cor. 12.28 ††Ps. 118.22 Is. 28.16. Mt. 21.42.
21 *1 Cor. 3.17; 6.19. 2 Cor. 6.16.

1 *Fap. 21.33; 28.17,20. Filip. 1.7,13; 1.14,16. Col. 4.3,18. 2 Tim. 1.8; 2.9. Filim. 1,10. **Col. 1.24. 2 Tim. 2.10.
2 *Rom. 1.5; 11.13. 1 Cor. 4.1. Col. 1.25. **Fap. 9.15; 13.2. Rom. 12.3. Gal. 1.15.
3 *Fap. 22.17; 22.21; 26.16-18. Gal. 1.12. **Rom.16.25
4 *1 Cor. 4.1.
5 *Fap. 10.28.
6 *Gal. 3.28; 3.29. **Gal. 3.14.
7 *Rom.15.16. Col. 1.23,25. **Rom. 1.5. †Rom. 15.18

8 Mie*, mai mic decât cel mai mic
dintre toți sfinții[a], mi-a fost dat
harul acesta: să** vestesc printre
națiuni Evanghelia bogățiilor† de
9 nepătruns[b] ale lui Hristos şi să pun
în lumină înaintea tuturor[c] care
este administrarea[d] tainei* ascun-
se din veacuri[e] în Dumnezeu,
10 care** a creat toate[f], pentru ca* în-
țelepciunea atât de felurită a lui
Dumnezeu să** fie făcută cunos-
cut acum, prin Adunare, stăpâniri-
lor† şi autorităților în cele cereşti,
11 după planul[g] veacurilor[h] pe care
l-a făcut în Hristos Isus, Domnul
12 nostru, în care avem îndrăzneală*
şi intrare cu încredere, prin cre-
13 dința în El[i]. De aceea, *vă* rog[j]* să
nu vă descurajați din cauza neca-
zurilor mele pentru voi, care
sunt** gloria voastră.

Rugăciunea lui Pavel pentru toți

14 Pentru aceasta îmi plec genun-
15 chii înaintea Tatălui[k], din care este
numită orice* familie[l], în ceruri
16 şi pe pământ, ca să vă dea, după*
bogățiile gloriei Sale, să** fiți
întăriți cu putere, prin Duhul Său,
17 în omul† dinăuntru, *ca** Hristos
să locuiască prin credință în
inimile voastre, fiind** înră-
dăcinați şi întemeiați în dragoste,
18 ca să fiți deplin în stare să în-
țelegeți împreună cu toți sfinții
care* *sunt* lărgimea şi lungimea şi
19 adâncimea şi înălțimea; şi să
cunoaşteți dragostea lui Hristos,
care întrece cunoştința, ca să fiți
umpluți până la* toată plinătatea
20 lui Dumnezeu. Iar a Celui care
poate* să facă nespus** mai mult
decât toate câte cerem sau gândim
noi, potrivit† puterii care lucrează
21 în noi, a Lui* *fie* gloria în Aduna-
rea în Hristos Isus, pentru toate ge-
nerațiile veacului veacurilor! Amin.)

Unitatea credinței și a credincioşilor

(4) Vă îndemn deci eu, cel în-
temnițat în Domnul, să um-
blați* *într-un chip* vrednic de
chemarea cu care[m] ați fost che-
2 mați, cu* toată smerenia şi blân-
dețea, cu îndelungă-răbdare, în-
găduindu-vă unii pe alții în dra-
3 goste, străduindu-vă să păstrați
unitatea Duhului, în legătura
4 păcii. *Este* un* singur trup şi un**
singur Duh, după cum ați şi fost
chemați la o singură speranță a
5 chemării voastre; un* singur
Domn, o** singură credință, un
6 singur botez†; un* singur Dum-
nezeu şi Tată al tuturor**, care
este peste toți şi prin toți şi în
7 noi[n] toți. Iar fiecăruia* dintre noi
i s-a dat harul după măsura daru-
8 lui lui Hristos. De aceea El spune:
„Suindu-Se* în înălțime, a** robit
robia şi a dat daruri oamenilor".
9 Iar* acest „S-a suit", ce este decât
că a şi coborât[o] în părțile mai de
10 jos ale pământului? Cel care a
coborât este Acelaşi care S-a* şi
suit mai presus de toate cerurile,
11 ca** să umple totul. Şi El* a dat
pe unii apostoli şi pe unii profeți
şi pe unii evanghelişti** şi pe
12 unii păstori† şi învățători††, pen-
tru* desăvârşirea sfinților, în ve-
derea lucrării de slujire, pentru**
13 zidirea trupului† lui Hristos, până
vom ajunge toți la unitatea credin-
ței şi* a cunoştinței depline a Fiu-
lui lui Dumnezeu, la starea de om
matur**, la măsura staturii[p] pli-
14 nătății lui Hristos; ca să nu mai
fim prunci*, bătuți** de valuri şi
purtați încoace şi încolo de orice[q]
vânt† de învățătură prin înşelă-
ciunea oamenilor, prin†† vicle-
15 nia lor în uneltirea rătăcirii; ci,
ținând[r]* adevărul în dragoste, să
creştem în toate până la Cel**
16 care este Capul, Hristos; din* care
tot trupul, îmbinat împreună şi
strâns legat prin ceea ce dă fiecare

8 *1 Cor. 15.9. 1Tim.1.13,15 **Gal. 1.16; 2.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. †Col. 1.27.
9 *Rom. 16.25. 1 Cor. 2.7. Col. 1.26. **Ps. 33.6. Ioan 1.3. Col. 1.16. Ev. 1.2.
10 *1 Cor. 2.7. 1 Tim. 3.16. **1 Pet. 1.12 †Rom. 8.38. Cap. 1.21. Col. 1.16. 1 Pet. 3.22.
12 *Ev. 4.16.
13 *Fap. 14.22. Filip. 1.14. 1 Tes. 3.3. **2 Cor. 1.6.
15 *Filip.2.9-11
16 *Rom. 9.23. Filip. 4.19. Col. 1.27. **Cap. 6.10. Col. 1.11. † Rom.7.22. 2 Cor. 4.16.
17 *Ioan 14.23. **Col. 1.23; 2.7.
18 *Rom. 10.3; 10.11,12.
19 *Ioan 1.16. Col. 2.9,10.
20 *Rom. 16.25. Iuda 24. **1 Cor. 2.9. †Col. 1.29.
21 *Rom.11.36; 16.27. Ev. 13.21.

1 *Filip. 1.27. Col. 1.10. 1 Tes. 2.12.
2 *Fap. 20.19. Gal. 5.22,23. Col. 3.12,13.
4 *Rom. 12.5. 1 Cor. 12.12; 12.13. **1Cor.12.4; 12.11.
5 *1 Cor. 1.13; 8.6; 12.5. 2 Cor. 11.4. **Iuda 3. †Gal. 3.27; 3.28. Ev. 6.6.
6 *Mal. 2.10. 1 Cor. 8.6; 12.6. **Rom.11.36
7 *Rom.12.3,6 1 Cor.12.11.
8 *Ps. 68.18. **Jud. 5.12. Col. 2.15.
9 *Ioan 3.13; 6.33,62.
10 *Fap. 1.9,11. 1 Tim. 3.16. Ev. 4.14; 7.26; 8.1; 9.24. **Fap. 2.33.
11 *1Cor.12.28. **Fap. 21.8. 2 Tim. 4.5. †Fap. 20.28. ††Rom. 12.7
12 *1 Cor. 12.7. **1Cor.14.26 †Col. 1.24.
13 *Col. 2.2. **1Cor.14.20 Col. 1.28.
14 *Is. 28.9. 1 Cor. 14.20. **Ev. 13.9. †Mt. 11.7. ††Rom.16.18 2 Cor. 2.17.
15 *Zah. 8.16. 2 Cor. 4.2. 1 Ioan 3.18. **Col. 1.18.
16 *Col. 2.19.

[a] *Unele ms.* „dintre toți cei sfinți" [b] *Care nu pot fi cercetate* [c] *Lit.* „să luminez pe toți" [d] *Unele ms.* „comuniunea" [e] *Sau* „din eternitate" [f] *Unele ms. ad.* „prin Isus Hristos" [g] *Sau* „scopul" [h] *Sau* „etern" [i] *Lit.* „prin credința Lui" [j] *Sau* „cer" [k] *Unele ms. ad.* „Domnului nostru Isus Hristos" [l] *În gr., derivat din cuvântul „Tată"* [m] *Sau* „potrivit căreia" [n] *Unele ms.* „în voi toți"; *alte ms.* „în toți" [o] *Unele ms. ad.* „întâi" [p] *Sau* „vârstei" [q] *Sau* „acel" [r] *Sau* „spunând"

încheietură[a] de întărire, după lu-
crarea fiecărei părți în măsura ei,
făcând creşterea trupului, spre zi-
direa sa în dragoste.

Haina morală a omului cel nou

17 Spun deci aceasta, şi măr-
turisesc în Domnul, ca să* nu mai
umblați cum umblă națiunile[b]
în** deşertăciunea minții lor,
18 fiind întunecați* în înțelegere,
înstrăinați** de viața lui Dum-
nezeu prin neştiința care este în
ei, prin împietrirea[c]† inimii lor;
19 aceştia*, pierzând orice simțire,
s-au** dedat la destrăbălare, ca
să lucreze cu lăcomie orice ne-
20 curăție. Dar voi nu L-ați cunos-
21 cut astfel pe Hristos, dacă*, în
adevăr, L-ați auzit şi ați fost în-
vățați în El, după cum este ade-
22 văr în Isus: că*, în ceea ce
priveş-te purtarea de mai înainte,
v-ați dezbrăcat de omul** vostru
cel vechi, care se strică prin†
23 poftele înşelătoare; şi* sunteți
înnoiți în duhul minții voastre;
24 şi* v-ați îmbrăcat în omul cel
nou, care *este* creat** după Dum-
nezeu în dreptate şi *în* sfințenia
25 adevărului. De aceea, lepădând
minciuna[d], vorbiți* adevărul
fiecare cu aproapele său, pentru
că suntem** mădulare unii altora.
26 Mâniați-vă* şi nu păcătuiți; să nu
apună soarele peste mânia voas-
27 tră, nici nu* dați loc diavolului.
28 Cel care fura să nu mai fure, ci
mai degrabă să se ostenească,
lucrând* cu mâinile lui[e] ce este
bine, ca să aibă să** împartă celui
29 care are nevoie. Nici un* cuvânt
stricat să nu iasă din gura voastră,
ci, dacă *este* vreunul** bun,
pentru† zidire, după *cum este*
nevoie, ca să dea har celor care-*l*
30 aud. Şi* nu-L întristați pe Duhul
Sfânt al lui Dumnezeu, cu care
ați fost pecetluiți pentru ziua**

17 *Col. 3.7. 1 Pet. 4.3. **Rom. 1.21
18 *Fap. 26.18. **Gal. 4.8. 1 Tes. 4.5. †Rom. 1.21.
19 *1 Tim. 4.2. **Rom. 1.24; 1.26. 1 Pet. 4.3.
21 *Cap. 1.13.
22 *Col. 2.11; 3.8,9. Ev. 12.1. 1 Pet. 2.1. **Rom. 6.6. †1 Pet. 4.3.
23 *Rom. 12.2. Col. 3.10.
24 *Rom. 6.4. 2 Cor. 5.17. Gal. 6.15. Cap. 6.11. **Cap. 2.10.
25 *Zah. 8.16. Col. 3.9. **Rom. 12.5.
26 *Ps. 4.4; 37.8.
27 *2 Cor. 2.10; 2.11. Iac. 4.7. 1 Pet. 5.9.
28 *Fap. 20.35. 1 Tes. 4.11. 2 Tes. 3.8; 3.11,12. **Lc. 3.11.
29 *Mt. 12.36. Cap. 5.4. Col. 3.8. **Col. 4.6. †Col. 3.16. 1 Tes. 5.11.
30 *Is. 7.13; 63.10. Ezec.16.43. 1 Tes. 5.19. **Lc. 21.28. Rom. 8.23.

31 răscumpărării. Orice* amărăciu-
ne şi supărare şi mânie şi strigare
şi defăimare** să fie înlăturate de
la voi, împreună cu orice răutate.
32 Şi fiți* buni unii cu alții, miloşi,
iertându-vă[f]** unii pe alții, după
cum şi Dumnezeu v-a[g] iertat[f] în
Hristos.
5 Fiți* deci imitatori ai lui
Dumnezeu, ca *nişte* copii prea-
2 iubiți, şi umblați* în dragoste,
după cum** şi Hristos ne-a[h] iubit
şi S-a dat pe Sine Însuşi pentru
noi[i], ca dar şi jertfă lui Dumnezeu,
ca parfum de bună mireasmă†.
3 Iar curvie* şi orice necurăție
sau lăcomie[j] nici** să nu
fie numite între voi, cum se
4 cuvine unor sfinți, şi nici* lucruri
ruşinoase, nici vorbire nechib-
zuită, nici glumă proastă, care**
nu sunt cuviincioase, ci mai
5 degrabă mulțumire. Pentru că ştiți
aceasta, cunoscând că nici un
curvar, sau necurat, sau lacom
de bani, care este un idolatru*,
nu** are moştenire în Împărăția
lui Hristos şi a lui Dumnezeu.
6 Nimeni* să nu vă amăgească prin
cuvinte goale, căci pentru aceasta
vine** mânia lui Dumnezeu
7 peste fiii neascultării. Deci nu fiți
8 împreună-părtaşi cu ei! Pentru că
odinioară erați* întuneric, dar
acum**, lumină în Domnul;
umblați ca *nişte* copii† ai luminii
9 (pentru că rodul* luminii[k] *este* în
orice bunătate şi dreptate şi
10 adevăr), încercând* ce este plă-
11 cut Domnului; şi nu* aveți comu-
niune cu lucrările** neroditoare
ale întunericului, ci, mai degrabă,
12 dezaprobați-le[l]†, pentru că* este
ruşinos şi a spune cele făcute de
13 ei în ascuns. Dar toate*, *fiind* date
pe față, sunt arătate de lumină,
pentru că ceea ce face ca totul să

31 *Col. 3.8,19. **Tit 3.2,3. Iac. 4.11. 1 Pet. 2.1.
32 *2 Cor. 2.10. Col. 3.12,13. **Mt. 6.14. Mc. 11.25.

Rodul luminii

1 *Mt. 5.45,48 Lc. 6.36.
2 *Ioan 13.34; 15.12. 1 Tes. 4.9. 1 Ioan 3.11; 3.23; 4.21. **Gal. 1.4; 2.20. Ev. 7.27; 9.14,26; 10.10,12. 1 Ioan 3.16. †Gen. 8.21. Lev. 1.9. 2 Cor. 2.15.
3 *Rom. 6.13. 1 Cor. 6.18. 2 Cor. 12.21 Col. 3.5. 1 Tes. 4.3. **1 Cor. 5.1
4 *Mt. 12.36. **Rom. 1.28 1 Cor. 6.9. Gal. 5.19,21
5 *1 Tim. 6.17 **Gal. 5.21. Apoc. 22.15.
6 *Ier. 29.8. Mt. 24.4. Col. 2.4,8,18 2 Tes. 2.3. **Rom.1.18.
8 *Is. 9.2. Mt. 4.16. Fap. 26.18. Rom. 1.21. Tit 3.3. 1 Pet. 2.9. **Ioan 8.12; 12.46. 2Cor.3.18;4.6 1 Tes. 5.5. 1 Ioan 2.9. †Lc. 16.8. Ioan 12.36.
9 *Gal. 5.22.
10 *Rom. 12.2. Filip. 1.10. 1 Tes. 5.21. 1 Tim. 2.3.
11 *1 Cor. 5.9; 5.11; 10.20. 2 Cor. 6.14. 2 Tes. 3.6,14 **Rom. 6.21; 13.12. Gal. 6.8. †Lev. 19.17. 1 Tim. 5.20.
12 *Rom.1.24,26
13 *Ioan 3.20,21 Ev. 4.13.

[a] *Lit.* „prin toate încheieturile“ [b] *Unele ms.* „restul națiunilor“ [c] *Unele ms.* „orbirea“ [d] *Falsitatea* [e] *Unele ms. omit* „lui“; *alte ms. omit* „cu mâinile lui“ [f] *În sensul de a arăta har* [g] *Unele ms.* „ne-a“ [h] *Unele ms.* „v-a“ [i] *Unele ms.* „voi“ [j] *Sau* „poftă nestăpânită“ [k] *Unele ms.* „Duhului“ [l] *Sau* „aduceți-le la lumină“

14 *Is. 60.1. Rom.13.11,12 1 Cor. 15.34. 1 Tes. 5.6. **Ioan 5.25. Rom. 6.4,5. Col. 3.1.
15 *Col. 4.5.
16 *Gal. 6.10. **Ecl. 11.2; 12.1. Ioan 12.35.
17 *Rom. 12.2. **1 Tes. 4.3; 5.18.
18 *Pr. 20.1; 23.20,30. Is. 5.11,22. Lc. 21.34.
19 *Fap. 16.25. 1 Cor. 14.26. Col. 3.16. Iac. 5.13.
20 *Ps. 34.1. Is. 63.7. Col. 3.17. 2 Tes. 1.3. **Ev. 13.15. 1 Pet. 2.5; 4.11.
21 *Filip. 2.3. 1 Pet. 5.5.

Căminul creştin. Soţiile

22 *Gen. 3.16. 1 Cor. 14.34. Col. 3.18. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1.
23 *1 Cor. 11.3. **Col. 1.18.
24 *Col. 3.20; 3.22. Tit 2.9.

Soţii

25 *Col. 3.19. 1 Pet. 3.7. **Fap. 20.28 Gal. 1.4; 2.20.
26 *Ioan 3.5. Tit 3.5. Ev. 10.22. 1 Ioan 5.6. **Ioan 15.3; 17.17.
27 *2 Cor. 11.2. Col. 1.22.

14 fie arătat este lumina. De aceea
zice: „Trezeşte-te* tu, care dormi,
şi înviază** dintre cei morţi şi
Hristos va străluci peste tine".
15 Vedeţi* deci cu grijă cum um-
blaţi, nu ca neînţelepţi, ci ca
16 înţelepţi, răscumpărând* tim-
pul[a], pentru că** zilele sunt rele.
17 De aceea, nu fiţi nepricepuţi,
ci înţelegeţi* care** este voia
18 Domnului. Şi nu* vă îmbătaţi
de vin, în care este destrăbălare,
19 ci fiţi umpluţi de Duh, vorbind
între voi cu* psalmi şi cântări
de laudă şi cântări spirituale,
lăudând şi cântând Domnului
20 în inima voastră[b], mulţumind*
întotdeauna pentru toate Celui
care *este* Dumnezeu şi Tată, în**
Numele Domnului nostru Isus
21 Hristos, supunându-vă* unii
altora în teamă de Hristos[c].
22 Soţiilor*, supuneţi-vă[d] soţilor
23 voştri ca Domnului, pentru că
soţul[e]* este cap al soţiei[f], după
cum şi Hristos** *este* Cap
al Adunării. [g]El este[h] Mântuitor
24 al trupului. Dar, după cum Adu-
narea este supusă lui Hristos,
aşa şi soţiile soţilor lor[h], în* toate.
25 Soţilor*, iubiţi-vă soţiile,
după cum şi Hristos a iubit Adu-
narea şi S-a** dat pe Sine În-
26 suşi pentru ea, ca s-o sfinţească,
după ce a curăţit-o prin* spă-
27 larea cu apă, prin Cuvânt**, ca*
să-Şi prezinte Lui Însuşi Adunarea
glorioasă[i], neavând pată** sau
zbârcitură sau ceva de felul
acestora, ci† ca să fie sfântă şi fără
28 cusur. Astfel sunt datori şi[h] soţii
să-şi iubească soţiile, ca pe pro-
priile trupuri. Cine îşi iubeşte
soţia se iubeşte pe sine însuşi.
29 Pentru că nimeni nu şi-a urât
vreodată propria sa carne, ci o
hrăneşte şi o îngrijeşte cu drag,
30 ca şi Hristos[j] Adunarea: pentru
că* suntem mădulare ale trupului
Său, din carnea Sa şi din oasele
31 Sale[k]. „De aceea* va lăsa omul[l]
pe tată şi pe mamă[m] şi se va
lipi de soţia sa, şi cei doi** vor
32 fi un singur trup[n]". Taina aceasta
este mare: eu dar vorbesc cu pri-
33 vire la Hristos şi la Adunare. Însă
şi voi, fiecare, aşa să-şi iubească
soţia, ca pe sine însuşi; şi soţia
să se teamă de soţ.
6 Copii, ascultaţi* în Domnul
de părinţii voştri, pentru că aceas-
2 ta este drept. „Onorează* pe tatăl
tău şi pe mama ta" – este[o] cea
dintâi poruncă însoţită de pro-
3 misiune – „ca să-ţi fie bine şi să
4 trăieşti mulţi ani pe pământ". Şi
voi, taţilor*, nu-i provocaţi la
mânie pe copiii voştri, ci creşte-
ţi-i** în disciplina şi sub mus-
trarea Domnului.
5 Robilor*, ascultaţi de stă-
pânii[p] pământeşti[q], cu** teamă
şi tremur, în† simplitatea inimii
6 voastre, ca de Hristos, nu* în
slujire de ochii lor[r], ca unii care
caută să placă oamenilor, ci
ca robi ai lui Hristos, făcând
voia lui Dumnezeu din suflet,
7 slujind cu bunăvoinţă ca[s] Dom-
8 nului, şi nu *ca* oamenilor, ştiind*
că orice bine va face fiecare, a-
ceasta va primi de la Domnul,
9 fie** rob, fie liber. Şi *voi*, stă-
pânilor*, faceţi la fel faţă de ei,
renunţând la ameninţare**, şti-
ind că Stăpânul lor şi al† vostru[t]
este în ceruri; şi†† la El nu este
primire după înfăţişare.

30 *Gen. 2.23. Rom. 12.5. 1 Cor. 6.15; 12.27.
31 *Gen. 2.24. Mt. 19.5. Mc. 10.7,8. **1Cor. 6.16

Copiii

1 *Pr. 23.22. Col. 3.20.
2 *Ex. 20.12. Deut. 5.16. Ezec. 22.7. Mal. 1.6. Mt. 15.4.
4 *Col. 3.21. **Gen.18.19 Deut. 4.9; 6.7,20; 11.19 Ps. 78.4. Pr. 19.18; 22.6; 29.17.

Robii

5 *1 Tim. 6.1. Tit 2.9. 1 Pet. 2.18. **2Cor. 7.15 Filip. 2.12. †1 Cr. 29.17.
6 *Col. 3.22; 3.23.
8 *Rom. 2.6. 2 Cor. 5.10. Col. 3.24. **Gal. 3.28. Col. 3.11.
9 *Col. 4.1. **Lev. 25.43 †Ioan 13.13. 1 Cor. 7.22. ††Rom. 2.11 Col. 3.25.

[a] *Folosind ocaziile* [b] *Unele ms.* „în inimile voastre" [c] *Unele ms.* „de Dumnezeu" [d] *Unele ms. omit* „supuneţi-vă", *dar păstrează acelaşi sens din v. 21* [e] *Sau* „bărbatul"; *în gr. acelaşi cuvânt înseamnă bărbat şi soţ* [f] *Sau* „femeii"; *în gr. acelaşi cuvânt înseamnă femeie şi soţie* [g] *Unele ms. ad.* „Şi" [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms.* „ca să Şi-o prezinte Lui Însuşi, glorioasă, Adunarea" [j] *Unele ms.* „Domnul" [k] *Unele ms. omit* „din carnea Sa şi din oasele Sale" [l] *Lit.* „un om" [m] *Unele ms.* „pe tatăl şi pe mama sa"; *alte ms.* „pe tatăl şi pe mama" [n] *Lit.* „spre o singură carne" [o] *Lit.* „care este" [p] *Unele ms. ad.* „voştri" [q] *Lit.* „după carne" [r] *Lit.* „slujire de ochi" [s] *Unele ms. omit* „ca" [t] *Unele ms.* „ştiind că şi Stăpânul vostru"

Armura lui Dumnezeu pentru lupta credinței

10 *Col. 1.11.
11 *Rom. 13.12. 2 Cor. 6.7. 1 Tes. 5.8.
12 *Mt. 16.17. 1 Cor. 15.50. **Rom. 8.38. Col. 2.15. †Lc. 22.53. Ioan 12.31; 14.30. Col. 1.13.
13 *2 Cor. 10.4. **Cap. 5.16.
14 *Is. 11.5. Lc. 12.35. 1 Pet. 1.13. **Is. 59.17. 2 Cor. 6.7. 1 Tes. 5.8.
15 *Is. 52.7. Rom. 10.15.
16 *1 Ioan 5.4.
17 *Is. 59.17. 1 Tes. 5.8. **Ev. 4.12. Apoc. 1.16; 2.16; 19.15.

10 Încolo, fraților[a], fiți tari[b] în
Domnul şi în* tăria puterii Lui.
11 Îmbrăcați* toată armura lui
Dumnezeu, ca să puteți sta îm-
12 potriva uneltirilor diavolului: pen-
tru că lupta noastră nu este îm-
potriva sângelui* şi a cărnii, ci
împotriva stăpânirilor**, împo-
triva autorităților, împotriva stă-
pânitorilor† lumii întunericului
acestuia[c], împotriva *puterilor*
spirituale ale răutății în cele ce-
13 reşti. Pentru aceasta*, luați toată
armura lui Dumnezeu, ca să vă
puteți împotrivi în** ziua cea rea
şi, după ce veți fi învins[d] toate,
14 să stați în picioare. Stați deci
în picioare, după ce v-ați în-
cins* mijlocul cu adevărul şi
v-ați îmbrăcat** cu platoşa drep-
15 tății şi v-ați încălțat* picioarele
cu pregătirea[e] Evangheliei
16 păcii, peste toate[f] luând scutul*
credinței, cu care veți putea stin-
ge toate săgețile arzătoare ale
17 celui rău. Luați[g]* şi coiful mân-
tuirii şi sabia** Duhului, care
este Cuvântul lui Dumnezeu,
18 rugându-vă* în orice timp în
Duh, prin orice rugăciune şi ce-
rere, şi veghind** la aceasta cu
toată stăruința şi cu cerere† pen-
19 tru toți sfinții, şi pentru* mine,
ca să-mi fie dat cuvânt la des-
chiderea gurii mele, ca să fac
cunoscut cu** îndrăzneală taina
20 Evangheliei, pentru care sunt* un
ambasador în** lanțuri[h], ca să
vorbesc cu îndrăzneală† în ea,
aşa cum trebuie să vorbesc.

Încheiere

21 Iar ca* să ştiți şi voi cele de-
spre mine, ce fac, toate vi le va
face cunoscut Tihic**, preaiubi-
tul frate şi slujitor credincios în
22 Domnul, pe care l-am* trimis la
voi chiar pentru aceasta, ca să
cunoaşteți cele despre noi şi să
vă mângâie inimile.

Salut

23 Pace* fraților şi dragoste cu
credință, de la Dumnezeu Tatăl
24 şi *de la* Domnul Isus Hristos. Ha-
rul *fie* cu toți cei care Îl iubesc pe
Domnul nostru Isus Hristos în*
curăție[i]! Amin[j].

18 *Lc. 18.1. 1 Tes. 5.17. **Mt. 26.41. Mc. 13.33. †Filip. 1.4. 1 Tim. 2.1.
19 *Fap. 4.29. Col. 4.3. 2 Tes. 3.1. **2Cor. 3.12
20 *2 Cor. 5.20 **Fap.26.29; 28.20. Filip.1.7. 2 Tim. 1.16; 2.9. Filim.10 †Fap. 28.31. Filip. 1.20. 1 Tes. 2.2.
21 *Col. 4.7. **Fap. 20.4. 2 Tim. 4.12. Tit 3.12.
22 *Col. 4.8.
23 *1 Pet. 5.14.
24 *Tit 2.7.

[a] *Unele ms.* „frații mei"; *alte ms. omit* „fraților" [b] *Sau* „întăriți-vă" [c] *Unele ms.* „conducătorilor întunericului veacului acestuia" [d] *Sau* „împlinit" [e] *Sau* „râvna" [f] *Unele ms.* „în toate" [g] *Sau* „Primiți" [h] *Lit.* „în lanț" [i] *Lit.* „în neputrezire" [j] *Unele ms. omit* „Amin"

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI

Salut introductiv

1 *1 Cor.1.2.
2 *Rom. 1.7. 2 Cor.1.2. 1 Pet.1.2.

1 Pavel şi Timotei, robi ai lui
Isus Hristos, către toţi sfinţii* în
Hristos Isus care sunt în Filipi,
împreună cu supraveghetorii şi
2 slujitorii[a]: Har* vouă şi pace de
la Dumnezeu Tatăl nostru şi *de la*
Domnul Isus Hristos.

Mulţumire

3 *Rom. 1.8,9. 1 Cor. 1.4. Ef. 1.15,16. Col. 1.3. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.
5 *Rom.12.13; 15.26. 2 Cor. 8.1,2. Cap. 4.14,15.
6 *Ioan 6.29. 1 Tes. 1.3.
7 *2 Cor. 3.2; 7.3. **Ef. 3.1; 6.20. Col. 4.3,18. 2 Tim. 1.8. †Cap. 4.14.
8 *Rom. 1.9; 9.1. Gal. 1.20. 1 Tes. 2.5. **Cap. 2.26; 4.1.

3 Mulţumesc* Dumnezeului
meu pentru toată amintirea mea
4 despre voi, întotdeauna, în orice
cerere a mea, făcând cererea
5 pentru voi toţi cu bucurie, pentru*
comuniunea voastră la Evan-
ghelie, din cea dintâi zi până
6 acum; fiind încredinţat chiar de
aceasta, că Cel care a început în
voi o lucrare* bună o va sfârşi
7 până în ziua lui Isus Hristos; după
cum este drept pentru mine să
gândesc aceasta despre voi toţi,
pentru că voi mă aveţi* în inima
voastră[b] şi, atât în lanţurile**
mele, cât şi în[c] apărarea şi întă-
rirea Evangheliei, voi† toţi sunteţi
împreună-părtaşi la harul[d] meu.
8 Pentru că martor* îmi este Dum-
nezeu cât** vă doresc pe toţi în
dragostea[e] lui Hristos Isus[f].

Rugăciune

9 *1 Tes. 3.12. Filim. 5,6.
10 *Rom. 2.18; 12.2. **Fap. 24.16. 1 Tes. 3.13.
11 *Ioan 15.4,5. Ef. 2.10. Col. 1.6. **Ioan 15.8. Ef. 1.12,14.

9 Şi aceasta mă rog, ca* dra-
gostea voastră să prisosească tot
mai mult şi mai mult în cu-
noştinţă[g] şi *în* orice pricepere,
10 ca voi să* le deosebiţi pe cele
alese[h], ca** să fiţi curaţi şi fără
vină pentru ziua lui Hristos,
11 umpluţi* de rodul[i] dreptăţii, care
este prin Isus Hristos, spre glo-
ria** şi lauda lui Dumnezeu.

Înaintarea şi apărarea Evangheliei

13 *Cap. 4.22.

12 Vreau dar să ştiţi, fraţilor, că
împrejurările în care sunt[j] s-au în-
tors mai degrabă spre înaintarea
13 Evangheliei; astfel că lanţurile
mele s-au arătat *ca fiind* în Hris-
tos, în* tot pretoriul şi tuturor ce-
14 lorlalţi[k]; şi că cei mai mulţi dintre
fraţi, încrezându-se în Domnul
prin lanţurile mele[l], îndrăznesc
mai mult să vorbească fără teamă
Cuvântul lui Dumnezeu[m].

Dificultăţi în calea Evangheliei

15 *Cap. 2.3.
19 *2 Cor. 1.11. **Rom. 8.9.
20 *Rom. 8.19. **Rom. 5.5. †Ef. 6.19,20.
23 *2 Cor. 5.8. **2 Tim. 4.6
25 *Cap. 2.24.

15 Unii, în adevăr, Îl predică pe
Hristos şi din invidie şi ceartă*, iar
alţii, de asemenea, din bunăvoinţă;
16 aceştia, în adevăr, din dragoste,
ştiind că *eu* sunt pus pentru apăra-
17 rea Evangheliei; dar aceia Îl ves-
tesc pe Hristos din duh de partidă,
nu *cu gând* curat, intenţionând să
stârnească[n] necaz lanţurilor mele.[o]
18 Atunci ce *este*? Oricum, în orice
fel, fie de ochii lumii, fie în adevăr,
Hristos este vestit; şi în aceasta *eu*
mă bucur, da, şi mă voi bucura.
19 Pentru că ştiu că aceasta mi se
va întoarce spre mântuire, prin*
cererea voastră şi prin ajutorul
20 Duhului** lui Isus Hristos, potri-
vit aşteptării* stăruitoare şi a
speranţei mele că în nimic nu voi
fi dat** de ruşine, ci, în† toată
îndrăzneala, ca întotdeauna, şi
acum Hristos va fi preamărit în
trupul meu, fie prin viaţă, fie prin
21 moarte. Pentru că pentru mine a
trăi *este* Hristos, şi a muri, câştig.
22 Dar, dacă a trăi în trup[p], aceasta
este pentru mine rod pentru lucra-
23 re, atunci nu ştiu ce să aleg. Dar[q]
sunt strâns din două *părţi*, având*
dorinţa să plec** şi să fiu împreună
cu Hristos, pentru că[r] *este* cu mult
24 mai bine, dar a rămâne în trup[p]
25 *este* mai necesar pentru voi. Şi, fiind
încredinţat* de aceasta, ştiu că voi
rămâne şi voi fi cu voi toţi, pentru

---

[a] *Sau* „episcopii şi diaconii“ [b] *Sau* „vă am în inima mea“; *alte ms.* „voi mă aveţi în inimile voastre“; *sau* „voi mă aveţi în inimă“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Sau* „împreună-părtaşi ai harului“ [e] *Lit.* „îndurările“ [f] *Unele ms.* „Isus Hristos“ [g] *Cunoştinţă deplină* [h] *Lit.* „excelente“ [i] *Unele ms.* „roadele“ [j] *Lit.* „că cele despre mine“ [k] *Sau* „în toate celelalte *locuri*“ [l] *Sau* „încrezându-se prin Domnul în lanţurile mele“ [m] *Unele ms. omit* „lui Dumnezeu“ [n] *Unele ms.* „să adauge“ [o] *Unele ms. schimbă ordinea versetelor 16 şi 17* [p] *Lit.* „carne“ [q] *Unele ms.* „Pentru că“ [r] *Unele ms. omit* „pentru că“

înaintarea şi bucuria credinţei
26 voastre, pentru ca lauda* voastră
să prisosească în Hristos Isus,
prin mine[a], prin venirea mea din
27 nou la voi. Numai purtaţi-vă[b]* *în-*
tr-un chip vrednic de Evanghelia
lui Hristos, pentru ca, fie că vin şi
vă văd, fie că sunt absent, să aud
despre voi că** staţi tari într-un
singur duh, cu† un singur suflet,
luptând†† împreună cu[c] credinţa
28 Evangheliei şi neînfricoşaţi în ni-
mic de adversari: ceea ce pentru*
ei este o dovadă de pieire, iar
pentru voi[d] de** mântuire, şi
29 aceasta de la Dumnezeu; pentru
că vouă* vi s-a dat har, cu privire
la Hristos, nu** numai să credeţi
în El, ci să şi suferiţi pentru El,
30 având* aceeaşi luptă pe care**
aţi văzut-o în mine şi acum auziţi
că este în mine.

Îndemn la comuniune

2 Dacă *este* deci vreo încu-
rajare[e] în Hristos, dacă *este* vreo
mângâiere a dragostei, dacă *este*
vreo comuniune* a Duhului, dacă
sunt sentimente şi îndurări**,
2 împliniţi-mi* bucuria să gândiţi
la fel, având aceeaşi dragoste,
3 cu un suflet, gândind** una; ni-
mic* *să nu fie* din duh de par-
tidă sau glorie deşartă, ci, în sme-
renie**, unul considerându-l pe
altul mai presus de sine însuşi,
4 nu* privind fiecare la ale lui, ci
fiecare şi la cele ale altora.

Gândul lui Hristos

5 Pentru ca* acest gând să fie în
voi[f], care *era* şi în Hristos Isus:
6 care, fiind în* chip de Dumnezeu,
n-a** considerat de apucat să fie
7 egal cu Dumnezeu, ci* S-a golit
pe Sine Însuşi, luând chip de rob**,
făcându-Se† în asemănarea[g] oa-
8 menilor. Şi, la înfăţişare fiind gă-
sit ca un om, S-a smerit pe Sine,
făcându-Se* ascultător până la
moarte, şi *chiar* moarte de cruce.

Înălţarea lui Hristos

9 De aceea şi Dumnezeu L-a*
înălţat foarte sus şi I-a** dăruit un
Nume[h] care este mai presus de
10 orice nume, ca* în Numele lui
Isus să se plece orice genunchi, al
celor cereşti şi al celor pământeşti
11 şi al celor de sub pământ, şi orice*
limbă să mărturisească, spre
gloria lui Dumnezeu Tatăl, că Isus
Hristos este Domn.

Luminători în lume

12 Aşadar, preaiubiţii mei, după
cum* întotdeauna aţi ascultat, nu
numai ca în prezenţa mea, ci cu
mult mai mult acum, în absenţa
mea, lucraţi[i] cu teamă** şi tremur
13 mântuirea voastră. Pentru că
Dumnezeu* este Cel care lucrează
în voi şi voinţa şi înfăptuirea, după
14 buna *Sa* plăcere. Faceţi toate
15 fără* murmure şi fără** îndoieli,
ca să fiţi fără cusur şi curaţi[j], co-
pii* ai lui Dumnezeu fără vină
în** mijlocul unei† generaţii strâm-
be şi pervertite, în care străluciţi††
16 ca nişte luminători în lume, ţinând
sus Cuvântul vieţii, spre laudă*
pentru mine în ziua lui Hristos, că
n-am** alergat în zadar, nici nu
17 m-am ostenit în zadar. Şi chiar
dacă* sunt turnat ca jertfă de
băutură peste jertfa** şi slujba
credinţei voastre, mă† bucur şi
18 mă bucur cu voi toţi. [k]În acelaşi fel,
bucuraţi-vă şi voi şi bucuraţi-vă
împreună cu mine.

Timotei şi Epafrodit

19 Dar sper în Domnul Isus să vi-l
trimit în curând pe Timotei*, ca să
fiu şi eu înviorat, când voi afla cele
20 despre voi. Pentru că nu am pe
nimeni* de acelaşi gând, care să se
îngrijească în adevăr de cele despre
21 voi; pentru că toţi caută* cele ale
lor, nu cele ale lui Isus Hristos[l].
22 Cunoaşteţi însă încercarea[m] lui, că
a slujit[n] împreună cu mine pentru
Evanghelie ca* un copil pentru ta-
23 tăl *său*. Pe el deci sper să-l trimit

---

[a] *Sau* „cu privire la mine“ [b] *Sau* „umblaţi“ [c] *Sau* „pentru“ [d] *Unele ms.* „noi“ [e] *Sau* „mângâiere“ [f] *Sau* „să se găsească între voi“ [g] *Luându-Şi locul în asemănarea* [h] *Unele ms.* „Numele“ [i] *Duceţi la bun sfârşit prin lucrare* [j] *Sau* „simpli“ [k] *Unele ms. ad.* „Şi“ [l] *Unele ms.* „Hristos Isus“ [m] *Punerea lui la încercare* [n] *Slujire de rob*

---

26 *2 Cor. 1.14; 5.12.
27 *Ef. 4.1. Col. 1.10. 1 Tes. 2.12; 4.1. **Cap. 4.1. †1 Cor. 1.10. ††Iuda 3.
28 *2 Tes. 1.5,6 **Rom. 8.17 2 Tim. 2.11.
29 *Fap. 5.41. Rom. 5.3. **Ef. 2.8.
30 *Col. 2.1. **Fap. 16.19 1 Tes. 2.2.
1 *2Cor. 13.14 **Col. 3.12.
2 *Ioan 3.29. **Rom.12.16; 15.5. 1 Cor. 1.10. 1 Pet. 3.8.
3 *Gal. 5.26. Iac. 3.14. **Rom.12.10 Ef. 5.21. 1 Pet. 5.5.
4 *1Cor.10.24; 10.33; 13.5.
5 *Mt. 11.29.
6 *Ioan 1.1,2; 17.5. 2 Cor. 4.4. **Ioan 5.18; 10.33.
7 *Ps. 22.6. Mc. 9.12. Rom. 15.3. **Is. 42.1. Ezec. 34.23. Zah. 3.8. Mt. 20. 28. †Ioan 1.14. Rom. 8.3.
8 *Mt.26.29,42 Ioan 10.18. Ev. 5.8; 12.2
9 *Ioan17.1,2,5 Fap. 2.33. Ev. 2.9. **Ef. 1.20,21 Ev. 1.4.
10 *Is. 45.23. Mt. 28.18. Rom. 14.11. Apoc. 5.13.
11 *Ioan 13.13. Fap. 2.36. Rom. 14.9.
12 *Cap. 1.5. **Ef. 6.5.
13 *2 Cor. 3.5. Ev. 13.21.
14 *1Cor. 10.10 1 Pet. 4.9. **Rom. 14.1.
15 *Mt. 5.45. Ef. 5.1. **1 Pet. 2.12 † Deut. 32.5. ††Mt.5.14,16 Ef. 5.8.
16 *2 Cor. 1.14. 1 Tes. 2.19. **Gal. 2.2. 1 Tes. 3.5.
17 *2 Tim. 4.6. **Rom.15.16 †2 Cor. 7.13. Col. 1.24.
19 *Rom. 16.21. 1 Tes. 3.2.
20 *Ps. 55.13.
21 *1Cor.10.24; 10.33; 13.5. 2 Tim. 4.10; 4.16.
22 *1 Cor. 4.17. 1 Tim. 1.2. 2 Tim. 1.2.

24 *Cap. 1.25.
Filim. 22.
25 *Cap. 4.18.
**Filim. 1.
†2 Cor. 8.23.
††2Cor. 11.9
Cap. 4.18.
26 *Cap. 1.8.
29 *1Cor. 16.18.
1 Tes. 5.12.
1 Tim. 5.17.
30 *1Cor. 16.17.
Cap. 4.10.

îndată ce voi vedea ce va fi cu
24 mine; dar am* încredere în Dom-
nul că şi eu voi veni curând.
25 Am socotit dar necesar să-l trimit
la voi pe Epafrodit*, fratele, şi îm-
preună-lucrător** şi împreună-
ostaş cu mine, dar trimisul† vostru
şi slujitor pentru†† nevoia mea,
26 fiindcă* vă dorea pe toţi şi era
mâhnit pentru că aţi auzit că a fost
27 bolnav; pentru că a şi fost bolnav
aproape de moarte, dar Dumnezeu
a avut milă de el, şi nu numai de
el, ci şi de mine, ca să nu am
28 întristare peste întristare. L-am
trimis deci mai în grabă, ca,
văzându-l, să vă bucuraţi din nou[a],
şi eu să fiu mai puţin întristat.
29 Primiţi-l deci în Domnul cu toată
bucuria şi onoraţi[b]* pe unii ca
30 aceştia; fiindcă pentru lucrare[c] a
fost aproape de moarte, riscân-
du-şi[d] viaţa, ca* să împlinească ce
lipsea slujirii voastre către mine.

Alergarea pentru premiu

1 *2 Cor. 13.11
1 Tes. 5.16.
2 *Is. 56.10.
Gal. 5.15.
**2Cor.11.13
†Rom. 2.28.
Gal. 5.2.
3 *Deut. 10.16;
30.6.
Ier. 4.4.
Rom. 2.29;
4.11,12.
Col. 2.11.
**Ioan 4.23.
Rom. 7.6.
†Gal. 6.14.
4 *2Cor.11.18;
11.21.
5 *Gen. 17.12.
**2Cor.11.22
†Rom. 11.1.
††Fap. 23.6;
26.4,5.
6 *Fap. 22.3.
Gal. 1.13,14.
**Fap.8.3;9.1
†Rom. 10.5.
††Lc. 1.6.
7 *Mt. 13.44.

3 Încolo, fraţii mei, bucuraţi-vă*
în Domnul. Să vă scriu aceleaşi
lucruri, mie nu-mi *este* greu, iar
2 vouă vă *este* de folos[e]. Păziţi-vă*
de câini, păziţi-vă de lucrători**
3 răi, păziţi-vă† de scrijelare[f]! Pentru
că noi suntem circumcizia*, cei
care** ne închinăm[g] prin Duhul
lui Dumnezeu[h] şi ne† lăudăm în
Hristos Isus şi nu ne încredem în
4 carne, deşi eu* am *motiv de* în-
credere şi în carne. Dacă vreun altul
gândeşte să se încreadă în carne,
5 eu cu atât mai mult: circumcis* a
opta zi; din** neamul lui Israel,
din† seminţia lui Beniamin, evreu
6 din evrei; după lege, fariseu††; în
privinţa* râvnei, persecutor** al
Adunării; în privinţa dreptăţii†
care *este* în lege, fiind fără††
7 vină; dar cele* care îmi erau câştig
le-am socotit pierdere, datorită lui
8 Hristos. Dar în adevăr, şi socotesc
că toate sunt pierdere, datorită
valorii nespus de mari a cu-
noştinţei[i]* lui Hristos Isus, Dom-
nul meu, pentru care am pierdut
toate şi le socotesc ca fiind[j] gunoi,
9 ca să-L câştig pe Hristos[k]; şi să
fiu găsit în El nu având ca dreptate
a mea* pe cea din lege, ci pe
aceea** *care este* prin credinţa în[l]
Hristos, dreptatea de la Dumne-
10 zeu, prin credinţă[m], ca să-L cu-
nosc pe El şi puterea învierii Lui
şi comuniunea* suferinţelor Lui,
fiind făcut asemenea cu moartea
11 Lui, dacă voi ajunge* cumva la
12 învierea dintre morţi[n]. Nu că am
obţinut deja *premiul* sau că am
ajuns* deja desăvârşit**; însă
urmăresc, dacă *aş putea* să-*l* şi
apuc, întrucât şi eu am fost apucat
13 de Hristos Isus[o]. Fraţilor, eu în-
sumi nu consider că l-am apucat;
dar una *fac:* uitându-le* pe cele
din urmă şi întinzându-mă** spre
14 cele dinainte, alerg* drept spre
ţintă, pentru premiul chemării** de
sus a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.
15 Deci câţi *suntem* desăvârşiţi* să
gândim aceasta; şi, dacă gândiţi
ceva altfel**, Dumnezeu vă va
16 descoperi şi aceasta. Dar la* ceea
ce am ajuns, să umblăm pe ace-
17 leaşi urme[p]. Fiţi împreună-imi-
tatori ai mei*, fraţilor, şi aţintiţi-vă
privirea la cei care umblă aşa
cum ne aveţi** model pe noi;
18 (pentru că mulţi, despre care v-am
spus deseori şi spun şi acum
plângând, umblă ca vrăjmaşii*
19 crucii lui Hristos, al căror sfârşit*
este pieirea, al căror dumnezeu**
este pântecele, şi† gloria *le este*
în ruşinea lor, care gândesc††
20 cele pământeşti). Pentru că ce-
tăţenia* noastră este[q] în ceruri,

8 *Is. 53.11.
Ier. 9.23,24.
Ioan 17.3.
1 Cor. 2.2.
Col. 2.2.
9 *Rom.10.3,5
**Rom.1.17;
3.21,22;
9.30; 10.3,6.
Gal. 2.16.
10 *Rom.6.3-5;
8.17.
2Cor.4.10,11
2Tim.2.11,12
1 Pet. 4.13.
11 *Fap. 26.7.
12 *1 Tim. 6.11;
6.12.
**Ev. 12.23.
13 *Ps. 45.10.
Lc. 9.62.
2 Cor. 5.16.
**1Cor.9.24;
9.26.
Ev. 6.1.
14 *2 Tim. 4.7.
Ev. 12.1.
**Ev. 3.1.
15 *1 Cor. 2.6;
14.20.
**Gal. 5.10.
16 *Rom.12.16;
15.5.
Gal. 6.16.
Cap. 2.2.
17 *1 Cor. 4.16;
11.1.
Cap. 4.9.
1 Tes. 1.6.
**1 Pet. 5.3.
18 *Gal. 1.7;
2.21; 6.12.
Cap. 1.15,17
19 *2 Cor.11.15
2 Pet. 2.1.
**Rom.16.18
1 Tim. 6.5.
Tit 1.11.
†Osea 4.7.
2 Cor. 11.12.
Gal. 6.13.
††Rom. 8.5.
20 *Ef. 2.6,19.
Col. 3.1,3.

[a] *Sau* „văzându-l din nou, să vă bucuraţi“ [b] *Lit.* „ţineţi în onoare“ [c] *Unele ms.* „lucrarea lui Hristos“; *alte ms.* „lucrarea Domnului“ *şi alte ms.* „lucrarea lui Dumnezeu“ [d] *Unele ms.* „nesocotindu-şi“ [e] *Lit.* „pentru siguranţa voastră“ [f] *Circumcizie, mutilare* [g] *Sau* „slujim“ [h] *Unele ms.* „ne închinăm lui Dumnezeu în Duh“ [i] *Datorită excelenţei cunoştinţei* [j] *Unele ms. omit* „ca fiind“ [k] *Sau* „ca să-L am pe Hristos câştig al meu“ [l] *Lit.* „lui“ [m] *Pe temeiul credinţei* [n] *Unele ms.* „la învierea morţilor“ [o] *Unele ms. omit* „Isus“ [p] *Unele ms.* „să umblăm după aceeaşi regulă şi să fim cu acelaşi gând“ [q] *Lit.* „există“

de** unde Îl şi aşteptăm† *ca*
Mântuitor pe Domnul Isus Hris-
21 tos, care* va transforma trupul
smereniei noastre în asemănare[a]
cu trupul gloriei Sale, potrivit lu-
crării puterii** pe care o are[b], de
a-Şi† supune chiar toate lucrurile.

Îndemnuri la unitate

4 De aceea, fraţii mei preaiubiţi
şi doriţi*, bucuria** şi cununa
mea, staţi† astfel tari în Domnul,
2 preaiubiţilor! Îndemn pe Evodia
şi îndemn pe Sintihia să aibă*
3 acelaşi gând în Domnul. Da[c], te
rog şi pe tine, adevărat tovarăş de
jug, ajută-le ca pe unele care au
luptat* împreună cu mine în
Evanghelie, şi cu Clement, şi cu
ceilalţi împreună-lucrători ai mei,
ale căror nume *sunt* în Cartea**
Vieţii.

Îndemnuri la bucurie

4 Bucuraţi-vă* întotdeauna în
Domnul! Din nou voi spune:
5 bucuraţi-vă! Blândeţea[d] voastră să
fie cunoscută de toţi oamenii.
6 Domnul *este* aproape*. Nu* vă
îngrijoraţi de nimic, ci, în orice,
faceţi cunoscut lui[e] Dumnezeu
cererile voastre, prin rugăciune
şi prin cerere cu mulţumiri;
7 şi pacea* lui Dumnezeu, care în-
trece orice înţelegere, va păzi
inimile voastre şi gândurile voas-
8 tre în Hristos Isus. Încolo, fraţilor,
toate cele adevărate, toate cele
vrednice de respect, toate cele
drepte, toate cele curate, toate
cele vrednice de iubit, toate* cele
vorbite de bine, dacă *este* vreo
virtute şi dacă *este* vreo laudă, la
9 acestea gândiţi. Ce* aţi şi învăţat
şi aţi primit şi aţi auzit şi aţi văzut
în mine, pe acestea faceţi-le!
Şi Dumnezeul** păcii va fi cu
voi.

20 **Fap. 1.11. †1 Cor. 1.7. 1 Tes. 1.10. Tit 2.13.
21 *1Cor.15.43; 15.48,49. Col. 3.4. 1 Ioan 3.2. **Ef. 1.19. †1Cor.15.26; 15.27.
1 *Cap. 1.8. **2 Cor.1.14 Cap. 2.16. 1 Tes.2.19,20 †Cap. 1.27.
2 *Cap. 2.2; 3.16.
3 *Rom. 16.3. Cap. 1.27. **Ex. 32.32. Ps. 69.28. Dan. 12.1. Lc. 10.20. Apoc. 3.5; 13.8; 20.12; 21.27.
4 *Rom. 12.12. Cap. 3.1. 1 Tes. 5.16. 1 Pet. 4.13.
5 *2 Tes. 2.2. Ev. 10.25. Iac. 5.8,9. 1 Pet. 4.7. 2 Pet. 3.8,9.
6 *Ps. 55.22. Pr. 16.3. Mt. 6.25. Lc. 12.22. 1 Pet. 5.7.
7 *Ioan 14.27. Rom. 5.1. Col. 3.15.
8 *1 Tes. 5.22.
9 *Cap. 3.17. **Rom.15.33; 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. 1 Tes. 5.23. Ev. 13.20.

Îndemnuri la comuniune

10 M-am bucurat însă mult în
Domnul că acum, în sfârşit, v-aţi
înviorat gândirea* despre mine,
deşi vă şi gândeaţi, dar vă lipsea
11 ocazia. Nu vorbesc despre lip-
suri, pentru că eu am învăţat, în
împrejurările în care sunt, să fiu*
12 mulţumit. Ştiu* să fiu şi smerit,
ştiu să fiu şi în belşug. În orice
şi în toate sunt deprins şi să fiu
sătul şi să fiu flămând, şi să
fiu în belşug şi să fiu în lipsă.
13 Am putere* pentru toate, în El[f],
14 care mă întăreşte. Dar bine aţi
făcut luând* parte la necazul meu.
15 Şi ştiţi şi voi, filipenilor, că, la
începutul Evangheliei, când am
ieşit din Macedonia, nici* o adu-
nare n-a avut comuniune cu mine
în ceea ce priveşte darea şi pri-
mirea, decât numai voi singuri;
16 pentru că[g] şi în Tesalonic, o dată
şi chiar de două ori, mi-aţi tri-
17 mis *ceva* pentru nevoia mea. Nu
că eu caut darul, ci caut rodul*
care prisoseşte în folosul vostru.
18 Am însă de toate şi din belşug;
sunt copleşit[h], după ce am primit
de la Epafrodit* cele de la voi, un
parfum de bună mireasmă**, o
jertfă† primită, plăcută lui Dum-
19 nezeu. Iar Dumnezeul meu vă va
împlini* orice trebuinţă, potri-
vit** bogăţiilor Sale, în glorie, în
20 Hristos Isus. Iar* Dumnezeului şi
Tatălui nostru *fie* gloria, în vecii
vecilor! Amin.

Saluturi

21 Salutaţi pe fiecare sfânt în
Hristos Isus. Vă salută fraţii *care**
22 *sunt* împreună cu mine. Vă salută
toţi sfinţii şi mai* ales cei din casa
23 Cezarului. Harul* Domnului[i] Isus
Hristos *fie* cu duhul vostru[j]!
Amin[k].

10 *2 Cor. 12.19
11 *1Tim. 6.6,9.
12 *1 Cor. 4.11. 2 Cor. 6.10; 11.27.
13 *Ioan 15.5. 2 Cor. 12.9.
14 *Cap. 1.7.
15 *2Cor.11.8,9
17 *Rom. 15.28. Tit 3.14.
18 *Cap. 2.25. **Ev. 13.16. †2 Cor. 9.12.
19 *Ps. 23.1. 2 Cor. 9.8. **Ef. 1.7; 3.16.
20 *Rom. 16.27. Gal. 1.4,5.
21 *Gal. 1.2.
22 *Cap. 1.13.
23 *Rom. 16.24.

[a] *Unele ms.* „ca să fie asemenea“ [b] *Unele ms.* „potrivit lucrării puterii Sale“ [c] *Unele ms.* „Şi“ [d] *În sens de caracter al unui om care nu insistă asupra drepturilor lui* [e] *Unele ms.* „înaintea lui“ [f] *Unele ms.* „în Hristos“ [g] *Sau* „că“ [h] *Lit.* „umplut“ [i] *Unele ms. ad.* „nostru“ [j] *Unele ms.* „cu voi toţi“ [k] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI

Salut introductiv

1 *Ef. 1.1.
2 *1 Cor. 4.17. Ef. 6.21. **Gal. 1.3.

1 Pavel, apostol* al lui Hristos
Isus[a] prin voia lui Dumnezeu,
2 şi fratele Timotei, către sfinţii
şi fraţii credincioşi în* Hristos
care *sunt* în Colose[b]: Har**
vouă şi pace de la Dumnezeu Ta-
tăl nostru şi *de la* Domnul Isus
Hristos[c].

Mulţumire pentru credinţa şi dragostea colosenilor

3 *1 Cor. 1.4. Ef. 1.16. Filip. 1.3; 4.6.
4 *Ef. 1.15. Filim. 5. Ev. 6.10.
5 *2 Tim. 4.8. 1 Pet. 1.4.
6 *Mt. 24.14. Mc. 16.15. Rom. 10.18. **Mc. 4.8. Ioan 15.16. Filip. 1.11. †2 Cor. 6.1. Ef. 3.2. Tit 2.11. 1 Pet. 5.12.
7 *Cap. 4.12. Filim. 23. **2Cor.11.23 1 Tim. 4.6.
8 *Rom. 15.30.

3 Mulţumim* lui Dumnezeu şi[d]
Tatăl Domnului nostru Isus Hris-
tos, rugându-ne întotdeauna pen-
4 tru voi, după ce am auzit despre
credinţa voastră în Hristos Isus şi
despre dragostea* pe care o aveţi[e]
5 pentru toţi sfinţii, datorită speran-
ţei care vă este păstrată* în ceruri;
despre care aţi auzit mai înainte
în cuvântul adevărului Evanghe-
6 liei care a ajuns la voi*, ca şi în
toată lumea, şi[d] aduce** rod şi
creşte[f], ca şi între voi, din ziua
în care aţi auzit şi aţi cunoscut[g]
harul† lui Dumnezeu în adevăr:
7 după cum aţi [h]învăţat de la Epa-
fra*, preaiubitul împreună-rob cu
noi, care este un slujitor** cre-
dincios al lui Hristos pentru voi,
8 care ne-a şi arătat dragostea*
voastră în Duhul.

Rugăciune

9 *Ef. 1.15,16. **1 Cor. 1.5. †Rom. 12.2. Ef. 1.17. ††Ef. 1.8.
10 *Ef. 4.1. Filip. 1.27. 1 Tes. 2.12. **1 Tes. 4.1. †Ioan 15.16. 2 Cor. 9.8. Filip. 1.11. Tit 3.1. Ev. 13.21.
11 *Ef. 3.16; 6.10. **Ef. 4.2. †Fap. 5.41. Rom. 5.3.
12 *Ef. 1.11; 5.20. Cap. 3.15,17
13 *Ef. 6.12. Ev. 2.14. 1 Pet. 2.9. **1Tes. 2.12 2 Pet. 1.11.
14 *Ef. 1.7.

9 De aceea* şi noi, din ziua în
care am auzit[i], nu încetăm să ne
rugăm pentru voi şi să cerem ca
să** fiţi umpluţi de cunoştinţa[g]†
voii Lui, în orice înţelepciune††
10 şi pricepere spirituală, ca* voi[d]
să umblaţi *într-un chip* vrednic
de Domnul, în toate plăcuţi** *Lui*,
aducând† rod în orice lucrare bu-
nă şi crescând prin[j] cunoaşterea[g]
11 lui Dumnezeu: întăriţi* cu toată
puterea, potrivit tăriei gloriei
Sale, pentru orice răbdare** şi în-
delungă-răbdare[k], cu bucurie†;
12 mulţumind* Tatălui, care ne-a[l]
învrednicit să avem parte de moş-
13 tenirea[m] sfinţilor în lumină, care
ne-a eliberat din stăpânirea* în-
tunericului şi** ne-a strămutat în
Împărăţia Fiului dragostei Sale,
14 în* care avem răscumpărarea,[n]
iertarea păcatelor.

Gloria Fiului dragostei Sale

15 *2 Cor. 4.4. Ev. 1.3. **Apoc.3.14
16 *Ioan 1.3. 1 Cor. 8.6. **Rom. 8.38 Cap. 2.10,15 †Rom. 11.36 Ev. 2.10.
17 *Ioan 1.1,3; 17.5. 1 Cor. 8.6.
18 *1 Cor. 11.3. Ef. 1.10,22; 4.15; 5.23. **Fap. 26.23 1 Cor. 15.20; 15.23. Apoc. 1.5.
19 *Ioan 1.16; 3.34. Cap. 2.9; 3.11.
20 *Ef. 2.14-16 **2 Cor.5.18 †Ef. 1.10.
21 *Ef. 2.1,2; 2.12,19; 4.18 **Tit 1.15; 1.16.
22 *Ef. 2.15,16. **Lc. 1.75. Ef. 1.4; 5.27. 1 Tes. 4.7. Tit 2.14. Iuda 24.
23 *Ef. 3.17. Cap. 2.7. **Ioan 15.6. †Rom. 10.18 ††Fap. 1.17. 2 Cor. 3.6; 4.1; 5.18. Ef. 3.7. 1 Tim. 2.7.

15 El este chipul* lui Dumnezeu
cel nevăzut, Cel întâi-născut[o]** din
16 întreaga creaţie; pentru că toate
au fost create prin[p] El*, cele *care*
sunt în ceruri şi cele *care sunt* pe
pământ, cele văzute şi cele nevă-
zute, fie tronuri, fie domnii**, fie
stăpâniri, fie autorităţi: toate au
17 fost create prin El† şi pentru El. Şi
El* este mai înainte de toate şi
18 toate se menţin prin El. Şi El* este
Capul trupului, al Adunării; El este
Început*ul*, *Cel* Întâi-născut** din-
tre cei morţi, ca El să aibă întâie-
19 tate în toate; pentru că întregii
plinătăţi *a Dumnezeirii* i-a plăcut
20 să locuiască în* El şi, prin El[q], să
împace toate* faţă de ea[r]**, fie†
cele de pe pământ, fie cele din
ceruri, făcând pace prin sângele
21 crucii Lui – prin El. Şi pe voi, care*
odinioară eraţi străini şi vrăjmaşi
în gândire, prin lucrări rele**,
22 acum dar v-a împăcat în* trupul
cărnii Lui, prin moarte, ca** să vă
prezinte sfinţi şi fără pată şi de
23 neînvinuit înaintea Lui, dacă, în
adevăr, rămâneţi în credinţă, înte-
meiaţi* şi tari şi fără să vă lăsaţi**
abătuţi de la speranţa Evangheliei
pe care aţi† auzit-o, care a fost
predicată oricărei făpturi de sub cer,
al cărei†† slujitor am devenit eu, Pavel.

---

[a] *Unele ms.* „al lui Isus Hristos“ [b] *Unele ms.* „Colase“ [c] *Unele ms. omit* „şi *de la* Domnul Isus Hristos“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms. omit* „pe care o aveţi“ [f] *Unele ms. omit* „şi creşte“ [g] *Cunoştinţă deplină* [h] *Unele ms. ad.* „şi“ [i] *Unele ms. ad.* „despre credinţa şi dragostea voastră“ [j] *Unele ms.* „în“ [k] *Sau* „îndelungă-îngăduinţă“ [l] *Unele ms.* „v-a“ [m] *Sau* „sorţul“ [n] *Unele ms. ad.* „prin sângele Său,“ [o] *Cel care are întâietatea* [p] *Lit.* „în“ [q] *Prin puterea Lui* [r] *Se referă la „plinătatea“ din v.19.*

Lucrarea lui Pavel pentru națiuni

24 Mă bucur* acum în suferințe[a]
pentru** voi și împlinesc în tru-
pul[b] meu cele ce rămân† de suferit
din necazurile lui Hristos, pen-
tru†† trupul Său, care este Adu-
25 narea, al cărei slujitor am devenit
eu, potrivit administrării* lui Dum-
nezeu care îmi *este* dată pentru
voi, ca să întregesc Cuvântul lui
26 Dumnezeu: taina* cea ascunsă din
veacuri și din generații, dar**
27 arătată acum sfinților Săi, cărora*
Dumnezeu a vrut să le facă cunos-
cut care sunt bogățiile** gloriei
tainei acesteia printre[c] națiuni,
care este Hristos† în voi, speranța
28 gloriei; pe care noi Îl vestim, în-
demnând* pe orice om și învă-
țând pe orice om, în toată înțe-
lepciunea, ca** să prezentăm pe
orice om desăvârșit în Hristos[d].
29 Pentru aceasta mă* și ostenesc,
luptându-mă** potrivit† lucrării
Lui, care lucrează în mine cu
putere.

24 *Rom. 5.3. 2 Cor. 7.4. **Ef. 3.1,13 †2 Cor. 1.5,6 Filip. 3.10. 2 Tim. 1.8; 2.10. ††Ef. 1.23.
25 *1 Cor. 9.17. Gal. 2.7. Ef. 3.2.
26 *Rom. 16.25. 1 Cor. 2.7. Ef. 3.9. **Mt. 13.11. 2 Tim. 1.10.
27 *2 Cor. 2.14. **Rom. 9.23. Ef. 1.18; 3.8. †1 Tim. 1.1.
28 *Fap. 20.20; 20.27,31. **2 Cor.11.2 Ef. 5.27.
29 *1Cor. 15.10 **Cap. 2.1. †Ef. 1.19; 3.7,20.

Lupta lui Pavel pentru credincioși

2 Pentru că vreau ca voi să știți
ce mare luptă* duc pentru voi și
pentru cei din Laodiceea și pentru
toți câți nu mi-au văzut fața în
2 trup[b], pentru ca* să le fie încura-
jate[e] inimile, *fiind* strâns uniți**
în dragoste, și pentru toate bo-
gățiile siguranței depline a înțe-
legerii, pentru cunoașterea[f]† tai-
3 nei lui Dumnezeu[g], în* care sunt
ascunse toate comorile înțelep-
4 ciunii și ale cunoștinței. Și spun
aceasta, pentru ca* nimeni să nu
vă înșele[h] prin vorbire convin-
5 gătoare. Pentru că*, în adevăr,
dacă în trup[b] sunt absent, totuși
cu duhul sunt împreună cu voi,
bucurându-mă și văzând ordi-
nea** voastră și tăria† credinței
6 voastre în Hristos. Deci, după
cum* L-ați primit pe Hristos[i]
Isus, Domnul, așa să umblați în
7 El, înrădăcinați și fiind zidiți în
El și întăriți în credință, după cum
ați fost învățați, prisosind în ea
8 cu[j] mulțumire. Vedeți* să nu fie
nimeni care să vă fure prin filoso-
fie și amăgire deșartă, după tra-
diția** oamenilor, după cunoș-
tințele† elementare[k] ale lumii și
9 nu după Hristos. Pentru că în El*
locuiește trupește toată plinătatea
10 Dumnezeirii; și voi sunteți îm-
pliniți* în El, care** este Capul
oricărei stăpâniri și autorități†,
11 în care ați și fost circumciși* cu o
circumcizie nefăcută de mână, în
dezbrăcarea** trupului[l] cărnii, în
12 circumcizia lui Hristos; fiind în-
mormântați* împreună cu El în
botez, în care ați și fost înviați**
împreună cu *El*, prin credința† în
lucrarea lui Dumnezeu, care††
13 L-a înviat dintre cei morți. Și pe
voi*, care erați morți în greșelile
și în necircumcizia cărnii voastre,
v-a înviat împreună cu El, după
14 ce ne-a[m] iertat toate greșelile, după
ce a șters[n]* înscrisul cu porunci,
care era împotriva noastră, care ne
era potrivnic, și l-a înlăturat din
15 cale, pironindu-l pe cruce; dezbră-
când* stăpânirile și autoritățile**,
le-a făcut de rușine în public,
triumfând asupra lor prin[o] cruce[p].

1 *Filip. 1.30. 1 Tes. 2.2.
2 *2 Cor. 1.6. **Cap. 3.14. †Filip. 3.8. Cap. 1.9.
3 *1 Cor. 1.24; 2.6,7. Ef. 1.8. Cap. 1.9.
4 *Rom. 16.18. 2 Cor. 11.13. Ef. 4.14; 5.6.
5 *1 Cor. 5.3. 1 Tes. 2.17. **1Cor.14.40 †1 Pet. 5.9.
6 *1 Tes. 4.1. Iuda 3.
8 *Ier. 29.8. Rom. 16.17. Ef. 5.6. Ev. 13.9. **Mt. 15.2. Gal. 1.14. †Gal. 4.3,9.
9 *Ioan 1.14. Cap. 1.19.
10 *Ioan 1.16. **Ef.1.20,21 1 Pet. 3.22. †Cap. 1.16.
11 *Deut.10.16; 30.6. Ier. 4.4. Rom. 2.29. Filip. 3.3. **Rom. 6.6. Ef. 4.22. Cap. 3.8,9.
12 *Rom. 6.4. **Cap. 3.1. †Ef. 1.19; 3.7. ††Fap. 2.24.
13 *Ef. 2.1,5,6; 2.11.
14 *Ef. 2.15,16.
15 *Gen. 3.15. Ps. 68.18. Is. 53.12. Mt. 12.29. Lc. 10.18; 11.22. Ioan 12.31; 16.11. Ef. 4.8. Ev. 2.14. **Ef. 6.12.

Eliberarea prin Hristos

16 Deci nimeni să* nu vă judece
pentru mâncare** sau băutură, sau
cu† privire la o zi de sărbătoare sau
de lună nouă sau *zile* de sabat,
17 care* sunt o umbră a lucrurilor ce
aveau să vină; dar trupul *este* al lui
18 Hristos. Nimeni să nu vă facă[q] să
pierdeți premiul, făcându-și voia lui
însuși în smerenie și închinare la
îngeri, amestecându-se în* cele pe

16 *Rom. 14.3; 14.10,13. **Rom.14.2; 14.17. 1 Cor. 8.8. †Rom. 14.5. Gal. 4.10.
17 *Ev. 8.5; 9.9; 10.1.
18 *Ezec. 13.3. 1 Tim. 1.7.

[a] *Unele ms.* „în suferințele mele" [b] *Lit.* „carne"; *în v.24:* „carnea mea" [c] *Lit.* „în" [d] *Unele ms. ad.* „Isus" [e] *Sau* „mângâiate" [f] *Cunoaștere deplină* [g] *Unele ms. ad.* „și Tată și a lui Hristos"; *alte ms. ad.* „Hristos"; *alte ms. ad.* „Tatăl, Hristos"; *alte ms. ad.* „*adică* a lui Hristos" [h] *Unele ms.* „ca nu cumva să vă înșele cineva" [i] *Lit.* „Hristosul", *Unsul* [j] *Unele ms. omit* „ea cu"; *alte ms. omit* „cu mulțumire" [k] *Lit.* „după elementele" [l] *Unele ms. ad.* „păcatelor" [m] *Unele ms.* „v-a" [n] *Cuvânt folosit pentru anularea unui decret de lege* [o] *Sau* „în" [p] *Lit.* „ea"; *sau* „El", *referindu-se la Hristos* [q] *În mod fraudulos*

care nu[a] le-a văzut, îngâmfat za-
19 darnic prin gândirea cărnii sale şi
neţinându-se strâns de Capul*, din
care tot trupul, hrănit şi strâns unit
prin încheieturi şi legături, creşte
cu creşterea de la Dumnezeu.
20 Dacă[b] aţi murit* împreună cu
Hristos faţă de cunoştinţele**
elementare[c] ale lumii, pentru ce, ca
şi cum aţi fi încă în viaţă în lume,
21 vă supuneţi la rânduieli: „nu* pune
mâna, nu** gusta, nu atinge!“
22 (care sunt toate spre distrugere
prin întrebuinţare), după* porun-
23 cile şi învăţăturile oamenilor (care
au*, în adevăr, o aparenţă de în-
ţelepciune în închinare** voită
şi în smerenie şi în necruţare a
trupului, nedându-i vreo onoare[d]),
pentru satisfacerea cărnii?

19 *Ef. 4.15,16.
20 *Rom. 6.3,5; 7.4,6. Gal. 2.19. Ef. 2.15. **Vers. 8.
21 *Gal. 4.3,9. **1 Tim. 4.3.
22 *Is. 29.13. Mt. 15.9. Tit 1.14.
23 *1 Tim. 4.8. **Vers. 18.

Viaţa ascunsă cu Hristos

3 Deci, dacă aţi* fost înviaţi îm-
preună cu Hristos, căutaţi cele de
sus, unde Hristos este aşezat** la
2 dreapta lui Dumnezeu: gândiţi *la*
cele de sus, nu *la* cele de pe
3 pământ, pentru că* voi aţi murit
şi** viaţa voastră este ascunsă
4 cu Hristos în Dumnezeu. Când*
Se va arăta Hristos, care *este*
viaţa** noastră[e], atunci veţi fi
arătaţi şi voi, împreună cu El,
în† glorie.
5 Omorâţi* deci mădularele**
voastre, cele de pe pământ:
curvie†, necurăţie, patimă, poftă
rea†† şi lăcomie, care*† este ido-
6 latrie, din cauza* cărora vine
mânia lui Dumnezeu peste fiii**
7 neascultării[f], printre* care aţi
umblat şi voi odinioară, când tră-
8 iaţi în acestea[g]. Dar* acum dez-
brăcaţi-vă[h] şi voi de toate *aces-*
tea: mânie, supărare, răutate, de-
făimare, vorbire ruşinoasă** *care*
9 *ar ieşi* din gura voastră. Nu* vă
minţiţi unii pe alţii, pentru
că[i]** v-aţi dezbrăcat de omul cel
10 vechi cu faptele lui şi v-aţi îm-
brăcat cu cel nou, care se înnoi-
eşte în* cunoştinţă[j], după**
chipul Celui care l-a† creat,
11 unde nu este grec* şi iudeu, cir-
cumcizie şi necircumcizie, bar-
bar, scit, rob, liber, ci** Hristos
este totul[k] şi în toţi.
12 Îmbrăcaţi-vă deci, ca* nişte
aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi
preaiubiţi, cu o inimă** *plină* de
îndurare, cu bunătate, smerenie,
13 blândeţe, îndelungă-răbdare, în-
găduindu-vă* unii pe alţii şi ier-
tând unii altora, dacă are cineva
vreo plângere împotriva cuiva;
după cum şi Hristos[l] v-a iertat,
14 aşa şi voi; iar* peste toate acestea,
îmbrăcaţi dragostea**, care este
15 legătura† desăvârşirii. Şi pacea*
lui Hristos[m], la** care aţi şi fost
chemaţi într-un† singur trup, să
stăpânească[n] în inimile voastre
şi fiţi†† mulţumitori[o].
16 Cuvântul lui Hristos[p] să lo-
cuiască din belşug în voi, în toată
înţelepciunea, învăţându-vă şi
îndemnându-vă unii pe alţii[q] cu
psalmi* şi[a] cântări de laudă şi[a] cân-
tări spirituale, cântând** în ini-
mile voastre lui Dumnezeu[r] în har.
17 Şi totul, orice* faceţi în cuvânt
sau în faptă, *faceţi* toate în Nu-
mele Domnului Isus[s], mulţumind**
lui Dumnezeu Tatăl[t] prin El.

1 *Rom. 6.5. Ef. 2.6. **Rom. 8.34. Ef. 1.20.
3 *Rom. 6.2. Gal. 2.20. **2 Cor. 5.7.
4 *1 Ioan 3.2. **Ioan11.25; 14.6. †1Cor. 15.43 Filip. 3.21.
5 *Rom. 8.13. Gal. 5.24. **Rom. 6.13. †Ef. 5.3. ††1 Tes. 4.5. *†Ef. 5.5.
6 *Rom. 1.18. Ef. 5.6. Apoc. 22.15. **Ef. 2.2.
7 *Rom. 6.19; 6.20; 7.5. 1 Cor. 6.11. Tit 3.3.
8 *Ef. 4.22. Ev.12.1. Iac. 1.21. 1 Pet. 2.1. **Ef. 5.4.
9 *Lev. 19.11. Ef. 4.25.
9 **Ef. 4.22; 4.24.
10 *Rom. 12.2. **Ef.4.23,24 †Ef. 2.10.
11 *Rom.10.12. 1 Cor. 12.13. Gal. 3.28; 5.6. Ef. 6.8. **Ef. 1.23.
12 *1 Tes. 1.4. 1 Pet. 1.1,2. 2 Pet. 1.10. **Gal. 5.22. Ef. 4.2,32. Filip. 2.1.
13 *Mc. 11.25.
14 *1 Pet. 4.8. **Ioan 13.34 Rom. 13.8. 1 Cor. 13. Ef. 5.2. Cap. 2.2. 1 Tes. 4.9. 1 Tim. 1.5. 1 Ioan 3.23; 4.21. †Ef. 4.3.
15 *Rom.14.17. Filip. 4.7. **1Cor. 7.15 †Ef. 2.16,17; 4.4. ††Cap. 2.7.
16 *1 Cor.14.26 Ef. 5.19. **Cap. 4.6.
17 *1 Cor.10.31 **Rom. 1.8. Ef. 5.20. Cap.1.12;2.7 1 Tes. 5.18. Ev. 13.15.

Căminul credinţei

18 Soţiilor*, fiţi supuse soţilor
voştri[u], cum** se cuvine în Dom-
19 nul. Soţilor*, iubiţi-vă soţiile şi
nu vă purtaţi cu ele cu amărăciu-
20 ne**. Copii*, ascultaţi de părinţii
voştri în** toate, pentru că aceas-
21 ta este plăcut în Domnul[v]. Taţilor*,
nu-i întărâtaţi[y] pe copiii voştri, ca

18 *Ef. 5.22. Tit 2.5. 1 Pet. 3.1. **Ef. 5.3.
19 *1 Pet. 3.7. **Ef. 4.31
20 *Ef. 6.1. ** Tit 2.9.
21 *Ef.6.4.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms. ad.* „deci“ [c] *Lit.* „faţă de elementele“ [d] *Sau* „fără vreun preţ“ [e] *Unele ms.* „voastră“ [f] *Unele ms. omit* „peste fiii neascultării“ [g] *Unele ms.* „în ele“ [h] *Fiţi în starea de a renunţa la ...* [i] *Lit.* „după ce“ [j] *Cunoştinţă deplină* [k] *Lit.* „toate“ [l] *Unele ms.* „Domnul“; *alte ms.* „Dumnezeu“ [m] *Unele ms.* „lui Dumnezeu“ [n] *Sau* „să hotărască“ [o] *Sau* „recunoscători“ [p] *Unele ms.* „lui Dumnezeu“; *alte ms.* „Domnului“ [q] *Unele ms. ad. aici* „în toată înţelepciunea“ [r] *Unele ms.* „în inima voastră, Domnului“ [s] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [t] *Unele ms.* „lui Dumnezeu şi Tată“ [u] *Unele ms. omit* „voştri“; *alte ms.* „propriilor soţi“ [v] *Unele ms.* „Domnului“ [y] *Unele ms.* „nu-i provocaţi *la mânie*“

22 să nu fie descurajaţi. Robilor*, as-
cultaţi în toate de stăpânii voştri
pământeşti[a]**, slujind nu numai
când sunteţi sub ochii lor, ca cei
care caută să placă oamenilor, ci
în simplitate[b] de inimă, temân-
23 du-vă de Domnul[c]. [d]Orice* faceţi,
lucraţi din suflet, ca pentru Dom-
24 nul şi nu ca pentru oameni, ştiind
că* de la Domnul veţi primi răs-
plata moştenirii; [e]slujiţi[f]** Dom-
25 nului Hristos! Pentru că[g] cine
face nedreptate va primi nedrep-
tatea pe care a făcut-o; şi nu*
este părtinire[h].

22 *Ef. 6.5-8. 1 Tim. 6.1. Tit 2.9. 1 Pet. 2.18. **Filim. 16.
23 *Ef. 6.6,7.
24 *Ef. 6.8. **1 Cor.7.22
25 *Deut.10.17. Rom. 2.11. Ef. 6.9. 1 Pet. 1.17.

(4) Stăpânilor, daţi* robilor ce *este*
drept şi corect, ştiind că şi
voi aveţi un Stăpân în ceruri.

1 *Ef. 6.9.

Îndemn la rugăciune

2 Stăruiţi* în rugăciune, ve-
ghind în ea cu** mulţumire,
3 rugându-vă* totodată şi pentru
noi, ca Dumnezeu să ne des-
chidă** o uşă a Cuvântului, ca să
vorbim† taina lui Hristos, pen-
4 tru†† care şi sunt legat, ca s-o
fac cunoscut *aşa* cum trebuie să
vorbesc.
5 Umblaţi* cu înţelepciune faţă
de cei de afară, răscumpărând**
6 timpul[i]. Cuvântul vostru *să fie*
întotdeauna în har, dres* cu sare,
ca** să ştiţi cum trebuie să
răspundeţi fiecăruia.

2 *Lc. 18.1. Rom. 12.12. Ef. 6.18. 1Tes.5.17,18 **Cap. 2.7.
3 *Ef. 6.19. 2 Tes. 3.1. **1Cor. 16.9 2 Cor. 2.12. †Mt. 13.11. 1 Cor. 4.1. Cap.1.26;2.2 ††Ef. 6.20. Filip. 1.7.
5 *Ef. 5.15. 1 Tes. 4.12. **Ef. 5.16.
6 *Mc. 9.50. **1 Pet.3.15.

Trimiterea lui Tihic şi a lui Onisim

7 Toate* cele despre mine vi le
va face cunoscut Tihic, preaiu-
bitul frate şi slujitor credincios
şi împreună-rob în Domnul,
8 pe care l-am* trimis la voi chiar
pentru aceasta, ca să cunoască
cele despre voi[j] şi ca să vă mân-
9 gâie inimile, împreună cu Oni-
sim*, credinciosul şi preaiubi-
tul frate, care este dintre voi. Ei
vă vor face cunoscut toate cele
de aici.

7 *Ef. 6.21.
8 *Ef. 6.22.
9 *Filim. 10.

Saluturi finale

10 Vă salută Aristarh*, cel împre-
ună-întemniţat cu mine, şi Mar-
cu**, vărul[k] lui Barnaba, despre
care aţi primit porunci (dacă va
11 veni la voi, primiţi-l!), şi Isus,
cel numit Iust, care sunt din cir-
cumcizie. Aceştia *sunt* singurii îm-
preună-lucrători *cu mine* pentru
Împărăţia lui Dumnezeu care mi-au
12 fost mângâiere. Vă salută Epafra*,
care este dintre voi, rob al lui
Hristos Isus[l], luptându-se întot-
deauna** pentru voi în rugăciuni,
ca să fiţi[m] desăvârşiţi† şi împli-
niţi[n] în toată voia lui Dumnezeu.
13 Pentru că mărturisesc despre el că
se osteneşte mult[o] pentru voi şi
pentru cei din Laodiceea şi *pentru*
14 cei din Ierapole. Vă salută Luca*,
doctorul preaiubit, şi Dima.
15 Salutaţi-i pe fraţii din Laodiceea
şi pe Nimfa şi adunarea* din ca-
16 sa lui[p]. Şi, când epistola va fi
citită între voi*, faceţi să fie
citită şi în adunarea laodice-
enilor şi să *o* citiţi şi voi pe
17 cea din Laodiceea. Şi spuneţi-i
lui Arhip*: „Ia seama la slujba**
pe care ai primit-o în Domnul,
18 ca s-o împlineşti!“ Salutul* *este*
cu mâna mea, a lui Pavel. Amin-
tiţi-vă** de lanţurile mele.
Harul† *fie* cu voi! Amin[q].

10 *Fap. 19.29; 20.4; 27.2. Filim. 24. **Fap. 15.37 2 Tim. 4.11.
12 *Cap. 1.7. Filim. 23. **Rom.15.30 †Mt. 5.48. 1 Cor. 2.6; 14.20. Filip. 3.15. Ev. 5.14.
14 *2 Tim.4.10; 4.11. Filim. 24.
15 *Rom. 16.5. 1 Cor. 16.19
16 *1 Tes. 5.27.
17 *Filim. 2. **1 Tim. 4.6
18 *1Cor. 16.21 2 Tes. 3.17. **Ev. 13.3. †Ev. 13.25.

[a] *Lit.* „după carne“ [b] *Sau* „curăţie“ [c] *Unele ms.* „Dumnezeu“ [d] *Unele ms. ad.* „Şi totul,“ [e] *Unele ms. ad.* „pentru că“ [f] *Slujire de rob* [g] *Unele ms.* „Dar“ [h] *Lit.* „primire după înfăţişare“ [i] *În sensul de a folosi orice ocazie* [j] *Unele ms.* „ca să cunoaşteţi cele despre noi“ [k] *Sau* „nepotul“ [l] *Unele ms. omit* „Isus“ [m] *Unele ms.* „staţi“ [n] *Unele ms.* „deplin încredinţaţi“ [o] *Unele ms.* „are multă râvnă“ [p] *Unele ms.* „lor“ [q] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE TESALONICENI

Salut introductiv

1 Pavel şi Silvan* şi Timotei,
către adunarea tesalonicenilor *ca-
re este* în Dumnezeu Tatăl şi *în*
Domnul Isus Hristos: Har** vouă
şi pace[a].

Mulțumire pentru credința tesalonicenilor

2 Mulțumim* întotdeauna lui
Dumnezeu pentru voi toți, amin-
tind de voi[b] în rugăciunile noas-
3 tre, aducându-ne aminte neîncetat
de lucrarea* credinței voastre şi
de** osteneala dragostei şi de
răbdarea speranței în Domnul[c]
nostru Isus Hristos, înaintea lui
4 Dumnezeu şi Tatăl nostru, ştiind,
frați preaiubiți de Dumnezeu,
5 alegerea* voastră. Pentru că
Evanghelia* noastră nu a fost la
voi[d] numai în cuvânt, ci şi în pu-
tere şi în Duh Sfânt** şi în sigu-
ranță† deplină[e], după cum ştiți††
ce *fel de oameni* am fost între voi,
6 pentru voi. Şi voi* v-ați făcut
imitatori ai noştri şi ai Domnului,
primind Cuvântul în mult necaz,
7 cu bucuria** Duhului Sfânt, încât
voi ați devenit modele[f] tuturor
credincioşilor din Macedonia şi
8 din[g] Ahaia. Pentru că, de la voi,
Cuvântul Domnului a* răsunat nu
numai în Macedonia şi Ahaia, ci
credința** voastră față de Dum-
nezeu s-a răspândit[h] în orice loc,
încât nu avem nevoie să vorbim
9 ceva; pentru că ei înşişi istori-
sesc despre noi ce* intrare am
avut[i] la voi şi** cum v-ați întors
de la idoli la Dumnezeu, ca să slu-
jiți[j] unui Dumnezeu viu şi ade-
10 vărat şi să* aşteptați din** ceruri
pe Fiul Său, pe† care L-a înviat
dintre cei[g] morți, pe Isus, care ne
scapă de†† mânia care vine.

Lucrarea lui Pavel în Tesalonic

2 Pentru că voi înşivă ştiți,
fraților, că venirea[k] noastră la voi
2 nu a fost zadarnică; ci, după ce am
şi[g] suferit* mai înainte şi am fost
insultați în Filipi, după cum ştiți,
am** îndrăznit în Dumnezeul
nostru să vă vestim† Evanghelia
lui Dumnezeu, cu multă†† luptă.
3 Pentru că* îndemnul nostru nu
era din rătăcire, nici din necu-
4 răție, nici în înşelăciune; ci, după
cum* am fost aprobați de Dum-
nezeu ca să** ni se încredințeze
Evanghelia, aşa vorbim, nu ca să
plăcem† oamenilor, ci lui Dum-
nezeu, care†† încearcă inimile
5 noastre. Pentru că nu* am fost
niciodată cu vorbire linguşi-
toare, după cum ştiți, nici cu lăco-
mie ascunsă, Dumnezeu** *este*
6 martor; nici* n-am căutat glorie de
la oameni, nici de la voi, nici de
la alții, deşi am fi putut să fim**
cu greutate, ca apostoli† ai lui
7 Hristos; ci* am fost blânzi** în
mijlocul vostru, aşa cum o doică
8 îşi îngrijeşte cu drag copiii. Ast-
fel, plini de dragoste pentru voi,
ne găseam plăcerea să vă dăm*
nu numai Evanghelia lui Dum-
nezeu, ci şi propriile noastre vieți**,
9 pentru că ne erați preaiubiți. Pentru
că, fraților, vă amintiți osteneala
şi truda noastră: [l]lucrând* noapte
şi zi, spre** a nu împovăra pe
cineva dintre voi, v-am predicat
10 Evanghelia lui Dumnezeu. Voi
înşivă *sunteți* martori, şi Dumnezeu
de asemenea, cu câtă* sfințenie[m] şi
dreptate şi fără vină ne-am purtat
11 față de voi, care credeți: după cum
ştiți, cum vă îndemnam pe fiecare
dintre voi ca un tată pe copiii lui, şi
12 vă mângâiam şi vă mărturiseam, ca
să* umblați *într-un chip* vrednic de
Dumnezeu, care** vă cheamă

1 *2 Cor. 1.19. 2 Tes. 1.1. 1 Pet. 5.12. **Ef. 1.2.
2 *Rom. 1.8. Ef. 1.16. Filim. 4.
3 *Ioan 6.29. Gal. 5.6. Cap. 3.6. 2 Tes.1.3,11. Iac. 2.17. **Rom.16.6. Ev. 6.10.
4 *Col. 3.12. 2 Tes. 2.13.
5 *Mc. 16.20. 1 Cor. 2.4; 4.20. **2 Cor. 6.6. †Col. 2.2. Ev. 2.3. ††Cap.2.1,5; 2.10,11. 2 Tes. 3.7.
6 *1 Cor. 4.16; 11.1. Filip. 3.17. Cap. 2.14. 2 Tes. 3.9. **Fap. 5.41. Ev. 10.34.
8 *Rom.10.18. **Rom. 1.8. 2 Tes. 1.4.
9 *Cap. 2.1. **1Cor.12.2. Gal. 4.8.
10 *Rom. 2.7. Filip. 3.20. Tit 2.13. 2 Pet. 3.12. Apoc. 1.7. **Fap. 1.11. Cap. 4.16. 2 Tes. 1.7. †Fap. 2.24. ††Mt. 3.7. Rom. 5.9. Cap. 5.9.

2 *Fap. 16.22. **Cap. 1.5. †Fap. 17.2. ††Filip.1.30. Col. 2.1.
3 *2 Cor. 7.2. 2 Pet. 1.16.
4 *1 Cor. 7.25. 1 Tim. 1.11; 1.12. **1Cor. 9.17 Gal. 2.7. Tit 1.3. †Gal. 1.10. ††Pr. 17.3. Rom. 8.27.
5 *Fap. 20.33. 2 Cor. 2.17; 4.2; 7.2; 12.17. **Rom. 1.9.
6 *Ioan 5.41; 5.44; 12.43. 1 Tim. 5.17. **2Cor.11.9; 12.13,14. 2 Tes. 3.8. †1Cor. 9.4,6; 9.12,18. 2 Cor.10.1,2; 10.10,11; 13.10. 2 Tes. 3.9. Filim. 8,9.
7 *1Cor.9.1,2,9 **1 Cor. 2.3; 9.22. 2 Cor. 13.4. 2 Tim. 2.24.
8 *Rom. 1.11; 15.29. **2Cor.12.15
9 *Fap. 20.34. 1 Cor. 4.12. 2 Cor. 11.9. 2 Tes. 3.8. **2Cor.12.13; 12.14.
10 *2 Cor. 7.2. 2 Tes. 3.7.
12 *Ef. 4.1. Filip. 1.27. Col. 1.10. Cap. 4.1. **1 Cor. 1.9. Cap. 5.24. 2 Tes. 2.14. 2 Tim. 1.9.

[a] *Unele ms. ad.* „de la Dumnezeu Tatăl nostru şi *de la* Domnul Isus Hristos“ [b] *Unele ms. omit* „de voi“ [c] *Lit.* „speranței Domnului“ [d] *Sau* „nu a fost adusă la voi“ [e] *Lit.* „în multă siguranță“ [f] *Unele ms.* „model“ [g] *Unele ms. omit* [h] *Unele ms. ad.* „şi“ [i] *Unele ms.* „avem“ [j] *Slujire de rob* [k] *Lit.* „intrarea“ [l] *Unele ms. ad.* „pentru că“ [m] *Sau* „cu câtă evlavie“

13 *Cap. 1.3. **Mt. 10.40. Gal. 4.14. 2 Pet. 3.2.
14 *Gal. 1.22. **Fap. 17.5; 17.13. †Ev. 10.33; 10.34.
15 *Fap. 2.23; 3.15; 5.30; 7.52. **Mt. 5.12; 23.34,37. Lc. 13.33; 13.34. †Est. 3.8.
16 *Lc. 11.52. Fap. 13.50; 14.5,19; 17.5,13; 18.12; 19.9; 22.21,22. **Gen.15.16. Mt. 23.32. †Mt.24.6,14
17 *1 Cor. 5.3. Col. 2.5.
18 *Rom. 1.13; 15.22.
19 *2 Cor. 1.14 Filip. 2.16; 4.1. **Pr. 16.31. †1Cor.15.23 Apoc. 1.7; 22.12.
1 *Vers. 5. **Fap.17.15
2 *Rom.16.21 1 Cor. 16.10 2 Cor. 1.19.

13 la Împărăția și gloria Sa. Și[a]
pentru aceasta și noi mulțumim
lui Dumnezeu neîncetat* că, după
ce ați primit Cuvântul lui Dumne-
zeu auzit de la noi, ați primit nu**
un cuvânt al oamenilor, ci, așa
cum este, în adevăr, Cuvântul lui
Dumnezeu, care și lucrează în voi
14 care credeți. Pentru că voi, frați-
lor, v-ați făcut imitatori ai adună-
rilor* lui Dumnezeu în Hristos
Isus care sunt în Iudeea; pentru că
ați suferit și voi aceleași** *lucruri*
de la cei de un neam cu voi, ca și
15 ei de la† iudei, care* au omorât și
pe Domnul Isus și pe profeți[b]**,
și pe noi ne-au[c] alungat prin per-
secuție, și nu Îi plac lui Dumnezeu
și† *sunt* împotriva tuturor oame-
16 nilor; ne opresc* să vorbim na-
țiunilor, ca să fie mântuite, pentru
ca** să umple întotdeauna măsu-
ra păcatelor lor: dar mânia a ve-
nit peste ei până la urmă[d]†.

Dorința lui Pavel de a-i vedea

17 Dar noi, fraților, după ce
am fost despărțiți de voi* pentru
un timp[e], cu fața, nu cu inima,
ne-am străduit mult mai mult, cu
multă dorință, să vă vedem fața.
18 De aceea am dorit să venim la
voi, chiar eu, Pavel, o dată și
chiar de două ori; dar ne-a împie-
19 dicat Satan*. Pentru că cine* ne
este speranță, sau bucurie, sau cu-
nună** a laudei? Nu *sunteți* chiar
voi, înaintea Domnului nostru
20 Isus[f], la† venirea Sa? Pentru că
voi sunteți gloria și bucuria
noastră.

Vizita lui Timotei

3 De aceea, nemairăbdând*,
am** gândit *că ar fi* bine să fim
2 lăsați singuri în Atena și am trimis
pe Timotei*, fratele nostru și
slujitor al lui Dumnezeu[g] în
Evanghelia lui Hristos, ca să vă
întărească și să vă[a] încurajeze în
ceea ce privește credința voastră,
3 pentru ca* nimeni să nu fie
clătinat în necazurile acestea.
(Pentru că voi înșivă știți că
pentru** aceasta suntem rânduiți;
4 pentru că și* când eram la voi vă
spuneam dinainte că vom suferi
necaz, după cum a și fost, și știți.)
5 De aceea și eu, nemairăbdând,
am trimis ca să aflu *despre* cre-
dința voastră, ca* nu cumva să
vă fi ispitit ispititorul și oste-
neala** noastră să fie în zadar.
6 Dar* acum, Timotei a venit[h] de
la voi la noi și ne-a adus vestea
bună despre credința și dragostea
voastră și că aveți întotdeauna o
plăcută amintire despre noi,
dorind** mult să ne vedeți, după
cum și noi *dorim* să vă vedem;
7 de aceea am* fost mângâiați,
fraților, cu privire la voi în toată
strâmtorarea și necazul nostru[i],
8 prin credința voastră. Pentru că
acum trăim, pentru că[j] voi stați*
9 tari în Domnul. Pentru că ce*
mulțumiri putem da în schimb lui
Dumnezeu pentru voi, pentru
toată bucuria cu care ne bucurăm
datorită vouă înaintea Dumneze-
10 ului nostru, rugându-ne[k]* nespus
de mult, noapte** și zi, ca să vă
vedem fața și† să împlinim ce
lipsește credinței voastre?

Rugăciunea lui Pavel

11 Iar Însuși Dumnezeu și Tatăl
nostru și Domnul nostru Isus[f] să*
12 ne îndrepte drumul spre voi! Iar
pe voi, Domnul să* vă facă să
sporiți și să prisosiți în dragoste
unii față de alții** și față de toți,
după cum *facem* și noi față de voi,
13 ca* să vă întărească inimile, *ca
să fie* fără vină în sfințenie,
înaintea lui Dumnezeu și Tatăl
nostru, la venirea Domnului
nostru Isus[f] cu** toți sfinții Săi!

3 *Ef. 3.13. **Fap. 9.16; 14.22; 20.23; 21.11. 1 Cor. 4.9. 2 Tim. 3.12. 1 Pet. 2.21.
4 *Fap. 20.24.
5 *1 Cor. 7.5. 2 Cor. 11.3. **Gal. 2.2; 4.11. Filip. 2.16.
6 *Fap. 18.1,5. **Filip. 1.8.
7 *2 Cor. 1.4; 7.6,7,13.
8 *Filip. 4.1.
9 *Cap. 1.2.
10 *Rom. 1.10; 1.11; 15.32. **Fap. 26.7. 2 Tim. 1.3. †2 Cor. 13.9; 13.11.
11 *Mc. 1.3.
12 *Cap. 4.10. **Cap. 4.9; 5.15. 2 Pet. 1.7.
13 *1 Cor. 1.8. Filip. 1.10. Cap. 5.23. 2 Tes. 2.17. 1 Ioan 3.20; 3.21. **Zah. 14.5. Iuda 14.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „pe profeții lor“ [c] *Unele ms.* „și pe voi v-au“ [d] *Sau* „deplin“ [e] *Unele ms. ad.* „de un ceas“ [f] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [g] *Unele ms.* „fratele nostru și împreună-lucrător al lui Dumnezeu“; *alte ms.* „fratele nostru și împreună-lucrător sub Dumnezeu“; *alte ms.* „fratele nostru și slujitor al lui Dumnezeu și împreună-lucrător cu noi“; *alte ms.* „fratele nostru și împreună-lucrător“ [h] *Sau* „Dar Timotei tocmai a venit“ [i] *Unele ms.* „în tot necazul și strâmtorarea noastră“ [j] *Lit.* „dacă“ [k] *Lit.* „rugând“

Îndemn la sfințenie

1 *Filip. 1.27. Col. 2.6. **Cap. 2.12. †Col. 1.10.
3 *Rom. 12.2. Ef. 5.17. **Ef. 5.27. †1 Cor. 6.15; 6.18. Ef. 5.3. Col. 3.5.
4 *Rom. 6.19.
5 *Rom. 1.24; 1.26. Col. 3.5. **Ef. 4.17,18 †1Cor. 15.34 Gal. 4.8. Ef. 2.12. 2 Tes. 1.8.
6 *Lev. 19.11; 19.13. 1 Cor. 6.8. **2 Tes. 1.8.
7 *Lev. 11.44; 19.2. 1 Cor. 1.2. Ev. 12.14. 1Pet.1.14,15.
8 *Lc. 10.16. **1Cor.2.10; 7.40. 1 Ioan 3.24.
9 *Ier. 31.34. Ioan 6.45; 14.26. Ev. 8.11. 1 Ioan 2.20; 2.27. **Mt. 22.39. Ioan 13.34; 15.12.Ef. 5.2. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.11; 3.23; 4.21.
11 *2 Tes. 3.11. 1 Pet. 4.15. **Fap. 20.35 Ef. 4.28. 2 Tes. 3.7; 3.8,12.
12 *Rom. 13.13. 2 Cor. 8.21. Col. 4.5. 1 Pet. 2.12.

4 Încolo deci, fraților, vă rugăm
și vă îndemnăm în Domnul Isus
ca, după cum ați* primit de la noi
cum trebuie să umblați și să *fiți*
plăcuți[a]** lui Dumnezeu, cum și
umblați[b], să prisosiți și mai mult†.
2 Pentru că știți ce porunci v-am dat
3 prin Domnul Isus. Pentru că
aceasta este voia* lui Dumnezeu:
sfințirea[c]** voastră, ca să vă feriți
4 de curvie†; fiecare dintre voi să
știe* să-și țină vasul în sfințenie
5 și onoare (nu* în patima poftei,
ca** și națiunile care† nu-L cu-
6 nosc pe Dumnezeu); nimeni să nu
treacă* peste măsură și să nu
nedreptățească în aceasta[d] pe
fratele său, pentru că Domnul *este*
răzbunătorul** tuturor acestora,
după cum v-am și spus mai înainte
7 și am mărturisit deplin. Pentru că
Dumnezeu nu ne-a chemat la necu-
8 răție, ci* la[e] sfințenie. De aceea,*
cel care disprețuiește *pe fratele său*
în aceasta, nu disprețuiește pe
om, ci pe Dumnezeu, care** v-a[f]
și dat Duhul Său cel Sfânt.
9 Iar despre dragostea fră-
țească nu aveți nevoie să vă scri-
em[g], pentru că voi înșivă* sunteți
învățați de Dumnezeu să** vă
10 iubiți unii pe alții. Pentru că și
faceți aceasta față de toți frații din
întreaga Macedonie. Dar vă în-
demnăm, fraților, să prisosiți și
11 mai mult și să căutați cu stăruință
să fiți liniștiți și să* vă vedeți de
ale voastre și să** lucrați cu
mâinile voastre, după cum v-am
12 poruncit, ca* să umblați cuvi-
incios față de cei de afară și să
n-aveți nevoie de nimeni[h].

Venirea Domnului pentru ai Săi

13 *Lev. 19.28. Deut. 14.1,2. 2 Sam. 12.20 **Ef. 2.12.
14 *1Cor. 15.13 **1Cor.15.18; 15.23. Cap. 3.13.

13 Dar nu dorim[i], fraților, să fiți
în necunoștință despre cei care
au adormit, ca* să nu vă întris-
tați ca și ceilalți care** nu au
14 speranță. Pentru că, dacă* cre-
dem că Isus a murit și a înviat,
tot așa și Dumnezeu va aduce
împreună cu El pe** cei care au
15 adormit în[j] Isus. (Pentru că vă
spunem aceasta prin* Cuvântul
Domnului, că noi, cei** vii, care
rămânem până la venirea Dom-
nului, nu o vom lua nicidecum
înaintea celor care au adormit;
16 pentru că Domnul* Însuși, cu un
strigăt, cu glasul arhanghelului
și cu trâmbița** lui Dumnezeu,
va coborî din cer; și întâi
vor învia cei morți† în Hristos;
17 apoi noi cei vii, care rămânem,
vom fi răpiți în* nori împreună
cu ei, pentru a-L întâmpina pe
Domnul în văzduh: și astfel
vom** fi întotdeauna împreună
18 cu Domnul. Astfel* încurajați-vă
unii pe alții cu aceste cuvinte.)

15 *1Împ.13.17; 13.18; 20.35. **1Cor.15.51
16 *Mt. 24.30; 24.31. Fap. 1.11. 2 Tes. 1.7. **1Cor.15.52 †1 Cor.15.23
17 *Fap. 1.9. Apoc. 11.12. **Ioan12.26; 14.3; 17.24.
18 *Cap. 5.11.

Ziua Domnului

1 *Mt. 24.3,36 Fap. 1.7.
2 *Mt. 24.43; 24.44; 25.13. Lc. 12.39,40 2 Pet. 3.10. Apoc. 3.3; 16.15.
3 *Is. 13.6-9. Lc.17.27-29; 21.34,35. 2 Tes. 1.9. **Ier.13.21. Osea 13.13.
4 *Rom.13.12; 13.13. 1 Ioan 2.8.
5 *Ef. 5.8.
6 *Mt. 25.5. **Mt. 24.42; 25.13. Rom. 13.11. 1 Pet. 5.8.
7 *Lc.21.34,36. 1 Cor. 15.34. Ef. 5.14. **Fap. 2.15.
8 *Is. 59.17. Ef. 6.14; 6.16,17.
9 *Rom. 9.22. Cap. 1.10. 1 Pet. 2.8. Iuda 4. **2Tes.2.13; 2.14.

(5) Iar despre timpuri* și vre-
muri, fraților, nu aveți nevoie
2 să vi se scrie, pentru că voi în-
șivă știți prea bine că ziua*
Domnului așa vine, ca un hoț în
3 noapte. [k]Când spun: „Pace și
siguranță!“, atunci deodată vine
pieirea* peste ei, ca** durerea
peste cea însărcinată; și nicide-
4 cum nu vor scăpa. Dar* voi, fra-
ților, nu sunteți în întuneric, ca
ziua să vă surprindă ca un hoț.
5 Pentru că[l] voi toți sunteți fii*
ai luminii și fii ai zilei; noi nu
suntem ai nopții, nici ai întu-
6 nericului. Astfel deci* să nu dor-
mim, ca[m] ceilalți, ci să** ve-
7 ghem și să fim treji[n]; pentru că
cei care* dorm, dorm noaptea;
și cei** care se îmbată, se îm-
8 bată noaptea; dar noi, fiind ai
zilei, să fim treji, îmbrăcând*
platoșa credinței și a dragostei
și, drept coif, speranța mântuirii;
9 pentru că Dumnezeu* nu ne-a
rânduit spre mânie, ci** spre

[a] *În sensul de a umbla ca să plăceți* [b] *Unele ms. omit* „cum și umblați“
[c] *Sau* „sfințenia“ [d] *În context, referitor la relațiile între bărbat și femeie*
[e] *Lit.* „în“ [f] *Unele ms.* „ne-a“ [g] *Unele ms.* „scriu“ [h] *Sau* „de nimic“
[i] *Unele ms.* „nu doresc“ [j] *Lit.* „prin“ [k] *Unele ms. ad.* „Deoarece“
[l] *Unele ms. omit* „Pentru că“ [m] *Unele ms. ad.* „și“ [n] *Neinfluențați de vin*

10 *Rom.14.8,9 2 Cor. 5.15.
11 *Cap. 4.18.

Îndemnuri

12 *1Cor.16.18 Filip. 2.29. 1 Tim. 5.17. Ev. 13.7,17.
13 *Mc. 9.50.
14 *2Tes. 3.11; 3.12. **Ev. 12.12. †Rom. 14.1; 15.1. Gal. 6.1,2. ††Gal. 5.22. Ef. 4.2. Col. 3.12. 2 Tim. 4.2.
15 *Lev. 19.18. Pr. 20.22; 24.29. Mt. 5.39,44. Rom. 12.17. 1 Cor. 6. 7. 1 Pet. 3.9. **Gal. 6.10. Cap. 3.12.

dobândirea mântuirii prin Dom-
10 nul nostru Isus Hristos, care* a
murit pentru noi, ca, fie că ve-
ghem, fie că dormim, să trăim îm-
11 preună cu El. De aceea*, încu-
rajați-vă unii pe alții și zidiți-vă
unul pe altul, după cum și faceți.
12 Vă rugăm dar, fraților, să*
recunoașteți pe cei care se os-
tenesc între voi și vă conduc în
13 Domnul și vă sfătuiesc; și să-i
prețuiți nespus de mult, în dra-
goste, datorită lucrării lor. Fiți
14 în pace* între voi! Vă îndemnăm
dar, fraților, mustrați* pe cei în
neorânduială, mângâiați** pe cei
descurajați, sprijiniți† pe cei
slabi, fiți†† îndelung-răbdători
15 față de toți. Vedeți* ca nimeni să
nu întoarcă altuia rău pentru rău,
ci întotdeauna** urmăriți ce
este bine[a] unii față de alții
16 și față de toți; bucurați-vă* întot-
17 deauna; rugați-vă* neîncetat;
18 mulțumiți* pentru toate; pentru că
aceasta este voia lui Dumnezeu,
19 în Hristos Isus, față de voi; nu*
20 stingeți Duhul; nu* disprețuiți
21 profețiile; dar[b] cercetați* toate,
22 țineți** ce este bun; feriți-vă de
23 orice formă[c] a răului. Iar Însuși
Dumnezeul păcii* să** vă sfin-
țească deplin: și întreg duhul
vostru și sufletul și trupul să†
fie păstrate fără vină la venirea
Domnului nostru Isus Hristos.
24 Credincios* *este* Cel care vă chea-
25 mă, care va și face *aceasta*. Fra-
26 ților, rugați-vă* pentru noi. Sa-
lutați* pe toți frații cu o sărutare
27 sfântă. Vă rog fierbinte în Dom-
nul ca* epistola să fie citită tuturor
28 fraților[d]. Harul* Domnului nostru
Isus Hristos *fie* cu voi! Amin[e].

16 *2 Cor.6.10. Filip. 4.4.
17 *Lc. 18.1; 21.36. Rom. 12.12. Ef. 6.18. Col. 4.2. 1 Pet. 4.7.
18 *Ef. 5.20. Col. 3.17.
19 *1Cor.14.30. Ef. 4.30. 1 Tim. 4.14. 2 Tim. 1.6.
20 *1Cor.14.1,39
21 *1 Cor. 2.14; 2.15. 1 Ioan 4.1. **Filip. 4.8.
23 *Filip. 4.9. **Cap. 3.13. †1 Cor. 1.8.
24 *1 Cor. 1.9; 10.13. 2 Tes. 3.3.
25 *Col. 4.3. 2 Tes. 3.1.
26 *Rom.16.16.
27 *Col. 4.16. 2 Tes. 3.4.
28 *Rom.16.20; 16.24. 2 Tes. 3.18.

[a] *Unele ms.* „binele“ [b] *Unele ms. omit* „dar“ [c] *Sau* „înfățișare“ [d] *Unele ms. ad.* „sfinți“ [e] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI

Salut introductiv

1 *2 Cor. 1.19. **1 Tes. 1.1.
2 *1 Cor. 1.3.

1 Pavel* şi Silvan şi Timotei,
către adunarea tesalonicenilor
care este în** Dumnezeu Tatăl
nostru şi *în* Domnul Isus Hristos:
2 Har* vouă şi pace de la Dumne-
zeu Tatăl nostru[a] şi *de la* Domnul
Isus Hristos.

Mulţumiri lui Dumnezeu

3 *1Tes. 1.2,3; 3.6,9. Cap. 2.13.
4 *2 Cor. 7.14; 9.2. 1Tes. 2.19,20 **1 Tes. 1.3. †1 Tes. 2.14.
5 *Filip. 1.28.
6 *Apoc. 6.10.
7 *Apoc.14.13 **1Tes. 4.16. Iuda 14.
8 *Ev. 10.27; 12.29. 2 Pet. 3.7. Apoc. 21.8. **Ps. 79.6. 1 Tes. 4.5. †Rom. 2.8.
9 *Filip. 3.19. **Deut.33.2. Is. 2.19.
10 *Ps. 89.7. **Ps. 68.35.
11 *Vers. 5.

3 Suntem datori* să-I mulţumim
întotdeauna lui Dumnezeu pentru
voi, fraţilor, după cum se cuvine,
deoarece credinţa voastră creşte
peste măsură şi dragostea fiecă-
ruia dintre voi toţi, unii faţă de
4 alţii, prisoseşte, încât noi înşine
ne* lăudăm cu voi în adunările lui
Dumnezeu, pentru** răbdarea şi
credinţa voastră în† toate perse-
cuţiile şi necazurile voastre pe
5 care le suferiţi. *Aceasta este* o*
dovadă a dreptei judecăţi a lui
Dumnezeu, ca voi să fiţi socotiţi
vrednici de Împărăţia lui Dum-
6 nezeu, pentru care şi suferiţi, de*
vreme ce[b] *este* drept înaintea lui
Dumnezeu să dea în schimb necaz
7 celor care vă necăjesc; şi vouă,
care sunteţi necăjiţi, odihnă* cu
noi, la descoperirea[c] Domnului**
Isus din cer, cu îngerii puterii Sale,
8 într-o* flacără de foc, aducând
răzbunare peste cei care** nu-L cu-
nosc pe Dumnezeu şi peste cei care
nu† ascultă de Evanghelia Domnu-
9 lui nostru Isus Hristos[d]; care* vor
suferi pedeapsă, pieirea eternă de
la faţa Domnului şi de la** gloria
10 puterii Sale, când* va veni ca să
fie glorificat în sfinţii Săi şi** să fie
privit cu uimire[e], în ziua aceea, în
toţi cei care au crezut[f] (pentru că
mărturia noastră faţă de voi a fost
11 crezută). Pentru aceasta ne şi ru-
găm întotdeauna pentru voi, ca
Dumnezeul nostru să* vă soco-
tească vrednici de chemare şi să
împlinească orice bună plăcere a
bunătăţii şi lucrare** a credinţei,
12 cu putere, astfel încât* Numele
Domnului nostru Isus[g] să fie glo-
rificat în voi, şi voi în El, după ha-
rul Dumnezeului nostru şi al Dom-
nului Isus Hristos.

11 **1 Tes. 1.3.
12 *1 Pet. 1.7; 4.14.

Venirea Domnului

2 Vă rugăm dar, fraţilor, pentru*
venirea Domnului nostru Isus
Hristos şi** strângerea noastră
2 împreună la El, ca voi să* nu vă
lăsaţi repede clătinaţi în gândire,
nici să nu vă tulburaţi, nici prin
duh, nici prin cuvânt, nici prin
epistolă, ca *fiind* de la noi, ca şi
cum ziua Domnului[h] ar fi prezentă
3 *acum*. Nimeni să nu vă înşele în
nici un fel, pentru că* *această zi
nu va fi* dacă nu va veni întâi lepă-
darea de credinţă[i] şi nu va fi des-
coperit omul** păcatului, fiul†
4 pieirii, care se împotriveşte şi se*
înalţă mai** presus de[j] tot ce se
numeşte Dumnezeu sau de ce
este vrednic de închinare, încât
el însuşi se aşază[k] în templul[l] lui
Dumnezeu, prezentându-se pe
5 sine că este Dumnezeu. Nu vă
amintiţi că, fiind încă la voi, vă
6 spuneam acestea? Şi acum ştiţi
ce-*l* opreşte ca să fie descoperit
7 la timpul său. Pentru că taina*
fărădelegii lucrează deja, numai
până când cel care *o* opreşte acum
8 va fi luat din cale; şi atunci va fi
descoperit cel fărădelege – pe*
care Domnul Isus[m] îl va mistui[n]
cu** suflarea gurii Sale şi-l va
desfiinţa prin arătarea† venirii Sale
9 – a cărui[o] venire este potrivit*
lucrării lui Satan, în orice putere şi
10 semne** şi minuni ale minciunii
şi în orice amăgire a nedreptăţii

1 *1 Tes. 4.16. **Mt. 24.31. Mc. 13.27. 1 Tes. 4.17.
2 *Mt. 24.4. Ef. 5.6. 1 Ioan 4.1.
3 *1 Tim. 4.1. **Dan. 7.25. 1 Ioan 2.18. Apoc. 13.11. †Ioan 17.12.
4 *Is. 14.13. Ezec. 28.2,6; 28.9. Dan. 7.25; 11.36. Apoc. 13.6. **1 Cor. 8.5.
7 *1 Ioan 2.18; 4.3.
8 *Dan. 7.10; 7.11. **Iov 4.9. Is. 11.4. Osea 6.5. Apoc. 2.16; 19.15,20,21. †Cap. 1.8,9. Ev. 10.27.
9 *Ioan 8.41. Ef. 2.2. Apoc. 18.23. **Deut.13.1. Mt. 24.24. Apoc. 13.13; 19.20.

---

[a] *Unele ms. omit* „nostru“ [b] *Sau* „dacă cel puţin“ [c] *Revelarea* [d] *Unele ms. omit* „Hristos“ [e] *Sau* „să fie admirat“ [f] *Unele ms.* „cei care cred“ [g] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [h] *Unele ms.* „ziua lui Hristos“ [i] *Gr.* „apostasia“ [j] *Sau* „împotriva a“ [k] *Unele ms. ad.* „ca Dumnezeu“ [l] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis* [m] *Unele ms. omit* „Isus“ [n] *Unele ms.* „îl va distruge“ [o] *A celui nelegiuit*

pentru[a] cei care pier*, pentru că
ei n-au primit dragostea adevă-
11 rului, ca să fie mântuiţi. Şi de
aceea* Dumnezeu le trimite[b] o lu-
crare de rătăcire, ca ei să** creadă
12 minciuna, ca să fie judecaţi toţi
cei care nu au crezut adevărul,
ci au* găsit plăcere în nedreptate.

10 *2 Cor. 2.15; 4.3.
11 *Rom. 1.24. 1 Împ. 22.22. Ezec. 14.9. **Mt.24.5,11 1 Tim. 4.1.
12 *Rom. 1.32.

Alegerea tesalonicenilor

13 Iar noi* suntem datori să-I
mulţumim întotdeauna lui Dum-
nezeu pentru voi, fraţi preaiubiţi
de Domnul, că Dumnezeu** v-a
ales de la început† pentru mântu-
ire în†† sfinţirea[c] Duhului şi în
14 credinţa adevărului, la care v-a
chemat prin Evanghelia noastră,
ca să dobândiţi* gloria Domnului
15 nostru Isus Hristos. Astfel deci,
fraţilor, staţi* tari şi ţineţi**
învăţăturile în care aţi fost învă-
ţaţi, fie prin cuvânt[d], fie prin epis-
16 tola noastră. Iar Însuşi* Domnul
nostru Isus Hristos şi Dumnezeul
şi Tatăl nostru, care** ne-a iubit
şi *ne*-a dat mângâiere eternă şi bu-
17 nă speranţă† prin har, să vă în-
curajeze inimile şi să* vă[e] întă-
rească în orice faptă şi cuvânt
bun[f].

13 *Cap. 1.3. **Ef. 1.4. †1 Tes.1.4. ††Lc. 1.75. 1 Pet. 1.2.
14 *Ioan 17.22. 1 Tes. 2.12. 1 Pet. 5.10.
15 *1Cor. 16.13 Filip. 4.1. **1 Cor.11.2.
16 *Cap. 1.1,2. **1Ioan 4.10 Apoc. 1.5. †1 Pet. 1.3.
17 *1 Cor. 1.8. 1 Tes. 3.13. 1 Pet. 5.10.

Îndemnuri la rugăciune

3 Încolo, fraţilor, rugaţi-vă*
pentru noi, ca să se răspândeas-
că[g] şi să fie glorificat Cuvântul
2 Domnului, ca şi la voi, şi ca să*
fim scăpaţi de oamenii nechib-
zuiţi şi răi; deoarece nu toţi au
3 credinţa[h]**. Dar credincios* este
Domnul, care vă va întări şi *vă*
4 va** păzi de rău[i]. Şi ne* încredem
în Domnul cu privire la voi, că
faceţi şi veţi face cele ce[j] porun-
5 cim. Iar Domnul* să vă îndrepte
inimile spre dragostea lui Dum-
nezeu şi spre răbdarea[k] lui Hristos.

1 *Ef. 6.19. Col. 4.3. 1 Tes. 5.25.
2 *Rom. 15.31. **Fap. 28.24 Rom. 10.16.
3 *1 Cor. 1.9. 1 Tes. 5.24. **Ioan 17.15 2 Pet. 2.9.
4 *2 Cor. 7.16. Gal. 5.10.
5 *1 Cr. 29.18.

Îndemn la lucrare

6 Vă poruncim dar, fraţilor, în
Numele Domnului nostru[l] Isus
Hristos, să* vă îndepărtaţi[m] de**
orice frate care umblă în† neo-
rânduială şi nu după învăţătu-
ra†† pe care a primit-o[n] de la noi.
7 Pentru că voi înşivă ştiţi cum*
trebuie să ne imitaţi; pentru că**
noi n-am umblat în neorânduială
8 între voi, nici n-am mâncat pâine
de la cineva fără plată, ci în trudă
şi osteneală*, lucrând noapte şi
zi, ca să nu împovărăm pe cineva
9 dintre voi; nu* că nu avem drep-
tul, dar ca să ne dăm pe noi în-
şine model vouă, spre a ne imita.
10 Pentru că şi când eram la voi
v-am poruncit aceasta: „Dacă ci-
neva* nu vrea să lucreze, nici să
11 nu mănânce“. Pentru că auzim că
unii umblă în neorânduială între
voi, nelucrând deloc*, dar ocu-
12 pându-se de toate[o]. Dar unora ca
aceştia le poruncim şi îi îndem-
năm*, în Domnul[p] Isus Hristos[q],
ca, lucrând paşnic, să-şi mănânce
13 pâinea lor. Dar voi, fraţilor, nu*
14 obosiţi[r] făcând binele. Iar dacă
cineva nu ascultă de cuvântul
nostru prin epistolă, să-l însemnaţi
şi[q] să* nu vă însoţiţi cu el, ca să-i
15 fie ruşine; şi* nu-l socotiţi ca pe
un vrăjmaş, ci** mustraţi-l ca pe
16 un frate. Iar Însuşi Domnul* păcii
să vă dea pacea întotdeauna în
orice fel[s]. Domnul *fie* cu voi
toţi!

6 *Rom.16.17. 1 Tim. 6.5. 2 Ioan 10. **1Cor.5.11; 5.13. †1 Tes. 5.14. ††1 Tes. 4.11 Cap. 2.15.
7 *1Cor. 4.16; 11.1. 1 Tes. 1.6,7. **1Tes. 2.10
8 *Fap. 18.3; 20.34. 2 Cor. 11.9. 1 Tes. 2.9.
9 *1 Cor. 9.6. 1 Tes. 2.6.
10 *Gen. 3.19.
11 *1 Tim. 5.13 1 Pet. 4.15.
12 *1 Tes. 4.11. Ef. 4.28.
13 *Gal. 6.9.
14 *Mt. 18.17. 1 Cor. 5.9.
15 *Lev. 19.17. 1 Tes. 5.14. **Tit 3.10.
16 *Rom.15.33; 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. 1 Tes. 5.23.

Salut final

17 Salutul* *este* cu propria
mea mână, Pavel; acesta este
semnul *meu* în fiecare epistolă:
18 aşa scriu eu. Harul* Domnului
nostru Isus Hristos *fie* cu voi
toţi! Amin[t].

17 *1Cor.16.21. Col. 4.18.
18 *Rom.16.24.

[a] *Unele ms.* „în“ [b] *Unele ms.* „le va trimite“ [c] *Sau* „sfinţenia“ [d] *Sau* „prin cuvântul nostru“ [e] *Unele ms.* „să le“ [f] *Unele ms.* „cuvânt şi lucrare bună“ [g] *Lit.* „să alerge“ [h] *Lit.* „credinţa nu *este* a tuturor“ [i] *Sau* „de cel rău“ [j] *Unele ms. ad.* „vă“ [k] *Unele ms.* „răbdare a“ [l] *Unele ms. omit* „nostru“ [m] *Sau* „să evitaţi pe“ [n] *Unele ms.* „aţi primit-o“; *alte ms.* „au primit-o“ [o] *Sau* „amestecându-se în treburile altora“ [p] *Unele ms.* „prin Domnul nostru“ [q] *Unele ms. omit* [r] *Sau* „nu vă descurajaţi“ [s] *Sau* „loc“ [t] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE TIMOTEI

Salut introductiv

1 *Fap. 9.15. Gal. 1.1,11. **Cap. 2.3. Tit 1.3; 2.10; 3.4. Iuda 25. †Col. 1.27.
2 *Fap. 16.1. **Tit 1.4. †2 Tim. 1.2.

1 Pavel, apostol al lui Isus
Hristos[a], după* porunca lui**
Dumnezeu, Mântuitorul nostru, şi
a lui Hristos Isus[b], speranţa†
2 noastră, către Timotei*, adevă-
ratul** *meu* copil în credinţă:
Har†, îndurare, pace, de la Dum-
nezeu Tatăl nostru[c] şi *de la*
Hristos Isus, Domnul nostru!

False învăţături şi Evanghelia

3 *Fap. 20.1,3. Filip. 2.24. **Gal. 1.6,7. Cap. 6.3,10.
4 *Cap. 4.7; 6.4,20. 2 Tim. 2.14; 2.16,23. Tit 1.14; 3.9.
5 *Rom. 13.8; 13.10. Gal. 5.14. **2Tim. 2.22

3 Aşa te-am rugat când mer-
geam* spre Macedonia, să rămâi
în Efes, ca** să porunceşti unora
să nu înveţe *pe alţii* învăţături
4 străine, nici să* nu ia aminte la mi-
turi şi la genealogii fără sfârşit, ca
unele care duc mai degrabă la ne-
înţelegeri decât la lucrarea lui Dum-
5 nezeu[d] care *este* în credinţă. Iar ţin-
ta* poruncii este dragostea din-
tr-o** inimă curată şi dintr-o con-
ştiinţă bună şi din credinţă neprefă-
6 cută, de la care unii, abătându-se[e],
s-au întors spre vorbire deşartă,
7 dorind să fie învăţători ai legii,
neînţelegând nici cele ce spun, nici
cele despre care afirmă cu tărie.

8 *Rom. 7.12.
9 *Gal. 3.19; 5.23.

8 Ştim dar că legea* *este* bună, dacă
se foloseşte cineva de ea potrivit
9 legii, ştiind* aceasta, că legea nu
este dată[f] pentru cel drept, ci
pentru *cei* nelegiuiţi şi nesupuşi,
pentru neevlavioşi şi păcătoşi,
pentru *cei* fără sfinţenie şi lumeşti,
pentru ucigaşi[g] de tată şi ucigaşi[g]
de mamă, pentru criminali, pentru
10 curvari, pentru homosexuali, pen-
tru răpitori de oameni, pentru minci-
noşi, pentru cei care jură strâmb şi
dacă este orice altceva împotriva
11 învăţăturii* sănătoase, după Evan-
ghelia gloriei fericitului* Dumne-
zeu, care** mi-a fost încredinţată.

10 *Cap. 6.3. 2 Tim. 4.3. Tit 1.9; 2.1.
11 *Cap. 6.15. **1 Cor. 9.17 Gal. 2.7. Col. 1.25. 1 Tes. 2.4. Cap. 2.7. 2 Tim. 1.11. Tit 1.3.

Harul dat lui Pavel

12 *2 Cor. 12.9
12 **1Cor. 7.25 †2 Cor.3.5,6; 4.1. Col.1.25
13 *Fap.8.3; 9.1 1 Cor. 15.9. Filip. 3.6. **Lc. 23.34. Ioan 9.39,41. Fap. 3.17; 26.9.
14 *Rom. 5.20. 1 Cor. 15.10. **2Tim.1.13 †Lc. 7.47.

12 [h]Mulţumesc Celui care* m-a
întărit, lui Hristos Isus, Domnul
nostru, că** m-a socotit cre-
dincios, punându-mă† în slujbă[i],
13 *pe mine*, care* mai înainte eram
un hulitor şi un persecutor şi un
batjocoritor; dar mi s-a arătat
îndurare, pentru că am făcut-*o*
14 neştiind**, în necredinţă. Iar
harul* Domnului nostru a prisosit
peste măsură, cu** credinţă şi† cu
dragoste, care *sunt* în Hristos Isus.
15 Vrednic de încredere* *este* cuvân-
tul şi demn de toată primirea, că
Hristos** Isus a venit în lume ca
să-i mântuiască pe păcătoşi, dintre
16 care cel dintâi sunt eu. Dar pentru
aceasta mi s-a arătat* îndurare, ca
Isus Hristos să arate în mine, cel
dintâi, toată îndelunga-răbdare,
ca** model pentru aceia care vor
crede în El, pentru viaţa eternă.
17 Iar Împăratului* veacurilor, ne-
pieritorului**, nevăzutului†, sin-
gurului[j]†† Dumnezeu *fie* onoa-
re*† şi glorie în vecii vecilor!
18 Amin. Îţi* încredinţez această po-
runcă, copilul *meu* Timotei,
după** profeţiile făcute mai îna-
inte despre tine, ca prin ele să te
19 lupţi† lupta cea bună, păstrând* o
credinţă şi o conştiinţă bună, pe
care unii, lepădând-o, au naufra-
giat[k]** în ceea ce priveşte credin-
20 ţa; dintre aceştia sunt Imeneu* şi
Alexandru**, pe care i-am† dat
lui Satan, ca să fie învăţaţi prin
disciplină să nu hulească††.

15 *Cap.3.1;4.9 2 Tim. 2.11. Tit 3.8. **Mt. 9.13. Mc. 2.17. Lc. 5.32; 19.10. Rom. 5.8. 1 Ioan 3.5.
16 *2 Cor. 4.1. **Fap. 13.39
17 *Ps. 10.16; 145.13. Dan. 7.14. Cap. 6.15,16 **Rom.1.23. †Ioan 1.18. Ev. 11.27. 1 Ioan 4.12. ††Rom.16.27 Iuda 25. *†1Cr. 29.11
18 *Cap. 6.13; 6.14,20. 2 Tim. 2.2. **Cap. 4.14. †Cap. 6.12. 2Tim.2.3;4.7
19 *Cap. 3.9. **Cap. 6.9.
20 *2 Tim.2.17. **2Tim.4.14 †1 Cor. 5.5. ††Fap. 13.45

Îndemn la rugăciune

2 *Ezra 6.10. Ier. 29.7. **Rom.13.1.

2 Îndemn deci, întâi de toate, să
se facă cereri, rugăciuni, mijlo-
ciri[l], mulţumiri pentru toţi oame-
2 nii – pentru* împăraţi şi pentru**
toţi cei care sunt în poziţii înal-
te, ca să ducem o viaţă paşnică
şi liniştită, în toată evlavia şi dem-
3 nitatea. Pentru că[m] *lucrul* acesta

---

[a] *Unele ms.* „al lui Hristos Isus“ [b] *Unele ms.* „şi a Domnului Isus Hristos“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms.* „decât la zidirea divină“ [e] *Lit.* „nenimerind ţinta“ [f] *Sau* „nu este în vigoare“ [g] *Sensul principal este mai degrabă de a lovi sau a bate, decât de a ucide* [h] *Unele ms. ad.* „Şi“ [i] *Sau* „să-I slujesc“ [j] *Unele ms. ad.* „înţelept“ [k] *Lit.* „au suferit ruperea corăbiei“ [l] *Pentru sine sau pentru alţii* [m] *Unele ms. omit* „Pentru că“

3 *Rom. 12.2. **2 Tim. 1.9
4 *Ezec.18.23. Ioan 3.16,17 Tit 2.11. 2 Pet. 3.9. **Ioan 17.3. 2 Tim. 2.25.
5 *Rom. 3.29; 3.30; 10.12. Gal. 3.20. **Ev.8.6;9.15
6 *Mt. 20.28. Ef. 1.7. Tit 2.14. **1 Cor. 1.6. 2 Tes. 1.10. 2 Tim. 1.8. †Rom. 5.5. Gal. 4.4. Ef. 1.10; 3.5. Tit 1.3.
7 *Ef. 3.7,8. 2 Tim. 1.11. **Rom. 9.1. †Rom. 11.13; 15.16. Gal. 1.16.
8 *Mal. 1.11. Ioan 4.21. **Ps. 134.2. Is. 1.15.
9 *1 Pet. 3.3.
10 *1 Pet. 3.4.
12 *1 Cor.14.34 **Ef. 5.24.
13 *Gen. 1.27; 2.18,22. 1 Cor. 11.8,9
14 *Gen. 3.6. 2 Cor. 11.3.

este bun* şi primit înaintea lui**
Dumnezeu, Mântuitorul nostru,
4 care* doreşte ca toţi oamenii să
fie mântuiţi şi** să vină la cu-
5 noştinţa[a] adevărului. Pentru că*
este un singur Dumnezeu şi un**
singur Mijlocitor între Dumnezeu
şi oameni: Omul Hristos Isus,
6 care* S-a dat pe Sine Însuşi preţ
de răscumpărare pentru toţi, măr-
turia** *fiind dată* la timpul ei[b]†,
7 pentru* care eu am fost rânduit
vestitor şi apostol (spun** adevă-
rul[c], nu mint), un învăţător† al
naţiunilor în credinţă şi adevăr.
8 Vreau deci ca bărbaţii să se roa-
ge în* orice loc, ridicând** mâini
sfinte[d], fără mânie şi fără îndoială.
9 La fel şi[e] femeile*, să se gă-
tească în ţinută cuviincioasă, cu
modestie şi discreţie, nu cu îm-
pletituri de păr, sau[f] cu aur, sau
perle, sau îmbrăcăminte scumpă,

Femeile credincioase

10 ci* cu[g] fapte bune, cum se cuvine
femeilor care mărturisesc temerea
11 de Dumnezeu. Femeia să înveţe[h] în
12 linişte, în toată supunerea; dar
nu-i* permit unei femei să înveţe
pe alţii, nici** să exercite autori-
tate peste bărbat, ci să rămână[i] în
13 linişte. Pentru că Adam* a fost în-
14 tocmit întâi, apoi Eva. Şi nu Adam*
a fost amăgit; ci femeia, fiind
amăgită, a ajuns la călcare *de po-*
15 *runcă*. Dar *ea* va fi mântuită[j] prin
naşterea de copii, dacă rămâne în
credinţă şi în dragoste şi în sfin-
ţenie, cu discreţie.

Supraveghetori şi slujitori

1 *Cap. 1.15. **Fap. 20.28 Filip. 1.1. †Ef. 4.12.
2 *Tit 1.6. **Cap. 5.9.

3 Vrednic de încredere* *este* cu-
vântul: „Dacă doreşte cineva *sluj-*
ba de supraveghere**, bună lu-
2 crare† doreşte“. Trebuie deci ca su-
praveghetorul[k]* să fie fără vină,
soţ** al unei singure soţii, cumpă-
tat, chibzuit, cuviincios, primitor

2 †2 Tim. 2.24
3 *Tit 1.7. **1 Pet. 5.2.
4 *Tit 1.6.
6 *Is. 14.12.
7 *Fap. 22.12. 1 Cor. 5.12. 1 Tes. 4.12. **Cap. 6.9. 2 Tim. 2.26.
8 *Fap. 6.3. **Lev. 10.9. Ezec. 44.21.
9 *Cap. 1.19.
11 *Tit 2.3.
13 *Mt. 25.21.

de oaspeţi[l], capabil† să înveţe
3 *pe alţii*; nu dedat vinului*, nu bă-
tăuş,[m] ci blând, nu certăreţ, nu**
4 iubitor de bani; conducându-şi
bine propria casă, având* copiii în
supunere, cu toată demnitatea
5 (dar, dacă cineva nu ştie să-şi
conducă propria casă, cum va
îngriji de Adunarea lui Dumne-
6 zeu?); să nu fie de curând venit[n],
ca să nu se îngâmfe[o] şi să* cadă
7 în vina[p] diavolului. Dar trebuie să
aibă şi o bună mărturie de la* cei
de afară, ca să nu cadă în dispreţ
8 şi** în cursa diavolului. Sluji-
torii[q]*, la fel: demni, nu cu două
feţe[r], nu** dedaţi la mult vin,
9 nu doritori de câştig josnic, păs-
trând* taina credinţei într-o con-
10 ştiinţă curată. Şi aceştia, de ase-
menea, să fie întâi încercaţi, apoi
să slujească, fiind de neînvinuit.
11 Femeile, la fel*: demne, nu defăi-
mătoare, cumpătate, credincioase
12 în toate. Slujitorii să fie soţi ai
unei singure soţii, conducându-*şi*
13 bine copiii şi propriile case; pen-
tru că cei* care au slujit bine îşi
dobândesc o poziţie bună şi mul-
tă îndrăzneală în credinţa care
este în Hristos Isus.

Taina evlaviei

15 *Ef. 2.21,22 2 Tim. 2.20.
16 *Ioan 1.14. 1 Ioan 1.2. **Mt. 3.16. Ioan 1.32,33; 15.26;16.8,9. Rom. 1.4. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 5.7. †Mt. 28.2. Mc. 16.5. Lc.2.13;24.4 Ioan 20.12. Ef. 3.10. 1 Pet. 1.12. ††Fap.10.34; 13.46,48. Rom. 10.18. Gal. 2.8. Ef. 3.5,6,8. Col. 1.27,28. Cap. 2.7. *†Col.1.6,23 †*Lc. 24.51. Fap. 1.9. 1 Pet. 3.22.

14 Îţi scriu acestea sperând să
15 vin la tine mai curând; iar dacă
voi întârzia, ca să ştii cum trebuie
să se poarte cineva în* casa lui
Dumnezeu, care este Adunarea
Dumnezeului *celui* viu, stâlp şi
16 temelie a adevărului. Şi cu ade-
vărat, mare este taina evlaviei:
„Dumnezeu[s]* S-a arătat în carne,
a fost îndreptăţit** în Duh, a fost
văzut† de îngeri, a fost predicat††
între naţiuni, a fost crezut*† în
lume, a fost primit sus†* în
glorie“.

[a] *Cunoştinţă deplină* [b] *Lit.* „la timpurile ei“ [c] *Unele ms. ad.* „în Hristos“ [d] *Sau* „curate“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms.* „şi“ [g] *Lit.* „prin“ [h] *Să primească învăţătură* [i] *Lit.* „să fie“ [j] *Sau* „păstrată“ [k] *Gr.* „episkopos“ [l] *Străini ca oaspeţi* [m] *Unele ms. ad.* „nu doritor de câştig josnic“ [n] *Nu de curând convertit* (*gr.* „neofit“; *lit.* „nu de curând plantat“) [o] *Lit.* „ca să nu se umfle de mândrie“ [p] *Motivul condamnării* [q] *Gr.* „diaconii“ [r] *Lit.* „dublu în cuvânt“, *înşelător în vorbire* [s] *Unele ms.* „Cel care“

Falșii învățători

4 Dar Duhul spune* lămurit
că**, în timpurile din urmă, unii
se vor depărta[a] de credință, lu-
ând aminte† la duhuri amăgi-
toare și†† la învățături ale demo-
2 nilor, spunând* minciuni în fă-
țărnicie[b], însemnați cu fierul**
3 roșu în propria conștiință, oprind*
căsătoria, *poruncind* abținerea
de la mâncăruri**, pe care Dumne-
zeu le-a creat spre a fi primite† cu
mulțumire†† de cei credincioși și
4 care cunosc[c] adevărul. Pentru că
orice creatură a lui Dumnezeu *este*
bună și nimic *nu este* de aruncat,
5 fiind primit cu mulțumire, pentru
că este sfințit prin Cuvântul lui
Dumnezeu și prin rugăciune[d].

Îndemnuri către Timotei

6 Punând acestea înaintea fra-
ților, vei fi un bun slujitor al lui
Hristos Isus[e], hrănit* cu cuvintele
credinței și ale bunei învățături pe
care ai urmat-o îndeaproape[f].
7 Dar ferește-te de miturile* lu-
mești și băbești; dar tu însuți de-
8 prinde-te** în evlavie; pentru că
deprinderea* trupească este de
puțin folos, dar** evlavia este de
folos la toate, având† promisiunea
vieții, a celei de acum și a celei
9 viitoare. Vrednic de încredere*
este cuvântul *acesta* și demn de
10 toată primirea; deoarece pentru
aceasta ne[g] ostenim* și suntem
defăimați[h], pentru că** ne-am pus
speranța într-un Dumnezeu viu,
care† este Mântuitor[i] al tuturor
oamenilor, mai ales al credin-
11 cioșilor. Poruncește* acestea și
12 învață-i! Nimeni* să nu-ți dispre-
țuiască tinerețea, ci fii** model
pentru credincioși în cuvânt, în
purtare, în dragoste, [j] în credință,
13 în curăție. Până vin *eu*, ia aminte la
citire, la îndemnare, la învățătură[k].
14 Nu* neglija darul[l] *care este* în
tine, care ți-a fost dat prin** pro-
feție, cu† punerea mâinilor de că-
15 tre ceata celor bătrâni. Ocupă-te cu
acestea, fii în totul în ele, pentru ca
înaintarea ta să fie arătată tuturor[m].
16 Ia seama* la tine însuți și la învă-
țătură; rămâi în ele, pentru că, fă-
când aceasta, te** vei mântui și pe
tine însuți și pe† cei care te ascultă.

1 *Ioan 16.13. **2 Tes. 2.3. 2 Tim. 3.1. Iuda 4,18. †2 Tim. 3.13. 2 Pet. 2.1. Apoc. 16.14. ††Dan.11.35; 11.37,38. Apoc. 9.20.
2 *Mt. 7.15. Rom. 16.18. 2 Pet. 2.3. **Ef. 4.19.
3 *1 Cor. 7.28; 7.36,38. Col. 2.20,21. Ev. 13.4. **Rom.14.3,17 1 Cor. 8.8. †Gen.1.29;9.3 ††Rom. 14.6. 1 Cor. 10.30.
6 *2 Tim. 3.14; 3.15.
7 *Cap. 1.4; 6.20. 2 Tim. 2.16; 2.23; 4.4. Tit 1.14. **Ev. 5.14.
8 *1 Cor. 8.8. Col. 2.23. **Cap. 6.6. †Ps. 37.4; 84.11; 112.2,3; 145.19. Mt. 6.33; 19.29. Mc. 10.30. Rom. 8.28.
9 *Cap. 1.15.
10 *1 Cor. 4.11; 4.12. **Cap. 6.17. †Ps. 36.6; 107.2,6.
11 *Cap. 6.2.
12 *1 Cor.16.11. Tit 2.15. **Tit 2.7. 1 Pet. 5.3.
14 *2 Tim. 1.6. **Cap. 1.18. †Fap. 6.6; 8.17; 13.3; 19.6. Cap. 5.22.
16 *Fap. 20.28. **Ezec. 33.9 †Rom. 11.14 1 Cor. 9.22. Iac. 5.20.

Mustrarea frățească

5 Nu* mustra aspru pe un bă-
trân, ci îndeamnă-l ca pe un tată;
2 pe cei mai tineri, ca pe frați; pe *fe-
meile* mai în vârstă, ca pe mame;
pe cele mai tinere, ca pe surori,
în toată curăția.

Despre văduve

3 Onorează pe văduvele care*
4 *sunt* cu adevărat văduve. Dar,
dacă vreo văduvă are copii sau
urmași[n], ei să învețe întâi să
fie evlavioși față de propria casă
și să-i* răsplătească pe părinți,
pentru că** aceasta este[o] plăcut
5 înaintea lui Dumnezeu. Iar cea*
care *este* cu adevărat văduvă și
rămasă singură *și*-a pus speranța
în Dumnezeu și stăruie** noapte†
6 și zi în cereri și rugăciuni. Dar*
cea care trăiește în desfătare, deși
7 vie, este moartă. Poruncește și
8 acestea*, ca să fie fără vină. Iar
dacă* cineva nu îngrijește de
ai săi și mai ales de cei ai casei,
a tăgăduit** credința și† este
mai rău decât un necredincios.
9 O văduvă, ca să fie înscrisă pe
listă, să nu aibă mai puțin de
șaizeci de ani, *să fi fost* soție* a
10 unui singur bărbat, având mărturie
în fapte bune – dacă a crescut
copii, dacă a fost primitoare* de
oaspeți[p], dacă a spălat** picioa-
rele sfinților, dacă i-a ajutat pe cei
necăjiți, dacă a urmărit orice faptă
11 bună. Dar pe văduvele mai tinere
să le respingi, deoarece, când se
aprind[q] împotriva lui Hristos,
12 doresc să se căsătorească, având
vină, pentru că și-au lepădat
13 credința dintâi. Și totodată* se
învață și leneșe, umblând prin

1 *Lev. 19.32.
3 *Vers. 5,16.
4 *Gen.45.10; 45.11. Mt. 15.4. Ef. 6.1,2. **Cap. 2.3.
5 *1 Cor. 7.32. **Lc. 2.37; 18.1. †Fap. 26.7.
6 *Iac. 5.5.
7 *Cap. 1.3; 4.11; 6.17.
8 *Is. 58.7. Gal. 6.10. **2 Tim. 3.5 Tit 1.16. †Mt. 18.17.
9 *Lc. 2.36. Cap. 3.2.
10 *Fap. 16.15. Ev. 13.2. 1 Pet. 4.9. **Gen. 18.4; 19.2. Lc. 7.38,43. Ioan 13.5,14.
13 *2 Tes. 3.11.

[a] *Sau* „se vor lepăda“ [b] *Sau* „prin fățărnicia mincinoșilor“ [c] *Deplin* [d] *Sau* „mijlocire“ [e] *Unele ms.* „Isus Hristos“ [f] *Sau* „pe care ai cercetat-o cu exactitate,“ *(vezi Lc. 1.3)* [g] *Unele ms. ad.* „și“ [h] *Unele ms.* „ne luptăm“ [i] *Sau* „Păstrător“ [j] *Unele ms. ad.* „în duh,“ [k] *Învățătură dată altora* [l] *Dar de har* [m] *Unele ms.* „între toți“ [n] *Sau* „nepoți“ [o] *Unele ms. ad.* „bun și“ [p] *Străini ca oaspeți* [q] *De pofte*

case; şi nu numai leneşe, ci
şi vorbăreţe şi amestecându-se
în toate, vorbind ce nu trebuie.
14 Vreau* deci ca cele mai tinere
să se căsătorească, să aibă copii,
să vadă de casă[a], să** nu dea
adversarului nici un prilej de
15 defăimare. Pentru că unele s-au şi
16 întors după Satan. Dacă vreun
credincios sau vreo credincioasă
are văduve, să le ajute şi să nu
fie împovărată adunarea, pentru
ca ea să le ajute pe cele cu adevă-
rat văduve.

14 *1 Cor. 7.9. **Cap. 6.1. Tit 2.8.

Despre bătrâni

17 Bătrânii[b]* care conduc bine
să** fie învredniciţi de onoare
dublă, mai ales cei care se os-
tenesc în cuvânt şi în învăţătură;
18 pentru că Scriptura zice: „Nu*
lega gura boului care treieră“ şi:
„Vrednic** *este* lucrătorul de
19 plata lui“. Împotriva unui bătrân
nu primi acuzaţie decât dacă sunt
20 doi* sau trei martori. Pe* cei care
păcătuiesc mustră-i înaintea tu-
turor, ca** şi ceilalţi să aibă teamă.
21 Te îndemn[c]* înaintea lui Dum-
nezeu şi a lui Hristos Isus[d] şi a
îngerilor aleşi, să păzeşti aceste
lucruri fără prejudecată, nefă-
când nimic cu părtinire.
22 Nu-ţi pune* mâinile în grabă
peste nimeni, nici nu** te face
părtaş la păcatele altora. Pe tine
23 însuţi păstrează-te curat. Nu mai
bea numai apă, ci foloseşte puţin
vin*, din cauza stomacului tău şi
24 a deselor tale îmbolnăviri. Pă-
catele* unor oameni sunt arătate
dinainte, mergând înainte la jude-
cată; iar pe unii, de asemenea, ele
25 îi urmează după aceea. Tot aşa şi
faptele bune sunt arătate dinainte;
şi cele care sunt altfel nu pot
fi ascunse.

17 *Rom. 12.8. 1Cor.9.10,14. Gal. 6.6. Filip. 2.29. 1Tes.5.12,13. Ev. 13.7,17. **Fap. 28.10
18 *Deut. 25.4. 1 Cor. 9.9. **Lev. 19.13 Deut. 24.14; 24.15. Mt. 10.10. Lc. 10.7.
19 *Deut. 19.15
20 *Gal. 2.11,14 Tit 1.13. **Deut.13.11
21 *Cap. 6.13. 2 Tim. 2.14; 4.1.
22 *Fap. 6.6; 13.3. Cap. 4.14. 2 Tim. 1.6. **2 Ioan 11.
23 *Ps. 104.15.
24 *Gal. 5.19.

Despre robi

6 Toţi câţi sunt robi* sub jug
să-i socotească pe stăpânii lor
vrednici de toată onoarea, ca
Numele lui Dumnezeu şi învă-
2 ţătura să** nu fie hulite. Şi cei
care au stăpâni credincioşi să
nu-i dispreţuiască pentru* că
sunt fraţi; ci mai mult să le slu-
jească, pentru că cei care au par-
te de buna *lor* lucrare[e] sunt cre-
dincioşi şi preaiubiţi. Învaţă-*i***
şi îndeamnă-*i* acestea.

1 *Ef. 6.5. Col. 3.22.
1 **Is. 52.5. Rom. 2.24. Tit 2.5,8.
2 *Col. 4.1. **Cap. 4.11.

Falşi învăţători. Iubirea de bani

3 Dacă cineva dă* o învăţătură
străină şi nu** se ţine de cuvintele
sănătoase, de cele ale Domnului
nostru Isus Hristos, şi† de învă-
4 ţătura cea potrivit evlaviei, este
îngâmfat, neştiind nimic*, ci *fiind*
bolnav de întrebări *fără rost* şi
lupte de cuvinte**, din care
provin: invidie, ceartă, defăimări,
5 bănuieli rele, certuri* permanen-
te[f] ale oamenilor** stricaţi la min-
te şi lipsiţi de adevăr, care† con-
sideră că evlavia este sursă de
6 câştig.[g] Dar evlavia* cu mulţumire[h]
7 este mare câştig. Pentru că nimic*
n-am adus în lume şi[i] nici nu pu-
8 tem lua ceva din ea. Dar, având*
hrană şi îmbrăcăminte[j], vom fi[k]
9 mulţumiţi cu acestea. Dar cei*
care vor să fie bogaţi cad în ispită
şi în cursă** şi în multe pofte
nebune şi vătămătoare, care îi
afundă pe oameni în ruină şi în
10 pieire. Pentru că* iubirea de bani
este o rădăcină a tot felul de rele;
după care unii, umblând, s-au rătăcit
de la credinţă şi s-au străpuns
pe ei înşişi cu multe dureri.

3 *Cap. 1.3. **Cap. 1.10. 2 Tim. 1.13; 4.3. Tit 1.9. †Tit 1.1.
4 *1 Cor. 8.2. Cap. 1.7. **Cap. 1.4. 2 Tim. 2.23. Tit 3.9.
5 *1Cor. 11.16 Cap. 1.6. **2 Tim. 3.8 †Tit 1.11. 2 Pet. 2.3.
6 *Ps. 37.16. Pr. 15.16; 16.8. Ev. 13.5.
7 *Iov 1.21. Ps. 49.17. Pr. 27.24. Ecl. 5.15.
8 *Gen. 28.20.
9 *Pr. 15.27; 20.21; 28.20. Mt. 13.22. Iac. 5.1. **Cap. 3.7.
10 *Cap. 1.19.

Lupta cea bună

11 Dar* tu, om** al lui Dumne-
zeu, fugi de acestea şi urmăreşte
dreptatea, evlavia, credinţa, dra-
gostea, răbdarea, blândeţea du-
12 hului[l]. Luptă-*te** lupta cea bună
a credinţei, apucă** viaţa eternă
la care ai [m]fost chemat şi *pentru
care* ai† mărturisit buna măr-
turisire înaintea multor martori.
13 Îţi poruncesc* înaintea lui Dum-
nezeu, Cel care** le păstrează pe

11 *Ex. 23.8. Deut. 16.19. 2 Tim. 2.22. **Deut. 33.1 2 Tim. 3.17.
12 *1Cor. 9.25. Cap. 1.18. **Filip.3.12,14 †Ev. 10.23.
13 *Cap. 5.21. **Deut.32.39 1 Sam. 2.6. Ioan 5.21.

[a] *Să conducă treburile casei* [b] *Gr.* „presbiteros“ [c] *Stăruitor, solemn; sau* „mărturisesc“ [d] *Unele ms.* „şi a Domnului Isus Hristos“ [e] *Slujire cu devotament* [f] *Unele ms.* „zadarnice“ [g] *Unele ms. ad.* „Depărtează-te de unii ca aceştia.“ [h] *Starea de a fi mulţumit* [i] *Unele ms.* „pentru că“ [j] *Lit.* „cu ce să ne acoperim“ [k] *Sau* „să fim“ [l] *Unele ms. omit* „duhului“ [m] *Unele ms. ad.* „şi“

13 †Mt. 27.11. Ioan 18.37. Apoc. 1.5; 3.14.
14 *Filip.1.6,10 1 Tes. 3.13; 5.23.
15 *Cap.1.11,17 **Apoc.17.14; 19.16.
16 *Ex. 33.20. Ioan 6.46. **Iuda 25. Apoc 1.6; 4.11; 7.12.

toate în viață[a], şi a lui Hristos
Isus, care† a mărturisit înaintea lui
Ponțiu Pilat buna mărturisire,
14 să păzeşti porunca fără pată, fără
vină, până* la arătarea Domnului
15 nostru Isus Hristos; pe care, la
timpul ei[b], o va arăta fericitul* şi
singurul Stăpânitor[c], Împăratul**
împăraților şi Domnul domnilor[d],
16 El care singur are nemurirea, lo-
cuind într-o lumină de care nu te
poți apropia, pe care* nici un
om[e] nu L-a văzut, nici nu-L poate
vedea; Lui** *fie* onoare şi putere
eternă! Amin.

Îndemn pentru bogați

17 Porunceşte celor care sunt
bogați în veacul de acum să nu se
mândrească, nici să nu* se încrea-
dă în nesiguranța** bogățiilor, ci
în† Dumnezeu[f], care†† ne dă toate
din belşug, ca să ne bucurăm *de*
18 *ele*; ca să facă binele, să fie bogați*
în fapte bune, să fie darnici**, gata
19 să dea†, strângându-şi* pentru vii-
tor o temelie bună, ca să apuce
adevărata viață[g].
20 O, Timotei, păzeşte* ce ți s-a
încredințat, ferindu-te** de vor-
băriile deşarte, lumeşti şi de
împotrivirile fals-numitei cunoş-
21 tințe, pe care unii, mărturisin-
d-o[h], s-au abătut[i]* în ceea ce pri-
veşte credința! Harul *fie* cu
tine[j]! Amin[k].

17 *Iov 31.24. Ps. 52.7; 62.10. Mc. 10.24. Lc. 12.21. **Pr. 23.5. †1 Tes. 1.9. ††Fap.14.17; 17.25.
18 *Lc. 12.21. Tit 3.8. Iac. 2.5. **Rom.12.13 †Gal. 6.6. Ev. 13.16.
19 *Mt. 6.20; 19.21. Lc. 12.33; 16.9.
20 *2 Tim. 1.14 Tit 1.9. Apoc. 3.3. **Cap.1.4,6; 4.7. 2 Tim. 2.14; 2.16,23. Tit 1.14; 3.9.
21 *2 Tim. 2.18

[a] *Unele ms.* „care dă viață tuturor“ [b] *Lit.* „la timpurile ei“ [c] *Sau* „Puternic“ [d] *Lit.* „Împăratul celor care împărățesc şi Domnul celor care domnesc“ [e] *Sau* „nimeni dintre oameni“ [f] *Unele ms.* „Dumnezeul“; *alte ms.* „Dumnezeul viu“; *alte ms.* „Dumnezeul cel viu“ [g] *Unele ms.* „viața eternă“ [h] *Sau* „profesând-o“ [i] *Lit.* „nu au nimerit ținta“ [j] *Unele ms.* „cu voi“ [k] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI

Salut introductiv

1 Pavel, apostol* al lui Hristos
Isus[a] prin voia lui Dumnezeu, po-
trivit promisiunii vieții** care *este*
2 în Hristos Isus, către* Timotei,
preaiubitul meu copil: Har, îndura-
re, pace, de la Dumnezeu Tatăl și
de la Hristos Isus, Domnul nostru.

Mulțumirea lui Pavel pentru Timotei

3 Îi sunt recunoscător* lui Dum-
nezeu, căruia** Îi slujesc din stră-
moși cu conștiință curată, că neîn-
cetat† îmi amintesc de tine în ce-
4 rerile mele, noapte și zi – dorind*
mult să te văd, amintindu-mi de la-
crimile tale, ca să mă umplu de
5 bucurie – aducându-mi aminte de
credința* sinceră *care este* în tine,
care a locuit întâi în bunica ta Lois
și în mama** ta Eunice și sunt con-
6 vins că și în tine. Pentru acest mo-
tiv îți amintesc să înflăcărezi* da-
rul[b] lui Dumnezeu care este în tine
7 prin punerea mâinilor mele. Pentru
că Dumnezeu* nu ne-a dat un duh
de timiditate, ci** de putere și de
8 dragoste și de chibzuință[c]. Deci* nu
te rușina de mărturia** Domnului
nostru, nici de mine, întemnițatul†
Său, ci†† suferă răul împreună cu
Evanghelia, potrivit puterii lui
9 Dumnezeu. El* ne-a mântuit și
ne-a** chemat cu o chemare sfântă,
nu† potrivit faptelor noastre, ci††
potrivit propriului *Său* plan și ha-
rului care ne-a fost dat în Hristos
Isus mai înainte*† de timpurile
10 veacurilor[d], iar acum* *ne-a fost*
făcut cunoscut prin arătarea Mân-
tuitorului nostru Isus Hristos[e],
care** a desființat moartea și a
adus la lumină viața și neputrezirea,
11 prin Evanghelie; pentru aceasta
am fost rânduit* eu vestitor și apos-
12 tol și învățător al națiunilor[f]. Pen-
tru* acest motiv și sufăr acestea,
dar nu mă rușinez, pentru că** știu
în Cine am crezut; și sunt convins
că El poate[g] să păzească† ce I-am
13 încredințat pentru†† ziua aceea. Să
ai un model* de cuvinte** sănă-
toase, *cele* pe care le-ai auzit de la
mine, în credința† și dragostea care
14 *sunt* în Hristos Isus. Lucrul bun*
încredințat *ție* păstrează-*l* prin Du-
hul[h] Sfânt care** locuiește în noi.

Lauda lui Onisifor

15 Știi aceasta, că toți* care *sunt*
în Asia, între care sunt Figel și Er-
mogen, s-au întors de la mine**.
16 Domnul să dea* îndurare casei**
lui Onisifor, pentru că† deseori
m-a înviorat și nu†† i-a fost deloc
17 rușine de lanțul*† meu; ci, fiind
în Roma, m-a căutat stăruitor[i] și
18 *m*-a găsit; – Domnul să-i* dea să
găsească îndurare de la Domnul
în** ziua aceea – și tu știi mai[j]
bine† *decât alții* cât de mult a
slujit el în Efes.

Întărirea în har

2 Tu deci, copilul* meu, întăreș-
te-te** în harul care *este* în Hristos
2 Isus. Și* cele ce ai auzit de la mine
înaintea multor martori încredin-
țează la oameni de încredere,
care** să fie capabili să-i învețe și
3 pe alții. [k]Suferă* răul[l] ca** un bun
4 ostaș al lui Isus Hristos[e]. Nimeni,
slujind ca ostaș, nu se încurcă în
treburile vieții, ca să placă celui
5 care l-a înrolat; și, de asemenea,
dacă* cineva se luptă *la jocuri*, nu
este încununat, dacă nu se luptă
6 după legi*le jocului*. Agricultorul*
trebuie să se ostenească mai înain-
te de a se bucura de roade[m].
7 Înțelege ceea[n] ce spun, pentru
că Domnul îți va da[o] pricepere în
8 toate. Amintește-ți de Isus Hristos

[a] *Unele ms.* „Isus Hristos“ [b] *Darul de har* [c] *Sau* „judecată sănătoasă“
[d] *Lit.* „eterne“ [e] *Unele ms.* „Hristos Isus“ [f] *Unele ms. omit* „al națiunilor“
[g] *Lit.* „este puternic“ [h] *Lit. nearticulat* [i] *Unele ms.* „mai stăruitor“
[j] *Sau* „cel mai“ [k] *Unele ms. ad.* „Tu deci“ [l] *Sau* „Ia-ți partea ta de suferință“
[m] *Sau* „Agricultorul care se ostenește trebuie să ia parte cel dintâi la roade“
[n] *Unele ms.* „cele“ [o] *Unele ms.* „pentru ca Domnul să-ți dea“

1 *2 Cor. 1.1. **Ef. 3.6. Tit 1.2. Ev. 9.15.
2 *1 Tim. 1.2.
3 *Rom. 1.8. Ef. 1.16. **Fap. 22.3; 23.1; 24.14; 27.23. Rom. 1.9. Gal. 1.14. †1 Tes. 1.2; 3.10.
4 *Cap. 4.9,21.
5 *1 Tim. 1.5; 4.6. **Fap. 16.1.
6 *1 Tes. 5.19. 1 Tim. 4.14.
7 *Rom. 8.15. **Lc. 24.49. Fap. 1.8.
8 *Rom. 1.16. **1 Tim. 2.6. Apoc. 1.2. †Ef. 3.1. Filip. 1.7. ††Col. 1.24. Cap. 4.5.
9 *1 Tim. 1.1. Tit 3.4. **1 Tes. 4.7. Ev. 3.1. †Rom. 3.20; 9.11. Tit 3.5. ††Rom.8.28. *†Rom.16.25 Ef. 1.4; 3.11 Tit 1.2. 1 Pet. 1.20.
10 *Rom. 16.26. Ef. 1.9. Col. 1.26. Tit 1.3. 1 Pet. 1.20. **1Cor.15.54; 15.55. Ev. 2.14.
11 *Fap. 9.15. Ef. 3.7,8. 1 Tim. 2.7. Cap. 4.17.
12 *Ef. 3.1. Cap. 2.9. **1Pet. 4.19. †1 Tim. 6.20 ††Cap. 4.8.
13 *Rom. 2.20; 6.17. **Cap. 3.14. Tit 1.9. Ev. 10.23. Apoc. 2.25. †1 Tim. 1.14 Cap. 2.2.
14 *1 Tim. 6.20 **Rom. 8.11
15 *Fap. 19.10. **Cap. 4.10; 4.16.
16 *Mt. 5.7. **Cap. 4.19. †Filim. 7. ††Vers. 8. *†Fap. 28.20 Ef. 6.20.
18 *Mt.25.34-40 **2Tes. 1.10 †Ev. 6.10.

2:1 *1 Tim. 1.2. Cap. 1.2. **Ef. 6.10.
2 *Cap. 1.13; 3.10,14. **1 Tim.3.2 Tit 1.9.
3 *Cap. 1.8; 4.5. **1Tim.1.18
5 *1 Cor. 9.25; 9.26.
6 *1 Cor. 9.10.

înviat* dintre morți, din** sămân-
ța lui David, după† Evanghelia
9 mea, pentru[a] care* sufăr răul
până** la lanțuri[b], ca un răufăcă-
tor; dar† Cuvântul lui Dumnezeu nu
10 este legat. De aceea rabd toate*
pentru cei aleși, ca** și ei să aibă
parte de mântuirea care *este* în
Hristos Isus, *împreună* cu gloria
11 eternă. Vrednic de încredere* *este*
cuvântul: pentru că, dacă** am mu-
rit împreună cu *El*, vom și trăi
12 împreună; dacă* răbdăm[c], vom și
împărăți împreună; dacă** *Îl* tă-
13 găduim[d], și El ne va tăgădui; dacă*
suntem necredincioși, El rămâne
credincios, pentru că[e] nu Se**
poate tăgădui pe Sine Însuși.

8 *1 Cor. 15.1; 15.4,20. **Fap. 2.30; 13.23. †Rom. 2.16.
9 *Fap. 9.16. Cap. 1.12. **Ef. 3.1. †Fap. 28.31. Ef. 6.19,20. Filip.1.13,14.
10 *Ef. 3.13. Col. 1.24. **2 Cor. 1.6.
11 *1 Tim. 1.15. **Rom.6.5,8. 2 Cor. 4.10.
12 *Rom. 8.17. 1 Pet. 4.13. **Mt. 10.33. Mc. 8.38. Lc. 12.9.
13 *Rom. 3.3; 9.6. **Num.23.19.

Atitudinea față de cei care se abat

14 Amintește-*le* acestea, îndem-
nându-*i* stăruitor* înaintea Dom-
nului[f] să** nu aibă dispute de cu-
vinte, nefolositoare la nimic, decât
la dărâmarea celor care ascultă.
15 Străduiește-te să te prezinți pe
tine însuți lui Dumnezeu aprobat[g],
un lucrător care nu are de ce să-i
fie rușine, împărțind drept Cuvân-
16 tul adevărului. Iar de* vorbirile
deșarte, lumești, ferește-te; pentru
că *ei* vor înainta mai mult în ne-
17 evlavie, și cuvântul lor se va extin-
de ca o cangrenă; dintre care sunt
18 Imeneu* și Filet, care s-au abă-
tut[h]* de la adevăr, spunând** că
învierea a fost deja; și răstoarnă†
19 credința unora. Totuși temelia* tare
a lui Dumnezeu rămâne, având
pecetea aceasta: „Domnul îi cu-
noaște** pe cei care sunt ai Săi“
și: „Oricine rostește[i] Numele
Domnului[j] să se depărteze de
20 nedreptate!“ Dar într-o* casă mare
nu sunt numai vase de aur și de
argint, ci și de lemn și de lut; și
unele** *sunt* spre onoare și altele
21 spre dezonoare. Deci*, dacă ci-
neva se va curăți pe sine însuși de
acestea[k], va fi un vas spre onoare,
sfințit, [l]folositor Stăpânului, pre-
gătit** pentru orice lucrare bună.
22 Dar fugi de poftele tinereții și ur-
mărește* dreptatea, credința, dra-
gostea, pacea, cu cei care-L chea-
mă** pe Domnul dintr-o† inimă
23 curată. Dar ferește-te de întrebă-
rile* nechibzuite și lipsite de în-
24 vățătură, știind că nasc certuri. Și
un rob* al Domnului nu trebuie
să se certe, ci să fie blând față de
toți, capabil** să-i învețe, răbdător,
25 corectându-i cu* blândețe pe cei
care se împotrivesc, poate** le va
da[m] Dumnezeu pocăință, spre† cu-
26 noștința[n] adevărului, și ca să se
trezească din* cursa diavolului,
fiind prinși de el pentru voia lui[o].

14 *1 Tim. 5.21; 6.13. Cap. 4.1. **1Tim. 1.4; 6.4. Tit 3.9,11.
16 *1 Tim. 4.7; 6.20. Tit 1.14.
17 *1 Tim. 1.20.
18 *1 Tim. 6.21. **1Cor.15.12 †Mt. 24.24.
19 *Rom. 8.35. 1 Ioan 2.19. **Num. 16.5. Naum 1.7. Ioan 10.14; 10.27.
20 *1 Tim. 3.15. **Rom. 9.21.
21 *Is. 52.11. **Cap. 3.17. Tit 3.1.
22 *1 Tim. 6.11 **Fap. 9.14. 1 Cor. 1.2. †1 Tim. 1.5; 4.12.
23 *1 Tim. 1.4; 4.7; 6.4. Tit 3.9.
24 *Tit 3.2. **1 Tim.3.2; 3.3. Tit 1.9.
25 *Gal. 6.1. 1 Tim. 6.11. 1 Pet. 3.15. **Fap. 8.22. †1 Tim. 2.4. Cap. 3.7. Tit 1.1.
26 *1 Tim. 3.7.

Oamenii în zilele din urmă

3 Să știi dar aceasta, că în* zilele
din urmă vor veni timpuri grele;
2 pentru că oamenii vor fi iubitori de
sine*, iubitori de bani**, lăudă-
roși†, aroganți††, hulitori*†, neas-
cultători de părinți†*, nerecunos-
3 cători, fără sfințenie, fără* afecti-
vitate naturală, neînduplecați, de-
făimători**, neînfrânați†, neîm-
4 blânziți, neiubitori de bine, tră-
dători*, încăpățânați, îngâmfați,
iubitori** mai mult de plăceri de-
5 cât iubitori de Dumnezeu, având
o formă de evlavie, dar tăgădu-
indu-i* puterea: depărtează-te și
6 de aceștia**! Pentru că dintre
aceștia sunt* cei care pătrund în
case și captivează femei ușuratice,
împovărate de păcate, mânate
7 de felurite pofte, întotdeauna învă-
țând și neputând* veni niciodată
8 la cunoștința[n] adevărului. Iar după
cum* Iane și Iambre s-au împotri-
vit lui Moise, așa și aceștia** se
împotrivesc adevărului, oameni
stricați la minte, dezaprobați[p]† în
ceea ce privește credința. Dar nu
9 vor înainta mai mult, pentru că

1 *1 Tim. 4.1. Cap. 4.3. 2 Pet. 3.3. 1 Ioan 2.18. Iuda 18.
2 *Filip. 2.21. **2 Pet. 2.3. †Iuda 16. ††1 Tim.6.4. *†1Tim.1.20 2 Pet. 2.12. Iuda 10. †*Rom.1.30.
3 *Rom. 1.31. **Rom.1.29. †2 Pet. 3.3.
4 *2 Pet. 2.15. **Filip. 3.19 2 Pet. 2.13. Iuda 4,18.
5 *1 Tim. 5.8. Tit 1.16. **2 Tes. 3.6.
6 *Mt. 23.14. Tit 1.11.
7 *1 Tim. 2.4.
8 *Ex. 7.11. **1 Tim.6.5. †Rom. 1.28. 2 Cor. 13.5. Tit 1.16.

[a] *Lit.* „în“ [b] *Lit.* „legături“ [c] *Sau* „dacă trecem cu răbdare prin suferință“ [d] *Unele ms.* „vom tăgădui“ [e] *Unele ms. omit* „pentru că“ [f] *Unele ms.* „înaintea lui Dumnezeu“ [g] *Încercat și găsit bun* [h] *Lit.* „n-au nimerit ținta“ [i] *Lit.* „numește“ [j] *Unele ms.* „lui Hristos“ [k] *Separându-se de cei a căror imagine sunt vasele fără valoare* [l] *Unele ms. ad.* „și“ [m] *Unele ms.* „le-ar da“ [n] *Cunoștință deplină* [o] *Sau* „ca să se trezească ... spre voia Lui“, *a lui Dumnezeu* [p] *Respinși în urma încercării*

9 *Ex. 7.12; 8.18; 9.11.

nebunia lor va fi arătată deplin
tuturor, după cum* a fost şi a
acelora.

Poziţia lui Timotei

10 *Filip. 2.22. 1 Tim. 4.6.
11 *Fap. 13.45; 13.50. **Fap. 14.2,5 †Fap. 14.19. ††Ps. 34.19. 2 Cor. 1.10. Cap. 4.17.
12 *Mt. 16.24. Ioan 17.14. Fap. 14.22. 1 Cor. 15.19. 1 Tes. 3.3.
13 *2 Tes. 2.11. 1 Tim. 4.1. Cap. 2.16.
14 *Cap. 1.13; 2.2.
15 *Ioan 5.39.
16 *2 Pet. 1.20; 1.21. **Rom. 15.4.
17 *1 Tim. 6.11. **Cap. 2.21.

10 Dar tu* ai urmat îndeaproape[a]
învăţătura mea, purtarea, planul,
credinţa, îndelunga-răbdare, dra-
11 gostea, răbdarea, persecuţiile, su-
ferinţele, câte mi s-au făcut în* An-
tiohia, în** Iconia, în† Listra, ce
persecuţii am îndurat; şi Domnul
12 m-a scăpat din†† toate. Şi, în ade-
văr, toţi* care doresc să trăiască cu
evlavie în Hristos Isus vor fi per-
13 secutaţi. Dar* oamenii răi şi înşelă-
tori vor înainta spre mai rău, ducând
în rătăcire şi fiind duşi în rătăcire.
14 Dar tu* rămâi în cele ce ai învăţat
şi de care ai fost deplin încre-
dinţat, ştiind de la cine ai învăţat
15 şi că de copil cunoşti Sfintele*
Scrieri, care pot să te facă înţelept
spre mântuire, prin credinţa care
16 *este* în Hristos Isus. Toată* Scrip-
tura *este* insuflată de Dumnezeu
şi folositoare[b]** pentru învăţătură,
pentru mustrare, pentru îndrepta-
17 re, pentru instruire în dreptate, ca*
omul lui Dumnezeu să fie împlinit,
deplin pregătit** pentru orice
lucrare bună.

Îndemnuri către Timotei

1 *1 Tim. 5.21; 6.13. Cap. 2.14. **Fap. 10.42.
2 *1 Tim. 5.20. Tit 1.13; 2.15. **1Tim.4.13.
3 *Cap. 3.1. **1Tim.1.10. †Cap. 3.6.
4 *1 Tim. 1.4; 4.7. Tit 1.14.
5 *Cap. 1.8; 2.3. **Fap. 21.8. Ef. 4.11.
6 *Filip. 2.17.

4 Te îndemn[c]* înaintea lui Dum-
nezeu şi a lui Hristos Isus[d], care** îi
va judeca pe cei vii[e] şi pe cei morţi[e],
şi pentru[f] arătarea Sa şi pentru[f] Îm-
2 părăţia Sa: vesteşte Cuvântul, stăruie
la timp şi nelatimp, mustră*, ceartă,
încurajează** cu toată îndelunga-răb-
3 dare şi învăţătura. Pentru că* va fi un
timp când nu vor suporta învăţătura**
sănătoasă, ci, dorind să-şi desfăteze[g]
urechile, îşi vor strânge o mulţime de[h]
4 învăţători după† poftele lor; şi îşi vor
întoarce urechea de la adevăr şi se vor
5 abate[i]* spre basme. Dar tu, fii treaz[j] în
toate, suferă* răul, fă lucrare de
evanghelist**, împlineşte-ţi deplin
6 slujba. Pentru că eu* sunt deja tur-
nat ca o jertfă de băutură şi timpul
7 plecării[k]** mele a venit. M-am
luptat* lupta cea bună, am terminat
8 alergarea, am păzit credinţa; de
acum îmi este pusă înainte cununa*
dreptăţii, pe care mi-o va da Dom-
nul, dreptul Judecător, în** ziua
aceea; şi nu numai mie, ci şi tuturor
celor care iubesc arătarea Sa.
9 Străduieşte-te să vii repede la
10 mine; pentru că Dima* m-a părăsit,
iubind** veacul de acum, şi a plecat
la Tesalonic; Crescens, în Galatia,
11 Tit, în Dalmaţia; numai* Luca**
este cu mine. Ia-l pe Marcu† şi a-
du-l cu tine, pentru că îmi este fo-
12 lositor pentru slujbă. Iar pe Tihic*
13 l-am trimis la Efes. Când vii, adu-mi
mantaua pe care am lăsat-o în Troa,
la Carp, şi cărţile, mai ales perga-
14 mentele. Alexandru*, meşterul ară-
mar, a arătat multă răutate faţă
de mine; Domnul îi va răsplăti[l]**
15 după faptele lui. Păzeşte-te şi tu de
el, pentru că s-a împotrivit foarte
16 mult cuvintelor noastre. La întâia
mea apărare, nimeni n-a stat cu
mine, ci* toţi m-au părăsit. Să** nu
17 li se ţină în seamă! Dar* Domnul
a stat lângă mine[m] şi m-a întărit,
pentru ca**, prin mine, să fie
împlinită predicarea şi toate na-
ţiunile să audă; şi am fost scăpat
18 din† gura leului. Domnul[n]* mă va
scăpa de orice lucrare rea şi mă
va păstra pentru Împărăţia Sa
cerească. A Lui** *fie* gloria în vecii
vecilor! Amin.

6 **Filip. 1.23 2 Pet. 1.14.
7 *1Cor. 9.24. Filip. 3.14. 1 Tim. 6.12. Ev. 12.1.
8 *1 Cor. 9.25. Iac. 1.12. 1 Pet. 5.4. Apoc. 2.10. **Cap. 1.12.
10 *Col. 4.14. Filim. 24. **1Ioan 2.15
11 *Cap. 1.15. **Col. 4.14. Filim. 24. †Fap. 12.25; 15.37. Col. 4.10.
12 *Fap. 20.4. Ef. 6.21. Col. 4.7. Tit 3.12.
14 *Fap. 19.33. 1 Tim. 1.20. **2Sam.3.39 Ps. 28.4. Apoc. 18.6.
16 *Cap. 1.15. **Fap. 7.60.
17 *Mt. 10.19. Fap. 23.11; 27.23. **Fap. 9.15; 26.17,18. Ef. 3.8. †Ps. 22.21. 2 Pet. 2.9.
18 *Ps. 121.7. **Rom.11.36 Gal. 1.5. Ev. 13.21.

Saluturi

19 *Fap. 18.2. Rom. 16.3. **Cap. 1.16
20 *Fap. 19.22. Rom. 16.23. **Fap. 20.4; 21.29.
21 *Vers. 9.
22 *Gal. 6.18. Filim. 25.

19 Salută pe Prisca[o]* şi pe Acuila
20 şi casa** lui Onisifor. Erast* a
rămas în Corint, iar pe Trofim**
21 l-am lăsat bolnav în Milet. Stră-
duieşte-te* să vii înainte de iarnă.
Te salută Eubul şi Pudens şi Li-
22 nus şi Claudia şi toţi fraţii. Dom-
nul* Isus Hristos[p] *fie* cu duhul tău!
Harul *fie* cu voi! Amin[q].

[a] *Sau* „ai cunoscut (ai înţeles) cu exactitate“ [b] *Sau* „Orice Scriptură, divin insuflată, este de asemenea folositoare“ [c] *Stăruitor, solemn; sau* „Mărturisesc“ [d] *Unele ms.* „Eu deci te îndemn înaintea lui Dumnezeu şi a Domnului Isus Hristos“ [e] *Lit. nearticulat* [f] *Unele ms.* „potrivit cu“ [g] *Lit.* „să-şi gâdile“ [h] *Lit.* „îşi vor îngrămădi“ [i] *Sau* „vor fi abătuţi“ [j] *Sau* „liber de orice influenţă rea“ [k] *Sau* „eliberării“ [l] *Unele ms.* „să-i răsplătească“ [m] *Unele ms.* „cu mine“ [n] *Unele ms.* „Şi Domnul“ [o] *Unele ms.* „Priscila“ [p] *Unele ms.* „Domnul Isus“; *alte ms.* „Domnul“ [q] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA CĂTRE TIT

Salut introductiv

1 Pavel, rob al lui Dumnezeu,
şi apostol al lui Isus Hristos po-
trivit credinţei aleşilor lui Dum-
nezeu şi cunoştinţei[a]* adevărului
2 care *este* potrivit** evlaviei, în
speranţa* vieţii eterne pe care
Dumnezeu, care nu** poate să
mintă, a promis-o mai înainte de
3 timpurile veacurilor[b]†; dar* a ară-
tat la timpul lui Cuvântul Său în
predicarea care** mi-a fost în-
credinţată mie, după† porunca lui
Dumnezeu, Mântuitorul nostru;
4 către Tit*, adevăratul** meu copil
potrivit credinţei† *noastre* comu-
ne: Har†† şi pace[c] de la Dumne-
zeu Tatăl şi *de la* Hristos Isus[d],
Mântuitorul nostru!

Rânduirea bătrânilor

5 Pentru aceasta te-am lăsat în
Creta, ca să pui în ordine* mai
departe cele rămase *neorânduite*
şi să rânduieşti** bătrâni în
fiecare cetate, după cum ţi-am
6 poruncit: dacă* este cineva fără
vină, soţ** al unei singure soţii,
având† copii credincioşi, nu sub
acuzaţie de destrăbălare sau ne-
7 supuşi. Pentru că supravegheto-
rul trebuie să fie fără vină, ca*
administrator al lui Dumnezeu, nu
încăpăţânat, nu mânios, nu de-
dat** la vin, nu bătăuş, nu dori-
8 tor† de câştig josnic, ci* primitor
de oaspeţi[e], iubitor de bine, chib-
zuit, drept, evlavios, cumpătat,
9 ţinându-se* de Cuvântul** ade-
vărat[f], potrivit învăţăturii, ca să
fie capabil să încurajeze prin în-
văţătura† sănătoasă şi să-i mustre
10 pe cei împotrivitori. Pentru că sunt
mulţi[g] nesupuşi*, palavragii şi
amăgitori**, mai ales cei din
11 circumcizie[h], cărora* trebuie să li
se închidă gura; care răstoarnă**
case[i] întregi, învăţându-i *pe alţii*
ce nu trebuie, pentru† câştig ru-
12 şinos. Unul* dintre ei, un profet
de-al lor, a spus: „Cretanii *sunt* în-
totdeauna mincinoşi, fiare rele,
13 pântece leneşe“. Mărturia aceasta
este adevărată; motiv* pentru care
mustră-i aspru, ca să fie sănătoşi**
14 în credinţă, să nu* ia seama la mi-
turi iudaice şi la porunci** ale
oamenilor care se abat de la ade-
15 văr. Toate* *sunt* curate pentru cei
curaţi; dar, pentru cei** necuraţi
şi necredincioşi, nimic nu *este*
curat, ci şi mintea lor şi conştiinţa
16 le sunt necurate. Ei mărturisesc că
Îl cunosc pe Dumnezeu, dar prin*
fapte *Îl* tăgăduiesc, fiind urâcioşi
şi nesupuşi şi găsiţi nevrednici**
pentru orice faptă bună.

Învăţătura sănătoasă

(2) Dar tu vorbeşte cele cuvenite
2 învăţăturii* sănătoase: ca bărbaţii
în vârstă să fie cumpătaţi, demni,
chibzuiţi, sănătoşi în credinţă, în
3 dragoste, în răbdare; de asemenea,
ca* femeile în vârstă să fie în toa-
tă purtarea lor, aşa cum se cuvine
femeilor sfinte, nu defăimătoare,
nu robite de vin mult, învăţând
4 de bine, ca să le deprindă pe cele
tinere să-*şi** iubească soţii, să
5 iubească *şi* copiii, *să fie* chibzu-
ite, curate, gospodine, bune, su-
puse* soţilor lor, ca** să nu fie
vorbit de rău Cuvântul lui Dum-
6 nezeu. Pe cei mai tineri, la fel,
7 îndeamnă-i să fie chibzuiţi, în*
toate fiind tu însuţi[j] un model de
fapte bune; în învăţătură, nestri-
8 căciune; seriozitate, [k]vorbire* să-
nătoasă necondamnabilă, încât**
cel împotrivitor să† se ruşineze,
neavând nimic rău de spus
9 despre noi[l]. Robii* să fie supuşi
stăpânilor lor, să fie plăcuţi[m]
10 în** toate, necontrazicând, nefu-

1 *2 Tim. 2.25. **1Tim.3.16; 6.3.
2 *2 Tim. 1.1. **Num.23.19 2 Tim. 2.13. † Rom.16.25 2 Tim. 1.9. 1 Pet. 1.20.
3 *2 Tim. 1.10. **1 Tes. 2.4. 1 Tim. 1.11. †1Tim. 1.1; 2.3; 4.10.
4 *2 Cor. 2.13; 7.13; 8.6,16; 8.23; 12.18. Gal. 2.3. **1 Tim. 1.2. †Rom. 1.12. 2 Cor. 4.13. ††Ef. 1.2. Col. 1.2.
5 *1Cor. 11.34 **Fap. 14.23. 2 Tim. 2.2.
6 *1 Tim. 3.2. **1Tim. 3.12 †1 Tim. 3.4.
7 *Mt. 24.45. 1 Cor. 4.1,2. **Lev. 10.9. Ef. 5.18. 1 Tim. 3.3,8. †1 Pet. 5.2.
8 *1 Tim. 3.2.
9 *2 Tes. 2.15. 2 Tim. 1.13. **1Tim.1.15; 4.9; 6.3. 2 Tim. 2.2. †1 Tim. 1.10; 6.3. 2 Tim. 4.3.
10 *1 Tim. 1.6. **Rom.16.18
11 *Fap. 15.1. **Mt. 23.14. 2 Tim. 3.6.
11 †1 Tim. 6.5.
12 *Fap. 17.28.
13 *2 Cor.13.10 2 Tim. 4.2. **Cap. 2.2.
14 *1 Tim. 1.4; 4.7. 2 Tim. 4.4. **Is. 29.13. Mt. 15.9. Col. 2.22.
15 *Lc.11.39-41 Rom. 14.14; 14.20. 1 Cor. 6.12; 10.23,25. 1 Tim. 4.3,4. **Rom.14.23
16 *2 Tim. 3.5. Iuda 4. **Rom. 1.28 2 Tim. 3.8.

1 *1 Tim.1.10; 6.3. 2 Tim. 1.13.
3 *1 Tim. 2.9; 2.10; 3.11. 1 Pet. 3.3,4.
4 *1 Tim. 5.14
5 *1 Cor.14.34 Ef. 5.22. Col. 3.18. 1 Tim. 2.11. 1 Pet. 3.1,5. **Rom. 2.24 1 Tim. 6.1.
7 *1 Tim. 4.12 1 Pet. 5.3.
8 *1 Tim. 6.3. **Neem. 5.9. 1 Tim. 5.14. 1 Pet. 2.12; 2.15; 3.16. †2 Tes. 3.14.
9 *Ef. 6.5. Col. 3.22. 1 Tim. 6.1,2. 1 Pet. 2.18. **Ef. 5.24.
10 *Mt. 5.16. Filip. 2.15.

---

[a] *Cunoştinţă deplină* [b] *Lit.* „eterne“ [c] *Unele ms.* „Har, îndurare, pace“ [d] *Unele ms.* „Domnul Isus Hristos“ [e] *Străini ca oaspeţi* [f] *Vrednic de încredere* [g] *Unele ms. ad.* „şi“ [h] *Cei circumcişi* [i] *Familii* [j] *Lit.* „prezentându-te pe tine însuţi“ [k] *Unele ms. ad.* „sinceritate,“ [l] *Unele ms.* „voi“ [m] *Să se facă plăcuţi*

rând[a], ci arătând toată buna cre-
dincioşie, ca* în toate să împo-
dobească[b] învăţătura[c] Dumnezeu-
11 lui nostru[d] Mântuitor. Pentru că
harul* lui Dumnezeu, care aduce
mântuire tuturor oamenilor, s-a
12 arătat[e]**, învăţându-ne* ca, după
ce am tăgăduit neevlavia şi**
poftele lumeşti, să trăim cu cum-
pătare şi cu dreptate şi cu evlavie
13 în veacul prezent[f], aşteptând* fe-
ricita speranţă** şi arătarea† glo-
riei marelui nostru Dumnezeu şi
14 Mântuitor, Isus Hristos, care S-a*
dat pe Sine Însuşi pentru noi, ca
să ne răscumpere din orice fărăde-
lege şi să-Şi curăţească** un
popor† pentru Sine, plin de râv-
15 nă†† pentru fapte bune. Vorbeşte
acestea şi îndeamnă şi mustră* cu
toată autoritatea. Nimeni** să nu
te dispreţuiască.

Îndrumări şi înştiinţări

3 Aminteşte-le să* fie supuşi
conducătorilor şi[g] autorităţilor,
să** fie ascultători, să fie gata
2 pentru orice lucrare bună, să* nu
vorbească de rău pe nimeni, să nu
fie certăreţi**, să fie îngăduitori†,
arătând toată blândeţea faţă de
3 toţi oamenii. Pentru că şi noi eram*
altădată fără minte, neascultători,
rătăciţi, robiţi diferitelor pofte
şi plăceri, trăind în răutate şi în
invidie, vrednici de a fi urâţi *şi*
4 urându-ne unii pe alţii. Dar, când
s-a arătat bunătatea* şi dragostea
de oameni a lui Dumnezeu**,
5 Mântuitorul nostru, El ne-a mân-
tuit, nu* pentru fapte, *împlinite*
în dreptate, pe care le-am făcut
noi, ci după propria Sa îndurare,
prin spălarea** naşterii din nou[h]
6 şi prin înnoirea Duhului Sfânt, pe
care L-a* turnat din belşug peste
noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul
7 nostru, pentru ca*, îndreptăţiţi
prin harul Său, să devenim**
moştenitori ai vieţii eterne potri-
8 vit speranţei[i]†. Cuvântul *este*
vrednic de încredere* şi vreau ca
tu să insişti asupra acestor lucruri,
încât cei care L-au crezut pe
Dumnezeu să aibă grijă să fie
cei dintâi** în fapte bune. Acestea
sunt bune şi de folos oamenilor.
9 Dar fereşte-te de* întrebări ne-
chibzuite şi de genealogii şi de
controverse şi de certuri privi-
toare la lege, pentru că** sunt
10 nefolositoare şi zadarnice. Res-
pinge-l* pe omul rătăcit[j], după**
11 prima şi a doua mustrare, ştiind
că unul ca acesta este stricat
şi păcătuieşte, condamnându-se
singur*.
12 Când voi trimite la tine pe
Artema sau pe Tihic*, strădu-
ieşte-te să vii la mine, la Nicopole,
pentru că acolo m-am hotărât să
13 iernez. Ai grijă cu sârguinţă
de Zena, învăţătorul legii, şi de
Apolo*, ca să nu le lipsească ni-
14 mic pentru călătorie. Şi să înve-
ţe şi ai noştri să dea atenţie lu-
crărilor bune pentru trebuinţele
neapărate, ca să nu* fie nerodi-
15 tori. Toţi cei *care sunt* cu mine
te salută. Salută pe cei care ne
iubesc în credinţă. Harul *fie* cu
voi toţi! Amin[g].

11 *Rom. 5.15. 1 Pet. 5.12. **Lc. 3.6. Ioan 1.9. 1 Tim. 2.4.
12 *Lc. 1.75. Rom. 6.19. Ef. 1.4. 1 Tes. 4.7. **1 Pet. 4.2. 1 Ioan 2.16.
13 *1 Cor. 1.7. Filip. 3.20. 2 Pet. 3.12. **Fap. 24.15. Col. 1.5,23. †Col. 3.4. 2 Tim. 4.1,8. Ev. 9.28. 1 Pet. 1.7. 1 Ioan 3.2.
14 *Gal. 1.4; 2.20. Ef. 5.2. 1 Tim. 2.6. **Ev. 9.14. †Ex.15.16. Deut. 7.6; 14.2; 26.18. 1 Pet. 2.9. ††Ef. 2.10.
15 *2 Tim. 4.2. **1Tim. 4.12
1 *Rom. 13.1. 1 Pet. 2.13. **Col. 1.10. 2 Tim. 2.21. Ev. 13.21.
2 *Ef. 4.31. **2Tim.2.24; 2.25. †Filip. 4.5. Ef. 4.2. Col. 3.12.
3 *1 Cor. 6.11. Ef. 2.1. Col. 1.21; 3.7. 1 Pet. 4.3.
4 *Cap. 2.11. **1 Tim. 2.3.
5 *Rom. 3.20; 9.11; 11.6. Gal. 2.16. Ef. 2.4,8,9. 2 Tim. 1.9.
5 **Ioan 3.3,5. Ef. 5.26. 1 Pet. 3.21.
6 *Ezec.36.25. Ioel 2.18. Ioan 1.16. Fap. 2.23; 10.45. Rom. 5.5.
7 *Rom. 3.24. Gal. 2.16. Cap. 2.11. **Rom.8.23; 8.24. †Cap. 1.2.
8 *1 Tim. 1.15 Cap. 1.9. **Vers. 1,14 Cap. 2.14.
9 *1 Tim. 1.4. 2 Tim. 2.23. Cap. 1.14. **2Tim.2.14
10 *Mt. 18.17. Rom. 16.17. 2 Tes. 3.6,14 2 Tim. 3.5. 2 Ioan 10. **2 Cor.13.2
11 *Fap. 13.46.
12 *Fap. 20.4. 2 Tim. 4.12.
13 *Fap. 18.24.
14 *Rom. 15.28 Filip. 1.11; 4.17. Col. 1.10. 2 Pet. 1.8.

[a] *Nepunând nimic deoparte pentru ei înşişi* [b] *Să onoreze* [c] *Unele ms. ad.* „care este a“ [d] *Unele ms.* „vostru“ [e] *Sau* „harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire, s-a arătat tuturor oamenilor“ [f] *În situaţia prezentă* [g] *Unele ms. omit* [h] *Lit.* „renaşterii“; *regenerării* [i] *Sau* „moştenitori potrivit speranţei vieţii eterne“ [j] *Lit.* „eretic“

EPISTOLA CĂTRE FILIMON

Salut introductiv

1 Pavel, întemnițat* al lui
Hristos Isus, şi fratele Timotei,
către Filimon, cel preaiubit
şi împreună-lucrător** cu noi,
2 şi către sora[a] Apfia şi către Ar-
hip*, împreună-ostaş** cu noi,
şi către adunarea† din casa ta:
3 Har* vouă şi pace de la Dum-
nezeu Tatăl nostru şi *de la* Dom-
nul Isus Hristos.

1 *Ef. 3.1; 4.1. 2 Tim. 1.8. Vers. 9. **Filip. 2.25
2 *Col. 4.17. **Filip. 2.25 †Rom. 16.5. 1 Cor. 16.19.
3 *Ef. 1.2.

Mulțumire şi rugăciune

4 Mulțumesc* Dumnezeului
meu, amintindu-mi întotdeauna
5 de tine în rugăciunile mele, pentru
că am auzit* de dragostea ta şi de
credința pe care o ai față de
Domnul Isus şi față de toți sfinții,
6 astfel încât comuniunea ta în cre-
dință să lucreze* pentru cunoaş-
terea[b] oricărui bine care *este* în
7 noi[c] cu privire la Hristos[d]. Pentru
că avem[e] mare recunoştință[f] şi
mângâiere datorită dragostei tale,
frate, fiindcă inimile sfinților au
fost înviorate* prin tine.

4 *Ef. 1.16. 1 Tes. 1.2. 2 Tes. 1.3.
5 *Ef. 1.15. Col. 1.4.
6 *Filip. 1.9; 1.11.
7 *2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Vers. 20.

Mijlocirea lui Pavel pentru Onisim

8 De aceea, având multă îndrăz-
neală în Hristos să-ți poruncesc*
9 ce se cuvine, datorită dragostei,
mai degrabă te rog, aşa cum
sunt, bătrânul Pavel, iar acum şi
10 întemnițat al lui Isus Hristos[g]; te
rog pentru copilul meu, pe care
l-am născut* în lanțurile[h] mele[i],
11 *pentru* Onisim**, odinioară ne-
folositor ție, dar acum folositor şi
12 ție şi mie, pe care *ți* l-am trimis
înapoi: pe el primeşte-l, care este
13 inima mea[j], pe care eu voiam să-l
țin la mine, ca* să-mi slujească în
locul tău în lanțurile[h] Evangheliei;
14 dar n-am dorit să fac nimic fără
învoirea ta, pentru ca* binele tău
să nu fie ca de silă, ci de bunăvoie.
15 Pentru că, poate* pentru aceasta
s-a despărțit *de tine* pentru un
timp, ca să-l ai pentru totdeauna[k];
16 de acum nu ca rob, ci mai presus
de rob, ca frate* preaiubit, mai
ales pentru mine şi** cu atât mai
mult pentru tine, şi în carne şi în
17 Domnul. Deci, dacă mă consideri[l]
18 părtaş*, primeşte-l ca pe mine; iar
dacă te-a nedreptățit cu ceva sau
îți datorează ceva, pune aceasta
19 în contul meu. Eu, Pavel, am scris
cu propria mea mână: eu voi
plăti; ca să nu-ți spun că şi tu
20 îmi eşti dator. Da, frate, eu să am
folos[m] de la tine în Domnul: în-
viorează-mi inima în Hristos[n]!
21 Ți-am scris încredințat* de as-
cultarea ta, ştiind că vei face şi
22 mai mult decât ce[o] spun. Dar
totodată pregăteşte-mi şi un loc
de găzduire, pentru că sper* că,
prin** rugăciunile voastre, vă voi
fi dăruit.

8 *1 Tes. 2.6.
10 *1 Cor. 4.15. Gal. 4.19. **Col. 4.9.
13 *1 Cor.16.17 Filip. 2.30.
14 *2 Cor. 9.7.
15 *Gen. 45.5,8
16 *Mt. 23.8. 1 Tim. 6.2. **Col. 3.22.
17 *2 Cor. 8.23.
21 *2 Cor. 7.16.
22 *Filip. 1.25; 2.24. **2Cor. 1.11

Salut final

23 Te salută Epafra*, împreună-
întemnițat cu mine în Hristos
24 Isus, Marcu*, Aristarh**, Dima†,
Luca, împreună-lucrători cu mine.
25 Harul* Domnului nostru[i] Isus
Hristos *fie* cu duhul vostru! Amin[p].

23 *Col. 1.7; 4.12.
24 *Fap. 12.12; 12.25. **Fap.19.29; 27.2. Col. 4.10. †2Tim. 4.10; 4.11.
25 *2 Tim. 4.22

---

[a] *Unele ms.* „către preaiubita“ [b] *Cunoaştere deplină* [c] *Unele ms.* „voi“ [d] *Unele ms. ad.* „Isus“ [e] *Unele ms.* „noi am avut“ [f] *Unele ms.* „bucurie“ [g] *Unele ms.* „al lui Hristos Isus“ [h] *Lit.* „legăturile“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Unele ms.* „pe el, inima mea“ [k] *Unele ms.* „pentru eternitate“ [l] *Lit.* „dacă mă ai“ [m] *Prin acest cuvânt în gr. se face aluzie la numele „Onisim“, care înseamnă „folositor“* [n] *Unele ms.* „în Domnul“ [o] *Lit.* „peste ce“ [p] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA CĂTRE EVREI

Descoperirea lui Dumnezeu în Fiul

1 *Num.12.6,8.
2 *Deut. 4.30. Gal. 4.4. Ef. 1.10. **Ioan 1.17; 15.15. Cap. 2.3. †Ps. 2.8. Mt. 21.38; 28.18. Ioan 3.35. Rom. 8.17. ††Ioan 1.3. 1 Cor. 8.6.
3 *Ioan 1.14; 14.9. 2 Cor. 4.4. Col. 1.15. **Ioan 1.4. Col. 1.17. Apoc. 4.11. †Cap. 7.27; 9.12,14,26. ††Ps. 110.1. Ef. 1.20. Cap. 8.1; 10.12; 12.2. 1 Pet. 3.22.
4 *Ef. 1.21. Filip. 2.9,10.
5 *Ps. 2.7. Fap. 13.33. Cap. 5.5. **2Sam.7.14. 1 Cr. 22.10; 28.6. Ps. 89.26,27.
6 *Rom. 8.29. Col. 1.18. Apoc. 1.5. **Deut.32.43 Ps. 97.7. 1 Pet. 3.22.
7 * Ps. 104.4.
8 *Ps. 45.6,7.
9 *Is. 61.1. Fap. 4.27; 10.38.
10 *Ps. 102.25.
11 *Is. 34.4; 51.6. Mt. 24.35. 2 Pet. 3.7,10. Apoc. 21.1.

1 Dumnezeu, după ce le-a vorbit
odinioară[a] în multe rânduri[b]* şi
în multe feluri părinţilor prin[c]
2 profeţi, la sfârşitul[d]* acestor zile
ne-a vorbit** în Fiul[e] – pe† care
L-a rânduit moştenitor a toate,
prin†† care a făcut şi lumile[f] –
3 care*, fiind strălucirea gloriei
Sale şi întipărirea Fiinţei Sale
şi susţinând** toate prin Cuvântul
puterii Lui, după ce prin
Sine Însuşi[g] a făcut[h]† curăţirea de
păcate[i], S-a aşezat†† la dreapta
4 Măririi în cele înalte, luând un
loc cu atât mai presus decât îngerii,
cu cât a* moştenit un Nume
5 mult mai ales[j] decât ei. Deoarece,
căruia dintre îngeri *i*-a spus vreodată:
„Tu eşti Fiul* Meu; Eu astăzi
Te-am născut“? Şi, din nou:
„Eu** Îi voi fi Tată şi El Îmi va
6 fi Fiu“? Şi iarăşi, când Îl aduce
pe Cel întâi-născut* în lumea
locuită, zice: „Şi toţi** îngerii lui
7 Dumnezeu să I se închine!“ Şi despre
îngeri zice: „Cel care-i face*
pe îngerii Săi duhuri[k] şi pe slu-
8 jitorii Săi, flacără de foc“; iar către
Fiul: „Tronul* Tău, Dumnezeule,
este în veacul veacului; şi[l] un toiag
de dreptate este toiagul Îm-
9 părăţiei Tale; Tu ai iubit dreptatea
şi ai urât nelegiuirea; de
aceea, Dumnezeule, Dumnezeul
Tău Te-a* uns cu untdelemn de
bucurie mai presus de tovarăşii
10 Tăi“. Şi: „La* început, Tu, Doamne,
ai întemeiat pământul; şi cerurile
sunt lucrări ale mâinilor Tale.
11 Ele* vor pieri, dar Tu rămâi; şi
toate se vor învechi ca o haină
12 şi le vei face sul ca pe un veşmânt
şi vor fi schimbate; dar Tu eşti
Acelaşi[m] şi anii Tăi nu se vor
13 sfârşi“. Dar căruia dintre îngeri i-a
zis vreodată: „Şezi* la dreapta
Mea până îi voi pune pe vrăjmaşii
Tăi *ca* aşternut al picioarelor
14 Tale“? Nu sunt* toţi duhuri slujitoare
trimise pentru a le sluji
celor care vor moşteni** mântuirea?

13 *Ps. 110.1. Mt. 22.44. Mc. 12.36. Lc. 20.42.
14 *Gen. 19.16; 32.1,2,24. Ps. 34.7; 91.11; 103.20,21. Dan.3.25,28; 7.10; 10.11. Mt. 18.10. Lc. 1.19; 2.9,13. Fap. 12.7; 27.23. **Rom. 8.17 Tit 3.7. Iac. 2.5. 1 Pet. 3.7.

Un Mântuitor mare şi o mântuire aşa de mare

2 *Deut. 33.2. Ps. 68.11. Fap. 7.53. Gal. 3.19. **Num.15.30 Deut. 4.3; 17.2,5,12; 27.26.
3 *Cap. 10.28. **Mt. 4.17. Cap. 1.2. †Lc. 1.2.
4 *Mc. 16.20. Fap. 19.11. Rom. 15.18. **Fap. 2.22; 2.43. †1 Cor. 12.4; 12.7,11. ††Ef. 1.5,9.

2 De aceea, trebuie să luăm
aminte cu atât mai mult la cele
auzite, ca să nu alunecăm alături.
2 Pentru că, dacă a fost neclintit
Cuvântul vorbit* prin îngeri
şi orice** călcare de lege şi neascultare
au primit dreaptă răs-
3 plătire, cum* vom scăpa noi, dacă
vom fi nepăsători faţă de o mântuire
aşa de mare, care**, începând
să fie vestită de Domnul,
a† fost întărită faţă de noi de
4 cei care au auzit-*o*, Dumnezeu
mărturisind* împreună cu *ei* prin**
semne şi prin minuni şi prin felurite
lucrări de putere şi prin daruri[n]†
ale Duhului Sfânt, după††
propria Sa plăcere?
5 Pentru că nu îngerilor le-a supus
El lumea* locuită care va veni[o],
6 despre care vorbim. Dar cineva a
mărturisit undeva, spunând: „Ce*

Gloria Fiului Omului

5 *Cap. 6.5. 2 Pet. 3.13.
6 *Iov 7.17. Ps. 8.4; 144.3.

[a] *Sau* „din vechime“ [b] *Lit.* „părţi“ [c] *Sau* „în“ [d] *Unele ms.* „sfârşiturile“, *expresie ebr. referitoare la sfârşitul perioadei legii, când urma să vină Mesia (Is. 2.2)* [e] *Lit.* „în Fiu“; *absenţa articolului este importantă, deşi este greu de redat*; „în profeţi“, *Dumnezeu a folosit oameni pentru a ne vorbi* ; „în Fiu“, *Dumnezeu vorbeşte nu în persoana Tatălui, nici numai prin Duhul, ci El Însuşi, ca persoană divină, vorbeşte în Fiul* [f] *Sau* „universul“ [g] *Unele ms. omit* „prin Sine Însuşi“ [h] „A făcut“ *are aici o formă reflexivă particulară: deşi noi, ca păcătoşi, avem folos din aceasta, lucrarea a fost împlinită în propria Sa persoană fără noi* [i] *Unele ms. ad.* „noastre“ [j] *Sau* „excelent“ [k] *Sau* „vânturi“ [l] *Unele ms. omit* [m] *Cel care este şi nu Se schimbă* [n] *Lit.* „împărţiri“ [o] *Termen iudaic referitor la perioada de timp introdusă de Mesia*

este omul, ca să-Ţi aminteşti de
el, sau fiul omului, ca să-l cerce-
7 tezi? L-ai făcut cu puţin[a] mai
prejos decât îngerii, l-ai încununat
cu glorie şi onoare şi l-ai pus peste
8 lucrările mâinilor Tale[b]; toate*
le-ai supus sub picioarele lui“.
Pentru că, supunându-i toate, nu
i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum,
încă nu** vedem că toate îi sunt
9 supuse, dar Îl vedem pe Isus*, care
a fost făcut cu puţin[a] mai prejos
decât îngerii datorită morţii pe care
a suferit-o[c], încununat** cu glorie
şi onoare, astfel încât, prin harul lui
Dumnezeu, *El* să† guste moartea
10 pentru fiecare[d]. Pentru că I se cu-
venea* Aceluia pentru** care *sunt*
toate şi prin care *sunt* toate,
aducând pe mulţi fii la glorie, să
desăvârşească[e]† prin suferinţe pe
Căpetenia[f] mântuirii†† lor.
11 Pentru că şi Cel* care sfinţeş-
te şi cei** sfinţiţi, toţi *sunt* din-
tr-Unul; pentru aceasta, *Lui* nu-I†
este ruşine să-i numească fraţi,
12 spunând: „Voi vesti* Numele Tău
fraţilor Mei, Te voi lăuda[g]** în
13 mijlocul adunării“. Şi din nou:
„Eu Mă voi încrede în El“. Şi
din nou: „Iată*, Eu şi copiii pe
care** Mi i-a dat Dumnezeu“.
14 Deci, deoarece copiii sunt părtaşi
sângelui şi cărnii[h], şi* El, în ace-
laşi fel, a luat parte la ele, ca**
prin moarte să-l desfiinţeze[i] pe cel
care are puterea morţii, adică pe
15 diavolul, şi să-i elibereze pe toţi
aceia care, prin frica de moarte*,
erau supuşi robiei toată viaţa lor.
16 Pentru că, în adevăr, nu de
îngeri Se îngrijeşte[j] El, ci de să-
mânţa lui Avraam Se îngrijeşte[j].
17 De aceea, trebuia în toate să fie
făcut asemenea fraţilor *Săi*, ca să

8 *Mt. 28.18. 1 Cor. 15.27. Ef. 1.22. Cap. 1.13. **1Cor.15.25
9 *Filip. 2.7-9. **Fap. 2.33. †Ioan 3.16; 12.32. Rom. 5.18; 8.32. 2 Cor. 5.15. 1 Tim. 2.6. 1 Ioan 2.2. Apoc. 5.9.
10 *Lc. 24.46. **Rom.11.36 †Fap. 3.15; 5.31. Cap. 12.2. ††Lc. 13.32. Cap. 5.9.
11 *Fap. 17.26. **Cap. 10.10; 10.14. †Mt. 28.10. Ioan 20.17. Rom. 8.29.
12 *Ps.22.22,25. **Ps. 18.2. Is. 12.2.
13 *Is. 8.18. **Ioan 10.29; 17.6,9,11,12.
14 *Ioan 1.14. Rom. 8.3. Filip. 2.7. **1Cor.15.54; 15.55. Col. 2.15. 2 Tim. 1.10.
15 *Lc. 1.74. Rom. 8.15. 2 Tim. 1.7.

fie un mare preot milos* şi cre-
dincios în cele privitoare la Dum-
nezeu, spre a face ispăşire pentru
18 păcatele poporului; pentru că*, în
ceea ce El Însuşi a suferit, fiind is-
pitit, poate să-i ajute pe cei ispitiţi.

17 *Cap. 4.15; 4.16; 5.1,2.
18 *Cap. 7.25.

Isus, mai mare decât Moise

3 De aceea, fraţi sfinţi, care
aveţi parte de chemarea* cereas-
că, luaţi aminte la Apostolul** şi
Marele Preot al mărturisirii noas-
2 tre, la [k]Isus, care este credincios
Celui care L-a rânduit, ca şi Moi-
3 se* în toată casa Lui. Pentru că
El a fost învrednicit de o glorie cu
atât mai mare decât Moise, cu cât
cel care* zideşte are mai multă
4 onoare decât casa însăşi. Pentru
că orice casă este zidită de cineva;
dar Cel care* a zidit toate *este*
5 Dumnezeu. Şi Moise, în adevăr, *a*
fost „credincios în toată casa Lui“,
ca servitor*, spre mărturie** a
celor ce urmau să fie vorbite după
6 aceea; dar Hristos *este* ca Fiu*
peste** casa Lui; a cărui casă
suntem noi, dacă†, în adevăr,
păstrăm cu tărie până la sfârşit
îndrăzneala şi lauda speranţei.

1 *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.2. Ef. 4.1. Filip. 3.14. 2 Tes. 1.11. 2 Pet. 1.10. **Rom.15.8. Cap. 2.17; 4.14; 5.5; 6.20; 8.1; 9.11; 10.21.
2 *Num. 12.7.
3 *Zah. 6.12. Mt. 16.18.
4 *Ef.2.10;3.9.
5 *Ex. 14.31. Num. 12.7. Deut. 3.24. Ios. 1.2;8.31. **Deut.18.15; 18.18,19.
6 *Cap. 1.2. **1Cor.3.16. Ef. 2.21,22. 1 Tim. 3.15. 1 Pet. 2.5. †Mt. 10.22. Rom. 5.2. Col. 1.23.

Odihna lui Dumnezeu pentru poporul Lui

7 De aceea, după cum zice
Duhul* Sfânt: „Astăzi**, dacă
8 veţi auzi glasul Lui, nu vă împie-
triţi inimile, ca în răzvrătire, în
9 ziua ispitirii în pustiu, unde[l]
părinţii voştri M-au ispitit[m],
încercându-*Mă*[n], şi au văzut
lucrările Mele patruzeci de ani.
10 De aceea, M-am mâniat pe ge-
neraţia aceasta[o] şi am spus: «Ei
întotdeauna rătăcesc cu inima şi
11 n-au cunoscut căile Mele!» Astfel
am jurat în mânia Mea: «Nu[p] vor
12 intra în odihna Mea!»“ Luaţi
seama, fraţilor, ca nu cumva să fie
în cineva dintre voi o inimă rea
de necredinţă, ca să se depărteze

7 *2 Sam.23.2. Fap. 1.16. **Ps. 95.7.

[a] *Sau* „pentru puţin“ [b] *Unele ms. omit* „şi l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale“ [c] *Sau* „Dar Îl vedem pe Acela care, datorită morţii pe care a suferit-o, *a fost* făcut cu puţin mai prejos decât îngerii, pe Isus“ [d] *Sau* „pentru tot“ [e] *În sensul de a face tot ceea ce este necesar pentru a iniţia pe cineva pentru o lucrare; consacrare* [f] *Iniţiatorul* [g] *Sau* „Te voi lăuda cu cântări“ [h] *Unele ms*. „cărnii şi sângelui“ [i] *Să facă fără putere* [j] *Pentru a elibera; vezi Ier.31.32* [k] *Unele ms. ad*. „Hristos“ [l] *Sau* „cu care“ [m] *Unele ms*. „au ispitit“ [n] *Unele ms*. „prin încercare“; *alte ms*. „M-au încercat“ [o] *Unele ms*. „aceea“ [p] *Lit*. „Dacă“

13 de la Dumnezeul *cel* viu, ci în-
demnați-vă unii pe alții[a] în fiecare
zi, *atât timp* cât se spune „Astăzi!“,
ca nici unul dintre voi să nu fie
împietrit prin înşelăciunea păca-
14 tului. Pentru că avem parte de
Hristos, dacă, în adevăr, ținem cu
tărie, până la sfârşit, începutul
15 încrederii, întrucât se zice: „As-
tăzi, dacă veți auzi glasul Lui,
nu vă împietriți inimile, ca în *ziua*
16 răzvrătirii[b]“. (Pentru că* cine *au*
fost aceia care, după ce au auzit,
s-au răzvrătit? Oare nu toți cei
care au ieşit din Egipt prin Moise?
17 Şi pe cine S-a mâniat patruzeci de
ani? Nu* pe cei care păcătuiseră,
ale căror rămăşițe pământeşti au
18 căzut în pustiu? Şi cui* a jurat
El că nu vor intra în odihna Lui,
dacă nu celor care n-au ascultat?
19 Şi vedem* că n-au putut să intre,
din cauza necredinței.)

16 *Num. 14.2; 14.4,11; 14.24,30. Deut. 1.34; 1.36,38.
17 *Num.14.22; 14.29; 26.65. Ps. 106.26. 1 Cor. 10.5. Iuda 5.
18 *Num.14.30. Deut.1.34,35
19 *Cap. 4.6.

(4) Deci, rămânând o promisiune
de a intra în odihna Lui, să* ne
temem ca nu cumva cineva dintre
voi să pară că a rămas în urmă.
2 Pentru că, în adevăr, nouă ni s-a
adus vestea bună ca şi lor; dar
lor, cuvântul pe care l-au auzit nu
le-a folosit, negăsind[c] credință în
3 cei care au auzit. Pentru că noi*,
cei care am crezut, intrăm în odih-
nă, după cum a spus: „Aşa am**
jurat în mânia Mea: «Nu[d] vor intra
în odihna Mea!»“, deşi lucrările
erau împlinite de la întemeierea
4 lumii. Pentru că a spus undeva,
despre a şaptea *zi*, astfel: „Şi
Dumnezeu S-a* odihnit în ziua a
şaptea de toate lucrările Sale“.
5 Şi din nou în acest *loc*: „Nu[d]
6 vor intra în odihna Mea!“ Deci,
fiindcă rămâne ca unii să intre în
ea şi cei cărora li s-a adus întâi
vestea bună n-au intrat din cauza
7 neascultării, *El* hotărăşte din nou
o anumită zi, „Astăzi“*, spunând
în David după atâta timp, după
cum s-a spus mai înainte[e]: „Astăzi,
dacă veți auzi glasul Lui, nu vă
8 împietriți inimile!“ Pentru că, dacă
Iosua le-ar fi dat odihna, n-ar fi
vorbit după aceea despre o altă zi.
9 Rămâne deci o odihnă de sabat
pentru poporul lui Dumnezeu.
10 Pentru că cine a intrat în odihna
Lui, acela s-a şi odihnit de lucrările
lui, ca Dumnezeu de ale Sale.
11 Să ne străduim deci să intrăm în
odihna aceea, pentru ca nimeni să
nu cadă după acelaşi* exemplu de
12 neascultare. Deoarece Cuvântul lui
Dumnezeu *este* viu* şi lucrător şi
mai** ascuțit decât orice sabie cu
două tăişuri şi pătrunzând† până
la despărțirea sufletului şi a duhu-
lui, a încheieturilor şi a măduvei,
şi în stare să judece gândurile şi
13 intențiile inimii. Şi* nici o făptură
nu este ascunsă înaintea Lui, ci**
toate *sunt* goale şi descoperite
înaintea ochilor Aceluia cu care
avem a face.

1 *Cap. 12.15.
3 *Cap. 3.14. **Ps. 95.11. Cap. 3.11.
4 *Gen. 2.2. Ex. 20.11; 31.17.
7 *Ps. 95.7. Cap. 3.7.
11 *Cap. 3.12; 3.18,19.
12 *Ier. 23.29. 2 Cor.10.4,5. 1 Pet. 1.23. **Pr. 5.4. Is. 49.2. Ef. 6.17. Apoc. 1.16; 2.16. †1Cor.14.24; 14.25.
13 *Ps. 33.13; 33.14; 90.8; 139.11,12. **Iov 26.6; 34.21. Pr. 15.11.

Isus, mare preot

14 Având deci un mare preot*
însemnat[f], care** a străbătut ce-
rurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu,
să† ținem cu tărie mărturisirea
15 *noastră*. Pentru că* nu avem un
mare preot care să nu aibă parte
cu *noi în* slăbiciunile noastre, ci
unul ispitit** în toate în acelaşi
16 fel[g], în afară† de păcat. Să* ne
apropiem deci cu îndrăzneală de
tronul harului, ca să primim în-
durare şi să găsim har, pentru
ajutor la timpul potrivit.

14 *Cap. 3.1. **Cap. 7.26; 9.12,24. †Cap. 10.23.
15 *Is. 53.3. Cap. 2.18. **Lc. 22.28. †2 Cor. 5.21. Cap. 7.26. 1 Pet. 2.22. 1 Ioan 3.5.
16 *Ef. 2.18; 3.12. Cap. 10.19; 10.21,22.

5 Pentru că orice mare preot,
luat dintre oameni, este aşezat*
pentru oameni în** cele privitoare
la Dumnezeu, ca† să aducă daruri
2 şi jertfe pentru păcate, putând*
fi îngăduitor cu cei neştiutori şi
rătăciți, pentru că şi** el însuşi
3 este cuprins de slăbiciune; şi,
din cauza* acesteia, este dator să
aducă *jertfe* pentru păcate, atât
pentru popor, cât şi pentru sine.
4 Şi nimeni* nu-şi ia singur onoa-
rea *aceasta*, ci** *numai cel*

1 *Cap. 8.3. **Cap. 2.17. †Cap. 8.3,4; 9.9; 10.11; 11.4.
2 *Cap. 2.18; 4.15. **Cap. 7.28.
3 *Lev. 4.3; 9.7; 16.6; 16.15-17. Cap. 7.27; 9.7.
4 *2 Cr. 26.18. Ioan 3.27. **Ex. 28.1. Num.16.5,40 1 Cr. 23.13.

[a] *Sau* „încurajați-vă“ [b] *Lit.* „în răzvrătire“ [c] *Lit.* „nefiind amestecat cu“ [d] *Lit.* „Dacă“ [e] *Unele ms. omit* „mai înainte“ [f] *Lit.* „mare“ [g] *Sau* „asemenea *nouă*“

5 *Ioan 8.54. **Ps. 2.7. Cap. 1.5.
6 *Ps. 110.4. Cap. 7.17,21.
7 *Mt. 26.39; 26.42,44. Mc. 14.36,39 Ioan 17.1. **Ps. 22.1. Mt. 27.46,50. Mc.15.34,37. †Mt. 26.53. Mc. 14.36. ††Mt. 26.38. Mc. 14.34. Lc. 22.43. Ioan 12.27.
8 *Cap. 3.6. **Filip. 2.8.
9 *Cap. 2.10; 11.40.
10 *Cap. 6.20.
11 *Ioan 16.12. 2 Pet. 3.16. **Mt. 13.15.
12 *Cap. 6.1. **1Cor.3.1-3
13 *1 Cor.13.11; 14.20. Ef. 4.14. 1 Pet. 2.2.
14 *Is. 7.15. 1 Cor. 2.14; 2.15.
1 *Filip.3.12-14 **Cap. 9.14.
2 *Fap. 19.4,5. **Fap.8.14-17; 19.6. †Fap. 17.31. ††Fap. 24.25. Rom. 2.16.

chemat[a] de Dumnezeu, după cum
5 *a fost* şi Aaron. Aşa* şi Hristos,
nu S-a glorificat pe Sine Însuşi,
ca să fie făcut mare preot, ci pe
Cel care I-a zis: „Tu** eşti Fiul
Meu, Eu astăzi Te-am născut“.
6 După cum spune şi în alt *loc*:
„Tu* *eşti* preot pentru eternitate,
după rânduiala lui Melhisedec“.
7 El, în zilele întrupării[b] Sale, adu-
când* cereri şi rugăciuni stărui-
toare, cu** strigăt puternic şi la-
crimi, către Acela care† putea
să-L mântuiască din†† moarte (şi
fiind ascultat, datorită temerii Lui
8 evlavioase), deşi* era Fiu, a**
învăţat ascultarea din cele ce a
9 suferit; şi, fiind* *făcut* desăvârşit,
a devenit, pentru toţi cei care
ascultă de El, autor al mântuirii
10 eterne, numit de Dumnezeu „Mare
Preot după* rânduiala lui Mel-
11 hisedec“, despre care avem
multe* de spus şi greu de explicat
în vorbire, pentru că v-aţi** făcut
greoi la auzire.

Pruncie şi maturitate spirituală

12 Pentru că, deşi de mult[c] trebuia
să fiţi învăţători, aveţi din nou
nevoie ca *cineva* să vă înveţe care
sunt elementele* începutului cu-
vintelor lui Dumnezeu şi aţi ajuns
să aveţi nevoie de lapte** şi[d] nu
13 de hrană tare. Pentru că oricine[e] fo-
loseşte lapte *este* fără experienţă
în cuvântul dreptăţii, pentru că* este
14 prunc; iar hrana tare este pentru
cei maturi[f], care, prin obişnuinţă,
au simţurile[g] deprinse să deose-
bească* binele şi răul.

Abaterea de la mărturia credinţei

6 De aceea, lăsând* cuvântul
începutului lui[h] Hristos, să mer-
gem spre maturitate[i], neaşezând
din nou o temelie a pocăinţei de
fapte** moarte şi a credinţei în
2 Dumnezeu, a învăţăturii despre*
spălări[j] şi despre** punerea mâi-
nilor şi despre† învierea morţilor
şi despre†† judecata eternă;
3 şi vom face aceasta, dacă* va îngă-
4 dui Dumnezeu. Pentru că* *este*
imposibil ca cei** odată luminaţi,
şi care† au gustat darul ceresc,
şi s-au†† făcut părtaşi ai Duhului
5 Sfânt, şi au gustat Cuvântul bun
al lui Dumnezeu şi lucrările* de
6 putere ale** veacului viitor, şi au
căzut[k], să fie reînnoiţi[l], spre po-
căinţă, răstignindu-L* pentru ei
înşişi pe Fiul lui Dumnezeu şi
7 dându-L batjocurii. Pentru că pă-
mântul, care absoarbe ploaia care
vine deseori peste el şi care ro-
deşte ierburi folositoare acelora
pentru care şi este lucrat, are parte
de binecuvântare* de la Dumne-
8 zeu; dar* *cel* care dă spini şi
mărăcini *este* lepădat[m] şi aproa-
pe de blestem, al cărui sfârşit
este să fie ars.

Promisiunea şi siguranţa speranţei

9 Dar despre voi, preaiubiţilor,
suntem încredinţaţi de lucruri
mai bune şi care ţin de mântuire,
10 chiar dacă vorbim astfel. Pentru
că* Dumnezeu** nu *este* nedrept,
ca să uite lucrarea† voastră şi
dragostea[n] pe care aţi arătat-o
pentru Numele Său, *întrucât* aţi
11 slujit†† şi slujiţi sfinţilor. Dar dorim
fierbinte ca fiecare* dintre voi să
arate aceeaşi stăruinţă în** încre-
derea deplină a speranţei, până
12 la sfârşit, ca să nu fiţi leneşi, ci
imitatori ai celor care, prin credin-
ţă şi îndelungă-răbdare, moşte-
nesc[o]* promisiunile.
13 Pentru că Dumnezeu, când i-a
dat lui Avraam promisiunea, fiindcă
nu avea pe nimeni mai mare pe care
să jure, a* jurat pe Sine Însuşi,
14 spunând: „Cu adevărat, bine-
cuvântând te voi binecuvânta şi
15 înmulţind te voi înmulţi“. Şi astfel,
având îndelungă-răbdare, el a
16 obţinut promisiunea. Pentru că,
în adevăr[p], oamenii jură pe unul
mai mare şi, pentru ei, jură-

3 *Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19.
4 *Mt. 12.31; 12.32. Cap. 10.26. 2 Pet. 2.20; 2.21. 1 Ioan 5.16. **Cap.10.32. †Ioan 4.10; 6.32. Ef. 2.8. ††Gal. 3.2,5.
5 *Cap. 2.4. **Cap. 2.5.
6 *Cap. 10.29.
7 *Ps. 65.10.
8 *Is. 5.6.
10 *Pr. 14.31. Mt. 10.42; 25.40. Ioan 13.20. **Rom. 3.4. 2 Tes. 1.6,7. †1 Tes. 1.3. ††Rom.15.25 2 Cor. 8.4; 9.1,12. 2 Tim. 1.18.
11 *Cap. 3.6,14. **Col. 2.2.
12 *Cap. 10.36.
13 *Gen. 22.16; 22.17. Ps. 105.9. Lc. 1.73.

[a] *Unele ms.* „ci cel chemat“ [b] *Lit.* „cărnii“ [c] *Lit.* „deşi, datorită timpului“ [d] *Unele ms. omit* [e] *Lit.* „oricine care“ [f] *Sau* „desăvârşiţi“ [g] *Simţuri spirituale* [h] *Sau* „despre“ [i] *Sau* „desăvârşire“ [j] *Sau* „botezuri“ [k] *Alături de cale* [l] *Deplin* [m] *Sau* „găsit nefolositor“ [n] *Unele ms.* „osteneala dragostei“ [o] *Se referă la caracterul persoanei, adică sunt moştenitori.* [p] *Multe ms. omit* „în adevăr“

16 *Ex. 22.11.
17 *Cap. 11.9. **Rom.11.29
18 *Cap. 12.1.
19 *Lev. 16.15. Cap. 9.7.
20 *Cap. 4.14; 8.1; 9.24. **Cap. 3.1; 5.6,10; 7.17.

mântul* este sfârşitul oricărei
17 neînţelegeri, spre întărire. În
aceasta, Dumnezeu, voind să arate
şi mai mult moştenitorilor*
promisiunii nestrămutarea** pla-
nului Său, a intervenit cu un
18 jurământ, ca, prin două lucruri
de nestrămutat, în care *este* im-
posibil ca Dumnezeu să mintă, să
avem mângâiere puternică, *noi*,
care am alergat la adăpost, ca
să apucăm speranţa pusă* înaintea
19 *noastră*, pe care o avem ca
o ancoră a sufletului, sigură
şi tare, şi care* intră în cele
20 de dincolo de perdea[a], unde* Isus
a intrat pentru noi ca Înain-
te-mergător[b], fiind** făcut pentru
eternitate mare preot după rân-
duiala lui Melhisedec.

Preoţia lui Melhisedec

1 *Gen. 14.18.
4 *Gen. 14.20.
5 *Num.18.21; 18.26.
6 *Gen. 14.19. **Rom. 4.13. Gal. 3.16.

7 Pentru că acest Melhisedec*,
împărat al Salemului, preot al
Dumnezeului Preaînalt, care l-a în-
tâmpinat pe Avraam când se în-
torcea de la măcelul împăraţilor
2 şi l-a binecuvântat, căruia Avra-
am i-a împărţit şi zeciuială din
toate, înseamnă mai întâi „Împă-
rat al dreptăţii“ şi apoi şi „Împărat
al Salemului“, adică „Împărat al
3 păcii“, fără tată, fără mamă, fără
genealogie, neavând nici început
al zilelor, nici sfârşit al vieţii, dar
asemănat Fiului lui Dumnezeu,
rămâne preot pentru totdeauna.
4 Vedeţi dar cât de mare *a fost*
acesta, căruia* chiar[c] patriarhul
Avraam i-a dat zeciuială din
5 pradă[d]! Şi, în adevăr, cei* dintre
fiii lui Levi care primesc preoţia
au poruncă, potrivit legii, să ia
zeciuieli de la popor, adică de la
fraţii lor, deşi aceştia au ieşit din
6 coapsele lui Avraam; dar cel care
nu are genealogie[e] din ei a primit
zeciuială de la Avraam şi* l-a
binecuvântat pe** cel care avea
7 promisiunile. Dar, fără îndoială,
cel mai mic este binecuvântat
8 de cel mai mare[f]. Şi aici, oameni
muritori primesc zeciuieli; dar
acolo, unul care* are mărturia că
9 trăieşte; şi, cum am spune, prin
Avraam, a dat zeciuială şi Levi,
10 care a primit zeciuieli, pentru că
era încă în coapsele tatălui său
când l-a întâmpinat Melhisedec.

8 *Cap. 5.6; 6.20.

Preoţia desăvârşită şi eternă asemenea lui Melhisedec

11 *Gal. 2.21. Cap. 8.7.
14 *Is. 11.1. Mt. 1.3. Lc. 3.33. Rom. 1.3. Apoc. 5.5.
17 *Ps. 110.4. Cap. 6.20.
18 *Rom. 8.3. Gal. 4.9.
19 *Fap. 13.39. Rom. 3.20; 3.21,28. Gal. 2.16. Cap. 9.9. **Cap. 6.18; 8.6.
21 *Ps. 110.4.

11 Atunci, dacă*, în adevăr, per-
fecţiunea ar fi fost prin preoţia
levitică, pentru că în temeiul
ei a primit poporul legea, ce
nevoie mai era să se ridice un alt[g]
preot, după rânduiala lui Melhi-
sedec, şi care nu este numit
12 după rânduiala lui Aaron? Pentru
că, fiind schimbată preoţia, este
necesară şi o schimbare a legii.
13 Pentru că Cel despre care sunt
spuse acestea face parte dintr-o
altă seminţie[h], din care nimeni nu
14 a slujit altarului. Pentru că este
clar că Domnul nostru S-a ridicat[i]
din* Iuda, seminţie despre care
Moise n-a vorbit nimic privitor la
15 preoţi[j]. Şi este încă mult mai evi-
dent dacă, după asemănarea lui
Melhisedec, se ridică un alt[g] preot,
16 care a fost rânduit nu potrivit
legii unei porunci pământeşti[k], ci
potrivit puterii unei vieţi nepieri-
17 toare. Pentru că se mărturiseşte[l]:
„Tu* *eşti* preot pentru eternitate,
după rânduiala lui Melhisedec“.
18 Pentru că este o desfiinţare a
poruncii de mai înainte, din cauza
19 slăbiciunii* şi inutilităţii ei (pen-
tru că legea* n-a desăvârşit
nimic), şi o introducere a unei spe-
ranţe** mai bune, prin care ne
20 apropiem de Dumnezeu. Şi, întru-
cât *aceasta* nu *se face* fără jură-
21 mânt (pentru că aceia au fost fă-
cuţi preoţi fără jurământ, iar
Acesta, cu jurământ, prin Cel care
Îi zice: „Domnul* a jurat şi nu-I va
părea rău: «Tu *eşti* preot pentru

[a] *Lit.* „în cele dinăuntrul perdelei“ [b] *Sau* „Cel care aleargă înainte“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Din prada cea mai bună* [e] *El nu era în situaţia de a avea o genealogie* [f] *Sau* „mai bun“ [g] *Alt fel de* [h] *Lit.* „ia parte la o seminţie diferită“ [i] *Lit.* „a răsărit“ [j] *Unele ms.* „la preoţie“ [k] *Lit.* „carnale“ [l] *Unele ms.* „Pentru că mărturiseşte“

22 eternitate[a]!»“), cu atât mai mult
Isus a devenit* garantul unui le-
23 gământ mai bun. Şi erau, în ade-
văr, mulţi preoţi, pentru că prin
moarte erau împiedicaţi să dăi-
24 nuiască; dar El, datorită dăinuirii
Sale pentru eternitate, are o pre-
25 oţie care nu se transmite[b]. De aceea
şi poate să mântuiască până la
desăvârşire[c] pe aceia care se apro-
pie de Dumnezeu prin El, trăind
pururea ca* să mijlocească pen-
26 tru ei. Pentru că un astfel de mare
preot ne[d] trebuia: sfânt[e]*, fără
răutate, fără pată, despărţit de
păcătoşi şi** făcut mai presus
27 decât cerurile, care nu are nevoie,
în fiecare zi, ca marii preoţi, să
ofere jertfe întâi* pentru propriile
păcate, apoi** pentru cele ale
poporului, pentru că a făcut aceas-
ta† odată pentru totdeauna, ofe-
rindu-Se[f] pe Sine Însuşi *jertfă*.
28 Pentru că legea pune *ca* mari
preoţi oameni* care au slăbiciuni,
dar cuvântul jurământului[g], care
este în urma[h] legii, *pune* un
Fiu, făcut** desăvârşit pentru
eternitate.

22 *Cap. 8.6; 9.15; 12.24.
25 *Rom. 8.34. 1 Tim. 2.5. Cap. 9.24. 1 Ioan 2.1.
26 *Cap. 4.15. **Ef. 1.20; 4.10. Cap. 8.1.
27 *Lev. 9.7; 16.6,11. Cap. 5.3; 9.7. **Lev. 16.15. †Rom. 6.10. Cap. 9.12,28; 10.12.
28 *Cap. 5.1,2. **Cap. 2.10; 5.9.

Isus, mijlocitor al noului legământ

8 Iar punctul cel mai însemnat
al celor spuse *este că* avem un
astfel de mare preot care* S-a
aşezat la dreapta tronului Mă-
2 reţiei, în ceruri; slujitor al locu-
rilor[i] sfinte* şi al** adevăratului
cort, pe care l-a ridicat Domnul,
şi[j] nu omul.
3 Pentru că orice mare preot*
este pus să ofere daruri şi jertfe;
de aceea *era*** necesar să aibă
4 şi Acesta ce să ofere. Deci[k],
dacă[l] ar fi pe pământ, nici n-ar fi
preot, fiind aceia[m] care oferă
5 darurile după lege (care slujesc
imaginii şi umbrei* celor cereşti,
după cum i s-a poruncit[n] lui
Moise, *când* urma să ridice
cortul; pentru că: „Vezi**“, zice,
„să faci toate după modelul[o]
care ţi-a fost arătat pe munte“),
6 dar acum a obţinut* o slujbă
cu atât mai înaltă[p], cu cât este
şi mijlocitor al unui legământ
mai bun, care este întemeiat pe
7 promisiuni mai bune. Pentru că*,
dacă cel dintâi ar fi fost fără
cusur, nu s-ar fi căutat niciodată
8 loc pentru un al doilea. Pentru
că, mustrându-i, spune: „Iată*, vin
zile, zice Domnul, când voi în-
cheia, pentru casa lui Israel şi
pentru casa lui Iuda, un nou le-
9 gământ; nu după legământul pe
care l-am făcut cu părinţii lor, în
ziua în care i-am apucat de mână,
ca să-i scot din ţara Egiptului;
pentru că ei n-au stăruit în legă-
mântul Meu, nici[q] Eu nu M-am
10 uitat la ei[r], zice Domnul. Pentru
că acesta* *este* legământul pe
care-l voi face cu casa lui Israel
după acele zile, zice Domnul: dând
legile Mele în mintea lor, le voi
înscrie şi pe inimile lor; şi** le voi
fi Dumnezeu şi ei Îmi vor fi
11 popor. Şi nu* vor mai învăţa
fiecare pe aproapele[s] său şi
fiecare pe fratele său, spunând:
«Cunoaşte-L pe Domnul!»; pen-
tru că toţi Mă vor cunoaşte, de
la cel mic[t] până la cel mare
12 dintre ei. Pentru că voi fi îndură-
tor faţă de nedreptăţile lor şi
nicidecum nu-Mi* voi mai
aminti de păcatele lor şi de ne-
13 legiuirile lor[u]“. Prin aceea că
zice* „nou“, a făcut vechi pe cel
dintâi; iar ce este învechit şi
îmbătrânit *este* aproape de dis-
pariţie.

1 *Ef. 1.20. Col. 3.1. Cap. 1.3; 10.12; 12.2.
2 *Cap. 9.8; 9.12,24. **Cap. 9.11.
3 *Cap. 5.1. **Ef. 5.2. Cap. 9.14.
5 *Col. 2.17. Cap. 9.23; 10.1.
5 **Ex. 25.40; 26.30; 27.8. Num. 8.4. Fap. 7.44.
6 *2 Cor. 3.6; 3.8,9. Cap. 7.22.
7 *Cap. 7.11; 7.18.
8 *Ier. 31.31-34
10 *Cap. 10.16. **Zah. 8.8.
11 *Is. 54.13. Ioan 6.45. 1 Ioan 2.27.
12 *Rom. 11.27 Cap. 10.17.
13 *2 Cor. 5.17.

Cortul de pe pământ

9 Deci şi cel dintâi[v] avea, în
adevăr, rânduieli pentru slujire

[a] *Unele ms. ad.* „după rânduiala lui Melhisedec“ [b] *Sau* „care nu se schimbă“ [c] *Sau* „pentru totdeauna“ [d] *Unele ms. ad.* „şi“ [e] *Sau* „evlavios“ [f] *Sau* „jertfindu-Se“ [g] *Se referă la actul de a jura* [h] *Într-un moment ulterior* [i] *Sau* „lucrurilor“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Unele ms.* „Pentru că“ [l] *Unele ms. ad.* „în adevăr“ [m] *Unele ms.* „preoţii“ [n] *Poruncit divin* [o] *Sau* „tiparul“ [p] *Sau* „excelentă“ [q] *Lit.* „şi“ [r] *Sau* „Mie nu Mi-a păsat de ei“ [s] *Unele ms.* „pe concetăţeanul“ [t] *Unele ms. ad.* „dintre ei“ [u] *Multe ms. omit* „şi de nelegiuirile lor“ [v] *Unele ms. ad.* „cort“; *alte ms. ad.* „legământ“

şi pentru Sfântul Locaş* din
2 lume[a]. Pentru că* a fost ridicat un
cort, cel dintâi**, care se numeşte
Sfânta, în care *erau* şi sfeşnicul†
şi masa†† şi punerea înainte a
3 pâinilor; iar după* perdeaua a
doua, un cort care se numeşte
4 Sfânta sfintelor, având o tămâ-
ietoare[b] de aur şi* chivotul legă-
mântului acoperit peste tot cu
aur; în el erau vasul** de aur
având mana, şi toiagul† lui
Aaron, care înmugurise, şi tablele††
5 legământului; şi deasupra* lui,
heruvimii gloriei, umbrind sca-
unul îndurării, despre care nu
este acum de vorbit în detaliu.
6 Iar acestea fiind rânduite[c]
astfel, preoţii* intră întotdeauna
în primul cort, împlinind slujbele;
7 dar în al doilea *intră* numai ma-
rele preot, o dată* pe an, nu fără
sânge, pe** care-l aduce pentru
el însuşi şi pentru greşelile[d] popo-
8 rului: Duhul Sfânt* arătând aceas-
ta: calea locurilor sfinte[e] nu era
încă arătată, atât timp cât exista
9 întâiul cort, care *este* o asemănare
pentru timpul de acum, potrivit
căreia[f] se aduc daruri şi jertfe, ne-
putând* să desăvârşească, în ceea
ce priveşte conştiinţa, pe cel care
10 slujeşte[g], *constând* numai în mân-
căruri* şi băuturi şi diverse** spă-
lări[h] şi[i] rânduieli ale cărnii, impuse
până† la un timp de îndreptare.

Cortul din cer

11 Dar Hristos, venit ca Mare
Preot* al bunurilor** viitoare,
prin[j]† cortul mai mare şi mai de-
săvârşit, nefăcut de mână (adică
12 nu din această creaţie), nu cu[j]
sânge* de ţapi şi de viţei, ci**
cu[j] propriul Său sânge, a intrat
odată pentru totdeauna în locuri-
le sfinte[e], după ce a obţinut[k]† o
13 răscumpărare eternă††. Pentru că,
dacă sângele* de tauri şi de ţapi[l]
şi** cenuşa unei viţele, stropin-
du-i pe cei întinaţi, îi sfinţeşte
14 pentru curăţia cărnii, cu cât mai
mult sângele* lui Hristos, care**
prin Duhul[m] etern S-a† oferit pe
Sine Însuşi *jertfă* fără pată lui
Dumnezeu, va†† curăţi conştiinţa
voastră[n] de fapte*† moarte, ca să-I
slujiţi†* Dumnezeului *celui* viu!
15 Şi pentru* aceasta este El Mij-
locitor al unui legământ nou[o], pen-
tru ca**, având loc moartea pentru
răscumpărare din încălcările
de sub întâiul legământ, cei† che-
maţi să primească promisiunea
16 moştenirii eterne. (Pentru că, unde
este un testament[p], trebuie neapă-
rat să intervină moartea celui care
17 l-a făcut. Pentru că un testament*
capătă putere după moarte, întru-
cât nu are nicidecum putere cât
timp trăieşte cel care l-a făcut.)
18 De aceea*, nici cel dintâi *legământ*
19 n-a fost sfinţit[q] fără sânge. Pentru
că, după ce fiecare poruncă
potrivit legii a fost rostită de Moi-
se către tot poporul, după ce* a
luat sângele viţeilor şi al ţapilor,
cu** apă şi lână stacojie şi isop, el
a stropit şi cartea însăşi şi tot
20 poporul, zicând: „Acesta* *este*
sângele legământului pe care vi
21 l-a poruncit Dumnezeu“. Şi a stro-
pit în acelaşi fel, cu sânge, şi cor-
22 tul* şi toate vasele slujirii; şi
aproape toate sunt curăţite cu sân-
ge, potrivit legii, şi* fără vărsare
23 de sânge nu este iertare. Era deci
necesar ca imaginile* celor din[r]
ceruri să fie curăţite cu acestea,
iar înseşi cele cereşti, cu jertfe mai
24 bune decât acestea. Pentru că*
Hristosul nu a intrat în *locuri*
sfinte făcute de mâini, imagini**
ale celor adevărate, ci chiar în

1 *Ex. 25.8.
2 *Ex. 26.1. **Ex. 26.35; 40.4. †Ex. 25.31. ††Ex. 25.23; 25.30. Lev. 24.5,6.
3 *Ex. 26.31; 26.33; 40.3; 40.21. Cap. 6.19.
4 *Ex. 25.10; **Ex. 16.33; 16.34. †Num. 17.10. ††Ex. 25.16; 25.21; 34.29; 40.20. Deut. 10.2,5. 1 Împ.8.9,21. 2 Cr. 5.10.
5 *Ex.25.18,22 Lev. 16.2. 1 Împ. 8.6,7.
6 *Num. 28.3. Dan. 8.11.
7 *Ex. 30.10. Lev. 16.2,11; 16.12,15,34. **Cap. 5.3; 7.27.
8 *Cap. 10.19; 10.20. Ioan 14.6.
9 *Gal. 3.21. Cap. 7.18,19; 10.1,11.
10 *Lev. 11.2. Col. 2.16. **Num. 19.7 †Ef. 2.15. Col. 2.20. Cap. 7.16.
11 *Cap. 3.1. **Cap. 10.1. †Cap. 8.2.
12 *Cap. 10.4. **Fap. 20.28. Apoc. 1.5; 5.9. †Zah. 3.9. Cap. 10.10. ††Dan. 9.24.
13 *Lev. 16.14; 16.16. **Num.19.2; 19.17.
14 *Vers. 12. 1 Ioan 1.7. **Rom. 1.4. 1 Pet. 3.18. †Ef. 5.2. Tit 2.14. Cap. 7.27. ††Cap. 1.3; 10.22. *†Cap. 6.1. †*Lc. 1.74. Rom.6.13,22 1 Pet. 4.2.
15 *1 Tim. 2.5. Cap. 7.22; 8.6; 12.24. **Rom.3.25; 5.6. 1 Pet. 3.18. †Cap. 3.1.
17 *Gal. 3.15.
18 *Ex. 24.6,8.
19 *Lev. 16.14; 16.15,18. **Lev. 14.4; 14.6,7,49; 14.51,52.
20 *Ex. 24.8. Mt. 26.28.
21 *Ex.29.12,36 Lev. 8.15,19; 16.14-16; 16.18,19.
22 *Lev. 17.11.
23 *Cap. 8.5.
24 *Cap. 6.20. **Cap. 8.2.

[a] *Univers; sau* „Sfântul Locaş pământesc“ [b] *Un altar* [c] *Sau* „întocmite“ [d] *Păcate din neştiinţă* [e] *Sfânta sfintelor* [f] *Adică imaginii; alte ms.* „căruia“, *adică timpului* [g] *Sau* „pe cel care se închină“ [h] *Sau* „botezuri“ [i] *Unele ms. omit* [j] *Ilustrând nu locul, nici mijloacele, ci modul în care a venit* [k] *Sau* „a găsit“ [l] *Unele ms.* „de ţapi şi de tauri“ [m] *Lit. nearticulat* [n] *Unele ms.* „noastră“ [o] *Sau* „al noului legământ“ [p] *Gr. acelaşi cuvânt ca şi pentru legământ* [q] *Sau* „consacrat“; *sau* „inaugurat“ [r] *Lit.* „în“

24 †Rom. 8.34. Cap. 7.25. 1 Ioan 2.1.
26 *1 Cor. 10.11 Gal. 4.4. Ef. 1.10. **Vers. 12. Cap. 7.27; 10.10. 1 Pet. 3.18.
27 *Gen. 3.19. Ecl. 3.20. **2 Cor. 5.10 Apoc. 20.12; 20.13.
28 *Rom. 6.10. **1 Pet. 2.24. 1 Ioan 3.5. †Mt. 26.28. Rom. 5.15. ††Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.

cer, ca† să Se arate acum, pentru
noi, înaintea feţei lui Dumnezeu;
25 nici ca să Se aducă *jertfă* pe
Sine Însuşi de mai multe ori, aşa
cum marele preot intră în *Sfânta*
Sfintelor[a] în fiecare an[b] cu sânge
26 care nu este al său, fiindcă *atunci*
ar fi trebuit să sufere de mai
multe ori de la întemeierea lumii;
dar acum, la sfârşitul* veacurilor,
S-a** arătat o singură dată, pentru
desfiinţarea păcatului prin jertfa
27 Sa. Şi*, după cum oamenilor le
este rânduit să moară o singură
dată, iar** după aceea *vine* ju-
28 decata, aşa şi[c] Hristosul*, după
ce** S-a adus[d] o singură dată
jertfă, ca să poarte păcatele mul-
tora†, Se va arăta a doua oară,
fără[e] păcat, pentru mântuirea ce-
lor†† care Îl aşteaptă.

Hristos jertfit odată pentru totdeauna

1 *Col. 2.17. Cap. 8.5; 9.23. **Cap. 9.11. †Cap. 9.9. ††Vers. 14.
3 *Lev. 16.21. Cap. 9.7.
4 *Mica 6.6,7. Cap. 9.13.
6 *Ps. 40.6; 50.8. Is. 1.11. Ier. 6.20. Amos 5.21; 5.22.

10 Pentru că legea, având um-
bra* bunurilor** viitoare, nu însăşi
imaginea lucrurilor, nu† poate
niciodată, cu aceleaşi jertfe, care
se aduc neîncetat în fiecare an[b],
să-i†† desăvârşească pe aceia care
2 se apropie. Astfel, n-ar fi încetat
ele să fie aduse dacă cei care
slujesc[f], odată curăţiţi, n-ar mai
fi avut nici o cunoştinţă de pă-
3 cate?[g] Dar* în acestea *este o*
amintire de păcate în fiecare an[b].
4 Pentru că* *este* imposibil *ca*
sângele[h] de tauri şi de ţapi să
5 înlăture păcatele. De aceea, in-
trând în lume, El spune: „N-ai voit
jertfă şi dar, ci Mi-ai întocmit
6 un trup. Nu Ţi-au plăcut ar-
deri-de-tot* şi jertfe pentru păcat.
7 Atunci am spus: «Iată, Eu vin (în
sulul[i] cărţii este scris despre
Mine) ca să fac voia Ta, Dum-
8 nezeule»“. Spunând mai sus[j]:
„N-ai vrut, nici nu Ţi-au plăcut
jertfe şi daruri[k] şi arderi-de-tot
şi jertfe pentru păcat“ (care *sunt*
9 aduse potrivit legii), atunci El a
spus: „Iată, Eu vin ca să fac[l]
voia Ta“. El desfiinţează ce este
întâi, ca să stabilească ce este a
10 doua oară[m]; „voie“* prin care am
fost sfinţiţi, prin** jertfirea[n]
trupului lui Isus Hristos, odată
11 pentru totdeauna. Şi, *în adevăr*,
orice preot stă în picioare în*
fiecare zi[o], slujind şi aducând
deseori aceleaşi jertfe care nici-
odată nu pot înlătura păcatele,
12 dar* El[p], după ce a adus o sin-
gură jertfă pentru păcate, S-a
aşezat[q] pentru totdeauna[r] la
13 dreapta lui Dumnezeu, de acum
aşteptând până când* vrăjmaşii
Lui vor fi puşi *ca* aşternut al
14 picioarelor Lui. Pentru că, prin-
tr-o singură jertfă[s] i-a desăvârşit
pentru totdeauna[r] pe cei sfinţiţi.
15 Dar şi Duhul Sfânt ne mărturiseş-
te; pentru că, după ce a spus[t]:
16 „Acesta *este* legământul* pe care-l
voi întemeia pentru ei, după
acele zile“, zice Domnul: „Dând le-
gile Mele în inimile lor, le voi în-
17 scrie şi în gândurile[u] lor“; şi: „nici-
decum nu-Mi voi mai aminti de pă-
catele lor şi de nelegiuirile lor“.
18 Iar unde *este* iertare de acestea,
nu mai *este* jertfă[v] pentru păcat.

10 *Ioan 17.19. Cap. 13.12. **Cap. 9.12.
11 *Num. 28.3. Cap. 7.27.
12 *Col. 3.1. Cap. 1.3.
13 *Ps. 110.1. Fap. 2.35. 1 Cor. 15.25. Cap. 1.13.
16 *Ier. 31.33; 31.34. Cap. 8.10; 8.12.

Stăruinţa în credinţă

19 *Rom. 5.2. Ef.2.18;3.12. **Cap.9.8,12
20 *Ioan 10.9; 14.6. **Cap. 9.3.
21 *Cap. 4.14.

19 Având deci, fraţilor, îndrăz-
neală* să intrăm în locurile
sfinte[w]** prin sângele lui Isus,
20 pe calea* cea nouă[x] şi vie pe
care a deschis-o[y] pentru noi
prin** perdea, care este carnea
21 Lui, şi *având* un mare preot*

[a] *Lit.* „în cele sfinte“ [b] *Lit.* „*an* după an“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Sau* „S-a jertfit“ [e] *Deosebit de venirea pentru păcat, nemaiavând de-a face cu el* [f] *Sau* „cei care se închină“ [g] *Unele ms. au fraza afirmativă*: „Astfel, *ele* ar fi încetat...păcate.“ [h] *Sau* „Pentru că *este* incapabil sângele“ [i] *Posibil: sinteză a unui capitol sau a unei cărţi, scrisă la începutul sulului* [j] *Sau* „mai înainte“ [k] *Unele ms*. „jertfă şi dar“ [l] *Unele ms. ad*. „Dumnezeule“ [m] *Lit.* „îl desfiinţează pe cel dintâi, ca să-l stabilească pe al doilea“ [n] *Sau* „darul“ [o] *Lit.* „zi după zi“ [p] *Unele ms*. „Acesta“ [q] „S-a aşezat“, *expresie a încheierii pe deplin a lucrării Domnului Isus, în contrast cu preoţii care stăteau în picioare, slujind zi de zi* [r] *Termen diferit de cel folosit în mod obişnuit, având sensul de* „odată pentru totdeauna“ [s] *Sau* „printr-un singur dar“ [t] *Unele ms. ad*. „mai înainte“ [u] *Unele ms*. „mintea“ [v] *Sau* „dar“ [w] *Sfânta sfintelor* [x] *Sau* „de curând făcută“ [y] *Sau* „a consacrat-o“

21 **1Tim. 3.15
22 *Cap. 4.16.
**Ef. 3.12.
Iac. 1.6.
1 Ioan 3.21.
†Cap. 9.14.
††Ezec.36.25
2 Cor. 7.1.
23 *Cap. 4.14.
**1 Cor. 1.9;
10.13.
1 Tes. 5.24.
2 Tes. 3.3.
Cap. 11.11.
25 *Fap. 2.42.
Iuda 19.
**Rom.13.11
†Filip. 4.5.
2 Pet. 3.9;
3.11,14.
26 *Num. 15.30.
Cap. 6.4.
**2 Pet.2.20;
2.21.
27 *Ezec. 36.5.
Țef. 1.18;
3.8.
2 Tes. 1.8.
Cap. 12.29.
28 *Cap. 2.2.
**Deut. 17.2;
17.6; 19.15.
Mt. 18.16.
Ioan 8.17.
2 Cor. 13.1.
29 *Cap. 2.3;
12.25.
**1Cor.11.29
Cap. 13.20.
†Mt.12.31,32
Ef. 4.30.
30 *Deut. 32.35.
Rom. 12.19.
**Deut.32.36
Ps. 50.4;
135.14.
31 *Lc. 12.5.
32 *Gal. 3.4.
2 Ioan 8.
**Cap. 6.4.
†Filip. 1.29;
1.30.
Col. 2.1.
33 *1 Cor. 4.9.
**Filip. 1.7;
4.14.
1 Tes. 2.14.
34 *2 Tim. 1.16.
**Mt. 5.12.
Fap. 5.41.
Iac. 1.2.

peste casa** lui Dumnezeu,
22 să* ne apropiem cu inimă sinceră,
în** siguranța deplină a credinței,
având inimile curățite[a]† de o
conştiință rea şi†† trupul spălat cu
23 apă curată. Să* ținem cu tărie
mărturisirea speranței neclintite
(deoarece credincios** *este* Cel
24 care a promis); şi să veghem unii
asupra altora, ca să ne îndemnăm[b]
25 la dragoste şi la fapte bune, ne-
părăsind* strângerea noastră lao-
laltă, după cum obişnuiesc unii, ci
încurajându-ne, şi cu** atât mai mult
cu cât vedeți apropiindu-se† ziua.
26 Pentru că, dacă* noi păcătuim voit,
după** primirea cunoştinței[c]
adevărului, nu mai rămâne jertfă
27 pentru păcate, ci o înfricoşătoare
aşteptare sigură a judecății şi vă-
paie* de foc care-i va mistui pe
28 cei împotrivitori. Cine* a dispre-
țuit legea lui Moise moare fără
milă, pe** *mărturia a* doi sau
29 trei martori; de cât* mai rea pe-
deapsă gândiți că va fi socotit
vrednic cel care L-a călcat în pi-
cioare pe Fiul lui Dumnezeu şi a
socotit** necurat sângele legă-
mântului prin care a fost sfințit
şi L-a insultat† pe Duhul harului?
30 Pentru că-L ştim pe Cel care a
spus: „«A* Mea *este* răzbunarea,
Eu voi răsplăti», zice Domnul!",
şi din nou: „Domnul** va judeca
31 pe poporul Său". *Este** înfricoşător
să cazi în mâinile Dumnezeului
celui viu!
32 Dar amintiți-vă* de zilele de
la început, în care, după ce** ați
fost luminați, ați răbdat o mare†
33 luptă de suferințe: pe de o parte
expuşi* ca privelişte prin insulte şi
necazuri şi, pe de alta, făcân-
du-vă** părtaşi acelora care tre-
34 ceau astfel prin ele. Pentru că ați*
şi suferit împreună cu cei închişi[d]
şi** ați primit cu bucurie răpirea
bunurilor voastre, cunoscând că
aveți[e]† pentru[f] voi înşivă o avere
35 mai bună şi†† statornică. Nu le-
pădați deci încrederea voastră
36 care are mare răsplătire! Pentru
că* aveți nevoie de răbdare, ca,
după ce ați făcut voia lui Dum-
nezeu, să** primiți promisiunea.
37 „Pentru că încă* puțin, foarte
puțin *şi* Cel** care vine va veni şi
38 nu va întârzia. Şi* cel drept va
trăi prin credință[g]; şi dacă *cine-
va*[h] dă înapoi, sufletul Meu nu
39 găseşte plăcere în el". Dar noi nu
suntem dintre aceia* care dau îna-
poi spre pieire, ci ai credinței**,
spre păstrarea sufletului.

34 †Mt. 6.20;
19.21.
Lc. 12.33.
1 Tim. 6.19.
††Mt. 10.32.
36 *Lc. 21.19.
Gal. 6.9.
Cap. 12.1.
**Col. 3.24.
Cap. 9.15.
1 Pet. 1.9.
37 *Lc. 18.8.
2 Pet. 3.9.
**Hab. 2.3.
38 *Hab. 2.4.
Rom. 1.17.
Gal. 3.11.
39 *2 Pet. 2.20;
2.21.
**Fap.16.30;
16.31.
1 Tes. 5.9.
2 Tes. 2.13.

Credința şi exemple ale credinței

1 *Rom. 8.24;
8.25.
2 Cor. 4.18;
5.7.
2 *Vers. 39.
3 *Gen. 1.1.
Ps. 33.6.
Ioan 1.3.
Cap. 1.2.
2 Pet. 3.5.
4 *Gen. 4.4.
1 Ioan 3.12.
**Gen. 4.10.
Mt. 23.35.
Cap. 12.24.
5 *Gen. 5.22;
5.24.
7 *Gen. 6.13;
6.22.
**1 Pet. 3.20

11 Iar credința este siguranța
celor* sperate[i], o convingere[j] de-
2 spre lucrurile nevăzute. Pentru că*
prin aceasta au primit mărturie
3 cei din vechime. Prin credință
pricepem că lumile[k]* au fost
întocmite prin Cuvântul lui Dum-
nezeu, astfel că cele văzute n-au
fost făcute din cele care se arată.
4 Prin credință, Abel* I-a adus lui
Dumnezeu o jertfă mai bună decât
Cain, prin care a primit mărturie
că este drept, Dumnezeu mărtu-
risind despre darurile lui; şi prin
ea vorbeşte el încă**, deşi a murit.
5 Prin credință, Enoh* a fost mutat,
ca să nu vadă moartea; şi nu a
fost găsit, pentru că Dumnezeu îl
mutase; pentru că, mai înainte de
mutare[l], a primit mărturia că I-a
6 plăcut lui Dumnezeu. Iar fără cre-
dință *este* imposibil să-I fii plă-
cut, pentru că cine se apropie de
Dumnezeu trebuie să creadă că El
este şi că-i răsplăteşte pe cei[m]
7 care-L caută. Prin credință, Noe*,
după ce a fost divin înştiințat de-
spre cele nevăzute încă, *fiind* cu-
prins de teamă[n], a** pregătit o
corabie[o] pentru salvarea casei lui;
prin aceasta a condamnat lumea şi

[a] *Lit.* „stropite" [b] *Sau* „să ne provocăm" [c] *Cunoştință deplină* [d] *Unele ms.* „cu lanțurile mele" [e] *Unele ms. ad.* „în ceruri" [f] *Unele ms.* „în" [g] *Unele ms. ad.* „în Mine"; *alte ms.* „cel drept al Meu va trăi prin credință" [h] *Probabil altcineva* [i] *Sau* „convingerea fermă cu privire la cele sperate" [j] *Dovadă interioară* [k] *Sau* „veacurile" [l] *Unele ms.* „mutarea lui" [m] *Lit.* „este răsplătitorul celor" [n] *Teamă sfântă* [o] *Lit.* „chivot"

7 †Rom. 3.22; 4.13. Filip. 3.9.
8 *Gen. 12.1,4. Fap. 7.2-4.
9 *Gen. 12.8; 13.3,18; 18.1,9. **Cap. 6.17.
10 *Cap. 12.22; 13.14. **Cap. 3.4. Apoc.21.2,10
11 *Gen. 17.19; 18.11,14; 21.2. **Lc. 1.36. †Rom. 4.21. Cap. 10.23.
12 *Rom. 4.19. **Gen.22.17. Rom. 4.18.
13 *Vers. 39. **Ioan 8.56. †Gen. 23.4; 47.9. 1 Cr. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. 1 Pet. 1.17; 2.11.
14 *Cap. 13.14.
16 *Ex. 3.6,15. Mt. 22.32. Fap. 7.32. **Filip. 3.20.
17 *Gen. 22.1,9. **Iac. 2.21.
18 *Gen. 21.12. Rom. 9.7.
19 *Rom. 4.17; 4.19,21.

s-a făcut moştenitor al dreptăţii†,
cea potrivit credinţei.
8 Prin credinţă, Avraam*, când a
fost chemat, a ascultat, ca să iasă
spre locul pe care urma să-l pri-
mească de moştenire, şi a ieşit,
9 neştiind unde merge. Prin credinţă
a locuit temporar în ţara promisi-
unii, ca *într-o ţară* străină, locuind*
în corturi, cu Isaac şi Iacov, împre-
ună-moştenitori** ai aceleiaşi
10 promisiuni; pentru că aştepta
cetatea* care are temelii, al**
cărei meşter şi ziditor este Dum-
11 nezeu. Prin credinţă şi Sara* în-
săşi a** primit putere pentru
întemeierea seminţei şi[a] dincolo
de vârsta potrivită, pentru că L-a
socotit credincios† pe Cel care a
12 promis. De aceea, şi dintr-unul sin-
gur şi acela* aproape mort, au
fost născuţi o mulţime ca** stelele
cerului şi ca nisipul fără număr
de pe ţărmul mării.
13 În credinţă[b] au murit toţi
aceştia, neprimind* promisiunile,
ci** văzându-le de departe[c] şi
salutându-le şi mărturisind† că
sunt străini şi călători[d] pe pământ.
14 Pentru că cei care spun unele ca
acestea arată* clar că ei caută o
15 patrie. Şi, în adevăr, dacă şi-ar fi
amintit de aceea din care ieşise-
ră[e], ar fi avut timp[f] să se întoarcă;
16 dar acum doresc una mai bună,
adică cerească; de aceea, Dum-
nezeu nu Se ruşinează de ei, ca să*
fie numit Dumnezeul lor, pentru că
le-a** pregătit o cetate.
17 Prin credinţă, Avraam*, când
a fost încercat, l-a adus jertfă pe
Isaac; şi el, care îşi însuşise[g]
promisiunile, oferea** jertfă pe
18 singurul său fiu, ca acela căruia
i se spusese: „În* Isaac ţi se va
19 numi sămânţa!“, socotind că
Dumnezeu poate[h]* să învieze
chiar dintre morţi, de unde, vor-
bind figurativ, l-a şi primit[i].
20 Prin credinţă, Isaac* i-a bine-
cuvântat pe Iacov şi pe Esau
cu privire la cele viitoare.
21 Prin credinţă, Iacov, când era pe
moarte, i-a binecuvântat* pe fie-
care din fiii lui Iosif şi s-a**
închinat pe vârful toiagului său.
22 Prin credinţă, Iosif*, când era pe
moarte, a amintit despre ieşirea
fiilor lui Israel şi a poruncit cu
privire la oasele sale.
23 Prin credinţă, Moise*, după
ce s-a născut, a fost ascuns trei
luni de părinţii lui, pentru că au
văzut *că era* frumos copilaşul, şi
nu s-au temut de porunca** îm-
24 păratului. Prin credinţă, Moise*,
când s-a făcut mare, a refuzat să
fie numit fiu al fiicei lui Faraon,
25 alegând* mai degrabă să sufere
răul cu poporul lui Dumnezeu,
decât să aibă plăcerea trecătoa-
26 re a păcatului, socotind ocara*
lui Hristos mai mare bogăţie de-
cât comorile Egiptului[j], pentru
că privea spre răsplătire**.
27 Prin credinţă a* părăsit Egiptul,
netemându-se de mânia împă-
ratului, pentru că a stăruit, ca
28 văzându-L pe Cel nevăzut. Prin
credinţă, a* ţinut Paştele şi stro-
pirea sângelui, pentru ca nimici-
torul întâilor născuţi să nu-i atingă.
29 Prin credinţă au* trecut prin
Marea Roşie ca pe pământ[k] uscat,
de care egiptenii, încercând *s-o
treacă*, au fost înghiţiţi.
30 Prin credinţă au* căzut zidu-
rile Ierihonului, după ce au fost
înconjurate şapte zile.
31 Prin credinţă, curva Rahav*
n-a pierit împreună cu cei care
n-au crezut, primind** iscoadele
cu pace.
32 Şi ce să mai spun? Pentru că
nu-mi va ajunge timpul, istorisind
despre Ghedeon*, şi Barac**, şi

20 *Gen. 27.27; 27.39.
21 *Gen. 48.5; 48.16,20. **Gen.47.31
22 *Gen. 50.24; 50.25. Ex. 13.19.
23 *Ex. 2.2. Fap. 7.20. **Ex.1.16,22
24 *Ex. 2.10,11.
25 *Ps. 84.10.
26 *Cap. 13.13. **Cap.10.35.
27 *Ex. 10.28; 10.29; 12.37; 13.17,18.
28 *Ex. 12.21.
29 *Ex. 14.22; 14.29.
30 *Ios. 6.20.
31 *Ios. 6.23. Iac. 2.25. **Ios. 2.1.
32 *Jud. 6.11. **Jud. 4.6.

[a] *Unele ms. ad.* „a născut“ [b] *Potrivit credinţei, având numai promisiunea, nu şi împlinirea ei* [c] *Unele ms. ad.* „şi fiind convinşi“ [d] *Sau* „locuitori temporari“, „fără drept de cetăţenie“ [e] *Unele ms.* „veniseră“ [f] *Sau* „ocazia“ [g] *Sau* „primise pentru sine însuşi“ [h] *Lit.* „*este* puternic“ [i] *Sau* „redobândit“, *primind înapoi ceea ce părea pierdut pentru totdeauna* [j] *Unele ms.* „din Egipt“ [k] *Unele ms. omit*

Samson†, şi Iefta††, şi David*†,
şi Samuel†*, şi despre profeţi,
33 care prin credinţă au cucerit îm-
părăţii, au împlinit dreptatea, au*
obţinut promisiuni, au** astupat
34 gurile leilor, au* stins puterea fo-
cului, au** scăpat de ascuţişul[a]
sabiei, au fost întăriţi† în slăbi-
ciune, au fost puternici în război,
au†† alungat oştirile străine.
35 Femeile* i-au primit, prin înviere,
pe morţii lor; şi alţii au** fost
torturaţi[b], neacceptând elibe-
rarea[c], ca să dobândească o în-
36 viere mai bună; şi alţii au fost în-
cercaţi prin batjocuri şi biciuiri,
ba încă şi lanţuri* şi închisoare;
37 au* fost ucişi cu pietre, au fost
tăiaţi cu ferăstrăul, au fost ispitiţi,
au murit ucişi de sabie, au** pri-
begit în† piei de oaie, în piei de
capră, lipsiţi, necăjiţi, chinuiţi
38 (ei, de care lumea nu era vred-
nică), rătăcind în pustiuri şi în
munţi şi în* peşteri şi în crăpă-
turile pământului.
39 Şi toţi aceştia, primind măr-
turie prin credinţă, n-au primit
40 promisiunea, Dumnezeu având
în vedere ceva* mai bun pentru
noi, ca ei să nu fie făcuţi** de-
săvârşiţi fără noi.

Alergarea credinţei

12 De aceea şi noi, având un
nor aşa de mare de martori[d] care
ne înconjoară, dând* la o parte
orice greutate şi păcatul care *ne*
înfăşoară aşa de uşor, să** aler-
găm cu răbdare† în alergarea care
2 ne stă înainte, privind ţintă la
Isus, Căpetenia[e] şi Desăvârşitorul
credinţei, care*, pentru bucuria
pusă înaintea Lui, a răbdat cru-
cea, dispreţuind ruşinea, şi
şade** la dreapta tronului lui
3 Dumnezeu. Gândiţi-vă* bine dar[f]
la Cel care a răbdat de la păcă-
toşi aşa mare împotrivire faţă de
Sine, ca** să nu obosiţi, descu-
rajându-vă[g] în sufletele voastre.
4 Voi nu* v-aţi împotrivit încă până
la sânge, luptând împotriva pă-
5 catului. [h]Şi aţi uitat de tot îndemnul
care vă vorbeşte ca unor fii: „Fiul
meu, nu* dispreţui[i] disciplinarea
Domnului, nici nu te descuraja[j]
6 *când eşti* mustrat de El; pentru
că* Domnul îl disciplinează pe
acela pe care-l iubeşte şi biciu-
ieşte pe orice fiu pe care-l pri-
7 meşte“. [k]Răbdaţi* disciplinarea,
Dumnezeu Se poartă cu voi ca
faţă de *nişte* fii; deoarece, care
este fiul pe care nu-l discipli-
8 nează tatăl? Dar, dacă sunteţi
fără disciplinare, de care* toţi au
avut parte, atunci sunteţi nele-
9 gitimi, şi nu fii. Mai mult, am
avut pe părinţii noştri după carne[l]
ca să ne disciplineze, şi *i*-am
respectat; să nu ne supunem cu
mult mai mult Tatălui* duhurilor
10 şi să trăim? Pentru că, în adevăr,
ei ne disciplinau pentru puţine
zile, după cum li se părea bine;
dar El, pentru folosul *nostru*, ca*
să luăm parte la sfinţenia Lui.
11 Dar orice disciplinare, pentru acum,
nu pare a fi de bucurie, ci de
întristare; dar după aceea le dă
celor deprinşi prin ea rodul*
dătător de pace al dreptăţii.
12 De aceea, ridicaţi* mâinile
obosite[m] şi genunchii slăbiţi
13 şi faceţi* cărări drepte pentru
picioarele voastre, încât ceea ce
este şchiop să nu se abată,
ci** mai degrabă să fie vindecat.
14 Urmăriţi* pacea cu toţi şi sfinţe-
nia, fără** de care nimeni nu-L
15 va vedea pe Domnul, veghind*,
ca să nu ducă vreunul lipsă[n]**
de harul lui Dumnezeu, ca† nu
cumva vreo rădăcină de amă-
răciune, încolţind, să *vă* tulbure
şi mulţi să fie întinaţi de ea;
16 ca *să** nu *fie* vreun curvar sau

32 †Jud. 13.24. ††Jud. 11.1; 12.7. *†1Sam.16.1; 16.13; 17.45. †*1Sam.1.20; 12.20.
33 *2 Sam. 7.11 **Jud. 14.5,6 1 Sam. 17.34; 17.35. Dan. 6.22.
34 *Dan. 3.25. **1Sam. 20.1 1 Împ. 19.3. 2 Împ. 6.16. †2 Împ. 20.7. Iov 42.10. Ps. 6.8. ††Jud. 15.8; 15.15. 1 Sam. 14.13; 17.51,52.
35 *1 Împ.17.22 2 Împ. 4.35. **Fap. 16.22.
36 *Gen. 39.20. Ier. 20.2; 37.15.
37 *1 Împ.21.13 2 Cr. 24.21. Fap. 7.58; 14.19. **2 Împ. 1.8 Mt. 3.4. †Zah. 13.4.
38 *1 Împ. 18.4; 19.9.
40 *Cap. 7.22; 8.6. **Cap. 5.9; 12.23. Apoc. 6.11.
1 *Col. 3.8. 1 Pet. 2.1. **1Cor.9.24. Filip.3.13,14. †Rom.12.12. Cap. 10.36.
2 *Lc. 24.26. Filip. 2.8. 1 Pet. 1.11. **Ps. 110.1. Cap. 1.3,13; 8.1. 1 Pet. 3.22.
3 *Mt.10.24,25 Ioan 15.20. **Gal. 6.9.

4 *1Cor.10.13. Cap.10.32-34
5 *Iov 5.17. Pr. 3.11.
6 *Ps. 94.12; 119.75. Pr. 3.12. Iac. 1.12. Apoc. 3.19.
7 *Deut. 8.5. 2 Sam. 7.14. Pr. 13.24; 19.18; 23.13.
8 *Ps. 73.14. 1 Pet. 5.9.
9 *Num.16.22; 27.16. Iov 12.10. Ecl. 12.7. Is. 42.5; 57.16. Zah. 12.1.
10 *Lev. 11.44; 19.2. 1 Pet. 1.15; 1.16.
11 *Iac. 3.18.
12 *Iov 4.3,4. Is. 35.3.
13 *Pr. 4.26,27. **Gal. 6.1.
14 *Ps. 34.14. Rom. 12.18; 14.19. 2 Cor. 7.1. 2 Tim. 2.22. **Mt. 5.8. Ef. 5.5.
15 *2 Cor. 6.1. **Gal. 5.4. †Deut.29.18. Cap. 3.12.
16 *Ef. 5.3. Col. 3.5. 1 Tes. 4.3.

[a] *Lit.* „gurile“ [b] *Sau* „bătuţi până la moarte“ [c] *Lit.* „răscumpărarea“ [d] *Nu în sensul de spectatori, ci de persoane care mărturisesc prin propria experienţă* [e] *Iniţiatorul* [f] *Lit.* „Pentru că, gândiţi-vă bine“ [g] *Sau* „leşinând“ [h] *Versetul 5 poate fi citit ca o întrebare*: „Şi aţi uitat de tot ...?“ [i] *Sau* „nu nesocoti“ [j] *Sau* „nu leşina“ [k] *Unele ms. ad.* „Dacă“ [l] *Lit.* „părinţii cărnii noastre“ [m] *Lit.* „care atârnă“ [n] *În sensul Ecl. 6.2.*

vreun lumesc, ca Esau, care**,
pentru o singură mâncare, şi-a
vândut dreptul de întâi-născut;
17 pentru că ştiţi că şi după aceea,
dorind* să moştenească binecu-
vântarea, a** fost respins (pentru
că nu a găsit loc pentru pocăinţă),
deşi o căuta[a] stăruitor, cu lacrimi.

Îndemn la sfinţire

18 Pentru că *voi* nu v-aţi apropiat
de un munte[b]* care se poate atinge
şi *care* este aprins de foc, nici de
negură, nici de întuneric, nici de
19 furtună, nici de sunetul trâmbiţei,
nici de glasul cuvintelor, pe care
cei care l-au auzit au cerut* să nu
20 li se mai adauge un cuvânt (pentru
că nu puteau suporta ce li se
poruncise: „Chiar* un animal,
dacă va atinge muntele, va fi ucis
21 cu pietre[c]“; şi* aşa de înfricoşă-
toare era priveliştea, încât Moise
a spus: „Sunt îngrozit şi tremur!“),
22 ci v-aţi apropiat de* muntele Sion;
şi de** cetatea Dumnezeului *celui*
viu, Ierusalimul ceresc; şi de†
23 zecile de mii de îngeri, o strângere
în sărbătoare; şi de Adunarea celor
întâi-născuţi*, înscrişi** în ceruri;
şi de Dumnezeu, Judecătorul† tu-
turor; şi de duhurile celor drepţi,
24 făcuţi†† desăvârşiţi; şi de Isus,
Mijlocitorul* unui nou[d] legământ;
şi de sângele** stropirii, care
vorbeşte mai bine[e] decât† Abel.
25 Luaţi seama să nu Îl respingeţi
pe Cel care vorbeşte! Pentru că,
dacă* n-au scăpat aceia care L-au
respins pe Cel care rostea cuvinte
divine pe pământ, cu atât mai
mult noi, care ne abatem de la Cel
26 din ceruri, al* cărui glas a clătinat
atunci pământul, iar acum a pro-
mis, spunând: „Încă o dată** voi
clătina[f] nu numai pământul, ci
27 şi cerul“. Iar acest „încă o dată“
arată înlăturarea* celor clătinate,
ca fiind făcute, ca să rămână
28 cele neclătinate. De aceea, pri-
mind o împărăţie neclintită, să
avem har[g], prin care să slujim plă-
cut lui Dumnezeu, cu respect şi cu
29 teamă evlavioasă. Pentru că şi
Dumnezeul* nostru *este* foc mis-
tuitor.

Îndemnuri

13 Dragostea* frăţească să rămâ-
2 nă. Nu uitaţi* primirea de oas-
peţi[h], pentru că, prin aceasta,
unii**, fără să ştie, au găzduit
3 îngeri. Amintiţi-vă* de cei în lan-
ţuri, ca şi cum aţi fi legaţi împreu-
nă cu *ei*; de cei chinuiţi, ca fiind şi
4 voi înşivă în trup. Căsătoria *să fie*
ţinută în onoare în toate[i], şi patul
neîntinat, pentru că[j]* pe curvari şi
pe adulteri îi va judeca Dumne-
5 zeu. Purtarea *voastră să fie*
fără iubire de bani, mulţumiţi* cu
ce aveţi în prezent[k]; pentru că El a
spus: „Nicidecum** nu te voi lăsa
şi cu nici un chip nu te voi părăsi“,
6 încât să spunem cu îndrăzneală:
„Domnul* *este* ajutorul meu şi nu
mă voi teme: ce-mi va face omul?“
7 Amintiţi-vă de conducătorii
voştri, care v-au vorbit Cuvântul
lui Dumnezeu; şi, privind atent
la sfârşitul purtării lor[l], imitaţi-le*
credinţa!
8 Isus Hristos *este* acelaşi* ieri
9 şi azi şi în veci. Nu* fiţi abătuţi[m]
de învăţături felurite şi străine;
pentru că *este* bine ca inima să
fie întărită prin har, nu** prin
mâncăruri, de la care n-au avut
folos cei care au umblat *după*
10 *ele*. Noi avem* un altar de la care
n-au dreptul să mănânce cei care
11 slujesc în cort; pentru că* tru-
purile acelor animale, al căror sân-
ge este adus[n] de marele preot
în locurile sfinte[o], „sunt arse afară
12 din tabără“. De aceea şi Isus, ca să
sfinţească poporul prin propriul
Său sânge, a* suferit dincolo de

16 **Gen. 25.33
17 *Gen. 27.34; 27.36,38. **Cap. 6.6.
18 *Ex. 19.12; 19.18,19; 20.18. Deut. 4.11; 5.22. Rom. 6.14; 8.15. 2 Tim. 1.7.
19 *Ex. 20.19. Deut. 5.5,25; 18.16.
20 *Ex. 19.13.
21 *Ex. 19.16.
22 *Filip. 3.20. **Gal. 4.26. Apoc. 3.12; 21.2,10. †Deut. 33.2. Ps. 68.17. Iuda 14.
23 *Ex. 4.22. Iac. 1.18. Apoc. 14.4. **Lc. 10.20. Filip. 4.3. Apoc. 13.8. †Gen. 18.25. Ps. 94.2. ††Filip. 3.12. Cap. 11.40.
24 *Cap. 8.6; 9.15. **Ex. 24.8. Cap. 10.22. 1 Pet. 1.2. †Gen. 4.10. Cap. 11.4.
25 *Cap. 2.2,3; 3.17; 10.28; 10.29.
26 *Ex. 19.18. **Hag. 2.6.
27 *Ps. 102.26. Mt. 24.35. 2 Pet. 3.10. Apoc. 21.1.
29 *Ex. 24.17. Deut. 4.24; 9.3. Ps. 50.3; 97.3. Is. 66.15. 2 Tes. 1.8. Cap. 10.27.

1 *Rom. 12.10 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8; 4.8 2 Pet. 1.7. 1 Ioan 3.11; 4.7,20,21.
2 *Mt. 25.35. Rom. 12.13. 1 Tim. 3.2. 1 Pet. 4.9. **Gen. 18.3; 19.2.
3 *Mt. 25.36. Rom. 12.15. 1 Cor. 12.26. Col. 4.18. 1 Pet. 3.8.
4 *1 Cor. 6.9. Gal. 5.19,21. Ef. 5.5. Col. 3.5,6. Apoc. 22.15.
5 *Mt. 6.25,34 Filip. 4.11; 4.12. 1 Tim. 6.6,8. **Gen.28.15 Deut. 31.6,8. Ios. 1.5. 1 Cr. 28.20. Ps. 37.25.
6 *Ps. 27.1; 56.4,11; 118.6.
7 *Cap. 6.12.
8 *Ioan 8.58. Apoc. 1.4.
9 *Ef. 4.14; 5.6. Col. 2.4,8. 1 Ioan 4.1. **Rom.14.17 Col. 2.16. 1 Tim. 4.3.
10 *1 Cor. 9.13; 10.18.
11 *Ex. 29.14. Lev. 4.11,12; 4.21; 6.30; 9.11; 16.27. Num. 19.3.
12 *Ioan 19.17; 19.18. Fap. 7.58.

[a] *Căuta binecuvântarea* [b] *Unele ms. omit* „un munte“ [c] *Unele ms. ad.* „sau străpuns cu săgeata“
[d] *Neînvechit* [e] *Unele ms.* „lucruri mai bune“ [f] *Unele ms.* „Eu clatin“ [g] *Sau* „să fim mulţumitori“
[h] *Străini ca oaspeţi* [i] *Sau* „căsătoria *să fie* onorabilă în toate“; *sau* „onorabilă în orice fel“ [j] *Unele ms.* „dar“ [k] *Cu situaţia prezentă* [l] *Lit.* „modului lor de viaţă“ [m] *Unele ms.* „purtaţi încoace şi încolo“
[n] *Unele ms. ad.* „ca jertfe pentru păcat“ [o] *Sfânta Sfintelor*

13 *Cap. 11.26. 1 Pet. 4.14.
14 *Mica 2.10. Filip. 3.20. Cap. 11.10; 11.16; 12.22.
15 *Ef. 5.20. 1 Pet. 2.5. **Lev. 7.12. Ps. 50.14,23; 69.30,31; 107.22; 116.17. †Osea 14.2.
16 *Rom. 12.13. **2 Cor.9.12. Filip. 4.18. Cap. 6.10.
17 *Filip. 2.29. 1 Tes. 5.12. 1 Tim. 5.17. **Ezec. 3.17; 33.2,7. Fap.20.26,28
18 *Rom. 15.30. Ef. 6.19. Col. 4.3. 1 Tes. 5.25. 2 Tes. 3.1. **Fap. 23.1; 24.16. 2 Cor. 1.12.
19 *Filim. 22.

13 poartă. Deci să ieşim la El, afară
din tabără, purtând ocara* Lui:
14 pentru că* nu avem aici o cetate
statornică, ci *o* căutăm pe cea
15 viitoare. Prin* El deci să-I aducem
neîncetat jertfă** de laudă lui
Dumnezeu, adică rodul† buzelor
care mărturisesc Numele Lui.
16 Dar nu* uitaţi de binefacere şi
de dărnicie, pentru că astfel** de
jertfe Îi plac lui Dumnezeu.
17 Ascultaţi* de conducătorii
voştri şi supuneţi-vă lor, pentru
că ei** veghează asupra sufle-
telor voastre, ca unii care vor da
socoteală; pentru ca să facă
aceasta cu bucurie, şi nu suspi-
nând, pentru că aceasta *ar fi* ne-
folositor pentru voi.
18 Rugaţi-vă* pentru noi, pentru
că suntem convinşi că avem** o
bună conştiinţă, dorind să ne
19 purtăm bine în toate. Dar* cu
atât mai mult vă rog să faceţi
aceasta, ca să vă fiu înapoiat
cât mai curând.
20 Iar Dumnezeul* păcii, care L-a
adus înapoi** dintre morţi prin
sângele† legământului etern pe
Domnul nostru Isus, Păstorul††
21 cel mare al oilor, să* vă desăvâr-
şească în orice lucrare bună, ca
să faceţi voia Lui, lucrând** în
voi[a] ceea ce este plăcut înaintea
Lui, prin Isus Hristos, căruia† *fie*
gloria în vecii vecilor! Amin.
22 Dar vă rog, fraţilor, îngăduiţi
cuvântul îndemnării, pentru că*
v-am scris doar în câteva cuvinte.
23 Să ştiţi că fratele nostru[b]
Timotei* a fost eliberat, cu care,
dacă vine curând, vă voi vedea.
24 Salutaţi-i pe toţi conducătorii
voştri şi pe toţi sfinţii. Cei din
25 Italia vă salută. Harul* *fie* cu voi
toţi! Amin[c].

20 *Rom.15.33 1 Tes. 5.23. **Fap.2.24,32 Rom. 4.24; 8.11. 1 Cor. 6.14; 15.15. 2 Cor. 4.14. Gal. 1.1. Col. 2.12. 1 Tes. 1.10. 1 Pet. 1.21. †Zah. 9.11. Cap. 10.29. ††Is. 40.11. Ezec. 34.23; 37.24. Ioan 10.11; 10.14. 1 Pet. 2.25; 5.4.
21 *2 Tes. 2.17. 1 Pet. 5.10. **Filip. 2.13 †Gal. 1.5. 2 Tim. 4.18. Apoc. 1.6.
22 *1 Pet. 5.12.
23 *1 Tes. 3.2.
25 *Tit 3.15.

[a] *Unele ms.* „în noi“ [b] *Unele ms. omit* „nostru“ [c] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA LUI IACOV

Salut introductiv

1 *Fap. 15.13. Gal. 1.19; 2.9 Iuda 1. **Tit 1.1. †Fap. 26.7. ††Deut.32.26 Ioan 7.35. Fap. 2.5; 8.1.

Încercări şi ispite

2 *Mt. 5.12. Fap. 5.41. Ev. 10.34. 1Pet. 4.13,16 **1 Pet. 1.6.
3 *Rom. 5.3.
5 *1 Împ. 3.9; 3.11,12. Pr. 2.3. **Mt. 7.7; 21.22. Mc. 11.24. Lc. 11.9. Ioan 14.13; 15.7; 16.23. †Ier. 29.12. 1 Ioan 5.14; 5.15.
6 *Mc.11.24. 1 Tim. 2.8.
8 *Cap. 4.8.
10 *Iov 14.2. Ps. 37.2; 90.5,6; 102.11; 103.15. Is. 40.6. 1 Cor. 7.31. Cap. 4.14. 1 Pet. 1.24. 1 Ioan 2.17.
12 *Iov 5.17. Pr. 3.11,12. Ev. 12.5. Apoc. 3.19. **1Cor. 9.25 2 Tim. 4.8. 1 Pet. 5.4. Apoc. 2.10. †Mt. 10.22; 19.28,29. Cap. 2.5.
15 *Iov 15.35. Ps. 7.14.

1 Iacov*, rob** al lui Dumne-
zeu şi al Domnului Isus Hristos,
către cele† douăsprezece seminţii
care†† *sunt* în împrăştiere[a]: Salut!
2 Socotiţi* *ca* o mare bucurie,
fraţii mei, când treceţi prin[b] fe-
3 lurite** ispite[c], ştiind* că încerca-
rea credinţei voastre lucrează răb-
4 dare. Dar răbdarea să-şi aibă lucra-
rea desăvârşită, ca să fiţi desăvâr-
şiţi şi întregi, nelipsindu-vă nimic.
5 Iar dacă* vreunul dintre voi este
lipsit de înţelepciune, s-o** ceară
de la Dumnezeu, care dă tuturor cu
dărnicie şi nu reproşează, şi i† se
6 va da; dar* să ceară cu credinţă, fără
să se îndoiască deloc. Pentru că
cine se îndoieşte seamănă cu valul
mării, dus de vânt şi aruncat
7 încoace şi încolo; pentru că, să
nu gândească omul acela că va
8 primi ceva de la Domnul: *este un*
om* nehotărât în gândurile sale[d],
nestatornic în toate căile lui.
9 Iar fratele dintr-o stare de jos
10 să se laude în înălţarea lui, şi bo-
gatul în smerirea lui, pentru că* va
11 trece ca floarea ierbii. Pentru că a
răsărit soarele cu arşiţa lui şi a us-
cat iarba şi floarea ei a căzut
şi frumuseţea înfăţişării ei a pie-
rit: aşa şi bogatul se va veşteji
12 în căile lui. Ferice* de omul care
rabdă ispita, pentru că, după ce va
fi încercat[e], va primi cununa**
vieţii, pe care† a promis-o Domnul[f]
celor care-L iubesc.
13 Nimeni, fiind ispitit, să nu spu-
nă: „sunt ispitit de Dumnezeu“,
pentru că Dumnezeu nu poate fi is-
pitit de *lucruri* rele, şi El Însuşi nu
14 ispiteşte pe nimeni. Dar fiecare este
ispitit, fiind atras şi ademenit de
15 propria lui poftă; apoi pofta*, după
ce a zămislit, naşte păcat; iar păca-
tul, odată împlinit, aduce** moarte.
16 Nu vă rătăciţi, preaiubiţii mei
17 fraţi! Orice* ni se dă bun şi ori-
ce dar desăvârşit coboară de
sus, de la Tatăl luminilor, la**
care nu este schimbare sau umbră
18 de mutare. El*, potrivit voii Sa-
le, ne-a născut prin Cuvântul
adevărului, ca** să fim ca cele
dintâi roade† ale făpturilor Sale.
19 Aşa că[g], preaiubiţii mei fraţi,
orice om să* fie grabnic la ascul-
tare, încet** la vorbire, încet† la
20 mânie; pentru că mânia omului nu
lucrează dreptatea lui Dumnezeu.
21 De aceea, lepădând* orice necu-
răţie şi revărsare de răutate, pri-
miţi cu blândeţe Cuvântul sădit,
care** poate să vă mântuiască
22 sufletele. Fiţi dar împlinitori* ai
Cuvântului şi nu numai ascul-
tători, înşelându-vă pe voi înşivă.
23 Pentru că, dacă* cineva este as-
cultător al Cuvântului şi nu îm-
plinitor, acesta seamănă cu un om
care-şi priveşte faţa firească într-o
24 oglindă: pentru că s-a privit pe
sine şi a plecat şi a uitat îndată
25 cum era. Dar cine* şi-a adâncit
privirea în legea** desăvârşită,
aceea a libertăţii, şi a stăruit în
ea, nefiind[h] un ascultător uituc, ci
un împlinitor cu fapta, acesta va
26 fi† fericit în lucrarea[i] lui. Dacă ci-
neva[j] gândeşte că este religios şi
nu-şi înfrânează* limba, ci îşi amă-
geşte inima, religia acestuia *este*
27 deşartă. Religia curată şi neînti-
nată înaintea lui Dumnezeu Tatăl[k]
este aceasta: a-i* cerceta pe orfani
şi pe văduve în necazul lor, a** se
păstra neîntinat de lume.
2 Fraţii mei, să* nu aveţi cre-
dinţa Domnului nostru Isus
Hristos, *Domnul* gloriei, pri-

15 **Rom.6.21; 6.23.

Împlinirea Cuvântului

17 *Ioan 3.27. 1 Cor. 4.7. **Num.23.19 1 Sam. 15.29 Mal. 3.6. Rom. 11.29.
18 *Ioan 1.13; 3.3. 1 Cor. 4.15. 1 Pet. 1.23. **Ef. 1.12. †Ier. 2.3. Apoc. 14.4.
19 *Ecl. 5.1. **Pr. 10.19; 17.27. Ecl. 5.2. †Pr. 14.17; 16.32. Ecl. 7.9.
21 *Col. 3.8. 1 Pet. 2.1. **Fap. 13.26 Rom. 1.16. 1 Cor. 15.2. Ef. 1.13. Tit 2.11. Ev. 2.3. 1 Pet. 1.9.
22 *Mt. 7.21. Lc. 6.46; 11.28. Rom. 2.13. 1 Ioan 3.7.
23 *Lc. 6.49. Cap. 2.14.
25 *2 Cor. 3.18. **Cap. 2.12. †Ioan 13.17.
26 *Ps. 34.13; 39.1. 1 Pet. 3.10.
27 *Is. 1.16,17; 58.6,7. Mt. 25.35,36 **Rom. 12.2 Cap. 4.4. 1 Ioan 5.18.

Bogaţi şi săraci

1 *1 Cor. 2.8.

---

[a] *În diaspora* [b] *Lit.* „când cădeţi în“ [c] *Sau* „încercări“ [d] *Lit.* „cu suflet împărţit“ [e] *Găsit bun în urma încercării* [f] *Unele ms.* „El“; *alte ms.* „Dumnezeu“ [g] *Unele ms.* „Ştiţi“; *alte ms.* „Să ştiţi“; *alte ms.* „Dar să ştiţi“ [h] *Unele ms.* „acesta nefiind“ [i] *Sau* „facerea“ [j] *Unele ms. ad.* „între voi“ [k] *Lit.* „Dumnezeu şi Tată“

1 **Lev. 19.15. Deut. 1.17; 16.19. Pr. 24.23; 28.21. Mt. 22.16. Iuda 16.
5 *Ioan 7.48. 1 Cor. 1.26; 1.28. **Lc. 12.21. 1 Tim. 6.18. Apoc. 2.9. †Ex. 20.6. 1 Sam. 2.30. Pr. 8.17. Mt. 5.3. Lc. 6.20; 12.32. 1 Cor. 2.9. 2 Tim. 4.8. Cap. 1.12.
6 *1 Cor. 11.22 **Fap. 13.50; 17.6; 18.12. Cap. 5.6.
8 *Lev. 19.18. Mt. 22.39. Rom. 13.8,9. Gal. 5.14; 6.2.
10 *Deut. 27.26. Mt. 5.19. Gal. 3.10.
11 *Ex.20.13,14
12 *Cap. 1.25.
13 *Iov 22.6. Pr. 21.13. Mt. 6.15; 18.35; 25.41,42. **1Ioan 4.17; 4.18.

2 mind** după înfăţişare. Pentru
că, dacă va intra în sinagoga
voastră un om cu un inel de aur,
în haină strălucitoare, şi va intra
şi un sărac în haină murdară,
3 şi veţi privi la cel care poartă
haina cea strălucitoare şi veţi
spune[a]: „Tu aşază-te aici bine!“,
şi săracului îi veţi spune: „Tu
stai acolo!“ sau: „Aşază-te aici,
4 la picioarele mele!“, nu faceţi[b]
deosebire în voi înşivă şi nu v-aţi
făcut judecători cu gânduri rele?
5 Ascultaţi, preaiubiţii mei fraţi:
nu* i-a ales Dumnezeu pe cei să-
raci în felul lumii[c] *ca să fie* bo-
gaţi** în credinţă şi moştenitori ai
Împărăţiei pe care† le-a promis-o
6 celor care-L iubesc? Iar voi* l-aţi
dispreţuit pe cel sărac. Nu bogaţii
vă asupresc şi nu ei vă** târăsc
7 înaintea tribunalelor? Şi nu hulesc
ei numele cel bun pe care-l pur-
8 taţi[d]? Dacă, în adevăr, împliniţi
legea împărătească, potrivit Scrip-
turii, „Iubeşte* pe aproapele tău
ca pe tine însuţi!“, bine faceţi.
9 Dacă însă primiţi după înfăţi-
şare, comiteţi un păcat, fiind dove-
diţi de lege ca *şi* călcători *ai ei*.
10 Pentru că, cine* va păzi toată le-
gea, şi va greşi[e] în una, s-a făcut
11 vinovat de toate. Pentru că, Cel
care a spus: „Nu* comite adulter“,
a spus şi: „Nu ucide“. Iar dacă nu
comiţi adulter, dar ucizi[f], te-ai fă-
12 cut călcător de lege. Aşa să vor-
biţi şi aşa să faceţi, ca unii care
vor fi judecaţi de o lege* a liber-
13 tăţii; pentru că judecata* *va fi*
fără milă pentru cel care nu a
arătat milă. [g]Mila** se laudă faţă
de judecată.

Credinţă şi fapte

14 *Mt. 7.26.
15 *Iov 1.21. Lc. 3.11.

14 Fraţii mei, ce* folos dacă ci-
neva zice că are credinţă, dar
nu are fapte? Poate credinţa să-l
15 mântuiască? Dacă* un frate sau o
soră sunt fără îmbrăcăminte[h] şi
16 lipsiţi de hrana zilnică, iar unul
dintre voi le-ar spune*: „Mergeţi
în pace, încălziţi-vă şi sătura-
ţi-vă!“, dar nu le daţi cele nece-
17 sare trupului, ce folos? Aşa şi cre-
dinţa: dacă nu va avea fapte, este
18 moartă în sine. Dar va spune cine-
va: „Tu ai credinţă şi eu am fapte“.
„Arată-mi credinţa ta fără fapte[i],
iar* eu îţi voi arăta, din faptele
19 mele, credinţa mea[j]“. Tu crezi că
Dumnezeu este Unul singur. Bine
faci; şi* demonii cred, şi tremură!
20 Vrei dar să ştii, o, om deşert, că,
fără fapte, credinţa este moartă[k]?
21 Avraam, tatăl nostru, n-a fost
el îndreptăţit din fapte când*
l-a adus *ca jertfă* pe altar pe
22 Isaac, fiul său? Vezi cum* credin-
ţa lucrează împreună cu faptele
lui şi, din fapte, credinţa a fost
23 făcută desăvârşită. Şi s-a împlinit
Scriptura care zice: „Iar Avraam*
L-a crezut pe Dumnezeu şi i s-a
socotit ca dreptate“; şi a fost numit
„Prieten** al lui Dumnezeu“.
24 Vedeţi[l] că omul este îndreptăţit
din fapte şi nu numai din credinţă.
25 Dar tot aşa şi curva Rahav*, n-a
fost *ea* îndreptăţită din fapte
când a primit solii şi *i*-a scos afară
26 pe altă cale? Pentru că, după cum
trupul fără duh este mort, aşa
şi credinţa fără fapte este moartă.

16 *1 Ioan 3.18.
18 *Cap. 3.13.
19 *Mt. 8.29. Mc. 1.24; 5.7. Lc. 4.34. Fap. 16.17; 19.15.
21 *Gen. 22.9; 22.12.
22 *Ev. 11.12.
23 *Gen. 15.6. Rom. 4.3. Gal. 3.6. **2 Cr. 20.7 Is. 41.8.
25 *Ios. 2.1. Ev. 11.31.

Cumpătare în vorbire

1 *Mt. 23.8,10 Rom.2.20,21 1 Pet. 5.3. **Lc. 6.37.
2 *1 Împ. 8.46 2 Cr. 6.36. Pr. 20.9. Ecl. 7.20. 1 Ioan 1.8. **Ps. 34.13. Cap. 1.26. 1 Pet. 3.10. †Mt. 12.37.
3 *Ps. 32.9.

3 Nu* fiţi mulţi învăţători,
fraţii mei, ştiind** că vom primi
2 mai mare judecată. Pentru că toţi
greşim deseori[m]*. Dacă** cineva
nu greşeşte în cuvânt, *este*† un
om desăvârşit, capabil să-*şi* în-
frâneze, de asemenea, tot trupul.
3 Iată*, punem frâiele în gurile cai-
lor, ca să ni-i supunem, şi le
4 cârmuim[n] tot trupul. Iată, şi co-
răbiile, care sunt aşa de mari şi
sunt mânate de vânturi puternice,

[a] *Unele ms.* „şi îi veţi spune“ [b] *Unele ms. ad.* „de asemenea“ [c] *Unele ms. ad.* „acesteia“; *alte ms.* „săraci ai lumii“; *alte ms.* „în lumea aceasta“ [d] *Lit.* „care a fost chemat peste voi“ [e] *Sau* „va păcătui“ [f] *Unele ms.* „dacă nu vei comite adulter, dar vei ucide“ [g] *Unele ms. ad.* „Şi“ [h] *Lit.* „goi“ [i] *Unele ms.* „fără faptele tale“; *alte ms.* „Arată-mi credinţa ta din faptele tale“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Unele ms.* „neroditoare“ [l] *Unele ms. ad.* „deci“ [m] *Sau* „în multe feluri“ [n] *Sau* „Iar dacă punem... le cârmuim şi“

5 *Pr. 12.18; 15.2. **Ps. 12.3; 73.8,9.
6 *Pr. 16.27. **Mt. 15.11; 15.18-20. Mc. 7.15; 7.20,23.
8 *Ps. 140.3.
9 *Gen. 1.26; 5.1; 9.6.

sunt conduse de o cârmă foarte
mică, oriunde vrea cârmaciul.
5 Astfel şi limba* este un mădular mic
şi se laudă cu lucruri** mari.
Iată, un foc mic[a], ce pădure mare
6 aprinde! Şi limba* *este un* foc:
lumea nedreptăţii; [b]limba este
aşezată printre mădularele noas-
tre; ea întinează** tot trupul şi
aprinde roata vieţii[c] şi este
7 aprinsă de gheenă. Pentru că orice
specie, şi de fiare şi de păsări, şi
de reptile şi de vietăţi de mare,
este îmblânzită şi a fost îmblân-
8 zită de om; dar limba nici unul
dintre oameni n-o poate îmblânzi;
este un rău de nestăpânit, plină*
de otravă aducătoare de moarte.
9 Cu ea Îl binecuvântăm pe Dom-
nul şi Tatăl[d] şi cu ea îi blestemăm
pe oameni, care* sunt făcuţi
după asemănarea lui Dumnezeu.
10 Din aceeaşi gură iese binecu-
vântare şi blestem. Fraţii mei, nu
trebuie ca acestea să fie aşa.
11 Oare izvorul, din aceeaşi deschi-
dere, ţâşneşte dulce şi amar?
12 Fraţii mei, poate un smochin să
facă măsline sau o viţă, smochi-
ne? Nici *apa* sărată nu face apă
dulce[e].

Înţelepciunea care vine de sus

13 *Gal. 6.4. **Cap. 2.18. †Cap. 1.21.
14 *Rom. 13.13. **Rom. 2.17; 2.23.
15 *Filip. 3.19. Cap. 1.17.
16 *1 Cor. 3.3. Gal. 5.20.
17 *1 Cor. 2.6,7

13 Cine* *este* înţelept şi priceput
între voi? Să arate, din purtarea
lui bună, faptele** lui *făcute* în†
14 blândeţea înţelepciunii; dar dacă
aveţi gelozie* amară şi duh de
partidă în inimile voastre[f], nu** vă
lăudaţi şi nu minţiţi împotriva
15 adevărului! Aceasta* nu este în-
ţelepciunea care coboară de sus,
ci pământească, naturală[g], dia-
16 bolică. Pentru că, unde* *este*
gelozie şi duh de partidă, acolo
este dezordine şi orice lucru rău.
17 Dar înţelepciunea* de sus este în-
tâi curată, apoi paşnică, blândă,
uşor de înduplecat, plină de în-
durare şi de roade bune, nepăr-
18 tinitoare şi[h] neprefăcută**. Dar*
rodul dreptăţii este semănat în pace
pentru cei care fac pace.

17 **Rom. 12.9 1 Pet. 1.22. 1 Ioan 3.18.
18 *Pr. 11.18. Osea 10.12. Mt. 5.9. Filip. 1.11. Ev. 12.11.

Lupta împotriva poftelor

1 *Rom. 7.23. Gal. 5.17. 1 Pet. 2.11.
3 *Iov 27.9; 35.12. Ps. 18.41. Pr. 1.28. Is. 1.15. Ier. 11.11. Mica 3.4. Zah. 7.13. **Ps. 66.18. 1 Ioan 3.22; 5.14.
4 *Ps. 73.27. **1Ioan 2.15 †Ioan 15.19; 17.14; Gal. 1.10.
5 *Gen. 6.5; 8.21. Num. 11.29. Pr. 21.10.
6 *Iov 22.29. Ps. 138.6. Pr. 3.34; 29.23. Mt. 23.12. Lc. 1.52; 14.11; 18.14. 1 Pet. 5.5.
7 *Ef. 4.27; 6.11. 1 Pet. 5.9.
8 *2 Cr. 15.2. **Is. 1.16. †1 Pet. 1.22. 1 Ioan 3.3. ††Cap.1.8.
9 *Mt. 5.4.
10 *1 Pet. 5.6.
11 *Ef. 4.31. 1 Pet. 2.1. **Mt. 7.1. Lc. 6.37. Rom. 2.1. 1 Cor. 4.5.

(4) De unde *sunt* certuri şi de
unde[i] lupte între voi? Nu de acolo,
din plăcerile voastre, care* se
războiesc în mădularele voastre?
2 Poftiţi şi nu aveţi; ucideţi şi
invidiaţi şi nu puteţi obţine; vă
luptaţi şi vă războiţi; [j]nu aveţi,
3 pentru că nu cereţi. Cereţi* şi nu
primiţi, pentru că** cereţi rău, ca
să risipiţi în plăcerile voastre.
4 Adulteri şi[k] adultere*! Nu ştiţi
că prietenia** lumii este vrăj-
măşie faţă de Dumnezeu? Deci
oricine† va vrea să fie prieten
al lumii se face vrăjmaş al lui
5 Dumnezeu. Sau gândiţi că în za-
dar vorbeşte Scriptura? Duhul*
care locuieşte în noi doreşte *El*
6 cu invidie?[l] Însă El dă un har mai
mare. De aceea zice: „Dumnezeu*
Se împotriveşte celor mândri, dar
7 dă har celor smeriţi“. Supuneţi-vă
deci lui Dumnezeu; [m]împotri-
viţi-vă* diavolului, şi el va fugi
8 de la voi. Apropiaţi-vă* de Dum-
nezeu, şi El Se va apropia de voi.
Spălaţi-vă** mâinile, păcătoşilor,
şi curăţiţi-vă†inimile, suflete††
9 împărţite! Întristaţi-vă[n]* şi jeliţi
şi plângeţi: râsul vostru să se
schimbe în jale şi bucuria în
10 mâhnire. Smeriţi-vă* înaintea
Domnului şi El vă va înălţa.
11 Nu* vorbiţi unul împotriva
altuia, fraţilor! Cine vorbeşte îm-
potriva fratelui *său* sau[o] îl jude-
că** pe fratele său vorbeşte îm-
potriva legii şi judecă legea. Iar
dacă judeci legea, nu eşti împlinitor
12 al legii, ci judecător. Unul singur
este Legiuitorul şi Judecătorul[p]:

[a] *Sau* „cât de mic“ [b] *Unele ms. ad.* „astfel“ [c] *Cursul firii* [d] *Unele ms.* „Dumnezeu şi Tată“ [e] *Unele ms.* „Astfel, nici un izvor nu face apă sărată şi dulce“; *alte ms. omit* „Astfel“ [f] *Unele ms.* „în inima voastră“ [g] *Sau* „sufletească“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms. omit* „de unde“ [j] *Unele ms. ad.* „totuşi“; *alte ms. ad.* „şi“ [k] *Unele ms. omit* „Adulteri şi“ [l] *Sau* „Sau gândiţi că în zadar vorbeşte Scriptura: «Duhul, care locuieşte în noi, doreşte *El* cu invidie?»“ [m] *Unele ms. ad.* „dar“ [n] *Simţiţi-vă mizeria, durerea* [o] *Unele ms.* „şi“ [p] *Unele ms. omit* „şi Judecătorul“

Cel care* poate să mântuiască
și să nimicească; dar[a] cine** ești
tu, care-l judeci pe aproapele[b] *tău*?

Nesiguranța planurilor

13 Veniți* acum, cei care spu-
neți: „Astăzi sau mâine vom
merge în cutare cetate și vom
petrece acolo un an și vom face
14 comerț și vom câștiga!“, voi,
care nu cunoașteți ce *va fi* mâine
(pentru că[c] ce *este* viața voastră?
Este doar un abur[d]*, care se arată
pentru puțin și apoi dispare),
15 în loc să spuneți: „Dacă* Domnul
va vrea și vom trăi, vom face și
16 aceasta sau aceea“. Dar acum, vă
lăudați în îngâmfările voastre:
orice* laudă de felul acesta este
17 rea. Deci aceluia* care știe să
facă bine și nu-*l* face, *aceasta* îi
este păcat.

Către bogații incorecți

5 Veniți acum*, bogaților, plân-
geți, tânguindu-vă de nenoroci-
rile voastre care vin peste *voi*.
2 Bogățiile voastre au putrezit și
hainele* voastre au fost mâncate
3 de molii. Aurul și argintul vostru
au ruginit, iar rugina lor va fi o
mărturie împotriva voastră și are
să vă mănânce carnea ca un foc.
V-ați* strâns comori în zilele din
4 urmă! Iată, plata* lucrătorilor
care au secerat ogoarele voastre,
care este oprită de voi pe nedrept,
strigă! Și strigătele** secerători-
lor au ajuns la[e] urechile Domnu-
5 lui oștirilor. Ați* trăit în lux pe pă-
mânt și v-ați desfătat; v-ați săturat
inimile ca[a] într-o zi de înjunghiere.
6 L-ați* condamnat, l-ați ucis pe cel
drept; el nu vi se împotrivește.

Răbdare și rugăciune

7 Fiți deci îndelung-răbdători,
fraților, până la venirea Domnului.
Iată, plugarul așteaptă rodul
prețios al pământului, având în-
delungă-răbdare pentru el, până
primește ploaie* timpurie și târ-
8 zie. Fiți și voi îndelung-răbdă-

12 *Mt. 10.28. **Rom. 14.4; 14.13.
13 *Pr. 27.1. Lc. 12.18.
14 *Iov 7.7. Ps. 102.3. Cap. 1.10. 1 Pet. 1.24. 1 Ioan 2.17.
15 *Fap.18.21. 1 Cor. 4.19; 16.7. Ev. 6.3.
16 *1 Cor. 5.6.
17 *Lc. 12.47. Ioan 9.41; 15.22. Rom. 1.20; 1.21,32; 2.17,18,23.
1 *Pr. 11.28. Lc. 6.24. 1 Tim. 6.9.
2 *Iov 13.28. Mt. 6.20. Cap. 2.2.
3 *Rom. 2.5.
4 *Iov 24.10; 24.11. Ier. 22.13. Mal. 3.5. **Deut.24.15
5 *Iov 21.13. Amos 6.1,4. Lc. 16.19,25 1 Tim. 5.6.
6 *Cap. 2.6.
7 *Deut. 11.14. Ier. 5.24. Osea 6.3. Ioel 2.23. Zah. 10.1.

tori, întăriți-vă inimile, pentru
că* venirea Domnului se apropie.
9 Nu* vă plângeți[f] unii împotriva
altora, fraților, ca să nu fiți jude-
cați[g]. Iată, Judecătorul** stă îna-
10 intea ușii. Fraților[h], luați* ca
exemplu de suferință și de în-
delungă-răbdare pe profeții care
au vorbit în Numele Domnului.
11 Iată, îi numim fericiți* pe cei care
au răbdat[i]: ați auzit de răbdarea**
lui Iov și ați văzut† sfârșitul *dat*
lui de la Domnul, pentru că Dom-
nul[a]†† este plin de milă și îndurător.
12 Dar înainte de toate, frații mei,
nu* jurați, nici pe cer, nici pe pă-
mânt, nici cu vreun alt jurământ;
ci „da“ al vostru să fie „da“ și „nu“
al vostru *să fie* „nu“, ca să nu
cădeți sub judecată.
13 Suferă[j] cineva dintre voi? Să
se roage! Este cineva bucuros? Să*
14 cânte psalmi! Este cineva bolnav
între voi? Să-i cheme *la sine* pe
bătrânii adunării și ei să se roage
pentru el, ungându-l* cu untdelemn
15 în Numele Domnului; și rugăciunea
credinței îl va mântui[k] pe cel bol-
nav[l] și Domnul îl va ridica; și*, dacă
a făcut păcate, i se va ierta *aceas-*
16 *ta*. Mărturisiți-vă deci[a] unii altora
greșelile[m] și rugați-vă unii pentru
alții, ca să fiți vindecați. Mare*
putere are cererea fierbinte[n] a celui
17 drept. Ilie era un om cu aceeași*
fire[o] ca noi și** s-a rugat cu stă-
ruință[p] să nu plouă și† n-a plouat
18 pe pământ trei ani și șase luni; și*
s-a rugat din nou, și cerul a dat
ploaie și pământul și-a dat rodul.
19 Frații mei[q], dacă* cineva dintre
voi se va rătăci de la adevăr,
20 și cineva îl va întoarce, să știe că
cel care-l întoarce pe un păcătos
din rătăcirea căii lui va* mântui
un suflet din moarte și va**
acoperi o mulțime de păcate.

8 *Filip. 4.5. Ev. 10.25,37 1 Pet. 4.7.
9 *Cap. 4.11. **Mt. 24.33. 1 Cor. 4.5.
10 *Mt. 5.12. Ev. 11.35.
11 *Ps. 94.12. Mt. 5.10,11; 10.22. **Iov 1.21; 1.22; 2.10. †Iov 42.10. ††Num.14.18 Ps. 103.8.
12 *Mt. 5.34.
13 *Ef. 5.19. Col. 3.16.
14 *Mc. 6.13; 16.18.
15 *Is. 33.24. Mt. 9.2.
16 *Gen. 20.17. Num. 11.2. Deut.9.18-20 Ios. 10.12. 1 Sam. 12.18 1 Împ. 13.6. 2 Împ. 4.33; 19.15,20; 20.2,4. Ps. 10.17; 34.15; 145.18. Pr. 15.29; 28.9. Ioan 9.31. 1 Ioan 3.22.
17 *Fap. 14.15. **1Împ.17.1. †Lc. 4.25.
18 *1Împ.18.42; 18.45.
19 *Mt. 18.15.
20 *Rom. 11.14 1 Cor. 9.22. 1 Tim. 4.16. **Pr. 10.12. 1 Pet. 4.8.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „pe altul“ [c] *Unele ms. omit* „pentru că“ [d] *Unele ms.* „Sunteți doar un abur“; *alte ms. omit* „Este doar un abur“ [e] *Lit.* „au intrat în“ [f] *Lit.* „Nu gemeți“ [g] *Unele ms.* „condamnați“ [h] *Unele ms.* „Frații mei“ [i] *Unele ms.* „care rabdă“ [j] *Sau* „Suferă răul“ [k] *Sau* „îl va vindeca“ [l] *Lit.* „epuizat“ [m] *Unele ms.* „păcatele“ [n] *Activă, perseverentă* [o] *Cu aceleași pasiuni* [p] *Lit.* „s-a rugat cu rugăciune“ [q] *Unele ms.* „Fraților“

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PETRU

Salut introductiv

1 Petru, apostol al lui Isus
Hristos, către locuitorii[a] tempo-
rari[b] din* împrăştiere[c] din Pont,
Galatia, Capadocia, Asia şi Biti-
2 nia, aleşi după* ştiinţa dinainte[d]
a lui Dumnezeu Tatăl, în** sfin-
ţirea Duhului, spre ascultare şi
stropire† cu sângele lui Isus
Hristos: Har†† vouă şi pace să
vă fie înmulţite!

Recunoştinţă pentru speranţa vie

3 Binecuvântat* *fie* Dumnezeul
şi Tatăl Domnului nostru Isus
Hristos, care, după** marea Sa
îndurare, ne-a† născut din nou
pentru o speranţă vie, prin†† în-
vierea lui Isus Hristos dintre
4 morţi, pentru o moştenire nestri-
căcioasă* şi neîntinată şi care nu
se veştejeşte, păstrată** în ceruri
5 pentru voi, care sunteţi[e]* păziţi
prin puterea lui Dumnezeu, prin
credinţă, pentru *o* mântuire gata
să fie descoperită în timpul din
6 urmă. În* ea vă bucuraţi mult,
deşi, pentru puţin, acum, dacă
trebuie, sunteţi** întristaţi prin
7 felurite încercări[f], pentru ca în-
cercarea* credinţei voastre, mult
mai preţioasă decât** aurul
care piere, deşi încercat prin foc,
să fie găsită spre laudă† şi glorie
şi onoare[g], la descoperirea[h] lui
8 Isus Hristos, pe* care, fără să-L
fi văzut[i], Îl iubiţi; şi**, crezând în
El, *deşi* acum nu-L vedeţi, vă
bucuraţi mult, cu bucurie de
9 nespus şi glorioasă[j], primind, ca
sfârşit* al credinţei voastre[k],
10 mântuirea sufletelor. Despre a-
ceastă* mântuire au căutat şi au
cercetat stăruitor profeţii care au
profeţit despre harul *arătat* faţă
11 de voi, cercetând spre care sau ce
fel de timp arăta Duhul lui Hris-
tos, care *era* în ei, mărturisind
dinainte patimile* care *erau* pen-
tru Hristos şi gloriile de după
12 acestea. Lor[l]* le-a fost descope-
rit că nu** pentru ei înşişi, ci pen-
tru voi[m] slujeau *ei* acele lucruri,
care v-au fost vestite acum prin
cei care v-au predicat Evanghelia
prin[n] Duhul[o]† Sfânt trimis din
cer, *lucruri* în care†† îngerii[o] do-
resc să privească de aproape[p].

Îndemn la sfinţenie

13 De aceea, având* încinse[q]
coapsele minţii voastre, *fiţi***
treji, speraţi *în mod* desăvârşit
în harul care vă va fi adus la
descoperirea[h]† lui Isus Hristos,
14 ca nişte copii ai ascultării, ne-
potrivindu-vă* poftelor de mai
înainte, din timpul** neştiinţei
15 voastre; ci*, după cum Cel care
v-a chemat este sfânt, fiţi şi voi
16 sfinţi în toată purtarea; pentru că
este scris: „Fiţi sfinţi*, pentru că
17 Eu sunt sfânt“. Şi, dacă-L chemaţi
ca Tată pe Cel care*, fără a privi la
înfăţişare, judecă după lucrarea
fiecăruia, umblaţi** în temere în
18 timpul pribegiei† voastre, ştiind
că* nu cu cele pieritoare[r], argint sau
aur, aţi fost răscumpăraţi din** felul
vostru deşert de vieţuire moştenit
19 de la părinţi, ci cu* sângele preţios
al lui Hristos, ca al unui miel** fără
20 cusur şi fără pată; *El a fost* cu-
noscut* dinainte, în adevăr, mai
înainte de întemeierea lumii, dar *a*
fost arătat la** sfârşitul[s] timpuri-
21 lor pentru voi, care, prin El, credeţi[t]

[a] *Gr. toate substantivele până la v.6 sunt nearticulate* [b] *Sau* „către cei fără drept de cetăţenie“ [c] *Din diaspora* [d] *Preştiinţa* [e] *Unele ms.* „pentru noi, care suntem“ [f] *Sau* „ispite“ [g] *Unele ms.* „şi onoare şi glorie“ [h] *Revelarea* [i] *Unele ms.* „nevăzându-L“ [j] *Lit.* „glorificată“ [k] *Unele ms. omit* „voastre“ [l] *Lit.* „Cărora“ [m] *Unele ms.* „noi“ [n] *Lit.* „în“, *cu sensul de „în puterea“*; *unele ms. omit* „prin“ [o] *Lit. nearticulat* [p] *Sau* „să se plece pentru a privi“ [q] *Asemănător încingerii trupului la mijloc cu un brâu* [r] *Lit.* „stricăcioase“ [s] *Vezi adn. de la Ev. 1.2.* [t] *Unele ms.* „sunteţi credincioşi“

1 *Ioan 7.35. Fap. 2.5,9,10 Iac. 1.1.
2 *Ef. 1.4. Rom. 8.29. **2Tes. 2.13 †Ev. 10.29; 12.24. †† Rom. 1.7. 2 Pet. 1.2.
3 *2 Cor. 1.3. Ef. 1.3. **Tit 3.5. †Ioan 3.3,5. Iac. 1.18. ††1Cor.15.20 1 Tes. 4.14. Cap. 3.21.
4 *Cap. 5.4. **Col. 1.5. 2 Tim. 4.8.
5 *Ioan 10.28; 10.29; 17.11,12,15. Iuda 1.
6 *Mt. 5.12. Rom. 12.12. 2 Cor. 6.10. Cap. 4.13. **2Cor. 4.17 Cap. 5.10.
7 *Iac. 1.3,12. Cap. 4.12. **Iov 23.10. Ps. 66.10. Pr. 17.3. Is. 48.10. Zah. 13.9. 1 Cor. 3.13. †Rom.2.7,10 1 Cor. 4.5. 2 Tes. 1.7; 1.10,12.
8 *1 Ioan 4.20. **Ioan 20.29 2 Cor. 5.7. Ev. 11.1,27.
9 *Rom. 6.22.
10 *Gen. 49.10. Dan. 2.44. Hag. 2.7. Zah. 6.12. Mt. 13.17. Lc. 10.24. 2 Pet.1.19-21
11 *Ps. 22.6. Is. 53.3. Dan. 9.26. Lc. 24.25,26; 24.44,46. Ioan 12.41. Fap. 26.22; 26.23.
12 *Dan. 9.24; 12.9,13. **Ev. 11.13; 11.39,40. †Fap. 2.4. ††Ex. 25.20. Dan. 8.13; 12.5,6. Ef. 3.10.
13 *Lc. 12.35. Ef. 6.14. **Lc. 21.34. Rom. 13.13. 1 Tes. 5.6,8. †Lc. 17.30. 1 Cor. 1.7. 2 Tes. 1.7.
14 *Rom. 12.2. **Fap. 17.30 1 Tes. 4.5.
15 *Lc. 1.74,75. 2 Cor. 7.1. 1 Tes. 4.3; 4.4,7. Ev. 12.14. 2 Pet. 3.11.
16 *Lev. 11.44; 19.2; 20.7.
17 *Deut. 10.17 Fap. 10.34. Rom. 2.11. **2 Cor. 7.1. Filip. 2.12. Ev. 12.28. †2 Cor. 5.6. Ev. 11.13.
18 *1 Cor. 6.20; 7.23. **Cap. 4.3.
19 *Fap. 20.28. Ef. 1.7. Ev. 9.12,14. Apoc. 5.9. **Ier. 11.19 Is. 53.7. Ioan 1.29,36. 1 Cor. 5.7.
20 *Rom. 3.25; 16.25,26. Ef. 3.9,11. Col. 1.26. 2 Tim. 1.9;10 Tit 1.2,3. Apoc. 13.8. **Gal. 4.4. Ef. 1.10. Ev. 1.2; 9.26

21 *Mt. 28.18. Fap. 2.33; 3.13. Ef. 1.20. Filip. 2.9. Ev. 2.9.
22 *Fap. 15.9. **Rom.12.9; 12.10. 1 Tes. 4.9. 1 Tim. 1.5. Ev. 13.1. 2 Pet. 1.7.
23 *Ioan 1.13; 3.5. **Iac. 1.18. 1 Ioan 3.9; 4.7,21.
24 *Ps. 103.15. Is. 40.6; 51.12. Iac. 1.10.
25 *Ps. 102.12; 102.26. Is. 40.8. Lc. 16.17. **Ioan1.1,14 1 Ioan 1.1,3.

în Dumnezeu, care L-a înviat
dintre morţi şi I-a* dat glorie, ast-
fel încât credinţa şi speranţa
voastră să fie[a] în Dumnezeu.
22 După* ce v-aţi curăţit sufletele prin
ascultarea de adevăr[b], spre dra-
goste** frăţească neprefăcută,
iubiţi-vă cu căldură unii pe alţii,
23 din inimă curată[c], fiind* născuţi
din nou nu dintr-o sământă care se
strică, ci dintr-una care nu se stri-
că, prin** Cuvântul[d] viu, care
rămâne pentru totdeauna[e], al lui
24 Dumnezeu. Pentru că „orice* carne
este ca[f] iarba şi toată gloria ei[g] ca
floarea ierbii; iarba s-a uscat şi
25 floarea[h] a căzut; dar* Cuvântul
Domnului rămâne pentru eterni-
tate“. Iar** acesta este Cuvântul
Evangheliei care v-a fost vestit.

Hristos, piatra vie

1 *Ef. 4.22; 4.25,31. Col. 3.8. Ev. 12.1. Iac. 1.21; 5.9.
2 *Mt. 18.3. Mc. 10.15. Rom. 6.4. 1 Cor. 14.20 **1 Cor. 3.2 Ev. 5.12,13.
3 *Ps. 34.8. Ev. 6.5.
4 *Vers. 7.
5 *Ef. 2.21,22 **Ev. 3.6. †Is. 61.6; 66.21. ††Osea 14.2 Mal. 1.11. Rom. 12.11. Ev. 13.15,16 *†Filip. 4.18 Cap. 4.11.
6 *Is. 28.16. Rom. 9.33.
7 *Ps. 118.22. Mt. 21.42. Fap. 4.11.
8 *Is. 8.14. Lc. 2.34. **1Cor.1.23 †Ex. 9.16. Rom. 9.22. 1 Tes. 5.9. Iuda 4.

2 Lepădând* deci orice răutate şi
orice viclenie şi făţărnicii şi
invidii şi orice vorbiri de rău,
2 ca* nişte prunci nou-născuţi, do-
riţi mult laptele** spiritual[i] curat
al Cuvântului, ca prin el să creş-
3 teţi spre mântuire[j], dacă aţi gus-
tat*, în adevăr, că Domnul *este*
4 bun. De El, apropiindu-vă, *ca de* o
piatră vie, lepădată*, în adevăr, de
oameni, dar aleasă, preţioasă
5 înaintea lui Dumnezeu, şi* voi
înşivă, ca nişte pietre vii, sunteţi
zidiţi[k] o casă** spirituală, [l]o pre-
oţie† sfântă, ca să aduceţi jertfe††
spirituale bine primite*† lui
Dumnezeu prin Isus Hristos.
6 Pentru că este cuprins[m] în Scrip-
tură: „Iată*, pun în Sion o piatră
de unghi, aleasă, preţioasă; şi
cine crede în El[n] nicidecum nu
7 va fi dat de ruşine“. Pentru voi
deci, care credeţi, *este* preţuirea;
dar pentru cei neascultători,
„piatra* pe care au lepădat-o zi-
ditorii, aceasta a ajuns[o] cap de
8 unghi“ şi „piatră* de poticnire şi
stâncă de cădere“; ei** se potic-
nesc de Cuvânt, fiind neascultă-
tori: la† aceasta au şi fost rânduiţi.
9 Dar voi *sunteţi* seminţie* aleasă,
preoţie** împărătească, naţiune†
sfântă, popor†† dobândit pentru
Sine, ca să vestiţi virtuţile Celui
care v-a chemat din întuneric*† la
10 lumina Sa minunată; *voi*, care*
odinioară nu *eraţi* popor, iar
acum *sunteţi* popor al lui Dumne-
zeu; *voi*, care nu primiserăţi în-
durare, iar acum aţi primit îndu-
rare.
11 Preaiubiţilor, *vă* îndemn, ca*
străini şi călători[p], să** vă feriţi
de poftele carnale ca de unele
care† se războiesc împotriva su-
12 fletului, având* o purtare bună în-
tre naţiuni, pentru ca, în ceea ce
vorbesc împotriva voastră ca *de
nişte* răufăcători, prin** faptele
voastre bune la care sunt martori,
să-L glorifice pe Dumnezeu în†
ziua cercetării.
13 Fiţi* supuşi deci[c], pentru Dom-
nul, oricărei instituţii omeneşti, fie
împăratului, ca autoritate supre-
14 mă, fie guvernatorilor, ca trimişi
de el spre* pedepsirea răufăcăto-
rilor şi spre** laudă pentru cei care
15 fac bine. Pentru că aşa este voia
lui Dumnezeu, ca*, făcând binele,
să reduceţi la tăcere neştiinţa oa-
16 menilor fără minte; ca* *fiind* li-
beri, dar nu având libertatea ca
învelitoare a răutăţii, ci ca robi**
17 ai lui Dumnezeu. Onoraţi* pe toţi,
iubiţi** frăţietatea, temeţi-vă† de
Dumnezeu, onoraţi pe împărat!
18 Servitorilor*, *fiţi* supuşi stă-
pânilor cu toată temerea, nu nu-
mai celor buni şi blânzi, ci şi celor
19 supărăcioşi. Pentru că acesta *este*
un har*, dacă cineva, datorită con-
ştiinţei faţă de Dumnezeu, îndură
întristări, suferind pe nedrept.
20 Pentru că ce* fală *este* dacă, pă-
cătuind şi fiind pălmuiţi, veţi

9 *Deut. 10.15 **Ex. 19.5,6 Apoc. 1.6; 5.10. †Ioan 17.19. 1 Cor. 3.17. 2 Tim. 1.9. ††Deut.4.20; 7.6; 14.2; 26.18,19. Fap. 20.28. Ef. 1.14. Tit 2.14. *†Fap. 26.18 Ef. 5.8. Col. 1.13. 1 Tes. 5.4,5.
10 *Osea 1.9; 1.10; 2.23. Rom. 9.25.

Purtare bună şi supunere

11 *1 Cr. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. Ev. 11.13. Cap. 1.17. **Rom.13.14 Gal. 5.16. †Iac. 4.1.
12 *Rom. 12.17 2 Cor. 8.21. Filip. 2.15. Tit 2.8. Cap. 3.16. **Mt. 5.16. †Lc. 19.44.
13 *Mt. 22.21. Rom. 13.1. Tit 3.1.
14 *Rom. 13.4. **Rom. 13.3
15 *Tit 2.8. Vers. 12.
16 *Gal. 5.1,13. **1Cor. 7.22
17 *Rom.12.10. Filip. 2.29. **Ev. 13.1. †Pr. 24.21. Mt. 22.21. Rom. 13.7.

Servitorii creştini

18 *Ef. 6.5. Col. 3.22. 1 Tim. 6.1. Tit 2.9.
19 *Mt. 5.10. Rom. 13.5.
20 *Cap. 3.14; 4.14,15.

[a] *Sau* „sunt“ [b] *Unele ms. ad.* „prin Duh“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Lit. neart.* [e] *Unele ms. omit* „pentru totdeauna“ [f] *Unele ms. omit* „ca“ [g] *Unele ms.* „omului“ [h] *Unele ms. ad.* „ei“ [i] *Intelectual, raţional* [j] *Unele ms. omit* „spre mântuire“ [k] *Sau* „fiţi zidiţi“; *sau* „zidiţi-vă“ [l] *Unele ms. ad.* „pentru“ [m] *Unele ms.* „De aceea şi este cuprins“ [n] *Sau* „se încrede în ea“ [o] *Sau* „a fost făcută“ [p] *Sau* „locuitori temporari“, „fără drept de cetăţenie“

21 *Mt. 16.24. Fap. 14.22. 1 Tes. 3.3. 2 Tim. 3.12. **Ioan 13.15. Filip. 2.5. 1 Ioan 2.6.
22 *Is. 53.9. Lc. 23.41. Ioan 8.46. 2 Cor. 5.21. Ev. 4.15.
23 *Is. 53.7. Mt. 27.39. Ioan 8.48,49. Ev. 12.3. **Lc. 23.46.
24 *Is.53.4-6,11 Mt. 8.17. Ev. 9.28. **Rom.6.2; 6.11; 7.6.
25 *Ezec. 34.6. **Ezec.34.23; 37.24. Ioan 10.11; 10.14,16. Ev. 13.20. Cap. 5.4.

răbda? Dar dacă, făcând bine şi
suferind, veţi răbda, aceasta este
21 plăcut lui Dumnezeu. Pentru că
la* aceasta aţi fost chemaţi; pen-
tru că şi Hristos a suferit pentru
voi[a], lăsându-vă[b] un model**, ca
22 să călcaţi pe urmele Lui: *El*, care*
„n-a făcut păcat, nici nu s-a găsit
23 viclenie în gura Lui“; care, *fiind**
insultat, nu răspundea cu insultă;
suferind, nu ameninţa, ci Se**
încredinţa *pe Sine* Celui care ju-
24 decă drept; care* a purtat El Însuşi
păcatele noastre în trupul Său pe
lemn, pentru ca** *noi*, fiind morţi
faţă de păcate, să trăim pentru
dreptate; prin ale cărui răni aţi fost
25 vindecaţi. Pentru că rătăceaţi* ca
nişte oi[c], dar acum v-aţi întors
la** Păstorul şi Supraveghetorul
sufletelor voastre.

Purtarea soţilor

1 *1 Cor. 14.34 Ef. 5.22. Col. 3.18. Tit 2.5. **1 Cor.7.16. Mt. 18.15. 1 Cor.9.19-22
2 *Cap. 2.12.
3 *1 Tim. 2.9. Tit 2.3.
4 *Ps. 45.13. Rom. 2.29; 7.22. 2 Cor. 4.16.
6 *Gen. 18.12.
7 *1 Cor. 7.3. Ef. 5.25. Col. 3.19. **1Cor.12.23 1 Tes. 4.4. †Iov 42.8. Mt. 5.23,24; 18.19.

3 Tot aşa, soţiilor*, *fiţi* supuse
soţilor voştri, încât, chiar dacă unii
sunt neascultători de Cuvânt, să**
fie câştigaţi fără cuvânt, prin pur-
2 tarea soţiilor, fiind* martori la pur-
tarea voastră curată, în temere;
3 podoaba* voastră să nu fie cea de
afară, a împletirii părului şi a pur-
tării aurului[d] sau a îmbrăcării hai-
4 nelor *lumeşti*, ci omul* ascuns al
inimii, în *frumuseţea* nepieritoare
a unui duh blând şi liniştit, care
este de mare preţ înaintea lui Dum-
5 nezeu. Pentru că astfel se împodo-
beau altădată şi sfintele femei,
care sperau în Dumnezeu, supunân-
6 du-se soţilor lor, după cum Sara
asculta de Avraam, numindu-l*
domn; ai cărei copii aţi devenit,
făcând binele şi netemându-vă de
7 ceva[e]. Tot aşa, soţilor*, locuiţi cu
ele după cunoştinţă, ca** şi cu un
vas mai slab, feminin, dând*u-le*
onoare ca *fiind* şi împreună-moşte-
nitoare ale harului vieţii, spre† a nu
fi împiedicate rugăciunile voastre.

Purtarea după modelul Domnului Isus

8 În sfârşit, *fiţi** toţi cu acelaşi
gând, simţind împreună, plini de
dragoste** frăţească, miloşi†,
9 smeriţi[f], neîntorcând* rău pentru
rău sau insultă pentru insultă, ci,
dimpotrivă, binecuvântând, pen-
tru[g] că la aceasta aţi fost chemaţi,
ca să** moşteniţi binecuvântare.
10 „Pentru că, cine* vrea să iubească
viaţa şi să vadă zile bune, să-şi**
păzească limba de rău şi buzele
11 de a rosti viclenie; şi[h] să* se abată
de la rău şi să facă binele; să**
caute pacea şi s-o urmărească;
12 pentru că ochii Domnului *sunt*
peste cei drepţi şi* urechile Lui
spre cererile[i] lor; dar faţa Dom-
nului *este* împotriva celor care
13 fac rău“. Şi* cine *este* acela care
vă va face rău, dacă sunteţi imi-
14 tatori ai binelui[j]? Dar chiar* dacă
aţi suferi pentru dreptate, ferice
de voi! „Dar nu** vă temeţi de
ce se tem ei, nici nu vă tulburaţi,
15 ci sfinţiţi-L în inimile voastre pe
Hristos ca Domn[k]“ şi[h] *fiţi** în-
totdeauna gata pentru *a da* răs-
puns oricui vă cere socoteală cu
privire la speranţa *care este* în voi,
dar[h] cu blândeţe şi cu teamă,
16 având* o conştiinţă bună, pentru
ca**, în ceea ce vorbesc împotriva
voastră[l] ca *de nişte* răufăcători[m],
să fie daţi de ruşine cei care de-
făimează purtarea voastră bună
17 în Hristos. Pentru că, dacă aceasta[n]
este voia lui Dumnezeu, mai bine
să suferiţi făcând binele, decât
18 făcând răul; pentru că şi Hristos a
suferit* o singură dată pentru păca-
te, Cel drept pentru cei nedrepţi,
ca să ne aducă la Dumnezeu, fiind
omorât** în carne†, dar făcut viu††
19 în duh[o], prin care, de asemenea,
mergând, a predicat* duhurilor *care*
20 *sunt* în** închisoare, odinioară ne-
ascultătoare[p], când[q]* îndelunga-

8 *Rom.12.16; 15.5. Filip. 3.16. **Rom.12.10 Ev. 13.1. Cap. 2.17. †Ef. 4.32. Col. 3.12.
9 *Pr. 17.13; 20.22. Mt. 5.39. Rom.12.14,17 1 Cor. 4.12. 1 Tes. 5.15. **Mt. 25.34.
10 *Ps. 34.12. **Iac. 1.26. Cap. 2.1,22. Apoc. 14.5.
11 *Ps. 37.27. Is. 1.16,17. 3 Ioan 11. **Rom.12.18 14.19. Ev. 12.14.
12 *Ioan 9.31. Iac. 5.16.
13 *Pr. 16.7. Rom. 8.28.
14 *Mt.5.10-12. Iac. 1.12. Cap. 2.19; 4.14. **Is.8.12,13. Ier. 1.8. Ioan 14.1,27.
15 *Ps. 119.46. Fap. 4.8. Col. 4.6. 2 Tim. 2.25.
16 *Ev. 13.18. **Tit 2.8. Cap. 2.12.
18 *Rom. 5.6. Ev. 9.26,28. Cap.2.21;4.1 **2 Cor.13.4 †Col.1.21,22 ††Rom. 1.4; 8.11.
19 *Cap. 1.12; 4.6. **Is. 42.7; 49.9; 61.1.
20 *Gen. 6.3,5; 6.13.

[a] *Unele ms* „noi“ [b] *Unele ms*. „lăsându-ne“ [c] *Unele ms*. „eraţi ca *nişte* oi rătăcite“ [d] *Lit. plural, în sensul de „obiecte din aur“* [e] *Lit*. „de nici o frică“ [f] *Unele ms*. „prietenoşi“ [g] *Unele ms*. „ştiind“ [h] *Unele ms. omit* [i] *Unele ms*. „cererea“ [j] *Sau* „imitatori ai Celui care este bun“ [k] *Unele ms*. „pe Domnul Dumnezeu“ [l] *Unele ms*. „în ceea ce sunteţi vorbiţi de rău“; *alte ms*. „în ceea ce ar vorbi împotriva voastră“ [m] *Unele ms. omit* „ca *de nişte* răufăcători“ [n] *Lit*. „ar vrea aceasta“ [o] *Unele ms*. „prin Duhul“ [p] *Sau* „necredincioase“ [q] *Unele ms. ad*. „odată“

20 **Ev. 11.7. †Gen. 7.7; 8.18. 2 Pet. 2.5.
21 *Ef. 5.26. Tit 3.5. **Rom.10.10 †Cap. 1.3.
22 *Ps. 110.1. Rom. 8.34. Ef. 1.20. Col. 3.1. Ev. 1.3. Cap. 1.21. **Rom. 8.38 1 Cor. 15.24 Ef. 1.21.

răbdare a lui Dumnezeu aştepta
în zilele lui Noe, pe când se pre-
gătea corabia[a]**, în† care puţini,
adică opt suflete, au fost salvaţi
21 prin apă; această imagine*, bote-
zul, vă[b] salvează şi acum, nu o le-
pădare a necurăţiei cărnii, ci**
cererea[c] către Dumnezeu a unei
conştiinţe bune, prin învierea† lui
22 Isus Hristos, care*, ajuns în cer,
este la dreapta lui Dumnezeu,
fiindu-I** supuşi îngeri şi auto-
rităţi şi puteri.

Viaţa pentru gloria lui Dumnezeu

1 *Cap. 3.18. **Rom. 6.2,7 Gal. 5.24. Col. 3.3,5.
2 *Rom. 14.7. Gal. 2.20. Cap.1.14; 2.1 **Rom. 6.11 2 Cor. 5.15. Iac. 1.18.
3 *Ezec. 44.6; 45.9. Fap. 17.30. **Ef.2.2;4.17 1 Tes. 4.5. Tit 3.3.
4 *Fap. 13.45; 18.6. Cap. 3.16.
5 *Fap. 10.42; 17.31. Rom. 14.10; 14.12. 1Cor.15.51,52 2 Tim. 4.1. Iac. 5.9.
7 *Mt.24.13,14 Rom. 13.12. Filip. 4.5. Ev. 10.25. Iac. 5.8. 2 Pet. 3.9,12 1 Ioan 2.18. **Mt. 26.41. Lc. 21.34. Col. 4.2. Cap.1.13;5.8.
8 *Col. 3.14. Ev. 13.1. **Pr. 10.12. 1 Cor. 13.7. Iac. 5.20.
9 *Rom. 12.13 Ev. 13.2. **2 Cor. 9.7. Filip. 2.14. Filim. 14.

4 Aşadar, pentru că Hristos* a su-
ferit în carne pentru noi[d], înar-
maţi-vă şi voi cu aceeaşi gândire.
Pentru că cine** a suferit în carne a
2 sfârşit-o cu păcatul, ca* să nu mai
trăiască restul timpului în carne
pentru poftele oamenilor, ci** pentru
3 voia lui Dumnezeu. Pentru că* ne[e]
este de ajuns că** am împlinit, în
timpul trecut[f], voia naţiunilor,
umblând în destrăbălări, în pofte,
în beţii, în ospeţe, în chefuri şi în
4 idolatrii neîngăduite, în care se
miră că nu alergaţi împreună cu
ei la aceeaşi revărsare de desfrâu,
5 defăimându-vă[g]*; ei vor* da so-
coteală Celui care este gata să-i
judece pe cei vii şi pe cei morţi.
6 Fiindcă pentru aceasta s-a vestit
Evanghelia şi celor morţi, ca să
fie judecaţi potrivit oamenilor,
după[h] carne, dar să trăiască po-
trivit lui Dumnezeu, după[h] duh.
7 Dar sfârşitul* tuturor lucru-
rilor s-a apropiat: deci fiţi** cum-
pătaţi şi treji pentru rugăciuni;
8 dar având întâi* de toate dragos-
te fierbinte între voi, pentru că**
dragostea acoperă[i] o mulţime de
9 păcate; *fiţi** primitori de oaspeţi[j]
unii faţă de alţii, fără** murmur[k];
10 fiecare*, după cum a primit un
dar[l], slujind** cu el unii altora, ca
buni administratori ai harului
11 felurit al lui Dumnezeu. Dacă*
vorbeşte cineva, *să fie* ca şi cu-
vinte ale lui Dumnezeu; dacă**
slujeşte cineva, *să fie* ca din pu-
terea pe care o dă Dumnezeu, pen-
tru ca în† toate să fie glorificat
Dumnezeu prin Isus Hristos, ale
Căruia†† sunt gloria şi puterea, în
vecii vecilor! Amin.
12 Preaiubiţilor, nu vă miraţi de
focul[m]* care a venit peste voi,
spre încercarea voastră, ca de
ceva ciudat care vi se întâmplă,
13 ci*, după cum aveţi parte** de
suferinţele lui Hristos, bucura-
ţi-vă, ca† şi la descoperirea[n]
gloriei Sale să vă bucuraţi cu mare
14 bucurie[o]. Dacă* sunteţi batjo-
coriţi pentru Numele lui Hristos,
ferice *de voi*, pentru că Duhul
gloriei[p] şi al lui Dumnezeu Se
15 odihneşte peste voi[q]**. În ade-
văr, nici unul* dintre voi să nu su-
fere ca ucigaş sau ca hoţ sau ca
răufăcător sau** ca unul care se
16 amestecă[r] în treburile altora; dar
dacă *cineva suferă* ca şi creştin,
să nu se ruşineze, ci* să-L glorifi-
ce pe Dumnezeu în numele acesta[s].
17 Pentru că *este* timpul ca* jude-
cata să înceapă de la casa lui Dum-
nezeu; iar dacă** *începe* întâi de
la noi, care† *va fi* sfârşitul acelora
care nu ascultă[t] de Evanghelia lui
18 Dumnezeu? Şi*, dacă cel drept
este mântuit cu greu, unde se va
arăta cel neevlavios şi păcătos?
19 De aceea şi cei care suferă
după voia lui Dumnezeu să-şi*
încredinţeze sufletele[u] credincio-
sului Creator, făcând ce este bine.

10 *Rom. 12.6. 1 Cor. 4.7; 12.4. Ef. 4.11. **Mt. 24.45; 25.14,21. Lc. 12.42. 1 Cor. 4.1,2. Tit 1.7.
11 *Ier. 23.22. **Rom.12.6-8 1 Cor. 3.10. †Ef. 5.20. Cap. 2.5. ††1Tim.6.16 Cap. 5.11. Apoc. 1.6.
12 *1 Cor. 3.13. Cap. 1.7.
13 *Fap. 5.41. Iac. 1.2. **Rom. 8.17 2 Cor. 1.7; 4.10. Filip. 3.10. Col. 1.24. 2 Tim. 2.12. Cap. 5.1,10. Apoc. 1.9. †Cap. 1.5,6.
14 *Mt. 5.11. 2 Cor. 12.10. Iac. 1.12. Cap.2.19,20; 3.14. **Cap. 2.12; 3.16.
15 *Cap. 2.20. **1Tes. 4.11 1 Tim. 5.13.
16 *Fap. 5.41.
17 *Is. 10.12. Ier. 25.29; 49.12. Ezec. 9.6. Mal. 3.5. **Lc. 23.31. †Lc.10.12,14
18 *Pr. 11.19.
19 *Ps. 31.5. Lc. 23.46. 2 Tim. 1.12.

---

[a] *Lit.* „chivotul“ [b] *Unele ms.* „ne“ [c] *Sau* „angajamentul“, „mărturia“ [d] *Unele ms. omit* „pentru noi“; *alte ms.* „pentru voi“ [e] *Unele ms. omit* „ne“ [f] *Unele ms. ad.* „al vieţii“ [g] *Lit.* „hulindu-vă“ [h] *Unele ms.* „în“ [i] *Unele ms.* „va acoperi“ [j] *Străini ca oaspeţi* [k] *Unele ms.* „murmure“ [l] *Dar de har* [m] *Arzător, al persecuţiei* [n] *Revelarea* [o] *Lit.* „sărind de bucurie“ [p] *Unele ms. ad.* „şi al puterii“; *alte ms. ad.* „şi al puterii Sale“ [q] *Unele ms. ad.* „din partea lor hulit, dar din partea voastră glorificat“ [r] *Ca supraveghetor* [s] *Unele ms.* „pentru aceasta“ [t] *Sau* „nu cred“ [u] *Unele ms. ad.* „precum“

Îndemnuri către bătrâni şi tineri

1 *Filim. 9. **Lc. 24.48. Fap. 1.8,22; 5.32; 10.39. †Rom.8.17,18 Apoc. 1.9.
2 *Ioan 21. 15-17. Fap. 20.28. **1Cor. 9.17 †1Tim. 3.3,8 Tit 1.7.
3 *Ezec. 34.4. Mt. 20.25,26 1 Cor. 3.9. 2 Cor. 1.24. **Ps. 33.12; 74.2. †Filip. 3.17. 2 Tes. 3.9. 1 Tim. 4.12. Tit 2.7.
4 *Ev. 13.20. **1Cor. 9.25 2 Tim. 4.8. Iac. 1.12. †Cap. 1.4.
5 *Rom. 12.10 Ef. 5.21. Filip. 2.3. **Iac. 4.6. †Is. 57.15; 66.2.
6 *Iac. 4.10.
7 *Ps. 37.5; 55.22. Mt. 6.25. Lc. 12.11,22. Filip. 4.6. Ev.13.5.

5 Îi îndemn[a] pe bătrânii* care
sunt între voi, eu, care *sunt* şi eu
bătrân şi martor** al patimilor lui
Hristos şi părtaş† al gloriei care
urmează să fie descoperită:
2 păstoriţi* turma lui Dumnezeu
care *este* între voi, supraveghind[b],
nu** constrânşi, ci de bunăvoie;
nu† pentru câştig ruşinos, ci cu
3 dragă inimă; nu ca domnind*
peste cei daţi** vouă[c], ci fiind†
4 modele pentru turmă. Şi, când Se
va arăta Mai-marele* Păstor, veţi
primi cununa**, care† nu se veş-
tejeşte[d], a gloriei.
5 Tot astfel, voi, cei mai tineri,
fiţi supuşi faţă de bătrâni şi toţi*
încingeţi-vă cu smerenie unii faţă
de alţii[e], pentru că „Dumnezeu**
stă împotriva celor mândri, dar
6 dă† har celor smeriţi“. Smeriţi-vă*
deci sub mâna puternică a lui
Dumnezeu, ca să vă înalţe, la timpul
7 potrivit, aruncând* asupra Lui
toată îngrijorarea voastră, pentru
că El îngrijeşte de voi.
8 Fiţi* treji, vegheaţi! Pentru că[f]
vrăjmaşul** vostru, diavolul, dă
târcoale ca un leu care răcneşte,
căutând pe cine să înghită[g].
9 Împotriviţi-vă* lui tari în credinţă,
ştiind** că aceleaşi suferinţe se
împlinesc şi în frăţietatea voastră
10 care *este* în lume. Iar Dumnezeul
oricărui har, care* v-a[h] chemat la
gloria Lui eternă în Hristos Isus[i],
după ce veţi** suferi puţin timp,
El Însuşi vă[j] va desăvârşi†, *vă*
va aşeza, *vă* va întări†† şi *vă* va
11 face neclintiţi[k]: Lui* *fie* gloria şi[l]
puterea, în vecii vecilor! Amin.
12 Prin Silvan*, fratele credin-
cios vouă[m], după cum socotesc,
am scris** pe scurt, îndemnând†
şi mărturisind că adevăratul har
al lui Dumnezeu este acesta, în
13 care staţi[n]. Vă salută cea împreu-
nă-aleasă, care este în Babilon, şi
14 Marcu*, fiul meu. Salutaţi-vă*
unii pe alţii cu un sărut al dra-
gostei. Pacea** *fie* cu voi toţi, care
sunteţi în Hristos Isus[i]! Amin[o].

8 *Lc.21.34,36 1 Tes. 5.6. **Iov 1.7; 2.2. Lc. 22.31. Apoc. 12.12.
9 *Ef. 6.11,13. Iac. 4.7. **Fap. 14.22 1 Tes. 3.3.
10 *1 Cor. 1.9. 1 Tim. 6.12. **2Cor. 4.17 Cap. 1.6. †Ev. 13.21. Iuda 24. ††2Tes.2.17; 3.3.
11 *Cap. 4.11. Apoc. 1.6.

Încheiere

12 *2 Cor. 1.19. **Ev. 13.22. †Fap. 20.24. 1 Cor. 15.1. 2 Pet. 1.12.
13 *Fap.12.12,25
14 *Rom. 16.16 1 Cor. 16.20. 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. **Ef. 6.23.

---

[a] *Unele ms. ad.* „deci“ [b] *Unele ms. omit* „supraveghind“ [c] *Lit.* „peste posesiuni“; *sau* „cei care v-au căzut la sorţi“ [d] *Nemuritoare* [e] *Unele ms.* „şi toţi, supuşi unul altuia, încingeţi-vă cu smerenie“ [f] *Unele ms. omit* „Pentru că“ [g] *Sau* „să devoreze“ [h] *Unele ms.* „ne-a“ [i] *Unele ms. omit* „Isus“ [j] *Unele ms. omit* „vă“ [k] *Unele ms. au aceste verbe la imperativ; alte ms. omit* „şi *vă* va face neclintiţi “ [l] *Unele ms. omit* „gloria şi“ [m] *Unele ms. omit aici* „vouă“, *punând pronumele la verb:* „v-am scris“ [n] *Unele ms. au acest verb la imperativ* [o] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A DOUA A LUI PETRU

Salut introductiv

1 *Rom. 1.12. 2 Cor. 4.13. Ef. 4.5. Tit 1.4.
2 *Dan.4.1;6.25 1 Pet. 1.2. Iuda 2.

1 Simon Petru, rob şi apostol
al lui Isus Hristos, către cei care
au primit[a] o credinţă de* acelaşi
preţ, împreună cu noi, prin drepta-
tea Dumnezeului şi Mântuitorului
2 nostru Isus Hristos: Har* vouă şi
pace să *vă* fie înmulţite în cunoş-
tinţa[b] lui Dumnezeu şi a lui Isus,
Domnul nostru!

Virtuţi creştine

3 *Ioan 17.3. **1Tes. 2.12; 4.7. 2 Tes. 2.14. 2 Tim. 1.9. 1 Pet. 2.9; 3.9.
4 *2 Cor. 7.1. **2 Cor. 3.18 Ef. 4.24. Ev. 12.10. 1 Ioan 3.2. †Cap. 2.18; 2.20.
5 *Cap. 3.18. 1 Pet. 3.7.
7 *Gal. 6.10. 1 Tes. 3.12; 5.15. 1 Ioan 4.21.
8 *Ioan 15.2. Tit 3.14.
9 *1 Ioan 2.9; 2.11. **Ef. 5.26. Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7.
10 *1 Ioan 3.19. **Cap. 3.17.

3 După cum puterea Sa divină
ne-a dat toate cele privitoare la via-
ţă şi evlavie, prin* cunoştinţa[b]
Celui care** ne-a chemat prin[c]
4 glorie şi virtute, prin* care ne-a
dat[d] promisiunile cele mai mari
şi preţioase, ca prin acestea să**
vă faceţi părtaşi naturii divine,
după ce aţi scăpat[e]† de stricăciu-
nea care este în lume prin poftă.
5 Iar tocmai pentru aceasta,
dându-vă toată silinţa, adăugaţi la
credinţa voastră virtutea; iar
6 la virtute, cunoştinţa*; iar la cu-
noştinţă, înfrânarea; iar la înfrâ-
nare, răbdarea; iar la răbdare,
7 evlavia; iar la evlavie, dragostea
frăţească; iar* la dragoste
8 frăţească, iubirea: pentru că
acestea, existând şi prisosind în
voi, *vă* fac *să nu fiţi* nici leneşi,
nici* neroditori în ce priveşte
deplina cunoştinţă[b] a Domnului
9 nostru Isus Hristos; pentru că cel
care nu are acestea[f] este* orb, cu
vederea scurtă, şi a uitat curăţi-
10 rea** de vechile lui păcate. De
aceea, cu atât mai mult, fraţilor,
străduiţi-vă să* întăriţi chemarea
voastră şi alegerea voastră,
pentru că, făcând acestea, nu
11 veţi** cădea niciodată; pentru că
astfel vi se va da din belşug
intrarea în Împărăţia eternă a
Domnului şi Mântuitorului nostru
Isus Hristos.

Profeţie despre Isus

12 *Rom.15.14; 15.15. Filip. 3.1. Cap. 3.1. 1 Ioan 2.21. Iuda 5. **1 Pet.5.12. Cap. 3.17.
13 *2 Cor.5.1,4.
14 *Deut. 4.21; 4.22; 31.14. 2 Tim. 4.6. **Ioan 21.18; 21.19.
16 *1 Cor. 1.17; 2.1,5. 2 Cor. 2.17; 4.2. **Mt. 17.1,2 Mc. 9.2. Ioan 1.14. 1 Ioan 1.1; 4.14.
17 *Mt. 3.17; 17.5. Mc. 1.11; 9.7. Lc. 3.22; 9.35.
18 *Ex. 3.5. Ios. 5.15. Mt. 17.9.
19 *Ps. 119.105 Ioan 5.35. **2Cor.4.4,6 Apoc. 2.28; 22.16.
20 *Rom. 12.6.
21 *2 Tim.3.16. 1 Pet. 1.11. **2Sam.23.2 Lc. 1.70. Fap. 1.16; 3.18.

12 De aceea, mă voi* strădui[g] să
vă amintesc întotdeauna aceste
lucruri, deşi** *le* ştiţi şi sunteţi
întăriţi în adevărul pe care îl aveţi.
13 Dar socotesc drept, cât* timp sunt
în acest cort, să vă trezesc prin
14 aducere-aminte, ştiind* că dez-
brăcarea de cortul meu este grab-
nică, după cum** mi-a arătat şi
15 Domnul nostru Isus Hristos; dar
mă voi strădui ca şi după plecarea
mea să puteţi oricând să vă adu-
16 ceţi aminte de aceste *lucruri*. Pen-
tru că v-am făcut cunoscut pute-
rea şi venirea Domnului nostru
Isus Hristos nu urmând basme* is-
cusit alcătuite, ci fiind** martori
17 oculari ai măreţiei Sale. Pentru
că El* a primit de la Dumnezeu
Tatăl onoare şi glorie, când un
astfel de glas I-a fost adresat prin
gloria minunată: „Acesta este Fiul
Meu Preaiubit[h], în care Eu Îmi
18 găsesc plăcerea“; şi noi am auzit
acest glas rostit[i] din cer, fiind îm-
preună cu El pe muntele* cel sfânt.
19 Şi noi avem mai tare cuvântul
profetic, la care bine faceţi că
luaţi aminte (ca la o* lumină stră-
lucind într-un loc întunecos), până
se va ivi ziua şi va răsări steaua[j]**
de dimineaţă în inimile voastre,
20 ştiind întâi aceasta, că nici* o
profeţie a Scripturii nu se interpre-
21 tează singură, pentru că* profeţia
n-a fost niciodată adusă prin vo-
inţa omului; ci** oameni sfinţi ai lui
Dumnezeu[k] au vorbit sub puterea
Duhului[l] Sfânt.

[a] *Lit.* „au dobândit prin sorţ“ [b] *Cunoştinţă deplină* [c] *Unele ms. ad.* „propria“ [d] *Sau* „ne-au fost date“ [e] *Sau* „aţi scăpat, fugind“ [f] *Sau* „cel cu care nu sunt acestea“ [g] *Unele ms.* „nu voi neglija“; *sau* „mă voi îngriji“ [h] *Lit.* „Fiul Meu cel Preaiubit“ [i] *Sau* „adus“ [j] *Luceafărul (planeta Venus)* [k] *Unele ms.* „oamenii sfinţi ai lui Dumnezeu“; *alte ms.* „oameni sfinţi de la Dumnezeu“ *sau* „oameni sfinţi au vorbit de la Dumnezeu“; *alte ms.* „oameni de la Dumnezeu“ [l] *Lit.* „purtaţi de Duh“

Falşi învăţători

1 *Deut. 13.1. **Mt. 24.11. Fap. 20.30. 1 Cor. 11.19. 1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1-5. 1 Ioan 4.1. Iuda 18. †Iuda 4. ††1 Cor.6.20 Gal. 3.13. Ef. 1.7. Ev. 10.29. 1 Pet. 1.18. Apoc. 5.9. *†Filip. 3.19.
3 *Rom.16.18. 2 Cor. 2.17. Cap. 1.16. **2Cor.12.17; 12.18. 1 Tim. 6.5. Tit 1.11. †Deut. 32.35. Iuda 4,15.
4 *Iov 4.18. Iuda 6. **Ioan 8.44. 1 Ioan 3.8. †Lc. 8.31. Apoc. 20.2,3.
5 *Gen.7.1,7,23 Ev. 11.7. 1 Pet. 3.20. **1 Pet. 3.19 †Cap. 3.6.
6 *Gen. 19.24. Deut. 29.23. Iuda 7. **Num.26.10
7 *Gen. 19.16.
8 *Ps. 119.139; 119.158. Ezec. 9.4.
9 *Ps. 34.17; 34.19. 1 Cor. 10.13.
10 *Iuda 4,7,8, 10,16.
11 *Iuda 9.

2 Dar au fost* şi falşi profeţi în
popor, după cum şi** între voi vor
fi falşi învăţători, care vor strecura
erezii distrugătoare[a], tăgăduindu-L†
şi pe Stăpânul care†† i-a cum-
părat, aducând*† asupra lor
2 o grabnică pieire; şi mulţi vor
urma căile lor desfrânate[b], prin
care calea adevărului va fi hulită.
3 Şi, prin* lăcomie, cu cuvinte bine
întocmite[c], vor căuta câştig** de
la voi; pentru† ei, judecata din
vechime nu întârzie[d] şi pieirea lor
4 nu dormitează. Pentru că, dacă
Dumnezeu nu* a cruţat îngeri ca-
re** au păcătuit, ci, aruncându-i†
în cea mai adâncă groapă de
întuneric[e], i-a predat *ca să fie* ţi-
nuţi în lanţurile[f] întunericului pen-
5 tru judecată, şi nu a cruţat lumea
veche, ci l-a păstrat pe Noe*, al
optulea[g], un predicator** al drep-
tăţii, aducând† potop asupra unei
6 lumi de neevlavioşi; şi, după ce
a prefăcut în cenuşă cetăţile*
Sodomei şi Gomorei, *le*-a con-
damnat la pieire, dând** un
exemplu celor care ar trăi fără
7 evlavie; şi* l-a salvat pe dreptul
Lot, cel foarte întristat de purta-
rea destrăbălată[h] a celor nele-
8 giuiţi (pentru că acel *om* drept,
locuind printre ei, prin vedere
şi auzire, îşi chinuia* zi după
zi sufletul drept, cu faptele *lor*
9 fără de lege); Domnul ştie* să-i
salveze din încercare[i] pe cei
evlavioşi şi să-i păstreze pe *cei*
nedrepţi pentru o zi a judecăţii,
10 *ca să fie* pedepsiţi; şi, mai ales,
pe* cei care umblă potrivit cărnii
în pofta necurăţiei şi dispreţuiesc
stăpânirea. Îndrăzneţi, încăpăţâ-
naţi[j], ei nu se cutremură hulind
11 gloriile[k], pe când îngerii*, care sunt
mai mari în tărie şi putere, nu aduc
împotriva lor, înaintea Domnului,
12 o acuzaţie batjocoritoare. Dar
aceştia, ca* animale din fire, fără
raţiune, făcute să fie prinse şi omo-
râte[l], hulind în cele ce nu cunosc,
vor pieri, de asemenea[m], în strică-
13 ciunea lor, primind* răsplata ne-
dreptăţii; socotind plăcere** des-
fătarea în plină zi[n]; pete şi înti-
năciuni, desfătându-se† în în-
şelăciunile lor, în timp ce se
14 ospătează†† cu voi; având ochii
plini de adulter şi care nu se
opresc de la păcat, ademenind
suflete nestatornice; având o ini-
mă deprinsă la lăcomie[o], copii
15 ai blestemului. Părăsind calea
dreaptă, s-au* rătăcit, urmând ca-
lea lui Balaam al lui Bosor, care
16 a iubit răsplata nedreptăţii, dar a
fost mustrat pentru călcarea lui de
lege: o măgăriţă necuvântătoare,
vorbind cu glas omenesc, a oprit
17 nebunia profetului. Aceştia* sunt
fântâni fără apă şi nori[p] duşi de
furtună, cărora le este păstrată
18 negura întunericului[q]. Pentru că,
rostind* cuvinte mari, umflate de
deşertăciune, ademenesc prin pof-
te ale cărnii, prin destrăbălări, pe
cei care tocmai** au scăpat[r] de
19 cei care umblă în rătăcire, pro-
miţându-le libertate*, în timp ce
ei înşişi sunt robi** ai stricăciu-
nii; pentru că oricine îi este rob
aceluia de care este învins.
20 Pentru că, dacă, după ce au scă-
pat de necurăţiile lumii, prin*
cunoştinţa[s] Domnului şi Mân-
tuitorului[t] Isus Hristos, încurcân-
du-se** din nou, sunt învinşi de
acestea, starea lor din urmă este
21 mai rea decât cea dintâi. Pentru că
ar fi fost mai* bine pentru ei să
nu fi cunoscut[u] calea dreptăţii, de-
cât, după ce au cunoscut-o[u], să se

12 *Ier. 12.3.
13 *Filip. 3.19. **Rom.13.13 †Iuda 12. ††1Cor.11.20; 11.21.
15 *Num.22.5,7; 22.21,23,28. Iuda 11.
17 *Iuda 12,13.
18 *Iuda 16. **Fap. 2.40. Cap. 1.4.
19 *Gal. 5.13. 1 Pet. 2.16. **Ioan 8.34. Rom. 6.16.
20 *Cap. 1.2. **Mt. 12.45. Lc. 11.26. Ev. 6.4-6; 10.26,27.
21 *Lc. 12.47; 12.48. Ioan 9.41; 15.22.

[a] *Sau* „secte de pieire“ [b] *Unele ms.* „distrugătoare“ [c] *Sau* „false“ [d] *Sau* „nu rămâne inactivă“ [e] *Gr.* „tartaros“ [f] *Unele ms.* „în peşterile“ [g] *Unul din opt* [h] *Lit.* „în destrăbălare“ [i] *Unele ms.* „ispite“ [j] *Sau* „îngâmfaţi“ [k] *Lit.* „glorii“, *autorităţi angelice* [l] *Sau* „şi să piară“ [m] *Unele ms.* „în totul“ [n] *Sau* „desfătarea trecătoare“ [o] *Sau* „la dorinţe carnale şi căutând să seducă“, „deprinsă la seducere“ [p] *Unele ms.* „neguri“; *alte ms. omit* [q] *Unele ms. ad.* „pentru totdeauna“ [r] *Fugind* [s] *Cunoştinţă deplină* [t] *Unele ms. ad.* „nostru“ [u] *Cunoscut bine*

întoarcă de la porunca sfântă dată
22 lor. Dar[a] li s-a întâmplat după
proverbul adevărat: „Câinele* s-a
întors la vărsătura lui, iar scroafa
spălată, la tăvălirea în noroi“.

Zilele din urmă

3 Vă scriu deja, preaiubiților,
această a doua epistolă, în care[b]
trezesc* înțelegerea voastră cu-
2 rată, aducându-vă aminte, ca să
vă amintiți cuvintele vorbite mai
înainte prin sfinții profeți şi*
porunca Domnului şi Mântuito-
3 rului, prin apostolii voştri[c]; cu-
noscând* întâi aceasta, că în zi-
lele din urmă[d] vor veni batjocori-
tori cu batjocură[e], umblând** po-
4 trivit propriilor lor pofte şi spu-
nând: „Unde* este promisiunea
venirii Lui? Pentru că, de când
au adormit părinții, toate rămân
aşa cum erau[f] de la începutul
5 creației“. Pentru că ei îşi ascund
prin propria lor voie aceasta: că,
prin** Cuvântul lui Dumnezeu,
erau ceruri din vechime, şi pă-
mânt, avându-şi existența* din
6 apă şi în[g] apă, prin care* lumea
de atunci, înecată de apă, a pie-
7 rit. Dar cerurile şi pământul de
acum sunt păstrate prin Cuvântul
Său[h], pentru foc*, ținute pentru o
zi a judecății şi a pieirii oame-
8 nilor neevlavioşi. Dar să nu vă
fie ascuns acest lucru, preaiu-
biților, că, înaintea Domnului[i], o
zi *este* ca o mie de ani şi* o mie
9 de ani, ca o zi. Domnul nu* întârzie
în ce priveşte promisiunea, cum
socotesc unii *că este o* întârziere, ci
este îndelung-răbdător** față de
voi[j], nevrând† ca vreunii să
piară, ci†† toți să vină la pocăin-
10 ță. Dar ziua Domnului va* veni ca
un hoț[k]; în ea cerurile** vor trece
cu vuiet mare şi elementele[l], ar-
zând cu căldură, vor fi descom-
puse, şi pământul şi lucrările de
pe[m] el vor fi arse în întregime.

Îndemnuri practice

11 Toate acestea deci[n] urmând să
fie descompuse, ce fel *de oameni*
trebuie să fiți voi, în purtare* sfân-
12 tă şi evlavie, aşteptând* şi grăbind
venirea zilei lui Dumnezeu, din
cauza căreia cerurile, fiind aprin-
se, vor** fi descompuse, şi elemen-
tele[o], arzând cu căldură, se† vor
13 topi? Dar noi, potrivit promisiunii
Sale, aşteptăm ceruri* noi şi un
pământ nou, în care locuieşte
14 dreptatea. De aceea, preaiubiților,
aşteptând acestea, străduiți-vă să*
fiți găsiți de El în pace, fără pată
15 şi fără vină. Şi considerați înde-
lunga-răbdare a Domnului nostru
mântuire; după cum v-a scris şi
preaiubitul nostru frate Pavel, po-
16 trivit înțelepciunii date lui, ca şi
în toate epistolele *sale*, vorbind*
în ele despre acestea, printre care
unele lucruri sunt greu de înțeles,
pe care cei neînvățați şi nesta-
tornici le sucesc[p], ca şi pe celelalte
Scripturi, spre propria lor pieire.
17 Voi deci, preaiubiților, cunos-
când* dinainte *aceste lucruri*, pă-
ziți-vă** ca nu cumva, fiind abătuți
de rătăcirea celor nelegiuiți, să
18 cădeți din statornicia voastră, ci*
creşteți în har şi în cunoştința
Domnului şi Mântuitorului nostru
Isus Hristos. A Lui** *fie* gloria şi
acum şi în ziua eternității! Amin[q].

22 *Pr. 26.11.
1 *Cap. 1.13.
2 *Iuda 17.
3 *1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.1. Iuda 18. **Cap. 2.10.
4 *Is. 5.19. Ier. 17.15. Ezec. 12.22; 12.27. Mt. 24.48. Lc. 12.45.
5 *Gen. 1.6,9. Ps. 24.2; 136.6. **Ps. 33.6,7. Ev. 11.3. Col. 1.17.
6 *Gen. 7.11; 7.21-23. Cap. 2.5.
7 *Mt. 25.41. 2 Tes. 1.8.
8 *Ps. 90.4.
9 *Hab. 2.3. Ev. 10.37. **Is. 30.18. 1 Pet. 3.20. †Ezec. 18.23; 18.32; 33.11. ††Rom. 2.4. 1 Tim. 2.4.
10 *Mt.24.43 Apoc. 16.15. **Ps.102.26. Is. 51.6. Mt. 24.35. Rom. 8.19. Apoc. 20.11; 21.1.
11 *1 Pet. 1.15.
12 *1 Cor. 1.7. Tit 2.13. **Ps. 50.3. Is. 34.4. †Mica 1.4.
13 *Is. 65.17; 66.22. Apoc. 21.1; 21.27.
14 *1 Cor. 1.8; 15.58. Filip. 1.10. 1 Tes. 3.13; 5.23.
16 *Rom. 8.19. 1 Cor. 15.24. 1 Tes. 4.15.
17 *Mc. 13.23. Cap. 1.12. **Ef. 4.14. Cap.1.10,11; 2.18.
18 *Ef. 4.15. 1 Pet. 2.2. **2Tim.4.18 Apoc. 1.6.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Amândouă* [c] *Unele ms.* „prin noi, apostolii“ [d] *Unele ms.* „la sfârşitul zilelor“ [e] *Unele ms. omit* „cu batjocură“ [f] *Sau* „aşa“ [g] *Sau* „prin“ [h] *Unele ms.* „acelaşi Cuvânt“ [i] *Sau* „cu Domnul“ [j] *Unele ms.* „noi“ [k] *Unele ms. ad.* „noaptea“ [l] *Ale naturii* [m] *Lit.* „din“ [n] *Unele ms.* „astfel“ [o] *Lit. nearticulat; absența articolului este poetică aici:* „ceruri...elemente...“ [p] *Sau* „le forțează sensul“ [q] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI IOAN

Cuvântul vieții

1 *Ioan 1.1. **Ioan 1.14. 2 Pet. 1.16. Cap. 4.14. †Lc. 24.39. Ioan 20.27.
2 *Ioan 1.4; 11.25; 14.6. **Rom.16.26. 1 Tim. 3.16. Cap. 3.5. †Ioan 21.24. Fap. 2.32. ††Cap. 5.20. *†Ioan 1.1,2.
3 *Fap. 4.20. **Ioan 17.21. 1 Cor. 1.9.
4 *Ioan 15.11; 16.24. 2 Ioan 12.

1 Ce* era de la început, ce am
auzit, ce** am văzut cu ochii
noștri, ce am contemplat și *ce*†
au pipăit mâinile noastre, cu
2 privire la Cuvântul vieții (și
viața* s-a arătat**; și noi am
văzut, și† mărturisim, și†† vă
vestim viața eternă, care*† era la
3 Tatăl și ni s-a arătat); ce* am
văzut și am auzit vă vestim[a] și[b]
vouă, ca și voi să aveți comuniune
cu noi; și comuniunea**
noastră *este* în adevăr cu Tatăl și
4 cu Fiul Său, Isus Hristos. Și vă[b]
scriem aceste *lucruri,* ca bucuria*
voastră[c] să fie deplină.

Dumnezeu este lumină

5 *Cap. 3.11. **Ioan 1.9; 8.12; 9.5; 12.35,36.
6 *2 Cor. 6.14. Cap. 2.4.
7 *1 Cor. 6.11. Ef. 1.7. Ev. 9.14. 1 Pet. 1.19. Cap. 2.2. Apoc. 1.5.
8 *1 Împ. 8.46. 2 Cr. 6.36. Iov 9.2;15.14; 25.4. Pr. 20.9. Ecl. 7.20. Iac. 3.2. **Cap. 2.4.
9 *Ps. 32.5. Pr. 28.13. **Ps. 5.12.

5 Și acesta este mesajul[d]* pe care
l-am auzit de la El și pe care
vi-l vestim, că Dumnezeu** este
lumină și în El nu este nicidecum[e]
întuneric.
6 Dacă* zicem[f] că avem comuniune
cu El și umblăm în întuneric,
mințim și nu practicăm
adevărul.
7 Dar, dacă umblăm în lumină,
după cum El este în lumină, avem
comuniune unii cu alții și sângele*
lui Isus Hristos[b], Fiul Său,
ne curățește de orice păcat[g].
8 Dacă* zicem[f] că nu avem păcat,
ne amăgim pe noi înșine și**
adevărul nu este în noi.
9 Dacă* ne mărturisim păcatele,
El este credincios și drept ca să
ne ierte păcatele și să** ne curățească
de orice nedreptate[h].
10 Dacă zicem[f] că nu am păcătuit,
Îl facem mincinos, și Cuvântul
Lui nu este în noi.

1 *Rom. 8.34. 1 Tim. 2.5. Ev. 7.25; 9.24
2 *Rom. 3.25. 2 Cor. 5.19. Cap.1.7;4.10. **Ioan 1.29; 4.42; 11.51,52. Cap. 4.14.

2 Copilașii mei, acestea vi le
scriu, ca să nu păcătuiți; și, dacă
cineva a păcătuit, avem* la Tatăl
un Mijlocitor[i], pe Isus Hristos, Cel
2 drept; și El este* ispășire pentru
păcatele noastre; dar nu numai
pentru ale noastre, ci** și pentru
ale lumii întregi.

Ținerea poruncilor

4 *Cap. 1.6; 4.20. **Cap. 1.8.
5 *Ioan 14.21; 14.23. **Cap. 4.12. †Cap. 4.13.
6 *Ioan 15.4,5. **Mt. 11.29. Ioan 13.15. 1 Pet. 2.21.

3 Și prin aceasta știm că-L cunoaștem[j],
dacă ținem poruncile
4 Lui. Cine* zice: „Îl cunosc!“ și
nu ține poruncile Lui este** un
mincinos și adevărul nu este în
5 el; dar oricine* păzește[k] Cuvântul
Său, în el** dragostea lui
Dumnezeu este cu adevărat împlinită.
Prin† aceasta cunoaștem
6 că suntem în El. Cine* zice că
rămâne în El este dator și el
însuși să umble** așa[b] cum a
umblat El.

Dragostea frățească

7 *2 Ioan 5. **Cap. 3.11.
8 *Ioan 13.34; 15.12. **Rom.13.12 Ef. 5.8. 1 Tes. 5.5,8. †Ioan 1.9; 8.12.
9 *1 Cor. 13.2. 2 Pet. 1.9. Cap. 3.14,15
10 *2 Pet. 1.10.
11 *Ioan 12.35.

7 Preaiubiților[l], vă scriu nu* o
poruncă nouă, ci o poruncă veche,
pe care** ați avut-o de la început.
Porunca cea veche este Cuvântul
8 pe care l-ați auzit[m]. Din nou vă
scriu o poruncă* nouă, ceea ce
este adevărat în El și în voi; pentru
că** întunericul se duce și
lumina† cea adevărată deja strălucește.
9 Cine* zice că este în lumină
și îl urăște pe fratele său,
10 este până acum în întuneric. Cine
îl iubește pe fratele său rămâne
în lumină și în el* nu este prilej
11 de poticnire. Dar cine îl urăște pe
fratele său este în întuneric și
umblă* în întuneric și nu știe
unde merge, pentru că întunericul
i-a orbit ochii.

Vârste spirituale

12 *Lc. 24.47. Fap. 4.12; 10.43; 13.38. Cap. 1.7.
13 *Cap. 1.1.

12 Vă scriu, copilașilor, pentru că
păcatele* vă sunt iertate pentru[n]
Numele Lui.
13 Vă scriu, părinților, pentru că
L-ați cunoscut[o] pe Cel care *este*
de la* început. Vă scriu, tinerilor,

---

[a] *Sau* „vă aducem la cunoștință“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Unele ms.* „noastră“ [d] *Unele ms.* „promisiunea“ [e] *Sau* „deloc“ [f] *Lit.* „Dacă am zice“ [g] *Sau* „de tot păcatul“ [h] *Sau* „de toată nedreptatea“ [i] *Apărător, Mângâietor (vezi Ioan 14)* [j] *L-am cunoscut și continuăm să-L cunoaștem* [k] *Sau* „va păzi“ [l] *Unele ms.* „Fraților“ [m] *Unele ms. ad.* „de la început“ [n] *Lit.* „prin“ [o] *Ați cunoscut și continuați să cunoașteți*

pentru că l-ați învins[a] pe cel rău.
V-am scris[b], copilaşilor[c], pentru
că L-ați cunoscut pe Tatăl.
14 V-am scris, părinților, pentru
că L-ați cunoscut[d] pe Cel care
este de la început.
V-am scris, tinerilor, pentru
că sunteți* tari, şi Cuvântul lui
Dumnezeu rămâne în voi, şi l-ați
învins[a] pe cel rău.

Nu iubiți lumea

15 Nu* iubiți lumea, nici cele
din lume. Dacă** iubeşte cineva
lumea, dragostea Tatălui nu este
16 în el. Pentru că tot ce *este* în
lume: pofta cărnii şi pofta ochilor*
şi trufia vieții, nu sunt din Tatăl,
17 ci sunt din lume. Şi lumea* trece,
şi pofta ei, dar cine face voia
lui Dumnezeu rămâne pentru eter-
nitate.

Antihriştii

18 Copilaşilor[c]*, este** ceasul
din urmă şi, după cum ați auzit
că vine Antihrist[e]†, chiar acum††
s-au ridicat mulți antihrişti; de
aici*† cunoaştem că este ceasul
19 din urmă. Dintre* noi au ieşit, dar
nu erau dintre noi; pentru că,
dacă** ar fi fost dintre noi, ar
fi rămas cu noi; ci ca† să se
arate că nu toți sunt dintre noi.
20 Dar voi* aveți ungerea de la**
21 Cel Sfânt şi ştiți† toate. V-am
scris nu pentru că nu ştiți ade-
vărul, ci pentru că îl ştiți şi
pentru că nici o minciună nu este
22 din adevăr. Cine* este mincinosul,
dacă nu cel care tăgăduieşte că
Isus este Hristosul? Acesta este
Antihristul: cel care tăgăduieşte
23 pe Tatăl şi pe Fiul. Oricine[f]* Îl
tăgăduieşte pe Fiul nu Îl are
nici pe Tatăl. Cine** Îl mărturi-
seşte pe Fiul Îl are şi pe Tatăl[g].
24 Cât despre voi[h], ce* ați auzit de
la început să rămână în voi.
Dacă va rămâne în voi ce ați
auzit de la început, veți** rămâne
25 şi voi în Fiul şi în Tatăl. Şi*
aceasta este promisiunea pe care
26 El ne-a dat-o[i]: viața eternă. V-am
scris acestea despre* cei care vă
27 abat. Şi, cât despre voi, ungerea*
pe care ați primit-o de la El
rămâne în voi şi nu aveți** nevo-
ie să vă învețe cineva; ci, după
cum aceeaşi ungere[j] vă† învață
despre toate, şi este adevărată
şi nu este o minciună şi, după
cum v-a învățat *ea*, veți rămâne[k]
în El.

Copiii lui Dumnezeu

28 Şi acum, copilaşilor[l], rămâneți
în El, ca, dacă[m]* Se va arăta El,
noi să** avem îndrăzneală şi să
nu fim dați de ruşine dinaintea
Lui la venirea Sa.
29 Dacă* ştiți că El este drept,
să cunoaşteți[n] că oricine** prac-
tică dreptatea este născut din El.
(3) Vedeți[o] ce dragoste ne-a dă-
ruit Tatăl: să* fim numiți copii
ai lui Dumnezeu; şi suntem[p].
De aceea** nu ne cunoaşte lumea,
pentru că nu L-a cunoscut pe
2 El. Preaiubiților, acum* suntem
copii ai lui Dumnezeu şi ce vom
fi nu s-a arătat încă**; [q]ştim
că, dacă Se va arăta *El*, vom†
fi asemenea Lui, pentru că-L††
3 vom vedea cum este. Şi oricine*
are speranța aceasta în El[r]
se curățeşte, după cum El este
curat.
4 Oricine practică păcatul prac-
tică şi nelegiuirea*; şi păcatul
5 este nelegiuire. Şi ştiți că* El S-a
arătat ca să** înlăture păcatele
noastre[s]; şi în El† nu este păcat.
6 Oricine rămâne în El nu păcă-
tuieşte; oricine* păcătuieşte nu
L-a văzut, nici nu L-a cunoscut[t].

14 *Ef. 6.10.
15 *Rom. 12.2. **Mt. 6.24. Gal. 1.10. Iac. 4.4.
16 *Ecl. 5.11.
17 *1 Cor. 7.31 Iac. 1.10; 4.14. 1 Pet. 1.24.
18 *Ioan 21.5. **Ev. 1.2. †2 Tes. 2.3. 2 Pet. 2.1. Cap. 4.3. ††Mt.24.5,24 2 Ioan 7. *†1 Tim. 4.1 2 Tim. 3.1.
19 *Deut. 13.13 Ps. 41.9. Fap. 20.30. **Mt. 24.22. Ioan 6.37; 10.28,29. 2 Tim. 2.19. †1Cor.11.19
20 *2 Cor. 1.21 Ev. 1.9. **Mc. 1.24. Fap. 3.14. †Ioan10.4,5; 14.26; 16.13
22 *Cap. 4.3. 2 Ioan 7.
23 *Ioan 15.23. 2 Ioan 9. **Ioan 14.7; 14.9,10. Cap. 4.15.
24 *2 Ioan 6.

24 **Ioan 14.23 Cap. 1.3.
25 *Ioan 17.3. Cap. 1.2; 5.11.
26 *Cap. 3.7. 2 Ioan 7.
27 *Vers. 20. **Ier. 31.33; 31.34. Ev. 8.10,11. †Ioan 14.26; 16.13.
28 *Cap. 3.2. **Cap. 4.17.
29 *Fap. 14.22. **Cap.3.7,10
1 *Ioan 1.12. **Ioan15.18; 15.19; 16.3; 17.25.
2 *Is. 56.5. Rom. 8.15. Gal. 3.26; 4.6. Cap.5.1. **Rom.8.18. 2 Cor. 4.17. †Rom. 8.29. 1 Cor. 15.49. Filip. 3.21. Col. 3.4. 2 Pet. 1.4. ††Iov 19.26. Ps. 16.11. Mt. 5.8. 1 Cor. 13.12. 2 Cor. 5.7.
3 *Cap. 4.17.
4 *Rom. 4.15. Cap. 5.17.
5 *Cap. 1.2. **Is. 53.5,6; 53.11. 1 Tim. 1.15. Ev. 1.3; 9.26 †2 Cor. 5.21. Ev. 4.15; 9.14. 1 Pet. 2.24.
6 *Cap.2.4;4.8 3 Ioan 11.

---

[a] *Ați învins şi continuați să învingeți* [b] *Unele ms.* „Vă scriu“ [c] *Nu în sensul unei adresări intime, ci al vârstei* [d] *Ați cunoscut şi continuați să cunoaşteți* [e] *Unele ms.* „Antihristul“ [f] *Lit.* „Oricine care“; *valabil în întreaga epistolă* [g] *Unele ms. omit* „Cine Îl mărturiseşte pe Fiul Îl are şi pe Tatăl“ [h] *Unele ms. ad.* „deci“ [i] *Lit.* „ne-a promis-o“ [j] *Unele ms.* „ungerea Lui“ [k] *Unele ms.* „rămâneți“ [l] *Unele ms. omit* „veți rămâne în El. Şi acum, copilaşilor“ [m] *Unele ms.* „atunci când“ [n] *Unele ms. ad.* „şi“ [o] *Lit.* „Ştiți“ [p] *Unele ms. omit* „şi suntem“ [q] *Unele ms. ad.* „dar“ [r] *Cel care urmează să Se arate* [s] *Unele ms. omit* „noastre“ [t] *Şi continuă să nu-L vadă şi să nu-L cunoască*

Copiii diavolului

7 *Cap. 2.26. **Ezec.18.9. Rom. 2.13. Cap. 2.29.
8 *Mt. 13.38. Ioan 8.44. **Gen. 3.15. Lc. 10.18. Ioan 16.11. Ev. 2.14.
9 *Cap. 5.18. **1 Pet. 1.23.
10 *Cap. 2.29. **Cap. 4.8.
11 *Cap. 1.5; 2.7. **Ioan 13.34; 15.12. Cap. 4.7,21. 2 Ioan 5.
12 *Gen. 4.5,8. Ev. 11.4. Iuda 11.

Iubirea cu fapta

13 *Ioan 15.18; 15.19; 17.14. 2 Tim. 3.12.
14 *Cap. 2.10. **Cap.2.9,11.
15 *Mt. 5.21,22. Cap. 4.20. **Gal. 5.21. Apoc. 21.8.
16 *Ioan 3.16; 15.13. Rom. 5.8. Ef. 5.2,25. Cap. 4.9,11.
17 *Deut. 15.7. Lc. 3.11. **Cap. 4.20.
18 *Ezec. 33.31. Rom. 12.9. Ef. 4.15. Iac. 2.15,16. 1 Pet. 1.22.
19 *Ioan 18.37. Cap. 1.8.

7 Copilaşilor, nimeni* să nu vă
amăgească! Cine** practică drep-
tatea este drept, după cum El
8 Însuşi este drept. Cine* practică
păcatul este de la[a] diavolul; pentru
că diavolul păcătuieşte de la
început. Pentru aceasta S-a arătat
Fiul lui Dumnezeu, ca** să nimi-
9 cească lucrările diavolului. Orici-
ne* este născut din Dumnezeu nu
practică păcatul, pentru că să-
mânţa** Lui rămâne în el; şi nu
poate păcătui, pentru că este năs-
10 cut din Dumnezeu. În aceasta sunt
arătaţi copiii lui Dumnezeu şi co-
piii diavolului. Oricine* nu prac-
tică dreptatea nu este din Dum-
nezeu, nici** cine nu-l iubeşte pe
11 fratele său. Pentru că acesta* este
mesajul pe care l-aţi auzit de la
început, să** ne iubim unii pe
12 alţii: nu după cum era Cain*, de la
cel rău, şi l-a ucis pe fratele său.
Şi pentru ce l-a ucis? Pentru că
lucrările lui erau rele, iar ale fra-
telui său, drepte.
13 Nu vă miraţi, fraţilor[b], dacă
14 vă* urăşte lumea. Noi* ştim că am
trecut din moarte la viaţă, pentru
că îi iubim pe fraţi. Cine** nu
îl iubeşte pe fratele[c] rămâne în
15 moarte. Oricine* îl urăşte pe fra-
tele său este un ucigaş; şi ştiţi că
nici un ucigaş** nu are viaţă eter-
nă rămânând în el.
16 Prin aceasta am cunoscut[d]*
dragostea, pentru că El Şi-a dat
viaţa pentru noi; şi noi suntem
datori să *ne* dăm viaţa[e] pentru
17 fraţi. Dar cine* are bunurile lumii[f]
şi îl vede pe fratele său având ne-
voie şi îşi închide inima faţă de
el, cum rămâne** în el dragostea
lui Dumnezeu?
18 Copilaşilor[g], să* nu iubim cu
cuvântul, nici cu limba, ci în faptă
19 şi în adevăr. Şi[h] prin aceasta vom
cunoaşte[i] că* suntem din adevăr
şi ne vom asigura inimile înaintea
20 Lui că, dacă* ne condamnă inima
noastră, Dumnezeu este mai mare
decât inima noastră şi cunoaşte
21 toate. Preaiubiţilor, dacă* inima
noastră nu ne condamnă, avem în-
22 drăzneală la Dumnezeu; şi orice*
cerem primim de la El, pentru
că ţinem poruncile Lui şi** practi-
căm cele plăcute înaintea Lui.
23 Şi* aceasta este porunca Lui:
să credem în Numele Fiului Său
Isus Hristos şi să** ne iubim unii
pe alţii, după cum† ne-a dat[j] po-
24 runcă. Şi cine* ţine poruncile Lui
rămâne în El, şi El în el**. Şi†
prin aceasta cunoaştem că El
rămâne în noi, prin Duhul pe care
ni L-a dat.
4 Preaiubiţilor, nu* credeţi orice
duh, ci** încercaţi duhurile dacă
sunt din Dumnezeu; pentru că
mulţi† falşi profeţi au ieşit[k] în lume.
2 Prin aceasta cunoaşteţi Duhul lui
Dumnezeu: orice* duh care Îl măr-
turiseşte pe Isus Hristos venit în
3 carne este din Dumnezeu; şi orice*
duh care nu Îl mărturiseşte pe Isus
Hristos venit în carne[l] nu este din
Dumnezeu: şi acesta este *duhul* lui
Antihrist, despre care aţi auzit că
vine, şi acum** este deja în lume.
4 Voi* sunteţi din Dumnezeu, copi-
laşilor, şi [m]le-aţi învins, pentru că
Cel** care *este* în voi este mai mare
5 decât cel care *este* în lume. Ei* sunt
din lume; pentru aceasta vorbesc ei
ca din lume şi lumea** îi ascultă.
6 Noi suntem din Dumnezeu; cine*
Îl cunoaşte pe Dumnezeu ne ascultă;
cine nu este din Dumnezeu nu ne
ascultă. Prin aceasta cunoaştem du-
hul** adevărului şi duhul rătăcirii.
7 Preaiubiţilor, să ne iubim unii
pe alţii, pentru că dragostea este
din Dumnezeu. Şi oricine iubeşte
este născut din Dumnezeu şi Îl cu-
8 noaşte pe Dumnezeu. Cine nu iu-

20 *1 Cor. 4.4.
21 *Iov 22.26. Ev. 10.22. Cap. 2.28; 4.17.
22 *Ps. 34.17; 145.18,19. Pr. 15.29. Ier. 29.12. Mt.7.8;21.22 Mc. 11.24. Ioan 14.13; 15.7; 16.23. Iac. 5.16. Cap. 5.14. **Ioan 8.29; 9.31.
23 *Ioan 6.29; 17.3. **Mt. 22.39. Ef. 5.2. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 4.8. †Cap.2.8,10.
24 *Ioan 14.23; 15.10. **Ioan 17.23 †Rom. 8.9.

Falşii profeţi

1 *Ier. 29.8. Mt. 24.4. **1Cor.14.29 1 Tes. 5.21. Apoc. 2.2. †Mt. 24.5,24 Fap. 20.30. 1 Tim. 4.1. 2 Pet. 2.1. Cap. 2.18. 2 Ioan 7.
2 *1 Cor. 12.3. Cap. 5.1.
3 *Cap. 2.22. **2 Tes. 2.7.
4 *Cap. 5.4. **Ioan12.31; 14.30; 16.11. 1 Cor. 2.12. Ef. 2.2; 6.12.
5 *Ioan 3.31. **Ioan15.19; 17.14.
6 *Ioan 8.47; 10.27. 1 Cor. 14.37. 2 Cor. 10.7. **Is. 8.20. Ioan 14.17.

Dumnezeu este dragoste

[a] *Lit.* „din“ [b] *Unele ms.* „fraţii mei“ [c] *Unele ms. omit* „pe fratele“ [d] *Am cunoscut şi continuăm să cunoaştem* [e] *Lit.* „vieţile“, „sufletele“ [f] *Necesare vieţii* [g] *Unele ms.* „Copilaşii mei“ [h] *Unele ms. omit* „Şi“ [i] *Unele ms.* „cunoaştem“ [j] *Unele ms.* „a dat“ [k] *Au ieşit şi continuă să iasă* [l] *Unele ms. omit* „Hristos venit în carne“; *alte ms.* „pe Isus Domnul venit în carne“; *alte ms. omit* „venit în carne“ [m] *Duhurile*

8 *Cap. 2.4; 3.6.
9 *Ioan 3.16. Rom. 5.8; 8.32. Cap. 3.16. **Cap. 5.11.
10 *Ioan 15.16. Rom. 5.8,10. Tit 3.4. **Cap. 2.2.
11 *Mt. 18.33. Ioan 15.12; 15.13.
12 *Ioan 1.18. 1 Tim. 6.16. **Cap. 2.5.
13 *Ioan 14.20. Cap. 3.24.
14 *Ioan 1.14. Cap. 1.1,2. **Ioan 3.17.
15 *Rom. 10.9. Cap. 5.1,5.
17 *Iac. 2.13. Cap. 2.28; 3.19,21.
18 *Cap. 3.3.
20 *Cap. 2.4; 3.17.

beşte nu* *L*-a cunoscut pe Dum-
nezeu, pentru că Dumnezeu este
9 dragoste. În aceasta* a fost arătată
dragostea lui Dumnezeu faţă
de noi, că Dumnezeu L-a trimis în
lume pe singurul[a] Său Fiu, ca**
10 noi să trăim prin El. În aceasta
este dragostea, nu* pentru că noi
L-am iubit pe Dumnezeu, ci pen-
tru că El ne-a iubit şi *L*-a trimis
pe Fiul Său *ca* ispăşire** pentru
păcatele noastre.
11 Preaiubiţilor, dacă* aşa ne-a
iubit Dumnezeu, suntem datori
să ne iubim şi noi unii pe alţii.
12 Pe* Dumnezeu nimeni nu L-a vă-
zut vreodată; dacă ne iubim unii
pe alţii, Dumnezeu rămâne în noi
şi dragostea** Lui este împlinită
13 în noi. Prin aceasta cunoaştem*
că rămânem în El, şi El în noi,
pentru că ne-a dat din Duhul Lui.
14 Şi noi* am văzut şi mărturisim
că** Tatăl *L*-a trimis pe Fiul *ca*
Mântuitor al lumii.
15 Cine* va mărturisi că Isus este
Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu
rămâne în el, şi el în Dumnezeu.
16 Şi noi am cunoscut şi am crezut
dragostea pe care o are Dum-
nezeu faţă de[b] noi. Dumnezeu
este dragoste; şi cine rămâne în
dragoste rămâne în Dumnezeu, şi
17 Dumnezeu[c] în el. În aceasta s-a
împlinit dragostea cu noi, ca* să
avem îndrăzneală în ziua jude-
căţii, pentru că, aşa cum este
El, aşa suntem şi noi în lumea
18 aceasta. În dragoste nu este frică,
ci dragostea desăvârşită alungă
frica; pentru că* frica poartă *cu*
ea chinul şi cine se teme nu
19 este împlinit în dragoste. Noi Îl[d]
iubim, pentru că El ne-a iubit
întâi.
20 Dacă* zice cineva: „Eu Îl iu-
besc pe Dumnezeu“, şi îl urăşte
pe fratele său, este un mincinos;
pentru că cine nu îl iubeşte pe
fratele său, pe care l-a văzut[e], cum
poate să-*L* iubească pe Dumne-
21 zeu, pe care nu L-a văzut[f]? Şi
avem această poruncă* de la El,
că cine-*L* iubeşte pe Dumnezeu
să-l iubească şi pe fratele său.

21 *Mt. 22.37; 22.39. Ioan 13.34; 15.12. Cap. 3.23.

Credinţa în Fiul lui Dumnezeu

(5) Oricine crede* că Isus** este
Hristosul este născut† din Dum-
nezeu; şi†† oricine Îl iubeşte pe Cel
care a născut îl iubeşte şi pe cel
2 născut din El. Prin aceasta cu-
noaştem că-i iubim pe copiii lui
Dumnezeu, când Îl iubim pe Dum-
nezeu şi ţinem poruncile Lui.
3 Pentru că* aceasta este dragostea
lui[g] Dumnezeu: să ţinem[h] porun-
cile Lui. Şi** poruncile Lui nu
4 sunt grele[i], pentru că tot* ce este[j]
născut din Dumnezeu învinge lu-
mea; şi aceasta este victoria care
a învins lumea: credinţa noastră.
5 Cine este cel care învinge lumea,
dacă nu cel* care crede că Isus
este Fiul lui Dumnezeu?
6 El este Cel care a venit prin*
apă şi sânge, Isus Hristos[k]; nu
în[l] apă numai, ci în apă şi sânge.
Şi Duhul* este Cel care mărtu-
riseşte, pentru că Duhul este
7 adevărul. Pentru că sunt trei care
8 mărturisesc[m]: Duhul şi apa şi
sângele; şi cei trei sunt una[n].
9 Dacă primim mărturia* oameni-
lor, mărturia lui Dumnezeu este
mai mare. Pentru că** aceasta
este mărturia lui Dumnezeu, pe
care a mărturisit-o[o] despre Fiul
10 Său. Cine* crede în Fiul lui
Dumnezeu are mărturia în sine
însuşi; cine nu-*L* crede pe Dum-
nezeu L-a** făcut mincinos,
pentru că nu a crezut în mărturia
pe care a mărturisit-o Dumne-
11 zeu despre Fiul Său. Şi* aceasta
este mărturia: că Dumnezeu ne-a

1 *Ioan 1.12. **Cap.2.22; 2.23; 4.2. †Ioan 1.13. ††Ioan 5.23
3 *Ioan 14.15; 14.21,23; 15.10. 2 Ioan 6. **Mica 6.8. Mt. 11.30.
4 *Ioan 16.33. Cap. 3.9; 4.4.
5 *1Cor.15.57 Cap. 4.15.
6 *Ioan 19.34
7 *Ioan 14.17; 15.26;16.13. 1 Tim. 3.16.
9 *Ioan 8.17; 8.18. **Mt. 3.16; 3.17; 17.5.
10 *Rom. 8.16. Gal. 4.6. **Ioan 3.33; 5.38.
11 *Cap. 2.25.

[a] *Unic de acest fel* [b] *Lit.* „în“ [c] *Unele ms. ad.* „rămâne“ [d] *Unele ms. omit* „Îl“ [e] *L-a văzut şi continuă să-l vadă* [f] *Nu L-a văzut şi continuă să nu-L vadă* [g] *Sau* „de“ [h] *Unele ms.* „să împlinim“ [i] *Apăsătoare, supărătoare* [j] *A fost şi este* [k] *Unele ms.* „Isus Hristosul“ [l] *În sensul de: „în puterea“* [m] *Unele ms. târzii ad.* „în cer: Tatăl, Cuvântul şi Duhul Sfânt, şi aceşti trei sunt una; şi sunt trei care mărturisesc pe pământ:“ [n] *Cu aceeaşi mărturie, în acelaşi scop* [o] *Unele ms.* „că *El* a mărturisit“

11 **Ioan 1.4. Cap. 4.9.
12 *Ioan 3.36; 5.24.
13 *Ioan 20.31. **Cap. 1.1,2.

dat viață eternă şi** această viață
12 este în Fiul Său. Cine* Îl are pe
Fiul are viața; cine nu Îl are pe
Fiul lui Dumnezeu n-are viața.
13 V-am scris acestea* vouă[a],
ca** să ştiți că aveți viață eternă,
vouă, care credeți[b] în Numele
Fiului lui Dumnezeu.

Puterea rugăciunii

14 *Cap. 3.22.
16 *Iov 42.8. Iac. 5.14,15. **Mt. 12.31; 12.32. Mc. 3.29. Lc. 12.10. Ev. 6.4,6; 10.26.

14 Şi aceasta este îndrăzneala pe
care o avem la El, că, dacă*
cerem ceva după voia Lui, ne
15 ascultă. Şi, dacă ştim că ne ascultă
orice cerem, ştim că avem lucru-
rile[c] pe care le-am cerut de la El.
16 Dacă îl vede cineva pe fratele
său făptuind[d] un păcat *care* nu
este spre moarte, să ceară, iar *El*
îi* va da viață, pentru cei care nu
păcătuiesc spre moarte. Este** un
păcat spre moarte: despre acela
17 nu† spun să se roage. Orice* ne-
dreptate este păcat; şi este un
păcat *care* nu *este* spre moarte.
18 Ştim că oricine* *a fost* născut din
Dumnezeu nu păcătuieşte, ci acela
care a fost născut din Dumnezeu
se** păzeşte el însuşi, şi cel rău
19 nu-l atinge. Ştim că suntem din
Dumnezeu şi lumea întreagă* zace
20 în cel rău. Şi ştim că Fiul lui
Dumnezeu a venit şi ne-a* dat
pricepere[e], ca să** *Îl* cunoaştem
pe Cel adevărat; şi *noi* suntem în
Cel adevărat, în Fiul Său, Isus
Hristos. El† este adevăratul Dum-
nezeu şi†† viață eternă[f].
21 Copilaşilor, păziți-vă* de
idoli! Amin[g].

16 †Ier. 7.16; 14.11. Ioan 17.9.
17 *Cap. 3.4.
18 *1 Pet. 1.23. Cap. 3.9. **Iac. 1.27.
19 *Gal. 1.4.
20 *Lc. 24.45. **Ioan 17.3. †Is. 9.6; 44.6; 54.5. Ioan 20.28. Fap. 20.28. Rom. 9.5. 1 Tim. 3.16. Tit 2.13. Ev. 1.8. ††Vers.11-13
21 *1 Cor.10.14

[a] *Unele ms. ad.* „care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu“ [b] *Unele ms.* „*vouă*, ca să ştiți că aveți viață eternă şi ca să credeți“ [c] *Lit.* „lucrurile cerute“ [d] *Lit.* „păcătuind“ [e] *Sau* „o inteligență“ [f] *Unele ms.* „viața eternă“; *alte ms.* „viața cea eternă“ [g] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A DOUA A LUI IOAN

1 Bătrânul, către aleasa doamnă
şi către copiii ei, pe* care îi iubesc
în adevăr, şi nu numai eu, ci şi
toţi cei care cunosc adevărul**,
2 pentru adevărul care rămâne în
noi şi va fi cu noi pentru tot-
3 deauna: Har fie* cu voi[a], îndu-
rare, pace de la Dumnezeu Tatăl
şi de la Domnul[b] Isus Hristos,
Fiul Tatălui, în adevăr şi *în* dra-
goste!
4 M-am bucurat foarte mult că
i-am găsit *pe unii* din copiii tăi
umblând* în adevăr, după cum
am primit poruncă de la Tatăl.
5 Şi acum, te rog, doamnă, nu* ca şi
cum ţi-aş scrie o poruncă nouă, ci
aceea pe care am avut-o de la
început: să** ne iubim unii pe
6 alţii. Şi aceasta este* dragostea:
să umblăm potrivit poruncilor
Lui. Aceasta este porunca, după
cum** aţi auzit de la început, ca
să umblaţi în ea.

1 *1 Ioan 3.18. 3 Ioan 1. **Ioan 8.32. Gal. 2.5,14; 3.1; 5.7. Col. 1.5. 2 Tes. 2.13. 1 Tim. 2.4. Ev. 10.26.
3 *1 Tim. 1.2.
4 *3 Ioan 3.
5 *1 Ioan 2.7; 2.8; 3.11. **Ioan 13.34; 15.12. Ef. 5.2. 1 Pet. 4.8. 1 Ioan 3.23.
6 *Ioan 14.15; 14.21; 15.10. 1 Ioan 2.5; 5.3. **1 Ioan 2.24

Falşii învăţători

7 Pentru că mulţi* înşelători au
ieşit[c] în lume, cei care nu-*L* mărtu-
risesc pe Isus Hristos venind în
carne – acesta** este înşelătorul şi
8 antihristul. Luaţi seama* la voi
înşivă, ca să** nu pierdem ce am
lucrat, ci să primim[d] răsplată
9 deplină. Oricine[e]* merge înainte[f]
şi nu rămâne în învăţătura lui
Hristos, nu-*L* are pe Dumnezeu.
Cine rămâne în învăţătura lui
Hristos[g], acela Îl are şi pe Tatăl şi
10 pe Fiul. Dacă vine cineva la voi
şi nu aduce învăţătura aceasta,
nu-l primiţi în casă şi nu-l*
11 salutaţi[h]. Pentru că cine-l salută[i]
se face părtaş cu lucrările lui rele.
12 Având multe* să vă scriu,
n-am vrut *s-o fac* cu hârtie şi cer-
neală; ci[j] sper să vin[k] la voi şi să
vă vorbesc gură către gură, pentru
ca** bucuria noastră[l] să fie deplină.
13 Copiii surorii* tale alese te
salută. Amin[m].

7 *1 Ioan 4.1-3 **1Ioan 2.22
8 *Mc. 13.9. **Gal. 3.4. Ev. 10.32,35
9 *1 Ioan 2.23.
10 *Rom.16.17. 1 Cor. 5.11; 16.22. Gal. 1.8,9. 2 Tim. 3.5. Tit 3.10.
12 *3 Ioan 13. **Ioan 17.13 1 Ioan 1.4.
13 *1 Pet. 5.13.

[a] *Unele ms.* „cu noi“ [b] *Multe ms. omit* [c] *Unele ms.* „au intrat“ [d] *Unele ms.* „să nu pierdeţi ce aţi lucrat, ci să primiţi“; *alte ms.* „să nu pierdeţi ce am lucrat, ci să primiţi“ [e] *Lit.* „Oricine care“ [f] *Unele ms.* „încalcă legea“, *nu rămâne în ceea ce era de la început* [g] *Unele ms. omit* „lui Hristos“ [h] *Lit.* „nu-i ziceţi: «Salut!»“ [i] *Lit.* „cine-i zice: «Salut!»“ [j] *Unele ms.* „pentru că“ [k] *Unele ms.* „să ajung“ [l] *Unele ms.* „voastră“ [m] *Unele ms. omit* „Amin“

EPISTOLA A TREIA A LUI IOAN

Gaiu

1 *2 Ioan 1.
3 *2 Ioan 4.
4 *1 Cor. 4.15. Filim. 10.
7 *1 Cor. 9.12; 9.15.

1 Bătrânul, către preaiubitul Gaiu,
pe* care-l iubesc în adevăr.
2 Preaiubitule, doresc ca în[a]
toate să-ți meargă bine și să fii
sănătos, după cum sufletului tău
3 îi merge bine. Pentru că m-am bu-
curat foarte mult, când au venit
frați și au mărturisit despre ade-
vărul tău[b], după cum tu umbli* în
4 adevăr. Nu am bucurie mai mare
decât aceasta[c], ca să aud despre
copiii* mei că umblă în adevăr.
5 Preaiubitule, tu lucrezi cu credin-
cioșie în tot ce faci față de frați
6 și la fel față de cei[d] străini (care au
mărturisit despre dragostea ta îna-
intea adunării), de a căror călăto-
rie bine vei face să îngrijești în-
tr-un mod vrednic de Dumnezeu;
7 fiindcă pentru Numele Său[e] au
plecat, neluând nimic* de la cei
8 dintre[f] națiuni. Noi deci suntem
datori să-i primim pe unii ca aceș-
tia, ca să fim împreună-lucrători
cu adevărul.

Diotref

9 Am scris ceva[e] adunării; dar
Diotref, căruia îi place să aibă
întâietatea între ei, nu ne primește.
10 Pentru aceasta, dacă voi veni, voi
aminti lucrările lui pe care le face,
defăimându-ne cu vorbe rele; și,
nemulțumit cu acestea, nici el nu-i
primește pe frați și, pe cei care
vor *să-i primească*, îi împiedică
și *îi* dă afară din adunare.
11 Preaiubitule, nu* imita răul, ci
binele. Cine** face bine este din
Dumnezeu. [g]Cine face rău nu *L*-a
văzut pe Dumnezeu.

11 *Ps. 37.27. Is. 1.16,17. 1 Pet. 3.11. **1 Ioan 2.29; 3.6,9.

Dimitrie

12 *1 Tim.3.7. **Ioan 21.24
13 *2 Ioan 12.

12 Lui* Dimitrie i s-a dat mărtu-
rie din partea tuturor și a adevă-
rului însuși; și noi, de asemenea,
mărturisim și** știi[h] că mărturia
noastră este adevărată.
13 Aveam* multe să-ți scriu[i], dar
nu vreau să-ți scriu cu cerneală și
14 condei; ci sper să te văd în cu-
rând, și vom vorbi gură către
gură. Pace ție! Prietenii te salută.
Salută-i pe prietenii *noștri* pe nume.

---

[a] *Sau* „mai presus de“ [b] *Despre statornicia ta în adevăr* [c] *Lit.* „acestea“ [d] *Unele ms.* „și față de“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Unele ms. omit* „cei dintre“ [g] *Unele ms. ad.* „Dar“ [h] *Unele ms.* „știți“ [i] *Unele ms.* „să scriu“

EPISTOLA LUI IUDA

1 *Lc. 6.16. Fap. 1.13. **Rom. 1.7. †Ioan 17.11; 17.12,15. 1 Pet. 1.5.
2 *1 Pet. 1.2. 2 Pet. 1.2.
3 *Tit 1.4. **Filip. 1.27 1 Tim. 1.18; 6.12. 2 Tim. 1.13; 4.7.
4 *Gal. 2.4. 2 Pet. 2.1. **Rom.9.21; 9.22. 1 Pet. 2.8. †2 Pet. 2.10. ††Tit 2.11. Ev. 12.15. *†Tit 1.16. 1 Ioan 2.22.
5 *1 Cor. 10.9. **Num.14.29; 14.37; 26.64 Ps. 106.26. Ev. 3.17,19. †Ioan 8.45.
6 *2 Pet. 2.4. **Apoc.20.10
7 *Gen. 19.24. Deut. 29.23. 2 Pet. 2.6.
8 *2 Pet. 2.10. **Ex. 22.28.
9 *Dan. 10.13; 12.1. Apoc. 12.7. **2 Pet. 2.11

1 Iuda, rob al lui Isus Hristos şi
frate* al lui Iacov, către cei**
chemaţi, preaiubiţi[a] în Dumnezeu
Tatăl şi păstraţi† în Isus Hristos:
2 Îndurare vouă şi pace* şi dragoste
să vă fie înmulţite!
3 Preaiubiţilor, dându-mi toată
silinţa să vă scriu despre mân-
tuirea* noastră[b] comună, am fost
nevoit să vă scriu, îndemnându-*vă*
să** luptaţi[c] pentru credinţa dată
sfinţilor odată pentru totdeauna[d].
4 Pentru că* s-au strecurat anumiţi
oameni, care de mult sunt
scrişi**, dinainte, pentru această
judecată[e], neevlavioşi, schim-
bând† harul†† Dumnezeului
nostru în destrăbălare şi tăgă-
duindu-L*† pe singurul nostru Stă-
pân[f] şi Domn, Isus Hristos[g].
5 Aş vrea dar să vă amintesc,
vouă[b], care aţi cunoscut toate[h]
odată pentru totdeauna[d], că Dom-
nul*, după ce a salvat[i] pe popor
din ţara Egiptului, apoi i-a**
omorât pe cei care† nu au crezut.
6 Şi pe* îngerii care nu şi-au**
păstrat starea iniţială, ci şi-au
părăsit locuinţa, îi ţine în lanţuri
eterne, sub întuneric, pentru jude-
7 cata zilei celei mari; după cum
Sodoma* şi Gomora şi cetăţile
din jurul lor, dedându-se curviei,
la fel ca ei, şi umblând după altă
carne, sunt puse înainte ca un
exemplu, suferind chinul[j] unui
8 foc etern. Totuşi*, şi aceşti visă-
tori întinează în acelaşi fel car-
nea şi dispreţuiesc** stăpânirea
9 şi hulesc gloriile. Dar arhanghelul
Mihail*, când, împotrivindu-se
diavolului, a discutat cu el despre
trupul lui Moise, n-a îndrăznit**
să aducă împotrivă o învinuire
de hulă, ci a spus: „Domnul† să
10 te mustre!“ Dar aceştia* hulesc
tot ce nu cunosc; iar în tot ce în-
ţeleg din fire, ca animalele fără
raţiune, în aceste lucruri se strică[k].
11 Vai de ei! pentru că au mers pe
calea lui* Cain şi s-au dedat**
rătăcirii lui Balaam, pentru răs-
plată, şi au pierit în răzvrătirea†
12 lui Core! Aceştia sunt* stânci as-
cunse[l] la mesele** voastre de dra-
goste, ospătând împreună fără
teamă, păstorindu-se pe ei înşişi:
nori† fără apă, purtaţi†† de vân-
turi[m]; pomi tomnatici fără rod,
de două ori morţi, dezrădăci-
13 naţi*†; valuri* înfuriate ale mării,
spumegându-şi** ruşinile lor, stele
rătăcitoare cărora† le este păs-
trată negura întunericului pentru
14 eternitate. Şi Enoh, al* şaptelea
de la Adam, a profeţit şi el cu
privire la aceştia, spunând: „Iată,
a venit** Domnul cu zecile de
15 mii de sfinţi ai Săi, ca să facă
judecată împotriva tuturor şi să-i
dovedească vinovaţi pe toţi
cei neevlavioşi dintre ei de toate
lucrările* lor de neevlavie, pe
care le-au făcut fără evlavie,
şi de toate *cuvintele* aspre, pe
care păcătoşii neevlavioşi le-au
16 vorbit împotriva Lui“. Aceştia
sunt cârtitori, nemulţumiţi[n], um-
blând după poftele lor; şi gura*
lor vorbeşte cuvinte umflate,
admirând** persoane[o] pentru
17 câştig. Dar* voi, preaiubiţilor,
aminti-ţi-vă cuvintele rostite mai
înainte de apostolii Domnului
nostru Isus Hristos, cum[p] vă
18 spuneau că, la sfârşitul timpu-

9 †Zah. 3.2.
10 *2 Pet.2.12.
11 *Gen. 4.5. 1 Ioan 3.12. **Num.22.7; 22.21. 2 Pet. 2.15. †Num. 16.1.
12 *2 Pet. 2.13. **1Cor.11.21 †Pr. 25.14. 2 Pet. 2.17. ††Ef. 4.14. *†Mt. 15.13.
13 *Is. 57.20. **Filip. 3.19. †2 Pet. 2.17.
14 *Gen. 5.18. **Deut. 33.2. Dan. 7.10. Zah. 14.5. Mt. 25.31. 2 Tes. 1.7. Apoc. 1.7.
15 *1 Sam. 2.3. Ps. 31.18; 94.4. Mal. 3.13.
16 *2 Pet. 2.18. **Pr. 28.21. Iac. 2.1,9.
17 *2 Pet. 3.2.

[a] *Unele ms.* „sfinţiţi“ [b] *Unele ms. omit* [c] *Sau* „să luptaţi cu toată tăria“ [d] *Unele ms. omit* „pentru totdeauna“ [e] *Sau* „sentinţă“, *motiv al condamnării* [f] *Unele ms. ad.* „Dumnezeu“ [g] *Sau* „pe singurul Stăpân şi Domn al nostru, Isus Hristos“ [h] *Unele ms.* „aţi cunoscut aceasta“; *alte ms.* „aţi cunoscut toate lucrurile“ [i] *Un singur ms. ad.* „odată“ *şi omite* „odată pentru totdeauna“ [j] *Chinul judecăţii* [k] *Sau* „se distrug“, „pier“ [l] *În mare* [m] *Unele ms. ad.* „încoace şi încolo“ [n] *Nemulţumiţi cu soarta lor* [o] *Lit.* „înfăţişări“ [p] *Lit.* „că“

18 *1 Tim. 4.1. 2 Tim. 3.2; 4.3 2 Pet. 2.1,2; 3.3.
19 *Pr. 18.1. Ezec. 14.7. Osea 4.14; 9.10 Ev. 10.25. **1 Cor. 2.14 Iac. 3.15.
20 *Col. 2.7. 1 Tim. 1.4. **Rom. 8.26. Ef. 6.18.
21 *Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.
23 *Rom. 11.14 1 Tim. 4.16.

lui[a], vor* fi batjocoritori, um-
blând după poftele lor neevla-
19 vioase. Aceştia sunt cei care*
se[b] despart, *oameni* naturali[c]**,
20 neavând Duh. Dar voi, preaiubi-
ţilor, zidindu-vă* pe credinţa
voastră preasfântă, rugându-vă**
21 prin Duhul Sfânt[d], păstraţi-vă în
dragostea lui Dumnezeu, aştep-
tând* îndurarea Domnului nostru
Isus Hristos pentru viaţă eternă.
22 Şi de unii aveţi milă, făcând o
23 deosebire; iar pe alţii salvaţi-i*
cu teamă, smulgându-i** din foc[e],
urând chiar cămaşa† pătată de
carne.
24 Iar* Aceluia care poate să**
vă păzească fără poticnire şi să
vă aşeze înaintea gloriei Sale
25 fără vină, cu mare bucurie, sin-
gurului* Dumnezeu[f], Mântuitor
al nostru prin Isus Hristos, Dom-
nul nostru[g], *fie* glorie[h], măreţie,
putere şi autoritate, mai înainte
de orice veac[i], şi acum şi în toate
veacurile! Amin.

23 **Amos 4.11 Zah. 3.2. 1 Cor. 3.15. †Zah. 3.4,5. Apoc. 3.4.
24 *Rom. 16.25 Ef. 3.20. **Col. 1.22.
25 *Rom. 16.27 1 Tim. 1.17; 2.3.

[a] *Unele ms*. „în timpul din urmă“ [b] *Unele ms.* „ei înşişi“ [c] *Sau* „sufleteşti“, „fireşti“ [d] *Lit*. „în Duh Sfânt“ [e] *Unele ms*. „Şi pe unii, care se împotrivesc cu vorba, corectaţi-i; şi pe unii salvaţi-i, smulgându-i din foc; şi de unii fie-vă milă cu teamă“; *alte ms*. „Şi de unii, care se îndoiesc, fie-vă milă; şi pe unii salvaţi-i, smulgându-i din foc; şi de unii fie-vă milă cu teamă“; *alte ms*. „Şi pe unii, care se împotrivesc cu vorba, corectaţi-i; şi pe unii salvaţi-i, smulgându-i din foc cu teamă“ [f] *Unele ms. ad*. „înţelept“ [g] *Unele ms. omit* „prin Isus Hristos, Domnul nostru“ [h] *Unele ms. ad*. „şi“ [i] *Unele ms. omit* „mai înainte de orice veac“

APOCALIPSA

1 *Ioan 3.32; 8.26; 12.49. **Cap. 4.1. †Cap. 22.16.
2 *1 Cor. 1.6. Cap. 6.9; 12.17. **1 Ioan 1.1
3 *Lc. 11.28. Cap. 22.7. **Rom.13.11 Iac. 5.8. 1 Pet. 4.7. Cap. 22.10.

1 Descoperirea[a] lui Isus Hristos,
pe care* I-a dat-o Dumnezeu, ca
să le arate robilor Săi ce** trebuie
să aibă loc în curând; şi a făcut-*o*†
cunoscut[b], trimiţând-*o* prin înge-
2 rul Său robului Său Ioan, care* a
dat mărturie despre Cuvântul lui
Dumnezeu şi despre mărturia lui
Isus Hristos, toate** lucrurile pe
3 care le-a văzut. Ferice* de cine
citeşte şi de cei care aud cuvintele
profeţiei şi păzesc cele scrise în ea,
pentru că timpul** *este* aproape.

Proclamarea gloriei Domnului Isus Hristos

4 *Ex. 3.14. **Ioan 1.1. †Zah. 3.9; 4.10.
5 *Ioan 8.14. 1 Tim. 6.13. **1Cor.15.20 Col. 1.18. †Ef. 1.20. Cap. 17.14. ††Ioan13.34; 15.9. Gal. 2.20. *†Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7.
6 *1 Pet. 2.5,9 Cap. 5.10; 20.6. **1Tim. 6.16 Ev. 13.21. 1 Pet. 4.11; 5.11.
7 *Dan. 7.13. Mt. 24.30; 26.64. Fap. 1.11. **Zah.12.10. Ioan 19.37.
8 *Is. 41.4; 44.6; 48.12. Cap. 2.8; 21.6; 22.13. **Cap. 4.8; 11.17; 16.5.

4 Ioan, către cele şapte adunări
care *sunt* în Asia: Har vouă şi pace
de la Cel* care este şi care era**
şi care vine şi† de la cele şapte
Duhuri care sunt înaintea tronului
5 Său şi de la Isus Hristos, Marto-
rul* credincios, Întâiul** născut
din morţi[c] şi Mai-Marele† împă-
raţilor pământului. A Aceluia care
ne iubeşte†† şi ne-a spălat[d]*† de
păcatele noastre în sângele Său
6 şi ne-a făcut* o împărăţie, preoţi
pentru Dumnezeul şi Tatăl Său: a
Lui** *fie* gloria şi puterea în vecii
vecilor! Amin.
7 Iată, El vine* cu norii şi ori-
ce ochi Îl va vedea şi cei** care
L-au străpuns; şi toate seminţiile
pământului se vor jeli din cauza
Lui! Da, amin.
8 „Eu* sunt Alfa şi Omega[e]“,
spune Domnul Dumnezeu, Cel
care** este şi care era şi care vine,
Cel Atotputernic.

Viziunea lui Ioan în Patmos

9 *Filip. 1.7; 4.14. **Rom. 8.17 2 Tim. 2.12.

9 Eu, Ioan, fratele vostru şi
împreună-părtaş* la necazul şi[f]
împărăţia** şi răbdarea în[g] Isus[h],
eram în insula numită Patmos,
pentru Cuvântul lui Dumnezeu şi
10 pentru mărturia lui Isus[i]. Eram în
Duh* în ziua** Domnului şi am
auzit înapoia mea un glas† puter-
11 nic ca de trâmbiţă, spunând: „[j]Ce
vezi, scrie într-o carte şi trimite
celor şapte adunări[k]: la Efes, şi la
Smirna, şi la Pergam, şi la Tiati-
ra, şi la Sardes, şi la Filadelfia şi
la Laodiceea“.
12 Şi m-am întors să văd glasul
care îmi vorbea; şi, întorcân-
du-mă, am văzut* şapte sfeşnice de
13 aur şi*, în mijlocul celor şapte[l]
sfeşnice, *pe Cineva* asemenea
unui Fiu[m]** al Omului, îmbrăcat†
cu *o mantie* care-I ajungea până
la picioare şi încins†† la piept cu
14 un brâu de aur: capul şi părul* Lui
erau albe ca lâna albă, ca zăpa-
da; şi ochii** Lui, ca o flacără de
15 foc; şi picioarele* Lui, ca arama
strălucitoare, ca arzând într-un
cuptor; şi glasul** Lui, ca un vuiet
16 de ape multe; şi în* mâna dreaptă
avea şapte stele; şi din** gura Lui
ieşea o sabie ascuţită cu două tă-
işuri; şi† înfăţişarea Lui era ca soa-
rele care străluceşte în puterea lui.
17 Şi, când L-am văzut*, am căzut
la picioarele Lui ca mort; şi El
Şi-a pus** mâna dreaptă peste
mine, spunând: „Nu te teme! Eu†
sunt Cel dintâi, şi Cel din urmă,
18 şi Cel* viu; şi am fost mort şi iată,
sunt viu** în vecii vecilor; şi am†
cheile morţii şi ale Locuinţei
19 morţilor[n]. Scrie deci ce ai văzut şi
cele* ce sunt şi ceea ce** va fi
20 după acestea. Taina celor şapte
stele pe care le-ai văzut în mâna
Mea dreaptă şi cele[o] şapte sfeş-
nice de aur: cele şapte stele sunt

10 *Fap. 10.10 2 Cor. 12.2. Cap. 4.2; 17.3; 21.10. **Ioan 20.26 Fap. 20.7. 1 Cor. 16.2. †Cap. 4.1; 10.8.
12 *Ex. 25.37. Zah. 4.2.
13 *Cap. 2.1. **Ezec. 1.26 Dan. 7.13; 10.16. Cap. 14.14. †Dan. 10.5. ††Cap. 15.6.
14 *Dan. 7.9. **Dan. 10.6. Cap. 2.18; 19.12.
15 *Ezec. 1.7. **Ezec. 43.2 Cap. 14.2; 19.6.
16 *Cap. 2.1; 3.1. **Is. 49.2. Ef. 6.17. Ev. 4.12. Cap.2.12,16; 19.15,21. †Fap. 26.13. Cap. 10.1.
17 *Ezec. 1.28. **Dan. 8.18; 10.10. †Vers. 8.
18 *Rom. 6.9. **Cap. 4.9. †Ps. 68.20. Cap. 20.1.
19 *Cap. 2.1. **Cap. 4.1.

[a] *Gr.* „apokalipsis“; *sau* „Revelaţia“ [b] *Prin semne* [c] *Unele ms.* „dintre cei morţi“ [d] *Unele ms.* „ne-a eliberat“ [e] *Unele ms ad.* „Începutul şi Sfârşitul“ [f] *Unele ms. ad.* „la“ [g] *Unele ms.* „lui“ [h] *Unele ms.* „Hristos Isus“; *alte ms.* „Hristos“ [i] *Unele ms. ad.* „Hristos“ [j] *Unele ms. ad.* „Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintâi şi Cel din urmă; şi“ [k] *Unele ms.* „adunărilor care *sunt* în Asia“ [l] *Unele ms. omit* „celor şapte“ [m] *Sau* „Fiului“ [n] *Gr.* „hades“ [o] *Sau* „a celor“

20 *Mal. 2.7. **Zah. 4.2. Mt. 5.15. Filip. 2.15.

îngeri[a]* ai celor şapte adunări şi
cele** şapte sfeşnice sunt şapte
adunări.

Îngerului adunării din Efes

1 *Cap. 1.16; 1.20. **Cap. 1.13.

2 Îngerului adunării din Efes
scrie-i: «Acestea le spune Cel*
care ţine cele şapte stele în mâna
Lui dreaptă[b], Cel care umblă** în
mijlocul celor şapte sfeşnice de
aur:

2 *Ps. 1.6. Vers.9,13,19 Cap.3.1,8,15 **1 Ioan 4.1 †2Cor. 11.13 2 Pet. 2.1.
3 *Gal. 6.9. Ev. 12.3,5.

2 Ştiu* lucrările tale şi osteneala
ta[c] şi răbdarea ta şi că nu-i poţi
suporta pe cei răi; şi i-ai pus** la
încercare pe cei care† îşi zic *ei
înşişi* apostoli şi nu sunt, şi i-ai
3 găsit mincinoşi; şi ai răbdare şi ai
suferit pentru Numele Meu şi
4 n-ai* obosit; dar am împotriva ta
că ţi-ai părăsit dragostea dintâi.
5 Aminteşte-ţi deci de unde ai căzut
şi pocăieşte-te şi fă lucrările dintâi;
dar, dacă nu, ·voi veni* la tine[d]
şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui,
6 dacă nu te pocăieşti. Dar ai aceas-
ta, că urăşti faptele nicolaiţilor*,
pe care şi Eu le urăsc».

5 *Mt. 21.41; 21.43.
6 *Vers. 15.
7 *Mt. 11.15; 13.9,43. Cap. 3.6,13; 3.22; 13.9. **Cap. 22.2; 22.14. †Gen. 2.9.

7 Cine* are urechi[e] să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor: «Învin-
gătorului îi voi da să** mănânce
din† pomul vieţii, care este în
paradisul lui Dumnezeu[f]».

Îngerului adunării din Smirna

8 *Cap. 1.8; 1.17,18.
9 *Lc. 12.21. 1 Tim. 6.18. Iac. 2.5. **Rom. 2.17; 2.28,29; 9.6. †Cap. 3.9.
10 *Mt. 10.22. **Mt. 24.13. †Iac. 1.12. Cap. 3.11.

8 Şi îngerului adunării din
Smirna scrie-i: «Acestea le spune
Cel* dintâi şi Cel din urmă, care
a fost mort şi a înviat[g]:
9 Ştiu[h] necazul tău şi sărăcia ta
– dar eşti bogat* – şi hula celor**
care îşi zic că sunt iudei şi nu
sunt, ci† *sunt* o sinagogă a lui
10 Satan. Nu te teme deloc* de ce
vei suferi. Iată, diavolul va arun-
ca dintre voi în închisoare, ca să
fiţi încercaţi; şi veţi avea necaz
zece zile. Fii** credincios până
la moarte şi-ţi voi da cununa†
vieţii».
11 Cine are urechi să audă ceea ce
Duhul spune adunărilor: «Învin-
gătorul nu va fi nicidecum vătămat
de a doua moarte*».

11 *Cap. 20.14; 21.8.

Îngerului adunării din Pergam

12 *Cap. 1.16.
13 *Vers. 9.

12 Şi îngerului adunării din Per-
gam scrie-i: «Acestea le spune
Cel* care are sabia ascuţită cu
două tăişuri:
13 Ştiu[h] unde* locuieşti: unde
este tronul lui Satan; şi ţii cu tărie
Numele Meu şi n-ai tăgăduit cre-
dinţa Mea, chiar[c] în zilele în care
era Antipa, martorul Meu credin-
cios, care a fost ucis printre voi,
14 unde locuieşte Satan. Dar am câ-
teva *lucruri* împotriva ta: că ai a-
colo pe unii care ţin învăţătura
lui Balaam*, care l-a învăţat pe Ba-
lac să arunce o cursă[i] înaintea
fiilor lui Israel, ca să** mănânce
cele jertfite idolilor şi† să curveas-
15 că. Aşa şi tu ai pe unii care ţin
învăţătura nicolaiţilor în acelaşi
16 fel. Pocăieşte-te deci; iar dacă nu,
vin la tine curând[j] şi* voi lupta
împotriva lor cu sabia gurii Mele».
17 Cine are urechi să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor: «Învin-
gătorului îi voi da din mana cea
ascunsă şi-i voi da o piatră[k] albă
şi pe piatră[k], un nume* nou scris,
pe care nimeni nu-l ştie, decât cel
care-*l* primeşte».

14 *Num.24.14; 25.1; 31.16. 2 Pet. 2.15. Iuda 11. **Fap. 15.29 1 Cor.8.9,10; 10.19,20. †1 Cor. 6.13.
16 *Is. 11.4. 2 Tes. 2.8. Cap. 1.16; 19.15,21.
17 *Cap. 3.12; 19.12.

Îngerului adunării din Tiatira

18 *Cap. 1.14; 1.15.

18 Şi îngerului adunării din Tia-
tira scrie-i: «Acestea le spune Fiul
lui Dumnezeu, care* are ochii Săi
ca o flacără de foc şi picioarele
Sale ca arama strălucitoare:
19 Ştiu lucrările tale şi dragostea
şi credinţa şi slujirea şi răbdarea ta
şi lucrările tale din urmă, *că
sunt* mai multe decât cele dintâi.
20 Dar am împotriva ta că o îngădui
pe femeia[l] Izabela*, care îşi zice
profetesă, şi îi învaţă şi îi rătăceşte
pe robii Mei, ca să** curvească
şi să mănânce cele jertfite idoli-
21 lor. Şi i-am dat* timp să se po-
căiască şi nu vrea să se pocăias-
22 că de curvia ei[m]! Iată, o arunc în
pat, şi pe cei care comit adulter cu

20 *1Împ.16.31; 21.25. 2 Împ. 9.7. **Ex. 34.15. Fap. 15.20.
21 *Rom. 2.4. Cap. 9.20.

[a] *Mesageri, trimişi* [b] *Lit.* „în dreapta Lui“ [c] *Unele ms. omit* [d] *Unele ms. ad.* „repede“ [e] *Lit.* „ureche“ *(aici şi în cap. 2.11,17,29; 3.6,13,22; 13.9)* [f] *Unele ms.* „paradisul Dumnezeului Meu“ [g] *Sau* „este viu“ [h] *Unele ms. ad.* „lucrările tale şi“ [i] *Sau* „piatră de poticnire“ [j] *Lit.* „repede“ [k] *Lit.* „piatră mică“ [l] *Unele ms.* „pe soţia ta“ [m] *Unele ms.* „i-am dat timp să se pocăiască de curvia ei, şi nu s-a pocăit“

23 *1 Sam. 16.7. 1 Cr. 28.9; 29.17. 2 Cr. 6.30. Ps. 7.9. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Ioan 2.24,25. Fap. 1.24. Rom. 8.27. **Ps. 62.12. Mt. 16.27. Rom. 2.6; 14.12. 2 Cor. 5.10. Gal. 6.5. Cap. 20.12.
24 *Fap. 15.28.
25 *Cap. 3.11.
26 *Ioan 6.29. 1 Ioan 3.23. **Mt. 19.28. Lc. 22.29,30. 1 Cor. 6.3. Cap. 3.21; 20.4.
27 *Ps. 2.8,9; 49.14. Dan. 7.22. Cap. 12.5; 19.15.
28 *2 Pet. 1.19. Cap. 22.16.

ea, în necaz mare, dacă nu se
23 pocăiesc de faptele ei[a], şi pe co-
piii ei îi voi ucide cu moarte;
şi toate adunările vor cunoaşte
că Eu* sunt Cel care cercetează
rărunchii şi inimile; şi vă voi
da** fiecăruia după faptele lui.
24 Dar vouă vă spun, [b]celorlalţi care
sunteţi în Tiatira, câţi nu aveţi
învăţătura aceasta, care n-aţi cu-
noscut «adâncimile lui Satan»,
cum spun ei: Nu* pun peste voi
25 altă greutate. Dar, ceea ce* aveţi,
ţineţi cu tărie, până voi veni.
26 Şi celui care învinge şi celui care
păzeşte până la sfârşit lucrările*
Mele, lui îi voi da** autoritate
27 peste naţiuni; şi le* va păstori
cu un toiag de fier, cum sunt
zdrobite vasele de lut, după cum
am primit şi Eu de la Tatăl
28 Meu; şi-i voi da steaua* de di-
mineaţă».
29 Cine are urechi să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor.

Îngerului adunării din Sardes

1 *Cap.1.4,16; 4.5; 5.6. **Ef. 2.1,5. 1 Tim. 5.6.
3 *1 Tim. 6.20. 2 Tim. 1.13. Vers. 11. **Vers. 19. †Mt. 24.42; 24.43; 25.13. Mc. 13.33. Lc. 12.39,40. 1 Tes. 5.2,6. 2 Pet. 3.10. Cap. 16.15.
4 *Fap. 1.15. **Iuda 23. †Cap. 4.4; 6.11; 7.9,13.
5 *Cap. 19.8.

3 Şi îngerului adunării din Sar-
des scrie-i: «Acestea le spune Cel*
care are cele şapte Duhuri ale lui
Dumnezeu şi cele şapte stele:
Ştiu lucrările tale – că ai
numele că trăieşti, şi** eşti mort.
2 Fii veghetor şi întăreşte cele care
rămân, care sunt aproape să
moară, pentru că nu am găsit
lucrările tale desăvârşite înaintea
3 Dumnezeului Meu. Aminteşte-ţi*
deci cum ai primit şi ai auzit şi
păstrează şi pocăieşte-te!** Deci,
dacă† nu vei veghea, voi veni ca
un hoţ[c] şi nicidecum nu vei şti[d]
4 în ce ceas voi veni asupra ta. Dar ai
în Sardes câteva* nume care
nu şi-au întinat veşmintele**; şi
vor umbla cu Mine în† *haine* al-
be, pentru că sunt vrednici.
5 Învingătorul va fi* îmbrăcat
în veşminte albe şi nicidecum
nu-i voi şterge** numele din
cartea† vieţii şi voi†† mărturisi
numele lui înaintea Tatălui Meu
şi înaintea îngerilor Săi».
6 Cine are urechi să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor.
7 Şi îngerului adunării din Fi-
ladelfia scrie-i: «Acestea le spu-
ne Cel* Sfânt, Cel** Adevărat,
care are cheia† lui David, care††
deschide şi nimeni nu va închide,
şi *care* închide*† şi nimeni nu va
deschide[e]:
8 Ştiu lucrările tale: iată, am pus[f]
înaintea ta o uşă* deschisă, pe care
nimeni nu poate s-o închidă, pentru
că ai puţină putere şi ai păzit
Cuvântul Meu şi nu ai tăgăduit
9 Numele Meu. Iată, *îţi* dau din
sinagoga* lui Satan pe cei care
spun[g] că sunt iudei şi nu sunt, ci
mint; iată, îi** voi face să vină şi
să se închine înaintea picioarelor
tale şi vor cunoaşte că Eu te-am
10 iubit. Pentru că ai păzit cuvântul
răbdării Mele, te* voi păzi şi Eu
de ceasul încercării, care va veni
peste tot** pământul locuit, ca să-i
încerce pe cei† care locuiesc pe
11 pământ. [h]Eu vin* curând[i]: ţine cu
tărie ceea ce ai, ca nimeni să nu-ţi
ia cununa**.
12 Pe învingător îl voi face un
stâlp* în templul[j] Dumnezeului
Meu şi nu va mai ieşi afară
nicidecum; şi voi scrie** pe el
Numele Dumnezeului Meu şi
numele cetăţii Dumnezeului Meu,
noul† Ierusalim, care coboară din
cer, de la Dumnezeul Meu, şi††
Numele Meu cel nou».
13 Cine are urechi să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor.
14 Şi îngerului adunării din
Laodiceea scrie-i: «Acestea* le
spune Cel *care este* Amin,
Martorul** credincios şi adevărat,

5 **Ex. 32.32. Ps. 69.28. †Filip. 4.3. Cap. 13.8; 17.8; 20.12; 21.27. ††Mt. 10.32. Lc. 12.8.

Îngerului adunării din Filadelfia

7 *Fap. 3.14. **1Ioan 5.20 Vers. 14. Cap. 19.11. †Is. 22.22. Lc. 1.32. Cap. 1.18. ††Mt. 16.19. *†Iov 12.14.
8 *1Cor. 16.9. 2 Cor. 2.12.
9 *Cap. 2.9. **Is. 49.23; 60.14.
10 *2 Pet. 2.9. **Lc. 2.1. †Is. 24.17.
11 *Filip. 4.5. Cap. 1.3; 22.7,12,20. **Cap. 2.10.
12 *1 Împ. 7.21. Gal. 2.9. **Cap.2.17; 14.1; 22.4. †Gal. 4.26. Ev. 12.22. Cap.21.2,10. ††Cap. 22.4.

Îngerului adunării din Laodiceea

14 *Is. 65.16. **Cap. 1.5; 19.11; 22.6.

[a] *Unele ms.* „de faptele lor“ [b] *Unele ms. ad.* „şi“ [c] *Unele ms. ad.* „asupra ta“ [d] *Unele ms.* „nu ştii“ [e] *Sau* „nu deschide“; *un singur ms. are toate verbele din acest verset la prezent* [f] *Lit.* „am dat“ [g] *Unele ms.* „îşi zic“ [h] *Unele ms. ad.* „Iată“ [i] *Lit.* „repede“ [j] *Gr.* „naos“, *templul propriu-zis (valabil în toate locurile din Cartea Apocalipsa)*

14 †Col. 1.15.
17 *Osea 12.8. 1 Cor. 4.8.
18 *Is. 55.1. Mt. 13.44; 25.9. **2 Cor. 5.3 Cap. 7.13; 16.15; 19.8.
19 *Iov 5.17. Pr. 3.11,12. Ev. 12.5,6. Iac. 1.12.
20 *Cânt. 5.2. **Lc. 12.37. †Ioan 14.23
21 *Mt. 19.28. Lc. 22.30. 1 Cor. 6.2. 2 Tim. 2.12. Cap.2.26,27.

Începutul† creației lui Dumnezeu:
15 Știu lucrările tale, că nu ești
nici rece, nici în clocot; aș vrea să
16 fi fost rece sau în clocot. Astfel,
pentru că ești căldicel – și nici
rece, nici în clocot – te voi vărsa
17 din gura Mea. Pentru că spui: Sunt
bogat* și m-am îmbogățit și n-am
nevoie de nimic! și nu știi că tu
ești cel nenorocit și de plâns și să-
18 rac și orb și gol; te sfătuiesc să*
cumperi de la Mine aur curățit
prin foc, ca să fii bogat, și haine**
albe, ca să fii îmbrăcat și să nu
se arate rușinea goliciunii tale, și
alifie pentru ochi, să-ți ungi ochii,
19 ca să vezi. Eu îi mustru* și îi dis-
ciplinez pe toți câți îi iubesc; fii
plin de râvnă deci și pocăiește-te!
20 Iată, Eu stau* la ușă și bat; dacă**
va auzi cineva glasul Meu și va
deschide ușa, voi† intra la el și
voi cina[a] cu el, și el cu Mine.
21 Învingătorului îi* voi da să
șadă cu Mine pe tronul Meu,
după cum și Eu am învins și
M-am așezat cu Tatăl Meu pe
tronul Său».
22 Cine are urechi să audă ceea
ce Duhul spune adunărilor“.

Tronul lui Dumnezeu

1 *Cap. 1.10. **Cap.11.12 †Cap. 1.19; 22.6.
2 *Cap. 1.10; 17.3; 21.10. **Is. 6.1. Ier. 17.12. Ezec. 1.26; 10.1. Dan. 7.9.
3 *Ezec. 1.28.
4 *Cap. 11.16. **Cap.3.4,5; 6.11; 7.9,13; 7.14; 19.14.

4 După acestea am văzut: și iată
o ușă deschisă în cer, și glasul*
dintâi, ca de trâmbiță, pe care l-am
auzit vorbind cu mine, spunând:
„Suie-te** aici și-ți† voi arăta
cele ce trebuie să aibă loc după
acestea“.
2 [b]Îndată am* fost în Duh; și
iată, un tron** era așezat în cer
3 și pe tron ședea Cineva. Și Cel
care ședea *era* asemenea unei
pietre de iaspis[c] și de sardiu la
înfățișare; și de jur-împrejurul
tronului *era* un curcubeu*, ase-
menea smaraldului la vedere.
4 Și de jur-împrejurul* tronului,
douăzeci și patru de tronuri, și pe
tronuri ședeau [d]douăzeci și patru
de bătrâni[e] îmbrăcați** în haine
albe; și† pe capetele lor *erau*
5 cununi de aur. Și din tron ieșeau
fulgere* și glasuri și tunete[f]; și
iată șapte făclii de foc, arzând**
înaintea tronului, care sunt cele†
șapte Duhuri ale lui Dumnezeu;
6 și înaintea tronului *era* ca o mare*
de sticlă, asemenea cristalului; și
în** mijlocul tronului și în jurul
tronului, patru făpturi vii, pline†
de ochi pe dinainte și pe dinapoi;
7 și cea* dintâi făptură vie, aseme-
nea unui leu; și cea de-a doua făp-
tură vie, asemenea unui vițel; și
cea de-a treia făptură vie, având
fața ca[g] de om; și cea de-a patra
făptură vie, asemenea unui vultur
8 zburând. Și cele patru făpturi vii,
fiecare din ele având câte șase*
aripi, *erau* pline de ochi de jur-
împrejur și pe dinăuntru; și zi și
noapte nu ·încetau spunând:
„Sfânt**, Sfânt, Sfânt *este* Dom-
nul† Dumnezeu, Cel Atotputernic,
care†† era și care este și care vine!“
9 Și, când făpturile vii dădeau[h]
glorie și onoare și mulțumire Celui
care ședea pe tron, care* este viu
10 în vecii vecilor, cei* douăzeci și
patru de bătrâni se prosternau[h] îna-
intea Celui care ședea pe tron și se
închinau[h] Celui care este viu în vecii
vecilor și** aruncau[h] înaintea tro-
11 nului cununile lor, spunând: „Vred-
nic* ești, Doamne și Dumnezeul
nostru, să primești gloria și onoarea
și puterea, pentru că** Tu ești Acela
care ai creat toate și datorită voii
Tale ele erau[i] și au fost create!“

4 †Vers. 10.
5 *Cap. 8.5; 16.18. **Ex. 37.23. 2 Cr. 4.20. Ezec. 1.13. Zah. 4.2. †Cap. 1.4; 3.1; 5.6.
6 *Ex. 38.8. Cap. 15.2. **Ezec. 1.5. †Vers. 8.
7 *Num. 2.2 Ezec. 1.10; 10.14.
8 *Is. 6.2. **Is. 6.3. †Cap. 1.8. ††Cap. 1.4.
9 *Cap. 1.18; 15.7.
10 *Cap. 5.8,14 **Vers. 4.
11 *Cap. 5.12. **Gen. 1.1. Fap. 17.24. Ef. 3.9. Col. 1.17. Cap. 10.6.

Cartea și Mielul înjunghiat

5 Și am văzut în[j] mâna dreaptă
a Celui care ședea pe tron o car-
te[k]*, scrisă pe dinăuntru și pe din
afară, pecetluită** cu șapte peceți.
2 Și am văzut un înger puternic,
vestind cu glas tare: „Cine *este*
vrednic să deschidă cartea și să-i
3 rupă pecețile?“ Și nimeni în cer*,
nici pe pământ, nici sub pământ nu
putea să deschidă cartea, nici să se

1 *Ezec.2.9,10 **Is. 29.11. Dan. 12.4.
3 *Vers. 13.

[a] *Unele ms.* „voi și intra la el, voi și cina“ [b] *Unele ms. ad.* „Și“ [c] *Jasp* [d] *Unele ms. ad.* „cei“ [e] *Unele ms.* „douăzeci și patru de tronuri, și bătrâni ședeau“ [f] *Unele ms.* „tunete și glasuri“ [g] *Unele ms. omit* [h] *În original verbul este la timpul viitor* [i] *Unele ms.* „sunt“ [j] *Lit.* „pe“ [k] *Carte mică, sul (în întreg capitolul)*

4 uite în ea. Şi eu plângeam mult,
pentru că nimeni nu fusese găsit
vrednic să deschidă[a] cartea, nici
5 să se uite în ea[b]. Şi unul din bă-
trâni ·mi-a spus: „Nu plânge!
Iată, Leul* care *este* din seminția
lui Iuda, Rădăcina** lui David,
a învins *ca* să deschidă cartea
şi[c]† cele şapte peceți ale ei“.
6 Şi am văzut[d] în mijlocul tro-
nului şi al celor patru făpturi vii
şi în mijlocul bătrânilor, un
Miel[e]* stând ca înjunghiat, având
şapte coarne şi şapte** ochi, care
sunt cele† şapte Duhuri ale lui
Dumnezeu trimise pe tot pămân-
7 tul: şi a venit şi a luat cartea[f] din
mâna dreaptă a Celui* care şedea[g]
8 pe tron. Şi, când a luat cartea, cele
patru făpturi vii şi cei* douăzeci şi
patru de bătrâni s-au prosternat
înaintea Mielului, având[h] fiecare o
harfă[i]** şi potire de aur pline cu
tămâie, care† sunt rugăciunile
9 sfinților. Şi *ei* ·cântau* o cântare
nouă, spunând: „Vrednic** eşti să
iei cartea şi să-i deschizi peceți-
le, pentru că ai fost înjunghiat şi
ai[j]† răscumpărat[k] pentru Dumne-
zeu, prin sângele Tău, din†† orice
seminție şi limbă şi popor şi na-
10 țiune şi i-ai[j]* făcut împărați[l] şi
preoți pentru Dumnezeul nostru[m],
şi vor[n] împărăți pe pământ!“
11 Şi am văzut: şi am auzit glas de
îngeri mulți de jur împrejurul*
tronului şi al făpturilor vii şi al
bătrânilor; şi numărul lor era
zeci de mii** de zeci de mii şi
12 mii de mii, spunând cu glas tare:
„Vrednic este Mielul cel înjun-
ghiat să primească puterea şi
bogății şi înțelepciune şi tărie
şi onoare şi glorie şi binecuvân-
13 tare!“ Şi pe orice* făptură care

5 *Gen. 49.9; 49.10. Ev. 7.14. **Is. 11.1,10. Rom. 15.12. Cap. 22.16. †Vers. 1. Cap. 6.1.
6 *Is. 53.7. Ioan 1.29,36. 1 Pet. 1.19. Cap. 13.8. Vers. 9,12. **Zah. 3.9; 4.10. †Cap. 4.5.
7 *Cap. 4.2.
8 *Cap. 5.8,14. **Cap. 14.2; 15.2. †Ps. 141.2. Cap. 8.3,4.
9 *Ps. 40.3. Cap. 14.3. **Cap. 4.11. Vers. 12. †Fap. 20.28. Rom. 3.24. 1 Cor. 6.20; 7.23. Ef. 1.7. Col. 1.14. Ev. 9.12. 1 Pet.1.18,19. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 1.7. Cap. 14.4. ††Dan. 4.1; 6.25. Cap. 7.9; 11.9; 14.6.
10 *Ex. 19.6. 1 Pet. 2.5,9. Cap. 1.6; 20.6; 22.5.
11 *Cap. 4.4,6. **Ps. 68.17. Dan. 7.10. Ev. 12.22.
13 *Filip. 2.10. Vers. 3.

este în cer şi pe pământ şi sub
pământ şi pe mare şi pe toate cele
din ele *le*-am auzit spunând: „A
Celui** care şade pe tron şi a
Mielului *fie* binecuvântarea şi
onoarea şi gloria† şi puterea, în
14 vecii vecilor!“ Şi* cele patru făp-
turi vii spuneau: „Amin!“; şi bă-
trânii s-au prosternat şi s-au în-
chinat[o]“.

Deschiderea primelor şase peceți

6 Şi am* văzut când a deschis
Mielul una din cele şapte peceți[p]
şi am auzit pe una** din cele patru
făpturi vii spunând cu glas ca de
2 tunet: „Vino[q]!“ Şi am văzut: şi
iată un cal* alb şi cel** care şe-
dea pe el, avea un arc; şi i† s-a
dat[r] o cunună şi a ieşit[r] învingător
şi ca să învingă.
3 Şi, când a deschis pecetea a
doua, am auzit pe a doua făptură
4 vie spunând: „Vino!“ Şi* a ieşit[r]
un altul, un cal roşu[s], şi celui care
şedea pe el i s-a dat să ia pacea de
pe pământ şi ca să se înjunghie unii
pe alții; şi i s-a dat o sabie mare.
5 Şi, când a deschis pecetea a
treia, am auzit pe a treia făptură
vie spunând: „Vino!“ Şi am văzut:
şi iată un cal negru şi cel care şe-
dea pe el avea o balanță în mâna
6 sa. Şi am auzit *ceva* ca un glas în
mijlocul celor patru făpturi vii,
spunând: „O măsură de grâu, un
dinar; şi trei măsuri de orz, un di-
nar; şi nu vătăma untdelemnul*
şi vinul!“
7 Şi, când a deschis pecetea a
patra, am auzit pe cea de-a patra
făptură vie[t] spunând: „Vino!“
8 Şi am văzut: şi iată un cal*
gălbui[u]; şi numele celui care şe-
dea pe el *era* Moartea[v]; şi Locu-
ința morților[w] urma[x] cu el; şi i
s-a dat[y] autoritate peste a patra

13 **Cap. 6.16; 7.10. †1 Cr. 29.11. Rom. 9.5; 16.27. 1 Tim. 6.16. 1 Pet. 4.11; 5.11. Cap. 1.6.
14 *Cap. 19.4
1 *Cap. 5.5-7. **Cap. 4.7.
2 *Zah. 6.3. Cap. 9.17. **Ps. 45.4,5. †Zah. 6.11. Cap. 14.14.
4 *Zah. 6.2.
6 *Cap. 9.4.
8 *Zah. 6.3.

[a] *Unele ms. ad.* „şi să citească“ [b] *Lit.* „la ea“ [c] *Unele ms. ad.* „să rupă“ [d] *Unele ms. ad.* „şi iată“ [e] *Lit.* „Mieluşel“, *diminutiv folosit în toată Cartea Apocalipsa* [f] *Unele ms. omit* [g] *Sau* „care şade“ [h] *Se referă numai la bătrâni* [i] *Unele ms.* „harfe“ [j] *Unele ms.* „ne-ai“ [k] *Lit.* „cumpărat“ [l] *Unele ms.* „o împărăție“ [m] *Unele ms. omit* „pentru Dumnezeul nostru“ [n] *Unele ms.* „vom“ [o] *Unele ms. ad. „Celui care* este viu în vecii vecilor“ [p] *Unele ms.* „una dintre peceți“ [q] *Unele ms.* „Vino şi vezi“ *(valabil în întreg capitolul)* [r] *Timpul nu este precizat* [s] *Roşu aprins* [t] *Unele ms.* „glasul celei de-a patra făpturi vii“ [u] *Paloarea morții* [v] *Unele ms.* „Moarte“ [w] *Gr.* „hades“ [x] *Unele ms.* „urmează“ [y] *Unele ms.* „li s-a dat“

parte a pământului, ca să** omoa-
re cu sabie şi cu foamete şi cu
moarte şi† prin fiarele pământu-
lui.
9 Şi, când a deschis pecetea a
cincea, am văzut sub altar* sufle-
tele** celor înjunghiaţi pentru†
Cuvântul lui Dumnezeu şi pentru
10 mărturia†† pe care au dat-o; şi
strigau cu glas tare, spunând:
„Până* când, o, Stăpâne, sfânt**
şi adevărat, nu† judeci şi nu răz-
buni sângele nostru asupra celor
11 care locuiesc pe pământ?“ Şi
fiecăruia[a] i s-a dat o haină[b]* albă[c];
şi li s-a spus să** se mai odihneas-
că puţin timp[d], până se va împlini
şi *numărul* celor împreună-robi
cu ei şi al fraţilor lor, cei care ur-
mau să fie ucişi ca şi ei.
12 Şi am văzut când a deschis
pecetea a şasea: şi[e]* s-a făcut cu-
tremur mare şi soarele** s-a fă-
cut negru ca un sac de păr şi lu-
na s-a făcut toată ca sângele
13 şi* stelele cerului au căzut pe
pământ, cum îşi aruncă un smo-
chin scuturat de un vânt puternic
14 smochinele sale târzii[f]. Şi cerul*
s-a îndepărtat ca o carte[g] făcută
sul şi toţi** munţii şi insulele
15 s-au mutat din locurile lor. Şi
împăraţii pământului şi cei mari
şi comandanţii şi cei bogaţi şi
cei puternici şi orice rob şi orice[a]
om liber s-au* ascuns în peşteri şi
16 în stâncile munţilor; şi* ·spuneau
munţilor şi stâncilor: „Cădeţi
peste noi şi ascundeţi-ne de faţa
Celui care şade pe tron şi de mânia
17 Mielului; pentru că* a venit ziua
cea mare a mâniei Lui, şi** cine
poate sta în picioare?“

Cei pecetluiţi pentru Dumnezeu

7 Şi[a], după aceasta, am văzut
patru îngeri stând la[h] cele patru
colţuri ale pământului, ţinând*
cele patru vânturi ale pământului,
ca nici un vânt să** nu sufle pe
pământ, nici pe mare, nici peste

8 **Ezec.14.21 †Lev. 26.22.
9 *Cap. 8.3; 9.13; 14.18. **Cap. 20.4. †Cap. 1.9. ††2 Tim.1.8. Cap. 12.17; 19.10.
10 *Zah. 1.12. **Cap. 3.7. †Cap. 11.18; 19.2.
11 *Cap. 3.4,5; 7.9,14. **Ev. 11.40. Cap. 14.13.
12 *Cap. 16.18. **Ioel 2.10; 2.31; 3.15. Mt. 24.29. Fap. 2.20.
13 *Cap. 8.10; 9.1.
14 *Ps. 102.26. Is. 34.4. Ev. 1.12. **Ier. 3.23; 4.24. Cap. 16.20.
15 *Is. 2.19.
16 *Osea 10.8. Lc. 23.30. Cap. 9.6.
17 *Is. 13.6. Ţef. 1.14. Cap. 16.14. **Ps. 76.7.
1 *Dan. 7.2. **Cap. 9.4.

2 vreun[a] copac. Şi am văzut un alt
înger, urcând de la răsăritul soa-
relui, având pecetea Dumnezeului
celui viu; şi a strigat cu glas tare
celor patru îngeri, cărora li se
dăduse să vatăme pământul şi
3 marea, spunând: „Nu* vătămaţi pă-
mântul, nici marea, nici copacii,
până îi vom pecetlui** pe robii
Dumnezeului nostru pe frunţile
4 lor“. Şi* am auzit numărul celor
pecetluiţi: o** sută patruzeci şi
patru de mii, pecetluiţi din fiecare
5 seminţie a fiilor lui Israel: din
seminţia lui Iuda, douăsprezece
mii pecetluiţi; din seminţia lui
Ruben, douăsprezece mii[i]; din
seminţia lui Gad, douăsprezece
6 mii; din seminţia lui Aşer, două-
sprezece mii; din seminţia lui
Neftali, douăsprezece mii; din
seminţia lui Manase, douăsprezece
7 mii; din seminţia lui Simeon,
douăsprezece mii; din seminţia
lui Levi, douăsprezece mii; din
seminţia lui Isahar, douăsprezece
8 mii; din seminţia lui Zabulon,
douăsprezece mii; din seminţia
lui Iosif, douăsprezece mii; din
seminţia lui Beniamin, douăspre-
zece mii pecetluiţi.

Mulţimea în haine albe

9 După acestea am văzut: şi iată
o mulţime mare*, pe care nimeni
nu putea să o numere, din** orice
naţiune şi seminţii şi popoare şi
limbi, stând înaintea tronului şi
înaintea Mielului, îmbrăcaţi† în
haine[b] albe, şi *cu* ramuri de palmi-
10 er în mâinile lor. Şi ·strigau cu
glas tare, spunând: „Mântuirea*
este a Dumnezeului nostru, care**
11 şade pe tron, şi a Mielului!“ Şi
toţi îngerii stăteau în jurul tronului
şi al bătrânilor şi al celor patru
făpturi vii; şi s-au prosternat îna-
intea tronului şi s-au închinat lui
12 Dumnezeu, spunând: „Amin! Bi-
necuvântarea şi gloria şi înţelep-
ciunea şi mulţumirea şi onoarea şi

3 *Cap. 6.6; 9.4. **Ezec. 9.4. Cap. 14.1; 22.4.
4 *Cap. 9.16. **Cap. 14.1.
9 *Rom.11.25. **Cap. 5.9. †Cap.3.5,18; 4.4; 6.11. Vers. 14.
10 *Ps. 3.8. Is. 43.11. Ier. 3.23. Osea 13.14. Cap. 19.1. **Cap. 5.13.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Mantie lungă* [c] *Unele ms.* „li s-au dat haine albe“ [d] *Unele ms. omit* „puţin timp“ [e] *Unele ms. ad.* „iată“ [f] *Unele ms.* „ca un smochin scuturat de un vânt puternic aruncându-şi smochinele sale târzii“ [g] *Carte mică, sul* [h] *Lit.* „pe“ [i] *Unele ms. ad.* „pecetluiţi“ *(valabil şi la toate celelalte seminţii)*

puterea şi tăria *fie* a Dumnezeului
nostru, în vecii vecilor! Amin[a]“.
13 Şi unul dintre bătrâni a răs-
puns, zicându-mi: „Aceştia, care
sunt îmbrăcaţi în haine albe, cine
14 sunt şi de unde au venit?“ Şi i-am
spus: „Domnul meu, tu ştii“. Şi
mi-a spus: „Aceştia* sunt cei care
vin din necazul cel mare şi ei şi-au
spălat** hainele şi le-au albit în
15 sângele Mielului. Pentru aceasta
sunt *ei* înaintea tronului lui Dum-
nezeu şi-I slujesc zi şi noapte în
templul Său; şi Acela care şade pe
tron Îşi va întinde* cortul peste
16 ei. Nu* vor mai flămânzi, nici nu
vor mai înseta, nici** nu-i va do-
gori soarele[b], nici vreo arşiţă;
17 pentru că Mielul, care este în mij-
locul tronului, îi va păstori* şi-i
va duce[c] la izvoarele apelor vieţii
şi** Dumnezeu va şterge orice
lacrimă din ochii lor“.

14 *Cap. 6.9; 17.6. **Is. 1.18. Zah. 3.3-5. Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7. Cap. 1.5.
15 *Is. 4.5,6. Cap. 21.3.
16 *Is. 49.10. **Ps. 121.6.
17 *Ps. 23.1; 36.8. Ioan 10.11; 10.14. **Is. 25.8. Cap. 21.4.

Deschiderea peceţii a şaptea. Primele patru trâmbiţe

8 Şi, când a deschis* pecetea a
şaptea, s-a făcut tăcere în cer cam
2 o jumătate de oră. Şi* i-am văzut
pe cei şapte îngeri care stau
înaintea lui Dumnezeu şi** li
3 s-au dat şapte trâmbiţe. Şi un alt
înger a venit şi a stat lângă altar,
având o tămâietoare de aur; şi i
s-a dat tămâie multă, ca să *o* dea[d]
rugăciunilor* tuturor sfinţilor, pe
altarul** cel de aur care era înain-
4 tea tronului. Şi fumul* tămâiei s-a
suit cu rugăciunile sfinţilor, din
mâna îngerului, înaintea lui Dum-
5 nezeu. Şi îngerul a luat tămâie-
toarea şi a umplut-o din focul al-
tarului; şi a aruncat pe[e] pământ; şi
s-au* făcut glasuri şi tunete şi
fulgere[f] şi un cutremur**.
6 Şi cei şapte îngeri, care aveau
cele şapte trâmbiţe, s-au pregătit
să sune din trâmbiţe.
7 Şi cel dintâi[g] a sunat din
trâmbiţă: şi* s-a făcut grindină şi
foc amestecat cu sânge şi au fost
aruncate[h] pe[e]** pământ; şi a treia
parte a pământului a fost arsă; şi
a treia parte din copaci† a fost
arsă, şi toată iarba verde a fost
arsă.
8 Şi al doilea înger a sunat din
trâmbiţă: şi* ca un munte mare
aprins de foc a fost aruncat în**
mare; şi a treia parte din mare
9 a† devenit sânge; şi a murit a
treia parte din făpturile care erau în
mare, care aveau viaţă; şi a treia
parte din corăbii a fost nimicită.
10 Şi al treilea înger a sunat din
trâmbiţă: şi* a căzut din cer o
stea mare, arzând ca o făclie; şi**
a căzut peste a treia parte din
râuri şi peste izvoarele apelor.
11 Şi numele stelei* este[i] Pelin; şi**
a treia parte din ape a devenit
pelin şi mulţi dintre oameni au mu-
rit din cauza apelor, pentru că se
făcuseră amare.
12 Şi al* patrulea înger a sunat
din trâmbiţă: şi a fost lovită a treia
parte din soare şi a treia parte din
lună şi a treia parte din stele, ca
să fie întunecată a treia parte din
ele şi ziua să nu-şi arate a treia par-
te din ea şi noaptea tot aşa.
13 Şi am văzut: şi am* auzit un
vultur[j] zburând în mijlocul ceru-
lui, spunând cu glas tare: „Vai**,
vai, vai de cei care locuiesc pe
pământ, din cauza celorlalte gla-
suri de trâmbiţă ale celor trei în-
geri care urmează să sune din
trâmbiţă!“

1 *Cap. 6.1.
2 *Mt. 18.10. Lc. 1.19. **2 Cr. 29.27 29.28.
3 *Cap. 5.8. **Ex. 30.1. Cap. 6.9.
4 *Ps. 148.2. Lc. 1.10.
5 *Cap. 16.18. **2 Sam.22.8 1 Împ. 19.11. Fap. 4.31.
7 *Ezec. 38.22. **Cap. 16.2. †Ezec. 14.13 Cap. 9.4.
8 *Ier. 51.25. Amos 7.4. **Cap. 16.3. †Ezec. 14.19
10 *Is. 14.12. Cap. 9.1. **Cap. 16.4.
11 *Rut 1.20. **Ex. 15.23. Ier. 9.15; 23.15.
12 *Is. 13.10. Amos 8.9.
13 *Cap. 14.6; 19.17. **Cap. 9.12; 11.14.

Trâmbiţa a cincea. Primul vai

9 Şi al cincilea înger a sunat din
trâmbiţă: şi* am văzut o stea
căzută din cer pe[e] pământ; şi i s-a
dat cheia fântânii** Adâncului.
2 Şi a deschis[k] fântâna Adâncului;
şi s-a* ridicat fum din fântână, ca
fumul unui cuptor mare; şi soare-
le şi văzduhul s-au întunecat de
3 fumul fântânii. Şi din fum au ieşit
lăcuste* pe[e] pământ; şi li s-a
dat putere, cum au putere** scor-
4 pionii pământului; şi li s-a spus

1 *Lc. 10.18. **Lc. 8.31. Vers. 11. Cap. 17.8; 20.1.
2 *Ioel 2.2,10.
3 *Ex. 10.4. Jud. 7.12. **Vers. 10.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Lit.* „nici nu va mai cădea soarele peste ei“ [c] *Unele ms.* „îi păstoreşte şi îi duce“
[d] *Adauge* [e] *Lit.* „spre“ [f] *Unele ms.* „tunete şi glasuri şi fulgere“; *alte ms.* „tunete şi fulgere şi glasuri“
[g] *Unele ms. ad.* „înger“ [h] *Sau* „a fost aruncat“ [i] *Lit.* „se numeşte“ [j] *Unele ms.* „un înger“ [k] *Steaua a deschis*

4 *Cap. 6.6; 7.3. **Ex. 12.23. Ezec. 9.4.
5 *Vers. 10. Cap. 18.7.
6 *Iov 3.21. Ier. 8.3. Cap. 6.16.
7 *Ioel 2.4. **Naum 3.17 †Dan. 7.8.
8 *Ioel 1.6.
9 *Ioel 2.5-7.
11 *Ef. 2.2.
12 *Cap. 8.13.

să* nu vatăme iarba pământului,
nici vreo verdeaţă, nici vreun
copac, ci** numai pe oamenii care
nu au pecetea lui Dumnezeu pe
5 frunţile lor[a]: şi li s-a dat să nu-i
ucidă, ci* să fie chinuiţi cinci luni;
şi chinul lor *este* asemenea chi-
nului de scorpion, când îl înţea-
6 pă pe un om. Şi, în zilele acelea,
oamenii vor căuta* moartea şi
nicidecum n-o vor găsi; şi vor
dori să moară şi moartea va
7 fugi[b] de ei. Şi înfăţişarea[c] lăcus-
telor *era* asemenea* unor cai
pregătiţi pentru război; şi pe**
capetele lor *erau* ca *nişte* cununi
asemenea aurului şi feţele† lor *erau*
8 ca feţele de oameni; şi aveau păr,
ca părul femeilor, şi dinţii* lor erau
9 ca de lei, şi aveau* platoşe ca
platoşele de fier, şi vuietul ari-
pilor lor *era* ca vuietul carelor şi
a multor cai, alergând la război;
10 şi ·aveau cozi, asemenea scorpio-
nilor, şi ace; şi puterea lor *era* în
cozile lor, ca să-i vatăme pe oameni
11 cinci luni. Au un împărat* peste ele,
pe îngerul Adâncului: numele său
în evreieşte *este* Abadon[d] şi în
greceşte are numele Apolion[d].
12 Întâiul* vai a trecut. Iată, mai
vin două vaiuri după acestea.

Trâmbiţa a şasea. Al doilea vai

13 Şi al şaselea înger a sunat din
trâmbiţă: şi am auzit un glas din
cele patru coarne ale[e] altarului de
aur care *este* înaintea lui Dumne-
14 zeu, spunând celui de-al şaselea
înger care avea trâmbiţa: „Dezlea-
gă-i pe cei patru îngeri care sunt le-
15 gaţi la* râul cel mare Eufrat!“ Şi
cei patru îngeri, care erau pregătiţi
pentru ceasul şi ziua şi luna şi anul
acela, au fost dezlegaţi, ca să
omoare a treia parte din oameni;
16 şi numărul oştirilor* de călăreţi**
era de douăzeci de mii de ori câte
zece mii. Am† auzit numărul lor.
17 Şi astfel am văzut caii în vi-
ziune şi pe cei care şedeau pe
ei: aveau platoşe de foc şi de hia-

14 *Cap. 16.12.
16 *Ps. 68.17. Dan. 7.10. **Ezec.38.4. †Cap. 7.4.

cint şi de pucioasă; şi capetele*
cailor *erau* ca nişte capete de lei,
şi din gurile lor ·ieşeau foc şi fum
18 şi pucioasă. Prin aceste trei plăgi
au fost ucişi a treia parte din oa-
meni, de focul şi de fumul şi de
pucioasa care ·ieşeau din gurile
19 lor. Pentru că puterea cailor ·era
în gura lor şi în cozile* lor, deoa-
rece cozile lor *erau* asemenea şer-
pilor, având capete, şi cu ele vă-
20 tămau. Şi restul oamenilor, care nu
au fost ucişi prin aceste plăgi,
nu* s-au pocăit de faptele mâi-
nilor lor, ca să nu se închine de-
monilor** şi idolilor† de aur, şi de
argint, şi de aramă, şi de piatră,
şi de lemn, care nu pot nici să
vadă, nici să audă, nici să umble.
21 Şi nu s-au pocăit de crimele lor, nici
de vrăjitoriile* lor, nici de curvia
lor, nici de hoţiile lor.

17 *1 Cr. 12.8. Is. 5.28,29.
19 *Is. 9.15.
20 *Deut. 31.29 **Lev. 17.7. Deut. 32.17. Ps. 106.37. 1 Cor. 10.20. †Ps. 115.4; 135.15. Dan. 5.23.
21 *Cap. 22.15.

Un alt înger

10 Şi am văzut un alt înger puter-
nic, coborând din cer, îmbrăcat cu
un nor şi curcubeul* *era* pe capul
lui şi faţa** lui *era* ca soarele şi
picioarele† lui ca *nişte* stâlpi de
2 foc; şi avea în mâna lui o carte
mică deschisă. Şi el şi-a pus picio-
rul* drept pe mare, şi pe cel stâng
3 pe pământ; şi a strigat cu glas tare,
cum răcneşte un leu; şi, când a
strigat, cele şapte* tunete au vorbit
4 cu glasurile lor. Şi, când au vorbit
cele şapte tunete, eram *gata* să
scriu; şi am auzit un glas din cer,
spunând: „Pecetluieşte* ce au vorbit
cele şapte tunete şi nu le scrie!“
5 Şi îngerul pe care l-am văzut
stând pe mare şi pe pământ şi-a*
ridicat mâna dreaptă spre cer
6 şi a jurat pe Cel care este viu în
vecii vecilor, care* a creat cerul
şi cele din el, şi pământul şi cele
de pe el, şi marea şi cele din ea,
7 că nu va mai fi amânare[f]**; ci, în*
zilele glasului celui de-al şaptelea
înger, când va suna din trâmbiţă, va
fi împlinită[g] şi taina lui Dumnezeu,
după cum a făcut El cunoscut

1 *Ezec. 1.28. **Mt. 17.2. Cap. 1.16. †Cap. 1.15.
2 *Mt. 28.18.
3 *Cap. 8.5.
4 *Dan. 8.26; 12.4,9.
5 *Ex. 6.8. Dan. 12.7.
6 *Neem. 9.6. Cap. 4.11; 14.7. **Dan. 12.7. Cap. 16.17.
7 *Cap. 11.15.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „fuge“ [c] *Lit.* „asemănările“ [d] *Distrugere* [e] *Unele ms.* „din coarnele“
[f] *Lit.* „timp“ [g] *Sau* „desăvârşită“

Evanghelia robilor Săi, profeţii.
8 Şi glasul pe care l-am auzit din
cer din nou mi-a vorbit şi a spus[a]:
„Mergi, ia cartea[b] care este des-
chisă în mâna îngerului care stă
9 pe mare şi pe pământ!“ Şi am
mers la înger, spunându-i să-mi
dea cartea[c]. Şi ·mi-a spus: „Ia-o*
şi mănânc-o pe toată! şi îţi va
amărî pântecele, dar în gura ta va
10 fi dulce ca mierea“. Şi am luat
cartea din mâna îngerului şi am
mâncat-o pe toată; şi în gura mea a
fost dulce ca mierea; şi, când am
mâncat-o, mi s-a amărât* pânte-
11 cele. Şi *el* mi-a spus[d]: „Trebuie
să profeţeşti din nou despre po-
poare şi naţiuni şi limbi şi mulţi
împăraţi“.

9 *Ier. 15.16. Ezec. 2.8; 3.1-3.
10 *Ezec. 2.10.

Cei doi martori

11 Şi mi s-a dat o trestie* aseme-
nea unui toiag, spunând: „Ridi-
că-te** şi măsoară templul lui
Dumnezeu şi altarul şi pe cei
2 care se închină în el. Şi curtea*
care *este* în afara templului las-o
deoparte şi n-o măsura; pentru
că** a fost dată naţiunilor, şi vor
călca† în picioare sfânta cetate
3 patruzeci†† şi două de luni. Şi voi
da celor doi martori* ai Mei şi vor
profeţi** o† mie două sute şaizeci
4 de zile, îmbrăcaţi în sac“. Aceştia
sunt cei doi* măslini şi cele două
sfeşnice care stau înaintea Dom-
5 nului pământului; şi, dacă vrea
cineva să-i vatăme, iese foc* din
gura lor şi îi mistuie pe vrăjmaşii
lor. Şi, dacă** vrea cineva să-i
vatăme, trebuie să fie ucis în ace-
6 laşi fel. Aceştia au* putere să în-
chidă cerul, ca să nu cadă ploaie în
zilele profeţiei lor; şi au** putere
peste ape să le schimbe în sânge
şi să lovească pământul cu orice
7 plagă, ori de câte ori vor. Şi, când
îşi vor sfârşi* mărturia, fiara** care
se ridică din† Adânc va†† face
război cu ei şi-i va învinge şi-i

1 *Ezec. 40.3. Zah. 2.1. Cap. 21.15. **Num.23.18
2 *Ezec. 40.17; 40.20. **Ps. 79.1. Lc. 21.24. †Dan. 8.10. ††Cap. 13.5.
3 *Cap. 20.4. **Cap. 19.10 †Cap. 12.6.
4 *Ps. 52.8. Ier. 11.16. Zah. 4.3; 4.11,14.
5 *2 Împ. 1.10; 1.12. Ier. 1.10; 5.14. Ezec. 43.8. Osea 6.5. **Num.16.29
6 *1 Împ. 17.1. Iac. 5.16,17. **Ex. 7.19.
7 *Lc. 13.32. **Cap. 13.1; 13.11; 17.8. †Cap. 9.2. ††Dan. 7.21. Zah. 14.2.

8 va ucide; şi trupurile lor moar-
te[e] *vor fi* pe strada cetăţii* celei
mari, care, spiritual, se numeşte So-
doma şi Egipt, unde** a fost
9 răstignit şi Domnul lor. Şi* *unii* din
popoare şi seminţii şi limbi
şi naţiuni ·vor vedea trupurile lor
moarte[e] trei zile şi jumătate şi**
nu ·vor îngădui ca trupurile lor
moarte să fie puse în mormânt.
10 Şi* cei care locuiesc pe pământ
se vor bucura de ei şi vor fi[f] plini
de veselie; şi îşi vor trimite da-
ruri** unii altora, pentru că† aceş-
tia, cei doi profeţi, îi chinuiau pe
11 cei care locuiesc pe pământ. Şi,
după cele trei zile şi jumătate,
duh[g]* de viaţă de la Dumnezeu a
intrat în ei şi au stat în picioare;
şi o mare teamă i-a cuprins[h] pe
12 cei care-i priveau. Şi am auzit[i] un
glas puternic din cer, spunân-
du-le: „Suiţi-vă aici!“; şi* s-au suit
spre cer în nor** şi† vrăjmaşii lor
13 i-au privit. Şi, în ceasul acela, s-a*
făcut un mare cutremur şi a** ze-
cea parte din cetate a căzut şi şapte
mii de oameni[j] au fost ucişi
în cutremur. Şi cei rămaşi s-au
umplut de frică şi au† dat glorie
Dumnezeului cerului.
14 Al doilea* vai a trecut; iată, al
treilea vai vine curând[k].

8 *Cap. 14.8; 17.1,5; 18.10 **Ev. 13.12. Cap. 18.24.
9 *Cap. 17.15. **Ps. 79.2,3.
10 *Cap. 12.12; 13.8. **Est. 9.19; 9.22. †Cap. 16.10.
11 *Ezec. 37.5; 37.9,10,14.
12 *Is. 14.13. Cap. 12.5. **Is. 60.8. Fap. 1.9. †2 Împ. 2.1; 2.5,7.
13 *Cap. 6.12. **Cap. 16.19 †Ios. 7.19. Cap. 14.7; 15.4.
14 *Cap. 8.13; 9.12.

Trâmbiţa a şaptea

15 Şi al şaptelea înger* a sunat
din trâmbiţă; şi** au fost glasuri
puternice în cer, spunând: „Împă-
răţia† lumii a ajuns[l] a Domnului
nostru şi a Hristosului Său şi††
El va împărăţi în vecii vecilor“.
16 Şi cei* douăzeci şi patru de bă-
trâni, care stau înaintea lui Dum-
nezeu pe tronurile lor, s-au pros-
ternat şi s-au închinat lui Dum-
17 nezeu, spunând: „Îţi mulţumim,
Doamne, Dumnezeule Atotpu-
ternic, care* eşti şi care erai, că
ai luat puterea Ta cea mare
şi** ai început să împărăţeşti.

15 *Is. 27.13. Cap. 10.7. **Cap.16.17; 19.6. †Cap. 12.10. ††Dan. 2.44; 7.14,18,27.
16 *Cap. 4.4; 5.8; 19.4.
17 *Cap. 1.4,8; 4.8; 16.5. **Cap. 19.6.

[a] *Lit.* „vorbind din nou cu mine şi spunând“ [b] *Lit.* „carte mică“ *(valabil şi în următoarele două versete)*
[c] *Unele ms.* „spunându-i: «Dă-mi cartea!»“ [d] *Lit.* „îmi spune“; *unele ms.* „*ei* spun“; *alte ms.* „mi s-a spus“
[e] *Unele ms.* „trupul lor mort“ [f] *Unele ms.* „se bucură de ei şi sunt“ [g] *Sau* „suflare“ [h] *Lit.* „a căzut peste“
[i] *Unele ms.* „au auzit“ [j] *Lit.* „şapte mii de nume de oameni“ [k] *Lit.* „repede“ [l] *Lit.* „a început *să fie*“

18 *Vers. 2,9. **Dan. 7.9; 7.10. Cap. 6.10. †Cap. 19.5. ††Cap.13.10; 18.6.
19 *Cap. 15.5,8 **Cap. 8.5; 16.18. †Cap. 16.21.
2 *Is. 66.7. Gal. 4.19.
3 *Cap. 17.3. **Cap. 17.9; 17.10. †Cap. 13.1.
4 *Cap. 9.10; 9.19. **Cap.17.18 †Dan. 8.10. ††Vers. 2. *†Ex. 1.16.
5 *Ps. 2.9. Cap. 2.27; 19.15.
6 *Vers. 4. **Cap. 11.3.
7 *Dan. 10.13; 10.21; 12.1. **Vers. 3. Cap. 20.2.
9 *Lc. 10.18. Ioan 12.31. Cap. 9.1. **Gen. 3.1,4 Cap. 20.3.

18 Şi naţiunile* s-au mâniat; şi a
venit** mânia Ta şi timpul să fie
judecaţi cei morţi şi să dai răs-
plata robilor Tăi, profeţii, şi
sfinţi-lor şi celor care se tem de
Numele Tău, celor mici† şi celor
mari, şi să-i†† distrugi pe cei care
distrug pământul!“
19 Şi s-a* deschis templul lui
Dumnezeu în cer şi s-a văzut chi-
votul legământului Său[a] în tem-
plul Său; şi au fost** fulgere şi
glasuri şi tunete şi un cutremur
şi† grindină mare.

Femeia şi balaurul

12 Şi un semn mare s-a văzut în
cer: o femeie îmbrăcată în soare
şi *având* luna sub picioarele ei şi
pe capul ei o coroană cu douăspre-
2 zece stele; şi, fiind însărcinată, stri-
ga[b] în durere şi în chin* ca să nască.
3 Şi un alt semn s-a văzut în cer:
şi iată, un balaur* mare, roşu,
având şapte** capete şi zece coar-
ne şi† pe capetele lui şapte coroa-
4 ne; şi coada* lui ·trăgea a treia
parte din stelele** cerului şi† le
·arunca pe pământ. Şi balaurul stă-
tea înaintea†† femeii care urma să
nască, pentru ca*†, atunci când va
5 naşte, să-i devoreze copilul. Şi a
născut un fiu de parte bărbătească;
El* va păstori toate naţiunile cu
un toiag de fier; şi copilul ei a fost
răpit la Dumnezeu şi la tronul
6 Său. Şi femeia* a fugit în pustiu,
acolo unde ·avea un loc pregătit de
Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo
o** mie două sute şaizeci de zile.
7 Şi a fost un război în cer: Mi-
hail* şi îngerii lui luptau** împo-
triva balaurului. Şi balaurul a lup-
8 tat, şi îngerii lui; şi el n-a fost mai
tare[c]; şi locul lor nu s-a mai găsit în
9 cer. Şi a fost aruncat* balaurul cel
mare, şarpele cel vechi, acela care
se numeşte Diavol şi Satan[d], acela
care** înşală tot pământul locuit –
a fost aruncat pe pământ şi îngerii
lui au fost aruncaţi împreună cu el.
10 Şi am auzit un glas puternic în
cer, spunând: „Acum* a venit
mântuirea şi puterea şi Împărăţia
Dumnezeului nostru şi autorita-
tea Hristosului Său; pentru că a
fost aruncat afară acuzatorul
fraţilor noştri, cel care-i** acuza[e]
înaintea Dumnezeului nostru zi
11 şi noapte; şi* ei l-au învins dato-
rită sângelui Mielului şi datori-
tă cuvântului mărturiei lor şi** nu
şi-au iubit viaţa, până la moarte.
12 De aceea bucuraţi-vă*, ceruri, şi
voi, care locuiţi[f] în ele! Vai** de
voi, pământ şi mare[g], pentru că dia-
volul a coborât la voi, cuprins de mâ-
nie mare, ştiind† că are puţin timp“.
13 Şi, când a văzut balaurul că a
fost aruncat pe pământ, a perse-
cutat-o pe* femeia care născuse
copilul de parte bărbătească.
14 Şi* i-au fost date femeii cele[a] două
aripi ale vulturului celui mare,
ca** să zboare în† pustiu, la locul
ei, acolo unde trebuia să fie[h] hră-
nită un†† timp şi timpuri şi jumă-
tate de timp, *departe* de faţa şar-
15 pelui. Şi şarpele a aruncat* apă ca
un torent din gura lui, după femeie,
ca să o facă să fie luată de torent.
16 Şi pământul a ajutat femeia şi pă-
mântul şi-a deschis gura şi a înghiţit
torentul pe care-l aruncase balaurul
17 din gura lui. Şi balaurul s-a mâniat
pe femeie şi a mers* să facă război
împotriva rămăşiţei seminţei ei, a
celor care** păzesc poruncile lui
Dumnezeu şi au mărturia† lui Isus.
18 Şi am stat[i] pe nisipul mării.

Fiara care se ridică din mare

(13) Şi am văzut ridicându-se din
mare o fiară* având** zece coar-
ne şi şapte capete[j]; şi pe coarne,
zece diademe, şi pe capete, nume[k]
2 de hulă. Şi fiara* pe care am vă-
zut-o era asemenea unui leopard[l],
şi picioarele** ei, ca ale unui
urs, şi gura† ei, ca gura unui leu;

10 *Cap.11.15; 19.1. **Iov 1.9; 2.5. Zah. 3.1.
11 *Rom. 8.33; 8.34,37; 16.20. **Lc. 14.26.
12 *Ps. 96.11. Is. 49.13. Cap. 18.20. **Cap. 8.13; 11.10. †Cap. 10.6.
13 *Vers. 5.
14 *Ex. 19.4. **Vers. 6. †Cap. 17.3. ††Dan. 7.25; 12.7.
15 *Is. 59.19.
17 *Gen. 3.15. Cap. 11.7; 13.7. **Cap.14.12 †1 Cor. 2.1. 1 Ioan 5.10. Cap. 1.2,9; 6.9; 20.4.
1 *Dan. 7.2,7. **Cap. 12.3; 17.3,9,12.
2 *Dan. 7.6. **Dan. 7.5. †Dan. 7.4.

[a] *Unele ms. omit* [b] *Unele ms.* „strigă“ [c] *Unele ms.* „n-au fost mai tari“ [d] *Lit. articulat;* „Acuzatorul şi Adversarul“ [e] *Unele ms.* „acuză“ [f] *Lit.* „care aveţi cortul“ [g] *Unele ms.* „vai de locuitorii pământului şi ai mării“ [h] *Lit.* „este“ [i] *Unele ms.* „a stat“, *se referă la balaur* [j] *Unele ms.* „şapte capete şi zece coarne“ [k] *Unele ms.* „un nume“ [l] *Lit.* „unei femele de leopard“

2 ††Cap. 12.3. *†Cap. 16.10
3 *Vers. 12,14. **Cap. 17.8.
4 *Cap. 18.18.
5 *Dan. 7.8; 8.25; 11.36. **Cap. 11.2; 12.6.
6 *Ioan 1.14. Col. 2.9.
7 *Dan. 7.21. Cap. 11.7; 12.17. **Cap.11.18; 17.15.
8 *Ex. 32.32. Dan. 12.1. Filip. 4.3. Cap. 3.5; 20.12,15; 21.27. **Cap. 17.8.
10 *Is. 33.1. **Gen. 9.6. Mt. 26.52. †Cap. 14.12.

şi balaurul i-a dat puterea†† lui
şi tronul*† lui şi autoritate mare;
3 şi[a] unul din capetele ei *era* ca
înjunghiat* de moarte şi rana ei
de moarte[b] fusese vindecată: şi
tot** pământul se minuna de[c] fia-
4 ră. Şi s-au închinat balaurului,
pentru că i-a dat fiarei autoritatea;
şi s-au închinat fiarei, spunând:
„Cine* *este* asemenea fiarei şi
cine poate lupta împotriva ei?“
5 Şi i s-a dat o gură*, care vorbea
lucruri mari şi hule[d]; şi i s-a dat
autoritate să lucreze patruzeci**
6 şi două de luni. Şi şi-a deschis
gura pentru hule[d] împotriva lui
Dumnezeu, ca să hulească Numele
Lui şi cortul* Lui şi[e] pe cei care lo-
7 cuiesc[f] în cer. Şi i s-a dat să* lupte
împotriva sfinţilor şi să-i învingă;
şi i s-a dat autoritate peste** orice
seminţie şi popor şi limbă şi naţiu-
8 ne; şi i se vor închina toţi aceia care
locuiesc pe pământ, al căror nume
nu a fost scris[g]* de la** întemeie-
rea lumii în cartea vieţii Mielu-
9 lui celui înjunghiat. Dacă are ci-
10 neva urechi, să audă! Dacă cine-
va* *duce* în robie, în robie va mer-
ge. Dacă cineva** ucide cu sabia,
cu sabia trebuie să fie ucis. Aici†
este răbdarea şi credinţa sfinţilor.

Fiara care se ridică din pământ

11 *Cap. 11.7.
13 *Deut.13.1-3 Mt. 24.24. 2 Tes. 2.9. Cap. 16.14. **1Împ.18.38 2 Împ. 1.10; 1.12.
14 *Cap. 12.9; 19.20. 2 Tes. 2.10.

11 Şi am văzut o altă fiară ridi-
cându-se* din pământ; şi avea
două coarne asemenea unui miel
12 şi vorbea ca un balaur. Şi ea e-
xercită toată autoritatea primei
fiare în faţa ei; şi face ca pămân-
tul şi cei care locuiesc pe el să
se închine primei fiare, a cărei
rană de moarte fusese vindecată.
13 Şi face* semne mari, încât** face
să se coboare chiar foc din cer
pe pământ, înaintea oamenilor.
14 Şi îi înşală* pe cei care locuiesc pe
pământ din cauza semnelor care i
s-a dat să le facă înaintea fiarei,
spunându-le celor care locuiesc pe
pământ să-i facă un chip fiarei,

14 **2 Împ.20.7
15 *Cap. 16.2; 19.20; 20.4.
16 *Cap. 14.9.
17 *Cap. 14.11. **Cap. 15.2.
18 *Cap. 17.9. **Cap. 21.17

care are rana de sabie şi** a rămas
15 în viaţă. Şi i s-a dat să dea suflare
chipului fiarei, încât chipul fiarei
să şi vorbească şi* să facă să fie
ucişi toţi cei care nu se vor închina
16 chipului fiarei. Şi face ca tutu-
ror, celor mici şi celor mari, şi
celor bogaţi şi celor săraci, şi
celor liberi şi celor robi, să* li se
dea un semn pe mâna lor dreaptă
17 sau pe fruntea lor; şi ca nimeni să
nu poată cumpăra sau vinde, dacă
nu are semnul, numele* fiarei sau
18 numărul** numelui ei. Aici* este
înţelepciunea. Cine are pricepere
să socotească numărul fiarei,
pentru că** este număr de om;
şi numărul ei *este* şase sute şai-
zeci şi şase.

Mielul şi cei răscumpăraţi

1 *Cap. 5.6. **Cap. 7.4. †Cap. 7.3; 13.16.
2 *Cap. 1.15; 19.6. **Cap. 5.8. †Cap. 5.9; 15.3.
4 *2 Cor. 11.2. **Cap. 3.4; 7.15,17; 17.14. †Cap. 5.9. ††Iac. 1.18.
5 *Ps. 32.2. Ţef. 3.13. **Ef. 5.26. Iuda 24.

14 Şi am văzut: şi iată Mielul*
stând pe muntele Sion şi cu el o**
sută patruzeci şi patru de mii
având Numele Său şi[h] Numele
Tatălui Său scris pe† frunţile lor.
2 Şi am auzit un glas din cer ca* un
glas de ape multe şi ca un glas de
tunet mare. Şi glasul pe care l-am
auzit era ca al cântăreţilor cu
harfa** care cântă† la harfele lor;
3 şi cântau[i] o cântare nouă înaintea
tronului şi înaintea celor patru
făpturi vii şi a bătrânilor. Şi ni-
meni nu putea să înveţe cântarea,
decât cei o sută patruzeci şi patru
de mii, cei răscumpăraţi[j] de pe
4 pământ. Aceştia sunt cei care nu
s-au întinat cu femei, pentru că*
sunt feciori; aceştia sunt cei
care** urmează Mielul oriunde ar
merge El. Aceştia au fost† răs-
cumpăraţi[j] dintre oameni, *ca*
cel†† dintâi rod pentru Dumne-
5 zeu şi pentru Miel: şi* în gura lor
nu s-a găsit minciună, pentru
că[k]** sunt fără vină.

Judecăţile lui Dumnezeu

6 *Cap. 8.13. **Ef. 3.3-11. Tit 1.2.

6 Şi am văzut un alt[e] înger
zburând* în mijlocul cerului,
având o Evanghelie** eternă de
vestit celor care locuiesc pe pă-

[a] *Unele ms. ad.* „am văzut“ [b] *Unele ms.* „rana morţii ei“ [c] *Lit.* „după“ [d] *Unele ms.* „hulă“ [e] *Unele ms. omit* [f] *Sau* „au cort“ [g] *Unele ms.* „ale căror nume nu sunt scrise“ [h] *Unele ms. omit* „Numele Său şi“ [i] *Lit.* „cântă“; *unele ms. ad.* „ca“ [j] *Lit.* „cumpăraţi“ [k] *Unele ms. omit* „pentru că“

6 †Cap. 13.7.
7 *Cap. 1.18; 15.4. **Neem. 9.6 Ps. 33.6; 124.8; 146.5,6. Fap. 14.15; 17.24.
8 *Is. 21.9. Ier. 51.8. Cap. 18.2. **Ier. 51.7. Cap. 11.8; 16.19; 17.2,5; 18.3,10,18; 19.2.
9 *Cap. 13. 14-16.
10 *Ps. 75.8. Is. 51.17. Ier. 25.15. **Cap. 18.6. †Cap. 16.19. ††Cap.20.10 *†Cap.19.20
11 *Is. 34.10. Cap. 19.3.
12 *Cap. 13.10. **Cap.12.17
13 *Ecl. 4.1,2. Cap. 20.6. **1Cor.15.18 1 Tes. 4.16. †2 Tes. 1.7. Ev. 4.9,10. Cap. 6.11.

mânt şi oricărei† naţiuni şi se-
7 minţii şi limbi şi popor, spunând
cu glas tare: „Temeţi-vă* de Dum-
nezeu şi daţi-I glorie, pentru că a
venit ceasul judecăţii Lui; şi în-
chinaţi-vă** Celui care a făcut ce-
rul şi pământul şi marea şi izvoa-
rele apelor!“
8 Şi un alt înger, al doilea, a
urmat, spunând: „A căzut*, a că-
zut Babilonul** cel mare, care[a] a
făcut ca toate naţiunile să bea din
vinul mâniei curviei lui!“
9 Şi un alt înger, al treilea, le-a
urmat, spunând cu glas tare:
„Dacă se închină cineva* fiarei şi
chipului ei şi primeşte un semn pe
10 fruntea sa sau pe mâna sa, va bea*
şi el din vinul mâniei lui Dum-
nezeu, care este pregătit** nea-
mestecat în† paharul mâniei Lui,
şi va fi chinuit†† în foc*† şi pu-
cioasă înaintea sfinţilor îngeri[b]
11 şi înaintea Mielului. Şi fumul*
chinului lor se înalţă în vecii veci-
lor; şi nu vor avea nicidecum odih-
nă, nici zi, nici noapte, cei care se
închină fiarei şi chipului ei şi cine
12 primeşte semnul numelui ei. Aici*
este răbdarea sfinţilor care**
păzesc poruncile lui Dumnezeu şi
credinţa în[c] Isus.
13 Şi am auzit un glas din cer
spunând: „Scrie: Ferice* de morţii
care** mor în Domnul de acum
încolo!“ „Da“, spune Duhul, „ca să†
se odihnească de ostenelile lor,
pentru că lucrările lor îi urmează!“

Secerişul şi culesul viei

14 *Ezec. 1.26. Dan. 7.13. Cap. 1.13. **Cap. 6.2.
15 *Cap. 16.17. **Ioel 3.13. Mt. 13.39. †Ier. 51.33. Cap. 13.12.

14 Şi am văzut: şi iată un nor alb,
şi pe nor stând *Unul* asemenea*
Fiului Omului, având** pe capul
Său o cunună de aur şi în mâna
15 Sa o seceră ascuţită. Şi un alt în-
ger a ieşit* din templu, strigând
cu glas tare Celui care ·stătea pe
nor: „Trimite secera** Ta şi sece-
ră, pentru că a venit[d] ceasul† sece-
rişului[e], pentru că s-a uscat[f] sece-
16 rişul pământului“. Şi Cel care ·stă-
tea pe nor Şi-a pus secera pe pă-
mânt, şi pământul a fost secerat.
17 Şi un alt înger a ieşit din tem-
plul care *este* în cer, având şi el
18 o seceră ascuţită. Şi un alt înger
a ieşit din altar, având* autoritate
asupra focului, şi a strigat cu glas
tare celui care avea secera as-
cuţită, spunând: „Trimite secera ta
cea ascuţită şi culege ciorchinii
din via pământului, pentru că
19 strugurii ei sunt copţi“. Şi înge-
rul şi-a pus secera pe pământ şi
a cules via pământului şi a arun-
cat *ciorchinii* în teascul* cel mare
20 al mâniei lui Dumnezeu; şi teas-
cul* a fost călcat afară** din ce-
tate şi din teasc a ieşit sânge
până† la zăbalele cailor, pe o mie
şase sute de stadii[g].

18 *Cap. 16.8.
19 *Cap. 19.15.
20 *Is. 63.3. Plân. 1.15. **Ev. 13.12. Cap. 11.8. †Cap. 19.14.

Cele şapte plăgi

1 *Cap. 12.1,3 **Cap. 16.1; 21.9. †Cap. 14.10.
2 *Cap. 4.6; 21.18. **Mt. 3.11. †Cap. 13. 15-17. ††Cap. 5.8; 14.2.
3 *Ex. 15.1. Deut. 31.30. Cap. 14.3. **Deut. 32.4 Ps. 111.2; 139.14. †Ps. 145.17. Osea 14.9. Cap. 16.7.
4 *Ex. 15. 14-16. Ier. 10.7. **Is. 66.23.
5 *Num. 1.50. Cap. 11.19.

15 Şi am văzut* în cer un alt
semn mare şi minunat: şapte** în-
geri, având şapte plăgi, cele din
urmă; pentru că† în ele este îm-
plinită[h] mânia lui Dumnezeu.
2 Şi am văzut ca o mare* de
sticlă amestecată** cu foc, şi† pe
învingătorii fiarei şi ai chipului
ei şi ai numărului numelui ei
stând pe marea de sticlă, având††
3 harfe ale lui Dumnezeu. Şi ·cântau
cântarea* lui Moise, robul lui
Dumnezeu, şi cântarea Mielului,
spunând: „Mari** şi minunate
sunt lucrările Tale, Doamne, Dum-
nezeule Atotputernic! Drepte† şi
adevărate *sunt* căile Tale, Îm-
4 părate al naţiunilor[i]! Cine* nu se
va teme, Doamne, şi nu va glo-
rifica Numele Tău? pentru că
numai Tu eşti sfânt; pentru că
toate** naţiunile vor veni şi se
vor închina înaintea Ta; pentru
că faptele[j] Tale drepte au fost
arătate!“
5 Şi după acestea am văzut: şi[k]
s-a deschis templul* cortului măr-
6 turiei în cer; şi cei şapte îngeri,
având cele şapte plăgi, au ieşit

[a] *Unele ms.* „pentru că“ [b] *Unele ms.* „îngerilor sfinţi“; *alte ms.* „înaintea îngerilor“ [c] *Lit.* „lui“ [d] *Unele ms. ad.* „pentru Tine“ [e] *Unele ms.* „să seceri“ [f] *Mai mult decât copt* [g] *Aproximativ 300 km* [h] *S-a sfârşit* [i] *Unele ms.* „al veacurilor“; *alte ms.* „al sfinţilor“ [j] *Sau* „judecăţile“ [k] *Unele ms. ad.* „iată“

din templu[a] îmbrăcați* în in cu-
rat, strălucitor și încinși peste
7 piepturi cu brâie de aur. Și* una
din cele patru făpturi vii le-a dat
celor șapte îngeri șapte potire de
aur pline cu mânia lui Dumnezeu,
care** este viu în vecii vecilor.
8 Și templul* s-a umplut de fum,
din** gloria lui Dumnezeu și din
puterea Lui, și nimeni nu putea in-
tra în templu, până când cele șap-
te plăgi ale celor șapte îngeri au
fost împlinite.

6 *Ex. 28.6,8. Ezec. 44.17; 44.18. Cap. 1.13.
7 *Cap. 4.6. **1 Tes. 1.9. Cap. 4.9; 10.6.
8 *Ex. 40.34. 1 Împ. 8.10. 2 Cr. 5.14. Is. 6.4. **2 Tes. 1.9.

Cele șapte potire

16 Și am auzit un glas puternic,
din templu, spunând celor șapte
îngeri: „Mergeți și vărsați pe[b] pă-
mânt cele șapte potire ale mâ-
niei* lui Dumnezeu!“
2 Și cel dintâi s-a dus și și-a
vărsat potirul pe* pământ; și o
rană** rea și chinuitoare a venit
peste oamenii care† aveau semnul
fiarei și peste cei care†† se închi-
nau chipului ei.
3 Și al doilea[c] și-a vărsat potirul
peste[b]* mare; și a devenit** sânge,
ca de mort; și în mare a murit†
orice suflare de viață[d].
4 Și al treilea[c] și-a vărsat potirul
peste[b]* râuri și peste[b] izvoarele
5 apelor; și au devenit sânge. Și
l-am auzit pe îngerul apelor spu-
nând: „Drept* ești Tu,[e] care** ești
și care erai, Cel Sfânt[f], pentru că ai
6 judecat astfel; pentru că au văr-
sat* sângele sfinților** și al pro-
feților, și Tu le-ai dat să bea
7 sânge: vrednici sunt“. Și am auzit
altarul spunând: „Da, Doamne*,
Dumnezeule Atotputernic, adevă-
rate** și drepte *sunt* judecățile
Tale!“
8 Și al patrulea[c] și-a vărsat po-
tirul pe* soare; și** i s-a dat
să dogorească oamenii cu foc.
9 Și oamenii au fost dogoriți cu
arșiță mare și au hulit* Numele
lui Dumnezeu care are autoritate[g]

1 *Cap. 14.10; 15.7.
2 *Cap. 8.7. **Ex. 9.9-11. †Cap. 13.16; 13.17. ††Cap. 13.14
3 *Cap. 8.8. **Ex.7.17,20 †Cap. 8.9.
4 *Cap. 8.10.
5 *Cap. 15.3. **Cap. 1.4,8; 4.8; 11.17.
6 *Mt.23.34,35 Cap. 13.15. **Cap.11.18; 18.20. †Is. 49.26.
7 *Cap. 15.3. **Cap.13.10; 14.10; 19.2.
8 *Cap. 8.12. **Cap. 9.17; 9.18; 14.18.
9 *Vers. 11,21.

peste plăgile acestea și** nu
s-au pocăit, ca să-I† dea glorie.
10 Și al cincilea[c] și-a vărsat po-
tirul pe* tronul fiarei; și** împă-
răția ei s-a întunecat; și își muș-
11 cau† limbile de durere; și Îl hu-
leau pe Dumnezeul cerului din
cauza durerilor lor și din cauza
rănilor* lor și nu s-au pocăit de
faptele lor.
12 Și al șaselea[c] și-a vărsat po-
tirul pe* râul cel mare, Eufrat; și**
apa lui a secat, ca† să poată fi
pregătită calea împăraților de la
13 răsăritul soarelui. Și am văzut
ieșind din gura balaurului* și din
gura fiarei și din gura falsului**
profet trei duhuri necurate†, ca
14 *niște* broaște; pentru că* sunt
duhuri de demoni, care** fac sem-
ne, care merg la împărații între-
gului† pământ locuit, ca să-i a-
dune pentru războiul†† acelei zile
mari[h] a Dumnezeului Celui Atot-
15 puternic. („Iată*, Eu vin ca un hoț.
Ferice de cine veghează și își
păzește hainele, ca** să nu umble
gol și să i se vadă rușinea!“)
16 Și* i-a adunat la[b] locul numit în
evreiește Armaghedon[i].
17 Și al șaptelea[c] și-a vărsat po-
tirul peste[b] văzduh; și a ieșit un
glas puternic din templul cerului[j],
de la tron, spunând: „S-a* sfâr-
18 șit[k]!“ Și au fost* fulgere și glasuri
și tunete[l]; și a avut loc** un cutre-
mur mare, cum† nu a mai fost de
când sunt oamenii pe pământ, un a-
19 semenea cutremur atât de mare. Și
cetatea* cea mare a fost *împărțită*
în trei părți; și cetățile națiunilor
au căzut și Babilonul cel mare a
fost amintit** înaintea lui Dum-
nezeu, ca să-i† dea paharul vinu-
20 lui furiei mâniei Sale. Și orice*
insulă a fugit și munții nu s-au
21 *mai* găsit; și grindină* mare cât
un talant cădea din cer peste

9 **Dan. 5.22; 5.23. Cap. 9.20. †Cap. 11.13; 14.7.
10 *Cap. 13.2. **Cap. 9.2. †Cap. 11.10.
11 *Vers. 2.
12 *Cap. 9.14. **Ier. 50.38; 51.36. †Is. 41.2,25.
13 *Cap.12.3,9 **1 Ioan 4. 1-3. †Cap. 19.20; 20.10.
14 *1 Tim. 4.1. Iac. 3.15. **2 Tes. 2.9. Cap. 13.13; 13.14; 19.20. †Lc. 2.1. ††Cap.17.14; 19.19; 20.8.
15 *Mt. 24.43. 1 Tes. 5.2. 2 Pet. 3.10. Cap. 3.3. **2 Cor. 5.3. Cap. 3.4,18.
16 *Cap. 19.19.
17 *Cap. 21.6.
18 *Cap. 4.5; 8.5; 11.19. **Cap. 11.13 †Dan. 12.1.
19 *Cap. 14.8; 17.18. **Cap. 18.5. †Is. 51.17,22 Ier. 25.15,16 Cap. 14.10.
20 *Cap. 6.14.
21 *Cap. 11.19.

[a] *Unele ms. omit* „din templu“ [b] *Lit.* „spre“ [c] *Unele ms. ad.* „înger“ [d] *Unele ms.* „și a murit orice suflare de viață, cele din mare“ [e] *Unele ms. ad.* „Doamne“ [f] *Unele ms.* „care ești și care erai sfânt“ [g] *Unele ms.* „autoritatea“ [h] *Unele ms.* „zilei celei mari“ [i] *Sau* „Harmaghedon“ [j] *Unele ms. omit* „cerului“; *alte ms.* „din templul lui Dumnezeu“ [k] *Lit.* „S-a făcut“ [l] *Unele ms.* „glasuri și tunete și fulgere“

21 **Ex. 9. 23-25.

oameni; şi oamenii *L*-au hulit pe
Dumnezeu din cauza plăgii**
grindinii, pentru că plaga ei ·era
foarte mare.

Babilonul

1 *Cap. 21.9. **Cap.16.19; 18.16,17,19. †Naum 3.4. Cap. 19.2. ††Ier. 51.13. Vers. 15.
2 *Cap. 18.3. **Ier. 51.7. Cap. 14.8.
3 *Cap.12.6,14 **Cap. 12.3. †Cap. 13.1. ††Vers. 9. *†Vers. 12.
4 *Cap.18.12; 18.16. **Dan.11.38 †Ier. 51.7. Cap. 18.6. ††Cap. 14.8.
5 *2 Tes. 2.7. **Cap. 11.8; 14.8; 16.10; 18.2,10,21. †Cap. 18.9; 19.2.
6 *Cap. 18.24. **Cap.13.15; 16.6. †Cap.6.9,10; 12.11.
8 *Cap. 11.7; 13.1. **Cap.13.10 Vers. 11. †Cap. 13.8. ††Cap. 13.3.
9 *Cap. 13.18. **Cap. 13.1.

17 Şi unul* din cei şapte îngeri,
care aveau cele şapte potire, a
venit şi a vorbit cu mine, spu-
nând[a]: „Vino aici; îţi voi arăta**
sentinţa curvei† celei mari, care††
2 şade pe apele cele multe[b], cu* care
au curvit împăraţii pământului;
şi cei care locuiesc pe pământ
au fost îmbătaţi** de vinul cur-
3 viei ei!“ Şi m-a dus în duh în-
tr-un* pustiu; şi am văzut o feme-
ie stând pe o fiară** stacojie[c],
plină de nume† de hulă, având††
4 şapte capete şi zece*† coarne. Şi
femeia era îmbrăcată* cu pur-
pură şi stacojiu, şi împodobi-
tă** cu aur şi[d] pietre preţioase
şi perle, având† în mâna ei un pa-
har de aur, plin†† de urâciuni şi
5 de necurăţiile curviei ei[e]; şi pe
fruntea ei *avea* scris un nume:
„Taină*, Babilonul cel** mare,
mama† curvelor şi a urâciunilor
6 pământului“. Şi am văzut* femeia
îmbătată de** sângele sfinţilor şi
de sângele martorilor† lui Isus.
Şi, văzând-o, m-am minunat cu
7 mare uimire. Şi îngerul mi-a spus:
„Pentru ce te-ai minunat? Eu îţi
voi spune taina femeii şi a fiarei
care o poartă, care are cele
şapte capete şi cele zece coarne.
8 Fiara pe care ai văzut-o era şi nu
este şi urmează* să se ridice din
Adânc şi să** meargă[f] la pieire;
şi cei care locuiesc pe pământ,
ale† căror nume nu sunt scrise[g]
de la întemeierea lumii în cartea
vieţii, se vor minuna†† văzând fia-
ra că era, dar nu este, şi va veni[h].
9 Aici* *este* mintea care are înţe-
lepciune: cele** şapte capete sunt
şapte munţi, pe care şade femeia[i].
10 Şi sunt şapte împăraţi: cinci au
căzut, unul este, celălalt nu a ve-
nit încă; iar când va veni, trebuie
11 să rămână puţin. Şi fiara care era
şi nu este, ea, de asemenea, este
un al optulea şi este dintre cei şap-
12 te şi merge la pieire. Şi cele* zece
coarne, pe care le-ai văzut, sunt
zece împăraţi, care n-au primit
încă împărăţie, ci primesc autorita-
te, ca împăraţi, un ceas împreună
13 cu fiara. Aceştia sunt într-un gând
şi îi dau puterea şi autoritatea lor
14 fiarei. Aceştia* vor lupta îm-
potriva Mielului şi Mielul îi va
învinge; pentru că** El este Domn
al domnilor şi Împărat al împăra-
ţilor şi† cei *care sunt* cu El *sunt*
chemaţi şi aleşi şi credincioşi“.
15 Şi ·mi-a spus: „Apele* pe care
le-ai văzut, unde şade curva,
sunt** popoare şi mulţimi şi na-
16 ţiuni şi limbi. Şi cele zece coarne,
pe care le-ai văzut, şi fiara, aceştia
o vor urî* pe curvă şi o vor face
pustie şi goală** şi carnea ei o vor
mânca[j] şi pe ea o vor arde† în foc;
17 pentru că* Dumnezeu a pus în
inimile[k] lor să împlinească gân-
dul Său şi să împlinească unul şi
acelaşi gând[l] şi să dea împărăţia
lor fiarei, până** se vor împlini
18 cuvintele lui Dumnezeu. Şi femeia
pe care ai văzut-o este cetatea*
cea mare, care** are împărăţia pes-
te împăraţii pământului“.

12 *Dan. 7.20. Zah. 1.18; 1.19,21.
14 *Cap. 16.14; 19.19. **Deut.10.17 1 Tim. 6.15. Cap. 19.16. †Ier. 50.44; 50.45. Cap. 14.4.
15 *Is. 8.7. **Cap. 13.7.
16 *Ier. 50.41; 50.42. Cap. 16.12. **Ezec. 16. 37-44. Cap. 18.16. †Cap. 18.8.
17 *2 Tes. 2.11. **Cap. 10.7.
18 *Cap. 16.19. **Cap. 12.1.

Căderea Babilonului

1 *Cap. 17.1. **Ezec. 43.2
2 *Is. 13.19; 21.9. Ier. 51.8. **Is. 13.21; 34.14. Ier. 50.39; 51.37. †Is. 14.23; 34.11. Mc. 5.2.

18 După* acestea am văzut un
alt înger coborând din cer, având
mare autoritate; şi** pământul
2 a fost luminat de gloria lui. Şi a
strigat cu glas tare, spunând: „A
căzut*, a căzut Babilonul cel
mare! şi a devenit** locuinţă a
demonilor şi închisoare† a ori-
cărui duh necurat şi închisoare
a oricărei păsări necurate şi
3 urâte[m]; pentru că toate naţiunile

[a] *Unele ms.* „spunându-mi“ [b] *Unele ms.* „pe ape multe“ [c] *Roşu aprins* [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms. ad.* „şi ale pământului“; *alte ms.* „necurăţiile curviei pământului“ [f] *Unele ms.* „merge“ [g] *Unele ms.* „al căror nume nu este scris“ [h] *Sau* „va fi prezentă“ [i] *Lit.* „şapte munţi, unde femeia şade pe ei“ [j] *Lit.* „cărnurile ei le vor mânca“ [k] *Lit.* „a dat inimilor“ [l] *Unele ms. omit* „şi să împlinească unul şi acelaşi gând“ [m] *Vrednică de a fi urâtă*

au băut* din vinul furiei[a] curviei
ei şi împăraţii pământului au
curvit cu ea şi negustorii** pă-
mântului s-au îmbogăţit prin pu-
terea luxului ei“.
4 Şi am auzit un alt glas din
cer, spunând: „Ieşiţi[b]* din ea, po-
porul Meu, ca să nu fiţi părtaşi
păcatelor ei şi să nu primiţi
5 din plăgile ei, pentru că* păcatele
ei au ajuns[c] până la cer şi Dum-
nezeu** Şi-a amintit de nedrep-
6 tăţile ei. Răsplătiţi-o* cum v-a
răsplătit[d] şi ea; şi întoarceţi-i
dublu[e], potrivit faptelor ei. Ames-
tecaţi-i** dublu în paharul în care
7 a amestecat† ea. Pe cât* s-a glo-
rificat şi a trăit în lux, pe atât
daţi-i chin şi întristare! Pentru
că zice în inima ei: „Şed ca îm-
părăteasă** şi nu sunt văduvă
şi nu voi vedea nicidecum în-
8 tristare“, de aceea, într-o* singură
zi vor veni plăgile ei, moarte şi
întristare şi foamete şi va fi
arsă** în foc, pentru că† Domnul
Dumnezeu, care o judecă, *este*
9 puternic. Şi împăraţii* pământului,
care au curvit şi au trăit în lux
cu ea, vor plânge** şi se vor jeli
pentru ea, când vor vedea† fumul
10 arderii ei, stând departe, de tea-
ma chinului ei, spunând: „Vai,
vai, cetatea cea mare, Babilonul,
cetatea cea tare! pentru că într-un*
singur ceas ţi-a venit judecata!“
11 Şi negustorii* pământului ·vor
plânge şi ·se vor întrista pentru
ea, pentru că nimeni nu le va mai
12 cumpăra marfa[f]: marfă* de aur, şi
argint, şi pietre preţioase, şi per-
le, şi in subţire, şi purpură, şi mă-
tase, şi stacojiu, şi orice lemn
aromat[g], şi orice obiect din fildeş,
şi orice obiect din cel mai preţios
lemn, şi din aramă, şi din fier, şi
13 din marmură, şi scorţişoară, şi
plante aromate, şi tămâie, şi mir,
şi tămâie din Liban, şi vin, şi
untdelemn, şi făină fină, şi grâu,
şi vite, şi oi, şi cai, şi care,
şi trupuri şi suflete* omeneşti.
14 Şi fructele dorite de sufletul
tău s-au depărtat de la tine.
Şi toate cele alese şi strălucite
au pierit[h] de la tine şi nu le vor[i]
15 mai găsi nicidecum. Negustorii
acestor *lucruri*, care s-au îmbo-
găţit prin ea, vor sta departe,
de teama chinului ei, plângând
16 şi întristându-se şi[j] spunând:
„Vai, vai, cetatea cea mare, cea
îmbrăcată cu in subţire şi pur-
pură şi stacojiu, şi împodobită
cu aur şi pietre preţioase şi per-
17 le! pentru că într-un singur ceas
a fost pustiită o bogăţie aşa de
mare. Şi* orice cârmaci, şi orici-
ne călătoreşte pe mare spre vreun
loc, şi marinarii, şi toţi cei care
lucrează pe mare stăteau departe
18 şi, văzând fumul arderii ei, stri-
gau* spunând: «Care** *cetate* este
19 asemenea cetăţii celei mari?» Şi
îşi aruncau* ţărână pe capete şi
strigau, plângând şi întristân-
du-se, spunând: «Vai, vai, cetatea
cea mare, în care s-au îmbogăţit,
prin risipa[k] ei, toţi cei care aveau
corăbii pe mare! pentru că într-un
singur ceas a fost pustiită!»

Bucuria cerului

20 Bucură-te de ea, cerule*, şi
voi, sfinţilor şi apostolilor şi profe-
ţilor! pentru că** Dumnezeu a ju-
decat cauza[l] voastră împotriva ei.
21 Şi un înger puternic a ridicat
o piatră, ca o piatră mare de
moară, şi a aruncat-o în mare,
spunând: „Cu* o astfel de violenţă
va fi aruncat Babilonul, cetatea
cea mare, şi nicidecum nu** se va
22 mai găsi; şi* glas de cântăreţi
din harfă şi de muzicanţi şi de cân-
tăreţi din flaut şi de cântăreţi din
trâmbiţă nicidecum nu se va mai
auzi în tine şi nici un lucrător,

3 *Cap. 14.8; 17.2. **Vers.11,15 Is. 47.15.
4 *Is. 48.20; 52.11. Ier. 50.8; 51.6,45. 2 Cor. 6.17.
5 *Gen. 18.20; 18.21. Ier. 51.9. Iona 1.2. **Cap. 16.19
6 *Ps. 137.8. Ier. 50.15,19; 51.24,49. 2 Tim. 4.14. Cap. 13.10. **Cap. 16.19 †Cap. 14.10.
7 *Ezec. 28.2. **Is. 47.7,8. Ţef. 2.15.
8 *Is. 47.9. Vers. 10. **Cap. 17.16 †Ier. 50.34. Cap. 11.17.
9 *Ezec. 26.16; 26.17. Cap. 17.2. **Ier. 50.46. Vers. 18. †Cap. 19.3.
10 *Vers. 17,19.
11 *Ezec. 27. 27-36.
12 *Cap. 17.4.
13 *Ezec. 27.13
17 *Is. 23.14. Ezec. 27.29.
18 *Ezec.27.30; 27.31. **Cap. 13.4.
19 *Ios. 7.6. 1 Sam. 4.12. Iov 2.12.
20 *Is. 44.23; 49.13. Ier. 51.48. **Lc. 11.49; 11.50. Cap. 19.2.
21 *Ier. 51.64. **Cap. 12.8; 16.20.
22 *Is. 24.8. Ier. 7.34; 16.9; 25.10. Ezec. 26.13.

[a] *Unele ms. omit* „vinul“; *alte ms.* „din furia vinului“ [b] *Sau* „Ieşi“ [c] *Lit.* „s-au îngrămădit“ [d] *Unele ms.* „a răsplătit“ [e] *Lit.* „îndoiţi-i îndoit“; *unele ms.* „îndoiţi îndoit“ [f] *Marfă adusă pe apă* [g] *Lemn de tuia* [h] *Unele ms.* „s-au depărtat“ [i] *Unele ms.* „nu le vei“ [j] *Unele ms. omit* [k] *Belşugul* [l] *Lit.* „a judecat judecata“

de nici o meserie, nicidecum nu
se va mai găsi în tine şi sunet de
piatră de moară nicidecum nu
23 se va mai auzi în tine şi lumină
de lampă nicidecum nu va mai
străluci în tine; şi glas de mire*
şi de mireasă nicidecum nu se va
mai auzi în tine; pentru că ne-
gustorii** tăi erau cei mari ai pă-
mântului, pentru că† prin vră-
jitoria ta au fost înşelate toate
24 naţiunile. Şi în* ea s-a găsit sân-
gele profeţilor şi al sfinţilor şi
al tuturor celor** înjunghiaţi pe
pământ".

Nunta Mielului

19 După acestea am auzit* în
cer ca un glas puternic de mulţime
mare, spunând: „Aleluia! Mân-
tuirea** şi gloria[a] şi puterea *sunt*
2 *ale* [b]Dumnezeului nostru! pentru
că adevărate* şi drepte *sunt*
judecăţile Lui; pentru că a jude-
cat-o pe curva cea mare, care a
stricat pământul cu curvia ei, şi
a răzbunat** sângele robilor Săi
3 din mâna ei". Şi a doua oară au
spus: „Aleluia! Şi fumul* ei se ri-
4 dică în vecii vecilor!" Şi cei*
douăzeci şi patru de bătrâni şi
cele patru făpturi vii s-au proster-
nat şi s-au închinat lui Dumnezeu,
care şade pe tron, spunând:
5 „Amin**! Aleluia!" Şi un glas a ie-
şit din[c] tron, spunând: „Lăudaţi*
pe Dumnezeul nostru, toţi robii
Lui, şi[d] cei care vă temeţi de El,
mici** şi mari[e]!"
6 Şi* am auzit ca un glas de
mulţime mare şi ca un glas de ape
multe şi ca un glas de tunete
puternice, spunând: „Aleluia!
Pentru că Domnul** Dumnezeul
nostru, Cel Atotputernic, a început
7 să împărăţească. Să ne bucurăm
şi să ne veselim şi să-I dăm glorie,
pentru că* nunta Mielului a venit
8 şi soţia Lui s-a pregătit. Şi i s-a
dat* să se îmbrace în in subţire,

23 *Ier. 33.11. **Is. 23.8. †2 Împ. 9.22 Naum 3.4. Cap. 17.2,5.
24 *Cap. 17.6. **Ier. 51.49.
1 *Cap. 11.15. **Cap. 4.11; 7.10,12; 12.10.
2 *Cap. 15.3; 16.7. **Deut.32.43 Cap. 6.10; 18.20.
3 *Is. 34.10. Cap. 14.11; 18.9,18.
4 *Cap. 4.4,6; 4.10; 5.14. **1Cr. 16.36 Neem. 5.13; 8.6.
5 *Ps. 134.1; 135.1. **Cap.11.18; 20.12.
6 *Ezec. 1.24; 43.2. Cap. 14.2. **Cap.11.15; 11.17;12.10; 21.22.
7 *Mt. 22.2; 25.10. 2 Cor. 11.2. Ef. 5.32. Cap. 21.2,9.
8 *Ps.45.13,14 Ezec. 16.10. Cap. 3.18.

strălucitor şi[d] curat[f]", pentru că
inul** subţire sunt faptele drep-
9 te[g] ale sfinţilor. Şi ·mi-a spus:
„Scrie: Ferice* de cei chemaţi la
cina nunţii Mielului!" Şi ·mi-a
spus: „Acestea** sunt cuvintele a-
10 devărate ale lui Dumnezeu!" Şi am
căzut* la picioarele lui, ca să
mă închin lui. Şi ·mi-a spus: „Vezi,
nu** *face aceasta*! Eu sunt îm-
preună-rob cu tine şi cu fraţii tăi,
care au† mărturia lui Isus. Lui
Dumnezeu să I te închini! Pentru
că mărturia lui Isus este duhul
profeţiei".

Învingerea fiarei şi a falsului profet

11 Şi* am văzut cerul deschis: şi
iată un cal** alb şi Cel care şedea
pe el este numit[d] Credincios† şi
Adevărat; şi *El* judecă†† şi Se
12 luptă cu dreptate. Şi ochii* Lui
sunt[h] o flacără de foc şi pe ca-
pul** Lui *sunt* multe coroane, a-
vând† un nume scris[i], pe care nu-l
13 ştie nimeni, decât El; şi *este* îm-
brăcat* cu o haină înmuiată în[j] sân-
ge; şi numele Lui este[k]: „Cuvân-
14 tul** lui Dumnezeu". Şi oştirile din
cer Îl urmau pe cai albi, îmbrăcate*
15 în in subţire, alb *şi* curat. Şi din*
gura Lui ·ieşea o sabie ascuţită cu
două tăişuri[l], ca să lovească na-
ţiunile cu ea; şi El le va păstori**
cu un toiag de fier; şi† El ·va căl-
ca teascul vinului furiei mâniei
lui Dumnezeu Cel Atotputernic.
16 Şi are un nume[m] scris pe haina şi
pe coapsa Lui: „Împărat* al împă-
raţilor şi Domn al domnilor".
17 Şi am văzut un[n] înger care stă-
tea în soare; şi a strigat cu glas
tare, spunând tuturor păsărilor
care zboară în mijlocul cerului:
„Veniţi*, adunaţi-vă la marea cină
18 a lui Dumnezeu, ca* să mâncaţi
carnea împăraţilor şi carnea co-
mandanţilor şi carnea *oamenilor*
puternici şi carnea cailor şi a ce-
lor care stau pe ei şi carnea tutu-

8 **Ps. 132.9.
9 *Mt. 22.2,3. Lc.14.15,16. **Cap. 21.5; 22.6.
10 *Cap. 22.8. **Fap.10.26; 14.14,15. Cap. 22.9. †1 Ioan 5.10. Cap. 12.17.
11 *Cap. 15.5. **Cap. 6.2. †Cap. 3.14. ††Is. 11.4.
12 *Cap. 1.14; 2.18. **Cap. 6.2. †Cap. 2.17. Vers. 16.
13 *Is. 63.2,3. **Ioan 1.1. 1 Ioan 5.7.
14 *Mt. 28.3. Cap. 4.4; 7.9
15 *Is. 11.4. 2 Tes. 2.8. Cap. 1.16. Vers. 21. **Ps. 2.9. Cap. 2.27; 12.5. †Is. 63.3. Cap. 14.19; 14.20.
16 *Dan. 2.47. 1 Tim. 6.15. Cap. 17.14.
17 *Ezec. 39.17
18 *Ezec.39.18; 39.20.

[a] *Unele ms. ad.* „şi onoarea" [b] *Unele ms. ad.* „Domnului" [c] *Unele ms.* „de la" [d] *Unele ms. omit* [e] *Unele ms.* „şi cei mici şi cei mari" [f] *Unele ms.* „curat şi strălucitor" [g] *Lit.* „dreptăţile" [h] *Unele ms. ad.* „ca" [i] *Unele ms.* „scrise nume şi un nume scris" [j] *Sau* „stropită cu" [k] *Lit.* „se cheamă" [l] *Unele ms. omit* „cu două tăişuri" [m] *Unele ms.* „numele" [n] *Lit.* „un singur"

ror, şi liberi şi robi, şi mici şi mari!“
19 Şi* am văzut fiara şi pe îm-
părații pământului şi oştirile lor
adunate să lupte împotriva Celui
care ·şedea pe cal şi împotriva oş-
20 tirii Lui. Şi* fiara a fost prinsă, şi
falsul profet care *era* cu ea, care
făcuse înaintea ei semnele prin
care îi înşelase pe cei care au pri-
mit semnul fiarei şi pe cei care**
s-au închinat chipului ei. Cei† doi
au fost aruncați de vii în iazul de
21 foc care†† arde cu pucioasă; şi cei-
lalți au fost ucişi cu sabia Celui care
·şedea pe cal, *sabie* care ·ieşea din
gura Lui; şi toate păsările s-au*
săturat din carnea lor.

19 *Cap. 16.16; 17.13,14.
20 *Cap. 16.13; 16.14. **Cap.13.12; 13.15. †Dan. 7.11. Cap. 20.10. ††Cap.14.10; 21.8.
21 *Cap. 17.16.

Împărăția de o mie de ani

20 Şi am văzut un înger, cobo-
rând din cer, având* cheia Adân-
cului şi un lanț mare în mâna lui.
2 Şi l-a apucat pe balaur*, şarpele cel
vechi, care este Diavol şi Satan[a], şi
l-a legat pentru o mie de ani,
3 şi l-a aruncat în Adânc, şi a închis[b]
şi a pecetluit* deasupra lui, ca**
să nu mai amăgească națiunile,
până când se vor împlini cei o mie
de ani; [c]după acestea trebuie să fie
dezlegat pentru puțin timp.
4 Şi am văzut tronuri*, şi *ei* şe-
deau pe ele şi li s-a dat *să facă*
judecată**; şi *am văzut* sufle-
tele† celor decapitați pentru măr-
turia lui Isus şi pentru Cuvântul
lui Dumnezeu; şi aceia†† care nu
se închinaseră fiarei, nici chipu-
lui*† ei şi nu primiseră semnul
pe fruntea şi pe mâna lor; şi ei au
înviat şi au împărățit†* cu Hristos[d]
5 o mie de ani. Ceilalți morți n-au
înviat până când nu s-au împlinit
cei o mie de ani. Aceasta *este* cea
6 dintâi înviere. Fericit şi sfânt *este*
cel care are parte de cea dintâi
înviere: asupra lor, a doua moarte*
nu are putere[e]; ci vor fi preoți**
ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos
şi vor împărăți cu El[d] o mie de
ani.

1 *Cap. 1.18; 9.1.
2 *2 Pet. 2.2,4. Iuda 6. Cap. 12.9.
3 *Dan. 6.17. **Cap.16.14; 16.16. Vers. 8,10.
4 *Dan. 7.9; 7.22,27. Mt. 19.28. Lc. 22.30. **1Cor. 6.2,3 †Cap. 6.9. ††Cap. 13.12 *†Cap.13.15; 13.16. †*Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12. Cap. 5.10.
6 *Cap. 2.11; 21.8. **Is. 61.6. 1 Pet. 2.9. Cap. 1.6; 5.10.

Satan dezlegat

7 Şi, când se vor împlini cei o
mie de ani, Satan va fi dezlegat*
8 din închisoarea lui şi va ieşi ca
să amăgească națiunile care *sunt*
în cele patru colțuri ale pămân-
tului, pe Gog* şi pe Magog, ca
să-i** adune pentru război pe cei
al căror număr *este* ca nisipul
9 mării. Şi* s-au suit pe întinderea
pământului şi au încercuit tabăra
sfinților şi cetatea cea iubită; şi
a coborât foc din cer de la Dum-
10 nezeu[f] şi i-a mistuit. Şi diavolul,
care i-a amăgit, a fost aruncat în
iazul de foc şi pucioasă, unde*
sunt şi fiara şi falsul profet; şi
vor fi chinuiți** zi şi noapte, în
vecii vecilor.

7 *Vers. 3.
8 *Ezec. 38.2; 39.1. **Cap. 16.14
9 *Is. 8.8. Ezec. 38.9; 38.16.
10 *Cap. 19.20. **Cap.14.10; 14.11.

Judecata celor morți

11 Şi am văzut un mare tron alb,
şi pe Cel care şedea pe el, dinain-
tea căruia pământul şi cerul au
fugit* şi** nu s-a mai găsit loc pen-
12 tru ele. Şi i-am văzut pe cei morți,
mari* şi mici[g], stând în picioare
înaintea tronului; şi au fost des-
chise *nişte* cărți**. Şi a fost des-
chisă altă† carte, care este a vieții.
Şi morții au fost judecați după
cele scrise în cărți, potrivit††
13 faptelor lor. Şi marea a dat înapoi
pe morții care *erau* în ea; şi
Moartea* şi Locuința morților[h]
au dat pe morții care *erau* în ele;
şi au fost judecați fiecare potri-
14 vit faptelor lor. Şi Moartea* şi
Locuința morților au fost arunca-
te în iazul de foc. Aceasta este a
15 doua moarte: iazul** de foc. Şi
dacă cineva nu a fost găsit scris
în cartea vieții, a fost aruncat* în
iazul de foc.

11 *2 Pet. 3.7; 3.10,11. Cap. 21.1. **Dan. 2.35.
12 *Cap. 19.5. **Dan. 7.10. †Ps. 69.28. Dan. 12.1. Filip. 4.3. Cap. 3.5; 13.8; 21.27. ††Ier. 17.10; 32.19. Mt. 16.27. Rom. 2.6. Cap. 2.23; 22.12.
13 *Cap. 6.8.
14 *1Cor.15.26; 15.54,55. **Cap. 21.8.
15 *Cap. 19.20.

Ceruri noi şi pământ nou

21 Şi am văzut* un cer nou şi un
pământ nou, pentru că cerul dintâi
şi pământul dintâi trecuseră; şi
marea nu mai ·era.
2 Şi am văzut* cetatea sfântă,
noul Ierusalim, coborând din cer,
de la Dumnezeu, pregătită** ca o
mireasă împodobită pentru soțul

1 *Is. 65.17; 66.22. 2 Pet. 3.13.
2 *Is. 52.1. Gal. 4.26. Ev. 11.10; 12.22; 13.14. Cap. 3.12. **Is. 54.5; 61.10. 2 Cor. 11.2.

[a] *Lit. articulat;* „Acuzatorul şi Adversarul“ [b] *Unele ms.* „l-a închis“ [c] *Unele ms. ad.* „şi“ [d] *Unele ms. ad.* „cei“ [e] *Lit.* „autoritate“ [f] *Unele ms. omit* „de la Dumnezeu“ [g] *Unele ms.* „mici şi mari“ [h] *Gr.* „hades“

3 ei. Şi am auzit din cer[a] un glas
puternic, spunând: „Iată, cortul*
lui Dumnezeu _este_ cu oamenii şi
El va locui[b] cu ei, şi ei vor fi po-
porul Său[c], şi Dumnezeu Însuşi
4 va fi cu ei, Dumnezeul lor. Şi* El[d]
va şterge orice lacrimă din ochii lor;
şi** moarte[e] nu va mai fi, nici
întristare†, nici strigăt, nici chin
nu va mai fi, pentru că[f] cele din-
5 tâi au trecut“. Şi Cel* care ·şedea
pe tron a spus: „Iată**, Eu fac toate
noi“. Şi a spus[g]: „Scrie, pentru că
aceste† cuvinte sunt sigure[h] şi
6 adevărate[i]“. Şi mi-a spus: „S-a*
împlinit![j] Eu** sunt Alfa şi Ome-
ga, Începutul şi Sfârşitul. Eu îi
voi da† celui care însetează din
7 izvorul apei vieţii, fără plată. Cel
care învinge va moşteni acestea.
Şi _Eu_* îi voi fi Dumnezeu şi el
8 Îmi va fi fiu. Dar* _cât despre_ fricoşi
şi necredincioşi şi păcătoşi[k] şi
urâcioşi şi ucigaşi şi curvari şi
vrăjitori şi idolatri şi toţi minci-
noşii, partea lor _este_ în iazul**
care arde cu foc şi pucioasă, care
este a doua moarte“.

Noul Ierusalim

9 Şi a venit[l] unul din cei* şapte
îngeri, care avuseseră cele şapte
potire, pline cu cele din urmă
şapte plăgi, şi a vorbit cu mine,
spunând: „Vino aici: îţi voi arăta
10 mireasa**, soţia Mielului!“ Şi
m-a dus, în* Duh, pe un munte
mare şi înalt. Şi mi-a arătat
cetatea** cea sfântă, Ierusalimul,
coborând din cer, de la Dumne-
11 zeu, având* gloria lui Dumnezeu.
Strălucirea[m] ei _era_ asemenea unei
pietre foarte preţioase, ca o piatră
12 de iaspis[n] cristalin; având un zid
mare şi înalt; având douăspre-
zece* porţi şi la porţi doisprezece
îngeri şi nume înscrise, care sunt
ale celor douăsprezece[o] seminţii
13 ale fiilor lui Israel. Spre răsărit:
trei porţi; şi spre nord: trei porţi;
şi spre sud: trei porţi; şi spre apus,
14 trei porţi. Şi zidul cetăţii avea
douăsprezece temelii, şi pe ele*
erau douăsprezece nume ale celor
doisprezece apostoli ai Mielului.
15 Şi cel care vorbea cu mine
avea* o trestie de aur ca măsură,
ca să măsoare cetatea şi porţile
16 ei şi zidul ei. Şi cetatea este con-
struită în _formă de_ pătrat şi lun-
gimea ei _este_ cât lăţimea. Şi a
măsurat cetatea cu trestia: două-
sprezece mii de stadii; lungimea
şi lăţimea şi înălţimea ei sunt egale.
17 Şi i-a măsurat zidul, o sută patru-
zeci şi patru de coţi, măsură a unui
om, care este a îngerului.
18 Şi structura zidului ei era[p] de
iaspis[n]; şi cetatea, de aur curat,
19 asemenea sticlei curate; [q]temeli-
ile* zidului cetăţii _erau_ împodo-
bite cu tot felul de pietre pre-
ţioase[r]: cea dintâi temelie, iaspis[n];
a doua, safir; a treia, calcedon; a
20 patra, smarald; a cincea, sardonix:
a şasea, sardiu; a şaptea, crisolit;
a opta, beril; a noua, topaz; a ze-
cea, crisopraz; a unsprezecea, hia-
cint; a douăsprezecea, ametist.
21 Şi cele douăsprezece porţi _erau_
douăsprezece perle. Fiecare poar-
tă era dintr-o singură perlă. Şi
strada cetăţii* _era_ de aur curat,
22 ca sticla transparentă. Şi nu* am
văzut templu în ea, pentru că
Domnul Dumnezeu Cel Atotpu-
ternic şi Mielul sunt templul ei[s].
23 Şi cetatea* nu are nevoie de soare,
nici de lună, ca s-o lumineze[t];
pentru că a luminat-o gloria lui
Dumnezeu şi lumina ei _este_ Mie-
24 lul. Şi naţiunile* vor umbla în lu-
mina ei şi împăraţii pământului
25 îi vor aduce gloria lor. Şi porţile
ei nicidecum nu vor fi închise
ziua, pentru că noapte* nu va fi

3 *Lev. 26.11; 26.12. Ezec. 43.7. 2 Cor. 6.16. Cap. 7.15.
4 *Is. 25.8. Cap. 7.17. **1Cor.15.26; 15.54. Cap. 20.14. †Is. 35.10; 61.3; 65.19.
5 *Cap. 4.2,9; 5.1; 20.11. **Is. 43.19. 2 Cor. 5.17. †Cap. 19.9.
6 *Cap. 16.17. **Cap. 1.8; 22.13. †Is. 12.3; 55.1. Ioan 4.10; 4.14; 7.37. Cap. 22.17.
7 *Zah. 8.8. Ev. 8.10.
8 *1 Cor. 6.9; 6.10. Gal. 5.19-21 Ef. 5.5. 1 Tim. 1.9. Ev. 12.14. Cap. 22.15. **Cap.20.14; 20.15.
9 *Cap. 15.1; 15.6,7. **Cap. 19.7.
10 *Cap. 1.10; 17.3. **Ezec. 48.
11 *Vers. 23. Cap. 22.5.
12 *Ezec. 48. 31-34.
14 *Mt. 16.18. Gal. 2.9. Ef. 2.20.
15 *Ezec. 40.3. Zah. 2.1. Cap. 11.1.
19 *Is. 54.11.
21 *Cap. 22.2.
22 *Ioan 4.23.
23 *Is. 24.23; 60.19,20. Cap. 22.5.
24 *Is. 60.3,5; 60.11; 66.12.
25 *Is. 60.20. Zah. 14.7. Cap. 22.5.

[a] _Unele ms._ „din tron“ [b] _A locui în cort_ [c] _Unele ms._ „popoarele Sale“ [d] _Unele ms._ „Dumnezeu“ [e] _Unele ms._ „moartea“ [f] _Unele ms. omit_ „pentru că“ [g] _Lit._ „spune“; _unele ms._ „îmi spune“ [h] _Vrednice de crezut_ [i] _Unele ms._ „adevărate şi sigure“ [j] _Unele ms._ „Ele s-au împlinit!“ [k] _Unele ms. omit_ „şi păcătoşi“ [l] _Unele ms. ad._ „la mine“ [m] _Sau_ „Luminătorul“ [n] _Jasp_ [o] _Unele ms._ „sunt numele celor douăsprezece“ [p] _Unele ms. omit_ [q] _Unele ms. ad._ „şi“ [r] _Lit._ „orice piatră preţioasă“ [s] _Lit._ „Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic este templul ei, şi Mielul“ [t] _Lit._ „ca să strălucească pentru ea“

26 acolo. Şi i se vor aduce gloria şi
27 onoarea naţiunilor. Şi nimic* înti-
nat nu va intra nicidecum în ea,
nici cine practică urâciune şi
minciună, ci numai cei scrişi în
cartea** vieţii Mielului.
22 Şi mi-a arătat un râu[a]* de apă
a vieţii, strălucitor ca cristalul,
ieşind din tronul lui Dumnezeu şi
2 al Mielului. În* mijlocul străzii ei
şi a râului, de o parte şi de alta,
era pomul** vieţii, făcând două-
sprezece roade, dându-şi rodul în
fiecare lună; şi frunzele pomului
sunt pentru† vindecarea naţiuni-
3 lor. Şi nu* va mai fi nici un bles-
tem, şi tronul** lui Dumnezeu şi
al Mielului va fi în ea; şi robii Lui
4 Îi vor sluji şi* vor vedea faţa Lui
şi** Numele Lui *va fi* pe frunţile
5 lor. Şi nu* va mai fi noapte, şi
nici[b] nevoie [c]de lampă şi de lu-
mină de soare[d], pentru că Dom-
nul** Dumnezeu va lumina peste
ei[e] şi† vor împărăţi în vecii vecilor.

Venirea Domnului Isus

6 Şi mi-a spus: „Aceste* cuvinte
sunt sigure[f] şi adevărate“. Şi
Domnul Dumnezeul duhurilor pro-
feţilor[g] a trimis** pe îngerul Său
să arate robilor Săi cele care tre-
7 buie să aibă loc în curând[h]. „Şi,
iată*, Eu vin curând[h]! Ferice** de
cine păzeşte cuvintele profeţiei
cărţii acesteia!“
8 Şi eu, Ioan, *sunt* cel care am
auzit şi am văzut[i] acestea. Şi, când
am auzit şi am văzut, am căzut*
ca să mă închin la picioarele în-
gerului care îmi arăta acestea.
9 Şi ·mi-a spus: „Vezi, nu *face a-
ceasta*!“, [j]*eu* sunt împreună-rob
cu tine şi cu fraţii tăi, profeţii,
şi cu cei care păzesc cuvintele
cărţii acesteia. Lui Dumnezeu în-
chină-te“.

27 *Is. 35.8; 52.1; 60.21. Ioel 3.17. Cap.22.14,15 **Filip. 4.3. Cap. 3.5; 13.8; 20.12.
1 *Ezec. 47.1. Zah. 14.8.
2 *Ezec. 47.12 Cap. 21.21. **Gen. 2.9. Cap. 2.7. †Cap. 21.24.
3 *Zah. 14.11. **Ezec.48.35
4 *Mt. 5.8. 1 Cor. 13.12. 1 Ioan 3.2. **Cap. 3.12; 14.1.
5 *Cap. 21.23; 21.25. **Ps. 36.9; 84.11. †Dan. 7.27. Rom. 5.17. 2 Tim. 2.12. Cap. 3.21.
6 *Cap. 19.9; 21.5. **Cap. 1.1.
7 *Cap. 3.11. **Cap. 1.3.
8 *Cap. 19.10.

10 Şi* ·mi-a spus: „Nu pecetlui
cuvintele** profeţiei cărţii aces-
teia. Pentru că[k] timpul este aproa-
11 pe. Cine* este nedrept să conti-
nue nedreptatea; şi cine este întinat[l]
să se întineze în continuare; şi cine
este drept să practice în continuare
dreptatea; şi cine este sfânt să fie
12 sfinţit în continuare“. „Iată, Eu vin
curând[h] şi răsplata* Mea *este* cu
Mine, ca să** dau fiecăruia după
13 cum va fi[m] fapta lui. Eu* *sunt* Alfa
şi Omega, Cel dintâi şi Cel din
urmă, Începutul şi Sfârşitul[n]“.
14 Ferice* de cei care îşi spală
hainele[o], ca să aibă drept la**
pomul vieţii şi† să intre pe porţi
15 în cetate! Afară* *sunt* câinii** şi
vrăjitorii şi curvarii şi ucigaşii
şi idolatrii şi oricine iubeşte şi
practică minciuna.
16 „Eu*, Isus, am trimis pe înge-
rul Meu, ca să vă mărturisească a-
cestea în adunări. Eu** sunt Rădă-
cina şi Vlăstarul lui David, Stea-
ua† strălucitoare[p] de dimineaţă“.
17 Şi Duhul şi Mireasa* spun: „Vino!“
Şi cine aude să spună: „Vino!“
Şi** cine înseteazǎ să vină; şi[q]
cine vrea să ia apa vieţii fără plată.
18 Eu mărturisesc oricui aude
cuvintele profeţiei cărţii acesteia:
dacă* adaugă cineva la acestea,
Dumnezeu îi va adăuga plăgile
19 scrise în această carte. Şi dacă
scoate cineva din cuvintele cărţii
profeţiei acesteia, Dumnezeu îi va
scoate partea de la pomul vieţii şi
din cetatea cea sfântă, cele scrise
în această carte.
20 Cel care mărturiseşte acestea
spune: „Da, Eu vin curând[h]!“
Amin! Vino*, Doamne Isuse!
21 Harul* Domnului[r] Isus Hris-
tos[s] *fie* cu toţi[t] sfinţii[u]! Amin[v].

10 *Dan. 8.26; 12.4,9. Cap. 10.4. **Cap. 1.3.
11 *Ezec. 3.27. Dan. 12.10. 2 Tim. 3.13.
12 *Is. 40.10; 62.11. **Rom. 2.6; 14.12. Cap. 20.12.
13 *Is. 41.4; 44.6; 48.12. Cap. 1.8,11; 21.6.
14 *Dan. 12.12. 1 Ioan 3.24. **Cap. 2.7. †Cap. 21.27.
15 *1Cor.6.9,10 Gal. 5.19-21. Col. 3.6. Cap.9.20,21; 21.8. **Filip. 3.2.
16 *Cap. 1.1. **Zah. 6.12. Cap. 5.5. †Num. 24.17 2 Pet. 1.19. Cap. 2.28.
17 *Cap. 21.2,9. **Is. 55.1. Ioan 7.37. Cap. 21.6.
18 *Deut. 4.2; 12.32. Pr. 30.6.
20 *2 Tim. 4.8.
21 *Rom.16.20; 16.24. 2 Tes. 3.18.

[a] *Unele ms. ad.* „curat“ [b] *Unele ms.* „nu vor avea“; *alte ms.* „nu au“ [c] *Unele ms. ad.* „de lumină“ [d] *Unele ms. omit* „de soare“ [e] *Unele ms.* „îi va lumina“ [f] *Vrednice de crezut* [g] *Unele ms.* „sfinţilor profeţi“ [h] *Lit.* „repede“ [i] *Unele ms.* „am văzut şi am auzit“ [j] *Unele ms. ad.* „pentru că“ [k] *Unele ms. omit* „Pentru că“ [l] *Lit.* „spurcat“ [m] *Unele ms.* „este“ [n] *Unele ms.* „Începutul şi Sfârşitul, Cel dintâi şi Cel din urmă“ [o] *Unele ms.* „care împlinesc poruncile Lui“ [p] *Unele ms ad.* „şi“ [q] *Unele ms. omit* [r] *Unele ms. ad.* „nostru“ [s] *Unele ms. omit* „Hristos“ [t] *Unele ms.* „cu voi“ [u] *Unele ms.* „cu voi toţi“ [v] *Unele ms. omit* „Amin“